Huấn Luyện Viên
ZOMBIES

HUẤN LUYỆN VIÊN ZOMBIES

Tác giả: Khắc Văn

Thể loại: Đô Thị, Zombie, Mạt Thế, Dị Năng

Nguồn: truyenyy.pro

—★—

DTV-EBOOK.COM.VN

Hắn là một sinh viên mồ côi tên Trần Thái Hòa. Lúc trước khi tai nạn ập xuống, hắn vẫn là một công nhân trong nhà máy, làm việc miệt mài mà vẫn không đủ để mua xe mua nhà. Sau khi đại họa ập đến, hắn vì bảo vệ cô bạn thân từ nhỏ đã bị hóa thành Zombie, hắn phải cùng với nàng hoạt động độc lập, không thể vào tổ đội cùng người khác. Hắn vẫn mong chờ có một ngày rồi nàng sẽ khôi phục ký ức, rồi nàng sẽ khỏi bệnh....

Thế là hắn bắt đầu cuộc phiêu lưu cùng nàng đi tìm vaccine.

Chúc bạn có những giây phút vui vẻ khi đọc truyện Huấn Luyện Viên Zombies!

Mục lục

Chương 1: Sống Sót
Chương 2: Điều Khiển Zombie
Chương 3: Cứu Mạng
Chương 4: Kẻ Ngốc
Chương 5: Lại Có Người Kêu Cứu
Chương 6: Gặp Lê Bống
Chương 7: Tăng Lên
Chương 8: Tìm Thức Ăn
Chương 9: Càng Ngày Càng Quen Thuộc
Chương 10: Đi Săn Mồi
Chương 11: Cô Nàng Hàng Xóm
Chương 12: Làm Gỏi Zombie Biến Dị
Chương 13: Theo Dõi
Chương 14: Đút Cho Nàng
Chương 15: Ngủ Quên
Chương 16: Tăng Lên Lần Nữa
Chương 17: Cứu Được Người Sống Sót
Chương 18: Làm Quen
Chương 19: Trở Về
Chương 20: Xung Đột
Chương 21: Vạ Miệng
Chương 22: Thù Lao
Chương 23: Mắng Thầm Trong Lòng
Chương 24: Ký Sinh Trùng
Chương 25: Ngủ Chung
Chương 26: Trò Chơi Xấu Hổ
Chương 27: Lên Đường
Chương 28: Mất Người Đầu Tiên
Chương 29: Thánh Bú Liếm
Chương 30: Nhiệm Vụ Gian Khổ
Chương 31: Mỗi Người Một Điện Thoại
Chương 32: Kiệt Sức
Chương 33: Bị Zombie Bao Vây
Chương 34: Đại Chiến Ở Cửa Xoay
Chương 35: Âm Mưu Thâm Độc

Chương 36: Cần Đột Phá
Chương 37: Tăng Lên Tinh Thần Lực
Chương 38: Được Yuna Tán Thành
Chương 39: Hết Tình Hết Nghĩa
Chương 40: Chia Tay Tổ Đội
Chương 41: Săn Zombie
Chương 42: Săn Zombie
Chương 43: Bị Tập Kích
Chương 44: Giết Nàng
Chương 45: Bị Bắt
Chương 46: Hắn Đã Biến Dị
Chương 47: Cứu Viện
Chương 48: Giải Cứu
Chương 49: Quỳ Xuống Hát Chinh Phục
Chương 50: Bị Lây Nhiễm
Chương 51: Cố Hết Sức Cứu Nàng
Chương 52: Dời Đi
Chương 53: Hôn Mê
Chương 54: Giờ Phút Quyết Định
Chương 55: Thay Phiên Gác Đêm
Chương 56: Tiến Hóa Tinh Thần Lực
Chương 57: Đùa Giỡn Lưu Manh
Chương 58: Đa Nhân Cách
Chương 59: Trở Thành Cô Bé Ngốc
Chương 60: Gặp Đội Người Sống Sót
Chương 61: Nhảy Lầu
Chương 62: Về Doanh Địa
Chương 63: Về Doanh Địa
Chương 64: Quen Biết
Chương 65: Gặp Mặt Đòi Đao Chia Tay Đòi Quà
Chương 66: Rời Khỏi
Chương 67: Tạo Áp Lực
Chương 68: Nhát Gan
Chương 69: Chia Tay Tổ Đội
Chương 70: Để Lại Ám Hiệu
Chương 71: Đến Trụ Sở Mới
Chương 72: Cuối Cùng Là Virus Gì
Chương 73: Chất Gel Của Zombie Biến Dị
Chương 74: Mất Kiểm Soát
Chương 75: Sợ Hãi Bị Lây Nhiễm

Chương 76: Nước Bọt Không Lây
Chương 77: Nhân Loại Đầu Tiên Hôn Zombie
Chương 78: Nước Bọt Hay Nước Tăng Lực
Chương 79: Không Được Bóp
Chương 80: Nghiên Cứu Zombie
Chương 81: Thăm Dò Zombie Biến Dị
Chương 82: Zombie Xui Nhất Quả Đất
Chương 83: Giải Thoát Cho Nó Thôi
Chương 84: Phỏng Đoán Về Tương Lai Của Thế Giới
Chương 85: Tìm Y Phục Mới
Chương 86: Bị Theo Dõi
Chương 87: Chắc Là Bọn Họ Đã Đi Rồi
Chương 88: Bám Dai Như Sam
Chương 89: Zombie Biến Thái
Chương 90: Tách Ra
Chương 91: Bố Trí Kế Hoạch
Chương 92: Sập Bẫy
Chương 93: Zombie Muốn Hấp Diêm Ta
Chương 94: Dạy Dỗ Cô Ẻm
Chương 95: Siêu Năng Lực Gà Mờ
Chương 96: Ta Sai Lầm Rồi
Chương 97: Dây Chuyền Trên Cổ
Chương 98: Cảm Giác Không Ổn
Chương 99: Tìm Trụ Sở Mới
Chương 100: Dọn Dẹp Zombies
Chương 101: Khép Đôi Mi Chung Một Giường
Chương 102: Dị Năng Tiến Triển
Chương 103: Chẳng Lẽ Tương Lai Sẽ Trở Thành Quái Nhân Vòi Bạch Tuộc
Chương 104: Săn Zombie Trong Diamond Plaza
Chương 105: Không Được Sợ Hãi
Chương 106: Cảm Giác Không Ổn
Chương 107: Chị Ơi Quần Lót Của Chị Rơi Xuống Kìa
Chương 108: Tinh Thần Lực Từ Sợi Tơ Đã Tiến Hóa Thành Cái Vòi
Chương 109: Suýt Gãy Xương
Chương 110: Khối Chất Gel Virus Kỳ Lạ
Chương 111: Cách Dùng Mới Của Cái Vòi Tinh Thần
Chương 112: Thật Sự Tiến Hòa Thành Quái Nhân Tentacles
Chương 113: Yuna Khôi Phục
Chương 114: Ngươi Sờ Ngực Ta

Chương 115: Đùa Giỡn Lưu Manh
Chương 116: Luyện Tập Cái Vòi
Chương 117: Vặn Vẹo Thị Giác
Chương 118: Đám Người Biến Thái
Chương 119: Xung Đột Trực Diện
Chương 120: Đầu Trọc Gian Ác
Chương 121: Thái Hòa Nổi Giận
Chương 122: Dọn Sạch Rác Rưởi
Chương 123: Tâm Tình Phức Tạp
Chương 124: Tắm Nước Nóng Với Các Nàng
Chương 125: Lại Đổi Nơi Trú Ẩn
Chương 126: Khu Phố Ăn Chơi Đường Lê Thánh Tôn
Chương 127: Ta Giả Vờ Không Thích Có Được Không
Chương 128: Là Zombie Hay Người Sống Sót
Chương 129: Mồi Nhử Bị Tập Kích
Chương 130: Người Sống Sót
Chương 131: Vũ Khí Âm Độc
Chương 132: Giấu Diếm Cái Gì
Chương 133: Nhà Kho
Chương 134: Đừng Chạm Vào Nàng
Chương 135: Bồi Thường Tổn Thất
Chương 136: Tâm Lý Vặn Vẹo
Chương 137: Đội Tự Cứu
Chương 138: Kiếm Cớ Đánh Một Trận
Chương 139: Thất Vọng
Chương 140: Cùng Tiến Vào Đại Học Sài Thành
Chương 141: Lâm Á Hân Khôn Khéo
Chương 142: Zombie Say Rượu
Chương 143: Mất Kiểm Soát
Chương 144: Zombie Cũng Có Phản Ứng Sinh Lý
Chương 145: Trao Đổi Điều Kiện
Chương 146: Dọc Theo Đường Lê Thánh Tôn Trở Về Trường
Chương 147: Chỉ Điểm Lâm Á Hân
Chương 148: Tập Kích Trong Rừng Cây
Chương 149: Ngàn Cân Treo Sợi Bún
Chương 150: Giải Cứu
Chương 151: Động Tác Nhỏ
Chương 152: Zombie Bình Thường Cũng Tăng Trưởng
Chương 153: Lâm Á Hân Yên Tâm
Chương 154: Giấu Diếm

Chương 155: Nghỉ Ngơi
Chương 156: Không Chào Đón
Chương 157: Chém Gió
Chương 158: Mất Thể Diện
Chương 159: Hẹn Gặp Mặt
Chương 160: Cướp Đoạt
Chương 161: Biến Chất
Chương 162: Mút Ngón Tay
Chương 163: Phản Bội
Chương 164: Vật Hy Sinh
Chương 165: Ám Sát
Chương 166: Huynh Đệ Tình Thâm
Chương 167: Cái Chết Của Kẻ Phản Bội
Chương 168: Giao Thủ
Chương 169: Chờ Xem
Chương 170: Tao Sẽ Không Để Cho Mày Chết Dễ Dàng Như Vậy
Chương 171: Giết Sạch
Chương 172: Không Dùng Sức
Chương 173: Ngươi Tới Ngày Đèn Đỏ Rồi Sao
Chương 174: Hợp Tác Hoàn Thành
Chương 175: Nghỉ Ngơi
Chương 176: Tay Không Quay Về
Chương 177: Mất Trí
Chương 178: Tìm Kiếm
Chương 179: Ta Biết May Vớ Có Được Không
Chương 180: Tâm Tính Tiêu Cực
Chương 181: Đại Ca Tha Mạng
Chương 182: Giả Trang Zombie
Chương 183: Trao Đổi
Chương 184: Điều Kiện
Chương 185: Không Sợ
Chương 186: Zombie Thật Vs Zombie Giả
Chương 187: Đi Dạo Một Vòng Qua Cửa Địa Ngục
Chương 188: Sợ Vãi Tè
Chương 189: Đội Ngũ Mang Tính Lừa Dối Quá Cao
Chương 190: Lâm Á Hân Nghi Kỵ
Chương 191: Toàn Không Phải Dạng Vừa
Chương 192: Tên Dị Năng Giả Thứ Hai
Chương 193: Kẻ Tàn Nhẫn
Chương 194: Quỷ Chết Đói

Chương 195: Người Không Cùng Đường
Chương 196: Đừng Bóp
Chương 197: Phục Hồi Thể Lực
Chương 198: Trở Về
Chương 199: Cố Gắng Sống Sót
Chương 200: Trở Lại Làm Gì
Chương 201: Khu Nhà Lầu Ở Phía Trước
Chương 202: Lạnh Lẽo
Chương 203: Nhà Hát Hòa Bình
Chương 204: Kinh Khủng
Chương 205: Đang Trình Diễn Kịch Hay Sao
Chương 206: Get Out
Chương 207: Zombie Tranh Nhau Ngư Ông Đắc Lợi
Chương 208: Dùng Trí
Chương 209: Bay Vọt Về Chất
Chương 210: Biến Hóa
Chương 211: Hiểu Lầm
Chương 212: Zombie Biết Đao Pháp, Ai Cũng Không Ngăn Được
Chương 213: Tổn Thương Vĩnh Viễn
Chương 214: Đánh Lén
Chương 215: Bỉ Ổi Vô Sỉ
Chương 216: Làm Bẽ Mặt Người Muốn Làm Bẽ Mặt Ta
Chương 217: Sinh Tồn Quá Mệt Mỏi
Chương 218: Lòng Tham Nhất Thời
Chương 219: Tham Lam Phải Trả Một Cái Giá Thật Lớn
Chương 220: Không Thể Tin Nổi
Chương 221: Bộ Ngực To Lên Có Thể Tăng Cường Sức Chiến Đấu
Chương 222: Đồng Tình Tâm
Chương 223: Bắt Được Một Con Chuột
Chương 224: Đừng Tới Gần, Con Chuột Nhỏ
Chương 225: Nhẹ Nhõm Xuống
Chương 226: Bóng Đen Bí Ẩn
Chương 227: Du Thuyết
Chương 228: Giao Thủ Với Dị Năng Giả
Chương 229: Bỏ Trốn
Chương 230: Dường Như Mùi Vị Của Ngươi Rất Ngon
Chương 231: Báo Thù Không Cách Đêm
Chương 232: Trưởng Đoàn Đội Người Sống Sót
Chương 233: Ám Sát
Chương 234: Kế Hoạch Âm Độc Một Mũi Tên Trúng Hai Con Nhạn

Chương 235: Tao Liều Mạng Với Mày
Chương 236: Xuất Hiện Bất Ngờ
Chương 237: Lên Chức Đại Tỷ
Chương 238: Ngại Bẩn
Chương 239: Ngươi Mò Xuống Sẽ Biết
Chương 240: Rời Đi
Chương 241: Vắt Kiệt Giá Trị Của Bọn Nó
Chương 242: Bị Đánh Lén
Chương 243: Zombie Nữ Giáo Sư
Chương 244: Chị Đại Đánh Lén
Chương 245: Đừng Làm Vậy, Chị Đại À!
Chương 246: Đập Tung Cửa
Chương 247: Nhớ Lại
Chương 248: Mở Đường Máu
Chương 249: Chắc Là Đã Bị Ăn Rồi Đi
Chương 250: Khẳng Định Suy Đoán
Chương 251: May Mắn Lớn
Chương 252: Ta Quen Biết Ngươi
Chương 253: Ta Nhớ Rõ Ngươi
Chương 254: Thịt Gà Vị Giòn
Chương 255: Làm Ơn Đừng Nhớ Thương Óc Của Cô Ấy Nữa Được Không
Chương 256: Kiên Trì Đến Cùng
Chương 257: Tỉnh Lại
Chương 258: Tắm Rửa
Chương 259: Phong Quan Trong Phòng Tắm
Chương 260: Tìm Vũ Khí Mới
Chương 261: Khu Cư Xá Tự Do Tân Bình
Chương 262: Thăm Dò
Chương 263: Đám Cháy
Chương 264: Nhặt Tiện Nghi
Chương 265: Lo Lắng
Chương 266: Kế Hoạch
Chương 267: Coi Chừng! Có Ám Khí!
Chương 268: Lăn Vòng Vòng
Chương 269: Vật Lộn Xấu Hổ
Chương 270: Cô Em Vợ Trời Sinh Thích Xung Đột Với Mình
Chương 271: Bắt Đầu Nổ Mạnh
Chương 272: Hy Sinh
Chương 273: Trốn Khỏi Siêu Thị

Chương 274: Nhổ Ra Mảnh Thủy Tinh
Chương 275: Bị Nhìn Thấy Hết Trơn
Chương 276: Tỉnh Lại
Chương 277: Cuộc Sống Của Người Sống Sót Không Dễ Dàng
Chương 278: Cảm Kích
Chương 279: Về Quê Nuôi Cá Và Trồng Thêm Rau
Chương 280: Bóng Người Ở Đầu Cầu Thang
Chương 281: Chỉ Hứng Thú Dị Năng Giả
Chương 282: Trách Mắng
Chương 283: Yêu Cầu Của Yuna
Chương 284: Quan Hệ Đồng Tính
Chương 285: Tàn Ác Với Cô Em Vợ
Chương 286: Tố Khổ
Chương 287: Ta Còn Có Thể Mân Mê Cho Nó To Ra Đấy
Chương 288: Củi Khô Gặp Lửa Nóng
Chương 289: Tình Yêu Đồng Tính
Chương 290: Phải Chi Ta Mạnh Hơn Một Chút Thì Tốt Rồi
Chương 291: Nội Tâm Thật Ngứa
Chương 292: Thuần Túy Là Muốn Đánh Thành Thận Hư
Chương 293: Đôi Bàn Tay Trắng Như Phấn Lại Công Kích Mạnh Mẽ
Chương 294: Cô Nàng Cổ Linh Tinh Quái
Chương 295: Thê Thảm Chật Vật
Chương 296: Đây Mới Là Vui Vẻ
Chương 297: Ngu Ngốc
Chương 298: Tìm Chất Gel Virus
Chương 299: Con Gái Bề Ngoài Càng Xinh Đẹp Bên Trong Càng Nguy Hiểm
Chương 300: Bịt Miệng
Chương 301: Đến Nhà Yuna
Chương 302: Chỉ Là Vì Muốn Sinh Tồn Thôi
Chương 303: Bảo Trọng
Chương 304: Cô Gái Mở Đường
Chương 305: Người Rất Có Sáng Tạo, Cùng Ta Học Tư Thế Đi
Chương 306: Tiểu Ma Nữ Tà Ác
Chương 307: Rắn Độc Giấu Ở Trong Bụi Cỏ
Chương 308: Thảo Cầm Viên
Chương 309: Chiến Đấu Giữa Hai Loại Virus
Chương 310: Nghỉ Chân
Chương 311: Khí Tức Lành Lạnh Từ Trong Bóng Đêm

Chương 312: Tập Kích Bất Ngờ
Chương 313: Vì Sao Lại Đánh Lén Ta
Chương 314: Cuồng Mãng Đại Chiến
Chương 315: Thu Thập Nọc Độc
Chương 316: Thử Nghiệm Zombie Lai Biến Dị Thú
Chương 317: Ẩn Hình Và Tốc Độ
Chương 318: Đại Hội Ẩm Thực Zombie
Chương 319: Đại Hội Ẩm Thực Zombie
Chương 320: Tranh Thủ Thời Gian Trị Liệu Sâu Một Chút
Chương 321: Đếm Đầu Lâu
Chương 322: Làm Quen Với Thân Thể Của Mình
Chương 323: Người Sống Sót Hay Là Zombie
Chương 324: Nhìn Lén Là Không Có Kết Cục Tốt
Chương 325: Zombie Thủ Lĩnh Xinh Đẹp
Chương 326: Ngươi Ra Tay Trước Các Ngươi Ra Tay Trước Ai Ra Tay Trước
Chương 327: Thì Ra Là Nữ
Chương 328: Biết Trước Đã Chuẩn Bị Một Ít Đồ Chơi
Chương 329: Ta Cần Tìm Một Đối Tượng Giao Phối
Chương 330: Đối Tượng Giao Phối
Chương 331: Sức Chiến Đấu Siêu Cường
Chương 332: Tình Địch! Vậy Mà Ngươi Lại Là Một Lesbian
Chương 333: Nguy Hiểm
Chương 334: Áp Lực Sinh Tồn Tăng Lên
Chương 335: Thì Ra Ngươi Ẩn Giấu Mình Là Con Gái Nhà Giàu
Chương 336: Bị Tập Kích
Chương 337: Có Đầu Thương Trong Khe Mông
Chương 338: Con Bé Lanh Lợi
Chương 339: Hàng Xịn Xò
Chương 340: Vũ Khí Bá Đạo
Chương 341: Nguy Cấp
Chương 342: Đánh Lén
Chương 343: Gặp Lại Nhã Phương
Chương 344: Hắn Là Dị Năng Giả
Chương 345: Chào Hai Chị Dâu
Chương 346: Làm Quen
Chương 347: Nhờ Vả
Chương 348: Bé Gái Loli Hôn Môi
Chương 349: Kế Hoạch Về Quê Nuôi Cá Và Trồng Thêm Rau
Chương 350: Chơi Thế Nào

Chương 351: Nó Lớn Ra Rồi
Chương 352: Chị Đại, Chị Muốn Làm Gì Vậy
Chương 353: Ai Da! Ta Thật Sự Là Không Dễ Dàng
Chương 354: Mật Ngọt U Hương
Chương 355: Bành~ Bạch~ Lội Ngược Dòng
Chương 356: Mục Tiêu Cuộc Đời Chính Là Phải Mạnh Lên
Chương 357: Nhân Tài
Chương 358: Hợp Tác
Chương 359: Mạo Hiểm
Chương 360: Vui Đùa Một Chút
Chương 361: Chó Biến Dị
Chương 362: Nguy Cơ Sinh Tử
Chương 363: Săn Mồi
Chương 364: Cái Chết Khó Hiểu
Chương 365: Bỏ Trốn
Chương 366: Người Sống Sót
Chương 367: Thằng Tủm
Chương 368: Gia Nhập Đoàn Đội
Chương 369: Dị Năng Giả Đầu Óc Có Vấn Đề
Chương 370: Tâm Tư Quan Liêu
Chương 371: Có Vấn Đề Về Tinh Thần
Chương 372: Muốn Giải Phẩu Một Con Zombie Cao Cấp
Chương 373: Lại Tăng Trưởng
Chương 374: Đối Mặt Uy Hiếp
Chương 375: Lộ Gương Mặt Thật
Chương 376: Đã Cố Gắng Hết Sức
Chương 377: Chạy Thoát
Chương 378: Hang Ổ Biết Dị Thú
Chương 379: Chém Giết Thảm Thiết
Chương 380: Dẫn Sói Vào Nhà
Chương 381: Thả Lỏng
Chương 382: Từ Bỏ
Chương 383: Chỉ Cứ Đùa Hoài
Chương 384: Chuyện Tình Thằng Tủm
Chương 385: Đến Doanh Trại Quân Đội
Chương 386: Thất Vọng
Chương 387: Đối Thoại
Chương 388: Nói Chuyện Riêng
Chương 389: Hồn Zombie Da Người Sống
Chương 390: Bản Thể

Chương 391: Săn Lùng
Chương 392: Hối Lỗi
Chương 393: Chiến Lợi Phẩm
Chương 394: Quanh Năm Bệnh Hoạn Tóm Lại Cũng Học Được Chút Gì
Chương 395: Quá Đẹp Trai
Chương 396: Quả Nhiên Bành~ Bạch~ Bành~ Bạch~ Vĩnh Viễn Là Phương Thức Trao Đổi Trực Tiếp Nhất
Chương 397: Phòng Thí Nghiệm Nghiên Cứu Sinh Vật Biotech
Chương 398: Liệu Có Được Vacine
Chương 399: Ngươi Nắm Phẹc Mơ Tuya Của Ta Làm Gì Thế
Chương 400: Nhân Viên Nghiên Cứu Câm
Chương 401: Gặp Gái Tây
Chương 402: Xử Sự Kỳ Lạ, Ẩn Giấu Cái Gì Vậy
Chương 403: Thu Thập Tin Tức
Chương 404: Dị Năng Khủng Khiếp
Chương 405: Sau Lưng Phát Lạnh
Chương 406: Đến Tột Cùng Quái Vật Bên Ngoài Là Thứ Gì Vậy
Chương 407: Nữ Quái Nhân Cái Vòi
Chương 408: Thành Phẩm Nghiên Cứu Của Công Ty Công Nghệ Sinh Học Biotech
Chương 409: Ổ Virus
Chương 410: Hãy Đợi Đấy Mười Khó
Chương 411: Ta Vẫn Còn Tấm Thân Trong Sạch
Chương 412: Liều Mạng Một Lần
Chương 413: Cô Gái Tây Phản Bội
Chương 414: Bị Từ Bỏ
Chương 415: Kế Hoạch Lấy Độc Trị Độc
Chương 416: Cảm Giác Kỳ Lạ, Vì Sao Lại Thấy Cái Vòi Này Rất Đẹp
Chương 417: Vì Sao Lại Buông Tha
Chương 418: Máy Hút Bụi Hình Người Vs Nữ Quái Nhân Bạch Tuộc
Chương 419: Bị Lây Nhiễm Rồi Sao
Chương 420: Phục Hồi Hệ Thống Cấp Điện
Chương 421: Lưỡng Bại Câu Thương
Chương 422: Di Nguyện Của Khá Bảnh
Chương 423: Tầng B3
Chương 424: Đấu Ngực
Chương 425: Tâm Địa Ác Độc

Chương 426: Dị Năng Khủng Khiếp
Chương 427: Phế Cái Chân Giữa
Chương 428: Hai Người Đè Chung Một Chỗ Sẽ Khiến Người Ta Hiểu Lầm Đấy
Chương 429: Dò Tìm
Chương 430: Hương Vị Của Nữ Hoàng Bạch Tuộc Rất Đặc Biệt
Chương 431: Tùy Duyên Thôi
Chương 432: Đừng Xem Ta Là Đồ Ăn
Chương 433: Nhức Hết Cả Trứng Băng Bó Một Chút Là Tốt Rồi
Chương 434: Còn Thiếu Một Chút
Chương 435: Một Bước Mấu Chốt Nhất
Chương 436: Xé Nát Thần Khí
Chương 437: Anh Họ Đâu Rồi
Chương 438: Bị Chặn Ở Buồng Vệ Sinh
Chương 439: Nhu Cầu Bức Thiết Phải Phá Mất Một Tầng Màng
Chương 440: Tiệc Chia Tay
Chương 441: Ngươi Mới Biến Thái
Chương 442: Rời Khỏi
Chương 443: Trở Lại Sài Thành
Chương 444: Khu Vui Chơi Trẻ Em
Chương 445: Zombie Tóc Xù
Chương 446: Cậu Vàng Nghe Lời Đi
Chương 447: Zombie Tiểu Loli
Chương 448: Bỏ Trốn
Chương 449: Khác Sạn Tình Lữ
Chương 450: Bị Đánh Lén
Chương 451: Đưa Con Chim Cho Ta
Chương 452: Sau Này Ta Phải Ở Trên Ngươi Ở Dưới
Chương 453: Nhìn Lén
Chương 454: Nhìn Lén Tắm Rửa Là Phải Trả Giá Thật Lớn
Chương 455: Liều Mạng Chỉ Vì Hai Bình Dược Phẩm
Chương 456: Em Gái Nhỏ, Hàm Răng Của Em Thật Tốt
Chương 457: Tra Khảo
Chương 458: Ta Là Người Rất Có Nguyên Tắc
Chương 459: Tìm Chi Pu
Chương 460: Tiếng Gọi Tìm Đối Tượng Giao Phối
Chương 461: Đột Kích
Chương 462: Làm Sao Mà Không Thốn
Chương 463: Dọn Bãi
Chương 464: Trúng Nước Hóa Kích Dục

Chương 465: Có Nhiều Thứ Cố Gắng Đến Đâu Cũng Không Thể Mọc Ra Được
Chương 466: Trợ Thủ Chó Khổng Lồ
Chương 467: Hòa Đàm
Chương 468: Kẻ Thứ Ba
Chương 469: Sói Nhiều Thịt Ít Nhất Định Xảy Ra Tranh Chấp
Chương 470: Chiếm Tiện Nghi Là Kỹ Năng Thiết Yếu
Chương 471: Hợp Tác Bất Đắc Dĩ
Chương 472: Làm Thịt Zombie Cấp Thủ Lĩnh
Chương 473: Giao Ra Cái Vòi Voi Của Ngươi
Chương 474: Cho Ta Xem Thằng Em Của Ngươi
Chương 475: Muốn Lấy Thằng Em Của Ta Hay Sao, Ta Cho Ngươi Đây
Chương 476: Tràn Ngập Tò Mò
Chương 477: Chuyện Hơi Đặc Biệt Không Liên Quan Đến Chủng Tộc Khác Nhau
Chương 478: Đưa Nhau Đi Trốn
Chương 479: Khu Trò Chơi Suối Tiên
Chương 480: Săn Mồi
Chương 481: Tòa Thành Trong Đảo Hoang
Chương 482: Giống Như Nạn Dân
Chương 483: Thái Hóa Trong Ký Ức Của Chị Đại
Chương 484: Hai Đội Trưởng Tàn Nhẫn
Chương 485: Ngươi Thử Bắn Nước Tiểu Cho Ta Xem Một Chút
Chương 486: Zombie Dị Động
Chương 487: Vật Thí Nghiệm Số 2
Chương 488: Sợ Hãi Trốn Tránh
Chương 489: Cao Thủ Dẫn Quái Hợp Cách
Chương 490: Lộ Ra Tội Ác
Chương 491: Đợi Chúng Ta Một Chút
Chương 492: Trùng Quan Giận Dữ Vì Loli
Chương 493: Đồng Quy Vu Tận
Chương 494: Quyết Chiến Dị Năng Giả
Chương 495: Chém Dưa Thái Rau
Chương 496: Khiếp Đảm
Chương 497: Đầy Máu Phục Sinh
Chương 498: Hòa Biến Thái
Chương 499: Hai Yuna
Chương 500: Thoát Ra Khỏi Khu Trò Chơi Suốt Tiên
Chương 501: Cừu Non Cũng Có Thể Trở Mình Thành Báo Săn

Chương 502: Săn Báo Cấp Ba
Chương 503: Nhân Loại Không Phát Uy Còn Xem Ta Là Đồ Ăn Hay Sao
Chương 504: Vì Sao Toàn Là Biến Dị Thú Cấp Một
Chương 505: Một Cái Miệng Khác Thật Sự Sẽ Cắn Ngươi
Chương 506: Bất Ngờ Gặp Biến Dị Thú Cấp Bốn
Chương 507: Miệng Rắn Khủng Khiếp
Chương 508: Team Phối Hợp
Chương 509: Như Loại Tình Huống Này! Xem Như Giường Rung Là Được Rồi
Chương 510: Đã Rét Vì Tuyết Còn Lạnh Vì Sương
Chương 511: Đây Là Ăn Gian
Chương 512: Mùi Hăng Kinh Khủng
Chương 513: Cuối Cùng Ca Cao Sẽ Biến Thành Ca Cao Sữa Hay Sao
Chương 514: Ánh Mắt Trong Bóng Tối
Chương 515: Tụ Hợp
Chương 516: Hỏa Thiêu Zombies
Chương 517: Thủ Đoạn Làm Quen Vụng Về
Chương 518: Quàng Vai Bá Cổ
Chương 519: Ta Đang Cố Gắng Sinh Con Cho Hắn
Chương 520: Thành Phố Biên Hòa Sau Khi Tại Nạn Bộc Phát
Chương 521: Tự Mình Chào Hàng
Chương 522: Cô Nàng Minh Tinh
Chương 523: Loại Kỹ Năng Đùa Nghịch Lưu Manh Này Chẳng Phân Biệt Giới Tính
Chương 524: Bày Mưu Tính Kế
Chương 525: Quan Trọng Là Ở Cách Nhìn Của Chính Mình
Chương 526: Tặng Cho Ngươi
Chương 527: Sắc Dụ
Chương 528: Cái Vòi Hóa Thực Chất
Chương 529: Cao Cao Đâu Rồi
Chương 530: Ẳng Ẳng
Chương 531: Vết Máu Đỏ Tươi Trong Bồn Tắm
Chương 532: Hai Ngọn Núi Khổng Lồ
Chương 533: Hợp Tác Phương Án B
Chương 534: Người Ẩn Nấp Nhìn Lén
Chương 535: Hiểu Lầm
Chương 536: Cố Gắng Tự Sống Sót
Chương 537: Mỗi Một Viên Đạn Tiêu Diệt Một Con Zombie
Chương 538: Cặn Bã

Chương 539: Không Tìm Đường Chết Sẽ Không Phải Chết
Chương 540: Làm Zombie Cũng Rất Vất Vả
Chương 541: Lấy Tánh Mạng Làm Trọng
Chương 542: Xi Một Cái Thử Xem
Chương 543: Bất Ngờ Chưa Bà Già
Chương 544: Kẹt Lại
Chương 545: Phát Rồ
Chương 546: Bóp Vỡ
Chương 547: Quá Mệt Mỏi
Chương 548: Chọn Ba Lấy Bốn
Chương 549: Liên Thông Hai Hướng
Chương 550: Chó Dần
Chương 551: Có Dám Đánh Cược Một Lần Hay Không
Chương 552: Mùi Thịt Nướng
Chương 553: Vũ Khí Trong Tay Thiếu Nữ Quét Qua Ánh Sáng Lạnh Lẽo
Chương 554: Giao Dịch Mà Thôi
Chương 555: Không Phải Đơn Giản Hai Chọn Một
Chương 556: Thù Lao
Chương 557: Thứ Này Không Thể Lấy Ra Chi Trả Được
Chương 558: Ôm Ôm Một Cái
Chương 559: Búp Bê Trí Mạng
Chương 560: Vương Bát Chi Khí
Chương 561: Sợ Vãi Tè
Chương 562: Thực Hiện Lời Hứa
Chương 563: Cư Xá Bất Ổn
Chương 564: Hành Động Nguy Hiểm
Chương 565: Thừa Dịp Hắn Ngủ Chúng Ta Tới Làm Chút Chuyện
Chương 566: Xuýt Chơi Xong
Chương 567: Ngươi Biến Thành Súng Bắn Nước Rồi
Chương 568: Thí Nghiệm Trên Chó Lang Thang
Chương 569: Thiếu Nữ Cầm Súng Phun Lửa
Chương 570: Thiếu Nữ Cầm Súng Phun Lửa 2
Chương 571: Làm Phiền Cô Giáo Thảo
Chương 572: Muốn Trả Thù Tới Tìm Ta
Chương 573: Phân Tách Ra Cái Vòi Tinh Thần
Chương 574: Chặn Đánh
Chương 575: Xung Đột Dị Năng Giả
Chương 576: Bô Xì Bo Trả Thù
Chương 577: Ta Chỉ Muốn Làm Cho Mình Vui Vẻ

Chương 578: Tổng Tham Mưu Quân Doanh
Chương 579: Đưa Ra Nhiệm Vụ
Chương 580: Lần Này Cần Cái Bình Lớn
Chương 581: Thử Thách Của Tăng Thanh Hà
Chương 582: Gương Mặt Giấu Ở Dưới Mũ Trùm Đầu
Chương 583: Dằn Mặt
Chương 584: Hợp Tác
Chương 585: Làm Quen
Chương 586: Mỹ Nữ Lãnh Diễm Áo Da Bó Sát Người
Chương 587: Xoa Bóp Thêm Nhiều Chất Lỏng
Chương 588: Kiêu Ngạo
Chương 589: Lội Bì Bõm Dưới Đường Hầm Metro
Chương 590: Đường Hầm Metro Ẩn Nấp Sát Cơ
Chương 591: Đường Ngầm Tăm Tối
Chương 592: Nó Có Một Tay Phải Mạnh Mẽ
Chương 593: Cầm Củ Khoai Mà Tưởng Rằng Quân Lệnh
Chương 594: Nếu Ngươi Không Muốn, Làm Sao Biết Ta Đang Suy Nghĩ Gì
Chương 595: Hôn Môi Cuồng Ma
Chương 596: Chui Vào Đường Ống Thông Gió
Chương 597: Gặp Lại Hari Won
Chương 598: Nghe Rất Lợi Hại Sử Dụng Còn Lợi Hại Hơn
Chương 599: Zombie Thiết Giáp
Chương 600: Dị Năng Kỳ Lạ Chuyên Gây Sự Với Zombie
Chương 601: Phải Lấy Máu Cho Bằng Được
Chương 602: Cái Vòi Làm Cho Người Ta Không Cầm Giữ Được
Chương 603: Con Bọ Ngựa Cái
Chương 604: Liên Tục Móc Cua, Cứu Với Tánh Mạng
Chương 605: Vượt Cổ Chai
Chương 606: Đọc Được Ký Ức, Nghiền Nát Mộng Tưởng
Chương 607: Cái Mồm Trên Đang Hôn Cái Mồm Dưới Đang Ăn
Chương 608: Ta Nhất Định Sẽ Trở Về Trực Tiếp Hấp Diêm Ngươi
Chương 609: Vì Sao Tay Của Ngươi Tổn Thương Thằng Em Nhỏ Của Ta
Chương 610: Không Thể Giết Toàn Bộ
Chương 611: Vắc-xin Chữa Bệnh
Chương 612: Ta Đã Bỏ Dỡ Không Trị Liệu
Chương 613: Cảm Giác Từ Cái Vòi Sướng Gấp Bội
Chương 614: Làm Ơn Đừng Mỗi Lần Gặp Mặt Là Bóp Thằng Em Của Ta

Chương 615: Dằn Mặt
Chương 616: Lục Soát Người Vừa Sung Sướng Vừa Thống Khổ
Chương 617: Thử Nghiệm Năng Lực Mới
Chương 618: Lại Đi Theo Ta Nữa Ta Sẽ Lột Quần Áo Ngươi
Chương 619: Một Mình Ta Chấp Hết
Chương 620: Tiến Hành Kế Hoạch
Chương 621: Nữ Zombie Nhiều Lông
Chương 622: Câu Chuyện Đau Lòng Quá Đi Mà
Chương 623: Cô Gái Xảo Quyệt
Chương 624: Đây Chính Là Dị Năng Sờ Soạng Thiếu Nữ
Chương 625: Chịu Thua
Chương 626: Ăn Ngón Giữa Của Ta
Chương 627: Xấu Hổ
Chương 628: Bông Hoa Kịch Độc
Chương 629: Phó Tổ Trưởng Mặt Quỷ
Chương 630: Gặp Lại Và Xung Đột
Chương 631: Người Cay Nghiệt
Chương 632: Thằng Hề Phiên Bản Khiếp Sợ
Chương 633: Tổ Tình Báo
Chương 634: Rác Rưởi Có Cách Chết Của Rác Rưởi
Chương 635: Báo Cáo Khó Tin
Chương 636: Hài Lòng Với Tay Nghề Của Ta Không
Chương 637: Nhà Ga Ngoại Thành
Chương 638: Những Phát Hiện Của Đội Quân Tiên Phong
Chương 639: Thu Thập Tình Báo
Chương 640: Zombie Lừa Người Đàm Phán
Chương 641: Hầu Hết Đều Thất Bại
Chương 642: Trả Thần Cẩu Cao To Đen Hôi Lại Cho Ta
Chương 643: Ca Cao Trở Về
Chương 644: Chó Cái Ký Sinh Nữ Hầu Gái Lăn Qua Lăn Lại
Chương 645: Đặc Tính Xu Lợi Tránh Hại Của Virus Và Đặc Tính Cộng Hưởng
Chương 646: Máy Chủ Server Thông Tin
Chương 647: Yuna Tỏ Tình
Chương 648: Cô Bé Ngốc Nghếch
Chương 649: Giấc Mộng Của Yuna
Chương 650: Yuna Ác VS Yuna Ngốc
Chương 651: Ăn Gian
Chương 652: Biến Hai Người Các Ngươi Thành Thụ Vậy Là Giải Quyết Vấn Đề

Chương 653: Người Giang Hồ Xưng Anh Là Headshot Man
Chương 654: Đội Trưởng Ngô Thanh Báo Đến
Chương 655: Em Gái Ta Nhất Định Còn Sống
Chương 656: Thử Nghiệm Thực Lực Yuna
Chương 657: Nếu Thua Đánh Mông Ngươi
Chương 658: Huấn Luyện
Chương 659: Mắc Mưu
Chương 660: Tra Tìm Huyết Thống
Chương 661: Nhìn Lén
Chương 662: Sát Thủ Người Mới Gia Nhập
Chương 663: Dò Xét Dị Năng
Chương 664: Cái Thời Tai Nạn Chưa Bộc Phát Chẳng Phải Suốt Ngày Cào Bàn Phím Nói Rằng Thế Giới Này Quá Nhàm Chán Hay Sao
Chương 665: Nhân Sinh Nếu Chỉ Như Lần Đầu Gặp Gỡ
Chương 666: Tìm Cách Giúp Lê Bống Thăng Cấp
Chương 667: Khách Không Mời Mà Đến
Chương 668: Ẩn Nấp Chờ Thời
Chương 669: Khoái Cảm Vặn Vẹo
Chương 670: Ai Là Con Mồi Ai Là Thợ Săn
Chương 671: Săn Giết
Chương 672: Tuyệt Vọng
Chương 673: Đừng Làm Bẩn Đôi Mắt Của Ta
Chương 674: Thổi Lên Kèn Lệnh Chiến Tranh
Chương 675: Báo Điên Đến
Chương 676: Biến Dị Thú Đến
Chương 677: Bị Tập Kích
Chương 678: Ca Cao Mọc Ra Con Rắn
Chương 679: Ah! Sắp Bị Đâm Xuyên Rồi
Chương 680: Gạ Được Kèo Thơm
Chương 681: Một Đêm Ăn Trộm Bằng Ba Năm Làm
Chương 682: Có Bạn Gái Và Biết Tỏ Tình Là Hai Chuyện Khác Nhau
Chương 683: Người Sống Sót Đến
Chương 684: Gặp Lại Cường Đô La
Chương 685: Chém Gió Có Nguy Hiểm Nổ Súng Cần Cẩn Thận
Chương 686: Bình Tĩnh Bình Tĩnh
Chương 687: Tên Bay Đạn Lạc, Trứng Vỡ Thân Vong
Chương 688: Xuỵt Đây Chẳng Phải Là Biến Thái Hay Sao
Chương 689: Đời Người Thật Giống Như Vở Kịch Máu Chó

Chương 690: Lại Bị Dò Xét
Chương 691: Tác Dụng Của Tổ Tình Báo
Chương 692: Sự Thật Hắn Có Phải Gã Điên
Chương 693: Chọc Nhầm Dị Năng Giả
Chương 694: Ta Là Chỉ Huy Quân Doanh
Chương 695: Quân Doanh Xuất Hiện Vấn Đề
Chương 696: Ghen Tị
Chương 697: Ma Âm Rót Não Một Trăm Lần
Chương 698: Ta Mắc Tiểu
Chương 699: Bờ Mông Nhếch Lên Thật Cao
Chương 700: Khiếp Sợ Ngất Đi
Chương 701: Kích Thích Quá Độ
Chương 702: Ngươi Không Ghen Đúng Không
Chương 703: Em Rể Chúng Ta Kết Giao Bằng Hữu Đi
Chương 704: Giới Thiệu Người Gia Nhập
Chương 705: Lôi Kéo
Chương 706: Người Muốn Làm Gì
Chương 707: Lấy Ra Vật Thí Nghiệm
Chương 708: Quan Niệm Sai Lầm
Chương 709: Sau Này Tao Kiếm Được Bao Nhiêu Mày Sẽ Được Một Nửa
Chương 710: Tìm Ca Cao
Chương 711: Cái Gì Vậy Nè
Chương 712: Đang Tiến Hóa
Chương 713: Muốn Giải Quyết Một Con Chó Cái Còn Không Phải Dễ Dàng
Chương 714: Hồ Ngọc Hà Xấu Hổ
Chương 715: Bờ Mông Ai Đang Bay Qua
Chương 716: Hợp Tác Không Quân Đoàn
Chương 717: Kiếm Từ Đâu Ra Cô Nàng Xinh Đẹp Như Vậy
Chương 718: Người Tình Báo Điên
Chương 719: Ta Sẽ Không Còn Yếu Đuối Nữa
Chương 720: Dị Năng Của Ngươi Là Cái Gì
Chương 721: Xe Không Thắng Không Phải Vì Xe Không Có Thắng
Chương 722: Nhân Tính Thật Khó Hiểu
Chương 723: Ta Muốn Sinh Con
Chương 724: Chẳng Lẽ Người Dùng Nước Sông Này Để Uống
Chương 725: Bờ Mông Của Ngươi Không Cảm Thấy Đau Xót Hay Sao
Chương 726: Phân Công Phòng Ngự

Chương 727: Cái Vòi Tinh Thần Tiến Hóa
Chương 728: Đang Nói Đùa Sao
Chương 729: Zombie Trẻ Con Tấn Công
Chương 730: Cảm Giác Lừa Bố Mày
Chương 731: Pháo Đài Di Động
Chương 732: Vượt Sông Đồng Nai
Chương 733: Chuyên Bán Đồng Đội
Chương 734: Trút Giận
Chương 735: Phỏng Đoán Về Virus
Chương 736: Vành Đai Cách Ly
Chương 737: Lẻn Qua Ba Tầng Cách Ly
Chương 738: Anh Trai Trong Trí Nhớ
Chương 739: Ngươi Ghen Sao
Chương 740: Một Mùi Khét Bốc Lên
Chương 741: Bị Tập Kích
Chương 742: Gặp Lại Người Quen
Chương 743: Nhân Loại Khoai To Ăn Ngon Ngon
Chương 744: Kỹ Năng Bán Đồng Đội Chuyên Nghiệp
Chương 745: Ta Nhất Định Phải Ăn Được Khoai To
Chương 746: Hợp Thể
Chương 747: Một Cách Điều Khiển Zombie Khác
Chương 748: Không Thể Cứu
Chương 749: Búp Bê Tình Dục
Chương 750: Đã Biết Dự Trữ Đồ Ăn Sống, Có Khi Nào Sẽ Dần Phát Triển Thành Chăn Nuôi Hay Không
Chương 751: Củ Khoai To Này! Ta Không Khách Khí Nhận Lấy
Chương 752: Hiệu Quả Bất Ngờ Của Báo Điên
Chương 753: Tùy Tiện Dùng
Chương 754: Búp Bê Bơm Hơi
Chương 755: Yêu Quái, Hãy Xem Súng Của Ta
Chương 756: Đổi Lại Nhân Cách Lại Làm Thêm Một Lần
Chương 757: Bộ Không Biết Là Eo Của Ta Vì Sao Mà Vất Vả Sinh Bệnh Đấy
Chương 758: Ghi Chép Hồ Sơ
Chương 759: Kỹ Năng Vẽ Hình Ảnh Rối Loạn
Chương 760: Núi Bửu Long
Chương 761: Lén Lút Tiềm Nhập
Chương 762: Dọn Bãi
Chương 763: Zombie Bà Già
Chương 764: Bà Già À! Ngậm Trong Mồm Như Vậy Ông Bạn Già

Của Ngươi Có Biết Không
Chương 765: Đánh Lạc Hướng
Chương 766: Tuổi Đã Một Đống Lớn Rồi Còn Chơi Ngồi Xổm Phòng Thủ Cái Gì
Chương 767: Chơi Liều Một Kích Cuối Cùng
Chương 768: Thần Khí Kích Cuối Cùng
Chương 769: Thật Sự Có Ông Bạn Già
Chương 770: Zombie Cấp Bá Chủ
Chương 771: Chị Em Song Sinh
Chương 772: Ta Là Người Đã Hấp Diêm Ngươi
Chương 773: Làm Sao Để Cho Cặp Thỏ Ngọc Nhỏ Lại
Chương 774: Hợp Tác
Chương 775: Bóp Thử Một Cái
Chương 776: Lõa Lồ Vinh Quang
Chương 777: Hoa Ăn Thịt Người Diễm Lệ
Chương 778: An Bài Như Thế Nào
Chương 779: Thật Ra Ta Chỉ Là Một Vật Biểu Tượng
Chương 780: Chia Tay Nhức Nách
Chương 781: Hồ Quang Hách Ra Oai
Chương 782: Ăn Một Cước Tuyệt Đường Nối Dõi Của Ta
Chương 783: Tổ Huấn Luyện Đồng Đội Ngu Như Heo
Chương 784: Cản Phía Sau
Chương 785: Tập Kích Bất Ngờ
Chương 786: Cướp Đoạt Trí Nhớ
Chương 787: Người Theo Dõi Thứ Hai
Chương 788: Thả Nàng Rời Đi
Chương 789: Biến Thái Kinh Tởm
Chương 790: Nghiên Cứu Thí Nghiệm Thể
Chương 791: Thế Giới Trong Mắt Zombie
Chương 792: Cùng Chi Pu Đi Tìm Căn Nguyên Virus
Chương 793: Ăn Sẽ Mang Thai Đấy
Chương 794: Đến Dĩ An Bình Dương
Chương 795: Thỏ Oán Niệm
Chương 796: Thỏ Bông Kinh Tởm
Chương 797: Zombie Không Da
Chương 798: Không Muốn Giải Thích Công Dụng Của Khoai To
Chương 799: Nữ Hầu Gái Tỉnh Lại
Chương 800: Đầu Zombie Đại Pháo
Chương 801: Nồi Cháo Thập Cẩm
Chương 802: Lại Bị Kể Chuyện Xấu

Chương 803: Vì Sao Ngươi Không Mặc Đồ Lót
Chương 804: Băng Đảng Thú Bông
Chương 805: Lần Theo Dấu Vết
Chương 806: Tập Kích Bất Ngờ
Chương 807: Trả Cự Khuyển Phong Cách Lại Cho Ta
Chương 808: Xưởng Cán Nhôm
Chương 809: Chạy Bộ Bằng Thằng Em Cũng Được Sao
Chương 810: Chẳng Cần Làm Gì Cả
Chương 811: Chi Pu Hoảng Sợ
Chương 812: Quá Khứ U Ám
Chương 813: Cặn Bã Cũng Dám Hò Hét Nhân Loại Sẽ Diệt Vong
Chương 814: Bí Quyết Giúp Mau Chóng Thăng Cấp
Chương 815: Con Thỏ Tập Kích
Chương 816: Trêu Đùa
Chương 817: Phong Phạm Cao Thủ Ở Nơi Nào
Chương 818: Chỉ Làm Trò Hề
Chương 819: Thỏ Điên Giãy Giụa
Chương 820: Quadra Kill
Chương 821: Chi Pu Bỏ Đi
Chương 822: Mỹ Nhân Súng Máy
Chương 823: Quân Đoàn Lửa Chùa - Free Fire
Chương 824: Free Fire Báo Thù
Chương 825: Đáng Ghét Hơn Hóng Hớt Chính Là Đi Ngang Qua
Chương 826: Ngoài Miệng Nói Không Cần, Thân Thể Lại Làm Loại Chuyện Này Với Ta
Chương 827: Giúp Lê Bống Thăng Cấp
Chương 828: Nuốt Ổ Virus
Chương 829: Suýt Xong Đời
Chương 830: Mỹ Lệ Và Nguy Hiểm Cùng Tồn Tại
Chương 831: Lỡ Tay
Chương 832: Bóng Người Thần Bí Sát Khí Khủng Khiếp
Chương 833: Tháo Chạy
Chương 834: Zombie Thợ Săn
Chương 835: Giằng Co
Chương 836: Dây Dưa Thân Thể
Chương 837: Trùng Quan Giận Dữ Vì Lê Bống
Chương 838: Tung Ra Mồi Nhử
Chương 839: Đồng Đội Trở Về
Chương 840: Cảm Thụ Của Món Đồ Chơi
Chương 841: Thằng Hề Không Hơn Không Kém

Chương 842: Có Gì Đó Giấu Diếm
Chương 843: Uổng Phí Gói Thuốc Lá
Chương 844: Lực Phá Hoại Top 3
Chương 845: Đứa Trẻ Trâu
Chương 846: Biến Thân
Chương 847: Cốt Giáp
Chương 848: Hoành Thành Kiệt Sức
Chương 849: Bán Đồng Đội
Chương 850: Hoàn Thành Trao Đổi
Chương 851: Không Làm Một Cái Hay Sao
Chương 852: Ngươi Thật Không Thể Chết
Chương 853: Địa Điểm Gặp Mặt Khác Thường
Chương 854: Đặt Bẫy Trong Hẻm Nhỏ
Chương 855: Chim Sẻ Nấp Đằng Sau
Chương 856: Dị Năng Ảo Ma Canada
Chương 857: Thế Giới Trong Mắt Người Khác
Chương 858: Sập Bẫy
Chương 859: Quái Nhân Cái Vòi Lại Tiến Hóa
Chương 860: Bị Kéo Vào Âm Mưu Gì Vậy
Chương 861: Quái Vật Đầu Bí Đỏ
Chương 862: Zombie Giáp Sắt
Chương 863: Yuna Phát Uy
Chương 864: Kỹ Thuật Lừa Đảo Cấp Thấp
Chương 865: Chỉ Người Có Ngu Ngốc Mới Ngã Cũng Một Nơi Đến Hai Lần
Chương 866: Âm Mưu Thâm Hiểm
Chương 867: Tiến Hóa Ra Giác Hút
Chương 868: Nhìn Xuyên Ảo Giác
Chương 869: Trả Món Đồ Chơi Cho Ta
Chương 870: Một Cái Đầu Người Đi Qua
Chương 871: Ta Làm Gì Có Sờ Ngực Ngươi
Chương 872: Sủng Vật Thăng Cấp
Chương 873: Làm Ơn Dừng Chân
Chương 874: Thủ Đoạn Ngoan Độc Với Zombie
Chương 875: Chia Tay Tổ Đội
Chương 876: Quân Đoàn Không Quân Bá Đạo
Chương 877: Tổ Chức Dị Năng Giả Sau Màn
Chương 878: Hút Tinh Thần Lực Zombie
Chương 879: Theo Dõi
Chương 880: Kêu To

Chương 881: Muốn Trả Thù Thì Tới Tìm Ta
Chương 882: Lừa Bố Mày
Chương 883: Nhân Loại Phức Tạp
Chương 884: Nụ Cười Trong Ký Ức
Chương 885: Zombies Cái Bang
Chương 886: Xa Mặt Cách Lòng
Chương 887: Pháo Không Khí
Chương 888: Sơn Dương Đi Lạc
Chương 889: Một Con Cọp Xòe Ra Hai Cái Cánh Nó Kêu Rằng Bắt Bắt Bắt Cọp Cọp Cọp
Chương 890: Bỏ Chạy Thục Mạng
Chương 891: Cùng Nhau Ra Tay
Chương 892: Lật Mặt 8
Chương 893: Ca Khúc Truy Hồn
Chương 894: Mèo Vờn Chuột
Chương 895: Hiện Tượng Bất Thường
Chương 896: Lê Bống Khôi Phục Ký Ức
Chương 897: Phát Cơm Chó
Chương 898: Câu Zombies
Chương 899: Giao Dịch Hoàn Thành
Chương 900: Dọn Dẹp Zombies
Chương 901: Quân Cờ Đen Hay Trắng Đều Không Phải Là Ta
Chương 902: Khoài Này Là Của Ta
Chương 903: Bóng Đen Đánh Lén Trong Bóng Tối
Chương 904: Sai Lầm Trí Mạng
Chương 905: Chạy Ngược Trở Về
Chương 906: Tìm Được Hải Yến
Chương 907: Đau Lòng Vì Nàng
Chương 908: Liều Mạng
Chương 909: Cặp Thỏ Trắng Cũng Biến Thành Cơ Ngực
Chương 910: Suy Nghĩ Mông Lung
Chương 911: Sau Khi Bất Tỉnh
Chương 912: Trở Lại Trung Học Sài Thành
Chương 913: Thế Giới Quan Quỷ Dị
Chương 914: Siêu Nhân Điện Quang
Chương 915: Plasma Spark
Chương 916: Ăn No Căng Diều
Chương 917: Thiếu Nữ Đi Trong Ánh Sáng Đỏ Hồng
Chương 918: Liều Mạng Với Ultra Man
Chương 919: Mèo Máy Đôrêmon

Chương 920: Một Công Đôi Việc
Chương 921: Đặt Tên Quá Buồn Cười
Chương 922: Trực Thăng Đến
Chương 923: Xung Đột Không Quân Đoàn
Chương 924: Hăm Dọa
Chương 925: Giết Người Cướp Hàng
Chương 926: Sức Chiến Đấu Như Hạch
Chương 927: Thật Sự Là Ta Không Có Bắn Trật
Chương 928: Đánh Bàn Tính Đến Phát Nổ
Chương 929: Vị Thần Thor
Chương 930: Biến Dị Sơ Kỳ
Chương 931: Tiếng Thét Chết Chóc
Chương 932: Sức Lực Mạnh Mẽ Đến Không Hợp Lẽ Thường
Chương 933: Gừng Càng Già Càng Cay
Chương 934: Hút Khô
Chương 935: Người Quen Biết
Chương 936: Có Một Loại Lỗ Là Không Thể Tùy Tiện Chui Bậy Vào
Chương 937: Tên Gia Hỏa Khổng Lồ
Chương 938: Màu Lông Trắng Cặp Mắt Đỏ
Chương 939: Không Thể Để Các Nàng Mạo Hiểm
Chương 940: Chuyên Môn Của Mày Phải Là Giả Vờ Đáng Yêu Mới Đúng
Chương 941: Cảnh Tượng Bị Rượt Chạy Này, Lại Tái Hiện Lần Nữa
Chương 942: Lẩn Trốn Trong Nước
Chương 943: Gấu Trúc Sập Bẫy
Chương 944: Nói Chuyện Xà Lơ
Chương 945: Cho Chừa Cái Tội Chui Bậy
Chương 946: Giải Nghĩa Cho Ca Cao
Chương 947: Đưa Hải Yến Đi Nơi Khác Đi
Chương 948: Chướng Ngại Ngôn Ngữ
Chương 949: Đặt Tên Là Một Chuyện Rất Phiền Toái
Chương 950: Thu Hoạch Không Tệ
Chương 951: Xạ Thủ Lâm Hùng
Chương 952: Mặt Sắt
Chương 953: Một Viên Đạn Gây Nên Chấn Động
Chương 954: Quyết Không Buông Tha
Chương 955: Tặng Cho Ngươi Đầu Đạn
Chương 956: Ngầm Giấu Giếm
Chương 957: Chi Đội Thứ Chín

Chương 958: Cao Chưa Tới 1m6 Thì Thế Nào
Chương 959: Phương Hướng Tiến Hóa Của Chị Đại
Chương 960: Bóng Người Ở Đầu Hẻm
Chương 961: Trộm Vườn Rau
Chương 962: Giằng Co
Chương 963: Nói Mớ
Chương 964: Mộng Du Đi Đâu Vậy
Chương 965: Cách Sử Dụng Đại Đao
Chương 966: Bố Trí Kế Hoạch B
Chương 967: Nắm Quyền Chủ Động Trong Tay
Chương 968: Sau Lưng Có Mắt
Chương 969: Dọa Ma
Chương 970: Kayako loli
Chương 971: Chị Em Sinh Đôi Khủng Khiếp
Chương 972: Kế Hoạch Của Viên Viên
Chương 973: Truy Sát
Chương 974: Đêm Pháo Hoa Chiếu Sáng Bầu Trời
Chương 975: Lửa Giận Của Tiểu Bạch
Chương 976: Lấy Thịt Đè Người
Chương 977: Kung Fu Panda
Chương 978: Hợp Thể
Chương 979: Chỉ Là Sâu Kiến Tầng Dưới Chót Nhất
Chương 980: Không Biết Khả Năng Mình Tới Đâu
Chương 981: Làm Người Ai Lại Làm Như Vậy
Chương 982: Gấu Ngốc! Đừng Chạy
Chương 983: Ngồi Chờ Chết Thật Không Phải Là Phong Cách Của Ta
Chương 984: Hợp Tác Vui Vẻ

Chương 1: Sống Sót

Trên đường phố Hoang vu, 1 con Zombie đang du đãng một cách vô ý thức .

Hắn hơi hơi toét miệng, một tia nước bọt đọng ở bên môi, một đôi mắt phiếm hồng lộ ra ánh sáng khiếp người.

Cách hắn phía trước không xa , là một căn Siêu Thị nhỏ bỏ hoang. Trên cánh cửa thủy tinh tung tóe đầy vết máu màu nâu, xuyên thấu qua cửa thủy tinh rộng mở có thể chứng kiến mờ mờ 7-8 khay chứa đồ vương vãi trong đó, cùng với một ít thực phẩm tán loạn khắp chung quanh.

Ở cửa sau siêu thị, còn có một nam Zombie đơn độc từ từ di động tới trong đó. Nhìn qua quần áo, chắc là nhân viên công tác siêu thị.

Con Zombie này chậm rãi đến gần siêu thị , đang gặp thoáng qua với nam Zombie trung niên, hắn đột nhiên móc ra từ trong lòng ngực một thanh dao chặt thịt, xoay người dùng sức chặt đứt cổ của đối phương .

Máu tươi văng khắp nơi, thi thể không đầu lập tức ngã xuống đất .

Mà con Zombie hành động quỷ dị thì lập tức đi tới trên quầy nắm lấy một cái túi mua hàng, bắt đầu nhanh chóng sưu tập thức ăn ở bên trong siêu thị. . .

"Hít hà . . . Mệt chết đi được . . ."

Trong Một gian phòng ở mờ tối, Thái Hòa đầu đầy mồ hôi, hắn

đang hài lòng xem xét một túi thức ăn tràn đầy và đủ loại đồ dùng hàng ngày trong tay.

Mà ở trước mặt hắn , thì ngồi con Zombie xuất hiện ở trong căn Siêu Thị nhỏ lúc nãy. Nhưng ánh mắt con Zombie này nhìn Thái Hòa, cũng không có một chút ác ý nào, thậm chí có hơi trống rỗng .

"Tiến bộ hơn so với mấy ngày hôm trước nhiều lắm , cuối cùng hiện giờ đã có thể tiến hành điều khiển khá linh hoạt rồi."

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang con Zombie này, khóe miệng nở một nụ cười .

Nửa tháng trước, xuất hiện một loại Virus kiểu mới, trong nháy mắt làm thế giới này biến thành lò sát sinh thảm thiết.

Vô số nhân loại biến thành Zombie . . . Xác thực mà nói , đó là bọn quái vật sau khi bị lây bệnh, mất đi ý thức của chính mình , chỉ biết giết chóc điên cuồng. . .

Mà người sống sót muốn sống, thì không thể không giống như con chuột vậy, giấu ở trong góc thành phố cầu sinh.

Nhưng Thái Hòa vốn chỉ là người bình thường, mà sau tận thế đã đến lại phát hiện, chính mình có thể điều khiển Zombie .

Hắn có thể cảm giác được mình với Zombie lại tồn tại một tia liên hệ mịt mờ, trong đầu Zombie rỗng tuếch thật giống như không có tư tưởng, chỉ là con rối hình người , mà hắn thì có thể rót tư tưởng của mình đi vào, do đó điều khiển Zombie hành động.

Nhưng ngay từ đầu nếm thử thì lại hết sức chật vật , thường thường Zombie giữa đường đột nhiên thoát khỏi khống chế của hắn, thậm chí mang đến cho hắn mấy lần nguy hiểm tánh mạng.

Theo số lần nếm thử tăng lên, cuối cùng Thái Hòa nắm giữ đến

một ít bí quyết, việc này không chỉ có làm hắn có thể đủ năng lực vẫn duy trì khống chế với Zombie, còn có thể điều khiển Zombie đi lại khắp bốn phía, giúp mình sưu tập thức ăn và nhu yếu phẩm.

Nhưng mà khoảng cách giữa hai bên vẫn không thể quá xa, điều này làm cho Thái Hòa có hơi buồn bực .

Hắn cảm giác hiện giờ mình chính là một {người điều khiển} Zombie, sợi dây ăntenn trong tay còn chưa đủ dài, thủ pháp điều khiển cũng không thuần thục .

Nhưng có thể lợi dụng Zombie sinh tồn an toàn hơn, đã để Thái Hòa hết sức hài lòng đối với năng lực này. Hắn xưng con Zombie bị chính mình khống chế này, là con rối zombie .

Trong quá trình đang thao túng con rối zombie, trong mơ hồ Thái Hòa cũng cảm giác được, đồng thời khi chính mình điều khiển đối phương, một loại cảm giác cuồng bạo của đối phương cũng đang ảnh hưởng chính mình.

Loại ảnh hưởng này là tốt hay xấu, bây giờ hắn còn không thể nói rõ ràng. . .

Những ngày nay Thái Hòa cũng có hiểu một chút tập tính của Zombie, những Zombie này cũng không phải người ta lai tạo ra, mà là người sống bị lây bệnh.

Nhưng mà, tuy rằng thân thể vẫn là người sống, nhưng trên tinh thần đã hoàn toàn là quái vật rồi. Bọn họ công kích người sống sót không bị lây nhiễm, cắn xé máu thịt của những người này, hơn nữa sức mạnh lớn đến kinh người, mạnh hơn so với người bình thường rất nhiều.

Loại Virus này phá hủy lý trí của bọn hắn một cách triệt để, rồi chi phối tư tưởng của bọn hắn, để cho bọn hắn biến thành đao phủ bị bản năng giết chóc.

Thái Hòa cũng nhận ra, loại quái vật này so với loại zombie hắn đã từng thấy ở trong game, trong phim ảnh còn đáng sợ hơn, bởi vì bọn họ bảo lưu được đầy đủ năm giác quan. Bất kể là âm thanh hay còn là mùi vị , đều có khiến cho bọn hắn chú ý.

"Mặt trời sắp xuống núi , hôm nay hãy đi về thôi."

Dãy phòng trọ này cũng không xem như nơi an toàn, chỉ là địa điểm tạm thời, Thái Hòa dùng con rối zombie để điều khiển đi tìm nhu yếu phẩm.

Sau khi nhét toàn bộ vật tư sưu tập hôm nay vào ba lô, Thái Hòa lắc lắc quả đầu cắt moi đang hơi đau nhức, thao túng con rối zombie đứng lên.

Khoảng cách gần nhìn con rối zombie này, mặt đối mặt đứng ở trước người, trong lòng của Thái Hòa vẫn cảm thấy có hơi quái dị.

Chương 2: Điều Khiển Zombie

Tuy rằng không giống Zombie trong phim ảnh tản mát ra mùi hôi thối, nhưng trên người Zombie lại có mùi máu tanh nồng đậm như cũ. Virus lây bệnh làm sắc mặt của nó thay đổi thành tái nhợt không có chút máu, đôi mắt lại hiện lên màu đỏ ngầu, xuyên thấu qua cái miệng nửa khép nửa mở, còn có thể trông thấy trên hàm răng dính vụn máu thịt đỏ hồng.

Không cần phải đoán, chắc chắn đây chính là phần lưu lại sau khi ăn thịt người thời gian trước. . .

Hình dạng của con Zombie này cũng không tệ lắm, là thiếu niên ước chừng mười bảy mười tám tuổi, nhưng bộ dáng bây giờ lại làm cho người ta cảm thấy quả thật là một con ác quỷ.

"Đi thôi đi thôi . . ."

Thái Hòa nhịn xuống cảm giác buồn nôn trong lòng, khống chế con rối zombie từ từ đi xuống lầu .

Mặc dù có con rối zombie mở đường , nhưng cũng không đại biểu chính mình sẽ an toàn. Trong tay Thái Hòa cầm một thanh đao chặt thịt sắc nhọn, cẩn thận đi theo sau lưng con rối zombie.

Từ nơi này đến trụ sở tạm thời của hắn, cần phải đi qua một con phố lớn. Thời điểm từ sáng đến giờ, Thái Hòa tìm chút ít pháo, trước tiên chế tạo một ít động tĩnh ở phương hướng ngược với đường hắn đi qua, thu hút phần lớn Zombie trên con đường này đều tới. Dù vậy, vẫn còn có vài con Zombie du lãng vật vờ trên đường.

Sau khi đi đến đầu đường hữu kinh vô hiểm, Thái Hòa phát

hiện, phiền toái tới rồi.

Hai con Zombie chặn ở đầu đường, cũng không biết là từ nơi nào đi tới, trên người tung tóe đầy vết máu mới mẻ, trong đó có con một tay trong còn cầm nửa cánh tay, đang cúi đầu gặm điên cuồng.

Ở trong tỉnh thành chừng mười triệu nhân khẩu này, mỗi ngày đều có người may mắn còn sống vì đi tìm kiếm thức ăn mà chết, người chết cũng không kỳ lạ quý hiếm.

Nhưng mà chứng kiến hài cốt cánh tay kia, Thái Hòa vẫn còn hơi có cảm giác thương hại. Chính là bởi vì có năng lực, mình mới có được vốn liếng sống được tốt hơn, không có khả năng bởi vì chủ quan nhất thời, trở thành bữa ăn của những con quái vật này.

Thái Hòa điều khiển con rối zombie một cách cẩn thận rồi từ từ tiến đến gần bọn nó, thời điểm khi đang đến gần một con zombie trong số đó, hắn giơ lên dao chặt thịt .

Mà thời điểm khi một con Zombie khác lại phát ra âm thanh thu hút đến chú ý, thì Thái Hòa nắm đao vọt mạnh tới phía sau hắn, đâm một đao vào sau ót của hắn.

Hai con Zombie gần như cùng nhau chết, sau khi dùng sức rút về đao nhỏ, Thái Hòa đạp một cước vào trên mặt thi thể con zombie này.

Ở dưới tình huống chính mình có cơ hội ra tay, Thái Hòa cũng sẽ không bỏ qua, tuy rằng điều khiển con rối zombie rất hữu dụng, nhưng mình cũng nhất định phải có năng lực tự vệ .

Hơn nữa Thái Hòa cảm giác được từ trong tối tăm nào đó, đến khi chính mình chém giết Zombie, loại cảm giác cuồng bạo này trong cơ thể cũng đang ngấm ngầm quấy phá, trong nháy mắt khi rút đao nhỏ, thậm chí hắn cảm nhận được một chút khoái cảm mơ

hồ.

"Tóm lại Virus không thông qua liên hệ tinh thần mà lây bệnh đi nha. . . Nếu như vậy mình cũng sẽ bị lây bệnh, ta đây sớm biến dị . . . Không phải là Virus ảnh hưởng, đến tột cùng là cái gì chứ . . ."

Thái Hòa hết sức để ý với loại biến hóa rất nhỏ này, nhưng tạm thời còn chưa có đầu mối gì.

Nhưng mà có thể chém giết Zombie gọn gàng, hơn nữa thủ pháp lại càng ngày càng thuần thục, chuyện này với Thái Hòa mà nói thì coi như là chuyện tốt .

Lúc trước khi tận thế đến, hắn chẳng qua là người bình thường, thời gian lần đầu tiên kích sát Zombie, quá trình không chỉ mạo hiểm, trôi qua rồi cũng cảm giác được hoảng sợ một trận, thậm chí đầu óc cũng có hơi bị choáng váng .

Nhưng vì sinh tồn được, nhất định phải tăng lên sức chiến đấu.

Hơn nữa ở trong nội tâm của Thái Hòa, vẫn thủy chung đang nhớ một người. Nhanh như vậy mà nâng cao độ thuần thục nắm giữ Zombie, cùng với sưu tập nhiều vật tư bằng tất cả khả năng, cũng chỉ là để đi qua khu vực này, đi tìm được nàng . . .

Đến lúc một vầng ánh sáng cuối cùng nơi chân trời biến mất, Thái Hòa đã về tới chỗ ở.

Đây là một tòa nhà nhìn như căn nhà tầm thường, ngoại trừ có cửa sắt kiên cố ra, còn có thể từ phía trên sân thượng nhảy đến tòa nhà lầu cách vách chạy trốn, hơn nữa trước phòng sau phòng đều có không gian tương đối rộng rãi. Ngoài ra nơi này còn thuộc về vùng ngoại thành, bất luận là số lượng người sống sót hay còn là Zombie, đều ít hơn nhiều so với trong nội thành, cũng tương đối

an toàn.

Mấu chốt nhất là, nơi này vốn là một cái kho hàng nhà máy đồ dùng làm bếp, tràn ngập mùi vị sơn và vật liệu gỗ chất lượng kém, hoàn toàn có thể che dấu đi khí tức của Thái Hòa.

Những quái vật kia sau khi bị lây bệnh, không chỉ có không có đánh mất năm giác quan, ngược còn mạnh hơn, mặc dù ở trong đêm cũng bảo trì được thị lực rõ ràng, thính giác và khứu giác thì người thường cũng đều không thể so sánh được.

Chương 3: Cứu Mạng

Trước khi ngủ, trước hết Thái Hòa cho con rối zombie ăn miếng thịt đông lạnh bốc mùi hôi thối, sau đó để hắn ở ngoài cửa sắt, lại khóa kín cửa sắt, lúc này mới an tâm đi nghỉ ngơi.

Mặc dù ở trong lúc đang ngủ, Thái Hòa cũng không có chặt đứt liên hệ tinh thần giữa mình và con Zombie này, như vậy mặc dù cũng khá là mệt mỏi, nhưng cùng lúc có thể rèn luyện chính mình, về phương diện khác cũng tương đương với canh gác cho mình.

Đã muốn cho chính mình được nghỉ ngơi, lại phải bảo trì liên hệ với con rối zombie, chuyện này nói ra nghe có vẻ đơn giản, nhưng thật ra lại hết sức khó làm, Thái Hòa cũng đã thử vô số lần, mới nắm chặt một chút thủ đoạn trong đó. Trong lúc đang ngủ, hắn vẫn luôn ở trong trạng thái ngủ cạn, thậm chí có thể nghe được động tĩnh rất nhỏ ở chung quanh.

Nhưng hôm nay Thái Hòa lại chậm chạp không cách nào chìm vào giấc ngủ , thỉnh thoảng trong đầu hắn lại hiện ra bóng dáng người kia ...

Sau khi cha mẹ qua đời, người chính mình trên đời này lo nghĩ nhất, cũng chỉ có nàng, đối tượng thầm mến của chính mình, cũng là thanh mai trúc mã cô bé nhà bên, Lê Bống.

Ở trong lúc tai nạn bộc phát, nhận được người điện thoại cuối cùng chính là nàng .

"Hòa ca, chạy mau !"

Sau bốn chữ này, đó chính là một chuỗi âm thanh "e e e" liên hồi...

Thật ra trong lòng Thái Hòa cũng hiểu rõ , hơn phân nửa Lê Bống đã lành ít dữ nhiều, lúc tai nạn bộc phát, nàng đang ở trên đường tới nơi ở của mình, mục đích là làm cho hắn làm một chầu bữa tối cũng coi như ra hồn, giúp hắn cải thiện cuộc sống ...

Chính vì vậy, trong nội tâm Thái Hòa mãi mãi có một gút mắc, mặc kệ sống hay chết, hắn cũng cảm giác mình phải tìm được Lê Bống .

"Ngày mai, ngày mai sẽ đi tìm ..."

Chuẩn bị lâu như vậy, Thái Hòa cảm thấy, dựa vào năng lực điều khiển con rối zombie, mới có thể đi qua mảng nội thành đông đúc này rồi.

Hắn đã sớm vẽ phác thảo ra trong đầu tất cả những nơi nàng có khả năng xuất hiện, cách nơi này không tính quá xa, nhưng cách hai khu dân cư nhỏ, coi như là một đoạn khu vực nguy hiểm nhất.

Nhưng mà vì cố gắng hết sức vượt qua an toàn, Thái Hòa đã làm xong chuẩn bị nguyên vẹn, tất cả mọi thứ, sẽ chờ ngày mai sẽ rõ...

Trời vừa sáng tinh mơ, Thái Hòa lập tức mở mắt, nhảy xuống từ một cái giường ấm bán thành phẩm. Sau khi sửa soạn lại ba lô một đợt nữa, Thái Hòa hít một hơi thật sâu, đi xuống lầu.

Con rối zombie này xuống theo sự khống chế của hắn, vẫn đang nghiêm trang ở ngoài cửa, quần áo cũng đã bị sương lạnh làm ướt. Nhìn dáng vẻ của hắn, lại không có một chút mỏi mệt.

Không biết nguyên nhân gì, loại Virus đột nhiên bộc phát với quy mô lớn này, không chỉ làm rất nhiều người sống biến thành quái vật, còn làm thân thể của bọn zombie thay đổi thành hết sức trâu bò. Nhưng mà Thái Hòa cũng chú ý tới, chính là để duy trì

năng lượng thân thể tiêu hao tối thiểu nhất, bởi vậy bọn họ mới điều khiển bản năng càng không ngừng ăn uống, mà nơi cung cấp thức ăn, lại chính là người sống sót không bị lây nhiễm rồi.

Sau khi gài chặt cây đao chặt thịt ở sau lưng, Thái Hòa mở ra cửa sắt , thao túng con rối zombie đi đến lộ tuyến đã sớm định trước.

Vừa tiến vào khu dân cư nhỏ, Zombie lắc lư trên đường lại tăng lên, ở loại khu vực như vầy, phương pháp dựa vào âm thanh thu hút cũng không thể đánh lạc hướng bọn chúng, bởi vì hoàn cảnh quá phức tạp, rất dễ dàng làm cho mình rơi vào trong hiểm cảnh .

Biện pháp duy nhất , chính là chọn lựa những nơi có ít Zombie, cố gắng hết sức đi qua lặng yên không một tiếng động.

Người thường muốn hành động ở trong loại hoàn cảnh này, độ khó khăn to lớn đến mức nào cũng có thể đoán được, cũng may Thái Hòa có một con rối zombie.

Dưới sự phối hợp của con rối zombie, Thái Hòa đánh chết liên tục hơn mười con Zombie, cuối cùng mới vượt qua khu vực này, đến trên một đoạn đường lớn ngày xưa tương đối phồn hoa.

Nơi này cũng xem như ranh giới giữa khu vực nội thành với vùng ngoại thành, mà ở trong dự đoán của Thái Hòa, thời điểm khi Lê Bống gọi cuộc điện thoại kia, chắc là đang ở một vị trí nào đó ở trên con đường cái này.

Khắp nơi trên đường cái đều là ô tô bị vứt bỏ la liệt, cửa hàng dọc đường đều mở rộng cửa, liếc nhìn sang chỉ thấy bóng tối âm u ở trong.

Ngoại trừ tùy tiện là có thể thấy được vết máu ra, còn lại ở nơi này, cũng chỉ có Zombie thôi.

Mặc dù những ngày nay đã đánh chết rất nhiều Zombie, nhưng Thái Hòa còn là lần đầu chứng kiến số lượng Zombie nhiều như vậy tập kết lại với nhau. Tính toán sơ lược số lượng mà nói, chỉ là ở trong tầm mắt, chỉ sợ cũng có vài chục con , chớ nói chi là những con zombies ẩn nấp trong bóng tối rồi.

Thái Hòa dự tính tới trên chỗ cao để quan sát một chút, không nghĩ tới vừa đi về phía một căn nhà lầu chung cư, chợt nghe đến cách đó không xa truyền đến một tiếng hét thảm.

"Cứu mạng với!"

Chương 4: Kẻ Ngốc

Không nghĩ tới ở nơi này vẫn còn có ẩn hiện người sống sót! Thái Hòa vội vàng khống chế ổn định con rối zombie, cẩn thận đi qua phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Ở ngoài một căn chung cư, tụ tập hơn mười con Zombies , đang lúc bọn họ điên cuồng mà va chạm vào cửa chống trộm.

Mà phía sau cửa lại là hai thanh niên mặt mày hoảng sợ, vẫn đang cố gắng hết sức chặn ở sau cửa, ngoài ra còn liều mạng kêu cứu.

"Ngu xuẩn ..." Thái Hòa nhíu mày , có hơi khẩn trương nhìn về phía chung quanh.

Kêu lớn như vậy chỉ đưa tới càng nhiều Zombie, vốn là Thái Hòa đang còn muốn giúp bọn hắn một chút trong phạm vi đủ khả năng, nhưng xem ra hiện giờ tùy tiện ra tay trợ giúp chỉ biết hại chính mình.

Quả nhiên một ít Zombie rất nhanh bị thu hút đi tới, cửa chống trộm bị đụng liên hồi, phát ra tiếng vang "Thình thịch ", bản lề với vách tường bắt đầu buông lỏng ra.

hai gã thanh niên mặt xám như tro, ở trong sự sợ hãi cực độ làm cho tiếng kêu càng ngày càng thảm thiết hơn...

"Ầm....!"

Sau một tiếng vang thật lớn, cuối cùng cửa chống trộm bị đánh ngã, mà tiếng kêu thảm thiết của hai gã thanh niên thì rất nhanh bị dìm ngập xuống...

Nhưng mà điều này đối với Thái Hòa mà nói lại chính là một cơ hội, thừa dịp rất nhiều Zombie bị thu hút đi tới, vừa vặn hắn có thể vượt qua khu vực này.

Sau khi đi qua mảng khu vực dày đặc Zombie này một cách thuận lợi, Thái Hòa còn chưa kịp mừng hết lớn, thì lại phát hiện con đường phía trước, bị một chiếc xe công cộng và mấy chiếc xe đẩy phá hỏng rồi.

Lúc tai nạn bộc phát, xe cộ xảy ra tai nạn không phải số ít, huống chi loại xe buýt này chở đầy hành khách bất kể là hành khách trong xe bị biến dị , hay còn là bị tình huống trên đường làm kinh hãi, đều có thể xảy ra loại thảm hoạ này.

Nhìn qua tình hình, chiếc xe buýt này đã xảy ra va chạm liên hoàn với những xe con liều mạng chạy trốn khác, nó đã biến hình hoàn toàn.

Cũng không biết tình huống của hành khách trong xe giờ như nào, có lẽ bị vây chết rồi, có lẽ tất cả đều biến thành Zombie...

Thái Hòa vốn là muốn đi vòng qua, nhưng lúc nhìn chằm chằm vào chiếc xe buýt kia, trong đầu lại đột nhiên vang lên tiếng "Ong Ong".

Thời điểm mỗi lần khi Lê Bống tới, dường như đều ngồi xe buýt tới đấy... Ý nghĩ này vừa ló ra, ánh mắt Thái Hòa dò xét xe buýt cũng thay đổi.

Hắn cảm giác được thoáng chốc tim đập trống ngực tăng lên hết sức kịch liệt, đã chờ mong, lại có cảm giác hơi sợ hãi.

Có khả năng rất lớn, lúc ấy Lê Bống cũng đã từng ở trên chiếc xe này, nếu như nàng không có trốn thoát kịp thời, lúc này chắc còn ở trong đó.

Tuy rằng ta đã chuẩn bị xong tâm lý chấp nhận sự thật, nhưng

sau khi sắp đối mặt sự thật, Thái Hòa vẫn cảm thấy có hơi bị khủng hoảng.

Là thi thể hư thối, hay còn là đang cắm đầu cắn nuốt đồng loại, hay hoặc là ...

Sau khi thở dài ra một hơi, Thái Hòa khống chế ổn định con rối zombie, bò tới trên đầu xe biến hình.

Thời gian khống chế con rối zombie có cảm giác rất kỳ diệu, giống như là chính mình có thêm một bộ phân thân vậy, thông qua liên hệ tinh thần giữa con rối zombie, không chỉ có thể điều khiển con rối zombie hành động, còn có thể nhận được phản hồi năm giác quan đến từ con rối zombie.

Nhưng ở trong lúc Thái Hòa liên hệ với con rối zombie, còn có một tầng ngăn cách, làm hắn không cách nào chính thức điều khiển con rối zombie một cách hoàn chỉnh.

Mà Thái Hòa xem ra, chỉ sợ cảnh giới điều khiển tự nhiên, chắc là phải dung hợp với con rối zombie đi...

Tuy rằng cảm giác có hơi quái dị, nhưng Thái Hòa vẫn còn tương đối mong đợi với loại cảnh giới đó.

Đến lúc một vầng ánh sáng cuối cùng nơi chân trời biến mất, Thái Hòa đã về tới chỗ ở.

Đây là một tòa nhà nhìn như căn nhà tầm thường, ngoại trừ có cửa sắt kiên cố ra, còn có thể từ phía trên sân thượng nhảy đến tòa nhà lầu cách vách chạy trốn, hơn nữa trước phòng sau phòng đều có không gian tương đối rộng rãi. Ngoài ra nơi này còn thuộc về vùng ngoại thành, bất luận là số lượng người sống sót hay còn là Zombie, đều ít hơn nhiều so với trong nội thành, cũng tương đối an toàn.

Mấu chốt nhất là, nơi này vốn là một cái kho hàng nhà máy đồ

dùng làm bếp, tràn ngập mùi vị sơn và vật liệu gỗ chất lượng kém, hoàn toàn có thể che dấu đi khí tức của Thái Hòa.

Những quái vật kia sau khi bị lây bệnh, không chỉ có không có đánh mất năm giác quan, ngược còn mạnh hơn, mặc dù ở trong đêm cũng bảo trì được thị lực rõ ràng, thính giác và khứu giác thì người thường cũng đều không thể so sánh được.

Trước khi ngủ, trước hết Thái Hòa cho con rối zombie ăn miếng thịt đông lạnh bốc mùi hôi thối, sau đó để hắn ở ngoài cửa sắt, lại khóa kín cửa sắt, lúc này mới an tâm đi nghỉ ngơi.

Mặc dù ở trong lúc đang ngủ, Thái Hòa cũng không có chặt đứt liên hệ tinh thần giữa mình và con Zombie này, như vậy mặc dù cũng khá là mệt mỏi, nhưng cùng lúc có thể rèn luyện chính mình, về phương diện khác cũng tương đương với canh gác cho mình.

Chương 5: Lại Có Người Kêu Cứu

Đã muốn cho chính mình được nghỉ ngơi, lại phải bảo trì liên hệ với con rối zombie, chuyện này nói ra nghe có vẻ đơn giản, nhưng thật ra lại hết sức khó làm, Thái Hòa cũng đã thử vô số lần, mới nắm chặt một chút thủ đoạn trong đó. Trong lúc đang ngủ, hắn vẫn luôn ở trong trạng thái ngủ cạn, thậm chí có thể nghe được động tĩnh rất nhỏ ở chung quanh.

Nhưng hôm nay Thái Hòa lại chậm chạp không cách nào chìm vào giấc ngủ , thỉnh thoảng trong đầu hắn lại hiện ra bóng dáng người kia ...

Sau khi cha mẹ qua đời, người chính mình trên đời này lo nghĩ nhất, cũng chỉ có nàng, đối tượng thầm mến của chính mình, cũng là thanh mai trúc mã cô bé nhà bên, Lê Bống.

Ở trong lúc tai nạn bộc phát, nhận được người điện thoại cuối cùng chính là nàng .

"Hòa ca, chạy mau !"

Sau bốn chữ này, đó chính là một chuỗi âm thanh "e e e" liên hồi...

Thật ra trong lòng Thái Hòa cũng hiểu rõ , hơn phân nửa Lê Bống đã lành ít dữ nhiều, lúc tai nạn bộc phát, nàng đang ở trên đường tới nơi ở của mình, mục đích là làm cho hắn làm một chầu bữa tối cũng coi như ra hồn, giúp hắn cải thiện cuộc sống ...

Chính vì vậy, trong nội tâm Thái Hòa mãi mãi có một gút mắc,

mặc kệ sống hay chết, hắn cũng cảm giác mình phải tìm được Lê Bống .

"Ngày mai, ngày mai sẽ đi tìm ..."

Chuẩn bị lâu như vậy, Thái Hòa cảm thấy, dựa vào năng lực điều khiển con rối zombie, mới có thể đi qua mảng nội thành đông đúc này rồi.

Hắn đã sớm vẽ phác thảo ra trong đầu tất cả những nơi nàng có khả năng xuất hiện, cách nơi này không tính quá xa, nhưng cách hai khu dân cư nhỏ, coi như là một đoạn khu vực nguy hiểm nhất.

Nhưng mà vì cố gắng hết sức vượt qua an toàn, Thái Hòa đã làm xong chuẩn bị nguyên vẹn, tất cả mọi thứ, sẽ chờ ngày mai sẽ rõ...

Trời vừa sáng tinh mơ, Thái Hòa lập tức mở mắt, nhảy xuống từ một cái giường ấm bán thành phẩm. Sau khi sửa soạn lại ba lô một đợt nữa, Thái Hòa hít một hơi thật sâu, đi xuống lầu.

Con rối zombie này xuống theo sự khống chế của hắn, vẫn đang nghiêm trang ở ngoài cửa, quần áo cũng đã bị sương lạnh làm ướt. Nhìn dáng vẻ của hắn, lại không có một chút mỏi mệt.

Không biết nguyên nhân gì, loại Virus đột nhiên bộc phát với quy mô lớn này, không chỉ làm rất nhiều người sống biến thành quái vật, còn làm thân thể của bọn zombie thay đổi thành hết sức trâu bò. Nhưng mà Thái Hòa cũng chú ý tới, chính là để duy trì năng lượng thân thể tiêu hao tối thiểu nhất, bởi vậy bọn họ mới điều khiển bản năng càng không ngừng ăn uống, mà nơi cung cấp thức ăn, lại chính là người sống sót không bị lây nhiễm rồi.

Sau khi gài chặt cây đao chặt thịt ở sau lưng, Thái Hòa mở ra cửa sắt , thao túng con rối zombie đi đến lộ tuyến đã sớm định

trước.

Vừa tiến vào khu dân cư nhỏ, Zombie lắc lư trên đường lại tăng lên, ở loại khu vực như vầy, phương pháp dựa vào âm thanh thu hút cũng không thể đánh lạc hướng bọn chúng, bởi vì hoàn cảnh quá phức tạp, rất dễ dàng làm cho mình rơi vào trong hiểm cảnh .

Biện pháp duy nhất , chính là chọn lựa những nơi có ít Zombie, cố gắng hết sức đi qua lặng yên không một tiếng động.

Người thường muốn hành động ở trong loại hoàn cảnh này, độ khó khăn to lớn đến mức nào cũng có thể đoán được, cũng may Thái Hòa có một con rối zombie.

Dưới sự phối hợp của con rối zombie, Thái Hòa đánh chết liên tục hơn mười con Zombie, cuối cùng mới vượt qua khu vực này, đến trên một đoạn đường lớn ngày xưa tương đối phồn hoa.

Nơi này cũng xem như ranh giới giữa khu vực nội thành với vùng ngoại thành, mà ở trong dự đoán của Thái Hòa, thời điểm khi Lê Bống gọi cuộc điện thoại kia, chắc là đang ở một vị trí nào đó ở trên con đường cái này.

Khắp nơi trên đường cái đều là ô tô bị vứt bỏ la liệt, cửa hàng dọc đường đều mở rộng cửa, liếc nhìn sang chỉ thấy bóng tối âm u ở trong.

Ngoại trừ tùy tiện là có thể thấy được vết máu ra, còn lại ở nơi này, cũng chỉ có Zombie thôi.

Mặc dù những ngày nay đã đánh chết rất nhiều Zombie, nhưng Thái Hòa còn là lần đầu chứng kiến số lượng Zombie nhiều như vậy tập kết lại với nhau. Tính toán sơ lược số lượng mà nói, chỉ là ở trong tầm mắt, chỉ sợ cũng có vài chục con , chớ nói chi là những con zombies ẩn nấp trong bóng tối rồi.

Thái Hòa dự tính tới trên chỗ cao để quan sát một chút, không nghĩ tới vừa đi về phía một căn nhà lầu chung cư, chợt nghe đến cách đó không xa truyền đến một tiếng hét thảm.

"Cứu mạng với!"

Không nghĩ tới ở nơi này vẫn còn có ẩn hiện người sống sót! Thái Hòa vội vàng khống chế ổn định con rối zombie, cẩn thận đi qua phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Ở ngoài một căn chung cư, tụ tập hơn mười con Zombies , đang lúc bọn họ điên cuồng mà va chạm vào cửa chống trộm.

Chương 6: Gặp Lê Bống

Mà phía sau cửa lại là hai thanh niên mặt mày hoảng sợ, vẫn đang cố gắng hết sức chặn ở sau cửa, ngoài ra còn liều mạng kêu cứu.

"Ngu xuẩn ..." Thái Hòa nhíu mày , có hơi khẩn trương nhìn về phía chung quanh.

Kêu lớn như vậy chỉ đưa tới càng nhiều Zombie, vốn là Thái Hòa đang còn muốn giúp bọn hắn một chút trong phạm vi đủ khả năng, nhưng xem ra hiện giờ tùy tiện ra tay trợ giúp chỉ biết hại chính mình.

Quả nhiên một ít Zombie rất nhanh bị thu hút đi tới, cửa chống trộm bị đụng liên hồi, phát ra tiếng vang "Thình thịch ", bản lề với vách tường bắt đầu buông lỏng ra.

hai gã thanh niên mặt xám như tro, ở trong sự sợ hãi cực độ làm cho tiếng kêu càng ngày càng thảm thiết hơn...

"Ầm….!"

Sau một tiếng vang thật lớn, cuối cùng cửa chống trộm bị đánh ngã, mà tiếng kêu thảm thiết của hai gã thanh niên thì rất nhanh bị dìm ngập xuống...

Nhưng mà điều này đối với Thái Hòa mà nói lại chính là một cơ hội, thừa dịp rất nhiều Zombie bị thu hút đi tới, vừa vặn hắn có thể vượt qua khu vực này.

Sau khi đi qua mảng khu vực dày đặc Zombie này một cách thuận lợi, Thái Hòa còn chưa kịp mừng hết lớn, thì lại phát hiện

con đường phía trước, bị một chiếc xe công cộng và mấy chiếc xe đẩy phá hỏng rồi.

Lúc tai nạn bộc phát, xe cộ xảy ra tai nạn không phải số ít, huống chi loại xe buýt này chở đầy hành khách bất kể là hành khách trong xe bị biến dị , hay còn là bị tình huống trên đường làm kinh hãi, đều có thể xảy ra loại thảm hoạ này.

Nhìn qua tình hình, chiếc xe buýt này đã xảy ra va chạm liên hoàn với những xe con liều mạng chạy trốn khác, nó đã biến hình hoàn toàn.

Cũng không biết tình huống của hành khách trong xe giờ như nào, có lẽ bị vây chết rồi, có lẽ tất cả đều biến thành Zombie...

Thái Hòa vốn là muốn đi vòng qua, nhưng lúc nhìn chằm chằm vào chiếc xe buýt kia, trong đầu lại đột nhiên vang lên tiếng "Ong Ong".

Thời điểm mỗi lần khi Lê Bống tới, dường như đều ngồi xe buýt tới đấy... Ý nghĩ này vừa ló ra, ánh mắt Thái Hòa dò xét xe buýt cũng thay đổi.

Hắn cảm giác được thoáng chốc tim đập trống ngực tăng lên hết sức kịch liệt, đã chờ mong, lại có cảm giác hơi sợ hãi.

Có khả năng rất lớn, lúc ấy Lê Bống cũng đã từng ở trên chiếc xe này, nếu như nàng không có trốn thoát kịp thời, lúc này chắc còn ở trong đó.

Tuy rằng ta đã chuẩn bị xong tâm lý chấp nhận sự thật, nhưng sau khi sắp đối mặt sự thật, Thái Hòa vẫn cảm thấy có hơi bị khủng hoảng.

Là thi thể hư thối, hay còn là đang cắm đầu cắn nuốt đồng loại, hay hoặc là ...

Sau khi thở dài ra một hơi, Thái Hòa khống chế ổn định con rối zombie, bò tới trên đầu xe biến hình.

Thời gian khống chế con rối zombie có cảm giác rất kỳ diệu, giống như là chính mình có thêm một bộ phân thân vậy, thông qua liên hệ tinh thần giữa con rối zombie, không chỉ có thể điều khiển con rối zombie hành động, còn có thể nhận được phản hồi năm giác quan đến từ con rối zombie.

Nhưng ở trong lúc Thái Hòa liên hệ với con rối zombie, còn có một tầng ngăn cách, làm hắn không cách nào chính thức điều khiển con rối zombie một cách hoàn chỉnh.

Mà Thái Hòa xem ra, chỉ sợ cảnh giới điều khiển tự nhiên, chắc là phải dung hợp với con rối zombie đi...

Tuy rằng cảm giác có hơi quái dị, nhưng Thái Hòa vẫn còn tương đối mong đợi với loại cảnh giới đó.

Nhưng chính là thời gian ngẩn ngơ một lúc này, trong hai mắt Lê Bống cũng lập tức dần hiện ra một vầng sáng lạnh, mà cùng lúc đó, đầu óc Thái Hòa cũng đau đớn một trận. Cũng may hắn phục hồi tinh thần lại rất nhanh, khống chế được Lê Bống lần nữa.

Chỉ là hơi phân tâm một chút, Lê Bống cũng đã suýt nữa thoát khỏi khống chế của hắn, điều này làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác được sợ hãi không thôi.

Con rối zombie ở trước mặt Lê Bống còn không có sức phản kháng chút nào, phỏng chừng chính Thái Hòa cũng qua không nổi một hiệp. Huống chi hắn cũng không muốn thương tổn Lê Bống, cũng không nguyện ý bị Lê Bống giết chết. Hiện giờ đã tìm được Lê Bống rồi, hắn lại càng không thể chết được rồi, nhất định phải tìm được phương pháp giúp Lê Bống khôi phục .

Nơi này không thể chờ đợi mỏi mòn quá lâu, Thái Hòa tranh

thủ thời gian thao túng Lê Bống, đi về phương hướng của chính mình.

Ở loại khu vực dân cư dày đặc như này, mặc dù là cẩn thận thế nào, cũng khó tránh khỏi sẽ gặp phải Zombie. Nhưng không giống với lúc chiến đấu gian khổ, có Lê Bống ở bên người, Zombie gần như không có sức phản kháng chút nào .

Bất luận là tốc độ, hay là lực lượng , Lê Bống cũng vượt qua Zombie bình thường một mảng lớn. Vốn là Thái Hòa lo lắng làm Lê Bống bị thương, không muốn điều khiển nàng tiến hành chiến đấu, nhưng lúc Zombie xuất hiện, Lê Bống truyền đến khát vọng công kích mãnh liệt, lại làm cho bản thân Thái Hòa cũng cảm thấy một trận khô nóng. Thời gian điều khiển con rối zombie lúc trước cảm giác được chủng loại cuồng bạo kia, quả thật vào lúc này phóng đại lên hơn gấp 10 lần.

Chương 7: Tăng Lên

Bắt đầu từ trong nháy mắt khi Lê Bống lao ra, Thái Hòa cũng đã cảm giác được rõ ràng, chính mình đã ở trong trạng thái nửa điều khiển với Lê Bống. Lúc nàng đang chiến đấu, bản năng nàng bị kích phát mức độ lớn nhất, bây giờ Thái Hòa dùng lực lượng điều khiển con rối zombie, chỉ có thể duy trì liên hệ giữa hắn với Lê Bống, lại không thể chi phối quá trình chiến đấu của nàng.

"Không nghĩ tới nàng mạnh như vậy..." Trong nội tâm Thái Hòa lập tức có cảm giác nguy cơ, nếu như không tăng thực lực của chính mình lên nhanh chóng, có lẽ không được bao lâu , Lê Bống cũng sẽ thoát khỏi khống chế của mình. Đến lúc đó đừng nói khôi phục giúp nàng, nói không chừng còn có thể chết trong tay nàng. Dù xem như may mắn chạy trốn, sau này nếu muốn tìm được Lê Bống ở trong khu thành thị to lớn này, cũng chỉ là biển rộng tìm kim.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa cắn răng một cái, nắm chặc dao chặt thịt, vọt thẳng đến bên người Lê Bống.

Lúc này ở chung quanh Lê Bống, có chừng 4 con Zombies, mà nàng đang vặn xuống đầu một con Zombie trong đó. Những Zombie này cũng không chủ động công kích Lê Bống, nhưng lúc Thái Hòa xuất hiện, 3 con Zombies khác lại đồng thời đánh tới.

Lần đầu ứng phó nhiều Zombie như vậy, tâm tình của Thái Hòa hết sức khẩn trương. Nhưng chẳng biết tại sao, từ phía Lê Bống cảm giác được khí tức cuồng bạo, lại làm cho hắn đang giơ lên cây dao chặt thịt, cảm thấy một cỗ dục vọng chiến đấu mãnh liệt.

Đồng thời gầm lên một tiếng gầm nhẹ, Thái Hòa cũng vọt thẳng đến giữa nơi 3 con Zombie này.

Zombie có sức lực rất lớn, cũng không có động tác cứng ngắc giống như trong phim ảnh vậy, nhưng cũng chỉ là quái vật hành động bằng bản năng, thủ đoạn công kích của bọn hắn vẫn tương đối giống nhau đấy.

Thời điểm khi 1 con Zombie trong đó huơ tay chộp tới phía Thái Hòa, Thái Hòa hơi nghiêng mạnh người, đồng thời vừa trốn qua công kích của con Zombie này, dao chặt thịt cũng đâm về phía bụng của một con Zombie khác.

"Bụp!"

Âm thanh mũi dao vào thịt truyền đến, nhưng Thái Hòa lại cơ bản là không kịp nhìn nhiều, lập tức nâng giơ một cước đạp về phía con Zombie thứ ba.

Con Zombie này trực tiếp bị đạp đến trước mặt Lê Bống, không đợi nó đứng lên, đã bị Lê Bống trực tiếp móc rỗng cái ót.

Lúc này con Zombie bị Thái Hòa tránh thoát đã tiến đến lần nữa, mà lúc Thái Hòa vừa mới ổn định thân hình mới xem như gặp nguy cơ chính thức.

Dao nhỏ còn chưa kịp rút ra, mà cả hai tay con Zombie đều dính máu đã mò đến chân rồi. Chỉ cần bị nó tóm lấy, còn muốn giãy gần như cũng là chuyện không khả năng rồi.

Dưới nguy hiểm của tử vong, Thái Hòa không kinh hoảng chút nào, hắn cầm lấy cây dao chặt thịt về kéo phía trước, ở cảm giác được con Zombie này bị dao nhỏ mang theo nhào tới trước một cái, Thái Hòa lập tức hơi nghiêng người phóng về bên cạnh nhanh chóng.

Cùng lúc khi hai con Zombie va chạm vào nhau, dao chặt thịt

trong tay Thái Hòa cũng đã cắt ngang xé rộng vết thương ở bụng của một con zombie, hơn nữa đâm vào cái ót của một con khác không trì trệ chút nào, dùng sức móc một cái.

Tất cả mọi chuyện đều xảy ra trong thời gian chớp mắt, đợi lúc Thái Hòa tỉnh táo lại từ trong cuồng bạo, hiện trường cũng chỉ còn lại có thi thể Zombie.

Lúc này Thái Hòa mới ý thức được, biểu hiện của chính mình vừa rồi, thì ra lại không chỉ là tỉnh táo như vậy, còn có tốc độ phản ứng của tinh thần và tốc độ phản ứng của thân thể cùng đồng bộ với nhau. Tuy rằng có nhiều liên quan đến tố chất tâm lý, thân thể của hắn đã tăng lên, nhưng chắc hẳn loại cảm giác cuồng bạo này cũng có ảnh hưởng đối với hắn.

Quan trọng nhất là, nhìn xuống thi thể dưới chân, nắm dao chặt thịt tràn đầy máu tươi, thân thể của Thái Hòa không nhịn được mà khẽ phát run. Đây không phải là bởi vì sợ hãi, mà là bởi vì hưng phấn ...

Lúc này Lê Bống đã nuốt chửng toàn bộ những chất gel đọng lại trong cái ót Zombie, mà cặp mắt của nàng cũng thay đổi, càng ngày càng sáng ngời hơn, có vẻ hơi linh động. Nếu như không phải là bởi vì ánh mắt màu máu đỏ hồng quỷ dị kia, lúc này nhìn nàng cùng so với người sống sót bình thường cũng gần như không có khác nhau bao nhiêu.

Chẳng biết tại sao, lúc Lê Bống xảy ra thay đổi, Thái Hòa lại cũng cảm giác được thân thể xuất hiện biến hóa một chút.

Tuy rằng rất nhỏ bé, nhưng Thái Hòa đúng là cảm giác được lực lượng của mình mạnh hơn rất nhiều so với lúc vừa rồi, thể lực tiêu hao cũng khôi phục một ít, quan trọng hơn là, liên hệ tinh thần giữa mình với Lê Bống càng thân mật hơn nữa.

Chẳng lẽ là bởi vì tồn tại liên hệ tinh thần với Lê Bống, cho

nên sau khi nàng duy trì biến dị liên tục, bản thân cũng nhận được ảnh hưởng rồi sao? Trừ giải thích này ra, Thái Hòa cũng không ra thấy giải thích nào tốt hơn.

Lúc trước, Thái Hòa còn không cách nào xác định loại biến hóa này là tốt hay xấu. Nhưng bây giờ cảm giác được những thay đổi này, lại làm cho Thái Hòa lập tức hưng phấn lên.

Chương 8: Tìm Thức Ăn

Không có ảnh hưởng tới lý trí, còn có thể cùng với Lê Bống trở nên mạnh mẽ lên! Thái Hòa thậm chí bắt đầu chờ mong sẽ tiến hóa thêm một bước. Bất quá trong lòng hắn cũng hiểu rõ, dục tốc là bất đạt, vạn nhất mang đến cho Lê Bống nguy hiểm gì thì sẽ không kịp hối tiếc.

Ở trên đường trở về, Thái Hòa lấy được một áo đầm với một đôi giày sạch sẻ ở một cửa tiệm bán quần áo, định thay thế món quần áo đã bị máu tươi nhuộm đỏ trên người Lê Bống.

Bộ dáng con rối zombie lúc trước chán ghét còn chưa tính, nhưng Lê Bống chính là người rất thích sạch sẻ, mặc dù biến thành Zombie, cũng không thể để nàng ăn mặc thành như vậy.

Nhưng mà sau khi về đến trụ sở, nhìn thấy Lê Bống ngồi im lặng ở trước mặt, Thái Hòa lại không biết nên ra tay như thế nào!

Bất kể là điều khiển chính Lê Bống tự thay, hay là hắn tự mình ra tay, cũng khó không trông thấy cơ thể đã từng xuất hiện vô số lần ở trong ảo tưởng của hắn...

Trước kia bởi vì điều kiện của bản thân không đủ, trong nội tâm Thái Hòa tuy rằng rất thích Lê Bống, nhưng lại chưa bao giờ thổ lộ qua, càng không nghĩ tới quan hệ với Lê Bống sẽ có thể có chuyển biến gì. Dù sao hắn chỉ là một gã thanh niên nghèo, thu nhập không cao, mà Lê Bống lại là hoa hậu giảng đường đại học Sài Thành, bên người không thiếu những chàng trai có điều kiện kinh tế cực tốt.

Nhưng lúc này bởi vì phải thay quần áo cho nàng, nhưng lại không thể không trông thấy thân thể của nàng ...

Mặc dù lúc này Lê Bống không để ý tới, nhưng Thái Hòa vẫn cảm giác được miệng đắng lưỡi khô một trận.

Nhìn thoáng qua chậu nước đặt ở bên chân, lại nhìn toàn thân Lê Bống bẩn thỉu một cái, Thái Hòa do dự một hồi lâu, cuối cùng cũng chậm rãi vươn tay ra ...

Từng chiếc cúc áo bị mở ra, da thịt trắng nõn non mịn của Lê Bống cũng hiển lộ ra ở trước mắt Thái Hòa từng chút một.

Toàn thân khô nóng Thái Hòa thật khó khăn dằn xuống rồi xúc động, dùng khăn vắt khô bắt đầu lau mặt Lê Bống từng chút một.

"Tỉnh táo, tỉnh táo... làm thịt nàng dưới loại tình huống này, có còn là còn người không..."

Đối mặt thân thể của người mình từng yêu say đắm, nếu nói không có xúc động đó là ba xạo, nhưng nhìn cặp mắt không có cảm tình của Lê Bống, Thái Hòa lại cảm giác đau xót trong lòng.

Khi nào mới có thể giúp cho Lê Bống khôi phục lý trí ...

Thời gian lúc rạng sáng đột nhiên cảm giác được rung động một chút, làm cho Thái Hòa thoáng chốc bị đánh thức.

Hắn vừa mở ra mắt ra, đã nhìn thấy Lê Bống vẫn đang ngồi ở trong góc.

Lê Bống được lau sạch sẽ thân thể rồi, lại đổi lại quần áo sạch sẽ, nhìn qua nàng không có khác biệt gì với lúc trước khi tai họa ập xuống... Có một khác biệt duy nhất, chính là ánh mắt lóe ra ánh sáng màu hồng kỳ dị...

Thái Hòa vừa mới xuất hiện cảm giác dị thường, chính là bản năng khát vọng đến từ Lê Bống. Nếu như Lê Bống có thể nói chuyện, như vậy hiện giờ nói câu nói đầu tiên phải là: “Ta đói rồi.”

Hơn nữa thức ăn nàng cần ăn, chính là chủng loại chất gel đặc thù trong đầu Zombie.

Xem xét từ biểu hiện của Lê Bống, loại chất gel đặc thù này có thể làm cho Virus trong cơ thể nàng xảy ra biến dị thêm một bước, hơn nữa hiệu quả rõ ràng. Nếu nàng đã có khát khao, đương nhiên mình phải thỏa mãn nàng mới được.

Ngẫm lại thật đúng là tâm tình phức tạp, người sống sót thông thường trốn tránh Zombie còn không kịp, chính mình lại muốn chủ động đi tìm Zombie để gây sự. Quan trọng nhất là, ở bên người còn đi theo 1 con Zombie biến dị.

Sau khi mang theo một ít thức ăn, Thái Hòa lại lấy ra một thanh đao nhọn mới tinh từ trong ba lô. Cây dao chặt thịt lúc trước đã có hơi mòn rồi, sẽ tạo thành ảnh hưởng với chính mình trong chiến đấu, đương nhiên không thể tiếp tục dùng.

Hắn thử đút một miếng xúc xích hun khói cho Lê Bống, lại phát hiện Lê Bống hoàn toàn không có hứng thú với món này, dường như thức ăn nàng cần chỉ có loại chất gel này.

“Đi thôi, mang em đi ra ngoài tìm thức ăn.” Sau đó, một tay kéo Lê Bống lên, Thái Hòa lập tức lôi theo nàng đi xuống lầu.

Hiện giờ cả thành thị này hoàn toàn chính là một mảnh không khí trầm lặng, cái gì cũng thiếu thốn, nhưng chỉ có Zombie là không thiếu. Nhưng, nơi mà phần đông Zombie tập kết, đối với Thái Hòa mà nói vẫn vô cùng nguy hiểm, hắn chỉ có thể mang theo Lê Bống đi tìm những con Zombies “Lạc đàn”.

Ở trong quá trình sưu tầm cực kỳ cẩn thận, Thái Hòa cũng không tự chủ được mà tự hỏi một vấn đề. Đối với những Zombie đang du đãng ở bên ngoài mà nói, nơi cung cấp thức ăn duy nhất của bọn họ, chính là những người sống sót vì tìm kiếm thức ăn mà phải đi ra mạo hiểm tánh mạng, hơn nữa dưới tình huống phần

lớn người sống sót cũng đủ cẩn thận, dù xem như không sưu tập được bao nhiêu thức ăn, bảo vệ tánh mạng vẫn còn miễn cưỡng có thể làm được đấy.

Chương 9: Càng Ngày Càng Quen Thuộc

Như vậy những Zombie này có thể tiến hóa như Lê Bống hay không, hay dưới tình huống không tìm được thức ăn, bắt đầu tự giết lẫn nhau đây? Nói không chừng một nơi nào đó, đã có tồn tại Zombie biến dị giống như Lê Bống vậy.

Điều này đối với những người may mắn còn sống sót mà nói, lại thật giống như đã rét vì tuyết giờ lại còn lạnh vì sương...

Sau khi liên hệ tinh thần tăng lên, thời điểm khi Thái Hòa điều khiển Lê Bống, rõ ràng dễ dàng hơn nhiều so với hôm qua. Hơn nữa trải qua lục lọi cả đêm, hắn cũng nắm giữ được bí quyết điều khiển Lê Bống.

Không giống với Zombie bình thường, Lê Bống ngoại trừ bản năng bên ra, còn có dục vọng công kích mãnh liệt, hơn nữa có thể truyền đạt nhu cầu của mình tới Thái Hòa. Tăng thêm thực lực của bản thân nàng rất là không tầm thường, hoàn toàn điều khiển chỉ làm vướng tay vướng chân nàng mà thôi, cũng sẽ đưa tới phản kháng của nàng, bởi vậy Thái Hòa lúc này gần kề chỉ là duy trì lấy liên hệ tinh thần với Lê Bống, cam đoan nàng không công kích chính mình, cũng không có hạn chế tự do hành động của nàng.

Bởi vì nguyên nhân hai bên tồn tại liên lạc tinh thần, mặc dù Lê Bống có thể tự mình hành động, nhưng nàng không thể rời khỏi tầm mắt của Thái Hòa như trước, thậm chí Thái Hòa phải theo thật sát rồi.

Cũng may nơi này là vùng ngoại thành, lúc trước dân cư không xem như dày đặc, rất nhanh Thái Hòa lập tức tìm thấy mấy con

Zombies đang bồi hồi ở giao lộ.

Vừa nhìn thấy những Zombie này, Lê Bống lập tức không kịp chờ đợi mà nhào tới, động tác cực nhanh, công kích cực mạnh. Mà sau khi Thái Hòa sửng sốt một chốc lát, hắn cũng cầm theo dao nhọn vọt tới.

Gần một phút đồng hồ sau, mấy con Zombie này đã bị giải quyết hết, mà sau khi Lê Bống nuốt vào chất gel thì hai mắt biến đổi càng linh động hơn.

Cùng lúc đó, Thái Hòa cũng cảm giác được lực lượng tinh thần của bản thân lại càng mạnh mẽ hơn, lực lượng cũng có hơi tăng mạnh lên. Tuy rằng loại thay đổi này cũng không rõ ràng, nhưng đối với Thái Hòa hiện giờ mà nói thì lại là một bước tiến bộ đáng giá cao hứng.

Đồng thời khi Lê Bống đang chiến đấu, hắn cũng có thể cảm nhận được cái loại cảm giác cuồng bạo càng ngày càng rõ ràng.

Mang theo Lê Bống săn zombies ở xung quanh cho tới trưa, đánh chết chừng vài chục con Zombies, cuối cùng nhu cầu của nàng mới được thỏa mãn.

Nhưng mà chuyện làm Thái Hòa có hơi hết nói nổi là, sau khi ăn chất gel trong đầu của vài chục con Zombie, Lê Bống lại biểu hiện ra hết sức mỏi mệt, tâm tình cũng thay đổi đến mức hết sức không ổn định. Nếu như không phải ở trong quá trình này, liên hệ tinh thần giữa Thái Hòa với Lê Bống càng ngày càng chặt chẽ, chỉ sợ sẽ bị Lê Bống giãy khỏi khống chế cũng khó nói.

Thấy tình huống không ổn, Thái Hòa tranh thủ thời gian tìm một căn nhà trong khu dân cư, dẫn Lê Bống tới trong phòng ngủ của một căn nhà trong đó.

Lúc này Lê Bống đã bực bội mà nắm chặt nắm tay, dường như

muốn giãy giụa nhưng không làm gì được, cả người hoàn toàn co quắp sau đó mềm nhũn ra. Thái Hòa ẵm nàng lên giường, lúc này mới cảm giác được thân thể của nàng giống như ngọn đuốc muốn bốc cháy lên vậy, nhiệt độ cơ thể cao đến dọa người .

Chẳng lẽ bởi vì cùng lúc ăn quá nhiều chất gel, Virus càng nhiều càng không ổn định hay sao.

Ngay sau khi Thái Hòa vừa chăm sóc nàng vừa lo lắng, một cỗ cảm giác cuồng bạo cũng cuồn cuộn trong tinh thần của hắn trong nháy mắt, tất cả cảnh tượng ở trước mắt đều giống như bị nhuộm bởi một tầng màu máu.

Rất hiển nhiên, lúc Virus trong cơ thể Lê Bống xảy ra biến hóa, cũng thông qua liên hệ tinh thần ảnh hưởng đến hắn.

Rất thống khổ ... Lúc này nếu như ngăn liên hệ tinh thần ra, tuy có thể giúp cho chính mình giải thoát khỏi trạng thái cuồng bạo, nhưng Lê Bống mất đi sự khống chế mà nói, khó tránh khỏi sẽ nổi điên đánh người, mà hắn ở gần nàng nhất, Thái Hòa chỉ có thể cắn chặt răng nhẫn nại.

Cảm giác trong thân thể càng ngày càng nóng, trên đầu đầy mồ hôi lạnh, cả người giống như muốn nổ mạnh vậy. Nhất là trong đầu truyền đến từng trận cảm giác phồng lên, thật giống như vật gì đó muốn chui ra từ bên trong. Nếu như không phải là trong khoảng thời gian này bởi vì khống chế con rối zombie, làm lực ý chí của Thái Hòa cũng cực kỳ kiên định mà nói..., nói không chừng hiện giờ đã không chịu đựng nổi mà ngất đi rồi.

Mà Lê Bống thì mở to miệng ra thở phì phò gấp rút, vốn là gò má tái nhợt cũng nổi lên một tầng màu đỏ nhạt dị thường, trong đôi mắt màu máu cũng càng ngày càng sáng ngời, dưới Thái Hòa nhìn soi mói, cuối cùng nàng cũng nhắm mắt lại không nói tiếng nào, ngã xuống giường.

Chương 10: Đi Săn Mồi

Lúc đầu Thái Hòa thấy cảnh này lập tức hết hồn, sau đó thì tỉnh táo lại. Đối với loại Virus đặc thù này, lúc đầu hắn cũng không có bất luận một chút hiểu rõ gì, chớ nói chi là loại virus biến dị này. Mặc dù sốt ruột, cũng không giúp đỡ được cái gì. Ít nhất thông qua cảm ứng tinh thần giữa hắn với Lê Bống , hắn có thể cảm giác được vầng sáng tinh thần của Lê Bống vẫn còn rất bình thường, chỉ có điều bởi vì ở trong cơ thể nàng nổi lên cổ lực lượng càng ngày càng mạnh mẽ, tạm thời nàng không thể chịu đựng nổi, bởi vậy thân thể mới khởi động cơ chế bảo vệ của bản thân, làm cho nàng tạm thời ngất đi thôi.

Trong quá trình khi chờ đợi Lê Bống thức tỉnh, Thái Hòa vẫn đang chịu đựng lấy dày vò trên thân thể...

Mãi sau khi trôi qua vài tiếng đồng hồ, cuối cùng Thái Hòa mới cảm giác được cổ nhiệt lượng này thông suốt toàn thân, lập tức bình tĩnh lại. Mà cổ lực lượng lưu ở trong cơ thể hắn thì giống như đang thấm vào từng tế bào, làm cả người hắn cảm giác được sảng khoái tinh thần. Thái Hòa nắm chặt lại nắm đấm, cảm giác lực lượng của mình mạnh hơn không ít so với lúc trước kia. Còn biến hóa của hắn, chỉ sợ phải ở trong chiến đấu may ra mới có thể kiểm nghiệm ra được.

Mà lúc này Lê Bống cũng mở mắt ra chầm chậm, nhưng chuyện làm Thái Hòa ngu ngơ trong nháy mắt là, sau khi trải qua biến dị lần này, hai mắt của Lê Bống lại khôi phục thành dộ dáng giống như người bình thường!

Nói xác thực là từ màu máu đỏ hồng quỷ dị kia, biến thành màu đen tuyền, không chỉ càng thâm thúy hơn, cũng làm cho cả

người nàng nhìn qua càng lạnh như băng hơn. Nhưng mà khí tức nguy hiểm này lại ẩn giấu đi, nếu như không phải là người hiểu rõ thực lực nàng, chỉ sợ còn cho rằng chẳng qua nàng là một cô bé sống sót thông thường, tuyệt đối không thể tưởng được nàng lại chính là Zombie biến dị!

Ở trên người nàng xảy ra loại Virus biến dị này, thật ra càng giống Virus đang tiến hóa! Lấy được tiến hóa dựa vào thôn phệ những đồng loại!

Sau khi khiếp sợ, Thái Hòa cảm giác được đúng là vui sướng điên cuồng một trận!

Đã con mắt có thể khôi phục lại bộ dạng người bình thường, điều này nói rõ suy đoán của hắn là có thể trở thành thực tế! Khi Virus tiến hóa, nói không chừng Lê Bống sẽ dần dần khôi phục lý trí...

Nhưng mà sau khi hai mắt khôi phục bình thường, tốc độ tiến hóa của Virus trong cơ thể Lê Bống cũng hạ thấp rõ ràng hơn rất nhiều. Trọn vẹn ba ngày đi qua, săn trên trăm con Zombie, cũng bất quá chỉ làm thực lực Lê Bống mạnh hơn thêm một ít mà thôi, Thái Hòa mong đợi biến hóa phương diện tinh thần, lại hoàn toàn chưa từng xuất hiện.

Chuyện đáng giá cao hứng, ngược lại là biến hóa của bản thân Thái Hòa. Khi lực lượng tinh thần càng ngày càng lớn mạnh, Thái Hòa thử điều khiển Lê Bống trạng thái tỉnh, lại thử tiến hành điều khiển với những Zombie khác, không nghĩ tới sau khi trải qua mấy lần thất bại, lại thật sự thành công. Hơn nữa càng là luyện tập nhiều hơn, Thái Hòa đối với năng lực điều khiển con rối lại càng thuần thục hơn.

Không chỉ có như thế, sức chiến đấu của bản thân hắn cũng càng ngày càng mạnh hơn, tuy rằng động tác không nhanh chóng như Lê Bống vậy, nhưng dưới tình huống có lý trí, hắn lại có thể

xử lý ứng biến linh hoạt hơn so với Lê Bống. Hiện giờ hắn đã có tin tưởng bảo vệ an toàn của bản thân dưới tình huống Lê Bống thoát khỏi khống chế.

Nhưng vừa lúc đó, Thái Hòa lại phát hiện một chuyện rất là hết nói nổi. Thức ăn dự trữ của hắn dùng hết rồi...

Lúc trước hoàn toàn dựa vào con rối zombie tiến hành chiến đấu và sưu tập thức ăn, bản thân Thái Hòa không tiêu hao nhiều năng lượng. Nhưng từ khi chính hắn tham dự chiến đấu, rõ ràng gia tăng tiêu hao thể lực, cũng tăng khẩu phần ăn lên nhiều.

Lúc đầu nơi này chính là vùng ngoại thành, lúc tận thế bộc phát, rất nhiều thức ăn cũng đã bị người ta tranh đoạt không còn, số lượng còn dư lại thực sự là có hạn, lại trải qua những người may mắn còn sống sót sưu tầm nhiều lần, bây giờ thức ăn có thể tìm được ở nơi này đã rất ít rồi.

Sau khi liên tục không thu hoạch được gì ở trong hai cái Siêu Thị nhỏ, cuối cùng Thái Hòa cũng quyết định, mang theo Lê Bống đến chợ trung tâm thành phố.

So với loại vùng ngoài thành như này, đủ loại phương diện vật tư ở chợ trung tâm cũng đầy đủ hơn nhiều. Nhưng bởi vì số lượng dân cư thật sự quá lớn, chắc hẳn số lượng Zombie cũng nhiều đến làm cho người ta giận sôi ...

Nếu như không có tồn tại Lê Bống, ngược lại là Thái Hòa có một lựa chọn khác, thì phải rút lui về phía ở nông thôn hoặc trong núi. Nhưng bởi như vậy, chỉ sợ Lê Bống sẽ bị đói chết tươi.

Thành thị có Zombie đông đảo, mới là nơi tốt nhất có thể làm Lê Bống với Thái Hòa tiến hóa chính mình liên tục không thôi.

Chương 11: Cô Nàng Hàng Xóm

Nhưng mà muốn đi tới Chợ Lớn, trước tiên vẫn cần phải làm công tác chuẩn bị đầy đủ. Tìm công cụ thay đi bộ thích hợp, tiện thể mang theo thức ăn, cùng với vũ khí ...

Để có thức ăn và công cụ thay đi bộ, Thái Hòa đã sớm chuẩn bị xong một chiếc xe đạp. Nhưng vũ khí lại làm cho Thái Hòa có hơi đau đầu .

Dụng cụ cắt gọt gia dụng thông thường chặt Zombie không bao lâu cũng sẽ bị lỗ thủng hoặc là bị cùn, hết sức khó dùng, một thanh đao thích hợp dĩ nhiên là hết sức cần thiết.

“Đúng rồi, chẳng phải là nhà Vương Lan Hương là cơ sở rèn đúc đao cụ hay sao...”

Vương Lan Hương là nữ sinh ở trong một khu building với Thái Hòa, khuôn mặt dáng dấp không tệ, ngẫu nhiên gặp phải mấy lần, cũng làm Thái Hòa không nhịn được liếc nhìn vài lần. Nhưng mà sau khi tận thế tiến đến, hắn ngay cả thấy cũng chưa từng thấy qua cô bé nữ sinh này rồi. Lúc này đột nhiên nhớ tới, trong lòng cũng có cảm giác hơi khó chịu. Nếu như cô ấy là dạng nữ sinh nhu nhu nhược nhược, dù xem như không có biến dị, lại may mắn còn sống sót, phỏng chừng cuộc sống cũng trôi qua không ít chật vật...

Sáng sớm, Thái Hòa cũng sửa sang lại ra hành lý xong, mang theo Lê Bống, đi đến tiệm dao kéo thủ công nhà Vương Lan Hương.

Mặc dù Thái Hòa tận lực lựa chọn đoạn đường tương đối an toàn, nhưng trên đường đi vẫn phải chém giết chừng hơn mười con Zombies, cuối cùng mới tới cửa hàng đã sớm hoang vu triệt để

này.

Trên tủ kính thủy tinh văng vết máu tung tóe, cửa thủy tinh vỡ vụn, cùng với trong nội bộ cửa hàng đen sì, cũng làm cho người ta nhìn qua có hơi run sợ trong lòng. Nhưng mà ở trong mạt thế, đây cũng là cảnh tượng thường thấy nhất.

Loại tình huống này đương nhiên để Lê Bống vào xem trước, mặc dù nàng sẽ công kích Zombie, nhưng Zombie lại sẽ không chủ động công kích nàng.

Nhưng mà trong tiệm cũng không có Zombie, Lê Bống với Thái Hòa lập tức đi thẳng vào mà không có gặp được bất cứ phiền phức gì.

Trong tiệm có rất nhiều dụng cụ cắt gọt, nhưng mà đều là hàng mẫu, còn chưa mài lưỡi đấy. Nhưng mà trước kia Thái Hòa được nhờ vả của bằng hữu đến mua qua một lần, biết trên thực tế trong tiệm này có dụng cụ cắt gọt đã mài lưỡi hoàn thành rồi, chỉ có điều không có bày bán ở ngoài sáng là được.

“Ta nhớ được phòng làm việc chắc là ở đằng sau nơi này...”

Thái Hòa vòng quanh trước một cái cửa chống trộm phía sau quầy, nắm cái đồ vặn cửa nhéo một cái, lúc này mới phát hiện có khóa.

Theo lý thuyết loại cửa bình thường này kéo một cái là có thể mở ra, nhưng sau khi Thái Hòa vặn một cái, lại phát hiện cánh cửa này bị khóa lại rồi.

Chẳng lẽ lúc ấy nhân viên trong tiệm này trốn vào phòng làm việc. Nếu như vậy , nói không chừng bên trong sẽ có người sống! Có lẽ Vương Lan Hương vẫn còn sống, ở nơi này!

Nghĩ tới đây, Thái Hòa thoáng chốc đã kích động lên, hắn vội vã nhẹ giọng gõ cửa phòng một cái, lại thấp giọng hô: “Bên trong

có ai không .”

“Bùm !”

Sau chốc lát yên lặng, bỗng nhiên từ bên trong truyền đến một tiếng vang lên, như là âm thanh vật gì bị đụng ngã.

“Thực sự có người!”

Sau giây lát sững sờ, Thái Hòa dùng sức gõ cửa lần nữa, nhưng mà bên trong lại chỉ truyền đến tiếng vang “Loảng xoảng loảng xoảng”, cửa phòng cũng không có dấu hiệu sắp mở ra.

Chẳng lẽ lại đói bụng đến không còn sức lực rồi? Nhưng nghe động tĩnh bên trong truyền ra, Thái Hòa lại có một chút dự cảm không ổn. Bất luận như thế nào, vì lấy được dụng cụ cắt gọt bên trong, nhất định phải mở cửa.

Thái Hòa dùng hết sức lực, còn chưa đủ để trực tiếp đá văng được cái cửa chống trộm này, nhưng mà có Lê Bống trợ giúp, không phải là chuyện khó rồi.

Sau đó vang lên một tiếng “Bùm”, cửa phòng trực tiếp bị phá ra một khe hở ngã xuống, đợi Thái Hòa mở cửa phòng ra triệt để, một tay lập tức đưa từ trong ra ngoài.

Mắt nhìn thấy cánh tay đầu tiên này, đồng tử của Thái Hòa cũng không nhịn được co rút lại một chút. Chợt nhìn giống như không có dị thường gì, nhưng dường như đây là móng tay sơn màu hồng, người thủ sẵn cửa sắt lá chống trộm thời gian phát ra thanh âm “Hắt xì”, dĩ nhiên giống như đúc với Lê Bống!

Chẳng lẽ trong lúc này, cũng có 1 con Zombie biến dị.!

Tuy rằng sớm có suy đoán, nhưng lúc chính thức nhìn thấy Zombie biến dị ngoại trừ Lê Bống, Thái Hòa vẫn cảm thấy hết sức kinh ngạc.

Hơn nữa chỉ nhìn độ lớn của cánh tay một cách đơn thuần, chắc là thuộc về một người đàn ông đấy, nói như vậy Vương Lan Hương đã dữ nhiều lành ít rồi đi...

Vừa nghĩ tới chủ nhân của cánh tay này có khả năng đã xé Vương Lan Hương thành mảnh nhỏ, nhét vào trong bụng Thái Hòa cũng cảm giác được dâng lên một cỗ tức giận. Hắn vung lên đao nhọn trong tay, trực tiếp chém xuống "Beng" một tiếng, sau khi nửa cánh tay rơi xuống đất, máu tươi lập tức văng ra khắp nơi, mà cửa chống trộm cũng dưới lực lượng này mà bị mở tung ra, hoàn toàn bị mở ra ngoài.

Chương 12: Làm Gỏi Zombie Biến Dị

Căn phòng phía sau cũng lộ ra, là một cảnh tượng cực kỳ máu tanh.

Trong căn phòng làm việc diện tích không lớn, bất luận là trên tường vẫn là trên sàn nhà, gần như đều là vết máu văng lên mảnh nhỏ quần áo, cùng với xương người rơi lả tả khắp bốn phía. Trong đó cũng có hai bộ thi hài hoàn chỉnh, đều là chính diện xuống phía dưới, vừa vặn bộc lộ ra cái ót trống trơn.

Một người còn sống duy nhất, thì lại bị cửa phòng đánh ngã trên đất, hắn một người thanh niên còn trẻ. Hắn vừa ngã xuống đất, lập tức nhảy dựng lên như thiểm điện, trực tiếp hóa thành một đạo bóng đen, trực tiếp đánh về phía Thái Hòa .

Đây là lần đầu tiên Thái Hòa trực tiếp đối mặt công kích của Zombie biến dị, tốc độ công kích cực nhanh, quả thật làm cho người ta không kịp phản ứng nữa. Nếu như là Thái Hòa lúc trước, chỉ sợ trong nháy mắt này đã bị trực tiếp xô ngã nhào, chết oan chết uổng rồi. Nhưng sau khi trải qua tăng lên, lúc này Thái Hòa lại hết sức tỉnh táo.

Tuy rằng tốc độ của Zombie biến dị thật nhanh, nhưng tốc độ phản ứng của Thái Hòa thực sự không chậm. Gần như trong nháy mắt khi Zombie biến dị hành động, Thái Hòa cũng lập tức hành động.

Hắn hơi lui về phía sau nửa bước, thân thể hơi nghiêng về phía bên cạnh, cánh tay nắm đao nhọn dùng sức vung lên đón phương hướng Zombie biến dị.

“Bụp !”

Một vũng máu tươi bắn mạnh ra trong nháy mắt khi hai người giao thoa, mà trong quá trình này thì Thái Hòa hoàn thành xoay người 90 độ, vạch phá bụng của Zombie biến dị, đao nhọn dùng sức kéo lên trên, lại dùng sức chém mạnh xuống dưới.

Nếu như là Zombie bình thường, ở dưới công kích công kích liên tục của Thái Hòa, nhất định sẽ bị trực tiếp chém trúng, nhưng tốc độ của Zombie biến dị xác thực rất nhanh, Thái Hòa vừa mới xoay người, vậy mà hắn cũng cuối người xuống xoay lại, không chỉ tránh được nhát chém xuống của Thái Hòa, còn trực tiếp đánh tới Thái Hòa, bàn tay chộp tới lồng ngực của hắn.

Bị ngón tay con Zombie biến dị này bắt được, phỏng chừng không chỉ đơn giản chỉ bị thương ngoài da mà thôi, hơn nữa ở góc độ này, Lê Bống cũng không có cách nào ra tay cứu viện .

“Chết cha!”

Trước hoàn cảnh sống chết, vẻ cuồng bạo hung ác trong cơ thể Thái Hòa cũng bị kích phát ra ngoài, hắn không chỉ có không có tránh né, ngược lại xoay cổ tay một cái, chém xuống lần nữa. Đồng thời đầu gối của hắn cũng giơ mạnh lên trên, trực tiếp đụng vào trên càm Zombie biến dị, khi động tác của hắn xuất hiện ngưng trệ trong nháy mắt.

Trong khi đánh nhau sống chết dù chỉ là sơ hở 0.1 giây, cũng có thể mang đến hậu quả trí mạng, mà trong nháy mắt ngắn ngủn như vậy, đao nhọn trong tay Thái Hòa đã dùng sức đâm vào phần gáy Zombie biến dị.

“Tạch...!”

Truyền đến một tiếng vang nhỏ, động tác của Zombie biến dị lập tức dừng lại, mà Thái Hòa thì cắn răng dùng sức kéo đao nhọn

xuống một cái.

“Bộp !”

Sau đó là tiếng vang thanh thúy, thân đao nhọn bị trực tiếp bẻ gãy, mà bộ phận ở lại trong cơ thể Zombie biến dị, thì kết thúc tánh mạng của hắn một cách triệt để.

Nắm nửa thanh dao gãy, Thái Hòa cái này mới cảm giác được sức lực cả người giống như đều bị hút khô hết, không khỏi thở gấp từng hơi từng hơi thở dồn dập.

Thấy thi thể của Zombie biến dị ngã xuống, Lê Bống lập tức thoăn thoắt đi tới, lập tức móc ra chất gel trong đầu của hắn ra ngoài.

Dùng tốc độ tay của Lê Bống bây giờ, thậm chí nàng có thể làm được ở trong quá trình móc ra chất gel trong đầu, ngay cả những giọt máu tươi cũng sẽ không dính vào. Mà mãi cho đến khi nàng buông tay ra, Zombie biến dị bị móc ra một cái lổ lớn ngay cái ót mới bắt đầu chậm rãi chảy ra hỗn hợp tạp chất màu trắng đỏ lẫn lộn.

Chuyện làm Thái Hòa kinh ngạc chính là, chất gel trong đầu Zombie biến dị, hoàn toàn bất đồng với Zombie bình thường. Chất gel trong đầu Zombie bình thường chỉ hơi hơi ngả sang màu hồng, nhưng lúc móc ra khối chất gel từ trong đầu của Zombie biến dị này, lại bị một màu đỏ hoàn toàn bao trùm, chợt nhìn qua, giống như là miếng đá quý màu đỏ mỹ lệ.

Sau khi đưa ra mệnh lệnh chờ một chút với Lê Bống, Thái Hòa lấy qua khối chất gel này từ trong tay nàng, đưa tới trước mắt xem xét cẩn thận.

Lúc trước Thái Hòa cũng từng suy đoán, khối chất gel này chắc hẳn là ổ bệnh lây nhiễm, tồn tại cùng loại với trong cơ thể bị kết

sỏi vậy, chỉ có điều còn mềm mại hơn một chút. Đại khái chính là bởi vì tồn tại ổ bệnh ở trong đầu, mới sẽ làm con người bị mất lý trí, trở thành Zombie.

Mà nuốt ổ bệnh vào người, thì làm Virus trong cơ thể Lê Bống càng thuần túy hơn, khu vực đã bị Virus ảnh hưởng cũng sẽ dần dần sâu sắc hơn. Việc này hoặc nhiều hoặc ít cũng giống như con đường lấy độc trị độc đi...

Vừa đặt tới dưới mũi ngửi, một cỗ mùi vị rất nhạt, hết sức gay mũi lập tức nhanh chóng tiến đến, làm Thái Hòa lập tức nhíu mày, suýt nữa trực tiếp bị sặc hôn mê bất tỉnh. Nhưng loại chất gel này người bình thường không cách nào tiêu thụ, ở trong mắt Lê Bống lại là mỹ vị vô thượng.

Chương 13: Theo Dõi

Xem bộ dáng khối chất gel này, bên trong bao gồm Virus có độ tinh khiết tuyệt đối cao hơn nhiều so với chất gel của Zombie bình thường, lo lắng có thể xảy ra tình huống từng xuất hiện qua lúc trước, Thái Hòa quyết định đợi khi tìm được nơi nghỉ ngơi thích hợp, lại để cho Lê Bống nuốt vào khối chất gel này. Nếu không nàng ngất đi tại chỗ còn chưa tính, mà ngay cả Thái Hòa cũng sẽ mất đi năng lực hành động, đến lúc đó tùy tiện đến 1 con Zombie bình thường, cũng có thể làm cho hắn xong đời.

Sau khi lướt qua thi thể của Zombie biến dị, Thái Hòa cau mày bước vào căn phòng làm việc quả thực không có gì khác biệt với lò sát sinh này, mà Lê Bống thì bị hắn lưu lại ở bên ngoài, để phòng ngừa mùi máu tươi thu hút Zombie khác đến.

Trên sàn nhà giống như là dán lên một tầng máu thịt, cảm giác đạp lên cũng có hơi quái dị , một cỗ khí tức hôi thối nồng nặc càng sặc đến não người ta đau nhức từng trận.

Nghĩ đến trong những thứ máu thịt và hài cốt này có lẽ cũng có hài cốt của Vương Lan Hương, Thái Hòa cũng hận không thể đem thi thể Zombie biến dị vừa rồi lại kéo đi tới đánh tàn bạo thêm một trận.

Trong phòng làm việc có thật nhiều đao kiếm công nghệ thành phẩm hoặc bán thành phẩm, nhưng những vũ khí này cũng không phải thứ mà Thái Hòa mong muốn. Hắn tìm kiếm một hồi lâu ở trong đó, mới tìm được từ trong một cái rương dính đầy vết máu.

Vừa mở ra cái rương này, quả nhiên đặt trong đó vài thanh dao găm và dao ngắn, nhổ đi ra, đều hiện lệnh một tia sáng lạnh.

Mở ra vỏ đao xem xét, hết sức sắc bén, hơn nữa chất lượng tương đối khá, so với những dao phay cồng kềnh mà nói thì tốt hơn nhiều lắm, cũng tiện mang theo.

Sau khi kiểm tra cẩn thận xúc cảm, Thái Hòa chọn trúng một thanh dao ngắn rồi treo ở bên hông, lại chọn lấy một thanh dao găm thuận tay. Có hai thứ đồ này, mới có thể nhanh chóng đi đến khu vực Chợ Lớn và trung tâm thành phố ...

Tuy rằng Lê Bống mạnh mẽ, nhưng càng đi vào trong nội thành nội, gặp phải số lượng Zombie lại càng nhiều, toàn bộ nhờ Lê Bống thì cơ bản là không thể thực hiện được.

Hơn nữa chính là bởi vì cùng với Lê Bống, bởi vậy Thái Hòa luôn có một loại tâm lý vi diệu. Hắn hy vọng có thể càng mạnh hơn so với Lê Bống, mà không phải dựa vào Lê Bống kéo dài hơi tàn, như vậy nên khi có một ngày Lê Bống khôi phục lý trí, hắn có thể thẳng sống lưng mà đối mặt Lê Bống ...

Sau khi thành lập liên hệ tinh thần với Lê Bống, có thể cùng tiến hóa với Lê Bống, việc này vừa vặn cho Thái Hòa một cơ hội trở nên mạnh mẽ hơn. Nhưng chỉ là cùng nhau tiến hóa vẫn còn không đủ đấy, khi Zombie biến dị, cường độ thân thể của Lê Bống sẽ cao hơn nhiều so với Thái Hòa, mà ưu thế của Thái Hòa thì tại tại học tập và không ngừng lục lọi kỹ xảo chiến đấu.

Ở trong quá trình chiến đấu những ngày nay cùng với Lê Bống, đúng là Thái Hòa học được rất nhiều thứ từ trong thực chiến. Điểm này, hắn cũng có thể thấy được từ trong chiến đấu với Zombie biến dị mới vừa rồi.

Nhưng mà như vậy còn chưa đủ... Thái Hòa đi ra phòng làm việc, nhìn về phía bóng lưng Lê Bống với vẻ mặt hơi phức tạp.

Đã xác nhận đúng là có tồn tại Zombie biến dị giống như Lê Bống vậy, hơn nữa chỉ từ trong tốc độ phát triển kinh người của

Lê Bống cũng có thể thấy được, chỉ sợ chẳng mấy chốc sẽ gặp phải tồn tại mạnh hơn so với Zombie biến dị. Nhất là ở trong nội thành Zombie dày đặc, chỉ sợ số lượng Zombie biến dị cũng không ít ... xem qua tình hình, tốc độ chính mình trở nên mạnh mẽ lên vẫn còn chưa đủ nhanh.

"Đi nha."

Thấy trong tiệm cũng không tìm thấy những thứ gì khác, Thái Hòa cũng dẫn Lê Bống rời khỏi nơi này. Mặc dù đối với Lê Bống mà nói, nàng tiếp thu hoàn toàn mệnh lệnh tinh thần tới từ Thái Hòa, nhưng ở trong mắt Thái Hòa, nàng vẫn là cô gái xinh đẹp biết làm nũng giống như lúc trước kia, không tự chủ được chỉ biết nói chuyện với nàng.

Nhưng Thái Hòa không biết là, ngay sau khi bọn hắn rời đi, ở bên trong một tòa nhà có hai tầng lầu đối diện cửa hàng nhỏ, đột nhiên có một đôi tay trắng nõn kéo ra bức màn lớn, một đôi mắt thanh tịnh xuyên thấu qua đạo khe hở nhỏ xíu kia, đưa mắt nhìn bóng dáng Thái Hòa và Lê Bống biến mất ở cuối đường.

"Vương Lan Hương, làm sao vậy ."

Thanh âm của một thanh niên truyền đến từ trong nhà, nghi ngờ hỏi.

Cô gái bị kêu là Vương Lan Hương lập tức buông xuống bức màn, nàng quay đầu nhìn về phía phòng có hơi mờ tối, một khuôn mặt hình dáng rõ ràng tinh xảo không có biểu lộ gì, ở dưới tình huống ánh sáng không đủ có vẻ càng ốm yếu hơn: "Con Zombie biến dị này đã bị giết chết, cây dao ngắn ở trong cửa hàng cũng bị lấy đi, còn là thanh tốt nhất mới cay."

Thanh niên đang nói chuyện đi ra từ trong bóng tối, kinh ngạc hỏi "Không thể nào đâu! Dùng biện pháp gì."

Chương 14: Đút Cho Nàng

"Giao phong chính diện." Vẻ mặt của Vương Lan Hương cũng có hơi phức tạp, "Vốn lo lắng đến zombie kia tốt xấu gì cũng là thân thích nhà ta, định tìm một phương pháp thích hợp làm thịt hắn, không nghĩ tới lại có người có thể đối kháng chính diện với Zombie biến dị... Sau khi bọn họ tới ta cũng đã chú ý tới bọn họ, một người là con gái không có sức chiến đấu gì, còn một người khác có hơi quen mặt, nhưng nghĩ mãi không ra là ai, xem qua cũng không còn gì đặc biệt..."

"Thật là lợi hại! Thiệt thòi ta môn còn đang cố gắng nghĩ ra biện pháp gì làm thịt nó, không nghĩ tới bị người ta đoạt trước ." Thanh niên này lộ ra bản mặt cực kỳ rung động, nhưng mà càng nhiều hơn là buồn bực.

Lúc này đột nhiên Vương Lan Hương bất mãn hết sức rên khẽ lên một tiếng: "Mấu chốt là cây dao kia! Đây chính là bảo dao mà chế tự tay chế tạo, lại bị hắn lấy đi! Nếu không phải vì cây đao kia, ta cũng sẽ không đặc biệt chạy về như vậy."

"Đã bị lấy đi thì cũng thôi đi ..." Sau khi thanh niên sững sờ, lập tức có chút hơi bất đắc dĩ nói ra.

Trong mắt Vương Lan Hương lập tức hiện lên vẻ tức giận: "Không được! Ta dùng thời gian đến nửa năm mới làm xong, dựa vào cái gì bị hắn lấy đi! Bây giờ chúng ta dứt khoát đuổi theo hắn!"

"Đừng đi kiếm chuyện gây sự ..."

"Ngươi lại nhát gan sợ phiền phức như vậy sao! Tóm lại đừng để cho chế gặp mặt hắn, nếu không chế nhất định phải cho hắn biết mặt! Lại có người dám lấy đồ của chế à, đồ ăn cướp!"

"Dạ, chế nói đúng..." Thanh niên vuốt đầu quẹt mồ hôi một cái phụ họa nói, đột nhiên nảy sinh cảm giác không ổn, hỏi một câu , "Cây đao đã không còn, làm sao bây giờ . Chỉ có thể đi trong tiệm của buổi muội xem xét thử một chút chứ? Thuận tiện xem nhà bọn hắn có ai còn may mắn sống sót hay không đây..."

"Ước gì bọn họ đều chết hết mới tốt!" Khuôn mặt của Vương Lan Hương lộ ra một bộ dáng chán ghét, thì thầm bất mãn một tiếng.

Nhưng trầm mặc một lúc sau, nàng lại phải bất đắc dĩ gật gật đầu: "Không có biện pháp nào khác, nhà này người được ông ngoại chân truyền, làm đao cũng không kém, qua xem một chút đi. Nếu ta không phải vì chỉ dùng được đao, không thể dùng binh khí khác, ta cũng chẳng muốn đến đây như vậy! Nói đi nói lại thì, người thanh niên mới vừa rồi, càng nghĩ càng thấy có hơi quen mắt ..."

"Cái loại khu dân cư nhỏ này, cúi đầu không thấy ngẩng đầu thấy đấy, gặp qua cũng không kì lạ. Đừng suy nghĩ, làm chuẩn bị sớm một chút, sau đó đi nhà của biểu muội đi."

So với sự lãnh đạm của Vương Lan Hương, thanh niên lại cực kỳ hưng phấn, mà nhìn thấy phản ứng của thanh niên này, Vương Lan Hương chỉ biết rên khẽ một tiếng: "Thật hy vọng bọn họ đều chết hết! Nhất là thanh niên vừa mới đến kia, lại dám cướp đao của chế, chúc mi chết sớm đầu thai sớm!"

Mà lúc này Thái Hòa đang mau đến điểm dừng chân tạm thời, đột nhiên cảm giác được da đầu tê rần, bỗng nhiên một cỗ hơi lạnh nhảy từ dưới chân lên trên đầu. Hắn vội vã quay đầu lại, lại không có trông thấy gì cả, chỉ có mấy cổ thi thể Zombie vừa mới bị đánh ngã.

"Xảy ra chuyện gì vậy, ảo giác hay sao."

Thái Hòa nghi ngờ xem xét khắp mọi nơi, cuối cùng lắc đầu

bất đắc dĩ, lại quay đầu nhìn thoáng qua Lê Bống, mang theo nàng vội vàng rời khỏi nơi này.

Thời điểm khi Thái Hòa lựa chọn nơi dừng chân tạm, là một gian phòng trọ gia đình, gian phòng coi như sạch sẽ, mùi máu tươi cũng không xem như đậm đặc, mấu chốt là vị trí không tệ. Hắn cố ý tìm được mấy bình thuốc sát trùng khẽ đảo về phía cửa ra vào, gần như sẽ không có Zombie chú ý tới nơi này.

Nhưng loại thủ đoạn này ở loại khu vực Zombie không dày đặc này còn có thể có được một chút hiệu quả, nhưng nếu như là ở trong nội thành Zombie khắp nơi trên đất, phỏng chừng ngược lại sẽ đưa tới chú ý của đám Zombie đi...

Ăn sơ qua một chút gì đó, sau đó lại kiểm tra xong cửa sổ tỉ mỉ, lúc này Thái Hòa mới ngồi xuống trước mặt Lê Bống, lấy ra khối chất gel từ trong lòng ngực.

Không biết có phải là lấy ra ngoài không khí thời gian quá dài hay không, mùi vị gay mũi này vốn là rất nhạt, lại biến được càng nồng đậm hơn, vừa vừa lấy ra, lập tức kích thích Lê Bống đỏ ngầu cả mắt. Nếu như không phải giữa Thái Hòa với nàng liên hệ tinh thần đã hết sức bền chắc, phỏng chừng nàng muốn phản kháng cũng khó nói.

Nhưng mùi vị kia đối với Thái Hòa mà nói quả thật là một loại tra tấn, sở dĩ không có lập tức nhét vào miệng Lê Bống, là vì Thái Hòa phát hiện màu sắc khối chất gel này quả thật là quá kỳ dị rồi, hãy giống y hệt với cục máu chân chính, hơn nữa nhìn qua còn hết sức tươi sống. Không nghĩ tới Virus vẫn còn có tác dụng giữ tươi...

Lúc này nhu cầu bản năng đến từ chính Lê Bống đã hết sức mãnh liệt rồi, Thái Hòa cũng không lại tiếp tục kích thích nàng, mà là tự tay bỏ khối chất gel này vào trong miệng của nàng.

Chương 15: Ngủ Quên

Môi Lê Bống thật lạnh, khi nàng há miệng nuốt vào khối chất gel này, đầu lưỡi ấm áp nhẹ nhàng quét qua ngón tay của Thái Hòa, làm Thái Hòa lập tức giật mình trong lòng. Quan sát ánh mắt Lê Bống dần dần bình tĩnh trở lại, Thái Hòa thậm chí có cổ xúc động, muốn trực tiếp hôn nàng...

Nhưng mà ngay lúc Thái Hòa chậm rãi nâng lên khuôn mặt của nàng, Lê Bống mặt không cảm giác lại đột nhiên mắt nhắm lại, lông mày còn hơi nhíu lại.

Điều này làm cho Thái Hòa rung động, đây là lần đầu tiên hắn chứng kiến biểu lộ trên mặt Lê Bống sau khi biến dị. Cho dù Lê Bống nhắm chặt hai mắt, nhưng từ trên người nàng tán phát ra khí tức nguy hiểm, lại làm cho Thái Hòa cảm thấy nhiệt độ chung quanh dường như cũng hạ thấp xuống.

Cùng lúc đó, một cỗ cảm giác lạnh nóng luân chuyển cũng cuộn trào toàn thân Thái Hòa, toàn thân hắn rung động liên hồi, sau đó lại cảm giác được từng lỗ chân lông toàn thân đều truyền đến một cỗ cảm giác đau nhức kịch liệt, đầu thì giống như muốn nổ.

"A ..."

Không nhịn được kêu lên tiếng đau hừ một tiếng Thái Hòa lập tức cuộn mình xuống dưới, mà Lê Bống bị hắn buông ra thì lại khẽ đảo ra phía sau, ngồi phịch ở trong chăn.

Khó có thể hình dung đau nhức dữ dội đến cỡ nào, mỗi một tế bào từ trong thân thể Thái Hòa truyền ra ngoài cảm giác đau đớn này, hắn cảm giác thân thể của mình giống như là đang bị vỡ ra

từng chút một, lại từng chút một đang gây dựng lại với nhau. Chỉ là đã bị ảnh hưởng bởi liên kết tinh thần, cũng đã có thể làm cho mình thống khổ như vậy, chớ đừng nói chi là Lê Bống trực tiếp chịu đựng rồi.

Hai mắt Thái Hòa sung huyết quỵ gối ở trên giường, toàn thân đều không tự chủ được mà run rẩy, nhưng cặp mắt của hắn lại vẫn nhìn chằm chằm Lê Bống.

Lê Bống còn có thể chịu đựng, một gã đàn ông cao to đen hôi như chính mình có cái gì không gánh được đấy...

Sau khi trôi qua trọn vẹn nửa giờ, cuối cùng loại đau nhức này mới hóa giải xuống chậm rãi, nhưng ở trong cảm giác của Thái Hòa lại như là vượt qua ba ngày ba đêm.

Cũng may sau đó truyền tới cảm giác sảng khoái, hóa giải di chứng đau nhức dữ dội đi rất nhiều. Hắn có thể cảm giác được biến hóa rất nhỏ chính mình tích lũy cho tới nay, ở trong một lần đau nhức kịch liệt này chiếm được thăng hoa tập thể, dường như cả người thoát thai hoán cốt. Lực lượng ẩn giấu trong cơ thể, cùng với đầu óc thanh minh trước nay chưa từng có, cũng làm cho Thái Hòa hưng phấn không thôi.

Giống hệt với Zombie biến dị, hắn cũng đã nhận được một loại tiến hóa nào đó... Cho dù nhìn bề ngoài không nhận ra, nhưng Thái Hòa lại có thể cảm nhận được rõ ràng. Không biết có phải là ảo giác của mình hay không, Thái Hòa cảm thấy, chính bởi vì chính mình thanh tỉnh thừa nhận trận đau nhức kịch liệt này, bởi vậy lực lượng tinh thần của hắn nhận được tiến hóa, thậm chí so với tiến hóa nhận được trên thân thể còn nhiều hơn.

Đến cùng là đúng như vậy hay không, chỉ có thể xem rõ ngọn ngành ở trong thực tiễn thôi.

Mà Lê Bống thì chưa tỉnh một đêm, ở trong hôn mê, nàng vẫn

đang hơi khẽ cau mày, thỉnh thoảng lại run rẩy. Mà Thái Hòa thì vẫn đang canh giữ ở bên người nàng, trong nội tâm đã thương tiếc, lại tràn đầy chờ mong. Hấp thu chất gel trong đầu của Zombie biến dị, Lê Bống sẽ trưởng thành tới trình độ nào...

"Ta choáng , vậy mà lại không cẩn thận ngủ quên ..."

Trên thân thể cực độ mỏi mệt, làm Thái Hòa sau khi trông nom nàng một đêm cuối cùng đã tiến vào mộng đẹp. Nhưng mà bản lĩnh đặc thù bồi dưỡng được trong mạt thế, lại làm cho Thái Hòa ở trong khoảng mấy phút đồng hồ lập tức thanh tỉnh lại.

Loại phương thức ngủ đặc biệt này, phỏng chừng mọi người sinh tồn ở trong mạt thế sẽ nắm giữ được. Gần như có thể xem như là bản năng cảnh giác mãnh liệt, mặc dù trong giấc mộng cũng sẽ từng giờ từng phút đều nhắc nhở lấy chính mình bảo trì, mà ngủ say vài phút ngắn ngủi, đủ để giảm bớt căng thẳng thần kinh.

Nhưng mà Thái Hòa làm người điều khiển con rối zombie, lại bởi vì muốn duy trì liên hệ tinh thần giữa hắn với con rối zombie, rất ít tiến vào trạng thái ngủ say. Lần này vẫn là lần đầu tiên...

Sau khi hắn khẩn trương mở to mắt ra, lại phát hiện một sự thật kinh hãi: Không tìm thấy Lê Bống!

Chẳng lẽ ở trong mấy phút này, Lê Bống thoát khỏi khống chế của hắn! Nhưng sau khi tỉnh táo lại, đột nhiên Thái Hòa lại phát hiện, mọi chuyện cũng không phải là như thế. Sau khi trải qua tiến hóa, năng lực tinh thần của Thái Hòa đã thay đổi càng mạnh mẽ lên, từ cố gắng khống chế, đến điều khiển tùy theo ý muốn, quả thật chính là một loại biến hóa về chất.

Mặc dù Lê Bống lúc này không ở trước mắt, nhưng Thái Hòa lại có thể cảm giác được một cách rõ ràng, liên hệ tinh thần giữa mình với nàng vẫn còn liên kết với nhau đấy.

Nhưng mà từ sau khi bị hắn điều khiển, ngoại trừ chiến đấu và lúc ra ngoài, Lê Bống ít sẽ tự mình hành động, như thế nào hôm nay đột nhiên lại...

Nghĩ tới đây, Thái Hòa nghi ngờ vội vàng chuyển hóa tầm mắt đến góc nhìn của Lê Bống...

Chương 16: Tăng Lên Lần Nữa

Cũng may, Lê Bống còn đang trong khách sạn, nhưng biểu hiện của nàng lại có hơi kỳ quái, nếu như là bình thường, ngoại trừ công kích và ăn cơm ra, cơ bản là Lê Bống sẽ không làm bất luận hành động nào có chứa ý thức của chính mình, nhưng bây giờ nàng lại đang đi dạo xung quanh khách sạn.

Hơn nữa thỉnh thoảng, nàng còn đang dừng lại ở vài nơi, đứng lẳng lặng trong chốc lát.

Đây là đang xảy ra chuyện gì. Thái Hòa tranh thủ thời gian tông cửa xông ra, rất nhanh đã tìm được Lê Bống trong hành lang dưới lầu.

Ánh mắt đầu tiên trông thấy Lê Bống, suýt nữa Thái Hòa lên tiếng kêu to hết hồn. Ánh nắng sáng sớm xuyên thấu qua cửa sổ chiếu vào, mà Lê Bống đứng dưới ánh mặt trời đang quay đầu nhìn về phía hắn, trên mặt mang một chút vẻ mờ mịt . Chính là biểu lộ tâm tình một chút xíu ở nơi này, khiến cho Thái Hòa lập tức cảm giác được run rẩy toàn thân, kích động không thôi.

"Lê Bống !" Thái Hòa vội vàng vọt tới trước mặt Lê Bống, hai tay nắm chặt bờ vai của nàng, mừng hết lớn kêu to.

Không nghĩ tới nhanh như vậy nàng có thể khôi phục lại ý thức...

Không đúng... sau khi lung lay Lê Bống vài cái, Thái Hòa đột nhiên cảm giác được nước lạnh rót vào đầu một trận. Ở trong mắt Lê Bống, nhìn hắn thấy chỉ có thoáng hiện mờ mịt, ngẫu nhiên lạnh lùng giống như bình thường vậy.

Có lẽ Virus tiến hóa, làm lý trí bị giam cầm của Lê Bống xuất hiện buông lỏng, nhưng còn rất xa chưa có đạt tới tiêu chuẩn khôi phục. Cũng có khả năng, Virus tiến hóa, làm Lê Bống đang ở trạng thái trống rỗng, sinh ra ý thức mới...

"Lê Bống." Hắn chưa từ bỏ ý định lại kêu vài tiếng, cuối cùng Thái Hòa phải chấp nhận sự thật Lê Bống cũng chưa khôi phục hoàn toàn.

Nhưng mà ít nhất Lê Bống có một chút biểu hiện tâm tình, cũng bắt đầu tự mình hành động. Mặc kệ đây là điềm báo nàng đang khôi phục, hay chỉ là Virus tiến hóa theo hướng hoàn toàn mới, ít nhất cũng nói rõ điều Thái Hòa đang chờ mong vẫn có hy vọng thực hiện được.

Mà khi Thái Hòa dẫn Lê Bống ra cửa, đến phương hướng khu trong tâm thành phố, hắn mới phát hiện biến hóa ý thức của Lê Bống, không chỉ có biểu hiện qua chuyện tự mình hành động, hơn nữa có thể phóng đại hóa uy hiếp với zombie thông thường.

Đối mặt Zombie bình thường, thái độ Lê Bống giống như là đối mặt sinh vật cấp thấp tầm thường, hơn nữa thủ pháp và thời gian giết chóc càng gọn gàng hơn lúc trước, ánh mắt nhìn giống như là giết chết đám côn trùng không chút đáng giá nào vậy. Hơn nữa tốc độ công kích của nàng cũng nhanh hơn rất nhiều, nếu như nói lúc trước chỉ giống như mèo con mà nói..., như vậy hiện giờ nàng hoàn toàn chính là một con báo săn hình người.

Virus tiến hóa, tuy rằng làm Lê Bống biểu hiện ở bên ngoài càng giống với người bình thường hơn, nhưng hành vi lại càng ngày càng giống hệt với dã thú chân chính, nhất là đi săn những sinh vật nhỏ yếu. Đại khái đối với Lê Bống mà nói, Zombie bình thường chính là cặn bã nhỏ yếu đi.

Thái Hòa bất giác nghĩ thầm, không biết khi Lê Bống đối mặt nhân loại, sẽ có phản ứng như thế nào đây... Nhưng mà dưới sự

khống chế của hắn, muốn ngăn cản Lê Bống công kích tùy tiện, vẫn hoàn toàn có thể làm được.

Cưỡi xe đạp mang theo Lê Bống nhanh chóng đi xuyên qua phố lớn ngõ nhỏ, nếu không phải khắp nơi xung quanh đều là Zombie, cảnh tượng này thật ra khiến Thái Hòa rất hưởng thụ đấy.

Nhưng mà tiệc vui chóng tàn, mới vừa tiến vào nội thành không lâu, Thái Hòa lập tức phát hiện, có phiền toái đã tìm tới cửa.

Nói xác thực, là trước mặt hắn gặp phải hai con Zombie đang bị người sống sót vây giết.

Hai người sống sót một nam một nữ này nhìn qua tuổi tác cũng không lớn, từ trên balô sau lưng của bọn họ cũng không khó nhìn ra, bọn họ đang đi ra ngoài tìm kiếm thức ăn đấy. Mà nơi bọn họ chiến đấu, đúng là cửa ngoài của một căn siêu thị. Dựa vào cửa chính siêu thị làm yểm hộ, hai người này miễn cưỡng chặn lại Zombie tiến công điên cuồng, nhưng càng ngày càng nhiều Zombie ở xung quanh lại làm cho hai người bắt đầu xuất hiện nguy cơ liên tiếp.

Thân hình những Zombie này đều có bộ dáng rất mạnh, công kích mạnh mẽ, cửa thủy tinh siêu thị rất nhanh sẽ bị nện tới nát nhừ, hai người này cũng không thể không thối lui vào bên trong, dựa vào khay chứa đồ và quầy hàng làm chướng ngại vật để ngăn cản Zombie.

Mà Thái Hòa thấy cảnh tượng này ở đằng xa, vốn là muốn đi đường vòng rời khỏi nơi này, lại bị cô bé kia thu hút ánh mắt.

Cô bé kia cầm một thanh trường đao, gương mặt vẫn đang mỉm cười, mà lúc mỗi lần xuất hiện nguy cơ, cô ấy lại đột nhiên xuất hiện trảm kích nhanh chóng, đều có thể giải quyết hết toàn bộ Zombie vọt tới trước mặt. Tốc độ trong nháy mắt của nàng,

thậm chí có thể đánh đồng với Lê Bống. Nếu như không phải là tận mắt nhìn thấy, Thái Hòa thật đúng là không tin người bình thường lại thực sự sở hữu được loại thân thủ bất phàm này.

Chương 17: Cứu Được Người Sống Sót

Mấu chốt nhất là nụ cười của nàng, con gái bình thường mà gặp phải loại tình huống này, dù không xem như bị dọa sợ, khẳng định cũng sẽ tái nhợt sắc mặt, toàn thân phát run, nhưng xem nét mặt của nàng, lại thật giống như đang cực kỳ hưởng thụ loại quá trình chiến đấu này vậy, hơn nữa còn là ở dưới tình huống đang ở trong thế hạ phong. Dù xem như nàng mạnh thế nào, đối mặt càng ngày càng nhiều Zombie, sớm muộn thể lực nàng cũng sẽ bị hao hết, mà ngay cả Thái Hòa cũng có thể nhìn ra, cô ấy dùng loại phương thức công kích gia tốc trong nháy mắt, không chỉ khảo nghiệm cực lớn đối với thể lực, đối với sức tập trung cũng chịu khiêu chiến không nhỏ.

Nhưng dưới loại tình huống này, nàng lại vẫn có thể trấn tĩnh như vậy...

Thậm chí Thái Hòa sinh ra một chút kiêng kỵ trong nháy mắt, chẳng lẽ cô bé này cùng giống như chính mình, cũng có năng lực đặc biệt nào đó hay sao?

Vừa nảy ra suy nghĩ này, Thái Hòa lập tức sinh ra lòng hiếu kỳ cực lớn với cô bé này, nhưng nhìn qua Lê Bống đang ngồi sau xe đạp, hắn quyết định vẫn bớt lo chuyện bao đồng thì tốt hơn. Nếu như đối phương là người sống sót bình thường còn chưa tính, nếu thật là người có năng lực đặc biệt đấy, nói không chừng sẽ nhìn ra thân phận chân thật của Lê Bống, đến lúc đó thì phiền toái to rồi...

Nhưng hắn vừa cưỡi xe tính vượt qua, lại nghe thấy một tiếng kêu to truyền đến từ phương hướng trong siêu thị: "Anh ruột! Giúp

đỡ xíu!"

Nghe được tiếng kêu to này, Thái Hòa lập tức cảm giác đầu căng đau một trận.

Không nói đến câu nói anh ruột này làm Thái Hòa cảm giác buồn bực, riêng là cái âm thanh kêu to này cũng đủ để mang đến phiền toái càng lớn hơn nữa rồi! Thính giác của Zombie thậm chí còn muốn linh mẫn một ít so với người bình thường, nam sinh kia kêu to một tiếng như vậy, vài con Zombie lập tức chui ra từ xung quanh ngõ nhỏ hoặc trong cửa hàng. Hơn nữa bọn nó vừa xuất hiện, lập tức cũng đã chú ý tới Thái Hòa, bay thẳng đánh tới hắn và Lê Bống.

"Thật là xúi quẩy gặp phải hai báo thủ rồi a!" Trong nội tâm Thái Hòa tức giận mắng một tiếng, rút ra đoản đao bên hông lập tức nhảy xuống xe. Bởi vì e ngại thân phận của cô gái kia, Thái Hòa đành phải để Lê Bống tránh ở phía sau của mình, không cho nàng ra tay, để tránh bị nhìn ra chút gì.

Nhưng một mình hắn đối phó gần 10 con Zombies, thì đây vẫn là lần đầu tiên. Chỉ dựa vào năng lực công kích của mình, chỉ sợ còn xa không đủ để ứng phó nhiều zombie như vậy.

Cũng may Thái Hòa còn có năng lực điều khiển zombie làm con rối, hơn nữa hiện giờ đúng lúc là thời cơ là nghiệm chứng thành quả vừa tăng lên hôm qua. Giơ lên thanh dao ngắn đón lấy 1 con Zombie vọt tới trước mặt, ánh mắt Thái Hòa đã chuyển hướng về phía con Zombie thứ hai, trong nháy mắt khi tiếp xúc ánh mắt với đối phương, lực lượng tinh thần mạnh mẽ của hắn cũng đã cưỡng chế điều khiển con Zombie này.

Vì vậy đồng thời khi hắn chém giết sạch con Zombie thứ nhất, con Zombie thứ hai bị khống chế giống như là chính mình tự đưa đầu ra, đập đầu tới trên mũi đao của Thái Hòa.

Đây chỉ là bắt đầu, mắt thấy vài con Zombie cùng nhau vọt tới phía chính mình, Thái Hòa đá một cái thi thể bay ra ngoài, trong nội tâm hắn rùng mình một cái, nhưng mà đầu óc lại thanh tỉnh trước nay chưa từng có.

Hắn đã thử qua cùng lúc khống chế hai con Zombies, như vậy 3 con cùng lúc thì sao?

Đồng thời điều khiển 3 con Zombies, điều này đối với Thái Hòa mà nói là một lần khiêu chiến mới mẻ, nhưng ở trong lúc cấp bách trước mắt như vầy, cơ bản là hắn không kịp nghĩ nhiều, chỉ là trong nháy mắt khi ý nghĩ này hiện lên trong đầu, hắn lập tức tiến hành vận dụng thực tế không chút do dự.

Một đao chém trúng con Zombie đứng trước nhất, đồng thời đã khống chế hai con Zombie theo sát đằng sau mà đến, đồng thời khi động tác của bọn hắn xuất hiện ngưng trệ trong thời gian ngắn, cây dao ngắn của Thái Hòa cũng nhanh chóng phá vỡ cổ họng của bọn nó. Loại phương pháp khống chế này, chỉ là ảnh hưởng hành động của Zombie trong thời gian cực ngắn, dù ngay cả Thái Hòa cũng không còn nghĩ đến ứng dụng đến trong thực chiến, hữu hiệu đến không ngờ.

Nhưng ở trong mắt người ngoài nhìn thấy, thoạt nhìn Thái Hòa giống như là đang xông ào vào bên trong bầy zombie một cách cực kỳ thoải mái, dùng tốc độ công kích nhanh, trực tiếp chém giết 10 con Zombies nhanh chóng. Gần như ở trong nháy mắt, chung quanh Thái Hòa cũng chỉ còn lại có thi thể Zombie khắp nơi trên đất.

Mà Thái Hòa toàn thân tung tóe đầy máu tích thoạt nhìn thì dường như sát thần vậy, một nam một nữ còn trong siêu thị lập tức cũng thấy choáng mắt.

"Cái giề thế này! Yuna, ngươi có nhìn rõ không vậy? Người nọ làm gì, trâu bò như vậy!" Nam sinh kia trực tiếp bị đứng máy,

không nhịn được kêu lên với vẻ mặt khiếp sợ, lại không chú ý 1 con Zombie chen chúc tới từ trong khe hở quầy hàng, bàn tay chộp tới hắn.

"Vù!"

Chương 18: Làm Quen

Một đạo ánh sáng sắc lạnh xẹt qua từ trước mắt hắn, sau đó cánh tay kia lập tức đã rơi xuống chân của hắn, mà hắn thì đầu đầy mồ hôi lạnh mà nhìn cô gái đang đứng gần trong gang tấc.

Yuna liếc hắn lạnh lùng một cái, thuận tay đưa trường đao vào trong bụng Zombie, lại dùng sức rút ra: "Đâu có chuyện gì liên quan tới ta."

"Chúng ta được cứu rồi a! Đến đây, phá vòng vây đi ra ngoài!" Tuy rằng phản ứng của Yuna lãnh đạm, nhưng nam sinh lại vô cùng hưng phấn, dù sao mọi chuyện đã xuất hiện biến số.

Cũng không quan tâm Thái Hòa có phải cam tâm tình nguyện cứu bọn họ hay không, nam sinh này lập tức chạy ra khỏi quầy hàng, mà sau khi Yuna nhíu mày, cũng theo sát xông tới.

Thấy hai người này phá vòng vây đi tới phương hướng của mình, Thái Hòa biết tạm thời không bỏ rơi được bọn họ, so với nhìn bọn họ mang theo một đám Zombie đi tới, không bằng tiếp ứng bọn họ thoát khỏi bầy Zombies ở nơi này.

Có Thái Hòa tiếp ứng, rất nhanh hai người này sẽ phá vây đi ra từ trong bầy zombie. Lúc này trước cái siêu thị này đã tụ tập vài chục con Zombie, 1 giây cũng không thể chờ thêm rồi.

"Huynh đệ, đi theo ta ."

Nam sinh cảm kích cười cười xông tới Thái Hòa, quay đầu lập tức chạy tới phía một cái ngõ nhỏ.

Mà Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua Zombie đi đầy

đường, cũng chỉ đành mang theo Lê Bống đi theo. Còn cô bé kia thì hết sức trấn tĩnh mà đi ở cuối cùng, thỉnh thoảng Zombie đuổi theo quá gần bị nàng ném lăn trên mặt đất.

Khoảng cách gần chứng kiến cô bé này ra tay, làm Thái Hòa không để ý chỉ có mình cô ấy là tốc độ công kích cực nhanh, còn có thanh trường đao trong tay nàng. Cực kỳ sắc bén, hơn nữa cảm giác rất có sức nặng, cũng không biết xem qua cánh tay nàng mảnh khảnh, là thế nào huy sử dụng tốc độ nhanh thoải mái như thế đấy.

Mấu chốt vẫn là biểu lộ và ánh mắt trong khi nàng chém giết Zombie, quá trấn tĩnh, thậm chí để cho người ta cảm thấy có hơi đáng sợ...

Nam sinh mang theo hai người Thái Hòa trọn vẹn chui qua chui lại ở trong hẻm nhỏ hơn mười phút, lại chui vào một tòa nhà lầu nhỏ, cuối cùng mới bỏ rơi một cơn sóng lớn Zombie.

Sau khi nam sinh dừng lại hơi thở dốc, Thái Hòa đã chú ý tới, cái căn nhà lầu nhỏ này có dấu vết đã có người dọn dẹp qua. Rất có thể, nơi này chính là trụ sở của bọn hắn.

"Huynh ... Huynh đệ ... Thật sự là đa tạ ngươi ." Liều mạng chạy trốn 10 phút rồi, mặt mày nam sinh đều hoàn toàn đỏ lên, thậm chí ngay cả tóc cũng bị mồ hôi đổ ướt nhẹp, hắn vừa bóp bả vai Thái Hòa, vừa đứt quãng nói ra: Thật sự ... Cám ơn ...”

Nhìn thấy bộ dáng của nam sinh này, Thái Hòa rất muốn nói câu “không có chi”, nhưng ngược lại nét mặt của hắn rất chân thành, điều này làm cho Thái Hòa chỉ có thể kiên trì gật nhẹ đầu.

"Ngươi rất lợi hại ..." Nam sinh khó khăn thở gấp đều đặn xong hơi thở dồn dập này, lập tức bội phục vạn phần nói ra: “còn có bạn gái của ngươi , chạy trốn nhanh như vậy mặt lại có thể không đổi sắc... Trước kia chắc không phải xuất thân là vận động viên

chứ? Nhưng nhìn qua cũng không có cơ bắp a ... So với Yuna nhà chúng ta cũng có thể liều một trận a ..."

"Nguyễn Đen Vâu, ngươi có phiền hay không !" Yuna vẫn mãi không nói một lời đột nhiên cau mày ngắt lời hắn, biểu lộ có vẻ hơi không vui, "Ngươi là ai à!"

"Đừng như vậy, tốt xấu chúng ta cũng là bạn học đấy!" Nguyễn Đen Vâu vừa cười đùa vừa nói, sau đó ngược lại cười cười với Thái Hòa, “Hôm nay thật là cảm ơn ngươi, như thế nào, đi lên lầu ngồi một chút.”Nói xong, hắn trở tay vỗ vỗ ba lô sau lưng, "Có bia nà!"

Thái Hòa quay đầu lại liếc nhìn Lê Bống, thầm nghĩ còn may sau khi nàng trải qua tiến hóa, bên ngoài đã không khác gì với người thường rồi, xem phản ứng của Yuna và Nguyễn Đen Vâu, dường như cũng không có nhìn ra sơ hở gì. Nhưng mà lo lắng cho Lê Bống, hắn cảm thấy vẫn phải ít tiếp xúc với người sống sót thì mới ổn.

Bởi vậy sau khi suy tính một giây, Thái Hòa lập tức quả quyết lắc đầu: "Không được rồi, chúng ta còn có việc khác."

"À? Còn có thể có chuyện gì đâu, ngồi cùng nhau một chút đi." Nguyễn Đen Vâu lập tức sững sờ, hắn thấy , trong mạt thế gặp được một người sống sót khác, dĩ nhiên là một chuyện đáng giá cao hứng, dù xem như không muốn sống cùng với nhau, trao đổi thêm một chút kinh nghiệm cũng là chuyện tốt đấy. Huống chi Thái Hòa là nhân vật lợi hại như thế, nhất định biết rất nhiều tin tức mà bọn họ không rõ ràng lắm, nếu như có thể ở lại, đối với bọn họ cũng là một sự giúp đỡ lớn .

Còn về có việc... Trong mạt thế ngoại trừ muốn sống, còn có thể có chuyện gì.

Yuna thì hơi không kiên nhẫn nói: "Đã người ta không muốn,

ngươi cũng đừng miễn cưỡng... Ồ ." Nàng nói được nửa câu , đột nhiên kinh ngạc đưa ánh mắt về phía rồi cây dao ngắn trong tay Thái Hòa. Sau khi đứng hình một lúc ngắn ngủi, nàng đột nhiên đưa tay đưa về phía hông của Thái Hòa, tốc độ rất nhanh , quả thật để cho người ta không kịp phản ứng nữa.

Thái Hòa cũng không còn nghĩ đến nàng lại đột nhiên hành động bất ngờ như vậy, nhưng thời điểm khi ngón tay của nàng va chạm vào chuôi đao, Thái Hòa vẫn là phản ứng lại nhanh chóng.

Chương 19: Trở Về

Hắn chỉ hơi hơi nghiêng người qua bên cạnh, lập tức lấy một góc độ vi diệu làm động tác chụp xuống của Yuna hoàn toàn trật lất.

Điều này làm cho Yuna lập tức sững sờ, mà Nguyễn Đen Vâu cũng kinh hãi há to miệng: "Yuna , đây là ngươi muốn gì đây?"

Động tác thất bại làm ánh mắt Yuna nhìn về phía Thái Hòa xuất hiện một chút biến hóa, nhưng giọng điệu của nàng lại có vẻ hơi bất thiện: "Cây dao ngắn này lấy được ở nơi nào."

"Không có liên quan với ngươi đi." Bị nàng chất vấn một câu, tăng thêm nàng vừa mới tùy tiện ra tay, cũng làm cho Thái Hòa không nhịn được hơi hơi nhíu mày, không khách khí đáp.

Mặc dù cũng không tự nguyện, nhưng mình coi như là cứu bọn họ, không biết lễ phép cũng phải có cái mức độ đi. Xem xét thái độ Nguyễn Đen Vâu đối xử với nàng thận trọng, cũng biết nàng dựa vào sức chiến đấu của bản thân mạnh mẽ, bình thường kiêu ngạo đã quen, nhưng Thái Hòa còn không quen điệu bộ này của nàng.

"Ngươi!" Yuna có hơi tức giận trừng mắt liếc nhìn Thái Hòa, nhưng nhìn ánh mắt nàng thỉnh thoảng liếc về phía thanh đao ngắn, dĩ nhiên nàng đặc biệt để ý với thanh đao này. Sau khi trầm mặc vài giây, nàng thoáng điều chỉnh giọng nói một chút, lại hỏi: "Thanh đao ngắn này ngươi lấy được từ nơi nào, có thể nói cho ta biết hay không."

Chị đại rất ít khi nào xuống giọng với người khác đấy, chuyện này cần nhìn qua vẻ giật mình của Nguyễn Đen Vâu sẽ biết.

Vốn cũng không có gì phải giấu giếm, Thái Hòa lập tức nói đơn giản một lần mình tới trong tiệm đao kiếm thủ công sưu tầm vũ khí, làm bóp méo một ít chuyện Zombie biến dị ở trong cửa tiệm, ví dụ như khối chất gel màu hồng kia...

Nghe được tồn tại Zombie biến dị, hai người này không có lộ ra sắc mặt kinh ngạc chút nào, điều này cũng làm cho Thái Hòa khẳng định suy đoán của mình. Quả nhiên ở trong Chợ Lớn, số lượng Zombie biến dị đã không ít ...

"Ngươi đi nơi đấy, là cửa hàng của nhà họ Vương đúng không?" Yuna đột nhiên hỏi.

"Làm sao ngươi biết ." Mặc dù cây đao ngắn này là thành phẩm, nhưng vỏ đao và trên thân đao cũng không có khắc chữ, làm sao cô bé này nhìn ra được. Nghĩ lại, cửa hàng đao kiếm của nhà họ Vương ở Sài Thành cũng rất có tiếng, phỏng chừng cũng không khó đoán được đi...

Vẻ mặt của Yuna có hơi phức tạp liếc nhìn thanh đao ngắn: "Nói cách khác, người trong cửa đều chết sạch đi. Được rồi, không có gì."

"Đã không có gì, ngươi có thể đừng nhìn chằm chằm vào ta được hay không..." Bị Yuna vẫn đang nhìn chằm chằm nửa người dưới, Thái Hòa luôn có một loại cảm giác hết sức kỳ dị , không nhịn được kiên trì nói ra.

Đầu tiên là Yuna sững sờ, sau đó lập tức vô tình cười khẽ một tiếng: "Sợ cái gì, bạn gái của ngươi không phải là không có chú ý chút nào hay sao?" Nói xong, nàng đưa tay chỉ Lê Bống đứng ở sau lưng Thái Hòa, "Đúng không. Chị đẹp."

"Ta chú ý ..." Thái Hòa lập tức không nói nên lời, cô bé Yuna này nhìn qua nhiều nhất mười bảy mười tám tuổi, nói chuyện như thế nào sắc bén như vậy, nhưng mà nghe nàng đáp lời với Lê

Bống, Thái Hòa lập tức vội vàng nói, “Chuyện này, thật xin lỗi, nàng sẽ không nói chuyện ...”

"À? Chị gái xinh đẹp như vậy, lại không thể nói gì sao. Ặc , thật xin lỗi , chị đẹp đừng chú ý a ...” Đầu tiên là Nguyễn Đen Vâu kêu to một tiếng, sau đó lập tức lúng túng cười làm lành nói.

Thái Hòa cũng không biết nên giải thích như thế nào, đành phải cười khổ gật đầu một cái.

Chuyện làm hắn không nghĩ tới chính là, sau khi Yuna liếc nhìn thật sâu Lê Bống, đột nhiên bàn tay bắt được cổ tay của nàng. Nếu như không phải là Thái Hòa lập tức ngăn lại xúc động công kích của Lê Bống, phỏng chừng trong nháy mắt này, Yuna đã bị Lê Bống xé thành mảnh nhỏ rồi.

Xem qua mặt của nàng, dĩ nhiên không có ý thức được, mới vừa rồi chính mình nguy hiểm cỡ nào: "Chị đẹp, đến trong nhà của chúng ta nghỉ ngơi một lát đi, ta xem sắc mặt ngươi thật không tốt."

Trong giọng nói của nàng ẩn hàm một chút đồng tình, hơn nữa sau khi nói xong, ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa cũng nhu hòa rất nhiều: "Ngươi rất không tồi, đi lên ngồi một lát, ta mời ngươi uống rượu."

Hiểu lầm!

Thái Hòa vừa muốn há miệng cự tuyệt, Yuna cũng đã dắt lấy Lê Bống chạy lên lầu, mà Nguyễn Đen Vâu cũng đi tới sau lưng Thái Hòa, thúc giục phía sau lưng của hắn: "Đi thôi đi thôi, thật khó lắm chúng ta mới nhìn thấy được người sống đây...”

Lên lầu , sau khi mở ra cửa một gian phòng trong đó, Thái Hòa mới kinh ngạc phát hiện, trong căn nhà này đây cũng không chỉ có hai người Yuna.

Mười mấy người cả trai lẫn gái đồng thời đưa mắt nhìn sang cửa ra vào, quét mắt qua một cái, tất cả đều là thanh niên không lớn hơn 20 tuổi. Một người nữ sinh trong số đó mặc đồng phục trung học vừa nghe thấy tiếng mở cửa, thật hưng phấn chạy tới đón: “Chế, các chế đã trở về rồi !”

“Ồ, lại mang về hai người.” Nữ trung sinh lướt qua nhìn nhìn Yuna sau đó nhìn về phía Lê Bống và Thái Hòa, thuận miệng hỏi một câu, sau đó lập tức chuyển chú ý đến balô sau lưng Đen Vâu, “Hôm nay thu hoạch như thế nào đây?”

Chương 20: Xung Đột

“Cũng tạm! Vừa cướp sạch căn siêu thị lớn ở Bình Tân thôi, còn có rất nhiều thứ chưa kịp lấy về, nhưng mà đã bị ta ẩn giấu kỹ rồi, ăn xong rồi lại đi lấy.” Nguyễn Đen Vâu có hơi đắc ý cười cười, lại cơ bản là không đề cập chuyện bọn họ bị rơi vào tuyệt cảnh, suýt nữa thì đã chết.

“Đúng rồi, giới thiệu cho các ngươi hai người, vị này chính là. . . Ngại quá anh ruột, quên hỏi anh tên gì rồi. . .”

Nguyễn Đen Vâu vừa mới mở miệng đầy nhiệt tình, lại lập tức lúng túng ngây ngẩn cả người.

“Thái Hòa. Người này là bạn gái của ta, Lê Bống.” Sau khi thầm than một tiếng, Thái Hòa tự giới thiệu mình.

“A ha ha ha thì ra là Hòa Ca!” Trong nháy mắt Nguyễn Đen Vâu lập tức khôi phục vẻ mặt bình thường, một tay nắm bả vai của Thái Hòa, sau đó đưa hắn đi tới trong phòng khách, “Mọi người chú ý đây, vị này hôm nay chiếu cố giúp chúng ta rất nhiều, cho nên chúng ta quyết định mời hắn ăn cơm uống rượu!”

Bọn nam nữ thanh niên này đều riêng phần mình ngồi ở phòng khách sô pha hoặc trên mặt đất, cũng không có đặc biệt để ý hai người Thái Hòa xuất hiện, nhưng lúc này nghe xong lời nói của Nguyễn Đen Vâu..., tuy rằng cũng kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa.

Một tên nam tử trong đó nằm trên ghế sa lon trực tiếp ngồi dậy, liếc hoài nghi đánh giá Thái Hòa từ trên xuống dưới, nói ra: “Làm sao có thể, có Yuna ở đây, còn cần gì đến hắn hỗ trợ.”

“Đúng đấy, có Yuna tỷ ở đây, làm sao có thể cần người ngoài hỗ trợ.” Tên còn lại cũng mở miệng phụ họa nói, hơn nữa còn nhấn mạnh hai chữ “Người ngoài” rõ ràng.

Ngược lại nữ kia học sinh trung học lúc trước đã đi tới, khoát tay áo nói ra: “Dù sao chỉ là ăn bửa cơm, các ngươi cũng đừng ý kỹ nhỏ nhen như vậy được không.”

“Ăn cơm chùa thì nói ăn cơm chùa, còn mượn cớ. Nguyễn Đen Vâu , ngươi cũng quá tốt bụng rồi đi, vốn đám người chúng ta kia còn không đủ ăn.” Thanh niên mở miệng chất vấn lúc trước hừ lạnh một tiếng, còn nói thêm.

Nguyễn Đen Vâu biểu lộ ra vẻ lúng túng lần nữa, hắn nhìn trộm nhìn về phía Thái Hòa, lại phát hiện lần châm chọc khiêu khích này, cũng không có làm Thái Hòa có phản ứng gì cả.

“Tất cả chuyện ta nói đều là thật, các ngươi nào biết đâu rằng, Yuna vừa đánh nhau cũng đã đắc ý quên mình, cơ bản là không quan tâm tình huống chung quanh . . .” Nguyễn Đen Vâu hiển nhiên không biết ứng phó loại tình huống này như thế nào, tuy rằng hắn vẫn đang cố gắng giải thích, nhưng trên mặt bọn nam nữ thanh niên này, tuy vậy cũng lộ ra vẻ hoàn toàn không tin.

Lúc này Yuna cũng đã lôi kéo Lê Bống đi tới, nhưng mà dường như nàng hoàn toàn không có ý muốn hỗ trợ giải thích, ngược lại mang theo một chút nụ cười chế nhạo trên mặt nhìn về phía Thái Hòa, ánh mắt rõ ràng đang nói: Thử xem ngươi xử lý loại tình huống này như thế nào.

Mang thù! Thiếu nữ này quá mang thù rồi!

Rất rõ ràng, lúc trước tuy rằng nàng dẹp bỏ nét mặt hầm hố, lại hoàn toàn không có quên đi chuyện bị Thái Hòa cho ăn bơ.

Nhưng mà nàng rõ ràng nghĩ lầm rồi, đối với những loại người

sâu mọt chỉ biết là ngồi mát ăn bát vàng này, hơn nữa hết sức bài ngoại, Thái Hòa ngay cả hứng thú theo chân bọn họ đấu giang hồ mõm cũng không rảnh. Hắn chỉ là cười lạnh một tiếng xoay người lập tức kéo hai tay Lê Bống qua, quay đầu đi ra ngoài: “Thật xin lỗi, ta hoàn toàn không có ý định muốn ăn cơm chùa, các ngươi từ từ dùng cơm.”

“A a ! Còn rất nghĩa khí nha!”

Yuna và Nguyễn Đen Vâu đều sững sờ, mà tên thanh niên vừa mới mở miệng kia sắc mặt thì lại thì thoáng chốc trở nên hơi khó coi, cảm giác bị quét mặt mũi tại chỗ, châm chọc khiêu khích mở miệng nói ra: “Loại người này còn mang theo con gái, nuôi sống được sao. Có cơm cho ngươi ăn cũng không tệ rồi, còn dám giở giọng bố mày. . .”

Chuyện này thật là khiến người ta không thể nhịn được nữa! Cho rằng hắn là tới xin bát cơm, lo lắng thức ăn của mình ít đi, bởi vậy châm chọc còn không sao, anh mày cũng đã chuẩn bị đi rồi vậy mà tụi mày còn chơi trò sỉ nhục, thật coi anh là búp bê bơm hơi đấy à!

Đồng tử của Thái Hòa co rụt lại, gần như ở trong nháy mắt lập tức trực tiếp vọt tới trước mặt thanh niên kia, mà trong quá trình này, là Yuna phát hiện ý định của Thái Hòa trước nhất đấy. Nhưng mà trong nháy mắt ngay khi nàng đưa tay ngăn cản, Thái Hòa cũng đã lướt qua bên người nàng, mà lúc này Yuna mới chính thức ý thức được, mặc dù tốc độ của mình nhanh, tốc độ nhưng phản ứng thần kinh lại còn kém rất rất xa người đàn ông nhìn như bình thường trước mắt này.

Đồng thời khi này vừa đưa tay ra, Thái Hòa giống như là đã đoán trước động tác của nàng vậy, lẩn tránh trong lúc di động với tốc độ cao, không chỉ có vượt qua nàng, còn không chậm xuống chút nào mà xuất hiện ở thanh niên trước mắt kia.

Thanh niên chỉ cảm thấy mắt tối sầm lại, sau đó cũng cảm giác được cổ áo bị người ta nắm được , hai chân lập tức cách mặt đất.

“Mày . . .”

“Bốp!”

Một cái tát thanh thúy vang dội, giây phút này tất cả người ở nơi này đều ngu ngơ.

Chương 21: Vạ Miệng

“Cái này gọi là vạ miệng. Mày còn dám nói một câu để cho tao khó chịu, tao lập tức tiễn mày một đoạn cuối của chuyến tàu đêm.” Ánh mắt của Thái Hòa lạnh như băng, khi gò má của thanh niên sưng đỏ trong nháy mắt ngay cả tiếng kêu cũng không dám kêu ra ngoài.

Nhục nhã, thù hận, nhưng mà hết lần này tới lần khác không dám giãy dụa, thậm chí không dám cãi lại. Ở trong mắt của Thái Hòa, hắn có thể cảm giác được rõ ràng lạnh lẽo không che dấu chút nào, hơn nữa dựa vào thân thủ của Thái Hòa, là hắn biết câu nói này không phải cố làm ra vẻ. “Yuna!”

Trong miệng thanh niên hô một câu không rõ ràng, mặc dù mặt hắn sưng húp, không muốn làm cho người ta nhìn ra hắn e ngại Thái Hòa, nhưng ánh mắt kinh hoảng đã bán rẻ hắn.

Hành động không chút lưu tình của Thái Hòa làm kinh hoảng tất cả mọi người, trong đó cũng kể cả Yuna. Nhưng khi nghe được tiếng kêu của thanh niên, tuy rằng trong mắt của nàng lóe lên một chút chán ghét, nhưng vẫn phải đi tới mở miệng nói ra: “Thái Hòa, buông hắn ra đi.”

“Xin lỗi.” Thái Hòa lại nói ra lạnh như băng.

Yuna nhíu mày: “Ngươi đánh thì cũng đã đánh rồi. . .”

“Hai chuyện khác nhau, xin lỗi ngay.”

“Dựa vào cái gì!” Thanh niên vừa mới mở miệng, chợt nghe một tiếng “Bốp “, trên mặt lại đã bị đánh trúng thêm một cái tát.

Ánh mắt Yuna lộ ra vẻ phức tạp liếc nhìn Thái Hòa, lại quay đầu nhìn nhìn thanh niên hai bên gò má đều sưng lên, nói ra: “Lý Văn Thông, nói xin lỗi đi, ai bảo ngươi miệng thối.”

“Ta . . .” Lúc đầu còn trông cậy vào Yuna có thể ra mặt bảo vệ cho chính mình, không nghĩ tới rồi lại đưa tới một cái tát, tất cả mọi người trong nhà đều đang nhìn chính mình, mỗi một ánh mắt đều giống như dầm đâm vào trim vậy. Lý Văn Thông biểu lộ dường như nuốt một con ruồi vào miệng, trong nội tâm càng tràn đầy giận dữ hơn.

“Ta còn không phải là vì mọi người có thể ăn thêm một chút mới đứng ra nói hay sao! Lại còn nói miệng ta thối, xem ta bị đánh cũng không có người đứng ra nói tiếng nào nha!”

Nhưng ở dưới cái nhìn soi mói của Thái Hòa, Lý Văn Thông lại chỉ có thể nuốt lời nói này trở về trong bụng, từ trong hàm răng nặn đi ra ba chữ: “Thật xin lỗi .”

Vừa thốt ra lời kia, hắn cũng cảm giác trên mặt nóng hừng hực, giống như là trong nháy mắt bị Thái Hòa quạt mười cái bạt tai vậy.

Thái Hòa hừ lạnh một tiếng khinh thường, một tay vứt lấy Lý Văn Thông xuống trên mặt đất, sau đó kéo Lê Bống đi ra ngoài không do dự chút nào.

“Đợi một chút !”

Nguyễn Đen Vâu lúc này mới phản ứng kịp, lập tức vội vàng đuổi theo, lấy ra từ trong ba lô hai chai bia và vài bao sôcôla, nhét mạnh vào trong tay Thái Hòa, trên mặt còn tràn đầy vẻ mặt xin lỗi: “Thật xin lỗi, thật sự rất xin lỗi rồi. . .”

“Những người kia đều là ai. Phải dựa vào ngươi và Yuna đi tìm thức ăn.” Tuy rằng Nguyễn Đen Vâu lừa tình chính mình một

trận, nhưng Thái Hòa thật đúng là không có ác cảm gì đối với hắn, không khỏi mở miệng hỏi.

“Đều là bạn học . . . Chúng ta đều là bạn học nội trú cùng lớp đấy.” Nguyễn Đen Vâu lắc đầu bất đắc dĩ, “Cái thằng lúc nãy là Lý Văn Thông trong nhà rất có tiền đấy, bình thường cao ngạo đã quen, ngươi đừng để bụng với hắn làm gì. Hơn nữa, dù xem như để cho bọn họ đi ra ngoài tìm thức ăn, cũng chỉ làm cho chúng ta thêm phiền toái mà thôi. Ngươi cũng trông thấy á..., trong đám người chúng ta cũng chỉ có Yuna là lợi hại nhất. Vốn ta còn hy vọng ngươi cũng có thể gia nhập chúng ta. . .”

“Ta không nuôi sâu mọt, không có sức lực lớn như vậy.” Thái Hòa trực tiếp cắt lời của Nguyễn Đen Vâu.

“Như vậy a . . . Dù sao hôm nay cám ơn ngươi . . .”

Nguyễn Đen Vâu còn chưa nói xong , Yuna cũng đi theo tới.

Nàng liếc nhìn thật sâu Thái Hòa, lại liếc nhìn về phía Lê Bống với ánh mắt đồng tình, cuối cùng nhỏ giọng nói: “Trời cũng đã tối rồi, ở lại một đêm đi. Dù xem như ngươi gánh vác được, chị đẹp cũng không chịu được nha. . . Cái tên Lý Văn Thông kia ngươi cũng đừng quan tâm, hắn không dám chọc ngươi.”

Giọng nói của Yuna rất chân thành, nhưng bây giờ Thái Hòa không có ý định tiếp tục ở gần với đám người kia: “Không cần, trong nội thành thế nào cũng có thể tìm được chỗ ở.”

“Đừng đi!” Thái Hòa vừa mới xoay người, cũng cảm giác tay áo bị người ta kéo lấy rồi, nhìn lại, đúng là Yuna.

Thấy Thái Hòa đưa ánh mắt hỏi ý tới mình, Yuna lại lộ ra một chút vẻ mặt nhăn nhó, mãi cho đến khi Thái Hòa bắt đầu hơi mất kiên nhẫn, mới như là đã quyết định đưa ra quyết tâm rất lớn vậy, nàng mở miệng nói ra: “Ta thấy ngươi thật lợi hại, cũng không sợ

hãi, muốn xin ngươi giúp một tay!”

"Ồ. . . Ta từ chối."

Thái Hòa quả quyết lắc đầu, vốn là cứu bọn họ chỉ xuất phát từ bất đắc dĩ, huống chi mới vừa rồi còn đã trải qua một ít chuyện không thoải mái. Hiện giờ hắn thầm nghĩ tranh thủ thời gian mang theo Lê Bống rời đi, miễn cho trời tối là thật sự không đi được rồi.

"Tại sao người như ngươi lại cố chấp như vậy ! Ta còn chưa kịp nói cái gì đây!"

Chương 22: Thù Lao

Yuna buồn bực cắn môi một cái, cầm lấy ống tay áo Thái Hòa dường như hoàn toàn không có ý định muốn buông ra. Tuy rằng nét mặt của nàng rất quật cường, nhưng lúc này quan sát khoảng cách gần, Thái Hòa mới phát hiện, nàng sở hữu một khuôn mặt em bé xinh xắn nhìn qua nhỏ hơn tuổi thật rất nhiều. Thời gian lúc trước chỉ chú ý nàng chém giết Zombie sắc bén, hoàn toàn không có cảm thấy được, nàng lại thật ra là một cô bé nữ sinh tướng mạo hết sức khả ái.

Không biết có phải là bởi vì chịu ký thác hy vọng sinh tồn của quá nhiều người, lại đã trải qua quá nhiều chiến đấu hay không, nàng cho hắn cảm giác hơi thành thục hơn một ít so với tướng mạo.

"Ê này, ngươi đừng nhìn ta chằm chằm như vậy!" Chú ý tới ánh mắt Thái Hòa vẫn đang khóa chặt ở trên mặt mình, Yuna đột nhiên giương lên lông mi, một tay kéo cánh tay của hắn lệch qua một bên" Đều là người sống sót, hơn nữa ngươi cũng coi như có chút bản lãnh, vì cái gì không đồng ý giúp đỡ."

Thật lợi hại như vậy, ngươi làm gì còn cần ta hỗ trợ . . . Nghe giọng điệu của Yuna, rõ ràng cho thấy không muốn thừa nhận chính mình không sánh bằng Thái Hòa, điều này làm cho Thái Hòa không khỏi âm thầm trách móc một câu nói ra.

"Nói như vậy, chuyện có liên quan đến những sâu mọt kia, ta sẽ không giúp một tay." Thái Hòa thật sự không có cảm tình gì đối với những tên ngồi mát ăn bát vàng kia, hơn nữa bắt đầu từ khi hai người Yuna trở về, những người này cũng không có quan tâm qua vấn đề an nguy của bọn hắn, mà là vì tư lợi bản thân nhất trí

bài ngoại. Đánh Lý Văn Thông hai cái tát, ở một mức độ nào đó chính là để đánh gián tiếp gương mặt của những tên sâu mọt này.

Nhưng mà dù sao chuyện này chính là lựa chọn của Yuna và Nguyễn Đen Vâu, Thái Hòa cũng không còn ý định nói thêm cái gì, nhưng muốn cho hắn dính líu quan hệ với những người này, đó là chuyện không khả năng rồi.

Không nghĩ tới sau khi nghe xong lời của hắn, Yuna lại lộ ra một tia mỉm cười bí hiểm: "Nói như vậy , ngươi không có liên quan gì với bọn họ là có thể đồng ý giúp đỡ rồi nhé. Rất tốt, bởi vì chuyện này thật ra vẫn không có liên quan gì với bọn họ."

"Ta cũng không có nói như vậy. . ."

"Ta vừa mới nghe được Nguyễn Đen Vâu đã nói với ngươi, chúng ta là học sinh cấp ba Sài Thành, trường này ngươi biết chưa ."

"Biết rồi. . . trường chuyên đó nha, toàn bộ ở ký túc xá đấy. . ."

Ở Sài Thành, trường cấp ba này rất nổi danh, bất quá đối với thành tích vẫn mãi trung bình như Thái Hòa mà nói, trường học này chỉ nghe qua, không có tới qua. Ngược lại là năm kia (2 năm trước) Lê Bống mới tốt nghiệp từ trường Sài Thành này, thi đậu đại học Sài Thành. Nhưng mà không nghĩ tới đám người thích bị đánh Lý Văn Thông, lại cũng đều học trường cấp ba Sài Thành đấy. . .

Lúc này Nguyễn Đen Vâu ở một bên cùng lúc bổ sung một câu: "Tên Lý Văn Thông đó, là dựa vào tiền mới được nhận học đấy."

"Ngươi rất phiền a!" Yuna trừng mắt liếc hắn một cái, lại tiếp tục nói, "Lúc chúng ta trốn đi ra, có một vài bạn học còn ở lại trường học, vốn đã nói tìm được điểm dừng chân phải đi đón đám người bọn họ, nhưng chúng ta trở về qua một lần, cơ bản là không

có cách nào khác tới gần nơi ấy. Ngươi chỉ cần giúp ta đi vào trường học là được rồi, như thế nào đây?"

Nói thật, Thái Hòa không có loại tinh thần hy sinh vì người khác này, nhưng mà sẽ không lấy quan điểm của bản thân đi yêu cầu người khác.

Hắn liếc nhìn Yuna với vẻ mặt ngươi hiểu rồi đi, đột nhiên vươn tay ra: "Thù lao đâu."

"Hả?"

"Chẳng lẽ ngươi đã xem ta là sức lao động miễn phí chứ?" Thái Hòa hỏi ngược lại với vẻ mặt đương nhiên.

Nguyễn Đen Vâu lập tức giật khóe mắt một cái, đột nhiên phát điên với loại hỏi thăm này: "Đến tột cùng là ai nói cho ta biết sau khi tai nạn bộc phát, người người đều hỗ trợ cùng có lợi đấy! Hòa Ca, ta đột nhiên cảm thấy thế giới này quá đen tối đi mà!"

"Vậy cũng phải xem là loại tai nạn gì, ngươi cho rằng bây giờ còn có trật tự và đạo đức gì để nói hay sao." Thái Hòa thì hừ lạnh một tiếng, nói ra .

Đúng là, tất cả bên ngoài đều là Zombie , người sống cũng trốn tránh giống như con chuột vậy, cầu sinh tồn ở trong bóng tối. Toàn bộ trật tự thế giới đã sụp đổ hoàn toàn, một tuần trước, có lẽ bọn họ còn trông cậy vào viện binh có thể cứu giúp, nhưng bây giờ lại đã hoàn toàn hiểu rõ ràng, ở loại tình huống này, ngoại trừ tự cứu, đã không có biện pháp nào khác.

Lúc tai nạn bộc phát, mỗi người đều có thể biến thành Zombie trong nháy mắt, thậm chí không có người nói rõ được đến tột cùng là Virus thông qua con đường gì lây bệnh đấy. Nhưng mà có thể tạo thành bộc phát tập thể quy mô lớn như thế, hơn nữa trong vòng khoảng chừng một ngày lập tức lây lan ra tất cả toàn cầu,

đoán chừng là thông qua không khí đi. . .

Mà một vài Zombie đã biến dị lúc gặp người sống sót, chỉ biết lập tức xé rách nuốt vào, cơ bản là không cho bọn hắn cơ hội đánh thức dị năng.

Chương 23: Mắng Thầm Trong Lòng

Yuna thì nhìn lăm lăm Thái Hòa một lúc lâu, đột nhiên nở một nụ cười: "Yêu cầu rất hợp lý, nhưng không phải là ngươi đã lấy thù lao rồi hay sao?" Yuna đưa tay chỉ thanh đao ngắn ở bên hông Thái Hòa, "Thứ này, là ta tự tay làm."

"Ngươi và là bà con với Vương Lan Hương.!"

Thái Hòa lại càng hoảng sợ hơn, thế giới này cũng thật là quá nhỏ nha! Nhưng mà như thế có thể giải thích tại sao một cô bé nữ sinh, lại có trường đao sắc bén như thế này, nói chung thì thanh đao này cũng đã thoát khỏi phạm vi sử dụng làm dụng cụ cắt gọt nhà bếp, hoàn toàn có thể gọi là lợi khí giết người!

Bất quá khi Thái Hòa nhìn về phía trường đao trên người nàng, lại phát hiện trên chuôi đao khắc chữ hơi có khác nhau, phía trên cũng không phải khắc họ Vương a...

Đại khái là hiểu được thắc mắc của Thái Hòa, Yuna trở tay lộ ra chuôi đao ở sau vai, hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Đừng nhìn qua, đây là mình ta làm, thuận tiện nói cho ngươi, thanh trên tay ngươi là Vương Lan Hương làm."

"Vương Lan Hương." Chuyện này thật sự làm kinh sợ đến Thái Hòa, không nghĩ tới cô bé Vương Lan Hương kia trong ấn tượng của hắn rất ốm yếu, lại biết rèn tạo đao kiếm thủ công, hơn nữa tay nghề lại còn tốt như thế. . . Nhưng mà nghĩ lại , Vương thị là gia đình rèn dao búa thủ công, truyền tay nghề cho nàng cũng không phải là chuyện gì kỳ quái.

Nhưng còn trẻ như vậy, lại có tay nghề tốt như vậy, lại sớm chết oan chết uổng , ngay cả thi thể cũng không lưu lại . . . Thái Hòa không khỏi nắm chặt chuôi đao, trong nháy mắt biểu lộ cũng trở nên hơi tối thui.

Yuna cũng không có chú ý tới ánh mắt của Thái Hòa đang thay đổi, mà là tiếp tục nói ra: "Tuy rằng đối với ta làm tốt lắm, nhưng đoản đao này vẫn là rất đáng tiền a . Ngươi cũng coi như sớm được trả trước thù lao rồi, cho nên chúng ta quyết định vậy nha. Nếu như ngươi lo lắng an toàn của chế đẹp, có thể làm cho nàng chờ chúng ta ở nơi này, bạn học ta sẽ chiếu cố nàng. . ."

"Không cần ." Thái Hòa trực tiếp cắt đứt đề nghị của Yuna, nói đùa gì vậy, Lê Bống chính là Zombie biến dị, một khi thoát khỏi khống chế của hắn, phỏng chừng chờ sau khi bọn hắn trở về, nhìn qua cũng chỉ còn lại có một đống thịt vụn và hài cốt thôi.

"Nhìn mặt người dù có hơi chán ghét, nhưng phương diện bảo vệ người yêu còn thật là không tồi. Tuy rằng chế đẹp không thể nói chuyện, dường như cũng rất hướng nội đấy, nhưng lớn lên xinh đẹp như vậy, ngươi tiếp tục quý trọng nàng cho tốt đi!"

Yuna giơ lên lông mi, đột nhiên đưa tay vỗ vỗ bả vai của Thái Hòa, vẻ mặt đứng đắn nói ra.

Thật ra mà nói dường như em gái này đang hiểu lầm cái gì. . . Nhưng mà biết Yuna và Vương Lan Hương là quan hệ bà con, trong lòng của Thái Hòa cũng có hơi thả lỏng. Những nơi người tụ tập đông đúc giống như vườn trường mà nói, đương nhiên Zombie cũng nhiều tới muốn chết, đám người ở lại trong trường rất có thể đã dữ nhiều lành ít. Chắc hẳn là loại kết quả này, Yuna đã ngờ ngợ đến rồi, nhưng nàng lại vẫn không hề từ bỏ.

Nên nói là chấp nhất, hay chính là ngốc nghếch ngớ ngẩn. . .

"Chỉ đưa đến cửa ra vào." Thái Hòa suy nghĩ tỉ mỉ trong chốc

lát, cảm thấy dựa vào thân thủ của mình, muốn đột phá đến cửa ra vào thì vẫn không thành vấn đề đấy. Nếu như bất ngờ có tình huống gì ngoài ý muốn, còn có Lê Bống ở bên người .

"Thật tốt quá! Hòa Ca, thật hân hạnh được Hòa Ca chịu ở lại hỗ trợ, đêm nay nhất định chúng ta phải uống một chầu quắt cần mới được! Ha ha ha . . ." Nguyễn Đen Vâu lén lút đưa lên ngón tay cái về phía Yuna, sau đó lại dường như thân thiết bá vai Thái Hòa, vừa cười vừa nói.

"Nếu đã là trao đổi, thì cũng đừng nói cảm ơn ta."

Yuna khẽ cười cười, cũng kéo lại Lê Bống. Nhìn ra được, nàng thật thích chị gái xinh đẹp này, mặc dù nàng hoàn toàn không nói lời nào, lại không có bất kỳ biểu lộ gì. . .

Chuyện kế tiếp với Thái Hòa và Lê Bống mà nói, lúc trước có Lý Văn Thông làm giáo cụ trực quan, đám người kia cũng không dám phê bình kín đáo nữa rồi.

Nhưng mà từ trong ánh mắt đa số mọi người đều tận lực tránh đi, Thái Hòa có thể nhìn ra, ngoài ra bọn họ cũng đang e ngại với chính mình. Tuy rằng Yuna cũng rất mạnh, nhưng dù sao không có ra tay với bọn họ. Chỉ sợ ở trong nháy mắt khi Thái Hòa bắt được Lý Văn Thông, cuối cùng đám người kia mới hiểu rõ được, ở trước mặt Thái Hòa vẫn phải đàng hoàng một chút thì mới tốt.

Cũng giống như Thái Hòa muốn đạt tới hiệu quả giống như vậy, tuy rằng hắn chỉ tát trên mặt của Lý Văn Thông hai cái, nhưng trên thực tế những người khác lòng mang bất mãn với Thái Hòa, cũng cảm thấy đau rát trên mặt. Bất kể là mở miệng phụ họa, hay chỉ là mắng thầm ở trong lòng đấy.

Chương 24: Ký Sinh Trùng

Còn về phần Lý Văn Thông, vừa nghe nói Thái Hòa còn muốn lưu lại, thì lập tức thiểu não trốn vào phòng trong, không dám lộ diện lần nữa.

Thái Hòa cũng không cảm giác chính mình làm gì quá đáng, đây chính là một thế giới không trật tự, đã không có thực lực, vậy thì không được phép sỉ nhục người khác!

“Mọi người nhớ rõ những thầy cô giáo và bạn học lúc trước ở đâu không?” Nguyễn Đen Vâu an bài Thái Hòa ngồi ở trên ghế sa lon, sau đó có hơi hưng phấn mà nói với đám bạn bè: “Hòa Ca đã chịu đồng ý giúp chúng ta đi tìm bọn họ rồi!”

Tất cả mọi người sửng sốt một chút, trong nháy mắt ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa lại thay đổi cực kỳ phức tạp.

Cô bé kia nữ sinh lúc trước có hơi do dự mở miệng nói ra: “Nơi đó Zombie nhiều vô cùng ...”

Ý nói, dĩ nhiên là không tin xác xuất thành công của hành động lần này. Mà ở trong mắt người khác, cũng có thể chứng kiến vẻ mặt hoài nghi.

“Trước hết ta cũng đã đã nói với các ngươi rồi, ta sẽ nhất định phải trở về đi tìm bọn họ đấy. Nếu lúc trước không phải nhờ bọn hắn cản phía sau giúp chúng ta, hiện giờ các ngươi đã sớm biến thành cặn bã trong bụng Zombie rồi.” So sánh với Nguyễn Đen Vâu, Yuna không chỉ nói chuyện trực tiếp, hơn nữa không khách khí chút nào.

Nếu không phải bởi vì bộ dạng nàng lôi kéo Lê Bống, thật sự

cực kỳ giống cô bé gái bám người, thật là khó để biết được nàng lại còn có tính tình bộc trực như vậy...

"Nhưng mà..."

Lúc này, một tên thanh niên ngồi ở bên trái Thái Hòa đột nhiên mở miệng nói ra: "Đã như vậy, mọi người cùng nhau đi thôi. Yuna nói đúng, nói không chừng bọn họ cũng còn sống thì sao, đang đợi chúng ta đi tiếp ứng bọn họ thì sao. Nếu chúng ta cứ đi thẳng như thế, không khỏi quá ích kỷ. Như thế nào, mang ta đi theo chứ?"

Hắn vừa nói xong câu này, sắc mặt của mọi người đều trở nên hơi khó coi, nhưng kỳ quái lại không người nào đề xuất phản đối.

"Không được !" Không đợi Yuna và Nguyễn Đen Vâu nói chuyện, Thái Hòa lập tức cướp lời nói.

Đề nghị bị phủ quyết, thanh niên đeo kính cũng bắt đầu dị nghị, sau đó đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, hỏi "Vì sao."

"Các ngươi đều không có năng lực chiến đấu, hơn nữa một đám người như vậy, mục tiêu quá lớn."

Bị Yuna bắt chẹt vơ vét tài sản một trận còn chưa tính, nhưng đi làm bảo mẫu cho một đám người như vậy, Thái Hòa tự hỏi không có lòng tốt như vậy. Hơn nữa thanh niên đeo kính nói dễ nghe, Thái Hòa lại cảm thấy, bọn họ hoàn toàn là bởi vì thiếu thốn cảm giác an toàn, mới muốn đi theo, chuyện này, từ trong phản ứng của bọn hắn có thể nhìn ra.

Trung học Sài Thành cách khá xa với nơi này, nếu như đám người kia đều chết sạch còn chưa nói, nếu còn có người sống sót, đoán chừng phải tốn đến hai ba ngày, hai người Yuna mới trở về được. Muốn vượt qua những khu vực dày đặc Zombie kia, cũng không phải là chuyện đơn giản.

Đương nhiên cơ bản là đám người kia hoàn toàn không có áp

lực, bọn họ chỉ cần làm tốt nhân vật yếu đuối cần được bảo vệ đủ rồi.

“Cơ bản là thức ăn không đủ ăn a!” Thanh niên Lý Văn Thông Lên tiếng trước phụ họa đột nhiên mở miệng nói với vẻ mặt đau khổ, mà câu này của hắn vừa thốt ra khỏi miệng, thì cũng tương đương với xác nhận suy đoán của Thái Hòa.

“Đúng vậy a, không nghĩ tới hôm nay gặp được Hòa Ca nha, cho nên chúng ta không đề cập đến chuẩn bị đầy đủ thức ăn cho bọn họ...”

Nguyễn Đen Vâu vỗ xuống đầu, chuyển hướng ánh mắt cầu khẩn về phía Thái Hòa.

“Đi như vậy, sống chết của bọn hắn không cần ngươi quan tâm, ngươi chỉ cần sau khi thấy nguy cơ giúp chúng ta một chút là được. Như vậy có thể được chứ.” Yuna buồn bực ôm đầu nghĩ một lát, đột nhiên nói ra với Thái Hòa.

Nàng vừa nói như vậy, vẻ mặt của mọi người đều trở nên hơi vi diệu. Phỏng chừng bọn họ đều hiểu rõ địa vị thân phận của chính mình, nhưng bị người ta nói ra rõ ràng như thế, chỉ sợ vẫn là lần đầu tiên, bởi vậy mặt mày khó coi là tất nhiên.

Trên thực tế, chính là bởi vì rõ ràng bản thân là gánh nặng, cho nên mới biểu hiện ra bất mãn phải đối khi Thái Hòa xuất hiện. Mặc kệ Thái Hòa cùng là gánh nặng giống như bọn họ, hay còn là có một chút năng lực, đối với mấy người ôm thành đoàn thể này mà nói, đều là “Kẻ xâm nhập từ bên ngoài đến”.

Còn về phần hai người Yuna và Nguyễn Đen Vâu, trong mắt bọn hắn giống như là vật chủ kí sinh. Đã muốn phải liều mạng nghiền ép, lại muốn phải độc chiếm.

Nhưng mình phải biết tự giác của chính mình, kí chủ mới mở

miệng, dù xem như bọn họ có bất mãn trong ở trong lòng, cũng chỉ có thể nhịn xuống.

Yuna cũng đã nói như vậy, Thái Hòa cũng biểu lộ không sao cả gật gật đầu: “Được rồi, cứ như vậy đi.”

“Thật tốt quá, Yuna ngươi yên tâm, chỉ cần cho chúng ta vũ khí, chúng ta sẽ cố gắng tự vệ.” Thanh niên mang kính mắt lộ ra một chút mỉm cười mừng rỡ, nói ra.

Nhưng nhìn qua thần sắc người khác phức tạp, rất khó để cho người ta xem lời nói này là thật.

Chương 25: Ngủ Chung

Mọi người lại thương nghị chi tiết trong chốc lát, sau đó Nguyễn Đen Vâu lập tức đem ra toàn bộ thức ăn ở trong ba lô, ngồi vây chung với nhau ăn một bữa đơn giản.

Bất quá bọn hắn sưu tầm được thức ăn thật sự rất khó lấp đầy bụng, ngược lại là chút ít thức ăn trong ba lô Thái Hòa thì vô luận là mùi vị hay còn là nhiệt lượng, đều so với những thức ăn này phải tốt hơn nhiều. Chuyện này cũng khó trách, Zombie trong nội thành rất nhiều, người sống sót cũng không ít, bất kể là một siêu thị nào, đại khái đều trải qua tìm kiếm nhiều lần rồi...

Nhưng Thái Hòa cũng không có ý muốn lấy ra chia sẻ...

"Ồ, chị gái không ăn hay sao?" Yuna đem nửa gói mì ăn liền đưa về phía Lê Bống, lại phát hiện Lê Bống hoàn toàn không có phản ứng với món này.

"Tâm tình chế không tốt."

Tuy rằng dường như Yuna hoàn toàn không nhìn ra, nhưng mà Nguyễn Đen Vâu cảm thấy một hơi khí lạnh từ trong ánh mắt của Lê Bống, không khỏi thăm dò hỏi.

"Không, chỉ do nàng không thích tiếp xúc với người lạ." Thái Hòa lập tức cảm giác đau cả đầu, vội vàng cắt đứt câu hỏi của bọn hắn.

"Đêm nay chị đẹp ngủ chung với chúng ta đi." Yuna lại đột nhiên đề nghị nói: "Ngươi và Nguyễn Đen Vâu ngủ với nhau là được rồi. Nam sinh thì ở bên này, nữ sinh chúng ta ở là phía trước."

Nói xong, nàng đưa tay chỉ căn phòng đối diện kia.

Tuy rằng Thái Hòa rất muốn từ chối, nhưng khi ánh mắt của hắn đảo qua Yuna và với vài cô bé nữ sinh khác, lại dường như bị quỷ thần xui khiến mà nhẹ gật đầu: "Được rồi." Dù sao cách nhau không xa, không đến mức làm Lê Bống thoát khỏi khống chế. Từ khi lực lượng tinh thần của hắn tăng lên, khoảng cách khống chế tăng lên rõ ràng rất nhiều.

"Ồ ..." Thái Hòa sảng khoái làm Yuna có hơi bất ngờ, nhưng mà điều này cũng làm cho cách nhìn của nàng đối với Thái Hòa có hơi thay đổi một chút.

Sau khi tận thế đến, cơ bản tất cả mọi hoạt động giải trí cũng bị mất. Sau khi cơm nước xong, tuy rằng sắc trời mới vừa vặn tối xuống, nhưng mọi người đều đã im lặng không lên tiếng trở về phòng của mình nghỉ ngơi.

Yuna cũng lôi kéo Lê Bống, cùng vài cô bé nữ sinh cùng nhau tới rồi đối diện nhau, mà cùng lúc Thái Hòa duy trì lấy liên hệ tinh thần với Lê Bống, dưới sự an bài của Nguyễn Đen Vâu, ngủ một mình trên một cái giường đơn.

Vậy cũng đã là chăm sóc đặc biệt rồi, dù sao ngày mai hắn phải giúp bọn người Yuna đến Trung Học Sài Thành, hơn nữa dựa vào lực chiến đấu của hắn, dù xem như hắn có hỗ trợ dù ít dù nhiều, đối với bọn người Yuna mà nói cũng có ý nghĩa rất lớn.

Nhưng mà chẳng ai ngờ rằng chính là, khi đang lặng yên nằm ở giường đơn, nhìn qua giống như đang nhắm mắt nghỉ ngơi, thị giác của hắn đã sớm chuyển đổi đến trên người Lê Bống.

"Khi Lê Bống sinh hoạt chung với những nữ sinh khác một mình, làm sao hắn có thể yên tâm đây, phải quan sát mới được..."

Trong lòng Thái Hòa âm thầm nói ra.

Từ khi gặp được Lê Bống bắt đầu biến thành Zombie, Thái Hòa lúc nào cũng không ngừng trải qua quá trình đau đớn và cũng khoái hoạt.

Thân thể ngày xưa chỉ tồn tại ở trong ảo tưởng, nhưng lúc này lại có thể tùy tiện bị hắn chạm vào, dưới bàn tay hắn trở thành không mảnh vải che thân, sau đó đứng bình tĩnh trước mắt hắn. Nhưng khi tiếp xúc đến ánh mắt của Lê Bống không cảm tình chút nào, lại đành phải cưỡng chế dục vọng muốn đẩy ngã nàng.

Nhưng loại thương tiếc này, chỉ khi thời gian đối mặt Lê Bống mới xuất hiện.

Cho nên khi Yuna mang theo Lê Bống đi đến một cái giường lớn kế bên, nàng hoàn toàn không biết vào lúc này, Thái Hòa trong phòng đối diện, khóe miệng đang hiện ra một nụ cười quỷ dị.

“Chị đẹp, chế ngủ chung với em đi. Tạm thời cũng không còn biện pháp tăng thêm một cái giường mới rồi.” Yuna cau mày nhìn thoáng qua mọi nơi, sau cùng nói ra với vẻ mặt áy náy.

Trong lời nói của nàng đầy vẽ kiêu ngạo, khuôn mặt lại đầy hiên ngang, nhưng thái độ đối với Lê Bống lại nhu thuận đến thần kỳ, điều này làm cho Thái Hòa không khỏi thở dài trong lòng một trận.

Nếu để cho nàng biết thân phận chân thật của Lê Bống, không biết sẽ có biểu lộ như thế nào...

Khi đã trở thành Zombie, Lê Bống cũng không phải không nghỉ ngơi, nhưng không hề giống như người thường, cần phải có giấc ngủ thời gian dài. Sau khi đã bị Virus ảnh hưởng thành Zombie biến dị, dưới tình huống hoàn toàn dựa vào chi phối của bản năng, ngược lại những Zombie này càng biết được lợi dụng năng lượng của bản thân hơn. Khi nhìn thấy vài con Zombie đi dạo trên đường, xem qua thì động tác con nào con nấy lười nhác, nhưng khi

con mồi xuất hiện, trong nháy mắt bọn nó chỉ biết bộc phát ra lực lượng và tốc độ mạnh mẽ nhất, lập tức hóa thân thành quái thú kinh khủng.

Không có cảm giác đau, không biết lùi bước, hơn nữa động tác linh hoạt, một khi những Zombie này bắt đầu công kích, cũng sẽ không biết dừng lại, mãi cho đến khi mục tiêu biến mất .

Nhưng ở dưới tình huống không có con mồi, động tác của bọn hắn lại lập tức chậm lại, ở dưới trạng thái này, thể lực của bọn nó bị hạ xuống tiêu hao thấp nhất. Đối với người thường cần có giấc ngủ, Zombie chỉ cần nghỉ ngơi trong trạng thái vật vờ là đủ rồi.

Chương 26: Trò Chơi Xấu Hổ

Nhưng mà ở trước mặt Yuna và những nữ sinh này, lại không thể để cho Lê Bống biểu hiện quái dị, bởi vậy Thái Hòa thao túng Lê Bống gật nhẹ đầu, lập tức phối hợp nằm trong nệm.

“Chị đẹp à, chế không cởi quần áo ra hay sao?”

Sau đó Yuna nghi ngờ hỏi một câu, lập tức đưa tay qua đến cởi ra áo khoác trên người Lê Bống, “Mặc quần áo ngủ một lát cảm mạo đấy, để em giúp chế.”

Em gái à, em muốn làm gì vậy! Thái Hòa nhảy dựng lông mày, trong lòng kêu to một tiếng. Hắn đồng ý để Lê Bống ngủ chung với Yuna, chỉ là muốn thể nghiệm một chút khoái cảm sung sướng ngủ ở trong bụi hoa, cũng không có nghĩ đến muốn chơi trò chơi xấu hổ như vậy a !

Nhưng mà em gái đã chủ động nói ra, thì không thể trách anh...

Sau khi thao túng Lê Bống ngồi xuống, Thái Hòa ... Nói xác thực, đôi tay thon dài của trắng nõn Lê Bống, bắt lại cổ áo của Yuna, kéo mạnh nàng đến trước chân mình.

Yuna lập tức sững sờ, dùng tốc độ và lực lượng của Lê Bống, lại tăng thêm không hề phòng bị, cơ bản là nàng còn chưa kịp phản ứng, cũng đã bị lôi đến trước mặt. Lê Bống

Từ ngón tay linh hoạt của Lê Bống đẩy ra cái nút áo thứ nhất trên cổ áo nàng, một màu da thịt tuyết trắng lập tức xuất hiện ở trước mắt.

“A!”

Yuna khẽ gọi một tiếng, cũng không có đẩy ra Lê Bống, dĩ nhiên là hoàn toàn sợ ngây người. Lúc này khoảng cách giữa nàng với Lê Bống cũng không đủ mười phân, nàng hô hấp phun ra hơi thở, thậm chí còn có thể thổi bay lên sợi tóc của Lê Bống. Nhưng mà nàng cũng không có chú ý tới, chu kỳ hô hấp của Lê Bống chậm thần kỳ, gần như làm cho không người nào có thể phát giác được...

Bất quá khi Lê Bống cởi bỏ cái nút áo thứ ba, thậm chí còn có thể nhìn thấy một góc nhỏ của núi đôi, cuối cùng Yuna hồi phục thần trí.

“Chị à, chị rất xấu đó a !”

Yuna bật cười “Phù” một tiếng, trực tiếp nhào vào đẩy Lê Bống té lên trên giường nệm, uốn éo cùng với Lê Bống thành một đoàn: “Để em ta giúp chị cởi đồ nha, ha ha ha...”

Những nữ sinh còn lại cũng đều vui vẻ trên mặt mà nhìn về phía rồi bên này, cô bé nữ sinh trung học lúc trước thậm chí còn lập tức gia nhập vào...

Mà lúc này Thái Hòa nằm một mình ở trên giường, khóe mắt lại đang run rẩy không thôi. Loại nơi như phòng ngủ của nữ sinh, quả nhiên thật xấu hổ...

Lăn lộn trọn vẹn chừng mười phút đồng hồ, Yuna đã cởi sạch chỉ còn lại có áo lót sát người mới chui vào ổ chăn, Lê Bống cũng giống vậy, bị cởi ra sạch chỉ còn áo lót trên người.

Bắt đầu từ khi cô bé nữ sinh gia nhập, những nữ sinh còn lại cũng đều nhào tới, mà Lê Bống tướng mạo xinh đẹp, rồi hết lần này tới lần khác lại không nói một lời đưa tới bọn cô nàng trẻ trung này cực kỳ hứng thú, có đến vài lần Thái Hòa thậm chí còn cảm giác được, Lê Bống bị sờ vếu!

“Ồ thật lớn nha!”

“Chị đẹp chị kích cỡ vòng một là bao nhiêu nha!”

“Eo ui, thật mảnh mai nha, làn da thật là trơn ...”

Từ khi bị đám nữ sinh giở trò một trở đi, Thái Hòa khống chế Lê Bống cũng xảy ra trạng thái hoàn toàn thả lỏng.

Dù sao một đám con gái quần áo không chỉnh tề vây ở bên mình, không ngừng chế tạo ra đủ loại chuyện tiếp xúc thân thể như vầy, trước giờ Thái Hòa cũng chưa bao giờ được thử qua, thậm chí chưa từng nghĩ qua! Mấu chốt nhất là, mặc dù là các nàng tập kích Lê Bống, nhưng bị tội chính là Thái Hòa này đây!

Mãi đến lúc Yuna chui vào chăn, Thái Hòa mới bị đánh thức.

“Chị à, trên người của chị thật mát.”

Yuna dùng đôi tay ấm áp chạm vào Lê Bống, trở mình đối diện Lê Bống, nhỏ giọng nói.

Có qua có lại nha... Thái Hòa cũng để cho bàn tay Lê Bống chạm Yuna một cái, nhưng vừa mới ra tay, khuỷu tay lại đập trên ngực Yuna.

“Haha, đừng đùa nữa!” Bỗng nhiên bị tập kích ngực, Yuna cũng không phản ứng, chỉ là nở nụ cười trầm thấp một tiếng , “Không nghĩ tới, thật ra nụ cười của chị rất sáng sủa đó nha! Nếu cười nhiều hơn thì tốt rồi, chị dáng dấp xinh đẹp như vậy, cười rộ lên nhất định nhìn rất đẹp. Nhưng mà cái gã họ Trần kia, nhìn qua cơ bản là không xứng với chị nha, ngay từ đầu ta còn tưởng rằng là hắn bắt buộc chị.”

Em gái đừng trêu chọc ta à, anh làm người cũng có điểm mấu chốt đấy!

Thái Hòa âm thầm liếc mắt, đồng thời thao túng lắc đầu Lê Bống.

“Ha ha, ta biết, sau này ta thấy trên người của chị sạch sẻ, lại nghe hắn nói với chị... Ta biết ngay hắn không phải loại người cặn bã như vậy.” Yuna lại đến gần với Lê Bống thêm một chút, gần như dán chặt với thân thể của Lê Bống, “Ngủ đi, ngày mai còn phải đi Trung Học Sài Thành. Tóm lại cám ơn anh chị trước nha.”

Cô bé này ở trước mặt mình, so với trước mặt Lê Bống, sao lại hoàn toàn là hai loại tính cách vậy ta!

Đoán chừng là bởi vì ban ngày thể lực tiêu hao quá lớn, sau khi nàng nói xong, rất nhanh đã phát ra tiếng hít thở đều đều kéo dài, dĩ nhiên đã ngủ rồi.

Mà Thái Hòa thì thông qua thị giác của Lê Bống nhìn chằm chằm vào nàng một lúc lâu. Trên mặt Yuna sau khi ngủ, không chỉ không có có loại ngạo khí lúc trước, còn hiển lộ ra vài phần nhu nhược.

Chương 27: Lên Đường

Để cho một cô nữ sinh gánh vác hy vọng sinh tồn của nhiều người như vậy, thật sự làm khó nàng, người thường chỉ là vì sinh tồn của mình, cũng đã thừa nhận áp lực thật lớn rồi, có thể đoán được ở trên bờ vai không rắn chắc của Yuna, phải gánh vác gánh nặng toàn team như thế nào.

Tuy rằng hoàn toàn do nàng tự làm mệt chính mình...

Sau khi đưa thay sờ sờ gò má của Yuna, Thái Hòa nằm ở trên giường cũng trở mình, sau đó hít một hơi thật sâu, rất nhanh đã ngủ.

Cũng như Yuna từng nói, còn có ngày mai!

Để cam đoan có đầy đủ thể lực, vẫn phải nhanh chóng nghỉ ngơi thì tốt hơn.

Sáng sớm hôm sau, trong tòa nhà lầu này từ bên ngoài nhìn vào không thấy có gì đặc biệt, những mà bên trong bắt đầu công việc lu bù lên.

Nguyễn Đen Vâu chia lương thực còn lại theo như đầu người đều một chút, phát cho đến trong tay mỗi người, thậm chí ngay cả Thái Hòa và Lê Bống cũng không ngoại lệ.

Đương nhiên đối với Thái Hòa có thức ăn đầy ba lô mà nói, chính là hai bình nước khoáng, vài túi đồ ăn vặt, với hắn mà nói những thứ này vốn cũng không có tác dụng gì. Mà Lê Bống thì lại càng không cần phải nói, những thức ăn của người bình thường, nàng hoàn toàn không có hứng thú.

Mà khi người khác nhận lấy những thức ăn thật là ít ỏi này, lại trông thấy sắc mặt bất mãn của Thái Hòa, biểu lộ cũng có hơi khó chịu.

Gò má Lý Văn Thông còn chưa có tiêu sưng còn rướng người qua bên cạnh thấp giọng phàn nàn nói: "Cơ bản là hắn không quan tâm chúng ta, vậy mà còn phân đi đồ đạc của chúng ta!"

"Đừng nói, ngươi còn muốn bị đánh sao. . ." Thanh niên đeo kính mắt quay đầu lại cau mày nói một câu.

"Hay là ngươi nhát gan sợ phiền phức !" Gương mặt Lý Văn Thông thoáng chốc căng đến mức đỏ bừng, sau đó thấp giọng tức giận mắng một câu, lập tức ngậm miệng lại.

Mặc dù ngay cả con mắt Thái Hòa cũng không thèm liếc hắn một cái, nhưng thời gian khi Lý Văn Thông trông thấy Thái Hòa đi tới, vẫn phải ngậm chặt lại cái miệng thối không còn tiếp tục nói nữa.

"Các ngươi đều có vũ khí gì." Làm sao Thái Hòa lại để ý đến loại người như Lý Văn Thông này, hắn đi thẳng tới trước mặt Nguyễn Đen Vâu, hỏi.

Nguyễn Đen Vâu đang tìm kiếm cái gì ở trong vài cái ba lô lớn, nghe vậy ngẩng đầu lên, có hơi ngượng ngùng móc ra một thanh dao phay: "Thứ này coi như hàng tốt nhất."

Thật ra dùng lực cánh tay người thường, nếu muốn dùng dao phay, dùng một đao chặt bỏ đầu Zombie, cơ bản là rất khó làm được, muốn thoáng chốc tạo thành vết thương trí mạng, ngăn cản hành động của Zombie, phỏng chừng cũng không dễ dàng.

Hơn nữa vận lộn xáp lá cà, dù trong tay có vũ khí, cũng là khảo nghiệm cực lớn đối với lực ý chí và năng lực phản ứng của người bình thường. Lúc trước nếu như không phải là có con rối

zombie hỗ trợ, Thái Hòa cũng rất khó dựa vào chiến đấu dần dần tiến bộ.

Nhưng mà có chút ít còn hơn không, dao phay nơi tay dù sao cũng tốt hơn bàn tay trần rồi.

“Mỗi người cố gắng cầm một cây đi. Zombie đơn lẻ cũng chỉ lợi hại hơn một chút so với người bình thường, người có chút dũng khí, cũng không trở thành vướng bận đến một chút năng lực phản kháng cũng không có. Nói cho cùng , Zombie chỉ là thắng ở số lượng.”

Thái Hòa nói ra với giọng điệu hơi hời hợt. Đơn độc 1 con Zombie bình thường, một người bình thường gặp phải, đúng là vẫn là có sức đánh một trận đấy. Chính vì vậy, Thái Hòa mới xem thường học sinh sâu mọt trong cả phòng này, tay chân vẫn còn đầy đủ, thể lực lại dư thừa, lại cứ phải dựa vào một cô gái đến bảo vệ.

“Nói ra thì đơn giản!”

Cho dù có người bất mãn lẩm bẩm một câu, nhưng tất cả mọi người vẫn đều thoáng chốc vây đến trước mặt Nguyễn Đen Vâu cầm lấy vũ khí.

Xem thái độ của Thái Hòa, dù xem như bọn họ gặp nguy hiểm phỏng chừng cũng sẽ không ra tay, chẳng may đến lúc đó Yuna và Nguyễn Đen Vâu không thể quan tâm hết được, bọn họ cũng không thể chờ chết ngay tại chỗ đi. . .

Rất nhanh thức ăn và vũ khí lập tức đều phân phát xong xuôi, mà Yuna cũng cầm theo thanh trường đao tràn đầy vết máu trở lại rồi.

Nàng sớm đã đi ra ngoài, trước hết dọn dẹp Zombie đang vật vờ ở xung quanh lại một chút, coi như là đi trước mở đường rồi.

“Đi thôi. Trước khi trời xế chiều nhất định phải đến Trung Học

Sài Thành.” Yuna vừa đứng ở cửa ra vào, nhìn ra trên mặt quật cường ngạo khí, lộ ra một chút kiên quyết.

Yuna nói một hơi, đám người kia liếc nhìn nhau, đều theo sát ở đằng sau Nguyễn Đen Vâu đi xuống lầu. Mà Thái Hòa và Lê Bống thì đi ở vị trí cuối cùng.

Cửa chính mở ra, bên ngoài nằm ngang hai bộ thi thể Zombie lập tức ánh vào trong mí mắt của mọi người, mấy nữ sinh lập tức kêu lên một tiếng hoảng sợ.

“Đừng kêu! Sẽ đưa tới Zombie đấy!” Yuna cau mày quay đầu lại nói ra.

Chương 28: Mất Người Đầu Tiên

Vài cô bé nữ sinh lập tức che miệng lại, mà vài tên nam sinh khác mặc dù không có lên tiếng, nhưng mà biểu lộ cũng đều không tốt chút nào. Mà thấy cảnh tượng như vậy Thái Hòa lại âm thầm lắc đầu, làm sâu mọt lâu ngày, ngay cả người sống sót thông thường cũng không làm được. Đến giai đoạn sau này, phỏng chừng không có bao nhiêu người sống sót lại kinh sợ bởi vì nhìn thấy thi thể đấy.

“Trung Học Sài Thành ở phương hướng này, trên đường phải đi qua ba khu dân cư nhỏ và hai con phố lớn, còn có một cái bệnh viện, trên đường có rất nhiều Zombie. Ngươi chỉ cần ở thời điểm khi ta không ứng phó qua nổi giúp một tay là đến nơi.” Yuna quay đầu nói ra với Thái Hòa.

Thái Hòa gật gật đầu với vẻ mặt lạnh nhạt, không có biểu lộ gì kéo lại hai tay Lê Bống. Sở dĩ đồng ý với yêu cầu của Yuna, trên thực tế có rất nhiều nhân tố ở bên trong. Đồng thời đau lòng bội phục cô bé này, Thái Hòa cũng muốn làm chút gì đó để giúp đỡ nàng, dù sao thanh đao ngắn này vẫn dùng vô cùng tốt đấy. Nhưng Vương Lan Hương đã chết rồi, chỉ có thể giúp đỡ thân thích nàng. . .

Nhưng về phương diện khác, điều này đối với Thái Hòa mà nói cũng là cơ hội, không chỉ có thể nhờ vào đó tìm hiểu tình huống trong nội thành một chút, còn có thể tôi luyện năng lực điều khiển con rối của chính mình trong thực tiễn, tăng lên kinh nghiệm lúc chiến đấu.

Thật ra bình thường phối hợp với Lê Bống, lúc ngày hôm qua nếm thử cùng lúc khống chế nhiều Zombie, Thái Hòa cũng đã nhận ra một chút, năng lực điều khiển con rối Zombie của chính mình tuy rằng đang càng ngày càng thuần thục, nhưng luôn cảm giác có một tầng ngăn cách, đây chính là bình cảnh giống như tu luyện trong truyện tiên hiệp đi. . .

Không biết sau khi đột phá tầng bình cảnh này, có thể đạt tới cảnh giới như thế nào. Thực lực của chính mình tăng lên càng nhanh, cũng có thể trợ giúp Lê Bống mau tiến hóa hơn, nói không chừng cũng có thể làm cho nàng mau chóng khôi phục ý thức.

Từ sau khi nuốt chửng chất gel trong đầu Zombie biến dị, xuất hiện một chút manh mối sinh ra từ trong bản năng, Lê Bống cũng không còn cảm thấy hứng thú đối với chất gel trong đầu Zombie bình thường, hơn nữa hiệu quả sau khi nuốt vào cũng không lớn.

Điều này cũng có ý nghĩa rằng, hắn nhất định phải mang theo Lê Bống đi tìm được càng nhiều Zombie biến dị hơn. . .

Căn cứ theo kinh nghiệm hai lần gặp được Zombie biến dị, cùng với phân tích của mình, Thái Hòa cảm thấy, địa điểm xuất hiện của Zombie biến dị, bình thường đều ở nơi khép kín, lại nhất định phải có một lượng người nhất định.

Mà không cần biết là bệnh viện, hay còn là trường học, trên thực tế ngoài ra còn có thể toàn bộ trường học nội trú, cũng rất có thể xuất hiện Zombie biến dị!

Ngay trong lúc đồng ý với Yuna kia, Thái Hòa cũng đã quyết định, chỉ cần đi tới cửa trường học rồi, hắn sẽ tách ra hành động với bọn người Yuna. Bọn họ đi cứu viện, mà mình thì mang theo Lê Bống, tìm Zombie biến dị ở trong sân trường!

Mang theo một đám báo thủ, tốc độ bọn người Yuna đi tới phía trước cũng không nhanh. Nhưng mà chứng kiến Yuna mang

theo vẻ mặt nhẹ nhàng, giơ tay chém xuống tàn sát Zombie, những người này cũng giảm bớt cảm giác sợ hãi rất nhiều. Mà tuy rằng sức chiến đấu của anh Đen Vâu không bằng Yuna, nhưng mà rất biết phối hợp với động tác công kích của Yuna, mỗi khi Yuna đẩy lui vài con Zombie, hắn cũng lập tức tiến lên giải quyết hết hai con trong đó, sau khi thành công thì lập tức thối lui đến sau lưng Yuna.

Trái lại những báo tỉ báo ca đi theo, dù xem như đã cầm vũ khí cũng cơ bản là không dám ra tay. . .

Sau khi đi qua cư xá thứ nhất tương đối thuận lợi, cuối cùng xuất hiện người hy sinh thứ nhất.

Lúc đi ngang qua một nhà cửa hàng, từ sau khay chứa đồ xiêu vẹo, đột nhiên vươn một cánh tay, kéo lấy một báo ca nam sinh trong số đó.

Mà nam sinh báo ca này chỉ vừa kịp kêu ra một tiếng kêu sợ hãi, lập tức “Bùm “ một tiếng trực tiếp bị kéo vào trong khay chứa đồ.

Lúc Thái Hòa khoảng cách gần hắn nhất đá một cái bay ra ngoài khay chứa đồ, nam sinh đã bị một con Zombie trẻ con chỉ khoảng bảy tám tuổi cắn nát yết hầu, mắt mở to trong miệng “khặc khặc” hộc máu ra ngoài, không nói nổi một lời nào. Chỉ trong ngắn ngủn một giây đồng hồ, cổ của hắn đã bị xé mở một cái lỗ to, mà ngay cả khí quản cũng bị đứt rời ra.

Mà Zombie con thì miệng đầy đầy máu ngẩng đầu lên, xuyên thấu qua mái tóc rối bời bẩn thỉu, cặp mắt đỏ âm hàn kia giống như là đang nhìn người chết mà nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, đi tới mạnh thoăn thoắt.

Đối phó với Zombie đơn lẻ đối với Thái Hòa mà nói là rất nhẹ nhàng, nhất là năng lực biết cách tiến hành điều khiển zombie thành con rối trong nháy mắt.

Trong nháy mắt khi ánh mắt vừa chạm nhau với Zombie con này, Thái Hòa cũng đã nhanh chóng khống chế được nó, mà ngay cả hành động nhảy về phía mình như vậy, nhìn như là một hành động công kích, trên thực tế chính là do Thái Hòa điều khiển đấy.

Chương 29: Thánh Bú Liếm

Mắt thấy Zombie con này sắp đụng vào trên người mình, mà người đứng phía sau đã kêu ra tiếng sợ hãi, Thái Hòa mặt không thay đổi huy động đoản đao trong tay một cái.

“Bụp!”

Một cỗ máu tươi từ động tác của Thái Hòa bị thanh đao bắn lên trên tường, mà Zombie trẻ con thì trực tiếp ngã nặng nề xuống từ giữa không trung, rơi vào chân của Thái Hòa.

Thái Hòa nhìn cũng không thèm liếc nhìn thi thể của Zombie con này, lập tức đi tới nhìn về phía gã nam sinh báo ca ngã trong vũng máu kia, sau đó ngắn gọn nói.

“Hắn đã chết.”

Một đám người lập tức trầm mặc, sau vài giây, một cô bé nữ sinh báo tỷ đột nhiên khóc lên tiếng, nhưng từ nỗi sợ hãi với Zombie, thời điểm khi nàng phát ra âm thanh lại lập tức che kín miệng của mình, ngăn tất cả tiếng khóc ở trong miệng, biến thành âm thanh nức nở nghẹn ngào mơ hồ không rõ.

Vài nữ sinh báo tỷ còn lại cũng đều hết sức hoảng sợ mà nhìn cỗ thi thể còn đang hơi hơi co giật này, vành mắt gần như đều đỏ lên. Biểu hiện của đám nam sinh báo ca cũng không khá hơn chút nào.

Sắc mặt của Yuna có hơi khó coi mà đi đến trước mặt thi thể, trong mắt lóe lên một vẻ đau thương.

Nhưng rất nhanh nàng lập tức dời đi ánh mắt, xoay người

trầm thấp nói ra: “Đi thôi.”

“Được rồi ...” Một tên nữ sinh có hơi do dự nhìn về phía Yuna, cuối cùng lại cũng không nói cái gì.

Xảy ra chuyện ngoài ý muốn như vậy làm cho không khí thoáng chốc trở nên hơi nặng nề xuống, cũng làm cho những người này càng căng thẳng và cẩn thận hơn rồi. Bọn họ ý thức được, mặc dù có Yuna và Nguyễn Đen Vâu mở đường ở phía trước, còn có Thái Hòa đi theo mặt sau cùng, nhưng như loại tình huống lúc vừa rồi, thì ai cũng không rõ có thể bảo đảm sẽ không xuất hiện lần nữa.

Dù sao mục đích của bọn hắn là chạy đi, không phải là rà mìn, ngoại trừ Zombie chủ động nhào vào người ra, cơ bản Yuna bọn người sẽ không cố ý vào trong cửa hàng dọc đường đi qua để kiểm tra.

Thái độ Yuna đối xử với chuyện có người chết, làm Thái Hòa đối với nàng lại có thêm nhận thức một bậc. Nàng thật sự đang nuôi báo thủ, nhưng lại ở chấp nhất mà làm kẻ ngu đần, nhưng quyết đoán cần phải có trong giờ phút mấu chốt cũng không có giảm bớt.

Vậy đại khái chính là nguyên nhân vì sao nàng mang theo một đám báo thủ chỉ biết đưa tay đòi ăn đòi uống như vậy, vẫn còn có thể sống sót được.

“Mai Hồng Vũ, đều là tại mày nhiều chuyện, đề xuất để cho tụi tao cũng cùng đi! Bằng không làm sao sẽ chết người!” Lý Văn Thông quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, thấy Mặt mày Thái Hòa hoàn toàn không khẩn trương giống như bọn họ vậy, ngược lại bộ dạng rất bình tĩnh, lập tức lộ ra một chút chán ghét. Nhưng mà chính hắn ăn đau khổ, còn mất hết thể diện, bởi vậy không dám gây sự với Thái Hòa lần nữa, chỉ có thể đi đến bên người thanh niên đeo kính mắt, thấp giọng nổi giận mắng.

Mai Hồng Vũ đẩy kính mắt, cũng thấp giọng đáp lại nói: “Không có Yuna và Đen Vâu, các ngươi sống sót bằng cách nào. Hơn nữa ngươi cũng thấy đấy, tên họ Trần kia khinh bỉ đủ kiểu với chúng ta, chẳng may hắn thuyết phục Yuna thì sao? Quan trọng nhất là, nếu như những người kia không chết, hai người Yuna và Đen Vâu, có thể nuôi sống nhiều người như vậy hay sao”

“Chuyện này. ..” Lý Văn Thông có hơi giật mình liếc nhìn Mai Hồng Vũ, sau đó lại cau mày hỏi ra: “Chúng ta đi theo bọn hắn có làm được cái gì! Đkm nó đấy, nếu lúc trước kia, làm sao tao lại phải nhìn sắc mặt của loại con gái này, chớ nói chi là tên Thái Hòa kia, nhìn sơ qua chính là kẻ nghèo mạt rệp rồi! Giời ạ, vậy mà còn dám đánh tao...”

Sau khi nhấc lên gọng kính, trong mắt của Mai Hồng Vũ lóe lên một tia sáng lạnh, cắt đứt lời nói hùng hùng hổ hổ của Lý Văn Thông: “Vì cái gì đi theo tới. Mày không cảm thấy, biến mất càng nhiều người, đối với chúng ta mà nói lại càng có lợi hay sao? Dụ dỗ Yuna cho tốt đi, hiện giờ nàng chính là người nuôi ăn nuôi uống cho mày, nếu tao là mày, hãy dẹp bớt chút lòng dạ nhỏ nhặt đó đi, trước kia mày không có theo đuổi được nàng, hiện giờ cũng không thể có thể đoạt nàng vào trong vòng tay. Còn gã Thái Hòa kia, nếu tao là mày, thì nên quên đi chuyện này sớm một chút, hắn là người mày không thể trêu vào.”

Lý Văn Thông sững sờ, lúc ngẩng đầu nhìn về phía Mai Hồng Vũ, thậm chí cảm thấy đã hơi phát lạnh từ trong đáy lòng. Ai có thể nghĩ tới nhìn bề ngoài Mai Hồng Vũ hào hoa phong nhã, lại có suy nghĩ âm hiểm ác độc như vậy...

Nhưng mà thời gian hắn ngây người một lúc, Mai Hồng Vũ đã nắm chặt dao phay theo sau lưng Yuna rồi, nhìn qua dường như dự định kề vai chiến đấu với bọn họ.

Nhưng Lý Văn Thông tỉnh hồn lại, cũng đã không tự chủ cắn răng mắng lên: “Ngụy quân tử! Nếu không có đại họa này buông

xuống, bố mày tùy tiện tặng một ít quà, Yuna còn không ngoan ngoãn đi vào khuôn khổ. Còn về phần tên nghèo mạt rệp xảo quyệt này, muốn làm thánh bú liếm cho bố mày còn không đủ cách!”

Chương 30: Nhiệm Vụ Gian Khổ

Thân phận trước và sau tận thế biến hóa kịch liệt, làm trong nội tâm Lý Văn Thông tràn đầy cảm giác bất công. Bị Thái Hòa sỉ nhục, lại bị Mai Hồng Vũ miệt thị, ánh mắt Lý Văn Thông cũng ngập đầy máu. Nhưng mà bất công thì đã như thế nào, cũng giống như Mai Hồng Vũ nói, hắn hiện giờ, ngay cả góc áo của Yuna cũng không nắm được, mà Thái Hòa còn có thể ức hiếp hắn.

“Đậu đen! Đậu đen! Đậu đen rau muống!” Sau khi mắng ba tiếng, Lý Văn Thông mới cảm giác được cảm giác ức chế trong lòng giảm ít một chút.

“Nhưng mà, lời nói của hắn cũng đúng...” Quét một vòng những bạn học chung quanh, trong nội tâm Lý Văn Thông bắt đầu âm thầm tính toán, người nào là có thể dùng để hy sinh...

Một đoạn lộ trình sau đó, bởi vì có xuất hiện người hy sinh để cho bọn họ đề cao cảnh giác, lại đã vượt qua chưa từng xuất hiện bất kỳ tổn thương gì. Ngẫu nhiên từ phía sau ló ra mấy con Zombie, đều bị Thái Hòa giải quyết từng con, thậm chí không cần Lê Bống ra tay.

Nhưng tiệc vui chóng tàn, rất nhanh mọi người lập tức đến bệnh viện Quốc Tế Nam Sài Thành ở gần đó rồi. Không cần Yuna nhắc nhở, những người này cũng đều biết, xung quanh khu vực này có thể nói là vô cùng nguy hiểm đấy.

Vốn nơi này ở đoạn đường vào phồn vinh, còn có bệnh viện, khu vực xung quanh đây dân số cũng dày đặc hơn, chỉ là tưởng tượng khả năng xuất hiện số lượng lớn Zombie một chút, cũng đủ

để để cho hai chân người ta như nhũn ra. Trên thực tế lúc này đã có người đang muốn bỏ cuộc nửa đường rồi, nhưng mà đều bị Yuna liếc trừng trở về.

Quả nhiên, vừa mới quẹo vào đi đến phố lớn, tình cảnh xuất hiện trước mắt cũng làm người ta tê cả da đầu, toàn thân run lên.

Vô số xác ô tô hoặc là bị ném vứt bỏ, hoặc là đang chạy trên đường bị xảy ra tai nạn, rậm rạp chằng chịt chồng chất ở trên đường, mà sau những chướng ngại vật này, có tối thiểu hơn trăm con Zombie đang lắc lư một cách vô ý thức.

Trong một chiếc xe thể thao xa hoa khoảng cách mọi người gần nhất, một người vặn vẹo sưng vù nửa gương mặt to lớn kề sát cửa sổ xe phía trước, nửa người còn lại đã bị Zombie từ trong khe hở cửa sổ xe giật mạnh đi ra ngoài, sớm đã không thấy bóng dáng, chỉ còn lại có vết máu lan ra khắp thân xe.

“Như vậy rồi làm sao vượt qua ...”

Một đám người đã sớm mặt xám như tro, mà ngay cả trên trán Mai Hồng Vũ cũng chảy xuống mồ hôi, hắn không hề nao núng lại gần phía Yuna thêm một ít.

So với sợ hãi rụt rè nấp ở phía sau, thật ra cách Yuna càng gần mới càng an toàn, tuy rằng có hơi khủng hoảng một chút...

Nhưng mà loại tình huống này, mặc dù là Yuna cũng thấy được có hơi gặp ca khó rồi đây. Ngược lại là vẻ mặt Thái Hòa vẫn trấn tĩnh như trước, mặc dù nhiều Zombie trên đường, nhưng cũng không phải là không có biện pháp đi qua. Yuna băn khoăn, nói cho cùng chính là bởi vì đám báo thủ này liên lụy thôi...

“Trước hết ta tìm cách thu hút chú ý của bọn hắn rời đi nơi khác, Thái Hòa ngươi mang theo bọn hắn...” Yuna nắm chặt chuôi đao, dứt khoát quả quyết nói ra.

“Ta tới thu hút chú ý của những Zombie này là được.”

Thái Hòa đột nhiên mở miệng, làm cho tất cả mọi người là sững sờ, mà ngay cả Yuna cũng lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

“Ngươi.”

Nàng cũng không phải hoài nghi Thái Hòa không có bản sự này, chẳng qua là cảm thấy loại chuyện Thái Hòa chủ động giải quyết vấn đề khó khăn giúp bọn họ, trong lúc nhất thời để cho người ta có hơi khó có thể chấp nhận.

“Cố gắng đi qua, nguy hiểm càng lớn. Trước hết các ngươi tìm địa phương bí mật tụ tập lại đi. Chỉ cần Zombie trên đường tụ tập về phương hướng của ta, thì các ngươi lập tức đi qua ngay.”

Thật ra thu hút lực chú ý của Zombie không khó trước kia, Thái Hòa cũng đã từng dùng qua đủ loại thủ đoạn để thu hút bọn nó rồi. Bất kể là âm thanh hay còn là mùi nồng đậm, đều có khiến cho Zombie chú ý tới, đương nhiên muốn thu hút cùng lúc một đám Zombie lớn, đương nhiên âm thanh lớn là hữu hiệu nhất.

Nhưng mà Zombie trên đường nhiều như vậy, muốn thu hút toàn bộ đi tới mặc dù không khó, nhưng mà con mồi dẫn dụ thì lại bị rơi vào hoàn cảnh nguy hiểm rồi, trừ phi có thể có thứ như bom hẹn giờ. Cho dù có loại bom này, dựa vào một tiếng nổ mạnh, lại có thể kiềm chế Zombie thời gian bao lâu, nói không chừng không đợi tụ lại nữa, những Zombie này cũng đã mất đi hứng thú, dừng lại ở nửa đường.

Hơn nữa đương nhiên trong tay Thái Hòa không có sát khí như vậy, bất quá hắn đã có phương pháp xử lý an toàn hơn, càng tuyệt diệu hơn.

“Ngươi thật sự không có vấn đề.” Yuna do dự hỏi nói: “Hay là ta...”

“Đi nhanh đi .” Thái Hòa cười cười lạnh nhạt, nói ra.

Đen Vâu thì lại hết sức bội phục nhìn về phía Thái Hòa, đưa tay vỗ vỗ bờ vai của hắn: “Hòa Ca , ngươi rất có bản lãnh! Ta thay mọi người cám ơn ngươi .”

Chương 31: Mỗi Người Một Điện Thoại

Ngươi cũng không cần phải khách khí! Thái Hòa âm thầm liếc mắt. Hơn nữa hắn không phải là vì giúp đám người kia, mà là không quen để cho một cô bé đi mạo hiểm. Ai cũng có thể nhìn ra, thật sự là Yuna muốn đi, hy vọng còn sống trở về cực kỳ xa vời. Về phương diện khác, hắn cũng không muốn ở lại nơi này làm bảo mẫu của đám báo thủ này.

Nói cho cùng, Thái Hòa chỉ là người bình thường, mặc dù có hơi ích kỷ, nhưng ở trong phạm vi đủ khả năng, cũng khó tránh khỏi hiện ra một chút cảm giác muốn làm anh hùng cứu mỹ nhân.

Huống chi, việc này không chỉ giúp một gì Yuna, cũng giúp chính mình. Đi theo phía sau bọn họ dọc theo con đường này, hoàn toàn không có ra chút sức lực gì cũng đã đi được tới nơi này, hiện giờ cũng đến phiên mình ra tay rồi.

Bất quá... Quả nhiên chính mình trời sinh là cung bọ cạp, học cả đời không biết cái gì gọi là thành thật, cái gì gọi là an tâm làm báo thủ!

Dù xem như bị hiện thực bức ép, không thể không cúi đầu với cuộc sống, nhưng trong nội tâm lại vẫn kiên trì một ít giới hạn, mà lại không cách nào vượt qua.

Ví dụ như làm anh hùng cứu mỹ nhân lúc này... Còn may lần này không xem như tìm đường chết, dù sao mình cũng đã tính trước đấy.

Mấy người Mai Hồng Vũ cũng tỏa ánh sáng hai mắt, vừa há

miệng muốn nói vài lời khách sáo, chợt nghe Yuna cắn răng nói ra: "Vậy chúng ta đi trước!"

"Ử, ta chỉ cho các ngươi 5 phút."

Thái Hòa phất phất tay, nói ra.

Sau năm phút, khu vực hiện giờ hắn đang đứng, cũng sẽ chật ních Zombies rồi.

Lê Bống cũng ở lại giúp chuyện này, mặc dù làm cho Yuna hơi nghi hoặc một chút, nhưng không thể không nói, khi bọn hắn rút lui khỏi, mặt Thái Hòa biểu lộ mỉm cười trấn tĩnh, vẫn chạm nhẹ vào một nơi nào đó trong trái tim nàng.

Còn về suy nghĩ của những người khác, lại không giống nhau...

Nhưng bất luận như thế nào, Thái Hòa mạo nguy hiểm thật lớn chủ động hỗ trợ chuyện này, vẫn làm rất nhiều người cũng có hơi xúc động. Thậm chí có mấy người đã âm thầm cảm giác được hổ thẹn, thậm chí hối hận đã từng sinh ra tâm tình bài ngoại đối với Thái Hòa.

Nhưng mà lúc này ở Thái Hòa lại tại chỗ, trong đầu cơ bản cũng không có lo lắng những chuyện nhỏ nhặt này. Với hắn mà nói, ánh nhìn của người khác đối với mình, nhất là ánh nhìn của những học sinh không liên quan gì, hoàn toàn có thể bỏ qua không tính. Quan trọng là làm chuyện mà mình muốn, không thẹn với lương tâm.

Đương nhiên chuyện mấu chốt nhất là, chuyện này đối với tại Thái Hòa mà nói, có nguy hiểm tánh mạng hay sao?

Đáp án đương nhiên là không rồi! Loại chuyện biết rõ núi có hổ còn chính mình nhảy đi xuống chịu chết, Thái Hòa cũng không ngu ngốc mà đi làm! Dù xem như là bị truyện tiên hiệp ảnh hưởng như thế nào, cũng sẽ không khiến hắn đầu óc nông nổi nhất thời

chạy tới chịu chết không công.

Đợi sau khi bọn người Yuna vô ảnh vô tung, lúc này Thái Hòa mới sờ lỗ mũi một cái, như là đi dạo phố vậy đi vào một cửa hàng điện thoại di động bên cạnh.

Sau khi vừa mới đến nơi này, trong lúc này mấy con Zombie chợt nghe được tiếng động, lập tức vọt ra, nhưng mà đều bị Yuna chém bay, thi thể nằm ngang ở cửa ra vào. Thái Hòa để Lê Bống ở bên ngoài, mình thì lướt qua thi thể tiến vào trong tiệm.

Từ khi tận thế bộc phát đến nay, tất cả mọi phương tiện công cộng đều mất đi tác dụng, hệ thống thông tin cũng không ngoại lệ. Nhưng mà thứ mà Thái Hòa muốn tìm cũng không phải điện thoại bình thường, mà là điện thoại tàu khựa loa công suất lớn, có thể nói loại điện thoại loa to này toàn hàng nhái !

Còn may, cửa hàng điện thoại di động này không phải là cửa hàng bán loại nhãn hiệu độc quyền gì, điện thoại di động không chính hãng gì đều bán, Thái Hòa lục lọi ra 8 cái điện thoại di động lượng điện còn khá nhiều trong đống điện thoại nằm ngổn ngang, sau đó hài lòng đi ra ngoài.

Có âm thanh rồi, nếu cứ vứt trên mặt đất dùng như vậy, ngược lại cũng có thể thu hút được một ít Zombie, nhưng muốn thu hút toàn bộ Zombie cả con đường đi tới, cũng rất miễn cưỡng. Hơn nữa bởi như vậy, đối với chính mình mà nói cũng rất nguy hiểm đấy. Thử nghĩ một chút âm thanh vừa vang lên, Zombie khắp bốn phương tám hướng đều tụ lại đi tới, mặc dù Lê Bống đứng ở trong đống xác chết cũng không có chuyện gì, nhưng mình có thể chạy đến nơi nào.

Huống chi đã tình nguyện ra giúp, vậy sẽ phải làm tốt nhất, nếu không chẳng phải là phí hoài hết năng lực trâu bò của chính mình hay sao.

Đúng là, đối với người bình thường mà nói, một nhiệm vụ 90% sẽ dâng mạng như vậy, đối với Thái Hòa mà nói, thật sự là có hơi thoải mái...

Đầu tiên là Hắn cận thận từng chút một đi đến gần giữa đường rồi, vận dụng năng lực khống chế con rối zombie, đã khống chế 3 con Zombies.

Nhưng mà để tránh cho không bị biết bí mật, bởi vậy không thể để cho đám người Yuna chứng kiến, Thái Hòa cố ý chọn một cái góc chết, sau đó mới điều khiển 3 con Zombies đi tới trước người.

"Đến rồi, một người một cái điện thoại."

Chương 32: Kiệt Sức

Thái Hòa cười lên quỷ dị, phân phát điện thoại di động cho những con Zombies này rồi.

Hắn cố ý chọn lựa thanh niên Zombie tuổi trẻ có sức, như vậy tốc độ hành động của bọn họ một lát nữa cũng có thể nhanh một chút.

Sau đó ra bên ngoài nhìn tình huống trên đường một cái, Thái Hòa lập tức khống chế ổn định những con Zombies này cầm điện thoại di động, đi ra giữa đường. Mà hắn thì đi với Lê Bống tới một góc chết, trong lòng tính toán khoảng cách giữa mình với con rối zombies.

Đồng thời khống chế 3 con Zombies, theo lý thuyết khoảng cách điều khiển sẽ bởi vậy mà giảm bớt, nhưng sau khi trải qua tiến hóa, cường độ tinh thần lực của Thái Hòa đã còn giống như trước nữa.

30m ... 50m ... 100m ... 150 ... 300m !

Thái Hòa cau mày, sắc mặt tái nhợt lau mồ hôi lạnh trên đầu một cái: "Cực hạn là 300m ... Hơn nữa còn là trạng thái lập tức muốn thoát khỏi khống chế, nhưng mà vậy là đủ rồi."

Thái Hòa lại đưa mắt nhìn sang bệnh viện cách đó không xa, trong lòng lập tức có tính toán.

Hắn và khoảng cách thẳng tắp giữa mình với bệnh viện, nhiều nhất cũng chỉ 100m...

"Bắt đầu thôi!"

Thái Hòa khống chế ổn hai con Zombies cố gắng hết sức mà đi đến phố lớn bên kia, thời điểm khi đầu hắn gần như sắp muốn nổ tung mới ngừng lại. Một con Zombie trong đó đè xuống nút phát nhạc trên điện thoại trong nháy mắt, quả thật là Thái Hòa cảm giác mình sắp ngất đi rồi.

Thời buổi bây giờ, hàng điện thoại nhái, có một bài hát là nhất định sẽ xuất hiện, hơn nữa âm lượng khá lớn, giọng đủ sáng!

Sau khi nút phát nhạc bị nhấn xuống, xuất hiện khoảng im lặng ngắn ngủi, sau đó lập tức vang lên một thanh âm điếc tai nhức óc: "Thà yêu lấy mười người một lần, để đêm về lần lượt nhớ thương. Mặc cuộc đời này sao cũng được. Tại sao cứ phải yêu một người, khi tim mình thì mười mấy ngăn. Hồng, Huyền, Hạnh, Thảo, Trang còn đứng xếp hàng"

Tiếng âm nhạc vừa vang lên, con Zombie này lập tức thoải mái, lập tức xông ra ngoài giống như mũi tên vậy, thẳng hướng cửa bệnh viện.

Zombie đang lắc lư phê cần trên đường gần như trước tiên chuyển hướng chú ý về phía con zombie đang phát ra âm thanh, hơn nữa rất nhanh trong cổ họng lập tức kêu ra tiếng gào thét không rõ ý nghĩa, lập tức nhào tới.

Đứng như Thái Hòa đã phỏng đoán, Zombie trên đường thật sự nhiều lắm, này con con rối zombies còn không có vọt tới một nửa, đã bị đám Zombie đánh ngã, tiếng âm nhạc cũng biến mất rất nhanh.

Nhưng đừng lo, Thái Hòa sớm đã bỏ đi khống chế với con Zombie này rồi, hơn nữa trong nháy mắt khi âm nhạc biến mất, điện thoại di động thứ hai cũng lập tức vang lên.

Vẫn âm nhạc như vậy, động tác như vậy, lại thu hút đến càng nhiều Zombies ở xa xôi hơn, hơn nữa còn dẫn tới một ít Zombie

đang lắc lư ở phía xa tới nơi này.

Ngay trong lúc này khu vực cách Thái Hòa hơn 100m, gần như rậm rạp chằng chịt tất cả đều là Zombie!

Khi tiếng nhạc chuông điện thoại di động thứ ba kêu lên, phương hướng âm thanh truyền tới, lại cũng không phải ngay giữa những Zombies này, mà là cửa bệnh viện!

Thời điểm khi đang khống chế hai con Zombie, Thái Hòa đã khống chế xong con Zombie thứ ba đi tới cửa bệnh viện, hơn nữa trong nháy mắt khi điện thoại di động thứ hai bị hủy, sau đó truyền đến tiếng nhạc chuông.

Một làn sóng Zombie phóng mạnh tới bệnh viện, mà cảnh tượng đồ sộ này, làm Thái Hòa đang dùng thị giác của con Zombie thứ ba quan sát, không khỏi sợ run cả người.

Những Zombies này lại không giống với Zombie trong phim ảnh, tốc độ nhanh, động tác hung ác, một cơn sóng lớn bổ nhào qua như vậy, cảm giác làm người ta rung động cũng thật sự không cách nào tưởng tượng nổi!

Nhưng mà nhìn thấy bầy zombies bị tụ tập lại cùng nhau hành động, Thái Hòa cũng lập tức khống chế ổn định con Zombie thứ ba bước thấp bước cao chạy đi về phía trong bệnh viện.

Mà số lượng Zombies trong bệnh viện cũng rất nhiều, mặc dù con Zombie thứ ba đang dưới sự khống chế của Thái Hòa né qua trái rồi lại nhảy qua phải, nhưng cuối cùng thì một đại sảnh bệnh viện bị chen đầy zombies triệt để.

Phỏng chừng người sống rất khó có kinh nghiệm bị vài trăm người bao vây chặn đánh, cũng sẽ không biết vô số bàn tay vồ tới xé chính mình là cảm giác gì, càng không khả năng cảm nhận được trơ mắt nhìn chính mình bị xé nứt có cảm giác gì. Nhưng vì cố

gắng hết sức kéo dài thời gian, Thái Hòa không thể không cố gắng chịu nhịn loại cảm giác này.

Zombie không có cảm giác đau, đây thật là điều hạnh phúc duy nhất trong một chuỗi những bất hạnh...

Hơn nữa trong quá trình này, điện thoại di động mấy lần suýt nữa bị đánh rơi xuống đất, nhưng mà lúc này Thái Hòa điều động đầy đủ tinh thần lực của mình, dựa vào chuyển động liên tục khống chế con rối Zombie của mình, cố gắng hết sức kéo đến trọn vẹn vài phút!

Vài phút rất ngắn, nhưng trong lúc khi bản thân ở giữa bầy zombie mấy trăm con, vài phút đủ để cho hơn trăm người xé rách trong nháy mắt.

Mà đối với Thái Hòa mà nói, thì là một lần luyện tập tinh thần lực và tốc độ phản ứng tinh thần mà thôi.

Chương 33: Bị Zombie Bao Vây

Còn về phần đám người Yuna, trong nháy mắt từ khi vang lên tiếng nhạc chuông, cũng lập tức chạy nhanh như gió!

"Đây không phải muốn chết sao!" Yuna tức giận tới mức cắn răng, cầm theo trường đao lập tức trực tiếp xông ra ngoài theo tạm thời ẩn nấp vào trong căn nhà lầu ở gần đó, người khác cơ bản là không kịp ngăn cản nữa.

Nhưng đợi nàng trông thấy cảnh tượng trên đường nơi xa, lập tức sợ ngây người!

Cảnh tượng mấy trăm con Zombies chạy về phía một phương hướng như điên, ngoại trừ từng thấy được lúc tận thế vừa mới bộc phát ra , cũng rất ít gặp... Hơn nữa rất khó tưởng tượng nguyên nhân vì sao lại có hiện tượng như thế!

Trong lúc nhất thời, trong lòng Yuna vừa mừng vừa sợ, đồng thời cũng tràn đầy lo lắng!

Nhưng lúc này không phải lúc lo lắng... Sau khi trở tay chém nát hết mấy cái loa di động công suất lớn, Yuna lập tức chạy lên lầu: "Vậy cũng được à!"

"Nhanh như vậy ."

"Thật sự có thể vượt qua được."

"Phiền chết rồi, người ta liều mạng đả thông đường đi cho chúng ta, còn không tranh thủ thời gian!"

Trên đường cũng không phải bởi vậy sẽ không có Zombie rồi, ngoài ra còn có một vài Zombies ẩn nấp trong bóng tối bị thu hút

đi ra, nhưng mà đến cùng Thái Hòa dẫn gần như toàn Zombies vào trong bệnh viện rồi, lại cố gắng hết sức tránh thu hút đến càng nhiều Zombies đang ẩn nấp.

Cho nên hiện giờ trên đường không thể nói hoàn toàn an toàn, nhưng dễ dàng vượt qua hơn so với lúc trước nhiều.

Yuna mang đám người vừa xông đến trên đường, cũng không có phát hiện Thái Hòa, chỉ là chú ý tới phần lớn Zombies đều xông vào trong bệnh viện Quốc Tế Nam Sài Thành.

Chẳng lẽ Thái Hòa và Lê Bống vào bệnh viện. Chẳng phải là chính mình muốn chết hay sao!

Yuna gấp đến độ muốn dậm chân, nhưng đám người sau lưng lại không thể vứt bỏ mặc kệ, lúc đang khó xử, lại trông thấy Thái Hòa đầu đầy mồ hôi mang theo Lê Bống mặt không biểu tình gì, vọt ra từ trong một cái hẻm nhỏ.

"Nhanh! Đi mau! Ta đã hết sức rồi!"

Thái Hòa vừa dứt lời, chợt nghe một tiếng vang thật lớn từ trong bệnh viện truyền đến, vô số mảnh vụn thủy tinh từ lầu hai rơi xuống, đồng thời rơi xuống lúc này còn có hơn mười con Zombies. Mà cùng lúc đó, cửa chính bệnh viện cũng bị đập vỡ triệt để, một ít Zombies lập tức chú ý tới đám người Yuna, chạy vội thẳng đến bọn họ.

"Đi thôi!"

Yuna cũng không kịp hỏi cái gì, loại tình huống này, mặc dù nàng không thúc giục, đám người kia cũng sẽ liều mạng chạy trốn đấy.

Một khi bị chặn lại, cũng sẽ rơi vào đường cùng bị mấy trăm con Zombies bao vây lại!

Thấy hoàn cảnh trên mặt đất rất phức tạp, muốn chạy thoát hai mươi con Zombies gần đây cũng không khó, nhưng khu vực này ngoại trừ đường phố rộng lớn ra, cũng chỉ còn lại có nhà cao tầng ven đường rồi. Hơn nữa dưới tình huống không quen thuộc đường đi nước bước ở đây, tùy tiện chui vào trong hẻm nhỏ, rất dễ dàng bị chết nhanh hơn.

Mà mang theo bọn Zombie này chạy cũng không hiện thực, thể lực Thái Hòa, Lê Bống cùng với Yuna đều rất không tồi, nhưng Đen Vâu đã bắt đầu thở mạnh rồi, người khác càng một bộ dáng bất kỳ lúc nào cũng có thể ngã xuống. Nếu không phải do sinh mạng đang bị uy hiếp, phỏng chừng đã gục xuống.

Mấu chốt nhất là, đám Zombie này chạy theo càng ngày càng nhiều, hơn nữa cách bọn họ càng ngày càng gần !

Dù sao ở trong quá trình chạy trốn, Zombie xuất hiện phía trước cũng không phải số ít, chỉ cần bọn họ hơi chậm xuống một chút, cũng sẽ bị rút ngắn khoảng cách. Như vậy không được bao lâu, bọn họ cũng sẽ bị bao vây trước mặt và sau lưng.

"Bên này đi! Mượn yểm hộ xử lý bọn nó!"

Thái Hòa thấy thật sự không thoát nổi rồi, lập tức quay đầu nhìn quét khắp mọi nơi, sau đó chỉ vào một căn buiding thương mại nói ra.

Nhìn như tiện tay chỉ một cái, nhưng trên thực tế ở xung quanh khu vực gần đây, căn building thương mại này chính xác là công sự che chắn thích hợp nhất rồi. Chỉ có một cái cửa xoay, hơn nữa cửa chính còn tương đối nhỏ gọn. Dù xem như còn có cửa vào khác cũng không sao cả, bởi vì bọn họ chỉ cần giải quyết những Zombie này là có thể lập tức rời khỏi.

Vừa nói xong câu này, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống vọt thẳng về phía căn building, mà Yuna cũng tranh thủ thời gian vung

tay lên, mang theo đám người kia chạy tới.

Mọi người vừa mới chen vào cửa xoay, đám Zombie cũng đã vọt tới trước mặt. Khuôn mặt vặn vẹo, một đôi mắt đỏ không có cảm tình, tràn đầy hơi thở khát máu, còn có mùi máu tanh xông mãnh liệt vào mũi. Cho dù cách một cửa xoay, nhưng khoảng cách gần mà đối diện nhiều Zombies như vậy, vẫn dọa đến đám người kia càng run rẩy không thôi.

Tốc độ của bọn này Zombie thật sự quá nhanh, làm cho đám người Thái Hòa mới vừa tiến vào cửa xoay, thì không thể không xoay người nghênh địch.

Nhưng mà cửa xay có ưu thế về góc độ, đúng là để cho bọn họ dễ dàng ứng phó hơn rất nhiều, ít nhất không cần đối mặt hai mươi con Zombies cùng một lúc. Nhiều nhất mỗi lần chỉ có ba con, bốn con có thể chui vào, vừa mới thò đầu ra đã bị đám người Thái Hòa chém giết. Loại tình huống này nếu để cho Lê Bống ra tay phỏng chừng sẽ nhanh hơn, dù sao nàng cũng trực tiếp lấy tay đấy, so với Thái Hòa có dùng vũ khí thì đám người tiện lợi hơn nhiều lắm.

Chương 34: Đại Chiến Ở Cửa Xoay

Nhưng đã quen thuộc loại phương thức bắt giết huyết tinh này, phỏng chừng chỉ có mình Thái Hòa rồi. . . Nếu cho đám người Yuna chứng kiến, còn chưa nhất định sẽ xuất hiện phản ứng gì.

Nhưng thời điểm khi đám người Thái Hòa chiến đấu giữ cửa, nhưng không có chú ý tới, ở sau lưng trong building thương mại này, hai con Zombies mặc váy, đi giày cao gót đột nhiên thoăn thoắt đi ra.

Thân phận trước kia của hai nàng có thể là thành phần tri thức công tác ở trong tòa nhà thương mại sa hoa này, nhưng lúc này cũng đã trở thành Zombie chỉ biết săn mồi.

Nhưng mà đi trên đôi giày cao gót mười phân, cho dù là Zombie cũng không cách nào chạy quá nhanh được, bất quá sau khi các nàng tiếp cận đến sau lưng đám người, vẫn còn có người phát hiện.

"A!"

Khi một tiếng thét chói tai vang lên, một cô bé nữ sinh khoảng cách gần đó bị trực tiếp bổ nhào. Nàng điên cuồng thét chói tai, nhưng ở dưới nữ Zombie kia lại cơ bản là không có cách nào giãy dụa ra. Hơn nữa lúc bị bổ nhào, con Zombie này lập tức há mồm cắn động mạch cổ của nàng.

Máu tươi lập tức văng ra như vòi phun nước, mà lúc này một con nữ Zombie khác cũng đánh về phía một tên nam sinh bị sợ ngu người.

Nhưng mà phản ứng của hắn còn so với cô bé nữ sinh kia nhanh hơn nhiều lắm, trực tiếp lui về phía sau, nhưng vừa lui hai bước, lại đụng phải thanh niên đeo kính mắt Mai Hồng Vũ.

Giống như là xuất phát từ bản năng vậy, Mai Hồng Vũ một tay đẩy hắn đi ra. . . Nhưng ở trong giờ phút hỗn loạn này, không có bất kỳ người nào chú ý tới chi tiết này.

"Cứu mạng với!"

Nam sinh này vốn đã hoảng sợ trong lòng, bị đẩy như vậy, lập tức mất đi cân đối, thời điểm bị nữ Zombie chụp một cái bắt được, hắn còn đang kêu lên tiếng rú thảm cầu cứu. Nhưng sau một giây, thanh âm của hắn đã bị chặn lại ở trong cổ họng rồi.

Lúc này đúng là thời cơ phản kích tốt, nhưng tất cả mọi người cũng bị cảnh máu me trước mắt làm cho sợ ngây người. Bạn học bị cắn phá yết hầu, bị xé mở ngực bụng, cùng với tiếng kêu thảm thiết trong khoảng thời gian chưa tắt thở triệt để, đều khiêu chiến năng lực chịu đựng của bọn hắn rất lớn.

Nhưng mà Zombie sẽ không bởi vì có thức ăn là sẽ buông tha tiến công với con mồi trước mắt, sau khi săn giết hai học sinh này, hai nàng lập tức đánh về phía người sống sót gần nhất.

Mà một con nữ Zombie trong đó đánh về phía Lê Bống, đúng là khoảng cách đó không xa cô bé nữ học sinh kia.

Lúc này Zombies đến từ ngoài cửa xoay công kích chính mãnh liệt, cho dù nghe được tiếng kêu thảm thiết sau lưng, nhưng không ai có thể rảnh tay ra trở về cứu binh. Chỉ cần hơi buông lỏng, cửa chính cũng sẽ bị đột phá ngay lập tức, đến lúc đó bị bao vây hai mặt, người chết lại càng nhiều.

Cô bé nữ học sinh này đã bị dọa sợ hoàn toàn, ngay cả nhút nhít ngón tay một chút cũng không làm được, trong đầu trống

rỗng.

Mắt thấy nàng sắp bị xé rách yết hầu trong nháy mắt, Lê Bống vẫn không hề có hành động bỗng đột nhiên thoáng hiện ở bên người nàng, đoạt lấy dao gọt trái cây trong tay nàng, trong nháy mắt khi con nữ Zombie vọt tới trước mặt, ra tay như ánh chớp. Hàn quang lóe lên, dao gọt trái cây trực tiếp cắt ngang vào cổ nữ Zombie, từ cổ tay Lê Bống kéo ngang một cái, máu tươi lập tức tuôn ra, trực tiếp phun ra trên mặt nữ học sinh kia.

Máu tươi đỏ hồng ấm áp cuối cùng đã làm tỉnh lại lý trí của nữ học sinh, nàng như phát cuồng thét lên một tiếng, hai chân khẽ run rẩy, một luồng nước nóng lập tức chảy xuống từ bắp đùi.

Nhưng cơ bản là Lê Bống cũng không có liếc nhìn nàng một cái, cũng không còn chú ý tình trạng của nữ Zombie như thế nào, lập tức trực tiếp vọt tới sau lưng một con nữ Zombie khác.

Nữ Zombie kia vừa đặt một báo ca học sinh ở trên mặt đất, miệng tanh hôi vừa mới mở ra, mũi đao lập tức đâm xuyên cái ót của nàng, xuyên thẳng ra miệng.

Từ khi nữ Zombie xuất hiện, đến khi bị Lê Bống tàn sát toàn bộ, cũng bất quá chỉ trong vòng một phút.

Ngắn ngủn 1 phút, cũng đã chết hai người học sinh rồi. Mà Nam Học Sinh kia cũng bị dọa đến ánh mắt tan rã, nửa ngày cũng không đứng dậy được, thậm chí ngay cả thi thể của nữ Zombie đặt ở trên người mình cũng không có thể đẩy ra.

Mà Lê Bống ra tay dũng mãnh như thế, thoáng chốc bị đám người kia vây lại. Bọn họ vừa mới sợ mất mật xong, lại không có lòng dạ nào ngắm người đẹp, vì sao mỹ nữ này nhìn qua không gì đặc biệt, lại có thân thủ hung tàn như thế. Tóm lại hiện giờ nàng chính là cái ô che chở cho cả đám người. . .

Trên thực tế, chính là Thái Hòa khống chế Lê Bống ra tay, đang chém giết Zombie ở trước cửa xoay. Hơn nữa vì giấu diếm thân phận, hắn còn cố ý để Lê Bống sử dụng vũ khí.

Nhưng mà người sống sót còn thừa lại cũng đã bị dọa đến run lẩy bẩy, Thái Hòa lại thông qua thị giác của Lê Bống phát hiện, trong nhóm người này, thiếu hai người.

Chắc là bị dọa đến chạy lên trên lầu đi. . . Nhưng mà tùy tiện chạy trốn, hoàn toàn chính là ngu xuẩn. Mất đi che chở, cũng sẽ bị chết nhanh hơn. Trong hành lang đều có Zombie, chẳng lẽ trên lầu lại không có Zombie hay sao?

Chương 35: Âm Mưu Thâm Độc

Quả nhiên, chẳng được bao lâu, vài tiếng kêu thảm thiết lập tức truyền xuống từ trên lầu, nghe vào trong tai những người này, không khỏi lại run rẩy một trận.

Trải qua mấy phút chém giết điên cuồng nữa, cuối cùng Zombie ngoài cửa xoay bị dọn dẹp sạch sẽ rồi. Bất kể là Yuna vẫn hay là Đen Vâu, đều đầu đầy mồ hôi, nhất là Yuna liều mạng công kích, ngay cả cánh tay cầm đao cũng đang hơi hơi phát run.

Tuy rằng Thái Hòa hơi thoải mái hơn một chút, nhưng sắc mặt cũng khó coi, huyệt thái dương cũng có hơi căng đau, đây là di chứng tinh thần lực tiêu hao quá nhiều.

Quay đầu lại nhìn thấy cảnh tượng máu tanh này, biểu lộ của Yuna có hơi phức tạp, dường như có thống khổ, cũng có vài phần tự trách. . .

Mà Thái Hòa chú ý tới điểm này, thì đi qua vỗ vỗ bờ vai của nàng, nhỏ giọng nói: "Không trách ngươi. Ngươi một mình mang bọn họ đi, nói không chừng kết quả so với hiện giờ còn bết bát hơn ."

"Ừm. . ." Yuna thấp giọng lên tiếng, sau đó lại cố ra vẻ tươi cười về phía Lê Bống: "Cảm ơn!"

Tuy rằng không thấy được Lê Bống ra tay, nhưng có thể giải quyết xong hai con Zombies ở trong giờ phút sống chết đó, sức chiến đấu của Lê Bống rõ ràng nằm ngoài dự đoán của nàng.

Đánh giáp lá cà, chết bốn người, hiện thực thảm thiết như vậy làm người nơi này đều sợ hãi không thôi.

Đám người may mắn còn sống sót sau lần này bắt đầu hối hận quyết định của mình, nếu như lúc ấy ở lại, cho dù có khả năng đói chết tươi, cũng còn tốt hơn nhiều so với như bây giờ. Lúc nào cũng có thể chết, so với chờ chết chậm rãi ở trong hoàn cảnh an toàn, hoàn toàn là hai loại khái niệm bất đồng .

Một tên nam sinh tức giận quay đầu xông về phía thanh niên đeo kính Mai Hồng Vũ, dùng tay run rẩy không ngừng nắm cổ áo của hắn: "Đều là mày! Đều tại mày ! Bố mày giết mày!"

Nói xong, hắn lập tức nắm chặt dao phay trong tay, đâm về phía Mai Hồng Vũ.

Dưới tác dụng tâm lý sợ hãi và thù hận, hai mắt nam sinh này đỏ hồng, trên mặt tràn đầy sát khí, động tác cũng không có do dự một chút nào. Chuyện gì thế này, hắn bị sợ đến điên rồi... Người ở trong loại trạng thái này là rất nguy hiểm, hơn nữa dưới xúc động chuyện gì cũng dám làm.

"Beng…!"

Cảnh tượng này tuy rằng đột nhiên tới, nhưng Yuna vẫn phản ứng lại trước tiên nhất, cổ tay khẽ đảo, trực tiếp dùng trường đao đánh rơi dao phay trong tay nam sinh.

Đen Vâu cũng hoàn toàn sợ ngây người, nghe được âm thanh kim loại tấn công thời gian mới đột nhiên phục hồi tinh thần lại, tiến lên bắt lại nam sinh kia, sau đó đấm một quyền tàn bạo: "Ngươi điên rồi sao!"

Mà lúc này, sắc mặt Mai Hồng Vũ lại trắng bệch, toàn thân đều đang phát run không tự chủ được. Đợi sau khi khó khăn thở gấp đều đặn rồi, ánh mắt tức giận của Mai Hồng Vũ nhìn về phía nam sinh kia, lập tức biến thành cực kỳ oán độc!

Nam sinh bị đánh ngã dĩ nhiên cũng bối rối, hơn nửa ngày mới

run rẩy đứng lên, dáng vẻ thất hồn lạc phách. Cảm giác kích động này thoáng qua một cái, hắn lập tức trực tiếp rơi vào trong tư duy hỗn loạn. Cái này cũng khó trách, người thường bỗng nhiên cảm nhận được tử vong khoảng cách gần, khó tránh khỏi sẽ xuất hiện tâm lý hỏng mất ngắn ngủi. Nhưng mà năng lực chịu đựng của con người trên thực tế vẫn còn rất mạnh, sau khi hỏng mất qua đi, đối mặt không thể hiện thực không chấp nhận, loại người này vẫn sẽ khôi phục bình thường rất nhanh.

Thái Hòa vẫn đang thờ ơ lạnh nhạt, cũng đang lúc này chú ý tới ánh mắt của Mai Hồng Vũ, trong nội tâm không khỏi run lên.

Loại ánh mắt này, xuất hiện ở trên người một học sinh nhìn như rất ôn hòa, thật sự để cho người ta cảm thấy xương sống hơi phát lạnh...

"Tốt lắm, mau rời khỏi đây nhanh lên."

Trong thời gian ngắn như thế, hy sinh tổng cộng năm người bạn học, biểu lộ của Yuna thật sự không dễ coi chút nào, lúc này lại trông thấy nội loạn, giọng nói lập tức càng lạnh lẽo hơn.

Mai Hồng Vũ lập tức giật mình tỉnh lại, có hơi khẩn trương liếc nhìn Yuna, sau đó lộ ra một chút nụ cười gượng ép trên mặt: "Đi thôi ."

Người mới vừa suýt bị giết, trong nháy mắt vậy mà cũng làm có thể cười được, tâm cơ của người này rất nặng, cùng tuổi hoàn toàn khó có người nào được như vậy... Thái Hòa âm thầm than thở trong lòng một câu, xoay người kéo lại Lê Bống, đi theo đám người Yuna nhanh chóng rời khỏi căn cao ốc thương mại này.

Tạm thời rời khỏi mảng khu vực dày đặc Zombie nhất, con đường sau đó tương đối mà nói là an toàn hơn rất nhiều. Trên đường thậm chí còn ở một căn siêu thị tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục trong chốc lát, thuận tiện sưu tầm một ít thức ăn để mà bổ

sung thể lực, nếu thật sự có khả năng, tốt nhất có thể tìm ra một ít lương tồn trữ dùng làm bữa tối.

Xem xét ở trong siêu thị nội thành cũng đã trải qua nhiều lần cướp sạch, dụng cụ cắt gọt bình thường có thể dùng làm vũ khí, cùng với lương thực là thứ quan trọng nhất, đều bị đoạt sạch sẽ không còn. Mặc dù có sót đấy, nhưng thường thường ở dưới khay chứa đồ bị ngã xuống, hoặc là dính lên máu đã khô, làm cho người ta buồn nôn, thậm chí trong đó còn có hài cốt.

Chương 36: Cần Đột Phá

Nhưng hoàn cảnh sinh tồn tận thế vốn là tàn khốc, có thể tìm ra thức ăn cũng không tệ rồi, cho nên vừa tiến vào siêu thị, những người may mắn còn sống sót này vẫn lập tức bắt đầu lục lọi.

Thái Hòa thấy Yuna gác ở cửa ra vào, trong lòng cũng trầm tĩnh lại, mang theo Lê Bống đi dạo một vòng ở trong siêu thị quy mô coi như tương đối lớn này.

Bên trong siêu thị tràn ngập một cỗ mùi máu tanh nồng nặc và khí tức hôi thối, khắp nơi đều có thể chứng kiến mảnh vụn thi thể, rất nhiều nguyên vật liệu thức ăn sơ chế, ví dụ đủ loại như gạo..., đều ở trong loại hoàn cảnh dơ bẩn này mà bị biến chất hoàn toàn, cơ bản là không có cách ăn được. Nhưng mà dù xem như có thể tìm ra, đám người kia cũng không thể nhóm lửa nấu cơm ngay tại chỗ.

Sau khi tinh thần lực được tăng lên, độ nhạy cảm của Thái Hòa cũng cao lên rất nhiều. Ví dụ như dưới điều kiện thị lực giống nhau, phương thức quan sát cũng y như lúc trước, nhưng chính mình lại có thể chú ý tới rất nhiều chi tiết trước kia chỉ khẽ quét mà qua. Xác thực mà nói, mặc dù hắn không thèm để ý tới những chi tiết này như cũ, nhưng thời điểm khi những chi tiết này tiến vào trong tầm mắt hắn, cũng lập tức bị hắn nhớ kỹ.

Đây cũng chính là lý do vì sao Thái Hòa sẽ chú ý đến ánh mắt của Mai Hồng Vũ, ngay từ lúc đầu hắn cũng không thèm để ý tới kẻ nhìn như người sống sót thông thường này đấy, lúc trước bất quá cũng chỉ là tùy tiện quét mắt liếc hắn thôi...

Mà lúc này đi dạo ở bên trong siêu thị, tuy rằng không có thu

hoạch gì, nhưng Thái Hòa lại dường như cảm thấy có cái gì đó không đúng.

Thật giống như, mình đang bị người ta dòm ngó!

Nhưng vừa nhìn khắp mọi nơi, xung quanh lại hoàn toàn không có người nào... Thái Hòa cau mày, quan sát tỉ mỉ đến hoàn cảnh trong siêu thị. Thời điểm khi tiến vào căn siêu thị này, Yuna và Nguyễn Đen Vâu cũng đã lục soát một lần, phát hiện Zombies cũng đã giải quyết, theo lý thuyết hiện giờ trừ bọn họ ra, cũng không người nào trong này rồi.

Nhưng mà thật sự quá nhiều khay chứa đồ, phạm vi tầm mắt của Thái Hòa có hạn, rất khó chính thức nhìn rõ ràng toàn bộ căn siêu thị này.

Nhưng ngay khi hắn mang theo Lê Bống đi tới một loạt khay chứa đồ trong đó, toàn thân lại đột nhiên cứng ngắc xuống, ngay lập tức lộ ra vẻ vui mừng!

Ở trong phản ứng bản năng của Lê Bống, nổi lên một tia dục vọng khát vọng và công kích mãnh liệt! Điều này nói rõ ở trong căn siêu thị này, nhất định có Zombie biến dị!

Nhưng vì sao hiện giờ mới có thể cảm giác được... Trong lòng Thái Hòa lập tức xông lên một cỗ dự cảm không ổn mãnh liệt.

"A! Cứu mạng a !"

Quả nhiên, một tiếng kêu gào thê thảm lập tức vang lên, mà Thái Hòa thì là người đầu tiên, mang theo Lê Bống vọt tới phương hướng âm thanh truyền tới.

Đương nhiên hắn không phải là vì đi cứu người đấy, mà là vì Zombie biến dị!

Sau khi đi qua liên tục vài khay chứa đồ, trước mắt Thái Hòa

lập tức xuất hiện một cảnh tượng cực kỳ máu tanh. Ở trước cửa một cái kho hàng nửa mở, một người sống sót cánh tay bị kéo đứt, ruột bị móc ra, nhưng mắt vẫn trợn tròn đang hơi hơi co giật, còn có một nam sinh đang điên cuồng xông về phía mình, nhìn kỹ đúng là Lý Văn Thông .

"Cứu mạng ! Cứu mạng !"

Bình thường dù thù hận Thái Hòa thế nào, nhưng đến lúc này, Lý Văn Thông lại hết sức hoảng sợ chạy về phía Thái Hòa, tìm kiếm cứu viện.

Đồng tử Thái Hòa lại co rụt lại, cơ bản không thèm liếc Lý Văn Thông một cái, lập tức trực tiếp khống chế ổn định Lê Bống, từ bên cạnh trực tiếp bọc đánh tới.

Kẻ đi theo phía sau Lý Văn Thông đấy, vậy mà lại là một gã to xác nha! Thân thể tối thiểu cao một thước tám, toàn thân thịt béo, trong cặp mắt nhỏ màu đỏ tản ra ánh sáng hết sức điên cuồng khát máu, nhưng động tác lại rất nhanh nhẹn, lập tức vọt tới sau lưng Lý Văn Thông trong chớp mắt, bàn tay to như cái quạt mo trực tiếp huơ đến một cái, chợt nghe Lý Văn Thông kêu thảm một tiếng, bị vỗ ra xa đến tận mấy mét.

"Đkmn!"

Một người lớn sống sờ sờ như vậy, lại bị trực tiếp vỗ bay ở trước mắt mình, đối với Thái Hòa mà nói vẫn rất rung động. Nhưng mà động tác nhanh như vậy, lực lượng mạnh mẽ như vậy, khó trách có thể tách rời người sống sờ sờ ở trong chớp mắt rồi.

Tình huống vừa xem hiểu ngay, dĩ nhiên là Lý Văn Thông cùng những người sống sót kia tùy tiện mở ra cửa kho hàng đang đóng chặt, kết quả thả ra Zombie biến dị đang bị nhốt ở bên trong.

Trong mạt thế, tùy tiện mở cửa, vậy thì quả thật là muốn chết!

Nhưng mà lúc này không phải là lúc truy cứu trách nhiệm, huống chi Thái Hòa còn phải cảm ơn hai tên ngu xuẩn này.

Hai ngày nay, Lê Bống đã sớm đói khát khó nhịn rồi, đang cần phải ăn uống... Mà Thái Hòa cũng đúng lúc đến bình cảnh, nói không chừng Lê Bống vừa tiến hóa, mình cũng có thể đột phá tầng bình cảnh này, do đó càng ngày càng mạnh hơn.

Chương 37: Tăng Lên Tinh Thần Lực

Cho nên con Zombie biến dị kinh khủng này ở trong mắt Thái Hòa, không chỉ không đáng sợ, ngược lại còn hết sức thân thiết!

Nhưng đồng thời khi hai mắt sáng lên, dường như Thái Hòa cảm giác được, con Zombie biến dị này không giống với con zombie lúc trước gặp phải, dường như thực lực mạnh hơn một chút... Mạnh một chút cũng chẳng đáng lo, mấu chốt là nhất định phải mau chóng giải quyết xong!

Tiếng thét thảm của Lý Văn Thông quả thật vang vọng siêu thị, rất nhanh Yuna và Nguyễn Đen Vâu cũng nghe tiếng mà chạy tới, đến lúc đó dù xem như giết chết Zombie biến dị, cũng không cách nào móc ra chất gel trong đầu của hắn ở trước mắt bao người, đây không phải là uổng công phí sức rồi hay sao?

Mà Zombie biến dị nhìn qua một cái, đột nhiên nhào tới Thái Hòa với Lê Bống, không chút do dự nào trực tiếp vọt lên.

Nhưng chuyện làm lòng của Thái Hòa rùng mình chính là, đối tượng hắn công kích lại không phải là mình, mà là Lê Bống!

Quả nhiên, so với Zombie thông thường, đối tượng Zombie biến dị ưu tiên công kích, trên thực tế là đồng loại của mình, mà không phải người thường.

"Lại dám công kích Lê Bống, mày muốn chết!" Trông thấy con Zombie biến dị này vọt thẳng về phía Lê Bống, Thái Hòa lập tức giận lên, lập tức giảm bớt mức độ khống chế với Lê Bống đến thấp nhất, để cho Lê Bống tự chính mình phát huy. Mà chính hắn thì rút

ra một cây đao ngắn, nghiêng người bao vây xung quanh Zombie biến dị.

Vừa mới đạt được giải phóng, khí tức khủng khiếp trên người Lê Bống cũng lập tức tăng vọt, cả cặp mắt đen kia đều là cuồng bạo sát ý không che dấu chút nào! Đã bị liên lạc tinh thần ảnh hưởng, Thái Hòa cũng cảm giác tốc độ máu chảy trong thân thể nhanh hơn một chút, trong mắt của con Zombie biến dị này!

Có thể cảm giác được sức mạnh khủng khiếp từ con Zombie biến dị này, về mặt sức mạnh, đương nhiên Lê Bống còn hơi không đủ, nhưng nàng thắng ở hình thể khéo léo nhẹ nhàng, xê dịch phạm vi nhỏ càng mau lẹ hơn, tốc độ công kích cũng nhanh hơn một chút so với con Zombie biến dị này. Nhưng hoàn cảnh nơi này thật sự không có lợi, một bên là vách tường, một bên khác lại là khay chứa đồ.

Mà con Zombie biến dị mập mạp này chỉ cần huơ tay một cái, phạm vi công kích gần như lập tức vồ tới hoàn toàn Lê Bống và Thái Hòa đi vào. Điều này làm cho Thái Hòa cầm một thanh đoản đao cơ bản là không có biện pháp công kích giáp lá cà.

Trong lúc nhất thời mặc dù Lê Bống không có nguy hiểm, nhưng mà không chiếm thượng phong, thậm chí dường như còn có xu thế rơi xuống thế yếu.

Đây là bởi vì đã bị ảnh hưởng bởi liên lạc tinh thần của Thái Hòa, đấu pháp của Lê Bống không hề liều mạng giống như Zombie biến dị vậy... Mà Zombie biến dị hoàn toàn hành động theo bản năng, chỉ cần còn có một hơi thở, hắn cũng sẽ không có khả năng dừng công kích lại, hơn nữa cũng sẽ không có tồn tại loại tư tưởng phòng thủ này. Tuy rằng trên người đã bị Thái Hòa chém ra vài đạo vết thương, nhưng con Zombie biến dị này cũng hoàn toàn không có chịu ảnh hưởng!

Mà ngoài ra thân hình thịt béo ục ịt như vầy, một đao chém đi

xuống, cơ bản là không đả thương được gân cốt.

Mà lúc này đã có thể nghe thấy thanh âm bọn người Yuna chạy tới, nhất định phải tăng thêm tốc độ!

Dưới tình huống khẩn cấp, trong lòng Thái Hòa cũng bạo phát ra sự tàn nhẫn. Hắn bỏ qua sách lược công kích ở bên, ngược lại vọt thẳng đến chính diện Zombie biến dị!

Bởi như vậy, dù xem như Zombie biến dị hoàn toàn không thèm để ý hắn, cũng không thể không ra tay công kích hắn. Nhưng khi bàn tay lớn lực lượng kinh khủng của con Zombie biến dị này chộp tới phía chính mình, ánh mắt của Thái Hòa lại thay đổi thành hết sức trấn tĩnh trong nháy mắt.

Trong nháy mắt này, khi sống chết trước mắt này, lực ý chí Thái Hòa dựa vào trong khoảng thời gian này bồi dưỡng được, cố gắng hết sức khắc chế sợ hãi của nội tâm, tập trung hoàn toàn chú ý đến đoàn ánh sáng tinh thần của Zombie biến dị!

"Ong!"

Một loại cảm giác cực kỳ khó chịu lập tức xông lên trong đầu Thái Hòa, trong ngực khó chịu giống như là sắp phun ra một ngụm máu tươi vậy, đầu thì lại choáng váng từng trận.

Cùng lúc điều khiển hai con Zombie biến dị, đích xác là một khiêu chiến hoàn toàn mới, bởi vì Zombie biến dị không giống với Zombie bình thường, bản năng của bọn nó mãnh liệt hơn, thời gian khống chế cũng sẽ sinh ra trùng kích tinh thần vào Thái Hòa!

Hai con Zombie biến dị còn lại đều đang trong quá trình giao thủ!

Không phải là ta chết chính là ngươi vong! Vẻ nhẫn tâm vừa nổi lên, Thái Hòa lại thật sự kiên trì chịu đựng được!

Mà trong thời gian ngắn ngủi không phẩy mấy giây, ở trong cảm giác của Thái Hòa, lại giống như qua một ngày dài dằng dặc vậy. Nhưng dù vậy, khi cảm giác được mình đã khống chế được Zombie biến dị, Thái Hòa lập tức muốn cất tiếng cười to!

Không nghĩ tới dưới loại tình huống này, mình cũng có thể thành công, tinh thần lực tăng cường lên, quả nhiên làm thực lực của chính mình tăng lên rất nhiều.

Chương 38: Được Yuna Tán Thành

Nhưng mà hưng phấn thì hưng phấn, khi con Zombie biến dị này vừa mới bị khống chế được, Lê Bống đã vòng quanh phía sau hắn lập tức ra tay móc ra chất gel trong đầu của hắn như thiểm điện. Khi thi thể quái vật lớn này ầm ầm ngã xuống, Thái Hòa cũng đã nhận lấy chất gel từ trong tay Lê Bống, kích động bỏ vào trong ngực.

Nhưng chiến đấu vừa kết thúc, Thái Hòa lại bỗng nhiên cảm giác trong đầu choáng váng, một chất lỏng vệt ấm áp lập tức chảy ra từ trong lỗ mũi.

Mà lúc này Yuna và đám người Nguyễn Đen Vâu vừa vặn đuổi tới, vừa vặn nhìn thấy cảnh tượng thi thể ngã xuống, máu mũi Thái Hòa phún ra.

"Không có sao chứ!" Yuna lộ ra vẻ mặt lo lắng hỏi, mà Nguyễn Đen Vâu thì trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cảnh tượng này trước mắt.

"Còn may." Loại chuyện nhỏ nhặt như chảy máu mũi thì tính là gì, có thể khống chế thành công hai con Zombies biến dị, thành quả này đối với Thái Hòa mà nói chính là một lần đột phá! Hắn có thể cảm giác được một cách rõ ràng, lực chiến đấu của mình mặc dù không có tiến hóa lên theo, nhưng tinh thần lực đã hoàn toàn đột phá một tầng màng mỏng!

Không phải tiến hóa dựa vào Lê Bống, mà là dựa vào cố gắng cùng liều mạng của mình đổi lấy! Loại cảm giác thành tựu này, làm sao Thái Hòa có thể không mừng lớn.

Thấy Thái Hòa đúng là không có gì đáng ngại, ánh mắt của Yuna lập tức chuyển hướng về phía hai người trên đất.

Người bị trực tiếp xét đôi thì chết chắc không cần phải nói, lại không nghĩ tới mạng của Lý Văn Thông vậy mà thật lớn, trên lưng hắn bị xé mở một đường vết thương kinh khủng, nhưng mà cũng không có đả thương tới nội tạng. Thời điểm khi Nguyễn Đen Vâu đưa hắn đến đây, ý thức hắn vẫn thanh tỉnh.

"A ..." Lý Văn Thông kêu lên từng tiếng rên, nhưng mà lại không có bao nhiêu người chú ý hắn.

Bất luận là bộ thi thể Zombie khủng khiếp trên đất, hay là người đang thở dốc hồng hộc chảy máu mũi kia, cũng càng đáng giá để cho người ta chú ý hơn so với Lý Văn Thông.

Chỉ có Nguyễn Đen Vâu nhanh chóng móc ra băng vải và thuốc cầm máu, bắt đầu giúp Lý Văn Thông xử lý miệng vết thương, nhưng đồng thời vừa rên, ánh mắt cực kỳ thù hận của Lý Văn Thông, vẫn luôn lặng lẽ khóa chặt ở trên người Thái Hòa.

Vì sao vậy! Vì sao không cứu hắn! Thái Hòa hoàn toàn có thể vào giờ phút ấy cứu hắn!

Trong nội tâm Lý Văn Thông tràn đầy thù hận tận xương, nhưng con Zombie biến dị này chết đi, lại làm cho Lý Văn Thông biết rõ, dù hận thế nào, hắn cũng không dám trêu chọc Thái Hòa!

"Hắn sắp chết."

Yuna đi tới người bạn bị xé toạc ở trước mặt, nhỏ giọng nói.

Nhưng hắn vẫn đang run rẩy, đang hô hấp như cũ, thậm chí trong hai mắt u tối còn lộ ra một chút ánh mắt khẩn cầu.

Dù là đến khi này, cũng không còn người nào muốn chết đi như thế. Từ trong ánh mắt của hắn không khó nhìn ra, hắn còn

muốn tiếp tục sống, còn chưa muốn chết. Mặc dù, ở dưới tình huống thống khổ như vậy...

Nhưng khi ánh đao bỗng nhiên xẹt qua trước mắt, ánh sáng trong mắt của hắn rất nhanh đã phai nhạt xuống từng chút một, trong hai mắt trợn to, còn giữ lại hình ảnh Yuna vung đao.

"A!"

Một người nữ sinh lập tức che miệng kêu lên, mà Thái Hòa thì lộ ra vẻ tán thưởng.

Đối mặt ánh mắt hỏi thăm của mọi người, Yuna lộ ra ánh mắt bi thống chậm rãi thu lại trường đao, nhỏ giọng nói: "Kéo càng lâu, chịu khổ càng nhiều."

Thật không khó để có cách suy nghĩ này, nhưng có thể hung ác quyết tâm ra tay, thì không phải người bình thường có thể làm được được rồi.

"Con này rõ ràng chính là Zombie biến dị, ngươi lại có thể giải quyết chết nhanh như vậy..." Ngược lại Yuna đưa ánh mắt về phía Thái Hòa, biểu lộ phức tạp nói ra.

Thái Hòa giật giật khóe miệng, vừa lau máu mũi vừa nói: "Đừng nhìn ta như vậy, ta không phải là đã giải quyết rồi sao."

"Hắn còn ổn đó chứ?" Yuna cũng đang nhìn sâu Thái Hòa một cái, sau đó liền đi hỏi Nguyễn Đen Vâu và Lý Văn Thông.

Lúc này Nguyễn Đen Vâu xử lý miệng vết thương đã sắp đến hồi kết thúc, từ động tác thuần thục của hắn không khó nhìn ra, ngược lại phương diện này hắn rất lành nghề đấy. Nhưng mà từ một góc độ khác mà nói, quả thật hắn là một bảo mẫu toàn năng.

Thấy Thái Hòa cũng đi tới khu vực xung quanh, Lý Văn Thông cắn môi, tựa đầu thấp xuống, không cho Thái Hòa trông thấy vẻ

ngoan độc trong mắt mình.

"Máu đã dừng lại..." mặc dù tuy nói là đã dừng lại, nhưng sắc mặt của Nguyễn Đen Vâu của lại rõ ràng hết sức khó coi, chỉ bất quá khi trước mặt Lý Văn Thông, dường như có hơi không muốn nói thẳng thôi.

"Yuna, ngươi qua đây."

Nguyễn Đen Vâu thu dọn vật phẩm cấp cứu một chút, lại đỡ Lý Văn Thông đến bên tường ngồi xuống, lúc này mới đi về phía Yuna, nhỏ giọng nói.

Mà ở một bên Thái Hòa cũng là nghe được rõ ràng rành mạch, không đợi hắn mở miệng, Yuna lập tức kéo hắn một cái: "Ngươi cũng tới đi."

Hành động này tuy nhỏ, nhưng tương đương với chấp nhận vị trí lão đại của Thái Hòa ở trong team nhỏ này, cũng là một loại tán thành của Yuna với thực lực hắn. Phỏng chừng từ giây phút khi trông thấy thi thể Zombie biến dị kia trở đi, cô bé này cũng có được nhận thức rõ ràng với Thái Hòa.

Chương 39: Hết Tình Hết Nghĩa

Sau khi Nguyễn Đen Vâu mang theo bọn họ vây quanh một khay chứa đồ, lúc này mới nhỏ giọng nói: "Lý Văn Thông chắc hẳn là không xong ..."

"Ta biết ." Yuna mím môi, đáp .

Mà Thái Hòa thì là nhướn lên lông mày, không tự giác nhìn thoáng qua Lê Bống bên người.

Virus là biết lây nhiễm đấy, bệnh dịch bộc phát quy mô lớn lúc trước có khả năng là do lây truyền từ không khí, nhưng từ sau khi bộc phát, sẽ không có người sống sót bởi vậy mà bị biến dị. Nhưng mà việc này cũng không khó lý giải, Virus là sẽ tiến hóa biến dị, điểm này từ trong biến hóa của Lê Bống đã thể hiện được vô cùng tinh tế. Virus bây giờ, rất có thể là lây nhiễm thông qua máu đấy.

Hơn nữa bởi vì có rất ít người sau khi bị Zombie công kích, còn có thể kéo thân thể bị thương mà chạy mất, cho nên bởi vậy cơ hội sinh ra Zombie gần như không có, cho dù có, cũng sẽ không có người nào biết.

Cho nên hiện giờ bọn người Nguyễn Đen Vâu gặp phải một nan đề rồi. Lý Văn Thông có thể biến dị hay không. Là hiện giờ lập tức tiêu diệt hắn, hay là quan sát một thời gian ngắn rồi nói sau. Nếu bị thương vào tay chân, lập tức chém nói không chừng có thể nhặt về một cái mạng, nhưng bị thương ở phía sau lưng, trên tay của con Zombie biến dị này lại dính đầy máu tươi, phỏng chừng móng tay đều là Virus, như thế nào cũng không kịp xử lý.

Đương nhiên dựa theo nhận định của Thái Hòa, dứt khoát một đao chém sạch sẽ, kế tiếp bọn họ còn muốn chạy tới Trung Học Sài

Thành, nào có sức lực chăm sóc một người bệnh. Còn phải phân tâm trông giữ hắn, việc này không chỉ là một vướng víu, còn là một quả bom hẹn giờ bất định!

Nhưng mà chuyện này còn phải xem quyết định của hai người Yuna, nhưng trong nội tâm Thái Hòa đã âm thầm tính toán, nếu như bọn họ quyết định lưu lại Lý Văn Thông, chính mình khẳng định không thể tiếp tục lội vào vũng nước đục này rồi. Nơi này cách Trung Học Sài Thành cũng không coi là xa xôi rồi, chính mình mang theo Lê Bống, nói không chừng có thể nhanh đến hơn, đến lúc đó sưu tầm được càng nhiều Zombie biến dị hơn, cũng có thể đẩy nhanh tiến trình khôi phục lý trí cho Lê Bống hơn.

Nói cho cùng, mặc dù hai người hắn và Yuna thành lập một chút giao tình, nhưng còn không đến mức ảnh hưởng lực phán đoán của hắn. Mà dù cho có đứng ra giúp đỡ, cũng phải ở tình huống Thái Hòa có nắm chắc vẹn toàn dưới mới đưa ra quyết định.

Đại khái là nhìn ra ánh mắt Thái Hòa không tốt, Nguyễn Đen Vâu ngập ngừng môi dưới, thử hỏi thăm một chút: "Nếu như mang theo hắn..."

"Đừng choáng váng, làm sao có thể mang theo hắn, ngươi không thấy đều không người nào chịu tới gần hắn sao?" Mặc dù Yuna là con gái, nhưng chính xác rất có sức quyết đoán, nghe vậy lập tức cười khổ một tiếng, nói ra .

Xác thực, Lý Văn Thông vừa mới kêu to ra tiếng "Ui ui", nhưng ngoại trừ Nguyễn Đen Vâu băng bó miệng vết thương cho hắn ra, những người còn lại không chỉ không tới gần hắn, ngược lại đứng ở chỗ rất xa, sợ xảy ra tiếp xúc với hắn.

"Vậy làm sao bây giờ... Chẳng lẽ hiện giờ lại giết hắn chứ? Hiện giờ hắn... Còn là một người sống ý thức rõ ràng a..."

"Cho hắn một chút thức ăn, để hắn ở tại chỗ này đi, nếu như khi chúng ta trở lại, hắn còn sống , hơn nữa không có biến dị, như vậy thì chúng ta mang theo hắn!"

Rất nhanh Yuna đưa ra quyết định, hơn nữa đây thật là một phương pháp xử lý tốt nhất.

Hèy... trong nội tâm Thái Hòa âm thầm thở dài, như các ngươi lăn qua lăn lại, nhưng mà đối phương chưa chắc đã cảm kích, còn phải tiễn đưa thức ăn...

Nhưng mà dù sao chuyện này cũng hơn mang theo một báo ca còn tốt hơn nhiều lắm, bởi vậy sau khi Yuna nhìn về phía mình, Thái Hòa cũng gật gật đầu không sao cả.

Quả nhiên ngay lúc này, khi Yuna và Nguyễn Đen Vâu nói quyết định cho Lý Văn Thông, nét mặt của hắn có thể nói thay đổi cực kỳ khó coi trong nháy mắt, trong ánh mắt ngoại trừ tuyệt vọng sâu đậm, còn có oán hận cực độ!

Vốn là Lý Văn Thông còn muốn giãy dụa, khi nhìn đến biểu lộ của người chung quanh, trong nháy mắt cảm giác lạnh từ đầu tới chân!

Không ai có dị nghị đối với chuyện này, không ai quan tâm sống chết của hắn!

"Được...Các ngươi rất tốt..." Hắn cố rặn ra từ trong cổ họng mấy chữ tối nghĩa này, Lý Văn Thông cười lạnh nhận lấy thức ăn Nguyễn Đen Vâu đưa tới, lập tức ngậm miệng lại không nói thêm gì nữa. Mặc dù như thế, thân thể của hắn vẫn là đang run rẩy không ngừng, môi cũng run rẩy không ngừng.

Sợ hãi, hận ý, làm ánh mắt Lý Văn Thông lúc này thay đổi thành hết sức phức tạp, gần như tất cả mọi người không dám nhìn tới ánh mắt của hắn.

"Ta đưa ngươi đến trong phòng làm việc bên kia đi, ngươi yên tâm, chúng ta sẽ trở lại đón ngươi." Nguyễn Đen Vâu có hơi áy náy nói. Để lại hắn ở văn phòng, tóm lại không đến mức làm những Zombies bị mùi máu tươi thu hút đến xé xác ăn rồi, vậy cũng đã là hết tình hết nghĩa.

Chương 40: Chia Tay Tổ Đội

Lý Văn Thông đối với chuyện này chỉ là hờ hững gật gật đầu, đợi lúc Nguyễn Đen Vâu an trí hắn xong, lại đóng cửa phòng đi ra, tất cả mọi người vẫn đều một bộ dạng trầm mặc không nói.

So với giải thoát giúp người chịu khổ trọng thương, loại cảm thụ bỏ lại bạn bè này, phỏng chừng càng khó chịu hơn, tuy rằng chẳng qua là tạm thời...

Nhưng nói thật, trong nội tâm Thái Hòa cũng không có loại quấn quýt này. Cùng lúc hắn vốn là chán ghét Lý Văn Thông, về phương diện khác, hắn cũng không cảm thấy đám người Yuna làm như vậy có cái gì không đúng. Ngược lại là Lý Văn Thông, lại hy vọng một nhóm người này hy sinh vì một mình hắn, đây mới là tâm tính ích ký tự tư!

Nhưng mà chẳng biết tại sao, ngược lại Thái Hòa ẩn ẩn có hơi chờ mong, bị Zombie lây nhiễm, hơn nữa là bị Zombie biến dị đả thương, Lý Văn Thông có thể biến dị hay không đây?

Một lần nghỉ ngơi và hồi phục lại tổn thất hai người bạn, quả thật tỷ số thương vong này cao đến thần kỳ. Cũng không người nào chịu đồng ý ở nơi này lâu thêm, đều thúc giục mau chóng rời đi.

Cũng may Mai Hồng Vũ cũng tìm được một ít thức ăn, mặc dù Nguyễn Đen Vâu chia một ít thức ăn trong tay cho Lý Văn Thông, cũng đủ tiêu hao của bọn họ hôm nay. Nguyên nhân chủ yếu nhất trong đó, chính là bởi vì hiện giờ ngoại trừ Thái Hòa và Lê Bống, cùng với Lý Văn Thông tạm thời bị bỏ lại ra , bọn họ chỉ còn lại có năm người.

Một tên nữ sinh , con mắt Nam Mai Hồng Vũ , cái kia suýt nữa làm thịt Mai Hồng Vũ nam sinh , còn có Yuna cùng Nguyễn Đen Vâu hai người .

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa cảm thấy, bạn bè chết nhiều như vậy, ánh mắt của Mai Hồng Vũ lại có vẻ rất nhẹ nhàng, tuy rằng biểu lộ rất khó chịu, nhưng thấy thế nào cũng có gì đó khác thường.

Được rồi, dù sao cũng không liên quan bản thân, những người này nói đến dũng khí cũng không có dũng khí, nói sức chiến đấu cũng không có sức chiến đấu, hết lần này tới lần khác lại đều sợ chết hơn so với người khác, vậy mà trong bụng đều là cong cong cuốn cuốn, trong đầu đều là mưu mô tính kế.

Nhưng mà số người một ít đi, quả nhiên tốc độ đi tới của bọn họ cũng đã xảy ra bay vọt về chất.

Không cố gắng coi sóc những người này, đương nhiên bọn họ sẽ học theo Mai Hồng Vũ, theo sát Yuna và Nguyễn Đen Vâu. Bởi như vậy, ngoại trừ tăng lên tốc độ, hệ số an toàn cũng gia tăng thật lớn, mãi cho đến khi trông thấy tòa nhà Trung Học Sài Thành, đều không có tái xuất hiện qua bất luận thương vong gì.

“Phía trước chính là Trung Học Sài Thành rồi.” Yuna chém một đao bay Zombie trước mặt, quay đầu lại nói với mọi người. Mặc dù hôm nay đã trải qua rất nhiều chuyện, nhưng mà lúc này cuối cùng đã tới nơi này, nét mặt của nàng cũng có vẻ hơi kích động.

Nhưng Thái Hòa lại hơi hơi nhíu mày, từ Lê Bống truyền tới dục vọng chiến đấu mãnh liệt cũng không khó đoán ra, quả nhiên trường học này trong giống như chính mình dự tính, có tồn tại Zombie biến dị, nói không chừng số lượng cũng không ít, dường như không chỉ 1 con.

Muốn sinh tồn ở trong môi trường này, có thể đoán được độ

khó khăn to lớn đến mức nào, phỏng chừng đám người Yuna phải đi một chuyến tay không rồi.

Nhưng mà chuyện làm Thái Hòa có hơi ngoài ý muốn là, cửa ra vào lại không chật ních Zombies giống như hắn suy nghĩ, ngược lại là trống trãi trơ trọi đấy. Ngoại trừ mấy con Zombie rõ ràng từ nơi khác lắc lư tới, thì không có bất kỳ uy hiếp gì.

Thấy Thái Hòa lộ ra vẻ mặt khó hiểu, Nguyễn Đen Vâu ở bên nhỏ giọng nói: "Thời điểm khi tai nạn vừa mới bộc phát, rất nhiều người đều chạy đi. . . Nhưng đám bạn bè chúng ta thì ở lại, mãi cho đến khi cơn bạo loạn đã qua rồi, cố gắng đưa ra một đám người đi ra ngoài tìm điểm dừng chân. Số lượng Zombie trong trường học, cũng không ít, nhưng mà cẩn thận một chút, vẫn không có vấn đề đấy."

Nghe hắn nói như vậy, Thái Hòa lập tức lộ ra thần sắc hiểu rõ. Đã rất nhiều người trốn ra bên ngoài, dù xem như cửa ra vào có Zombie phỏng chừng cũng bị dẫn đi. Nhưng mà như loại trường học nội trú này, bên trong tất nhiên là một cái ổ Zombies cỡ lớn, chuyện này không cần Nguyễn Đen Vâu nói cũng có thể nghĩ đến.

Còn chuyện vì sao những Zombies kia không rời khỏi trường học . . . Trên thực tế ở dưới tình huống không có xuất hiện con mồi, Zombie đều ở vào một trạng thái lắc lư phê cần, hơn nữa trường học cũng cơ bản ở trong trạng thái đóng kín, chỉ có một cửa chính đi thông bên ngoài, lại có rất nhiều tòa nhà tồn tại trong đó. Trừ phi xuất hiện người may mắn còn sống, dẫn đi những Zombie này, nếu không bọn họ sẽ vẫn mãi lắc lư phê pha ở nơi này.

Nhưng mà đói bụng thì làm sao bây giờ. Tàn sát lẫn nhau! Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao Thái Hòa kết luận trong trường học tất nhiên có Zombie biến dị.

Có lẽ lúc đám người Nguyễn Đen Vâu rời đi còn chưa có

Zombie biến dị, nhưng hiện giờ trôi qua nhiều ngày rồi, lại tăng thêm phản ứng của Lê Bống, làm Thái Hòa hoàn toàn có thể khẳng định suy đoán của mình.

“Đợi một chút.” Vào xong cửa lớn, Thái Hòa lập tức gọi lại đám người Yuna, “Ước định của chúng ta là đến lớn cửa ra vào , cho nên hiện giờ nên tách ra đi.”

Vẻ mặt của Yuna lập tức trở nên hơi phức tạp, mà trong mắt Nguyễn Đen Vâu cũng tỏ ra vẻ không muốn. Mặc dù tổ đội không lâu, nhưng ngoại trừ Thái Hòa đã cứu bọn họ ra, còn cùng với bọn họ cùng nhau sóng vai chiến đấu qua, lúc này khó tránh khỏi có hơi không nỡ.

“Cảm ơn các bạn !” Yuna nhẹ nhàng cắn môi một cái, nói ra.

Chương 41: Săn Zombie

Thái Hòa nhìn nàng một cái, gật nhẹ đầu: "Ừ, nhưng mà nói không chừng còn có thể gặp lại, bởi vì ta cũng có chút chuyện ở trong trường học này."

Điều này làm cho Yuna và Nguyễn Đen Vâu đều hơi kinh ngạc, nhưng mà xem qua Thái Hòa cũng không muốn nói tỉ mỉ, cũng không tiện hỏi nhiều. Lúc chia tay, theo dự tính lúc đầu là Nguyễn Đen Vâu chia ra một ít đồ ăn không nhiều cho Thái Hòa: "Các bạn cầm đi đi, dọc theo con đường này cảm ơn sự giúp đỡ của hai bạn."

Nếu không có hỗ trợ của Thái Hòa và Lê Bống, phỏng chừng sẽ cả đoàn bị diệt cũng khó nói, ít nhất giai đoạn phải vượt qua bệnh viện Quốc Tế Nam Sài Gòn trước kia, cũng sẽ cực kỳ gian nan.

Nhưng Thái Hòa cũng không có nhận lấy, mà là mỉm cười lắc đầu, tỏ vẻ chính mình không cần.

Nguyễn Đen Vâu còn muốn cố gắng nhét vào balô Thái Hòa, Mai Hồng Vũ lại không hề nao núng mà kéo hắn lại, vừa cười vừa nói: "Hòa Ca lợi hại như vậy, làm sao có thể cần lấy lương thực của chúng ta, đúng không. Đã anh ấy không lấy, coi như thôi đi."

Thấy thái độ của Thái Hòa kiên quyết, Nguyễn Đen Vâu đành phải hậm hực bỏ qua chuyện này.

Hai bên vừa chia tay, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống chạy về phía một căn lầu khoảng cách cửa chính không xa.

Dùng thân thủ của Yuna, ở trong loại hoàn cảnh hết sức quen thuộc này, tự bảo vệ mình chắc là không có vấn đề gì, bởi vậy

Thái Hòa cũng không lo lắng, huống chi nhìn phong cách làm việc của bọn họ, nhất định không có khả năng muốn sống cùng với hắn. Trong thời gian ngắn muốn che dấu thân phận Lê Bống không khó, nhưng một lúc sau tất nhiên sẽ lộ ra.

Vừa vào trong căn lầu, đã nhìn thấy cửa thang máy đóng chặt, điều này làm cho Thái Hòa lập tức cảm thấy mừng rỡ một trận. Đã trạng thái khép kín như vậy, nhất định trên lầu sẽ có Zombie biến dị!

Lối đi an toàn, cũng không khó tìm thang lầu bảo hiểm, chỉ cần đẩy ra cánh cửa phòng cách đó không xa là được. Nhưng vừa vào cửa xong, Thái Hòa cũng cảm giác được bản năng cuồng bạo trong Lê Bống, mà cùng lúc đó, một tiếng vang nặng nề cũng truyền ra từ sau cửa.

Thoáng chốc ánh mắt của Thái Hòa phát sáng lên, xem ra ở phía sau cửa này, lại có 1 con Zombie biến dị!

Mặc dù Zombie biến dị công kích rất mạnh, nhưng dù sao không có trí lực, không biết mở chốt cửa xoay, mà tuy rằng chỗ nối tiếp giữa cánh cửa phòng và vách tường xuất hiện rất nhiều kẽ hở, nhưng muốn lập tức phá ra vẫn rất khó khăn.

Thái Hòa xuyên thấu qua khe hở đi đến xem xét bên trong, trông thấy Zombie biến dị, mơ hồ phía sau cửa là một gã thanh niên còn trẻ trung, mà ngoại trừ hắn ra ra, cũng không có Zombie biến dị khác.

Chỉ có một con là tốt rồi. . . Khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một tia nhe răng cười, nắm lại chốt cửa , đồng thời hươ lên đao ngắn bên người, mà Lê Bống cũng nghiêng người đứng ở cạnh cửa.

“Răng rắc” một tiếng, cửa vừa mới bị mở ra, một nguồn sức mạnh lập tức va chạm vào, cũng may Thái Hòa đã sớm chuẩn bị, trực tiếp chợt lách người là trốn được.

Zombie biến dị lập tức lao ra, nhưng vừa mới thò đầu ra, đao ngắn trong tay Thái Hòa lập tức bổ xuống .

Nhưng mà tốc độ phản ứng của con Zombie biến dị này mau kinh người, đoản đao Thái Hòa, dùng sức kéo một cái về phía của mình. Thái Hòa lập tức mất đi cân đối, mà trong nháy mắt khi hắn đang đi bộ, tay kia của Zombie biến dị đã mò về phía lồng ngực của hắn.

Nhưng mà ngay giờ phút mấu chốt này, Thái Hòa cũng sẽ không đưa tay chịu trói, gần như trong nháy mắt hắn cũng đã khống chế được con Zombie biến dị này, cho dù rất sẽ mau chóng đạt tới cực hạn, nhưng vẫn cũ thừa dịp trong nháy mắt ngắn ngủi này đoạt lại đoản đao của chính mình, cùng lúc đó còn dùng sức đâm về phía Zombie biến dị, Lê Bống cũng trực tiếp huơ tay chộp tới cánh tay của Zombie biến dị, dùng sức vặn gãy xuống.

Nhưng con Zombie biến dị này đúng là có gì đó không đúng, không chỉ có phản ứng nhanh hơn, đối với sức phản kháng với khả năng điều khiển con rối zombie cũng càng mạnh hơn.

Trong Cuộc chiến sinh tử, Thái Hòa cũng không thể không tiến hành nếm thử lần thứ hai, nhưng mắt thấy một cánh tay của Zombie biến dị bị chặt đứt, đao ngắn của chính mình cũng đâm về phía đối phương, chắc hẳn chiến đấu cũng sẽ kết thúc. . .

Nhưng mà chuyện làm cho Thái Hòa hoàn toàn không có nghĩ tới là, con Zombie biến dị thanh niên này thời điểm khi cánh tay bị kéo đứt, lại vẫn có thể tiếp tục chống cự. Hắn cũng không muốn tránh né, mà là bay thẳng đến Thái Hòa đánh tới.

Khoảng cách gần như thế, chỉ nghe truyền đến âm thanh mũi đao vào thịt, thời điểm khi Zombie biến dị muốn bị trúng đao, cũng hoàn toàn tới gần Thái Hòa, một tay sắc bén như đao, cứng rắn như sắt, cũng chộp tới cổ của Thái Hòa. . .

Ngay giờ phút mấu chốt, vẻ mặt của Thái Hòa vẫn không có bối rối, mà Lê Bống thì ra tay trong nháy mắt, bắt lại cánh tay này, "Răng rắc" một tiếng lần nữa.

Chương 42: Săn Zombie

Cũng may sau khi máu tươi văng ra, Thái Hòa đã rút ra đoản đao trốn được qua một bên, nếu không khẳng định bị phun mặt mũi tràn đầy đầy máu.

“Thiếu một chút . . .” lúc này Thái Hòa mới cảm giác được có hơi quá sức, con Zombie biến dị này hoàn toàn không giống với con trong siêu thị, chiến Đấu Lực đều so với trước kia gặp phải Zombie biến dị mạnh hơn. Chuyện này cũng không khó lý giải, nội thành nhiều người hơn, chắc hẳn lúc ấy Zombie bị nhốt cùng với bọn họ cũng nhiều hơn.

Ăn hết càng nhiều chất gel trong đầu, trình độ tiến hóa của Zombie biến dị cũng càng cao, lực chiến đấu cũng lại càng mạnh.

Sau khi Lê Bống móc ra chất gel trong đầu con Zombie biến dị này, Thái Hòa cũng lập tức nhận lấy, đồng thời lấy ra chất gel lấy được lúc trước sau khi thử so sánh một chút.

Hai miếng chất gel này đều là tới từ ở Zombie biến dị đấy, nhưng ánh sáng màu lại có điểm khác biệt với chất gel lúc trước kia gặp qua. Càng đỏ hồng hơn, vừa đặt ở chóp mũi ngửi, mùi vị cũng càng gay mũi hơn. Điều này nói rõ Virus trong đầu của hai con Zombie biến dị này càng thuần túy hơn, ổ bệnh ngưng kết đi ra cũng từ đó mà xảy ra thay đổi.

Quả nhiên đi vào khu trung tâm thành phố quyết định là không có sai, chỉ có khu vực Zombie hết sức dày đặc, mới có càng nhiều Zombie biến dị mạnh hơn!

Sau khi Thái Hòa cất vào chất gel lại dẫn Lê Bống dọc theo cầu thang chạy lên lầu. Trong căn lầu đóng kín giống như vậy, tuyệt

đối không chỉ có một con kia Zombie biến dị. Mà khi đi săn Zombie biến dị mặc dù có nguy hiểm, nhưng cùng thu hoạch so sánh với nguy hiểm, chút nguy hiểm ấy không đáng kể chút nào.

Ở trong mạt thế, người không dám liều mạng, dù xem như có thể miễn cưỡng sống sót, cũng nhất định không thể nào có cuộc sống gì tốt. Chuyện này, Thái Hòa thấy thực tế rất rõ ràng. Sau khi Lê Bống tiến hóa, nhất định cũng có những Zombies biến dị khác đang tiến hóa nhanh chóng, mà đám Zombie biến dị cuối cùng sẽ tiến hóa thành bộ dạng gì nữa, không ai nói trước được.

Nhưng mà có có thể khẳng định một chuyện, mức độ tiến hóa càng cao, thực lực của Zombie biến dị cũng sẽ càng ngày càng mạnh! Nếu như mình không muốn phát triển, chỉ cầu yên ổn, không chỉ có thể làm chính mình càng ngày càng yếu thế, còn có thể liên lụy Lê Bống! Phải biết rằng, mục tiêu công kích ưu tiên của Zombie biến dị, chính là đồng loại của bọn nó!

Bây giờ Lê Bống ở dưới điều khiển của chính mình, bất luận khi nào nàng có thể khôi phục lý trí, mình cũng nhất định phải suy nghĩ cho nàng.

Mạo hiểm tính là gì. Thừa dịp trước khi còn chưa có gặp gỡ Zombie biến dị mạnh hơn, cố gắng hết sức mà nâng cao thực lực của mình và Lê Bống, mới là chuyện quan trọng nhất trước mắt!

Sự thật chứng minh quả nhiên là suy đoán của Thái Hòa không sai. Mấy căn phòng học tốt hơn trong lầu khoa giáo đều bị người ta trong lúc chạy trốn mà đóng lại, mà Zombie bị nhốt ở trong ngoại trừ tự giết lẫn nhau ra, cơ bản là không có con đường khác. Nhưng mà chuyện làm Thái Hòa có hơi ngoài ý muốn là, một căn phòng trong đó trên lầu hai, lại cũng không có vì vậy mà sinh ra Zombie biến dị, ngược lại đều chết hết sạch sẻ. Một phát hiện quan trọng như thế, nhưng sau khi hắn quan sát cẩn thận trong chốc lát, lập tức phát hiện ra nguyên nhân.

Cũng không phải là không có, mà là con Zombie biến dị này đi ra ngoài thông qua cửa sổ bể tan tành...

Trong lúc nhất thời Thái Hòa không khỏi có hơi bận tâm Yuna, xuất hiện loại tình huống này, nói rõ ít nhất có 1 con Zombie biến dị trở lên đang lắc lư ở trong sân trường, nói không chừng sẽ gặp phải bọn nó...

"Dựa vào thân thủ của cô nàng kia, chắc là không có vấn đề gì đi?" Thái Hòa nhìn ra ngoài cửa sổ một cái, từ cái cửa sổ này, có thể trông thấy thao trường ở dưới, cùng với căn lầu cao phòng học cách đó không xa, còn có thể trông thấy từ xa vài tòa nhà lúc trước là ký túc xá nữ. Trung Học Sài Thành chiếm diện tích thật là lớn, nhưng hôm nay xem ra lại hết sức thê lương rách nát, khắp nơi đều là vết máu, tùy tiện là có thể thấy được Zombie đang lắc lư chậm rãi.

Nhưng mà lại hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng đám người Yuna và Đen Vâu. Sau khi lắc đầu một cái, Thái Hòa lại chuyển ý thức quay lại đến chuyện săn Zombie...

Trong thời gian gần một tiếng, Thái Hòa ở trước sau căn lầu giáo vụ cùng với phía sau lầu thí nghiệm, săn giết 6 con Zombie biến dị thực lực mạnh yếu không giống nhau. Theo tính toán của hắn hôm nay, đã sở hữu bảy khối chất gel, ngoại trừ hai khối nhìn qua màu ánh sáng hơi tối ra, năm khối khác xem ra là hết sức tinh thuần.

Người bình thường đối với một ổ bệnh độc như vậy chỉ sợ là tránh xa còn không kịp, nhưng trong ngực Thái Hòa cất đi những chất gel này, trong nội tâm lại hồi hộp.

Có những khối chất gel này, nhất định có thể tiến hành tiến hóa lần nữa! Đến lúc đó nói không chừng sức mạnh thân thể của chính mình, cũng có thể theo đó là tiến bộ lên một giai đoạn mới!

Chương 43: Bị Tập Kích

Hôm nay tinh thần lực của Thái Hòa chiếm được tiến hóa , thậm chí có thể đồng thời khống chế hai con Zombie biến dị. Zombie bình thường thì lại càng không cần phải nói, đồng thời điều khiển 4 con cũng hoàn toàn không có vấn đề. Mấu chốt nhất là, hắn có thể cảm giác được lúc chính mình điều khiển Lê Bống, không còn có này loại cảm giác ngăn cách, mà là cảm thấy Lê Bống như giống như là một bộ phận thân thể chính mình. Bởi như vậy , đương nhiên hai người phối hợp cũng lại càng hết sức ăn ý hơn .

Nhưng chuyện không được hoàn mỹ chính là, mặc dù tinh thần lực của Thái Hòa tiến hóa rồi, nhưng sức mạnh thể chất cũng không có được một lần đột phá về bản chất. Đã trải qua như vậy cho tới trưa chiến đấu , hắn cho dù không có bị mệt mỏi suy sụp , nhưng là cảm thấy toàn thân đều có chút thoát lực .

“Nếu như thân thể cũng có thể tiến hóa, cũng không còn yếu ớt đến như vậy rồi...”

Thật ra thể lực của Thái Hòa còn mạnh hơn nhiều so với người bình thường rồi, nhưng nhìn thấy bộ dạng hơi thở Lê Bống không gấp mặt không đỏ, hắn vẫn cảm thấy buồn bực không thôi.

Một tay cầm lấy cánh tay Lê Bống, vừa hít thở hồng hộc một hồi lâu, cuối cùng Thái Hòa mới cảm giác hơi khôi phục một ít. Nhưng mà ngay khi hắn ngồi thẳng lên, lại thoáng liếc nhìn cổ áo Lê Bống khoảng cách gần.

Trang phục mà Lê Bống mặc trên người, là quần áo hắn tùy tiện tìm kiếm từ trong một cửa hàng, đại khái là bởi vì biên độ động tác trong chiến đấu quá lớn, nút thắt trong quần áo bị tụt ra,

lộ ra một khe rãnh sâu hoắm. Thái Hòa vừa mới ngẩng đầu, chóp mũi vừa vặn dừng ở trước cái rãnh này, lập tức bị làn da sáng trắng nõn trơn mềm làm cho hoa mắt một trận, trong bụng cũng dâng lên một đám lửa trong nháy mắt.

Nhìn chằm chằm vào khe rãnh này một hồi lâu, thậm chí không nhịn được còn càng tiến lại càng gần, cuối cùng Thái Hòa hồi phục lại lý trí.

“Nhịn xuống! Nhịn xuống!”

Bình thường giúp Lê Bống mặc quần áo tắm rửa, đó là chuyện không có cách nào khác, nhưng mà chiếm tiện nghi dưới loại tình huống này, Thái Hòa cũng không muốn đối xử với cô gái mà chính mình thật lòng thích như vậy, dù sao đã nhìn lâu như vậy coi như đã nhìn đã mắt rồi...

Sau khi tự tay cài nút thắt giúp Lê Bống rồi, Thái Hòa lập tức dẫn Lê Bống tiếp tục đi xuống một nơi khác. Đã mất đi sức lực lớn như vậy mới trường này, đương nhiên chỉ có thể săn thêm nhiều Zombie biến dị hơn, lấy được chất gel trong đầu của bọn hắn rồi.

Nhưng mà chuyện Thái Hòa không có chú ý tới chính là, không lâu sau khi hắn đi, một cái bóng người toàn thân đẫm máu đột nhiên ra hiện tại Boulevard trước, một đôi oán độc âm tàn , nhưng mà như là hoàn toàn sung huyết vậy con mắt , nhìn chằm chặp Boulevard bên kia , những kia trọng trọng điệp điệp tòa nhà .

Trên thân thể người này quấn lấy băng vải, nhưng chuyện làm cho người ta tê dại da đầu là, phàm là làn da mắt trần có thể thấy, đều bị nát nhừ. Mà trong kẽ móng tay của hắn, tất cả đều là bùn nhão hỗn hợp máu và thịt mà thành. Đáng sợ nhất vẫn là gương mặt đó, bị cào đến nát bấy, hơi mở miệng ra, lộ ra nướu răng đỏ tươi, một đôi mắt sung huyết làm cho người ta không dám nhìn.

Tuy rằng thay đổi bộ dáng hoàn toàn, gần như đã không còn

hình người, nhưng không khó nhìn ra, người này đúng là Lý Văn Thông bị đám người Yuna để ở lại trong siêu thị.

“Khặc khặc...”

Sau khi từ trong cổ họng cố nặn ra một trận tiếng cười khàn giọng cực kỳ lạnh lẽo, đột nhiên Lý Văn Thông nhảy chồm về phía trước, rất nhanh lập tức xuyên qua khu vực sân trường, tiến vào trong những khu nhà.

Mà lúc này, Thái Hòa lại vừa mang theo Lê Bống chui vào căn lầu phòng học gần đây, hắn cũng không biết, thời điểm ngay trong khi hắn đi lên thang lầu hai, nơi cách hắn không đến 50m, Lý Văn Thông đang chạy như điên mà qua.

“Hả?”

Đột nhiên Thái Hòa cảm thấy từ Lê Bống truyền đến một chút khát vọng, bất quá hắn lập tức cũng nở một nụ cười: “Quả nhiên trong Cái building này có Zombie biến dị nha!”

Trong khi Thái Hòa và Lê Bống đang trong căn lầu phòng học tìm tòi tỉ mỉ tung tích của Zombie biến dị, ở trong một căn phòng Ký Túc Xá, mấy người Yuna cũng đang chiến đấu với 1 con Zombie biến dị.

Mà dáng người con Zombie biến dị cao gầy, hơn nữa mặt mày không hề vặn vẹo giống như Zombie bình thường, cho nên cho dù cả mặt đều là máu đen, nhưng vẫn có thể nhìn ra khuôn mặt là cô gái trẻ tuổi xinh đẹp.

Mà khi nàng kêu lên tiếng gào thét trầm thấp, bức ép Yuna lui về phía sau từng bước một, thì lại hoàn toàn không có một chút xíu cảm giác nghiêng thùng đổ nước gì nữa.

Yuna chống cự lại nữ Zombie biến dị có hơi khó khăn, nó tiến công điên cuồng, từ động tác của nàng mà nói, dĩ nhiên là cánh tay

bị đánh thương rồi, hiện giờ hoàn toàn là dựa vào lực ý chí của bản thân đang khổ cực chèo chống. Mà cách đó không xa ở sau lưng nàng, thì nằm một bộ thi thể Zombie biến dị khác.

Chương 44: Giết Nàng

Còn về phần Nguyễn Đen Vâu, thì sắc mặt uể oải, mặc dù còn đi theo bên người Yuna, thỉnh thoảng ra tay giúp nàng giảm bớt áp lực, nhưng mà có thể nhìn ra hắn cũng đã sắp đến sức cùng lực kiệt. Mà trong ba người đi theo bọn họ, cũng chỉ còn lại hai người. Một người là Mai Hồng Vũ, người nam sinh suýt nữa giết chết Mai Hồng Vũ. Nhưng mà xem nét mặt của bọn hắn, đều dường như hứng chịu nỗi sợ hãi ghê gớm.

Trên thực tế , chính xác là bọn họ nhận lấy đánh sâu vào tâm lý to lớn... sau khi tách ra với Thái Hòa, bọn họ lập tức đi một đường thẳng về phía căn nhà Ký Túc Xá này. Lúc trước khi bọn họ rời đi, những thầy cô giáo và bạn học còn ở lại lập tức trốn ở trong tòa nhà Ký Túc Xá này, mà trước khi đi đám người Yuna và Nguyễn Đen Vâu thì đều dời đến hết tất cả thức ăn bên trong siêu thị trường học. Những thức ăn này có thể chống đỡ được một khoảng thời gian không lâu, nhưng một đám người bị vây ở chỗ này thời gian dài cũng không có biện pháp nào, cho nên thêm một đám người rời đi tìm những đường ra khác là chuyện tất nhiên.

Kết quả tốt nhất đương nhiên là có thể tìm ra nhân viên cứu viện, ví dụ như quân đội, kém cỏi nhất cũng phải tìm một điểm dừng chân an toàn, miễn cho bọn họ bị vây chết tươi ở nơi này.

Nhưng mà những người chịu đồng ý đi theo Yuna kia, cũng không phải thật một lòng trả giá vì cái quần thể này, mà là cho rằng đi theo bên người Yuna an toàn hơn. Nói ra càng thẳng thắn hơn, chính là bọn họ cũng không tin tưởng Yuna sẽ trở về.

Trên thực tế đúng là Yuna không có hoàn toàn tuân thủ ước định, thời gian nàng trở về, so với thời gian nói lúc trước phải

chậm hơn vài ngày.

Đây cũng là chuyện không có biện pháp, vì phá vòng vây đi ra, rất nhiều bạn học có sức đánh một trận đều chết hết, còn dư lại đều là thân công báo. Chỉ dựa vào Yuna và Đen Vâu, cơ bản cũng không có khả năng lại xông về được, chớ nói chi là để đám người ở lại khu an toàn chạy ra đón rồi.

Dù vậy, Yuna cũng không hề từ bỏ, cho nên khi nàng phát hiện xác thực Thái Hòa rất có thực lực, hơn nữa lại lấy được "Lợi ích" từ trong nhà Lan Hương, nàng cũng lập tức không nhịn được nhờ giúp đỡ.

Nhưng đúng như suy nghĩ của Thái Hòa lúc trước, từ một phút rảo bước tiến ra khỏi trường kia trở đi, Yuna cũng đã chuẩn bị xong tâm lý. Có lẽ những người kia, đã chết rồi...

Nhưng mà chuyện nàng hoàn toàn không nghĩ tới chính là, hiện giờ ở trước mặt mình, lại chính là một cảnh tượng kinh khủng như vậy!

Trong ký túc xá vốn là chừng hơn hai mươi người, ngoại trừ bảy tám cái người sống ra, tất cả những người khác, đều đã bị gặm ăn thành bộ xương trắng...

Cảnh tượng so với lúc này càng máu tanh, không phải là Yuna chưa từng thấy, nhưng hình ảnh ép phải người ăn thịt người này, lại làm cho từ đáy lòng nàng cảm thấy buồn nôn, còn có một cảm giác lạnh lẽo sâu đậm! Mà đám người Nguyễn Đen Vâu, cũng bị sợ ngây người hoàn toàn! Thậm chí hai người trong đó, lập tức nôn ra tại chỗ.

Zombie ăn thịt người, còn có thể nói là bọn họ là quái vật, nhưng những người trước mắt này, chính là người bình thường có lý trí! Bọn họ thà rằng giết chết bạn bè, ăn hết máu thịt của bọn hắn, cũng không chịu mạo hiểm đi ra ngoài kiếm thức ăn!

Để cho chán ghét nhất Yuna chính là, trông thấy đám người Yuna xuất hiện, bọn họ lại vẫn còn mừng mừng tủi tủi ra đón chào !

Khi người giáo sư trung niên cách Yuna gần nhất mang theo nụ cười trên mặt vọt tới trước mặt nàng, nàng gần như là vô ý thức huơ thanh trường đao trong tay.

“Ọc ọc ...” Máu tươi từ trong cổ giáo sư trung niên bắn ra như suối, mà hắn thì che kín cổ, trong ánh mắt lộ ra vẻ khó có thể tin, nhìn chằm chằm gương mặt lung linh còn đang trắng bệch của Yuna, chậm rãi té xuống.

Trong nháy mắt những người khác cũng đứng hình, mà Yuna thì xoay người rời khỏi nơi này không chút do dự. Trong một giây lúc quay đầu lại kia, đột nhiên nàng nghĩ đến từ ngữ mà Thái Hòa gọi đám học sinh báo thủ này: Sâu mọt.

Lúc trước nàng từng cảm thấy Thái Hòa là người có hơi máu lạnh vô tình, nhưng giờ phút này , đột nhiên nàng cũng sinh ra cảm giác chán ghét vô cùng mãnh liệt với “Sâu mọt”.

Thực lực nhỏ yếu, cần người bảo vệ, đó cũng không phải cái tội. Nhưng cái tột không muốn phát triển, thậm chí xem loại hành vi này là đương nhiên, nguy hại của loại người này ở trong tận thế, sẽ không nhỏ hơn Zombie... Những người này, khiến cho bọn họ tự sinh tự diệt đi...

Yuna vừa rời khỏi, tuy rằng bọn người Nguyễn Đen Vâu vẫn còn trong tình trạng đứng hình, nhưng lại sinh ra cảm giác chán ghét nồng nặc và sợ hãi khi đối mặt những kẻ điên ăn thịt người này, bọn họ gần như là đồng thời quay đầu, đi theo Yuna.

Nhưng mà Yuna cũng không muốn giết chết bọn họ, lại không nghĩ tới sau khi tĩnh hồn lại, những người này lại nổi điên!

“Con tiện nhân kia!”

“Chúng ta đợi lâu như vậy, sao nàng lại có thể làm như vậy...”

“Giết nàng, giết nàng!”

Chương 45: Bị Bắt

Oán hận mãnh liệt cuồng cuộn trong tinh thần của những người này, mà xúc động giống như là Virus lây bệnh vậy, làm bọn họ mất đi một tia lý trí cuối cùng triệt để. Bọn họ điên cuồng mà lập tức xông ra ngoài, xông về Yuna...

Sau đó ở trong hành lang ký túc xác, chính là xảy ra một trận đồ sát thảm thiết. Từ phút giây bọn họ xông tới, phòng tuyến tâm lý của Yuna cũng từ đó mà sụp đổ hoàn toàn, nàng gần như là chém giết và chống cự hoàn toàn vô ý thức. Thậm chí ngay cả chính nàng cũng không có chú ý được, khi nàng thể hiện ra thực lực không cách nào địch nổi, một ít người thanh tỉnh lại lập tức xoay người chạy trốn, nhưng nàng lại hoàn toàn không có ý định buông tha cho bọn hắn, mà là nụ cười quỷ trên mặt dị lập tức xông ra ngoài, lấy tốc độ công kích cực nhanh, toàn bộ đám người bọn họ đều bị chém ở dưới đao.

Ở trong lòng Yuna lúc này, chỉ có một suy nghĩ trong đầu, chính là bọn họ đều đáng chết, loại người giống như bọn họ, không xứng sống trên đời.

Mãi cho đến khi hai con Zombie biến dị đột nhiên xuất hiện, cuối cùng mới đánh thức Yuna từ loại trạng thái gần như mất lý trí này. Rõ ràng là, hai con Zombie biến dị này là bị mùi máu tanh mãnh liệt thu hút tới, mà thực lực Yuna, cơ bản không có khả năng đồng thời chống lại hai con Zombie biến dị.

Dựa vào ưu thế hoàn cảnh phức tạp chém giết xong rồi một con Zombie biến dị trong đó, một con Zombie biến dị khác lại lao đến.

Mà lúc này ở trong tòa nhà Ký Túc Xá nơi này, ngoại trừ bảy tám bộ thi thể mới mẻ ra, những người sống còn lại, cũng chỉ có bốn người Yuna rồi. Cô bé nữ học sinh kia từ sau khi xuất hiện Zombie biến dị, đã bị xé thành mảnh nhỏ. Hiện giờ phỏng chừng ngay cả thi thể cũng không hoàn chỉnh.

Nếu như không phải là Yuna kịp thời phục hồi tinh thần lại, phỏng chừng mấy người Đen Vâu cũng phải gặp tai ương. Dựa vào sức chiến đấu của Đen Vâu, hắn còn có thể che chở những người này, giúp bọn họ không chịu đến thương tổn từ những người điên kia, nhưng muốn đối kháng Zombie biến dị, thì lại rất không có khả năng rồi.

Chém giết sạch con Zombie biến dị thứ nhất, đã tiêu hao thể lực Yuna quá lớn, tăng thêm đã gặp phải một trận biến cố như vậy, làm tình thần Yuna cũng cảm giác được mỏi mệt không chịu nổi, bởi vậy đang trong quá trình chiến đấu với con nữ Zombie biến dị này, gần như nàng hoàn toàn đang ở thế yếu.

Con nữ Zombie biến dị này không phải chỉ vừa cắn vừa đánh Yuna mà thôi, một khi có cơ hội, nàng cũng sẽ công kích người khác. Mà trong quá trình này, Mai Hồng Vũ và tên nam sinh kia cũng thỉnh thoảng rơi vào trong nguy hiểm. Nhưng hết lần này tới lần khác bọn họ không dám rời đi quá xa, sợ sẽ bị Zombie khác công kích.

Nhìn thấy con nữ Zombie biến dị này, ánh mắt của Mai Hồng Vũ hơi hơi lóe lên, cuối cùng trong nháy mắt khi Yuna bị bức lui, hắn lặng lẽ nhấc chân, đạp một cước mạnh ở trên người nam sinh đó!

“A!”

Đồng thời tiếng một tiếng thét thảm truyền tới, nam sinh này cũng bị ngã lên giữa Yuna và nữ Zombie biến dị.

“Phù!”

Hai tay nữ Zombie biến dị trực tiếp đâm xuyên bụng nam sinh, mà Yuna cũng bắt được khe hở này, đâm một đao vào trái tim Zombie biến dị.

“Hít hà ...” Đồng thời khi thở dài một hơi, trong mắt Mai Hồng Vũ cũng lóe lên một chút vẻ ngoan lệ.

Nhìn thấy cái bụng kia của nam sinh có thêm một cái lỗ thủng to, hai mắt trợn lên nhưng mà đã không có một chút tức giận, Mai Hồng Vũ cảm thấy một loại khoái cảm báo thù thật sâu. Nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên cảm thấy có hơi tê dại da đầu.

Ngẩng đầu, Yuna đang hờ hững nhìn vào hắn. Mà tiếp xúc đến ánh mắt Yuna, trong lòng Mai Hồng Vũ lập tức run lên: “Ta ...”

“Đừng nói .” Yuna khoát tay áo, cắt đứt hắn. Lúc vừa rồi tuy rằng nàng bị ép lui, nhưng thấy rõ ràng, nam sinh này không thể nào là tự nguyện xông tới, chẳng qua nếu như không có hắn, phỏng chừng ba người bọn họ sẽ chết ở nơi này.

Hành động của Mai Hồng Vũ ích kỷ mà tàn nhẫn, nhưng nàng đã không muốn nói thêm cái gì về chuyện này. Có lẽ theo góc độ nào đó mà nói, hành động của hắn cũng không có lỗi gì. Nếu như Thái Hòa ở nơi này, nói không chừng còn có thể tán thưởng động tác này chứ? Nhưng mà thực sự hắn ở đây, dù xem như hai con Zombie biến dị, hắn khẳng định cũng có thể giải quyết hết.

Yuna cảm giác sau nghĩ trong đầu mình bừa bộn, nàng mang theo Đen Vâu và Mai Hồng Vũ chậm rãi đi về phía lầu dưới ký túc xá, nhưng ở trạng thái thoáng thất thần, cơ bản là nàng không có chú ý tới, một bóng người đang ở trong bóng tối nhìn nàng chằm chặp.

“Tên họ Trần kia không ở đây, đi đâu vậy !”

“Nhưng mà được rồi, trước hết giải quyết hết các ngươi cũng không muộn...”

Ngay trong nháy mắt lúc Yuna bước xuống bậc thang, cái bóng người kia vọt ra nhanh chóng, Yuna chỉ cảm thấy một cỗ sức lực rất lớn từ sau lưng truyền đến, trong nháy mắt cả người bị đánh bay tại chỗ, rơi nặng nề vào khúc quanh thang lầu phía dưới.

Chương 46: Hắn Đã Biến Dị

Toàn thân trên Nàng rơi xuống, cảm giác giống như mệt rã cả rời vậy , nhưng kinh nghiệm chiến đấu phong phú lại làm cho nàng dưới loại tình huống này, muốn chống sàn đứng lên như cũ. Nhưng không đợi nàng đứng thẳng người, một cái bóng người toàn thân đầy máu lập tức hiện tại ra trước gót chân nàng.

“Yuna, không nghĩ tới nhanh như thế lại gặp mặt rồi vậy?”

Lý Văn Thông cắn răng nghiến lợi cười lạnh một tiếng, đồng thời lúc Yuna ra sức muốn đứng dậy, hắn đã đập một quyền vào sau ót Yuna, hơn nữa thuận tay khiêng lên Yuna đã hôn mê vào trong tay.

“Lý ... Lý Văn Thông ...”

Nguyễn Đen Vâu còn đứng ở trên bậc thang hoàn toàn bị cảnh tượng trước mắt này làm sợ ngây người, nhưng trong nháy mắt khi Yuna bị đánh ngất xỉu, hắn vẫn lập tức phục hồi lại tinh thần, vọt tới giống như nổi điên.

Nhưng mà Lý Văn Thông khiêng một người, tốc độ cũng thực sự nhanh hơn nhiều so với Nguyễn Đen Vâu đã hết sức hoàn toàn. Thời điểm khi cắt đuôi Nguyễn Đen Vâu một cách triệt để, hắn rất là khinh thường giơ lên ngón giữa với Nguyễn Đen Vâu, nói ra: “Bố mày ở ký túc xá nam sinh, gọi Thái Hòa tới cho bố mày, bằng không tao lập tức giết Yuna!”

“Lý Văn Thông ta * mịa mày!”

Nguyễn Đen Vâu tức giận đến chửi ầm lên, với tốc độ của hắn, chỉ có thể trơ mắt nhìn thấy Lý Văn Thông khiêng Yuna tiến vào ký

túc xá nam sinh. Nhưng ngay trong thời điểm khi hắn còn muốn đuổi theo, Mai Hồng Vũ lại thở hồng hộc xông lại nắm lấy cánh tay của hắn: "Đừng đi qua, ngươi muốn chết a, không thấy Lý Văn Thông hình dạng như vậy. Khẳng định hắn đã biến dị, hiện giờ không còn là con người!"

"Mịa nó ..." Nguyễn Đen Vâu lập tức mắng vài tiếng, nhưng cũng không có tiếp tục đuổi theo. Tâm lý hắn biết, Mai Hồng Vũ nói đúng, từ lực lượng và tốc độ của Lý Văn Thông vừa mới mà nói, lúc này hắn tuyệt đối không xem như là người, dù xem như không phải là Zombie, cũng đang biến dị theo hướng zombie. Dù xem như Lý Văn Thông tạm thời sẽ không giết Yuna, nhưng nếu như sau khi hắn biến dị hoàn toàn mất lý trí, Yuna cũng thật sự chết chắc rồi.

Hiện giờ chỉ còn mình và Mai Hồng Vũ, làm sao có thể đánh nhau với Lý Văn Thông bây giờ.

"Hòa Ca, Trần Thái Hòa ở nơi nào a !"

Nguyễn Đen Vâu lo lắng nhìn vài lần về phía chung quanh, trong sân trường trống rỗng, trừ thi thể Zombie bị Yuna chém giết bỏ lại ra, nào có bóng dáng người khác! Ngược lại là mấy con Zombie bị mùi máu tươi và thanh âm thu hút tới, bỗng nhiên lại xuất hiện cách đó không xa, vừa nhìn thấy hắn và Mai Hồng Vũ, cũng lập tức điên cuồng chạy vội tới.

"Đcmn!"

Loại tình huống này chỉ có thể nhanh chân chạy trốn rồi, mà đồng thời vừa chạy trối chết, trong lòng Nguyễn Đen Vâu cũng đang hô to tên Thái Hòa. Lúc hai người rời team, Thái Hòa từng nói hắn ở trong trường này có chút việc, chính là không biết hiện giờ hắn có rời đi chưa. Nếu như Thái Hòa đi rồi, phỏng chừng chính mình chỉ có thể liều chết đi cứu Yuna rồi...

Lúc này trong lòng Nguyễn Đen Vâu có trăm vạn câu mắng dcmm, sớm biết một đao làm thịt Lý Văn Thông, làm sao lại để Yuna rơi vào trong nguy hiểm! Tên nham hiểm này!

Nhưng mà dù mắng thế nào cũng không thể thay đổi thực tế, Nguyễn Đen Vâu mang theo Mai Hồng Vũ một mạch chui vào trong lầu dạy học, mới dễ dàng bỏ rơi mấy con Zombie theo tới.

Hai người bọn họ tránh ở trong một căn phòng học, ngay cả miệng cũng không dám thở mạnh, toàn thân trên giấu xuống dưới bàn đã bị mồ hôi thấm ướt triệt để.

Khó khăn đợi chung quanh an tĩnh lại , Nguyễn Đen Vâu cẩn thận từng chút một đưa đầu ra đi nhìn một cái, thấy trên hành lang đã vắng tanh không một bóng người , lúc này mới vẫy vẫy tay với Mai Hồng Vũ, chui ra ngoài từ trong phòng học.

“Làm sao bây giờ.” Mặc dù Mai Hồng Vũ liều chết đi theo Nguyễn Đen Vâu, nhưng lúc này vẫn còn cảm giác nghĩ mà sợ, tiếng nói cũng đã có hơi phát run.

Nguyễn Đen Vâu cắn răng đáp: “Còn có thể làm sao! Tìm Thái Hòa! Nhất định phải cứu ra Yuna!”

“Chuyện này...” dĩ nhiên Mai Hồng Vũ không muốn tiếp tục mạo hiểm với Nguyễn Đen Vâu, nhưng hiện giờ Nguyễn Đen Vâu chính là chỗ dựa duy nhất của hắn, bởi vậy hắn bắt đầu cân nhắc nói như thế nào thuyết phục Nguyễn Đen Vâu.

Nhưng mà chuyện làm hắn và Nguyễn Đen Vâu đều không nghĩ tới là, khi bọn họ cẩn thận từng chút một mò tới đầu bậc thang, lại không ngờ đụng phải Thái Hòa và Lê Bống đang từ trên lầu đi xuống.

“Ồ.”

Trước mắt bỗng nhiên xuất hiện hai người, đầu tiên là Thái

Hòa hết hồn, sau đó lập tức buông lỏng xuống, hơi kinh ngạc mà hỏi thăm: “Như thế nào các ngươi ở nơi này.”

Trong cái building này ngoại trừ Zombie sẽ không có người khác, hơn nữa cũng không thích hợp dùng làm chỗ tránh nạn, Yuna muốn tìm những người kia khẳng định không ở nơi này, đã như vầy tại sao lại gặp phải Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ ở nơi này.

Cũng không đợi Nguyễn Đen Vâu trả lời, Thái Hòa lập tức thấy được có điểm không đúng. Nhìn qua sắc mặt của hai người bọn họ, rất rõ ràng gặp phải chiến đấu kịch liệt, hơn nữa bộ dạng cũng không giống như gặp lại những người sống sót khác, nếu không lúc này sớm đã trông thấy Yuna rồi.

“Yuna đâu?” Trong nội tâm Thái Hòa lập tức có dự cảm không ổn.

Chương 47: Cứu Viện

Nguyễn Đen Vâu hoàn toàn không nghĩ tới lại gặp phải Thái Hòa ở nơi này, nhưng nghe được câu hỏi của Thái Hòa, hắn vẫn lập tức phản ứng lại, hết sức lo lắng nói ra: “Mau cứu Yuna, nàng bị Lý Văn Thông bắt đi!” Hắn bước thấp bước cao vọt tới trước mặt Thái Hòa, bắt lại cánh tay Thái Hòa, trong mắt mang theo vẻ chờ mong và khủng hoảng, nhìn chằm chằm Thái Hòa.

“Bắt đi. Bị Lý Văn Thông bắt đi.”

Tin tức này tới quá đột nhiên, trong lúc nhất thời Thái Hòa cảm giác có hơi khó có thể tiêu hóa hết.

“Ừ! Lý Văn Thông biến dị, nhưng dường như còn chưa có biến thành Zombie hoàn toàn, nhưng sức lực rất lớn, lực công kích cũng rất mạnh, ta không đánh lại. Yuna cũng bị hắn đánh lén! Hắn nói để ngươi đi tìm nàng, bằng không hắn sẽ giết Yuna ! Hòa Ca, van cầu ngươi...” Nguyễn Đen Vâu rất kích động, lúc nói chuyện cũng có chút hơi năng lộn xộn, nhưng tốt xấu cũng biểu đạt rõ ràng mọi chuyện. Trong quá trình này, hắn nắm chặt lấy cánh tay Thái Hòa như gấu trúc leo cây, dường như sợ Thái Hòa không chịu cứu viện.

Mà sau khi Thái Hòa nghe xong, sắc mặt cũng thoáng chốc âm trầm xuống. Thằng Lý Văn Thông này, ngoại trừ trong đầu đầy tưởng âm mưu thủ đoạn dơ bẩn ra, không nghĩ tới vậy mà còn rất hung ác.

Lý Văn Thông xuất hiện biến dị, kết quả này cũng không để cho Thái Hòa ngoài ý muốn, nhưng hắn bắt đi Yuna, còn làm ra hành động uy hiếp, nói rõ ràng hắn vẫn có lý trí đấy.

Điểm này để Thái Hòa lập tức cảm thấy cực kỳ hứng thú. Phải

biết rằng nguyện vọng lớn nhất của hắn chính là Lê Bống có thể mau chóng khôi phục lý trí, Nhưng trừ sau khi tiến hóa lần trước, sau khi Lê Bống biểu hiện ra một chút đầu mối sinh ra ý thức của chính mình, cũng không có thay đổi gì thêm nữa mới đau.

Điều này làm cho Thái Hòa không khỏi có hơi giống như đưa đám, cho dù biết vấn đề này không phải một sớm một chiều là có thể giải quyết, nhưng hắn vẫn lập tức bắt tay bắt đầu tiến hành đi săn Zombie biến dị, hy vọng có thể thông qua con đường không ngừng đẩy mạnh tốc độ tiến hóa của Lê Bống, do đó để cho nàng khôi phục tư tưởng chân chính sớm một chút.

Nhưng khác thường trên người Lý Văn Thông, lại làm cho Thái Hòa cảm thấy, nói không chừng hắn từ trên người Lý Văn Thông này, có thể tìm được một chút đầu mối mới!

Chỉ cần có một chút khả năng, Thái Hòa sẽ không thể buông tha, huống chi Yuna còn bị Lý Văn Thông bắt đi, tên tiểu nhân này còn dám chỉ mặt gọi tên mình ra. Đối với Thái Hòa mà nói, tính chất uy hiếp của một con Zombie biến dị cơ bản là không lớn, Lý Văn Thông còn cho là mình từ con chuột biến thành mèo bệnh, có thể trả thù mình, thật không thể không nói là quá ngây thơ rồi.

"Hòa Ca! Van cầu ngươi, chúng ta kề vai chiến đấu đoạn đường này cũng coi như có giao tình, cầu xin anh ruột..." Nguyễn Đen Vâu lại luôn miệng cầu khẩn nói, vẻ mặt cũng càng ngày càng nóng nảy.

"Bọn họ ở nơi nào." Thái Hòa nghĩ ra một kế hoạch, lập tức mở miệng hỏi.

Đen Vâu lập tức mừng hết lớn, vội vàng dắt lấy Thái Hòa chạy xuống: "Ngay ở trong khu ký túc xá nam sinh! Nhanh lên, ta sợ thằng Lý Văn Thông đột nhiên mất lý trí, đến lúc đó nhất định Yuna phải chết!"

"Tình hình đã tệ đến vậy à!" Trái tim của Thái Hòa của thót một cái, cặp chân vội vàng tăng lên tốc độ. Mà đương nhiên Lê Bống cũng theo sự khống chế của Thái Hòa theo sát phía sau.

Nguyễn Đen Vâu sốt ruột cứu người, cho dù thể lực hao hết, nhưng tốc độ chạy cũng không xem như chậm, Thái Hòa và Lê Bống theo sau lưng lại càng biểu hiện nhẹ nhàng, ngược lại là Mai Hồng Vũ, đã sớm thở như trâu, nếu như không phải là vì bảo vệ tánh mạng, đoán chừng lúc này hắn sớm gục xuống. Hết lần này tới lần khác người phía trước, đều không có ý định dừng lại chờ hắn...

Bởi vậy lúc Mai Hồng Vũ nhìn về bóng lưng ba người phía trước, ánh mắt cũng có hơi độc ác, bất quá rất nhanh hắn lại xóa sạch biểu hiện sắc mặt như vậy.

Trên đường Đi ký túc xá nam sinh cũng xuất hiện mấy con Zombies, đều là bị thi thể trên đất mới mẻ thu hút tới. Mà Thái Hòa cũng bởi vậy có phát hiện bất ngờ, mặc dù những con Zombie bình thường này không công kích đồng loại, nhưng lúc có xuất hiện thi thể Zombie, bọn họ lại sẽ xé xác nó ra ăn...

Mấy con Zombie này hiện giờ đang ở trước ký túc xá nam sinh, đang nhai ngấu nghiến mấy bộ thi thể zombies trên đất một cách ngon lành, nếu không phải đầu thi thể cũng còn nguyên vẹn là một thanh niên bảo an của trường, liếc có thể thấy hai con ngươi màu máu đỏ, Thái Hòa cũng không dám tin vào hai mắt của mình đây là sự thật.

Thì ra là thế... Nhưng bởi như vậy, chẳng phải là sẽ xuất hiện càng nhiều Zombie biến dị hơn nữa! Thậm chí chỉnh thể đám Zombie cũng sẽ dần dần tiến hóa càng ngày càng mạnh!

Mặc dù tốc độ tiến hóa của bọn nó còn kém rất rất xa ở phong hoàn cảnh khép kín, dựa vào chém giết lẫn nhau sinh ra Zombie biến dị, nhưng loại ưu thế tiến hóa từ từ như vầy, cũng sẽ dần

dần thể hiện ra đấy.

Chương 48: Giải Cứu

"Cmn!" Thái Hòa âm thầm tức giận mắng ở trong lòng một tiếng, đồng thời huơ đao ngắn, đánh tới phía mấy con Zombies đã vọt tới phía mình. Dựa vào năng lực điều khiển Zombie của bản thân càng ngày càng thuần thục, phối hợp với kỹ xảo công kích, mấy con Zombie này gần như đã bị hắn đánh ngã toàn bộ ở trong một chớp mắt ngắn ngủi.

Đoán chừng thi thể của mấy con Zombie này cũng sẽ đưa tới đồng loại xé xác ăn đi... Nhưng mình với tư cách người sống sót, làm sao có thời giờ cùng và sức lực xử lý thi thể, tiến trình quần thể zombie từ từ tiến hóa này, cơ bản chính là không cách nào ngăn cản đấy.

"Không nghĩ tới Zombie cũng ăn Zombie !"

Thái Hòa lại ngẩng đầu liếc nhìn thi thể Zombie bị gặm nát thành mảnh nhỏ, cau mày nói.

Đen Vâu lại có hơi nghi hoặc ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, hơi có hơi đương nhiên nói: "Đương nhiên bọn nó ăn hết, Hòa Ca tại sao lại mới biết thôi à."

Thái Hòa lập tức bất đắc dĩ ngậm miệng lại. Đám người Đen Vâu vẫn phải sống ở trong đống Zombies, biết những chuyện này cũng không kì lạ, nhưng trước kia Thái Hòa lại cách xa Zombie, tìm kiếm thức ăn thì lại khống chế được con rối zombie. Mặc dù đánh chết Zombie, hắn cũng sẽ không cách đoạn thời gian lại chạy về nhìn tình huống thi thể kia như thế nào, đương nhiên không thể nào biết được .

Bất quá chuyện này cũng lần nữa chứng minh quả nhiên

phỏng đoán của mình là đúng, chỉ có mau chóng tăng lên thực lực, may ra mới sinh tồn được ở trong hoàn cảnh càng ngày càng nghiêm trọng...

Sau khi lại giải quyết mấy con Zombie, cuối cùng đám người Thái Hòa tiến vào ký túc xá nam sinh.

Hành lang ký túc xá chật chội đơn giản chính là một lối đi địa ngục, bất luận là trên tường còn là trên mặt đất, cũng tung tóe đầy vết máu màu nâu đậm. Mà cảnh cửa ký túc xá nửa mở nửa khép, càng tăng thêm khí tức âm trầm thêm vài phần, đi ở nơi như thế này, từng giờ từng phút đều phải chú ý sẽ có Zombie nhảy ra từ trong cửa phòng hay không.

Cái building này chừng năm tầng, đoán sơ có chừng trên trăm căn phòng ký túc xá, theo lý thuyết muốn tìm được Lý Văn Thông và Yuna cũng không phải chuyện dễ dàng.

Bất quá Thái Hòa lại cũng không lo lắng chuyện nhỏ này, bởi vì hắn chỉ cần liếc mắt quét, cũng lập tức phát hiện dấu vết lưu lại khi Lý Văn Thông đi qua.

Thò tay trên mặt đất nhẹ nhàng chấm một chút vết máu mới mẻ, Thái Hòa lập tức hỏi "Vết thương trên người Lý Văn Thông vỡ ra, hay là Yuna bị thương. Vừa rồi ở trên bậc thang cũng có, trên đường ta cũng đã từng gặp dấu vết như vậy, chỉ có điều bởi vì có thi thể Zombie ở gần đó, cho nên không dám xác định. Nhưng chung quanh nơi này không có cái gì, khẳng định vết máu này là một người trong bọn họ lưu lại."

Đúng Lý Văn Thông. “Nguyễn Đen Vâu vội vội vàng vàng trả lời nói: “Lúc ta mới vừa nhìn hắn toàn thân đều là máu, cũng không biết đã xảy ra chuyện gì.”

"Không phải Yuna là tốt rồi." Thái Hòa dường như đang suy nghĩ gì đó rồi gật nhẹ đầu, nhìn về phía phương hướng có vết

máu.

Những đốm máu này thỉnh thoảng xuất hiện, rơi xuống đất toàn là những giọt máu nhỏ li ti trên mặt đất, người bình thường nhìn qua rất khó phát hiện, nếu như không phải sức quan sát của Thái Hòa nhạy cảm, cũng sẽ không chú ý tới những điểm này. Bất quá đoán chừng Lý Văn Thông cũng không có ý muốn che dấu tung tích của mình, Thái Hòa mới vừa mang theo vết máu đám người Nguyễn Đen Vâu lên lầu ba, thì nhìn thấy Lý Văn Thông trong hành lang.

Chia tay mới không đến hai giờ, bộ dạng của Lý Văn Thông cũng làm người ta hoàn toàn không cách nào nhìn ra!

Trước kia hắn là con người khiến người ta chán ghét, nhưng hiện giờ hoàn toàn chính là buồn nôn! Da trên người hắn không chỉ bị cào đến nát nhừ, hơn nữa đã bắt đầu mưng mủ, dịch mủ đục ngầu và màu tươi trộn lẫn vào nhau, thỉnh thoảng nhỏ giọt xuống ở dưới chân hắn. Vừa nghĩ tới mình vừa mới lấy tay chạm qua vết máu như vậy, Thái Hòa đã muốn vội vàng rửa sạch bàn tay.

Bất quá trong vẻ mặt để lộ ra đôi mắt sung huyết, vẫn giống y hệt với trước kia, hung hăng càn quấy, để cho người ta chán ghét.

"Lý Văn Thông! Yuna!"

Đen Vâu vừa nhìn thấy Lý Văn Thông, lập tức nhào tới hắn, nếu không phải bị Thái Hòa cản lại , đoán chừng hắn đã xông đi lên liều mạng.

Thái Hòa lại cảm thấy, bộ dáng của Lý Văn Thông bây giờ rất không bình thường. Hắn cũng không phải có bộ dạng giống Zombie biến dị, càng giống như bị rữa nát từng chút một...!

Không sai, chính là rữa nát! Ánh mắt của hắn, thực lực của

hắn tăng lên, đều giống như Zombie, nhưng chỉ có mỗi biến hóa trên thân thể lại hoàn toàn bất đồng với Zombie. Chẳng lẽ đây là bởi vì trực tiếp tiếp xúc đến vi khuẩn Zombie biến dị, cho nên không thể chịu đựng nổi hay sao?

So với Zombie bình thường, độ tinh khiết vi khuẩn đến từ Zombie biến dị cao hơn, đương nhiên độc tính cũng càng mạnh hơn!

Lý Văn Thông biến hóa, nói rõ người bình thường sau khi bị Zombie bị lây bệnh, vừa rồi không có lập tức chết đi, thật sự là sẽ biến thành Zombie đấy. Nhưng nếu như trực tiếp bị Zombie biến dị lây, chợt tiếp xúc đến vi khuẩn độ tinh khiết cao, thân thể thật không thể chịu đựng nổi.

Chương 49: Quỳ Xuống Hát Chinh Phục

Đã xem đủ chưa. Có phải cảm thấy bộ dáng này của tao rất đáng sợ hay không."

Lý Văn Thông âm ngoan nhìn chằm chằm đám người Thái Hòa, có hơi gào thét điên cuồng nói: "Thái Hòa, chuyện này chính là do mày ban tặng! Nếu không phải tại mày thấy chết không cứu, tao cũng sẽ không thay đổi thành bộng dạng kinh tởm này!"

Hắn nói, thò tay cào lên mặt mình một cái, một mảnh da thịt và thịt vụn, lập tức bị cào xuống dưới, thấy người ở nơi này ai là không tê cả da đầu.

"Nhìn thấy không. Tất cả những chuyện mày cmn đều tại mày! Ngươi làm lúc rõ ràng trước tiên có thể cứu ta , Nhưng mày cũng làm cái gì !"

"Mày thật sự cho rằng tất cả mọi người trên thế giới đều là cha của mày sao! Tao cũng chẳng muốn với lu bu với mày làm gì, hiện giờ ngon thì bước ra bật co, còn Yuna đâu rồi?" Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, nghiêm nghị hỏi.

Lý Văn Thông điên cuồng mà nở nụ cười: "Yuna ... Muốn gặp nàng là hả? Được rồi! Trước tiên chặt cánh tay kia của mày xuống, mày dùng thế nào cánh tay làm lúc trước đánh tao đấy, mày chặt xuống cánh tay nào của mình!"

Nghe thế, lập tức thời Thái Hòa không nhịn được liếc mắt.

Tên Lý Văn Thông này thật là hai đấy! Không nói đến quan hệ

giữa mình với Yuna còn chưa tới một bước vì nàng chặt tay kia, chỉ là giọng điệu của hắn như vậy cũng đủ khiến người ta bật cười! Nhìn qua tiểu tử này chính là bị nghiện phim ảnh nhiều quá, thật sự coi chính mình hiện giờ có chút thực lực, có thể chảnh vãi hết cả lều rồi!

Không có khả quan tâm sẽ bị loạn, Đen Vâu lại hoảng sợ nhìn về phía Thái Hòa, sau đó lại chuyển hướng về phía Lý Văn Thông, cuống quít hô: "Lý Văn Thông làm sao ngươi có thể như vậy, không phải Hòa Ca chúng ta sớm bị diệt cả đám rồi!"

"Liên quan éo gì với bố mày!" Lý Văn Thông lại hộc ra một ngụm máu, "Nếu không phải mày và Yuna nhiều chuyện, để cho thằng họ Trần này gia nhập chúng ta, còn không phải là phải trở về trường học tìm những người kia, làm sao mọi chuyện lại biến thành như vậy! Đừng tưởng rằng bố mày không hận tụi mày, là tại tụi mày vứt bỏ tao đấy!"

Đen Vâu sững sờ, chợt cắn răng một cái, lại thoáng chốc giơ lên thái đao trong tay: "Chém ta được hay không.!"

Hắn nói xong muốn vung đao, lại bị Thái Hòa cản lại, chờ hắn kịp phản ứng lại, không ngờ Thái Hòa xông về Lý Văn Thông nhanh chóng như vậy.

Khoảng cách của hai bên cũng khoảng mười mấy mét, lấy tốc độ Thái Hòa bây giờ, khoảng cách ngắn như vậy, cũng chỉ có thời gian một hơi thở, lập tức trực tiếp vọt tới trước người Lý Văn Thông.

Lý Văn Thông chỉ cảm thấy một đạo bóng đen đánh về phía mình trong nháy mắt, sau đó trước mắt lập tức lóe lên ánh sáng lạnh.

Dù sao hắn đang trong biến dị, phản ứng cũng không xem như chậm, tốc độ cũng rất khả quan, lại trong giờ phút mấu chốt không

không kịp phản ứng. Bất quá dù vậy, hắn vẫn lập tức cảm giác được vai phải bị trực tiếp bổ ra, cả người bị một nguồn sức mạnh ép tới đầu gối mềm nhũn, suýt nữa trực tiếp quỳ tới rồi trên mặt đất.

Thái Hòa chém một đao vào trên bờ vai Lý Văn Thông, lại cơ bản không có một chút ý muốn dừng tay, mà là thuận tay cắt ngang một đao, trực tiếp gạt vào cổ Lý Văn Thông.

Bóng ma tử vong Mãnh liệt lập tức bao phủ Lý Văn Thông, nhưng dưới điều khiển của bản năng, hắn vẫn lui về sau, khó khăn lắm tránh thoát một kích trí mạng này. Bất quá mũi đao đã phá vỡ cổ của hắn, máu tươi từ trong vết thương bắn ra điên cuồng.

Hai mắt Lý Văn Thông càng ngày càng đỏ, đã bị trọng thương hắn vừa kêu to, vừa trực tiếp đánh tới phía Thái Hòa.

Nhưng hắn nói cho cùng bất quá là người bình thường , sao có thể cùng trải qua vô số lần liều mạng tranh đấu Thái Hòa so sánh . Thấy hắn lộ ra một bộ dáng vẻ muốn liều mạng, Thái Hòa lại lập tức xông lên cúi người về phía trước, ngay trong nháy mắt khi đao ngắn gần Lý Văn Thông lập tức chém ngửa lên trên, chỉ thấy phun ra một đạo vòi máu.

Lưỡi đao sắc bén cắt bụng Lý Văn Thông ra một cái vếch rách to, mà bản thân của hắn lập tức bị Thái Hòa đạp một cước nằm trên mặt đất. Hắn vừa định giãy dụa, đã bị một cước Thái Hòa dẫm nằm bẹp rồi.

“Xem ra ngươi cũng không có cảm giác đau rồi hả?” Thái Hòa có hơi hăng hái mà nhìn Lý Văn Thông dưới chân hỏi.

Da trên người hắn gần như đều rữa nát tróc ra, lại bị cào trở thành hình dạng này, lại thêm mình chém hắn hai đao liên tục, tên Lý Văn Thông này lại một chút vẻ mặt thống khổ cũng không có. Hắn rất rõ ràng không phải là loại hảo hán gì, giải thích duy nhất

chính là hắn không có cảm giác đối với loại đau nhức này.

Lý Văn Thông cắn răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Thái Hòa, mặc dù hắn không có cảm giác đau, nhưng nơi bụng thủng một cái lỗ hổng lớn, ruột cũng chảy ra, cơ bản không sống được thời gian dài bao lâu.

Chương 50: Bị Lây Nhiễm

“Giấu Yuna một mình ở nơi khác, còn dám uy hiếp ở trước mặt ta. Ngươi cũng quá không biết tự lượng sức mình rồi!” Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, nói .

“Hả, mày cho rằng tao ngu.” ánh mắt của Lý Văn Thông lại đột nhiên trở nên hơi quái dị, đồng thời cười như điên, “Mày thật sự cho rằng tao khờ sao! Tap biết tao chết chắc rồi, nhưng mà tao sẽ không để cho tụi mày sống đâu. Mặc dù không có giết được mày rồi, nhưng anh mày chết cũng đáng à! Ha ha ha ha... Tụi mày không phải vứt bỏ tao hay sao. Tao chỉ muốn để cho tụi mày nếm thử một chút, khi mà chuyện giống vậy xảy ra ở trên người của tụi mày, thì tụi mày sẽ là có tâm tình éo gì! Ha ha ha...”

Cùng lúc này hắn lập tức cười to lên, trong miệng còn đang không ngừng phun máu ra ngoài, lại thêm cái bản mặt làm người ta muốn buồn nôn này, dĩ nhiên chính là thằng điên.

Nhưng Thái Hòa lại có một chút dự cảm cực kỳ không ổn, hắn chém một đao đứt cổ của Lý Văn Thông, tiếng cuồng tiếu chói tai của hắn đã dừng lại, sau đó quay đầu nhìn về dãy phòng ký túc xá phía sau lưng.

Có lẽ Yuna đang ở trong một căn phòng trong dãy ký túc xá này, nhưng chẳng biết tại sao, trong nội tâm Thái Hòa ngược lại bởi vậy trở nên hơi bắt đầu thấp thỏm không yên.

Đen Vâu lại không có suy nghĩ nhiều như vậy, thấy Thái Hòa hai ba chiêu là đã giải quyết Lý Văn Thông, hắn vội vã lao đến, tìm kiếm như điên lần lượt từng căn phòng ký túc xá.

Mà Mai Hồng Vũ lại cau mày đi theo sau, sau đó sắc mặt khó

coi nhìn thoáng qua thi thể của Lý Văn Thông, cũng đi theo tìm kiếm với Nguyễn Đen Vâu. Bất quá người này quả thật có hơi khôn vặt, nhìn hắn dường như hết sức khẩn trương an nguy của Yuna, nhưng trên thực tế thì lại theo sát ở sau lưng Đen Vâu, cơ bản là không đến gần những cửa phòng ký túc xá. Tình huống khẩn cấp, người bình thường có rất ít chú ý đến hắn những loại hành động mờ ám đầu cơ trục lợi này.

Thái Hòa cũng mang theo Lê Bống dọc theo hành lang mà bắt đầu tìm kiếm..., bất quá hắn đi vào trong túc xá, cơ bản đều là những hài cốt, cơ bản không có bóng dáng Yuna.

Bất quá rất nhanh thanh âm của Đen Vâu lập tức truyền ra từ trong một căn phòng ký túc xá ở gần đó: “Nàng ở nơi này! Yuna ở nơi này!”

Trong nội tâm Thái Hòa rùng mình, vội vàng chạy tới.

Vừa đến cửa, đã nhìn thấy Yuna bị cột đơn giản vào chỗ chân giường, dây thừng dùng để buộc chặt nàng dường như là bộ phận gì của con người vậy, mà nàng cúi đầu, dường như cũng không có trở ngại gì. Nhưng liên tưởng đến lời nói vừa rồi Lý Văn Thông nói ra, Thái Hòa lại cảm thấy nhất định ở Yuna trên người xảy ra biến cố gì.

“Yuna, ngươi không sao chớ !”

Khi Nguyễn Đen Vâu khẩn trương đi cởi ra dây trói cho Yuna, Thái Hòa liếc liếc thấy bàn tay của nàng, lập tức cảm giác trong lòng chợt lạnh.

Tay trái hắn kéo lên Yuna, mà ánh mắt nghi ngờ của Đen Vâu cũng vừa liếc đến, không cần phải nói, Mai Hồng Vũ đứng ở một bên cũng là người đầu tiên nhìn rất rõ ràng.

Hoàn toàn yên tĩnh, Lê Bống trừ không có biểu ra gì ra, sắc

mặt ba người còn lại cũng trở nên đứng hình trong nháy mắt.

Mà Thái Hòa là liếc mắt nhìn sắc mặt trắng bệch của Yuna, cắn răng thấp giọng mắng một câu: “Lý Văn Thông, mày thật mịa nó không phải là người!”

Một đạo miệng vết thương mới mẻ trên tay trái Yuna hiện ra rõ ràng trước mắt mọi người, mà sau khi Lý Văn Thông cắn vào tay trái Yuna, dĩ nhiên dùng tay dính đầy huyết tương cùng thịt vụn của mình dùng sức ma sát lên tay Yuna... Trên bàn tay dính đầy vết máu, mơ hồ có thể thấy được thịt vụn, cũng rõ ràng biểu lộ chuyện này.

Mà ở trong ánh mắt kinh hãi của mọi người, Yuna chậm rãi ngẩng đầu lên, trong đôi con ngươi kiên định kia, lúc này tràn đầy tuyệt vọng: “Ta bị nhiễm virus rồi...”

Sẽ biến dị hay sao, thời gian dài yên lặng, ép tới người ta gần như không thở nổi. Những lời này của Yuna, cùng với ánh mắt không còn sức sống của Yuna, làm cho trong lòng Thái Hòa lập tức trĩu nặng xuống, tâm tình cũng lập tức trở nên hết sức nặng trĩu.

“Ta tình nguyện chết ... cũng không muốn biến thành Zombie ...” Yuna có hơi hoảng hốt nhỏ giọng nói, đồng thời vịn giường chậm rãi đứng lên. Mà Nguyễn Đen Vâu thì nhìn nàng lăm lăm, dĩ nhiên cũng rơi vào trong khiếp sợ cực độ.

Lúc bị đánh ngất xỉu, trường đao của Yuna cũng bị rơi ngay tại chỗ, bất quá rất nhanh nàng sẽ đưa mắt nhìn sang Nguyễn Đen Vâu , trong ánh mắt đã hiện lên vẻ kiên định, chợt thò tay đoạt lấy dao thái trong tay của Đen Vâu.

Nhưng nàng vừa mới khẽ động, Thái Hòa cũng chợt hồi phục thần trí, một tay đoạt mất dao thái kia. Lúc này thể lực Yuna hao hết, cơ bản là không ngăn cản nổi Thái Hòa.

“Ta không muốn biến thành Zombie! Ta không muốn biến thành cái loại quái vật đó!” Ánh mắt của Yuna bắt đầu trở nên tan rã lần nữa..., nàng dường như bị phát điên giằng co với Thái Hòa, cũng thò tay giật lấy đao trong tay Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa cũng đã vứt đao tàn bạo xuống trên mặt đất, một tay nắm lấy bả vai Yuna, nói ra với vẻ mặt tàn nhẫn: “Đừng làm chuyện điên rồ! Bây giờ không phải là còn chưa bị biến dị hay sao? Nhất định có thể tìm được biện pháp!”

“A ! Đưa đao cho ta, đưa đao cho ta!”

Chương 51: Cố Hết Sức Cứu Nàng

Yuna lại hoàn toàn không nghe vô lời nói của Thái Hòa..., ngược lại kêu lên điên cuồng. Thái Hòa bất đắc dĩ, đành phải đưa tay gõ ngay sau ót Yuna một cái, sau đó bồng thân thể nàng đã xụi lơ mềm nhũn vào trong ngực.

“Yuna… Bị biến dị...” Lúc này Nguyễn Đen Vâu há miệng run rẩy lên, khó có thể tin nhìn Yuna đang té xỉu ở trong ngực Thái Hòa, ngay cả một câu nói rõ ràng cũng không nói ra được.

Mà ngay cả Mai Hồng Vũ cũng lộ ra vẻ mặt tro tàn, không có Yuna, hắn còn muốn qua cuộc sống sâu mọt đó, cũng gần như trở thành không rồi.

“Chẳng lẽ Yuna sẽ... Biến thành ... Quái vật giống như Lý Văn Thông hay sao?” Nguyễn Đen Vâu đột nhiên đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, thì thào hỏi.

Đúng là, bộ dạng của Lý Văn Thông so với Zombie cũng còn khủng khiếp hơn, nếu thật là biến thành như vậy, đừng nói là Yuna rồi, chính là Thái Hòa cũng hiểu được không thể nào tiếp thu được . Giờ phút này nhìn Nguyễn Đen Vâu gần như hỏng mất ánh mắt , Thái Hòa trong nội tâm thầm than một tiếng , chậm rãi nói: “Ngươi bình tĩnh một chút, hiện giờ người khó chịu nhất chính là Yuna. Chẳng lẽ ngươi không muốn nghĩ cho nàng một vài biện pháp.”

“Biện pháp.” Bị Thái Hòa vừa nói như vậy, Nguyễn Đen Vâu lập tức tỉnh ngộ vài phần, nhưng nước mắt lại không tự chủ được chảy xuống, “Có thể có biện pháp gì ...”

“Căn cứ theo tình trạng biến dị của Lý Văn Thông, tăng thêm thời gian chúng ta chia tay với hắn, có thể suy tính ra sơ lược từ khi bị lây nhiễm đến xuất hiện triệu chứng, có thời gian khoảng chừng nửa canh giờ. Tóm lại cố gắng hết sức ở trong nửa canh giờ này suy nghĩ biện pháp giúp Yuna không bị biến dị đi, cố gắng qua dù sao cũng hơn ngồi chờ chết tốt hơn.” So sánh với Nguyễn Đen Vâu gần như sắp hỏng mất tinh thần, Thái Hòa lại tỉnh táo nhiều lắm, nguyên nhân quan trọng nhất lúc này chính là bởi vì ở bên người Thái Hòa, thì có một con Zombie biến dị, Lê Bống.

Bởi vậy với cái nhìn của Thái Hòa, biến thành Zombie còn có hy vọng, nhưng nếu là toàn thân thể rữa nát, vậy coi như thật không có cách nào cứu được.

“Nếu không ... Chém cánh tay này đi...” Trong mắt Nguyễn Đen Vâu đột nhiên thoáng qua một tia tàn nhẫn, đề nghị.

Thái Hòa lắc đầu: “Vô dụng, đã qua một lúc lâu rồi.”

“Vậy còn có biện pháp nào.” Nguyễn Đen Vâu biểu tình trở nên xám xịt lần nữa.

Mà trong đầu của Thái Hòa, lại lập tức bắt đầu cân nhắc. Lý Văn Thông là bị một con Zombie biến dị lây đấy, dưới tình huống khi không thể chịu đựng được sức mạnh của Virus, đưa đến toàn thân rữa nát. Sau khi lấy tới Yuna, có lẽ thuộc về lây lần thứ hai, số lượng Virus tiếp nhận, là từ trong cơ thể của Lý Văn Thông mà lây sang đấy. Nhưng dù vậy, độ nồng đậm Virus cũng cao hơn so với trong cơ thể của Zombie bình thường.

Lấy sức mạnh thân thể của Yuna, có thể chịu được hay sao? Đáp án dĩ nhiên là không biết.

Thái Hòa cúi đầu nhìn vào ngực Yuna, trong lòng cũng có hơi không đành lòng. Những lời hắn vừa mới nói kia, bất quá là chút an ủi, trên thực tế hắn cũng không biết đến tột cùng nên ngăn cản

Yuna biến dị như thế nào. Trên thực tế trong lòng của hắn biết rõ ràng, nhất định là Yuna sẽ biến dị, khác nhau chỉ là khi nàng bị biến dị sẽ thành Zombie thông thường, hay là loại "Quái Vật" giống Lý Văn Thông vậy.

Thời điểm ngay khi Thái Hòa kẹt vào thế khó xử, Yuna đã đã chậm rãi tỉnh lại, nhưng ở trong trạng thái nửa thanh tỉnh, nàng không chỉ không có lập tức đẩy Thái Hòa ra, ngược lại như là nhận lấy thu hút từ cái gì vậy, chui về phía trong ngực Thái Hòa mà đến .

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức hết hồn con chồn, vội vàng cúi đầu nhìn về phía Yuna, lúc này mới phát hiện mình còn đánh giá thấp năng lực lây bệnh của virus. Ánh mắt của Yuna nửa mở, có thể thấy rõ ràng một quầng mắt màu máu. Nàng đã bắt đầu biến dị... Đoán chừng bắt đầu từ khi Lý Văn Thông dùng máu của mình để lây Virus cho nàng, đến hiện giờ xuất hiện đặc điểm biến dị, cũng chỉ là trôi qua không đến hai mươi phút.

Nguyễn Đen Vâu cũng chú ý tới sự khác thường của Yuna, hắn vội vã thò tay đi kéo cánh tay của nàng: "Yuna, ngươi làm sao vậy hả?"

Nhưng Yuna lại cơ bản là không có trả lời hắn, nhưng lại nhìn chằm chằm vào ngực Thái Hòa, tay kia lại còn trực tiếp chụp tới.

Thái Hòa lập tức tê cả da đầu, lập tức tranh thủ đẩy Yuna ra, nhưng y phục của hắn cũng đã bị xé toang một cái lỗ hổng. Mà Yuna bị đẩy ra lập tức mở ra cặp mắt đỏ hồng triệt để, đánh tới lần nữa, trong miệng còn kêu tiếng mơ hồ không rõ: "Cho ta..."

Dưới tình thế cấp bách, Thái Hòa thử khống chế Yuna, mặc dù không có thành công hoàn toàn, nhưng vẫn cũ để cho động tác của Yuna xuất hiện đứng hình trong nháy mắt.

Mà đang ở trong không phẩy mấy giây ngắn ngủi này, Thái

Hòa cũng thông qua khát vọng mãnh liệt Yuna truyền đến, đã hiểu rõ thứ nàng muốn đến tột cùng là cái gì...

Chất gel trong đầu Zombie! Yuna lại muốn ăn chất gel trong đầu Zombie mà hắn đang cất giấu trong lòng ngực!

Chương 52: Dời Đi

“Yuna!” Nguyễn Đen Vâu bị biểu hiện của Yuna làm cho sợ ngây người, mà Thái Hòa là lại bắt được cánh tay Yuna cực kỳ nhanh, ấn nàng tới một bên trên giường, mượn tư thế cúi người ép xuống, ngăn cản ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ, đồng thời nhanh chóng lấy ra một khối chất gel Virus từ trong lòng ngực có độ tinh khiết thấp nhất nhét vào miệng Yuna.

“A... A... ...”

Bất đồng với Lê Bống, bây giờ Yuna còn đang có lý trí đấy, chỉ có điều dưới sự chi phối của bản năng, thể hiện ra khát vọng điên cuồng đối với chất gel. Hiện giờ nuốt xuống chất gel, lập tức bình tĩnh lại, mở ra hai tay nằm ở trên giường, một đôi mắt hiện lên màu máu có hơi sững sờ mà nhìn Thái Hòa.

“Nàng ra thế nào rồi!” Nguyễn Đen Vâu khẩn trương đến gần, lại liếc nhìn thấy cặp mắt của Yuna, lập tức trong lòng hơi hồi hộp một chút, đứng cũng có hơi đứng không yên.

Mà Thái Hòa lại khẩn trương nhìn chằm chằm Yuna, chú ý đến phản ứng của nàng. Nếu như không phải Yuna tràn đầy khát vọng đối với chất gel, cơ bản là Thái Hòa sẽ không nghĩ ra cách làm như vậy. Lấy độc trị độc. Chẳng may đẩy nhanh hơn tiến trình biến dị của Yuna thì làm sao bây giờ. Việc này không có nắm chắc, hắn cũng không dám nếm thử.

Nhưng nếu Yuna tràn đầy khát vọng đối với thứ này, mà loại khát vọng sâu đậm lại đến từ bản năng của nàng, điều này nói rõ chất gel đối với nàng nhất định là có lợi đấy.

Nói không chừng có thể trung hòa độc tố trong cơ thể nàng, để

cho nàng khôi phục bình thường. Ý nghĩ này vừa xuất hiện, tâm tình Thái Hòa lập tức kích động lên.

Nhưng mà yên lặng chờ chừng mười phút đồng hồ, Yuna lại vẫn chỉ nhìn lăm lăm Thái Hòa như cũ, không có một chút phản ứng. Cũng may trừ hai mắt nàng trở nên đỏ hồng ra, thân thể cũng không có xảy ra biến hóa thêm một bước, hơn chưa từng xuất hiện dấu hiệu rữa nát, điều này làm cho Thái Hòa cuối cùng là hơi yên tâm.

“Không có biện pháp, rời khỏi nơi này trước đi.”

Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, một tay lôi dậy Yuna. Đương nhiên trước khi nàng hành động, đầu tiên Thái Hòa thử tiến hành khống chế với nàng, dùng cách này thử dò xét nàng còn có lý trí hay không. Đồng thời một cỗ lực bắn ngược mạnh mẽ để cho Thái Hòa có hơi nhức đầu, cũng cảm thấy một chút mừng rỡ. Chỉ cần còn có lý trí, đã nói lên còn không có hoàn toàn biến thành Zombie.

Dù sao khác nhau ở phương diện tinh thần giữa người bình thường với Zombie vẫn rất lớn, người bình thường biết suy nghĩ, sẽ có dao động tinh thần, nhưng Zombie giống như là một cỗ mãy bị bản năng chi phối, cơ bản là không có tư tưởng tự chủ. Mà mặc dù tinh thần lực của Thái Hòa mạnh mẽ, vẫn còn chưa có mạnh đến nông nỗi có thể áp chế tư tưởng người khác. Trước kia có thể khống chế Yuna trong nháy mắt, hoàn toàn là bởi vì lúc ấy nàng gần như dưới tình huống hoàn toàn bị bản năng điều khiển, cường độ ý thức của bản thân có thể nói đang đứng ở điểm thấp nhất.

Hiện giờ mặc dù Yuna không có phản ứng gì, nhưng hoạt động ý thức cũng chưa từng xuất hiện vấn đề, mình muốn dưới loại tình huống này điều khiển nàng, cơ bản là không có khả năng.

Dù sao để cho an toàn, Thái Hòa thao túng ở Lê Bống cùng với mình, cả hai cầm lấy một cánh tay Yuna, khiêng nàng lên. Bởi như vậy , cho dù cuồng tính trong nàng phát tác, dĩ nhiên hắn với Lê

Bống cùng đồng thời ra tay, cũng không bị nàng đánh bị thương.

“Hòa Ca, ngươi muốn mang theo Yuna đi đâu .” Bây giờ Nguyễn Đen Vâu hoàn toàn mất hết suy tính, tay chân có hơn luống cuống mà hỏi thăm.

Thái Hòa quay đầu lại nhìn hắn một cái, nói: “Nơi này rất nguy hiểm, mùi máu tươi sẽ thu hút đến Zombie trong trường học, đến lúc đó nếu là Yuna tái xuất hiện một vài vấn đề thì thế nào, chúng ta đối phó thế nào. Trước hết đi tìm một nơi hơi an toàn một chút.”

“Đúng, ngươi nói đúng...” Nguyễn Đen Vâu sững sờ, sau đó gật gật đầu liên tục không ngừng, sau đó lại hết sức chân thành nói thêm một câu, “Hòa Ca, còn có đại tỷ Lê Bống, cám ơn các bạn.”

Một tiếng “Cảm ơn” này bao hàm rất nhiều thứ, Thái Hòa cười cười, lại cũng không nói gì thêm. Còn Lê Bống, nàng vốn là Zombie biến dị, mặc dù nhìn bề ngoài không ra, nhưng đương nhiên sẽ không có phản ứng gì đối với lời nói của Nguyễn Đen Vâu.

Cũng may Nguyễn Đen Vâu cũng không để ý, đoán chừng ở trong ấn tượng của hắn, Lê Bống chính là Chị Đại tính tình hướng nội nhưng thích đi xuất ngoại.

Đi qua một căn nhà lầu ký túc xá trong đó, đột nhiên Nguyễn Đen Vâu yêu cầu Thái Hòa chờ một chút, mình thì chạy vào trong căn lầu, sau đó rất nhanh lại cầm trường đao của Yuna thở hồng hộc vọt ra: “Đao này là Yuna tự mình làm, chất lượng tốt, cứ quẳng đi như vậy thật là đáng tiếc, nàng cũng sẽ đau lòng chết đấy.”

Đúng thật là như thế, đừng nói khó tìm được súng, cho dù có tìm được, không nói đến người bình thường có thể nổ súng hay không, độ chính xác như thế nào, một vấn đề trực tiếp nhất chính là, sử dụng khẩu súng ở nơi Zombie dày đặc như nội thành, nếu

như không có ống giảm thanh, vậy thì đơn giản là so với muốn chết không có gì khác biệt.

Chương 53: Hôn Mê

Dưới loại tình huống này, ngược lại là vũ khí lạnh thuận tay hơn. Nhưng vũ khí lạnh xịn xò dù sao cũng không nhiều lắm, chém Zombie cũng không phải chặt thịt heo, rất dễ dàng tạo thành hư hại, dùng sức quá mạnh cũng có thể trực tiếp rạn nứt. Giống như cái thanh đao ngắn này của Thái Hòa, không chỉ rất nhẹ, lưỡi đao còn rất sắc bén, chất lượng cũng coi như không tệ.

Mà Yuna lại là truyền nhân của gia tộc chuyên đao kiếm thủ công nhà họ Vương, đoán chừng tay nghề cũng rất tốt, thanh trường đao kia nhìn vào cũng rất bất phàm, hơn nữa nhìn thấy nàng lúc rảnh rỗi lại bảo dưỡng nghiêm túc, quả thật rất quý trọng đối với thanh trường đao này.

Nguyễn Đen Vâu biểu hiện ra tình cảm thâm hậu đối với Yuna, đương nhiên sẽ tìm về thay nàng thanh trường đao này, mặc dù Yuna còn chưa nhất định sẽ biến thành bộ dáng gì nữa...

“Ngược lại là chú em đối với Yuna không tệ, có tình có nghĩa...” Thái Hòa hơi xúc động nói một câu. Mình đối với Lê Bống chẳng phải là cũng y như thế, mặc dù nàng đã biến thành Zombie, thậm chí là Zombie biến dị, nhưng mình cũng không hề từ bỏ hy vọng như cũ.

Nguyễn Đen Vâu cũng lộ ra một chút thần sắc cổ quái: “Có khả năng Hòa Ca đã hiểu lầm, tui với Yuna không phải loại quan hệ đó. Thật ra, Yuna nàng ... Nàng không có tình yêu với ta...”

Thì ra là thế... Trong quá trình sống chung một thời gian Thái Hòa đã nhận ra, cảm tình của Đen Vâu với Yuna cũng hơn tình bạn rất rất nhiều, bất quá thái độ của Yuna đối với hắn lại tương đối

lãnh đạm nhiều lắm.

“Không phải là bởi vì tui ưa thích Yuna mới như vậy...” Nguyễn Đen Vâu lập tức vội vội vàng vàng giải thích.

“Anh mày biết mà.” Thái Hòa hiểu ý gật gật đầu. Đoán chừng cảm tình giữa Nguyễn Đen Vâu với Yuna, vẫn là cảm kích và kính nể chiếm đa số đi, dù sao đám báo thủ sâu mọt đó, cơ bản chính là dựa vào Yuna để chèo chống, cho dù Đen Vâu cố gắng thế nào đi nữa, dù sao hắn cũng chỉ là một thiếu niên sức chiến đấu bình thường , làm thế nào cũng không có cách nào so sánh với Yuna.

Thấy thể lực Nguyễn Đen Vâu chống đỡ hết nổi, còn phải cầm thanh trường đao kia, không chỉ sắc mặt trở nên trắng bệch, hô hấp cũng hết sức dồn dập, lại hết lần này tới lần khác không có ý muốn mở miệng nhờ giúp đỡ, Thái Hòa lập tức có hơi xúc động. Đối với người anh em có nghĩa khí này, tấm lòng cũng rất thiện lương, Thái Hòa vẫn là rất có thiện cảm đấy, bởi vậy lập tức để cho Lê Bống nhận lấy thanh trường đao.

Về phần Mai Hồng Vũ, mặc dù cũng mệt mỏi giống như heo chết vậy, nhưng hắn lại thông minh hơn Lý Văn Thông rất nhiều, sửng sốt cố cắn răng kiên trì, không dám lên tiếng đi sát bên người Thái Hòa chút nào.

Một đám người rất nhanh đã ra sân trường, tiến vào một khu chung cư hạng sang ở đối diện. Loại thang máy chung cư này có một lợi ích, đó chính là cơ bản ở trong trạng thái nửa đóng, hơn nữa trong cư xá cũng không lắc lư nhiều Zombie. Bất quá đối với Thái Hòa mà nói, loại khu vực này lại không phải là loại điểm dừng chân thích hợp gì, nhưng hiện giờ mang theo Yuna, cũng chỉ đành chấp nhận thôi.

Nhìn chung quanh một cái, Thái Hòa mang theo một đoàn người chui vào một tòa nhà trước sau đều là đất trống, ở trong căn nhà cũng tương đối dễ dàng chạy trốn, sau đó đã tìm được thang

lầu an toàn.

Lúc đầu thì chỉ là để tìm điểm dừng chân tạm thời, bởi vậy Thái Hòa cũng không có cố gắng đi dọn dẹp Zombie bên trong lầu, mà chui vào trong một căn nhà ở lầu hai.

Cửa căn nhà này đang mở rộng ra, bên trong đã sớm loạn tung tùng phèo, bất quá cũng không có Zombie ở bên trong. Khóa trái xong cửa phòng, lại kiểm tra khắp nơi cũng tỉ mỉ xong một lần, Thái Hòa lập tức an trí Yuna ở một gian phòng ngủ trong số đó.

Lúc này cảm xúc của Yuna tương đối ổn định như cũ, thậm chí hơi có tư duy im ắng như nước hồ thu. Nếu như không phải cặp mắt kia đang càng ngày càng đỏ, Thái Hòa thậm chí sẽ cho rằng nàng hoàn toàn khôi phục bình thường. Nhưng ngay khi Thái Hòa ôm nàng đến trên giường, cuối cùng nàng lại giãy dụa điên cuồng, hai mắt nhìn chằm chằm trước ngực Thái Hòa.

“Cho ta... Ta muốn...”

“Còn muốn nữa sao.”

Trong nội tâm Thái Hòa rùng mình, nhưng tay Yuna của đã vồ tới, Thái Hòa đành phải lại móc ra một khối chất gel độ tinh khiết hơi thấp.

Vừa móc chất gel này ở trước người Yuna, nàng lập tức bắt tới không kịp chờ đợi, nuốt vào trong miệng rồi, sau đó hai mắt chợt trợn to, lại lập tực xụi lơ xuống, hai mắt cũng nhắm lại chầm chậm.

Biến hóa bất thình lình lập tức dọa Thái Hòa nhảy dựng, dưới tình thế cấp bách không kịp nghĩ nhiều, trực tiếp dán lỗ tai vào trên ngực Yuna.

Cũng may, có tiếng tim đập... Loại phản ứng này, chẳng lẽ là giống như Lê Bống vậy, sắp tiến hóa rồi hả? Nhưng nàng còn chưa

có hoàn toàn biến thành Zombie mà!

Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì. Ánh mắt của Thái Hòa liếc nhìn phức tạp về phía Yuna, trong nội tâm tràn đầy nghi ngờ. Bất quá lúc này Yuna hôn mê rồi, muốn tỉnh lại còn không biết phải đợi bao lâu, bởi như vậy, chỉ có thể tạm thời ở tại nơi này rồi.

Chương 54: Giờ Phút Quyết Định

Để giữa an toàn, Thái Hòa lưu Lê Bống ở trong phòng chăm sóc Yuna, như vậy mặc dù Yuna biến dị triệt để, mình cũng có thể thông qua Lê Bống lập tức khống chế nàng lại. Ngược lại là mình canh giữ ở trong phòng, phải luôn luôn ở trong trạng thái căng thẳng thần kinh, như vậy quá mệt người. Lê Bống với tư cách Zombie, độ mẫn cảm đối với đồng loại cũng còn mạnh hơn nhiều, một khi Yuna tĩnh lại, nàng sẽ lập tức phát hiện, mà không cần giống như Thái Hòa nhìn chằm chằm như vậy.

Hắn vừa mới đi ra cửa phòng , Nguyễn Đen Vâu liền lập tức lo lắng hỏi "Hòa Ca , Yuna ra thế nào rồi ."

"Hiện giờ còn chưa rõ ràng lắm." Yuna tình huống quá mức quỷ dị, Thái Hòa cũng bó tay, đành phải nói vu vơ.

Thấy vẻ mặt Đen Vâu bất an, đột nhiên trong lòng Thái Hòa nhảy lên một cái, hỏi "Nếu như Yuna biến dị, chú em xử lý như thế nào?"

"À?" Đen Vâu lập tức sững sờ. Bất quá cùng đi đoạn đường này, trong đầu hắn nghĩ, thật ra chính là vấn đề này. Nếu như Yuna biến dị, mình sẽ giết nàng giải thoát cho nàng, hay là đối xử giống như với Lý Văn Thông vậy, vứt bỏ nàng. Nhưng cho đến khi Thái Hòa đưa ra vấn đề này, Nguyễn Đen Vâu lại thống khổ phát hiện, hắn không biết nên làm như thế nào đây!

"Được rồi, đừng suy nghĩ, đợi nàng tỉnh lại hãy nói sau." Thái Hòa thấy ánh mắt Đen Vâu phức tạp, cả người cũng có hơi mất tập trung, lập tức không nhịn được thầm than một tiếng, thò tay vỗ vỗ

bờ vai của hắn. Bất quá khi đi thoáng qua, Thái Hòa lại nói thêm một câu vô thưởng vô phạt: "Nếu như là ta mà nói..., cho dù cô gái mình thích biến thành Zombie, ta cũng sẽ không buông tay nàng."

Nguyễn Đen Vâu lập tức chấn động cả người! Dù cho biến thành Zombie, cũng không buông tay này hay sao...

Mặc dù chỉ là một câu nói vô thưởng vô phạt, nhưng Nguyễn Đen Vâu cũng đứng chết trân ngay tại chỗ một lúc lâu. Trong đầu của mình, trừ giết Yuna, chỉ có suy nghĩ vứt bỏ nàng lại, nhưng lại chưa bao giờ nghĩ tới phải tiếp tục cố gắng giúp nàng... Đúng là, ở trong nhận thức của hắn, biến thành Zombie sẽ không cứu được, nếu không tai nạn cũng sẽ không bắt đầu bộc phát, mà đã xảy ra là không thể ngăn cản, thậm chí phá hủy cả xã hội nhân loại.

Nhưng không có hy vọng là một chuyện, cơ bản là mình không có ý định cố gắng lo cho nàng một chút nào, chuyện này đối với Đen Vâu mà nói, mới là đáng sợ nhất.

Ngay trong lúc này, Nguyễn Đen Vâu không khỏi giơ tay lên, tát cho mình hai cái bạt tai thật mạnh. Nhưng đau ở trên mặt, lại không bằng đau đớn ở trong lòng, lại cũng không có hóa giải tâm tình trĩu nặng trong lòng hắn...

Lúc này Thái Hòa chạy tới trên ban công, nhìn xuyên qua cửa sổ nhìn phía bên ngoài. Nhìn thấy nơi xa có không ít Zombie đang bay lắc ở trong sân trường Trung Học Sài Thành, đoán chừng là bị những thi thể mới mẻ kia dụ dỗ đi qua. Trong cư xá cũng có một vài Zombies, bất quá số lượng rất ít. Mặc dù Zombie bên trong tầm mắt không nhiều lắm, nhưng Thái Hòa có thể khẳng định, chỉ cần nơi này hơi phát ra động tĩnh một chút, như vậy ít nhất có trên trăm con Zombie sẽ hiện ra.

Chỉ cần ở trong căn chung cư này, cũng không biết có bao nhiêu Zombie, có lẽ sẽ có Zombie biến dị cũng khó nói. Vậy thật là đi tới trong ổ Zombie danh xứng với thực.

Sờ lên chất gel trong ngực, Thái Hòa lại cũng không thể không dằn xuống xúc động muốn lập tức tăng lên. Hiện giờ tình huống Yuna không rõ, mình và Lê Bống nhất định phải có lực lượng cảnh giác từng giờ từng phút. Nếu như ở thời điểm này bọn họ hôn mê bất tỉnh, ai biết sẽ xảy ra chuyện gì ở trong đoạn thời gian này.

Bất quá biểu hiện khẩn cầu của Yuna đối với chất gel thật sự quá mãnh liệt rồi, chuyện này để cho Thái Hòa hết sức khó hiểu. Rõ ràng nàng còn có lý trí, cũng chưa có biến thành Zombie triệt để, nhiều nhất coi như là đang trong biến dị, nhưng tại sao lại cảm thấy hứng thú đối với chất gel đây này? Phải biết rằng với tư cách người bình thường Thái Hòa chỉ là hơi ngửi mùi vị một cái, lập tức suýt nữa sặc ngất đi, chớ nói chi là ăn loại vật này vào trong bụng rồi.

Cho dù là Lê Bống trải qua loại tiến hóa Zombie biến dị lần nữa, cũng sẽ không nuốt vào liên tục hai khối chất gel, thậm chí nuốt một khối cũng phải tiêu hóa thời gian thật dài, mới có thể sinh ra nhu cầu mới. Đương nhiên từ khi thực lực tăng trưởng, thời gian giữa hai lần nuốt chất gel của Lê Bống đã từ từ rút ngắn, nhưng so sánh với loại tốc độ không đến nửa giờ ngay cả nuốt hai khối như Yuna, vẫn còn có chênh lệch cực lớn.

Đến tột cùng ở trên người Yuna, đang đã xảy ra biến đổi gì không muốn người biết đây này? Thông qua thị giác của Lê Bống, mặc dù hắn đang ở phòng khách, cũng có thể quan sát được trạng thái của Yuna giờ phút này, bất quá giống hết với hắn lúc rời đi, dường như Yuna đang hoàn toàn ngủ say vậy, cơ bản là không có một chút xíu động tĩnh.

Loại tình huống này làm cho Thái Hòa thật sự có hơi giống như đưa đám, hắn cảm thấy thời gian trôi qua quá chậm.

Chương 55: Thay Phiên Gác Đêm

Thấy mỗi người Thái Hòa và Đen Vâu đều có suy tính riêng, tuy rằng Mai Hồng Vũ cũng yên lặng không nói, lại có thể nói là như đứng đống lửa, như ngồi đống than. Hắn đã ở thấp thỏm không yên bất an, bất quá không phải vì Yuna, mà là vì tiền đồ chưa biết của mình.

Lúc này hắn cũng hận không thể dùng sức đánh lấy mình mấy cái bạt tai, mặc dù xác thực mọi chuyện phát triển dựa theo hắn phỏng đoán, hơn nữa cuối cùng chỉ còn lại có một mình hắn, nhưng cái tên Lý Văn Thông đáng ghét đó, lại làm cho núi dựa lớn nhất của hắn không còn!

Với lòng dạ của Thái Hòa. Từ trong thái độ không che dấu chút nào của Thái Hòa cũng không khó nhìn ra, muốn xin cơm ăn trong tay hắn, cơ bản là không thể nào đấy.

Mai Hồng Vũ tâm tình phức tạp lúc này hoàn toàn mất hết chiêu, hắn biết dựa vào bản lãnh của mình, chỉ có thể đi một bước nhìn một bước... Bất quá ở thời điểm này, tốt nhất vẫn phải không được chọc giận Thái Hòa cho thỏa đáng.

Mai Hồng Vũ âm thầm hạ quyết tâm rất là tự giác bắt đầu dọn dẹp căn phòng, mặc dù trong phòng này không có Zombie, cũng không có thi thể, nhưng vết máu cũng không ít, mặc dù không có cách nào quét sạch sẽ, nhưng chuyện có thể làm được, là cố gắng hết khả năng làm cho hoàn cảnh trở nên tốt một chút.

Mai Hồng Vũ bận rộn tay lắm chân bùn một trận cũng không có uổng phí, thời điểm khi mặt trời bắt đầu xuống núi, Thái Hòa

ném cho hắn một túi đồ ăn vặt và một chai nước suối.

Thứ này cũng so với gạo nếp dễ sử dụng hơn! Sau khi Mai Hồng Vũ nhận lấy, lập tức lộ ra mừng lớn một trận, nhưng sau đó hắn lập tức liếc nhìn Thái Hòa thật sâu. Trách không được Thái Hòa hoàn toàn không quan tâm thức ăn Nguyễn Đen Vâu đưa cho hắn, thì ra chính hắn đã có dự trữ. Nhìn độ lớn và độ căn phồng của cái balô, lương thực bên trong chắc cũng đủ ăn một tuần lễ...

Quả nhiên ở trong mạt thế, thực lực mới có giá trị nhất, người bình thường đi nơi nào tìm được nhiều thức ăn như vậy, nếu không phải ăn loại thức ăn đã bị người lấy còn dư lại...

Vốn là Đen Vâu muốn nói không có lòng dạ nào ăn, nhưng Thái Hòa lại rất là khinh thường quét mắt nhìn hắn một cái, nói: "Đêm nay nhất định là chúng ta phải thay phiên gác đêm đấy, chú mày không ăn không ngủ, chẳng may thời điểm lúc chú em gác đêm xảy ra chuyện gì thì phải làm sao bây giờ."

"Ây..." Đen Vâu nhất thời không phản đối được, sau một lúc lâu trầm mặc, mới nhận lấy một bọc thức ăn từ trong tay Thái Hòa, "Thật xin lỗi, tui ăn đây."

Thời điểm khi hắn ăn nhai rất kỹ, tốc độ rất chậm, việc này không có sai biệt với động tác của Mai Hồng Vũ. Trên thực tế thời điểm khi không có nắm giữ thuần thục kỹ năng điều khiển con rối zombie, Thái Hòa cũng phải ăn cơm như vậy.

Ăn từ từ, may ra dựa vào số ít thức ăn đạt được cảm giác chắc bụng lớn nhất.

"Đúng rồi, chị Lê Bống không ăn hay sao?" mặc dù tâm tình Nguyễn Đen Vâu tích tụ, nhưng vai trò bảo mẫu toàn năng thì không có quên, mới vừa ăn vài miếng, lập tức quay đầu hỏi Thái Hòa.

Thứ Lê Bống muốn ăn đấy, trừ chất gel, đoán chừng còn có những máu thịt người giống các ngươi thôi... Thái Hòa giật giật khóe miệng, đứng dậy đi về phía cửa căn phòng ngủ: "Ta đi đưa nàng thức ăn, thuận tiện xem tình huống Yuna một chút."

Trong phòng ngủ, Yuna còn hôn mê, mà Lê Bống là ngồi ở bên giường, đôi mắt sáng thần kỳ nhìn chăm chú Yuna.

Những thức ăn bình thường này, đương nhiên Lê Bống không ăn đấy, hành động của Thái Hòa cũng chẳng qua để che dấu tai mắt người khác thôi.

Cũng đã nói là đi vào đưa cơm đấy, cũng nên lưu lại ở trong chốc lát mới bình thường. Mượn đoạn thời gian này, Thái Hòa lại đi tới bên người Yuna, quan sát cẩn thận phản ứng của nàng.

Đối với một cái tàu há mồm nuốt chửng một lúc hai khối chất gel Virus mà nói, đơn giản là phản ứng của Yuna quá bình tĩnh. Nàng hô hấp đều đặn, sắc mặt bình thường, cũng không có một chút vẻ mặt thống khổ nào. Bất quá điều có thể khẳng định là, ở dưới bề ngoài bình tĩnh, nhất định có một trận giông tố Virus đang cuộn trào trong cơ thể Yuna. Nhưng không có ai biết, sau cơn bão tố cuồng cuộn sẽ lưu lại cho Yuna hậu quả gì.

Sau khi quan sát Yuna khoảng chừng hơn mười phút, Thái Hòa mới trở lại phòng khách. Lúc này sắc trời đã dần dần tối sầm lại, để giữ an toàn, Thái Hòa hoàn toàn kéo xuống rèm cửa sổ ban công, cửa cũng dùng vật dụng trong nhà để chặn lại. Như vậy cho dù xảy ra bất trắc, cũng có thể chèo chống trong chốc lát.

Mai Hồng Vũ và Nguyễn Đen Vâu cũng bắt đầu khẩn trương lên, ở loại hoàn cảnh xa lạ này, nghĩ ngơi cả đêm trong hoàn cảnh chưa dọn dẹp zombie, đối với bọn hắn mà nói vẫn còn hơi quá kích thích một chút. Người nào biết ở trong thời điểm nào lại có Zombie từ ngoài cửa đi vào.

“Đừng gây ra động tĩnh quá lớn.” Sắc mặt của Thái Hòa cũng lộ ra vè trấn tĩnh nhiều lắm, cũng chỉ dặn dò một câu nhàn nhạt như vậy.

Chương 56: Tiến Hóa Tinh Thần Lực

“Vậy an bài ca trực gác tối nay thế nào.” Nguyễn Đen Vâu dĩ nhiên đã xem Thái Hòa trở thành người tâm phúc, sau đó nhẹ gật đầu, liền lập tức dò hỏi.

Thái Hòa hơi suy nghĩ một chút, lập tức nói ra: “Mỗi người thay phiên 3h đi, Yuna thì do Lê Bống trông coi, thời điểm ta gác đêm cũng sẽ đi xem tình hình nàng thế nào.”

“Không, ta thay phiên đi với Mai Hồng Vũ. Hòa Ca, anh và chị Lê Bống chăm sóc Yuna là được rồi.” Nguyễn Đen Vâu lại chậm rãi lắc đầu, nói ra: “Anh trai vừa phải gác đêm, vừa trông nom Yuna, như vậy quá mệt mỏi. Tui với Mai Hồng Vũ hiện giờ cũng không có gì để làm, cũng chỉ có thể làm mấy chuyện lặt vặt này.”

Mai Hồng Vũ đã ở một bên nhẹ gật đầu, bày tỏ không có dị nghị đối với chuyện này. Thấy bọn họ kiên trì, Thái Hòa cũng chỉ đành đồng ý bất đắc dĩ.

Trên thực tế, gác đêm thật không phải một chuyện dễ dàng!

Lần trước khi đến ban đêm, căn lầu đang hoàn toàn tĩnh mịch, lại bắt đầu truyền ra đủ loại thanh âm, thậm chí ngẫu nhiên có thể nghe được có âm thanh truyền đến từ đỉnh đầu! Chớ đừng nói chi là bên ngoài truyền tới một ít động tĩnh rồi. Một người ngồi ở trong phòng đen như mực, nghe tới đủ loại rất nhỏ tiếng vang từ bốn phương tám hướng, sợ hãi trong lòng cũng sẽ chậm rãi phóng đại lên từng chút một, đơn giản chính là một loại tra tấn mãn tính!

Ngẫu nhiên truyền đến một âm thanh hơi lớn một chút, người

gác đêm sẽ nhảy dựng lên dường như chim sợ cành cong, sau đó khẩn trương phân biệt âm thanh này vị trí cách mình có xa lắm không, có nguy hiểm hay không...

Bất quá mặc dù Mai Hồng Vũ cũng hiểu được, dù là lưu một mình lo lắng hãi hùng trong phòng khách, cũng so với sống chung một chỗ với Yuna hiện còn tốt hơn. Bởi vậy hắn không chỉ chủ động nói ra muốn gác nửa đêm trước, thậm chí còn dời cái băng ghế sofa cách cửa hơi gần, tránh khỏi không nghe thấy tiếng gì. Dù sao nếu chết ở trong nhà, người trước tiên chết trong lúc này chỉ sợ sẽ là chính hắn.

Mà mặc dù Nguyễn Đen Vâu tâm sự đầy bụng, Nhưng chung quy mệt mỏi cả ngày, thể lực tiêu hao hầu như không còn, chỉ chốc lát sau lập tức nằm trên ghế sa lon mơ mơ màng màng ngủ.

Thái Hòa là dời cái ghế sofa đến trong phòng, xa xa ngồi xuống góc khuất nhất, nhắm mắt lại chợp mắt một lát. Ngày hôm nay Thái Hòa cũng mệt đến ngất ngư, hắn không cách nào so sánh với Zombie được, nếu như không dành thời gian nghỉ ngơi, thể lực cũng không cách nào đạt được hồi phục. Mà chuyện kiêng kỵ ở trong tận thế này, chính là thể lực lúc sau cùng, trong lúc chiến đấu với rất nhiều zombie đến lúc cuối cùng , nhưng lại gặp phải rất nhiều Zombie, lúc đó so đấu chính là tốc độ và thể lực.

Mặc dù không phải thật sự chìm vào giấc ngủ, bất quá ở trong quá trình chợp mắt, Thái Hòa cũng sẽ thỉnh thoảng tiến vào trong lúc ngủ say ngắn ngủi, sau đó lại sau vài phút đồng hồ tỉnh táo lại nhanh chóng. Loại phương thức giấc ngủ này đoán chừng người chật vật cầu sinh ở trong tận thế đều đã nắm gi , nhưng Thái Hòa lại hết sức thân thuộc với loại giấc ngủ này. Nguyên nhân chính là bởi vì năng lực đặc thù của hắn, điều khiển Zombie. Bất quá chuyện quan trọng nhất, chính là tinh thần lực của hắn mạnh hơn so với người bình thường, cũng đã trải qua một lần tiến hóa.

Cái gọi là tinh thần lực, ở trong mắt Thái Hòa, đoán chừng

chính là lực tập trung, sức quan sát gom chung lại. Hắn có năng lực điều khiển Zombie, chính là phân ra một phần tinh thần lực của tự thân, dùng để khống chế suy nghĩ của người khác, dễ nhất chính là Zombie chỉ dựa vào hành động theo bản năng. Một tay hai việc không phải là một chuyện đơn giản gì, ngoài ra còn có thể ứng dụng ở trong chiến đấu. Trong lúc đầu tranh liều mạng, cần tốc độ phản ứng thân thể và ý thức, nếu lực chú ý không tập trung, thì làm sao có thể theo kịp động tác của Zombie.

Cho nên ngay từ đầu, Thái Hòa điều khiển con rối zombie tiến hành chiến đấu, mình thì núp ở phía sau màn, lúc sau mới ở dưới sự che chở của con rối zombie lao ra tiến hành chiến đấu. Mà cho đến khi điều khiển Lê Bống, Thái Hòa mới bắt đầu chậm rãi thuần thục phối hợp tác chiến cùng với con rối zombie như thế nào. Ở trong quá trình này, tinh thần lực của Thái Hòa đã được rèn luyện nguyên vẹn, bởi vậy lúc Lê Bống tiến hóa, Thái Hòa chịu ảnh hưởng, cũng bởi vậy tăng lên tinh thần lực, hơn nữa khi nếm thử đồng thời điều khiển hai con Zombie biến dị cũng nhận được tiến hóa.

Tiến hóa Tinh thần lực là một loại khái niệm tương đối mơ hồ, chỉ có Thái Hòa rõ ràng đó là một loại cảm giác như thế nào. Đơn giản mà nói, trước khi hắn điều khiển Lê Bống, nhất là lúc thao túng nàng tiến hành chiến đấu, cũng nên chuẩn bị đầy đủ tinh thần, nếu không Lê Bống cũng rất dễ dàng xuất hiện khuynh hướng thoát khỏi khống chế. Hơn nữa mặc dù tốc độ phản ứng thần kinh của Thái Hòa nhanh, nhưng khoảng chênh lệch thời gian từ khi mệnh lệnh của hắn truyền đến Lê Bống, phản hồi của đối phương chung quy lại là phải chậm lại một chút. Nếu như so sánh chỉ lệnh của Thái Hòa như card đồ họa xuất ra màn hình, như vậy tinh thần lực giống như card đồ họa render, mà trong quá trình truyền số liệu, bởi vì card đồ họa xử lý data render chậm hơn mức mặc định, bởi vậy cũng sẽ xuất hiện hiện tượng xuất hình ảnh ra màn hình bị tụt fps.

Chương 57: Đùa Giỡn Lưu Manh

Nhưng sau khi tiến hóa, thì giống như được tăng lên card đồ họa thế hệ mới, mà quá trình xử lý render và băng thông truyền tải cũng bởi vậy trở nên càng ổn định và nhanh chóng hơn!

Ví như lúc này, Lê Bống ở trong cảm giác của Thái Hòa, giống như là một bộ phân thân, thao túng không bị trì trệ tụt fps chút nào. Đương nhiên, Thái Hòa cũng không có ý định thật sự xem nàng như phân thân, trên thực tế trong chiến đấu, Thái Hòa vẫn có ý thức bồi dưỡng năng lực của mình, mà không phải hoàn toàn dựa vào Lê Bống. Đại đa số thời gian, đều do hắn làm chủ, Lê Bống hỗ trợ. Người bình thường mặc dù có khác biệt rất lớn với Zombie, nhưng còn không đến mức hoàn toàn không cách nào chống lại được.

Sở dĩ Zombie làm cho người ta sợ hãi, là bởi vì một khi bọn hắn phát hiện con mồi, sẽ tấn công điên cuồng, dù là đã bị lại tổn thương trí mạng cũng sẽ không lùi bước. Mà người bình thường trúng đòn một lần đều sợ đầu sợ đuôi đấy, lo lắng bị thương, nguyên nhân thứ hai là vừa thấy được Zombie trước hết tự mình đã khiếp đảm, trên khí thế cũng đã rơi xuống thế yếu. Bất quá đối Thái Hòa liên hệ với Zombie từ trước đến nay mà nói, thậm chí ở trong một gian phòng cùng với Zombie, Zombie cũng không có đáng sợ như vậy!

Dứt bỏ ưu thế bầy đàn của Zombie, ở dưới tình huống gặp phải Zombie đơn lẻ, người bình thường thật ra cũng có ưu thế! Zombie chỉ dựa vào bản năng, bởi vậy lộ ra điên cuồng khủng khiếp, nhưng đây hoàn toàn chính là khuyết điểm của bọn hắn. Mà

người bình thường, là sẽ sử dụng kỹ xảo trong chiến đấu, sẽ không tấn công mù quáng.

Bất quá Thái Hòa cũng biết rằng, mình cũng chỉ ngẫm lại mà thôi, phần lớn người vẫn phải ôm thành team, may ra miễn cưỡng sinh tồn được, bởi vì ở trong thành thị lớn như vầy, số lượng Zombie thật sự nhiều lắm. Một người điên không đáng sợ, nhưng nếu như là một đám người điên thì sao đây? Mấy triệu người điên khát máu lắc lư ở trong thành phố này, đó là cảnh tượng đáng sợ đến cỡ nào!

Mà ngay cả bản thân Thái Hòa, mặc dù ỷ vào năng lực điều khiển Zombie, lại có Zombie biến dị Lê Bống này ở bên người, nhưng gặp phải một đám đông khá nhiều Zombie, cũng chỉ có cách chạy trối chết. Cũng giống như lúc ở cửa xoay lúc trước, mặc dù mượn ưu thế địa hình giết chết đám Zombies kia, nhưng trong đội ngũ cũng xuất hiện thương vong. Mà Thái Hòa tự hỏi, ở dưới tình huống đó, nếu như chỉ có hắn và Lê Bống, sẽ không ứng phó nổi đấy. Nếu không có Yuna chiến đấu điên cuồng...

"Ồ."

Một chút cảm giác khác thường đột nhiên làm Thái Hòa tỉnh lại triệt để, hắn chợt kéo qua cái chăn trên người đứng lên, nhìn về phía Yuna đang nằm ở trên giường.

Ngay lúc mới vừa rồi, khi Lê Bống nhìn chằm chằm Yuna, đột nhiên nàng mở mắt quỷ dị...

Tới gần nửa đêm, trong phòng đã tối thui một mảnh, mà Yuna vẫn không hề có động tĩnh gì, lại đột nhiên mở mắt.

Còn cách một khoảng cách, Thái Hòa đã nhìn thấy cặp mắt đỏ yêu dị của Yuna trong bóng đêm có thể thấy rõ ràng, đồng thời cũng từ trong sự phản ứng theo bản năng của Lê Bống, cảm thấy một chút rục rịch, đây là phản ứng khi nàng đối mặt đồng loại,

nhất là lúc phát hiện Zombie biến dị, mới phải xuất hiện.

Chẳng lẽ Yuna đã biến dị hoàn thành. Thái Hòa đến gần nàng từng chút một, cẩn thận từng li từng tí, muốn quan sát cẩn thận hơn phản ứng của Yuna một chút.

Nhưng hắn vừa mới đi tới trước giường, Yuna lập tức chợt lật người lên, ở trong bóng đêm tối thui gần như đưa tay không thấy được năm ngón, trực tiếp đánh tới phía Thái Hòa.

Nếu như là người bình thường, chỉ sợ chỉ cảm thấy một cơn gió mạnh đập vào mặt, sau đó sẽ ở dưới tình huống hoàn toàn không có ý thức được xảy ra chuyện gì, bị xé thành mảnh nhỏ triệt để. Trong bóng đêm, Zombie lại có thể mạnh hơn nhiều so với người bình thường, ở phương diện thị lực, bọn họ chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối.

Đương nhiên Thái Hòa cũng không còn khả năng thấy rõ động tác của Yuna dưới loại tình huống này, nhưng hắn vẫn có thể thông qua thị giác của Lê Bống, rõ ràng nhìn thấy mỗi một hành động của Yuna. Hơn nữa từ thời điểm khi hắn đến gần giường của Yuna, hắn cũng đã đề cao lòng cảnh giác.

Yuna vừa động, Thái Hòa cũng lập tức nhảy qua phía bên cạnh, đồng thời Lê Bống vẫn đang lẳng lặng ngồi ở mép giường cũng chợt lao ra ngoài, từ phía sau lưng bắt lại cánh tay Yuna. Mặc dù phản ứng của Yuna cực nhanh, lập tức xoay người đi công kích Lê Bống, nhưng lúc này Thái Hòa đã nhào tới, trực tiếp té nhào Yuna vào trên giường.

Đây là nhược điểm của Zombie, đó chính là thiếu sức phán đoán, chỉ biết công kích dựa vào bản năng, hơn nữa rất dễ dàng bị dẫn dắt rời đi chú ý.

Bất quá Yuna giãy dụa lại làm cho Thái Hòa cực kỳ cố hết sức, nếu không phải nhờ thao túng Lê Bống ấn chặt nàng gắt gao, ước

chừng lúc này nàng đã tránh thoát.

Nhưng thời điểm ngay khi Thái Hòa lật nàng lại, chuẩn bị điều khiển nàng, Yuna lại đột nhiên dùng thanh âm có hơi mơ hồ, nhỏ giọng hỏi: "Ngươi làm gì vậy?"

"Phốc!"

Nếu như không phải vừa mới kiến thức tính công kích cực mạnh của Yuna, thậm chí Thái Hòa còn cho rằng Yuna vẫn là người bình thường!

Chương 58: Đa Nhân Cách

Trong lúc bất ngờ, Thái Hòa có hơi ngu ngơ mà nhìn về phía cặp mắt của Yuna, lại phát hiện hai mắt mới vừa rồi còn hoàn toàn đỏ ngầu, vậy mà lúc này về tới trạng thái người bình thường!

Lúc này ánh mắt của Thái Hòa đã bắt đầu thích ứng với bóng tối, cho dù còn có hơi mờ mờ, nhưng cách khoảng cách gần như thế, vẫn còn có thể miễn cưỡng thấy rõ ánh mắt và biểu hiện trên mặt của Yuna. Xem xét qua phản ứng của nàng, dường như có hơi mờ mịt với tình hình bây giờ. Mà cảnh tượng mờ mịt kia rơi vào trong mắt Thái Hòa, trong nháy mắt càng làm cho hắn giống như là bị sấm sét đánh trúng!

Trước kia khi Lê Bống tiến hóa, đã từng đã xuất hiện vẻ mặt này trong thời gian ngắn ngủi. Dương như là mơ hồ khôi phục một ít lý trí, lại giống như là bắt đầu xuất hiện tư tưởng mới, tóm lại không còn là Zombie chỉ biết là chém giết! Mặc dù cái loại vẻ mặt đó rất nhanh sẽ biến mất ở trong mắt Lê Bống, nhưng đã khắc thật sâu ở trong nội tâm Thái Hòa. Việc này đối với Thái Hòa mà nói, chính là một loại hy vọng, hy vọng mong rằng Lê Bống có thể hoàn toàn khôi phục lý trí!

Nhưng lúc này, hắn lại thấy được ánh nhìn giống nhau ở trong mắt Yuna, hơn nữa bất đồng với Lê Bống là, nàng còn biết nói chuyện ...

"Yuna, Yuna." Hơn nửa ngày Thái Hòa mới hồi phục tinh thần lại, vội vàng cầm lấy bả vai Yuna dùng sức lay lung lay vài cái, thấp giọng la lên dồn dập.

Động tĩnh Trong phòng cũng kinh động đến Mai Hồng Vũ đang

ở phòng khách gác đêm, thậm chí cũng đánh thức Đen Vâu.

"Hòa Ca! Có phải Yuna đã xảy ra chuyện gì hay không." Đen Vâu khẩn trương lo lắng ở ngoài cửa luôn miệng hỏi.

Thái Hòa cũng không quay đầu lại nói: "Đừng đi vào!"

Lúc này tình huống không rõ, kêu bọn hắn vào chỉ biết thêm phiền, hơn nữa Thái Hòa muốn làm rõ ràng không kịp chờ đợi, bây giờ đến tột cùng Yuna đã trở thành Zombie, hay vẫn là người bình thường .

Đại khái là đã bị thanh âm kích thích, ở Yuna trong lúc mờ mịt cuối cùng có một tia phản ứng, bất quá nàng cũng không trả lời Thái Hòa, trái lại giãy dụa điên cuồng lần nữa, hai mắt cũng trở thành màu máu đỏ. Vẻ hung ác cuồng bạo này thuộc về Zombie, lại một lần nữa chiếm cứ tinh thần của nàng.

Thái Hòa mau để cho Lê Bống khống chế được Yuna vững vàng, mình thì sử dụng năng lực điều khiển thi, bắt đầu nếm thử khống chế Yuna. Để nàng cứ làm ầm ĩ vậy, cuối cùng sẽ lưỡng bại câu thương, trước mắt để cho nàng mất đi tính công kích thật là tất yếu đấy.

Quả nhiên đoàn ánh sáng tinh thần thuộc về Yuna có bất đồng rất lớn với Lê Bống, xác thực mà nói, ở trong mắt Thái Hòa, chùm sáng tinh thần của Yuna đơn giản chính là một đoàn hỗn loạn! So sánh với Zombie thuần túy không có lý trí, chùm sáng tinh thần của Yuna cũng không phải mờ mờ, ngược lại rất là sáng ngời, Nhưng loại hình ảnh đỏ trắng luân chuyển liên tục này, vẫn là lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy! Mà bây giờ, dĩ nhiên là bộ phận màu đỏ chiếm cứ ưu thế, mà Yuna cũng bởi vậy trở nên cực kỳ cuồng bạo, lúc Thái Hòa nếm thử khống chế, cũng gặp phải áp lực thật lớn trước nay chưa từng có.

Cũng may tinh thần lực trải qua tiến hóa, mặc dù hết sức

không dễ dàng, nhưng thời điểm lúc Thái Hòa gần như sắp trợn trắng mắt, cuối cùng hắn chế ngự được bản năng của Yuna, đoạt lại quyền khống chế thân thể Yuna!

Bất quá bởi vì biểu hiện của Yuna dường như còn sót lại một ít lý trí, bởi vậy Thái Hòa cũng không có bá đạo điều khiển nàng hoàn toàn, mà là cách giống hết lúc trước kia điều khiển Lê Bống, chỉ là thành lập nên liên lạc tinh thần với nàng, không để cho nàng công kích mình, hơn nữa ở lúc nàng muốn công kích người khác, cũng có thể kịp thời ngăn cản lại nàng.

Lăn lộn cho cả người đều bị mồ hôi làm ướt, mới cuối cùng để cho Yuna yên tĩnh trở lại, Thái Hòa xoa huyệt Thái Dương chậm rãi bò lên từ trên giường, ánh mắt phức tạp nhìn Yuna.

Zombie Yuna bỗng nhiên thay đổi, bỗng nhiên lại biểu hiện ra bộ dạng có một chút lý trí, để cho Thái Hòa không tự chủ nghĩ tới một từ: Bệnh tâm thần – Đa Nhân Cách(*).

Đã bị lây, Yuna bắt đầu biến dị liên tục nuốt hai khối chất gel, vi khuẩn trong cơ thể cũng không có ăn mòn thân thể của nàng, ngược lại ăn mòn tư tưởng của nàng. Nhưng là chính là bởi vì nuốt chửng chất gel, thân thể Yuna trải qua vi khuẩn trùng kích liên tục, ngược lại hoàn hảo lên, cũng không có xảy ra rữa nát giống như Lý Văn Thông vậy. Chuyện này có thể nói là một chút hạnh phúc trong bất hạnh.

Sau khi bị Thái Hòa khống chế, mạnh mẽ đè xuống dục vọng công kích, cuối cùng Yuna lại bình tĩnh lại lần nữa, mà ngay cả hai mắt cũng chầm chậm hồi phục tới trạng thái bình thường. Bất quá ánh mắt của nàng vẫn còn có hơi mờ mịt, dường như cũng chưa hề hoàn toàn tỉnh táo lại. Dù vậy, muốn khống chế được nàng dưới loại tình huống này, Thái Hòa vẫn phải hao phí tinh thần rất lớn.

Chương 59: Trở Thành Cô Bé Ngốc

Đương nhiên dưới tình huống nàng này, có thể bảo trì liên lạc tinh thần với hắn cũng không tệ rồi, muốn điều khiển hành động của nàng, cũng có hơi khó khăn.

Đồng thời điều khiển một con Zombie biến dị, một con Zombie có hơi bị đa nhân cách, chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, thật đúng là áp lực như núi.

Lúc này Đen Vâu cũng đã không kiềm nén được vọt vào, nhưng vừa mới nhìn thấy tình hình trong phòng, hắn lập tức hoàn toàn ngây dại.

Đương nhiên giường chiếu bừa bộn bị hắn không thèm đếm xỉa đến rồi, nhưng Yuna ngồi ở trên giường với gương mặt ngây ngô, lại làm cho Nguyễn Đen Vâu thoáng chốc hết sức mừng lớn kêu lên: "Yuna không có biến thành Zombie, rõ ràng nàng không có biến thành Zombie! Ha ha ha , Yuna!" Nói, hắn lập tức vọt tới Yuna trước người, hết sức kích động thò tay nắm lấy tay nàng.

"Đừng động nàng!"

Đáng tiếc Thái Hòa vẫn là chậm một bước, từ khi tay của Nguyễn Đen Vâu chạm phải cánh tay Yuna, lúc đầu Yuna vẫn còn mờ mịt lập tức lại nổi điên hẳn lên, trong đôi mắt màu máu càng ngày càng sáng, nếu không phải là bị Thái Hòa khắc chế gắt gao, lúc này nàng đã bắt đầu công kích Nguyễn Đen Vâu rồi.

Tình huống này để cho Nguyễn Đen Vâu lập tức sợ đến liền lùi lại vài bước, sau đó mới hết sức hoảng sợ mà nhìn về phía Thái

Hòa: "Đây là có chuyện gì."

Đương nhiên Thái Hòa không có khả năng nói cho hắn biết mình có năng lực điều khiển zombie, bất quá chuyện tình huống của Yuna, ngược lại là hắn nghĩ ra một giải thích rất hợp lý: "Ta đoán bây giờ nàng còn ở trong di chứng... Tốt nhất chú em chớ trêu chọc nàng, bằng không thì nàng sẽ mất lý trí."

"Di chứng." Đen Vâu mở to hai mắt nhìn, lại không có hoài nghi với lời nói của Thái Hòa chút nào.

Đúng là, trừ di chứng, cơ bản không có giải thích nào tốt hơn có thể nói rõ tình hình bây giờ của Yuna rồi. Lúc này trong đôi mắt Yuna lộ ra khí tức khát máu, nhìn chằm chằm mình, không có khác biệt gì so với những con Zombie kia chỉ biết chém giết. Nhưng nàng lại cứ ngồi yên ở chỗ cũ không có nhúc nhích, loại tình huống này, nói rõ mơ hồ nàng còn lưu lại một ít lý trí đấy...

(*)Tâm Thần Phân Liệt: Lúc đầu các bác sĩ Châu Âu cho rằng đây là một loại bệnh được gọi là bệnh tâm thần, nhưng sau khi đến thế kỷ 20 thì mọi nghiên cứu về bệnh tâm thần đã phát hiện một số khuyết tật về mặt vật lý trong não bộ của người bệnh tâm thần so với người thường. Mà những khác biệt này lại không thể dùng phương pháp cổ điển là sốc điện và thuốc ức chế thần kinh để chữa bệnh. Những liệu pháp này chỉ có hiệu quả với những người bị shock tâm lý, trốn tránh hiện thực.

Hiện nay Tâm Thần Phân Liệt được chia ra rất nhiều chi nhánh khác nhau: phổ tự kỷ, ADHD, đa nhân cách,…

Một đêm lặp đi lặp lại, sau đó còn hôn mê mấy lần, cho đến buổi sáng, cuối cùng tình hình của Yuna mới ổn định lại.

Đúng như Thái Hòa suy đoán lúc trước, bây giờ đúng là Yuna đã biến thành Zombie, nhưng đồng thời có một chút lý trí. So sánh với trước khi, tình huống “Đa Nhân Cách” của nàng trở nên tốt

hơn nhiều, nhưng mà cũng chỉ giới hạn là tốt hơn nhiều mà thôi! Bây giờ Yuna, còn có cách nhau một đường so với Zombie biến dị, nhưng thực lực lại mạnh hơn so với Zombie thông thường.

Ngược lại là Thái Hòa tìm ra một chút quy luật từ trong biểu hiện "Đa Nhân Cách" của nàng. Chỉ cần không có gặp nguy cơ, Yuna sẽ bảo trì trạng thái người bình thường, mặc dù có hơi mê mang, cũng rất ít đối có phản ứng với người khác, nhưng vẫn bảo trì năng lực ngôn ngữ cơ bản như trước khi bị lây nhiễm, thỉnh thoảng sẽ chủ động nói hai câu. Bất quá chỉ cần nàng cảm giác mình gặp nguy hiểm, một tia lý trí còn sót lại sẽ lập tức bị bản năng thay thế, do đó hóa thân thành Zombie tính công kích cực mạnh.

Bất quá ở dưới điều khiển của Thái Hòa, tâm tình của nàng từ từ trở nên ổn định hơn rất nhiều, địch ý với Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ cũng chẳng mạnh mẽ lắm rồi. Nhưng bởi vì trong lúc tồn tại liên lạc tinh thần đặc biệt với Thái Hòa, bởi vậy người thân cận nhất với Yuna lúc này, lại chính là Thái Hòa rồi.

Ví dụ như hiện giờ, Yuna nhìn Thái Hòa mang theo một chút mờ mịt, một tay nắm thật chặt lấy góc áo của hắn...

"Yuna, ngươi nhận ra ta sao." Cả đêm kêu không dưới trên trăm lần tên Yuna, nàng ngược lại là có ấn tượng đối với tên của mình, một khi la lên sẽ có phản ứng. Nhưng đối với những loại câu hỏi này, nàng cũng không hiểu ý nghĩa trong những lời nói của hắn, chẳng qua bảo trì ở trong trạng thái mơ hồ hoàn toàn, cơ bản là không biết đối phương đang hỏi cái gì.

Bất quá ngược lại là Yuna biểu hiện ra hứng thú cực mạnh đối với trường đao của mình, khi nhìn thấy Yuna cầm trường đao, trong chốc lát có hơi mê mang ngây ngốc, sau đó lúc chợt rút đao ra khỏi vỏ, cổ khí thế kia thậm chí so với Yuna trước kia còn phải mạnh hơn vài phần!

Chương 60: Gặp Đội Người Sống Sót

Nhưng ngay sau đó nàng sẽ không chịu buông trường đao rồi, mà từ đầu đến cuối Thái Hòa đều cảm thấy, Yuna cũng giống với Lê Bống, có lẽ đều có cơ hội hoàn toàn khôi phục lý trí, bởi vậy cũng không có cố gắng khống chế nàng giao trường đao ra đây. Có chấp niệm, dù sao cũng tốt hơn trở thành Zombie không lý trí chút nào một cách triệt để.

Có thể nói loại tình huống này của Yuna, triệt để kiên định Thái Hòa tin tưởng . Zombie đúng là đáng sợ , nhưng ảnh hưởng Zombie chung quy chỉ là Virus . Hơn nữa từ tình thế trước mắt đến xem , Thái Hòa trong nội tâm đã có một cái thành hình nghĩ cách . Khi Virus tiến hóa không gián đoạn, thực lực Zombie cũng sẽ theo đó mà tăng cường, mà cùng lúc đó, bọn họ cũng sẽ trưởng thành dần dần thành quái vật có lý trí! Tình huống của Yuna, đang nói rõ điểm này! Nàng hấp thu duy nhất quá nhiều Virus một lần, bởi vậy mới xuất hiện loại tình huống giống như hiện giờ, mà sau khi Lê Bống tiếp tục tiến hóa, cũng cho thấy đầu mối khôi phục lý trí.

Bởi vậy bất đồng với tâm tình đau khổ của Nguyễn Đen Vâu, lúc này Thái Hòa lại tràn đầy nhiệt tình!

“Hòa Ca... hiện giờ Yuna như vậy...” Hiện giờ Nguyễn Đen Vâu đã không dám đến gần Yuna quá mức rồi, chỉ có thể ngồi ở một nơi xa xa, nhìn chăm chú mỗi một hành động của Yuna. Dựa vào nét mặt của hắn không khó nhìn ra, lúc này hắn vừa tràn đầy nghi ngờ, đồng thời lại cảm giác được khổ sở vì Yuna.

Bất luận một người bình thường nào, cũng không muốn biến

thành Zombie đấy, dù là không phải triệt để...

Thái Hòa nhìn hắn thật sâu một cái, nói: “So với để cho Yuna chết, hoặc là biến thành giống như Lý Văn Thông, ngươi không cảm thấy kết quả bây giờ đã rất đáng được ăn mừng hay sao.”

“Chuyện này. ..” Trên mặt trĩu nặng của Nguyễn Đen Vâu nổi lên vẻ hơi do dự, sau đó lập tức gật gật đầu, “Không sai, như bây giờ, dù sao cũng hơn chết tốt... Hơn nữa, ít nhất nàng sẽ không biểu hiện ra ác ý với Hòa Ca.”

Thời điểm khi nói xong lời cuối cùng này, giọng của Nguyễn Đen Vâu có hơi khổ sở. Thái Hòa cũng chưa nói cho hắn biết mình có được điều năng lực khiển zombie, bởi vậy Nguyễn Đen Vâu cho rằng Yuna thân cận đối với Thái Hòa hoàn toàn xuất từ bản năng, nhưng hết lần này tới lần khác đối với bạn học kề vai chiến đấu thật lâu giống như hắn lại không có trí nhớ chút nào, đương nhiên chuyện này để cho Nguyễn Đen Vâu hết sức buồn bực rồi.

“Ây...” Thái Hòa che dấu xấu hổ sờ lỗ mũi một cái, nói ra: “có lẽ, ta nói có lẽ là, Yuna sẽ từ từ khôi phục lý trí đấy.”

“Có thật không?” Nguyễn Đen Vâu hết hồn, cũng không kịp thất lạc rồi, thoáng chốc phong tỏa ánh mắt ở trên mặt Thái Hòa.

Thái Hòa chậm rãi nói: “Ngươi cũng nhìn thấy, hiện giờ Yuna so với Zombie khác có hơn bất đồng, không thể nói nàng hoàn toàn có lý trí, nhưng ít ra không có hoàn toàn bị bản năng khống chế. Loại tình trạng này cũng không có khả năng xuất hiện ở trên người Zombie nào... Bất kể như thế nào, chỉ cần tư tưởng của nàng không có bị gạt bỏ triệt để, thì có hy vọng khôi phục. Chỉ có điều có khả năng thời gian này chỉ rất ngắn, cũng có khả năng rất dài.”

Lời hắn nói mặc dù đều là suy đoán , nhưng ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu cũng đã trở nên cực kỳ nóng bỏng!

“Có hy vọng là tốt rồi! Bất quá... Hiện giờ Yuna chỉ nhận ngươi...” Nguyễn Đen Vâu trôi qua kích động, lại trở nên mất mác. Lấy tình trạng bây giờ của Yuna, hắn thậm chí không có cách nào tới quá gần với Yuna, chớ đừng nói chi là giống như trước vậy.

Thái Hòa đang muốn nói gì, đột nhiên chỉ thấy Mai Hồng Vũ chạy như một làn khói đi tới, sau đó đứng ở khoảng cách tương đối xa Yuna, vẻ mặt vui mừng nói: “Trên đường có người! Người may mắn còn sống!”

“Người sống sót.”

Sau khi đi theo Mai Hồng Vũ tới trên ban công, Thái Hòa từ rèm cửa sổ xem xét ra bên ngoài, quả nhiên liếc nhìn thấy người sống sót hắn đang nói.

Bất quá mới vừa nhìn thoáng qua, Thái Hòa cũng không nhịn được co giật khóe mắt. Phía dưới này cũng không chỉ có một người sống sót, mà đến tận một đoàn đội người sống sót ah!

Ước chừng có hơn 20 thanh niên nam nữ, cũng cõng nhiều loại túi đeo lưng, cũng đều cầm trong tay đủ loại vũ khí. Xem bộ dáng của bọn họ là sáng sớm đi ra sưu tầm thức ăn, nhưng lúc này lại bị hơn mười con Zombie vây công, theo Thái Hòa nhìn trong chốc lát, cũng phát hiện đám người này mặc dù đều là người bình thường, nhưng bên trong có mấy chàng thanh niên có thân thủ rất không tệ, hơn nữa ra tay cũng ác hơn so với những người khác.

Nhưng chuyện để cho Thái Hòa chú ý, lại là thủ đoạn bọn họ đối phó Zombie. Kia vài chàng thanh niên xông vào trước nhất, những người khác là lập tức tốp năm tốp ba tản ra, vật cản như xe hơi bảng hiệu, quần nhau với Zombie. Mặc dù sức chiến đấu của bọn họ không mạnh, nhưng hỗ trợ lẫn nhau, tấn công thành nhiều góc độ, chiếu ứng lẫn nhau, mặc dù không thể chiến đấu chính diện với Zombie giống như mấy nam thanh niên, nhưng trong quá trình xoay vòng giải quyết hết từng con Zombie còn lại.

Chương 61: Nhảy Lầu

Nhìn đến đây, Thái Hòa cũng không nhịn được muốn gọi một tiếng tốt, đội ngũ như vậy ở trong mắt hắn xem ra, mới thật sự là đoàn đội người sống sót.

Nhưng dù sao sức chiến đấu của bọn họ chưa đủ, ở nơi Zombie khắp nơi như vậy, rất nhanh sẽ rơi vào trong nguy hiểm. Đã bị mùi máu tươi hấp dẫn, càng ngày càng nhiều Zombie chui ra từ bốn phương tám hướng, hơn nữa điên cuồng mà đánh về phía bọn họ. Mà sau khi những người này kiên trì trong chốc lát, thì vừa đánh vừa lui, cuối cùng lại rút lui vào căn chung cư building này, hơn nữa chạy thẳng đến nơi ở của đám người Thái Hòa rồi!

Rất nhanh, lầu dưới lập tức truyền đến tiếng "Thình thịch " theo quy luật, dĩ nhiên những người này vọt vào thang lầu an toàn. Nhưng ngay sau đó liền lập tức truyền đến tiếng đập vang, chính là những con Zombie kia đang va chạm lấy cửa thang lầu điên cuồng. Nghe động tĩnh không được bao lâu, cửa thang lầu cũng sẽ bị phá tung, đến lúc đó một đám Zombie chen chúc mà vào, đám người Thái Hòa trốn ở trong phòng cũng có khả năng sẽ xuất hiện nguy hiểm.

Loại thời điểm này biện pháp tốt nhất chính là trốn ở trong phòng không ra, nhưng theo tiếng bước chân tạp nhạp truyền đến, Thái Hòa lập tức cũng cảm giác được buồn bực một trận.

Những người này, lại lên lầu , nhưng lại vọt vào trong hành lang lầu hai!

Thật ra đám người sống sót này lại lui vào căn nhà chung cư này, cũng không phải khó lý giải, lý do đại khái so với lựa chọn

của Thái Hòa khi chọn nơi này cũng đều giống nhau. Đầu tiên cái căn chung cư này cách gần cửa lớn, tiếp theo điều kiện địa lý nơi này tốt nhất. Một bên là dòng suối nhỏ nhân tạo, một bên là suối phun quảng trường, đều có khoảng cách nhất định với căn nhà khắp bốn phía. Như vậy sẽ không bị rơi vào trong vòng vây, còn có vài con đường để chạy trốn.

Đoán chừng đám người này vốn định mượn căn chung cư này tạm thời trì hoãn 1 ít thời gian, sau đó mượn cơ hội chạy trốn đi từ một bên khác.

Bất quá đám người này vừa mới lên lầu hai, phía dưới lập tức phát ra một tiếng vang thật lớn, dĩ nhiên là cửa lớn bị phá tung triệt để rồi. Động tĩnh cùng với âm thanh bước chân của bọn hắn cũng lập tức dụ dỗ ra Zombie giấu ở trong lầu, trong lúc nhất thời tiếng chém giết và tiếng kêu thảm nổi lên khắp bốn phía, có đến vài lần vị trí ẩn nấp này của đám người Thái Hòa cũng phát ra tiếng va đập, cũng không biết là Zombie hay là người đụng vào .

Thái Hòa lặng lẽ đi tới cửa, nhìn xuyên thấu qua mắt bên ngoài mèo ra, thấy những người này thối lui đến một căn nhà trong góc đối diện, hơn nữa nhanh chóng khóa lại cửa, một đoàn Zombie rậm rạp chằng chịt chen trong hành lang, điên cuồng mà đụng chạm lấy cửa phòng. Nghe được có âm thanh xé rách và âm thanh nhấm nuốt xen lẫn ở trong đó, Thái Hòa suy đoán nhất định bọn họ xuất hiện thương vong, hơn nữa rất có thể trong hành lang hiện giờ tất cả đều là thi thể Zombie.

Thối lui đến trong phòng cơ bản là không khả năng ngăn cản Zombie, đoán chừng đám người kia vốn định nhảy lầu chạy trốn rồi. Biện pháp như thế tốt, dẫn Zombie đuổi theo tới bên trong thang lầu, sau đó lúc này lại nhảy lầu rời đi, như vậy cho dù không thể cắt đuôi Zombie triệt để, nhưng lại tranh thủ được đủ thời gian trốn chạy rồi.

Thật ra từ lầu hai nhảy xuống cũng rất nguy hiểm đấy, bất quá

Thái Hòa biết, bên ngoài chung cư này đều là bãi cỏ, chỉ cần không phải đặc biệt không may, cũng không bị té gãy chân. Huống chi xuất hiện loại tình huống khẩn cấp này, nào có dễ dàng như vậy tìm được phương pháp giải quyết vẹn toàn, có thể đoán được cách lợi dụng căn phòng trên lầu, cũng đã tốt hơn so với người chỉ biết là hoảng hốt chạy thục mạng nhiều.

"Làm sao bây giờ Hòa Ca, chúng ta có cần giúp một tay hay không." Nghe động tĩnh ngoài cửa truyền tới, sắc mặt Nguyễn Đen Vâu khó coi tiến tới bên người Thái Hòa, thấp giọng hỏi.

Thái Hòa liếc hắn một cái, nói: "Bên ngoài lúc đầu có hơn ba mươi con Zombie, vừa mở cửa chúng ta cũng sẽ bị chặn chết ở nơi này, giúp thế nào."

Nguyễn Đen Vâu lập tức không phản đối được, mà Thái Hòa thì âm thầm lắc đầu ở trong nội lòng, loại tính cách này của hắn nói lịch sự thì gọi là tốt bụng, nói thẳng ra chính là bất chấp hậu quả xen vào việc của người khác, hơn nữa một sớm một chiều không có cách nào thay đổi tính cách này...

Bất quá nghe thấy Zombie ngoài cửa càng ngày càng nhiều, thậm chí có Zombie bắt đầu va chạm vào cửa phòng mình, sắc mặt của Thái Hòa lập tức cũng trở nên hơi xám sầm xuống: "Nơi này chúng ta cũng không ở nổi nữa, đi thôi."

Zombie va chạm cửa phòng, cũng không nhất định là phát hiện tung tích của đám người Thái Hòa, mà là đang tạm thời mất đi mục tiêu, nhưng lại bị mùi máu tươi kích thích gây ra phản ứng cực độ cuồng bạo. Không chỉ đám người Thái Hòa nơi này, cửa phòng khác cũng đang bị va chạm đấy.

Mai Hồng Vũ sớm đã bị động tĩnh bên ngoài làm sợ choáng váng, lúc này vô ý thức hỏi một câu: "Đi từ chỗ nào."

"Nhảy lầu!"

Chương 62: Về Doanh Địa

Bất quá nói thì nói như thế, Thái Hòa cũng sẽ không có chuyện tùy tiện nhảy lầu dưới tình huống không nắm chắc, một khi cặp giò bị thương, vậy coi như thật sự chờ chết. Cũng may hắn tối hôm qua đã dùng đồ dùng trong nhà phá hỏng cửa sổ, lúc này mặc dù cửa phòng bị đâm vào vang lên tiếng "Thình thịch", nhưng tạm thời còn không có bị phá khai nguy hiểm triệt để, nhưng dù cho như thế, thời gian còn lại cho đám người Thái Hòa cũng đã không còn nhiều.

Thái Hòa móc ra nhanh chóng một sợi giây leo núi từ trong ba lô, thứ này hoặc nhặt được ở trong một cửa hàng dụng cụ thể thao, lúc đầu dự định dùng để ứng đối khi bị rơi vào đừng cùng, lại không nghĩ tới nhanh như vậy cũng đã có đất dụng võ.

Cột một cái nút thắt, sau đó buộc chặt cố định xong, Thái Hòa lập tức thao túng Lê Bống và Yuna trước tiên nắm lấy đầu kia sợi dây. Lầu hai không cao, hơn nữa ngoài cửa sổ còn có máy điều hòa không khí bên ngoài gần như có thể dùng để mượn lực, tăng thêm hai cô bé Zombie này thân thủ cũng so với người bình thường còn mạnh hơn nhiều, bởi vậy rất nhanh sẽ rơi đến trên mặt đất, hơn nữa lập tức bắt đầu dọn dẹp Zombie xung quanh cho đám người Thái Hòa.

Mặc dù Nguyễn Đen Vâu sợ đến mặt không còn chút máu, nhưng kiên trì không chịu đi trước, Thái Hòa thúc giục hai tiếng, lập tức nắm lấy sợi giây nhảy tới trên máy điều hòa không khí bên ngoài, sau đó lại mượn lực xuống, ở cách xa mặt đất còn có một mét dài lập tức buông giây nhảy xuống.

Theo sát lấy chính là Mai Hồng Vũ, mà cuối cùng là Nguyễn

Đen Vâu nhảy xuống, cửa phòng đã bị Zombie phá tung rồi, vài con Zombie vọt thẳng tới cửa sổ rồi, hơn nữa không chút do dự lập tức theo sát lấy nhảy xuống dưới.

Bất quá Zombie nào biết dùng giây thừng, dưới tác dụng của trọng lực bọn họ vừa ló đầu ra chồm người tới đã ngã sấp mặt xuống, mà Thái Hòa và Lê Bống cũng không có cho bọn hắn cơ hội đứng lên, Yuna trường đao cũng không phải ngồi không, nhưng sau khi nhìn thấy nàng ra tay là hai mắt bắt đầu ửng hồng, tê rần Thái Hòa da đầu, vội vàng tăng cường khống chế với nàng, không cho nàng nữa tiếp tục ra tay rồi.

"Đi mau."

Trong nháy mắt trên mặt đất lại xuất hiện thi thể vài con Zombie, có thể tưởng tượng rất nhanh sẽ có khả năng thu hút đến rất nhiều Zombie chen chúc tới, bởi vậy Thái Hòa lập tức mang theo đám người Lê Bống chạy như điên về cửa hông chung cư. Sở dĩ không đi cửa chính, là vì lúc này Zombie ở cửa chính cũng không ít, hơn nữa đều là bị đám người kia dẫn tới.

Không nghĩ tới mới vừa dọc theo cái này tòa nhà chung cư này chạy tới phía sau đường, dĩ nhiên cũng gặp mặt với đám kia người sống sót lúc trước!

Những người này nhảy từ một bên lầu khác, mục tiêu lại cũng từ cửa hông chạy trốn.

Thái Hòa vừa nhìn thấy đám người này, lập tức hết sức buồn bực, có một mục tiêu lớn như bọn họ ở đây, bầy zombie nhất định là sẽ cùng tới!

Bất quá trôi qua khoảng thời gian không lâu như vậy, ngược lại là bọn họ thiệt hại đi ba bốn người...

"Các ngươi..." Một chàng anh thanh niên trong đó chạy trước

tiên, đoán chừng là đi mở đường, bởi vậy liếc mắt lập tức nhìn thấy đám người Thái Hòa, lập tức kêu lên một tiếng. Đoán chừng bọn họ cũng tuyệt đối không nghĩ tới, cái tiểu khu này trong vẫn còn có người sống sót, nhưng lại gặp nhau theo một cách "Đúng dịp" như vậy.

Thái Hòa liếc mắt, thừa dịp đám người này rơi vào đằng sau cắt đuôi zombie, mau trốn chạy mới là chuyện đứng đắn. Cũng không biết bọn họ dùng thủ đoạn gì, những con Zombie kia ngược lại là một lát chưa từng xuất hiện. Thái Hòa mang theo đám người Lê Bống chạy như điên một mạch ra khu khỏi khu chung cư, mới xa xa nghe thấy động tĩnh có Zombie truyền tới.

"Ê!" Anh thanh niên lúc trước khi kia lại vẫn không buông tha mà chạy theo sau, thở hồng hộc gọi lại đám người Thái Hòa.

Sáng sớm như vậy đã bị vội vả chạy khỏi điểm dừng chân, sắc mặt của Thái Hòa cũng không dễ coi như vậy, giọng điệu nói chuyện cũng mang theo vài phần khó chịu: "Như thế nào."

"Chuyện này..." Chàng thanh niên thật cũng không ngu, há miệng ra lại chính là nói xin lỗi , "Thật xin lỗi, chúng ta không biết các ngươi ở chỗ này, liên lụy các ngươi. Nơi này không phải chỗ nói chuyện, hay là các ngươi quay về doanh địa với chúng ta?"

Doanh địa. Người này vẫn còn có một doanh địa.

Thái Hòa lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc một chút, hắn vốn là muốn mở miệng từ chối, nhưng liếc qua thấy Nguyễn Đen Vâu sau lưng.

Đương nhiên mình cũng không muốn đi vào doanh địa người sống sót nào hết, mà sống chết của Mai Hồng Vũ hắn cũng không quan tâm như thế nào, nhưng chú em Nguyễn Đen Vâu này lại làm cho Thái Hòa rất có thiện cảm. Nhưng tính cách của hắn, lại quyết định Thái Hòa không có khả năng giữ hắn ở bên người. Kết quả tốt

nhất, đó là có thể giúp cho Nguyễn Đen Vâu tìm doanh địa để dừng chân.

Tình huống khẩn cấp, sau khi nam thanh niên này nói xong, lập tức lo lắng nhìn về phía Thái Hòa. Điều mà thanh niên muốn, chính là trả lời từ Thái Hòa, bởi vậy hắn cảm thấy mơ hồ, trong mấy người này, chắc là người định đoạt là thanh niên nhìn bề ngoài như bình thường này.

“Các doanh địa của các ngươi ở nơi nào.” Thái Hòa nhíu mày, hỏi.

Chương 63: Về Doanh Địa

Anh thanh niên đại khái không nghĩ tới dưới tình huống nguy cấp như vậy, Thái Hòa lại vẫn còn suy nghĩ những vấn đề này, người bình thường gặp phải đoàn đội người sống sót, đều là giống như nam châm đất hiếm trực tiếp đeo bám mãi không buông! Sở dĩ hắn chủ động mời đám người Thái Hòa, một phần là bởi vì băn khoăn, một phương diện khác là vì hơi kinh ngạc đối với sức chiến đấu của đám người Thái Hòa.

Mặc dù từ cửa hông xuống phương hướng trên đường, Zombie cũng không nhiều, nhưng tóm lại có mấy con lao tới cản đường. Lúc đầu anh thanh niên cho rằng những người này hoặc là không ngăn cản nổi, quay đầu vọt về sau, hoặc là cũng sẽ đánh đổi khá nhiều.

Nhưng chuyện để cho bọn họ mở rộng tầm mắt là, nhìn qua đám người này cực yếu—— hai cô gái , và hai thiếu niên, một người tuổi còn trẻ, lại có sức chiến đấu cực mạnh! Những con Zombie rải rác này, cơ bản là không có tạo thành một chút ảnh hưởng nào với bọn họ! Một đám người như vậy dĩ nhiên không phải gánh nặng, mà là hết sức đáng giá chiêu nạp!

“Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng! Thế nào, nếu các ngươi không muốn về doanh địa với chúng ta?” Chàng thanh niên có hơi nóng cắt mà hỏi thăm.

Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng cách nơi này thật cũng không xa, chỉ cần đi vòng hai con đường là đến. Bất quá xem ra chắc doanh địa này chỉ ra ngoài, như thế nào nhanh như vậy là phải đi về. Đối với chuyện như thế này, Thái Hòa cũng không có che giấu suy nghĩ của, thử mở miệng hỏi.

Chàng thanh niên vội vàng nói: “Ngươi đã hiểu lầm, ngày trước hai chúng ta cũng đã ra ngoài, sưu tập vật liệu ở xung quanh đây, hôm nay vốn dự định mạo hiểm đến bên này tìm một ít đồ, không có nghĩ tới quả nhiên đây là đầm rồng hang hổ. Hiện giờ gặp phải khó khăn, chúng ta muốn lập tức trở về doanh địa, tránh khỏi gây nên tổn thất nhiều người hơn.”

Thì ra là thế... Thái Hòa gật nhẹ đầu, quay đầu lại liếc nhìn Lê Bống và Yuna. Giờ phút này cảm xúc Yuna ổn định, và Lê Bống cũng như vậy, nhìn từ ở bề ngoài không ra thân phận chân thật, bất quá vì lý do an toàn, Thái Hòa bất không hề nao núng thao túng Lê Bống lấy ra mũ lưỡi trai từ trong ba lô đội lên đầu, sau đó mang lên đầu Yuna.

Một động tác nhỏ này cũng không còn khiến cho anh thanh niên chú ý, bởi vì cùng lúc đó, Thái Hòa đang nói chuyện với hắn.

“Được, vậy chúng ta quay về doanh địa với các ngươi đi.”

“Thật tốt quá! Đi thôi.” Chàng thanh niên lộ ra vẻ vui mừng, đối với doanh địa mà nói, có nhân vật mới gia nhập bình thường là hai loại tình huống. Thứ nhất là, thêm một cái miệng, thứ hai, có thêm một trợ lực. Ở trong mắt anh thanh niên đám người Thái Hòa dĩ nhiên là thứ hai, loại người này mặc kệ đi đến đâu đều được hoan nghênh.

Đám người Thái Hòa tạm thời gia nhập, với Đoàn đội người sống sót mà nói cũng không có lời bàn tán gì, phần lớn người trong đó thậm chí còn gật nhẹ đầu với hắn, tỏ vẻ hoan nghênh. Quan sát những người này khoảng cách gần, để cho Thái Hòa đối với cái đoàn đội này có hiểu rõ hơn rất trực quan. Trong đám người này có gái lẫn trai, nhìn qua tuổi tác cũng không lớn, một người tuổi cao nhất bộ dạng cũng không không lớn hơn ba mươi tuổi, còn người tuổi nhỏ nhất nhìn qua khoảng chừng mười lăm mười sáu tuổi.

Mặc dù vừa mới đã trải qua một trận chiến đấu liều mạng, bất quá sắc mặt của những người này cũng không hoảng sợ, chỉ là cái trán cũng hiện đầy mồ hôi, lộ ra vẻ rất mệt mỏi. Một người duy nhất sắc mặt nặng nề, là cô gái một ước chừng hai mươi tuổi, mí mắt nàng hồng hồng, cũng không có rơi lệ.

Trong quá trình khi theo lấy đám người này đi tới, Thái Hòa nghe thấy anh thanh niên kia đối thấp giọng an ủi vài câu với cô bé gái kia, mới biết được anh trai ruột của bé gái này lúc trước đi cắt đuôi Zombie, bởi vậy lúc nhảy lầu chậm một bước, bị zombie nắm trở về ngay cửa sổ ở trước mắt nàng, đoán chừng lúc này chỉ còn lại có khung xương trắng rồi.

Sau khi từ bỏ ý định cho sưu tầm vật liệu, đám người này lập tức từ đi vòng qua trong một cái hẻm nhỏ trên đường cái. Lúc đầu Thái Hòa còn hơi nghi hoặc một chút, bất quá nhìn thấy anh thanh niên dẫn đường có bộ dạng xe nhẹ đường quen, cũng thoáng yên tâm.

Trong ngõ nhỏ Zombie cũng không nhiều, bởi vì ngỏ hẻm này giáp ở giữa hai căn chung cư, hai bên đều là tường rào, ngoại trừ ngẫu nhiên xuất hiện vài chiếc xe bị vứt bỏ lại ra, trên cơ bản không có chướng ngại vật gì. Đại khái đi bộ ở trong ngõ hẻm này năm sau sáu phút, đám người này lập tức quẹo vào một con đường không tính rộng rãi, trên đường cũng xuất hiện nhiều Zombies hơn.

Phương thức chiến đấu ngay ngắn trật tự của đám người này, còn thêm Thái Hòa thỉnh thoảng ra tay giảm bớt áp lực cho bọn họ, vượt qua con đường này cũng không có tốn thời gian bao lâu. Rất nhanh bọn họ lập tức đi tới Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng. Bất đồng với chung cư hạng sang đối diện Trung Học Sài Thành, Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng mặc dù cũng là khu nhà hạng sang, nhưng vừa mới xây dựng xong không lâu, người chính thức vào ở không nhiều lắm, việc này cũng ý nghĩa hoàn cảnh tương đối sạch sẽ,

Zombie trong khu dân cư cũng chỉ là số ít.

Chương 64: Quen Biết

Bất quá cửa lớn vẫn có thể thấy một ít Zombie, nguyên nhân hoàn toàn do vị trí địa lý quyết định, ai bảo xung quanh nơi này chính là một phố buôn bán phồn hoa...

Doanh địa trong lời nói của anh thanh niên, chính là một tòa chung cư cao tầng có thang máy. Mà cửa lớn khu chung cư này xây dựng cũng khá chắc chắn, cũng có thể giúp đỡ một chút tác dụng phòng vệ nhất định, mặc dù đối mặt nhóm Zombie lớn nhất định là vô dụng, nhưng ngăn cản số ít Zombie vẫn còn không thành vấn đề đấy. Hơn nữa sau cửa lớn đã có người gác, thấy chàng thanh niên dẫn theo mấy người xa lạ trở về, cũng chỉ là dùng ánh mắt nhìn chăm chăm nhìn qua Thái Hòa đám người một cái, cũng không nói thêm gì.

“Người của chúng ta nơi này đều phải thay phiên đứng gác đấy, trên lầu cũng có người phụ trách ống nhòm đấy, nếu là tình huống không đúng, sẽ tổ chức chúng ta rút lui khỏi hoặc là ẩn nấp.” Chàng thanh niên thấy dường như Thái Hòa có hơi hiếu kỳ với nơi này, lập tức chủ động giới thiệu nói.

Dọc theo thang lầu an toàn lên lầu hai, những người này lập tức đi vào một căn phòng trống. Chuyện làm cho Thái Hòa ngoài ý muốn, là nơi này cũng không có người ở, chỉ có một cô gái mang kính mắt giúp đỡ những người này lấy xuống túi đeo lưng, lại lấy ra một cái sơ mi, vừa kiểm tra những đồ đạc người này mang về, vừa ghi chép lại cặn kẽ.

“Các ngươi chờ một chút.” Anh thanh niên nói một câu với Thái Hòa, lập tức đi ra sau lấy xuống balo của mình, Thái Hòa đứng nhìn ở cửa lớn trong chốc lát, phát hiện vật dụng đám người

này mang về thật đúng là không ít. Ngoại trừ đủ loại thức ăn ra, còn có một vài túi thuốc men bừa bộn, quần áo, thậm chí còn có một ít đồ dùng con gái.

Sau khi cô gái kia ghi chép xong rồi, lập tức để cho anh thanh niên ký tên ở trên biên bản, lúc này mới ý bảo bọn họ rời đi . Mà những loại vật liệu kia, chắc sẽ được các cô gái phân loại lần lượt, dời vào trong phòng. Thái Hòa nhìn thoáng qua nơi xa, phát hiện ở trong cái phòng ngủ bị cải tạo thành nhà kho này, lúc cửa phòng khép mở có thể nhìn thấy mờ mờ, vật liệu chồng chất bên trong cũng không coi là ít.

Chàng thanh niên mang theo vẻ tươi cười đi ra: “Chuyện này ... Lúc trước ta chưa kịp nói với các ngươi, thật ra ta cũng không có tư cách cho các ngươi gia nhập, phải hỏi qua lão đại của chúng ta mới được. Bất quá các ngươi có thể yên tâm, lão đại của chúng ta làm người rất không tệ. Hiện giờ ta lập tức mang bọn ngươi đi thôi!”

Thái Hòa gật gật đầu không có ý kiến, đột nhiên mắt sáng lên, thử hỏi thăm một chút tin tức: “Các ngươi vừa mới làm cái gì thế.”

“Ô, chỉ là ghi chép thôi. Nơi này của chúng ta chia làm ba đội ngũ, mỗi đội thay phiên đi ra ngoài sưu tầm vật liệu, sau khi trở về phải tiến hành ghi chép nhập kho, sau đó từ đội trưởng ký tên. Đúng rồi, ta là Trung Dũng, là đội trưởng đội thứ hai.” Trong ánh mắt của Trung Dũng đã hiện lên một chút vui vẻ.

Những người khác từ trong nhà kho khi ra ngoài, cũng về tới trong một căn phòng khác, mà Trung Dũng lại mang theo đám người Thái Hòa lên lầu ba.

Gặp mặt một người được gọi là Lão Đại ở đây, Thái Hòa vẫn thật sự cảm thấy hứng thú đấy. Dù sao có thể trong khoảng thời gian ngắn mà có thể thành lập được một doanh địa người sống sót như vậy, thủ đoạn của Lão Đại này coi như rất không tầm thường

rồi.

Trước khi gặp vị lão đại này, trong đầu của Thái Hòa đưa ra rất nhiều phỏng đoán, nhưng hắn chẳng thể nghĩ tới, khi mà cửa phòng trên lầu ba bị mở ra, người xuất hiện ở trước mắt hắn đấy, vậy mà lại là một cô gái nhìn về bề ngoài có hơi xanh xao yếu ớt.

Nhưng chuyện này cũng không phải quan trọng... Nguyên nhân chân chính làm cho Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, đứng hình trong nháy mắt, là cô gái này, hắn lại nhận ra nàng!

Cô gái mà hắn cho rằng đã bị chết ở trong tiệm đao kiếm Họ Vương, cô bé hàng xóm xinh xinh lúc trước, Vương Lan Hương !

Khi Vương Lan Hương ngẩng đầu nhìn về phía hắn, Thái Hòa gần như là thốt ra theo bản năng: “Gặp quỷ rồi...”

Từ bước vào cái kia ở giữa máu tanh vô cùng , nhưng lại lưu lại một cái Zombie biến dị phòng làm việc lúc, Thái Hòa liền cho rằng , cái này ngẫu nhiên đã gặp mặt vài lần , trong ấn tượng rất nhu nhược cô gái xinh đẹp, có lẽ đã sớm biến thành mấy cây bạch cốt , một ít bã vụn . Hắn chẳng thể nghĩ tới , lại sẽ ở cái địa phương này thấy sống sờ sờ Vương Lan Hương!

Mà lúc đầu Vương Lan Hương cũng chỉ là nhàn nhạt ngẩng đầu ra, nhưng sau khi vừa nhìn thấy đám người đứng ở trước mặt, lập tức mở to hai mắt nhìn, cả người “Vù” thoáng một cái nhảy xuống từ trên ghế, nâng lên một cánh tay mảnh khảnh, chỉ vào bọn họ, dồn dập mà khẩn trương nói: “Ngươi ngươi ngươi...”

“Ồ, các ngươi quen biết với chị Lan Hương.” Ánh mắt của Trung Dũng không kém, liếc mắt cũng đã nhìn ra đầu mối, lập tức hơi kinh ngạc mà hỏi thăm.

Chương 65: Gặp Mặt Đòi Đao Chia Tay Đòi Quà

Chị.! Hắn liếc nhìn về phía cô gái nhiều nhất mười mười bảy mười tám tuổi, anh trai chuẩn men như vậy mà lại gọi nàng là chị. Thái Hòa còn không có phục hồi tinh thần lại triệt để, lại rơi vào trong khiếp sợ lần nữa, nhìn về phía ánh mắt của Trung Dũng, cũng thoáng chốc trở nên hơi không thể tưởng tượng.

Trung Dũng bị nhìn đến đỏ mặt lên, nhỏ giọng nói: "Chị Lan Hương rất mạnh, có đôi khi lão đại cũng không quản lý được nàng, lần trước còn lén lão đại chạy trốn trở về nhà..."

Hắn còn chưa nói xong, Vương Lan Hương cũng đã hít một hơi thật sâu, khôi phục bình tĩnh quỷ dị, nàng chậm rãi đi tới trước mặt đám người Thái Hòa, dùng ánh mắt có hơi cổ quái, đánh giá mỗi người bọn họ.

Thời điểm khi Thái Hòa vẫn còn đang vắt hết óc muốn giải thích rõ, Vương Lan Hương đã dùng giọng điệu mang theo khinh thường mở miệng: "Ơ , Yuna , ngươi còn chưa có chết à?"

Trong lòng của Thái Hòa lập tức "sặc sặc" một tiếng! Mới vừa khiếp sợ quá độ, đã quên cô bé này là người nhà của Yuna! Bất quá nghe giọng điệu của Vương Lan Hương, thật dường như có mối thù cũ mơ hồ với Yuna hay gì? Nhưng ngẫm lại sắc mặt của nàng mới vừa rồi, rõ ràng cho thấy vô cùng kích động, nhưng thời điểm nói chuyện, rồi lại trở nên lãnh đạm như vậy. Cô bé Vương Lan Hương này, ngược lại thích dối lòng quá nha...

Nghe được có người kêu tên của mình, ngược lại là không Yuna tỏ ra một chút phản ứng. Ánh mắt hơi mờ mịt của cô ấy

chuyển hướng về phía Vương Lan Hương, sau khi liếc mắt một cái, dĩ nhiên không nói tiếng nào dời đi ánh mắt như trước.

Chuyện này cũng không phải bởi vì thái độ nàng kiêu căng, mà là di chứng sau khi bị lây nhiễm trở thành Zombie.

Bất quá Vương Lan Hương hoàn toàn không biết gì với chuyện này, vừa thấy loại phản ứng này của Yuna, lập tức cũng tỏ ra một chút giận dữ: "Biết trước là ngươi lại bày đặt ra bộ mặt thối này. Cũng đúng thôi, loại người như ngươi làm sao lại chết dễ dàng như vậy Bất quá nhìn thấy ta còn sống, có phải cảm giác rất thất vọng hay không?"

Đương nhiên Yuna sẽ không trả lời, mà Thái Hòa là lại lộ ra vẻ mặt quỷ dị.

Nghe giọng điệu của Vương Lan Hương, làm thế nào lại có vẻ vừa chua chát, vừa uất ức đây này?

Chẳng lẽ là bởi vì nàng thấy phản ứng của Yuna quá bình tĩnh. Bất quá nếu như là Lê Bống, Thái Hòa còn có thể điều khiển nàng tỏ ra một chút phản ứng, ví dụ như gật đầu lắc đầu, nhưng Yuna... Có thể ngăn chặn nàng không cho nàng nổi điên ra tay, cũng đã rất tốt, cố gắng điều khiển hành động của nàng, cũng chỉ có thể để cho nàng đi theo chính mình mà thôi. Mặc dù nàng không phải Zombie biến dị, nhưng độ khó điều khiển không thấp hơn so với Zombie biến dị, thậm chí phức tạp hơn.

Nếu không phải tinh thần lực Thái của Hòa đã trải qua tiến hóa, thật đúng là không cách nào điều khiển được đồng thời Lê Bống và Yuna, hơn nữa điều khiển liên tục trong thời gian dài như vậy.

Yuna không mở miệng, Vương Lan Hương lại hừ lạnh một tiếng, lại nhìn về phía đám người Thái Hòa, sắc mặt cũng trở nên hơi khó coi: "Các ngươi là ai."

Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút, nhưng ngay sau đó lập tức lộ nở một nụ cười khổ. Ngược lại là mình đối với cô bé hàng xóm này rất có ấn tượng, thậm chí còn thật sự vì nàng "Chết" mà đau lòng một chút, lại không nghĩ rằng cô nàng này hoàn toàn không biết mình!

Chuyện này cũng khó trách, bất luận xem xét từ phương diện nào, Thái Hòa là người bình thường nhất trong số tất cả những người bình thường rồi, ném vào trong đám người cũng sẽ không có người nào nhìn ra. Cô nàng này mặc dù cùng đối mặt mình liếc mắt qua mấy lần, nhưng không nhớ rõ mình cũng là bình thường đấy. Ai bảo hắn là loại người bình thường không có đặc sắc chút nào đây?

Ngược lại là Đen Vâu đột nhiên hơi kinh ngạc nói: "Nhớ rồi... dường như Yuna là có một biểu muội gọi Vương Lan Hương thì phải!"

"Hừ!" Vương Lan Hương hừ lạnh khó chịu một tiếng, lại liếc Yuna một cái, thấy Yuna còn không có phản ứng, lập tức hai mắt bốc lửa. Bất quá thời điểm khi nàng muốn nổi giận lên, lại liếc liếc thấy đao ngắn bên hông Thái Hòa.

Lần này lực chú ý của nàng thoáng một phát chuyển dời từ Yuna đến Thái Hòa. Bắt đầu từ khi Thái Hòa vào cửa, Vương Lan Hương cũng không liếc nhìn tới hắn, nhưng lúc này lại khóa chặt ánh mắt lên trên người của Thái Hòa: "Ồ, ngươi chính là cái tên ăn trộm cây đao của ta! Làm sao ngươi lại đi cùng với Yuna."

Trộm. Cái gì gọi là trộm! Ở trong tận thế, cửa hàng của nhà ngươi hoàn toàn bị bỏ hoang, mặc kệ ai cũng có thể đi vào. Chẳng lẽ ngươi lại muốn nói con Zombie biến dị kia là chủ tiệm.

Bất quá Vương Lan Hương này có hàm ý khác ah! Chẳng lẽ thời điểm cùng lúc mình đi cửa hàng đao kiếm thủ công Vương thị, cô nàng này đang trốn ở ở một nơi nào đó đang nào rình coi.

Thái Hòa nghĩ như vậy, trong ánh mắt nhìn về phía Vương Lan Hương, lập tức để lộ ra suy nghĩ này.

Chương 66: Rời Khỏi

“Nhìn cái gì! Vừa đúng, trả đao lại cho tui! Đây chính là đao của ta làm, ngươi dựa vào cái gì lấy đi!” Vương Lan Hương trợn mắt liếc nhìn Thái Hòa, sau đó hết sức không khách khí nói.

Trả đao. Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó ánh mắt khiếp sợ lập tức biến mất từng chút một, thay vào đó là một điểm lạnh lùng nhàn nhạt, còn có một chút tối thui xuống. Đúng là, thanh đao ngắn này là Vương Lan Hương làm, nhưng cũng là do Thái Hòa xâm nhập hiểm cảnh lấy ra đấy, vì thế còn phải đánh chết một con Zombie biến dị! Hiện giờ cô nàng này lại nói với mình muốn đòi lại, thò tay muốn hắn trả lại thanh đao ngắn này cho nàng, làm gì có chuyện ngon ăn như thế.

Huống chi, vì cây đao này, Thái Hòa đã bỏ ra “Một cái giá lớn” nhất định, đó chính là giúp đám người Yuna đột phá đến Trung Học Sài Thành. Về tình về lý, hắn cũng không nợ Vương Lan Hương cái gì.

Nhìn vẻ mặt không kiên nhẫn của Vương Lan Hương, Thái Hòa lại có chút lãnh đạm hỏi ngược lại: “Dựa vào cái gì trả lại ngươi.”

Vương Lan Hương lập tức đứng hình một chút , còn Trung Dũng bên cạnh dùng một loại ánh mắt nhìn ngu ngốc nhìn về phía Thái Hòa, lén lút giật giật tay áo Thái Hòa: “Đây là đồ của Chị Lan Hương, ngươi đừng giữ lại. Trả lại cho nàng đi.” Sắc mặt lúc này của hắn cũng tràn đầy hối hận, nếu là biết mình mang về đám người này, sẽ xảy ra xung đột với Vương Lan Hương, lúc ấy hắn cũng không nhiều chuyện rồi.

Thái Hòa cũng chỉ rên khẽ một tiếng, cũng không trả lời. Bất quá nét mặt của hắn, cũng đã thể hiện thái độ hắn rõ ràng. Thanh đao này, hắn là sẽ không lấy ra đấy.

"Cái gì gọi là dựa vào cái gì." Sau khi Vương Lan Hương tĩnh hồn lại, lập tức nổi trận lôi đình nói ra: "Đao này vốn chính là ta làm, hơn nữa còn là thanh thành phẩm thứ nhất để cho ta hài lòng! Ngươi chạy đến trong cửa hàng nhà ta, cướp nó mang đi, khác nhau với ăn trộm ở chỗ nào. Hiện giờ chủ nhân để cho ngươi trả lại, ngươi còn dám hỏi dựa vào cái gì."

Giọng điệu của Vương Lan Hương, để cho Thái Hòa cảm thấy rất khó chịu. Một cỗ cảm giác cao hơn người ta một bậc, còn có khí thế cao cao tại thượng kia, cũng tỏ rõ cô nàng trước mắt này nhìn như yếu ớt, toàn thân lại tản ra vẻ cao ngạo không xem ai ra gì của một đại tiểu thư.

Đừng nói Thái Hòa rồi, chính là ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu nhìn về phía Vương Lan Hương, cũng trở nên hơi mất hứng. Trong lòng của hắn lại càng âm thầm nghĩ tới, mặc dù là biểu tỷ muội, nhưng Vương Lan Hương so với Yuna cũng còn kém xa...

Về phần Mai Hồng Vũ, lại hơi có cảnh giác nhìn Vương Lan Hương, đồng thời lặng yên lui về phía sau hai bước không một tiếng động. Hắn cũng không muốn cuốn vào trong loại phân tranh này. Vương Lan Hương nhìn sơ qua khá là có địa vị ở trong doanh địa người sống sót này, nhưng thực lực hai ngày nay của Thái Hòa cũng để lại cho Vương Lan Hương ấn tượng khắc sâu.

Thậm chí hắn cảm thấy mơ hồ, đừng nhìn cô bé Vương Lan Hương này nói tới nói lui hết sức không khách khí, sắc mặt cũng rất có hơi hung thần ác sát, nhưng Thái Hòa tuyệt đối sẽ không hiểu ý...

Bất quá thời điểm này, cửa phòng trong lại đột nhiên mở ra, từ bên trong đi ra một người đàn ông trung niên khoảng chừng ba

mươi tuổi đến. Dĩ nhiên hắn đã bị âm thanh Vương Lan Hương la hét ầm ĩ kinh động đấy, vừa ra cửa lập tức buồn bực hỏi "Vương Lan Hương, con lại cãi cọ ầm ĩ với người nào đấy."

Vừa nhìn thấy đám người Thái Hòa, người đàn ông này lập tức cũng sửng sốt một chút, trên thực tế lúc vừa nhìn thấy Yuna, nét mặt của hắn lập tức cũng trở nên hơi đặc sắc.

Sắc mặt giống hệt với lúc Thái Hòa nhìn thấy Vương Lan Hương, ánh mắt của người đàn ông này nhìn về phía Yuna, cũng rất là kỳ quặc như vậy.

"Chuyện này... Cháu gái... Thời điểm mấy ngày hôm trước đi vào nhà nàng, không phải là không có người sống hay sao?" Người đàn ông thốt ra, lại không chú ý tới sắc mặt khó coi của Vương Lan Hương đang nhìn chằm chằm hắn.

Lông mày Thái Hòa nhíu lại thầm nghĩ, thái độ của cô bé này quả nhiên là ngoài lạnh trong nóng với Yuna...

Bất quá chuyện này cũng không đại biểu Thái Hòa sẽ bị ảnh hưởng, bất luận như thế nào, thứ mà hắn mạo hiểm mới có được, chắc chắn sẽ không trả lại cho Vương Lan Hương đấy.

"Ngươi cũng ở nơi này!" Rất nhanh người đàn ông này đưa mắt nhìn về phía Thái Hòa, hơn nữa mới mở miệng thì dường như biết Thái Hòa, "Thời điểm khi ngươi tiêu diệt con Zombie biến dị kia, ta cũng đã nhìn thấy, rất lợi hại nha! Không nghĩ tới vậy mà ngươi lại có thể cùng đi với chị họ của Vương Lan Hương tới doanh địa chúng ta... Vị này chính là mỹ nữ ngày đó theo ngươi đúng không?"

Trung Dũng cũng ở trong lúc này chen miệng nói: "Đây là Tống lão đại của chúng ta, mấy vị này là người hôm nay chúng ta gặp phải ở chung cư Phú Mỹ Hưng."

“Lão đại cái gì, gọi ta Tống Thiên là được rồi.” Tống Thiên cười cười.

Thái Hòa cố ý không nhìn thấy ánh mắt căm tức của Vương Lan Hương nhìn mình, cũng mỉm cười, nói: “Ta là Thái Hòa, chuyện Yuna ... Chính là chị họ của Vương Lan Hương, có phải..”

Nói đến đây, chính Thái Hòa cũng có hơi rầu rỉ, hiện giờ Yuna biến thành Zombie, sau khi thoát khỏi tầm kiểm soát của mình chính là một con quái vật. Vốn lấy thực lực của Yuna, cùng với vẻ bất nhẫn mơ hồ trong lòng, Thái Hòa cũng không muốn từ bỏ Yuna như thế.

Chương 67: Tạo Áp Lực

Cho nên quan hệ của mình với Yuna, tạm thời nên xem như là... “Bằng hữu, ta là bạn của Yuna. Còn có hai tiểu tử này, đều là bạn học của Yuna.” Thái Hòa nói.

“Vậy thật là thật là có duyên phận ah!” Tống Thiên khoa trương phủi tay, sau đó trên mặt lập tức nổi lên một chút sắc mặt khó coi, “Vương Lan Hương, con còn băn khoăn thanh đoản đao kia làm gì?”

“Nói nhảm!” Vương Lan Hương giương lên lông mày, chuyện đương nhiên phải nói: “Thái Hòa đúng không Mau trả cây đao lại tui!”

“Không trả!” Thái Hòa cũng trở về đáp trả dứt khoát, “Đao này là ngươi làm, nhưng mà ta bất chấp nguy hiểm tìm ra đấy. Ngươi muốn lấy lại là lấy, đây mới là Logic của ăn cướp đấy?”

Nghe Thái Hòa từ chối trực tiếp như thế, sắc mặt Vương Lan Hương lập tức trở nên hết sức khó coi.

Bất quá Tống Thiên lại cười cười “Ha ha”, giảng hòa: “Vương Lan Hương, chớ ồn ào, chuyện cây đao trong chốc lát nói sau, thật vất vả gặp lại biểu tỷ ngươi rồi, trước hết mời bọn họ lưu lại rồi nói sau. Cứ như vậy đi nha, Thái Hòa.”

Tống Thiên tướng mạo bình thường, nhưng vóc người rất là khôi ngô, trong lúc phất tay mơ hồ có chút khí chất quân nhân, mà mặc dù Vương Lan Hương bá đạo, nhưng vẫn còn phải nghe lời nói của Tống Thiên, bởi vậy chỉ hừ lạnh một tiếng , lập tức nghiêng đầu đi không nói thêm gì nữa.

Bất quá ánh mắt của nàng vẫn là thỉnh thoảng liếc về phía Thái Hòa, ngẫu nhiên cũng sẽ không nhịn được liếc trừng trên người Yuna. Nhưng tiếc rằng, bất kể là Thái Hòa hay là Yuna, cũng không phản ứng chút nào với hành động của nàng.

Sau khi hỏi thăm với Trung Dũng một chút việc, Tống Thiên cũng đuổi hắn đi rồi, sau đó lại mời đám người Thái Hòa vào "Văn phòng" của hắn.

Dù sao cũng là lão đại trong doanh địa, căn phòng này bất đồng với những căn phòng khác ở lầu hai, không những đã trải qua trùng tu, hơn nữa đồ dùng trong nhà đầy đủ hết, xem ra căn phòng này đến lúc xảy ra tai nạn cũng chưa từng có người ở. Mà phòng làm việc của Tống Thiên, chính là một gian phòng ngủ được cải tạo qua. Vật dụng dư thừa trong nhà đều bị dọn đi rồi, chỉ để lại giường và bàn học, còn để đó một bộ salon bốn người ngồi.

Chẳng biết tại sao, Vương Lan Hương lại cũng đi theo vào, mang theo vẻ mặt khó chịu ngồi ở trên giường.

"Ngồi đi, yên tâm đều là làm nước sạch đấy." Tống Thiên khẽ dựa mình lên trên bàn sách, ý bảo mọi người ngồi xuống trên ghế salon. Bất quá một câu bồi thêm lơ đãng của hắn, lại làm cho Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ vừa mới ngồi xuống cũng lộ ra một chút sắc mặt quái dị .

Dụng ý trong lời nói này, rõ ràng là nói trên cái ghế salon này đã từng có người chết qua...

Bất quá lăn lộn ở trong mạt thế nhiều ngày như vậy, cho dù là Mai Hồng Vũ cũng bồi dưỡng được năng lực chống cự nhất định ở trong hai ngày này. Cũng có thể ngồi ăn trong đống thi thể, huống chi chỉ là một bộ sofa từng có người chết qua.

"Trung Dũng cũng mới vừa nói, là đội ngũ chúng ta liên lụy các ngươi, chuyện này thật là ngại quá ."

Nghe Tống Thiên mở miệng nói xin lỗi, Vương Lan Hương lập tức ở một bên bất mãn rên khẽ một tiếng.

Thái Hòa vốn là không muốn nói cái gì, nhưng nhìn thấy phản ứng của Vương Lan Hương, lại lập tức cười lạnh một tiếng , nói: "Chúng ta vốn là ở nơi đó phải thật tốt đấy, người của các ngươi vừa đến, chúng ta đã phải vội vã bỏ chạy khỏi trụ sở. Chuyển sang nơi khác thì cũng chẳng có gì, nhưng đáng tiếc vật liệu chúng ta vất vả mới có thể sưu tập được, đều bị lưu lại ở nơi đó."

Nghe xong lời nói của Thái Hòa..., sắc mặt của Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ cũng trở nên hơi cổ quái. Đúng là lúc ấy bọn họ đi vội vàng, nhưng trừ một sợi dây leo núi, Thái Hòa hẳn là không có tổn thất cái gì mới đúng? Đúng lúc này hắn nói những chuyện này, chẳng lẽ là muốn những người này bồi thường. Đừng quên, nơi này chính là doanh địa người sống sót, dù sau trong mạt thế, vật liệu còn quan trọng hơn so với tánh mạng, cho dù nhìn qua thái độ rất ôn hòa của Tống Thiên, nhưng muốn cho hắn lấy ra vật liệu tới với tư cách bồi thường, cũng có hơi suy nghĩ hão huyền rồi.

Nhưng chuyện bọn họ có thể nghĩ tới, chẳng lẽ Thái Hòa lại không nghĩ đến. Hắn dám mở miệng, đương nhiên là có lý do rồi.

Một là có tồn tại của Yuna, nếu như Tống Thiên muốn làm chuyện quá đáng gì gì, Vương Lan Hương nhất định sẽ không làm, cho nên không đến mức xung đột quá khó coi; hai là có sức chiến đấu làm hậu thuẫn. Không nói đến bản thân Thái Hòa, chỉ riêng sức chiến đấu của hai nữ Zombie Yuna và Lê Bống, cũng đủ để khuấy đến cả doanh địa này long trời lỡ đất rồi. Mặc dù những người này có một vài người thân thủ cũng không tệ lắm, nhưng thực lực so với Zombie biến dị, vẫn còn kém một mảng lớn đấy.

Quan trọng nhất là, Thái Hòa cũng không phải có ý định muốn đánh cướp.

Chương 68: Nhát Gan

Sau khi hắn nói xong, lập tức liếc Vương Lan Hương còn đang lộ ra vẻ bất mãn, mà một ánh mắt này, lập tức bị Tống Thiên bắt được chuẩn xác.

Ý định của Thái Hòa của rất rõ ràng, các ngươi không chỉ làm phiền ta, hại ta tổn thất vật liệu, còn muốn đòi ta lại đồ!

Tống Thiên lập tức cảm giác có hơi nhức đầu. Cảnh tượng Thái Hòa đánh chết Zombie biến dị ngày đó, chính hắn tận mắt nhìn thấy, bởi vậy hắn cũng có hơi kiêng kỵ với thực lực của Thái Hòa. Chính vì vậy, hắn mới tạm thời ngăn Vương Lan Hương lại, mục đích là tìm kiếm một phương thức hơi ôn hòa, đòi lại thanh đao ngắn này một cách ôn hòa hơn. Nhưng hiện giờ Thái Hòa đã nói như vậy, dù Tống Thiên da mặt có dày hơn, cũng không thể nào mở miệng.

Tỏ ra thái độ ương ngạnh. Mặc dù là ở trong doanh địa, Nhưng Tống Thiên vất vất vả vả thành lập nên một cái doanh địa như vậy, đương nhiên không muốn nhìn thấy hỗn loạn gì. Phải biết rằng doanh địa còn thành lập không lâu, mặc dù biểu hiện ra mặt ngoài trật tự an ổn, nhưng nội bộ vẫn còn tồn tại rất nhiều vấn đề đấy. Bởi vì một thanh đao ngắn, mà cố gắng cướp đoạt, việc này những người khác có thể làm, hắn với tư cách lão đại doanh địa tuyệt đối không thể làm.

Ở mạt thế, thực lực chính là tiền vốn nói chuyện, nhưng lúc doanh địa vừa mới thành lập chẳng bao lâu, Tống Thiên biết mình còn cần lung lạc nhân tâm những người cấp dưới này.

Mấu chốt nhất chính là, Tống Thiên cảm thấy khi gặp Thái

Hòa lần đầu tiên, lập tức sinh ra một suy nghĩ trong đầu, lưu lại người qua đường Thái Hòa này! Một vị cường giả có thể một mình giết Zombie biến dị gia nhập doanh địa, không khác uống vào một liều thuốc trợ tim cực mạnh!

“Thật là ngại quá ...” Tống Thiên kiên trì không nhìn ánh mắt ra hiệu của Vương Lan Hương giúp mình đòi lại thanh đao: “Vậy Lăng tiên sinh xem làm sao bây giờ...”

“Gọi ta Thái Hòa là được rồi.” Thái Hòa cau mày suy tư cẩn thận trong chốc lát, nói ra: “ ta biết doanh địa các ngươi nhiều người, có lẽ vật liệu rất thiếu thốn, ta cũng không có ý định cho theo các ngươi... Bất quá thanh đao này...”

Đối mặt lấy ánh mắt gần như muốn giết người của Vương Lan Hương, Tống Thiên ra vẻ hào khí cười cười: “Một thanh đao mà thôi, cho ngươi là được rồi!”

Một thanh đoản đao đổi lại thành viên mới thân thủ cực kỳ tốt, đáng giá! Về phần Vương Lan Hương... Đối với thái độ của nàng mà nói...

“Hừ, người nhát gan!” Vương Lan Hương nổi giận đùng đùng mắng một câu, đóng sập cửa ra.

Tống Thiên là ngượng ngùng cười cười, lại mở miệng nói: “Cho các ngươi đã mất đi trụ sở, lại bị mất vật liệu, quả thật ta rất băn khoăn. Như vậy đi, hiện giờ doanh địa chúng ta cũng thiếu nhân thủ, các ngươi muốn gia nhập vào hay không.”

Mặc dù kích thước doanh địa này rất nhỏ, nhưng thủ đoạn như vậy của Tống Thiên cũng có thể thấy được chút ít, Thái Hòa vẫn rất có vài phần bội phục đối với hắn. Bất quá gia nhập doanh địa. Được rồi chuyện đó, mang theo hai nữ Zombie vào một đoàn người sống sót sớm muộn gì cũng lòi ra, quả thật là chuyện so với nhảy múa trên lưỡi đao còn phải kích thích hơn. Huống chi, hai cái

nữ Zombie, nhất là Lê Bống, còn cần nuốt chất gel không ngừng mới có thể đạt được tiến hóa, gia nhập doanh địa trói buộc nhiều lắm, mình lại cần săn Zombie biến dị.

Bởi vậy Thái Hòa không chút do dự lắc đầu, nói: "Cám ơn, bất quá ta với hai nàng còn có việc khác, tạm thời không thể gia nhập các ngươi. Bất quá ta người bạn này ngược lại khá là bản lãnh." Hắn nói, lập tức đưa mắt nhìn sang Đen Vâu.

Kết quả này để cho Tống Thiên lập tức thất vọng, nhưng sao Thái Hòa cũng không có nói trắng ra, bởi vậy Tống Thiên cảm thấy mơ hồ, chuyện này vẫn còn có chút hy vọng. Dù sao Yuna là biểu tỷ của Vương Lan Hương mà!

Cho nên nghĩ tới đây, sắc mặt thất vọng trên mặt Tống Thiên lập tức phai nhạt rất nhiều, mà dựa theo ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía Đen Vâu: "Ngươi nguyện ý gia nhập à? Vị kia thì sao đây?"

Đối tượng thứ hai Hắn hỏi dĩ nhiên chính là Mai Hồng Vũ rồi. Nghe xong lời này Mai Hồng Vũ lập tức có hơi co quắp liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lập tức dứt khoát kiên quyết gật đầu nói: "Ta gia nhập!"

Dĩ nhiên cái doanh địa này cũng không phải nơi nuôi sâu mọt báo thủ, thiếu niên tay chân đầy đủ giống như hắn vậy, khẳng định là cũng cần phải đi ra ngoài sưu tập vật liệu, bởi vậy quyết định này của Mai Hồng Vũ, coi như là hạ quyết tâm thật lớn rồi.

Không gia nhập. Thái Hòa cũng sẽ không nuôi hắn! Mấu chốt nhất là, trong lòng của hắn biết, cô gái Yuna ở bên người Thái Hòa, lại chính là một con Zombie ah!

Hàng ngày sống chung một chỗ với một con Zombie, chuyện mạo hiểm kích thích như vậy, Mai Hồng Vũ cảm thấy trái tim của mình cũng không chịu được. Bất quá có Vương Lan Hương ở đây, hắn cũng không dám để lộ ra chuyện này. Ai biết đến tột cùng là

Vương Lan Hương có thái độ gì đối với Yuna, huống chi nhìn bề ngoài của Yuna hoàn toàn không có khác biệt gì với người bình thường, chính ngươi nói ra ngoài có người tin hay không. Đắc tội Thái Hòa ở dưới tình huống không nắm chắc chút nào, đây không phải muốn chết hay sao...

Khi đến phiên Nguyễn Đen Vâu, hắn lại có vẻ hơi do dự bất định.

Chương 69: Chia Tay Tổ Đội

Dựa vào nét mặt của hắn không khó nhìn ra, hắn không muốn bỏ lại Yuna. Nhưng trong lòng của hắn rất rõ ràng, hiện giờ Yuna đã như vậy, sẽ không thể nào lưu lại theo hắn.

Về phần Thái Hòa... quan hệ giữa Thái Hòa với bọn họ không thể nói thân mật cỡ nào, chỉ có điều giữa hai bên cũng chỉ là có qua có lại, cũng chỉ có thế chứ không hơn.

Giữ Yuna nguy hiểm như thế ở bên người, đã để Nguyễn Đen Vâu hết sức cảm kích với Thái Hòa, nếu như đổi thành người khác, cho dù không ra tay giết Yuna, khẳng định cũng sẽ lập tức phân rõ giới hạn với tất cả bọn họ, mau chóng rời đi.

Đương nhiên, đây là bởi vì Nguyễn Đen Vâu cũng không biết, Thái Hòa nắm giữ lấy một cái năng lực đặc thù, điều khiển Zombie, càng không biết ở trong quá trình Yuna biến dị, Thái Hòa còn từng lấy ra hai khối chất gel Virus lấy từ trong đầu Zombie biến dị, để cho Yuna nuốt...

Nhưng bất luận như thế nào, dưới ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu, nếu Yuna muốn tiếp tục giống người bình thường tiếp tục còn sống , biện pháp duy nhất chính là đi theo Thái Hòa rồi. Mà mình tuyệt đối không cách nào cho nàng những thứ này.

Có thể đi Thái Hòa rời đi theo. Ý nghĩ này Nguyễn Đen Vâu không chỉ nghĩ tới một lần, nhưng thái độ của Thái Hòa cũng rất rõ ràng, bên cạnh hắn không cần gánh nặng.

Mà mình có xem như gánh nặng hay không đây này? Trong lòng Nguyễn Đen Vâu tự hỏi một lần. Thực lực của Thái Hòa đương nhiên hắn rõ ràng, mặc Lê Bống dù cực ít khi ra tay, nhưng

mà có thể nhìn ra thực lực không thấp, chớ đừng nói chi là Yuna rồi, sau khi biến thành Zombie, thực lực của nàng không chỉ không có yếu bớt, ngược lại mạnh hơn tới một mức độ nào đó. Nếu so sánh, Nguyễn Đen Vâu cũng chỉ là thiếu niên có lá gan khá lớn, hơi biết một chút bản lãnh chém giết bình thường.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu nhìn phức tạp về phía Thái Hòa, hắn muốn đạt được một ít nhắc nhở từ Thái Hòa.

Mà Thái Hòa cũng đã nhận ra trước tiên. Đối với Nguyễn Đen Vâu , Thái Hòa thật là có chút hảo cảm, nhất là so sánh hắn với những bạn học đối nghịch kia. Nhưng mình mang theo hai con Zombie, còn phải săn Zombie biến dị, khẳng định mang theo Nguyễn Đen Vâu rất không thuận tiện. Huống chi chuyện mình biết kiểm soát Zombie, Thái Hòa tạm thời còn không muốn bất kỳ người nào biết. Cho nên bắt đầu từ khi thành công khống chế được Yuna, Thái Hòa cũng đã nghĩ kỹ, chuẩn bị tìm nơi để cho Nguyễn Đen Vâu rời nhóm.

Tống Thiên thành lập cái doanh địa người sống sót này, trong mắt Thái Hòa xem ra chính là nơi vô cùng phù hợp!

Cho nên thời điểm khi Nguyễn Đen Vâu nhìn về phía mình, Thái Hòa nhìn hắn một cái thật sâu, sau đó lại phảng phất lơ đãng đưa ánh mắt về phía Yuna, lúc này mới nhẹ gật đầu.

Trong ánh mắt Nguyễn Đen Vâu của lập tức đã hiện lên vẻ thất vọng, nhưng sau đó thì hắn đã mơ hồ có một ít quyết đoán.

“Uh, ta cũng gia nhập!”

Mặc dù hiện giờ vẫn là gánh nặng, nhưng sẽ có một ngày...

Mặc dù Thái Hòa cùng hai cô gái cũng không chịu gia nhập, nhưng có thể thu được hai thanh thiếu niên tuổi trẻ khỏe mạnh cường tráng, Tống Thiên vẫn lộ ra rất cao hứng. Doanh địa mới

thành lập giống như đại bản doanh của hắn, mỗi ngày đều sẽ bởi vì sưu tập vật liệu tổn thất nhiều người. Mang người sống sót thích hợp về doanh địa, chuyện này đã trở thành quy định hạng nhất rồi. Bất quá trừ số rất ít người giống như Thái Hòa này, phần lớn người cũng sẽ hết sức - cao hứng vui vẻ gia nhập doanh địa, dù sao lực lượng cầu sinh của một người thật sự rất có giới hạn rồi.

“Cho dù không có gia nhập, nhưng vị Hạ tiểu thư này không phải chị họ của Vương Lan Hương hay sao? Dứt khoát hôm nay cứ ở lại đây đi.” Đề nghị của Tống Thiên cũng coi như hợp tình hợp lý, bất quá Yuna cũng sẽ không trả lời với hắn.

Mà cảm giác của Thái Hòa, cảm thấy tình huống của Yuna vẫn chưa ổn định , ở nơi này càng lâu lại càng nguy hiểm, chẳng may để cho người ta nhìn ra chút ít gì đó không đúng, chẳng phải là rất không xong.

Cho nên hắn lập tức mỉm cười từ chối: “Ngược lại ta rất muốn để cho các nàng tự ôn chuyện, nhưng mà quả thật chúng ta có việc gấp. Như vậy đi, sau khi mọi chuyện xong xuôi, ta đưa Yuna trở về lần nữa.”

Lời nói này đơn thuần là để cho qua chuyện, Nguyễn Đen Vâu và Mai Hồng Vũ cũng biết đến tột cùng đang xảy ra chuyện gì, hơn nữa bọn hắn cũng đều biết, chuyến đi này, đoán chừng Thái Hòa không có khả năng trở lại nơi này trong thời gian ngắn, thậm chí có khả năng vĩnh viễn không thấy được mặt.

Đây là mạt thế! Khắp nơi đều là Zombie, tùy tiện ra ngoài cũng ẩn giấu nguy cơ tử vong! Có thể nói, người sống sót sống ở trên đời này, bất kỳ lúc nào cũng có khả năng chết. Dưới loại tình huống này ước định ra, cũng có vẻ không có sức thuyết phục.

Trong nội tâm Mai Hồng Vũ âm thầm thở nhẹ ra một cái, hắn e ngại Thái Hòa, nhưng đáng sợ hơn là Yuna đã biến thành Zombie!

Chương 70: Để Lại Ám Hiệu

Trong mắt Đen Vâu lại có hơi ửng hồng, ánh mắt vẫn mãi dừng lại ở trên người Yuna, nhưng hết lần này tới lần khác ngay cả đến gần cũng không dám bước đến chút nào. Trừ Thái Hòa, Yuna cũng không thích ai đến gần mình...

"Như vậy sao... Vậy ta cũng không tiện miễn cưỡng các ngươi. Bất quá trước khi đi, vẫn phải để cho Hạ tiểu thư gặp mặt với Vương Lan Hương một lần đi. Đúng rồi, tánh tình nàng trước giờ vẫn như vậy, ngươi đừng để bụng làm gì." Tống Thiên thấy thật sự không thể giữ lại, nên nói ra lời chữa cháy.

Đừng để ý. Loại thái độ đó, nhưng cũng không để bụng hay sao? Trước kia mặc dù Thái Hòa đối với Vương Lan Hương còn có chút thương cảm, nhưng sau khi trải qua tiếp xúc lần này, lại không có bao nhiêu hảo cảm với Vương Lan Hương.

Bất quá Tống Thiên nói đúng, Yuna dù sao cũng là chị họ của nàng, trước khi đi nếu không để hai người gặp mặt chào từ biệt, cũng có hơi không thể nào nói nổi.

Thời điểm khi Tống Thiên đứng dậy đi ra, Nguyễn Đen Vâu đột nhiên nắm vai Thái Hòa một cái, rất là thành khẩn nhỏ nói ra: "Hòa Ca, ta hy vọng ngươi có thể chăm sóc tốt Yuna. Mặc dù nàng là ... Zombie, nhưng ngươi cũng nhìn thấy, nàng sẽ không làm thương tổn ngươi. Nếu như ngươi có thế để cho nàng khôi phục lý trí, thì không còn gì tốt hơn rồi, cho dù không thể, cũng đừng vứt bỏ nàng... Van ngươi."

Nhìn ánh mắt của Nguyễn Đen Vâu, Thái Hòa vẫn còn có hơi xúc động đấy, hắn thầm than một tiếng, thò tay vỗ vỗ bả vai của

Nguyễn Đen Vâu: “Ngươi cũng sống sót cho tốt.”

“Đợi một chút...” Thái Hòa vừa muốn cất bước đi, Nguyễn Đen Vâu lại kéo hắn lại lần nữa, chỉ có điều lúc này, trong giọng nói có thêm một chút kiên định, “Ta cũng sẽ trở nên mạnh hơn so với lúc này. Cho nên ta muốn, có một ngày ta sẽ đi tìm các ngươi.”

Những lời này lập tức làm cho Thái Hòa có hơi giật mình, bất quá ngay sau đó hắn lập tức lộ ra vẻ mỉm cười: “Vậy ngươi phải cẩn thận cố gắng đi!”

Tỷ lệ Nguyễn Đen Vâu tìm được bọn họ, chắc hẳn là rất thấp rất thấp đấy. Nhưng một người sống trên đời, có thể có một chút hy vọng, cũng là chuyện tốt đấy...

Tống Thiên tìm ở trong lầu một vòng, qua một hồi lâu mới mang theo Vương Lan Hương mặt mũi không tình nguyện đi tới. Mà lúc này đây, đám người Thái Hòa đã tới cửa chung cư rồi, chuẩn bị rời đi bất kỳ lúc nào.

Không thể đòi lại thanh đao, mất hết mặt mũi ở trước mặt Thái Hòa, biểu tình Vương Lan Hương ra vẻ rất khó coi với Thái Hòa, bất quá lúc nàng nhìn về phía Yuna, ánh mắt cũng không có thân mật hơn chút nào.

Đại khái là nguyên nhân không phục, Vương Lan Hương trực tiếp đi tới trước người Thái Hòa với Yuna, thậm chí còn thò tay đập một quyền nặng nề ở trên người Thái Hòa. Một quyền này mặc dù Thái Hòa hoàn toàn có thể né tránh, nhưng loại nắm đấm đánh yêu của con gái này, nào có lực sát thương gì, đánh vào người cũng cơ bản là không đau không ngứa. Tên Trung Dũng e sợ với Vương Lan Hương như thế, lại còn nói nàng “Rất mạnh”. Trừ khí thế, Thái Hòa hoàn toàn không nhìn ra tiểu cô nương này mạnh ở chỗ nào.

“Đừng nghĩ đến hai người các ngươi cùng nhau liên thủ, là có

thể ức hiếp được ta! Thanh đao kia, sớm muộn gì ta sẽ bắt ngươi phải nhả ra!"

Sau khi vứt bỏ một câu nói hung hăng như vậy, Vương Lan Hương lập tức xoay người đi về phía trên lầu, nhưng vừa mới bước lên bậc thang hai tầng, đột nhiên nàng lại xoay đầu lại, nói: "Đừng ức hiếp người nhà ta, bằng không thì ta tuyệt không bỏ qua ngươi!"

Thái Hòa trợn mắt hốc mồm mà nhìn Vương Lan Hương bước đi "cồm cộp" trên thang lầu. Cô nàng này, ngược lại là rất biết hăm họa, nhưng trước kia kêu la lợi hại như vậy, còn không phải bị Tống Thiên bán đi.

Về phần khi ức hiếp hay sao... Thái Hòa quay đầu liếc nhìn về phía Yuna, khóe miệng đột nhiên lập tức lộ ra một cười quỷ dị.

Hiện giờ nàng đã như vậy , có một số việc nhất định phải do ta hỗ trợ, vậy có coi như là ức hiếp hay không này?

Trên lầu đưa mắt nhìn ba người Thái Hòa rời đi, khóe miệng Vương Lan Hương đột nhiên lộ ra một nụ cười kỳ dị: "Lần này xem ngươi chạy trốn tới nơi nào..."

Mà ở sau lưng nàng, Tống Thiên lại có hơi đau đầu vỗ vỗ đầu: "Ngươi động tay động chân ở trên người hắn đúng không?"

"Ai cần ngươi lo!" Vương Lan Hương rất không khách khí trừng mắt liếc hắn một cá , sau đó giảo hoạt mở trừng hai mắt, "Ngươi không giúp ta...ta tự có biện pháp."

Lúc này Thái Hòa đi ra Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng cũng không biết, không biết từ lúc nào Vương Lan Hương để lại một cái ký hiệu nho nhỏ ở trên người mình...

Cho đến khi để lại đằng sau cái doanh địa người sống sót này ở thật xa, cuối cùng Thái Hòa mới thở dài nhẹ nhõm một cái. Hắn

tự tay lau trên trán một cái, đí tới trước mắt xem xét, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi lạnh.

Chương 71: Đến Trụ Sở Mới

Mà Yuna ở kế bên, hai mắt cũng mơ hồ nổi lên một chút màu đỏ hồng... Muốn cố gắng ngăn chặn Yuna, thật sự quá khó khăn.

“Yuna, cuối cùng là bây giờ tình trạng đã như thế nào vậy...” Thái Hòa liếc nhìn Yuna thật sâu.

Trong nháy mắt khi gặp mặt với Vương Lan Hương, cảm xúc của Yuna thoáng chốc xuất hiện dao động lớn, nếu như không phải Thái Hòa cố gắng điều khiển nàng bình tĩnh lại, đoán chừng lúc ấy sẽ lộ ra dấu vết.

Hiện giờ xem ra, quyết định của mình vẫn còn quá gấp gáp, bất quá từ kết quả đến xem, tất cả vẫn đều vui vẻ đấy.

Dàn xếp xong Nguyễn Đen Vâu rồi, lại bỏ rơi cái gánh nặng Mai Hồng Vũ này, hiện giờ bên người Thái Hòa, cũng chỉ còn lại có hai nữ Zombie, Lê Bống và Yuna. Một người là Zombie biến dị đang tiến hóa phải càng ngày càng mạnh, còn một người khác vẫn còn giữ lại một chút lý trí cuối cùng như trước, ở trong trạng thái phân liệt giữa Zombie với người bình thường.

Chuyện này thật làm cho người ta không an tâm...

Bất quá một phương diện khác, không có người khác ở đây, tâm tình Thái Hòa lại nhẹ nhõm hơn một ít. Không có người bên ngoài ở đây, năng lực của hắn luôn không thể phát huy tác dụng thật tốt...

Nhưng chuyện quan trọng nhất bây giờ, không phải lập tức đi săn Zombie biến dị, mà là tìm điểm dừng chân thích hợp. Loại điểm đặc chân giống như chung cư Phú Mỹ Hưng đó, cũng tuyệt

đối không thích hợp. Một khi Lê Bống nuốt chửng chất gel Virus, bắt đầu tiến hóa, mình cũng sẽ bị ảnh hưởng mãnh liệt. Đến lúc đó nếu như gặp phải chuyện giống như sáng nay, đoán chừng mình cũng chỉ có nước chờ chết. Cho nên điểm dừng chân này, nhất định phải kín đáo.

Sờ lên chất gel Virus trong ngực, Thái Hòa nở một nụ cười, mang theo Lê Bống và Yuna chạy chậm một mạch, rất nhanh sẽ quẹo vào một con đường phố vắng lạnh.

Hoàn cảnh chung quanh đây, Thái Hòa cũng không quen thuộc, bất quá hắn biết dọc theo loại đường phố này, nhất định có thể tìm được nơi thích hợp.

Dù sao ở trong khu vực phồn hoa, ở hai bên đường phố này đều là cửa hàng, ở trên lầu thì lại là chung cư, thỉnh thoảng sẽ gặp phải Zombie. Bất quá có Lê Bống mở đường ở phía trước, dưới tình huống Zombie còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh ngã.

Nhưng Thái Hòa cũng không còn lớn mật đến mức đi nghênh ngang trên đường như vậy, hắn rất là chú ý cẩn thận nấp ở trong bóng tối, tiềm hành chậm rãi.

Ngược lại không phải là không có nơi thích hợp, nhưng khoảng cách quá gần với Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng, đối với Thái Hòa mà nói vẫn còn có hơi không quá an toàn. Đối với những người khác mà nói, doanh địa người sống sót giống như vậy không thể nghi ngờ là một chỗ tránh nạn tuyệt vời, nhưng đối với Thái Hòa mà nói, điều khiển đồng thời hai con Zombie xen lẫn trong một đám người, chuyện này so với chiến đấu với Zombie còn nguy hiểm hơn nhiều lắm.

Sau khi vượt qua được con đường này, một cái quảng trường lập tức xuất hiện ở trước mắt Thái Hòa. Cái quảng trường mới xây dựng này, ngược lại là Thái Hòa đã tới mấy lần, bốn phía đều là cửa hàng, thậm chí còn có một căn khách sạn.

Thái Hòa quan sát xa xa trong chốc lát, đem mục tiêu ổn định ở trên một căn nhà nhỏ có hai tầng lầu ở ven kênh Tàu Hủ. Lầu nhỏ tầng dưới chót là một gian cửa hàng, mà lầu hai thì là một căn quán cà fê. Điểm Thái Hòa nhìn trúng là, thang lầu thông với quán trà rất hẹp, hơn nữa còn có một cái cửa sắt dùng để đóng cửa triệt để. Ngoài ra còn có khoảng cách với căn nhà nhỏ bên cạnh, phía sau lại là kênh Tàu Hủ, dù đã bị vây lại rồi, cũng có cơ hội bỏ trốn.

Quan trọng nhất là, vị trí của nó tương đối vắng vẻ, nhìn về phía trên thật sự có không bắt mắt chút nào...

Sau khi từ từ mò xuống lầu dưới, Thái Hòa vốn là để cho Lê Bống đi vào trong cửa hàng lầu một. Không ngoài dự tính, trong cửa hàng này còn có hai con Zombie, bất quá những con Zombie bình thường này cũng không chủ động công kích Lê Bống, mà sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút, cũng không có làm thịt tụi nó. Lưu lại hai con Zombie biến dị, cho dù gặp phải người sống sót đi qua nơi này, cũng không nghĩ đến trên lầu sẽ có người ở đi.

Đương nhiên Yuna cũng sẽ không khiến cho hai con Zombie này chú ý, ngược lại là Thái Hòa nín thở, khi thao túng Lê Bống cố gắng tạo ra một chút động tĩnh nhỏ, thu hút lực chú ý của bọn nó, lập tức nhanh chóng lên lầu.

Lúc này Yuna đã tìm tòi ở trong quán cà fê một lần, phát hiện tổng cộng ba con Zombies, trong đó hai con bị nàng giết chết nhanh chóng, mà còn dư lại một con cũng trong lúc phát hiện Thái Hòa đánh tới điên cuồng. Ở trong quán cà fê này phần đông là chướng ngại vật, động tác của Zombie khó tránh khỏi bị ngăn cản, hắn mới vừa bị một cái mâm cà fê ngăn cản đường, Yuna cũng đã vượt qua từ phía sau, trường đao chợt đâm xuống một cái.

Loại phương thức công kích này, so với lúc Yuna có được ý thức của chính mình, biểu hiện ra đao pháp mạnh mẽ, lại còn kém xa. Bất quá thắng ở tốc độ nhanh hơn, lực lượng cũng càng dũng mãnh hơn, một đao kia đâm xuống, trực tiếp đứt lạnh thấu tim

Zombie này.

Chương 72: Cuối Cùng Là Virus Gì

Kỹ xảo đương nhiên trọng yếu, nhưng lúc thực lực bản thân đạt đến một tiêu chuẩn, ngược lại là loại phương thức công kích lúc này khúc khác lại càng làm cho người ta sợ hãi thán phục.

Hơn nữa Thái Hòa dần dần cảm thấy, cái gọi là biến dị, chính là làm cho bản năng nhân loại hoàn toàn bị bộc phát, tiềm năng thân thể cũng bởi vậy đạt được kích thích, nhưng thiếu sót bởi vậy mà lại càng rõ ràng hơn rồi, đó chính là bọn họ không hiểu được cái gì gọi là chiến thuật, cũng không biết cái gì là tiến thối có kế hoạch.

Ví dụ như Yuna lúc ý thức thanh tỉnh, lúc Thái Hòa đánh chết Zombie biểu hiện khả năng mạnh hơn nàng, nhưng nếu như hai người đối kháng, Thái Hòa lại chưa chắc là đối thủ của Yuna rồi. Mặc dù các phương diện của hắn đều được tăng lên, nhưng kỹ xảo chiến đấu của hắn đều là lục lọi ra được ở trong thực chiến, so với đao pháp của Yuna cơ bản là không thể sánh nổi.

Mà Yuna sau khi biến dị mặc dù cấp giác quan của bản thân mạnh hơn, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy, nếu như là đối mặt Yuna ở trạng thái này, coi như mình không đánh lại, nhưng muốn né tránh công kích cũng rất dễ dàng rồi.

Về phần tiến hóa... Tiến hóa mới là căn bản để cho Zombie trở nên mạnh mẽ hơn chân chính! Sau khi Lê Bống đang tiến hóa, cũng phát hiện ra nảy sinh một chút ý thức! Biến dị có lẽ chỉ làm cho nhân loại trở thành quái vật triệt để, nhưng tiến hóa lại sẽ biến Zombie thành quái vật có lý trí!

Một loại thì là quái vật khát máu sẽ nhận được lý trí, sẽ biến thành máy giết chóc kinh khủng như thế nào.

Bất quá suy nghĩ này chỉ là chợt lóe lên ở trong nội tâm Thái Hòa, cũng không có để hắn quan tâm, bởi vì sự chú ý của hắn rất nhanh sẽ chuyển dời đến trên mọi chuyện quan trọng hơn ở trước mắt.

Tìm kiếm trong quầy quán cà fê trong chốc lát, Thái Hòa đã tìm được một cái ổ khóa lớn từ bên trong tủ, chắc là dùng để khóa cái cửa sắt phía dưới kia.

Sau đó thao túng Lê Bống xuống dưới khóa cửa, Thái Hòa lại để cho Yuna cùng đi theo mình, ném từng con Zombie ra ngoài cửa sổ, ném xuống nước sông kèo kẹo đặc quánh như tàu hủ. Còn vết máu trên đất... Chỉ có thể xem như không nhìn thấy rồi.

Trong quán trà mặc dù không có giường chiếu, nhưng còn gối và thảm lót sofa, miễn cưỡng cũng có thể dùng để thay thế chăn gối.

Khóa kỹ cửa phòng, sau đó lại dùng một ít đồ dùng nặng trong nhà phá hỏng đầu cầu thang, lúc này Thái Hòa mới lộ ra vẻ mỉm cười, lấy ra chất gel Virus trong ngực.

Bất quá vừa lấy ra chất gel này, sắc mặt của Thái Hòa lập tức cũng nên hơi quỷ dị: “Cái chuyện vừng vè giề thế này.”

Từ khi săn giết Zombie biến dị đạt được chất gel đến bây giờ, đã qua thời gian hơn một ngày rồi. Trên đường Thái Hòa đưa hai khối gel Virus độ tinh khiết hơi thấp cho Yuna, còn dư lại đều bị hắn dấu ở trên người cẩn thận từng li từng tí.

Bất quá vì để tránh cho bị lây bệnh, hắn cố ý chứa tất cả chất gel ở trong một cái túi nhựa.

Mặc dù trước kia cũng lấy tay trực tiếp tiếp xúc qua, nhưng dù

sao đây chẳng qua là trong thời gian ngắn, trực tiếp đặt trên người giống như vậy, không nói đến sẽ có khả năng lây nhiễm hay không, chỉ là cái loại cảm giác buồn nôn đó cũng đã quá sức rồi.

Lúc ngày hôm qua đưa cho Yuna nuốt, vẻ ngoài chất gel còn chưa có xảy ra thay đổi, nhưng một đêm quá nhiều đi, lúc này lấy ra chất gel, lại trở thành như vậy...

Lúc đầu mấy khối chất gel còn tách rời lẫn nhau, lại trong lúc vô tình lặng lẽ dung hợp lại cùng nhau, chỉ có thể miễn cưỡng chia ra được hai khối. Nhưng tổng thể thể tích, giảm bớt còn hơn một nửa so với lúc trước kia!

Chẳng lẽ giữa những chất gel Virus, lại cũng sẽ thôn phệ lẫn nhau. Thái Hòa giơ túi nhựa lên trước người, phát hiện quả nhiên chất gel Virus trong tay có hơi bất đồng so với trước đó.

Hơn trong suốt, cũng càng đỏ tươi rồi... Những bộ phận màu đỏ lúc đầu, giống như là mạch máu vậy phân bố ở sâu trong nội bộ chất gel, nhưng bây giờ lại gần như bao phủ hoàn toàn chất gel Virus.

“Cuối cùng là Virus gì...” Trong đầu Thái Hòa đầy vẻ nghi ngờ. Bất quá hắn cũng không có kiến thức của phương diện này, hiểu biết của mình đối với chất gel Virus, cũng đều đến từ quan sát với chính Lê Bống. Bất quá chất gel Virus càng thuần túy, đối với Lê Bống mà nói lại càng hữu dụng, tóm lại điểm này sẽ không sai.

Nhưng điều làm cho Thái Hòa không nghĩ tới chính là, hắn vừa lấy ra khối chất gel này từ trong túi nhựa, cảm xúc của Yuna lại lập tức xuất hiện một chút chấn động.

Đôi mắt của nàng đang nhanh ửng lên một tầng màu đỏ, hai mắt nhìn chằm chằm chất gel trong tay Thái Hòa.

Mặc dù đã bị lây nhiễm, biến dị thành Zombie, nhưng tình

huống của Yuna lại có sự bất đồng rất lớn với Zombie, thậm chí là có một chút xíu khác nhau!

Zombie thông thường, đặc điểm lớn nhất chính là không có lý trí, tính công kích vô cùng mạnh mẽ, mà Yuna dưới tình huống không có nổi giận, lại thỉnh thoảng lộ ra một chút vẻ mặt mờ mịt, đối mặt người quen, ví dụ như Vương Lan Hương, sẽ còn xuất hiện một chút phản ứng. Không riêng như thế, chỉ cần nghe thấy có người kêu tên của nàng, nàng sẽ chuyển hướng lực chú ý về phía đối phương. Chuyện này tuyệt đối không phải một con Zombie bình thường biết làm đến.

Chương 73: Chất Gel Của Zombie Biến Dị

Nhưng mà ở một phương diện khác, Yuna lại còn nguyên vẹn đặc tính Zombie, tính công kích. Hơn nữa đại khái nguyên nhân bởi vì nuốt chửng hai khối chất gel Virus trong quá trình biến dị, mặc dù thực lực của nàng không bằng Zombie biến dị, nhưng tập tính lại đã hoàn toàn giống với Zombie biến dị. Công kích không chút lưu tình với đồng loại, cùng với khát vọng với chất gel...

Lúc này Thái Hòa lấy ra hai khối chất gel Virus rõ ràng trải qua thăng hoa này, không riêng Lê Bống lập tức truyền đạt khẩn cầu về phía Thái Hòa, mà ngay cả Yuna cũng rục rịch ngóc đầu dậy.

Nhưng mà tốc độ Yuna ăn Virus chất gel, không khỏi quá nhanh đi! Nàng mới vừa vặn nuốt qua hai khối chất gel biến dị, khoảng cách bây giờ còn không đến bốn mươi tám giờ!

Thái Hòa có hơi do dự liếc nhìn Yuna, nhưng một cỗ cảm giác hơi đau đớn lại lập tức truyền đến từ trong đầu của hắn, mà ánh sáng đỏ lòm trong mắt Yuna cũng càng ngày càng sáng... Xem ra không để cho nàng chất gel, đoán chừng nàng sẽ cố gắng giãy giụa mạnh khỏi khống chế, trực tiếp nhào lên cướp đi.

Rơi vào đường cùng, Thái Hòa đành phải đưa một khối chất gel trong đó cho Yuna, mà sau khi Yuna nhận lấy chất gel, giống như là cầm lấy loại mỹ vị vô thượng gì vậy, không ngừng bận rộn nhét vào trong miệng.

Nhưng sau khi nuốt xuống khối chất gel Virus cực kỳ tinh thuần này, Yuna lại chợt cứng đờ cả người, sau đó làn da lập tức nhanh chóng nổi lên một tầng màu đỏ nhạt quỷ dị.

Thái Hòa chấn động, nhưng hắn vừa mới thò tay đỡ lấy Yuna, lập tức cảm thấy không đúng. Nhìn bề ngoài, nhiệt độ cơ thể Yuna có lẽ là rất cao, nhưng khi hắn chạm phải da Yuna, lại cảm giác có hơi lạnh cả người!

Mà theo sau đó, trong ánh mắt của Yuna, cũng ra phát hiện một chút thần sắc giãy dụa, thậm chí ngập ngừng thoáng bờ môi một cái, phảng phất muốn nói cái gì đó. Không riêng như thế, đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna cũng chợt trở nên cực kỳ mãnh liệt, nếu như không phải Thái Hòa chợt cắn răng một cái, dốc sức liều mạng kiên trì được, đoán chừng sẽ để Yuna tránh thoát trói buộc triệt để rồi.

Nhưng loại tình huống này chỉ giằng co hơn 10 giây sau, Yuna lập tức nghiêng đầu một cái, lập tức ngất đi.

Lúc này Thái Hòa mới mềm nhũn cả người, ngồi phệt trên mặt đất. Vừa mới cố gắng mạnh mẽ khống chế được Yuna, đã cho Thái Hòa vô cùng cố hết sức, thậm chí ngay cả một phút đồng hồ hắn cũng không kiên trì được.

Cũng may cuối cùng thì Yuna không thể chịu đựng Virus mang tới trùng kích, hôn mê bất tỉnh triệt để, mà đoàn ánh sáng tinh thần của nàng, cũng trong nháy mắt từ trạng thái sôi trào, lắng lại xuống hoàn toàn yên tĩnh.

Loại yên tĩnh này, thậm chí có hơi quỷ dị... Coi như là thời điểm khi Lê Bống vừa mới bị Thái Hòa khống chế, cũng không phải trạng thái hoàn toàn yên tĩnh. Lúc kia, khát vọng bản năng của nàng, cũng đã mạnh hơn so với Zombie bình thường.

Nhưng giống như Zombie, lại không thể dùng yên tĩnh để hình dung, bọn nó cơ bản chính là trống rỗng, cơ bản là không có bất luận một chút tư tưởng cảm tình gì. Trạng thái tinh thần của Yuna lúc này, thật giống như tất cả mọi chấn động cũng dừng lại, nhưng ở vẻ ngoài thì đã bình tĩnh trở lại, có lẽ bên trong đang dấy

lên sóng gió ngút trời cũng khó nói.

Đáng tiếc tinh thần lực của Thái Hòa, còn không có mạnh đến đi dòm ngó tình trạng sâu trong tinh thần, lúc này chỉ có thể cảm giác được tất cả mọi khát vọng đến từ Yuna, phản kháng, cũng tan thành mây khói, hết lần này tới lần khác lại không hoàn toàn trống rỗng giống như Zombie bình thường vậy.

Sau khi Yuna nuốt chửng chất gel, Thái Hòa cũng cảm thấy một chút biến hóa vi diệu. Đại khái là bởi vì liên lạc giữa Yuna còn chưa đủ mạnh, hơn nữa thế giới tinh thần của nàng lúc này lại hoàn toàn yên lặng như nước, cho nên ở trong lúc nàng bị chất gel Virus cải tạo, ảnh hưởng thông qua liên lạc tinh thần truyền đến cho Thái Hòa cũng không sâu.

Nhưng dù là như thế, Thái Hòa cũng có thể cảm giác được, từ sâu trong đầu của mình hiện ra một chút cuồng bạo, thoáng chốc tim của hắn cũng đập trở nên kịch liệt.

Ngay từ đầu loại cảm giác này còn để cho Thái Hòa có hơi để ý, nhưng đợi một hồi lâu, cũng không có biến hóa thêm một bước. Thái Hòa phỏng đoán, Yuna mang đến biến hóa cho mình, đoán chừng cũng chỉ có mức độ này đi...

“Mà đến tột cùng Yuna, sẽ biến thành bộ dạng gì đây...” Nhìn Yuna hôn mê vẫn nắm thật chặt thanh trường đao của cô ấy như cũ, sắc mặt tái nhợt, đôi môi mím chặt, Thái Hòa không khỏi sinh ra một chút thương tiếc.

Nàng cầu sinh ở trong tận thế bằng bản lãnh của mình, còn nuôi sống này bao nhiêu là bạn học, cuối cùng lại bị người một nhà hại, kết quả biến thành bộ dạng như hiện giờ.

Mà Lê Bống... Nếu như không phải là vì vội tới nhà mình làm bữa ăn tối, cũng sẽ không bị vây ở trong xe công cộng, nói không chừng sẽ còn có cơ hội sống sót, nhưng bây giờ lại trở thành một

con Zombie biến dị...

Thái Hòa âm thầm thở dài, ôm Yuna đặt xuống ghế sofa, sau đó lập tức cầm một khối chất gel Virus cuối cùng đi tới bên người Lê Bống.

Thể tích Khối chất gel Virus này lớn hơn, nhìn màu sắc cũng càng đỏ hồng hơn!

Chương 74: Mất Kiểm Soát

Hơn nữa bất đồng với Yuna là, Lê Bống đã đói ước chừng mấy ngày. Bắt đầu từ khi gặp phải đám người Yuna, Lê Bống sẽ không có tiếp tục ăn bất luận chất gel Virus gì, cho tới hôm nay, khát vọng của nàng đã đạt đến một trị giá giới hạn.

Đây cũng là nguyên nhân Thái Hòa nóng lòng tách ra với đám người Đen Vâu. Mặc dù hắn cảm thấy đám người Đen Vâu này rất không tồi, nhưng còn không đến mức quá mức tín nhiệm, chớ đừng nói chi là hoàn toàn thổ lộ tình cảm rồi.

Bất kể là năng lực hắn nắm giữ, hay còn là thủ đoạn khiến Zombie tiến hóa nhanh hơn, hiện trước mắt cũng không thể để cho người khác biết. Dù sao loại thủ đoạn này, đối với người khác xem ra, không chỉ là quỷ dị, đơn giản chính là điên cuồng và khủng khiếp!

Chớ nói chi là những đối tượng khống chế của hắn, còn có Yuna...

Cho đến lúc chia tay, Đen Vâu cũng cho rằng Yuna vẫn còn sót lại lấy một chút lý trí, tăng thêm sự khống chế của Thái Hòa, bởi vậy mới không có công kích lung tung những người khác. Như thế nào hắn cũng không nghĩ đến, một người bình thường như Thái Hòa vậy, lại sẽ có năng lực điều khiển Zombie!

Chẳng qua nếu như hắn đã biết, đoán chừng tình huống sẽ hết sức bất đồng. Mà chuyện Đen Vâu không thể chấp nhận, chẳng lẽ Vương Lan Hương có thể chấp nhận hay sao?

Đừng nói những người có quan hệ với Yuna, chính là người sống sót thông thường, cũng khẳng định không thể chấp nhận loại

năng lực khiến người ta sợ hãi như hắn.

Cho nên năng lực điều khiển Zombie tuy tốt, nhưng lúc bản thân không có mạnh tới trình độ nhất định, lại nhất định phải giữ bí mật với tất cả mọi người...

Yuna chắc là một lát sẽ không thanh tỉnh, Thái Hòa lập tức đưa chất gel Virus trong tay cho Lê Bống.

Liên lạc tinh thần giữa Hắn và Lê Bống đã vô cùng vững chắc rồi, mặc dù ánh mắt Lê Bống nhìn chất gel Virus cũng rất nóng, nhưng nàng cũng không muốn đi lên cướp đoạt. Hơn nữa lúc đối mặt Thái Hòa, bản năng phản ứng của nàng cũng giảm bớt rất nhiều.

Việc này cũng khó trách, hiện giờ hắn và Lê Bống giống như là phân thân cùng một thể, điều khiển với Lê Bống không khác nhau gì mới điều khiển chính mình, giống như là khống chế tay chân của mình, đương nhiên sẽ không xuất hiện vấn đề giống như Yuna vậy.

Nói cho cùng, cũng chỉ tại năng lực điều khiển Zombie không đủ mạnh, đồng thời khống chế tốt mấy con bình thường Zombie còn tạm được, nhưng mà đồng thời điều khiển Lê Bống và Yuna thời gian dài, sẽ không dễ dàng như thế...

“Ăn đi.” Thái Hòa hơi sờ yêu lên gò má của Lê Bống, mắt thấy nàng nuốt vào khối chất gel Virus cực kỳ tinh thuần này.

Từ khi chất gel tiến vào trong cơ thể, bên trong ẩn chứa Virus độ tinh khiết cao cũng sẽ theo đó mà khuếch tán đến toàn thân Lê Bống, cuối cùng đại khái sẽ hội tụ ở trong não của nàng. Cũng không biết ở bệnh trong đầu Lê Bống, đến tột cùng Virus ẩn chứa trong đó tinh thuần đến mức độ nào...

Bất quá đồng thời khi nhìn chăm chú Lê Bống, Thái Hòa cũng

thoáng chốc khẩn trương lên. Bất đồng với Yuna, một khi Lê Bống tiến hóa, mình cũng sẽ bị ảnh hưởng cực lớn!

Lúc Lê Bống tiến hóa Lần trước, mặc dù mình đã nhận được ích lợi rất lớn, nhưng mà quá trình chịu đựng vẫn rất thống khổ. Mà lần đó, nàng bất quá là nuốt vào một khối chất gel, hiện giờ nuốt vào đấy, lại là một khối chất gel Virus cực độ tinh thuần!

Mặc dù không có đạt tới cảnh giới một khối sánh ngang mười khối, nhưng mà sánh ngang với năm khối thì nhất định là có thể đấy!

Quả nhiên, sau khi Lê Bống nuốt vào khối chất gel Virus này, trong cổ họng lập tức phát ra tiếng vang vọng "ừng ực". Sau khi ánh mắt của nàng đã tiến hóa lần trước, đã biến thành màu đen, nhưng mà sau khi vừa mới nuốt vào chất gel Virus, bộ phận tròng trắng mắt của nàng, lại như là thoáng chốc bốc lên vô số sợi chỉ máu nhỏ liti, trong nháy mắt trở nên đỏ như máu! Mà ngay cả con ngươi, cũng giống như bị ám lên một tầng khói hồng.

Bất quá cũng may, nàng chưa từng xuất hiện bất luận một dấu hiệu phản kháng gì, nhưng cũng không có trực tiếp ngất đi giống như Yuna vậy.

Cả người Lê Bống phát run hai mắt tràn đầy khí tức khát máu, nếu như đưa lưng về phía nàng, không nhìn thấy thân thể nhỏ yếu và gương mặt xinh đẹp kia, đoán chừng mặc cho ai cũng sẽ cho rằng sau lưng ẩn nấp lấy một con mãnh thú nhắm người mà vồ tới!

Trước kia Thái Hòa cho rằng, loại vật như "Sát khí" này, cơ bản chính là dọa người đấy, cơ bản là không tồn tại. Nhưng mà nhìn Lê Bống lúc này, Thái Hòa mới cảm nhận được thật sâu cái gì gọi là, có sát khí!

Mặc dù nàng ngồi trên ghế dựa không có nhúc nhích, nhưng

mà Thái Hòa đứng ở trước mặt nàng khoảng cách gần, lại không dám nhúc nhích thoáng một chút! Phảng phất chỉ cần mình hơi động ngón tay một cái, sẽ đưa tới công kích của đối phương.

Đương nhiên rồi, đây chỉ là cảm giác trong nháy mắt, bởi vì liên lạc tinh thần giữa Thái Hòa với Lê Bống không hề dao động, nàng sẽ không thể nào công kích mình.

Dù vậy, Thái Hòa vẫn là cảm giác được vô cùng kinh ngạc! Loại khí tức cuồng bạo không che dấu chút nào này, là Lê Bống trước kia chưa từng có đấy.

Mà lúc này, ảnh hưởng thông qua liên lạc tinh thần truyền tới, cũng làm cho Thái Hòa đột nhiên rung động, một cỗ ý thức cuồng bạo, lập tức cuồng cuộn tinh thần của hắn trong nháy mắt!

Bất đồng với trước khi, lúc này Thái Hòa cũng không có cảm giác được bất luận một chút khó chịu nào trên thân thể, ngược lại, khi hai mắt hắn ửng hồng, nắm chặt lại đấm, rất nhanh đồng thời hắn cảm nhận được, ngược lại là một loại sảng khoái cực độ!

Chương 75: Sợ Hãi Bị Lây Nhiễm

Toàn thân từ trên xuống dưới, từng lỗ chân lông đều giống như bị mở ra hoàn toàn, ý nghĩ cũng thanh tĩnh trước nay chưa có, mặc dù tầm mắt gần như đã biến thành một mảnh đỏ hồng, nhưng loại cảm giác nắm giữ lực lượng này, lại làm cho Thái Hòa cảm giác hết sức thỏa mã .

Nhưng mà cùng lúc đó, suy nghĩ của hắn cũng hoàn toàn bị sát khí cuồng bạo ảnh hưởng, tất cả mọi thứ xuất hiện trước mắt, hắn đều muốn phá hủy điên cuồng.

Mặc dù trên thân thể lấy được khoái cảm đã để tinh thần hết sức sung sướng rồi, nhưng mà Thái Hòa lại cảm thấy mơ hồ, nếu như mình có thể buông tay đi phá hủy hết tất cả, nội tâm mới có thể có được thỏa mãn chân chính, khoái cảm cũng sẽ theo đó mà tăng lên gấp bội!

Thậm chí hắn cảm giác được, giờ phút này, phương thức suy nghĩ của hắn, trên thân thể hắn truyền đạt tới cảm giác, giống nhau như đúc với một Zombie!

Nếu như không phải là bởi vì tinh thần lực đã từng tăng lên, có lẽ Thái Hòa sẽ ở trong loại cảm giác này bị thất thủ triệt để, nhưng ngay trong khi hắn từ từ mất lý trí lúc, từ chỗ Lê Bống truyền tới một cỗ ý chí phản kháng, lại làm cho Thái Hòa thoáng chốc bị thức tỉnh.

Hắn vừa mới xuất hiện loại khuynh hướng này, Lê Bống cũng suýt nữa thoát khỏi khống chế của hắn...

Trách không được Zombie sẽ mất lý trí, trở thành quái vật chỉ biết chém giết, cái loại cảm giác giao toàn tâm cho bản năng, thật giống như nhấn xuống một cái nút để cho người ta hưng phấn không thôi, mà cái miệng cống một khi bị mở ra, chỉ sợ cũng cuối cùng sẽ không thể đóng lại rồi.

Thái Hòa tỉnh hồn lại lộ ra vẻ mặt nghĩ mà sợ, vẻ mặt cực kỳ khổ cực chống lại cảm giác khác thường ở sâu trong nội tâm truyền tới.

Nhưng mà mặc dù lực lượng ý chí của hắn hơn người, dưới loại tình huống này vẫn không tự chủ được bắt đầu thở hồng hộc, toàn thân đều ở trong giây phút này có hơi phát run. Nhưng mà không phải bởi vì thống khổ, mà là bởi vì một ít khoái cảm vọt tới như sóng nước thủy triều vậy...

Lê Bống ngồi ở trước mặt hắn cũng sắc mặt đỏ hồng, hai mắt yên lặng nhìn Thái Hòa, dường như sớm đã sa vào loại cảm giác đê mê này.

Thời điểm khi Thái Hòa đã gần như không cách nào áp chế, trong cổ họng hắn đột nhiên phát ra một tiếng gầm nhẹ, chợt nhào tới trên người của Lê Bống, ôm nàng thật chặt vào trong ngực.

Chỉ có như vậy, hắn có thể dời đi sự chú ý của mình, để cho mình được giải thoát ra từ trong cái loại khát vọng phá hủy tất cả! Vậy mà vững vàng ôm chặt còn chưa đủ, mình còn cần nhiều hơn!

Thoáng chốc Thái Hòa nâng lên gò má của Lê Bống, trong khi đôi mắt màu đỏ ngòm nhìn soi mói, cả người hắn run rẩy, đột nhiên hôn vào trên bờ môi của nàng.

Đôi môi lạnh buốt, cùng với đầu lưỡi ấm áp, cuối cùng làm nội tâm cuồng bạo của Thái Hòa cảm thấy một chút bình tĩnh. Hắn ôm Lê Bống, quên hết tất cả mà hưởng thụ đôi một ngọt ngào của nàng, hôn nhiệt liệt mà điên cuồng mãnh liệt như mưa rơi rơi vào

gò má, trên cổ của Lê Bống, bàn tay của hắn cũng từ hông của Lê Bống, vuốt ve sống lưng nhỏ yếu của nàng, bả vai mượt mà trơn mềm, xương quai xanh có hơi nhô ra...

Không biết đã trôi qua bao lâu, Thái Hòa mới từ từ tỉnh táo lại, mà khi hắn phục hồi tinh thần lại, hắn đã lăn đến trên mặt thảm cùng với Lê Bống.

Áo Lê Bống bị hắn xé rách trở thành mảnh vụn, chỉ còn lại món nội y nho nhỏ, cơ bản là không có cách che lại hoàn toàn hai ngọn núi ngạo nhân của nàng.

Trên lồng ngực nàng, thậm chí còn để lại một đạo dấu hôn, những dấu hôn này đương nhiên là kiệt tác của Thái Hòa dưới ý thức mơ hồ lam ra.

Trong lúc ấy dưới tình huống gần như tâm linh sắp thất thủ, Thái Hòa hoàn toàn xuất phát từ bản năng, hoàn toàn thức tỉnh khát vọng trong nội tâm với Lê Bống, dùng để chống lại loại cảm giác cuồng bạo này, hiện giờ xem ra, hiệu quả dời đi lực chú ý là tốt...

Nhưng mà, hôn môi với Zombie. Đặt Zombie ở dưới người.

Có thể làm ra chuyện như vậy, đoán chừng cũng chỉ có chính mình thôi đi... Nhưng mà mịa hắn..., ai nói Zombie không thể hôn! Cảm giác này cũng rất tốt...

Đương nhiên rồi, Lê Bống trong lòng hắn, cũng không phải một con Zombie khát máu, cũng không là quái vật nào. Có lẽ nàng cũng không xem như là người, nhưng ở trong mắt Thái Hòa, nàng vẫn là cô gái để cho mình động tâm không dứt!

Nhưng mà sau khi từ từ tỉnh táo lại, Thái Hòa lại lập tức cảm giác được một chậu nước đá tưới từ đầu xuống!

Lý Văn Thông gặp gỡ với Yuna, đã có thể xác định, Virus lây

bệnh thông qua máu người đấy. Như vậy nước bọt thì sao đây? Dưới tình huống lúc mới vừa rồi mình gần như đánh mất lý trí, nhưng từ trong miệng Lê Bống nuốt xuống không ít nước bọt đi nha!

Hơn nữa một vấn đề mấu chốt nhất là, mới vừa rồi Lê Bống còn nuốt vào một khối chất gel Virus! Vậy coi như là gián tiếp uống xuống Virus.

Thời điểm một người đầu choáng váng, sẽ mất đi năng lực suy tính, huống chi là dưới tác dụng của ngoại lực, Thái Hòa không có trực tiếp thất thủ tinh thần, nổi điên tại chỗ đã rất tốt. Nhưng mà lúc này tỉnh táo lại, Thái Hòa lại lập tức toát mồ hôi lạnh một trận.

Chương 76: Nước Bọt Không Lây

Nhưng phàm là người bình thường, sẽ không muốn trở thành Zombie, hơn nữa một khi mình biến dị, Yuna và Lê Bống cũng xem như xong. Nói không chừng Lê Bống sẽ móc sạch chất gel trong óc của mình tại chỗ, sau đó biến mất ở trong đô thị khủng khiếp khắp nơi đều là Zombie này...

Mà Yuna. Đoán chừng nàng cũng đừng mong đào thoát khỏi tay Lê Bống. Làm sao bây giờ!

Cả người Thái Hòa lạnh như băng ngồi bệt xuống đất, ngơ ngác nhìn Lê Bống, khóe miệng từ từ hiện ra một nụ cười khổ.

Nụ hôn đầu tiên anh, vậy mà lại phải chết!

Sau khi trôi qua mười phút đồng hồ...

Cũng không biết dưới tác dụng tâm lý hay còn là quả thật trúng chiêu, Thái Hòa luôn cảm giác dòng máu mình vẫn đang sôi trào lên, phảng phất trái tim cũng sắp từ yết hầu miệng nhảy ra ngoài. Nhưng mà quỷ dị là hắn vô cùng thanh tĩnh như cũ, trừ chuyện đó ra cũng không có xảy ra thay đổi nào khác.

Trong đầu của Thái Hòa đang liều mạng tự hỏi đối sách, hắn không biết mình có thể biến thành quái vật giống như Lý Văn Thông vậy hay không, cũng không biết là mình sẽ trở thành một con Zombie chân chính hay không.

Dù cho đến giây phút cuối cùng, Thái Hòa còn không muốn buông tha. Giờ phút này hắn cũng cảm nhận được thật sâu tâm

tình của Yuna lúc ấy, cái loại cảm giác tuyệt vọng đó dấy lên trong lòng từng chút một!

Bất quá Thái Hòa cũng không hối hận! Lúc mới vừa rồi nếu như không phải phóng thích ra ngoài khát vọng của bản thân đối với Lê Bống, nói không chừng giờ phút này hắn đã sớm biến thành người điên cuồng bạo. Cái loại khát vọng cực độ sảng khoái và đồng thời cọ rửa thân thể và tâm linh một người, thật là dễ dàng ép điên người ta.

Mà bây giờ nha... Cho dù biến thành Zombie, ít nhất trước đó, giải quyết xong vấn đề nụ hôn đầu tiên, hơn nữa còn với Lê Bống!

Có cần hôn luôn Yuna giống như Lê Bống hay không, trước hết nuốt một chút chất gel Virus. Hoặc là phương pháp xử lý trực tiếp hơn, là uống một chút máu Zombie...

Nói không chừng cuối cùng sẽ giống như Yuna vậy, lưu lại một chút lý trí...

Nghĩ tới đây Thái Hòa lập tức chuyển lực chú ý đến trên cái túi nhựa bị hắn ném đến một bên. Trong lúc này ngược lại là còn có một chút chất gel Virus tàn lưu lại, mặc dù cũng không nhiều.

Nhưng ở dưới tình huống lý trí hoàn toàn tỉnh táo, ăn thứ như vậy, mặc dù là Thái Hòa sớm chiều chung đụng với Zombie, cũng cảm thấy áp lực tâm lý cực lớn.

Đây chính là thứ móc ra từ trong đầu của Zombie biến dị đó nha... Chỉ là một chút độc tính nhỏ như vậy, chỉ sợ cũng ẩn chứa số lượng Virus hơn nhiều so với trong cơ thể một con Zombie bình thường.

Nhưng khi trở thành Zombie triệt để, sẽ giữ lại một chút lý trí, cán cân trong lòng Thái Hòa, vẫn là đang từ từ khuynh hướng thứ hai. Hắn cau mày, vươn tay ra, chậm rãi nhặt được túi nhựa này đi

tới.

Vừa mới cầm túi nhựa đến trước mắt, một cỗ hương vị cực kỳ gay mũi lập tức chui ra từ bên trong, sặc đến đầu óc Thái Hòa bị choáng váng một trận. Bất quá hắn không những không giận mà còn lấy làm mừng, lúc đầu tâm tình còn nặng nề cũng thoáng chốc đã thả lỏng một chút. Đã cực kỳ phản cảm đối với loại chất gel Virus này, vậy nói rõ mình còn chưa có bắt đầu biến dị.

Hương vị chất gel này thật sự quá gay mũi rồi, muốn ăn vật này ở dưới tình huống không có biến dị, Thái Hòa hoài nghi mình mới vừa há miệng sẽ ói ra toàn bộ những thứ trong dạ dày. Cho nên hắn lựa chọn đợi. Chỉ cần bắt đầu xuất hiện dấu hiệu biến dị, mình sẽ ăn hết chút cặn gel Virus này. Có thể có một chút hi vọng, dù sao cũng hơn hoàn toàn buông tha...

“Thình thịch thình thịch!”

Thanh âm Trái tim nhảy lên, dường như vang ở bên tai Thái Hòa vậy, hắn cũng có thể cảm giác được thân thể của mình thật giống như hết còn sức lực vậy, loại cảm giác này thật giống như người say rượu sau khi tỉnh dậy.

20 phút rồi... Đoán chừng cũng sắp rồi, Yuna cũng chính là trong thời gian này mới biến dị.

Trong nội tâm Thái Hòa thở dài, khẩn trương siết chặt túi nhựa trong tay. Chỉ cần xuất hiện một chút dấu hiệu, lập tức ăn hết! Liều một phát dù sao cũng tốt hơn chờ chết!

Mặc dù sinh tồn ở trong mạt thế lâu như vậy, nhưng mà Thái Hòa thuộc về loại người còn chưa phải muốn chết đấy, hắn muốn tiếp tục sống! Nhưng mà một khi loại nguy cơ này xuất hiện ở trong đầu của hắn, hắn cũng không thiếu dũng khí đối mặt.

Quan trọng nhất là, hắn ngày đêm sống chung với Zombie, cho

nên đối với Zombie, cũng không có loại cảm giác sợ hãi sâu tận xương tủy đó.

Biến thành Zombie, gạt bỏ lý trí của một người đang sống sờ sờ, sau đó biến thành từng con quái vật chỉ biết chém giết. Mặc dù chuyện này còn đáng sợ hơn so với chết, nhưng mà dù sao cũng hơn để cho hắn ngay lập tức đi chết tốt hơn nhiều lắm .

Nhưng mà đợi một lần, chính là một tiếng đồng hồ!

Mà Thái Hòa không chỉ chưa từng xuất hiện dấu hiệu biến dị, ngược lại tim đập còn từ từ chậm lại, sức lực đã mất đi cũng từng chút một trở về trên người.

Đây là có chuyện gì. Chẳng lẽ nước bọt không lây.

Chương 77: Nhân Loại Đầu Tiên Hôn Zombie

Thái Hòa lúc đầu đã trải qua cảm giác tâm như tro tàn, sau khi ý thức được vấn đề này, lập tức trở nên cực kỳ hưng phấn lên!

Thông qua nước bọt không lây bệnh! Vậy có phải nói hôn nhau với Zombie cũng sẽ không lây nhiễm đúng không... ánh mắt Thái Hòa nhìn theo bản năng về phía thân thể Lê Bống, nhất là cặp chân dài khép lại kia...

Không lây là tốt rồi! Không lây là tốt rồi!

Thoáng chốc Thái Hòa nhảy dựng lên, nếu không phải sợ kinh động Zombie phía dưới, hắn cũng hận không thể cười như điên ba tiếng rồi! Vốn còn tưởng rằng mình chết chắc rồi, không nghĩ tới nước bọt lại không lây bệnh đấy!

Bất quá ở trong cơn mừng như điên, Thái Hòa cũng không có chú ý tới, ở trong một giờ chờ đợi rất dài, hắn đối với vật thể trong túi nhựa, đã từ từ đã không có loại sắc mặt kháng cự như trước. Thậm chí hắn không có ý thức được, hương vị lúc đầu cực kỳ gay mũi kia, đã không có tác dụng gì với hắn rồi... Mà sau khi hắn khẳng định mình sẽ không biến dị, cái túi nhựa kia cũng bị hắn vứt xuống mặt đất.

Trong thời điểm khi Thái Hòa bụm miệng cười to, hai mắt Lê Bống cũng đã khôi phục bình thường, đang lặng yên nhìn về phía hắn, nàng đang dùng một loại ánh mắt mang theo mờ mịt, nhìn chằm chằm Thái Hòa.

Điều này làm cho trong lòng Thái Hòa lập tức “Lộp bộp” một

tiếng, hắn lập tức nhào tớ , bắt lại bả vai Lê Bống, dùng sức lắc lư: "Lê Bống."

Lê Bống liếc nhìn Thái Hòa một cái, đột nhiên vươn tay ra, sờ soạng ở trên tay của Thái Hòa. Sau đó, nàng lại có hơi nhíu nhíu lông mày, dường như có hơi mơ hồ nhìn vào tay của mình.

Động tác này đã tương đối nhân tính hóa rồi, trong lòng Thái Hòa thoáng chốc lại giật thót lên, ngơ ngác nhìn Lê Bống, lại một câu cũng nói không nên lời.

Bình thường hắn chỉ là duy trì lấy liên lạc tinh thần với Lê Bống, cũng không có cố gắng đi điều khiển động tác của Lê Bống, bởi vậy những hành động bây giờ của Lê Bống, cũng là của chính nàng! Quả nhiên, từ khi Lê Bống tiến hóa liên tục, lý trí của nàng cũng sẽ dần dần đạt được khôi phục!

Bất quá thấy Lê Bống cũng không muốn mở miệng nói chuyện, kích động trong lòng Thái Hòa cũng từng chút một bình phục xuống, trong lòng của hắn rõ ràng, Lê Bống khôi phục, chỉ sợ không phải là chuyện một sớm một chiều có thể làm được, bây giờ có thể đạt tới mức độ như vậy, đã tốt lắm rồi.

Quả nhiên, sau khi Lê Bống mê mang trong ngắn ngủi, lập tức khôi phục vẻ mặt không thay đổi. Bất quá ánh mắt của nàng lúc nhìn về phía Thái Hòa, cũng không phải không tình cảm chút nào giống như trước rồi, mà là mơ hồ có một chút... Ỷ lại!

Bất kể là bởi vì liên lạc tinh thần giữa hai bên, hay còn là bởi vì những nguyên nhân nào khác, bây giờ Lê Bống nhìn Thái Hòa, đã đã xảy ra thay đổi rất nhỏ!

Nhưng mà sau khi biết nước bọt Lê Bống sẽ không tạo thành tổn thương với chính mình, Thái Hòa vẫn là không nhịn được ôm chặt nàng, vừa hôn xuống môi nàng.

“Ta xem như là người nhân loại thứ nhất hôn được Zombie rồi chứ? Ha ha ha ha!”

Liên lạc tinh thần giữa Lê Bống với Thái Hòa thật là chặt chẽ đấy, lúc này mặc dù hắn đối với hành động thân mật với Lê Bống như thế, nhưng mà Lê Bống cũng không có bất kỳ phản kháng, đương nhiên cũng không có bất kỳ phản ứng gì cả.

Nàng chỉ biểu hiện nhân tính hóa khi ánh mắt nhìn Thái Hòa mà thôi, còn những thứ khác... Dù sao Thái Hòa cũng không gấp gáp như vậy, cơm là cũng phải ăn từng miếng đấy, đường cũng phải đi từng bước một.

Ít nhất mình bây giờ có thể yên tâm tiếp xúc càng thân mật hơn với Lê Bống! Chỉ cần cẩn thận không dính máu lên vết thương là được... Nghĩ đến đây, đột nhiên Thái Hòa nói ra một câu nói cực kỳ tối nghĩa.

Không thể dính máu. Vậy nguyện vọng mần thịt Lê Bống của ta, thực hiện như thế nào đây.!

Lê Bống nàng ... Nàng còn là hàng chưa bóc tem nha!

Nuốt vào một khối chất gel Virus độ tinh thuần cực cao, Lê Bống ngoại trừ trên lý trí xuất hiện tiến bộ đáng mừng ra, trên nhục thể dường như cũng xuất hiện một ít thay đổi.

Mặc dù làn da hiển lộ ra bệnh hoạn tái nhợt như trước, nhưng trong thân thể nhỏ yếu này, lại phảng phất ẩn chứa lực lượng cực lớn.

Ở trong quán cà fê này không cách nào thí nghiệm toàn diện, nhưng lúc Thái Hòa để cho Lê Bống nếm thử dịch chuyển tức thời trong phạm vi nhỏ, mới phát hiện tốc độ Lê Bống đã trở nên cực kỳ dũng mãnh rồi!

Lúc trước Lê Bống chỉ có thể nói rất giống một con báo săn,

nhưng mà lúc này nhìn nàng gần như hoàn toàn biến thành một đạo bóng đen, nhảy lên khắp bốn phía sẽ cực kỳ nhanh, đã hoàn toàn chính là một con báo săn điên cuồng rồi!

Chỉ dựa vào tốc độ, đương nhiên nàng còn kém xa so với tốc độ cao nhất của báo săn trong lúc chạy, nhưng mà phần nhanh nhẹn này, so sánh với báo săn lại không thua kém chút nào.

“Thật là lợi hại...” Thái Hòa không khỏi đứng hình một chút, nhưng mà rất nhanh, hắn lập tức rơi lâm vào trong hưng phấn và kích động!

Thời điểm hôn mãnh liệt điên cuồng lúc vừa rồi với Lê Bống, mặc dù cảm giác sảng khoái không ngừng bị Thái Hòa cố gắng quên hết đi, bất quá ảnh hưởng mang tới trên thân thể thì lại là sự thật.

Chương 78: Nước Bọt Hay Nước Tăng Lực

Nhưng mà khi Thái Hòa nắm chặt nắm đấm thoáng một cái, nhưng lại không có cảm giác được lực lượng có chút tăng trưởng nào, điều này làm cho hắn lập tức nhíu mày.

Bất quá rất nhanh, hắn lập tức liếc nhìn sang trên người Lê Bống, ngay sau đó lộ ra một chút sắc mặt hốt hoảng.

Mình tiến hóa, cũng là do bị ảnh hưởng của Lê Bống đấy, đã Lê Bống tăng lên, hoàn toàn biểu hiện mặt tốc độ và nhanh nhẹn, nói như vậy thì mình cũng giống như nhau.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức đi tới một góc quán cà fê, sau đó hít một hơi thật sâu, chợt vọt tới phía trước mặt.

Chạy nước rút ở trong hoàn cảnh đông đảo chướng ngại vật, cũng không đủ nhanh đến năng mức lực phản ứng thần kinh và tốc độ phản ứng thân thể cùng đồng bộ với nhau, kết cục chỉ có một, đó chính là té rất thảm!

Mặc dù Thái Hòa cảm giác được thân thể của mình quả thật linh hoạt hơn một ít, đại khái tốc độ cũng tăng lên một chút, nhưng mà có lẽ còn không có đạt tới nông nỗi giống như Lê Bống vậy, xuyên qua giữa chướng ngại vật rất nhanh.

Nhưng mà Thái Hòa tính sai! Hắn không nghĩ tới lúc mình cố gắng hết sức chạy nước rút, tốc độ thậm chí cũng nhanh như vậy! Mặc dù còn không thể so sánh với Lê Bống, nhưng mà đã so với tốc độ của con người bình thường cũng nhanh hơn rất nhiều rồi!

Mà tốc độ nhanh như vậy, lúc vọt tới ghế sofa và bàn cà fê cách đó không xa, cũng bất quá chỉ là chuyện trong chớp mắt thôi.

Quan trọng nhất là, ở trên ghế sô fa đó, còn Yuna nằm hôn mê bất tỉnh...

Cmn, không tránh thoát, không tránh thoát! Trong nội tâm Thái Hòa chửi ầm lên, dưới chân cũng đã không kịp thắng gấp, mắt thấy sắp đụng vào trên cái bàn cà fê trước ghế sôfa, Thái Hòa cũng chợt vặn thân thể sang một bên trong giờ phút mấu chốt.

Làm ra động tác quay xe trong lúc di động với tốc độ, độ khó này cũng rất lớn, nhưng vì không tự mình đụng bị thương, hơn nữa không cho Yuna gặp tai bay vạ gió, Thái Hòa vẫn phải cắn răng làm được!

Nhưng mà động tác tạm thời ứng biến, mặc dù thành công, nhưng mà hiệu quả vẫn giảm bớt đi nhiều đấy. Thái Hòa chỉ kịp xoay vòng thân thể một cái, mặc dù tránh qua, tránh né khay trà, dưới chân cũng đã mất đi cân đối, cả người bay thẳng đến phía trước ngã văng ra ngoài.

“Ah!”

Thái Hòa mới vừa phát ra một tiếng hô thấp giọng, thân thể cũng đã bay bổng lên, sau đó ngã rơi xuống đất.

“Đau quá...”

Đầu gối rơi xuống đất , cho dù cửa hàng trải thảm, nhưng mà cảm giác vẫn không chịu nổi đấy. Bất quá cũng may nửa người trên Thái Hòa cũng không có rơi xuống đất, nếu không khó tránh khỏi té sưng mặt sưng mũi...

Một cỗ mùi thơm nhàn nhạt bay vào trong mũi Thái Hòa, mà khi Thái Hòa chống xuống hai tay cố gắng đứng thẳng dậy, tay trái lại nắm được một cái gì đó mềm mại...

"Ồ."

Thái Hòa vô ý thức ngẩng đầu lên, lập tức ngây dại. Mặc dù hắn cố gắng tránh khỏi gây họa tới Yuna, Nhưng trời không cho người toại nguyện, nửa người trên của hắn lại đập vào trên người của Yuna. Mà lúc này tay phải của hắn đang đè lên bụng dưới bằng phẳng của Yuna, tay trái lại nắm lấy Yuna một bên núi đôi!

Đại khái là xuất phát từ bản năng, Thái Hòa lại vẫn bóp chặt lại năm ngón tay theo bản năng, bóp một cái. Ừ ... Rất mềm ...

Nhưng mà sau đó, sắc mặt Thái Hòa lập tức chợt trở nên cực kỳ lúng túng! Bởi vì khi hắn đưa mắt nhìn sang trên mặt của Yuna, mới phát hiện Yuna đã mở mắt, cặp mắt kia cơ bản không khác so với người bình thường, đang nhìn hắn chằm chằm!

Thái Hòa trong lòng nhất thời lập tức "Lộp bộp" thoáng một cái!

Mặc dù hắn không phải cố ý, hơn nữa cũng biết rằng sau khi Yuna biến thành Zombie, đối với loại "Xâm phạm" này chắc hẳn là không có cảm giác đấy, nhưng mà Thái Hòa vẫn là che dấu xấu hổ ho nhẹ một tiếng, sau đó chậm rãi buông ra Yuna.

Nhưng mà chuyện để cho hắn đứng hình trong nháy mắt chính là, trên mặt của Yuna, đột nhiên nổi lên một chút giận dữ, sau đó dùng tiếng nói rõ ràng mắng ra: "Lưu manh!"

"Hả? Cái gì, nàng nói gì đó. Chẳng lẽ ta nghe lầm."

Thoáng chốc Thái Hòa nhảy dựng lên. Trước khi Yuna nuốt chửng chất gel Virus, sau đó tỉnh táo lại, đã từng nói chuyện nhiều, nhưng mà sau đó lại thấy cũng không còn mở miệng qua rồi. Cho nên Thái Hòa xem ra, lúc ấy hơn phân nửa là nàng vẫn còn trong quá trình biến dị, còn chưa biến thành Zombie toàn bộ, cho nên ở trong mơ mơ màng màng nói lên một hai câu, chuyện này cũng

không có gì lớn lao đấy. Nhưng trải qua quan sát một ngày một đêm như vậy, Thái Hòa có thể khẳng định, cho dù ngay lúc đó Yuna còn không có hoàn toàn biến thành Zombie, nhưng lúc này mà nhất định là một Zombie không lầm!

Lúc Lê Bống được hắn tìm ra, cũng đã là một con Zombie biến dị, nhưng lại trải qua một lần tiến hóa, cũng sẽ không nói, mặc dù tình huống Yuna lại không giống biến thành Zombie, nhưng mà...

Chẳng lẽ sau khi ăn hết một khối chất gel Virus độ tinh khiết cao, Yuna không chỉ không có biến dị Zombie thêm một bước, ngược lại càng giống người hơn rồi hả?

Bất quá loại Virus này, người nào lại nói được rõ ràng...

Chương 79: Không Được Bóp

Thái Hòa hoa mắt chóng mặt mà nhìn Yuna, trong nội tâm vừa kích động, lại tràn đầy nghi ngờ.

Mà Yuna cũng nhìn Thái Hòa, lại đưa mắt nhìn sang Lê Bống, sau khi trôi qua mê mang ngắn ngủi, cau mày nói: "Ta biết các ngươi..."

Nói nhảm, đương nhiên ngươi biết chúng ta! Nghe được Yuna mở miệng lần nữa, Thái Hòa lập tức phát ra một tiếng kêu lên, thò tay trực tiếp nắm chặt bả vai Yuna: "Ngươi khôi phục bình thường."

Không biết có phải là hắn dùng sức quá mạnh hay không, Yuna lúc đầu vốn đã như là khôi phục bình thường, hai mắt đột nhiên đỏ lên, mặc dù không có trực tiếp công kích Thái Hòa, nhưng cổ khí tức khát máu này lại bạo phát ra một lần nữa.

Điều này làm cho Thái Hòa lập tức chấn động, lúc đầu mặc dù hắn kích động , nhưng mà năng lực phản ứng vẫn còn, hai tay bắt lấy bả vai Yuna của vừa dùng lực, lập tức đặt nàng ở trên ghế sa lon lần nữa.

Sau khi trải qua vài phút giãy dụa, Yuna lại bình tĩnh lại lần nữa, hơn nữa lại từ từ khôi phục bình thường.

Bất quá coi như Thái Hòa đã nhìn ra, lúc này Yuna biến thành "Đa Nhân Cách" triệt để rồi! Tình huống không ai trêu chọc nàng, nàng chính là nửa người bình thường, có một chút lý trí, có một chút năng lực phán đoán, nhưng một khi có người chạm vào nàng, hoặc lời nói để cho nàng cảm giác được có địch ý, như vậy bản năng Zombie của nàng sẽ lập tức bị kích thích!

Về phần Thái Hòa điều khiển... Để cho Thái Hòa rất buồn bực là, trước khi thế giới tinh thần của Yuna xuất hiện biến hóa quỷ dị như vậy, mà sau khi nàng tỉnh táo lại, mặc dù liên lạc giữa mình với nàng vẫn còn đó, nhưng không cách nào điều khiển nàng! Không chỉ là như thế, nếu muốn lại khống chế tầng sâu hơn, cũng tạm thời không thể nào, bởi vì chỉ cần Thái Hòa hơi động ý nghĩ một chút, sẽ từ bắn ngược mãnh liệt từ trong đầu Yuna truyền đến.

Cũng may cho dù chỉ giữ vững liên lạc với Yuna, thì nàng cũng sẽ không công kích Thái Hòa đấy.

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy, Yuna hiện giờ, thật sự so với Zombie còn phiền toái hơn nhiều lắm!

Bất quá cũng may liên lạc là có thể chậm rãi khắc sâu đấy, nói không chừng chờ sau khi tinh thần lực của mình tăng lên lần nữa, có thể điều khiển nàng lần nữa!

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lại từ từ xẹt tới, mắt nhìn xuống Yuna nằm trên ghế sô fa, đột nhiên mở miệng hỏi "Ta bóp nhẹ thêm một cái nữa được không."

Yuna đưa ánh mắt mờ mịt nhìn Thái Hòa trong chốc lát. Dĩ nhiên năng lực phán đoán của nàng còn không có khôi phục hoàn toàn, nhưng mà thời điểm vừa mới bị "Xâm phạm" cũng kích phát ra thiên tính con gái, mà lúc này đại khái cũng là xuất phát từ thiên tính bảo vệ bản thân, giọng nói của nàng có hơi không vui từ chối: "Không!"

"Vậy bóp hai cái thì sao?"

"... Không biết ..."

"Ba cái đi, không thể ít hơn nữa rồi."

Một đêm này, tâm tình Thái Hòa rất không tồi!

Thậm chí Hắn mở rượu bia để tự đãi chính mình một bữa, đây là Nguyễn Đen Vâu kín đáo đưa cho hắn.

Mà ở trước mặt hắn, là hai nữ Zombie biến dị, Lê Bống ngồi với Yuna. Thái Hòa xem ra, Yuna cũng coi như là Zombie biến dị rồi, hơn nữa dường như đã bắt đầu tiến hóa rồi. Chỉ có điều phương hướng tiến hóa của nàng với Lê Bống, là hoàn toàn bất đồng.

Bản thân Lê Bống có thực lực mạnh mẽ, ở trong quá trình tiến hóa của nàng, khôi phục lý trí lại rất chậm chạp, nhưng mà sức mạnh thân thể cũng sau mỗi một lần tiến hóa cũng có thể thấy thành quả rõ ràng.

Nhưng mà Yuna lại bất đồng, bản thân nàng là bị lây lần thứ hai đấy, trong quá trình biến dị cũng từ đầu đến cuối không có hoàn toàn thất thủ xuống, hấp thụ Virus gián đoạn, chẳng những không có để cho nàng biến thành Zombie từ đầu đến đuôi, ngược lại để cho nàng bắt đầu từ từ khôi phục ý thức của người bình thường. Chỉ cần không có cảm giác được nguy hiểm, hoặc là bản thân không có sinh ra tính công kích mãnh liệt, Yuna giống y hệt so với người bình thường, ngoại trừ đầu óc có vẻ hơi chậm hiểu ra...Còn có vẻ hơi ngốc ngốc.

Nhưng mà một phương diện khác, khi nàng thức tỉnh với tư cách bản năng Zombie, nàng sẽ giống như một Zombie chiến đấu điên cuồng, hơn nữa chẳng biết mệt mỏi.

Mặc dù bề ngoài là hai người là mỹ nữ yểu điệu nũng nịu, nhưng chỉ có Thái Hòa rõ ràng nhất, bất kể là Lê Bống hay còn là Yuna, đều là binh khí hình người, vào trạng chém giết là khủng khiếp và nguy hiểm.

Mà nguyện vọng của Thái Hòa, đó là có thể giúp hai binh khí hình người này từ từ khôi phục lý trí làm người, tốt nhất có thể giống như đúc với người bình thường...Yuna thì "Đa Nhân Cách"

Lê Bống thì có một chút biến hóa, cũng làm cho lòng tin của Thái Hòa càng ngày càng kiên định rồi.

Nếu có thể không cần tiếp tục đối mặt ánh mắt băng lãnh vô tình kia của Lê Bống, Yuna còn nói ngẫu nhiên hai câu, kết quả này, Thái Hòa cũng đã mừng hết lớn.

Huống chi tốc độ của chính hắn cũng đã nhận được tăng trưởng cực lớn, mặc dù lực lượng không có tăng trưởng, nhưng mà đối mặt Zombie, có một đôi chân có thể chạy nhanh cũng đã rất không tệ!

Vừa uống vào bia, Thái Hòa vừa quay đầu lại vén lên một góc rèm cửa sổ, nhìn ra ngoài cửa sổ.

Chương 80: Nghiên Cứu Zombie

Trên quảng trường thỉnh thoảng xuất hiện bóng đen, chính là Zombie, so với người bình thường, bọn họ còn có ưu thế trong màn đêm, cho nên ban đêm giống như vậy, cơ bản là không nhìn thấy bất luận một người sống sót nào qua lại ở đầu đường đấy.

Thời điểm những con Zombie kia không công kích, động tác chậm lại, thân thể đung đưa vô ý thức, đại đa số Zombie trừ phi là bị người sống sót thu hút đến, nếu không cơ bản sẽ không rời đi mảnh khu vực này.

Nhưng mà Zombie cũng sẽ đói bụng đấy, mặc dù tiêu hao thể lực của bọn nó còn ít hơn nhiều so với người bình thường, nhưng thời điểm bọn nó ăn, số lượng thức ăn cần thiết cũng là rất nhiều.

Địa hình Quảng trường này trống trải, chung quanh cũng không có siêu thị có thể cung cấp thức ăn, bởi vậy Thái Hòa kết luận, nơi này ít nhất có vài ngày chưa từng xuất hiện người sống, cũng chính là con mồi của bọn nó rồi.

Mà giống như Thái Hòa vậy, có lá gan ẩn nấp trên tầng hai của tòa nhà, lẳng lặng quan sát những con Zombies này, đoán chừng cũng không nhiều.

Bất quá Thái Hòa cũng không phải đột nhiên nảy ra ý hào hứng, mà là đã nghe được một ít động tĩnh rất nhỏ. Quan trọng nhất là, những động tĩnh này chính là truyền tới từ dưới cửa hàng nhà hắn.

Một con Zombie ngay ở trong Thái Hòa không chú ý, chợt vọt

ra từ trong cửa hàng. Nhờ ánh trăng, Thái Hòa nhìn thấy mơ hồ khắp người nàng máu tươi.

"Ồ, một con Zombie khác bị nàng ăn hết." Như vậy rất có thể là động tĩnh rất nhỏ mới vừa rồi, thật giống như là chó hoang đang cắn xương!

Quả nhiên là đêm về khuya chính là thời gian giết người nha! Ban ngày không ra tay, hết lần này tới lần khác phải chờ tới thời điểm nửa đêm ánh sáng không tốt...

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy Zombie bình thường nổi điên công kích đồng loại, hắn từng thấy bọn nó ăn thi thể đồng loại, nhưng chưa từng thấy qua bọn nó chân chính bước ra bước đầu tiên biến dị, đó chính là công kích đồng loại của mình!

Thái Hòa thoáng chốc hứng thú lên, hắn hai mắt nhìn chằm chằm con nữ Zombie trung niên kia lao tới từ trong cửa hàng, muốn xem thử nàng sau đó sẽ làm những gì.

Con nữ Zombie này sau khi giải quyết đồng loại bên cạnh, lập tức xông một mạch về một con Zombie trên quảng trường cách nàng gần nhất.

Đoán chừng con Zombie kia còn không có đói bụng đến nông nỗi cần công kích đồng loại, bởi vậy hoàn toàn không có phòng bị, ngay cả giãy dụa thoáng một chút cũng không làm được, đã bị nữ Zombie bẻ gảy đầu. Mà nàng vùi đầu bưng lấy cái đầu kia mà bắt đầu điên cuồng gặm..., cách quá xa, Thái Hòa cũng không biết nàng có móc ra óc đối phương ăn tươi hay không.

Nhìn Zombie ăn thịt người... Dù là được đối tượng ăn chính là một con Zombie, nhưng đối với Thái Hòa mà nói vẫn cảm thấy có hơi tê cả da đầu. Bên cạnh hắn mặc dù có hai cô bé Zombie biến dị, Nhưng đều không có loại thói quen ăn uống máu tanh này...

Những con Zombie này, nói trắng ra chính là người sống bị lây bệnh, bất đồng với những con Zombie sau khi chết sống lại trong phim ảnh kia. Bất quá bởi vì bọn họ công kích người sống, loại đặc tính ăn thịt người này, đoán chừng cũng không có ai xem bọn nó là người.

Zombie trên quảng trường vốn cũng không nhiều, hơn nữa phần lớn tập trung ở bên kia, vị trí khoảng cách Thái Hòa xa xôi. Nhưng hành động của con nữ Zombie trung niên này, lập tức khiến những Zombie này bị thu hút tới.

Mười mấy đạo bóng người nhanh nhẹn đánh tới, nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, ai sẽ tin tưởng ngay trong một giây trước, bọn họ vẫn còn đang lắc lư chậm rãi.

Những con Zombie này cũng không phải đi tới công kích nữ Zombie đấy, mà là để kiếm ăn. Thi thể đồng loại, đối với bọn hắn mà nói không khác nhau gì với người sống cả. Khi số lượng đông đảo Zombie đồng thời di động về phía một phương hướng, cũng không thiếu Zombie này bị Zombie khác xé thành mảnh nhỏ trong lúc vô tình, hoặc là đâm vào chướng ngại vật gì đó xuất hiện miệng vết thương, sau đó khiến cho đồng loại chú ý bị ăn thịt đấy.

Zombie cũng không dễ dàng ah... Thái Hòa đột nhiên thầm nghĩ.

Bất quá ưu thế về số lượng cực lớn, mới là quan trọng nhất. Dù là mỗi ngày có Zombie chết, vậy thì sao. Số lượng người sống sót giảm bớt cũng mau hơn so với Zombie!

Thấy đồng loại mặt tới giành ăn, nữ Zombie trung niên thể hiện ra vẻ mặt cực kỳ hung ác lần nữa, trước tiên nàng đánh về phía một con Zombie gần nhất, nhưng mà chuyện làm cho Thái Hòa kinh ngạc chính là, nàng lần này lại gặp phản kháng!

Con Zombie này đoán chừng cũng tới ranh giới nổi điên rồi,

lúc đầu hắn chỉ muốn ăn một chút gì, có thể để cho hắn tiếp tục đàng hoàng chậm rãi lắc lư, nhưng hết lần này tới lần khác nữ Zombie trung niên lại là người thứ nhất công kích hắn.

Mùi máu tươi kích thích, bị cảm giác quá đói mãnh liệt khơi mào, để cho con Zombie dáng người thấp nhỏ này thoáng chốc nổi điên lên.

Chém giết giữa Zombie bình thường, vẫn là lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy, hắn mở to hai mắt nhìn, chỉ sợ bỏ qua bất kỳ một chút chi tiết nào.

Chương 81: Thăm Dò Zombie Biến Dị

Mà thời điểm khi hai người bọn họ vật lộn thành một đoàn, tầm mười con Zombie khác đã xé xác ăn sạch cỗ thi thể kia, tốc độ ăn của bọn nó thật có thể nói là khủng khiếp...

Bất quá rất rõ ràng, chính là một bộ thi thể cũng không đủ ăn, mà lúc này hai con Zombie kia đang lao vào chém giết như dã thú, mặc dù trên người cũng chảy máu.

Khi nhìn thấy những con Zombie kia chuyển lực chú ý sang bọn chúng, mà ngay cả Thái Hòa quan sát từ đằng xa cũng phát giác được, đoán chừng ở quảng trường này, sẽ bùng nổ một trận chém giết thảm thiết...

So sánh với người bình thường, tốc độ, thể lực, lực lượng của Zombie, đều phải mạnh hơn nhân loại một bậc. Nhất là loại tấn công điên cuồng liều mạng của bọn nó, đoán chừng người bình thường thấy cũng khiếp sợ.

Chỉ cần còn thừa lại một hơi thở, những con Zombie này cũng sẽ không lùi bước, mà chiến đấu giữa bọn nó lại càng ngày càng giống như là chém giết giữa dã thú.

Con nữ Zombie trung niên kia đoán chừng là ăn nhiều nhất, cho nên biểu hiện của nàng lại điên cuồng nhất. Thái Hòa tận mắt nhìn thấy nàng ở trong hỗn chiến bắt được cánh tay của một con Zombie, sau đó vậy mà kéo gãy xuống khỏi thân thể một con zombie khác.

Lực lượng này thật sự quá kinh khủng, đơn độc một con

Zombie rất ít có thể làm được như vậy, nguyên nhân chính là vì mọi Zombie bình thường con nào cũng dùng miệng cắn. So với sức lực trên tay, lực cắn của bọn nó ngược lại mạnh hơn một ít.

Trong lúc nhất thời trên quảng trường máu tươi văng tung tóe, trong cổ họng Zombie phát ra tiếng gào thét trầm thấp, mức độ máu tanh để cho người ta liếc mắt nhìn cũng cảm thấy phát ọe.

Mặc dù Thái Hòa cảm thấy rất hứng thú đối với tiến hóa của Zombie biến dị, nhưng mà chỉ là kiên trì trong chốc lát là không muốn tiếp tục nhìn nữa, nhưng khi hắn vừa mới quay đầu đi, lại phát hiện chẳng biết lúc nào Yuna đứng lên, đang nhìn ngơ ngác ngoài cửa sổ.

Cảnh tượng này đối với Yuna còn có một chút lý trí mà nói, sẽ sinh ra ảnh hưởng gì sao? Thái Hòa có hơi hiếu kỳ mà nghĩ đến.

Chém giết giữa Zombie rất nhanh sẽ đã xong, nhưng mà người thắng lợi cuối cùng cũng không phải con nữ Zombie trung niên kia, mà là một con nam Zombie nhìn bề ngoài rất gầy yếu.

Xem ra loại chuyện ưu thế hình thể này, sau khi biến thành Zombie sẽ không có tác dụng, nữ Zombie trung niên nhìn qua chính là thuộc về loại hình cậy mạnh, nhưng sau khi nàng bị vài con Zombie vây công, sức lực cũng đã từ từ theo không kịp. Mặc dù hoàn toàn không có ý muốn lùi bước, nhưng không biết làm sao cường độ công kích đã không đủ. Ngược lại là con nam Zombie gầy yếu kia, trước kia không thu hút chút nào, thậm chí ngay cả nữ Zombie trung niên cũng không sờ đến, nhưng nương tựa theo động tác linh hoạt của hắn, cuối cùng lại để hắn cười đến cuối cùng.

Thi thể hơn mười con Zombie không trọn vẹn nằm ngang ở dưới chân, nam Zombie cũng không khách khí, ngồi chồm hổm xuống mà bắt đầu ăn.

Mặc dù quá trình này rất buồn nôn, nhưng mà vì xem xét rõ ràng đến tột cùng Zombie biến dị tiến hóa như thế nào, Thái Hòa vẫn phải lên dây cót tinh thần nhìn chăm chú động tác của hắn.

Ngay từ đầu thì cũng chẳng có gì đặc biệt, hắn đều giống hệt như Zombie khác, uống máu ăn thịt thôi... Nhưng sau khi hắn gặm con nữ Zombie trung niên, hắn đột nhiên lăn lộn điên cuồng ngay trên mặt đất.

“Làm cái gì.”

Dù sao cũng là buổi tối ánh sáng không được đầy đủ, khoảng cách lại rất xa, mặc dù tinh thần lực của Thái Hòa rất không tệ, có thể nghe được động tĩnh ở xa xôi, thị lực cũng tốt hơn một ít, nhưng mà muốn nhìn rõ ràng mỗi một hành động của con nam Zombie kia một khoảng cách xa như vậy, cũng không quá thực tế.

Cũng may rất nhanh con Zombie này lại khôi phục bình thường, bất quá sau khi hắn đứng dậy, hắn cũng không có hứng thú với thi thể nữ Zombie kia rồi.

Ăn no rồi. Thái Hòa tò mò nhìn chằm chằm con Zombie này. Ngược lại là hắn muốn lập tức để cho Yuna hoặc là Lê Bống đi tới lấy Zombie con này về nghiên cứu một chút, Nhưng Zombie con này bắt đầu quay lưng, lại nhanh chóng vọt tới một phương hướng khác.

Chuyện này có hơi không hợp với lẽ thường rồi, trừ phi xuất hiện con mồi, bằng không thì Zombie nào có thoải mái nhàn hạ như vậy, chạy như điên giữa đêm hay sao?

Thái Hòa lập tức nhìn về phía đó, mặc dù rất khó phân biệt rõ ràng, bất quá hắn đúng là nhìn mơ hồ thấy một ít bóng người đen sì...

“Thì ra có Zombie bị thu hút tới.” Thái Hòa lập tức lộ ra một

nụ cười lạnh lùng.

Ban đêm, là thời gian thuộc về Zombie triệt triệt để để đấy, mà ở trong thành thị lớn này đã trở thành vùng đất chết một cách triệt để đấy, có lẽ khắp nơi đều đang xảy ra loại chuyện như vậy. Zombie tiến hóa, không chỉ có mỗi trường hợp mình đang thấy mà thôi...

Đám này Zombie chém giết bùng nổ ở một góc khác trên quảng trường đấy, mặc dù cách xa như vậy cơ bản là hắn không nhìn thấy, nhưng mà đứng ở bên cạnh hắn còn có hai Zombie biến dị.

Chương 82: Zombie Xui Nhất Quả Đất

Cân nhắc đến tình huống không ổn định của Yuna, bởi vậy Thái Hòa thao túng Lê Bống xuống lầu mở cửa phòng ra, lại xoay người khóa kỹ cửa phòng, lúc này mới chạy gấp tới vị trí giao chiến.

Dưới bóng đêm, bóng dáng nhanh nhẹn của Lê Bống giống như một đạo bóng đen quỷ dị vậy, nhanh chóng xẹt qua toàn bộ quảng trường, sau đó đứng ở dưới mái hiên của một cửa hàng lặng yên không một tiếng động, nhìn về phía "Chiến trường" cách đó không xa.

Khoảng cách này đã là mức khoáng cách điều khiển cực hạn của Thái Hòa, bất quá lấy thị lực không bị ánh sáng hạn chế của Lê Bống, đã có thể thấy rõ nơi nào xảy ra tất cả mọi chuyện.

Lúc này con nam Zombie kia có thể nói là đại phát thần uy, Zombie xuất hiện ở phía trước hắn rất nhanh đều bị đánh ngã, mà thi thể của mấy con Zombie hắn cũng không có ăn tươi toàn bộ, mà là nhắm mục tiêu ngay đầu của bọn hắn, xác thực mà nói, là cái ót...

Nhìn qua thị giác của Lê Bống, Thái Hòa cau mày nhìn chăm chú tất cả những chuyện này. Xem ra ở trong óc của Zombie bình thường, cũng là có ổ bệnh, thì ra là tồn tại chất gel Virus. Chỉ có điều Zombie biến dị giống như Lê Bống vậy, đã không có hứng thú đối với chất gel trong đầu Zombie bình thường, loại nàng cần chính là chất gel trong đầu Zombie biến dị.

Hơn nữa Thái Hòa thấy rõ ràng, con nam Zombie này cũng

không phải móc ra chất gel từ trong đầu của bọn nó, mà là nhét toàn bộ óc của bọn nó vào miệng.

Cảnh tượng này, lập tức để cho Thái Hòa liên tưởng tới lúc vừa mới tìm được Lê Bống, ở trong xe buýt thấy thi thể của những con Zombie kia. Hắn lúc ấy không có quan sát cẩn thận, bất quá bây giờ có thì thể, đại não của những con Zombie kia đúng là đều là bị móc rỗng đấy, mà không phải loại thủ pháp vồ lấy chất gel Virus giống như Lê Bống lúc sau này. Nghĩ như vậy, trong lòng Thái Hòa cũng lập tức cảm giác được một chút quái dị, bất quá rất nhanh hắn cũng bỏ đi loại cảm giác này.

Ăn não người thì thế nào! Lê Bống là người chắc chắn hắn phải có được! Đừng nói những con Zombie này, bọn nó cũng không xem như là người...

Sau khi lấy sạch những chất gel Virus trong đại não Zombie này, con nam Zombie này phảng phất còn sợ không đủ, cuối cùng quay trở lại móc ra toàn bộ não của những thi thể còn lại này.

Dù là lấy sức ăn của Zombie mà nói, hắn ăn cũng đầy đủ hơn, tiếp tục ăn nữa chỉ sợ sẽ nứt vỡ dạ dày cũng khó nói.

Bất quá sau khi ăn xong, hắn lại ngửa đầu gầm nhẹ ra một tiếng, mặc dù thanh âm không lớn, nhưng để cho Thái Hòa chợt giật mình trong lòng.

Chẳng lẽ con Zombie này, sắp biến dị. Cho dù cách khoảng cách xa tương đối, nhưng mà Thái Hòa nhìn thấy rõ ràng, trong cặp mắt hắn lại sáng lên ánh sáng màu đỏ hồng, hơn nữa thời điểm lúc ngửa đầu gầm nhẹ, dường như xương cốt quanh thân cũng đang rung động cành cạch. Mặc dù những điểm này chỉ là một loại cảm giác, nhưng mà Thái Hòa lại cảm giác mình thật sự đang nhìn thấy! Thân thể của hắn thoáng chốc thư giãn vài phần, hào quang trong ánh mắt khát máu càng nóng bỏng hơn rồi.

Zombie biến dị! Mặc dù so sánh tất cả Zombie biến dị hắn đã gặp cũng phải yếu hơn một chút, nhưng mà đây đúng là một con Zombie biến dị ra đời ở dưới mí mắt hắn!

Thái Hòa lập tức hưng phấn lên, hắn biết chẳng mấy chốc mùi máu tươi nơi này sẽ thu hút tới những con Zombie khác, cho nên ở thời điểm này con Zombie biến dị mới được sinh thành vẫn còn đang gầm nhẹ, hắn lập tức điều khiển Lê Bống vọt tới sau lưng con Zombie này!

Cũng đều là Zombie biến dị, "Zombie non mới sinh" này so với Lê Bống, vẫn hoàn toàn chưa đủ trình rồi. Thậm chí hắn ở thời điểm Lê Bống đã đi tới phía sau hắn 10m, mới phát giác được sự tồn tại của Lê Bống, loại cảm ứng đặc biệt ở giữa đồng loại...

Nhưng mà đối với Lê Bống mà nói, cơ bản cũng là khoảng cách này như cách xa một bước chân, thậm chí con Zombie biến dị này chỉ là vừa mới vừa xoay đầu lại, Lê Bống cũng đã vọt tới trước mặt hắn, một bàn tay chặt về phía cổ, chém vào phần khớp xương cổ của hắn.

Nhược điểm của Zombie so với người bình thường vẫn không có khác biệt gì đấy, chỉ có điều không phải là vết thương trí mạng không thể ngăn cản công kích của bọn nó thôi. Bàn tay của Lê Bống chặt xuống dưới, hai mắt Zombie biến dị cũng đã trợn trắng, lập tức hôn mê bất tỉnh.

Đoán chừng đây là con Zombie thứ nhất bị đánh ngất xỉu rồi, người bình thường đối mặt Zombie, hoàn toàn chính là tử chiến, cũng sẽ không có người thật vất vả ép sát vào bên người Zombie, lại chỉ là để đánh ngất xỉu bọn nó. Mà chiến đấu giữa Zombie với Zombie lại càng không cần phải nói, không chết không thôi! Cho dù nó không cẩn thận bị đánh hôn mê, như vậy chuyện kế tiếp chờ đợi hắn, chính là tử vong!

Cho nên con Zombie biến dị vừa mới được tiến hóa này, trở

thành con Zombie đầu tiên bị đồng loại đánh ngất xỉu trong lịch sử, con Zombie không may này còn bị kéo lấy vác đi.

Chương 83: Giải Thoát Cho Nó Thôi

Thân thể nhỏ yếu của Lê Bống kéo lấy như vậy một con nam Zombie trưởng thành, lại vô cùng dễ dàng, một chút cảm giác cố hết sức cũng không có. Thời điểm này cửa hàng lầu dưới trong đã không có Zombie rồi, bởi vậy Thái Hòa cũng không có cố kỵ cái gì, chạy xuống đi tự mình mở cửa phòng ra cho Lê Bống, lại khóa kỹ cửa sắt trở lại như cũ.

“Nghiên cứu Zombie à...”

Sau khi trở lại trên lầu, Thái Hòa lập tức hưng phấn mà ngồi xuống trước người con Zombie này, không tự chủ được chà xát hai tay.

Thái Hòa không rành về y học, cũng rành về sinh vật học, cho nên phương pháp nghiên cứu của hắn vô cùng đơn giản thô bạo, giải phẫu!

Vì không khiến cho quá máu tanh trong điểm dừng chân tạm thời này, hắn điều khiển Lê Bống lôi đem Zombie biến dị này vào một cái ghế quán cà fê, sau đó từ Yuna ra tay, dùng trường đao ở trên người hắn cắt ra một lỗ thủng lớn ở trên người Zombie biến dị.

Yuna lúc này mặc dù không bị Thái Hòa điều khiển, nhưng dù sao nàng cũng là “con rối zombie” của Thái Hòa chỉ lệnh đơn giản vẫn có thể hiểu được đấy. Huống chi nàng khôi phục một ít lý trí, đối với lời nói của Thái Hòa..., nàng vẫn có thể nghe hiểu một chút. Loại chuyện đơn giản giống như mở ngực mổ bụng này, đương nhiên nàng là có thể làm được dễ dàng rồi.

Đúng lúc này cũng thể hiện ra một cá tính của Yuna chính là bản năng Zombie rồi, nét mặt của nàng hết sức lãnh đạm, không có bất luận tâm tình dao động gì, phảng phất cơ bản là không phải mở ra một bộ thi thể nhân loại.

Thậm chí khi mùi máu tanh nồng đậm tản ra, trong ánh mắt của nàng còn mơ hồ đã hiện lên một chút sắc hồng.

Bất quá cũng may nàng đã quen ăn chất gel trong đầu Zombie biến dị, đối với những thứ máu tươi và nội tạng này, nàng cũng không có hứng thú quá lớn, thuần túy chỉ là bản năng bị kích phát mà thôi. Nhưng mà sau khi Yuna làm xong, cũng có hơi mờ mịt nhìn về phía Thái Hòa, dĩ nhiên là không rõ hắn muốn làm cái gì. Bất quá cho dù trong nội tâm có nghi vấn, với tư tưởng mơ mơ màng màng của Yuna hiện nay, cũng không có cách nào sửa sang những vấn đề này lại thành câu hỏi, chớ đừng nói chi là mở miệng hỏi thăm. Bất quá dù vậy, nàng vẫn đứng an tĩnh ở một bên, nhìn chặt chẽ mà chăm chú vào mỗi một hành động của Thái Hòa.

Loại chuyện nhớp nháp này Thái Hòa cũng không nỡ để cho Lê Bống làm rồi, bởi vậy hắn móc ra thanh đao, sau đó đẩy ra cái miệng rộng này một tí. Vì có thể nhìn rõ ràng hơn, hắn còn cố ý lấy ra một cái đèn pin. Bình thường thì loại thiết bị chiếu sáng này sẽ thu hút Zombie đến, hắn cũng rất ít khi sử dụng, bất quá may mắn lúc này Zombie ở chung quanh đều chết sạch, lại có rèm cửa sổ dày đặc che chắn, tạm thời dùng một chút sẽ không có vấn đề gì.

Tia sáng đèn pin chiếu xuống, tất cả mọi tình huống trong vết cắt đã bị Thái Hòa nhìn rành mạch. Mặc dù không khỏi buồn nôn, nhưng điều mang cho Thái Hòa càng nhiều kinh ngạc hơn.

Thái Hòa không phải học y khoa, trước kia cũng chưa từng có chơi qua giải phẫu cơ thể sống, nhưng mà mạt thế đã đến, thấy thi thể nhiều lắm, đại đa số trong đó đều là bị thủng lồng ngực đấy, nội tạng rơi lả tả khắp nơi trên đất.

Cho nên hắn biết rõ, màu sắc nội tạng bình thường, tuyệt đối sẽ không giống như con Zombie biến dị này, coi như là những con Zombie bình thường kia, cũng sẽ không xuất hiện loại tình huống này. Tốc độ khuếch tán Virus, quả nhiên kinh người!

Khu vực thân thể bị thanh đao đẩy ra, ngoại trừ phun ra máu tươi ra, còn có thể nhìn thấy mơ hồ một hai cơ quan nội tạng. Mà ở mặt ngoài những cơ quan nội tạng này, giống như là sợi lưới vậy, hiện ra mạch máu đỏ tương đan dệt thành lưới giống như chất gel Virus cái chủng loại màu đỏ như máu kia, giống như là máu tươi bị cứng lại vậy. Không chỉ như thế, ở bên ngoài một ít mạch máu khá to, cũng có thể thấy có loại "Tia lưới" này. Mặc dù cũng không dày đặc, nhưng dưới cái nhìn chằm chằm của Thái Hòa, những thứ tia lưới này còn đang hiện ra không ngừng.

Không trách được... Đại khái thực lực Zombie mạnh mẽ sau khi biến dị, nguyên nhân là tới từ thứ này đi... Những ổ bệnh này, quả nhiên ở cải tạo thân thể Zombie. Chỉ sợ trong cơ thể Zombie bình thường cũng có loại tình huống này, bất quá bởi vì hấp thu quá ít Virus, cho nên cũng không rõ ràng, mà con Zombie biến dị vừa mới nuốt vào nhiều virus gây bệnh, lúc này hấp thu hết Virus, sau đó nhanh chóng lan tràn khắp cơ thể hắn.

Mặc dù Zombie không có cảm giác đau, nhưng dù sao vẫn còn có bản năng, lúc này ngược lại hắn đã tỉnh. Nhưng mà Lê Bống và Yuna lại đồng thời nhấc chân, tất cả dẫm lên một tay hắn, để cho hắn không thể động đậy. Bất quá thân thể của hắn vẫn là đang liều mạng vặn vẹo giãy dụa, máu tươi đồng thời tuôn ra, Thái Hòa cũng đã không nhìn thấy cái gì.

"Khà khà, yên tâm, rất nhanh ngươi sẽ được giải thoát rồi."

Thái Hòa cười cười về phía con Zombie điên cuồng này, sau đó dùng thành đao ngắn vạch nhẹ nhàng ở trên cổ họng của hắn một cái...

Chương 84: Phỏng Đoán Về Tương Lai Của Thế Giới

Khí quản bị cắt đứt, tiếng hô hấp Zombie biến dị gần như không cách nào nghe thấy, rất nhanh lúc này sẽ biến thành thanh âm cà hước như là kéo ống bể vậy, hắn tốn công vô ích hộc ra một hơi cuối cùng, sắc mặt đã sớm trở nên xanh mét.

Khi Zombie biến dị tắt thở triệt để, Thái Hòa cũng lật lên thân thể của hắn. Bất quá hắn biết dựa vào bản thân không có cách nào cạy mở đầu con Zombie này rồi, đành phải để cho Yuna ra tay.

Nói thật mở ra não người, nhưng mà Thái Hòa không muốn nhìn chút nào, nhưng khi đoàn não người này bị móc đi ra, hắn vẫn là không nhịn được liếc qua, ngay sau đó lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc.

Con Zombie này mới sinh ra biến dị trong đầu, còn chưa có xuất hiện chất gel Virus, nhưng mà bên ngoài óc của hắn lại hiện đầy mạch máu vừa mới mọc ra nằm đè lên một số mạch máu màu đỏ dơ bẩn ở trong cùng.

Chắc hẳn chỉ cần cho nó thêm một ít thời gian, những sợi mạch máu này sẽ dần dần ngưng tụ lại cùng nhau, ở trong đầu hắn ngưng kết trở thành một cái ổ bệnh, thì ra là chất gel Virus.

Ngơ ngác nhìn chằm chằm đại não này nghĩ một hồi, đột nhiên Thái Hòa lập tức vỗ đùi một cái: “Ta biết rồi!”

Trong đầu của Zombie bình thường, thật ra cũng hiện đầy những mạch máu này, nhưng bởi vì trọng lượng Virus quá ít, độ tinh khiết quá thấp, cho nên mắt thường cũng không nhìn thấy. Mà

Zombie biến dị vừa mới được tiến hóa, hấp thu rất nhiều Virus, loại mạch máu này sẽ theo đó mà hiển hiện ra. Đúng lúc này hắn đã bị Virus ảnh hưởng là mạnh nhất, khát vọng đơn thuần đối với người thịt lúc đầu cũng sẽ gia tăng một chút, ngoài ra chính là khát vọng đối với Virus. Muốn hấp thu càng nhiều Virus nữa, dĩ nhiên chính là đánh chết Zombie rồi, tiến thêm một bước, đó chính là đánh chết Zombie biến dị.

Lại hướng lên, thì chính là Zombie biến dị chân chính rồi, trong đầu của bọn hắn đã xuất hiện chất gel Virus. Tới đúng lúc này, Virus ăn mòn với đại não, ngược lại tập trung thành một khối, như vậy khu vực khác lúc đầu bị giam cầm, ngược lại được phóng thích ra từ từ.

Virus ở trong chất gel cũng biết thôn phệ lẫn nhau đấy, hơn nữa chất gel Virus càng tinh khiết hơn, thể tích cũng sẽ càng nhỏ. Nói không chừng tới một mức độ nhất định, nó cũng sẽ biến thành một khối cực nhỏ, mà tới được lúc kia, Zombie có được nó có lẽ sẽ khôi phục lý trí!

Đặc thù của Yuna chính là đây, lúc đầu số lượng Virus trong cơ thể nàng cũng rất ít, hơn nữa thời điểm lúc còn không có hoàn toàn khuếch tán đến đại não, nàng lại liên tục nuốt chửng hai khối chất gel Virus, sau này lại nuốt vào một khối Virus hàm lượng vô cùng tinh thuần.

Bởi như vậy, trong đại não của nàng chưa có bị hoàn toàn ăn mòn, đoán chừng cũng đã tạo thành ổ bệnh ở trong đại não, cho nên trên tư duy của nàng bị ảnh hưởng cũng nhẹ nhất đấy!

Thái Hòa không biết suy đoán của mình đúng hay không, nhưng mà từ tình huống con Zombie biến dị này mà nói, điều này rất có thể chính là đáp án tiếp cận nhất!

Quả nhiên phương hướng của mình không có sai!

Thái Hòa đối với chuyện này mà nói, không có điều gì so với phát hiện này càng làm hắn cao hứng hơn. Hắn không phải là một Y Học Gia gì... Những suy luận này có lẽ cũng có rất nhiều sai lầm, nhưng mà từ kết quả đến xem, chuyện này rất có thể thực hiện được.

Đã chứng minh hy vọng này xác thực tồn tại, hơn nữa xác suất rất lớn, như vậy việc cần phải làm kế tiếp, chính là nhanh chóng biến suy đoán này thành sự thật!

Hưng phấn ước chừng mười phút đồng hồ, cuối cùng Thái Hòa mới ý thức được có cái gì không đúng. Bất kể nói thế nào, một người sống sót như mình lại cười ngây ngô ở trước một bộ thi thể làm người ta buồn nôn như vậy, nghĩ tới nghĩ lui thì hành động này cũng có gì đó không ổn, tóm lại là có hơi quái dị đấy...

“Ném vào trong sông đi... Hèy, ngày mai phải đi tìm bộ quần áo mới rồi, cỗ mùi máu tươi này, trừ phi lỗ mũi hư thúi của Zombie mới không thể ngửi thấy, mà Zombie có cái mũi rất thính đấy, chỉ là không có cảm giác với loại mùi này!”

“Ngươi... vì sao lại cười.” Trong khi Yuna giúp đỡ mang thi thể, đột nhiên hỏi một câu mê hoặc.

Không dễ dàng, trầm mặc hồi lâu cuối cùng không nhịn được. Thái Hòa mở trừng hai mắt quỷ dị về phía nàng, nói: “Bởi vì ta đã nhớ tới một chuyện. Xúc cảm sờ chỗ ấy của ngươi thật là không tệ, chỉ có điều hơi nhỏ.”

Nếu thật có khả năng, ngược lại Thái Hòa rất muốn mang theo Lê Bống và Yuna, tìm điểm dừng chân an toàn, sau đó qua một đoạn cuộc sống nhàn nhã tương đối an toàn.

Nhưng mà sau khi tối hôm qua chính mắt thấy một con Zombie biến dị ra đời, Thái Hòa cũng đã thật sự không thể ngồi yên.

Nhân khẩu ở trong thành phố hiện giờ có bao nhiêu. Thành phố triệu dân! Phỏng đoán cẩn thận số lượng Zombie, lúc đầu đã trong khoảng vài trăm nghìn.

Mà mấy triệu Zombie là loại khái niệm gì. Hai mươi con Zombie có thể để cho Thái Hòa chạy mất dép, khó có thể liều mạng xông vào. Mà loại đoàn đội đó người sống sót giống như Tống Thiên, dù là mượn ưu thế địa lý tiến hành phòng thủ, nhưng mà nhiều nhất 50 con Zombies, có thể diệt bọn hắn.

Mấy triệu zombie nha! Ngẫm lại cũng tê cả da đầu!

Chương 85: Tìm Y Phục Mới

Cũng may những con Zombie này đều vô tổ chức vô kỷ luật đấy, bọn nó phân tán ở khắp ngõ ngách thành phố, thậm chí là trốn ở trong rất nhiều công trình kiến trúc. Nhưng dù cho là như thế, cũng đủ để chứng minh ở trong thành phố này, nguy cơ tứ phía!

Zombie đối với người bình thường mà nói, đã rất đáng sợ, huống chi Zombie biến dị! Nếu như không phải có năng lực điều khiển Zombie, Thái Hòa cũng không dám đối kháng chính diện với Zombie biến dị, vậy đơn giản chính là đang muốn chết.

Mà chuyện giống như tối hôm qua vậy, ở trong thành phố này, có lẽ mỗi giờ mỗi phút đều đang xảy ra. Bọn họ sẽ nhanh chóng trưởng thành, trở thành Zombie biến dị thực lực kinh khủng, hơn nữa sẽ còn tiếp tục tiến hóa.

Một phương diện khác, bất luận là Lê Bống hay còn là Yuna, đều cần ăn không ngừng, mà thức ăn nơi cung cấp của các nàng, lại chính là Zombie biến dị.

Bởi vậy mặc kệ cân nhắc từ góc độ nào, hiện giờ cũng không phải thời điểm an tâm tị nạn, làm một người sống sót, nhưng Thái Hòa lại không thể không băng qua giữa thành phố lớn này, săn Zombie biến dị, từ đó thu hoạch được càng nhiều chất gel Virus hơn nữa.

Cả đêm trôi qua, trên quảng trường lại xuất hiện mấy con Zombie, bọn nó đều bị mùi máu tươi thu hút tới, sau khi ăn lập tức ở lại chậm rãi lắc lư trên quảng trường này. Mà trên mặt đất, lại là máu tươi đã khô lại, cùng với xương cốt và mảnh vụn quần áo rơi

lả tả.

Sau khi quần áo của Lê Bống bị Thái Hòa xé nát, tạm thời cũng không có quần áo nào để thay đấy, cũng may trên quảng trường thì có một cửa hàng bán quần áo, chỉ cần giải quyết hết tất cả Zombie là được.

Vừa mở cửa sắt ra, Thái Hòa mới vừa xuất hiện, ngay lập tức thu hút lực chú ý của mấy con Zombies này, bọn nó lập tức đánh tới điên cuồng. Ánh mặt trời chiếu xuống, trên mặt bọn nó dính đầy máu tươi, tất cả vết máu đều trên hai tay, thậm chí móng tay đầy thịt vụn cũng nhìn thấy rõ ràng... Còn chưa tới trước người, một cỗ mùi máu tươi nồng nặc lập tức xông vào mũi, tăng thêm mặt mũi vặn vẹo dữ tợn của bọn nó, thật sự rất có vài phần cảm giác để cho người ta sợ mất mật.

Những con Zombie này cũng nhào lên cắn xé một mạch, động tác của bọn nó vô cùng linh hoạt, lực lượng lại cực lớn, bởi vậy vừa đến trước người Thái Hòa, cũng duỗi ra hai tay chộp tới phía Thái Hòa. Một con Zombie Trong đó thậm chí mượn nguồn sức mạnh vọt tới trước này nhảy lên thật cao, đánh về phía Thái Hòa từ giữa không trung.

Đồng thời bị vài con Zombie công kích, trên cơ bản Thái Hòa ở trong tình huống muốn tránh cũng không thể tránh.

Bất quá hắn cũng không khẩn trương, thời điểm khi khoảng cách với những con Zombie này chưa đủ năm mét, hắn cũng đã thông qua năng lực điều khiển Zombie, khống chế được hai con Zombie xông lên trước nhất.

Dưới tình huống không cần dè chừng năng lực bị bại lộ, năng lực điều khiển Zombie của Thái Hòa cuối cùng cũng đã tới lúc phát huy lớn nhất.

Hai con Zombie bị hắn khống chế trước tiên xoay người ngăn

cản Zombie sau lưng, hơn nữa lập tức tiến đến công kích vào bọn nó. Mà con Zombie nhảy lên thật cao kia mặc dù thế tới hung mãnh, bất quá với tốc độ của Thái Hòa bây giờ, muốn né tránh là chuyện hết sức dễ dàng. Bất quá hắn cũng không có tránh, mà là đạp chân một cái, cũng nhảy tới giữa không trung, vung lên cánh tay phải, một đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức chém về phía đỉnh đầu con Zombie này.

"Bụp...!"

Khi lưỡi đao vào thịt, con Zombie này lập tức rơi xuống nặng nề trên mặt đất, bất quá mặc dù nó đầu rơi máu chảy, nhưng mà cũng không trí mạng. Bản năng hung ác không sợ chết của Zombie này lập tức phát huy tác dụng, đồng thời trong lúc nó rơi xuống đất, lập tức nhảy lên một cái, vừa vặn nhào tới trước người Thái Hòa vừa mới rơi xuống đất.

Cánh tay Zombie chợt đánh tới, thậm chí đã mang đến một tiếng gió "Vù...", mà tiếp xúc với con Zombie này khoảng cách gần như vậy, mùi máu tươi nồng đậm và khí tức hôi thối bao phủ hoàn toàn thân thể Thái Hòa.

Bất quá đối mặt công kích, Thái Hòa cũng chỉ là nghiêng đầu qua một bên...

Một thanh đao dài sắc bén lập tức đâm đi ra, khi cánh tay Zombie con này duỗi ra phía trước, trực tiếp đâm vào dưới nách của hắn, sau đó dùng sức hất lên!

"Phốc!"

Máu tươi tuôn ra, cánh tay con Zombie này lập tức bị trực tiếp chặt gãy, lực đạo mạnh mẽ thậm chí kéo con Zombie này, thoáng chốc đánh hắn rơi trên mặt đất.

Thái Hòa cũng không do dự chút quăng xuống một cánh tay

còn đang giật giật, chặt lưỡi đao về phía dưới, trong nháy mắt khi con Zombie này vừa mới ngồi dậy, đâm vào trái tim của hắn.

Mà ở sau lưng Thái Hòa, là lộ ra bóng dáng của Yuna. Đối với Zombie bình thường mà nói, đồng loại giống như Yuna này, bọn họ sẽ không chủ động công kích, trừ phi có Zombie biến dị giống như tối hôm qua, tàn sát khắp nơi như vậy.

Cùng lúc đó, kia hai con Zombie bị Thái Hòa khống chế được cũng cho thấy tốt nhiệm vụ chiến đấu, bọn nó ngăn cản hai con Zombies trong đó, hơn nữa rất nhanh giải quyết bọn nó rồi. Mà còn dư lại một con Zombie, tất cả bị Lê Bống giết dễ dàng.

Chương 86: Bị Theo Dõi

Bất quá hai con Zombie này giữ lại cũng vô dụng, Thái Hòa phất phất tay nhẹ nhàng, hai con Zombie này lập tức bóp vào cổ của đối phương, đồng thời dùng sức vặn một cái...

Năng lực điều khiển Zombie, sức chiến đấu bản thân, cùng với phối hợp giữa con rối zombie, mặc dù vẫn không tính là hết sức ăn ý, nhưng mà Thái Hòa đã tương đối hài lòng.

Cao thủ cũng không phải một ngày luyện thành !

Huống chi Yuna vẫn không thể bị hắn điều khiển, chỉ có thể phối hợp lẫn nhau với hắn thoáng một chút thôi.

Trải qua tiến hóa tối hôm qua, Thái Hòa có thể cảm giác được mơ hồ, khi hắn liên hệ với con rối zombie, phảng phất có vô số sợi tơ kết nối lại với nhau. Chính là thông qua những sợi tơ này, con rối zombie mới nhận được chỉ thị của hắn.

Sợi tơ giữa hắn với Lê Bống đã đạt đến nông nỗi gần như biến thành thực chất, nhưng sợi tơ với Yuna thì lại hơi mờ đấy. Xem ra thông qua những sợi tơ này, cũng có thể nhìn trực quan được sức mạnh điều khiển giữa mình với con rối zombie.

“Thật đúng là người điều khiển con rối thứ thiệt! Chỉ có điều, múa rối sư chính là điều khiển tượng người, vốn dùng đôi tay. Còn hắn điều khiển lại chính là Zombie, dùng tinh thần lực!”

Giải quyết dễ dàng những con Zombies này trong nháy mắt, tâm trạng Thái Hòa vẫn rất không tệ, bất quá thi thể khắp nơi, dĩ nhiên không nên ở lâu, hắn lập tức mang theo Lê Bống và Yuna đi vào cửa hàng quần áo đã bị bỏ hoang kia.

Loại cửa hàng thời trang hạng sang này, trước tới giờ Thái Hòa không có đi vào lần nào, quần áo hơn mười triệu đồng đối với hắn mà nói, cơ bản chính là món hàng xa xỉ từ đầu tới đuôi. Nhưng ở trong mạt thế, những quần áo này cứ nằm xiêu xiêu vẹo vẹo ở trên giá treo đồ như vậy, thậm chí có một vài món còn bị văng ra trên mặt đất, trên đó còn dính đầy máu tươi, mà đại đa số người sống sót thậm chí sẽ không liếc nhìn bọn nó một cái nào. Hàng xa xỉ dù đắt hơn nữa, tới mạt thế rồi, giá trị thậm chí còn kém xa so với một mẩu bánh nhỏ.

Thái Hòa tùy tiện tìm một cái áo sơ mi ngắn tay, sau đó lại chọn từ trên giá hàng lấy một bộ quần áo sạch sẽ mặc vào cho Lê Bống. Trong quá trình này không khỏi lại quan sát thân hình Lê Bống khoảng cách gần thoáng một chút, đụng chạm một chút da thì sáng mịn trên người nàng...

Về phần Yuna... Nàng lại học bộ dáng Thái Hòa tìm kiếm ở trong khay chứa đồ, chỉ chốc lát sau lập tức lấy ra từ trong đó bộ váy màu đỏ tươi.

Quả nhiên không hổ là Zombie, ưa thích màu đỏ như máu...

“Chuyện này quá rõ ràng rồi!” Thái Hòa vừa định đoạt lấy trong tay nàng, vừa tìm được một bộ nội y màu đen, lúc này mặt mang một nụ cười quỷ dị, nhìn về phía Yuna.

Bất quá sau khi hắn cầm quần áo đưa cho Yuna, cuối cùng nàng lại mang theo một chút sắc mặt mờ mịt, cầm trả quần áo trở về trong tay Thái Hòa, sau đó cứ như vậy mắt nhìn lom lom Thái Hòa.

Sau chốc lát bị đứng hình, đột nhiên Thái Hòa kịp phản ứng.

Yuna khôi phục lý trí có hạn, hơn nữa nhìn dáng vẻ cơ bản là bất kỳ lúc nào cũng ở trong trạng thái mơ hồ, nhìn biểu hiện bây giờ của nàng, hẳn là... Sẽ không thay quần áo!

Dù sao cũng đã bóp lần trước... Thay thì thay thôi! Ngược lại là Thái Hòa không có gì chướng ngại tâm lý, ba phen bốn bận lập tức lột sạch sẽ Yuna, sau đó lại mặc lên nội y cho nàng rồi.

Thay xong quần áo, Thái Hòa lập tức lui về phía sau hai bước, quan sát một chút từ trên xuống dưới, lộ ra một nụ cười cực kỳ hài lòng.

Cô bé này xem như là Zombie tình cảm nhất rồi nha. Mặc lên bộ nội y trong suốt kia, trừ có thể miễn cưỡng che kín hai ngọn núi ra, những địa phương khác, ví dụ như bụng dưới bằng phẳng và eo thon, đây chính là nhìn một phát là thấy hết nha...

Mặc dù diện tích Sài Thành rất lớn, hơn nữa khắp nơi đều có Zombie, nhưng mà Thái Hòa cũng không trở thành người mù không thấy gì cả.

Đêm qua hắn cũng đã nghĩ kỹ mục đích kế tiếp của mình, đó chính là đại học Sài Thành cách nơi này cũng không tính quá xa.

Mặc dù cũng không là trường Đại học cao cấp duy nhất Sài Thành, nhưng mà là một trường đại học mà Thái Hòa quen thuộc nhất, dù sao chính là Lê Bống học ở nơi đó, hắn cũng từng bởi vậy đi qua mấy lần.

Diện tích lớn, hoàn cảnh phức tạp, nằm trong khu vực phồn hoa, Zombie nhiều không kể xiết... Đây là Thái Hòa suy đoán hiện trạng của đại học Sài Thành hiện nay.

Một khu vực như vậy, đơn giản chính là nơi tuyệt hảo để săn Zombie biến dị! Về phần nguy cơ đang tiềm ẩn... Nguy hiểm luôn cùng tồn tại với lợi ích đấy, điểm này Thái Hòa hiểu hết sức rõ ràng.

Nhưng hắn vừa mới nhấc chân đi khỏi cửa hàng thời trang, lập tức cũng sửng sốt một chút, sau đó lập tức chợt lui ra sau, núp

ở trong bóng tối ngay góc cửa hàng.

Trên quảng trường, xuất hiện ba bóng người đỏ ửng!

Chuyện làm cho Thái Hòa cảm thấy hết biết nói gì chính là, ba người này hắn cũng đều quen biết, hơn nữa vừa mới gặp mặt hôm qua... Vương Lan Hương và Trung Dũng , cùng với ... Mai Hồng Vũ!

Chương 87: Chắc Là Bọn Họ Đã Đi Rồi

Mai Hồng Vũ làm sao sẽ đi theo cùng với bọn họ đến. Coi như là vuốt mông ngựa, vậy thì cũng thượng vị phải quá nhanh một chút.

Thái Hòa gần như trước tiên cũng nghĩ đến một cái khả năng, chẳng lẽ Mai Hồng Vũ nói tình trạng của Yuna cho Vương Lan Hương.

Nếu thay đổi thành cái loại mặt hàng khờ khạo như Lý Văn Thông, khả năng này cũng rất lớn, bất quá Thái Hòa lại cảm thấy, người giống như Mai Hồng Vũ vậy, có lẽ rất hiểu đúng mực, biết cái gì nên nói, cái gì không nên nói.

Lại thêm hắn không có xảy ra xung đột gì với Thái Hòa, cho nên Thái Hòa cũng không có nảy sinh qua tâm tư làm thịt hắn. Dù sao Thái Hòa có năng lực điều khiển Zombie, nhưng hắn cũng không phải là kẻ cuồng sát gì.

Đại khái là lần đầu tiên thoát khỏi tổ đội lớn, Trung Dũng nhìn quanh trước sau không ngừng, nắm trong tay lấy một cây gậy sắt vót nhọn đầu, sắc mặt có vẻ hơi vội vã cuống cuồng. Mà Vương Lan Hương dẫn theo một thanh loan đao đi ở phía trước, Mai Hồng Vũ đi thật sát ở sau lưng nàng .

Lần đầu tiên Thái Hòa cũng chú ý tới, trên cây gậy sắt trong tay Trung Dũng treo một ít máu thịt mới mẻ, trên người cũng tung tóe đầy vết máu, mà loan đao trong tay Vương Lan Hương còn rỉ máu xuống từng giọt. Xem ra trên đường hai người ở tới nơi này, cũng đã trải qua huyết chiến.

Thân thủ của Trung Dũng không tệ, bộ dáng này của hắn thì cũng chẳng có gì ly kỳ, nhưng Vương Lan Hương dựa vào thân thể bệnh yếu kia, lại cũng có thể đánh chết Zombie.! Về phần có sợ hãi hay không... Từ sắc mặt tái nhợt của cô ấy từ trước đến giờ, thật đúng là không nhìn ra cái gì.

Mấu chốt nhất là, hai người kia làm sao sẽ chạy đến nơi này.

Vương Lan Hương đi thẳng tới trên quảng trường, hơn nữa lần đầu tiên lập tức chú ý tới chút ít dấu vết máu và thịt vụn trên mặt đất. Nàng đi qua nhìn mấy lần, sau đó lập tức đưa mắt nhìn sang công trình kiến trúc khắp bốn phía quảng trường.

Thấy Vương Lan Hương nhìn lại, Thái Hòa lui về sau một bước lặng yên không một tiếng động, mà Lê Bống cũng theo sự khống chế của hắn vẫn không nhúc nhích. Ngược lại là Yuna ở sau lưng Thái Hòa có vẻ hơi nóng nảy, bất quá rất nhanh sẽ bị Thái Hòa dùng ánh mắt trấn an xuống.

Rất nhanh Vương Lan Hương lập tức phát hiện quán cà fê nằm ở góc đường này, nàng vẫy vẫy tay về phía Trung Dũng đang lo lắng nhìn trước ngó sau, sau đó trước hết một bước chạy tới trước quán cà fê.

Vừa nhìn thấy thi thể Zombie trên mặt đất, trên mặt của Vương Lan Hương lập tức lộ ra một tia tươi cười đắc ý, mà Mai Hồng Vũ sau lưng lại kinh ngạc liếc nhìn Vương Lan Hương, ngay sau đó lập tức nịnh nọt nói: “Chị Lan Hương, quả nhiên chế thật là lợi hại.”

“Không phải lúc trước chú mày khen cái tên họ Trần kia lên trời hay sao?” Vương Lan Hương lại tức giận nói.

Mai Hồng Vũ ngượng ngùng cười cười: “Chế Hương, là chế tới hỏi em thực lực của hắn như thế nào đấy, em nhưng không dám lừa chế.”

Đúng không phải gạt ta, chờ đuổi theo hắn là biết rồi. Lúc ta ra cửa thì cũng đã cảnh cáo chú em rồi, nếu như chú em dám lừa dối chế...chế sẽ nhét chú em vào khu vực bên ngoài, để cho chú em tự sinh tự diệt đi!" Vương Lan Hương hừ lạnh một tiếng, nói.

Mà Mai Hồng Vũ lập tức cũng cảm giác mồ hôi lạnh ứa ra. Hắn có hơi tức giận liếc nhìn Vương Lan Hương, trong nội tâm lại càng kêu to không may.

Sớm biết như vậy sẽ không chủ động mở miệng lấy lòng rồi! Vốn là thấy Vương Lan Hương tò mò tới hỏi thăm về tình huống của Thái Hòa, Mai Hồng Vũ lập tức chủ động nói thêm vài câu, hy vọng có thể giao hảo một chút với cô gái địa vị tương đối cao này, không nghĩ tới lại bị cô bé này bắt làm culi, vừa mới vào doanh địa đã bị dắt đi ra! Cũng may là thực lực cô bé này quả thật rất không tồi, có thể liều một trận với Yuna, dọc theo con đường này hắn cũng không có bị bất luận uy hiếp tánh mạng gì.

Nhưng chuyện giống như gặp quỷ là, đối tượng nàng muốn tìm gây sự, là Thái Hòa! Nghĩ đến đây , Mai Hồng Vũ lập tức hận không thể quay đầu chạy đi, nhưng dựa vào năng lực của hắn, rời đi Vương Lan Hương chính là cái chữ chết. Cho nên mặc dù trong lòng khủng hoảng thế nào, hắn cũng không khỏi không theo thật sát sau lưng Vương Lan Hương.

Ngược lại là Nguyễn Đen Vâu ngậm chặt miệng không nói một lời, ngược lại đã tránh được một kiếp...

"Bà mịa nó..." Sau đó chạy đến Trung Dũng vừa thấy mắt tình hình trước mắt, lập tức sửng sốt một chút.

"Thế nào, ta nói hắn không trốn thoát khỏi lòng bàn tay của ta chứ? Ngươi xem những thi thể trên mặt đất này, máu vẫn còn đang chảy ra ngoài. Bọn họ đều là vừa mới chết đấy." Vương Lan Hương liếc nhìn Trung Dũng, dường như rất hài lòng phản ứng của đối phương.

Trung Dũng đi một vòng ở trong đống thi thể, không nhịn được nuốt nước miếng một cái: “Nhưng mà chế Hương, bây giờ chúng ta vẫn chưa hoàn toàn đuổi theo bọn họ mà. Xem ra bọn họ cũng đã đi rồi nha.”

Chương 88: Bám Dai Như Sam

“Sợ cái gì, dù sao hôm nay ta nhất định đuổi theo bọn họ.” Vương Lan Hương bất mãn nói ra.

“Nhưng là...” Trung Dũng do dự một chút, vừa liếc nhìn thi thể trên đất, lúc này mới quyết định nói ra: “Cho dù đuổi kịp, chúng ta cũng không đánh lại hắn mà...”

Sau khi nói xong, trong lòng hắn lập tức “Lộp bộp” một tiếng, ánh mắt cũng không dám nhìn về phía Vương Lan Hương rồi. Mà Vương Lan Hương nghe xong lời này, sắc mặt lập tức cũng trở nên hơi khó coi.

“Chế Hương, em theo chế vụng trộm chạy đến, trở về nhất định sẽ bị Tống lão đại mắng. Mà chế cũng nhìn thấy, thực lực cá nhân của người này rất mạnh, trên mặt đất nhiều Zombie như vậy, đều là bị hắn giết đấy.” Trung Dũng kiên trì tiếp tục nói.

Vương Lan Hương có hơi tức giận trừng mắt liếc nhìn Trung Dũng, nói: “Ngươi ngu sao! Chỉ một mình hắn làm sao có thể giết chết nhiều Zombie như vậy. Nhất định là Yuna giúp hắn! Nàng cũng sẽ không ra tay với ta, ta cũng không tin 1 chọi 1 tên trộm kia có thể đánh thắng ta!”

Mai Hồng Vũ vốn là muốn nói cái gì, nhưng lúc hắn nhìn thấy sắc mặt khó coi của Vương Lan Hương, cũng rất tự giác ngậm miệng lại.

Trong lúc nhất thời Trung Dũng có hơi im lặng, hắn trầm mặc một chút, lại hiếu kỳ hỏi theo một câu: “Chế Hương, có thể nói cho ta một chút hay không, làm sao ngươi biết bọn họ đi bên nào rồi hả?”

“Không thể nói cho ngươi biết.” Vương Lan Hương lại hừ lạnh một tiếng, quay đầu nhìn về phía những cửa hàng bên kia, dùng thanh âm thấp không thể nghe được nói ra: “Đáng tiếc không thể cảm ứng chính xác, buồn bực! Bất quá khẳng định chính là ở xung quanh đây!”

Nhìn ba người Vương Lan Hương dừng lại dưới ở quán cà fê trong chốc lát, mới chậm rãi đi ra từ một con đường khác, Thái Hòa nấp ở trong tiệm bán quần áo lập tức thở dài .

Nói rõ là cô bé này tìm đến mình đấy, xem bộ dáng này là chưa từ bỏ ý định với thanh đao của nàng rồi. Bất quá theo cảm giác của Thái Hòa, cảm thấy chỉ sợ nàng muốn đoản đao chỉ là một nguyên nhân trong đó, tìm về mặt mũi mới là chuyện chính.

Quả nhiên là người không thể xem bề ngoài, nhìn bề ngoài cô bé này ốm đau bệnh tật, ở trong tưởng tượng của Thái Hòa hắn là loại hình con gái rất ôn nhu, nói chuyện cũng nhẹ nhàng uyển chuyển, không nghĩ tới không chỉ cay cú cậy mạnh, còn có một thói quen rất xấu, dây dưa!

Cũng mạt thế rồi, vậy mà còn không buông tha mà dẫn dắt người chạy đến tìm hắn! Chỉ lấy của ẻm một có cây đao, cũng không phải lấy đi trinh tiết của ẻm!

Bất quá cuối cùng thì làm sao cô nàng này tìm ra được nơi này. Chuyện này thật làm cho Thái Hòa cảm thấy nghĩ mãi mà không thể hiểu rõ.

Sau khi mắng thầm vài câu, xem chừng bọn họ đã đi xa, lúc này Thái Hòa mới mang theo Lê Bống và Yuna đi ra từ trong tiệm bán quần áo, sau đó cố ý chọn một con đường ngược lại với đám người Vương Lan Hương.

Làm như vậy cũng không phải bởi vì hắn sợ cô ẻm này, mà là bởi vì ở bên cạnh hắn còn có Yuna. Biện pháp tốt nhất, vẫn phải

trực tiếp cắt đuôi là được, nàng cũng không thể vẫn mãi tìm mình khắp thành phố chứ?

Nếu thật sự nguyện ý tìm, vậy thì tìm đi thôi! Cả thành thị lớn như vậy, khắp nơi đều là Zombie, xem ngươi đi tìm chỗ nào!

Thái Hòa vừa thầm mắng, lại vừa quẹo vào một con hẻm nhỏ, nhưng hắn cũng không biết, ngay sau khi hắn mới vừa tiến vào hẻm nhỏ, đầu đường đường phố kia, lại xuất hiện bóng dáng của Vương Lan Hương lần nữa.

Trên mặt nàng mang một nụ cười lạnh lùng, nhìn Thái Hòa đi vào con hẻm nhỏ kia: "Bắt được ngươi rồi. Dám cướp đao của ta, còn dám đường hoàng lừa đảo Tống Thiên..."

Mới vừa đi trong hẻm nhỏ xa không đến 200m, Thái Hòa lại đột nhiên ngừng lại, sau đó quay đầu lại nhìn thoáng qua, sắc mặt lập tức trở nên hơi âm trầm.

Lê Bống bị hắn tạm thời lưu ở trước hẻm nhỏ, mà thông qua thị giác của Lê Bống, hắn nhìn thấy rõ ràng ba người Vương Lan Hương đang xuyên qua quảng trường đi tới bên này.

"Quả nhiên có mờ ám, cô nàng này có thể biết vị trí của ta..." Thái Hòa rên khẽ một tiếng, sau khi nhìn trái nhìn phải một cái, lập tức mang theo Yuna chui vào một quán net, mà Lê Bống cũng bị rút về hắn nhanh chóng.

Quán net Zombie không ít, đoán sơ sơ ban đầu có chừng mười con Zombies, bất quá ngại vì hạn chế địa hình, bọn nó mang đến uy hiếp cho Thái Hòa cũng không lớn.

Sau đó bốn con Zombie lại bị hắn khống chế được, những con Zombies khác đều bị chém giết từng con, mà Thái Hòa lại cùng Lê Bống với Yuna cùng nhau chạy tới lầu hai của tiệm net.

Trên đường cũng có mấy cỗ thi thể Zombie bị hắn đánh chết,

tăng thêm Vương Lan Hương bám riết theo sau giống như sam vậy, không khó đoán ra hắn đang ẩn nấp ở xung quanh đây. Bất quá muốn tìm lần lượt, độ khó cũng to lắm đi.

Chương 89: Zombie Biến Thái

Trong nội tâm của Thái Hòa đã rõ ràng, xem ra con ẻm Vương Lan Hương này chỉ biết vị trí đại khái của hắn, lại không biết hết sức chính xác, nếu không ở trên quảng trường mới vừa rồi, nàng cũng không vô công mà trở về. Bất quá cô nàng này cũng coi như thông minh, lại đi mà quay lại. Nhưng mà Thái Hòa cũng không phải ngu ngốc, hắn cũng không nhận ra mình vòng vài con đường tìm được quảng trường, sẽ bị Vương Lan Hương trùng hợp tìm được, cho nên mới để lại Lê Bống ở đầu hẻm, để ngừa bất trắc.

Mắt thấy Lê Bống cũng sắp đến khu vực vượt qua khống chế của hắn, mà thời điểm khi hắn muốn để cho Lê Bống đuổi theo mình, Vương Lan Hương lại lập tức chui đi ra.

"Thật là âm hồn bất tán..." Thái Hòa nổi giận mắng một câu, sau đó lại quay đầu nhìn thoáng qua bốn con rối zombie sau lưng kia, lập tức liền lộ ra một nụ cười quỷ dị.

Ngươi đã dây dưa không ngớt, vậy ta sẽ để cho ngươi nếm thử một chút đau khổ...

Quay đầu trở về trong mắt Vương Lan Hương viết đầy đắc ý, bất quá thời điểm khi tiến vào hẻm nhỏ, nàng vẫn là bảo Trung Dũng và Mai Hồng Vũ ngừng lại.

Nàng cẩn thận từng li từng tí đi đến trong hẻm nhìn một cái, kết quả vừa mới thò đầu vào, lập tức phát ra một tiếng kêu sợ hãi. Một con Zombie cả người nhuốm máu lại lặng yên không một tiếng động đánh tới từ bên cạnh, hơn nữa trong tay còn cầm một cây gậy sắt! Vương Lan Hương vừa mới ngoi đầu lên, cây gậy sắt kia lập tức "Vùuu" một tiếng huơ ngang qua.

Mặc dù vụt qua dưới gương mặt nàng, cũng không có chân chính làm nàng bị thương, Nhưng Vương Lan Hương hoàn toàn bị sợ choáng váng!

Nàng còn chưa từng gặp qua Zombie nào biết ẩn nấp, sau đó đánh lén bất kỳ lúc nào, hơn chưa từng gặp qua Zombie dùng vũ khí đấy...

Bất quá phản ứng của nàng vẫn còn không tệ, chỉ trong tích tắc kinh ngạc, còn có thể ra tay phản kích theo bản năng. Thanh loan đao kia nhanh chóng chém xuống, mục tiêu chính là tay cầm gậy sắt của Zombie.

Dựa theo tập tính Zombie sẽ không lùi bước, thời điểm khi Vương Lan Hương chém xuống, Zombie chắc chắn muốn nâng lên hai tay tiếp tục công kích, bởi như vậy lực đạo giữa hai bên vừa chồng thêm, đứt tay chính là tất nhiên.

Đây cũng là kinh nghiệm Vương Lan Hương tổng kết ra trong chiến đấu, hơn nữa đây gần như đã trở thành một loại phản ứng theo bản năng của nàng lúc giao thủ với Zombie.

Nhưng mà để cho nàng tuyệt đối không nghĩ tới chính là, con Zombie này lại lui về sau một bước, đồng thời lúc trốn đẩy loan đao nàng ra, lại lần nữa huơ thiết côn về phía nàng đập tới tàn bạo!

Đây là loại Zombie gì.!

Vương Lan Hương lập tức mở to hai mắt nhìn, mà lúc này Trung Dũng và Mai Hồng Vũ nhìn thấy tiếng động không đúng lập tức đuổi tới, cũng bị giật mình.

Mắt thấy gậy sắt vung xuống, Vương Lan Hương vội vàng tránh né, bất quá bản năng của thân thể nàng thật tốt, đồng thời khi vặn người tránh né, loan đao cũng bổ về phía tay cầm gậy sắt

của Zombie.

"BENGGGG!" Một tiếng kim loại va chạm vào nhau giòn vang lập tức truyền đến, mà đồng thời khi Vương Lan Hương chém trúng thiết côn, bàn tay lập tức uốn éo, loan đao từ bổ đổi thành cắt, trực tiếp theo thiết côn huơ hướng về phía tay phải dùng để cầm côn của Zombie.

Động tác của nàng rất nhanh, phản ứng cũng đủ, tăng thêm kỹ xảo công kích rất đúng chỗ, một kích này ở trong mắt nàng xem ra, là tất nhiên phải trúng đích đấy.

Mà ngay cả Trung Dũng đang chuẩn bị xông lên cũng dừng động tác lại, trong nội tâm âm thầm trầm trồ khen ngợi là đao pháp điêu luyện của nàng.

Nhưng làm cho không ai trong bọn họ nghĩ tới chính là, thời điểm ngay khi lực chú ý của ba người này đều bị con Zombie "Kỳ lạ" này thu hút tới, Mai Hồng Vũ rơi ở phía sau sau lưng nhất, đột nhiên xuất hiện một con Zombie xuất hiện sau lưng hắn, hơn nữa một tay bịt miệng của hắn, kéo hắn nhanh chóng qua một bên.

Xác thực một đao này của Vương Lan Hương không có chém trượt, theo máu bắn tung tóe, ba ngón tay Zombie đều bị một nhát chặt đứt, gậy sắt trong tay cũng "Beng" một tiếng rớt xuống đất.

Loại tổn thương này đối với Zombie không có cảm giác đau mà nói không xem như bất luận tác dụng ngăn cản gì, mà Vương Lan Hương cũng hết sức rõ ràng điểm này. Sau khi Zombie đánh rơi vũ khí trong tay, dưới chân nàng khẽ động, lại đến gần một bước phía Zombie, loan đao trong tay bổ xuống lần nữa.

Lấy kinh nghiệm của nàng mà nói, Zombie cũng sẽ không quan tâm chính mình có phải bị thương hay không, chỉ cần không ảnh hưởng đến hành động của bọn hắn, công kích của bọn hắn cũng sẽ không dừng lại. Cho nên Vương Lan Hương chém xuống một đao

kia, Zombie cũng vừa đúng lúc vọt tới dưới đao của nàng...

Nhưng mà chuyện xảy ra kế tiếp, lại hoàn toàn vượt ra khỏi dự liệu của Vương Lan Hương!

Sau khi con Zombie này ở mất đi vũ khí, lại chợt xoay người, xông về trong một tòa nhà cao tầng!

Hắn chạy! Con Zombie này vậy mà chạy trốn!

Sắc mặt của Vương Lan Hương lập tức trở nên cực kỳ kinh hãi, mà ở sau lưng nàng, miệng Trung Dũng đã không khép lại được!

Chương 90: Tách Ra

Biết dùng chiến thuật, biết dùng vũ khí, lại còn biết chạy trốn... Nếu không phải khoảng cách gần thấy được đôi mắt đỏ ngầu kia, cùng với gò má đã vặn vẹo, đoán chừng đánh chết bọn họ cũng không tin tên này vậy mà lại là một con Zombie.

Mà mới vừa rồi Vương Lan Hương suýt nữa bị con Zombie này bổ trúng, lúc này thấy Zombie lại chạy trốn, lập tức giận đến nổi trận lôi đình!

Ngươi chính là Zombie đúng hay không! Có tính tự giác của một Zombie hay không đây...

Trong lúc khiếp sợ rất nhanh Vương Lan Hương lập tức bình tĩnh lại ra, vậy mà nàng vừa muốn theo sát theo sau, chỉ nghe thấy đột nhiên Trung Dũng phát ra một tiếng kêu sợ hãi: "Mai Hồng Vũ!"

Không thấy Mai Hồng Vũ, vừa mới ở ngay dưới mắt bọn họ, vậy mà biến mất lặng yên không một tiếng động, mà trên mặt đất thậm chí ngay cả một giọt vết máu mới mẻ cũng không có.

Tình huống ngoài ý muốn này để cho sắc mặt Vương Lan Hương lập tức trở nên âm trầm, mà trong ánh mắt của Trung Dũng, lại càng tràn đầy hoảng sợ không che dấu chút nào!

Mai Hồng Vũ cơ bản là không có sức chiến đấu gì, hơn nữa trên đường đi gần như một tấc cũng không rời với bọn họ, phải nói hắn sẽ chủ động chạy trốn, Trung Dũng và Vương Lan Hương đều không tin. Nhưng một người đang sống sờ sờ như vậy, làm sao lại biến mất ngay dưới mắt...

“Nhất định là tên Thái Hòa đó!” Chân mày Vương Lan Hương thoáng chốc nhíu lại, “Nói không chừng tên Mai Hồng Vũ này đã phát hiện Thái Hòa rồi, cho nên lặng lẽ chạy đi đầu quân hắn! Nói như vậy, tên Thái Hòa này cũng đang ở xung quanh đây.”

Vương Lan Hương đưa ánh mắt về phía vài căn cao ốc ở bên người, trong đầu lại có hơi bồn chồn. Ai biết cái loại Zombie quỷ dị đó có phải chỉ có một con hay không, chẳng may gặp mặt thì phải làm sao đây?

“Nếu không, mặc kệ tên Mai Hồng Vũ đó rồi, chúng ta đi thôi.” Trung Dũng có hơi cẩn thận từng li từng tí đề nghị nói: “Zombie mới vừa xuất hiện này... Giống như có trí khôn vậy, chuyện này thật sự... Thật sự rất căng rồi.”

Khóe miệng của Vương Lan Hương cũng không nhịn được nữa khẽ nhăn một cái, nhưng nàng vẫn bất mãn nổi giận hừ lạnh một tiếng: “Sợ cái gì! Chẳng phải là Zombie kia đánh không lại ta sao? Nói không chừng giống hệt với Zombie biến dị, chỉ có điều có một chút bất đồng mà thôi. Ngươi không có thấy hắn còn có thể chạy trốn hay sao? Hơn nữa, gặp phải loại Zombie đặc thù này, chắc là phải thăm dò tình huống của hắn, sau khi trở về, may ra cung cấp báo cáo cho mọi người một ít tình báo, miễn cho sau này sau gặp phải bị ăn thiệt thòi.”

Nói đến đây, vẻ khiếp sợ trong mắt của Vương Lan Hương dần dần biến mất, thay vào đó là hưng phấn và kích động!

Mới phát hiện loại Zombie mới nha! Không nghĩ tới chạy đến đuổi tên trộm kia, vẫn còn có loại niềm vui ngoài ý muốn này. Mặc dù mới vừa rồi nàng còn có hơi kinh hoảng, nhưng mà bây giờ suy nghĩ một chút, thật ra Zombie kia cũng không đáng sợ, thậm chí lúc đối mặt mình còn chạy trốn. Còn Mai Hồng Vũ... Mặc kệ hắn tự mình chạy cũng tốt, hay là đã xảy ra chuyện gì cũng chẳng sao, trong nội tâm Vương Lan Hương cũng không quan tâm. Nói trắng ra là, một gánh nặng mà thôi, vẫn là một nhân vật mới vừa gia

nhập...

“Như thế... Vậy còn tìm đao hay không?” Trung Dũng lại hỏi.

“Tìm! Như thế nào không tìm! Bất quá nha... Không thể để cho hắn có cơ hội chạy, ngươi trông coi ở ngoài này!” Vương Lan Hương không cần suy nghĩ nói.

Khi Vương Lan Hương tách ra với Trung Dũng, Thái Hòa đứng ở bên cửa sổ lầu hai quán nét, lập tức lộ ra một nụ cười thỏa mãn.

Đấu với ta. Bất quá là một cô ẻm vị thành niên mà thôi, mặc dù có chút bản lãnh, nhưng mà với sức phán đoán này cũng đã quá sức rồi. Một con rối zombie, cũng đủ để phân tán lực chú ý của nàng... Hiện giờ cũng không phải ở trong doanh địa của Tống Thiên, Thái Hòa sử dụng năng lực này, trong nội tâm lại không có bất cứ dè dặt nào. Mà ai có thể nghĩ tới, hắn lại biết kiểm soát Zombie. Chỉ cần thân phận của Lê Bống và Yuna không lộ ra ánh sáng, đoán chừng ai cũng sẽ không nghĩ tới chuyện này đi.

Huống chi mục đích của hắn, là dạy bảo cô ẻm này một trận nhớ đời, hơn nữa nhất định phải biết rõ ràng, đến tột cùng là nàng thông qua phương pháp gì theo dõi mình.

Hành tung bị người nắm giữ , nhưng lại Âm Hồn Bất Tán , cái này đã chạm tới Thái Hòa lằn ranh .

Mỗi người tự cầu sinh cho tốt mà không được, vậy mà còn phải tới tìm ta gây sự, đây chính là điển hình của việc thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa lại xông vào nha...

Hiện giờ nha, không sợ em càn quấy, em càng cắn không tha, đến cuối cùng bị hành hạ lại càng thảm!

Từ vết máu con Zombie quỷ dị kia lưu lại, Vương Lan Hương theo sát lấy đi vào trong căn cao ốc kia, mà mặc dù Trung Dũng có hơi hoảng sợ teo trim, nhưng mà lại không thể không kiên trì đoạn

hậu ở tại chỗ.

Chương 91: Bố Trí Kế Hoạch

Theo ý kiến của hắn, cơ bản là không nên đuổi theo một đoàn người Thái Hòa! Bất quá Vương Lan Hương kiên trì lại làm cho hắn nhức đầu không thôi. Cũng may có biểu tỷ của nàng Yuna ở đây, có lẽ cũng không xảy ra xung đột quá lớn đi...

Nhưng mà mới vừa rồi xuất hiện con Zombie kia, cũng không nghi ngờ làm rối loạn kế hoạch! Vốn chỉ là đến tìm Thái Hòa đấy, nhưng bây giờ phải phân tâm đi tìm con Zombie kia.

Lần này tốt rồi, Mai Hồng Vũ cũng đã mất tích vậy thì thôi, còn dư lại hai người còn bị vội vả tách ra hành động...

Thời điểm khi toàn bộ trong hẻm nhỏ chỉ còn lại có một mình hắn, Trung Dũng không khỏi cảm thấy một trận tim đập nhanh.

Hắn hít vào một hơi thật sâu, nắm chặt gậy sắt trong tay. Tỉnh táo, mặc dù Zombie kia biết đánh lén, nhưng mà Vương Lan Hương đã đuổi theo hắn. Loại Zombie này không có khả năng có rất nhiều, cho dù xung quanh vẫn còn, cẩn thận một chút cũng không thành vấn đề, dù sao chỉ nhìn qua sức chiến đấu của nó so với Zombie bình thường không khác nhau gì cả, thậm chí còn yếu hơn so với Zombie bình thường. Nhưng mà Zombie bình thường, lại không biết chạy trốn...

Ở trong lòng Trung Dũng khích lệ mình một trận như vậy, quả nhiên cảm giác có một chút dũng khí, nhưng hắn vừa mới thẳng lưng lên, lập tức đột nhiên nghe được sau lưng truyền đến một tiếng vang nhỏ.

Một tiếng vang rất nhỏ này, nhưng ở trong tai Trung Dũng, thật không nghi ngờ giống hệt như tiếng nổ. Hắn gần như là xoay

người lại trước tiên, gậy sắt quét ngang tới trước người, khẩn trương nhìn về phía phương hướng âm thanh truyền tới.

Mà ở phía trước hắn, cũng chỉ có một viên đá nhỏ còn vẫn còn đang lăn xuống...

"Hỏng bét! Bị lừa rồi!"

Trung Dũng lập tức ý thức được không đúng, nhưng hắn đã không kịp làm ra bất kỳ phản ứng nào rồi.

Sau khi kêu đau một tiếng, ở trong con hẻm nhỏ này, xuất hiện cảnh tượng làm cho người ta ngạc nhiên, thậm chí là có hơi sởn hết cả gai ốc. Một con Zombie mặt mũi vặn vẹo cầm lấy sau cổ một anh thanh niên, lôi hắn nhanh chóng vào trong một căn cao ốc cách đó không xa.

"Xem ra ngươi cũng không phải tự nguyện, sẽ bắt ngươi ở nơi này được rồi." Trong quán net, ánh mắt Thái Hòa bỗng nhanh chóng nhúc nhích, tùy ý phất phất tay.

Cùng lúc đó, con Zombie kéo đi Trung Dũng kia lập tức nắm cổ hắn vào trong một căn phòng tràn ngập khí tức hôi thối, một tay vứt lấy hắn xuống mặt đất ngưng kết đầy vật quỷ dị.

Sức lực của Zombie rất lớn, mặc dù Trung Dũng đang ở trong hôn mê, nhưng vẫn rên hừ một tiếng lúc rơi xuống đất. Vậy cũng là Thái Hòa cho hắn một chút khiển trách rồi...

Ở Thái Hòa điều khiển tiếp con Zombie này nhanh chóng đóng kỹ cửa phòng, lập tức trở về trên đường rồi, sau đó lại chui vào trong tòa cao ốc mà Vương Lan Hương vừa mới tiến vào kia.

Mà thời điểm khi Thái Hòa giải quyết xong Trung Dũng, lại một con con rối zombie cũng kéo lấy một người xuất hiện ở phía sau hắn. Sau đó vang lên một tiếng vang "Thình thịch ",Zombie kia lập tức vứt Mai Hồng Vũ trong tay xuống trên mặt đất. Nhưng mà

Mai Hồng Vũ hai mắt nhắm nghiền nằm ở dưới chân Zombie, lại không có một chút phản ứng nào, dĩ nhiên đã hôn mê bất tỉnh. Mặc dù ở trong hôn mê, thân thể của hắn đã ở không tự chủ được run rẩy.

Bất quá hắn hôn mê cũng không phải Zombie tạo thành, con rối zombie này còn chưa kịp ra tay đây này, Mai Hồng Vũ cũng đã bị dọa đến hôn mê. Bất quá Thái Hòa cũng không có tùy tiện tìm một chỗ vứt bỏ hắn, mà là để cho con rối zombie dẫn hắn tới chỗ của chính mình.

Nhưng mà bây giờ không phải là thời điểm xử lý Mai Hồng Vũ, Thái Hòa còn phải điều khiển hai con rối zombie kia, chế tạo cho Vương Lan Hương một chút trò vui.

Mới vừa rồi đồng thời điều khiển ba con con rối zombie, làm ba chuyện bất đồng, loại phương pháp một lúc cùng làm nhiều việc này đã tạo thành tiêu hao cực lớn cho Thái Hòa, thậm chí trên trán cũng đã đổ đầy mồ hôi. Nhưng mà Thái Hòa không chỉ không cảm giác mệt mỏi, ngược lại cảm thấy hết sức hưng phấn.

Mỗi một con rối zombie, cũng tương đương với một bộ phân thân của hắn, có thể vận dụng cùng lúc nhiều phân thân, thật giống như điều động tay chân của mình vậy, loại cảm giác này mang cho Thái Hòa cảm giác thỏa mãn cực lớn.

Hai con rối zombie một trước một sau tiến vào trong tòa nhà cao tầng kia, lặng yên không một tiếng động bao vây Vương Lan Hương vào giữa.

Nhưng mà Vương Lan Hương cũng không biết đường lui của mình đã bị cắt đứt, nàng đang nắm loan đao, cảnh giác đi ở trong hành lang lầu ba.

Nơi này vốn là một khách sạn lớn, hai bên hành lang đều là gian phòng, có vài căn phòng cửa đóng chặt, có vài căn phòng lại

mở rộng cửa, nhưng dù là đi tới cửa, cũng không còn biện pháp liếc tình huống bên trong phòng một cách rõ ràng, huống chi còn có tồn tại loại buồng vệ sinh, không gian này rất thuận tiện ẩn nấp. Nàng đã đi qua được lầu hai cẩn thận từng li từng tí, lại không thu hoạch được gì. Bất quá trong nội tâm nàng rõ ràng, căn khách sạn lớn này có tổng cộng ba mươi tầng, con Zombie đánh lén mình kia nhất định ở ngay chỗ này.

Chương 92: Sập Bẫy

Ở trong loại hoàn cảnh này tìm ra được con Zombie kia, áp lực tinh thần của Vương Lan Hương vẫn rất lớn, nhưng mà loan đao trong tay để cho nàng cảm giác trấn tĩnh hơn rất nhiều.

“Tên Thái Hòa đó, hơn phân nửa cũng đang trốn ở xung quanh đây, chờ ta làm thịt xong con Zombie này... Hừ!”

Vương Lan Hương có hơi buồn bực nhíu mày, sau đó đã lén lút đến gần một cái cửa phòng cách mình gần nhất, dùng loan đao đẩy ra nhẹ nhàng mà cẩn thận.

Trong phòng không ai, nhưng cửa buồng vệ sinh lại đóng chặt làm cho Vương Lan Hương có hơi để ý. Loại Zombie này biết đánh lén, biết chạy trốn, nói không chừng cũng biết đóng cửa.

Nghĩ tới đây, mà ngay cả chính Vương Lan Hương cũng cảm thấy có hơi buồn cười. Zombie là cái gì. Là quái vật không có trí khôn! Mặc dù biểu hiện của con Zombie này hôm nay để cho nàng cực kỳ giật mình, hơn nữa đặc biệt để ý, nhưng nàng cũng không cho là loại Zombie này sẽ giấu mình trong phòng vệ sinh, lặng lẽ trốn đi.

Nhưng khi Vương Lan Hương chuẩn bị tiến vào trước căn phòng, trong phòng vệ sinh, lại đột nhiên truyền đến một tiếng nhẹ vang lê , thật giống như là vật gì bị đánh rơi xuống mặt đất, mặc dù cũng không rõ ràng, nhưng mà Vương Lan Hương lại cực kỳ bén nhạy mà nghe được.

Nàng vốn là sững sờ, sau đó khóe miệng lập tức lộ ra một nụ cười lạnh lùng: “Chơi với ta!”

Nắm chặt loan đao trong tay, Vương Lan Hương chậm rãi đã đến gần cửa phòng vệ sinh đang đóng chặt kia, sau đó đưa tay trái ra, cầm chốt cửa.

Ngay tại nàng chậm rãi vặn động chốt cửa đồng thời , ở sau lưng nàng lại chợt truyền đến nhất thanh muộn hưởng !

“Thình thịch!”

Vương Lan Hương theo bản năng quay đầu lại, lại hoảng sợ phát hiện, cửa phòng lại bị đóng cửa! Zombie kia lặng lẽ chạy vào tới không chỉ trở tay khép cửa phòng lại, còn trước tiên xông về phía nàng!

Cùng lúc đó, cửa phòng vệ sinh sau lưng nàng cũng đột nhiên mở ra, một bóng người đen sì chợt từ bên trong chụp đi ra một cái!

Mặc dù đao pháp của Vương Lan Hương tốt, nhưng mà tình huống quỷ dị này cũng đã làm cho nàng hoàn toàn bối rối, thậm chí nàng còn không có kịp phản ứng, cũng đã bị bóng người này trực tiếp nhào tới đè trên mặt đất.

Bất quá Vương Lan Hương sau khi bị bổ nhào lại có phản ứng hết sức hung ác, mặc dù nàng kinh hoảng, nhưng vẫn trước tiên cong lên đầu gối, giúp chính mình dọn ra một chút không gian giãy dụa, đồng thời loan đao chợt hươ tới tấp, chỉ lát nữa là phải vạch vào cổ của con Zombie này.

Nhưng con Zombie này sau khi bổ nhào lên nàng, lại lập tức vọt đi ngay rồi, mặc dù phản kích của nàng nhanh chóng, lại hoàn toàn đánh vào không khí.

Không đợi nàng đứng lên, một con Zombie khác cũng đã đánh tới lần nữa, hơn nữa một tay nắm lấy cổ tay cầm đao của nàng.

Sắc mặt của Vương Lan Hương lập tức biến đổi lớn, nàng mới vừa vặn động cổ tay muốn thoát khỏi khống chế của đối phương,

lại không nghĩ tới Zombie vừa mới né tránh công kích của nàng cuối cùng lại đánh tới, nhưng cũng không phải công kích, mà là trấn áp nàng hoàn toàn dưới người! Mặc dù Vương Lan Hương lập tức quỳ gối chợt va chạm đầu về phía con Zombie sau lưng này, nhưng mà con Zombie này lại cúi người xuống trong cùng một lúc, từ trong miệng phun ra mùi tanh tưởi nồng đậm, nhanh chóng đến gần khuôn mặt tái nhợt của nàng.

Đối mặt hai con Zombie biết phối hợp, Vương Lan Hương đã hoàn toàn mất đi năng lực suy tư, lúc này trong đầu nàng chỉ có một suy nghĩ!

Ta sắp phải chết, ta sẽ lập tức bị bọn nó ăn hết...

Mắt thấy miệng con Zombie này cách mình càng ngày càng gần, đôi mắt đỏ ngầu nhìn chằm chằm mình, nhưng bất luận nàng liều mạng giãy dụa thân thể như thế nào, vậy mà không cách nào tránh thoát trói buộc, trong đầu Vương Lan Hương lần thứ nhất hiện ra vẻ sợ hãi cực độ!

Cho dù là thời điểm khi mạt thế vừa mới bùng nổ, mặc dù nàng hoảng sợ, nhưng cũng không có sợ hãi qua giống như bây giờ!

Tốc độ con Zombie này rất chậm, cũng không có như Zombie bình thường vậy, một khi tiếp xúc với con mồi thì lập tức điên cuồng mà xé nát. Nhưng mà chính là loại chậm chạp này, lại phá vỡ ý chí Vương Lan Hương từng chút một.

Trong óc của nàng trống rỗng, mà ngay cả dốc sức liều mạng giãy dụa thân thể cũng thoáng chốc cứng lại rồi, toàn thân cũng phảng phất đã mất đi sức lực...

Trong quán net, ánh mắt của Thái Hòa lộ ra vẻ tương đối hài lòng, mà ở dưới sự khống chế của hắn, con Zombie này cũng không có há mồm cắn xé Vương Lan Hương, mà lại làm ra một

hành động.

Thấy ánh mắt của Vương Lan Hương xám xịt tan rả, dĩ nhiên đánh mất ý chí chiến đấu, Thái Hòa lập tức khống chế con rối zombie bắt lại tay kia của nàng, sau đó hai con rối zombie đồng thời dùng sức, lôi dậy nàng từ dưới đất lên.

Biến cố bất thình lình để cho trong ánh mắt ảm đạm của Vương Lan Hương lập tức xuất hiện một chút chấn động. Tình huống này là như thế nào. Chẳng lẽ bọn nó không muốn ăn.

Chương 93: Zombie Muốn Hấp Diêm Ta

Zombie trong lòng nàng, đó chính là muốn ăn thịt người đấy, hơn nữa đây quả thật là chính là đặc tính của Zombie. Nhưng hai con Zombie này dĩ nhiên là ngoại lệ, bởi vì sau khi bọn nó lôi nàng đứng dậy, không chỉ không có lập tức xé nát tứ chi của nàng, ngược lại làm ra một chuyện không thể tưởng tượng.

Con Zombie tay còn nguyên kia đoạt xuống loan đao của nàng, lại rảnh tay, dùng sức vỗ một cái ở trên cặp mông đầy đặn căng tròn của nàng.

"Bộp~ !"

Trên cặp mông truyền tới từng cơn đau, cùng với một tiếng vỗ mông thanh thúy này, làm cho Vương Lan Hương hỏng mất triệt để!

Đánh đòn... Nàng lại bị một con Zombie đánh bờ mông!

Vương Lan Hương nằm mơ cũng không nghĩ tới, sẽ có một ngày mình lại bị người ta đánh đòn, hơn nữa ra tay còn là một con Zombie.

Trong lúc nhất thời, Vương Lan Hương hoàn toàn sợ ngây người!

Đối với phản ứng của Vương Lan Hương, trong nội tâm của Thái Hòa rất hài lòng. Mà đánh đòn nha... Cũng chỉ mới là bắt đầu giáo dục nàng.

Thật ra nếu như không phải tại Vương Lan Hương dây dưa

không nghỉ mà nói, Thái Hòa cũng không muốn vạch mặt với cô nàng này, càng không có ý định làm giống như bây giờ.

Đối với Vương Lan Hương đao pháp coi như không tệ mà nói, chỉ cần cẩn thận một chút không rơi vào trong vòng vây Zombie, như vậy tự vệ là hoàn toàn không có vấn đề, đây cũng là núi dựa lớn nhất của nàng, để cho nàng dám chạy đến tìm Thái Hòa để gây sự.

Trên thực tế ngay cả Thái Hòa không thừa nhận cũng không được, Vương Lan Hương thật sự là rất mạnh, đơn thuần kỹ thuật đao pháp kia, cũng tương xứng với Yuna rồi.

Đáng tiếc dù sao nàng chỉ là cô gái nhỏ, gặp phải loại Zombie ra bài hoàn toàn không theo lẽ thường giống như con rối zombie, cũng chỉ có cách nhận thua rồi.

Đối mặt không biết, nhất là tồn tại lật đổ mọi kiến thức thông thường, khí thế người ta luôn phải yếu ba phần đấy. Vương Lan Hương mạnh mẽ trở lại, cũng bất quá chỉ là người bình thường thôi.

Nàng có chút ít thông minh, nhưng không có cái nhìn đại cục gì, nếu không cũng sẽ không mang theo hai người lén lén lút lút tìm đến mình gây sự. Loại đánh nhau vì thể diện này, trước mạt thế có thể làm, chỉ cần ngươi có tiền có thế là được. Nhưng mà sau khi tới mạt thế rồi vẫn như thế làm, thì đó chính là vờ ngớ ngẩn rồi.

“Bộp bộp bộp!”

Vỗ liên tục ba cái, cũng chuẩn xác vỗ vào trên cái mông của Vương Lan Hương, mà lúc này nàng cũng coi như phản ứng lại, nhưng nàng vừa mới phát ra một tiếng kêu sợ hãi xấu hổ, lập tức chợt cảm giác được hai tay như là bị kềm sắt kẹp lấy vậy .

Lấy sức lực của Zombie, bắt chéo hai tay của loại nữ sinh giống như Vương Lan Hương ra sau lưng..., Cũng chỉ là chuyện cực kỳ dễ dàng.

Vương Lan Hương vừa kinh vừa sợ, nhưng mà nàng không có loan đao, chính là một con mèo bệnh đã mất đi nanh vuốt. Mặc dù hai chân nàng loạn đạp không ngừng, lại cơ bản là không có tạo thành bất kỳ ảnh hưởng gì đối với Zombie không có cảm giác đau chút nào.

Khi con Zombie kia bắt chéo hai tay của nàng ra sau lưng lấy, sau đó bắt buộc nàng đứng thẳng người lên, Vương Lan Hương mới biết được, mình sắp sửa gặp phải là một trận ác mộng như thế nào!

Nhưng phàm là thiếu nữ bình thường nào, chỉ sợ cũng không thể nào chấp nhận được một con Zombie mặt mũi vặn vẹo, cả người tản ra mùi máu tanh nồng nặc, chậm rãi dựa đi tới phía mình, hơn nữa mục đích còn là... cưỡng hôn!

Ở dưới điều khiển của Thái Hòa, một con Zombie khác lấy tay bưng lấy gương mặt của Vương Lan Hương, nhếch lên miệng tanh hôi, cứ như vậy trợn tròn con mắt đỏ ngầu, tới gần phía Vương Lan Hương.

Hành động rõ ràng như thế, làm sao Vương Lan Hương còn không đoán được con Zombie này có ý đồ gì, trong đầu của nàng gần như trước tiên lập tức nảy ra một suy nghĩ trong đầu: Con Zombie này muốn làm chuyện ấy với ta!

Vương Lan Hương dưới tình huống không cách nào phản kháng, vạn phần hoảng sợ không thể chịu được áp lực tinh thần to lớn này, nàng thét thảm một tiếng "Ah", hai mắt trợn trắng, lập tức ngã xuống hôn mê bất tỉnh.

Mà Thái Hòa thao túng Zombie, ngừng lại ngay khoảng cách

với Vương Lan Hương còn chưa tới mười phân. Với tư cách người điều khiển, Thái Hòa có thể hoàn toàn nhìn thấy từ thị giác của con rối zombie, bởi vậy từ góc độ của hắn đến xem, hoàn toàn chính là hắn đang muốn cưỡng hôn Vương Lan Hương rồi...

Muốn hôn thật hay không. Được rồi, lại không phải mình đạt được ích lợi...

Thấy Vương Lan Hương nhanh như vậy đã bị dọa ngất rồi, Thái Hòa không khỏi cảm thấy có hơi không thú vị, đồng thời cũng cảm thấy có hơi buồn cười.

Một cô ẻm kiêu ngạo như vậy, đã vậy còn quá mức yếu bóng vía...

"Ê, tỉnh lại."

Thái Hòa thò tay nắm vào cái cằm của Vương Lan Hương, tách mặt của nàng ra ra hai bên. Vương Lan Hương đang hôn mê lập tức chau mày, sắc mặt tái nhợt, nhìn trên gương mặt phảng phất hứng chịu nỗi sợ hãi gì ghê gớm.

Chương 94: Dạy Dỗ Cô Ẻm

Sau khi nghe được tiếng la, Vương Lan Hương chậm rãi mở mắt, sau đó chợt hết hồn, trong miệng còn hoảng sợ kêu la: “Đừng chạm ta! Không được chạm vào ta!”

“Bình tỉnh một chút!” Thái Hòa vội vàng nắm lấy đôi vai của Vương Lan Hương , trầm giọng nói. Nàng ra sức giãy dụa trong kinh hoảng, nhưng mà dù sao vẫn là vừa mới tỉnh lại, cơ bản là không có bao nhiêu sức lực. Cho nên biên độ động tác của nàng mặc dù lớn, cũng không có hất ra Thái Hòa.

Một tiếng gầm lên này, để cho Vương Lan Hương lập tức đứng hình một chút, sau đó rồi đột nhiên tỉnh táo lại: “Làm sao ngươi ở chỗ này. Ah! Zombie, hai con Zombie kia!” Nàng nói, lập tức khẩn trương cúi đầu nhìn thoáng qua quần áo trên người mình.

Nhìn bộ dáng này của nàng, làm sao còn có bóng dáng ngang ngược càn rỡ lúc trước kia. Thái Hòa lập tức cười lạnh một tiếng.

Sau khi dọa ngất Vương Lan Hương, hắn lập tức dẫn Yuna và Lê Bống chạy tới, mà Mai Hồng Vũ thì do con rối zombie kia trông coi lấy.

Dù sao mục đích của hắn không phải đơn giản chỉ dạy dỗ thoáng một chút Vương Lan Hương, mà là phải hiểu rõ đến tột cùng làm sao nàng tìm được mình.

Thấy bộ dạng Vương Lan Hương sợ không thôi như trước, Thái Hòa mặt không biểu tình nhíu mày, đưa tay chỉ cửa: “Ở đằng kia.”

Vương Lan Hương nhìn theo phương hướng ngón tay Thái

Hòa, lập tức nhẹ nhàng thở dài ra một cái. Thi thể hai con Zombie kia nằm ngay cửa, mà ngoài cửa còn đứng lấy hai người Yuna và Lê Bống.

“Ngươi...” Vương Lan Hương quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, hơi kinh ngạc hỏi: “Chẳng lẽ ngươi đã cứu ta.”

Đúng rồi, chính là hiệu quả này! Mặc dù là tiết mục tự biên tự diễn, nhưng mà ai có thể nghĩ tới Zombie sẽ có liên quan với mình.

Hơn nữa Vương Lan Hương cũng xác thực thật không ngờ, trên thực tế cho tới bây giờ bọn ta cho là, đó là một loại Zombie “Kiểu mới “, hơn nữa còn là chúa háo sắc trong tất cả Zombie!

Thái Hòa châm biếm một tiếng: “Tiếng kêu thảm thiết của ngươi thật sự quá vang dội rồi...”

Vương Lan Hương vốn là sững sờ, ngay sau đó gương mặt lập tức đỏ lên, nàng há mồm muốn đúng nhận sai cãi, nhưng nghĩ đến đối phương vừa mới cứu mình, đành phải buồn bực ngậm miệng lại, từ trong lỗ mũi phát ra kêu đau một tiếng.

“Như thế nào, ta cứu được ngươi... Ngay cả một tiếng cám ơn ngươi cũng không có.” Thái Hòa liếc mắt, quả nhiên cô nàng này không làm người khác ưa thích chút nào.

Sắc mặt của Vương Lan Hương lập tức trở nên hơi xấu hổ, nhưng tiếp xúc đến ánh mắt hài hước kia của Thái Hòa, nàng há miệng ra lập tức nói một câu không mặn không nhạt: “Đừng lo, thanh đao ngắn kia tặng ngươi rồi.”

Vừa thốt ra lời kia, Thái Hòa lập tức cũng có hơi căm tức.

“Thì ra mạng của ngươi chỉ đáng giá một cây đao thôi sao.” Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, phối hợp đứng lên, “Ngươi làm rõ ràng, đao này hiện giờ đã là của ta, không cần phải ngươi tặng.”

“Ngươi!” Vương Lan Hương có hơi tức giận, nhưng mà nhìn vẻ mặt khinh khỉnh của Thái Hòa, nàng không nhịn được lại có hơi chột dạ.

Thấy Thái Hòa không có ý định kéo nàng lên, Vương Lan Hương cắn răng tự mình vịn tường chậm rãi bò lên: “Vậy ngươi muốn thế nào. Trên người của ta cũng không còn những thứ khác có thể cho ngươi. A, đúng rồi , loan đao của ta!”

Nàng tìm một vòng trên mặt đất, lại không có bất kỳ phát hiện nào, nhất thời trong lòng giật mình, đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Quả nhiên, thấy nàng trông lại, Thái Hòa lập tức rút ra từ sau thắt lưng thanh loan đao kia, cầm vuốt vuốt ở trong tay, thấy Vương Lan Hương muốn tới cướp, hắn không chỉ không có ý định trả lại cho nàng, ngược lại lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

“Ngươi chớ quá đáng! Đoản đao ta đã tặng ngươi rồi, ngươi còn muốn lấy đi đao này của ta.” Mặc dù Vương Lan Hương còn có chút tay chân nhũn ra, nhưng nàng không buông tha nhào tới.

Nhưng mà thân thủ của Thái Hòa cũng không kém hơn nàng, chỉ là hơi cuối người một cái, để nàng bị vồ ếch chụp hụt.

Vương Lan Hương lập tức thở hổn hển, nàng thấy mình cướp không lại với Thái Hòa, lại quay đầu rống về phía Yuna: “Yuna! Dù gì em cũng là em họ của chị, làm sao chị có thể giúp người ngoài ức hiếp em!”

Nghe được tiếng hô của nàng, ngược lại là Yuna ngẩng đầu nhìn nàng một cái, sau đó lập tức mặt không thay đổi quay đầu đi.

Động tác này chọc giận Vương Lan Hương triệt để, nhưng nàng vừa mới bước ra bước chân, đã bị Thái Hòa đưa tay ngăn lại: “Đứng lại.” Ánh mắt của hắn thoáng chốc trở nên hơi bén nhọn, “Ngươi nói ai là người ngoài.”

“Ta đang nói chuyện với Yuna ngươi chen miệng làm gì...”

“Với thái độ của ngươi đối với Yuna, ngươi có tư cách gì phàn nàn nàng. Ta cho ngươi biết, thời điểm khi ngươi dựa vào Tống Thiên làm mưa làm gió, Yuna dựa vào chính bản thân nàng, nuôi sống mười mấy người, ngươi có loại bản lãnh này sao? Bất kể là so sánh từ phương diện nào, bọn ta vượt qua ngươi tám con phố!”

Chương 95: Siêu Năng Lực Gà Mờ

Vương Lan Hương sững sờ, ngay sau đó sắc mặt lập tức thoáng chốc trầm xuống, trề cặp môi lên: “Đừng nghĩ đến ngươi đã cứu ta, là có thể như vậy...”

“Bộp~ !”

Âm thanh vang dội, để cho Vương Lan Hương lập tức mở to hai mắt nhìn, cả người đều ngây dại.

Nàng che lấy nửa bên khuôn mặt mình, không thể tin vào mắt mình mà nhìn Thái Hòa: “Ngươi lại dám đánh ta...” Nhưng mà lời còn chưa nói hết, cảm giác lạnh cả người lập tức chợt chạy thẳng từ lòng bàn chân lên đỉnh đầu.

Ánh mắt của Thái Hòa nhìn về phía nàng hết sức âm hàn, từ xưa tới nay chưa từng có ai dùng loại ánh mắt này nhìn qua nàng: “Đánh ngươi. Đánh ngươi là nhẹ. Nếu không phải xem ngươi là biểu muội của Yuna, cũng nể mặt ngươi là nửa cô em vợ của ta, bây giờ ngươi đã bị Zombie xé thành mảnh nhỏ rồi.”

“Ngươi dựa vào cái gì đánh ta!” Vương Lan Hương vừa mới xông về phía trước một bước, lại là một bạt tai tát tàn bạo lên trên mặt của nàng.

“Dựa vào ta so với ngươi còn mạnh hơn.” Một bạt tai này tát trên sắc mặt tái nhợt của Vương Lan Hương, mà Thái Hòa thì mặt lạnh lấy chậm rãi ép tới gần, “Dưa vào hiện giờ trên cái thế giới này dựa vào thực lực nói chuyện.”

“Ngươi...” Dưới thái độ khinh bỉ của Thái Hòa, hai gò má Vương Lan Hương đều cảm thấy nóng rát, cuối cùng cảm thấy một chút sợ hãi.

Nàng không tự chủ được lui về phía sau hai bước, có hơi bối rối nói: “Chẳng phải ngươi là nói ta là dì nhỏ của con ngươi hay sao...”

“Vậy phải xem ta chịu nguyện ý thừa nhận ngươi hay không. Mới vừa rồi không phải ngươi còn nói ta là người ngoài hay sao? Ta hoàn trả những lời này nguyên vẹn cho ngươi.” Thái Hòa tay giơ lên —— động tác này làm Vương Lan Hương sợ đến lập tức khẽ run rẩy, ngay cả ánh mắt cũng không nhịn được híp xuống, bất quá Thái Hòa chỉ là cười lạnh vỗ vỗ khuôn mặt của nàng, “Nghe đây, Thái Hòa ta không phải là người tội ác tày trời gì, nhưng thời điểm lúc người khác liều mạng gây sự với ta, ta cũng sẽ không thể cam đoan, ta có làm ra chuyện tày trời gì không.”

“Ngươi muốn làm cái gì... Yuna sẽ không để cho ngươi làm loạn...” Sắc mặt của Vương Lan Hương lập tức trở nên hết sức tái nhợt, bộ dạng của Thái Hòa, để cho nàng không tự chủ được nghĩ tới động tác của con Zombie kia... Chẳng lẽ Thái Hòa sẽ làm chuyện ấy với mình.!

Nghĩ tới đây, tâm tình của nàng thoáng chốc trở nên hơi bị mất khống chế: “Đừng! Ta không đủ tháo vác! Ta là em họ của chị Yuna, ngươi không thể làm như vậy với ta...”

Thái Hòa sững sờ, ngay sau đó chế nhạo cười cười: “Mạnh. Ngươi nghĩ hay quá nhỉ. Ta không có hứng thú với loại nữ sinh này như ngươi. Ngoài ra, ngươi hiểu lầm một sự kiện, Yuna là của ta, nàng có thể coi ngươi là em gái hay không, phải do ta quyết định, hiểu không.”

Không có hứng thú.! Nghĩ khá lắm.!

Cảm giác nhục nhã mãnh liệt, để cho cả người Vương Lan Hương đều ở run nhè nhẹ lên, nhưng mà ánh mắt âm hàn của Thái Hòa mới vừa rồi, cùng với hai cái bạt tai không chút nương tình, lại phá hủy dũng khí của Vương Lan Hương một cách triệt để.

“Ta có một vấn đề, tốt nhất ngươi thành thật trả lời, bằng không thì ta sẽ bỏ ngươi ở lại chỗ này.” Thấy Vương Lan Hương hoảng sợ gật đầu, giọng điệu của Thái Hòa thoáng chốc trở nên nghiêm nghị lại, đồng thời tay phải nắm được cái cằm của Vương Lan Hương, miệng gần như dính vào trên bờ môi của nàng, “Nói một chút coi, làm sao ngươi biết ta chạy tới nơi nào.”

“Ngươi làm đau ta...”

“Cũng đừng nói với ta thủ đoạn khoa học kỹ thuật đặc thù gì. Ta đã kiểm tra trên người ta, cái gì đều không có .” Trên mặt của Thái Hòa lộ ra một chút vẻ mong mỏi mơ hồ.

“Ta không thể nói ...”

Sắc mặt của Thái Hòa lập tức trở nên hơi quỷ dị, hắn đột nhiên cúi người xuống, tiến tới bên tai Vương Lan Hương, nói: “Ngươi biết lúc trước ta tiến vào nhìn thấy gì sao? Mùi vị đó, có phải ngươi còn muốn thử một chút mùi vị này hay không?”

Sắc mặt của Vương Lan Hương thoáng chốc đã trở nên cực kỳ tái nhợt, ánh mắt nàng lóe lên khi nhìn Thái Hòa, đột nhiên nói ra một câu sâu kín: “Nhưng mà , ta nói ngươi cũng sẽ không tin đấy.”

“Tin hay không là chuyện của ta, ngươi nói ra trước đã.”

“Vậy nếu như ta đã nói với ngươi... Ta có dị năng đâu này?” Vương Lan Hương cắn răng, nói .

Sau khi nói xong, nàng lập tức nhìn chằm chằm Thái Hòa, muốn từ trên mặt nhìn ra mấy thứ gì đó. Thấy Thái Hòa không nói lời nào, nàng lập tức khẩn trương lên: “Ta biết ngay ngươi sẽ

không tin, nhưng mà những lời ta nói ra đều là thật!”

Trên thực tế, xác thực trong lòng Thái Hòa vô cùng khiếp sợ! Nhưng mà một phương diện khác, hắn cũng đã đã tin tưởng lời nói này, bởi vì chính hắn cũng có dị năng đây này!

Thì ra là như vậy, xem ra quả nhiên mình không phải dị năng giả duy nhất!

Hắn nhìn chằm chằm Vương Lan Hương trong chốc lát, cho đến khi nàng gần như sắp tê cả da đầu, lúc ánh mắt cũng bắt đầu tránh né, Thái Hòa mới mở miệng hỏi: “Dị năng của ngươi là cái gì. Có liên quan đến truy lùng ta.”

“Ngươi tin tưởng rồi sao.” Thái Hòa phản ứng sâu sắc vượt qua dự tính của Vương Lan Hương, nhưng dưới Thái Hòa bức ép, nàng lại không mở miệng nói không được: “ cảm ứng, là năng lực cảm ứng...”

Chương 96: Ta Sai Lầm Rồi

Quả nhiên, hoàn toàn có sự tương tự với năng lực điều khiển Zombie của mình...

Sau khi hỏi thăm cẩn thận, Thái Hòa hiểu rõ toàn diện một chút đối với năng lực cảm ứng mà Vương Lan Hương nắm giữ. Loại năng lực này của nàng cũng giống như năng lực mình điều khiển Zombie, đều dựa vào tinh thần lực tới thi triển. Nhưng mà nhìn vào hiệu quả, loại dị năng này của nàng lại có vẻ tương đối gân gà.

Cái gọi là cảm ứng, nghe vào như là biến chính nàng thành một cái Radar thu phát tín hiệu, nhưng trước khi nàng muốn truy tung, lại phải nhất định phải có tiếp xúc thân thể với mục tiêu.

Khi Vương Lan Hương nói đến đây, Thái Hòa lập tức nghĩ tới lúc trước khi từ biệt, nàng đấm cho mình một quyền...

Sau khi có tiếp xúc thân thể, thì tương đương với nàng cài đặt một "Thiết bị truy tìm" vô hình ở trên người của Thái Hòa, sau đó thông qua cảm ứng tinh thần, nàng có thể phát giác được vị trí đại khái của Thái Hòa.

Trên thực tế từ sau khi Thái Hòa rời đi doanh địa, nàng vẫn cảm ứng được vị trí của Thái Hòa. Lúc đầu nàng còn lo lắng Thái Hòa chạy quá xa, như vậy cảm ứng tinh thần ở giữa nàng với "Thiết bị truy tìm" sẽ tự động mất hiệu quả. Cũng may Thái Hòa chỉ là đi vòng vèo ở chung quanh, hai bên nhìn như cách xa xôi, nhưng mà khoảng cách thẳng tắp thật ra cũng không phải dài lắm, ít nhất còn không vượt ra ngoài phạm vi cảm ứng của Vương Lan Hương.

Sau khi phát giác được Thái Hòa dừng di động lại, vừa sáng tinh mơ, nàng cũng lập tức mang theo Trung Dũng và Mai Hồng Vũ chạy tới phương hướng Thái Hòa, để tránh một khi Thái Hòa rời đi, sau khi vượt qua phạm vi nàng cũng không cách nào tiếp tục truy tung nữa. Không chỉ như thế, thời gian loại cảm ứng này cũng chỉ có thể tiếp tục 12 giờ, thời gian vừa trôi qua thì cũng sẽ mất đi hiệu lực.

Bất quá nàng cũng không còn nghĩ đến chuyện, mình lại gặp phải cái loại Zombie quỷ dị đó ở chỗ này, còn suýt nữa bị hấp diêm...

Từ trong ánh mắt của Vương Lan Hương, Thái Hòa có thể xác định lời nói của nàng đều là thật. Nàng đã bị sợ mất mật triệt để rồi.

“Nói là dị năng, nhưng mà như hiệu quả thế nào lại phế như vậy.” Thái Hòa vẫn cảm thấy có hơi khó có thể tin, hắn nắm giữ năng lực điều khiển Zombie nhưng mà vẫn đang trong quá trình tăng lên, như thế nào năng lực này của Vương Lan Hương không có tác dụng gì hay ho!

Vương Lan Hương lắc đầu: “Ta cũng không biết a, mặc kệ ta dùng như thế nào cũng không chút tăng lên gì.”

“Ta có thể nói ra tất cả... Ngươi thả ta đi đi...” Vương Lan Hương ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, hỏi cẩn thận từng li từng tí, sau khi nàng hỏi xong, rồi lập tức khẩn trương bổ sung nói: “ ta sẽ không tìm ngươi nữa gây sự nữa!Thật mà...”

Tin rằng ngươi cũng không dám... Trong nội tâm nghĩ như vậy, Thái Hòa cũng lộ ra một chút nụ cười hài hước: “Ngươi có thể thử cầu xin một chút.”

Cầu xin.! Ánh mắt của Vương Lan Hương trừng lớn lần nữa. Đời này nàng cũng không mở miệng cầu xin người khác, lúc này

lại phải cầu xin tha thứ với người này.!

Nhưng mà sau khi nhìn nụ cười của Thái Hòa, trong lòng của Vương Lan Hương lại cực kỳ sợ hãi. Nàng không hoài nghi lời nói của Thái Hòa chút nào..., nếu như mình không nghe lời, nhất định hắn sẽ biến uy hiếp trở thành sự thật!

Vương Lan Hương ngậm miệng, muốn khóc nhưng cũng hết lần này tới lần khác không dám khóc lên. Trừ Thái Hòa, nàng còn chưa bao giờ bị người khác đánh qua, càng không có bị người uy hiếp qua giống như vậy.

Nàng thật sự sợ, trong khi hắn lặng yên dùng loại ánh mắt như nhìn người chết nhìn chằm chằm nàng, Vương Lan Hương cảm thấy lạnh cả người từ đầu đến chân.

"... Anh rể... Ta sai lầm rồi..." Mấy chữ này gần như là bật ra từ trong kẽ răng của nàng, khi nàng sau khi nói xong, lập tức cảm thấy mệt lả cả người, dường như sức lực toàn thân đều bị rút sạch như vậy .

"Ngươi a, thật là thiếu dạy dỗ!" Thái Hòa mỉm cười vỗ vỗ gương mặt của Vương Lan Hương, nhìn trong đôi mắt nàng hiện ra một tầng hơi nước, lập tức cảm giác được sung sướng một trận.

"Cân nhắc đến ngươi tương đối... tương đối thế nào đây" Thái Hòa rất nghiêm túc nghĩ ra một từ để hình dung, "Cho nên ta cảnh cáo ngươi một lần nữa, cô em vợ, sau này đừng đến làm chuyện ngu xuẩn nữa rồi."

Vương Lan Hương cắn răng, chậm rãi cúi đầu: "Đã biết."

"Lớn tiếng chút, ta nghe không rõ."

"Đã biết!"

Vương Lan Hương lại là một dị năng giả, tin tức này để cho

Thái Hòa có hơi ngoài ý muốn.

Trên thực tế, khi hắn phát hiện mình có năng lực điều khiển Zombie, cũng từng có qua suy đoán như vậy. Sống ở trong mạt thế này, không phải chỉ có mình dị năng giả đi.

Mà ngay cả Thái Hòa mình cũng không nói rõ, những dị năng này xuất hiện ở trên người mình như thế nào. Thời điểm vừa mới bắt đầu chạy trối chết, tất cả đều quá hỗn loạn, cũng quá khẩn trương. Hôm nay hồi tưởng lại, trừ mỗi ngày đều sống trong lo lắng hãi hùng, bên ngoài gần như ngay cả cái ngủ ngon cũng không ngủ được, gần như không có trí nhớ tương quan đến chuyện khác.

Chương 97: Dây Chuyền Trên Cổ

Hơn nữa cùng hắn nói những dị năng này lại đột nhiên xuất hiện, không bằng nói nó dường như là một loại bản năng của con người đột nhiên trỗi dậy, đã thức tỉnh trong thời gian thích hợp mà thôi.

Bất quá chuyện Thái Hòa quan tâm hơn đấy, nhưng thật ra là như thế nào lợi dụng loại dị năng này, có thể làm cho mình sinh tồn được tốt hơn.

Nhưng so sánh với năng lực điều khiển Zombie, dị năng của Vương Lan Hương hoàn toàn chính là gà mờ, cơ bản là không có tác dụng lớn, cho nên nàng vẫn phải dựa vào đao pháp của mình.

Xem ra, dị năng giả ở trong tận thế, cũng sẽ có người mạnh người yếu đấy, dị năng mỗi người nắm giữ, vậy cũng hoàn toàn bất đồng đi. Cũng không biết trong toà thành thị này, có bao nhiêu dị năng giả giống như chính mình...

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa cảm thấy trong mơ hồ, giữa dị năng giả và Zombie biến dị, phảng phất có một ít điểm tương tự.

Nếu như xem dị năng cũng như một loại tiến hóa mà nói..., như vậy dị năng giả bên trong nhân loại, thì tương đương với trong đám Zombie sinh ra Zombie biến dị rồi.

Zombie biến dị có lẽ sẽ vẫn mãi tiếp tục tiến hóa, như vậy dị năng giả cũng có thể tiếp tục tăng lên hay sao? Chỉ sợ chỉ có chính mình tự cảm nhận lấy, mới có thể tìm được câu trả lời đi...

Sau khi ba người Thái Hòa rời đi, Vương Lan Hương mới chợt thở dài hổn hển vài hơi.

Từ trong sự sợ hãi khuất nhục ấy, sau đó cảm giác tỉnh táo lại, nàng thoáng chốc đỏ tròng mắt, đồng thời hai chân mềm nhũn, lập tức té quỵ trên đất.

Câu nói Thái Hòa nói ra lúc sắp đi kia, vẫn đang vang vọng ở trong đầu óc nàng.

"Nhớ, chớ làm chuyện để cho ta mất hứng, không có lần sau."

Thời điểm khi nói câu nói này, ánh mắt lạnh như băng kia của Thái Hòa, để cho trong lòng Vương Lan Hương cảm giác có hơi bỡ ngỡ...

Sau khi xuống lầu, Yuna theo sát ở sau lưng Thái Hòa, đột nhiên nhỏ giọng nói: "Vì cái gì... Ngươi không có giết nàng..."

"Hả?" Thái Hòa sửng sốt một chút.

Yuna lại nói tiếp: "Ta cảm giác được... Ngươi muốn giết..."

Sắc mặt của Thái Hòa lập tức biến đổi. Đúng là hắn đã từng nảy sinh qua suy nghĩ muốn giết Vương Lan Hương, bất quá cân nhắc đến dù sao nàng cũng là em họ của Yuna, đại khái cũng là thân nhân duy nhất của Yuna trên thế giới này rồi, cho nên lập tức từ bỏ loại suy nghĩ này.

Mặc dù nàng mang người tìm đến mình gây sự, nhưng mà từ kết cục đến xem, nàng không chỉ không có mang đến tổn thất gì cho hắn, ngược lại bị giáo huấn tàn nhẫn một trận, một thanh vũ khí cuối cùng cũng bị hắn lấy đi.

Chuyện chân chính để cho Thái Hòa kinh ngạc chính là, Yuna nhìn như mơ mơ màng màng, cũng đang vụng trộm quan sát cẩn thận mọi thứ xung quanh, đã biết suy nghĩ nghiêm túc...

“Nàng là biểu muội ngươi, giữ thể diện mặt mũi của ngươi, ta cũng sẽ không giết nàng.” Thái Hòa cười cười, nói.

“Ta cũng không rõ ràng...” Yuna nhẹ gật đầu , “Nhưng mà nếu như giết... Không biết vì cái gì... Nhưng có thể ta sẽ... Không thoải mái.”

“Đúng vậy a, dù sao giữa các ngươi cũng là có liên hệ huyết thống đấy.”

Khi Thái Hòa chuẩn bị mang theo các nàng rời đi, lại đột nhiên chú ý tới trên cổ của Yuna dường như có thêm một cái gì đó, lập tức hết sức hiếu kỳ giữ nàng lại, thò tay đẩy ra tóc tán loạn trên bộ ngực nàng.

Trong ánh mắt của Yuna thoáng qua một tia giãy dụa: “Không được bóp...”

“Ta không phải muốn bóp vếu ngươi! Chẳng lẽ ta là cái loại người này sao.” Thái Hòa quang minh lẫm liệt trừng mắt liếc nhìn Yuna, sau đó móc ra dây chuyền đeo trên cổ nàng.

Đây là một Đao Ngọc mini tỉ lệ cực tốt, nhìn qua thì khá là lâu lắm rồi. Thái Hòa mặc dù không nhìn ra được loại ngọc, nhưng là có thể cảm giác được khối ngọc này nhất định là cực kỳ trân quý. Trình độ thủ công tinh tế, sờ lên lạnh buốt trơn nhẵn. Trên chuôi đao còn có khắc một chữ triện: Vương.

Trước kia lúc Thái Hòa giúp Yuna lau người, còn không thấy được khối ngọc bội này.

“Món này có từ lúc nào...”

Đúng rồi, lúc từ biệt với Vương Lan Hương, Yuna đi ở cuối cùng. Rõ ràng nhưng Vương Lan Hương cũng đã chớp lấy cơ hội này, giao ngọc bội cho Yuna.

Điều này làm cho Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút, không tự chủ được quay đầu lại nhìn thoáng qua khách sạn sau lưng.

Thái độ của Vương Lan Hương với Yuna, đích thật là hết sức ngoài lạnh trong nóng, chẳng lẽ nàng đặc biệt chạy tới, không chỉ vì đoạt lại thanh đao của nàng, cũng là vì đưa vật này cho Yuna.

Đến tột cùng mục đích là để làm gì tạm thời không nói đến, thủ đoạn của nàng quả thật có hơi quá vụng về, khiến cho người ta phản cảm. Sau lần này, nàng cũng đã đạt được dạy dỗ.

“Vậy cũng là đồ gia truyền của Vương thị đi à nha.” Thái Hòa thở dài, lại nhét ngọc bội vào trở về trong cổ áo Yuna, bất quá đúng lúc này, hắn lại đột nhiên nhảy lên trong lòng một cái, trên mặt lập tức lộ ra vẻ mặt không thể tưởng tượng ra, “Yuna, ngươi đã nhận ra Vương Lan Hương rồi đúng không. Bằng không thì ngươi không khả năng để cho nàng đến gần ngươi, càng không khả năng để cho nàng đeo khối ngọc này ở trên cổ của ngươi!”

Chương 98: Cảm Giác Không Ổn

Yuna trầm mặc một hồi, dường như đang tổ chức ngôn ngữ, Thái Hòa thì đang nóng bỏng mà nhìn nàng.

“Hừm… Biết nàng, là em gái của ta...” Cuối cùng Yuna khẳng định gật gật đầu, vừa chỉ chỉ ngón tay vào đầu của mình, “Nhớ rất nhiều chuyện, rất loạn.”

“Không có sao, không vội, từ từ suy nghĩ, nhất định sẽ nhớ lại toàn bộ đấy, đến lúc đó ngươi lại trở về thành Yuna trước kia rồi.”

Thái Hòa lộ ra một nụ cười thỏa mãn, nhéo gò má của Yuna một cái.

Vậy mà một câu kế tiếp của Yuna, lại làm cho Thái Hòa lập tức ngây dại: “Ta không muốn biến trở về... Yuna lúc trước kia. Ta với Zombie là đồng loại. Cho nên... Không muốn nhớ lại.”

Có thể nghĩ một tầng như vậy, đúng là lý trí của Yuna khôi phục rất nhiều... Thái Hòa nhìn lăm lăm Yuna, trong nội tâm chợt nở nụ cười khổ.

Đúng vậy a, mặc kệ cuối cùng Yuna có thể hoàn toàn khôi phục lý trí hay không, nhưng thân phận Zombie của nàng lại vĩnh viễn sẽ không thay đổi rồi. Thậm chí còn từ đó tiến hóa không ngừng, vô luận là Yuna hay còn là Lê Bống, cũng sẽ cách càng ngày càng xa khái niệm người bình thường này. Cho dù cuối cùng các nàng khôi phục ý thức, cũng sẽ không có xem các nàng như là một nhân loại. Mà góc độ các nàng nhìn vào những nhân loại khác, chính là kẻ giết chóc nhìn con mồi.

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy, có lẽ mình đã sớm biết trước được chuyện này. mặc dù Yuna khôi phục một ít lý trí, nhưng lúc nàng đối mặt người không quen biết, lại có một loại cảm giác thù địch mãnh liệt như trước. Cho dù là nhận ra Vương Lan Hương, thái độ của nàng đối với Vương Lan Hương cũng rất lãnh đạm. Đại khái là bởi vì một ít trong trí nhớ về thân tình bị tỉnh lại, cho nên nàng mới có thể nói ra những lời vừa rồi. Nhưng mà trí nhớ về loại cảm tình này, lại không phải thuộc về tình cảm hiện giờ của Yuna.

Đây là bản năng Zombie của nàng. Mặc dù sách dạy nấu ăn của các nàng cũng đã biến thành chất gel Virus, không có kinh tởm như ăn sống thịt người, nhưng mà với tư cách Zombie, các nàng sẽ tuyệt đối không có khả năng thân thiện đối với người sống sót.

Bề ngoài vẫn là cô bé Yuna lúc trước, nhưng mà ở trong nội tâm nàng, lại hoàn toàn thay đổi...

Như vậy Lê Bống, cũng chắc hẳn là giống như này đi...

Thấy Thái Hòa yên lặng không nói, dường như Yuna cũng thông qua liên lạc tinh thần, cảm nhận được vẻ rối loạn này trong lòng Thái Hòa.

Đột nhiên nàng vươn tay ra, khẽ véo nhẹ một cái ở trên mặt của Thái Hòa: “Ngươi không phải là đồng loại... Nhưng mà... Không giống với những zombies khác.”

Trong lòng Thái Hòa lập tức đã tuôn ra một cỗ ấm áp.

Từ khi liên lạc tinh thần càng sâu hơn, hắn có thể đủ cảm giác được ở trong suy nghĩ của Yuna và Lê Bống, càng thân cận hơn đối với mình.

Đúng là, chỉ cần các nàng để mình vào trong mắt, không giống với những người khác, chẳng phải như vậy là đủ rồi hay sao?

Thái Hòa cười một cái tự giễu, ngay sau đó lộ ra một nụ cười quỷ dị: “Nhớ nha, chỉ có ta mới có thể bóp mặt của ngươi, nhưng ngươi không thể bóp ta. Thời điểm sau này muốn biểu hiện tình cảm với ta... Vậy thì hôn đi.”

Yuna vừa mới lộ ra một chút sắc mặt mê mang, trên miệng cũng đã bị Thái Hòa hôn nhẹ xuống một cái.

“Nhớ kỹ chưa?”

“Ừm.”

“Làm thử một lần ta xem một chút, cái này là ta chỉ đạo ngươi, biết không.”

“... Ừ, tạm được, một lần nữa... Xâm nhập một chút, thè lưỡi ra... Ừ...”

Vì không nặng bên này nhẹ bên kia, sau khi cùng Yuna tiến hành rồi một trận hôn kịch liệt, Thái Hòa cũng hôn thật mạnh một cái lên Lê Bống.

Vậy mà chuyện để cho hắn không nghĩ tới chính là, sau khi hắn buông ra Lê Bống, hắn đột nhiên cảm giác phảng phất huyết dịch mình lại sôi trào lên, tiếng tim đập chợt tăng mạnh lên.

“Thình thịch! Thình thịch! Thình thịch!”

Tiếng tim đập vang ở bên tai như là tiếng trống trận vậy, huyết dịch trong toàn thân thể vận chuyển nhanh hơn, một cỗ nhiệt khí nhảy lên từ bụng, trong nháy mắt vận chuyển khắp toàn thân.

Vẻ mặt của Thái Hòa lập tức biến đổi lớn, cảm giác này, khi lần thứ nhất hắn hôn môi Lê Bống cũng đã từng xuất hiện !

Chỉ có điều sau đó cũng không bị biến dị, Thái Hòa cũng xem

loại cảm giác này chỉ là một chút tác dụng tâm lý, nhưng mà lúc này xuất hiện lần nữa, lại hoàn toàn có thể chứng minh, bất kể là trước kia hay còn là hiện giờ, loại cảm giác này đều là thật!

Rất rõ ràng, loại cảm giác này cũng không phải khúc nhạc dạo biến dị.

Nhưng mà vì cái gì sau khi uống vào nước bọt của các nàng cam, mình sẽ xuất hiện loại phản ứng này vậy?

Chẳng lẽ trừ huyết dịch, chất lỏng khác trên người các nàng, cũng đều chứa Virus hay sao? Nhưng nếu như là Virus mà nói..., vì sao mình không có biến dị đâu này? Nhưng tiếc những suy đoán này, cũng không có cách nào đạt được nghiệm chứng...

Lần trước cảm giác khác thường giằng co hơn 20 phút, lần này duy trì thời gian lại ngắn hơn rất nhiều. Đại khái chỉ trôi qua hai ba phút, Thái Hòa cũng đã khôi phục bình thường.

Mà cho đến lúc này , Thái Hòa mới đột nhiên phát hiện một chuyện để cho hắn cực kỳ khiếp sợ!

Chương 99: Tìm Trụ Sở Mới

Sau khi cảm giác say rượu hết sức lực thối lui, đầu óc của hắn lại tỉnh táo trước nay chưa từng có, thậm chí thể lực tiêu hao cũng giống như được phục hồi toàn bộ về trên người mình!

Chất lỏng cô bé Zombie sản xuất ra, dường như không chỉ không độc, ngược lại có rất nhiều tác dụng kỳ diệu nha! Chỉ xem qua tác dụng, đại khái có hơi tương tự so với thuốc kích thích.

Đại khái giống như một loại độc tố trong nọc ong và rắn độc, căn cứ phương pháp sử dụng bất đồng, nồng độ bất đồng, đối với cơ thể người không chỉ vô hại, ngược lại còn hữu ích! Virus Zombie lúc đầu đáng sợ, nhưng sau khi qua "Tinh lọc" trong cơ thể của các nàng, hòa quyện vào trong chất lỏng, lại trở thành thuốc kích thích có thể sử dụng!

Ánh mắt của Thái Hòa lập tức phát sáng lên, ánh mắt nhìn về phía Yuna và Lê Bống, cũng lập tức trở nên nóng bỏng lên.

Quả nhiên không hổ là cô bé Zombie nhà ta, toàn thân từ trên xuống dưới đều là bảo vật nha... Nước miếng của cô bé là thứ tốt, cũng không biết nước miếng từ trong cái miếng dưới của các nàng sản xuất ra có phải cũng là thứ tốt hay không...

Vương Lan Hương bị ném ở trong khách sạn, chắc hẳn sau khi nàng lấy lại tinh thần, đương nhiên sẽ rời đi. Còn nàng có thể tìm được Trung Dũng hay không, vậy thì xem vận may của hai bọn hắn.

Mà về phần xử lý Mai Hồng Vũ, thì để cho Thái Hòa hơi do dự một chút.

Đối với Mai Hồng Vũ hơi có chút chút mưu kế, lại tính cách tàn nhẫn ẩn nhẫn, trong nội tâm Thái Hòa cũng chẳng có bao nhiêu hảo cảm.

Vốn cho là hắn tới doanh địa người sống sót rồi ít nhất sẽ tạm thời an phận thủ thường, lại không nghĩ tới nhanh như vậy lại leo lên cái gốc cây "Đại thụ" Vương Lan Hương. Nếu như hắn ở doanh địa, đoán chừng Nguyễn Đen Vâu cũng sẽ không có cơ hội gì nở mặt nở mày, nói không chừng sẽ còn bởi vì hai người là bạn học, mà bị hắn lợi dụng đến chết.

Hơn nữa về chuyện của mình, hắn biết được nhiều lắm. Chỉ cần từ trong biểu hiện của Vương Lan Hương có thể thấy được, Mai Hồng Vũ cũng không có nói ra chuyện Yuna biến thành Zombie, nhưng cũng khó bảo vệ sau này hắn sẽ không mang đến cho mình phiền toái gì nữa.

"Coi như là làm chuyện tốt đi." Ở trong lòng Thái Hòa âm thầm nghĩ tới, hai mắt có hơi nhắm lại. Chờ khi hắn mở mắt ra lần nữa, liên lạc tinh thần giữa hắn và con rối zombie kia, đã ngăn ra triệt để.

Một con Zombie thoát khỏi khống chế, một người sống sờ sờ còn chưa có tỉnh hồn lại, sau đó sẽ xảy ra chuyện gì, cơ bản cũng không cần phải suy nghĩ...

Đại khái là đã bị loại khí tức cuồng bạo đó ảnh hưởng, lần đầu tiên Thái Hòa giết người lúc cũng không có cảm thấy kinh hoảng cỡ nào. Bất quá việc này cũng không có nghĩa là hắn sẽ từ nay về sau biến thành một kẻ cuồng sát. Cho nên khi ngăn ra cách liên lạc với Zombie, Thái Hòa vẫn là thoáng chần chừ một chút.

Bất quá một chút do dự này trong nháy mắt khi hắn nhắm mắt lại, đã bị hắn cố gắng quên hết đi.

Trong mạt thế, nếu như không đủ lòng dạ ác độc, cũng sẽ bị

người khác xem trở thành quả hồng mềm...

Một chuyến đi dài dè dặt mà thẳng bước, trên đường đánh chết không ít Zombie, mới cuốic ùng quẹo vào trong một khu chung cư. Nơi này là một chỗ điểm dừng chân Thái Hòa tuyển chọn rồi.

Mục tiêu của hắn đến lúc đầu là đại học, Sài Thành nhưng mà bị một đoàn người Vương Lan Hương làm chậm trễ thời gian, hôm nay muốn chạy tới đại học Sài Thành là chuyện không thể nào. Cũng may khoảng cách nơi này tới đại học Sài Thành cũng coi như rất gần.

Xu quanh khu căn chung cư một mảnh công trường vứt đi, tất cả sân bị mở ra trở thành bãi đỗ xe, hoàn cảnh chung quanh lộ ra vẻ rất là âm trầm. Bất quá cũng may chung quanh cũng không nhiều Zombie, hơn nữa Thái Hòa không có ý muốn dọn dẹp sạch sẽ bọn chúng hoàn toàn, ngược lại là mượn xe hơi yểm hộ ẩn trốn hành tung của đoàn người mình, lén lút chui vào trong căn chung cư.

Bên trong chung cư cao tầng này Zombie không nhiều lắm, hơn nữa đại đa số cửa phòng cũng mở rộng ra, bên trong ngoại trừ một ít đồ dùng vỡ vụn trong nhà ra, cơ bản đều là chăn đệm nằm dưới đất. Xem ra lúc xây dựng công trường, bị đã coi như là ký túc xá công nhân kia. Còn bên trong chung cư vốn có cư dân, đại khái sớm đã dời đi rồi.

Dựa vào cảm ứng nhạy cảm của Lê Bống và Yuna đối với Zombie, cùng với lực sát thương mạnh mẽ, rất nhanh sẽ dọn dẹp sạch sẽ Zombie bên trong lầu, hơn nữa tập trung thi thể đến trong một gian phòng, sau đó đóng chặt cả cửa cái và cửa sổ lại rồi. Bởi như vậy, mùi máu tươi cũng không dễ dàng đưa tới Zombie. Thái Hòa thậm chí còn ý định trong chốc lát đi tìm một ít đồ đạc như vôi vữa gì đó, sau đó rắc trong phòng rồi đóng chặt hoàn toàn.

Chương 100: Dọn Dẹp Zombies

Ở trong mắt hắn xem ra, nơi này thật là thích hợp ẩn nấp đấy. Ngoài trăm thước chính là một con đường lớn, chung quanh đều là khu vực Zombie dày đặc, hết lần này tới lần khác nơi này đang tiến hành xây dựng, tương đối mà nói coi như là một mảnh "đất lành".

Lúc Lê Bống và Yuna dọn dẹp Zombie, Thái Hòa thì tại nghiêm túc tìm kiếm ra gian phòng thích hợp, để cung cấp ba người đặt chân.

May mắn là, ở trong chung cư cao tầng này trong một gian phòng ở lầu ba, Thái Hòa lại phát hiện mấy thùng nước lọc, thậm chí còn có bình gas và nồi chén, khó là đều không có bắn lên máu tươi, chỉ là có hơi bụi bặm thôi.

Không chỉ như thế, hắn vẫn còn tìm được ở trong phòng đã nửa thùng mì ăn liền, cùng với mấy ly trà sữa đóng gói.

Quả nhiên đồ đạc trong công trường thật tốt... Thái Hòa hưng phấn mà thanh sửa giường chiếu gọn gàng lại một chút, sau đó tiện tay bắt đầu chuẩn bị nấu một chầu mì ăn liền nóng hổi tới ăn. Nơi này là chỗ vắng vẻ, không giống với nơi nhân khẩu dày đặc dễ dàng khiến chú ý của Zombie như vậy, chỉ cần hơi chú ý một chút, vậy thì cũng không có vấn đề. Hơn nữa bây giờ sắc trời còn hơi sớm, ánh lửa cũng sẽ không trêu chọc tới Zombie.

Lâu ngày gặm nhấm lương khô, Thái Hòa đã sớm muốn ói rồi, khó có thể ăn xong một bữa nóng, trong lòng của hắn có thể nói là tương đối cao hứng. Nhưng tiếc Lê Bống và Yuna đều là Zombie, không có hứng thú đối với thức ăn thông thường, nếu không cũng

có thể làm cho các nàng có lộc ăn một trận...

“Thơm quá nha...”

Trước và sau khi mạt thế, Thái Hòa cũng ăn không ít ăn mì liền, bất quá lúc sau khi mạt thế, hắn gần như đều là gặm khô đấy.

Hương vị thức ăn hương nồng như thế, hắn cũng đã thật lâu không có ngửi thấy qua...

Loại lương thực này ở trước khi mạt thế là loại thức ăn điển hình của trai nhà nghèo, nhưng bây giờ Thái Hòa miệng ăn liên tục, nước miếng cũng sắp chảy xuống. Mà ngay cả Yuna và Lê Bống cũng bị mùi vị hấp dẫn này, nhìn thêm mấy lần.

Mì gói vừa mới hơi nở ra, Thái Hòa lập tức không kịp chờ đợi dùng chiếc đũa nâng lên mì ăn liền trong nồi, sau đó hết sức hưởng thụ thổi ngụm khí lạnh, “Húp rồn rột” một tiếng húp vào miệng.

“Ai chà... Thoải mái!”

Ăn được một chén mì ăn liền nóng hổi như vậy trong mạt thế, đối với tất cả người sống sót mà nói đoán chừng đều là một chuyện cực kỳ xa xỉ.

Ngẫm lại thật đúng là có ý trào phúng, trước mạt thế những thứ phải suy tính quá nhiều, mặc dù sinh hoạt ở trong hoàn cảnh an toàn, nhưng cực ít đạt được cảm giác thỏa mãn. Ngược lại là tới khi mạt thế, nguy cơ khắp nơi, bất kỳ lúc nào cũng có khả năng chết, lại chỉ cần bởi vì một chén mì ăn liền mà đã hưng phấn không thôi rồi.

Sống sót, đây là chuyện tất cả người sống sót phải suy tính duy nhất. Mà đối với Thái Hòa mà nói, chuyện so với sống sót càng quan trọng hơn, chính là để cho Lê Bống khôi phục lý trí, để cho Yuna cũng từ từ khôi phục bình thường.

Sau khi ăn mì xong, thu thập đơn giản nồi chén một chút, Thái Hòa lập tức ngồi xuống bên người Lê Bống.

Mặc dù bôn ba một ngày, nhưng mà bất kể là Lê Bống hay còn là Yuna, đều không có lộ ra bất luận một chút thần thái mệt nhọc gì. Chuyện này cũng không khó hiểu, ở thời điểm khi Zombie không chiến đấu, thể lực của bọn nó tiêu hao thật là ít đấy, mà mặc dù Lê Bống và Yuna trên đường đi không ít ra tay, bất quá đa số thời điểm đều là do Thái Hòa sử dụng năng lực điều khiển Zombie trước khống chế được đối phương, sau đó để cho các nàng đánh chết, đương nhiên là tiêu hao không quá lớn.

Ngày hôm nay ra, biểu hiện thực chiến của Yuna để cho Thái Hòa kinh ngạc. Lúc đầu Hắn chỉ có thể bảo trì thần liên lạc tinh thần giữa Yuna, nhưng cũng không có thể điều khiển hành vi của nàng, độ đồng nhất để cho Thái Hòa cảm thấy có hơi phiền phức. Nhưng mà chuyện không nghĩ tới chính là, đại khái là bởi vì khôi phục một phần lý trí, cho nên Yuna ở trong chiến đấu, lại rất biết phối hợp.

Tăng thêm lúc trước đao pháp của nàng cũng rất tốt, thậm chí cho tới tình trạng hoàn toàn hóa thành bản năng, sau khi có được một phần lý trí, lực chiến đấu của nàng lập tức đã nhận được tăng lên rất nhiều, ưu thế trên đao pháp cũng chầm chậm thể hiện ra rồi.

Hơn nữa bởi vì hai người tồn tại liên lạc tinh thần, cho nên phối hợp lại rất là ăn ý, thậm chí không kém bao nhiêu so với phối hợp giữa hắn và Lê Bống. Vậy cũng là niềm vui ngoài ý muốn rồi.

Bất quá nhìn bộ dạng Yuna sử dụng trường đao, Thái Hòa cũng có hơi không nỡ lòng nào để cho Lê Bống tiếp tục dùng tay. Mặc dù tốc độ công kích của nàng rất nhanh, mười ngón lại vô cùng có lực, nhưng ở trong nội tâm của Thái Hòa, chung quy lại là cảm thấy đôi tay nhìn như từng búp măng non kia lại dùng để làm chuyện bạo lực máu tanh như vậy, không khỏi có hơi quá không

mỹ quan rồi...

Chương 101: Khép Đôi Mi Chung Một Giường

Lúc đầu ngược lại là hắn muốn đưa dao găm trên người mình cho Lê Bống sử dụng, bất quá con dao găm này thật sự là hơi ngắn một chút, lực sát thương có hạn, cũng chỉ có bình thường dùng tốt, trong chiến đấu lại có vẻ hơi gân gà. Nhưng mà vũ khí thông thường rồi lại không xứng với Lê Bống, không chỉ sẽ không mang đến cho nàng trợ giúp gì, ngược lại sẽ kéo thấp lực công kích của nàng.

Mà Vương Lan Hương xuất hiện, lại giúp hắn giải quyết vấn đề này. Cô nàng này thật đúng là đưa than sưởi ấm trong ngày tuyết rơi...

Nghĩ tới đây, Thái Hòa không được nhịn cười cười, thò tay móc ra loan đao từ sau hông. Thanh loan đao này xem ra cũng rất thích hợp con gái sử dụng, chuôi đao không dài, còn có sống đao nhỏ hẹp, thân đao hiện lên hình loan nguyệt, sức nặng chỉnh thể rất nhẹ, nhưng chỉ nhìn bằng mắt thường, cũng có thể cảm nhận được sự sắc bén của nó. Mặc dù so sánh với đao ngắn trong tay hắn kém một cấp bậc, nhưng mà dùng để chém Zombie vẫn hoàn toàn đủ rồi.

Mặc dù cô bé Vương Lan Hương này kiêu kỳ mạnh mẽ, nhưng mà xem xét cách nàng chế tạo dụng cụ cắt gọt, thật sự nàng có tư cách để kiêu ngạo. Tuổi còn trẻ có thể nắm giữ kỹ thuật chế tạo tốt như vậy, đoán chừng trong nhà hắn là vô cùng được coi trọng à. Hơn nữa còn có đao pháp bén nhọn như vậy, sao có thể để vào trong mắt loại người bình thường này như hắn.

Bất quá trải qua lần dạy dỗ này, chắc hẳn nàng sẽ không chỉ để Thái Hòa vào trong mắt, sẽ càng khắc ghi vững vàng ở trong lòng.

Giao Loan đao vào trong tay Lê Bống, sau đó lại từ Thái Hòa thao hươ múa vài cái, quả nhiên cảm giác hết sức thuận tay. Cuối cùng lần này không cần Lê Bống tự mình ra tay rồi, dù sao mười ngón dù có sức thế nào, khẳng định cũng còn kém hơn so với dụng cụ cắt gọt đấy.

Trong khoảng thời gian trước khi trời tối Thái Hòa cũng không có nhàn rỗi, hắn đến trong công trường tìm tòi cẩn thận từng li từng tí trong chốc lát, tìm ra một ít vôi trắng, sau đó xúc toàn bộ tới rồi ném vào trong căn phòng chứa thi thể. Như vậy còn chưa xong, hắn lại chạy đi tìm một cây chắn cửa, chống lại cánh cửa của căn phòng này lại. Như vậy xem ra sẽ hữu hiệu hơn so với khóa lại nhiều.

Sau khi Thái Hòa xử lý xong những chuyện này, sắc trời cũng đã tối xuống, trong thành thị biến thành thiên hạ của Zombie lần nữa, đoán chừng tất cả người sống sót cũng đã về tới nơi ẩn thân.

Trong phòng, Thái Hòa đã điều khiển Lê Bống móc lại hai cái giường lò xo xem như hoàn chỉnh, sau đó ghép lại với nhau, lại lật lại mặt giường trải sợi bông gòn ở bên trên.

“Đêm nay chúng ta cũng chỉ có thể khép đôi mi chung một giường, thức giấc chung một giờ rồi!”

Sắc trời mới vừa tảng sáng, Thái Hòa cũng đã tỉnh.

Việc cần phải làm hôm nay của hắn có rất nhiều, ví như săn Zombie biến dị, bổ sung chất gel Virus đã tiêu hao hầu như không còn, cùng với... Bổ sung thức ăn dự trữ!

Thức ăn đã sưu tập được lúc trước kia không có còn dư lại bao

nhiêu, mà ngày hôm qua mặc dù thu hoạch được nửa thùng mì ăn liền, nhưng đối với Thái Hòa mà nói, thì vẫn còn chưa đủ.

Chiến đấu càng nhiều, cùng với đi lại thời gian dài, còn có tinh thần lực tiêu hao không ngừng, để cho sức ăn của Thái Hòa trở nên càng ngày càng kinh người rồi.

Đương nhiên tạo thành loại tình huống này, có một phần nguyên nhân rất lớn là bởi vì khó có thể sưu tập được thức ăn, rất nhiều thứ đều không có dinh dưỡng gì, ăn nhiều hơn nữa cũng không có cách này bổ sung tiêu hao thể năng.

Chỉ là ăn no, là còn thiếu rất nhiều đấy.

Trước khi đi ra ngoài, gần đây Thái Hòa đã quen trước hết chuẩn bị xong đầy đủ, bởi vậy sau khi rời giường, hắn cũng lập tức bắt đầu sửa sang lại ba lô của rồi.

Thái Hòa cũng tương đối hài lòng với căn chung cư cao tầng này, với tư cách là nơi nương náo mà nói thì vô cùng phù hợp. Bởi vậy trong thời gian ngắn, hắn cũng không hề có ý định rời khỏi nơi này.

Mặc dù trên thực tế mục đích của hắn là đại học Sài Thành, nhưng mà khoảng cách nơi này tới đại học Sài Thành đã rất gần. Hôm qua tới trên đường nơi này, Thái Hòa cũng đã phát hiện, hành động ở khu náo nhiệt như vậy, độ khó thật sự rất lớn.

Địa hình phức tạp, các tòa nhà cao tầng nằm san sát lẫn nhau, số lượng Zombie kinh người, những yếu tố này xen lẫn lại với nhau, làm cho mảnh khu vực này trở nên cực kỳ nguy hiểm.

So với đâm đầu vào đại học Sài Thành tình huống không rõ, Thái Hòa càng muốn trước hết lấy nơi này làm cứ điểm, sau đó thăm dò rõ ràng tình huống xung quanh, lại tính toán sau.

Người ta nói làm như vậy là thăm dò địa hình rồi, chỉ có điều

lượng công việc tương đối khổng lồ. Đương nhiên trong quá trình thăm dò địa hình, cũng có thể tiến hành sưu tập vật liệu, vận may tốt, nói không chừng còn có thể phát hiện một vài khu vực có khả năng tồn tại Zombie biến dị.

Chương 102: Dị Năng Tiến Triển

Cân nhắc đến số lượng Zombie ở chung quanh đây đoán chừng so với xung quanh trung học Sài Thành còn muốn nhiều hơn gấp đôi, cho nên Thái Hòa muốn trước tiên giấu lại ở trong phòng một ít đồ đạc không cần thiết mang theo người, do đó giảm bớt sức nặng mang vác theo người.

Nơi này hơi vắng vẻ, bãi đỗ xe và trên mặt đất cũng đều có Zombie đang lắc lư, mặc dù có người sống sót chạy đến bên này, đoán chừng cũng sẽ không nghĩ tới căn chung cư cao tầng này lại có người đang cư ngụ, cho nên giấu vài thứ ở nơi này vẫn tương đối an toàn.

Một thanh đao ngắn, một con dao găm, đều bị Thái Hòa treo ở bên hông, cuối cùng mấy khối sôcôla cũng bị hắn nhét vào túi áo trên, để bất kỳ lúc nào có thể bổ sung thể lực. Cuối cùng hắn lại lật đi ra một cái bình nước quân dụng, đổ tràn đầy một bình nước khoáng. Mà những đồ đạc còn lại đều bị hắn đổ ra khỏi ba lô, tất cả đồ lặt vặt và những gói mì ăn liền kia đều cùng nhau bị chất vào trong rương.

Sau một lúc, hắn mang theo balô trống rỗng ra đi cửa, mặc dù nhiệm vụ nặng nề, nhưng mà Thái Hòa vẫn không tự chủ được cảm thấy nhẹ nhõm hơn vài phần.

Cẩn thận để đạt được mục đích, trước lúc mang theo Yuna và Lê Bống đi ra ngoài, Thái Hòa cố ý giấu mọi độ đạt trong phòng tới dưới đáy giường, lại làm tán loạn giường chiếu, ngụy trang thành dáng vẻ không người ở, lại mở rộng ra cửa phòng rất lớn, lúc này

mới yên lòng đi ra cửa.

Với tư cách khu vực phồn hoa bên trong nội thành, mặc dù nơi này còn không phải cái đường phố chính gì, nhưng mà số lượng Zombie cũng đã làm cho người ta tức lộn ruột rồi, trình độ bị phá hủy của cửa hàng chung quanh bị cũng gia tăng thật lớn. Chỉ là những chiếc xe bỏ hoang trên đường, cùng với một ít dấu vết lưu lại sau khi nổ tung, cũng đã để cho người ta cảm thấy kinh hồn táng đảm, chớ nói chi là máu tương đầy đất sau đó ngưng kết lại, đơn giản giống như là trải lên mặt đất một tấm thảm màu huyết sắc.

Vừa đi đến trên đường, sắc mặt của Thái Hòa lập tức trở nên nặng nề hơn, mặc dù có hai nữ Zombie biến dị Lê Bống và Yuna đi bên cạnh, nhưng mà muốn tiến hành sưu tập và săn thú ở khu vực nguy hiểm như thế, áp lực vẫn rất lớn .

Chỉ cần hơi phát ra một chút tiếng động, đoán chừng sẽ đưa tới rất nhiều Zombie, thủ đoạn giống như lúc trước dù máy phát nhạc để thu hút gom lại zombie, ở nơi này thì lại hoàn toàn không thể thực hiện được. Không gian nơi này không chỉ không đủ lớn có thể chứa được rất nhiều Zombie bị thu hút tới, hơn nữa còn có một loại đặc điểm địa thế vô cùng trí mạng, đó chính là đường xá chi chít, có rất nhiều hẻm nhỏ khắp bốn phía.

Âm nhạc vừa vang lên, Zombie khắp bốn phương tám hướng chen chúc tới, coi như mình dựa vào năng lực điều khiển con rối zombie, có thể cam đoan không bị chôn sống ở trong con sóng Zombie, nhưng mà khẳng định sẽ bị vây chết ở nơi này. Loại chuyện tự chui đầu vào rọ này, Thái Hòa cũng sẽ không làm.

Biện pháp an toàn nhất cũng là ngu nhất, chính là đánh giết tới từng chút, còn không được khiến cho Zombie ở xa xa chú ý.

Mặc dù năm giác quan của những con Zombie này đều rất tốt, nhưng mà không phải là không có nhược điểm. Thời điểm khi

chưa phát hiện con mồi, cơ bản là bọn nó đều ở đây lắc lư chậm rãi, khu vực di động rất nhỏ. Mặc dù Zombie trên đường rất nhiều, nhưng mà không phải bị nhét chung một khu đầy rậm rạp chằng chịt Zombie. Chỉ cần lợi dụng khe hở giữa bọn họ, có thể làm được chuyện này.

Loại chuyện này người bình thường rất khó làm được, nhưng mà Thái Hòa có năng lực điều khiển con rối zombie, áp dụng cũng không phải khó khăn như vậy.

Hắn vốn là ở dưới sự che chở của Yuna, lén lút chui được vào một chiếc xe ôtô bị vứt đi, sau đó thao túng Lê Bống đến gần sau lưng một đám Zombies.

Vì để tránh cho máu tươi đưa tới Zombie nơi xa, Thái Hòa cũng không có để cho Lê Bống sử dụng loan đao, mà là dùng phương thức bạo lực hơn: Bẻ gãy cổ.

Lấy lực lượng của Lê Bống, nàng gần như là ở trong nháy mắt khi hai tay ôm lấy đầu của đối phương, lập tức truyền đến một tiếng vang nhỏ "Răng rắc", ngay sau đó lập tức đặt chậm rãi cỗ thi thể Zombie kia lên trên đất. Bất quá thanh âm tiếp xúc đã nhẹ như thế, cũng lập tức dẫn tới mấy con Zombie còn lại quay đầu nhìn sang. Bất quá Zombie bình thường dưới tình huống khi không có nổi giận, chắc là sẽ không công kích đồng loại đấy, cho nên bọn nó cũng chỉ là quay đầu liếc nhìn một cái, sau đó không có công kích Lê Bống gần trong gang tấc.

Mà lúc này Thái Hòa vươn đầu ra sau chiếc xe, ở trong nháy mắt khi Zombie phát hiện hắn, lại lập tức sử dụng năng lực điều khiển Zombie. Bất quá Thái Hòa đã trong lúc này chú ý tới, sau khi trải qua tiến hóa, năng lực điều khiển Zombie của hắn dường như cũng có một chút thay đổi. Trước kia hắn nhất định phải ở dưới tình huống bốn mắt nhìn nhau mới có thể khống chế được con rối zombie, nhưng mà lúc này hắn chăm chú hết sức, có hai con Zombie quay đầu hơi chậm, cơ bản là không có nhìn thẳng vào

mắt hắn, lại cũng bị hắn khống chế được.

Chương 103: Chẳng Lẽ Tương Lai Sẽ Trở Thành Quái Nhân Vòi Bạch Tuộc

Bất quá lúc này không phải lúc nghĩ đến những chuyện này, khi hắn thi triển ra năng lực điều khiển Zombie, sợi tơ vô hình lập tức khống chế được vững vàng đủ loại Zombie, khi đồng thời điều khiển thành công mấy con Zombie này, khóe miệng của Thái Hòa cũng lộ ra một tia cười gằn.

Những con rối zombie này, sau khi bị điều khiển, sẽ lập tức chém giết lẫn nhau, hơn nữa ở Thái Hòa cố gắng dưới sự khống chế, bọn nó cũng bị chết rất sạch sẽ.

Dựa vào loại phương pháp tác chiến cẩn thận này, rất nhanh Thái Hòa phá vòng vây tới cửa một căn siêu thị.

Kích thước của siêu thị này rất nhỏ, vật liệu lưu lại cũng không ít. Chuyện này cũng không khó hiểu, dù sao không phải tất cả mọi người sống sót đều có năng lực tới chỗ như thế sưu tầm thức ăn.

Sau khi để lại Yuna ở cửa đề phòng, Thái Hòa lại cùng với Lê Bống, nhanh chóng lục lọi ở bên trong siêu thị.

Theo bên trong túi đeo lưng rất nhanh bị nhét vào một đống lớn nhiều loại thức ăn, tâm tình của Thái Hòa cũng hơi trở nên nhẹ nhõm hơn một ít.

Ở trong mạt thế, quả nhiên là có thể nhấc lên bao nhiêu mạo hiểm, thì sẽ có bấy nhiêu thu hoạch.

Dựa vào loại phương pháp phải giành thắng lợi trong yên lặng này, Thái Hòa lại quét sạch liên tục hai căn Siêu Thị nhỏ, thu hoạch rất phong phú .

Trong quá trình này, hắn cố ý nghiệm chứng năng lực điều khiển Zombie của mình một chút, phát hiện quả nhiên có tăng trưởng lên một ít.

Lúc dĩ vãng nhìn hắn không thấy những sợi tơ vô hình kia, nhất định phải thông qua ánh mắt trao đổi với con rối zombie, mới có thể chứng kiến đoàn ánh sáng tinh thần của bọn nó.

Nhưng bây giờ sợi tơ vô hình đã càng ngày càng rõ ràng trong mắt hắn, thậm chí cho mức độ hiện hữu y như là thật, hạn chế lúc hắn điều khiển con rối zombie cũng lập tức giảm mạnh rồi.

Muốn thành lập liên lạc với con rối zombie, chỉ cần quấn sợi tơ vô hình lên đoàn ánh sáng tinh thần trống rỗng của Zombie kia, nhưng mà muốn điều khiển đối phương, lại cần đâm sâu sợi tơ vào trong đoàn ánh sáng đó.

Ví dụ như muốn liên lạc giữa hắn và Yuna, cũng chỉ cần bảo trì dùng sợi tơ quấn quanh đoàn ánh sáng tinh thần cửa nó một mức độ nhất định, mà liên lạc với Lê Bống, lại hoàn toàn như là dung hợp lại với đoàn ánh sáng tinh thần của nàng vậy, đương nhiên là điều khiển thuận buồm xuôi gió.

Mà Thái Hòa đã đặt tên cho loại sợi tơ này rất thích hợp: vòi tinh thần, gọi tắt là cái vòi.

Nhìn lấy chính mình làm trung tâm tản ra vô số cái vòi, liên kết với Yuna và Lê Bống lại cùng với hắn thật chặt chẽ, khóe miệng của Thái Hòa không khỏi nhếch lên một nụ cười tà.

Nếu như những cái vòi này thật có thể hóa thành thực chất mà nói... Không đợi tiếp tục nghĩ sâu tính kỹ hơn, Thái Hòa lại lập tức

có cười xòa một cái tự giễu: “Tinh thần lực mà thôi, cho dù có thể thực chất hóa... Như vậy chẳng lẽ ta trở thành quái nhân bạch tuộc.”

Một phương diện khác, hắn cũng phát hiện trong quá trình chiến đấu, một tình huống rất quan trọng.

Đều là con rối zombie, giữa Lê Bống và Yuna ngược lại là chung sống hết sức hòa hợp, không hề có tính công kích giống như khi các nàng đối mặt đồng loại khác vậy.

Chỉ có điều giữa hai nàng cũng không phối hợp với nhau, nhất là khi Thái Hòa giảm bớt khống chế đối với Lê Bống, để cho nàng dựa vào bản năng để chiến đấu, khuyết điểm này cũng sẽ biểu hiện ra càng rõ ràng hơn. Người nào người nấy tự mình hành động, lại thêm các nàng thân là Zombie biến dị, gần như đều công kích một hướng khác nhau, ở loại khu vực đông đảo Zombie này, rất dễ dàng mang đến một chút phiền toái.

Nhưng mà nếu như lấy Thái Hòa làm chủ, hai nàng phụ trợ, loại vấn đề này lại có thể giải quyết. Bất luận là Lê Bống hay còn là Yuna, cũng sẽ phối hợp bước tiến của Thái Hòa trong lúc công kích, điều này làm cho hiệu suất chiến đấu lập tức tăng lên thật lớn.

“Xem ra thiếu ta vẫn còn không được nha...”

Mà hai nữ Zombie biến dị này đều chỉ phối hợp với Thái Hòa, chuyện này đối với sức chiến đấu của bản thân Thái Hòa cũng gây nên khảo nghiệm không nhỏ. Cũng may sau khi hắn trải qua tăng cường thân thể, mặc dù lực lượng không thấy tăng lên, nhưng mà tốc độ lại nhanh không ít, không chỉ có thể công kích đuổi theo tốc độ của Lê Bống, còn có thể dẫn đường Yuna càng tiến công nhanh chóng hơn.

Có thể nói là một người hai zombies phối hợp ăn ý, lại thêm

phương thức càng quét cẩn thận từng li từng tí, trên đường đi lại không một người bị thương, ngược lại làm thịt xong rất nhiều Zombie.

Thấy thức ăn đã sưu tầm cũng đã được một số lượng nhất định, hơn nữa từ lúc đi ra ngoài đến từ bây giờ, cũng gần như qua thời gian hai đến ba giờ rồi, Thái Hòa lập tức chuyển dời mục tiêu đến việc săn Zombie.

Không ngừng mà sử dụng năng lực điều khiển con rối zombie, còn phải nhất định bảo trì liên lạc tinh thần với hai nữ Zombie, cho dù cái vòi tinh thần của Thái Hòa mạnh mẽ trở lại, lúc này cũng không thể không mềm ra rồi.

Chương 104: Săn Zombie Trong Diamond Plaza

So với tăng lên thân thể, quả nhiên vẫn là cái vòi... Không phải, phải nói là tăng lên tinh thần lực quan trọng hơn một chút nha!

Quả nhiên là chất gel Virus là thứ đang có nhu cầu bức thiết nhất, hơn nữa số lượng càng nhiều càng tốt!

Bất quá Zombie bình thường đi khắp nơi đầy đường, nhưng Zombie biến dị cũng không phải dễ tìm như vậy. Bởi vậy trong quá trình tiến vào khu vực đông đảo zombie thăm dò, Thái Hòa đã quan sát ở khắp bốn phía.

“Diamond Plaza...”

Cách thật xa, Thái Hòa đã nhìn thấy một khu thương mại cỡ lớn, hắn đối với khu thương mại Diamond Plaza này ngược lại là rất có ấn tượng, biết đây là một khu thương mại lớn nhất xung quanh đây rồi, trước khi mạt thế lưu lượng người qua lại mỗi ngày rất là kinh người.

Một nơi như vậy, bên trong nhất định sẽ có Zombie biến dị!

Bất quá sau khi đến khu thương mại, Thái Hòa cũng không có gấp rút đi vào, mà là trốn ở một góc chậm rãi điều hòa hơi thở một lát, thuận tiện quan sát tình hình trong Siêu thị một chút.

Một khu thương mại cỡ lớn ở trong khu náo nhiệt, số lượng Zombie ở bên trong đơn giản rất hiếm có làm cho người khó có thể tưởng tượng. Dõi mắt nhìn tới, trong một cái Siêu thị to như vậy,

gần như khắp nơi đều có Zombie!

Nhưng so sánh với số lượng Zombie khổng lồ, loại khu thương mại này lại có cửa ra vào nhìn qua rất là nhỏ bé, quá không thu hút rồi!

Lúc đầu Thái Hòa còn lo lắng đã từng có người sống sót xuất hiện ở đây, đã dẫn Zombie bên trong đi ra ngoài, nhưng mà sau khi đến gần mới phát hiện mình quá lo lắng.

Khu thương mại lớn như vậy, người sống sót vậy mà chỉ là một con số nhỏ, bên trong bán đồ đạc, và đồ ăn không có vấn đề gì, ngoại trừ người sống sót giống như Thái Hòa vậy có một mục đích đặc biệt nào đó ra, những người khác làm sao lại tới gần nơi này.

Bất quá không có người sống sót đến gần, không có nghĩa là nơi này sẽ không có dấu vết chém giết rồi. Ngược lại, ở gần cửa lớn của khu thương mại gần như tất cả đều là vết máu, từng lớp máu tươi và thịt vụn ngưng kết lại với nhau, như là trải lên trên mặt đất một lớp thảm đỏ cực kỳ máu tanh. Tùy tiện là có thể thấy được mảnh vụn quần áo bị xé nát, cùng với xương vụn rơi lả tả. Có thể tưởng tượng, ở nơi này đã từng bùng nổ qua một trận Cannibal Holocaust(*) làm cho người ta buồn nôn...

Mà sâu trong nội bộ Siêu thị cũng đều như vậy, gần như không có một khu vực nào sạch sẽ.

Mà ngay cả Thái Hòa cũng bị mùi hôi nồng nặc này hun đến không nhịn được nhíu mày, hết lần này tới lần khác hai nữ Zombie Yuna và Lê Bống thì lại có vẻ hơi hưng phấn, thậm chí cặp mắt của Yuna kia cũng có một chút ửng hồng rồi. Ở phương diện này, ngược lại định lực của nàng không như Lê Bống, bởi vậy Thái Hòa cảm thấy trong mơ hồ, mặc dù lý trí của Yuna khôi phục được càng nhiều hơn Lê Bống một chút, nhưng ở trên thân thể và bản tính, vẫn là trình độ tiến hóa của Lê Bống cao hơn một chút.

Bất luận như thế nào, lực hấp dẫn của mùi máu tươi đối với Zombie, quả nhiên là rất mãnh liệt đấy...

Bất quá mùi máu tươi nồng như vậy, cũng sẽ không lo lắng những con Zombie này thông qua khứu giác phát hiện mình là người sống sờ sờ rồi. Chỉ cần chú ý không phát ra âm thanh và với ẩn nấp tốt hành tung, như vậy khu thương mại này nhìn bề ngoài như là cối xay thịt vậy, chưa chắc không thể xông vào một lần. Hơn nữa Thái Hòa đã từng tới khu thương mại này, biết càng lên cao đi, những cửa hàng kia lại càng hạng sang, người đi dạo đương nhiên cũng sẽ ít hơn.

Từ sau khi tai nạn bùng nổ, đoán chừng tất cả mọi người đều xông về phía dưới lầu, cho nên mặc dù nhiều Zombie chồng chất ở lầu một và lầu hai, nhưng mà nói không chừng lầu trên chính là khu vực trống trãi.

Ít nhất, dựa vào trong căn Siêu thị này tốt hơn mấy cái thang lầu, Thái Hòa cũng có nắm chắc có thể chạy thoát.

Sau khi hạ quyết tâm, Thái Hòa lập tức thở dài ra một hơi nhẹ nhõm, lén lút tìm một vòng dọc theo xung quanh khu thương mại, cuối cùng chui vào từ một lối đi công nhân ở bên cạnh.

Về phần Lê Bống và Yuna, tuy hai người bọn họ hoàn toàn có thể tự do ra vào trong bầy zombie, nhưng mà nhìn số lượng Zombie đông đảo đang lắc lư ở trong Siêu thị kia, Thái Hòa cũng có thể mơ hồ cảm thấy có hơi không ổn. Cho nên hắn để cho hai nữ Zombie biến dị này cũng đi theo bên cạnh mình, mà không phải xông vào từ cửa chính.

Đi vào từ lối đi công nhân, chính là một không gian nửa đóng kín, vừa có thể từ khe cửa mở ra một nửa nhìn thấy trong Siêu thị, cũng có thể đi lên bậc thang lặng yên không một tiếng động.

Mặc dù không có đối mặt trực tiếp với số lượng lớn Zombie

trong Siêu thị, nhưng mà xâm nhập khoảng cách gần trong bầy zombie như vậy, vẫn là làm cho người ta có hơi khiếp sợ đấy.

(*): Một phim kinh dị ăn thịt người năm 1980

Chương 105: Không Được Sợ Hãi

Ba người Thái Hòa mới vừa vào cửa, lập tức chạm mặt hai con Zombies, bất quá mặc dù trong nháy mắt trong lúc nhào lên đã bị Thái Hòa khống chế được, đồng thời hai người Yuna và Lê Bống một người một con, vặn gảy cổ của bọn hắn cực kỳ nhanh chóng, sau đó lại gần như cùng lúc đó ném thi thể trên mặt đất. Quả nhiên hai nữ Zombie biến dị này thời điểm khi phối hợp với mình, có thể hành động hết sức ăn ý...

Đúng như Thái Hòa suy đoán vậy, ở trong khu thương mại Diamond Plaza tụ tập rất rất nhiều Zombie, nhưng mà trên lầu lại có vẻ hơi vắng vẻ.

Trong Siêu thị cỡ lớn khoảng chín tầng, số lượng Zombie biến dị chắc hẳn là không ít.

Đối với tập tính của Zombie biến dị, Thái Hòa có thể nói là hiểu rõ từng chút một, dù sao bên cạnh hắn đang có một nữ Zombie biến thứ thiệt dị, Lê Bống.

Ở dưới tình huống , đói bụng Lê Bống sẽ phát động công kích với bình thường Zombie, nhưng sau khi nàng đã nhận được thỏa mãn, dục vọng công kích đối với Zombie bình thường lại giảm xuống rõ ràng.

Nhưng mà có một chút ngoại lệ, đó chính là lúc xung quanh có Zombie biến dị khác, Lê Bống sẽ lập tức bộc phát ra khát vọng mãnh liệt. Giữa những con Zombie biến dị này, lại dường như tồn tại một tầng số sóng não hay sóng âm thanh nào đó.

Đại khái chắc bởi vì bọn nó cũng đều ngưng kết ra loại chất gel Virus đó đi...

So với Zombie bình thường, trong cơ thể Zombie biến dị ẩn chứa Virus tinh thuần, hơn nữa còn có thể kích phát lên tính công kích của Lê Bống.

Một Zombie biến dị khác cũng sẽ như thế, ví dụ như Thái Hòa nhiều lần gặp phải Zombie biến dị, mục tiêu công kích ưu tiên của đối phương, đều là Lê Bống với tư cách đồng loại, mà không phải người sống sờ sờ như hắn.

Bất quá chuyện làm cho Thái Hòa có hơi khó hiểu là, sau khi Lê Bống và Yuna tiến vào nơi này, tuy rằng cũng không có có phản ứng gì. Mà giữa những con Zombie kia cũng đều không có truyền ra bất cứ động tĩnh gì, toàn bộ Siêu thị nhìn như đầy Zombie, nhưng lộ ra yên tĩnh mà khủng khiếp. Nơi này đã không thể gọi là cửa hàng rồi, gọi là khu sản xuất Zombie ngược lại là thích hợp hơn một chút.

Loại an tĩnh quỷ dị này, để cho Thái Hòa cầm thật chặt lại đao ngắn trong tay.

Nơi này tụ tập số lượng lớn Zombie như vậy, tất nhiên sẽ có Zombie biến dị ra đời, chẳng lẽ những con Zombie biến dị kia cũng đã đi ra. Hoặc là chém giết lẫn nhau chết hết rồi.

Đủ loại suy đoán không ngừng thoáng hiện ở trong đầu Thái Hòa, nhưng loại cảm giác mơ hồ bất an này lại càng ngày càng mãnh liệt.

"Xem ra ta còn chưa đủ trấn tĩnh nha... Zombie nhiều thì thế nào! Sợ cục shít nha!"

Trong lòng Thái Hòa thầm mắng mình một câu, tâm tình khẩn trương lập tức từ từ bình phục một ít. Mặc dù có năng lực, nhưng

mà thực lực của hắn còn không có đạt tới nông nỗi có thể bỏ qua đám Zombie khủng khiếp kia.

Đi vào long đàm hổ huyệt, dù là phía trước có khả năng tồn tại lợi ích to lớn, nhưng mà khẩn trương sợ hãi lại sẽ khó tránh khỏi. Bất quá ở một phương diện khác, việc này cũng mang cho Thái Hòa một loại kích thích khác thường, hắn thậm chí cảm giác tinh thần của mình lại tập trung trước kia chưa từng có, mỗi một sợi dây thần kinh dường như cũng đang căng thẳng. Quả nhiên có áp lực mới có động lực, cũng càng dễ dàng kích phát ra tiềm lực...

Mà tập trung tinh thần lực, đổi lấy thì là sức quan sát nhạy bén hơn, cùng với năng lực điều khiển Zombie mạnh hơn.

Mặc dù tạm thời không có ra tay với Zombie, nhưng mà Thái Hòa đã phát hiện, liên lạc giữa mình với Yuna, dường như đang nhờ cơ hội này, mà có một ít đột phá mơ hồ.

Trước kia cái vòi của hắn vẫn chỉ là dừng lại ở bề mặt đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna, nhưng bây giờ lại phảng phất đột nhập sâu vào trong một tí rồi. Còn từ sâu trong tinh thần Yuna truyền tới cảm giác ngăn cản, cũng không có tạo thành trở ngại quá lớn với Thái Hòa giống như lúc trước.

"Lại có chuyện mừng hết lớn như thế." Thái Hòa mừng thầm trong lòng, mặc dù loại mức độ này còn chưa đủ để có thể điều khiển Yuna, nhưng lúc Thái Hòa nhìn về phía Yuna, lại nhìn thấy rõ ràng Yuna vốn đang liếc nhìn mình với vẻ nghi ngờ, ngay sau đó lập tức lộ ra một chút vẻ mặt thân cận.

Quả nhiên, tăng cường liên lạc, có thể giống như Lê Bống vậy, để cho nàng thân cận hơn với chính mình.

Như vậy có xem như là tăng độ yêu mến hay không? Trong nội tâm Thái Hòa đột nhiên lại hiện lên một suy nghĩ như vậy. Sau khi độ thiện cảm đạt tới một mức độ nhất định, có thể thành công tiến

công chiếm đoạt được thân thể xinh đẹp kia...

Số lượng Zombie trong lối đi an toàn cũng ít hơn so với bên ngoài nhiều, nhưng mà vì không làm cho một đám Zombie trong đại sảnh chú ý, Thái Hòa vẫn phải rất tốn sức một chút.

Những nơi ngày xưa càng phồn hoa, hôm nay càng sinh tồn gian nan, ngược lại là ở cự li gần Thái Hòa cảm nhận được loại cảm giác này.

Giống như cái cửa hàng lớn này, ngày xưa có thể nói là nơi hết sức náo nhiệt, nhưng bây giờ lại trở thành cấm địa người sống chớ đến gần. Nếu như không phải có lối đi công nhân, coi như là Thái Hòa cũng không dám đâm đầu xông thẳng vào.

Chương 106: Cảm Giác Không Ổn

Mạo hiểm và chịu chết , dù sao vẫn là hai khái niệm khác nhau.

Lúc này ba người Thái Hòa đã lên tới tầng ba, số lượng Zombie nơi này vậy mà giảm bớt, hành động của ba người Thái Hòa cũng gan dạ lên. Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa buồn bực là, Yuna và Lê Bống đều không có cảm ứng được có tồn tại Zombie biến dị. Nhưng loại cảm giác bất an kia lại rồi lại vẫn mãi bao phủ ở trong lòng Thái Hòa, thậm chí làm cho hắn cảm thấy có hơi phiền não.

"Chẳng lẽ nơi này thật không có Zombie biến dị. Mịa nó, một chuyến tay không."

Lại hướng lên đi, số lượng Zombie lại càng ít, Thái Hòa đã không quá ôm hy vọng.

Không thể tưởng được mạo hiểm tiến vào cái cửa hàng này, thậm chí ngay cả sợi lông của Zombie biến dị cũng không sờ tới một chút, điều này thật sự là xui xẻo!

Chẳng lẽ cứ trở về đường cũ như vậy hay sao? Thái Hòa có hơi không cam lòng . Hắn nghĩ nghĩ một lát, quyết định lại đi tiến vào trong một chút.

Đại đa số quầy khu vực tầng ba đều buôn bán châu báu, cũng có một số quầy được mở mang ra biến thành siêu thị, bất quá cũng chỉ là loại cửa hàng tạp hóa đồ điện gia dụng, không có giá trị sưu tập nào.

Số lượng Zombie lắc lư ở nơi này không nhiều lắm, hơn nữa phần lớn tập trung ở chính giữa, ngoài ra còn có rất nhiều vật có thể hỗ trợ che chắn, cho nên chỉ cần không phát ra tiếng vang quá lớn, cũng không dễ dàng khiến cho bọn nó chú ý.

Vì để tránh cho rơi vào trong vòng vây Zombie, Thái Hòa cố gắn hết sức dán bên tường, chậm rãi đi vào bên trong. Mục tiêu của hắn là buồng vệ sinh phía trước, nơi này vừa vặn ở vào trung tâm tầng ba.

Hắn suy nghĩ rất rõ ràng, nếu như đi tới đó, Lê Bống và Yuna lại không có phản ứng như trước mà nói..., như vậy thì chỉ có thể chịu thua đi trở về đường cũ.

Cũng may dù sao nơi này cũng là khu náo nhiệt, cho dù không tìm thấy Zombie biến dị ở trong Siêu thị này, tóm lại còn có nơi khác có thể tìm kiếm nha.

Nhưng mà từ khi khoảng cách bọn họ đến phòng vệ sinh càng ngày càng gần, tâm trạng của Thái Hòa cũng càng ngày càng thất vọng. Xem ra lần này thật sự phải tốn không công mà trở về...

Vậy mà chuyện làm cho Thái Hòa không nghĩ tới chính là, trong nháy mắt ngay khi hắn dừng bước lại chuẩn bị trở về, Yuna lại đột nhiên ngừng lại, thấp nói trầm giọng một tiếng: "Ta ... Cảm giác không tốt..."

Nàng còn chưa dứt lời, một đạo bóng đen lập tức thoan thai đi ra từ trong phòng vệ sinh, ngay khi Thái Hòa còn chưa kịp phản ứng, trực tiếp Yuna kéo về trong phòng vệ sinh!

"Cmn!"

Nhịp tim của Thái Hòa chợt dừng lại một chút, bóng đen kia vừa mới gặp thoáng qua với hắn, thậm chí hắn hoàn toàn không có thấy rõ bộ dáng của đối phương! Sau khi trải qua tăng lên, Thái

Hòa tự nhận tốc độ của mình đã rất nhanh, nhưng mà động tác của bóng đen này lại dĩ nhiên là nhanh hơn, thậm chí so với Lê Bống còn nhanh hơn!

Nếu như mục tiêu công kích của kẻ này không phải là Yuna, mà là chính mình mà nói...

Nhưng mà mặc kệ bóng đen này có lai lịch gì, Thái Hòa chỉ biết là, hắn nổi nóng rồi! Dám cướp người ở dưới mí mắt hắn, mà thậm chí mình ngay cả cơ hội ngăn trở cũng không có!

Đồng thời khi Yuna bị bắt đi, Thái Hòa cũng đã theo sát lấy vọt tới! Lê Bống ở dưới khống chế của hắn, cũng nhanh nhẹn như một con báo đi săn là đi theo phía sau hắn.

Từ khi bóng đen xuất hiện, đến khi Yuna bị bắt đi, cũng bất quá chỉ là trong chớp mắt ngắn ngủi.

Nhưng lúc Thái Hòa và Lê Bống cùng nhau xông đi vào, bóng đen đã kéo Yuna hoàn toàn vào trong nhà vệ sinh nữ.

Cửa nhà vệ sinh nữ đã sớm vỡ vụn, quả thật trong nội bộ chỉnh tề lúc đầu, hiện giờ dường như là một con Zombie bị mở tung khoang bụng ra vậy. Vách tường, mặt đất, thậm chí trên trần nhà, tất cả cũng đều là vết máu màu nâu đậm.

Ánh mặt trời chói mắt chiếu vào xuyên thấu qua cửa sổ rộng mở, nhưng mà không chỉ không có mang đến cho nơi này một chút xíu ấm áp nào, ngược lại lộ ra càng thêm âm trầm đáng sợ.

Lúc này Yuna đã bị bóng đen kia ép trên mặt đất, bất quá đã bị công kích, bản năng Zombie biến dị của nàng cũng bị kích thích hoàn toàn, hai mắt đã sớm biến thành màu đỏ hồng, thanh trường đao kia đã bị nàng chống đỡ ở bên cạnh, gắt gao chĩa vào bóng đen kia.

Có thể chỉ xem Yuna liên tục run rẩy cánh tay, đã biết rõ bóng

đen lực đạo là nàng không cách nào chống lại, tiếp tục như vậy nữa cơ bản là nàng không kiên trì được bao lâu.

Tốc độ nhanh, sức lực cực kỳ mạnh mẽ, lúc Thái Hòa nhìn thấy cảnh tượng này, nhanh chóng có một chút dự đoán với cái bóng đen này.

Không cần Thái Hòa cố gắng điều khiển, Lê Bống đã sớm ở dưới bản năng Zombie mà xông tới. Cặp mắt của nàng cũng nổi lên một tầng ánh sáng màu đỏ, ở chợt đến gần bóng đen trong nháy mắt, loan đao trong tay cũng giơ lên thật cao, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đột nhiên xẹt qua.

Chương 107: Chị Ơi Quần Lót Của Chị Rơi Xuống Kìa

Nhưng mà chuyện để cho khóe mắt Thái Hòa giật một cái chính là, Lê Bống đánh bất ngờ sắc bén như vậy, lại không thể trúng mục tiêu!

Phản ứng của bóng đen kia thật sự quá nhanh, động tác cũng gần như không cách nào nhìn bằng mắt thường thấy rõ, thời điểm khi loan đao của Lê Bống chặt xuống, bóng đen này vậy mà lập tức né tránh ra xa, dán vào góc tường.

Zombie biết tránh né... Coi như là Zombie biến dị, cũng sẽ không lựa chọn tránh né đối với bất luận một công kích nào, đây là thiên tính của Zombie.

Chẳng lẽ bóng đen này, không phải một con Zombie biến dị thông thường.!

Khiếp sợ thì khiếp sợ thật, thấy cuối cùng Yuna đã thoát khốn, Thái Hòa lập tức vội vàng đi tới túm nàng tới bên cạnh mình, đồng thời thao túng Lê Bống chậm rãi lui về sau hai bước, bày ra tư thế phòng bị.

Con Zombie này không đơn giản, không thể tùy tiện để Lê Bống tấn công điên cuồng, nếu không tất nhiên sẽ thiệt thòi lớn!

Lúc này cuối cùng Thái Hòa đã hiểu rõ, vì sao mình vừa tiến vào trong cửa hàng này, thì có một loại cảm giác bất an thấp thỏm không yên, thì ra nguồn gốc mọi chuyện , đoán chừng chính là con Zombie trước mắt này.

Tinh thần lực của hắn mạnh mẽ hơn so với người bình thường, giác quan cũng bởi vậy trở nên tương đối nhạy cảm, mà cái loại cảm giác bất an đó, chắc là một loại bản năng trực giác lúc đến gần kẻ địch mạnh mẽ đi.

Liên tưởng đến trong một căn Siêu thị to như vậy lại không có bất kỳ một Zombie biến dị nào, Thái Hòa đã đoán được mơ hồ lai lịch của con Zombie trước mắt này.

Săn giết trong Siêu thị tất cả Zombie biến dị, cuối cùng trở thành quái vật khủng khiếp như vậy... So với Zombie biến dị còn mạnh hơn! Còn có trí lực! Hoàn toàn tăng lên một giai đoạn mới!

Biết ẩn nấp, còn biến đánh lén, đã vậy lúc công kích thậm chí còn biết được tránh né... Đây là một Zombie đã Lên Cấp!

Con Zombie này lên cấp không chỉ thực lực vượt xa Zombie biến dị thông thường, hơn nữa đã từ đơn thuần hành động dựa vào bản năng, thăng cấp lên có được ý thức nhất định!

Tóc rối bời rủ xuống bờ vai, ánh mắt đỏ như máu, theo Thái Hòa nhận định, đã không giống như Zombie khác, chỉ có một loại cảm giác khát máu. Ở trong mơ hồ hắn thấy được một chút... Âm hiểm!

Không sai, chính là âm hiểm !

Đây là ánh mắt của Zombie lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy, ngoại trừ Lê Bống và Yuna, thấy trừ cuồng bạo khát máu, ngoại trừ tâm tình chập chờn. Dưới ánh mắt nhìn soi mói của Thái Hòa, con Zombie lên cấp này bảo trì một tư thế hết sức quỷ dị. Thân dưới chùn xuống, đầu gối có hơi uốn lượn, giống như là một con sói đói lúc nào cũng có thể khởi xướng tấn công.

Hai bên giằng co sau vài giây, Zombie lên cấp bắt đầu có hơi ngo ngoe muốn động.

Khi con Zombie lên cấp này bước ra một bước từ trong góc chậm rãi đi phía trước, Thái Hòa cũng coi như thấy rõ bộ dáng của nàng.

Một mái tóc bấm móc line xốc xếch, trên mặt dính đầy vết máu của còn có thể nhìn ra mờ mờ dấu vết trang điểm lúc trước, mặc trên người một cái áo đầm đã sớm rách mướp, lộ ra bờ mông và đùi trơn bóng nhẫn nhụi. Bất quá để cho khóe mắt Thái Hòa giật một cái chính là, trên mắt cá chân trái con nữ Zombie này, lại treo một cái quần lót đầy cáu bẩn đã không nhìn ra màu sắc ban đầu...

“Xem ra thời điểm khi tai nạn bùng nổ, con nữ Zombie này còn chưa kịp mặc vào đồ lót, cũng đã bị biến dị rồi...”

Thái Hòa nhìn lướt qua bộ phận rừng rậm đen của con nữ Zombie này, sau đó lập tức lộ ra một nụ cười lạnh lùng.

Lúc này hắn cảm nhận được áp lực cực lớn từ trên người con nữ Zombie không có mặc quần lót này, nhưng ngược lại hắn bởi vậy bình tĩnh lại.

Cho dù nàng rất mạn , lại có một chút lý trí, nhưng mà nói cho cùng cũng không phải là không thể chiến thắng, chỉ có điều khó giải quyết hơn so với Zombie biến dị bình thường thôi.

Nếu không phải là bởi vì Thái Hòa không muốn để cho Lê Bống và Yuna bị thương, hắn hoàn toàn có thể cho này hai nữ Zombies biến dị nhào tới cùng một lúc, như vậy trong không gian thu hẹp, con Zombie này chắc chắn phải chết. Nhưng mà loại phương pháp xử lý đồng quy vu tận này, Thái Hòa là tuyệt đối sẽ không làm.

Nhưng trong phòng vệ sinh này, ngoại trừ một mình nàng là Zombie ra, cũng không còn có một Zombie nào khác có thể lấy ra sử dụng rồi, nếu không chỉ dựa vào năng lực điều khiển con rối

zombie, Thái Hòa chắc chắn có niềm tin có thể dùng số lượng lớn zombie để đè chết nàng.

Thừa dịp con Zombie này vẫn còn đang thử từ từ dò xét di động về phía trước, con ngươi của Thái Hòa đột nhiên co rụt lại, cái vòi vô hình từ tinh thần lực ngưng kết mà thành, lập tức đâm vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của nàng. Vậy mà cái vòi vừa mới tiếp xúc đến đoàn ánh sáng tinh thần của nàng, một cổ lực bắn ngược mạnh mẽ lập tức truyền đến. Cái vòi bị đánh văng ra, Thái Hòa lập tức cảm giác trong đầu truyền đến đau đớn một trận, để cho hắn không nhịn được đổi sắc mặt.

Chương 108: Tinh Thần Lực Từ Sợi Tơ Đã Tiến Hóa Thành Cái Vòi

Quả nhiên, con Zombie biến dị này khôi phục lý trí so với Lê Bống được còn nhiều hơn, lấy năng lực điều khiển Zombie của hắn bây giờ, cơ bản là không có cách điều khiển được nàng.

Hành động của Thái Hòa chọc giận tới con nữ Zombie không có mặc quần lót này, trong cổ nàng phát ra một tiếng trầm thấp thanh âm khàn giọng "hi hi ha ha", hai chân có hơi lui về phía sau, sau đó chợt lao đến phía trước, mục tiêu lao tới chính là Thái Hòa!

"Giời ạ!" Thái Hòa chỉ cảm thấy một cỗ gió lốc đánh tới, mặc dù hắn kịp thời tránh qua hương bên cạnh, đồng thời khống chế được Lê Bống huơ loan đao tiến hành ngăn cản, mà ngay cả Yuna cũng chợt hai tay cầm đao, chém tới phía trước mặt Thái Hòa, nhưng mà tốc độ phản ứng của con nữ Zombie này vậy mà vượt xa Thái Hòa!

Công kích của Lê Bống và Yuna cũng chậm một bước, mà Thái Hòa vừa mới nghiêng người, cũng cảm giác được một cỗ sức lực lớn đánh tới, con nữ Zombie này dĩ nhiên cũng giang rộng ra hai chân, hai tay nắm lấy bờ vai của hắn, trực tiếp nhào đè hắn lên trên mặt đất.

Thái Hòa rơi nặng nề xuống đất lập tức cảm giác trong bụng cuộn trào một trận, phảng phất nội tạng cũng bị đè bẹp rồi vậy, lại thêm đầu hắn bị đụng vào trên mặt đất cứng rắn, không khỏi choáng đầu hoa mắt một trận. Mà ngay cả thanh đao ngắn cũng bởi vậy rời tay, rơi xuống trên mặt đất.

Bất quá trước mặt sống chết, Thái Hòa chợt bạo phát ra lực ý chí cực lớn, lại cố gắng đè xuống cảm giác muốn hộc máu, hai tay kẹp chặt cổ của con này nữ Zombie, không có để cho nàng lập tức cắn xuống. Đồng thời khi hắn cố gắng hết sức giữ chặt con nữ Zombie, Lê Bống và Yuna cũng đã nhào tới, hai vệt ánh sáng lạnh lẽo đồng thời bổ về phía nữ Zombie.

Nữ Zombie này dĩ nhiên cảm ứng đối với nguy hiểm tương đối nhạy cảm, nhưng mà suýt nữa Thái Hòa bị nàng trực tiếp đè chết, làm sao có thể khinh địch như vậy để cho nàng né tránh. Mặc dù hai tay gần như cũng sắp gãy rồi, nhưng mà Thái Hòa không có ý định buông tay của nàng ra như trước. Không chỉ như thế, Thái Hòa còn cắn răng thò ra một cánh tay ra, dùng hết sức lực toàn thân, chợt đập một quyền vào trên mặt của con nữ Zombie này.

“Thình thịch!”

Khi đó đầu của nữ Zombie này không tự chủ được chếch xuống dươi theo lực đạo của Thái Hòa đánh tới, một ngụm máu đen cũng phun tới từ trong miệng nàng, trong đó thậm chí còn có một vài cây răng gãy.

Nhưng mà một quyền này, cũng không có đánh ngất xỉu nữ Zombie, ngược lại kích thích nàng nổi lên cơn cuồng nộ, hai tay nàng bắt lấy bả vai của Thái Hòa của lại chợt dùng sức kéo xuống một chút, nếu như không phải Thái Hòa ra sức chống lại với nàng, chỉ sợ lần này cũng sẽ khiến móng tay như là lưỡi dao sắc bén của nàng cào nát da thịt.

Nhưng dù cho như thế, trọng lực này vẫn đè ép xuống. Lập tức cảm giác đau đớn kịch liệt truyền đến, thậm chí Thái Hòa nghe thấy được xương bả vai vai của mình phát ra tiếng vang “Ken két” rợn người, đồng thời hai cánh tay hắn cũng không tự chủ được mềm nhũn ra, con nữ Zombie này bắt lấy khe hở này, chợt lướt qua đỉnh đầu của hắn nhảy chồm về phía trước, cặp mông trắng kia xẹt qua trước mắt hắn, khó khăn lắm mới tránh thoát hai vệt

ánh sáng lạnh lẽo theo sát tới.

Thống khổ suýt nữa gãy xương làm cho trước mắt Thái Hòa biến thành màu đen một trận, nhưng hắn cắn răng nắm thanh đao ngắn cách đó không xa, cùng lúc đó lập tức lật người đứng lên.

Vậy mà vừa mới đứng dậy ngẩng đầu, Thái Hòa đã nhìn thấy Yuna vọt tới bên cạnh mình.

Trong mắt của nàng chợt đã hiện lên một vệch ánh sáng đỏ hồng, trường đao trong tay chợt chém về phía trước một cái, đồng thời eo nhỏ nhắn uốn éo theo nguồn sức mạnh này, lại lấy một loại tư thế phiêu dật cực kỳ duyên dáng, xoay người dán vào thân thể nữ Zombie.

Thời điểm này cũng thể hiện ra tầm quan trọng của kỹ xảo, dưới tình huống khoảng cách gần như thế, mặc dù tốc độ công kích của nữ Zombie rất nhanh, nhưng thủ đoạn chỉ một, mà Yuna nương tựa theo thân pháp xuất sắc, không chỉ tránh thoát công kích của nữ Zombie, trường đao trong tay còn trực tiếp trúng tim nàng!

Bất quá thanh trường đao này lúc đầu đâm về phía trái tim của nàng, khi đó nữ Zombie kịp lúc tránh né xuống, đâm đi qua từ dưới nách trái nàng, mặc dù đã mang đến cho nàng một đạo miệng vết thương thật sâu, máu tươi chảy đầm đìa , nhưng mà lại cũng không có đả thương được căn cơ của nàng.

Mấu chốt nhất là, tốc độ phản ứng của Yuna, còn xa không kịp con nữ Zombie này!

Thời điểm khi bước chân nàng còn chưa có đứng vững, con nữ Zombie kia lại hoàn toàn không để ý mình đã bị thương, thời điểm khi nàng công kích trật lất cũng đã chợt xoay người, sau khi xoay người vung lên cánh tay.

“Thình thịch!”

Thân thể của Yuna lập tức như là diều đứt dây vậy bị đánh bay triệt để, nhưng mà với tư cách Zombie biến dị, lúc Yuna ở giữa không trung cũng đã điều chỉnh ổn định tư thế, nhẹ nhàng linh hoạt rơi đến trên mặt đất, xem ra cũng không có vì vậy bị thương.

Bất quá có thể đánh bay Yuna, nói rõ sức lực con Zombie biến dị này thật sự rất mạnh!

Chương 109: Suýt Gãy Xương

Nhìn Yuna bị đánh bay, trước tiên Thái Hòa gần như lập tức xông ra ngoài với Lê Bống, thừa dịp thời cơ quý giá khi nữ Zombie dùng hết lực đạo, còn bởi vì bị thương động tác chậm lại, vung lên hai lưỡi dao sắc bén bổ về phía nàng.

Khi hai đạo máu tươi văn ra, con này nữ Zombie nửa người cơ hồ đều bị chặt ra rồi. Ở thi thể của nàng chưa ngã xuống đất thời điểm , Lê Bống cũng đã quay người lại đi vòng qua phía sau của nàng , trong tay loan đao đột nhiên vung lên, lấy thủ pháp cực kỳ lưu loát móc ra chất gel Virus trong đầu nàng.

“Thình thịch!”

Sau khi thi thể rơi xuống đất, rất nhiều máu tươi phun ra ngay sau đó.

“Đi nhanh lên!”

Thái Hòa bất chấp bả vai truyền tới đau nhức kịch liệt, vội vàng mang theo Yuna và Lê Bống trở về đường cũ. Khi bọn hắn nhảy vào lối đi an toàn, đám Zombie tầng ba kia đã bị kinh động, đang rối rít đánh về phía buồng vệ sinh .

Những con Zombies này, mới vừa rồi còn trầm lặng giống như u linh không khí, rất nhanh đã chật ních buồng vệ sinh, cũng điên cuồng mà cắn xé thi thể con kia nữ Zombie, ngay trong lúc này huyết nhục văng tung tóe, máu tươi văng khắp nơi...

Xem xét trên năng lực chiến đấu cá nhân của Zombie Lên Cấp, so mạnh hơn với Zombie Biến Dị rất nhiều, trong đó điểm khác nhau rõ ràng nhất, chính là loại Zombie Lên Cấp này đã có ý thức

cơ bản.

Loại trình độ Zombie biến dị giống như Lê Bống, chỉ có thể coi là sinh ra một chút ý thức.

Nhưng mà chị gái Zombie không có mặc quần lót mới vừa rồi, lại rõ ràng có một chút ý thức chân chính của bản thân, có lẽ còn chưa đủ nguyên vẹn, nhưng so với Zombie chỉ biết hành động dựa vào bản năng, đã coi như là tiến hóa bay vọt về chất rồi.

Có thể tưởng tượng, giả thiết nàng có cơ hội tiếp tục tiến hóa lên nữa, tương lai nhất định sẽ trở thành cỗ máy giết chóc cực kì khủng khiếp.

Tiềm phục trong căn Siêu thị này, ở trong một đoạn thời gian rất dài nàng cũng sẽ có được đầy đủ nơi cung cấp thức ăn. Zombie biến dị sẽ hiện ra liên tục không ngừng, trở thành chất dinh dưỡng giúp cho nàng tiến hóa. Bất quá một đám người Thái Hòa đột nhiên xuất hiện, lại làm cho nàng chôn vùi tánh mạng như vậy.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa bị Zombie làm bị thương, kể từ khi nắm giữ năng lực điều khiển Zombie đến nay, thậm chí suýt nữa chết.

Nếu như nói lúc đó không sợ, đó là giả dối, trên thực tế cho đến khi chạy ra thật xa, trái tim Thái Hòa vẫn còn tồn tại tiếng nhảy lên “Thình thịch”.

“Quá hung tàn rồi... Không nghĩ tới lại đã tiến hóa ra quái vật còn mạnh hơn so với Zombie biến dị...”

Sắc mặt của Thái Hòa có hơi khó coi, nhưng mà ngay sau đó, tâm tình của hắn lại bình phục xuống.

Rất rõ ràng, Zombie giống như vậy lên cấp chỉ là số ít. Ở trong thành thị lớn này tụ tập mấy trăm vạn Zombies, có lẽ còn có một phần nhỏ Zombie Lên Cấp như giống như nàng.

Nhưng những... Zombie này đều dựa vào mình tiến hóa từ từ lên, mà Thái Hòa là hoàn toàn có thể dựa vào năng lực của bản thân, mau chóng giúp cho Lê Bống và Yuna đạt được tiến hóa.

Một con Zombie Lên Cấp đã trở thành trâu bò giống như vầy, kia nếu như mình mang theo hai con Zombie Lên Cấp thì sao này?

Thậm chí Thái Hòa đã bắt đầu phỏng đoán, tồn tại mạnh hơn so với Zombie Lên Cấp, lại sẽ là cái như thế nào đây trời...

"So với chuyện đi phỏng đoán, không bằng chính mình bồi dưỡng ra được hai Zombie mạnh nhất!"

Ánh mắt của Thái Hòa thoáng chốc nóng bỏng lên. Yuna đã nói qua, nàng không muốn trở lại lúc ban đầu nữa, nghĩ như vậy tất nhiên Lê Bống cũng giống như vậy.

Đã không cách nào nữa trở về trong đoàn thể loài người, như vậy đối với các nàng mà nói, nhất định phải tăng thực lực đủ mạnh, may ra mới có thể sinh tồn được trên thế giới này, nếu không sớm muộn hắn cũng sẽ bị Zombie mạnh mẽ hơn để mắt tới.

Hôm nay Yuna bị đánh lén, vừa đúng lúc giúp Thái Hòa gõ vang một hồi chuông báo động.

Hơn nữa Zombie Lên Cấp biểu hiện ra ý thức cơ bản, nếu nói Zombie tiến hóa, thật ra là thân thể và lý trí cùng nhau tăng lên.

Việc này so với nguyện vọng lúc ban đầu của mình, cũng không mâu thuẫn!

Vừa nghĩ tới thời điểm mình mang theo hai Zombie mạnh nhất, hành động tự do ở trong tòa thành thị đã hóa thành biển Zombies này, thật là một việc thoải mái đến cỡ nào...

"Hít hà..." Lúc này trên bờ vai truyền tới đau nhức kịch liệt, lập tức phá vỡ sự tưởng tượng đẹp đẽ của Thái Hòa, hắn nhe răng

nhếch miệng bưng kín bả vai, tìm một góc coi như an tĩnh ngồi xuống.

Sau khi cởi xuống quần áo, khóe mắt của Thái Hòa lập tức không nhịn được co quắp một cái. Sức lực của con Zombie Lên Cấp này thật sự quá mạnh mẽ, không chỉ để lại trên bả vai hắn năm đạo dấu tay bầm đen, còn làm cho toàn bộ bả vai của hắn cũng bắt đầu hơi sưng phồng mềm nhũn ra . Quả nhiên trong mạt thế nguy cơ trùng trùng, dù là mình có dị năng, lại có hai Zombie biến dị mạnh mẽ theo bên người, nhưng mà bất kỳ lúc nào cũng có nguy hiểm có thể chết.

Đổi lại những người khác, cũng có thể sẽ hết sức tránh nguy hiểm, nhưng mà Thái Hòa lại không thể làm như vậy.

Chương 110: Khối Chất Gel Virus Kỳ Lạ

Tưởng tượng tuy tốt, nhưng bắt đầu thực hiện cũng không phải là chuyện dễ dàng. Muốn cho Lê Bống và Yuna lên cấp, thì có nghĩa là cần thật nhiều chất gel Virus... Một phương diện khác, trải qua trận chiến đấu này, Thái Hòa cũng phát hiện điểm yếu của mình. Gặp phải đối tượng có tinh thần lực khá mạnh giống như Zombie Lên Cấp vậy, năng lực điều khiển Zombie của hắn sẽ rất khó phát huy tác dụng, mà cận chiến lại hết lần này tới lần khác là uy hiếp của hắn.

Năng lực chiến đấu của hắn bây giờ, chính là khi đối mặt với người bình thường và Zombie, mới có ưu thế. Mà ở trước mặt Zombie Lên Cấp, thì lại căn bản không chịu nổi một kích rồi!

Tiếp tục như vậy nữa, ngược lại mình sẽ trở thành gánh nặng cho Lê Bống và Yuna, dựa vào các nàng bảo vệ mình, chuyện này Thái Hòa tuyệt đối không thể chấp nhận.

Thái Hòa có thể cảm giác được, năng lực điều khiển Zombie của mình còn có không gian phát triển rất lớn. Hôm nay chiến đấu với Zombie Lên Cấp, đánh tỉnh Thái Hòa triệt để.

Chỉ dựa vào điều khiển Zombie là không được, nhất định phải mò ra tiềm lực phát triển của năng lực điều khiển Zombie mới được! Ngoại trừ điều khiển Zombie ra, chẳng lẽ mình không thể lợi dụng năng lực này tăng cường sức chiến đấu của bản thân hay sao?

Đương nhiên rồi, trong quá trình lục lọi này, chắc hẳn sẽ không dễ dàng như vậy.

“Sợ cái gì, so với những người sống sót không có cái gì kia, ít nhất ta còn có vốn liếng phấn đấu, và động lực sống sót tốt hơn!”

Thái Hòa âm thầm rất khinh bỉ mình một câu. Đã có năng lực, nên mau chóng phát huy được ưu thế năng lực triệt để! Mặc kệ khó khăn bao nhiêu!

Dù sao mình so với người bình thường, đã rất may mắn.

Người sống sót thông thường trừ gia nhập doanh địa cư ngụ lại giống như Vương Lan Hương, ngoài trừ mượn nhờ lực lượng tập thể mưu cầu sinh tồn ra, gần như không có đường nào khác có thể đi. Da mặt đủ dày đủ vô sỉ, còn có thể phụ thuộc cường giả. Trên đời này luôn luôn có người chịu đồng ý thu nhận sâu mọt báo thủ, ví dụ Yuna như hiện giờ biến thành Zombie biến dị, nhưng trước kia lại là cô nương ngốc toàn cơ bắp.

Đại đa số người may mắn còn sống sót, ở dưới loại hoàn cảnh khủng khiếp tràn ngập nguy hiểm này, đoán chừng cũng đã mất đi mục tiêu cuộc sống. Mục đích còn sống của bọn họ chính là để tiếp tục sống sót.

Mà Thái Hòa thì lại khác. Chính là bởi vì có càng có mục đích quan trọng hơn, cho nên mới có động lực và dũng khí tiến vào loại hiểm cảnh này, cũng càng có lý do tiếp tục mạo hiểm để làm cho mình mạnh hơn.

Hắn vừa nghĩ, vừa cắn răng giơ lên cánh tay, theo theo như bả vai , lập tức đau đến hít vào một hơi.

“Hí... May mắn không có làm bị thương xương... Yuna, giúp đỡ một chút.”

Thái Hòa móc ra một ống gel sa lôn pás từ trong túi quần mình, đây là thu hoạch lúc trước khi đi vào một tiệm thuốc, là thuốc giảm đau bong gân trật khớp.

Loại gel bong gân bình thường bán mấy đồng ở tiệm thuốc này, nhưng đặt ở bây giờ là trân phẩm có thể ngộ nhưng không thể cầu. Dù sao lăn lộn suốt ngày ở trong đống xác chết, khó tránh khỏi thời điểm phải chịu tổn thương. Bình thường trên người xuất hiện một ít vết thương nhỏ, thậm chí ngay cả xử lý cũng có thể miễn đi, nhưng mà trên tay chân bị thương, lại sẽ mang đến nguy hiểm rất trí mạng. Ví dụ như Thái Hòa, hiện giờ hắn gần như ngay cả đưa tay cũng khó khăn, chớ nói chi là chiến đấu.

Nhưng thời điểm khi Thái Hòa đưa chai Salonpas cho Yuna, lại lập tức cười khổ một cái.

Đại khái là bởi vì lúc trước Yuna bị Zombie Lên Cấp đánh lén, sau đó lại bị đánh bay, đã trải qua một cuộc ác chiến, lúc này hai mắt nàng vẫn còn màu đỏ hồng. Yuna Ở trong trạng thái Zombie biến dị, mặc dù cũng có thể nghe hiểu lời nói hắn, nhưng mà để cho nàng trong lúc tràn ngập tính công kích, lại giúp mình bôi thuốc...

Nhìn sát khí ẩn chứa trong hai mắt Yuna, môi khẽ nhúc nhích nhìn mình chằm chằm, Thái Hòa nuốt nước miếng một cái, lặng lẽ đưa mắt nhìn sang Lê Bống.

Mặc dù là mình điều khiển, nhưng dầu gì cũng là Lê Bống thân mình ra tay nha...

Ở dưới vuốt ve của bàn tay nhỏ bé lành lạnh man mát của Lê Bống, cho dù Thái Hòa đau đến cả người đều ở đang run rẩy, nhưng mà tốt xấu vẫn có thể gượng chống qua được. Chờ lúc Thái Hòa đã mặc lên y phục, trên trán hắn đã đau ra một tầng mịn mồ hôi lạnh.

Bất quá mặc dù thoa một lớp gel Salonpas như vậy, muốn khỏi hẳn đoán chừng cũng cần thời gian vài ngày. Ở trong mạt thế, có thể có thuốc để thoa, đã là đãi ngộ cực kỳ xa xỉ rồi, chuyện còn lại phải dựa vào năng lực chữa trị tái sinh của bản thân.

Nếu như là Zombie, loại mức độ tổn thương này cơ bản sẽ không mang đến ảnh hưởng gì, phục hồi như cũ cũng sẽ rất nhanh...

Zombie biến dị giống như Yuna, mặc dù bị đánh bay, cũng không có tạo thành bất cứ thương tổn gì đối với nàng.

Sau khi chậm qua thở ra một hơi, Thái Hòa lập tức móc ra chất gel Virus đến từ Zombie Lên Cấp đựng trong một túi nhựa, là chiến lợi phẩm mới vừa rồi nhận lấy từ trong tay Lê Bống.

Mặc dù cách túi nhựa, cũng có thể nhìn ra khối chất gel Virus này không tầm thường. Thể tích của nó nhỏ hơn so với chất gel Virus trong đầu Zombie biến dị bình thường, nhưng mà toàn bộ gần như đã hoàn toàn trở thành màu đỏ hồng, không có một chút màu khác. Đặt ở trước mắt xem xét, thật giống như đang nhìn một khối hồng bảo thạch óng ánh trong suốt. Mặc dù hắn tràn đầy đậu đen rau muống đối với con Zombie Lên Cấp kia, nhưng mà Thái Hòa lại không phải không thừa nhận, khối chất gel Virus này, nhìn qua lại rất là mỹ lệ!

Hơn nữa nhìn càng lâu, lại càng không rời mắt nổi...

Chương 111: Cách Dùng Mới Của Cái Vòi Tinh Thần

Nếu như không nói ra lai lịch của thứ này, ai có thể biết là thứ móc ra từ trong đầu của Zombie hay sao?

Sau khi Thái Hòa phục hồi tinh thần lại, hắn lại đột nhiên lộ ra sắc mặt không thể tưởng tượng nổi.

Sau khi nhìn lăm lăm chất gel Virus kia trong chốc lát, khóe miệng của Thái Hòa hơi động một chút, hắn chậm rãi đưa tới cái mũi của mình, sau đó hít một hơi thật sâu.

Tròng mắt đã trừng lên chờ đợi hai giây, sắc mặt của Thái Hòa thoáng chốc trở nên hơi cổ quái: "Vì sao ta cũng sẽ cảm thấy vật này rất thơm."

Đây là một vấn đề cực kỳ nghiêm túc, hơn nữa vấn đề này tương đối nghiêm trọng!

Làm một nhân loại bình thường, Thái Hòa vô cùng kinh dị, tại sao hắn phải cảm thấy chất gel Virus móc ra từ trong đầu Zombie rất thơm.!

Trước kia ngửi tới hương vị chất gel Virus, trong bụng Thái Hòa lập tức buồn nôn một trận, thậm chí có thể nói không khoa trương chút nào, hơi hít thêm hai cái, cũng có thể trực tiếp bị hun ngất đi.

Chỉ có hai cô bé Zombie Lê Bống và Yuna vậy, mới có thể cảm thấy chất gel Virus cực kỳ mỹ vị.

Thái Hòa cũng không chỉ nghĩ một lần, nếu như mùi vị kia có

thể hơi nhẹ hơn một chút thì tốt rồi... Nhưng hắn còn chưa từng suy nghĩ đến chuyện ăn nó, cũng không nghĩ đến sẽ có một ngày mình lại sẽ cảm thấy loại mùi này rất thơm!

Đây chính là thuộc về mỹ thực Zombie nha!

Thái Hòa trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chằm chằm khối chất gel Virus này nhìn một lúc lâu, sau đó chợt nhét nó vào trong túi quần, ánh mắt cũng thay đổi hết sức phức tạp.

Không, những chuyện này đều là ảo giác, ta không có biến thành Zombie nha!

Luôn không khả năng bởi vì mỗi ngày đều sống chung với hai bô bé Zombie, cho nên khứu giác của mình cũng bởi vậy xảy ra biến hóa chứ?

Lê Bống và Yuna mặc dù đều là Zombie biến dị, nhưng mà trên người các nàng cũng không có bất kỳ mùi máu tươi tanh hôi, thậm chí Thái Hòa còn có thể khẳng định, các nàng so với đại đa số người sống sót còn phải sạch sẽ hơn nhiều. Chỉ cần có thể tìm được nguồn nước dư thừa, hắn cũng tắm cho hai cô bé Zombie này một lần sạch sẽ. Đương nhiên, việc này tuyệt đối không phải là để thưởng thức vóc người nóng bỏng của hai cô bé Zombies...

Hắn có thể bị ảnh hưởng từ Lê Bống và Yuna, giữa hai bên có thể liên lạc tinh thần với nhau.

Càng nghĩ như vậy, nghi vấn trong đầu Thái Hòa lại càng nhiều.

Lúc con rối zombie chiến đấu hoặc tăng lên, mình sẽ cảm nhận được một trận cảm giác cuồng bạo, thật giống như chính mình cũng trở thành một con Zombie vậy, nhưng mà điều cái này vẫn còn trong phạm vi khống chế của hắn, chỉ cần hơi áp chế thoáng một chút thì không có vấn đề.

Một lần không khống chế được duy nhất, là trong quán cà fê ở quảng trường lần trước, lúc để cho Lê Bống nuốt vào chất gel tinh thuần để tiến hóa lên.

Nhưng mà Thái Hòa cũng không có coi trọng, mà tự nhận trình độ kiên định của ý chí mình còn chưa đủ mạnh, cho nên mới có thể bị ảnh hưởng kịch liệt như thế.

Vậy mà lúc này suy nghĩ kỹ một chút, dường như là sau khi trải qua lần đó, mình cũng đã đã thay đổi phản ứng với mùi vị gay mũi của chất gel Virus.

Chỉ bất quá khi đó đắm chìm trong thấp thỏm không yên, sợ hãi có khả năng bị lây nhiễm biến dị, cho nên cơ bản là không có phát hiện chi tiết này .

Nếu như những chuyện này còn chưa nói rõ vấn đề, như vậy chính mình thông qua liên lạc tinh thần, tăng lên tinh thần lực của bản thân liên tục không thôi, chuyện này lại là thế nào đây này?

Mặc dù bên ngoài cũng không có xảy ra bất kỳ thay đổi nào, lý trí cũng không có bị một chút ảnh hưởng nào, nhưng mà phương diện tinh thần, thậm chí là năm giác quan, dường như cũng đang sinh ra biến hóa rất nhỏ kéo dài không thôi.

Năng lực điều khiển Zombie này, có thể từ từ biến chính mình thành "Zombie" trong nhân loại hay không. Trong nội tâm của Thái Hòa đột nhiên nhảy dựng lên.

"Không, không phải là như vậy..." Thái Hòa cau mày suy nghĩ, hắn cảm giác ngờ ngợ mình đã bắt được điểm mấu chốt gì.

Liên lạc tinh thần giữa hắn với Zombie, mang cho Thái Hòa thay đổi lớn nhất chắc hẳn là tăng lên tinh thần lực, cải tạo thân thể thì lại là tác dụng tiếp theo.

Tinh thần lực đối với Thái Hòa mà nói, chính là sức tập trung,

sức quan sát cũng một cái cách gọi của sức mạnh ý chí.

Nếu như gọi loại cảm giác cuồng bạo là sức ảnh hưởng đối với ý chí, như vậy sức mạnh điều khiển Zombie bắt nguồn từ sức tập trung. Nhưng mà thay đổi khứu giác từ gay mũi thành thơm phức là tại sao vậy? Chẳng lẽ có liên quan với sức quan sát hay sao.

Thái Hòa bán tín bán nghi lại móc ra khối chất gel Virus, đặt ở trước mắt quan sát cẩn thận.

Lúc này trong lòng Thái Hòa đột nhiên thoáng hiện ra một loại suy nghĩ trong đầu: Mình có thể thể nếm thử dùng tinh thần lực để quan sát khối chất gel này hay không. Giống như quan sát đoàn ánh sáng tinh thần của Zombie mà thôi.

Chương 112: Thật Sự Tiến Hòa Thành Quái Nhân Tentacles

Có suy nghĩ này, Thái Hòa cũng lập tức tỉnh táo tinh thần.

Nhưng mà khi thời gian trôi qua từng giây từng phút, chất gel Virus trong mắt hắn, chỉ là chất gel Virus thông thường như trước.

Mà lúc này đây, Thái Hòa cũng đã phát hiện, cái vòi tinh thần của mình dường như có hơi dính vào một tầng màu đỏ như máu.

Chẳng lẽ là vì nguyên nhân này, cho nên mình mới không chán ghét với chất gel Virus hay sao?

Dù sao tinh thần lực của hắn, sẽ tăng trưởng lên khi điều khiển càng nhiều Zombie hơn, trong lúc tiếp tục liên lạc tinh thần liên tục với Zombie, tinh thần lực của mình cũng bị "Lây nhiễm" rồi. Giống như Zombie biến dị Lê Bống, chẳng phải đoàn ánh sáng tinh thần của các nàng đều là một đoàn màu đỏ hồng hay sao?

Nghĩ như vậy, khi hắn cảm nhận được cuồng bạo, đối mặt lúc chất gel Virus biến hóa, dường như cũng có liên quan với việc tinh thần lực bị "Lây nhiễm".

Quả nhiên, mặc dù Thái Hòa vẫn là nhân loại như trước, nhưng mà tinh thần lực của hắn đang bị Zombie lây nhiễm.

Bất quá chỉ cần tồn tại lý trí, chút lây nhiễm này so với tinh thần lực mạnh mẽ lên mà nói, không đáng kể chút nào.

Không đánh đổi khá nhiều, làm sao có thể thu được lợi ích lớn. Rất nhanh Thái Hòa đã nghĩ thông suốt chuyện này.

Thậm chí hắn còn nghĩ sâu hơn một tầng, đó chính là hắn có thể cộng hưởng tầm mắt, thính giác và các giác quan khác... với con rối zombie, có lẽ chính là bởi vì tinh thần lực của hắn và đoàn ánh sáng tinh thần của Zombie, thật ra thì cả hai đã thuộc về cùng một loại.

Chỉ có điều trước kia tinh thần lực của hắn còn hơi thấp, cho nên không có biểu hiện ra ngoài, hoặc cũng có thể là tại lúc sau đã có cái vòi tinh thần, nhưng hắn vẫn không thể nhận ra cảm giác.

Nhưng mặc dù hắn phát hiện chuyện này, nhưng còn chưa có gì tiến triển gì với việc khống chế chất gel Virus.

Thời điểm khi Thái Hòa từ từ mất đi tin tưởng, cũng bắt đầu thầm mắng mình làm chuyện hách nôi, trong đầu của hắn lại chợt truyền đến thoáng một chút cảm giác đau đớn như kim đâm vậy, sau đó trong mắt hắn, khối chất gel Virus này chợt xảy ra biến hóa!

Ánh mắt của Thái Hòa lập tức trừng lớn!

Một cái vòi tinh thần duỗi ra, bao vây lại khối chất gel này, ngay sau đó Thái Hòa lập tức có một chút cảm giác kỳ dị.

Khối chất gel này, nó còn sống!

Cảm nhận này để cho Thái Hòa lại càng hoảng sợ hơn, suýt chút nữa hắn đã lập tức ném nó văng ra ngoài.

Chất gel... Không, nói xác thực, cái ổ Virus, vẫn là còn sống đấy...

Ký chủ cũng đã tử vong rồi, vậy mà Virus còn sống, đây là sức sống mãnh liệt đến mức nào! Không trách được sức lây nhiễm lại mạnh như vậy!

Nhưng mà ngay sau đó, Thái Hòa lại chợt kịp phản ứng, sau đó

vẻ mỉm cười hiện lên trên mặt hắn.

Quả nhiên nha! Quả nhiên năng lực điều khiển Zombie cũng không phải đơn giản như vậy, dự đoán trước kia của mình cũng quá hạn hẹp rồi, cho nên mới hoàn toàn không có liên tưởng đến chuyện này!

Năng lực điều khiển Zombie dựa vào cái gì. Tinh thần lực!

Mình có thể khống chế Zombie, chính là biến tinh thần lực thành cái vòi tinh thần, xâm lấn thế giới tinh thần của bọn nó, do đó đạt đến mục đích điều khiển.

Có thể xâm lấn Zombie thế giới tinh thần, chẳng lẽ không thể dùng cái vòi tiến hành tiếp xúc với những sinh vật khác hay sao?

Ví dụ như chất gel Virus, chính là Virus tạo thành sinh vật bị ký sinh, cái vòi tinh thần của mình hoàn toàn có thể tiến hành tiếp xúc với nó. Thậm chí tiến thêm một bước mà nói, sinh vật cũng là một loại vật chất, mình có thể tiếp xúc sinh vật, nói không chừng cũng có thể tiếp xúc vật thể khác!

Như vậy sau khi tiếp xúc, có thể tiến hành khống chế được hay không?

Dù sao lúc này cũng không cách nào tiếp tục lên đường, cần phải nghỉ ngơi một khoảng thời gian nữa, Thái Hòa cũng dứt khoát tràn đầy phấn khởi nếm thử khống chế đám Virus.

Có Lê Bống và Yuna đề phòng ở chung quanh, chuyện an toàn tạm thời là không thành vấn đề đấy.

Virus bất đồng với Zombie, mặc dù Zombie không có lý trí, nhưng mà cũng không thể bảo hoàn toàn không có rung động tinh thần. Mà Virus thì cơ bản cũng không tồn tại một chút tinh thần lực nào, cho nên cái vòi của Thái Hòa cơ bản cũng không có gặp phải một chút ngăn cản gì.

Thậm chí có thể nói, là hắn rót tinh thần lực vào trong khối chất gel Virus này.

Cái vòi tiến vào thật là thuận sướng, nhưng sau khi tiến vào, lại cũng không có thể để cho khối chất gel Virus này xuất hiện một chút biến hóa đặc biệt gì.

Động một cái. Không được, dĩ nhiên là Virus không thể di động đấy... Thái Hòa có hơi thất vọng rồi.

Nhưng rất nhanh, Thái Hòa lại nhận ra có gì đó không đúng.

Đối với thể tích khối chất gel Virus này, và đặc tính nó hoàn toàn không tồn tại năng lượng tinh thần, cái vòi tinh thần của Thái Hòa dĩ nhiên là hết sức mạnh mẽ.

Biểu hiện của sự mạnh mẽ này, chính là thời điểm khi Thái Hòa chậm rãi rút về cái vòi, hắn lại cảm giác khối chất gel Virus này bỗng nhúc nhích.

Đây tuyệt đối không phải Thái Hòa gặp ảo giác, bởi vì ánh mắt có thể sẽ nhìn lầm, nhưng mà cái vòi của hắn lúc này còn không có hoàn toàn rời khỏi chất gel, đến từ phương diện cảm ứng tinh thần sẽ tuyệt đối không cảm nhận sai.

Mặc dù không thể khống chế chất gel Virus, nhưng lại có thể kéo nó thông qua cái vòi...

Sau khi hết khiếp sợ , Thái Hòa nhất thời lộ ra cực kỳ thần sắc mừng rỡ !

Thì ra , cái vòi này sinh ra từ năng lực điều khiển Zombie, ngoài ra còn có thể sử dụng như vậy!

Mặc dù không cách nào điều khiển đối phương, nhưng mà cái vòi có thể ảnh hưởng hành động của đối phương, nói không chừng còn có thể ảnh hưởng giác quan của đối phương, vặn vẹo phán

đoán của đối phương!

Đây mới là năng lực chân chính khi điều khiển Zombie! Hắn không chỉ có thể điều khiển mỗi Zombie thôi, còn có số lượng tinh thần lực của chính hắn...

Quả nhiên tương lai của ta, chính là phát triển theo phương hướng quái nhân bạch tuộc hay sao?

Sắc mặt của Thái Hòa, thoáng chốc trở nên hơi phức tạp...

(*)trong phim Haiten, để lách luật nên cái yy được thay đổi thành cái vòi, xúc tu, dây leo để tránh phải đóng thuế. Nhưng bất ngờ là sau khi phát hành lại được khán giả đón nhận nồng nhiệt còn hơn cả phim có vẽ cái yy. Thế là từ đó trong thế giới haiten lại có thêm một thể loại mới “Tentacles”

Chương 113: Yuna Khôi Phục

Trong thời gian nghỉ ngơi hơn một giờ, Thái Hòa vẫn đang nghiên cứu làm như thế nào hơn có thể điều khiển tinh thần lực của mình, nói một cách khác là làm như thế nào mới có thể làm cho cái vòi mình có lực sát thương...

Có Lê Bống và Yuna thay phiên nhau thử nghiệm, rất nhanh Thái Hòa đã lục lọi ra một chút thủ đoạn sử dụng. Sau đó hắn lập tức chuyển dời mục tiêu đến chuyện lợi dụng tinh thần lực để khống chế vật thể.

Nhưng mà kinh nghiệm của Thái Hòa chỉ giới hạn với khống chế sinh vật, chợt đem mục tiêu biến thành vật thể, thoáng chốc hắn có hơi bối rối. Đương nhiên cũng có khả năng, là vì cái vòi tinh thần của Thái Hòa còn chưa đủ mạnh mẽ, cho nên hắn thử nhiều lần cũng chưa thành công.

Chỉ có một lần thành công gần nhất, là Thái Hòa thành công để cho một mảnh lá cây bỗng nhúc nhích, nhưng chỉ có nhúc nhích một cái, đã làm cho hắn cảm giác đầu thiếu chút nữa nổ banh.

Mặc dù điểm này để cho Thái Hòa cảm thấy có hơi không như ý, nhưng mà đường nào cũng phải đi từng bước, có thể tìm ra một loại phương pháp sử dụng khác của năng lực điều khiển Zombie, đã để Thái Hòa cảm thấy mừng hết lớn rồi.

Chắc hẳn khi tinh thần lực tăng thêm một bước nữa, xác xuất thành công của loại vận dụng này sẽ cao hơn nhiều. Điều khiển tinh thần lực, đối với Thái Hòa mà nói thật sự là tiêu hao quá lớn, nghiên cứu hơn một giờ đã là cực hạn, tiếp tục nữa, cũng chỉ làm mình mệt không kịp thở.

Cảm giác được bả vai cũng đã đỡ hơn rất nhiều, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống và Yuna lên đường.

Chuyện làm cho Thái Hòa buồn bực là, ở trên đường trở về , lại bị mắc mưa một trận.

Nhưng mà vì có thể chạy về công trường trước khi hoàng hôn buông xuống, Thái Hòa vẫn là quyết định tiếp tục lên đường.

Tuy nói Zombie không sợ gặp mưa, bất quá Thái Hòa ở đâu cam lòng lại để cho Lê Bống và Yuna biến thành ướt sũng, cho nên cố ý ở trong tiệm ven đường, tìm được áo mưa cho các nàng.

Ba bóng người mạo hiểm mặc áo mưa màu xanh đậm phiêu dật trong mưa to, chỉ sợ là cảnh tượng độc nhất vô nhị trong toà thành thị này.

Đây là trận mưa đầu mùa từ khi tận thế tiến đến, hạt mưa lớn chừng hạt đậu rơi trên mặt đất, cọ rửa những vết máu gần như đã dán chặt dưới nền đất như là một lớn thảm màu đỏ sậm.

Nước mưa trên mặt đất chảy thành dòng suối nhỏ cuồn cuộn, cuốn theo vết máu tan ra màu đỏ ngầu, nhìn qua làm cho người ta lo lắng, cũng không biết chết bao nhiêu người, mới có thể đạt tới mức độ như vậy.

Có Lê Bống và Yuna mở đường, mặc dù đội mưa đi về phía trước, nhưng mà tốc độ của ba người vẫn rất nhanh, bầu trời hoàng hôn càng ngày càng trở nên mơ hồ, cũng đã về tới trên bãi đỗ xe.

Sưu tập tất cả vật liệu đã tìm được, sửa sang lại đơn giản một chút, sâu khi lại ăn xong một tô mì nóng hổi vào trong bụng, Thái Hòa lập tức lấy ra chất gel Virus của còn Zombie Lên Cấp lúc trước.

Lúc đầu theo như tính toán của hắn, khối chất gel này hẳn là

để cho mỗi người Lê Bống và Yuna mỗi người một nửa đấy, Nhưng khi hắn đưa chất gel cho Yuna, Yuna lại do dự một chút, cắt phần đưa cho mình ra một nửa, để lại trong tay nàng đấy, chỉ còn khoảng một phần ba.

Thấy Thái Hòa nhìn mình với vẻ mặt nghi ngờ, Yuna do do dự dự mở miệng nói: “Hơn nhiều... Loại này, quá tinh khiết.”

Thái Hòa lập tức giật mình, trình độ tiến hóa của bản thân Yuna, vốn là chậm hơn Lê Bống, ăn nhiều ngược lại không chịu được.

Vì lý do an toàn, Thái Hòa để cho Yuna và Lê Bống từng người một uống chất gel Virus. Đại khái là bởi vì các nàng tiến hóa đã tăng lên tới một mức độ nhất định, cho nên cho dù lần này ăn chất gel Virus so với trước kia còn tinh thuần hơn nhiều lắm, nhưng các nàng đều không có ngất đi như vậy, chỉ là hai mắt nhanh chóng đỏ lên, tỉnh lại với bản năng Zombie biến dị. Ở dưới trạng thái này, các nàng đều cố gắng chống đỡ Virus đang cải tạo thân thể của các nàng từng bước một.

Chỉ có điều ngay cả Thái Hòa cũng thật không ngờ, tăng lên lúc này, thời gian lại kéo dài đến ba ngày, trong lúc đó, mặc dù Yuna và Lê Bống vẫn không có hôn mê, nhưng hoàn toàn không có ý thức. Thậm chí Thái Hòa cũng không dám đâm cái vòi vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của các nàng, đi dò xét tình huống của các nàng, bởi vì bất luận là trong cơ thể của các nàng vẫn là thế giới tinh thần, cũng dấy lên một trận sóng to gió lớn.

Mà Thái Hòa cũng cảm thấy bản thân tăng lên lần nữa, bất quá giống hệt với trước kia, hắn tiến hóa trên nhục thể cũng vẫn không nhiều như trước, chỉ là ở lực lượng và phương diện tốc độ lại có tiến bộ một chút. Ngược lại là tinh thần lực tăng lên biên độ khá lớn, cái vòi tinh thần cũng thay đổi trở nên linh hoạt hơn lúc trước, màu sắc cũng càng gần với màu đỏ sậm rồi.

Điểm này để cho Thái Hòa hết sức hài lòng, hiện giờ hắn đã khai quật ra tác dụng chân chính của năng lực điều khiển Zombie, tinh thần lực đương nhiên là càng mạnh càng tốt.

Người trước tiên ăn vào chất gel Virus chính là Yuna, nàng cũng khôi phục như cũ trước tiên.

Chương 114: Ngươi Sờ Ngực Ta

Nàng có hơi mê mang liếc nhìn Thái Hòa, sau đó ánh mắt lại từ từ trở nên sáng sủa: "Dường như ta nhớ lại rất nhiều thứ."

Nghe xong giọng nói này, Thái Hòa lập tức đã bị sửng sốt một chút, sau đó lập tức lộ ra sắc mặt mừng hết lớn!

Giọng điệu này, so với Yuna trước khi bị biến dị, thật sự quá giống! Mặc dù còn có hơi lãnh đạm, thiếu cảm tình, nhưng mà đã cực kỳ giống! Nếu như đổi lại người không rõ chân tướng ngồi ở đây, chỉ sợ hoàn toàn không nhìn ra trên người Yuna có gì không ổn, hơn nữa không đoán được nàng lại lại là một nữ Zombie!

"Ngươi đã nhớ lại gì vậy?" Thái Hòa hết sức kích động hỏi.

Yuna nghiêm túc nhìn chằm chằm ánh mắt của Thái Hòa, nói từng chữ từng câu: "Ta nhớ được ngươi đùa giỡn lưu manh với ta."

Sắc mặt của Thái Hòa lập tức trở nên rất xấu hổ.

"Ngươi bóp ngực ta, còn cởi y phục của ta, mượn lý do tắm cho ta giở trò xấu xa với ta..." Yuna càng nói, ánh mắt của Thái Hòa lại càng trở nên phức tạp hơn.

Tình huống này là như thế nào!

Sau khi khôi phục lý trí chuyện thứ nhất không phải là than thở đời người một chút, nhìn thoáng một cái đã trôi qua, sau đó cảm ơn Thái Hòa vì thế đã làm ra rất nhiều cố gắng hay sao?!

Cho dù không lấy thân báo đáp, ít nhất dâng lên một nụ hôn cũng không xem như quá đáng chứ?

Thái Hòa đã từng tưởng tượng vô số lần cảnh tượng lúc Yuna và Lê Bống khôi phục lý trí, có lẽ cảm động sâu vô cùng, có lẽ củi khô gặp phải lửa nóng. . .

Nhưng mà tuyệt đối không phải loại tình huống giống bây giờ nha!

Mặc dù giọng điệu của Yuna vô cùng bình tĩnh, thậm chí có thể nói không có rung động tình cảm gì... Nếu như bỏ qua nội dung nàng nói, cơ bản so với bộ dạng ba ngày trước không khác nhau gì cả.

Nhưng mà mặc dù Yuna lúc trước kia nhớ những thứ này, nhưng chưa từng có cố ý nói qua, đoán chừng ở trong suy nghĩ của nàng, loại chuyện này không có gì hay ho đáng giá để quan tâm đấy.

Chẳng lẽ lý trí của Yuna, đã khôi phục hoàn toàn.

Đúng lúc này, Yuna lại đột nhiên nhàn nhạt nói thêm một câu, "Đây chính là đùa giỡn lưu manh mà nhân loại các ngươi nói đúng không?"

"Híc, nhân loại các ngươi."

Thái Hòa không khỏi sửng sốt một chút.

Những lời nói vừa tiến vào trong tai của Thái Hòa, khi ánh mắt hắn liếc nhìn về phía Yuna lập tức trở nên hơi phức tạp.

Yuna trước kia đã từng nói qua, nàng không còn là nhân loại, cũng không muốn biến trở về nhân loại lần nữa, lại càng không chịu đồng ý nhớ tới tất cả mọi chuyện trước kia.

Không nghĩ tới khi lý trí của nàng khôi phục lại đến loại mức độ này, vẫn có loại suy nghĩ này như trước.

Bất quá đây cũng chuyện là bình thường, nếu như nàng thật sự xem chính mình là con người rồi, đó mới là hỏng bét. Không nói đến những chuyện khác, chỉ là những ký ức nàng ăn chất gel Virus kia, cũng đủ để cho nàng sụp đổ.

Sau khi nàng bị biến dị, Yuna đã lập tức trở thành một chủng tộc khác, Zombie.

Nàng có thể khôi phục trí nhớ, nhưng sẽ không khôi phục bản tính. Từ trên bản chất mà nói, mặc kệ lý trí của nàng khôi phục tới mức độ nào, nàng vẫn là một Zombie như trước.

Mặc kệ nàng tìm về bao nhiêu trí nhớ thuộc về nhân loại, nhưng mà nàng lúc này, cũng chỉ biết dùng phương thức suy nghĩ của Zombie để giải quyết vấn đề.

“Vậy ngươi trí nhớ trước kia cũng đã khôi phục rồi sao?”

Thái Hòa vội vàng nắm lấy cơ hội đổi chủ đề, hỏi.

“Không, chỉ là cảm giác có thêm rất nhiều ký ức ở trong đầu.” Yuna trong mắt lại lộ ra vẻ mờ mịt, “Rất nhiều, nhưng mà dường như rất mờ ảo.”

Như vậy cũng khó trách, mặc dù những ký ức này chắc hẳn là hiện ra trong ba ngày qua, nhưng mà lượng tin tức vô cùng khổng lồ cũng không thể có thể tiêu hóa nhanh như vậy.

Chỉ sợ Yuna hiện giờ so với trước kia còn phải càng mơ hồ hơn một chút. Mỗi lần tiến hóa, những trí nhớ mà cô ấy bị niêm phong cất vào sâu trong ký ức, cũng sẽ được mở ra một ít trí nhớ, thậm chí ở trong quá trình thường ngày nàng quan sát và suy tư, sẽ khôi phục lý trí ở từng chút một. Nhưng mặc dù nhớ lại những ký ức này, nhưng cùng một lúc trong não lại được rót vào quá nhiều ký ức, cũng không phải dễ dàng tỉnh hồn lại như vậy.

Vừa mới tỉnh táo lại, có thể mở miệng nói chuyện lưu loát như

vậy, đã coi như biểu hiện của tinh thần thép rồi.

Huống chi nhìn qua sắc mặt của Yuna, dường như cũng không phải rất quan tâm đối với những ký ức này. Đoán chừng đây là cách suy nghĩ của Zombie rồi, nàng đối với những kinh nghiệm lúc mình vẫn còn nhân loại, cơ bản là không sinh ra nổi một chút hứng thú nào.

Thậm chí sau khi vừa tỉnh lại, trước hết nghĩ tới cũng là chuyện sau khi đã trở thành Zombie, giữa nàng với Thái Hòa xảy ra qua những chuyện không biết xấu hổ không biết thẹn lúc trước.

Thái Hòa cảm thấy ngờ ngợ rằng, có lẽ Yuna đang cố ý né tránh những ký ức kia cũng khó nói...

Chương 115: Đùa Giỡn Lưu Manh

Thấy Thái Hòa nhìn mình với sắc mặt quỷ dị, Yuna lắc đầu nói: “Ta cảm thấy... Như bây giờ rất tốt, cho nên ngươi không cần nhìn ta với ánh mắt như vậy.”

Xem ra đúng là Yuna khôi phục rất nhiều, thậm chí còn biết phải nhìn mặt mà nói chuyện rồi...

Thái Hòa lập tức cười khổ một tiếng. Trên thực tế hắn cũng không nói rõ lúc này mình có cảm giác gì, vốn là hắn hy vọng Lê Bống và Yuna khôi phục lý trí triệt để đấy, mặc dù thân thể vẫn là Zombie như trước, nhưng mà lý trí tốt nhất giống như đúc với nhân loại. Dù sao trong tiềm thức, hắn vẫn cho rằng, cho dù Lê Bống và Yuna bây giờ là Zombie, nhưng sẽ có một ngày các nàng sẽ ở trên khôi phục lý trí thành bộ dáng nhân loại.

Nhất là Lê Bống, từ lúc bắt đầu tìm được nàng, nàng cũng đã trở thành Zombie, đối với nàng có thể khôi phục nhân loại hay không, Thái Hòa đã ký thác kỳ vọng cao nhất.

Dù sao cảm tình giữa hắn và Yuna, phần lớn là thành lập lúc sau khi nàng biến thành Zombie đấy, nhưng giữa hắn với Lê Bống, lại đều là thời điểm khi nàng vẫn còn là nhân loại.

Nhưng mà xem xét tình cảnh hiện giờ mà nói, suy nghĩ này là không thể nào thực hiện. Một khi đã trở thành Zombie, bản tính cũng đã xảy ra thay đổi hoàn toàn, ngoại trừ ngoại hình vẫn là loài người, những tính cách đến suy nghĩ đều không có liên quan gì với nhân loại rồi.

Với tư cách Zombie, nhìn nhân loại chính là con mồi, làm sao có thể trông cậy vào tình cảm của bọn hắn sẽ giống hệt với con mồi.

Đối với Lê Bống và Yuna mà nói, người nhân loại duy nhất các nàng xem như đồng loại, cũng chỉ có một mình Thái Hòa mà thôi.

Nguyên nhân thật ra là vì liên lạc tinh thần giữa Thái Hòa với các nàng tồn tại chặc chẽ, ở một phương diện khác, chỉ sợ là bởi vì tinh thần lực của Thái Hòa là cùng một loại với các nàng...

Có thể coi là nửa đồng loại hay không.

"Dường như ngươi không vui vẻ hút nào." Yuna nhìn chằm chằm ánh mắt của Thái Hòa, đột nhiên thò tay về phía trước, lạnh buốt bờ môi kia nhẹ nhàng chạm một cái ở trên miệng Thái Hòa, "Như vậy sẽ vui vẻ lên sao? Dường như ngươi thật sự rất ưa thích làm như vậy."

Yuna hôn để cho Thái Hòa lập tức đứng hình một phút, bất quá rất nhanh, hắn lại tỉnh táo lại từ trong rầu rĩ.

Đúng là, Yuna và Lê Bống chắc hẳn là vĩnh viễn sẽ không thay đổi trở về nhân loại bình thường rồi, nhưng mà vậy thì sao.

Thậm chí Thái Hòa còn không nhịn được thầm mắng ở trong lòng mình một câu, lúc trước hắn chưa bao giờ nghĩ tới, nếu như Lê Bống và Yuna thật sự khôi phục được suy nghĩ của người bình thường, các nàng sẽ coi bản thân mình là một Zombie như thế nào, liệu có chấp nhận được sự thật này hay không.

Đối với các nàng mà nói kết quả tốt nhất, không phải là giống như như Yuna hiện giờ hay sao...

Trí nhớ giữa hắn với Lê Bống tuy rằng rất nhiều, nhưng sau khi nàng biến thành Zombie, ký ức tạo dựng lên giữa hai người, chẳng lẽ sẽ không đáng giá quý trọng.

Sóng vai chiến đấu, cùng nhau sinh tử, loại tình cảm này so với trước mạt thế, cũng không phải càng sâu đậm hơn hay sao!

Nghĩ tới đây, Thái Hòa cười ha ha một tiếng, ôm chầm Yuna một cái, đột nhiên hỏi "Vậy ngươi nói cho ta biết, ngươi ưa thích bị trêu đùa lưu manh hay sao?"

Đây thật là một vấn đề quan trọng, đoán chừng không có bao nhiêu đàn ông sẽ trực tiếp hỏi ra một vấn đề với một cô gái như vậy, càng sẽ không hỏi ra loại vấn đề này với một cô bé Zombie.

Nhưng mà có loại cơ hội này, hơn nữa dũng cảm hỏi ra cái vấn đề này, đoán chừng cũng chỉ có Thái Hòa rồi.

Trên thực tế, chính Thái Hòa cũng đã thốt ra... Bất quá sau khi hỏi xong, hắn lại hết sức mong đợi nhìn về phía Yuna.

"Bóp ngực... Đau, không thích." Mặc dù là Zombie, nhưng mà Yuna vẫn bày tỏ sức phán đoán và suy nghĩ ít ỏi của mình, nhưng ít nhất đau và không đau vẫn được chia thành hai loại cảm giác đi.

Thái Hòa lập tức có hơi nóng nảy.

Bóp ngực đương nhiên đau, nhưng mà lần thứ nhất lại càng đau, đến lúc đó chẳng phải là Yuna sẽ từ chối. Chẳng may bởi vì đau đớn mà cuồng hóa biến trở về trạng thái Zombie, vậy mình đến lúc đó thì có làm thịt nàng nữa hay không đây.

Lại nói tiếp, thời điểm mỗi lần Yuna cảm giác được đau đớn, cũng có xu thế mơ hồ muốn trở thành Zombie cuồng hóa...

Bất quá thấy Yuna lại nhíu mày, dường như bị trí nhớ tràn ra liên tục không thôi khiến cho có hơi đau đầu, Thái Hòa cũng không tiện tiếp tục thảo luận với nàng những vấn đề này.

Dù sao còn có nhiều thời gian và cơ hội đây!

“Đừng nghĩ nữa rồi, nghỉ ngơi một lát đi.” Thái Hòa có hơi đau lòng nói.

Sau khi Yuna thức tỉnh mấy tiếng, Lê Bống cũng hồi phục xong. Khi nàng đột nhiên quay đầu nhìn mình, Thái Hòa chợt cảm giác tim trong lòng đập mạnh một chút.

Dù sao Yuna cũng tiến hóa bất đồng so với Lê Bống, từ lúc vừa mới bắt đầu nàng cũng không có hoàn toàn đánh mất lý trí, hơn nữa những tiến hóa sau này, chủ yếu nàng tăng lên theo phương hướng phát triển tinh thần lực.

Chương 116: Luyện Tập Cái Vòi

Mà Lê Bống thì lại khác, nàng là một Zombie hoàn chỉnh 100%, quá trình tiến hóa của nàng cũng vì vậy mà giống hệt Zombie. Trên thực tế sau khi cảm thấy con Zombie Lên Cấp kia, Thái Hòa cũng đã có tâm lý chuẩn bị.

Nếu so với Yuna, tiến hóa của Lê Bống chỉ sợ sẽ hơn thiên hướng về thân thể, mà phương diện lý trí, có lẽ giống hệt như là con Zombie Lên Cấp kia, từ dã thú hoàn toàn không biết suy nghĩ, tiến hóa ra trí khôn nhất định.

Nhưng mà muốn cho nàng nhanh chóng có được tình cảm tương tự loài người, chỉ sợ là rất khó.

Thời điểm khi Lê Bống đã tăng lên xong, Thái Hòa lập tức cũng cảm giác được nàng và rất không giống với lúc trước rồi.

Hai tròng mắt của nàng cũng từ từ khôi phục màu sắc bình thường, nhưng mà trên người phát tán ra khí tức khủng khiếp lại làm cho người ta không khỏi cảm giác đối mặt một con mãnh thú. So với con Zombie Lên Cấp kia, cũng không kém lắm.

Nuốt vào gần hai phần ba khối chất gel Virus, dĩ nhiên là Lê Bống nhận được tăng trưởng cực kì khủng khiếp đấy. Thái Hòa cảm giác được mơ hồ, nàng cũng đã tới ranh giới lên cấp rồi, chỉ cần có được một cơ hội tăng lên, nàng có thể trở thành Zombie Lên Cấp.

Bất quá sau khi điều khiển Lê Bống hoạt động thân thể một chút, Thái Hòa lại phát hiện nàng bất đồng với Zombie Lên Cấp.

Mặc dù tốc độ của con Zombie Lên Cấp kia cực nhanh, vậy mà

ở phương diện lực lượng lại còn có ưu thế.

Nhưng mà Lê Bống thì là lực lượng chưa đủ, ngược lại ở phương diện tốc độ có tiến bộ đột xuất. Gia tốc trong khoảng thời gian ngắn, tốc độ của nàng hoàn toàn có thể so sánh với con báo.

Xem ra bất đồng Zombie, phương hướng tiến hóa cũng sẽ bất đồng.

Một phương diện khác, Lê Bống - nảy sinh ý thức, cuối cùng trưởng thành ra một chút ý thức chân chính, thậm chí Thái Hòa có thể cảm giác được trong thế giới tinh thần của nàng có rung động mãnh liệt hơn.

Khi nàng nhìn về phía Thái Hòa, vẻ hung ác và lãnh đạm trong mắt lập tức bị quét sạch sành sanh, nhưng mặc dù chỉ là trong nháy mắt đó, Thái Hòa cũng đã cảm nhận được sâu nhất, cô gái khả ái đã từng nhu nhược này, đã biến thành một Zombie mạnh mẽ.

Mấy ngày kế tiếp, mục tiêu chủ yếu của Thái Hòa chính là dò xét hoàn cảnh chung quanh đại học Sài Thành, liên tục đi ra đi vào ở mảnh khu vực cực kỳ phồn hoa này.

Ngoại trừ dò xét hoàn cảnh ra, hắn cũng thuận tiện sưu tập được rất nhiều vật liệu, nhất là thuốc men mà nói, cũng tương đối thiếu thốn nhất, cùng với một ít thức ăn năng lượng cao.

Mà qua sau Lê Bống và Yuna cùng lúc trải khi tiến hóa, các nàng phát huy sức chiến đấu mạnh mẽ cũng làm cho quá trình săn Zombie biến dị trở nên dễ dàng hơn.

Bất quá ở dưới đại đa số tình huống, Thái Hòa đều không có để cho các nàng ra tay, mà mượn những thứ cơ hội quý báu này để rèn luyện năng lực điều khiển Zombie của mình.

Nhưng mà dù sao cũng chỉ vừa mới bắt đầu sử dụng, Thái Hòa

sử dụng cái vòi còn chưa đủ linh hoạt thuần thục...

"Thình thịch!"

Một con Zombie biến dị nhảy ra từ sau quầy, mà Thái Hòa lại không thể không lăn mình một cái ngay tại chỗ, mượn khay chứa đồ sau lưng tạm thời cản trở được nó.

Cái vòi tinh thần của hắn vừa mới bị chặn lại, đưa đến hiệu quả cực kỳ bé nhỏ, chỉ có điều để cho con Zombie biến dị thân hình cao lớn này hơi dừng lại một chút mà thôi.

Trong nội tâm Thái Hòa buồn bực, vừa mượn chướng ngại vật quần nhau với con Zombie biến dị lực lượng cực lớn này, vừa suy tư về cách dùng cái vòi cho phù hợp.

Nghe khay chứa đồ sau lưng không ngừng bị đạp lăn, phảng phất toàn bộ cửa hàng đều phải bị con Zombie biến dị này sắp hủy đi, Thái Hòa đành phải kiên trì người quay lại, trong quá trình khi Zombie biến dị phóng tới, cái vòi tinh thần vô hình đập loạn về phía đối phương.

Trên thực tế đối với loại Zombie biến dị này, năng lực điều khiển Zombie của Thái Hòa rất khó đưa đến hiệu quả quá lớn, nhất là khi đối phương có tính công kích cực mạnh như thời điểm hiện giờ.

Nếu như điều khiển thất bại giống như mới vừa rồi mà nói, khoảng cách gần như thế, chỉ sợ Thái Hòa sẽ bị xé thành mảnh nhỏ tại chỗ.

Mà ngay cả Yuna đang xem cách đó không xa cũng lộ ra vẻ hơi do dự, không biết có nên nên ra tay giúp đỡ hay không. Mà phản ứng của Lê Bống lại càng trực tiếp hơn, đôi mắt của nàng kia chợt biến thành màu đỏ ngầu hoàn toàn, đầu gối có hơi chùn xuống, dường như lúc nào cũng sẽ lao ra. Nếu như không phải Thái Hòa

phân tâm trấn an nàng xuống, chỉ sợ nàng đã không kiềm nén được lao ra ngoài.

Kể từ sau khi Lê Bống tiến hành tăng cường lên thêm một lần nữa, cuối cùng cũng có ý thức của bản thân, tính công kích của nàng cũng so với trước kia mạnh hơn không chỉ gấp mười lần, mặc dù Thái Hòa điều khiển cũng không có giảm bớt , nhưng hắn vốn cực ít điều khiển ép buộc nàng, hơn phân nửa là trấn an và dẫn đạo là chính.

Mười mét, năm mét, ba mét!

Chương 117: Vặn Vẹo Thị Giác

Cái vòi tinh thần quấn lên đoàn ánh sáng tinh thần của con Zombie biến dị này, lập tức để cho con Zombie biến dị này xuất hiện mê mang trong ngắn ngủi, bất quá rất nhanh hắn sẽ tránh thoát loại trói buộc tinh thần này, cặp móng vuốt sắc bén dính đầy đủ loại vật dơ bẩn kia bay thẳng đánh tới Thái Hòa.

Nhưng vào lúc này, đã xảy ra tình huống quỷ dị. Mục tiêu công kích của hắn rõ ràng là Thái Hòa , nhưng mà hai tay lại cứ thế mà rơi vào khu vực khoảng cách xa hơn Thái Hòa chừng một mét. Nhìn qua thì giống như là thời điểm khi hắn đang công kích đột nhiên bị đau chân vậy, không chỉ có thân thể dời hướng bên cạnh, công kích cũng từ đó mà trượt vào khu vực khác.

Vặn vẹo thị giác! Mặc dù Cái vòi tinh thần của Thái Hòa không thể lập tức điều khiển con Zombie này, nhưng cũng ảnh hưởng hành động của đối phương trong thời gian cực ngắn, sau đó ảnh hưởng phán đoán của đối phương!

Mắt thấy công kích của Zombie biến dị xảy ra sai lệch, trong mắt Thái Hòa lập tức hiện ra nụ cười, trong nháy mắt khi đang sượt qua người Zombie biến dị, thanh đao trong tay hắn từ bên cạnh trực tiếp đâm vào xương sườn con Zombie biến dị này, sau đó dùng sức lực vặn một cái thật mạnh.

Máu tươi phún ra, con Zombie biến dị này lảo đảo vài bước, lập tức ngã xuống đất ầm ầm rồi.

Dục vọng công kích đang rục rịch trong lòng Lê Bống lúc này mới lắng xuống, mà Yuna thì đã khôi phục sắc mặt bình thường, thủ pháp đi tới với tốc độ cực nhanh và chính xác, móc ra chất gel

Virus trong cái ót con Zombie biến dị này.

“Hít hà ... Hại chết ta rồi, loại vật như tinh thần lực này, cách dùng rất rộng, hiệu quả rất mạnh, nhưng mà muốn sử dụng linh hoạt thật không dễ dàng.”

Lúc này Thái Hòa mới mềm nhũn cặp đùi, nếu không phải kịp thời khẽ dựa về phía thân thể Lê Bống, đoán chừng sẽ cắm mặt lên trên người thi thể kia.

Trên trán hắn hiện đầy mồ hôi, đầu óc lại càng căng đau từng trận, bất quá nhưng trong lòng lại tràn đầy cảm giác sung sướng.

Con Zombie biến dị này, là một con Zombie duy nhất mà trong những ngày qua hắn sử dụng năng lực điều khiển Zombie đánh chết gọn gàng nhất. Hiện giờ mặc dù vẫn không thể coi như vận dụng hết sức linh hoạt, nhưng mà uy lực thực sự của năng lực điều khiển Zombie cũng từ từ thể hiện ra rồi.

“Không được, hôm nay không thể tiếp tục nữa, đi trở về.”

Thái Hòa nhận lấy chất gel Virus đưa tới Yuna, nói. Luyện tập sử dụng tinh thần lực cũng giống như luyện tập thân thể, làm quá mức chỉ biết làm bị thương căn bản.

Huống chi hắn còn cần duy trì liên lạc tinh thần giữa hắn với Lê Bống và Yuna, thì càng không thể liều đến quá sức.

Yuna có hơi hiếu kỳ nhìn hắn thêm một cái, sau đó gật nhẹ đầu, sau đó lại không nhịn được nói một câu: “Đấu pháp của ngươi rất kỳ quái.”

“Kỳ quái sao?” Thái Hòa nghi ngờ hỏi ngược một câu, sau đó cũng phục hồi tinh thần lại. Cái vòi tinh thần của hắn, chỉ may ra có chính hắn mới nhìn thấy, đoán chừng ở trong mắt Yuna, hắn vẫn đang cực khổ chạy trốn, sau đó bị buộc nghênh địch, cuối cùng thừa dịp thời điểm khi con Zombie biến dị kia bị xui xẻo trẹo

chân, mới may mắn lấy được thắng lợi đi.

Hiện giờ kỹ năng sử dụng cái vòi tinh thần của hắn còn chưa đủ thuần thục, quá trình chiến đấu khó tránh khỏi tương đối chật vật, bất quá Thái Hòa cảm giác mình đã lục lọi ra được một ít tâm đắc, chắc hẳn lúc lần sau sử dụng nữa, cũng sẽ không thê thảm giống như bây giờ rồi.

Chắc là phải luyện nhiều hơn nha...

Mấy ngày gần đây nhất, ở trung tâm Sài Thành đều ngang qua từng trận mưa đầu mùa tí tách, xem ra mùa hè đã đến.

Theo thời tiết từ từ chuyển lạnh, đối với nhân loại mà nói, khảo nghiệm nghiêm khắc hơn cũng sắp tới rồi. Zombie không sợ lạnh, nhưng mà nhân loại lại bất đồng.

Mấy ngày nay nước mưa xông lên ào ạt, khí tức hôi thối nồng nặc trên đường bị hòa tan rất nhiều, mùi máu tươi không tan ra trong không khí, ngược lại nồng đậm hơn.

Thời điểm bọc đường tắt đến một cửa hàng bán quần áo, Thái Hòa thuận đường tìm kiếm vài cái áo khoác coi như dày ấm, đổi lại cho Lê Bống và Yuna, chính hắn cũng mặc vào một cái áo gió màu đen.

Bất quá ở dưới yêu cầu cùng với sự ác ý chỉ dẫn của Thái Hòa, dưới áo khoác Lê Bống và Yuna, đều mặc một bộ quần áo cực kỳ gợi cảm.

Sau khi mặc lên y phục, Yuna lại biểu hiện ra hứng thú mãnh liệt đối với những bộ phận móc sắt tình thú này, thấy phản ứng của nàng vượt quá dự đoán của mình, Thái Hòa không khỏi nghĩ đến, nếu để cho nàng mặc đồ lót có móc khóa tình thú này, có lẽ nàng cũng sẽ hết sức phối hợp đi...

Mấy ngày nay phạm vi hoạt động của bọn họ ở xung quanh

cũng đang từ từ mở rộng, nếu như không phải ỷ vào thể lực hơn người, đổi lại người khác, chỉ sợ rất khó chạy về công trường trước khi trời tối.

Nhưng mà cách khu chung cư còn khoảng chừng trăm thước, Thái Hòa lại đột nhiên ngừng lại, trong nháy mắt sắc mặt trở nên cực kỳ khó coi!

Mấy con Zombie bị hắn cố gắng giữ lại trên bãi xe đã không thấy.

Chương 118: Đám Người Biến Thái

Không thấy Zombie!

Một chút dự cảm không ổn chợt xông lên đầu, mượn màn mưa yểm hộ, Thái Hòa mang theo Lê Bống và Yuna , lập tức chạy tới phía khu chung cư.

Trên đường quả nhiên hắn phát hiện một bộ thi thể Zombie mới mẻ ở bên cạnh một chiếc xe hơi vứt đi, bởi vì... này vài ngày trời vẫn mưa dầm, cho nên tạm thời không có Zombie bị thu hút đi tới.

Con Zombie này chết ở nơi này, nói rõ không chỉ có người đi qua nơi này, còn tiến vào bãi đỗ xe, đánh chết con Zombie này.

Chân mày của Thái Hòa lập tức nhíu lại, hắn rút ra thanh đao ngắn từ bên hông... Ngồi chồm hổm xuống dùng mũi đao đẩy ra trên người con Zombie này, nó đã bị máu tươi và nước mưa dính vào y phục trên người.

Một đạo miệng vết thương máu thịt be bét đâm xuyên ngực và bụng Zombie, ở dưới nước mưa cọ rửa, da thịt trắng bệch lộ ra ngoài, lộ ra miệng vết thương đáng sợ sâu đến nửa ngón tay.

Miệng vết thương như vậy chắc hẳn không phải là đao cụ thông thường tạo thành, dựa theo Thái Hòa xem xét, người này dùng có thể là vũ khí nào đó rất rất nặng.

Người có thể huơ múa vũ khí loại hình sức nặng, xem ra cũng là có thực lực nhất định...

Sau khi đứng dậy, ánh mắt của Thái Hòa lập tức nhìn về phía căn chung cư cách đó không xa.

Mặc kệ người công kích Zombie có lai lịch gì, dù thế nào hắn cũng sẽ không phải chuyên làm việc vì dân trừ hại đấy, trong công trường này thứ có giá trị duy nhất chính là tòa nhà chung cư này, cũng là nơi Thái Hòa ẩn giấu tất cả vật liệu thu thập được. Mục tiêu của đối phương, chắc hẳn cũng là nơi này.

Ở trong mạt thế gặp phải người sống sót, chưa chắc chính là chuyện gì tốt. Thái Hòa cảnh giác đến gần căn chung cư, sau khi thấy lầu dưới cũng không có gì dị thường, lúc này mới chui vào lặng yên không một tiếng động.

Vừa mới lên đến lầu hai , Thái Hòa chỉ nghe thấy tiếng cười của mấy người đàn ông. Cũng may, nghe thanh âm của những người này chỉ là tiến vào lầu hai, đại khái là tới đụt mưa đấy. Điều này nói rõ vật liệu ẩn giấu trong lầu ba chắc hẳn còn chưa có bị phát hiện.

Nhưng mà tiếng cười kia, khi nghe vào trong tai, lại có vẻ hết sức chói tai!

“Ha ha ha, lão đại ngươi không giết chết nàng chứ?”

“Đừng đùa chơi chết nữa à, các huynh đệ còn chưa có được thoải mái mà!”

Một giọng nam mang theo thở dốc nặng nề trực tiếp vang dội: “Gấp cái gì! Có ta ở đây, còn sợ không có đàn bà đưa tới cửa xin các ngươi hay sao. Cmn..., cô gái này thật là hàng xịn, so với loại nhỏ mới vừa rồi còn thoải mái hơn nhiều...”

Lúc nói xong lời cuối cùng, thanh âm của hắn đột nhiên thoáng chốc trở nên hơi cao vút, mà lúc đám đàn ông cười vang ở bên trong, tiếng kêu thảm thiết của một người con gái cũng xen lẫn

trong đó.

Bất quá miệng của nàng chắc đã bị bịt kính, thanh âm có hơi mơ hồ không rõ, nhưng mà dù vậy, vẫn có thể nghe ra nỗi thống khổ của nàng.

“Cmn ngươi khóc cái gì! Bố mày biết, loại con gái như ngươi, trước kia xem thường những người này như chúng ta đấy, bất quá bây giờ thì sao, tốt nhất là ngươi hầu hạ bố mày thoải mái, bằng không thì ta cắt thịt ngươi thành từng mảnh cho Zombie ăn!”

“Ha ha, lão đại ngươi hù chết nàng.”

“Đừng thật sự giết chết, cô gái xinh đẹp như vậy khó tìm nha!”

“Sợ cái gì! Khó có thể thoải mái như vậy, thừa dịp trời mưa, cũng không có Zombie sẽ nghe thấy. Ha ha ha...”

Sắc mặt của Thái Hòa trở nên hơi khó coi, nhưng mà bước tiến của hắn cũng không có dừng lại, mà là từ thang lầu chậm rãi bước lên trên lầu tiếp theo.

Ý định lúc đầu của Thái Hòa, chỉ là muốn đuổi đi đám người này thôi, nhưng mà lúc này nghe thấy đám người này đang hấp diêm một cô gái, ngón tay nắm thanh đao của hắn lập tức thoáng chốc siết chặt rồi, trong mắt cũng dần hiện ra một tia sát khí.

Đúng là, ở trong mạt thế, đại đa số phụ nữ đều có thể xem như đoàn thể yếu thế. Hơn nữa ở trong thế giới trật tự hỏng mất như vậy, người có thực lực đương nhiên cũng có tư cách có nhiều tư nguyên hơn, trong đó cũng kể cả những cô gái nguyện ý phụ thuộc cuộc sống để sinh tồn.

Nhưng mà người hấp diêm phụ nữ giống như vậy, Thái Hòa lại cảm thấy chán ghét sâu đậm từ đáy lòng!

Không có trật tự trói buộc, nhưng mà không có nghĩa là con

người phải luân lạc thành gia súc!

“Cmn..., các ngươi đã chơi lâu như vậy còn không có giải quyết.”

Một người đàn ông tựa vào đầu bậc thang lầu ba, trong miệng ngậm cây côn gỗ tinh tế, trong tay còn cầm một thanh đao thái. Nhìn qua hắn có hơi bực bội... Nghe động tĩnh những người kia phát ra bên trong, nơi đũng quần hắn đã sớm chống lên một cái lều vải lớn.

“Mau lại đây mày thay phiên với bố mày! Mịa nó chỉ có một mình ta đứng nói mát nơi này, mưa lớn như vậy ngay cả cọng lông Zombie cũng không nhìn thấy, sợ cái gì...”

Hắn mới vừa quay đầu vọt lên hành lang rống lên một câu, một bóng người cũng đã đột nhiên vọt lên từ góc rẽ thang lầu, trong nháy mắt khi hắn quay đầu lại, một thanh đao ngắn cũng đã đâm thẳng tắp vào cổ họng của hắn, hơn nữa trực tiếp đóng hắn lên trên tường.

Chương 119: Xung Đột Trực Diện

Tứ chi tên đàn ông này cũng mềm xuống, đao thái trong tay lập tức rời tay, lại bị Thái Hòa nắm chính xác vào trong tay.

Nhìn trong con mắt người đàn ông này trợn to tràn đầy hoảng sợ và tuyệt vọng, Thái Hòa nhanh chóng rút ra thanh đao ngắn, đồng thời ôm lấy cánh tay người đàn ông này, thuận thế ném hắn trên đất.

Máu tươi từ miệng của hắn chảy ra ngoài ra, chỗ cái ót bị đâm xuyên cũng chảy ra một vũng máu lớn, mặc dù thân thể của hắn vẫn còn ở có hơi run rẩy , nhưng mà người cũng đã tắt thở.

Toàn bộ quá trình, có thể nói là lặng yên không một tiếng động, cơ bản là không có kinh động những người khác.

Lúc này ở trong một gian phòng cực kỳ bẩn thỉu trên lầu hai, một người đàn ông đầu trọc đang đặt một người phụ nữ cả người trần truồng nhẫn bóng ở trên một cái giường lò xo rách nát, ra sức nhún thân thể béo.

Trong phòng còn có bốn người đàn ông khác, đang tràn đầy phấn khởi cổ vũ người đàn ông đầu trọc.

Thời điểm khi Thái Hòa xuất hiện, người đàn ông đầu trọc kia mới vừa từ leo xuống trên người phụ nữ kia, một người đàn ông khác là không kịp chờ đợi nhào tới.

“Mới vừa nghe thấy tên ngu xuẩn ngoài ngoài kia kêu cả buổi, người nào trong các ngươi đi ra thay thế hắn đi, để cho hắn cũng

đi tới vui đùa một chút.” Người đàn ông đầu trọc vừa kéo quần, vừa nói .

Vậy mà hắn vừa mới quay đầu, đã nhìn thấy một bóng người thon gầy xuất hiện ở cửa phòng.

“Vèo!”

Một đạo ánh sáng lạnh lẽo mang theo cơn gió bén nhọn, bắn nhanh về phía người đàn ông lúc nãy mới vừa leo đi lên. Hắn hoàn toàn không có chú ý tới sát khí sau lưng, vừa mới dọn xong tư thế chuẩn bị thoải mái một trận, thì đột nhiên cảm giác được một cỗ đau đớn kịch liệt từ chỗ hậu môn truyền đến. Hắn kêu thảm một tiếng, trực tiếp từ trên giường cắm xuống dưới.

Biến cố bất thình lình, để cho mọi người bên trong căn phòng đứng hình trong nháy mắt!

Thái đao sáng loáng Kia gần như cắt bờ mông của người đàn ông thành hai nửa hoàn toàn, lực đạo to lớn, đơn giản làm cho người ta líu lưỡi!

Thái Hòa trải qua tăng trưởng mấy lần, mặc dù tiến bộ trên mặt thể năng cũng không rõ ràng, nhưng so với người bình thường mà nói vẫn mạnh hơn nhiều.

Hậu môn bị chém, nam nhân kia chưa tắt thở, chỉ co quắp không ngừng ở trên mặt đất, phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết.

Người trước hết tỉnh hồn lại là người đàn ông đầu trọc đó, hắn cầm lên từ bên giường một cái rìu, trợn lên hai mắt cực kỳ tức giận nhìn chằm chằm Thái Hòa xuất hiện ở cửa.

Nhìn bề ngoài của Thái Hòa, hắn còn cho là thanh niên thông thường thôi, nhưng thủ đoạn bén nhọn của Thái Hòa, và ánh mắt không che dấu sát ý chút nào, lại làm cho gã đầu trọc cảm giác hết

sức kiêng kỵ!

“Ngươi là người nào!” Đầu trọc không hề nao núng lui về phía sau nửa bước, kéo xa khoảng cách với Thái Hòa, “Mịa nó ngươi có bệnh hay sao. Vừa đến đã giết người của ta.”

Nhìn nét mặt của hắn, dường như hoàn toàn không nghĩ tới nguyên nhân Thái Hòa ra tay là bởi vì người phụ nữ chịu nhục đó.

Lý do rất đơn giản, ở trong mắt đám người này, phụ nữ chính là dùng để cho bọn họ phát tiết, thậm chí đối với bọn hắn mà nói, đây là một chân lý hoàn toàn đương nhiên.

Nhưng mà Thái Hòa không nghĩ như vậy, nhất là ở bên cạnh hắn, còn theo hai cô gái.

Nghe được đầu trọc gầm lên, hắn cũng không trả lời, chỉ là nhìn lạnh lùng nhìn một phòng cầm thú này, cuối cùng ánh mắt dừng lại trên người phụ nữ kia.

Vừa nhìn thấy bộ dáng người phụ nữ này, hàm răng của Thái Hòa lập tức chợt cắn chặt.

Nhìn bề ngoài nàng có một chút sắc nước hương trời, vóc người cũng rất tốt, nhưng ở dưới sự tra giày vò của đám cầm thú này, lại gần như ở trong trạng thái sắp chết.

Đại khái là vì thỏa mãn cảm giác sảng khoái biến thái, những người này đâm rất nhiều lỗ thủng nhỏ bé trên người nàng, làm cho cả người nàng đều dính đầy máu tươi. Hai tay của nàng bị trói lại với nhau, cố định ở đầu giường lò xo, mười móng tay đều bị nhổ sạch rồi, máu chảy ồ ạt. Trong miệng của nàng còn bị nhét một chiếc tất thối màu sắc đen ngòm, mặc dù vẫn còn ở kêu lên tiếng kêu thảm “Ô ô”, nhưng nghe vào tai đã sắp hết hơi rồi, chỉ sợ là thở ra thì nhiều, hít vào thì ít rồi.

“Đcm mày, đến tột cùng mày là thằng nào!” Đầu trọc cảm thấy

mơ hồ, người thanh niên trước mắt này rất không ổn! Nhưng mà làm lão đại đám người này, hắn không thể không cố gắng gào thét một câu.

Quả nhiên một tiếng gầm khàn khàn vang vọng của hắn, lập tức để cho ba gã đàn ông khác cũng đột nhiên hồi phục thần trí. Bọn họ cũng không phải ngu, thấy trong tay Thái Hòa còn cầm một thanh đao ngắn đang chảy máu ròng ròng, ánh mắt cũng trở nên cảnh giác lên, đồng thời từng người đều nhặt lên vũ khí trên mặt đất.

Thái Hòa đối với động tác của bọn hắn phảng phất hoàn toàn xem như không thấy, nhưng mà việc này không thể làm cho gã đầu trọc cảm thấy yên tâm hơn, ngược lại từ trong đáy lòng cảm nhận được thấy lạnh buốt cả người!

Chương 120: Đầu Trọc Gian Ác

Bọn hắn có thể cảm giác được, không phải Thái Hòa kiêng kị bọn hắn, mà là hoàn toàn không thèm để ý tới hành động của bọn hắn!.

Đám người này cũng coi là đám ác ôn giết người không chớp mắt, lúc này đối mặt Thái Hòa mặc dù cảm giác có hơi tê cả da đầu, nhưng cỗ áp lực này lại vừa vặn kích phát tinh thần hung ác của bọn hắn.

Thái Hòa vừa mới dùng đao chém nát hậu môn của một người, cảnh tượng này mặc dù doạ người, nhưng dù sao hắn chỉ có một người! Một cây đao!.

Nhưng ngay sau đó, sau lưng Thái Hòa lập tức xuất hiện hai bóng người diễm lệ.

Mặc dù sắc mặt của các nàng đều tái nhợt, biểu lộ đạm mạc, thậm chí có thể nói không lộ vẻ gì, nhưng khuôn mặt tinh xảo này, dùng áo mưa không cách nào che giấu dáng người cao gầy, lại làm cho mấy gã đàn ông này này đều ngơ ngẩn một chút.

Nếu như nói khuôn mặt Yuna vẫn còn tương đối non nớt, ngũ quan không có hoàn toàn trưởng thành, như vậy dung mạo Lê Bống thì tuyệt đối được xem như hot girl tốp tốp.

Nhất là cặp mắt đen láy gần như thuần khiết này, cùng với loại khí chất đặc biệt của Zombie biến dị, để cả người nàng lộ ra vẻ hết sức thần bí, cũng hết sức dụ hoặc!.

Ở trong tận thế, cực ít có thể nhìn thấy mỹ nữ hot girl siêu cấp trending tốp tốp như vậy, so sánh với các nàng, người con gái mới

vừa bị bọn hắn chà đạp kia nhiều nhất chỉ xem như gương mặt dáng người bình thường.

Ngay lúc này, một loại ánh mắt đang nhìn lăm lăm tới, ngược lại là đầu trọc lập tức nhíu mày.

Có thể mang theo mỹ nữ xinh đẹp như vậy sống đến bây giờ, thực lực của người thanh niên này hẳn là rất không tệ mới đúng.

Hơn nữa hắn thủ đoạn ra tay mới vừa rồi của hắn, mặc dù là nhân lúc người ta không để ý, nhưng lực đạo và chính xác kinh người, cũng không phải người bình thường có thể làm được.

Bất quá rất nhanh hắn lập tức lộ ra một nụ cười nhe răng, cố ý lớn tiếng nói,"Tiểu tử này giết người của chúng ta, lại chuyên môn đưa lên cho chúng ta hai cô gái cực phẩm! Làm thịt hắn! Cướp đoạt hai cô gái này vào tay!".

Lời cổ vũ của hắn lập tức có hiệu quả, những người tới này sau khi tận thế vốn là làm việc điên cuồng, chuyện giết người cướp đoạt giống như vậy cũng đã làm không ít, nhìn qua Thái Hòa mặc dù rất có chút tài năng, nhưng chỉ cần giết hắn, thì có thể thoải mái một chút với hai hot girl xinh đẹp rồi!.

Đương nhiên đám người này cũng không phải loại kia ngu xuẩn chỉ cần mỹ nữ không cần mạng, trong lòng bọn họ cũng hiểu rõ, nhìn biểu lộ của Thái Hòa cũng đã biết hắn là kẻ đến không mang ý tốt đấy, hôm nay không ra tay là không thể nào.

Đã như vậy, không bằng tiên hạ thủ vi cường hậu hạ thủ tai ương! Một mình hắn mạnh hơn, nhưng song quyền nan địch tứ thủ!.

Về phần Lê Bống và Yuna, bọn hắn vào trước là chủ, sớm đã xem các nàng như những cô gái bình thường không có thực lực.

Dưới ra hiệu của đầu trọc, hai người đàn ông trong đó liếc

nhau gật đầu một cái, mạnh mẽ giơ lên vũ khí trong tay, phân ra hai phía bọc đánh tới Thái Hòa.

Yuna vừa nắm chắc chuôi đao, đang muốn rút ra, lại bị Thái Hòa ngăn lại. Giết mấy tên cặn bã này, không cần phải ô uế tay của Yuna và Lê Bống.

Hắn hít sâu một hơi, nắm chặt đao ngắn, chân phải chậm rãi lui về phía sau, thân thể nghiêng về phía trước, làm ra một tư thế vọt tới trước.

Những người này có ý định gì, Thái Hòa rất rõ ràng, nhưng bọn hắn cho là mình chỉ có thể đánh lén, nhưng chỉ sợ cũng hết sức sai lầm! Hắn cận chiến không tốt, đó là so sánh với loại quái vật như Zombie Lên Cấp này tới nói. Mà mặc dù những người này nhìn qua cũng dũng mãnh, nhưng chung quy chỉ là người bình thường, làm sao có thể so sánh với hắn!.

Hai người kia vừa mới kêu lên một tiếng, lập tức kinh hãi phát hiện Thái Hòa mạnh mẽ biến mất khỏi chỗ cũ!.

Không, không phải biến mất, mà trong một nháy mắt lúc bọn hắn đến gần, Thái Hòa cũng đã lao đến!.

Tốc độ của hắn cực nhanh, người đầu tiên chỉ cảm thấy hoa mắt, sau đó một cỗ ý lạnh lập tức truyền đến từ giữa ngực, ngay sau đó một chút cảm giác đau đớn như tê liệt.

Khi hắn thấy rõ dáng vẻ Thái Hòa, một cỗ máu tươi cũng đã từ lồng ngực của hắn phún ra ngoài ào ào, mà Thái Hòa rút ra đoản đao thì không chút lưu tình chút nào, đạp một cước đá hắn ra ngoài.

Tốc độ công kích của Thái Hòa nhanh chóng, để một tên đàn ông khác lập tức quá sợ hãi, nhưng hắn vừa muốn dừng bước lại, Thái Hòa cũng đã quay người nhào tới trước mặt hắn.

Sống chết trước mắt, người đàn ông này cũng bạo phát ra tâm lý liều ăn nhiều, dao gọt trái cây trong tay mạnh mẽ đâm về phía Thái Hòa.

Mà lúc này đầu trọc cũng ra tay, hắn huơ múa lưỡi rìu trong tay.

Thân thể to mọng vậy mà thoáng chốc nhảy lên cao cao, trực tiếp bổ xuống từ giữa không trung.

Bị tấn công đồng thời trước sau, cho dù Thái Hòa có thể né tránh dao gọt trái cây của gã đàn ông, cũng tất nhiên sẽ bị lưỡi rìu của tên đầu trọc chém trúng. Bởi vậy lưỡi búa còn chưa hoàn toàn rơi xuống, trên mặt đầy dữ tợn của tên đầu trọc, lập tức lộ ra một tia cười lạnh hung ác.

Chương 121: Thái Hòa Nổi Giận

Mắt thấy dao gọt trái cây đâm tới thẳng tắp phía chính mình, con ngươi của Thái Hòa có hơi co rút lại một chút, thân thể đang trong quá trình xông lên phía trước đột nhiên vặn một cái, phía sau lưng gần như dán lưỡi đao đang tới. Cả người hắn dường như là nghiêng người đụng phải gã đàn ông kia, đao ngắn trong tay trực tiếp đâm về phía phần bụng của đối phương.

Thân pháp này, chính là Thái Hòa học được từ trong chiến đấu của Yuna. Bản thân hắn chỉ là người bình thường, mặc dù có kinh nghiệm chém giết trong tận thế, nhưng nếu bàn về kỹ xảo chiến đấu, đương nhiên vẫn là "Dân Học Võ Chuyên Nghiệp" như Yuna càng hơn một bậc. Đao pháp của Yuna sắc bén, trên tốc độ cực kỳ linh động.

Thái Hòa trong chiến đấu, không giây phút nào là không học hỏi tất cả kinh nghiệm có thể học tập được, sau đó hoàn toàn tiêu hóa những kinh nghiệm này thành phương pháp chiến đấu của chính mình.

Cùng lúc đó, cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng đã đâm ra, mục đích của hắn không phải khống chế bất cứ người nào, mà là ảnh hưởng đầu trọc sau lưng!.

Lúc đầu tên đầu trọc còn đang nhào trúng hắn phía trước, bỗng nhiên cảm giác huyệt thái dương truyền đến nhói nhói một trận, trước mắt lập tức bị choáng một chút, lưỡi búa trong tay cũng lập tức chệch phương hướng.

Mượn cỗ lực đạo va chạm này, Thái Hòa và gã đàn ông kia

đồng thời lui về phía sau mấy bước, trực tiếp va chạm vào tường.

Đầu trọc đánh lén, cũng từ đó hoàn toàn trượt mục tiêu!.

Người đàn ông cầm đao kêu thảm một tiếng, dưới đau nhức kịch liệt làm cho dao gọt trái cây trong tay cũng "Leng keng" một tiếng rơi trên mặt đất, trong miệng lại còn "Ọc" phun ra một ngụm máu tươi.

Mà đầu trọc công kích thất bại thì rơi nặng nề xuống đất, lắc lắc cái đầu, trong mắt lóe lên một tia hoảng sợ, thịt mỡ trên mặt run một cái, mạnh mẽ hô to lên một tiếng, lần nữa bổ xuống phía sau lưng Thái Hòa.

Nhưng nghe được tiếng gió phía sau đánh tới, Thái Hòa đã sớm rút ra đao ngắn, quay người khẽ khom người xuống, đao ngắn từ phía dưới trực tiếp móc lên về phía bụng đầu trọc, xem ra dường như là chính hắn tự đụng vào.

Nhưng tên đầu trọc này có thể lên làm lão đại của một đám người này, vẫn rất có chút tài năng. Mặc dù chiêu thức trong tay đã cũ, nhưng trông thấy động tác của Thái Hòa vậy mà như thế nhanh nhẹn, gân xanh trên trán hắn đột nhiên trồi lên như con giun, sau đó thét lớn một tiếng, vậy mà mạnh mẽ vặn xoay tròn thân thể. Nhưng dù cho là như thế, trên lưng mập của hắn vẫn là bị cắt tàn bạo ra một vết rách phun đầy máu tươi, trong nháy mắt nửa người hắn lập tức đỏ lên.

Đầu trọc bị chém trúng, biểu lộ lập tức trở nên cực kì dữ tợn, bất quá dù sao hắn không phải Zombie, sau khi trọng thương hoàn toàn không có khả năng lập tức phản công, mà là "lẹp bẹp" lui về sau mấy bước.

Trong nháy mắt, một người duy nhất còn không tổn hao lông tóc gì đứng đấy, đó là một gã đàn ông mặt đen khác.

“Đậu xanh rau muống mày!” Đầu trọc giận mắng một tiếng, cũng không có tiếp tục công kích Thái Hòa, mà là ném mạnh lưỡi rìu trong tay mà ra ngoài, mục tiêu chính là Lê Bống và Yuna đứng ở ngoài cửa!

Xem ra là, tên đầu trọc này thật sự là kẻ hung tàn, thấy mình đánh không lại Thái Hòa, lại dự định chết cũng muốn kéo theo một cái đệm lưng.

Ngược lại là hắn nghĩ không sai, nhìn bản lĩnh nhanh nhẹn của Thái Hòa, đoán chừng chính mình sẽ đánh lén không thành, cho nên lại dời mục tiêu lên Yuna và lên người Lê Bống.

Chỉ có điều trước khi hắn ném ra lưỡi rìu, Thái Hòa cũng đã chú ý tới, hắn lập tức thao túng Lê Bống lui một bước về phía bên cạnh, mà Yuna thì hết sức tỉnh táo vung lên trường đao.

Làm Zombie biến dị, nàng cũng không có quan niệm lui lại, đồng thời khi lưỡi rìu bay tới, bản năng nàng cảm giác được một chút nguy cơ.

Trường đao vung lên, lập tức va chạm vào nhau với lưỡi rìu nặng nề, phát ra một tiếng “Beng” vang giòn. Dưới lực bắn ngược to lớn, cánh tay Yuna rung động, vậy mà trường đao cũng bị văng ra một khối nhỏ.

Mặc dù ngăn cản lưỡi rìu chuẩn xác, nhưng cánh tay Yuna cũng bại xụi xuống, xem ra thời gian ngắn cũng không thể nào dùng sức nổi.

Cũng may Zombie có năng lực tự chữa trị mình rất mạnh, tuy nói người bình thường cũng sẽ tự mình tái sinh chữa trị, nhưng bất luận là tốc độ, hay còn là mức độ tự lành, đều còn kém rất rất xa Zombie. Mặc dù Zombie cũng không thể đạt tới loại mức độ nghịch thiên gãy chi có thể tái sinh, nhưng bị thương ngoài da là cơ bản sẽ không để bọn nó chịu ảnh hưởng.

Nhưng dù vậy, trông thấy Yuna bị thương, lửa giận trong lòng Thái Hòa cuối cùng bốc cháy lên tới cực điểm. Hắn mạnh mẽ cắn răng một cái, trực tiếp nhảy lên, ở vọt tới trước mặt đầu trọc trong nháy mắt, mạnh mẽ vun lên đao ngắn!.

Mặc dù tên đầu trọc kịp thời tránh đi phía bên cạnh, nhưng bả vai lại bị chặt trúng, lưỡi đao kẹt ở ngay khớp xương, để trong nháy mắt hắn kêu lên một tiếng kêu gào thảm thiết.

Không chờ hắn tránh thoát, một cái tay khác của Thái Hòa cũng đã rút ra dao găm cực nhanh từ bên hông, sau đó ánh mắt âm lãnh mà nhìn chằm chằm vào tên đầu trọc, đâm một nhát vào hắn bụng, sau đó chậm rãi xoay tròn cổ tay.

Chương 122: Dọn Sạch Rác Rưởi

Đau đớn kịch liệt để sắc mặt của tên đầu trọc lập tức trở nên trắng bệch, hắn há hốc mồm, mỗi một tấc thịt mỡ trên mặt đều đang run rẩy không thôi, trong đôi mắt nhỏ tràn đầy tuyệt vọng.

Quá trình thống khổ này kéo dài đến một phút đồng hồ, trong lúc đó tiếng kêu thảm thiết của đầu trọc vẫn mãi không ngừng, nếu như không phải bên ngoài trời đang đổ mưa to, chỉ sợ thanh âm của hắn đã sớm dẫn tới Zombie.

Mà Thái Hòa thì vẫn mãi không có buông tay, thậm chí ngay cả ánh mắt đều chưa từng thay đổi. Một màn này để gã đàn ông mặt đen cầm vũ khí kia bị dọa đến run rẩy toàn thân, làm sao còn có dũng khí xông lên cứu người.

Mãi cho đến khi gã đàn ông đầu trọc hai mắt trắng dã, Thái Hòa mới đâm mạnh một cái, lại đi đến nhặt dao găm, hoàn toàn lấy đi tính mạng của hắn.

Khi Thái Hòa rút ra đao ngắn , đá ngã thi thể gã đàn ông đầu trọc, sau đó chuyển tới gã đàn ông kia mặt đen, người đàn ông mặt đen đã hoàn toàn đánh mất đấu chí, vũ khí trong tay lập tức rơi trên mặt đất “Leng keng” một tiếng.

“Đừng giết ta. Đừng giết ta”.

Trong quá trình khi vác theo đao đi chậm rãi về phía gã đàn ông mặt đen, Thái Hòa cũng từ từ tỉnh lại từ trong đấu tranh liều mạng vừa rồi.

Hắn hô hấp vững vàng một chút, ép xuống tinh thần cuồng bạo bị dẫn động trong thể nội, một đôi mắt có hơi ửng hồng, cũng lúc này khôi phục thanh minh.

Khi Lý Văn Thông bắt đầu lây nhiễm Virus cho Yuna, Thái Hòa đã giết mấy người. Nhưng gã đàn ông mặt đen này, lại là người thứ nhất mở miệng cầu xin tha thứ với hắn.

Thời điểm giết sạch mấy người, Thái Hòa hoàn toàn bị khí tức cuồng bạo ảnh hưởng, nhưng bây giờ lúc đối mặt gã đàn ông mặt đen này, Thái Hòa đã tỉnh táo lại từ trong xúc động.

Hắn nhìn lạnh lùng về phía gã đàn ông mặt đen, nhìn thấy đối phương không ngừng cầu xin tha thứ với mình, sát ý trong lòng lại không có yếu bớt chút nào.

Những người này đáng chết! Cô gái mời vừa rồi kia, nhất định cũng cầu xin tha thứ qua với bọn hắn giống như vậy, nhưng bọn hắn buông tha cho nàng hay sao?.

Đại khái là nhìn ra sát ý trong mắt Thái Hòa, gã đàn ông mặt đen này hô to một tiếng mãnh liệt, giống như nổi điên vọt tới phía cổng. Mặc dù biểu hiện của Yuna mới vừa rồi dũng mãnh, nhưng hắn thấy, hai cô gái này không thể nào ngăn lại hắn.

Chỉ cần có thể còn sống đi ra ngoài là được!.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn không nghĩ tới chính là, trong nháy mắt khi hắn xông tới cửa, Lê Bống lại xuất hiện ở trước mặt hắn với tốc độ gần như mắt thường không cách nào nhìn rõ.

Vươn tay ra như thiểm điện.

Ngón tay và móng tay sắc nhọn của nàng, xuyên thủng ngực gã đàn ông mặt đen này trong nháy mắt.

Ở trong ánh mắt của gã đàn ông mặt đen lộ ra vẻ không thể tin

nổi, năm ngón tay của Lê Bống nắm lấy chuẩn xác trái tim của hắn.

“Bình bịch!”.

“Bình bịch!”.

Trong nháy mắt, trong tai gã đàn ông mặt đen chỉ còn lại có tiếng tim mình đập, để lộ ra ánh mắt tuyệt vọng nhìn chằm chằm Lê Bống, dường như không thể tin được, cô gái trước mắt này nhìn như nhu nhược, vậy mà lại khủng khiếp như thế.

Trong mắt hắn, chỉ còn lại có đôi mắt bỗng nhiên đỏ rực lên của Lê Bống.

“Zome... Zombie.” Trong cổ họng gã đàn ông mặt đen vừa mới thốt ra được hai chữ này, mặt Lê Bống không hề thay đổi, sau đó lập tức nắm chặt năm ngón tay.

Trái tim bị bóp nát, trên mặt gã đàn ông mặt đen hiện lên một vẻ tuyệt vọng chờ chết, cả người lập tức xụi lơ xuống.

Mà Lê Bống thì nhanh chóng rút tay về, trên bàn tay tinh tế trắng nõn của nàng dính đầy máu tươi, từng giọt máu tươi đậm đặc đang nhỏ xuống từ đầu ngón tay thon dài.

Mà ngay cả Thái Hòa cũng thấy ngơ ngẩn một chút, chỉ có loại thời điểm này, hắn mới có thể đột nhiên ý thức được, Lê Bống là một Zombie biến dị sức chiến đấu kinh người, hơn nữa ra tay hung tàn.

Đây mới thật sự là Lê Bống, có thể tay không xé rách nhân thể, cũng có thể tùy tiện nghiền ép Zombie bình thường.

Lê Bống vừa mới ra tay, đơn thuần là ở dưới tác dụng của bản năng chính nàng. Cân nhắc tới nàng đã có ý thức chân chính của chính mình, Thái Hòa đã giảm nhẹ đi mức độ điều khiển nàng

nhiều.

Chỉ có một chuyện xem như tốt, Lê Bống chỉ giết anh da đen này, nhưng cũng không có giống như Zombie bình thường, có hứng thú tới huyết nhục của hắn.

Trong nháy mắt, gian phòng này đã nằm năm bộ thi thể, trong không khí tản ra mùi máu tươi nồng nặc. Mà ngay cả người đàn ông bị chém hậu môn kia, cũng đang run rẩy sau đó tắt thở trong tiếng kêu thảm.

“Yuna, nàng không sao chứ?”.

Thái Hòa thở dài ra một hơi, đi đến cầm lên tay Yuna đến nhìn kỹ một chút, “Còn tốt, không có vấn đề gì”.

Không thấy Yuna biểu lộ thống khổ chút nào, nàng chậm rãi lắc đầu. Ánh mắt của nàng vượt qua Thái Hòa, có hơi hiếu kỳ nhìn về phía cô gái trên giường.

Chương 123: Tâm Tình Phức Tạp

Từ ánh mắt của Thái Hòa nàng nhìn lại, trong lòng lập tức không nhịn được thầm thở dài một tiếng.

Nói thật, mặc dù hắn giết những cầm thú này, nhưng thật ra hắn cũng không muốn mặt đối với cô gái này.

Tình huống của nàng, nàng chắc chắn sẽ chết không thể nghi ngờ, coi như hiện giờ mình cứu nàng, cũng không thể thay đổi vận mạng của nàng.

“Không, người trên thế giới này ta vốn là không cứu được.” Tâm tình của Thái Hòa có hơi phức tạp.

Hắn hiểu rõ ràng chính mình xưa nay không phải là người tốt gì cả, chỉ có thể nói giúp đỡ trong khả năng, nhưng dưới tình huống bản thân không ảnh hưởng lợi ích, hắn không ngại thuận tay giúp đỡ người khác. Dù sao tất cả mọi người là nhân loại.

Nhưng trên thế giới này, tồn tại rất nhiều người cầm thú giống như đầu trọc vậy. Bọn hắn bị tận thế làm cho điên cuồng, lấy hủy diệt làm vui thú, lấy tra tấn kẻ yếu để làm dịu khủng hoảng và tuyệt vọng sâu trong nội tâm mình.

Chính mình có khả năng giúp đỡ được hay sao? Đáp án đương nhiên là không thể nào. Đối với Thái Hòa mà nói, có thể mang theo Lê Bống và Yuna cố gắng sống sót, cũng đã đủ rồi.

Điều khiển Lê Bống đi đến bên cửa sổ, đồng thời dùng nước mưa rửa tay, Thái Hòa cũng đi chầm chậm tới bên người cô gái

kia.

“Ô.”Lúc này cô gái kia cũng đã đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, trong cặp mắt nàng kia tràn ngập tuyệt vọng, bỗng nhiên dần hiện ra một tia sáng tới.

Hồi quang phản chiếu? Thái Hòa lập tức vội vươn tay lấy xuống tất thối trong miệng nàng, lại cắt đứt dây thừng trói hai tay nàng.

Cô gái vẫn mãi nhìn chằm chằm Thái Hòa, nhưng nửa ngày lại cũng không có thở một hơi. Thái Hòa nhìn ra được, nàng đã không xong.

Nàng há to miệng ra, nói hai chữ hết sức yếu ớt, “Cảm ơn”.

“Ta không có giúp đỡ ngươi cái gì, ngươi không cần cám ơn ta”.

Cô gái lắc đầu chậm rãi, một dòng nước mắt lập tức từ trong mắt nàng trào ra, “Không, ta cũng cám ơn ngươi. Ta không nghĩ tới. Lại được cứu”.

Nàng vô cùng khó khăn muốn tay giơ lên, nhưng tay của nàng bị trói quá lâu, cơ bản là không có cách nào động đậy.

Thái Hòa vừa mới vươn tay ra, cô gái lập tức đã bất động.

Mặc dù nàng trợn tròn mắt, nhưng biểu lộ đã căng cứng lại, ở dưới loại tình huống này cực độ khuất nhục, tắt thở.

“Hèy, thuận buồm xuôi gió”.

Thái Hòa thở dài, đưa tay lau chùi mí mắt cho cô gái kia, lại kéo lên một bên chăn bông, đắp lên cho di thể nàng.

Nhóm người này xem ra chính là ra lục soát vật liệu, đương nhiên mang theo không ít vật liệu. Mặc dù còn kém xa so với thu

hoạch của Thái Hòa, nhưng lấy số người của bọn họ và thực lực tới nói, đã rất tốt.

Trong chiến đấu mới vừa rồi cũng đã nhìn ra được, đám người này không chỉ thủ đoạn ngoan độc, cũng hơi có đầu óc, nếu không phải phạm phải địa bàn chết trên tay Thái Hòa, nói không chừng còn có thể sống thêm thời gian rất lâu.

Ngoại trừ vũ khí của bọn hắn thực sự Thái Hòa không để vào mắt những thứ khác, hắn đều lấy đi sạch sẽ tất cả những thứ có thể sử dụng.

Chuyện để cho Thái Hòa có hơi ngoài ý muốn chính là, chỉ riêng tên đại ca đầu trọc đã vậy còn mang theo một thanh dao găm Thụy Sĩ. Loại này dao đa chứng này thật sự có rất nhiều công dụng rộng rãi, là vật dụng thiết yếu để sinh tồn trong dã ngoại, ở trong tận thế cũng coi như là hàng xịn xò rồi. Thái Hòa lấy ra dao Thụy Sĩ lập tức đeo lên thắt lưng không khách khí chút nào, sau đó nhét những thứ còn lại vào trong túi áo của chính mình.

Ngoài ra hắn còn ở trong túi áo của tên đầu trọc này nhặt được một gói thuốc lá, cũng bị hắn không khách khí chiếm làm của riêng.

Thái Hòa vừa lục soát thi thể vừa âm thầm than thở, mặc dù hắn nắm giữ lấy năng lực điều khiển con rối Zombie, nhìn qua độ khó sinh tồn thấp hơn so với người sống sót bình thường, nhưng lúc mỗi ngày đi săn Zombie biến dị, lại đều lăn lộn ở trên con đường tử vong.

Ngoại trừ thời điểm đùa giỡn hai nữ Zombie biến dị Thái Hòa lại cảm giác nhẹ nhõm hơn một chút ra, bình thường hắn đều duy trì trạng thái hết sức cẩn thận.

Trong khi sưu tập vật tư, cũng hơn nửa chỉ là tìm kiếm nhu yếu phẩm, loại đồ chơi dùng để hưởng thụ giống như thuốc lá

này, ngược lại chưa từng bị hắn chú ý tới.

“Cặn bã chính là cặn bã, không nghĩ làm sao sống sót tốt hơn, một chút tâm tư toàn dùng để suy nghĩ làm sao hưởng lạc”.

Thái Hòa có hơi khinh bỉ nói ra. Tận thế gian khổ, tâm thái bảo trì bình tĩnh là rất quan trọng. Loại chuyện nhỏ nhặt giống như hút thuốc này tạm thời không đề cập tới, nhưng phát tiết áp lực ở trên người đàn bà giống như bọn hắn mà nói, thì lại quá mức làm cho người ta xem thường.

Mấy ngày nay Thái Hòa thu hoạch tương đối khá, hiện giờ lại vào tay một đám tiền tài ngoài ý muốn, một cái ba lô du lịch to như vậy đã nhét tràn đầy, thậm chí vì giảm bớt trọng lượng không cần thiết, hắn còn không thể không buông bỏ một số hàng kém chất lượng trong số đó.

Chương 124: Tắm Nước Nóng Với Các Nàng

Chỉ có điều theo suy nghĩ của Thái Hòa, những vật tư này vẫn còn xa không đủ chống đỡ được tổn thất cây trường đao của Yuna.

Cứng đối cứng với lưỡi rìu, dẫn đến trên lưỡi đao của Yuna bị nứt toác ra một lỗ hổng to, mặc dù tạm thời không ảnh hưởng sử dụng, nhưng đoán chừng tuổi thọ cũng bởi vậy rút ngắn thật nhiều.

Có cơ hội vẫn phải giúp Yuna tìm một cây đao khác để sử dụng mới được nha.

Đáng tiếc, ở trong tận thế muốn tìm một món vũ khí thích hợp, cũng không phải là một chuyện dễ dàng.

Vũ khí như của đám người đầu trọc này cũng chất lượng cao thấp không đều nhau, ngoại trừ thanh rìu này coi như rất có lực sát thương ra, những vũ khí khác đối phó với người thì còn xem như tạm được, đối phó với Zombie thì hơi chút không đáng chú ý.

Mà tạo thành loại cục diện như hiện nay, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì hệ thống quản chế nghiêm khắc đối với vũ khí lạnh, tuy nói loại hình dao phay róc xương phòng bếp thì hoàn toàn có thể tìm được ở trong siêu thị hoặc cửa hàng vật dụng nông nghiệp, nhưng để người bình thường cầm dao phay vật lộn với Zombie khoảng cách gần? Chỉ riêng lá gan cũng đã không đủ dùng! Coi như mạo hiểm đến giáp lá cà, lực sát thương của dao phay, đối với Zombie riêng lẽ nếu như không có chém chết thì lập tức sẽ tiếp tục tấn công điên cuồng, có được hiệu quả chẳng đáng là bao nhiêu.

Chính vì vậy, lúc trước Thái Hòa mới có thể mạo hiểm đi tiệm đao kiếm thủ công nhà Vương thị trải tìm kiếm vũ khí thích hợp, hiện giờ thanh đao ngắn này của hắn mặc dù dài chỉ có một thước, nhưng được lợi thế bén, chất lượng thượng thừa, hoàn toàn có thể xứng với tiêu chuẩn thực lực hắn bây giờ.

Ngựa tốt cũng cần phối với yên tốt nha!.

“Dứt khoát đưa thanh dao găm cho ngươi dùng trước vậy.”.

Thái Hòa vừa định đưa dao găm của mình cho Yuna, không nghĩ tới Yuna lại lắc đầu,”Không, ta có ký ức, cây đao này đối với ta rất trọng yếu. Rách một ít không sao, còn có thể dùng. Còn thanh của ngươi, là do em họ của ta làm, thứ nàng làm ta không thích”.

“Được rồi.”Thái Hòa lập tức không còn gì để nói, hóa ra sau khi thay đổi thành Zombie, vẫn còn không thích Vương Lan Hương như thế sao.

mà hai chị em này một người rất là tùy hứng, tính tình hung ác, một người khác thì trong nóng ngoài lạnh, trước kia còn chưa có biến dị là một cô bé ngốc nghếch hiền lành.

Tính cách hoàn toàn trái ngược như thế, nhưng mà lại xuất hiện ở trên người hai chị em bọn họ, thật đúng là duyên phận.

Sau khi trở về lên trên lầu, Thái Hòa phát hiện trên hành lang lầu ba lưu lại một đống dấu chân mang bùn đất.

Xem ra, đám người này đã từng tìm tòi tòa nhà này một lần hết sức cẩn thận.

Bất quá bọn hắn cũng không có nhìn thấy được ngụy trang của Thái Hòa, cho nên gian phòng của Thái Hòa vẫn duy trì y nguyên như trước, một số nước lọc còn lại cũng đều không có bị chạm vào.

Kết quả này để tâm tình Thái Hòa hơi tốt một chút, chỉ có điều vừa nghĩ tới mấy bộ thi thể dưới lầu, Thái Hòa lại đã mất đi hứng thú tiếp tục chờ đợi ở nơi này.

Những thi thể này sẽ dẫn tới càng ngày càng nhiều Zombies, vậy sẽ để tình huống trở nên cũng phiền toái. Hơn nữa một đám người đầu trọc xuất hiện, cũng nói căn chung cư cao tầng này thật sự là có hơi dễ thấy, có thể đặt chân tạm thời, ở lại đây thời gian dài sớm muộn gì sẽ gặp phải phiền toái.

Những ngày gần đây, Thái Hòa đã thăm dò tình huống chung quanh cũng không sai biệt lắm, biết đi con đường nào có thể an toàn hơn đến gần đại học Sài Thành.

Đương nhiên trong đại học có tình huống như thế nào, tạm thời hắn còn chưa có manh mối gì. Chỉ từ tình huống xung quanh đến xem, đoán chừng là hết sức hỏng bét. Hoàn cảnh phức tạp, Zombie đông đảo, muốn ra vào tự do chỉ sợ không dễ dàng.

Nhưng những chướng ngại này đủ để cho đa số người sống sót chùn bước, đối với Thái Hòa tới nói lại cũng không là chuyện gian nan đến dường nào. Hắn có được năng lực điều khiển con rối Zombie, hoàn toàn có thể dựa vào Zombie dò đường, hệ số nguy hiểm đương nhiên hạ thấp xuống rất nhiều.

Bởi vậy rất nhanh Thái Hòa cũng đã đưa ra quyết định, ngày mai sẽ tiến vào trong đại học Sài Thành!.

Chỉ có điều trước khi đi, những bình nước lọc và bình gas đó không mang đi được cũng không thể lãng phí hết.

Tắm nước nóng? Hoặc là dứt khoát làm một trận tắm uyên ương nha.

Ở trong tận thế người sống sót có thể sử dụng nước tắm rửa, cũng đã coi như là sống cũng không tệ, có thể tắm nước nóng mà

nói, vậy tuyệt đối được xem như trôi qua cuộc sống xa xỉ.

Mà có hai vị mỹ nữ hỗ trợ chà lưng đây này? Đoán chừng tạm thời còn không người nào có thể có hưởng thụ như vậy.

Bất quá khi Thái Hòa mang theo vẻ mặt mỉm cười thỏa mãn, ngồi xuống trước mặt hai vị mỹ nữ, mới phát hiện quá trình này cũng không tươi đẹp như chính mình tưởng tượng vậy.

“Nhẹ một chút, ngoan, lại nhẹ một chút. A! Không có chuyện gì, không được đau quá”.

“Bóp gãy! Bóp gãy! Nơi này không thể bóp à!”.

“Các ngươi không cần rửa nơi này, thật không cần mà!”.

Chương 125: Lại Đổi Nơi Trú Ẩn

Để hai nữ Zombie ra tay kỳ cọ tắm rửa cho mình, trong khi đó Zombie hoàn toàn không biết nặng nhẹ, hơn nữa đầy lòng hiếu kỳ, chỉ có một kết cục mà thôi, đó chính là đau đớn và khoái hoạt.

Sáng ngày thứ hai lúc rời giường, Thái Hòa còn đang sợ hãi những chuyện đã trải qua tối hôm qua.

Thấy Thái Hòa tỉnh lại, Yuna lập tức liếc ánh mắt lại, đôi con ngươi kia lóe ra hiếu kỳ, từ trên mặt Thái Hòa vẫn đang nhìn xuống, cuối cùng dừng lại ở trên bộ phận mấu chốt của Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức tê rần da đầu, che kín đũng quần một cách vô ý thức.

“Chừng nào thì ngươi lại tắm rửa?”Yuna có hơi mong đợi hỏi.

Sau khi bị lây nhiễm thành Zombie, mặc dù Yuna dần dần khôi phục đa số ký ức, nhưng là một Zombie, nàng lại không có những quan niệm của những cô gái bình thường khác. Đơn giản mà nói, ở trên một số vấn đề thường thức, Yuna lại giống như là một tờ giấy trắng.

Lúc đầu Thái Hòa còn không có dự định lột sạch chính mình, nhưng Yuna và Lê Bống lại không kịp chờ đợi lôi xuống khăn tắm quấn trên người hắn.

Nhìn thấy kết cấu thân thể cùng mình không quá giống với Thái Hòa, hai nữ Zombie này đều có một chút chút ngo ngoe muốn động.

Phản ứng của Lê Bống còn hơi bình thản một chút, bởi vì nàng thức tỉnh cũng không phải là ký ức, mà là ý thức chân chính khi nàng là một Zombie biến dị. Đối với thân thể của Thái Hòa, nàng cũng chỉ là cảm thấy tò mò nhìn thêm mấy lần, đưa tay sờ sờ thôi.

Nhưng Yuna lại khác biệt, trong đầu của nàng có thật nhiều ký ức, mặc dù cách tự hỏi khác biệt so với nhân loại, nhưng biết được càng nhiều thì lại càng dễ dàng hư hỏng.

“Ta nhớ được cái này kêu cái yy gì đó, nhưng còn là lần đầu tiên trông thấy vật thật. Nghe nói nó có thể biến hình.”.

Đối với bảo vật gia truyền trên người Thái Hòa, nàng không chỉ có nảy sinh ra lòng hiếu kỳ cực lớn, hơn nữa còn không chút do dự vươn tới bàn tay Zombie.

Một nữ Zombie biến dị đương nhiên không nắm giữ được sức lực trên tay, tại dùng tay nắm chặt bảo vật gia truyền ba đời của Thái Hòa, ngay lập tức bởi vì tâm tình khuấy động mà tiến vào trạng thái Zombie, chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, hoàn toàn chính là gặp trắc trở một trận rồi!.

Lúc đầu trong lòng Thái Hòa còn từng nảy sinh ra một tia tà niệm, ví dụ như nói lợi dụng năng lực của chính mình điều khiển con rối Zombie, để hai nữ Zombie biến dị xinh đẹp này “Phục vụ” cho chính mình một chút.

Nhưng đến giây phút bảo bối bị tấn công như vầy, Thái Hòa mới chợt thanh tỉnh lại, muốn thoải mái, trước hết phải mạnh lên!.

Chỉ có tinh thần lực đủ mạnh mẽ, mới có thể để cho hai nữ Zombie này trong thời điểm đối mặt những thứ lạ lẫm, có thể bảo trì ở trạng thái bình tĩnh!.

Chuyện duy nhất đáng được ăn mừng chính là, hai người bọn họ đều không có ý muốn xem Thái Hòa như con mồi.

Mắt thấy mưa rơi đã ở dần dần thu nhỏ, Thái Hòa lập tức nhanh chóng sắp xếp ba lô xong, lập tức dẫn Lê Bống và Yuna rời khỏi nơi này.

Về phần những thi thể còn lưu ở trong phòng đó, chắc hẳn chẳng mấy chốc sẽ thu hút tới Zombie đến đây. Hài cốt không còn, đây là kết quả tất nhiên mà mỗi người đã chết ở tận thế phải trải qua.

Giữa Công trường tới đại học Sài thành khoảng cách đường chim bay thật ra cũng rất gần, nhưng loại khu vực phồn hoa này, nhà lầu san sát, muốn trực tiếp đi thẳng qua cơ bản cũngh không thể nào làm được. Trải qua thăm dò mấy ngày nay, Thái Hòa lựa chọn một con đường vòng Zombie tương đối ít.

Để rút ngắn thời gian đi đường, Thái Hòa đặc biệt lựa chọn xong một con Zombie, điều khiển đi thật xa phía trước dẫn đường đi.

Sau khi tinh thần lực của hắn có tăng trưởng, có thể khống chế xa nhất cũng có gần năm trăm mét.

Nhưng vì giữa lại thực lực, Thái Hòa khống chế khoảng cách này trong khoảng cách chừng ba trăm tới bốn trăm mét. Như vậy vừ có thể tiến hành điều khiển Zombie tốt hơn, tiêu hao của bản thân cũng sẽ không quá lớn.

Có Zombie dẫn đường ở phía trước, sau khi phát hiện tình hình kẻ địch lập tức nhờ Yuna và Lê Bống đi giải quyết, Thái Hòa theo ở phía sau, giữ lại thể lực mức độ lớn nhất.

Từ lúc mưa càng ngày càng nhỏ, thành thị ở trong mông lung này cũng dần dần hiển lộ hình dáng ra ngoài.

Mây đen quấn quanh cao ốc đứng sừng sững, đường đi hoang vu thảm đạm, khu thành thị này đã từng vô cùng phồn hoa, lúc

này đã hoàn toàn biến thành một cái cối xay thịt khắp nơi đều là nguy hiểm.

Con đường mà Thái Hòa lựa chọn này, lúc trước kia là một đường phố mỹ thực, tới ban đêm người đến người đi dày đặc, nhưng lưu lượng người bình thường tương đối hơi ít, bởi vậy Zombie bồi hồi ở nơi này cũng chỉ là số ít.

Chỉ có điều "Số ít" của một khu phồn hoa náo nhiệt, cùng với "Đa số" ở vùng ngoại thành, gần như không có gì khác biệt, cũng may có Zombie dẫn đường, những Zombie giấu ở trong cửa hàng sớm đã bị Thái Hòa nhìn thấy rõ ràng.

Dưới tình huống có thể không chiến đấu, Thái Hòa không có hứng thú gì đối với chuyện dọn dẹp những Zombie bình thường này, thậm chí hắn điều khiển con Zombie kia đóng lại mấy căn cửa hàng khá nhiều Zombie, nhốt những Zombie đó ở bên trong hoàn toàn.

Chương 126: Khu Phố Ăn Chơi Đường Lê Thánh Tôn

Không được bao lâu, bọn hắn cũng sẽ triển khai tự giết lẫn nhau ở bên trong, cuối cùng có lẽ sẽ xuất hiện Zombie biến dị cũng khó nói.

“Rống!”.

Lúc đi đến mỹ thực đoạn giữa con đường này, không biết từ nơi nào truyền đến một tiếng gào thét ở xa xa. Thái Hòa lập tức dừng bước, cau mày quay đầu nhìn về phương hướng âm thanh truyền tới.

Lê Bống và Yuna cũng đồng thời ngừng lại, trong đôi mắt của các nàng đều hiện lên một tầng đỏ thẫm mơ hồ, dường như nhận lấy ảnh hưởng gì vậy.

“Lại là Zombie. Vì sao gần đây lại nghe thấy tiếng Zombie rống vậy?”.

Loại thanh âm này không phải lần đầu tiên Thái Hòa nghe được, sinh động mấy ngày nay ở mảnh khu vực này, hắn đã nghe thấy được âm thanh này nhiều lần.

Khác biệt với Zombie trong lúc chiến đấu, thời điểm đó nó kêu ra tiếng trầm thấp, thanh âm này rõ ràng cao hơn rất nhiều, hơn nữa nghe vào mơ hồ để cho người ta cảm thấy có hơi cuồn cuộn khí huyết, cho người ta một loại cảm giác thật không thoải mái.

Thật giống như những Zombie này. Đang hô hoán lấy cái gì vậy.

Đáng tiếc khi Thái Hòa hỏi thăm Yuna, vậy mà Yuna lắc đầu không chút do dự, “Ta không biết rõ”.

Cô bé Zombie này thật là quá không xứng chức. Chỉ có điều Thái Hòa cũng sẽ không để nàng lừa dối qua cửa, bởi vậy cẩn thận tiến hành hỏi thăm một trận.

Nhưng chuyện duy nhất Yuna có thể khẳng định là, loại tiếng rống này đến từ nam Zombie, hơn nữa cũng không phải đang hô hoán cái gì.

“Còn nữa.” Bên trong ánh mắt của Yuna xuất hiện một chút khó chịu ít khi thấy được, nói một cách đơn giản chính là hai mắt bắt đầu biến sắc, “Sau khi nghe được. Ta hơi có cảm giác không thoải mái”.

“Ồ. Chẳng lẽ là Zombie thị uy?” Thái Hòa nghi hoặc nhíu mày.

Thậm chí hắn từng suy đoán qua, lại phát ra loại tiếng rống này, nói không chừng là Zombie Biến Dị, thậm chí là Zombie Lên Cấp.

Không nghĩ tới sau khi hắn lặng lẽ tới gần, lại chỉ là nhìn thấy mấy con Zombie bình thường, trên mặt đất cũng không có bất kỳ một vết máu tươi mới nào. Lúc đầu ngược lại là hắn muốn chờ ở một nơi lại rình quan sát một trận, không nghĩ tới hướng gió không đúng, mùi máu tươi trên thanh đao gắn của hắn lập tức cũng đã bị mấy con Zombie này ngửi thấy.

Trong lúc bực cái cửa mình, Thái Hòa cũng muốn ra tay giải quyết tất cả bọn hắn, chuyện này cũng đã thành một nghi vấn nho nhỏ chưa giải quyết.

Nhưng hôm nay đi đến nơi đây, vậy mà lại vang lên loại âm thanh này. Hơn nữa Thái Hòa liếc mắt nhìn thấy, luôn cảm thấy phản ứng của Lê Bống và Yuna, dường như lộ ra một chút cổ quái.

Chỉ có điều phương hướng âm thanh này truyền tới thực sự quá xa, vì tìm ra nơi phát ra thanh âm, nói không chừng phải vòng đi qua cả một con đường lớn.

Thời điểm khi Thái Hòa do dự, Yuna lại đã nắm chặt trường đao, quay đầu nhìn về phía hắn,"Đi thôi. Thanh âm này sẽ không vang lên nữa".

"Ồ?"Thái Hòa hơi nghi hoặc một chút mà nhìn về phía Yuna.

Dường như Yuna không biết nên giải thích như thế nào, sau khi nàng suy nghĩ một chút, lại nói rằng, "Thanh âm nghe sau cùng, giống như đã đạt được đáp lại. Cho nên hắn sẽ không kêu nữa".

"Cũng đã là Zombie, hắn là ngươi phải biết hắn đang hô cái gì đúng không?"Thái Hòa rất hiếu kì mà hỏi thăm.

Yuna nhìn Thái Hòa một cái, nói rằng,"Cũng không rõ ràng lắm, cũng chỉ biết, sau khi hắn kêu lên, ta cũng muốn đi qua. Nhưng ta với ngươi mới có quan hệ, ta không thể rời đi ngươi, cho nên cảm thấy rất không thoải mái".

chẳng lẽ đây cùng loại với một loại triệu hoán đồng loại nào đó? Nguyên nhân Yuna nói ra, chắc hẳn là chỉ liên hệ tinh thần của hai người. Khi hai người liên hệ với nhau, đích thật là Yuna không thể chủ động rời đi Thái Hòa.

Bất quá nghĩ đến trong khoảng thời gian này cũng coi như đồng sinh cộng tử với Yuna, Thái Hòa phỏng đoán, cho dù liên hệ tinh thần giữa hai bên không còn, Yuna cũng sẽ không xem hắn như con mồi đâu. Đại khái là như thế nào đây?.

Gặp Yuna không hiểu nhiều lắm, lại dường như rất chán ghét với loại tiếng kêu này, Thái Hòa cũng chỉ đành dẫn xuống ý nghĩ tới xem xét, tiếp tục điều khiển Zombie dò đường đi về phía trước.

Sau khoảng một giờ, ba người Thái Hòa cũng đã xuyên qua khu phố quán ăn Nhật đường Lê Thánh Tôn, tiến vào một con đường có thể trực tiếp đi tới đại học Sài Thành, đường đi cửa sau đại học chật hẹp.

So sánh với đường Lê Thánh Tôn, nơi này lại càng quạnh quẽ hơn. Nhà lầu cao hai ba tầng được xây cất ở một mặt đường, một bên kia thì là tường vây đại học Sài Thành.

Những lầu nhỏ đó nhìn qua cũng nhiều năm rồi, nhưng trên tường ngoài lại đều vẽ lên đủ loại tranh tuyên truyền, tăng thêm đèn nê ông ở cửa ra vào, để cho người ta vừa nhìn cũng đã biết nơi này là nơi nào.

“Mitsubachi”,”Otome”. Đủ loại quán bar nhỏ, sàn nhảy để cho người ta không kịp nhìn, mà lầu hai thì treo đủ loại chiêu bài, phòng thuê ngắn hạn, nhà nghỉ, quán trọ. Ngược lại là một loại cửa hàng quầy bán quà vặt gần như không nhìn thấy.

Chương 127: Ta Giả Vờ Không Thích Có Được Không

Đây chính là đường phố ăn chơi lừng lẫy nổi danh nhất xung quanh đại học Sài thành, nghe nói không ít nữ sinh đại học tuổi trẻ xinh đẹp lại kiêm chức làm thêm ở nơi này. Còn làm cái gì nha, không cần phải nói cũng biết.

Đối với người trong túi không nhiều tiền, không đi nổi bar cấp cao, nhưng lại muốn tìm chút chuyện vui mà nói, nơi này xem như chỗ thích hợp nhất đi. Cho nên ngày xưa chuyện làm nơi này ăn cũng hết sức đông khách.

Theo lý thuyết đường phố ăn chơi giống như vậy, cơ bản cũng không thể mở một trường đại học ở gần đó, bất quá đ1o là chuyện năm đó đến nay vẫn còn chưa giải quyết xong, đến bây giờ cũng đã hoàn toàn thành định cục.

Lấy trạng thái hiện giờ đến xem, Thái Hòa cũng không cho rằng nhân loại có thể thu phục hoàn toàn thế giới này từ trong tay Zombie.

Đa số người sống sót đau khổ chờ đợi cứu viện, cho tới bây giờ cũng chưa từng xuất hiện, lại ôm theo ảo tưởng dựa vào người khác, thật là không khỏi quá buồn cười.

Đương nhiên, đây chỉ là suy nghĩ cá nhân của Thái Hòa. Nhưng đối với hắn mà nói, bất luận có cứu viện hay không, bên cạnh hắn mang theo hai con nữ Zombie là sự thật không thể chối cãi, quá mức đến gần với những người sống sót khác, chỉ sợ sẽ không có chuyện gì tốt.

Mặc dù đến đại học Sài Thành đưa đón qua Lê Bống mấy lần, nhưng chính là lần đầu tiên Thái Hòa đi đến đường phố ăn chơi sa đọa như vầy.

Chỉ có điều khu phố này chỉ có ban đêm mới không có người ra vào, cho nên lúc tai nạn bộc phát, ngược lại nơi này là khu vực ít Zombie nhất.

“Nói không chừng có thể tìm ra nơi ở thích hợp ở chỗ này”.

Thái Hòa sờ lên cái mũi, vẫn thao túng con Zombie kia một mình đi trước, đi vào phía con phố ăn chơi này.

Lúc này mưa đã tạnh, từng đợt gió lạnh liên hồi thổi qua đường phố vắng vẻ chật hẹp nơi này, khiếp người ta mang một cảm giác ớn lạnh pha thêm một chút quỷ dị, để Thái Hòa không khỏi hít mũi một cái, có hơi nhíu mày.

Mùi máu tươi, mùi hôi. Vài ngày nay mưa xuống liên tục đổ xuống, cũng không thể hoàn toàn rửa trôi đi cái loại mùi kinh khủng này.

Đây là một thành thị đang dần dần hôi thối, người chết đi không chỉ riêng gì người sống sót, còn có cả văn minh thế giới này.

Ngay trong lúc này Thái Hòa hơi xúc động, lại không chú ý tới Yuna vẫn đang lẳng lặng quan sát lấy thay đổi trên nét mặt của hắn.

Hơn nữa hoàn toàn khác biệt với phản ứng của hắn chính là, khi cỗ khí tức hôi thối đẫm máu này bay tới, trong ánh mắt của Yuna và Lê Bống, đều lóe lên một tia say mê.

“Dường như ngươi rất không thích loại mùi vị này.”Yuna chậm rãi hít vào một hơi, sau đó nhìn về phía Thái Hòa, hơi nghi hoặc một chút hỏi dò, “vì cái gì?”.

Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút, lập tức lại cười khổ lắc đầu, “Chuyện này nói cho ngươi cũng không hiểu”.

“Ta cũng thích.” Yuna trầm mặc mấy giây, đột nhiên rất chân thành nói ra, “Nhưng mà nếu như ngươi rất chán ghét, ta có thể làm bộ không thích. Trong trí nhớ của ta nói cho ta, làm giống cái, ta phải như vậy làm mới có thể để ngươi vui vẻ”.

Trong đầu Yuna này, trước kia đầu óc chứa những thứ gì.

Thái Hòa đổ mồ hôi lạnh, vội vàng nói, “Không cần như vậy. Còn nữa đừng có dùng giống cái để xưng hô chính mình, ngươi là con gái. Nữ Zombie. Ngươi thích cái mùi này là rất bình thường”.

“Thật sao?” Dường như Yuna còn có hơi đắn đo khó định.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, tiếp tục khích lệ nói, “Bản chất của ngươi như thế nào, ta cũng sẽ không ghét bỏ ngươi. Ngươi cứ vui vẻ tự nhiên giống như chị Lê Bống là được rồi”.

“Như vậy sao. Có đôi khi ta rất muốn cắn ngươi, như vậy cũng không thành vấn đề hay sao?”Yuna nhìn chằm chằm Thái Hòa, hỏi.

Thời điểm khi nàng hỏi ra câu hỏi này, rõ ràng Thái Hòa cảm giác được ánh mắt của nàng như kim đâm liên tục xung quanh vùng cổ của mình, thậm chí nàng còn không tự chủ được liếm môi một cái.

“Được nha. Nếu như mở miệng ra khi nói chữ cắn thì tốt hơn.” Da đầu Thái Hòa run lên từng trận, trên thực tế hắn đã sớm đã nhận ra điều này, nhất là thời điểm khi Yuna và Lê Bống hoàn toàn tiến vào trạng thái Zombie, ở trong ánh mắt của các nàng, mình cũng sẽ xảy ra một chút biến hóa rất nhỏ. Chỉ có điều bởi vì hai bên tồn tại liên hệ tinh thần, cho nên bọn họ chưa hề làm ra bất kỳ hành động nào mang tính công kích về phía Thái Hòa, trừ phi là thời điểm khi sắp tránh thoát liên hệ tinh thần. Nhưng theo liên hệ

tinh thần giữa hắn với Lê Bống càng ngày càng chặt chẽ, Lê Bống đối với hắn đã hoàn toàn không có tính công kích, nhưng liên hệ ở giữa hắn với Yuna lại vẫn mãi dừng lại ở mặt ngoài, mặc dù lần trước cơ duyên xảo hợp đâm sâu hơn được một chút, nhưng dù sao cái vòi còn chưa đủ xâm nhập.

Chỉ có điều Thái Hòa cảm thấy mình cũng không cần quá nghiêm khắc gì, có thể khắc chế thiên tính Zombie đã cũng không dễ dàng, nếu ép buộc nàng ngay cả dục vọng cũng không có, vậy cũng quá đáng rồi.

Chương 128: Là Zombie Hay Người Sống Sót

Quả nhiên, dường như thấy Thái Hòa cũng không để ý, Yuna lại dời đi ánh mắt, “Không biết vì sao, nhưng mà ta sẽ không công kích ngươi. Ngươi là nhân loại đặc biệt”.

Nói nhảm, nếu là ngay cả người điều khiển con rối Zombie còn bị công kích, vậy loại năng lực điều khiển con rối Zombie chẳng phải là biến thành năng lực hố cha hay sao!.

Thái Hòa âm thầm liếc mắt, nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên nhíu mày.

Thời điểm trong khi hắn nói chuyện với Yuna, con Zombie dò đường kia vẫn đang lục soát dọc theo dãy cửa hàng, đang xem xét có tồn tại Zombie hay không, tránh cho ba người Thái Hòa theo sát phía sau gặp tập kích bất ngờ.

Nhưng ngay khi con Zombie dò đường tiến vào một cái quầy rượu, lại đột nhiên bị thứ gì đập trúng cái ót, thậm chí Thái Hòa nghe thấy được thanh âm xương đầu vỡ vụn. Lúc đầu giữa hắn với con rối Zombie đều có chung năm giác quan, quá trình con rối Zombie này bị giết, quả thực là Thái Hòa cũng bị ảnh hưởng chung, ngoại trừ không có cảm giác đau ra.

Bởi vậy khi Zombie dò đường ngã xuống đất, sắc mặt của Thái Hòa cũng trắng nhợt, tim đột nhiên đập nhanh hơn mấy phần.

Lê Bống và Yuna lập tức thông qua liên hệ tinh thần đã nhận ra tình chập chờn của Thái Hòa tâm, đồng thời nhìn về phía hắn. Mặc dù trong ánh mắt của các nàng đều không có tình cảm gì.

Chỉ có điều Thái Hòa biết, các nàng đối với mình vẫn cực kì ân cần.

Zombie dò đường vừa tử vong, liên hệ tinh thần với Thái Hòa cũng bị cắt đứt trong nháy mắt. Cảm giác loại liên hệ tinh thần này bị kéo đứt cũng không dễ chịu chút nào, thật giống như trong đầu đột nhiên phát ra một tiếng "Két" vậy. Ở trong mắt Thái Hòa, chính là một cái vòi của mình bị chặt đứt tàn bạo.

"Kẻ ra tay giết Zombie có phải là người hay không?".

Thái Hòa cảnh giác mang theo Lê Bống và Yuna vọt đến một bên, ẩn nấp lại chính mình, sau đó mới từ một đưa đầu đi ra sau một cái đèn nê ông, lẳng lặng quan sát trong chốc lát.

Nơi Zombie dò đường bị giết, là một nơi gọi là quán "Eden Bar", Thái Hòa vừa mới thao túng hắn đi tới một dãy nhà kia, đột nhiên bị tập kích từ phía sau.

Cửa lớn không khóa, người sống sót bình thường hẳn là sẽ không làm như thế, chẳng lẽ là Zombie hay sao?.

Một con Zombie biết đánh lén, tối thiểu cũng là Zombie đạt tới trình độ biến dị này như Lê Bống, thậm chí là Zombie Lên Cấp.

Không nghĩ tới thế mà ở nơi này cũng có thể xuất hiện loại Zombie mạnh mẽ này, mặc dù Thái Hòa cảm thấy có hơi kỳ quặc, nhưng khát vọng đối với chất gel virus vẫn chiếm cứ thượng phong.

Loại chất gel virus cực kỳ tinh khiết kia, cũng không phải loại mặt hàng bình thường, hoàn toàn chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu nha!.

Nghĩ tới đây, khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một nụ cười nhe răng, đưa tay rút ra thanh đao ngắn.

Lưỡi đao sáng loáng, cùng rãnh máu trên đao còn chưa tẩy rửa sạch vết tích màu nâu đậm, cũng làm cho thanh này đao chế tạo thủ công này, tăng lên cảm giác hết sức lạnh lẽo.

Đã là đao giết người, dù sao cũng có khác biệt.

“Yuna, ngươi có thể cảm giác được cái gì hay không?”Thái Hòa biết, giữa Zombie biến dị dường như có một ít cảm ứng đặc thù, cho nên trước khi quyết định hành động, hắn lại hỏi thêm một câu.

Yuna nhìn Thái Hòa một cái, lắc đầu, “Rất xa”.

Như vậy, khoảng cách của hai bên cũng không xem như quá gần, ít ra cũng có chừng bốn trăm thước, cách xa như vậy cũng có thể cảm ứng được, vậy đơn giản có thể gọi là radar.

Ngược lại là hai mắt Lê Bống có một chút ửng đỏ lên, nàng học dáng vẻ của Thái Hòa, rút ra loan đao một thanh, sau đó khom lưng nấp ở sau lưng Thái Hòa.

Nhìn thấy động tác của Lê Bống, trong lòng Thái Hòa cũng nhảy một cái. Quả nhiên sau khi có ý thức chân chính, tốc độ học tập của Lê Bống lập tức nhanh hơn rất nhiều, nàng hoàn toàn là đang cố ý học bắt chước động tác chiến đấu của chính mình và Yuna!.

Giống loài Zombie này, quả nhiên có tiềm lực cực kỳ đáng sợ.

“Lê Bống, có phải ngươi phát hiện cái gì hay không?” Sau khi Thái Hòa khiếp sợ, lại cố gắng lấy lại tinh thần, trầm giọng hỏi.

So sánh với Yuna, trình độ tiến hóa cao của Lê Bống hơn, hơn nữa chỉ từ “Huyết thống” đến nói, nàng cũng là Zombie càng thuần túy hơn.

Cho nên bàn luận cảm ứng giữa các nàng với Zombie biến dị, có lẽ Lê Bống sẽ mạnh hơn một chút đi.

Nghe được câu hỏi của Thái Hòa, Lê Bống chỉ nhìn hắn một cái, cũng không có phản ứng. Xem ra mặc dù nàng cũng đã hiểu "Lê Bống" chính là xưng hô để gọi tên nàng, nhưng lại không hiểu lắm ý nghĩa câu hỏi này của Thái Hòa.

Chỉ có điều Thái Hòa cũng không phiền muộn, phản ứng của Lê Bống đã nói rõ, trong quán bar Eden này, khẳng định là có Zombie, vậy cũng là khẳng định suy đoán của hắn.

"Không phải người là tốt rồi. So với người sống sót, ta lại càng muốn liên hệ với Zombie hơn".

Thái Hòa hít một hơi thật sâu, cố gắng điều chỉnh trạng thái của mình tới tốt nhất. Sau khi trôi qua một hồi, nói không chừng chính là trận khổ chiến sinh tử.

Nhưng vì kiếm chất gel virus, tất cả hy sinh đều đáng giá!

Chương 129: Mồi Nhử Bị Tập Kích

Cửa lớn rộng mở, gió thổi đi qua lập tức truyền đến một trận âm thanh vang nhẹ "Kẽo kẹt kẽo kẹt", mà nhìn xuyên thấu qua khe cửa có thể thấy, ngoại trừ che kín tro bụi mặt đất, còn thấy dấu vết giết chóc nhìn mà giật mình.

Đây là cảnh tượng của đa số cửa hàng ở trong tận thế. So với những đường lớn hoang vu, những cửa hàng tối thui này càng khiến người ta cảnh giác và e ngại.

Có lẽ ở sau quầy, có lẽ ở dưới kệ hàng, thậm chí ở trong nơi hẻo lánh sau cửa, lập tức có một con Zombie đang lẳng lặng mai phục ở nơi đó, một khi có người đến gần, lập tức sẽ bị bổ nhào tới như thiểm điện. Đồng thời khi ý thức được nguy hiểm, thường thường đã bị Zombie xé nát.

Không có bất kỳ người nào dám tuỳ tiện tới gần những nơi như vầy, cửa quán bar rộng mở kia dường như là cái mồm to như chậu máu thôn phệ sinh mạng, để cho người ta nhìn thấy mà sợ hãi.

Ở khu ăn chơi đại học Sài Thành, quán bar Eden Trên Đường Lê Thánh Tôn này, chính là một nơi điển hình như vậy.

Nhìn từ bên ngoài, hoàn toàn nhìn không ra bất kỳ điểm nào kỳ lạ cả.

Cân nhắc đến ban ngày nơi thì nơi này hoàn toàn không kinh doanh, Zombie lưu lại xung quanh đây cực ít, hoàn toàn không có khả năng sinh ra Zombie biến dị.

Chỉ có điều không loại trừ khả năng có Zombie Lên Cấp trốn vào trong đây, lúc trước ở mới ở Diamond Plaza gặp phải một nữ Zombie đã Lên Cấp kia, cũng đã học xong ẩn nấp hành tung của mình, hơn nữa hiểu được tìm kiếm vị trí đánh lén thích hợp.

Dã thú bình thường còn biết được đánh lén và chiến thuật, huống chi là Zombie có ý thức chân chính đây?

Mặc dù bọn nó bị lây nhiễm, đã mất đi nhân tính, nhưng làm một giống loài hoàn toàn mới, Zombie ngay khi từ vừa tiến hóa cũng đã tự tạo ra một chuẩn mực hành vi và phương thức săn mồi của chính mình. Mà đây chính là Thái Hòa đã quan sát cặn kẽ biểu hiện và hành động của Zombie trong thời gian này mới đưa ra kết luận.

Zombie Lên Cấp ở bên trong rất biết ẩn nấp, hơn nữa vừa ra tay chính là lấy mạng, Thái Hòa cũng không dám để Lê Bống hoặc là Yuna tiến vào trong mạo hiểm.

Lúc trước Hắn lãng phí một chút thời gian, tìm được một con Zombie thân hình thấp nhỏ ở trong cửa hàng gần đó, sau đó khống chế lại nó, lập tức biến nó thành mồi dụ bỏ vào quán bar Eden này.

Khi Thái Hòa điều khiển mồi nhử vừa mới đến gần vị trí con rối Zombie dò đường lần trước bị giết, ba người Thái Hòa cũng lặng lẽ đi theo sau, giữa hai bên duy trì khoảng cách trong khoảng mười mét không quá xa cũng không quá gần.

Rất nhanh, thông qua tầm mắt của mồi nhử, Thái Hòa nhìn thấy Con rối Zombie dò đường bị giết kia. Nhưng để hắn kinh dị là, Con rối Zombie này cũng không có bị ăn sạch, mà ngay cả thi thể cũng chưa từng có có dấu hiệu bị cắn xé.

Nếu như một Zombie nào đó sau khi giết chết con mồi, sẽ không ăn hay sao? Zombie công kích nhân loại là thiên tính, nhưng

công kích đồng loại tuyệt đối là bởi vì đói khát, làm sao có thể trơ mắt buông tha cho bữa tiệc đưa đến tận miệng đây? Thái Hòa lập tức cảm thấy hơi kỳ hoặc.

Cân nhắc đến ẩn trong nơi này rất có thể cất giấu một con Zombie Lên Cấp, cho nên Thái Hòa điều khiển tới mồi nhử cũng không có cố gắng ẩn nấp thân hình. Ngược lại, mục tiêu của hắn chính là dẫn dụ con Zombie Lên Cấp chỉ biết đánh lén người ra ngoài, cho nên động tĩnh ngược lại phải càng lớn càng tốt.

Nhìn thấy thi thể của con rối Zombie ở gần đó mấy gian phòng đều đóng chặt cửa phòng, Thái Hòa dứt khoát hoặc là không làm, đã làm thì cho xong, thao túng mồi nhử trực tiếp đạp ra cửa phòng.

"Ầm!".

Thứ nhất ở trong phòng chung cũng không có người, nhưng động tĩnh lớn như vậy, con Zombie Lên Cấp kia lại tai điếc thế nào cũng phải nghe thấy được chứ. Cho nên sau khi đạp tung cửa phòng, Thái Hòa lập tức điều khiển mồi nhử dán vào trên tường, cảnh giác nhìn về phía bốn phía.

Vẫn không có động tĩnh như trước. Thái Hòa lại càng cảm thấy kỳ quặc, hắn thao túng mồi nhử chậm rãi, lại từ từ xê dịch tới một cái cửa phòng khác.

Thời điểm ngay khi mồi nhử hắn quay người hướng cửa phòng, Thái Hòa ẩn nấp ở phía xa tận mắt nhìn thấy, trong gian phòng phía sau lưng mồi nhử kia, đột nhiên nhảy ra một bóng người.

Bóng người kia nhìn qua rất nhỏ gầy, nhưng mà di động làm lại vô cùng nhanh nhẹn, sau khi xông ra khỏi cửa phòng, bóng người này lập tức nhảy lên thật cao, trong tay giơ lên một đạo ánh sáng lạnh lẽo, đâm tàn bạo vào cái ót mồi nhử.

Khi mồi nhử ngã xuống đất, bóng người này cũng rơi xuống đất theo, một chân đạp phần lưng mồi nhử, sau đó dùng sức rút ra vũ khí.

Người sống sót! Thái Hòa có hơi giật mình. Không có nghĩ tới thế mà nơi này lại ẩn giấu đi người sống sót, thấy thế nào nơi này cũng không thích hợp làm điểm dừng chân nha.

Chỉ có điều nghĩ lại.

Chương 130: Người Sống Sót

Mình quả thật vào trước là chủ, coi là có thể lặng yên không một tiếng động xử lý Con rối Zombie, tất nhiên hẳn là Zombie mạnh hơn. Nhưng trên thực tế thì sao, người sống sót có thể sống đến bây giờ, người nào không có một chút bản lãnh? Mà ngay cả tên đầu trọc kia, cũng duy trì đầy đủ cảnh giác, đồng thời phải có bản lãnh chơi liều và thực lực nhất định.

Bóng người này đối mặt một con Zombie đạp cửa, có thể giữ vững tỉnh táo như trước, hơn nữa biết cách tìm được cơ hội. Mấu chốt nhất là, khi thời cơ đánh lén xuất hiện, người này không có do dự một giây phút nào.

Phải biết vừa rồi chỉ cần hắn hơi do dự một chút, Thái Hòa cũng sẽ lập tức khống chế mồi nhử né tránh.

Đương nhiên, quả thật mới vừa rồi Thái Hòa có hơi giật mình, cho nên lập tức không kịp phản ứng, chờ lúc hắn lấy lại tinh thần, Zombie mồi nhử kia đã bị giết.

Xuất hiện liên tục hai con Zombie, sau khi bóng người này ở đánh chết hai mồi nhử này, cũng không có lập tức tránh về mướn phòng, mà là cẩn thận từng li từng tí ở trên góc tường, đi tới phía ngoài.

Mắt thấy người này cách đoàn người mình càng ngày càng gần, Thái Hòa lập tức cảm thấy đau đầu. Lúc đầu hắn cũng chỉ là ở sau lưng Zombie mồi nhử, mặc dù ẩn nấp hành tung, nhưng một cái quầy rượu như thế làm gì có bao nhiêu chỗ có thể ẩn nấp. Nhìn qua bộ dáng người này, dĩ nhiên là muốn tới cửa đi thăm dò thử một chút, đi đến nửa đường chắc chắn sẽ phát hiện ba người Thái

Hòa. So với trốn trốn tránh tránh bị người ta phát hiện, còn không bằng chính mình chủ động đứng ra.

Về phần vấn đề mồi nhử. Ai có thể biết hắn có liên quan tới Zombie, mặc dù hắn mang theo hai cô gái theo dõi một con Zombie, loại hành vi này khó tránh khỏi để cho người ta cảm thấy có hơi kỳ quái, nhưng chỉ cần mình không nói, đoán chừng ai cũng không nghĩ ra chuyện này.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức bất đắc dĩ đứng lên, "Là tui".

Nhưng mà để hắn không nghĩ tới chính là, hắn vừa lộ ra cái đầu, vậy mà bóng người kia lập tức phát hiện hắn, lập tức dán vào thân thể lên vách tường, sau đó móc ra một vật trong túi ném tới một cái, sau đó đập tới tàn bạo về phía Thái Hòa.

Thấy một đoàn bóng đen đập tới trên mặt chính mình, Thái Hòa cũng là không thèm để ý, tiện tay vung lên đoản đao, định đánh bay cái bóng đen này.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn không nghĩ tới chính là, đoản đao của hắn vừa mới chém vào trên bóng đen này, một đoàn sương đỏ ngay lập tức phát nổ ra.

"A!".

Thái Hòa kêu thảm một tiếng, con mắt lập tức không mở ra được, cái mũi, yết hầu, đều giống như bị một đám lửa đốt cháy lấy, khó chịu vô cùng.

Còn may Lê Bống và Yuna còn cách hắn xa một đoạn, cũng không có bị tai họa tới.

Bột tiêu cay, cái bóng đen lạ này lại là bột tiêu cay! Hơn nữa còn là dùng khăn giấy bao lấy, đoản đao chạm vào một cái, thì lập tức bắn ra!.

Đây quả thật là thứ bẫy người có một không hai, hơn nữa dùng để bẫy Zombie cũng rất hữu hiệu, nhưng Thái Hòa chính là lần đầu tiên trông thấy có người dùng, càng không có nghĩ tới người bị hại chính là mình!.

Sau khi trúng chiêu, Thái Hòa lập tức cố nén khó chịu dán vào nơi hẻo lánh, đao ngắn trong tay cũng che ngang ở trước mặt.

Quả nhiên, bóng người kia thấy Thái Hòa trúng chiêu, không chút do dự lập tức lao đến, giống như là một con khỉ linh hoạt vậy, mấy bước lập tức nhảy tới trước mặt Thái Hòa, vũ khí trong tay giơ lên cao cao, đã đâm tới tàn nhẫn về phía ngực của Thái Hòa.

Nhưng người này vừa mới giơ cánh tay lên, một đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức lướt qua ngay trước mắt, lập tức người này cảm giác trên cổ có thêm một cỗ hơi lạnh.

Mặc dù con mắt của Thái Hòa bị cay, nhưng hắn lại có thể thông qua tầm mắt của Yuna và của Lê Bống nhìn thấy tất cả mọi chuyện xảy ra trước mắt!.

Huống chi dù cho không cần đến hắn điều khiển, Yuna cũng sẽ không để người khác tổn thương hắn. Trên thực tế nếu không phải Thái Hòa tiến hành khống chế sức lực của Yuna một chút, hiện giờ người này đã bị chém đứt đầu rồi.

Lưỡi đao gác ở trên cổ, thậm chí truyền đến một chút đau đớn, người này giơ cao cánh tay lập tức dừng lại ở giữa không trung, nhìn qua trong cặp mắt kia rất bình tĩnh, cũng bỗng nhiên lóe lên một vẻ bối rối.

Hắn vừa định động, Yuna lập tức dẫm một cước ở mu bàn chân của hắn, lực lượng mạnh mẽ của Yuna để người này biểu lộ lập tức méo mó, nhưng cũng hết lần này tới lần khác không dám nhúc nhích, chỉ có thể phát ra một tiếng kêu thảm thiết trong cổ

họng.

Yuna vốn không có bất kỳ tấm lòng đồng tình gì với nhân loại, khi nghe tiếng kêu thảm thiết, lại không cảm thấy thương cảm chút nào, ngược lại chậm rãi xoay mắt cá chân, để gã người sống sót này đau đến đổ ra mồ hôi lạnh cả người, chỉ cảm giác chân của mình cũng sắp bị giẫm nứt.

Mà cho đến lúc này, hắn mới ý thức được, đối tượng hắn công kích không phải là Zombie, mà là một nhân loại, hơn nữa còn là một cục xương cực kỳ khó gặm.

Chỉ có cô gái này ra tay cũng đã có sức lực mạnh như vậy.

Chương 131: Vũ Khí Âm Độc

Nghe người sống này đè nén tiếng kêu thảm thiết, Thái Hòa cũng không có ngăn lại Yuna, mà là mở ra bình đựng nước lập tức bắt đầu rửa sạch đôi mắt của mình.

Mặc dù hắn hoàn toàn có thể thông qua tầm mắt của Yuna và Lê Bống nhìn thấy tình huống chung quanh, chỉ có điều tình huống ở trong quán rượu này không rõ, nên nhất định phải mau chóng khôi phục ánh mắt.

Về phần người sống sót này, hắn làm chính mình bị thương, cũng phải chịu trừng phạt một chút.

Mãi cho đến khi Thái Hòa rửa sạch đôi mắt, cuối cùng gã người sống sót này mới được giải thoát ra khỏi trạng thái đau nhức kịch liệt liên hồi.

Khi Thái Hòa mở to một đôi mắt đỏ rừng rực nhìn về phía hắn, đầu tóc của người sống sót này cũng đã bị mồ hôi lạnh thấm ướt đẫm, bộ mặt lúc đầu còn xem như anh tuấn cũng bởi vì đau đớn mà vặn vẹo biến hình, nếu như không phải cắn chặt hàm răng, đoán chừng tiếng kêu thảm thiết của hắn có thể thu hút ra ngoài toàn bộ Zombie ở trên đường lớn xa xa.

“Được rồi Yuna, buông hắn ra đi.” Thái Hòa nói một câu, đối với người sống sót này mà nói quả thật như được tha mạng rồi, hắn ngẩng đầu nhìn Yuna một cái, trong ánh mắt tràn đầy e ngại và cảnh giác.

Cô gái này tỏ ra bộ dáng vẻ không dùng hết sức, lại gần như dẫm đến chân hắn sắp nát, quả thật là sức trâu bò này không phải người bình thường có thể có.

Hơn nữa lúc mới vừa rồi nàng ra tay không còn sớm không muộn, lực đạo cũng ổn, nếu như nàng hơi dùng sức quá mạnh một chút, đoán chừng hiện giờ hắn đã đầu mình ở hai nơi.

Nghe Thái Hòa, Yuna nhìn lạnh lẽo một cái về phía người sống sót này, trong tay từ từ đặt xuống trường đao.

Thân thể của người sống sót này lập tức kéo căng, trong ánh mắt bỗng nhiên hiện lên một tia tàn khốc, nhưng mà hắn còn chưa kịp làm ra bất kỳ động tác gì, chỉ thấy bóng đen trước mắt lóe lên, một nắm đấm trực tiếp đập lên trên mắt phải của hắn, đồng thời hắn kêu lên một tiếng đau đớn, vũ khí trong tay cũng bị Thái Hòa giành lấy.

Lần đầu tiên khi nhìn thấy vũ khí này, Thái Hòa cũng đã không nhịn được nheo mắt, thầm nghĩ trong lòng, đây thật là kẻ hung hãn.

Nói xác thực, thứ vũ khí này không xem như vũ khí gì, chỉ là một cây gậy khơi lửa dùng trong phòng bếp bị cố ý mài nhọn qua. Chất lượng thứ giống như vậy là đủ dùng rồi, nhưng đầu gậy cũng không bén nhọn. Thanh niên này cũng không biết bỏ ra thời gian bao lâu, vậy mà có thể mài thanh gậy khơi lửa này đến thành lưỡi dẹp, hơn nữa trên toàn bộ gậy khơi lửa này, thoa khắp máu tươi của Zombie. Với sức sống mạnh mẽ siêu cường của Virus, một thanh que chọc lửa mài dẹp như vậy, nếu như là dùng để chiến đấu với người sống sót, chỉ cần cắt rách da của đối phương một chút, cũng đủ để hại đối phương bị lây nhiễm.

Cũng dĩ nhiên, chiêu này là chuyên môn chuẩn bị để giao thủ với người sống sót.

Lại nhìn người sống sót kia, Thái Hòa đấm ra trực tiếp một quyền đập hắn xuống đất, mà Lê Bống thì im lặng không lên tiếng nhấc chân dẫm ở cổ tay của hắn, so với vừa rồi còn muốn đau đớn kịch liệt hơn, để cả người hắn lập tức cuộn mình lại như là con

tôm.

Công kích mới vừa rồi của Yuna chỉ là ý nguyện cá nhân của nàng, nhưng bây giờ lại là Thái Hòa điều khiển.

Ngay từ đầu tên người sống sót này công kích còn có thể nói là vô tình, nhưng vừa vặn lúc hắn để Yuna buông người này ra, vậy mà hắn còn có tiếp tục xông lên dự định đánh lén. Nếu như vừa rồi phản ứng của Thái Hòa chậm một chút, thanh vũ khí dính đầy virus này chỉ cần làm trầy da hắn, lập tức có khả năng mang đến cho hắn uy hiếp cực lớn.

Đối với người có mang ý đồ công kích mình, Thái Hòa cũng chưa từng nương tay.

Ngược lại là tên người sống sót này rất kiên cường, mặc dù đau đến toàn thân đều cong lại, nhưng vẫn không có kêu thảm thiết như trước.

Từ thân hình đến xem, đại khái là gã người trẻ tuổi này chừng hai mươi, mặc một bộ áo jacket kiểu nam bẩn thỉu, trên chân giẫm lên một đôi giày thể thao, một đầu tóc ngắn rối tung như tổ quả, cũng không biết bao lâu chưa gội.

Chỉ có điều cái cằm thon thon kia, và bờ môi khô nứt hơi nhếch lên, để Thái Hòa lập tức đưa ra phán đoán với hắn, đây là một tên tiểu bạch kiểm dáng dấp thanh tú.

“Được rồi.” Sau khi để Lê Bống buông hắn ra, Thái Hòa ngồi xổm xuống, chống cái thanh que khơi lửa này lên trên cổ gã người sống sót này.

Động tác này để gã người sống sót này đang chuẩn bị giãy dụa lập tức cứng đờ lại, hắn rất rõ ràng lực sát thương của thanh gậy khơi lửa này.

“Ngươi muốn làm cái gì?”Hắn cảnh giác nhìn Thái Hòa, giọng

điệu có vẻ hơi khẩn trương, “Ta không phải cố ý công kích ngươi.”

“Nhưng mới vừa rồi là ngươi cố ý.”Thái Hòa lạnh lùng nói.

Trong mắt người này lóe lên vẻ khác lạ, nói rằng, “Ta chỉ là muốn còn sống đào tẩu”.

Chương 132: Giấu Diếm Cái Gì

“Nói nhảm, khẳng định ngươi chính là trú ngụ ở cái quán bar này, đào tẩu đi đâu?”Thái Hòa cười lạnh không thôi, người này thân thủ không tệ, nhưng nói láo lại quá mức vụng về. Không có người lại cố ý chạy đến trong loại quán rượu này săn giết Zombie, huống chi theo suy nghĩ của Thái Hòa, chỉ sợ ngoại trừ hay con Zombies mồi nhử mà hắn dẫn vào trong đây ra, bình thường thì trong quán rượu Eden này, chắc hẳn là ngay cả một con Zombie cũng không nhìn thấy được. Từ điểm đó mà nói, nơi này thật ra xem như một nơi trú ngụ khá an toàn.

Chỉ có điều vừa dứt lời, Thái Hòa lại đột nhiên nghĩ đến một chút chỗ kỳ hoặc, hắn nhìn thật sâu người này một cái, đột nhiên hỏi,”Ngươi muốn dụ dỗ chúng ta đi đâu? Làm sao, nơi này còn có người khác hay sao?”.

Lúc nói đến đây, Thái Hòa ngẩng đầu nhìn Lê Bống một cái.

Biểu hiện của Lê Bống lúc trước rõ ràng nói rõ nơi này có Zombie, thật không nghĩ đến, lại xuất hiện một người sống sót. Nhưng bản năng phản ứng của Lê Bống là tuyệt đối không thể phạm sai lầm, hành động của người này lại quái dị như vậy, nói không chừng ở trong quán rượu này, có bí mật gì không thể cho ai biết cũng khó nói.

Chẳng lẽ sẽ có một người dị năng giả cũng giống như mình, có thể điều khiển Zombie hay sao? Không. Nếu quả thật nếu như mà có, chắc hẳn cũng sẽ không để người sống ra mạo hiểm. Nhưng bất kể nói thế nào, cái quán bar này tuyệt đối có vấn đề gì.

Quả nhiên, nghe Thái Hòa tra hỏi, trên mặt người này lập tức

lóe lên một vẻ bối rối, mặc dù hắn cố gắng hết sức che giấu, còn thêm tia sáng lờ mờ, đoán chừng rất khó có thể phát hiện một ít biểu hiện trên gương mặt hắn, nhưng hết lần này tới lần khác Thái Hòa có thể cùng chung tầm mắt với Yuna và Lê Bống. Mà rất không khéo chính là, năng lực nhìn ban đêm của Zombie lại rất mạnh.

“Dương như ngươi rất khẩn trương đúng không? Nhìn như vậy chắc là ta nói đúng rồi.” Thái Hòa từ tốn nói.

Mắt người này lộ ra vẻ giãy dụa, sau đó cắn răng, đột nhiên nói rằng,” Ngươi muốn cái gì? Vật tư? Không sợ nói thật cho ngươi, ta rất nghèo, không có lương thực gì.”.

Đầu tiên là Thái Hòa sững sờ, sau đó lập tức khinh thường nói,” Ta không phải đến cướp lương, ta chỉ muốn hỏi. Được rồi, nhìn dáng vẻ của ngươi cũng sẽ không nói, chính ta tìm là được.”.

Nói xong, Thái Hòa lập tức đứng lên. Người này thấy có cơ hội để lợi dụng được, lập tức giãy dụa muốn đứng dậy, lại bị Thái Hòa đạp một cước văng trở về, mà Lê Bống thì trực tiếp lôi hắn dậy, bắt chéo hai tay của hắn ra sau lưng.

Vóc dáng người này không cao, so với Lê Bống còn hơi thấp hơn chút, mặc dù nói đối phương là con gái, nhưng bị Lê Bống áp chế như thế, thì ngay cả một chút cơ hội để phản kháng hắn cũng không có.

Chỉ có điều Thái Hòa liếc nhìn lạnh một cái, thấy ánh mắt của người này hết sức bối rối, trong lòng lập tức càng khẳng định hơn đối với suy đoán của mình. Nhất định nơi này có quái lạ gì!.

Sau khi lục lọi tất cả các căn phòng riêng trong hành lang của quán bar, nhưng lại không thu hoạch được gì, Thái Hòa thậm chí chạy đến phòng vệ sinh đi tìm một vòng, từ khi bị con Zombie Lên Cấp kia đánh lén, Thái Hòa cũng cảm thấy mơ hồ, nói không

chừng cái chủng tộc Zombie này, rất có hứng thú với cái nơi âm u nhỏ hẹp như phòng vệ sinh này cũng khó nói.

Chỉ có điều thật đáng tiếc, trong phòng vệ sinh cũng không thu hoạch được gì.

Sau khi trở lại hành lang, Thái Hòa có hơi buồn bực nhíu mày, nhưng lúc này hắn lại phát hiện, biểu lộ của gã người sống sót kia dường như mơ hồ có biểu hiện thở dài ra nhẹ nhõm.

Thái Hòa nhìn hắn vài lần, đột nhiên nở một nụ cười," Ta đi đến chỗ nào, ánh mắt của ngươi đều sẽ theo tới chỗ đó, bất quá ta phát hiện có một nơi, ngươi dứt khoát không có nhìn qua, cố ý tránh ra đúng không?".

Nét mặt của hắn lập tức trở nên cực kì chấn kinh, đồng thời giãy dụa điên cuồng, đáng tiếc trong tay Lê Bống, hắn thật giống hệt như một con mèo bệnh không có gì khác biệt.

"Làm sao. Làm sao ngươi phát hiện!" Thấy không cách nào tránh thoát, ánh mắt của người này càng trở nên có hơi điên cuồng, đồng thời thấp giọng gào thét hỏi.

Thấy đối phương phản ứng kịch liệt như vậy, Thái Hòa càng khẳng định hơn với suy đoán của chính mình.

Vốn dĩ đối phương cho rằng ở trong loại hoàn cảnh mờ tối này, thay đổi trong ánh mắt của mình sẽ không bị Thái Hòa phát hiện, hơn nữa trên thực tế, Thái Hòa vẫn đang đi ở phía trước, trừ phi cái ót mọc ra mắt, làm sao có thể chú ý tới hắn?.

Đoán chừng hắn đánh vỡ đầu cũng không nghĩ rõ vấn đề này, Thái Hòa cũng không có ý định giải thích cho hắn.

"Đừng đi qua! Ta chỉ là không cẩn thận làm ngươi bị thương a! Ta xin lỗi còn không được sao?"Người này lộ ra hết sức khẩn trương, gần giọng không thôi.

Thái Hòa hừ lạnh một tiếng,"Ta đã nói, ngươi ngay từ đầu có phải là cố ý hay không, ta không biết. Nhưng ngươi vừa rồi rõ ràng là muốn giết ta. Cái này."Nói, Thái Hòa hươ huơ cái thanh que chọc lò sưởi kia," Ngươi thật là không hữu hảo với những người sống sót khác nha".

Chương 133: Nhà Kho

“Cái này. Cái này chỉ là vũ khí của ta mà thôi. Nếu như ngươi cảm thấy xin lỗi còn không đủ, lại đánh ta một trận đi.” Người này còn muốn giải thích.

Thái Hòa cười lắc đầu, cũng không còn quan tâm đến hắn.

Hoàn toàn chính xác, người bình thường rất khó đánh giá ra ở trên cái que chọc lò sưởi này dính máu người bình thường, hay còn là máu Zombie. Nhưng tinh thần lực của Thái Hòa và Zombie gần như cùng một loại!.

Mặc dù nhận định của hắn đối với mùi máu tươi không có xảy ra biến hóa gì, bất quá đối với hương vị Virus, hắn lại là có phản ứng đặc biệt khác với người thường.

Thanh que chọc lửa này, ở trong mũi Thái Hòa, ngoại trừ mùi máu tươi nồng đậm ra, còn tản ra một cỗ mùi thơm nhàn nhạt mơ hồ. Rất nhạt, nhưng chắc chắn là có tồn tại virus, hơn nữa ít nhất là đã tẩm lên nhiều lần mới có thể đạt tới hiệu quả này.

Có lẽ người này sẽ nói là sau khi mình giết Zombie, chưa hề rửa sạch qua vũ khí. Nhưng loại lấy cớ này, đồ đần mới sẽ tin tưởng.

Người bình thường chỉ sợ phải tránh thật xa máu tươi của Zombie, coi như rắn độc mãnh thú, cho dù là Thái Hòa, cũng sẽ lau sạch sẽ thanh đao ngắn của chính mình sau khi xong trận chiến đấu, ngoại trừ rãnh máu thực sự không cách nào lau sạch.

Lại nói thái độ càng che càng lộ của hắn, không phải đã nói rõ vấn đề rồi hay sao? Thủ đoạn tàn nhẫn không phải là sai, người

bình thường muốn tiếp tục sống sót, khó tránh khỏi dùng bất cứ thủ đoạn nào, nhưng dùng biện pháp ác độc như thế, Thái Hòa lập tức không có bất kỳ một chút hảo cảm nào đối với loại người sống sót này, càng sẽ không bị những lí do thoái thác của đối phương đả động tới.

Gặp Thái Hòa không hề lay động đi đến phía cuối hành lang, ánh mắt của gã người sống sót này lập tức trở nên cực kì u ám.

Cuối hành lang là một cái cửa phòng, chỉ có điều phía trước bị người ta cố gắng chồng lên một đống vật dụng bừa bộn, tăng thêm không có ánh đèn, cho nên rất khó bị một người chú ý tới.

Nếu như không phải sức quan sát của Thái Hòa đầy đủ nhạy cảm, cũng khó có thể phát hiện kỳ quặc.

Sau khi mở cửa phòng, lại là một gian phòng bếp xuất hiện ở trước mắt.

Trong phòng bếp cũng âm u như thế, Thái Hòa nhìn bốn phía một chút, mới phát hiện một cánh sổ cửa duy nhất bị người dùng ta đủ loại đồ vật chặn lại, chỉ có một tia sáng xuyên thấu vào từ trong khe hở.

Đồ đạc trong phòng cũng không nhiều, xem ra trải qua dọn dẹp tỉ mỉ. Ở một bên tường, phủ lên một cái chăn mền lót dưới đất, bên cạnh đặt cái giỏ nhựa plastic, bên trong đặt lên một số đồ ăn, đa số đều là bánh mì lát và một số hoa quả khô đã quá hạn, đoán chừng là tìm ra ở trong quán rượu này. Trừ những thứ đó ra, những chai rượu hàng tồn cũng có không ít, bày tràn đầy ở trên bếp lò.

Nhưng mà để Thái Hòa cảm thấy có hơi quái dị là, vậy mà ở trong phòng này không có bóng dáng của những người khác. Chẳng lẽ cảm ứng bản năng của Lê Bống vậy mà lại phạm sai lầm hay sao?.

Lúc này người sống sót kia cũng bị Lê Bống đè xuống lôi đi đến, hắn thấy dáng vẻ dường như Thái Hòa không thu hoạch được gì, vội vàng kiên trì nói rằng, “Ta thật không có cái gì, nếu như ngươi coi trọng cái gì, lấy đi cũng được.”.

Loại phản ứng này của hắn, để cho Thái Hòa lúc đầu có hơi đắn đo bất định, lập tức cũng ổn định tâm tình xuống tới.

Ở trong ánh mắt càng ngày càng bối rối của người gã sống sót này, Thái Hòa bắt đầu tìm tòi chậm rãi dọc theo vách tường, cuối cùng ngừng lại ở một cái tủ lạnh ngược hướng với cửa trước.

Thấy Thái Hòa đưa tay đặt lên, gã người sống sót này đột nhiên mở to hai mắt nhìn, hết sức khẩn trương nhìn chăm chú lên mỗi một hành động của Thái Hòa.

Nhưng mà Thái Hòa sờ xung quanh tủ lạnh, sau đó bắt đầu đẩy ra tủ lạnh, cuối một chút may mắn trong lòng người sống sót này cũng không còn sót lại chút gì.

Thái Hòa vừa đẩy tủ lạnh, vừa nghi hoặc nghĩ đến, đến cùng mặt sau này ẩn giấu cái gì, có thể để cho hắn khẩn trương thành như vậy?.

Thật ra loại che giấu này cũng không cao minh, chỉ phải nhìn thêm vài lần, là có thể phát hiện vị trí thực sự của cái tủ lạnh này có hơi không đúng. Thái Hòa suy đoán, tất nhiên sau cái tủ lạnh này còn có một cánh cửa.

Quả nhiên, sau khi tủ lạnh bị đẩy ra, một cái cửa chống trộm lập tức xuất hiện ở trước mắt, phía trên còn mang theo một cái bảng sắt, Trọng địa nhà kho.

Hóa ra là nhà kho của quán bar Eden. Những chai rượu ở trên bếp lò đó, đại khái chính là đưa ra ngoài từ trong kho hàng đi.

Thái Hòa chậm rãi vặn mở nắm tay cửa, nhưng hắn vừa vừa

mở cửa, một cái bóng đen lập tức mạnh mẽ đánh tới, Thái Hòa hết hồn vừa vội vàng lui về sau, cái vòi tinh thần cũng thả ra trong nháy mắt.

Đối phương chịu ảnh hưởng, vừa bổ nhào vào một nửa lập tức bỗng nhiên dừng lại, dường như đã va chạm phải một tầng bức tường vô hình. Thật ra điều này trên thực tế chỉ là bị tinh thần lực của Thái Hòa ảnh hưởng thôi.

Chương 134: Đừng Chạm Vào Nàng

Suýt nữa bị bổ nhào, trong lòng Thái Hòa cũng có hơi buồn bực. Cái vòi tinh thần của hắn hiện giờ còn không thể làm được thu phóng tự nhiên, sử dụng cũng không phải là linh hoạt như vậy, xem ra vẫn phải luyện khổ công thêm mới được.

Tập trung nhìn vào, Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút. Thì ra thứ xông lên này, lại là cô gái mặt mày thanh tú, nhìn qua tuổi tác không sai biệt lắm với Lê Bống, chỉ có điều sắc mặt nàng hết sức tái nhợt, bờ môi khô nứt, dường như sinh bệnh rất nặng.

Không trách được người sống sót kia lại khẩn trương như vậy, đoán chừng hắn thấy, giống như người không nương tay chút nào giống như Thái Hòa vậy, nói không chừng lại ra tay với cô gái này cũng khó nói.

Trong tay nàng cầm một miếng sắt bén nhọn.

Đang trợn mắt há hốc mồm mà trừng mắt Thái Hòa, dĩ nhiên là không thể hiểu rõ vì sao công kích của mình lại trật lất trật lơ một cách kỳ lạ, thậm chí ngay cả trước người Thái Hòa đều không có vọt tới vậy mà ngừng lại không giải thích được.

“Ngươi là ai?”Ánh mắt của nữ hài có vẻ hơi tan rã, chỉ có rất nhanh điều nàng lập tức há mồm hỏi.

Trên thực tế Thái Hòa cũng có hơi sững sờ, theo như phản ứng của Lê Bống, chẳng lẽ trong này đáng lẽ ra phải có một con Zombie mới đúng? Sao tự nhiên lại là một cô gái!.

Hơn nữa nhìn bộ dạng của cô bé này, dường như hoàn toàn không có vết tích biến dị, có thể khẳng định xác thực là một nhân loại.

Gặp Thái Hòa không nói lời nào, nữ hài đưa ánh mắt về phía sau lưng Thái Hòa, lập tức nhíu mày, nhất là khi nàng nhìn thấy trên ánh mắt của tên tiểu bạch kiểm kia là một vếch bầm đen, lại càng nổi giận đùng đùng,"Li Minh Hô!".

Nói, vậy mà nàng lại không chút do dự ra tay.

Lúc này Thái Hòa mới phát hiện sự không tầm thường của cô gái này, nhìn tốc độ nàng dường như không nhanh, nhưng khi nàng vọt tới trước mặt Thái Hòa, vậy mà Thái Hòa ngăn cản trật lất, ngược lại bị miếng sắt của cô bé này cắt rách áo khoác.

Nếu như không phải hắn kịp thời dùng cái vòi tinh thần lừa dối cô bé này một chút, chỉ sợ đã bị thương.

Việc này khiến Thái Hòa quá sợ hãi, nhưng một lần còn có thể nói là sai lầm, nhưng sau khi liên tục kém chút bị tổn thương mấy lần, cuối cùng trong đầu Thái Hòa lướt qua một danh từ, Dị năng giả.

Cô bé này tuyệt đối là một dị năng giả!.

Nói như vậy, chẳng lẽ phản ứng của Lê Bống bởi vì phát hiện dị năng giả hay sao?.

Mặc dù lúc trước đó đã từng gặp được một dị năng giả là Vương Lẫm, nhưng lúc đó Lê Bống còn chưa có sinh ra ý thức chân chính. Nói không chừng chính là bởi vì sau khi nàng có chính ý thức chân, mới có phản ứng với dị năng giả.

Nhưng loại tình huống này, lại làm cho trong lòng Thái Hòa lập tức cảm thấy chút tia quái dị.

Dị năng giả trong những người bình thường, đại khái giống như là Zombie biến dị trong đám Zombie bình thường vậy, đều đã tiến hóa. Giữa cả hai, chẳng lẽ có liên hệ vi diệu này hay sao đây?.

Chỉ có điều Lê Bống có thể sinh ra cảm ứng với dị năng giả, đây chính là tin tức tốt. Dù sao trên trán dị năng giả lại không có khắc chữ, muốn nhìn một cái phân biệt ra cũng không phải cũng chuyện dễ dàng.

Thái Hòa vừa phân tâm như thế, công kích của cô bé kia lập tức cũng trở nên hết sức tàn nhẫn, động tác của nàng rõ ràng không nhanh, nhưng lại vẫn cứ luôn luôn có thể tránh thoát tất cả phản kích của Thái Hòa, đồng thời tìm ra kẽ hở trong đó.

Trong lòng Thái Hòa run lên, xúc tu tinh thần của hắn dường như là bao vây hết xung quanh cô gái này vậy, không ngừng mà cắt ngang công kích của nàng. Sau khi trôi qua mấy lần ảnh hưởng, cuối cùng thái Hòa cũng bắt lấy một sơ hở, cây gậy nhóm lửa trong tay trực tiếp kề lên trên yết hầu của cô bé này.

Quả nhiên cô bé này phản ứng rất nhanh, cũng có thể nói là nàng nguyên nhân có dị năng, sau khi cây gậy nhóm lửa kề lên trên yết hầu, nàng lại còn có thể thoát thân quỷ dị.

Nhưng Thái Hòa đã nắm lấy cơ hội, nào có thể buông tha nàng dễ dàng như vậy, đồng thời khi nàng né người tránh thoát, cánh tay của nàng lập tức đã bị Thái Hòa bắt lấy, đồng thời một tay nhấn lấy nàng ngã lên bên trên tường.

Một trận chiến đấu trôi qua, mà trên mặt cô bé này nổi lên một tầng ửng hồng, nhưng ánh mắt của nàng lại có vẻ càng ảm đạm hơn. Cưỡng ép ra tay, thể lực nàng đã bị tiêu hao sạch sẽ.

Nếu như không phải có loại dị năng quỷ dị kia, nàng hoàn toàn không có khả năng chạm được tới Thái Hòa.

“Đừng chạm vào nàng!” Gã người sống sót kia lập tức quát to lên khàn cả giọng,” Ức hiếp một cô gái nữ sinh có gì tài ba!”.

Phép khích tướng hay sao? Thái Hòa cười lạnh một tiếng, quay đầu nói rằng, “Nàng là người ra tay với ta trước đúng không? Một nam một nữ các ngươi, đều có bệnh tâm thần hay sao, nhất định phải ra tay trêu chọc ta trước.”.

Chương 135: Bồi Thường Tổn Thất

“Ngươi bắt Li Minh Hô, còn đánh hắn thành bộ dạng kia. Khụ khụ. Ta ra tay cứu người mà thôi” Cô bé này hao hết thể lực, nói chuyện cũng trở nên có hơi không có sức, Thái Hòa lập tức dứt khoát buông ra nàng, dù sao nàng trước mắt đã trở thành như vậy, cũng sẽ không còn có tính uy hiếp gì.

“Ta cũng không phải bắt hắn, là hắn trước ra tay với ta trước.”Thái Hòa nói, chỉ vào ánh mắt của mình, “Thấy không?”.

Nhìn thấy cặp mắt Thái Hòa còn đỏ hồng như trước, cô bé này sửng sốt một chút, sau đó cười một tiếng có hơi không có sức, “Bột tiêu cay của cũng có tác dụng nha?”.

“Biện pháp này ngươi nghĩ ra được?”Thái Hòa sửng sốt một chút.

“Hừ.” Cô bé này hừ khẽ một tiếng, đột nhiên nói ra, “Nếu như hắn không có hướng xin lỗi với ngươi, ta ở nơi này giải thích với ngươi. Ta xem ngươi đã đánh qua hắn một trận, có thể thả hắn hay không?”.

“Không vội, ta có việc muốn hỏi ngươi.”Thái Hòa mỉm cười, mà cô gái này thì lộ ra vẻ mặt nghi ngờ.

Tên tiểu bạch kiểm gọi là Li Minh Hô lại rống lên, “Ngươi muốn làm gì? Đừng chạm vào nàng!”.

Nữ hài ho khan hai tiếng, nói rằng, “Li Minh Hô ngươi đừng quan tâm lung tung, ngươi không thấy hắn mang theo hai vị mỹ nữ

hay sao? Còn để mắt ta hay sao".

"Có thể để mắt rồi sao."Li Minh Hô mặt đỏ tới mang tai tranh luận nói.

"Được rồi, đánh thì không đánh lại, tránh lại không tránh thoát, khụ khụ." Cô bé nhìn qua bị bệnh rất nặng, chỉ có điều Thái Hòa lại cảm thấy, dường như nàng còn bị thương rất nặng, tay trái cũng ra vẻ bất lực.

Nghe giọng điệu của Li Minh Hô, dường như đã từng xảy ra qua có người sống sót từng nảy lên lòng xấu xa với cô bé này.

Chỉ có điều ngược lại là cô bé này thật thông minh, đừng nói Thái Hòa không thiếu đàn bà, coi như bên người không có đàn bà, cũng sẽ không ra tay với nàng, nhìn qua nàng dường như đã bệnh đến bất kỳ lúc nào cũng có thể ra đi về quê bán muối.

Hắn cũng không phải loại người coi sắc như mạng thấy sắc quên nghĩa háo sắc thành tánh như tên đầu trọc kia.

Thái Hòa lập tức hiếu kỳ trong lòng, bất quá hắn có chuyện quan trọng hơn muốn hỏi, "Ngươi là một dị năng giả hay sao?".

Cô gái bất ngờ nhìn Thái Hòa một cái, chỉ có điều rất nhanh nàng lập tức hiểu rõ ra, "Đúng rồi, mới vừa rồi không phải mắt của ta hoa, là bị dị năng của ngươi ảnh hưởng. Ngươi cũng là một dị năng giả.".

Nghe được câu này, Li Minh Hô kia lập tức mở to hai mắt nhìn không thể tin được, ánh mắt của hắn nhìn về phía Thái Hòa, lập tức trở nên hết sức phức tạp.

"Ta biết cách hành xử của Li Minh Hô có khả năng hơi cực đoan, nhưng hắn tốt với ta, có thể thả hắn hay không?" Cô bé này lại hỏi.

Thái Hòa sờ lên cái mũi, “Là đối xử tốt với ngươi, nhưng có liên quan gì với ta? Như vậy đi, ta rất hiếu kỳ với dị năng của ngươi.”.

“Đạn thời gian, dị năng của ta tên là đạn thời gian.” Cô gái này rất dứt khoát đáp.

Thái Hòa sửng sốt một chút, đạn thời gian, ngược lại là hắn cũng hiểu rõ một số. Có thể đem động tác giảm chậm? Nếu như loại dị năng này có thể sử dụng tốt, tuyệt đối là đại sát khí!.

Nhưng nhìn thân thể của cô gái này hỏng bét như thế, ngược lại là dị năng này không có tác dụng bao nhiêu.

“Ngược lại là ngươi cũng sảng khoái.” Có thể nói cho người khác biết dị năng của mình không e dè, Thái Hòa không khỏi hơi kinh ngạc.

Cô gái cười cười, “Dù sao ngươi cũng là dị năng giả, nói cho ngươi cũng không có gì, chớ nói chi là ta hiện giờ là tù binh của ngươi, bằng hữu của ta cũng trong tay ngươi. Chẳng lẽ ta còn có thể nói không hay sao?”.

Quả nhiên cô gái này cũng thông minh. Lúc trước đó Thái Hòa còn cảm thấy, Li Minh Hô là tên người sống sót rất bình tĩnh tỉnh táo, nhưng lúc này trông thấy cô gái này, Thái Hòa lại cảm giác được mơ hồ, chỉ sợ những biểu hiện đó của Li Minh Hô, đều là nhận lấy cô gái này chỉ điểm mới đúng.

Lúc trước nàng đột nhiên nhảy lên, cũng là gom góp lại tất cả sức lực của chính mình, ỷ vào dị năng của mình, bất ngờ không đề phòng, người bình thường là rất dễ dàng trúng chiêu.

Chỉ có điều nước cờ của nàng kém một bước, không nghĩ tới thế mà Thái Hòa cũng là dị năng giả, hơn nữa đè ép nàng về mọi mặt.

Sau khi thất bại, cô bé này biểu hiện ra thản nhiên hiếm thấy, điều này để Thái Hòa cảm thấy, nếu như cô bé này thân thể khỏe mạnh, tuyệt đối sẽ không luân lạc tới tình trạng trốn ở nơi này.

Cái này trong kho hàng cũng bố trí được không tệ, mặc dù âm u, nhưng cũng không ẩm ướt.

Thái Hòa để Lê Bống buông ra Li Minh Hô, chính mình thì không khách khí chút nào ngồi xuống một cái giường duy nhất trong phòng, loại giường chỉ một người ngủ.

Hiện giờ ánh mắt của hắn vẫn còn cảm thấy rát rát và hơi đau, không nghỉ ngơi một chút đoán chừng trong thời gian ngắn cũng sẽ không dễ chịu lại, “Chính là nhờ bột tiêu cay của ngươi ban tặng, hiện giờ ta nghỉ ngơi ở nơi này một lát, thuận tiện nghiên cứu một chút làm sao bồi thường tổn thất của ta.”.

Chương 136: Tâm Lý Vặn Vẹo

“Chẳng phải ngươi đã đánh Li Minh Hô một trận rồi sao? Nhìn qua còn không chỉ đánh một cái, còn muốn bồi thường thế nào.” Giọng điệu của cô bé này có vẻ hơi bất đắc dĩ, nhưng thực lực của một đám Thái Hòa người quá mạnh, dưới tình huống thật không có cách nào phản kháng, nàng nói lên dị nghị đương nhiên cũng sẽ không có bất kỳ hiệu quả gì.

Nàng nói rất đúng, Li Minh Hô không chỉ bị đánh một lần, sau khi bị buông ra, hắn không chỉ có động tác hai tay rất kỳ quái, lúc đi đường cũng bị khập khiễng.

Li Minh Hô cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa, sau đó chậm rãi đi về phía cô gái. Mặc dù đi lướt qua người Lê Bống và Yuna, nhưng dường như hắn đã mất đi lòng tin phản kháng. Hai cô bé nữ sinh nhìn bề ngoài thật nhu nhược này, đều là đối thủ hắn không cách nào chống lại.

Huống chi, lúc này que chọc lò sưởi của hắn còn trong tay Thái Hòa đây. Đã mất đi vũ khí, đối với loại người bình thường như hắn mà nói, thì tương đương với không có bất kỳ sức chiến đấu.

Bất quá khi Li Minh Hô đưa tay muốn đi đỡ dậy cô bé kia, cô bé kia lại lắc đầu từ chối. Li Minh Hô cũng không có tiếp tục, xem ra rất hiểu rõ tính cách của cô gái này. Thái Hòa thờ ơ lạnh nhạt, cũng mờ mờ hiểu rõ, cô gái này đại khái chính là loại người cứng cỏi rất hiếu thắng. Nhưng lúc nàng vừa mới nói chuyện, giọng điệu cũng ôn hòa, cho người ta cảm giác hoàn toàn khác biệt với lúc nàng ra tay. Loại khí thế sắc bén kia một khi thu liễm, hoàn toàn không nhìn ra vậy mà nàng lại là một dị năng giả.

Ngay từ đầu Thái Hòa có thể hoàn toàn ngăn cản nàng tập kích lần thứ nhất, vẫn chính là do phản ứng đặc thù của Lê Bống, để hắn sớm có phòng bị, dù vậy cũng suýt nữa trúng chiêu, bởi vậy có thể thấy được nếu như cô bé này có thể hồi phục, thực lực tuyệt đối không thể khinh thường.

Cô gái này rất là cực khổ chống lấy thân thể đứng lên, nàng cũng không ngại ngần gì, cứ như vậy chậm rãi đi tới bên người Thái Hòa, cũng ngồi xuống trên giường,"Không ngại nha? Ngươi cũng nhìn thấy, thân thể ta không tốt.".

"Không ngại." Thái Hòa nghĩ thầm ngươi cũng không ngại, làm sao ta lại để ý, hiện giờ người không có năng lực phản kháng chính là ngươi cũng không phải ta.

Li Minh Hô vội vàng khẩn trương đi theo, trợn mắt liếc nhìn Thái Hòa, chỉ có điều có vết xe đổ, hắn cũng không dám cách Thái Hòa quá gần, cũng không dám biểu hiện địch ý quá rõ ràng.

Thấy hắn kìm nén đến khó chịu, Thái Hòa không khỏi cảm thấy có hơi buồn cười.

Lúc giao thủ mới vừa rồi với Li Minh Hô, Thái Hòa cũng đã phát giác, người này đánh lén hoàn thành, cũng rất cẩn thận, nhưng muốn để hắn đi đến đường lớn đi lên đối mặt nhiều Zombie như vậy, đoán chừng cũng rất khó khăn.

Thấy hắn sưu tập những đồ ăn đó, cũng đã biết xác thực hắn không có loại năng lực kia. Thân thể của cô bé này cũng không cho phép nàng đi ra ngoài, xem ra nàng vẫn phải dựa vào gượng chống kéo đến bây giờ, sinh bệnh ở trong tận thế là một chuyện hết sức nguy hiểm, bởi vì đã không có bác sĩ, cũng rất khó tìm ra dược phẩm thích hợp. Nhất là thời điểm khi không có năng lực đi sưu tập dược phẩm, còn lại cũng chỉ có thể dựa vào ý trời. Chỉ có điều nhìn qua dáng vẻ cô gái này, dựa vào chính nàng đoán chừng là không chịu đựng được.

Chỉ có điều Thái Hòa luôn cảm thấy Li Minh Hô có hơi phản ứng quá kích, đại khái có liên quan với chuyện mà hắn nói tới "Chuyện lần trước" rồi.

"Thật ra ta có một chút ấn tượng với chị gái kia." Cô gái đột nhiên đưa tay chỉ về phía Lê Bống, nói rằng.

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó liếc nhìn cô bé này thêm hai lần, "Ngươi cũng là sinh viên đại học Sài Thành hay sao?".

"Ừm. Ta nhớ được dường như nàng là hoa hậu giảng đường đi." Cô bé khẽ cười cười, nói ra, "Ta tên là Lâm Á Hân, là sinh viên năm nhất Hệ Anh Ngữ. Li Minh Hô là khoa thể dục. Ngươi đừng trách hắn, thật ra hắn người rất tốt. Chỉ có điều thần kinh hơi quá nhạy cảm.".

Bị Lâm Á Hân nói như vậy, Li Minh Hô lại không có một chút tức giận, ngược lại cũng phản ứng kịch liệt, "Không phải thần kinh ta quá nhạy cảm, mà là những người kia lần trước".

Nghe Li Minh Hô lặp đi lặp lại chuyện lần trước, đại khái Thái Hòa cũng đoán được một ít. Đoán chừng cô gái này, đã từng gặp phải đám người giống như đầu trọc đi.

Nếu thật là như vậy, Li Minh Hô kia xem những người sống sót khác, nhất là đàn ông như hồ báo trường mẫu giáo, cũng không phải chuyện gì khó hiểu.

Phải biết ở trong tận thế, gần như trong lòng mỗi người đều căng thẳng một sợi dây cung. Nhất là thời điểm tận thế vừa mới đến, mà ngay cả chính Thái Hòa cũng tràn đầy mê mang, mỗi ngày ngơ ngơ ngác ngác, cầu sinh gian nan giống như chuột bọ. Trên thế giới này có lẽ có loại người tâm tính vô cùng tốt kia, nhưng tuyệt đối không phải đa số. Bởi vì trong lòng Thái Hòa còn có Lê Bống, cho nên bước qua được áp lực tâm lý này, một số người thì lại bởi vì không bước qua được, từ đó trở nên tâm lý vặn vẹo.

Chương 137: Đội Tự Cứu

Chỉ có điều đa số người đoán chừng ngoài mặt vẫn sẽ rất bình thường, trong lòng nhưng một khi kích động lên một chút áp lực trong lòng này, lập tức sẽ rơi vào trong trạng thái cuồng loạn.

Đoán chừng Li Minh Hô chính là như vậy, mà Lâm Á Hân thì dĩ nhiên đã bước qua một bước khó khăn kia.

“Cũng đã nói bọn hắn không phải loại người như vậy. Đúng, làm sao lại các ngươi tới nơi này? Chính là trốn ra từ trong đại học Sài Thành?”Lâm Á Hân lại hỏi. Giọng nói của nàng trấn tĩnh, dường như không lo lắng Thái Hòa sẽ làm ra chuyện gì chút nào.

Thái Hòa lắc đầu, “Không phải, ta dự định tiến vào đại học Sài Thành. Làm sao, là ngươi trốn tới từ trong đó hay sao?”.

Li Minh Hô hừ một tiếng, tiếp lời nói, “Mới mấy ngày trước ta và Lâm Á Hân đều thoát ra ngoài.”.

“Ta khuyên các ngươi vẫn nên chớ đi vào.” Ánh mắt của Lâm Á Hân có vẻ hơi phức tạp, “Lấy thực lực của ngươi, mang theo các nàng trốn đến ngoại ô cũng không khó lắm, đến lúc đó tìm địa phương vắng vẻ một chút, dự trữ một ít lương thực, chống đến thời điểm quốc gia phái ra cứu viện. Mặc dù bây giờ còn không có đội cứu viện gì, cũng bị cắt đứt hoàn toàn tin tức với thế giới bên ngoài, nhưng ta cảm thấy tóm lại chỉ cần chỉnh hợp lên một phần thực lực.”.

Lâm Á Hân đích thật là một nữ sinh cũng có ý tưởng, chỉ có điều làm sao nàng biết, Lê Bống và Yuna đi theo bên người Thái Hòa đều là Zombies, rời khỏi chất gel, các nàng cũng sẽ không sống nổi.

Mặc dù vùng ngoại thành cũng có Zombie, nhưng Zombie biến dị cũng rất ít, Zombie cao cấp hơn thì lại gần như là không có.

Bởi vậy thấy được lòng tốt và lời khuyên nhủ của Lâm Á Hân, Thái Hòa lại đành phải lắc đầu từ chối, "Ta có chuyện cần làm, nhất định phải đi vào. Các ngươi vừa mới trốn thoát từ bên trong, có thể nói với ta tình huống bên trong thế nào hay không? Ngươi nói kỹ càng, ta coi như ngươi đã hoàn thành xong bồi thường rồi".

"Khục khục."Lâm Á Hân lại ho khan lên, trên mặt hiện ra một vẻ ửng đỏ hồng không khỏe mạnh lần nữa, trong lòng Thái Hòa nhìn thấy không khỏi siết chặt, thật lo lắng nàng cứ như vậy ho chết rồi.

Mới vừa rồi vì cứu Li Minh Hô, nàng dứt khoát ra tay, chỉ sợ đã hao hết tất cả sức lực, nói không chừng còn tăng thêm bệnh tình.

Cho nên thời điểm khi Lâm Á Hân ho khan, Li Minh Hô cũng tức giận trừng mắt Thái Hòa.

Thái Hòa âm thầm liếc mắt, trong lòng tự nhủ nếu không phải ngươi không thành thật, ta cũng không trở phải hành hạ ngươi đến mức như thế, cũng sẽ không dẫn tới Lâm Á Hân ra tay.

Lâm Á Hân ho một lúc lâu, lúc này mới thở ra hơi, chậm rãi nói rằng, "Cũng được, mới vừa rồi tại Li Minh Hô không đúng, ta không có hỏi rõ tình huống lập tức ra tay, cũng là ta không đúng.".

"Ngươi vận may tốt, lúc trước Lâm Á Hân là thành viên chủ yếu của Đội Tự Cứu đại học Sài Thành, đối với tình huống trong trường học, nàng hiểu nhất." Li Minh Hô lại lắm miệng tăng thêm một câu, trêu đến Lâm Á Hân trừng mắt liếc hắn một cái lần nữa.

Trong lòng Thái Hòa thầm nhủ tên Li Minh Hô này bản lĩnh vẫn được, nhưng đầu não lại không khôn ngoan tới đâu. Hiện giờ

bọn hắn ở trong thế yếu, đã như vậy địa vị "đội tự cứu" hoàn toàn không hù được người khác, ngược lại đem lột sạch tất cả lá bài tẩy của mình cho người ta nhìn thấy hết trơn.

Huống chi nếu như hiện giờ bọn hắn còn duy trì liên hệ với đội tự cứu, Lâm Á Hân cũng sẽ không rơi đến kết cục như bây giờ vậy.

"Li Minh Hô nói không sai, trước kia ta trong đội tự cứu. Chỉ có điều cái đội tự cứu này, cũng chính là một ít học sinh và thầy cô giáo tạm thời tụ tập lại với nhau thôi. Sau khi ta phát hiện mình sở hữu dị năng, lập tức bị bọn hắn kéo vào cái gọi là cao tầng của đội. Bất quá ta đối với bọn họ nhiều âm mưu tính toán như vậy, ta chỉ là muốn chống đến viện binh đến mà thôi." Lâm Á Hân bất đắc dĩ nói rõ bối cảnh của chính mình một cách đơn giản một chút.

Một trường học to như vậy, có loại tổ chức như Đội Tự Cứu này là chuyện rất bình thường, sau khi Thái Hòa gật nhẹ đầu, lại hỏi, "Đại khái Đại học Sài Thành còn có bao nhiêu người sống sót, có bao nhiêu Zombies?".

Lâm Á Hân cắm đầu nghĩ nghĩ, nói rằng, "Đại học Sài Thành lúc trước đó thống kê nhân số học sinh đại khái trong khoảng năm mươi nghìn học sinh, cân nhắc tới có một phần học sinh lúc ấy không ở trong trường, còn có một số ra bên ngoài trốn, có khả năng người sống sót cuối cùng còn lưu lại và nhân số Zombie tổng cộng trong khoảng trên dưới bốn mươi nghìn đi".

Số người này đã rất khủng khiếp, chỉ có điều Thái Hòa đối với chuyện này lại là rất hài lòng. Số lượng Zombie càng nhiều, sinh ra Zombie biến dị thậm chí là Zombie Lên Cấp cũng có khả năng lại càng lớn.

Chương 138: Kiếm Cớ Đánh Một Trận

“Zombie cụ thể còn có bao nhiêu ta không biết, nhưng ta đoán chừng khoảng ba mươi nghìn trở lên. Người sống sót ước chừng có hơn ba nghìn người.” Sau khi Lâm Á Hân trầm mặc một lát, đưa ra một số lượng tương đối chuẩn xác.

Ba mươi nghìn! Quả nhiên đến đại học Sài Thành là đúng địa chỉ con nhà bà ngoại nó rồi! Nhiều Zombie như vậy, ở trong đó chắc là phải sinh ra rất nhiều Zombie biến dị đúng không nà?.

Tiến vào đại học Sài Thành, liền mang ý nghĩa tiến vào Ổ Zombie, mặc dù nguy hiểm rất lớn, nhưng chất gel virus cũng sẽ nhiều không kể xiết nha!.

“Cái Đội Tự Cứu gì gì đó của các ngươi, chừng ba ngàn người hay sao?”Mặc dù cảm thấy rất không có khả năng, nhưng Thái Hòa vẫn không nhịn được mở miệng hỏi.

Lâm Á Hân cười cười, lắc đầu nói rằng, “Làm sao lại nhiều thế, nhiều người lại rất hỗn loạn, hơn nữa không ai có năng lực kia khống chế hiện trường. Cơ bản chúng ta đều là tản mát ở khắp nơi trong sân trường, những người trong Đội Tự Cứu giống ta, chỉ có hơn ba mươi người mà thôi. Nhưng vật tư có thể tìm được trong trường học càng ngày càng ít, cho nên ta cùng một số người đi ra ngoài tìm ra đường thoát, không nghĩ tới xảy ra một chút chuyện ngoài ý muốn”.

Nói đến đây, trong mắt nàng lóe lên một tia đau lòng, dường như không chịu nguyện ý nói thêm nữa.

“Nói như vậy, ngươi cũng rất quen thuộc đường đi nước bước rồi đúng không?”Ánh mắt của Thái Hòa lóe lên một cái, nhưng lập tức hắn lại đầu cười khổ lắc. Lấy thân thể của Lâm Á Hân, muốn để nàng dẫn đường cũng không tránh khỏi quá làm khó cho nàng.

Trên thực tế trong lòng Thái Hòa thật sự là rất muốn có người đi dẫn đường, mặc dù hắn có thể điều khiển Zombie dò đường, nhưng nói cho cùng vẫn là chính hắn đang từ từ tìm tòi. Một cái sân trường to như vậy, đi loạn tùng phèo giống con ruồi không đầu, tóm lại là khá là chuyện phiền toái.

Chỉ có điều lúc trước không nghĩ tới nhanh như vậy lại gặp phải người sống sót trong đại học Sài Thành, cho nên Thái Hòa cũng không có cân nhắc khả năng này.

Nhưng lúc này mặc dù gặp Lâm Á Hân và Li Minh Hô, nhưng một người đầu óc khôn lanh nhưng thân thể lại không được, một người khác thân thể không tệ, nhưng đầu óc lại không đủ khôn lanh.

Hai người này theo một ý nghĩa nào đó mà nói, thật đúng là bổ sung cho nhau. Thái Hòa có hơi ác ý nghĩ đến.

“Nói như vậy, Đại Học Sài Thành có rất nhiều đội tự cứu như thế rồi?” Thái Hòa tò mò hỏi.

Lâm Á Hân gật nhẹ đầu, “Ừm, quy mô lớn nhất trong đó dường như có hơn hai trăm người đi. Chỉ có điều tài nguyên trong trường học thật sự là có hạn, ta đoán chừng đa số người đều đang nghĩ làm cách nào trốn ra ngoài được, nhưng mà thật sự là số lượng Zombie nhiều lắm, chúng ta cũng đã hy sinh rất lớn mới may ra trốn ra được mười mấy người mà thôi. Hiện giờ cũng chỉ còn lại có ta với Li Minh Hô”. Nàng dừng lại một chút, có hơi kinh ngạc nói ra, “Xem ra các ngươi nhất định phải đi vào Đại Học Sài Thành rồi. Nhưng mà dù cho thực lực của các ngươi xuất chúng, phải vào đi cũng không phải là một chuyện dễ dàng, chớ nói chi là

sau này còn phải đi ra. Ở nơi đó lại không thích hợp lưu lại trong thời gian dài".

"Chuyện này, ta tự có biện pháp nha, đa tạ nhắc nhở của ngươi." Thái Hòa cười cười, sau đó hơi tỏ ra tiếc nuối nói, "Đáng tiếc thân thể ngươi không tốt, chắc hẳn là không thể dẫn đường rồi".

Li Minh Hô có hơi tức giận chen miệng nói, "Ngươi nói đùa cái gì, nàng cũng đã bộ dạng như vầy, thế mà ngươi còn có ý đồ với nàng!".

Hai lần ba bận bị tên Li Minh Hô này cắt ngang, trong lòng Thái Hòa không nhịn được cảm giác có hơi phiền chán, hắn chỉ là biểu lộ cảm xúc, nào có ý thật sự muốn Lâm Á Hân dẫn đường.

Cũng không biết tên Li Minh Hô này là thật sự không nghe hiểu tiếng người, hay còn là thấy hắn quá mức không vừa mắt, cố ý trêu chọc. Hắn liếc Li Minh Hô một cái, cười lạnh một tiếng hỏi, "Xem ra ngươi cũng quan tâm nàng dữ lắm à nha".

Sắc mặt của Li Minh Hô lập tức có chút đỏ lên, nếu như không phải con mắt bị đánh đen thùi như gấu trúc, gương mặt trắng nhỏ này của hắn nhìn qua còn rất có vài phần ra vẻ quang minh lẫm liệt, "Đương nhiên! Tạm không nói đến chuyện lúc trước, hiện giờ ta cùng với nàng là đồng bọn. Lại nói nếu như không phải lúc ấy nàng che chở ta, hiện giờ ta cũng không cách nào còn sống đứng ở nơi này. Hiện giờ ta suy nghĩ cho này, đây là chuyện hết sức đương nhiên." Sau khi nói xong, hắn còn cố ý thẳng sống lưng, liếc nhìn trộm Lâm Á Hân một cái.

"Khặc." Thái Hòa kéo dài âm cuối, đột nhiên đứng lên, lạnh lùng nói, "Vậy ngươi đã làm cái gì giúp được cho nàng rồi? Giam lỏng nàng ở nơi này, nhìn nàng đang chờ chết hay sao?".

"Ngươi nói cái gì? !".

Li Minh Hô tức giận nhảy dựng lên, nhưng hắn vừa mới giơ lên nắm đấm, Lâm Á Hân cũng lập tức quát đã ngừng hắn lại, “Đừng làm chuyện điên rồ!” Sau khi nói xong, nàng lại chuyển hướng Thái Hòa, “Hắn người đầu óc hơi chậm chạp một chút, ngươi cũng không cần cố ý khích hắn, kiếm cớ đánh cho hắn một trận nữa.”.

Chương 139: Thất Vọng

Nàng nói, cố ý nhìn thêm Yuna và Lê Bống một cái. Hai cô bé nữ sinh này sau khi vào nhà, vẫn mãi vẫn duy trì một khoảng cách khá xa so với bọn hắn, dường như không nguyện ý tiếp xúc với những người sống khác chút nào.

Nhưng thời điểm khi Li Minh Hô muốn ra tay, Yuna tay lập tức nắm chặt chuôi đao, mà ánh mắt của Lê Bống cũng có hơi trở nên lạnh lẽo xuống.

Lâm Á Hân không nghi ngờ chút nào, nếu như vừa rồi nàng không có kịp thời ngăn lại Li Minh Hô, lúc này cho dù Thái Hòa không có ra tay, hắn cũng nhất định bị đánh thành đầu heo.

Tạm thời không nói đến Yuna, làm sao Lê Bống cũng lại lợi hại như thế? Chỉ có điều ngẫm lại, chính mình chỉ hiểu rõ cô gái hoa hậu giảng đường này hoàn toàn là tin đồn, hơn nữa nghe nói nàng làm người khá là khiêm tốn, nói không chừng trước kia thật là một người luyện võ thì sao?.

Biểu hiện của hai cô gái này càng làm cho người ta kiêng kị, đánh giá của Lâm Á Hân đối với Thái Hòa lại càng cao.

Khác biệt với Li Minh Hô, nàng cũng không cho rằng Thái Hòa sẽ ép buộc các nàng. Nếu thật là như thế, làm sao các nàng lại đều đặt lực chú ý ở trên người Thái Hòa từng giờ từng phút như vậy chứ?.

“Về phần giam lỏng. Ngươi cũng nhìn thấy, hiện giờ ta cũng suy yếu, chỉ là để phòng ngừa chuyện bất ngờ thôi.”Lâm Á Hân thở dài, giải thích nói.

Chỉ có điều Thái Hòa lại cảm thấy mờ mờ, e rằng mọi chuyện thật sự không có đơn giản như vậy. Coi như đã từng có bóng ma bị người sống sót tổn thương, nhưng cũng không trở thành giấu chính mình ở trong loại kho hàng nhỏ này. Hồi tưởng lại phản ứng quá kích của Li Minh Hô, Thái Hòa càng cảm thấy có hơi kỳ quặc hơn.

Nhưng chung quy chuyện này là việc tư của người khác, Thái Hòa cũng không có ý định điều tra, bởi vậy sau khi hắn nhìn Lâm Á Hân một cái, lập tức nói rằng, “Không biết ngươi có thể giúp ta vẽ một cái bản đồ đại khái hay không.”.

“Không,” Lâm Á Hân nhìn thật sâu Thái Hòa một cái, đột nhiên nói ra, “Ta muốn cùng với các ngươi trở về Đại Học Sài Thành”.

“Cái gì? !”.

Một tiếng kinh ngạc hết hồn con chồn này là do Li Minh Hô kêu ra.

Hắn vừa mới kêu lên một tiếng sợ hãi, còn muốn nói vài lời, Lâm Á Hân cũng đã đã ngắt lời hắn, “Ta đã kéo dài rất nhiều ngày, nhưng vẫn là không có khỏi bệnh, ngược lại bệnh càng ngày càng nặng. Ta còn không muốn chết, ít ra không muốn bệnh chết.” Giọng điệu của Lâm Á Hân rất bình thản, nhưng Li Minh Hô nghe được mặt đỏ tới mang tai. Vừa mới bị Thái Hòa chất vấn một trận, lúc này nghe được Lâm Á Hân nói như vậy, cảm giác dường như là hai bên mặt thay phiên chịu mười cái bạt tai, mặt cũng đã bị đánh sưng lên.

Thấy Li Minh Hô mím chặt môi không nói lời nào, Lâm Á Hân lộ ra một nụ cười áy náy, sau đó quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, “Yên tâm, ta sẽ không liên lụy ngươi, Li Minh Hô có thể chăm sóc ta. Để báo đáp lại, ta sẽ dẫn đường giúp ngươi, cũng sẽ giới thiệu tình huống trong trường học cho ngươi nghe. Ta chỉ có một điều kiện, chính là theo chân các ngươi trở lại phòng y tế trong trường

học.”.

“Thế nào, ngươi không muốn trở về đội tự cứu kia rồi?” Thời điểm khi Thái Hòa tra hỏi, không tự chủ được nhìn thoáng qua Yuna sau lưng. Lúc trước Yuna cũng kiên trì muốn về Trung Học Sài Thành, kết quả ở nơi đó bị Lý Văn Thông làm hại, lây nhiễm biến dị thành Zombie.

Lâm Á Hân lắc đầu, “Hiện giờ ta trở về làm gì? Ngươi nhìn ta đã bộ dạng này, chỉ sợ ta mới vừa vào cửa, lập tức sẽ bị bọn hắn đuổi đi ra. Ta chỉ muốn đi phòng y tế tìm một số dược phẩm, dù sao cũng tốt hơn so với nằm chờ chết. Ngươi yên tâm, ta sẽ không kéo chậm tốc độ của ngươi, có ta dẫn đường, nhất định có thể để ngươi tiết kiệm rất nhiều thời gian. Mặc kệ ngươi muốn đi nơi nào, ta đều có thể tìm ra cho ngươi con đường thích hợp nhất. Ta thấy thực lực của các ngươi rất không tệ, ta tin tưởng các ngươi, hy vọng ngươi cũng có thể tin tưởng ta.”.

Lời nói này rất tự tin, cũng hoàn toàn chính xác đã làm động lòng Thái Hòa.

Có một người dẫn đường quen thuộc hoàn cảnh, xác thực lại tiết kiệm rất nhiều thời gian. Dựa vào bản lãnh của Lâm Á Hân và Li Minh Hô, muốn đến phòng y tế bình an, cơ bản là một chuyện không thể nào, nàng đưa ra quyết định này cũng chỉ vì tiếp tục sinh tồn, cũng là một chuyện không thể bình thường hơn được.

Chuyện làm cho Thái Hòa cảm thấy hài lòng nhất chính là, cô gái này là người rất thông minh, biết cái gì gọi là trao đổi đồng giá. Mặc dù lời nói nàng vừa mới nói ra nghe qua làm cho người ta cảm thấy có hơi tự đại, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy, cách làm tự tăng lên giá trị của bản thân như vậy, mặc dù nhìn qua rất giống kiểu bà hoàng vẫy nến bà chúa hắc lào, nhưng thật sự là rất thích hợp trong lúc này.

Chương 140: Cùng Tiến Vào Đại Học Sài Thành

Chuyện duy nhất để Thái Hòa không hài lòng lắm chính là tồn tại của Li Minh Hô, nhưng thân thể của Lâm Á Hân thực sự không được, mặc dù Thái Hòa có thể để cho nàng dẫn đường, nhưng không có nghĩa là sẽ nguyện ý làm bảo mẫu chăm sóc nàng.

Bởi vậy sau khi cân nhắc trong chốc lát, Thái Hòa gật nhẹ đầu, nói rằng, “OK. Bất quá ta nói rõ ràng trước, nếu như trên đường chính các ngươi tự mình làm loạn, dẫn đến gặp nguy hiểm, điều ta suy nghĩ trước tiên không phải là an nguy của các ngươi, mà là an nguy của chúng ta”

“Yên tâm đi, ta sẽ không làm loạn. “Thấy Thái Hòa bằng lòng, dường như tâm tình Lâm Á Hân rất tốt, thậm chí bày trò nói đùa với chính mình,” Nhìn ta như vậy, còn có thể làm làm loạn hay sao?”.

Li Minh Hô hùa theo nói, “Chỉ cần không làm loạn các ngươi là được”.

“Ngươi dự định xuất phát lúc nào?”Lâm Á Hân lại hỏi.

Thái Hòa sờ lên cái mũi, nói rằng, “Hôm nay đại khái là không còn kịp rồi. Vốn ta đã dự định tìm một chỗ nghỉ chân ở nơi này, sau đó chậm rãi thăm dò tình huống bên trong”.

“Vậy hôm nay thì phải ngủ ở lại đây rồi. Mặc dù chỗ nhỏ một chút, nhưng có điểm tốt là không có Zombie tới.” Lâm Á Hân vừa nói xong, Li Minh Hô lại buồn bực nói rằng, “Trước kia không có, nhưng hôm nay lập tức tới hai con. Thật sự là xui xẻo!”.

Lời nói này của hắn là có ý riêng, chỉ có điều Thái Hòa cũng không có ý định phản ứng với hắn, ngược lại gật đầu nói, “OK”.

Nghe nói trong quán bar vậy mà tới hai con Zombie, Lâm Á Hân lộ ra một vẻ mặt kinh ngạc, chỉ có điều dù sao nàng ở đây tai vách mạch rừng, cũng chưa quen thuộc đối với tình huống xung quanh, cho nên cũng không có nảy lên lòng nghi ngờ gì.

Đại khái là bởi vì có hy vọng sống sót, vậy mà tinh thần Lâm Á Hân rất không tệ, hai người lại ngồi hàn huyên một hồi lâu.

Sau khi xác định quan hệ hợp tác, Lâm Á Hân cũng lại không lại giấu diếm, đều nói tình huống chính mình nắm giữ cho Thái Hòa.

Mặc dù Yuna và Lê Bống không xen vào, nhưng cũng nghe rất “Chăm chú”. Chưa chắc các nàng đều có thể hiểu được, chỉ có điều thấy có người nói chuyện với Thái Hòa, chỉ sợ hai nữ Zombie này cũng rất là hiếu kỳ. Nhất là Yuna, nàng nghe càng cẩn thận hơn.

Trải qua lời kể của Lâm Á Hân, Thái Hòa hiểu sơ tình huống đại khái trong Đại Học Sài Thành một chút.

Đội tự cứu giống như của nàng ở trong trường, số lượng đội như vậy ở Đại Học Sài Thành hoàn toàn chính xác có rất nhiều. dù sao hơn ba ngàn người sống sót, cũng coi là một con số không nhỏ.

Tình huống nội bộ của những Đội tự cứu khác như thế nào nàng không rõ ràng, nhưng người trong đội tự cứu của nàng lại phân hoá ra hai loại người.

Một bộ phận hy vọng thủ vững, mà một bộ phận lấy Lâm Á Hân cầm đầu lại cho là nên nhanh chóng chạy đi, chỉ có ở bên ngoài, mới có thể chịu được tới khi quốc gia đến cứu viện.

Còn có một số người thì lại hoàn toàn đánh mất lòng tin, đã cho rằng thủ vững không có ý nghĩa, cũng không tin lại có cứu

viện gì, bộ phận người này làm cho Lâm Á Hân cảm giác đau đầu nhất, ở trong quá trình trò chuyện với Thái Hòa, nàng cũng so sánh mơ hồ những người này như là phế vật.

Phế vật a. Không phải chính là sâu mọt a. Xem ra mặc kệ ở đâu, đều sẽ tồn tại báo thủ.

Ngoại trừ doanh địa người sống sót giống như của Tống Thiên và Vương Lan Hương ra, đoán chừng rất nhiều người sống sót đều chỉ là tạm thời tụ tập lại với nhau, thiếu thốn quy định ước thúc cùng tổ chức hữu hiệu.

Đội tự cứu kiểu như vậy, không sụp đổ mới là lạ.

Chỉ có điều mặc dù Lâm Á Hân hàn huyên rất nhiều, nhưng thủy chung không có nói tới chuyện "Ngoài ý muốn" của nàng lúc trước đó nói tới, đến tột cùng là chuyện gì, chỉ là biểu thị mịt mờ, nàng rơi xuống kết cục như bây giờ, cũng có liên quan đến chuyện người "Ngoài ý muốn" kia.

"Đúng rồi, ngươi cảm thấy tỉ lệ dị năng giả là nhiều đến mức nào? Ở trong thành phố này, đến tột cùng có bao nhiêu dị năng giả đây?"Lâm Á Hân đột nhiên hỏi.

Vấn đề này thật sự là hỏi khó Thái Hòa, Thái Hòa nghĩ thầm ta làm sao biết chuyện này, hắn ở trong thành thị này xem như không ngừng ở trong tình trạng du mục, nhưng cho đến tận bây giờ cũng không gặp phải nhiều người sống sót, dị năng giả cũng chỉ có hai người mà thôi. Một người là Vương Lan Hương dị năng gần như gân gà, một người khác là Lâm Á Hân có dị năng mạnh mẽ nhưng hết lần này tới lần khác thân thể kém cỏi. Trong lòng Thái Hòa thậm chí hơi xúc động, cảm thấy thật sự là mình có hơi may mắn, chuyện càng may mắn hơn là, chính bởi vì dị năng của mình, cho nên Lê Bống và Yuna mới có thể ở lại bên cạnh mình.

Chương 141: Lâm Á Hân Khôn Khéo

“Số lượng dị năng giả. Cũng không nhiều, theo ta biết trong trường học của chúng ta, ngoại trừ ta, chỉ còn có một người. Chỉ có điều người kia tương đối tệ hại, vẫn là cố găng hết sức không cần gặp mặt mới tốt”.

Lâm Á Hân cười cười ý vị sâu xa, bất quá liên quan đến gã dị năng giả kia, có vẻ nàng lại không muốn nhiều lời.

Trong hơn ba ngàn người sống sót, chỉ có hai người dị năng giả, xác thực tỷ lệ này rất nhỏ. Chỉ có điều lấy tỉ lệ người sống sót trong đại học Sài Thành đến xem, dĩ nhiên không đủ chuẩn xác, nhưng trong khoảng ba nghìn học sinh mà chỉ có hai dị năng giả, con số chưa đến một phần nghìn.

Nhưng trong lòng Thái Hòa lại có một nghi vấn càng lớn hơn, hắn nhìn Lâm Á Hân một cái, cuối cùng cũng hỏi ra miệng, “Dị năng ngươi làm thế nào có được vậy?”.

Lâm Á Hân sửng sốt một chút, trong cặp mắt kia mặc dù ảm đạm, nhưng vẫn đang rất bình tĩnh, cuối cùng lóe lên vẻ khác lạ, nàng trầm mặc một hồi lâu, mới không quả quyết nói, “Ta không biết, thật giống như ta trời sinh cũng đã là như thế. Làm sao, chẳng lẽ ngươi cũng là thế này phải không?”.

Trong lòng Thái Hòa thở dài, bất đắc dĩ gật gật đầu.

“Có phải là do công nghệ cao gì hay không, hoặc là người ngoài hành tinh xâm lấn đây?” Li Minh Hô đột nhiên xen vào một câu, “Dường như trong phim ảnh diễn vậy, trong đầu có thêm một

con chip điện toán đúng không?”.

Hắn vừa mới mở miệng ra, Lâm Á Hân lập tức cũng đã không nói hạ thấp đầu, mà Thái Hòa thì là không nhịn được cười lạnh một tiếng.

Đây thật là tên ngớ ngẩn không biết động não.

Giống như Thái Hòa nghĩ, dị năng giả và Zombie biến dị, đều xem như quần thể được tiến hóa trong chủng tộc mình, việc này há lại dùng người ngoài hành tinh dùng công nghệ cao là có thể giải thích thuyết phục hay sao?.

Lui một vạn bước mà nói, cho dù có người ngoài hành tinh, dựa vào cái gì nhất định phải đặt con chip vi mạch gì đó vào trong đầu nhân loại? Giúp đỡ một phần nhân loại chiến thắng Zombie, cầu được sinh cơ đây?.

Người khác nghĩ như thế nào Thái Hòa không xen vào, chỉ có điều Thái Hòa lại hoàn toàn không tin. Nhìn bộ dáng của Lâm Á Hân dáng vẻ như “Ta không biết hắn”, dĩ nhiên nàng cũng nhận định loại suy đoán thuyết âm mưu này rất buồn cười.

“Được rồi, vấn đề này suy nghĩ cũng vô dụng, dùng dị năng như thế nào mới tốt là chuyện nghiêm chỉnh. “Dường như dáng vẻ Thái Hòa không quá để ý, để Lâm Á Hân không khỏi liếc nhìn hắn thêm hai lần.

Làm dị năng giả, chỉ sợ đều sẽ hết sức quan tâm đối với vấn đề này mới đúng chứ. Chỉ có điều chuyện không thể không thừa nhận chính là, xác thực lời nói của Thái Hòa cũng chính xác, đối mặt vấn đề không thể lý giải, suy đoán lại nhiều đến đâu đều không có tác dụng.

Hai người lại hàn huyên vài câu, Lâm Á Hân lập tức bày làm ra dáng vẻ cố ý lấy lòng Thái Hòa, đề nghị, “Ta đi ngủ bên ngoài, giữ

lại nơi này cho các ngươi”.

Nhưng Thái Hòa lại cười lắc đầu, “Không cần, ta ở ngay trong phòng bếp là tốt rồi”.

Nói đùa, sao hắn có thể ở trong loại địa phương hoàn toàn đóng chặt này. Mặc dù biểu hiện của Lâm Á Hân cũng thông minh, nhưng tên Li Minh Hô này lại rõ ràng là ba lơn ngớ ngẩn. Huống chi đây chỉ là hiện tượng mặt ngoài thôi, chính mình còn chưa nói tới tin tưởng Lâm Á Hân.

Chẳng may đến lúc bọn hắn giữ cửa lấp kín chặt, chỉ cần đốt đám lửa là có thể thiêu chết hắn ở bên trong. Nếu như là để ý đến bao lô vật tư của hắn, cũng có thể thông qua biện pháp hun khói. Tóm lại, tâm phòng bị người khác là không thể không có.

Cho dù là bình thường Thái Hòa chính mình tìm nơi ở, yếu tố ưu tiên trước hết chính là đường lui. Một số người sống sót có thể sẽ cảm thấy những nơi càng kín lại càng ấm cúng càng an toàn hơn, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy nhất định phải giữ lại đủ đường lui cho mình mới được.

Dưỡng thành tập quán này, đại khái có liên quan đến kinh nghiệm khi hắn điều khiển Zombie ngay từ đầu. Lúc ấy hắn thường xuyên trong quá trình ngủ, cắt ra liên hệ với con rối zombie, nhiều lần đều là trở về từ cõi chết, thử nghĩ nếu như khi đó hắn ở trong một nơi hoàn toàn bị che kín, chỉ sợ hiện giờ đã sớm biến thành một đống cặn bã.

Mặc dù vấn đề này cũng tương đối dễ giải quyết, chỉ cần để Lê Bống và Yuna ở lại bên ngoài là được rồi, nhưng ai biết khi chính mình tiến vào trạng thái ngủ, hai nữ Zombie này có thể diệt Lâm Á Hân và Li Minh Hô hay không?.

Thấy Thái Hòa không chịu ở lại, Lâm Á Hân cũng không bắt buộc, xoay chuyển mà nói rằng, “Vậy thì tốt. Ngày mai Li Minh Hô

phải chăm sóc ta, đoán chừng cũng không giúp được các ngươi chuyện gì. Như vậy đi, hôm nay ta để hắn ở bên ngoài gác đêm với các ngươi đi, dù sao hôm nay từng tới Zombie, nói rõ có khả năng nơi này đã không quá an toàn".

Đề nghị này cũng muốn để Li Minh Hô dùng hành động chuộc tội.

Thái Hòa cũng không có lý do gì không đồng ý, vậy là gật đầu.

Chương 142: Zombie Say Rượu

Bất quá trong lòng hắn lại nghĩ đến, thật ra nơi này cũng vô cùng an toàn, hai con Zombies kia hoàn toàn chính là ở dưới sự khống chế của hắn mới chạy vào. Chỉ có điều có thể để cho tên Li Minh Hô kia trừng to mắt ngồi một đêm, cũng là việc để cho người ta vui vẻ.

Thời gian trôi qua rất nhanh, đảo mắt cái là qua một đêm, trên đường Thái Hòa lấy ra một số đồ ăn ra, đủ loại mức độ đồ ăn phong phú, đối với Lâm Á Hân và Li Minh Hô đã quen ăn bánh mì quá hạn sử dụng, thì những thức ăn này quả thật là một trận thịnh yến cực lớn.

Li Minh Hô kia cắn răng gặm bánh mì, mà Thái Hòa cũng không có để ý hắn, chỉ là đưa một túi bánh bích quy kín đáo cho Lâm Á Hân, "Ăn đi, mới có sức, ngày mai cũng có thể đi nhanh một chút".

Li Minh Hô lập tức mở to hai mắt nhìn, nhưng Lâm Á Hân lại dường như không có chú ý tới ánh mắt của hắn vậy, thoải mái nhận lấy bánh bích quy, lại hỏi, "Hai vị kia không ăn hay sao?".

"Nơi này cũng không thoải mái, chúng ta ra ngoài hít thở không khí." Yuna từ đầu tới giờ không có mở miệng, thấy Lâm Á Hân nhìn mình, vậy mà mang theo một câu nói cứng nhắc, sau đó lập tức lôi kéo Lê Bống đi ra ngoài.

Thái Hòa thấy vậy trong lòng nhảy lên một cái, xem ra Yuna đã rất hiểu nắm chắc bầu không khí nha, thậm chí hiểu được dùng loại kiểu cách cao lãnh này.

"Ta đi ra xem các nàng một chút." Thái Hòa cũng thừa cơ

chuồn đi. Mặc dù biểu hiện của Lê Bống và Yuna hơi quái dị, chỉ có điều hai bên cùng đi với nhau không được bao lâu, chỉ cần hơi chú ý một chút cũng sẽ không lộ chân tướng.

“Nhìn thấy loại tính khí này, làm sao có thể nói hợp tác được chứ.” Li Minh Hô thấy bóng dáng Thái Hòa biến mất ở cửa ra vào, lập tức không nhịn được nổi giận đùng đùng thấp giọng mắng một câu.

Lâm Á Hân chậm rãi xé ra túi bánh, trong ánh mắt của nàng nhìn về phía Li Minh Hô hiện lên vẻ thất vọng, “Hắn đã xem như khá dễ tiếp xúc, bằng không mà nói chỉ cần hắn áp chế ta, chẳng lẽ ta có thể không nghe lời hay sao? Ngươi có thể chán ghét hắn, nhưng mà ngươi phải hiểu được, hắn có thực lực, ví dụ như bây giờ, ngươi chỉ có thể lặng lẽ mắng hắn”.

Li Minh Hô bị Lâm Á Hân nói ra cặn kẽ, làm cho trên mặt thoạt đỏ thoạt trắng, cuối cùng siết chặt bánh mì trong tay, có hơi không cam lòng nói ra, “Lâm Á Hân, thế nào ta cảm giác ngươi thay đổi đâu”.

“Ta thay đổi thế nào?” Lâm Á Hân dựa vào phía sau một chút, trên mặt lộ ra một chút vẻ mệt mỏi, “Những ngày qua ta dạy ngươi cách làm sao chiến đấu, nhưng mà tiến bộ của ngươi vẫn có hạn. Ta còn không muốn chết, ta có thể sống đến bây giờ cũng không dễ dàng, hơn nữa là một dị năng giả, ta cũng không thể chết đơn giản như vậy. Ta còn muốn về đến cố hương đi tìm cha mẹ ta. Hắn có thực lực, ta muốn cùng hắn đi tìm một chút đường sống, chẳng lẽ không đúng hay sao? Nếu như ngươi thật sự tốt với ta, cũng đừng trêu chọc hắn nữa, chúng ta tới phòng y tế, đương nhiên là mỗi người đi một ngả, ngươi cần gì phải như vậy”.

“Còn không phải ta sợ hắn giống với những người kia hay sao!”Li Minh Hô cắn răng nói rằng.

Ánh mắt của Lâm Á Hân nhìn về phía hắn càng tỏ ra thất

vọng, “Vấn đề này ta đã không muốn giải thích. Tóm lại ngươi tin tưởng ta thì tốt rồi”.

Lần nói chuyện này, đương nhiên Thái Hòa là không có nghe thấy, hắn đang xạm mặt lại mà nhìn Yuna và Lê Bống.

Sau khi hai nữ Zombie này chạy đến phòng bếp, vậy mà sinh ra hứng thú nồng hậu với những chai rượu trên bếp lò ở đây. Người dẫn đầu đương nhiên là Yuna đã khôi phục rất nhiều ký ức, nàng cầm lên một bình rượu, ánh mắt lộ ra dường như nhớ tới cái gì, “Ta nhớ rồi. Uống cái này, cảm giác dường như thật thoải mái”.

Hóa ra trước kia Yuna cũng không phải một cô gái ngoan ngoãn, thế mà có loại ký ức như vậy với rượu.

Khi Thái Hòa ra, Yuna đã dựa vào sức trâu của bàn tay trực tiếp mở ra một bình rượu tây, chính mình không chỉ mấy ngụm, còn khuyến khích lấy Lê Bống uống vào mấy ngụm.

Mặc dù không biết ở giữa đồng loại các nàng sẽ giao lưu như thế nào, nhưng nghĩ đến Lê Bống đã ra đời ý thức chân chính, muốn giao lưu cơ bản với đồng loại đại khái không xem như khó khăn đi.

“Còn may tửu lượng của Lê Bống không tệ, Yuna hẳn là cũng không kém đi.” Thái Hòa nghĩ như vậy, cũng không có ra tay đoạt lấy bình rượu. Hắn thấy, để hai nữ Zombie này tiếp xúc thêm một số chuyện trong quá khứ cũng tốt, dù xem như bản tính của các nàng không có khả năng lại giống như nhân loại, nhưng có thể có thêm một chút hiểu rõ với xã hội loài người, tiếp xúc thêm một thói quen nhân loại, cũng chưa chắc không phải chuyện gì tốt.

Nhưng mà chuyện làm cho Thái Hòa không có nghĩ tới là, một chai rượu vẫn chưa xong, vậy mà hai nữ Zombie này lại uống say!.

Sắc mặt của các nàng mặc dù vẫn tái nhợt như trước, nhưng

ánh mắt lại có hơi ửng hồng, bất quá mức độ cũng chỉ tương đương giống với Thái Hòa hiện giờ, sẽ không bị người ta nhận ra thân phận là Zombie.

Chương 143: Mất Kiểm Soát

Nhưng chuyện quan trọng là, dao động tinh thần của hai người bọn họ đều bỗng nhiên tăng lên, biểu lộ nhìn về phía Thái Hòa, cũng thay đổi thành có hơi quái dị.

“Không thể nào, chẳng lẽ Zombie không thể uống rượu hay sao? Đúng rồi. Chắc là cồn sẽ thức tỉnh lại bản năng các nàng đi”.

Sắc mặt của Thái Hòa vừa khó coi nghĩ đến chuyện này, vừa chậm rãi thối lui về phía sau.

Người nhào tới phía Thái Hòa trước nhất chính là Lê Bống, chỉ có điều nàng vừa há miệng, thì lập tức lộ ra một chút giãy dụa, cuối cùng ngừng lại.

Nhưng Yuna lại khác biệt, nàng trực tiếp nhào tới trước mặt Thái Hòa, lập tức kéo lại cánh tay Thái Hòa.

Thái Hòa miễn cưỡng dùng xúc tu tinh thần ngăn cản Yuna hành động thêm một bước, vừa nói, “Chẳng phải ngươi đã nói sẽ không cắn ta hay sai”.

Yuna dừng lại một chút, sau đó lại không buông tha đánh tới, “Ta không cắn ngươi. Ta chỉ hôn mà thôi”.

Hai cánh tay của nàng ôm cánh tay Thái Hòa, một đôi con mắt ửng hồng nhìn chằm chằm bờ môi Thái Hòa, sau đó tới gần một chút xíu.

Cũng không biết có phải nguyên nhân bởi vì giữa hai bên tồn tại liên hệ tinh thần hay không, cái vòi tinh thần của Thái Hòa đối với Yuna lại không thể tạo ra hiệu quả to lớn, mà sau khi Yuna tiếp

xúc cồn, cũng càng ngày càng khó điều khiển.

Bết bát nhất chính là, Lê Bống cũng nhào tới lần nữa, cũng kéo lại cánh tay Thái Hòa.

“Cái này tính là hôn gì, rõ ràng chính là ngươi muốn cắn ta.” Thái Hòa bị ép tới lui lại từng bước, cuối cùng ba người cùng nhau lăn đến trên chăn đệm nằm dưới đất.

Mặc dù hai con nữ Zombie này bị cồn quẩy đến lên nóc nhà bắt con gà, nhưng vẫn còn liên hệ tinh thần với hắn, không sẽ ra tay tổn thương hắn. Nhưng lúc này Thái Hòa cũng không dám âu yếm, mặc dù hai người bọn họ đã cuốn lấy hắn như là bạch tuộc vậy, nhưng Thái Hòa lại không có dám buông lỏng chút nào.

Đại khái là Li Minh Hô nghe phải động tĩnh bên ngoài, từ trong kho hàng đi ra.

Vừa nhìn thấy cảnh tượng làm cho người ta tim đập đỏ mặt này, Li Minh Hô biểu lộ lập tức trở nên hết sức đặc sắc, hắn ngơ ngác đứng chừng mười mấy giây, mới vội vàng xoay người đóng lại cửa phòng nhà kho, sau đó tỏ ra thái độ thật xấu hổ quá đi, bước nhanh xuyên qua phòng bếp.

Mãi cho đến khi “Ầm” một tiếng đóng lại cảnh cửa phòng bếp, Li Minh Hô mới tức giận bất bình địa “Đcmn” một tiếng, “Trời còn chưa có tối, thế mà lại không biết xấu hổ như vậy.”

Cũng may Yuna và Lê Bống say thật nhanh nhưng thanh tỉnh cũng càng nhanh, nhưng mà trong lúc các nàng buông ra chính mình, Thái Hòa cảm giác mình mệt mỏi mệt rã rời rồi.

Đồng thời khi hắn há mồm thở dốc, hết sức kiên quyết nói về phía Yuna: “Sau này không cho phép các ngươi uống rượu!”

Đôi mắt hơi hiện hồng của Yuna đã khôi phục màu sắc bình thường, nhưng đại khái bởi vì nguyên nhân là zombie, mặc dù ở

trong ánh sáng lờ mờ, cũng làm cho người ta cảm thấy nàng cặp mắt kia đặc biệt sáng ngời.

Mà Lê Bống cũng đều như thế. So sánh về mặt thân thể, trình độ tiến hóa của Lê Bống còn cao hơn Yuna, nàng cũng tỉnh lại trước hơn so với Yuna. Nếu như không phải có Lê Bống hỗ trợ, Thái Hòa đã sớm không còn sức chống cự rồi.

Bị con gái cưỡng hôn, vốn là một chuyện tốt cực kỳ sung sướng, huống chi duy nhất một lần đi hôn hai cô bé.

Nhưng thời điểm lúc này thân phận chân thật của hai cô gái này đều là zombie, đương nhiên tất nhiên không thể sung sướng rồi, nhất là ở trong thời điểm khi các nàng không hề tỉnh táo.

Thái Hòa không khỏi lại nghĩ tới bi kịch khi xảy ra khi tắm chung với hai nàng, lập tức trong cơn giận dữ, nắm Yuna qua một cái, ôm nàng vào trong ngực, rồi hôn tàn bạo xuống dưới: "Cho ngươi chừa, mới rồi còn muốn cắn ta!"

"A.... . ." Dùng năng lực của Yuna hoàn toàn có thể phản kháng, bất quá ai bảo người ra tay chính là Thái Hòa đây này.

Đại khái nàng cảm thấy quả thật Thái Hòa có hơi nổi giận, bởi vậy cố gắng hết sức phối hợp, khi Thái Hòa cạy mở môi anh đào của nàng, vậy mà nàng chủ động đưa tới chiếc lưỡi thơm tho của mình.

"Ồ, ngược lại là học được kỹ xảo rất nhanh nha." Nước bọt của cô bé Zombie chảy vào trong yết hầu Thái Hòa, một cỗ nhiệt khí lập tức cũng đã chạy vào toàn thân, rất nhanh thể lực Thái Hòa vừa mới tiêu hao, cũng đã nhận được bổ sung một phần lớn.

Sau khi buông ra Yuna, Thái Hòa nhìn thoáng qua Lê Bống, cười hắc hắc, cũng tóm lại nàng vào trong lòng ngực của mình.

Mặc dù Lê Bống sẽ không chủ động phối hợp giống như Yuna

vậy, nhưng nàng cũng là sẽ không có bất luận một chút phản kháng gì đấy. Tuy rằng Thái Hòa có thể khống chế được Lê Bống phối hợp với chính mình, nhưng trong nội tâm Thái Hòa cũng không chịu đồng ý để Lê Bống làm chuyện như vậy.

Sau khi bổ sung tốt thể lực triệt để từ Lê Bống, Thái Hòa cứ như vậy ôm hai nữ zombie, thích ý nằm ở trên chăn đệm dưới đất. Nguyên nhân bởi vì chăn đệm nằm dưới đất quá nhỏ, một người hai Zombies không thể không chen vào thật chặt lại với nhau, đối với Thái Hòa mà nói đương nhiên là lại được hưởng thụ một trận.

Chương 144: Zombie Cũng Có Phản Ứng Sinh Lý

Tuy rằng đây không phải là lần đầu tiên chen vào lại với nhau cùng ngủ, nhưng Thái Hòa lại là hết sức trịnh trọng nói: “Ta làm vậy để tránh cho các ngươi nửa đêm đả thương người, dù sao ở đây còn có hai người khác nha.”

Yuna cái hiểu cái không liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lại nhìn Lê Bống đang nằm ở một bên khác một cái, cuối cùng chậm rãi gật gật đầu.

“Thật hiểu chuyện.” Thái Hòa khoa trương một câu, tay ôm Yuna lại “Lơ đãng” chống xuống đất có hơi trơn trượt, sờ lên trên cặp mông đầy đặn của Yuna.

“Quả nhiên ở cùng với người sống sót thật phiền muộn, bằng không thì như thế nào cũng có thể chơi đùa với các ngươi nha. . .” Nghe Thái Hòa thở dài, dường như Yuna cảm giác cái tư thế này thoáng có hơi không thoải mái, bởi vậy lại uốn éo bỗng nhúc nhích thân thể, hai bàn tay Thái Hòa lại không ngừng đè đè nắn nắn cặp nhũ hoa trên ngực của Yuna: “Chơi cái gì?”

“Trò chơi.”

“Trò chơi gì?”

“Chủng loại để cho ngươi cảm thấy rất thoải mái.”

“Vậy hiện giờ chơi sao?” trong ánh mắt sáng đến thần kỳ của Yuna hiện lên một tia chờ mong, còn cố ý bổ sung một câu, “Chị Lê Bống tỷ cũng sẽ muốn chơi.”

Thái Hòa lập tức từ chối: “Không thể, nơi này có người ngoài ở đây... Được rồi rồi ngủ đi, sáng mai còn phải đi đại học Sài Thành đây này. Không biết tiến vào trường học, Lê Bống có thể nhớ tới chuyện gì hay không?”

Tuy rằng khả năng này rất nhỏ, nhưng không thể không nói, ở trong đáy lòng Thái Hòa, cũng mơ hồ có quyết định này.

Mà nghe làm ầm ĩ một hồi lâu cuối cùng ba người Thái Hòa yên tĩnh trở lại, nằm Lâm Á Hân ở trên cái giường đơn không nhịn được nở một nụ cười khổ. Nàng đưa tay sờ lên gương mặt của mình, thở dài: “Khá tốt người này không có thật sự làm chuyện bậy bạ. . .”

Một đêm trôi đi qua rất nhanh, Li Minh Hô trừng tròng mắt ở trong phòng, đã ngồi một đêm sáng sớm cũng gõ vang cánh cửa phòng bếp: “Đi lên! Trời đã sáng rồi!”

Hắn không có tùy tiện mở cửa, là lo lắng sau khi mình một đẩy cửa ra, chứng kiến thấy rành mạch chuyện thật sự là xấu hổ tối hôm qua.

Bất quá hắn không nghĩ tới chính là hắn vừa dứt lời, cửa phòng cũng đã “Két..” Một tiếng bị kéo ra đấy, giờ phút này gượng mặt hiện ra phía sau cửa đấy, đúng là Lê Bống vẻ mặt lạnh lùng, ánh mắt âm hàn.

Tuy rằng khuôn mặt Lê Bống hết sức tinh xảo, nhất là màu da trắng nõn kia, cùng với mái tóc dài xõa tung mượt mà, quả thật làm cho người ra không thể rời mắt, nhưng Li Minh Hô lại cảm thấy Lê Bống cũng không nhịn được rùng mình một cái, khóe mắt cũng lập tức run rẩy lên.

Lê Bống cũng để cho hắn ăn không ít khổ, thậm chí lúc sau bắt chéo sau lưng hai tay hắn, lúc đó hai tay của hắn cũng không có được buông lỏng chút nào, lúc ấy thậm chí hắn lần đầu tiên cảm

giác hai cánh tay của mình cũng sắp bị bẻ gãy rồi.

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, các nơi tổn thương trên người hắn cũng đã không quá khó chịu rồi, nhưng ám ảnh trên tâm lý thì trong thời gian ngắn lại không cách nào quên được đấy.

Cho nên gặp Lê Bống không nói một lời đang nhìn chằm chằm mình, Li Minh Hô không khỏi tránh qua, tránh né ánh mắt, nói ra: "Trời đã sáng, nên xuất phát. Thuận tiện gọi hạ Lâm Á Hân. . . Cảm ơn."

Lê Bống nhìn hắn một cái lạnh lùng, "Ầm" thoáng một phát, lại khép cửa phòng lại.

Trên mặt Li Minh Hô hiện lên một chút sắc mặt ảo não, nhưng giống như lời nói của Lâm Á Hân, hắn nổi giận thì nổi giận, nhưng cũng không dám thật sự nổi giận với một đám người Thái Hòa, chỉ có thể dấu hờn dỗi ở trong bụng.

Trên thực tế Thái Hòa cũng không phải cố ý gạt hắn, mà là hắn đang làm một chuyện rất trọng yếu: giúp Yuna thay quần áo.

Hắn đã sớm tạo thành thói quen chuyện làm đầu tiên mỗi sáng sớm sau khi rời giường chính là phải thay quần áo cho các nàng, cho nên trên thực tế cũng không cần Li Minh Hô đặc biệt tới đánh thức. Chỉ có điều hắn vừa mới giúp Lê Bống mặc quần áo tử tế, Li Minh Hô bỏ chạy đến gõ cửa.

"Những loại quần áo thể thao này thật sự là rất khó thay đấy!"

Động tác Yuna lúc rời giường quá mạnh, không có chú ý góc áo của mình còn bị đặt ở dưới cánh tay Thái Hòa, kết quả "Xoẹt xẹt" một tiếng, quần áo đã bị xé rách một lỗ hổng.

Cũng may trong ba lô còn có hai bộ quần áo dự bị, sau khi Thái Hòa giúp Lê Bống mặc áo khoác, sẽ tới thay quần áo đã bị rách cho Yuna rồi.

Thấy Thái Hòa cau mày cởi quần áo cho mình, dường như Yuna cảm thấy rất là mới lạ : cảm giác rất thú vị, vậy mà nàng không động đậy, cứ như vậy chờ Thái Hòa cởi ra bộ quần áo này cực kỳ gợi cảm, nhưng chất lượng này.

Bộ đồ lót A cup nóng bỏng của Yuna lập tức bại lộ ra ở trước mắt Thái Hòa. Chính là bởi vì nội y hơi lớn một chút, cho nên từ góc độ này của Thái Hòa, hoàn toàn có thể trông thấy toàn cảnh cặp thỏ trắng của Yuna, thậm chí có thể trông thấy nhũ hoa bởi vì bị gió lạnh thổi qua làm hơi nhô lên một chút.

Chương 145: Trao Đổi Điều Kiện

“Thì ra zombie cũng có phản ứng sinh lý đấy!” Phát hiện này lại để cho Thái Hòa lập tức kinh ngạc đến ngây người, cũng không chờ hắn nhìn kỹ, chợt nghe “Két” một tiếng vang nhỏ, sau đó cũng đã truyền đến một tiếng ho khan.

Lâm Á Hân đỏ mặt đứng ở cửa ra vào nhà kho, tinh thần của nàng thoạt nhìn khá hơn một chút, lúc này sắc mặt nghiêm chỉnh kỳ dị đang nhìn Thái Hòa, cùng với Yuna chỉ mặc nội y. . .

“Chuyện này. . .”

Thái Hòa lập tức tranh thủ tìm kiếm ra bộ quần áo mặc đến trên người Yuna, lại mặc vào áo khoác cho nàng, lúc này mới có hơi thoáng xấu hổ nói, “Đừng để ý, ha ha ha...”

Trong miệng cười xấu hổ lấy, nhưng trong lòng Thái Hòa lại phiền muộn nghĩ đến, người bình thường gặp được việc này, có lẽ sẽ yên lặng xoay người tránh đi đúng không? Ví dụ như tối hôm qua Li Minh Hô, tiểu tử kia tuy nhiên rất chán ghét, nhưng tốt xấu biết rõ phi lễ chớ nhìn ah!

Hết lần này tới lần khác Lâm Á Hân lại là một cô bé thông minh như vậy, lại hai mắt nhìn chằm chằm Thái Hòa và Yuna, lại để cho Thái Hòa không thể không im lặng mà mắng thầm trong lòng. . . Chuyện này tuyệt đối là cố ý đấy!

“Ngươi đối với bạn gái rất tốt, còn giúp nàng mặc quần áo.” Lâm Á Hân mỉm cười, nói ra. Nếu như không phải là trên mặt của nàng còn lưu lại một chút đỏ ửng, đoán chừng mặc cho ai đều cho

rằng vừa rồi nàng không hề phát hiện cái gì.

Thái Hòa cười cười, ngược lại móc ra từ trong bọc một lọ sữa bò, ném về phía Lâm Á Hân: "Còn chưa có quá hạn sử dụng đấy, trước hết bổ sung thể lực đi."

Từ tình huống thân thể Lâm Á Hân, rõ ràng là nàng không thể nhận được chai sữa bò này đấy, bất quá dị năng viên đạn thời gian của nàng hoàn toàn chính xác rất hữu dụng, mắt thấy sữa bò đến trước mặt nàng cũng đã rơi đi xuống đất, Lâm Á Hân dường như không chút hoang mang vươn tay ra, lại chụp được chai này sữa bò chuẩn xác. Kết hợp giữa nhanh và chậm, lại hết lần này tới lần khác cho người ta một loại cảm giác rất trôi chảy.

Có thể giảm động tác chậm xuống, quả nhiên thuộc loại trâu bò. . . Bất quá loại dị năng như vầy, chắc hẳn chính là trong vạn có một đấy, giống như năng lực điều khiển con rối của hắn vậy, muốn trở nên mạnh mẽ thật sự, nhất định phải tìm được phương pháp sử dụng mới liên tục, từng bước một đào móc ra tiềm lực dị năng. Đây mới thật sự là tiến hóa thuộc về dị năng giả.

"Cảm ơn." Lâm Á Hân rất là cảm kích nói.

Thân thể nàng không tốt, một phương diện nguyên nhân là bởi vì bệnh, một phương diện khác chính là bởi vì dinh dưỡng không đủ. Tuy rằng Li Minh Hô đều nhường đồ ăn tốt hơn lại cho nàng, bất quá những bánh mì quá hạn kia, có thể có dinh dưỡng gì đáng nói?

Ít nhất sau ngày hôm qua ăn hết nghiêm chỉnh bao bánh bích quy, nàng cũng đã lộ ra tinh thần nhiều hơn, việc này rõ ràng không riêng gì không ăn tốt, hơn nữa cơ bản là ăn chưa no!

Nghĩ tới đây, Thái Hòa không khỏi có hơi đồng tình Lâm Á Hân, nàng thân là dị năng giả, còn phải sống đến uất ức như thế. . .

Bất quá trạng thái của nàng, cùng đại đa số người sống sót có lẽ không kém bao nhiêu đâu. Tận thế đối với người bình thường mà nói, xác thực quá tàn khốc rồi, mặc dù là Thái Hòa, cũng không thể không đi tốt từng bước một, cẩn thận từng li từng tí, hơi có sai lầm, có lẽ sẽ như khu thương mại Diamond Plaza lần trước, suýt nữa bị một con zombie Lên Cấp đánh chết. Loại nguy cơ này, đều ẩn nấp ở khắp nơi lấy.

“Hôm nay chúng ta đi vào từ cửa sau đúng không?”

Thái Hòa cũng móc ra từ trong ba lô một ít đồ ăn, vừa ăn vừa nói.

Lâm Á Hân lắc đầu: “Không được đấy, cửa sau có rất nhiều zombies. Tốt nhất là từ con đường chúng ta trốn tới đây mà quay lại trường đi, leo tường đi vào.”

“Vậy thì tốt, dù sao ngươi quen thuộc đường, nghe lời ngươi.” Thái Hòa gật nhẹ đầu, còn nói thêm, “Trước tiên là nói về mục tiêu của ta trước, ta muốn đến khu vực zombies dày đặc nhất đi.”

Đối với yêu cầu này của Thái Hòa, thật sự ngoài dự đoán của mọi người, Lâm Á Hân lộ ra có hơi ngoài ý muốn, bất quá nàng do dự một chút, cũng không có mở miệng hỏi thăm, mà là gật đầu nói: “OK. Dù sao phòng y tế đã ở một khu vực gần như vậy.”

“Vậy ngươi cảm thấy khu vực nhiều zombie nhất là nơi nào?” Thấy Lâm Á Hân ngay thẳng như vậy, Thái Hòa lập tức mở miệng hỏi.

Lâm Á Hân cười cười: “Đương nhiên là khu ký túc xá rồi. Ta có thể khẳng định zombie bên kia được xem như dày đặc nhất rồi. Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không gài ngươi đấy. Dù sao ta ở trước mặt ngươi, không có năng lực phản kháng nha.”

Sau mấy phút đồng hồ, từ trong quán bar Eden, cửa lớn rộng

mở, đi ra một đám người Thái Hòa.

Lâm Á Hân và Li Minh Hô đi ở phía sau, tuy rằng thân thể nàng suy yếu, nhưng vẫn sẽ kiên trì chính mình tự đi được, chỉ để cho Li Minh Hô cùng ở bên cạnh mình, để tránh tình huống ngoài ý muốn gì xảy ra, sẽ làm liên lụy tới Thái Hòa.

Chương 146: Dọc Theo Đường Lê Thánh Tôn Trở Về Trường

Đối với cách sắp xếp này của nàng, Thái Hòa cũng rất hài lòng, có thêm người quá mức quyết đoán trong tổ đội, cũng không phải chuyện gì tốt.

Trời thu đã đến rồi, hừng đông cũng càng ngày càng muộn, mặc dù lúc này chỉ là sắc trời hừng sáng, nhưng đoán chừng giờ này chắc cũng đã khoảng sáu bày giờ rồi.

Bất quá gió lạnh sáng sớm cũng thật là rất lạnh đấy, sau khi tố chất thân thể của Thái Hòa trải qua mấy lần tăng lên, ngược lại không cảm thấy khó chịu gì, nhưng Li Minh Hô và Lâm Á Hân lại không nhịn được đánh rùng mình một cái.

Thấy Lê Bống và Yuna ăn mặc phong phanh, nhưng dường như cũng đều không bị ảnh hưởng gì, Lâm Á Hân không nhịn được liếc nhìn thêm các nàng vài cái.

Nhưng mà mang theo bên người hai cô gái thực lực xuất chúng, gã Thái Hòa này, đến tột cùng mạnh bao nhiêu đâu này? Lâm Á Hân không khỏi phỏng đoán đến.

“Ngươi nói muốn leo tường, là từ vị trí này sao?” Thái Hòa cũng không có chú ý tới ánh mắt của Lâm Á Hân, hắn đang cau mày đánh giá tường vây cao cao.

Lâm Á Hân nhìn một cái về phía khu phố ăn chơi Lê Thánh Tôn sầm uất khi xưa, nói ra: “Hay là từ vị trí lúc trước kia chúng ta trốn tới đi ra nha, tuy rằng lúc trở ra cần đi vòng đoạn đường khá xa, bất quá ít nhất trên đường cũng xem như tương đối an toàn

đấy. Đúng rồi, ngươi có thể trả lại cái que chọc lò sưởi kia cho Li Minh Hô hay không? Thứ này vốn là vũ khí của ta..."

"Thứ này cũng là ngươi mài hay sao? Xem ra ngươi rất có kiên nhẫn nha." Cái thanh que chọc lò sưởi kia từ sau khi bị thu được, vẫn giữ ở trong tay Thái Hòa, bất quá vũ khí này đối với hắn mà nói xác thực không có tác dụng gì.

"Ngươi yên tâm đi, ta cũng không theo chân ngươi ra đi tìm cái chết đấy, ít nhất sẽ không làm chút ít chuyện chính mình muốn chết. Đúng không, Li Minh Hô?"

Lâm Á Hân lại bồi thêm một câu, sau đó quay đầu nhìn về phía Li Minh Hô.

Tên Li Minh Hô này nhịn cả đêm đêm, con mắt cũng đỏ, gương mặt đẹp trai tiểu bạch kiểm cũng trở thành hết sức u ám. Nghe Lâm Á Hân giúp hắn đòi lại vũ khí, trong ánh mắt hắn lập tức đã hiện lên một chút sắc mặt giận dữ, rồi lại không thể không nuốt xuống cỗ lửa giận uất ức này.

"Ờ!" Hắn nặng nề mà buồn bực hừ một tiếng, xem như đã đồng ý.

Thái Hòa lại thầm nghĩ trong lòng, nếu ngươi đi lên muốn chết, ta sẽ không để ý... Hắn nghĩ đến, lập tức ném qua cái thanh que chọc lò sưởi này. Mắt thấy một đạo bóng đen đập tới phía chính mình, Li Minh Hô bị dọa tới toàn thân đều dựng lên tóc gáy, tranh thủ thời gian lui về phía sau. Nhưng mà lập tức que chọc lửa đã bay mất tăm mất tích, Lâm Á Hân hết sức trấn tĩnh vươn tay ra, một phát bắt được thanh que chọc lửa này, nắm chặt vững vàng trong tay.

Li Minh Hô bêu xấu, khuôn mặt kia lập tức nóng đến đỏ bừng. Mà khi hắn nổi giận đùng đùng nhìn về phía Thái Hòa, lại phát hiện cơ bản là Thái Hòa không thèm liếc hắn một cái.

“Đi thôi.”

Ngược lại Thái Hòa thật không phải cố ý giày vò Li Minh Hô, chỉ là thuận tay mà thôi. Hắn nâng ba lô lên thoáng một cái, lại bẻ bẻ cổ, sau đó lập tức dẫn đầu đi tới hướng Lâm Á Hân đã chỉ dẫn.

Yuna và Lê Bống theo sát phía sau, mà Lâm Á Hân liếc nhìn về phía sau Thái Hòa, cũng chầm chậm đi theo.

Mặc dù sắc mặt Li Minh Hô khó coi đến muốn chết, nhưng tốt xấu gì không có người nào cười nhạo hắn, bởi vậy cũng buồn bực mà đi theo bên người Lâm Á Hân, từ trong tay nàng nhận lấy cái thanh que chọc lửa kia.

Trên đường khó tránh khỏi lại gặp phải một ít Zombies, bất quá xem ra đều là từ nơi khác bị thu hút tới, bởi vì trên mặt đất còn có một chút quần áo dính đầy vết máu mảnh vỡ cũng tương đối mới lạ: xương cốt còn người còn tươi mới, mặc dù mưa cọ rửa, cũng không thể khiến chúng nó khôi phục màu gốc.

Thái Hòa vượt qua những mẫu xương đã vỡ nát, ở trên mẫu xương còn có một chút máu tương còn chưa bị gặm sạch sẽ, bất quá hiện giờ cũng đã mục nát, chỉ còn lại có lỗ lõm đen thật sâu cùng một tầng da kéo căng.

Nhìn thấy vài con Zombies lúc đầu đang đứng ở tại chỗ chậm rãi lắc lư đột nhiên tăng tốc xông lại phía bên này, sắc mặt Li Minh Hô biến đổi lớn, vội vàng che ở trước mặt Lâm Á Hân.

Nhưng sắc mặt Lâm Á Hân lại bình tĩnh nhìn về phía một đám người Thái Hòa, dùng thực lực của bọn hắn, đối phó mấy con zombie có thể có vấn đề gì? Chớ nói chi là Thái Hòa còn là một dị năng giả rồi.

Mắt thấy bọn Zombies này vọt tới, Thái Hòa từ từ lui về sau một bước, lập tức thả ra cái vòi tinh thần.

Vì không bại lộ sự thật chính mình có thể điều khiển Zombie, Thái Hòa cũng không có áp dụng phương thức công kích trước sau như một của chính mình, mà là sử dụng cái vòi tinh thần bóp méo tầm mắt bọn Zombies này, động tác của bọn hắn vừa mới chậm chạp xuống, Lê Bống và Yuna cũng đã một trái một phải bọc đánh tới, gọn gàng chém bốn chỉ con zombies. Mấy con còn lại vừa mới khôi phục lại, rồi lại bị Thái Hòa ảnh hưởng lần nữa, dưới chân cũng đã lảo đảo một cái, suýt nữa ngã sấp mặt.

Chương 147: Chỉ Điểm Lâm Á Hân

Thừa cơ hội này, loan đao của Lê Bống đâm một cái vào cái ót một gã zombie trong đó, mà trường đao trong tay của Yuna cũng đã lóe lên ánh sáng lạnh lẽo, ngực của con zombie kia lập tức có thêm một đạo lỗ hổng thật dài, hắn khẽ ngã ra phía sau một cái, một chùm sương máu phát nổ đi ra như là suối phun vậy.

“Thật huyết tinh...” Li Minh Hô thấy mí mắt giật giật một cái, mà Lâm Á Hân thì là hai mắt tỏa sáng.

Phối hợp thật tốt... Năng lực cận chiến của hai cô gái cực kỳ xuất chúng, hơn nữa lúc đánh chết zombie không có do dự chút nào, dĩ nhiên tố chất tâm lý, người thường cũng khó có thể so sánh được. Mà dị năng của Thái Hòa chắc hẳn là loại tinh thần đấy, giống với loại viên đạn thời gian của nàng, đều thuộc về dựa vào tinh thần lực của bản thân đến sử dụng. Trên thực tế năng lực của hai người bọn họ từ biểu hiện ra mà nói, xác thực tuy có phương thức khác nhưng kết quả lại giống. Viên đạn thời gian của Lâm Á Hân có thể làm chậm động tác của đối phương ở trong tầm mắt của chính mình, nhưng trên thực tế động tác của đối phương cũng không có bị ảnh hưởng, bởi vậy loại dị năng này, là tác dụng ở bản thân nàng đấy.

Mà dị năng Thái Hòa thì lại có thể trực tiếp tác dụng tại trên người kẻ địch, ảnh hưởng tốc độ hành động của đối phương, phương hướng công kích.

Chợt nhìn mặc dù có hơi tương tự, nhưng Lâm Á Hân lại cảm thấy, dị năng của Thái Hòa còn mạnh hơn chính mình nhiều đấy.

Nếu như nàng biết rõ dị năng này của Thái Hòa trên thực tế là năng lực điều khiển con rối Zombie, chỉ sợ càng cũng sẽ cảm thấy kinh hãi.

"Dị năng của ngươi rất lợi hại." Lâm Á Hân không nhịn được nói ra.

Thái Hòa quay đầu lại nhìn nàng một cái, cười cười: "Thật ra dị năng của ngươi cũng là rất không tệ. Bất quá..." Nói đến đây, Thái Hòa hơi do dự một chút, nhưng sau đó vẫn nói ra, "Lại tiến hóa mở rộng thêm mà nói..., có lẽ sẽ càng mạnh hơn nữa."

Nói thật Thái Hòa không có lòng dạ nào chỉ điểm người khác, nhưng cô bé Lâm Á Hân này, từ trong đáy lòng hắn cảm thấy rất không tồi.

Hắn có thể hiểu được tâm tình muốn sống sót của Lâm Á Hân, đã có dị năng, cũng có tâm lý chuẩn bị vô cùng tốt, đối với đủ loại sự kiện cũng có phán đoán rất tốt, nhưng lại hết lần này tới lần khác rơi xuống kết cục này. Nhưng mà dù cho bệnh tới nặng như vậy, nàng còn không có buông tay.

Nghe xong lời nói này của Thái Hòa..., trong ánh mắt của Lâm Á Hân lập tức hiện lên một tia kỳ dị, sau đó lập tức trầm tư lên.

Trên đường đi giống như vậy zombie chặn đường cũng không xem như quá nhiều, bất quá nhiều thi thể như vậy ngang dọc trên đường, chắc hẳn chỉ chốc lát sau lại sẽ đưa tới những Zombies khác.

Dọc theo khu ăn chơi Lê Thánh Tôn đã đi ra một khoảng cách rất dài, Lâm Á Hân mới lên tiếng nói ra: "Đúng rồi, chính là từ nơi này rồi."

Thái Hòa lập tức dừng bước. Chỗ Lâm Á Hân là đoàn tường rào này, còn dính lấy rất nhiều vết máu màu nâu đậm, ở trên vách

tường màu trắng nhìn qua đặc biệt chói mắt.

“Đây là có người bị zombie kéo đứt một cánh tay, lưu lại vết máu này. Bất quá vị bạn học kia không bao lâu cũng đã chết rồi, vừa rồi bên trong những mảnh... hài cốt kia, có lẽ cũng có một phần thi thể hắn a.” Trong ánh mắt Lâm Á Hân hiện lên một chút ảm đạm, thấp giọng nói ra.

Li Minh Hô cũng lộ ra một chút sắc mặt thổn thức, xem ra trở lại chốn cũ, trùng kích tâm lý đối với hai người bọn họ cũng không nhỏ.

Tường rào đại học Sài Thành cũng không xem như quá cao, hơn nữa miểng thủy tinh trên tường rào cũng đều bị đập vỡ mất, chỉ là không biết có phải là đám người Lâm Á Hân lúc trước đã làm hay không. Thái Hòa lui về phía sau mấy bước, sau đó tại chạy lấy đà sau đó nhảy lên mạnh mẽ, hai tay cũng đã nắm được đỉnh tường rào, sau đó bò đi lên.

Trước hết hắn ngồi xổm ở phía trên nhìn xung quanh trong chốc lát, phát hiện sau tường vây này là một rừng cây nhỏ, tạm thời không nhìn thấy bóng dáng Zombie. Sau khi nhảy xuống, Thái Hòa lại khống chế được Lê Bống nhảy theo đi qua. Động tác của nàng có thể nói so với Thái Hòa còn muốn nhanh nhẹn hơn nhiều, ngay cả chạy lấy đà cũng không cần, nhảy dựng lên cao cao phía sau, một tay đặt lên tường vây, lập tức xoay người nhảy lên rơi xuống bên người Thái Hòa. Nhìn thấy động tác xinh đẹp như vậy Lâm Á Hân và Li Minh Hô đều sững sờ, thầm nghĩ vị hoa hậu giảng đường này thật sự là người không thể xem bề ngoài, nhìn như nhu nhược, không nghĩ tới vậy mà lại là cô gái lực điền như thế.

Nhưng Yuna lại không có lập tức leo tường, mà là quay đầu nhìn về phía Lâm Á Hân và Li Minh Hô.

Lâm Á Hân ho khan một tiếng, theo lý thuyết thân thể nàng suy yếu, muốn leo tường đoán chừng rất khó khăn, nhưng nàng

học Thái Hòa chạy lấy đà ra sau một đoạn, vậy mà cũng nhảy đi lên, miễn cưỡng bắt được trên tường vây, sau đó chậm rãi lật người bò lên.

Chương 148: Tập Kích Trong Rừng Cây

Thời điểm rơi xuống đất, dưới chân của nàng mất thăng bằng, trực tiếp ngã về phía Thái Hòa.

Thái Hòa cũng không kịp nghĩ nhiều, lập tức đưa tay ôm được nàng, một cỗ mùi thơm nhàn nhạt lập tức bay vào cái mũi, Thái Hòa hắn không khỏi sửng sốt một chút. Không nghĩ tới nàng vẫn ở trong kho hàng như vậy, vậy mà trên người còn rất thơm đây này...

Bất quá trong lòng của hắn cũng không có suy nghĩ nhiều, vội vàng vịn Lâm Á Hân, hỏi: "Ngươi không sao chứ?"

Kết quả cảnh tượng này, vừa vặn bị Li Minh Hô theo sát phía sau nhảy xuống nhìn thấy.

Sắc mặt của hắn lập tức biến đổi lớn, lập tức tranh thủ kéo Lâm Á Hân tới, trợn mắt nhìn Thái Hòa: "Ngươi làm gì!"

Thái Hòa liếc mắt, cũng không có phản ứng hắn, Lâm Á Hân lập tức hơi áy náy cười cười với Thái Hòa: "Cảm ơn." Sau đó nàng thấp giọng nói với Li Minh Hô, "Đừng gây sự nữa, Thái Hòa chỉ là giúp đỡ ta một chút, bằng không thì ta cũng đã ngã sấp mặt rồi."

Trải qua một lần leo tường, sắc mặt của Lâm Á Hân lại trắng thêm vài phần, hơn nữa thở cũng ồ ồ hơn một tí. Li Minh Hô hồ nghi nhìn thoáng qua Thái Hòa, rầu rĩ ngậm miệng lại.

Dùng thân thủ của Yuna đương nhiên cũng thoải mái mà nhảy đi qua, lúc rơi xuống đất gần như vô thanh vô tức. Tuy rằng so về

trình độ động tác lưu loát không kịp Lê Bống thân thể tiến hóa trình độ rất cao, nhưng mà so với Thái Hòa đã tốt hơn rất nhiều.

Thật ra trong khoảng thời gian này Thái Hòa cũng ý thức được, mặc kệ thân thể hắn tăng lên như thế nào, tối đa bất quá cũng chỉ mạnh hơn so với người bình thường mà thôi, muốn đạt tới trình độ chơi cứng với zombie Lên Cấp, đoán chừng rất khó. Sở trường của hắn là tinh thần lực, mà hai nữ zombie Lê Bống và Yuna lại bổ sung cho những thiếu sót của hắn đã đạt thành tổ hợp hoàn hảo, có năng lực cận chiến dũng mãnh của hai người bọn họ, Thái Hòa hoàn toàn có thể đủ tự nhiên sử dụng năng lực điều khiển zombie tiến hành chiến đấu, mà không cần phải lo lắng lúc cận chiến bị ngược đãi.

Lúc này mới chắc là phương pháp sử dụng chính xác của năng lực điều khiển con rối zombie, khống chế con rối zombie đền bù nhược điểm cận chiến của chính mình, đồng thời cố gắng hết sức phát huy tinh thần lực mạnh mẽ của mình.

Bất quá tăng lên thân thể của hắn cũng không thể xem như đi nhầm phương hướng, dù sao nếu không đủ thể lực, chỉ dựa vào tinh thần lực cũng sẽ rất có hại chịu thiệt đấy, tóm lại phải có năng lực tự bảo vệ mình nhất định mới được.

Đại Học Sài Thành chiếm diện tích rất rộng, chỗ khu rừng nhỏ này chỉ bất quá là một góc vắng vẻ hẻo lánh nhất mà thôi.

Khi đi bộ ánh mắt bị vật che chắn trong rừng cây ảnh hưởng, khó tránh khỏi làm cho người ta có loại cảm giác tim đập rộn lên khẩn trương. Bởi vì tiến lên dọc theo lộ tuyến đám người Lâm Á Hân từng trốn ra ngoài, trên đường đi cũng có thể trông thấy vết máu loang lổ khắp nơi.

Sắc mặt hai người Li Minh Hô đều rõ ràng trở nên có hơi khó coi, đoán chừng đối với bọn hắn mà nói, có thể trốn ra đã tiêu hao hết dũng khí, nếu như không phải vì thuốc chữa bệnh, chỉ sợ bọn

họ không bao giờ... muốn trở lại Đại Học Sài Thành nữa rồi.

Tuy rằng nhìn bề ngoài ở đây còn dường như tương đối an toàn, nhưng Thái Hòa cũng hiểu rõ, bắt đầu từ một phút khi bọn hắn nhảy vào tường vây, cũng đã tiến vào một ổ Zombie cực kỳ lớn.

Hơn ba chục nghìn con Zombies, tụ tập ở trong một hoàn cảnh cơ bản là bị đóng kín, đây là một con số đáng sợ đến mức nào.

So sánh với hơn ba nghìn người sống sót, ở trong ổ zombie này, cơ bản chính là quần thể tuyệt đối yếu thế.

Phản kháng hay sao? Một đám sinh viên bình thường và công nhân viên chức nhà trường, ngoài ra trạng thái mỗi người phân tán, có thể làm được phản kháng hữu hiệu gì?

Quần thể Zombie này, một khi tụ tập được số lượng nhất định, sức chiến đấu cá nhân cũng chỉ là chuyện cười. Lúc trước khống chế được con rối zombie cầm điện thoại thu hút zombie, kết quả cảm giác bị trên trăm con zombies xé tươi thành mảnh nhỏ, còn khắc sâu ở trong đầu Thái Hòa.

Cho nên trong đám người này, người trong lòng cẩn thận nhất đấy, trên thực tế không phải Lâm Á Hân và Li Minh Hô, mà là Thái Hòa hắn.

Bất quá so sánh với mọi người cẩn thận, Lê Bống và Yuna lại vẫn biểu lộ bình thường như trước, hơn nữa còn vô tình đi ở phía trước nhất.

Hai người bọn họ với tư cách Zombie biến dị, cơ bản sẽ không lọt vào tập kích của zombie bình thường, hơn nữa nếu gần đó có Zombie biến dị mà mà nói..., các nàng cũng sẽ có một chút cảm ứng. Thái Hòa để cho các nàng đi ở phía trước, chính là vì để đề phòng đột nhiên xuất hiện zombie.

Nhưng loại biểu hiện lạnh nhạt của các nàng này, lại làm cho không Lâm Á Hân và Li Minh Hô biết rõ tình hình cũng phải mở to mắt nhìn.

Lâm Á Hân không khỏi có hơi bận tâm nói: “Lúc chúng ta trốn đi ra cũng có zombies đuổi theo ở phía sau, nói không chừng sẽ phân tán ở khắp nơi trong rừng cây, hãy để cho các nàng cẩn thận một chút mới được.”

Chương 149: Ngàn Cân Treo Sợi Bún

Thái Hòa còn chưa mở miệng, Yuna quay đầu lại liếc nhìn Lâm Á Hân, lạnh như băng nói: “Không cần.”

“Ta chỉ là nhắc nhở thoáng một chút, dù sao đây là ta đang làm nhiệm vụ dẫn đường.” Bị Yuna trả lời cứng rắn một câu, Lâm Á Hân cũng không tức giận, vừa cười vừa nói.

Thái Hòa nghe xong lời nói của Lâm Á Hân..., cũng không hề nao núng lại để cho Lê Bống kéo ra với Yuna một khoảng cách, như vậy có thể càng thêm kịp thời phát hiện tình hình quân địch.

Về phần Yuna chủ động làm người nói chuyện, Thái Hòa đối với chuyện này cũng không kinh hãi. Hắn cũng phát hiện, sau khi Yuna khôi phục ký ức thuộc về nhân loại, tuy rằng xem nhân loại như là con mồi như trước, nhưng đã có một chút hứng thú.

Nàng đã nguyện ý như thế, vậy thì Thái Hòa cũng sẽ không phản đối, trái lại còn hơi mơ hồ muốn cổ vũ. Dù sao các nàng càng tiếp xúc nhiều với nhân loại, trao đổi với Thái Hòa cũng sẽ từ đó mà sâu sắc hơn. Mấu chốt nhất chính là, nàng còn có thể sửa chữa những ảnh hưởng xấu của Zombie cho Lê Bống.

Thái Hòa không ngại thân phận zombie của các nàng, nhưng mà không hy vọng các nàng gặp người lại tràn ngập tính công kích, như vậy đối với các nàng mà nói cũng không phải là chuyện tốt gì.

Có thể trao đổi, ít nhất có thể có thêm một tầng ngụy trang, ít nhất sẽ không khiến cho người ta hoài nghi với thân phận các

nàng.

“Mảnh rừng cây này còn phải đi bao lâu?”

Lộ tuyến bọn hắn đi cũng không phải đường nhỏ trong rừng thông thường, mà là xuyên thẳng qua cỏ dại và cây cối rậm rạp, còn thêm ánh mắt bị ngăn cản, cũng thấy không rõ đến tột cùng phía trước có còn xa lắm không, bởi vậy Thái Hòa mới mở miệng dò hỏi.

Lâm Á Hân cúi đầu nghĩ một lát, nói ra: “Đại khái còn phải bảy tám phút nữa, diện tích mảnh rừng cây này khá lớn, bất quá chúng ta xuyên qua một đường thẳng tắp, lộ trình cần đi không xem như quá lâu.”

Nàng vừa dứt lời, một cái bóng đen lại bỗng nhiên nhảy lên từ sau một đám cỏ, còn chưa tới trước mặt, một mùi máu tươi đậm đặc cũng đã xông vào mũi.

Mục tiêu của Bóng đen này thì ra lại là Lâm Á Hân, mà sau khi Li Minh Hô rung động, tuy rằng kịp thời đã giơ tay lên đâm cây chọc lò sưởi trúng kẻ địch, nhưng lại chậm một bước.

Đây là một con zombie nam tính, nhìn qua tuổi tác cũng chỉ chừng hai mươi tuổi, một gương mặt tái nhợt vặn vẹo dữ tợn không có chút máu, hai mắt màu đỏ như máu lộ ra ánh sáng hung tàn, hơi mở miệng ra còn lòng thòng một đám nước bọt sáng loáng.

Lúc trước Hắn biến dị bị thương rất nặng, bả vai bên trái cũng đã hoàn toàn sụp xuống, một tay cũng máu thịt bầy nhầy, tuy rằng vết thương đã khép lại, nhưng vẫn làm cho người ta nhìn thấy mà giật mình.

Mấu chốt nhất chính là, tốc độ con zombie này rất nhanh, đoán chừng thể chất ở trước khi biến dị cũng coi như không tệ,

hắn vừa xuất hiện trước tầm mắt của mọi người, sau một giây cũng đã nhào tới sau lưng Lâm Á Hân.

Tuy rằng Lâm Á Hân có sở hữu dị năng, vốn lấy tố chất thân thể của nàng sẽ rất khó hoàn toàn né tránh đấy, bất quá nàng cũng không phải là chủng loại nhân vật an tâm chờ chết, đồng thời khi cảm giác được một trận gió mạnh sau lưng đánh tới, nàng đã nắm chặt miếng sắt, mạnh mẽ xoay người đối mặt với zombie.

Con zombie này khí thế hung hung, cánh tay hoàn hảo không tổn hao gì "Vù" một tiếng chộp tới ngực Lâm Á Hân, dùng sức lực của zombie, nếu để cho hắn thực hiện được, mặc dù không có lập tức vồ Lâm Á Hân da tróc thịt bong, khẳng định cũng có thể lập tức khống chế được nàng, kế tiếp chờ đợi nàng chính là bị cắn. Người bình thường bị zombie bắt lấy, đều là rất khó giãy giụa đấy, trừ phi chỗ bị vồ, là một bộ phận như cánh tay, là bộ phận cơ thể có thể để cho ngươi nhẫn tâm cắt bỏ mà vẫn còn sống, còn nếu như là thân thể thì kết quả đã định sẵn.

Mắt thấy động tác zombie cực nhanh chụp vào chính mình, ánh mắt của Lâm Á Hân lại hết sức tỉnh táo, nàng rất là tùy ý lắc miếng sắt tay trong một cái, chặn cánh tay zombie này lúc ranh giới chỉ còn như ngàn cân treo sợi tóc, hơn nữa dùng sức kéo xuống một cái.

Tuy rằng bởi vì vũ khí tự làm không được sắc bén, không có thể chặt đứt cánh tay zombie, nhưng máu tươi lập tức chảy đầm đìa không ngớt, cánh tay con zombie này cũng lập tức mềm nhũn xuống dưới, nhìn bộ dáng là không dùng nổi sức nữa rồi.

Bất quá như vầy cũng không thể ngăn cản zombie, hai cánh tay đều không thể dùng, nhưng hắn vẫn nhào tới như trước, há mồm muốn cắn.

Lâm Á Hân cúi thân thể xuống, đụng mạnh tới phía trong ngực zombie, miễn cưỡng đụng con zombie đánh tới này phải lảo đảo

một cái.

Đây đã là cực hạn Lâm Á Hân có thể làm được, nhưng thời điểm lúc thể lực nàng hao hết không cách nào nhúc nhích nữa, con zombie này lại chụp một cái đi lên. Trong mắt Lâm Á Hân lập tức đã hiện lên một chút sắc mặt u ám.

Chương 150: Giải Cứu

Tất cả những chuyện này chỉ đang xảy ra ở trong nháy mắt, người bình thường cơ bản là không kịp phản ứng nữa. Nhưng tinh thần lực mạnh mẽ của Thái Hòa, tốc độ phản ứng cũng nhanh hơn một chút so với người bình thường. Mắt thấy con zombie này đánh tới lần nữa, hắn lập tức vận dụng cái vòi tinh thần, lại để cho con zombie này trong quá trình vồ lên phía trước bị lệch thân thể xuống một cái, lướt qua Lâm Á Hân xông về phía trước. Mà Lê Bống thì lại vọt trở về nhanh chóng như là báo săn, thời điểm ngay khi con Zombie vừa mới lướt qua người Lâm Á Hân, cũng đã đưa loan đao vào bụng hắn, sau đó mượn nhờ cổ lực đạo này kéo ngang một cái.

Ruột cùng với máu tươi màu sắc rực rỡ lập tức rơi xuống đất, con zombie này đi xiêu xiêu vẹo vẹo được vài bước, gục xuống không dậy nổi rồi.

Lúc này Lâm Á Hân mới mạnh mẽ phục hồi lại tinh thần, trong nháy mắt mới vừa rồi, nàng thật sự cho rằng mình chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới có thể sống sót sau tai nạn. Động tác quỷ dị của con zombie kia ở trong giờ phút mấu chốt, rõ ràng cho thấy bị Thái Hòa ảnh hưởng, chuyện này nàng thấy rõ ràng.

Cho dù thân thể suy yếu, nhưng nàng thở dốc thật sâu một hơi, sau đó quay đầu lại nhìn về phía Lê Bống và Thái Hòa: “Cảm ơn các ngươi.”

Bộ dạng vẻ mặt Lê Bống vẫn lạnh băng như trước, tốc độ của nàng quá nhanh, thậm chí trên loan đao ngay cả một chút vết máu cũng không lưu lại. Mà Thái Hòa lại chỉ gật nhẹ đầu, nói ra:

“Ngươi là dẫn đường đấy, dù sau tiện tay mà thôi.”

Lúc này Li Minh Hô mới kịp phản ứng, lúc đầu hắn muốn xông tới đở lấy Lâm Á Hân, lại đột nhiên chỉ vào con zombie kia la hoảng lên: “Đây không phải là Lưu Truyện hay sao? Rõ ràng hắn không có bị ăn, biến thành zombie rồi!”

Một tiếng kêu sợ hãi này của hắn, lập tức lại để cho Thái Hòa muốn tức điên, giảm thấp xuống thanh âm nổi giận mắng: “Ngươi rống cái gì rống, dẫn đến thêm zombie làm sao bây giờ! Ai biết nơi này có bao nhiêu zombie, bị zombie bao quanh ngươi chạy trốn được sao? Đồ ngu ngốc!”

“Ta...” Li Minh Hô bị Thái Hòa mắng câu ngu ngốc, sắc mặt lập tức trở nên hết sức âm trầm, nhưng sau khi hắn nắm chặt que chọc lò sưởi, sau đó lại nhịn xuống.

Những lời Lâm Á Hân nói với hắn, hắn vẫn còn nhớ rõ rất rõ ràng đấy, mấu chốt nhất chính là, rõ ràng hắn không có đủ thực lực để chính mình không chịu thua kém.

Công kích dũng mãnh mới vừa rồi của Lê Bống, hoàn toàn vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn, thế hắn mới biết, đối phó hắn, cơ bản là Lê Bống không thèm dùng một chút thực lực.

Bất quá Li Minh Hô lại âm thầm nghĩ tới trong lòng, gã Thái Hòa này cũng không ra tay thế nào, nhìn qua thì cũng chẳng có gì lợi hai, thì ra cũng chỉ là tên gia hỏa chuyện ăn cơm mềm mà thôi...

Thấy Li Minh Hô không lửa giận ngút trời giống trước kia, Thái Hòa không khỏi có hơi kinh ngạc, hắn không giống như là loại người này có thể nén giận nha... Chẳng lẽ là Lâm Á Hân nói gì đó với hắn rồi hay sao?

Bất quá trong lòng hắn, đã âm thầm hạ quyết tâm, muốn tìm

cơ hội cho tên ngu ngốc này một chút đau khổ mới được, trước kia đánh cho hắn thảm như vậy, vậy mà hắn còn không có học nghe lời, ở trong tận thế thực lực mới là tiền vốn nói chuyện, tiểu chẳng lẽ tử này còn cho rằng còn giống với trước kia hay sao?

"Người... Lưu Truyện này là đội tự cứu chúng ta đấy, là một bạn học cùng nhau trốn ra ngoài với ta." Lâm Á Hân khó khăn thở gấp đều đặn nói, cũng đi tới nhìn thoáng qua, lập tức bịt miệng lại.

Mới vừa rồi Thái Hòa cũng đã chú ý tới, cánh tay con zombie này bị thương, nhìn qua thì vừa mới khép lại vết thương đấy, bất quá lại không nghĩ rằng người này sẽ là bạn học với Lâm Á Hân.

Bọn hắn đối với chuyện bạn học bị biến thành zombie tỏ ra hết sức giật mình, bất quá Thái Hòa chỉ nhìn thoáng qua.

Sau khi bị zombie làm bị thương, một khi nhiễm phải máu của zombie —— quá trình này bình thường ở trong khi bị thương cũng đã hoàn thành, bởi vì ở trong móng tay zombie, trên tay, đều dính đầy đủ loại máu thịt không rõ lai lịch, một khi miệng vết thương dính vào những... thứ này, cũng sẽ bị lây. Chỉ có điều người sống sót sau khi bị thương đoán chừng không có thể còn sống nữa đấy, cho nên cũng không người nào có thể trông thấy quá trình bọn họ bị biến dị đấy, cho nên Lưu Truyện là một ví dụ của tình trạng như vậy.

Thái Hòa đã thấy qua hai trường hợp tương tự, một người là Lý Văn Thông bị Zombie biến dị lây, không cách nào chịu được cường độ Virus mà hư thối, còn một trường hợp khác thì chính là Yuna.

"Không nghĩ tới..." Rất nhanh Lâm Á Hân cũng đã khôi phục sắc mặt bình thường, bất quá lúc đầu ánh mắt nàng đã có hơi tan rã, giờ thì lại tỏ ra càng u ám hơn rồi, cũng không biết là bởi vì có sự xúc động, hay là vì vừa vặn hao phí quá nhiều thể lực, "Vậy mà Thiệu Trung sống sót rồi, còn biến dị... Lúc ấy tất cả mọi người rất

bối rối, chỉ biết chạy ra bên ngoài, nghe thấy hắn bị zombie cắn tổn thương, cơ bản là không có người nào liếc nhìn hắn một cái…”

Thái Hòa nhìn thật sâu nàng một cái, nói ra: “Đây chính là tận thế.”

“Đúng vậy nha, ta rất hy vọng có thể trở lại lúc trước, ta muốn sống để được nhìn đến ngày đó.” Lâm Á Hân lộ ra một chút ánh mắt đắng chát, nhưng dáng cười tràn đầy hy vọng nhìn Thái Hòa.

Chương 151: Động Tác Nhỏ

Còn sống xem đến ngày đó... mặc dù suy nghĩ đơn giản, nhưng muốn thực hiện, nói dễ vậy sao!

Huống chi, ở trong nội tâm của Thái Hòa trong, cái thế giới ngàn vết lở loét trăm vết thương này, đoán chừng là rất khó trở lại bộ dạng lúc trước rồi.

Không riêng gì Sài Thành, chỉ sợ những nơi khác cũng đã biến thành từng thành phố chết, mặc dù nhân loại có thể dần dần đứng vững gót chân, chẳng lẽ thật sự có thể đuổi tận giết tuyệt zombie hay sao?

Ngay từ đầu Thái Hòa còn từng ôm lấy một chút hy vọng, nhưng mãi cho đến hiện giờ cũng không có bất kỳ cứu viện xuất hiện, tâm tình của hắn cũng đã dần dần đã xảy ra thay đổi.

Vẫn là câu nói đó, so với hắn đợi cứu viện chẳng biết lúc nào mới sẽ xuất hiện, thậm chí không biết sẽ có xuất hiện hay không, hay là cố gắng hết sức tăng thực lực lên, dựa vào chính mình sống sót.

“Đi thôi, có cỗ thi thể này ở đây, rất nhanh cũng sẽ thu thút đến zombie khác đấy.” Thái Hòa thở dài, nói ra.

Tốc độ công kích của Lê Bống nhanh, phương thức công kích cũng rất hung tàn, cỗ thi thể này gần như bị hoàn toàn mở ngực bể bụng rồi, nội tạng chảy đầy đất, mùi máu tươi đậm đặc rất nhanh cũng sẽ khiến zombie lộn xộn tuôn ra tới như là sói đói vậy.

Thấy Lâm Á Hân trải qua một trận chiến vừa rồi, thật sự không quá đi được động, Thái Hòa liền lại để cho Yuna đi đỡ nàng,

coi như là đi ở phía sau cảnh giới.

Li Minh Hô cái kia chỉ biết đánh lén, tạm thời trong chiến đấu năng lực phản ứng chưa đủ tiểu bạch kiểm, căn bản là không đáng tin cậy đấy.

Quả nhiên, rất nhanh tựu có zombie nghe vị theo rừng cây tất cả nơi hẻo lánh chui ra, những này zombie đại bộ phận đều là do sơ bị Lâm Á Hân một đám người dẫn tới nơi này đấy, cuối cùng lưu tại kề bên này.

Có Lê Bống đi ở phía trước, zombie đến tới trước mặt đều bị giải quyết nhẹ nhõm, zombie mà từ phương hướng khác đánh úp lại, lập tức hơn phân nửa bị Thái Hòa dùng cái vòi tinh thần ảnh hưởng, sau đó một đao cận thân đâm ngay chỗ hiểm, một đao lấy mạng.

Bất quá zombie đánh úp lại từ phương hướng Li Minh Hô, Thái Hòa lại không có ý muốn đi ra tay giải quyết, Li Minh Hô đành phải vòng quanh cây quần nhau chật vật với zombie, nếu không phải ỷ vào động tác coi như nhanh nhẹn, đoán chừng hắn sớm đã Game Over rồi.

Lâm Á Hân thấy Thái Hòa không ra tay, cũng biết hắn có ý muốn giáo huấn Li Minh Hô, bất quá nàng hoàn toàn chính xác rất thông minh, biết rõ vừa rồi chính mình thiếu Thái Hòa một cái mạng, lúc này thật sự không có vốn liếng mở miệng xin xỏ, đành phải bất đắc dĩ làm như không nhìn thấy.

Mượn ưu thế địa hình, cuối cùng Li Minh Hô lần lượt giải quyết mấy con zombie kia, nhưng cả người đã mệt mỏi như heo chết vậy, còn kém chút té trên mặt đất thở hồng hộc rồi.

Nhưng mà trái lại Thái Hòa, một mình hắn giết trọn vẹn tầm mười con zombie, lại sắc mặt bình thường như trước, ngoại trừ cái trán hơi thấy đổ mồ hôi ra, cơ bản không nhìn ra một chút bất

thường nào.

“Không nghĩ tới thực lực của bản thân hắn cũng không tệ...” Li Minh Hô vừa mới nảy ra suy nghĩ này, cũng lập tức phẫn nộ cắn chặt răng răng, “Đệch! So với hai cô gái kia, hắn tính là cái đếch ấy! Không phải là sở hữu dị năng hay sao? Nếu ta sở hữu dị năng mà nói..., không thể chênh lệch so với hắn! Đắc chí lắm hay sao...”

Bất quá hắn cũng chỉ có thể mắng trong lòng cho đã ghiền mà thôi...

Có zombie không ngừng từ tất cả nơi hẻo lánh trong rừng cây chui đi ra, tốc độ mọi người cũng bị kéo chậm xuống, kế hoạch lộ trình bảy tám phút lúc đầu, lại đi trọn vẹn gần nửa giờ.

Chờ bọn cuối cùng lúc hắn chui đi ra khỏi rừng cây, bên trong đã có thêm gần 30 bộ thi thể zombies. Đoán chừng mảnh rừng cây này rất nhanh sẽ trở thành bàn tiệc yến hội của đám Zombie rồi.

Ngoài bìa rừng là một mảnh bãi cỏ, chính giữa có một con đường nhỏ hẹp, trên đồng cỏ cũng có zombie đang lang thang, số lượng không nhiều lắm, đại khái có khoảng hai mươi con. Nhưng mà không may xui xẻo ở chỗ bãi cỏ này lại là một nơi thoáng đạt, tuy rằng Thái Hòa dựa vào năng lực điều khiển con rối Zombie, có thể giải quyết hết những con zombies này nhẹ nhõm, nhưng Thái Hòa cũng không muốn bại lộ ra dị năng của chính mình quá nhiều. Tới hiện giờ hai người Lâm Á Hân còn tưởng rằng, dị năng của hắn chỉ đơn thuần là năng lực tinh thần nào đó mà thôi.

Tuy nói bại lộ năng lực cũng không có gì, nhưng có lẽ sẽ khiến cho bọn họ một ít suy đoán không cần thiết.

“Xem ra chỉ có thể giải quyết từ từ rồi.”

Thái Hòa chọn dùng phương pháp xử lý rất đơn giản, hắn vốn là nhặt được một hòn đá nhỏ, ném đến mấy đám zombie khoảng

cách gần hắn nhất.

Tuy rằng tiếng vang hết sức rất nhỏ, nhưng mà đủ để khiến cho mấy con zombies này chú ý. Mà mấy con zombies này vừa mới nhúc nhích, Thái Hòa lập tức dấu diếm khống chế được ba con zombies không đối mặt với chính mình trong số đó, lại để cho bọn hắn chuyển hướng về phía phương hướng chỗ mình ở, đồng thời từ trong chỗ ẩn thân trong lộ ra đầu.

Chương 152: Zombie Bình Thường Cũng Tăng Trưởng

Bởi như vậy cho người ta cảm giác, chính là mấy con zombie này đều là vì nghe được động tĩnh mới phát hiện Thái Hòa đấy, mà không có người chú ý tới hắn sử một ít thủ đoạn nhỏ.

Thấy mấy con zombies này đánh tới, Thái Hòa trấn định địa lui về sau một khoảng cách, đợi sau khi bọn nó nhảy vào khu vực biên giới rừng cây, thì lại để cho Lê Bống và Yuna nhanh chóng làm gỏi bọn hắn. Vì tiết kiệm thời gian, Thái Hòa cũng xung trận tiến lên trước xông pha, nhìn như hết sức dũng mãnh, bất quá vì để tránh cho không cẩn thận bị thương, trên thực tế hắn chính là chạy ở bên ngoài giải quyết hết những con zombies...kia. Có năng lực điều khiển con rối Zombie, lại có thể sử dụng cái vòi tinh thần tạo thành ảnh hưởng với động tác và phán đoán của bọn nó, Thái Hòa quả thật là đã thành thạo với loại chiến đấu với đám zombies này.

Loại đấu pháp này nhìn như có hơi hèn mọn bỉ ổi, nhưng Thái Hòa đã suy nghĩ cẩn thận rồi, dù sao chính mình cũng là thân thể máu thịt, một khi bị zombie làm bị thương chính là Game Over, đây là một nhược điểm trí mạng nhất của một nhân loại.

Ngẫm lại xem, zombie công kích đều là không chết không ngớt, liều mạng toàn lực đấy, nhưng nhân loại lại bó tay bó chân, sợ mình bị chạm phải, cho dù là cắt rách một chút da.

Cho nên nhân loại đối mặt zombie, thường thường dũng khí chưa đủ, đánh nhau cũng đều không thẳng tay thẳng chân.

Nhưng mà Thái Hòa lại bất đồng, một phương diện hắn có thể xông vào bầy zombie cùng Lê Bống và Yuna, một phương diện

khác lại có thể thông qua năng lực điều khiển con rối Zombie ảnh hưởng đến một ít zombies cách mình khá gần, đánh chết bọn chúng ở dưới trạng thái hết sức an toàn.

Lâm Á Hân vì bảo tồn thể lực không có ra tay, mà Li Minh Hô thì lại mệt mỏi như là chó chết vậy, đang ngồi xổm ở một bên, nhưng Thái Hòa cũng không có cho hắn cơ hội xem cuộc vui, cố ý điều khiển một con zombie trong đó, lại để cho nó chạy hai bước về phía phương hướng Li Minh Hô, lúc này mới giải trừ điều khiển. Li Minh Hô lúc đầu đã mệt mỏi bị giày vò vốn tưởng rằng không có phần của mình, không nghĩ tới thậm chí có con zombie bay thẳng đến đánh tới chính mình, lập tức kinh hãi, vội vàng nhảy dựng lên nghênh địch.

Vừa quần nhau với zombie, hắn vừa bực cửa mình mà nghĩ đến, mấy con zombie này bộ không thấy Thái Hòa đang ở đó nhảy tới nhảy lui hay sao, lại hết lần này tới lần khác cứ lao đầu về phía ta, chẳng lẽ trời sinh ta có một gương mặt đáng ghét hay sao?

Dựa vào loại phương pháp xử lý tương đối tương đối bảo thủ nhưng rất an toàn như vậy, Thái Hòa giải quyết toàn bộ zombie cách khá gần rừng cây. Mà zombie đang bồi hồi ở phía xa cũng đã nghe thấy được mùi máu tươi, không cần Thái Hòa đi dụ dỗ, cũng chủ động lao đến.

Bất quá kết quả của bọn hắn ngay sau đó, đương nhiên chính là tử vong.

Những zombie bình thường này chỉ cần số lượng hơi nhiều một chút, đối với người bình thường thật là rất có tính chất uy hiếp đấy, nhưng đối mặt Lê Bống và Yuna, bọn hắn hoàn toàn chính là đi chịu chết.

Nhưng ở trong quá trình chiến đấu, Thái Hòa cũng chú ý tới, những zombies này tuy rằng không sẽ chủ động công kích Zombie biến dị cao cấp hơn, nhưng không có nghĩa là sau khi bị công kích

sẽ không phản kháng. Sở dĩ trước khi không có phát hiện, là vì Lê Bống cvàùng Yuna cơ bản đều là một đao giết địch, cơ bản không có cho bọn nó phản kháng cơ hội. Nhưng lúc này bởi vì có cây cối làm chướng ngại vật, Lê Bống và Yuna đều đã từng xuất hiện tình huống chưa trực tiếp chém chết zombie.

Một con zombie trong số đó sau khi bị Lê Bống chém đứt một cánh tay, tựu lập tức gầm nhẹ nhào tới phía Lê Bống, nhưng lúc nửa đường cũng đã bị Thái Hòa dùng cái vòi tinh thần ảnh hưởng tới thoáng một chút, sau đó kịp thời chém hắn bay.

Mà đổi thành một con zombie thì bị Yuna chém bị thương thân thể, lại lung la lung lay cố gắng gượng chống trong chốc lát không có ngã xuống, nhưng sau đó xoay người lại đánh về phía Lê Bống cách đó không xa, kết quả bị Lê Bống chặt ngang chém ra nửa người.

Một lần còn có thể nói là trường hợp đặc biệt, nhưng xuất hiện liên tục hai lần, cũng tuyệt đối nói rõ có vấn đề rồi. Cũng không biết những zombie bình thường này trước kia sẽ có loại ý thức phản kháng này, hay là đến đi sau khi tăng lên một tí mới có được đấy.

Dù sao zombie bình thường thời điểm khi ăn thi thể đồng loại, cũng sẽ đạt được một ít tiến hóa nho nhỏ, tuy rằng không rõ ràng, nhưng tích lũy tháng ngày cũng sẽ rất khủng khiếp đấy. Hơn nữa loại phỏng đoán này, trước kia Thái Hòa cũng đã từng nghĩ đến.

Người bình thường ở trong tận thế gian nan cầu sinh, lục lọi ra đi một tí kỹ xảo nhỏ để sinh tồn, tâm tính đã ở từ từ đạt được tăng lên, mà ở trong những người bình thường, lại có một bộ phận dị năng giả đang tăng lên thực lực của mình; cùng lúc đó, cái quần thể zombie cực lớn này, đã đạt được tiến hóa từ từ, trong đó càng tuôn ra hiện ra Zombie biến dị thậm chí là Zombie Lên Cấp thân thể mạnh mẽ như vậy.

Chương 153: Lâm Á Hân Yên Tâm

Sau khi giải quyết hết một đám zombie cuối cùng, bọn người Thái Hòa lập tức vội vàng xuyên qua bãi cỏ này, tiến đến phía khu vực trung tâm Đại Học Sài Thành.

Với tư cách một trường đại học có thể chứa được năm sáu chục nghìn người, Đại Học Sài Thành chiếm diện tích cực lớn đấy.

Từ trong giới thiệu của Lâm Á Hân, chỉ nói đến dãy lầu dạy học và lầu ký túc xá thôi, số lượng zombie cũng đã rất nhiều, zombie ở gần cửa chính cũng nhiều làm cho người ta tức lộn ruột.

Mà tất cả người sống sót thì lại tán lạc ở khắp nơi hẻo lánh trong trường học, dựa vào chút ít đồ ăn sinh tồn gian nan giữa bầy zombie. Muốn trốn đi ra bên ngoài trường học, phải chuẩn bị tốt tâm lý. Cho nên không phải lúc bất đắc dĩ, sẽ không có người chịu đồng ý mạo hiểm đào tẩu đấy. Huống chi mọi người có loại tâm lý người ta thế nào mình thế nấy, mặc dù có ít người trong nội tâm đã hiểu rõ ràng, khốn thủ ở nơi này không khác gì chờ chết, nhưng bọn hắn cũng chỉ dám sống chung một chỗ với đa số người, thiếu thốn dũng khí chơi liều.

Nhưng mà thật sự quyết định một mình chơi liều đấy, có thể còn sống trốn đi ra bên ngoài cũng chẳng qua là con số ít. Ví dụ như hai người Lâm Á Hân, và Li Minh Hô...

“Vậy đội tự cứu trước kia của các ngươi đâu rồi, có lẽ cách cửa sau tương đối gần đúng không?” Thái Hòa nghe Lâm Á Hân giới thiệu, như đang suy nghĩ gì đó mà hỏi thăm.

Lâm Á Hân kinh ngạc liếc nhìn Thái Hòa, sau đó gật nhẹ đầu: "Đúng vậy, bằng không thì chúng ta cũng sẽ không lựa chọn con đường này chạy trốn rồi. Ngươi xem qua khoa biểu diễn bên kia chưa?" Nàng nói xong, chỉ vào một dãy nhà lầu ở phía xa, "Nơi đó chính là chỗ đội tự cứu của ta, hiện giờ đang ở đó, cũng chỉ còn lại không đến hai mươi người rồi."

"Ngươi thật sự không muốn trở về gặp một chút hay sao?" Trong mắt Thái Hòa đã hiện lên một chút khác thường, hỏi.

Lâm Á Hân sửng sốt một chút, lập tức cười khổ một tiếng nói ra: "Lúc ta quyết định rời đi, cũng đã đoạn tuyệt với bọn họ rồi, đạo bất đồng bất ăn chung mâm, ta sẽ không lại trở về đấy. Huống chi, ta sẽ không tự đi rước lấy nhục."

Lần nữa xác nhận Lâm Á Hân hoàn toàn chính xác không có ý định trở về, trong nội tâm Thái Hòa cũng yên tâm một chút. Hắn tới nơi này để săn bắn zombie đấy, cũng không muốn chủ động sinh ra bất kỳ liên hệ gì với người sống sót.

Phiền toái một khi bám vào người, muốn vứt bỏ cũng đã không dễ dàng.

"Phòng Y Tế kia đại khái là ở vị trí nào?" Thái Hòa lại hỏi.

Lâm Á Hân nâng lên cánh tay chỉ về phía phương hướng cực xa: "Ở đằng sau lầu dạy học Khu C, có lẽ xem như dãy đất trung tâm trường học rồi. Zombie dày đặc nhất đấy, thì ra là một khu vực như vậy."

Không hổ là Đại Học Sài Thành có được ba chục nghìn zombies, cho dù là ở khu vực tương đối hơi ít zombie, số lượng cũng đạt tới một con số làm cho người ta run lên da đầu.

Ngày xưa Đại Học Sài Thành dùng hoàn cảnh ưu mỹ để hình dung, nhưng lúc này hành tẩu ở đây khắp nơi đều là khu vực xanh

hoá, đường xá trong sân trường cực kỳ rộng rãi, quả thật cũng là một chuyện làm cho người ta hết sức thống khổ.

Trong những căn nhà lầu ven đường có zombie, trong bụi cỏ có zombie, trên đường có zombie. . .

Không trách được một đám người Lâm Á Hân thương vong thảm trọng, nơi này cơ bản không phải địa phương người bình thường có thể đi qua an toàn!

Chuyện làm cho nhất Thái Hòa phiền muộn nhất chính là, bởi vì không quá quen thuộc hoàn cảnh, cho nên vì không dẫn càng nhiều zombie từ khắp ngõ ngách ra nữa, hắn chỉ có thể áp dụng phương pháp xử lý tương đối bảo thủ, chậm rãi tiến về phía trước.

Đơn giản mà nói, chính là đi một bước nhìn một bước, xông phá từng bước! Cảm giác giống như chém tướng vượt ải trong game online. Nhưng có Lâm Á Hân dẫn đường, hoàn toàn chính xác so với lao thẳng tới trước như xe ủi thì dễ dàng hơn một chút, nhưng độ khó khăn thì lại rất lớn!

Nhất là sau khi Thái Hòa chú ý tới zombie bình thường cũng không là hoàn toàn bỏ qua Zombie biến dị, hắn sẽ không chịu tiếp tục để cho Yuna và Lê Bống xông đến quá mức không kiêng nể gì cả rồi, để tránh xuất hiện bất kỳ sai lầm.

Bởi như vậy tuy rằng tốc độ vượt ải chậm lại rồi, nhưng cuối cùng tương đối an toàn, điều này cũng làm cho một đám người Lâm Á Hân lúc đầu còn hơi có hoài nghi đối với thực lực Thái Hòa, đã yên tâm triệt để.

Trải qua quan sát đoạn đường này, Lâm Á Hân đã phát hiện, ba người Thái Hòa không chỉ có thực lực, hơn nữa rất biết phối hợp, nhất là Thái Hòa với tư cách người quyết định, biểu hiện ra hết sức tỉnh táo và cẩn thận.

Chính là vì hắn loại thái độ hành động cẩn thận này, lại để cho Lâm Á Hân càng ngày càng có lòng tin đối với phán đoán của mình làm ra.

Lúc đầu trong lòng nàng, trên thực tế là ôm một loại thái độ bất luận như thế nào cũng nên thử một lần, đối với chuyện có thể thành công hay không, trong nội tâm nàng cũng không nắm được bao nhiêu phần.

Chương 154: Giấu Diếm

Dù sao mới từ Đại Học Sài Thành trốn ra không tới vài ngày, đối với cái loại cảm giác hãi hùng khiếp vía khi xuyên thẳng qua đám zombie, trong lòng còn sợ hãi. Tuy rằng lúc nhìn thấy Thái Hòa, lời nói và cử chỉ của người này, cho nàng một loại cảm giác nhìn khá nhẹ nhõm hiền hoà, nhưng trên thực tế làm người rất cẩn thận trầm ổn, nhưng mà chẳng qua đây là ấn tượng sơ bộ mà thôi. Biết người biết mặt còn không biết lòng, họa hổ họa bì nan họa cốt, huống chi chỉ là quen biết lần đầu?

Mãi cho đến trong chiến đấu thấy được biểu hiện của Thái Hòa, Lâm Á Hân mới hoàn toàn yên tâm. Đi theo hắn, chính mình thật có thể tìm được một con đường sống!

Cảnh tượng tương đối mạo hiểm trên đường, hiện giờ ra một cái ngã tư đường.

Lúc đầu thấy ở đây chỉ có không đến 50 con zombies, Thái Hòa còn tưởng rằng có thể lặng yên không một tiếng động địa đi vòng qua, không nghĩ tới vừa mới vòng qua sau lưng một dãy nhà lầu trong đó, vậy mà trước mặt lại phóng tới một con Zombie biến dị!

Thấy cái bóng đen kia đột nhiên nhảy lên từ trong bụi cỏ dại sau phòng, tốc độ nhanh tới kinh người, mà Thái Hòa lại đột nhiên lui về phía sau, ngược lại là phản ứng của Lâm Á Hân rất nhanh, kéo Li Minh Hô nhảy về sau nằm sấp, hai người lập tức nhanh chóng thối lui qua một bên.

Đi tới trong ổ zombie như Đại Học Sài Thành vậy, Lâm Á Hân và Li Minh Hô đương nhiên đều gặp Zombie biến dị, Lâm Á Hân với tư cách dị năng giả, còn từng giao chiến qua với Zombie biến

dị, mà quá trình thì lại không thuận buồm xuôi gió.

Mà đối với loại người bình thường như Li Minh Hô mà nói, gặp phải Zombie biến dị thì ý nghĩa chính là tử vong. Nếu như là một đám người gặp phải, nói như vậy có thể là kết cục cả đoàn bị diệt.

Zombie biến dị giống như vậy, không phải gà mờ như bọn hắn có thể ngăn cản đấy, dù là hơi đến gần một chút, cũng có thể lập tức chết. Tốc độ công kích của Zombie biến dị, cũng không phải zombie bình thường có thể so sánh được đấy.

Tuy rằng Thái Hòa bị con Zombie biến dị giấu ở sau phòng này làm hoảng sợ, nhưng cái vòi tinh thần của hắn vừa mới trải qua cả buổi sử dụng liên tục không ngừng, lúc này bỗng nhiên gặp nạn, dùng đi ra gần như là xuất phát từ bản năng vậy, con Zombie biến dị này xu thế đánh ra trước lập tức đã bị chặn. Thời đồng khi hắn lui về phía sau, Lê Bống cũng đã từ phía sau chạy tới hắn, loan đao trong tay trực tiếp bổ về phía cổ của con Zombie biến dị này.

Bất quá con Zombie biến dị này nhìn qua trình độ tiến hóa cũng tương đối cao rồi, đoán chừng khoảng cách Zombie Lên Cấp cũng chỉ một bước ngắn, nói không chừng trình độ tương đương với Lê Bống, vậy mà sau khi khôi phục hành động lập tức lui về sau hai bước. Nhưng con Zombie biến dị này lại có một khuyết điểm trời sinh, một cái chân của hắn cà nhắc rồi, nhưng mà dù vậy, cũng không phải người bình thường có thể đối kháng chính diện đấy.

Chung quanh nơi này đều là zombie, Thái Hòa nào có sức lực dây dưa với hắn ở nơi này, chẳng may bị hơn năm mươi con zombie đồng thời bao vây, tỷ lệ có thể còn sống chạy thoát cũng quá nhỏ rồi.

Cho nên đồng thời khi Lê Bống mau chóng đuổi theo, Thái Hòa cũng nắm đoản đao quấn đi lên,

Mà Yuna lập tức giơ lên trường đao, thoáng chọc nghiêng một cái về phía bên cạnh, tạo thành xu thế ép góc với hai người Thái Hòa.

Ba thanh đao đồng thời bổ về phía con Zombie biến dị này, mặc dù con Zombie biến dị này ý đồ muốn né tránh, nhưng mà cái vòi tinh thần của Thái Hòa lại làm cho động tác của hắn xuất hiện chậm chạp lại trong nháy mắt, tăng thêm cái chân dưới của nó mất thăng bằng, lập tức lung lay thoáng một chút ngay tại chỗ.

“Phốc phốc!”

Ba đao vào thịt, động tác con Zombie biến dị này lập tức cứng đờ, mà Lê Bống thì tại rút ra loan đao trước tiên, cũng đã trở tay dùng đao móc ra chất gel trong đầu của hắn, đồng thời thân thể vừa chuyển, cũng đã kín đáo đưa cho Thái Hòa.

Những động tác liên tiếp này có thể nói là xe nhẹ đường quen, nhanh như mây gió, mặc dù người bình thường luyện tập phối hợp thế nào đoán chừng cũng không đạt được trình độ ăn ý như vậy, nhưng hết lần này tới lần khác Yuna và Lê Bống đều tồn tại liên hệ tinh thần với Thái Hòa, độ ăn khớp đương nhiên cực cao.

Một phương diện khác, chính là vì Thái Hòa săn giết Zombie biến dị đã không phải là một số lượng nhỏ rồi, đối với loại zombie này, mặc dù làm cho bình thường người sống sót nghe mà biến sắc, trong nội tâm Thái Hòa sớm đã không còn bất luận một chút cảm giác sợ hãi gì rồi.

Mãi cho đến khi chất gel rơi vào trong tay Thái Hòa, Lâm Á Hân và Li Minh Hô cũng không thấy rõ chiến đấu đã chấm dứt như thế nào đấy. Góc độ công kích của Yuna và Lê Bống, vừa vặn che chắn toàn bộ tầm mắt của bọn họ hết rồi.

Chương 155: Nghỉ Ngơi

Thấy ba người Thái Hòa phối hợp gần như không chê vào đâu được, đem một con Zombie biến dị rõ ràng trình độ tiến hóa rất cao đập phát chết luôn tại chỗ, ánh mắt Lâm của Á Hân vậy mà lại lộ ra vẻ khiếp sợ, Li Minh Hô lại càng há to miệng, hoàn toàn nói không ra lời.

Đợi sau khi hắn phục hồi lại tinh thần, vừa mới quay đầu muốn nói với Lâm Á Hân câu gì đó, lại phát hiện Lâm Á Hân giống như đang suy nghĩ gì nhìn về phía Thái Hòa.

Cảnh tượng này lại làm cho Li Minh Hô lập tức nắm chặt nắm đấm, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo: “Bất quá nếu như là một dị năng giả, nếu như không có sở hữu dị năng, dựa bộ dáng đẹp trai thì tính là cái rắm giề!”

Lâm Á Hân cũng không có chú ý tới biểu hiện khác thường của Li Minh Hô, sau khi nàng phục hồi lại tinh thần, lập tức kinh ngạc mà hỏi thăm: “Trước kia các ngươi đã giao thủ với loại zombie này rồi sao? Phối hợp lúc mới vừa rồi, thật sự quá đẹp.”

Thái Hòa thầm nghĩ quả nhiên cô bé này quan sát cẩn thận, khá tốt vừa mới cố ý chặn tầm mắt của nàng: “Uh, ta làm gì quan tâm loại zombie này gọi là Zombie biến dị hay gì, bất quá mặc dù là Zombie biến dị cũng có sự khác biệt đấy, con này xem như chủng loại trình độ tiến hóa rất cao bên trong đám biến dị rồi. Cũng có một vài con vừa mới biến dị đấy, ngoại trừ tốc độ nhanh sức lực lớn ra, tính chất uy hiếp cũng không lớn, cho nên cũng không phải không thể chiến thắng đấy.”

“Zombie biến dị. . . Cái cách gọi này rất chuẩn xác.” Lâm Á

Hân nhẹ gật đầu, lại ánh mắt lập loè nói, “Thì ra ba người các ngươi. . . Không chỉ là người tình, cũng là chiến hữu hay sao.”

Câu nói không đầu không đuôi này của nàng, nhưng Thái Hòa lại thoáng cái chợt nghe đã hiểu.

Hắn là một một chàng trai chuẩn men mang theo hai cô gái xinh đẹp, hơn nữa sáng sớm đã bị Lâm Á Hân thấy được cái loại cảnh tượng này, đoán chừng trong lòng nàng nhất định cho rằng, ba người Thái Hòa sinh hoạt cá nhân rất thối nát.

Bất quá cùng sinh cùng tử như bọn hắn bây giờ, sóng vai chiến đấu, loại ý nghĩa kia thì lại hoàn toàn bất đồng rồi.

Tình cảm tạo dựng lên ở trong giờ phút sinh tử đương nhiên hết sức kiên cố, thân mật khăng khít giữa lẫn nhau thật khó có thể chia cắt đấy. . .

Đối với chuyện Thái Hòa và hai cái cô gái sống cùng với nhau như vậy, trong nội tâm Lâm Á Hân vẫn còn có hơi không đồng tình đấy.

Nhưng chứng kiến trên đường đi hắn đã hết sức chú ý Yuna và Lê Bống trong chiến đấu, dường như sợ các nàng xuất hiện một chút sơ xuất, nhận định trong nội tâm đối với Thái Hòa, cũng thời gian dần qua có hơi thay đổi.

Diện tích của Đại Học Sài Thành thật sự quá lớn, ban ngày trôi qua, một đám người Thái Hòa cũng chỉ vừa mới đi tới sân vận động ở gần đó, khoảng cách với dải đất trung tâm khu lầu dạy học C3, còn có một khoảng cách rất dài.

Cái sân vận động này lúc trước là một mảnh quảng trường, xung quanh đều không có nơi nào có thể dùng để ẩn nấp, bất quá cũng may số lượng zombie cũng không nhiều, chỉ cần cẩn thận một chút thì cũng không gặp phải nguy hiểm.

Tiếp tục chiến đấu không ngừng, lại để cho tâm thần Thái Hòa cũng đã cảm giác thập phần mỏi mệt rồi, một mình hắn cũng đã chém trọn vẹn gần trăm chỉ zombie, đây là kết quả cố gắng ẩn nấp.

Đây chính là gần trăm con zombie, mà không phải 100 quả dưa bó rau! Hơi sai lầm một chút, kết cục tuyệt sẽ không tốt. Cho nên tại chiến đấu đồng thời, Thái Hòa phải tiến hành đủ loại cân nhắc chu toàn. Lực chú ý tập trung cao độ, tiêu hao thật nhiều tinh thần lực, chính vì vậy làm cho Thái Hòa cảm thấy mệt mỏi không thôi. Còn may là vì thân thể trải qua tăng cường mấy lần, độ chai lì mạnh mẽ hơn so với lúc trước, bằng không mà nói hiện giờ hắn đã gục xuống.

Nhưng mà dù cho là như vậy, thời điểm khi đến gần cái sân vận động này, Thái Hòa cũng đã cảm thấy choáng váng đầu óc rồi.

Mà ngay cả Lê Bống và Yuna cũng lộ ra một chút vẻ mệt mỏi, dù là dùng thể lực dồi dào của Zombie biến dị, cũng không chịu đựng được chiến đấu thời gian dài.

Bất quá nhìn qua vẻ bề ngoài thê thảm nhất không phải là ba người Thái Hòa, cũng không phải Lâm Á Hân thể chất kém cỏi nhất, mà là Li Minh Hô.

Ngay từ đầu Thái Hòa còn có ý dẫn họa cho người khác, lại để cho hắn không có cơ hội nhàn rỗi, nhưng sau này khi zombie ngày càng nhiều, mặc dù hắn không hề cố ý dẫn dắt, Li Minh Hô cũng không có cơ hội nghỉ ngơi.

Đi qua đoạn đường này, toàn thân hắn đều bị mồ hôi ướt nhẹp, đầu tóc rối loạn dính rũ rượi lên trán và trên gương mặt, gương mặt đẹp trai mệt mỏi đến đỏ bừng, bờ môi cũng đang không ngừng phát run, cánh tay nắm que chọc lò sưởi đang run nhè nhẹ. Nhìn qua bộ dạng này thật sự có hơi chật vật không chịu nổi. . .

“Zombie trên con đường này nhiều lắm, hiện giờ tất cả mọi người mệt mỏi, dứt khoát đi vào trong sân vận động nghỉ ngơi thôi. Ở trong đó không nhiều zombie đúng không?”

Chương 156: Không Chào Đón

Thái Hòa cũng không biết tình huống Đại Học Sài Thành, nên thời điểm khi hỏi hắn cũng sẽ không ngại lấy.

Lâm Á Hân dọc theo con đường này cũng phụ trách hết sức tận tâm, hơn nữa tình huống cơ bản nàng cũng đã nói ra sẽ không xuất hiện sai lầm quá lớn.

“Bên này sân vận động bình thường cũng không có có bao nhiêu người đến đấy, thời gian nhiều xã đoàn hoạt động đều không ở ngay trong ngày tai nạn bộc phát. Thành viên hội nhóm bình thường, cũng đều nguyện ý đi một sân vận động khác còn lớn hơn, dù sao bên kia phương tiện càng chỉnh chu đầy đủ hơn. Cho nên ta đoán, số lượng zombie bên trong chắc hẳn là rất ít đấy.”

Lâm Á Hân phân tích đạo lý rõ ràng, lại để cho trong lòng Thái Hòa lập tức đã nắm chắc: “Vậy thì đi thôi, vào trong sân vận động nghỉ ngơi trong chốc lát.”

Cẩn thận từng li từng tí thông qua được quảng trường kia, sau đó từ một cánh cửa hông tiến vào đại sảnh sân vận động, đầy trong đầu Thái Hòa cũng chỉ còn lại có một suy nghĩ: Tranh thủ thời gian tìm một chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi.

Nhưng mà sự tàn khốc của tận thế lại làm cho hắn không thể không cường giữ vững tinh thần, mang theo một đám người tiếp tục đi vào trong đi.

Ở lại gần cửa ra vào, thì sẽ rất dễ dàng đưa tới zombie đấy.

Những con zombie này mắt không chỉ không mù, thậm chí thị lực so với người bình thường còn tốt hơn nhiều lắm, tuy rằng bình

thường di động vô hồn giống như là hồn ma, đảo quanh tại chỗ, nhưng một khi phát hiện mục tiêu quả thật dường như vừa mới quẩy xong vinahouse, lập tức lên nóc nhà bắt con gà ngay.

Cho nên mặc dù bị mệt mỏi giày vò, nhưng ở dưới sự dẫn đường của Lâm Á Hân, một đám người Thái Hòa cũng đã tranh thủ thời gian lên lầu.

Căn cứ giới thiệu của Lâm Á Hân, lầu hai sân vận động này ngoại trừ ở chỗ đại sảnh bày biện ra một ít dụng cụ vận động ra, còn có một trong phòng chơi bóng chuyền, cùng với hội quán Taekwondo.

Chuyện làm cho Thái Hòa thở dài nhẹ nhõm chính là, trong quá trình lên lầu cũng chưa bao giờ gặp zombie, đại khái lúc tai nạn bộc phát người sống sót trong hội quán thể dục đã chạy trốn dẫn theo hết zombie đi rồi.

“Mà hội quán Taekwondo kia, trước kia đang đóng cửa tu sửa, có thể quan sát thông qua cửa sổ sát đất nhìn ra bên ngoài.” Lâm Á Hân đề nghị nói, “Có khả năng bên trong hơi bị dơ bẩn một chút, bất quá ta cảm thấy chỗ đó thích hợp dùng để nghỉ ngơi nhất.”

Thái Hòa gật nhẹ đầu, sau đó có hơi kinh ngạc liếc nhìn Lâm Á Hân: “Làm sao ngươi lại biết nhiều chuyện như vậy? Dù diện tích sao cái trường học này rất lớn, ngươi chỉ là sinh viên năm nhất, như thế nào lại hiểu rõ ràng với từng chút tình huống nhỏ như vậy?”

“Thời điểm cùng hoạt động với Đội tự cứu, ta với mỗi người đều tán gẫu qua, chỉ cần là tình huống nội bộ có liên quan đến tất cả khu vực, mặc kệ tình huống trước khi tai nạn bộc phát, ta cũng đã từng hỏi thăm cẩn thận.” Lâm Á Hân mỉm cười, “Một cô gái muốn sống sót dễ dàng hơn, thì phải trả giá tâm huyết so với bình thường người càng nhiều hơn, dù là ta sở hữu dị năng cũng đều như thế. Hơn nữa ngay từ đầu, ta cũng không muốn khốn cố thủ ở

tại chỗ, ta nghĩ ra rất nhiều biện pháp, bất quá độ khả thi của những kế hoạch kia đều rất nhỏ, cho nên cuối cùng ta lựa chọn chạy."

"Ta hy vọng ngươi có thể khỏi hẳn." Thái Hòa trầm ngâm một chút, nói tự đáy lòng.

Tuy rằng quen biết thời gian rất ngắn, nhưng tuýp con gái thông minh mà lại tự lập như vầy của Lâm Á Hân, Thái Hòa cũng hết sức thưởng thức đấy.

Nàng giống như Yuna, đều là người có nội tâm kiên cường, là một loại người lý tưởng trong tâm ta. Như loại người này, bất luận là nam hay nữ đều đáng giá người ta tôn trọng.

Nghe xong lời nói của Thái Hòa..., Lâm Á Hân lộ ra mỉm cười: "Cảm ơn."

Một đoàn người Thái Hòa rất nhanh đã qua hành lang, đi tới ngoài cửa một căn phòng viết "Phòng lắp đặt thiết bị", đây chính hội quán Taekwondo rồi.

Nhưng mà Thái Hòa vừa mới bắt lấy tay cầm tay nắm cửa, tựu bỗng nhiên lui về sau một bước, cảnh giác nhìn về phía cửa phòng.

Thấy loại phản ứng này của Thái Hòa, Yuna không hề nao núng lập tức đứng ở bên cạnh, trường đao trong tay giơ lên cao cao.

Tư thế như vầy làm cho Lâm Á Hân thoáng một chút đã hiểu ra, trên mặt của nàng lập tức lộ ra một chút khác thường, đồng thời thấp giọng nói ra: "Ta không biết ở đây sẽ có người sống sót. . ."

Thái Hòa không nói gì, mà là nhìn chằm chằm cửa phòng. Hắn nắm tay nắm cửa trong nháy mắt, rõ ràng cảm giác được cửa phòng chấn động rất nhỏ một cái, điều này nói rõ phía sau cửa có

người.

Quả nhiên Thái Hòa vừa mới buông tay ra, cửa phòng lập tức mở ra, lộ ra một gương mặt trung niên hết sức tiều tụy: “Các ngươi là hệ nào hay sao?”

Thái Hòa nhướng mày, lướt qua cái này người đi vào trong phòng nhìn quanh, phát hiện bên trong còn ngồi thưa thớt mười mấy người, bất quá đều không có tinh thần gì.

Chương 157: Chém Gió

Mà đối diện lấy phương hướng cửa phòng chính là một cái cửa sổ sát đất, dĩ nhiên là bọn hắn vượt qua cửa sổ sát đất sớm phát hiện một đám người Thái Hòa. Bất quá lại nhìn thấy được những người này còn có một chút cành giác nhìn đám người mình, Thái Hòa cũng hiểu đại khái suy nghĩ của những người này.

Đại khái bọn hắn cũng không muốn tiếp xúc với đám người Thái Hòa nha, nếu như một đoàn người Thái Hòa cũng là tiến đến tị nạn đấy, không thể nghi ngờ sẽ tăng thêm gánh nặng cho bọn hắn. . .

Nhưng làm làm cho bọn hắn không nghĩ tới chính là một đoàn người Thái Hòa vậy mà đi thẳng tới hội quán Taekwondo, như vậy thì không chạm mặt cũng không được rồi. Trùng hợp như vậy cũng chẳng sao cả, bởi vì ở sân vận động nơi này, cũng chỉ có hội quán Taekwondo này có vị trí tốt nhất, đã có thể báo động trước, vị trí lại đầy đủ ẩn nấp, vừa hợp với hành lang, vừa nương tựa lấy một cầu thang lầu an toàn.

Tên Li Minh Hô lại ở trong lúc này này đột nhiên kêu lên vui vẻ: “Anh Tuấn! Ngươi là Anh Tuấn sao!”

Nghe được tiếng la của Li Minh Hô, một tên nam sinh đối diện trong đám người ở ngoài cửa sổ vội vàng xoay đầu lại, sau khi híp mắt đánh giá thoáng Li Minh Hô một chút, trên gương mặt âm u này lại lập tức nở một nụ cười, gần như là không thể chờ đợi được bò lên từ trên mặt đất, nhìn về phía bộ dạng dường như hết sức vui vẻ.

Nhưng mà lúc người này đi tới cửa, Thái Hòa mới phát hiện

vậy mà hắn là một thanh niên cơ bắp, vóc dáng rất cao, xem ra hơn phân nửa là khoa thể dục đấy, ít nhất cũng là một người yêu thích vận động. . .

"Li Minh Hô hay sao? Tiểu tử ngươi còn chưa có chết hay sao?" Anh Tuấn trừng to mắt đánh giá Li Minh Hô, sau đó nở nụ cười khoa trương hai tiếng, quay đầu nói ra với người mở cửa kia, "Thầy Giáo La, đây là Li Minh Hô cùng một hệ với ta!"

Thầy Giáo La đưa mắt nhìn sang Li Minh Hô, sau khi liếc nhìn một cái, chẳng có chút hứng thú gì nói: "Tự chúng ta còn sắp ăn không còn. . ." Thanh âm hắn nói thầm rất nhỏ, dường như có hơi kiêng kị người bộ dạng cơ bắp như Anh Tuấn.

"Thật quá tốt nha! Các ngươi là từ đâu đến hay sao?" Anh Tuấn cũng không có nghe thấy Thầy Giáo La phàn nàn, nhiệt tình mười phần như trước bắt chuyện với Li Minh Hô.

"Chuyện này. . . Chúng ta mới từ khu ăn chơi đường Lê Thánh Tôn trở về đấy." Trong ánh mắt Li Minh Hô hiện lên một chút vui vẻ.

Bạn học Anh Tuấn Trước mắt này, ngày xưa có thể nói sinh viên ưu tú khoa thể dục, không chỉ đã tham gia nhiều lần thi đấu võ nội thành, còn lấy được qua thành tích không tầm thường, ngày bình thường cũng rất biết lấy lòng đám con gái. Mặc dù là người hào sảng, giao hữu rộng khắp, nhưng người như Li Minh Hô vậy, biểu hiện ra giao hảo với hắn, trong nội tâm lại thật ra vẫn hết sức ghen tỵ Anh Tuấn đấy. Bây giờ nhìn Anh Tuấn cùng những người này bị vây ở chỗ này, chính mình vẫn sống lấy đi ra bên ngoài đi qua đi lại, trong nội tâm đương nhiên là có một chút đắc ý đấy.

Chuyện này không riêng Anh Tuấn lộ ra thần sắc giật mình, người trong phòng cũng đều nhao nhao đứng lên, kinh ngạc nhích lại gần.

Lúc này mới có người phát hiện bọn người Thái Hòa đứng ở phía sau, hơn nữa có người nhìn đầu tiên chính là Lê Bống đã nhận ra được: “Đây không phải là Lê Bống hay sao!”

“Cô bé được công nhận hoa hậu giảng đường nha. . . Như thế nào nàng sẽ cùng với Li Minh Hô trở lại vậy?”

“Người con trai bên cạnh cũng là học sinh của trường chúng ta sao. . .”

Lúc đầu Li Minh Hô hơi có đắc chí vừa lòng, nhưng lại đột nhiên cảm giác góc áo của mình bị nắm thoáng một cái. Hắn tranh thủ thời gian quay đầu lại, vừa vặn tiếp xúc đến ánh mắt cảnh cáo của Lâm Á Hân.

Một hơi lạnh buốt lập tức từ lòng bàn chân chạy lên đỉnh đầu, Li Minh Hô chỉ cảm thấy da đầu tê rần, lúc quay đầu nhìn Thái Hòa, quả nhiên phát hiện Thái Hòa đang mang theo một nụ cười không kiên nhẫn, ánh mắt lập tức lộ ra hơi âm hàn.

“Chuyện này, mọi người đừng cãi rồi!” Li Minh Hô vội vàng nói dừng lại với mọi người, sau đó có hơi kiêng kị nhìn về phía Thái Hòa, ngượng ngùng thối lui qua một bên.

Ánh mắt Anh Tuấn này cũng không tệ lắm, thấy phản ứng của Li Minh Hô quái dị, lập tức đã hiểu rõ vài phần, lập tức dời ánh mắt tò mò v về phía Thái Hòa: “Thật ngại quá, xin hỏi ngươi là sinh viên hệ nào vậy?”

Thái Hòa lắc đầu: “Ta không phải sinh viên trường của các ngươi đấy, chỉ có điều có chút việc đến xử lý.”

Nhìn như biểu lộ bình thản, nhưng thật ra trong nội tâm Thái Hòa đã mắng Li Minh Hô máu chó đầy đầu. Thằng này thời điểm trước khi vừa gặp được hắn, sẽ bối cảnh của Lâm Á Hân lộ ra sạch sẽ, hiện giờ lại nói ra lai lịch một đám người bọn họ cho đám

người sống sót này. Tên ngày tuyệt đối là kẻ chuyên bán đồng đội đấy! Mới trở về từ khu ăn chơi đường Lê Thánh Tôn hay sao? Đây không phải nói rõ nói cho người khác biết chúng ta có thực lực xuyên qua nửa cái sân trường, các ngươi tranh thủ thời gian ôm chặt đùi xin chúng ta mang bọn ngươi đi ra ngoài đúng không?

Chương 158: Mất Thể Diện

Chém gió không phải là sai, nhưng sai chính là mình không có một chút bản lãnh, thời điểm cơ bản đều xem như là cái đuôi vướng víu, còn giả vờ như cái chân to là của mình, có bản lãnh để người ta ôm chân được hay sao!

Được rồi loại người này, đoán chừng người bình thường sẽ không quá tin tưởng mới đúng. . .

Cảnh tưởng Lâm Á Hân cảnh cáo Li Minh Hô vừa rồi, Thái Hòa cũng nhìn thấy trong mắt, bất quá chuyện này đã không thể vãn hồi ấn tượng xấu của hắn đối với Li Minh Hô rồi.

Dứt khoát thừa cơ hội này, để Li Minh Hô ở lại nơi này là được. Nhưng chuyện này, bất kể nói thế nào cũng muốn nói sớm một tiếng với Lâm Á Hân, hai người tốt xấu gì cũng có quan hệ... hợp tác, việc này chắc là phải lên tiếng nói trước mới tốt.

Quả nhiên, những lời nói của Li Minh Hô quả nhiên gây nên tiếng vang không nhỏ, tuy rằng bọn hắn không hề nghị luận lớn tiếng, nhưng ánh mắt nhìn về phía Li Minh Hô rõ ràng trở nên hết sức nóng bỏng, thậm chí có người bắt đầu rục rịch, muốn tiến lên đây rồi.

Đáng tiếc thân thể Anh Tuấn gần như đều chặn cả cánh cửa lại rồi: “Ah ah. . . Không có sao, hiện giờ tất cả mọi người là một thân phận, đều là nhân loại, đúng không? Đã đến rồi, cũng xem như mọi người hữu duyên, tranh thủ thời gian tiến đến ngồi đi.” Anh Tuấn nhìn như có cơ bắp không có đại não, nhưng trên thực tế không chỉ ánh mắt linh hoạt, đầu óc cũng xoay chuyển rất nhanh, hắn suy đoán hơn phân nửa lời nói của Thái Hòa so với Li

Minh Hô có trọng lượng hơn đấy, bất quá mạnh bao nhiêu sẽ rất khó nói. Mấu chốt là nhìn vẻ bề ngoài thật sự không có chỗ nào nổi bậc, ngược lại là Yuna vác theo một thanh đao dài, ánh mắt hết sức lăng lệ ác liệt, cho người cảm giác hết sức lợi hại.

Cho nên hắn nghĩ, lợi hại nhất trong đám người này đấy, nói không chừng chính là cô bé này. Bất quá thời điểm khi hắn nhìn về phía Yuna, Yuna cũng dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn về phía hắn. Chẳng biết tại sao, lúc tiếp xúc đến ánh mắt Yuna, Anh Tuấn dường như cảm thấy có loại cảm giác bị xem như là con mồi. Hắn tranh thủ thời gian dời hai mắt, cuối cùng dời ánh mắt đến trên người Lê Bống.

Cô gái này được công nhận là hoa hậu giảng đường, nhìn ở ngoài đời so với ảnh chụp công bố trên diễn đàn còn phải đẹp hơn gấp 10 lần! Hơn nữa, nhìn qua Lê Bống dường như cũng rất lợi hại đó a, nhưng trước kia lại chưa nghe nói qua vị hoa hậu giảng đường này cũng sẽ dùng đao ah. . .

Thấy Anh Tuấn nhìn chằm chằm không rời mắt vào Lê Bống, Thái Hòa lập tức nhíu mày: “Ngươi đang nhìn cái gì?”

Anh Tuấn sững sờ, sau khi thấy Thái Hòa liếc qua, lại quăng đi ánh mắt hỏi ý về phía Li Minh Hô. Li Minh Hô biết rõ chỉ sợ chính mình đã đắc tội Thái Hòa, lúc nói chuyện cũng không có nắm chắc bao nhiêu, âm lượng ép xuống rất thấp: “Hắn là bạn trai Lê Bống.”

“Bạn trai?” Anh Tuấn lộ ra một chút chấn kinh, bất quá rất nhanh hắn cũng đã khôi phục sắc mặt bình thường, hỏi, “Ha ha, thật có lỗi, không có nhìn ra. Các ngươi không đi vào sao? Tuy rằng nơi này không lớn, nhưng mà các ngươi cố gắng một chút cũng sẽ không có vấn đề đấy.”

Thái Hòa đã không có một chút hảo cảm với người này, nghe hắn hỏi như vậy cũng chỉ là hừ lạnh một tiếng, nói ra: “Không cần, chúng ta chỉ là tạm thời nghỉ chân.”

“Vậy thì tiến vào nghỉ chân cũng được. . .” Anh Tuấn còn ý định tiếp tục khuyên bảo, nhưng Thái Hòa cũng đã quay đầu nhìn về phía Lâm Á Hân: “Tại đây còn có nơi nào khác hay không vậy?”

Lâm Á Hân gật nhẹ đầu, ngẩng đầu liếc nhìn về phía Anh Tuấn, lập tức nói với Thái Hòa: “Đi theo ta.”

Nói xong, nàng cũng dẫn đầu quay lại, đi đến một nơi khác phía hành lang. Thái Hòa nhìn liếc lạnh lùng về phía Anh Tuấn, cũng mang theo Lê Bống và Yuna quay người rời đi.

Thấy Thái Hòa dọc theo hành lang rời khỏi, biểu lộ của Anh Tuấn thoáng chốc âm trầm xuống. Hắn huơ tay tóm lại Li Minh Hô đi ở cuối cùng, thấp giọng hỏi: “Đến tột cùng người kia có địa vị gì?”

Li Minh Hô sững sờ, hắn há miệng muốn nói ra ba chữ “Dị năng giả”, nhưng nghĩ đến ánh mắt lạnh như băng mới vừa rồi của Thái Hòa, hắn lại do do dự dự sửa lại lời nói: “Hắn là. . . Ta nào biết được hắn người nào, dù sao là bạn trai Lê Bống. . .” Nói đến đây, hắn lại ủ rũ tăng thêm một câu, “Thân thủ cũng không tệ lắm.”

“Nha.” Anh Tuấn gật nhẹ đầu, đột nhiên để sát miệng vào lỗ tai của Li Minh Hô, ép thanh âm đến thấp nhất, “Trên người của ngươi khẳng định có mang theo đồ ăn đúng không? Có thể tiếp tế cho chúng ta một chút hay không? Không nói gạt ngươi, chúng ta đã không còn bao nhiêu thức ăn rồi.”

Vẻ mặt Li Minh Hô đau khổ nói ra: “Ta nào có lương thực nha! Người họ Trần kia ngược lại là có rất nhiều lương thực, nhưng mà hắn không vừa mắt ta, cũng không có chia cho ta một chút nào! Bất quá bố mày cũng không có thèm!” Nói đến đây, hắn lộ ra một chút vẻ tức giận.

Chương 159: Hẹn Gặp Mặt

“Như vậy sao. . .” Anh Tuấn vỗ vỗ bả vai của Li Minh Hô, nói ra, “Xem ra cuộc sống của huynh đệ ngươi cũng không sống tốt lắm nha. Không biết các ngươi ở lại nơi này trong bao lâu?”

“Chuyện đó ta không biết rõ, bất quá nhìn sắc trời lúc này cũng không sớm, có lẽ sẽ qua đêm ở đây nha.”

“Như vậy đi, trong chốc lát ngươi tìm một cơ hội đi xuống, ta chờ ngươi ở trong thang lầu.”

Đề nghị của Anh Tuấn lại để cho Li Minh Hô lộ ra một chút vẻ mặt hồ nghi, bất quá rất nhanh hắn cũng đã nói tiếp: “Ta chỉ là muốn thương lượng với ngươi một chút chuyện, không cần lo lắng, hai ta không phải bạn tốt sao? Chẳng lẽ tên họ Trần kia, còn có thể hạn chế tự do thân thể của ngươi hay sao?”

“Vậy được a. . . Ta đi trước.”

Sau khi Li Minh Hô nói xong, lập tức tranh thủ thời gian từ biệt Anh Tuấn, vội vàng đuổi tới phía một đám người Thái Hòa.

Mà Anh Tuấn lập tức đứng ở cửa ra vào, sau khi trầm mặc một lúc lâu, lộ ra một chút dáng tươi cười lạnh lùng. Xem ra, Li Minh Hô hẳn là bị tên họ Trần ngồi trên đầu trên cổ, đang ngẹn một cơn tức đây.

Trong tính cách người này có một mặt âm tàn, nhưng làm người lòng dạ nhỏ mọn, tâm tư đố kị rất mạnh, điểm này hắn tự cho là che dấu rất khá, nhưng thật ra Anh Tuấn đã sớm đã nhìn ra.

“Cái ba lô lớn như vậy, còn có vài món vũ khí. . .” Anh Tuấn từ

từ siết chặt nắm đấm, sau đó phẩng phất hạ quyết tâm vậy, quay người đối mặt với đám sinh viên trên mặt còn đang kinh ngạc như trước.

“Anh Tuấn! Ngươi vừa mới kêu gọi chúng ta làm cái gì vậy! Ngươi không nghe thấy người kia nói hay sao? Bọn họ trở về từ khu ăn chơi đường Lê Thánh Tôn đấy! Chúng ta không thể chờ chết ở chỗ này, phải đi xin xỏ bọn hắn mang chúng ta rời khỏi nơi này!”

Một nam sinh từ trong đám người lách vào đi ra, kích động nói.

Anh Tuấn trở tay đóng chặt cửa phòng lại, sau đó dùng một đôi mắt nén giận hung dữ trừng mắt liếc nhìn nam sinh kia: “Ngươi nói cái gì?”

Mặc dù vóc dáng nam sinh này dong dỏng cao, cũng có một thân hình mập mỡ, nhưng lại rất sợ hãi với Anh Tuấn, nghe vậy lập tức ngậm miệng lại, nhưng lại nhu nhược dời đi ánh mắt, không dám đối mặt với Anh Tuấn.

Đám người lập tức trầm mặc lại, nhưng rất nhanh lại có một nam sinh kiên trì mở miệng: “Hắn nói không sai! Anh Tuấn, mỗi lần ngươi mang theo mấy người đi ra ngoài tìm đồ ăn, kết quả mỗi lần đều là bị chết chỉ còn lại một mình ngươi cái trở về, đồ ăn có thể mang về cũng không đủ chúng ta ăn vài ngày đấy. . . Tiếp tục như vậy, chúng ta. . . Chúng ta còn không muốn chết ah! Đi xin xỏ bọn hắn đi nha!”

“Như thế nào, ngươi muốn nói, là ta vứt bỏ bọn hắn, hại chết bọn họ hay sao? Nếu ngươi tiếp tục nói như vậy các ngươi đều chết hết?” Ánh mắt của Anh Tuấn thoáng chốc trừng lớn, giọng điệu cũng lập tức bắt đầu trở nên âm tàn..., “Nguyên một đám các ngươi đấy, ăn lấy những thứ ta lấy mạng đổi về, còn dám nói chuyện với ta như vậy? Không có các ngươi ta chết sớm rồi! Các

ngươi đều cảm thấy vừa rồi ta ngăn cản đường sống của các ngươi rồi hả? Những tên óc heo các ngươi đã không kiếm ăn, chỉ bằng mấy người bọn hắn, có thể từ phố ăn chơi đường Lê Thánh Tôn về đây sao? Chuyện cười! Không cần nói đến chuyện khác, tên Li Minh Hô kia là mặt hàng gì ta rõ ràng nhất rồi. Còn tên gầy nhom con lại dáng điệu ẻo lả, nhìn cũng không có mấy lượng thịt, cho dù mạnh nhất cũng chỉ tốt hơn so với Li Minh Hô một chút."

"Tuy rằng Lê Bống còn có một cô gái khác nhìn qua thân thủ không tệ, nhưng mà bọn hắn còn mang theo một con ma bệnh!"

Nói đến đây, hắn liếm liếm bờ môi, cười lạnh một tiếng: "Vậy mà các ngươi thật sự tin bọn hắn có thể từ phố ăn chơi Lê Thánh Tôn trở về hay sao? Ta hỏi các ngươi một chút, bọn họ chạy tới nơi này làm cái gì? Thật vất vả chạy đi còn quay trở lại làm cái gì? Tên thanh niên kia nói có việc. . . Ta đcmn! Xem các ngươi giống như người không có đầu óc à? Đều đến đúng lúc này rồi, dù cho là mẹ ruột hắn ở nơi này hắn cũng sẽ không cố ý chạy về cứu! Ta xem ra, hơn phân nửa là bọn hắn chuẩn bị chạy đi!"

"Chuyện này. . ."

Lời nói của Anh Tuấn lại làm cho người ở nơi này đều hai mặt nhìn nhau, nhưng vừa vặn nam sinh kia lại do dự trong chốc lát, lại không nhịn được hỏi: "Nhưng mà vì sao bọn hắn phải nói dối làm gì?"

"Vì cái gì? Chính là vì hù sợ bọn ngu vkl các ngươi! Trông thấy người thanh niên kia chưa? Trên lưng hắn vác một cái ba lô to bao nhiêu! Trong balô có được bao nhiêu thứ? Còn nữa, hắn và Lê Bống, còn có cô gái tóc dài kia, đều cầm đao tốt! Các ngươi xem thử hiện giờ chúng ta dùng chính là loại vũ khí gì? Gậy bóng chày! Hoặc là mảnh kính vỡ! Nếu vũ khí tốt, chúng ta có thể chết nhiều người như vậy hay sao?"

Chương 160: Cướp Đoạt

Anh Tuấn nói ra nước bọt bay tứ tung, kích động tới hai mắt đỏ hồng, “Hiện giờ đã xế chiều, theo ta thấy bọn hắn đã đã rất mệt a rồi, lại dẫn theo một tên ma bệnh liên tục, đoán chừng đêm nay là không thể nào rời đi đấy. . .”

“Chẳng lẽ ý của ngươi là. . .” Lại một người thăm dò xen miệng một câu.

Anh Tuấn nắm chặt nắm đấm, giơ lên trước mặt dùng sức quơ quơ, ánh mắt lộ ra sắc mặt ngoan lệ không che dấu chút nào: “Các ngươi nói, đoạt thức ăn trong tay người sống dễ dàng hơn, hay là đoạt thức ăn trong tay zombie dễ dàng hơn đây?”

Trong hội quán lập tức hoàn toàn yên tĩnh.

Bọn hắn bị vây ở nơi này rất lâu, cũng gặp được không ít người sống sót, nhưng trong tay những... người sống sót kia nào có thức ăn, thường thường đều là kêu cha gọi mẹ xin bọn hắn thu lưu, không chỉ không mang đến một chút ích lợi, ngược lại tăng thêm gánh nặng.

Thực lực của Anh Tuấn mạnh nhất, đương nhiên cũng đã trở thành một nhân vật nói một không hai trong đám người sống sót này, tuy rằng mỗi lần hắn đi ra ngoài sưu tầm đồ ăn, cũng sẽ kéo đi mấy thằng xui xẻo, nhưng mà những người còn lại luôn luôn có một loại tâm lý may mắn. Chỉ cần người bị hy sinh không phải ta, coi như không phát hiện là được rồi. . . Thậm chí còn có người trong lòng tâm nghĩ, nếu như nhất định phải có vật hy sinh, may ra mới đổi được đồ ăn mà nói..., vậy thì lấy ra một ít người để xem như là mồi nhử cũng không có gì, chỉ cần trong danh sách mồi nhử

này không có tên của mình là được.

Dưới tình huống lúc không cách nào phản kháng vận mệnh, cũng không có nổi dũng khí phản kháng, cuối cùng bọn hắn trở nên càng ngày càng chết lặng, đây là tâm tính của đám sinh viên hiện giờ.

Cho nên thời điểm khi Anh Tuấn đưa ra một đề nghị như vậy, tuy rằng bọn hắn khiếp sợ trong chốc lát, nhưng rất nhanh cũng sẽ lộ ra nét mặt tham lam mà lại hưng phấn.

"Đúng vậy nha, nhất định là bọn hắn lừa gạt chúng ta đấy. . ."

"Bọn hắn mang theo nhiều đồ ăn như vậy, chia cho chúng ta một chút cũng không có gì nha? Bộ chúng ta không phải bạn học hay sao?"

"Đúng đấy, chẳng lẽ bọn hắn nhẫn tâm để cho chúng ta chết đói hay sao? Vậy cũng quá táng tận thiên lương rồi!"

"Trước hết chúng ta đòi bọn hắn một ít, nếu như bọn hắn không chịu mà nói..., chúng ta cũng sẽ ra tay cướp đoạt!"

Nghe bọn sinh viên này càng ngày càng thảo luận kịch liệt tiếng, trên mặt Anh Tuấn lập tức lộ ra một bộ dáng tươi cười thực hiện được.

Đói khát lâu dài, và bóng ma tử vong bất cứ lúc nào cũng rơi xuống trên đầu mình, đã để những người này mất đi một tia lương tri cuối cùng. Hiện giờ bọn hắn chính là một đám người điên, chỉ cần một dây dẫn nổ nho nhỏ, có thể lại để cho bọn hắn điên cuồng lên triệt để.

Bất quá đúng lúc này, âm thanh một rất chói tai lại đột nhiên vang lên: "Theo như lời nói của người, bọn họ dự định chạy khỏi trường học đấy, nói cách khác trước kia bọn hắn giống như chúng ta, là bị nhốt trong trường học đúng không? Cho dù đồ ăn là bọn

hắn những ngày này sưu tập đến đấy, nhưng mà ba thanh đao kia giải thích thế nào? Trường học của chúng ta là không cho phép mang theo những loại vũ khí vào trong trường nha."

Người đưa ra nghi vấn, là một nữ sinh dáng người thấp bé, Anh Tuấn không có ấn tượng quá lớn đối với cô gái này, chỉ biết là nàng bình thường không lên tiếng thế nào, không nghĩ tới vậy mà nàng dám đứng ra phản kháng chính mình.

Nhưng mà cô bé này nói ra vấn đề trúng ngay vào điểm mấu chốt, bọn người này vừa bị lợi ích hun váng đầu não lập tức lại ý thức được một chút không đúng.

Trong nội tâm Anh Tuấn lập tức cảm thấy cực kỳ chán ghét với cô bé này, hận không thể bổ nhào qua tát mạnh cho này hai cái bạt tai, nhưng lúc này lại không thể không khắc chế xuống, trong miệng vừa cười vừa nói: "Có lẽ là lặng lẽ lén lún mang vào nha, dù sao tra được phạt không nghiêm. Các ngươi đã quên, mấy ngày hôm trước tai nạn không phải còn có tin tức truyền ra hay sao? Nói thành phố chúng ta điều tra ra hơn năm ngàn thanh súng ống vi phạm lệnh cấm còn có đủ loại vũ khí lạnh, sau đó toàn bộ đốt hủy nha. Điều này chẳng lẽ còn không nói rõ vấn đề?"

"Đúng là như vậy ha ha, ai trong phòng ngủ không có giấu một chút thứ nhân viên nhà trường không cho phép mang theo?"

"Đúng đấy, nếu cứ như vậy thả bọn họ đi rồi, nói không chừng chúng ta thật sẽ chết đói ở nơi này."

"Ta cũng không muốn chết đói. Dù sao nhất định sẽ ra tay, nói không chừng bọn hắn chịu nguyện ý cho chúng ta lương thực thì sao?"

Tuy rằng trong nội tâm đám người này đều có hơi nghi kỵ, nhưng nếu như so sánh, bọn hắn càng không muốn buông tha cho cơ hội quý giá lần này.

Chương 161: Biến Chất

Khóe miệng Anh Tuấn hơi nhếch lên một cái, đồng thời nhìn thoáng qua lạnh lùng cô gái vừa nói chuyện lúc trước. Trên thực tế Anh Tuấn hoàn toàn chính xác không ngốc, trong lòng của hắn hiểu rõ, thực lực của mấy người này tuyệt đối không thấp, ít nhất Yuna và Lê Bống chắc hẳn không phải là dễ trêu đấy, dù sao chỉ là cầm trong tay ba món vũ khí tốt, cũng đầy đủ để làm thịt bọn hắn rồi. Nếu như bọn hắn thật sự yếu đến nỗi giống như lời nói của hắn, như thế nào Anh Tuấn chịu chia sẻ nhiều đồ ăn với đám người này như vậy? Càng sẽ không đùa nghịch những thủ đoạn này, cũng sẽ không đợi đến lúc một đám người Thái Hòa rời khỏi, mà là ra tay ngay tại chỗ!

Mục đích của hắn, chỉ là lợi dụng những bạn học này mà thôi.

Đến lúc đó để cho bọn hắn xông ở phía trước, cho dù những người kia có mạnh mẽ đến đâu cũng không có khả năng ở dưới nhiều người vây đánh như vậy lại không tổn hao chút gì nha, mà chính mình nấp ở phía sau kiếm tiện nghi, như vậy có thể thu hoạch lớn rồi. . .

Kết quả tốt nhất là lại để cho bọn hắn lưỡng bại câu thương, chính mình không chỉ có thể được đồ ăn và vũ khí, nói không chừng còn có thể làm chuyện thoải mái với Lê Bống một trận. Dù là trong lúc hỗn loạn nàng bị đánh chết, nhưng chỉ cần khuôn mặt kia không có bị hao tổn là được.

“Thiên đường có đường ngươi không đi, địa ngục không cửa xông tới, các ngươi đừng trách Anh Tuấn ta lòng dạ độc ác, muốn trách thì trách các ngươi vận may không tốt, ta cũng bị buộc bất đắc dĩ nha. . .”

Trong nội tâm Anh Tuấn cười lạnh không ngớt, ánh mắt cũng đã tập trung ở trên người cô gái vừa mới lên tiếng nghi vấn mình.

Hắn hươ một tay nắm lấy cô bé, thời điểm khi cô bé kia vừa muốn thét lên hắn dùng tay bụm miệng nàng lại, sau đó hướng về phía đám người sợ ngây người lộ ra một tia cười tà: "Ta biết rõ các ngươi đều không có dũng khí ra tay, để nâng cao xác suất thành công, có lẽ chúng ta sớm luyện tập dũng khí một chút, đúng không? Cô bạn học này quyết định hi sinh chính mình, cho các ngươi thỏa thích hưởng thụ thoáng một chút, đã cho các ngươi luyện gan, coi như là ủng hộ trước khi chiến đấu rồi. Bất quá, không có gan cũng chỉ có thể đứng ở một bên bỏ con sóc vào lọ rồi, có lá gan thì tiến lên!"

Vừa thốt ra lời này, đám kia nam sinh lập tức biểu hiện được hết sức kinh dị, nhưng mà nhìn thấy bộ dạng Anh Tuấn, không hề giống là đang nói giỡn.

Cô bé kia gần như bị nâng lên giữa không trung, trong mắt chứa đầy nước mắt, đang lộ ra vẻ mặt cầu xin, nhìn xem bọn nam sinh này đang nhìn mình chằm chằm.

Anh Tuấn cũng không chờ bọn họ trả lời, lập tức "Xoẹt xẹt" một tiếng, xét nát quần áo của cô bé này. Làn da trắng bóng lập tức bại lộ ra ở trong không khí, Anh Tuấn ném mạnh cô bé vào trong đám người bọn hắn, vừa cười vừa nói: "Trong các ngươi còn có rất nhiều người đều không có ăn mặn qua nha! Như thế nào, không dám lên hay sao?"

Một cô gái gần như nửa thân trần bị ném đến trong một đám người điên, lập tức cũng dẫn lên thú tính sâu trong lòng cả đám người này, còn thêm lời nói Anh Tuấn cực kỳ kích động. . .

Từ khi người đầu tiên gào thét nhào tới, cảnh tượng lập tức trở nên bộc phát không thể vãn hồi.

Mà ngay cả hai cô gái khác cũng không có thể may mắn thoát khỏi. . .

Nhìn thấy những người này đang phát tiết thú tính ở trên người ba cô bé đang thống khổ, ánh mắt của Anh Tuấn lộ ra vẻ âm lãnh.

Đột nhiên hắn đưa mắt nhìn sang Thầy Giáo La vẫn đứng ở cạnh cửa, lập tức lộ ra một dáng tươi cười tia quỷ dị.

Thầy Giáo La tiếp xúc đến ánh mắt của Anh Tuấn, lập tức toàn thân rùng mình một cái. Hắn liếc nhìn thật sâu Anh Tuấn, cuối cùng cắn răng, đi vào trong đám người điên cuồng, nhào tới một cô bé đang bị giơ lên hai chân. . .

Li Minh Hô cùng Anh Tuấn ngắn ngủi nói chuyện với nhau, Thái Hòa tự nhiên là nhìn thấy ở trong mắt đấy.

Theo lý thuyết hai người bọn họ là người quen, gặp nhau nói chuyện là chuyện rất bình thường, nhưng chẳng biết tại sao, Thái Hòa lại sinh ra một chút cảm giác không thoải mái mơ hồ.

Nhất là biểu hiện mới vừa rồi của gã Anh Tuấn kia, nhìn như rất nhiệt tình, nhưng lại làm cho Thái Hòa cảm thấy rất không được tự nhiên.

Giống như những sinh viên khác trong phòng, trong ánh mắt đều mang theo khao khát không che dấu chút nào, nếu mà so sánh, phảng phất Anh Tuấn có vẻ hơi. . . Quá trấn tĩnh!

Đúng vậy, chính là quá trấn tĩnh rồi! Nhìn qua bộ dáng của bọn hắn, có lẽ bị vây ở nơi này thời gian rất lâu rồi. Ngay từ đầu bọn hắn cho rằng một đám người Thái Hòa là người tị nạn, thầy giáo La mới có thái độ lãnh đạm, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy loại biểu hiện này lại hết sức bình thường rồi.

Nhưng mà sau khi Li Minh Hô nói ra bọn họ đi tới từ phố ăn

chơi Lê Thánh Tôn đấy, những học sinh kia đều lộ ra rục rịch, mà ngay cả gã Thầy Giáo La kia cũng tỏa sáng hai mắt.

Chương 162: Mút Ngón Tay

Ngược lại là Anh Tuấn, bảo trì sắc mặt cực kỳ bình tĩnh như trước, cùng với vẻ nhiệt tình kia làm cho người ta cảm thấy đang ra vẻ. . .

"Nơi đó xem như một cái nhà kho nhỏ, tuy rằng vị trí không tốt lắm, nhưng mà miễn cưỡng vượt qua rồi. Thế nào, nghỉ ngơi ngay ở nơi này đi?" Đúng lúc này, Lâm Á Hân lại đột nhiên đưa tay chỉ hướng một cái cửa phòng góc rẽ hành lang, dùng giọng điệu thương lượng nói ra.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, đi đến đẩy ra cửa phòng.

Cái nhà kho nhỏ này quả nhiên điều kiện so với hội quán Taekwondo thật quán khác nhau, cũng chỉ có một cánh cửa ra vào. Bất quá bên ngoài thì lại có một cái sân thượng, thời điểm khi xảy ra biến cố cũng có thể chạy trốn từ nơi này.

Hai bên nhà kho chất đầy giá gỗ, ngoài ra còn chất đống rất nhiều thiết bị thể dục, Thái Hòa thuận tay lấy qua trái bóng bàn, tung hứng trong tay.

Tận thế rồi, còn có người nào có lòng dạ đi vận động, những thiết bị này chỉ có thể rỉ sắt mốc meo ở nơi này rồi. Đối với người sống sót mà nói, muốn sống chính là vận động kịch liệt nhất, kích thích nhất rồi.

Ngược lại là Yuna đối với những thiết bị...kia trên mặt hiện ra vẻ hứng thú thật lớn, bộ dáng nàng nhìn cẩn thận chăm chú giống như vậy, đương nhiên làm cho Lâm Á Hân cảm thấy có hơi quái dị. Sau khi trải qua đoạn đường này, nàng đối với biểu hiện của Yuna và Lê Bống, cũng dường như sinh ra một chút hoài nghi.

Tuy rằng bề ngoài không có gì khác biệt với người bình thường, nhưng mà biểu hiện trong chiến đấu của các nàng nhưng lại làm người khác phải líu lưỡi, động tác gọn gàng, phương thức chém giết hết sức bạo lực máu me, hơn nữa dưới tình huống mọi người mệt mỏi, vậy mà còn có thể giữ vững sắc mặt bình thường, trình độ như vậy làm sao lại là một cô gái bình thường có thể có được?

Nhưng mà hoài nghi thì hoài nghi, nhưng trong lòng Lâm Á Hân không có một chút đầu mối. Không phải người bình thường, vậy thì là người thế nào đây này? Cũng không thể là zombie nha? Nàng cũng đã từng chính tai nghe qua Yuna nói chuyện đấy. . .

Thái Hòa cũng không biết Lâm Á Hân đã sinh ra nghi ngờ với thân phận của Yuna và Lê Bống, hắn đang vụng trộm cho Lê Bống ăn cái gì. . .

Vừa tranh thủ được cơ hội lau đi vết máu trên tay Lê Bống, Thái Hòa chia ra một nửa khối chất gel vừa mới lấy được, nhét vào trong miệng Lê Bống.

Mặc dù hắn không có cố gắng điều khiển, nhưng khi chất gel đặt lên bên miệng Lê Bống, nàng cũng sẽ lập tức nghe lời nhếch lên bờ môi. Khi chất gel trơn trượt vào trong yết hầu, màu đỏ trong mắt Lê Bống bỗng nhiên sáng ngời, sau đó lại từ từ địa khôi phục lại bộ dáng người bình thường.

Cảnh tượng này ngược lại là không có bị Lâm Á Hân trông thấy, bởi vì Thái Hòa cố gắn che chắn Lê Bống. Hắn vẫn cứ làm y như thế với Yuna, đút một nửa khác cho Yuna.

Bất quá Yuna đã có ký ức, vậy mà so với còn khó chiều lòng Lê Bống, đồng thời lúc nàng ăn chất gel, còn thuận thế mút ngón tay Thái Hòa một cái, đầu lưỡi trơn mềm ấm liếm lên trên ngón tay Thái Hòa không ngừng mà quét qua quét lại, đồng thời còn phát ra một trận âm thanh mút vào chùn chụt.

“Này. . . Không được cắn ta!” Thái Hòa lập tức tê rần da đầu, vội vàng thấp giọng nói ra.

Yuna hơi mờ mịt liếc nhìn Thái Hòa, Sau đó mới lưu luyến không rời há hốc miệng ra, lại để cho Thái Hòa rút ra ngón tay. Thái Hòa thuận thế ngắt trên má Yuna một cái, nói ra: “Cho ngươi ăn rồi, vậy mà ngươi còn muốn cắn ta!”

“Ta nói rồi sẽ không cắn đấy.” Yuna đã trầm mặc thoáng một chút, sau đó nói, đáng tiếc trong mắt nàng vừa mới hiện lên màu đỏ đã bán rẻ nàng.

đoán chừng là quá đói đi à nha, Thái Hòa nghĩ thầm. Trên đường hắn đã từng tìm cơ hội cho Yuna và Lê Bống ăn uống qua chất gel Virus, nhưng mà một khi zombie bắt đầu hoạt động..., thì nghĩa thể lực tiêu hao rất cao, một chút chất gel ấy còn dường như không đủ cho các nàng nhét kẽ răng đấy.

Cũng may trình độ tiến hóa của hai người bọn họ đều tương đối cao rồi, những chất gel Virus bình thường này cơ bản sẽ không để cho các nàng xuất hiện khác thường gì, nhưng Thái Hòa cảm thấy, tuy rằng những chất gel Virus này đối với các nàng mà nói đã có hơi cấp thấp rồi, nhưng mà góp gió thành bão, chậm rãi cũng sẽ xúc tiến các nàng tiến hóa.

Ngược lại Thái Hòa là muốn trong lúc này nuốt một ít nước bọt của các nàng để bổ sung thể lực của mình, nhưng mà nhìn thấy bộ dạng hai người Yuna cùng Lê Bống đều có hơi mỏi mệt, Thái Hòa đành phải buông tha cho quyết định này.

Nước bọt trong cơ thể các nàng có thể bổ sung thể lực của mình, nói không chừng sau khi xói mòn cũng sẽ mang đến tiêu hao với bản thân các nàng.

Là một người đàn ông, mệt mỏi một chút thì mệt mỏi một chút thôi nha. . .

Chương 163: Phản Bội

Thời điểm khi Thái Hòa cho Yuna cho ăn, Lê Bống cũng đi tới tựa lên trên người hắn, bởi vì giữa hai người có liên hệ tinh thần chặt chẽ, phản ứng bản năng khi mệt nhọc của nàng, chính là nghỉ ngơi ở bên người Thái Hòa.

Mà âm thanh mút vào này đương nhiên là không thể gạt được Lâm Á Hân đấy, nàng nhìn ở trong mắt, đồng thời trên mặt nóng lên, cũng không khỏi cảm thấy có hơi thú vị. Nhất là ở dưới tình huống không rõ chân tướng, đối thoại của Yuna với Thái Hòa nghe rất có hơi giống như bạn trai bạn gái đấu võ mồm hay mắng yêu lẫn nhau.

Ở trong tận thế còn có thể giữ vững tâm tính tốt như vậy, cố tình chơi đùa, thật sự là không dễ dàng, nhất là mới vừa rồi bọn hắn còn đã trải qua nhiều chiến đấu kịch liệt như vậy, chuyện này đã không thể dùng tố chất tâm lý đơn giản vượt qua thử thách để hình dung.

Chẳng lẽ là thần kinh không ổn định hay sao?

Nghĩ tới đây, Lâm Á Hân lập tức cảm thấy buồn cười vì hoài nghi của chính mình, tuy rằng Yuna biểu hiện kinh người trong chiến đấu, nhưng mà xem ra lúc này cũng chỉ là một cô bé đáng yêu đang làm nũng nha.

Hơn nữa bộ dạng mới vừa rồi Thái Hòa lau tay cho Lê Bống, cũng làm cho người ta cảm thấy, vị hoa hậu giảng đường này lại thật ra là một cô gái không biết cách tự chăm sóc chính mình đấy.

“Chẳng lẽ lại ta dấy lên tâm tư đố kỵ hay sao?”

Lâm Á Hân không khỏi hoảng hốt trong lòng, sau đó ánh mắt lập tức ảm đạm xuống rồi. Thời điểm trước kia không có sinh bệnh bị thương, nàng coi như là người thực lực mạnh nhất trong Đội tự cứu rồi, ưu thế của dị năng giả, đền bù lại cho nàng mặt yếu thế là con gái thể lực quá yếu ớt, nhược điểm không đủ sức lực. Nhưng lúc sau khi ngoài ý muốn xảy ra, nàng lại gần như trở thành một phế nhân. . . Hôm nay trong khi xem cuộc chiến, lại để cho Lâm Á Hân cảm thấy, mặc dù chính mình còn hoàn hảo không tổn hao gì, cũng còn kém xa so với những cô gái này.

Phải bởi vì như vậy, cho nên chính mình cảm giác ghen ghét hay không? Đây cũng không phải là điềm gì tốt, ghen ghét là thanh đao nhọn nha. . .

Đồng thời lúc Lâm Á Hân nghĩ ngợi lung tung, thì Li Minh Hô cũng thở hồng hộc vào cửa rồi, mới vừa rồi hắn ở trước mặt bọn người Anh Tuấn cố gắng chống đỡ, nhưng mà thật ra đã sớm mệt mỏi muốn gục xuống, lúc này miễn cưỡng cắm đầu vào nhà, vừa mới đóng cửa lại không thể chờ đợi được ngồi xuống, bộ dáng giống như chó chết còn không ngừng thở hổn hển.

“Li Minh Hô, ngươi vừa mới nói những chuyện gì với Anh Tuấn vậy?” Lâm Á Hân ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, thấy hắn cũng không muốn để ý gì tới Li Minh Hô, lập tức chủ động hỏi thăm Li Minh Hô nói.

Li Minh Hô có hơi phiền chán nhíu mày, trong nội tâm nghĩ đến, ngươi đang có ý gì? Thẩm tra phạm nhân hay sao! Thái độ chênh lệch của tên họ Trần kia với ta, vậy mà Lâm Á Hân ngươi cũng đối với ta như vậy, vậy mà trước kia ta móc tim móc phổi ra đối xử tốt với ngươi!

Vì sống sót. . . Hừ, chẳng lẽ cách xa Thái Hòa ngươi cũng sống không được rồi hả? Ở trong đầu hắn thậm chí toát ra một từ ngữ ác độc đến: Tiện nhân!

Một ngày mệt nhọc, không ngừng trải qua nguy cơ sinh tử, lại để cho nội tâm Li Minh Hô tràn đầy bực bội. Nhất là mới vừa rồi Lâm Á Hân còn làm cho hắn ở trước mặt Anh Tuấn không chém gió được, ngược lại còn bị mất thể diện. Tuy rằng lúc ấy hắn cũng nghĩ mà sợ không thôi, sợ chọc giận Thái Hòa, nhưng lúc này sau khi mọi chuyện đi qua, hắn cũng cảm giác được phẫn nộ thật lớn và khuất nhục mãnh liệt!

Nghĩ như vậy, Li ánh mắt Minh Hô cũng trở nên có hơi lạnh lùng: "Không nói gì, hắn chỉ hỏi ta một chút việc riêng. Như thế nào, chuyện này ngươi cũng muốn hỏi hay sao?"

Hắn nói xong, ánh mắt như có như không quét về phía Thái Hòa, thấy Thái Hòa đang cùng ngồi với hai cô gái Yuna và Lê Bống, thậm chí còn thích ý tựa đầu lên cặp chân dài miên mang của Lê Bống, không khỏi lộ ra một chút sắc mặt phức tạp.

Dựa vào cái gì hắn sở hữu dị năng, ta lại không vậy? ! Ông trời hắn thật không công bằng!

Lâm Á Hân nhận ra thái độ của Li Minh Hô có hơi khác thường, bất quá nhỏ giọng nói ra: "Dù sao chúng ta cũng là ở vào thế yếu. . ."

"Ngươi đừng nói nữa được hay không? Ta vốn có thể không theo tới đấy! Nếu không phải ngươi để cho ta. . ." Li Minh Hô nói đến đây, chính mình cũng có hơi không nói được nữa.

Nếu như Lâm Á Hân không mang theo hắn bên người, vậy thì cơ bản chẳng khác nào tuyên án tử hình hắn. Một mình hắn sớm muộn gì cũng bị nhốt chết ở phố ăn chơi Lê Thánh Tôn, hơn nữa không có Lâm Á Hân, hắn cũng không có khả năng có vốn liếng sống sót. Bất kể là que chọc lò sưởi, hay là những... tiểu kỹ xảo chiến đấu kia, đều là Lâm Á Hân dạy cho hắn đấy.

Chương 164: Vật Hy Sinh

“Thật ngại quá, ta rất mệt rồi nha.” Ánh mắt của Li Minh Hô trốn tránh liếc nhìn Lâm Á Hân, tựa ở trên tường nhắm mắt lại.

Lâm Á Hân ngầm thở dài, cũng khẽ dựa ra sau, không nói gì nữa. Nàng cảm thấy mờ mờ được rằng, nếu Li Minh Hô tiếp tục như vậy nữa, có thể sẽ không có kết cục gì tốt. Nhưng cơ bản là nàng không cách nào đoán được suy nghĩ của Thái Hòa, lại không có cách nào thuyết phục Li Minh Hô. . .

Trên đường đi tuy rằng rất ít khi ra tay, nhưng mà lội bộ liên tục cũng làm cho Lâm Á Hân cảm giác tương đối mệt nhọc rồi.

Thấy Thái Hòa cũng nhắm mắt lại, Lâm Á Hân không hề nao núng sờ lên cánh tay trái của chính mình, sau đó thoáng dùng sức đè xuống. Một chút sắc mặt đau đớn lập tức hiện lên trên mặt nàng, nàng cố gắng hết sức cố gắng giơ tay lên, lại không có bất kỳ phản ứng.

Cúi đầu nhìn cánh tay mình từ từ buông lỏng ra, lại từ từ buộc chặc năm ngón tay trái, chóp mũi Lâm Á Hân tuôn ra một tầng mồ hôi rậm rạp, trong mắt đã hiện lên một chút sắc mặt buồn bã: “Nếu như không phải gặp được một đám người Thái Hòa vừa kịp lúc, chỉ sợ chính mình còn có thể chịu tối đa một tuần lễ, sẽ phải chết đi. . .”

Đúng như lời nói của Li Minh Hô, bởi vì quá mức mệt mỏi, sắc trời cũng thật sự không còn sớm, sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút, quyết định lưu ở nơi này một đêm.

Mặc dù cảm giác đối với gã Anh Tuấn kia không tốt lắm, bất quá trong nội tâm Thái Hòa cũng không có để ý bao nhiêu.

Hắn nào biết đâu rằng, đám người mới vừa rồi mới nhìn qua còn là một đám sinh viên đáng thương, nhưng lúc này lại đang giày vò thê thảm ba cô bạn học của mình.

“Chết rồi hả? Chết người rồi hay sao!”

Thời điểm một gã nam sinh còn đang liều mạng nhún, đột nhiên cảm giác được cô gái dưới người mình không động đậy rồi. Tâm tình cuồng nhiệt và xúc động trong lòng hắn lập tức bị giội tắt, tại dùng ngón tay dò dò hơi thở từ mũi của đối phương, sắc mặt của hắn lập tức trở nên cực kỳ tái nhợt, đồng thời cũng thoáng chốc mềm nhũn ra. . .

Mà khi hắn vừa mới kêu ra tiếng, đã bị Anh Tuấn đạp tàn bạo một cước: “Ngươi tên gì! Không sợ đánh rắn động cỏ à? Các ngươi! Hiện giờ các ngươi chơi sướng cũng sướng rồi, người cũng giết chết, tên đã trên dây rồi không thể không bắn có hiểu không?” Ánh mắt Anh Tuấn y hệt sói đói lần lượt quét tới, nhìn sắc mặt đám người này người thì hoảng sợ người thì lộ vẻ phức tạp, Anh Tuấn cảm thấy rất hài lòng.

Đám người bọn hắn vốn cũng không phải là thứ gì tốt, mỗi lần Anh Tuấn đi ra tìm đồ ăn, đều chắc chắn sẽ chọn lựa ra một ít “Vật hy sinh” . Mỗi lần đám người này đều đẩy ra những người... thể chất yếu kém, hoặc là tính cách nhu nhược so với những khác để đi chịu chết. Con gái không có năng lực tự bảo vệ mình, đương nhiên là bị chọn lựa hy sinh đầu tiên.

Lúc đầu trong bọn hắn chính còn có bảy tám cái cô gái, cũng đều dưới loại tình huống này bị đưa ra ngoài dùng làm mồi nhử rồi. Hiện giờ ba cô gái này, thật ra sớm muộn cũng đều không có kết cục gì tốt.

Chỉ có điều đám người này chưa bao giờ nghĩ tới phải phát tiết ở trên người các nàng, bởi vì từ trong suy nghĩ của bọn hắn, tác dụng lớn nhất của những cô gái này chính là dùng để làm mồi nhử

đấy.

Có đôi khi, dục vọng chỉ cần một sợi dây dẫn nổ có thể bị nhen lửa, giữa bọn họ hại chết liên tiếp không ít người, nhưng tự tay giết chết bạn học giống như vậy, chính là lần đầu tiên.

“Hai cô gái này còn chưa có chết nha. . .” Một người trong đó nghe thấy lời nói của Anh Tuấn..., không khỏi há miệng hùa theo một câu.

Anh Tuấn nhìn thoáng qua hai cô gái đã co quắp trên mặt đất kia, ánh mắt lộ ra một tia hung ác: “Vậy thì giết chết!”

Giết một người cũng là giết, giết hai người cũng là giết. . .

Rất nhanh sắc trời cũng đã âm u xuống, kho hàng nhỏ ngoại trừ tiếng hít thở kéo dài ra, lại cũng không nghe thấy bất luận một chút động tĩnh gì.

Thái Hòa nằm ở dưới cánh cửa sổ, tựa đầu ở trên đùi Lê Bống, tay kia lập tức nắm chặt bàn tay trắng như ngọc của Yuna. Dĩ nhiên là hắn đang ngủ say.

Mà hai nữ zombie biến dị này dựa lại với nhau, cũng đều nhắm mắt lại, tuy rằng hô hấp yếu ớt, nhưng từ lồng ngực hơi phập phồng lại có thể nhìn ra, các nàng cũng đang trong ở trạng thái ngủ say.

Mà ngồi ở bên người Lê Bống đấy, thì là Lâm Á Hân. Lúc đầu nàng nghỉ ngơi ở nơi cách xa bọn họ chừng hơn hai mét, nhưng gió mát không ngừng mà thổi vào từ khe cửa sổ, cảm giác được rét lạnh làm cho nàng hoàn toàn ở trong bất tri bất giác dựa tới phía có hơi ấm gần nhất.

Lâm Á Hân gần như là xuất phát từ bản năng đấy, dán thân thể của mình ở trên người Thái Hòa, nàng hơi nghiêng đầu, tựa vào bả vai Lê Bống, hai chân lập tức gần như dán lại chặt chẽ

không khe hở với thân thể Thái Hòa.

Chương 165: Ám Sát

Li Minh Hô nhìn chăm chú lạnh lùng cảnh tượng này, khi mà hắn trông thấy Lâm Á Hân với Thái Hòa gần như đều sắp dán lại với nhau, trong mắt bỗng nhiên đã hiện lên một chút lạnh lẽo. Hắn ôm vào thanh que chọc lò sưởi, cặp mắt xen lẫn ghen ghét và hận thù nhìn chặt chẽ chằm chằm vào cổ họng Thái Hòa.

Hiện giờ chính mình đánh lén, có nắm chắc có thể đập phát chết luôn Thái Hòa hay không đây?

Cho dù không có thể giết chết hắn, cũng có thể làm cho hắn bị lây nhiễm, biến thành zombie, biến thành một con quái vật ăn người. . .

Li Minh Hô cảm giác tim của mình đập thoáng chốc trở nên hết sức kịch liệt, huyết dịch toàn thân phảng phất đều sôi trào lên, thậm chí cảm giác được một trận miệng đắng lưỡi khô!

Có ra tay hay không?

Sau hơn trọn vẹn mười giây, Li Minh Hô mới mạnh mẽ giật mình tỉnh lại.

Coi như mình có thể giết Thái Hòa, nhưng mà Yuna và Lê Bống tỉnh lại, tuyệt đối sẽ làm thịt chính mình! Hơn nữa, không cách nào đến Giáo Y viện, Lâm Á Hân cũng nhất định sẽ chết!

Sắc mặt của Li Minh Hô lập tức trở nên bắt đầu phức tạp..., hắn xác thực cảm thấy gã Thái Hòa này tương đối chán ghét, nhưng muốn cho hắn đánh bạc tánh mạng đi đánh lén Thái Hòa, dường như lại không quá có lợi nhất. . . Hơn nữa nhìn thấy bộ dáng lúc Lâm Á Hân ngủ say, Li Minh Hô lại không khỏi có hơi

mềm lòng rồi. Tuy rằng Lâm Á Hân hiện giờ vì mạng sống mình, làm ra chuyện làm cho hắn cảm thấy có hơi phản cảm, mà dù sao Lâm Á Hân đã từng làm rất nhiều cho hắn, hơn nữa đối với cô bé này, hắn là ôm cảm tình đặc thù đấy. . .

Đến khi đến được phòng y tế rồi, thì mỗi người đi một ngả rồi, đến lúc đó Lâm Á Hân còn có thể khôi phục thái độ trước kia!

“Coi như ngươi mạng lớn!”

Cuối cùng Li Minh Hô để xuống cái que chọc lò sưởi, ở trong lòng gằng giọng nói.

Hắn lẳng lặng chờ đợi thêm vài phút đồng hồ, sau khi xác định những người này hoàn toàn chính xác đã ngủ say, lập tức rón ra rón rén địa đứng lên, động tác vô cùng chậm chạp nhẹ nhàng mở ra cửa phòng, sau đó nhanh chóng chui ra ngoài.

Nhưng mà hắn cũng không biết là, trong nháy mắt sau khi hắn đóng cửa phòng, Thái Hòa nhìn như ngủ say, lại mở trừng hai mắt ra. . .

Sau khi Li Minh Hô đi ra khỏi nhà kho nhỏ, trước hết là hoạt động một chút thân thể cứng ngắc, sau đó lại đưa mắt nhìn về phía hành lang tối thui.

“Tên Anh Tuấn kia, bảo ta đến trong thang lầu, đến tột cùng có chuyện gì nói với ta. . .”

Trên thực tế lúc này cách thời gian với gặp mặt Anh Tuấn, đã qua gần hai giờ. Chuyện Li Minh Hô vẫn còn có hơi do dự với chuyện gặp mặt trong hành lang này đấy. Nhưng lúc này thấy mọi người đều đã ngủ, lòng hiếu kỳ quấy phá hắn lại quyết định đi xem.

Li Minh Hô nghi hoặc trong nội tâm, bước từng bước trên hành lang dài tăm tối cẩn thận từng li từng tí.

Hắn vừa mới đến cuối hành lang, cũng đã nhìn thấy bóng dáng Anh Tuấn.

Lúc đầu Anh Tuấn đã đợi tới mặt mũi tràn đầy vẻ không kiên nhẫn, vừa thấy Li Minh Hô xuất hiện, lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ hưng phấn. Hắn hai tay chào đón, một phát bắt được cánh tay Li Minh Hô, nhỏ giọng nói ra: “Huynh đệ, tao biết ngay mày sẽ không cho tao leo cây đấy, đi theo tao lại đây.”

Nói xong, hắn cũng đã dắt lấy Li Minh Hô đi đến hướng trên lầu ba, cuối cùng ngừng lại ở góc rẽ cầu thang từ lầu hai đến lầu ba.

Li Minh Hô có hơi không kiên nhẫn bỏ ra tay Anh Tuấn, hỏi: “Đến cùng mày kêu tao ra đây là có chuyện gì? Cần lương thực, tao thật không có.”

“Tao biết rõ.” Mặt mũi Anh Tuấn tràn đầy tươi cười, lén lén lút lút mà hỏi thăm, “Huynh đệ, mày biết rõ tao là người nhất nói nghĩa khí rồi. Quan hệ giữa hai chúng ta trước kia cũng không tệ, đúng không? Hiện giờ trải qua tai nạn lớn như vậy, hai chúng ta còn có thể sống được gặp mặt, đó chính là duyên phận anh em ruột mới có rồi! Nói ra không sợ đắc tội mày, hôm nay tao cảm thấy. . . Huynh đệ, mày sống cũng không dễ chịu lắm nha.”

Anh Tuấn lừa dối một trận, lại để cho Li Minh Hô có hơi bán tín bán nghi, bất quá uy hiếp chính thức trong lòng hắn đấy, nhưng lại là câu nói sau cùng.

Sắc mặt của hắn thoáng chốc biến đổi, sau đó bất đắc dĩ thở dài: “Nếu mày đã nhìn ra, tao cũng không phủ nhận. Là, tao sống cũng không tốt. Thật ra hai ngày trước cũng sống tốt hơn cuộc sống như hiện giờ.”

“Ha ha, huynh đệ chúng ta không có chuyện gì khó nói đấy. Ngươi cứ nói đi, phải tên họ Trần kia làm cái gì với mày hay

không? Tuy rằng Anh Tuấn ta hiện giờ cũng đã gặp rủi ro đấy, nhưng đối với chuyện huynh đệ tao không thể không quan tâm!" Anh Tuấn vỗ bộ ngực cam đoan nói.

Li Minh Hô ra vẻ nghi ngờ liếc nhìn Anh Tuấn, mặc dù hắn có hơi hoài nghi tính chân thật trong lời nói của gã Anh Tuấn này, nhưng mà ánh mắt chân thành tha thiết và giọng điệu thành khẩn của gã Anh Tuấn này, vậy mà làm cho nội tâm của hắn có hơi dao động.

Chương 166: Huynh Đệ Tình Thâm

Quan tâm khỉ gió có phải thằng này đang nói lời bịa đặt hay không, nếu như hắn chịu nguyện ý đi gây sự với Thái Hòa, đây không phải là đúng với ý nguyện của ta hay sao?

Nghĩ tới đây, Li Minh Hô lập tức gật đầu, nhưng mà hắn cũng không nguyện ý khai ra toàn bộ chuyện xấu của mình, bởi vậy chỉ nói ra mơ hồ: "Tiểu tử kia làm người quá không phúc hậu..."

"Giết! Hắn rõ ràng thật có can đảm ra tay với huynh đệ tao!" Anh Tuấn khoa trương vỗ đùi, oán giận nói, "Mày yên tâm, tao nhất định giúp mày lấy lại công đạo! Bất quá" "Giọng điệu của hắn đột nhiên biến đổi, thấp giọng nói ra, "Li Minh Hô, mày nói cho huynh đệ một lời nói thật, các ngươi thật sự trở về từ phố ăn chơi Lê Thánh Tôn hay sao?"

"Như thế nào, mày cho rằng tao khoác lác hay sao? Xác thực là tụi tao từ phố ăn chơi Lê Thánh Tôn đến đấy. Mày cũng nhìn thấy, trong chúng ta có một người bệnh, gần xung quanh đây không có bệnh viện lớn, tụi tao đi phòng y tế tìm dược phẩm đấy."

Về phần đến tột cùng ba người Thái Hòa đến tới Đại Học Sài Thành làm cái gì, Li Minh Hô cũng không rõ ràng lắm, bởi vậy cũng không có nói ra.

Nghe Li Minh Hô nói như vậy, thoáng chốc ánh mắt của Anh Tuấn trở nên bắt đầu phức tạp..., tuy rằng hắn nói cho đám sinh viên kia không nên tin, nhưng mà trong lòng của hắn thật ra cũng đã nửa tin nửa ngờ đấy. Lúc này nghe thấy Li Minh Hô khẳng định câu nói này, trong lòng của hắn cũng có hơi lo lắng.

Bất quá rất nhanh hắn lập tức ném băn khoăn đến tận sau ót, dù sao có nhiều pháo hôi như vậy đây này!

“Nói như vậy, có lẽ mấy người bọn hắn rất mạnh? Li Minh Hô, huynh đệ muốn giúp mày xả giận, nhưng mày cũng phải nói rõ tình huống của bọn hắn cho ta biết mới được nha.”

Li Minh Hô lập tức có hơi do dự, bất quá hắn vừa mới lộ ra sắc mặt suy tư, Anh Tuấn cũng đã thở dài, nói ra: “Huynh đệ, thế nào mà mày trở nên nhát gan sợ phiền phức như vậy rồi, như thế nào, có tao giúp mày ra mặt, tại sao mày phải sợ hắn thành bộ dạng này?”

“Tao mà sợ hắn?” Lời nói của Anh Tuấn đâm trúng chỗ đau của Li Minh Hô, Li Minh Hô lập tức nổi trận lôi đình nói, “Làm sao tao có thể sợ hắn! Chỉ là tao cảm thấy, mày cũng không đánh lại hắn! Đừng nói hắn rồi, chính là hai cô gái bên người hắn mày cũng không đánh lại, các nàng giết zombie giống hệt như chém dưa thái rau!”

“Không có khả năng! Tao ở trong thành phố nhận qua rất nhiều giải thưởng MMA(võ tự do) đấy! Chẳng lẽ hắn dạy võ gì hay sao? Còn có thể lợi hại hơn so với tuyển thủ chuyên nghiệp như tao hay sao?” Trong nội tâm Anh Tuấn cười thầm, tên Li Minh Hô này lòng dạ nhỏ mọn, rất dễ dàng bị kích động rồi, đám người này mang theo hắn coi như là xui vãi cả lều rồi.

Bất quá lời nói của Li Minh Hô lại để cho Anh Tuấn an lòng hơn, thầm nghĩ là cổ động những tên... pháo hôi kia quả nhiên chính xác đấy, chém zombie có thể giống hệt như chém dưa hấu, như vậy thì trâu bò tới cỡ nào?

Cho dù Li Minh Hô có hơi khuếch đại, nhưng mà nói rõ quả nhiên là các nàng không dễ chọc đấy.

“Hắn là thứ...” Li Minh Hô vừa muốn thốt ra, đột nhiên cảm

thấy có hơi không đúng.

Tuy rằng đầu óc hắn hơi mất kiểm soát, nhưng lúc này cũng phát giác một vài vấn đề. Gã Anh Tuấn này quan hệ với hắn chỉ có thể xem như bình thường, nếu như hắn không biết thực lực Thái Hòa, còn có thể giúp hắn ra mặt, mà sau khi chính mình nói ra rõ ràng như vậy, hắn vẫn một bộ dạng dũng cảm tiến tới như trước, chuyện này cũng có hơi không đúng rồi.

Tuy rằng Li Minh Hô có tâm tư đố kị rất mạnh, nhưng cũng không có tự đại đến xem mình mang vận may của nhân vật chỉ cần chém gió một chút là có người theo như vịt, làm cho Anh Tuấn cam tâm tình nguyện bán mạng cho chính mình.

Cho nên rất nhanh nét mặt của hắn cũng đã âm trầm xuống: "Anh Tuấn, đến cùng mày muốn làm gì?"

Thấy nhanh như vậy Li Minh Hô cũng đã nhận ra, Anh Tuấn thầm nghĩ thật đáng tiếc, đồng thời cũng dứt khoát xé toang lớp ngụy trang.

Hắn cười cười âm hiểm, không hề nao núng bước tới bên cạnh, chặn đường đi của Li Minh Hô: "Vậy thì tao phải nói thật ra rồi, thật sự là tao muốn giúp mày ra mặt, cũng muốn nhân cơ hội kiếm một chút ích lợi. Mày đã nói, trên người tên Thái Hòa kia có rất nhiều lương thực, đúng không? Hơn nữa vũ khí trên người bọn họ, tao cũng rất đỏ mắt nha..."

Trong nội tâm Li Minh Hô lập tức "Lộp bộp" một tiếng, ánh mắt nhìn về phía Anh Tuấn thoáng chốc trở nên cực kỳ không thể tưởng tượng nổi.

Hắn tuyệt đối không nghĩ tới vậy mà Anh Tuấn đang tính toán trong bụng những thứ này! Tuy rằng hắn cũng từng nghĩ muốn giết Thái Hòa, thậm chí thiếu một chút cũng đã ra tay rồi, nhưng mà cho tới bây giờ hắn chưa từng nghĩ đến sẽ cướp balô của Thái

Hòa.

Chương 167: Cái Chết Của Kẻ Phản Bội

Hắn là vì ghen ghét mà nổi sát tâm, nhưng Anh Tuấn lại rõ ràng là bởi vì tham lam! Trong lúc nhất thời Li Minh Hô ngây ngẩn cả người.

Anh Tuấn không có cho hắn cơ hội suy nghĩ, mà là tiếp tục khuyên: "Mày nghĩ xem, mày cũng bị hắn ức hiếp như vậy, đến lúc đó chúng ta nội ứng ngoại hợp, chỉ cần mày có thể thừa cơ đánh lén hắn thoáng một chút, vậy thì chúng ta thắng chắc rồi. Tao thấy mày có một chút ý thích với cô gái yếu ớt bệnh hoạn kia? Như vậy, tao làm chủ, bắt sống nàng, đến lúc đó tùy ý mày muốn sung sướng như thế nào cũng được..."

"Anh Tuấn mày câm miệng!"

Li Minh Hô thoáng chốc nổi điên lên, mới vừa rồi hắn còn có hơi dao động, nhưng lúc này nghe Anh Tuấn vậy mà có ý định xấu xa tới trên người Lâm Á Hân, hắn gần như là không tự chủ được thốt ra.

Nhưng mà vừa nói ra lời này khỏi miệng, hắn lập tức phát hiện, ánh mắt của Anh Tuấn thoáng chốc trở nên rất âm tàn.

Loại ánh mắt này, chỉ có khi thật sự đã giết người, sau khi đổ máu mới xuất hiện.

Li Minh Hô lui từ từ về phía sau nửa bước, đột nhiên hắn đã hối hận, hắn hối hận chính mình sẽ chạy tới nơi này gặp mặt với Anh Tuấn. Từ trong ánh mắt Anh Tuấn, hắn thấy được sát ý không che dấu chút nào.

“Li Minh Hô, thật lòng muốn giúp mày, mày lại nói chuyện với tao như vậy hay sao?” Anh Tuấn từng bước một bước gần tới, đồng thời nhỏ giọng nói ra, “Mày với tao hai người hợp tác làm thịt mấy người kia, cướp lương thực của bọn hắn, nói không chừng còn có thể chạy đi, tìm được một con đường sống. Mày có biết cái trường học này gần như đã không sưu tập được đồ ăn rồi hay không, cơ hội lần này, tao sẽ tuyệt đối không buông tay đấy.”

“Đến cùng mày muốn cho tao làm cái gì...” Li Minh Hô thật sự cảm thấy da đầu có hơi run lên, hắn khẩn trương nhìn Anh Tuấn, hỏi.

“Đây mới là huynh đệ tốt của tao nha. Mày cũng phải nói cho tao một chút, tình huống thực lực của bọn hắn.”

Li Minh Hô cắn răng, hắn hướng nhìn chung quanh một chút, phát hiện Anh Tuấn như có như không chặn đường đi của mình. Chính diện tác chiến, hắn không cho rằng mình sẽ là đối thủ của Anh Tuấn.

“Như thế nào, mày không muốn nói hay sao?” Anh Tuấn lại đi tới gần đi một tí, dáng người khôi ngô của hắn mang tới áp lực cho Li Minh Hô thật lớn.

Li Minh Hô do dự một hồi lâu, cuối cùng mới lên tiếng nói: “Gã Thái Hòa kia có hơi quỷ dị, hắn là một dị năng giả, bất quá dường như không cận chiến được. Hai cô gái kia, đều là cao thủ dùng đao. Cô gái sinh bệnh đấy... Nàng không có tính uy hiếp gì, ngươi đừng chạm vào nàng.”

Anh Tuấn cười cười: “Ha ha, huynh đệ như mày quả nhiên là người si tình nha. Bất quá tao còn có một việc muốn mày hỗ trợ...”

“Khanh khách...” Lời còn chưa dứt, Li Minh Hô cũng đã cảm giác được một cỗ đau đớn dữ dội từ phần bụng truyền đến, hắn khó có thể tin mở to hai mắt nhìn, nhìn thấy tên bạn học mới vừa

xưng huynh gọi đệ với hắn, trong nháy mắt cũng đã ra tay với bạn học hắn không chút do dự.

Biểu lộ của Anh Tuấn hết sức dữ tợn, hắn nắm nửa đoạn ống tuýp sắc nhọn, đoạn bên kia đã đâm vào trong bụng Li Minh Hô.

Nhìn thấy biểu lộ hoảng sợ mà tuyệt vọng của Li Minh Hô, Anh Tuấn có được cảm giác thỏa mãn thật lớn.

“Mày quá nhát gan, tao sợ mày phá hỏng đại sự của tao. Ngượng ngùng quá, huynh đệ ông nội mày.”

Anh Tuấn nhe răng cười nhỏ giọng nói ra ở bên tai Li Minh Hô.

Trong miệng Li Minh Hô bắt đầu òng ọc máu tươi ra ngoài, hắn dùng hết sức lực toàn thân, chậm rãi giơ lên que chọc lò sưởi, nhưng mà khi ánh mắt hắn cực kỳ tuyệt vọng, Anh Tuấn lại một tay đoạt lấy hắn que chọc lò sưởi vào trong tay: “Cám ơn, ta đang cần một thanh vũ khí thuận tay đây này.”

Li Minh Hô trợn tròn mắt, một bộ dạng chết không nhắm mắt, nhưng thân thể cũng đã chậm rãi xụi lơ xuống dưới.

Mà Anh Tuấn nhìn lạnh lùng thi thể của hắn ngã xuống dưới chân chính mình, ánh mắt thoáng chốc lại trở nên có hơi phức tạp.

Dị năng giả... Loại thân phận này lại để cho Anh Tuấn hơi có cảm giác kinh dị khó hiểu. Hắn cũng không có bất kỳ hiểu rõ đối với loại người gọi là dị năng giả, bất quá cũng may nhược điểm của Thái Hòa là cận chiến, mà cận chiến thì Anh Tuấn lại có lòng tin nhất rồi. Về phần Yuna và Lê Bống, cho dù các nàng có mạnh mẽ đến đâu, chung quy chỉ là con gái, sức lực có hạn, thể lực cũng không đủ dẻo dai.

“Mạnh thì thế nào, song quyền nan địch tứ thủ!”

Sau khi Anh Tuấn do dự vài giây đồng hồ, lập tức lộ ra vẻ dữ

tợn, nhỏ giọng nói ra.

Hắn quyết định lập tức hành động, nhanh chóng làm thịt một đám người Thái Hòa. Một khi càng kéo dài, có lẽ bọn hắn cũng sẽ phát hiện Li Minh Hô mất tích, nói không chừng cũng sẽ nghi ngờ. Mà đám người điên kia cũng sẽ dần dần tỉnh táo lại, thừa dịp hiện giờ bọn hắn còn ở trong điên cuồng khi hành hạ đến chết bạn học, đúng là thời cơ tốt kéo tới làm bia đỡ đạn.

Chương 168: Giao Thủ

Khi Anh Tuấn quay người đi xuống thang lầu, một đạo bóng đen lại đột nhiên từ trong bóng đến nhảy ra.

Anh Tuấn bỗng nhiên cảm giác sau lưng một đạo gió lốc đánh úp lại, lập tức trong nội tâm "Lộp bộp" một tiếng.

Phản ứng của hắn thực sự không xem như chậm, lập tức vặn người tránh ra bên cạnh, đồng thời huơ cánh tay qua, đập tới phía sau lưng.

Nhưng mà nếu như người bình thường tùy tiện đánh lén, kết cục hơn phân nửa chính là bị hắn mượn lực đánh bay, bất quá chiêu thức này của Anh Tuấn tuy rằng ép lui đối phương, thế nhưng chưa mang đến cho đối phương một chút tổn thương.

Ánh trăng chiếu xuyên qua cửa sổ hành lang, sắc mặt Anh Tuấn âm trầm nhìn thấy cái người ra tay đánh lén mình, lúc chiều bọn hắn mới vừa vặn đã gặp mặt.

"Ngươi tốt." Thái Hòa cầm trong tay cái thanh đao ngắn lóe ra ánh sáng lạnh lẽo khiếp người, khóe miệng hơi nhếch lên một cái, bộ dáng giống như cười mà không phải cười, lại để cho Anh Tuấn lập tức cảm thấy có hơi phát điên lên.

Lúc này Anh Tuấn cũng hồi phục thần trí từ trong lúc khiếp sợ khi bị đánh lén, hắn giơ lên thanh gậy chọc lò sưởi kia, lạnh lùng nói: "Vừa vặn, trước hết giải quyết mày, còn lại dễ làm rồi. Mày cũng thật là tự đại đấy, rõ ràng một người chạy đi theo dõi Li Minh Hô."

"Có phải tao tự đại hay không, rất nhanh mày sẽ biết."

Thấy Anh Tuấn dọn xong tư thế, tuy rằng Thái Hòa biểu hiện ra vẻ rất nhẹ nhàng, nhưng trong nội tâm cũng nhấc lên cảnh giác. Người này vừa mới phản kích, rất hiển nhiên không phải người bình thường có thể làm được đấy, hắn chắc chắn là một người luyện võ.

Thái Hòa cận chiến cũng không sở trường, hắn cũng không có hệ thống học tập qua bất luận kỹ xảo chiến đấu gì, tất cả chiêu thức hắn sở hữu đều bắt nguồn từ lĩnh ngộ và kinh nghiệm trong chém giết sinh tử. Bất quá năng lực điều khiển con rối Zombie của Thái Hòa, lại có thể đền bù thật tốt loại nhược điểm này.

Nghe xong lời nói của Thái Hòa..., Anh Tuấn liếm liếm bờ môi, lộ ra một tia nhe răng cười: "Như thế nào, mày cho mình là dị năng giả chó má gì, là thật sự có thể solo với tao rồi hả? Không có việc gì, chờ sau khi tao giết mày, sẽ trao đổi hạ cảm tình đấy thật tốt với bạn gái của mày. Lê Bống lớn lên xinh đẹp như vậy, cảm giác leo lên người nàng có lẽ rất không tồi a?"

Nụ cười trên mặt Thái Hòa lập tức tan thành mây khói, bỗng nhiên ánh mắt hắn nhìn về phía Anh Tuấn trở nên hết sức âm hàn!

"Ta sẽ không để cho ngươi chết quá nhanh." Thái Hòa nắm chặt đoản đao, mạnh mẽ vọt tới phía trước.

Tuy rằng lực lượng chưa đủ, nhưng tốc độ Thái Hòa lại so với người bình thường còn nhanh hơn nhiều lắm, hơn nữa động tác cũng nhanh nhẹn hơn nhiều lắm. Khoảng cách giữa hai người cũng chỉ không đến ba mét, Anh Tuấn cũng thật không ngờ vậy mà Thái Hòa có thể lập tức tăng tốc đến trình độ này.

Cũng chỉ là thời gian trong nháy mắt, Thái Hòa cũng đã ra xuất hiện ở trước mặt hắn, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đồng thời hươ tàn bạo về phía cổ của hắn.

Chuyện làm cho Anh Tuấn chấn động chính là, gã thanh niên

trẻ tuổi mới nhìn qua này sức lực bình thường, vậy mà rất hiểu được lợi dụng tăng tốc độ mang đến lực lượng mạnh mẽ hơn. Thân hình hắn không cao bằng Anh Tuấn, nhưng chính là bởi vì như thế, khi hắn vọt tới trước mặt Anh Tuấn sau đó mạnh mẽ nhảy lấy đà, thanh đao ngắn trong tay kia trực tiếp mang ra một tiếng "Vùuuu", lấy lực lượng cực kỳ bá đạo cắt ngang đi qua!

Lần này nếu như đánh trúng vào, đoán chừng cái đầu của Anh Tuấn cũng không giữ được.

Bất quá Anh Tuấn cũng là kẻ hung tàn, hắn cứ thế mà lui về sau nửa bước, thoáng chốc que chọc lò sưởi trong tay chắn bên cạnh chính mình. Nhưng vào lúc này, hắn lại hoảng sợ phát hiện, mình vậy mà động tác của chẳng biết tại sao chậm nửa nhịp!

Hắn vốn là muốn hoàn toàn ngăn cản đao ngắn của Thái Hòa, nhưng trước mắt lại đột nhiên thoáng chậm một chút, chờ lúc hắn kịp phản ứng, que chọc lò sưởi trong tay hắn đã buông xuống một nửa!

"B-E-N-G...G!"

Một tiếng va chạm kim loại thanh thúy lập tức truyền đến, Anh Tuấn và Thái Hòa đồng thời cảm giác được cổ tay chấn động!

Một tia tơ máu lập tức ra hiện ở trên cổ Anh Tuấn, lập tức máu tươi tuôn trào mà ra, lập tức nhuộm hồng cả bờ vai của hắn. Anh Tuấn kinh hãi địa lập tức lùi lại ra sau vài bước, bàn tay che kín cổ của mình.

Nguy hiểm thật! Mới vừa rồi thiếu một chút nữa đã bị chặt đứt cổ!

Nếu như không phải một phút cuối cùng hắn đưa cánh tay hướng nhấc lên trên, lại giơ đi lên que chọc lò sưởi thiếu chút nữa đánh rơi, hiện giờ đầu hắn cũng đã dọn nhà! Nhưng mà dù cho là

như vậy, mũi đao ngắn cũng vạch rách da của hắn, mặc dù chỉ là bị thương ngoài da, thế nhưng chảy không ít máu!

Thật là quỷ dị. . . Anh Tuấn cũng không nhận ra mình sẽ xuất hiện bệnh trạng hoa mắt gì trong loại nguy cơ trước mắt như vậy, hơn nữa hắn không chỉ hoa mắt, dường như cánh tay còn làm động tác trái lại với điều khiển của hắn!

Chương 169: Chờ Xem

Anh Tuấn kinh hãi khó hiểu nhìn hằm hằm lấy Thái Hòa, hắn biết rõ hiện giờ chính mình đã không có đường lui rồi, cho nên lá gan chơi liều cũng hoàn toàn bạo phát ra.

"Đkmn!" Anh Tuấn gầm nhẹ một tiếng, nhào tới lần nữa. Nhưng trong quá trình vọt tới trước vậy mà thấy hoa mắt lần nữa, ý nghĩ cũng mê muội một trận, sau đó hắn chỉ cảm thấy chính mình va chạm vào nhau với Thái Hòa, một cỗ cảm giác lạnh lẽo lập tức truyền tới từ bụng của hắn.

Thái Hòa một kích phải trúng, ngay lập tức lui về phía sau, mà Anh Tuấn lập tức kinh ngạc đứng ở tại chỗ.

Que chọc lò sưởi trong tay hắn, lúc này cũng đã cắm ở trong bụng chính hắn, hơn nữa gần như chui toàn bộ vào trong bụng, chỉ còn lại có đoạn ngắn ngủn còn ở bên ngoài.

"Mệt mỏi quá. . ." Thái Hòa vừa nhìn chằm chằm Anh Tuấn, vừa dùng tay nhéo nhéo nhân trung giữa trán.

Đối với người bình thường, năng lực điều khiển con rối Zombie của Thái Hòa chính là một loại phương pháp sử dụng thuần thục nhất, nhưng mà đến khi điều khiển con người lại hoàn toàn không có tác dụng đấy. Nhưng tác dụng lừa dối và quấy nhiễu đầu óc của cái vòi tinh thần, lại hiệu quả thật tốt.

Nhưng yêu cầu đối với tinh thần lực, bây giờ lại rất cao.

Thái Hòa mệt mỏi một ngày, cơ bản cũng không có hoàn toàn khôi phục, lúc này sau khi giao thủ với Anh Tuấn một trận ngắn ngủi, lập tức cảm giác đau đầu từng cơn.

Thấy Anh Tuấn chậm rãi co quắp ngã trên mặt đất, khóe miệng của Thái Hòa lập tức lộ ra mỉm cười.

Hắn từ từ đi tới, thấy mắt Anh Tuấn trợn tròn, còn đang run rẩy trên mặt đất, lậpt ức ngồi xổm xuống đi vừa cười vừa nói: "Ngươi nếu không nổi lòng xấu xa với chúng ta, thì hiện giờ cũng sẽ không rơi xuống kết cục này."

Trong một chốc lát Anh Tuấn còn chưa có tắt thở, tuy rằng trong bụng có thêm que chọc lò sưởi,nhưng mà chỉ cần không lập tức rút ra, trong thời gian ngắn hắn cũng sẽ không chết được đấy. Bất quá lúc này Anh Tuấn đã mất hết can đảm, bị phải tổn thương nặng như vậy, ở trong tận thế cũng ý nghĩa tử vong.

"Thái. . . Thái đậu xanh Thái rau má đấy. . ." Ánh mắt Anh Tuấn u ám, vẻ mặt tuyệt vọng, nhưng trong miệng thì lại hùng hùng hổ hổ nói.

Thái Hòa tiếc nuối lắc đầu: "Yên tâm, tao còn chưa muốn làm thịt mày nhanh như vậy. Lời nói mới vừa rồi mày nói với Li Minh Hô tao đều nghe được hết , có lẽ những bạn học đó của mày sẽ cùng với mày hành động sao? Bằng không chỉ dựa vào một mình mày, mày cũng sẽ không dám ra tay đấy."

Anh Tuấn cắn răng không nói lời nào, hắn đã trầm mặc vài giây đồng hồ, đột nhiên giật giật khóe miệng: "Mày cũng không phải thứ gì tốt, xem tao giết Li Minh Hô, cũng không ra tay. . . cứu hắn"

"Chính hắn muốn chết, đâu có liên quan gì tới tao?" Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, "Tao có phải là người tốt hay không, còn không cần phải loại người như mày đến nói."

"Bớt. . . Bớt nói nhảm, mày còn muốn tao làm cái gì? Tao lập tức. . ." Quả thật gã Anh Tuấn này có tinh thần chơi liều, thấy mình sắp chết đến nơi, không cách nào vãn hồi, vậy mà còn lộ ra

dáng tươi cười hơi dữ tợn.

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, dùng thân đao ngắn vỗ vỗ lên hai bên má Anh Tuấn, khẩu khí vô cùng âm hàn: “Tao nói rồi sẽ không để cho mày chết nhanh như vậy, chờ xem, rất nhanh sẽ có chuyện tốt xảy ra ở trên người của mày đấy.”

“Mày có thủ đoạn gì, cho dù dùng, bố mày. . . bố mày quyết không sợ mày. . .”

Trong mắt Anh Tuấn đã hiện lên một chút hoảng sợ, nhưng vẫn cố gắng nói mạnh miệng.

“Chờ xem.” Thái Hòa lại không ra tay với hắn giống như hắn đã suy đoán, ngược lại mang theo một chút dáng tươi cười thâm sâu khó đoán, ngồi xuống trên một bậc thang, có hơi hăng hái nhìn chăm chú lên hắn.

Sắp chết đến nơi đương nhiên làm cho người ta khủng hoảng, nhưng chuyện đáng sợ hơn thật sự là chờ đợi quá trình tử vong, nhất là bị Thái Hòa nhìn chăm chăm như vậy, thời điểm lại một lát còn không tắt thở.

Trong lòng Anh Tuấn có một chút hối hận, một chút hoảng sợ, một chút tuyệt vọng, nhưng càng nhiều hơn là một loại không cam lòng. . .

Từ khi tai nạn bộc phát ra, Anh Tuấn cũng đã hiểu rõ chính xác mình là loại người gì. Vì từ trong ký túc xá trốn ra, hắn đóng cửa phòng nhốt mấy huynh đệ ký túc xá của chính mình với một con zombie vừa xảy ra biến dị lại với nhau, quay người bỏ chạy không quay đầu lại trong tiếng kêu khóc của bọn hắn.

Để có thể sinh tồn, hắn hy sinh qua rất nhiều người, để sống đến ngày hôm nay, để có một chút lương thực, hắn không tiếc dùng máu tươi và thống khổ của đám bạn, thức tỉnh bạo ngược

trong lòng của những bạn học đó, ép bọn họ đến điên cuồng.

Nhưng mà Anh Tuấn cũng không cảm giác mình có làm chuyện gì sai! Hắn chỉ muốn sinh tồn!

Không có pháp luật, không có đạo đức trói buộc, cái thế giới này đã trở thành một mảnh hoang dã, kẻ phù hợp mới có thể sinh tồn trong chiến trường mới tiếp tục tiến hóa!

Chương 170: Tao Sẽ Không Để Cho Mày Chết Dễ Dàng Như Vậy

Kẻ yếu vốn nên trở thành đá lót đường cho cường giả, kẻ yếu không có lý do được sinh tồn. . .

Anh Tuấn vừa suy nghĩ trong lòng, vừa không ngừng run rẩy lên, đột nhiên, hắn cảm giác được bụng của mình, phảng phất truyền đến một trận cảm giác cháy bỏng. Ngọn lửa này ở phần bụng hắn càng cháy càng nóng, thậm chí hắn cảm giác cả người mình đều sắp tự cháy mà chết rồi!

“Xảy ra chuyện gì?” Anh Tuấn bắt đầu co rúm kịch liệt..., ánh mắt của hắn bắt đầu dần dần che kín một tầng ánh sáng đỏ bưng từng chút một. Ở trong tuyệt vọng và khủng hoảng, Anh Tuấn cảm giác huyết dịch trong cơ thể mình đang bốc cháy!

“Xảy ra chuyện gì vậy!”

Anh Tuấn bắt đầu liều lĩnh kêu to, nhưng mà hắn vừa mới kêu lên chữ thứ nhất ra, Thái Hòa cũng đã dẫm một cước trên cái miệng của hắn: “An tĩnh một chút!”

“Tình huống không quá giống với lúc Yuna biến dị. . . Đại khái là bởi vì lượng virus quá ít?”

Thái Hòa đã phát hiện mờ mờ, tuy rằng Anh Tuấn giãy dụa không thôi, nhưng máu tươi từ nơi vết thương của hắn chảy ra lại không nhiều, nhưng mà một phương diện khác, dường như hắn còn bảo trì một ít thanh tỉnh, nhưng sắc mặt lại vô cùng dọa

người, cơ bắp trên mặt đều đang run rẩy không thôi, dường như lộ ra vẻ rất thống khổ.

Sau khi sử dụng ra cái vòi tinh thần, Thái Hòa thử tiến hành điều khiển với Anh Tuấn, ngay từ đầu Anh Tuấn còn phản kháng hết sức kịch liệt đấy, như mà từ khi lý trí của hắn dần dần mơ hồ, ánh mắt bắt đầu tan rã từng chút một, Thái Hòa kiên trì không thôi, cuối cùng đã lấy được thành công.

Từ khi tinh thần lực của Thái Hòa thay thế quyền khống chế thân thể của Anh Tuấn, hắn đang co rúm thoáng chốc đã ngừng lại.

“Hắn xem như là nửa con zombie nha? Zombie chất lượng kém?” Thái Hòa thao túng Anh Tuấn đứng lên, phát hiện tình huống của hắn so với zombie bình thường lại rất bất đồng đấy. Độ tinh khiết Virus càng thấp, đã bị ảnh hưởng lại càng ít. . .

Cũng may sắc trời lờ mờ, đoán chừng người khác rất khó nhận ra đôi mắt của Anh Tuấn có gì khác thường, Thái Hòa khống chế được Anh Tuấn vuốt lại đầu tóc cho rối loạn che đi đôi mắt, còn cài lên áo khoác, miễn cưỡng chặn phần bụng còn đang cắm thanh que chọc lò sưởi kia, sau đó từ từ đi tới phía hội quán Taekwondo.

Ngay từ đầu động tác của Anh Tuấn còn có hơi quái dị, nhưng rất nhanh hắn lại càng đi càng thuận, nếu như không phải bộ dạng bản mặt kia không lộ ra sắc thái gì, đoán chừng mặc cho ai cũng không nghĩ đến, Anh Tuấn hiện giờ, trên thực tế đã thay đổi một người khác.

Lúc này ở trong hội quán Taekwondo, xác chết của ba cô gái bị nhét vào nơi hẻo lánh, mà những người khác dường như vô ý thức mà cách xa nơi đó, ngồi vây lại ở một vị trí khác.

Tuy rằng ánh mắt của bọn hắn lộ ra rất cuồng nhiệt như trước, toàn thân ở trong kích động run rẩy không thôi như trước,

nhưng mà bọn hắn ai cũng nói không rõ ràng, cuối cùng là bởi vì hưng phấn, hay là bởi vì đang sợ hãi đây?

“Như thế nào Anh Tuấn vẫn chưa trở lại vậy?” Một người cuối cùng không chịu đựng nổi không khí trầm mặc này, mở miệng hỏi.

“Đúng vậy a, muốn ra tay thì phải sớm làm nha! Chẳng may bọn hắn lẻn vào thì làm sao bây giờ?”

“Ngươi ngốc à! Nửa đêm có ai dám chạy ra ngoài.” Một người trong đó không cho là đúng nói.

“Nhưng mà chờ lâu rồi mà cũng không đợi được hắn trở về, thật ra ta có hơi khẩn trương đây nè.”

“Không phải ngươi có hơi khẩn trương sao? Nói thẳng ngươi sợ hãi chẳng phải xong rồi hay sao!”

“Đkmm mày nói ai?”

Đám người này đang thảo luận hết sức kịch liệt, đột nhiên cửa phòng đã bị gõ vang rồi, mấy người trong đó lập tức nhanh chóng đứng lên từ trên mặt đất.

Vị Thầy Giáo La kia giữ im lặng đi tới, hắn cầm một thanh côn gỗ, trốn phía cạnh cửa, sau đó chậm rãi mở cửa phòng ra.

Vừa nhìn thấy cửa ra vào là bóng dáng người quen biết, sắc mặt phòng bị của đám người này cũng lập tức tan thành mây khói rồi, vị Thầy Giáo La kia cũng thở dài một hơi nhẹ nhõm, sau đi buông côn gỗ đứng qua một bên.

Người đang đứng ở cửa ra vào này, đương nhiên chính là Anh Tuấn rồi.

Dưới tình huống ánh sáng chưa đủ, không có người chú ý tới, bộ dạng lúc này của Anh Tuấn, đã xảy ra một ít biến hóa không

thể nghịch chuyển... Thậm chí không có chú ý tới, từng giọt máu tươi, đang từ trong ống quần hắn, rơi chậm rãi từng giọt trên mặt đất.

Mấy nam sinh nhao nhao chạy ra đón chào, hưng phấn mà hỏi: "Thế nào Anh Tuấn, có phải hiện giờ lập tức ra tay hay không?"

"Đã hỏi được bọn hắn có bao nhiêu lương thực sao? Đủ chúng ta ăn bao lâu nha?"

Thái Hòa đang điều khiển Anh Tuấn lập tức lộ ra một tia cười lạnh, với tư cách con rối zombie, Anh Tuấn cũng không thể nào mở miệng nói chuyện đấy, Thái Hòa cũng không có đạt tới trình độ có thể khống chế hắn mở miệng nói chuyện nha.

Bất quá hắn dùng phương pháp càng trực tiếp hơn để trả lời đám người này.

Chương 171: Giết Sạch

Khi Anh Tuấn đột nhiên dùng bàn tay nắm bả vai của một người trong đó, người này vốn là lắp bắp kinh hãi, sau đó lập tức lộ ra một chút tươi cười đắc ý, nói ra: “Anh Tuấn... Tuấn ca, ngươi mau nói đi nha, có phải hiện giờ chúng ta sẽ ra tay hay không?”

“Anh Tuấn” khẽ ngẩng đầu nhìn hắn một cái, cặp mắt lóe ra ánh sáng màu đỏ kia, lập tức làm cho sắc mặt người này biến đổi lớn. Nhưng mà khi hắn vừa muốn kêu lên tiếng, một cỗ đau nhức kịch liệt cũng lập tức truyền đến từ bên hông.

Mảnh ống tuýp lúc trước kia dùng để đánh chết Li Minh Hô, lúc này ở bên hông người này chậm rãi xoay tròn lên.

Biểu lộ của người này lập tức trở nên cứng ngắc lại, hắn trợn tròn mắt, khó có thể tin nhìn vào Anh Tuấn, trong cổ họng phát ra một trận âm thanh “Khặc khặc”.

Người chung quanh còn chưa có phát hiện khác thường, mãi cho đến khi người này cầm lấy một cái cánh tay của Anh Tuấn, chậm rãi quỳ rạp xuống đất, còn có người đang nói đùa: “Móa, ngươi cũng quá mức bợ đít bưng bô đi à nha, dứt khoát để cho Anh Tuấn nói một tiếng ái khanh bình thân là tốt rồi, ha ha ha...”

Nhưng khi hắn vừa dứt lời, Anh Tuấn cũng đã rút ống tuýp ra, sau đó thuận thế đâm vào trong bụng người trước mặt.

Khi một cỗ tơ máu văng ra, những người còn lại cuối cùng nhận ra có chuyện gì không đúng!

“Anh Tuấn, ngươi đang làm gì vậy!”

“Anh Tuấn” đương nhiên không có trả lời bọn hắn rồi, thừa dịp người bên cạnh còn chưa kịp né tránh, Anh Tuấn không chút do dự lại giết liên tục hai người.

Trong chớp mắt, ở dưới chân hắn, cũng đã nằm bốn bộ thi thể.

Những người còn lại lúc này cũng cực kỳ hoảng sợ lùi về sau, trợn mắt hốc mồm mà nhìn vào Anh Tuấn.

“Anh Tuấn, ngươi điên rồi!”

Đáng tiếc Anh Tuấn đáp lại bọn hắn, lại là một cái ngẩng đầu mạnh mẽ lên một cái, lộ ra hai mắt zombie có màu huyết hồng.

Tuy rằng mức độ đỏ hồng so với zombie chính thức còn kém một chút, nhưng mang cho đám người này rung động, thì lại không thể nào hình dung được!

“Zombie...”

“Ah! Zombie!”

Mấy người nhát gan lập tức la hoảng lên, bọn hắn cuống quít thối lui về phía sau, nhưng không gian nơi này cũng chỉ có lớn như thế, có thể trốn đi nơi nào?

Người lá gan hơi lớn một chút đấy, tuy rằng cũng bị dọa đến toàn thân run rẩy, nhưng tốt xấu gì bọn hắn cầm lên từ bên người một ít vũ khí rối loạn, sau đó bắt đầu giằng co với Anh Tuấn.

Nhưng mà thời điểm khi Anh Tuấn còn là nhân loại cũng đã là một người thanh niên lực điền nhất trong bọn hắn rồi, lúc này biến thành zombie, cho dù một bộ công phu MMA không dùng đi ra, nhưng lại mang cho đám người này áp lực tâm lý càng lớn. Huống chi, tình huống của hắn thật sự quá mức quỷ dị!

Zombie cũng biết gõ cửa, cũng biết cầm ống tuýp đâm người à!

Tồn tại phá vỡ nhận thức luôn để cho người ta cảm thấy sợ hãi nhất đấy, trước kia đám người này thông qua hành hạ đến chết bạn học để tìm được một chút gan dạ, lập tức không còn sót lại chút gì. Mấu chốt nhất chính là, tuy rằng bọn hắn đã chuẩn bị sát nhân xong, nhưng không có dũng khí chiến đấu với zombie ah!

Cuối cùng đã xảy ra chuyện gì?

Thông qua tầm mắt Anh Tuấn, Thái Hòa nhìn thấy rõ ràng biểu lộ xấu xí của đám người này.

Lúc đầu hắn không muốn đuổi tận giết tuyệt đám người này đấy, mà chỉ mượn điều khiển thân thể Anh Tuấn, đi xem đến tột cùng bọn hắn muốn làm cái gì. Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, vừa vào nhà, vậy mà đã nhìn thấy cảnh tượng tàn nhẫn như thế. Những cô gái...kia bị cái gì, cơ bản không cần suy nghĩ nhiều.

Khi nghe được mấy người này hết sức kích động hỏi hắn lúc nào hành động, sát ý trong lòng Thái Hòa cũng tăng lên tới cực điểm!

Thái Hòa cũng không phải kẻ cuồng sát nhân gì, nhưng mà hiện giờ hắn thật sự nổi giận!

Đã có kinh nghiệm giết sạch một đám người trước kia, thời điểm khi Thái Hòa ra tay có thể nói là gọn gàng, thời gian trong nháy mắt ngắn ngủi, cũng đã đánh chết bốn người.

Mà những người còn lại, có một người tính một người, hắn cũng không có ý định buông tha.

Khi đám người này biểu lộ hoặc đang tuyệt vọng hoặc đang hoảng sợ, Thái Hòa điều khiển Anh Tuấn, như sói đói nhào vào bầy cừu vậy, huơ múa ống tuýp trực tiếp vọt tới.

Vì đánh lén một đám người Thái Hòa, Anh Tuấn cũng tìm ra cho những người này một ít vũ khí, nếu như liều mạng mà nói...,

đoán chừng Anh Tuấn cũng phải Game Over, mà ngay cả Thái Hòa chủ động ra tay, cũng chưa chắc có thể toàn thân trở ra. Nhưng những... người này sớm đã bị dọa cho bể mật gần chết, Anh Tuấn khẽ động, những người này chẳng những không có chủ động tiến lên để ngăn cản, ngược lại chạy trốn tứ tán. Trong chiến đấu, tuy rằng Anh Tuấn không hoàn toàn bị đánh trúng, trên người đã trúng vài gậy, nhưng mà hắn là con rối zombie, nếu không có vết thương trí mạng cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn, ngược lại là miệng vết thương ở phần bụng không ngừng bắn ra máu, lại để cho động tác của hắn có hơi thoáng chậm chạp.

Chương 172: Không Dùng Sức

Nhưng đối phó với bọn người bình thường này, vậy thì miễn cưỡng đủ đấy.

Trong lúc nhất thời trong toàn bộ hội quán Taekwondo đều là một mảnh gào khóc thảm thiết, thỉnh thoảng có người phát ra tiếng kêu thảm thiết. Nếu như không phải hiệu quả cách âm tốt, đoán chừng đã sớm đưa tới bên ngoài zombie rồi.

Có mấy người còn chạy trốn tới cửa ra vào, nhưng mà cửa phòng sớm đã bị Anh Tuấn thuận tay đóng lại. Nhưng lúc bọn hắn cầm lấy tay nắm cửa xoay vặn điên cuồng, cũng đã phát hiện, cửa không mở ra được rồi!

Ngoài cửa, Thái Hòa đang mặt không biểu tình cầm lấy tay cầm cái cửa tay, lẳng lặng nghe tiếng kêu thảm thiết bên trong.

Rất nhanh, đám người này đã bị Anh Tuấn vượt qua, bọn hắn ở trong tuyệt vọng quay đầu lại chém giết với Anh Tuấn, nhưng Anh Tuấn có thân hình lực điền, sức lực cũng rất lớn, ở trong tiếng kêu gào thê thảm, cả đám bọn hắn đều ngã xuống vũng máu.

Đoán chừng bọn hắn sắp chết còn không có suy nghĩ cẩn thận, tại sao phải như vậy...

"Đừng giết ta..." Gã Thầy Giáo La nấp ở nơi hẻo lánh, quá mức sợ hãi địa nhìn thấy Anh Tuấn đang đến gần chính mình từng chút một.

Nhưng mà sau khi thì thầm vài câu, hắn đột nhiên lại run rẩy thoáng một chút, nói ra: "Giết đi, chết cũng tốt, chết sạch sẽ..."

“Chấp nhận số phận rồi hả?” Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến, đồng thời điều khiển Anh Tuấn, đâm ống tuýp vào trong bụng hắn.

Trong nháy mắt, trong hội quán Taekwondo lập tức yên tĩnh trở lại triệt để. Trong một mảnh yên ắng, chỉ còn lại có thi thể khắp nơi.

Thái Hòa điều khiển Anh Tuấn nắm chặt que chọc lò sưởi đang cắm ở phần bụng, sau đó từ từ rút ra.

Máu đen tuôn ra ngoài, mà trên mặt Anh Tuấn cũng lộ ra vẻ giãy dụa, khi hắn té trên mặt đất, Thái Hòa đã giải trừ điều khiển đối với hắn, thời điểm khi tánh mạng nhanh chóng trôi qua, Anh Tuấn cũng khôi phục lý trí ngắn ngủi.

Đôi mắt kia tràn đầy tuyệt vọng và hối hận quét mắt liếc nhìn thi thể chung quanh, cuối cùng khi ánh mắt tập trung ở trên cánh cửa phòng đóng chặt kia.

Tuy rằng vừa mới bị điều khiển, nhưng bởi vì tình huống của hắn khá là đặc thù, cho nên hắn mờ mờ biết rõ chính mình đã làm nên trò gì đấy.

Không cam lòng, khuất nhục, tràn đầy đủ loại cảm xúc trong thế giới nội tâm của Anh Tuấn lúc trước khi chết... Nhưng mà tất cả mọi thứ cũng đã quá muộn rồi, hắn nhìn chằm chằm cánh cửa phòng kia, sau đó trút ra một hơi cuối cùng.

Ngay trong khi Anh Tuấn tắt thở, Thái Hòa cũng buông ra tay nắm cửa, sau đó thở hắt ra thật dài, quay người ra đi.

Với hắn mà nói, tận mặt đi xác nhận tình hình trong phòng, đã không có gì cần thiết rồi.

Đám người này, chết chưa hết tội, Thái Hòa cũng sẽ không bởi vậy có bất kỳ gánh nặng tâm lý.

Khi Thái Hòa trở lại nhà kho nhỏ, lúc mở ra cánh cửa phòng, Lâm Á Hân đang đứng ở cửa ra vào, bất quá đường đi của nàng đã bị Lê Bống chặn lại. Đương nhiên, trên thực tế Lê Bống đang dưới sự chỉ thị của Thái Hòa. Mà Yuna tựa ở cửa sổ như trước, mặt không lộ ra một chút cảm xúc đang nhìn bóng lưng Lâm Á Hân.

“Ngươi hãy nghe ta nói, có lẽ ta đi khuyên nhủ Li Minh Hô, hắn cũng không làm cái gì...”

Lúc Thái Hòa mở cửa, Lâm Á Hân đang tại ý đồ khuyên bảo Lê Bống và Yuna.

Bất quá vừa nghe thấy tiếng mở cửa truyền đến, Lâm Á Hân cũng đã lập tức ngậm miệng lại, sau đó dùng một loại ánh mắt hết sức phức tạp, nhìn về phía Thái Hòa.

Hai người đối mặt im lặng, sau khi trôi qua một lúc lâu, Lâm Á Hân mới dùng giọng nói đắng chát hỏi: “Hắn đã chết rồi sao?”

Thái Hòa gật nhẹ đầu, sau đó hắn thoáng dừng lại một chút, lại nói thêm một câu: “Mặc kệ ngươi tin hay không, hắn không phải ta giết.”

Những lời này lại để cho biểu lộ của Lâm Á Hân lập tức thay đổi thoáng một chút, ngay từ đầu đương nhiên là nàng không quá tin tưởng đấy, nhưng mà nghĩ lại, chính mình trong lúc cô đơn chiếc bóng, ngay cả một bạn học cuối cùng cũng đã bị chết, ở trong mắt nàng Thái Hòa cơ bản là không có một chút năng lực phản kháng. Thái Hòa đang sở hữu ưu thế tuyệt đối, cơ bản là không cần thiết nói dối với nàng.

Cho nên nghĩ tới đây, tâm tư của Lâm Á Hân lập tức trở nên có hơi lộn xộn. Đã không phải Thái Hòa giết, nàng cũng đoán được mờ mờ một phần của chân tướng. Biểu hiện của gã Anh Tuấn đó làm nàng cũng có hơi chú ý một chút, lúc này hơi liên tưởng chút một, đã biết rõ Li Minh Hô lén lút chạy ra đi ra ngoài là để làm gì.

Gặp Lâm Á Hân cúi đầu không nói lời nào, Thái Hòa thở dài, đưa bàn tay vỗ vỗ bờ vai của nàng, đang muốn an ủi vài câu, lại không nghĩ rằng cái vỗ này của hắn, Lâm Á Hân lại lập tức không nhịn được phát ra một tiếng rên.

"Ồ, ngươi làm sao vậy?" Thái Hòa sửng sốt một chút, hắn không có sử dụng ra một chút sức lực nào nha...

Chương 173: Ngươi Tới Ngày Đèn Đỏ Rồi Sao

Yuna nghe tiếng nhìn sang, đột nhiên nói một câu: “Chẳng lẽ ngươi cũng bị hắn bóp đau hay sao?” Từ góc độ của nàng cơ bản không nhìn thấy Thái Hòa làm cái gì với Lâm Á Hân, cho nên chợt nghe tiếng Á Hân vừa kêu lên, thì lập tức nghĩ tới chuyện chính mình lúc trước, cũng không có trải qua cân nhắc cẩn thận, lại trực tiếp mở miệng.

Với tư cách Zombie biến dị, tuy rằng Yuna khôi phục rất nhiều ký ức, nhưng mà ở phương diện những chuyện này, nàng rất ít cân nhắc bất luận chuyện gì.

“Ai bóp!” Thái Hòa lập tức mất trật tự rồi.

Lúc này Lâm Á Hân chậm rãi lắc đầu, nói ra: “Không có gì, tâm tình ta có hơi rối loạn.” Về phần câu hỏi của Yuna, nàng lại không có trả lời. Tuy rằng không biết cuối cùng là muốn hỏi nàng bị bóp ở nơi nào, bất quá vừa nghĩ tới cảnh tượng nhìn thấy lúc trước kia, Lâm Á Hân lại vô ý thức cảm thấy, hay là chính mình không mở miệng hỏi thì mới tốt.

Thái Hòa bán tín bán nghi nhìn về phía Lâm Á Hân, đúng lúc này, Lê Bống lại đột nhiên đi lên phía trước hai bước, chụp một cái bắt được tay trái của Lâm Á Hân.

Động tác đột nhiên bất ngờ như vậy làm cho Lâm Á Hân và Thái Hòa đồng thời lại càng hoảng sợ hơn, nhất là Thái Hòa, gần như là cũng đã lập tức thay đổi sắc mặt. Tuy rằng hắn chỉ lưu lại liên hệ, không muốn điều khiển ý thức Lê Bống, chính là hy vọng Lê Bống có thể có được không gian suy nghĩ và hành động của

chính mình, nhưng mà Lê Bống lại khác với Yuna ở chỗ, nàng không chỉ ít nói chuyện, hơn nữa có cảm giác thù địch mãnh liệt với những người khác.

Đối với nhân loại bình thường Yuna chỉ có thể xem như con mồi, nếu khi không đói bụng thì có thể không cần quan tâm đến, nhưng một khi Lê Bống thoát khỏi điều khiển của Thái Hòa, có thể chắc chắn nàng sẽ lập tức biến thân thành máy móc giết chóc.

Loại chuyện chủ động tiếp xúc với những người khác giống như vậy, đây lần đầu tiên xảy ra.

Thời điểm khi Thái Hòa kinh ngạc, đang muốn điều khiển Lê Bống buông Lâm Á Hân ra, nàng cũng đã buông tay ra, sau đó chuyển hướng về phía Thái Hòa, sau đó lại nhìn Yuna một cái.

Trong mắt Yuna vốn là đã hiện lên một chút mờ mịt, sau đó cũng đã đi tới, tiến đến ngửi ngửi Lâm Á Hân.

“Thật kỳ quái nha, trên người của ngươi có một chút mùi máu tươi.” Yuna nói xong, liếm liếm bờ môi. Lời của nàng lại để cho sắc mặt Lâm Á Hân lập tức biến đổi lớn, mà Thái Hòa thì lộ ra vẻ mặt cực kỳ kinh ngạc.

“Các ngươi...” Lâm Á Hân thoáng chốc trở nên hơi kinh hoàng.

“Có mùi máu tươi? Ta không nhớ rõ trên đường ngươi chịu qua tổn thương nha.” Thái Hòa cau mày suy nghĩ, nói ra. Hắn thầm nghĩ trong lòng, Lê Bống chính là Zombie biến dị thuần túy, trình độ tiến hóa lại tương đối cao, quả nhiên ở phương diện khứu giác lại nhạy cảm hơn so với Yuna nhiều. Cách quần áo, vậy mà cũng có thể ngửi thấy được mùi máu tươi nhàn nhạt người bình thường hoàn toàn không cách nào ngửi được.

Nhưng mà dường như trên đường Lâm Á Hân không có chịu qua tổn thương mới đúng nha...Nhìn qua phản ứng của nàng

dường như có gì khó nói, Thái Hòa đột nhiên lộ ra một chút vẻ mặt giật mình, hỏi: “Chẳng lẽ ngươi đến ngày đèn đỏ rồi hả?”

“Lúc nào ta lại... Đến ngày đèn đỏ chứ!” Lâm Á Hân nghẹn lấy một gương mặt đỏ bừng trướng như đít khỉ, hơn nửa ngày mới cắn răng nói ra.

“PHỐC!” Thái Hòa xấu hổ ho khan một tiếng, sau đó hỏi: “Vậy... Chẳng lẽ ngươi thật sự bị thương hay sao?”

Lâm Á Hân lại trầm mặc vài giây đồng hồ, sau đó chậm rãi kéo lên ống tay áo tay trái.

Khi nàng lộ ra bàn tay và cánh tay nhỏ bé của bản thân, Thái Hòa lập tức trừng mắt hít một hơi lạnh.

Một lớp vải không biết tìm ra từ nơi nào cũng đã quấn ở trên cánh tay tinh tế của nàng, máu tươi đã sớm nhuộm lớp vải dần trở thành màu đỏ thẫm, cơ bản không nhận ra màu sắc miếng vải này lúc đầu là màu gì. Sở dĩ mùi máu tươi khá nhạt, là vì ở trên cánh tay của nàng, còn tản ra một chút mùi rượu nhàn nhạt.

Thái Hòa lập tức hiểu ra, nàng chỉ dùng rượu cao độ trong quán rượu để tiến hành khử trùng, như mà miệng vết thương nhìn qua cũng rất sâu, dựa vào chữa trị sơ sài như vậy cơ bản là không có khả năng lành lại vết thương đấy. Dù sao rượu cao độ lại không phải cồn chân chính, có thể tạo được bao nhiêu tác dụng khử trùng cũng không biết được.

Một cô gái có thể chịu được thống khổ lớn như thế, trên đường đi còn có thể giống như người không có việc gì, không có lực ý chí và lực nhẫn nại mạnh mẽ thì không thể làm được đấy.

“Chẳng trách được ngươi muốn đi với ta tới phòng y tế, ngươi như vậy cơ bản là không kiên trì được bao lâu. Chẳng lẽ trước kia ngươi không có nói qua với Li Minh Hô hay sao?” Thái Hòa nghi

hoặc mà hỏi thăm.

Lâm Á Hân lắc đầu, nói ra: “Nói cũng sẽ không có một chút ý nghĩa gì. Bất quá nhưng bây giờ ta lại hơi hối hận, nếu như ta nói cho hắn biết tình hình thực tế, nói không chừng hắn không có trở thành như vậy đấy. Trước kia hắn tốt hơn hiện giờ nhiều, đều là vì trận tai nạn chết tiệt này, đã thay đổi quá nhiều người.”

Chương 174: Hợp Tác Hoàn Thành

Thái Hòa nhìn thật sâu nàng một cái, sau đó lấy ra một lọ dung dịch ô-xy già (H2O2) từ trong ba, nói ra: “Ngươi đừng tự trách rồi, trước hết ta giúp ngươi khử trùng đi.”

“Thứ này... Quý giá như vậy...” Lâm Á Hân có hơi do dự.

“Không sao, chờ ngươi đến phòng y tế, còn có thể lấy từ trong kho để bổ sung mà.”

Thái Hòa cười cười, điều khiển Lê Bống nắm chặt cánh tay của Lâm Á Hân, mà Yuna thì lập tức mở ra lớp vải quấn quanh từng chút một.

Tuy rằng đã có tâm lý chuẩn bị, nhưng mà lúc chứng kiến miệng vết thương sâu như vậy, Thái Hòa lại không nhịn được nhíu mày.

Sau khi sử dụng dung dịch ô-xy già (H2O2) khử trùng, Thái Hòa lại dùng tới thuốc cầm máu, cuối cùng cầm băng gạt sạch sẽ băng bó lại vết thương, lúc này mới xem như miễn cưỡng đã làm xong khử trùng sơ qua vết thương.

Thấy Thái Hòa lấy ra nhiều thứ giống như ảo thuật vậy, trong ánh mắt của Lâm Á Hân tràn đầy vẻ không thể tưởng tượng nổi: “Các ngươi thật sự rất lợi hại. Muốn ở trong thành phố tìm được tiệm thuốc không khó, nhưng mà có thể còn sống mang đi ra những thứ này thì lại không dễ dàng. Dù sao đại đa số tiệm thuốc đều tọa lạc ở khu vực phồn hoa đông dân cư đấy.”

Thái Hòa cười cười, nghĩ thầm có hai nữ zombie biến dị theo bên người, quả thật những tiệm thuốc này chính là thánh địa có thể tự do ra vào nha...

"Tốt rồi, vậy mà lại có thể kiên trì đến Giáo Y viện rồi.

Tuy rằng Thủ pháp băng bó của Thái Hòa không được tốt lắm, nhưng sau khi quấn xong băng gạt, nhìn bề ngoài cánh tay của Lâm Á Hân đã khá hơn nhiều so với lúc trước. Ngoài ra còn có hỗ trợ của Lê Bống và Yuna, coi như đã ra hình ra dáng rồi.

"Thật ra ngươi không cần phải như vậy đấy, chúng ta chỉ là quan hệ hợp tác." Lâm Á Hân thấp giọng nói ra.

Thái Hòa cười cười: "Tiện tay mà thôi. Ngoài ra, ta lắm miệng nói một câu, Li Minh Hô chết, thật sự không có liên quan gì với ngươi."

Hắn nhìn ra được, tuy rằng Lâm Á Hân cố gắng bảo trì biểu lộ bình tĩnh, bất quá quầng mắt của nàng cũng đã hơi đỏ lên. Một người bạn học cuối cùng chết oan chết uổng như vậy, đối với Lâm Á Hân mà nói, ngoại trừ đau lòng ra, còn có tâm tình mờ mịt.

Lúc đầu Thái Hòa cũng tình suy tính qua, có cần nói ra chuyện Li Minh Hô cuối cùng đã phản bội hay không, nhưng ngẫm lại phải buông tha cho suy tính này.

Biết rõ chân tướng, chưa chắc có thể giúp cho Lâm Á Hân cảm thấy sống tốt hơn một chút nào.

Trải qua chuyện ầm ĩ gần nửa đêm, khoảng cách hừng đông cũng đã không có thừa bao nhiêu thời gian rồi.

Một đoàn người nắm chặt thời gian nghỉ ngơi trong chốc lát, trời vừa sáng cũng đã lập tức đã đi ra khỏi sân vận động này.

Sau khi dùng sơ điểm tâm đơn giản, lúc trước khi rời đi, Lâm Á

Hân hỏi Thái Hòa địa điểm Li Minh Hô tử vong, sau đó một mình chạy đi từ biệt hắn một lần cuối cùng.

Liếc mắt nhìn Lâm Á Hân đi ra cửa phòng nhà kho nhỏ, Thái Hòa thầm nghĩ, trải qua suy nghĩ mấy giờ, cuối cùng Lâm Á Hân cũng đã chấp nhận sự thật Li Minh Hô đã tử vong, bằng không mà nói nàng cũng không kéo nổi dũng khí nhìn di thể hắn lần cuối.

Sau khi chải vuốt tóc giúp Lê Bống và Yuna, lại lau sạch sẽ khuôn mặt, Thái Hòa cũng mang theo các nàng đi ra ngoài rồi.

Hai nữ zombie biến dị sớm đã thành thói quen loại chăm sóc như vậy của Thái Hòa, tuy rằng Yuna khôi phục ký ức, mà sau khi Lê Bống sinh ra ý thức của chính mình, đã có năng lực tự chăm sóc sinh hoạt cơ bản, nhưng các nàng vẫn càng ưa thích do Thái Hòa đến giúp các nàng làm những việc này. Đương nhiên Thái Hòa mình cũng thật là hưởng thụ quá trình này đấy, ngoại trừ thật ít khi chiếm một chút tiện nghi ra, quan trọng nhất là, có thể ở bên trong tận thế trôi qua một chút thời gian bình thản như vậy, thật sự là hết sức khó hưởng thụ được.

Hắn cố ý chậm lại tốc độ, khi bọn hắn đi đến đầu cầu thang, đôi mắt của Lâm Á Hân đã hồng hồng chờ ở nơi đó rồi.

“Đi thôi.” Không đợi Thái Hòa mở miệng, Lâm Á Hân cũng đã chủ động nói ra.

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức thả lỏng, nếu Lâm Á Hân buồn bực không nói ra lời nào, hắn còn thật không biết phải an ủi như thế nào rồi. Huống chi loại chuyện này, vẫn phải dựa vào bản thân chính mình tự nhận ra, người khác nói nhiều hơn nữa cũng không có tác dụng.

Trước sân vận động, những con... zombie kia vẫn còn lắc lư chậm rãi, loại khu vực trống trải như vầy, một khi có người ngoi đầu lên thì lập tức sẽ khiến cho những zombie này chú ý, nếu

chiến đấu còn có thể đưa tới một ít zombie ẩn nấp trong góc, cho nên phương pháp vượt qua mà Thái Hòa lựa chọn, chính là đi đường vòng.

Sau khi ẩn nấp ở bồn hoa, cả đám người vòng qua khu vực quảng trường cẩn thận từng li từng tí, Lâm Á Hân cũng chỉ vào một tòa nhà mái tháp đỉnh nhọn ở xa xa: “Chỗ đó chính là Giáo Y viện rồi.”

Chương 175: Nghỉ Ngơi

Tuy rằng có thể trông thấy nóc đỉnh tháp của phòng y tế ở xa xa, nhìn thấy có vẻ gần như vậy nhưng sự thật còn phải đi một quãng đường rất xa, loại kinh nghiệm này ở khu vực hoàn cảnh phức tạp cũng phải áp dụng cách tính toán này. Khoảng cách đường chim bay nhìn như không xa, nhưng mà đi dọc theo quãng đường vòng vèo, lại cần đi thời gian cả buổi.

Chớ nói chi là trên đường còn có rất nhiều zombie rồi. Có đôi khi vừa giải quyết hết mấy con zombie phía trước, mùi máu tươi lại lập tức bị thu hút tới nhiều zombies khác, để không bị rơi vào vòng vây, Thái Hòa luôn chuyên môn đánh chết mất zombie ở trên đường lớn, sau đó thừa dịp thời điểm zombie chung quanh đều bị thu hút tới, lập tức mang theo cả đám người vòng qua phía sau dãy nhà lặng yên không một tiếng động.

Loại biện pháp này có điểm tốt cũng có điểm không, bởi vì một ít zombie giấu ở trong góc nhà cũng sẽ bị mùi máu tươi thu hút, thường thường sẽ từ trong bóng tối nhảy đi ra, cũng đã đánh tới trước mặt một đám người Thái Hòa.

Cũng may dùng sức chiến đấu mạnh mẽ và phản ứng rất nhanh của hai nữ zombie biến dị, những zombie này còn chưa tới trước mặt cũng đã bị giải quyết sạch sẽ. Nếu như so sánh đấu pháp của Thái Hòa chính là âm hiểm nhiều hơn, khu vực không có chướng ngại vật che chắn giống như vậy, nơi này không gian lại hẹp, Thái Hòa vì không bị thương, hoặc là sử dụng năng lực điều khiển con rối Zombie khống chế được đối phương, sau đó lại để cho zombie chính mình ngoan ngoãn đi tới chịu chết, hoặc phải sử dụng cái vòi tinh thần ảnh hưởng đến giác quan của đối phương, sau đó có thể làm gỏi đối phương bất kỳ lúc nào.

Tuy rằng hắn năng lực điều khiển zombie và cái vòi tinh thần khác nhau, ở trong mắt người thường rất khó bị nhìn đi ra, nhưng mà Lâm Á Hân đi theo ba người Thái Hòa thời gian cũng đã hơn một ngày rồi, dù thế nào cũng nhìn ra một ít không đúng. Nhất là sau khi tối hôm qua bị phát hiện ra mùi máu tươi, Lâm Á Hân đối với thân phận của Lê Bống và Yuna thì có hoài nghi thêm một bước.

Người bình thường nào có nhạy cảm đối với mùi máu tươi như vậy, huống chi nàng còn dùng rượu cao độ tiến hành che dấu và khử trùng.

Bất quá hoài nghi thì hoài nghi, tuy rằng Lâm Á Hân thông minh, nhưng cũng không thể nghĩ đến hai cô gái này nhìn như giống hết với người bình thường, sẽ là hai Zombie biến dị.

Ngược lại là dị năng của Thái Hòa, làm cho nàng ẩn ẩn nhìn ra một ít mánh khóe.

Tuy rằng rất muốn mở miệng hỏi thăm xác nhận, nhưng nàng đã phát hiện, lúc Thái Hòa nói ra dị năng của chính mình luôn tìm cách che giấu, lập lờ nước đôi, nàng cũng sẽ không thể tự đi tìm mất mặt rồi.

Đại khái là bởi vì sau khi Li Minh Hô chết nàng có một tí lo lắng đối với tình cảnh của bản thân, cho nên khi số lượng zombie khá nhiều, nàng cũng sẽ hỗ trợ ra tay. Tuy rằng thể chất rất kém cỏi, nhưng dựa vào dị năng đặc thù viên đạn thời gian này, nàng cũng giết chết thành công vài con zombies.

Trên đường trải qua một khu nhà thí nghiệm, Thái Hòa sinh ra hứng thú thật lớn, không biết ở trong có khả năng tồn tại Zombie biến dị hay không, lập tức mượn danh nghĩa nghỉ ngơi mang theo một đám người đi vào. Sau khi lưu lại Yuna và Lâm Á Hân tạm thời đứng ở lầu một, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống lên lầu.

Dù sao mục đích hắn đến đại học Sài Thành chính là săn bắt Zombie biến dị, cố gắng hết sức thu thập càng nhiều chất gel Virus hơn, giúp cho Yuna và Lê Bống tiến hóa thêm một bước. Nhất là Lê Bống, nàng đã đến điểm mấu chốt tiến hóa lần nữa, chỉ cần có thể đột phá chướng ngại này, có thể trở thành Zombie Lên Cấp cao hơn một cấp rồi.

Tuy rằng chuyện này chờ đến sau khi đưa Lâm Á Hân đến phòng y tế rồi hãy làm sẽ thuận tiện hơn một chút nhưng lần thứ nhất trên đường thấy khu nhà phòng thí nghiệm có thể đang tụ tập rất nhiều zombies như vậy, nếu như cứ như vậy mà bỏ đi thật sự là quá đáng tiếc.

Trên thực tế, bởi vì đã có một ít phỏng đoán xem dị năng của Thái Hòa là gì, cho nên thời điểm khi Thái Hòa đưa ra quyết định muốn "Nghỉ ngơi" trong chốc lát, tuy rằng Lâm Á Hân cảm thấy loại cớ này thật sự có hơi sứt sẹo, nhưng cũng không có đề ra bất kỳ phản đối nào. Đương nhiên Nàng không biết Thái Hòa là ý định đi săn bắn zombie, loại chuyện nghe rợn cả người như vậy nàng cũng không có khả năng liên tưởng đến, bất quá nàng phỏng đoán, có lẽ Thái Hòa là có ý định ở trong khu phòng thí nghiệm sưu tập một mấy thứ vật phẩm đặc thù gì đó nói cũng không chừng.

Số lượng Zombies trong khu phòng thí nghiệm này không ít, cũng xuất hiện trọn vẹn vài con Zombies biến dị. Nếu gặp phải Zombie biến dị ở địa hình trống trải, chỉ sợ Thái Hòa còn có thể khẩn trương thoáng một chút, bất quá loại khu vực như vầy, cho dù Lê Bống không ra tay, hắn ỷ vào phối hợp địa hình và dị năng, mài cũng có thể mài từ từ cho chết những Zombie biến dị này.

Chương 176: Tay Không Quay Về

Để tiết kiệm thời gian, Thái Hòa ngược lại là không có thật sự cùng chết với những Zombie biến dị này, mà là lại để cho Lê Bống lợi dụng năng lực cận chiến mạnh mẽ ngăn chặn đối phương, chính mình thì ở bên cạnh không ngừng mà sử dụng cái vòi tinh thần đối tiến hành ảnh hưởng với hắn, sau đó bất ngờ chọc tới một đao. Với điều kiện tiên quyết là phải phối hợp ăn ý, loại phương thức chiến đấu này quả thật cực kỳ hiệu quả, thường thường Zombie biến dị còn chưa có phát huy ra một chút thực lực gì, đã bị lăn qua lăn lại giết chết.

Làm gỏi đám zombies trên lầu làm chậm trễ thời gian chừng mười phút đồng hồ, Thái Hòa cũng gặt hái được trọn vẹn năm khối chất gel Virus, tuy rằng độ tinh khiết thấp một chút, nhưng mà làm cho Thái Hòa cảm giác được rất hài lòng.

Quả nhiên trong loại sân trường nửa đóng kin zombies dày đặc như vầy, số lượng Zombie biến dị là còn số rất lớn.

Lúc đầu Thái Hòa đã từng nghĩ tới, dựa vào năng lực của mình, hoàn toàn có thể bồi dưỡng ra được Zombie biến dị, nhưng một mặt hao thời gian và công sức, một mặt khác nói không chừng chưa chờ hắn bồi dưỡng ra được Zombie biến dị thành công, Lê Bống và Yuna cũng đã đói không chịu được.

Trên thực tế ngược lại là Thái Hòa ở trong lúc vô tình bồi dưỡng qua một con Zombie biến dị, tuy rằng là cái loại cấp thấp nhất này. . .

Ngay từ đầu hắn điều khiển con rối zombie kia, coi như là một

con Zombie biến dị rồi, bất quá chất gel Virus trong đầu hắn quả thật cực kỳ nhỏ, nguyên nhân chính là bởi vì Thái Hòa dùng rất nhiều thịt thối cho nó ăn.

Cho nên bởi vậy Thái Hòa cũng nhận ra được, Zombie biến dị ăn thịt cũng có thể nhét đầy cái bao tử đấy, nhưng muốn tiến hóa thêm một bước thì không thể nào rồi. Hơn nữa thịt thối như vậy, cũng không cách nào thỏa mãn tiêu hao thể lực của Zombie biến dị, bởi vậy ngay lúc đó con rối zombie của hắn, cũng chỉ có thực lực không sai biệt lắm với một zombie bình thường. Thậm chí mà ngay cả zombie bình thường, cũng ưu tiên dùng thịt người là thức ăn đấy.

Đơn giản mà nói, ở trên thực đơn của zombie mà nói, chất gel Virus là món chính, thịt người là món điểm tâm ngọt, nhưng loại thịt bình thường chỉ có thể coi như là cặn bã nhét kẽ răng.

Mà đối với zombie bình thường mà nói, bọn hắn không có năng lực ăn vào chất gel Virus, cho nên thịt người chính là món chính, loại thịt bình thường cũng chỉ là cặn bã mà thôi.

Hồi tưởng lại chính mình lúc ấy còn thiếu hiểu biết, kết quả lãng phí không công cơ hội tiến hóa con rối zombie này, Thái Hòa cũng không khỏi được cảm thấy có hơi buồn cười. Nhưng thật ra việc này cũng là chuyện không có cách nào khác, những zombie này coi như là một giống loài mới rồi, ảo diệu ẩn giấu ở trong thân thể bọn hắn, ai cũng không thể nói rõ ràng, ít nhất hiện giờ chuyện mà Thái Hòa hiểu rõ về bọn nó, cũng chỉ dừng lại ở chuyện bọn hắn sẽ liên tục tiến hóa, và từ từ sinh ra ý thức.

Đồng thời trong khi dọn dẹp Zombie biến dị trong khu phòng thí nghiệm sạch sẽ, Thái Hòa cũng lợi dụng năng lực điều khiển con rối Zombie của chính mình cố gắng hết sức tập trung zombie khác đến trong một gian phòng học, sau đó khóa cứng lại cửa từ trong ra ngoài, tránh khỏi chiến đấu không tất yếu.

So sánh với Zombie biến dị, mặc dù số lượng zombie bình thường rất nhiều, bất quá dù sao không có ý thức, một khi thăm dò tập tính bản năng của bọn hắn, muốn đối phó cũng không phải là chuyện gì khó khăn lắm rồi. Dù là đối với người bình thường mà nói, chỉ cần bảo trì đầy đủ trấn tĩnh, thông qua đủ loại biện pháp dùng trí, cũng không phải không thể lục lọi ra một con đường có thể sinh tồn đấy.

Bất quá muốn sống và có thể hành động tự do còn là hai chuyện khác nhau đấy, gần như tha hồ tung hoành qua hơn phân nửa cái sân trường dày đặc zombie như Thái Hòa vậy, người bình thường đừng nói có thể làm, ngay cả nghĩ cũng không dám nghĩ đến.

Sau khi đưa một khối chất gel cho Lê Bống, lại cố ý lấy ra một khối đặt ở một bên, sau đó Thái Hòa lập tức nhét ba khối chất gel Virus còn lại vào trong túi nhựa. Hắn đoán chừng không được bao lâu, có lẽ những chất gel này cũng sẽ dung hợp lại với nhau, trở thành một khối chất gel mới, có độ tinh khiết tương đối cao.

Zombie tiến hóa, có lẽ sẽ là virus thôn phệ tiến lẫn nhau hóa một loại biểu hiện bên ngoài a. . .

Sau khi trở lại dưới lầu, Thái Hòa tìm một cơ hội đưa kín đáo khối chất gel Virus kia cho Yuna, sau đó mới hỏi Lâm Á Hân nói: “Lập tức tới ngay phòng y tế rồi, trước khi đi ngươi phỏng đoán thử xem tình huống chung quanh thế nào. Sau khi đến nơi, nhất định là chúng ta phải dừng lại một thời gian ngắn đấy.”

Mặc dù phòng y tế cũng chỉ xem như là một phòng khám bệnh tư nhân hơi lớn một chút, nhưng những loại thuốc đặc trị trong tiệm thuốc bình thường không thể tìm thấy, có lẽ ở đây lại có thể tìm thấy. Hơn nữa mặc dù Thái Hòa đồng ý tiễn đưa Lâm Á Hân đến phòng y tế, nhưng hắn cũng không có ý định tay không mà quay về.

Chương 177: Mất Trí

Nói cho cùng hắn và Lâm Á Hân cũng không có giao tình, chỉ là hợp tác theo nhu cầu của mỗi bên mà thôi, một lần giao dịch mà thôi. Nhưng nhân loại và zombie bình thường khác nhau lớn nhất, chính là nhân loại cũng không phải hành động dựa vào bản năng đi đấy, mà là có thêm tình cảm của mình. Thái Hòa cũng là như thế. Đối với cô gái như hết sức tự lập, cố gắng không để cho người ta thêm phiền toái như Lâm Á Hân vậy, đương nhiên hắn cũng cảm thấy rất có hảo cảm đấy, cho nên loại chuyện nhỏ nhặt như giúp nàng băng bó xong miệng vết thương này, Thái Hòa sẽ không để ý tiện tay mà làm.

Lâm Á Hân có hơi tò mò nhìn về phía Lê Bống, lại nhìn về phía Thái Hòa, nhưng ngoại trừ có thể nhìn thấy bọn hắn ra tay làm thịt zombie ra, cơ bản là không thể nhìn ra cái tình huống gì khác nữa.

Nghe thấy câu hỏi của Thái Hòa, nàng đành phải dừng suy đoán lại, nói ra: “Thời điểm trước kia ta ở trong Đội tự cứu, bởi vì xuất hiện mấy bạn học bị thương, cho nên chúng ta cũng suy nghĩ đến phòng y tế, sau đó bởi vì độ khó quá lớn mà buông tha cho. Bất quá về tình huống phòng y tế, ta thật sự hiểu rõ một ít đấy, bên trong chỉ có một bác sĩ trực ban và hai y tá, thời điểm trong khi tai nạn bộc phát có người bệnh hay không ta cũng không rất rõ ràng. Bất quá ta biết rõ diện tích bên trong khá lớn, cho dù có zombie qua lại, cũng sẽ không tạo thành ảnh hưởng quá lớn, ít nhất tình huống không đúng mà nói..., chúng ta vẫn có thể lui ra ngoài đấy.”

Trong miệng nàng tuy rằng nói như vậy, trong nội tâm lại nghĩ, số lượng zombie trong phòng y tế tuyệt đối không có nhiều

như trong khu nhà phòng thí nghiệm, đã hai người Thái Hòa và Lê Bống có thể chạy lên trên lầu đi một vòng, như vậy chênh lệch Giáo Y viện đối với bọn họ mà nói quả thật là quá dễ dàng rồi.

Bất quá dù nghĩ thì nghĩ như vậy, Lâm Á Hân đối với chức trách của mình cũng rất tận tâm đấy, cho nên nhắc nhở hết sức cẩn thận như trước.

"Từ nơi này đi đến đó còn khoảng bao lâu nữa vậy?" Thái Hòa cúi đầu suy tư thoáng một chút, lại hỏi.

Lâm Á Hân suy nghĩ một lát, sau đó nói ra: "Lộ trình tối đa năm phút đồng hồ a, bất quá ta không đề nghị đi đến nơi theo đường lớn, bởi vì trên đường phải đi qua một sân bóng rổ, chỗ đó bình thường nhiều người, hiện giờ nhiều zombies. Hay là chúng ta đi đường vòng."

"Chuyện này cũng chỉ có thể như ngươi nói mà làm rồi." Thái Hòa cười cười, nói ra.

Nhưng mà hắn vừa quay người lại, lại đột nhiên nghe thấy Lâm Á Hân thấp giọng hỏi một câu: "Cho ta hỏi. . . Thật ra ngay từ đầu ta cũng rất muốn hỏi rồi, chỉ có điều. . . Ta thừa nhận ta hơi có lòng riêng, muốn cùng các ngươi đến bệnh viện, sau đó nghĩ biện pháp sống sót. Nhưng mà vấn đề này, thật sự là rất phức tạp. . ."

"Ngươi nói đi." Thái Hòa quay đầu nhìn nàng một cái, dường như thấy biểu lộ của nàng có hơi xấu hổ, lập tức cũng hơi nghi hoặc một chút.

Lâm Á Hân thật sâu nhìn hắn một cái, đột nhiên đưa mắt nhìn sang Lê Bống, sau đó hỏi: "Đã Lê Bống cũng là sinh viên của trường chúng ta đấy, cho dù nàng không biết tình huống nội bộ trường học hiện giờ, nhưng mà những con đường đi lại cũng phải quen thuộc đấy, vì sao nàng lại không biết chứ? Thế nhưng mà. . ."

Trong nội tâm Thái Hòa "Lộp bộp" một tiếng, thầm nghĩ không xong, chính mình lo nghĩ đến chuyện cần phải có người dẫn đường, lại đã quên Lê Bống vốn là sinh viên đại học Sài Thành, nàng biểu hiện ra không biết chút nào với đường đi nước bước, khó tránh khỏi sẽ khiến Lâm Á Hân hoài nghi.

Bất quá Thái Hòa lại phản ứng rất nhanh đấy, thấy Lâm Á Hân dùng ánh mắt có hơi quỷ dị đang nhìn mình, Thái Hòa cười khan một tiếng, trong mắt bỗng nhiên đã hiện lên một chút vẻ đau lòng: "Lê Bống mất ký ức."

"Mất trí nhớ hay sao?"

Như thế nào sẽ mất trí nhớ vậy?

Lâm Á Hân lắp bắp kinh hãi, bất quá nàng vừa muốn tiếp tục hỏi dồn, cũng chú ý tới ánh mắt Thái Hòa, lập tức phải ngậm miệng lại.

Loại ánh mắt này của Thái Hòa không thể là giả vờ ra đấy, đối với Lê Bống sau khi đã trở thành zombie biến dị mà nói, tình huống nàng hiện giờ hoàn toàn chính xác không có gì khác với người bệnh mất trí nhớ. Ở dưới tình huống không cách nào lộ ra thân phận chân thật của Lê Bống, loại giải thích này không thể nghi ngờ là chuẩn xác nhất đấy.

"Thật xin lỗi, ta không phải cố ý nhiều chuyện như vậy đấy. . ." Trong nội tâm Lâm Á Hân lập tức có hơi hối hận, thầm mắng mình thật sự là quá nhiều chuyện. Sau khi nàng có sự hoài nghi với tình huống Lê Bống và Yuna, lại cảm thấy loại người giống như Thái Hòa cũng biểu hiện ra hơi thần bí, hành vi cũng có hơi không hợp với lẽ thường, cho nên sau khi hiếu kỳ nghi hoặc, lại không nhịn được đưa ra một trong số những nghi vấn của chính mình.

Chương 178: Tìm Kiếm

Nhưng lúc này thấy loại phản ứng này của Thái Hòa, ánh mắt nàng nhìn về phía Lê Bống lập tức lại bất đồng.

Trước kia đối với cô gái tướng mạo cực kỳ xinh đẹp, nhưng lại biểu lộ lạnh như băng, thậm chí không có gì chấn động cảm tình, thực tế là Lâm Á Hân trên có hơi kiêng kị đấy, nên phải áp dụng thái độ đứng xa mà nhìn. Nhưng lúc này trong nội tâm nàng lại nghĩ, cũng không biết Lê Bống đã trải qua chuyện đáng sợ gì, mới có thể dẫn đến mất trí nhớ. Mà Thái Hòa chịu nguyện ý ở bên người cô gái bị mất trí nhớ này, đây cũng không phải là chuyện người bình thường có thể làm được.

Ở trong thế giới tràn ngập nguy cơ này, đối với chính người thường mà nói đều phải cẩn thận, huống chi người mang chứng bệnh mất trí nhớ. . .

Chính mình lắm chuyện, có lẽ khơi gợi lên chuyện thương tâm của Thái Hòa rồi. . .

Lâm Á Hân áy náy trong lòng lặng lẽ thở dài, có hơi xấu hổ nói: “Thật sự là ngại quá.”

“Không có việc gì.” Trong nội tâm Thái Hòa thật có hơi khó chịu, nhất là ngay trước mặt người khác, lại chỉ có thể sử dụng loại lời giải thích mất trí nhớ này để giới thiệu tình huống của Lê Bống, thật tình không biết Lê Bống cũng không chỉ đơn giản là mất trí nhớ mà thôi, mà là hoàn toàn đánh mất thân phận nhân loại.

Khá tốt lúc sau này khi Lê Bống khôi phục ký ức, sẽ không bởi vì chính mình trở thành zombie mà cảm thấy bi thương và thống khổ, chuyện này đối với Thái Hòa mà nói cũng là kết cục tốt nhất

rồi. Nếu như lúc trước Yuna khôi phục ký ức, cũng cùng nhau khôi phục lại bản tính nhân loại, chỉ sợ Thái Hòa cũng phải suy tư cho tốt thoáng một chút, đến tột cùng làm như thế nào mới thật sự là tốt cho Lê Bống rồi.

Bất quá hiện giờ, hắn lại có thể an tâm trợ giúp Lê Bống khôi phục ký ức, tăng lên lý trí.

Xuất hiện chuyện bối rối nhỏ này, không khí lại trở nên hơi không đúng rồi.

Thái Hòa cũng không có tâm tư tiếp tục dừng lại nơi này nghỉ ngơi nữa, hơi nghỉ ngơi và hồi phục thoáng một chút sau đó đưa ra quyết định một đám người tiếp tục xuất phát.

Lần này đi ở trên đường lớn không bao xa, Lâm Á Hân lập tức mang theo ba người Thái Hòa tiến vào một mảnh hoa viên nho nhỏ, đi tắt hướng phía tiến đến phòng y tế. Xa xa nhìn xuyên qua một dãy cây cối bên đường, Thái Hòa phát hiện quả nhiên một bên đường khác là một sân bóng rổ, chung quanh có rất nhiều zombie đang lắc lư, nếu như muốn cứng rắn vượt qua mà nói, không biết phải trì hoãn bao lâu may ra mới có thể vượt qua, thậm chí có khả năng gặp phải nguy hiểm cũng không biết được.

Với tư cách trường đại học tên tuổi vang dội nhất Sài Thành, các vật tư trang thiết bị trong đại học Sài Thành đều hết sức hoàn thiện đấy.

Lúc đầu Thái Hòa cho rằng, quy mô của nơi gọi là phòng y tế này cũng không sai biệt lắm với một gian phòng khám bệnh, không nghĩ tới vậy mà là một căn nhà lầu nhỏ ba tầng, y hệt giáo đường đỉnh nhọn bên trên treo Thập Tự Giá màu đỏ, cửa chính thì hợp vường hoa nhỏ hai bên hông.

Số lượng zombie trong hoa viên này có hạn, sau khi rất nhẹ nhàng ra dấu OK, một đám người rất thuận lợi tiến vào trong nội

bộ phòng y tế.

Cánh cửa phòng y tế đại khái khi tai nạn bộc phát bị zombie tác động vật lý hư mất, còn lại một nửa cánh cửa với cái bản lề lung lay ở trên tường, dường như bất kỳ lúc nào cũng có thể tróc ra triệt để. Gió thổi qua, sẽ phát ra từng trận tiếng "Cót kẹtzz" rất nhỏ.

Từ cửa ra vào đi đến bên trong, thì ra là một hành lang, tuy rằng ánh sáng đầy đủ, nhưng hoàn cảnh trống trải lại làm cho người ta không khỏi cảm thấy hơi âm trầm.

Cầu thang đi lên lầu hai nằm một bên gần cánh cửa ra vào, trên bậc thang có thể trông thấy một bãi vết máu sớm đã khô cạn biến sắc, ở trên vách tường trắng ngà cũng tung tóe đầy vết máu, ánh mặt trời chiếu xuống, làm cho người cảm thấy nhìn thấy mà giật mình.

"Phòng khám và chữa bệnh thì lầu ở một." Lâm Á Hân thấp giọng nói ra.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, nắm chặt đoản đao, vẫy vẫy tay với Lê Bống và Yuna.

Ba người bọn họ nối đuôi nhau mà vào, rất nhanh lập tức tìm tòi một lần tất cả các gian phòng từ trong ra ngoài.

Làm cho Thái Hòa cảm thấy có hơi kỳ quái chính là, hắn cũng không có phát hiện bóng dáng zombie.

Bất quá nghĩ lại, người trong trong phòng y tế vốn cũng đã không nhiều lắm, nói không chừng lúc tai nạn bộc phát, xảy ra chuyện những con Zombie biến dị...kia cũng đã đuổi theo những người...kia đã chạy trốn đi ra ngoài.

Tóm lại không có zombie là chuyện tốt, sau khi tìm tòi xong lầu một, Thái Hòa lập tức dẫn một đám người tiến vào phòng

khám và chữa bệnh.

Trong phòng khám và chữa bệnh cũng chưa có người chết, ngoại trừ trên bàn phủ một tầng tro bụi ra, dường như ở nơi này không có gì khác so với lúc trước. Mà ngay cả Ipad ghi nhật ký khám bệnh kia cũng còn bảo trì bộ dáng mở ra, chỉ có điều đã sớm bởi vì không có điện đã tự động tắt nguồn rồi.

Chương 179: Ta Biết May Vớ Có Được Không

Trên mặt đất thì lại có một ít mảnh sứ vỡ vụn, và nửa cái chén trà bị ném vỡ nát, đại khái là thời điểm nhân viên y tế chạy trốn hoặc là gặp phải biến dị, sau đó từ trên bàn ngã xuống.

Thái Hòa đá những mảnh vỡ...kia qua một bên, đồng thời nhắc nhở thoáng Lâm Á Hân một chút: "Coi chừng."

"Ta còn chưa có đi qua nơi này." Lâm Á Hân lộ ra vẻ hơi tò mò, nàng nhìn kỹ bài trí khác nhau trên bàn, sau đó lại đi vòng qua kéo ra ngăn kéo nhìn một chút, nhưng chỉ là phát hiện một cái điện thoại di động và một ít đồ dùng cá nhân của nhân viên y tế, ví dụ như đủ loại nước giải khát, thứ còn hạn sử dụng đều bị nàng lấy ra, sau đó bỏ vào trên bàn. Thái Hòa thì lại từ bên trong chọn ra một vài thứ coi như chiến lợi phẩm, những thứ còn lại hắn ngại chiếm chỗ trống ba lô, đều lấy cho Lâm Á Hân.

Bất quá khi tất cả các ngăn tủ lần lượt bị mở ra, một vui vẻ ngoài ý muốn cuối cùng cũng xuất hiện.

Vài bình dược phẩm bảo vệ sức khoẻ, hơn nữa nhìn qua giá rất là cao, đều là dùng để bổ sung dinh dưỡng đấy.

Đối với đại đa số người sống sót ngay cả ăn còn ăn không đủ no mà nói, dinh dưỡng không đầy đủ là một hiện tượng phổ biến, mà ngay cả chính Thái Hòa mình, cũng không quá đáng chỉ là ăn no rồi bụng mà thôi. Những loại thức ăn...kia dù năng lượng cao thế nào, tóm lại ăn ngũ cốc hoa màu như trước kia là không cách nào so sánh được đấy, nếu như không phải hắn ở trong quá trình tiến hóa đã nhận được tăng cường thể lực, nói không chừng cũng

sẽ bởi vì không có thu được dinh dưỡng đầy đủ mà theo không kịp tiết tấu chiến đấu hiện giờ.

“Thứ này thật là rất ngon nghẽ.

Bất quá ngược lại là nàng rất có tự mình biết mình, tuy rằng trong ánh mắt đã hiện lên một chút thần sắc không nỡ bỏ, nhưng vẫn giao cho Thái Hòa mấy bình thực phẩm chức năng bảo vệ sức khoẻ này: “Thứ này đối với ngươi có lẽ rất hữu dụng a.”

Thái Hòa đều nhét những chai thuốc này vào trong ba lô, sau khi do dự một chút, lại lấy ra một lọ bên trong đưa đến cho Lâm Á Hân: “Lấy đi, hiện giờ thân thể ngươi quá yếu ớt rồi.”

Lâm Á Hân há to miệng miệng, dường như muốn từ chối, nhưng cuối cùng nàng vẫn cắn môi dưới, nhận lấy chai thực phẩm chức năng này, sau đó rất là chân thành nói: “Cảm ơn.”

Mặc dù có thu hoạch ngoài ý muốn, bất quá mục đích chủ yếu khi bọn hắn tới nơi này là để tìm kiếm thuốc chữa bệnh cho Lâm Á Hân, và cố gắng hết sức sưu tập được một ít đồ dùng cấp cứu thường dùng. Những vật này đối với Thái Hòa mà nói, tác dụng cũng không nhỏ hơn so với đồ ăn, thậm chí còn cần thiết hơn.

Đồ ăn bất kỳ lúc nào cũng có thể tìm nơi bổ sung được, chỉ cần lá gan khá lớn, lại có thực lực, sẽ nhất định không bị chết đói, nhưng mà dược phẩm thì lại không giống với lúc trước, vốn tiệm thuốc cũng đã khá phân tán, cũng không phải tùy tiện có thể thấy được, hơn nữa sau khi bị thương, sẽ rất khó lại tiếp tục hành động, tạm thời đi tìm thuốc chữa thương không khác gì đi chết.

Nhưng rất nhanh Thái Hòa cũng đã phát hiện, trong nhà này cũng chỉ có lớn như thế, nhưng mà ngoại trừ tìm được mấy bình thực phẩm chức năng bảo vệ sức khỏe trong ngăn kéo ra, trong tủ kính cũng chỉ có một ít thuốc thường dùng rải rác, số lượng cũng không nhiều. Chắc hẳn dược phẩm dự trữ ở trong một gian phòng

khác, sau khi Thái Hòa nghi hoặc một chút, lập tức yên tâm lại.

Chuyện tìm thuốc có thể trì hoãn một ít, ngược lại là miệng vết thương của Lâm Á Hân phải được xử lý kịp thời.

Một ít dụng cụ dùng để tiến hành khâu lại miệng vết thương cũng còn ở đây, cồn i-ốt khử trùng cùng với nước muối sinh lí không khuẩn cũng đã tìm được nửa bình.

Bất quá thời điểm khi một đám người đứng thành một vòng vây quanh những này dụng cụ y tế này, không khí lại thoáng chốc trở nên hơi quỷ dị rồi.

Hai nữ zombie biến dị đương nhiên không cần phải nói, để cho các nàng hỗ trợ xử lý vết thương đơn giản một chút thì còn được, nhưng muốn để cho các nàng tiến hành khâu lại miệng vết thương, chẳng may máu tươi kích thích đến các nàng cũng không phải là chuyện giỡn chơi đấy.

Cho dù Thái Hòa có thể ngăn chặn không làm cho các nàng công kích, thế nhưng nhất định sẽ bởi vậy bộc lộ ra thân phận zombie của các nàng.

Tuy rằng dưới loại tình huống này, cho dù bại lộ cũng sẽ không mang đến nguy hại gì với các nàng, nhưng mà không đến tình huống bất đắc dĩ, Thái Hòa cũng không hy vọng làm cho tình thế không khống chế được đấy.

Cho nên dĩ nhiên là Lê Bống và Yuna bị loại trừ rồi, Thái Hòa do dự nhìn thoáng qua kim khâu lưỡi cá trong tay, sau đó kiên trì hỏi: “Ngươi có thể từ mình may lại được không?”

Lâm Á Hân do do dự dự khoa tay múa chân thoáng một chút, sau đó lắc đầu: “Không thể. . .”

“Vậy thì để ta làm đi.” Không có biện pháp rồi, lúc nên ra tay thì phải ra tay thôi. Thái Hòa quyết định bất cứ giá nào rồi.

Nhưng mà sau khi Lâm Á Hân nhìn thật sâu hắn một cái, lại đột nhiên ánh mắt phức tạp mà hỏi thăm: “Ngươi biết khâu sao?”

Thái Hòa sững sờ, sau đó dùng ngữ khí không quá khẳng định nói ra: “Ta biết may vớ được hay không. . .”

Chương 180: Tâm Tính Tiêu Cực

Ngược lại thì lời này đúng là không nói dối, tuy rằng Lê Bống là thanh mai trúc mã với hắn, cũng thường xuyên đến chăm sóc cuộc sống của hắn, từ cuộc sống hàng ngày, nhưng mà dù sao lúc ấy hai người chưa có bước tới bước, quan hệ yêu đương gì. Thái Hòa thì trong lòng đã yếu thích Lê Bống từ rất lâu, nhưng mà chính là bởi vì như thế hắn mới ngại ngần không thổ lộ qua, bởi vì tình hình hắn lúc đó, điều kiện của hắn thật sự không xứng với Lê Bống.

Vì có thể tăng lên giá trị mình, Thái Hòa vẫn đang cố gắng, nhưng mà khi tận thế vừa đến, tất cả mọi cố gắng và công sức đều hóa thành tro bụi rồi. Bất quá đối với Thái Hòa mà nói, trên thực tế mục tiêu để hắn cố gắng vẫn không có thay đổi. Trước kia là vì Lê Bống, hiện giờ cũng là vì Lê Bống, còn có Yuna kề vai chiến đấu với hắn.

Cho nên ở dưới loại tình huống giống như lúc trước, Thái Hòa chưa bao giờ chủ động yêu cầu Lê Bống giúp hắn làm chuyện gì, chớ nói chi là như việc may lại tất bị rách chứ.

Sắc mặt của Lâm Á Hân lập tức trở nên có hơi cổ quái, bất quá đúng lúc này cũng không có phương pháp xử rất tốt lý, bởi vậy nàng chỉ có thể cắn răng gật nhẹ đầu: “Vậy thì làm phiền ngươi rồi.”

“Ngươi ráng nhịn một chút.” Tuy rằng không có thuốc tê, bất quá thời điểm khi sắp khâu Thái Hòa hay là không nhịn được nhắc nhở một câu.

“Hít hà!”

Sau khi hít Thật sâu và một hơi, ánh mắt Thái Hòa thoáng chốc trở nên bắt đầu chuyên chú..., hắn vững vàng bắt đầu khâu mũi đầu tiên. . .

Mà Lâm Á Hân lập tức lộ ra một chút thống khổ, vì không để cho mình chịu ảnh hưởng, nàng đưa mắt nhìn sang một bên.

Sau khi tinh thần lực của Thái Hòa đạt được tiến hóa, sức tập trung cũng mạnh hơn nhiều so với người bình thường, khâu lại vết thương đương nhiên cũng là vừa nhanh vừa chuẩn.

Bất quá muốn khâu đẹp mắt cũng hơi làm khó Thái Hòa rồi, chờ hắn gút lại mũi khâu xong, sau khi cắt đứt chỉ khâu, lại nhìn miệng vết thương chính mình khâu lại xong, lập tức lộ ra một chút sắc mặt khó xử.

Lúc này Lâm Á Hân cũng quay đầu liếc mắt nhìn, trong nháy mắt khi nàng nhìn thấy miệng vết thương, khóe mắt của nàng lập tức không nhịn được khẽ nhăn một cái.

Thái Hòa vội vàng băng bó lên cho nàng, nghĩ thầm tuy rằng hắn may hơi xấu xí một chút, nhưng đến lúc này rồi cũng không cần phải chú ý nhiều như vậy.

Lúc này Lê Bống lập tức lấy ra nước khoáng và thuốc kháng viêm, lại đưa cho Lâm Á Hân nuốt vào. Tuy rằng không là dựa theo trình tự chính quy nào để xử lý đấy, bất quá có thể làm được như vậy đã rất tốt, kế tiếp cũng phải xem chính vận may của cô ấy như thế nào.

Bất quá vừa mới khâu lại hết miệng vết thương, nàng cũng không còn sức lực di động, Thái Hòa để cho Lê Bống nâng lên nàng, chuẩn bị tìm một cái giường bệnh cho nàng nghỉ ngơi một chút.

Vì an toàn đạt được mục đích, Thái Hòa cố ý an trí Lâm Á Hân đến lầu hai, tuy rằng lầu một cũng có giường ngủ, nhưng dù sao cách gần cánh cửa chính quá, nếu có zombie đến gần nơi này, khó tránh khỏi sẽ tạo thành một ít phiền toái không cần thiết.

Đồng thời khi Lê Bống vịn nàng nằm bên trên giường bệnh, Thái Hòa lập tức chia nhau với Yuna kiểm tra lên lầu hai.

Cũng giống như với lầu một, lầu hai cũng không có xuất hiện bất kỳ zombie nào, hết sức sạch sẽ.

Chẳng lẽ nơi này thật sự không có zombie hay sao? Trong cả tòa nhà y tế lớn như vậy, thậm chí ngay cả sợi lông zombie cũng không nhìn thấy một sợi, chẳng biết tại sao, loại tình huống này ngược lại làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi quỷ dị.

Một người sống trong lo lắng khiếp vía lâu rồi, đột nhiên đến trong hoàn cảnh tương đối an toàn, trên thực tế không chỉ sẽ không cảm thấy yên tâm, ngược lại càng lo lắng khẩn trương hơn. Đây là bởi vì đã quen thuộc không khí tràn ngập nguy cơ, sớm đã thành thói quen cảm xúc khẩn trương.

Ngẫm lại thật đúng là bi ai đấy, tận thế vừa đến còn chưa có bao lâu, lại cảm giác phảng phất đã qua thời gian rất lâu vậy. Bất luận là tâm tính hay là thái độ đối với cảnh vật chung quanh, cũng đã đã xảy ra thay đổi nghiêng trời lệch đất, thậm chí cảm thấy như bây giờ mới là bình thường đấy.

Trong nội tâm Thái Hòa thậm chí nghĩ đến, nếu như đột nhiên thế giới hòa bình rồi, tất cả mọi zombie đều trở lại thành người bình thường, chính mình có thể cảm giác được cuộc sống như vậy mới là không chân thực hay không?

“Đang nghĩ cái gì đây này. . .” Trong nội tâm Thái Hòa hoảng

hốt, vội vàng lắc đầu, tự giễu nói, “Làm sao lại có thể xảy ra loại chuyện như vậy, Thái Hòa à Thái Hòa, xuất hiện loại tâm tính mê mang này thì sẽ lấy mạng người đấy, chuyên tâm một chút đi.

Trong nội tâm nghĩ đến, Thái Hòa dứt khoát đi lên trên lầu ba, lưu lại một mình Yuna, sưu tầm dược phẩm ở lầu hai.

Chương 181: Đại Ca Tha Mạng

Ở trong mắt hắn xem ra, nếu như trong lầu ba này có Zombie biến dị, thì khẳng định đã sớm cảm ứng được tồn tại của Yuna và Lê Bống, không cần chính mình tìm cũng sẽ chủ động nhảy ra đấy. Nếu như là zombie bình thường, thì hắn tự mình một người cũng hoàn toàn có thể tung hoành, cơ bản là không cần lo lắng.

Trên thực tế lầu ba chỉ lớn cỡ một nửa lầu hai, một nửa khác thì là một mảnh lang cang hóng gió, loại phong cách kiến trúc này ở trong đại học Sài Thành dường như rất lưu hành, bất quá theo suy nghĩ của Thái Hòa, thật ra cũng tương đương với một ít sân bãi cho những đôi tình lữ nói lời yêu đương... Dùng để để hẹn hò. Không cần nói đến chuyện khác, cho dù làm một phát ở trên sân thượng này, cũng sẽ không có người phát hiện, còn có thể hưởng thụ cảm giác kích thích nguyên vẹn.

Thật không biết có phải vì xác minh ý nghĩ của hắn hay không, hắn vậy mà phát hiện một cái "ba con sói" đã dùng qua ở lối vào sân thượng, cùng mấy cái khăn tay đã sớm dính trên mặt đất trở thành giấy dán tường dán chồng lên nhau.

"Quả nhiên thật hăng hái."

Thái Hòa âm thầm liếc mắt, có thể mang theo bạn gái chạy đến loại nơi này để thoải mái đấy, quả thật có thể gọi là dâm gia đời người rồi.

Hắn chậm rãi đi về phía hành lang có gian phòng hơi nghiêng, đồng thời cẩn thận nắm chặc trong tay đao ngắn, tinh thần lực cũng lập tức tập trung lại, dùng cam đoan chỉ cần có xuất hiện tình huống khác thường, bất kỳ lúc nào cũng có thể sử dụng cái

vòi tinh thần tiến hành bảo hộ với chính mình.

Tuy rằng sân thượng ngoại trừ "ba con sói" không có phát hiện gì khác lạ, bất quá cũng không thể phớt lờ. Thái Hòa có thể sống từ lúc tai nạn vừa bắt đầu, vượt qua đoạn thời gian cực khổ đó, sau đó thành công sinh tồn tới ngày nay, không thể tách rời đấy với tính cách cẩn thận của hắn.

Sau khi đẩy ra liên tục hai cánh cửa phòng, bên trong cũng chỉ là một ít đồ dùng trong nhà vứt đi, xem ra lầu ba đã bị coi như là nhà kho đến sử dụng.

Thái Hòa đang căng ra cũng thoáng nhẹ nhõm xuống, xem tới nơi này chắc hẳn là thật sật không có zombie rồi. . .

Nhưng mà đang thời điểm khi hắn vừa mới đẩy ra cánh cửa phòng thứ ba, một cái bóng đen đột nhiên nhảy ra từ sau một cái ngăn tủ, lại làm cho Thái Hòa lập tức lại càng hoảng sợ!

Động tác của cái bóng đen này cũng không xem như quá nhanh, bất quá bỗng nhiên nhảy ra từ sau ngăn tủ, loại phương thức xuất hiện này thật là rất gây nên hết hồn đấy. Ít nhất Thái Hòa cũng lập tức lui về sau nửa bước, đồng thời cái vòi tinh thần lực tựu lập tức xoắn quanh trước mặt. . .

Cùng lúc đó, từ sau ngăn tủ lại chui ra một bóng đen khác, tạo hình hai cái bóng đen này nhìn bề ngoài hết sức làm cho người ta sợ hãi, thậm chí so với zombie bình thường còn muốn dọa người hơn nhiều.

Toàn thân từ trên xuống dưới, gần như chỉ cần là chỗ nào có thể lộ da ra ngoài, đều dính đầy vết máu, toàn thân đều tản ra khí tức hôi thối đầm đặc, bọn hắn vừa nhảy ra, quả thật giống như là xuất hiện hai bình nước tiểu hình người, mùi hôi đầm đặc quả thật là thế không thể đỡ, mà ngay cả Thái Hòa cũng không nhịn được nhíu mày.

Bất đồng với zombie khác chính là, hai bóng đen vừa xuất hiện này, cũng không có như phát cuồng nhào đầu về phía trước, mà là giương nanh múa vuốt làm ra một ít động tác uy hiếp, nhưng cũng không có thật sự xông lên tiến hành công kích.

Ngay từ đầu Thái Hòa chứng kiến hai người bọn họ, thật sự là càng hoảng sợ đấy, cũng đã chuẩn bị xong động tác phản kích. Mà sau khi cái vòi tinh thần của hắn đâm ra, trên mặt của hắn lại lập tức hiện ra một chút quỷ dị.

Thấy Thái Hòa cứ như vậy đứng ở cửa ra vào, nắm lấy đao ngắn trong tay, một con zombie trong đó lại gầm nhẹ một tiếng "Gruuừ", đột nhiên cứ như vậy lao đến phía Thái Hòa.

Khóe miệng của Thái Hòa hơi nhếch lên một tia cười lạnh, thời điểm khi con zombie này sắp vọt tới trước chân, không chút hoang mang lắc đao ngắn trong tay, trực tiếp kề lên ở trên cổ họng của hắn.

Đổi lại zombie bình thường, đừng nói một thanh đao ngắn rồi, cho dù lên cho dùng họng pháo chống lên trên mặt của nó cũng không cách nào ngăn cản nó tiếp tục đi phía trước. Nhưng con zombie này lại thoáng chốc cứng lại rồi, sau đó run lên toàn thân, hai chân trực tiếp cũng đã mềm nhũn xuống.

Cái khuôn mặt thoa khắp vết máu kia đột nhiên run lên, trong miệng ngập ngừng địa phát ra một thanh âm hoảng sợ: "Đại ca tha mạng!"

Một cái con "Zombie" khác thấy tình hình này, cũng hoàn toàn ngây dại.

Bọn hắn bái kiến không ít người sống sót, nhưng còn là lần đầu tiên trông thấy người chai lì như Thái Hòa vậy, đối mặt zombie không hề sợ hãi, lại còn có thể tươi cười tương đối mặt đấy!

Nếu như Thái Hòa biết được hắn nghĩ như vậy, nhất định sẽ không nhịn được muốn đập đầu vào tường.

Hắn không hề sợ hãi sao? Đương nhiên không phải rồi! Ngay từ đầu hắn cũng đang càng hoảng sợ đấy!

Chương 182: Giả Trang Zombie

Tuy rằng hắn hoàn toàn có thể đủ sức chơi solo với zombie, thậm chí solo một mình với khoảng mười con zombie hắn cũng không hề nao núng, nhưng mà đột nhiên nhảy ra dọa người như bọn hắn đấy, Thái Hòa cũng sẽ cảm thấy khẩn trương trong nháy mắt.

Không sợ chiến đấu, nhưng mà không có nghĩa là sẽ hoàn toàn không thấy bất luận gì kinh sợ đấy!

"Đại ca!" Con zombie này khẽ run rẩy, nhưng cũng không dám tới gần Thái Hòa, mà là dùng thanh âm run rẩy cầu khẩn nói, "Làm ơn buông tha cho ta! Đừng ra tay, chúng ta không phải zombie! Không phải zombie nha!"

Thái Hòa cũng không có ý định thu lại thanh đao, đương nhiên hắn biết rõ hai người kia cũng không phải zombie, mà là nhân loại giả trang bộ dáng trở thành zombie. Tuy rằng ngay từ đầu Thái Hòa không có nhìn ra, bất quá thời điểm khi hắn ý đồ muốn dùng năng lực điều khiển con rối Zombie tiến hành điều khiển bọn họ, cũng đã phát hiện chân tướng.

Bề ngoài có thể ngụy trang, nhưng đoàn ánh sáng tinh thần cũng đã bại lộ hoàn toàn thân phận chân thật của bọn họ.

Người sống sót vì muốn sống đoán chừng chuyện gì cũng có thể làm ra được, nhưng không tiếc làm cho chính mình biến thành bình thuốc độc hình người như hai người bọn họ, thật đúng là Thái Hòa lần đầu tiên trông thấy.

"Ta đương nhiên biết rõ các ngươi là người." Thái Hòa lầm bầm một câu, sau đó thoáng chốc ánh mắt trở nên có hơi lăng lệ ác

liệt, nhìn chằm chằm người đứng ở trước mắt mình hỏi, “Các ngươi làm gì vậy?”

Thật ra chuyện Thái Hòa càng muốn hỏi hơn chính là, tại sao bọn hắn phải nhảy ra dọa chính mình, bất quá loại chuyện tự tổn thất uy phong này thì hắn sẽ không làm, nhất là hiện giờ hai người này rõ ràng hết sức kiêng đối với hắn kỵ, không bằng thừa cơ móc ra từ trong miệng bọn hắn một ít tình báo.

Thái Hòa bày ra bộ dáng tư thái này “Mày nói hay không, không nói bố mày lập tức chém mày”, quả nhiên dọa được người này, hắn run rẩy thoáng một cái lần nữa, kinh hoảng đáp: “Chúng ta chỉ là tạm thời ẩn núp ở nơi này thôi. . .”

“Nói nhảm. “Thái Hòa lập tức không kiên nhẫn cắt lời hắn, thật phải ẩn núp ở nơi này, nào có tất yếu biến mình thành bộ dạng gớm ghiếc này.

Người này vội vàng khẩn trương giải thích: “Không phải, bây giờ chúng ta ẩn núp ở nơi này, thật ra hai ngày trước chúng ta. . .”

Mũi đao đang kề ở trên yết hầu, chỉ cần Thái Hòa nhẹ nhàng khứa về phía trước một chút, có thể chấm dứt mất tánh mạng của hắn. Sống chết trước mắt, không có bao nhiêu người có thể chính thức bảo trì trấn tĩnh, huống chi người này nhìn qua cũng rất nhát gan.

Thái Hòa nghe hắn nói năng quá lộn xộn, lập tức nhíu mày, mà đồng bọn của hắn cũng không nhịn được nữa bối rối dùm hắn, sợ như vậy sẽ chọc cho Thái Hòa nổi giận, vội vàng cắt đứt hắn: “Ngươi đừng nói nữa, để ta nói đi.”

Người này vội vàng ngậm miệng lại, dùng ánh mắt hơi cầu khẩn nhìn về phía Thái Hòa.

“Đi, ngươi nói.” Thái Hòa liếc nhìn người nọ, nói ra.

Tuy rằng trên mặt che kín rất nhiều máu, bất quá vẫn có thể nhìn ra đó là một nam sinh lớn lên đen sì, tuổi tác đoán chừng không cao hơn hai mươi tuổi, xem xét chính là thành sinh viên đại học. Tuy rằng hắn cũng rất sợ hãi, nhưng so với người bạn của hắn thì lại biểu hiện được trấn tĩnh hơn nhiều, đầu lưỡi cũng tương đối lưu loát hơn một ít.

“Hai ngày trước chúng ta chỉ vừa mới đến nơi đây đấy, xung quanh đây ngoại trừ ở đây cơ bản không có nơi nào có thể nghỉ ngơi. . . Thật ra chúng ta cũng không biết ngươi đã đến rồi, vừa mới nghe được tiếng mở cửa còn dọa chúng ta nhảy dựng đây này. Bất quá ta nghĩ, biết mở cửa khẳng định không phải zombie, hơn phân nửa là một người sống sót. Nhưng lại không biết ngươi ý định làm gì, cho nên ý định trước tiên bắt được ngươi rồi nói sau. . .”

Thời điểm nói đến phần sau, hắn cũng có hơi thấp thỏm bất an không yên, xem bộ dáng là sợ Thái Hòa dưới sự giận dữ người bạn của hắn trực tiếp làm thịt.

Mà người bạn của hắn cũng phản ứng kịch liệt nhiều lắm rồi, trực tiếp há mồm lập tức mắng: “Nguyễn Văn Chung miệng ngươi đổi vị trí với hậu môn rùi hay sao? Ngươi éo biết nói chuyện sao? Muốn hại chết ta à! Đại ca, đại ca!” Cổ của hắn bị kề đao lên, thân thể cứng ngắc đến cơ bản là không dám động, chỉ có thể dùng đôi mắt - trông mong nhìn về phía Thái Hòa, “Ngươi đừng nóng giận, chúng ta không phải muốn bắt bớ ngươi, chỉ là muốn trao đổi với ngươi mà thôi. . .”

Thái Hòa nghe được buồn cười, bất quá cũng nghe ra bọn hắn cũng không có ác ý gì, cảnh giác đối với người sống sót, ngay cả Thái Hòa mình cũng có, chỉ có điều sẽ không giống bọn hắn mà thôi, làm ra chuyện xúc động như thế.

Bất quá nghĩ lại, nếu đổi thành người sống sót bình thường, ngược lại là rất có thể trúng chiêu đấy.

Sau khi bị kinh hãi, lực phản ứng của con người chỉ sợ cũng sẽ xuất hiện chậm chạp một chút, nhát gan nói không chừng sẽ được sợ hãi không thể động đậy. Chờ sau khi kẻ giả trang "Zombie" xông lên, hơn phân nửa cũng chỉ có thể ngoan ngoãn giơ tay chịu trói rồi.

Chương 183: Trao Đổi

Nhìn ra được bọn hắn cũng là rất cẩn thận đấy, bởi vì loại tình huống này, một phần nhỏ người sống sót còn sẽ xuất hiện một loại phản ứng khác: Đậu xanh rau má ta liều mạng với các ngươi! Sau đó lập tức sức chiến đấu bạo lều, ở dưới tình huống liều mạng giết ngược lại hai người bọn họ.

Cho nên sau khi bọn hắn chờ trọn vẹn đợi vài giây, cho rằng Thái Hòa vẫn không nhúc nhích tuyệt đối là thuộc về trước một loại tình huống thứ hai, người nọ mới tính thăm dò đánh tới.

Đáng tiếc Thái Hòa cũng không phải là bị sợ choáng váng, mà là rất nhanh đã hồi phục thần trí, sau đó ôm một chút tâm tình trêu tức, đang đợi hắn đưa hàng đến thăm.

“Nghe qua việc này các ngươi thường xuyên làm đúng không?” Thái Hòa chậm rãi buông xuống thanh đao, hơi hăng hái mà hỏi thăm.

Người này lập tức thở dài nhẹ nhõm xuống một cái, đưa tay quẹt mồ hôi trên trán, trên mặt lập tức lộ ra vẻ nhẹ nhõm, xem ra thật đúng là có hơi dữ tợn: “Sao có thể nha! Chuyện này không lần thứ nhất vừa xuất sư đã bất lợi hay sao. . . Ah, thực xin lỗi” Hắn rất kiêng kị với Thái Hòa, vội vàng đổi giọng, “Ta không phải có ý như vậy. . .”

“Ngươi sợ hãi như vậy làm gì?” Thái Hòa nghĩ thầm người này cũng thật sự nhát gan quá mức rồi, chẳng lẽ là toàn thân mình tản ra trong khí tức khắc nghiệt trong truyền thuyết hay sao? Nếu thật nói đến điểm này, thì chính là Lê Bống và Yuna sau khi cuồng hóa thành zombie mới đáng sợ hơn nhiều lắm, trên người hai người

bọn họ tản mát ra khí tức, đó mới gọi là có sát khí thật sự!

Bất quá nói trắng ra là, đó cũng không phải là khí tức hư vô mờ mịt gì, mà là một loại khí thế!

Chỉ có chính thức nổi lên sát tâm, và zombie xem con người làm ra đồ ăn, mới sẽ có được loại khí thế này, từ trong ánh mắt bọn hắn để lộ ra đấy, mới sát ý nghiêm túc.

Thái Hòa từ thời điểm ra tay mới vừa rồi, cũng không có thật sự nổi lên sát tâm qua. Cho nên thấy người này sợ hãi như thế, Thái Hòa cũng không khỏi được có hơi bất đắc dĩ. Thậm chí hắn có hơi tự giễu nghĩ đến, chẳng lẽ là bởi vì gần đây chính mình tay dính quá nhiều mạng người, cho nên đã đến cảnh giới mặc dù không nổi sát tâm, cũng có thể phóng khí thế ra ngoài hay sao?

Đương nhiên đây chỉ là hắn tự giễu mà thôi, trên thực tế ở trong mắt hai người này, sở dĩ kiêng kỵ đối với Thái Hòa như vậy, còn là vì biểu hiện của hắn vừa mới lừa dối hai người này.

Người này liếc nhìn Thái Hòa từ trên xuống dưới, sau đó rất chân thành nói: "Bởi vì ngươi không giống với rất nhiều người sống sót, ta cảm thấy bộ dạng ngươi rất lợi hại, đại ca, ngươi có thể đối mặt zombie mặt không đổi sắc, ta thật là phát ra kính nể ngươi từ nội tâm. . ."

"Trương Phi Thoàn, ngươi đừng bợ đít bưng bô nữa được không. . ." Nguyễn Văn Chung "Đkm" một tiếng, đã cắt đứt lời nói của Trương Phi Thoàn, lập tức nói về phía Thái Hòa, "Vị đại ca này, chúng ta cũng không phải cố ý đấy, cũng không có ý định thật sự ra tay với ngươi, chỉ là. . ." Nguyễn Văn Chung lộ ra một chút sắc mặt bất đắc dĩ, giọng điệu cũng trở nên có hơi chua xót trong lòng, "Dò sông dò biển dễ dò, có ai lấy thước mà đo lòng người."

Thái Hòa nghe xong nhưng có hơi xì mũi coi thường, nếu lời này đổi lại hai đại mỹ nữ nũng nịu mà nói, đương nhiên là không

có vấn đề gì đấy, bởi vì bản thân các nàng cũng đủ để khiến cho một ít người sống sót có ác ý rồi. Nhưng mà hai người các ngươi nhìn bề ngoài như quả bom thối di động, chẳng lẽ còn có người sống sót sẽ sinh rá ác ý gì với các ngươi hay sao?

Bất quá đúng lúc này, Thái Hòa lại đột nhiên nghĩ đến một khả năng. Đến hiện giờ Yuna cũng không tìm được bất luận một chút dược phẩm gì, thời điểm khi chính mình ở lầu một cũng không có phát hiện cái gì, chẳng lẽ. . .

Nghĩ tới đây, ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía hai người kia, lập tức cũng trở nên có hơi khác thường: "Dược phẩm ở trong bệnh viện này, đều ở trên tay hai người các ngươi sao?"

Sắc mặt của Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn đồng thời biến đổi lớn, khi Trương Phi Thoàn còn đang ngẩn người, Nguyễn Văn Chung lại một tay kéo lấy hắn về phía chính mình, sau đó cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa: "Ngươi muốn làm cái gì?"

Sau khi Trương Phi Thoàn phục hồi lại tinh thần, chuyện duy nhất nghĩ đến dĩ nhiên là nói xạo: "Cái gì. . . Dược phẩm gì? Chúng ta không biết đâu. . ."

Thái Hòa dùng ánh mắt liếc người ngu trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó chuyển hướng về phía Nguyễn Văn Chung: "Yên tâm, ta sẽ không cứng cướp đoạt đấy." Trên thực tế hắn nói xong, lấy ra từ trong ba lô một gói mì ăn liền, hươ hươ về phía hai người, "Ta có thể đổi với các ngươi."

Vừa nhìn thấy mì ăn liền, trên mặt hai người Nguyễn Văn Chung, đồng thời hiện ra vẻ mặt khát vọng.

"Đồ ăn. . ."

Ánh mắt của Trương Phi Thoàn dạo qua một vòng ở trên người mì ăn liền và trong balô Thái Hòa, cuối cùng lúc nhìn thanh

đao thấy trong tay Thái Hòa, cố nén khát vọng thu hồi ánh mắt.

Sau khi trải qua chuyện tối ngày hôm qua, Thái Hòa đã hiểu rõ, đối với những người sống sót ở trong cảnh đói khát mà nói, ba lô trên người mình có sức hấp dẫn trí mạng. Bất quá có đủ thực lực, cơ bản là Thái Hòa không sợ hai người kia sẽ nổi lòng tham.

Nếu như bọn hắn không biết tự lượng sức mình muốn ra tay cướp đoạt, Thái Hòa cũng sẽ không ngại trực tiếp giết bọn họ lấy đi hết dược phẩm.

Chương 184: Điều Kiện

Hai người Nguyễn Văn Chung nhìn chằm chằm vào bao mì ăn liền kia một lúc lâu, dĩ nhiên đều hết sức động tâm.

Bất quá Trương Phi Thoàn vừa muốn mở miệng, Nguyễn Văn Chung lại một tay ngăn cản lấy hắn, sau đó đoạt hỏi trước: "Ngươi nguyện ý lấy bao nhiêu ra để đổi?"

Thái Hòa thầm nghĩ xác thực tên Nguyễn Văn Chung này nếu so với bạn học của hắn thì trấn tĩnh hơn nhiều lắm, dưới tình huống trong khát vọng đạt được đồ ăn, vậy mà còn có thể dằn xuống xúc động, ý đồ muốn cò kè mặc cả với hắn.

"Chuyện này phải xem các ngươi có bao nhiêu dược phẩm, với lại phải xem là loại dược phẩm gì rồi." Thái Hòa nói ra.

Nguyễn Văn Chung nuốt ngụm nước bọt, lại do dự một hồi lâu, mới lên tiếng: "Những loại dược phẩm không nhiều lắm, dù sao ở đây chỉ là Giáo Y viện. Có một số ít thuốc trị đau nhức, một ít thuốc cảm mạo, còn có thuốc hạ sốt, thuốc trị đau dạ dày, thuốc nhỏ mắt. . ."

Hắn nói ra một chuỗi danh sách dài, Thái Hòa đều không cảm thấy hứng thú thế nào, loại dược phẩm bệnh như thuốc cảm sốt này, trong ba lô chính hắn còn có vài hộp, từ khi thể chất hắn dần dần tăng cường, chỉ sợ một năm còn rất khó cảm sốt một lần. Cuộc sống đã quen không có nơi ở cố định, chỉ cần một mảnh ngói một góc nhỏ là có thể qua ngày đoạn tháng, sức chống cự còn tốt hơn nhiều so với lúc trước, đơn giản là sẽ không sinh bệnh đấy. Bất quá thuốc giảm đau ngược lại là thứ tốt, về phần thuốc đau dạ dày. . . Loại thuốc này cũng đã không cần rồi.

Đến loại thời điểm này cũng bởi vì ăn uống không tốt mà đau dạ dày thậm chí tiêu chảy đấy, vậy thì đáng đời bị đào thải. Trong thế đạo này vốn chính là tàn khốc như vậy, bất quá cũng may lực thích ứng của nhân loại, kỳ thật sự là rất mạnh.

Thấy biểu lộ của Thái Hòa lộ ra có hơi mất hết hứng thú, trong lòng Nguyễn Văn Chung trong cũng đoán được, những thuốc này đoán chừng Thái Hòa không cần đến.

Lúc này bụng Trương Phi Thoàn ngược lại hợp thời phát ra một tiếng gào thét: "Ọc ọc ọc. . ."

Vẻ mặt hắn đau khổ dắt Nguyễn Văn Chung một cái, nói ra: "Ta cũng đã sắp chết đói, cho dù trở về bọn hắn cũng sẽ không cho chúng ta ăn, đưa cho hắn một chút đi, sẽ không bị phát hiện đấy."

Sắc mặt của Nguyễn Văn Chung lập tức thay đổi thoáng một chút, phiền muộn trừng mắt liếc nhìn Trương Phi Thoàn, nhìn bộ dạng là đang trách hắn không kín miệng: "Làm sao ta lại quen biết tên đầu heo này như ngươi vậy!" Bất quá nhìn thấy bộ dạng nước miếng cũng sắp chảy ra của Trương Phi Thoàn, hắn thở dài, đành phải nói ra, "Chúng ta còn có một ít Vân Nam Bạch Dược thuốc dạng chai xịt, băng gạc thuốc sát trùng và bông băng. . ."

Những vật này vừa nói ra khỏi miệng, ánh mắt Nguyễn Văn Chung nhìn về phía Thái Hòa liền lộ ra hết sức tin tưởng tin tưởng rồi. Đối với người bình thường bất kỳ lúc nào bất kể ở đâu đều có thể gặp phải nguy hiểm mà nói, thuốc men cấp cứu là thứ quan trọng nhất!

Dù sao người bình thường cũng không có năng lực tự lành mạnh mẽ như zombie vậy, đối với zombie mà nói có lẽ thiếu cánh tay gãy chân đều không nhất định sẽ chết, nếu không bị zombie mặt công kích là có thể dẻo dai còn sống sót, nhưng đối với nhân loại mà nói, cho dù là miệng vết thương hơi chút sâu một chút cũng mang đến hậu quả trí mạng. Ví dụ như sau khi bị thương

chảy ra thật nhiều máu thể lực hạ thấp kịch liệt, khi lại gặp phải zombie không có năng lực chạy trốn.

Ở trong mắt người sống sót bình thường, xảy ra vấn đề bị thương, chẳng khác nào tăng cao tỉ lệ tử vong, cho nên nhất định phải có đầy đủ năng lực tự cứu.

Mà Thái Hòa cũng hoàn toàn chính xác bị đánh động, hai mắt hắn tỏa sáng, truy vấn: "Có bao nhiêu vậy?"

"Không nhiều lắm, mỗi loại. . . Hai phần a." Nguyễn Văn Chung chần chờ một chút, nói ra.

Giọng điệu của Nguyễn Văn Chung cũng không phải rất khẳng định, Thái Hòa cũng thoáng chốc chợt nghe ra mánh khóe, hắn đang định thăm dò hỏi ý kiến một câu: "Những thuốc này, là đám người các ngươi tìm ra hay sao?"

"Chuyện này. . ." Nguyễn Văn Chung khẩn trương thoáng một chút, sau đó lại buông lỏng xuống, "Uh, đây là một ít bạn học tìm giúp chúng ta đấy. . ."

"Bạn học cái rắm! Nếu thật sự xem hai chúng ta là bạn học, lại có thể làm ra chuyện như vậy?" Trương Phi Thoàn lại phẫn nộ cắt lời Nguyễn Văn Chung..., cảm xúc thoáng chốc kích động lên.

Nguyễn Văn Chung cau mày, thanh âm cũng thấp xuống: "Đừng như vậy, không thể trách bọn hắn, muốn trách thì trách đôi nam nữ độc ác kia!"

"Dù sao bọn hắn cũng không phải loại người gì tốt. Cần dược phẩm, như thế nào chính mình không đi ra tìm? Để cho chúng ta ra đi tìm cái chết. . ." Dường như Trương Phi Thoàn rất có cơn giận kìm nén đã lâu, lải nhải mắng.

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức đã hiện lên một chút vẻ lo lắng, từ sau khi gặp được một đám người Anh Tuấn, hắn đối với

người sống sót trong trường này cũng rất không có thiện cảm. Hoàn cảnh nơi này quyết định lãnh đạo trong đám người bọn hắn đều không có người nào tâm tính bình thường, đồ ăn thiếu thốn, cùng với tuyệt vọng không cách nào chạy thoát, những cảm xúc mặt trái này đủ để đè sập những người sống sót này.

Chương 185: Không Sợ

Hai cậu sinh viên trước mắt này, dĩ nhiên cũng đã bị bạn bè người sống sót ức hiếp rồi.

Tuy rằng không muốn chõ mõm vào, nhưng hoàn toàn chính xác Thái Hòa rất cần những dược phẩm cấp cứu...kia, cho nên sau khi hắn suy nghĩ một lát, lập tức hỏi: "Như vậy đi, nếu như các ngươi có thể cho ta tất cả dược phẩm đang sở hữu, ta không chỉ cho các ngươi đồ ăn, còn có thể đưa các ngươi đưa đến một trụ sở của người sống sót khác. Như vậy các ngươi cũng sẽ không bởi vì không có mang về dược phẩm mà bị đôi nam nữ gì gì kia tra tấn rồi, như thế nào đây?"

Đối phó những người sống sót ức hiếp bạn bè...kia, đây là biện pháp hòa bình nhất cũng đơn giản nhất. Ngươi cho không chứa chấp ta, cùng lắm thì ta đi. Đương nhiên, điều kiện tiên quyết muốn hoàn thành chuyện này, là phải có đầy đủ dũng khí và thực lực một mình sống sót. Xem qua hai người này là một loại kia người sống sót so với người bình thường nhất còn bình thường hơn, muốn cho hai người bọn họ một mình sống sót, thật không khỏi có hơi làm khó bọn hắn rồi. Cho nên Thái Hòa mới giúp họ có thêm một lựa chọn, do hắn đưa hai người bọn họ đến trong một doanh địa người sống sót khác. Dù sao trong trường đại học này có chừng ba ngàn người sống sót, phải tìm được một nhóm người khác cũng không tính khó.

Xem thái độ của hai người bọn họ, rõ ràng là tràn đầy oán hận với người bạn của mình, chắc hẳn chính mình đưa ra một đề nghị như vậy, nhất định bọn hắn sẽ không thể chờ đợi được mà đồng ý. . .

“Không, chúng ta không thể đi.” Nguyễn Văn Chung trả lời, lại ngoài dự kiến của Thái Hòa.

Mà ngay cả Trương Phi Thoàn cũng kiên định lắc đầu: “Cám ơn đại ca, không phải chúng ta không tin ngươi, nhưng mà thật sự chúng ta không thể đi.”

“Vì sao vậy?” Thái Hòa nghi hoặc mà hỏi thăm, chẳng lẽ hai người này trời sinh thích chịu ngược đãi hay sao?

Sắc mặt của Nguyễn Văn Chung trở nên có hơi bắt đầu phức tạp mà..., hắn gãi gãi tóc trên đầu, nói ra: “Thật ra không riêng ta và Trương Phi Thoàn, còn có một vài bạn học cũng bị mạnh mẽ đuổi đi ra, nhiệm vụ của chúng ta là sưu tập dược phẩm, trong bọn họ có người phụ trách sưu tập đồ ăn, cũng có người phụ trách sưu tập đồ dùng sinh hoạt ví dụ như giấy vệ sinh. . . Người khác có thể bỏ trốn hay không ta không biết, nhưng ta với Trương Phi Thoàn sẽ không đi. Bởi vì. . .”

“Sợ cái gì nha! Ta nói!” Trương Phi Thoàn cướp lời nói ra trước, phẫn nộ nói, “Đôi nam nữ độc ác kia, giam lại mười mấy nữ sinh rồi, trong đó còn có vị một nữ giáo viên đang mang thai! Bọn hắn nói, cho chúng ta thời gian ba ngày ra đi sưu tập dược phẩm, nếu như đến thời gian trở về ít một người, lập tức giết một người nữ sinh! Tuy rằng những nữ sinh này cũng không phải bạn gái của ta, cũng không có liên quan gì với ta, nhưng mà ta với Nguyễn Văn Chung đều nghĩ kỹ, không thể hại chết các nàng.”

Cảm xúc lúc hắn nói chuyện hết sức kích động, cả người đều đang run rẩy, nếu như không phải nói thật, vậy thì chỉ có thể nói rõ trình độ diễn xuất của hắn thật quá tốt.

Bất quá lời nói này nếu Nguyễn Văn Chung nói ra, Thái Hòa thật đúng là chưa chắc tin tưởng, nhưng mà do Trương Phi Thoàn này nói ra, người này đầu óc toàn cơ bắp, hắn những loại người này sẽ không nói dối khi đang lửa giận xung thiên như vậy đấy.

Cho nên ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía hai người bọn họ, thoáng chốc cũng đã thay đổi.

“Không nghĩ tới. . . Ngược lại là hai người các ngươi rất có gan đấy.” Lời nói này của Thái Hòa rất chân thành, vừa mới xảy ra xung đột với đám người Anh Tuấn kia, rồi lại gặp phải người như Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn vậy, dưới tương phản đối lập, từ đáy lòng hắn lại có hơi bội phục hai người kia.

Nhìn bề ngoài bọn hắn cũng chỉ là chủng loại người sống sót tầng dưới chót nhất kia, không có thực lực, khuyết thiếu suy nghĩ, nhưng bọn hắn còn có lương tri, có thiện tâm.

Hiện giờ ở trong thế đạo này, giữ được phẩm chất như vậy thật sự hết sức khó được. Chính Thái Hòa tuy rằng không phải là người tốt vô tư kính dâng gì, nhưng hắn vẫn cho rằng, coi như mình không thể làm như vậy, nhưng ít nhất không thể xem thường người như vậy.

Sau khi nhận định đối với hai người bọn họ xảy ra thay đổi lớn, giọng điệu nói chuyện của Thái Hòa cũng hòa hoãn xuống, đoản đao trong tay cũng cất vào trong bao rồi.

“Thật sự chúng ta chỉ có thể cho ngươi một phần, bởi vì những vật này rất ít đấy, nếu như mang về số lượng quá ít, chúng ta cũng sẽ không có quả ngon gì để ăn. Nếu không phải chúng ta đói bụng đến phải thật sự không còn sức lực rồi, cũng sẽ không lấy ra trao đổi đồ ăn với ngươi đấy.” Nguyễn Văn Chung thở dài, nói ra.

Mà Trương Phi Thoàn kia nói chuyện thẳng thắng cũng nhiều hơn: “Nhưng mà ngươi đừng cướp! Ngươi nhìn thấy chưa, máu trên người chúng ta đều là máu zombie chân chính, còn dùng thịt nhão zombie lau một lần. Nếu ngươi muốn cố gắng cướp đoạt, ta sẽ cắt một vết thương trên người mình, đến lúc đó biến thành zombie thật sự, cho dù ngươi rất mạnh cũng nhất định phải chết!”

Chương 186: Zombie Thật Vs Zombie Giả

“Ta thật muốn nói ta không biết ngươi. . .” Cuối cùng Nguyễn Văn Chung không nhịn được, đá một cước vào trên bàn chân Trương Phi Thoàn.

Tuy rằng đây thật là một biện pháp đồng quy vu tận tốt, nhưng mà nói ra chẳng phải mất linh rồi hả?

Trước khi chiến đấu còn nói ra tuyệt chiêu liều mạng của mình cho kẻ địch nghe, đây là cảnh quảy chỉ có trong phim ảnh cấp ba mới xuất hiện. . .

Trong nội tâm buồn cười, đồng thời Thái Hòa cũng không khỏi được cảm thấy có hơi buồn nôn. Để giữ mạng sống, ngược lại hai người này thật sự là chịu đựng rất giỏi. Cầm thịt nhão bôi trên người. . .

Bất quá ngẫm lại, nếu như mình không có sở hữu dị năng, chỉ có thể dựa vào một đôi tay sống sót, chưa chắc có thể làm được tốt hơn so với hai người này.

Làm một người bình thường, bọn hắn có thể làm được như vậy đã rất không dễ dàng. Hơn nữa nghe những lời nói của bọn hắn, ngược lại là bọn hắn cũng từng giết qua zombie, chỉ có điều Thái Hòa ngẫm lại cũng biết, quá trình kia đoán chừng là rất chật vật đấy.

Nhưng xuất phát từ hiếu kỳ, hắn vẫn không nhịn được hỏi một câu: “Các ngươi lấy được máu thịt zombie từ chỗ nào?”

Người nói chuyện lại chính Trương Phi Thoàn to mồm đấy: "Ái dà, ta nói cho ngươi cũng chưa chắc đã tin! Vận may của chúng ta thật sự là quá tốt, vừa ra cửa không bao xa, đã nhìn thấy có một zombie ngốc kẹt ở trong hốc tường ở rồi! Ta thương lượng với Nguyễn Văn Chung thoáng một chút, sau đó tảng đá đập cho hắn chết rồi."

Xuất phát từ hưng phấn và đắc ý, Trương Phi Thoàn bắt đầu âm thanh cũng hưng phấn lên kể tiếp, làm thế nào bọn họ dùng một ít tảng đá cũng không xem như quá lớn, nện con zombie ngốc này đến huyết nhục mơ hồ đấy. . .

Mà sau khi Thái Hòa nghe xong, lại chỉ có một suy nghĩ: Hai người này hiếm thấy!

Nhìn ra được hai người trẻ tuổi này đều không có kinh nghiệm xã hội gì, mặc dù có tâm phòng bị với người sống sót, nhưng còn hơi chưa đủ kinh nghiệm một chút.

Khát vọng với đồ ăn, Nguyễn Văn Chung lại có thể đắn đo tương đối cẩn thận, cũng không nhịn được nữa bộc lộ ra lá bài tẩy của mình.

Như vậy cũng thật giống như khi trước kia nói cho một người qua đường, trên người của ta có mười cân hoàng kim, nhưng ta chỉ có thể lấy một cân đi ra đổi với ngươi ít đồ. . . Mà người qua đường này còn hoàn toàn có thực lực cướp đoạt tất cả hoàng kim mà hắn sở hữu.

Mức độ quý giá của dược phẩm ở trong tận thế, không thua gì hoàng kim trước kia.

Hai người trẻ tuổi này dĩ nhiên là có hơi thiếu tâm cơ đấy. . . Bất quá vận may của bọn hắn tốt, gặp được người giống như Thái Hòa, mà không phải loại người như Anh Tuấn kia.

“Như vậy đi, quả thật ta rất cần dược phẩm đấy, bất quá xem các ngươi cũng có khó xử rất lớn. . .”

Thái Hòa thật sự không nỡ lòng ra tay cướp đoạt, bởi vì làm như vậy không riêng sẽ hại chết hai người nam sinh trước mắt này, còn có thể gián tiếp hại chết hai cô gái vô tội.

Việc này liên quan đến điểm mấu chốt, Thái Hòa không thể bước qua ranh giới cuối cùng trong lòng như vậy. Hắn nếu quả thật làm như vậy rồi, có gì khác nhau với đám người Anh Tuấn kia chứ?

Mặc dù không thể ra tay mạnh mẽ cướp đoạt, nhưng Nguyễn Văn Chung liệt kê ra một ít dược phẩm cấp cứu này, mặc dù cũng rất hữu dụng, nếu như chỉ lấy một phần mà nói..., cơ bản là không dùng được bao lâu đấy.

Mấu chốt nhất chính là Thái Hòa cũng không vội mà rời khỏi Đại Học Sài Thành, nếu như phải ở nơi này săn bắn thêm một thời gian ngắn, một khi sử dụng hết dược phẩm, nhưng mà không còn nơi nào đi bổ sung.

Thời điểm ngay khi hắn có hơi do dự, một bóng người lại xuất hiện ở cửa ra vào lặng yên không một tiếng động. Thái Hòa không cần quay đầu lại nhìn cũng biết, người tới chính là Yuna.

Mặc dù hắn không có điều khiển hành động của Yuna, đối với Yuna mà nói chính là con rối zombie thuộc về hắn, giữa hai người tồn tại liên hệ tinh thần đặc thù. Mặc dù dưới tình huống khi không dùng chung tầm mắt, Thái Hòa cũng có thể biết mơ hồ nàng với Lê Bống đang ở vị trí nào.

Lúc đầu Yuna đang tìm kiếm dược phẩm ở lầu hai đấy, nhưng sau khi không thu hoạch được gì, trước hết nàng lập tức đến tìm kiếm Thái Hòa rồi. Đó cũng là tập tính bản năng của nàng, bởi vì mặc dù nàng cũng rất thân cận với Lê Bống, nhưng lại không thích

chung sống một phòng với một nhân loại giống như Lâm Á Hân. Dưới tình huống khi cố gắng không tiếp xúc với nhân loại, nàng cũng sẽ không chủ động tới gần đấy. Thái Hòa trong lòng nàng dĩ nhiên là một ngoại lệ rồi, bất quá loại đãi ngộ đặc thù này, lại không chỉ là bởi vì liên hệ tinh thần giữa nàng với Thái Hòa rồi.

Bất quá Thái Hòa tuy rằng cũng kinh ngạc một chút, nhưng bỗng nhiên trông thấy một bóng người xuất hiện ở cửa ra vào, Trương Phi Thoàn lại lập tức bị dọa đến thét to một tiếng, mà Nguyễn Văn Chung thì là phản ứng nhanh chóng dùng một tay bưng kín miệng của hắn: "Ngươi muốn đưa tới zombie à!"

"Chớ khẩn trương, đây là Yuna. . ." Thái Hòa cười cười, nói ra, nhưng mà hắn vừa vừa quay đầu lại, lập tức phát hiện Yuna mạnh mẽ nhảy lên tới bên cạnh mình!

Lập tức lướt sát qua người, Thái Hòa mượn tinh thần lực mạnh mẽ vượt quá người thường, liếc mắt lập tức phát hiện, hai mắt Yuna đã hiện ra một tầng màu đỏ nhàn nhạt!

Thấy bóng người này mới vừa xuất hiện cũng đã vọt tới phía chính mình, trong tay còn cầm một thanh đao dài, trên mặt Nguyễn Văn Chung cũng lập tức lộ ra vẻ hoảng sợ, một tay dắt lấy Trương Phi Thoàn lui về sau đi. Nhưng mà tốc độ của bọn hắn làm sao có thể vượt qua Yuna khi đã tiến vào trạng thái zombie, gần như là đồng thời khi bọn hắn lui về phía sau, Yuna cũng đã vọt tới bọn trước mặt hắn, trường đao trong tay giơ lên cao cao, lập tức muốn chém xuống!

"Không xong!"

Tuy rằng ở dưới tác dụng của hắn, Yuna không sẽ chủ động công kích nhân loại, nhưng mà hết lần này tới lần khác hai người trước mắt kia bề ngoài giống như đúc với zombie!

Chương 187: Đi Dạo Một Vòng Qua Cửa Địa Ngục

Với tư cách Zombie biến dị đẳng cấp cao nhất, Yuna đối với đồng loại cũng có tính công kích mãnh liệt. Tuy rằng theo Thái Hòa, những con Zombie biến dị khác thậm chí là Zombie Lên Cấp, thời điểm khi đối không có nhu cầu với đồ ăn cũng không ra tay với đồng loại, nhưng tình huống của Yuna và Lê Bống lại hơi khác biệt. Nhất là Yuna, bản thân nàng còn có ký ức, cũng có lý trí, suốt ngày đi theo Thái Hòa giết zombie, địch ý của nàng đối với zombie thậm chí còn vượt qua nhân loại.

Tuy rằng bản tính khó sửa đổi, nhưng mà thực hiện theo thói quen lại sẽ phải chịu ảnh hưởng thay đổi một cách vô tri vô giác!

Bất quá lúc này Thái Hòa cũng đã phục hồi tinh thần lại rồi, một phương diện hắn dùng năng lực điều khiển con rối Zombie làm sâu sắc ảnh hưởng đối với Yuna, một phương diện khác lập tức trực tiếp lao ra một tay nắm chặt cánh tay Yuna, kéo nàng một cái về phương hướng của mình.

Dưới hai tầng tác dụng, trong nháy mắt khi trường đao của Yuna khi chém xuống, cứ thế mà địa hơi chếch đi một chút, vừa vặn xẹt qua trước mắt Trương Phi Thoàn.

“Phù phù! Phù phù! Phù phù!”

Cách một hồi lâu, Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn mới hồi phục tinh thần lại, lại suýt nữa bị dọa đến nỗi ngay cả tim cũng người đập lại.

Tay chân mềm nhũn ra, trong đầu óc trống rỗng! Lúc này mới

thật là đi một lần qua cửa địa ngục. . .

Bởi vì quá mức sợ hãi, sau khi thoát khỏi nguy hiểm tánh mạng, bọn hắn sững sờ đứng ở tại chỗ như trước, hai người dựa vào nhau không tự chủ được va chạm vào nhau run rẩy.

Sau khi Yuna bị Thái Hòa nắm về trở lại trong ngực, dùng hai mắt hơi đỏ hồng nhìn chằm chằm thật chặt vào hai con "Zombie" này như trước.

Trên thực tế Thái Hòa cũng phải hãi hùng khiếp vía một trận, nếu như không phải kịp thời ngăn lại Yuna, đoán chừng hiện giờ hai thằng xui xẻo này cũng đã đầu thân hai chỗ khác biệt rồi.

Lúc đầu Thái Hòa không coi "Ngụy trang" của hai người này ra gì cả, cho rằng bọn họ làm như vậy chắc hẳn là không giấu diếm được zombie dễ dàng đấy, nhưng hiện giờ xem ra hiệu quả lại thật dường như rất không tồi, ít nhất thành công đưa tới Zombie biến dị Yuna công kích.

Cho nên chỉ cần muốn sống sót, thì nhất định có thể nghĩ ra phương pháp xử lý sống sót, chỉ còn vấn đề đã từng cố gắng qua hay chưa.

Tuy rằng phương hướng cố gắng của bọn hắn, chỉ sợ người bình thường không chịu được. . .

"Được rồi được rồi, chớ khẩn trương." Thái Hòa vừa trấn an lấy Yuna, vừa nói ra với hai người sợ choáng váng, "Yên tâm đi, nàng sẽ không chém các ngươi rồi."

Toàn thân Trương Phi Thoàn giật mình một cái, dùng thanh âm run rẩy hỏi: "Chế này. . . Chế này là bạn gái của anh trai hay sao? Dọa. . . Làm ta sợ muốn vãi cả linh hồn. . ."

"Bộ dáng này của các ngươi mới thật sự dọa chết người đó!" Thái Hòa trừng mắt liếc hắn một cái, nói ra, "Nàng chỉ tưởng lầm

hai người các ngươi là zombie mà thôi. Tuy rằng các ngươi làm như vậy có lẽ có thể lừa dối qua zombie thật sự, nhưng chẳng may gặp lại được người sống sót, như vậy thì lại rất dễ dàng vứt bỏ mạng nhỏ đấy. Hay là ngẫm lại những biện pháp khác đi." Thái Hòa có lòng tốt khích lệ thêm một câu.

Trên thực tế trong lòng của hắn muốn, nhưng lại không nói được người sống sót có thể ra tay với bọn họ hay không, chẳng may vừa gặp phải Zombie biến dị, hoặc là gặp zombie đột nhiên bởi vì đói khát mà nổi giận công kích đồng loại, mạng nhỏ của hai người bọn họ không sớm thì muộn cũng sẽ ra đi về miền cát trắng.

Lúc này Nguyễn Văn Chung cũng phục hồi thần trí, hắn nghĩ mà sợ không thôi liếc nhìn Yuna, tuy rằng cảm thấy ánh mắt của nàng lạnh như băng tới đáng sợ, lại có hơn hiện hồng, bất quá bởi vì hiểu biết với zombie đã hơi cố định rồi, cơ bản vốn không nghĩ tới Zombie biến dị sẽ chặt chẽ dán cùng một chỗ với một nhân loại như thế, cho nên cơ bản là hắn không có hoài nghi thân phận của Yuna.

Huống chi lúc này, linh hồn của bọn hắn còn chưa quay về triệt để đây này.

"Không phải tất cả người sống sót đều như hai người các ngươi, gặp zombie là lập tức xông lên chém đấy. Bình thường chẳng lẽ không phải quay đầu bỏ chạy hay sao?" Nguyễn Văn Chung lộ ra một chút sắc mặt cực kỳ phiền muộn.

Sau khi hai người bọn họ ăn mặc thành như vậy, chính là lần đầu tiên gặp phải người sống sót, thật không nghĩ đến xém chút nữa bị giết chết hai lần liên tục trong vòng một ngày.

". . ." Thái Hòa lập tức không phản bác được, lòng hắn nghĩ mình cũng không có xông đi lên là đã chém, mà hành vi của Zombie biến dị Yuna vốn là như thế.

“Như vậy đi, ta còn có bằng hữu dưới lầu, các ngươi trước hết cố gắng rửa sạch thân thể, sau đó mang lên dược phẩm tới tìm ta. Cụ thể muốn trao đổi như thế nào, chúng ta lại thương lượng sau.”

Mặc dù Thái Hòa có lòng lại nói với bọn họ mấy câu, nhưng xem bộ dáng này của bọn hắn đoán chừng một lát cũng không có năng lực suy nghĩ gì rồi, đành phải nói như vậy thôi.

Chương 188: Sợ Vãi Tè

Thấy Thái Hòa và Yuna cũng không quay đầu lại đã dẫn đầu đi ra, Nguyễn Văn Chung đột nhiên hai chân mềm nhũn, thoáng chốc đã co quắp ngã trên mặt đất.

Hắn lộ ra vẻ hết sức sợ hãi, nếu như không là vì trên mặt thoa khắp vết máu, đoán chừng nhất định lúc này sẽ lộ ra mặt không còn chút máu. Hắn muốn lau mồ hôi lạnh trên trán thoáng một cái, lại phát hiện mà ngay cả hai tay đề đang run lên đấy.

Người chưa cảm nhận qua tử vong ở khoảng cách gần, rất khó nói ra đây là một loại cảm giác như thế nào.

Trương Phi Thoàn cũng dưa vào cái tủ sau lưng chậm rãi trượt ngồi xuống, phảng phất toàn thân đều không còn gồng nổi một chút sức lực.

“Làm tao sợ muốn chết. . .” Hắn lúng túng hai câu, đột nhiên hỏi, “Mày nói, hai người kia, ai càng mạnh hơn một chút? Theo tao thấy, người thanh niên này nhất định đánh không lại em gái kia đấy. Tốc độ quá là nhanh, quả thật không phải là người nha!”

Nguyễn Văn Chung hộc ra một câu chửi thề, lúc này mới chậm rãi nói: “Tao cùng hơi khác biệt với nhận định của mày. Cô bé mới vừa rồi, tốc độ nhanh như vậy, ra tay đột nhiên như vậy, nhưng mà vậy thì thế nào, vậy mà gã thanh niên kia có thể ngăn cản trong tình huống nghìn cân treo sợi tóc. Nếu như đổi thành ta, ta tự nhận không làm được đấy. Cho dù trong đầu đã kịp phản ứng, biết rõ muốn ngăn cản, nhưng mà thân thể tuyệt đối không theo kịp. Không. . . Thậm chí ngay cả trong đầu cũng không kịp phản ứng. Quá là nhanh. . .”

Tuy rằng Nguyễn Văn Chung nói ra có hơi mơ hồ không rõ, nhưng Trương Phi Thoàn thì lại lộ ra suy tư một chút, nói như vậy, Thái Hòa còn mạnh hơn một ít hay sao?

Chắc là như vậy, bằng không thì cô bé kia cũng sẽ không nghe lời hắn như vậy nha. . .

Bất quá rất nhanh hắn lập tức dẹp qua suy nghĩ chuyện này, mà là vỗ đùi nói ra: "Đã bọn hắn trâu bò như vậy, mày thử nói xem, bọn hắn so với đôi nam nữ độc ác kia, ai càng mạnh hơn nữa một chút?"

"Chẳng phải là mày đang nói nhảm hay sao! Đôi nam nữ độc ác kia làm sao có thể lợi hại như vậy. Nếu không phải bọn hắn dính vào tên gia hỏa tự xưng có được siêu năng lực này, đến phiên bọn hắn hung hăng càn quấy hay sao?" Nguyễn Văn Chung lộ ra một chút sắc mặt xem thường, nói ra.

Nói tới gã siêu năng lực, trong mắt Trương Phi Thoàn đã hiện lên một chút sắc mặt không cho là đúng: "Lần trước tao nghe đôi nam nữ độc ác kia nói, gã siêu năng lực này, dường như ý định xác nhập toàn bộ người sống sót trong toàn bộ trường học lại với nhau, sau đó thành lập một căn cứ cỡ lớn? Đây quả thật là vô nghĩa mà! Hơn nữa loại vật siêu năng lực này. . . Tao tin hắn mới có quỷ!"

Nguyễn Văn Chung lại liếc nhìn Trương Phi Thoàn với vẻ mặt phức tạp, thấp giọng nói ra: "Tao dự định."

"Đầu mày bị cửa kẹp nữa à, loại chuyện này mày còn dự định?"

"Vì cái gì không tin? Mày nhìn thế giới bọn mình hiện đang sống giờ đã biến thành bộ dạng gì rồi? Nếu như không thật sự đã xảy ra tận thế, có bao nhiêu người tin tưởng zombie thật sự sẽ xuất hiện? Đã zombie là thật sự, như vậy có người siêu năng lực

cũng không phải là chuyện gì khó có thể tin a? Ta còn nghe nói, vốn trường học của chúng ta còn có một siêu năng lực giả, nhưng mà sau này lại không có tin tức, dương như là chạy ra ngoài rồi thì phải."

Thoáng chốc ánh mắt của Nguyễn Văn Chung trở nên hơi bắt đầu đau khổ..., "Gần đây tao thường xuyên suy nghĩ, thời điểm trước kia rảnh rỗi nói chuyện, còn từng lên diễn đàn post qua bài viết, nói nếu quả thật tận thế đến thì tốt rồi. . ." Nói xong, hắn tay giơ lên, "Bộp" thoáng tát cho mình một bạt tai, "Chẳng biết tại sao miệng tao lại xui xẻo như vậy đâu trùi!"

Trương Phi Thoàn cũng là rung động toàn thân, sau đó tự tay kéo Nguyễn Văn Chung một cái, ngăn lại hành độc tiếp tục tự bạt tai của hắn: "Đừng như vậy, mày thật sự tình là mày vừa há mồm nói cái gì là cái đó sẽ xảy ra đó hả? Việc này xảy ra với cái mồm của mày hoàn toàn không có liên quan gì đến nhau cả.

"Sống sót rất không dễ dàng, rất khó, cũng rất khốn khổ." Ánh mắt của Nguyễn Văn Chung có hơi ướt át, "Tao đã từng nghĩ quẩn dứt khoát tự sát một cái là xong rồi, đến dưới mặt đất gặp ba mẹ tao. Nhưng ngay trong lúc. . . Thành đao của cô bé kia ngay ở trước mắt tao, thật sự là tao cảm thấy tao sắp chết. Tao nói mày đừng chê cười tao nha, lúc ấy tao. . . Thật sự éo muốn chết một chút nào, tao không muốn lại phải chết đi như vậy! Thời điểm khi đao chặt xuống, ta sợ muốn vãi cả linh hồn!"

Trương Phi Thoàn có hơi kinh ngạc liếc nhìn Nguyễn Văn Chung, sau đó nở nụ cười ha ha một tiếng: "Nhìn không ra à! Vậy mà mày lại là mặt hàng nói dóc sĩ diện tới như vậy! Bất quá, tao vẫn câu nói đó, thúc thúc a di chưa chắc đã xảy ra chuyện, đây là một tín niệm lòng tin. Trong nội tâm của tao chính là nghĩ như vậy, tao còn sống, có lẽ ba mẹ tao cũng còn sống, còn chưa có xác nhận, tao tuyệt đối sẽ không tùy tiện đoán đấy. Ngoài ra, tao cũng trung thực nói cho mày biết, tao đã sợ đến đái ra quần rồi!"

Chương 189: Đội Ngũ Mang Tính Lừa Dối Quá Cao

Hắn nói xong, lập tức chỉ vào dưới đũng quần chính mình. Quả nhiên ở ngay chỗ hắn ngồi, có một vũng nước nước đọng. . .

Nguyễn Văn Chung lập tức như bị giẫm cái đuôi vậy, lập tức nhảy dựng lên một cái, sắc mặt cực kỳ quỷ dị địa nhìn về phía Trương Phi Thoàn. Rồi sau đó cả người lập tức phảng phất một chút cũng không biết xấu hổ, ngược lại hắn cười khổ hướng vươn ra ra: "Mày mần ơn kéo tao một cái đi, chân tao mềm nhũn không đứng dậy nổi. . ."

"Mày cứ như vậy vãi tè ở trong quần ngồi một ngày là khô rồi. . . Thế nào tao lại xui xẻo quen biết mày như vậy. . ."

Sau khi trôi qua trọn vẹn chừng mười phút đồng hồ, hai người này mới một trước một sau đi xuống lầu. Trong đó trên lưng Nguyễn Văn Chung vác một cái túi không xem như quá lớn, trong túi căng phồng, đúng là dược phẩm bọn hắn sưu tập được ở trong phòng ý tế trường học.

Mà dáng đi của Trương Phi Thoàn thì lại có hơi quỷ dị, nhìn kỹ mà nói còn có thể phát hiện đũng quần và bờ mông hắn phảng phất đều bị ướt sũng đấy. . .

Ngược lại là hai người bọn họ nghe xong lời nói của Thái Hòa..., cố gắng lau sạch sẽ tất cả vết máu trên người rồi, bất quá mùi hôi toàn thân, trong một chốc lại thì lại không có cách nào xử lý đấy.

Vừa xong lầu hai, Nguyễn Văn Chung lập tức dừng bước, mà

Trương Phi Thoàn thì rùn mình một cái.

Bên ngoài gian phòng bệnh, Yuna đang ôm trường đao đứng ở cửa ra vào, hai mắt lạnh lùng nhìn chăm chú lên bọn hắn. Lúc này ánh mắt của nàng đã khôi phục bình thường, thậm chí Nguyễn Văn Chung còn cho là trước kia mình chứng kiến ánh mắt đỏ ngầu, là vì bị dọa đến sinh ra ảo giác đây này.

Hai người đứng đấy ở đầu bậc thang do dự một hồi lâu, mới cố gắng đi tới.

"Người kia đâu. . ." Trương Phi Thoàn vừa mới mở miệng nói, Yuna lập tức quay đầu đi vào trong nói: "Vào đi."

Ngay cả giọng nói mà cũng không cảm tình gì như thế sao. . . Chẳng lẽ đây chính là băng sơn mỹ nhân trong truyền thuyết hay sao? Trương Phi Thoàn há hốc mồm sửng sốt một chút, sau đó lập tức quay đầu lại nói với Nguyễn Văn Chung: "Đi thôi, lúc vừa rồi em ấy không có giết chúng ta, ta cảm thấy được chắc chắn lúc này cũng sẽ không ra tay đấy, chúng ta thương lượng với hắn cặn kẽ một chút, đổi một ít thức ăn đi thôi. Nhìn qua dường như hắn mang theo rất nhiều đồ ăn, nếu như có thể đổi nhiều hơn một chút, không chỉ có mình đám tham ăn chúng ta no bụng, nói không chừng còn có thể lặng lẽ mang một ít trở về cho bọn hắn."

"Chớ ngu rồi, lúc trở về đôi nam nữ kia sẽ lục soát người đấy." Nguyễn Văn Chung lại cười khổ lắc đầu.

Trương Phi Thoàn phẫn nộ cắn răng, nói ra: "Lục soát hay sao! Tao sẽ mặc bộ quần áo này, lại để cho bọn hắn lục soát! Tao hun thối không chết bọn hắn! Dính bọn hắn đầy tay nước tiểu! Đúng rồi, Nguyễn Văn Chung, mày muốn cũng tiểu một bãi hay không, chúng ta đánh không lại đôi nam nữ ác độc kia, buồn nôn bọn hắn thoáng một chút thì cũng được. . ."

"Chắc là thôi đi." Nguyễn Văn Chung vội vàng từ chối nói. Hắn

thấy Trương Phi Thoàn còn muốn tiếp tục khuyên bảo, tranh thủ thời gian lướt qua hắn lách vào trong phòng.

Diện tích gian phòng bệnh này cũng rất lớn đấy, nhưng bên trong bày lên sáu cái giường bệnh thưa thớt. Chuyện này cũng không khó lý giải, tuy rằng phòng y tế gọn gàng rất có quy mô, nhưng bình thường cũng chỉ có một vài sinh viên cảm mạo tiêu chảy tới nơi này vô nước biển mà thôi, giường ngủ quá nhiều cơ bản không có tác dụng gì cả.

Một đám người Thái Hòa cũng đã vây vào trước mặt một cái giường lớn, vừa vào cửa, Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn lại cùng lúc ngây ngẩn cả người.

“Bốn người. . .” Trương Phi Thoàn biểu hiện rất giật mình, bất quá càng làm cho hắn giật mình chính là, trong bốn người này ngoại trừ Thái Hòa, vậy mà ba người khác đều là nữ hài, một người trong đó còn nằm ở trên giường bệnh, xem ra đang trong tình trạng bệnh nặng.

Một nam ba nữ, một người trong đó lại còn là bệnh nhân, đến tột cùng là bọn hắn sống thế nào đi tới nơi này vậy?

Nếu như không vì vừa mới được chứng kiến thủ đoạn lăng lệ ác liệt của Thái Hòa và Yuna, mặc kệ gì người sống sót chứng kiến tổ hợp một nam ba nữ như bọn hắn vậy, còn mang theo bệnh nhân, chỉ sợ đều sinh ra tà niệm.

Đeo trên lưng một balô chứa đồ ăn như vậy, nếu để cho chính bọn hắn đi sưu tập, cần nhấc lên bao nhiêu nguy hiểm, chỉ sợ những người này ngay cả mơ tưởng cũng không dám mơ tưởng tới. So với mạo hiểm tánh mạng đi sưu tập, dĩ nhiên là không làm mà hưởng mới dễ dàng hơn.

Cho dù người như Trương Phi Thoàn và Nguyễn Văn Chung, ở dưới tình huống bụng đói kêu vang, tuy rằng chưa chắc sẽ ra tay

giết người đoạt lương thực, nhưng mạnh mẽ cướp lấy một phần lương thực, đoán chừng cũng sẽ làm ra được đấy.

Bất quá hai người này sớm đã bị Thái Hòa và Yuna dọa cho bể mật, đương nhiên sẽ không không biết lượng sức mình, nảy sinh loại suy nghĩ này rồi.

Chương 190: Lâm Á Hân Nghi Kỵ

Thậm chí Nguyễn Văn Chung còn phỏng đoán ác ý, nếu có người muốn ra tay cướp bọn họ, đoán chừng kết cục chắc hẳn là rất không xong đấy. . . Bất quá hắn không biết là, trên thực tế suy nghĩ này của hắn, lúc tối hôm qua cũng đã được xác minh.

Chuyện làm cho Trương Phi Thoàn và Nguyễn Văn Chung càng cảm thấy hiếu kỳ hơn chính là, đến tột cùng là một đám người Thái Hòa này từ nơi nào tìm được nhiều thức ăn như vậy?

Bọn hắn đặc biệt chạy đến phòng y tế, chắc là để cứu trị bệnh nhân kia đi. . .

Từ lúc bắt đầu gặp được Thái Hòa, hai người hắn và Trương Phi Thoàn cũng đã nghĩ đám người Thái Hòa cũng giống như bọn họ, cũng chắc hẳn là một nhóm sinh viên sống sót ở trong trường, nói không chừng bình thường hoạt động ở gần đây.

Về phần ba cô gái trong phòng, Yuna thì không cần phải nói, nhìn qua tuổi tác của Lâm Á Hân cũng không lớn lắm. Nhất là khuôn mặt của kia của Lê Bống, lại để cho bọn hắn đều cảm thấy có hơi quen mắt. Tuy rằng một lát không nghĩ ra đến tột cùng nàng là ai, nhưng có thể khẳng định cũng là sinh viên đại học Sài Thành không sai. Cho nên bọn hắn càng khẳng định hơn phán đoán của mình.

Đã tất cả mọi người là bạn học, mới có thể thương lượng dễ dàng nha đúng không? Trương Phi Thoàn nghĩ thầm.

Đoán chừng bọn hắn đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra, một

đám người Thái Hòa trên thực tế là từ bên ngoài vào. . .

“Chuyện này. . .”

Sau khi uống xong thuốc, Lâm Á Hân cũng đã hỗn loạn chìm vào giấc ngủ, bất quá lúc này thanh âm lạ lẫm đến từ Nguyễn Văn Chung vừa mới vang lên, Lâm Á Hân lại lập tức tỉnh ngủ mở mắt.

Nếu như không bởi vì vừa mở mắt thấy được Lê Bống bên người, trước tiên chỉ sợ nàng sẽ nhảy xuống giường tìm nơi ẩn nấp, việc này đã trở thành một loại phản ứng gần như bản năng.

Bất quá có Lê Bống ở bên người, Thái Hòa và Yuna cũng đều trong phòng, cho dù có biến cũng không cần bệnh nhân như nàng phải ra tay.

Cho nên trong kinh ngạc, nàng chỉ là thoáng ngẩng đầu nhìn ra phía ngoài cửa.

“Zombie hay sao? ! Không đúng. . .” Nàng vừa mới mở miệng, đã nhìn thấy hai người sống sót đứng ở cửa ra vào, khuôn mặt tái nhợt lúc bữa nay lộ ra sắc mặt cực kỳ kinh ngạc.

Hai người này tuy rằng trên người tản ra tanh tưởi, toàn thân cũng không có một chỗ nào sạch sẽ, chợt nhìn giống như là zombie, nhưng zombie cũng sẽ không cứ ngây ngốc chỉ đứng ở cửa ra vào như vậy.

Thậm chí một người trong đó còn có hơi xấu hổ lắc lắc cánh tay chào, dường như đang chào hỏi. . .

Hơn nữa lúc nhìn kỹ, có thể phát hiện dưới máy tóc rối bù của bọn hắn, lại là một đôi mắt nhân loại. Chỉ có điều tóc đều bị máu đen dính lại thành một mảnh, lại che đôi mắt hơn phân nửa, xem xét sơ qua trình độ cải trang thật là rất mạnh.

Bất quá so với bộ dạng dơ bẩn trước kia, hiện giờ bọn hắn đã

tốt hơn nhiều, nếu như nói trước khi là zombie chín phần như, một phần giống người, như vậy hiện giờ ít nhất cũng đạt tới trình độ mỗi loại chiếm một nửa.

Ngược lại là Lê Bống nhìn qua hai người bọn họ một cái, trong ánh mắt mơ hồ hiện lên một chút nghi hoặc, cũng may có Thái Hòa kịp thời trấn an, ngược lại là nàng không có giống như Yuna vậy, trực tiếp xông đi lên chém hai con zombie giả này.

Sau khi Thái Hòa tại nhìn thấy bọn hắn, đã từng nghĩ tới đến tột cùng là zombie thông qua cái gì để phán đoán đồng loại đấy, trước mắt xem ra, có lẽ còn là thông qua virus.

Bọn hắn trét vào nhiều tầng bảo hiểm trên người mình, nhưng hiệu quả trên thực tế có lẽ chỉ có máu tươi chứa virus zombie. Ở dưới tình huống cơ bản là nhất định sẽ không có hiệu quả, hai người này lại thật sự có thể làm như vậy, vậy cũng là có dũng khí rồi.

Bất quá theo suy nghĩ của Thái Hòa, loại phương pháp này có thể mưu lợi nhất thời, nhưng cũng không thích hợp sử dụng lâu dài.

Tuy rằng virus chắc có lẽ không thẩm thấu làn da tiến hành lây bệnh, nhưng ai biết thời gian dài bôi đầy máu zombie ở trên người, có thể mang đến cho mình ảnh hưởng gì hay không?

Hơn nữa chỉ cần bất cẩn bị thương, dù chỉ là không cẩn thận rách một chút da, cũng sẽ tương đương với tự chui đầu vào rọ rồi.

Còn nữa, xen lẫn trong bầy zombie cũng cũng không an toàn một chút nào! Nội bộ chủng tộc Zombie khổng lồ này, cũng đang tiến hóa lên liên tục. Mà vào đó cũng ý nghĩa giết chóc.

Nhân loại đối với bọn họ mà nói là đồ ăn, mà đồng loại đối với bọn họ mà nói lại là thuốc bổ!

Đồ ăn đương nhiên là mỗi ngày đều muốn ăn, nhưng thời điểm có năng lực ăn uống bổ, bọn hắn cũng sẽ không bỏ qua.

Hai người này có thể sống tới ngày nay, một nửa dựa vào cố gắng bản thân, một nửa khác thì lại dựa vào vận may của bản thân. Bất quá chuyện không thể không thừa nhận chính là, có đôi khi vận may cũng là một phần của thực lực.

"Ở đây tại sao có thể có. . ." Lâm Á Hân hơi nghi hoặc địa mở miệng hỏi, nhìn về phía trước nàng hoàn toàn không nghĩ tới ở nơi này lại gặp phải người sống sót.

Ở đây thật ra cũng đã xem như giải đất trung tâm đại học Sài Thành rồi, đồng thời số lượng zombie gia tăng mãnh liệt, số lượng người sống sót đương nhiên cũng nhiều hơn.

Chương 191: Toàn Không Phải Dạng Vừa

Tuy nói người sống sót trong trường học đều là tán loạn ở khắp nơi đấy, nhưng ở tính theo số lượng, khẳng định cũng là người sống sót ở giải đất trung tâm chiếm ưu thế.

Bất quá cái phòng y tế này cũng không thích hợp dùng để xem như điểm dừng chân ẩn nấp, bởi vì ra ra vào vào phải muốn gánh chịu nguy hiểm cực lớn, hơi không lưu ý sẽ đưa tới zombie ở gần sân bóng rỗ.

Cho nên người sống sót trong mảnh khu vực này nhất định có rất nhiều, nhưng tuyệt đối sẽ không chọn phòng y tế làm cứ điểm!

“Hai người bọn họ là ta vừa mới phát hiện ở lầu ba đấy.” Thái Hòa nói xong, lại bổ sung một câu, “Bọn hắn tới trước hơn so với chúng ta, dược phẩm cũng đều trên tay bọn họ.”

Lâm Á Hân kinh ngạc liếc nhìn bọn hắn, dường như cảm thấy chỉ dựa vào hai người bọn họ, vậy mà có lá gan chạy đến tìm dược phẩm, vấn đề này lộ ra có hơi khó tin. Nàng có thể nhìn ra, thậm chí hai người này ngay cả vũ khí cũng không có. . .

Người sống sót bình thường rất khó quyết định nhấc lên nguy hiểm lớn như vậy, lại không phải là vì đồ ăn. Hơn nữa nhìn bộ dạng hai người bọn họ, cũng không giống là nhu cầu cấp bách dược phẩm cứu trị.

Nhưng sau khi suy nghĩ, cái gì nàng cũng không nói ra. Bất quá ánh mắt nàng nhìn về phía Thái Hòa lại trở nên có hơi bắt đầu vi diệu..., dường như đang chờ mong Thái Hòa sẽ xử lý chuyện này

như thế nào.

Tuy rằng mục đích Thái Hòa đến đại học Sài Thành đến cùng không phải là vì đạt được những dược phẩn này, nhưng đã có sẵn thứ tốt bày ở trước mắt, chỉ sợ bất kỳ một cái người sống sót nào đều sẽ không dễ dàng buông tha loại cơ hội này.

Hơn nữa thời điểm từ lúc Thái Hòa đồng ý tiễn đưa nàng đến phòng y tế, hắn cũng đã hiểu rõ thấy, chính mình là ý định thuận tiện sưu tập một ít dược phẩm đấy. Cho dù Thái Hòa không có nói rõ, nhưng Lâm Á Hân cũng đoán được, nhất định hắn sẽ ở đại học Sài Thành dừng lại một thời gian ngắn. Đã như vầy, túi dự trữ kia đương nhiên là phải càng đầy đủ càng tốt rồi.

Theo nàng nghĩ, Thái Hòa đối với những dược phẩm này là tình thế bắt buộc đấy, nhưng cũng không biết hắn sẽ dùng phương pháp gì để có thể lấy được.

Lúc đầu nàng với đám người Thái Hòa cũng chỉ là quan hệ hợp tác, giữa hai bên chưa nói tới có hiểu rõ ràng. Tuy rằng Li Minh Hô cũng không phải Thái Hòa giết chết, nhưng trong nội tâm Lâm Á Hân lúc ấy đối với Thái Hòa cũng có hơi kiêng kị mơ hồ đấy. Sau này Thái Hòa hai lần giúp nàng xử lý miệng vết thương, khúc mắc trong nội tâm nàng mới biến mất một ít. Trên thực tế, hiện giờ nàng cũng không xác định rõ ràng lắm thái độ của chính mình với Thái Hòa đến tột cùng như thế nào, một chút cảm kích, xen lẫn một chút cảm giác kiêng kị nói không rõ không rõ?

Đều là dị năng giả, nàng có thể cảm giác được rõ ràng, dường như sau khi mỗi lần trải qua chiến đấu, Thái Hòa cho người ta cảm giác lại càng mạnh hơn một chút.

Mà hai cô gái sắc nước hương trời ở bên cạnh hắn, cũng không phải là dạng vừa đâu. . . Mà là dạng cô nàng lực điền đấy.

“Thế nào, các ngươi nên nghĩ kỹ nha? Đến cùng ý định trao đổi

như thế nào?" Thái Hòa vừa nói, vừa vẫy vẫy tay với hai người bọn họ, ra hiệu bọn hắn đi vào.

Thấy Nguyễn Văn Chung đứng ở trước mặt bất động, Trương Phi Thoàn phía sau lập tức đẩy hắn một cái, nói ra: "Đi thôi, sợ cái gì."

Tao sợ con em ngươi đó! Đây chẳng phải là tao đang ngại chính mình quá thối, sợ hun lấy người bệnh hay sao! Mày cho rằng mỗi người đều không có tính tự giác giống như mày hay sao đây!

Trong nội tâm Nguyễn Văn Chung thầm mắng không thôi, nhưng cũng đã bị Trương Phi Thoàn đẩy vào trong phòng, đành phải kiên trì đi về phía Thái Hòa. Bất quá hắn biết rõ chính mình hôi không nói nổi, cho nên khi khoảng cách giường bệnh còn khoảng 2~3m thì ngừng lại.

Dù vậy, không khí trong phòng bệnh lại lập tức trở nên bắt đầu đục ngầu...xuống. Cũng may hai nữ zombie đối với loại mùi vị này cũng không quan tâm.

Mà Lâm Á Hân và Thái Hòa tuy rằng là hai người là nhân loại bình thường, nhưng đều xem như người sống sót nếm qua đau khổ, chút trình độ ấy cũng không coi vào đâu.

Câu nói kia của Trương Phi Thoàn cũng không có cố gắng giảm thấp âm lượng, người trong nhà đều nghe được rõ ràng rành mạch.

Trên mặt Lâm Á Hân lập tức lộ ra một chút vẻ mặt buồn cười, không hề nao núng nhìn về phía Thái Hòa.

"Các ngươi yên tâm đi, ta nói rồi sẽ không ra tay cướp đồ của các ngươi, chỉ là trao đổi với các ngươi." Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, nói ra.

Nguyễn Văn Chung gật nhẹ đầu, nói ra: "Chuyện này ta biết rõ,

nếu không ngươi không cần phải trước cho chúng ta thời gian cân nhắc, vừa rồi có thể giải quyết hết chúng ta tại chỗ. Vậy thì đại ca, ngươi nói thẳng đi, ngươi muốn bao nhiêu dược phẩm?"

Lúc hắn nói chuyện, ánh mắt đã quét thoáng một cái ở trên người Lâm Á Hân và Lê Bống, nhưng trong nháy mắt khi tiếp xúc với ánh mắt Lê Bống, hắn lập tức từ đáy lòng cảm thấy rùng cả mình.

Chương 192: Tên Dị Năng Giả Thứ Hai

Với tư cách Zombie biến thuần khiết dị, hơn nữa đã đến biên giới Lên Cấp, đương nhiên là Lê Bống cho người ta cảm giác có hơi bất đồng rồi đấy. Hơn nữa trong tay nàng cầm theo một thanh loan đao sáng loáng, xem ra cũng không phải nhân vật nhu nhược gì.

Nguyễn Văn Chung thầm nghĩ trong lòng lừa bố mày, vì cái gì vừa ra ngoài cũng đã gặp gỡ một đám người sống sót thực lực mạnh mẽ như vậy?

Tuy rằng Thái Hòa đã tỏ ra thái độ, hứa hẹn không sẽ ra tay, nhưng mà cảm giác của hắn lại vẫn như là một chú chuột chui phải một cái ổ mèo vậy, không hề cảm giác an toàn chút nào.

Hắn do do dự dự liếc nhìn Thái Hòa, nghĩ thầm mình cũng không có lá gan nói ra từ chối "Trao đổi" với Thái Hòa.

dưới tình huống rõ ràng có thể chơi cứng cướp đoạt, Thái Hòa đã chịu đồng ý lấy ra đồ ăn để trao đổi dược phẩm với bọn họ, chuyện này đã để Nguyễn Văn Chung cảm thấy hết sức may mắn rồi. Hiện giờ không thể so với lúc trước, có thực lực mới là đạo lý cứng rắn, những thứ khác đều là vô nghĩa.

Cái thứ gọi là nhân phẩm này là thứ không đáng tin cậy nhất đấy. . . Mà ngay cả chính Nguyễn Văn Chung cũng cho rằng, nếu như hiện giờ Thái Hòa chơi cứng ép buộc yêu cầu hắn giao ra dược phẩm, vì bảo vệ tánh mạng, nói không chừng hắn cũng chỉ có thể vứt bỏ lằn ranh của chính mình.

Bất quá lời này hắn cũng không có nói qua với Trương Phi

Thoàn, bởi vì hắn biết rõ con người của Trương Phi Thoàn này tuy rằng sợ chết, nhưng ngoài ý muốn là hắn rất nói nghĩa khí, muốn cho hắn làm ra việc này, đoán chừng hắn không hạ được nhẫn tâm như vậy.

Kết quả tốt nhất, chính là cầu nguyện Thái Hòa sẽ không trở mặt giữa đường, giết người đoạt hàng thôi. . .

Ngược lại là dây thần kinh thứ bảy và chủ nhật của Trương Phi Thoàn không ổn định lắm, sau khi đã cho rằng Thái Hòa không sẽ ra tay giết bọn hắn, vậy mà cười hì hì nói ra: "Đại ca, chuyện trao đổi trong chốc lát nói sau, có thể trước cho ta ăn chút gì trước hay không? Ta thật sự sắp chết đói. . . Lúc đi ra đôi nam nữ ác độc kia chỉ mỗi người cho chúng ta nửa bao rau sạch, không đủ để nhét kẽ răng đấy. . ."

"Lương thực ai mà chẳng phải lấy mạng đổi lấy đấy, ta sẽ không lấy không của các ngươi." Thái Hòa khoát tay áo, ngăn cản Trương Phi Thoàn tiếp tục kể khổ.

Người sống sót như bọn hắn ăn không đủ no như vậy, hơn ba nghìn người sống sót ở trong trường học này, có lẽ tỉ lệ là rất lớn.

Nếu như không là vì như vậy, Anh Tuấn cũng sẽ không cổ động phát ra nổi hiệu quả lớn như vậy.

Thật ra đáng sợ nhất đấy, cũng không phải tạm thời đói khát, mà là cảm giác tuyệt vọng khi vật tư có thể sưu tập được càng ngày càng thiếu thốn, lúc chung quanh chỉ còn lại có zombie. Đám người Anh Tuấn kia, đúng là rơi vào loại trong vòng xoáy tuyệt vọng này.

Mà hai người trước mắt kia, dĩ nhiên còn chưa tới lúc tuyệt vọng, điều này nói rõ khu vực ở trung tâm trường này, vẫn có một lượng đồ ăn nhất định còn có thể cung cấp tìm kiếm.

Chỉ có điều nhiệm vụ của bọn hắn là sưu tập dược phẩm, mà xung quanh đây cũng không tìm thấy đồ ăn gì cả, bọn hắn đói bụng cũng là chuyện bình thường.

Ngược lại là trong lời nói của bọn hắn lộ ra "Nam nữ ác độc" kia, đối với chuyện phái người ra đi tìm cái chết, thậm chí ngay cả cơm cũng không cho ăn no bụng, coi như là nghiền ép bóc lột cũng không có quá đáng như vậy đấy, không trách được hai người Nguyễn Văn Chung uất ức căm thù bọn họ tới như vậy.

Nghĩ tới đây, đột nhiên trong nội tâm Thái Hòa khẽ nhảy lên, hỏi: "Ta nghe được các ngươi nói mấy lần lên đôi nam nữ độc ác kia. . . Nói cách khác lão đại của các ngươi là đúng không? Chỉ dựa vào hai người bọn họ, làm sao có thể khống chế nổi được mười mấy nữ sinh vậy? Huống hồ các ngươi cũng đã nói, còn có một nam một nữ người sống sót khác cũng bị điều động ép buộc đi ra sưu tập vật tư rồi. Ta rất ngạc nhiên, vì cái gì các ngươi thà rằng đi ra mạo hiểm, cũng không dám liên hợp lại phản kháng bọn hắn?"

Thái Hòa nghĩ thầm, nếu như nói một nam một nữ này đều là loại thực lực như Lê Bống đấy, muốn làm đến nước này vẫn còn không xem như khó. Nhưng mà chỉ là hai người bình thường mà nói..., Làm sao lại có năng lực lớn đến như vậy đây?

Cho dù dùng tánh mạng của đám bạn xem như là thủ đoạn áp chế, cũng không phải đều có tác dụng với mọi người đấy.

Đương nhiên hắn biết rõ còn nhiều chuyện nữa, không có đơn giản như vậy, bất quá hắn trực tiếp mở miệng hỏi thăm, hai người Nguyễn Văn Chung chưa hẳn là chịu đồng ý nói ra toàn bộ tình hình thực tế, ngược lại chẳng bằng một phép khích tướng nho nhỏ còn có tác dụng hơn.

Một chiêu này quả nhiên dùng để đối phó Trương Phi Thoàn có hiệu quả, hắn lập tức giận dữ nói ra: "Không phải như thế! Nếu

quả thật chỉ có hai người bọn họ, như thế nào chúng ta lại lăn lộn thành như vậy? Nhưng mà bọn hắn ôm được bắp đùi của một người, lại còn liên tục dụ dỗ lừa gạt lôi kéo lại nhiều người với nhau, chúng ta thế đơn lực bạc, ngoại trừ nghe bọn hắn mà nói, cơ bản không có cách nào làm cái gì."

Chương 193: Kẻ Tàn Nhẫn

Thì ra là thế, nói cách khác hai người Trương Phi Thoàn và Nguyễn Văn Chung, cùng với những người sống sót...kia bị điều động đi ra giống như bọn họ, trên thực tế đều là những người bị sắp xếp loại đi ra ngoài làm việc vặt. . .

Nguyễn Văn Chung do dự một chút, cũng gật nhẹ đầu: "Loại tình huống này chính là gần đây mới bắt đầu đấy, từ sau khi bọn hắn đã có liên hệ với tên siêu năng lực giả kia. . ."

"Siêu năng lực giả?" Khóe mắt của Thái Hòa lập tức khẽ nhăn một cái, mà ngay cả Lâm Á Hân cũng giãy dụa lấy ngồi dậy từ trên giường, sắc mặt lộ ra một chút khó coi.

Cái gọi là siêu năng lực giả, có lẽ chính là dị năng giả a. Lâm Á Hân hoàn toàn chính xác từng nói qua trong đại học Sài Thành còn có một gã dị năng giả. . .

Nhưng mà hắn không nghĩ tới chính là, vậy mà nhanh như vậy cũng đã nghe được tin tức có liên quan đến tên dị năng giả này.

"Đúng vậy." Nguyễn Văn Chung thấy biểu lộ của Thái Hòa khác thường, còn tưởng rằng hắn không tin, lại thêm vào một câu, "Nghe nói người này đang tụ tập lại tất cả người sống sót trong trường học, xem ra là thật sự có loại siêu năng lực gì đó nha, bằng không thì làm sao có thể tùy tiện đi đi lại lại ở trong sân trường. . ."

Thái Hòa nghĩ thầm dùng một từ tùy ý không khỏi có hơi khoa trương, bất quá dị năng giả hoàn toàn chính xác lại càng có ưu thế hơn so với người bình thường, cẩn thận mà nói một chút, muốn làm được đi tu hoành toàn bộ sân trường cũng không xem như rất

khó khăn.

Nhưng mà đã có dị năng, vì sao không trốn đi ra bên ngoài, ngược lại muốn tụ tập lại những người sống sót này đến cùng một chỗ vậy? Từ trong lời nói Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn không khó nghe ra, vậy đối với "Đôi nam nữ ác độc" trước kia cũng không phải làm việc như vậy đấy, nhưng mà bây giờ lại mạnh mẽ phái ra pháo hôi đi sưu tập vật tư khắp nơi, xem ra hẳn là do dị năng giả bày mưu đặt kế làm như vậy đấy.

Nói như vậy vị dị năng giả này không chỉ muốn hợp lại tất cả người sống sót, còn ý định tập trung có thể sưu tập toàn bộ vật tư đến đến cùng một chỗ.

Thậm chí nghĩ đến càng sâu một chút, ở trong quá trình này, còn có thể đào thải mất rất nhiều người sống sót thực lực yếu kém. . .

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức đánh giật mình một cái, không thể nào. . . Tên dị năng giả kia cũng hẳn là một sinh viên mà thôi, tâm địa lại có thể tàn nhẫn như vậy hay sao?

Thái Hòa thân thể vừa nghiêng về phía trước một cái, nhìn chằm chằm vào Nguyễn Văn Chung hỏi: "Nói cho ta tình huống dị năng giả kia kỹ càng một chút đi.

Tuy rằng tổng diện tích đại học Sài Thành thật sự không nhỏ, nhưng hắn với phạm vi hoạt động của dị năng giả kia, đều bị cực hạn ở trong khu vực trung tâm này, xác suất chạm mặt cũng sẽ rất lớn.

Hơn nữa từ trong miêu tả ngắn ngủi của Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, cũng có thể đoán được sơ bộ đây là một gã rất có dã tâm, nói không chừng còn hết sức tâm ngoan thủ lạt. Đối với loại người này, không thể không đề phòng.

Một phương diện khác Thái Hòa cũng rất ngạc nhiên với động cơ của dị năng giả này, muốn biết cho dù người sống sót khu vực trung tâm tối đa không qua ngàn người, nhưng muốn đưa tụ tập bọn họ lại với nhau cũng là một chuyện nguy hiểm thật lớn, hơn nữa rất khó hoàn thành. Nhiều người như vậy ở trong quá trình di chuyển, con số tử vong gần như không cách nào đánh giá, mà những người còn lại cho dù tụ tập lại được với nhau, cũng rất khó tiếp tục duy trì.

Hơn mười hai mươi người còn có thể tụ tại một nhóm trong phòng ăn uống cùng nhau, nhưng lúc hơn trăm người thậm chí là vài trăm người tụ lại với nhau, đó gần như chính là một trận tai nạn rồi!

Chẳng lẽ gã dị năng giả này lại không nghĩ đến chuyện này, vậy đến tột cùng hắn muốn làm đấy?

Quá trình giao thủ lần trước với Lâm Á Hân, đã để Thái Hòa nhận ra được rõ ràng sự đáng sợ của dị năng giả. Nếu như không phải Lâm Á Hân ở trong lúc bệnh nặng, như vậy Thái Hòa bất ngờ không đề phòng, bị thương là không thể tránh được đấy.

Hiện giờ tuy rằng đã biết rõ Lê Bống sẽ sinh ra cảm ứng đối với dị năng giả, khả năng bị đánh lén cũng sẽ được giảm xuống rất nhiều, nhưng vấn đề lớn nhất lúc giao thủ với dị năng giả, chính là không biết đến tột cùng dị năng của đối phương là như nào

Đề phòng từ lúc chưa xảy ra cũng sẽ không sai, cho nên Thái Hòa quyết định, bất luận có thể gặp phải gã dị năng giả này hay không, trước tiên thăm dò tin tức về người này cho rõ ràng rồi tính sau.

“Hắn hình như là. . . Một nghiên cứu sinh hệ nào đó nha, tên là Lê Thanh.” Nguyễn Văn Chung cau mày nói ra, “Tuy rằng bọn hắn không có cố gắng tránh đi chúng ta nói chuyện, nhưng mà tiếng nói quá nhỏ, cũng không ai dám để sát tai vào nghe. Bất quá trong

chúng ta có người quen biết hắn, nói hắn trước kia là một kẻ khó chịu. . . Đúng rồi, hắn để tóc rất dài đấy.

Chương 194: Quỷ Chết Đói

Thái Hòa lập tức liếc mắt, nghĩ thầm ngươi nói những thứ này một chút tác dụng cũng không có, hắn không cam lòng tiếp tục truy vấn: "Thời điểm khi hắn đến hoặc là lúc rời đi, các ngươi cũng không có phát hiện dị năng của hắn là cái gì hay sao?"

"Chuyện này. . . Thật không rõ ràng lắm, động tác rất nhẹ nhàng đấy, hơn nữa lúc đi trên đường một chút thanh âm cũng không có." Nguyễn Văn Chung dùng sức suy nghĩ, sau đó nói.

Chuyện này coi như cung cấp được một chút xíu manh mối. . . Động tác nhẹ nhàng, đi đường im ắng, gã này ngược lại là rất giống với Lê Bống đấy. Chẳng lẽ giống như Lê Bống, thiên hướng về tốc độ cực nhanh hay sao?

Nếu thật nói như vậy, thật đúng là không có gì đáng giá lo lắng đấy. Tốc độ hắn nhanh giỏi về đánh lén, nhưng mà Lê Bống sớm cảm ứng đối với dị năng giả lại hoàn toàn có thể phá giải.

Mặt yếu của Thái Hòa tuy rằng là cận chiến, nhưng mà tinh thần lực của hắn đã tăng lên tới trình độ nhất định, tuy rằng không có khả năng điều khiển nhân loại, nhưng muốn thông qua tinh thần lực vặn vẹo thị giác của bọn hắn, ảnh hưởng phán đoán của bọn hắn vẫn có thể đấy. Thậm chí còn có thể tiến thêm một bước, nói không chừng có thể trực tiếp lợi dụng tinh thần lực đả thương người cũng không phải là không được. Bất quá muốn đạt tới loại trình độ này, không biết cần phải đi qua cường lên bao lâu rồi.

Bất quá thời điểm ngay khi Thái Hòa trầm tư, hắn đột nhiên ngẩng đầu, lại liếc thoáng nhìn thấy biểu lộ khác thường ở trên

mặt của Lâm Á Hân.

Tuy rằng Lâm Á Hân lập tức chấn động toàn thân, cúi đầu xuống, nhưng Thái Hòa lại vẫn nhìn rất rõ ràng.

Xem ánh mắt nàng lộ ra một tia chán ghét mơ hồ kia, dường như rất hiểu rõ với gã Lê Thanh này?

Thời điểm trước kia hai người mới quen, Lâm Á Hân cũng đề cập tới gã dị năng này giả, nhưng chỉ là một câu thoáng qua.

Lúc ấy mặc dù Thái Hòa có hơi hiếu kỳ, nhưng ngẫm lại khả năng gặp phải không lớn, hơn nữa dưới tình huống trong lòng đối phương tâm không cam tình không nguyện, những lời nói ra chưa chắc đều là nói thật, còn không bằng không nghe.

Nhưng xem ra lúc này, hai người bọn họ chắc hẳn là có liên hệ gì mới đúng. Ngẫm lại cũng không phải là không có khả năng, dù sao Đại Học Sài Thành cũng chỉ có hai người bọn họ là dị năng giả, mà hiển nhiên Lê Thanh đang tích cực hoạt động khắp nơi, như vậy tìm ra Lâm Á Hân cũng là chuyện bình thường đấy.

Bất quá nhìn thấy phản ứng của Lâm Á Hân, còn dường như là không muốn nói ra cái tên Lê Thanh này nha. . .

Say khi đã biết được còn có một gã dị năng giả hoạt động ở xung quanh, tâm tư cò kè mặc cả giữa hai người Thái Hòa và Nguyễn Văn Chung cũng nhạt xuống rất nhiều.

Lòng hắn muốn lấy ra một ít đồ ăn, từ chỗ Nguyễn Văn Chung đổi đi ba phần dược phẩm cấp cứu mà nói..., như vậy cho dù mỗi ngày bị thương, cũng cam đoan có thể sử dụng khoảng một tháng rồi.

Có thời gian lâu như vậy, đầy đủ thời gian Thái Hòa thanh lý sạch sẽ Zombie biến dị thậm chí là Zombie Lên Cấp trong Đại Học Sài Thành, mà cho đến lúc đó, nói không chừng Lê Bống cũng có

thể tăng lên tới trình độ Zombie Lên Cấp, ý thức nàng thật sự cũng sẽ trưởng thành, lý trí tiến thêm một bước. Cái con nữ Zombie Lên Cấp kia lưu cho Thái Hòa ấn tượng rất sâu khắc, dĩ nhiên nàng đã có một ít năng lực phán đoán của chính mình.

Mà Yuna tiến hóa. . . Bởi vì trường hợp lây nhiễm của nàng thật sự là khá đặc biệt, Thái Hòa cũng không nói rõ cuối cùng nàng sẽ biến thành bộ dáng gì nữa, nhưng theo trước mắt phán đoán, chính là đang phát triển theo hướng hướng tốt đấy.

Kết quả này lại để cho Nguyễn Văn Chung mừng rỡ như điên, hắn vốn cho là Thái Hòa sẽ lấy đi toàn bộ dược phẩm cấp cứu, nói như vậy sau khi hắn trở về cơ bản là không có biện pháp bàn giao: nhiệm vụ. Nhưng hiện giờ tuy rằng Thái Hòa lấy đi hơn phân nửa, nhưng cuối cùng còn lại cho hắn một chút.

Hơn nữa số lượng đồ ăn dùng để trao đổi cũng không ít, đầy đủ bọn hắn ăn được vài ngày rồi.

Lòng hắn nghĩ Thái Hòa cũng không xem như loại người tốt lành gì, thậm chí mang theo một ít ép buộc, nhưng ở trong thế giới trật tự đạo đức sụp đổ này, Thái Hòa chịu trả giá đủ một cái giá lớn để trao đổi dược phẩm với bọn họ, như vậy đã xem như khó có được rồi.

Huống chi những dược phẩm này, lấy về bọn hắn cũng không có tư cách sử dụng, nhất định là phải nộp lên trên toàn bộ cho đôi nam nữ ác độc kia đấy. Thời điểm khi vừa tìm được dược phẩm, nếu không phải Nguyễn Văn Chung cố gắng khuyên can, Trương Phi Thoàn vẫn còn muốn pha một ít máu zombie trong những dược phẩm kia.

Xem như qua như vậy, người này nhìn như không có lòng đồng tình cái gì, nhưng ít ra điểm mấu chốt vẫn phải có. Bất quá bởi như vậy cũng tốt, đã hiểu rõ điểm mấu chốt của Thái Hòa là cái gì, tâm lý sợ hãi của Nguyễn Văn Chung cũng thoáng chốc giảm

bớt rất nhiều.

Giao dịch giữa hai bên lập tức thành công, hai người Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng như là quỷ chết đói vậy, bắt đầu điên cuồng nhét đồ ăn vào trong miệng.

Chương 195: Người Không Cùng Đường

Bất quá bởi vì muốn tránh cho dính vào máu zombie, cho nên hai người bọn họ không thể không duỗi dài cổ, nhìn qua rất là buồn cười.

Mà trên mặt Thái Hòa lập tức lấy một nụ cười thản nhiên, quay đầu lại nhìn về phía Lâm Á Hân trên giường.

Bất quá không nghĩ tới chính là hắn còn chưa mở miệng, Lâm Á Hân cũng đã chủ động nói ra: "Yên tâm đi, ta sẽ vẽ ra bản đồ đường đi xung quanh đây và khu vực zombie dày đặc nhất đấy."

Mặc dù sau khi nói hết nàng lại lập tức mím lại bờ môi, nhưng Thái Hòa vẫn nhìn ra từ trong mắt nàng một tia buồn vô cớ. Giọng điệu này làm cho Thái Hòa đột nhiên cảm giác có hơi kỳ dị, làm thế nào giống như lúc hai đứa mới yêu nhau thế kia?

"Đúng rồi, sau này ngươi có tính toán gì không?" Mặc dù Thái Hòa nghĩ thầm hỏi nàng về chuyện Lê Thanh, nhưng mà nhìn cái bộ dáng này của nàng cũng không khỏi phải thầm than trong lòng một tiếng, không nhịn được mở miệng dò hỏi.

Lâm Á Hân nhìn hắn một cái, lại nhìn Lê Bống cùng Yuna một cái, hỏi ngược lại: "Ngươi thì sao?"

"Chuyện này" Thái Hòa cười cười, nói ra, "Cùng nhau sống sót với các nàng, mặc kệ cái thế giới này sau này sẽ thay đổi như thế nào."

Ánh mắt của Lâm Á Hân lập tức trở nên có hơi khác thường,

nàng nhìn thật sâu thoáng qua Thái Hòa, há hốc mồm, rồi lại trầm mặc. Dường như có lời gì đến bên miệng, cuối cùng lại cũng không nói ra miệng.

Đã qua một hồi lâu, nàng mới hơi ảm đạm nói: “Ta cũng không phải rất rõ ràng, ta muốn trở về tìm thân nhân của ta, nhưng bản thân chính mình không có thực lực này. Trước khi ta rời khỏi trường học, chính là muốn đi xem một chút, đến tột cùng bên ngoài đã ra thế nào rồi, đến cùng tình huống ở trong thành thị như thế nào. Chính yếu nhất chính là, ta muốn biết có thể tìm được viện binh giải cứu hay không.” Nói đến đây, nàng dừng thoáng một chút, có hơi chờ mong nhìn về phía Thái Hòa, “Ngươi có nghĩ tới hay không, đi tìm thử xem có đội cứu viện hay không?”

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó lắc đầu: “Tạm thời không có quyết định này. Hơn nữa tình huống ở bên trong nội thành quá phức tạp đi, cho dù thực sự có đội cứu viện, chờ bọn hắn đứng vững gót chân lại đến sưu tầm người sống sót cũng sẽ còn lâu lắm, người bình thường làm gì có năng lực đi tìm bọn hắn. Hơn nữa công trình kiến trúc trong nội thành dày đặc, coi như là đội cứu viện sưu tầm, cũng không phải một chuyện dễ dàng như vậy.”

Đối với Lâm Á Hân chờ mong cứu viện, Thái Hòa cũng không phải rất đồng ý, loại virus tính lây bệnh rất mạnh này, bộc phát đột nhiên, lại không có bất kỳ báo hiệu, cơ bản là không có bất luận một biện pháp ứng cứu kịp thời nào.

Tuy rằng không đến mức toàn bộ đều bị tê liệt, nhưng chờ bọn hắn nghỉ ngơi và hồi phục xong, thành lập được cái gọi là khu vực an toàn, rồi đến sưu tầm người sống sót, thời gian tuyệt đối đã trôi qua rất lâu rồi.

Có thể nói trong đoạn thời gian này, mới là một đoạn thời gian u ám nhất của những người sống sót bọn họ, bởi vì bọn hắn phải dựa vào chính mình chống đỡ mà chờ đợi cứu viện thôi.

Dị năng giả như Lâm Á Hân vậy còn bại sấp mặt lờ, người bình thường làm sao có thể dựa vào lực lượng của mình đi tìm được cứu viện?

Nghe xong lời nói của Thái Hòa..., biểu lộ của Lâm Á Hân lại không có thay đổi bao nhiêu, nàng cười cười, nói ra: "Những chuyện này ta cũng từng nghĩ qua, từng bước một chờ đến lúc ấy đi."

Giữa hai người thoáng chốc trầm mặc lại. Sau khi đến phòng y tế, mạng của nàng xem như chắc hẳn là giữ được rồi, nhưng mà giao dịch giữa nàng với Thái Hòa cũng chỉ tới đây là hết.

Mới vừa Lâm Á Hân nói gần nói xa, rõ ràng chính là có ý muốn giữ lại hắn, nhưng mà hai người lại hoàn toàn không chung một mục đích, Thái Hòa mang theo hai nữ zombies biến dị, như thế nào cũng sẽ không chủ động đi tìm nơi tập trung nhân loại đấy.

Chấm dứt cũng mang ý nghĩa tạm biệt, nhưng mà làm cho Thái Hòa nói với một cô nàng còn nằm ở giường bệnh: "Ngươi cứ ở lại nơi này, ngày mai ta lập tức mang theo bạn gái trốn đi rồi. . ." Loại lời này hắn cũng không nói nên lời đây!

Nhưng hết lần này tới lần khác Lâm Á Hân vừa rồi không có chủ động mở miệng ý tứ. . .

"Nghỉ ngơi trước đi, chúng ta cũng phải dừng lại nghỉ ngơi một thời gian. Có lời gì sáng mai nói sau, ngươi ngủ đi ngon nha. Đúng rồi, chúng ta nằm ngủ ở bên cạnh, có việc mà nói ngươi kêu một tiếng là được."

Thấy Thái Hòa vác ba lô cũng đã chạy ra ngoài, Lâm Á Hân vốn là sững sờ, sau đó lại không nhịn được hiện ra vẻ mỉm cười, nhưng mà ở trong nụ cười đó, ánh mắt của nàng lại có vẻ hơi khác thường. . .

Thái Hòa vừa rời đi, có người trong nhà cũng đã nhao nhao đi ra, chỉ còn lại có Lâm Á Hân một người nằm ở trên giường bệnh.

Trong nội bộ vòng y tế cũng tương đối an toàn đấy, cho nên một mình Lâm Á Hân ở một gian phòng bệnh hoàn toàn không có vấn đề gì.

Chương 196: Đừng Bóp

Hôm nay Hai người Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng lập tức không vội mà ly khai, tuy rằng bọn hắn đã hồi phục tinh thần và thể lực, vốn lấy thực lực của bọn hắn là không thể nào chạy trở về đấy ở trước khi trời tối, cho nên ý định sáng sớm ngày mai lại đi.

Thời điểm hai bên đạt thành giao dịch, Thái Hòa cũng đồng ý sáng ngày thứ hai sẽ giúp bọn hắn kiếm một lọ máu zombie trở về.

Cho dù Thái Hòa đã cảnh cáo bọn hắn, vật này thoa lên người, nhất định là có tác dụng phụ đấy, nhưng đối với loại người bình thường này như bọn hắn mà nói, không mạo hiểm làm sao có thể xuyên qua rất nhiều zombies tụ tập thành quần thể như vậy đây?

Thái Hòa nghĩ thầm, biện pháp của bọn hắn này tuy rằng tính nguy hiểm rất lớn, cũng không thích hợp rất nhiều người sử dụng, nhưng một vài người muốn chạy trốn, chưa chắc không thể áp dụng loại biện pháp này.

Bất quá người có thể cả gan giả trang zombie, xuyên thẳng qua bầy zombie cũng không nhiều. . .

Sau khi vội vội vàng vàng đuổi đi Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, Thái Hòa lập tức không thể chờ đợi được mà dẫn dắt hai cô bé zombie đi vào nhà nghỉ ngơi.

Bất quá khi hắn nói ra hai chữ “Nghỉ ngơi”, tuy rằng Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng dùng một loại ánh mắt khác thường về phía hắn.

“Nhìn cái gì vậy, nên ngủ thì ngủ đi.”

Thái Hòa bị ánh mắt của hai người bọn họ nhìn có hơi phát lạnh cả lưng, tức giận nhét Yuna và Lê Bống vào trong phòng riêng, trở tay lập tức đóng lại cửa phòng.

Quay người về phía hai cô bé zombie, Thái Hòa xoa xoa đôi bàn tay, lộ ra một chút sắc mặt chờ mong, sau đó cẩn thận từng li từng tí , tự tay móc ra từ trong lòng ngực chất gel Virus trước kia sưu tập được.

“Đây rồi, thừa cơ hội này cho các ngươi ăn no bụng.”

“Đừng cắn! Nghe lời, đừng có cắn ta đấy! Yuna. . .”

“Lê Bống, ngươi đừng học nàng nha!”

Hơn mười giây sau, Nguyễn Văn Chung đứng ở ngoài cửa mới mạnh mẽ giật mình tỉnh lại, vội vàng dùng tay lau mồ hôi một cái, ôm lại Trương Phi Thoàn đang dán mình trên cửa nghe lén: “Ngươi muốn chết à, dám trêu chọc bọn hắn, đã quên ngươi bị cô bé kia dọa tới tè ra quần rồi hả? Hiện giờ ngươi còn dám nghe lén bọn hắn. . .”

“Hắc hắc.” Vẻ mặt Trương Phi Thoàn hiện ra nụ cười quỷ dị, nói ra, “Ta chợt nghe thử một chút. . .”

“Ngươi đừng tìm chết rồi! Ngươi muốn chết ta vẫn chưa muốn chết đâu!”

Nguyễn Văn Chung tranh thủ thời gian lập tức lôi kéo lấy hắn tiến vào trong một cái gian phòng khác, đồng thời trong nội tâm khẩn trương nghĩ đến, tốc độ ra tay của gã Thái Hòa này cũng quá nhanh rồi, vừa đóng cửa cũng đã làm xong rồi sao? Như vậy cũng hơi quá nóng nảy một chút rồi nha. . .

Thái Hòa đương nhiên không biết hắn không thể chờ đợi được cho ăn chất gel, lại bị hai tên gia súc này nghĩ trở thành một chuyện hoàn toàn khác, lúc này hắn đang khẩn trương nhìn về

phía Lê Bống và Yuna.

Những chất gel Virus này đều là săn giết Zombie biến dị ở trong khu nhà thí nghiệm mới có được, sau khi đặt ở trong túi áo cũng ngưng kết thành một khối, bị Thái Hòa cắt ra chia cho hai nàng. Trước kia Thái Hòa đã từng chú ý tới, màu sắc chất gel Virus trong đầu Zombie biến dị đậm nhạt không đồng nhất, thì ra là độ tinh khiết vô cùng giống nhau, nhưng lại không biết đây là sai biệt bởi vì thân thể bọn hắn, còn là do thôn phệ số lượng zombie bất đồng.

Dù sao hắn không phải chuyên môn về phương diện nghiên cứu đấy, bởi vậy chỉ là ở trong lòng còn một khái niệm, cũng không có suy tư cẩn thận qua.

Chắc hẳn sau này săn giết nhiều Zombie biến dị hơn, khái niệm đối với phương diện này cũng sẽ càng rõ ràng hơn.

Nhưng bất luận độ tinh khiết những virus này như thế nào, để lại với nhau một thời gian ngắn, đều tiến hành thôn phệ lẫn nhau, cuối cùng trở thành một khối chất gel Virus nhỏ hơn càng tinh thuần hơn. Hơn nữa ở trong hoàn cảnh một tuyệt đối bịt kính ngây người mấy giờ, nhưng thời điểm lúc Thái Hòa dùng cái vòi tinh thần đi thăm dò xem, nhưng có thể cảm giác được khối chất gel Virus này tràn đầy sức sống.

“Đây cuối cùng là loại bệnh độc gì đây. . .”

Thái Hòa cũng thở dài, tập trung ánh mắt đến trên người Lê Bống lần nữa.

Có lẽ đã Yuna tiến hóa tiến vào một thời kỳ bằng phẳng, trong thời gian ngắn là sẽ không tiến hành tăng lên lần nữa được rồi, mặc dù cho nàng toàn bộ khối chất gel này, cũng không có hiệu quả gì.

Cho nên người Thái Hòa mong đợi nhất đấy, chính là Lê Bống tiến hóa. Hắn cố ý phân cho Lê Bống càng nhiều chất gel Virus hơn nữa, khá tốt Yuna cũng không ngại phương diện này, thậm chí nàng sẽ căn cứ số lượng mình cần, chủ động nhường bộ phận dư thừa lại cho Lê Bống.

Liên hệ tinh thần giữa Thái Hòa với Lê Bống nhất chặt chẽ, cũng bởi vậy có thể hiểu rõ cảm nhận được, khoảng cách Lê Bống trở thành Zombie Lên Cấp, cũng chỉ có một tầng cửa sổ rồi.

Chỉ cần nàng có thể thành công chọc phá tầng giấy này, có thể hoàn thành một lần lột xác về mặt bản chất.

Tuy nói Zombie biến dị đã có được ý thức nhất định, nhưng so sánh với Zombie Lên Cấp, vẫn có chênh lệch rất lớn đấy.

Chương 197: Phục Hồi Thể Lực

Tuy rằng những quy luật này, đều là Thái Hòa thông qua quan sát mà tổng kết ra được đấy, nhưng hắn cho là cũng đã đến gần với sự thật nhất rồi.

Bất quá hắn luôn luôn có một loại cảm giác, cái cấp độ Zombie Lên Cấp này, muốn đạt được tăng lên có lẽ không còn cần phải nuốt thật nhiều chất gel Virus rồi. Đến lúc đó, tác dụng của chất gel Virus đại khái đã cực kỳ bé nhỏ. Mặc dù đối với Zombie Lên Cấp mà nói coi như là đồ ăn, nhưng đã không thể xem như thuốc bổ rồi. Như vậy Zombie Lên Cấp muốn lên thêm cấp nữa, đến tột cùng thì phải dựa vào cái gì đây?

Hiện giờ hắn còn không có một chút đầu mối, bất quá Thái Hòa nghĩ thầm, chỉ cần Lê Bống đạt tới cấp độ kia, sau khi đã có được lý trí nhất định, trải qua câu thông dĩ nhiên là có thể biết nàng muốn đạt được cái gì.

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa thất vọng chính là, hai người bọn họ tuy rằng đều đã nhận được tăng cường một chút, cũng đã mang đến cho tăng cường hắn một ít tinh thần lực nhỏ bé, nhưng mà Lê Bống cũng không có bởi vậy trở thành Zombie Lên Cấp.

Nhìn như chỉ còn thiếu một ít, nhưng trên thực tế còn cần càng nhiều chất gel Virus hơn nữa.

Cũng may hiện giờ thứ không... thiếu nhất ở Đại Học Sài Thành đấy, chính là zombie rồi. . .

Sau khi phục hồi lại tinh thần, sắc trời đã hoàn toàn tối xuống, tuy rằng Thái Hòa suy nghĩ hỗn loạn, nhưng vẫn bắt buộc chính mình phải ngủ.

“A.... . .”

“Thật mềm. . .”

Một tay Thái Hòa kê lên một vật mềm mại, sau đó lại nhẹ nhàng mà bóp thoáng một cái, lập tức cảm giác thân thể mềm mại ôm trong ngực bỗng uốn éo nhúc nhích.

Hắn mở mắt ra xem xét, vừa vặn đối diện đôi con ngươi đen y hệt như trân châu của Lê Bống. Tuy rằng ở trong mắt người khác, đôi mắt này của Lê Bống đại khái là không hề có bất cứ một chút cảm tình nào đấy, nhưng Thái Hòa lại có thể từ đó nhìn ra một chút thân cận.

“Cho dù biến thành zombie, cũng may vẫn là cô bé nhà ta. . .” Thái Hòa dứt khoát ôm sát nàng một cái, sau đó làm một lần hôn chào buổi sáng một cái.

Đợi đến lúc tinh thần Thái Hòa vô cùng phấn chấn, sau khi thể lực dồi dào rời giường, mới phát hiện Yuna đã sớm sớm trốn qua một bên, đang đứng ở trước một cái giường bệnh khác mặc lấy quần áo trên người mình.

Bất quá tuy rằng nàng khôi phục rất nhiều ký ức, nhưng ở phương diện này lại biểu hiện ngốc ngoài ý muốn, cài vào cúc áo mà thôi, vậy mà có thể cài sai lần liên tục hai lần. . .

Thái Hòa có hơi buồn cười nghĩ đến, đại khái nàng lúc còn chưa biến dị, tựu cũng đã có sinh hoạt ngốc nghếch như vậy rồi?

Đây cũng không phải không có khả năng, nàng càng si mê với đao pháp và rèn tạo hơn những mặt này, loại người này thường thường ở trong phương diện sinh hoạt cuộc sống trái lại không câu nệ tiểu tiết đấy.

So với Lê Bống ôn Nhu săn sóc, là một cô bé có tính cách hoàn toàn bất đồng. . . Thái Hòa không tự chủ đưa mắt nhìn sang Lê

Bống, trong nội tâm nghĩ nếu như cả hai cô bé đều có thể khôi phục được ký ức, thì thật tốt rồi đúng không?

“Đến đây ta giúp ngươi.”

“Không, ta tự mình làm. . . A.... . .” Nụ hôn dài qua đi, lúc này Thái Hòa mới cười xấu xa thả ra Yuna, thuận tay giúp nàng cài một lần nữa hai cái nút cài sai, sau khi chuẩn bị cho tốt rồi, sau đó tiện tay bóp khuôn mặt của nàng một cái, “Trước kia ngươi không có mặc qua loại quần áo này hay sao?”

“Không có. . . Không quan trọng, không nhớ rõ.” Yuna lắc đầu, nói ra.

Lúc này Thái Hòa mới chợt hiểu ra, trong lòng tự thực sự nhủ nàng không phải là ngốc trong sinh hoạt hàng ngày, mà là không chú trọng phương diện sinh hoạt hàng ngày, cho nên tất cả ký ức khôi phục lại, bộ phận này “Không quan trọng” ký ức cứ như vậy bị nàng cho quên lãng. Đoán chừng ngoại trừ những ký ức này ra, một ít thứ bị nàng nhận định là không quan trọng cũng sẽ không có trong trí nhớ của nàng..., bất quá từ khi nàng tiếp tục tăng cường, có lẽ sẽ tìm về tất cả trí nhớ.

Cho đến lúc đó, ngoại trừ bản tính của nàng vẫn là zombie như trước ra, ở thời điểm không có cuồng hóa thành zombie, cơ bản không có gì khác nhau với Yuna trước kia rồi.

“Ngươi như vậy có xem như mất trí nhớ mang tính lựa chọn hay không?” Thái Hòa xoa nhẹ đầu Yuna một cái, lại cùng với nàng mặc quần áo cho Lê Bống xong, lúc này mới đi ra ngoài cửa.

Tuy rằng sớm có chuẩn bị tâm lý, nhưng khi Thái Hòa trông thấy Lâm Á Hân mở rộng ra cửa phòng, cũng không khỏi sửng sốt một chút.

Cô nàng này sáng sớm cũng đã bỏ đi, để lại cho Thái Hòa một

tấm địa đồ đánh dấu khu vực trung tâm hết sức kỹ càng, cuối cùng còn nói thêm một câu: “Đây là để cảm ơn thời gian ngươi bảo vệ ta. Hy vọng sau này còn gặp lại! Còn nữa. . . . . Cám ơn ngươi!”

“Sau này còn gặp lại à. . . . . .”

Chương 198: Trở Về

Thái Hòa không khỏi lại nghĩ tới ngày hôm qua Lâm Á Hân nhìn chính mình với ánh mắt kia, lúc này hồi tưởng lại, tại sao lại cảm thấy mơ hồ có một chút u oán đây?

“Chắc hẳn là ta suy nghĩ nhiều .”

Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc đầu, hắn với Lâm Á Hân bất quá là quan hệ hợp tác, hơn nữa thời gian hai người cùng nhau quá ngắn, trong lúc giúp đỡ lẫn nhau ngay cả hiểu rõ cũng còn chưa nói tới.

Nếu thật muốn nói ra một lời, chắc hẳn là Lâm Á Hân xem trọng thực lực của hắn, muốn kéo hắn cùng một nhau hành động thôi. Bất quá thái độ kiên quyết của Thái Hòa, giữa hai bên nhất định không có biện pháp tiếp tục hợp tác nữa.

Bất quá Thái Hòa vốn có ý định, là làm cho Lâm Á Hân trước ở tại nơi này dưỡng thương cho tốt cũng may nàng với tư cách dị năng giả, đối với tình hình khôi phục của chính mình cần phải có cảm nhận đầy đủ, chắc là sẽ không lấy sinh mạng chính mình ra đi mạo hiểm đấy. Hơn nữa nàng hết sức hiểu rõ hoàn cảnh nơi này, cũng không đến mức làm cho mình chật vật không chịu nổi mới đúng .

Đã Lâm Á Hân nói sau này còn gặp lại, nói như vậy bất định giữa hai bên còn có cơ hội gặp lại. . . . . .

Tấm địa đồ này Thái Hòa xem như là chân thật không chút nghi ngờ, bởi vì Lâm Á Hân không phải cái loại nữ sinh giống như loại “cứu vật vật trả ơn cứu nhân nhân trả oán”. Chỉ thấy trình độ miêu tả kỹ càng, đã biết rõ nàng hết sức dụng tâm.

Sau khi Thái Hòa dứt bỏ những suy nghĩ loạn thất bát tao...này, lập tức tập trung chú ý đến trên tấm bản đồ này. Coi đánh dấu ở trên bản đồ, Zombie xung quanh đây tuy rằng rất nhiều, nhưng phần lớn đều tụ tập ở trong một ít khu vực cố định, chính giữa vẫn có rất nhiều khu vực trống trải đấy.

Tạo thành loại hiện tượng này, là vì hoàn cảnh sân trường Đại Học Sài Thành hết sức ưu nhã, đào móc một con sông nhân tạo xuyên qua toàn bộ khuôn viên trường, hơn nữa còn cố gắng chế tạo không ít hồ nhân tạo loại nhỏ.

Hoàn cảnh phức tạp, làm cho đại đa số Zombie đều hỗn loạn ở một ít khu vực tương đối thoáng đãng, cho nên cũng không phải bền chắc như thép, có rất nhiều con đường có thể cung cấp người sống sót thông hành. Mặc dù ở một vài khu vực đó, cũng chỉ là nguy hiểm tương đối nhỏ bé mà thôi, muốn hoàn toàn không gặp phải Zombie, cơ bản là chuyện không thể nào.

Bất quá còn rất nhiều... Zombie nữa, nhưng đã bị ngăn ở trong những... công trình kiến trúc kia. Bên ngoài còn có cơ hội chạy trốn, nhưng mà nếu vào những trong nhữ... dãy nhà dạy học, thực nghiệm cao tầng kia, chính là tương đương với tiến vào hang ổ Zombie, không có một chút tài năng là không dám tới gần đấy. Lâm Á Hân cũng làm chú thích ở trên nhưng dãy nhà dạy học và thực nghiệm này, phỏng đoán đại khái số lượng Zombie bên trong thoáng một chút, cho dù không chính xác, nhưng mà có thể xem như tham chiếu rồi.

Khi Lâm Á Hân cho tấm bản đồ giản dị này, có hai khu vực bị cố ý ký hiệu đi ra: khu dạy học C3, cùng với khu dạy học A1.

Lúc này hay khu nhà dạy học phân biệt ở trên hai con đường lớn nhất, nhìn qua quy mô chắc hẳn là nơi bình thường học sinh ra vào đông nhất, hơn nữa bốn phía đều là bồn hoa và cảnh quan nhân tạo, thậm chí còn có một dòng suối nhỏ nhân tạo tách ra hai khu vực. Lúc tai nạn bộc phát, tuy rằng rất nhiều người chạy,

nhưng đoán chừng đại đa số người và Zombie đều bị vây ở bên trong, mặc dù cảnh trí tốt, nhưng giờ phút mấu chốt thì lại muốn lấy mạng người đấy. Tuy rằng những tình huống này chẳng qua cũng chỉ là phân tích, nhưng mà cho Thái Hòa giá trị tham khảo rất lớn.

Bất quá hắn thật không có thoáng chốc đã định ra mục tiêu xa như vậy, mà dời ánh mắt dừng lại ở khu nhà dạy học khoảng cách gần với chính mình nhất.

"Rạp hát Hòa Bình hay sao?"

Đại Học Sài Thành ca vũ kịch diễn xuất ngược lại là rất nổi danh khí, một ít nước ngoài đoàn kịch khi rảnh rỗi nhĩ sẽ chọn định tại đây tiến hành biểu diễn, nếu như tai nạn lúc bộc phát bên trong đang tại tiến hành diễn xuất lời mà nói..., - Zombie nhân số tựu phi thường khả quan rồi.

Đáng tiếc hai chữ "Hòa bình" này, lúc này xem ra thật sự có ý nghĩa hàm xúc châm chọc mãnh liệt.

Thái Hòa nhìn kỹ tấm bản đồ, hai người Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng chưa trở về, bọn hắn còn băn khoăn Thái Hòa tìm cho bọn hắn máu Zombie đây nà, cả đêm gần như cũng không sao ngủ được.

"Ồ, như thế nào. . . . . ." Trương Phi Thoàn đi đến bên trong vừa nhìn, hơi mở miệng muốn hỏi, đã bị Nguyễn Văn Chung bịt miệng lại một một cái.

"Mày làm gì thế, tao đang muốn hỏi một chút, cô gái đang sinh bệnh kia đi đâu vậy!" Trương Phi Thoàn cực kỳ khó chịu giãy khỏi tay Nguyễn Văn Chung, nói ra. Lúc này Nguyễn Văn Chung mới thở nhẹ một cái, thầm nhủ tao còn tưởng rằng mày muốn hỏi tối hôm qua hắn sướng hay không đây này?. . . . . Sau khi nghe trộm xong vài giây đồng hồ trong phòng Thái Hòa, Trương Phi Thoàn lại cực

kỳ hưng phấn mà lôi kéo hắn thảo luận trọn vẹn một giờ, để lại cho Nguyễn Văn Chung bóng mờ rất khắc sâu.

“Bất quá – Cũng không có liên quan tới chúng ta, nói chuyện chính đi.” Nguyễn Văn Chung nghĩ thầm hay là mày câm miệng đi, để ta hỏi mới tốt.

Chương 199: Cố Gắng Sống Sót

Ngày hôm qua Thái Hòa và Lâm Á Hân nói chuyện cũng không có tránh mặt bọn hắn, tuy rằng nghe được không đầu không đuôi, nhưng Nguyễn Văn Chung cũng đoán được đại khái bọn hắn cũng không phải thật sự người một đường.

Bởi như vậy, phán đoán của hắn với thân phận của một đám người Thái Hòa, lại không khỏi sinh ra dao động. . . . . .

"Đại ca, dựa vào thân thủ của ngươi, có thể an toàn tiêu diệt một con Zombie hay không?" Trương Phi Thoàn trừng liếc Nguyễn Văn Chung, sau đó có hơi hưng phấn mà hỏi thăm Thái Hòa nói.

Từ cửa sổ nhìn ra bên ngoài, lọt vào trong tầm mắt nhìn thấy tất cả đều là Zombie, thật sự làm cho người ta có hơi run lên da đầu, nhưng Thái Hòa lại cũng không quá quan tâm chuyện này.

Hắn phân phó hai người Nguyễn Văn Chung trước hết đứng ở trong lầu, chính mình lập tức đi ra ngoài một mình rồi. Trước kia Nguyễn Văn Chung biểu hiện ra rất khẩn trương, dường như rất lo lắng Thái Hòa cứ như vậy vừa đi không quay lại, bất quá trông thấy Lê Bống và Yuna cũng ở lại, trong nội tâm lập tức cũng an tâm xuống không ít. Bất quá một mình Thái Hòa, thật sự có thể thành công giết chết một con Zombie hay sao? Đó cũng không phải là một mình đối kháng a, không nghĩ qua là cũng rất có khả năng bị vài con thậm chí hơn mười con Zombie nhìn chằm chằm vào. . . . . .

Nhưng nhìn thấy Thái Hòa hết sức thoải mái mà nhảy lên đã đến trong hoa viên, động tác nhẹ nhàng, mà cũng không khẩn trương một chút nào, trái tim của Nguyễn Văn Chung đang treo lên

cũng nhẹ nhõm xuống.

Nhưng mà không nghĩ tới Thái Hòa vừa mới ngoi đầu lên, một con Zombie đang lắc lực ở ven đường lập tức phát hiện hắn, sau đó nhanh chóng di động tới phía hắn.

Lúc này hai gã người sống sót đồng thời cảm giác được trái tim siết chặt, bất quá so với Nguyễn Văn Chung đang kinh hoảng, Trương Phi Thoàn lập tức lộ ra vẻ rất kích động.

Dùng thủ đoạn của Thái Hòa, mới có thể nhẹ nhõm tháo con Zombie này thành tám khối a. . . . . .

Bất quá cảnh tượng làm cho bọn hắn không tưởng được đã xảy ra, vừa mới bắt đầu Thái Hòa bọc ra sau lưng con Zombie này, rồi lập tức chạy quay về phía trong phòng y tế trường học, tốc độ thậm chí so với vừa rồi nhảy lên đi ra ngoài còn nhanh hơn mấy phần.

Zombie theo sát lấy Thái Hòa, cũng thẳng tắp đánh tới phía phòng y tế trường học.

“Lừa bố mày sao!”

Trương Phi Thoàn quá sợ hãi, vừa muốn lui về phía sau, lại đột nhiên nghĩ đến bên người còn có một Yuna.

“Mở ra.” Yuna lạnh như băng nói một câu.

Thật ra không cần nàng nhắc nhở, Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn đã sớm trốn đến một bên rồi, mà Thái Hòa lập tức một hơi xông về trong bệnh viện trường học.

Ở sau lưng hắn, con Zombie kia vừa mới thò đầu ra, đã bị Yuna canh giữ ở cửa ra vào giơ tay chém xuống, giải quyết hết sức gọn nhẹ.

“Lúc này phối hợp. . . . . Quá ăn ý rồi!” Cảnh tượng này Nguyễn Văn Chung cùng Trương Phi Thoàn thấy mà nghẹn họng nhìn trân trối, kinh người nhất là Lê Bống cũng giống như đã sớm biết kết quả là như vậy, khi Zombie rảo một bước tiến lên cửa sau, cũng đã khép cửa phòng lại.

Bởi như vậy, mùi máu tươi mới lạ cũng không lập tức thu hút những con Zombie... bên ngoài kia rồi.

Nhìn thấy bộ thi thể không đầu –trên sàn nhà, Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn đều lạnh cả người từ đầu tới chân. Lúc này biểu lộ nhìn về phía Thái Hòa, rõ ràng lộ ra cực kỳ dễ dàng, mới vừa rồi cũng không phải bởi vì không địch lại Zombie mà chạy trốn, ngược lại là đã sớm nghĩ kỹ đối sách bước tiếp theo.

Hơn nữa nhìn bộ dáng, gần sát bầy Zombie giống như vậy, sau đó dụ ra một con Zombie, chuyện mạo hiểm như vậy, ở trong mắt một đám người Thái Hòa, lại thật đơn giản giống như đang nói chuyện phiếm với nhau vậy! Thậm chí cả công tác chuẩn bị gì cũng không còn làm, cứ như vậy dễ dàng làm thịt một con zombie. . . . . .

Trên thực tế Thái Hòa còn có thể làm được tốt hơn một chút, thậm chí hắn có thể điều khiển con Zombie lúc này tự sát ở trước mặt Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, bất quá đã biết rõ ở đây còn có một dị năng giả, như vậy phải cố gắng hết sức giữ bí mật thực lực của mình tóm lại sẽ không sai.

“Tốt rồi, nhiều máu như vậy các ngươi chậm rãi bôi.” Mãi cho đến khi Thái Hòa nói chuyện, Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn mới đột nhiên giật mình tỉnh lại.

“Đại ca, nếu không phải ta không nỡ lòng nào hại chết những bạn học nữ kia, thậm chí ta muốn theo ngươi lăn lộn rồi.” Trương Phi Thoàn cười cười, nói ra.

Nguyễn Văn Chung lại không tức giận trợn trắng liếc nhìn Trương Phi Thoàn một cái, nghĩ thầm cô gái bên người Thái Hòa cũng không phải đèn đã cạn dầu, ngươi là một đại nam nhân, ngoại trừ biết ăn biết uống còn không có sở trường nào khác, cho ngươi theo lăn lộn có tác dụng gì?

Về phần hai người bọn họ bôi máu Zombie như thế nào, lại chờ đợi huyết làm sau chảy ra ngoài thế nào, Thái Hòa cũng đã không muốn lưu lại quan sát rồi.

“Các ngươi. . . . . .Cố gắng sống sót nha.”

Chương 200: Trở Lại Làm Gì

Bất luận là trong tai nạn này, hay là trong kế hoạch to lớn của gã dị năng giả kia đang làm, hai người kia đều là nhân vật bình thường nhất giai tầng thấp nhất.

Thái Hòa có thể cổ vũ cho bọn hắn, cũng chỉ có những lời này rồi.

Trương Phi Thoàn thì lại có bộ dạng - cợt nhả, nhưng ánh mắt Nguyễn Văn Chung lại ảm đạm thoáng một chút rồi, sau đó nói ra: "Các ngươi cũng thế."

Sau khi rời khỏi phòng y tế trường học, một đám người Thái Hòa lập tức dọc theo lộ tuyến bản đồ Lâm Á Hân tự tay vẽ ra, hướng phía phương hướng rạp hát Hòa Bình mà đi.

Hắn lai Đại Học Sài Thành chính yếu nhất mục đích, chính là vì lại để cho Lê Bống cùng Yuna đạt được tăng lên. Đồng thời khi hai cô bé trở nên mạnh mẽ, cũng có thể làm cho thực lực Thái Hòa tăng trưởng càng nhanh chóng hơn.

Tuy rằng trên đường cũng có thể gặp phải Zombie biến dị, bất quá tỷ lệ quá nhỏ, hơn nữa mục tiêu săn bắn của trong mong muốn của Thái Hòa, là Zombie Lên Cấp càng mạnh hơn nữa.

Nói như vậy, đương nhiên là tương đối phong bế, số lượng Zombie phần đông trong hoàn cảnh mới dễ dàng gặp phải.

Cảm giác cửa chính hắn, trải qua những ngày nay liên tục làm quen với cái vòi tinh thần, nếu gặp mặt Zombie Lên Cấp đã có năng lực tối thiểu có thể tự bảo vệ mình, ít nhất sẽ không lại bị đẩy ngã.

Nghĩ tới tình hình chế zombie không có mặc đồ lót kia giang rộng ra hai chân ngồi ở trên người mình, Thái Hòa vẫn còn hơi có cảm giác không rét mà run. . . . . Ám ảnh nha. . . . . .

“Đi bên này a. Tuy rằng đường xa một chút, nhưng số lượng Zombie ít, không dễ dàng bị vây kẹt một chỗ.”

Thái Hòa bắt đầu cẩn thận gấp địa đồ..., nhét vào trong túi, sau đó cũng đã chọn một con đường, mang theo Lê Bống và Yuna dọc theo con đường số lượng Zombie ít, nhanh chóng biến mất ở khu tòa nhà y tế trường học.

Bất quá chuyện mà Thái Hòa cũng không biết chính là, không lâu sau khi hắn mang theo Lê Bống và Yuna sau khi rời đi, một bóng người lại đột nhiên xuất hiện ở cửa hông phòng y tế trường học. . . . . .

“Ngươi làm hay là ta làm?”

Sau cánh cửa yên tĩnh của tòa nhà y tế trường học, ở trong hành lang có hơi lờ mờ, Nguyễn Văn Chung cau mày nhìn chằm chằm vào – bộ thi thể Zombie bị chặt đầu một hồi lâu, mới dùng thanh âm có hơi phát hoảng hỏi.

Ngay vết cắt chỉnh tề, máu tươi đang tuôn ra mà ra, rất nhanh cũng đã đem thấm cả bộ thi thể trong vũng máu. Mùi máu tươi xông vào mũi, ngửi lên có một chút vị rỉ sắt nhàn nhạt. Nhưng hắn và Trương Phi Thoàn đều rất rõ ràng, lúc này máu tươi ở trong thi thể nhìn qua không khác gì người bình thường này, lại ẩn chứa đủ loại virus khủng khiếp đầy trí mạng, chính là thủ phạm phá vỡ hoàn cảnh sinh tồn của bọn hắn.

Hai người bọn họ đã nhìn chằm chằm vào bộ thi thể Zombie này trọn vẹn một phút đồng hồ rồi, từ khi Thái Hòa đã cảnh cáo bọn hắn loại vật này thoa lên người tất nhiên có hại sau này, tuy rằng biểu hiện của bọn hắn tỏ ra vẻ không sao cả, nhưng trên thực

tế trong lòng vẫn có hơi lo lắng đấy.

Hơn nữa nói thật, quá trình này thật là rất chán ghét đấy. . . . . .

Bất quá dùng thực lực của bọn hắn, muốn có được cơ hội còn sống trở về, ngoại trừ kiên trì ra, cơ bản là không có biện pháp khác có thể làm.

Sau khi hai người liếc nhau một cái, Trương Phi Thoàn bóp mũi một cái, sau đó hít vào một hơi thật sâu, dứt khoát kiên quyết địa bước một bước lên phía trước: "Để tao làm đi, dù sao trên người của tao đã đủ ô uế."

"Ờ. . . . . ." Nguyễn Văn Chung lập tức nghĩ tới bộ dạng Trương Phi Thoàn ngồi ở trong nước tiểu, vô ý thức gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý.

Nói xong, Trương Phi Thoàn cũng đã thò tay bốc về phía máu tươi đang - chảy đầy đất. . . . . .

"Đừng chạm."

Một cái giọng nữ cũng đột nhiên vang lên trong lúc này, sợ tới mức Trương Phi Thoàn lập tức giật giật toàn thân một cái, suýt nữa một đầu cắm xuống trên người bộ thi thể zombie kia.

Nguyễn Văn Chung cũng bỗng nhiên cứng đờ, vội vàng quay đầu lại, sau đó lập tức mở to hai mắt nhìn: "Ngươi. . . . . Ngươi không phải đã đi rồi sao?"

Người Xuất hiện trước mặt bọn hắn lúc này, đúng là Lâm Á Hân mới từ cửa hông vào.

Trông thấy Lâm Á Hân vốn nên đã rời khỏi lại đi mà quay lại, không riêng Nguyễn Văn Chung hết mức khiếp sợ, Trương Phi Thoàn cũng há to miệng, lộ ra biểu lộ khác thường.

Sắc mặt của Lâm Á Hân thoạt nhìn đã tốt hơn khá nhiều, ít nhất trên môi đã có một ít ửng hồng, bất quá động tác đi đường của nàng cũng không nhanh, bộ dạng tay trái cũng xụi lơ như trước, thấy thế nào cũng chỉ là một người bệnh nhu nhược.

Nhưng đối mặt Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, cùng với bộ thi thể trên mặt đất, sắc mặt của Lâm Á Hân lại có vẻ rất bình tĩnh. Loại bình tĩnh này không phải giả vờ, mà là thật sự không hề sợ hãi.

Chương 201: Khu Nhà Lầu Ở Phía Trước

“Ngươi đã sớm đã ra đi rồi à nha, như thế nào lại xuất hiện ở nơi này?” Trương Phi Thoàn kinh ngạc mà hỏi thăm.

Lâm Á Hân khẽ cười cười, nói ra: “Ta đã đi rồi, bất quá lại trở về rồi.”

“Nhưng mà vì sao ngươi lại làm vậy? Nếu ngươi không muốn đi, ngươi thoải mái lưu lại là được nha.”

Thoáng chốc sắc mặt của Lâm Á Hân trở nên có hơi khác thường, đột nhiên nàng rất chân thành nói: “Ta suy nghĩ cả đêm, sau đó, ta quyết định cùng nhau trở về với các ngươi.”

“Vì. . . . . Vì sao vậy?” Trương Phi Thoàn nghi hoặc hỏi lại một câu, sau đó vừa cẩn thận liếc nhìn Lâm Á Hân, lập tức có hơi buồn cười nói, “Chẳng lẽ ngươi trông cậy vào chúng ta bảo hộ ngươi sao? Ha ha ha. . . . . A!”

Hắn nở nụ cười gượng hai tiếng, sau ót cũng đã trúng một cái tát của Nguyễn Văn Chung: “Ngươi đầu óc heo sao, hai người chúng ta cộng lại khẳng định cũng không đánh lại nàng, bằng không thì đại ca Trần Thái Hòa sẽ tùy tiện để nàng rời đi một mình hay sao?”

“Lúc này. . . . . .” Trương Phi Thoàn vừa định mắng lại, nhưng ngẫm lại xác thực là đạo lý này, cô gái Lâm Á Hân này tuy rằng nhìn bề ngoài cũng có hơi ốm yếu, nhưng mà ánh mắt của nàng trấn định, thật sự không giống như là em gái cô độc nhu nhược không nơi nương tựa cần các anh trai tới chăm sóc.

Lâm Á Hân có hơi ngoài ý muốn liếc nhìn Nguyễn Văn Chung, sau đó cười cười, lung lay thoáng miếng sắt nắm trong tay phải một cái: "Ngươi hiểu rõ là tốt rồi, ta cũng đỡ lãng phí sức lực. Yên tâm đi, sau khi ta và các ngươi trở về, sẽ không mang đến cho các ngươi phiền toái đấy. Ờ. . . . . Phải nói, coi như là ta đi cứu các ngươi đấy."

"Ngươi nói như vậy là thế nào?" Nguyễn Văn Chung nhìn thấy - miếng sắt, lập tức cảm giác run lên da đầu, nghĩ thầm quả nhiên cô bé này cũng không phải loại lương thiện gì. Nếu như vừa rồi chính mình ngăn lại Trương Phi Thoàn trễ một chút, ngược lại thì sẽ không chết, nhưng ăn một chút đau khổ nhất định là khó tránh khỏi rồi.

"Các ngươi chỉ quan tâm đến chuyện dẫn đường là được. Còn chuyện khác như đống máu này, đừng trét lên người nữa, đối với Zombie bình thường còn hữu hiệu, nhưng gắp phải Zombie càng mạnh hơn, các ngươi nhất định phải chết. Dù sao, ta cũng không muốn đi theo phía sau hai người các ngươi có mùi như vậy."

Lâm Á Hân có hơi bất đắc dĩ nói. Mà khi nói nhiều hơn, dường như nàng cảm thấy có hơi mệt mỏi, không nhịn được nhíu mày. Tuy rằng trải qua nghỉ ngơi một đêm, nhưng nguyên khí thân thể không phải hồi phục dễ dàng như vậy đấy.

Nàng nghĩ thầm nếu như không phải Thái Hòa từ chối đề nghị của nàng, nàng cũng không cần phải nghĩ ra loại biện pháp này. Chẳng biết tại sao, dường như nàng hơi hâm mộ Yuna và Lê Bống. . . . . .

"Nghĩ cái gì vậy trùi. . . . . ." Trên mặt nàng cảm giác như bị phỏng, vội vàng nhẹ nhàng ho khan một tiếng, cưỡng ép đuổi đi những suy nghĩ xấu hổ trong đầu óc lúc này.

Nàng không có nói rõ, Nguyễn Văn Chung cũng không nên tiếp tục hỏi dồn nữa. Nhưng hắn biết rõ bằng hai người chính mình,

hẳn là không làm gì được Lâm Á Hân đấy.

Cũng may đôi nam nữ độc ác kia cũng không có yêu cầu bọn hắn không được mang người sống sót trở về, chỉ hy vọng đến lúc đó nàng không cần ồn ào ra nhiễu loạn gì nha. . . . . .

Về phần nàng nói cứu người, nhưng trong lòng Nguyễn Văn Chung có hơi không thật sự tin tưởng đấy, thực lực Lâm Á Hân có mạnh hơn nữa, cũng tối đa chỉ có thể nắm bắt đôi nam nữ ác độc kia và bọn họ người ủng hộ, nhưng mà dị năng giả ở phía sau bọn họ thì sao đây?

Bất quá lời này hắn cũng không dám nói ra, đã có bài học dám trêu chọc Thái Hòa từ lúc trước, hiện giờ hắn đã cẩn thận nhiều hơn. Nhìn qua Lâm Á Hân cũng chỉ có kế hoạch gì đó thôi, nhưng chỉ cần không nguy hại người sống sót bình thường như bọn hắn... là được.

Trương Phi Thoàn có hơi do dự liếc nhìn nàng, lại nhìn Nguyễn Văn Chung một cái, tuy rằng đầu óc hắn toàn cơ bắp, nhưng mà biết rõ Lâm Á Hân hẳn là người mà hắn không thể trêu vào, cho nên cứ dứt khoát buông tha chống cự là được rồi.

“Được nha, vậy bây giờ ngươi chính là đại tỷ chúng ta rồi. Bất quá lúc này tốt xấu Zombie là đại ca hao tâm tổn trí cố sức bắt nó trở về, cứ như vậy nhét vào chỗ này cũng quá đáng tiếc.”

Trương Phi Thoàn vừa nói, vừa lấy ra bình nước suối ngày hôm qua còn chưa uống xong, nốc ừng ực hết, sau đó đổ vào máu Zombie từ chút một cẩn thận từng li từng tí.

Lâm Á Hân nhíu mày, nhưng cuối cùng cũng không nói cái gì, lại không thấy nghĩa khác trong câu nói của Trương Phi Thoàn, cũng không có cản lại động tác chứa máu vô bình hắn.

“Lấy xong rồi thì đi thôi. Trụ sở của các ngươi ở nơi nào?”

Lâm Á Hân kiên nhẫn chờ Trương Phi Thoàn lấy tràn đầy một lọ máu Zombie, lúc này mới hỏi.

Nguyễn Văn Chung đáp: “Không xa, chính là ở khu nhà lầu phía trước.”

Chương 202: Lạnh Lẽo

Mà dãy nhà này ngược lại là Lâm Á Hân rất quen thuộc, trước kia nàng có một môn học ngoại khóa tự chọn chính là học ở khu này, ngoài hình khu nhà này là mỗi khu nhà kiến trúc giả cổ, bốn phía đều là thảm cỏ khá thoáng đãng. Tuy rằng vị trí địa lý không được tốt lắm, nhưng không gian bên trong lại rất lớn đấy.

"Từ cửa hông đi thôi, nhìn thấy lượng máu chảy ra lúc này, rất nhanh sẽ có Zombie bị đưa tới, nói không chừng đi cửa chính vừa vặn gặp phải Zombie."

Lâm Á Hân nói một câu nhẹ nhàng, Trương Phi Thoàn đang muốn mở ra cửa lại sợ tới mức toàn thân khẽ run rẩy, vội vàng rút tay lại, theo sát ở bên người Nguyễn Văn Chung, cùng với Lâm Á Hân đi ra từ cửa hông.

Quả nhiên, vừa trôi qua hai ba phút sau, cửa lớn lập tức bị phá tung bởi mấy con Zombie bị thu hút mà đến, âm thanh nhấm nuốt rợn người lập tức vang lên. Lúc đầu tòa nhà y tế trường học này không có Zombie, những rất nhanh cũng sẽ trở thành một trong những địa điểm Zombie lắc lư rồi. . . . . .

Cảnh tượng xảy ra trong nhà y tế trường học, đương nhiên là Thái Hòa không biết chút nào, lúc này hắn đang mang theo Lê Bống và Yuna ẩn nấp xuyên thẳng qua trong một dãy cây xanh thoáng mát. Bất quá đã có thể trông thấy con đường rộng lớn phía trước rồi, đúng là đường đi tới rạp hát Hòa Bình.

Một cổ gió lạnh xoắn tới, Thái Hòa đứng im cảm giác được trong lổ mũi đã thoáng tê rần một chút, lập tức không nhịn nổi hắt hơi một cái.

“Hắt xì!”

Hắn dùng tay áo quẹt ngang cái mũi một cái, - hai con Zombie đang bồi hồi ở ven đường lập tức đã quay đầu nhìn về phía bụi cây, sau đó không chút do dự chạy như điên mà đến.

Lúc này khoảng cách hai con Zombie tới Thái Hòa vốn cũng chỉ có khoảng mười mét, một tiếng hắt xì này của hắn, không quá to cũng không quá nhỏ, nhưng lúc này vẫn đưa tới hai con Zombie chú ý.

Năm giác quan nhạy cảm, khiến những con Zombie này nhìn qua như đang đảo quanh ở tại chỗ, phảng phất không hề mang tính chất uy hiếp, lúc này lại giống như là quả bom đang chuẩn bị kích nổ, mà bọn sức bật của hắn lại cũng hết sức kinh người.

Sự khủng khiếp của Zombie cũng hiện ra rõ ràng trong lúc này, một khi bọn hắn bắt đầu di động..., thì chính là máy móc giết chóc không biết lui về phía sau. Bình thường chỉ là cổ khí thế này, cũng đủ để phần nhỏ người bình thường sợ tới mức đánh mất dũng khí chống cự.

“Vừa vặn, nhờ chúng nó hỗ trợ dò đường. . . . . .”

Cái vòi tinh thần vô hình thò ra, lập tức sẽ khống chế được hai con Zombie rồi.

Dùng sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa hiện giờ, đã có thể điều khiển tự nhiên tương đối linh hoạt, thật ra năng lực con rối zombie. Như loại Zombie bình thường này, đừng nói chỉ có hai con, cho dù là đồng thời khống chế khoảng mười con, với hắn mà nói cũng sẽ không có vấn đề đấy. Bất quá có thể điều khiển là một chuyện. Nhưng muốn cho mỗi con rối zombie đều phát huy ra tất cả tiềm lực, vậy quá khảo nghiệm người điều khiển rồi. Ít nhất bây giờ Thái Hòa còn không làm được.

Dù sao đây không phải là một tay vẽ hình tròn còn tay kia vẽ hình vuông, mà là đồng thời điều khiển hơn mười con rối zombie. Lê Bống và Yuna lại càng không dám, các nàng một người thì khôi phục hơn phân nửa trí nhớ, còn người khác cũng đã có suy nghĩ chính thức, tuy rằng vẫn bảo trì liên hệ tinh thần với Thái Hòa như trước, nhưng trên thực tế hoàn toàn có thể hành động tự chủ. Nhưng mà những... Zombie bình thường này, toàn bộ lý trí của bọn hắn đã đánh mất, chỉ còn bản năng lưu lại, mọi cử động dựa vào điều khiển của Thái Hòa. Mặc dù {người điều khiển} thiên phú hơn người đến thế nào, cũng chưa chắc có thể lần thứ nhất làm được, huống chi trước kia Thái Hòa bất quá chỉ là người bình thường mà thôi.

Bất quá Thái Hòa biết rõ, ngoại trừ dựa vào ảnh hưởng từ chuyện Lê Bống và Yuna tăng cường ra, chính hắn liên tục luyện tập, cũng có thể tạo ra ảnh hưởng hết sức quan trọng với tiến hóa tinh thần lực, thậm chí là tác dụng mang tính mấu chốt.

Chỉ là luyện tập tinh thần lực cũng chú ý tiến hành theo chất lượng, mệt mỏi có giới hạn, nếu không một khi bị hao tổn, đoán chừng chính là tổn thương cả đời rồi. Cho nên Thái Hòa cũng không có bắt buộc chính mình, mà là từ từ tăng cường luyện tập độ mạnh yếu.

Lúc này hai con rối zombie mạnh mẽ vọt tới bên cạnh rừng cây, lập tức dừng lại từ trạng thái chạy nước rút, sửng sốt tại chỗ ước chừng một giây, sau đó hoạt động thoáng một chút thân thể cực kỳ quỷ dị, thay đổi phương hướng đi đến phía trước không nhanh không chậm.

“Tạo ra tiếng sột soạt. . . . . ”

Theo sát phía sau từ trong bụi cây chui đi ra đúng là một đám người Thái Hòa. Vì đường vòng, hắn cố ý mang theo Lê Bống và Yuna đi ngang qua trốn trong một ít cây xanh, kết quả làm cho quần áo tóc đều bị sương sớm cho làm ướt nhẹp.

Tuy nhiên rằng Lê Bống và Yuna đều ăn mặc áo khoác, bất quá mái tóc thoáng thấm ướt dán ở sau tai, ngược lại đã có một chút cảm giác khác lạ, làm cho Thái Hòa không khỏi liếc nhìn một cái.

Chương 203: Nhà Hát Hòa Bình

Sau khi tai nạn bộc phát, phảng phất mấy ngày nay, dường như ngay cả khí đều bị ảnh hưởng một chút vậy, những năm qua đến lúc này, Sài Thành vẫn tương đối ấm áp nó nhưng hiện giờ thời đã cách hừng đông cũng còn không bao lâu, sắc trời lại hết sức lạnh lẽo như trước.

Thái Hòa âm thầm may mắn trước khi mình tiến vào Đại Học Sài Thành, sớm tìm vài cái áo khoác coi như đủ dày. Đoán chừng trong lúc này đại đa số người sống sót, còn ăn mặc trang phục hè thu lúc tai nạn bộc phát, đối với bọn họ mà nói cuộc sống như vậy mới em như là khó khăn nhất đấy.

Hai con rối zombie đi dò đường ở phía trước, Thái Hòa cùng hai nữ Zombie đi theo phía sau, cảnh tượng này nếu như bị người bình thường nhìn thấy, đoán chừng sẽ chấn kinh rớt cằm.

Trên đường liên tục có Zombie bị phát hiện sớm, bất quá Thái Hòa cũng không có đánh chết chúng, mà bắt đầu cùng nhau điều khiển ...mà, chẳng được bao lâu hắn cũng đã có được một team bảy con Zombie, còn không tính thêm hai nữ Zombie biến dị bên cạnh hắn trong số đó.

Làm cho Thái Hòa có hơi mừng lớn chính là, trong lúc này thậm chí có một con đã bước một bước vào cánh cửa Zombie biến dị. Bất quá sau khi Thái Hòa để cho Lê Bống móc ra chất gel virus trong đầu hắn, mới phiền muộn phát hiện chỉ có một khối nhỏ xíu.

“Đây chính là vừa mới tiến hóa không lâu nha. . . . . .”

Chân muỗi cũng là thịt, Thái Hòa không chút khách khí nhét khối chất gel virus này vào trong túi, sau đó lại điều khiển một con

Zombie khác không may bị thu hút tới.

Bảy người là con số cực hạn Thái Hòa có thể đồng thời điều khiển trước mắt, nhưng nếu như tăng lên chín con sẽ xuất hiện tình huống một vài con Zombie trong đó phản ứng chậm một nhịp. Nguyên nhân như vậy là bởi vì Thái Hòa điều khiển cái vòi tinh thần, thật ra còn không xem như hết sức lưu loát, một nguyên nhân khác chính là bởi vì tinh thần lực của hắn còn chưa đủ mạnh mẽ. Cho nên không chỉ riêng Lê Bống và Yuna nhu cầu cấp bách tăng lên, hắn cũng đang cần tăng cường độ tinh thần lực lên một cái bậc thang nữa.

Kế tiếp gặp lại phải Zombie đều bị con rối zombie của Thái Hòa giải quyết, trong tay những... con rối zombie này mặc dù không có vũ khí, nhưng ưu thế bọn hắn chính là, Zombie khác cũng không chủ động công kích bọn hắn.

Đứng ngây ngốc ở đấy bị đánh lén, muốn giết chết cũng rất dễ dàng, dùng sức lực của những... con rối zombie này, cơ bản cũng có thể bẻ gãy cổ của đối phương nhẹ nhõm.

Bất quá từ khi số lượng Zombie chung quanh tăng nhiều, con rối zombie mà Thái Hòa điều khiển, cũng bắt đầu xuất hiện tổn thương, dù sao động tác chậm một nhịp ở trong thực chiến thật sự là sơ hở trí mạng.

Khi Zombie không có đói khát tới cực điểm, tuy rằng sẽ không chủ động công kích đồng loại, nhưng sau khi bị công kích cũng sẽ phản kháng đấy. Cả đám Zombie này đều lực lượng trâu bò, tốc độ cũng rất nhanh nhẹn, chỉ cần không trúng phải một kích trí mạng, bọn hắn giống như châu chấu đuổi qua đến, giết mãi cũng không giết hết. Ngay từ đầu Thái Hòa cũng khó tránh khỏi hoàn cảnh luống cuống tay chân, nhưng cũng may cái vòi tinh thần của hắn coi như linh hoạt, dù là không điều khiển theo kịp, nhưng tóm lại có thể sử dụng cái vòi tinh thần kéo chậm tốc độ của đối phương, tạo thành ảnh hưởng đối với Zombie trước.

Nếu như từ thị giác của Thái Hòa đến xem, cả người Zombie đó giống như là cái máy phóng ra xúc tu, dùng hắn làm trung tâm hơn hai mươi cái vòi tinh thần liên kết với hắn Yuna và các Zombie, đồng thời còn không ngừng mà áp dụng chiến thuật quấy rối... đối với những con Zombie kia.

Có Lê Bống và Yuna chạy ở bên cạnh, còn thêm mỗi lần Thái Hòa tổn thất một con rối zombie sẽ lập tức bổ sung, những... Zombie này cũng không mang đến cho một đám người Thái Hòa uy hiếp quá lớn.

Đi đường một mạch về phía trước, để lại gần hơn năm mươi bộ thi thể Zombie, nhưng Thái Hòa lại bảo trì sạch sẽ như trước, thậm chí trên người ngay cả mùi máu tươi cũng không có dính vào.

Dùng phương pháp chiến đấu điều khiển con rối zombie phối hợp với cái vòi tinh thần, quả nhiên mạnh mẽ!

Hiện giờ số lượng Zombies khống chế còn không nhiều lắm, cho nên khu vực chiến đấu không lớn, tối đa xem như đám con nít đánh nhau, nhưng khi tinh thần lực của Thái Hòa đã mạnh mẽ đến cảnh giới nhất định mà nói, nói không chừng có thể đồng thời điều khiển trên trăm con, thậm chí hơn một ngàn con Zombie!

Hiện giờ nhiều lắm hắn chỉ xem như một tiểu đội trưởng Zombie, nhưng sau này lại có thể sẽ có được một quân đoàn Zombie!

Nhưng bản thân của hắn cũng sẽ không bởi vậy biến thành một tên phế vật không có năng lực tự bảo vệ mình, cái vòi tinh thần sau khi tăng lên, sẽ mạnh mẽ đến trình độ gì cơ bản không nói chính xác, nhưng đơn cử từ hiệu quả bây giờ mà nói, tuyệt đối sẽ không yếu.

Chỉ có điều muốn đạt tới một bước này, tinh thần lực của hắn

phải đạt tới một độ cao khó tưởng tượng nổi. . . . . .

Rất nhanh Thái Hòa lập tức bình phục xuống từ trong sự kích động, mặc dù cảnh tượng tương lai sau này rất tốt, nhưng con đường thì phải chính mình tự bước từng bước một đấy.

Lúc này Yuna và Lê Bống cũng giải quyết hết hai con Zombie cuối cùng, sau đó nhanh chóng chạy về bên cạnh hắn.

Bản thân Yuna đã có đao pháp kinh người, thân pháp rất nhanh nhẹn, tuy rằng trên trường đao dính đầy máu tươi, nhưng trên người lại chỉ để lại một ít điểm máu tung tóe lên mà thôi.

Lê Bống cũng giống như vậy, phương hướng tiến hóa của nàng vốn là thiên hướng về tốc độ, một khi toàn lực công kích gần như không cách nào bắt được động tác của nàng chuẩn xác.

Thanh loan đao kia cũng bị nàng càng dùng càng thuận tay, tuy rằng đồng thời bị hơn hai con Zombie bao quanh, nàng vẫn thói quen thò tay bóp. . . . . .

“Hèy, bóp trái tim không phải thói quen tốt, nên sửa. . . . . .” Thái Hòa vừa bất đắc dĩ rửa tay cho Lê Bống, vừa nói.

Chương 204: Kinh Khủng

Sau khi trôi qua hơn một giờ, cuối cùng Thái Hòa mang theo một đội con rối zombie xuất hiện ở cửa ra vào rạp hát Hòa Bình.

Giết chết Zombie trên đường không khó, nhưng chút ít Zombie này bị mùi máu tươi thu hút nhưng lại liên tục không ngừng xuất hiện ở khắp nơi, khiến cho da đầu Thái Hòa run lên từng trận.

Cuối cùng vẫn phải áp dụng cách làm thằn lằn rụng đuôi chạy trốn, hy sinh mất hai con rối zombie, đều thu hút những con Zombie...kia đến phương hướng ngược lại.

Lúc vừa mới vào Đại Học Sài Thành, Thái Hòa còn chưa có cảm thụ trực quan gì với số lượng Zombie ở nơi này, nhưng lúc này lại cảm nhận được thật sâu ba chục nghìn con Zombie là con số khổng lồ cỡ nào.

Dù là hắn đã cố gắng hết sức chọn lựa con đường ít Zombie, nhưng vẫn cố hết sức, có thể tưởng tượng những người sống sót bình thường... kia muốn ở trong loại hoàn cảnh này cầu được một con đường sống, là chuyện không dễ dàng đến cỡ nào.

Đương nhiên, chuyện này cũng có liên quan tới phương hướng lựa chọn của Thái Hòa, người sống sót bình thường cũng sẽ không giống như hắn vậy, chuyên môn chạy phía khu vực Zombie tụ tập đông đảo nhất.

Hắn không khỏi có hơi may mắn chính mình hợp tác với Lâm Á Hân, bằng không thì người như chưa quen thuộc hoàn cảnh giống như hắn hoàn toàn đâu đàm vào trong, còn không biết phải đi qua bao nhiêu đường quanh co.

Thấy cửa lớn nhà hát Hòa Bình nghiêng nghiêng mở rộng một khe hở nhỏ, trước hết Thái Hòa lập tức để cho một con rối zombie chui vào do thám tình hình ở trong.

Trong một phút khi bước vào bậc thang thì Thái Hòa cũng cảm giác được rồi, lúc này trong rạp hát Hòa Bình, nhất định là một bộ cảnh tượng nhân gian như địa ngục.

Trên lối vào cửa lớn cũng còn lưu lại vết máu, mà sau khi đi vào theo vết máu, chính là một cái hành lang không xem như quá dài.

Lúc này trên hành lang cũng không còn một khu vực sạch sẽ, chỉ là nhìn qua, cũng có thể tưởng tượng được ra lúc trước đã từng xảy ra cảnh tượng máu thịt văng tứ tung như thế nào.

Sau khi đi xuyên qua hành lang, trước mắt cũng đã lập tức xuất hiện một dãy bậc thang kịch trường cỡ trung, tuy rằng ánh sáng lờ mờ, nhưng dựa vào thị lực hơn người của Zombie, muốn thấy rõ tình hình bên trong cũng không xem như quá khó.

Nhưng mà vừa nhìn thoáng qua, Thái Hòa cũng cảm giác sau lưng mình dựng lên tóc gáy rồi.

Cảm giác đầu tiên: máu me!

Thái Hòa thông qua thị giác của con rối zombie, lần đầu tiên cũng đã nhìn rõ tất cả vào trong tầm mắt cảnh tượng hiện giờ trong đại sảnh rồi! Về phần khu vực phía sau hậu trường, lại phải từ từ tìm kiếm cẩn thận mới có thể biết tình hình thế nào đấy.

Lúc này trường diện tích kịch cũng là không xem như quá lớn, đại khái hai tầng khán phòng có thể chứa được trong khoảng ngàn người, nhưng lúc này lại gần như đã trở thành một cái lò sát sinh cỡ lớn.

Bất luận là trên chỗ ngồi, hay là trên tường, đều tung tóe đầy

vết máu và đủ loại dấu vết không rõ. Sau khi trôi qua trọn vẹn vài giây đồng hồ, Thái Hòa mới hồi phục tinh thần lại, hắn thao túng Zombie đi vào kịch trường cẩn thận từng li từng tí.

Cảnh tượng như vậy không có khả năng chỉ là trong lúc tai nạn tạo thành cảnh tượng khủng khiếp như vậy được, có vẻ như đã trải qua nhiều lần Zombie giết chóc lẫn nhau mới tạo ra được loại dấu vết kinh khủng đến như vậy.

Mặc dù những... Zombie này hung tàn, nhưng khuyết điểm lớn nhất chính là khuyết thiếu năng lực suy nghĩ, bọn hắn bị đến cửa ra vào, sau đó kẹt lại nơi nào, trừ phi phát hiện con mồi lần nữa.

Như loại khu vực về cơ bản xem như bị đóng kính giống như rạp hát này, bọn hắn chỉ biết bị kẹt ở trong đây tự giết lẫn nhau, mãi cho đến khi xuất hiện một con Zombie có ý thức chân chính, có thể là Zombie biến dị thậm chí là Zombie Lên Cấp.

Thời điểm lúc đi vào, trong nội tâm Thái Hòa ngay từ đầu còn "Phập phồng" thoáng một chút, nếu trong lúc này Zombie đều chết sạch, nói không chừng con mồi của chính mình cũng đã sớm đã đi ra, chẳng phải như vậy đã đi một chuyến uổng công hay sao?

Bất quá khi Thái Hòa thao túng con rối zombie đi chậm rãi về phía sân khấu, mới phát hiện chính mình quá lo lắng. Một ít bóng đen cũng đã lắc lư ở trong bóng tối, thậm chí có chút ít tựu ngăn tại trên đường qua. Thô sơ giản lược đoán chừng một chút, cần phải cũng tựu chừng ba mươi chỉ tả hữu, tuy nhiên số lượng không nhiều lắm, nhưng những con Zombie...này dĩ nhiên đều trải qua tăng trưởng lên dần dần, cho dù còn không có trưởng thành Zombie biến dị chính thức, nhưng chắc hẳn cũng không kém bao xa.

Tự giết lẫn nhau lần thứ nhất, đoán chừng cuối cùng số ít sống sót sẽ trở thành Zombie biến dị chính thức.

Thời điểm khi Thái Hòa thao túng con rối Zombie đi qua bên người bọn nó, tuy rằng đã cố gắng hết sức chậm dần bước chân, nhưng rất khó tránh khỏi sẽ phát ra thanh âm rất nhỏ, làm cho những con Zombie...này đều quay đầu nhìn về phía hắn. Nếu như đột nhiên bọn hắn nổi giận lúc này, chỉ sợ con rối zombie này lập tức cũng sẽ bị kéo tới làm thịt. Cũng may dường như bọn hắn tạm thời còn chưa có ý định công kích gì. . . . . .

Chương 205: Đang Trình Diễn Kịch Hay Sao

Quá trình này cũng rất làm cho người ta run sợ trong lòng, bởi vì mặc dù bản thân nó là con rối zombie, nhưng trên thực tế Thái Hòa hoàn toàn đang làm chủ giác quan của nó. Dương như nguyên một đám Zombie đang trình diễn kịch vậy, lắc lư chậm rãi, hai mắt đỏ hồng trợn lên, biểu lộ trên mặt đều hết sức vặn vẹo.

“Chẳng lẽ chỉ còn lại có những loại bán thành phẩm...này rồi hả? Zombie biến dị đâu rồi? Zombie Lên Cấp đâu rồi?”

Thái Hòa cảm giác có hơi thất vọng, bất quá một cái rạp hát lớn như vậy, nhìn qua cũng có thể đã chết không ít người, ít nhất cần phải sinh ra đời mấy con thậm chí hơn mười con Zombie biến dị mới đúng chứ?

Hắn vượt qua sau lưng bọn Zombie này, cẩn thận từng li từng tí, lập tức dọc theo sân khấu đi về phía sau cánh gà.

Vừa bước vào hành lang hậu trường, Thái Hòa lại đột nhiên cảm thấy tim đập hơi bị nhanh. Hắn mạnh mẽ quay đầu lại, quả nhiên phát hiện một cái bóng đen đột nhiên nhảy lên về phía sau lưng, hơn nữa trực tiếp đánh về phía hắn.

Biết được ẩn nấp, lại có tốc độ nhanh như vậy, có thể làm được như vậy nó chỉ có Zombie Lên Cấp!

Đồng thời lúc Thái Hòa đang hết hồn, trong nội tâm cũng thầm kêu lừa bố mày, chẳng lẽ Zombie Lên Cấp lại đều là ưa thích chơi đánh lén hay sao? Đây chẳng lẽ là tập tính chủng tộc hay sao?

Hắn biết rõ Zombie Lên Cấp đã có lý trí sơ bộ, bản năng hiểu được một ít phán đoán và chiến thuật, nhiều trong đây Zombie như vậy, chỉ có mình hắn là đi tới đi lui, đương nhiên là dễ làm cho người khác phát hiện nhất rồi. Lúc này ngay cả Zombie Lên Cấp đang bảo trì bình thản, vậy mà đã nằm ôm cây đợi thỏ, đánh lén từ phía sau lưng.

Thái Hòa vốn cho là sẽ dẫn ra Zombie biến dị, bởi vậy cũng không còn cho con rối zombie này vũ khí gì, không nghĩ tới vậy mà lại xuất hiện một con Zombie Lên Cấp!

Động tác của Zombie Lên Cấp này hết sức trôi chảy, sau khi nó nhảy lên thật cao, lập tức trực tiếp chụp một cái xuống phía con rối zombie, một đôi tay khô gầy giống như móng vuốt chim ưng vậy.

“Sợ cái chim này, dù sao là con rối zombie.” Thái Hòa vốn muốn tránh, nhưng nghĩ lại dù sao không phải bản thể, sớm thử xem con Zombie Lên Cấp này mạnh mẽ tới cỡ nào cũng tốt.

Loại vật lộn sống chết giống như vầy, cũng không cần bất kỳ kỹ xảo gì đáng nói, suy nghĩ trong đầu Thái Hòa mới vừa nảy ra như vậy, cũng lập tức giơ lên cánh tay nghênh chiến với con Zombie Lên Cấp này.

Lực với lực trực tiếp va chạm vào nhau!

Nhưng vừa mới va chạm vào nhau, Thái Hòa cũng cảm giác được, thực lực của con rối zombie kém quá xa với con Zombie Lên Cấp rồi!

Mà con Zombie Lên Cấp này, thậm chí so với con Zombie đã từng gặp phải ở khu thương mại lúc trước còn trâu bò hơn!

Bởi vì không phải bản thể tác chiến, tốc độ phản ứng của Thái Hòa vẫn không thể đạt tới trình độ cao nhất, cho nên hai cánh tay

hắn vừa mới nâng lên, đã bị con Zombie Lên Cấp này bắt được rồi, bị quẳng thật mạnh lên mặt đất.

Tuy rằng Zombie bình thường cơ bản là không có phản ứng với đau đớn, cho nên cũng sẽ không ảnh hưởng đến Thái Hòa, nhưng vừa bị quẳng một cái như vầy lại làm cho Thái Hòa khiếp sợ không thôi.

“Con Zombie này thật mạnh mẽ, động tác lại còn nhanh. . . . .” Trong nội tâm Thái Hòa tính toán phải như thế nào mới có thể giải quyết con Zombie Lên Cấp này, nhưng lúc này con Zombie Lên Cấp cũng đã lao về phía hắn.

Thái Hòa tranh thủ thời gian điều khiển con rối zombie lộn mèo ngay tại chỗ một cái, nhưng mà tốc độ lại chậm một tí so với Zombie Lên Cấp như trước, chờ hắn tránh thoát đòn hiểm của Zombie Lên Cấp này, phía sau lưng hắn đã bị cào ra một vết rách dài ngoẵn.

“Đáng tiếc không cách nào sử dụng cái vòi tinh thần thông qua con rối zombie, bằng không thì còn có thể ngăn cản nó thoáng một chút.”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa điều khiển con nữ Zombie Lên Cấp lúc trước, gần như không có hiệu quả, nhưng hiện giờ hắn đã có nắm chắc hơn rất nhiều, cho dù không một lần thành công điều khiển thành con rối Zombie ngay trong chiến đấu, cũng có thể ảnh hưởng hành động của Zombie Lên Cấp.

Đáng tiếc chính hắn hiện giờ cơ bản là không cách nào sử dụng cái vòi tinh thần thông qua con rối zombie, chỉ có thể liều mạng máu tươi văng tung tóe, chạy cắm đầu về phía sau cánh gà.

Ý định của Thái Hòa lúc này, chính là muốn cho con rối zombie dẫn đi Zombie Lên Cấp, sau đó điều khiển con rối zombie khác thừa cơ tiến vào phía sau hậu trường tiêu diệt cả đám

Zombies bán thành phẩm này, ít nhất khơi mào bọn hắn tiếp tục tự giết lẫn nhau.

Sau khi Zombie Lên Cấp tiêu diệt con rối zombie, hắn cần phải mang theo Lê Bống và Yuna chạy tới. Sau đó phối hợp với các nàng, muốn làm thit con Zombie Lên Cấp này cũng không xem như quá khó.

Nhưng mà lúc hắn vừa mới điều khiển con rối zombie xông tới cửa phòng hóa trang, một cánh tay lại đột nhiên duỗi ra, một tay nắm lấy hắn đi vào!

Chương 206: Get Out

Lúc này lại đột nhiên từ trong cửa duỗi ra cánh tay chộp lấy con rối zombie đi vào, mà trong lúc này con Zombie Lên Cấp kia đã vọt tới ngoài cửa.

“Không xong rồi. . . . . .”

Người xuất hiện ở loại khu vực này khẳng định không phải người sống sót, hai mặt đều bị tấn công như vậy khẳng định hắn chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Bất quá đến tột cùng là con Zombie nào dám theo vào Zombie giành ăn, chán sống rồi sao?

Dường như Thái Hòa đã thấy được kết cục tiếp theo, chính là con rối zombie với người giành ăn cùng nhau bị con Zombie Lên Cấp này xé thành mảnh nhỏ.

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa không nghĩ tới chính là, lúc này con Zombie Lên Cấp ở cửa ra vào cũng làm như vậy, không có một chút ý định muốn xông vào, sự khác biệt, trong ánh mắt màu đỏ như máu kia, đã hiện lên một chút cảnh giác và kiêng kị.

Từ trong cổ họng nó kêu ra một tiếng gầm nhẹ mang tính chất uy hiếp, lại còn hơi khom lưng làm ra động tác giống như sắp công kích, nhưng mà thủy chung không có vào cửa.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Thái Hòa vội vàng thao túng con rối zombie quay đầu nhìn về phía Zombie sau lưng, lại phát hiện vậy mà con Zombie không phải người An Nam.

Nó là một người da trắng điển hình, dáng người tráng kiện cao lớn, mũi ưng hơi khoằm xuống một chút, ngoài ra chỉ còn một nửa cái mũi, nhìn qua rất làm cho người ta sợ hãi.

Mái tóc bạch kim đã sớm đã bị máu tươi làm dính lại với nhau, kết hợp với bộ lễ phục vô cùng bẩn trên người hắn, bộ dạng nhìn qua hơi buồn cười.

Bất quá nhìn thấy cặp mắt màu đỏ tươi kinh khủng này, lại lộ ra vẻ cực kỳ hung ác. Chẳng biết tại sao, Thái Hòa cảm thấy mơ hồ, thực lực con Zombie da trắng này dường như còn phải mạnh hơn một ít.

Hắn dùng thị giác từ con rối zombie quét một vòng trong phòng, quả nhiên phát hiện rất nhiều hài cốt thi thể, đoán chừng đều là bị con Zombie da trắng này tiêu diệt đấy.

Bất quá những thi thể này hắn đều chỉ ăn đi chất gel trong óc, bản thân thi thể còn bảo tồn nguyên vẹn. Chuyện làm cho Thái Hòa kinh ngạc hơn chính là, trong lúc này lại vẫn có hai ba bộ thi thể nhìn qua còn tương đối mới.

“Chẳng lẽ con Zombie còn có thể đi ra ngoài kiếm ăn hay sao?”

Thái Hòa bắt đầu tranh thủ thời gian lướt nhìn trong phòng..., quả nhiên phát hiện ở trong phòng hóa trang khác, có một cánh cửa sổ đi thông ra bên ngoài, cửa sổ thủy tinh chẳng biết đã bị văng đến nơi nào.

Zombie Lên Cấp biết được đi ra ngoài kiếm ăn, đương nhiên có trí lực chính xác, thậm chí nó đã coi khu vực này như là nơi ở của mình.

Lúc này hai con Zombie Lên Cấp một con ở trước sân khấu, một con ở sau hậu đài, bình thường chắc hẳn là không xâm phạm lẫn nhau đấy.

Hơn nữa nhìn bộ dáng bọn hắn đã cùng tồn tại trong một khoảng thời gian ngắn rồi, đại khái đúng là bởi vì có sự tồn tại của đối phương, cho nên bọn hắn mới không có rời khỏi nơi này.

Nhưng mà con rối zombie xuất hiện lại phá vỡ cân đối này.

Nếu như không phải con Zombie Lên Cấp bên ngoài đuổi theo con rối zombie đi vào, đoán chừng là sẽ không tùy tiện mặt đối mặt cùng với Zombie da trắng nó chỉ bất quá cũng không còn nghĩ đến con rối zombie này linh hoạt như thế, hơn nữa hành vi lại khác thường như thế.

Lúc này ánh mắt hắn hết sức kiêng kị nhìn về phía Zombie da trắng, nhưng lại không muốn lui về, thoáng chốc giữa hai bên tựu bắt đầu giằng co lẫn nhau.

Zombie Lên Cấp đã có lý trí, quả nhiên đã không còn là điên cuồng mà giết chóc lẫn nhau rồi, dưới tình huống thực lực giữa hai bên cân đối, bọn hắn thà rằng giằng co cũng sẽ không lập tức triển khai chém giết.

Zombie biến dị thì dựa vào thôn phệ lẫn nhau mới có thể tăng cường lên, nhưng mà chất gel trong đầu virus Zombie biến dị đối với Zombie Lên Cấp mà nói, tác dụng lại nhỏ nhất, đã lúc này hai con Zombie Lên Cấp cũng không vội giết chóc lẫn nhau, điều này nói rõ, quả nhiên bọn hắn tiến hóa không phải chỉ dựa vào cắn nuốt.

Hiện giờ Zombie hoàn toàn có thể xem như là một loại chủng tộc mới, xem ra bọn hắn tiến hóa cũng không phải đơn giản như vậy.

Bất quá phát triển nhanh chóng như vậy đã hết sức kinh người rồi, nói không chừng ở trong đại học Sài Thành này, đã có tồn tại càng mạnh hơn so với Zombie Lên Cấp.

Lúc này con Zombie da trắng ở sau sân khấu nắm trong tay con rối zombie của Thái Hòa, máu tươi không ngừng nhỏ xuống đất từ phía sau lưng của nó, rất nhanh tạo thành vũng máu ngay trên mặt đất. Mà con kia Zombie Lên Cấp ngoài cửa đã bị máu tươi kích thích, cũng lộ ra một chút nôn nóng bất an.

Trong cổ họng Zombie da trắng cũng phát ra một trận thanh âm "Khè khè", dường như thanh âm này hơi dồn dập, có vẻ như đang cảnh cáo đối phương.

Ở trong mơ hồ, phảng phất Thái Hòa nghe thấy được một từ đơn tiếng Anh: Ott. . . . . get out? Cút ra ngoài?

Zombie da trắng lập lại liên tục hai ba lần, nhưng Thái Hòa vẫn nghe mãi mà không nghe được rõ ràng, cũng không biết là có phải nguyên nhân bởi vì cái mũi tên gia hỏa này bị mất hết một nửa hay không.

Chương 207: Zombie Tranh Nhau Ngư Ông Đắc Lợi

Sau khi Thái Hòa trấn tĩnh lại tinh thần, lập tức thấy được đó là một cơ hội tốt. Thực lực giữa hai con Zombie Lên Cấp này tương đương, xem ra vẫn muốn nuốt đối phương, nhưng lại không dám ra tay. Hai bên đều đang đợi một cơ hội.

Tuy rằng con rối zombie lúc này không cách nào giãy giụa khỏi khống chế của Zombie Lên Cấp, nhưng dưới Thái Hòa điều khiển, hắn không chút do dự cố gắng xoay người, dựa vào lực lượng Zombie càng mạnh hơn so với người bình thường, cố gắng hết sức bẻ gãy cánh tay của mình, đồng thời tay kia lập tức nắm chặc nắm đấm đấm tới này phía con mắt Zombie da trắng.

Lúc này Zombie da trắng hoàn toàn không có ngờ tới được, con mồi còn có thể chơi chiêu này, càng không có nghĩ tới lại bị trúng một quyền, trong lúc nhất thời thậm chí hơi bị hết hồn.

Bất quá phản ứng của nó cũng rất nhanh, Thái Hòa điều khiển con rối zombie vừa muốn nện quyền thứ hai, hắn cũng đã đạp tới một cước.

Nhưng Thái Hòa đã quyết định dù như thế nào cũng phải làm cho hắn ra chút máu, cho nên cơ bản không tránh không né, ngược lại nghênh đón ôm cổ chân con Zombie Lên Cấp này.

“Phốc!”

Trong khi con rối zombie bị đạp bay, móng tay sắc của bén nó cũng gây ra một vết thương thật dài trên người con Zombie da trắng, máu tươi lập tức bắn xuống ống quần nó. Mà con rối

zombie lại bị đạp gãy vài cây xương sườn, cách cái chết không xa. Thái Hòa cố nén bản năng giãy dụa trước khi chết của con rối zombie, chú ý đến động tác hai con Zombie Lên Cấp lúc này.

Thấy con Zombie Lên Cấp kia lại vẫn còn đang do dự, trong lòng Thái Hòa lập tức không nhịn, bắt đầu mắng: đáng đời mày con Zombie da trắng, bố mày giúp mày một trận mày lại còn không lên!

Zombie da trắng đã có ý thức của chính mình, sau khi hắn bị thương lập tức cảnh giác lui về phía sau, nhưng một kích liều chết của Thái Hòa cũng gây ra tổn thương không nhỏ, gần như xé mở ống quần hắn triệt để, một vết thương to dài xuất hiện dọc từ đùi đến bắp chân.

Máu tuôn ra tươi không ngừng, cuống cùng con Zombie Lên Cấp ngoài cửa không kiềm nén được, gào thét một tiếng vọt lên đến.

Lúc này Thái Hòa mới thở dài nhẹ nhõm, yên lòng thu trở về cái vòi tinh thần, thầm nghĩ trong lòng, con Zombie này đã có suy nghĩ, quả nhiên khó ảnh hưởng phán đoán hơn nhiều!

Thừa cơ hội này, Thái Hòa điều khiển bốn con rối zombie còn lại tiến vào trong rạp hát. Mới vừa rồi hậu trường truyền đến động tĩnh rất nhỏ, mặc dù những Zombie...này hoạt động thoáng một chút, nhưng cũng không có ảnh hưởng tới hậu trường. Bốn con rối zombie xuất hiện cũng không có khiến cho bọn hắn đặc biệt chú ý, bất quá sau khi Thái Hòa điều khiển bọn nó đến gần làm thịt bốn con Zombie, những Zombie...này cũng lập tức bắt đầu điên cuồng.

Gần 30 con Zombie giết chóc điên cuồng, cảnh tượng thoạt nhìn hết sức kinh người, có Thái Hòa điều khiển, mặc dù bốn con rối zombie lập tức hao tổn mất hai con, nhưng hai Zombie con còn lại chạy xung quanh đám zombie này, thỉnh thoảng đâm bọn nó vài cái.

Yuna và Lê Bống đã hành động, lúc này hai nữ Zombie biến dị xông lên đi vào, hoàn toàn chính là thế không thể đỡ.

Mặc dù những con Zombie...này mạnh mẽ vượt qua xa Zombie bình thường, nhưng dù sao so với Zombie biến dị vẫn có chênh lệch nó huống chi hai người bọn họ lại còn mang theo vũ khí đấy.

Ngay khi Zombie trong rạp hát giảm bớt nhanh chóng, Thái Hòa mình cũng theo sát đi vào, hỗ trợ giải quyết mấy con Zombie cuối cùng.

Trong đầu hơn ba mươi con Zombie bán thành phẩm, ước chừng có hai phần ba cũng đã ngưng kết ra chất gel virus, tuy rằng chênh lệch khối lượng nhỏ, bất quá có một chút ít còn hơn không.

Việc này cũng đã chứng minh suy đoán của Thái Hòa quả thật là đúng, trong quá trình khi Zombie thông thường tiến giai tới Zombie biến dị, cũng có tỷ lệ xuất hiện chất gel virus. Cái này rất giống thể chất trong nhân loại có người mạnh có người yếu, những Zombies...này cũng tồn tại sai biệt thân thể. Có vài con Zombie mãi đến sau khi lên cấp hoàn toàn mới có thể xuất hiện chất gel virus, mà có vài con Zombies thì ở trong quá trình tiến giai cũng đã từ từ sản sinh ra chất gel virus. Bất quá những con Zombies...này trong quá trình khi tiến giai xuất hiện chất gel virus đều chỉ có thể xem như hàng kém chất lượng, chỉ sau khi chúng đạt tới một bước thay đổi về bản chất, mới có thể giúp cho Zombie chính thức tiến giai thành Zombie biến dị.

Hai mươi khối chất gel virus giống như vậy, trên thực tế ngưng kết lại với nhau, độ tinh khiết cũng tối đa bất quá có thể chống đỡ được năm khối chất gel trong đầu Zombie biến dị bình thường.

Zombie Lên Cấp cũng sẽ như thế, nếu như hai con Zombie vừa mới - Lên Cấp, phương hướng tiến hóa, mạnh yếu, dĩ nhiên đều có bất đồng, Zombie da trắng về mặt tốc độ chiếm ưu thế hơn, mà

con Zombie ngoài cửa kia thì ở trên lực lượng càng có ưu thế hơn.

Như phương hướng tiến hóa của Lê Bống, cũng có thể là tốc độ. Về phần Yuna. . . . . Trước mắt Thái Hòa còn chưa có bất luận một chút đầu mối gì.

Xem chừng hai con Zombie Lên Cấp đang ở trong cũng đã đánh nhau gần đến phút cuối, lúc này Thái Hòa mới mang theo Lê Bống và Yuna tiến vào hậu trường cẩn thận từng li từng tí.

Chương 208: Dùng Trí

Sau khi hai người bọn họ tiến vào hậu trường, đều tỏ ra hơi nôn nóng bất an, dĩ nhiên đã có cảm ứng với hai con Zombie Lên Cấp mạnh mẽ đang chiến đấu kịch liệt.

Thái Hòa vội vàng nói: "Đừng sợ, chúng ta đang đi kiếm tiện nghi đấy."

Mới vừa gia nhập hành lang hậu trường, từng tiếng trầm đục truyền đến liên hồi, thanh âm này quanh quẩn ở trong hành lang trống rỗng, thậm chí làm cho người ta cảm thấy kinh hãi.

Hai con Zombie Lên Cấp ai cũng có sở trường riêng, cũng không có dễ dàng phân ra thắng bại như vậy, Thái Hòa cũng không cần tới gần quá nhanh, mà là trốn ở xa xa chờ đợi động tĩnh nhỏ hơn, lúc này mới chậm rãi đã đến gần.

Trong phòng hóa trang đã bừa bộn một mảnh, mà ngay cả cửa cũng bị đạp nát triệt để, lúc này công kích mãnh liệt của hai con Zombie Lên Cấp bởi vậy mà dừng lại. Thái Hòa âm thầm líu lưỡi, nghĩ thầm nếu như không phải trước hết để cho bọn hắn tự giết lẫn nhau, dựa vào hai nữ Zombie biến dị với chính mình, muốn bắt lấy hai đứa này không có một chút khả năng rồi.

Khi hắn xuất hiện ở gần cửa ra vào cẩn thận từng li từng tí, lúc này hai con Zombie Lên Cấp đang uốn éo đánh thành một đoàn, Zombie da trắng chiếm ưu thế tuyệt đối về mặt tốc độ rõ ràng đang ở thế thượng phong, mặc dù nhiều vị trí trên người hắn đã bị thương, nhưng so với một con Zombie Lên Cấp khác còn giỏi hơn nhiều.

Cho dù chân bị thương, ảnh hưởng tới năng lực di chuyển

nhảy lên của hắn, nhưng ỷ vào dáng người thấp bé, tóm lại hắn có thể tránh thoát công kích của Zombie Lên Cấp ở trong giờ phút mấu chốt.

Zombie Lên Cấp ở phương diện trí lực dĩ nhiên cũng hơi có khiếm khuyết, bất quá hắn ỷ vào sức lực trâu bò, trong lúc nhất thời cũng là không đến mức bị thua.

Bất quá Thái Hòa có thể nhìn ra, Zombie da trắng luôn xoay vòng quanh hắn đánh lén, bất ngờ đánh hắn không kịp trở tay, nhìn như mỗi lần tổn thương không lớn, nhưng không được bao lâu con Zombie Lên Cấp này cũng sẽ bị cạo chết.

“Thật là không chịu thua kém đấy. . . . . .”

Thái Hòa âm thầm lắc đầu, đồng thời cái vòi tinh thần vô hình thò ra, lập tức bắt đầu quấn lấy - Zombie da trắng. Mặc dù không có khả năng trói hắn lại, nhưng mà làm cho động tác của hắn xuất hiện sai lầm liên tục và đình trệ không ngừng.

Bởi như vậy - Zombie Lên Cấp lập tức cũng đã chiếm cứ thượng phong, nhưng mà hắn vừa muốn đại phát thần uy ngược sát Zombie da trắng, chính mình lại bị rơi vào trong cái vòi tinh thần của Thái Hòa, bị Zombie da trắng chuyển bại thành thắng rồi.

Sau khi đảo qua đảo lại liên tục mấy lần, lúc này hai con Zombie Lên Cấp sững sờ dưới sự can thiệp của Thái Hòa hạ đánh nhau đến lưỡng bại câu thương, toàn bộ phòng hóa trang gần như khắp nơi đều vun vãi lên máu tươi của bọn nó.

“Không sai biệt lắm, Yuna, Lê Bống, chuẩn bị cướp người.”

Thấy hai đứa chúng nó đánh nhau cũng sắp đến tàn cục, Thái Hòa nở một nụ cười, cái vòi tinh thần can thiệp một lần cuối cùng, làm cho - Zombie da trắng lập tức mất đi hiệu lực né tránh. Hắn lập tức bị Zombie Lên Cấp đánh trúng chính diện, thân thể bay

ngược ra ngoài.

Một đấm của Zombie Lên Cấp vừa thành, làm sao đơn giản buông tha hắn, khi Zombie da trắng còn chưa kịp đứng lên, cũng đã lập tức mạnh mẽ đè lên.

“Bùm!”

Một âm thanh trầm đục cực lớn truyền đến, tiếng vỡ vụn xương cốt cũng đồng thời xen lẫn trong đó.

Đây mới thực sự là sực trâu nha. . . . . Thái Hòa âm thầm líu lưỡi. Bất quá lúc này đúng là thời cơ tốt bổ đao, không cần Thái Hòa nhiều lời, Yuna và Lê Bống đồng loạt xông tới, thừa dịp - Zombie Lên Cấp còn chưa kịp đứng dậy, cũng đã chém xuống tàn bạo.

Cho dù Zombie Lên Cấp đã có trí lực nhất định, cũng không chịu được loại đánh lén trong vô hình này của Thái Hòa.

Khi Yuna và Lê Bống hợp lực đánh lén nữa, lúc này chỉ có Zombie Lên Cấp vừa mới xoay đầu lại, lập tức bị chặt thành hai nửa giữa hư không.

Khá tốt hai nữ Zombie biến dị né tránh thật nhanh, mới không có bị tung tóe lên một vòi máu tươi.

Thái Hòa đứng ở cửa ra vào, tuy rằng cảm thấy đau đầu muốn chết, nhưng trong lòng lại mừng hết lớn!

Nếu như cùng lúc này chính diện đối kháng với hai con Zombie Lên Cấp, một đoàn người Thái Hòa sẽ không hề có phần thắng, cho dù thắng hai đứa nó, cũng là thắng thảm!

Tuy rằng hắn đại khái có thể lưu lại một phần Zombie bán thành phẩm, điều khiển bọn hắn lại đánh lén hai con Zombie Lên Cấp này, nhưng từng có kinh nghiệm giao thủ chính diện với bọn

nó, Thái Hòa hết sức hiểu rõ, khi bọn hắn trước mặt, những con Zombie...kia chỉ là pháo hôi.

Nhưng nếu để cho Lê Bống và Yuna đi lên chơi cứng, - thì nguy hiểm lại quá lớn. Ví dụ như con Zombie da trắng kia, tốc độ của hắn cũng nhanh hơn so với Lê Bống nhiều lắm. Nếu so về lực lượng, bất kỳ một con nào trong bọn nó đều liều không nổi với một con Zombie Lên Cấp khác.

Chơi cứng với chúng nó, không bằng dùng trí!

Chương 209: Bay Vọt Về Chất

Thái Hòa gần như hy sinh một con rối zombie, cũng đã phá vỡ cân đối vi diệu trước kia của bọn hắn, sau đó lại thông qua lặng lẽ trợ giúp một bên, cũng đã thuận lợi đổi lấy hai khối chất gel tinh thuần giống như hồng bảo thạch vậy.

Khoản này mua bán, thật sự là quá lời to rồi!

Ngoài ra còn thêm những khối gel virus tàn thứ phẩm mới vừa có được, lần này hắn đã thu hoạch quá lớn!

Hít sâu thật nhiều lần, Thái Hòa mới bình tĩnh trở lại từ trong hưng phấn.

Vậy là đủ rồi, có những... chất gel virus này, đầy đủ lại để cho Lê Bống tăng lên tới trình độ Zombie Lên Cấp!

Đi Đại Học Sài Thành, quả nhiên không có uổng phí !

Sau khi lấy ra chất gel virus, - Thi thể hai con Zombie Lên Cấp cũng sẽ không dùng, Thái Hòa nhìn ra ngoài cửa sổ, thấy trên bệ cửa còn có thể trông thấy một ít vết máu, chính là lúc con zombie da trắng kéo về thi thể lưu lại đấy.

Con Zombie da trắng này còn có thói quen dự trữ đồ ăn hay sao? Thái Hòa cảm giác, dường như lúc này có hơi khó tin, chẳng pah3i Zombie đều ăn uống theo sở thích đấy sao?

Trong lúc nghi hoặc, Thái Hòa vội vàng đi thăm dò nhìn mấy bộ thi thể còn tương đối mới, không nghĩ tới trong đó còn có một cỗ thi thể đầu óc còn chưa có bị đào ra. Cặp mắt màu đỏ trợn lên kia cho thấy đây là một bộ thi thể của Zombie. . . . . .

Xem ra quả nhiên con Zombie da trắng này đã có thói quen dự trữ đồ ăn, bất quá nếu như trí lực hắn lại hơi cao một chút, cần phải hiểu được so với chuyển thi thể trở về, vậy thì móc ra chất gel virus óc mang trở về tương đối dễ dàng hơn. . . . . .

Nếu như để cho con Zombie da trắng này phát triển một thời gian ngắn, chờ hắn đã có đủ thực lực để nghiền áp một con Zombie Lên Cấp khác, đoán chừng hắn sẽ chủ động xuất kích rồi.

Bất quá thi thể chồng chất ở đây cũng không nhiều, từ đó có thể thấy được nhu cầu ăn uống của con Zombie da trắng không lớn, tăng thêm đại đa số những thi thể này đều là thuộc về Zombie bình thường, cũng có bởi vậy có thể nói rõ nhu cầu chất gel virus đối với Zombie Lên Cấp cũng thấp xuống rất nhiều.

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Thái Hòa đã có một khái niệm tương đối mơ hồ.

Zombie Lên Cấp, cần phải có tính phát triển của chính mình hay sao? Ngoại trừ bọn hắn sinh ra ý thức của chính mình ra, cũng có thể khôi phục một ít trí nhớ, ví dụ như câu nói mơ hồ không rõ "Ott" của Zombie da trắng.

Vốn là Thái Hòa cảm thấy ở nơi này cũng không thích hợp tiến hành tăng cường, nhưng hắn cầm chất gel virus đi ra phòng hóa trang, Lê Bống cũng đã dán đi qua, ánh mắt lộ ra một chút khát vọng.

Khó thấy được ánh mắt Lê Bống trong biểu lộ ra ngoại trừ cảm tình thân cận, Thái Hòa quyết định chắc chắn, dứt khoát đưa khối chất gel này cho Lê Bống.

Đã nàng cần, nói rõ vật này đối với nàng mà nói thật sự là hết sức nhu cầu cấp bách, nói không chừng ăn một khối có thể trực tiếp Lên Cấp thì sao?

Bất quá để an toàn đạt được mục đích, hắn quyết định chia ra nhiều phần nhỏ, chờ sau khi Lê Bống tăng lên, lại để cho Yuna tiến hành nuốt thêm.

Lúc trước khi nuốt, trước hết hắn dẫn Lê Bống và Yuna tới trong phòng nghỉ bên cạnh, lại dùng đồ dùng trong nhà chắn lạnh cánh cửa, lúc này mới yên tâm để cho Lê Bống nuốt chửng khối chất gel virus trước tiên.

Sau khi nuốt xong, hai mắt Lê Bống lập tức bắt đầu đỏ hồng lên, khí chất cả người cũng trở nên càng khát máu và cuồng bạo hơn.

Đây mới là Lê Bống khi hoàn toàn tiến vào trạng thái Zombie biến dị, lúc này bản năng nàng cũng đã giải phóng hoàn toàn.

Lúc này nàng tạo cho người ta cảm giác, chỉ từ trên khí thế mà nói thì chẳng khác nào mãnh thú, đủ để mang đến cho người chung quanh áp lực cuồng bạo trong lúc vô hình. Hơn nữa cổ áp lực này đang càng ngày càng mạnh, đến cuối cùng không xê xích bao nhiêu với - hai con Zombie Lên Cấp.

Cùng lúc đó, Thái Hòa cũng cảm giác được một cổ khí tức điên cuồng trước nay chưa có cuốn lấy tinh thần của mình, nếu như không phải hắn kịp thời cắn răng kiên trì lại, đoán chừng lập tức sẽ bị rơi vào trạng bùng nổ.

Như sóng to gió lớn cọ rửa tinh thần lực, thiếu chút nữa làm cho Thái Hòa vài lần tinh thần thất thủ. Hắn biết rõ nếu như mình cuồng bạo mà nói..., đoán chừng trên ý nghĩa sẽ trở thành một loại Zombie khác loại rồi, dù sao tinh thần lực của hắn giống như đúc với Zombie đấy.

Mà nhìn dáng vẻ Lê Bống dường như cũng không dễ chịu, trong chất gel virus ẩn chứa số lượng lớn virus đang bao trùm khắp toàn thân nàng, sau đó tụ tập đến trong óc nàng, cuối cùng

tăng lên triệt để phẩm chất chất gel virus trong đầu nàng.

Quá trình này ở trong cảm giác của Thái Hòa, phảng phất giằng co vài ngày, nhưng trên thực tế cũng không quá qua hai chung trà mà thôi. Cuối cùng khi đôi mắt Lê Bống dần dần khôi phục bình thường, dưới chân nàng lập tức mềm nhũn, yếu ớt ngã xuống ở trong ngực Thái Hòa, hai người cùng nhau ngã lên trên ghế sofa.

Chương 210: Biến Hóa

Quần áo của hắn và Lê Bống cũng đã bị mồ hôi làm ướt mẹp, trên trán cũng đều là mồ hôi, hai người chăm chú ôm lại với nhau, sau một lúc lâu cuối cùng mới thở nổi.

Yuna vẫn đang lẳng lặng ở bên cạnh yên quan sát, lúc này thấy Lê Bống đã bình tĩnh trở lại, nàng lập tức dùng ống tay áo lau mồ hôi cho Lê Bống và Thái Hòa. Tuy rằng động tác có hơi ngốc, nhưng vẫn làm cho Thái Hòa nở một nụ cười.

Lê Bống ngồi bệt ở trong ngực Thái Hòa, hô hấp so với lúc bình thường có hơi dồn dập, con mắt hơi đỏ lên một chút, nhưng đã so với trong thời kỳ cuồng bạo lúc trước đã tốt lên rất nhiều.

Nàng vừa mới tăng trưởng Thái Hòa cũng được tăng lên theo, hắn biết rõ lúc này Lê Bống đã thoát khỏi phạm trù Zombie biến dị, đã trở thành Zombie Lên Cấp có trí lực chân chính! Chỉ có điều trong một chốc lát nàng còn chưa khôi phục lại, dù sao đây không phải đơn giản là tăng trưởng lần thứ nhất, mà là một lần bay vọt về chất!

Thấy Lê Bống đã bình tĩnh lại, Thái Hòa cũng không có nặng bên này nhẹ bên kia, đưa một khối chất gel virus khác cho Yuna.

Nhưng so sánh với Lê Bống, quá trình cắn nuốt của Yuna lại bình tĩnh hơn nhiều, bởi vì sau khi nàng liếc nhìn Thái Hòa, cũng đã quyết đoán hôn mê bất tỉnh. Chẳng biết tại sao, Yuna tăng trưởng mang cho Thái Hòa ảnh hưởng nhỏ nhất, nhất là ở phương diện thân thể gần như không có tăng trưởng gì cả, nhưng tăng lên tinh thần lực lại tăng trưởng trên phạm vi lớn đấy. Hai nữ Zombie tăng lên liên tục, mang trùng kích cho Thái Hòa cũng hết sức to

lớn, trong quá trình đợi các nàng khôi phục, Thái Hòa đang cảm nhận từng chút một biến hóa của bản thân.

Đầu tiên là sức mạnh của cái vòi tinh thần vậy mà còn mạnh hơn so với trước kia, lúc này ý nghĩa bất luận là năng lực điều khiển hay là ảnh hưởng đều đã có tăng trưởng lớn hơn. Bất quá chuyện làm cho nhất Thái Hòa mừng rỡ chính là ảnh hưởng với vật thể.

Lúc trước tối đa hắn chỉ có thể làm cho một mảnh lá cây nhúc nhích thoáng một chút, nhưng lần này lại có thể dựa vào cái vòi tinh thần, làm cho một cái ghế lắc lư một chút.

Tuy rằng khoảng cách trong tưởng tượng của hắn còn hơi quá xa, trong tưởng tượng của hắn phải có thể dùng cái vòi khống chế vật đả thương người, nhưng ít ra đã có tiến bộ một chút rồi.

Sau khi mừng rỡ xong rồi, cảm giác mỏi mệt lại lập tức đánh úp lại, Thái Hòa cũng ôm Yuna đến bên cạnh mình, sau đó ba người ôm lấy nhau ngủ.

Tinh thần lực mỏi mệt cũng không phải dễ dàng khôi phục như vậy đấy, đợi thời điểm khi Thái Hòa mở to mắt lần nữa, bên ngoài đã nắng xuân rực rỡ.

Toàn thân hắn đau nhức ngồi dậy, đã qua hơn mấy chục giây mới cảm giác được sức lực trong người mình trở về từng chút một.

“Ọc ọc ọc. . .”

Trong bụng truyền đến một trận thanh âm rít gào, yết hầu cũng dường như muốn bốc ra lửa.

Từ những phản ứng trên thân thể mà nói, đoán chừng có khả năng thời gian nằm ngủ mê đã qua hai đến ba ngày rồi.

Bất quá trước tiên Thái Hòa là nhìn về phía bên người mình, chờ khi hắn tìm được bóng người Lê Bống và Yuna, lập tức thở dài nhẹ nhõm một cái.

Lúc này hắn mới tranh thủ thời gian lấy ra chai nước uống "Ừng ực ừng ực" xong vài ngụm, lúc này cuối cùng mới hóa giải một ít cảm giác khó chịu.

"Lê Bống. . ." Sau khi Thái Hòa cảm giác khôi phục một ít thể lực, lập tức lảo đảo đứng thẳng người lên, quay người nhìn về phía Lê Bống bên người.

Lúc này Lê Bống đang co rút ở trên ghế sa lon, trong đôi con ngươi màu đen thâm thúy mang theo một tia sáng lạnh, đang nhìn loan đao trong tay.

Nhưng lúc nàng nghe thấy tiếng kêu trầm thấp của Thái Hòa, liền lập tức chuyển ánh mắt đi qua. Ngay từ đầu trong ánh mắt của nàng còn mang theo một chút mờ mịt, nhưng rất nhanh, trong mắt của nàng cũng đã lập tức lộ ra vẻ mừng rỡ, cái thanh loan đao kia lập tức bị nàng bỏ qua một bên, thân thể nhoáng một cái, Thái Hòa cũng lập tức cảm giác trong ngực như là va chạm vào một con mèo to nhanh nhẹn vậy, thân thể lúc vừa ngồi đã đứng thẳng lên lập tức lại bị bổ nhào rồi.

"Ui!"

Cho dù động tác của Lê Bống hết sức linh xảo nhẹ nhàng, nhưng chất lượng cái ghế sofa này lại không được tốt lắm, sau khi Thái Hòa bị bổ nhào, lập tức cảm giác dường như thân thể cũng sắp rả rời thành từng mảnh rồi.

Nhưng mà Lê Bống trong ngực lại phảng phất hết sức ỷ lại, ôm chặt eo Thái Hòa, chết sống cũng không chịu buông tay.

Sau khi Thái Hòa lấy lại tinh thần, lập tức cũng cảm giác được

hai ngọn núi co dãn kinh người của Lê Bống kia đang kề sát trong ngực chính mình, khuôn mặt cũng kề sát lên bả vai chính mình, huống chi hai tay quấn chặt chính mình đấy.

Thái độ không muốn xa rời như thế, làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác được vui vẻ một trận! Kiên trì lâu như vậy, không có phí công chút nào!

“Lê Bống, ngươi nhớ tới cái gì hay sao?” Thái Hòa ôm Lê Bống trọn vẹn một lúc lâu, mới không nhịn được mở miệng hỏi.

Lê Bống nghe thấy câu hỏi của hắn, lúc này mới lưu luyến không rời địa buông ra hắn, đỡ hắn ngồi dậy.

Chương 211: Hiểu Lầm

Sau đó Lê Bống lúng túng mở miệng một hồi lâu, cuối cùng mới nói ra hai chữ đứt quãng: “Hòa. . . Hòa Ca. . .”

Giờ phút này, Thái Hòa thật sự cảm giác con mắt có hơi ướt át rồi!

Hắn nhìn ra được, Lê Bống cũng không có khôi phục quá nhiều ký ức, nhưng đã có lý trí sơ bộ, hơn nữa mấu chốt nhất chính là, trong giờ phút này nàng đã có lý trí, người đầu tiên nàng nhớ lại, là Thái Hòa hắn!

Việc này như thế nào không làm cho Thái Hòa mừng rỡ như điên!

Hắn kinh ngạc nhìn Lê Bống một lúc lâu, sau đó mạnh mẽ kéo nàng vào trong ngực.

Mãi cho đến khi bên cạnh truyền đến một tiếng ho khan, Thái Hòa mới bỗng nhiên tỉnh lại.

“Hòa Ca? Ta nhớ được trước kia ta không có gọi ngươi như vậy đấy.” Mới vừa rồi Yuna rõ ràng ngồi ở bên kia, lúc này lại thừa dịp thời điểm hắn ôm nhau thắm thiết với Lê Bống nhảy qua, cái cằm cũng tựa lên trên đầu vai Lê Bống, bốn mắt nhìn nhau với Thái Hòa, khoảng cách kém tối đa không cao hơn ba centimet. Thậm chí Thái Hòa có thể thấy rõ trong đôi mắt Yuna nhìn như bình thường, giấu giếm lấy một vầng ánh sáng đỏ hồng nhàn nhạt.

Chẳng biết tại sao trong nháy mắt này, đột nhiên Thái Hòa phát hiện ra một loại cảm giác quái dị, có phải chỉ có Lê Bống và Yuna như vậy hay không, cùng zombie đã có liên hệ tinh thần với

chính mình, mới có thể dần dần ngăn chặn bản tính zombie, biểu hiện ra rất tương tự người bình thường đúng không? Dù sao những con Zombie Lên Cấp khác bởi vì vẫn ở trong trạng thái tinh thần cuồng bạo, cho nên hai mắt mãi mãi đều bảo trì màu sắc đỏ ngầu. Nói như vậy, không riêng trạng thái tinh thần của mình đang không ngừng bị con rối zombie ảnh hưởng, trên thực tế hắn cũng đang ảnh hưởng con rối zombie. . .

Nhưng mà màu đỏ trong mắt Yuna là đang xảy ra chuyện gì? Tuy rằng rất nhạt, nếu không nhìn kỹ gần như không thể nhận ra, nhưng xác thực vẫn đang tồn tại nha.

Bất quá Thái Hòa lại đến gần hôn nhẹ lên môi Yuna một cái, cười nói: “Vậy thì từ hiện giờ bắt đầu gọi ta như vậy đi.”

Sau khi Yuna nghe được, vậy mà khóe miệng giật một cái, lộ ra một dáng tươi cười làm cho Thái Hòa hết sức quen thuộc! Cái dáng tươi cười trang bức đặc thù này đúng là đặc điểm mà Thái Hòa ngay từ đầu chú ý tới nàng nhất, trong chiến đấu, cái loại mỉm cười nhàn nhạt cực kỳ hưởng thụ này!

Trong nháy mắt Thái Hòa lập tức sinh ra một loại ảo giác, chắc hẳn là cô bé này chưa bao giờ biến dị qua?

“Được rồi.” Một nụ cười thoáng qua của Yuna lập tức nhu hòa xuống, nhưng lại mang đến cho gương mặt của nàng thêm một chút sinh động, bất quá khí chất của nàng lại hoàn toàn bất đồng so với trước kia.

Nếu như nói thời điểm trước kia nàng bình tĩnh chính là một cô gái tự tin kiên cường hơi ngốc ngốc, như vậy bây giờ đang ở trên người nàng có thể cảm nhận được là một loại cảm giác dụ hoặc hơi tà ác!

Thái Hòa có thể cảm giác được, Yuna chắc hẳn đã đạt tới giai đoạn Zombie Lên Cấp, nhưng mà biến hóa trên thân thể nàng vẫn

rất không rõ ràng như trước, ngược lại là trạng thái tinh thần lại rất là bất đồng.

“Yuna, ngươi cũng đã nhớ tới chuyện gì rồi?” Thái Hòa thăm dò mà hỏi thăm.

Yuna dán chặt lấy Lê Bống, nhẹ nhàng cọ xát đôi má, mãi cho đến khi Lê Bống có hơi ngứa rụt đầu lại muốn trốn, nàng mới chậm rãi nói: “Trên cơ bản là nhớ lại hết đấy. Kể cả, ta biến thành zombie như thế nào đấy.”

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức “Lộp bộp” thoáng một cái, nhưng rất nhanh hắn cũng trấn tĩnh xuống. Bản tính của Yuna hiện giờ đã không phải là nhân loại rồi, nếu không nàng không có khả năng nói ra lời nói này bình tĩnh đến như vậy. Phải biết lúc nàng vừa mới sắp biến dị ấy, vậy mà ý định tự sát đấy.

Không đợi Thái Hòa nhắc tới mảnh vụn ký ức này, Yuna lại tự giễu chính mình nói: “Lúc ấy tại sao ta phải không nghĩ thoáng đây nèi, thật là kỳ quái.”

Thái Hòa nghĩ thầm lúc ấy bản tính ngươi chính là người, đương nhiên không thể chấp nhận chính mình biến dị thành zombie rồi. Lúc này sau khi bản năng đã hoàn toàn trở thành zombie, vậy mà bắt đầu oán trách chính mình trước kia rồi. . .

“Ah, đúng rồi.” Yuna đột nhiên nói ra, “Lúc ngươi vẫn còn bất tỉnh với Lê Bống, cho nên ta cũng đi ra ngoài một chuyến. . .”

Nàng nói đến đây, Thái Hòa lập tức ngây dại, bất quá rất nhanh hắn cũng kịp phản ứng, liên hệ tinh thần giữa hắn với Yuna vẫn tồn tại như trước đấy, chỉ có điều hắn đối với Yuna gần như không có lực ước thúc gì. Nhưng có thể khẳng định một chuyện đấy, Yuna cũng không thể cách hắn quá xa, dùng sức mạnh tinh thần lực của hắn hiện giờ, tối đa cũng cũng bất quá trong khoảng ngàn mét.

Thấy Thái Hòa sửng sốt đứng hình một chút, Yuna lập tức nở nụ cười: “Yên tâm, ta chỉ là đi bên ngoài xem xét. Dù sao có chị Lê Bống trông coi ngươi nha. Nhưng rất đáng tiếc, ngoại trừ đi một tí là thu hút tới zombie ra, cơ bản không có gì để chơi đùa.”

Giọng điệu Yuna nói chuyện ngược lại không có lộ ra ý tiếc hận gì, nhưng nàng mang theo biểu lộ dáng tươi cười nhàn nhạt lại làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác hơi đau đầu.

Tuy rằng biến thành zombie, nhưng cô bé này ở phương diện hứng thú yêu thích nào đó cũng không có thay đổi. Chiến đấu thực sự sung sướng như vậy sao?

“Đúng rồi.” Yuna nói xong, đột nhiên ở thò tay tốc váy lên..., xem động tác phảng phất dường như đang cởi quần áo vậy. Động tác này làm cho Thái Hòa lập tức tim đập rộn lên, nghĩ thầm chẳng lẽ cô bé này chuẩn bị để cho mình bóp thêm một trận ở nơi này hay sao?

“Thứ này. . .” Rất nhanh Yuna lập tức tốc váy lên, mở bàn tay ra, trong lòng bàn tay trắng nõn nằm một khối chất gel Virus nho nhỏ. Thái Hòa lập tức đổ mồ hôi lạnh đầm đìa, bởi vì chưa bao giờ thấy qua Yuna móc túi áo, cho nên hắn vô ý thức suy nghĩ sai hướng. . .

Chương 212: Zombie Biết Đao Pháp, Ai Cũng Không Ngăn Được

“Ngươi tìm được hay sao?” Thái Hòa chậm rãi buông ra Lê Bống, cất khối chất gel này vào trong túi áo, hỏi.

Yuna gật nhẹ đầu, mà Lê Bống ở một bên lập tức nhìn sững sờ khối chất gel vài lần, nhưng không có lên tiếng.

Thái Hòa lập tức nghĩ tới một vấn đề cực kỳ mấu chốt, lập tức vội vàng hỏi: “Hiện giờ các ngươi đối với chất gel Virus này, còn có bao nhiêu hứng thú?”

Vấn đề này đại khái hơi phức tạp một chút, mãi cho đến Thái Hòa hươ hươ túi nhựa trong tay, Yuna mới lộ ra vẻ giật mình. Nàng quay đầu liếc nhìn Lê Bống, cực kỳ thân mật dán chặt Lê Bống, có hơi không yên lòng nói: “Đồ ăn.”

Quả nhiên là như vậy. . . Bất luận là Yuna hay là Lê Bống đều biểu hiện hứng thú không lớn với chất gel Virus. Như vậy các nàng tiến hóa bước kế tiếp đến tột cùng dựa vào cái để thăng cấp đây?

Từ trên bản chất Zombie mà nói, thật ra có thể xem như một giống sinh vật biến dị, virus cải tạo thân thể của bọn hắn, ảnh hưởng tới đầu óc của bọn hắn, cũng có thể nói là não lây nhiễm hoặc là não dị biến. Nhưng nghịch chuyển này cũng không thể nói là thoái hóa.

Thái Hòa thầm nghĩ tinh thần lực của mình tăng lên, tuy rằng một phương diện có thể đạt được tăng trưởng một phần dựa vào

Lê Bống và Yuna, nhưng điểm mấu chốt thì lại phải dựa vào chính mình luyện tập không ngừng.

Zombie Lên Cấp có thể cũng đều như thế hay không? Không ngừng học tập và trưởng thành, có thể đạt được tăng trưởng hay sao? Hay hoặc là chỉ có chất gel Virus trong đầu Zombie Lên Cấp, may ra mới đẩy nhanh quá trình tiến hóa đây?

Thấy Thái Hòa rơi vào trong trầm tư, Lê Bống ôm lấy Thái Hòa lần nữa, lại kêu trầm thấp một tiếng: “Hòa Ca.”

Thanh âm quen thuộc này làm cho Thái Hòa lập tức mềm nhũn trong lòng một chút, phảng phất tất cả phiền não đều lập tức tan thành mây khói.

Yuna đứng hình một chút, cũng không cam chịu yếu thế cùng nhau đi lên, ba người lập tức lăn thành một đoàn. . .

Sáng sớm hôm sau, trong sương mù trắng nhạt, mấy con zombie đang từ từ tới gần rạp hát Hòa Bình.

Nét mặt của bọn hắn vặn vẹo, hai mắt màu đỏ như máu trợn lên, quần áo dơ bẩn bám sát ở trên người, dính đầy bùn nhão và vết máu.

Động tác của những zombie này không nhanh, hơn nữa thỉnh thoảng rướn cổ lên dùng sức hấp hít thở một cái, phảng phất đang tìm kiếm cái gì.

“Grào. . .”

Đột nhiên, một con zombie đi tuốt ở rằng trước phát ra một tiếng gầm trầm thấp trong cổ, hai chân phát lực mạnh mẽ, bay thẳng vọt đến cửa trước rạp hát Hòa Bình.

Những zombie còn lại cũng theo sát lấy chạy như điên, mấy cái bóng người nhanh chóng đến gần rạp hát Hòa Bình.

Nhưng mà con zombie thứ nhất vừa mới đạp vào bậc thang, cửa trước rạp hát cũng đã bị đẩy mạnh ra, một đạo bóng người nhanh nhẹn từ trong nhảy đi ra, bỗng nhiên lóe lên một vệt ánh sáng lạnh lẽo.

Sau đó cái đầu con zombie này phóng lên trời, động tác chạy tới của hắn vẫn còn tiếp tục, bóng người này cũng đã tránh ra nhẹ nhàng linh hoạt rồi, thẳng tiến phía mấy con zombies đằng sau.

“Phù phù!”

Sau khi thi thể zombie bị chặt đầu chạy về phía trước như điên thêm vài bước, cuối cùng thoáng chốc ngã quỵ xuống, máu tươi tung tóe khắp bốn phía mặt đất.

“Cmn!”

Thái Hòa vừa bước ra cửa cũng đã nhìn thấy con zombie không đầu này lao tới phía chính mình, sau đó cảnh tượng ngã xuống trước mặt hắn, hắn vội vàng nhảy ra phía bên cạnh, đồng thời tóm lấy Lê Bống kéo ra sau lưng, cùng nhau tránh né.

Lúc này, mấy con zombie kia đã toàn bộ bị đánh ngược trở về, mặc dù động tác của bọn hắn cũng coi như linh hoạt, cánh tay cũng đều tương đối có sức, các phương diện mạnh hơn người thường, thế nhưng không chịu nổi công kích bọn hắn chính là một thanh trường đao trong tay, Zombie Lên Cấp còn biết chơi đao pháp. . .

Nhìn thấy Yuna mặt mỉm cười tay cầm trường đao cỗ đứng giữa đống thi thể mấy con Zombies, Thái Hòa lập tức cảm thấy đau đầu một trận.

Tuy nói nhân cách ham chơi đã không phải lần đầu tiên xuất hiện rồi, nhưng lần này khôi phục tất cả ký ức, sau khi lại dung hợp triệt để với bản tính zombie, dường như cuối cùng Yuna đã

thức tỉnh loại nhân cách này hoàn thiện. Ví dụ như. . . Khoái cảm giết chóc?

Bất quá cũng may nàng thời điểm đối mặt với chính mình coi như nhu thuận, cũng chỉ là yêu thích chặt chém Zombie mà thôi. . .

“Những zombie này đều là thứ phẩm, trong đầu đều không có cái gì.” Sau khi Yuna dùng trường đao móc ra trong đầu những thi thể Zombies này, lập tức hơi thất vọng nói.

Trong lòng Thái Hòa nghĩ những con zombie này đều lang thang ở bên ngoài đấy, bình thường có thể gặp được con mồi cũng đã cám ơn trời đất rồi, ngẫu nhiên bộc phát giết chóc còn chưa chắc có thể đến phiên bọn hắn đoạt thịt, cho dù có tư chất cũng chưa chắc có cơ hội ngưng kết ra chất gel Virus, vậy mà ngươi há miệng là coi bọn hắn thành rồi “hàng kém chất lượng”, cũng không tránh khỏi quá bất công rồi. . .

“Hòa Ca, chúng ta. . . Đi đâu bây giờ?” Lê Bống ở kế bên mở miệng hỏi câu hơi tối nghĩa. Thanh âm của nàng có tính chất đặc biệt, mềm mà không ngán, âm thanh thanh thúy, mỗi lần nghe vào trong tai đều có một loại cảm giác cực kỳ thoải mái. Chỉ có điều quá lâu không mở miệng nói chuyện, còn thêm từ ngữ có thể nhớ tới không nhiều lắm, cho nên nàng nói chuyện rất chậm, cũng mang theo một chút cảm giác do dự.

Chương 213: Tổn Thương Vĩnh Viễn

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức nổi lên một chút ấm áp, tuy rằng chỉ dạy một ngày, nhưng Lê Bống đã tiến bộ rất lớn rồi. Hơn nữa ngay cả hắn đang nghĩ như vậy, Zombie Lên Cấp đã có đủ năng lực học tập. Trên thực tế tốc độ học tập của bọn nó so với trẻ nhỏ bình thường còn nhanh hơn nhiều lắm, bởi vì những kiến thức kia lúc đầu cũng đã từng nằm trong đầu oác của bọn hắn, chỉ là do đã bị virus ảnh hưởng, cơ bản đều bị áp chế mà thôi.

“Đi lầu một khu dạy học thôi, cách nơi này cũng không xem như quá xa. Tuy rằng tác dụng chất gel đối với tiến hóa của các ngươi không lớn rồi, nhưng ít ra cũng là đồ ăn thiết yếu nha.”

Sau khi lấy ra tấm bản đồ mà Lâm Á Hân đã vẽ ra, Thái Hòa chỉ vào một khu lầu dạy học được đánh dấu trên bản đồ nói ra.

Lê Bống liếc nhìn sang bạn đồ một cái, nhưng bộ dáng dường như là cũng không có nhớ được một chút nào, chỉ là thuận theo gật gật đầu: “OK.”

“Đây là cái gì?” Lúc này Yuna cũng dẫn theo trường đao vẫn còn nhỏ máu đi tới, tò mò duỗi đầu nhìn thoáng qua, sau đó cũng không khỏi phân trần đoạt mất, “Ồ. . . Địa đồ?”

“Đừng lu bu, còn dựa vào cái này tìm đường đây.” Thái Hòa thầm nghĩ ở đây đều không nhìn được đường đấy, chẳng may địa đồ không còn cũng chỉ có thể như con ruồi không đầu chỉ biết đi vòng vòng thôi.

Cái sân trường này to như vậy cũng không thấy có một biển

báo giao thông chỉ đường nào, Đại Học Sài Thành ở những phương diện này thật là rất lừa bố mày đấy.

Không thể không nói phương diện vẽ địa đồ của Lâm Á Hân có thể nói hoàn toàn chính xác rất có thủ đoạn, con đường bình thường nàng chỉ vẽ lên đại khái, ngược lại là những con đường có khu vực khá vắng vẻ, không dễ dàng gặp được zombie thì được nàng đánh dấu hiệu đặc biệt rõ ràng.

Bất quá mặc dù là dựa vào tấm bản đồ, ba người Thái Hòa cũng quấn trọn vẹn hơn hai giờ, mới đi một nửa lộ trình.

Trên con đường này thật sự nhiều zombie lắm, dù là tinh thần lực Thái Hòa đã tăng lên một cấp bậc, thậm chí đã thành lập nên một tiểu đội chừng hai mươi con Zombies, nhưng trên số lượng có chênh lệch cực lớn lại làm cho một đám người Thái Hòa đẩy mạnh tốc độ thật chậm.

Một vấn đề khác chính là đạo cụ có thể lợi dụng quá ít, dọc theo con đường này không phải hoa hoa cỏ cỏ thì chính là đủ loại công trình kiến trúc, bên trong cơ bản rất khó tìm được vật gì hữu dụng, thậm chí vì tìm kiếm còn phải trêu chọc phải một đám zombie, loại chuyện được không bù mất này Thái Hòa cũng sẽ không làm. Nếu ở trên đường lớn bình thường, lợi dụng công cụ cũng có thể nhẹ nhõm một chút, nhân loại cần nhờ sức trâu đối kháng với zombie, đây không phải là tự mình chuốc lấy cực khổ hay sao?

Hắn thầm nghĩ trong sân trường những thứ có thể sử dụng thật sự quá ít, còn thêm số lượng nhân khẩu vô cùng dày đặc, cho nên sau khi tai nạn bộc phát mới tổn thất thảm trọng như vậy, cuối cùng còn lại người sống sót vậy mà chỉ vẻn vẹn có 3000 người.

Nhưng một phương diện khác điều này cũng nói rõ tỷ lệ lây nhiễm virus quá lớn, đương nhiên cũng không loại trừ khả năng có

rất nhiều người trước tiên bị thương, trong quá trình trốn chạy để khỏi chết chuyển hóa thành zombie đấy.

Nhìn bề ngoài cũng có thể đoán ra toàn bộ sự vật một chút, thế giới này thay đổi thành như thế nào, từ tình huống trong trường đại học này cũng có thể thấy được chút ít rồi.

Nếu không phải Lê Bống và Yuna đều được đến tăng cường lên, thành công tấn thăng thành Zombie Lên Cấp, sức chiến đấu kinh người, chỉ sợ tốc độ chậm hơn nhiều lắm.

Lê Bống công kích nhanh như báo săn, thường thường zombie vừa mới nhảy vào trong đám zombies, có thể làm thịt mất một mảng lớn. Mà Yuna thì lại có đao pháp kinh người, sau khi nàng khôi phục ký ức ứng dụng đao pháp càng thuần thục hơn, động tác lúc chiến đấu cũng càng hung hiểm hơn, gần như thế không thể đỡ.

Nhưng loại sinh vật như zombie này thể lực thực sự không phải là vô cùng vô tận đấy, trên thực tế bọn hắn chỉ là lúc bình thường cố gắng hết sức giảm bớt tiêu hao thể lực mà thôi. Nhưng ở trong quá trình chiến đấu, trên thực tế thể lực của bọn nó tiêu hao hết sức to lớn đấy.

Sở dĩ có thể càng mạnh hơn so với nhân loại, chủ yếu là bởi vì sau khi bọn hắn đã bị virus ảnh hưởng, đã không có phản ứng đối với đau đớn, cũng không có bất kỳ cảm giác sợ hãi. Đương nhiên theo tiến hóa, những giác quan này sẽ trở lại trên người bọn họ từ từ đấy, chỉ có điều đặc tính zombie quyết định bọn hắn cũng không sợ hãi đối với chuyện này, điểm này có thể nói là ăn đứt nhân loại rồi.

Đồng thời về mặt sức mạnh thân thể, cùng với năng lực chữa trị của chính mình, cũng tiến hóa so với người bình thường càng mạnh hơn nữa! Cho nên bọn nó có thể phát ra sức mạnh càng to lớn hơn! Tiến hành chiến đấu càng bền bỉ hơn! Nhưng loại sức

mạnh này lại mang đến tiêu hao thể lực mức độ cao, những zombie này có thể không để ý, bởi vì dù cho công kích đó khiến bọn nó tổn thương vĩnh viễn, cũng sẽ không khiến bọn hắn dừng công kích lại.

Chương 214: Đánh Lén

Nhưng như thế nào Thái Hòa nỡ lòng để cho Lê Bống và Yuna cũng tiến hành loại chiến đấu tổn thương vĩnh viễn hay sao? Cho nên khi hai người bọn họ bắt đầu xuất hiện trạng thái mệt nhọc, Thái Hòa cũng đã dùng tiểu đội zombies của chính mình thay thế hai nàng ra nghỉ ngơi rồi.

Nếu như Thái Hòa không có một chút lòng yêu mến, nói không chừng hiện giờ đã đi tới tầng một khu lầu dạy học rồi. Nhưng vì tiến độ hy sinh người yêu của mình, việc này hắn không thể làm được.

"Mệt chết đi được. . ."

Nhìn thấy hai mươi con zombie hành tẩu từ từ ở trước mặt mình, Thái Hòa chỉ cảm thấy từng đợt choáng váng đầu.

Tuy rằng có thể thông qua hấp thụ nước bọt của hai nữ zombie để khôi phục thể lực. . . Nhưng sau khi quay đầu liếc nhìn thấy trên mặt Yuna và Lê Bống lộ vẻ mỏi mệt, Thái Hòa cảm thấy chắc là tìm một chỗ nghỉ ngơi được rồi.

Thời buổi này thật không dễ dàng, bất kể là nhân loại hay là zombie, tìm đồ ăn cũng không phải một chuyện dễ dàng chút nào.

Nếu thật sự không có cách nào tiếp tục giữ vững được, Thái Hòa lập tức dẫn người một mạch chui vào trong một thư viện ở bên cạnh. Những nơi giống như vậy bình thường tuy rằng cũng có không ít người, nhưng tóm lại so với những khu vực khác còn tốt hơn một chút, mấu chốt là không gian khá lớn.

Về phần hai mươi con zombie kia tất bị hắn lưu lại ở ngoài

cửa, đơn giả vì bọn hắn thật sự quá thối, thử nghĩ một người nếu như hơn một tháng màn trời chiếu đất không tắm rửa, trên người còn dính đầy đủ loại dơ bẩn, mùi vị kia có thể khủng khiếp đến cỡ nào, quả thật có thể đoán được. Thứ hai là bởi vì không cần điều khiển bọn hắn tiến hành chiến đấu, chỉ là bảo trì liên hệ tinh thần, đối với Thái Hòa mà nói vẫn còn có thể thừa nhận đấy.

"Trong lúc này thật là âm trầm đấy. . ."

Sau khi đi vào thư viện, Thái Hòa cũng lập tức cảm giác được rùng cả mình, trong đại sảnh rộng lớn ngoại trừ từng dãy bàn dài và máy tính ra, còn có giá sách mọc lên san sát như rừng, xem ra hoàn cảnh cũng rất phức tạp.

Thái Hòa vừa đi vào bên trong hai bước, cũng lập tức dừng lại.

Dưới chân hắn giẫm phải một mảnh vụn quần áo, máu khô ở trên đã sớm cứng lại, một nửa xương bàn tay cũng nằm ở trên mảnh vụn, giẫm mạnh xuống phát ra một tiếng giòn vang "Răng rắc".

Dường như nơi này thật lâu không có người sống sót tới rồi, nhưng lúc Thái Hòa cúi đầu xem xét, lại có thể phát hiện xương bàn tay này không biết bị bao nhiêu người giẫm qua rồi, đã sớm yếu ớt không chịu nổi, chính mình giẫm mạnh, nó xem như rã rời triệt để rồi.

Đã có bước chân người sống sót đi qua, zombie bên trong cho dù có cũng không thể nhiều lắm đi à nha. . . Bất quá vì để an toàn đạt được mục đích, vẫn phải kiểm tra trước một lần cho thỏa đáng.

Cũng may ba người bọn họ đều có thể tách ra kiểm tra, Thái Hòa tùy tiện chọn lấy một phương hướng, bắt đầu đi chầm chậm vào chính giữa những kệ sách này.

Bởi vì cửa lẫn vẫn cứ mở ra, những sách trên kệ này đều hiện đầy tro bụi, đại đa số sách vở cũng đã ố vàng, đại khái không được bao lâu cũng sẽ nát mất triệt để. Đi ở giữa những kệ sách này, bốn phía lại hoàn toàn yên tĩnh, khó tránh khỏi làm cho người ta sinh lòng nghi ngờ, dường như cảm giác bất kỳ lúc nào bên người cũng có thể nhảy ra một con zombie đến.

Cũng may tầm mắt giữa hắn với Lê Bống Yuna có thể sử dụng chung, cho nên ngược lại cũng không cảm thấy khẩn trương bao nhiêu.

So với hắn cẩn thận từng li từng tí, Yuna và Lê Bống lại to gan nhiều hơn, dù sao các nàng có thể không lo lắng zombie đánh lén. Sau khi đã trở thành Zombie Lên Cấp, bản thân các nàng đối với Zombie bình thường đã tạo thành một loại uy áp cao đẳng đối với cấp thấp, xem như đó là một loại bản năng của zombie, co một loại sợ hãi tự nhiên với đồng loại cao cấp. Cho nên còn không có Zombie bình thường có lá gan nhảy ra đánh lén các nàng đấy.

“Vù!”

Lại là một trận gió lạnh từ ngoài phòng thổi vào trong, Thái Hòa lập tức cảm giác toàn thân run rẩy thoáng một cái.

Lầu một thư viện cũng không có bất kỳ phát hiện nào, sau khi ba người Thái Hòa tụ hợp, ngay lập tức hướng đi đến lầu hai.

Lầu hai lại là một hành lang dài ngoằn, bên trong chia thanh hai gian phòng sách báo. Thái Hòa vừa mới bước vào cửa lớn gian phòng ngoài, một thanh thép cũng đã đập tới mạnh mẽ về phía đỉnh đầu của hắn.

Thái Hòa lập tức rụt thoáng một cái ra sau, đồng thời cuốn ra cái vòi tinh thần, phương hướng thanh thép này lập tức lệch đi, gần như là đập phá cái mũi Thái Hòa xuống dưới.

Cảnh tượng mạo hiểm như thế làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác phía sau lưng tê rần, nhưng phản ứng của hắn lại không chậm, gần như cùng lúc đang né tránh thanh thép, đao ngắn trong tay Thái Hòa cũng đã vung bổ đến phía thanh thép.

“Ah!”

Một tiếng thét lên lập tức vang lên, thời điểm khi đao ngắn của Thái Hòa vừa mới đâm vào thân thể đối phương chưa đủ một centimet thì ngừng lại.

Chương 215: Bỉ Ổi Vô Sỉ

Sắc mặt hắn lạnh lùng quay đầu nhìn về phía kẻ đánh lén này, chỉ thấy hắn mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt hoảng sợ và vẻ tuyệt vọng, thân thể đang căng cứng nhìn mình.

Mũi đao ngắn đã đâm vào bụng hắn, chỉ cần đâm mạnh thêm một chút, hắn cũng chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

"Đừng. . . Đừng giết ta. . . Ta không phải cố ý đấy. . . Ta cho rằng. . . Là zombie. . ."

Người này run rẩy nói.

Ánh mắt Thái Hòa lạnh lẽo nhìn chằm chằm chặt chẽ vào ánh mắt của hắn, đã trầm mặc một hồi lâu, mới chậm rãi rút ra đoản đao. Máu tươi lập tức ướt sũng quần áo đơn bạc của người này, nhưng phảng phất hắn vẫn không cảm giác thấy đau đớn này vậy, hai chân run lên xụi lơ xuống đất.

Hôm nay tiếp xúc đến tử vong khoảng cách gần, nếu như không phải có ý chí lực rất mạnh, chỉ sợ cũng sẽ là loại phản ứng này.

Lúc này từ phòng trong lập tức chạy đến nhiều tên nam sinh tay cầm thanh thép, xem ra đều là đã nghe được tiếng thét chói tai chạy đến đấy.

Lúc đầu nét mặt của bọn hắn đều là như lâm đại địch, nhưng sau khi vừa nhìn thấy ba người Thái Hòa, lại lập tức đứng hình một chút.

Một nam hai nữ, nhìn tổ hợp này thấy thế nào đều không

giống có tính chất uy hiếp quá lớn, thậm chí có người lập tức há mồm mắng: “Ba Lá Mít, mày rống cái gì. . . Ba Lá Mít, mày bị làm sao vậy?”

Người nọ vừa mắng nửa câu, sắc mặt cũng lập tức biến đổi lớn, vội vội vàng vàng chạy tới vịn lên Ba Lá Mít, vừa nhìn thấy miệng vết thương ở bụng hắn, người này lập tức cũng đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, giận tím mặt nói: “Đkmn vậy mà mày dám tổn thương người của chúng ta? Có phải đám thằng Long Trim Dài kia phái tới giật đồ hay không? Ta đkmm đấy! Mấy anh em, nhào vô đánh hắn!”

Sắc mặt Thái Hòa lập tức âm trầm xuống. Long Trim Dài là thằng nào đương nhiên hắn không biết, bất quá người này không phân tốt xấu cũng đã chửi ầm lên, còn muốn đánh chính mình. . .

“Răng rắc.” Thái Hòa bẻ bẻ cổ, đi lên phía trước hai bước, nhìn lạnh lùng về phía mấy tên nam sinh này.

Mà Lê Bống lập tức lộ ra một tia máu lạnh, nhưng nàng vừa muốn hành động, đã bị Yuna kéo lại một cái.

Trên mặt Yuna treo lên một dáng tươi cười mang phong cách, thấp giọng nói ra: “Chị Lê Bống, cứ để cho Hòa Ca đánh bọn hắn a, vậy mà nhân loại thú vị hơn so với zombie nhiều.”

Phảng phất Lê Bống nghe chẳng hiểu gì cả, bất quá sau khi bị Yuna ngăn lại, nàng cũng không động đậy được nữa rồi.

Mấy tên nam sinh lúc đầu còn có hơi do dự, dù sao tình hình này có hơi quỷ dị, loại tổ hợp này của đối phương, còn đeo một cái ba lô thật to, thấy thế nào cũng không quá giống như đi ra giật đồ đấy.

Bất quá thấy Thái Hòa bày ra bộ dạng tư thế “Chờ các ngươi đến đây”, lại nghe người nọ không ngừng mà há miệng chửi bậy,

trong nội tâm cũng lập tức bốc lên lửa giận ùng ùng.

“Bất kể nói thế nào, Ba Lá Mít bị hắn đả thương, đánh hắn!”

Thời điểm lúc này nếu Ba Lá Mít có thể há miệng nói hai câu nói, có lẽ cũng không đánh nhau, nhưng hết lần này tới lần khác vẻ mặt hắn thù hận nhìn về phía Thái Hòa, thậm chí lửa cháy đổ thêm dầu thấp giọng nói ra: “Hắn nhất định là Long Trim Dài phái tới đấy, lúc trước chẳng phải mấy đàn em Long Trim Dài phái nhiều người đến chỗ chúng ta đoạt lương thực hay sao?”

Những người này bình thường coi như là hung hăng càn quấy đã quen, lửa giận vừa bốc lên sau đó lập tức có người giơ thanh thép trực tiếp đánh tới phía Thái Hòa, thanh thép kia “Vù” một tiếng đánh tới đỉnh đầu Thái Hòa, thấy thế nào đều giống như muốn một gậy đánh chết Thái Hòa.

Loại đấu pháp không cố kỵ này cũng làm cho Thái Hòa nổi lên lửa giận thật sự, đối phó đám người đầu to mà óc giống quả nho như vầy, hắn còn không cần vận dụng tinh thần lực, trực tiếp nghiêng người vung thép về phía sau, rồi đâm một đao tiến vào dưới xương sườn người này, sau đó dùng sức kéo một cái.

“Ah!”

Một tiếng thét thảm lập tức phát ra, Thái Hòa mạnh mẽ rút...ra đoản đao, máu tươi lập tức phún ra bão táp, mà sau khi người nọ đi lảo đảo về phía trước vài bước, đã bị Yuna đứng trước mặt hắn gạt một cước ngã xuống rồi.

Mấy người còn lại vừa phát ra một tiếng hô xông lên, cũng đã phát hiện một tên đồng bọn của mình vừa đối mặt đã bị đánh ngã, lập tức đều dừng lại xuống.

“Đậu xanh rau má. . .”

Những người này làm gì gặp qua đối thủ mạnh như vậy, lập

tức đều trợn tròn mắt.

Người trước kia gọi lớn tiếng nhất thấy thế cũng hết hồn rồi, sau khi hắn sửng sốt một chút, rồi lập tức quát lên: “Nhanh đi gọi người. . . nhanh!”

Đáng tiếc lời hắn còn chưa dứt, Thái Hòa cũng đã một bước vọt tới trước mặt hắn, đá một cước vào trên mặt của hắn, đạp cho hắn được bay ngược đi ra ngoài.

Chờ lúc hắn đứng lên máu mũi phún ra bão táp, Thái Hòa đã kề thanh đao ngắn lên cổ hắn.

“Đừng giết. . . Đừng giết!”

Chuyển biến hề hước nhất cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi, nước mắt hắn giàn giụa vừa cầu xin tha thứ, vừa ý đồ muốn lùi về phía sau, nhưng mà sợ hãi làm cho hắn cơ bản là không thể động đậy.

Chương 216: Làm Bẽ Mặt Người Muốn Làm Bẽ Mặt Ta

Trong nháy mắt lập tức có Ba Lá Mít ở bên trong, đánh ngã tổng cộng ba người, sự dũng mãnh của Thái Hòa đã trấn áp triệt để những người còn lại.

Tuy rằng bọn hắn hung ác, nhưng dù sao chỉ là người bình thường, làm sao gặp qua tốc độ phản ứng nhanh như vậy, ra tay không do dự chút nào hay sao?

Chọc người cũng giống với chọc zombie vậy, động tác vậy mà không thấy nhanh bao nhiêu, nhưng hết lần này tới lần khác góc độ xảo trá, làm cho người ta không kịp phản ứng nữa.

Sau khi tinh thần lực tăng trưởng lên, mang đến cho Thái Hòa không chỉ có là năng lực điều khiển con rối Zombie tăng lên, còn tăng trưởng thêm các phương diện. Tốc độ phản ứng thần kinh của hắn thậm chí nhanh hơn so với phản ứng thân thể nhiều lắm, bất luận là sức quan sát hay là sức tập trung đều mạnh hơn so với những người bình thường này nhiều lắm. Động tác của những người bình thường này nhìn như hung mãnh trâu bò, nhưng ở trong mắt Thái Hòa không có gì khác biệt so với tốc độ bình thường, hoàn toàn có thể phản ứng được.

Chiếm được ưu thế về mặt tốc độ phản ứng, kế tiếp đương nhiên là nghiền đè ép. Còn thêm Thái Hòa lục lọi ra kỹ xảo từ rèn luyện chém giết trong sinh tử, cho dù không địch lại tuyển thủ chuyên nghiệp, nhưng giống như những tên nghiệp dư này sao có thể đánh thắng được hắn?

Thanh đao ngắn của Thái Hòa kề ở trên cổ người này, mũi đao

dính máu tươi cũng rơi chảy dài xuống da thịt của hắn, cảm giác sợ hãi mãnh liệt dọa đến người này không khỏi khóc lên, trong miệng phát ra thanh âm hoảng sợ hu hu híc híc, dường như tiếng kêu thảm thiết bị cứ thế mà kẹt lại trong cổ họng vậy.

Một người đàn ông vậy mà bị sợ khóc, chuyện này cũng thật sự thật xấu hổ chết người ta một chút, bất quá người ở chỗ này lại không có một người nào bật cười đấy.

Có lẽ ngay cả tự nhận là người rất có dũng khí, khi đối mặt tử vong cũng không làm được bình tĩnh thong dong! Không có trải qua, rất khó hiểu rõ đó là một loại cảm giác như thế nào!

Mấy người khác chỉ là sững sờ đứng nhìn Thái Hòa, cơ bản là không nói ra lời. Tên Ba Lá Mít kia lại càng hối hận muối xanh ruột, sớm biết Thái Hòa vậy mà hung hãn như vậy, hắn cũng không ăn nói bừa bãi rồi.

Tuy rằng hắn đánh lén thất bại, còn kém chút bị Thái Hòa giết, nhưng hắn cũng không có ý thức được thực lực chân chính của Thái Hòa, chỉ là cảm thấy mạnh hơn chính mình một chút.

Việc này cũng không trách được mắt hắn vụng về, người bình thường làm sao lại biết có loại dị năng như tinh thần lực này, hắn còn cho là nguyên nhân mình thất thủ là sơ xuất đây này.

Thậm chí mà ngay cả hiện giờ hắn cũng còn đang hối hận, nếu như trước kia mình chính xác hơn một chút, bây giờ Thái Hòa còn có cơ hội hung hăng càn quấy hay sao?

Bất quá song quyền nan địch tứ thủ, thiếu chút nữa hắn chết ở trên tay Thái Hòa, trong nội tâm hết sức thù hận, gặp đồng bọn của mình chịu ra mặt cho chính mình, nào có đạo lý không thừa cơ khuyếch đại sự thật.

Nhưng mà kết quả hiện giờ, lại vượt quá dự tính của hắn!

“Đừng giết ta. . . Đừng giết. . .”

Người này còn đang liều mạng cầu xin tha thứ, Thái Hòa chán ghét trừng mắt liếc hắn một cái, trở tay dùng thân đao “Bộp” thoáng một cái tát lên trên mặt người này, đau đến người này lập tức kêu thảm một tiếng, thân thể nghiêng một cái đã che mặt ngã xuống.

Trên thực tế người nọ vừa bị chọc ngay xương sườn cũng còn chưa có tắt thở, lúc này đang hừ hừ trên mặt đất, đáng tiếc phía sau lưng của hắn bị Yuna giẫm lên một cước, cơ bản là không thể động đậy, chỉ có thể nhìn thấy máu tươi từ dưới người hắn tuôn ra ào ào.

Một đao kia của Thái Hòa, cũng không có nương tình, tuy rằng đâm không phải nơi yếu hại, nhưng đổ máu quá nhiều cũng sẽ phải chết đấy.

Lúc đầu Thái Hòa chứng kiến có người sống sót ở đây, cũng không có ý định ở lại nơi này đấy, nhưng hiện giờ sau khi ra tay với đám người này, ngược lại hắn không muốn rời đi rồi.

Ở nơi này, hắn còn cũng đã ở chắc rồi. Vừa nghe được người nọ gọi người, trong nội tâm Thái Hòa biết rõ khẳng định người sống sót ở đây không ít, nhưng nếu như những người còn lại đều là một đám mặt hàng không có mắt, hắn không ngại ra tay diệt đi bọn hắn. Có hai mươi con zombie ngoài cửa chờ lệnh, cơ bản là Thái Hòa không kiên kỵ thèng nào cả.

Rõ ràng đám người này cảm thấy hắn một nam hai nữ dễ ức hiếp, lập tức miễn đi hỏi thăm tình huống gì cả, loại tâm tính lấy đông hiếp ít này nên bị đánh!

Bên ngoài truyền đến tiếng kêu thảm thiết cũng kinh động đến người sống sót đứng ở trong phòng như trước, mấy tên nam sinh theo sát lấy lại đi ra từ trong phòng, một người đàn ông trong đó

ăn mặc trang phục bảo an vẫn còn đang kéo quần, bộ dạng đại khái là vừa mới thoải mái qua với cô gái nào đó đi.

Người này mặt mày coi như trắng trắng mập mập, nhưng tướng mạo bảo an hèn mạc dĩ nhiên chính là kẻ cầm đầu đám người này rồi, hắn vừa đi ra khỏi cửa, đã bị cảnh tượng trước mắt làm hết hồn rồi.

Chương 217: Sinh Tồn Quá Mệt Mỏi

Bất quá dĩ nhiên người này còn thông minh hơn so với đám người Ba Lá Mít, ít nhất không có há miệng ra là hô hào muốn chém Thái Hòa.

Sau khi hắn nhìn thoáng qua tình huống sơ sơ một chút, cũng lập tức bước nhanh tới, khoảng cách xa ước chừng vài mét cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa, hỏi: "Đây là xảy ra chuyện gì?"

Lúc này lửa giận trong nội tâm Thái Hòa đang bùng cháy, nào có rảnh đi phản ứng hắn. Chính là một người trong đó khẩn trương run rẩy thoáng một chút, chậm rãi lui về sau hai bước, kéo ra khoảng cách với Thái Hòa, rồi mới lên tiếng: "Là Long Trim Dài. . ."

Bảo an nhìn về phía ánh mắt Thái Hòa lập tức bắt đầu âm trầm: "Ngươi là người của Long Trim Dài hay sao? Như thế nào trước kia chưa thấy qua ngươi?"

Đậu xanh rau má ai có thể nói cho ta biết Long Trim Dài là ai? Ta cũng không nhận ra người làm sao có thể nói là người của hắn?

Trong nội tâm Thái Hòa thầm mắng, đồng thời nhìn lạnh lùng về phía Ba Lá Mít.

Lúc này Ba Lá Mít kia làm sao còn dám nói cái gì, thấy Thái Hòa trông lại lập tức đánh giật mình một cái, bụm lấy miệng vết thương nhúc nhích hướng lui về phía sau, lại ngậm miệng ba không dám mở miệng.

Tuy rằng là chính miệng hắn "Xác nhận" Thái Hòa thật sự là người Long Trim Dài phái tới, nhưng trong lòng của hắn cũng không dám chắc. Trên thực tế lúc này hắn đã dần dần phát giác được, thời điểm ngay từ đầu Thái Hòa vào nhà, bộ dạng cơ bản là không giống như là biết rõ bên trong có người, cho nên lúc tiến vào hoàn toàn không hề phòng bị. Người như vậy như thế nào sẽ có liên quan tới Long Trim Dài?

Nhưng hiện giờ đã kinh động đến lão đại, còn bị Thái Hòa đả thương liên tục hai người, hậu quả này bày ở trước mắt, hắn cũng chỉ có thể kiên trì cắn răng không nói.

Thấy không có người mở miệng, Thái Hòa lại chỉ là âm trầm nhìn mình, trong nội tâm bảo an mập trắng cũng nói thầm trong lòng. Hắn thầm nghĩ nhân vật lợi hại như thế như thế nào sẽ bị tên hỗn đản Long Trim Dài kia cho tiếp nhận rồi hả?

Bất quá tuy rằng hắn thu nhận một đống báo thủ, nhưng mình có thể sống tới ngày nay lại cũng không phải kiện chuyện dễ dàng, thấy Thái Hòa dũng mãnh, làm sao hắn chịu đơn giản ra tay.

"Long Trim Dài. . . lần này Long lão đại lại muốn làm gì? Tuy rằng ở bên này xác thực không có cái gì có thể sưu tập, nhưng cũng không cần như vậy đi? Tốt xấu gì chúng ta đều là một trường học đấy, hắn coi như đồng sự với Đầu Rễ Tre ta đây này! Mấy ngày nay các ngươi không chỉ một lần phái người đến, lần trước thừa dịp chúng ta ra đi sưu tập đồ ăn, các ngươi cũng coi như đoạt chúng ta không ít đồ đạc đi rồi, như thế nào còn không biết dừng?"

Bảo an mập trắng, thì ra tên là Đầu Rễ Tre cau mày nói ra. Bất quá hắn thoạt nhìn rất kiêng kị Thái Hòa, ngay tiếp theo xưng hô đối với Long Trim Dài cũng sửa lại.

Lúc đầu Thái Hòa muốn phủ nhận, nhưng nghe thấy bộ dạng mập mạp này dường như rất là biết rõ một ít nội tình, lập tức dứt

khoát theo hắn, buồn bực hừ một tiếng.

Ánh mắt Đầu Rễ Tre âm trầm xuống, ngược lại hắn nhìn về phía Yuna và Lê Bống, trong nội tâm càng nghĩ càng cảm thấy kỳ quái, một nam mang theo hai nữ, tổ hợp này thấy thế nào cũng không giống là chuyên môn đi ra cướp đoạt đó nha. Hơn nữa dùng tính cách Long Trim Dài, hai baby tốc tốc xinh đẹp như vậy, như thế nào cam lòng để cho người này mang đi ra? Cho dù vì mời chào hắn, vậy cũng tối đa tiễn đưa một người cho hắn chơi đùa, baby cực phẩm khác, đoán chừng là như thế nào cũng không muốn đưa đến đấy. . .

Bất quá tuy rằng trong lòng của hắn nghi hoặc, ngoài miệng vẫn còn nói ra: "Dù sau Đầu Rễ Tre ta cũng liên hệ qua Long lão đại các ngươi đi à nha? Hiện giờ ngươi đoạt của ta chẳng khác nào đoạt của Lê ca. . ."

Lê ca? Xưng hô trâu bò như vậy có lẽ đang nói tới Lê Thanh đi à nha?

Đây là lần thứ hai Thái Hòa nghe được có người sống sót nói đến cái tên Lê Thanh rồi, lần thứ nhất chính là nghe Nguyễn Văn Chung nói, xem ra tên dị năng giả này hoàn toàn chính xác đủ trâu bò, người sống sót khu vực trung tâm có lẽ đều bị hắn liên hệ một lần rồi nha?

Long Trim Dài trong lời nói của Đầu Rễ Tre chắc hẳn là lão đại của một thế lực người sống sót khác, hơn nữa nhìn bộ dáng cũng bị Lê Thanh phân phó muốn gấp rút sưu tập vật tư, nhưng khu vực xung quanh đây thiếu thốn vật tư, hắn lập tức đánh mục tiêu tới trên đầu Đầu Rễ Tre.

Đại khái hai đám người sống sót gần đây ma sát lẫn nhau không thôi, cho nên Thái Hòa vừa xuất hiện, đã bị ngộ nhận là đàn em của Long Trim Dài phái tới đấy.

Sống ở trong tận thế, ít nhất khi không có bất kỳ cứu viện lúc đầu, vật tư sẽ liền với tánh mạng. Ngay cả chính Thái Hòa, cũng không chịu lấy ra vật tư chia sẻ với người khác, đương nhiên những người này cũng giống như vậy đấy.

Đó cũng không phải ích kỷ, mà là phải học được cách sinh tồn.

Chương 218: Lòng Tham Nhất Thời

Hơn nữa nghe ý trong lời nói của Đầu Rễ Tre, trước kia bọn hắn đã bị Long Trim Dài tìm cơ hội đoạt lấy một lần rồi.

Nghe đến đó Thái Hòa đã hiểu khá rõ ràng mọi chuyện, thực lực của đám người này không bằng Long Trim Dài, nếu không bị đoạt vật tư làm sao còn có thể nén giận.

Lời này cũng có thể lý giải theo một phương diện khác, Long Trim Dài có thực lực xuyên qua một đoạn khu vực đến đây đoạt bọn hắn, nhưng bọn hắn lại không có năng lực đi vòng qua đoạt của Long Trim Dài, cho nên chỉ có thể buồn bực ngậm bồ hòn mà chịu thiệt.

Điều này nói rõ, bọn hắn thật là kiêng kị với cổ thế lực của tên Long Trim Dài kia đấy, thậm chí cần kéo da hổ Lê Thanh này khoác lên người để hù dọa Thái Hòa.

Loại tranh đấu này ở trong đám người sống sót, theo suy nghĩ của Thái Hòa đã không thể tránh né, lại hết sức buồn cười.

Không có vật tư sung túc, người sống sót không cách nào chỉnh hợp lại thành tập thể với nhau. Nhưng sau khi phân thành nhiều thế lực nhỏ, lại khó tránh khỏi bởi vì lợi ích mà xảy ra xung đột. Những người này đã phải từng giờ từng phút đối mặt uy hiếp của zombie, lại phải phòng bị lẫn nhau, cuộc sống thật đúng là rất mệt mỏi đấy.

Mọi chuyện cũng đã hiểu rõ không sai biệt lắm, Thái Hòa hừ lạnh một tiếng nói ra: “Tên Long Trim Dài kia ta không biết, ta

cũng không phải đến cướp đoạt của các ngươi đấy. Ta đi ngang qua đây, nghỉ chân mà thôi.

Đầu Rễ Tre lập tức sửng sốt một chút: "Ngươi không phải người của Long Trim Dài?"

"Ngươi thấy ta giống sao?" Thái Hòa cười lạnh hỏi ngược lại.

Đầu Rễ Tre trước kia đã cảm thấy nghi hoặc, lúc này nghe Thái Hòa chính miệng phủ nhận, trong nội tâm đã đã tin tưởng bảy tám phần.

Dù sao hắn không có biểu hiện ra địch ý quá lớn, nếu như Thái Hòa là người của Long Trim Dài, có thể không cần phủ nhận, thoải mái rời đi là được, Đầu Rễ Tre hắn cũng không dám bắt lại đấy.

"Vậy ngươi vì cái gì đả thương người của ta?" Đầu Rễ Tre lại hỏi.

"Đây không phải chuyện đã rõ ràng hay sao? Ta tới nghỉ chân đấy, không phải tới chém người đấy. Không có người chọc ta, như thế nào ta lại ra tay đây?"

Hoàn toàn chính xác, nếu như Thái Hòa không phải người của Long Trim Dài, dưới lầu còn lưu lại một con zombie với tư cách đạn sương mù, người bình thường sẽ không nghĩ tới trên lầu sẽ có người sống sót ở lại. Như vậy. . .

Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn lập tức nhìn lạnh lẽo về mấy người phía trước.

Những người này đều là sắc mặt trắng nhợt, nhất là Ba Lá Mít càng là biểu lộ hoảng sợ.

Đầu Rễ Tre không phải người ngu, hắn xem xét cũng đã hiểu đại khái đã xảy ra chuyện gì. Rất hiển nhiên là người dưới tay mình ra tay trước, Thái Hòa mới đánh trả đấy.

Chẳng cần biết tại sao bọn hắn phải động thủ. . . Đầu Rễ Tre nghĩ thầm, hoặc là, là hiểu lầm, hoặc là, chính là thuộc hạ người muốn cướp Thái Hòa!

Trên lưng Thái Hòa đeo cái ba lô lớn, cùng với hắn mang theo hai cô gái xinh đẹp sắc nước hương trời, ở trong tận thế này cũng đủ để cho người ta đỏ mắt lên, phát nhiệt tài nguyên!

Sau khi Đầu Rễ Tre đang liếc quét đám người này, đột nhiên lạnh lùng nhìn về phía Thái Hòa, sau đó đoạt lấy một thanh thép nắm trong tay một người phía sau, biểu lộ thoáng chốc cũng bắt đầu trở nên dữ tợn: "Đã ngươi không phải người của Long Trim Dài, vậy thì đưa tới cửa lương thực và mỹ nữ, chúng ta không có lý do không nhận!"

Ánh mắt Thái Hòa lập tức phát lạnh!

Người này cũng ngoan độc đấy, sau khi đã biết hắn không phải người của Long Trim Dài, không chỉ không có xin lỗi vì hành vi ngu xuẩn của thuộc hạ mình, ngược lại nổi lên tâm tư giết người cướp đoạt.

Xác thực Đầu Rễ Tre chính là nghĩ như vậy, Long Trim Dài hắn không thể trêu vào, nhưng người sống sót lạc đàn chẳng lẽ còn không làm thịt được hay sao?

Hắn cũng không phát hiện Thái Hòa ra tay như thế nào đấy, chỉ là suy đoán dựa vào hiện trường, đại khái là Thái Hòa có chút công phu quyền cước đấy. Bất quá loạn quyền đánh chết lão sư phó, hắn mạnh mẽ đến đâu cũng là một người! Về phần Lê Bống và Yuna. . . Hai hốt gơ này thì có thể có bản lãnh gì?

Hai bên đã kết xuống mối thù sinh tử, muốn hắn gia nhập có lẽ là không thể nào đấy, xin lỗi? Nhiều người như vậy nhìn mình, Đầu Rễ Tre kéo không xuống mặt mũi kia. Đã như vầy, còn không bằng giết sạch sẽ!

Cái ba lô lớn ở sau lưng Thái Hòa và hai cô gái sắc nước hương trời, chính là lý do ra tay giết người cướp của tốt nhất!

Đầu Rễ Tre vừa kêy lên như vậy, biểu lộ của những người này lập tức đều lộ ra hung ác rồi. Tên Ba Lá Mít kia cũng đang té bụm lấy miệng vết thương trốn ở sau lưng Đầu Rễ Tre, ánh mắt lộ ra vẻ hưng phấn.

Trong lòng của hắn nghĩ đến, tên Thái Hòa này có thể nói là chết chắc rồi, Đầu Rễ Tre cũng sẽ không truy cứu trách nhiệm hắn nói hươu nói vượn rồi.

Nghe được tiếng la của Đầu Rễ Tre, từ trong phòng lại lục tục ngo ngoe chạy đến bảy tám người, đều là thanh niên tuổi trẻ khí tráng, hoặc là công nhân viên chức Đại Học Sài Thành, hoặc là chính là sinh viên.

Chương 219: Tham Lam Phải Trả Một Cái Giá Thật Lớn

Vũ khí trong tay những người này cũng đơn giản hơn, đại đa số đều là chân gế gỗ chân bàn sắt, bất quá dùng để đánh người thì cũng đủ rồi đấy.

Ỷ đông hiếp ít người kéo bầy đàn ra đánh nhau hay sao? Khóe miệng Thái Hòa lộ ra một tia cười lạnh, nắm chặt đoản đao.

Tên Đầu Rễ Tre kia nhe răng cười thoáng một cái, nói ra: "Ngại quá, trách ngươi hôm nay vận may không tốt, chúng ta đang cần vật tư đây này. Lê ca nói, lấy vật tư đổi vị trí, vốn chúng ta bị Long Trim Dài đoạt rồi, đang cần vật tư số định mức của bảy tám người đây này."

Vật tư đổi vị trí? Thái Hòa sững sờ, đây là ý gì?

Bất quá Đầu Rễ Tre vừa nói như vậy, đám người này lập tức liếc mắt nhìn lẫn nhau, lại nhìn hướng Thái Hòa, trong mắt đã tràn đầy sát cơ không che dấu chút nào. Rất hiển nhiên, cái này cái gọi là "Vị trí" đối với bọn họ mà nói là rất quan trọng đấy.

Thái Hòa từ từ lui về sau hai bước, kéo ra khoảng cách với một đám người phía trước.

"Làm thịt hắn!"

Đầu Rễ Tre kêu to một tiếng, để cho đám người này lập tức giống như phát điên đấy, gào thét một tiếng nhao nhao vọt lên.

Hai mươi mấy người người đồng thời đánh về phía một mình Thái Hòa, cảnh tượng thật là rất kinh người, chỉ sợ người bình

thường sớm đã luống cuống tay chân.

Nhưng trong lòng Thái Hòa thì không hề sợ hãi, cho dù bằng bản thân một mình hắn làm không được, nhưng mà hắn còn có hai mươi con zombie ở bên ngoài chờ lệnh đây này!

Ngược lại là Yuna vẫn đang nắm lấy Lê Bống không cho nàng tiến lên, rất có ý định đứng tại chỗ xem trò vui.

Đối với người bình thường mà nói cái vòi tinh thần vẫn có hiệu quả đấy, mấy người trước hết vọt tới bên cạnh Thái Hòa nhao nhao bị cái vòi tinh thần ảnh hưởng, công kích đều trật lất trật lơ, thậm chí phương hướng phóng tới cũng bị lệch đi, suýt nữa trực tiếp đụng lại với nhau.

Mà cảnh tượng quỷ dị này làm cho bọn họ đều kinh hãi trong nội tâm, nhưng không có chờ bọn hắn phục hồi lại tinh thần, Thái Hòa cũng đã nắm lấy cơ hội, đâm một đao vào bụng người phía trước.

"Ah!"

Một tiếng thét thảm lập tức vang lên, Thái Hòa rút...ra đao ngắn, đồng thời nắm lấy cánh tay của hắn đẩy hắn về phía bên cạnh, vừa vặn chặn theo sát lấy mấy người xông lại.

Lời nói của Đầu Rễ Tre kia gây nên tác dụng cổ động vô cùng tốt, cho dù lại bị đâm ngã ra một người, nhưng đám người này giống như nổi điên vậy, một chút ý định lui về phía sau cũng không có.

Nhưng mà làm sao Thái Hòa dễ dàng bị đánh bại như vậy, tuy rằng loạn côn đánh xuống, nhưng dưới sự quấy nhiễu của cái vòi tinh thần, đại đa số công kích của những người này cũng bị mất hiệu quả, ngược lại là động tác xúc tu của Thái Hòa nhanh nhẹn tàn nhẫn, trong lúc nhất thời thế không thể đỡ, liên tục đâm ngã

xuống nhiều người.

Tên Đầu Rễ Tre kia tuy rằng dáng người mập mạp, nhưng động tác ngược lại là rất linh hoạt, hắn cũng chờ lúc Thái Hòa khó cảm giác nhất đâm ra một nhát trí mạng. Tên bảo an này không chỉ trời sinh gương mặt hèn hạ, ngay cả đánh nhau cũng lộ ra một phong cách âm hiểm độc ác.

Sau khi bọn thuộc hạ bao vây quanh Thái Hòa, Đầu Rễ Tre cũng trốn ở bên ngoài bất ngờ tiến hành đánh lén, nếu như không phải Thái Hòa không ngừng sử dụng cái vòi tinh thần vặn vẹo tầm mắt của hắn, chỉ sợ nhiều lần cũng phải trúng chiêu.

Nhưng thời điểm khi Thái Hòa đặt trọng điểm công kích lên trên người hắn, hắn lại lập tức né tránh ra xa, đồng thời hô to gọi nhỏ để cho mọi người cuốn lấy Thái Hòa.

Những người này chịu kích thích, quyết định chủ ý muốn dùng vật tư trên người Thái Hòa để đổi "Vị trí", mỗi người đều giống như liều mạng vậy.

Những người sống sót này bắt đầu thể hiện sự khác biệt với zombie rồi, người sống sót biết dùng vũ khí, hơn nữa thủ đoạn công kích đa dạng hóa, đánh nhau lại khó nhằng hơn so với zombie.

Sau khi chiến đấu đã bắt đầu ước chừng hơn một phút đồng hồ, cuối cùng cái vòi tinh thần của Thái Hòa bắt đầu mỏi mệt mềm nhũn ra, hắn không thể không nhảy lên một cái bàn dài gần nhất tránh né những người này vây đánh.

Đồng thời khi Thái Hòa nhảy lên bàn dài tránh thoát mấy người vây công, tên Đầu Rễ Tre này phát ra một tiếng rống buồn bực, sau đó như là lợn rừng vậy trực tiếp đánh tới, thời điểm khi thân thể tròn vo tiếp xúc đến mép bàn tiện thể lăn đi lên, thanh thép trong tay quét ngang về phía chân Thái Hòa.

Mấy người khác nhao nhao huơ múa chân bàn gỗ đánh tới phía hai chân Thái Hòa, việc này làm cho Thái Hòa không thể không nhảy dựng lên tránh né.

Thái Hòa vừa mới nhảy dựng lên, Yuna lập tức không nhịn được nở một nụ cười, thì thầm khẽ bên người Lê Bống nói ra: “Chị Lê Bống, Hòa Ca của chế thật là ngốc. . .”

Lê Bống do dự một chút, phảng phất không nghĩ ra từ gì để cải lại, nhưng hết lần này tới lần khác rất bất đồng ý kiến với Yuna, sau khi xoắn xuýt một lúc lâu, cuối cùng nghẹn ra một câu: “Chính là Hòa Ca của ngươi. . .”

“Ha ha. . .” Một nụ cười trên mặt lạnh lẽo của Yuna làm cho khuôn mặt nàng lúc đầu rất là thanh thuần, nhưng lục này nhìn qua lại thêm vài phần tà mị, “Vũ khí của hắn không được, thanh thép kia dài hơn gấp đôi so với đao của hắn đây này.

Chương 220: Không Thể Tin Nổi

Trên thực tế đúng là như thế, thanh đao ngắn trong tay Thái Hòa so với vũ khí trong tay những người này thật sự ngắn hơn nhiều lắm, thời điểm đơn đả độc đấu còn không nhìn ra, nhưng thời điểm khi bị hơn hai mươi người bao vây đánh dĩ nhiên là xảy ra vấn đề.

“Giết hắn đi!” Theo Đầu Rễ Tre kêu rầm rĩ một tiếng, đám người này lần nữa loạn côn đập tới, nhưng Thái Hòa cũng đã nhảy xuống từ bên kia bàn dài, đồng thời cái vòi tinh thần làm cho một người trước mặt sửng sốt một chút, đao ngắn trong tay hắn cũng đâm vào dưới xương sườn người này.

Thấy Lê Bống và Yuna vẫn còn bày ra tư thái một bộ dạng xem náo nhiệt, Thái Hòa lập tức có hơi bất đắc dĩ.

Điều này dĩ nhiên là chủ ý của Yuna, cô gái nhỏ này từ sau khi khôi phục toàn bộ ký ức cũng đã trở nên một cô nàng tinh quái đấy, chính mình lại không nỡ mạnh mẽ ép buộc tiến hành điều khiển với nàng. Xem ra phải tìm thời gian dạy dỗ lại cô nàng này mới được, phải để cho nàng biết rõ xem náo nhiệt là phải trả giá thật lớn đấy, lại còn xem náo nhiệt Hòa Ca thì càng trả giá lớn hơn đấy!

Bất quá lúc này các nàng không động thủ ngược lại là không sao, hắn còn có đòn sát thủ đây này. . .

Bên ngoài thư viện, hai mươi con zombie đợi mệnh cũng đã phảng phất đã nghe được triệu hoán vậy, mạnh mẽ một loạt chạy vào!

“Đkmm đấy, cho rằng các ngươi mới biết chơi hồi đồng hay sao!”

Sau một tiếng mắng tức giận của Thái Hòa, hai mươi con Zombie, chỉnh tề hiện ra ở cửa ra vào!

Trong đám người này lập tức có mắt sáng phát hiện ra rồi, lập tức kêu lên một tiếng thét lên thê lương: “Có zombie!”

“Zombie hay sao? !”

Nói như vậy trừ phi Zombie bình thường nghe được động tĩnh, hoặc là phát hiện tung tích nhân loại, nếu không nữa thì ngửi thấy được mùi máu tươi, nếu không bình thường bọn hắn sẽ không chủ động sưu tầm con mồi khắp nơi đấy. Không tính đến Zombie biến dị và Zombie Lên Cấp, hành vi hình thức của loại zombie này thì lại có hơi bất đồng với Zombie bình thường, nhất là Zombie Lên Cấp, căn cứ theo phát hiện của Thái Hòa, vậy mà đã có đặc tính săn bắt con mồi.

Nhưng đối với đám người này mà nói, bọn hắn tiếp xúc tối đa cũng chỉ có Zombie bình thường, ngẫu nhiên sẽ gặp Zombie biến dị, làm sao có thể đối mặt loại tình huống đột nhiên ẩn thân xông vào này?

Khi đám người này nhao nhao quay đầu, tiếng la hoảng sợ lập tức phát ra liên hồi, gần như tất cả mọi người trước tiên buông tha công kích Thái Hòa, nhao nhao thối lui về phía sau.

Phản ứng của Đầu Rễ Tre nhanh nhất, tuy rằng tình huống hết sức quỷ dị, nhưng hắn vẫn lập tức chạy về phía phương hướng trong phòng.

Nhưng mà thời điểm khi hắn dốc sức liều mạng phóng tới trong phòng, một đạo bóng đen lại đột nhiên xẹt qua từ trước mặt hắn, lập tức một đạo ánh sáng lạnh lẽo tựu lập tức chặn đường đi

của hắn.

Thái Hòa cũng cười lạnh đứng ở trước mặt hắn, nói ra: “Chạy cái gì, vừa rồi các ngươi hội đồng ta một trận, hiện giờ chúng ta chơi công bằng một chút đấy.”

“Tên ngu ngốc ngươi điên rồi hay sao! Những con đó là zombies! Cút ngay cho ta!”

Vẻ mặt tên bảo an này đã nhăn nhó, ngoại trừ hai mắt cũng không phải là màu đỏ ngầu ra, nhìn qua cũng không kém với zombie là bao nhiêu rồi.

Vừa rống giận, thanh thép trong tay hắn cũng nện tàn bạo xuống dưới đầu Thái Hòa. Sức lực tên mập mạp này cũng không nhỏ, một đập này ngược lại là mạnh mẽ uy phong, xem qua thì ý định trực tiếp đập nát sọ Thái Hòa.

Cùng lúc đó, những con... zombies kia đã tự giác lách qua Yuna với Lê Bống, xông vào chính giữa hơn hai mươi người kia.

Những người trước khi bị đâm nhưng còn chưa chết nhao nhao giãy dụa lấy đứng lên, nhưng lại bị zombie bắt lấy đầu kéo một cái đứt cổ.

Mà những người chạy như điên vào phía trong phòng lúc nửa đường cũng đã bị đuổi kịp, loại sinh vật zombie này một khi bắt được con mồi, trừ phi nhân loại có thể ở lập tức bẻ gãy cánh tay zombie, nếu không thì cơ bản là không có khả năng giãy giụa thoát đấy.

Thường thường trong nháy mắt khi bị nắm chặt bọn hắn cũng đã kêu lên tiếng kêu thảm thiết tuyệt vọng, kế tiếp chính là cảnh tượng máu me bị xé nát thân thể.

Nghe tiếng kêu thảm thiết liên hồi ở sau lưng, biểu lộ của Đầu Rễ Tre càng điên cuồng hơn!

Nhưng chuyện làm cho hắn tuyệt vọng chính là, một cổ cảm giác mê muội quỷ dị kia lại xuất hiện! Loại cảm giác này bắt đầu từ khi giao thủ với Thái Hòa cũng xuất hiện liên tục, nhưng hắn cũng không có liên lạc loại cổ quái này với Thái Hòa.

Nhưng mà đúng lúc này lại xuất hiện loại cảm giác này, không khác chi là con đường chết!

Cảm giác tuyệt vọng lập tức xông lên trong lòng Đầu Rễ Tre, trong lòng của hắn rất rõ ràng, công kích của mình đã trật lất, mà cùng lúc đó, hơi lạnh nương theo với cảm giác đau đớn, truyền đến từ chỗ lồng ngực của hắn.

Lưỡi đao sắc bén cắt ra da và cơ bắp của hắn, đâm sâu vào trái tim của hắn.

“Bình bịch! Bình bịch!”

Âm thanh trái tim nhảy lên ở một phút này phóng đại lên vô hạn, hắn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, nhưng mà đối phương chỉ lạnh lùng rút ra đao ngắn, sau đó đạp hắn một cước ngã xuống đất.

Chương 221: Bộ Ngực To Lên Có Thể Tăng Cường Sức Chiến Đấu

Trước khi tắt thở, Đầu Rễ Tre nằm ngửa trên mặt đất chỉ nhìn thấy một con zombie đứng trên đỉnh đầu của mình. Trong lòng của hắn nghĩ thầm, một nam hai nữ này cũng không sống nổi. . .

Nhưng mà chuyện lập tức làm cho đồng tử hắn co rụt lại chính là, cái zombie này lại bỏ qua Thái Hòa đứng ở trước mặt hắn, ngược lại lách qua hắn xông về tên thanh niên khác đang trốn đến phía bên này.

Vì. . . Vì sao lại như vậy. . .

Vấn đề này, mãi cho đến khi Đầu Rễ Tre run rẩy lấy dừng lại hô hấp, cũng không có nghĩ ra.

Hai mươi con Zombie đột nhiên tập kích, mấy con trong nháy mắt cũng đã giết chết hơn phân nửa người sống sót, những người còn lại tuy rằng vây lại với nhau dốc sức liều mạng phản kháng, nhưng vẫn không ngừng bị dồn lại vòng vây ép đến nơi hẻo lánh.

Đột nhiên có một người phát hiện Thái Hòa đứng ở ngoài vòng vậy, hắn hoảng sợ phát hiện, phảng phất những zombie này không có trông thấy ba người Thái Hòa vậy, dù là đi qua từ bên người bọn hắn, cũng không có ý định công kích bọn hắn.

Loại tình hình quỷ dị này rất nhanh bị tất cả mọi người chú ý tới, sau khi khiếp sợ qua đi, lập tức có người kêu lên tiếng kêu thê lương: “Cứu cứu chúng ta, cứu cứu chúng ta ah!”

Nhưng mà Thái Hòa chỉ là chậm rãi đã giơ tay lên ra, sau đó vung lên mãnh liệt xuống đất.

“Ah!”

Nhìn cảnh tượng máu thịt bay tứ tung trước mắt, nghe tiếng kêu thảm thiết vang lên không ngừng, trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến “Tham lam, thì phải trả giá thật lớn đấy”

Mấy phút đồng hồ sau, khi một tiếng thét thảm cuối cùng im bặt mà dừng, trong tiệm sách lập tức trở về yên tĩnh.

Những người sống sót này liều chết phản kích trong tuyệt vọng, làm cho Thái Hòa tổn thất bốn con rối zombie, nhưng chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, cơ bản là không đến nơi đến chốn.

Còn lại 16 con rối zombie trên người gần như tung tóe đầy máu tươi và mảnh vỡ nội tạng, mùi máu tươi đậm đặc tràn ngập toàn bộ gian phòng.

Yuna hít thật sâu một hơi, lộ ra một chút vẻ mặt hưởng thụ, nàng quay đầu thấp giọng nói ra với Lê Bống: “Xem đi, Hòa Ca rất lợi hại đấy.”

“Uh.” Lê Bống gật nhẹ đầu, trong ánh mắt cũng mơ hồ để lộ ra một chút hưng phấn.

Chiến đấu máu me cuồng bạo đã mang đến cho hai gã nữ zombie cảm giác kích thích cực kỳ mãnh liệt, đây là bản tính các nàng biến dị thành zombie, bị virus ảnh hưởng đến.

Nhìn thấy thi thể đầy đất, trên thực tế trong nội tâm Thái Hòa cũng có một loại cảm giác cuồng bạo đang kích động, đang rửa lấy tâm linh của hắn. Còn may là lực ý chí đủ kiên định, bởi vậy sau khi hắn hít sâu mấy lần, cũng dần dần bình tĩnh lại.

Trong lúc này người bị chính tay hắn giết chết nhiều nhất không cao hơn bảy người, nhưng trên thực tế, mỗi một cỗ tàn thi nằm trong vũng máu cũng đều là bị hắn "Tự tay" giết chết.

Con rối zombie do hắn đang khống chế, tất cả giác quan cộng hưởng với hắn, con rối zombie ra tay như thế nào, đều là do ý nghĩ của hắn chi phối.

Cho nên thi thể khắp nơi trên đất này, đều là do một tay Thái Hòa tạo thành!

Tuy rằng đã không phải là giết người lần thứ nhất, nhưng đây là Thái Hòa lần thứ nhất chính mình đứng trong một chiến trường huyết tinh.

"Hít hà. . ." Lẳng lặng nhìn chằm chằm vào tử thi khắp nơi trên đất một lúc lâu, lúc này Thái Hòa mới phất phất tay, khiến những con rối zombie này mang toàn bộ thi thể đến chất đống trong góc bên cạnh, chính mình thì lại đi về hướng Lê Bống và Yuna.

Hắn tự tay ôm lấy hai nữ zombie rồi bóp một cái, sau đó thuận tay vỗ vào trên mông đít Yuna.

Yuna phản ứng rất nhanh, cố tình muốn tránh, nhưng hết lần này tới lần khác thấy hoa mắt, động tác tránh né lại trở thành yêu thương nhung nhớ, không chỉ bị Thái Hòa thoáng chốc ôm vào trong ngực, trên cặp mông cũng bị đánh một cái bốp giòn vang.

"Ngươi còn dạy hư chị Lê Bống, xem ta thu thập ngươi như thế nào!"

Yuna thoáng mê mang một lát, sau đó nở một nụ cười: "Ý định ngươi tính thu thập ta như thế nào?"

Bộ dạng tiểu yêu tinh tà mị này thật là làm cho huyết mạch Thái Hòa sôi sục, thầm nghĩ sau khi tính chất đặc biệt phương diện

này của Yuna bị phóng đại vô hạn, không nghĩ tới vậy mà lại mê người như thế.

Đáng tiếc bất luận là thời gian hay địa điểm đều không đúng, nếu không hắn thật đúng là muốn giày vò cô gái nhỏ này thoáng một chút.

Nhưng lúc này cũng không thể đơn giản buông tha nàng, Thái Hòa đặt bàn tay ở nàng trên cặp mông lập tức trượt bên trên, vuốt phẳng qua bụng của nàng sau dừng lại ở trên cặp núi đôi của nàng, sau đó dùng sức bóp thoáng một cái.

Loại cảm giác này lưu ấn tượng cho Yuna rất là khắc sâu đấy, nàng lập tức kêu lên một tiếng rên khẽ, sau đó quay đầu nhìn về phía Lê Bống, cầu cứu nói: “Chị Lê Bống. . .”

Lê Bống do dự một chút, nhưng nàng vừa mới đến gần Thái Hòa, đã bị Thái Hòa nắm tay kéo đến ôm vào trong ngực, sau đó điểm cao cao trước ngực đã bị Thái Hòa đánh lén một cái.

Chương 222: Đồng Tình Tâm

“Xem ra xúc cảm chị Lê Bống tốt hơn một chút.” Thái Hòa vẫn chưa thỏa mãn thở dài, sau đó lại vỗ vỗ khuôn mặt Yuna, “Bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ giúp ngươi mân mê cho nó lớn ra đấy.”

Yuna mím môi, ánh mắt dừng lại ở trên núi đôi của Lê Bống trong chốc lát, lại cúi đầu nhìn nhìn chính mình đấy, dường như cũng cảm thấy nhỏ hơn, không khỏi tự tay chính mình xoa nhẹ thoáng một chút, sau đó hỏi: “Thật sự có thể mân mê cho nó lớn lên hay sao? Lớn rồi có làm được cái gì?”

“Lớn rồi sẽ tăng cường sức chiến đấu cho nữ tính.” Thái Hòa nghiêm trang trả lời.

Yuna suy tư trong chốc lát, cuối cùng khát vọng đối với “Sức chiến đấu” chiếm cứ thượng phong: “Uh, vậy được rồi! Một ngày mân mê bao nhiêu lần đây?”

“Chính ngươi mân mê là không có hiệu quả đấy, phải do ta ra tay mới được. Ta cố mà làm một ngày mân mê giúp ngươi cái mười lần là tốt rồi.” Trong nội tâm Thái Hòa cười thầm, dù cô nàng này tinh quái thế nào, nhưng đoán chừng trước khi biến dị cũng không có bất kỳ kinh nghiệm nam nữ, sau khi trở thành zombie lại càng mù tịch ở phương diện này. Muốn muốn điều giáo nàng còn không dễ dàng hay sao?

Thời điểm lúc này Lê Bống cũng vội vội vàng vàng mở miệng nói: “Ta. . . Ta cũng muốn. . . Sức chiến đấu. . .”

“PHỐC!” Trong nội tâm Thái Hòa buồn cười, nhưng biểu hiện ra lại cố gắng nghẹn lấy vui vẻ gật đầu nói, “Được rồi, cũng giúp ngươi mân mê.”

Gặp Thái Hòa gật đầu, lúc này Lê Bống mới lộ ra một chút dáng tươi cười vui vẻ. Đây là sau khi Lê Bống bị biến dị, lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy ở trên mặt nàng vui vẻ tự đáy lòng như vậy, lập tức đứng hình một chút.

Sau khi trầm mặc một lúc lâu, Thái Hòa mới phục hồi tinh thần lại từ trong mừng rỡ.

Ngửi thấy mùi máu tanh mãnh liệt này còn có đủ loại mùi vị nội tạng kích thích, trong lổ mũi Thái Hòa cũng dần dần đã có cảm giác không thoải mái.

Sau khi điều khiển 16 con rối zombies đứng ở bên ngoài, Thái Hòa lập tức lôi kéo Yuna và Lê Bống tiến vào trong phòng.

Bất đồng với gian phòng ngoài chính là, trong phòng toàn bộ đều là giá sách rậm rạp chằng chịt, hắn tiện tay rút ra một quyển, vậy mà đều là phiên bản trân tàng, nếu đặt ở lúc trước kia đoán chừng là sách rất có giá trị văn hóa.

Đáng tiếc đám người này cơ bản là không có dự định bảo vệ sách vở, Thái Hòa chứng kiến vài bản cũng đã bị xé thành chỉ còn lại có một cái xác ngoài. Loại trang giấy tương đối mềm mại như vậy, dĩ nhiên bị bọn hắn dùng thay giấy toilet rồi.

Đối với loại hành vi này Thái Hòa thật là khinh thường đấy, dù sao hiện giờ nếu nói nhân loại chắc chắn phải diệt vong không khỏi có hơi sớm, hắn cũng không tin một quốc gia sẽ không có bất kỳ năng lực thở dốc, chỉ có điều hắn không tin trong thời gian ngắn sẽ có đội cứu viện nào mà thôi.

Chỉ cần nhân loại không diệt vong, cũng sẽ tiếp tục giãy giụa sinh tồn, tiếp tục sinh sôi nảy nở, những tinh túy văn hóa này cứ bị giày xéo và vứt bỏ như vậy, quả thật chính là một loại tội nghiệt.

Muốn hủy diệt một chủng tộc, cũng không có thể diệt sạch toàn bộ bọn họ, chỉ cần hủy diệt triệt để văn minh của bọn họ như vậy là đủ rồi.

"Đám người này thật sự là tìm đường chết." Thái Hòa thầm mắng một câu, sau đó cũng đi vào trong theo giá sách.

Đi chưa được mấy bước, trước mắt cũng bắt đầu thoáng chốc rộng mở trong sáng..., thì ra ở sau lưng giá sách, đám người này cố ý làm ra một mảnh đất trống, dùng cái bàn lần lượt ghép thành từng bộ giường một, sau đó kê lót lung tung vài thứ ở phía trên.

Chuyện làm cho Thái Hòa kinh ngạc chính là, ở góc tường lại có mấy nữ sinh co rút lại với nhau, tướng mạo đều rất bình thường đấy, nhưng thân thể toàn bộ bọn họ lại trần truồng, lúc này đang lạnh run ôm lại với nhau, hoảng sợ nhìn về phía ba người Thái Hòa.

Dĩ nhiên các nàng nghe thấy được bên ngoài không ngừng truyền đến tiếng kêu thảm thiết, nhưng lại không có dũng khí ra xem, đến tột cùng đang xảy ra chuyện gì, lúc này thấy ba người xa lạ đi tới, lập tức bị dọa sợ muốn sống muốn chết.

Dĩ nhiên một đám người Đầu Rễ Tre đã xảy ra chuyện, mà người ra tay đấy, khẳng định là người thanh niên trẻ tuổi trước mắt này.

Những trận thanh âm gào khóc thảm thiết kia mang cho các nàng rung động thật lớn, lúc này đối mặt Thái Hòa, hai ba người trong đó lập tức cũng bị dọa đến khóc ồ lên "Hix Hix".

"Ặc..." Tuy rằng trong nội tâm Thái Hòa nghĩ phi lễ chớ nhìn, nhưng thân thể con gái trắng bóng ở ngay trước mắt, ngược lại là hắn cũng không tự chủ được nhìn mấy lần.

Từ thân thể trần truồng của các nàng cũng có thể nhìn ra,

những cô gái này không được xem như là người, mặc dù là sống chung với bạn học cùng trường của mình, nhưng những tên súc sinh...kia cơ bản không có lòng yêu quý các nàng, làm là con gái, dĩ nhiên các nàng đã gặp phải khuất nhục thật lớn.

"Chuyện này..."

Trong nội tâm Thái Hòa vẫn rất đồng tình với những cô gái này đấy, trên người của các nàng phần lớn đều là đủ loại vết thương, hoặc là có người ưa thích chơi ngược đãi, hoặc là cũng là bởi vì phản kháng bị đòn hiểm.

Chương 223: Bắt Được Một Con Chuột

“Không cần sợ, ta sẽ không giết các ngươi đấy.

Nhìn thấy những cô gái này hoảng sợ co lại thành một đoàn, Thái Hòa thu đoản đao vào, nói ra.

Đối với người dám trêu chọc mình, Thái Hòa sẽ không mềm lòng, nhưng đối với người vô tội, Thái Hòa cũng sẽ không tiến hành lạm sát.

Những cô gái này cơ bản không có uy hiếp gì đáng nói, đương nhiên Thái Hòa sẽ không ra tay với các nàng.

Thấy những cô gái này đang nhìn mình tràn ngập phòng bị như trước, trong nội tâm Thái Hòa thầm than một tiếng, dứt khoát không hề quan tâm các nàng, bắt đầu tìm tòi khắp bốn phía trong phòng.

Yuna và Lê Bống tò mò nhìn chằm chằm vào các nàng trong chốc lát, cũng dần dần đã mất đi hứng thú, hai nữ zombie chui vào bên trong đằng sau giá sách, học bộ dạng Thái Hòa bắt đầu tìm tòi khắp nơi.

Rất nhanh Thái Hòa đang ở dưới những cái giường giản dị đó phát hiện một ít đồ vật rối loạn, có quần áo vô cùng bẩn, cũng có một ít đồ dùng sinh hoạt. Phát hiện lớn nhất là mấy rương đồ ăn và một ít nước dùng để uống, bất quá những vật này hoặc là đã quá hạn, hoặc rất khó có thể nuốt xuống. Đại đa số đồ ăn trong đó bị chia làm rất nhiều phần nhỏ, dùng cái túi chứa, Thái Hòa đếm thô sơ giản lược một lần, vừa vặn hai mươi phần.

Đây chính là "Số định mức" theo như lời nói của Đầu Rễ Tre rồi, bất quá theo số lượng này đến xem, dĩ nhiên những cô gái này cùng với một đám người chết ở bên ngoài đều là không có số định mức đấy.

Dùng vật tư đổi vị trí. . . Vậy đại khái chính là nguyên nhân đám người Nguyễn Văn Chung kia dốc sức liều mạng tìm kiếm vật tư hay sao?

Tên Lê Thanh chỉ nghe kỳ danh không thấy mặt này, đến cùng làm ra trò gì vậy, mới biến những người sống sót này thành tên điên như vậy?

Thái Hòa cau mày kiểm lại những vật này một chút, cuối cùng từ bên trong lấy ra mấy cái túi đậu phộng chocolate, lại lấy đi mấy bình nước.

Sau đó hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua những cô gái...kia, nhàn nhạt nói ra: "Những thứ này đều là của các ngươi thôi."

Lời này lại để cho những cô gái...kia lập tức dừng khóc nức nở lại, các nàng cảnh giác liếc nhìn về phía Thái Hòa, thấy Thái Hòa đã không lưu luyến chút nào bỏ đi, bắt đầu đến nơi khác sưu tầm, một cô gái trong đó nhìn chằm chằm một đống đồ ăn kia, nuốt nuốt nước miếng một cái, cuối cùng không nhịn được chậm rãi bò tới. Khi nàng an toàn một phát bắt được một túi đồ ăn, cũng không thể chờ đợi được xé ra bao bì bắt đầu nhét đồ ăn vào trong miệng, một cô gái khác vẫn còn đang xem thế nào cũng nhao nhao không nhịn được nhào tới.

Xem ra đói khát thời gian dài cũng quan trọng hơn so với thẹn thùng trong lòng nha, có đồ ăn ở trước mắt, dù là Thái Hòa cố ý ném tới những quần áo cũ... bên cạnh kia, các nàng cũng không có liếc mắt nhìn thêm một cái.

Đây không phải là lần thứ nhất Thái Hòa chứng kiến người

sống sót lăng nhục phái yếu, nhưng khi phái yếu phổ biến ở dưới tình huống yếu thế, loại hiện tượng này gần như là không thể tránh khỏi.

Ở dưới áp lực sinh tồn thật lớn, gần như mỗi người đều cần tìm đối tượng phát tiết, trút ra sinh lý nguyên thủy, lăng nhục phái nữ, đây không thể nghi ngờ là cách phát tiết tốt nhất.

Thời gian dài bị xem như là công cụ phát tiết, đương nhiên những cô gái này cũng không có tự tôn gì đáng nói rồi.

Từ kết quả tìm tòi đến xem, đám người tên Đầu Rễ Tre này thật là rất nghèo khó đấy, đại khái cũng có liên quan đến vị trí bọn họ đặt chân, xung quanh đây đều là một vài khu lầu dạy học, đương nhiên vật tư có thể sưu tập được là có hạn đấy.

Bất quá làm cho Thái Hòa khá ngoài ý muốn chính là, vậy mà hắn đã tìm được ở nơi này một cây đèn pin năng lượng mặt trời, loại đèn pin này không cần thay đổi, thay thế pin có thể được xem như thứ tốt rồi, đương nhiên là Thái Hòa thu nhận không khách khí chút nào địa.

Ngoài ra còn có một cây gậy cảnh sát, nhưng loại vật này lấy ra nện zombie nào có chút hiệu quả gì, chính Đầu Rễ Tre cũng không cần, đương nhiên Thái Hòa cũng không để ý.

Thấy thật sự không tìm ra vật gì tốt rồi, Thái Hòa lập tức dọn dẹp một nơi hẻo lánh, ý định đêm nay phải tạm thời ở lại nơi này rồi. Nhưng mà sau khi chờ hắn sửa sang lại chung quanh sạch sẽ, lại không có phát hiện bóng dáng Lê Bống và Yuna.

“Hai cô nàng này chạy đi đâu?”

Thái Hòa vừa đi đến phía sau giá sách, vừa chuyển đổi tầm mắt. Nhưng mà vừa mới hoán đổi đến tầm mắt Yuna, cảnh tượng trước mắt cũng làm cho hắn lại càng hoảng sợ.

Một đám lông xù đen sì lúc ẩn lúc hiện ở ngay trước mắt hắn, cảnh tượng này lập tức làm cho da đầu Thái Hòa sắp vỡ.

Cũng may sau một giây cái này đám đen sì này đã bị Yuna dùng đao quét lấy ném đến trên mặt đất, lúc này Thái Hòa mới phát hiện thứ này vậy mà lại là một con chuột hình thể thật lớn.

Chương 224: Đừng Tới Gần, Con Chuột Nhỏ

Con chuột này đại khái là bị mùi máu tươi đậm đặc thu hút đi ra đấy, lại không biết sao bị Yuna phát hiện ra. Từ trên mỏ nhọn dính đầy vết máu của nó không khó nhìn ra, có lẽ nó đã ăn qua thịt người rồi, cũng không biết nó ăn là máu thịt trên người của những người sống sót kia, hay là máu thịt trên người con rối zombie đấy.

Sau khi Thái Hòa nhìn một cái lập tức đã mất đi hứng thú, đặt lực chú ý quan sát hoàn cảnh chung quanh, đại khái đã đoán được vị trí đại khái của Yuna và Lê Bống, lập tức nhanh chóng địa đuổi tới.

Bất quá đúng lúc này, chú chuột kia lại đột nhiên bắt đầu run rẩy điên cuồng..., hơn nữa dường như là những con bọ chét bắt đầu nhảy tán loạn loạn, sau đó cũng nổi điên vọt thẳng tới hướng phía Lê Bống.

Đáng tiếc tuy rằng động tác của nó rất nhanh, lại hoàn toàn không sánh bằng Lê Bống đã trở thành Zombie Lên Cấp, hơn nữa tăng trưởng về mặt tốc độ.

Cơ bản Lê Bống chỉ là tùy tiện nhấc chân đạp một cái, chợt nghe một tiếng "Póc!", con chuột kia lập tức bị đá bay tàn bạo đi rồi, đâm vào trên vách tường cách đó không xa.

Sau khi nó rớt xuống cũng không động đậy được nữa, mà là đang run rẩy lên toàn thân tại chỗ. Rất nhiều máu tươi xuất hiện không ngừng từ trong đôi mắt và trong miệng của nó, đồng thời thân thể của nó bắt đầu bành trướng như là khí cầu bị thổi hơi vậy, thỉnh thoảng có làn da bị nứt vỡ, máu tươi vào thịt vụn cuồng

cuộn như kẹo kéo: dịch mủ tuôn ra, nhìn qua hết sức làm cho người ta sợ hãi.

Vừa nhìn thấy loại biến hóa này của con chuột, Thái Hòa lập tức ngây ra một lát, lập tức cũng đột nhiên nhớ đến một người.

Lý Văn Thông, tên đầu sỏ gây nên Yuna biến dị. . . Ngay lúc đó tình huống của hắn cũng như thế này, nổi giận trên tinh thần, đồng thời thân thể ở trong trạng thái hôi thối quỷ dị không ngừng.

Bất quá Lý Văn Thông là vì trực tiếp bị lây nhiễm virus độ tinh khiết cao trong cơ thể Zombie biến dị, không cách nào thừa nhận mới dẫn đến hư thối mà chết, còn chú chuột này chỉ là ăn máu thịt Zombie bình thường, vì sao cũng sẽ xuất hiện loại kết quả này?

Chẳng lẽ là bởi vì động vật cơ bản là không cách nào thừa nhận virus như vậy hay sao?

Lúc này Thái Hòa đã xuyên qua vài dãy giá sách, chui vào trong một gian phòng đồ vật ngổng ngang đằng sau, vừa vào phòng đã nhìn thấy bóng dáng của Lê Bống và Yuna. Ngược lại là hai người bọn họ rất biết lựa chỗ đấy, thừa dịp thời điểm Thái Hòa đang sưu tầm vật phẩm, vậy mà chui vào đến nơi này.

Lúc này các nàng đang tò mò nhìn chằm chằm vào chú chuột kia, sau khi Thái Hòa vừa vào nhà, cũng dời lực chú ý vào trên người chú chuột này.

Nội tạng chú chuột này đang nhanh chóng hư thối, nó run rẩy thống khổ không thôi, nhưng rất nhanh cũng không thể động đậy rồi.

Cuối cùng thân thể của nó nát thành một tấm da với tốc độ mắt thường có thể thấy được, tốc độ nhanh đến quả thật làm cho người ta khó có thể tin.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, Thái Hòa cũng không

tin sẽ có thể xảy ra loại chuyện này. Chẳng qua là virus trong cơ thể Zombie bình thường, cũng làm cho chú chuột này trở thành bộ dạng này.

Chẳng trách được bình thường đều không gặp phải động vật biến dị hóa Zombie, chắc hẳn rất nhiều con chuột hoặc loài chim đều từng nếm qua thi thể zombie, sau đó cứ như vậy nhanh chóng hư thối tan rã mất.

Ví dụ như chú chuột này chỉ còn lưu lại thịt nhão, nếu như lại bị đồng loại của nó ăn, có lẽ cũng sẽ gặp vận mệnh giống như vậy.

Thái Hòa nhìn kỹ trong chốc lát, phỏng đoán hơn phân nửa là bởi vì hình thể loại động vật này quá nhỏ, không cách nào thừa nhận cường độ virus mới gây ra hiện tượng này, nếu như hình thể hơi lớn một chút, ví dụ như nhân loại, có thể tiếp nhận được virus của Zombie bình thường trong cơ thể, sau đó tiến hành biến dị.

Như Yuna sau khi bị Lý Văn Thông lây, nàng cũng đã tiếp nhận virus Zombie biến dị từ máu tươi của Lý Văn Thông trải qua pha loãng, bất quá loại tình huống này có phải tùy từng người mà kết quả khác nhau hay không, Thái Hòa cũng không nói rõ ràng.

Đáng tiếc đến tột cùng muốn chịu được virus cần hình thể to lớn bao nhiêu, trong một chốc lát cũng không cách nào đạt được chứng minh là đúng.

Ít nhất loại sinh vật như con chuột này không cách nào chịu đựng nổi virus, đối với nhân loại hiện giờ mà nói, là một tin tức hết sức vui mừng. Nếu không dùng số lượng khổng lồ của con chuột, nếu chúng cũng biến dị, có lẽ nhân loại cũng thật sự xong đời cmn rồi.

Con chuột vừa chết, Yuna lập tức lộ ra vẻ mặt thất vọng, một bộ dáng còn chưa có chơi chán.

Nàng dùng mũi đao chọc lấy thi thể, sau đó có hơi phiền muộn nói: "Bị chết thực vui vẻ."

Thái Hòa lập tức lạnh lẽo trong lòng một đống, một tay lôi Lê Bống trở lại bên cạnh mình, tay kia nhặt lên con chuột chết, nói ra: "Hai người các ngươi đừng có tiếp tục chạy loạn khắp nơi rồi, loại vật này phải tránh xa một chút mới tốt."

Chương 225: Nhẹ Nhõm Xuống

Yuna nhếch miệng, nói ra: "Bất quá chỉ là một con puppy không có uy hiếp mà thôi, có cái gì phải khẩn trương chứ."

"Uh. . ." Lê Bống do dự một chút, cũng gật nhẹ đầu, biểu thị ra ủng hộ với lời nói của Yuna.

Đối với zombie mà nói loại vật này đương nhiên là không có bất kỳ tính chất uy hiếp đấy, tất cả trên người nó bao gồm virus, cơ bản là còn kém xa so với 1% virus trong máu các nàng, hai nàng giờ đã trở thành Zombie Lên Cấp.

Nếu thật là để nó cắn trúng một cái, đoán chừng nó lập tức sẽ nát thành một bộ khung xương.

Bất quá nói thì nói như thế, nhưng Thái Hòa lại không hy vọng hai người bọn họ bởi vậy sinh ra ham mê kỳ quái khác người gì. Những vật nhỏ này không có uy hiếp đối với các nàng, nhưng uy hiếp đối với mình lại là rất lớn.

Sau khi dọn dẹp đồ đạt bừa bộn trong phòng, Thái Hòa lập tức dẫn Lê Bống và Yuna quay trở về trong phòng.

Lúc này vài cô gái kia cũng ăn xong không sai biệt lắm, lúc Thái Hòa trở về, các nàng đang cầm những bộ quần áo cũ...kia mặc lên trên người mình.

Vừa nhìn thấy Thái Hòa xuất hiện, các nàng lập tức khẩn trương hướng trốn về phía bên cạnh.

Một cô gái trong đó quần vừa mặc được một nửa, thấy cô bạn né tránh, mình cũng luống cuống lên, lại không nghĩ rằng vừa chạy

hai bước cũng đã giẫm vào ống quần, thân thể nhoáng một cái cũng đã cắm thẳng xuống dưới mặt đất.

Thái Hòa thấy sững sờ, vội vàng bước nhanh tiến lên đỡ nàng một cái. Sau khi cô bé này đứng vững, vội vàng không kịp lui về sau hai bước, biểu lộ ra hết sức khủng hoảng, lúng túng thấp giọng nói ra: "Thật xin lỗi. . ."

Hắn tiếp xúc con gái cũng không xem như ít đi, nhưng còn là lần đầu tiên gặp phải cô gái cởi truồng đứng một chân như vậy. Tuy rằng tướng mạo bình thường, nhưng dù sao cũng là cô gái sống sờ sờ, những nơi không nên lộ đều bị Thái Hòa nhìn rõ ràng khoảng cách gần.

Bất quá Thái Hòa lại không có gì buồn cười đấy, ngược lại từ trong đáy lòng cảm thấy những cô gái này thật sự sống không dễ dàng.

Hắn cũng lý giải những cô gái này sợ hãi đối với hắn. Tuy rằng đám người tên Đầu Rễ Tre kia mang đến cho các nàng chính là đủ loại tra tấn và khuất nhục, nhưng chỉ sợ đối với cô gái này mà nói, Thái Hòa tay dính hơn mười cái mạng người thoạt nhìn đáng sợ hơn.

Khuất nhục có thể chịu được, nhưng tử vong thì các nàng lại không cách nào thừa nhận đấy. Nếu như không phải giãy dụa muốn sống sót, như thế nào các nàng lại chịu được đến hiện giờ đây?

Cô bé này thấy Thái Hòa nhìn mình chằm chằm, không khỏi run rẩy thoáng một chút, sau đó nàng do dự trong chốc lát, có hơi khẩn trương chậm rãi tự tay nắm lấy cổ áo của mình, kéo ra nhẹ nhàng một đường nhỏ, lộ ra cặp núi đôi bên trong: "Đừng giết chúng ta. . . Nếu như ngươi muốn. . ." Nói đến đây, sắc mặt nàng phức tạp nhìn về phía Lê Bống và Yuna, dường như đối với hành động của chính mình, đến cùng lần này có hữu hiệu hay không,

nàng cũng không nắm chắc được.

Dù sao so nhan sắc với Lê Bống cùng Yuna, khuôn mặt và dáng người của nàng đều kém xa, hơn nữa ánh mắt Thái Hòa nhìn nàng cũng bất đồng với bọn người Đầu Rễ Tre, bọn chúng nhìn nàng với ánh mắt tràn ngập dục vọng sắc mặt thật buồn nôn.

Trông thấy động tác này của nàng, Thái Hòa vốn là ngẩn người ra một chút, sau đó lập tức khoát tay áo: "Đừng làm như vậy, ta không có ý đó. Ta nói lại lần nữa, sẽ không giết các ngươi. Những vật này lưu cho các ngươi, ta chỉ là nghỉ ngơi ở nơi này một đêm, ngày mai sẽ rời đi."

Nói đùa gì vậy, tuy rằng hắn không thể chờ đợi được muốn phá thân đồng tử của chính mình, nhưng mục tiêu của hắn lại chính là Lê Bống và Yuna nha. . .

Tuy rằng trước mắt còn chưa có tìm được phương pháp giúp các nàng phá thân an toàn, bất quá Thái Hòa tin tưởng ngày đó cũng không xa, hắn còn phải tiếp tục chờ đợi!

Sau khi Thái Hòa nói xong lời nói này, lập tức lôi kéo Lê Bống và Yuna đến nơi hẻo lánh mà hắn đã dọn dẹp xong. Về phần những cô gái...kia có thể nghe rõ hay không, hắn cũng chẳng muốn quan tâm.

Hoàn cảnh thư viện như thế, đêm nay bọn hắn cũng chỉ có thể ở nơi này qua đêm rồi. Gian phòng ngoài tuy rằng đều là thi thể, nhưng cũng may hoàn cảnh tương đối phong bế, mùi máu tươi một lát là không truyền đi ra bên ngoài đấy.

Những con rối zombie...kia chắc chắn bị Thái Hòa bỏ ở ngoài cửa lớn thư viện xem như là cảnh giới, dù sao nơi này không có đường lui gì, không phòng chuẩn bị thêm thủ phòng bị, Thái Hòa cũng sẽ không dám ngủ đấy.

"Đại khái đồ ăn còn đủ ăn năm ngày nha, sau khi sưu tầm hết tòa nhà 1 và c3, cũng rời khỏi Đại Học Sài Thành mới được." Trước khi nghỉ ngơi, Thái Hòa còn ở trong lòng tính toán nói. . .

Những cô gái...kia thấy một đám người Thái Hòa xác thực không có can thiệp các nàng, cũng cũng dần dần buông lỏng xuống.

Chương 226: Bóng Đen Bí Ẩn

Có y phục mặc, có đồ ăn, cuộc sống như vậy đối với các nàng mà nói có thể nói xa xỉ. Bất quá các nàng không dám quá thân cận với Thái Hòa như trước, thấy Thái Hòa đã nhắm mắt nghỉ ngơi, lập tức thông minh nhao nhao chuyển đến dựa vào một ngóc ngách bên trong, lách vào với nhau đã chậm rãi ngủ.

Những đồ ăn...kia bị các nàng ôm trong ngực, mặc dù ngủ rồi cũng không chịu buông lỏng. . .

Nhưng mà thời điểm khi cảnh ban đêm dần dần bao phủ Đại Học Sài Thành, một đạo bóng đen lại đột nhiên ra hiện ra ở gần thư viện.

Hắn một mình một ngựa, trên tay phảng phất loại vũ khí gì đều không có, lại an toàn đến được nơi này.

Thấy cửa thư viện ở xa xa ra vào vài con zombies kia, người này lập tức sửng sốt một chút.

"Đám người Đầu Rễ Tre. . . chẳng lẽ đã bị zombie tiêu diệt hay sao? Không đúng. . . Nếu như bị zombie diệt đấy, những zombie này như thế nào sẽ lại chạy đến ngoài cửa vậy?" Sau khi người này lầm bầm lầu bầu vài câu, ánh mắt nhìn về phía thư viện thoáng chốc phát sáng lên, "Mỗi ngày đều đi ngang qua nơi này, cuối cùng hôm nay mới gặp việc hay. Xem ra bọn hắn chắc hẳn là bị Long Trim Dài tiêu diệt a. Bất quá Long Trim Dài nào có bản sự lớn như vậy? Hắn thật có thể tiêu diệt Đầu Rễ Tre, đoán chừng đã sớm ra tay mới đúng. . . Có cổ quái. . ."

Hắn trầm ngâm trong chốc lát, đột nhiên thay đổi phương hướng, chạy như điên về phía đằng sau thư viện, tốc độ cực

nhanh, động tác nhanh nhẹn, giống như là một cái bóng xuyên thẳng qua ở trong đêm tối vậy.

Rất nhanh người này cũng đã ra hiện ở phía sau thư viện, mặc dù không có cửa lớn, nhưng hắn vẫn giống như cơ bản là không bị ảnh hưởng vậy, một phát bắt được ống thoát nước, nhanh chóng mượn lực bò đi lên, rất nhanh cũng đã đi vào từ trong cửa sổ lật ở lầu hai.

Khu vực hắn xuất hiện, đúng là cái gian phòng đồ đạc ngổn ngang kia.

"Răng rắc!" Khi cửa phòng bị hắn mở ra nhẹ nhàng, đạo bóng đen này nhanh chóng từ nhảy vào trong khe cửa, sau đó rất nhanh lướt qua từng dãy giá sách.

Rất nhanh hiện giờ hắn cũng đến bên người đám con gái này, thấy đám con gái này đang ngủ ngon lành, hắn lập tức sửng sốt một chút, sau đó tự tay tóm lấy một cô gái trong đó, ngay lập tức khi cô bé này vừa mới mơ mơ màng màng mở mắt ra, cũng đã che miệng nàng lại, kéo nàng ngược ra một bên.

"Ở đây đã xảy ra chuyện gì vậy?" Thanh âm hắn ép tới rất thấp, gần như là nói chuyện dán ở bên tai cô bé này, nếu như là người khác, chỉ sợ sẽ là đứng ở khu vực cách xa hắn ngoài một thước cũng không nghe rõ hắn đang nói cái gì.

Cô gái hoảng sợ mở to hai mắt nhìn, cơ bản là không nói ra lời. Người này dọn ra một tay, mở ra lòng bàn tay của cô gái trước mặt, thấp giọng nói ra: "Viết ra."

Nửa đêm đột nhiên bị tập kích, cô gái dốc sức liều mạng giãy dụa lấy, nhưng mà bóng người này cơ bản là không có một chút lòng thương hoa tiếc ngọc, đấm một quyền mạnh mẽ vào phía bụng cô bé này, sau đó lại lạnh lùng nói: "Mau ghi nhanh lên."

Cô gái đau đến run rẩy cả người thoáng một chút, nước mắt lập tức lăn xuống, hết lần này tới lần khác lại một chút thanh âm đều không phát ra được.

Nàng hết sức sợ hãi run lẩy bẩy, chậm rãi giơ tay lên ra, bắt đầu dùng ngón tay vẽ ra một số hình vẽ trong lòng bàn tay..... .

“Một nam hai nữ. . .”

Cái bóng đen cúi đầu trầm ngâm thoáng một lát, sau đó nhìn thoáng qua cô gái trong ngực.

Cô bé này mắt đang trợn tròn, hết sức hoảng sợ theo dõi hắn.

“Đừng sợ. . .” Bóng đen nói nhẹ ở bên tai cô gái, cổ tay khẽ đảo, một vầng ánh sáng lạnh lẽo lập tức ra hiện ra trong lòng bàn tay của hắn, đồng thời khi lời nói của hắn còn chưa dứt, đạo ánh sáng lạnh lẽo này đã cắt đứt yết hầu của cô gái.

Đồng tử(*) của cô gái lập tức co rụt lại, ngực phập phồng kịch liệt vài cái, toàn thân run rẩy một trận, sau đó lập tức xụi lơ xuống ở trong lòng ngực của hắn.

Nhưng mà đang khi hắn chậm rãi đặt thi thể cô gái tới trên mặt đất, một thanh âm lạnh như băng lại đột nhiên vang lên: “Đừng nhúc nhích.”

Động tác của cái bóng đen lập tức cứng lại rồi. Hắn bảo trì động tác xoay người sắp đứng dậy, hắn cầm thật chặt vật phát ra ánh sáng lạnh lẽo kia trong tay.

Chủ nhân của thanh âm đúng là Thái Hòa, lúc này hắn đang cảnh giác nhìn về phía cái bóng đen đột nhiên xuất hiện ở trong thư viện.

Chỉ sợ cái bóng đen này như thế nào đều không thể tưởng được, cho dù động tác hắn rất cẩn thận, gần như không có phát ra

động tĩnh gì, nhưng trong nháy mắt ngay khi hắn vừa mở cửa phòng, Yuna và Lê Bống đang nhắm mắt lại chợp mắt, lúc này đồng thời mở mắt, nhạy cảm nhìn về phía phương hướng gian phòng đồ đạc bừa bộn kia.

Mặc dù tiếng mở cửa rất nhỏ, nhưng ở trong tiệm sách yên tĩnh, lại bị hai vị nữ zombie Lên Cấp nghe rõ ràng rành mạch.

Năm giác quan cộng hưởng với Thái Hòa, động tĩnh này bị Yuna và Lê Bống nghe thấy, cũng tương đương với bị Thái Hòa phát hiện.

(*)Đồng tử: Thấu kính trong mắt, màu tùy thuộc theo mỗi chủng tộc, có khả năng thu nhỏ khi ánh sáng mạnh và nở rộng ra trong điều kiện ánh sáng yếu ớt. Ngoài ra khi sợ hãi tột độ cũng bị co rụt lại.

Chương 227: Du Thuyết

Đồng thời trong lúc cái bóng đen thẩm vấn cô bé kia, Thái Hòa đã lặng yên không một tiếng động cầm lên thanh đao ngắn, từ từ bò lên trên mặt đất, hai mắt nhìn chằm chằm thật chặt vào dãy giá sách rậm rạp chằng chịt kia, ở dưới bóng đêm yểm hộ, lén lút tiếp cận tới phương hướng gian phòng đồ đạc bừa bộn kia.

Trên nửa đường, hắn lập tức phát hiện người này cùng với cô gái bị ép buộc kia.

Đáng tiếc đồng thời khi hắn đuổi tới, cô gái đã bị cắt yết hầu.

"Ngươi là ai?" Thanh đao ngắn trong tay Thái Hòa cảnh giác chắn trước mặt của mình, làm ra tư thế công thủ kết hợp.

Người này có thể lén lút từ bên ngoài tiến vào, chứng minh là có chút bản sự đấy, nếu không làm sao hắn có thể tay không bò lên trên lầu hai? Thời điểm kiểm tra lúc ban ngày Thái Hòa cũng đã phát hiện nơi này không có cửa sau đấy, nếu không hắn không có khả năng không có phòng bị.

"Vậy ngươi là người nào?"

Thanh âm của bóng đen nghe qua rất ngả ngớn, lộ ra một loại cảm giác làm cho người ta hết sức không thoải mái. Mượn ánh trăng, Thái Hòa trông thấy mờ mờ người này tóc rất dài, gần như phủ lên bả vai.

Thái Hòa lập tức nhíu mày, hắn cảm thấy mơ hồ loại tạo hình này có hơi quen thuộc, nhưng một lát lại không nghĩ ra cuối cùng là người nào.

Lúc này lại có hai đạo bóng người ra hiện ở sau lưng Thái Hòa, đúng là Lê Bống và Yuna. Ba người xếp theo hình quạt, vừa vặn chắn tất cả góc chết có thể chạy thoát của cái bóng đen này rồi.

"Á chà chà? Đây không phải là hoa hậu giảng đường Lê Bống hay sao? Như thế nào. . . Thì ra các ngươi ở cùng với nhau hay sao?" Người này ngẩng đầu lên, đột nhiên có hơi kinh ngạc nói, sau đó hắn lập tức nhìn về phía Thái Hòa, sau đó đứng thẳng người lên từng chút một, "Đã tất cả mọi người là bạn học, vậy thì đừng như vậy rồi. . ."

"Ta nói ngươi đừng nhúc nhích." Thái Hòa cau mày, quát to lên một tiếng.

Tuy rằng người này nhìn như không có gì tính nguy hại, nhưng lại tạo ra áp lực rất lớn với Thái Hòa, chẳng biết tại sao, tóm lại Thái Hòa cảm giác ở dưới mái tóc rối bời này cất dấu một đôi mắt giống như rắn độc vậy, đang nhìn chằm chằm vào chỗ yếu hại của mình.

Phảng phất chỉ cần hắn khẽ động, sẽ mang đến uy hiếp trí mạng cho mình, loại cảm giác này, chỉ là lần đầu tiên Thái Hòa cảm nhận được ở trên người một nhân loại.

"Lê Thanh hay sao?" Trong nội tâm Thái Hòa "Lộp bộp" thoáng một chút, đột nhiên nhớ tới cái tên này.

Cái tên này đã không phải là lần đầu tiên hắn nghe nói qua, nhưng mà ngoại trừ biết rõ hắn đang làm một trận hành động lớn ra, Thái Hòa cũng không có hiểu rõ bao nhiêu đối với người này.

Trên thực tế hắn cũng chỉ hơi tò mò với tên dị năng giả này mà thôi, dù sao cho đến hiện giờ hắn còn chưa gặp phải qua dị năng giả lợi hại chính thức.

Dị năng của Vương Lan Hương là thứ gân gà, mà thời điểm

Lâm Á Hân giao thủ với hắn gần như là một người nửa tàn phế, cùng tư cách là một dị năng giả, đương nhiên là Thái Hòa có hơi cảm thấy hứng thú đối với Lê Thanh được tương truyền là rất lợi hại đấy.

Bất quá hắn tuyệt đối không nghĩ tới lại gặp người này ở ngay tại nơi này, hơn nữa còn là ở dưới loại tình huống này.

Thân phận bị nói toạc ra, bộ dáng Lê Thanh lại không có một chút xíu kinh ngạc, mà lại còn cười hì hì nói ra: "Xem ra ngươi nhận ra ta à! Nhưng mà thật ngại quá ta không biết ngươi đây nề, có thể tự mình giới thiệu một chút không?"

Tuy rằng giọng điệu hắn nhẹ nhõm, nhưng sau khi bị Thái Hòa quát bảo ngưng lại, xác thực hắn không có tiếp tục di động. Bởi vì hắn cảm giác được, nếu như hắn lại di động thoáng một chút, hơn phân nửa là Thái Hòa sẽ ra tay đấy.

"Ngươi tới nơi này làm gì?"

Thái Hòa cũng không muốn lôi kéo làm quen với hắn, người này sau nửa đêm lặng lẽ lẻn vào đây, vừa rồi lại giết một cô gái, dĩ nhiên hoàn toàn không có ý định gì tốt lành rồi.

Trên thực tế Thái Hòa cũng rõ ràng, trước khi chết cô bé kia nhất định nói cho Lê Thanh toàn bộ những chuyện đã từng xảy ra ở đây. Có lẽ Mà Đầu Rễ Tre coi như là người của Lê Thanh, ngược lại Thái Hòa muốn xem thử một chút hắn muốn xử lý như thế nào.

Tuy rằng Lê Thanh cho hắn một loại cảm giác rất nguy hiểm, nhưng Thái Hòa cho là mình ở trên thực lực giữa hai bên đang chiếm cứ lấy ưu thế tuyệt đối đấy.

"Đám người Đầu Rễ Tre, thật sự đều chết hết rồi sao?" Lê Thanh mở miệng hỏi. Bất quá Thái Hòa nghe được câu này, giọng điệu của hắn rất nhẹ nhàng đấy, phảng phất đám người này có

phải chết rồi hay không, cơ bản là hắn không quan tâm gì cả.

Thái Hòa dùng tập trung ánh mắt vào nhất cử nhất động của Lê Thanh như trước: “Đã chết rồi. Bọn hắn nổi lên lòng tham, đáng chết.”

Lê Thanh cũng không quá ngoài ý muốn đối với kết quả này, bất quá phảng phất hắn rất cảm thấy hứng thú đối với Thái Hòa vậy: “Xem ra ngươi rất mạnh, đám thuộc hạ của Đầu Rễ Tre cũng không ít nha, ngươi đều giết sạch rồi hả?”

Chương 228: Giao Thủ Với Dị Năng Giả

Chẳng biết tại sao, thời điểm khi Lê Thanh hỏi như vậy, Thái Hòa đột nhiên nổi da gà cả người.

Người này mang cho người cảm giác thật là hết sức không thoải mái. . .

"Đúng rồi, ngươi đã giết Đầu Rễ Tre, có lẽ vật tư hắn đều đến trên tay ngươi rồi hả? . . . Yên tâm, ta không phải đến đòi ngươi vật tư, ta chỉ muốn hỏi ngươi một chút, có nguyện ý gia nhập trụ sở của ta hay không?" Lê Thanh đột nhiên nói ra.

Căn cứ hay sao? Đương nhiên Thái Hòa không có khả năng gia nhập, bất quá không đợi hắn từ chối, Lê Thanh cũng đã nói tiếp: "Các ngươi đều là sinh viên Đại Học Sài Thành đấy, nên biết hiện trạng trường học hiện giờ. Không có đồ ăn, khuyết thiếu nguồn nước, mọi người hoàn toàn chính là đang chờ chết. Bất quá những ngày nay ta cũng không có nhàn rỗi, của ta mở ra một cái trụ sở đoàn đội, đợi mọi người tập trung vật tư đến với nhau, có thể tự cấp tự túc ở trong căn cứ. . ."

Thì ra là có chuyện như vậy. . . Trong nội tâm Thái Hòa cười lạnh, nói là căn cứ, thật ra chẳng phải là vẽ ra một cái bánh nướng để những người sống sót đang ở trong tuyệt vọng này mơ ước hay sao.

Một căn cứ có thể tự cấp tự túc làm sao lại tạo dựng lên dễ dàng như vậy, đơn giản là người này đào một cái bẫy rập tươi đẹp cho những người sống sót này, theo Thái Hòa, hơn phân nửa mục đích của hắn là lợi dụng những người sống sót này, tập trung lại

tất cả vật tư, cung cấp rất ít người sử dụng. Bằng không mà nói, hắn cũng sẽ không cố ý khơi mào người sống sót giết hại giữa lẫn nhau. Dùng lương thực đổi số định mức, loại cách làm này nhìn như công bằng, trên thực tế vô cùng nhẫn tâm độc ác quá rồi.

Nghe đến đó, Thái Hòa đã không có một chút xíu hảo cảm với người này, Thái Hòa lập tức lạnh lùng cắt đứt lời nói của hắn, nói ra: "Không được. Ta không thích bị người khác trói buộc, nếu ngươi nói xong rồi, thì tranh thủ thời gian rời khỏi nơi này, bây giờ ở đây là địa bàn của ta, không phải nơi mà ngươi có thể đến."

"Hèy, ngươi thật sự là nói chuyện không quá khách khí nha. Bất quá đã ngươi không chịu gia nhập, vậy vật tư ngươi cướp đi cũng không thể cứ như vậy lưu lại cho ngươi nha, không bằng chúng ta thương lượng một chút. . ."

Lời còn của Lê Thanh chưa dứt, bỗng nhiên Thái Hòa cũng cảm giác lông tơ dựng thẳng, vậy mà bóng đen trước mắt lập tức biến mất không thấy!

Mà sau đó ở phương hướng Lê Bống tựu lập tức truyền đến "Beng" một tiếng giòn vang, Lê Thanh đánh lén không thành, đã lùi về phía sau vài bước, dán giá sách khiếp sợ nhìn về phía Lê Bống.

Loan đao trong tay Lê Bống cũng đã để ngang trước mặt, đang nhìn chằm chằm lạnh lẽo vào Lê Thanh.

"Đây là. . . Không nghĩ tới thân thủ của hoa hậu giảng đường vậy mà lại tốt như vậy, dị năng giả hay sao?" Lê Thanh biểu lộ ra hết sức giật mình, hắn cảm giác mình ở trong trạng thái bị động, bởi vậy muốn bắt cóc Lê Bống thay đổi thế cục, nắm giữ quyền nói chuyện, miễn cho tiếp tục bị Thái Hòa hùng hổ dọa người truy vấn như vậy. Không nghĩ tới phản ứng của Lê Bống nhanh như vậy, sức lực cũng so với người bình thường càng mạnh hơn nhiều, vậy mà phản kích lúc này chấn đến hắn bàn tay hắn đau nhức kịch liệt.

Thái Hòa cũng mượn cơ hội này thấy rõ vũ khí trong tay hắn, vậy mà lại là một cây dao cạo không thu hút chút nào, lưỡi đao cũng đã dán chặt trong lòng bàn tay hắn, lưỡi dao sắc bén hướng ra phía ngoài.

Động tác mới vừa rồi của hắn nhanh đến không hợp thói thường, cơ bản không phải người thường có thể làm được đấy, rõ ràng cho thấy đó là một loại dị năng.

Nếu như không phải Lê Bống tăng lên tới cấp độ Zombie Lên Cấp, nói không chừng cũng sẽ để hắn đánh lén thành công.

Không có nghĩ đến vậy mà tên Lê Thanh này hèn hạ như vậy, không nói hai lời cũng đã đánh lén Lê Bống, mặc dù không có thành công, nhưng đã chọc giận Thái Hòa.

Thái Hòa nắm chặt thanh đao ngắn trong tay, trong mắt hiện lên một tia lạnh lẽo, trực tiếp xông tới. Tuy rằng ánh sáng lờ mờ, gần như không cách nào thấy rõ đối phương, nhưng Thái Hòa trước khi ra tay lập tức chuyển đổi tầm mắt đến góc độ của Lê Bống.

Với tư cách zombie, năng lực nhìn ban đêm của Lê Bống lại hết sức mạnh mẽ, tuy rằng lợi dụng tầm mắt của bên thứ ba luôn sẽ hơi không quen, nhưng Thái Hòa trải qua quá nhiều lần luyện tập đã sớm quen thuộc loại phương thức này, bởi vậy vừa ra tay cũng đã lộ ra hết sức lăng lệ ác liệt.

Đồng thời cũng tuôn ra hết toàn bộ cái vòi tinh thần của hắn, cái vòi trong vô hình gần như hoàn toàn quấn quanh lên Lê Thanh, tạo ra đủ loại ảnh hưởng với hắn trên toàn bộ phương hướng.

Thấy Thái Hòa phóng tới chính mình, trên khuôn mặt đầy mỡ của Lê Thanh làm cho người ta hơi cảm thấy đáng ghét, bỗng nhiên hiện ra một tia cười lạnh.

Nhưng mà khi hắn vừa mới khẽ động, cũng cảm giác được phảng phất bên người có thêm một vách chắn vô hình, đồng thời hoa mắt quỷ dị thoáng một cái.

Chương 229: Bỏ Trốn

Biến hóa bất thình lình làm cho trong lòng của hắn hoảng sợ, thân thể vội vàng lui về sau hai bước.

“Bùm!”

Giá sách lập tức bị lắc lư, trong khi hơn mười quyển sách từ phía trên rơi rầm rầm xuống, Lê Thanh đã ở giờ phút mấu chốt này giơ bàn tay lên.

“Beng!”

Thanh đao ngắn của Thái Hòa cũng đã chém lên bàn tay của hắn, tuy rằng đại đa số lực lượng đều bị dao cạo của hắn tiếp được rồi, nhưng mà Thái Hòa vẫn để lại một vết thương ở trên cánh tay của hắn, máu tươi lập tức cũng phún ra.

Cái vòi tinh thần tạo thành ảnh hưởng đối với người khác cũng không mang tính liên tục đấy, đau nhức kịch liệt trên cánh tay lập tức làm cho Lê Thanh thanh tỉnh lại triệt để.

Mà trong nháy mắt khi hắn vừa tỉnh lại, bóng đen lóe lên trước mắt Thái Hòa, vậy mà lần nữa đã mất đi tung tích Lê Thanh, đồng thời phía sau bả vai bỗng nhiên truyền đến một tia lạnh lẽo.

Thái Hòa lập tức sử dụng cái vòi tinh thần, tránh thoát công kích của Lê Thanh, bất quá phía sau lưng vẫn đang truyền đến một chút cảm giác như xụi lơ khắc sâu, dĩ nhiên là bị lưỡi đao cắt rách da.

Dị năng của Lê Thanh vậy mà rất quỷ dị, có thể đạt tới hiệu quả gần như dịch chuyển tức thời. Đương nhiên điều đó không có

khả năng là dịch chuyển tức thời, mà là trong phạm vi khoảng cách cực ngắn, lập tức tăng lên tốc độ tới cực hạn.

Đồng thời trong khi Thái Hòa né tránh công kích, Yuna và Lê Bống cũng đồng thời ra tay, hai đạo ánh sáng lạnh lẽo đồng thời lướt hướng về phía thân hình Lê Thanh vừa hiện ra.

Bất quá tên Lê Thanh này cũng là phản ứng rất nhanh, nghe được sau lưng "Vù" một tiếng, vậy mà lập tức tránh đi phía bên cạnh. Nhưng Thái Hòa làm sao chịu buông tha hắn đơn giản như vậy, đồng thời khi hắn trốn tránh cái vòi tinh thần đã tạo ra ảnh hưởng với hắn lần nữa.

Động tác của hắn lập tức xuất hiện chậm chạp trong nháy mắt, lập tức bị trường đao của Yuna cắt rách phía sau lưng, bất quá hắn vẫn có thể tránh thoát, tránh né chỗ hiểm, hơn nữa còn lộn ra ngoài khỏi cửa sổ không chút do dự.

Ngược lại là người này rất có quyết đoán, biết rõ tiếp tục dây dưa chiến đấu với chính mình nữa chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, vậy mà nhịn đau nhảy lầu.

Tuy rằng lầu hai không cao, nhưng nhảy đi xuống cũng rất dễ dàng bị thương đấy, Thái Hòa vọt tới cửa sổ xem xét, vừa vặn trông thấy Lê Thanh đã lăn cù mèo xuống bãi cỏ.

Sau khi hắn đứng lên lại không có bỏ chạy trước tiên, mà là ngẩng đầu lên liếc nhìn Thái Hòa, sau đó giơ lên ngón giữa tay phải dựng lên về phía Thái Hòa.

Loại động tác khiêu khích này làm cho biểu lộ của Thái Hòa lập tức trở nên bắt đầu lạnh lẽo..., ngược lại là hắn không có xúc động nhảy ngay xuống lầu, mà là điều khiển đám zombies đứng ở cửa ra vào thư viện, mạnh mẽ tăng tốc vọt tới phía Lê Thanh rơi xuống đất.

Lê Thanh lúc đầu còn ý định ở tại chỗ trì hoãn một hơi thở dốc, sau khi hắn bị ép phải nhảy lầu, tuy rằng trên mặt mang theo vẻ tươi cười như trước, nhưng mà ánh mắt cũng đã trở nên hết sức dữ tợn.

Vốn tưởng rằng có thể bắt lại Thái Hòa nhẹ nhõm, lên tiếng tra hỏi ra đến cùng bọn hắn muốn làm gì, nhưng không nghĩ tới vậy mà một nam hai nữ này mỗi người đều có thực lực siêu phàm.

Thậm chí hắn cảm thấy được ba người này cũng có thể là dị năng giả, tổ hợp như vậy xuất hiện ở trong đại học Sài Thành, như thế nào chính mình cũng không biết rõ tình hình một chút nào?

Điểm này làm cho Lê Thanh thật sự là trăm nghi vấn vẫn không có cách nào lý giải, hắn ở trong trường này, có thể nói là hoạt động tương đối mạnh, cơ bản đoàn đội người sống sót hơi có một chút quy mô đều ở trong lòng bàn tay của hắn.

Bất quá trong lòng hắn cũng không hối hận chuyện chính mình chủ động ra tay, bởi vì cho tới bây giờ Lê Thanh hắn cũng không phải là chủng loại người chịu nghe người khác bài bố.

Cái loại cảm giác bị Thái Hòa áp chế này làm cho hắn rất khó chịu, nhưng càng làm cho hắn khó chịu hơn chính là, kết quả bỗng nhiên hắn đánh lén vậy mà lại bị ép phải nhảy lầu.

Lúc này khiêu khích Thái Hòa, chính là vì xả ra một cơn giận này. Dù sao ở trong mắt hắn xem ra Thái Hòa sẽ tuyệt đối không tùy tiện nhảy lầu đấy, chờ hắn chạy xuống lầu rồi, chính mình đã sớm chạy trốn không tăm tích rồi.

Nhưng chuyện làm cho hắn không nghĩ tới chính là, tuy rằng Thái Hòa vẫn đứng ở cửa sổ nhìn về phía hắn, hơn mười đạo bóng đen lại đột nhiên nhảy ra từ góc tường, đánh về phía hắn tốc độ cực nhanh.

Cảnh tượng bất thình lình làm cho sắc mặt của Lê Thanh lập tức biến đổi lớn, bất quá ngược lại là hắn không có nghĩ đến, giữa những zombie đang xuất hiện này lại có liên quan gì với Thái Hòa.

“Cmn!” Lê Thanh thầm nghĩ không may, trở tay lau vết máu ở phía sau lưng của mình.

Máu tươi kèo kẹo dính đầy bàn tay của hắn, kết quả này làm cho biểu lộ của Lê Thanh lập tức trở nên hết sức khó coi.

“Đã quên còn có zombie đang ở kế bên. . .” Hắn ngẩng đầu trừng mắt liếc nhìn tàn bạo về phía Thái Hòa, sau đó lập tức té xuyên qua dãy vườn hoa, chạy như điên dọc theo đại lộ hướng vào trong bóng đêm.

Chương 230: Dường Như Mùi Vị Của Ngươi Rất Ngon

Nhưng ở dưới Thái Hòa điều khiển, những zombie này cũng liều mạng chạy như điên, một con Zombie trong số đó nhanh chóng đến gần Lê Thanh. Tên Lê Thanh này vừa mới nhảy lầu chạy trốn, chân có hơi bất tiện, thời điểm đang ý định lướt qua bụi cỏ chân đau thoáng một cái, động tác lập tức xuất hiện chậm chạp một chút, mà con zombie kia lập tức đánh ra trước mạnh mẽ, hơn nữa còn tóm lấy cánh tay của hắn một cái.

Bị zombie bắt lấy, trên cơ bản chẳng khác nào tuyên án tử hình, bất quá tên Lê Thanh này đích thực là một kẻ hung tàn, hắn biết rõ nếu như dừng lại dây dưa với zombie, tất nhiên sẽ rơi vào trong vòng vây, đến lúc đó dựa vào một mình hắn tuyệt đối sẽ không cách nào trốn thoát đấy.

Trong giây phút khẩn cấp, vậy mà hắn vung tay lên, sau đó chặt đứt cánh tay của mình.

Máu tươi phún ra cuồn cuộn, nhưng Lê Thanh lại ngay cả nhìn cũng không liếc nhìn, ở trong giờ phút này sử dụng dị năng lần nữa.

Lần này Thái Hòa thấy rõ ràng, quả nhiên là hắn ở trong thời gian ngắn đột nhiên tăng tốc đến một trình độ không thể tưởng tượng nổi, nhanh chóng xẹt qua như là dịch chuyển tức thời vậy, sau mấy lần cũng đã bỏ xa những con zombies này triệt để rồi.

Thấy những con zombies này lập tức muốn thoát khỏi phạm vi điều khiển của mình rồi, Thái Hòa đành phải sắc mặt âm trầm dừng đuổi bắt hắn lại.

Tuy rằng làm cho hắn gãy đi một cánh tay, nhưng kết quả này cũng không làm cho Thái Hòa cảm giác được thỏa mãn. . .

Dĩ nhiên dị năng của Lê Thanh chính là phương diện tốc độ rồi, loại dị năng này bất luận là dùng để đối phó zombie hay là người sống sót bình thường, đều hết sức hữu hiệu, nhưng hết lần này tới lần khác lại bị Thái Hòa khắc chế.

Tốc độ mau đi nữa, nhưng nếu như thị giác hoặc là phán đoán bị ảnh hưởng, ưu thế cũng sẽ không còn sót lại chút gì rồi.

Tuy rằng cận chiến không phải thế mạnh của Thái Hòa, nhưng hắn không chỉ có trợ lực từ hai nữ zombie Lên Cấp Lê Bống và Yuna, mà còn thao túng hơn mười con rối zombie.

Mới vừa rồi nếu như không phải Lê Thanh dứt khoát chặt tay, hiện giờ sớm đã bị con rối zombie của Thái Hòa kéo thành mảnh vỡ rồi.

Đồng thời khi điều khiển con rối zombie trở về, Thái Hòa cũng cau mày quay đầu nhìn về phía bờ vai của mình.

Yuna và Lê Bống đều chạy ra chào đón, hai nữ zombie ân cần nhìn miệng vết thương Thái Hòa một cái, sau đó Lê Bống lập tức nói đứt quãng: “Không. . . Không sâu. . .”

“Chỉ là bị thương ngoài da.”

Yuna cởi ra áo khoác cho Thái Hòa, lại mặc lên áo sơ mi, xem xét tình huống miệng vết thương.

Mượn thị giác của Yuna, Thái Hòa nhìn thấy rõ ràng tình huống bị thương của chính mình. Dưỡi dao cạo của Lê Thanh chỉ là nhẹ nhàng cắt một chút da tay của hắn, để lại một đạo vết máu mà thôi, cơ bản là không có trở ngại gì.

Yuna duỗi ra ngón tay ra, nhẹ nhàng mà lau sạch sẽ một tia

máu tươi Thái Hòa chảy ra, sau đó bỏ vào trong miệng của mình: "Hòa Ca, máu của ngươi rất ngọt nha. . ."

"Này, nha đầu, ngươi cũng đừng có ý đồ gì với ta!"

Thái Hòa tê rần cả da đầu, tranh thủ thời gian quay người tránh được ánh mắt khát vọng của nàng.

Xem ra đặc tính của zombie vẫn không sửa đổi được, tuy rằng Yuna cũng không có hưởng qua huyết nhục người, chỉ khi nào tiếp xúc đến, thì lập tức sinh ra cảm giác thèm muốn bất tận.

Sau khi nghe được lời nói của Thái Hòa, nàng rầu rĩ hừ một tiếng, xem như là đã trả lời, nhưng ngón tay lại vẫn đặt ở trong miệng không nỡ lấy ra.

Hương vị máu người, đối với zombie mà nói lại chính là mỹ vị rất ngon đấy. . .

Nghĩ đến bộ dạng Lê Thanh cuối cùng hốt hoảng chạy thục mạng, Thái Hòa lập tức hơi nhíu mày.

Tuy rằng hắn chỉ là bị thương ngoài da, mà Lê Thanh không chỉ cánh tay và phía sau lưng cũng đã trúng một đao, còn bị buộc nhảy lầu, cuối cùng thậm chí tự chặt cánh tay, nhưng trong nội tâm Thái Hòa vẫn tràn đầy sát cơ đối với người này như trước.

Khi người này vừa mới ý đồ muốn công kích Lê Bống, chuyện này phạm vào tối kỵ của Thái Hòa!

Lúc đầu Thái Hòa không có trực tiếp ra tay, là cân nhắc dù sao hai bên không có xung đột chính diện nào, chưa hẳn cần đấu tới ngươi chết ta sống.

Nhưng hiện giờ xem ra, Thái Hòa lại cảm thấy suy nghĩ của mình có vấn đề! Tuy rằng đến tận thế, nhưng Thái Hòa vẫn còn dùng tiêu chuẩn cách đối nhân xử thế trước kia để xử sự, việc này

mới đưa đến nhiều lần đều bị ép ra tay phản kích!

Nhưng trên thực tế, sau khi đã có dị năng, hắn cũng không hề chỉ là người bình thường rồi. Trên người mang theo rất nhiều đồ ăn, lại còn mang theo hai baby hot girl xinh đẹp, ở trong mắt rất nhiều người sống sót, Thái Hòa hắn chính là một con dê béo.

Sau khi đi vào Đại Học Sài Thành, cuối cùng Thái Hòa thấy rõ triệt để những người sống sót này, nguy cơ sinh tử, đói khát, sợ hãi, những yếu tố này thức tỉnh mặt đen tối nhất trong nội tâm của những người này một cách triệt để.

Chương 231: Báo Thù Không Cách Đêm

Dị năng giả giống như Lê Thanh vậy, thì lại càng hung hăng càn quấy và máu lạnh hơn đấy!

Tuy rằng mãi cho đến hiện giờ Thái Hòa cũng cho là hắn kiên trì điểm mấu chốt của chính mình là không sai, nhưng lúc gặp được người như Đầu Rễ Tre, Lê Thanh vậy, lại không cần phải lại đối xử với bọn họ là người bình thường, càng không thể chờ đợi bọn hắn sẽ nói đạo lý cái gì.

Chẳng phải là so kè nắm đấm ai cứng hơn hay sao? Thái Hòa tự nhận ra rằng nắm đấm của mình cũng không phải ăn chay đấy, trên thực tế, hắn mạnh hơn Lê Thanh nhiều lắm.

Không phải hắn bị ép phải nhảy lầu, cũng không phải hắn bị ép phải chặt đứt tay, mà là Lê Thanh!

Sau khi nghĩ thông suốt chuyện này, tâm tình Thái Hòa đột nhiên trở nên hết sức kích động. Vẻ cuồng bạo chôn sâu ở trong đáy lòng của hắn, phảng phất cuối cùng bị thức tỉnh lại.

“Hòa Ca. . . Ta giúp ngươi. . . Thổi thổi. . .”

Lê Bống thấy Thái Hòa cau mày, đại khái cho rằng sau khi bị thương hắn cảm giác đau đớn, sau khi do dự một lát, lập tức thổi nhẹ nhàng miệng vết thương của Thái Hòa hai lần, phảng phất như vậy có thể giúp cho Thái Hòa thoải mái hơn một chút.

Nàng ngửi thấy mùi máu tươi nhàn nhạt này, hai mắt cũng có một chút đỏ hồng, dĩ nhiên cũng hiểu được hương vị của Thái Hòa

thật sự có hơi ngọt ngào, chạm đến bản năng khát vọng ở sâu trong nội tâm nàng.

Bất quá nàng cũng biết việc này đối với Thái Hòa mà nói là một loại tổn thương, bởi vậy tranh thủ thời gian lui ra hai bước, đồng thời có hơi ngại ngùng nói: “Hòa Ca ngươi. . . Dường như ngươi ăn. . . Ăn thật ngon. . .”

Miệng vết thương truyền đến một chút cảm giác mát lại để cho Thái Hòa lập tức thanh tỉnh lại.

“Cô bé ngốc. Bất quá ta cũng không thể ăn, nếu ngươi muốn ăn mà nói..., sau này cho ngươi ăn những thứ khác.”

Một cỗ dòng nước ấm lập tức chảy vào trong nội tâm Thái Hòa, tâm tình của hắn cũng bởi vậy mà tốt lên rất nhiều, không chỉ tự tay xoa nhẹ đầu Lê Bống, còn không nhịn được trêu chọc nàng hai câu.

Nhưng loại lời lẽ như vầy làm sao Lê Bống có thể hiểu được, nàng chỉ là ngây ngốc gật gật đầu, có hơi chờ mong nói: “Được rồi. . .”

Vết thương ngoài da giống như vậy, cơ bản không nên nên xử lý như thế nào, Thái Hòa móc ra một tấm băng keo cá nhân, sau khi cẩn thận dán xong, cũng lấy quần áo ra mặc rồi.

Sau khi chuẩn bị đơn giản cho tốt miệng vết thương, Thái Hòa lập tức mặt âm trầm đi tới nơi hẻo lánh mà con gái kia nghỉ ngơi.

Những cô gái này đã bị thanh âm đánh nhau bừng tỉnh, cũng phát hiện bên người thiếu đi một người đồng bạn, đang bị dọa tới run rẩy.

“Các ngươi biết Lê Thanh hay sao?” Thái Hòa đi thẳng vào vấn đề mà hỏi thăm.

Mặc dù tên Lê Thanh này gãy một cánh tay, nhưng Thái Hòa lại không định lúc này buông tha hắn. Mất một cánh tay kia, tối đa chỉ có thể coi như tiền lãi mà thôi.

Sau khi vừa mới nghĩ thông suốt, Thái Hòa cũng không biết là đây là có thù tất báo, mà là cắt cỏ tận gốc.

Dù sao bởi vì hắn bị chính mình làm gãy đi một cánh tay, khó tránh khỏi sẽ không ghi hận, mặc dù Sài Thành rất lớn, nhưng nếu có một dị năng giả trăm phương ngàn kế muốn tìm chính mình báo thù, việc này đối với Thái Hòa mà nói cũng là một chuyện hết sức khó chịu. Cho nên thay vì hắn trì hoãn chờ tên kia có thời gian kịp thở ra hơi rồi sau đó lại tìm đến mình để gây sự, không bằng thừa dịp hắn bệnh, lấy mạng hắn.

Những cô gái này run rẩy một hồi lâu, mới có một cô gái gật nhẹ đầu.

Thái Hòa nghĩ thầm quả là thế, dùng biểu hiện tính cách của tên Lê Thanh kia, thời điểm hắn trao đổi với Đầu Rễ Tre cơ bản sẽ không cố gắng tránh những người sống sót này.

“Biết rõ trụ sở của hắn ở nơi nào hay sao?” Thái Hòa nhìn về phía cô gái này gật đầu, hỏi.

Cô bé này sợ hãi liếc nhìn Thái Hòa, cũng không dám giấu diếm, thấp giọng nói ra: “Dường như, là ở hội quán bơi lội hay sao ấy?”

Hội quán bơi lội? Thái Hòa sửng sốt một chút, lập tức cũng lấy ra tấm bản đồ mà Lâm Á Hân vẽ cho mình. Sau khi mở lên đèn pin, hắn nhìn thoáng qua thô sơ giản lược, rất nhanh đã tìm được vị trí hội quán bơi lội.

Chuyện làm cho hắn chơi ngoài ý muốn chính là, cái hội quán bơi lội này vậy mà cách rất gần khu lầu dạy học A1.

Như vậy xem ra, cho dù đêm nay không có gặp được Lê Thanh, hai bên sớm khuya cũng sẽ gặp đấy. Dù sao đi về phía khu lầu dạy học A1 là kế hoạch lúc trước của Thái Hòa, hắn còn muốn tìm được đầy đủ chất gel Virus ở đó cho Lê Bống và Yuna dùng làm đồ ăn đây này.

“Không đợi trời sáng, hắn có thể hành động buổi tối, đương nhiên ta cũng có thể.”

Có con rối zombie mở đường, lại có Zombie Lên Cấp tọa trấn, mấu chốt nhất chính là, cho dù trên đường rất nhiều zombie, nhưng đoán chừng đều bị Lê Thanh đi đầu dẫn dắt rời đi rồi, Thái Hòa làm chim sẻ núp đằng sau, đương nhiên không cần lo lắng quá mức.

Chương 232: Trưởng Đoàn Đội Người Sống Sót

Về phần những cô gái này, chỉ có thể mặc cho các nàng tự sanh tự diệt rồi, nếu như các nàng có thể lấy ra dũng khí, chưa chắc không thể dựa vào lực lượng của mình sinh tồn được. Có nhiều đồ ăn như vậy làm dự trữ, đầy đủ các nàng chèo chống một thời gian ngắn rồi. Có lẽ đến lúc kia, các nàng cũng đã tìm ra con đường thích hợp với các nàng sinh tồn rồi.

Thể lực và tinh thần tiêu hao lúc trước kia, trải qua nghỉ ngơi cả buổi đã cơ bản phục hồi như cũ, sau khi Thái Hòa đã đưa ra quyết định xong, lập tức dẫn theo Lê Bống và Yuna rời khỏi thư viện.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa hành động ở trong đêm, bất quá mượn nhờ tầm mắt của con rối zombie, thu hết tình huống chung quanh vào trong mắt, thật cũng không cảm thấy có khác biệt gì quá lớn so với ban ngày.

Bất quá thỉnh thoảng xa xa truyền đến tiếng zombie rít rào grừ grừ!!! Thanh âm, thật làm cho đêm tối có thêm thêm vài phần không khí khủng khiếp.

Ở trong đêm, zombie có thể sinh động hơn so với ban ngày nhiều lắm. . .

Khi con rối zombie bao vây rồi, rất nhanh Thái Hòa lập tức đi tới vừa mới khu vực Lê Thanh chặt đứt tay, trong bụi cỏ, có thể chứng kiến rõ rang một đạo vết máu kéo dài về phía xa xa.

Nhưng đi dọc theo vết máu không bao xa, Thái Hòa đã nhìn

thấy một nửa ống tay áo, dĩ nhiên là Lê Thanh xé rách quần áo tạm thời băng bó lại miệng vết thương. Vết máu cũng từ đó mà biến mất.

“Đáng tiếc ta đã biết nơi trú ngụ của ngươi ở khu vực nào, che dấu hành tung cũng chỉ là vô dụng đấy.”

Thái Hòa nhìn một cái về phía nơi xa, lộ ra một nụ cười lạnh.

Với tư cách một tòa nhà kính hội quán bơi lội, hội quán bơi lội Đại Học Sài Thành không chỉ chiếm diện tích to lớn, hoàn cảnh chung quanh cũng rất không tệ.

Nhất là đến giờ phút này, ở đây lại càng cung cấp người sống sót nơi ẩn nấp rất tốt.

Một dòng suối nhỏ nhân tạo vờn quanh cả tòa nhà bơi lội quán, chiều sâu và độ rộng con suối, hoàn toàn có thể ngăn lại zombie hữu hiệu.

Tuy rằng ở cảnh ban đêm bao phủ xuống, tòa nhà hội quán bơi lội này hơi lộ ra âm trầm rách nát, nhưng cửa sắt đóng chặt lại cho thấy, nơi này là có người đang trú ngụ đấy.

Trong một gian phòng thay quần áo ngay trong hội quán, mấy chục người đang ngồi quanh lại với nhau, trong khi thanh âm “Ken két” không ngừng truyền đến, một ánh lửa thỉnh thoảng lại bùng lên trong đám người.

Trong ánh lửa lập loè đó, có thể thấy rõ mơ hồ khuôn mặt mỏi mệt, và trên người dính đầy vết máu của một ít người trong đó.

“Thôi nào? Đừng có lại cầm cái bật lửa rách nát kia chơi nữa được hay không?”

Đột nhiên có người hết sức khó chịu gầm nhẹ một tiếng, lập tức cái âm thanh “Ken két” kia lập tức im bặt mà dừng rồi.

Bất quá ngay sau đó lại truyền đến một thanh âm có hơi bất mãn: “Hiện giờ ở đây có lẽ có ba đoàn đội người sống sót đi à nha? Hai ngày trước chúng ta chết mười bảy người mới đến nơi này, kết quả Lê Thanh đâu rồi, hắn chạy đi đâu?”

“Đừng quá coi chính mình là chuyện quan trọng rồi, Lê Thanh có thể mở ra căn cứ người sống sót lớn như vậy, đủ điều kiện cho các ngươi với bọn họ ở, còn muốn thế nào?” Một thanh âm khác nói ra, “Ở đây không thiếu nước, bên ngoài lại là dòng suối nhỏ. Zombie xung quanh đây cũng đều bị giết sạch sẽ, bên trong cũng chồng chất không ít vật tư. Các ngươi để tay lên ngực tự hỏi thoáng một chút, nơi trú ngụ của các ngươi có thể tốt như ở nơi này, có nệm, còn có chăn,mền hay sao?”

“Chúng ta cung cấp ra lương thực đấy. Dẫu sau điều kiện nơi này cũng không tệ, cũng không xem như tốt đúng không?” Người nọ chần chừ một chút, sau đó lại thấp giọng phản đối nói.

“Đừng cãi cọ, các đoàn đội người sống sót khác đều đến rồi, có lẽ Lê Thanh sẽ phân chia công bằng với chúng ta đấy. Ngoài ra chẳng phải đoàn đội của hắn cũng ở nơi này hay sao? Yên tâm, Lê Thanh sẽ không mặc kệ chúng ta đấy, dù sao chính là hắn kêu chúng ta đến đó nha.”

“Đúng rồi, ta nghe nói đằng sau khối hoa viên kia, đã bị khai hoang ra, có phải định dùng làm đồng ruộng hay không?”

“Hạt giống ở đâu đây? Hạt giống do Lê Thanh đi tìm hay sao?”

Trong lúc nhất thời thảo luận bằng đầu rôm rả lên từng chút một, mặc dù những người này đều mỏi mệt không chịu nổi, nhưng có thể còn sống đuổi tới cái căn cứ này, tâm tình của bọn hắn dường như đều có hơi tăng vọt.

Đúng lúc này, cửa phòng lại đột nhiên bị đẩy ra “Két..” Một tiếng, ngoài cửa có người duỗi đầu tiến đến, thấp giọng nói ra:

“Hân tỷ?”

“Đến rồi.”

Trong phòng thay quần áo trong góc truyền đến một tiếng trả lời, một bóng người đứng lên, sau đó tách đám người đi ra ngoài.

Khi cửa phòng đóng lại, những tiếng thảo luận...kia cũng bị nhốt lại ở trong phòng thay quần áo.

Trong hành lang đứng đấy ba người, trong đó hai người đúng là Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, mà thân ảnh nhỏ gầy vừa bị kêu đi ra kia, dĩ nhiên chính là Lâm Á Hân rồi.

Chương 233: Ám Sát

Bất quá lúc này nàng đội mũ lưỡi trai trên đỉnh đầu, vành nón ép xuống rất thấp, liếc mắt cơ bản không cách nào phân biệt ra nàng là ai.

"Thế nào, Lê Thanh còn chưa có trở lại?" Xem ra cánh tay Lâm Á Hân gần như đã khỏi hẳn rồi, nàng khẽ dựa lên trên tường, thấp giọng hỏi.

Nguyễn Văn Chung lắc đầu: "Không có. Bất quá Hân tỷ, chúng ta tới đây có phải quá mạo hiểm rồi hay không? Dù sao đôi nam nữ độc ác kia. . ."

"Giết thì cũng đã giết rồi, có liên quan gì. Hiện giờ hai người các ngươi là lão đại, đừng tự loạn trận cước là được. Lê Thanh sẽ không để ý bọn hắn chết sống đấy."

Lâm Á Hân phất phất tay, đã cắt đứt lời nói của hắn.

Ánh mắt của Trương Phi Thoàn nhìn về phía Lâm Á Hân tràn đầy sùng bái, mà ngay cả giọng nói cũng lộ ra một loại giọng điệu cuồng nhiệt: "Hân tỷ, ta thật sự là quá bội phục ngươi rồi! Nói thật, ta cảm thấy ngươi với Hòa Ca lợi hại như nhau!"

"Đừng nói mò rồi." Lâm Á Hân "Phốc" một tiếng cười cười, sau đó lại kéo vành nón thấp xuống một tí, "Ngược lại là các ngươi, thật sự chịu nguyện ý đi theo ta? Có lẽ ta nói với các ngươi rất rõ ràng, đây là chuyện rất nguy hiểm. Sau khi đoạt vật tư của Lê Thanh, nơi này chính là khu vực ta cố gắng chịu đựng chờ đợi cứu viện tới. Hiện giờ các ngươi phủi sạch quan hệ với ta vẫn còn kịp, nếu không nếu ta ám sát thất bại, khẳng định các ngươi cũng sẽ chịu liên quan đấy."

“Hân tỷ ngươi không cần phải nói rồi, ta tin tưởng ngươi làm việc có chừng mực, không có nắm chắc mà nói ngươi không sẽ ra tay đấy. Vả lại những vật kia, đều là người sống sót phục vụ quên mình đổi lấy đấy, dựa vào cái gì bị Lê Thanh chiếm hết. Hắn dùng loại biện pháp này gây xích mích mọi người bán mạng cho hắn, chúng ta dựa vào cái gì không thể lợi dụng hắn chứ?”

Giọng nói của Nguyễn Văn Chung rất kiên định. Trên thực tế từ giây phút khi mang về Lâm Á Hân, là hắn biết trong nội tâm Lâm Á Hân nhất định cất giấu một kế hoạch gì.

Bất quá hắn thật không nghĩ đến sau khi Lâm Á Hân đến trong đoàn đội người sống sót của bọn hắn, lập tức nhanh chóng ra tay giết đôi nam nữ độc ác kia.

Lúc đầu đoàn đội còn bởi vậy rối loạn thoáng một chút, mà ngay cả Nguyễn Văn Chung cũng cho rằng Lâm Á Hân điên rồi.

Mà sau khi Lâm Á Hân để lộ ra kế hoạch của mình, tự đáy lòng hắn lại cảm thấy bội phục với Lâm Á Hân không thôi.

Nàng không chỉ đoán được mục đích chân thật của Lê Thanh, còn ý định mượn cái đoàn đội này của bọn họ với tư cách yểm hộ trà trộn vào căn cứ của Lê Thanh, sau đó tìm cơ hội ám sát Lê Thanh.

Vì thế sau khi nàng đã chỉnh hợp đoàn đội, lập tức đưa hắn và Trương Phi Thoàn lên trước sân khấu, chính mình lại giấu ở trong đội ngũ như là một người sống sót bình thường vậy.

Bọn hắn vì đi tới khu căn cứ này cũng giống những đoàn đội khác đã tổn thất không ít người, nhưng đây đều là hy sinh tất yếu.

Trên thực tế nếu như không phải Lâm Á Hân giải thoát bọn họ đi ra ngoài, hắn cảm thấy dựa vào phong cách làm việc của đôi nam nữ độc ác kia, đoán chừng sẽ hy sinh càng nhiều người nữa.

Ngay từ đầu hắn còn có hơi hoài nghi tính chính xác trong suy đoán của Lâm Á Hân, nhưng chờ bọn hắn đi tới nơi này, hơn nữa sau khi tiếp xúc với hai đoàn đội người sống sót khác, cuối cùng hắn mới hiểu rõ, đích thật là Lê Thanh xem bọn hắn như là vũ khí mà sử dụng.

Mượn thân phận dị năng giả ném đi ra một cái mồi nhử, làm cho tất cả người sống sót ở trong khu vực trung tâm sưu tập vật tư cho hắn, đồng thời ở trong quá trình này làm cho rất nhiều người sống sót vì vậy mà chết, giảm bớt tiêu hao vật tư. . .

Biện pháp này không thể nói là không độc ác!

Sở dĩ có thể thành công, chính là hắn lợi dụng đặc tính ích kỷ của đám người sống sót. Mắt thấy hoàn cảnh chung quanh càng ngày càng không xong, vật tư có thể sưu tập càng ngày càng ít, tất cả người sống sót đều đang lo lắng cho tương lai của mình.

Đúng lúc này Lê Thanh xuất hiện, cùng với mồi nhử hắn mang đến, đối với người sống sót mà nói chính là hy vọng duy nhất.

Dù sao chỉ cần người khác phải chết, không phải mình là được, đoán chừng chuyện này là suy nghĩ của đại đa số người sống sót. . .

Trên thực tế đến hiện nay, hắn và Trương Phi Thoàn đều rất rõ ràng, Lâm Á Hân ẩn nấp, hơn phân nửa là để đánh lén Lê Thanh.

Chỉ cần Lê Thanh vừa chết, dựa vào thân phận dị năng giả của Lâm Á Hân, có thể chấn nhiếp toàn bộ những người sống sót này! Giống như sau khi nàng giết đôi nam nữ độc ác kia vậy!

Nhưng mà bọn hắn đến nơi đây đã trọn vẹn một ngày một đêm rồi, nhưng Lê Thanh vẫn còn chưa xuất hiện. Bất quá chuyện này cũng không kỳ quái, có lẽ hắn còn liên lạc những người sống sót

khác ở bên ngoài a. . .

Lâm Á Hân thở dài nhẹ nhõm một cái, ánh mắt cũng lộ ra vẻ hơi lo lắng. Thời gian kéo dài càng lâu, người sống sót tới nơi này lại càng nhiều, đến lúc đó mặc dù chính mình đánh chết Lê Thanh thành công, cũng rất khó thoáng chốc khống chế được thế cục.

“Trước kia là ngươi muốn giết ta, nhưng bây giờ là ta muốn ám sát ngươi, xem ra chúng ta nhất định là không trở thành bằng hữu nổi rồi nha.”

Lâm Á Hân hơi tự giễu cười cười.

Chương 234: Kế Hoạch Âm Độc Một Mũi Tên Trúng Hai Con Nhạn

Bất quá Lâm Á Hân không biết là, trong phòng vệ sinh lúc này, một bóng người đang gian nan từ lỗ cửa thông gió nhoài người bò vào.

Người lén lút lẻn vào hội quán bơi lội này, không phải người khác, chính là lão đại Lê Thanh ở nơi này.

Sau khi hắn trở mình khó khăn tiến vào buồng vệ sinh, lập tức thống khổ chặn lấy cánh tay ngồi xuống trên mặt đất. Máu tươi đã sớm ướt sũng ống tay áo, đau đớn kịch liệt làm cho hắn suýt nữa ngất đi.

“Đậu xanh rau má, chuyện bị thương không thể bị người khác biết rõ, ít nhất thời điểm hiện giờ suy yếu như vậy không thể bị người khác biết rõ. . .”

Sắc mặt của Lê Thanh hết sức tái nhợt, hô hấp cực kỳ hỗn loạn. Hắn thở hổn hển một hồi lâu, mới chậm rãi giãy giụa bò tới trước bồn rửa tay, sau đó kéo ra một cái hộp cấp cứu từ phía dưới, bắt đầu xử lý miệng vết thương cho chính mình.

Ở nơi này đã đến rất nhiều người sống sót, điểm này hắn là rất rõ ràng đấy. Chính là bởi vì như thế, hắn mới không tùy tiện tiến vào từ cửa chính.

Những người sống sót này đều là vì coi trọng thân phận bản thân hắn là dị năng giả, mới có thể chạy tới nơi này mà xem hắn

như là cọng cỏ cứu mạng, một khi để bọn hắn phát hiện mình bị thương nặng như vậy, rất khó nói sẽ xảy ra chuyện gì.

Còn may là nơi này vốn là nơi hắn giấu kín dược phẩm, ngoài ra sau khi tai nạn bộc phát bồn cầu cơ bản là không có cách nào tiếp tục sử dụng, cũng sẽ không có người nào chạy tới nơi này, cho nên tạm thời vẫn tương đối an toàn đấy.

Tạm thời xử lý xong miệng vết thương, sau đó lặng lẽ chuồn đi, trở lại gian phòng của mình nghỉ ngơi vài ngày trước...

Về phần vài đoàn đội người sống sót đã chạy tới nơi này thì. . . Lê Thanh tin tưởng đoàn đội của chính mình có lẽ đã sắp xếp xong xuôi những người kia, mặc dù mình không ở đó, nhưng những người này trèo đèo lội suối vượt qua bao mạo hiểm tánh mạng mới chạy tới nơi này, tuyệt đối sẽ không bởi vì chút việc nhỏ ấy mà náo loạn ra vấn đề gì đấy.

Cho dù nhịn, bọn hắn cũng sẽ nhịn đến khi chính mình xuất hiện mới thôi.

Dự định lúc đầu của Lê Thanh, là phải nhắc nhở một ít đoàn đội người sống sót chạy tới nơi này nhanh một chút, sau đó cũng xử lý sạch một ít báo thủ ở trong đoàn đội thông qua đủ loại phương thức.

Những đoàn đội người sống sót này sưu tập đến giúp hắn rất nhiều vật tư, lập tức sẽ trở thành vốn liếng giúp hắn chiếm giữ thời gian dài ở nơi này.

Tuy rằng làm đại ca khu xóm nghèo cũng không có giá trị gì, nhưng ít ra coi như là "Bá chủ" Đại Học Sài Thành rồi.

Từ sau khi phát hiện dị năng của chính mình, Lê Thanh cũng đang tìm kiếm phương pháp sinh tồn phù hợp chính mình.

Tuy rằng hắn hoàn toàn có thể lợi dụng dị năng trốn đi ra bên

ngoài, nhưng so với một mình chính mình cô đơn tìm đường sống, hắn càng hưởng thụ ánh mắt tràn ngập sợ hãi và sùng bái vây quanh. Những ánh mắt này đến từ chính những bạn học và giáo viên ngày xưa của hắn, đến từ chính những trai đẹp nhà giàu hoặc những cô gái xinh đẹp...lúc trước kia từng để cho hắn cảm giác thật tự ti. Thỏa mãn tâm lý thật lớn, làm cho hắn không nỡ thoát khỏi đám người này.

Nhưng mà hiện trạng của Đại Học Sài Thành, nhất định là hắn không có biện pháp an tâm hưởng thụ.

Vật tư có thể sưu tập được càng ngày lại càng ít, hoàn cảnh chung quanh càng ngày càng ác liệt.

Sau khi dọn dẹp sạch sẽ hội quán bơi lội, cuối cùng Lê Thanh nghĩ tới một biện pháp âm độc một mũi tên chết hai con nhạn.

Vật tư trong Đại Học Sài Thành không nhiều lắm, nhưng nếu tụ tập lại những vật tư này một lần, đó cũng là một số lượng không nhỏ.

Tuy rằng bình quân chia đều đến từng người sống sót cũng chỉ chút ít rồi không có bao nhiêu rồi, nhưng chỉ cần cố gắng hết sức giảm bớt số lượng người sống sót, chẳng phải có thể tiết kiệm xuống rất nhiều vật tư rồi hả?

Sau khi suy tư một phen, Lê Thanh nghĩ ra một biện pháp tốt một mũi tên trúng hai con nhạn.

Liên lạc đoàn đội người sống sót ở khắp nơi, mượn nhờ thân phận dị năng giả của chính mình cho những người này một chút hy vọng. Những người này vì có thể tiếp tục sinh tồn dưới sự che chở của hắn, chắc chắn sẽ dốc sức liều mạng đi sưu tập vật tư, dùng để hoàn thành điều kiện quy định dùng vật tư đổi vị trí của hắn.

Ở trong quá trình này, hắn không chỉ có thể lợi dụng những người sống sót này thoải mái mà bỏ vào trong túi tất cả vật tư ở khu vực trung tâm, còn có thể làm cho số lượng người sống sót bởi vậy giảm nhanh kịch liệt!

Hơn nữa sau khi hắn bắt đầu áp dụng kế hoạch này, quả nhiên hiệu quả hết sức tốt đẹp!

Những đoàn đội người sống sót...kia vì sưu tập vật tư, đã có trải qua đấu tranh nội bộ sau đó xa lánh ra một phần pháo hôi, thông qua đủ loại thủ đoạn bắt buộc bọn hắn tiến hành sưu tập khắp nơi, cũng có đoàn đội người sống sót trong lúc đó vì cướp đoạt vật tư của đối phương mà tự giết lẫn nhau đấy. . .

Chương 235: Tao Liều Mạng Với Mày

Tuy rằng những ngày qua đã có đoàn đội người sống sót lục tục ngo ngoe chạy tới nơi này, nhưng trong nội tâm Lê Thanh cũng chưa đủ!

Cho nên hắn đang hoạt động gấp rút ở bên ngoài. . . Nhưng chuyện hắn không nghĩ tới chính là, vậy mà ở trong giờ phú mấu chốt này lật thuyền trong mương, bị ba người Thái Hòa đánh trở thành bộ dạng thê thảm này, thậm chí suýt nữa không còn có thể còn sống trở về. . .

Trong ánh mắt của Lê Thanh tràn đầy thù hận, hắn thầm nghĩ chờ sau khi mình khôi phục, nhất định phải tìm cơ hội giết chết ba người Thái Hòa!

Gãy đi một cánh tay không sao, quan trọng nhất là tay phải của hắn vẫn còn, tóm lại kết quả này so với chết còn tốt hơn nhiều.

Nhưng lúc hắn đang ra sức quấn băng lên cánh tay cụt của chính mình, lại đột nhiên cảm giác sau lưng truyền đến một trận cảm giác mát lạnh, thân thể lập tức kéo căng rồi.

Hắn từ từ ngẩng đầu lên, nhìn về phía tấm gương trước mặt.

Trong gương, hắn trông thấy rõ ràng một bóng người ra hiện ở cửa sổ. Gương mặt kia nhìn qua không có chút nào đặc biệt, nhưng lại làm cho hắn ghi nhớ khắc sâu khuôn mặt này, chính là gương mặt của Thái Hòa đấy.

Đkmm đấy! ! !

Trong nội tâm Lê Thanh lập tức chửi ầm lên, hắn không nghĩ tới Thái Hòa lại có thể mạo hiểm đi ra đuổi giết chính mình!

Chẳng lẽ đám zombie xung quanh thư viện kia ngược lại chẳng tạo ra uy hiếp gì với bọn hắn hay sao? Đám zombie dọc theo con đường này cũng không thể ngăn cản được hắn hay sao?

Lúc đầu trong lòng hắn còn có một nghi vấn, làm sao người nọ tìm được chính mình vậy? Nhưng ngay sau đó, hắn cũng nhớ tới những cô gái...kia, lập tức hối hận đến nỗi ruột trong bụng xanh lè rồi.

Sớm biết như vậy, có lẽ nên giết toàn bộ những cô gái kia.

Hắn chậm rãi đưa mắt nhìn sang cửa ra vào, tính toán khoảng cách giữa chính mình với cửa phòng. Thời điểm khi hắn còn cánh tay hoàn hảo còn bị ép phải nhảy lầu, hiện giờ gãy đi một cánh tay, làm sao là đối thủ của ba người Thái Hòa?

Trong nháy mắt ngay khi Thái Hòa nhảy xuống dưới cửa sổ, Lê Thanh chạy hết sức xông về phía cửa phòng!

Nhưng mà Thái Hòa khó khăn lắm mới đến nơi này, làm sao lại để cho hắn đào thoát, tuy rằng Lê Thanh dùng dị năng chạy trốn, tốc độ nhanh đến kinh người, nhưng cái vòi tinh thần của Thái Hòa lại vào lúc này bắn mạnh mà ra, mạnh mẽ chắn lại cửa phòng rồi!

Đây là sau khi Thái Hòa trải qua vô số lần luyện tập mới có thể luyện thành tinh thần khống vật, tuy rằng vẫn không thể làm được tình trạng quá mạnh mẽ, nhưng việc đóng cửa này vẫn là có thể làm được đấy.

Cảnh tượng vượt qua xa kiến thức thông thường này, làm cho Lê Thanh quá sợ hãi, đáng tiếc dưới chân hắn đã không kịp dừng

lại rồi, cả người "Ầm!" một tiếng cũng đã đâm vào trên cánh cửa toilet.

Cảm giác choáng đầu hoa mắt máu mũi phun tung tóe, làm trong nội tâm Lê Thanh biết rõ, đã không còn kịp mở cửa rồi, hắn gần như cuối người xuống theo bản năng, lưỡi đao vừa vặn dán sát da đầu của hắn "Keng" thoáng một cái chặt lên trên ván cửa.

Nhân tiện Lê Thanh lăn qua lăn lại một cái, từ trong khe hở lăn đi ra ngoài, nhưng thời điểm vừa muốn đứng dậy, một đạo ánh sáng lạnh lẽo cũng đã xẹt qua cổ của hắn, lập tức một đạo bóng đen cũng đã hiện ra ở trước mắt của hắn.

Yuna mang theo một nụ cười quỷ dị, từ trên cao nhìn xuống hắn, mà một cái cửa ra vào khác, tức là cái cửa sổ thông gió kia, Lê Bống cũng đã đứng ở nơi đó.

Cửa phòng đã bị Thái Hòa ngăn chặn, một tay hắn cầm thanh đao ngắn từ trên cửa sổ thông gió nhảy xuống dưới, sau đó quay đầu nhìn lạnh lùng về phía Lê Thanh, trên mặt lộ ra một dáng tươi cười trêu tức: "Trừ phi ngươi có thể sử dụng bồn cầu xả nước cuốn mình đi, nếu không hôm nay ngươi chết chắc rồi."

Sắp chết đến nơi, sắc mặt của Lê Thanh vô cùng tái nhợt. Mặc dù hắn tâm địa độc ác, nhưng không có nghĩa là lúc đối mặt tử vong có thể thong dong bình tĩnh.

Trên thực tế, hắn khuất nhục phát hiện mình chính đang run cầm cập không thôi.

"Đkmm đấy, tao liều mạng với mày!"

Sống chết trước mắt, Lê Thanh bộc phát ra sự tàn nhẫn mạnh mẽ, nhảy dựng lên một cái trực tiếp đánh về phía Thái Hòa.

Hắn nhìn ra cận chiến là thế yếu của Thái Hòa, trong thời gian ngắn dị năng phát huy đến cực hạn, cả người hóa thành một đạo

bóng mờ trực tiếp xông về phía Thái Hòa.

Nhưng mà Thái Hòa đã quyết định đi ra đuổi giết, đương nhiên đã sớm có phòng bị tương ứng. Dọc theo con đường này hắn vẫn đã cố gắng hết sức tiết kiệm tiêu hao tinh thần của mình, lúc này tinh thần lực của hắn có thể nói là tương đối dồi dào.

Mà tác dụng của cái vòi tinh thần, chính là dùng để tra tấn loại dị năng giả này như Lê Thanh đấy.

Lê Thanh công kích liên tục vài chục lần, đều dưới sự ảnh hưởng của cái vòi tinh thần đều sai lệch vị trí. Liên tục sinh ra ảo giác, tiếp tục quấy nhiễu, làm cho Lê Thanh cảm giác cực kỳ khó chịu giống như ăn hết một đống ruồi vậy!

Chương 236: Xuất Hiện Bất Ngờ

Mà thời điểm khi mỗi lần công kích của hắn thất bại lập tức xuất hiện một khoảng thời gian dừng lại, Thái Hòa cũng nhạy cảm bắt lấy những cơ hội này tiến hành phản kích.

Chuyện làm hắn tức giận đến muốn hộc máu chính là, rõ ràng Thái Hòa có thể trực tiếp dùng đao đa giải quyết hắn, nhưng hắn vẫn hết lần này tới lần khác bày làm ra một bộ tư thế mèo vờn chuột.

Mỗi khi ánh sáng lạnh lẽo hiện lên, tất nhiên trên mặt của hắn truyền đến một tiếng "Bộp" trầm đục, đúng là Thái Hòa dùng thân đao đang tát vào trên mặt của hắn!

Vài chục lần dừng lại, mười mấy cái bạt tai!

Phẫn nộ và sỉ nhục mãnh liệt, làm cho Lê Thanh cảm giác gần như mình sắp nổi điên rồi!

Mà cùng lúc đó, Lê Thanh lúc đâm vào trên cửa phòng kia tạo ra một tiếng trầm đục, cũng kinh động đến ba người Lâm Á Hân đang đứng ở trên hành lang.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Lâm Á Hân lập tức quay đầu nhìn về phương hướng buồng vệ sinh, trên mặt lộ ra một chút nghi ngờ.

Cái phòng vệ sinh kia đã sớm vứt đi, không có người sử dụng, cũng không có khả năng có zombie sẽ tiến đến nơi này. Đêm hôm khuya khoắt đấy, tại sao có thể truyền ra động tĩnh?

Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng lộ ra hơi bó tay,

mà Lâm Á Hân đã cau mày đi tới phía buồng vệ sinh.

Nàng nắm chặt cây đao trong tay, bước chân nhón từng bước rất nhẹ rất chậm chạp, sau khi đi đến cửa ra vào buồng vệ sinh, một tay nàng nắm lấy tay nắm cửa, đồng thời ép người vào trên cửa nghe ngóng cẩn thận trong chốc lát.

“Không phải zombie. . .”

Loại thanh âm tấn công vũ khí bằng kim loại kia thỉnh thoảng truyền đến, dĩ nhiên không phải zombie có thể tạo ra được đấy, ngược lại giống như là có người đánh nhau ở bên trong.

Trong nội tâm Lâm Á Hân đã mơ hồ có một chút dự cảm không ổn, nàng từ từ xoay nhẹ tay nắm cửa, sau đó mạnh mẽ đạp ra một cước lên cửa phòng!

Trong phòng vệ sinh, Lê Thanh đã đau khổ chèo chống được sắp nổi giận rồi, đường lui của hắn bị phá hỏng hoàn toàn, sợ hãi và tuyệt vọng lúc sắp chết làm cho hai mắt hắn sung huyết, biểu lộ dữ tợn!

Không muốn chết! Ta còn không muốn chết mà! Ở sâu trong nội tâm Lê Thanh đang gào to, hắn điên cuồng mà muốn xé nát tên Thái Hòa đứng ở trước mắt, nhưng hết lần này tới lần khác Thái Hòa lại biểu hiện ra hết sức thong dong. Rõ ràng gần trong gang tấc, nhưng lại ngay cả góc áo Thái Hòa đều không chạm được!

Cũng đều là dị năng giả, vì sao lại kém đến xa như vậy? Vì sao lại như vậy? !

Lê Thanh không cam lòng! Nhưng hắn nào biết đâu rằng, Thái Hòa vì có thể an toàn điều khiển con rối zombie, đã từng mấy lần đặt chính mình vào trong hiểm cảnh, thậm chí bởi vậy ngay cả thói quen giấc ngủ của mình cũng sửa lại.

Hắn bỏ ra càng nhiều cố gắng hơn so với dị năng giả bình

thường, đã trải qua càng nhiều nguy hiểm hơn!

Nhất là sau khi tìm ra Lê Bống, Thái Hòa lại càng không ngừng lục lọi năng lực điều khiển con rối Zombie thêm nữa để tăng lên thực lực của mình từng giờ từng phút.... Chỉ cần vừa thời gian rảnh rỗi, hắn lại tiếp tục tiến hành luyện tập.

Một phương diện khác, bản thân tinh thần lực của hắn vẫn đang trong trạng thái rèn luyện, bởi vì liên hệ tinh thần giữa hắn và Lê Bống Yuna, chưa bao giờ gián đoạn qua!

Trái lại Lê Thanh, từ sau khi có được dị năng, ngoài muốn lợi dụng như thế nào sử dụng thân phận dị năng giả của chính mình tìm kiếm cơ hội nghiền ép "Ngày tốt lành" của người khác, mặc dù lúc này bị Thái Hòa đè lên đánh, hắn cũng không có một chút nào nghĩ lại chính mình.

Mà vừa lúc này, cửa phòng vệ sinh, lại đột nhiên mở ra!

Người mở cửa lại chính là Lâm Á Hân, nhưng mà mặc dù nàng đoán được bên trong nhất định đang có đánh nhau, lại không nghĩ rằng đến những người đang chiến đấu này, vậy mà đều là người quen biết với nàng.

Cho nên trong nháy mắt khi nhìn thấy thanh Lê Thanh và Thái Hòa, nàng lập tức ngây ngẩn cả người.

Mà Lê Thanh và Thái Hòa cũng là đồng thời đứng hình một chút!

Người kịp phản ứng trước nhất chính là Lê Thanh, bóng người hắn nhoáng một cái cũng đã ra hiện ở trước mặt Lâm Á Hân, tuy rằng không thấy rõ bộ dạng Lâm Á Hân, nhưng dao cạo trong tay hắn đã trực tiếp cắt về phía động mạch cổ của Lâm Á Hân.

Lúc này trong đầu Hắn chỉ có một suy nghĩ, giết người này, chạy đi! Đây là cơ hội duy nhất để hắn còn sống chạy thoát!

Nhưng Lâm Á Hân cũng vào lúc này kịp thời phản ứng, dị năng viên đạn thời gian của nàng lập tức bắn ra, tốc độ nhanh tới quỷ dị kia của Lê Thanh ở trong mắt nàng lập tức chậm chạp vô hạn, trở nên không kém bao nhiêu so với tốc độ của người bình thường.

Ở dưới tình huống như vậy, Lâm Á Hân chỉ là giơ tay cánh tay lên nhìn như tùy ý, nhưng khi Lê Thanh dùng dao cạo chặn thanh đao!

“Beng!”

Đồng thời một tiếng giòn vang truyền đến, đồng tử Lê Thanh co rút mạnh lại một cái.

Không thể một kích giết chết Lâm Á Hân, vậy mà hắn lại có thể bị ngăn cản!

Chương 237: Lên Chức Đại Tỷ

Ngay trong nháy mắt này, thanh đao ngắn của Thái Hòa cũng đã xuyên thấu phía sau lưng của hắn, mũi đao nhỏ từng giọt từng giọt máu tươi bắn ra từ trong lồng ngực của hắn.

“Khặc khặc. . .” Hai mắt Lê Thanh trợn lên, nhìn tuyệt vọng Lâm Á Hân trước mắt.

Khi Lâm Á Hân dùng tay nâng lên vành nón, lộ ra khuôn mặt thanh tú này, trong ánh mắt Lê Thanh đã hiện lên một chút vẻ sợ hãi.

Nhưng mà hắn đã không nói ra lời, khi Thái Hòa chậm rãi rút ra thanh đao ngắn, sức sống trong cơ thể hắn biến mất nhanh chóng, ngay trước mặt Lâm Á Hân và Thái Hòa, hắn như là ngây ngất đê mê vậy, từ từ co giật té xuống.

Lê Thanh khẽ ngã xuống, ánh mắt của Thái Hòa cũng đã chuyển hướng về phía Lâm Á Hân đứng ở cửa ra vào.

Sau khi nhìn rõ ràng bộ dáng Lâm Á Hân, Thái Hòa cũng lập tức đứng hình một chút: “Ồ, làm thế nào ngươi lại ở nơi này?”

“Như thế nào ngươi lại ở nơi này. . . Còn Lê Thanh. . . Hắn. . .”

Lâm Á Hân thì lại lộ ra vẻ mặt vẻ khiếp sợ, cảnh tượng trước mắt này thật sự xảy ra quá đột nhiên.

Tuy rằng nàng vừa mới chặn công kích của Lê Thanh, nhưng trên thực tế mại cho đến hiện giờ nàng cũng không thể phục hồi lại tinh thần.

Như thế nào Thái Hòa lại xuất hiện ở nơi này? Tại sao Lê

Thanh lại ở nơi này? Làm thế nào Hai người bọn họ lại giao thủ với nhau vậy?

Nghi vấn nối tiếp nhau làm cho trong đầu Lâm Á Hân như là một đống tơ vò, ánh mắt nàng nhìn về phía Thái Hòa cũng lộ ra vẻ hết sức phức tạp.

Lúc này Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn cũng chạy tới vội vội vàng vàng, vừa nhìn thấy Thái Hòa đều lập tức mắt choáng váng.

“Hòa Ca?”

“Ồ, các ngươi đã đến đây. . .” Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó ánh mắt nhìn về phía Lâm Á Hân cũng có vẻ sâu xa thâm thúy rồi.

Hắn xuất hiện ở nơi này trong lúc này có thể nói là ngẫu nhiên đấy, nhưng Lâm Á Hân lại đi tới chỗ này với đám người Nguyễn Văn Chung, chuyện này tuyệt đối chính là có dự mưu đấy.

Vừa liên hệ lại các sự kiện với nhau, Thái Hòa lập tức đã biết rõ lúc ban đầu ở phòng y tế trường học, đoán chừng Lâm Á Hân cũng không có đi xa, mà là chế tạo một biểu hiện giả dối rằng nàng đã rời đi, đợi đến sau khi chính mình rời khỏi, nàng cũng đã quay trở lại đã tìm đến Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn.

Mục đích của nàng, đại khái cũng chính là lợi dụng đám người trong đoàn đội sống sót của hai người Nguyễn Văn Chung, lặng lẽ đến gần Lê Thanh.

Chỉ là không biết nàng làm là như vậy xuất phát từ lý do gì. . .

Tâm tình của Lâm Á Hân lúc này cũng rất xoắn xuýt, nàng hao tâm tổn trí cố sức lẻn vào nơi này, đã chuẩn bị xong toàn bộ kế hoạch ám sát Lê Thanh, lại không nghĩ rằng sẽ chạm mặt với Lê Thanh dưới loại tình huống này, càng không có nghĩ tới sau một

giây hắn đã bị Thái Hòa làm thịt.

Cái gọi là kế hoạch vĩnh viễn không cản nổi biến hóa, đại khái nói đến loại tình huống giống như hiện giờ hay sao?

Mấy người bốn mắt nhìn nhau, đã qua một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần. Lâm Á Hân quyết định thật nhanh dắt hai người Nguyễn Văn Chung tiến đến, sau đó trở tay đóng lại cửa phòng.

Lê Thanh bị chết đột nhiên, làm rối loạn toàn bộ kế hoạch của nàng, trước khi nàng chỉnh đốn lại suy nghĩ xong, cũng không thể để cho người khác phát hiện thi thể của Lê Thanh.

“Sao mà ngươi lại ra tay với Lê Thanh. . .”

Sắc mặt Lâm Á Hân lộ ra hết sức mất tự nhiên, mà không khí trong phòng vệ sinh, cũng thoáng chốc trở nên có hơi xấu hổ lên.

Tuy rằng khách quan mà nói, nàng với Thái Hòa hiện giờ chỉ có thể coi như quen biết cũ, giờ phút này nhưng hai người gặp lại không chỉ tràn đầy ngoài ý muốn, hơn nữa cũng làm cho một chút cảm xúc rối loạn của Lâm Á Hân, lần nữa bắt đầu rộn ràng lên trong lòng.

Nhất là trước kia nàng không từ mà biệt, làm cho lúc này nàng đối mặt Thái Hòa, cảm giác, có hơi khó có thể nhìn thẳng ánh mắt Thái Hòa.

Ba người Yuna đối với Lâm Á Hân vẫn có ấn tượng đấy, bất quá nàng không cảm thấy hứng thú đối với nhân loại chút nào như trước, bởi vậy sau khi vừa thoáng nhìn qua, cũng đã lôi kéo Lê Bống đứng qua một bên, kéo ra khoảng cách với ba người Lâm Á Hân.

Ngược lại Lê Bống vừa mới khôi phục một ít ký ức và lý trí, cảm thấy hơi hiếu kỳ với Lâm Á Hân, nguyên nhân đại khái là cảm

thấy có hơi mơ hồ quen thuộc, lại nhìn chằm chằm nghi hoặc vào nàng từ trên xuống dưới.

Đáng tiếc lúc này toàn bộ lực chú ý của Lâm Á Hân đặt ở trên người Thái Hòa, bởi vậy cũng không có phát giác được thay đổi của Lê Bống.

“Giữa người này với ta lúc trước có xung đột một chút, ta chỉ là đến giải quyết chuyện riêng đấy.”

Thái Hòa nhàn nhạt nói ra.

Mâu thuẫn giữa Hắn với Lê Thanh ngược lại không cần phải nói với bọn họ quá rõ ràng, lúc này hắn hiếu kỳ đấy, ngược lại là tại sao Lâm Á Hân lại ở nơi này.

Chương 238: Ngại Bẩn

Lâm Á Hân cũng phát giác được ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía mình mang theo một chút ánh nhìn sâu xa khó dò, trong nội tâm không khỏi có hơi thấp thỏm không yên.

Vì sao bị Thái Hòa nhìn chằm chằm vào như vậy, chính mình sẽ có loại cảm giác bất an đây này?

Tuy rằng nàng hoàn toàn chính xác thông qua một ít thủ đoạn nhỏ che giấu hành tung của mình, nhưng trên thực tế chuyện này cũng không có gì nha, dù sao nàng với Thái Hòa lúc ấy chỉ là quan hệ hợp tác nha. . .

Mặc dù trong nội tâm nghĩ như vậy. Nhưng sắc mặt Lâm Á Hân đã hơi đỏ lên một chút rồi. Loại cảm giác có tật giật mình này thật sự là không xua tan được. Ngay tiếp theo tiếng nói của nàng cũng lộ ra hơi không đủ sức: "Ta với . . Ta với đám người Nguyễn Văn Chung cùng đi lại đây đấy, vốn muốn tìm cơ hội ám sát Lê Thanh, đoạt lấy khu căn cứ này đấy. Không nghĩ tới. . ." Nói đến đây, nàng không khỏi cười khổ một cái, "Không nghĩ tới vậy mà hắn bị ngươi giết đi."

Lúc đầu nàng còn do dự muốn nói chân tướng cho Thái Hòa hay không, bất quá nghĩ lại, Thái Hòa cũng không có hứng thú đối với loại chuyện này, đương nhiên cũng sẽ không ra tay với khu căn cứ này. Cho nên kế hoạch của mình đại khái cũng không cần gạt hắn.

Nếu như che che lấp lấp, ngược lại sẽ làm cho Thái Hòa mất hứng, đến lúc đó nói không chừng còn có thể sinh ra một ít ảnh hưởng mặt trái với kế hoạch của nàng.

Dù sao Lê Thanh là bị Thái Hòa giết chết, nếu như nó rõ ràng ra mà nói..., trên thực tế kế hoạch của nàng coi như là hoàn toàn bị làm rối loạn.

Quả nhiên, thấy Lâm Á Hân nói ra thẳng thắn thành khẩn, một chút cảm giác không thoải mái trong nội tâm của Thái Hòa cũng từ đó mà tan thành mây khói rồi.

Hắn cười cười, nói ra: "Nói như vậy, ta cũng coi như gián tiếp giúp ngươi một chút chuyện vặt vãnh."

Lâm Á Hân lập tức bật cười "Phù" một tiếng: "Ân. . . Ta phải cảm ơn ngươi, bằng không thì dượng vào bản lãnh của ta. Muốn đánh lén hắn thành công, nói không chừng cũng phải trả giá một cái giá lớn. Thật ra lúc trước kia. Thời điểm khi Hắn biết rõ còn có ta là một dị năng giả, cũng đã từng tìm qua ta, hy vọng ta và hắn hợp tác cùng nhau. Sau khi bị ta từ chối, hắn cũng đã từng muốn diệt trừ ta. . . Đại khái là cảm thấy một núi không thể chứa hai hổ a. . ."

Thì ra là thế. . . Thái Hòa âm thầm gật đầu, nghĩ thầm từ trong biểu hiện của Lê Thanh đến xem, thật sự là lòng dạ hắn vô cùng nhỏ mọn. Hắn muốn áp dụng loại kế hoạch âm độc này, nhất định phải bảo đảm chính mình là dị năng giả duy nhất, bằng không mà nói, nói không chừng những đoàn đội người sống sót...kia còn có thể bảo trì thái độ nhìn trước nhìn sau xem tình hình thế nào, chưa chắc sẽ như khăng khăng một mực như bây giờ xem hắn trở thành ô dù bảo vệ.

Trách không được trước kia Lâm Á Hân không muốn nhắc tới Lê Thanh, đoán chừng lúc trước nàng chịu thiệt trong tay Lê Thanh không ít, nói không chừng quyết định chạy ra Đại Học Sài Thành cũng có liên quan nhất định với Lê Thanh.

"Hai người các ngươi, xem ra là đi theo nàng lăn lộn rồi sao?"

Thái Hòa quay đầu nhìn về phía Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn, trêu chọc nói.

Hai người bọn họ nhìn nhau, có hơi ngại ngùng gật gật đầu.

Ngược lại là Trương Phi Thoàn còn muốn nói gì, nhưng mà thi thể Lê Thanh ngay ở dưới chân, chuyện này làm cho hắn không khỏi sinh ra một chút cảm giác sợ hãi với Thái Hòa, ký ức trước kia suýt nữa bị Thái Hòa làm thịt cũng lần nữa nhảy lên trong lòng.

“Mạnh thật nha. . . Trước khi còn cảm thấy có lẽ tiêu chuẩn Hân tỷ và Hòa Ca không sai biệt lắm, nhưng hiện giờ xem ra Hòa Ca thực lực còn mạnh hơn Lâm tỷ khá xa đấy.”

Không riêng gì Trương Phi Thoàn nghĩ như vậy, Nguyễn Văn Chung cũng cảm giác được hết sức rung động, hắn cảm giác lúc này mình mới xem như thấy rõ thực lực chân chính của Thái Hòa, trong nội tâm không khỏi âm thầm may mắn, may mắn lúc trước không có thật sự chọc giận Thái Hòa, nếu không làm sao còn có cơ hội cho hai người bọn họ lao động chân tay.

Lê Thanh đây chính là dị năng giả nha, vậy mà lại bị Thái Hòa làm thịt dễ dàng, thời điểm sắp chết giống như một con chó chết vậy, dường như một chúng khả năng phản kháng cũng không có. . .

“Các ngươi sau này. . . Định làm như thế nào? Lê Thanh là ngươi giết, theo lý thuyết vật tư hắn lưu lại, ngươi có quyền xử lý đấy. . .”

Lâm Á Hân do dự một chút, lại thấp giọng hỏi.

Nét mặt của nàng lộ ra vẻ hơi chờ mong, nhưng bởi vì trước khi được Thái Hòa minh xác từ chối qua, cho nên ngược lại là nàng không có nhắc lại lời nói nhượng lại vật tư cho Thái Hòa.

Bất quá Thái Hòa đánh chết Lê Thanh, nàng cũng coi như người trực tiếp được hưởng lợi, lập tức đưa ra quyền lợi phân phối vật tư trong căn cứ cho Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa lại không có một chút hứng thú mà lắc đầu: "Được rồi, những vật tư này của hắn đều dựa vào nghiền ép mạng người đổi lấy đấy, ta rất sợ bẩn."

Chương 239: Ngươi Mò Xuống Sẽ Biết

Lời nói này của hắn ngược lại là nói ra từ trong đáy lòng, vật tư của những người sống sót...kia sưu tập được cũng không phải vật gì tốt, điểm này từ trong kho dự trữ của đám người Đầu Rễ Tre kia cũng có thể nhìn ra được.

Hơn nữa những vật tư này đều là người sống sót lấy mạng đổi lấy đấy, tuy rằng hắn giết Lê Thanh, nhưng động cơ lại không phải là vì lấy những vật tư này.

“Ngươi thì sao? Ta nhớ được ý định của ngươi đi tìm đội cứu viện đấy.” Thái Hòa trầm ngâm một chút, mở miệng hỏi.

Lâm Á Hân lộ ra một chút vẻ chần trừ, sau khi nghĩ nghĩ, lập tức chậm rãi nói: “Trước kia thật sự là ta đã nghĩ như vậy. Nhưng mà lời nói của ngươi cũng đúng, Sài Thành lớn như vậy, làm sao ta có thể tìm ra cứu viện? Không bằng tạm thời chờ một thời gian ngắn ở nơi này, có thể kiên trì bao lâu thì được bấy lâu a. Bất quá ta vẫn tin tưởng sẽ có cứu viện đấy, chỉ cần ta có thể kiên trì đến ngày đó! Hơn nữa có ta ở đây, những bạn học này cũng có thể sống khá hơn một chút. . .”

Dường như Thái Hòa đang suy nghĩ gì nhưng cũng gật gật đầu, xem ra trong nội tâm Lâm Á Hân quả nhiên là rất thiện lương đấy, mặc dù nàng có mục đích riêng, nhưng trên thực tế đã cân nhắc cho những bạn học này.

Đoán chừng nàng quyết định làm như vậy, chính là bởi vì đồng tình hoàn cảnh của hai người Nguyễn Văn Chung, cảm thấy lo lắng đối với tình trạng người sống sót ở khu vực trung tâm a. . .

“Đêm nay các ngươi cũng nên ở tại nơi này đi.” Lâm Á Hân có hơi lắp bắp nói.

Trên thực tế ngay cả chính nàng cũng không nói rõ đến tột cùng đang chờ mong lấy thứ gì đó, đại khái vừa nhìn thấy Thái Hòa, trong nội tâm nàng hâm mộ đối với Yuna và Lê Bống, lại lần nữa bị tỉnh lại đi à nha.

Thái Hòa nghĩ thầm chính mình cũng chưa quen thuộc đối với hoàn cảnh chung quanh, đã đuổi đến nơi này, tóm lại không đến mức lại trở lại thư viện đi nghỉ ngơi nha.

Tuy rằng hắn còn đã mang đến hơn mười con rối zombies, nhưng hội quán bơi lội tương đối khá khép kín, có lẽ không đến mức khiến cho người ta chú ý. . .

Nghĩ tới đây, hắn lập tức gật đầu, quyết định tạm thời ở nơi này qua một đêm.

Lâm Á Hân lập tức lộ ra một bộ dáng tươi cười mừng rỡ. Bất quá nàng cũng biết Thái Hòa là không muốn tiếp xúc quá nhiều với người sống sót đấy, bởi vậy sau khi suy nghĩ một chút, nàng lập tức chủ động đưa ba người Thái Hòa tới trong một gian phòng thay quần áo nhỏ cách đó không xa.

Ở nơi này cũng bày biện ra chăn đệm nằm dưới đất, bất quá bởi vì diện tích quá nhỏ, cho nên tạm thời dùng để chồng chất những vật tư mà người sống sót...kia mang đến rồi, cũng không có người nào nghỉ lại ở nơi này.

Lâm Á Hân mang Thái Hòa đến nơi này, cũng có một lý do muốn để cho hắn tùy tiện lấy dùng những vật tư này. Về phần Thái Hòa có lấy hay không, đó chính là chuyện của hắn rồi.

Sau khi đã nói chuyện phiếm với Thái Hòa trong chốc lát, nàng lập tức vội vội vàng vàng đi xử lý thi thể Lê Thanh rồi.

Về phần làm sao nàng xử lý chuyện Lê Thanh chết với những người sống sót...kia: ngoài ra còn làm thế nào tiếp nhận khu căn cứ này, mặc dù Thái Hòa cảm thấy đoán chừng việc này làm bắt đầu sẽ hơi khó giải quyết, nhưng chắc hẳn dùng thủ đoạn của Lâm Á Hân, cùng với thân phận dị năng giả của nàng, muốn hoàn thành chuyện này cũng không phải rất khó khăn.

Nguyễn Văn Chung và Trương Phi Thoàn đã ở trong lúc Lâm Á Hân ly khai nói với Thái Hòa, ngược lại là hai người bọn họ chú ý tới biến hóa trong ánh mắt Lê Bống, cảm giác, cảm thấy nhìn qua Lê Bống trên dường như so với lúc trước có thêm vài phần giống con người hơn, bất quá lời này bọn hắn cũng không dám nói ra.

Đợi sau khi ba người Lâm Á Hân rời đi, Yuna lập tức lôi kéo Lê Bống ngồi xuống bên người Thái Hòa, mang theo mỉm cười hỏi: "Hòa Ca, cô gái kia nhìn qua, dường như rất muốn để ngươi lưu lại."

Thái Hòa lấy tay bóp một cái ở trên eo nhỏ của nàng, nói ra: "Vậy mà ngươi cũng nhìn ra được. Bất quá ta không có khả năng ở lại nơi chỗ này đấy."

Ký ức của Yuna sau khi khôi phục cơ bản, rất nhiều vấn đề thoáng chốc tràn vào trong đầu óc, nàng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, đột nhiên nói ra: "Là vì ta và chị Lê Bống hay sao?"

Nghe Yuna nói đến tên của mình, trên mặt Lê Bống cũng lộ ra một chút nghi hoặc. Mặc dù nàng không nghe hiểu rõ ràng tất cả lời nói Yuna đã nói ra, nhưng mà cảm giác được mơ hồ đó là một rất vấn đề quan trọng, lập tức nhìn thật chặt vào Thái Hòa.

"Chuyện này sao. . ." Sắc mặt của Thái Hòa cũng thoáng chốc trở nên vô cùng nghiêm túc, "Cũng không thể hoàn toàn nói là như thế này. Đây là lựa chọn của chính ta, hiện giờ ta không hối hận, sau này cũng sẽ không hối hận."

Yuna và Lê Bống đều hơi lộ ra vẻ ngây thơ vô số tội, bất quá ngược lại là các nàng nghe rõ một ý nghĩa, ở trong nội tâm của Thái Hòa, dĩ nhiên là địa vị của hai người bọn họ là rất quan trọng đấy.

Chương 240: Rời Đi

“Vậy ta có xem như là bạn gái của ngươi hay không?” Yuna do dự trong chốc lát, đột nhiên hỏi thăm rất chân thành.

Thái Hòa lập tức nở một nụ cười: “Đương nhiên là có rồi. Hai người các ngươi đều là bạn gái của ta.”

“Chuyện này. . .” Lê Bống ngập ngừng nói, “Bạn gái. . . Có cái gì khác với bạn bè hay sao?”

Nghe Lê Bống hỏi như vậy, Thái Hòa lập tức cười khặc khặc, bàn tay mạnh mẽ kéo hai người bọn họ vào trong lòng ngực của mình: “Đúng vậy nha, trở thành bạn gái là phải làm rất nhiều chuyện đấy, dứt khoát thừa cơ hội này ta đến giáo dục các ngươi làm bạn gái như thế nào có được không?”

“Không. . . A.... . .”

“Ah. . . Đây là cái gì?”

“Cái này à, ngươi mò xuống sẽ biết. . .”

Thời điểm trong khi ba người Thái Hòa giỡn thành một đoàn, Lâm Á Hân vừa mới xử lý xong thi thể lúc này cũng đứng ở ngoài cửa phòng.

Nghe bên trong truyền đến thanh âm vui cười mơ hồ, lúc đầu tay nàng chuẩn bị gõ cửa lại chậm rãi để xuống, trên mặt cũng lộ ra một chút sắc thái buồn vô cớ. . .

Trời mới vừa tờ mờ sáng, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống cùng Yuna đã rời khỏi nơi này.

Nửa đêm trong hội quán bơi lội ngược lại đã xảy ra một trận mắng chiến, bất quá rất may cũng đã lắng xuống.

Xem ra kết quả Lê Thanh tử vong đã bị Lâm Á Hân công bố, mà thế cục cũng bị nàng khống chế được thành công rồi.

Tuy rằng Thái Hòa từng nghĩ qua có nên ở lại nơi này với nàng hay không, nhưng cuối cùng cũng đã bỏ qua quyết định này.

Ánh mắt của Lâm Á Hân nhìn hắn, cũng khiến hắn cảm thấy có hơi không đúng, trước kia còn xem như là ảo giác, nhưng hiện giờ nha. . . Bất quá con đường giữa hai người bất đồng, chuyện này Thái Hòa rất rõ ràng.

Cho nên Lâm Á Hân sẽ không nhiều lời, hắn cũng sẽ không nhiều lời, có một số việc chính là như thế.

Nhưng trước khi đi, trong nội tâm Thái Hòa cũng nổi lên một suy nghĩ trong đầu, hy vọng những chương sau này có thể gặp lại nha. . . Bất quá Thái Hòa cũng không biết, trên thực tế khi hắn nhảy ra cửa thông gió buồng vệ sinh, Lâm Á Hân cũng đã đứng ở cửa sổ cách đó không xa nhìn thấy bóng lưng hắn rời đi.

Nhìn thấy Thái Hòa linh hoạt nhẹ nhàng rơi trên mặt đất, rồi trở lại ôm Lê Bống và Yuna xuống dưới từng người một, thậm chí còn thừa cơ chiếm tiện nghi hai cái cô gái, trong ánh mắt của Lâm Á Hân không khỏi hiện lên một chút dị sắc.

Nàng khẽ cắn cắn nhẹ bờ môi, nắm đấm chậm rãi siết chặt rồi, sau đó lại dần dần buông ra.

“Lưu manh. . .”

Lâm Á Hân nhẹ giọng nói ra hai chữ, nhưng trong lòng nghĩ đến, từ biệt lần này, không biết lúc nào may ra mới có thể lại tương kiến rồi. . . Hơn mười con rối zombie mở đường, còn thêm hai nữ Zombie Lên Cấp mang đến uy áp cho Zombie bình thường,

trong quá trình trước khi Thái Hòa đến khu nhà dạy học A1 ngược lại là rất nhẹ nhõm đấy.

Chẳng biết tại sao, sau khi đánh chết Lê Thanh, dường như Thái Hòa cảm thấy mình lĩnh ngộ đối với tinh thần lực càng sâu hơn một tầng.

Nhất là ở phương diện tinh thần khống vật, nhìn loại phương pháp sử dụng tinh thần lực này dường như có hơi nhảm nhí, thậm chí không có tác dụng gì quá lớn, trong trận chiến đấu này có thể nói gây ra tác dụng hết sức mấu chốt.

Xem ra sau này ở phương diện này có lẽ càng tăng cường luyện tập, dù sao chỉ có thể sử dụng cái vòi tinh thần ảnh hưởng địch nhân, như vậy không khỏi tác dụng quá đơn nhất. Hơn nữa ảnh hưởng cái vòi tinh thần gây ra dù sao không phải là liên tục đấy, nếu như gặp phải người mạnh hơn chính mình, công kích của đối phương chưa chắc sẽ bởi như vậy mà bị thất bại. Một khi tốc độ công kích của đối phương vượt qua số lần ảnh hưởng của chính mình, vậy thì rất có thể để cho hắn rơi vào trong nguy cơ.

Về phần Lê Bống và Yuna, hai người bọn họ với tư cách zombie, chỉ cần vẫn mãi tiến hóa lên nữa, dĩ nhiên là thực lực có thể nước lên thì thuyền lên, như thế không cần quá lo lắng. . . Khoảng cách giữa Hội quán bơi lội với khu nhà dạy học A1 cũng không xa, ước chừng nửa giờ sau, một đám người Thái Hòa cũng đã đến gần khu nhà dạy học A1.

Quy mô dãy nhà lầu dạy học này ngược lại là rất lớn, những cánh cửa thủy tinh đã sớm vỡ vụn rồi, cách thật xa có thể nhìn thấy zombie trong đại sảnh.

Ngược lại là thời gian Thái Hòa đến rất trùng hợp, ngay trong lúc những zombie này đang chém giết. Từng có kinh nghiệm quan sát một lần, Thái Hòa biết rõ loại tình huống này thường thường là vì trong đó một con zombie đột nhiên nổi giận, sau đó lập tức gây

ra hiệu ứng dây chuyền.

Nếu như số lượng zombie chung quanh quá nhiều, nói không chừng đều bị cuốn vào trong đó. Đợi đến sau khi một ít zombie trong số đó bị đánh chết, những zombie còn lại sẽ xé xác gặp một loạt bọn hắn ăn.

Sau khi Zombie ăn được quá nhiều máu thịt, một ít virus zombie trong cơ thể lập tức cũng tìm được một cơ hội thăng hoa, bọn hắn khao khát đối với huyết nhục sẽ chuyển hóa thành khao khát khối chất gel trong não, xác thực mà nói chính là khao khát đối với virus càng tinh thuần hơn.

Chương 241: Vắt Kiệt Giá Trị Của Bọn Nó

Sau khi ăn xong đầy đủ chất gel, trong não của chính bọn nó sẽ tích lũy ngày càng nhiều virus, cuối cùng ngưng kết ra chất gel Virus, thành công tiến hóa thành Zombie biến dị.

Cho nên giết chóc lẫn nhau, thật ra chính là đấu tranh trong nội bộ zombie, khôn sống mống chết, là một loại quá trình tiến hóa của bọn nó.

Thái Hòa nhìn thoáng qua con số sơ bộ, lập tức âm thầm líu lưỡi. Zombie trong đại sảnh có tối thiểu khoảng trên trăm, lúc này chém giết điên cuồng lại với nhau, cảnh tượng nhìn qua cũng rất kinh người.

Mà ngay cả một ít zombie đang lắc lư ở ngoài cửa cũng bị thu hút tới, mặc dù mục tiêu của bọn hắn chỉ là những thi thể mới lạ tươi nóng...kia, bất quá chỉ cần bọn hắn vừa tiến vào đại sảnh, cũng sẽ bị công kích lan đến gần.

Mà sau khi zombie bị đồng loại công kích, cũng sẽ bộc phát ra bản năng hung tàn, gia nhập chiến đấu, kết quả dẫn đến cảnh tượng càng ngày càng hỗn loạn.

Bất quá chiến đấu giữa zombie được bắt đầu như thế nào, thì sẽ được chấm dứt như thế đó. Bởi vì bọn hắn đều chỉ công kích chỗ hiểm của đối phương, cũng không tiến hành phòng ngự, cho nên trên cơ bản chính là va chạm lực lượng trực tiếp nhất đơn giản nhất.

Nhìn thấy chiến đấu bên trong cũng sắp đi đến bước cuối

cùng, trong nội tâm Thái Hòa nhảy lên một cái, đều thả đi vào con rối zombie chính mình mang đến.

Dùng thực lực hắn bây giờ, điều khiển khoảng mười con Zombie biến dị có lẽ độ khó không xem như quá lớn, cho dù đoán chừng bảo thủ một chút, điều khiển năm sáu con chắc hẳn là nhẹ nhõm có thừa đấy.

Đã những con zombie này nhìn bề ngoài đều thuộc về phạm trù nửa chân đạp vào Zombie biến dị, vì sao chính mình không thừa cơ thêm chút lửa, tăng tốc tiến hóa của bọn nó.

Tổn thất hơn mười con Zombie bình thường, đổi lấy mấy con Zombie biến dị, đây chính là một lần mua bán một vốn bốn lời nha.

Xem qua khu lầu dạy học A1 chính là bị zombie gây họa, hơn nữa hoàn cảnh nội bộ tương đối phức tạp, chính mình mang theo hơn mười con rối zombie chưa chắc có thể mở ra được con đường đi vào, còn không bằng chuyển hóa số lượng làm chất lượng.

Nhìn thấy hơn mười con rối zombie đang dưới sự điều khiển của chính mình nhanh chóng phóng tới trong cửa lớn phía khu lầu dạy học A1, khóe miệng của Thái Hòa cũng lộ ra một chút nụ cười quỷ dị.

Những con rối zombie này đều là bị hắn điều khiển đấy, đồng thời nhận được mười góc độ thị giác, cảm giác này người bình thường cơ bản là không cách nào tưởng tượng.

Trên thực tế sau khi đã quen, loại này phân thân hơn mười đạo cảm giác này thật là rất hưng phấn đấy. . . “Có cần ta đến hay không?” Yuna nắm trường đao, ở một bên kích động.

Mùi máu tươi mới lạ, tươi nóng cũng đã kích thích Lê Bống, tối hôm qua tuy rằng hai người bọn họ bị Thái Hòa giày vò đủ

kiểu, nhưng tinh thần vẫn coi như không tệ đấy.

Thậm chí Thái Hòa không nhịn được suy nghĩ hơi tà ác, xem ra tố chất thân thể hai nàng là Zombie Lên Cấp, đại khái không chỉ riêng có thể thỏa mãn đủ loại tư thế, hơn nữa cũng có thể tiếp nhận được sủng ái thời gian dài. . . Uh, chỉ cần cố gắng tìm được phương pháp phá thân các nàng an toàn là được

Thái Hòa cảm giác cái bộ phận nào đó trên người mình cũng đã nhịn hết nổi rồi. . . Nhu cầu sinh lý bình thường chắc là phải cố gắng thỏa mãn nha. . . Thái Hòa âm thầm nghĩ tới.

Thấy đôi mắt của Lê Bống và Yuna đều hơi ửng hồng, dường như đối với cảnh tượng máu thịt bay tứ tung này tương đối cảm thấy hứng thú, Thái Hòa lập tức cảm thấy có hơi đau đầu.

“Không được, hai người các ngươi vừa đi, con rối zombie dự bị của ta cũng sẽ bị các ngươi làm thịt rồi.”

Mà khi hai Zombie Lên Cấp này vừa ra tay, những con zombie tầng dưới chót vẫn còn giãy dụa tiến hóa... bên trong kia làm sao còn có khả năng tiến hóa. . . Trước kia từng có lần kinh nghiệm ở trong rạp hát Hòa Bình, Thái Hòa đã biết rõ, những zombie này hoặc là trong đầu còn không có ngưng kết ra chất gel Virus, hoặc là cũng chỉ có được hàng kém chất lượng mà thôi. Sau khi trở thành con rối zombie của hắn, nói không chừng còn có thể được tăng lên thêm một bước. Đợi lúc rời đi lại giết bọn chúng lấy ra chất gel, mới xem như ép giá trị lợi dụng đến mức hữu hiệu nhất, thật sự hiện giờ không cần phải ra tay.

Sau khi điều khiển mấy con rối zombie tiến vào chiến trường, ánh mắt của Thái Hòa lập tức trở nên hơi nặng nề thêm.

Điều khiển cùng lúc hơn mười con rối zombie tiến hành chiến đấu, chuyện này yêu cầu rất cao đối với tinh thần lực và sức tập trung của hắn.

Bất quá cũng may mục đích của Thái Hòa chỉ là thêm một mồi lửa trong khi bọn hắn chém giết lẫn nhau, làm cho chiến đấu lại mãnh liệt hơn một ít thôi mà.

Đã có hơn mười con rối zombie đục nước béo cò, những zombie này lúc đầu đã muốn hành quân lặng lẽ bỏ đi lập tức lại điên cuồng lên.

Chương 242: Bị Đánh Lén

Khi Thái Hòa điều khiển lấy một con rối zombie trong đó đến gần một con zombie đang tại gặm ăn thi thể đồng loại, vậy mà con zombie này lại quay về phía con rối zombie tựu mạnh mẽ công kích tới. Còn may là có Thái Hòa điều khiển, con rối zombie cũng đã quay người lại tránh qua, tránh né công kích của đối phương, đồng thời móng tay sắc nhọn cào rách da mặt của đối phương. Nửa bên mặt của con zombie này lập tức máu tươi chảy dài, vậy mà nó cũng đã đến biên giới tiến hóa, bởi vậy rất là hung hãn, tốc độ phản ứng vô cùng nhanh chóng.

Dù sao con rối zombie cũng là do Thái Hòa điều khiển, đương nhiên động tác phải chậm hơn một chút so với con zombie này, chính là điểm khác biệt rất nhỏ này, làm cho con rối zombie sau một giây đã bị con zombie này bắt được cánh tay, sau đó con zombie này một tiếng gầm nhẹ, cũng đã mạnh mẽ xé đôi nửa người của con rối zombie.

Thái Hòa lập tức đổ mồ hôi lạnh một trận, nghĩ thầm còn may chính mình quyết định thật nhanh địa ngăn ra liên hệ tinh thần với con rối zombie này, nếu không trơ mắt nhìn thấy “Chính mình” bị xé toạc, cũng không phải loại trải nghiệm hay ho gì.

Tuy rằng bởi vì Zombie bình thường không có phản ứng đối với đau đớn, Thái Hòa sẽ không cảm nhận được bất luận một chút thống khổ gì, bất quá đả kích trên mặt thị giác đại khái cũng sẽ không nhỏ.

Khi con rối zombie bị hy sinh liên tục, chiến đấu trong đại sảnh kịch liệt lần nữa, thậm chí so với lúc trước còn muốn thảm liệt hơn.

Gãy chi, bầm thây, máu tươi. . . Trong toàn bộ đại sảnh thật giống như nhân địa ngục gian vậy.

Sau khi trôi qua hơn 10 phút, khi Thái Hòa mang theo Lê Bống và Yuna ra đi đến cửa ra vào, trong đại sảnh cũng chỉ còn lại có bảy con Zombie. Thái Hòa đã cố gắng điều khiển hết sức, trên trăm con Zombie này cứ thế mà tàn sát lẫn nhau đến cuối cùng, mà chỉ còn lưu lại có bảy con Zombie này, toàn bộ cũng đã tiến hóa thành công, đã trở thành Zombie biến dị càng mạnh mẽ hơn.

Bất quá hiện giờ bọn hắn cũng đã bị Thái Hòa điều khiển, nhao nhao ngừng lại trong thời điểm khi đang xông tới cửa.

Chính mình đi vào đại sảnh dơ bẩn huyết tinh này, Thái Hòa cũng không nhịn được nhíu mày, bất quá ngược lại là vẻ mặt của Lê Bống và Yuna rất hưng phấn, mà ngay cả con mắt cũng đã hoàn toàn đỏ lên.

Mùi máu tươi càng dày đặc, kích thích với các nàng mà nói cũng sẽ càng mãnh liệt hơn. . .”Chỉ là đại sảnh cũng chỉ có bao nhiêu đó zombie, xem ra ngược lại là Lâm Á Hân điều tra rất rõ ràng đấy. Trong lúc này đoán bảo thủ có thể có khoảng chừng hơn một ngàn con Zombies a, thậm chí còn hơn con số đó...!”

Số lượng Zombie bình thường càng nhiều, cũng ý nghĩa số lượng Zombie biến dị càng nhiều, đương nhiên chất gel Virus có thể tìm ra cũng sẽ không thể là con số ít.

Tuy rằng chất gel Virus đối với Lê Bống và Yuna đã đã mất đi ý nghĩa tăng trưởng tiến hóa, nhưng dù sao cũng là khẩu phần lương thực chủ yếu của các nàng. Săn bắn Zombie biến dị sưu tập chất gel Virus cho các nàng, đối với Thái Hòa mà nói cũng quan trọng tương đương với sưu tập đồ ăn cho chính mình vậy.

Điều khiển lấy mấy con rối zombie biến dị này mở đường phía trước, Thái Hòa lập tức mang theo Lê Bống và Yuna lên lầu theo

sát phía sau.

Đi ở trong khu nhà dạy học A1 yên tĩnh, trong nội tâm Thái Hòa cũng không có lo lắng quá lớn. Từ tình huống nơi này mà nói, hẳn là Zombie biến dị chiếm đa số, rất không có khả năng xuất hiện Zombie Lên Cấp a.

Cho dù gặp cũng không sợ, dù sao bên người mình cũng mang theo hai Zombie Lên Cấp đây này. . . Bất quá Thái Hòa không biết là, đồng thời ngay khi bọn hắn lên lầu, ở trong lan can lầu hai, một bóng người đang chợt lóe lên. . .

Ở trong khu nhà dạy học A1, bóng người đang di động, nhưng lại như là một vở kịch câm của sác lô vậy, không có bất cứ âm thành gì truyền ra.

Mà đối lập giữa động và tĩnh này, tràn đầy cảm giác quỷ dị khủng khiếp, làm cho lòng người sinh ra sợ hãi.

Một con zombie đang từ từ lắc lư lấy ở một gian phòng học, bên bả hắn vai sụp đổ, một cánh tay không còn sức lực xụi lơ ở bên người, gương mặt vặn vẹo kia ở trong ánh sáng âm u, lộ ra vẻ hết sức dữ tợn.

Đột nhiên, hắn quay đầu mạnh mẽ lại, một đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chặt chẽ vào hành lang hắc ám tĩnh mịch cách đó không xa, lập tức giống như một con chó săn vậy vọt tới nhánh chóng mạnh mẽ.

Nhưng mà bóng lưng của hắn vừa mới biến mất trong bóng đêm, cũng đã truyền đến một tiếng trầm đục “Bụp bụp”.

Nhìn thấy thi thể dưới chân, Thái Hòa không nhịn được nhíu mày, bàn tay lau trên trán toát ra mồ hôi một cái.

Mặc dù có Zombie Lên Cấp tọa trấn, lại có bảy con rối zombie biến dị làm hộ vệ, nhưng hành động ở trong khu nhà dạy học A1,

làm cho Thái Hòa cảm giác đầy áp lực.

Nguyên nhân rất đơn giản, số lượng zombie ở đây thật sự quá nhiều, hoàn cảnh hiện giờ quả là quá phức tạp đi.

Hành lang giăng khắp nơi, phòng học rậm rạp chằng chịt, phòng lớn phòng nhỏ xen kẽ lẫn nhau.

Chương 243: Zombie Nữ Giáo Sư

Loại phong cách kiến trúc này mấy năm trước ngược lại là rất lưu hành, Thái Hòa ở một ít ký túc xá mới xây cũng đã từng thấy, nghe nói có thể càng lợi dụng hợp lý hơn không gian có hạn.

Nhưng không nghĩ tới vậy mà Đại Học Sài Thành cũng sẽ chạy theo loại phong cách kiến trúc này. Đừng nói người từ ngoài đến như Thái Hòa rồi, dù cho sinh viện học ở nơi này đi nữa, khi đi học vừa đến nơi này cũng sẽ phải lạc đường.

Không nói đến những chuyện khác, sở dĩ ở đây lưu lại nhiều zombie như vậy, chính là vì hoàn cảnh phức tạp gây họa.

Thử nghĩ thời điểm khi tai nạn bộc phát, mỗi người đều thấp thỏm lo âu, thất kinh, làm sao còn có thể tỉnh táo địa phân biệt phương hướng đây?

Chỉ cần hơi trì hoãn một chút, cũng sẽ bị zombie bắt lấy, hoặc là bởi vậy bị lây nhiễm, hoặc là ngay trực tiếp trở thành vong hồn.

Những học sinh này bởi vậy xui vãi lều, nhưng để lại cho Thái Hòa một nơi tuyệt hảo để săn bắn Zombie biến dị.

Mệt mỏi thì cũng hơi mệt mỏi một chút, nhưng từ khi Thái Hòa tiến vào khu nhà dạy học A1 đến nay, trong khoảng hơn một giờ cũng đã săn giết hơn mười con Zombie biến dị, tuy rằng lấy được chất gel Virus, nhưng chất lượng tốt xấu lẫn lộn, nhưng coi như là thu hoạch tương đối khá rồi.

Nơi này đã là tầng thứ năm khu nhà dạy học A1, số lượng

zombie cũng rất nhiều hơn so với dưới tầng bốn. Bất quá đây cũng chỉ là tương đối mà nói, Thái Hòa đoán sơ sơ mà nói, đại khái ở đây cũng có một hai trăm con Zombies.

Thanh âm thi thể rơi xuống đất lại kinh động đến một con zombie ngay cửa phòng học, xem ra nữ zombie này đại khái là cô giáo ở đây, ăn mặc áo sơ mi trắng và một bộ váy, cổ áo đã sớm bị xé, bị cào đến nát nhừ, lộ ra cặp thỏ trắng và bộ áo lót màu đỏ viền tơ. Dưới chân giẫm phải giày cao gót đã gãy mất một bên gót giầy, bởi vậy đi trên đường cũng lảo đà lảo đảo, khập khiễng đấy.

“Dáng người cũng coi như tạm ổn, đáng tiếc sau khi biến dị khuôn mặt này thật sự là không thể nhìn nổi rồi. . .”

Điều khiển lấy một con Zombie biến dị nghênh đón lấy, Thái Hòa lập tức hơi tiếc nuối than thở nói.

Zombie bình thường biểu lộ giống như phát cuồng đấy, không chỉ mắt trợn tròn, miệng cũng vẫn mãi há to ra lấy, cả khuôn mặt đều bảo trì một loại trạng thái vặn vẹo. Vẻ mặt như thế đương nhiên là không hề có một chút nét đẹp nào đáng nói đấy, cho dù là dáng người nữ giáo sư zombie này rất không tệ, cũng bởi vậy lộ ra cực kỳ đáng sợ.

Nữ zombie vừa nhìn thấy Thái Hòa, ánh sáng màu đỏ trong hai mắt cũng lập tức càng đỏ hơn thêm vài phần, tốc độ dưới chân cũng lập tức tăng lên.

Bất quá bộ dáng nàng như vầy thật sự không có biện pháp chạy nhanh rồi..., Zombie biến dị dưới sự điều khiển của Thái Hòa hai bước là đi tới trước mặt nàng, tóm lấy cánh tay của nàng một cái, sau đó cánh tay kia lập tức như thiểm điện bắt được cái cổ dài nhỏ của nàng.

“Răng rắc!”

Khi phát ra một tiếng vang nhỏ, con nữ zombie này lập tức cứng đờ toàn thân, sau đó lập tức chậm rãi xụi lơ xuống đất.

“Quả nhiên lực lượng của Zombie biến dị rất mạnh. . .”

Thái Hòa lộ ra vẻ hài lòng, ở trong thời gian hơn một giờ này, dựa vào bảy con rối zombie này giúp sức, Thái Hòa ở phía sau cơ bản không phải ra tay gì cả.

Bất quá nguy cơ cũng đã xuất hiện mấy lần, thời điểm bị vài chục con zombie vây quanh, cảnh tượng cũng hơi làm cho người ta sợ hãi đấy.

Nhưng Thái Hòa dựa vào cái vòi tinh thần an toàn nấp ở sau lưng con rối zombie, mà Yuna và Lê Bống tắc thì bộc phát ra thực lực cuồng bạo của Zombie Lên Cấp, gần như lập tức biến cả cái hành lang thành một mảnh máu thịt ở trong nháy mắt.

Với tư cách Zombie Lên Cấp, hai người bọn họ có loại khát vọng bản năng trời sinh đối với giết chóc, khi tiến vào khu nhà dạy học A1 đến nay, Lê Bống và Yuna vẫn hưng phấn mà đi tuốt ở phía trước, nếu không phải Thái Hòa phê bình nghiêm khắc đối với loại hành động này, đoán chừng hai người bọn họ sẽ không nhịn được xông lên trên lầu trước rồi đi.

“Hai người các ngươi bây giờ càng ngày lại càng không nghe lời rồi, xem ra tối hôm qua giáo dục các ngươi vẫn còn chưa đủ, đợi sau khi đi ra Đại Học Sài Thành, xem ta thu thập các ngươi như thế nào.”

Một tay Thái Hòa dắt trở về Yuna chuẩn bị lao ra, thấp giọng nói ra.

Lúc đầu Lê Bống trông thấy con nữ zombie kia, cũng hơi muốn rục rịch, vừa nghe Thái Hòa nói như vậy, ngay lập tức dừng bước, bất quá sắc thái khát vọng trong mắt lại như thế nào cũng không

dấu đi được.

Điểm này làm cho Thái Hòa cảm giác rất là đau đầu, lúc đầu sau khi hai người bọn họ trải qua tiến hóa, nhìn bề ngoài không chỉ không khác biệt với người bình thường, hơn nữa cũng có một ít biến hóa biểu lộ, ánh mắt cũng lộ ra linh động hơn rất nhiều. Dưới trạng thái này, cho dù tiếp xúc với người bình thường thời gian dài, đại khái cũng sẽ không bị nhìn ra sơ hở. Thật không nghĩ đến chính là hai người bọn họ bề ngoài tuy rằng càng ngày càng giống với nhân loại, nhưng với tư cách zombie bản năng cũng càng ngày càng nổi bật rồi.

Chương 244: Chị Đại Đánh Lén

Bất quá cũng may Lê Bống và Yuna cũng còn xem như nghe lời, một khi Thái Hòa mở miệng, bản năng của hai người bọn họ vẫn có thể tạm thời áp chế thoáng một chút đấy.

Khi nữ zombie ngã xuống, liên tục vọt ra hơn mười con Zombie từ trong phòng học, bất quá đều bị Thái Hòa điều khiển con rối zombie biến dị ngăn cản ở cửa ra vào giết chết từng con.

Chuyện làm cho Thái Hòa ngoài ý muốn chính là vậy mà ở đây cũng có một con Zombie biến dị, hơn nữa trình độ tiến hóa còn tương đối cao hơn mấy con zombie lúc trước.

Sau khi bị một zombie khác ngăn cản ở phía sau, con Zombie biến dị này lập tức không thể chờ đợi được nhảy lên cái bàn, sau đó từ trên đỉnh đầu những con zombie...kia nhảy đi qua.

Sức bật lên này thật sự là hơi kinh người, đáng tiếc chính là độ cao cửa phòng có hạn, cái vòi tinh thần của Thái Hòa vừa ảnh hưởng, con Zombie biến dị không may này cũng "Ầm" một tiếng đâm vào trên tường, đã bị đầu rơi máu chảy tại chỗ ngã xuống mặt đất, bị con rối zombie của Thái Hòa làm một loạt động tác xé thành mảnh nhỏ.

Điều khiển lấy con rối zombie móc ra chất gel Virus ném ra phía sau, trên mặt Thái Hòa lập tức vui vẻ chụp một cái lấy được, sau đó bỏ vào trong túi áo cẩn thận từng li từng tí địa.

"Hai mươi rồi, nhiêu đây cũng đủ ăn nửa tháng đi à nha?"

Trước kia để giúp Lê Bống và Yuna tăng lên tốc độ tiến hóa, Thái Hòa vẫn mãi cố gắng hết sức để cho các nàng nuốt càng

nhiều chất gel Virus hơn nữa, ở trong phạm vi thừa nhận của các nàng. Nhưng hiện giờ nếu như đã không còn dựa vào chất gel để tiến hóa nữa rồi, đơn thuần xem như là đồ ăn mà nói..., thật ra nhu cầu của zombie đối với chất gel Virus thật ra cũng không quá lớn đấy. Bình quân một ngày một khối, cũng đủ để duy trì tiêu hao thể lực bình thường của các nàng.

Đương nhiên nếu như tiến hành chiến đấu liên tục mà nói..., tiêu hao thể lực quá nhiều, cần số lượng chất gel Virus cũng sẽ theo đó mà tăng lên.

Khu vực Zombie biến dị tập trung như thế không dễ tìm, cho nên Thái Hòa vẫn có ý định sau khi săn giết sạch Zombie biến ở đây dị sẽ rời đi.

Sau khi kích giết sạch zombie xung quanh đây, Thái Hòa lập tức điều khiển con rối zombie biến dị tiếp tục đi tới dọc theo hành lang, Yuna và Lê Bống cũng hơi hưng phấn mà đi ở phía trước Thái Hòa.

Mặc dù trong lòng Thái Hòa muốn các nàng đi chậm một chút, nhưng nghĩ lại cơ hội ra tay của các nàng không nhiều lắm, từ trước tới giờ đã để hai nữ zombie nhịn xuống bản năng đã lâu, nếu như ngay cả quyền lợi "Xem xét" cũng bị cướp đoạt, đoán chừng sẽ chọc cho hai người bọn họ mất hứng. . . Nghĩ tới đây, Thái Hòa cũng đang bất đắc dĩ cười khổ một cái, còn không có lên tiếng ngăn cản.

Bất quá vừa lúc này, Thái Hòa lại đột nhiên cảm giác sau lưng phát lạnh, phảng phất bị cái gì đó theo dõi vậy, lập tức giật mình một cái.

"Xảy ra chuyện gì vậy?"

Hắn dừng bước, quay đầu lại nhìn một cái về phía sau. Nhưng ở trong hành lang âm u, ngoại trừ thi thể khắp nơi ra, cơ bản là cái

gì cũng đều trông thấy rõ ràng.

“Ảo giác hay sao?” Trong lòng Thái Hòa có hơi nghi hoặc, cái loại cảm giác bị nhìn chằm chằm này vào hết sức chân thật, nhưng nếu như là zombie mà nói..., lúc này đã sớm lao tới rồi.

Nếu như là người mà nói..., lại không thể an toàn như vậy trốn ở gần nơi này rình coi chính mình. . . Đại khái là ảo giác hay sao, trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến.

Nhưng mà trong nháy mắt khi Thái Hòa quay đầu lại, một đạo bóng đen từ trong góc nhảy lên mạnh mẽ đi ra, tóm lấy ở sau cổ Thái Hòa một cái.

Thái Hòa lập tức mở to hai mắt nhìn, nhưng mà không đợi hắn kịp phản ứng, đạo bóng đen này cũng đã lôi hắn nhanh chóng vào trong một văn phòng cách đó không xa, hơn nữa “Ầm” một tiếng khép cửa phòng lại!

“Hòa Ca!”

Yuna và Lê Bống đồng thời quay đầu lại, tuy rằng Thái Hòa còn chưa kịp thông qua liên hệ tinh thần điều khiển các nàng, nhưng một tiếng trầm đục này đã khiến cho các nàng chú ý.

Hai nữ zombie lập tức nhào tới trước cửa phòng, nhưng chất lượng cái cửa chống trộm này cũng không tệ lắm, trong lúc nhất thời tuy rằng bị đâm cho vang lên “Ầm ầm”, nhưng không có bị phá tung ngay lập tức.

Mà trong phòng lúc này, Thái Hòa đang bị bóng đen đặt ở trên một cái bàn làm việc. Sức lực bóng đen này thật vô cùng lớn, lại thêm động tác hết sức mạnh mẽ, mặc dù sau khi Thái Hòa đang phục hồi tinh thần lại, bắt đầu giãy dụa điên cuồng, nhưng cũng không có giãy giụa ra thành công.

Mắt thấy đầu bóng đen này chậm rãi đến gần về phía chính

mình, da đầu Thái Hòa lập tức sắp vỡ, cái vòi tinh thần vội vàng cuốn ra, gian nan chống cự lại bóng đen này.

Theo bóng đen khuôn mặt cách mình càng ngày càng gần, Thái Hòa cũng rốt cục mượn yếu ớt ánh sáng thấy rõ bóng đen bộ dáng.

Bất quá trong nháy mắt khi nhìn thấy bóng đen này, Thái Hòa lập tức cũng đứng hình hết một chút.

“Ngô. . . Ngô Thanh Vân? Chị Thanh Vân hay sao?”

Bóng đen tóc dài lộn xộn này chặn hết nửa mặt, nhưng khuôn mặt tái nhợt không có chút máu kia, lại bị Thái Hòa qua một cái là nhận ra được như trước.

Lần này đột nhiên tập kích chính mình, hơn nữa giờ phút này đang đè chặt chính mình gắt gao, đúng là chị đại thời trung học của hắn, một chị đại cực kỳ kiêu ngạo, hơn nữa còn là nữ sinh hết sức ưu tú, Ngô Thanh Vân!

Lúc còn học trường cấp 3 Thái Hòa tiếp xúc với Ngô Thanh Vân cũng không nhiều, sau này cũng nghe nói mơ hồ nàng thi vào Đại Học Sài Thành, sau khi tốt nghiệp cũng được lựa chọn ở lại trường làm nghiên cứu sinh, nhưng từ khi Thái Hòa bước vào Đại Học Sài Thành đến nay, cũng không muốn gặp được Ngô Thanh Vân!

Càng không nghĩ tới, lại ở trong tình hình quỷ dị này!

Ngô Thanh Vân trước mắt hai mắt mỹ lệ như hồng bảo thạch, ánh mắt lộ ra lạnh như băng nhưng đồng thời lại mơ hồ lóe ra một chút kỳ dị. . . Với bộ dáng này, rõ ràng chính là Zombie Lên Cấp mới có thể biểu hiện ra ngoài đấy. . .

Chương 245: Đừng Làm Vậy, Chị Đại À!

Cho dù ánh sáng lờ mờ, nhưng khoảng cách gần như thế, Thái Hòa vẫn thấy rõ hình dạng của Ngô Thanh Vân. .

Tuy rằng là chị đại thời trung học, nhưng trên thực tế ấn tượng của Thái Hòa đối với Ngô Thanh Vân vẫn là rất mờ nhạt đấy.

Bất quá có đôi khi con người chính là như vậy, một khi có một tí ký ức đối với người nào đó, tuy rằng bình thường chưa hẳn nhớ được, nhưng thời điểm khi gặp lại thì nhất định sẽ nhận ra ngay lập tức.

Huống chi giữa hai bên còn gặp mặt ở dưới một loại tình huống cực kỳ kinh hãi như lúc này. . .

Gương mặt lập thể của Ngô Thanh Vân liếc nhìn qua hơi có hơi giống bộ dáng con lai, đại khái là bởi vì thời gian dài không thấy ánh mặt trời, màu da có hơi trắng bệch, một đôi mắt đỏ thoáng hơi dài nhỏ nhếch lên trên, lộ ra một loại khí tức mị hoặc tự nhiên.

Dáng người của nàng cũng rất là cao gầy, so với Lê Bống còn muốn cao hơn một ít, trước kia ở trong ấn tượng của Thái Hòa, là loại nữ sinh rất kiêu ngạo.

Bất quá tính cách trước kia như thế nào, sau khi nàng biến dị cơ bản không có liên quan gì đến nhau quá lớn, điểm này từ biến hóa của Yuna và Lê Bống cũng có thể thấy được hết.

Nếu nói rằng các nàng sau khi tiến hóa sẽ không phục lại một ít thần trí, không bằng nói khi tiến hóa, các nàng sinh ra đời lý trí mới hoàn toàn thuộc về zombie.

Tuy rằng ký ức đích thực là thuộc về thời kì nhân loại đấy, nhưng bất luận là phương thức xử lý mọi chuyện và mạch suy nghĩ, đều rõ ràng khác nhau với nhân loại rất lớn.

Việc này cũng đã bị bản tính zombie ảnh hưởng, theo chủng tộc mà nói, mặc dù các nàng có được ký ức nhân loại, nhưng tư duy vẫn là zombie như trước.

Lúc này bị Ngô Thanh Vân lấy sức lực cực kỳ mạnh mẽ ép trên bàn, đồng thời một cỗ mùi máu tanh đậm đặc xông vào mũi, sau khi Thái Hòa phục hồi lại tinh thần, trong đầu không chỉ không có một chút vui sướng khi gặp lại, ngược lại tràn đầy đau đầu!

Mặc dù là người quen, nhưng con Zombie Lên Cấp này cũng không biết nha! Nàng đã trở thành bộ dạng như vầy, rõ ràng cho thấy ý định ăn sống nuốt tươi Thái Hòa rồi!

Cũng không biết từ lúc nào nàng bắt đầu nhìn chằm chằm vào một đám người Thái Hòa rồi, đại khái nguyên nhân là bởi vì Thái Hòa lộ ra thực lực yếu ớt nhất, hơn nữa vừa mới đi sau vài bước. Bởi vậy cuối cùng Ngô Thanh Vân không kiềm nén được mà ra tay.

Với tư cách Zombie Lên Cấp, bề ngoài của Ngô Thanh Vân cũng có được trí lực nhất định, không chỉ bắt đầu vụng trộm ẩn nấp bất kỳ lúc nào tiến hành đánh lén, nhưng còn hiểu được trước tiên kéo Thái Hòa vào trong loại hoàn cảnh khép kín này. .

Tồn tại của Yuna và Lê Bống dĩ nhiên làm cho nàng cảm nhận được uy hiếp nhất định, cho nên sau khi nàng kéo Thái Hòa vào trong một cái phòng, cũng lập tức bắt đầu tiến hành công kích Thái Hòa!

Tuy rằng cửa phòng hiện giờ bị Lê Bống và Yuna đập đến vang dội rung trời, nhưng Ngô Thanh Vân lộ ra bộ dáng hoàn toàn không bị ảnh hưởng gì cả, đang dốc sức liều mạng ấn lấy bả vai của Thái Hòa, há mồm định cắn!

So sánh về lực lượng Thái Hòa tuyệt đối không thể nào vượt qua Ngô Thanh Vân đấy. Cũng may hắn còn có năng lực điều khiển con rối Zombie.

Ngay khi cái vòi tinh thần dò xét về phía đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân, Thái Hòa đang ra sức dùng hai tay chống đỡ lấy hai ngọn núi cao ngất của Ngô Thanh Vân, để tránh nàng tiếp tục ép xuống.

Tuy rằng lúc này cặp núi đôi kia đang biến hình ở trong tay Thái Hòa, bất quá Thái Hòa lại không cảm giác được một chút xíu hưng phấn nào, dù sao chỉ cần hơi lười biếng một chút. Thì đó là đang muốn chết. . .

Từ trạng thái đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân cũng có thể thấy được, trình độ tiến hóa của nàng đã rất cao, gần như không kém bao nhiêu với Lê Bống, Thái Mong muốn duy nhất của Thái Hòa là một lần đã khống chế được nàng, nhưng đây cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Trên thực tế dùng năng lực điều khiển con rối Zombie hiện giờ của Thái Hòa, là rất khó điều khiển Zombie Lên Cấp đấy, dù sao Zombie Lên Cấp đã chính thức có được trí lực nhất định.

Sở dĩ hắn có thể đồng thời điều khiển được Yuna và Lê Bống, đấy là bởi vì thời điểm khi hai người bọn họ chỉ là Zombie biến dị. Cũng đã thành lập nên liên hệ tinh thần với Thái Hòa.

Sau này thực lực của các nàng tuy rằng đã tăng cường thêm một bước, đạt được tiến hóa liên tục, nhưng ở trong quá trình này, liên hệ giữa các nàng với Thái Hòa cũng đang trở nên càng ngày

càng thân mật.

Đến hiện nay. Tuy rằng cơ bản là hắn không sẽ thông dùng năng lực điều khiển con rối Zombie để hạn chế hành vi của các nàng, nhưng trên thực tế quan hệ giữa bọn họ đã đến trình độ nước sữa hòa nhau thần hồn cùng một thể.

Mà Ngô Thanh Vân thì lại không giống như vậy, nàng là lần đầu tiên bị cái vòi tinh thần của Thái Hòa xâm nhập, thời gian khi vừa mới cảm nhận được trong đầu truyền đến một trận cảm giác đau đớn. Nàng lập tức bộc phát ra ý chí phản kháng mãnh liệt.

Chương 246: Đập Tung Cửa

Dùng góc độ của Thái Hòa đến xem, đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân lập tức nổi lên sóng gió điên cuồng. Mà Thái Hòa vừa mới đâm tiến vào một góc cái vòi tinh thần lập tức bị ép văng ra ngoài.

Hắn lập tức cảm giác được một trận choáng đầu hoa mắt, mà Ngô Thanh Vân đã bị kích thích, làm lực lượng trên tay cũng lập tức tăng thêm.

Nếu như không phải Thái Hòa cắn chặt hàm răng tiếp tục kiên trì, chỉ sợ sau một giây cũng sẽ bị Ngô Thanh Vân cắn cổ.

Dĩ nhiên là Ngô Thanh Vân đang nổi giận, mặc dù hai tay nàng đều bị hạn chế lại, một bộ phận trọng yếu ở nửa người trên cũng bị Thái Hòa nắm lấy, không thể động đậy, nhưng với tư cách Zombie Lên Cấp, thủ đoạn công kích của nàng đương nhiên không có ngốc nghếch giống như một con Zombie bình thường mà thôi.

Vừa nhấc chân dài, đầu gối của nàng cũng lập tức khụy xuống đè chặt Thái Hòa chân, lực lượng khổng lồ làm cho Thái Hòa lập tức đau ra một đám mồ hôi lạnh, cánh tay cũng lập tức mềm nhũn.

Mượn cơ hội này Ngô Thanh Vân lập tức ép xuống, bộ mặt gần như đã dán chặt lại với mặt Thái Hòa.

Mà thời điểm lúc này Thái Hòa mới phát hiện, có đôi khi cái mũi cao cũng không phải chuyện gì tốt...

Thấy chóp mũi Thái Hòa ngay ở trước mắt, vậy mà chị đại Ngô Thanh Vân này há miệng ra, trực tiếp cắn xuống dưới!

"Cmn! Học tỷ ngươi đừng như vậy ah!"

Thái Hòa lập tức tê rần da đầu, đồng thời cái vòi tinh thần cuốn ra điên cuồng, sự tàn nhẫn cũng lập tức bạo phát ra, hai tay cùng lúc dùng sức bóp mạnh một cái, đồng thời một chân khác vừa nhấc lên mạnh mẽ, trực tiếp chĩa vào trên bụng Ngô Thanh Vân.

Khoảng cách giữa hai bên lập tức bị kéo mạnh ra, hàm răng của Ngô Thanh Vân cắn trượt một cái, nhưng đầu lưỡi cũng đã thè lưỡi ra liếm đến chóp mũi Thái Hòa, nhưng lại xẹt qua môi của hắn!

Mặc dù cái vòi tinh thần vẫn không thể lập tức khống chế được Ngô Thanh Vân như trước, nhưng lại làm cho nàng xuất hiện hoảng hốt trong nháy mắt, mà Thái Hòa lập tức thừa cơ hội này, hai tay đẩy mạnh ra trước, sau đó thoát khỏi trói buộc của nàng triệt để.

Khi thu hoạch tự do lần nữa, trước tiên Thái Hòa lập tức đưa ánh mắt hướng về phía cửa ra vào. Mới vừa rồi bị đánh lén quá đột ngột, thanh đao ngắn của hắn lúc sau khi vào cửa bị đánh rơi, lúc này tay hắn không tấc sắt, có thể nói là tương đối bị động.

Mặc dù Ngô Thanh Vân chóng mặt thoáng một cái, nhưng sau khi bị Thái Hòa đẩy ra nàng cũng lập tức thanh tỉnh lại, một đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chặt chẽ Thái Hòa.

Hai người cách nhau không đến khoảng cách ba mét giằng co lẫn nhau, trong nháy mắt bầu không khí trở nên tương đối khẩn trương.

"Chị đại, mê nhan sắc của ta cần quá gấp nha. . . Bất kể nói thế nào ta cũng là bạn học cùng trường của ngươi nha, thật vất vả gặp lại ngươi sao có thể đánh lén ta đây này. . ."

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm nói ra, ánh mắt thì đảo

quanh qua lại ở giữa Ngô Thanh Vân với thành đao ngắn.

Nhưng mà dĩ nhiên Ngô Thanh Vân biết được dự định của Thái Hòa, đột nhiên nàng tháo chạy ra sau một bước, bàn tay chụp tới. Lập tức chuẩn bị vượt lên trước nắm bắt thanh đao ngắn của Thái Hòa vào trong tay.

Thái Hòa lập tức kinh hãi! Đây là ăn gian nha! Không có vũ khí, hắn còn đấu với Zombie Lên Cấp cầm đao này như thế nào?

Sở dĩ Yuna và Lê Bống mạnh mẽ, chính là bởi vì các nàng mang theo vũ khí, so với Zombie biến dị bình thường hoặc Zombie Lên Cấp phải có ưu thế hơn nhiều lắm!

cái vòi tinh thần quấy nhiễu lần nữa, làm cho động tác của Ngô Thanh Vân xuất hiện chậm chạp trong nháy mắt, mà Thái Hòa lập tức quyết đoán nắm bắt được cơ hội này, mạnh mà đi phía trước xông lên, cơ hồ là cùng Ngô Thanh Vân sát bên người mà qua, một tay lấy đoản đao trảo trong tay

Đây chính là động tác liều mạng. Một khi Thái Hòa hơi chậm một bước, hoặc là hơi có chần chờ, cũng tương đương với dê vào miệng cọp, đưa chính mình đến trước mặt Ngô Thanh Vân!

Sống chết trước mắt, Thái Hòa bộc phát ra sức quyết đoán tạo ra tác dụng chiến thắng mấu chốt. Tính cách lúc cần ra tay thì sẽ ra tay ngay lập tức, cùng với sức tập trung mạnh mẽ, làm cho Thái Hòa ở trong giờ phút mấu chốt cướp được đoản đao!

Mà cùng lúc này, Ngô Thanh Vân cũng đã thoát khỏi ảnh hưởng của cái vòi tinh thần, bất quá không đợi nàng đánh tới, Thái Hòa cũng đã thuận thế quay người lại, lưỡi thanh đao ngắn trực tiếp huơ về phía cái cổ Ngô Thanh Vân.

Bất quá dù sao Ngô Thanh Vân cũng là Zombie Lên Cấp. Hơn nữa trình độ tiến hóa còn rất cao, công kích của Thái Hòa mặc dù

mạnh mẽ, nhưng đối với Zombie Lên Cấp mà nói, tốc độ vẫn còn quá chậm!

Lưỡi đao của Thái Hòa lập tức đã đến trước mặt. Ngô Thanh Vân lui mạnh về sau hai bước, mũi đao lập tức vạch rách da thịt của nàng, để lại một đạo vết máu, đồng thời một đám tóc dài cũng bị cắt đứt rơi rụng xuống.

Mà cùng lúc đó. Cuối cùng cửa phòng cũng phát ra một tiếng vang thật lớn, bị phá tung triệt để rồi!

Chương 247: Nhớ Lại

Đôi mắt của Yuna và Lê Bống cũng đã hoàn toàn đỏ lên. Hai cô gái đồng thời vọt lên đến, hai đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức bổ về phía Ngô Thanh Vân không khách khí chút nào.

Nhưng mà trong nháy mắt khi cửa phòng bị đập mở tung ra, Ngô Thanh Vân cũng đã rút lui về phía sau, khi công kích của Yuna và Lê Bống đuổi tới, hiện giờ nàng đã ra đến cửa sổ, sau đó xoay người nhảy mạnh ra ngoài.

Lại là nhảy lầu hay sao? Trong nội tâm Thái Hòa hết hồn, vội vàng vọt tới phía trước cửa sổ xem xét, lập tức ngây ngẩn cả người.

Thì ra là Ngô Thanh Vân nhảy lên cái máy lạnh ngoài cửa sổ, sau đó nhanh nhẹn xoay người nhảy đi vào trong cửa sổ lầu dưới.

Động tác mạo hiểm như thế cũng chỉ có zombie mới có dũng khí làm, nhìn từ điểm này, trí lực của Ngô Thanh Vân đã khôi phục được khá nhiều rồi.

Hiện giờ chạy đi xuống lầu tìm nàng nhất định là không cản nổi rồi, tốc độ của Ngô Thanh Vân thoạt nhìn là tương đối nhanh đấy, hơn nữa từ trước đến nay Thái Hòa gặp qua tất cả Zombie Lên Cấp, dường như cũng có bản năng thói quen che dấu hành tung.

Lần này Ngô Thanh Vân đánh lén không thành công, còn suýt nữa bị Thái Hòa làm thịt, đoán chừng là sẽ không lại tùy tiện xuất hiện.

Mặc dù Thái Hòa cảm giác nghĩ mà sợ, nhưng dù sao cũng đã

hữu kinh vô hiểm. Đã có chuyện ngoài ý muốn như vậy xảy ra, hắn cũng đã mất đi hứng thú săn bắn đối với Zombie biến dị còn lại trong khu nhà dạy học a1.

"Một khu nhà dạy học khác cũng không cần đi, đã có nhiều chất gel Virus như vậy, cũng nên rời khỏi Đại Học Sài Thành rồi." Thái Hòa nghĩ như thế.

Yuna và Lê Bống cũng đến bên cửa sổ nhìn một chút, ánh mắt của hai nữ zombie đều lộ ra hơi lạnh lẽo.

Chờ trong lúc các nàng bất cẩn mà đánh lén Thái Hòa, nhưng lại khóa các nàng ở ngoài cửa, việc này làm cho bản năng khát máu cuồng bạo của các nàng lập tức bị thức tỉnh lại rồi.

Lúc này Thái Hòa đứng ở bên người hai người các nàng, thậm chí ngay cả hắn cũng cảm thấy làn da hơi run lên. Đây chính là thứ gọi là sát khí đi à nha?

"Hòa Ca, ngươi. . . Ngươi không sao chớ?" Lê Bống lạnh lùng quay mặt xuống nhìn một cái, sau đó lập tức quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, trong ánh mắt đã hiện lên một chút ân cần, ngập ngừng mà hỏi thăm.

Thái Hòa thầm nghĩ mặc dù chính mình không có bị thương, nhưng mà xem như bị sợ hãi, trước kia mặc dù đã từng có kinh nghiệm giao thủ với Zombie Lên Cấp, nhưng lúc lúc bị công kích chỉ là con rối zombie, mà không phải bản thể hắn.

Lúc này đây mới xem như chính thức trực tiếp giao thủ với Zombie Lên Cấp, tuy rằng quá trình mạo hiểm, nhưng coi như là một lần kinh nghiệm quý giá a.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa cười cười, bàn tay vuốt vuốt đầu Lê Bống, nói ra: "Yên tâm, ta không sao."

Yuna cũng để sát vào đến nghe nghe, sau khi xác nhận hoàn

toàn Thái Hòa chính xác không có bị thương đổ máu, lập tức yên tâm gật gật đầu: "Tuy rằng dính đi một tí mùi máu tanh, nhưng không phải hương vị của Hòa Ca đây này."

Thì ra ngươi còn nhớ kỹ hương vị máu tươi của ta nha. . . Thái Hòa lập tức lại rùng mình một cái. . .

Ngô Thanh Vân ăn hết đau khổ, quả nhiên không có lại xuất hiện gây sự với Thái Hòa, lúc xuống lầu Thái Hòa cũng không có gặp được nàng.

Mặc dù Zombie Lên Cấp khó giải quyết, nhưng sau khi Thái Hòa đã có phòng bị, còn muốn âm hắn cũng không dễ dàng như vậy rồi.

Bất quá trái lại cũng giống như vậy đấy, Ngô Thanh Vân cố tình ẩn nấp lại, Thái Hòa cũng rất khó bắt được nàng từ trong hoàn cảnh khu lầu dạy học cực kỳ phức tạp.

Cho nên sau khi thoáng do dự một chút, Thái Hòa vẫn dừng lại công tác tìm kiếm, mang theo Lê Bống và Yuna đã đi ra khu lầu dạy học A1.

Zombie biến dị ở đây cũng đã săn giết tới không sai biệt lắm, còn lại một đám cá cơm thì không cách nào khiến cho Thái Hòa hứng thú, không bằng thừa dịp thời gian còn sớm, tranh thủ thời gian rời khỏi Đại Học Sài Thành.

Tuy rằng Lâm Á Hân vẽ địa đồ chủ yếu là phác hoạ đi ra hoàn cảnh khu vực trung tâm, nhưng mấy con đường lớn đi thông ra ngoài trường cũng bị nàng vẽ giản lược một cái dấu hiệu.

Con đường cần phải đi nếu trở về đường cũ thật sự quá xa, sau khi Thái Hòa nghiên cứu cẩn thận địa đồ một phen, quyết định rời khỏi từ phương hướng cửa chính.

Bất quá chuyện làm cho hắn có hơi ngoài ý muốn chính là, Lê

Bống đang nhìn phần này địa đồ sau một lúc lâu, thậm chí có hơi do dự địa mở miệng nói: “Ta. . . Ta dường như. . . có một chút ấn tượng đây này. . .”

“Thật sao?” Thái Hòa lập tức lộ ra một nụ cười vui vẻ.

Xem ra sau khi Lê Bống tăng lên đến Zombie Lên Cấp, quả nhiên ký ức đã ở khôi phục lại từ từ. Hoạt động ở nhiều nơi trong Đại Học Sài Thành, cũng đã gián tiếp tạo thành một ít kích thích đối với nàng.

“Uh. . .” Lê Bống ngẩng đầu nhìn hắn một cái, sau đó gật nhẹ đầu.

Chương 248: Mở Đường Máu

Ánh mắt của nàng lộ ra hơi mờ mịt, lông mày cũng hơi nhíu lại. Bất quá hiện tượng bình thường như thế, dù sao khôi phục ký ức thật giống như mở một lỗ thủng trong đầu, tràn ra từ từ từng chút một, thật ra quá trình này cũng không phải là chuyện sung sướng gì.

Trên thực tế đối với Lê Bống hiện giờ mà nói, có thể khôi phục ký ức hay không, thật ra cũng không ảnh hưởng lớn, điểm này từ tình huống trước mắt của Yuna cũng có thể thấy được.

Cho dù khôi phục toàn bộ ký ức, các nàng cũng vẫn thuộc về zombie như trước, không có thay đổi gì quá lớn.

Nhưng Yuna còn chưa nói đến, đối với Lê Bống, Thái Hòa vẫn rất hy vọng nàng có thể nhớ lại nhiều thứ hơn, đấy cũng là một phần tư tâm của hắn a.

Đối với hắn mà nói, mặc kệ Lê Bống hiện giờ suy nghĩ như thế nào, trong mắt hắn Lê Bống vĩnh viễn đều là cô bé ôn nhu săn sóc hắn như lúc trước kia.

Mà trước khi hai người nhớ lại, Thái Hòa cũng không muốn dứt bỏ đơn giản như thế. . . Đã có Lê Bống cung cấp ý kiến, cho dù trên dấu hiệu bản đồ cũng khá đơn sơ, nhưng một đám người Thái Hòa vẫn đến rất gần với cửa chính rồi.

Đương nhiên có thể tới nhanh được như vậy, một mặt là bởi vì khoảng cách khu lầu dạy học A1 vốn là rất gần cửa chính Đại Học Sài Thành, một phương diện khác là vì đã có mấy con Zombie biến dị mở đường.

Cho nên tuy rằng trên đường nhiều zombie, nhưng khi Thái Hòa giống như máy ủi đất nghiền ép xuống, cơ bản là không cách nào tạo thành chướng ngại gì quá lớn.

Bất quá việc này đối với tinh thần lực của Thái Hòa cũng tiêu hao rất lớn, lúc trông thấy cửa chính ở đằng xa, tóc của hắn cũng đã bị mồ hôi làm ướt nhẹp, huyệt Thái Dương thì trướng đau nhức từng cơn.

Lập tức tinh thần lực đã không đủ để chèo chống hắn tiếp tục điều khiển những con rối zombie này, sau khi đột phá cửa chính thành công, hơn nữa đến khu vực tương đối an toàn, Thái Hòa lập tức để cho Yuna và Lê Bống ra tay giải quyết những con rối zombie này.

Hai người bọn họ nhịn hết một ngày, cuối cùng đã có một cơ hội được tắm rửa vừa đau nhức vừa thoải mái, đều lộ ra hưng phấn khó hiểu.

Sau khi giải quyết cái này mấy cái con rối zombie giống như chém dưa thái rau vậy, Thái Hòa lại đã nhận được mấy khối chất gel Virus, hơn nữa nhìn qua chất lượng trên cơ bản xem như thu hoạch tốt nhất hôm nay.

Xem ra mặc dù là Zombie biến dị nhân tạo, là loại zombie đốt cháy giai đoạn, nhưng sau khi trải qua vài giờ lắng đọng, trong đầu cũng đã ngưng kết ra chất gel Virus, hơn nữa tốc độ hội tụ virus vượt xa dự tính của Thái Hòa.

“Như vậy xem ra kỳ thực Zombie biến dị vẫn tương đối dễ dàng tiến hóa đi ra đấy, nhưng Zombie Lên Cấp thì lại khá là hiếm có. Mặc dù có ba chục nghìn zombies, nhưng trước mắt ta cũng chỉ mới gặp phải ba con Zombie Lên Cấp ở Đại Học Sài Thành mà thôi. . . Một con trong số đó lại còn là người quen của ta. . .”

Mặc dù Sài Thành rất lớn, nhưng hoạt động ở nơi này thời

gian dài tóm lại sẽ gặp người quen đấy, chỉ có điều đoán chừng mỗi người đều hy vọng gặp người quen chính là với tư cách người sống sót, mà không phải một zombie ngươi biết nàng, nhưng nàng lại không biết ngươi.

Đáng tiếc loại tỷ lệ này thật sự quá nhỏ rồi, dù sao số lượng người sống sót chỉ là số ít, mà zombie lại chiếm cứ đại đa số trong Sài Thành.

Trước mắt Thái Hòa mới chỉ vô tình gặp được con zombie người quen thứ nhất là Ngô Thanh Vân rồi, tuy rằng Lê Bống cũng là zombie, nhưng dù sao cũng là hắn cố ý đi tìm đấy, không coi là trùng hợp gì.

Theo lý thuyết ở trong biển Zombie mênh mông, hai người có thể gặp nhau coi như là duyên phận rồi, đáng tiếc chuyện này đối với Thái Hòa thật sự mà nói không tính là kinh nghiệm tốt đẹp gì, đoán chừng đối với Ngô Thanh Vân mà nói cũng giống như vậy.

Trước kia Thái Hòa cũng không có nương tay, nếu như Ngô Thanh Vân phản ứng hơi chậm một chút, đoán chừng hiện giờ đã trở thành chi đại không đầu rồi.

Giao thủ với Zombie Lên Cấp, không được phép qua loa chút nào, Thái Hòa cũng không hối hận đối với loại hành vi này của mình. Bất quá dù sao cũng là người đã từng quen biết, ở trong thế đạo hôm nay, có thể gặp được một người quen còn đi được chạy nhảy được quả thật không dễ dàng, cho dù nàng là một con zombie đây này. . . Cho nên Thái Hòa cũng không có hung tàn đến mức nổi lòng tham với chất gel trong đầu của nàng, đây cũng là một trong những nguyên nhân hắn không có hao tâm tổn trí đuổi theo nàng.

Ngoài cửa Đại Học Sài Thành chính là một con đường cái cực kỳ rộng lớn, ngày xưa các cụ có câu ngựa xe như nước hết sức náo nhiệt. Ngoại trừ bên ngoài Đại Học Sài Thành ra, gần bên này còn

có một học viện âm nhạc, hơn nữa ngay ở đối diện với góc Đại Học Sài Thành.

Số lượng nhân khẩu to lớn, hiện giờ đương nhiên lưu lại zombie cũng đã rất nhiều.

Bất quá trước khi giải quyết hết những con rối zombie...kia, Thái Hòa coi như là nghiền ép đầy đủ giá trị thặng dư của bọn hắn, tất cả đều dựa vào bọn hắn gần như điên cuồng tiến công giết ra một con đường máu ra ngoài.

Chương 249: Chắc Là Đã Bị Ăn Rồi Đi

Lúc này ba người đã đứng ở trong một con hẻm nhỏ tương đối yên tĩnh, chung quanh cũng đã nằm lộn xộn ngổn ngang thi thể con rối Zombie biến dị.

“Lúc này cũng không sớm, tìm một nơi nghỉ chân thôi.”

Thái Hòa vừa nhét một khối chất gel cuối cùng vào trong túi, vừa nói.

Lê Bống và Yuna đang lau chùi lưỡi đao, mới vừa rồi cuối cùng hai người bọn họ đã nhận được cơ hội ra tay, đôi mắt đều hưng phấn tới có hơi ửng hồng, tình huống thi thể trên đất cũng vô cùng thê thảm, hai con trong đó thậm chí bị trực tiếp chém thành hai mảnh, nếu không phải đã sớm quen thuộc mùi máu tươi, đoán chừng Thái Hòa sẽ bị hương vị dày đặc trưng này hun cho trực tiếp ngất đi.

Ngay sau khi Thái Hòa mở miệng, Yuna lại đột nhiên nói ra: “Đao của ta không xong. . .”

Giọng điệu của nàng lộ ra hơi quái dị, giống như là biết rõ chính mình chắc phải hơi khổ sở, nhưng bộ dạng cũng không cách nào biểu hiện ra loại cảm xúc này.

Với tư cách zombie, đoán chừng là nàng không có loại cảm tình khổ sở này đấy, nhưng sau khi khôi phục ký ức, nàng lại nhớ rõ cây đao này đối với nàng mà nói, là thứ rất quan trọng. . . Thái Hòa cũng phải giật mình trong lòng, vội vàng lục tục đi qua nhìn thoáng một cái. Trước kia cây đao này lúc đón đỡ công kích của kẻ

địch văng tung tóe một cái lỗ thủng, hiện giờ sau khi trải qua một thời gian sử dụng ngắn, cái vết nứt này cũng theo đó mà mở rộng ra hơn, phảng phất mũi đao bất kỳ lúc nào cũng sẽ đứt gãy triệt để.

Tuy rằng thanh này thật là một thanh đao tốt, nhưng dù sao thiếu thốn chăm sóc chuyên nghiệp, lại thường xuyên sử dụng, đương nhiên tuổi thọ sẽ giảm bớt rất nhiều.

Đã mất đi vũ khí, chỉ sợ sức chiến đấu của Yuna cũng phải hạ thấp rất nhiều. Bởi vì mặc dù nàng cũng là Zombie Lên Cấp, nhưng tình huống của nàng hết sức đặc biệt, sau khi tiến hóa đích ưu thế của nàng cũng hoàn toàn không có hiện ra ngoài thân thể.

Sở dĩ có thể dũng mãnh như bây giờ, nguyên nhân hơn phân nửa là vì đao pháp của nàng rất cao minh, hơn nữa sau khi ký ức hoàn toàn khôi phục, uy lực đao pháp của nàng cũng đã nhận được phát huy trăm phần trăm.

“Chuyện này. . .” Nhìn thấy cây đao này bất kỳ lúc nào cũng có khả năng tiêu tan, biểu lộ của Thái Hòa cũng lộ ra vẻ hơi buồn bực.

Tuy rằng hắn nhớ rõ trong cửa hàng đao kiếm thủ công Vương gia còn có vài thanh đao, nhưng chất lượng những thanh đao...kia đều không xem như thượng thừa, thật sự không cần phải vì đống phế liệu đó mà ngang qua một nửa nội thành.

Yuna nhìn chằm chằm thật chặt vào đạo vết rách kia trong chốc lát, sau đó quay đầu nhìn về phía Thái Hòa: “Ngày mai đi nhà của ta thôi, vừa vặn cũng xem thử có vũ khí nào thích hợp ngươi hay không.”

Đúng rồi, nhà Yuna cũng sống bằng nghề làm đao kiếm thủ công. . . Thái Hòa cúi đầu nhìn thoáng qua đao ngắn nắm trong tay, nghĩ thầm cây đao này đích thực là cũng hơi bị ngắn, thời

điểm 1 vs 1 với Zombie bình thường hoặc Zombie biến dị ngược lại còn dùng tốt, nhưng một khi bị bao vây lại, khuyết điểm cũng sẽ bộc lộ ra ngoài rồi.

Người bình thường cận thân tác chiến với một đám zombie, nguy hiểm quá lớn, dù là cắt rách một chút da cũng có thể dẫn đến lây nhiễm. Tuy rằng Thái Hòa có cái vòi tinh thần, lại có kinh nghiệm lâm trận phong phú, nhưng trên thực tế trong chiến đấu hắn cũng phải hết sức cẩn thận đấy.

Nếu như có thể đổi một thanh vũ khí, không thể nghi ngờ có thể làm cho hắn tiện tay tiện chân, hiệu suất chiến đấu cũng sẽ theo đó mà tăng lên.

Loan đao trong tay Lê Bống vẫn còn dùng rất tốt đấy, hơn nữa tạm thời cũng không có xảy ra vấn đề gì.

“Trước kia cũng không có nghe ngươi đề cập qua, nhà của ngươi ở nơi nào?” Thái Hòa hơi tò mò mà hỏi thăm.

Trong mắt Yuna hiện lên một chút kỳ dị, bất quá cũng may sau khi nàng biến dị thành zombie, tình cảm của người bình thường cũng bởi vậy mà giảm đi rất nhiều, thậm chí gần như có thể nói là không có, bởi vậy nhắc tới chuyện nhà cũng không biểu hiện ra thương cảm gì: “Gia tộc có sở hữu một căn nhà Khu cư xá Tự Do quận Tân Bình, một vài sản phẩm đã hoàn thành đều được lưu trữ ở trong nhà đấy.”

“Khu Cư Xá Tự Do hay sao. . . Cách nơi này vẫn hơi xa đấy, bất quá đao của ngươi hoàn toàn chính xác nên thay mới, đi thì vẫn phải đi đấy. . .” Thái Hòa gật nhẹ đầu, sau đó lại đột nhiên nhớ tới một sự kiện, hỏi, “Lúc trước ngươi từng trở về chưa?”

“Đương nhiên,” Yuna buồn cười liếc nhìn Thái Hòa, “Bằng không thì ngươi cảm thấy ta mang theo đao vào trường học đi học hay sao?”

“Ặc. . . Vậy thì trong nhà người?” Nếu Yuna không có biến dị, thật đúng là Thái Hòa có hơi hỏi không ra miệng, nhưng Yuna đã thành Zombie sẽ không vì thế thương tâm khổ sở, vậy hắn hỏi thăm thoáng một chút cũng không sao rồi.

Dù sao Yuna bất đồng với Lê Bống hắn đã quá hiểu rõ, thật ra Thái Hòa cũng không có hiểu rõ bao nhiêu đối với Yuna, tình cảm của hai người thành lập, trên thực tế chính là sau khi nàng biến dị.

Đối với những chuyện trước kia của nàng, Thái Hòa chưa nói tới để ý, nhưng mà có hơi cảm thấy hứng thú đấy.

Yuna trầm ngâm một chút, sau đó lắc đầu: “Không quá rõ ràng, lúc ta trở về trong nhà đã không có người rồi, cũng không có trông thấy thi thể, rất có thể. . .”

“Được rồi được rồi, đã như vậy, vậy ngày mai chúng ta cũng sẽ đi nhà của ngươi. Bất quá hôm nay trời cũng đã tối lắm rồi, tìm một nơi nghỉ lại ở xung quanh đây thôi.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian cắt đứt nàng..., hắn cũng không muốn nghe Yuna lộ ra vẻ mặt lạnh nhạt nói ra “Chắc là bị ăn rồi đi”, hoặc câu nói đại khái như vậy.

Thời điểm khi ba người Thái Hòa thấp giọng nói chuyện với nhau trong ngõ hẻm, một đạo bóng dáng cao gầy đang đứng ở cửa hàng đồ điện trên phố đối diện, một đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chằm chằm chặt chẽ vào Thái Hòa.

Ở trong đôi tròng mắt kia của nàng, để lộ ra một chút sắc thái mờ mịt mơ hồ, đồng thời tay phải lập tức che lấy cổ, ở nơi đó có một đạo miệng vết thương thật nhỏ còn mới nguyên có thể thấy được rõ ràng. . .

Chương 250: Khẳng Định Suy Đoán

“C-K-Í-T..T...T. . .”

Sau khi từ từ đẩy ra cửa sắt, Thái Hòa lập tức cầm theo thanh đao ngắn địa đi vào trong hành lang cẩn thận từng li từng tí. .

Ở gần Đại Học Sài Thành rất ít cư dân cư xá, trời cũng đã tối rồi, cuối cùng Thái Hòa mới tìm được căn khách sạn nhỏ vị trí vắng vẻ này.

Cũng giống với phố ăn chơi, căn khách sạn nhỏ này dĩ nhiên cũng dùng để cung cấp đôi nam nữ sinh trong Đại Học Sài Thành có được một đêm yêu nhau ngon giấc đấy, tuy rằng mở cửa ở trong một con hẻm nhỏ ẩn nấp, nhưng cửa sổ lầu hai treo cái hộp đèn hồng phấn tràn ngập khí tức mập mờ kia, cho dù cách thật xa cũng có thể thấy rất rõ ràng. Trong hẻm nhỏ đương nhiên cũng có vài con zombie lắc lư, thậm chí có một nữ zombie mặc một bộ áo tắm bồi hồi chậm rãi tại chỗ, bất quá áo tắm của nàng sớm đã bị rách nát nhừ, gần như không có phát ra nổi bất luận một chút hiệu quả che giấu gì.

Thời điểm khi cái nữ zombie áo rách quần manh này đánh tới phía Thái Hòa, ánh mắt Thái Hòa vẫn không tự chủ được lộ ra hơi quái dị.

Bất quá loại cảnh tượng này mặc dù hắn không thấy nhiều lắm, nhưng cũng không phải nhìn thấy lần đầu tiên, cho nên sau khi không nhịn được nhìn thêm mấy lần, lập tức không hề tiếc nuối mà chặt ngã con zombie bộ ngực đặc biệt lớn này.

“Hèy, trước kia cũng không có cơ hội quan sát ngọn núi khổng lồ khoảng cách gần như vậy nha. . .” Thái Hòa âm thầm than thở.

Những Zombie bình thường này cũng không phải tụ tập lại với nhau, màu phân tán khắp bốn phía, cơ bản sẽ không tạo thành uy hiếp quá lớn đối với Thái Hòa, thậm chí không cần Lê Bống và Yuna ra tay, Thái Hòa có thể xử lý nhẹ nhõm.

Bất quá hai nữ zombie này làm sao chịu an phận theo sát, có một cơ hội các nàng cũng sẽ vọt tới trước mặt Thái Hòa, thậm chí cố ý cướp đầu người với Thái Hòa.

Ví dụ như thời điểm khi hắn giao thủ với zombie, Lê Bống hoặc Yuna lại đột nhiên xông lên chặn ngang một đòn, làm hắn sắp tiêu diệt zombie lại bị đủ loại cái chết thê thảm.

Vậy cũng là yêu thích của Lê Bống và Yuna rồi, hai người bọn họ chiến đấu với hắn, không bằng nói thành phần chơi đùa càng nặng hơn một chút.

Sau khi tăng trưởng đến Zombie Lên Cấp, Zombie bình thường ở trong mắt các nàng thật sự không hề có uy hiếp, còn thêm bản năng zombie thị sát khát máu, sẽ có loại biểu hiện này cũng không kỳ quái.

Thái Hòa ngoại trừ bất đắc dĩ ra, cũng chỉ có thể âm thầm cười khổ.

Sau khi chờ đến cửa ra vào khách sạn, Thái Hòa lập tức vượt lên đi vào trước.

Dựa theo kinh nghiệm của hắn, số lượng zombie trong tòa nhà này bình thường cũng sẽ không nhiều, dù sao xung quanh đây không có khả năng có người sống sót sẽ đến, sau khi zombie dừng lại ở trong lầu cảm thấy đói khát, ngoại trừ chạy ra đi tìm đồng loại gây sự, không còn cách nào khác.

Chiêu bài cửa ra vào sớm đã bị giẫm tới nát nhừ, mặt tiền dính đầy vết máu, cửa sắt có thể trông thấy mơ hồ một hành lang tối thui bày ra một cái bàn gỗ dùng để đăng ký, đồng thời một cỗ khí tức tanh hôi hư thối cũng xông vào mũi.

“Răng rắc!”

Thái Hòa mới vừa vào cửa, dưới chân cũng đã giẫm lên một khối miếng thủy tinh vỡ, lập tức phát ra một tiếng giòn vang. Ở trong một mảnh hành lang tĩnh mịch, thanh âm này lộ ra rõ ràng chói tai.

“Grừ!”

Một tiếng gầm nhẹ lập tức truyền đến, đồng thời một con zombie gầy còm từ góc rẽ thang lầu một lao mạnh xuống tới, toàn thân dính đầy vết máu và dơ bẩn làm cho người ta gần như không cách nào phân biệt ra tướng mạo sẵn có của hắn.

Tuy rằng con zombie này hùng hổ, nhưng vẻ mặt Thái Hòa lại có vẻ lạnh nhạt, khi con Zombie này sắp vọt tới trước mặt, tinh thần cái vòi của hắn lập tức cuốn ra, làm cho con zombie này lập tức đứng hình một chút.

Cũng trong một khoảng thời gian ngắn lúc ngây người này, đoản đao trong tay Thái Hòa đã đâm vào trái tim của hắn, bàn tay kéo một cái, lập tức cắt nát sinh cơ hắn triệt để rồi.

Ánh sáng ở trong mắt con zombie này nhanh chóng ảm đạm xuống, Thái Hòa từ từ rút thanh đao ngắn trở về, sau đó thuận thế tránh được máu tươi phún ra từ trên người đối phương.

“Lịch bịch!” Một tiếng, thi thể rơi xuống đất, mà Thái Hòa đã lướt qua hắn bước lên bậc thang.

Lê Bống và Yuna cũng theo sát chui đi vào, đi sau lưng Thái Hòa lên lầu.

Không ngoài dự tính của Thái Hòa, dường như trong khách sạn này chỉ có một con zombie mới vừa rồi mà thôi, ở trong nội bộ mà nói vẫn tương đối an toàn đấy.

Bất quá ở trong quá trình kiểm tra của Thái Hòa, lại ngoài ý muốn phát hiện một nửa thi thể của con chó kiểng. Sở dĩ chỉ có thể nói là một nửa, là vì con chó kiểng này ngoại trừ lớp da còn lưu lại ở trên mặt đất ra, máu thịt sớm đã không biết tung tích. Từ suy đoán của Thái Hòa, có khả năng rất lớn, hơn phân nửa thân thể của con chó này cũng đã bị con zombie mới vừa rồi tiêu hóa hết.

Chương 251: May Mắn Lớn

Mặc dù con mồi ưu tiên của Zombie là nhân loại, nhưng xem ra đến thời điểm cực kỳ đói thì sao, chỉ cần là vật còn sống đều không chạy khỏi ánh mắt của bọn nó.

Thời điểm lúc trước kia chứng kiến chú chuột kia, Thái Hòa cũng đã từng suy đoán, động vật hình thể quá nhỏ chắc hẳn là không cách nào thừa nhận virus đấy, mặc dù chúng bị lây nhiễm, cũng sẽ lập tức hư thối mà chết, sẽ không tạo ra uy hiếp gì đối với người sống sót.

Nếu như không có gặp phải virus zombie, cái kia đoán chừng chúng nó cũng không có gì khác so với bình thường, chỉ là động vật bình thường mà thôi.

Bây giờ nhìn thấy thi thể của con chó kiểng này, lại xác nhận thêm một bước suy đoán của Thái Hòa, cũng làm cho Thái Hòa yên lòng triệt để.

Tuy rằng động vật hình thể khổng lồ rất có thể tiếp nhận được virus sau đó bị biến dị, nhưng ở trong thành thị có được bao nhiêu động vật cỡ lớn đây?

Cho dù có một ít, nhưng không đợi chúng tìm được cơ hội biến dị, sẽ bởi vì hình thể cực lớn bị zombie nhìn chằm chằm vào, đoán chừng đã sớm trở thành một đống xương khô rồi.

Mặc dù có một ít cá lọt lưới, nhưng khẳng định số lượng cũng không nhiều, không thể trở thành tai nạn gì, không cần quá mức lo lắng.

Ngược lại là tốc độ tiến hóa trong nội bộ zombie lại rất kinh

người, cả thành phố Sài Thành to như vậy, nói không chừng đã sinh ra đời chủng loại Zombie so với Zombie Lên Cấp còn mạnh hơn nữa.

Zombie Lên Cấp đã có trí lực cũng hết sức khó đối phó rồi, người sống sót bình thường cơ bản không phải là đối thủ, thật sự khó có thể tưởng tượng zombie còn mạnh hơn so với Zombie Lên Cấp nữa sẽ kinh khủng đến mức nào.

Bất quá lo lắng cũng vô dụng, muốn sinh tồn được an toàn, biện pháp tốt nhất vẫn phải cố gắng hết sức tăng trưởng thực lực chính mình và hai nữ zombie bên người.

Chỉ cần thực lực đối phương đủ mạnh, mặc kệ gặp phải loại zombie gì đều không cần lo lắng.

"Ồ? Gian phòng này rất thú vị. . ."

Lúc này từ trong một căn phòng đột nhiên truyền đến thanh âm của Yuna, Thái Hòa đi tới theo giọng nói, lập tức đứng hình một chút.

Không nghĩ tới trong khách sạn nhỏ vắng vẻ như vậy, vậy mà cũng theo trào lưu chơi loại bịp bợm này. . . Một cái giường đu dây treo trong phòng, trên vách tường ngoại trừ wallpaper hoa hồng đỏ ra, còn treo móc một bức ảnh nam nữ âu yếm quan hệ bên nhau.

Sau khi nhìn qua vài lần, Thái Hòa lập tức cảm thấy một cỗ hơi nóng cũng bốc lên từ bụng nhỏ.

Xem ra quả nhiên là trong khoảng thời gian này tích lũy hỏa khí quá nhiều, vậy mà bị một bức ảnh khơi gợi lên tâm tư, nhớ năm đó duyệt tận trăm ngàn clip JAV cũng có tu vi mặt không đổi sắc, hôm nay đã hoàn toàn phá công rồi. . . Thái Hòa ho khan một tiếng, đang muốn mời Yuna đi ra, Lê Bống cũng đã tò mò chui đi vào từ bên cạnh hắn.

“Lê Bống tỷ, tới nơi này ngồi.” Yuna tóm lấy Lê Bống một cái, kéo nàng ngã lên trên giường đu dây.

Cái giường đu dây này lập tức đung đưa, lập tức mang cho Lê Bống trải nghiệm cực kỳ thú vị mới lạ. Sau đó. . . Nàng không chịu đi ra rồi.

Yuna cũng bị dẫn lên lòng hiếu kỳ, hai cô gái lăn lộn thành một đoàn ngay ở trên giường đu dây.

Đương nhiên là Thái Hòa thừa cơ thưởng thức trong chốc lát, bất quá chuyện bất đắc dĩ chính là tình huống trong khách sạn này còn chưa có kiểm tra xong, hắn chỉ có thể để lại hai gã nữ zombie hết trước ở lại nơi này rồi, chính mình lập tức tiếp tục kiểm tra đi.

“Đừng có chạy lung tung nha, ta trở về rất nhanh thôi.”

Sau khi dặn dò một câu, Thái Hòa cũng đã mang theo đao ngắn tiếp tục đi đến phía lầu ba.

Mặc dù cơ bản có thể xác định ở đây sẽ không có zombie, bất quá thái độ cẩn thận vẫn là một trong những bí kíp sinh tồn của Thái Hòa.

Thời điểm trước kia bị Ngô Thanh Vân đánh lén, Thái Hòa cũng đã phát hiện một vấn đề, đó chính là thời điểm khi thực lực Zombie Lên Cấp không sai biệt nhiều, thậm chí vượt qua Lê Bống và Yuna, hai người bọn họ là rất khó sớm cảm ứng được đấy.

Đương nhiên cũng có một loại khả năng khác, đó chính là thời điểm Zombie Lên Cấp hoặc là dị năng giả cố gắng che dấu khí tức lặng lẽ đến gần, cảm ứng của Lê Bống và Yuna cũng sẽ vì thế mà mất đi hiệu lực.

Bất quá những vấn đề này, chỉ có qua trải nghiệm mấy lần may ra được ra kết luận được chính xác, nhưng Thái Hòa nghĩ thầm như loại chuyện này, vẫn ít gặp phải mấy lần thì tốt hơn. . .

Trong nội tâm vừa nghĩ, Thái Hòa vừa bước chân vào trong hành lang lầu ba.

Ngược lại là lầu ba này không có được mở mang thành khách sạn, ngược lại làm thành nhà kho, chất đống không ít thùng giấy.

Làm cho Thái Hòa có hơi mừng lớn chính là, trong cái thùng giấy này thì ra đều là một ít hàng thương phẩm, thậm chí cũng không có ít đồ ăn vặt, đồ uống, và thuốc lá. Trong đó đại đa số nhìn qua cũng còn có thể ăn được.

Chương 252: Ta Quen Biết Ngươi

Xem ra khách sạn này bình thường cũng kiêm làm quầy bán quà vặt, nếu không cũng sẽ không có những hàng tồn kho này đấy.

"Vận may rất tốt nha!" Thái Hòa hưng phấn mà chọn lựa đồ ăn trong đống thùng giấy, lương thực dự trữ của hắn ở trong đại học Sài Thành gần như đều tiêu hao sạch sẽ rồi.

Lúc đầu định ngày mai lúc đi nhà Yuna thuận tiện thể tìm nơi sưu tập đồ ăn, lại không nghĩ tới vậy mà lại có thu hoạch ngoài ý muốn ở nơi này. Bởi như vậy, ngày mai sẽ có thể trực tiếp tiến đến nhà Yuna, trên đường không cần chậm trễ.

So với số lượng zombie, dù sao số lượng người sống sót cũng là số ít, tuy rằng hiện giờ đủ loại phương thức sản xuất đều hoàn toàn tê liệt rồi, nhưng trên thực tế trong một thành thị đồ ăn có thể tìm ra cũng là con số không ít đấy.

Chỉ có điều đại đa số người sống sót không có loại thực lực tìm kiếm đồ ăn khắp nơi mà thôi, hơn nữa tìm kiếm ở loại khu vực vắng vẻ này, không khác gì dựa vào vận may, người sống sót bình thường cũng sẽ không làm như vậy.

Thời điểm trong khi Thái Hòa liên tục nhét đồ ăn vào trong balô, khóe mắt hắn quét nhìn ở trong lúc vô tình lại bắt đến một cái bóng đen lóe lên rồi biến mất.

Mặc dù chỉ là tích tắc, nhưng Thái Hòa lại lập tức dựng lên tóc gáy, lập tức buông ra balô, nắm chặt thanh đao ngắn từ từ thẳng đứng người lên, xoay người về phía phương hướng bóng đen xuất

hiện.

Trong kho hàng to như vậy hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có đồ ăn Thái Hòa vừa mới lật qua lật lại đang từ từ nghiêng ngả, phát ra thanh âm rất nhỏ.

“Ai đó?”

Thái Hòa thấp giọng quát hỏi một câu.

Mặc dù chỉ là khóe mắt trông thấy mơ hồ, nhưng Thái Hòa khẳng định mình tuyệt đối không phải xuất hiện ảo giác.

Người sống sót hay sao? Không biết. . . Nơi này có zombie qua lại, không có khả năng sẽ có người sống sót ở nơi này.

Thấy không có người đáp lại, tay Thái Hòa nắm thanh đao ngắn vừa dùng sức mạnh, từ từ đi tới phía ngoài cửa.

Nhưng mà hắn vừa mới bước ra hai bước, một bóng người lại đột nhiên ra hiện ở cửa ra vào. Trong nháy mắt khi nhìn rõ bóng người này, Thái Hòa lập tức cũng sửng sốt một chút, sau đó trái tim lập tức thoáng chốc chạy lên cổ họng.

“Cmn, người này xem như nhìn chằm chằm chặt ta hay là mang thù gì vậy?”

Người ngăn Thái Hòa ở kho hàng đấy, thì ra chính là Zombie Lên Cấp gặp phải trước kia ở trong khu lầu dạy học A1 Đại Học Sài Thành, chi đại trường cấp 3 của hắn Ngô Thanh Vân. . . Bất quá bất đồng với trước kia chính là, vậy mà trong tay nàng có thêm một thanh côn gỗ, cũng không biết là nhặt được từ nơi nào mang đến đấy.

Xem ra sau khi nếm qua thiệt thòi vũ khí của Thái Hòa, vậy mà nàng cũng học theo chính mình vì chuẩn bị một thanh binh khí.

Quả nhiên zombie có trí lực trâu bò hơn! Hơn nữa nàng lại chuyên môn chọn thời điểm chính mình lạc đàn!

Trước tiên Thái Hòa thông qua liên hệ tinh thần liên lạc với Lê Bống và Yuna, một mình hắn cũng không cách nào liều mạng với một Zombie Lên Cấp ah!

Nhưng ở trong thời điểm khi Thái Hòa cảnh giác vạn phần nhìn về phía Ngô Thanh Vân, trong cổ họng Ngô Thanh Vân đột nhiên lại phát ra một câu "khặc khặc", sau đó dùng giọng điệu hết sức tối nghĩa, nói ra được mấy chữ: "Quen biết. . . Ta quen biết. . . Ngươi. . ."

"Cái gì?"

Ngô Thanh Vân đột nhiên nói ra một câu, làm cho Thái Hòa lập tức ngây ngẩn cả người. Đây là loại tình huống gì?

Trên thực tế đang cảm thấy Ngô Thanh Vân lần đầu tiên, Thái Hòa cũng đã kéo căng cơ bắp toàn thân, đã chuẩn bị xong tâm lý đầy đủ, ý định dùng ra hết toàn lực vật lộn cận thân với Zombie Lên Cấp này một lần rồi.

Bất quá hắn tuyệt đối không nghĩ tới trong một không khí khẩn trương giương cung bạt kiếm, Ngô Thanh Vân lại đột nhiên mở miệng nói chuyện!

Hơn nữa nhìn bộ dáng của nàng, dường như cũng không có ý định lập tức xông lên công kích Thái Hòa.

Một lần tiếp xúc với nàng trước kia, là ở trong văn phòng âm u, lúc này đến khu vực ánh sáng tương đối rạng ngời, Thái Hòa cũng nhìn rõ Ngô Thanh Vân rành mạch triệt để.

Nàng mặc lấy một bộ quần áo thể thao, chỉ có điều vô cùng bẩn đã nhìn không ra nhan sắc lúc đầu rồi, tóc cũng bị máu tươi dính lại với nhau, che khuất hơn phân nửa khuôn mặt.

Bất quá ngũ quan lập thể và dáng người cao gầy, còn thêm khí chất chỉ ở trên một Zombie Lên Cấp mới có được, làm cho nhìn về qua Ngô Thanh Vân cũng không khủng khiếp chút nào, ngược lại là không có khác nhau quá lớn so với cô gái người sống sót bình thường.

Nếu như không phải trước kia thật hiểm mới tránh khỏi làm vong hồn dưới miệng nàng, nói không chừng Thái Hòa còn có thể sinh ra một chút ảo giác.

Nói thí dụ như, zombie trước mắt này lại thật ra là vô hại đấy. . .

"Mịa mịa nó! Vô hại cái đầu, trước kia thiếu chút nữa đã bị nàng xem như thành đùi gà mà gặm. Nói không chừng sau khi ăn xong, còn sẽ cảm thấy ta là thịt gà vị giòn đây này!"

Trải nghiệm bị đánh lén trước kia làm cho Thái Hòa đã phục hồi tinh thần lại, vừa mắng thầm ở trong lòng, vừa nghi ngờ nhìn về phía Ngô Thanh Vân.

Chương 253: Ta Nhớ Rõ Ngươi

Tuy rằng bộ dáng Ngô Thanh Vân hiện giờ không giống như là muốn công kích của hắn, nhưng mà một khi Zombie Lên Cấp bắt đầu hành động..., tốc độ công kích lại thật là tương đối khiếp đảm đấy. Không thể không cẩn thận đề phòng.

Hoàn toàn chính xác, hắn và Ngô Thanh Vân coi như là người quen, bất quá loại "quen thuộc" này, cơ bản có thể xem như là tình đơn phương đấy.

Lúc trước Ngô Thanh Vân là nhân vật phong vân trong trường học, Thái Hòa nhận ra nàng cũng không kỳ lạ quý hiếm. Nhưng trái lại, Ngô Thanh Vân lại không có lý do lại nhận ra Thái Hòa.

Tuy rằng chuyện này không xem như một loại bi ai gì, bất quá nhiều khi sự thật lại chính là như thế.

Trên thực tế lúc này đột nhiên nghe Ngô Thanh Vân nói ra một câu như vậy, suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong nội tâm Thái Hòa là: Chuyện này chẳng phải vô nghĩa hay sao?

Bất quá nghĩ lại, năm đó Ngô Thanh Vân là hot girl nổi danh, dáng người cao, chỉ số thông minh cao, tầm mắt cao.

Nói không chừng nàng chỉ là vô tình thấy qua chính mình mấy lần. Nhưng lại nhớ kỹ tướng mạo chính mình, đây cũng không phải là chuyện gì không thể xảy ra đấy.

Hơn nữa nhìn bộ dạng Ngô Thanh Vân, mặc dù nàng nhận ra bộ dạng Thái Hòa, nhưng lại cũng không biết tên tuổi Thái Hòa, thậm chí không nhớ nổi đến tột cùng có liên hệ gì với Thái Hòa.

Nói một cách khác, nàng chỉ là có một chút ấn tượng đối với Thái Hòa mà thôi.

Đáng tiếc trước kia bất kể chỉ số IQ cao thế nào. Sau khi biến dị đều phải bắt đầu từ con số không.

Nếu như dùng một loại ví von không quá đáng tin cậy để hình dung thoáng một chút mà nói..., Zombie bình thường cơ bản chính là phôi thai tương đối vô ý thức, chỉ có điều lực sát thương của những "Phôi thai" này thật sự quá mạnh mẽ, gần như có thể ăn đứt nhân loại bình thường. Đương nhiên, những tiêu chí này chỉ đơn thuần là tố chất và lực lượng thân thể, tốc độ..., trên thực tế thủ đoạn sinh tồn của nhân loại vẫn còn nhiều mặt đấy, phàm là người sống sót đầu óc hơi bình thường một chút. Đều có thể tìm được một ít phương pháp sống sót.

Không liều mạng được, nhưng tóm lại có thể lợi dụng địa hình hoặc là đủ loại công cụ để tiến hành chiến đấu nha?

Mà Zombie biến dị thì sao, khó đó đã bắt đầu nảy sinh một chút ý thức, sau khi tăng lên đến Zombie Lên Cấp, mới xem như chân chính có năng lực suy nghĩ tự chủ.

Không... phải nói thỏa đáng ra là, Zombie Lên Cấp mới xem như chính thức thoát khỏi hình thái "Phôi thai" vô ý thức.

Từ tình huống hiện giờ đến xem, sau khi Ngô Thanh Vân đang tăng lên đến Zombie Lên Cấp, dĩ nhiên cũng khôi phục một phần ký ức bản thân lúc còn là nhân loại.

Đại khái thời điểm khi đánh lén Thái Hòa, thức tỉnh lại một ít ký ức mơ hồ ẩn sâu trong đầu nàng.

Thái Hòa nghĩ thầm sở dĩ nàng kiên nhẫn đối với chính mình, đoán chừng thì ra là vì nguyên nhân này. Mà không phải nhìn trúng thịt thơm giòn của chính mình.

Dù sao hắn chỉ là người bình thường, nếu bàn về trình độ chất thịt ngon, đoán chừng còn kém xa so với Zombie biến dị bình thường.

Nhưng mà hương vị của ta không ăn ngon thế nào, ít nhất còn không có có đạt tới làm cho một con Zombie Lên Cấp nghĩ đủ loại phương pháp cũng muốn ăn tươi chính mình. . . Thái Hòa rất nghiêm túc địa nghĩ đến.

Cho nên khả năng càng lớn, chính là bởi vì Ngô Thanh Vân có một ít ấn tượng đối với Thái Hòa. Cho nên khơi gợi lên lòng hiếu kỳ của nàng, lúc này mới bám lấy Thái Hòa không buông, thậm chí từ Đại Học Sài Thành theo đến nơi này.

Bất quá lần này ngược lại là nàng học thông minh, cũng không có ở thời điểm hai bên vừa chạm mặt cũng lập tức phát động công kích, ngược lại bày ra tư thế phòng bị.

Sở dĩ nàng chuyên môn đợi đến thời điểm lúc Thái Hòa lạc đàn mới hiện thân, dĩ nhiên bởi vì chính là hơi kiêng kị với hai đồng loại Lê Bống và Yuna này.

Luận thực lực bản thân, Ngô Thanh Vân thân là Zombie Lên Cấp đương nhiên là mạnh hơn rất nhiều so với Thái Hòa đấy, chẳng qua nếu như đối kháng chính diện, Thái Hòa có hai nữ zombie làm trợ thủ, chính hắn lập tức trốn ở bên cạnh không ngừng âm người, muốn tiêu diệt Ngô Thanh Vân cũng không phải việc gì khó.

Trong quá trình khi nói chuyện với Thái Hòa, Ngô Thanh Vân vẫn đứng ở cửa ra vào, đồng thời để ngang thanh côn gỗ kia trước chân.

Phảng phất dường như ánh mắt của nàng lơ đãng quét qua đoản đao trong tay Thái Hòa, lập tức vô ý thức nhíu mày.

Cây đao này cũng thiếu chút nữa đã muốn lấy mạng của nàng, lúc này lại nhìn thấy, lập tức làm cho nàng hơi khẩn trương lên.

“Ta. . . Ta. . . Nhớ rõ ngươi. . .” Ngô Thanh Vân cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa, lại từ từ cố rặn ra một câu đến.

Có thể nguyên nhân bởi vì sau khi biến dị chưa bao giờ mở miệng nói chuyện nhiều, cũng hoặc là bởi vì trí nhớ của nàng thật sự khôi phục quá ít, tóm lại lúc nàng nói chuyện lộ ra vẻ hết sức khó khăn, thậm chí làm cho Thái Hòa nghe cũng cảm thấy có hơi sốt ruột.

Chương 254: Thịt Gà Vị Giòn

Thần kinh căng cứng của Thái Hòa cũng chầm chậm buông lỏng xuống, đã Ngô Thanh Vân cũng không có ý định lập tức làm thịt hắn mất xem như là bữa tối, hắn cũng cũng không cần phải quá khẩn trương.

"Ngươi còn nhớ rõ chính ngươi là ai chăng?" Thái Hòa nghĩ nghĩ, hỏi.

Trong mắt Ngô Thanh Vân hiện lên một chút mờ mịt, sau một lát, nàng lắc đầu, bàn tay vuốt thoáng tóc dài một cái: "Ngô. . ."

"Thanh Vân, Ngô Thanh Vân. Nhớ rõ sao?" Thái Hòa âm thầm thở dài, hỏi tiếp.

Sau khi đã nhận được Thái Hòa nhắc nhở, cuối cùng Ngô Thanh Vân lộ ra một chút sắc mặt chợt bừng tỉnh hiểu ra: "Oh, ta nhớ được. . . Ngô Thanh Vân, là ta. . ." Sau đó nàng lại có hơi nghi hoặc liếc nhìn Thái Hòa, "Nhưng mà ta không nhớ rõ. . . Ngươi đấy. . ."

"Đã thành không cần miễn cưỡng, ta biết rõ ngươi muốn nói cái gì. Không nhớ rõ tên của ta rất bình thường, trước kia hai chúng ta cũng không xem như quen thuộc nha."

Chướng ngại ngôn ngữ của Ngô Thanh Vân làm cho Thái Hòa cảm giác cực kỳ bất đắc dĩ, thầm nghĩ nếu nàng có thể trao đổi với người khác nhiều thêm một chút, đại khái có thể từ từ vuốt thẳng đầu lưỡi.

Đáng tiếc với tư cách Zombie Lên Cấp, nàng nào có cơ hội trao đổi với nhân loại, cho dù gặp phải người sống sót, đoán chừng chỉ

cần vài phút đồng hồ là bị nàng diệt sát rồi.

Sở dĩ lúc này nàng có thể đứng ở đằng kia nói chuyện với Thái Hòa, một phần là bởi vì nàng có một chút ấn tượng đối với Thái Hòa, một phần là bởi vì nàng hơi kiêng kị đối với thực lực của Thái Hòa.

Nghe Thái Hòa vừa nói như vậy, Ngô Thanh Vân không khỏi trầm mặc một lúc. Bất quá từ dị sắc trong ánh mắt nàng có thể nhìn ra, về sau khôi phục một ít ký ức, đã có năng lực suy nghĩ, nàng sinh ra lòng hiếu kỳ mãnh liệt đối với chính mình.

Dĩ nhiên đối với người quen Thái Hòa này, Ngô Thanh Vân cũng cảm thấy rất hứng thú.

"Ta. . ."

Bất quá vừa lúc đó, nàng lại quay đầu lại mạnh mẽ nhìn về phía sau lưng!

Hai đạo nhân ảnh lập tức xuất hiện, đánh Ngô Thanh Vân một cái không kịp trở tay!

Cho dù trong nháy mắt khi nàng bị đánh lén lập tức phản ứng kịp, thậm chí lập tức giơ lên côn gỗ trong tay ngăn cản thoáng một chút, nhưng vọng tưởng cầm côn gỗ ngăn cản đao, đây không phải tìm đường chết hay sao?

Còn thiếu một chút kiến thức thông thường, vậy đại khái chính là chỗ thiếu hụt lớn nhất của Zombie Lên Cấp rồi, chỉ nghe một tiếng "Răng rắc" giòn vang, gậy gỗ trong tay Ngô Thanh Vân vừa kêu lên tiếng là gãy, hai đạo ánh sáng lạnh lẽo giao nhau bổ xuống đỉnh đầu của nàng.

Nhưng thực lực Zombie Lên Cấp hoàn toàn chính xác không giống tầm thường, tuy rằng sự thật "Vũ khí" không chịu được một kích như thế làm cho Ngô Thanh Vân lập tức rơi vào nguy cơ,

nhưng khi sắp bị chặt đầu, vậy mà nàng cào năm ngón tay vào trong vách tường, móng tay tiến vào thật sâu trong tường, đơn giản chỉ cần mượn cỗ sức lực mạnh mẽ này sau đó xoay người lộn mèo, khó khăn lắm tránh thoát một kích của Yuna và Lê Bống liên thủ!

"Bùm!"

Khi một mảng tường lớn bị Ngô Thanh Vân móc tung ra, trong kho hàng lập tức tràn ngập sương trắng bay lên làm muốn sặc người.

Cảnh tượng này, Thái Hòa vừa thấy mà trợn mắt há hốc mồm, lúc đầu hắn kéo lấy Ngô Thanh Vân, cũng là muốn tranh thủ thời gian cho Lê Bống và Yuna đánh lén, lại không nghĩ rằng thực lực của Ngô Thanh Vân thật mạnh mẽ.

Chỉ nói riêng về điểm này, trình độ tiến hóa của nàng tuyệt đối vẫn còn cao hơn Lê Bống!

"Quá dũng mãnh rồi. . ." Thái Hòa nhìn lướt qua vách tường bị Ngô Thanh Vân cáo rách nát kia, không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Cái lỗ năm ngón tay rõ ràng, để cho Thái Hòa nhận rõ ràng được thực lực mạnh mẽ của Ngô Thanh Vân, lực lượng đơn thuần, chỉ sợ chỉ có Zombie Lên Cấp hết sức trâu bò ở trong rạp hát Hòa Bình kia may ra mới có thể đánh đồng với nàng.

Càng mấu chốt hơn chính là phản ứng tốc độ của nàng cũng hết sức kinh người, hơn nữa tiêu chuẩn trí lực biểu hiện ra cũng không thấp, nếu không Zombie Lên Cấp bình thường mặc dù đến sống chết trước mắt, đoán chừng cũng không nghĩ ra loại biện pháp chạy trốn này.

Sau khi tạm thời thoát hiểm dĩ nhiên Ngô Thanh Vân bị chọc giận, nhưng mà Lê Bống và Yuna tuy rằng công kích thất bại, lại

cũng đã kịp phản ứng, một trái một phải ngăn nàng ở góc tường.

Mà Thái Hòa nắm đoản đao đứng ở đằng xa, cái vòi tinh thần vô hình đã sớm chuẩn bị xong.

Mặc dụ là học tỷ, nhưng Ngô Thanh Vân theo đuổi hắn không bỏ, lần thứ hai đến thăm, Thái Hòa cũng sẽ không bởi vì khinh địch buông tha nàng như vậy.

Mới vừa rồi nói chuyện với nàng là có một chút mong muốn ôn chuyện, cũng có thành phần hiếu kỳ ở trong đó, bất quá càng nhiều hơn là kéo dài thời gian.

Bất quá mặc dù Ngô Thanh Vân né tránh, dù sao song quyền nan địch tứ thủ, nàng vừa xông lại như phát cuồng, đã bị cái vòi tinh thần của Thái Hòa ảnh hưởng tới thoáng một chút, lập tức xuất hiện chậm chạp trong nháy mắt.

Mặc dù giằng co gần một giây cũng không tới, nhưng đối với Lê Bống và Yuna mà nói đã đầy đủ rồi.

“Bùm!”

Khi Yuna nhanh chóng vòng qua phía sau của nàng, chuôi đao đập mạnh vào sau ót nàng, Ngô Thanh Vân chớp mắt trắng dã, lập tức xụi lơ xuống đất.

Một Zombie Lên Cấp thực lực mạnh mẽ, cứ như vậy bị bắt làm tù binh rồi!

Chương 255: Làm Ơn Đừng Nhớ Thương Óc Của Cô Ấy Nữa Được Không

Nhìn thấy Ngô Thanh Vân co quắp ngã xuống, Thái Hòa xoa xoa đôi bàn tay, đi đến thử nhìn tình huống của nàng một chút.

Yuna ra tay rất nặng, tuy rằng dùng chuôi đao, nhưng cái ót của Ngô Thanh Vân cũng bị nện đến ra máu, không trách được ngay cả giãy giụa cũng không kịp đã hôn mê bất tỉnh.

Thấy Thái Hòa ngồi xổm trước mặt Ngô Thanh Vân, trường đao trong tay Yuna xẹt qua một đạo ánh sáng lạnh lẽo, "Roẹt" thoáng một cái xẹt qua ngay trước mắt Thái Hòa, mũi đao nhắm ngay cái ót của Ngô Thanh Vân: "Hòa Ca, hay lại để ta móc chất gel trong đầu nàng. . ."

"Cô gái nhỏ không nên hơi một tí đã muốn lấy móc não người ta nha. . ."

Trên đầu Thái Hòa đầy qua đen bay múa, bàn tay dời đi mũi đao Yuna qua một ít, sau đó ban tay lục lọi ở trên người Ngô Thanh Vân.

Lê Bống ở một bên tò mò nhìn động tác của Thái Hòa, hỏi: "Hòa Ca. . . Ngươi. . . Ngươi đang làm gì đó. . ."

"Xem thử trên người nàng có thứ gì không." Thái Hòa thuận miệng đáp, "Đã có."

Hắn lấy ra một cái bóp da nhỏ tinh xảo từ trong túi áo của Ngô Thanh Vân, mở ra xem xét, ở trong đó ngoại trừ giấy chứng minh

nhân dân của Ngô Thanh Vân ra, còn có thẻ nhân viên công tác Đại Học Sài Thành, cùng với mấy tấm thẻ ATM.

Ở trên những thứ này đều dính vết máu loang lỗ, dĩ nhiên sau khi Ngô Thanh Vân khôi phục thần trí, đã từng lấy ra xem, sau đó không chỉ không có lập tức vứt bỏ, ngược lại mà bắt đầu.... bảo vệ thật tốt.

Bất quá xem ra nàng cũng không có khái niệm đối với cái thứ như chứng minh nhân dân này, cũng không biết được người trên tấm ảnh chính là chính nàng, hoặc là dứt khoát nhìn không hiểu chữ viết ở trên thẻ?

Chuyện Zombie Lên Cấp, ai có thể nói rõ ràng. . .

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy những vật này, Thái Hòa đột nhiên cảm thấy trong lòng có hơi chua xót.

Nếu như là Zombie bình thường, hoàn toàn không có bất kỳ thần trí, suốt ngày bồi hồi ở đầu đường cuối ngõ, vừa thấy được con mồi thì cũng sẽ điên cuồng bắt giết, đương nhiên là không có gì đấy.

Nhưng đến loại trình độ như Zombie Lên Cấp này. Sau khi khôi phục một phần thần trí, khó tránh khỏi sẽ nảy ra một loại suy nghĩ trong đầu: Ta là ai?

Chuyện này không phải là không có khả năng, thử nghĩ một người bình thường nếu như mất đi ký ức, chỉ sợ chuyện thứ nhất chính là không thể chờ đợi được muốn biết thân phận của mình. Mà zombie Lên Cấp tuy rằng chỉ mới sinh ra đời ý thức, tư duy hoàn toàn bất đồng với nhân loại. Nhưng một con zombie tiến hóa đần độn u mê sau khi có được ý thức, đoán chừng cũng sẽ có một ít nghi vấn đối với chính mình, đến tột cùng là ai sinh ra.

Lê Bống và Yuna vẫn mãi đi theo bên người Thái Hòa, ngược

lại là hai người bọn họ không có phiền não phương diện này, mà hai con Zombie Lên Cấp trong rạp hát kia có qua loại suy nghĩ này hay không, thì không thể biết được.

Ngô Thanh Vân là Zombie Lên Cấp trí lực cao nhất mà Thái Hòa gặp được, dĩ nhiên nàng có nhu cầu bức thiết biết được nguồn gốc của chính mình. Mà Thái Hòa xuất hiện lập tức mang đến cho nàng đã một chút hy vọng.

Mặc dù Zombie Lên Cấp mạnh mẽ, nhưng ở trong phạm vi nhỏ thì lại cực kỳ cô độc, không có trao đổi, khuyết thiếu giao lưu, thậm chí ngay cả mình là ai cũng không biết. . .

Đương nhiên nhân loại sinh ra đồng tình đối với zombie là một chuyện rất buồn cười, nhưng mà bên người Thái Hòa lại có hai nữ zombie. Góc độ hắn đối xử với zombie và người bình thường cũng không giống nhau.

Người sống sót bình thường đương nhiên là xem zombie là quái vật khát máu, nhưng ở trong mắt Thái Hòa, trên thực tế bọn nó đã từ nhân loại bình thường biến thành một loại chủng tộc mới. Hơn nữa đang tiến hóa trên chuỗi thức ăn, bọn hắn đứng ở vị trí rất cao so với nhân loại. . .

Lúc này Thái Hòa lại lấy ra một tấm ảnh từ trong bóp da của nàng, mà tấm ảnh này lập tức làm cho Thái Hòa mở to hai mắt nhìn.

Không trách được Ngô Thanh Vân có ấn tượng đối với hắn. . . Tấm ảnh chụp này ngay chụp ở bên ngoài Thái Hòa lớp học đấy, trên tấm ảnh Ngô Thanh Vân và những cô gái khác đứng lại với nhau, mà ngay cửa phòng học đứng đấy một người. Bộ dạng dường như mới từ trong phòng học đi ra, gương mặt đó không chút đáng chú ý nào, lại chính là Thái Hòa!

Mặc dù đã trôi qua nhiều năm, nhưng tướng mạo Thái Hòa

vẫn mãi không có thay đổi quá lớn, chỉ là trở nên càng thành thục hơn. . .

“Không nghĩ tới vậy mà lại trùng hợp như vậy, vậy chính là chụp ảnh chung trong lúc vô tình đi à nha. . .” Thái Hòa lập tức bùi ngùi mãi thôi. Lúc cách vài năm, ai có thể nghĩ đến không chỉ có con người thay đổi, mà ngay cả thời thế cũng lật ra úp sấp rồi đúng không?

Thấy Ngô Thanh Vân trong một chốc lát vẫn chưa thể tỉnh lại rồi, Thái Hòa cũng có hơi do dự một chút, nên xử lý nàng như thế nào?

Dù sao cũng là người quen. Hơn nữa mới vừa rồi còn nói chuyện bâng quơ với nàng vài câu, muốn cho Thái Hòa cứ như vậy ra tay móc ra óc của nàng, thật đúng là hắn có hơi không làm được.

Chương 256: Kiên Trì Đến Cùng

Huống chi nàng cũng không phải là đến đây để muốn ăn thịt chính mình đấy, động cơ cũng không đáng hận.

Ngược lại là Thái Hòa cũng động lên suy nghĩ điều khiển Ngô Thanh Vân, có thể kiếm được một con rối zombie thực lực mạnh mẽ như vậy. Không thể nghi ngờ sẽ để cho hành động của hắn càng an toàn tiện lợi hơn.

Với tinh thần lực hiện giờ của hắn, muốn muốn mạnh mẽ điều khiển một con Zombie Lên Cấp, cho dù có thể thành công, đoán chừng cũng sẽ xuất hiện hai loại hậu quả nghiêm trọng.

Một là tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao hoàn toàn, nói không chừng còn sẽ bị mất đi khống chế với Lê Bống và Yuna, liên hệ tinh thần giữa hai bên bị đứt đoạn.

Loại khả năng thứ hai chính là thần trí của Ngô Thanh Vân hoàn toàn bị gạt bỏ, tuy rằng không đến mức thoái hóa đến trạng thái vô ý thức, nhưng biến thành ngu ngốc ngược lại không phải là không có khả năng.

Bất quá lúc này Ngô Thanh Vân bị đánh choáng luôn, ngược lại là có thể nếm thử một chút.

Sau khi hạ quyết tâm, Thái Hòa quyết định trước hết thử xem có thể điều khiển Ngô Thanh Vân thành công hay không, nếu như thất bại, vậy thì chỉ có thể coi như nàng xui xẻo.

Dù sao cứ ném nàng ở nơi này như vậy cũng không phải tính cách của Thái Hòa. . .

Ai biết sau khi nàng tỉnh lại, có thể tiếp tục tìm đến mình gây sự hay không?

Tuy rằng trước kia nàng chưa chắc muốn ăn Thái Hòa, nhưng sau lần này trái lại bị Thái Hòa đánh lén, nói không chừng cũng sẽ mang thù đấy.

“Chất gel trong óc kia. . .” Yuna vẫn cầm trường đao như trước, hai mắt đỏ hồng nhìn chằm chằm vào sau ót của Ngô Thanh Vân.

“Chúng ta có thể không nhớ thương chất gel trong óc hay sao? Trước hết để cho ta thử xem.” Thái Hòa bất đắc dĩ nói.

sau khi thả ra cái vòi tinh thần, trạng thái của Ngô Thanh Vân ở trong mắt Thái Hòa cũng từ đó thay đổi hình dạng.

Một đoàn ánh sáng tinh thần màu đỏ như máu hiện ra ở trước mắt hắn, nhìn bề ngoài tuy rằng bộ dạng còn hơi hỗn độn, nhưng đã nhìn ra thần trí của nàng hoàn toàn chính xác khôi phục rất nhiều.

Bất quá sau khi hôn mê, sóng tinh thần cũng đã lập tức giảm bớt rất nhiều, xem ra ngược lại là có thể thử một lần.

Thái Hòa khống chế được cái vòi tinh thần của mình đến gần đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân cẩn thận từng li từng tí, sau đó tìm kiếm cẩn thận điểm yếu kém nhất trong đoàn ánh sáng tinh thần này, yên lặng và đợi một chút khe hở kia xuất hiện.

Thành bại chỉ trong một lần hành động lúc này! Hơn nữa tuyệt đối không có cơ hội lần thứ hai!

Giờ phút này tinh thần lực của Thái Hòa đạt đến tập trung cao độ, cái vòi tinh thần giống như là một sợi xúc tu chân chính có tánh mạng vậy, đang thử thăm dò cẩn thận phản ứng của đoàn ánh sáng tinh thần.

Bắn ngược. . . Bắn ngược. . .

Bản năng chống cự đến từ sâu trong ý thức của Ngô Thanh Vân, làm cho Thái Hòa điều khiển cực kỳ gian nan. Gần như chỉ là ngắn ngủn một phút đồng hồ, trên trán Thái Hòa cũng đã hiện đầy mồ hôi lạnh!

Mà Yuna và Lê Bống mặc dù không quá rõ ràng đến tột cùng Thái Hòa đang làm cái gì, nhưng chứng kiến sắc mặt của hắn dần dần trở nên tái nhợt, mồ hôi chảy xuống liên tục, cũng không khỏi ân cần tiến tới bên cạnh hắn.

Sau khi Lê Bống đang do dự một chút, còn đưa tay đi ra dùng ống tay áo lau mồ hôi cho Thái Hòa.

Trôi qua năm phút đồng hồ. . . Thái Hòa cảm giác huyệt thái dương của mình đã bị căng đến sắp nổ rồi, đau đầu kịch liệt làm cho da đầu của hắn đều phảng phất bắt đầu bị kéo chết tươi.

Nhưng càng là như thế, vẻ lì lợm không chịu thua trong nội tâm của Thái Hòa lại càng bị bắt đầu kích phát!

Ngay cả một con Zombie Lên Cấp bị đánh choáng rồi cũng không thể điều khiển nổi, trong khoảng thời gian này kết quả dốc sức liều mạng tăng lên tinh thần lực ở đâu?

Đây quả thật là đang giẫm một cước tàn bạo thậm chí còn nhổ một bải nước miếng cục đàm trên sự nỗ lực trả giá của hắn!

Nói lời buông tha dễ dàng hay sao? Đây không phải là tính cách của Thái Hòa hắn!

Nếu như ngay từ đầu Thái Hòa còn có suy nghĩ nếu như không thành công thì móc chất gel trong óc ra, nhưng hiện giờ sau khi tốn công mãi mà không thành, ngược lại hắn bị khơi dậy ý chí chiến đấu!

Không tìm thấy điểm yếu kém hay sao? Vậy thì tập trung tinh thần lực lại một ít!

Trạng thái của Thái Hòa lúc này, có thể nói đã hoàn toàn tập trung vào, trong mắt của hắn, trong đầu, đều chỉ có tồn tại đoàn ánh sáng tinh thần này!

Nhưng so sánh với ý chí chiến đấu dâng trào, cái vòi tinh thần của Thái Hòa lại hành động cẩn thận như trước. Dám liều, cũng không có nghĩa là lỗ mãng và điên cuồng!

Việc này có thể nói là ưu điểm lớn nhất của Thái Hòa rồi, hắn không thiếu khuyết tinh thần mạo hiểm, nhưng thuộc về loại chú ý cẩn thận.

Chương 257: Tỉnh Lại

Bất quá lúc này cũng đều bị ép đi ra đấy, nếu muốn còn sống ở trong tận thế, nhất định phải phải cẩn thận. Nhưng mà dị năng của hắn lại quyết định hắn nhất định phải mạo hiểm, ít nhất thời điểm nếm thử điều khiển zombie ngay từ đầu, hắn phải bốc lên nguy hiểm thật lớn đấy!

Đau khổ giữ vững được gần 10 phút, thời điểm ngay khi Thái Hòa gần như muốn không chống đỡ nổi, cuối cùng cái vòi tinh thần của hắn tìm ra một điểm có thể xâm nhập ở trên đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân!

Thái Hòa quyết định thật nhanh thao túng cái vòi tinh thần dò xét đi vào từng chút một, vừa thừa nhận lấy phản kháng liên tục đến từ bản năng của Ngô Thanh Vân, vừa từ từ xâm nhập vào.

Sau mấy phút đồng hồ, Thái Hòa thở phào mạnh mẽ một cái, cả người đều lập tức xụi lơ, trực tiếp ngồi bệt xuống mặt đất.

Lê Bống và Yuna vội vàng đỡ hắn, hai cô gái tranh thủ thời gian lau mồ hôi cho Thái Hòa.

“Hòa Ca ngươi không sao chứ?” Yuna có hơi khẩn trương mà hỏi thăm. Tuy rằng cô nàng này sau khi Lên Cấp biểu hiện ra hết sức thị sát khát máu, nhưng nàng vẫn rất quan tâm đối với Thái Hòa đấy.

Lê Bống cũng thấp thỏm không yên bất an nhìn về phía Thái Hòa, đây đại khái là lần thứ nhất hai người bọn họ nhìn thấy sắc mặt Thái Hòa tái nhợt như thế.

Trên thực tế lúc này Thái Hòa cũng muốn ngất đi rồi, cứ thế

mà điều khiển một con Zombie Lên Cấp, thật sự quá không dễ dàng.

Nhưng mà sau khi bỏ ra công sức muốn sống muốn chết như vầy, cũng ý nghĩa hắn lại có thê một người giúp đỡ cực kỳ mạnh mẽ. Dù sao thực lực Ngô Thanh Vân biểu hiện ra ngoài thật sự quá mạnh mẽ.

Việc này đối với Thái Hòa mà nói cũng là cơ hội tốt kiểm nghiệm cường độ tinh thần lực, tuy rằng thành công này tới rất gian nguy, nhưng thời gian dài bảo trì sức tập trung cao độ và điều khiển rất nhỏ với cái vòi tinh thần, làm cho Thái Hòa có một tầng lý giải mới mơ hồ đối với tinh thần lực.

Bất quá hiện giờ hắn cũng không cần quan tâm đến những thứ này, lúc này hắn thầm nghĩ phải ngủ một giấc thật ngon mới được.

Về phần Ngô Thanh Vân. . . Đợi lúc nàng tỉnh táo lại, đương nhiên sẽ phát hiện giữa mình và Thái Hòa đã thành lập nên liên hệ tinh thần thành công.

Mà sau khi hai bên một khi đã thành lập nên liên hệ, nếu là con rối zombie muốn phản kháng, trên thực tế đối với con rối zombie mà nói là chuyện hết sức nguy hiểm đấy. Nhẹ thì tinh thần bị thương, nặng thì biến thành ngu ngốc.

Đương nhiên nếu như là tinh thần lực của Thái Hòa chính mình bất lực, như vậy lại là một chuyện khác rồi.

Sau khi Yuna vịn Thái Hòa đứng lên, ngược lại là nhìn về phía Ngô Thanh Vân nằm trên mặt đất như trước.

Trong nháy mắt khi Thái Hòa điều khiển Ngô Thanh Vân thành công, nàng và Lê Bống cũng cảm thấy trên người Ngô Thanh Vân đã có một chút cảm giác quen thuộc.

“Nàng làm sao bây giờ?” Yuna hỏi.

Thái Hòa gian nan vuốt vuốt mi tâm, nói ra: “Chỉ cần không móc ra đầu óc của nàng là được. . .”

“Ờ. . .” Giọng điệu của Yuna bình thản, nhưng ánh mắt nhìn về phía Ngô Thanh Vân, lại thoáng chốc trở nên có hơi quỷ dị...

“Thật đau đầu...”

Tỉnh rồi, đã là nửa đêm rồi, Thái Hòa gian nan mở ra đôi mắt, huơ huơ đầu hơi bị choáng váng, từ từ chống tay ngồi dậy.

Giường đu dây dưới thân lập tức lắc lư hai cái, làm cho Thái Hòa suýt nữa ngã trở về lần nữa.

“Cái giường gì thế này...” Thái Hòa tranh thủ thời gian nắm lấy sợi dây thừng, sau đó lảo đảo nhảy xuống giường.

Mượn ánh trăng yếu ớt chiếu vào ngoài cửa sổ, Thái Hòa lục lọi mang vào vớ giày, sau đó lập tức đi đến phía ngoài cửa.

Thông qua liên hệ tinh thần hắn có thể cảm giác được, lúc này ba Zombie Lên Cấp đều ở trong phòng.

Mặc dù hắn có lòng muốn lập tức chuyển đổi thông qua tầm mắt, xác nhận thoáng một chút ba người các nàng có phải đang chung sống hoà bình hay không, nhưng trước kia thật sự tiêu hao tinh thần lực quá lớn, hắn vừa tưởng tượng như vậy, cũng lập tức cảm giác đầu óc choáng váng từng trận, đành phải bất đắc dĩ phải bỏ qua.

“Hai cô bé kia chắc có lẽ không làm ra chuyện gì lớn đâu.”

Tuy rằng Thái Hòa có thể cảm giác được Yuna và Lê Bống đều có một chút địch ý đối với Ngô Thanh Vân, bất quá lúc này ba người các nàng coi như là gián tiếp đã có trên liên hệ tinh thần, ít nhất sẽ không huyên náo đánh nhau mới đúng.

Đây cũng là chuyện không có biện pháp, dù sao trước kia Ngô Thanh Vân kéo đi Thái Hòa ở trong lúc các nàng ít cảnh giác nhất, với tư cách Zombie Lên Cấp, các nàng cũng có tình cảm của mình, thậm chí ở phương diện yêu ghét rõ ràng này, so với nhân loại còn muốn rõ ràng hơn nhiều lắm.

Trước kia Yuna vẫn mãi có mưu đồ móc não trong óc của Ngô Thanh Vân, cũng hơn phân nửa là vì nguyên nhân này.

Sau khi Thái Hòa điều khiển thành công Ngô Thanh Vân, cũng bởi vì tiêu hao quá nhiều không thể không tiến hành nghỉ ngơi, chắc hẳn tổn thương sau đầu Ngô Thanh Vân là không có người nào xử lý.

Chương 258: Tắm Rửa

Mặc dù năng lực tự mình chữa trị của Zombie Lên Cấp mạnh mẽ, nhưng dù sao tổn thương ở sau ót, Thái Hòa cảm thấy đã chính mình đã tỉnh lại, vẫn nên bôi một ít thuốc lên sau đầu cho nàng mới được.

con rối zombie nha, đương nhiên vẫn phải cố gắng chăm sóc một chút mới không uổng phí công sức chính mình chịu bao nhiêu khổ cực như vậy.

Hắn tìm ra ba lô của chính mình ở trên ghế sô pha ngoài cửa. Lấy ra từ bên trong một ống thuốc gel Salonpas ra, lúc này mới đánh mở cửa phòng đi ra ngoài.

Cửa phòng bên cạnh chính là mở rộng ra rất lớn, có ba con Zombie Lên Cấp ở nơi này, không cần sợ có Zombie bình thường sẽ chạy đến tập kích, ba Zombies các nàng dĩ nhiên cũng không có ý thức nguy cơ phương diện này.

Thái Hòa vừa sờ soạng đi vào. Vừa hơi phiền muộn nghĩ đến, vì sao mình đột nhiên cảm giác ngược lại trở thành người yếu nhất trong team rồi?

Chuyện này không thể được, Lê Bống và Yuna cũng chính là đối tượng hắn nhất định phải chinh phục, nếu như thực lực chưa đủ đến lúc đó chẳng phải là bị đè ở phía dưới ấy ấy hay sao?!

Về phần Ngô Thanh Vân nha... Thái Hòa chỉ là xem nàng như là một con rối zombie trợ lực mà thôi, cũng không có suy nghĩ đến phương diện kia.

Bất quá sau khi vào cửa, Thái Hòa cũng không có phát hiện

bóng dáng của ba nữ zombies. Trong lúc hắn đang chẳng biết gì cả, lại nghe thấy trong phòng tắm truyền đến một ít động tĩnh mơ hồ.

"Đang làm cái gì vậy?"

Thái Hòa vừa xoa huyệt thái dương, vừa chậm rãi đến gần phòng tắm, bàn tay ra mở cửa phòng.

Mặc dù khách này sạn vắng vẻ, nhưng vì kiếm tiền ngược lại là cố gắng hết sức, phương tiện nội thất làm rất tốt. Cái phòng tắm này không chỉ diện tích lớn. Hơn nữa gọn gàng rất hữu tình, vừa mở cửa trông thấy chính là bồn rửa tay, sau đó lại là một vách tường thủy tinh nửa che nửa đậy.

Bất quá trên cơ bản tường thủy tinh này cũng là trong suốt đấy, cơ bản không có bất luận hiệu quả che lấp gì, bất quá cách một tầng chướng ngại, luôn luôn tạo một loại cảm giác tò mò thú vị nha.

Tuy rằng ánh sáng âm u, nhưng đôi mắt của Thái Hòa lúc này đã thích ứng với bóng tối. Bởi vậy vẫn có thể nhìn đại khái tình hình bên trong đấy.

Bất quá vừa mở ra cửa, Thái Hòa cũng bị sửng sốt.

Sau cảnh cửa phòng tắm thủy tinh, đang đứng ba bóng người trắng bóng, dáng người tất cả đều nõn nà thon gầy, nhưng tuy nhiên cũng rất có hương vị.

Nhất là lại còn tăng thêm sau khi đến Zombie Lên Cấp, bên trong thân thể của các nàng đều ẩn chứa sức bật rất mạnh, mà loại lực lượng này cũng không phải thân thể yếu ớt có thể thừa nhận được đấy.

Tuy rằng không có phát triển thành cô gái lực điền đầy cơ bắp gì, nhưng dáng người đùi và cánh tay, đều có lồi có lõm, lại tràn đầy một loại mỹ cảm dã tính.

Đương nhiên ở giữa ba cỗ thân thể này. Có ba cỗ hương vị hơi bất đồng, một người trong đó tương đối cao gầy đấy, nhìn qua tương đối gầy yếu, dĩ nhiên là Lê Bống. Mà ngực người khác thì lại khá phẳng rồi...

Vừa nhìn thấy bóng người ngực phẳng kia, Thái Hòa lập tức cũng nhận ra. Rõ ràng người này chính là Yuna nha...

Ngực bất bằng làm sao bình thiên hạ, tuy rằng không đủ có vốn liếng, nhưng luôn có thể mân mê cho lớn lên đấy, coi như là tính dẻo cực kỳ cao rồi...

Bất quá ngược lại là Thái Hòa không nghĩ tới dáng người chị đại Ngô Thanh Vân vậy mà nóng bỏng như thế, còn thêm nàng cao nhất trong đám, nhìn qua ngược lại là rất có vài phần giống người mẫu trên các sàn catwalk.

Nhưng lúc này nàng vừa vặn đưa lưng về phía Thái Hòa, một mái tóc dài cũng bị cuốn lên, lộ ra cái cổ ngọc trắng nõn. Lúc đầu Thái Hòa cũng chỉ là liếc đảo qua, lại đột nhiên thoáng nhìn một đạo vết sẹo màu nâu đậm.

Nhưng mà lưu lại vết sẹo như vậy, chắc hẳn miệng vết thương trong lúc ấy cũng tương đối sâu đấy. Bất quá vết sẹo kia cũng bất quy tắc, Thái Hòa nhìn chăm chú cẩn thận một cái, cảm thấy mơ hồ như là dấu vết bị cắn lưu lại.

Chẳng lẽ Ngô Thanh Vân là bởi vì bị cắn trung mới lây nhiễm hay sao? Chuyện này cũng không phải không có khả năng...

Không đợi Thái Hòa nghĩ lại, một bức hình ảnh càng làm hắn căng phồng huyết mạch cũng đã xuất hiện.

Hơn phân nửa là ba nữ zombie này lật một cái úp sấp toàn bộ căn khách sạn này, tìm được một tí nước đến lau người, bất quá rõ ràng Ngô Thanh Vân một bộ dạng còn chưa có thanh tỉnh lại, dĩ

nhiên cũng bị lột sạch mang đến nơi đây.

Lúc này hai cánh tay của nàng đang bị Lê Bống cầm lấy, dùng thân thể của mình chèo chống lấy Ngô Thanh Vân miễn cưỡng giữ nguyên tư thế đứng thẳng, mà Yuna lập tức cầm một cái khăn mặt, học bộ dạng lúc Thái Hòa tẩy rửa thân thể cho các nàng, đang dùng sức địa lau rửa cho Ngô Thanh Vân.

Theo lý thuyết loại cảnh tượng tắm rửa này chính Thái Hòa cũng tự mình trải qua thật nhiều lần, nhưng động tác kế tiếp của Yuna, hắn lại có thể cam đoan mình tuyệt đối chưa bao giờ làm qua!

Chương 259: Phong Quan Trong Phòng Tắm

Một tay Yuna tách ra hai chân Ngô Thanh Vân, sau đó lập tức bắt đầu dùng khăn mặt gắng sức lau chùi bộ phận mẫn cảm của Ngô Thanh Vân.

Dù sao nên biết rằng zombie cũng có phản ứng sinh lý đấy, nàng bị lau chùi liên tục một hồi lâu, lập tức nhíu mày phát ra một loại thanh âm hết sức kỳ dị: "A……"

Thanh âm đau nhức cũng vui sướng này nghe đến Thái Hòa là mặt đỏ tới mang tai, nhưng Yuna lại ngẩng đầu nghi hoặc liếc nhìn Ngô Thanh Vân, hỏi: "Nàng làm sao vậy?"

Lê Bống mờ mịt lắc đầu: "Không biết… Miệng vết thương… Đau?"

"Có lẽ không đau a, ta lại không có đập nát sọ nàng đâu." Yuna dùng giọng điệu chẳng hề để ý nói ra.

Hai nữ sáng sớm cũng đã nhận ra Thái Hòa xuất hiện, bất quá các nàng cũng không có biểu hiện ra bất kỳ kinh ngạc gì.

Trên thực tế hai người bọn họ coi như là thói quen dùng loại tư thái này ở trước mặt Thái Hòa rồi, dù sao thời điểm hai người bọn họ vẫn chỉ là Zombie biến dị, đừng nói tắm rửa, cho dù chỉ là mặc quần áo cung đều phải do Thái Hòa làm thay đấy.

"Hòa Ca. Ngươi đã tỉnh? Vừa vặn, đến xem nàng bị làm sao vậy?" Yuna quay đầu về phía Thái Hòa hỏi, đồng thời còn có hơi bất mãn tăng thêm một câu phàn nàn, "Trên người nàng quá bẩn

rồi, ta vốn ý định thay quần áo cho nàng đấy. Nhưng mà không nghĩ tới trên người cũng rất bẩn, cho nên dứt khoát tìm nước ra, rửa sạch sẽ cho nàng xong rồi."

Thái Hòa nghĩ thầm ngươi dùng sức chà rửa tới như vậy, nàng có thể không phản ứng hay sao?

Bất quá như thế nào Yuna lại hiểu những chuyện này, nếu trước khi còn chưa có biến dị, đoán chừng có lẽ nàng sẽ ý thức được hành vi của mình sẽ gây nên phản ứng của Ngô Thanh Vân. Bất quá sau khi biến dị thành zombie, suy nghĩ của nàng lại hoàn toàn bất đồng với nhân loại.

"Tắm rửa cũng không sai biệt lắm nên mặc quần áo vào cho nàng đi. Nàng cũng còn chưa có tỉnh ngươi giày vò nàng làm gì vậy?"

Thái Hòa bất đắc dĩ nói.

Yuna đôi mắt ẩn ẩn ửng hồng kia trong bóng đêm nhìn qua hết sức yêu dị, khóe miệng nàng hơi nhếch lên một cái, lộ ra răng trắng như tuyết: "Đợi nàng tỉnh, ngươi cũng sẽ không để cho ta ra tay đây này."

Thái Hòa lập tức sững sờ, sau đó lại cảm thấy một chút không ổn: "Yuna ah. Ngươi làm cái gì với nàng vậy?"

"Một ít việc hay." Cho dù ánh mắt khá mơ hồ, nhưng Thái Hòa có thể cảm giác được rõ ràng trong vẻ tươi cười của Yuna lại còn ẩn chứa nét giảo hoạt.

Nhưng mà chuyện làm cho Yuna cảm thấy việc hay, vậy thì tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt!

Thái Hòa âm thầm kêu khổ, chính mình hao tổn tâm trí mới trấn áp được con rối zombie, cũng đừng cứ như vậy bị chơi hư mất nha. Xem ra Ngô Thanh Vân cũng thật là xui xẻo tám đời, nếu

như nàng ở trạng thái thanh tỉnh, Yuna tuyệt đối không thể nào tùy ý giày vò nàng như như bây giờ. Dù sao thực lực của nàng còn ở nơi đó, nếu như đơn đả độc đấu, bất kể là Yuna hay là Lê Bống chỉ sợ đều yếu hơn Ngô Thanh Vân một bậc.

Đáng tiếc sau khi Ngô Thanh Vân mất đi ý thức ngất đi, nàng chỉ là cừu non không có bất luận cái năng lực phản kháng gì, làm sao còn có một chút khí tức khủng khiếp của Zombie Lên Cấp?

Nghe xong Thái Hòa hỏi thăm, Yuna cũng buông xuống khăn mặt, sau đó mạnh mẽ đem một chậu nước giội tới phía thân thể Ngô Thanh Vân.

Thật nhiều nước sạch lập tức dội một cách từ trên xuống dưới Ngô Thanh Vân và Lê Bống, mà Ngô Thanh Vân cũng bởi vậy mà thức tỉnh lại.

Nàng vừa mở mắt ra, dường như là một vầng ánh sáng màu đỏ yêu dị ở trong đêm tối bị đốt cháy lên vậy, trong đôi mắt dài nhỏ kia lộ ra vẻ dần dần tỉnh lại. Còn mang theo một chút mờ mịt.

“Ngươi... Đây là...”

Nàng bỗng thoáng uốn éo nhúc nhích thân thể, lại không thể mở ra dây trói của Lê Bống, đành phải cảnh giác nhìn về phía Yuna trước mắt.

Nhìn ra được, tuy rằng nàng đã tỉnh, nhưng đoán chừng đầu óc vẫn còn chóng mặt mơ hồ lấy. Thực lực còn chưa khôi phục đây này.

Yuna hừ lạnh một tiếng, bất mãn trừng mắt liếc nhìn nàng, sau đó lập tức nhét khăn mặt vào trong ngực nàng một cái. Mà Lê Bống cũng đồng thời buông nàng ra.

“Chính ngươi từ tắm rửa nha.”

Dường như Yuna và Lê Bống có lẽ đã sớm tắm rửa xong rồi, hai nữ rất nhanh đã lấy quần áo mặc rồi, mà Ngô Thanh Vân lập tức cầm cái khăn mặt kia sững sờ đứng ở nơi đó.

Dường như nàng cảm giác được trạng thái tinh thần của mình phảng phất xuất hiện một chút biến hóa, nhưng cụ thể là lạ ở chỗ nào rồi lại không nói nên lời. Mãi cho đến khi nàng quay đầu lại thấy được Thái Hòa đứng ở cửa ra vào, mới đột nhiên phát hiện mọi chuyện quá quỷ dị!

Trong nháy mắt khi nhìn thấy Thái Hòa, trong mắt của nàng lập tức dần hiện ra một vầng sát cơ, nhưng lúc này trong đầu của nàng lại mạnh mẽ truyền đến một trận cảm giác đau đớn, một tia sát cơ kia lập tức bị mạnh mẽ áp chế xuống.

Đối mặt tên nhân loại Thái Hòa này, với tư cách Zombie Lên Cấp, nàng lại dần dần không có sát cơ, mà chuyển biến thành một chút cảm giác thân thiết nhàn nhạt.

“Ngươi...”

Mặc dù trí lực của Ngô Thanh Vân khôi phục được tương đối cao, nhưng mà loại tình hình này hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi lý giải của hắn, nàng chỉ có thể dùng ánh mắt mờ mịt địa nhìn về phía Thái Hòa.

Thái Hòa đương nhiên cũng không có ý định giải thích với nàng cái gì, huống chi lúc này lực chú ý của hắn đã đặt ở trên mặt Ngô Thanh Vân.

Cuối cùng hắn biết Yuna làm cái gì với Ngô Thanh Vân...

“Khục khục... Cái kia, trước tiên ngươi rửa sạch mặt đi nha, cái bộ dạng buồn cười như vầy, chắc hẳn là không thể ra đường gặp người được đấy. Ặc còn nữa...”

Anh mắt của Thái Hòa không tự chủ được chuyển hướng về

phía mảnh đất xéo của Ngô Thanh Vân, hắn thật không phải cố ý muốn nhìn đấy, thật sự là vì nơi đó bị Yuna khiến cho quá dễ làm người khác chú ý rồi...

Đến cùng trong trí nhớ của Yuna chứa bao nhiêu vật cổ quái kỳ lạ quý hiếm? Khi Thái Hòa nhìn về phía dao cạo râu đặt ở trên nắp bồn toilet, cùng với một nhúm lông, trong đầu không khỏi dần hiện ra suy nghĩ này.

Chương 260: Tìm Vũ Khí Mới

Trải qua một đêm nghỉ ngơi, tinh thần lực đã tiêu hao của Thái Hòa cuối cùng khôi phục được không sai biệt lắm.

Bất quá so với trạng thái tinh thần hắn no đủ mà nói, Ngô Thanh Vân lại có vẻ hơi vô tình.

Nguyên nhân bởi vì cái ót nàng tổn thương còn chưa khỏe, coi như là Zombie Lên Cấp, bị đánh vỡ đầu cũng cần phải có một khoảng thời gian để khôi phục đấy.

Năng lực chữa trị của bản thân Zombie rất mạnh mẽ, nhưng cũng không có nghĩa là sẽ nghịch thiên.

Sau khi bị Yuna và Lê Bống rửa sạch sẽ, vẻ mùi máu tanh đậm đặc gay mũi trên người nàng ngược lại là đã không còn, một bộ quần thể thao áo dơ bẩn tới không thành bộ dáng cũng bị thay bộ mới.

Nhưng trong balô của Thái Hòa quần áo có thể tìm được đều có số đo vậy mà còn hơi nhỏ, mặc ở trên người Ngô Thanh Vân gần như hoàn toàn kéo căng rồi, ngược lại là phụ trợ dáng người nóng bỏng của nàng lên càng rõ ràng hơn rồi.

Sau khi bị Thái Hòa điều khiển trở thành con rối zombie, cặp mắt của nàng cũng không có đỏ đến rõ ràng như vậy rồi, Thái Hòa tin tưởng khi liên hệ tinh thần giữa hai bên sâu sắc hơn một bước, đoán chừng bề ngoài của nàng rất có thể không xê xích bao nhiêu với người bình thường.

Sau khi mọi việc đã hoàn thành, Thái Hòa vô tình chú ý tới, tư thế đi đường của Ngô Thanh Vân cũng có hơi là lạ đấy.

Cuối cùng là không quen bị cạo sạch lông, hay chính là vì thời điểm Yuna cạo lông không cẩn thận làm cho nàng rách da đây này. . .

Thái Hòa không tự chủ được nghĩ đến. Bất quá loại vấn đề này hắn cũng không muốn đến hỏi Yuna, chẳng may bị nàng coi như là "Cổ vũ", vậy thì cũng không xong rồi.

Hiện giờ Ngô Thanh Vân trở thành thương binh, ở trong hoàn cảnh xấu, nếu thật sự để cho Yuna chơi nghiện rồi, không chừng giày vò nàng thành bộ dạng gì nữa cũng không biết được.

Ngược lại là Lê Bống không có những trò chơi cổ linh tinh quái như Yuna, nhưng mà quan hệ nàng với Yuna tương đối thân cận, chỉ cần Thái Hòa không có mở miệng ngăn lại, nàng sẽ cùng Yuna đứng ở trên một bên chiến tuyến.

Ngô Thanh Vân vừa mới gia nhập trong đám người, vậy mà có vẻ như hơi bị xa lánh, bất quá zombie cũng sẽ không để ý những chuyện này, ngoại trừ biểu lộ của nàng hơi không quá tình nguyện ra, biểu hiện vẫn xem như thành thật đấy.

Bất quá không thành thật một chút thì đã thế nào, chỉ cần bị điều khiển ở, cũng chỉ có thể ngoan ngoãn nghe lời rồi. . . Thái Hòa âm thầm nghĩ trong lòng.

Tìm được đồ ăn tiếp tế ở trong khách sạn nhỏ, nhìn thấy balô Thái Hòa đã tràn đầy, một đám người hoàn toàn có thể trực tiếp đi phía nhà của Yuna tìm kiếm vũ khí mới. .

Cho nên sau khi xuống lầu, Thái Hòa lập tức xoay người về phía Yuna, nói ra: "Cô bé, dẫn đường đi."

Yuna nghiêng đầu trong chốc lát, nói ra: "Ta cũng chỉ là nhớ rõ một con đường đại khái, trước kia ta cũng rất ít đi đến nơi đó."

"Đại khái là được rồi, dù sao cũng không có khả năng đi dọc

theo đại lộ. Chỉ cần có thể đi đến nơi là được.” Thái Hòa khoát tay áo, biểu thị cũng không thèm để ý.

Một thành thị to như vậy, muốn nhớ toàn bộ tất cả con đường khẳng định là không thể nào đấy, ngay cả người ký ức đầy đủ như Thái Hòa cũng giống như vậy. Phạm vi hoạt động chủ yếu của hắn trước kia chính ở vùng ngoại thành, thậm chí không hiểu rõ thành thị này bằng Yuna.

Về phần Lê Bống, sau khi Thái Hòa hỏi thăm một lúc cũng đã phát hiện, ký ức của nàng đối với nơi này ít đến thương cảm, cũng phải đành thôi.

“Ngươi đâu rồi, biết rõ xuất phát từ nơi nào không, phương hướng đến khu Cư Xá Tự Do đi như thế nào hay sao?” Thái Hòa bất đắc dĩ chuyển hướng về phía Ngô Thanh Vân, hỏi.

Ánh mắt của Ngô Thanh Vân còn lộ ra vẻ hơi hoảng hốt, cũng không biết là choáng đầu hay là không cách nào chấp nhận sự thật bị Thái Hòa điều khiển như trước. Nghe thấy câu hỏi của Thái Hòa, nàng thoáng do dự một chút, sau đó lập tức chậm rãi lắc đầu: “Không. . . Không nhớ rõ chút nào. . . Phương hướng. . . Đại khái. . . Biết một chút.”

“Trước tiên ngươi vuốt lại lời muốn nói ở trong đầu cho thẳng một lần, sau đó lại nói ra đi. . .”

Phương thức nói chuyện tốn sức này làm cho Thái Hòa lập tức im lặng, bất quá lại không nhịn được âm thầm may mắn.

Khá tốt trong bốn người cuối cùng cũng có một người biết rõ phương hướng đấy, nếu không mù mờ cũng không có kết quả, chẳng lẽ lại tùy ý chỉ đại một phương hướng Đông Nam Tây Bắc tất cả đều dựa vào vận may hay sao?

Vậy cũng quá không đáng tin cậy rồi. . .

Tuy rằng Ngô Thanh Vân cũng chỉ có thể địa chỉ một phương hướng mơ hồ, nhưng chuyện này đối với Thái Hòa mà nói như vậy đủ rồi. Chỉ cần đến được khu vực gần khu Cư Xá Tự Do, ký ức của Yuna có thể phát huy tác dụng rồi.

Số lượng zombie xung quanh đây hoàn toàn chính xác rất ít đến không hợp thói thường, một đám người vừa xuyên qua cái con hẻm nhỏ này đi vào đường cái phía sau, tình cảnh trước mắt lập tức cũng làm cho da đầu Thái Hòa sắp vỡ.

Chương 261: Khu Cư Xá Tự Do Tân Bình

Rậm rạp chằng chịt. . . Đi đầy đường, tất cả những nơi lọt vào trong tầm mắt gần như đều là zombie, trên cả con đường gần như có hơn một ngàn con Zombie đang lắc lư.

Ở trên đường, những chiếc xe bị vứt đi nằm chằng chịt trên đường đến không có lối đi, hơn nữa rất nhiều nơi đều có lưu lại dấu vết bạo tạc nổ tung. .

Cửa hàng ở đầu ngõ đã bị một cỗ xe cam tì đâm vỡ tủ kính, bất quá trong xe sớm đã không còn bóng người, cũng không biết chủ xe đã biến dị thành zombie hay là kịp thời từ trong xe chạy ra.

Trên cửa phía sau xe treo một nửa ống tay áo và rất nhiều vết máu có thể thấy được rõ ràng, lập tức làm cho người ta phải run sợ trong lòng, dường như cũng có thể tưởng tượng đến cảnh tượng thảm thiết lúc người ở bên trong đang hoảng sợ và trong tuyệt vọng cứ thế mà bị kéo đi ra, sau đó bị ăn sống nuốt tươi.

Ở trong tận thế, cảnh tượng như vậy tùy tiện là có thể thấy được, Thái Hòa cũng lộ ra vẻ mặt thấy cũng tội nhưng mà thôi cũng kệ.

“Nhiều zombie như vậy, chẳng lẽ thật sự phải mở một đường máu hay sao?”

Thái Hòa cảm thấy hơi đau đầu, tuy rằng đi theo bên người đều là Zombie Lên Cấp, nhưng tùy tiện xông vào trong đám zombie lớn như thế, đối với Thái Hòa mà nói chính là muốn chết. So với chuyện hắn bị hơn một ngàn con Zombie nuốt đến nỗi ngay cả cặn

bã cũng không thừa, còn không bằng gặp tạo ra một chút trở ngại để giảm bớt số lượng zombies tràn tới.

Nếu xung quanh đây có thể có một ít công cụ gì đó có thể lợi dụng thì tốt rồi. . .

Thời điểm trong khi Thái Hòa còn đang phiền não, lại đột nhiên chú ý tới dường như xa xa bốc lên một đám khói đen.

Người sống sót hay sao? Thái Hòa ẩn nấp ở bên tường, cố gắng hết sức nhìn qua phương hướng khói đen bốc lên.

Mà ba người Lê Bống thì lại thoải mái đứng ở đầu hẻm, đương nhiên uy áp của Zombie Lên Cấp bày ở nơi này, dưới tình huống khi Thái Hòa còn chưa bị chú ý tới, cơ bản là không có zombie sẽ chủ động đến gần các nàng.

“Đó là cái gì?” Yuna tò mò hỏi.

Lê Bống cũng nghi hoặc khó hiểu nhìn qua hướng kia, sau đó lại quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, dường như đang đợi hắn giải đáp.

“Ngươi hỏi ta làm gì. . . Ta cũng không phải thiên lý nhãn, càng không có mang theo ống nhòm nha. . .” Có người cần dựa dẫm ngược lại là chuyện rất để cho người ta cao hứng, nhưng ở trong ánh mắt mong chờ của Lê Bống, Thái Hòa chỉ có thể bất đắc dĩ ngửa tay hai bên, làm dấu hiệu không biết.

“Ầm!”

Thái Hòa vừa dứt lời, một tiếng vang thật lớn cũng từ đằng xa truyền đến!

Ở trên đường phố yên tĩnh, không thể nghi ngờ chuyện này giống như là một quả bom dẫn nổ rồi!

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức không nhịn được mắng một câu: “Cmn!”

Hắn gần như không kịp nghĩ nhiều, lập tức cũng từ khe hở chiếc xe gầm cao này đụng ra, chui vào trong cửa hàng bên cạnh.

Mấy con zombies ở xung quanh lập tức chú ý tới dị biến bên này, nhao nhao lao đến.

Bất quá ba người Lê Bống ở đó, bọn nó ngay cả cửa ra vào của shop còn không thể đến gần cũng đã bị chém bay.

Mà cùng lúc đó, zombie số lượng tính theo hàng ngàn con gần như đều bị tiếng nổ này làm thu hút đến, Thái Hòa vừa tiến vào cửa hàng, trong hẻm nhỏ hắn đi ra cũng đã có vài con zombies “Nhảy dù” ra.

Những con zombies này đều đang lắc lư ở trên lầu đấy, sau khi nghe tiếng nổ mạnh lại từ trên lầu trực tiếp nhảy xuống đất.

Những zombies ngốc nghếch này tuy rằng lực lượng hung mãnh, khôi phục sức khỏe kinh người, nhưng mấy con trong số đó bởi vì tầng lầu rất cao, vậy mà trực tiếp ngã trở thành bánh thịt, truyền đến vài âm thanh “Ầm ầm” trầm đục liên tiếp, nghe tới thậm chí Thái Hòa cảm thấy xương cốt của mình cũng hơi thấy đau.

Hắn nhìn xuyên qua khe hở ra bên ngoài, chỉ thấy zombie trên đường phố gần như đang cùng một thời gian chuyển hướng về phía truyền đến tiếng nổ mạnh, sau đó dốc hết sức mạnh vọt tới!

Thủy triều ngàn zombies, cảnh tượng này thật là kinh người!

Vô số zombies ầm ầm trực tiếp xông lên những chiếc bốn bánh xe bị vứt đi...kia, dùng cả tay chân nhanh chóng trèo qua, tốc độ tiến lên tương đối kinh khủng.

Bất quá tố chất của zombie cũng có tốt có xấu đấy, Thái Hòa đã tận mắt nhìn thấy một con zombie tuổi tác rất nhỏ zombie lách vào ở khe hở ô tô, sau đó bị kẹt lại, bị một con zombie khác trèo qua xe ôtô giẫm gãy cổ, máu tươi tuôn ba thước tại chỗ.

Mấy con zombie lập tức bị mùi máu tươi thu hút, nhao nhao bổ nhào qua bắt đầu xé xác ăn..., chỉ chốc lát sau cũng chỉ còn lại có một tí hài cốt.

Ba người Lê Bống cũng đã sớm thối lui đến cửa ra vào, kề sát ở bên tường. Ở trong thủy triều kinh người như thế, cho dù là Zombie Lên Cấp cũng rất khó bảo đảm không bị một chút ảnh hưởng gì.

Nếu như tiếng trầm đục kia chỉ có một tiếng mà nói..., đoán chừng những zombie này sẽ bởi vì mất đi mục tiêu mà dừng lại, tiếp tục chậm rãi lắc lư tại chỗ.

Chương 262: Thăm Dò

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa khiếp sợ chính là, lúc đầu tốc độ của những zombie này đã bắt đầu chậm xuống, rồi lại vang lên liên tiếp vài tiếng súng thanh thúy!

Súng hay sao? !

Trong lòng Thái Hòa lập tức nhảy lên một cái. Có súng, nói rõ tuyệt đối không phải là người sống sót bình thường, tiếng trầm đục mới vừa rồi, nói không chừng cũng thật sự là tiếng nổ mạnh. . .

Chẳng lẽ là đội cứu viện hay sao? Thái Hòa lập tức nảy lên hứng thú rồi.

Bất quá trong lòng của hắn cũng lập tức hơi không cho là đúng rồi, nếu thật là đội cứu viện, bằng thủ đoạn làm việc lỗ mãng như vậy, đoán chừng một người cũng không kịp cứu ra đi, trước hết chính mình đã bị làm thịt rồi.

Sử dụng súng ống ở khu tụ tập đông zombies hay sao? Chuyện quả thật là tự tìm đường chết mà!

Quả nhiên tiếng súng vừa vang lên, đám Zombie lập tức lại đã tìm được mục tiêu, zombie trên con đường này cũng gần như đều tuôn về hướng kia.

Còn lại vài chục con zombies, hoặc là còn ngồi chồm hổm trên mặt đất gặm thi thể, hoặc là đã bị gãy chân hoặc hành động bất tiện, chỉ có thể di động chậm rãi về phía trước.

Khi tiếng súng biến mất, những zombie này cũng khôi phục bộ

dạng mờ mịt lần nữa, từ từ lắc lư ở tại chỗ.

“Bất quá ngược lại là ta lại gặp may một lần.”

Thấy zombies trên đường đều chạy đi không sai biệt lắm, Thái Hòa yên lòng chui ra từ trong cửa hàng.

Thấy bộ dáng ba người Lê Bống dường như cũng rất cảm thấy hứng thú với bên kia, trong nội tâm Thái Hòa cũng không nhịn được nữa cũng muốn đến xem sao.

Nếu thật là đội cứu viện mà nói..., có lẽ sẽ mang theo rất nhiều vật tư nha? Tuy rằng hắn không cảm thấy hứng thú đối với súng ống, nhưng nếu có dao găm quân đội cái gì cũng được mà. . .

Tuy rằng Thái Hòa không phải cố tình muốn nguyền rủa bọn hắn, bất quá cần nhìn số lượng những con zombies...kia, tỉ lệ sống sót của bọn hắn cũng có thể đoán được rồi.

Chắc là phải nhanh chóng chạy đến xem đúng không? Nói không chừng có thể nhân cơ hội này đạt được một ít đồ xịn xò. . .

Thái Hòa càng nghĩ càng động tâm, sau đó hắn quay đầu lại liếc nhìn ba người Lê Bống, lập tức quyết định rút ra đao ngắn, cầm trong tay.

“Vì hàng bén nhấc lên một chút nguy thì đã thế nào, cùng qua đi xem!”

Thấy Thái Hòa quyết định đi xem náo nhiệt rồi, Yuna lập tức lộ ra một chút sắc mặt hưng phấn, đầu lưỡi phấn nộn liếm láp môi dưới một cái: “Nhiều zombies tụ tập cùng một nơi như vậy, nói không chừng còn có rất nhiều nhân loại! Có lẽ rất thú vị nha?”

Lê Bống lập tức gật đầu biểu thị đồng ý: “Uh. . .”

Thậm chí ngay cả hai mắt Ngô Thanh Vân cũng hơi đỏ lên, dĩ

nhiên bộ dạng cũng rất là chờ mong.

“Ngươi muốn nhìn bọn hắn chém chém giết giết, máu chảy thành sông hay sao?” Thái Hòa thuận tay bóp Yuna một cái, lắc đầu nói ra.

Một đám người Thái Hòa đi sát theo sau thủy triều trên ngàn zombies cẩn thận từng li từng tí, nhanh chóng đến gần phía tiếng súng truyền đến.

Không ngừng có zombie bị dẫn đi ra ở bên trong công trình kiến trúc ven đường, gia nhập vào trong thủy triều zombies.

Cảnh tượng kinh người như thế vẫn là lần thứ nhất Thái Hòa nhìn thấy, chắc hẳn loại cảnh tượng này ở toàn bộ Sài Thành cũng không gặp bao nhiêu lần.

Trong quá trình những con Zombies này đang liều mạng tiến lên, cũng bởi vì tồn tại đủ loại chướng ngại vật xuất hiện làm tổn thương.

Bị đánh ngã gục, thậm chí bị kẹt ở giữa khe hở đấy, còn có trực tiếp từ trên lầu nhảy xuống tử vong tại chỗ đấy. . .

Đối với zombie mà nói , mặc kệ chướng ngại gì đều không thể ngăn cản bọn hắn hoạt động theo bản năng, lực thu hút của tiếng vang cực lớn đối với bọn nó mà nói cũng tương đối lớn đấy.

Tất cả zombie đều không ngừng xông về phía trước, hết lần này tới lần khác chướng ngại vật trên đường lại rất nhiều, không có xuất hiện sự kiện giẫm đạp quy mô lớn cũng không tệ rồi.

Đương nhiên nguyên nhân cũng do đám zombie này động tác linh hoạt, còn thêm mặc dù có zombie bị xung kích ngã xuống đất, cũng sẽ không bởi vậy xảy ra một chút rối loạn nào.

Đối với Zombie bình thường chỉ biết tiến lên mà nói, chỉ cần

còn có một hơi thở, bọn hắn sẽ di động liên tục đến phía con mồi. Mà đồng loại phía trước có ngã xuống, bọn hắn sẽ không chút do dự giẫm đạp đi qua.

Mắt Thái Hòa rất sắc bén phát hiện vài con Zombie biến dị ở trong thủy triều zombies, bọn hắn lộ ra hung tàn hơn so với Zombie bình thường, cả đám đều nhảy lên nóc xe, dựa vào năng lực bật lên mạnh mẽ hơn so với Zombie bình thường, chạy như điên phía trước dọc theo ô tô vứt đi trên đường.

Thời gian gặp được có đồng loại chặn đường. Lập tức ra tay không chút do dự đánh chết nó, mỗi lần thi thể bị vứt bỏ, lập tức lại sẽ thu hút lại một phần nhỏ zombies bắt đầu nổi điên lên tranh đoạt.

Nhưng phía trước truyền đến động tĩnh liên tiếp không ngừng, lại khiến những con zombie này sau khi đứng bất động lại bị thu hút lần nữa, thậm chí vứt bỏ đồ ăn đã dâng đến miệng tiếp tục đi về phía trước. .

Chương 263: Đám Cháy

Thái Hòa đánh giá tính toán sơ sơ một con số. Nhiều zombie như vậy, ít nhất trong đó có tồn tại vài chục con Zombie biến dị, chớ nói chi là phần đông zombie bán thành phẩm rồi.

Thật không biết trong lúc này có thể có Zombie Lên Cấp hay không. . .

Bất quá Zombie Lên Cấp còn chưa tới tình trạng đầy đường cái, đại khái trên con đường này sẽ không xuất hiện nha.

Chẳng qua nếu như tiếp tục làm lớn động tĩnh lên, khó tránh khỏi sẽ có càng nhiều zombie nữa ở nơi xa hơn bị thu hút tới, đến lúc đó đoán chừng cục diện sẽ điên cuồng lên một cách triệt để.

Thái Hòa nghĩ thầm coi như là đội cứu viện võ trang đầy đủ. Đại khái cũng sẽ không làm loại chuyện không có đầu óc này.

Bọn hắn dám nổ súng ở khu náo nhiệt, có lẽ cũng đã nghĩ đến hậu quả lúc hiện giờ, nói không chừng bọn hắn thật sự có năng lực xử lý hơn một ngàn con Zombie đây này.

Xem ra ngoại trừ khả năng nhặt được tiện nghi từ trong người sống sót ra, những chất gel Virus của Zombie biến dị này, cũng là một số thế lực che dấu thu nhập nha. . .

Bất quá lúc này hắn cũng sẽ không mạo hiểm ra tay, dù sao theo sau kiếm tiện nghi mới là an toàn nhất đấy.

Người bình thường cho dù đánh chết Zombie biến dị. Cũng sẽ không phát rồ đi móc não của bọn nó. Thái Hòa cảm thấy, đại đa số người bình thường, chắc là cơ bản không biết trong não của

Zombie biến dị cất giấu chất gel Virus.

Đợi lúc những người sống sót này đánh nhau với zombie, Thái Hòa lại đi nhặt thi thể có sẵn, chắc là nhẹ nhõm hơn nhiều so với chính mình tự ra tay.

"Bùm!"

Lại là một trận tiếng vang trầm đục truyền đến, trên mặt Thái Hòa cũng không khỏi được lộ ra sắc mặt khó hiểu: "Những động tĩnh này nghe có vẻ hơi không đúng nha, chắc có lẽ không thật sự là quả bom gì nha, dường như là cố ý dẫn nổ cái gì đó. . ."

Tình huống phía trước không nhìn rõ. Ánh mắt lại bị số lượng lớn zombies ngăn cản mất, Thái Hòa trầm ngâm một chút, lập tức quay đầu nhìn về phía Ngô Thanh Vân: "Chị đại, chế lên đi trước xem một chút đang xảy ra chuyện gì."

Sức chiến đấu của Lê Bống và Yuna dồi dào, đương nhiên phải giữ lại ở bên cạnh hắn đấy. . Mà Ngô Thanh Vân với tư cách Zombie Lên Cấp, những zombie khác cũng không chủ động công kích nàng, còn thêm lúc này sức chiến đấu của nàng tương đối khá thấp, ở lại bên người Thái Hòa cũng không cách nào phát huy ra nổi trợ lực quá lớn, bởi vậy để cho nàng đi trà trộn vào trong đám zombie đi thăm dò xem tình huống thế nào là thích hợp nhất rồi.

Bất quá nghe được mệnh lệnh của Thái Hòa, trong mắt của Ngô Thanh Vân lại đã hiện lên một tia sáng hung tàn.

"Ngươi. . ." Ngô Thanh Vân chỉ là vừa thành lập liên hệ tinh thần với Thái Hòa. Đối với mệnh lệnh của Thái Hòa, nàng vẫn còn tồn tại tâm lý phản kháng đấy.

Nhưng mà trong đầu truyền đến cảm giác đau đớn lại làm cho sức mạnh phản kháng của nàng lại bị cưỡng ép xuống, nàng hơi nổi giận trừng mắt liếc nhìn Thái Hòa, chỉ có thể buồn bực hừ một

tiếng, sau đó nhanh chóng chui vào trong thủy triều Zombies phía trước. Rất nhanh cũng đã biến mất không thấy.

“Xem ra nàng còn hơi không nghe lời nha. . .”

Thái Hòa sờ lên cái cằm, ánh mắt lộ ra vẻ khác lạ.

Thấy Ngô Thanh Vân đã vọt vào đám zombie, Thái Hòa lập tức hoán đổi tầm mắt đến trên người Ngô Thanh Vân.

Khi dùng tầm mắt của nàng quan sát những zombies này khoảng cách gần, Thái Hòa thậm chí có thể cảm giác được dường như chính mình xuyên thẳng qua trong một trong đám zombie đông đảo.

Tuy rằng tổn thương của Ngô Thanh Vân còn chưa khỏe, bất quá thực lực vẫn còn là Zombie Lên Cấp, muốn xuyên thẳng qua tự do ở trong đám zombies này vẫn rất dễ dàng đấy.

Còn thêm Ngô Thanh Vân bất luận là tốc độ phản ứng hay là trình độ nhanh nhẹn đều tương đối cao, thậm chí nàng có thể cố gắng hết sức không tiếp xúc với những zombies khác.

Thái Hòa chỉ cảm thấy bên người không ngừng có bóng người xẹt qua, với tinh thần lực của hắn cũng cảm thấy hơi bị hoa mắt.

“Tốc độ này. . . Không trách được khi đó có thể đánh lén được ta. . .” Thái Hòa không khỏi sợ hãi thán phục trong lòng một trận, quả nhiên Zombie Lên Cấp không giống người thường, nhất là tiến hóa trình độ cao giống như Ngô Thanh Vân vậy.

Trên thực tế sở dĩ Thái Hòa điều khiển Ngô Thanh Vân, còn có một tầng nguyên nhân khác.

Trình độ tiến hóa của nàng vậy mà rất cao so với Lê Bống và Yuna, nói không chừng đã đến biên giới tăng lên đến cấp độ kế tiếp.

Mà lúc này Thái Hòa lo lắng nhất đấy, chính là hắn hoàn toàn không biết đến tột cùng Zombie Lên Cấp nên tăng trưởng như thế nào, cũng không biết sau khi tiến hóa lần nữa sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Thông qua quan sát Ngô Thanh Vân, nhất định có thể tìm được một ít manh mối. . .

Khi hoán đổi đến tầm mắt của Ngô Thanh Vân, nhìn thấy nàng xuyên thẳng qua đám Zombies, ba người Thái Hòa cũng chầm chậm đi theo sau lưng, .

Chỉ cần giữ vững khoảng cách giữa hai bên ở trong phạm vi ngàn mét, cũng hoàn toàn sẽ không xảy ra vấn đề gì. . .

Chương 264: Nhặt Tiện Nghi

Mà lúc này ngay đầu phố khoảng hơn ngàn mét phía trước, ở trong gió lạnh vù vù, hỏa diễm phóng lên trời, biến khu đầu phố này thành một cái biển lửa.

Hơn mười chiếc vứt đi ô tô bị kích nổ, trong quá trình đang bốc cháy thỉnh thoảng còn có mảnh sắt "Ầm" một tiếng nổ tung ra ngoài.

Mà ở trong một căn nhà ba tầng lầu, một người đàn ông đang đứng ở cửa sổ lầu hai, khiêng trên vai một khẩu súng trường ngắm chuẩn lấy zombie phía dưới lướt nhắm ngay hồng tâm.

Tướng mạo hắn rất có đặc điểm, cái mũi hết sức lập thể, cái trán cao rộng, ánh mắt lập tức hết sức lợi hại, bờ môi nhếch lên, cho người ta một loại cảm giác rất nghiêm túc.

Khi xạ kích khoảng cách xa, hắn thỉnh thoảng ngẩng đầu nhìn về phía xa xa, lông mày cũng không nhịn được nữa nhíu lại.

Nhiều lắm. . . Quả thật số lượng của những zombie này lớn khủng khiếp. . .

"Pằng!"

Khi hắn bóp cò súng lần nữa, một con zombie lập tức ngã xuống mặt biển lửa, thi thể lập tức bốc cháy lên.

"Thái Sơn, bên kia ngươi chuẩn bị xong chưa vậy?"

Thanh niên này nhìn chằm chằm phía trước, cũng không quay đầu lại mà hỏi thăm.

Theo phía sau hắn xuất hiện một cô gái, nhìn qua tuổi tác trong khoảng 27-28, một mái tóc ngắn, lộ ra vẻ rất giỏi giang, trên tay cũng cầm một khẩu súng giống hệt.

"Ờ, đã chuẩn bị xong. Đều xả ra xăng từ trong xe."

Nghe xong lời nói của Thái Sơn..., thanh niên này lập tức lộ ra một nụ cười lạnh: "Hôm nay sẽ tiêu diệt toàn bộ trên zombie con đường này."

Thái Sơn lộ ra một chút chần chờ, nói ra: "Tối đa có thể giải quyết một phần thôi, nhưng mà muốn tiêu diệt toàn bộ là chuyện không thể nào đó nha. Chúng ta cũng coi như thất bại qua mấy lần. Tuấn Hưng, ngươi đừng hành động quá cuồng vọng rồi."

"Không có việc gì, có thể tạm thời thanh lý đi ra là được. Nếu như không làm như vậy, cơ bản là chúng ta không sưu tập được vật tư ở nơi này, bởi vì không có biện pháp tiến vào con đường này." Tuấn Hưng không quay đầu lại như trước, thấp giọng nói ra, "Lần này phải thành công. Đạn dược tiếp tế của ta đã không nhiều lắm rồi, lại bị vây ở nơi này, cơ bản chính là chờ chết. Đợi sau khi sưu tập đầy đủ vật tư, chúng ta lại tiếp tục đi ra ngoài!"

"Hèy. . . Được rồi. . ." Thái Sơn thở dài, gật đầu nói, "Bất quá mảnh đám cháy này cũng không ngăn cản được bao lâu đấy."

Trong ánh mắt của Tuấn Hưng đã hiện lên một tia sáng lạnh, nói ra: "Đám cháy này chỉ là gây nên tác dụng cản trở tạm thời, có thể tạm thời ngăn cản những con zombies đến nơi trước tiên. Đợi sau khi rất nhiều zombies đằng sau đuổi tới, đương nhiên sẽ mất đi tác dụng. Chờ trong chốc lát bọn hắn nhảy vào trong siêu thị lầu một, chính là lúc chết của bọn quái vật này rồi."

Mặc dù biểu lộ Thái Sơn nặng nề như trước, nhưng thấy Tuấn Hưng tự tin như thế, thì cũng không nói câu nào nữa, mà là giơ lên họng súng nhắm ngay đám zombies phía dưới.

Ánh mắt hắn trầm ổn nhắm một hồi lâu, mới dứt khoát bóp lên cò súng.

“Pằng!”

Trong nháy mắt lại một con zombie đang xông vào đám cháy bị bắn gục, hắn ngã xuống đất mà vẫn còn chưa tắt thở, đang gian nan giãy dụa đứng lên như trước, tiếp tục vọt tới phía cửa hàng.

Zombie bình thường sẽ không có phản ứng đối với đau đớn đấy, bất quá hắn cũng chỉ vọt lên xa 5~6 mét, đã bị mảnh vỡ ô tô bạo tạc nổ tung lần thứ hai nổ văng ra rồi.

Lầu một căn cao ốc này là một cửa hàng diện tích thật lớn, cửa lớn lúc này đang mở rộng ra rất lớn, bất quá bởi vì có ngọn lửa lớn ngăn cản, tuy rằng không ngừng có zombie phóng tới đám cháy, người trước ngã xuống người sau lại tiến lên, như mà dưới tình huống về mặt số lượng còn chưa có chiếm được ưu thế tuyệt đối, cơ bản là bọn hắn không cách nào đi xuyên qua. Vô số cỗ thi thể bị điểm giết kia, ngược lại trở thành vật dẫn lửa trong đám cháy. . .

Đã có đám cháy ngăn trở, zombie tuy nhiên liên tục không ngừng địa từ đằng xa chạy đến, nhưng đều bị tạm thời chắn cửa hàng bên ngoài. .

Trong nháy mắt đầu phố này cũng đã chật ních zombie, vô số zombie tre già măng mọc địa xông vào bên trong đám cháy, trong không khí thậm chí tràn ngập ra một cỗ hương khí thịt nướng.

Sau khi lại đánh gục hai con zombie, sắc mặt Tuấn Hưng lập tức ngưng trọng ngẩng đầu lên, quay đầu nói với Thái Sơn: “Không sai biệt lắm.”

Zombie xung quanh đây cơ bản cũng đã bị dẫn dắt tới, quả thật đầu phố trở thành căn cứ zombie, người sống sót bình thường nếu như chứng kiến nhiều zombie như vậy, chỉ sợ ngay cả sinh ra

dũng khí chạy trốn cũng biến mất.

Mặc dù Tuấn Hưng cố ý đưa những zombie này tới, nhưng nhìn Zombies như biển ở phía dưới, trên trán của hắn cũng không khỏi đổ một tầng mồ hôi lạnh.

Về phần Thái Sơn, hắn đã sớm sắc mặt trắng bệch, trong lòng bàn tay đều là mồ hôi rồi, tuy rằng còn chưa tới tình trạng hai chân như nhũn ra, nhưng mà cũng nhìn ra được toàn thân hắn đang phát run.

Nghe được lời nói của Tuấn Hưng..., thậm chí Thái Sơn sửng sốt một chút, sau đó mới kịp phản ứng mạnh mẽ: “Ah. . . Là. . .”

Chương 265: Lo Lắng

“Chớ khẩn trương.” Tuấn Hưng nhìn ra cảm xúc của Thái Sơn có hơi bối rối, vội vàng trầm giọng nói ra, “Cho dù thất bại chúng ta cũng có đường lui, Vương Lan Hương bọn hắn không phải ở phía sau tòa nhà kia tiếp ứng chúng ta hay sao? Chỉ cần thu hút những con zombies này đến, đến lúc đó ở đây trở thành lò thiêu sống Zombie, chúng ta lập tức leo từ nóc nhà đến đằng sau tòa nhà kia đi, nhất định có thể chạy trốn thành công đấy. Đến lúc đó tích lũy đầy đủ vật tư, chúng ta có thể rời khỏi nơi này đến ở nông thôn đi. Ta nói rồi đấy, ở gần nhà của ta hoàn toàn có thể cung cấp chúng ta đứng vững gót chân.”

Đoạn lời nói của Tuấn Hưng dĩ nhiên làm cho Thái Sơn trấn tĩnh hơn rất nhiều, hắn không hề nao núng xoa xoa mồ hôi trong tay, gật đầu nói: “Uh, ta biết rồi. . . Phía dưới cũng không xê xích bao nhiêu, lại chuẩn bị để cho bọn nó xông tới đi...”

Lúc này lại nổ súng bắn chết đã không có ý nghĩa rồi. Số lượng đông đảo zombie hung hãn không sợ chết trùng kích, cũng đã làm cho thế lửa rất nhỏ đi rồi. Một ít zombies toàn thân đang bùng cháy ngọn lửa thậm chí đã vọt tới cửa chính của cửa hàng, bọn nó vung vẩy cánh tay đang bốc cháy dốc sức liều mạng xông về phía trước, nhưng thường thường thời điểm khi còn chưa bước tới cửa ra vào cũng đã ngã xuống đất, nhìn qua cảm giác thật sự hơi run sợ trong lòng.

Ít nhất Thái Hòa lúc này đang thông qua tầm mắt của Ngô Thanh Vân nhìn thấy cảnh tượng này. Cũng đã không nhịn được cảm thấy đau buốt toàn thân.

Mỗi con Zombie chính là một đội viên đội cảm tử nha. . .

Lúc Ngô Thanh Vân này đang đứng ở trên nóc một chiếc xe hơi, nhìn qua cửa hàng cách đó không xa.

Trên thực tế nhìn qua nàng so với zombie khác rất dễ chú ý hơn nhiều lắm, bề ngoài sạch sẽ, cùng với hành vi đặc lập độc hành.

Ít nhất nàng không có giống những con zombies...kia vẫn đang dốc sức liều mạng xông về phía trước, mà là đứng ở giữa thủy triều Zombies, quan sát tỉnh táo đến tình huống cửa hàng.

Nhưng mà bất luận là Tuấn Hưng hay là Thái Sơn đều không có chú ý tới nàng. Bởi vì ở dưới đó chừng hơn một ngàn con Zombie, bất kỳ một người sống sót nào thời điểm khi đối mặt loại cảnh tượng to lớn như vầy, đoán chừng đều không thể bình tĩnh quan sát tình huống cụ thể phía dưới.

“Nhìn qua không giống như là đội cứu viện nha. . . Bất quá người thanh niên bên trong kia dường như mặc một bộ đồng phục cảnh sát vũ trang hay sao ấy?”

Tuấn Hưng mặc một bộ áo khoác không thấm nước, khóa kéo mở rộng ra, có thể trông thấy mơ hồ kiểu dáng quần áo bên trong. Bất quá dính đầy đủ loại vết máu và dơ bẩn, lại cách xa như vậy. Dù là dùng thị lực tuyệt hảo của Zombie Lên Cấp, cũng rất khó nhìn thấy rõ ràng.

Dù sao chỉ là thị lực tốt, cũng không phải là kính viễn vọng, Zombie Lên Cấp cũng chỉ mạnh mẽ có giới hạn đấy.

Cân nhắc an toàn cho Ngô Thanh Vân, mặc dù Thái Hòa lòng đầy nghi hoặc, nhưng cũng không có tùy tiện để cho Ngô Thanh Vân đi đến gần.

Trong tay đối phương có súng, hơn nữa nhìn bộ dáng chính xác còn rất không tồi. Nếu như chú ý tới Ngô Thanh Vân, cho dù

tốc độ rất Ngô Thanh Vân, nhưng nàng có thể né qua viên đạn hay không, trong lòng Thái Hòa vẫn còn hoài nghi đấy.

Hơn nữa loại chuyện này, vẫn không nên đi nếm thử cho thỏa đáng.

Tuy rằng tạm thời chỉ chứng kiến hai người sống sót, nhưng Thái Hòa cảm thấy có lẽ nhóm người này vẫn có số lượng người nhất định đấy.

Phía dưới này tuy chồng chất nhiều ô tô, nhưng muốn zombies kíp nổ những ô tô này ở trong đông đảo, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Ít nhất chỉ dựa vào hai người là rất khó hoàn thành đấy. Có lẽ bọn hắn còn có trợ thủ ở trong siêu thị nha. . .

Đơn theo tình thế bây giờ đến xem, ngược lại là đám người này rất có thủ đoạn đấy, đại khái là muốn thu hút tất cả zombie trên con phố này vào trong cửa hàng. Sau đó tiêu diệt toàn bộ.

Mặc dù nguy hiểm cũng rất lớn, nhưng mà lợi ích cũng cực lớn đấy, chỉ cần có thể để cho con đường này tạm thời hình thành một khu vực sạch sẽ zombie, đám người sống sót này có thể sưu tầm vật tư thỏa thích ở nơi này.

“Lá gan thật là lớn đấy.”

Thái Hòa âm thầm khen ngợi nói. Mặc dù có một chút lòng riêng với súng ống trong tay bọn họ, nhưng Thái Hòa cũng không phải loại người cướp đường sống của người khác đấy.

Hơn nữa nói thật. Hắn không cảm thấy kỹ năng xạ kích của mình đủ chuẩn, kinh nghiệm trò chơi Pubg đặt ở trong hiện thực cũng chẳng có tác dụng gì nha, đoán chừng còn không đủ viên đạn cung cấp hắn luyện tập kỹ năng bắn súng đây.

Dù sau sản xuất viên đạn cũng là vấn đề, còn phải bảo dưỡng súng ống, xử lý thiết biệt hãm thanh. . .

Được không bù mất nha! Đối với người bình thường mà nói đương nhiên là vũ khí nóng dùng khá tốt, tuy rằng nguy hiểm lớn, nhưng đoán chừng có rất ít người có thể chịu đựng được sự hấp dẫn của súng ống.

Chương 266: Kế Hoạch

Nhưng đối với Thái Hòa mà nói, hắn đã có ba nữ Zombie Lên Cấp với tư cách con rối zombie, mình còn có cái vòi tinh thần lực có thể sử dụng, mặc dù sử dụng vũ khí lạnh cũng có nguy hiểm, nhưng đối với hắn mà nói nhưng lại phù hợp nhất đối với hắn rồi.

Nhưng dù vậy, Thái Hòa vẫn cảm thấy hứng thú đối với não của một đám Zombie tụ tập ở đây nha.

Rất nhiều chất gel Virus ngay ở trước mắt nha! Thái Hòa cũng đã đã từng làm thí nghiệm, châm lửa đốt cũng sẽ không cháy đến những chất gel này đấy. Đương nhiên chuyện này có thể là bởi vì ở dưới nhiệt độ ngọn lửa bình thường không đủ giải quyết những virus này, tóm lại khi hắn dùng cái bật lửa đốt cháy thật mạnh năm sáu phút, mãi cho đến khi cái bật lửa đều nóng đến chảy ra rồi, những chất gel này vẫn cứ hoàn hảo không tổn hao gì, nhiều lắm chỉ là hơi biến sắc mà thôi.

Cho nên không cần quan tâm xem bọn hắn làm khỉ gió gì, có phải ý định hỏa thiêu zombie hay không,

Đối với Thái Hòa mà nói đều là một lần tuyệt đối kiếm tiện nghi tốt.

Tình hình trước mắt cũng làm cho Yuna và Lê Bống hơi hưng phấn lên, bất quá hai người bọn họ vẫn tạm thời khống chế được chính mình, không có trực tiếp xông đi lên.

“Chúng ta cũng đang chờ ở phía xa, chờ bọn hắn làm xong rồi, chúng ta sẽ đi vào.”

Thái Hòa cười cười, nói ra.

Yuna gật nhẹ đầu, khóe miệng nở ra một nụ cười: “Muốn chờ sau khi bọn hắn tiêu diệt những zombie này, chúng ta lại đi giết bọn họ được hay không?”

“Ặc. . .” Đừng nói, trong nháy mắt Thái Hòa thật đúng là hơi có động tâm một chút, nhưng mà sau khi lại do dự vài giây, hắn vẫn lắc đầu, “Được rồi đó, ta không thiếu vật tư, không cần phải làm tuyệt tình như vậy. Dù sao đều là nhân loại.”

“Ta cũng không phải. . .” Yuna lầm bầm nói nói.

Ngược lại là Lê Bống liếc nhìn Thái Hòa, sau đó nói với Yuna: “Đừng. . . Đừng như vậy, Hòa Ca là. . .là”

“Biết rồi chị Lê Bống.” Yuna bóp một cái lên trên bờ môi của Lê Bống, cười nói, “Ta chỉ là nói chơi thôi nha.”

Thái Hòa bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, nghĩ thầm thái độ mới vừa rồi của ngươi, cũng không phải chỉ là nói chơi mà thôi, hai bên tồn tại liên hệ tinh thần, Thái Hòa có thể cảm giác được thật sự là Yuna nổi lên sát tâm đấy.

Bất quá cân nhắc đến bản chất nàng là zombie, đối với nhân loại cũng không có bất kỳ hảo cảm nào, nhưng mà chuyện này cũng là khó tránh khỏi đấy.

Lúc này Ngô Thanh Vân cũng đã nhận được mệnh lệnh của Thái Hòa, sau đó đi vòng vèo đi qua, giữa đường tụ hợp với ba người Thái Hòa, sau đó bò lên trên một cao ốc ở ven đường, đứng ở trên sân thượng lẳng lặng quan sát đến tình hình trong cửa hàng.

Lúc này thế lửa bên ngoài cửa hàng trên cơ bản đã tắt mất, vô số zombie chen chúc mà vào phía cửa lớn, thậm chí ngay cả cửa sổ sát đất đều bị chen sập, phát ra tiếng vang “Loảng xoảng” một tiếng nổ mạnh “bùm”.

Thái Hòa cố tình muốn điều khiển một con rối zombie xem thử

tình huống nội bộ, cùng với tình huống những người sống sót...kia, vì vậy cũng tùy ý chọn đại một con Zombie đang từ phía dưới đi ngang qua.

Sau khi tinh thần lực tiếp tục tăng lên, lúc này Thái Hòa cơ vốn đã có thể điều khiển zombie ở trong phạm vi tầm mắt một cách đơn giản.

Tuy rằng số lượng Zombies có thể điều khiển còn là một vấn đề. . . Nhất là sau khi điều khiển Ngô Thanh Vân, số lượng Zombie bình thường Thái Hòa có thể điều khiển được cũng lập tức giảm xuống kịch liệt.

Bất quá chuyện này đối với Thái Hòa mà nói cũng không xem như tổn thất, một con Zombie Lên Cấp nói là dùng một chống trăm còn hơi quá khoa trương, vốn lấy một chống 50 vẫn không thành vấn đề đấy.

Cho nên tính toán như thế nào, Thái Hòa đều làm ăn có lời.

Sau khi con zombie này bị Thái Hòa điều khiển, hiệu suất tiến lên lập tức cũng tăng lên, chỉ thấy hắn nhanh nhẹn vượt qua chướng ngại vật phía trước, nhanh chóng đạt tới cửa chính của cửa hàng.

Bất quá mắt thấy ngay cửa chính của cửa hàng đều bị chèn vào chất nổ, sau khi hắn đi dạo một lúc, lập tức đột nhiên vô thanh vô tức lách đi ra phía sau.

Khi zombie liên tục không ngừng dũng mãnh vào trong siêu thị, vô số khay chứa đồ lập tức bị đụng ngã lăn, âm thanh trầm đục không ngừng truyền ra từ trong siêu thị, bất quá thanh âm này so với tiếng nổ mạnh cũng không lớn lắm rồi, không đến mức tiếp tục dẫn đến zombie ở xa hơn.

Bất quá cảnh cửa lớn chỉ có rộng như vậy, hơn nữa vì không

khiến đám zombie này một hơi xông đi vào, đám người sống sót này chất đống rất nhiều khay chứa đồ ở cửa ra vào, kéo chậm tốc độ của những con zombies này. . . Nhưng bị đột phá triệt để, cũng chỉ là vấn đề thời gian mà thôi.

Lúc này Thái Hòa điều khiển con rối zombie đã vòng qua cửa hông, không ngoài dự tính chính là cửa hông đã bị đóng lại.

Trước kia chắc đám người sống sót này xem nơi này là cứ điểm rồi? Thông qua ánh mắt của con rối zombie, Thái Hòa chú ý tới tay nắm cửa khác thường một chút.

Chương 267: Coi Chừng! Có Ám Khí!

Rất sạch sẽ, như là thường xuyên có người thường chạm vào tay nắm cửa này vậy. . .

Cái cửa hông này ở trong một con hẻm nhỏ, cách đó không xa chính là con đường đi tới cửa vào bãi đỗ xe dưới mặt đất. Nếu như đám người sống sót này ngây người ở nơi này một thời gian ngắn, tuy rằng không thể tự do hoạt động, nhưng đoán chừng loại hoàn cảnh này, ở xung quanh đây cũng không có vấn đề đấy.

Bất quá nơi cơ bản này xem như một hòn đảo hoang rồi, không có đủ thực lực, rất khó đột phá phong tỏa được vây khốn của nhiều zombies như vậy.

Cửa hàng này cũng không phải là một siêu thị gì, mà là cửa hàng bán các loại đồ điện đấy, hoàn toàn không tìm thấy bất luận đồ ăn dự trữ gì đấy.

Ngược lại là hẻm nhỏ bên cạnh có một cái siêu thị nhỏ, lúc Thái Hòa điều khiển con rối zombie trải qua cũng là lơ đãng nhìn thoáng qua, bên trong sớm đã bị lục lọi tới một đống bừa bộn, một ít vật lẫn lộn thậm chí bị ném đến cửa ra vào. Không cần nhìn cũng biết, bên trong phàm là thứ gì có thể bỏ vào miệng, đoán chừng đều bị tìm sạch rồi.

Trong lúc Thái Hòa điều khiển con rối zombie nắm chặt tay nắm cửa đã tính mở cửa ra, bên tai lại đột nhiên truyền đến một tiếng gào thét.

Ở trong khóe mắt quét nhìn, Thái Hòa thoáng nhìn thấy một

đạo ánh sáng lạnh lẽo đang đánh úp lại phía mình.

Một chút cảm giác nguy cơ mãnh liệt lập tức chạy lên não, chỉ trong nháy mắt hắn mở mạnh cửa phòng ra.

"Bengggg…!"

Một tiếng giòn vang lập tức truyền đến, trong giờ phút mấu chốt cửa phòng chặn "Ám khí" !

"Thiếu chút nữa xong đời rồi. . ."

Tuy rằng có thể chỉ chết một con rối zombie, nhưng Thái Hòa cũng không muốn lại tìm biện pháp đi tìm con Zombie khác điều khiển rồi, lúc này hắn đang ở dưới nhà lầu đã không có zombie, toàn bộ cũng đã hỗn loạn đến cửa chính của căn tiệm điện máy chợ lớn rồi.

Khi cửa phòng lại chậm rãi đẩy ra ra bên ngoài một ít, một tấm thép lớn bằng ngón cái, đại khái lớn chừng bàn tay lập tức hiện ra trước mắt hắn.

"Đây là cái gì vậy?" Thái Hòa vốn cho là sẽ là một loại vũ khí lạnh tầm xa ví dụ như mũi tên, không nghĩ tới lại là tấm thép.

Chẳng lẽ là dựa vào người ném ra hay sao? Như vậy lực cánh tay mạnh lắm và độ chính xác cao lắm mới có thể làm được nha. . .

Nếu như là bản thân Thái Hòa ở nơi này, chắc chắn hắn sẽ không mạo hiểm đi ra thăm dò, nhưng dù sao chỉ là con rối zombie, vì kiểm tra một chút cuối cùng là người sống sót nào lợi hại như vậy, cho dù bị thụ thương cũng không sao.

Bởi vậy sau khi Thái Hòa nhặt lên một ít tấm thép này, cũng không chút do dự vươn đầu ra từ phía sau cửa.

Quả nhiên, ngay ở trên nóc nhà lầu cách đó không xa, một bóng người đang đứng ở đằng kia.

Mắt thấy một con zombie vậy mà hiểu được vặn mở cửa phòng, nhưng lại vừa vặn chặn công kích của mình, người thanh niên trẻ tuổi nhìn qua không quá 25~26 tuổi này lộ ra vẻ hết sức khiếp sợ.

Bất quá chuyện hắn càng không có nghĩ tới chính là, vậy mà con zombie này còn duỗi đầu ra lần nữa nhìn về phía chính mình, trong lúc nhất thời lập tức đứng hình một chút.

"Nhìn thấy không giống như là thanh niên lực điền cơ bắp gì nha, chẳng lẽ là một dị năng giả hay sao?"

Hình thể của thanh niên này thật giống như con khỉ, gầy chỉ còn da bọc xương nhìn qua không có bao nhiêu sức lực, Thái Hòa cũng không tin chỉ dựa vào thân thể gầy còm này của hắn, có thể dùng thực lực tay không ném tấm thép bay vụt xa như vậy.

Thấy thanh niên còn chưa kịp phản ứng, Thái Hòa vội vàng thao túng con rối zombie chui vào trong của, quay người đi vào trong siêu thị.

Bất quá sau một giây khi con rối zombie tiến vào cửa phòng, thanh niên kia cũng rống mạnh ra một tiếng kêu sợ hãi áp lực, mà sau lưng hắn lập tức đi tới một thiếu nữ.

"Vũ Linh, ngươi điên rồi sao?"

Giọng điệu thiếu nữ nói chuyện rất không khách khí, nhưng thanh niên này cũng chỉ nhíu mày, sau đó lập tức dùng thanh âm có hơi khàn khàn nói ra: "Vương Lan Hương à, mới vừa rồi. . . Dường như ta xuất hiện ảo giác gì rồi."

Thiếu nữ đang ở trên nóc nhà hiện giờ, nếu như Thái Hòa chứng kiến, nhất định có thể nhận ra!

Nàng đúng là em họ của Yuna, Vương Lan Hương!

Bất quá lúc này nhìn qua nàng có biến hóa rất lớn so với trước khi, một bộ quần áo thoải mái lộ ra rất tinh thần, sau lưng vác một thanh thép thật dài, phảng phất giống như thanh lao trong môn ném lao. Mái tóc cũng cắt đi rất ngắn, liếc nhìn qua thậm chí hơi giống một cô nàng Tomboy.

Tuy rằng ngoại hình của nàng hơi làm cho người ta bật cười, nhưng mà khuôn mặt ốm yếu kia lúc này nhìn qua đã rám nắng hơn rất nhiều, trong ánh mắt cũng lộ ra một vẻ lạnh lùng.

Dường như sau khi từ biệt với Thái Hòa lần trước, nàng cũng đã từng trải hơn rất nhiều. . .

"Cái gì mà ảo giác?" Vương Lan Hương bất mãn nhíu mày, hỏi.

Dường như nàng rất bất mãn với Vũ Linh, người thanh niên này không chỉ phản ứng bình thường chậm nửa nhịp, hơn nữa có rất lặng yên ít nói, suốt ngày trưng ra vẻ mặt hoảng hốt, cũng không biết trong đầu suy nghĩ cái gì.

Chương 268: Lăn Vòng Vòng

Vậy mà người như vậy cũng có thể sống đến hiện ở trong tận thế, hơn nữa còn là một dị năng giả, sức chiến đấu đơn thuần thậm chí còn không sai biệt với chính mình. . . Vương Lan Hương thật sự không có cảm tình gì đối với loại người này!

Vũ Linh do dự một chút, sau đó mới chậm rì rì đáp: "Dường như ta. . . Chứng kiến một con zombie mở ra cửa hông bên kia, nhưng lại tránh vào trong, tránh né công kích của ta, cuối cùng còn dường như. . . Liếc nhìn ta hay sao ấy?"

"Liếc? Ngươi thấy ngu chưa. . ." Vương Lan Hương cười lạnh một tiếng, đang muốn mỉa mai một trận, nhưng sắc mặt lại đột nhiên biến đổi lớn!

Chẳng biết tại sao, nghe được miêu tả của Vũ Linh, trong đầu Vương Lan Hương lập tức toát ra một đoạn ký ức cực kỳ xấu hổ!

Hơn nữa cùng lúc đó, bóng dáng của hai người quen cũng hiện đi ra. . .

"Ta muốn đi qua, ngươi trông coi ở nơi này, chờ tiếp ứng đám người Tuấn Hưng."

Vương Lan Hương mạnh mà phục hồi tinh thần lại về sau, liền đột nhiên nói ra.

Đợi lúc Vũ Linh há mồm muốn ngăn cản nàng, Vương Lan Hương cũng đã chạy lên đầu bậc thang, nhanh chóng đi xuống lầu.

Hơn mười giây sau, nàng cũng ra hẻm nhỏ, sau đó theo sát lấy chui vào cái cửa hông kia.

Vũ Linh sững sờ nhìn về phía Vương Lan Hương bóng người biến mất ở cửa ra vào, cách một hồi lâu mới thở dài, cau mày thấp giọng lẩm bẩm: "Hèy. . . Vì sao cô bé kia luôn không nghe an bài? Hy vọng ngươi đừng làm hỏng hết mọi chuyện đi. . . Cho nên nói con gái chính là liên lụy nha. . ."

Sau khi oán trách vài câu, khuôn mặt không có biểu lộ gì kia lại chuyển hướng về phía dưới nóc nhà, sau đó xoay người nhấc lên một cái thang, bắt đầu chậm rãi đưa về phía cửa hàng.

Tầng trệt hai tòa nhà giống nhau, khoảng cách cũng không quá xa, chỉ trên dưới ba mét, nếu như người năng lực nhảy xa cực tốt, nói không chừng có thể trực tiếp nhảy qua phía bên kia. . .

Mà cùng lúc đó, Thái Hòa điều khiển con rối zombie đã xâm nhập trong siêu thị, bất quá cân nhắc đến khả năng bất kỳ lúc nào gặp phải người sống sót, động tác của hắn rất là chú ý cẩn thận.

Hắn cũng không biết con zombie này đã phá vỡ quan niệm trước đến nay về zombie trong lòng một thanh niên rồi, nhưng mà có khả năng rất lớn sẽ xem chuyện này là một chuyện ngoài ý muốn, hay hoặc xem hắn là Zombie Lên Cấp. . .

Trên thực tế nếu như không có người biết rõ năng lực điều khiển con rối Zombie của Thái Hòa, lại từng thấy qua Zombie Lên Cấp mà nói..., đoán chừng đều xem hắn điều khiển con rối zombie thành một loại zombie cao cấp.

Cho nên hiện giờ Thái Hòa đã không có một ít băn khoăn như trước kia, ngoài ra khoảng cách có thể điều khiển càng ngày càng dài, đối phương cơ bản là không cách nào chứng kiến bản thể hắn, lại càng không cần có bất luận lo lắng gì.

Chỉ có điều con rối zombie hiện giờ cũng chỉ có một con, không thể đơn giản chết đi được, cho nên Thái Hòa mới biểu hiện ra cẩn thận như vậy.

Quả nhiên, khi hắn địa xuyên qua thang lầu cẩn thận từng li từng tí, cũng lập tức nghe thấy được một thanh âm.

"Thái Sơn, ngươi lên trước đi, ta đến chuẩn bị châm lửa."

"Ta. . . đang ở đây, chính ngươi phải cẩn thận ah!"

"Yên tâm, thương pháp của ta ngươi còn không biết hay sao, chỉ cần những con zombies...kia vọt tới vị trí kia, ta cũng sẽ kích nổ!"

Giọng nói của người này nghe qua hơi run rẩy rất nhỏ, xem ra vẫn rất khẩn trương đấy, bất quá lại lộ ra một cỗ hương vị tràn ngập quyết tâm.

Thái Hòa lén lút trốn ở cửa ra vào đi vào trong nhìn một cái, lập tức cũng thấy được một người con gái trẻ tuổi đang khẩn trương quay đầu chạy lên lầu, mà ở bên cạnh cánh cửa thông với siêu thị, lập tức đứng đấy một người thanh niên mặc áo khoác, tay cầm súng trường.

Thanh niên này cũng người là trước kia Ngô Thanh Vân đã thấy rồi, lúc hắn ở trên lầu hai, độ chính xác xạ kích cũng làm cho Thái Hòa hết sức thán phục, không nghĩ tới vậy mà lại nhìn thấy hắn rồi.

Quan sát người thanh niên này khoảng cách gần, Thái Hòa phát hiện quả nhiên hắn là một cảnh sát vũ trang, tuy rằng đồng phục mặc trong áo khoác đã rất bẩn rồi, nhưng vẫn là có thể nhìn ra được.

Không trách được có thể lấy được súng ống, nhưng lại có thể canh giữ ở phía sau cửa trấn tĩnh như thế. . .

Cho dù có hơi sợ hãi, nhưng vẫn có thể dũng cảm kiên trì chấp hành kế hoạch, điểm này cũng làm cho Thái Hòa cảm thấy kính nể từ trong đáy lòng.

Người cảnh sát vũ trang này hoàn toàn không có chú ý tới một con zombie đang ở sau lưng nhanh nhìn chằm chằm mình, lúc này hắn đang đầu đầy mồ hôi vác súng trường, từ trong khe cửa nhìn chằm chằm tình huống trong siêu thị.

Chỉ vẻn vẹn cách một cánh cửa phòng với hơn một ngàn con zombie đang điên cuồng, loại cảm giác này có thể nói là tương đối kích thích, hơn nữa tương đối không xong đấy!

Ở trong này xem như đang nhảy múa trên lưỡi đao, chỉ cần ra một chút sai lầm, hắn cũng sẽ lập tức chết không toàn thây.

Chương 269: Vật Lộn Xấu Hổ

Súng hay sao? Ở trước mặt số lượng tuyệt đối, coi như là hắn vác hoả tiễn cũng vô dụng.

Lúc đầu Thái Hòa còn muốn kiếm một chút tiện nghi từ trên người bọn họ, nhưng lúc này trông thấy bóng lưng kiên định của người thanh niên này, Thái Hòa không khỏi cảm giác hơi hổ thẹn trước suy nghĩ của mình.

Trên thực tế đã trải qua nhiều chuyện như vậy, suy nghĩ của hắn thay đổi hoàn toàn. Đối mặt người muốn gây bất lợi cho hắn, Thái Hòa tuyệt đối sẽ không nương tay Một chút nào.

Nhưng mà như vậy cũng không đại biểu hắn muốn giống hệt với những loại người ích kỷ kia, cướp đoạt của người khác không hề có điểm mấu chốt.

Mà cảnh sát vũ trang này với đồng sự của hắn mạo nguy hiểm lớn như thế, đơn giản là muốn tìm một con đường sống cho chính mình mà thôi, hành động này thật lớn, mà dũng khí này cũng đáng được kính nể!

Thì ra hiện giờ Thái Hòa đã nhìn ra sơ sơ kế hoạch của bọn hắn. Chắc là bọn hắn đi lấy một ít xăng hoặc là rượu cồn, chồng chất ở trong cửa hàng đó, chỉ chờ những con zombies này đều nhào vào trong đó đủ rồi, lập tức do người này cảnh sát vũ trang nổ súng kích nổ, sau đó trình diễn một trận tiết mục hỏa thiêu zombies. Nếu như thành công, vật tư trên con đường này, bọn hắn thao hồ tùy ý sưu tầm.

Mặc dù thế lửa sẽ lan tràn rất nhanh, đoán chừng cũng sẽ khiến zombies trên đường xung quanh đây chú ý, nhưng một đoạn

thời kì trống rỗng này đã đầy đủ rồi.

Bất quá tính nguy hiểm của kế hoạch này cũng là rất lớn, bất kể là một bước nào đi sai, đều có thể dẫn đến có người chết. . .

Thời điểm ngay khi Thái Hòa âm thầm suy tư, hắn lại đột nhiên cảm giác lưng mát lạnh.

Ở trong giờ phút mấu chốt Thái Hòa nghiêng mạnh người, khó khăn lắm mới né qua một thanh thép.

Tại sao lại là thép? Chẳng lẽ thanh niên kia đuổi tới? !

Thái Hòa lập tức hết hồn, bất quá phản ứng của hắn vẫn còn rất nhanh đấy, thừa dịp thanh thép này còn chưa có bị người rút về lại, cánh tay hắn ôm mạnh tới.

Bất quá người ra tay dĩ nhiên là có bản lĩnh võ thuật đấy, thép thuận thế hươ lên, vậy mà đập mạnh vào trên cánh tay Thái Hòa, sau đó lại trực tiếp từ cánh tay của hắn "Vù" thoáng một cái vung hướng về phía cổ của hắn.

"Cmn!"

Tuy rằng Thái Hòa không biết võ công, bất quá kinh nghiệm trong chém giết sinh tử vẫn rất phong phú đấy, hắn chọn dùng phương pháp xử lý rất đơn giản, đó chính là lập tức cuối người xuống!

Thanh thép hươ qua từ đỉnh đầu hắn, mà hắn lập tức lăn qua lăn lại ngay tại chỗ một cái, lăn thẳng đến phương hướng kẻ tập kích, sau đó một phát bắt được mắt cá chân đối phương!

Lúc một người một Zombie lăn xuống dưới đất, cũng không khống chế nổi địa phát ra tiếng vang hơi nhỏ.

Bất quá thanh âm rất nhỏ này hoàn toàn bị đủ loại âm thanh

trầm đục trong siêu thị che dấu mất, cũng không có khiến cho cảnh sát vũ trang chú ý. Thần kinh của hắn đang đứng ở trong trang thái khẩn trương cao độ, đoán chừng lúc này hắn là tinh thần chuyên tâm mới đúng.

Vừa lập tức nhìn thấy đồ lót đường vân xanh trắng, Thái Hòa vốn là sửng sốt một chút, lập tức cũng cảm giác được một trận kinh tởm.

Không có nghĩ đến gã thanh niên này biến thái như thế, ở trong tận thế tuy rằng thiếu đồ ăn, nhưng với tư cách một dị năng giả, muốn tìm được một ít quần áo để thay thế vẫn rất đơn giản nha, tóm lại không đến mức luân lạc tới tình trạng mặc đồ lót nữ đấy!

Trong lòng nghĩ như thế, Thái Hòa cũng đã nhanh nhẹn nhảy đi lên, dùng thân thể đè lại người này, hai tay bóp cổ của đối phương.

Nhưng cùng lúc đó, người này cũng đã giơ lên cánh tay, Thanh thép "Vù" địa một tiếng cũng đã bay thẳng đâm đi đến Thái Hòa.

Da đầu Thái Hòa siết chặt, dưới tay lập tức dùng sức, đối phương sức mạnh lập tức mềm nhũn xuống dưới, hơn nữa bởi vì hít thở không thông, thân thể lập tức bắt đầu không nhịn được vặn vẹo giãy giụa lên.

"Gràoooo. . ."

Thái Hòa điều khiển con rối zombie ép mạnh xuống, một đôi mắt màu đỏ như máu nhìn thẳng chặt chẽ người đang bị hắn bóp lại này.

"Ồ? Như thế nào đây chẳng phải. . . Cmn đây chẳng phải là cô em vợ hay sao!"

Bởi vì bề ngoài Vương Lan Hương thật sự đã xảy ra biến hóa

quá lớn, bởi vậy lúc mới vừa rồi nàng bổ nhào qua, Thái Hòa thoáng nhìn mơ hồ bên ngoài nàng, lại cho rằng nàng là dị năng giả vừa vặn đứng ở trên nóc nhà đánh lén mình lúc trước.

Lúc này thấy rõ nàng tướng mạo khoảng cách gần, Thái Hòa mới hoảng sợ phát hiện, lúc đầu cô nàng này hẳn là còn ở nơi trú quân người sống sót, vậy mà ra hiện giờ lại ở đây!

Phát hiện này thật sự quá ngoài ý muốn rồi, Thái Hòa hết hồn, hai tay lập tức cũng buông lỏng ra một chút, nhưng vào lúc này Vương Lan Hương lại bắt đầu giãy mạnh..., thanh thép kia giơ lên lần nữa, chọc vào phía đầu con rối zombie của Thái Hòa lần nữa.

Ở trước mắt sống chết, nàng bộc phát ra lực lượng rất mạnh, thép còn chưa tới, Thái Hòa thậm chí đã cảm thấy phảng phất đầu mình bị trực tiếp đâm xuyên rồi.

Đây là cảm giác nguy cơ sinh tử rồi, cho dù còn không có có xác thực đã bị công kích, nhưng cũng đã tiên đoán được kết cục nếu như chính mình không trốn tránh khỏi.

Chương 270: Cô Em Vợ Trời Sinh Thích Xung Đột Với Mình

Bất quá tinh thần lực của Thái Hòa đủ mạnh mẽ, ngay sau đó tốc độ phản ứng thần kinh mặc dù thông qua chỉ lệnh tinh thần truyền đạt tới con rối zombie hơi chậm chạp, so với trên thực tế cũng không xê xích bao nhiêu với người bình thường.

Cho nên phản ứng của hắn rất nhanh, tránh thoát nhanh chóng.

“Hít hà!” Thanh thép từ đỉnh đầu Thái Hòa trực tiếp sát qua, mà Vương Lan Hương lập tức lập tức xoay người bò lên.

Nhưng quần của nàng bị Thái Hòa xé mất, vừa đứng lên cũng đã lay động thoáng một chút. Mà Thái Hòa lập tức bắt được cơ hội này, tiến mạnh lên, trực tiếp đập Vương Lan Hương lên tường, một tay trực tiếp bắt được cánh tay cầm thanh thép của nàng, tay kia lập tức bụm miệng nàng lại.

Hắn chèn ép đến quá gần, mà mắt Vương Lan Hương trợn tròn, trong ánh mắt dần hiện ra một tia hoảng sợ.

Lúc này khoảng cách giữa con rối zombie với nàng không cao hơn mười milimét, thậm chí nàng có thể trông thấy rõ ràng trên mặt con rối zombie dính đầy vết máu mới tinh còn đang nóng hổi, còn khóe môi nhếch lên một chút thịt vụn...

Thật đáng tiếc, Thái Hòa điều khiển con rối zombie này, trong quá trình tiến lên phía trước cũng thuận tiện ăn một ít thịt zombie khác. . .

Mùi máu tươi đậm đặc và hơi thở tanh hôi, gần như xông Vương Lan Hương sặc ngất đi rồi.

Bất quá chuyện làm cho nàng khủng hoảng nhất chính là, lúc này quần của nàng cũng đã rơi xuống dưới mắt cá chân, ngoại trừ một bộ đồ lót che lại thân thể ra, nàng bị zombie xấu xí buồn nôn này đè ở trên tường với tư thế khó xử như vậy!

Chuyện này làm cho ký ức hoảng sợ của nàng lập tức xông vào đầu, hơn nữa bắt đầu trực tiếp trùng hợp với cảnh tượng trước mắt.

Vì sao chính mình luôn gặp phải loại zombie biến thái này? !

Lúc đầu nàng còn tưởng rằng dựa vào chính mình đánh lén, nhất định có thể làm thịt con rối zombie của Thái Hòa!

Trên thực tế chính như Thái Hòa suy nghĩ, lần thứ nhất gặp phải con này zombie, kinh hoảng và sợ hãi trong nội tâm Vương Lan Hương quả thật khó nói lên lời, nhưng sau khi chia tay với đám người Thái Hòa, nàng đã từng chiến đấu với Zombie Lên Cấp!

Cho nên nàng lập tức hiểu được, hai con zombie lúc trước đánh lén mình kia, hơn phân nửa chính là loại zombie trí lực tương đối tương đối cao rồi. . .

Chỉ có điều nàng nghĩ mãi mà không rõ chính là, vì sao phảng phất hai con zombie kia không có sát tâm đối với chính mình, ngược lại muốn sờ sờ xoa xoa chính mình đây?

Tuy rằng vấn đề này làm Vương Lan Hương rất khó hiểu, nhưng cũng may những zombies sau này nàng gặp được đều không có xuất hiện loại tình huống này, bởi vậy cảm giác sợ hãi của nàng đối với loại zombie này cũng dần dần giảm xuống.

Bất quá mặc dù sợ hãi dần dần biến mất, nhưng mà Vương Lan Hương đối với loại zombie này vẫn căm thù đến tận xương

tuỷ đấy.

Bởi vậy sau khi nghe hình dung của Vũ Linh, nàng lập tức chạy tới chuẩn bị đánh lén con rối zombie của Thái Hòa.

Đương nhiên, nàng nhận ra cách làm của mình là suy nghĩ cho đồng đội đấy. Nếu quả thật chính là một con Zombie Lên Cấp, cứ như vậy để cho hắn tiến vào trong siêu thị, nói không chừng sẽ dẫn đến kế hoạch của bọn hắn thất bại trong gang tấc!

Thậm chí ở trong lòng nàng thầm mắng Vũ Linh một lần, nếu như không phải hắn thất thủ, mình cũng cũng không cần phải đi tới nơi này.

Nhưng chuyện Vương Lan Hương tuyệt đối không nghĩ tới chính là, cho dù nàng đánh lén hết sức lăng lệ ác liệt, nhưng con Zombie này lại có được tốc độ phản ứng và năng lực cực kỳ nhanh nhẹn.

Điểm mấu chốt nhất chính là, nó thật sự rất vô sỉ! Nào có zombie sẽ chơi kiểu lột đồ này hay sao?

Mấy lần Vương Lan Hương muốn mở miệng kêu cứu, nhưng con rối zombie của Thái Hòa lại hoàn toàn không có cho nàng cơ hội này.

Lúc này nàng cũng đã hơi hối hận, nếu như ngay từ đầu lúc đến gần con rối zombie nàng lên tiếng nhắc nhở Tuấn Hưng, nói không chừng đã có gã cảnh sát vũ trang kia phối hợp, hai người có thể làm thịt con “Zombie Lên Cấp” này rồi.

Bất quá ngay lúc nàng lại bởi vì sợ hãi kinh động con zombie này, cho nên lựa chọn ra tay.

Dùng hối hận đến nỗi ruột trong bụng xanh lè xanh lét mới có thể hình dung trong lòng nàng lúc này.

Thật ra, lúc này tâm tình của Thái Hòa cũng hơi phức tạp.

Vì sao mỗi lần gặp Vương Lan Hương, đều không có chuyện gì tốt vậy nè? Chế em vợ này thật đúng là trời sinh thích xung đột với hắn. . .

Nhưng lúc này ngược lại là Thái Hòa cũng không trách tội Vương Lan Hương, đối tượng nàng muốn đánh chết là zombie, mà không phải cố ý tìm Thái Hòa để gây sự.

Người không biết không tội, Thái Hòa cũng không có ý định làm thịt nàng.

Đáng tiếc Thái Hòa còn chưa có bản sự điều khiển con rối zombie nói chuyện, tuy rằng hắn có thể khống chế con rối zombie hành động, nhưng muốn điều khiển nó nói chuyện, việc này yêu cầu một số lượng tinh thần lực thật sự quá cao.

“Khặc khặc. . .”

Ngược lại là Thái Hòa thử điều khiển zombie há hốc miệng ra, nhưng bất đắc dĩ chính là từ trong cổ họng phát ra thanh âm, nhưng nghe qua như tiếng gầm không có chút ý nghĩa nào.

Chương 271: Bắt Đầu Nổ Mạnh

Ngược lại là Vương Lan Hương nghe hắn vừa rống như vậy, lập tức toàn thân run rẩy lên kịch liệt, vẻ sợ hãi trong mắt cũng lập tức trở nên mãnh liệt hơn rất nhiều.

"Hèy. . . Đừng sợ đừng sợ. . ."

Ở trong lòng Thái Hòa âm thầm nói ra, bất quá lời này hắn cũng nói không nên lời, thấy bộ dáng Vương Lan Hương khủng hoảng, hắn cũng chỉ thầm thở dài một tiếng, sau đó một tay đoạt xuống thanh thép trong tay Vương Lan Hương.

Mục đích hắn tới nơi này là dò xét tình huống, cũng không phải tốn thời gian gian với cô gái nhỏ này đấy, cho nên sau khi liếc nhìn Vương Lan Hương đầy vẻ bất đắc dĩ, Thái Hòa lập tức há hốc miệng mạnh ra, sau đó đưa mạnh tới phía bộ mặt của Vương Lan Hương.

Quả nhiên, dùng lá gan của Vương Lan Hương, khi nhìn thấy cái miệng tanh hôi này vừa đến gần chính mình, lập tức cũng chớp mắt một cái, trực tiếp hôn mê bất tỉnh.

"Mặc dù bà em vợ này cũng coi như tiến bộ, nhưng mà tốc độ tiến bộ của ta dường như nhanh hơn so ngươi, không có cách nào, ngươi chỉ có thể không may một chút."

Sau khi làm ngất xỉu luôn Vương Lan Hương, Thái Hòa lập tức chậm rãi để nàng trên mặt đất. Khi nhìn thấy đồ lót đường vân của nàng, Thái Hòa do dự một chút, hay là giúp nàng kéo lên quần.

Mặc dù không có cảm tình gì với cô nàng này, thậm chí có thể nói là hơi chán ghét, nhưng dù sao nể mặt Yuna, cũng không thể

khiến nàng tiếp tục khỏa thân nha.

Lúc này trong siêu thị mấy có lẽ đã chật ních zombie, bọn người sống sót này chất đống đủ loại chướng ngại để giảm chậm tốc độ tiến lên của đám zombies, nhưng hiện giờ cũng bị hủy hoại không sai biệt lắm.

Chỉ có điều tạm thời còn không có zombie chú ý tới cảnh sát vũ trang Tuấn Hưng đang trốn ở phía sau cửa, hắn cũng chỉ ló ra họng súng ở ngoài cửa, thân thể lập tức hoàn toàn giấu mất ở phía sau cửa.

Lúc này trên trán của hắn đã hiện đầy mồ hôi lạnh, hai mắt nhìn chằm chằm chặt chẽ vào trong siêu thị, thậm chí ngay cả con mắt cũng bị mồ hôi cho chảy xuống làm nhòe đi, cũng không rảnh dùng tay đi lau.

Bởi vậy tất cả mọi chuyện xảy ra ở trong thang lầu sau lưng hắn, hắn cũng hoàn toàn không có phát giác được.

“Không sai biệt lắm. . .”

Nhìn thấy vô số zombie hỗn loạn ở trong cửa hàng, bờ môi Tuấn Hưng cũng đã trắng rồi. Hắn hít một hơi thật dài, tập trung ánh mắt đến trên một đống thùng nhựa đang chất đống ở dưới.

Trong lúc này một thùng nhựa trong đó chứa một thùng xăng, mà thứ hắn muốn xạ kích chính là vải bông quấn ở phía trên.

Mà vải không này chỉ quấn quanh xăng thùng một vòng. Vải đương nhiên cũng đã thấm qua xăng đấy, hơn nữa là bọn hắn đem bức màn, ra giường những loại vật liệu dễ dàng đốt kết lại mà thành dây dẫn cháy đấy.

Lúc trước bọn hắn đã từng thí nghiệm qua ở dưới bãi đổ xe dưới tầng hầm, chứng minh thương pháp đủ chuẩn mà nói..., thật sự là có thể bắn mảnh vải ra một chút tia lửa đấy.

Mà xăng gặp lửa sẽ bốc cháy lên, bởi vậy lúc này hắn chỉ cần một lần xạ kích chuẩn xác, có thể làm cho cả cửa hàng lập tức rơi vào trong biển lửa.

Khẩn trương cao độ làm cho Tuấn Hưng cảm giác sức lực toàn thân mình đang bay biến mất, phảng phất bất kỳ lúc này cũng có khả năng ngã xuống.

Ngón tay ở trên cò súng nhẹ nhàng co duỗi nhiều lần, nhưng lại thủy chung không có bóp xuống.

Cho dù xăng thùng được cố gắng hết sức treo ở vị trí cao, nhưng lúc này muốn nhắm trúng chuẩn xác ở trong đám zombies, còn rất khó đấy.

Hơn nữa áp lực tâm lý này, cũng thật sự quá lớn một chút. . .

Ngay khi Thái Hòa dự định kéo Vương Lan Hương đi tới cửa, chỉ nghe thấy một tiếng súng vang "Pằng".

Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút, . .

Bất quá ngay sau đó, một âm thanh trầm đục càng lớn lại truyền đến lần nữa!

Đồng thời một cỗ sóng nhiệt mạnh mẽ thổi tung lên tất cả ra ngoài, cho dù còn không có đốt cháy tới trong thang lầu, nhưng đã có thể cảm giác được độ ấm chung quanh thoáng chốc tăng lên!

Sau khi Tuấn Hưng đã nổ súng, lập tức toàn thân thoát lực xụi lơ xuống đất, thậm chí ngay cả sức lực chạy trốn cũng biến mất.

"Cmn. . ."

Tiếng nổ mạnh này có thể nói là thanh thế kinh người, đương nhiên chủ yếu là bởi vì con rối zombie của Thái Hòa ở trong căn siêu thị này, bởi vậy cảm giác của hắn đặc biệt rõ ràng.

Thậm chí ngay cả bản thể hắn cũng không nhịn được run rẩy, dẫn tới Lê Bống và Yuna lập tức tò mò nhìn về phía hắn.

“Hòa Ca, ngươi. . . Ngươi không sao chớ?” Lê Bống ân cần mà hỏi thăm.

Thái Hòa lắc đầu: “Đừng lo lắng, ta không sao.”

Bản thể giữa với con rối zombie chuyển đổi nhanh chóng, Thái Hòa đã nắm giữ rất thuần thục, tuyệt đối sẽ không xuất hiện tình huống muốn khống chế bản thể lắc đầu, lại không cẩn thận chỉ lệnh cho con rối zombie cũng lắc đầu như bản thể.

Mà những việc này đều do Thái Hòa trải qua nhiều cuộc chiến mà tôi luyện ra được, từ bắt đầu rất sớm trước kia, lúc điều khiển con rối zombie tiến hành chiến đấu, hắn sẽ chính mình xông đi lên cùng một nhau chiến đấu.

Chương 272: Hy Sinh

Cho nên đừng nói cùng lúc làm hai việc, chỉ là một lúc làm x việc hắn cũng có thể làm được, chỉ là số lượng "x" này là có giới hạn đấy.

Lê Bống và Yuna liếc mắt nhìn nhau, gần như cũng đoán được Thái Hòa đang làm cái gì. Trước kia các nàng với con rối zombie kia, cũng là ẩn ẩn có một ít liên hệ gián tiếp đấy, cho nên cũng có thể hơi cảm ứng được một chút.

Nghe thấy Thái Hòa mở miệng, ngược lại là Ngô Thanh Vân lạnh lùng liếc theo dõi hắn, lập tức quay đầu nhìn về phía cửa hàng.

Nhìn ra được nàng rất bất mãn với bộ dáng Thái Hòa, nhưng ngại bởi vì mình đã bị điều khiển, lại không có sức phản kháng, chỉ có thể buồn bực không nói nên lời.

Thái Hòa cũng lười quan tâm đến nàng, dù sao khi thời gian trôi qua, đương nhiên nàng sẽ từ từ hiểu ra đấy.

Đối với Thái Hòa mà nói, nàng chỉ là con rối zombie mạnh mẽ, dù sao hai người cũng là người quen cũ, Thái Hòa nói không chừng sẽ áp dụng một ít phương pháp huấn luyện "Độ trung thành" của nàng tương đối cực đoan.

Bất quá đã quen biết, vậy thì từ từ hao phí chút thời gian cũng không sao cả.

Từ phương hướng bọn hắn nhìn ra, trong siêu thị bỗng nhiên trở nên đỏ hồng một mảnh, ngọn lửa khủng khiếp từ cửa chính lan rộng ra, lập tức cuốn một ít zombie còn ở ngoài cửa đi vào.

Lầu một cửa hàng dường như lập tức biến thành một quả cầu lửa cực lớn vậy, nhìn ra thế lửa như vầy, đoán chừng sẽ cuốn vào toàn bộ tòa nhà này vào trong đó.

Thế lửa lớn như thế cũng vượt qua tưởng tượng của Thái Hòa, hắn thầm kêu lừa bố mày, nghĩ thầm nhiệt độ cao như thế, nói không chừng thật sự sẽ thiêu hủy sạch chất gel trong đầu zombies...

Bất quá nghĩ lại dù sao hắn cũng không bỏ ra cái gì, coi như là xem náo nhiệt một trận cũng được.

Đương nhiên có thể có thu hoạch đó là chuyện không còn gì tốt hơn rồi, nếu không phải vì chất gel, trong chốc lát hắn cũng có thể đoạt trước những người sống sót, chạy đi hết con đường này thu gom hết tất cả vật tư thiết yếu.

Những người này chỉ cần đồ ăn, Thái Hòa thì cần còn lại là một ít đủ loại đồ dùng hằng ngày, như là giấy vệ sinh, kéo cắt tóc, dao cạo râu...

Thật ra những thứ này ở trong tận thế thật đúng là khó tìm, mặc dù đồ ăn khan hiếm, nhưng nhu yếu phẩm này cũng không nhiều.

Cho nên mặc dù hắn đến nơi khác cũng có thể sưu tập được, nhưng có thể dựa vào hy sinh một con rối zombie lại an toàn địa đổi lấy những thứ này, đương nhiên là không còn gì tốt hơn rồi.

Sau khi phục hồi tinh thần lại, Thái Hòa do dự một chút, duỗi đầu nhìn chằm chằm vào Tuấn Hưng thêm mấy lần, tối chung vẫn vọt lên đi vào.

Mặc dù chỉ là gặp mặt một lần, nhưng người này lưu cho Thái Hòa cảm giác quả thật không tệ.

Nhất là loại tinh thần cam nguyện hy sinh mình vì đồng đội

này, lại càng đáng giá người ta khâm phục. Trên thực tế chuyện chính thức để cho Thái Hòa cảm thấy rất là xúc động chính là, rõ ràng hắn rất sợ hãi, sỡ rung cả người, nhưng lúc trước vẫn giữ vững được.

Loại lực ý chí và tinh thần hi sinh bản thân này, đừng nói tận thế rồi, cho dù là lúc trước kia cũng là rất khó nhìn thấy đấy.

Bất kể là ở trong quân nhân hay là người bình thường, đều có người giống như vậy, sinh tồn dựa vào tinh thần và tín ngưỡng nào đó.

Có ít người không hiểu loại người này, thậm chí sẽ cười nhạo bọn hắn, xem bọn họ là ngu ngốc.

Nhưng mà mặc dù Thái Hòa mình sẽ không làm như vậy cho người khác, nhưng hắn lại không ngại kính trọng loại người này.

Trên thế giới này, người không ích kỷ đã không còn nhiều rồi… Người tên Tuấn Hưng này thật sự là không có sức lực rồi, hơn nữa cực kỳ choáng váng đầu óc, mặc dù biết ở tại nơi này chỉ có một con đường chết, nhưng nghe lấy trong siêu thị liên tục truyền đến tiếng nổ mạnh, cảm giác sóng nhiệt cuồn cuộn sau lưng đang đến gần một cách nhanh chóng, hắn cũng đã không đứng lên nổi. .

Rõ ràng hắn cũng không muốn chết, đáng tiếc liên tục vùng vẫy nhiều lần, cũng không có thể đứng lên thành công.

Hơn nữa càng sốt ruột, hắn lại càng cảm giác mình không gồng nổi sức lực, đừng nói đứng lên rồi, ngay cả muốn leo đi ra cũng không phải một chuyện gì đơn giản.

Lúc này thấy một bóng người đột nhiên hiện ra ở trước mắt hắn, lúc đầu hắn lộ ra một chút sắc mặt mừng rỡ, nhưng khi nhìn thấy còn mắt màu đỏ ngầu của con rối zombie, hắn lập tức thoáng

chốc mặt xám như tro!

Đã xong. . . Nét mặt của hắn trở nên rất tuyệt vọng, miễn cưỡng từ từ giơ lên họng súng, nhắm ngay Thái Hòa.

Nhưng không chờ hắn bóp cò, Thái Hòa cũng đã nhảy mạnh về phía trước, sau đó một cước đạp về phía mặt Tuấn Hưng: “Xin lỗi rồi.”

“Bụp, Ầm!”

Khi chân của con rối zombie đạp vào khuôn mặt hắn, Tuấn Hưng kêu lên một tiếng rên, cả người trực tiếp đâm vào trên cửa phòng phía sau.

Đã trúng một cước của zombie ngay trước mặt, cái ót lại bị va chạm vào cánh cửa phải thoáng một cái, còn thêm hắn vốn cũng đã gần như hết sức, hắn cũng không rên một tiếng bị đạp hôn mê bất tỉnh.

Chương 273: Trốn Khỏi Siêu Thị

Sau khi cửa phòng bị mở toang, biển lửa kinh khủng trong siêu thị kia lập tức làm cho Thái Hòa cảm thấy siết chặt da đầu.

Ngược lại là đám người sống sót này rất phí hết tâm tư một trận, sau khi xăng bị dẫn cháy, trong thời gian không đến mười giây, toàn bộ cửa hàng cũng hoàn toàn rơi

vào giữa biển lửa, dĩ nhiên điều này đã trải qua cố gắng bố trí may ra mới đạt tới hiệu quả như vậy.

Hơn một ngàn con Zombie lập tức bị ngọn lửa thôn phệ, mặc dù trước tại bọn nó lúc giãy dụa, nhưng nhìn thấy vô số ngọn đuốc sống Lê Văn Tám đâm mạnh tới trong ngọn lửa, ngược lại cho người ta cảm giác càng kinh khủng hơn.

Lúc này lại không biết loại đồ điện gia dụng gì bị kích nổ, truyền đến một tiếng tiếng nổ mạnh lần nữa, mà vị trí ngọn lửa đã thổi sang cửa ra vào, sóng nhiệt gần như nướng cháy lông trên người con rối zombie của Thái Hòa rồi.

Đối với Thái Hòa chưa bao giờ trải qua hoả hoạn mà nói, cảnh tượng này thật sự quá rung động.

Hắn giật mình mạnh mẽ tỉnh lại, vội vàng dùng cánh tay con rối zombie bị đánh gãy lúc trước gian nan lôi dậy Tuấn Hưng, miễn cưỡng kẹp ở dưới nách, lại nhớ tới trong thang lầu, dùng một tay còn lành lặn duy nhất của chính mình thủ nhấc lên Vương Lan Hương.

Lúc này tiếng nổ mạnh đã truyền đến liên tục, ngọn lửa rất lớn lập tức từ tràn từ cửa chính tiến đến, mấy con Zombie ở cửa phòng lập tức bị đốt triệt để trong nháy mắt.

“Thật mịa nó lừa nhau à!”

Ngược lại là Thái Hòa có thể mạo hiểm xuyên qua bức tường lửa, dù sao đây chỉ là con rối zombie, hơi cháy thoáng một chút cơ bản không có tác dụng gì, nhưng hai người sống Tuấn Hưng và Vương Lan Hương thì lại. . .

“Mặc kệ!”

Sau khi ôm Vương Lan Hương vào trong lòng ngực của mình miễn cưỡng bảo vệ, Thái Hòa lập tức lui mạnh về sau hai bước, sau đó như là một mũi tên nhọn chạy mạnh ra khỏi cửa hông ra ngoài.

Khi Thái Hòa lao ra từ cửa hông, một đoàn hỏa diễm to lớn cũng theo sát mà cuốn đi ra, tóc Tuấn Hưng trước tiên đã bị nướng cháy rồi.

Cũng may sau khi Thái Hòa đi ra ngoài cũng không có lập tức dừng lại, mà là trực tiếp vọt tới phía trước thêm vài bước, mới không có bị ngọn lửa cuồng bạo thôn phệ.

Thái Hòa nhìn chung quanh một chút, ngược lại là hắn muốn đưa hai người kia đến bãi đỗ xe dưới mặt đất, nhưng mà vừa đi tới phía trước hai bước, cửa thủy tinh cửa hàng bên cạnh cũng lập tức nổ tung rồi.

Một nửa cửa hàng này đều là cửa sổ thủy tinh, vô số mảnh thủy tinh bị thổi tung ra ngoài, thậm chí làm cho trên người con rối zombie của Thái Hòa đã trúng vài mảnh.

Còn may là loại vết thương nhỏ này cơ bản sẽ không gây ra ảnh hưởng gì đối với con rối zombie, chỉ là không biết Tuấn Hưng

và Vương Lan Hương có bởi vậy bị thương hay không.

“Bảo vệ các ngươi một cái mạng cũng không tệ rồi, bị thương chỉ có thể coi là các ngươi vận may không tốt rồi.”

“Ầm!”

Xem ra vì tránh đám Zombie bị chen chúc chạy thục mạng, đám người sống sót này ngược lại đã chuẩn bị rất nhiều thời gian, nhưng mà lúc này Thái Hòa nhìn ngọn lửa bốc lên trước mắt, trong đầu lại chỉ có một chữ: Mịa nó!

Hơn nữa hắn hơi do dự một chút, thế lửa cũng càng lúc càng lớn, cơ bản không cách nào đi qua được.

Không trách được trước kia thanh niên bị gọi là Thái Sơn kia đi về phía trên lầu đấy, đoán chừng lộ tuyến bọn hắn chạy trốn là thông qua sân thượng nha. . .

Đáng tiếc hiện giờ cơ bản là không có khả năng đi ngược lại trở về, cho dù bọn hắn có người tiếp ứng ở sân thượng, Thái Hòa cũng không có biện pháp đưa Vương Lan Hương và Tuấn Hưng lên rồi.

Đương nhiên chuyện này cũng không trách được Thái Hòa, hắn cũng không phải một thành viên trong đám người này, như thế nào lại biết bọn họ là an bài như thế nào đấy, càng không biết bọn hắn đã sắp sẵn vật dễ cháy lên toàn bộ cửa hàng đấy.

Người chưa từng thấy tận mắt lửa lớn cháy thế nào rất khó tưởng tượng tới gần đám cháy là loại cảm giác gì, dù đã từng cũng không có thật sự bị ngọn lửa đốt, có thể chỉ là nhiệt độ cao cũng đủ để lấy mạng người rồi.

Càng đừng đề cập đến khói đặc bốc lên cuồn cuộn, còn có đủ loại mảnh vỡ văng tung tóe ra sau khi bạo tạc nổ tung đấy.

Thái Hòa trầm ngâm một chút, cuối cùng vẫn buông tha ý định mạo hiểm, ngược lại quay đầu chạy tới phía đường cái.

Lúc này ngọn lửa đã bốc lên rất cao, Thái Hòa gần như cúi đầu chạy như điên một mạch mà qua, chờ lúc hắn xuyên qua con hẻm nhỏ này, da đầu cũng cảm giác bị nướng chín.

Thái Hòa điều khiển con rối zombie chạy một hơi ra xa hơn 10 mét, cho đến khi rời xa cửa hàng này, cuối cùng hắn mới cảm giác thở dài một hơi.

mặc dù chỉ là con rối zombie bị đốt, nhưng mà loại trải nghiệm này làm cho Thái Hòa cảm thấy run sợ trong lòng một trận. . .

“Chắc ném bọn hắn ở trong này được rồi?”

Thái Hòa quan sát mọi nơi, thấy mặc dù trong siêu thị cũng có zombie lao tới, nhưng phần lớn những zombie...này đã bỏng, đoán chừng không kiên trì được bao lâu đấy.

Chương 274: Nhổ Ra Mảnh Thủy Tinh

Bất quá nếu là thật sự đem bọn họ ở lại nơi này, đoán chừng bọn hắn cũng sẽ chết luôn đấy. Những con zombie...kia dù là ngay cả mặt đều bị cháy không còn, cũng sẽ không bỏ qua con mồi trước mắt.

Lúc đầu ngược lại là Thái Hòa muốn nhét bọn họ ở trong một cửa hàng ở gần đó, nhưng mà hắn vừa cất bước, lập tức phát hiện mấy giọt máu tươi đã rơi vào chân của hắn.

Hắn tranh thủ thời gian cẩn thận kiểm tra nhìn một chút, lập tức cũng ngây ngẩn cả người.

Nhìn qua hai người này mặt nám đen. . . Trên người Tuấn Hưng vậy mà bị mảnh thủy tinh bắn ra cắt rách rất nhiều nơi, thậm chí còn có một mảnh thủy tinh to cỡ lòng bàn tay đâm vào trên đùi của hắn, hơn nữa đập cũng rất sâu.

Máu tươi từ ống quần hắn xuống nhỏ, vừa vặn lưu ở trên bàn chân con rối zombie của Thái Hòa.

Mà Vương Lan Hương cũng không thể tránh được vận rủi, nàng bị Thái Hòa khiêng trên vai, phía sau lưng và trên mông đều bị văng lên nhiều mảnh thủy tinh vỡ, mặc dù ở trong hôn mê nàng cũng nhíu mày, lộ ra bộ dạng hơi thống khổ.

“Ặc. . .”

Lúc đầu Thái Hòa rất muốn than thở thoáng một chút vận may hai người bọn họ thậm chí không bằng chính mình, nhưng nghĩ

lại, bất kể là Vương Lan Hương hay là Tuấn Hưng, dường như đều ở trong lúc vô tình làm bia đỡ đạn cho hắn nha. . .

Dùng con rối thị giác zombie thấy mình chậm rãi đi về hướng bản thể, cảm giác này thật là rất kỳ dị đấy. .

Bất quá Thái Hòa cũng chỉ là sửng sốt một chút, lập tức tranh thủ thời gian nghênh đón lấy, con rối zombie và bản thể phối hợp với nhau, đặt cảnh sát vũ trang và Vương Lan Hương vào trên giường trong phòng.

Đây là tầng thứ hai căn nhà lầu Thái Hòa mới vừa đến lúc trước, mà gian phòng này lập tức đại khái là khu vực tạm thời nghỉ ngơi của nhân viên cửa hàng.

Trong phòng không có gì bài trí, chỉ có một cái giường đơn, trên giường cũng tung tóe lên rất nhiều vết máu, bất quá tóm lại tốt hơn so với trực tiếp đặt bọn họ dưới đất đi.

Cảnh sát vũ trang gương mặt hướng lên, mà Vương Lan Hương thì bị Thái Hòa ném vào trên chăn đệm cắm mặt xuống gối.

Sau khi làm xong, Thái Hòa cũng điều khiển con rối zombie đi ra ngoài cửa, mùi trên người hắn thật sự quá đậm đặc, cái phòng này vốn đã nhỏ, hắn vừa đi vào, không khí lập tức cũng trở nên đục ngầu hơn rất nhiều.

Hai cô gái Yuna và Lê Bống đứng ở trong phòng, có hơi tò mò nhìn cái này hai người sống sót bị mang tới.

Mà Ngô Thanh Vân lập tức chán ghét cau mày đứng ở ngoài cửa, hơn nữa hai mắt đỏ hồng, lộ ra hơi nôn nóng bất an.

Thái Hòa đoán chừng nàng đang bị hương vị máu người tươi mới nóng hổi kích thích, lập tức phất phất tay về phía nàng, lại để cho vị chị đại này dứt khoát đứng ở đầu bậc thang đi.

Thời gian nàng tiếp xúc với nhân loại quá ngắn, sẽ có loại này phản ứng chẳng có gì lạ.

Mà Lê Bống và Yuna chính là vì vẫn mãi làm bạn ở bên người Thái Hòa, cho nên mặc dù bọn họ không tình cảm đối với nhân loại chút nào, nhưng cũng không trở thành không cách nào khống chế công kích của mình.

Thời điểm khi buông Vương Lan Hương, vậy mà ánh mắt Yuna trở nên hơi kỳ dị, hơn nữa ánh mắt gần như vẫn đang dừng lại ở trên người Vương Lan Hương.

Nàng gần như là không tự giác sờ lên lồng ngực của mình. Vương Lan Hương cho nàng sợi dây chuyền ngọc đang dán chặt lấy da thịt của nàng, bất quá nét mặt của nàng lại dĩ nhiên hơi lạnh lùng, cũng không biết đến tột cùng suy nghĩ cái gì.

Mặc dù Thái Hòa chú ý tới khác thường của Yuna, bất quá chuyện quan trọng nhất lúc này là xử lý đơn giản vết thương cho cảnh sát vũ trang cùng Vương Lan Hương một chút.

Đoán chừng sau khi rút ra mảnh thủy tinh vỡ, hai người bọn họ đều bị mất rất nhiều máu.

Thái Hòa sớm lấy ra thuốc cầm máu và bông băng từ trong ba lô, lúc này mới bắt tay rút ra mảnh vỡ cho hai người bọn họ.

Vì có thể cố gắng hết sức làm xong tất cả những chuyện này, sau khi Thái Hòa nghĩ một chút, lập tức để cho Lê Bống đến giúp mình một tay.

Động tác của nàng có thể nói là chuẩn hung ác, Thái Hòa vừa mới dự định nói ra cho Lê Bống, đã nhìn thấy Lê Bống chuẩn xác vươn ngón tay trắng trắng mềm mềm, nhưng trên thực tế cực kỳ mạnh mẽ, nắm một khối mảnh vụn thủy tinh cắm ở trên lưng Vương Lan Hương, sau đó nhanh chóng rút ra.

Trong hôn mê Vương Lan Hương lập tức phát ra một tiếng rên, mà cùng lúc đó một đạo máu tươi cũng lập tức phún ra.

“Ta choáng! Nha đầu ngươi ra tay cũng quá tàn nhẫn rồi!”

Thái Hòa lập tức loạng chà loạng choạng kéo lên quần áo cho Vương Lan Hương, lộ ra sau lưng gầy yếu trắng nõn, sau đó liên tục không ngừng cầm máu cho nàng.

Những mảnh vụn thủy tinh...kia đều là bị nổ vỡ ra đấy, lực bắn ra rất mạnh, cho nên thật ra Vương Lan Hương bị thương cũng khá nghiêm trọng.

Chương 275: Bị Nhìn Thấy Hết Trơn

Đoán chừng vị cảnh sát vũ trang này cũng không tốt đến đến nơi nào, nhưng sau khi cân nhắc Thái Hòa hay là quyết định trước hết xử lý miệng vết thương cho Vương Lan Hương. Bất kể thế nào nói cô nàng này cũng là cô em vợ của hắn, mà Yuna lại lộ ra phản ứng như vậy. . .

Nếu để cho nàng chết rồi, chính mình làm anh rể không khỏi hơi có lỗi với Yuna.

“Vận may ngươi tốt, có anh rể tự mình ra tay băng bó cho ngươi.”

Thái Hòa vừa thấp giọng nhắc tới, vừa cẩn thận cầm máu cho Vương Lan Hương, thậm chí còn giúp nàng rửa sạch vết thương một chút. Mà ở trong quá trình này, Lê Bống đã ở nghiêm túc rút ra những mảnh vỡ thật nhỏ cắm trên da thịt Vương Lan Hương.

Chỉ chốc lát sau dưới người Vương Lan Hương đã bị máu tươi làm sũng nước hoàn toàn rồi, mà bản thân nàng cũng bắt đầu hít thở ồ ồ lên.

Cũng may Thái Hòa hợp tác với Lê Bống, tốc độ tương đối nhanh chóng, rất nhanh đã hoàn toàn xử lý tốt miệng vết thương sau lưng Vương Lan Hương. Bản thân nàng cũng bị quấn trở thành bộ dạng xác ướp.

Chuyện còn lại cũng chỉ có mảnh vụn thủy tinh lớn nhất cắm trên mông của nàng rồi.

Bất quá lúc này hai mắt Lê Bống cũng đã hoàn toàn biến thành màu đỏ như máu, mà ngay cả Yuna ở sau lưng cũng lộ ra vẻ khát vọng.

Hương vị máu người đối với zombie mà nói, đây chính là mỹ vị vô thượng nha. . . Mà ngay cả Thái Hòa bị thương cũng có thể kích thích các nàng khát vọng, chớ nói chi là hai người bọn họ rồi. . .

"Hòa Ca. . . Ta. . ." Ánh mắt của Lê Bống đang nhìn thẳng gắt gao vào sau cổ của Vương Lan Hương, Thái Hòa tranh thủ thời gian để cho hai người cũng thối lui đến cửa ra vào.

"Ngoan, bọn họ không thể ăn đấy. . ."

Thái Hòa trấn an dĩ nhiên không có có hiệu quả, hai cô gái đành phải thừa dịp thời điểm còn có thể khống chế chính mình chạy tới ngoài cửa. Bất quá các nàng vẫn tự chủ mạnh hơn Ngô Thanh Vân một chút, ít nhất biểu hiện ra không có phát điên và nôn nóng.

Nhìn thấy bờ mông của Vương Lan Hương, Thái Hòa cắn răng, cảnh tay nắm mảnh thủy tinh to cỡ lòng bàn tay, sau đó rút mạnh ra ngoài một cái.

"A.... . ."

Vương Lan Hương lập tức kêu lên một tiếng rên, đau đớn kịch liệt làm cho thân thể của nàng run rẩy mạnh thoáng một cái, mà nàng cũng vào lúc này chậm rãi vừa tỉnh lại.

Bất quá đồng thời khi nàng mở to mắt, Thái Hòa cũng đã quyết đoán địa cởi bỏ quần của nàng, trong đó có đồ lót đường vân xanh trắng của nàng cũng cởi ra, nắm lấy vị trí ngay đùi nàng.

Không thể tưởng được bờ mông của Vương Lan Hương ngược lại là rất trắng mềm nha. . . mặc dù mục đích của Thái Hòa không

phải là nhân cơ hội xem cái này, nhưng hắn cũng là người bình thường, không có lý do xem cặp mông bày ở trước mắt như là không tồn tại.

Xem ra tướng mạo của Vương Lan Hương và Yuna gần như không có điểm tương tự quá lớn, ngược lại là dáng người rất là giống nhau. Hai chị em đều là ngực phẳng, nhưng hết lần này tới lần khác lại có cái mông vung cao.

Cũng không biết đây là di truyền gia tộc các nàng, hay là hiệu quả kèm theo khi luyện võ.

Bất quá bất kể nói thế nào, chỉ xem cặp mông, Vương Lan Hương thoáng chốc cũng trở nên đáng yêu hơn rất nhiều, dù sao cái bộ phận này thật sự quá tương tự với Yuna rồi. . .

Vương Lan Hương không nghĩ tới chính mình khi vừa tỉnh lại, cũng cảm giác được nửa người dưới mát lạnh, lập tức quá sợ hãi thét lên một tiếng, sau đó lập tức gian nan khởi động nửa người trên muốn giãy giụa.

Nhưng mà phía sau lưng của nàng vừa mới xử lý xong miệng vết thương, đau đớn khó nhịn, lúc này chỉ là gượng chống lên được khoảng mười milimét, cũng đã mất đi sức lực, ngã trở về trên đệm chăn lần nữa.

Bất quá biểu lộ của Vương Lan Hương thật là tương đối thống khổ đấy, ánh mắt nàng tan rả, sợ hãi chính mình vừa quay đầu đi, đã nhìn thấy một con zombie cởi bỏ quần đang chuẩn bị xâm phạm chính mình. . .

“Chẳng lẽ ta sẽ bị zombie sờ sờ xoa xoa hay sao? Lần trước còn có tên hỗn đản Thái Hòa kia tới cứu ta, lần này không có người sẽ cứu ta rồi. . .”

Trong hoảng sợ và tuyệt vọng, thậm chí nàng không có chú ý

tới một chỗ khác trên giường còn nằm người quen của chính mình. . .

“Ê! Ngươi không cần sợ hãi, là ta.”

Nhìn thấy thân thể Vương Lan Hương đang đang liên tục phát run, nắm đấm gắt gao nắm chặt, Thái Hòa lập tức lộ ra một chút sắc mặt buồn cười, nói ra.

Nghe được có tiếng người, Vương Lan Hương vốn là sững sờ, sau đó lập tức gian nan quay đầu đi. Trong nháy mắt khi nhìn thấy Thái Hòa, nàng lập tức cũng ngây ngẩn cả người: “Ngươi. . .”

“Ngươi cái gì ngươi, gọi anh rể!”

Thái Hòa đưa tay định vỗ mông một cái, lại phát hiện cặp mông Vương Lan Hương đã bị máu tươi nhuộm ướt đẫm rồi, đành phải buông xuống tay, tranh thủ thời gian khử trùng miệng vết thương cho nàng.

Nhìn thấy hai tay Thái Hòa muốn cởi truồng chính mình, Vương Lan Hương há mồm muốn kêu to, lại nghe Thái Hòa hơi không kiên nhẫn nói: “Kêu đi, nếu đánh thức người bên cạnh rồi, ngươi cởi truồng đã có thể thêm một người nhìn thấy.”

Chương 276: Tỉnh Lại

“Ah!” Vương Lan Hương xem xét theo phương hướng ngón tay Thái Hòa, lại khiếp sợ một trận. Bất quá lời nói của Thái Hòa lại bị nàng thành thật chấp hành, nàng cũng không thể chấp nhận dáng bị thê thảm của chính mình bị Tuấn Hưng trông thấy.

Bất quá sau đó nàng tưởng tượng, không đúng. . . Lúc đó chẳng phải ngươi là người ngoài mà!

Cũng không đúng, Thái Hòa xem như anh rể của nàng. . . Nhưng coi như là anh rể cũng không thể tùy tiện nhìn cặp mông cô em vợ nha!

Nhưng mà nàng vừa muốn phản đối, một trận đau nhức kịch liệt lập tức từ truyền đến bờ mông, đúng là sau khi Thái Hòa khử trùng xong miệng vết thương sau đó rắc lên phấn kháng viêm.

Kích thích mãnh liệt làm cho Vương Lan Hương lập tức cặp mắt rưng rưng, dùng sức cắn chặt răng quan, hai tay nắm chặt lấy tấm đệm phía dưới, thừa nhận lấy Thái Hòa băng bó không nhẹ không nặng. . .

Thật vất vả đợi Thái Hòa băng bó hoàn tất cho nàng, Vương Lan Hương cũng đau đến chảy một trận nước mắt thật lâu. Nàng yên lặng phối hợp với Thái Hòa, để cho Thái Hòa mặc lại quần cho nàng, sau đó lúc này mới gian nan co người lại.

“Hu. . .”

“Khóc cái gì!”

“Đau. . . Còn bị ngươi nhìn. . .”

Lúc này ngược lại là Vương Lan Hương có một chút bộ dạng con gái rồi, bất quá vừa nghĩ tới bộ dạng nàng muốn giết người lộ ra ánh mắt tràn ngập sát cơ, Thái Hòa đã cảm thấy da đầu phát lạnh.

Nhu nhược chỉ là tạm thời, bản chất cô nàng này chính là người tâm ngoan thủ lạt đấy. . .

Bất quá gặp Thái Hòa đi về hướng Tuấn Hưng, trong nội tâm Vương Lan Hương cũng lập tức nghĩ tới một vấn đề. Tại sao Thái Hòa lại ở nơi này?

Chính mình hai lần gặp phải Zombie Lên Cấp, như thế nào đều là sau khi hôn mê, người trước mắt lại biến thành Thái Hòa?

"Thái. . . Anh rể. . ."

Nhưng mà nàng vừa há miệng ra, Thái Hòa cũng không quay đầu lại đã cắt đứt lời của nàng: "Ta lại cứu ngươi một lần, tốt nhất ngươi nghĩ kỹ cảm ơn ta thế nào rồi hãy nói."

Trên mặt Vương Lan Hương cũng hơi đỏ lên, nghĩ thầm mặc dù chuyện này tràn đầy điểm đáng ngờ, nhưng bất kể nói thế nào Thái Hòa thật sự là cứu được nàng, nếu nàng không bị zombie giết, đoán chừng cũng đã bị đốt chết tươi ở bên trong rồi.

Những tổn thương này trên người mình làm sao tới đấy, nàng thoáng tưởng tượng cũng đoán được nguyên do, dù sao kế hoạch đúng là bọn hắn định ra đấy.

Lúc đầu dự tính của bọn hắn chính là muốn kích nổ những thủy tinh này đấy, xem như là một đạo chướng ngại ngăn cản zombie trốn tới cuối cùng.

Thấy dường như bộ dạng Thái Hòa không tổn hao lông tóc gì, trong nội tâm của Vương Lan Hương càng nghi kị lớn hơn. Chẳng lẽ cứu ra bọn họ từ trong đám cháy, Thái Hòa lại có thể không hề

bị một chút vết thương nào hay sao?

Chẳng qua nếu như nàng thấy được con rối zombie kia bị đốt trụi lủi lông mày, bộ dạng toàn thân đầy lỗ thủng, đoán chừng cũng không nghĩ như vậy rồi. . .

Dù sao cũng vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết, đối với những điểm đáng ngờ này Vương Lan Hương cũng không có tinh thần đi truy cứu, mà sau khi mất rất nhiều máu, đã nặng nề ngủ thiếp đi.

Trước khi nàng nhắm mắt, ngược lại là nàng nhìn thấy Yuna đứng ở cửa chính. Bất quá làm cho nàng nhướng mày chính là, nhưng Yuna lại đưa lưng về phía nàng đấy, hơn nữa rõ ràng dưới tình huống đã nghe được đối thoại trong phòng, Yuna cũng không muốn đến nói chuyện với nàng. . .

Mà cùng lúc đó, Thái Hòa cũng đã rút ra mảnh thủy tinh trên đùi của cảnh sát vũ trang, bất quá hắn đổ máu nhiều hơn so với Vương Lan Hương, ngay sau đó cau mày hừ một tiếng, cũng không có tỉnh lại.

Ngọn lửa lớn nuốt sống cái căn cửa hàng này triệt để, mà Thái Sơn đứng ở trên sân thượng, khẩn trương nhìn chăm chú bậc thang lên lầu.

Nhưng mà mãi cho đến khi khói đen cuồn cuộn bay lên từ trong thang lầu, cũng không có trông thấy bóng dáng Tuấn Hưng.

Thái Sơn cắn bờ môi thật chặt, thậm chí ngay cả máu tươi thẩm thấu mà ra đều không có phát giác được. Quầng mắt của hắn gần như là không tự chủ được đỏ lên. . .

"Tuấn Hưng. . ."

"Ầm!"

Lại là một tiếng trầm đục truyền đến từ dưới lầu, đồng thời Thái Sơn cũng cảm giác mặt đất dưới chân lắc lư một cái.

Hắn mạnh mẽ phục hồi lại tinh thần, trên mặt lộ ra một chút vẻ bi thống thật sâu, sau đó dứt khoát xoay người qua đi, giẫm phải thang lầu bò tới trên nóc nhà tòa nhà bên cạnh kia.

Lúc này nếu ngươi không đi, thì phải phụ Tuấn Hưng. . . Trên thực tế khi Tuấn Hưng để cho hắn rời đi, hắn cũng đã có một chút dự cảm bất hảo.

Ngay lúc đó có lẽ Tuấn Hưng, cũng đã ôm quyết tâm chắc chắn phải chết a.

Dùng tánh mạng của mình, để đổi lấy một đường sinh cơ cho những đồng đội này. . .

Làm cho Thái Sơn cảm giác được thống khổ chính là, hắn đã không có cách nào ngăn cản Tuấn Hưng, cũng không tìm thấy phương pháp xử lý tốt hơn.

Nhận nhiệm vụ kích nổ hay sao? Trong siêu thị có vô số zombie, không đợi hỏa thiêu đến thùng xăng, đã bị giẫm chết đi.

Chương 277: Cuộc Sống Của Người Sống Sót Không Dễ Dàng

Mà số lượng xăng, lại không đủ rải đầy toàn bộ cửa hàng. . . Vì cố gắng hết sức chấp hành kế hoạch này an toàn, bọn hắn nghĩ ra rất nhiều phương pháp, nhưng cuối cũng vẫn không thể không để cho Tuấn Hưng tự mình mạo hiểm.

Không đủ công cụ, không đủ vật liệu, nếu muốn hốt gọn một mẻ toàn bộ hơn một ngàn zombie hỗn loạn ở trong siêu thị, không mạo hiểm thì như thế nào có thể làm được?

Ở loại hoàn cảnh như hiện giờ, sinh tồn chính là một chuyện gian nan như vậy, thật sự có quá nhiều bất đắc dĩ rồi. . .

Bất quá làm cho Thái Sơn hơi ngoài ý muốn chính là, khi hắn sau khi hắn đi qua một cách cẩn thận từng li từng tí, lại phát hiện trên nóc nhà cũng không có bất cứ người nào còn ở đó. .

"Vũ Linh và Vương Lan Hương đâu rồi. . . Chẳng lẽ đã đi ra từ phía sau? Không biết nha, chắc có lẽ hai người bọn họ đã sớm bỏ đi mới đúng. . ."

Thái Sơn nghi hoặc quan sát mọi nơi, sau đó lập tức nhanh chóng rời đi từ cửa thang lầu.

Rất có thể tòa nhà này cũng sẽ bị lửa lớn lan đến gần, bất quá còn tốt, ở chung quanh ngoại trừ cái hai căn phòng này ra, còn có một bãi đỗ xe dưới mặt đất, cũng không có công trình kiến trúc khác rồi, hơn nữa ở giao lộ rộng lớn, xung quanh đều là đất trống, cho nên ngọn lửa lớn cũng không thôn phệ cả con đường.

mặc dù bọn hắn mượn căn nhà này xem như đường lui, nhưng không dừng lại ở nơi này, mà là đã hẹn sau khi tụ hợp thì lập tức tiến đến con đường đi trống rỗng phía trước, sưu tầm đầy đủ vật tư.

Bất quá Thái Sơn cũng không biết là, trên thực tế thời điểm khi nàng lo lắng chờ đợi ở mái nhà, một con zombie đang khiêng Tuấn Hưng và Vương Lan Hương từ phía dưới cửa hông rời khỏi mất rồi.

Mà cảnh tượng này sớm đã bị Vũ Linh liếc bắt thấy rồi, trong mắt của hắn hiện lên một chút dị sắc, sau đó lập tức tranh thủ thời gian đi xuống lầu.

Nhưng cửa sổ thủy tinh liên tục bạo tạc nổ tung và ngọn lửa cuồn cuộn tuôn ra từ trong siêu thị, lại tạm thời tách rời zombie này và Vũ Linh một thời gian ngắn.

Đợi thời điểm lúc cuối cùng Vũ Linh tìm được một cơ hội, ôm đầu điên cuồng xông lại, zombie và hai người Tuấn Hưng đã sớm không thấy bóng dáng.

Khuôn mặt kia nhìn qua biểu lộ hơi lãnh đạm, cũng lộ ra một chút phức tạp. Thậm chí chưa kịp nhìn trên mu bàn tay bị bỏng lên bong bóng, hắn lập tức tra tìm ở xung quanh đây.

Mấy con zombies còn chưa bị chết cháy triệt để gian nan đi tới gần phía hắn, lại bị hắn vung tay lên, vài thanh thép ngắn bắn ra, đã trúng mục tiêu chuẩn xác những zombie này.

"Đây là..." Vũ Linh cũng không có liếc nhìn thêm những con zombie...kia, mà là dồn lực chú ý lên một dãy vết máu trên mặt đất.

Hắn tự tay quẹt vệt máu trên mặt đất, sau đó đặt dưới mũi ngửi cẩn thận thoáng một chút: "Hẳn là máu người nha... Là của

Tuấn Hưng đấy, hay là của Vương Lan Hương đây? Biết mở cửa, có thể né tránh công kích của ta, còn có thể mang đi con mồi. . . Đó là một con zombie trình độ tiến hóa rất cao rồi."

Bất quá sau đó, trong mắt của hắn lại hiện lên một chút sắc mặt suy nghĩ chăm chú: "Có muốn cứu hắn hay không bọn họ ở đâu rồi? Đã chảy nhiều máu như vậy, rất có thể vừa đến sào huyệt cũng sẽ bị lập tức ăn tươi. . Hiện giờ đi, cứu một nửa thi thể, cũng không có ý nghĩa gì rồi."

"Nhưng mà dù sao cũng là đồng đội. . . Đi xác nhận thoáng một chút đúng không. Nếu như đã bị chết, cũng không cần phải ra tay. Đánh với zombie cũng không có ích lợi gì. Có lẽ Thái Sơn sẽ chính mình đến trên đường đấy, chờ sau khi ta xác nhận rồi trở về tụ hợp với nàng a."

Sau khi lầm bầm lầu bầu vài câu, hắn lập tức quay đầu nhìn về phương hướng vết máu kéo dài, sau đó theo sát đi tới.

Giọng điệu của Vũ Linh lộ ra hết sức tỉnh táo, lời nói này mặc dù nói không sai, nhưng nếu như bị người khác nghe được, khó tránh khỏi sẽ có loại cảm giác không rét mà run.

Dù sao nhân loại không phải là máy móc hoàn toàn lý trí gì, mặc kệ gì suy nghĩ cũng có thành phần chủ quan và cảm tình ở bên trong.

Mặc dù dường như cuối cùng hắn cũng bại bởi hai chữ cảm tình, thế nhưng mà giọng điệu của hắn lại làm cho người ta cảm thấy, mặc dù là cân nhắc đến "Cảm tình", cũng bởi vì hắn phân chia loại tình cảm này cũng ở trong nhân tố để cân nhắc, mà không phải bởi vì hắn thật sự quan tâm Tuấn Hưng và Vương Lan Hương. . .

Thời điểm khi Vũ Linh dọc theo vết máu đứt quãng tìm kiếm tới, Thái Hòa cũng đúng lúc đã băng bó miệng vết thương cho

Tuấn Hưng xong rồi.

Ống quần Tuấn Hưng bị Thái Hòa cuốn đi lên, rút ra mấy mảnh vụn thủy tinh, sau đó rắc cho hắn thuốc bột kháng viêm, dùng bông băng quấn lên rồi.

Bất quá chuyện chính thức làm cho Thái Hòa cảm thấy giật mình đấy, cũng không phải đạo miệng vết thương thật sâu trên đùi của Tuấn Hưng, mà là rậm rạp đủ loại vết thương trên đùi hắn.

Chương 278: Cảm Kích

Thời gian những vết thương này đều không hề dài, thậm chí có một ít chỉ là vừa vảy kết, nhưng mà trước kia bị giằng co thoáng một chút sau lại bị vỡ, máu tươi từ chân vẫn đang chảy tới trên mu bàn chân.

Không cần nhìn cũng biết, đoán chừng trên người hắn cũng có rất nhiều miệng vết thương như vậy. . .

Xem ra sinh hoạt ở trong tận thế này thật sự là không dễ dàng, cũng không biết như thế nào Vương Lan Hương lại chạy đến nơi này, còn cùng với bọn họ đi tới.

Chẳng lẽ lúc ấy sau khi nàng chia tay với một đám người chính mình, cũng không trở về đến nơi trú quân của người sống sót Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng kia hay sao?

Bất quá hiện giờ Vương Lan Hương đã ngủ, cho dù đánh thức nàng đoán chừng nàng cũng không có tinh thần trả lời những vấn đề này, chỉ có thể đợi nàng sau khi tỉnh lại thôi.

"Bất quá đã nói rồi đấy dao găm quân đội cơ bản không có nhìn thấy nha."

Mặc dù Thái Hòa bởi vì thưởng thức, cứu trở về người cảnh sát vũ trang này, nhưng không có nghĩa là có tiện nghi sẽ không chiếm.

Đáng tiếc trên người cảnh sát vũ trang này trừ đi một tí kẹo ngọt, quả óc chó, và một ít nước ra, cũng chỉ có một túi đạn nhỏ.

Trước lúc rời đi đương nhiên Thái Hòa không lấy đi khẩu súng

trường kia, súng có thể lên đạn, Thái Hòa với tư cách một người ngoài nghề, cũng sẽ không tùy tiện lấy ra chơi, bởi vậy khẩu súng này bị hắn đặt ở cửa ra vào, .

Lúc này Tuấn Hưng cũng kêu lên một tiếng rên, sau đó từ từ mở mắt.

Trong nháy mắt khi hắn vừa mở mắt ra, rõ ràng trong mắt hiển lộ ra một chút sắc mặt mờ mịt, mãi cho đến khi chứng kiến Thái Hòa, mới giật mình mạnh một cái, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Hắn lập tức phát hiện, đó là một nhân loại, thực sự không phải là zombie. . .

"Ngươi là. . ." Hắn hơi suy yếu địa giãy dụa lấy ngồi dậy, đồng thời ánh mắt nhạy cảm cảnh giác quét qua cả gian phòng.

Con con rối zombie kia đã bị Thái Hòa đặt ở tới sau phòng tự sát rồi, mà sau khi băng bó miệng vết thương hoàn tất, đã không có mùi máu tươi kích thích, Yuna và Lê Bống cũng đã khôi phục bộ dạng "Người bình thường". Mặc dù hai mắt của Yuna vẫn hơi ửng hồng, nhưng tuyệt không đến mức khiến cho người ta chú ý.

Một người duy nhất bị nhìn ra thân phận zombie Ngô Thanh Vân, lập tức thành thành thật thật đứng ở đi góc rẽ thang lầu ba ngồi, cũng sẽ không bị người khác phát hiện.

Ngược lại là Tuấn Hưng rất chú ý tới Vương Lan Hương, lúc đầu nhìn thấy vết máu dưới người Vương Lan Hương, hắn lập tức lộ ra một chút kinh nghi, bất quá rất hắn cũng chú ý tới, trên người Vương Lan Hương cũng không có tiếp tục đổ máu, bên cạnh còn ném lấy một ít bông y tế dính máu.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua chân của mình, đưa tay sờ thoáng một chút, sau đó lập tức nghi ngờ mà hỏi thăm: "Các ngươi

đã cứu ta và đồng đội ta hay sao?"

Trong lòng Thái Hòa biết chuyện hắn "Cứu người" có nhiều điểm rất khả nghi, cho nên chỉ là gật nhẹ đầu, rồi lập tức chuyển dời chủ đề: "Chuyện này sao. . . Thật ra Vương Lan Hương có một ít quan hệ với ta, cho nên. . . Ta gọi Thái Hòa, xin hỏi ngươi là?"

"À? Trùng hợp như vậy! Thài ra ngươi quen biết Vương Lan Hương, vậy thì thật là rất vui được quen biết. Lần thứ nhất gặp mặt ngươi cũng cho ta một lần ân cứu mạng, ta thật không biết nên nói cái gì cho phải. . ." Tuấn Hưng không chút do dự đáp, hắn cực kỳ thành khẩn chống đứng lên thể, dường là muốn khom người với Thái Hòa một cái, nhưng cuối cùng lại chỉ có thể bất đắc dĩ buông tay, "Cảm ơn ngươi! Cảm ơn các ngươi! Thật là. . . hết sức cảm ơn!"

Cảm ơn rất đơn giản, nhưng giọng điệu lại hết sức chân thành tha thiết, hoàn toàn có thể làm cho người ta cảm giác được thành ý của hắn.

Thái Hòa mỉm cười, thầm nghĩ chính mình thưởng thức nhất thời, ngược lại là không có làm sai.

Mặc dù ở trong tận thế, dùng tình huống của hắn không có khả năng cùng sống chung với những người sống sót, càng không thể kết bạn với ai, nhưng đối với loại người này làm cho hắn thưởng thức từ trong đáy lòng, dưới tình huống đủ khả năng, Thái Hòa vẫn không ngại bắt tay đấy.

"Ta không nghĩ tới ở trên con đường này vậy mà còn có người sống sót, nếu như sớm biết như vậy lời nói..., nhất định sẽ sớm liên lạc với các ngươi đấy. Có lẽ chuyện hôm nay cũng làm cho các ngươi bị sợ hãi nha? Thật sự xin lỗi."

Tuấn Hưng hơi cảm khái nói, ánh mắt hắn nhìn về phía Thái Hòa tràn đầy cảm kích và hữu hảo.

Lời nói này nếu như đổi lại người khác nói ra, tóm lại sẽ để cho người ta cảm thấy hơi xem thường thực lực của một đám người Thái Hòa, nhưng mà từ trong miệng hắn nói ra, trong giọng nói lại lộ ra một cỗ hương vị ân cần thật lòng.

Thái Hòa cười cười không ngại, hắn cũng biết chính mình mang theo ba cô gái, cảm giác đầu tiên cho người khác hơn phân nửa chính là sức chiến đấu chỉ có cặn bã. . .

"Không cần, thật ra hôm nay chúng ta chỉ là vừa đến nơi này đấy." Thái Hòa ngắn gọn nói.

Chương 279: Về Quê Nuôi Cá Và Trồng Thêm Rau

Tuấn Hưng vốn là sững sờ, sau đó lập tức lộ ra một chút bất ngờ, nhìn ánh mắt về phía Thái Hòa cũng trở nên hơi bất đồng: "Zombies xung quanh đây nhiều không kể xiết, các ngươi là từ đâu đến vậy?"

Thái Hòa nghĩ thầm chuyện này cũng không có gì phải giấu diếm đấy, lại nói ra: "Đại Học Sài Thành."

Lúc này biểu lộ của Tuấn Hưng biến đổi lớn triệt để rồi, hắn kinh hãi nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một hồi lâu, mới bội phục nói: "Không nghĩ tới vậy mà các ngươi có thể từ trong Đại Học Sài Thành trốn ra, trước kia ta đã từng nghĩ tới, khẳng định bên trong có người sống sót, nhưng đáng tiếc lấy thực lực của chúng ta, thật sự không có cách nào tới gần. Nói cách khác, ngược lại là ta muốn đi vào cứu thoáng một chút đám sinh viên ở trong đó. Bất quá, đã có loại thực lực này, ngươi chắc là một dị năng giả hay sao?"

Hắn hơi chờ mong mà hỏi thăm.

Nghe xong Tuấn Hưng câu hỏi, Thái Hòa nhẹ gật đầu. .

Cái này vốn cũng không có gì tốt giấu diếm đấy, chỉ cần không dễ dàng để cho người khác biết rõ chính mình đến tột cùng là dạng gì dị năng là được rồi.

Hơn nữa trên thực tế Thái Hòa dị năng xác thực rất khó bị đoán được, năng lực điều khiển con rối Zombie đa nguyên hóa ứng dụng, lại để cho Thái Hòa ở phương diện này chiếm hữu thật lớn ưu thế.

Trong đội ngũ Tuấn Hưng đến giờ đã trải qua xuất hiện hai gã dị năng giả, một người là Vương Lan Hương, người khác chính là thanh niên thon gầy sử dụng thanh thép ngắn.

Thực lực thanh niên kia còn dường như không tệ, nhưng dị năng của Vương Lan Hương thì lạ quá gà mờ, cũng không biết chia tay lâu như vậy, nàng có tăng lên một chút nào hay không.

"Quả nhiên đúng vậy a. . ." Ánh mắt Tuấn Hưng nhìn về phía Thái Hòa thoáng chốc trở nên hơi nóng bỏng, "Ta biết nói như vậy có khả năng hơi đường đột. . . Bất quá ta vẫn muốn mời các ngươi gia nhập đội ngũ của chúng ta! Đội ngũ chúng ta hiện giờ có tổng cộng bốn người, đương nhiên nhân số trước kia vẫn tương đối hơn, bất quá gần đây hy sinh rất lớn. . ."

Nói đến đây, ánh mắt của hắn hơi ảm đạm xuống rồi thoáng một chút, dường như hơi đau khổ, bất quá hắn cũng rất nhanh đã lấy lại tinh thần: "Ở trong đội ngũ của chúng ta cũng sở hữu dị năng giả, ví dụ như Vương Lan Hương chính là một người. Cùng với chúng ta, tỷ lệ sinh tồn của mọi người đều có thể tăng lên. Như thế nào? Ngươi mang theo hai cái cô gái cũng không quá thuận tiện, không bằng cùng theo với chúng ta đi! Hơn nữa ngươi cũng quen biết với Vương Lan Hương, lại là ân nhân cứu mạng của chúng ta, cho nên ngươi hoàn toàn có thể yên tâm, cùng nhóm với chúng ta, chúng ta đều xem các ngươi là anh em ruột trong nhà, tuyệt đối sẽ không làm bất luận chuyện gì có lỗi với các ngươi."

"Ta biết rõ, hiện giờ một ít người cũng xằng bậy như điên vậy, bất quá Tuấn Hưng ta cùng đồng đội của ta đều không phải loại người như vậy. Hơn nữa trong đội ngũ cũng chẳng phân biệt mạnh yếu ra sao, tất cả mọi người là ngang hàng đấy."

"Sau khi chúng ta sưu tập được đầy đủ vật tư ở nơi này, sẽ tiến đến nông thôn lúc trước cư ngụ. Ở gần nhà của ta có sông, cũng có mảng đồng ruộng rộng lớn, hơn nữa chung quanh chỉ có

mấy gia đình. Chỉ cần giải quyết hết những con zombie...kia, chúng ta có thể tạm thời vượt qua cuộc sống tự cấp tự túc ở đó. . Đợi đến sau này, quân đội thu phục Sài Thành rồi, chúng ta lại trở về."

Lúc hắn đang vẽ phát thảo ra bức tranh của tương lai, biểu lộ của Tuấn Hưng lộ ra hết sức chờ mong, mặc dù hắn nói những lời này, rất hơi có mùi vị chủ nghĩa lý tưởng, chẳng qua nếu như vận may thật tốt, lại có thực lực nhất định, muốn bắt đầu thực hiện vẫn không xem như quá khó khăn đấy.

Điểm khó khăn chính thức chỉ sợ chính là sống chung với những người sống sót còn lại, muốn cân đối lợi ích của tất cả mọi người, tìm được một điểm thăng bằng hài hòa chung sống, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Ví dụ như hắn đang nói "Chẳng phân biệt mạnh yếu", Thái Hòa đã cảm thấy cũng không thể làm. Một người trong đội, vẫn cần một thanh âm quyền lực uy tính để đưa ra quyết định đấy.

Bất quá miêu tả này đối với người bình thường mà nói, hoàn toàn chính xác rất khó không động tâm, thậm chí ngay cả Thái Hòa cũng xuất hiện hoảng hốt trong nháy mắt.

Nhưng mà Thái Hòa rất nhanh phục hồi lại tinh thần, mang theo ba nữ zombies, nhất định hắn chỉ có thể ở lại trong thành thị toàn zombie.

Nhưng đối với Thái Hòa mà nói, đưa ra quyết định này là hắn cam tâm tình nguyện đấy. Vì Lê Bống và Yuna, cũng vì hắn mình có thể cố gắng hết khả năng tăng thực lực lên.

Mấu chốt nhất chính là, cảm giác của Thái Hòa, cảm thấy tốc độ tiến hóa của zombie thật là quá nhanh đấy. Mặc dù ở trong nội bộ bọn nó tương đối ít giết chóc, nhưng số lượng nhất định sẽ càng ngày càng ít, nhưng mà mặc dù ít hơn nữa, có con số vài tỷ

nhân khẩu làm hậu thuẫn, cuối cùng bọn hắn lưu lại số lượng zombie cũng nhất định vượt qua xa nhân loại.

Chương 280: Bóng Người Ở Đầu Cầu Thang

Hơn nữa những zombies sống sót, sau khi tiến hóa không có con nào mà không phải tinh anh, người bình thường cơ bản khó có thể chống lại.

Đương nhiên, nhân loại có vũ khí, cũng sở hữu dị năng giả, nhưng mà ai biết Zombie tiến hóa cao hơn Zombie Lên Cấp, thậm chí cao cấp hơn nữa sẽ là bộ dáng nữa đây?

Thực tế chuyện làm cho Thái Hòa lo lắng chính là, zombie có thể sinh sôi nảy nở con cái hay không?

Trong máu thịt của bọn nó đều là virus, nhưng hiện giờ ai cũng không có cơ hội nghiên cứu thoáng một chút đến cùng bọn nó còn có ... giữ lại năng lực sinh sôi nẩy nở con cái hay không.

Thái Hòa thầm nghĩ ngược lại là chính mình sau khi giải quyết vấn đề phá trinh, sau đó có thể nếm thử một chút, bất quá bất luận là Lê Bống hay là Yuna, Thái Hòa đều chỉ muốn đối đãi các nàng ôn nhu, không muốn để cho các nàng chịu một chút tổn thương. .

Nếu quả thật muốn thử nghiệm mà nói. . .

Trong đầu hắn lập tức đã hiện lên dáng người nóng bỏng kia của Ngô Thanh Vân, lẽ ra chị đại này ngược lại là đủ thành thục, cũng đến tuổi tác có thể sinh con. . . Bất quá hắn rất lại lắc đầu, ném suy nghĩ này ra sau ót.

Zombie có thể sinh con với nhân loại hay sao?

Vấn đề này thật đúng là không thể nói chính xác, dù sao có lẽ virus không đến nổi ngay cả ADN đều sửa lại a. . .

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức lắc đầu, nói với Tuấn Hưng: "Ngươi nói. . . Nghe qua rất không tồi, ta cũng hy vọng các ngươi có thể được như mong muốn. Bất quá, thật ngại quá, ta tạm thời không có ý định đi tị nạn ở nông thôn."

Tuấn Hưng lập tức sửng sốt một chút: "Vì sao vậy? Ở trong thành thị rất khó sinh tồn đấy, nói thật ra, ngay từ đầu ta còn có vài vị chiến hữu cùng với ta, nhưng bọn hắn cũng đã hy sinh. Mặc ngươi dù là dị năng giả, nhưng số lượng zombie nhiều như vậy, muốn sinh tồn an toàn cũng rất khó khăn nha? Hơn nữa vật tư sớm đã bị hao tổn sạch sẽ, không thừa dịp hiện giờ chạy đi sớm một chút, sau này muốn đi cũng đã khó khăn hơn rồi."

Lúc này Yuna đứng ở cửa ra vào quay đầu tới, hơi không kiên nhẫn hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Sống cùng với nhân loại có cái gì tốt?"

Lời nói này của nàng dĩ nhiên là nói cho Thái Hòa nghe đấy, đoán chừng là lo lắng Thái Hòa bị Tuấn Hưng làm động lòng, bởi vậy lập tức không nhịn được mở miệng.

Bất quá Tuấn Hưng lại đã hiểu lầm ý của Yuna: "Không phải tất cả mọi người đã bị ép điên rồi đấy, ít nhất chúng ta sẽ không làm bất luận chuyện gì nguy hại đến các ngươi. . ."

Thái Hòa nghe được mà một bầy quạ đen bay đầy đầu, nghĩ thầm hơn phân nửa là các ngươi sẽ không nguy hại được chúng ta đấy, nhưng vấn đề là ta mang theo ba nữ Zombies cũng muốn ăn sống nuốt tươi các ngươi nữa à. . .

"Đa tạ lòng tốt của ngươi rồi, ta ở lại thành thị, là có một ít nguyên nhân đặc biệt." Thái Hòa tranh thủ thời gian đã cắt đứt lời nói của Tuấn Hưng...

Đồng thời hắn quay đầu qua đi liếc nhìn Yuna, làm động tác năm ngón tay bóp chặt với nàng một cái.

Quả nhiên dường như Yuna phản xạ có điều kiện đưa tay lên che lại cặp thỏ con của mình, sau đó lập tức tranh thủ thời gian trốn ra sau lưng Lê Bống, không hề xen vào rồi.

Mà Lê Bống lập tức không có hứng thú với câu chuyện của Thái Hòa với Tuấn Hưng, bởi vậy cũng không có phản ứng gì. Ngược lại là tướng mạo nàng làm cho Tuấn Hưng ngây ngốc một chút, dường như làm cho hắn cảm thấy rất là kinh diễm.

Bất quá nhân phẩm người cảnh sát vũ trang này quả thật không tệ, mặc dù hắn lộ ra một chút trầm trồ, nhưng cũng không có tỏ ra ý muốn zâm tà gì, hơn nữa rất tự nhiên chuyển dời ánh mắt, một lần nữa nhìn về phía Thái Hòa.

“Đã ngươi kiên trì làm như vậy. . .”

Nhưng vào lúc này, đồng tử Thái Hòa lại đột nhiên co rút lại một chút, chuyển hướng về phía ngoài cửa.

Ánh mắt của hai người Yuna và Lê Bống cũng lập tức chuyển hướng về phía thang lầu, đối phương không cố gắng che dấu khí tức, cho nên hai người bọn họ lập tức cảm ứng được khí tức dị năng giả.

Nói như vậy Zombie Lên Cấp đều sẽ là vụng trộm che dấu đấy, cho nên hiện giờ Thái Hòa cũng đại khái tìm ra được một tí quy luật. Tất cả dị năng giả, nhất là dị năng giả không có cố gắng ẩn nấp, chẳng may bị Zombie Lên Cấp cảm ứng được.

Đương nhiên Ngô Thanh Vân cũng có phản ứng, bất quá nàng cũng lộ ra nôn nóng nhiều hơn, dường như không khống chế nổi muốn đi công kích đối phương.

Thái Hòa vừa đứng dậy, vừa truyền đạt chỉ lệnh tới Ngô

Thanh Vân, để cho nàng tạm thời an tâm một chút chớ vội. Nàng ngồi ở trên cầu thang đi lên lầu ba, chỉ cần đối phương không đi tới lầu ba, cũng sẽ không phát hiện nàng đấy.

Thấy phản ứng Thái Hòa có hơi khác thường, Tuấn Hưng cũng giãy giụa muốn đứng lên, bất quá bắp đùi của hắn bị thương, cơ bản là rất khó đứng vững, còn thêm chảy quá nhiều máu, bởi vậy chỉ có thể miễn cưỡng tựa ở bên giường, từ ánh mắt Thái Hòa nhìn ra phía ngoài cửa.

Đầu bậc thang cũng xuất hiện một bóng người. Thái Hòa liếc một cái đã nhận ra, người này đúng là dị năng giả trước kia ở trên sân thượng công kích con rối zombie của hắn.

Chương 281: Chỉ Hứng Thú Dị Năng Giả

Bất quá ngược lại là hắn nhận ra dị năng giả này, nhưng dị năng giả này nhất định là không nhận biết hắn đấy, cho nên sau khi Thái Hòa vừa hoảng hốt trong lòng, sắc mặt cũng trở lại như thường rồi.

Hắn đã có thể tìm ra nơi này, nói rõ lúc chính mình điều khiển con rối zombie đi cứu Tuấn Hưng và Vương Lan Hương, người nọ đã nhìn thấy đấy.

Vốn Thái Hòa cũng không cố gắng che dấu hành tung, chỉ cần hơi để ý một chút, dĩ nhiên là có thể tìm ra nơi này, cho nên Vũ Linh xuất hiện ngược lại là cũng không có đặc biệt gì.

Nhưng cho dù hắn phát hiện cái thi thể con rối zombie kia, cũng sẽ không có tư duy xa xôi như vậy, chỉ hoài nghi lên trên đầu Thái Hòa đi. Hơn phân nửa sẽ cho rằng sau khi con zombie kia mang đi hai người, lại bị Thái Hòa ra tay cứu được thôi. . .

Cho nên Thái Hòa thoáng do dự một chút, lập tức đè xuống suy nghĩ ra tay với hắn.

Lúc này Tuấn Hưng cũng đã phát hiện Vũ Linh xuất hiện, hắn vốn là sững sờ, sau đó lập tức lộ ra một dáng tươi cười vui vẻ, gian nan lên giọng kêu: “Vũ Linh! Huynh đệ, đây là đồng đội của ta, hắn tới tìm chúng ta đấy.”

Tuấn Hưng vội vàng chuyển hướng Thái Hòa, nói với hắn. Mặc dù tính cảnh giác siêu cao của Thái Hòa làm cho Tuấn Hưng cảm thấy hơi ngoài ý muốn và khiếp sợ, bất quá Vũ Linh xuất hiện

dĩ nhiên làm cho hắn rất là vui vẻ, bởi vậy cũng không có suy nghĩ sâu hơn.

Mặc dù Vũ Linh không có che dấu hành tung, nhưng cơ bắp toàn thân hắn căng cứng, trong tay vẫn đang nắm chặt thanh thép, làm ra tư thế bất kỳ lúc nào cũng có thể công kích.

Bất quá hắn cũng không nghĩ tới sau khi lên lầu, người đầu tiên trông thấy, lại là hai cô gái xinh đẹp. mặc dù hai cô gái này nhìn qua sắc mặt đều lạnh như băng, bất quá cũng không có mắt đỏ như đám zombies kia, bởi vậy ánh mắt của hắn cũng lập tức thoáng buông lỏng xuống.

Nhưng dù vậy, hắn vẫn giữ vững cảnh giác như trước, từng chút một đi lên trên lầu, mãi cho đến khi đã nghe được tiếng kêu của Tuấn Hưng.

Hắn ngơ ngác một chút, sau đó lập tức bước thêm vài bước đi tới, lúc đi qua bên người Lê Bống và Yuna, hắn không tự chủ được cảm thấy lạnh lẽo một chút.

Ánh mắt của hai cô gái này nhìn qua hắn, làm cho hắn cảm giác hết sức không thoải mái, giống như bị zombie khát máu nhìn chằm chằm vào vậy...

“Hưng ca. . .”

Thanh âm của Vũ Linh cho người ta cảm giác rất đạm mạc, hơn nữa nhìn thấy Tuấn Hưng và Vương Lan Hương đều còn sống, dường như nét mặt của hắn cũng không kích động.

Loại bộ dạng làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi nghi hoặc mơ hồ. Người nọ chẳng phải bình tĩnh quá mức rồi hả?

Ngược lại là Tuấn Hưng biểu hiện ra hết sức vui vẻ, hắn kích động nói: “Vũ Linh, đây là ta đại nạn không chết nha! Chuyện này đều dựa vào vị anh em ruột này, còn có cô bé Vương Lan Hương

kia cũng được vị anh em này cấp cứu trở về! Nếu không nhờ hắn, đoán chừng hiện giờ hai chúng ta cũng đã. . .”

Hắn nói đến đây, mới nghĩ ra, chính mình còn chưa kịp hỏi thăm Thái Hòa, đến tột cùng là bọn hắn cứu được mình như thế nào đấy.

Bất quá dường như Thái Hòa cho người ta cảm giác rất ít nói, về chuyện của hắn cũng không nói ra chút nào. . .

Được rồi, đã Vũ Linh có thể tìm tới nơi này, hẳn là hắn biết rõ một ít tình huống đấy. So với làm phiền đến Thái Hòa, để cho hắn cảm thấy phiền chán, không bằng đợi sau khi rời khỏi rồi lại hỏi thăm Vũ Linh là được rồi.

Tuấn Hưng nói xong, lập tức đưa mắt nhìn sang phía Thái Hòa, trong ánh mắt tràn đầy vẻ cảm kích.

Thái Hòa ho khan một tiếng, thật ra trong lòng có một chút băn khoăn mơ hồ. Nếu như hắn hơi chú ý một chút, nói không chừng hai người bọn họ chưa chắc sẽ chịu tổn thương nặng như vậy. . .

Nhưng lúc điều khiển con rối zombie, thật ra Thái Hòa vẫn còn hơi quá can đảm, dù sao con rối zombie chịu một chút tổn thương với hắn mà nói cơ bản không là gì, không ảnh hưởng gì đến hắn, cũng sẽ không mang đến cho bản thể một chút tổn thương gì.

Nếu như xem con rối zombie làm giống như bản thể, như vậy thì lại quá mức bó tay bó chân, đã mất đi ý nghĩa điều khiển con rối zombie.

“Được rồi, cứu các ngươi cũng không tệ rồi. Về phần bị thương nha. . . Đó là bởi vì các ngươi xui xẻo!” Thái Hòa thầm suy nghĩ đến.

Vũ Linh nghe xong lời nói của Tuấn Hưng..., lập tức tò mò

nhìn về phía Thái Hòa, hắn trầm ngâm một chút, mới ngắn gọn hộc ra được hai chữ: “Cảm ơn.”

Trên thực tế đúng như Thái Hòa suy nghĩ, Vũ Linh lần theo vết máu đi tới tòa nhà này, cũng không có tùy tiện tiến vào, mà là trước hết quan sát dưới lầu một vòng.

Việc này vốn là để tránh xảy ra xung đột chính diện trực tiếp với Zombie Lên Cấp, bất quá chuyện làm cho hắn không nghĩ tới chính là, vậy mà hắn ở cửa sau nhà lầu phát hiện thi thể con zombie kia.

Chương 282: Trách Mắng

Mặc dù miệng vết thương của nó nhìn qua thật sự hơi kỳ lạ. . . Người sống sót bình thường, đại khái sẽ không bắt sống lấy zombie, sau đó đập lên trên tường mới đúng. . .

Nhìn thấy một vết máu lớn trên tường, còn có thi thể zombie kia cái trán chảy đầy máu tươi, sắc mặc của Vũ Linh lộ ra vẻ rất kỳ dị.

Cho nên khi hắn biết được từ trong lời nói của Tuấn Hưng, đám người Thái Hòa ân nhân cứu mạng hắn, hắn gần như trước tiên lập tức nghĩ đến bộ dạng cỗ thi thể kia.

Lá gan rất lớn, lực lượng rất mạnh. . . Vậy đại khái sẽ là dị năng giả sở trường dùng sức lực mới đúng chứ? Trong nội tâm Vũ Linh âm thầm cho định nghĩa cho Thái Hòa là một dị năng giả trâu bò.

Mặc dù nhìn bộ dáng bình thường của Thái Hòa, thật sự rất khó liên kết với người nắm lấy zombie đập vào tường, giống như trong tưởng tượng của hắn, khó để nói một người dũng mãnh với thanh niên gầy nhom này, nhưng ở thời đại sở hữu dị năng giả như bây giờ, tất cả mọi chuyện đều có khả năng nha. . .

Đoán chừng hắn đánh vỡ đầu cũng không nghĩ ra, cơ bản là Thái Hòa với dị năng lực lượng không có liên quan nửa xu. Sở dĩ có thể xuất hiện loại tình huống này, hoàn toàn là năng lực điều khiển con rối Zombie.

Lúc ấy con rối zombie kia không may trọn vẹn lui về phía sau vài chục bước, sau đó phát lực mạnh mẽ lao thẳng vào vách tường, ngay trong nháy mắt khi nó chết đi, Thái Hòa cũng đã ngăn

cách liên hệ tinh thần với nó.

Mà lúc này zombie đã không cách nào dừng bước lại rồi, nó đâm mạnh vào trên tường "Ầm" một tiếng nặng nề, hoàn thành một lần hành động tự sát vĩ đại.

Nếu như cảnh tượng này có người sống sót nào chứng kiến, đoán chừng sẽ tưởng rằng mắt của mình xuất hiện ảo giác gì rồi.

Vũ Linh vừa nghĩ như vậy, đồng thời ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa cũng trở nên trịnh trọng lên: "Ngươi. . . Có lẽ rất mạnh nha? Là dị năng giả hay sao?"

"Là dị năng giả." Thái Hòa gật đầu đáp. Ngược lại là hắn cũng không có khiêm tốn, giữa lẫn nhau đều là người xa lạ, mà hắn cũng không muốn xảy ra xung đột gì với một đám người Tuấn Hưng. Đã như vậy, ngay từ đầu cứ nói rõ ràng thực lực của mình thì tốt hơn, để tránh đối phương làm ra một số chuyện không biết tự lượng sức mình.

Mặc dù Tuấn Hưng là người rất có nguyên tắc, nhưng người thanh niên trước mắt này có nói thật hay không, hắn cũng không rõ ràng rồi, đương nhiên cũng phải đề phòng một chút.

Vũ Linh lộ ra hơi ngoài ý muốn, bất quá sau đó hắn lập tức gật gật đầu nhẹ một cái: "Rất vui được quen biết, ta gọi Vũ Linh. Xin hỏi ngươi là?"

"Thái Hòa."

"Các nàng này. . ."

Vậy mà Vũ Linh lại chủ động hỏi Lê Bống và Yuna, điều này cũng làm cho Thái Hòa hơi kinh ngạc. Dù sao nhìn qua hai người bọn họ cũng rất lãnh đạm đối với những người này, mặc dù Tuấn Hưng cũng hơi chú ý với các nàng, nhưng mà không thể không xấu hổ chủ động mở miệng.

Hắn cũng không phải hoài nghi Vũ Linh này nhìn ra được cái gì, mà là phỏng đoán hắn hơn phân nửa cũng cảm giác được một chút thù địch của Lê Bống và Yuna đối với bọn họ nha.

“Các nàng là bạn gái của ta.” Thái Hòa nói ra lẽ thẳng khí hùng.

Vũ Linh và Tuấn Hưng đều sững sờ, nhất là Tuấn Hưng, biểu lộ thoáng chốc tựu trở nên hơi xấu hổ.

Nếu gặp được những người sống sót khác đồng thời có được hai bạn gái giống như vậy, nhất định Tuấn Hưng sẽ biểu thị xem thường.

Nhưng người trước mắt này lại là ân nhân cứu mạng của hắn, mặc dù tư duy hắn vẫn còn như trước, nhưng cũng chỉ có thể nắm cái mũi nhịn xuống.

Bất quá ngược lại là Vũ Linh rất lại khôi phục sắc mặt bình thường, suy nghĩ của hắn và Tuấn Hưng lập tức hoàn toàn bất đồng.

Tận thế đã đến, tất cả trật tự sụp đổ, thực lực mới chính là tiền vốn để nói chuyện. Một người đàn ông có bản lĩnh có thực lực, dĩ nhiên là có thể có được hơn một người bạn gái cũng chẳng hề gì.

Huống chi Thái Hòa so với những tên cặn bã cướp đoạt đàn bà...kia đã tốt hơn nhiều nhiều lắm, bởi vì hắn có thể nhìn ra được, Lê Bống và Yuna tuyệt đối không nhu nhược giống như bề ngoài vậy.

Hai cô gái có thực lực cam tâm tình nguyện cùng team với Thái Hòa, việc này còn chưa thể nói rõ vấn đề hay sao?

Dù sao Vũ Linh cảm thấy càng kiêng kị hơn với Thái Hòa rồi. . .

“Đúng rồi Vũ Linh, Thái Sơn như thế nào rồi?” Tuấn Hưng hơi khẩn trương mà hỏi thăm.

Mặc dù hiện giờ thế lửa ngoài cửa hàng còn rất mạnh, một lát cũng không cần phải quá sốt ruột, bất quá Vũ Linh đã đến nơi này, chỉ có Thái Sơn còn chưa có xuất hiện, đương nhiên hắn là rất lo lắng đấy.

Với tính cách ngu xuẩn của Thái Sơn, chắc có lẽ không làm ngược lại quay về trở lại đi tìm hắn a. . .

Vũ Linh liếc nhìn Tuấn Hưng, sau đó trên mặt hiện ra một chút khác thường: “Có lẽ hắn không sao chứ. . .”

“Có lẽ? !” Tuấn Hưng lập tức cũng thay đổi sắc mặt, “Nói cách khác ngươi không rõ ràng lắm tình huống của hắn rồi hả? Ta choáng, đây là ngươi làm gì vậy hả, còn chưa tiếp ứng hắn ngươi bỏ chạy như vậy xem như là xảy ra chuyện gì. . .”

Chương 283: Yêu Cầu Của Yuna

Hắn nói được một nửa, cũng lập tức ngậm miệng lại, hơi thật có lỗi liếc nhìn Vũ Linh, “Thật ngại quá, ta hơi sốt ruột, lại ăn nói bậy bạ rồi.”

Rõ ràng là Vũ Linh vì tìm kiếm bọn hắn mới có thể tự tiện bỏ đi đấy, Tuấn Hưng cũng ý thức được chính mình phàn nàn hơi không đúng.

Bất quá Vũ Linh lại là một bộ dáng chẳng hề để ý, hắn càng đặt sự chú ý lên trên người ba người Thái Hòa, dường như so với đồng đội của mình, hắn càng cảm thấy hứng thú hơn đối với dị năng giả Thái Hòa.

“Chuyện này, Vũ Linh, có thể xin nhờ ngươi hay không. . .” Tuấn Hưng biết rõ chính mình còn không có cách nào hành động, đành phải mang theo vẻ khẩn cầu nhìn về phía Vũ Linh.

“Đã biết, ta sẽ đưa hắn tới đó. Bất quá muốn sưu tầm vật tư, ta cảm thấy vẫn đợi lửa lớn qua đi nha. Hiện giờ cũng có zombie từ đằng xa bị thu hút tới, bất quá đến lúc đó chúng sẽ tụ tập ở gần khu vực giao lộ, thật ra trên đường cái vẫn rất an toàn đấy, chỉ cần chúng ta cẩn thận một chút cũng không có vấn đề gì. Nói tóm lại, tình thế so với chúng ta dự tính còn tốt hơn nhiều.”

Vũ Linh không mặn không nhạt nói một câu, sau đó lập tức gật nhẹ đầu với Thái Hòa, quay người đi xuống lầu, tiến đến tiếp ứng Thái Sơn rồi.

Sắc mặt của Tuấn Hưng sầu lo nhìn về phía Vũ Linh đang rời

khỏi, sau đó lại tỏ vẻ thật có lỗi mà cười cười với Thái Hòa: “Thật ngại quá nha, còn muốn dẫn một vị đồng đội tới, ngược lại là ta với Vương Lan Hương chiếm chỗ ở của các ngươi.”

“Không có việc gì. . .” Thái Hòa cũng không có muốn sửa lời hắn, hôm nay giằng co trong chốc lát như vậy, còn thêm ở đằng xa hơn phân nửa có zombie đang lục tục bị thu hút tới, hắn lại chạy đi, nói không chừng sẽ đánh với không ít zombie.

Huống chi hắn cũng muốn chia một chén canh ở trên con đường này, nhóm người này chỉ có bốn thành viên, có thể mang đi vật tư cũng chỉ có hạn đấy.

Hôm nay tạm thời không có cách nào chạy đi rồi, ý định của Thái Hòa là đợi đến sau khi tình huống bên ngoài ổn định không sai biệt lắm, sưu tập vật tư, sau đó lại rời khỏi nơi này.

Quả nhiên, không đợi Thái Hòa mở miệng, Tuấn Hưng cũng chủ động nói ra: “Lời nói mới vừa rồi của Vũ Linh cũng đúng, đã như vậy chúng ta sẽ chờ lửa lớn dập tắt lại đi trên đường sưu tầm vật tư. Với tư cách cảm ơn với các ngươi, các ngươi cũng có thể cùng nhau sưu tầm đấy, chỉ cần vật hữu dụng với các ngươi, vậy thì cứ lấy đi là được.”

“Vậy thì ta cũng không khách khí.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

“Chuyện này. . . Một lát nữa đợi Vũ Linh và Thái Sơn tới, ta với Vương Lan Hương trước hết rời khỏi nha. Trên con đường này chỗ có thể tìm được vật từ còn thì rất nhiều, mặc dù ta rất muốn cùng với ngươi đàm đạo đêm trường thoáng một chút, nhưng ở đây chỉ có một giường lớn. . .”

Tuấn Hưng còn nói thêm.

Thái Hòa thầm nghĩ hắn vận rất bá đạo đấy, đang muốn gật đầu, chợt nghe Yuna đột nhiên mở miệng nói: “Ngày mai ngươi lại

đến mang đi Vương Lan Hương.”

Ngữ khí của nàng hoàn toàn không có chỗ để thương lượng, Tuấn Hưng vừa nghe được lập tức sững sờ. Mà Thái Hòa lập tức hơi kinh ngạc địa nhìn nàng một cái, sau đó quay đầu nói với Tuấn Hưng: “Thật ra hai người bọn họ là người thân. . .”

Nghe xong lời nói của Thái Hòa..., trên mặt của Tuấn Hưng lộ ra vẻ đã hiểu ra. Thì ra theo như lời nói của Thái Hòa “Có một chút quan hệ”, là muốn nói đến chuyện này.

Đã cô bé này là người thân với Vương Lan Hương, nàng đưa ra yêu cầu này cũng rất là bình thường mà, hơn nữa nói ra lời nói thật, thậm chí hắn đã nghĩ đến, nói không chừng Vương Lan Hương chọn lưu lại cùng với team của Thái Hòa nha. . .

Cho dù hơi lo lắng, nhưng Tuấn Hưng cũng phải gật nhẹ đầu: “Được rồi, đây là chuyện phải làm đấy.”

Đợi Vũ Linh mang theo Thái Sơn trở về, thanh niên bề ngoài giỏi giang này gần như là không nhịn được nước mắt tuôn trào, sau đó không để ý tất cả mọi người ở đây, cũng tiến mạnh lên một bước, mở ra hai tay choàng ôm lấy Tuấn Hưng.

Mặc dù chỉ là cái ôm cực kỳ ngắn ngủi, nhưng nhìn ra được, Tuấn Hưng bị tình huống bất thình lình làm cho sợ choáng váng.

“Ngươi. . . Ngươi làm ta sợ muốn chết. . .” Sau khi Thái Sơn buông hắn ra, lập tức vội vàng đưa tay lau đi nước mắt, vừa khóc vừa cười nói.

Tuấn Hưng trợn mắt há hốc mồm mà nhìn về phía Thái Sơn, trong nội tâm thầm nghĩ, ta mới bị ngươi hù chết. . .

Sau đó Thái Sơn lại quét mắt trong phòng một vòng, cuối cùng dừng ánh mắt dừng ở trên người Thái Hòa: “Ngươi chính là người cứu được bọn hắn hay sao?”

Lúc đầu Thái Hòa chính đứng ngoài mặt mỉm cười xem kịch vui, không có nghĩ đến người thanh niên này lại đột nhiên chuyển hướng mục tiêu về phía hắn.

Thấy Thái Hòa gật đầu, Thái Sơn không chút do dự đã đi tới, sau khi liếc nhìn thật sâu Thái Hòa, vậy mà cũng một tay ôm lấy hắn.

Chương 284: Quan Hệ Đồng Tính

Khuôn mặt hắn hơi lạnh lẽo dán lên trên gương mặt Thái Hòa, đồng thời thấp giọng ghé vào lỗ tai hắn nói ra: “Cảm ơn ngươi!”

“Khụ khụ. . .”

Vừa gặp mặt đã tới rồi cái ôm thân mật, Thái Hòa vẫn cảm thấy thật ngại quá, thực tế còn ngay trước mặt Tuấn Hưng.

Mặc dù Tuấn Hưng dường không có nhìn ra tình yêu của Thái Sơn, lúc trước ở trong trạng thái đứng hình. . .

Dường như Yuna và Lê Bống cũng hơi bất mãn trong phòng đối diện lại có nhiều nhân loại như vậy, sau khi hai người bọn họ đứng ở cửa ra vào nhìn một cái, vậy mà chạy đi tìm Ngô Thanh Vân rồi.

Thoáng nhìn Yuna và Lê Bống quay người rời đi, Thái Sơn vội vàng buông ra Thái Hòa, có hơi khẩn trương nói: “Chuyện này. . . Thật ngại quá, ta thật là quá kích động rồi...”

“Ah... Không có việc gì, hai người bọn họ không phải là ghen.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian nói ra. Nhưng mà hắn nói ra quá mức trắng trợn, lúc đầu Thái Sơn cũng không có ý phương diện kia, nhưng sau khi đang nghe những lời này làm cho mặt đỏ lên, có hơi thấp thỏm không yên liếc nhìn Tuấn Hưng.

Nhưng mà làm cho hắn lập tức lộ ra vẻ thất vọng chính là, Tuấn Hưng lại giống như một khúc gỗ đứng ngây ngốc ra.

“Đến trên đường ta lưu ý thoáng một chút chỗ ở, chính là tòa nhà bên cạnh này cũng không sai. Tiếp tục quấy rầy bọn hắn cũng không tốt, hiện giờ chúng ta cũng đi qua thôi.”

Vũ Linh ở một bên nhàn nhạt nói ra.

Lúc này Tuấn Hưng mới phục hồi lại tinh thần, sau khi ho khan một tiếng lập tức gật đầu: “Uh. . . Hòa huynh đệ, đoán chừng trận lửa lớn này cũng phải đến chạng vạng tối mới có thể dập tắt, buổi tối đi ra sưu tầm vẫn rất nguy hiểm đấy, sáng sớm ngày mai chúng ta cùng nhau hành động nha.”

“Trên chân ngươi có tổn thương, ngày mai có thể đi được không?” Thái Sơn hơi lo lắng mà hỏi thăm.

Hắn vừa mới buông ra Tuấn Hưng đã nhìn thấy hắn băng bó trên đùi, bất quá ngược lại là hắn không có thất thố khẩn trương hỏi thăm. Miệng vết thương đã xử lý tốt, lại ngạc nhiên cũng không có ý nghĩa gì.

Bất quá trong nội tâm hắn rất cảm kích đối với Thái Hòa đấy, xã hội bây giờ, chịu chủ động ra tay giúp đỡ người khác, đã không nhiều lắm rồi...

“Không có vấn đề. May mắn mà có Hòa huynh đệ kịp thời băng bó giúp ta rồi. Ngươi cứu ta tìm được đường sống trong chỗ chết, đã để ta rất cảm kích, còn lãng phí dược phẩm của ngươi. . .”

Vũ Linh đỡ Tuấn Hưng đứng lên, hắn suy nghĩ một lát, lập tức nói ngược lại với Thái Sơn: “Phần ghi chép kia của chúng ta, lấy ra đưa cho hòa huynh đệ a.” Thái Hòa có hơi nghi hoặc địa nhìn về phía Thái Sơn, chỉ thấy sau khi hắn do dự một chút, lập tức từ trong túi móc ra một cái túi nhựa thật cẩn thận từng li từng tí. Sau khi mở ra cái túi nhựa này, bên trong rõ ràng là một bản bút ký.

Mà sau khi Tuấn Hưng nhận lấy quyển vở này, lập tức đưa

cho Thái Hòa: “Chúng ta muốn đi ở nông thôn, thứ này không phải sử dụng đến rồi. Vốn ta là ý định ghi chép lại, đến lúc đó giao cho quân đội đấy. Nhưng ta nghĩ, có lẽ ngươi so với ta sẽ có cơ hội chống cho đến lúc đó, ta ở tại nông thôn, tin tức bế tắc, nói không chừng quân đội thành công thu phục Sài Thành ta cũng không thể trước tiên biết rõ được nữa. Bất quá có cho quân đội hay không tùy ngươi, ta tin tưởng những thứ ghi chép ở trên này có thể cho ngươi một ít trợ giúp đấy, mặc dù vẫn không đủ báo đáp ơn cứu mạng của ngươi, nhưng sau khi ngươi nhận lấy sẽ để cho trong nội tâm của ta cảm thấy thoải mái hơn một chút.”

Thái Hòa biết rõ loại người như Tuấn Hưng rất nhớ ơn đấy, đã hắn nói như vậy rồi, mình cũng không cần phải khách khí.

Hơn nữa sổ ghi chép của một cảnh sát vũ trang tận tâm tận lực ghi chép lại, vốn là định dùng để giao cho quân đội đấy, chắc hẳn có lẽ có một ít tin tức rất trọng yếu mới đúng. Thái Hòa đối với quyển vở này vẫn rất cảm thấy hứng thú đấy.

“Cám ơn.” Thái Hòa nhận lấy quyển vở từ trong tay hắn, tiện tay lật xem một cái.

Lọt vào trong tầm mắt ngoại trừ ghi chép tin tức rậm rạp chằng chịt ra, vậy mà còn có một vài bức vẽ địa đồ đơn giản và dấu hiệu, thậm chí còn có một vài số liệu thống kê.

Xem ra vị Tuấn Hưng này cũng là nhân tài, nói không chừng hắn ở nông thôn cũng có thể kinh doanh ra một sự nghiệp to lớn thì sao.

Như vậy xem ra coi như đến lúc đó mình ở Sài Thành không sống nổi nữa, cũng có thể đến nơi của Tuấn Hưng tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục thoáng một chút.

Đương nhiên khả năng này là nhỏ nhất đấy, trừ phi Sài Thành khắp nơi đều có Zombie Lên Cấp đã ngoài tiêu chuẩn, nếu không

Thái Hòa còn không đến mức bị buộc ly khai.

“Vương Lan Hương trước hết ở nơi này rồi, sáng sớm ngày mai ta sẽ đi qua tìm các ngươi đấy. Đến lúc đó. . . Lại hỏi thăm nguyện vọng cá nhân của nàng nha.”

Sau khi Tuấn Hưng nói xong, lập tức cùng Vũ Linh, Thái Sơn cùng nhau đi ra. Lúc đi gần ngược lại là Thái Hòa cũng trả lại súng trường cho hắn, viên đạn không nhiều lắm, lại khá gà mờ, cái đồ vật này Thái Hòa cũng sẽ không lưu lại.

Chương 285: Tàn Ác Với Cô Em Vợ

Mà mặc dù Thái Sơn và Vũ Linh rất khó hiểu với chuyện Vương Lan Hương bị lưu lại, bất quá hai người bọn họ cũng không có mở miệng hỏi thăm, dù sao cụ thể đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, đương nhiên Tuấn Hưng sẽ nói cho bọn hắn biết.

Chờ bọn hắn đi rồi, ba người Yuna mới quay trở lại vào trong phòng.

Đôi mắt Ngô Thanh Vân hồng hồng đấy, tiến đến cửa cũng nhìn chằm chằm Vương Lan Hương không buông, hơn nữa bộ dạng rất đã hơi rục rịch.

Yuna quay đầu nhìn nàng một cái, ánh mắt thoáng chốc trở nên hơi lạnh lẽo: "Ngươi muốn làm gì?"

". . ." Ngô Thanh Vân với Yuna liếc nhau một cái, nếu nói thực lực ngược lại là nàng mạnh hơn Yuna, nhưng mà liên hệ tinh thần gián tiếp làm cho nàng cơ bản là không có khả năng ra tay với Yuna, mà nói về trí lực, nàng lại không bằng Yuna phương hướng tiến hóa cực kỳ đặc biệt. . .

Nhìn thấy ánh mắt của Yuna, Ngô Thanh Vân lập tức nghĩ tới chính mình bị cạo sạch sẽ cái bộ phận nào đó. . .

Cũng bởi vì hành động này của Yuna, đến hiện giờ vẫn còn làm cho nàng đi đứng cũng còn hơi quái dị.

"Không. . . Không làm gì. . ." Ngô Thanh Vân hừ lạnh một tiếng, bất mãn trả lời.

Thái Hòa thở dài, quay đầu nói với Ngô Thanh Vân: “Chị đại à, đối tượng ta không cho ngươi công kích, ngươi không thể động, biết không? Ta là nhân loại, lạm sát không phải cá tính của ta, hiểu không?”

Ngô Thanh Vân liếc nhìn Thái Hòa, sau đó rất là quyết đoán lắc đầu: “Không. . . Không hiểu. . .”

“Ngươi nửa câu đầu không hiểu hay là nửa câu sau không hiểu?”

“Đều không hiểu. . .”

“Được rồi, nửa câu đầu ngươi khẳng định nghe hiểu rồi. Giả vờ ngây ngốc là vô dụng đấy, nếu ngươi nghĩ đến cho dù ăn ngươi xong người rồi ta cũng sẽ không trừng phạt ngươi, vậy thì hết sức sai lầm rồi.” Thái Hòa nghiêm túc nói, lại bổ sung một câu, “Ít nhất không thể ăn cô bé này, ta còn có việc muốn hỏi nàng đây này.”

“Như vậy còn. . . Những người khác. . .” Lúc này người nói tiếp dĩ nhiên là Lê Bống, nàng nhìn Thái Hòa, rất là nghiêm túc hỏi, “Những người khác. . . Có thể. . .”

“Ngoan, chúng ta không ăn người. Thật sự không thể ăn thịt người đấy.” Thái Hòa tranh thủ thời gian nói ra, “Vẫn là chất gel tốt hơn, hương vị rất không tồi, giàu có virus...”

Lê Bống sững sờ nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, dĩ nhiên cũng chỉ nghe hiểu nửa câu đầu, bất quá nàng nghe lời nhiều hơn so với Ngô Thanh Vân, gật đầu rất nhẹ: “Uh!”

“Chỉ có Lê Bống nhà chúng ta là nghe lời.” Thái Hòa lập tức thở dài nhẹ nhỏm, quả nhiên chị đại vẫn còn không bằng bạn gái của mình, dù sao nàng chỉ là Zombie Lên Cấp vừa mới bị điều khiển, muốn cho nàng dễ bảo, vẫn phải đi từng bước một.

Bất quá sau đó hắn lại nghĩ tới, Yuna theo biến dị bắt đầu đã

bị hắn điều khiển, nhưng cô bé kia không chịu nghe lời giống lúc trước nha!

Thời kỳ phản nghịch của Zombie hay sao?

Lúc này Yuna lộ ra một nụ tươi cười đắc ý, sau khi liếc xéo Ngô Thanh Vân, lập tức đi tới bên giường, ánh mắt hơi khác lạc nhìn về phía Vương Lan Hương vẫn còn trong lúc ngủ say.

Thái Hòa nhìn thấy cái biểu lộ của nàng, lập tức không nhịn được mở miệng hỏi: "Yuna, ngươi làm gì với Vương Lan Hương. . ."

"Ờ, trí nhớ của ta cơ bản đều trở về rồi, ta đương nhiên nhận ra nàng." Yuna lập tức gật đầu nói.

"Vậy ngươi giữ nàng lại hay sao, chẳng lẽ là muốn để ta mang theo nàng hay sao?" Thái Hòa lại hỏi. Trên thực tế hắn sẽ tuyệt đối sẽ không đồng ý mang theo Vương Lan Hương đấy, nhưng nếu như Yuna có ý định này, hắn cũng phải tốn một chút miệng lưỡi để thuyết phục lợi và hại như thế nào rồi.

Yuna cười quỷ dị, nói ra: "Ta cũng nhớ rõ ngươi rất chán ghét nàng, yên tâm đi, ta với nàng chính là hai người đối đầu trời sinh, hoàn toàn không hợp đấy."

"Vậy tại sao. . ."

"Bởi vì ta vừa nhìn thấy nàng, lập tức nghĩ đến vô cùng nhiều ký ức giữa chúng ta. Không biết vì sao, hiện giờ ta cũng rất rõ ràng nhớ tới ký ức khi còn bé nha."

Ánh mắt của Yuna vẫn đang tập trung ở trên người Vương Lan Hương, khóe miệng tươi cười, cũng trở nên càng tỏ ra quỷ dị hơn. . .

Mãi cho đến cảnh ban đêm dần dần dày lên, Vương Lan

Hương mới thong thả tỉnh dậy.

Mới vừa mở ra mắt, phần lưng và cặp mông truyền đến đau đớn cũng làm cho Vương Lan Hương không nhịn được nhíu mày. Còn thêm vẫn mãi nằm sấp lấy, nàng cảm giác bờ vai của mình cũng hết sức cứng ngắc, toàn thân khó chịu nói không nên lời.

Không chút máu qua đi, lúc này nàng cảm giác trong cổ họng giống như là ngậm lấy một đám lửa vậy, thậm chí ngay cả nuốt nước bọt cũng cảm giác cực kỳ khó chịu.

“Nước. . .”

Vương Lan Hương gian nan chống đứng người lên, nhìn về phía trong phòng lờ mờ.

Nhưng mà vừa nhìn một cái, thiếu chút nữa lại làm cho Vương Lan Hương phun ra một ngụm máu.

Nàng lúc này nơi nằm sấp cũng không phải trên giường, mà là. . . Chăn đệm nằm dưới đất!

Chương 286: Tố Khổ

Ở trong tầm mắt của nàng nhìn lên phía trên, thì ra chính là cái giường duy nhất trong phòng, mà nằm ở phía trên đấy, dĩ nhiên chính là Thái Hòa và bạn gái của hắn rồi!

Bất quá chuyện làm cho nàng lập tức cảm giác da đầu tê rần chính là, trên một cái ghế ở nơi hẻo lánh, vậy mà còn ngồi một người.

Nhưng người này cũng nhắm mắt lại, sau khi nàng miễn cưỡng nhìn chằm chằm vào, chỉ có thể xác định đây là một gương mặt lạ hoắc.

"Anh rể cái gì. . . Không phải là tên sắc lang hay sao, vậy mà lại vớt được một người nữ sinh!" Vương Lan Hương mắng thầm ở trong lòng, đồng thời cúi đầu nhìn về phía vị trí nằm của chính mình.

Tên Thái Hòa này thật sự quá đáng nha, bất kể nói thế nào mình cũng là cô em vợ của hắn, hơn nữa còn là một thương binh, kết quả vậy mà không cho nàng ngủ dưới đất!

Chăn đệm nằm dưới đất cũng chỉ là một tầng đệm mỏng mà thôi, vừa vặn có thể nằm một người, nhưng độ mềm mại thì lại hoàn toàn không có!

Bình thường nằm ngủ vẫn còn không biết, nhưng lúc này nằm gần nửa ngày, Vương Lan Hương mới cảm giác toàn thân mình không có một chỗ không khó thụ, nhất là trước ngực. . .

Chẳng phải Thái Hòa kỳ thị ngực phẳng a! Chẳng phải hắn sẽ cho rằng ngực phẳng nằm sấp lấy cũng không đau a!

Vương Lan Hương không ngừng phàn nàn ở trong lòng, đồng thời cũng há mồm hô vài tiếng: "Ê. . ."

Bất quá nàng vừa ra thanh âm, một tay lại đột nhiên duỗi ra từ phía sau lừng nàng, bụm miệng nàng lại một cái.

Vương Lan Hương lập tức trừng lớn hai mắt, thời điểm mà nàng đang cực kỳ kinh hoảng, một thanh âm lại dán chặt lấy bên tai nàng truyền đến: "Là ta…"

Cái thanh âm này lại để cho Vương Lan Hương cảm giác hết sức quen thuộc, nhưng lại lộ ra một điểm lạ lẫm lạnh lùng cảm giác.

Nàng do dự một chút, sau đó trong hai mắt lập lộ ra một chút kinh hãi.

Yuna hay sao? !

"Đừng la." Sau khi Yuna lại nói một câu, cũng buông ra Vương Lan Hương, sau đó đi tới chính diện Vương Lan Hương, ngồi chồm hổm xuống.

Mặt đối mặt nhìn vào Yuna, trong nội tâm Vương Lan Hương cũng có một loại cảm giác không nói nên lời, biểu lộ cũng hơi ngạc nhiên và phức tạp.

Hai lần trước gặp nhau, Yuna vẫn không có chủ động nói chuyện với nàng mấy câu, việc này làm cho cho trong nội tâm Vương Lan Hương có một chút thương cảm, lại có rất nhiều phẫn nộ.

Nhưng mà không nghĩ tới hôm nay vừa tỉnh dậy, vậy mà Yuna cũng sẽ chủ động tìm tới chính mình.

Bất quá chuyện làm cho Vương Lan Hương cảm thấy hơi lạnh lẽo từ trong đáy lòng chính là, chẳng biết tại sao, cặp mắt của

Yuna trong bóng đêm, dường như hiện ra một một chút ánh sáng màu nhàn nhạt đỏ, hơn nữa phảng phất hơi tò mò nhìn về phía ánh mắt nàng, nhưng càng nhiều hơn, lại là một loại cảm giác xa cách trời sinh.

“Tại sao lại có loại cảm giác bị zombie nhìn chằm chằm vào. . .” Vương Lan Hương khẽ run rẩy từ trong đáy lòng, sau đó lập tức cảm giác tố chất thần kinh mình quá mức nhạy cảm rồi, .

Mặc dù ánh mắt Yuna trước kia cũng không phải là như thế, bất quá ở trong tận thế giết chóc suốt ngày, mà ngay cả chính mình cũng có thay đổi thật lớn, trên người Yuna xảy ra một ít biến đổi thật cũng không có gì lạ.

Khi ánh mắt này nhìn chằm chằm vào Vương Lan Hương, làm cho nàng hơi chột dạ, nhưng lúc nàng thoáng nhìn trên cổ Yuna lộ ra một đoạn ngắn dây chuyền cẩm thạch, trong lòng của nàng rồi lại nóng lên mạnh mẽ thoáng một chút.

“Ngươi. . .” Vương Lan Hương vừa mới gian nan mở miệng, một lọ nước đã đưa đến trước mặt nàng.

Đôi mắt của Yuna làm cho cả người nàng thoạt nhìn dường như hơi yêu dị, bất quá hành động của nàng ngược lại là rất phù hợp lẽ thường đấy, thậm chí còn hơi ân cần: “Uống đi.”

“. . .” Vương Lan Hương hơi ngoài ý muốn nhận lấy nước, sau đó lại do do dự dự nói một câu, “Cảm ơn. . .”

Sau khi uống nước xong, cảm giác của Vương Lan Hương tốt hơn nhiều, lúc nhìn về phía Yuna, ở trong ánh mắt cũng mang theo một chút ấm áp.

Nhân loại sau khi bị thương luôn đặc biệt yếu ớt như thế, huống chi nàng chỉ là thiếu nữ, người trước mắt này, còn là thân nhân duy nhất trên đời này của nàng rồi. . . Nếu như không tính

anh rể nàng mà nói.

Trên mặt Yuna mỉm cười nhìn Vương Lan Hương uống nước xong, đột nhiên thấp giọng hỏi: “Tại sao ngươi phải ở nơi này? Ta nhớ được, có lẽ ngươi phải trở về Khu Dân Cư Phú Mỹ Hưng mới đúng.”

“Ờ. . . Thật ra ta không thể trở về. . .” Sắc mặt của Vương Lan Hương lập tức ảm đạm thoáng một chút rồi, nói ra, “Sau khi chia tay với các ngươi, ta cũng đi hướng cư xá. Bất quá trên đường ta gặp đám người Tuấn Hưng, sau đó ta bị lan đến gần rồi, bị thương. Tuấn Hưng thì mang theo ta, ta mấy lần muốn quay trở lại nơi trú quân, nhưng mà trên đường vậy mà lại bắt đầu phát sốt. Nếu như không phải bọn hắn kiên trì mang theo ta, không có bỏ rơi ta, đoán chừng hiện giờ ta đã sớm chết rồi. Một người duy nhất đưa ra ý kiến muốn vứt bỏ ta đấy, chỉ có tên Vũ Linh kia mà thôi!”

Chương 287: Ta Còn Có Thể Mân Mê Cho Nó To Ra Đấy

Vương Lan Hương nói đến đây, ánh mắt lộ ra hơi phẫn nộ, đại khái là bởi vì tố khổ chuyện uất ức của chính mình với thân nhân Vương Lan Hương mà thôi, thậm chí vành mắt nàng cũng hơi đỏ lên: "Bất quá lúc ấy hắn cũng nói đúng vậy, ta phát sốt rất nghiêm trọng, toàn thân như nhũn ra, hoàn toàn chính là liên lụy bọn họ. Nhưng mà Tuấn Hưng không có vứt bỏ ta, hắn đèo ta sau lưng một mạch... Sau này ta khỏe rồi, nhưng mà cũng đi rất xa theo đám bọn hắn, không có cách nào đi trở về. Cho dù bây giờ đi trở về, bọn hắn cũng có thể đã sớm rời khỏi cư xá rồi, ta đi nơi nào tìm bọn họ."

Ngược lại là Yuna lẳng lặng nhìn về phía Vương Lan Hương, mãi cho đến khi nàng nói xong, mới gật nhẹ đầu, sau đó hỏi: "Vậy bạn học của ta, Nguyễn Đen Vâu thì sao đây? Hắn có lẽ còn ở lại cùng với những người kia hay sao?"

Trong giọng nói của nàng không có một chút vẻ lo lắng nói. Phảng phất chỉ là vừa nghĩ tới thuận miệng hỏi mà thôi.

Phản ứng bình tĩnh của Yuna làm cho Vương Lan Hương lập tức hồi phục thần trí, vội vàng chớp chớp đôi mắt, nén nước mắt trở về.

Dùng thái độ kiểu này của Yuna, chính mình còn tố khổ với nàng, thật sự là não rút gân rồi. . .

"Ta làm sao biết." Vương Lan Hương hơi tức giận trả lời.

"Được rồi, ta chỉ hỏi một chút thôi."

Vương Lan Hương nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Yuna trong chốc lát, hơi do dự mà hỏi thăm: “Sau này ngươi... Định làm cái gì?”

“Đi theo Hòa Ca nha.” Yuna nói ra với vẻ đương nhiên, đồng thời còn há miệng nói ra, “Bất quá ta sẽ không để hắn mang theo ngươi đấy.”

“Ta mới không muốn cùng một chỗ với các ngươi đây này! Bất quá. . .” Vương Lan Hương rất là phiền muộn, “Vì cái gì? ! Mặc dù chúng ta quan hệ không tốt, nhưng mà đi qua rất nhiều năm a, về phần ngươi...”

“Nhưng trong khoảng thời gian này ta lại đột nhiên nhớ tới những ký ức kia, hơn nữa hết sức rõ ràng đây này.” Yuna đột nhiên nói ra với vẻ cao thâm thần bí, “Cho nên, ta cho ngươi một chút vui vẻ nhỏ, xem như là kỷ niệm. Những chuyện trước kia cứ như vậy xóa bỏ đi, sau này đừng xuất hiện ở trước mặt chúng ta là được rồi. Ngươi quá yếu, ta thật ngại giới thiệu ngươi với chị Lê Bống.”

“Ngươi!”

Lúc đầu Vương Lan Hương vẫn còn khó hiểu đến cùng Yuna cho mình vui vẻ gì, nhưng sau khi Yuna đó một hồi lập tức làm cho nàng tức giận muốn bốc khói.

Mặc dù Yuna cũng nói đúng sự thật, nhưng mà cũng không cần nói trắng ra như vậy ah!

“Uh. . . Đúng rồi, ta còn có một vấn đề muốn hỏi ngươi. Bộ ngực ngươi như thế nào lại phẳng như vậy?”

Đột nhiên Yuna lại hỏi một câu làm cho Vương Lan Hương suýt nữa bị nước miếng của mình làm sặc chết, bộ ngực ngươi như thế nào lại phẳng như vậy? ! Câu này vậy mà Yuna cũng có

thể hỏi hay sao?

Bất quá sau đó nàng cũng lập tức nghĩ đến, nhất định là tên hỗn đản Thái Hòa kia dạy hư Yuna đấy, khẳng định đấy!

Vương Lan Hương vô ý thức cúi đầu nhìn thoáng qua, sau đó tức giận nói: "Ép rất đau. . . Các ngươi cũng hơi quá đáng. . ."

"Chuyện này không trách chúng ta, có trách thì trách ngực của ngươi còn chưa đủ phẳng." Yuna khinh thường nói, "Một phương diện khác lại không đủ lớn, nếu như đạt tới quy mô nhất định, sẽ trở thành giống như tấm đệm. . ."

Sẽ trở thành loại đồ vật này mới là lạ... Bất quá mặc dù trong nội tâm nghĩ như vậy, Vương Lan Hương lại không nhịn được đưa tay sờ lên bộ ngực của mình, sau đó hơi bất đắc dĩ nghĩ đến, đây thật là hơi nhỏ một chút, mặc dù còn chưa từng có thời kỳ phát dục, nhưng hồi tưởng thoáng một chút phảng phất bạn học của mình đều càng lớn hơn so với chính mình. . .

"Cũng đã đến lúc này rồi, còn quan tâm bộ ngực làm gì vậy!"

Vương Lan Hương đột nhiên giật mình tỉnh lại, tranh thủ thời gian rút tay trở về, phiền muộn nói.

Yuna cũng rất là nghiêm túc: "Ngươi cũng không cần phải lớn, nhưng ta phải muốn lớn đấy. Bất quá Hòa Ca cho rằng ta vẫn có thể mân mê cho nó to ra đấy!"

"Ta. . ." Vương Lan Hương rất muốn nói lời gì, nhưng nhìn thấy biểu lộ trịnh trọng kia của Yuna, Vương Lan Hương cảm giác mình vẫn câm miệng là tốt rồi.

Bất quá trong lòng nàng vẫn không nhịn được nghĩ đến, nói không chừng mình cũng có thể mân mê cho nó to ra được không?

Sau này thừa dịp không có người, ngược lại là có thể thử xem

đấy. . .

“Nói như vậy thân hình của ta là vấn đề di truyền của gia tộc, không phải ta sự thiếu hụt của bản thân.” Yuna lại tự nói một câu, sau đó nói, “Ta cũng hỏi xong, ngươi có thể ngủ tiếp.”

Phảng phất Yuna hoàn toàn không thấy được ánh mắt giống như đám lửa của Vương Lan Hương, vỗ vỗ đầu gối lập tức đứng lên.

Cho dù Vương Lan Hương còn muốn lý luận một trận với Yuna, bất quá Yuna cho nàng loại cảm giác hoàn toàn chính xác rất có lực chấn nhiếp, thậm chí ngay cả chính nàng cũng nói không rõ đó là vì cái gì.

Rất nhiều lời nói vẫn mãi đảo quanh ở trong cổ họng nàng, nhưng lại vẫn mãi không có dũng khí nói ra miệng.

Bản năng tiềm thức nói cho nàng biết, chọc giận Yuna, tuyệt đối không có kết cục tốt gì. . .

Chương 288: Củi Khô Gặp Lửa Nóng

Vương Lan Hương cuối cùng phiền muộn trừng mắt liếc bóng lưng Yuna đi về hướng giường ngủ, sau đó lại nằm trở về, chỉ chốc lát sau cũng đã thiếp đi.

Đợi hô hấp của nàng trở nên bắt đầu kéo dài mà lần nữa..., trên giường lại đột nhiên ngồi dậy một người, đúng là Thái Hòa.

Với trình độ ngủ cạn của hắn, đừng nói Vương Lan Hương mở miệng nói chuyện, coi như là hô hấp xảy ra biến hóa một chút, hắn cũng có thể phát giác được. Trên thực tế cuộc nói chuyện giữa Vương Lan Hương và Yuna, Thái Hòa đều nghe xong rành mạch.

Đương nhiên hắn cũng biết đến tột cùng Yuna để cho Vương Lan Hương loại vui vẻ gì, lập tức hơi đồng tình liếc nhìn Vương Lan Hương đang ngủ say.

Cô nàng xui xẻo này, vì sao năm đó phải trêu chọc Yuna đây này. . . Phải biết Yuna hiện giờ giống như đã đã thức tỉnh thứ gì đó không tầm thường...

Bất quá mặc dù Yuna lưu lại một chút kỷ niệm cho nàng, nhưng sau này phải chờ đợi Yuna khôi phục lại.

Thái Hòa vốn cho là Yuna còn ý định giày vò Vương Lan Hương thoáng một chút, lại không nghĩ rằng vậy mà nàng hàn huyên một ít chuyện với Vương Lan Hương rất phù hợp lẽ thường.

Nhưng thời điểm khi hắn chuyển hướng Yuna đang chuẩn bị mở miệng hỏi thăm, lại phát hiện trong ánh mắt Yuna, lóe ra một

tia ánh sáng lạnh lẽo.

Nàng đột nhiên lộ ra một dáng tươi cười nhàn nhạt, quay đầu nhìn về phía Thái Hòa: “Hòa Ca, nhân loại có câu nói, gọi là một núi không thể chứa hai hổ đúng không? Có tên kia Vũ Linh ở lại, thời gian Vương Lan Hương trôi qua, dường như cũng không sống thoải mái nha. . .”

“Tuấn Hưng, ngươi cảm giác khá hơn chút nào không?”

Lúc này ở trong một căn phòng nhỏ bên cạnh, thanh niên Thái Sơn đang ngồi ở bên cạnh một cái sofa, nhìn thấy Tuấn Hưng nằm ở trên đó.

Không có bất kỳ thuốc giảm đau, Tuấn Hưng cũng đã lặp đi lặp lại từ trong lúc ngủ mơ bị đau tỉnh lại.

Đương nhiên sở dĩ hắn không ngủ được, còn có một nguyên nhân khác.

“Tốt hơn nhiều. . . Bất quá ta suy nghĩ, cô bé Vương Lan Hương kia, có thể đi theo team Thái Hòa... hay không” Giọng điệu của Tuấn Hưng hơi do dự bất định.

Thái Sơn nhìn thật sâu hắn một cái, nói ra: “Ngươi đối xử với Vương Lan Hương, dường như đối với em gái ruột của mình vậy, không nỡ bỏ nàng ta cũng có thể hiểu được. Nhưng mà dù sao người kia cũng là thân nhân của nàng, nếu như nàng muốn theo chân bọn họ đi mà nói. . . Hèy, đáng tiếc tên Thái Hòa kia không muốn cùng chúng ta về quê nuôi cá và trồng thêm rau, nói cách khác tất cả đều vui vẻ rồi. Chẳng lẽ lại cảm thấy thực lực chúng ta không đủ, sẽ tạo thành liên lụy cho hắn hay sao?”

Tuấn Hưng do dự một chút, sau đó chậm rãi lắc đầu: “Chắc không đâu, mặc dù hắn là dị năng giả, nhưng mà trong chúng ta có hai dị năng giả nha, còn có súng. Hắn cũng có dự định của mình

thôi, ý nghĩ của chúng ta cũng không có khả năng áp đặt cho người khác, chuyện này cũng đừng suy nghĩ tới rồi. Hiện giờ ta chỉ hi vọng, ngày mai Vương Lan Hương có thể cùng theo chúng ta về quê, ta rất thích cô bé này đấy, mặc dù miệng nàng độc một chút, nhưng mà thật ra cũng có ưu điểm của mình. Hơn nữa ta thấy thái độ Thái Hòa đối với nàng cũng quá bình thường, nàng đi theo đám bọn hắn, chưa chắc chính là chuyện tốt gì đâu."

"Nhưng. . . Ngươi cũng biết, nàng với Vũ Linh. . ." Phảng phất Thái Sơn kiêng kị gì đó vậy ra phía ngoài cửa một cái, thấp giọng xuống nói ra.

"Ta biết rõ, bởi vì chuyện Vũ Linh đề nghị vứt bỏ nàng lúc trước, làm cho thái độ của Vương Lan Hương đối với hắn vẫn mãi không xong. Loại người như Vũ Linh, điểm nào đều tốt, chỉ là đối với người khác, đối với mọi chuyện đều quá lạnh lùng và lý trí rồi. Hắn ngàn không nên vạn không nên, trong khi Vương Lan Hương bệnh yếu ớt lại nói ra lời nói kia. Bất quá ta hy vọng sau này sống chung trong tập thể, có thể làm cho quan hệ giữa hai người bọn họ dần dần chuyển biến tốt đẹp." Tuấn Hưng nói ra.

Ánh mắt của Cao Thái Sơn lộ ra vẻ hơi phức tạp, hắn há to miệng dường như muốn nói cái gì đó, nhưng cuối cùng chỉ là nhẹ nhàng thở dài.

Loại thẳng thắn này của Tuấn Hưng, không phải là nguyên nhân mình thích hắn hay sao? Đáng tiếc khúc gỗ này, ở trong vấn đề tình cảm yêu đương thật sự là quá mức ngu ngốc rồi. . .

Hắn đã từng nghĩ tới, thời buổi hiện giờ thật sự không thích hợp nói chuyện gì cảm tình, tánh mạng còn ăn bữa hôm lo bữa mai, còn nhớ thương những vấn đề này làm cái gì?

Nhưng mà nghĩ lại, chính là vì bất cứ lúc nào cũng có lo lắng tính mạng, cho nên càng bởi vì thừa dịp thời điểm chính mình còn sống, làm hết tất cả mọi chuyện mình muốn làm trước cái đã, để

tránh lưu lại tiếc nuối sau này.

Nhất là...Hôm nay suýt nữa hắn cũng sẽ không còn được gặp lại Tuấn Hưng rồi.

Nghĩ tới đây, Thái Sơn đột nhiên cắn chặt bờ môi, sau một lúc lâu ngắm nghía Tuấn Hưng, thừa dịp thời điểm lúc hắn đang trầm tư, mạnh mẽ nhào tới.

Chương 289: Tình Yêu Đồng Tính

“Ah! Đau nhức. . . Thái Sơn, ngươi làm cái gì vậy. . . Đừng hôn. . . Đừng cởi. . . Ah. . .”

“Ngươi đừng nhúc nhích!”

“Ngươi muốn làm gì. . . Cái này. . . Chẳng lẽ ngươi muốn ta. . . Chuyện này không được à, vậy chính là hấp diêm nha!”

“Hấp Cái gì! Ngươi có bản lĩnh thì đừng xuất hiện phản ứng, ta cũng đã không thể làm cái gì với ngươi.”

“Ta. . . Ta còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng. . . Chúng ta là bạn bè nha. . .”

“Ai là bạn bè với ngươi rồi! Từ vừa mới bắt đầu ta không có ý định làm bạn bè với ngươi! Dù sao, thừa dịp thời điểm ta còn chưa chết, ngươi cũng còn sống. . .”

Đang lúc Thái Sơn đè ở trên người Tuấn Hưng, thừa dịp thời điểm Tuấn Hưng không thể động đậy tùy ý làm, ở trong khe cửa mở ra nhỏ xíu, ba ánh mắt đang nhanh nhìn chằm chằm nhất cử nhất động của bọn hắn.

Thấy hình ảnh dần dần thăng cấp, khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một nụ cười quỷ dị, sau đó chậm rãi khép cửa phòng lại: “Thật là củi khô gặp hỏa cháy! À không, là lửa nóng. . .”

“Hòa Ca. . . Bọn hắn. . .”

Đôi mắt của Lê Bống lúc trước trừng thật sâu đấy, khoảng

cách nàng mới vừa rồi tận mắt thấy một trận, mặc dù còn chưa tới bộ phận cấp 3 chính thức, bất quá loại cảnh tượng kia làm cho cho Lê Bống cảm thấy hơi xao động bất an.

“Ah, không có gì, chuyện bọn hắn làm chẳng phải chúng ta cũng đã làm hay sao? Với lại bọn hắn là quan hệ đồng giới đấy, hoàn toàn khác với chúng ta” Thái Hòa cười thấp giọng nói ra.

Dường như bộ dạng Yuna vẫn còn chưa thỏa mãn: “Vậy Hòa Ca ngươi làm gì đóng cửa như thế? Dù sao chúng ta đều đã làm, nhìn thấy những nhân loại khác làm những chuyện giống lúc trước rất thú vị đấy.”

“Cmn, trước kia nhất định ngươi từng có loại suy nghĩ này! Nói không chừng còn chính mình ở nhà vụng trộm xem qua clip!”

Thái Hòa khiếp sợ nhìn Yuna liếc, nói ra.

“Hừ, nguyên nhân ngươi nói sang chuyện khác, có phải bởi vì việc bọn hắn làm, khi chúng ta làm thì thật ra là bất đồng đúng không? Nên ngươi cũng không muốn để cho chúng ta xem.”

Yuna cũng không bị kích thích, sau khi nàng biến dị thành zombie, suy nghĩ đã bất đồng so với nhân loại. Đại khái nhân loại sẽ cảm thấy chuyện này rất xấu hổ, đặt ở trên người Yuna cũng chỉ là một chuyện nhỏ không đáng nhắc tới mà thôi.

Thái Hòa thầm nghĩ không ổn, hắn cũng không nghĩ tới sau khi các nàng lặng lẽ lẻn vào nơi này, vậy mà sẽ chứng kiến một cảnh tượng như vậy.

Trên thực tế thật sự là hắn cũng rất lo lắng, cũng không phải sợ Lê Bống và Yuna sau khi thấy sẽ học cái xấu, mà là lo lắng chẳng may hai người Yuna và Lê Bống hợp tác, đẩy ngã hắn ngay tại chỗ làm sao bây giờ? !

Hắn cũng còn chưa có chuẩn bị sẵn sàng nha!

Nghĩ đến tính cách trước mắt Yuna đã thức tỉnh ra, cùng với sự thật Lê Bống và Yuna gần đây đứng ở cùng một chiến tuyến, Thái Hòa cảm thấy, chính mình vẫn phải đề phòng hai nữ zombie này thì mới ổn!

“Không nói chuyện này rồi, chúng ta tới đây là tìm tên Vũ Linh kia đấy.” Thái Hòa tranh thủ thời gian kéo lại chủ đề chính.

Sau khi Yuna và Vương Lan Hương nói chuyện, lập tức đưa ra phía Thái Hòa, muốn giáo huấn tên Vũ Linh này một lần.

Lúc đầu Thái Hòa còn hơi vui mừng, nghĩ thầm cuối cùng Yuna cũng có một chút giống con người. Đoán chừng là nghe thấy mình suýt nữa bị người ta vứt bỏ, trong nội tâm phẫn nộ không chịu nổi, cho nên dứt khoát quyết định phải ra mặt cho Vương Lan Hương rồi!

Mà sau khi Yuna nói ra lý do của mình, Thái Hòa mới cảm thấy, chính mình vẫn còn quá coi thường cái gì gọi là bản tính zombie...

“Nếu như lúc ấy hắn hại chết Vương Lan Hương, ta sẽ bởi vì nhớ lại những ký ức kia, nhưng lại tìm không thấy cơ hội báo thù mà chú ý cả đời. Muốn cho ta không đau, quả thật là hắn đang tìm chết! Bất quá cũng là chuyện một tên nhân loại mà thôi, không cần Hòa Ca ngươi hỗ trợ, ta có thể khiến cho hắn sống không bằng chết.”

Lúc ấy bộ dạng mặt mũi Yuna tràn đầy lạnh lẽo kia, làm cho Thái Hòa lập tức cảm thấy tê rần cả da đầu.

“Thực lực của tên dị năng giả kia cũng không tệ lắm. . . Hơn nữa, cho dù ngươi có thể đánh thắng hắn, nhưng nếu làm quá đáng cũng không tốt. Ngươi không nghe thấy sao, Tuấn Hưng cũng chính là ân nhân cứu mạng của em họ ngươi. . .”

“Biết rồi, biết rồi, nếu ngươi lo lắng, dứt khoát đi qua với ta?” Ánh mắt của Yuna hơi lộ ra vẻ giảo hoạt.

Sau khi Thái Hòa quyết định cùng đi theo tới, Lê Bống cũng lập tức cùng đi theo, nàng cũng không muốn cách xa với Thái Hòa, sau đó một mình sống với Ngô Thanh Vân và Vương Lan Hương.

Thật ra Vân sống chung với Ngô Thanh ngược lại cũng may, nhưng mà Vương Lan Hương với tư cách là một nhân loại, cũng chỉ làm toàn thân Lê Bống không được tự nhiên.

Cho nên việc không may cần làm này đã rơi vào trên đầu Ngô Thanh Vân, khi nàng biết được chính mình sống chung với một nhân loại, cũng lập tức mở to hai mắt nhìn.

“Không được ăn nàng!”

“A.... . .”

“Ta rất là nghiêm túc!”

Chương 290: Phải Chi Ta Mạnh Hơn Một Chút Thì Tốt Rồi

Ở dưới cảnh cáo nghiêm túc, sau khi nói cho Ngô Thanh Vân nhất thiết không thể có ý đồ gì với Vương Lan Hương, Thái Hòa lập tức dẫn Lê Bống và Yuna ẩn nấp vào tòa nhà bên cạnh, đến gây sự với Vũ Linh rồi.

Bất quá Thái Hòa cũng không có ý định thật sự xảy ra xung đột chính diện với với Vũ Linh, đó là cách làm tệ nhất. Chẳng may sau này lưu lại một chút gì đó, làm cho Tuấn Hưng nhìn ra vấn, vậy thì cũng không quá thành công rồi.

Thật ra đổi vị trí để suy nghĩ, Thái Hòa cảm thấy, nếu như mình đứng ở trên lập trường của Vũ Linh, đại khái cũng sẽ đưa ra quyết định giống như vậy.

Một báo thủ làm liên lụy đội ngũ, hơn nữa còn là thành viên nửa đường tạm thời gia nhập, thật sự không có lý do phải mạo hiểm mọi người để giúp nàng. Nói không chừng vì cứu một người, sẽ làm hại càng nhiều người hơn vì vậy mà chết.

Chuyện này phải đứng ở lập trường để quyết định cách nhìn nhận vấn đề rồi, đứng ở góc độ Vương Lan Hương mà nói, sẽ cảm thấy căm hận với cách làm của Vũ Linh, bởi vì nàng không muốn bị vứt bỏ.

Mà xuất phát từ góc độ Vũ Linh, nhất định hắn sẽ cho là mình cũng không có làm cái gì sai, chỉ là đưa ra một đề nghị rất là lý trí mà thôi.

Bất quá hiểu được thì hiểu được đấy, mặc dù trong nội tâm

Thái Hòa hiểu rõ đấy, nhưng hắn vẫn thuộc về loại người giúp người thân không giúp lý, đã chọc giận Yuna, vậy thì Vũ Linh nhất định phải vì thế trả một cái giá lớn.

Thái Hòa quay đầu nhìn ba con rối zombies đi theo phía sau, khóe miệng lộ ra một chút dáng tươi cười hàm ý sâu xa.

Có đôi khi, ra tay giáo huấn người khác không cần tự mình ra tay đấy, để cho zombie làm không phải thích hợp hơn hay sao?

Mà bọn hắn à. . . Chỉ cần nấp ở trong bóng tối xem náo nhiệt là được rồi. Đến thời điểm khi thật sự không thể không ra tay, lại ra mặt cũng không muộn.

Mặc dù Yuna hơi có khó chịu đối với quyết định này của Thái Hòa, bất quá vừa nghĩ tới có thể trông thấy Vũ Linh chịu nhiều đau khổ, nét mặt của nàng cũng lộ ra hơi hưng phấn.

Thậm chí ngay cả Lê Bống cũng lộ ra vẻ hơi chờ mong, loại chuyện nấp ở phía sau xem người khác bị âm này, dĩ nhiên nàng cũng rất cảm thấy hứng thú.

Lúc này ở cái căn cửa hàng ngay đầu phố, lửa lớn đã gần như bị dập tắt, cũng chỉ còn lại có một ít đốm lửa yếu ớt vẫn còn không ngừng thoáng hiện trong phế tích.

Đại khái trên trăm con zombies bị hỏa diễm ngập trời đưa tới, đang chậm rãi bồi hồi ở xung quanh khu vực đầu phố.

Khi có đốm lửa tuôn ra, lúc đầu nhìn qua zombie giống như là tượng sáp, bỗng nhiên bổ nhào qua mạnh mẽ, sau đó đâm vào những hài cốt...kia, phát ra âm thanh “Bụp bụp” trầm đục.

Lúc này Vũ Linh đang ngồi ở trước một cửa sổ sát đất ngay đầu phố, cầm trong tay một lon bia đã biến hình, cái miệng vừa uống từng ngụm từng ngụm nhỏ, vừa nhìn qua tình cảnh bên kia.

Trước người của hắn vác lấy một cái balô nho nhỏ, căng phồng đấy, hơn mười thanh thép ngắn lộ đầu ra bên ngoài, thời điểm khi nào muốn dùng cũng có thể rút ra bất kỳ lúc nào.

Mà sau lưng hắn là một cái ghế dựa sofa, lúc này hắn phải dựa vào trên cái ghế này, đệm sau đầu cũng không biết nhặt được một miếng đệm ở nơi nào, trên mặt còn có rất nhiều vết máu dơ bẩn, nhìn qua bộ dạng của hắn, lại dường như là hoàn toàn không quan tâm vậy.

“Ngược lại Tuấn Hưng và Vương Lan Hương đều bị thương không nặng, bằng không thì sẽ trở thành liên lụy... Thực lực tổng thể của đoàn đội này vẫn còn kém một chút, luôn xuất hiện đủ loại tình huống. . .”

Dường như Vũ Linh rất ưa thích lầm bầm lầu bầu, thật giống như làm vậy có trợ giúp hắn làm rõ suy nghĩ vậy.

“Thế nhưng mà Tuấn Hưng vẫn còn rất hữu dụng đấy, hắn nắm giữ rất nhiều kỹ xảo sinh tồn dã ngoại, lại hiểu được một ít kiến thức quân sự thông thường, như loại kế hoạch này cũng chỉ có hắn có thể chế định đi ra. Làm người phải có tinh thần tự mình hiểu lấy, chắc hẳn là ta không làm được những điều này. Mặc dù sở hữu dị năng. Nhưng dựa vào một mình ta cũng rất khó thành lập căn cứ sinh tồn gì nha... Hèy, nếu ta có thể mạnh mẽ hơn một chút thì tốt rồi. Như đội ngũ Thái Hòa kia, mặc dù có hai cô gái, nhưng mà thực lực thật sự là không sai. . .”

Sau khi chậm rãi thì thầm vài câu, Vũ Linh lại nốc mạnh một ngụm lớn rượu. Sau đó thở thật dài ra một hơi.

Mà vừa lúc này, đồng tử của hắn co mạnh lại, quay đầu lại gần như là bản năng.

Đồng thời khi hắn quay đầu lại, đột nhiên từ sau ghế sô pha đứng lên một bóng người, hai con ngươi đỏ lòm kia ở trong đêm

tối lờ mờ lộ ra càng dễ chú ý.

“Zombie hay sao? !”

Vũ Linh sờ tay vào ba lô mộ cái, đồng thời đẩy ghế sô pha về phía trước. Muốn đánh ngã gục con zombie đột nhiên hiện ra ở trong phòng.

Chương 291: Nội Tâm Thật Ngứa

Nhưng thời điểm ngay khi sự chú ý của hắn hoàn toàn bị con zombie này thu hút tới, từ trong góc cửa thì ra lại lao tới một con zombie, trong tay còn cầm một thanh chân bàn dài không biết nhặt được từ nơi nào.

“Hít hà!”

Zombie nhảy lên thật cao, chân bàn trực tiếp đánh tới phía đầu Vũ Linh, mà trong khi dùng sức đẩy ghế sô pha Vũ Linh tranh thủ thời gian lóe lên phía bên cạnh, nhưng cũng vẫn không thể hoàn toàn tránh thoát.

Chân bàn quét qua bả vai Vũ Linh. Lập tức làm cho hắn kêu lên ra một tiếng rên.

Bất quá lúc này hắn cũng đã rút ra một thanh thép ngắn, vừa đứng lên lui về sau, vừa dùng sức quăng ra phía trước.

Thanh thép ngắn này giống như là con mắt dài ra vậy, hơn nữa cũng không thấy Vũ Linh tụ lực như thế nào, cũng đã phát ra một tiếng rít bén nhọn, trực tiếp hươ về phía con Zombie cầm chân bàn kia.

Nhưng mà chuyện làm cho Vũ Linh kinh hãi chính là, con zombie này lại dường như là đã sớm tính toán được hắn sẽ sử dụng thanh thép ngắn tiến hành loại công kích này vậy. Sớm đã cúi người xuống tránh khỏi. Mà lúc này một zombie khác lập tức bắt lấy khoảng cách này, trực tiếp vọt tới, lúc xoay mạnh người một cái vọt tới trước mặt Vũ Linh, một cái chân thối vô cùng bẩn

đang đá giò lái xuống, trực tiếp đạp trúng phần eo của Vũ Linh.

Nhưng mà Vũ Linh hoàn toàn không ngờ tới vậy mà zombie còn có thể dùng loại thủ đoạn công kích thần sầu như vầy, cái gọi là đánh úp xuất kỳ bất ý, loại công kích này hoàn toàn vượt quá lẽ thường đương nhiên cũng hoàn toàn có thể thu được hiệu quả đấy.

"Phốc!"

Vũ Linh kêu đau đớn một tiếng, thân thể lập tức đã bị đạp bay nghiêng một cái về phía bên cạnh, mà con zombie vừa mới né tránh kia hắn cũng công kích quét qua một cước, mục tiêu đúng là quả thận phải của Vũ Linh.

Đây chính là muốn đánh hắn thành thận hư nha... Đồng tử của Vũ Linh co rụt lại. Trong cổ họng mạnh mẽ phát ra một tiếng gầm nhẹ, đồng thời trong tay ném ra hai thanh thép, mà thân thể cũng cứ thế mà thụt lùi về phía sau một cái.

Chân bàn sát qua bên cạnh eo và phần bụng của hắn, cảm giác đau đớn lập tức làm cho hắn nhướng mày. Mà hai thanh thép hắn tiện tay ném ra, cũng như là phi châm vậy, trực tiếp phóng trúng cánh tay và phần bụng của zombie cầm chân bàn.

Bất quá lại không trúng chỗ hiểm. Ảnh hưởng với zombie cũng không lớn.

"Chủng loại zombie trình độ tiến hóa rất cao hay sao?"

Mặc dù khi giao thủ đến hiện giờ bất quá cũng chỉ vài giây ngắn ngủn mà thôi, nhưng trên trán Vũ Linh đã toát ra mồ hôi lạnh. Loại zombie hắn đang nói, dĩ nhiên là "Zombie Biến Dị" mà Thái Hòa thường gọi rồi.

Hắn chưa bao giờ thấy qua zombie nào phối hợp ăn ý như thế, cho dù là một loại zombie trình độ tiến hóa rất cao kia, cũng chưa

từng gặp qua giống như vậy hai con Zombies cùng nhau phối hợp đấy.

Bất quá mặc dù hai con zombie này biểu hiện cũng hết sức kỳ dị, phảng phất trí lực tương đối cao, nhưng mà hết lần này tới lần khác mặt mũi của bọn hắn vặn vẹo, ánh mắt cũng không giống là một loại zombie có trí tuệ nhất định, mà là cuồng bạo khát máu tràn đầy vô ý thức.

"Đến tột cùng là đang xảy ra chuyện gì. . ."

Vũ Linh lộ ra vẻ mặt quái dị nhìn chằm chằm vào hai con zombies này, vừa rút ra toàn bộ thanh thép còn lại của chính mình. Hắn lúc này cảm thấy nguy cơ sinh tử mãnh liệt...

Trạng thái của hai con zombies này, hết sức tương tự với con zombie sáng hôm nay đã nhìn thấy, chẳng lẽ là bởi vì chính mình đã từng công kích qua đồng loại của bọn nó, cho nên bọn nó đến báo thù chính mình hay sao?

Có thể giết chết con zombie kia đấy, là Thái Hòa mà không phải mình nha! Cho dù muốn đánh lén, các ngươi cũng nên đánh lén Thái Hòa mới đúng!

Vũ Linh hơi giận dữ nghĩ đến. Bất quá nét mặt của hắn lúc trước vẫn còn rất trấn tĩnh, chỉ là ánh mắt đã trở nên hết sức nặng nề, bộc lộ ra tâm tính chân thật của hắn.

Nếu Thái Hòa biết rõ suy nghĩ trong nội tâm của Vũ Linh là gì, nhất định sẽ biểu thị tán thưởng sức quan sát nhạy cảm và sức tưởng tượng xuất sắc của Vũ Linh đấy.

Mặc dù phân tích nhìn tình huống bên ngoài đến xem, chỉ có loại tình huống trước mắt, nhìn qua dường như không có khả năng may ra mới có thể giải thích...

Bất quá trên thực tế mọi chuyện vô cùng đơn giản, bởi vì tất

cả loại “Zombie tiến hóa cao” này, đều là con rối zombie của Thái Hòa mà thôi.

Lúc này Thái Hòa ở gian phòng bên cạnh, mà Yuna lập tức sớm chạy tới trên ban công nối với căn phòng bên cạnh, lén lút xem náo nhiệt rồi.

Ngược lại là Lê Bống còn dán ở bên người Thái Hòa, trước kia nàng bị Tuấn Hưng và Thái Sơn chế tạo ra hình ảnh cấm trẻ em làm kích thích, còn thêm zombie cũng sẽ không che dấu cảm xúc nội tâm trong lòng đấy. Cho nên lúc này nàng đang ôm gắt gao eo Thái Hòa không buông. . .

Nhưng nàng cũng thật sự cảm thấy hứng thú với chuyện đang xảy ra ở trong phòng cách vách, cho nên thỉnh thoảng lại mở miệng nhẹ giọng hỏi theo hai câu, mà Thái Hòa lại bị thanh âm ôn nhu này của nàng làm trong nội tâm thật ngứa. . .

Chương 292: Thuần Túy Là Muốn Đánh Thành Thận Hư

Đã muốn đồng thời điều khiển hai con zombie, lại muốn áp chế lửa lóng ở dưới bụng, Thái Hòa thầm nghĩ. Chính mình thật đúng là không dễ dàng. . .

Hai con zombies phối hợp ăn ý là đương nhiên đấy, bởi vì trên thực tế hai người bọn họ đều là phân thân của Thái Hòa mà thôi. Chính mình phối hợp chính mình còn không dễ dàng hay sao?

Nếu như tinh thần lực của Thái Hòa có thể nâng cao một bước, giải quyết vấn đề chỉ lệnh tinh thần bì chậm một đoạn thời gian một cách triệt để, biểu hiện của con rối zombie còn có thể càng xuất sắc hơn một chút.

Lúc này Thái Hòa cũng cảm thấy hứng thú, có thể đồng thời điều khiển hai con rối zombie chiến đấu với một gã dị năng giả, loại bồi luyện này cũng không phải bất kỳ lúc nào đều có thể tìm được đấy.

Mấu chốt là còn có thể ứng phó toàn lực. Không cần lo lắng chơi hỏng, lúc rèn luyện như vầy lại so sánh luyện với hai người Yuna và Lê Bống, thì mang lại cảm giác mạnh hơn.

Thái Hòa vừa hứng thú lên, vậy thì Vũ Linh coi như hoàn toàn gặp không may, hắn đã liên tục đã trúng hai cước, nhưng chỉ gây ra một chút vết thương nhẹ không đến nơi đến chốn cho một con rối zombie trong đó mà thôi.

Hơn nữa sau khi bị thương, dường như hai con zombies này đã đồng thời bị kích thích vậy. Lập tức trạng thái cũng trở nên khác

nhau rất lớn.

Không chỉ công kích càng lăng lệ ác liệt hơn, hơn nữa phối hợp cũng càng ngày càng ăn ý, chuyện làm cho hắn sụp đổ nhất chính là, sau khi một con zombie trong đó khi bị hắn ép lui, vậy mà nắm chặt nắm đấm, ở tại chỗ đạp hai bước, bày ra một cái tiêu chuẩn tư thế quyền anh.

Cuối cùng là zombie xuất hiện từ chỗ nào vậy! Chẳng lẽ là vừa mới tiến hóa ra một loại zombie mới hay sao? !

Vũ Linh bị hết hồn một cách triệt để rồi. Hắn thầm nghĩ vận may của mình dường như cũng quá kém! mặc dù cả thành thị lớn như vậy, dùng đầu ngón chân cũng có thể đoán được, zombie muốn đạt được tiến hóa cao cấp hơn nhất định cũng phải trong ngàn vạn zombies thôn phệ lẫn nhau mới có thể tạo ra, nhưng Vũ Linh lại tuyệt đối không nghĩ tới chính mình sẽ bị loại zombies trâu bò như vậy đánh lén!

Lần thứ nhất trong đời hắn nghĩ đến chuyện cầu cứu đồng đội của mình, nhưng mà gần đây hắn không quá thân cận với đồng đội, dẫn đến hôm nay hắn cũng một mình một bóng ở trên đỉnh cao nhất. . .

Có cần gọi người hay không? Trong ánh mắt của Vũ Linh hiện ra một chút do dự.

Nếu như cầu cứu rồi, vậy thì nói rõ chính mình thật ra cũng sẽ thành báo thủ của người khác. . .

Nhưng Tuấn Hưng và Thái Sơn đều còn bị thương, nếu như bọn hắn có thể tới cứu viện, nói không chừng có thể cứu hắn.

Thời điểm trong khi nội tâm của Vũ Linh đang giãy giụa, thì hai con zombies này giống như vừa lên nóc nhà bắt con gà vậy, dũng mãnh vây công tới lần nữa, thủ đoạn công kích của hai

zombies bọn nó cũng đều biến hóa vô cùng vô tận. Làm cho Vũ Linh ứng phó thật sự cực kỳ gian nan.

Hơn nữa chẳng biết tại sao, hai con zombie này đều muốn công kích tập trung trọng điểm vào hai bên thận của hắn, dường như mục đích chính là muốn đánh hắn triệt để thành thận hư!

Vũ Linh càng ngày càng phòng ngự giật gấu vá vai, vớt bên này hở bên kia, mà hai con zombie này thật sự khó chơi, mà hắn lại vẫn mãi mà không có cơ hội một kích lấy mất mạng bọn chúng.

mặc dù hắn cũng đã gây ra rất nhiều tổn thương cho hai con zombies này. Nhưng căn cứ tình huống hiện giờ đến xem, người ngã xuống cuối cùng nhất định sẽ là hắn.

Không biết vì sao, Vũ Linh còn cảm giác được mơ hồ, dường như hai con zombie này đều có một chút cách nào giống như mèo bắt chuột, đừng nói là dốc sức liều mạng gì với hắn, còn không bằng nói là đang thí nghiệm đủ loại đấu pháp. . .

Loại cảm giác này làm cho Vũ Linh cảm thấy hết sức nén giận, nhưng mà hết lần này tới lần khác lại bị ép tới không thở nổi, chỉ có thể gian nan quần nhau với bọn nó.

Nhưng rất nhanh, thanh thép trong túi hắn cũng đã tiêu hao hầu như không còn, đã mất đi vũ khí, thoáng chốc Vũ Linh rơi xuống thế yếu một cách triệt để.

Dường như những thanh thép này cũng đã bị Vũ Linh thu về tái sử dụng lại nhiều lần đấy, nhưng hiện giờ ngoại trừ mấy cây rơi xuống mặt đất ra, còn lại đều cắm ở trong cơ thể của hai con zombies này.

Mà hai con zombies này lại đã dồn hắn vào trong góc chết, cơ bản là không có cơ hội đi nhặt về thanh thép.

Biểu lộ của Vũ Linh trở nên hết sức nặng nề, hắn từ trong túi

ngang hông lấy ra một thanh đao nhỏ, cảnh giác nhìn hai con zombies ở trước mặt.

Không phải thời điểm đến bước đường cùng, mặc kệ là người sống sót nào đều không muốn cận chiến khoảng cách gần với zombie, bởi vì nguy hiểm như vậy là tương đối lớn đấy.

Mà lúc này cuối cùng Vũ Linh cũng hạ quyết tâm, hắn dán chặt cửa sổ sau lưng, kêu to: “Tuấn Hưng!”

Thanh âm của hắn cũng không lớn, bởi vì nếu như hô lớn, nói không chừng sẽ đưa tới những zombies ở xa hơn.

Nếu như là bình thường lời mà nói..., Tuấn Hưng và Thái Sơn nhất định sẽ nghe thấy tiếng cầu cứu hắn cố gắng giảm thấp, nhưng lúc này hai người bọn họ đang thở hồng hộc ôm lại với nhau, không ngừng phát ra đủ loại thanh âm “bạch bạch bạch”, ghế sofa chất lượng rất kém cỏi ở dưới người, cũng đang phát ra tiếng “Cót kẹtzz” kịch liệt...

Chương 293: Đôi Bàn Tay Trắng Như Phấn Lại Công Kích Mạnh Mẽ

Vũ Linh cầu viện để cho Thái Hòa sửng sốt một chút, bất sau đó quá hắn cũng biết được, không cần nói đến lúc này hai người kia có thể nghe thấy được hay không, cho dù nghe thấy được, chờ bọn hắn mặc quần áo tử tế đuổi tới, lúc đó mình cũng đã xong việc.

Đến lúc đó hắn điều khiển con rối zombie chạy ra bên ngoài, ai có thể nghĩ đến ở gian phòng bên cạnh còn có ba người hay sao? Sau khi thừa dịp loạn chạy đi, tất cả mọi chuyện đều thần không biết quỷ không hay.

Nếu không phải là Yuna muốn nhìn tận mắt cảnh Vũ Linh bị đánh, thậm chí Thái Hòa có thể không cần chính mình chạy đến nơi này.

Bất quá để tốc chiến tốc thắng, Thái Hòa vẫn phải lập tức tăng thêm tốc độ công kích, hai con rối zombies phối hợp với nhau, thoáng chốc công kích trở nên hết sức cuồng bạo, sức chiến đấu cũng bởi vậy tăng lên không ít.

Vừa rồi sở dĩ hắn áp dụng đấu pháp mang tính thăm dò, chủ yếu là để rèn luyện tiêu chuẩn điều khiển con rối Zombie của chính mình. Bình thường con rối zombie của hắn có thể tiến hành chiến đấu với zombie, mấy có lẽ đã tạo thành một bộ chiến thuật công kích cố định.

Nhưng bộ chiến thuật này đối với người sống sót mà nói cũng

không phải có tác dụng rất lớn, bởi vì so với zombie, ưu thế lớn nhất của người sống sót chính là có được vũ khí, công kích linh hoạt và phương pháp tránh né đa dạng.

Chớ nói chi là mục tiêu công kích của hắn còn là một gã dị năng giả rồi, muốn cho con rối zombie phát huy tác dụng đủ hiệu quả, nhất định phải càng dụng tâm tiến hành điều khiển mới được.

Ngay từ đầu thật ra Thái Hòa vẫn còn điều khiển hơi bị chậm chạp đấy, sở dĩ Vũ Linh bị đè ra đánh, là vì hành vi phối hợp giữa hai con rối zombies đều vượt ra khỏi thường thức của Vũ Linh, ở trên khí thế cũng đương nhiên trước hết bị đè thấp ba phần.

Hiện giờ mặc dù hắn cũng bị đánh cho chỉ có sức chống đỡ, nhưng nhìn ra được hắn đã dần dần quen thuộc phương pháp công kích của hai con con rối zombies, đang tìm tìm cơ hội tiến hành phản công.

Nhưng Vũ Linh cũng không biết, đồng thời khi hắn quen thuộc hai con rối zombies này, Thái Hòa cũng đang không ngừng địa lục lọi ra rất nhiều phương pháp điều khiển mới.

Nếu quả thật muốn cho Thái Hòa dùng bản thể làm ra hành động vật lộn gì, trên thực tế vẫn rất khó khăn đấy. Nhưng muốn cùng một lúc làm hai việc, nhanh chóng đưa chỉ lệnh tinh thần bất đồng điều khiển con rối zombie bất đồng, muốn đạt tới hiệu quả như vậy thì lại dễ dàng hơn nhiều rồi.

Ở phương diện này hắn đã trải qua rèn luyện thời gian dài, lúc này chỉ là tập trung lực chú ý ở trên hai con rối zombie, hiệu quả huấn luyện bình thường cũng dần dần đã nhận được thành quả.

Tốc độ của hai con rối zombie càng ngày càng tăng, phương pháp công kích ngày càng biến đổi bất ngờ, phối hợp cũng càng lúc càng ăn ý hơn.

Vũ Linh hoàn toàn không nghĩ tới sau khi chính mình kêu cứu, vậy mà hai con zombie này đột nhiên trở nên mãnh liệt như thế, lập tức âm thầm kêu khổ.

Trong lòng của hắn cũng không khỏi hối hận, thầm nghĩ chính mình thật sự là quá mức tự đại.

Bình thường dùng tiêu chuẩn không làm báo thủ để yêu cầu mình, cũng dùng yêu cầu này để hạn chế người khác, nhưng nếu như hắn có được một chút ý thức đoàn đội, lúc bị công kích trước tiên phải kêu cứu, cũng không bị đánh trở thành bộ dạng thê thảm như thế.

Lúc này hắn cố gắng ngăn cản, phần eo hai bên cũng đã đã trúng vô số lần đánh, đau đớn khó nhịn. Hắn lo lắng mong mỏi Tuấn Hưng và Thái Sơn có thể đến đây nghĩ cách cứu viện, nhưng một phương diện khác tâm tình lại cảm thấy hơi phức tạp.

Gần đây hắn cho rằng mình đưa ra quyết định đều là hết sức lý trí và chính xác đấy, nhưng lúc này lại sinh ra một chút hoài nghi với chính mình.

Tuấn Hưng và Thái Sơn có nghe thấy hay không? Chẳng lẽ bọn hắn đã nghe thấy, nhưng lại bởi vì bình thường chính mình quá mức lạnh lùng, mà không có ý định đến đây nghĩ cách cứu viện chính mình hay sao?

Không. . . Không thể nào nha, dù sao chính mình cũng là dị năng giả, đối với bọn hắn mà nói vẫn còn rất có giá trị đấy. . .

Nhưng mà. . . Tuấn Hưng và Thái Sơn cũng không giống với chính mình, bọn hắn không biết dùng giá trị đến cân nhắc một người đấy. . .

Vũ Linh vừa hơi phân tâm, lập tức đã bị zombie tìm được sơ hở. Một con Zombie trong đó quét mạnh ngang một cước ở dưới

xương sườn hắn, mà còn một con kia lập tức đấm móc mạnh một cái, đấm thật mạnh vào trên mũi của hắn.

“Bộp!”

Đau đớn kịch liệt làm cho trong đầu Vũ Linh lập tức hết hồn thoáng một cái, ánh mắt cũng xuất hiện mờ mịt trong nháy mắt.

Dường như cái mũi của hắn bị nước nóng làm sặc vậy, đau nhức vô cùng kịch liệt, đồng thời một cỗ dòng nước ấm cũng lập tức bừng lên.

Máu tươi phún ra làm cho Vũ Linh lập tức lùi ra sau vào bước, nhưng khi hắn sắp đấm vỡ cửa sổ sát đất đằng sau, một đạo bóng người lại đột nhiên hiện ra ở trên ban công, dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai kéo ra cửa sổ sát đất một cái, sau đó đập mạnh một quyền vào sau ót Vũ Linh.

Chương 294: Cô Nàng Cổ Linh Tinh Quái

Vũ Linh lập tức cứng lại thân thể, sau đó lại té mạnh thẳng tắp xuống dưới mặt đất.

Thái Hòa chấn động, tranh thủ thời gian thao túng một con rối zombie đỡ lại Vũ Linh, từ từ đặt hắn lên trên mặt đất, để tránh phát ra tiếng vang gì kinh động đôi tình nhân đang quấn quýt lấy nhau.

Mà người đánh xỉu Vũ Linh dĩ nhiên là Yuna rồi, nàng nghe thấy hương vị máu tươi, cuối cùng không kiềm nén được vọt tới từ sân thượng bên này.

Lúc đầu hai gian phòng này cũng đã bị kết nối lại sân thượng với nhau, chỉ có điều Vũ Linh nằm mơ cũng không nghĩ tới vậy mà trên ban công cũng cất giấu một con zombie.

Thái Hòa tranh thủ thời gian cùng với Lê Bống chạy tới xuyên qua sân thượng, nhưng ở trong quá trình này, trên mặt Yuna đã hiện lên một nụ cười quỷ quyệt, bỗng uốn éo cổ và cánh tay, đi tới ngồi xổm xuống trước mặt Vũ Linh, đè ở cổ áo một cái, lôi hắn từ trên mặt đất dậy.

“Cmn. . . Yuna, chẳng phải đã nói để cho ta làm hay sao?”

Bản thể của Thái Hòa vừa ra đi ra cửa sổ, Yuna cũng đã tươi cười trong sung sướng, một quyền đánh tới mắt trái của Vũ Linh.

Đau đớn làm cho Vũ Linh kêu lên một tiếng kêu đau đớn trong hôn mê, nhưng rất cái thanh âm này đã bị âm thanh dồn dập liên

tục “Bụp bụp” che dấu xuống.

Dùng lực lượng và tốc độ của Yuna, trong một giây đồng hồ liên tục đấm ra cái khoảng mười quyền cơ bản cũng không thành vấn đề đấy. Máu tươi lập tức dính đầy quả đấm của nàng, nhưng Vũ Linh bị đánh càng thê thảm, ánh mắt của Yuna lại càng là đỏ hồng, lộ ra vẻ càng hưng phấn.

Đoán chừng Vũ Linh vốn đã hồi tỉnh lại đấy, nhưng lại bị đánh một trận như vậy, xem như hắn hoàn toàn bị đánh hôn mê bất tỉnh.

Đợi thời điểm khi Yuna vứt bỏ Vũ Linh ra, Thái Hòa lại gần xem xét, lập tức cảm giác một cỗ lạnh lẽo chạy dọc theo sống lưng.

“Người này bị đánh tới. . . Đoán chừng một tháng cũng không tốt lại được. Không phải ngươi đã đánh gãy cái mũi của hắn nha! . . . Ặc, ngươi làm như vầy, xem như trong thời gian ngắn để cho hắn hủy khuôn mặt, đoán chừng cho dù khỏi hẳn rồi, cũng sẽ có một chút ảnh hưởng đấy.”

Thái Hòa ngồi xổm xuống nhìn vết thương của Vũ Linh một chút, sau đó thấp giọng nói ra.

Hai con mắt của Vũ Linh đã bị con rối zombie đánh không ít, nhưng mục tiêu gần như đều tập trung vào phần eo, mặc dù cũng làm cho hắn rất thảm, nhưng mà những vết thương đó đều xem như nội thương, ít nhất bề ngoài không nhìn ra vấn đề quá lớn.

Hơn nữa Thái Hòa cũng đã khống chế sức lực, đã có thể làm cho hắn cảm giác được đau đớn kịch liệt, lại không đến mức tạo thành tổn thương quá lớn.

Tĩnh dưỡng mười ngày, cũng sẽ không thành vấn đề.

Dù sao trong đội ngũ Tuấn Hưng, vẫn cần tồn tại của Vũ Linh.

Dưới tình huống lúc bình thường không thể nổ súng, chắc hẳn là sức chiến đấu của Vũ Linh là mạnh nhất trong team.

Giết Vũ Linh, không khác trực tiếp làm giảm xuống tỉ lệ sinh tồn của đội ngũ Tuấn Hưng, tương đương gián tiếp hại bọn hắn.

Cho nên ít nhất Vũ Linh nghĩ rất đúng một điểm đấy, hắn rất có giá trị với đám người Tuấn Hưng. Gã Vũ Linh này, có đủ thực lực tố chất xứng đáng của một người sống sót, cẩn thận lý trí, nhưng theo Thái Hòa, những suy nghĩ này của hắn, vẫn còn hơi khiếm khuyết.

Đã ở trước mặt đối phương đưa ra ý kiến vứt bỏ mất đối phương, quan hệ giữa hai bên tất nhiên sinh ra vết rách tuyệt đối.

Nhưng mà lời nói của hắn lại không có cách nào tạo ra tác dụng mang tính quyết định, dẫn đến cô gái Vương Lan Hương lúc trước bị lưu lại trong đội ngũ lòng mang bất mãn đối với hắn.

Chuyện này chẳng phải tự tìm phiền toái đến cho mình hay sao? Hiện giờ hắn bị đánh một trận, hoàn toàn là tự tìm khổ sở đấy.

Cho nên sở dĩ Thái Hòa đồng ý đến đánh hắn, chính là bởi vì trong nội tâm còn có một suy nghĩ, đó chính là để cho hắn tạm thời rơi xuống biến thành tình trạng báo hại đội ngũ, để cho hắn cũng nếm thử hương vị trở thành vướng bận.

Đến lúc đó hắn không thể không dựa vào người khác chăm sóc, loại suy nghĩ hơi có vẻ cực đoan này, dĩ nhiên là sẽ xảy ra một ít thay đổi.

Ít nhất có lẽ hắn hiểu được, ở dưới loại tình huống nào đưa ra loại phán đoán nào rồi, nếu không sớm muộn hắn sẽ phải trả một cái giá lớn thảm hại hơn, nói không chừng sẽ còn liên lụy một đám người Tuấn Hưng.

Yuna đánh một trận này, mặc dù sẽ không để cho năng lực hành động của Vũ Linh bị ảnh hưởng lớn hơn, nhưng đoán chừng là khó có thể nhìn mặt người khác rồi...

"Hừ, hắn để cho ta mất hứng, ta cũng không thể khiến hắn sống thoải mái. Ngươi đánh quá nhẹ nha, còn không thể nhìn ra được cái gì."

Yuna cười cười ra vẻ không sao cả, hươ hươ bàn tay dính đầy vết máu trước mặt Thái Hòa, sau đó lộ ra một dáng tươi cười nhìn như "Hồn nhiên", "Hòa Ca, giúp ta lau tay nha. . ."

"Ngươi nha. . ."

Thái Hòa thở dài bất đắc dĩ, sau đó móc ra giấy vệ sinh từ trong túi quần, nắm lấy bàn tay của Yuna, lau sạch sẽ vết máu cho nàng.

Chương 295: Thê Thảm Chật Vật

Quả nhiên sức lực của Zombie Lên Cấp thật là mạnh mẽ, hơn nữa nhìn qua dường như thân thể cũng không có thay đổi gì, nhưng nhìn bề ngoài đôi tay mảnh khảnh hoàn toàn không có tí sức lực nào, lại ẩn chứa sức mạnh cực kỳ mạnh mẽ.

Ngón tay thon dài trắng nõn này, đủ để xuyên thủng nhân thể. Như vậy, thật ra Yuna cũng đã nương tay đấy, xem ra đúng như lời nói của Thái Hòa, nàng vẫn nhớ rõ lời dặn dò của hắn, không có tùy tiện đánh Vũ Linh cho đến chết.

Vậy mà Lê Bống cũng ở một bên hát đệm nói: "Uh. . . Đánh như vậy. . . Mới chơi vui. . ."

"Con người không phải lấy ra chơi đùa. Ít nhất người bình thường không thể tùy tiện lấy ra chơi."

Thái Hòa chợt cảm thấy đau đầu không thôi, bất đắc dĩ nói ra.

Tư duy giữa Zombie và nhân loại thật sự kém quá lớn, bất luận bề ngoài của các nàng giống hết với nhân loại như thế nào, lại khôi phục bao nhiêu ký ức nhân loại, nhưng kể từ ngày các nàng bắt đầu xem nhân loại là con mồi, bản chất của các nàng cũng đã hoàn toàn bất đồng với nhân loại rồi.

Bất quá đối với loại kết quả này, Thái Hòa đã sớm có chuẩn bị tâm lý, ít nhất các nàng đối xử với chính mình là hoàn toàn bất đồng đấy, chuyện này cũng đã rất tốt.

Cho nên nghĩ tới đây, tâm tình của hắn lại bắt đầu... tốt hơn.

Dù sao hai người các nàng cũng không dám ăn chính mình, mà là ngoan ngoãn bị Thái Hòa làm đủ loại mân mê xoa xoa đấy!

Sau khi thấy Vũ Linh không chết được, Thái Hòa lập tức kêu gọi Lê Bống và Yuna cùng với hắn lén lút đi xuống lầu. Lúc đi qua cửa phòng của hai người Tuấn Hưng, hắn mang theo nụ cười giả tạo nghe trong chốc lát, mãi cho đến sau khi nghe thấy bên trong truyền đến một tiếng "Ah!", mới tranh thủ thời gian mang theo hai cô gái rời đi.

Sau khi trở lại trong phòng, Thái Hòa vốn đã xác nhận thoáng một chút Vương Lan Hương an toàn, sau đó lúc này mới chuyển dời lực chú ý lại trên người hai con rối zombie này.

"Dù sao công việc của các ngươi cũng đã làm xong, nên ra ngoài giúp ta diễn xong buổi biểu diễn này nha."

Thái Hòa điều khiển một con rối zombie trong đó dời lên ghế sô pha này, quăng ra mạnh mẽ trên mặt đất.

"Ầm!"

Lập tức truyền đến một tiếng trầm đục, làm cho mặt đất rung động lắc lư mạnh một cái.

Vôi trên tường lập tức nhao nhao rơi xuống trên người Tuấn Hưng và Thái Sơn đang ôm nhau thật chặt, lúc đầu hai người bọn họ vẫn còn trong dư vị tình yêu đấy, lại không nghĩ rằng đột nhiên đã xảy ra biến cố như vậy.

"Dường như phía Vũ Linh đã xảy ra chuyện!"

Thái Sơn tranh thủ thời gian mặc xong quần áo, cầm súng ngắn cũng đã chạy ra khỏi cửa, mà Tuấn Hưng cũng miễn cưỡng mặc xong quần áo, miễn cưỡng kéo lấy một cái chân đang tổn thương, cầm súng trường cũng lên lầu.

Hai người một trước một sau đi tới gian phòng của Vũ Linh, vừa thấy Vũ Linh nằm trong phòng, cùng hai con zombies, sắc mặt của Thái Sơn cũng chợt biến đổi lớn, bất quá nàng vừa mới giơ họng súng lên, vậy mà hai con zombie kia cũng phảng phất rất sợ hãi vậy, lập tức lui ra ngoài từ cửa sân thượng, sau đó nhảy ra khỏi sân thượng, đã rơi xuống điều hòa lầu hai, tạo ra một tiếng "Ầm" rung động mạnh mẽ.

Thấy hai con zombies bỏ chạy, Thái Sơn cầm lên súng đến chỗ sân thượng kiểm tra một cách cẩn thận từng li từng tí, phát hiện quả nhiên bọn nó đã biến mất trong bóng đêm, lúc này mới quay người nhìn về phía Vũ Linh trên mặt đất.

Mà lúc này Tuấn Hưng cũng đã chạy đến cửa ra vào, hắn cảnh giác cầm súng trường, lại phát hiện ở trong phòng, ngoại trừ nhìn thấy Vũ Linh hết sức thê thảm, cùng Thái Sơn vừa mới đuổi tới ra, cũng không có những người khác.

"Xảy ra chuyện gì vậy?" Tuấn Hưng tranh thủ thời gian lếch một chân đi tới trước mặt Vũ Linh, trước tiên duỗi tay đè chặt động mạch cổ của hắn, sau một lát lập tức thở dài một hơi nhẹ nhõm, "Hắn còn sống."

Thái Sơn bỏ súng xuống, cũng đi tới xem xét một cái, nói ra: "Có thể loại này là zombie cao cấp, nếu không phải bởi vì chúng ta nghe thấy được động tĩnh, tới kịp lúc, nhất định hắn phải chết. Ngược lại là hai con zombies kia rất quỷ dị, vậy mà biết rõ sự lợi hại của súng."

"Nói không chừng hôm nay đã từng thấy chúng ta nổ súng đi. Trí lực của loại zombie này đã không sai rồi. Súc sinh còn có thể bị đồng loại chết chấn nhiếp, huống chi zombie cao cấp. . ."

Ngược lại là Tuấn Hưng không nghĩ như vậy nói. Bất quá trong lòng hắn vẫn rất rung động đấy, chẳng lẽ những con zombie...kia là chuyên môn đến đánh lén trả thù bọn hắn hay sao?

Suy nghĩ này, ngược lại không có khác gì với suy đoán của Vũ Linh...

Sáng sớm hôm sau, ba người Tuấn Hưng lập tức mang theo mắt quầng thâm đi tới chỗ ở của đám người Thái Hòa.

Từ trên sắc mặt hơi có vẻ tiều tụy của bọn hắn cũng không khó nhìn ra, chuyện tối hôm qua, đại khái bọn hắn đều không thể ngủ ngon, mà lo lắng hãi hùng chờ đến hừng đông.

Sắc mặt của Vũ Linh âm trầm đi ở phía sau, dáng đi của hắn còn vừa dùng tay vịn lấy eo của mình, không chỉ hai mắt và trên mặt đều là bầm tím, cái mũi cũng bị đập gãy rồi, nhìn qua cả người đã thê thảm lại còn chật vật.

Chương 296: Đây Mới Là Vui Vẻ

“Trong chốc lát bọn hắn nếu muốn lấy vật tư gì, cứ cho bọn hắn a. Còn nữa, không biết Vương Lan Hương suy tính thế nào đấy. . . Hiện giờ Vũ Linh tạm thời không thể chiến đấu, nếu Vương Lan Hương cũng không muốn theo chúng ta đi, chúng ta cũng. . .”

Tuấn Hưng biểu lộ ra vẻ hết sức lo lắng, nhưng này lời nói của hắn nghe vào trong tai Vũ Linh, nhưng lại làm cho hắn sinh ra một chút cảm xúc khó chịu nổi và phức tạp.

Lúc trước hắn từng đề nghị vứt bỏ Vương Lan Hương, không nghĩ tới nhưng bây giờ phải lo lắng Vương Lan Hương có thể rời khỏi nhóm bọn họ hay không. Nhân vật đổi vị trí, tâm tình chuyển biến, làm cho trong nội tâm của Vũ Linh càng hoài nghi hơn với cách xử sự của chính mình.

“Đừng nói như vậy, Vũ Linh nghe xong sẽ mất hứng đấy. . .” Thái Sơn giật giật Tuấn Hưng một cái, thấp giọng nói ra.

Bất quá lỗ tai Vũ Linh ngược lại là rất thính, hắn ngẩng đầu liếc nhìn Tuấn Hưng và Thái Sơn, thấy hai người bọn họ đều hơi thấp thỏm không yên nhìn về phía chính mình, lập tức cười khổ một cái, nhàn nhạt nói ra: “Không cần như vậy, ta sẽ không mất hứng đấy, lời nói này vốn chính là nói thật. Thật xin lỗi, hiện giờ đến lượt ta lại trở thành báo thủ rồi. Tối hôm qua nếu như không phải các ngươi đã cứu ta, hiện giờ ta đã không còn hài cốt rồi.”

“Chuyện này. . .”

Thái Sơn do dự thoáng một chút, lập tức nở một nụ cười.

Mặc dù hai con zombie kia dường như chỉ là đi đánh Vũ Linh một trận. Nhưng không có người nào lại cho rằng zombie là sẽ không giết người đấy. Cho nên Vũ Linh nhớ lấy, ân cứu mạng của Tuấn Hưng và Thái Sơn.

Đây cũng là lần thứ nhất hắn bởi vì tồn tại đoàn đội, mà đã chính thức lấy được ích lợi cực lớn làm cho hắn để ý.

Dĩ vãng mặc dù cũng bởi vì hợp tác đoàn đội cũng từng lấy được rất nhiều, nhưng theo Vũ Linh, những lợi ích...kia, bất luận hắn gia nhập đoàn đội người sống sót nào đều có thể đạt được.

Chỉ có điều so sánh với những team người sống sót khác, Vũ Linh càng muốn hợp tác với Tuấn Hưng xuất thân cảnh sát vũ trang mà thôi.

Cho nên trong mắt hắn, trên thực tế những người này chỉ là đồng đội hắn hợp tác, mà không phải chân chính đồng đội cùng sinh cùng tử.

Nhưng mãi cho đến khi được cứu thoát lần này. Tâm cảnh của hắn mới xảy ra biến hóa một chút. . . Ít nhất thời điểm khi hắn bị thương rất nặng như bây giờ, thứ mà Tuấn Hưng nghĩ đến trước tiên đấy, cũng không phải cân nhắc giá trị của hắn có phải đã hạ thấp hay không...

“Vũ Linh, ngươi yên tâm đi, ta lập tức hỏi Lăng huynh đệ đổi một ít dược phẩm. Thật sự không được. Vậy dùng súng ngắn của Thái Sơn đổi cho bọn họ!”

Tuấn Hưng rất là kiên quyết nói.

Vũ Linh liếc nhìn thật sâu Tuấn Hưng, sau đó có kinh ngạc nói: “Nếu như Vương Lan Hương sẽ bởi vì ta không chịu đồng ý trở lại... Mặc dù lúc trước ta cảm giác mình không có làm sai, nhưng ta còn chịu đồng ý xin lỗi nàng.”

Lời nói này của hắn làm cho Tuấn Hưng và Thái Sơn đồng thời lộ ra vẻ khiếp sợ. Xin lỗi? Tên Vũ Linh này cảm tình mỏng, luôn luôn dùng lý trí để suy nghĩ trước tiên, vậy mà chịu nguyện ý đi xin lỗi hay sao?

"Vũ Linh ngươi. . ."

"Hiện giờ ta không có năng lực chiến đấu, mặc dù dị năng cảm giác của Vương Lan Hương không xem như quá mạnh mẽ, nhưng thực lực chiến đấu của cá nhân nàng vẫn rất tốt. Ta chỉ là từ lợi ích đoàn đội để cân nhắc mà thôi. Nếu như chỉ bằng ba người thương tàn chúng ta. Chưa chắc là có thể còn sống lấy rời khỏi được Sài Thành đấy."

Trong ánh mắt Vũ Linh hiện lên một chút dị sắc, lạnh nhạt nói ra.

Bất quá Tuấn Hưng lại phảng phất tự động không để ý đến lời nói của hắn vậy, hưng phấn không thôi nói: "Vũ Linh, ngươi có thể như vậy thật sự là ta rất vui vẻ. Ta biết rõ ngươi là người rất lý trí. Đó cũng không phải khuyết điểm gì! Thậm chí lối suy nghĩ ấy cũng rất quan trọng đối với đoàn đội! Nhưng nếu như đã quyết định để cho người khác gia nhập, ta cũng hy vọng ngươi có thể đi tiếp nhận đối phương, không xem đối phương thành công cụ đến cân nhắc gì. Loại phương pháp làm việc này của ngươi. mặc dù có thể tăng cường tỉ lệ sinh tồn, nhưng mà sẽ làm cho người ta trở nên lạnh lùng vô tình. Thời điểm khi ngươi bị thương. Đồng đội cũng sẽ trái lại vứt bỏ ngươi, ta vẫn mãi lo lắng chuyện này!"

"Uh. . ." Vũ Linh trầm mặc một hồi lâu, mới chậm rãi gật gật đầu, "Ta sẽ tìm được điểm thăng bằng, sẽ không để cho ngươi khó xử đấy."

"Vậy thì thật tốt quá. Vũ Linh, lý trí của ngươi rất có trợ giúp với chúng ta, nhưng chúng ta chỉ cần sử dụng loại lý trí này với người ngoài là được rồi, đối với đồng đội, chúng ta là người một

nhà, không cần phải tính toán rõ ràng như vậy.”

Mặc dù lời nói của Tuấn Hưng có ý hàm xúc rõ ràng, bất quá ánh mắt của hắn lại có vẻ hết sức chân thành tha thiết.

Ba người vừa nói chuyện, vừa đi đến gian phòng của đám người Thái Hòa.

Bọn hắn chưa gõ cửa, cửa phòng đã bị kéo ra một cái rồi, lộ ra một gương mặt thiếu nữ xinh đẹp đến.

Chương 297: Ngu Ngốc

Bất quá trong đôi mắt tràn đầy lạnh lẽo kia, lại làm cho ba người đồng thời cũng không nhịn được dời đi ánh mắt, không muốn đối mặt với nàng.

“Hòa Ca, ngày hôm qua mấy người kia đến rồi.”

Người mở cửa đúng là Yuna, nàng cường điệu liếc nhìn Vũ Linh, khóe miệng hơi nhếch lên một nụ cười như có như không, Vũ Linh vừa nhìn thấy lập tức cảm thấy da đầu run lên từng trận.

Cô bé này cho hắn cảm giác, thật sự quá nguy hiểm, so với đối mặt loại Zombie Lên Cấp chính thức, thật ra không có gì khác nhau.

Thậm chí Vũ Linh sinh ra ảo giác trong nháy mắt, người thiếu nữ trước mắt này, cùng với cô gái xinh đẹp cao gầy khác, các nàng chẳng lẽ thật sự là zombie hay sao?

Bất quá hắn lập tức cũng cảm thấy suy nghĩ của mình thật sự hơi buồn cười, không cần phải nói đôi mắt zombie là màu đỏ như máu đấy, mà các nàng lại hết sức bình thường, chỉ là chuyện zombie sinh hoạt cùng với nhân loại, cũng tuyệt đối không có khả năng tồn tại!

Trên thực tế thời điểm khi đám người Vũ Linh mới vừa đi vào trong lầu, Lê Bống và Yuna cũng đã cảm ứng được bọn hắn.

Mà Ngô Thanh Vân thì lại rất tự giác ngồi ở trong góc, cúi đầu áp chế dục vọng muốn công kích ở trong lòng.

Đối với nàng mà nói chuyện này đã dày vò, cũng là một loại

huấn luyện của Thái Hòa đối với nàng. Cứ hễ gặp người là muốn ăn thịt, vậy làm sao có thể sống được bên cạnh hắn?

Chẳng may sau này hắn bị thương, chẳng phải vị chị đại này là sẽ tạo phản hay sao?

Cho nên hôm nay Thái Hòa cũng không để cho nàng trốn qua một bên, mà để cho nàng đứng ở nơi này.

Nghe được lời nói của Yuna..., Ngô Thanh Vân lập tức hơi không được tự nhiên, bỗng uốn éo nhúc nhích thân thể, mà Lê Bống cũng cảnh giác nhìn về phía cửa ra vào, lui về sau hai bước.

Ngược lại là Vương Lan Hương tỉnh táo lại đang gian nan ghé vào trên đệm, nghe vậy cũng cố gắng nâng lên nửa người trên.

Thời điểm khi đi qua trước mặt nàng. Ánh mắt của Thái Hòa lại không tự chủ được bay tới trên đầu của nàng, lập tức thì có một loại cảm giác muốn bật cười. . .

Cô bé Yuna này, thật sự là quá tinh quái... Bất quá nói trở lại, vì sao đến hiện giờ Vương Lan Hương còn không có phát hiện vậy? Chẳng lẽ là bởi vì bờ mông thật sự quá đau hay sao?

Nghĩ như vậy, Thái Hòa lập tức chạy tới cửa ra vào. Khi Vũ Linh trông thấy bộ dáng nàng, cho dù hắn đã sớm nhìn qua, nhưng mà vẫn không nhịn được giật giật khóe miệng, khó khăn mới khống chế được xúc động bật cười của chính mình.

“Sớm như vậy sao. . .” Nói xong, hắn ho khan một tiếng. Nhìn về phía Vũ Linh, ân cần mà hỏi thăm, “Ngươi làm sao, cả đêm không thấy, làm sao lại biến thành như vậy?”

“Chúng ta. . .” Tuấn Hưng vừa muốn mở miệng. Vũ Linh cũng đã cắt đứt lời nói của hắn.

“Không có gì đấy, ta. . . Ta không cẩn thận ngã xuống từ trên

thang lầu.”

Sắc mặt của Vũ Linh như bình thường đáp. Bất quá sắc mặt hết sức lạnh nhạt kia, đặt ở trên mặt bị đánh tới mặt mũi bầm dập này, như thế nào cũng lộ ra một loại cảm giác làm cho người ta không nhịn được cười.

Dị năng giả sẽ từ trên thang lầu té xuống hay sao? Chuyện này sợ rằng ai nghe xong đều sẽ thầm mắng một tiếng nói xạo.

Tiêu chuẩn nói dối của tên Vũ Linh này, cũng thật sự quá thấp kém rồi. . .

Thái Hòa cũng đoán được mơ hồ tâm tư của hắn, chẳng lẽ để cho hắn nói chuyện với một người xa lạ, chính mình là bị hai con zombies đánh tàn bạo một trận mới trở nên như vậy hay sao? Loại lời nói mất mặt xấu hổ này đoán chừng như thế nào hắn cũng không cách nào nói ra miệng. Đành phải gắn một lời nói dối vụng về.

Thái Hòa “Ah” một tiếng, sau đó lại biểu thị thoáng quan tâm một chút: “Phải cẩn thận nha, đừng có ngã nữa.”

Khóe mắt của Vũ Linh lập tức co rúm một trận, lại ngã? Lại bị đánh một lần nữa hay sao?

Bọn hắn cũng đều chú ý tới trong phòng có thêm một vị nữ sinh thành thục. Nhìn qua cảm giác rất giống với con lai, bất quá lại phảng phất có một ít tố chất thần kinh không ổn vậy, hai mắt lạnh lẽo nhìn chằm chằm bọn hắn.

Bộ dáng lạnh lùng của Ngô Thanh Vân, thật sự là không muốn cho người ta chú ý cũng khó khăn. . .

Mặc dù trong nội tâm hết sức nghi hoặc như thế nào lại có thêm một nữ sinh đi ra. Nhưng mà nhìn thấy biểu lộ của Thái Hòa, cũng không có bất kỳ dự định muốn chủ động giới thiệu. Bọn hắn

cũng chỉ là nghi hoặc nhìn thoáng qua, cũng không có mở miệng hỏi thăm.

Tuấn Hưng đã muốn đổi dược phẩm cho Vũ Linh, lại lo lắng Vương Lan Hương, lập tức tranh thủ thời gian nói ra: “Hòa huynh đệ, ngươi cũng nhìn thấy Vũ Linh hắn bị. . . Hắn ngã xuống thang lầu rồi, ngươi còn có dược phẩm hay không. . . Ta có thể lấy thứ khác đến đổi!”

Đáng tiếc hắn còn chưa dứt lời, Yuna ở bên cạnh vẫn lạnh lùng mở miệng nói: “Không có.” Sau đó nàng lại quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, ánh mắt thoáng chốc cũng trở nên hết sức nhu hòa.

Loại thái độ lật mặt này còn nhanh hơn Lật Mặt 8 của Lý Hải, tốc độ chuyển biến này thật sự làm cho Thái Hòa không khỏi sững sờ. . .

“Hòa Ca. . .”

Chương 298: Tìm Chất Gel Virus

Sao có thể ở trước mặt nhiều người như vậy, dùng thanh âm hương vị ngọt ngào ỏng ẹo làm nũng như thế đây này! Điều này thật sự là quá làm người ta khó xử, cũng quá câu người rồi!

Một tiếng nói này thật sự làm cho Thái Hòa nghe mà trong lòng lập tức ngứa lên, bất quá dù là Yuna không làm nũng, hắn cũng không có ý định tùy tiện đưa dược phẩm quý giá cho người khác đấy.

Vũ Linh cũng không tới tình trạng nhất định phải dùng dược phẩm, cái khuôn mặt kia mặt cho dù thoa lên đầy thuốc, không có thời gian một tháng cũng không có khả năng khôi phục như thường đấy.

Về phần bị thương ở thận nha. . . Dù sao đoán chừng một đoạn thời gian rất dài hắn cũng không có khả năng dùng tới thận đấy, thận hư trong thời gian ngắn sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì đấy!

Mặc dù trong nội tâm nghĩ như vậy, bất quá trong miệng Thái Hòa chỉ là từ chối nhã nhặn nói: “Ha ha, không cần khách khí như thế nha! Nếu như ta còn có dư thừa dược phẩm, khẳng định chịu nguyện ý không ràng buộc đưa cho các ngươi. Bất quá ngày hôm qua ta đã dùng ở trên người ngươi và Vương Lan Hương á.”

Lời nói này làm cho Tuấn Hưng đã cảm thấy hơi tiếc nuối, đồng thời còn rất ngại ngùng.

Xem ra là chính mình hao phí tất cả dược phẩm của Thái Hòa

rồi, hắn đã trầm mặc thoáng một chút, đột nhiên nói ra: “Không nghĩ tới Lăng huynh đệ đã dùng cho chúng ta tất cả dược phẩm còn lại rồi. Đáng tiếc ta cũng không có vật gì để đổi cho ngươi, nếu như ngươi không chê mà nói. . .” Hắn còn định nói muốn lấy cây súng lục kia đưa qua, bất quá lại bị Thái Hòa từ chối. Loại vũ khí này với hắn mà nói chẳng có bao nhiêu tác dụng, có thể nói là chẳng làm nên tích sự gì?

Không bằng bán nhân tình này cho Vương Lan Hương, lại để cho hắn chăm sóc cô nàng này thêm một chút nha. Coi như là hắn dưới thân phận anh rể đưa cho Vương Lan Hương một món lễ vật cuối cùng rồi.

Thấy Thái Hòa từ chối, lại đưa mắt nhìn sang Vương Lan Hương, Tuấn Hưng vốn là sững sờ, sau đó cũng phản ứng mạnh mẽ lên.

Hắn lập tức lộ ra một chút vui vẻ, vội vàng nói: “Xem ra Vương Lan Hương nàng. . . Yên tâm đi! Ta sẽ không để cho nàng chịu uất ức gì đấy, thật ra Vương Lan Hương cũng là thanh viên chủ lực trong team chúng ta nha!”

Vương Lan Hương sớm đã biết kết quả này, nghe vậy ngược lại là rầu rĩ hừ một tiếng, bất quá thời điểm khi Thái Sơn đến vịn nàng, nàng vẫn không khỏi đứng hình một chút.

“Vương Lan Hương ngươi. . .” Thái Sơn vốn là mở to hai mắt nhìn, sau đó lập tức mạnh mẽ đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức lộ ra một sắc mặt vô tội, nói rõ chuyện thay đổi thái độ này không liên quan đến ta. . .

Mà vẻ mặt Vương Lan Hương thì lại mờ mịt, hỏi: “Làm sao vậy?”

Thái Sơn lúng túng một cắn môi dưới, sau đó chậm rãi lắc đầu:

“Không có. . . Không có gì. . .”

Khi Vương Lan Hương bị Thái Sơn đỡ đi ra cửa, Tuấn Hưng và Vũ Linh cũng đang nhìn thấy trên đầu của nàng ở đột nhiên ngây người, sau đó đều dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn về phía Thái Hòa.

“Vì sao lại nhìn chằm chằm vào ta?”

Thái Hòa đổ mồ hôi, nghĩ thầm loại chuyện này thấy thế nào cũng không thể nào là ta làm mà!

Ngược lại là Yuna ở một bên cười trộm không thôi, thậm chí ngay cả Lê Bống cũng mím môi, nàng cũng không phải cảm thấy đầu Vương Lan Hương có cái gì buồn cười, mà là rất thích ý chứng kiến Thái Hòa lộ ra sắc mặt bất đắc dĩ kia.

Xác thực Vương Lan Hương không biết, thời điểm khi nàng lộ ra cái ót, lại bụm lấy bờ mông, nhất chân di động chậm rãi về phía trước, thật sự có một loại cảm giác cực độ khó hiểu...

Yuna dùng dao cạo lưu lại một vui vẻ sau ót cho nàng, đó là dùng thủ pháp tinh chuẩn thế ra hai chữ to: Ngu ngốc!

Một đêm đi qua, ngọn lửa lớn đã sớm dập tắt một cách triệt để.

Bởi vì xung quanh quảng trường này đều là cao ốc, bởi vậy trên thực tế cũng không có quá nhiều zombie phát hiện ánh lửa bên này.

Bất quá dù vậy, khi đám người Thái Hòa đi ra nhà lầu nhìn về phía cửa hàng, cũng phát hiện có chừng một hai trăm con Zombies đang lắc lư ở đầu phố.

Ban ngày vừa nhìn một mảnh hài cốt kia, may ra mới cảm giác khắc sâu được một loại lạnh lẻo thấu xương từ lòng bàn chân chạy

lên đến đỉnh đầu.

Bên trong, có khoảng hơn một ngàn thi thể Zombies nha. . . Nói là một cái lò thiêu xác siêu bự cũng không phải là quá đáng!

Sở dĩ Thái Hòa đặc biệt chú ý ở nơi đó, đương nhiên là bởi vì hơi tò mò, thứ hai là vì hắn còn băn khoăn có khả năng tìm được chất gel bên trong đó hay không.

Thừa dịp team của Tuấn Hưng đã bắt đầu thuận đường bên cạnh bắt đầu sưu tập vật tư một cách cẩn thận từng li từng tí, Thái Hòa tìm một cơ hội nhích tới gần điều khiển mấy con zombie, sau đó lại để cho mấy con rối zombies này đến trong phế tích tìm chất gel đi.

Chương 299: Con Gái Bề Ngoài Càng Xinh Đẹp Bên Trong Càng Nguy Hiểm

Cùng lúc đó, hắn và ba cô gái lập tức đã ở bên trong cửa hàng tìm kiếm một ít vật phẩm đang thiếu thốn trước mắt.

Bất quá Thái Hòa cũng không có chú ý tới, khi Vương Lan Hương nhìn thấy bọn họ cũng không quay đầu lại dọc theo ven đường đi đến phía bên kia, đáy mắt lại toát ra một tia thất vọng thật sâu.

“Như thế nào, ngươi không nỡ chia tay bọn hắn hay sao?” Thái Sơn đột nhiên lộ ra sắc mặt sâu xa mà hỏi thăm. Hắn vịn Vương Lan Hương, đương nhiên chú ý tới biểu hiện khác thường của nàng.

Sắc mặt của Vương Lan Hương hơi đổi, sau đó hừ lạnh một tiếng, dùng giọng điệu rất là khinh thường nói ra: “Ai không nỡ chia tay bọn hắn rồi! Hiện giờ bọn hắn đơn giản là sống được hơi tốt một chút thôi, nhưng nói trắng ra là còn không phải người sống sót hay sao? Chờ chúng ta đứng vững vàng gót chân ở nông thôn, bọn hắn hâm mộ ta còn không kịp đây này! Lại dám nói thực lực của ta chênh lệch, thậm chí không có ý định giới thiệu cho người khác? Chờ xem. . . Người dám xem thường ta, một ngày nào đó ta sẽ để cho ngươi lau mắt mà nhìn đấy! Còn có. . . Vị anh rể. . . kia của Yuna. . .”

Thời điểm khi nói xong lời cuối cùng, nàng gần như là đang thấp giọng lầm bầm lầu bầu, nắm đấm cũng âm thầm siết chặt lại.

Bất quá Thái Sơn nhìn chằm chằm vào nàng trong chốc lát, gương mặt lúc trước hơi có vẻ ngây thơ kia. Lại đột nhiên nhịn không được nói: “Chuyện này. . . Vương Lan Hương à, mặc dù chí khí của ngươi rất đáng khen, nhưng trước hết chúng ta vẫn phải tìm mũ lưỡi trai cho ngươi nha.”

“Ờ? Vì sao vậy?”

“. . . Thời tiết lạnh. . .”

Mà cùng lúc đó, Thái Hòa ở bên kia điều khiển những con zombies...kia ở trong đống xác chết Zombies buồn nôn trong tìm kiếm lấy chất gel Virus, vừa muốn thông qua nói chuyện phiếm để chuyển dời một phần lực chú ý của chính mình: “Yuna, trong chốc lát nếu ngươi muốn nói những lời khác với Vương Lan Hương, mà nói. Sau khi chúng ta chia tay, đoán chừng rất khó có cơ hội gặp mặt rồi. Dù sao có khả năng chúng ta ở nơi này lang bạt thời gian rất lâu đấy.”

Yuna đang cầm một cái nón ông gia nôel đặt ở đỉnh đầu Lê Bống khoa tay múa chân lấy, nghe thấy lời nói của Thái Hòa. Bỗng nhiên trong mắt nàng hiện ra một vẻ khác thường, giọng điệu nhàn nhạt: “Không cần nha. Mặc dù nàng với ta có quan hệ huyết thống, cũng có rất nhiều ký ức với nhau, nhưng mà nàng là một nhân loại nha.”

“Ặc. . . Lúc đó chẳng phải ta cũng là nhân loại sao?” Thái Hòa thật sự hơi không quá lý giải tư duy của Yuna, xác thực nói hắn theo không kịp tư duy của một zombie.

Mặc dù hắn xem như tự tay bồi dưỡng được hai con Zombies Lên Cấp. Nhưng mà các nàng khôi phục một bộ phận trí lực cũng chỉ là chuyện xảy ra không lâu, mà Yuna lại càng là trường hợp đặc biệt trong zombie, đoán chừng tình huống của nàng so với tất cả zombie đều không quá giống nhau.

Lê Bống vừa đẩy ra cái nón ông già noel mà Yuna đặt trên đỉnh đầu của mình, vừa quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, đôi mắt kia sáng lấp lánh như là ánh sao trong đêm tối vậy: “Nhưng mà. . . Nhưng mà Hòa Ca. . . Hoàn toàn. . . Không giống với bọn họ nha. . .”

“Vậy các ngươi cứ nói quá lên, đến cùng không giống với lúc trước ở đâu?”

Khóe miệng của Thái Hòa mang theo một nụ cười xấu xa, hỏi.”Chẳng lẽ lại là bởi vì giữa chúng ta đã có một ít quan hệ đặc biệt, nói thí dụ như đã nhìn hết lẫn nhau hay sao?”

Hắn lúc này mấy thị giác của những zombies khác, đang quay mắt về phía vô số xác chết zombies khét lẹt, không tìm hai cô gái nhỏ này chuyển đổi thoáng tâm tình một chút. Đoán chừng hắn sẽ bị buồn nôn ọc ra mất.

Lúc này ngược lại là Ngô Thanh Vân trừng mắt liếc Thái Hòa, sau đó ngập ngừng chen miệng nói: “Người. . . Nhân loại. . . Có bất đồng cái gì đấy. . .”

Thái Hòa nghĩ thầm mặc dù Ngô Thanh Vân và Lê Bống lúc nói ra lời nói đều muốn tạm thời tìm tòi từ ngữ ở trong trí nhớ, cho nên nghe cảm giác giống như hơi bị cà lăm, nhưng mà giọng điệu của hai cô gái lại là hoàn toàn bất đồng.

Ngô Thanh Vân là thuần túy Zombie Lên Cấp. Lúc nàng nói chuyện với Thái Hòa, lộ ra chính là một cỗ lạnh lẽo thật sâu. Thậm chí ngay cả ánh mắt cũng có một chút địch ý. Đương nhiên, chuyện này cũng bởi vì nguyên nhân Thái Hòa chỉ là vừa thành lập liên hệ tinh thần với nàng.

Bất quá từ trong thái độ của nàng, không khó nhìn ra zombie và nhân loại thật sự là hai chủng tộc thế bất lưỡng lập.

Cho dù Ngô Thanh Vân đến loại cấp độ này, đã đối với máu thịt bình thường, bất luận là zombie hay là nhân loại đấy, đều không còn có nhu cầu rồi.

Mà khi gặp được zombie nàng còn có thể bỏ qua tồn tại của những đồng loại cấp thấp này, nhưng một khi gặp được nhân loại, bản năng công kích của nàng sẽ tương đối mãnh liệt đấy.

Lúc lần thứ nhất gặp được Thái Hòa, nàng đánh lén cũng đã nói rõ tất cả, nếu như không phải có ấn tượng với Thái Hòa, lần thứ hai nàng cũng sẽ không áp dụng loại thái độ muốn nói chuyện rồi.

Chương 300: Bịt Miệng

Mà Lê Bống thì lại không giống như vậy, lúc nàng còn là Zombie biến dị chưa có thức tỉnh ý thức, cũng đã thành lập nên liên hệ tinh thần với Thái Hòa, đối với nàng và Yuna mà nói, thật sự Thái Hòa là nhân loại không giống với người bình thường đấy.

Cho nên thời điểm khi Thái Hòa hỏi ra vấn đề này, thật ra trong nội tâm đã có đáp án. Nhất định là bởi vì liên hệ tinh thần rất sâu sắc hơn nha. . . Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa hoàn toàn không nghĩ tới chính là, Lê Bống lại lắc đầu, rất chân thành nói: "Thời gian. . . Càng lâu, lại càng thấy được. . . Hòa Ca đấy. . . Ah đúng rồi, linh hồn. linh hồn của Hòa Ca, hoàn toàn giống nhau với. . . chúng ta."

"Phốc!"

Thiếu chút nữa Thái Hòa cũng đã ọc ra rồi, nhưng lúc này Yuna cũng đồng ý gật gật đầu: "Uh, mặc dù hương vị là nhân loại đấy, nhưng linh hồn thì lại giống như chúng ta đấy."

"Làm sao có thể. . ." Bất quá còn chưa dứt lời, Thái Hòa lại nghĩ tới đoàn ánh sáng tinh thần của mình, hoàn toàn chính xác giống như các nàng, là đại biểu cho cuồng bạo màu đỏ.

Hơn nữa khi hai nữ zombies tiến hóa lên cấp, đoàn ánh sáng tinh thần của hắn đã ở trở nên càng ngày càng giống với các nàng.

Chẳng lẽ bên trong mình thật sự đã biến thành zombie rồi hả? Thái Hòa buồn cười lắc đầu, cũng không suy nghĩ thêm vấn đề này nữa.

Có phải linh hồn giống zombie hay không, trong mắt hắn cũng

không có tác ý nghĩa nào, đương nhiên, muốn cho hắn biến thành chủng loại zombie vô ý thức kia, Chuyện này tuyệt đối không được đấy.

Lúc này con rối zombie của hắn cũng đã có thu hoạch, trong phế tích xác chết Zombies khắp nơi trên đất, vậy mà thật sự phát hiện một ít chất gel Virus.

Nói là một ít, nhưng thật sự chỉ có một chút nhỏ. . .

Một con Zombie đang xoay người ở trong đống xác chết chậm rãi xuyên thẳng qua thì đột nhiên ngừng lại, sau đó cánh tay từ trong một xác chết Zombie đốt cháy đầu, lấy ra một hạt chất gel nho nhỏ màu đỏ như máu.

Chỉ lớn giống như là hạt gạo vậy, nhưng lại đỏ tươi như máu, dưới ánh mặt trời phảng phất mỹ lệ như bảo thạch, nhưng lại lộ ra một cỗ khí tức cực kỳ yêu dị.

Nếu như đặt ở thời kỳ hòa bình, nói không chừng sẽ có người xem loại vật này là bảo thạch chính thức cũng nói không chừng.

Ai có thể nghĩ đến trong đầu zombie điên cuồng như thế, vậy mà sẽ sinh ra thứ xinh đẹp như vậy? Càng không có người sẽ nghĩ tới, đủ loại virus khủng khiếp này thời điểm ngưng tụ thành thực thể, lại có lệ bề ngoài diễm lệ đến như vậy.

Quả nhiên những thứ càng xinh đẹp càng nguy hiểm, mỹ nữ cũng giống như vậy, cái gọi là hồng nhan họa thủy cũng là như thế. . .

Mặc dù bị ép trở thành một hạt rất loại, nhưng nhìn qua lại so với chất gel Virus trong đầu Zombie biến dị bình thường còn muốn tinh thuần hơn. Thái Hòa cũng vui vẻ trong lòng, tranh thủ thời gian điều khiển zombie tiếp tục sưu tầm.

Mà bản thân của hắn lập tức ý định tiếp tục tìm kiếm vật tư ở

trong cửa hàng, bất quá lúc trước, hắn kéo lại Yuna đang muốn đi vào trong đống xác zombie, nhìn thật sâu nàng một cái, hỏi: "Ngươi thật là bởi vì Vũ Linh chọc giận ngươi, cho nên mới giáo huấn hắn hay sao? Chẳng lẽ không có một chút nhân tố là vì muốn giúp Vương Lan Hương xả giận hay sao?"

Những lời này hắn hỏi ra rất đột nhiên, mà Yuna lập tức mở trừng hai mắt, khóe miệng câu lên một cái, lộ ra một nụ cười kỳ dị.

Cuối cùng nàng cũng không nói cái gì, mà thời điểm khi Thái Hòa còn muốn mở miệng mạnh mẽ nhón mũi chân đi lên, bờ môi băng băng lành lạnh kề lên miệng Thái Hòa, một chiếc lưỡi thơm tho nhuyễn trơn trượt thuận thế thăm dò đi vào, làm cho dây thần kinh Thái Hòa căng chặt.

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó trong mắt lập tức đã hiện lên mỉm cười. Không nghĩ tới vậy mà Yuna còn có thể dùng loại biện pháp này đến bịt mồm hắn, ngược lại nàng dùng hành động hoàn mỹ thuyết minh từ này. . .

Đã Yuna chủ động, đương nhiên Thái Hòa cũng sẽ không khách khí, ôm sát eo Yuna một cái, cũng kịch liệt đáp lại nụ hôn của nàng.

Bất quá Thái Hòa cũng không có chú ý tới, thời điểm trong khi hai người bọn họ hôn môi đá lưỡi quấn nhau, thì Ngô Thanh Vân vẫn nhìn chặt chẽ chằm chằm nhất cử nhất động của hai người bọn hắn.

Vật tư trên con đường này tuy nhiều, nhưng dù sao hai nhóm người đang sưu tầm, lại còn từ trong những vật tư đã hư hao một phần kia lấy ra còn vật phẩm có thể sử dụng, đương nhiên rất nhanh cũng đã thu thập không sai biệt lắm...

Trên thực tế bên phía Thái Hòa xong việc nhanh nhất, bất quá

trong khi hắn điều khiển con rối zombie lại muốn ở trong phế tích sưu tầm cẩn thận, thậm chí còn cần dọn ra những xác chết zombie kia, tiến độ cũng tương đối chậm hơn rất nhiều.

Mặc dù diện tích cửa hàng phế tích cũng không lớn, nhưng thi thể ở trong lại gần như bị đốt thành một đống, đại đa số cũng như là than cốc.

Zombie khi còn sống tuy là không có, bất quá bị ngọn lửa lớn đốt một trận, trên thực tế so với thi thể người bình thường cũng không có gì khác nhau.

Chương 301: Đến Nhà Yuna

Nếu như không có thêm năng lực điều khiển con rối Zombie, mặc dù dùng thần kinh mạnh mẽ của Thái Hòa, cũng không cách nào bước vào loại nơi khủng khiếp này.

Coi như là lúc này dựa vào con rối zombie sưu tầm trong này, khảo nghiệm đối với lực nhẫn nại của Thái Hòa cũng là một lần khiêu chiến thật lớn.

Vì không cho bản thể bị buồn nôn chết, Thái Hòa dứt khoát điều khiển con rối zombie, khiến chúng nó đều đánh một quyền trên mũi của mình, khứu giác tạm thời mất đi hiệu lực cộng hưởng, mà mang đến cảm giác kích thích mãnh liệt.

Trong quá trình khi điều khiển con rối zombie, Thái Hòa cũng phát hiện, những con rối zombie này ở trên chỉnh thể đều so với con zombie chính mình điều khiển sớm nhất mạnh mẽ hơn một ít, dĩ nhiên điều này cũng đã chứng minh suy đoán của hắn lúc trước là hoàn toàn có thật. Số lượng thành viên trong quần thể Zombie cực lớn này mặc dù đang giảm bớt, nhưng trên mặt tổng thể vẫn còn vượt qua xa với nhân loại, hơn nữa tố chất chỉnh thể zombie đang được tăng lên từ từ.

Đương nhiên đám người sống sót cũng đã qua một vòng đào thải lúc ban đầu, cũng đang tại bị ép buộc thích ứng với loại hoàn cảnh tàn khốc này.

Tương lai đi về hướng như thế nào, trước mắt vẫn còn mê mang một mảnh, bất quá Thái Hòa biết rõ, ít nhất chính mình sẽ không bị hoàn cảnh sự thật đánh ngã. Vì muốn sống giãy giụa ở trong cỗ nước lũ cuồng bạo này, đừng nói đào đống xác chết rồi,

chuyện càng khiêu chiến thần kinh hơn hắn cũng có thể làm được.

Sống ở trong tận thế, có rất nhiều chuyện đều không thể không làm đấy.

Thái Hòa cảm giác mình vẫn còn may mắn hơn một chút, ít nhất hắn có một ít thực lực, ngẫu nhiên còn có thể làm việc dựa vào tâm tình của mình.

Ví dụ như chuyện cứu Tuấn Hưng này. . . Cái gọi là tặng người hoa hồng, tay còn lưu hương, huống chi còn là có năng lực thành lập nên một khu căn cứ người sống sót, vậy cũng là trải sớm một con đường cho chính mình sau này.

Con rối zombie tiếp tục sưu tầm chất gel Virus, mà để cho team của Tuấn Hưng không nhìn ra kỳ quặc, bản thể Thái Hòa đành phải làm bộ sưu tập đồ đạc nấp ở trong cửa hàng phía trước, thật ra lại đang thừa cơ tiến hành đủ loại chấm mút với Lê Bống và Yuna...

Thỉnh thoảng Ngô Thanh Vân đưa mắt nhìn sang bọn hắn, theo lý thuyết với tư cách một Zombie Lên Cấp, nàng là sẽ không ghen ghét hai cái đồng loại cùng một nhân loại biểu hiện ra khăng khít thân mật đấy.

Nhưng mà chẳng biết tại sao, nàng lại dường như cảm thấy hứng thú nhìn bọn họ vui đùa ầm ĩ, ánh mắt gần như là hoàn toàn đi theo tay của Thái Hòa, nhìn thấy cánh tay heo ăn mặn thỉnh thoảng dừng lại ở chỗ mẫn cảm trên thân thể Yuna và Lê Bống.

Nhìn thấy Lê Bống và Yuna vừa trốn tránh vừa biểu hiện ra khó có thể nhẫn nại, rồi lại phảng phất biểu lộ rất sung sướng, Ngô Thanh Vân gần như là không tự chủ được dùng tay sờ hướng về phía sau mình, sau đó dùng sức bóp một cái ở trên cái mông của mình.

“Không có. . . Không có cảm giác. . .”

Ngô Thanh Vân nhíu mày, nhìn thấy sau khi Lê Bống vừa bị vỗ cặp mông, sau đó hơi vặn vẹo dán lên người Thái Hòa, trong ánh mắt nàng lộ ra vẻ khó có thể lý giải.

Trì hoãn hơn 10 phút sau, cuối cùng Thái Hòa điều khiển mấy con rối zombies sưu tập hết tất cả chất gel Virus hình dáng viên bi trong phế tích, sau đó giao vào trong tay một con zombie trong số đó.

Mà con rối zombie này lén lút bọc qua đằng sau đường đi, từ sau căn nhà cao tầng bọc hậu đến cửa hàng Thái Hòa đang ở, giao những chất gel Virus này cho bản thể hắn.

Mặc dù một con zombie một hạt chất gel Virus, nhìn qua thể tích thật là quá nhỏ, nhưng trên thực tế sưu tầm hết toàn bộ phế tích, tính gộp lại vậy mà cũng chỉ có khoảng nửa túi. Hơn nữa độ tinh thuần như vậy, đủ để cung cấp ba cô nàng Zombie Lên Cấp ăn thật lâu rồi.

Điều này cũng làm cho Thái Hòa yên lòng, ít nhất tạm thời không cần lo lắng khẩu phần lương thực của ba người các nàng rồi.

Bởi vậy có thể an tâm tiến đến nhà của Yuna, tìm cho nàng một thanh đao mới. Mà nói không chừng chính mình cũng có thể tìm được một thanh vũ khí thích hợp hơn với mình để sử dụng.

Hắn cố tình muốn bắt đầu cũng tăng cường vũ trang cho Ngô Thanh Vân, thực lực của nàng vốn là mạnh hơn nhiều so với Lê Bống và Yuna, chỉ có điều hiện giờ trên người nàng còn có tổn thương, cho nên tạm thời không phát huy ra thực lực mà thôi.

Bất quá sở dĩ nàng thua trong tay Thái Hòa, thật ra chính là vì yếu thế ở phương diện vũ khí.

Mặc dù năng lực học tập của nàng rất nhanh, vậy mà biết rõ học tập Thái Hòa đi tìm một thanh vũ khí, nhưng cầm một cây côn gỗ mục nát đến chém với đao kiếm sắc bén đấy, cũng chỉ có zombie không có kiến thức phổ thông mới làm được loại chuyện ngu xuẩn này rồi. . .

Nhưng hiện giờ nàng đã trở thành con rối zombie của Thái Hòa, đương nhiên không thể để cho nàng bởi vậy mà chịu thiệt rồi.

Hơn nữa thực lực mạnh mẽ như nàng, Thái Hòa cũng sẽ khai phát lợi dụng đầy đủ, để cho nàng phát huy sức chiến đấu mạnh mẽ trăm phần trăm, xứng đáng với tư cách một Zombie Lên Cấp.

Chương 302: Chỉ Là Vì Muốn Sinh Tồn Thôi

“Được rồi, không sai biệt lắm. Thừa dịp thời gian còn sớm, vậy thì chúng ta đi về phía quận Tân Bình, đến khu Cư Xá Tự Do thôi. Chi đại, chẳng phải ngươi biết rõ đại khái phương hướng hay sao? Lập tức nhờ vào ngươi.”

Thái Hòa cột chặt túi chất gel này một cách cẩn thận từng li từng tí, sau đó bỏ vào trong túi nhựa, rồi mới lên tiếng.

Những chất gel Virus này ngay cả nhiệt độ cao cũng không thể hủy diệt triệt để, cũng không biết là ngay từ đầu đã có lực lượng sinh mạng mạnh mẽ như vậy, hay là lúc sau này trong quá trình khi thăng cấp Zombie biến dị, tóm lại Thái Hòa xem tính nguy hiểm của chúng không thua gì buộc một vòng quả bom ở trên người, vẫn phải cẩn thận một chút mới ổn. Mặc dù trải qua lâu như vậy, Thái Hòa đã biết rõ, những chất gel Virus này tạm thời sẽ không lây nhiễm qua tiếp xúc làn da nhân loại đấy, nhưng virus thủy chung là đang trong giai đoạn thăng cấp liên tục, nếu như cẩn thận một ít thì tốt hơn.

Ngô Thanh Vân nhìn hắn hơi mờ mịt một cái, thấy Thái Hòa lộ ra một chút vẻ mong mỏi, nàng mới chậm rãi gật gật đầu, đồng thời lén lút để xuống cánh tay đang bóp cặp mông nàng: “Uh.”

“Nói một tiếng với team của Tuấn Hưng, chúng ta lập tức rời khỏi nơi này thôi.”

Ngược lại là Thái Hòa không có chú ý tới điểm mờ ám kia của Ngô Thanh Vân, hắn vừa mới hấp thu đầy đủ nước bọt từ Lê Bống và Yuna, lúc này có thể nói là sảng khoái tinh thần, thể lực tràn

đầy, lúc đi đường sức mạnh tăng lên.

Lúc này Team của Tuấn Hưng cũng đang dọc theo cửa hàng trong phố hưng phấn mà sưu tập lấy đủ loại vật tư khan hiếm, lúc đầu bọn hắn chuẩn bị bốn cái ba lô cực lớn, nhưng Tuấn Hưng còn có thể miễn cưỡng lưng vác một cái ba lô,

Nhưng mà Vương Lan Hương phần lưng bị thương lại tạm thời không thể mang vác được đến rồi.

“Chỉ có thể tạm thời buông tha cho một cái.” Tuấn Hưng rất là đáng tiếc nhìn vào trong cửa hàng, mặc dù đồ vật trong này còn rất nhiều thứ, theo Thái Hòa suy nghĩ thì, cũng đã không cách nào sử dụng, nhưng thật ra đối với người sống sót bình thường mà nói, cho dù là đồ ăn đã quá hạn, chỉ cần còn chưa có mốc meo hư thối, thì đó chính thứ có thể ăn được đấy. Nếu có người sống sót bất hạnh bởi vì ăn hết nhưng thứ này mà ngộ độc thức ăn, điều đó chỉ có thể nói rõ dạ dày của hắn còn chưa có thích ứng với cái thế giới này, đáng đời bị đào thải.

Thái Sơn liếc nhìn Tuấn Hưng, an ủi: “Chúng ta mang hành trang nhẹ có thể đi được nhanh hơn! Sau khi rời khỏi mãnh nội thành này, số lượng zombie sẽ bắt đầu dần dần giảm bớt, đợi ra khỏi nội thành triệt để, đến lúc đó ở vùng ngoại thành còn có thể tìm được đồ ăn đấy. Ta biết rõ kế hoạch này hoàn thành làm cho ngươi thật vui vẻ, bất quá cũng không cần phải coi quá nặng rồi.”

Sắc mặt của Tuấn Hưng phức tạp liếc nhìn Thái Sơn, hắn thừa dịp chính mình không cách nào phản kháng mà hấp diêm chính mình. . . Chuyện này đối với Tuấn Hưng mà nói quả thật là một việc khó có thể đối mặt nha!

Hắn sẽ có loại biểu hiện này, hơn phân nửa chính là vì còn không cách nào lạnh nhạt mà đối diện Thái Sơn. Vì cái gì Thái Sơn lại có thể biểu hiện ra bình tĩnh như thế đây này!

Thật may mắn ở trong lúc này Vũ Linh xen vào một câu, bất quá bởi vì bộ mặt bị đánh sưng, cho nên thanh âm của hắn nghe qua thật sự hơi làm cho người ta nhức hết cả trứng: “Thái Sơn nói đúng, chúng ta vẫn nên vác theo hành lý nhẹ cố gắng rời khỏi nơi này mới tốt, ta nghe các ngươi nói, hai con zombies kia chỉ là chạy, cũng không phải là bị đánh gục, chẳng may đêm nay bọn hắn còn đến thì sao? Nếu như nếu bọn hắn nhìn chằm chằm vào chúng ta, thậm chí theo dõi, vậy thì bết bát hơn rồi.”

“Nói như vậy cũng đúng.” Tuấn Hưng gật nhẹ đầu, nhìn thoáng qua ba cái ba lô đã đóng gói xong, “Cái kia sẽ tìm mấy gia cửa hàng, chúng ta lập tức chuẩn bị rồi khỏi nơi này rồi.”

Bọn hắn mới từ trong cửa hàng đi ra ngoài, trước mặt đã nhìn thấy team của Thái Hòa dán chặt lấy mép tường nhanh chóng đến gần tới phía bên này.

Trong nội tâm Vũ Linh nhảy lên một cái, thầm nghĩ ngược lại là tốc độ của bọn hắn rất nhanh đấy, xem ra những thứ cần sưu tập đã lấy vào tay. . .

Mà sắc mặt của Vương Lan Hương thì lại phức tạp nhìn chằm chằm Thái Hòa, trên đầu của nàng ngược lại đã đeo lên một cái mũ lưỡi trai, nhưng đoán chừng đến hiện tại nàng cũng không có sờ qua cái ót của chính mình. Thái Hòa vừa nhìn thấy nàng, lập tức không nhịn được hơi muốn cười.

Không biết đợi thời điểm nàng phát hiện, sẽ có phản ứng như thế nào?

Tuấn Hưng thì lại lộ ra dáng tươi cười kích động, nhưng cố kỵ đám zombie đang lắc lư ở giao lộ kia, thanh âm của hắn ép xuống rất thấp: “Hòa huynh đệ, các ngươi đã sưu tập xong rồi sao”

Thái Hòa bước đi tới trước mặt bọn hắn, gật nhẹ đầu: “Uh, cho nên chúng ta chuẩn bị đi tới một nơi đã dự định trước.”

“Như vậy ah. . .” Tuấn Hưng do dự một chút, vẫn không nhịn được lại hỏi, “Hòa huynh đệ, các ngươi thật sự không muốn. . .”

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: “Con đường chúng ta phải lựa chọn bất đồng, nhưng cũng chỉ vì muốn sinh tồn thôi.”

Chương 303: Bảo Trọng

Thấy thái độ của Thái Hòa thật sự kiên quyết như vậy, Tuấn Hưng đành phải lộ ra một chút sắc mặt tiếc nuối, bất quá sau đó hắn lập tức hết sức trịnh trọng nói: “Hòa huynh đệ, nhà của ta ở Phú Hòa Đông Củ Chi Sài Thành, sau này nếu như ngươi có cơ hội tới nông thôn, bất kỳ lúc nào chúng ta hoan nghênh ngươi đến chỗ của chúng ta. Chúng ta sẽ đủ khả năng cung cấp cho các ngươi một ít đồ ăn và tiếp tế đấy, đương nhiên các ngươi chịu nguyện ý lưu lại thì tốt hơn.”

Hắn đưa ra hứa hẹn lần này, mặc dù Vũ Linh ở một bên nhíu mày, bất quá lại cũng không nói gì thêm.

Thái Hòa cứu được một nửa người trong team, chuyện này đã không phải việc riêng của Tuấn Hưng rồi, hắn dùng danh nghĩa đoàn đội đưa ra loại cam đoan này, cũng không gì đáng trách. . .

Đương nhiên nguyên nhân chính thức để cho Vũ Linh nhịn đưa ra ý kiến phản đối, chính là vì Tuấn Hưng và Thái Sơn cứu được hắn. . .

Thấy bộ dáng Vũ Linh ở một bên cứ như đang muốn nói gì lại thôi, Thái Hòa cũng không khỏi lộ ra mỉm cười, xem ra ngược lại là người này học được thông minh hơn một chút.

Kết quả này Thái Hòa đã sớm ngờ tới, hắn cũng không có ý khách khí, mà là gật nhẹ đầu: “Uh. Nếu có cơ hội mà nói, ta sẽ đến. Ngoài ra, ngược lại hắn nhìn về phía Vương Lan Hương, cô nàng này trốn ở bên người Thái Sơn, cặp mắt ở dưới mũ lưỡi trai kia đang lén lén lút lút nhìn mình chằm chằm.

Nghĩ đến lúc trước vừa gặp phải nàng, nàng biểu hiện ra tính

tình đại tiểu thư kia... Đương nhiên hiện giờ nàng cũng hay là tính tình đại tiểu thư, chỉ có điều không dám ở trước mặt Thái Hòa và Yuna khoe khoang rồi.

Lúc này thấy Thái Hòa nhìn về phía chính mình, Vương Lan Hương lộ ra một chút sắc mặt chờ mong lại thấp thỏm không yên. Nói cho cùng nàng vẫn còn tâm tính thiếu nữ, mặc dù chán ghét Thái Hòa, nhưng lúc này vẫn rất hy vọng nghe được Thái Hòa nói ra một ít lời hữu ích. . .

Thái Hòa rất là nghiêm túc nhìn chằm chằm vào Vương Lan Hương nhìn một cái, khi nàng hít vô một hơi thật sâu và trên nét mặt chờ mong, nói ra thấm thía: "Cô em vợ, học được thông minh một chút nha!"

". . ." Vương Lan Hương lập tức mở to hai mắt nhìn. Đây là có ý gì? Ta rất đần hay sao? !

Mà Yuna cũng ở một bên ném ra một câu nhàn nhạt: "Trước kia ngươi cũng chưa từng đánh thắng qua ta, hiện giờ thì bị ta quăng mười đầu phố. Vương Lan Hương, đừng có lại yếu như vậy nha!"

". . ."

Sau khi chia tay với đám người Tuấn Hưng, một đoàn người Thái Hòa lập tức quẹo vào trong một con hẻm nhỏ, nhanh chóng rời khỏi khu này.

Ở loại khu vực cực kỳ dày đặc zombie này, đi đường nhỏ vắng vẻ có thể an toàn nhiều hơn so với đi ngang qua đường cái.

Nhìn thấy bóng lưng bốn người Thái Hòa biến mất ở đầu ngõ triệt để, tâm tình của Vương Lan Hương cũng không nói nên lời là một loại cảm giá thế nào.

Nàng sững sờ ngây người một hồi lâu, mới phảng phất tự nhủ

thấp giọng nói hai chữ: “Bảo trọng.”

Mà thanh âm rất nhỏ này, thậm chí ngay cả Thái Sơn ở bên người nàng cũng không có nghe thấy. . .

“Chị đại, chẳng phải ngươi nói ngươi biết rõ phương hướng đại khái hay sao? Đại khái là ở nơi nào?”

Trên lưng Thái Hòa vác ba lô căng phồng, một tay cài đao ngắn vào bên hông, hỏi.

Ngô Thanh Vân cố gắng bảo trì một khoảng cách với hắn, xem ra nàng vẫn không muốn đến quá gần với nhân loại.

Nghe được câu hỏi của Thái Hòa, nàng lại lộ ra một tia lạnh nhạt, nhưng ở dưới giam cầm liên hệ tinh thần, nàng lại không mở miệng nói ra không được: “Chuyện này. . . Ở hướng này. . .”

Có phải Ngô Thanh Vân nói dối hay không, thông qua chấn động tinh thần của nàng Thái Hòa cũng có thể biết trước tiên. Bất quá Ngô Thanh Vân cũng không ngốc đến mức để cho Thái Hòa có cơ hội dạy cho nàng một bài học, cho nên nàng cũng đã nói ra lời nói thật.

Bất quá ấn tượng của Ngô Thanh Vân rất mơ hồ, nàng cũng chỉ có thể nhớ rõ một phương hướng đại khái mà thôi.

Đối với team của Thái Hòa mà nói, có một phương hướng đại khái là được rồi. Chỉ cần đến gần khu Cư Xá Tự Do, có lẽ Yuna sẽ nhận ra đường rồi rồi.

Nghe Ngô Thanh Vân dùng cái loại thanh âm hơi lãnh đạm này, thậm chí là cực kỳ khó chịu tiến hành trả lời, Lê Bống và Yuna đều nhíu mày.

Sau khi Yuna quay đầu liếc nhìn về phía Ngô Thanh Vân, lập tức nói hai câu vào lỗ tai của Lê Bống.

Lúc này Thái Hòa đang móc ra từ trong túi quần bản bút ký Tuấn Hưng đưa cho hắn, bởi vậy cơ bản không có chú ý tới mờ ám của hai nữ zombies.

“Hòa. . . Hòa Ca” Sau khi Lê Bống gật nhẹ đầu, lập tức đi tới bên người Thái Hòa, đối thấp giọng nói với hắn ra, “Ta. . . Ta cảm thấy được, nàng. . . Theo chúng ta. . . Còn chưa đủ quen thuộc. Dứt khoát... Để cho nàng... Cùng một chỗ với chúng ta. Chúng ta sẽ điều giáo. . . Không, là dạy nàng, như thế nào làm vợ đấy. . .”

“Uh, Ngươi biết biện pháp là tốt. . . Ồ? Không đúng, mới vừa rồi ngươi dường như ngươi nói điều giáo đúng không?”

Chương 304: Cô Gái Mở Đường

Thái Hòa vừa muốn gật đầu, cũng mạnh mẽ ý thức được một chút không đúng. Hắn liếc nhìn Lê Bống, mặc dù thấy trên mặt Lê Bống không có biểu lộ gì. Nhưng trong ánh mắt lại mang theo một chút trốn tránh, lập tức cũng hiểu rõ ra.

Trước kia hắn từng cố ý dặn dò qua Yuna, để cho nàng không được có ý đồ với Ngô Thanh Vân, ngược lại là nàng nhớ rõ rất rõ ràng lệnh cấm này.

Nhưng mà xem ra hiện giờ vậy mà nàng là còn không có có buông tha, sau khi bị chính mình hạn chế, vậy mà lại để cho Lê Bống ra mặt để lừa dối Thái Hòa. . .

“Hai cô gái nhỏ rõ ràng dám hùn vốn đến muốn lừa dối ta. Vậy mà mưu đồ loại tính toán nhỏ nhặt này tới trên đầu của mình!”

Trong nội tâm Thái Hòa hiểu rõ, nhưng lại biểu hiện ra vẻ mặt như nghĩ tới cái gì, “Bất quá các ngươi làm cũng còn chưa đủ tốt. Như vậy đi, các ngươi muốn dạy Ngô Thanh Vân cũng được, nhưng mà bởi như vậy các ngươi cũng cần tăng lên nhanh chóng. Cho nên ta quyết định vất vả một chút, sau này mỗi đêm rút ra một chút thời gian đến truyền thụ cho hai người các ngươi tư thế làm! À không. . . Tri thức làm người!”

Lê Bống suy nghĩ một lát, rồi quay đầu lại liếc nhìn Yuna. Thấy Yuna cũng gật nhẹ đầu, lập tức đồng ý: “Uh. . .”

“Nhưng mà để cam đoan chất lượng dạy học, hai người các ngươi phải hứa hẹn nhất định sẽ ngoan ngoãn phối hợp, nghe lời thật tốt, tuyệt đối không được phản kháng.” Thái Hòa thừa dịp thắng truy kích, còn nói thêm.

Mỗi lần hai nữ zombie này bị hắn bổ nhào đều giãy giụa đủ kiểu, Lê Bống vẫn còn tốt một chút, còn đến phiên Yuna thật sự là quá không dễ dàng.

Tốc độ hai người bọn họ cực nhanh. Động tác nhanh nhẹn linh hoạt, lực lượng lại hết sức kinh người, mặc dù Thái Hòa có năng lực điều khiển con rối Zombie có thể ảnh hưởng các nàng nhẹ nhõm, bất quá hắn cũng không muốn để làm những chuyện không biết xấu hổ không kia, mà cứng nhắc tiến hành điều khiển các nàng.

Loại hành vi này, thật ra rất dễ dàng để cho thần kinh con rối zombie sinh ra tổn thương vĩnh cửu tính đấy.

Cho nên nhiều khi, trên thực tế Thái Hòa đều đang làm một chuyện hết sức hao phí thể lực. Thậm chí chuyện làm cho hắn và nữ zombie đều mồ hôi đầm đìa.

Đó chính là. . . Ngươi truy ta đuổi!

Nhưng nếu như để cho các nàng đưa ra cam đoan sẽ không phản kháng mà nói..., vậy thì cũng quá ngon rồi. . . Thái Hòa nghĩ đến, khóe miệng không nhịn được lộ ra vẻ mỉm cười.

Lê Bống do dự một chút, đoán chừng nàng cũng nghe ra được dường như có cái gì không đúng. Nhưng mà người đưa ra những yêu cầu này chính là Thái Hòa cũng không phải người khác. . .

Cho nên sau khi suy nghĩ một lát, nàng gật nhẹ đầu: “Uh. . .”

“Vậy là tốt rồi! Nếu đã như vậy, điều. . . Không đúng, chuyện giáo dục chị đại Ngô Thanh Vân ta giao cho hai người các ngươi là được rồi!”

Thái Hòa thoải mái phất phất tay, nói ra.

Trong lòng của hắn thầm nghĩ, chị đại, bất kể nói thế nào ta

cũng là em út khóa dưới của ngươi, vì hạnh phúc của em út, chị đại cũng tạm thời hy sinh một chút đi. . .

Lúc này Ngô Thanh Vân đang đi ở phía trước nhất, vung vẩy lấy cây gậy bóng chày tìm đến Thái Hòa cho nàng, lấy tư thái cực kỳ tiêu sái cuồng bạo, đập vỡ sọ não từng con zombies ngăn cản ở trước mặt.

Mặc dù những con zombies kia hơi sợ hãi ba nữ Zombie Lên Cấp, nhưng mà chứng kiến có sự tồn tại của Thái Hòa, mặc dù vậy bọn hắn cũng tỏ ra tư thế sắp công kích.

Đây là bởi vì dù sao Zombie bình thường chỉ là hành động dựa vào bản năng đấy, áp chế đẳng cấp trời sinh cùng với khát vọng với thịt người, ở trong đầu bọn nó hoàn toàn vô ý thức, hoàn toàn không có khả năng nhận thức rõ ràng và phân biệt được gì.

Mặc dù bọn nó không dám chủ động công kích ba người Lê Bống, nhưng mà bọn hắn lại sẽ vượt qua Ngô Thanh Vân ở phía trước nhất đến công kích Thái Hòa.

Đây chính là vì sao mặc dù Thái Hòa có thể điều khiển một đám Zombie biến dị mở đường, nhưng lại không cách nào dựa vào uy áp của bọn hắn để cho Zombie bình thường không cách nào tới gần, bởi vì bọn này là quái vật không có đầu óc, tuyệt đối sẽ không bởi vì sợ hãi với đồng loại cao cấp mà bỏ qua sự tồn tại của Thái Hòa.

Nhìn thấy Ngô Thanh Vân trình diễn mỹ học bạo lực, Thái Hòa cũng âm thầm líu lưỡi trong lòng.

Mặc dù nàng còn chưa có khôi phục thực lực chân chính, nhưng mà chỉ nhìn nàng cực kỳ nhanh nhẹn vượt qua một con lại một con zombie, gậy bóng chày trong tay giống như là chém dưa thái rau vậy, chỉ cần vung xuống một lần, nhất định có thể nghe được một tiếng trầm đục.

Zombie ngã xuống dưới công kích của nàng gần như không thể lại đứng lên đấy, cho dù còn chưa tắt thở, giãy dụa người đứng lên, nàng cũng sẽ giẫm một cước mạnh mẽ nát cổ đối phương.

Một tiếng vang "Răng rắc" rợn người truyền đến, đối phương cũng bị giẫm tàn bạo trở về mặt đất.

Nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Vân trong chốc lát, Thái Hòa lập tức chuyển dời lự chú ý đến trên bút kí trong tay.

Chương 305: Người Rất Có Sáng Tạo, Cùng Ta Học Tư Thế Đi

Dù sao tạm thời cũng không có nguy hiểm gì, chính hắn càng không cần phải ra tay, không bằng thừa dịp ban ngày vừa đi vừa không có chuyện gì để làm, nhìn thử ghi chép của Tuấn Hưng xem có tin tức gì hay ho không. Nói không chừng có thể tìm được một ít tình báo hữu dụng từ trong bút ký.

Cũng chỉ có hắn mới có thể cùng lúc làm nhiều việc giống như vậy, có ba nữ zombies Lên Cấp theo bên người, chỉ cần không phải gặp được Zombie Lên Cấp giống các nàng, hoặc là bị số lượng zombie rất lớn cho bao vây lại, hệ số an toàn của Thái Hòa cũng rất cao đấy.

Bất quá loại hành động trang bức này của hắn nếu như bị người sống sót khác thấy được, hơn phân nửa sẽ cho là mình xuất hiện ảo giác gì.

Quyển bút ký này, ngay từ đầu ghi chép đủ thứ rất tạp, hơn nữa nhìn bộ dáng từ rất sớm trước kia cũng đã bắt đầu ghi chép.

Tuấn Hưng miêu tả hơi đơn giản. Dùng từ cũng không có gì đặc biệt, bất quá vẫn là có thể làm cho người ta cảm giác được chủng loại tâm tình lúc hắn ghi chép.

“Hôm nay là thời gian rất khủng khiếp, trong lúc gác đêm, một bà lão vừa mới đi qua đột nhiên phát điên, xông về người qua đường, bắt đầu cắn xé hắn. Rõ ràng bà lão lớn tuổi như vậy rồi. Lại có thể thoáng chốc bổ nhào một người trưởng thành. Mà chàng

trai kia kêu thảm gọi cứu mạng, ta sợ ngây người, thời điểm trong lúc muốn đi cứu hắn, lại phát hiện khắp nơi đều loạn cả lên. . . Vô số người biến thành cái loại quái vật ăn thịt người này, khắp nơi đều có máu tươi, kể cả chiến hữu ngày xưa cũng giương nanh múa vuốt nhào đầu về phía trước tiến về phía ta. Ta sợ choáng váng, bộ dáng của bọn hắn. Giống như là quái vật zombie trong phim ảnh vậy."

Đây là tờ thứ nhất, nhưng chữ viết càng viết ngoáy, tất cả trên giấy đều là vết máu dơ bẩn.

Bất quá có thể khẳng định chính là, đây không phải ghi chép cùng ngày đấy, mà là sau này lúc Tuấn Hưng nhớ lại viết xuống đấy.

Hắn loại ghi chép này chính là muốn tìm một cách để phát tiết tâm tình, Thái Hòa cũng rất lý giải, bởi vì lúc ấy hắn cũng bị như thế. Trong quá trình khi trốn chạy điên cuồng để thoát chết. Chỉ sợ đại đa số mọi người sẽ cảm giác được mình đã ở bên bờ biên giới sắp sụp đổ.

"Ta đã không nhớ rất rõ, quá hỗn loạn, quá kinh khủng, người trong cả thành thị đều giống như điên rồi vậy, trận điên cuồng này giằng co vài ngày, không có bất kỳ viện trợ, bởi vì những nơi khác cũng giống như vậy đấy. Có vài con quái vật thức tỉnh thời gian sớm. Có một ít thì tương đối trễ. Ta chạy đi theo một đoàn đội đến trưa, kết quả một người trong đội ngũ lại đột nhiên thức tỉnh biến dị, sau đó giết hơn phân nửa người trong đội. . . Ta cũng không nhớ rõ những ngày nay ta làm như thế nào sống sót. Ta chỉ biết là sau khi tất cả hỗn loạn này kết thúc, toàn bộ thế giới đều yên tĩnh lại rồi."

"Một mảnh tĩnh mịch. Cảnh hoàng tàn khắp nơi, đây chính là tận thế ở trong tiểu thuyết miêu tả hay sao?"

"Mặc dù ta sống sót rồi, nhưng lòng ta lại thật giống như chết

rồi vậy, cả người đều đang trong chết lặng. Ta cần phải tìm một lý do để tiếp tục sống sót, tìm được ý nghĩa sống sót."

"Ta muốn ghi chép lại những gì ta nhìn thấy đấy, nghe được từ người khác đấy, đều nhớ kỹ, tương lai giao cho quân đội, giao cho quốc gia. Những tin tình báo này, nhất định sẽ có tác dụng đấy."

Những lời này đều là viết xuống đứt quãng đấy, mà sau đó, ghi chép của Tuấn Hưng cũng trở nên hết sức chính thức rồi.

Đối với hắn những tuỳ bút này, Thái Hòa cũng cảm động lây, người sống sót ngay lúc đó, đại khái đều là trải qua kinh nghiệm như thế này.

Mặc dù đang ở vùng ngoại thành, nhưng thời điểm lúc tai nạn vừa mới bộc phát, Thái Hòa cũng đã trải qua một đoạn thời gian hắc ám cực kì khủng khiếp.

Trơ mắt nhìn thấy vô số người ở trước mặt mình bị xé rách và thôn phệ, mà những gương mặt trở nên vặn vẹo dữ tợn kia, lập tức khiêu chiến lấy thừa nhận cực hạn của người bình thường.

Nhưng Thái Hòa vẫn mãi cho là mình vẫn còn rất may mắn đấy, hiện giờ hắn đã có vốn liếng tiếp tục sống sót, hơn nữa cũng sớm tìm ra ý nghĩa chính mình tiếp tục còn sống.

Ở trên bút kí, đoạn sau này ghi chép tất cả những kiến thức về Zombie mà Tuấn Hưng đã tập hợp lại, ngay từ đầu hắn cũng đang ở nội thành, đương nhiên nắm giữ tình huống nhiều hơn so với Thái Hòa, tiếp xúc qua số lượng người sống sót cũng không ít.

Tình huống mấy cái quảng trường xung quanh đều bị hắn ghi chép lại, kể cả nơi nào tuy ít zombie nhưng vật tư cũng không nhiều, mà một nơi khác lại thuộc về khu vực buôn bán phồn hoa, có được rất nhiều vật tư, nhưng mà số lượng zombies kinh người.

. .

Đối với chủng loại zombie xuất hiện trước mắt, hắn cũng ghi lại kỹ càng, thậm chí còn muốn cẩn thận một ít so với những kiến thức Thái Hòa tìm hiểu được, xem ra ngược lại là hắn quan sát hết sức cẩn thận, thậm chí ghi lại một ít đặc thù rất nhỏ của những này zombie cũng được ghi chú lại rõ ràng. Bất quá đối với Zombie Lên Cấp, dĩ nhiên hắn cũng không có hiểu được quá nhiều. Mà ở phương diện này, Thái Hòa lại có thể có thể nói quyền uy.

Chương 306: Tiểu Ma Nữ Tà Ác

“Quyển sổ này có thể xem như sổ tay sinh tồn ở thành thị đi à nha? mặc dù không được đầy đủ, nhưng nếu quả thật có đội tìm kiếm cứu nạn, dựa vào quyển sổ này hoàn toàn chính xác có thể tiết kiệm không ít thời gian và tinh lực.”

Thái Hòa thầm nghĩ thứ này quả nhiên là thứ tốt, ở trong tận thế thiếu thốn nhất ngoại trừ vật tư, cũng là tình báo. Quyển bút ký này với hắn mà nói cũng rất hữu dụng, sau khi hắn quét mắt nhìn sơ một lần không sai biệt lắm quét, cũng bỏ vào trong ba lô một cách cẩn thận.

Lúc này bọn hắn cũng từ trong con hẻm nhỏ này xuyên ra ngoài, đến trên một con đường cái khác.

Ở đây cũng có thể chứng kiến đại khái khoảng chừng 100 con zombie, Thái Hòa bỗng uốn éo cổ một cái răng rắc, lại bỗng xoay xoay cổ tay, lập tức rút ra ngoài thành đao ngắn.

Một ít zombies ở đây bắt đầu chú ý tới sự tồn tại của Thái Hòa, hơn nữa lập tức nổi giận vội vàng chạy mạnh tới, Thái Hòa cũng vung một đao hoa coi như xinh đẹp, sau đó gầm nhẹ một tiếng: “Các ngươi lên, ta ở phía sau âm chết bọn hắn!”

Cùng lúc đó, cái vòi tinh thần của hắn cũng cuốn ra điên cuồng, lập tức điều khiển mấy con zombie phía trước nhất.

Những con zombies này bỗng nhiên quay người, chuyển hướng mục tiêu công kích về phía đồng loại sau lưng, mà ba nữ zombies Lên Cấp cũng đồng thời xông vào trong đám zombies, ngay trong lúc này chỉ thấy máu tươi bay tứ tung, tay chân gãy phóng lên trời.

Mà Thái Hòa lập tức đi theo đằng sau những con rối zombies này, vừa bảo hộ lấy bản thể không bị thương tổn một cách cẩn thận từng li từng tí, vừa lấy phương pháp công kích cực kỳ xảo trá, chuyên môn giải quyết lấy một phần zombies tương đối khó giải quyết trong đám zombies kia.

Đã thoát khỏi đám người sống sót, cuối cùng thực lực của Thái Hòa lại được phát huy nguyên vẹn một lần. Trên cả con đường, mặc dù chỉ có có thể trông thấy một mình bóng dáng của hắn, nhưng ở đây gần như có thể nói là khu vực im ắng giết chóc, xung quanh chỉ nhìn thấy Zombies đã ngã xuống...

Đã đi ra khỏi mảnh khu vực trung tâm Đại Học Sài Thành này, số lượng zombie cũng bắt đầu trở nên rất hiếm, bất quá đây cũng là con số tương đối mà nói đấy.

Càng đi phương hướng khu Cư Xá Tự Do, công trình kiến trúc chung quanh cũng trở nên càng thưa thớt. Ngược lại là mảng cây xanh dần dần tăng lên, hoàn cảnh so với trung tâm nội thành tốt hơn nhiều lắm.

Ở đây đa số đều là văn phòng cao tầng, cửa hàng phía dưới cũng không dày đặc, đường đi hết sức thoáng đãng.

Xa xa nhìn lại, thậm chí sẽ cảm thấy không có gì khác nhau với bình thường.

Chỉ có điều ô tô bị vứt bỏ trên đường, cùng với thỉnh thoảng xuất hiện zombie, lại làm cho cảnh tượng này có thêm thêm vài phần không khí sợ hãi.

Đi bộ ở loại hoàn cảnh này, tâm tình Thái Hòa vẫn tương đối sung sướng đấy. Đánh chết zombie trên đường đi cũng khoảng gần 300 con rồi, mặc dù chính Thái Hòa rất ít tự mình ra tay, nhưng trên thực tế tiêu hao tinh thần lực cũng con số là hết sức to lớn đấy.

Nếu như thời điểm lúc trước chỉ có Lê Bống và Yuna, Thái Hòa vẫn còn không quá băn khoăn đến, nhưng liên hệ giữa Ngô Thanh Vân với hắn còn chưa chặt chẽ, một khi hắn tiêu hao quá nhiều tinh thần lực, nói không chừng Ngô Thanh Vân sẽ nếm thử thoát khỏi khống chế của hắn.

Điểm này vẫn không thể không phòng đấy, nhất là sau khi Ngô Thanh Vân khi trải qua chiến đấu, biểu hiện tinh thần càng ngày càng phấn khởi, thậm chí ngay cả hai mắt cũng đã sớm biến đổi thành màu sắc đỏ hồng.

“Yuna, đã đến khu vực nhà chưa, ngươi còn chưa có ấn tượng gì hay sao?” Thái Hòa vừa lau vết máu trên thanh đao ngắn, vừa đi đến bên người Yuna, hỏi.

Hắn đồng thời chú ý tới, trường đao trong tay Yuna đã rách tung tóe triệt để rồi, mũi đao đã sớm không cánh mà bay, lúc đầu nhìn qua một thanh hết sức khí phách, nhưng bây giờ đã tàn triệt để rồi.

Nếu như Yuna còn có cảm tình của nhân loại, nhất định sẽ bởi vậy mà cực kỳ buồn bả nha. . .

Bất quá nhưng lúc này Yuna lại không hề có thứ gọi là buồn, cầm trong tay trường đao đã gãy thành đao ngắn, lắc đầu nói: “Không nhớ, trước kia ta đi ra ngoài đều là ngồi xe đó a!”

“Cho nên ngươi chưa từng nhìn đường hay sao?” Thái Hòa lập tức bất đắc dĩ rồi, thì ra cô nàng Yuna này thật ra cũng là một vị đại tiểu thư!

Chỉ có điều tính cách của nàng nếu so với Vương Lan Hương thì tốt hơn nhiều lắm, nhưng từ khi nàng tăng trưởng đến Zombie Lên Cấp, sau khi tiến hành thức tỉnh ký ức lần thứ hai. Dường như một tích cách cổ linh tinh quái đang ẩn nấp lại bỗng nhiên được khai quật ra triệt để.

Mặc dù Yuna hiện giờ biểu hiện ra, còn có một ít tính cách giống với lúc trước, nhưng đây là lúc nàng đối mặt Thái Hòa và Lê Bống mới có thể biểu hiện ra ngoài đấy.

Mà đối đãi người khác, thậm chí là Vương Lan Hương, nàng lập tức hoàn toàn thay đổi một loại tính cách khác rồi.

Tiểu ma nữ tà ác. . . Ở trong lòng Thái Hòa âm thầm đưa ra một định nghĩa đối với loại tính cách mới của Yuna.

Chương 307: Rắn Độc Giấu Ở Trong Bụi Cỏ

Bất quá tính cách đặc biệt này của nàng, thật ra trước kia cũng có lúc thể hiện ra, ví dụ như ở trong chiến đấu, lúc nàng chém giết zombie thủy chung đọng lại ở khóe miệng kia một nụ cười nhàn nhạt. . .

"Ở đây. . ." Ngược lại là ở trong lúc này Lê Bống đột nhiên mở miệng. "Dường như. . . Ta đã tới. . . Lại dường như không..."

Xem ra ký ức cũng rất là mơ hồ nha. . . Bất quá văn phòng nha, ở đâu đều là giống nhau, còn thêm ở đây cách Đại Học Sài Thành cũng không xem như quá xa, nói không chừng thật sự Lê Bống đã từng tới cũng nói không chừng.

Có thể chứng kiến Lê Bống chủ động hồi tưởng, trong nội tâm của Thái Hòa vẫn rất vui vẻ đấy. Từ sau khi gặp được Ngô Thanh Vân, Thái Hòa cũng thỉnh thoảng muốn. Lê Bống có thể giống như Ngô Thanh Vân hay không, cũng muốn tìm về toàn bộ ký ức thuộc về mình hay không?

Mặc dù nàng không có vấn đề gì đối với nhận thức của mình, nhưng mà ký ức mơ mơ hồ hồ, đoán chừng làm cho nàng rất để ý nha?

"Vậy sao? Vậy thì thử nhớ lại xem, dù sao zombie ở đây không nhiều lắm." Thái Hòa yêu thương dùng bàn tay vuốt vuốt tóc Lê Bống, nói ra.

Lê Bống hơi mê mang nhìn qua cao ốc ở xa xa, sau đó gật nhẹ đầu: "Uh… Được rồi..."

Đã Yuna còn không có bất cứ trí nhớ gì, vậy chỉ có thể dựa theo phương hướng chỉ mơ hồ của Ngô Thanh Vân tiếp tục đi phía trước rồi.

Nếu không phải trên đường gặp phải một trạm dừng xe buýt, thấy trên mũi tên chỉ phương hướng xác thực là khu Cư Xá Tự Do, trong nội tâm Thái Hòa thật là hơi bán tín bán nghi đối với ký ức của Ngô Thanh Vân.

Trình độ khôi phục trí nhớ của nàng thậm chí còn kém hơn so với Lê Bống, vừa muốn nói ra một câu, để tìm được từ ngữ biểu đạt phù hợp, cũng phải ngập ngừng nửa phút.

Chiến đấu dọc theo một mạch con đường, gậy bóng chày trong tay nàng gần như dính đầy vết máu. Bị nhuộm trở thành màu nâu đỏ triệt để, trên cây gậy bóng chày cũng bị đập ra đủ loại vết rách và mảnh gỗ vụn, Thái Hòa không khỏi hơi tà ác nghĩ đến, nói không chừng lại dùng trong chốc lát nữa, chắc không có gì khác nhau với Lang Nha Bổng rồi.

Bất quá ngay khi Thái Hòa mơ màng, Ngô Thanh Vân đang đi ở phía trước nhất lại đột nhiên nghiêng dưới chân một cái, vậy mà "Bụp" một phát ngã trên mặt đất.

"Cmn!"

Thái Hòa hết hồn. Vội vàng tiến lên ý định nâng dậy Ngô Thanh Vân, nhưng thời điểm khi hắn sắp vọt tới trước mặt Ngô Thanh Vân, hắn lại thoáng chốc đứng sững lại.

"Đây là cái lề gì thốn. . ."

Ngô Thanh Vân cũng không phải ngã sấp xuống, mà là bị công kích rồi!

Mà công kích nàng chính là thứ ở trước mặt kia. Nó làm cho Thái Hòa lập tức run lên da đầu, trên người bỗng nhiên nổi da gà

lên!

Một con rắn đầu to cỡ khoảng cái chén ăn cơm đang quấn quanh ở trên mắt cá chân củaNgô Thanh Vân, hơn nữa nhanh chóng dọc theo cặp chân dài của nàng đang bò dọc lên trên người nàng. Nhưng con rắn này hoàn toàn không giống với bất kỳ con rắn nào mà Thái Hòa từng nhìn thấy.

Cái đầu đỏ thẫm, thậm chí ngay cả con mắt cũng đỏ hồng đấy, đầu tam giác dẹp lép, phồng lên một cái túi lớn, nhìn qua rất quỷ dị. Hơn nữa lúc nhìn chằm chằm vào nó, cho người ta cảm giác chính là tương đối nguy hiểm!

Nó có độc hay không Thái Hòa không biết, nhưng ít ra có thể khẳng định, lá gan của nó rất mập, lực lượng rất lớn!

Bằng không mà nói, nó không dám công kích một con Zombie Lên Cấp, cũng không có khả năng quật ngã Ngô Thanh Vân đơn giản rồi!

“Khè khè!”

Yuna cũng tranh thủ thời gian chạy tới nhìn thoáng qua, sau đó hai mắt hiện hồng kêu lên một tiếng sợ hãi thán phục. Đương nhiên nàng không phải vì cảm giác quỷ dị hoặc là sợ hãi, mà là cảm thấy thú vị.

Phản ứng giống hệt như vậy cũng hiện ra ở trên người Lê Bống, nàng cũng không có bất kỳ tâm lý sợ hãi đối với con rắn này, đương nhiên cũng không có khả năng quan tâm Ngô Thanh Vân đang bị quấn quanh rồi.

Bất quá con rắn này cũng không giống như mãng xà bình thường vậy, trước hết quấn quanh con mồi, nó càng giống như muốn trực tiếp đi cắn cổ Ngô Thanh Vân.

Ở trong các loại rắn có chủng loại nào ưa thích công kích con

mồi như vậy hay không, Thái Hòa cũng không rõ ràng lắm, nhưng hành vi của con rắn này lại làm cho Thái Hòa lập tức nghĩ tới zombie.

Trên thực tế Virus Zombie là cải tạo suy nghĩ và bản tính của những con zombie kia một cách triệt để, giống như là ảnh hưởng tầng sâu trong đại não. Nếu bọn nó có cơ hội cắn phần cổ trước, tuyệt đối sẽ không lựa chọn xé rách đối phương. Bất quá khi người sống sót phản kháng càng ngày càng kịch liệt, muốn cắn phần cổ trước, đã rất khó làm được. Bất quá giống như Ngô Thanh Vân trước kia đánh lén Thái Hòa vậy, ở dưới tình huống có điều kiện, bộ phận ưu tiên công kích vẫn là phần cổ.

Con mãng xà màu đỏ này bò lên trên cổ Ngô Thanh Vân chấp nhất như thế, cho người ta cảm giác tương tự với những con zombies kia.

Chương 308: Thảo Cầm Viên

Trước kia nó trốn ở trong bụi cỏ ở ven đường, thậm chí ngay cả ba Zombie Lên Cấp này đều không có cảm ứng được sự hiện hữu của nó, có thể thấy được nó sớm cũng đã phát hiện tean của Thái Hòa rồi, hơn nữa đã chuẩn bị xong phương thức đánh lén, ẩn giấu đi khí tức.

Thời điểm khi Ngô Thanh Vân bị cuốn lấy trong lúc bị trượt chân cũng đã chịu một chút vết thương nhẹ, lúc này con rắn này nhanh chóng bò dọc theo chân của nàng lên trên, cũng đã mang đến cho nàng cảm giác nguy cơ trầm trọng.

Bất quá đúng lúc này sự mạnh mẽ của Zombie Lên Cấp cũng biểu hiện ra triệt để không thể nghi ngờ. Tốc độ tay của nàng vô cùng nhanh chóng, bàn tay bắt được thân thể con rắn này, sau đó đồng thời quỳ gối mạnh lăn một vòng ở tại chỗ.

Hai bút cùng vẽ, không chỉ con rắn này giãy giụa, còn bắt nó vào trong tay.

“Vứt bỏ!”

Thái Hòa vừa hô lên thanh âm, chỉ thấy con rắn này co mạnh thân lên, cắn tàn bạo ở trên cổ tay Ngô Thanh Vân một cái.

Lập tức xuất hiện hai cái lỗ máu, máu tươi cũng đồng thời tuôn ra, mà Ngô Thanh Vân dường như là bị điện rồi thoáng một cái vậy, mạnh mẽ buông lỏng tay ra. Thái Hòa chú ý tới, nàng chảy ra máu tươi ngay từ đầu chính là màu đen đấy, bất quá rất sau đó khôi phục lại màu đỏ như bình thường.

Có độc!

Xem ra con rắn kia cũng không phải loài rắn bình thường gì rồi, vậy mà nó hoàn toàn không có ý muốn lùi bước, vậy mà sau khi hạ xuống bay thẳng đến đối diện nó phóng tới Thái Hòa.

Chỉ thấy nó mạnh mẽ ngóc đầu lên, sau đó như một mũi tên vậy bắn nhanh về phía mặt Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức cảm giác da đầu sắp vỡ, thời điểm lúc này muốn tránh cũng không tránh kịp, tốc độ của hắn không bao giờ... có khả năng vượt qua được tốc độ công kích của con rắn này.

Cái vòi tinh thần đột nhiên cuốn ra, làm cho con rắn này ở khoảng cách chưa đủ mười mười milimét trước mặt Thái Hòa, phảng phất va chạm mạnh mẽ lên một bức tường vô hình, phát ra một tiếng "Bộp~" cũng rơi đến trên mặt đất, vừa vặn ngã đã rơi vào bên chân Lê Bống.

Mà Lê Bống ngay cả một chút thần sắc hoảng sợ cũng không có lộ ra, nàng trực tiếp giơ chân lên, đồng thời khi con rắn này vừa muốn ngẩng đầu lên, nàng giẫm một cái tàn bạo xuống dưới đất.

Thái Hòa thì chẳng quan tâm trong đầu truyền đến cảm giác choáng váng và cảm giác như kim đâm vào đầu từng trận trước mắt, trực tiếp tiến lên, giơ tay chém xuống chặt đứt thân hình con rắn này.

"Trước hết đừng nhấc chân. . ." Thái Hòa vẫn là nói chậm một bước, Lê Bống đã dịch chuyển chân ra.

Bất quá thời điểm khi Thái Hòa lập tức lôi kéo nàng lui về phía sau, lại phát hiện mình quá lo lắng. Con rắn này đã bị giẫm tới nát nhừ triệt để, chuyện làm cho hắn rung động chính là, trên cái đầu dẹp của con rắn này sau khi bị giẫm nát, phảng phất rơi xuống ra một vật gì đó.

"Đây là cái gì?"

Thái Hòa dùng đao ngắn từ trong cái đầu rắn huyết nhục mơ hồ kia, lấy ra một khối nhỏ này, sau đó dùng mũi đao khều ra vật lẫn lộn dư thừa rồi.

Chuyện làm cho Thái Hòa kinh ngạc chính là, cái thứ này vậy mà là một khối chất gel Virus!

Mặc dù thể tích không lớn, nhưng hình dạng khối chất gel óng ánh sáng long lanh như như bảo thạch, đúng là do virus ngưng kết mà thành đấy!

Điều này nói rõ con mãng xà trước mắt này, không chỉ bị lây nhiễm virus, nhưng còn thành công chịu đựng virus ăn mòn, do đó hoàn toàn biến dị.

Đầu của nó cũng xuất hiện chất gel virus ngưng kết ra, nói rõ trình độ tiến hóa của nó ít nhất cũng tương đương với Zombie biến dị rồi.

Có khả năng còn có thiên tính động vật, nó cũng dám công kích Zombie Lên Cấp, điểm này mạnh hơn nhiều nếu so sánh với dũng khí của Zombie biến dị.

Có lẽ áp chế đẳng cấp ở giữa zombie, cũng không thể ảnh hưởng đến rắn biến dị nha.

Tóm lại phát hiện này làm cho Thái Hòa rung động không thôi, thậm chí hắn ngẩn ngơ một hồi lâu mới đột nhiên giật mình tỉnh lại, có hơi nghi hoặc mà hỏi thăm: “Loại rắn này như thế nào lại xuất hiện ở trong nội thành vậy? Chẳng lẽ từ dã ngoại bò đến hay sao? Nhưng mà xung quanh Sài Thành cũng không có mãng xà nha. . .”

Lúc này ngược lại là Lê Bống cau mày suy nghĩ một lúc lâu, sau đó hơi không quá xác định nói: “Động vật. . . Vườn bách thú. . .”

“Vườn bách thú hay sao? Xung quanh đây có vườn bách thú

hay sao?" Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức nhớ tới, trước kia ở trạm dừng xe buýt, dường như hoàn toàn chính xác trông thấy có một cái tên là trạm dừng thảo cầm viên Sài Thành.

Không trách được. . . Chỉ là không biết con rắn này như thế nào từ trong lồng rắn trốn tới đấy, một con mãng xà lớn như vậy, không có khả năng lại bị ném ở lộ thiên như vậy, rắn ở trên núi mới đúng chứ.

Bất quá nghĩ đến trong lúc tai nạn bộc phát hỗn loạn một mảnh, dường như cũng cũng không ai để ý đến thảo cầm viên cả.

"Nói như vậy, nói không chừng xung quanh đây còn có nhiều biến dị thú hơn nữa hay không? Chẳng trách được số lượng zombies ít như vậy. . ."

Chương 309: Chiến Đấu Giữa Hai Loại Virus

Thái Hòa lập tức cảm giác da đầu hơi run lên, số lượng zombie đã nắm vững thắng thế, nhưng những con biến dị thú này nhưng lại không giống chúng nó.

Một con rắn biến dị cũng dám công kích Zombie Lên Cấp, nhưng lại có thể đánh lén thành công, nếu như xuất hiện càng nhiều biến dị thú hơn, nhất định sẽ là chuyện hết sức khó giải quyết.

Bất kể nói như thế nào, ở dưới tình huống không chuẩn bị tinh thần trước, thiên tính và hình thể biến dị thú, đều săn bắn mạnh hơn so với zombie nhân loại.

Cũng may động vật hình thể quá nhỏ cũng không thể nào tiếp nhận được virus đấy, chỉ biết nổ tung hư thối mà vong, nếu không tùy tiện đến mấy con bò cạp biến dị hoặc là rắn độc thật nhỏ mà nói, vậy thì thật đúng là tai nạn lớn rồi.

Xem ra con đường này, cũng không yên tĩnh như biểu hiện bên ngoài vậy, mà là giấu giếm hung hiểm.

Sau khi Thái Hòa thu lại chất gel Virus, lập tức cau mày nhìn về phía Ngô Thanh Vân.

Sau khi nàng bị cắn, ánh mắt lộ ra hết sức cuồng bạo, dường như bất kỳ lúc nào đều có thể nổi điên lên triệt để.

“Chị đại?” Thái Hòa đưa tay muốn đi kéo qua cánh tay của Ngô Thanh Vân đến xác nhận thương thế, nhưng Ngô Thanh Vân

lại lui mạnh về sau một bước, dùng ánh mắt tràn đầy dục vọng công kích nhìn về phía Thái Hòa.

Bất quá giới hạn trong liên hệ tinh thần, nàng cũng không có chính thức hành động. Bất quá Thái Hòa cũng nhìn ra được, hung tính của Zombie Lên Cấp trên người nàng đã bị kích thích lên triệt để, còn thêm lúc này tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao kịch liệt, đã rất khó ước thúc nàng triệt để như lúc trước.

Nhưng mà nhìn thấy loại ánh mắt này của Ngô Thanh Vân, trong nội tâm của Thái Hòa đột nhiên nảy lên một cơn tức giận!

Ta cũng không phải muốn hấp diêm ngươi, chỉ là muốn nhìn xem miệng vết thương giúp ngươi! Hơn nữa nói trắng ra là, vị chị đại này chỉ là con rối zombie của hắn mà thôi, vì sao lại ngậm trong mồm sợ tan như vậy? !

Động một chút lại bày ra một bộ tư thế muốn công kích, loại thái độ này không được!

Lúc đầu Thái Hòa muốn dùng phương pháp nước ấm nấu ếch xanh xử lý từng chút một khống chế được Ngô Thanh Vân triệt để, nhưng lúc này vậy mà nàng muốn nhân cơ hội tạo phản, Thái Hòa lập tức cũng cảm giác bị chạm tới điểm mấu chốt.

Khi Ngô Thanh Vân vừa tỏ ra ý thức phản kháng, cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng mạnh mẽ bao lấy nàng triệt để.

Áp lực đến từ ý thức làm cho Ngô Thanh Vân xuất hiện mờ mịt trong nháy mắt, nhưng sau đó cặp mắt của nàng cũng trở nên càng tăng lên màu đỏ hồng!

Loại cảm giác này thật giống như có thứ gì đó đang cố gắng chui vào trong hướng đầu của mình vậy, chỉ cần là sinh vật hơi có ý thức một chút cũng không thể chịu đựng được loại cảm giác này.

Đúng lúc này chính là so đấu tinh thần lực mạnh mẽ rồi, hôm

nay Thái Hòa tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, mới vừa rồi bởi vì ngăn lại rắn biến dị đánh lén mà lập tức tiêu hao tinh thần lực còn lại, lúc này cả người phảng phất bất kỳ lúc nào đều có thể nhắm mắt lại ngất đi, nhưng cảm giác buồn bực kia lại làm cho hắn mạnh mẽ tăng vọt ý chí chiến đấu!

Ngay cả một nữ zombie cũng không thể điều khiển nổi, lâu như vậy đến nay hắn không ngừng rèn luyện tinh thần lực và năng lực điều khiển con rối Zombie, chẳng phải là trở thành một chuyện cười hay sao? !

Trước kia cân nhắc đến cố gắng hết sức địa bảo tồn thực lực Ngô Thanh Vân, Thái Hòa cũng không có làm cái mạnh mẽ với nàng, để tránh tạo thành tổn thương với tinh thần của nàng. Nhưng hiện giờ đối mặt một Zombie Lên Cấp đang kích động muốn công kích chính mình, Thái Hòa cũng tỏ ra tinh thần chơi liều rồi, so với mang theo một Zombie bất kỳ lúc nào cũng có khả năng thừa dịp chính mình bệnh muốn lấy mạng chính mình, còn không bằng mang theo một người ngu ngốc!

Mặc dù đây là dự tính xấu nhất, nhưng dĩ nhiên Thái Hòa đã chuẩn bị xong tâm vẹn toàn lý.

“Chị đại, đây chính là ngươi ép ta đấy. . .”

Mặc dù tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao rồi, nhưng thực lực hắn điều khiển cái vòi tinh thần lại không tầm thường, lại trải qua một lần tăng lên kỹ xảo, lúc này hết sức chăm chú, gần như ép tới Ngô Thanh Vân không thở nổi. Đoàn ánh sáng tinh thần của nàng vặn vẹo lên điên cuồng, nhưng cái vòi tinh thần của Thái Hòa không chỉ không có bị nàng tránh thoát mất, ngược lại bắt được tất cả mọi sơ hở, đang xâm nhập ở sâu trong thế giới tinh thần của nàng từng chút một.

Nếu như Ngô Thanh Vân tiếp tục chống cự nữa, thế tất sẽ bởi vì Thái Hòa mạnh mẽ điều khiển mà xuất hiện tan rã ý thức, thậm

chí biến trở về trạng thái vô ý thức.

Bất quá thời điểm lúc này, nàng lại dường như là nhận lấy kích thích gì, run rẩy mạnh vài cái,

Sau đó rất là quyết đoán trợn trắng mắt hôn mê bất tỉnh.

Mà trong khi nàng mất đi ý thức này, cái vòi tinh thần của Thái Hòa lập tức bắt được cái thời cơ này, lúc này không có bất kỳ chống cự, một lần hành động xâm nhập sâu trong tinh thần của Ngô Thanh Vân!

Chương 310: Nghỉ Chân

Nhưng mà mãi cho đến giờ phút này, Thái Hòa mới xem như chính thức điều khiển được Ngô Thanh Vân. Nàng lại cũng sẽ không có bất luận cơ hội phản kháng nào...

Kiềm chế mừng lớn ở trong nội tâm, Thái Hòa tranh thủ thời gian bước tới gần xem xét tình trạng của Ngô Thanh Vân thế nào rồi. Nhưng mà vừa xem xét, hắn rồi lại không nhịn được nhíu mày.

Lúc đầu hắn cho rằng Ngô Thanh Vân là vì không chịu nổi trùng kích thế giới tinh thần mà té xỉu đấy, nhưng không nghĩ tới nhưng lại không hoàn toàn đúng như vậy.

Miệng vết thương trên cổ tay nàng vậy mà đã chảy ra máu tươi màu sắc bình thường, nhưng độc tố của con rắn biến dị kia dĩ nhiên cực kỳ mạnh mẽ, lúc này cổ tay của nàng đã địa sưng lên hoàn toàn, mà hô hấp của nàng cũng lộ ra hơi dồn dập.

“Lừa ta hay sao? Vừa điều khiển được nàng. . .giờ nàng lại rơi vào trong nguy cơ sinh tử”

Trong nội tâm Thái Hòa kêu to, nhưng hắn tiêu hao một chút tinh thần lực cuối cùng, cố gắng chống chọi thành công Ngô Thanh Vân đấy, kết quả tinh thần lực của hắn đều dùng lãng phí hết rồi.

Cũng không biết đến tột cùng con mãng xà này là loài rắn gì, trước khi biến dị có độc hay không. Bất quá hiện giờ suy đoán đã không có ý nghĩa rồi, không cần nói đến khẳng định là không tìm thấy huyết thanh đấy, rắn độc sau khi biến dị còn có thể giống với lúc biến dị hay sao?

Virus Zombie vốn là hòa quyện vào biến dị thú và trong máu tươi zombie, không biết tiến hành dung hợp với rắn độc vì sẽ biến thành loại độc tố khủng khiếp gì.

Xem ra nguy hiểm nhất của loại rắn biến dị này, cơ bản không phải hình thể và tốc độ, mà là độc tố của nó.

Thái Hòa lộ ra sắc mặt tối thui, mắn chính mình chặn nó đánh lén, không có bị cắn tổn thương, vừa đau đầu nhìn về phía Ngô Thanh Vân.

Nói thật ra, nếu như Ngô Thanh Vân xong đời rồi, trong lòng của hắn tối đa sẽ cảm giác hơi tiếc nuối và đáng tiếc, muốn nói có khổ sở bao nhiêu, thế thì không đến mức.

Hai người quen biết trước kia, cũng không quá đáng chỉ là bạn học cùng trường mà thôi, tình cảm giữa hai bên cũng không có sâu sắc gì cả.

Chỉ có điều ở trong tận thế gặp được người quen luôn không dễ, cho nên thái độ Thái Hòa đối xử với nàng, cũng đương nhiên có hơi bất đồng với con rối zombie bình thường đấy. Huống chi nàng còn là một Zombie Lên Cấp rất mạnh mẽ.

Ngoài ra còn vừa mới phí hết sực lực thật lớn điều khiển nàng triệt để, kết quả đảo mắt lập tức về nơi gió cát rồi chẳng phải là lừa chính mình hay sao?

“Không có cách nào khác, trước hết tìm một nơi để nghỉ ngơi thôi, nếu như chị đại có thể chống chọi qua, vậy thì cũng là chuyện hết sức tốt đẹp rồi.”

Thái Hòa do dự một chút, nói ra.

Đoán chừng lúc này ở trong cơ thể Ngô Thanh Vân, đang tiến hành một trận đọ sức giữa virus. Cũng không biết là huyết nhục trong cơ thể Ngô Thanh Vân bao gồm virus zombie độ tinh khiết

cao sẽ mạnh mẽ hơn, hay là loại Virus của rắn độc biến dị này sẽ mạnh mẽ hơn.

Thấy Thái Hòa không có lập tức vứt bỏ Ngô Thanh Vân, Yuna hơi khó chịu. Nhưng nàng không hiểu cái gì là giá trị của một Zombie Lên Cấp.

Ngược lại là Lê Bống chủ động giúp đỡ Thái Hòa vác Ngô Thanh Vân lên lưng, mà cái xác rắn kia thì bị bỏ lại ngay tại chỗ, đoán chừng sẽ đưa tới một ít zombie gặm nó ăn mất triệt để.

Ở trong một văn phòng tĩnh mịch một mảnh, mấy con zombies đang ở trong đại sảnh trống trải đung đưa chậm rãi.

Trong đó có hai con zombies mặc đồng phục bảo an, mà đổi thành bên ngoài mấy con zombies nhìn bề ngoài là thành phần tri thức đi làm ở nơi này.

Những khuôn mặt vặn vẹo này từ xa nhìn lại, giống như là tượng sáp đang đeo lên trên một tấm mặt nạ xấu xí, lộ ra một cỗ khí tức quỷ dị mãnh liệt.

Tứ chi hai con zombies trong đó đều xảy ra vặn vẹo, một con kéo lấy xương đùi phải vặn vẹo sau khi gãy, một con khác thì cánh tay bị xé ra phía đằng sau.

Suối phun ở trong đại sảnh và thiết bị xa hoa lắp đặt trong nội bộ có thể thấy được, đây cũng coi là một văn phòng tương đối có giá rồi.

Lưng Thái Hòa cõng Ngô Thanh Vân đang trong hôn mê vừa bước vào cửa trước văn phòng, một con nữ zombie khoảng cách gần cửa ra vào cũng vừa mạnh mẽ quay đầu đến.

Mà gượng mặt nàng đầy máu đen chạy đến phía Thái Hòa, trong cổ họng cũng lập tức kêu lên tiếng tiếng gầm "khọt khẹt", giẫm lên giày cao gót chạy vội tới phía Thái Hòa.

Tiếng gầm kia cũng làm cho mấy con zombies khác chú ý, giống như là cho bọn hắn phát ra tín hiệu nào đó.

Mấy con zombies đồng thời từ tất cả mọi nơi nhào tới, nhưng loại cảnh tượng này đối với Thái Hòa mà nói thật sự không có gì đáng giá sợ hãi rồi.

Hơn một ngàn con Zombies cũng từng thấy rồi, mấy con ma cà bông này chẳng đáng giá nhắc tới.

Bởi vậy Thái Hòa biểu lộ bình tĩnh lưng cõng Ngô Thanh Vân đi vào trong văn phòng, mà Yuna và Lê Bống lập tức theo phía sau hắn chia ra hai bên nghênh đón đám zombies này.

Chương 311: Khí Tức Lành Lạnh Từ Trong Bóng Đêm

Đao gãy của Yuna hươ múa mạnh mẽ, chỉ thấy một đạo ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua, một cái đầu người lập tức bay lên, một vòi máu tươi như là suối phun bão táp mà ra.

Mà thời điểm khi máu tươi từ không trung rơi vãi xuống, Lê Bống lập tức nhanh nhẹn chuyển thân xoay tròn mà qua từ trong mưa máu, loan đao trong tay từ cổ tay khẽ đảo, trực tiếp xẹt qua yết hầu hai con zombies trong đó.

Mùi máu tanh đậm đặc lập tức xông vào mũi, trong nháy mắt mấy con zombies cũng bị chặt ngã xuống đất toàn bộ, để lại trên đất mảnh vụn xương cốt và chân tay đã bị cắt rời.

Hai nữ zombie Lên Cấp công kích dũng mãnh, hơn nữa rất là lăng lệ ác liệt, những Zombie bình thường này cơ bản là ngay cả phản kháng cũng không thể. Số lượng ít, thậm chí ngay cả thân thể Thái Hòa cũng không đến gần được.

Lê Bống đưa tay lau đi một giọt máu tươi dính trên gương mặt, sau đó cúi đầu mắt nhìn ngón tay, duỗi ra chiếc lưỡi thơm tho phấn nộn nhẹ nhàng mà thè lưỡi ra liếm đi.

Máu tươi kích thích khoang miệng, làm cho đôi mắt Lê Bống lập tức đỏ hồng lên một chút.

Bất quá đao gãy của Yuna lại bị kẹt ở xương bả vai của một con zombie trong số đó, đợi nàng một cước đạp văng ra thi thể, sau khi rút ra thanh đao gãy, trên thanh đao này đã có thêm một đạo vết rách.

Thái Hòa không khỏi nhìn thoáng qua một cái, nghĩ thầm đao dùng lâu rồi là một vấn đề, nhưng một vấn đề khác đại khái là bởi vì lực lượng của Yuna lúc này đã không giống ngày xưa rồi, lúc bổ chém sức lực rất mạnh, việc này đương nhiên cũng gây ra tổn hại đối với vũ khí đấy.

Xem ra vẫn phải tìm cho nàng một thanh vũ khí đầy đủ sức nặng mới được, nếu không dù đổi thế nào cũng không dùng được bao lâu.

Số lượng zombie trong nội bộ văn phòng cũng chỉ khoảng trên dưới ba mươi con, hơn nữa phân tán ở tầng trệt bất đồng, cũng không có gom lại với nhau, đương nhiên tính nguy hiểm cũng hạ xuống nhỏ nhất.

Có Yuna và Lê Bống ở nơi này, những zombies con số không nhiều này, đã bị thanh lý rất sạch sẽ, sau đó bị các nàng ném toàn bộ đến đại sảnh lầu một.

"Ầm!"

Thi thể từ trên lầu bị quẳng xuống, lúc rơi xuống trên mặt đất phát ra thanh âm trầm đục, quanh quẩn ở trong cả văn phòng, làm cho người ta không khỏi cảm thấy hơi sợ hãi.

Đương nhiên những thi thể này cũng bị rơi vỡ lung tung beng nát bấy, máu tươi tung tóe đến khắp nơi.

Hành vi bạo lực như vậy ngược lại là Thái Hòa hơi muốn cản lại đấy, bất quá thấy hai người bọn họ đều lộ ra vẻ hơi hưng phấn, đành phải ngầm đồng ý rồi.

Đối với các nàng mà nói, huyết tinh và giết chóc là khát vọng và hứng thú đến từ bản năng, không để cho các nàng tùy tiện giết người coi như xong, ngay cả giết zombie cũng muốn hạn chế, trong nội tâm Thái Hòa cũng sẽ cảm thấy băn khoăn đấy.

Bất quá xung quanh đây đều không có zombie nào, đợi khi mùi hôi và mùi máu tanh đưa thu hút bọn chúng đi tới, cả team của Thái Hòa đã sớm rời đi rồi.

Chuyện cần lo lắng duy nhất chính là có khả năng xuất hiện biến dị thú, bất quá chúng đến lúc đó cũng chỉ là dừng lại ở đại sảnh lầu một mà thôi, sẽ không mang đến cho bốn người Thái Hòa uy hiếp trực tiếp nào.

Ít nhất cả team của Thái Hòa có thể phát hiện chúng kịp thời trước khi bị chúng nó công kích, sẽ không dễ dàng bị đánh lén.

Thái Hòa thì tìm một văn phòng nương tựa lấy thang lầu an toàn ở lầu ba, ở trong phòng khách này có hai cái ghế sô pha, hoàn cảnh cũng coi như sạch sẽ, không có vết máu gì, chỉ có một ít tro bụi mà thôi.

Sau khi đặt Ngô Thanh Vân vào trên một cái gế sô pha trong số đó, lúc này Thái Hòa mới kéo cổ tay của nàng kiểm tra lại một cách cẩn thận.

Ngô Thanh Vân sau khi hôn mê đóng chặt lại hai mắt, thân thể thỉnh thoảng run nhè nhẹ lấy, chân mày hơi nhíu lại, lông mi đang chớp động nhẹ nhàng, nhìn qua dường như hơi thống khổ.

Zombie Lên Cấp ở mọi phương diện đều mạnh mẽ hơn một mảng lớn so với Zombie bình thường, nhưng tiến hóa trí lực và thực lực, thực sự đã mang đến hiệu quả khác, đối với bọn họ mà nói có thể nói là tác dụng phụ. Đó chính là dần dần khôi phục đối với đủ loại cảm giác và nhận thức.

Zombie bình thường không phải không cảm thấy đau, mà là bọn hắn không có nhận biết đối với đau đớn, thân thể cũng sẽ không làm ra bất kỳ phản ứng nào đối với đau đớn.

Mà Zombie Lên Cấp mặc dù lúc trước sẽ không bởi vì đau đớn

mà lùi bước, nhưng ít ra đã có một ít phản ứng của phương diện này.

Chẳng biết tại sao, nhìn thấy Ngô Thanh Vân đang hôn mê đột nhiên, Thái Hòa cảm thấy nàng trở nên thuận mắt hơn rất nhiều.

Róm lại bình thường có thể cảm giác được địch ý với Ngô Thanh Vân đối với mình, làm cho Thái Hòa vẫn có đề phòng đối với nàng, ánh mắt đối xử nàng đương nhiên cũng hơi cẩn thận đấy.

Lúc này nàng hôn mê bất tỉnh, chỉ nhìn bề ngoài thật sự rất khó làm cho người ta tin tưởng, nàng vậy mà sẽ là một Zombie Lên Cấp.

Điểm mấu chốt nhất chính là, sau khi chính thức điều khiển nàng, vậy mà Thái Hòa cũng sinh ra một chút cảm giác thân cận với nàng.

Chương 312: Tập Kích Bất Ngờ

Miệng vết thương trên cổ tay nàng đã sưng rất to rồi, xem ra sau khi bị cắn tổn thương, độc tố cũng đã nhanh chóng hòa quyện vào trong máu của nàng, thậm chí ngay cả dấu vết cũng tìm không thấy rồi.

Thái Hòa thử đè ép miệng vết thương của nàng thoáng một chút, quả nhiên máu tươi chảy ra đều là màu đỏ tươi, chỉ có điều cho người ta cảm giác, dường như so với loại máu người bình thường tươi còn đỏ hơn nhiều, hơn nữa để sát vào ngửi mà nói..., còn có thể ngửi được một cỗ mùi thơm nhàn nhạt, bất quá ở trong khứu giác của người bình thường, đây thật là một cỗ hương vị gay mũi.

“Xem ra chỉ có dựa vào chính ngươi rồi.”

Độc rắn đã hòa quyện vào máu của nàng rồi, không tìm thấy bất cứ dấu vết gì, tóm lại không có khả năng rút ra toàn bộ máu tươi toàn thân nàng nha?

Cho nên sống hay chết, cũng phải xem sức mạnh virus trong cơ thể Zombie Lên Cấp, có thể đánh bại triệt để độc rắn quỷ dị kia hay không.

Cũng may hô hấp của nàng coi như vững vàng, Thái Hòa nghiêng tai đến ngực của nàng, cảm giác tim đập cũng không phải rất kịch liệt. Như vậy xem ra, ít nhất trong thời gian ngắn chắc có lẽ không có nguy hiểm đến tánh mạng.

Sau khi dàn xếp cho Ngô Thanh Vân xong rồi, Thái Hòa lập tức lau xuống tro bụi trên một cái sô pha khác, coi như đây là giường của hắn, Lê Bống và Yuna tối nay.

Nếu như không phải Ngô Thanh Vân bị thương, thật ra Thái Hòa đối với thảo cầm viên kia vẫn rất cảm thấy hứng thú đấy, thậm chí muốn lập tức đi thăm dò thử một chút đến tột cùng là nơi đó có cảnh tượng như thế nào.

Mặc dù đều là bị virus zombie lây nhiễm đấy, nhưng tình huống của biến dị thú với zombie nhân loại vẫn có rất nhiều chỗ bất đồng đấy.

Bất quá lúc này Ngô Thanh Vân không cách nào di động, đầu của Thái Hòa cũng muốn nổ tung rồi. Nắm chặt thời gian nghỉ ngơi, mới là chuyện quan trọng trước mắt.

Mãi cho đến lúc nửa đêm, Ngô Thanh Vân cũng không ngừng run rẩy lấy, nếu như ánh sáng đủ lớn, có thể phát hiện mặc dù sắc mặt của nàng tái nhợt, nhưng bờ môi lại đỏ thẫm như là huyết dịch vậy, mười ngón tay cũng đã cắm thật sâu vào trong ghế sô pha dưới thân.

Đột nhiên, nàng mạnh mẽ cong người đứng lên, nửa người trên lập tức giơ lên.

Khi nàng mạnh mẽ mở hai ra mắt, trong đêm tối lập tức phảng phất đã hiện lên một tia sáng màu đỏ vậy.

Bất quá đồng thời khi nàng đứng dậy, Lê Bống và Yuna cũng đồng thời mở mắt. Mặc dù tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao, nhưng vẫn cảm thấy một cỗ khí tức rét lạnh mơ hồ.

Thật giống như trong giấc mộng đột nhiên bị người ta đâm vào một đao vậy, hắn bỗng nhiên cảm thấy một chút nguy cơ, lập tức vội giãy giụa ngồi dậy, đồng thời cũng duỗi tay nắm chặt chuôi thanh đao ngắn.

Nghe được động tĩnh, Ngô Thanh Vân vừa mạnh mẽ quay đầu ra, đôi mắt đỏ hồng cực kỳ yêu dị làm để cho Thái Hòa lập tức

cảm giác tê rần cả da đầu.

Bất quá ngay khi Thái Hòa cho rằng Ngô Thanh Vân lại sẽ làm ra hành động không nghe lời gì, lại phát hiện tình trạng của nàng dường hơi kỳ dị.

Nàng giống như không phải muốn công kích ai, mà là vô cùng hưng phấn bộ dạng. . .

Nhìn qua Ngô Thanh Vân chắc hẳn là đã trải qua tác hại của độc rắn, nhưng mà trạng thái nàng, lại lộ ra hơi kỳ dị. Từ trong cặp mắt nàng, Thái Hòa lại cảm giác mình giống như thấy được một chút bóng dáng của con rắn biến dị kia vậy.

Khi Thái Hòa cảnh giác nhìn chăm chú, đột nhiên Ngô Thanh Vân đưa mắt nhìn sang cửa ra vào, sau đó thân hình cong lại chậm rãi nhảy xuống mặt đất.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa chứng kiến Zombie Lên Cấp hoang dại sẽ che dấu khí tức như thế nào đấy, chỉ thấy Ngô Thanh Vân nín thở ngưng thần, mặc dù hai mắt tập trung thật chặt vào cửa phòng, nhưng mà làm cho người ta cảm giác phảng phất nàng lại che dấu trong bóng đêm vậy, một chút khí tức đều không có lộ ra.

Nếu như không phải mắt thường có thể trông thấy nàng, thậm chí Thái Hòa sẽ cảm thấy, cơ bản là nàng không có đứng ở nơi này.

“Làm sao vậy?” Lúc này Thái Hòa mới ý thức được, vẻ này lành lạnh cũng không phải tới từ ở Ngô Thanh Vân đấy, mà là tới từ ngoài cửa.

Xác thực mà nói, có lẽ là tới từ một nơi nào đó ở ngoài văn phòng này.

Không biết vì sao, Ngô Thanh Vân tỉnh táo lại làm cho Thái

Hòa cảm thấy, nàng giống như không còn là một Zombie Lên Cấp đơn thuần rồi.

Ở trong ánh mắt của nàng, Thái Hòa có thể tìm được bóng dáng mờ mờ của con rắn biến dị kia.

Bất quá đến tột cùng là loại rắn độc này tên gì, cơ bản là không thể nào biết được, cho nên bất luận ở trên người Ngô Thanh Vân xảy ra loại biến hóa gì, dường như đều không kỳ quái.

Những thứ chưa biết đều vĩnh viễn là thứ khó lường nhất, cũng sẽ ngoài dự đoán của mọi người nhất đấy.

Mà sở dĩ Ngô Thanh Vân đột nhiên thức tỉnh, phảng phất là lập tức cảm ứng được cái gì, mà ngay cả Thái Hòa cảm thấy đâu đó truyền đến một chút lạnh lẽo.

Là ở ngoài cửa, hay là ở đại sảnh đây?

Chương 313: Vì Sao Lại Đánh Lén Ta

Thấy Ngô Thanh Vân ẩn nấp khí tức của mình, Thái Hòa cũng thoáng chốc thanh tỉnh lại triệt để, nắm thanh đao ngắn chậm rãi đứng ở trên mặt đất.

Lúc này hắn mới chú ý tới, vậy mà Lê Bống và Yuna cũng phản ứng giống hệt với Ngô Thanh Vân.

Các nàng với tư cách Zombie Lên Cấp, mặc dù không có phát giác được nguy hiểm trước tiên như Ngô Thanh Vân vậy, nhưng lúc này cũng đã có cảm ứng.

“Là thứ gì?” Thái Hòa thấp giọng hỏi thăm.

Nếu như cùng là Zombie Lên Cấp, chắc có lẽ các nàng không khẩn trương như vậy mới đúng...

Ngô Thanh Vân quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, sau đó chậm rãi lắc đầu, biểu thị chính mình cũng không rõ ràng.

Bất quá nàng do dự một chút, mới lên tiếng nói: “Cảm giác... Dường như... Làm cho ta hơi sợ hãi...”

Thứ có thể làm cho Ngô Thanh Vân cảm giác sợ hãi hay sao? Có thể làm được điểm này đấy, chẳng lẽ nào lại là zombie càng mạnh hơn so với Zombie Lên Cấp hay sao?

Nhưng lúc này Yuna lại lắc đầu, nàng lén lút đến gần bên người Thái Hòa, ghé vào lỗ tai hắn thấp giọng nói ra: “Mặc dù chị đại của ngươi cảm thấy sợ hãi, nhưng mà ta và Lê Bống không có cảm giác được cái gì, chỉ là cảm thấy hơi nguy hiểm. Bất quá bốn

người chúng ta thì sao, cho dù có thứ gì cũng không sợ."

Nói như vậy cũng không phải zombie mạnh mẽ hơn gì? Chẳng biết tại sao, thậm chí Thái Hòa có một chút cảm giác thất vọng.

Hắn vẫn đang muốn biết zombie nếu như trưởng thành hơn Zombie Lên Cấp sẽ như thế nào đây, cho nên khó tránh khỏi ẩn ẩn hơi chờ mong.

Mặc dù tính nguy hiểm rất lớn, nhưng gặp được sớm một ngày, chính mình cũng sớm một ngày có thể có chuẩn bị.

Hơn nữa hiện giờ cái chủng loại zombie cao cấp kia, có lẽ thực lực không đến mức vượt qua Zombie Lên Cấp quá nhiều mới đúng...

Nhưng theo phản ứng của Yuna đó có thể thấy được, đây rất có thể là dị năng giả, hoặc là dứt khoát là... Biến dị thú?

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức gật nhẹ đầu với Ngô Thanh Vân, ra hiệu nàng đi thăm dò thử một chút.

Sau khi Ngô Thanh Vân tỉnh táo lại, thực lực đã nhận được khôi phục toàn bộ giống lúc trước, đương nhiên có thể là việc này bởi vì đã bị độc rắn kích thích, tiềm năng thân thể bị kích phát ra hoàn toàn rồi.

Sau khi nhận được chỉ lệnh của Thái Hòa, động tác của Ngô Thanh Vân không chần chờ chút nào, nàng xông mạnh lên phía trước, nhảy lên trên cửa ra vào một cách lặng yên không một tiếng động, sau đó duỗi tay nắm chặt tay nắm cửa.

Sau khi cảm thấy động tác tiềm hành của Ngô Thanh Vân, cuối cùng Thái Hòa đã hiểu rõ tại sao trước kia chính mình lại bị nàng đánh lén thành công rồi.

Quả thật cũng giống hệt với cái bóng!

Hơn nữa Thái Hòa cảm thấy, nàng giống như là một dị năng giả vậy, mặc dù không hề giống dị năng giả có một loại năng lực hơn người bình thường, thân thể nàng có thể tiếp tục tiến hóa lên cao hơn, lại làm cho bản thân của nàng cũng biến thành một loại "Dị năng" !

Khi loại áp lực này trong không khí, Ngô Thanh Vân mở cửa phòng ra "Két" một tiếng, sau đó giống như là một cái bóng vậy dán ở bên tường.

Không có bất kỳ phản ứng, dường như ngoài cửa không có cái gì.

Xem ra có lẽ uy hiếp đến từ một nơi nào đó trong cao ốc...

Ngô Thanh Vân hết sức cẩn thận đợi vài giây đồng hồ, mới từ cửa ra vào nhảy đi ra ngoài, mà Thái Hòa lập tức hoán đổi tầm mắt đến trên người của nàng, đồng thời bản thể theo ở phía sau, mang theo Yuna và Lê Bống nối đuôi nhau mà ra.

Đã đối phương để cho Ngô Thanh Vân cảm thấy sợ hãi, vậy hẳn là rất khó giải quyết, một mình nàng sẽ không làm được đấy.

Nhưng mà Thái Hòa vừa mới ngoi đầu lên, lại đột nhiên cảm thấy một cỗ nguy cơ sinh tử cực lớn!

Tinh thần lực của hắn cực kỳ nhạy cảm, hơn nữa lúc này trải qua nửa đêm cũng khôi phục gần như đã về tới tiêu chuẩn bình thường, cho nên gần như trong nháy mắt lúc xuất hiện nguy hiểm, hắn cũng đã cảm thấy!

Một cái bóng đen bỗng nhiên nhảy đi ra từ trên trần nhà, hơn nữa mục tiêu thẳng tới phía Thái Hòa.

Thái Hòa đã cảm giác được nguy hiểm vừa dùng cái vòi tinh thần ảnh hưởng hành động của đối phương, vừa dùng cái vòi tinh thần "Nắm lấy" một bên cửa phòng, đẩy mạnh ra triệt để.

“Loảng Xoảng… Beng!”

Thủy tinh trên cửa kính lập tức bị đánh nát, mảnh thủy tinh vỡ vụn lập tức vẩy ra ngoài.

Mà ngay cả chỗ cứng rắn trên cửa phòng cũng bị đập ra một cái lỗ lớn, mà cái bóng đen kia đã ở lệch ra chính xác phía sau rơi đến trên mặt đất.

Mượn tầm mắt của Ngô Thanh Vân, Thái Hòa thông qua năng lực nhìn ban đêm của zombie, đã nhìn thấy rõ ràng được gương mặt thật của cái bóng đen này.

Đây là một con rắn khổng lồ...

Thân hình to lớn bằng bắp đùi, có đầu dẹp, trên đầu có một cái mồng so với con rắn nhìn thấy lúc trước còn lớn hơn nhiều lắm.

Đôi mắt đỏ của nó lóe ra ánh sáng lạnh lẽo trong bóng đêm, thân thể khổng lồ vòng tại một chỗ, ngẩng đầu lên cao cao, đang chằm chằm vào Thái Hòa.

“Vì cái gì đánh lén ta trước đây? !”

Chương 314: Cuồng Mãng Đại Chiến

Trong nội tâm Thái Hòa mắng to không ngớt, hắn vốn cho rằng, mặc dù có chuyện gì, đứng mũi chịu sào cũng tất nhiên là Ngô Thanh Vân đi ở phía trước.

Mà thôi thực lực nàng là Zombie Lên Cấp, cho dù gặp phải đánh lén cũng không xuất hiện tình huống gì quá xấu. Nhưng hắn lại bất đồng, thân hình nhân loại yếu ớt là nhược điểm lớn nhất, mà ngay trong lúc này con rối zombie, thật ra cũng nổi lên tác dụng bảo vệ hắn.

Mặc dù Thái Hòa không muốn đối xử với Lê Bống và Yuna như là con rối zombie, nhưng chị đại Ngô Thanh Vân ở trong mắt hắn xem ra không phải là một con rối zombie mạnh mẽ hay sao?

Thật không nghĩ đến chính là, con rắn biến dị đang ẩn núp, vậy mà chờ sau khi Ngô Thanh Vân đã ra ngoài, mới đột nhiên lao xuống đến tập kích Thái Hòa hắn!

Mà mặc dù Lê Bống và Yuna cũng kịp thời ra tay, nhưng chỉ là chắn bên cạnh Thái Hòa, cũng không có tùy tiện tiến lên truy kích.

Bất quá sau khi Thái Hòa mắng to, cũng đã ý thức được, thật ra con rắn biến dị này, cũng rất cảm thấy hứng thú đối với Ngô Thanh Vân đấy. Nó thỉnh thoảng lại chuyển hướng Ngô Thanh Vân, nhưng sau đó lại lần nữa ngừng lực chú ý lại trên người Thái Hòa.

Loại rắn này trước kia có thị lực hay không Thái Hòa không rõ ràng lắm, nhưng có thể khẳng định chính là sau khi biến dị, cặp

mắt của nó không phải để bài trí.

Bị nó chằm chằm vào, thật sự có một loại tùy thời khả năng bị công kích, hơn nữa tương đương cảm giác nguy hiểm!

Cũng không biết nó trước kia nó trốn ở đường ống thông gió như thế nào đấy, chẳng lẽ nó cũng tiến hóa ra trí tuệ tương đối khôn rồi hay sao?

Chắc hẳn là khôn rồi, bằng không thì chúng ta để lại nhiều đồ ăn cho chúng nó trong đại sảnh như vậy, vậy mà nó không có ăn, ngược lại ngửi mùi vị đến nơi này.

Ồ, ngửi mùi vị hay sao?

Thái Hòa đột nhiên ý thức được cái gì, hắn lập tức siết chặt da đầu, chậm rãi móc ra từ trong lòng ngực một túi nhỏ.

Để tách ra chất gel Virus của zombie nhân loại với chất gel Virus của biến dị thú, Thái Hòa đặt chất gel virus của con rắn biến dị ở trong một cái túi nhỏ riêng, mang theo ở trên người.

Quả nhiên, khi hắn móc ra cái túi này, con biến dị xà này lập tức cũng ngẩng đầu lên thật cao, làm ra tư thế muốn công kích.

Nhưng Lê Bống và Yuna, cùng với Ngô Thanh Vân bao vây trước sau, lại làm cho nó cảm thấy nguy hiểm, cho nên không có tùy tiện lập tức tiến công.

Quả nhiên là vì vậy... Trong nội tâm của Thái Hòa hiểu rõ, cuối cùng suy nghĩ cẩn thận tại sao nó phải đánh lén mình.

Đã biết rõ mục tiêu thì dễ làm rồi, mà lúc này, cuối cùng con rắn biến dị này cũng không nhịn được, “Vù” một tiếng cũng tháo chạy mạnh mẽ về phía Thái Hòa.

Nhưng ở thời điểm này Thái Hòa lại giơ mạnh lên cánh tay

quăng ra phía trước. Túi chất gel kia xẹt qua một đạo đường vòng cung trên không trung, trực tiếp bị Ngô Thanh Vân chụp vào trong tay.

Mà quả nhiên con rắn biến dị này giữa đường mạnh mẽ ngưng dừng lại thoáng một cái, sau đó mạnh mẽ thay đổi phương hướng.

Nhưng mà chậm lại trong nháy mắt như vậy, Lê Bống và Yuna đã nắm lấy cơ hội gần sát tới, cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng vào lúc này như là lưới lớn vô hình vậy, đã quấn chặt gắt gao con rắn này.

Áp lực vô hình đến từ trên tinh thần làm cho con rắn này lập tức trở nên như là con ruồi không đầu vậy đảo quanh ở tại chỗ, thời điểm thân thể khổng lồ đang đong đưa điên cuồng không ngừng phát ra tiếng gió "Vù vù", mà Thái Hòa cũng cảm thấy áp lực cực lớn.

Mặc dù phản kháng tinh thần của nó không được mãnh liệt, nhưng lần thứ nhất Thái Hòa phát hiện, thì ra phản kháng trên thân thể dường như có thể tạo thành ảnh hưởng đối với cái vòi tinh thần của hắn.

Bất quá con rắn biến dị này dù sao vẫn là ngu xuẩn, túi chất gel Virus kia bị Thái Hòa dùng làm mồi dụ, không ngừng mà ném đến ném đi giữa hắn và Ngô Thanh Vân, lực chú ý của nó cũng hoàn toàn bị khóa chặt ở trên chất gel này.

Nhưng trên thực tế hành động này vẫn rất nguy hiểm đấy, nhất là đối với Thái Hòa mà nói, bởi vì thân hình nhân loại của hắn khẳng định không chịu nổi công kích của con rắn này.

Ở trong quá trình này, công kích của Lê Bống và Yuna không hoàn toàn rơi vào trên người con rắn biến dị này, nhưng mà con rắn này nhìn như toàn thân huyết hồng, phảng phất không có vảy rắn vậy, nhưng trên thực tế vảy giáp của nó tương đối cứng rắn.

Mặc dù không đến mức cứng rắn như kim loại, nhưng Yuna và Lê Bống trảm kích lên liên tục cũng chỉ để lại một ít vết thương ngoài da trên người nó mà thôi.

Những đau xót này ngược lại chọc giận nó triệt để, nó đột nhiên điên cuồng mà bắt đầu chuyển động, mà Thái Hòa cũng lập tức cảm giác huyệt Thái Dương đau đớn một trận!

Cái vòi tinh thần bị ép giãy giụa, con rắn biến dị này cũng bắt lấy cơ hội này, thoáng chốc nhảy mạnh lên đến trên lan can thang lầu. Thân thể khổng lồ của nó cũng quấn ở trên lan can, đầu ngẩng lên thật cao, sau đó mở mạnh ra miệng rắn máu me.

“Phốc!”

Chương 315: Thu Thập Nọc Độc

Một khối chất lỏng to lớn màu đen nhánh bắn mạnh ra từ trong miệng nó, bay thẳng vào đầu đám người Thái Hòa!

Trong nháy mắt từ lúc nó há mồm, Thái Hòa cũng cảm giác được nguy cơ thật lớn, hắn lập tức lui về phía sau, đồng thời kéo lại Lê Bống và Yuna.

Ngược lại là vị trí đứng của Ngô Thanh Vân xa hơn một chút, đồng thời khi rắn biến dị há mồm về phía nàng, nàng cũng nắm mạnh được lan can, trượt theo lan can "Vèo" thoáng một cái sát vào bên người rắn biến dị, thoáng chốc ngón tay bén nhọn trực tiếp xuyên thủng phần bụng mềm mại của con rắn biến dị này.

Con rắn biến này dị bị đau, lập tức buông ra lan can, thân thể khổng lồ té mạnh xuống lầu.

Mà thời điểm khi Thái Hòa cũng khó khăn lắm mới tránh thoát những nọc độc kia, lại nhìn trên mặt đất lập tức da đầu run lên từng cơn.

Những nọc độc này ăn tính mòn thật mạnh, sau khi rơi xuống cũng rất bốc lên một tầng khói đen mắt thường khó có thể thấy rõ...

"Khá tốt nó đủ ngu xuẩn!"

Thái Hòa nghĩ thầm nếu ngay từ nó đầu đánh lén, tựu là phụt lên nọc độc lời mà nói..., chính mình khả năng tựu bị mất mạng rồi!

Bất quá nghĩ lại, nọc độc đối với rắn mà nói thật là trân quý

đấy, không có đến tình trạng khiến nó chính thức cảm thấy có uy hiếp, nó là sẽ không dễ dàng dùng đấy.

Trong lòng run sợ sau khi đi qua những nọc độc này, Thái Hòa lập tức tiến đến bên cạnh lan can nhìn thoáng qua.

Con rắn kia rơi xuống mặt đất, ngược lại là cũng không tắt thở, đang chậm chạp giãy dụa thân hình.

“Con rắn lớn như vậy, chất gel Virus nhiều đến bao nhiêu đây?”

Thái Hòa lập tức hưng phấn lên, bất quá ở lầu dưới, hết trước hắn lấy ra một cái bình nhỏ chứa nước thuốc từ trong ba lô, sau đó cắn răng nhẫn tâm đổ sạch hết nước thuốc trong cái bình này, sau đó rửa sạch qua, lại chứa một lọ độc rắn một cách cẩn thận cẩn thận từng li từng tí.

“Đây mới thực sự là đại sát khí nha... Bất kể là dùng để đối phó zombie cao cấp, hay là nhân loại, đều tương đối dùng tốt.”

Đợi cả team Thái Hòa đến dưới lầu, con rắn biến dị cực lớn đã bắt đầu chậm rãi khôi phục. .

Bất quá Thái Hòa tuân theo nguyên tắc thừa dịp nó bệnh phải lấy mạng nó, lập tức cùng ba nữ zombie cùng nhau nhào vào làm lẩu rắn, giải quyết nó triệt để.

Ngoan cố chống cự, mặc dù con rắn biến dị này muốn tạm thời giãy dụa thêm một chút, bất quá Thái Hòa sớm có phòng bị, dựa vào cái vòi tinh thần đã khống chế hành động của nó triệt để.

Đã mất đi năng lực hành động, nó cũng chỉ là bia ngắm da dày thịt béo mà thôi, ba nữ zombie đồng thời ra trận, còn có thêm Thái Hòa còn một tay cầm đao ngắn đâm vào con mắt của nó, sau khi con rắn bự này đang vặn vẹo điên cuồng vài cái, cũng vào nồi triệt để rồi.

Nhìn thấy xác rắn vẫn không nhúc nhích, Thái Hòa đứng ở tại chỗ thở gấp từng hơi từng hơi thở trong chốc lát.

Xem ra biến dị thú tiến hóa rất cực đoan đấy, con rắn này thân hình mạnh mẽ, nọc độc hung mãnh, nhưng mà trí lực lại không xem như rất cao.

Về phần nó ẩn nấp đánh lén, đoán chừng chỉ là dựa vào bản năng a. . .

Nhưng tại sao nó phải cảm thấy hứng thú với chất gel Virus của đồng loại như thế đâu này? Chẳng lẽ nó dựa vào thứ này để tiến hóa hay sao?

Thái Hòa vừa nghi hoặc nhận lấy chất gel từ trong tay Ngô Thanh Vân, vừa giơ tay chém xuống, cắt ra cái mòng to tướng ở trên đầu con rắn biến dị này.

Quả nhiên thể tích chất gel trong cái mòng lớn hơn con lúc trước, nhìn bề ngoài cũng không thấy được có cái gì khác với chất gel trong đầu zombie nhân loại, nhưng Thái Hòa cũng không dám tùy tiện đưa cho ba nữ zombie ăn, nghĩ thầm trước hết để ở một bên, có rảnh tìm con rối zombie đến làm thí nghiệm là tốt rồi.

Sau khi tìm túi chứa cẩn thận chất gel, lúc này Thái Hòa mới nhìn về phía Ngô Thanh Vân, nói ra: “Chị đại, mới vừa rồi làm tốt lắm.”

Trong mắt Ngô Thanh Vân đã hiện lên một chút kinh ngạc, trong hai mắt đỏ hồng cũng dần dần giảm bớt rồi. Thấy thế nào nét mặt của nàng cũng có vẻ quái dị, có thể là cảm giác được chính mình hoàn toàn không có khả năng thoát khỏi khống chế của Thái Hòa a.

Thấy Ngô Thanh Vân không nói lời nào, ngược lại Thái Hòa sẽ không để ý, dù sao hiện tại giờ nàng chính là con rối zombie chính

thức của mình rồi.

Lê Bống lập tức liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lộ ra một chút thần sắc chờ mong. Thái Hòa lập tức vội vươn tay bóp xuống gương mặt của nàng, tán dương nói: “Lê Bống nhà ta làm cũng rất tốt!”

Vì không nặng bên này nhẹ bên kia, Thái Hòa tranh thủ thời gian lại đưa mắt nhìn sang Yuna: “Ngươi cũng làm tốt đấy. . .”

Yuna lại buồn bực hừ một tiếng, lộ ra một nụ cười quỷ dị: “Ta mới không cần bị khoa trương đây này. . Đương nhiên ta biết rõ chính mình làm tốt lắm rồi!”

“Ngươi thật đúng là tự tin. . .” Thái Hòa trợn mắt há hốc mồm mà liếc nhìn Yuna, sau đó lập tức lộ ra một vẻ bất đắc dĩ.

“Loại vật này. . .” Lê Bống ngồi xổm xuống nhìn lấy thi thể con rắn zombie kia, hơi nghi hoặc mà hỏi thăm, “Cũng là... Đồng loại hay sao?”

Đồng loại cái gì? Ngoại hình kém lớn như vậy có thể là đồng loại hay sao!

Chương 316: Thử Nghiệm Zombie Lai Biến Dị Thú

Mặc dù đều là bị zombie virus dẫn đến biến dị, có thể nhìn ra được, những con rắn biến dị này phương hướng tiến hóa lại cũng hoàn toàn bất đồng với zombie đấy.

Chỉ cần về sau này gặp mặt gặp con biến dị thú khác, như vậy loại suy đoán này rất dễ dàng có thể đạt được xác nhận.

Cho nên Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc đầu. Nói ra: "Cũng không phải đồng loại! Có lẽ chúng phải gọi biến dị thú mới đúng."

Yuna cũng đồng ý nói: "Ờ. . . Không thể xem như đồng loại nha. Ít nhất chúng ta không có khả năng trao đổi với nó. Hèn gì, mùi máu của nó cũng hơi khác với chúng ta."

Nói đến đây, Yuna đột nhiên đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Vân, nói ra: "Trong máu của nàng cũng có loại mùi này rồi. mặc dù rất nhạt. . . Hừ, dòng máu không tinh khiết!"

"Ồ?" Thái Hòa nghe vậy nhìn về phía Ngô Thanh Vân, hắn vẫn rất tín nhiệm đối với khứu giác của Yuna. Tin tưởng Lê Bống cũng đã nhận ra ra một tí bất đồng, chỉ có điều năng lực diễn đạt của nàng không bằng Yuna mà thôi.

Đôi mắt của Ngô Thanh Vân kia thấy thế nào đều có một chút bóng dáng của rắn biến dị, bất quá cũng không phải là quỷ dị, mà làm cho toàn bộ khí chất nàng đã xảy ra một ít biến hóa.

Đã từng là vẻ ngạo khí này dường như lại nhớ tới trên người của nàng, phối hợp với ngũ quan lập thể của nàng, thấy thế nào

đều một loại cảm giác lạnh lùng xem toàn bộ những sinh vật khác như là con mồi.

Bất quá nghe được lời nói của Yuna..., nàng cũng chỉ hừ một tiếng. Há to miệng, cuối cùng vẫn không nói câu nào.

Năng lực diễn đạt khó khăn nha...

Thái Hòa không khỏi liếc nhìn Yuna, thấy nàng lộ ra vẻ đắc ý, trong nội tâm không khỏi hơi đồng tình với Ngô Thanh Vân rồi.

Nàng không chỉ bị Yuna thừa dịp thời điểm không có năng lực phản kháng wax lông hết một lần rồi, hiện giờ còn bởi vì nói chuyện không trôi chảy bằng nàng mà bị đậu đen rau muống. . .

"Được rồi được rồi, cho dù nàng bị lây nhiễm rồi, bất quá ít nhất bề ngoài không thay đổi nha, hơn nữa coi như là một thành viên trong chúng ta. . Mọi người phải sống chung hòa bình chứ sao."

Thái Hòa vừa vừa nói xong, Yuna cũng giật thoáng ống tay áo của hắn một cái: "Hòa Ca ngươi lại nói không giữ lời? Ta đang dạy bảo nàng đây này! Nếu ngươi đổi ý rồi, ta và chị Lê Bống cũng không cho ngươi dạy tư thế rồi!"

"Được rồi. . . xem như ta cái gì cũng chưa nói."

Thái Hòa lập tức nghĩ tới kế hoạch "Dạy học" chính mình đã hứa, tranh thủ thời gian lắc đầu nói ra.

Hắn liếc nhìn Ngô Thanh Vân, thầm nghĩ trong lòng, chị đại, chịu khó giúp em út lần này...

Ở trong xác rắn cực lớn cũng chỉ có khối chất gel Virus này hữu dụng. Thái Hòa ngược lại cũng cố tình móc ra túi mật rắn, nhưng ngẫm lại vẫn không có ra tay.

Ai biết cái loại túi mật rắn này còn có thể xem như túi mật rắn hay sao? !

Thời điểm sau nửa đêm, thật ra Thái Hòa để ba vị nữ zombies thay phiên gác đêm một lượt, các nàng vốn không cần giấc ngủ. Nếu như Thái Hòa ở phương diện này còn làm chuyện thương hương tiếc ngọc cái gì, không thể nghi ngờ là kẻ ngốc.

Bất quá ngoại trừ một con zombie không biết từ nơi nào lắc lư tiến đến, hơn nữa còn nhào vào trên thi thể zombies gặm trong chốc lát ra, cũng không có xảy ra bất luận chuyện gì ngoài ý muốn.

Ngược lại là con zombie này, sau khi chuyển hướng mục tiêu gặm thức ăn về phía rắn biến dị kia, vậy mà xuất hiện một chút dấu vết tiến hóa.

Bất quá biến hóa của hắn lại hơi tương tự với Ngô Thanh Vân, đều làm cho Thái Hòa cảm thấy trong ánh mắt dường như có thêm một ít chủng loại lạnh lẽo của loài rắn, mà không phải zombie hoàn toàn cuồng bạo.

Thái Hòa thầm nghĩ, ngược lại là con zombie này trở thành vật thí nghiệm đưa tới cửa, lập tức thừa dịp hắn nhào về phía chính mình, bị chính mình điều khiển, sau đó phân ra một ít chất gel Virus của rắn biến dị, để cho hắn ăn rồi.

Tuy nói ăn hết chất gel, nhưng muốn thể hiện ra thành quả tiến hóa vẫn cần phải đợi một khoảng thời gian đấy, bởi vậy Thái Hòa lập tức để cho hắn đi theo đằng sau để ngừa xung quanh còn có biến dị thú xuất hiện tập kích, chính mình lập tức cùng ba người Lê Bống đi ở phía trước, cùng nhau đi ra tòa nhà văn phòng này.

Sáng sớm trong gió nhẹ se lạnh, còn đường rộng rãi tràng đầy thoáng đãng này lại hiếm thấy bóng người, con phố dài lộ ra vẻ hết sức tịch liêu, vì tránh lọt vào phục kích từ trong bụi cỏ, Thái

Hòa lựa chọn đi chính giữa đại lộ.

Mặc dù như vậy sẽ đưa tới một ít zombies ẩn trong góc, cũng sẽ trở thành mục tiêu công kích của những zombie trên đường lớn kia, bất quá hiện giờ Thái Hòa hoàn toàn có thực lực làm như vậy.

Càng đi phương hướng khu Cư Xá Tự Do, hoàn cảnh chung quanh cũng trở nên càng ngày càng hoang vu, một đoạn đường rất dài ngay cả cửa hàng cũng không nhìn thấy.

Ở đây phần lớn là một ít ký túc xá, còn có một vài văn phòng hành chính dọc theo con đường.

Chương 317: Ẩn Hình Và Tốc Độ

Bất quá dù sao cũng là thành phố lớn, cho dù là loại khu vực gần ngoài thành này. Trên đường cũng có rất nhiều ô tô vứt đi làm vật che chắn, bằng không thì ngược lại là Thái Hòa muốn dứt khoát lái xe đi một đoạn đường cho nhanh rồi.

Khoảng chừng nửa giờ sau, con zombie bắt đầu xuất hiện dấu hiệu tiến hóa, đại khái là bởi vì nguyên nhân ăn lượng chất gel rất ít, hắn cũng không có bởi vậy mà tiến hóa ngất đi, chỉ là toàn thân hơi run rẩy lên. Điểm này quả nhiên rất giống với Ngô Thanh Vân trước kia bị rắn độc cắn phải, xem ra chất gel Virus của rắn biến dị này, quả nhiên ẩn chứa cái loại độc rắn quỷ dị này.

Nếu như nói là tiến hóa. Còn không bằng nói có loại cảm giác bị biến dị, thật giống như trải qua bị lây nhiễm lần thứ hai vậy.

Thái Hòa thử điều khiển hắn đi làm một vài thí nghiệm, phát hiện mặc dù bề ngoài của hắn không thay đổi gì, nhưng dường như ở phương hướng tốc độ lại nhanh hơn, hơn nữa chỉ cần hắn không động đậy, nín thở ngưng thần. Thậm chí Thái Hòa sẽ cảm thấy hắn hoàn toàn không tồn tại.

“Ưu thế che dấu khí tức hay sao?”

Thái Hòa không khỏi nghĩ tới biểu hiện của Ngô Thanh Vân trước kia, mặc dù lúc đầu nàng tựu am hiểu phương diện này, bất quá sau khi bị lây nhiễm lần thứ hai dường như năng lực ở phương diện này càng mạnh hơn.

Xem ra bị đánh lén cũng không phải là gặp chuyện gì xấu, cho

dù bị cắn một cái, nhưng Ngô Thanh Vân thật sự giống như nhân họa đắc phúc, thực lực cũng đã nhận được tăng trưởng nhất định.

Bất quá đến tột cùng nàng tiến hóa như vậy là tốt hay xấu, sau này sẽ như thế nào. Tạm thời Thái Hòa cũng không nghĩ ra.

Nhưng Thái Hòa chú ý tới, khi chính mình lấy ra chất gel Virus của rắn biến dị, vậy mà Ngô Thanh Vân cũng có một chút cảm giác khát vọng.

Mà Yuna và Lê Bống lại biểu hiện ra hoàn toàn không có hứng thú với chất gel này, xem ra nguyên nhân phản ứng của Ngô Thanh Vân cũng bởi vì bị lây nhiễm.

Tình huống không rõ, Thái Hòa cũng không có tùy tiện đưa chất gel cho nàng, vẫn phải con rối zombie này không xuất hiện một chút phản ứng bất thường rồi nói sau.

Dọc theo con đường này ngược lại là không có lại gặp được biến dị thú, mà số lượng zombie không nhiều cũng không có mang đến ảnh hưởng gì cho cả team Thái Hòa.

Cuối cùng cả team Thái Hòa đã đến dòng sông lớn nhất Sài Thành. Sau đó đi qua cầu Bình Lợi 2 ra khỏi trung tâm nội thành.

Cái cầu lớn này, kết nối lấy trung tâm nội thành với quận Tân Bình khu Cư Xá Tự Do, hai bên thì là mảng cây xanh lớn và công viên nhỏ, bao quát hoàn cảnh từ xa hết sức thoáng đãng, nhưng mà vào lúc này chỉ làm người ta cảm giác âm trầm.

Ngược lại là Thái Hòa cảm thấy, nếu quả thật có quân đội, xem cái cầu này xem như là bình chướng, bóp chặt cổ họng cái cầu này. Hoàn toàn có thể thành lập căn cứ sinh tồn ở khu Cư Xá Tự Do.

Bất quá ngẫm lại cũng biết, đây là một công trình hết sức to lớn, cần trả giá hy sinh và sức lực cũng rất nhiều.

Xung quanh Sài Thành ngược lại cũng có quân đội, nhưng virus cũng lây nhiễm trong quân đội lúc bộc phát. Đoán chừng so với loạn nội thành cũng không ít hơn chút nào a. . .

Chắc là sẽ không bị diệt sạch toàn bộ, nhưng muốn tụ hợp lại, còn phải thành lập căn cứ có tổ chức có kế hoạch, việc này thật đúng là không phải trong thời gian ngắn mà có thể làm được.

Chờ đợi ở tại chỗ giống như Lâm Á Hân vậy, chờ đợi người sống sót đến cứu viện, chưa chắc có thể chèo chống đến ngày đó nha. . .

Đương nhiên ngược lại là Thái Hòa cảm thấy, cho dù bọn họ không cách nào thủ vững thời gian quá dài, ít nhất Lâm Á Hân chắc hẳn là sẽ không xảy ra vấn đề gì đấy.

Bất quá xem ra đoạn đường này, Thái Hòa thật đúng là có hơi đồng tình với quyết định của cả team Tuấn Hưng kia. Đối với người sống sót bình thường mà nói, có điều kiện tạm thời thoát khỏi nội thành trước, sau đó tìm một khu vực tương đối an toàn ở lại chờ thời, chưa chắc không phải là một lựa chọn tốt.

Nhưng loại chuyện này cũng có hai vấn đề, một là số lượng đoàn đội người sống sót chắc chắn không có khả năng nuôi sống chính mình ở những khu vực không thể sưu tập được vật tư, hai là đại đa số đoàn đội người sống sót, đoán chừng đều không có dũng khí cùng thực lực thoát khỏi thành thị một cách an toàn.

“Nơi này khu Cư Xá Tự Do hay sao, nhìn qua ngược lại là rất thích

Thái Hòa nhìn cây cầu lớn ở xa xa, than thở nói.

Mà lúc này trong ánh mắt Yuna cuối cùng cũng xuất hiện một chút biến hóa: “Dường như ta bắt đầu có ấn tượng ở khu vực này rồi.”

“Uh, ngươi không… ấn tượng nữa, chúng ta cũng giống như thầy bói mù sờ voi rồi. Chị đại đã hoàn toàn làm không rõ phương hướng rồi.” Thái Hòa nhìn thoáng qua Ngô Thanh Vân, vừa cười vừa nói.

Dọc theo con đường này, vị Chị Đại Ngô Thanh Vân này cũng đã vò đầu bức tai vô số lần rồi...

Chương 318: Đại Hội Ẩm Thực Zombie

Kéo dài qua toàn bộ mặt sông Sài Thành kiều dài chừng ngàn thước, độ rộng cũng hết sức khả quan, ở đây cũng được xưng tụng là một cảnh quan của Sài Thành rồi, phong cách kiến trúc vừa hiện đại vừa cổ kính kết hợp với nhau rất là bắt mắt.

Vừa bước lên cầu, gió sông lập tức thổi tới cuồn cuộn, làm cho Thái Hòa không khỏi cảm thấy rùng mình.

Bất quá chuyện hắn không có chú ý tới chính là, ngay khi hắn cúi đầu hắt hơi một cái, ở một nơi khác, trong một căn nhà cao tầng, có một cái bóng đen chợt lóe lên từ cửa sổ.

Đợi Thái Hòa ngẩng đầu nhìn lại phía trước, nơi đó đã sớm không có vật gì rồi. . .

Nhưng mà dù vậy, lúc trước Thái Hòa cũng lộ ra một chút sắc mặt nghi hoặc.

Chẳng lẽ thật sự chỉ là gió lạnh hay sao?

Tinh thần lực càng ngày càng nhạy cảm, có đôi khi giống lúc trước không phải chuyện gì tốt nha... Ánh mắt của Thái Hòa quét qua một khu vực như vậy một cách cẩn thận, sau đó cười thầm chính mình thật sự là sợ bóng sợ gió.

Bất quá vì để an toàn đạt được mục đích, Thái Hòa vẫn để cho con rối zombie kia điều chỉnh tư thế đi đường hơi bình thường một chút là được, để tránh xa xa đã bị người nào đó nhìn ra được cái gì.

Như loại khu vực này, rất khó nói biết được có người sống sót hay không, Thái Hòa cũng cảm thấy cái nơi này thích hợp trú đóng, những người sống sót khác đương nhiên cũng có thể nghĩ đến chuyện này.

Ở dưới tình huống không tất yếu, Thái Hòa vẫn không quá nguyện ý tiếp xúc với người sống sót khác đấy.

“Yuna, đã qua cây cầu kia cho dù đến gần khu vực cư xá Tự Do rồi, ngươi nghĩ tới điều gì vậy?”

Thái Hòa hít hít cái mũi, hỏi.

Yuna lập tức lộ ra bộ dạng ánh mắt hơi tan rã, nàng nhìn quanh khắp mọi nơi, dường như đang cố gắng nhớ lại cái gì.

Mặc dù ký ức gần như khôi phục hoàn toàn, nhưng trước kia vốn Yuna là dân mù đường, cơ bản là không nhớ đường đấy.

Về phần Lê Bống cũng đã hoàn toàn không có ấn tượng gì đối với khu vực này, nàng đặt lực chú ý ở dưới nước sông sóng nước dập dềnh, hơn nữa nhìn qua hơi thất thần.

Trong đầu nữ zombie suy nghĩ cái gì, Thái Hòa hoàn toàn bó tay đấy. Bất quá biết ngẩn người cũng là chuyện tốt, nói không chừng những phong cảnh kiến trúc này, cũng có thể tăng tốc Lê khôi phục ký ức cho Bống thì sao?

Thật ra chuyện Thái Hòa muốn làm nhất hiện giờ, ngoại trừ tiếp tục trở nên mạnh mẽ, ngoại trừ dẻo dai sống sót ra, chuyện quan trọng nhất chính là giúp cho Lê Bống khôi phục lại ký ức triệt để.

Mục tiêu của mỗi người ở trong tận thế đều là cố gắng hết sức sống sót, mà Thái Hòa còn có thêm mục tiêu nữa....

Lê Bống như bây giờ tuy nói đã làm cho Thái Hòa rất cảm thấy

vui mừng, còn có so với Yuna tính tình đối nghịch, trong nội tâm Thái Hòa vẫn cảm thấy hơi xin lỗi Lê Bống đấy.

Với tư cách zombie được hắn tìm được sớm nhất, hơn nữa vẫn mãi mang theo trên người, mặc dù trình độ tiến hóa của Lê Bống so với Yuna muốn cao hơn, nhưng mà ở mặt khôi phục ký ức lại đi sau Yuna nhiều lắm...

Nghe được câu hỏi của Thái Hòa, đột nhiên Yuna chợt giật mình một cái, sau đó nói: "Trước hết qua cầu a, ta đại khái nhớ rõ vẫn là đi thẳng xuôi theo đại lộ đấy, bất quá dường như phải đi thật lâu."

"Nếu đi như vậy đúng là rất xa đấy..."

Thái Hòa đột nhiên hơi tò mò mà hỏi thăm, "Vì sao các ngươi cùng nhà Vương Lan Hương, đều dời mặt tiền cửa hiệu chạy đến vị trí vắng vẻ như vậy? Các ngươi coi như là ở trong nội thành, nhưng mà nhà của Vương Lan Hương hoàn toàn chính là ở vùng ngoại thành rồi."

Yuna sửng sốt một chút, sau đó lộ ra một chút dáng tươi cười khinh thường: "Bọn hắn vốn nên trốn ở trong góc đó, chúng ta mới là chính tông. Hơn nữa mặt tiền cửa hiệu nhà của ta là mở ở trung tâm nội thành đấy, chỉ có điều ở trong cửa hàng đều trưng bày một ít đao kiếm công nghệ, dùng để sưu tầm chơi đấy, không có mài sắc lưỡi đấy, hơn nữa để cho đẹp mắt, chất lượng cũng không tốt."

"Đương nhiên khách hàng nếu cam lòng dùng tiền, lại là người quen mà nói..., chúng ta vẫn có thể hỗ trợ mở lưỡi đấy. Khách hàng chính mình tìm biện pháp lấy đi mở lưỡi cũng được." Yuna một bên nhớ lại, vừa nói, "Bất quá ở trong nhà của ta, có một ít trân tàng khác, chất lượng thượng thừa, ít nhất so với thanh đao rách Vương Lan Hương làm còn tốt hơn nhiều, thiệt thòi nàng còn xem thứ này như là bảo vật vậy, không nỡ cứ như vậy bị ngươi

lấy đi. Nếu không phải như vậy. . .”

Nói đến đây, Yuna lập tức lại không tiếp tục nói nữa rồi, mà là có một chút ý sâu xa nhìn đoản đao treo bên hông Thái Hòa.

Nhưng ý của nàng Thái Hòa cũng đã nghe rõ, nếu như không phải Vương Lan Hương không nỡ đao của nàng, đoán chừng hiện giờ còn đi theo một đám người sống sót kia sống chung với nhau rồi, làm sao lại làm ra nhiều chuyện như vậy.

Bất quá chính Thái Hòa cũng không có tự tay chế tạo qua cái gì, đương nhiên không có thể hiểu được vì sao Vương Lan Hương chấp nhất với thanh đao ngắn này như thế.

Chương 319: Đại Hội Ẩm Thực Zombie

Nói cho cùng vẫn là suy nghĩ của mỗi người đều khác nhau thôi, dùng suy nghĩ của mình đi giải thích hành vi của người khác, đương nhiên sẽ cảm thấy chuyện này quả thật không thể nói lý.

Trước kia Thái Hòa cũng đã từng có nghe thấy, nói gia đình Vương Lan Hương chế tạo đao kiếm công nghệ là đồng bối với gia đình Yuna truyền thừa xuống đấy.

Xem ra cạnh tranh nội bộ gia tộc cổ truyền cũng rất kịch liệt đấy, Yuna và Vương Lan Hương cũng chỉ là vì loại đối lập này trời sinh và quan hệ cạnh tranh, dẫn đến quan hệ giữa hai bên lãnh đạm.

"Yuna, nói năng chua ngoa nhưng tấm lòng như đậu hũ, ngươi hiểu không?" Thái Hòa đột nhiên mỉm cười, hỏi.

Sắc mặt của Yuna lập tức trở nên hơi bắt đầu kỳ dị..., khóe miệng cũng hiện ra loại nụ cười quỷ dị này lần nữa: "Nói năng chua ngoa ta hiểu, bất quá tấm lòng đậu hủ nha... Hòa Ca, ngươi thật sự cảm thấy, ta sẽ có một tấm lòng đậu hủ hay sao?"

Thời điểm khi nàng hỏi những lời này, biểu lộ ngược lại là lộ ra chăm chú khác thường, bất quá ánh mắt không hề có cảm giác con người, lại làm cho Thái Hòa lập tức nhớ tới lúc mặt nàng mỉm cười trong chiến đấu kia, dường như bộ dạng cực kỳ hưởng thụ.

"Ặc. . ." Thái Hòa nhìn cẩn thận Yuna một cái, sau đó không tự chủ được lắc đầu, "Không có!"

Nói đùa gì vậy, loại nữ zombie này như Yuna, làm sao có thể có tấm lòng đậu hủ đây này. . .

Nàng chính là dùng giết chóc làm vui thú đấy!

Bất quá nghĩ lại, Thái Hòa cảm giác, cảm thấy với zombie tình huống tương đối đặc thù, Yuna biểu hiện ở phương diện tình cảm vẫn rất hơi thay đổi thất thường đấy.

Một phương diện nàng lãnh huyết vô tình, khao khát huyết tinh bạo lực, nhưng một phương diện khác, dường như nàng còn lưu lại một ít tình cảm lúc trước làm nhân loại, ví dụ như ra mặt cho Vương Lan Hương. . .

Mặc dù nàng tìm một cái cớ rất sứt sẹo, bất quá mãi cho đến hiện giờ Thái Hòa cũng cho rằng, sở dĩ nàng muốn đánh Vũ Linh, hoàn toàn là ra mặt cho Vương Lan Hương.

Quả nhiên tâm tư con gái vẫn rất khó có thể phỏng đoán, dù là biến thành zombie!

Nhưng mà Lê Bống thì tốt rồi... Thái Hòa lập tức bắt được bàn tay của Lê Bống, hết sức than thở nghĩ ở trong lòng.

Hiện giờ ba nữ zombie cùng ở bên cạnh hắn, chị đại Ngô Thanh Vân rõ ràng đối với hắn còn có một chút mâu thuẫn, mặc dù không đến mức trái lại với bất cứ mệnh lệnh nào, nhưng mà giữa hai bên cũng không thể nói thân cận bao nhiêu.

Mà Yuna mặc dù rất thân mật với hắn, nhưng tính cách hay thay đổi, Thái Hòa cảm giác hơi đau đầu đối với chuyện này.

Lê Bống thì vẫn mãi yên yên lặng lặng duy trì lấy tất cả quyết định của Thái Hòa, mặc dù gần đây có xu thế bị Yuna dạy hư, bất quá tổng thể mà nói, Thái Hòa vẫn có thể chứng kiến bóng dáng cô em gái ôn nhu ở trên người nàng như trước kia.

Chẳng biết tại sao, tiếp xúc càng nhiều zombie cao cấp, trong lòng Thái Hòa có một loại cảm giác càng mãnh liệt. Tuy nói sau khi bị virus lây nhiễm, đều biến thành zombie không có bất kỳ ý thức, nhưng khi tiến hóa tăng trưởng lên từng bước một, zombie lại sẽ dần dần khôi phục ký ức và trí lực.

Cho dù bản tính đã hoàn toàn bất đồng, nhưng mà trên người một vài zombies cao cấp, vẫn còn ẩn ẩn có thể chứng kiến một ít đặc điểm tính cách trước kia.

Bất quá những đặc điểm này, có thể là lúc còn là nhân loại, bị bọn hắn mạnh mẽ giấu diếm đi hoặc là ngăn chặn đấy. Ví dụ như Yuna thức tỉnh ra loại tính tình ma nữ hắc ám này. . .

Trong phương diện tính cách nào đó bị phóng đại vô hạn, còn thêm bản tính thị sát khát máu của zombie. . . Thái Hòa lập tức đánh rùng mình một cái. Như vậy xem ra, zombie càng là cao cấp, lại càng là khó chơi.

Lúc này Yuna đã kéo xa chủ đề: “Hai ngày này cuối cùng là ta đang dư vị mùi thịt buổi tối kia ngửi thấy được, không trách được nhân loại ưa thích ăn đồ chín, mặc dù máu tươi bị thiêu khô rồi, thế nhưng mà mùi thịt hoàn toàn chính xác thật hấp dẫn người khác nha.”

Lê Bống cũng gật nhẹ đầu: “Uh. . . Nướng. . . Thích nướng. . .”

Nói lên cái đề tài này, mà ngay cả Ngô Thanh Vân vẫn mãi không chủ động trao đổi với hai người bọn họ cũng không nhịn được nữa chen miệng nói: “Đúng vậy. . . Rất thơm. . .”

“Nhất là hương vị thận nướng. . . Thật ra hương vị từng bộ phận nướng ra chắc hẳn là không giống nhau lắm nha?”

“Uh. . . Không có. . . Không ăn qua. . .”

“Hòa Ca không cho ăn. . .” Lê Bống rất chân thành nói, “Chúng

ta. . . Ăn chất gel. . . Thì tốt rồi. . .”

“Nhưng mà nếu có cơ hội, vẫn rất muốn nếm thử hương vị kia nha! Sớm biết như vậy cắt một khối thịt rắn mang theo rồi!”

“A... Không Trách được trên người của ngươi. . . Có mùi máu tươi. . . Thật ra ngươi. . . Đã mang theo rồi đúng không?”

“Ha ha, quả nhiên chị Lê Bống hiểu rõ ta nhất rồi.”

Chương 320: Tranh Thủ Thời Gian Trị Liệu Sâu Một Chút

Yuna giống như làm ảo thuật lấy ra từ trong túi áo một khối thịt đường gân đỏ như máu từ trong tấm vải đầy màu ra, dường như hiến vật quý huơ huơ tới Thái Hòa: "Hòa Ca, ngươi gọiloại rắn này là rắn biến dị đúng không? Muốn nướng lên ăn hết nếm thử hương vị hay không?"

"Ăn cái gì nha! Khi nào thì ngươi thì cắt đấy! Chẳng lẽ thời điểm chứng kiến con rắn kia, ngươi cũng đã nhớ thương muốn ăn nó rồi đúng không? Còn nữa, thời điểm các ngươi thảo luận hương vị thịt người, có thể cân nhắc cảm thụ của ta thoáng một chút hay không!"

Thái Hòa ở một bên nghe được lời nói của các nàng mà da đầu run lên, nơi này xem như đại hội trao đổi mỹ thực zombie hay sao?

Mặc dù đối với zombie mà nói loại đề tài này hẳn là rất bình thường đấy, thế nhưng mà hắn với tư cách một người sống đứng ở trong các nàng, đột nhiên cảm thấy một cỗ áp lực cực lớn nha!

Nếu như mình xong đời rồi, ba nữ zombie này có thể vây ở bên cạnh mình như như bây giờ hay không, sau đó bàn bạc xé xác chính mình như ăn thế nào cho ngon hay không, sau đó từ nay về sau vĩnh viễn hòa làm một thể đúng không?

Không đúng. . . mặc dù đến lúc đó liên hệ tinh thần cũng sẽ gãy đi, nhưng chắc có lẽ Lê Bống và Yuna không có ý đồ với chính mình mới đúng chứ. . .

"Hòa Ca, có lẽ thịt của ngươi cũng ăn thật ngon nha!"

Yuna lại đột nhiên cực kỳ cảm thấy hứng thú liếc nhìn Thái Hòa, nói ra.

“. . .”

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy áp lực sinh tồn thật lớn, vì không để sau khi hắn chết cùng bạn gái thân yêu vĩnh viễn cùng một chỗ, hắn cần phải sống sót thật dẻo dai giống như con gián mới được!

Về phần khối thịt rắn kia... Ở dưới Thái Hòa nghiêm lệnh, Yuna không thể không ném nó qua một bên.

Ngô Thanh Vân lưu luyến không rời nhìn chằm chằm vào khối thịt kia một hồi lâu, nếu như không phải sắc mặt Thái Hòa đang âm trầm trừng mắt các nàng, đoán chừng vị chị đại này sẽ không nhịn được tiến lên ăn tươi nó.

“Dù sao hôm nay cố gắng hết sức đuổi tới nhà của ngươi a, ta cảm giác được, khu vực này làm cho người ta cảm giác không quá thoải mái.”

Thái Hòa nắm thật chặt cổ áo, nói ra.

Trong lòng của hắn đang âm thầm buồn bực, chẳng lẽ là đã quen nhìn thấy zombies đi đầy đường, đột nhiên đi tới loại khu vực quạnh quẽ này, ngược lại không quen rồi hay sao?

Đây cũng không phải là một điểm tốt gì nha, tuy nói hắn vì duy trì ba nữ zombie sinh tồn và tiến hóa, phải ở trong thành thị dày đặc đám zombie, nhưng nếu như cho rằng loại tình huống này là thường, vậy chẳng phải nói Thái Hòa không chỉ thế giới tinh thần bị lây nhiễm tới giống như đúc với zombie, mà ngay cả tâm tính cũng bị chuyển biến rồi hay sao?

“Cmn! Không được, có lẽ ta phải tranh thủ thời gian trị liệu sâu một chút!”

Nói chuyện với ba nữ zombie, làm cho Thái Hòa đột nhiên ý thức được một vấn đề hết sức nghiêm trọng.

Nguy cơ sinh tồn không chỉ đến từ chính hoàn cảnh rộng lớn này, hơn nữa còn ẩn nấp ở bên cạnh hắn.

Con rối zombie đã trợ lực hắn, cũng là bom hẹn tiềm giờ ẩn.

Muốn giải quyết vấn đề này một lần vất vả suốt đời nhàn nhã, chỉ có một biện pháp: Một phương diện cố gắng hết sức tăng lên thực lực của mình, một phương diện khác lập tức cố gắng để cho ba người Lê Bống đạt được tăng lên thêm một bước.

Sau các nàng đã tăng trưởng đến Zombie Lên Cấp, thì có trí lực nhất định, như vậy sau khi lại tiếp tục tăng lên, sẽ có nhận thức cảm tình nguyên vẹn và năng lực phán đoán đi à nha.

Chuyện này cũng chứng minh lần nữa, quả nhiên là mục tiêu của hắn đúng vậy đấy, chuyện khẩn yếu nhất trước mắt đấy, chính là cố gắng tìm ra phương pháp tiến hóa cho Zombie Lên Cấp.

Tác dụng của chất gel Virus đã không lớn, vậy đến tột cùng muốn thông qua phương thức gì mới có thể giúp cho các nàng tiếp tục tiến hóa đây? Hiện giờ trình độ này, nhưng mà vẫn còn chưa đủ đấy. . .

Sau khi đi qua cầu Bình Lợi 2, lập tức đi tới một cái quảng trường buôn bán quy mô coi như không tệ.

Thậm chí trung tâm còn xây dựng lên một cái hoa viên nhỏ cầu nhỏ như nước chảy, chung quanh trừ đi một tí vết máu ra, cũng chỉ còn lại có đi một ít chân tay bị đứt rời đã sớm hư thối khô quắt.

Thái Hòa nhìn thoáng qua phía trong hồ, phát hiện vậy mà trong đó còn có mấy con cá kiểng, xem ra chúng cũng không có bị virus ảnh hưởng.

Đại khái là bị tính cách tham ăn của Yuna ảnh hưởng rồi, phản ứng đầu tiên của Thái Hòa khi trông thấy mấy con cá này vậy mà cũng là: Cái này có thể ăn được hay không?

“Được rồi đó, chúng không nhất định hoàn toàn không có bị virus lây nhiễm, nói không chừng chỉ là bởi vì sau khi bị nước pha loãng, chỉ bị hòa tan phải một ít virus rất nhỏ”

Thái Hòa suy nghĩ một chút, lập tức điều khiển con rối zombie thí nghiệm kia dùng để đi tới, ngồi xổm người xuống đưa tay dính đầy máu đen kia vén lên mặt nước.

Không đợi ngón tay con rối zombie tiếp xúc đến mặt nước, quả nhiên mấy con cá này tựu lập tức bị thu hút tới.

Chương 321: Đếm Đầu Lâu

Chuyện làm cho Thái Hòa hơi bị líu lưỡi chính là, vậy mà chúng trực tiếp theo nhảy lên khỏi mặt nước, ý đồ muốn công kích ngón tay con rối zombie.

Loại cá kiểng này lúc đầu hẳn không nên hung hãn như vậy a? Bất quá đồng thời khi chúng nhao nhao nhảy lên, Thái Hòa cũng chú ý tới, những mảnh vảy loài cá này dường như đều đang tróc ra vậy, hơn nữa lộ ra thịt ở trong cũng có chút cảm giác hư thối mơ hồ.

Một con trong số đó "Bộp" một tiếng sau khi trở xuống mặt nước, vậy mà lại lập tức lật ra bụng trắng, Thái Hòa điều khiển con rối zombie bắt con cá chết này vào trong tay, lại dùng móng tay cắt ra bụng nó.

Vừa mở ra bụng cá, chính là một đống nhớp nháp màu đen, nhưng lại một mùi khó ngửi xông vào mũi, xen lẫn mùi thơm virus nhàn nhạt kia. Quả nhiên đã bắt đầu mục nát. . .

Xem ra trước mắt hiện giờ, cho dù virus pha loãng qua, nhưng sinh vật thể tích quá nhỏ vẫn như lúc trước là không cách nào thừa nhận đấy, chỉ có điều so với những sinh vật hấp thu duy nhất một lần lượng virus quá lớn kia mà nói, tốc độ hư thối của những con cá này cũng chậm chạp hơn nhiều lắm.

"Bất quá hiện giờ vẫn không thể khẳng định cuối cùng là bởi vì thể tích hay là vì sức sống, nói không chừng động vật loại nhỏ có lực lượng sinh mạng mạnh mẽ có thể chống chịu nổi virus thì sao? Nhưng là côn trùng thì chắc là không thể nào. . . Tóm lại vẫn phải coi chừng mới được nha."

Muốn sinh tồn ở trong thời buổi hiện giờ, nắm giữ tin tức không nhiều là không được, nếu không sớm muộn có một ngày sẽ bị chết ở trong nguy hiểm không biết đến.

Đây cũng chính là nguyên nhân tại sao Thái Hòa phải coi trọng bản bút ký Tuấn Hưng đưa cho mình như vậy, thực lực có mạnh hơn nữa, nhưng nếu như mù quáng mà mạnh mẽ đâm tới, không biết tổng kết kinh nghiệm, kết cục cuối cùng tuyệt đối sẽ rất thê thảm.

Sau khi âm thầm nhớ kỹ chuyện này, Thái Hòa lập tức dẫn cả team vượt qua cái hoa viên nhỏ này, khi Yuna gian nan trong hồi ức, đi tới phía Cư Xá Tự Do trong ký ức nàng.

Nhưng chẳng biết tại sao, trong quá trình tiến lên, Thái Hòa luôn dường như cảm giác hơi run lên da đầu.

Loại cảm giác này làm cho hắn hết sức không thoải mái, thật giống như đang bị người nào đó theo dõi vậy.

Hắn nhiều lần đột nhiên quay đầu không hề có dấu hiệu, hoặc là dứt khoát điều khiển con rối zombie, mượn tầm mắt từ con rối zombie để thần không biết quỷ không hay quan sát chung quanh, nhưng vẫn không có bất kỳ phát hiện nào.

“Chẳng lẽ thật sự là ta bị ảo giác hay sao?”

Xung quanh đây hoàn toàn chính xác rất yên tĩnh, mặc dù là quảng trường buôn bán, nhưng đa số là một ít đủ loại cửa hàng chăm sóc sắc đẹp, những nơi giống như vậy ở trong lúc tai nạn lúc bộc phát, số nhân khẩu cũng không lớn, đương nhiên cũng không lưu lại bao nhiêu zombies.

Bất quá dù vậy, Thái Hòa vẫn cảm thấy zombie xung quanh đây ít tới hơi không hợp thói thường rồi.

Dù sao cũng là nội thành, coi như là tới gần vùng ngoại thành

rồi, nhưng số lượng nhân khẩu cũng không trở thành ít như vậy. Muốn biết Thái Hòa cũng chính là một mạch từ vùng ngoại thành tiến vào nội thành đấy, hắn cũng đã quá rõ ràng đối với tình huống trên đường rồi.

Mà hiện giờ, ở đây cũng chỉ có trên trăm con Zombies đang bồi hồi, hơn nữa từ xác chết khắp bốn phía có thể thấy được đến xem, những zombies này cũng là từ nơi khác bị thu hút tới.

"Ở đây hoặc là cũng đã có người sống sót, hoặc là cũng là từng có người sống sót ở qua. Nếu không nữa thì, cũng là zombie giống như các ngươi rồi. . ." Thái Hòa đưa ra một kết luận, "Nhưng ta cảm thấy được khả năng có người sống sót càng lớn, Zombie Lên Cấp ngoại trừ ăn uống tất yếu ra, sẽ không giết chết số lượng lớn đồng loại đấy, nhưng nơi này ít nhất trải qua một lần huyết chiến, thi thể lưu lại rất nhiều nha. Mặc dù hiện giờ cũng bị gặm thành xương cốt rồi, bất quá khá xương đầu lâu là tiêu chí cực kỳ chính xác để tính toán rồi, mấy tính số đầu lâu là được rồi."

Con mắt Yuna sáng ngời, lập tức mà bắt đầu nhìn chằm chằm đầu lâu trên mặt đất mà bắt đầu đếm thầm..., bản thân nàng là Zombie Lên Cấp, cho dù bại lộ thân hình cũng không sợ, cho nên nàng dứt khoát là thoải mái đi vào trong quảng trường, đứng ở đằng kia bắt đầu kiểm kê số người.

Mà Lê Bống liếc nhìn Thái Hòa, sau đó hơi tò mò mà hỏi thăm: "Những người này. . . Bọn hắn. . . Rất mạnh?"

"Chuyện này không nhất định đấy." Thái Hòa lắc đầu, nói ra, "Ngươi xem đám người Tuấn Hưng, muốn nói thực lực cũng không phải rất mạnh mẽ, còn có nhân tài chuyên nghiệp giống như Tuấn Hưng này, còn có hai dị năng giả ở bên hiệp trợ, mượn nhờ ưu thế địa hình có thể dựa vào bốn người tiêu diệt hơn một ngàn con Zombies."

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến,

Khoảng cách điều khiển của chính mình hiện giờ đã tương đối xa, trên thực tế team của Tuấn Hưng làm việc này, hắn hoàn toàn có thể không tổn hao lông tóc gì dựa vào con rối zombie làm được, nhưng người sống sót bình thường như Tuấn Hưng vậy, muốn mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng thật lớn, thậm chí là chuẩn bị xong tâm lý hy sinh của mình.

Chương 322: Làm Quen Với Thân Thể Của Mình

Chỉ có điều Thái Hòa còn không có rỗi rãnh đến tình trạng vì dân trừ hại, hắn chỉ là muốn sống, mà không phải là vì làm chúa cứu thế cái gì, mang theo ba nữ zombie Lên Cấp này đến khôi phục tòa thành thị này đấy.

Thành phố Sài Thành này mấy trăm vạn zombies, dựa vào một mình hắn giết được hết hay sao?

Giết hết rồi, Lê Bống và Yuna, còn có Ngô Thanh Vân, các nàng ăn cái gì?

Cho nên nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức điều khiển đến gần một con zombie, sau đó dùng hắn làm phân thân, tiến vào trong đám zombie kia tìm Zombie biến dị đi.

Yuna cũng đã đếm xong số lượng đầu lâu, chạy trở về Thái Hòa bên người hơi hưng phấn mà nói ra: “Đại khái hơn ba trăm cái! Bất quá thiệt nhiều cái trong số đó đều nát, còn thêm bọn zombies ngăn cản tầm mắt của ta.” Lúc nói đến đây, Yuna liếc nhìn những con zombie kia với ánh mắt hơi lạnh lẽo, “Nếu làm thịt bọn họ. . .”

Thái Hòa tranh thủ thời gian làm một thủ thế với nàng chớ có lên tiếng: “Xuỵt, không có tất yếu phải chiến đấu cũng đừng có xằng bậy rồi, ta cảm giác, cảm thấy nơi này có cái gì không đúng vậy, chẳng may rước lấy phiền toái thì sao? Hơn nữa, muốn giải quyết những zombies này cũng không phải một chuyện dễ dàng, vẫn ít xuất hiện một chút.”

“Hừ. . .” Ngô Thanh Vân ở một bên hơi không đồng ý hừ lạnh một tiếng, lại đổi lấy Thái Hòa đánh thoáng một cái “Bộp”, một cái tát vỗ lên trên cái mông của nàng.

Động tác này làm cho Ngô Thanh Vân lập tức nhảy dựng lên, thân thể vừa mạnh ra phía sau, lui về phía sau trọn vẹn vào bước, ánh mắt cực kỳ cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa.

Bất quá ngược lại là nàng không có giống như trước kia vậy, lộ ra tư thế công kích gì đối với Thái Hòa rồi, chỉ là làm ra động tác phòng bị.

Thái Hòa cũng không để ý tới loại phản ứng này của nàng, chỉ là liếc mắt nói ra: “Chị đại, sau này lời nói của ta nếu ngươi lại không nghe giống như vậy, ta sẽ đánh bờ mông ngươi!”

“Ngươi. . .”

Mặc dù Ngô Thanh Vân không rõ hàm nghĩa của động tác này, nhưng một cái “Bộp~” mới vừa rồi, cùng với cảm giác bị bàn tay lớn của Thái Hòa đụng chạm, làm cho nàng cảm thấy một chút kỳ dị mơ hồ.

Nàng không khỏi nhớ tới cảm giác chính mình dùng bàn tay bóp bờ mông, dường như hoàn toàn không giống với thời điểm khi bị Thái Hòa đánh nha. . .

Thân thể đang nói không, nhưng trong lòng lại có một loại cảm giác khát vọng phảng phất giống như thấy được chất gel Virus.

Cho nên Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một lúc lâu, lại sửng sốt chưa nói ra một chữ.

Phản ứng này của nàng làm cho Thái Hòa cảm giác hết sức hài lòng, hắn thầm nghĩ chính mình vẫn rất có uy nghiêm nha. . .

Bất quá như thế nào Thái Hòa cũng không nghĩ tới, sở dĩ Ngô Thanh Vân không có nói ra bất luận kháng nghị gì, là vì cái chủng tộc zombie này, lại hết sức trung thành với bản năng mình đấy. Thật ra ở trong bản năng Nàng, đối với chuyện đánh đòn này, có một chút khát vọng mơ hồ!

Đồng thời để cho con rối zombie tìm kiếm những Zombie biến dị ở trong đám zombie, bản thể Thái Hòa lập tức mang theo ba nữ zombie này chui vào một cửa tiệm bán quần áo, thuận tiện tìm kiếm một ít quần áo để thay đổi trong khoảng thời gian này.

Về phần vật thí nghiệm con rối zombie con kia, cũng đã bị Thái Hòa lưu lại ở cửa ra vào xem như lính gác.

Chuyện làm cùng một lúc ba chuyện như vậy hắn đã quá quyen thuộc, mặc dù trong lúc hành động thì các bước tiến hành có thể hơi bị giật lag, nhưng đã có Vũ Linh "Vô tư giúp hắn rèn luyện" lúc trước kia, trên cơ bản Thái Hòa đã có thể điều khiển được tương đối dễ dàng.

Thời điểm khi hắn giúp ba cô gái thay quần áo, khóe miệng Thái Hòa không khỏi hơi nhếch lên một nụ cười tà.

"Vừa vặn trời thu. . . Bề ngoài đoan trang, nhưng ở dưới áo khoác lại cất giấu thân hình gợi cảm nóng bỏng, như vậy mới là cách ăn mặc lương tâm nhất nha!"

Hai cô gái Yuna và Lê Bống đã sớm học xong thay quần áo cho chính mình như thế nào, cho nên Thái Hòa vừa tìm kiếm đến vài món quần áo vừa nhìn qua cũng làm cho người ta huyết mạch căn phồng, lập tức phát hiện hai hốt gơ xinh đẹp này đã sớm trốn ở một bên.

"Vậy mà dám trốn tránh ta!" Thái Hòa vừa muốn bắt được hai cái cô gái nhỏ này đi ra sửa trị cho tốt một trận, cũng liếc nhìn thấy Ngô Thanh Vân đang đứng ở trước tấm gương to ngẩn người.

Ngắm chính mình trong kính, ánh mắt Ngô Thanh Vân hơi mê mang, lại hơi lạ lẫm mơ hồ.

Nàng cặp mắt lạnh lẽo nhìn qua giống như rắn biến dị chuyển hướng về phía Thái Hòa, sau đó đột nhiên thấp giọng hỏi: "Ta. . . Ta. . . Chính là gương mặt trong tấm kính này hay sao?"

"Như thế nào, ngay cả tấm gương cũng không nhớ rõ hay sao?" Trong nội tâm Thái Hòa thầm thở dài một tiếng, cũng đi tới trước gương, đứng ở bên người Ngô Thanh Vân, "Xem đi. Trong lúc này người kia, nhìn qua ngơ ngác ngây ngốc đúng là ngươi rồi."

"Ah. . ." Đã nhận được khẳng định của Thái Hòa, Ngô Thanh Vân đột nhiên để sát vào này tấm gương, bàn tay sờ hướng về phía đôi má người trong gương.

Ánh mắt của nàng bỗng nhiên trở nên hơi đỏ hồng lên: "Thật sự. . ." Nói xong, nàng lại duỗi tay dán lại với bàn tay hình ảnh trong kính, lộ ra bộ dạng cực kỳ mới lạ.

Thái Hòa thở dài ra, chậm rãi đi tới sau lưng Ngô Thanh Vân, sau đó lách đi qua hai tay từ dưới nách nàng, một tay đã kéo xuống khóa kéo áo khoác của nàng.

"Vậy thì dứt khoát thay quần áo ở nơi này, thuận tiện cho ngươi làm quen hình dáng của chính mình. Từ bên ngoài đến bên trong, làm quen triệt để. . ."

Chương 323: Người Sống Sót Hay Là Zombie

“Ngươi nhìn nè, đây là cổ họng, nơi này là trái tim, đây là thận. . . Tóm lại thời điểm chiến đấu với người khác, ngươi cố gắng hết sức công kích đến những bộ phận này, nếu không bất chết cũng bị trọng thương đấy. Chém tới tay chân, hoặc là một ít vết thương ngoài da, chuyện đó sẽ không sao, dùng năng lực tự lành vết thương của zombie còn thêm túi cấp cứu của, rất nhanh cũng sẽ tốt thôi.”

Thái Hòa mục đích đúng là phổ cập những kiến thức này với Ngô Thanh Vân, mặc dù Zombie Lên Cấp đã có thể phân biệt ra được có phải nguy hiểm hay không, hiểu được tiến thối, thậm chí sẽ còn ẩn trốn đánh lén, nhưng thời điểm khi bọn nó nổi giận cũng chỉ công không biết thủ, không để ý chỗ yếu hại của mình sẽ bị đối phương công kích trúng hay không. Loại đấu pháp này đối phó Zombie bình thường, hoặc là người sống sót bình thường đương nhiên là hữu hiệu, nhưng nếu như là người sống sót trong tay có súng còn bắn vô cùng chính xác như Tuấn Hưng vậy thì sao?

Hay hoặc có thể là gặp phải dị năng giả thực lực siêu mạnh... Những chuyện này đều không thể không cân nhắc đến. Lê Bống và Yuna trường kỳ ở bên cạnh hắn, dưới thay đổi một cách vô tri vô giác, cũng hiểu được rất nhiều, còn thêm Thái Hòa thỉnh thoảng dạy dỗ dặn dò, loại đấu pháp liều mạng thường thấy ở zombie đã rất ít khi nhìn thấy trên người các nàng. Bất quá Ngô Thanh Vân thì lại không giống như vậy, bởi vì trước kia ý thức phản kháng của nàng quá mạnh mẽ, Thái Hòa vẫn mãi mà chưa kịp dạy bảo nàng những loại đấu pháp tổ đội này.

Thời điểm lúc này vừa vặn thừa dịp có tấm gương, để cho nàng làm quen rõ ràng ưu thế và điểm thiếu hụt của bản thân.

“Nơi này là phần bụng, rất mềm mại, mục tiêu cũng rất lớn, bình thường chiến đấu phải bảo hộ cẩn thận. Như thế nào, ngươi có vấn đề gì hay sao? À... Hai cái quả cầu nhô lên này thì sao? Cái này gọi là bộ ngực? Cái gì? Ngươi cho rằng bộ ngực là không có sức chiến đấu hay sao? Bộ ngực càng lớn, sức chiến đấu lại càng mạnh mẽ. Ngươi xem, lấy kích cỡ của bộ ngực ngươi, nếu như ta dùng thanh đao rất ngắn, cơ bản là không cách nào xuyên thủng bộ ngực, đâm thẳng trái tim ngươi. . .”

Thời điểm trong khi Thái Hòa rất kiên nhẫn giải đáp cho Ngô Thanh Vân nghi hoặc, đồng tử hắn lại đột nhiên co rụt lại, cứ như vậy ôm Ngô Thanh Vân, dời mạnh ra hai bước về phía bên cạnh, vừa vặn nghiêng người nấp ở sau cây cột treo tấm gương to.

Động tác của hắn ngược lại là rất nhanh, đồng thời lúc che dấu, một bàn tay kéo lần khóa kéo áo của Ngô Thanh Vân.

Liếc xéo qua trong tầm mắt của hắn, có thể thông qua tấm gương chứng kiến ở cửa ra vào trong một nơi bóng tối, đột nhiên có thêm một bóng người.

Nếu như không phải có tấm gương, tuyệt đối Thái Hòa không cách nào phát hiện sự tồn của bóng người này. Hắn dán chặt lấy vách tường đứng ở nơi đó, giống như là một ma nơ canh bằng nhựa plastic vậy, dường như không hề có cảm giác tồn tại.

Nhưng mà đôi mắt kia lộ ra một cỗ khí tức mãnh liệt ác nghiệt, lại làm cho Thái Hòa cảm thấy cảm giác nguy cơ cực kỳ mãnh liệt. Hơn nữa loại cảm giác này làm cho Thái Hòa cảm thấy rất quen thuộc, hắn từ lúc sau khi hắn bước chân lên Cầu Bình Lợi 2, vẫn ẩn ẩn có loại cảm giác bị nhìn lén. Xem ra người vẫn mãi theo đuôi nhìn lén bọn hắn đấy, thì ra là chủ nhân của đôi mắt này.

“Người sống sót hay là zombie đây?”

Trong lòng Thái Hòa lập tức thoáng hiện đã qua một suy nghĩ trong đầu, đồng thời hắn buông ra Ngô Thanh Vân, trở tay chậm rãi rút ra đoản đao.

Vì đề phòng Lê Bống và Yuna xảy vấn đề, chỉ lệnh tinh thần của hắn cũng lập tức hướng truyền lại các nàng tín hiệu nguy hiểm.

Lúc này nhìn chằm chằm vào bóng người kia, trong nội tâm Thái Hòa kiêng kị không nói nên lời. Hắn có một con rối zombie đứng ở ngoài cửa, một con khác đang ở trong đám Zombie tìm kiếm Zombie biến dị, lại đều không có phát hiện bóng người này xuất hiện.

Kỹ xảo ẩn nấp này, đã đạt tới độ cao nhất định rồi, ít nhất trước mắt Thái Hòa còn chưa thấy qua có ai có thể làm được như vậy.

Đây quả thật là Thuật Tiềm Hành Thần cấp nha!

Chẳng lẽ tình huống khác thường xung quanh đây, cũng không phải là do ở rất nhiều người sống sót tạo thành đấy sao? Mà là vì người sống sót nào đó là hoặc là một tên gia hỏa zombie hay sao?

Trong một giây đồng hồ, rất nhiều suy đoán đang ở trong đầu Thái Hòa liên tục thoáng hiện mà qua, nhưng cặp mắt của hắn vẫn đang nhìn chằm chằm một góc trong gương, đồng thời dưới chân di động chậm rãi tới.

Mà ngay cả Ngô Thanh Vân cũng không có cảm ứng được sự tồn tại của đối phương, bất quá sau khi đã nhận được chỉ lệnh tinh thần của Thái Hòa, nàng cũng kéo căng thân thể, không có tùy tiện hành động.

Nhưng mà đang trong lúc Thái Hòa chậm rãi lui về phía sau,

gót chân của hắn lại đột nhiên đụng phải một cái giá áo inox rơi trên mặt đất.

“Loảng xoảng Beng!”

Chương 324: Nhìn Lén Là Không Có Kết Cục Tốt

Mặc dù chỉ là một thanh âm rất yếu ớt vang vọng lên, nhưng bỗng nhiên ở trong một mảnh tĩnh mịch trong tiệm bán quần áo, nhưng lại nghe được rõ ràng, phảng phất lập tức bị phóng đại vô số lần vậy.

“Không xong!”

Phát ra tiếng vang ở trong loại không khí quỷ dị này hạ, không khác bại lộ vị trí của mình cho đối phương triệt để, mặc kệ người nọ là nhân loại hay là zombie, chỉ cần là đánh chủ ý bất lợi vào đám người Thái Hòa, chỉ sợ cũng sẽ phát động tiến công ngay lúc này.

Quả nhiên, đồng thời khi tiếng vang này truyền đến, cái bóng đen kia bỗng nhiên từ trong bóng tối nhảy đi ra.

Bất quá thời điểm ngay khi bóng người vừa mới khẽ động, ngoài cửa xông mạnh tới một con zombie, tốc độ kinh người từ bên cạnh trực tiếp nhào về phía bóng người.

Đây là Thái Hòa trong cái khó ló cái khôn rồi, như là đã đánh rắn động cỏ, không bằng lấy chính mình ra làm mồi dụ, để cho ngoài con rối zombie cửa cái kia thừa cơ đánh lén.

Mặc dù suy tính nghe thì tốt, phản ứng cũng nhanh, nhưng kết quả lại có thành công hay không thì còn chưa biết được.

Tốc độ phản ứng của bóng người này rất nhanh! Hơn nữa nhìn ra được, tốc độ phản ứng thần kinh và tốc độ phản ứng thân thể

của người này dường như đã đạt đến đồng bộ, đồng thời khi phát hiện zombie đánh lén, thân thể của người này cũng đã đưa ra phản ứng tương ứng.

Mà phản ứng này, là một chuyện người bình thường lúc đối mặt đánh lén tuyệt đối sẽ không thể phản ứng vô ý thức.

Đối mặt zombie nhào tới mãnh

"Ầm!"

Lực đạo của một cước thật mạnh mẽ không ngờ!

Con rối zombie lập tức bị đạp bay ra ngoài, đâm nặng nề vào trên cửa sổ thủy tinh. Lập tức vang lên một tiếng thật lớn, mảnh vụn thủy tinh văng ra. Hơn 100 con Zombies trên quảng trường lập tức cũng chú ý tới tình huống bên này.

Thái Hòa tranh thủ thời gian điều khiển một con rối zombie khác.

Kêu lên một tiếng gầm nhẹ, dẫn đầu lao đến phía phương hướng này, mà hắn lập tức thừa cơ hội này, chụp lại Ngô Thanh Vân một cái, bỏ chạy về phía sau tiệm bán quần áo.

Lê Bống và Yuna cũng chạy ra từ một gian trong phòng thay quần áo, bất quá cách ăn mặc của hai người bọn họ lại làm cho Thái Hòa suýt nữa phún ra một ngụm máu nóng.

"Quả nhiên là ba ngày không để ý, đã biết nhảy lên đầu lật ngói, vậy mà dám mặc thành bộ dạng như vầy... Trong chốc lát phải giáo dục lại các ngươi!"

Một bóng người quỷ dị không rõ thân phận, còn có hơn 100 con Zombies, dù Thái Hòa chơi lớn thế nào cũng không có khả năng cứ như vậy chắn mình chết ở trong tiệm bán quần áo này.

Hắn điều khiển con rối zombie cũng chỉ là để mang theo những con zombies kia đến kéo dài cái bóng người quỷ dị kia, vậy cũng là một bước cờ hiểm.

Lao ra từ cửa sau tiệm bán quần áo, hơn nữa đồng thời một tay đóng lại cửa phòng, Thái Hòa cũng thông qua tầm mắt con rối zombie thoáng nhìn nửa cái mặt bên của bóng người kia.

Sở dĩ nói là nửa cái, là vì lúc hắn điều khiển con rối zombie phi thân đánh về phía bóng người này, đối phương lại cúi xuống một cách thoải mái, sau đó mạnh mẽ nâng cao chân, dĩ nhiên chính là một gối như vậy phá vỡ xương cằm con rối zombie, cả khuôn mặt đều lập tức thay đổi hình, làm sao còn có mạng sống... Con rối zombie bị đập phát chết luôn, Thái Hòa không kịp ngăn ra liên hệ tinh thần, cũng cảm giác được trong đầu bỗng nhiên thoáng đau đớn một cái.

“Cmn đấy!”

Bất quá chính là trong nháy mắt ngắn ngủn, Thái Hòa vẫn mơ hồ thấy rõ người nọ là hình dạng gì.

Zombie. . . Nhưng so với tất cả zombie hắn đã thấy đều bất đồng, đây là một con zombie cũng chỉ có đồng tử là màu đỏ như máu, mà bộ phận tròng trắng mắt, thì lại giống như là bạch ngọc.

Liếc mắt nhìn qua thật giống như đôi mắt đẹp đeo kính mắt màu đỏ như máu, bất quá không nói đến tận thế vẫn chưa có người nào rỗi rãnh tới nhức hết cả bi đi tìm cái đôi mắt đẹp đến mang, mấu chốt màu sắc này cũng tương đối quỷ dị, đỏ đến tỏa sáng!

Một mái tóc ngắn màu đen rối tung ở sau ót, trông thấy mơ hồ chính là một gương mặt coi như hết sức khí khái hào hùng, thiếu niên có hơi ngây thơ thanh thoát.

Bất quá ánh mắt kia ẩn hàm huyết tinh cùng lạnh lùng, so với Thái Hòa bái kiến sở hữu tất cả zombie đều mạnh hơn một bậc.

Mấu chốt nhất chính là, đây là một con zombie rất sạch sẽ. . .

Thực lực siêu mạnh, hai mắt khác thường, một con zombie nhưng lại biết được tắm rửa...

Không cần nghĩ cũng biết, đây là một con Zombie so với Zombie Lên Cấp còn mạnh hơn nữa!

Không chỉ như thế, trước khi con rối zombie công kích, Thái Hòa cũng đã dường như cảm giác được, hai con rối zombie vừa rồi đều đối với zombie này có một loại cảm giác sợ hãi thật sâu và cảm giác thần phục, thậm chí bởi vậy đã có ý thức phản kháng với Thái Hòa, chỉ có điều tinh thần lực của Thái Hòa quá mạnh mẽ, cho nên bọn hắn vẫn phải trở thành pháo hôi.

Chương 325: Zombie Thủ Lĩnh Xinh Đẹp

Đơn giản mà nói, loại bản năng ý thức này giống như là sói bình thường nhìn thấy sói đầu đàn vậy.

Nếu như con zombie này chịu nguyện ý, nương tựa theo loại ưu thế này của nó, hắn hoàn toàn có thể tổ kiến ra một đại đội zombie đến. Chỉ có điều đội ngũ này có thể có bao nhiêu zombie, đoán chừng vẫn có liên quan với thực lực của nó đấy.

Zombie cấp thủ lĩnh! Ở trong nội tâm hắn lập tức rơi xuống định nghĩa này cho con zombie này.

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức cảm giác có trăm vạn con quạ đang bay xung quanh đầu, vì sao lại ở thời điểm này, địa điểm này gặp zombie càng mạnh hơn nữa nha!

Trước kia đã chuẩn bị trước tâm lý vô số lần, thậm chí chờ mong thời điểm gặp phải, chỉ là không có phát hiện zombie cao cấp hơn Zombie Lên Cấp, nhưng không nghĩ tới tên tiểu tử zombie này lại thừa dịp thời điểm hắn thiếu chút nữa cởi áo nới dây lưng cho Ngô Thanh Vân, trốn ở nơi hẻo lánh nhìn lén!

Nhìn lén không có kết cục tốt đấy! Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm tức giận mắng, đồng thời tranh thủ thời gian mang theo ba nữ zombie rời khỏi.

Ở đây địa hình chật hẹp, nhưng lại có trên trăm con Zombies, cơ bản không thích hợp chiến đấu.

Nhìn lúc zombie cấp thủ lĩnh đánh chết con rối zombie nhẹ

nhàng linh hoạt và tùy ý, sức chiến đấu tuyệt đối trâu bò, hơn nữa những con zombie kia cũng không có khả năng chủ động công kích hắn. . .

Ở nơi này, đối với Thái Hòa mà nói quá nguy hiểm!

Quả nhiên, Thái Hòa một đám người vừa dọc theo cửa sau đến một con đường nhỏ chạy vào trong hoa viên cách đó không xa, cái cửa phòng kia cũng "Ầm" bỗng chốc bị người đạp văng ra.

Đứng ở cửa ra vào đấy, chính là zombie cấp thủ lĩnh vừa vặn gặp phải. Nhìn qua tuổi tác hắn tối đa không cao hơn mười bảy mười tám tuổi, hơn nữa dường như có cảm giác mặt hơi trẻ con, tóc vừa mới chạm vai, ăn mặc một bộ đồng phục vận động dính đầy vết máu.

Bất quá mặt và tóc của nó mặc dù cũng rất sạch sẽ, nhất là cặp tay kia.

Trên ngón tay thon dài trắng nõn vậy mà một chút máu tươi cũng không có dính qua vậy, nhưng mà móng tay hơi uốn lượn hướng vào phía trong kia, lại làm cho người ta cảm giác được tinh tường, đôi tay này tuyệt đối không nhìn vô hại giống như bề ngoài vậy.

Cho dù chỉ là bộ dáng thiếu niên, nhưng ánh mắt con zombie cấp thủ lĩnh này lại có vẻ làm cho người ta sợ hãi.

Nó nhìn thoáng qua phía phương hướng hoa viên nhỏ, sau đó lập tức lấy bộ pháp cực kỳ nhẹ đuổi theo theo sát lấy.

Trong quá trình di chuyển, dưới chân nó gần như không có phát ra tiếng vang gì, khi lướt qua những lùm cây thậm chí là bồn hoa kia, nó cũng có thể hoàn toàn không đụng chạm lấy.

Lúc chướng ngại vật trước mắt quá lớn, sẽ thấy nó sớm dùng tay, lúc sắp tới trước mặt dùng ngón tay nhẹ nhàng khẽ chống,

thân thể nhảy dựng lên xoay một vòng, lập tức thoải mái mà xoay người tới.

Động tác nhanh nhẹn như thế, so với con khỉ cũng còn muốn linh hoạt hơn!

Bất quá tốc độ đơn thuần, nó giống lúc trước không có ưu thế quá lớn. . .

Thái Hòa mang theo đám nữ zombie chạy một hơi xa gần ngàn mét, mãi cho đến khi xác định rời xa đám zombies này, hắn lúc này mới đi dọc theo dãy cây xanh bên sông, ngừng lại ở một đoạn khu vực tương đối thoáng đãng.

Bên cạnh cũng là sông Sài Thành rộng lớn, mà ở trong đó lập tức đúng lúc là một khu vực có ngã rẽ, phạm vi cây xanh bao trùm rất lớn, cách đó không xa chính là vài căn cao ốc.

Một con zombie nam tính vừa mới xông lại, đã bị loan đao của Lê Bống cắt cổ.

Hơn mười con Zombies khác từ tất cả nơi hẻo lánh, hoặc là những zombies đuổi theo lúc mới vừa rồi, cũng đều bị chém giết từng con một.

Thái Hòa ở trong quá trình này cũng không có ra tay, hắn đang nghỉ ngơi dưỡng sức, cùng đợi con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia đuổi theo.

Chạy hay sao? Không nói đến chạy trốn là một kỹ thuật sống rất nguy hiểm, đơn thuần thể lực, là một nhân loại Thái Hòa tuyệt đối không có khả năng hao tổn qua được một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh thực lực rõ ràng đã cao cấp hơn Zombie Lên Cấp.

So với hắn đợi đến lúc thể lực hao hết bị đuổi kịp, còn không bằng dùng khỏe đánh mệt, chọn một phương pháp chiến đấu phù hợp chính mình.

Hoàn cảnh ở đây tương đối phức tạp, có đầy đủ chỗ trống vòng qua vòng lại, ba nữ zombies đều vây quanh ở bên người Thái Hòa, đã có thể được cái vòi tinh thần của hắn bảo hộ, cũng sẽ không để cho Thái Hòa bị tùy tiện đánh lén.

Lúc này con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia cũng đã đến trước mặt cả team Thái Hòa lúc này, nhìn bề ngoài ngược lại là nó hết sức cảnh giác, cũng không có trực tiếp xông lại, mà là giấu toàn bộ nửa người ở trong một bụi cỏ, chỉ lộ ra nửa người trên, một đôi con ngươi đỏ trắng quỷ dị nhìn chằm chằm cả team của Thái Hòa.

Nếu con zombie này ở trước tận thế, nhất định sẽ thu hút rất nhiều lolicon shotacon, nếu như xem nhẹ cặp mắt kia của nó, đơn thuần tướng mạo thật đúng là môi hồng răng trắng, rất là xinh đẹp.

Chương 326: Ngươi Ra Tay Trước Các Ngươi Ra Tay Trước Ai Ra Tay Trước

Chỉ có điều dưới đồng phục rộng thùng thình, thân thể lộ ra rất là gầy yếu, còn thêm làn da lại trắng đến không hợp thói thường.

Công tử bột. . . Trong nội tâm Thái Hòa thầm mắng một câu.

Lúc này sau khi không có cố gắng che dấu khí tức, uy áp mạnh mẽ của Zombie Cấp Thủ Lĩnh triển lộ ra hoàn toàn, thậm chí ngay cả Thái Hòa cũng cảm thấy ở sâu trong tinh thần vẻ cuồng bạo vẫn đang bị hắn cố ý kiềm chế này, đang ẩn ẩn dao động lấy hắn.

Ba nữ zombie thì lại càng không cần phải nói, cặp mắt của các nàng đã sớm hoàn toàn biến thành màu đỏ hồng.

Rất hiển nhiên, các nàng cũng cảm thấy áp lực rất lớn, chỉ có điều với tư cách Zombie Lên Cấp, còn không đến mức như Zombie bình thường vậy, đối xử với con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này như là "Lang vương".

Bất quá dù vậy, bề ngoài các nàng hiện ra cảnh giác hoàn toàn, không có ý định tùy tiện công kích đối phương.

Đây là zombie mạnh nhất trước mắt Thái Hòa gặp được qua, hơn nữa đến tột cùng thực lực của nó như thế nào, Thái Hòa cũng không cách nào biết!

Chiến đấu với một loại sinh vật mạnh mẽ chưa biết, liều mạng là cách làm ngu ngốc nhất! Bất quá năng lực điều khiển con rối

Zombie của Thái Hòa, cũng là một đòn sát thủ mạnh mẽ mà đối phương không biết. Phải nắm lấy thời cơ sử dụng, có lẽ có thể tăng cường tỷ lệ chiến thắng.

Muốn điều khiển được nó, đó là chuyện tuyệt đối không có khả năng đấy, khi Thái Hòa điều khiển Ngô Thanh Vân cũng đã nhận ra được cực hạn trước mắt của chính mình.

Nếu như muốn điều khiển một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, đoán chừng cho dù hắn tiêu hao hoàn toàn tinh thần lực đến không còn cũng không làm được.

Bất quá cách dùng năng lực điều khiển con rối Zombie không chỉ là điều khiển, cái vòi tinh thần lực, thậm chí là tinh thần khống vật trước mắt tạm thời khác gà mờ. . .

Quấy nhiễu tinh thần lực khó lòng phòng bị, mới là một món điểm tâm ngọt trí mạng Thái Hòa chuẩn bị cho nó!

Cho nên Thái Hòa quét ngang đao ngắn ra trước người, ánh mắt đã khóa chặt chẽ lại con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này.

Với tư cách zombie cao cấp hơn, nó tạo thành định áp chế nhất với ba gã zombies, trận chiến tiếp xúc này có thể lấy được thắng lợi mấu chốt hay không, tất cả đều nằm ở trên người Thái Hòa.

Đương nhiên Thái Hòa cũng đã chuẩn bị xong phương án thứ cấp, nếu thật sự không được, cũng chỉ có thể chạy trốn rồi. Mà cao ốc cách đó không xa, cũng chính là đường lui!

Bất quá một phương diện khác, Thái Hòa hết sức chờ mong với biểu hiện của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này!

Đây là cấp độ ba người Lê Bống sau khi tăng trưởng lần nữa có thể đạt tới, Yuna sẽ trở nên như thế nào tạm thời không biết, nhưng tình huống hiện giờ của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, có

lẽ không kém bao nhiêu với Lê Bống sau khi tăng trưởng!

Cho nên chuyện Thái Hòa quan tâm nhất chính là, đến tột cùng là con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này tiến hóa lên như thế nào đây? Hiện giờ có cái gì khác nhau với Zombie Lên Cấp? !

Nguy hiểm cùng tồn tại với kỳ ngộ, mặc dù gặp được con zombie này đã mang đến cho Thái Hòa cảm giác nguy cơ rất mãnh liệt, nhưng nếu như có thể bắt lấy cơ hội này nghiên cứu thoáng một chút con zombie này, có thể tìm được phương hướng tăng lên xác thực rồi!

Zombie Cấp Thủ Lĩnh cũng nhìn ra cả team Thái Hòa trận địa sẵn sàng đón quân địch, nó cũng đứng ở đằng sau bồn hoa đó, sau đó cặp mắt hết sức quỷ dị kia đảo qua từ từ lên bốn người.

Bị nó dò xét, Thái Hòa thực sự có loại cảm giác da đầu run lên.

Nhưng mà khẳng định nếu như là người sống sót bình thường gặp phải nó, tuyệt đối chỉ có một con đường chết đấy.

Bất quá Zombie Cấp Thủ Lĩnh giống như vậy, ở trong toàn bộ Sài Thành có lẽ cũng là giống loài hi hữu, cả một thành thị lớn như vậy, muốn gặp được một con thật đúng là không phải một chuyện dễ dàng.

Ít nhất thời điểm trước kia Thái Hòa chờ mong đủ kiểu, cũng chưa từng thấy bóng dáng loại zombie này.

Loại Zombie Cấp Thủ Lĩnh này cũng không chỉ đứng ở tại chỗ, Thái Hòa có thể cảm giác được, mặc dù tầm mắt của nó khóa ở trên người hắn, nhưng mà trên thực tế thân thể của nó vẫn mãi đong đưa nhanh chóng ở biên độ nhỏ, thậm chí cho người ta một loại cảm giác hắn chỉ là một đạo bóng mờ.

Bởi như vậy cho dù trong tay có súng, nhưng trừ phi là cầm súng bắn phá điên cuồng, hay hoặc là đã luyện thành tay súng

thiện xạ chính xác từng li, nếu không cơ bản là không thể nào trúng mục tiêu đấy.

Bất quá bởi như vậy cơ bản chẳng khác nào đồng quy vu tận rồi, khu vực thoáng đãng như vậy, một trận tiếng súng sẽ thu hút đến bao nhiêu zombie cơ bản là không biết bao nhiêu, đến lúc đó đoán chừng nổ người súng chỉ có nhảy sông tự vẫn rồi.

“Đậu xanh rau má ngươi ngược lại là ra tay trước đi!”

Giằng co với con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này đến khoảng một phút đồng hồ rồi, Thái Hòa cảm giác tất cả trán của mình đều là mồ hôi lạnh rồi, hết lần này tới lần khác con zombie này giống lúc trước cảm thấy có cái gì không đúng, cũng không chịu chủ động xông vào.

Chương 327: Thì Ra Là Nữ

Trên thực tế Thái Hòa hoàn toàn chính xác đang chuẩn bị chờ hắn vừa xông lên, không giữ quy tắc chuẩn bị công kích hắn, dưới tình huống thực lực đối phương không biết, ôm cây đợi thỏ lại tốt hơn so với chủ động xuất kích.

"Đây là. . ."

Lê Bống nắm chặt loan đao, năm ngón tay của tay kia cũng đã mở ra, thân thể hơi nghiêng về phía trước, hai mắt màu đỏ như máu nhìn chằm chằm vào con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia.

Đột nhiên, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia tập trung toàn bộ ánh mắt đến trên người Lê Bống, ánh mắt này lập tức làm cho trong nội tâm Thái Hòa "Lộp bộp" thoáng một cái.

Gần như đồng thời ngay khi Thái Hòa ý thức được nguy hiểm, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này cũng hành động mạnh mẽ.

Thân hình gầy yếu kia nhanh chóng nhảy lên cao, năng lực nhảy lên mạnh mẽ đền bù chỗ thiếu hụt tốc độ của nó bình thường, lập tức cũng đã nhào tới trước mặt bốn người.

Trong mắt nó giống như trông không thấy thấy Thái Hòa bản thân là nhân loại, cũng không có trông thấy thực lực Ngô Thanh Vân càng mạnh hơn một ít, hết lần này tới lần khác khóa mục tiêu ở trên người Lê Bống.

Mắt thấy bàn tay hắn chụp mạnh vào Lê Bống, một cỗ máu nóng lập tức cũng xông lên đỉnh đầu Thái Hòa.

Dám động Lê Bống hay sao? !

Cái vòi tinh thần của hắn lập tức cuốn ra, quấn một đạo lại một đạo ở trước mặt con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, tạo thành một tấm lưới lớn tinh thần lực vô hình.

Khi con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này nhảy vào trong lưới lớn vô hình, vô số quấy nhiễu tinh thần lập tức chen chúc mà tới.

Ánh mắt bị vặn vẹo, khứu giác bị nói dối, bên tai phảng phất nghe thấy được thanh âm "ong ong", mà ngay cả cảm giác phương hướng cũng tạm thời nhận lấy ảnh hưởng thật lớn!

Thái Hòa chờ đã lâu, vừa ra tay chính là dùng hết toàn lực!

Quả nhiên con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này lúc bất ngờ không kịp đề phòng bị trúng chiêu, ba nữ zombies đồng thời ra tay, loan đao của Lê Bống khoảng cách gần nó nhất trực tiếp hươ về phía cổ họng của nó, mà Ngô Thanh Vân lập tức vừa học xong dùng ngay, đạp một cước về phía eo của hắn.

Đao gãy của Yuna cũng từ một bên khác trực tiếp đâm tới dưới nách của nó, đoản ngắn của Thái Hòa cũng vào lúc này đầm về phía phần bụng hắn.

Chỉ là tua chậm lại hàng loạt động tác trong thời gian không phẩy mấy giây ngắn ngủi, bốn người Thái Hòa cũng đã hoàn thành đánh hội đồng con zombie này!

Mặc dù mục tiêu của Thái Hòa là muốn nghiên cứu hắn thoáng một chút, bất quá trước hết cũng phải đánh nó tới ba má nó nhận không ra! Nếu như nó cứ như vậy xong đời rồi, cho dù sẽ làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi đáng tiếc, nhưng tóm lại tốt hơn nhiều so với mất mạng trong tay nó. . .

Con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này cũng ngay lúc đó lập tức tỉnh táo lại, giãy giụa tầng lưới lớn vô hình này, ngay sau đó Thái Hòa cũng nhận được đi một tí ảnh hưởng cắn trả, bàn tay không nhịn

được cũng bỗng run vài cái.

Bất quá tốc độ phản ứng của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này quả nhiên nhanh chóng, mặc dù nó vừa mới tỉnh táo lại cũng đã đối mặt cảnh tượng bị bốn đứa đánh hội đồng, lại cũng không hoảng loạn một chút nào.

Đương nhiên đây cũng là một trong những ưu thế của zombie, bọn nó cũng sẽ không bị cảm xúc mặt trái nào ảnh hưởng...

Hơi nghiêng thân hình linh hoạt bỗng vặn thân thể, mặc dù trên cổ bị loan đao của Lê Bống huơ rách da, để lại một đạo tơ máu, nhưng lại tránh khỏi vết thương trí mạng.

Mà hơi nghiêng người như vậy, một cước của Ngô Thanh Vân dán thân thể của nó mà trượt qua, thanh đao gãy của Yuna cũng bị né qua, chỉ là y phục của nó bị cắt.

Tạo ra tổn thương duy nhất cho nó đấy, ngược lại là đao ngắn của Thái Hòa. Bất quá bởi vì bị tinh thần lực liên lụy, động tác của Thái Hòa chậm hơn đi một tí, mà lúc này con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này đã nhảy lên ra phía sau rồi.

“Xoẹt xẹt!”

Đoản đao chỉ là đâm gần kề vào tầng ngoài làn da của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, thấy hắn lui về phía sau, một lát Thái Hòa cũng không cách nào làm ra một tấm lưới lớn tinh thần lực để khống chế được nó nữa, đành phải thuận thế móc thanh đao ngắn lên phía trên chẳng may vớt vát được chỗ nào.

Một đạo tơ máu lập tức phún ra, đồng thời bị mở ra một miệng vết thương hơi cạn, quần áo con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này cũng bị Thái Hòa cắt ra triệt để rồi.

Mặc dù hắn lập tức lùi lại sau này vài bước, động tác linh hoạt nhẹ nhàng, bất quá quần áo đã bị Thái Hòa và Yuna cắt tới rối

loạn rồi.

Máu tươi từ cổ của nó vẫn đang chảy tới ngực, liên tiếp với một đạo miệng vết thương thật dài ở ngực mà Thái Hòa để lại cho nó.

Bất quá đúng lúc này, Thái Hòa lại phát hiện có điểm gì đó hơi không đúng.

Bề ngoài công tử bột vậy thì thôi, nhưng sao bên trong cũng sẽ mặc một bộ áo bra nhỏ? mặc dù sớm đã thay đổi sắc, thậm chí còn có vết máu đã cũ ướt sũng áo khoác dính vào thân thể, bất quá vẫn có thể nhìn ra, đây là áo bra màu trắng ô mai!

Chương 328: Biết Trước Đã Chuẩn Bị Một Ít Đồ Chơi

Trước kia chỉ chú ý ánh mắt của con zombie này và tướng mạo tương đối sạch sẽ đi, lúc này về sau đồng phục rộng thùng thình bị cắt ra, Thái Hòa mới đột nhiên phát hiện, mặc dù ở dưới áo bra chỉ có thể trông thấy mờ mờ hai cái con ốc nhô lên nho nhỏ. . . Nhưng có câu nói rất hay, đừng cầm bánh bao nhỏ không lo đến lương khô nha. . .

“Thì ra là tên zombie này là nữ. . .”

Nhìn sơ từ hình dáng bề ngoài thật sự không nhìn ra con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này lại là nữ tính, bởi vì. . . Tướng mạo của nàng thật sự quá trung tính rồi!

Bất quá là nữ tính cũng vô dụng, trong nội tâm của Thái Hòa cũng chỉ là thoáng hết hồn thoáng một chút, lại lập tức hết sức cảnh giác lui về sau hai bước.

Vốn cho là con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này sẽ bị chọc giận, nhưng không nghĩ tới nàng chỉ là đưa tay sờ thoáng một cái đạo vết thương từ phần bụng bị cắt dài

Nhưng sau một phút, tầm mắt của nàng lại chuyển đến trên người Lê Bống, phảng phất cảm thấy hết sức hứng thú với Lê Bống.

Biểu hiện của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi quái dị, nhưng cụ thể quái dị ở chỗ nào, tạm thời hắn còn không nói nên lời.

Đại khái là bởi vì trên cơ bản lực chú ý của nàng đều đặt ở trên người Lê Bống a. . . Nếu như không là vì như vậy, đoán chừng cũng không có dễ dàng làm nàng bị thương như vậy.

Hai bên lại tiếp tục trạng thái giằng co, giao thủ một lần mang tính dò xét, làm cho huyệt thái dương của Thái Hòa thỉnh thoảng truyền đến đau nhức từng cơn.

Mà con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia cũng đã bị hư rách quần áo, trên người để lại một đạo miệng máu, trên cổ cũng xuất hiện một đạo tơ máu.

mặc dù miệng vết thương không sâu, nhưng lưu lại không ít máu tươi, máu của nàng cũng cực kỳ đỏ tươi, vẫn còn hơi khác nhau với màu sắc máu tươi người bình thường đấy.

Thái Hòa cũng hiểu đại khái, trong huyết nhục bao gồm virus độ tinh khiết càng cao, zombie cũng lại càng mạnh mẽ, mà biểu hiện ra bên ngoài, chính là biểu lộ bình thường hóa và biến hóa hai mắt.

Vẻ mặt Zombie bình thường nhăn nhó, bộ mặt Zombie biến dị biểu lộ khôi phục bình thường, nhưng trong hai mắt huyết hồng lúc trước không nhìn ra tồn tại lý trí.

Mà ánh mắt của Zombie Lên Cấp lập tức khác nhau rất lớn, hành vi hình thức cũng nhận được tăng lên trí lực ảnh hưởng. Về phần Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lập tức thay đổi ấn tượng của Thái Hòa đối với zombie triệt để. Cặp mắt kia không còn là một mảnh đỏ hồng, bộ phận tròng trắng mắt đã nhận được khôi phục, con ngươi thì là huyết sắc càng đậm.

Nhưng như vậy chỉ làm cho nàng nhìn qua ít thêm vài phần cuồng bạo, nhưng lại nhiều thêm vài phần quỷ dị.

Zombie tiến hóa, dường như chính là quái vật từ không hề lý

trí, biến thành quái vật có trí lực! Đây mới là bay vọt về chất nha. . .

Mà biểu hiện tiến hóa bên trong, chính là màu sắc huyết dịch, và mùi máu tươi ở cỗ, hắn ngửi được mùi hương virus nhàn nhạt hơi mê người rồi.

Trình độ tiến hóa càng cao, hàm lượng Virus trong máu thịt càng nhiều, độ tinh khiết cũng khác nhau rất lớn, màu sắc đương nhiên cũng lại càng sáng hơn, hương vị virus cũng càng thêm đậm đặc.

Con Zombie Cấp Thủ Lĩnh Trước mắt này. Xem như bổ sung kiến thức của Thái Hòa đối với zombie tiến hóa, bảng ghi chú của hắn lại dài hơn một tí.

Bất quá chỉ là bổ sung lý luận, sau khi tiến hóa tăng lên thực lực, cụ thể đến trên người từng zombie, đều không giống nhau.

Ví dụ như con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, tốc độ phản ứng của nàng thật sự rất kinh người, hơn nữa rõ ràng tốc độ di chuyển của nàng không nhanh, nhưng mà hết lần này tới lần khác ở trong lúc chiến đấu, lại biểu hiện ra cực kỳ linh hoạt.

Thậm chí Thái Hòa hơi hoài nghi con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này trước kia là học nhu thuật rồi, như thế nào thân thể mềm dẻo cao độ như vậy?

Cho dù trên lý luận zombie có thể làm được bất kỳ động tác khiêu chiến cực hạn nào. Nhưng trong chiến đấu muốn né tránh di chuyển linh xảo như thế, nào có dễ dàng như vậy. . .

Đáng tiếc không biết con rắn độc kia hữu dụng đối với nàng hay không. . . Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức hơi hối hận không có trước hết xoa một tầng độc rắn ở trên lưỡi đao rồi.

Vốn cho là tạm thời sẽ không gặp phải kẻ địch nào khó giải

quyết, cho nên độc rắn vừa quý giá vừa nguy hiểm như vậy, Thái Hòa không có nỡ lòng lãng phí.

Nhưng xem ra hiện giờ. Phòng ngừa chu đáo vẫn rất cần thiết đấy.

Bằng không mà nói hiện giờ con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này đã bị rắn độc ảnh hưởng, cho dù không lập tức tước vũ khí đầu hàng, sức chiến đấu cũng sẽ hạ thấp kịch liệt nha.

“Mấu chốt nhất chính là không nghĩ tới một con zombie, vậy mà sẽ chạy tới nhìn trộm!”

Ở trong lòng Thái Hòa tức giận nghĩ đến, nếu như có thể phát hiện nàng sớm một chút, chính mình có thể sớm làm một ít chuẩn bị một ít đồ chơi.

Chương 329: Ta Cần Tìm Một Đối Tượng Giao Phối

Sau khi Zombie Cấp Thủ Lĩnh bị thương, dường như cũng càng kiêng kị hơn với cả team của Thái Hòa rồi. Liên tục lui vài bước, lại một lần nữa kéo xa khoảng cách với bọn họ.

Vừa mới giao thủ ngắn ngủi, cũng làm cho Thái Hòa nhận ra được con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này không phải dễ dàng đối phó như vậy đấy.

Hắn cố ý thăm dò thoáng một chút con zombie cao cấp này khôi phục lý trí đến trình độ nào, cho nên lập tức dứt khoát mở miệng hỏi: “Ngươi muốn làm gì?”

Quả nhiên. Thái Hòa mới mở miệng, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này cũng lập tức đưa mắt nhìn sang hắn, bất quá nhìn ra được, nàng đối với Thái Hòa cũng có một loại cảm giác thù địch hết sức mạnh mẽ. Hoàn toàn giống hết với ánh mắt lúc trước Ngô Thanh Vân nhìn Thái Hòa.

Sau khi biến dị, đại khái nàng cũng không có lại mở miệng nói chuyện nhiều. Bởi vậy sau một lúc lâu khi nhìn thấy Thái Hòa dè chừng chính mình, nàng mới há hốc mồm, nói ra với vẻ hơi khó khăn: “Nhân loại. . .”

Xem như cũng được, chỉ cần còn chưa có đánh mất năng lực trao đổi ngôn ngữ, lại có được năng lực phán đoán và nhận thức nhất định, rõ ràng chính là có thể trao đổi đấy.

“Dường như là ngươi còn nói chuyện hơi chưa quen, trình độ tiến hóa của ngươi cao như vậy chẳng lẽ lời nói còn không thể có

thứ tự một chút hay sao? Chuyện này cũng thật làm cho người ta thất vọng rồi."

Thái Hòa liếc mắt, nói ra. Bất quá mặc dù giọng điệu của hắn khá nhẹ nhõm, nhưng mà trên tinh thần lại không có buông lỏng một chút nào.

Trên thực tế trêu chọc con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, cũng là đang trì hoãn áp lực về mặt tinh thần thật lớn của Thái Hòa, trấn an cảm giác cuồng bạo sâu trong linh hồn đang rục rịch kia.

"Ngươi. . . Nhân loại. . ."

Zombie Cấp Thủ Lĩnh ấp úng một lúc lâu, cuối cùng nói chuyện thông thuận lên, chỉ có điều giọng điệu lạnh như băng, âm điệu hơi quái dị, tốc độ nói chuyện cũng lộ ra rất chậm, "Vì sao ngươi, ở cùng với các nàng? Ngươi chẳng qua chỉ là một nhân loại..."

Đối với vấn đề này nàng lộ ra vẻ rất nghi hoặc, bất quá chẳng biết tại sao, rõ ràng đang nói chuyện với Thái Hòa, vậy mà ánh mắt của nàng lại chuyển tới trên người Lê Bống rồi.

Cmn ngươi biết lễ phép hay không. . .

Trong nội tâm Thái Hòa thầm mắng một câu, trong miệng lại trả lời: "Ta không cần phải trả lời ngươi. Vấn đề là ta nói trước ra đấy, ngược lại là ngươi trước tiên là nói về ngươi xem, đến cùng ngươi muốn làm gì? Tên cuồng nhìn lén."

Hắn nói chuyện để thăm dò, cũng là để kéo dài thời gian, thừa dịp lúc con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này dời ánh mắt tập trung ở trên người Lê Bống, hắn lập tức trở tay lục lọi ở trong ba lô ra bình nhỏ chứa độc rắn một cách cẩn thận từng li từng tí.

"Ngươi chỉ là nhân loại. . . Nếu không có các nàng ở đây, ta đã sớm ra tay giết ngươi rồi."

Zombie Cấp Thủ Lĩnh hơi nhíu mày, nói ra.

Loại thái độ này của nàng ngược lại là cũng không có gì lạ, với tư cách chủng tộc bất đồng, zombie đối xử với nhân loại, hoàn toàn chỉ là con mồi mà thôi.

Chỉ có như ba người Lê Bống loại zombie đã thành lập nên liên hệ tinh thần với Thái Hòa triệt để, mới có thể thái độ đặc biệt bất đồng với hắn.

Trái lại, ngoại trừ Thái Hòa, đoán chừng thái độ của người sống sót khác đối xử với zombie, đều là vừa sợ hãi lại vừa chán ghét.

Thái Hòa trừng nàng một cái, phản đối không khách khí chút nào nói: "Đúng vậy nha, ngược lại ngươi là zombie cao cấp, trong miệng lúc nào cũng ngông cuồng lãnh khốc, còn không phải bị ta cắt rách hết trơn rồi! Hơn nữa hiện giờ bị người thương chính là ngươi không phải ta."

Yuna cũng hừ lạnh một tiếng, chen miệng nói: "Trước tiên mặc y phục xong lại đến nha! Muốn ra tay giết Hòa Ca? Ngược lại là ngươi đến thử xem?"

"Ngươi là đồng loại của ta..."

"Đồng cái đầu của ngươi á, mới vừa rồi chẳng phải ngươi muốn chị Lê Bống ra tay hay sao? Đừng tưởng rằng trình độ tiến hóa hơi cao một chút chúng ta sẽ sợ ngươi rồi!"

"Ngươi. . . Ngươi nói chậm một chút. . ."

"Ta dựa vào cái gì phải nói chậm một chút? Ngươi ngay cả lời nói cũng không nói thông thuận còn không biết xấu hổ nói Hòa ca chỉ là nhân loại hay sao?"

"Ngươi. . ."

“Cái đầu của ngươi!”

Phảng phất Lê Bống cũng nín nhịn thật lâu, cuối cùng lúc này nắm lấy cơ hội xen vào một câu: “Đúng đấy, ngươi cũng chỉ là tên ẻo lả!”

“Phốc!”

Mặc dù thấy giữa cãi nhau zombie vẫn rất thú vị đấy, nhưng nghe đến đó cuối cùng Thái Hòa không nhịn được.

“Chuyện này, nàng chính là nữ Zombie...”

Lúc này Thái Hòa đã lặng lẽ lấy ra cái chai độc rắn, đồng thời nhịn cười nói.

Lê Bống lộ ra vẻ kinh ngạc, mà ngay cả Ngô Thanh Vân cũng rất là khiếp sợ liếc nhìn về phía con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lại cúi đầu nhìn chính mình, cuối cùng không nhịn được nói ra: “Nhưng mà bộ ngực của nàng. . . Sức chiến đấu thật thấp!”

Rất tốt, như vậy cũng nhớ kỹ tri thức đã học, quả nhiên không hổ là Zombie Lên Cấp trí lực tăng lên khá nhiều.

Chương 330: Đối Tượng Giao Phối

“Đây là cặn bã sức chiến đấu đến gần vô hạn bằng không, so với A Cup còn phải kém một cấp bậc.”

“Là cái gì? Nghĩa là rất kém cỏi hay sao?”

“Uh! Ở phương diện này trình độ tiến hóa của nàng thấp hơn xa các ngươi.”

Khẳng định của Thái Hòa làm cho tâm tình bị áp chế của ba nữ zombies lại khôi phục một ít, nếu đối phương đã ở phương diện nào đó yếu hơn với mình, vậy thì không cần phải quá mức sợ hãi rồi.

Trong ánh mắt của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh đã hiện lên một chút khác thường, nàng hoàn toàn nghe không hiểu sức chiến đấu trong lời nói của bốn người Thái Hòa là cái gì, bất quá nàng lại có thể cảm giác được thái độ của ba đồng loại với nàng đã xảy ra biến hóa rõ ràng.

Lúc đầu ánh mắt còn có một chút sợ hãi kiêng kị, thoáng chốc đã trở nên hung ác rồi, nhất là Lê Bống bộ ngực nhất to lớn cao ngạo sau khi tiến hành một lần đối lập yên lặng với nàng, vậy mà ánh mắt nhìn về phía nàng lộ ra hơi khiêu khích!

Đáng tiếc với tư cách một con zombie thời gian rất lâu không có tiến hành qua bất luận trao đổi gì, năng lực ngôn ngữ của con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này thật sự yếu kém, nàng hoàn toàn không theo kịp ngôn ngữ nhanh chóng của bốn người này nha!

Mà ngay cả Ngô Thanh Vân cũng có thể vượt xa nàng!

Rắn độc cầm nơi tay, di chứng lúc tinh thần lực vừa mới bị thương đã ở trong lúc câu giờ hơi khôi phục lại một ít.

Trong lòng Thái Hòa có lực lượng, lập tức không hề nao núng mà mở ra nắp bình, sau đó cười lạnh hỏi: "Chẳng lẽ ngươi lại tới tìm chúng ta nói chuyện phiếm hay sao?"

"Không... Ta tới tìm các nàng... Là tìm nàng này."

Zombie Cấp Thủ Lĩnh lại giơ tay lên, chỉ hướng Lê Bống, sau đó ở trong ánh mắt khiếp sợ của Thái Hòa, dùng giọng điệu hết sức rất nghiêm túc chậm rãi nói ra, "Ta cần một đối tượng giao phối."

Nếu như không là vì bầu không khí giương cung bạt kiếm này, Thái Hòa thật sự không nhịn được cười ra tiếng.

Đối tượng giao phối hay sao? !

Mặc dù con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này là loại siêu cấp ngực phẳng, nhưng nhìn ra dùng tuổi của nàng, có lẽ coi như là đã trưởng thành sinh lý thành thục rồi.

Một thiếu nữ thân thể thành thục, mặc dù là một con zombie, nhưng trí lực nàng khôi phục đến trình độ nhất định, nói không chừng cũng sẽ sinh ra khao khát muốn tìm đối tượng giao phối nha. . .

Ít nhất có một điểm đã được Thái Hòa xác nhận, zombie là có phản ứng sinh lý đấy, virus tước đoạt lý trí của bọn nó, nhưng không có cướp đoạt bản năng sinh lý của bọn nó.

Bất quá con Zombie Cấp Thủ Lĩnh trước mắt này, vẫn Thái Hòa nhìn thấy con zombie đầu tiên biết đòi hỏi đối tượng giao phối đấy.

Đến tột cùng là đến Cấp Thủ Lĩnh mới có thể thức tỉnh nhu cầu phương diện này, hay là đến lúc Lên Cấp tăng trưởng sẽ thức tỉnh rất nhanh đâu này?

Ngược lại là Thái Hòa rất chờ mong sau khi Lê Bống và Yuna tiếp tục tiến hóa, nhưng mà cũng giống hệt với con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này hay không. . .

Bất quá hai người bọn họ, một người bị nhốt ở trong xe buýt thời gian dài, hơn nữa khi Thái Hòa thực lực chưa đủ giờ phút đều chú ý bảo hộ, không bằng tốc độ của zombie hoang dại ở trong hoàn cảnh tàn khốc điên cuồng giết chóc tiến hóa; mà Yuna, nửa đường biến dị, mặc dù tốc độ tiến hóa đã có thể dùng phi tốc để hình dung, nhưng mà phương hướng tiến hóa của nàng cũng không phải dùng tăng lên trên thân thể làm chủ, mà là chủ yếu ở phương diện tinh thần.

Ngược lại là Ngô Thanh Vân là zombie hoang dại đấy, hơn nữa trình độ tiến hóa của nàng cũng đã rất cao. Khoảng cách giữa nàng với con Zombie Cấp Thủ Lĩnh tầm đó có lẽ chỉ còn một bước ngắn rồi.

Bất quá Thái Hòa biết rõ, chỉ cần mình có thể tìm ra phương pháp tăng trưởng cho Zombie Lên Cấp, có thể để cho Lê Bống và Yuna nhanh chóng đạt được tăng trưởng, chút chênh lệch này rất nhanh có thể đền bù lại.

Hơn nữa, khuyết điểm của zombie hoang dại cũng hết sức rõ ràng. Bọn nó có tính cơ hội quá lớn rồi, tỉ lệ để trưởng thành quá thấp nha, ai cũng không thể bảo đảm một con zombie nào có thể sống đến cuối cùng.

Nhưng Thái Hòa nhưng có thể cam đoan, chỉ cần một ngày hắn còn sống, Lê Bống và Yuna cũng sẽ liên tục tiến hóa. Các nàng sẽ không trở thành zombie bị đào thải mất bất kỳ lúc nào như zombie hoang dại, mà sẽ tăng lên vững bước.

Phương diện này không xem như thật làm cho người ta sầu lo, nhưng một phương diện khác, Thái Hòa lại dường như cảm thấy một chút cảm giác nguy cơ.

Đã tiến hóa đến trình độ nhất định, sẽ tìm kiếm đối tượng giao phối, như vậy năng lực sinh sôi nảy nở con cái của zombie vẫn cùng nhau bảo tồn đến đời sau rồi hay sao?

Zombie cao cấp sau khi làm tình sinh ra con cái, lại sẽ là như thế nào đây?

Lúc đầu yếu thế lớn nhất của zombie, chính là số lượng của bọn họ cuối cùng sẽ càng ngày càng ít.

Toàn cầu có vài tỷ zombie, có thể giết số lượng người sống sót không nhiều lắm. Trên thực tế số lượng tử vong trong nội bộ bọn nó rất cao, cuối cùng sau khi tiến hóa thành công mới là vấn đề lớn.

Chương 331: Sức Chiến Đấu Siêu Cường

Bất kể là ghi chép của Thái Hòa, hay vẫn của Tuấn Hưng, đều từng nói qua vấn đề này.

Ở trong bút ký Tuấn Hưng cho rằng, những zombies này sớm sẽ tự mình diệt vong. Chuyện người sống sót nhân loại sở muốn làm đấy, chính là thủ vững. Đây cũng chính là nguyên nhân hắn quyết định tiến về ở nông thôn trước.

Chỉ cần có thể tự cấp tự túc sống qua một đoạn thời gian ngắn, có thể đợi đến lúc zombie càng ngày càng ít.

Hơn nữa zombie cũng sẽ không sản xuất lương thực, chung quy số lượng người sống sót rất ít, có lẽ bọn nó sẽ chuyển trọng điểm nơi cung cấp thức ăn đặt ở trên người đồng loại.

Mặc dù quá trình này sẽ rất chậm chạp. . . Bởi vì lúc bảo trì gần như trạng thái bất động, nhu cầu của zombie đối với đồ ăn rất ít. Việc này rất giống loài rắn vậy, ăn một bữa có thể no thật lâu. . .

Bất quá một khi zombie đã có công năng sinh sôi nảy nở ra đời sau. Vậy thì khác nhau rất lớn rồi!

Hoàn toàn chính xác, dù sao zombie cao cấp cũng là số ít, nhưng nếu như dõi mắt đến toàn bộ Sài Thành, toàn bộ tỉnh. Cả nước, thậm chí là toàn bộ thế giới thì sao?

Cho dù số lượng so với người sống sót nhân loại còn ít hơn, nhưng có một vấn đề chính là, đoán chừng sau khi zombie mang

thai vẫn là máy móc chiến đấu hung mãnh như lúc trước. Nhưng người sống sót nhân loại khi không có tìm được khu vực an toàn trú đóng chính thức, ai dám sinh con cái đây? !

Đi sau về mặt thời gian!

"Ặc, thì ra là đến kỳ động dục, không trách được chạy tới nhìn lén. Bất quá ngươi tìm nhầm đối tượng, cho dù muốn tìm đối tượng giao phối cũng có thể tìm đàn ông như ta đấy. Giới tính cũng giống nhau làm thế nào trở thành đối tượng? Trước khi biến dị nhất định ngươi là một Lesbian!"

Làm sao có thể giao Lê Bống cho nàng? ! Thân là một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lại cũng không rõ ràng lắm với giới tính của chính mình, chuyện này hoặc là chính là trước biến dị cũng đã xem mình là con trai, kết quả sau khi biến dị vẫn giữ vững nhận thức sai lầm. Hoặc là được rồi. . . Dù chính cô ta cũng cảm thấy ngực sân bay rồi!

Bất quá Thái vẫn không nhịn được hơi nghĩ tà ác đến, cho dù dựa vào bộ ngực hơi khó có thể phân biệt giới tính chính mình, nhưng còn có phía dưới nha...

Con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này vẫn quá trong sáng rồi!

"Les. . . Lesbian hay sao?" Zombie Cấp Thủ Lĩnh trở nên càng ngày càng nói chuyện thông thuận rồi, chuyện làm cho Thái Hòa bất ngờ chính là, vậy mà con zombie này còn nhớ rõ cái từ Lesbian này. Nàng hơi tức giận nhíu mày: "Nói bậy, thế nào ta lại là Lesbian? Ta nhớ được. . . Câu nói kia là, giới tính cũng bất đồng, như thế nào nói yêu thương?"

". . . Ngươi thật sự đúng là một Lesbian nha!"

Thái Hòa không nghĩ tới đến loại thời điểm này còn có thể gặp được gặp một vị Lesbian lâu năm, hơn nữa bết bát nhất chính là,

sau khi zombie khôi phục ký ức, trong phương diện tính cách nào đó sẽ càng nổi bật hơn.

Đây là bởi vì bọn hắn không bị bất luận quan niệm thế tục gì ảnh hưởng, hoàn toàn thích làm thế nào là làm thế đó.

Cho nên nói đạo lý với con zombie Lesbian này là vô dụng rồi, quan niệm của nàng rất khó bị thay đổi.

Hơn nữa cho dù sau khi thay đổi thì đã thế nào đây? Chẳng lẽ lại để cho nàng đổi mục tiêu thành chính mình hay sao? Tuyệt đối không được!

"Nàng. . ." Zombie Cấp Thủ Lĩnh lại đưa ánh mắt chuyển hướng về phía Lê Bống, hơn nữa sau khi nàng nói toạc ra mục đích chính mình đến, Thái Hòa đã cảm thấy ánh mắt của nàng dường như có thêm vài phần cảm giác nóng bỏng, "Ngươi tên gì?"

Lê Bống không chút do dự trừng mắt nàng, nói ra: "Lê Bống!" Sau đó nàng do dự một chút, sau khi liếc nhìn Thái Hòa, mới hỏi, "Còn ngươi là!"

Con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này lập tức ngây ngẩn cả người, đã qua một hồi lâu, nàng mới có hơi ấp a ấp úng nói: "Ngươi có thể gọi ta. . . Chi Pu?"

Tên này dĩ nhiên không phải tên của một người!

Hoặc chỉ là nick name, hoặc là ngoại hiệu, hoặc là danh xưng! Xem ra con nữ zombie này không chỉ có là Lesbian lâu năm, còn là một trong những Lesbian nghiện net nhất...

Sau khi khôi phục ký ức, lại ngay cả tên của mình cũng không nhớ rõ. . .

"Ah, Chi Pu. . . Bất quá, ta rất chán ghét ngươi." Lê Bống nói ra rất trực tiếp, thứ gọi là đối tượng giao phối nàng vẫn hiểu rõ đấy,

“Đối tượng giao phối của ta là Hòa Ca!”

Chi Pu lập tức đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, mà Thái Hòa lập tức sung sướng gật gật đầu: “Đúng vậy, Hòa Ca chính là ta. Lesbian, ngươi vẫn hết hy vọng đi!”

Mặc dù nói ra như vậy, nhưng Thái Hòa vẫn mãi căng cứng lấy thân thể. Zombie tỏ tình thất bại sẽ làm ra chuyện gì? Đại khái chính là nổi giận nha.

Quả nhiên, sau khi khi bị từ chối, trong con ngươi màu đỏ của Chi Pu bỗng nhiên lại sáng ngời thêm vài phần. Nàng cắn răng, phảng phất giống như đầu người máy vậy chậm rãi vặn vẹo hai cái.

Chương 332: Tình Địch! Vậy Mà Ngươi Lại Là Một Lesbian

Nàng vừa khẽ động, vết thương trên cổ lại bị vỡ ra một ít, máu tươi tuôn ra thêm nữa....

Ngón tay tái nhợt quẹt đi một tí máu tươi, sau đó bị nàng đưa vào trong miệng.

Liếm láp lấy máu tươi của mình, trong mắt lành lạnh cùng tinh thần giết chóc của Chi Pu, cũng theo đó mà tăng lên liên tục!

Lúc trước mặt Thái Hòa mỉm cười, nhưng trên thực tế, trong nội tâm của hắn cũng tăng cường cảnh giác tới cực điểm!

Đây là zombie mạnh nhất hắn đã từng gặp phải. Giao thủ mới vừa rồi chỉ là thăm dò, những vết thương ngoài da kia đối với Chi Pu mà nói cơ bản không có vấn đề gì quá lớn.

Hiện giờ nàng ra tay, mới có thể là lực lượng chân chính mạnh nhất!

“Ta sẽ giết các ngươi lại cướp người là xong rồi.”

Đến một phút cuối cùng phóng lên giống như là mãnh thú, Chi Pu hành động mạnh mẽ!

Lúc trước tốc độ của nàng không nhanh, nhưng trong quá trình khi nhảy chồm về phía trước vẫn có thể né tránh trái phải. Loại phương thức di động này giống như Thái Hòa nghĩ như vậy, cho dù cầm súng cũng cơ bản không có khả năng bắn trúng mục tiêu!

Cái vòi tinh thần lực phóng thích toàn bộ, ở trước mặt Thái

Hòa tạo thành một tấm lưới lớn quấy nhiễu, trong tay hắn lập tức nắm chặt bình độc rắn kia.

Lê Bống và Yuna lập tức tách ra hai bên, trong tay Ngô Thanh Vân không có vũ khí, bất quá hai tay của nàng cũng có lực sát thương rất mạnh.

Dĩ nhiên Chi Pu không biết là những Zombie Lên Cấp và một nhân loại này sẽ tạo thành uy hiếp quá lớn gì đối với nàng, bất quá lần này ngược lại là nàng đặt mục tiêu ở trên người Thái Hòa.

Các cụ có câu tình địch gặp mặt hết sức đỏ mắt. Lúc Chi Pu đang vọt tới trước mặt Thái Hòa chưa đủ năm mét, cũng mạnh mẽ lộn mèo một cái.

Nàng nhảy xuống từ giữa không trung, hai tay đâm thẳng đến cái đầu Thái Hòa!

Động tác này thật sự quá ngoài dự đoán của mọi người, nghênh đón trước nhất là Ngô Thanh Vân cơ bản là không kịp phản ứng. Cũng trơ mắt nhìn thấy Chi Pu bỗng nhiên từ đỉnh đầu của mình nhào tới.

Không cần mượn lực, năng lực bật lên xuất sắc của zombie có thể đủ sức để để cho nàng hoàn thành động tác này rồi.

Ngược lại là Yuna và Lê Bống đồng thời nghênh đón, song đao giao thoa, trực tiếp chém về phía Chi Pu giữa không trung.

Bất quá Chi Pu này đầy đủ phát huy ưu thế thể năng xuất sắc của một Zombie Cấp Thủ Lĩnh. Năng lực lắc lư ở trong phạm vi nhỏ của nàng có thể nói cực kỳ xuất sắc, hai đạo ánh sáng lạnh lẽo cắt tới. Vậy mà nàng còn có thể tỉnh táo khác thường đoán được phương hướng lướt đến của lưỡi đao, hai tay chụp vào đỉnh đầu Thái Hòa thay đổi thành đập xuống, vừa vặn đặt ở trên thanh đao gãy của Yuna.

Mặc dù Yuna kịp thời xoay ngược cổ tay lật lưỡi đao lên, muốn thuận thế cắt bàn tay Chi Pu, nhưng mà lực lượng khổng lồ lại làm cho thanh đao gãy lại đứt gãy lần nữa, mà Yuna cũng bởi vậy lảo đảo ra phía trước vài bước.

Bất quá dù vậy, Chi Pu trong lòng bàn tay cũng bị lưỡi đao cắt ra, máu tươi phun mạnh ra.

Lưỡi đao của Lê Bống cũng vào lúc này hươ hướng về phía bụng nàng, bất quá mượn cỗ lực lượng đập vào thanh đao này, nàng lại lật nghiêng một cái rơi trên mặt đất, hơn nữa khi rơi xuống đất trước tiên cũng nghiêng người một chưởng nắm sống thanh loan đao.

“Bộp!”

Lại là một tiếng vang nhỏ, nàng lập tức đập thanh loan đao này trên mặt đất, mà sau đó Lê Bống đánh tới cũng bị bên người nàng lắc lư qua một bên thoát, một chưởng cắt ở trên phần gáy Lê Bống.

Mặc dù Lê Bống rất nhanh cũng đã thay đổi vị trí thân thể, hơn nữa tinh thần lực Thái Hòa quấy nhiễu cũng kịp thời ra tay, nhưng đao gió từ một chưởng của Chi Pu vẫn dán phía sau lưng Lê Bống cắt xuống dưới.

Chiêu này làm cho toàn thân Lê Bống lập tức cũng mềm nhũn. . .

Trong phạm vi nhỏ, phản ứng của nàng quá nhanh, ra tay quá nhanh!

Lê Bống lập tức ngã xuống đất, mà ngay cả Chi Pu nhìn cũng chưa từng nhìn một cái, tay kia cũng trực tiếp chộp tới cái cổ Thái Hòa.

Lúc này, Yuna không kịp trở lại, Ngô Thanh Vân còn chưa kịp

vọt tới trước mặt!

Vật lộn cự ly gần là mặt yếu lớn nhất của Thái Hòa, hơn nữa tốc độ từ khi Chi Pu ra tay độ đến xem, chỉ sợ chỉ là thời gian một cái nháy mắt, cổ Thái Hòa có thể bị nàng bẻ gãy!

Trước mặt sinh tử, trong não Thái Hòa trống rỗng, tiềm năng tinh thần lực bị kích phát đầy đủ!

Đồng thời khi Chi Pu bước vào lưới lớn quấy nhiễu, cũng xuất hiện chậm chạp trong nháy mắt, mà Thái Hòa lập tức thừa cơ hội này, không chút do dự giội mạnh độc rắn trong tay về phía nàng!

Cơ hội chỉ có lúc này đây! Đồng thời vừa giội ra, đao ngắn của Thái Hòa cũng vừa chắn trước mặt của mình, dùng tốc độ Chi Pu muốn dùng đao chém tới nàng đoán chừng là không thể nào đấy, nhưng dùng để phòng thủ vẫn có tác dụng đấy.

Mặc dù rất nhanh Chi Pu cũng đã thoát khỏi quấy nhiễu tinh thần lực, bất quá thời điểm một mảng lớn độc rắn kia giội tới nàng, nàng cũng đã không kịp né tránh rồi.

Cho dù kịp thời nghiêng người, bất quá một ít độc rắn cũng sẽ ở tại trên người của nàng.

Chương 333: Nguy Hiểm

Độc rắn tiếp xúc với miệng vết thương, biểu lộ Chi Pu lập tức tựu cương cứng thoáng một cái.

Bất quá lúc trước nàng nhào về phía Thái Hòa, nhưng thời điểm khi sắp đụng phải Thái Hòa lần nữa bị tinh thần lực quấy nhiễu, đồng thời Thái Hòa lập tức hươ đao ngắn, chém về phía cổ tay của nàng.

Lúc này Ngô Thanh Vân và Yuna cũng từ phía sau lưng đuổi tới, vốn dùng năng lực của Chi Pu hoàn toàn có thể tránh ra, nhưng mà sau khi nàng né tránh công kích của Thái Hòa, thân thể lập tức cương cứng mạnh thoáng một cái.

"Phốc!"

Thanh đao gãy mặc dù đã hỏng, nhưng Yuna ngón tay mạnh mẽ trực tiếp cào rách phía sau lưng Chi Pu, mà Ngô Thanh Vân thì lại đá một cước cho nàng văng mạnh ra ngoài.

Sau đó lăn vỡ liên tiếp vào bồn hoa dọc theo vệ đường, đã nhìn thấy Yuna và Ngô Thanh Vân đồng thời lao đến phía chính mình.

Tinh thần lực của Thái Hòa quấy nhiễu đánh úp lại lần nữa, còn thêm công hiệu của độc rắn thật sự quá nhanh, thân thể của nàng lập tức lệch ra thoáng một chút.

Còn lần này, ngón tay Yuna trực tiếp xuyên thấu một bên bả vai nàng, mang ra một vòi máu lớn, Ngô Thanh Vân lập tức cào tới phía bụng nàng.

Dù sao Zombie Cấp Thủ Lĩnh bất đồng, nàng gầm mạnh một

tiếng, Thái Hòa lập tức cảm giác cái vòi tinh thần lực bị chấn gãy, dường như đầu óc hắn cũng muốn nổ chết tươi vậy, đau đớn một trận.

Mà Yuna và Ngô Thanh Vân gần trong gang tấc đồng thời đứng hình một chút, thừa cơ hội này, Chi Pu lập tức phóng ra ngoài lui về phía sau mấy bước, sau khi nhìn thoáng qua Lê Bống vừa mới chậm rãi đứng lên một cái, cũng rút vào bên trong khu cây xanh, rất nhanh không thấy bóng dáng.

"Đừng đuổi theo!"

Thái Hòa gọi lại Yuna và Ngô Thanh Vân, hắn không nghĩ tới Chi Pu còn có chiêu này, ở trong mắt hắn xem ra chiêu này rất giống phiên bản hàng nhái của Sư Tử Hống của Kim Mao Sư Vương vậy, là một loại áp chế giữa cấp cao đối với cấp thấp.

Sắc mặt của Yuna và Ngô Thanh Vân đều hơi tái nhợt, mà Lê Bống cũng thật muốn tạm thời đã mất đi sức chiến đấu, chính Thái Hòa lập tức cảm giác đầu giống như tưới chì vậy.

Quả nhiên độc rắn giảm năng lực chiến đấu của Chi Pu xuống thật sâu, bất quá ngay cả Ngô Thanh Vân cũng có thể chống chọi nổi loại động này, đương nhiên Chi Pu cũng có thể, hơn nữa đoán chừng sẽ còn không phải chịu rắn độc biến dị ảnh hưởng, dù sao độ tinh khiết virus trong cơ thể nàng đã rất cao.

Hiện giờ không có năng lực đuổi theo, đuổi kịp cũng chỉ có thể gây nên lưỡng bại câu thương.

Mặc dù không biết vì sao hết lần này tới lần khác Chi Pu lại chọn Lê Bống, nhưng cũng may đã đánh nàng trọng thương, đợi nàng bình phục trở lại, một thành thị to như vậy, nàng muốn tìm được team của Thái Hòa, nào có dễ dàng như vậy?

Theo như tính tình Thái Hòa, nếu như hắn có nắm chắc, dù là

còn một chút sức lực, nhất định sẽ cắt cỏ tận gốc giải quyết Chi Pu.

Lê Bống cũng không có bị thương, chỉ là bị Chi Pu dùng lực đạo tinh chuẩn làm ngất đi, tạm thời thân thể như nhũn ra mà thôi.

Nếu như không phải tinh thần lực của Thái Hòa quấy nhiễu, đoán chừng Chi Pu là ý định đánh ngất xỉu Lê Bống, thừa cơ bắt đi nàng đấy.

Bất quá cuối cùng nàng vẫn nương tay, bằng không thì tuyệt đối Lê Bống sẽ chỉ bị một ít vết thương ngoài da đấy.

Mà tinh thần lực của Thái Hòa lại tiêu hao thật lớn, lúc này hoàn toàn ở trong trạng thái buồn ngủ.

Sau khi Thái Hòa để cho Yuna đỡ lấy Lê Bống, chính mình thì ở dưới Ngô Thanh Vân đỡ lấy, mau chóng rời khỏi nơi này.

Bất quá vừa lúc đó, hắn lại thoáng nhìn một thứ gì đó trong bụi cỏ, trên mặt còn dính lấy vết máu mới, xem ra chắc hẳn là Chi Pu rơi xuống đấy.

Vậy mà thứ này cũng là một bó to chất gel Virus, hơn nữa đã sớm ngưng kết thành một khối lớn, đại khái là bị nàng nhét ở trong túi áo đấy, sau khi quần áo bị cắt rách, cũng từ bên trong rơi xuống đi ra.

Thứ này coi như đền bù tổn thất đao gãy của Yuna, Thái Hòa lấy đi không khách khí chút nào.

Hắn dùng mũi đao quẹt vết máu Chi Pu lưu lại, đặt lên chóp mũi ngửi ngửi cẩn thận một cái.

Mùi quá thơm rồi... Nếu như không phải lực ý chí của Thái Hòa rất mạnh mẽ, nói không chừng hắn cũng không nhịn được

duỗi ra đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm rồi.

Xem ra sau khi tinh thần lực bị đồng hóa, chính mình ở phương diện khác quả nhiên càng ngày càng không giống người rồi... Khục khục, là càng ngày càng giống với zombie!

Còn tốt mặc dù không có gì khác nhau với tinh thần lực của zombie, nhưng cũng không có gì ảnh hưởng tới lý trí của Thái Hòa.

Từ hương vị của máu tươi có thể đoán được, sau khi tiến triển hơn zombie Lên Cấp, zombie Thủ Lĩnh vẫn tăng lên độ tinh khiết của virus trong cơ thể.

Cũng không biết là dựa vào bản thân liên tục tăng trưởng lên. Còn mượn nhờ lực lượng bên ngoài, lại có phương pháp gì tăng trưởng lên nhanh hơn.

“Trước hết rời khỏi nơi này cái đã, hiện giờ nàng cũng không có khả năng lại lặng lẻ đi theo chúng ta rồi, chỉ cần vứt bỏ nàng là được.”

Thái Hòa nhìn một cái về phía phương hướng Chi Pu chạy thục mạng, nói ra.

Chương 334: Áp Lực Sinh Tồn Tăng Lên

Chiến đấu nơi này bắt đầu rất nhanh, chấm dứt được cũng rất nhanh, còn thêm gió sông rất mạnh, một chốc lát không có bởi vì mùi máu tươi thu hút đến zombie.

Tổn thất một thanh đao gãy trong chiến đấu, cùng với gần nửa bình nọc độc rắn. Gặt hái được một túi lớn chất gel Virus.

Để giúp cho Lê Bống khôi phục mau chóng, sau khi Thái Hòa cất kỹ bình nọc độc rắn, lập tức dứt khoát móc ra hơn mười khối chất gel kín đáo đưa cho nàng.

Những vật này trước kia không thể ăn nhiều, nhưng bây giờ thì ăn nhiều cũng sẽ không tạo thành hậu quả gì, còn có thể có hiệu quả khôi phục thể lực.

Dù sao sưu tập quá nhiều chất gel Virus. Nếu các nàng ưa thích, xem như là bắp rang bơ mà ăn cũng không sao cả.

Đồng thời khi Lê Bống thôn phệ chất gel, chính Thái Hòa lập tức không khỏi ôm Yuna lại một cái hôn thật sâu trong chốc lát, dựa vào hấp thu nước bọt làm cho mức độ choáng váng đầu thấp xuống một ít.

Ngược lại là hắn cũng muốn hôn một lần với Ngô Thanh Vân, nhưng mà nghĩ đến ánh mắt của Ngô Thanh Vân thật sự rất giống với rắn biến dị, ai biết nước bọt của nàng có thể đã trải qua biến dị lần thứ hai rồi hay không?

Cho nên Thái Hòa đành phải buông tha cho quyết định này.

Bất quá trong lúc hắn mỏi mệt, lại không có chú ý tới. Thời điểm Ngô Thanh Vân đang nhìn hắn và Yuna hôn nhau, trong ánh mắt rõ ràng đã hiện lên một chút khát vọng...

Cả team Thái Hòa nhanh chóng đi ra mảnh khu vực này, tiến đến phía phương hướng nhà Yuna.

Đã có áp lực từ Chi Pu, tốc độ di chuyển của bốn người Thái Hòa thoáng chốc tăng lên không ít. Thời điểm khi sắc trời u ám, đã thấy một mảng cư xá cư dân lớn ở xa xa.

Nhả của Yuna ở trong khu cư xá này rồi, bất quá chuyện làm cho Thái Hòa hơi kinh ngạc chính là, rõ ràng nơi này là một mảnh khu dân cư giá trị cực kỳ cao. Ngoại trừ đại gia ra, người bình thường rất khó sờ tới được loại biệt thự như vầy. Nhà của Yuna là một trong những biệt thự 5 tầng ở khu này, xung quanh còn có một mảng lớn khu biệt thự.

Bất quá nhân khẩu ở nơi này nhìn qua cũng rất ít. Zombie lắc lư ở trên đường cũng rất ít, thậm chí ngay cả cỗ xe ôtô bị vứt bỏ trên đường cũng ít đến thương cảm.

Mấy chiếc xe sang trọng đã đụng vào nhau ở giao lộ, sau đó bị vứt bỏ rồi.

Túi khí an toàn của một chiếc xe trong số đó bị thổi ra, nhìn sát vào xem xét còn có thể trông thấy một cô gái tóc quăn còn nằm ở sau túi khí, cửa sổ xe bị đập vỡ, thân thể thiếu đi một nửa, mà còn một nửa bên ngoài cũng đã bị hư thối khô quắt rồi, một mùi thối đậm đặc không xua tan được.

Ngược lại là ở đây có thể lái xe đi trên đường, bất quá Thái Hòa nhìn thấy mấy chiếc xe này đều khó có khả năng tiếp tục sử dụng rồi, đành phải buông tha cho quyết định này.

Vì không cho Chi Pu theo đuôi mà đến, trên đường Thái Hòa cố

gắng đi võng và không có đánh chết zombie, để tránh lưu lại chút dấu vết gì.

Muốn làm thịt những zombie này cũng rất dễ dàng, Thái Hòa để cho Ngô Thanh Vân đi ở phía trước nhất, cầm lấy trong tay một nhánh cây, mỗi khi phát hiện phía trước có xuất hiện zombie, cũng để cho nàng tiến đến dùng nhánh cây vung vẩy thoáng một chút phát ra thanh âm rất nhỏ, sau khi thu hút lực chú ý, cũng dẫn những zombie này đến công trình kiến trúc ở bên cạnh, tìm cơ hội giam lại bọn chúng.

Ngược lại là nàng rất cảm thấy hứng thú với làm việc này, hào hứng rất cao, thậm chí còn ở trong phạm vi mệnh lệnh của Thái Hòa chơi ra một tí bịp bợm, bộ dạng thoạt nhìn rất là thích thú.

“Yuna, nhà của ngươi ơ nơi nào?”

Thời điểm lúc này tinh thần của Thái Hòa cũng khôi phục rất nhiều, mặc dù vẫn còn hơi muốn ngất đi, nhưng so với lúc trước đã tốt hơn nhiều lắm.

Nước bọt của cô bé Zombie thật là tốt, so với thuốc kích thích gì cũng có tác dụng nhanh hơn.

Nếu như là người bình thường còn không dùng được đây nè, chỉ có như Thái Hòa vậy, tinh thần lực gần như không có gì khác nhau với zombie rồi, may ra mới hưởng dụng hoàn toàn vô hại.

Nhìn những tòa biệt thự vẻ ngoài xa hoa này, cùng với hoa viên hoàn thiện ưu mỹ ở chung quanh, còn có bảng quảng cáo bên trên viết giá cả kinh người, làm cho người ta líu lưỡi...

Không Trách được Yuna sẽ không nhớ rõ đường đi! Đây là nàng đang che dấu mình là con gái nhà giàu nha!

Nhưng lại không phải loại nhà giàu mới nổi gì, mà là giai tầng giàu có truyền thống tương truyền qua nhiều thế hệ nha...

“Mịa nó, như thế nào trước kia không có nhìn ra?”

Thái Hòa không tự chủ được liếc nhìn Yuna thêm một cái, trên thực tế đến hiện giờ hắn cũng không có nhìn ra. Ngược lại là Vương Lan Hương cho nàng chính là sợi dây chuyền kiếm ngọc kia, xem xét qua giá trị xa xỉ.

Yuna lại cười cười không sao cả: “Như vầy thì có là gì, ở đâu không phải nhà đâu?”

“Ngược lại là ngươi cũng không kiêu ngạo một chút, ta ở là dân nghèo ở vùng ngoại thành, hơn nữa nhà trả góp còn chưa có trả xong đâu!”

Thái Hòa tức giận nói.

Chương 335: Thì Ra Ngươi Ẩn Giấu Mình Là Con Gái Nhà Giàu

Không nghĩ tới trong lúc này Lê Bống lại nhìn về phía Thái Hòa, rất là nghiêm túc nói ra: "Sống giống như bây giờ, chẳng phải Hòa Ca... Sống lại càng thoải mái hay sao?"

"Ặc..." Vấn đề này thật đúng là rất khó trả lời.

Đúng vậy, áp lực sinh tồn trước kia cũng đã mất, không còn kiếm tiền mua nhà mua xe cưới Lê Bống. Nhưng lại đối mặt với nguy cơ sinh tồn càng trực tiếp hơn.

Nếu như lúc trước khi gặp được Yuna, Thái Hòa sẽ không chút do dự nói mình muốn trở lại lúc trước. Cái kia bình thản trong sinh hoạt có Lê Bống làm bạn, còn có cái gì không biết đủ hay sao?

Nhưng hiện giờ... có sinh ra tình yêu với Yuna hay không đương nhiên không cần phải nói, nhưng hai người coi như là gắn bó sinh tử rồi...

"Cũng không xem như nhẹ nhõm nha. Bất quá ta còn tốt hơn người khác nhiều."

Thái Hòa thuận tay kéo qua tay Lê Bống, bóp một cái, nói ra.

Lúc này Ngô Thanh Vân cũng hoàn thành lại một vòng nhiệm vụ, đang từ trong một căn nhà bên đường đi tới nơi này.

Yuna tại phụ cận nhìn một hồi lâu, liền chỉ vào xa xa cao cao đứng vững một hình trăng lưỡi liềm tiêu chí nói ra: "Là ở đâu, Ỷ Nguyệt cư xá."

“Cmn! Nơi đó nổi danh giá nhà cao thái quá nha!” Thái Hòa hoảng sợ nói.

Lê Bống hỏi: “Hòa Ca, ngươi... Làm sao ngươi biết?”

“Khục khục, ta cũng có suy nghĩ đến nơi đó mua nhà kết hôn nha... Chỉ là suy nghĩ thôi...” Thái Hòa sờ lên cái cằm, nói ra.

Ký ức của Lê Bống khôi phục rất vụn vụn vặt vặt đấy, nhưng không nghĩ tới hết lần này tới lần khác nàng nhớ rõ cái này: “Hòa Ca, ngươi... Ngươi ý định kết hôn với ai?”

Lời này nếu hỏi ở lúc trước kia, Thái Hòa là tuyệt đối rất ngại nói ra, bất quá lúc này hắn lại ôm sát Lê Bống một cái nói ra: “Đương nhiên là kết hôn với em rồi! Ui da! Yuna ngươi nhéo ta làm gì vậy... Ặc, anh nói lộn cái lời, để anh sửa lại, còn em nữa Yuna, cũng kết hôn với em, vậy là được rồi nha!”

“Như vậy còn tạm được, bằng không thì ăn thịt ngươi.” Yuna buồn bực hừ một tiếng nói ra.

Thái Hòa lập tức cảm giác tê rần cả da đầu, cô gái khác nói những lời này vậy thì tuyệt đối là hương vị mang theo hờn dỗi, nhưng lúc ngươi nhìn thấy một nữ zombie dùng ánh mắt âm hàn lạnh lùng nhìn vào ngươi, giọng điệu lạnh như băng, khóe miệng mang cười nói ra những lời này, cho dù biết rõ nàng là chứa hương vị làm nũng, nhưng mà thật sự là không có biện pháp cười đối mặt nha!

“Vậy thì vào nhanh lên đi thôi, đến nhà của ngươi, ta cũng có thể nghỉ ngơi cho tốt một chút.”

Ở cánh cửa xa hoa của Cư Xá Tự Do lần nữa làm cho Thái Hòa rung động thoáng một chút, không hổ là một trong khu cư xá đắt tiền nhất Sài Thành, hoàn cảnh nơi này cũng lộ ra cảm giác xa hoa tráng lệ nguy nga lộng lẫy.

Cửa ra vào cũng nằm đó một chiếc xe thể thao bò Ý, Thái Hòa thuận tiện ở bên trong vừa mở ra thoáng một cái, vậy mà đã tìm được một lọ nước hoa nhìn như rất đắt đỏ.

Bất quá cái thứ này nếu phun ở trên người không có gì khác nhau với tìm đường chết, ngoại trừ thu hút zombie còn có thể có làm được cái gì?

Nhưng đối với phun lên người con rối zombie Thái Hòa có thể điều khiển mà nói, thứ này vẫn rất có ý nghĩa đấy, đợi đến thời điểm khi muốn dẫn dắt đám zombies rời đi, phun lên cho con rối zombie một chút nước hoa này, vậy cũng so với chế tạo ra tiếng vang còn muốn an toàn hữu hiệu hơn.

"Ắc, còn có sợi xích vàng như neo tàu này..."

Thái Hòa nhắc tới nhìn thoáng qua, lập tức không quan tâm mà ném tới trên mặt đất.

Thứ này, hiện giờ không có gì khác nhau so với cặn bã rồi...

Hoàn cảnh trong cư xá cũng hết sức ưu nhã, suối phun ở lối vào, đằng sau còn có thể trông thấy mơ hồ một cái hồ rộng lớn. Hai bên thì là khu biệt thự, quả thật cảm giác như là đi tới trang viên gì vậy.

Yuna vừa mang theo team Thái Hòa người đi vào trong, vừa nói: "Ở nơi này có một trường tiểu học, còn có nhà trẻ, bất quá cách nhà của ta khá xa xôi. Vị trí nhà của ta vắng vẻ, nếu như Hòa Ca ngươi cảm thấy muốn tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục một thời gian ngắn cũng được nha."

"Tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục cũng không cần rồi, vẫn còn có thể ở lại khoảng một hai ngày đấy. Ngươi xem, Sài Thành đã có Zombie Cấp Thủ Lĩnh, ta phải giúp cho các ngươi mau chóng tiến hóa mới được."

Thấy Zombie Cấp Thủ Lĩnh Chi Pu, cảm giác nguy cơ trong nội tâm Thái Hòa bị kích thích lên lần nữa, lãng phí thời gian chẳng khác nào đặt địa vị chính mình càng ngày càng yếu thế.

Bất quá khu cư xá này cũng to đến không hợp lẽ thường rồi, còn thêm thỉnh thoảng còn có thể thấy được zombie đến, đợi đến lúc team Thái Hòa đuổi tới trước mặt một căn biệt thự, đã qua gần 20 phút rồi.

Cũng may, hào phú so với tưởng tượng chính mình vẫn còn hơi khác nhau đó...

Thái Hòa không khỏi thở nhẹ ra một cái, vị trí cái biệt thự này hoàn toàn chính xác đủ vắng vẻ, hoàn toàn ở vị trí hẻo lánh của cư xá Tự Do rồi, hơn nữa xung quanh đều không có những tòa nhà nào khác, trước căn biệt thự chính là hồ nhân tạo.

Chương 336: Bị Tập Kích

Thời điểm khi đi qua hoa viên nhỏ trong biệt thự, Thái Hòa chú ý tới nơi này có cái ổ chó cực lớn, cũng không biết trước kia nuôi một con chó lớn tới cỡ nào.

Bất quá hiện giờ trong ổ chó chỉ còn lại có một ít vết máu loang lổ, trên mặt cỏ chung quanh còn rơi lả tả lấy mấy cục xương. . .

"Hòa Ca, ngươi không cần nhìn rồi, nó sớm đã bị ăn hết. Nếu không đến bây giờ, nói không chừng nó cũng có thể trở thành biến dị thú đây này."

Yuna thấy Thái Hòa nhìn chằm chằm vào cái ổ chó kia, đã nói ra.

Lúc đầu Thái Hòa muốn an ủi nàng vài câu, nhưng nghĩ lại, nàng nào có loại tình cảm đau buồn này hay sao, huống chi vẫn là với một con chó.

"Két… ——!"

Mặc dù cửa lớn của biệt thự bị đóng lại, vốn lấy mức độ quen thuộc của Yuna đối với nơi này, rất nhanh đã tìm được một cái cửa sổ nhỏ.

Bàn tay nàng khẽ nhẹ nhàng ở trên cạnh cửa sổ, cái then cài cửa kia lập tức đã bị mở bung, lập tức nàng lập tức đẩy ra cửa sổ, dẫn đầu nhảy đi vào.

Thái Hòa nhìn thấy mà trợn mắt há hốc mồm: "Chiêu thức ấy của ngươi học như thế nào vậy?"

“Khi còn bé có đoạn thời gian ta rất phản nghịch, luôn lén đi ra ngoài chơi, gác cổng Hạ gia rất nghiêm, ta đều vụng trộm ra vào từ nơi này đấy.”

Sau khi Yuna hạ xuống lập tức dò xét khắp mọi nơi ở trong gian phòng đây nho nhỏ đầy vật lẫn lộn, đồng thời còn không ngại nói đến lịch sử đen tối của chính mình.

Chẳng trách được Yuna có một nhân cách tiềm ẩn là ma nữ, hơn nữa sau khi trải qua biến dị làm cho tính cách phương diện này còn bị phóng đại vô hạn rồi. . . Thì ra nàng ban đầu cũng không phải là cô bé đúng quy đúng củ nết na thùy mị gì.

Thái Hòa nhảy trở ra, lại tiếp Lê Bống cho đi vào, cuối cùng mới là Ngô Thanh Vân.

Bốn người lách vào trong phòng nhỏ này, vẫn rất chen chúc đấy.

Bất quá vậy mà Thái Hòa nhìn thấy ở nơi này có một ít vỏ kiếm đã bị làm hư hỏng, thậm chí còn có mấy thanh đại đao.

Nhưng những dụng cụ cắt gọt này nhìn bề ngoài rất thuộc loại trâu bò, trên thực tế đến trong tay cơ bản không có sức nặng gì, thì ra là đẹp mắt một chút, ngay cả lưỡi đao kiếm này đều chưa có mài sắc.

“Những thứ này là hàng mẫu làm cho một đoàn cải lương. Đáng tiếc không có chờ bọn hắn tới lấy, thế giới này cũng đã thay đổi rồi.” Yuna cười cười, nói ra.

Lê Bống cũng tò mò tìm được một cái đầu thương không có lực sát thương, sau đó hơi nghịch ngợm cầm đầu thương đâm về phía Ngô Thanh Vân.

Dường như Ngô Thanh Vân cũng cảm giác Lê Bống không có ác ý gì, bất quá dù sao nàng vẫn là vừa mới tiếp xúc với nhân loại,

không quá quen Lê Bống làm ra loại hành động đùa giỡn như vậy, bởi vậy lập tức cau mày nghiêng người tránh đi.

“Ah!”

Ngô Thanh Vân Cao gầy vừa hơi nghiêng người, đầu thương trong tay Lê Bống vừa vặn chọc ở trên lưng của nàng, hơn nữa thuận thế vừa trợt xuống. Trực tiếp bị nàng cho kẹt lại trong khe mông.

“Ngươi. . .”

Ngô Thanh Vân lập tức cảm giác một cỗ cảm giác hết sức kỳ dị truyền đến từ nơi đó, nàng kêu lên một tiếng kêu sợ hãi, cũng không khỏi được giống như tiếng rên khẻ.

“Rất đau hay sao? . . . Ta không có. . . Ta không dùng sức. . .”

Lê Bống làm ra vẻ người vô tội buông tay ra, cái kia đầu thương cũng lập tức rơi mất trên mặt đất, phát ra một tiếng tiếng vang thanh thúy.

“Không. . . Không phải đau nhức. . .”

Ngô Thanh Vân vẫn thành thật đấy. Dùng trí lực Zombie Lên Cấp bình thường, ngược lại là cũng sẽ không nói dối. Chỉ có loại trường hợp đặc biệt như Yuna này, mới có thể quanh co lòng vòng, thậm chí là chú ý những chuyện khác, thậm chí còn biết lừa tình, thả thính, lập lờ nước đôi.

Thái Hòa ở một bên đã im ắng cười phun ra, nếu không phải thật đau đầu, ngược lại hắn muốn nhân cơ hội thò chân xía vào.

“Tốt rồi, tranh thủ thời gian vào đi thôi. Tìm một vài vũ khí các ngươi. Ta cũng có thể yên tâm nghỉ ngơi.”

Thái Hòa thuận tay vỗ vỗ ở trên bờ vai Ngô Thanh Vân, dùng

để trấn an.

Nói xong, Thái Hòa cũng vượt qua tủ bát lật về phía trước tìm được những vật lẫn lộn kia của Yuna, bàn tay mở ra cửa phòng.

“Đừng nhúc nhích!”

Một tiếng quát chói tai lập tức truyền đến từ ngoài cửa. Mà đồng tử Thái Hòa thì co rụt lại, vừa mới bước ra ngoài cửa bước chân lập tức ngừng, cầm chặt đoản đao tay phải cũng trạng thái giữ vững cứng ngắc, không có nhúc nhích.

Đang đứng ở ngoài cửa. Là một thanh niên đại khái hơn hai mươi tuổi, màu da ngăm đen. Một mái tóc cuốn xoăn tự nhiên nhìn qua cảm giác tính tình rất nóng như kem.

Bất quá thứ mà hắn cầm trong tay, lại làm cho Thái Hòa kiêng kị không thôi.

Đó là một thanh nỏ. . .

Hắn lúc này đang cầm tên nỏ, biểu lộ nghiêm túc cảnh giác ngắm chuẩn lấy Thái Hòa.

Mà vừa vặn Thái Hòa đứng ở cửa ra vào, cho dù hắn có thể kịp thời né tránh, nhưng gian phòng bừa bộn phía sau hắn thật sự quá nhỏ, ba nữ zombie rất có thể bởi vậy bị thương.

Chương 337: Có Đầu Thương Trong Khe Mông

Dĩ nhiên là thanh niên này nghe thấy được trong phòng bừa bộn này truyền ra động tĩnh, hắn có thể tỉnh táo đợi ở bên ngoài như thế, điểm này làm cho Thái Hòa lập tức xem trọng với hắn thêm vài phần.

Bất quá một phương diện khác, hắn chỉ là im ắng trốn ở bên ngoài, nhưng không tính là tận lực che dấu khí tức, lại không có khiến cho đám người Yuna chú ý, dĩ nhiên là mợt người bình thường mà thôi.

“Làm sao vậy?”

Yuna từ Thái Hòa sau lưng duỗi ra đầu ra, việc này làm cho cho thanh niên lập tức khẩn trương nhấc lên tên nỏ.

“Ồ? Đây không phải vật phẩm sưu tầm của ta hay sao?” Yuna rất là kinh ngạc nói, “Ta cũng không biết quăng mất ở nơi nào, làm sao tìm ngươi được đi ra hay vậy?”

Lúc đầu thanh niên hết sức cảnh giác, nhưng vừa nghe được Yuna nói như vậy, hắn lập tức đứng hình một chút.

Mà trong thời gian ngắn khi hắn ngây người, Thái Hòa đã nhanh chóng vọt tới, hơn nữa khi hắn kịp phản ứng, thời điểm tên nỏ sắp bắn ra, dùng cái vòi tinh thần quấy nhiễu hắn thoáng một chút, đồng thời năng lực khống vật cũng làm cho nỏ trên tay hắn lại giơ đi lên trên một tí.

“Vèo” !

Một thanh tên nỏ lập tức bắn mạnh mà ra, nhưng lại đính ở trên khung cửa, bị Yuna điểm lấy chân hướng nhảy lên trên, cũng thoải mái mà nhổ xuống cầm ở trong tay.

“Không được cử động.” Thanh đao ngắn của Thái Hòa đã kề lên trên cổ thanh niên, đồng thời hắn cũng đã bọc qua sau lưng thanh niên.

Thời điểm khi thanh niên này trừng to mắt, toàn thân cứng ngắc, Thái Hòa đã dùng tay kia đoạt được thanh nỏ của hắn, lại lột xuống cái kia bao đựng tên từ bên hông hắn, sau đó đều đưa cho Yuna.

Yuna đem cầm nỏ ở trong tay nhìn mấy lần, sau đó nở một nụ cười: “Quả nhiên đây là vật sưu tầm của ta, ta phải tìm thợ thủ công trong nhà vụng trộm giúp ta làm đấy.”

“Đây là hàng cấm nha!”

Thái Hòa vừa nói xong, lại đột nhiên nghĩ đến, hàng cấm của nhà các nàng chẳng lẽ còn ít rồi hay sao?

Bất quá tên nỏ này nhưng lại là vũ khí tốt nha, mặc dù là chỉ là “Hàng phỏng chế” bản tự chế, thế nhưng mà lực sát thương mạnh mẽ, mũi tên mới vừa rồi, cũng đã cắm chắt vào trên khung cửa để lại một cái lỗ thủng thật sâu, lực đạo mạnh làm cho người ta líu lưỡi.

Đã chủ nhân ban đầu của món đồ này là Yuna, vậy thì Thái Hòa cũng không có dự định trả lại cho người này.

“Các ngươi muốn làm gì?”

Thanh niên này cũng không có nghĩ đến người trẻ tuổi nhìn như bình thường này, thậm chí tinh thần còn hơi không phấn chấn, vậy mà có thân thủ tốt như vậy, trong thời gian ngắn cũng hơi luống cuống một chút.

“Mới vừa rồi ngươi lại muốn làm gì?”

“Các ngươi không gõ cửa lại lặng lẽ ẩn vào, ta làm sao biết các ngươi là địch hay là bạn? Cũng nên đề phòng một chút đấy. Mới vừa rồi ngươi nếu không ra tay, ta sẽ không bắn tên đấy.”

Thanh niên giải thích nói.

“Cái gì gọi là ẩn vào trong, đây là nhà ta.”

Cặp mắt âm hàn kia Yuna liếc mắt thanh niên một cái, lập tức lại để cho da lưng thanh niên này hơi phát lạnh, thậm chí không dám đối mặt với Yuna.

“Trông thấy chưa, phía trên này còn có khắc tên của ta đây này!” Xác thực ở trên cái nỏ kia có khắc một chữ “Na”.

“Hừ, vốn thứ này đã giao nộp cho người trong nhà rồi, cũng không biết sau cùng lại bị giấu đến nơi nào rồi, không nghĩ tới tiện nghi nhân loại này. . .”

Ngược lại là thanh niên không có phát giác được một chút khác thường trong lời nói của Yuna, bất quá đối với thân phận của Yuna, ngược lại là hắn đã tin tưởng vài phần.

Bộ tên nỏ này chính là hắn ở trong lúc vô tình tìm thấy được đấy, xác thực giấu được rất kín, nếu như không phải lục tung tìm kiếm đồ ăn khắp nơi, hắn cũng không có khả năng phát hiện. . .

“Mặc dù trước kia ở đây là nhà ngươi, bất quá phòng không vô chủ, tại đây thích hợp trốn tránh, cho nên chúng ta cũng. . .”

“Các ngươi? Chẳng lẽ còn có người khác?” Thái Hòa cau mày hỏi.

Trong mắt Thanh niên đã hiện lên một tia hoảng sợ: “Uh. . . Bất quá bọn hắn đều ở bên ngoài, đoán chừng cũng sắp trở lại

rồi.”

“Có lẽ trong phòng còn có người a?”

Hắn cho rằng Thái Hòa không nhìn thấy, nhưng lại không biết lúc này Thái Hòa đã hoán đổi tầm mắt đến thị giác của Ngô Thanh Vân, biến hóa trong ánh mắt của hắn bị Thái Hòa thấy rõ ràng.

“Không có. . .”

“Đừng nói dối, ngươi nên biết chúng ta chỉ là về nhà, mặc dù hiện giờ hoàn toàn chính xác không còn có tài sản sở hữu gì, nhưng ngươi cũng phải lấy ra chút thành ý nha, bằng không thì ta cũng không biết đối với ngươi như thế nào.”

Thái Hòa lập tức đã cắt đứt lời nói của thanh niên... này, nói ra.

Lưỡi đao cũng để ngang trên cổ, còn thêm ba người Lê Bống cho hắn cảm giác nguy cơ rất mạnh, ở dưới áp lực tâm lý cực lớn, cuối cùng hắn gật nhẹ đầu, mang theo cả team Thái Hòa đi vào trong phòng khách.

Bất quá phòng khách trong cơ bản không nhìn thấy người nào cả, tất cả đồ dùng trong nhà đều bị đẩy sang một bên, chính giữa thảm bị đã coi như là chăn đệm nằm dưới đất, trên ghế sa lon cũng ném lấy rất nhiều đồ vật rối loạn.

“Người đâu?”

“Trên lầu. . .”

Thái Hòa lấy ra đoản đao, gác ở sau thắt lưng thanh niên: “Dẫn đường.”

Chương 338: Con Bé Lanh Lợi

Từ bên ngoài nhìn vào biệt thự của Yuna không cảm thấy rộng lớn, ngược lại là nhưng kết cấu nội bộ thật phức tạp đấy. Chỉ là thang lầu cũng rẽ ngoặt vào vài lần, vậy mà từng góc rẽ thang lầu còn có một nhà kho nhỏ. Bất quá Yuna nói trong những kho hàng này đều là một ít vật linh tinh, vũ khí cũng không ở nơi này. Hơn nữa trước khi tìm được vũ khí, vấn đề đầu tiên là xử lý xong những người sống sót này.

Nhưng nhìn thấy biểu lộ khẩn trương của thanh niên, Thái Hòa cảm thấy ẩn ẩn, đoán chừng tất cả vũ khí đều bị bọn hắn đã tìm được rồi, dù sao ngay cả thanh nỏ này cũng đến trong tay bọn họ.

Tình huống này trước kia Thái Hòa tuyệt đối không nghĩ tới đấy, lúc này trong nội tâm khó tránh khỏi hơi khó chịu, thái độ đối xử với thanh niên này cũng lộ ra hơi lạnh như băng.

Chỉ mong bọn hắn đừng lấy đi toàn bộ những thanh đao tốt kia, dùng hư mất mới tốt. . .

Thanh niên này cơ bắp căng cứng, cảm giác được mũi đao cũng kề ở ngang hông của mình, cho dù Thái Hòa chỉ dùng một tay nắm lấy cánh tay của hắn, nhưng hắn vẫn không dám giãy dụa chút nào.

Sau khi đi chậm rãi dọc theo thang lầu đến lầu hai, chính là một đoạn hành lang dài, hai bên đều là gian phòng, bất quá cửa phòng đóng chặt lại, cũng nhìn không thấy tình hình trong phòng.

Còn có một dãy thang đi thông sân thượng, nhưng cửa phòng đóng chặt lại, cũng không nhìn thấy tình hình trên sân thượng như

thế nào.

“Người ở trên sân thượng hay sao?”

Thanh niên này vừa muốn mang theo một đám người Thái Hòa đi vào sâu trong hành lang, Thái Hòa lập tức mở miệng lạnh như băng địa hỏi.

Nếu không phải người thanh niên này nhìn vài lần về phía sân thượng, Thái Hòa cũng sẽ không chú ý tới cửa phòng sân thượng nhìn như đóng chặt, thật ra chỉ chỉ là khép lại, còn giữ một khe hở hơi khó nhìn thấy.

Mà Thái Hòa vừa dứt lời, thoáng chốc cửa phòng đã bị mở ra, sau đó một cái bóng đen mạnh mẽ nhảy xuống dưới từ lối vào sân thượng, đồng thời một đạo sáng loáng ánh sáng lạnh trực tiếp về phía Thái Hòa.

Thái Hòa vừa mới lại sử dụng một lần cái vòi tinh thần, thậm chí còn dùng năng lực khống vật cũng không thành thục, lúc này cái vòi tinh thần đã mềm nhũn rồi.

Bất quá phản ứng của hắn vẫn rất nhanh, trực tiếp dắt lấy thanh niên hơi nghiêng người, coi hắn như là tấm bia chắn trước người chính mình.

Thanh niên này cực kỳ hoảng sợ, tranh thủ thời gian hô to: “Diệp Anh!”

Bóng người bị gọi là Diệp Anh này cũng không có ngờ tới Thái Hòa còn có chiêu này, ở điều kiện tiên quyết trong lúc không thể tổn hại tới đồng đội, nàng đành phải dùng chân đẩy ta chính mình thoáng một chút, lại để cho chính mình đã mất đi cân đối, đã ngừng lại khí thế lao tới trước.

Nàng trực tiếp từ trên thang lầu lăn rơi xuống, cuối cùng đứng ở vị trí khoảng cách thanh niên và Thái Hòa chưa đủ 2m, té xuống

đất, cầm trong tay dao găm nhỏ, cảnh giác và phẫn nộ nhìn Thái Hòa.

Lúc đầu Thái Hòa còn rất phòng bị, nhưng lúc hắn thấy rõ cô gái tên là Diệp Anh này đến tột cùng là bộ dáng gì, lại lập tức sửng sốt một chút.

Thân cao đại khái chỉ tới bên hông hắn, một mái tóc thật dài tới bờ vai, hai mắt thật to trong suốt lấp lánh, chỉ có điều bởi vì dinh dưỡng không đầy đủ, sắc mặt hơi tái nhợt, thân thể cũng rất gầy yếu. . .

Nàng gần như một con rối vậy, hơn nữa là một cô bé hết sức lanh lẹ, tuổi tác khoảng gần bảy tám tuổi. . .

Cứ thế mà lại để cho chính mình lăn xuống từ trên thang lầu, mặc dù bậc thang chỉ có hai ba tầng, nhưng nhìn ra được cái mông của nàng vẫn bị ngã đau.

Cô bé này vừa dùng tay vuốt lấy cái mông của mình, vừa dùng thanh âm non nớt phẫn nộ quát: “Buông ra Tuấn Khang!”

“Chu Diệp Anh, ngươi đừng vờ ngớ ngẩn, ném thanh đao ra!”

Tuấn Khang quá sợ hãi, hắn cầm nỏ cũng bị khống chế rồi, một tiểu cô nương cầm một thanh dao chỉ có thể dùng để cắt hoa quả, có thể làm cái gì?

Nếu như chọc giận Thái Hòa làm sao bây giờ? Như vậy không phải là tìm chết sao!

Thái Hòa cũng hoàn toàn buông lỏng xuống, một bé gái như vậy, hơn nữa lại chỉ là cô bé bình thường, có thể có lực sát thương gì.

Bất quá tư thế này của Chu Diệp Anh muốn dốc sức liều mạng với hắn, thật ra khiến hắn có thêm vài phần hảo cảm với cô bé

này.

Những đứa trẻ bình thường chứng kiến loại tình huống này, không bị dọa đến khóc òa lên cũng không tệ rồi, vậy mà mà sau khi nàng nghe được động tĩnh còn có thể ẩn bắt đầu nấp..., lại còn có can đảm nhảy ra đánh lén.

Chỉ có điều dũng khí có thể khen, hạn chế độ tuổi lại làm cho nàng thật sự không có tính uy hiếp gì.

Nghe xong lời nói của Tuấn Khang..., Chu Diệp Anh lộ ra một chút khó hiểu, bất quá nàng hơi do dự cầm cây đao: "Không, trừ phi bọn hắn thả ngươi."

"Huynh đệ. . . Không, đại ca! Nàng chỉ là đứa trẻ con, mới vừa rồi cũng chỉ là muốn cứu ta mà thôi, ngươi chớ so đo với người bình thường như nàng!"

Tuấn Khang gặp Chu Diệp Anh còn không có lý giải ý của mình, liền tranh thủ thời gian hướng Thái Hòa cầu xin tha thứ nói.

Chương 339: Hàng Xịn Xò

Kẻ đánh lén chỉ là tiểu cô nương, rất hiển nhiên ở đây không có người sống sót nào khác rồi, có lẽ cũng theo như lời như Tuấn Khang, một đồng đội khác của hắn đều đi ra ngoài rồi.

Bất quá nhìn sắc trời, có lẽ không được bao lâu sẽ trở về.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa buông Tuấn Khang ra, lại cười cười với Chu Diệp Anh: "hiện giờ ta thả hắn, ngươi cũng bỏ đao xuống a. Cái thứ này không tổn thương được ta, sẽ làm bị thương đến chính ngươi đấy."

Tuấn Khang không nghĩ tới Thái Hòa cứ như vậy thả mình ra rồi, trong lúc nhất thời hơi không kịp phản ứng.

Bất quá chuyện thứ nhất khi hắn phục hồi lại tinh thần, chính là tranh thủ thời gian tiến lên đoạt được cây đao trong tay Chu Diệp Anh một cái, sau đó ném xuống đất, lúc này mới kéo Chu Diệp Anh lại gần bên cạnh mình, còn vừa cảnh giác nghi hoặc nhìn về phía Thái Hòa.

"Không cần như vậy, cũng như ngươi nói, không phân biệt địch ta, ta cũng chỉ là phòng bị trước đồng đội của ngươi sẽ không để ý xanh đỏ đen trắng ra tay với chúng ta."

Thái Hòa trở tay nhét đoản đao vào vỏ, đồng thời nhàn nhạt nói ra.

Tuấn Khang ngu ngơ một chút, sau đó lập tức lộ ra một chút dáng tươi cười miễn cưỡng: "Ta hiểu rõ. . ."

"Chúng ta trở về, chủ yếu là vì tìm một ít vũ khí đến dùng.

Những dụng cụ cắt gọt kia, chắc không bị các ngươi lấy đi toàn bộ rồi nha?"

Thái Hòa cũng lười quanh co lòng vòng rồi, đi thẳng vào vấn đề mà hỏi thăm.

"Thì ra như vậy. . ." Mặc dù ánh mắt Tuấn Khang rất cảnh giác như trước, bất quá thấy cả team Thái Hòa rõ ràng chiếm cứ ưu thế tuyệt đối ở trên thực lực, nhưng không có thừa cơ mạnh mẽ tra khảo, trong nội tâm cái nhìn đối với Thái Hòa lập tức tốt lên rất nhiều, "Chúng ta là đã tìm được rất nhiều vũ khí, bất quá đại đa số vẫn không thể dùng đó a. . . Một ít có thể sử dụng đấy, bị người trong đội ngũ chia ra."

"Các ngươi được chia những thứ gì vậy?" Yuna đột nhiên mở miệng hỏi.

Tuấn Khang hơi kiêng kị với Yuna, mà Chu Diệp Anh thì tò mò nhìn Yuna.

"Một ít đủ loại đao ngắn. . . Bất quá số lượng không nhiều lắm."

Yuna nghĩ một lát, sau đó quay đầu nói với Thái Hòa: "Vậy thì không có sao rồi, thứ ta cần chính là trường đao. Bất quá người bình thường cũng không dùng được, loại vũ khí này không phải là người nào cũng có thể sử dụng được đấy."

"Vâng, thật ra ngược lại là các ngươi làm một thanh tiêu thương dễ sử dụng hơn một chút, đối với chúng ta mà nói. . ."

Lúc này Tuấn Khang đã hoàn toàn tin tưởng thân phận của Yuna, nếu như không phải chủ nhân nhà này, như thế nào lại như thế rõ ràng những chuyện này chứ?

"Vậy thì ngươi dẫn chúng ta đi khu vực kho vũ khí, chúng ta lấy một ít vũ khí, chúng ta cũng sẽ rời khỏi nơi này." Thái Hòa nói

ra.

“Được rồi. . .” Tuấn Khang do dự một chút, nhưng hắn cũng hiểu rõ chính mình không có vốn liếng từ chối, chỉ có thể gật nhẹ đầu, chỉ đi tới một cái phòng cách đó không xa, “Tất cả đều ở trong phòng rồi.”

Mặc dù Tuấn Khang và Chu Diệp Anh đều không có tính chất uy hiếp, nhưng Thái Hòa để cho Ngô Thanh Vân lưu lại ở ngoài cửa trông giữ lấy bọn hắn.

Bị Ngô Thanh Vân dùng ánh mắt âm lãnh như xà nhìn chằm chằm vào, Tuấn Khang lộ ra vẻ hết sức không được tự nhiên, mà Chu Diệp Anh cũng lộ ra một chút sắc mặt sợ hãi. Bất quá so với sợ hãi, dường như bộ dạng nàng càng cảm thấy hứng thú hơn...

“Cmn...”

Vừa tiến vào trong phòng, Thái Hòa cũng ngây ngẩn cả người.

Phòng này vũ khí rối loạn ném đầy đất, thấy thế nào đều có loại cảm giác tiến vào kho vũ khí nha!

Mặc dù đã biết rõ Hạ gia chứa đủ loại hàng cấm, nhưng mà không nghĩ tới lại có nhiều như vậy!

Bất quá sau khi phục hồi lại tinh thần, Thái Hòa lập tức phát hiện, đại đa số vũ khí trong này đều là những vật phẩm sưu tầm công nghệ không có mài lưỡi mà thôi, ngoại trừ đẹp mắt, cơ bản không có tác dụng gì.

“Cái thanh vũ khí này là gì?” Thái Hòa từ phía trên nhất cầm lên một thanh trường kiếm nhìn bề ngoài rất có khí tức xưa cũ, hỏi.

Yuna liếc qua, nói ra: “Sưu tầm dùng đấy.”

“Làm được tốt như vậy, phải một hai ngàn a?”

“Định giá chừng ba vạn.”

“... Xem như ta chưa có nói ra. Chọn ra những thứ có thể sử dụng đi nha.”

Chuyện này cũng chỉ có thể để Yuna làm rồi, xác thực ánh mắt của nàng rất độc, một phòng đủ loại đao kiếm, cơ bản nàng không cần đi cẩn thận phân biệt rõ từng món, có thể từ trong đó lấy ra vũ khí đã mài lưỡi, trường đao sắc bén khác thường.

Chỉ có điều vài món đều bị nàng cảm thấy quá nhẹ, nhét vào một bên.

Thái Hòa thử cầm lên một thanh sản phẩm đào thải, lại lập tức sửng sốt một chút.

Nặng như vậy, vậy mà còn cảm thấy nhẹ. . .

Giấu ở trong thân hình của một cô gái bình thường, cuối cùng là một cổ lực lượng mạnh mẽ đến cỡ nào?

Lê Bống đã ở tò mò quan sát những vũ khí kia, mặc dù loan đao trong tay nàng cũng không tệ lắm, nhưng Thái Hòa vẫn có ý định tìm ra cho nàng một thanh binh khí dài đấy.

Chương 340: Vũ Khí Bá Đạo

“Ah, thứ này dùng được.” Yuna từ một cái hộp gỗ bị mở ra trong, lấy ra một thanh trường đao chiều dài chừng một mét, sau đó “Roẹt” một tiếng rút ra.

Một vầng ánh sáng lạnh lẽo lập tức đâm vào con mắt người ta muốn đau nhức, mà Yuna lập tức tiện tay vung lên, hộp gỗ lập tức bị cắt thành hai nửa.

Thái Hòa nhìn kỹ, hoảng sợ phát hiện chỗ cái hộp gỗ kia, vậy mà vết cắt trơn nhẵn bóng giống như đậu hủ vậy.

Có thể đạt tới hiệu quả như vậy, đương nhiên có nguyên nhân lực lượng mạnh mẽ của Yuna, nhưng chất lượng cây đao này cũng không thể bỏ qua công lao.

“Đây là đường đao, là ông nội chế tạo khi còn sống đấy, thật ra cũng là ông ngoại của Vương Lan Hương. Bất quá đây cũng không phải là đường đao thuần túy gì rồi, chỉ có thể coi là vũ khi tầm trung nha, ngoại hình tương tự mà thôi.”

Yuna rất là thoả mãn đánh giá đường đao trong tay, nói ra.

“Ta còn tưởng rằng là ngươi làm đấy.”

“Ta không làm được đấy. Ngươi xem ta làm thanh đao kia, chất lượng thật ra không xem như quá tốt, bất quá đủ nhẹ, thật ra rất thích hợp với sức lực yếu ớt của ta trước kia. Hòa Ca, cho ngươi thanh này ngươi cầm lấy mà dùng.”

Yuna nói xong, sẽ đưa đường đao cho Thái Hòa.

Mà Thái Hòa cũng là không khách khí, hắn cầm lấy trong tay,

thuận tay chém ra một đao về phía vách tường.

Thân Đường đao thẳng cấu tạo đặc thù lại để cho lực xuyên thấu trở nên rất mạnh, mặc dù mũi đao lưu lại lỗ hổng ở trên tường không lớn, nhưng lại rất sâu, vũ khí này dùng để đối phó zombie là không còn gì tốt hơn rồi.

Đối với zombie mà nói, dù là miệng vết thương có lớn thì thế nào? Mở ngực bể bụng cũng có thể tiếp tục nhào lên, phản chẳng dùng vũ khí lực xuyên thấu rất mạnh.

Chỉ có điều sức nặng thanh đường đao này so với đoản đao hắn sử dụng lúc trước lại nặng hơn quá nhiều, mặc dù tố chất thân thể Thái Hòa trải qua tăng cường đến vài lần, bình thường còn rèn luyện rất nhiều, nhưng mà cảm giác hơi không quá quen thuộc.

Hơn nữa trường đao sắc bén như thế, nếu như không phải người đã quen dùng vũ khí lạnh, dùng để chém zombie cơ bản là không chơi nổi.

Động tác của Zombie nhưng lại so với người bình thường còn linh hoạt hơn, tốc độ và lực lượng lại hung mãnh.

Không trách được Yuna nói những người sống sót kia không dùng được, chính là Thái Hòa cũng cảm giác mình còn cần một thời gian thuần thục hơn mới được.

“Ồ, đã có thứ này, tăng thêm tên nỏ, coi như ta tiến có thể dùng đao, lui có thể dùng nỏ rồi.”

Âm lượng Thái Hòa nói chuyện không cố gắng giảm xuống, Tuấn Khang ngoài cửa nghe xong, lập tức cũng lộ ra một chút sắc mặt buồn khổ.

Thanh nỏ dùng tốt như vậy, đồng đội để lại cho hắn dùng để giữ nhà đấy, không nghĩ tới lần thứ nhất gặp được người sống sót

đã bị cướp mất.

Chương 163: Biểu Tượng Tử Vong

“Tuấn Khang, bọn hắn...”

Chu Diệp Anh ngậm miệng, nhìn chằm chằm Thái Hòa cầm kiếm đang hươ chém, thấp giọng mở miệng nói ra.

“Hừ, đừng cãi. mặc dù hiện giờ bọn hắn dường như không có ý định ra tay với chúng ta, bất quá đừng chọc bọn hắn thì mới ổn. Em thấy bọn hắn không dễ tiếp xúc nha.”

Tuấn Khang vội vàng kéo Chu Diệp Anh lại bên cạnh mình gần hơn một ít, nói với nàng.

“Thế nhưng mà...”

Ánh mắt của Chu Diệp Anh dạo qua một vòng từ người Thái Hòa di chuyển đến trên người Yuna, lại quét về phía Lê Bống rối tới trên người Ngô Thanh Vân đứng ở cách đó không xa, cuối cùng quay về tới trên người Thái Hòa.

“Dường như hắn rất lợi hại nha...”

“Uh? Cái gì?” Tuấn Khang không có nghe than thở trong câu này của Chu Diệp Anh, lập tức vội vàng hỏi.

Chu Diệp Anh lại lắc đầu, nhỏ giọng nói ra: “Không có gì đâu.”

“Uh, ngươi nghe lời, đừng sợ, chờ bọn hắn đi thì tốt rồi.” Tuấn Khang trấn an nói.

Lúc này Yuna cũng đã tìm được ba món vũ khí khác, trong đó một món lại là hàng phỏng chế nàng nhờ thợ thủ công làm ra, một thanh liêm đao chuôi dài.

Theo lý thuyết loại vũ khí này dùng để chém zombie vẫn dùng

rất tốt đấy, bất quá sở dĩ những người sống sót này không có lấy dùng, là vì vấn đề sức nặng quá lớn...

Ít nhất Thái Hòa thử cầm thoáng một chút, chỉ là cầm trong tay ngược lại là rất phong cách đấy, nhưng mà phải huơ múa tự nhiên, quả thật so với múa tung cái thanh đường đao kia còn muốn khó hơn gấp 10 lần.

Khoa trương nhất chính là thanh liêm đao này dĩ nhiên là mở lưỡi rồi đấy, lưỡi đao hình bán nguyệt sắc bén nhìn qua cũng làm người ta run sợ.

Yuna cầm ở trong tay, gần như cao ngang hàng với nàng, cũng không biết nàng rèn ra định dùng để làm gì vậy.

“Sùng sưu tầm nha.” Yuna rất là thoả mãn đánh giá thanh liêm đao cán dài trong tay, “Bình thường vũ khí này chính là trưng bày ở trong phòng ta đấy, thế nào, rất đẹp nha? Hừ, những người này ngay cả gian phòng của ta cũng đã lục soát qua... Dù sao trước kia trong film võ hiệp đã thấy nhiều, rất ưa thích với thứ vũ khí này. Hiện giờ càng thích. Liêm đao là biểu tượng thời gian trôi qua, cũng là biểu tượng tử vong. Hòa Ca. Chẳng lẽ ngươi không biết là thứ này rất thú vị hay sao?”

Chương 341: Nguy Cấp

Quả nhiên cô bé từ nhỏ ở dưới đao kiếm và võ nghệ hun đúc đi, có sở thích hoàn toàn bất đồng so với người bình thường.

“Ta chỉ nhìn ra rất nguy hiểm, hơn nữa, đao pháp của ngươi cũng có thể dùng được loại vũ khí này hay sao?”

“Đương nhiên là có thể, không phải có câu nói gọi suy một ra ba hay sao?”

“Vậy được, ngươi ưa thích thì cứ lấy mà dùng nha.” Thái Hòa nói ra.

Mà một vài vũ khí khác nhau trong số đó, một loại là giống với năm cái lưỡi đao như móng sắc để biễu diễn. Có thể đeo vào giống như là cái bao tay mang theo trên tay, xem ra đúng là cho nữ giới dùng đấy, sau khi Lê Bống vươn tay vào, kích cỡ phù hợp không sai biệt lắm.

Vũ khí này không thích hợp người sống sót, nhưng đối với Lê Bống mà nói vẫn sử dụng rất tốt đấy, thật dài năm lưỡi dao sắc bén dài khoảng chừng ba tất. Thật phù hợp đặc tính của zombie ưa thích dùng tay xé con mồi.

Hơi có một điểm hơi đáng tiếc chính là vật này là loại bán thành phẩm, không có hoàn toàn mài sắc bén lưỡi đao.

Vốn với lực lượng của Lê Bống, vấn đề này cũng không đáng kể chút nào, hơn nữa sau khi có cơ hội mà nói, hoàn toàn có thể hỗ trợ mài bén lưỡi cho Yuna sử dụng đấy.

Một món vũ khí khác thì ra là một thanh dao găm nhỏ cực kỳ

sắc bén, tạo hình rất kỳ lạ, lúc sử dụng có thể bấm năm ngón tay đi vào. Mà lưỡi đao lập tức sẽ vờn quanh toàn bộ cánh tay, phần đuôi lập tức kéo ra ngoài thật dài.

Dĩ nhiên loại vũ khí này chính là Yuna sáng tạo ra cái mới, nếu như cận chiến, loại lưỡi đao kỳ lạ này nhất định sẽ mang cho kẻ địch tổn thương rất lớn, dù sao không cần bất luận kỹ xảo gì, chỉ cần có thể hươ múa linh hoạt cánh tay của mình là được.

Bất quá vũ khí như vậy, không có cách nào dùng với người sống sót, thứ vũ khí này cần vật lộn tầm gần với zombie. Tính nguy hiểm thật sự quá lớn.

“Tìm ra rồi, chị đại, món này cho ngươi.” Thái Hòa đi tới cửa ra vào, giao vũ khí này cho Ngô Thanh Vân.

Nàng cầm ở trong tay tò mò nhìn trong chốc lát, lại nghiên cứu thoáng một chút, mới cuối cùng chính xác cầm ở trên tay.

Nhìn ra được, sau khi đã có vũ khí. Nét mặt của nàng cũng lộ ra hơi hưng phấn.

Ở chung với một đám người Thái Hòa những ngày này, nàng hết sức cảm thấy hứng thú đối với vũ khí trên tay ba người Thái Hòa, hôm nay mình cũng lấy được một món, đương nhiên là rất thỏa mãn đấy.

“Không sai biệt lắm. Những thứ khác cũng không có gì có thể lấy rồi.”

Đối với kết quả này Thái Hòa vẫn rất thoả mãn đấy, bởi vậy sau khi nhét đường đao lại vào vỏ, hắn đã nói ra.

Yuna gật nhẹ đầu, mặc dù nơi này là nhà của nàng, bất quá ngược lại là nàng không có gì có thể nhung nhớ đấy.

Tuấn Khang nghe Thái Hòa nói phải rời khỏi, trong nội tâm lập

tức thở dài một hơi.

Mà phảng phất Chu Diệp Anh lập tức muốn nói cái gì đó vậy, bất quá vừa nhìn thấy ánh mắt của ba người Yuna, nàng lại hơi khiếp đảm một chút hơi hơi lui phía sau, không dám mở miệng.

“Mặc dù có chuyện không vui vừa rồi, bất quá hiện giờ những thứ chúng ta muốn lấy đi cũng đã lấy vào trong tay rồi, cho nên các ngươi không cần khẩn trương, hiện giờ chúng ta cũng đi rồi.”

Thái Hòa nói ra. Xung quanh đây còn nhiều biệt thự mà, không cần phải không phải ở chung một chỗ cùng với những người sống sót này.

Huống chi bọn hắn còn có đồng đội, đợi những đồng đội kia trở về, nói không chừng lại phải xung đột một trận...

Đương nhiên là Tuấn Khang gật đầu liên tục, thật ra hắn cũng không nghĩ tới cả vậy mà team Thái Hòa thật sự ý định lấy vũ khí rồi đi, trong thời gian ngắn còn cảm giác chưa kịp tỉnh hồn.

Đương nhiên trong lòng của hắn ngoài ra vẫn còn cảm thấy may mắn, cả team Thái Hòa cho hắn cảm giác, thực lực thật sự quá mạnh mẽ.

Bất quá team Thái Hòa vừa mở ra cửa lớn biệt thự đi ra ngoài, đã nhìn thấy cảnh tượng để cho người ta khiếp sợ.

Mười người sống sót đang điên cuồng chạy tới phía bên này, mà sau lưng bọn họ lập tức theo đuôi lấy vài chục con zombies, thì ra đầu lĩnh mấy con zombies chính là zombie biến dị.

Tốc độ của những zombie này cũng rất nhanh nhẹn, còn thêm biểu lộ dữ tợn và cuồng bạo trong mắt, quả thật làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

Lúc đầu Tuấn Khang và Chu Diệp Anh còn đứng ở trên bậc

thang đưa mắt nhìn team Thái Hòa rời khỏi nơi này, không nghĩ tới bọn hắn vừa mở cửa ra cũng đã sửng sốt bất động rồi, lập tức lộ ra kinh ngạc một chút.

“Diệp Anh, ngươi đứng ở đây làm gì.”

Hắn nói xong, cũng tranh thủ thời gian chạy đi xuống cầu thang đi, thời điểm lúc còn chưa tới cửa ra vào chỉ nghe thấy tiếng la ngoài cửa.

“Đóng! Đóng lại!”

Thái Hòa cũng không có ngờ tới vậy mà sẽ gặp mặt với những người sống sót này dưới loại tình huống này, hắn để cho ba người Lê Bống đều lui trở về trong phòng, nhường cho đám người này con đường chạy vào.

Mà những người này ở trong lúc nguy cấp này cũng bất chấp cửa ra vào đứng đấy mấy người xa lạ rồi, nhao nhao dốc sức liều mạng xông vào trong phòng.

Chương 342: Đánh Lén

Bất quá mấy người chạy ở cuối cùng lại bị zombie đuổi kịp, một người trong đó trực tiếp bị một con zombie biến dị đụng ngã phốc xuống đất.

Người này trên chân có tổn thương, nhưng phản ứng sau khi bị bổ nhào ngược lại cũng không chậm, lập tức mang theo Zombie biến dị lăn một vòng trên mặt đất, muốn giãy giụa khỏi Zombie biến dị.

Nhưng lực lượng của hắn làm sao có thể so sánh với Zombie biến dị, chỉ nghe một tiếng thét thảm, một bên cánh tay hắn đã bị trực tiếp cắn xé xuống.

Chuyện làm cho đồng tử Thái Hòa co rụt lại chính là, nghe được đồng đội bị bổ nhào.Mmấy người đã xông vào hoa viên lúc đầu vậy mà không chút do dự xoay người lại cứu viện.

Một người trong đó là cô gái thân hình lực điền cầm một thanh trường thương, thoáng chốc đâm vào phần bụng Zombie biến dị này, sau đó quát chói tai một tiếng, vậy mà chọc lấy hắn trực tiếp phóng đi ra phía sau, lại liên tục chọc lấy hai con zombie đằng sau.

“Thật dũng mãnh nha...”

Bất quá cô bé này cũng đã dùng hết lực lượng, đợi lúc nàng rút...ra trường thương, đằng sau lại có hai con zombie vọt tới.

Mà đồng đội của nàng lúc này cơ bản là không kịp cứu viện.

Thời điểm khi cô gái lộ ra vẻ tuyệt vọng. Thái Hòa giơ lên tên nỏ. Ngược lại là lần đầu tiên hắn dùng thứ này biểu diễn, bất quá

thứ này dễ nhắm trúng nhiều hơn so với dùng súng.

“Pặc pặc!”

Hai mũi tên, trong đó một mũi tên ngược lại là bắn chệch rồi, mà một mũi tên khác lập tức dán đôi má cô gái trực tiếp đã trúng mục tiêu một con zombie vừa vọt tới trước mặt nàng.

Mũi tên nổ đột nhiên xuất hiện này cũng làm cho cô gái lập tức bừng tỉnh, đồng đội của nàng cũng đuổi tới vào lúc này, chọn lật ra một con Zombie khác.

“Đi nhanh lên!”

Khi mấy người kia cũng lui trở về trong phòng. Tuấn Khang quá mức khiếp sợ tranh thủ thời gian cùng đồng đội trước kia xông lại với nhau khép cửa phòng lại, rồi lập tức đẩy đi qua mấy cái tủ gỗ rất nặng sớm đã chuẩn bị từ trước.

“Ầm!”

Vừa đóng kỹ Cửa phòng, một trận nổ mạnh lập tức truyền đến từ ngoài cửa, cửa phòng bị va chạm đến vang lên tiếng “Ầm ầm”, thậm chí rất nhiều mảnh sơn nước rơi xuống đất.

Một ít người sống sót chống đỡ ở sau ngăn tủ, nguyên một đám thở hổn hển, sắc mặt tái nhợt.

Mà thanh niên cánh tay kia bị cắn xé mất. lập tức không ngừng mà kêu ra tiếng rên rỉ thống khổ.

Một thanh niên sắc mặt nghiêm túc sau khi liếc hắn một cái, lập tức rút ra môt con dao găm, giơ tay chém xuống, từ nơi bả vai trực tiếp chém đứt phần còn lại của cánh tay thanh niên này.

“Ah! Ah! !” Thanh niên lập tức mềm nhũn xuống, ngã trên mặt đất ở trong tiếng kêu gào thê thảm.

Mà Chu Diệp Anh đứng ở trên bậc thang nhìn thấy cảnh tượng máu me này, lập tức đưa tay che kín hai mắt của mình, bất quá nhìn qua mặt của nàng, bộ dạng cũng không phải rất sợ hãi.

“Không có việc gì rồi. Không có việc gì rồi.” Người thanh niên kia quyết đoán móc ra một tấm vải, dùng sức quấn chặt lại đầy cù lẳng vừa bị chặt đứt, đồng thời ngẩng đầu tìm kiếm khắp nơi trong đám người, cuối cùng khóa ánh mắt ở trên người Tuấn Khang, “Tuấn Khang, đi, lấy túi y tế tới.”

Ngược lại là hắn cũng phát hiện bốn gương mặt lạ hoắc của team Thái Hòa. Bất quá lúc này dĩ nhiên hắn không có thời gian đến hỏi thăm đến tột cùng đang xảy ra chuyện gì.

Tình huống bên trong nhà này thoáng chốc trở nên rất hỗn loạn, một ít người sống sót rất tự giác bắt đầu che chắn những cửa sổ kia, tất cả những vật bừa bộn đều bị bọn họ gom góp lại chèn chặt lại tất cả những cửa sổ.

Tiếng gào thét và thanh âm xô cửa điên cuồng của Zombie ngoài cửa nghe làm cho người ta muốn nổi điên, mặc dù Thái Hòa hoàn toàn có thể cho ba người Lê Bống lao ra ngoài cửa. Giải quyết hết hoàn toàn những con zombies này...

Bất quá chắc hẳn loại chuyện này, mang đến rung động cho những người sống sót bình thường này, không ít hơn so với bị zombie ngăn ở ngoài cửa phòng.

Vài người sống sót đã đi lên trên lầu, xem ra là ý định từ trên cửa sổ lầu giải quyết những con zombies này rồi.

Chỉ cần cửa phòng không bị đánh vỡ, những con zombies vừa rồi không có tìm được cửa vào khác, bọn hắn ở nơi này cũng không gặp nguy hiểm quá lớn.

Bất quá vừa lúc đó, Thái Hòa lại đột nhiên đem ánh mắt khóa

tại thang lầu nhất tới gần tầng dưới chót một cái góc rẽ.

Nơi đó, có một cái cửa sổ sát đất, mà Chu Diệp Anh cũng đứng ở nơi đó.

Bởi vì tình huống hỗn loạn khẩn cấp, tất cả người sống sót hoặc là mệt mỏi không đứng dậy được, hoặc là đang xử lý miệng vết thương khẩn cấp cho đồng đội, hoặc là đang chống cự zombie, cơ bản không có người có rảnh chú ý đến cô bé này.

Sở dĩ Thái Hòa nhìn thoáng qua nơi đó thêm vài lần, là vì ở khóe mắt Thái Hòa vừa rồi nhìn thấy, hắn rõ ràng thoáng nhìn thấy một đạo bóng đen.

Ngay khi Thái Hòa nhìn chằm chằm vào cái cửa sổ sát đất kia, đạo bóng đen kia lại xuất hiện lần nữa!

Zombie! Cuối cùng con zombie này đã đến cửa sổ sát đất, hơn nữa trực tiếp phá vỡ cửa sổ!

“Ầm!”

Tiếng thủy tinh vỡ vụn lập tức truyền đến, mà Chu Diệp Anh còn vẻ mặt mờ mịt lập tức biến mất ngay tại chỗ.

“Cmn!”

Một con zombie biến dị đã ra tay, tốc độ nhanh tới làm cho người ta líu lưỡi, nhưng đồng thời khi nó mang Chu Diệp Anh xuống, Thái Hòa cũng đã hành động.

Hắn vừa cất nỏ ra sau lưng, đồng thời rút ra đường đao, nhảy xuống từ cái lỗ hổng kia, đã rơi vào trên bãi cỏ bên ngoài.

Chương 343: Gặp Lại Nhã Phương

Sau khi Chu Diệp Anh bị chộp lấy một cái xuống dưới, cũng bị ném nặng nề trên bãi cỏ.

Con Zombie biến dị kia vừa muốn nhào tới, Thái Hòa cũng đã đi theo sát nhảy ra ngoài từ cửa sổ.

“Mưu toan nhào đến cô gái nhỏ, quả thật là đồ biến thái. . .”

Trong nội tâm Thái Hòa thầm mắng một câu, đồng thời đường đao cũng trực tiếp nghiêng chém tới.

Con Zombie biến dị này vừa dùng hai tay đặt ở trên bờ vai Chu Diệp Anh, miệng mở rộng muốn cắn xuống, nhưng ngay trong quá trình khi nó đột nhiên cúi đầu, lưỡi đao xẹt qua, lưỡi đao cực kỳ sắc bén trực tiếp chém đứt đầu của nó.

Máu tươi phún mạnh ra, bất quá một tay Thái Hòa đã nắm lấy Chu Diệp Anh kéo đi qua, hơn nữa kịp thời quay người, dùng phần lưng của mình chặn tất cả máu tươi.

Lúc này ở cửa chính cũng đã bắt săn giết đầu zombie, cho nên cũng không có có bao nhiêu zombie bị tình cảnh bên này thu hút tới, ngược lại là có một nữ zombie từ trong bụi cỏ nhảy đi ra.

“Ái dà, các ngươi không thể yên tĩnh một chút hay sao.”

Bản thân Thái Hòa cũng vô cùng đau đầu, lúc này thật sự là tuyệt đối không muốn tham dự chiến đấu, sau khi thuận tay chém con zombie này, hắn lập tức ôm Chu Diệp Anh đã sợ đến ngất về tới cửa sổ sát đất xuống.

Lúc này một người sống sót đã đến cửa sổ, hắn đón Chu Diệp Anh về phía sau, Lê Bống cũng ra đứng một bên, cũng nắm lấy bàn tay Thái Hòa.

Thật ra vị trí cái cửa sổ sát đất này coi như rất cao đấy, nếu như không phải Zombie biến dị, Zombie bình thường rất khó đi vào từ nơi này.

Bất quá nhìn qua biệt thự này phòng bị chênh lệch như thế, đoán chừng bọn người sống sót này hoặc là vừa đến nơi đây đóng quân chưa bao lâu, hoặc là chính là bình thường ở đây cũng không có bất kỳ zombie nào qua lại, cho nên chủ quan.

Nhưng nếu bọn hắn sớm phòng bị từ trước, đoán chừng Thái Hòa cũng không cách nào lấy được những vũ khí này thuận lợi như thế rồi.

Đợi sau khi Thái Hòa cũng trở lại biệt thự. Đã có hai người kéo lấy một ngăn tủ chặn lại cửa sổ vỡ tan.

Mặc dù số lượng vài chục con zombies thì cũng nhiều, nhưng người sống sót dựa vào ưu thế địa hình, chiếm được tiện nghi rất lớn trong chiến đấu.

Cô bé trước kia được Thái Hòa cứu, cũng chạy tới đặt ngăn tủ ở cửa ra vào, sau đó đập nát kính trên cửa sổ, trong tay cầm trường thương, nắm lấy cơ hội liên tiếp chọc chết vài con zombies.

Một người sống sót khác cũng học bộ dáng của nàng. Chạy đến cửa sổ thu hút tới zombie, sau đó thừa cơ giết chết.

Bởi như vậy, ngoại trừ hai con zombie biến dị còn lại khá là khó giải quyết ra, những zombie khác đều ngã xuống.

Sau khi giằng co gần 20 phút, cuối cùng ngoài cửa không có bất luận động tĩnh gì, mà đám người sống sót dưới lầu cũng nhao nhao chạy xuống dưới.

Bọn hắn lập tức đẩy ra ngăn tủ dùng để chắn cửa. Sau đó bắt đầu thuần thục kiểm tra zombie phải chăng đã tử vong, cuối cùng lại ném toàn bộ những thi thể này đến một góc trong ga-ra.

Mùi máu tươi như vậy tựu cũng không truyền ra.

Cơ bản thì ga ra sẽ đóng chặt đấy, trước kia dựa vào đường ống thông gió để thoát khí, hiện giờ ở đâu còn có điện?

Khí tức mùi hôi cũng sẽ không quá mức đậm đặc, vị trí xa xôi này, nếu như không phải từ bên ngoài đưa tới zombie, là không có zombie chủ động lắc lư xung quanh khu vực này đấy.

“Nguy hiểm thật. . .”

Một phần người sống sót đang bận rộn mà không rối loạn xử lý thi thể zombie. Một vài người khác lập tức mệt mỏi ngồi ở trên mặt thảm thở từng hơi từng hơi một.

Thái Hòa ở một bên thờ ơ lạnh nhạt, đột nhiên mở miệng hỏi: “Trước kia như thế nào các ngươi không có gia cố nơi này một chút?”

“Hai ngày trước chúng ta vừa phát hiện nơi này đấy, trước kia ở khu vực bất đồng, đã từng ở qua mấy căn biệt thự. Đổi khu vực mới để sưu tập đồ ăn ở gần hơn, cũng có thể tìm xem có người sống sót khác hay không nha.”

“Mấu chốt chính là ai lại nghĩ đến, vậy mà hôm nay lại xui xẻo như vậy! Xung quanh đây có một căn biệt thự, cũng không biết trước kia chẳng phải đang mở party cuồng loan gì, vậy mà trong đó đều là zombies, ở ngoài nhìn vào không nhận ra một chút gì!”

“Vốn không có ý định trốn về nơi này. Nhưng chết nhiều huynh đệ, cũng hơi bị luống cuống. Đi thêm một khoảng cách nữa là trở về căn cứ này, chỉ có thể trốn về nơi này rồi. Nghĩ đến trở về còn có thể có rất vũ khí, tóm lại so với đâm đầu vào khu vực tình

huống không rõ còn tốt hơn nhiều.”

Một người sống sót bực mình nói vài câu, sau đó lại hiếu kỳ liếc nhìn bốn người Thái Hòa: “Đúng rồi, các ngươi là?”

Lúc này người sống sót tiếp ứng Thái Hòa đáp: “Hắn vừa mới cứu được Diệp Anh.”

“Ah, vậy các ngươi cũng là người cư xá này hay sao? Bất quá một nửa người sống sót trong khu cư xá cũng đã gia nhập team chúng ta rồi nha. . . Bất kể như thế nào. Cám ơn. Trước kia ta nhìn thấy ngươi cứu. . . , Bé Phương, ngươi không đến cảm ơn người ta hay sao?”

Chương 344: Hắn Là Dị Năng Giả

Người sống sót kia nhìn qua cửa ra vào nhìn một cái, liếc nhìn thấy cô bé đang ngồi xổm ở cạnh cửa kia. Lập tức há mồm hô.

cô gái nghe vậy ngẩng đầu lên, gương mặt nàng đều bị tóc và vành nón che lại, thấy không rõ đến tột cùng là bộ dáng gì, bất quá có thể nhìn ra nàng ra một mồ hôi ướt mẹp, sợi tóc cũng bị dính trên mặt.

Nghe được cái tên "Bé Phương" này, Thái Hòa hơi nhíu mày, nhưng lập tức cũng lắc đầu: "Không thể nào. . ."

"Ah, mũi tên mới vừa rồi là ngươi bắn hay sao? Cảm ơn nha..., mặc dù thiếu chút nữa ngươi bắn nổ đầu ta, bất quá dường như vận may của ta coi như tốt. . ."

cô gái lại hít thật sâu vào một hơi, lúc này mới vịn khung cửa đứng lên, chậm rãi đã đi tới.

Bất quá sau khi nàng thấy rõ bộ dạng Thái Hòa, lập tức cũng mở to hai mắt nhìn, hơn nửa vậy mà như là đã gặp quỷ vậy nói: "Ngươi. . . Anh? !"

Sau khi nàng kêu một tiếng, lập tức đi lên phía trước một bước, dường như không dám tin tưởng vào hai mắt của mình vậy, đánh giá Thái Hòa từ trên xuống dưới.

"Ngươi. . . Chẳng lẽ ngươi thật sự là Lý Nhã Phương?"

Thái Hòa cũng là kinh hãi khó hiểu. Chủ nhân cái tên Lý Nhã Phương này không phải là ai khác, chính là hắn một cô em họ

phương xa của hắn!

Từ sau khi tai nạn bộc phát đến hiện giờ, Thái Hòa cũng chỉ tìm được Lê Bống, lại gặp người quen biết cũ Ngô Thanh Vân này mà thôi.

Nhưng người thân. . . Thái Hòa cũng không từng nghĩ tới chính mình lại gặp được người thân, dù sao Sài Thành thật sự quá lớn, cho dù số lượng người nhà hắn trên thực tế bà con xa đại pháo bắn không tới thì còn rất nhiều, với lại ở cũng rất phân tán, cho dù có còn sống sót đấy, cũng không phải dễ dàng gặp được như vậy đấy.

Mặc dù ngay trong lúc này đầu óc hơi hỗn loạn, nhưng Thái Hòa vẫn nghĩ đến, có khả năng gia đình Lý Nhã Phương chính là xung quanh đây đấy...

Hai người mặc dù là anh chị em họ, nhưng bởi vì cha mẹ Thái Hòa chết sớm, một nhà Lý Nhã Phương lại rất là giàu có, cho nên cơ hội gặp nhau của hai người cũng tương đối ít.

Ngược lại là Lý Nhã Phương và Thái Hòa hàng năm cũng sẽ ở trong lúc ăn cơm tất niên lúc gặp mặt một lần, nhưng cũng không có gì để nói.

Đột nhiên gặp mặt. Thật đúng là Thái Hòa không nghĩ tới chuyện này.

Từ lúc có ký ức đến nay, hắn cũng hoàn toàn chính xác chưa từng có đi vào trong nhà Lý Nhã Phương, cũng chỉ biết đại khái ở đâu, nhà Lý Nhã Phương ở một cư xá biệt thự nào đó...

Xem ra có lẽ chính là cư xá Tự Do này không sai.

Lý Nhã Phương sững sờ nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một lúc lâu, sau đó chụp mạnh đi lên một cái, ôm lấy Thái Hòa, một hồi lâu mới không buông ra: “Không nghĩ tới ta còn có thể sống được

nhìn thấy thân nhân. Anh Hòa, anh còn sống thật sự là quá tốt! Hơn nữa vừa thấy mặt, ta lại thiếu anh một cái mạng!"

Nàng nói xong, trong thanh âm cũng mang theo một tiếng khóc nức nở, chỉ có điều nhìn ra được, nàng vẫn rất kiên cường đấy. Sau khi thút thít vài cái, sửng sốt gượng chống lấy không có khóc lên.

Người sống sót khác trong phòng đều nhao nhao tò mò nhìn sang, sau đó châu đầu ghé tai nghị luận vài câu, lúc nhìn Thái Hòa, ánh mắt cũng trở nên thân mật hơn rất nhiều, cũng tràn ngập tò mò.

Từ biểu hiện của bọn hắn ngược lại là có thể nhìn ra, đoán chừng Lý Nhã Phương là thành viên trung tâm trong bọn hắn rồi. Vừa rồi nàng biểu hiện một loạt hành động cũng xác thực dốc sức liều mạng, đoán chừng ở trong nhóm người này cũng rất được tôn trọng đấy.

Sau khi tai nạn qua đi, hai người bất ngờ gặp lại nhau, không nghĩ tới vậy mà Lý Nhã Phương biểu hiện ra kích động như thế. . .

Xem ra mặc dù nàng biểu hiện ra rất kiên cường, nhưng trên thực tế trong lòng vẫn rất sợ hãi a, vừa gặp phải thân nhân Thái Hòa này, tất cả ủy khuất lập tức cũng bạo phát ra.

"Uh, còn sống là tốt rồi. . ."

Thái Hòa cũng không biết nên nói cái gì. Trong lòng của hắn cũng rất là than thở, nhưng ở phương diện này hắn thật đúng là không am hiểu làm thế nào.

Lý Nhã Phương lại hít sâu vài hơi, mới miễn cưỡng bình tĩnh lại, lại đưa mắt nhìn sang ba người Lê Bống: "Các nàng là?"

"Ah, ta giới thiệu với ngươi." Trước hết Thái Hòa kéo Yuna và Lê Bống đến bên cạnh mình, nói ra, "Hai cô bé này là bạn gái của

ta.”

Phong cách tạo hình Yuna. Lê Bống lại cực đẹp, Ngô Thanh Vân lại tràn đầy một cỗ khí tức tà mị, các nàng đã sớm đưa tới chú ý của một ít người sống sót, chỉ có điều đều đang bận rộn. Tạm thời không có người kịp tới hỏi thăm mà thôi.

Lúc này nghe thấy Thái Hòa giới thiệu như thế, có mấy người sống sót lập tức lộ ra vẻ hâm mộ, bất quá bọn hắn vừa mới tìm được đường sống từ trong chỗ chết, cho nên cũng chỉ là hâm mộ mà thôi.

Mỹ nhân mặc dù tốt, nhưng nếu bị mất mạng còn cần mỹ nhân làm cái gì.

Chương 345: Chào Hai Chị Dâu

Trước khi Thái Hòa nhảy ra biệt thự, đập phát chết luôn Zombie biến dị, cứu trở về Chu Diệp Anh, lúc này đang ở trong người sống sót lan truyền nhanh chóng.

Gần như mỗi người cũng đã biết rõ, thực lực Thái Hòa vậy mà rất mạnh.

“Chào hai vị chị dâu.”

Mặc dù Lý Nhã Phương rất kinh ngạc, nhưng vẫn là lập tức gật đầu vấn an nói.

Lê Bống và Yuna vốn đều hiện ra sắc mặt trang nhã, nhưng nghe được xưng hô “Chị dâu” thế này, vẫn có một chút xúc động.

“Chào... Chào em...” Lê Bống mím môi, nói ra.

Yuna cũng hơi trịnh trọng gật gật đầu: “Uh... Chào em.”

Đại khái là Nàng muốn biểu hiện uy nghiêm cùng thân thiết của một chị dâu, đáng tiếc cầm một thanh lưỡi hái tử thần, lớn lên lại một bộ dáng thiếu nữ thanh thuần, nhìn thế nào cũng so với Lý Nhã Phương còn muốn nhỏ hơn tới mười mấy tuổi, thấy thế nào đều có một chút cảm giác làm cho người ta thấy buồn cười.

“Người này, là chị đại trong trường cũ của ta.” Thái Hòa lại vẫy vẫy tay về phía Ngô Thanh Vân, sau khi ra hiệu nàng đi đến bên cạnh mình, giới thiệu nói.

Đại khái bởi vì nguyên nhân ánh mắt Ngô Thanh Vân, Lý Nhã Phương không khỏi nhìn nàng thêm một cái: “Chào chị.”

Ngô Thanh Vân cũng không có trả lời, trên thực tế nếu quan sát cẩn thận lời mà nói..., cũng sẽ phát hiện toàn thân nàng căng cứng, một tay siết chặt nắm đấm.

Nhiều người như vậy, mùi máu tươi thơm ngọt như vậy...

Khắc chế khát vọng và cuồng bạo đến từ bản năng, đã làm cho nàng dùng ra hết toàn lực rồi, muốn cho nàng dọn ra tinh thần để chào hỏi người khác, không khỏi hơi làm khó nàng.

Thái Hòa vội vàng hoà giải nói: "Cô bé kia không có sao chứ?"

"Diệp Anh sao?"

Lý Nhã Phương vừa quay đầu, đã nhìn thấy Chu Diệp Anh đang nằm trên ghế sa lon, thanh niên sắc mặt hết sức nghiêm túc vừa xử lý một đồng đội bị đứt tay, lúc này đang xem xét tình huống của Chu Diệp Anh.

Nghe được câu hỏi của Thái Hòa, thanh niên này ngẩng đầu lên, trên mặt hơi gian nan cố nặn ra vẻ tươi cười: "Nàng cũng đã bị dọa sợ rồi, không có việc gì. Đa tạ ngươi rồi, nếu không phải ngươi phấn đấu quên mình. . ."

"Thực lực vị bằng hữu kia rất mạnh, Zombie biến dị vừa chạm mặt đã bị làm thịt mất."

Một người sống sót khác xen vào nói nói.

"Người luyện võ hay sao?"

"Thật là lợi hại, thật là một đao trảm hay sao?"

"Uh, ta đi ngang tình thời trông thấy đấy, phản ứng quá nhanh rồi. Dù sao chúng ta còn kém xa đấy."

"Cái này thực thật lợi hại đấy, hơn nữa không nghĩ tới vẫn Già Vũ ca. . . Chắc hẳn không phải là anh ruột nha?"

Người thanh niên kia nhìn Thái Hòa thêm vài lần, đột nhiên hỏi: “Chẳng lẽ ngươi là dị năng giả hay sao?”

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó thanh niên này đứng lên, đi tới nói ra: “Thật ra ở trong đội ngũ chúng ta trước kia cũng có một dị năng giả, sau đó bị mất tích. Chắc hẳn ngươi là một dị năng giả đúng không? Bằng không thì Zombie biến dị không thể bị giết dễ dàng như vậy.”

Đối với thân phận dị năng giả của mình, Thái Hòa thừa nhận rất là sảng khoái.

Bằng không thì rất khó giải thích, chính mình ở đâu ra năng lực một đao chém đôi Zombie biến dị. Nhất là trong bọn người sống sót này, còn có một em họ bà con xa nhận biết mình Lý Nhã Phương.

Sau khi hắn gật đầu, trong số người sống sót lập tức truyền đến một trận thanh âm thổn thức, mà ánh mắt của Lý Nhã Phương lại càng tỏa sáng nhìn về phía Thái Hòa.

Trước kia nàng cũng không thể nói chán ghét Thái Hòa, nhưng quan hệ với Thái Hòa xác thực không có thân thiết đến nơi nào.

Mặc dù có quan hệ huyết thống yếu ớt, nhưng nói ra khó nghe một chút, cha mẹ của nàng đều khá là bợ đít bưng bô đấy.

Lúc đầu gia đình Thái Hòa cũng chỉ là gia đình làm công ăn lương bình thường, sau khi cha mẹ lần lượt mất, lui tới giữa hai bên cũng lại càng ít đi.

Hàng năm ở trong tụ hội cơm tất niên có gặp mặt, nàng cũng chỉ là chào hỏi với Thái Hòa mà thôi, nói thêm lời thừa thãi cũng chưa bao giờ từng nói qua.

Nhưng không nghĩ tới hôm nay tai nạn bộc phát, một người bình thường đến không còn có thể bình thường hơn như Thái Hòa

ở trong mắt nàng, vậy mà đã thức tỉnh dị năng, đã trở thành một người dị năng giả người người kính sợ!

Lý Nhã Phương cũng không nói rõ trong nội tâm có cảm thụ như thế nào, nhất là nhìn thấy đồng đội của mình, cả đám đều lộ ra thần sắc khiếp sợ vạn phần, tâm tình Lý Nhã Phương thì càng thêm kích động.

“Anh họ. . . Ngươi. . .”

Nàng cảm giác mình có rất nhiều lời muốn nói, nhưng lời nói đến bên miệng, rồi cái gì cũng không nói nên lời.

Thật ra ngược lại là Thái Hòa không có đoán được nàng lại có những tâm tư phức tạp này, chỉ có điều biểu hiện nhiệt tình kích động vừa rồi của Lý Nhã Phương, cũng thức tỉnh lại một chút hoài niệm Thái Hòa đối với tình thân.

Thấy hai mắt Lý Nhã Phương đỏ lên nhìn mình, Thái Hòa do dự một chút, bàn tay vỗ nhẹ nhẹ ở trên đỉnh đầu của nàng thoáng một cái: “Ha ha, đừng như vậy xem ta, ta không phải là anh họ của ngươi hay sao?”

Chương 346: Làm Quen

Vẫn anh của ngươi. . . Lời này làm trong nội tâm Lý Nhã Phương than thở thoáng một chút. Vành mắt lần nữa đỏ hồng, hai hàng nước mắt không bị khống chế rơi xuống.

Nàng sững sờ nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, mới giật mình mạnh mẽ tỉnh lại, vội vàng dùng mu bàn tay coi như sạch sẽ xoa xoa đôi mắt.

Thái Hòa lập tức hơi xoắn xuýt nhìn động tác của Lý Nhã Phương lần này, lòng hắn nghĩ tới ta thật vất vả nghẹn ra một câu an ủi ngươi, ngược lại là làm cho ngươi khóc. . .

tâm tư của con gái, quả nhiên không đoán nổi nha...

"Thì ra là một dị năng giả. . ." Thanh niên sắc mặt nghiêm túc kia sửng sốt một chút, sau đó lập tức vội vươn tay ra ra, "Hôm nay rất cảm tạ ngươi. Nếu không phải gặp được ngươi ở nơi này, nói không chừng mới vừa rồi đám người Nhã Phương cũng không có cách nào còn sống trở về, kết cục Diệp Anh cũng càng không cần phải nói. . . Thuận tiện tự giới thiệu, ta gọi Thái Tài, là tiểu đội trưởng team người sống sót này. Bất quá nói là tiểu đội. Thật ra chính là người sống sót xung quanh đây tập hợp lại với nhau mà thôi. Tất cả mọi người là chậm rãi tụ tập lại với nhau đấy, Nhã Phương xem như mấy người sớm nhất đó, nàng rất lợi hại, cũng rất dũng cảm. Xem ra nhà mọi người các ngươi đều rất có năng lực nha."

Thái Hòa bắt tay với hắn, cười cười: "Không có việc gì, tiện tay mà thôi. Ta gọi Thái Hòa."

"Đối với ngươi mà nói là tiện tay mà thôi, đối với chúng ta mà

nói nhưng lại là ơn cứu mạng. Thật sự là không có gì để báo đáp. . .” Thái Tài than thở nói.

Trên thực tế thời điểm khi bọn hắn đối thoại. Tuấn Khang cũng ở trong đám người. Bất quá chuyện team Thái Hòa lẻn vào nhà, ngược lại là hắn không có ý định nói ra ở trong lúc này.

Cơ bản nơi này chính là nhà của Yuna, bọn hắn muốn lấy vũ khí mà quay về ra, cũng không gì đáng trách đấy.

Mặc dù giữa Tuấn Khang và Thái Hòa đã xảy ra một chút chuyện không thoải mái. Nhưng bây giờ nghĩ lại thật ra cũng là chuyện chẳng đáng vào đâu.

Thậm chí trong nội tâm Tuấn Khang còn hơi cảm thấy may mắn, chính mình có can đảm ra tay với một dị năng giả, vậy mà còn sống sót không tổn hao lông tóc gì, đã rất may mắn.

“Vận may hôm nay không tốt. Chết mấy người đồng đội tốt, hèy. . .” Trên gương mặt chữ điền tiêu chuẩn của Thái Tài lộ ra một chút đau xót. “Các ngươi trò chuyện trước, ta phải đi xem tình hình thế nào.”

Hắn nói xong cũng vẫy vẫy phía một người sống sót tay, hai người cầm vũ khí lập tức đi ra cửa, đại khái là nhìn còn có zombie lắc lư ở xung quanh hay không rồi.

Người sống sót còn lại nhìn qua đều rất là mệt mỏi, người thì ngồi dưới đất, người thì phải dựa ở bên tường, thì thầm trò chuyện với nhau lát đát không có mấy ai.

Bất quá bọn hắn trong khi đang nói chuyện cũng thỉnh thoảng liếc ánh mắt về phía team của Thái Hòa, dĩ nhiên rất tò mò với bọn họ.

Sau khi Lý Nhã Phương đang hàn huyên với Thái Hòa thêm vài câu, lập tức trở về trong đội ngũ, lấy ra một cái túi tiền từng từ

trong người sống sót, lại đỗ ra hết tất cả những thứ bên trong.

Thái Hòa ở bên kia thấy rõ ràng, những thứ này đều là bọn hắn sưu tập được từ trong biệt thự khác đến đấy, có đồ hộp, cũng có một ít đồ ăn vặt, thậm chí còn có gạo lương thực vân vân.

Khi sắc trời dần dần u ám xuống, một cái người sống sót kéo bức màn xuống dưới, sau đó có người lấy ra một cái đèn pin chiếu sáng.

Trong phòng lập tức trở nên sáng lên, bất quá khu vực âm u lại có vẻ càng tăm tối hơn rồi.

Ngô Thanh Vân vốn rất là không quen tiếp xúc với nhiều người như vậy, lúc này đã có nguồn sáng lại càng không thoải mái.

Thái Hòa đành phải giúp nàng tìm một cái cớ, nói thân thể nàng không tốt, lại để cho một vị người sống sót dẫn đường đi một cái phòng, để cho nàng đi nghỉ ngơi.

Xem ra Những người sống sót này hoàn toàn chính xác rất là tôn trọng với Thái Hòa, cố ý sửa sang lại gian phòng trước kia của Yuna, sau đó lại phái người tự mình tiễn đưa Ngô Thanh Vân lên rồi.

Mặc dù biểu hiện của Ngô Thanh Vân lãnh đạm, thậm chí có một chút quái dị, nhưng bọn hắn cũng dường như không để ý.

Đương nhiên, đây cũng là nhìn trên mặt mũi của Thái Hòa rồi.

Lê Bống và Yuna lại không chịu rời khỏi, mặc dù hai người bọn họ cũng có bản năng chán ghét với với nhân loại, bất quá khi không có dục vọng công kích mãnh liệt, lúc này các nàng lại càng có thêm một loại cảm giác hiếu kỳ.

“Ta ở nơi này nha, yên tâm, ta sẽ không làm cái gì với bọn họ.”

Khóe miệng của Yuna nở một nụ cười, bàn tay nắm thoáng ống tay áo của Thái Hòa một cái, nói ra.

Lê Bống do dự một chút, cũng học theo động tác của Yuna, kéo lại cánh tay Thái Hòa: “Hòa Ca. . .”

“Được rồi được rồi, chỉ cần các ngươi không cảm thấy không thoải mái là được.”

Thái Hòa hơi yêu chiều bóp xuống đôi má Lê Bống, lại lặng lẽ dùng tay vỗ trên cặp mông của Yuna một cái.

Chương 347: Nhờ Vả

Nàng lập tức kêu lên một tiếng kêu sợ hãi trầm trầm, bất quá lập tức trên mặt cũng nở nụ cười, nghiêng người chặn tầm mắt của người khác, bàn tay sờ vào ngực của Thái Hòa, nhẹ nhàng mà vuốt ve từ nửa người trên của hắn vuốt xuống dưới.

“Cmn, đừng chơi trò này ở trước nhiều người như vậy nha!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian vừa lui lại phía sau né tránh.

Ánh mắt của Yuna ở dưới ánh sáng lờ mờ lấp lánh lên ánh sáng thần kỳ: “Hừ, dù sao cũng không phải ta bị biến lớn.”

“Biến lớn cái kia sẽ bị người ta cười đấy. . .”

“Cũng không phải cười ta, đúng không, chị Lê Bống?”

“À? . . . Uh. . .”

“Đừng dạy hư ngươi chị Lê Bống! Chờ đó cho ta, lần khiêu khích này ta nhớ kỹ rồi. Chờ một lát nữa ta sẽ thu thập các ngươi như thế nào!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian hít sâu hai cái, bình phục cảm xúc bỗng chốc bị gây cứng cứng lên.

Cũng may, bọn hắn xảy ra một ít chuyện này lại không bị người nào nhìn thấy, cũng không có bị người nghe được.

Còn may mắn là nữ zombie Yuna này, mặc dù không có loại cảm giác ngại ngùng của nhân loại, nhưng dù sao vẫn cân nhắc đến thân phận nhân loại của Thái Hòa, không có để cho người khác trông thấy.

Thái Hòa hơi may mắn chính mình kịp thời né tránh, bằng không lúc này dựng lên cái lều nhỏ, đoán chừng hắn phải xấu hổ đến cắm đầu xuống đất ngay tại chỗ.

“Đội ngũ chúng ta nhiều người. Mỗi ngày đều phải đi sưu tập đồ ăn mới được.”

Lúc này Tuấn Khang cũng đã đi tới, hơi khẩn trương liếc nhìn Thái Hòa, nói ra.

“Xác thực chuyện này rất nguy hiểm, bất quá cũng là chuyện không có biện pháp nào.”

Thái Hòa ho khan một tiếng, che dấu xấu hổ trong lòng mình thoáng một chút. Sau đó gật nhẹ đầu, nói ra. Đối với nguy hiểm sưu tập đồ ăn, trước kia hắn cũng đã thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Có đôi khi vì một túi đồ ăn vặt, phải làm chuẩn bị tốt treo mạng lên đi liều.

Gặp có người tới đáp lời, Yuna kéo Lê Bống một cái, hai nữ zombie không hề nao núng thối lui đến một bên.

Tuấn Khang cười khổ một cái, nói ra: “Vốn gặp được các ngươi. Ta cảm thấy được ta hôm nay rất không may, bất quá xem ra hiện giờ, thật ra vận may của ta hôm nay là rất tốt đấy.”

“Các ngươi đều là người ở cư xá này hay sao?” Thái Hòa hơi tò mò mà hỏi thăm.

“Cũng không phải đều là ở đây, ví dụ như ta là cư xá bên cạnh đấy. Nhưng khi tai nạn bạo vừa bạo phát ta lại chạy trốn phía bên này, đại khái sau khi chống hơn một tuần lễ, cũng gặp đám người Lý Nhã Phương và Tài đội trưởng.”

“Vốn lúc đầu nha, ta cho rằng trốn ở trong căn hộ cũng sẽ

không có việc gì rồi. Kết quả không nghĩ tới những con zombie kia biết xô cửa đấy. Cô gái đẹp ở cửa kia, trước kia là rau sạch ông chủ bao dưỡng. Sau khi biến dị không có cách nào đi thang máy, mới liều mạng đập cửa của ta. . .” Tuấn Khang lộ ra một chút sắc mặt nghĩ tới mà sợ, dường như lúc trước lòng còn sợ hãi, “Ta thủ vững trong phòng một giờ, thật sự không chịu được rồi, cũng cố lấy dũng khí chống đỡ cái bàn ở phía sau cửa, sau đó mở cửa ra một đường khe hở nhỏ. Nữ zombie kia bị đâm cho tay cũng gãy xuống, vậy mà cũng không chịu buông tha, nàng với đầu vào trong nhà ta, ta cũng dốc sức liều mạng đóng cửa, cứ thế mà làm cho nàng. . . Ha ha, không nói nữa.”

Xem ra nói đến lúc buồn nôn, sắc mặt của Tuấn Khang cũng trở nên hơi khó coi.

“Ngươi cũng rất có bản lĩnh đấy.” Thái Hòa tán thưởng một câu từ trong đáy lòng. Nhưng mà đoạn thời gian kia có thể chịu đựng qua, cũng đã rất không dễ dàng, đối với Thái Hòa này cũng đã thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

“Đừng nói như vậy, thật ra ta là người rất nhát gan. Thật ra không nói gạt ngươi, ta bây giờ nhìn thấy zombie ta còn khẩn trương đây này. Chỉ có điều, phải sống, cũng không có những biện pháp khác.”

Nếu ngươi biết rõ bên cạnh ngươi đang đứng đấy hai nữ zombie, hơn nữa còn là Zombie Lên Cấp, không biết ngươi sẽ có phản ứng như thế nào đây. Thái Hòa không khỏi nghĩ đến.

Sau khi Tuấn Khang nói xong, lập tức cười cười về phía Thái Hòa, tiến đến chăm sóc cho Chu Diệp Anh rồi.

Trong nội tâm Thái Hòa biết rõ, đây là hắn lấy lòng. Cũng không nói chuyện bọn hắn lẻn vào trong nhà, cũng không có ý định đòi lại tên nỏ của hắn.

Đợi đến lúc bầu trời hoàng hôn dần dần âm u xuống, Thái Tài và những người sống sót kia cũng đã trở về rồi.

Lý Nhã Phương cũng sửa sang phân loại xong hết tất cả đồ ăn rồi, tập trung bỏ vào trong mấy cái ba lô lớn.

Mặc dù dự trữ của bọn hắn không nhiều lắm, nhưng mà không xem như ít, bất quá đại đa số đồ đạc cũng không phải có thể nhét đầy bụng. Bất quá đúng lúc này, ai còn so đo tính toán nhiều như vậy, có cái ăn cũng không tệ rồi.

Sau khi sửa sang đồ đạc lại xong, Lý Nhã Phương lập tức phân phát một phần phần đồ ăn đến trong tay đội viên.

Sau khi bọn hắn nhận lấy, trên cơ bản đều ngồi ở dưới đèn vừa ăn vừa nói chuyện phiếm. Bất quá nội dung nói chuyện phiếm của tất cả mọi người hôm nay, đều tập trung vào bị zombie truy kích, cùng với chuyện Thái Hòa cứu người.

Chương 348: Bé Gái Loli Hôn Môi

“Anh họ, cho ngươi và chị dâu đấy.”

Sau khi Lý Nhã Phương đưa kín đáo bốn phần đồ ăn cho Thái Hòa, lại lấy ra từ trong balô một lon đồ hộp, cũng cùng lúc đưa tới.

“Cái này, đánh rớt xuống nha tế a.”

Thái Hòa cũng không có chối từ, đem đồ ăn toàn bộ đều nhận lấy. Đương nhiên nữ zombie nhất định là không ăn những điều này, nhưng cũng may bọn hắn cũng không phải tụ cùng một chỗ ăn cái gì, mình ngồi ở lờ mờ chỗ không có người có thể chú ý tới dị thường.

“Anh họ, sau khi ăn xong. . . Có thể nói chuyện với Tài đội trưởng thoáng một chút hay không?”

Trước khi Lý Nhã Phương đi, nói với Thái Hòa với vẻ mặt hơi chờ mong.

Ban đêm tiến đến, cư xá Tự Do lộ ra vẻ rất yên tĩnh.

Gió lạnh cuối thu thổi lên từng chiếc lá vang xào xạc.

Chu Diệp Anh đã tỉnh lại nấp ở trong ngực Lý Nhã Phương, mở to một đôi mắt to lẳng lặng nhìn Thái Hòa ngồi ở cách đó không xa.

Hôn mê trước khi, nàng thoáng nhìn thấy bóng dáng của Thái Hòa chạy vội mà đến, một phút này nàng cho là mình nhìn lầm rồi.

“Chị Nhã Phương ơi, ngươi thật hạnh phúc nha, có một vị đại ca kia làm anh trai ngươi.”

Giọng nói của Chu Diệp Anh rất mềm mại, mang theo khí tức non nớt mà chỉ có trẻ con mới có.

Bàn tay của Lý Nhã Phương kéo chăn lên trên một tí, đều khóa lại hai người ở bên trong, chống cự lấy hơi lạnh ban đêm cuối thu: “Uh. . . Diệp Anh nghe lời, đừng cãi, bọn hắn đang nói chuyện người lớn đây này.”

“Ah. . .” Chu Diệp Anh cái gật gật đầu hiểu cái không, nghe lời ngậm miệng lại, nhưng cặp mắt kia vẫn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa như trước.

“Nói như vậy, ngươi là cán bộ ở khu cư xá Tự Do này hay sao?”

Thái Hòa hơi hoảng sợ nhìn Thái Tài trước mắt, nói ra.

Thái Tài gật nhẹ đầu: “Chỉ là công nhân viên nhà nước mà thôi. Ta cũng không phải ở trong cư xá Tự Do đấy, giống như Tuấn Khang, ta ở nhà trọ cư xá bên cạnh đấy.”

“Vậy ngươi...”

“Không, ta cũng giống như các ngươi, bất cứ tin tức gì cũng không biết.” Thái Tài cúi đầu nhìn đèn pin tản ra ánh sáng nhu hòa, nói ra.

Trên cái đèn pin này bị bọn hắn che một cái khăn tay, ánh sáng cũng tập trung rất nhiều, cũng trở nên ôn hòa rất nhiều.

Ngoại trừ người sống sót đứng cửa sổ ở lầu hai gác đêm, những đồng đội người sống sót khác đều ở đây ở trong nhà chìm vào giấc ngủ, chen chúc lại với nhau để sưởi ấm, chăn, mền không đủ, cũng chỉ có thể như thế.

Trong bọn họ có người đã ngủ thật say, bất quá đại đa số mọi người đều giữ vững yên tĩnh, nghe Thái Hòa và Thái Tài nói chuyện.

Nghe xong lời nói của Thái Tài..., Thái Hòa lộ ra vẻ thất vọng, không khỏi quay đầu liếc nhìn Lê Bống và Yuna ở bên người.

“Như vậy nếu như là một ít lãnh đạo...”

Trong ánh mắt Thái Tài đã hiện lên một chút khác thường, lập tức cười khổ lắc đầu: “Ta có ông bác đang công tác ở đơn vị trực thuộc trung ương, lúc tai nạn mới bắt đầu, hắn từng đã gọi điện thoại cho ta, mặc dù thời gian trò chuyện rất ngắn... Mọi chuyện xảy ra đột nhiên, toàn cầu bị diệt, virus tới như thế nào đấy, có nguồn gốc gì, hắn không biết, ta cũng không biết. Bất quá, ta tin tưởng chúng ta vẫn có một ít biện pháp ứng phó nhu cầu bức thiết đấy...”

“Nhưng loại tai nạn bộc phát đại quy mô này, cho dù có biện pháp ứng phó nhu cầu bức thiết...” Thái Hòa hơi hoài nghi mà hỏi thăm.

Thái Tài ngẩng đầu nhìn hắn một cái, nói ra: “Đúng vậy, hiệu quả sẽ giảm bớt đi nhiều, bởi vì ai cũng không biết người bên cạnh có thể đột nhiên biến dị hay không, nhưng nhất định sẽ bảo tồn một ít lực lượng phòng vệ cuối cùng đấy.”

Xem ra Thái Tài và Lâm Á Hân trước kia, còn cả đám người Tuấn Hưng, đều tin tưởng sẽ có cứu viện a. . .

“Như vậy các ngươi dự định thủ vững ở nơi này hay sao?” Thái Hòa hỏi.

Nhưng lại ngoài ý muốn Thái Hòa chính là, Thái Tài lại lắc đầu nói: “Ta biết rõ nhất định sẽ có viện binh tới cứu, nhưng mà sau đó quá lâu thì sâu đây? Lúc này rất khó xác định, ta vẫn có ý định tự

cứu đấy.”

“Vậy dự định của ngươi là như thế nào?” Thái Hòa cảm thấy hứng thú mà hỏi thăm.

Thái Tài này cho hắn cảm giác rất thú vị, cũng không phải một nhân vật đầu hói bụng phệ, hơn nữa cũng rất có dũng khí.

Trên thực tế lúc ấy ở trong hoa viên có người bị đuổi kịp, viện mấy người sống sót dứt khoát trở lại cứu viện, trong số đó có Thái Tài.

Giờ phút nguy cấp không vứt bỏ đồng đội, có nắm giữ nhất định đối với tình huống tai nạn, hơn nữa đang tích cực tìm kiếm phương pháp tự cứu, người như vậy, hoàn toàn chính xác có tư cách quyết định con đường sống sót thay một đám người.

Mặc dù chỉ là vừa mới gặp mặt, nhưng từ trong đáy lòng Thái Hòa vẫn cảm thấy mừng cho Lý Nhã Phương.

Nàng có thể sống đến hiện giờ, đương nhiên có nguyên nhân chính nàng rất dũng cảm, nhưng một mức độ rất lớn, chính là dựa vào tiểu đội này mới có thể sinh tồn.

Chương 349: Kế Hoạch Về Quê Nuôi Cá Và Trồng Thêm Rau

Thái Tài trầm tư một chút, nói ra: “Xung quanh đây có một chi đội cảnh sát vũ trang, ta muốn đi tìm một ít vũ khí. Yên tâm, những vũ khí nóng này ta không có ý định dùng ở trong thành thị đấy. Sau đó, điều kiện ở con đường này coi như tốt, ta dự định tìm ra hai chiếc xe Jeep quân dụng, lái xe tiến đến nơi sản sinh lương thực ở ngoại thành trước. Trước kia ta đã từng đi ra ngoại thành học tập khảo sát qua, có mảng lớn đồng ruộng, cũng có đầy đủ phòng ốc, chung quanh còn có mương máng, có thể xem như là vách chắn tự nhiên. Bên trong có giếng nước, có máy phát điện, có dự trữ rất nhiều lương thực...”

“Nghe là một nơi tốt.” Thái Hòa sửng sốt một chút, lập tức gật đầu nói.

Thái Tài cười cười, bất quá sắc mặt của hắn cho người ta cảm giác chính là hết sức nghiêm túc, dù là dáng tươi cười cũng lộ ra rất là miễn cưỡng: “Đúng vậy, bất quá có rất nhiều động vật. . . Không biết ngươi gặp phải chưa, một ít động vật biến dị bị lây nhiễm...”

“Gặp qua, ta gọi chúng nó là biến dị thú.” Thái Hòa gật đầu nói.

Sắc mặt của Thái Tài thoáng chốc trở nên rất khó coi: “Biến dị thú. . . uh, xưng hô thế này rất chuẩn xác. Con của ta. . . chính là bị một con chó biến dị, xé nát rồi... Nơi sản xuất lương thực có rất nhiều sinh vật cỡ lớn như chó, cũng nuôi rất nhiều heo, trâu bò. Ta đoán loại động vật như gia cầm chắc có lẽ không thể biến dị,

nhưng khó tránh khỏi sẽ biến thành đồ ăn cho biến dị thú. Hy vọng có thể có một ít còn may mắn còn sống sót, như vậy chúng ta cũng không cần vẫn mãi ăn chay rồi."

"Hòa. . . Ta vô lễ, gọi ngươi một tiếng A Hòa đi." Tuổi tác của Thái Tài cũng đã gần bốn mươi tuổi rồi, kêu một tiếng A Lăng cũng đã quá khách sáo rồi, bởi vậy Thái Hòa gật đầu cười.

"Ta đã nói với ngươi những này, chủ yếu là muốn ngươi có thể hỗ trợ."

Thái Tài rất chân thành nói, "Chúng ta đều là người bình thường, mặc dù không sợ chết, nhưng mà không có bản lãnh làm được những chuyện lớn như vậy. Mặc dù ta vẫn mãi sưu tầm người sống sót ở xung quanh đây, thế nhưng mà cũng thường xuyên có người chết, đến hiện giờ cũng chỉ còn lại mười tám người như vậy..."

"Ặc..."

Thái Hòa thật khó khăn, thời điểm khi hắn nghe được một nửa cũng đã hiểu rõ đại khái, nhất định Thái Tài sẽ đưa ra thỉnh cầu với hắn cái gì đó. Mặc dù ở trong đội ngũ này có Lý Nhã Phương, nhưng Thái Hòa cũng chỉ là nguyện ý ở thời điểm khi đủ khả năng giúp bọn họ mà thôi.

Phải cứu nhiều người như vậy, đối với hắn mà nói, đã gặp nguy hiểm, còn hao phí thời gian.

Huống chi, bọn hắn còn ý định ra khỏi thành. Cho đến bây giờ Thái Hòa cũng không định rời khỏi nội thành đấy. . .

"Như thế nào, ngươi không có ý định ra ngoại thành xem xét hay sao? Ta nói thật ra, cách không xa nơi sản sinh lương thực chính là một nơi đóng quân của quân khu VII đấy, ở gần đó còn có một phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật. Nếu như bọn hắn

không có chết toàn bộ, nhất định hiện giờ đã thành lập lên căn cứ. Có lẽ chúng ta có thể từ chỗ bọn hắn đó đạt được một ít tình báo. . .” Thái Tài tiếp tục nói, “Hơn nữa vũ khí trong đội cảnh sát vũ trang, tin tưởng cũng hữu dụng với team các ngươi. mặc dù ngươi rất mạnh mẽ, nhưng nếu như có được một ít vũ khí, ta tin tưởng ngươi sẽ càng mạnh hơn nữa.”

Lời nói cuối cùng này làm cho Thái Hòa dao động.

Không chỉ là vì vũ khí, mà là vì quân đội có khả năng nắm giữ một ít tình báo, cùng với tồn tại cơ cấu nghiên cứu sinh vật.

Mặc dù Thái Hòa đang tích cực để cho Lê Bống và Yuna tiến hóa, nhưng ở sâu trong nội tâm hắn, cũng không phải không có hy vọng giúp cho các nàng khỏi hẳn.

Cho dù khả năng này cũng hết sức xa vời. . . Dù sao nếu quả thật có thể trị các nàng, thế giới cũng không càng ngày càng không xong, đi đến một bước như hiện giờ rồi.

Nhưng nếu như có thể biết rõ loại virus này đến tột cùng là thứ gì, cho dù không có phương pháp xử lý chữa trị hết, cũng nhất định sẽ làm cho con đường tiến hóa của các nàng đi càng ngày càng thông thuận!

Biết người biết ta, mới có thể bách chiến bách thắng, đối với virus cũng sẽ như thế!

Bất quá Thái Hòa cũng không có lập tức đồng ý, mặc dù chuyện này cũng rất quan trọng đối với hắn, lúc trước nhưng hắn phải cân nhắc cẩn thận tính khả thi của chuyện này thoáng một chút.

“Để cho ta suy nghĩ một lúc.” Thái Hòa nói ra.

Mặc dù Thái Tài hơi thất vọng, nhưng cũng vẫn gật đầu nói: “Được rồi. Đại khái chúng ta còn phải ở nơi này thêm hai ngày,

xung quanh đây còn có vài khu vực còn chưa có sưu tầm qua. Đợi đồ ăn đầy đủ, chúng ta sẽ xuất phát. Sau khi rời khỏi khu vực này, khu vực phải đi qua là Khu Công Nghệ Cao đường D1, muốn tìm lương thực cũng không phải là chuyện dễ dàng như vậy rồi."

"Đúng rồi, ngươi nói các ngươi vốn là có một dị năng giả đấy, nhưng lại mất tích, đã xảy ra chuyện gì vậy?"

Lúc Thái Hòa đứng lên chuẩn bị rời khỏi, lại không nhịn được hỏi thêm một câu.

Chương 350: Chơi Thế Nào

Chuyện này không chỉ Thái Tài biểu lộ thoáng chốc trở nên rất kỳ dị, những người sống sót kia cũng nhao nhao tập trung ánh mắt tới.

Lý Nhã Phương há to miệng phảng phất như muốn nói gì, nhưng cuối cùng lại cũng không nói ra được gì.

“Hắn. . . Hắn có một con gái còn nhỏ hơn so với Diệp Anh một chút, trong một lần lúc rút lui. . . Con gái của hắn chết rồi, sau đó hắn ôm thi thể con gái đã rời đi, không còn xuất hiện nữa. Có khả năng. . .”

Thái Tài hơi gian nan nói: “Có khả năng, hắn cảm thấy là chúng ta sai.”

Lời nói này nói ra thật không rõ ràng, bất quá Thái Hòa cảm thấy mơ hồ, có khả năng ở trong chuyện này cũng có một ít nội tình.

Nhưng đối với phương chỉ là bỏ đi, mà không có nổi điện lên tại chỗ, cũng không biết là bởi vì vấn đề dị năng, hay là không đành lòng ra tay .

“A Hòa, ngươi cũng đi với bạn gái ngươi. . . Nghỉ ngơi đi, cứ lên gian phòng trên lầu đi. Vừa vặn, đây không phải là khuê phòng trước kia của một bạn gái của ngươi hay sao?”

Thái Tài chuyển chủ đề, nói ra.

Thái Hòa nhìn thoáng qua người thanh niên đứt tay kia, cùng với hai người sống sót vây ở bên cạnh hắn, biết rõ nhất định là

đêm nay bọn hắn phải quan sát cẩn thận người này có biến dị hay không đấy.

“Vậy được, các ngươi nghỉ ngơi thật tốt.”

Lúc đi qua bên người Lý Nhã Phương, Chu Diệp Anh duỗi ra một cái bàn tay nhỏ bé trắng noãn, nắm được ống quần Thái Hòa, hơi nhút nhát e lệ nói: “Anh ơi...”

“Uh?”

Đối với cô gái nhỏ có tình có nghĩa còn rất lớn gan này, Thái Hòa cũng rất có vài phần yêu thương đấy, bằng không thì cũng sẽ không nhảy ra cứu nàng. Thấy nàng gọi lại chính mình, lập tức ngồi xổm xuống đi vuốt vuốt đầu của nàng, hỏi: “Làm sao vậy?”

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn của Chu Diệp Anh hiện ra một tia đỏ ửng, đột nhiên nhô đầu ra, hai tay ôm lấy đầu Thái Hòa, sau đó hôn một cái “Chụt” thoáng một cái ở trên gương mặt Thái Hòa: “Cảm ơn anh đã cứu em, còn có chị Nhã Phương.”

Sau khi hôn hết, nàng cũng không có lập tức buông ra Thái Hòa, mà là dán khuôn mặt của mình ở trên mặt Thái Hòa, nhẹ nhàng mà cọ xát thoáng một cái.

Mềm đấy, còn có một chút cảm giác thơm mùi sữa. . .

“Cmn! Ta không phải bệnh yêu thích tiểu loli gì nha!”

Thái Hòa ngu ngơ đứng hình một chút, sau đó tranh thủ thời gian lắc lắc đầu.

Nguyên nhân nhất định là bị Yuna vừa mới làm cho máu nóng tăng vọt, ta tuyệt đối không phải loại người tà ác yêu thích tiểu loli!

Bất quá Chu Diệp Anh hoàn toàn chính xác rất đáng yêu, Thái

Hòa nhìn chằm chằm vào hai mắt nàng trắng đen rõ ràng trên gương mặt nhỏ nhắn, không khỏi nghĩ đến, không biết sau này mình còn có thể sinh con hay không.

Nhưng vẫn là vấn đề kia, zombie với nhân loại có thể sinh con hay sao?

Xem ra cần phải đi tìm lời giải thoáng một chút, đến tột cùng virus zombie có đặc tính gì mới được...

“Không cần khách khí.” Thái Hòa lại bóp nhẹ hai má của Chu Diệp Anh, cười nói.

Dường như Chu Diệp Anh thật vui vẻ, nở nụ cười hai tiếng “Khanh khách”, cũng thẹn thùng xoay người phốc trở về trong ngực Lý Nhã Phương.

Lý Nhã Phương lấy xuống mũ lộ ra một bím tóc đuôi ngựa, còn có một gương mặt đoan chính, khuôn mặt khí chất không sai.

Không xem như là mỹ nữ trên định nghĩa, nhưng lại cho người ta một loại cảm giác rất có rèn luyện thể lực hàng ngày, an tĩnh lại rất có một loại hương vị cô nương Phương Đông.

“Chào anh họ, chị dâu, các ngươi nghỉ ngơi trước đi. Cảm ơn ngươi rồi.” Lý Nhã Phương do dự một chút, cũng đưa tay ra ra, bắt tay Thái Hòa, dùng sức cầm thoáng một cái.

“Két..!”

Sau Khi Thái Hòa mở ra cửa phòng, một đạo bóng đen cũng lập tức nhảy lên trên

Thái Hòa nhanh nhẹn lóe lên phía bên cạnh, đồng thời bàn tay chụp cánh tay của đối phương một cái, trực tiếp quăng bóng người này ra phía sau, cũng ném lên trên giường

“Đừng giỡn nữa, ngươi không dám thật sự cắn ta “

Ở trong đêm tối lờ mờ, hai mắt Ngô Thanh Vân đỏ hồng, đang nhảy dựng lên từ trên giường, nhìn chằm chằm chặt chẽ vào Thái Hòa

Nhìn thấy Ngô Thanh Vân kinh ngạc, Yuna lập tức cười khẽ một tiếng, lại không nghĩ rằng nàng mới đi qua từ bên người Thái Hòa, đã bị Thái Hòa cũng tóm lại cánh tay.

Lúc đầu Thái Hòa muốn làm y như trước, cũng ném nàng đến trên giường, lại quên trong tay nàng cầm liêm đao...

“A..., buông ta ra. . .”

Sức lực rất mạnh nhưng chỉ làm cho Yuna di động về phía trước một bước, Thái Hòa hơi xấu hổ buông ra Yuna.

Ngược lại là Lê Bống rất chủ động đi tới trước mặt Thái Hòa, hơi chờ mong nhìn hắn một cái: “Ta... Ta cũng muốn chơi...”

Ta không phải chơi nha!

Ta đang trải qua tính toán chính xác, kể cả phân tích tâm tính Ngô Thanh Vân lúc này, ngay trong nháy mắt lập tức chuyển đổi thị giác, thông qua đôi mắt của Yuna, dựa vào năng lực nhìn ban đêm của zombie bắt được động tác của Ngô Thanh Vân, sau đó lấy ra cái vòi tinh thần để cho Ngô Thanh Vân phản ứng chậm một nhịp, lúc này mới dùng sức ném nàng trở lại trên giường đấy!

Vậy phải chơi thế nào!

Chương 351: Nó Lớn Ra Rồi

Bất quá trong nội tâm mặc dù đang gào thét, Thái Hòa lại vẫn biểu hiện ra rất bất đắc dĩ ôm lấy Lê Bống từ phía sau lưng, sau đó ném mạnh nàng lên trên giường.

Động tác này đối với người bình thường mà nói rất nguy hiểm đấy, nhưng đối với nữ zombie mà nói, trình độ như vậy thật sự chỉ có thể coi là "Chơi".

Ngô Thanh Vân vừa thấy Lê Bống bay tới phía chính mình, ngược lại là rất nhanh vọt qua một bên.

Yuna giường lớn ngược lại là đủ nhuyễn đấy, Lê Bống rơi trên giường sau khi, vậy mà còn bắn thoáng một phát sau đó liền rút vào mềm mại trong chăn

Lúc này Yuna cũng cất kỹ thanh liêm đao kia rồi, quả nhiên trong phòng nàng có một cái giá đỡ chuyên môn đặt vũ khí, cái liêm đao này vừa phù hợp đặt ở phía trên, chỉ có điều ánh trăng ngoài cửa sổ xuyên qua phòng, lộ ra thanh liêm đao này hết sức âm hàn đáng sợ, cũng không biết tại sao Yuna có thể có loại sở thích này.

Thái Hòa kéo lại bức màn xong, lại lấy ra đèn pin năng lượng mặt trời đã lấy được lúc trước kia, quét ngang một vòng ở trong phòng Yuna

Từ bố trí và bài trí gian phòng cũng không khó nhìn ra, nguyên nhân Yuna có hai tính cách khác nhau.

Lắp đặt thiết bị và đồ dùng trong nhà đều lộ ra khí tức thiếu nữ hoài cổ nhưng hết lần này tới lần khác vật phẩm nàng sưu tầm

đa số đều là đao kiếm, sưu tầm CD cũng là những loại film đầy máu me kinh dị.

Trước kia trên lưng Thái Hòa tung tóe rất nhiều máu tươi của zombie, lúc này sau khi Yuna cất kỹ liêm đao, lập tức từ trong tủ quần áo lấy ra khỏi một cái áo Kendo(kiếm tre nhật bản), đưa cho Thái Hòa: "Trước kia cha đã tặng cho ta cái này, ta mặc vào dường như rất rộng, vẫn mãi quăng ở nơi này chưa bao giờ dùng qua, Hòa Ca ngươi thử xem?"

"Đây là thứ tốt nha..."

Áo Kendo đều không thấm nước đấy, mặc vào áo này có thể so với quần áo bình thường còn ấm áp hơn.

Lúc đầu Thái Hòa cảm thấy mình không có khả năng mặc quần áo của con gái, không nghĩ tới vậy mà còn rất hợp thích.

"Người trong nhà của ta không quan tâm ta thế nào, ta đoán chừng cha của ta cũng không biết kích cỡ của ta, đại khái tùy tiện mua thôi"

Ngược lại là Yuna nói ra với vẻ không sao cả.

Làm như vậy cũng quá tùy tiện... Trong lòng Thái Hòa nghĩ, ánh mắt nhìn về phía Yuna lập tức lộ ra một chút sắc thái yêu thương.

Thật ra cô nàng này cũng có một mặt không hạnh phúc, đại khái chính là bởi vì không được gia đình quan tâm như thế, mới gây ra nàng phân ra hai tính cách khác nhau không biết đợi sau khi nàng khôi phục hoàn toàn, một tính cách khác có thể thức tỉnh lần nữa hay không?

"Chuyện này hết trước ném qua một bên, hôm nay ta còn có chuyện quan trọng hơn phải làm"

Thái Hòa nói xong, lập tức lộ ra một nụ cười xấu xa, một tay bế ngang lên Yuna, bước đi đến bên giường lập tức ném nàng đi lên.

Lúc đầu ngược lại là Thái Hòa muốn cho Ngô Thanh Vân qua một bên đấy, bất quá nhìn thấy cặp mắt đỏ hồng của Ngô Thanh Vân đang ngoắc ngoắc nhìn mình chằm chằm Thái Hòa, hắn đành phải tạm thời bỏ qua nàng.

Mặc dù bị người ta chằm chằm vào, tóm lại có một chút cảm giác quái dị, nhưng chỉ cần tưởng tượng nàng chỉ là zombie mà thôi, cảm giác cũng sẽ thoải mái nhiều hơn

Bất quá đối với người thường mà nói, đoán chừng bị zombie nhìn chằm chằm vào mới là một sự kiện đáng sợ hơn a. . .

“Hôm nay lại dám sờ ta đang ở trước mặt nhiều người như vậy. . . Khai ra mau, cái tay nào sờ?”

Thái Hòa trực tiếp nhào tới, thuận thế thoát khỏi công kích, sau đó đè Yuna xuống, không cho nàng đứng lên.

Khóe miệng Yuna mang theo vẻ tươi cười, quay đầu nhìn về phía Lê Bống, sau đó bắt lấy tay Lê Bống giơ lên: “Cái tay này!”

“Hả”

Lê Bống không nghĩ tới chính mình bị đã coi như là người chịu tội thay, đáng tiếc trí lực của nàng khôi phục có hạn, năng lực biểu đạt ngôn ngữ chưa đủ, chỉ có thể nghi hoặc nhìn Yuna, lại quay đầu nhìn về phía Thái Hòa.

“Thì ra ngươi và cô bé này cũng cùng nhau phạm tội!”

Thái Hòa cười hắc hắc, một tay kéo lấy Lê Bống cũng đi qua, bàn tay lớn trực tiếp đặt lên thỏ ngọc ưỡn lên trên ngạo nghễ của Lê Bống, thuận tiện bóp thoáng một cái

Quả nhiên vừa lớn vừa mềm, trải qua trong khoảng thời gian này thường xuyên địa vuốt ve, giống như quy mô càng lớn một phần tựa như. . . Văn vê ngực có thể đem kỳ đinh luật biến lớn này quả nhiên chính xác, các cụ ngày xưa thật không lừa ta. . .

Lê Bống giải thích vô năng, đành phải giãy dụa thân thể không cho Thái Hòa thực hiện được, lại không nghĩ rằng ngược lại nâng lên hào hứng của Thái Hòa.

“Gần đây hai người các ngươi đều không nghe lời ta, ta cần phải giáo dục các ngươi ngoan ngoãn một phen mới được”

Thái Hòa vừa nói, vừa đưa tay từ hai ngọn núi xuống, sau đó đến thắt lưng lúc lại duỗi thân tay thăm dò vào trong nội y.

Da thịt lạnh buốt nhưng lại mềm nhẫn để cho Thái Hòa lập tức cảm thấy trong lòng thoải mái một trận, thời điểm từ ngón tay của hắn chậm rãi hướng lên, lần nữa trở lại hai ngọn núi, Lê Bống đã không nhịn được phát ra một tiếng kêu sợ hãi trầm trầm: “Ơ. . .”

Chương 352: Chị Đại, Chị Muốn Làm Gì Vậy

“Hòa Ca, vì cái gì chỉ giúp chị Lê Bống tăng lên sức chiến đấu?” Yuna còn nhớ rõ định lý tăng lên sức chiến đấu, hơi bất mãn địa đi qua, nói ra.

Ngón tay Thái Hòa vừa mới đặt lên cái anh đào nho nhỏ kia, lúc này thấy lại một cỗ thân thể tràn đầy khí tức thanh xuân chen vào trong ngực của mình, làm sao còn có thể khách khí.

“Ồ? Lớn thêm không ít mà!”

“Uh. . . Thật vậy không?”

“Đó là đương nhiên rồi, chẳng lẽ ngươi còn chưa tin kỹ thuật của Hòa Ca hay sao? !”

“Nhưng mà vì sao ngươi lại sờ ở đây... Tại sao phải mò xuống dưới nha. . .”

“Thật ra đương nhiên ở đây cũng là nơi phát ra sức chiến đấu nha, loại sức chiến đấu này chỉ có thể có tác dụng đối với ta “

“A.... . . Ngứa quá a. . . Thế nhưng mà ta chiến thắng ngươi có làm được cái gì đâu này?”

Thái Hòa một tay ôm lấy hai cô gái, vừa cười nói ở bên tai các nàng : “Đương nhiên là có tác dụng, có trợ giúp tăng lên lực chiến đấu của ta mà!”

Tay Lê Bống vừa vặn chạm phải vật cứng nào đó, lập tức hơi kinh ngạc nói: “Thật sự. . . thật tăng lên rồi. . .”

“Đúng không?”

Thái Hòa nhẹ nhàng mà thổi một hơi vào lỗ tai Lê Bống, cảm thụ được nàng không tự chủ được run rẩy thoáng một cái, lập tức cười xấu xa một cái: “Nếu như ngươi dùng tay, sẽ tăng lên được thêm nữa...”

“Được rồi...” Lê Bống nghe lời gật gật đầu

Mặc dù không thể trực tiếp hành quyết các nàng ngay tại chỗ, nhưng như bây giờ cũng đủ làm cho Thái Hòa thích thú.

Lê Bống vẫn còn tương đối trẻ trung, nàng ở phương diện trí lực khôi phục lại không đủ nhiều, cho nên nhận thức đối với phương diện này đương nhiên cũng ít đến thương cảm.

Bất quá ở dưới “Giáo dục” của Thái Hòa, ngược lại là nàng cũng học được rất nhiều...

Mà sau khi Thái Hòa hấp thu đầy đủ nước bọt khôi phục thể lực và tinh thần, cũng bắt đầu siêng năng tiến hành khai phát với các nàng.

Mặc dù ngực Yuna phẳng, nhưng bờ mông tự nhiên, xúc cảm đặc biệt tốt, hơn nữa trên mặt nàng luôn vui vẻ, thậm chí khi Thái Hòa mò xuống đùi mềm nhẵn của nàng, nàng cũng không có bất kỳ thần sắc khẩn trương phản kháng, ngược lại là chủ động đưa tay đi ôm eo Thái Hòa, hôn lại với hắn.

“Ngươi thành thật khai báo, trước kia ngươi đều học được mấy thứ gì đó, sẽ không phải thật sự vụng trộm trong nhà xem clip nha...”

Thái Hòa không nhịn được thấp giọng hỏi

Yuna cười cười, lại thái độ không chịu trả lời này làm cho Thái Hòa lập tức rất dũng cảm, ngón tay của hắn chậm rãi trơn trượt

tới...

Bất quá lúc trước Thái Hòa không có phát hiện, Ngô Thanh Vân ngồi ở bên giường vẫn mãi nhìn chằm chằm chặt chẽ nhất cử nhất động của ba người Thái Hòa với Yuna Lê Bống.

Sau khi Yuna và Lê Bống đồng thời phát ra một âm thanh Oh, cuối cùng Ngô Thanh Vân không nhịn được, nàng đột nhiên nhào tới, tóm cổ Thái Hòa một cái, kéo lấy hắn lập tức trực tiếp vọt vào trong phòng vệ sinh, sau đó "Ầm" thoáng một cái khép cửa phòng lại.

Thái Hòa hoàn toàn không có phục hồi lại tinh thần, lúc đầu hắn đang chuẩn bị ngưng thần tìm tòi bí mật, cũng còn thiếu một ít, nào biết đâu rằng đột nhiên thân thể bay lên không, đợi lúc phục hồi lại tinh thần, đã bị kéo vào trong một gian phòng tắm lắp đặt thiết bị xa hoa, nhưng lại bị một cỗ thân thể nóng bỏng đè lên trên tường.

Lê Bống cùng Yuna hai nữ tranh thủ thời gian bò lên, bất quá hai người bọn họ liếc nhìn nhau sau khi, nhưng hơi do dự

"Bọn họ làm gì vậy?"

Yuna hơi nghi hoặc mà hỏi thăm, việc này không thể trách nàng, hiện giờ Ngô Thanh Vân đã không phải là kẻ địch rồi, hơn nữa giữa các nàng cũng có một ít liên hệ tinh thần.

Mặc dù Thái Hòa bị nàng kéo đi rồi, nhưng các nàng cũng không có xem loại hành vi này là gây hại tới Thái Hòa.

Cho nên hai cô gái đang ngó chừng cửa phòng tắm nhìn trong chốc lát, Yuna lập tức nhảy xuống giường, sau đó lôi kéo Lê Bống, lén lút đến gần phòng tắm, cứ như vậy dán ở ngoài cửa nghe trộm động tĩnh ở trong.

Nếu Thái Hòa biết rõ hai cái nữ zombie này đang làm gì, nhất

định sẽ không nhịn được hô to: “Các ngươi ngược lại là tới cứu ta nha”

Vì vậy thời điểm, hắn đang trơ mắt nhìn Ngô Thanh Vân mở to một đôi mắt cực kỳ đỏ hồng, từng chút một địa dựa tới phía phía chính mình.

“Chị Đại, chị muốn làm gì. . .”

Thiếu một chút, Thái Hòa muốn truyền đạt tín hiệu nguy hiểm tới Lê Bống và Yuna rồi.

Nhưng Ngô Thanh Vân lại ở thời điểm này hoàn toàn dán ở trên người Thái Hòa, bờ môi lạnh buốt hơi không lưu loát tới gần Thái Hòa, đồng thời khi Thái Hòa bỗng nhiên trừng to mắt, nàng cưỡng hôn Thái Hòa!

Nhìn ra được nàng quan sát vẫn rất cẩn thận đấy, ít nhất biết rõ phải thò ra đầu lưỡi.

Tái sinh thành một Zombie Lên Cấp, nàng tinh thông như thế nào dùng tay xé nhân thể, nhưng lại không biết nên như thế nào hôn môi với người.

Cho nên sau khi thò ra đầu lưỡi, Ngô Thanh Vân ngừng lại. Nàng hơi sững sờ liếc nhìn Thái Hòa...

“Nhưng. . . Sau đó thì sao?”

Thái Hòa trợn tròn mắt, lúc này nghe thấy Ngô Thanh Vân hỏi lại, trong nội tâm lập tức cảm giác đậu đen rau muống.

Chương 353: Ai Da! Ta Thật Sự Là Không Dễ Dàng

Sau đó thế nào? !

Ngươi tóm lấy ta từ trên giường đi, ta còn tưởng rằng ngươi định làm gì, kết quả nếu khát tình rồi, vậy thì tới mạnh một chút nha!

Ý định mạnh mẽ làm cái đó với ta, kết quả ngay cả hôn cũng không biết!

Nhất định đây là đang là chơi xỏ ta!

“Không biết sau đó làm cái gì thì tranh thủ thời gian thả ta ra, ta còn có đủ loại phương thức chờ nếm thử đây này. . . Khó tìm được cơ hội như vậy, cái gọi là xuân tiêu một khắc đáng ngàn vàng. . . Đương nhiên ngươi muốn gia nhập cũng được, xem ở thân hình của ngươi quả thật không tệ, dù sao cũng là người quen với ta, ta làm đàn em của chị đại ngược lại là có thể giúp chị một tay.”

Ngay khi Thái Hòa nén giận ý địa trừng mắt Ngô Thanh Vân, dường như cuối cùng nàng nhớ ra một điểm gì đó.

Vừa thấy đôi mắt lạnh lẽo tà dị của nàng đang chăm chú nhìn chính mình, mà cái eo hết sức co dãn lập tức dán ở trên người của mình, hai ngọn núi cao ngất đè ép tới mình hơi không thở nổi... Ngực quá lớn quả thật là có lực sát thương nhất định đấy, nhất là ngực nữ zombie. Sức lực nàng thật sự quá lớn...

Bàn tay Ngô Thanh Vân ôm hướng phía dưới phần eo của Thái Hòa, động tác này làm cho Thái Hòa lập tức cứng đờ toàn thân.

Trước kia Lê Bống và Yuna cũng không nhẹ không nặng đấy, trải qua hắn nhiều lần "Giáo dục" mới cuối cùng hiểu rõ cần phải chạm nhẹ vào thằng em của Thái Hòa, nhưng mà Ngô Thanh Vân lại không biết nha!

Bất quá rất nhanh nàng lại ngây dại lần nữa. Bởi vì nàng đụng phải một vật thể rất kỳ quái.

Hơi phát cứng rắn lên, hơi nóng bỏng...

"Đây là. . ."

"Đừng đụng! Cmn... Đừng có dùng sức!"

Thái Hòa cảnh cáo vẫn có hiệu quả đấy, mặc dù bàn tay Ngô Thanh Vân bắt được, nhưng mà cũng không có bởi vì tò mò mà trực tiếp kéo xuống. . .

"Đến cùng ngươi muốn làm gì!"

Bị Ngô Thanh Vân đè ở trên tường như vậy, hơn nữa nhìn bộ dáng nàng đã hoàn toàn bị kích thích rồi, nhưng mà Thái Hòa vẫn không nhịn được mở miệng hỏi.

Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm Thái Hòa, tay kia vừa học lấy vừa mới nhìn thấy cái, chộp tới ngực Thái Hòa. . . Đương nhiên, Ngô Thanh Vân chỉ học được bề ngoài nhất định là không nắm bắt được đấy. Hơn nữa kết quả này còn làm cho nàng hơi ngạc nhiên.

"Ta. . . Ta. . . Không biết. . ."

Bất quá lúc này Thái Hòa lại đột nhiên đã có một ý nghĩ. Trình độ tiến hóa của Ngô Thanh Vân cao hơn so với Lê Bống cùng Yuna, đoán chừng khoảng cách Cấp Thủ Lĩnh đã không xa.

Mà Zombie Cấp Thủ Lĩnh siêu ngực phẳng Chi Pu, cũng đã ý thức đi tìm đối tượng giao phối.

Việc này rất giống nhân loại đến tuổi tác nhất định, sau khi thân thể phát triển trưởng thành, sẽ thức tỉnh hiếu kỳ với người khác phái vậy. Mà những đối tượng có xu hướng giới tính đặc thù cũng sẽ lộ ra trong lúc này.

Đã Ngô Thanh Vân chủ động đưa tới cửa. Dứt khoát thừa cơ nghiên cứu thoáng thân thể của nàng một chút, xem thử một chút có gì bất đồng so với Zombie Lên Cấp bình thường.

Còn chuyện giải phóng cái gì đó. . . Chỉ là thuận tiện.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa bỗng gian nan nhúc nhích thân thể, giải phóng hai tay ra.

Quần áo tìm kiếm không dễ, ngược lại là hắn không có dù tay xé rách, mà từ từ cởi ra cầm quần áo cho nàng, đặt ở một bên.

Trước kia chỉ là nhìn qua Ngô Thanh Vân thân thể. Lúc này tiếp xúc trực tiếp, càng có thể cảm giác được dáng người nàng tuyệt hảo y hệt người mẫu. Còn thêm sau tận thế nàng trở thành zombie, thường xuyên ở trong chiến đấu kịch liệt, mặc dù trên người thỉnh thoảng có thể sờ được một ít vết sẹo. Nhưng ở dưới năng lực tự lành vết thương mạnh mẽ của zombie, một ít vết sẹo khá sâu cũng chỉ có thể dường như mò tới. Nói tóm lại thân hình của nàng tràn đầy cảm giác lực lượng dã tính, ngọn núi khổng lồ, làn da trắng nõn. . .

Dưới tình huống bị Ngô Thanh Vân đè xuống gắt gao, muốn nghiên cứu thân thể của nàng không phải một chuyện dễ dàng. Bởi vì nàng đã ở dưới bản năng dẫn dắt bắt đầu cọ qua cọ lại ở bộ phận của Thái Hòa rồi.

“Ai da, ta thật sự là không dễ dàng...”

Thái Hòa đau đớn cũng khoái hoạt. Thái Hòa vừa than thở vừa tiếp tục dùng tay kéo váy của Ngô Thanh Vân.

Hắn cảm giác được mơ hồ thân thể Ngô Thanh Vân thật sự là có một ít bất đồng đấy, không biết tại sao, cỗ thân thể này cho hắn loại cảm giác phảng phất ẩn chứa lực lượng sinh mệnh càng mạnh hơn nữa.

Loại cảm giác này thật giống như mạch máu, nội tạng, thậm chí là làn da nàng, đều còn kiên cường dẻo dai hơn so với người bình thường một ít.

Bất quá nghĩ lại, zombie tiến hóa, ngoại trừ lý trí dần dần khôi phục, trên thực tế chính là tố chất thân thể liên tục tăng lên.

Ngay cả sức bật của bọn nó, cùng với tính bền bỉ sau khi bộc phát, cũng mạnh hơn nhiều nếu so với nhân loại.

Thật giống hệt với nhân loại lúc gặp phải nguy hiểm lại đột nhiên tăng lên a-đrê-na-lin kịch liệt, do đó bộc phát ra tiềm năng vậy, Virus trong cơ thể zombie, đại khái có thể đầy đủ kích phát a-đrê-na-lin, nhưng lại không làm tổn thương chính nó.

Đồng thời tốc độ tái sinh tế bào, cũng so với người bình thường tăng lên nhiều lắm, năng lực tự lành vết thương của zombie rất mạnh mẽ.

Trên thực tế Thái Hòa không chỉ một lần nghĩ tới, nếu như mình nghĩ biện pháp phá loại màng tờ rinh của Lê Bống hoặc là Yuna, qua vài ngày lớp màng có thể tự mình tái sinh chữa trị lại hay không. . .

Chuyện này nghe qua hơi vô nghĩa, nhưng lại rất có thể xảy ra ở trên người zombie đấy!

Chương 354: Mật Ngọt U Hương

Đây mới là nguyên nhân chính thức hắn không có làm thịt các nàng, một lần chọc phá không khó, khó chính là một lần vất vả suốt đời nhàn nhã giải quyết cho xong vấn đề này nha!

Bất quá nha, Thái Hòa không nỡ làm thí nghiệm ở trên người Lê Bống hoặc Yuna, nhưng chị đại đã chủ động như thế, dưới lòng tốt không thể chối từ...

Lúc này cuối cùng Thái Hòa thành công thoát y toàn bộ y phục trên người Ngô Thanh Vân, khi váy nàng thoáng chốc trượt xuống mắt cá chân, dường như Ngô Thanh Vân cũng cảm thấy một chút không đúng.

Ngược lại là nàng không có né tránh, ngược lại càng kéo chặt đi lên, tay vẫn mãi cầm lấy thằng nhỏ của Thái Hòa không buông.

Động tác này để cho Thái Hòa không dám di động biên độ quá lớn, chẳng may kích thích nàng, thằng nhỏ của Thái Hòa bị thương cũng không phải đùa giỡn đấy.

Nhưng muốn để cho nàng buông ra. . . Nhìn mức độ đỏ hồng trên ánh mắt của nàng, còn có thể nhớ rõ không thể cắn hắn cũng không tệ rồi, cơ bản lúc này không nghe được chuyện gì khác đi à nha.

Bất quá nếu nàng thật sự quá không biết nặng nhẹ, Thái Hòa vẫn là có thể vận dụng năng lực điều khiển con rối đấy, chỉ có điều nói thật ra mà nói, không phải bị ép vào tình huống bất đắc dĩ thật là hắn không muốn mạnh mẽ điều khiển hành vi của nàng.

Làm như vậy. Vẫn có tổn thương rất lớn với tinh thần con rối zombie đấy.

Từ tay phải Thái Hòa mò vào trong hang cua của nàng, bỗng nhiên Ngô Thanh Vân kêu lên một tiếng rên khẽ gọi, sau đó tay nắm thằng em của Thái Hòa cũng thoáng chốc bóp chặt lại rồi.

“Cmn. . . Ngươi nhẹ một chút được không.”

Ngược lại là Thái Hòa muốn ngất đi – tranh thủ thời gian nhìn thoáng qua phía ngoài cửa, hơn nữa cũng lập tức phát hiện hai cái bóng đen đứng ở ngoài cửa phòng hơi mờ.

Mặc dù hơi mờ mờ, nhưng dựa vào liên hệ tinh thần giữa hắn và Yuna Lê Bống, cho dù không phát hiện cũng có thể cảm ứng được, huống chi còn thấy được bóng dáng mờ mờ!

Hai cô bé này vậy mà thà rằng nghe lén cũng không cướp trở lại ông xã, quả nhiên là vẫn còn giáo dục chưa đủ...

Đợi ta nghiên cứu rõ ràng xong, nhất định phải hành quyết các ngươi!

Mà lúc này Yuna đáng dán trên cửa nghe lén cũng không khỏi phát ra một tiếng cười khẽ. Thấp giọng nói với Lê Bống: “Hòa Ca luôn nói muốn dạy cho chúng ta như thế nào làm. . . Làm người, nhưng lại buông tha nàng, thật sự là quá đáng. Như bây giờ mới công bằng mà!”

Lê Bống dường như đang suy nghĩ gì đó đưa tay sờ sờ đôi thỏ ngọc của chính mình, nàng còn nhớ rõ lúc hai hạt anh đào của chính mình bị kẹp lấy, cảm giác xác thật quái dị.

“Uh!” Lê Bống do dự một chút. Cuối cùng gật nhẹ đầu, biểu thị ra đồng ý với lời nói của Yuna.

Lúc này ngón tay của Thái Hòa cũng đã thăm dò vào trong

hang cua, mặc dù Zombie Lên Cấp đã khôi phục cảm giác đau, nhưng đối với loại đau đớn này zombie cũng không để ý, mà Ngô Thanh Vân cũng như thế.

Chỉ có điều cảm giác được vật khác thường tiến vào trong cơ thể, ánh mắt của Ngô Thanh Vân bỗng nhiên trở nên càng lạnh lẽo hơn rồi.

Bất quá một loại cảm giác kỳ dị, lại làm cho nàng không có giãy dụa. Cũng không có phản kháng, mà là càng dán chặc hơn với Thái Hòa rồi.

Mà cùng lúc đó, Thái Hòa lập tức mạnh mẽ mở to hai mắt nhìn.

Một cỗ cảm giác đè ép mạnh mẽ truyền đến từ ngón tay, trong thân thể Ngô Thanh Vân đang co rút lại mãnh liệt. Làm cho hắn khi vừa mới tìm được tầng màng mỏng kia, cũng lập tức cảm giác được ngón tay mình bị hoàn toàn bóp chặt lại rồi.

“Chẳng lẽ cái miệng dưới cũng biết há mồm cắn người nha!”

Thái Hòa quá sợ hãi, ra sức muốn rút ra ngón tay, nhưng cỗ lực bóp chặt này thật sự quá mạnh mẽ. Hơn nữa liên tục co rút lại, thời điểm khi Thái Hòa ra sức giãy dụa mặc dù dùng sức đâm đến bên trong một cái. Nhưng chuyện làm hắn rung động chính là, tầng màng mỏng này co dãn... Quả thật quá ư kinh người rồi!

Hắn dùng sức lực rất lớn, kết quả dĩ nhiên là. . . Không có chọc thủng. . .

Không có chọc thủng. . .

“Ngươi có thể buông lỏng một chút hay không!”

Ngón tay của Thái Hòa tiến lui khó khăn, tranh thủ thời gian nói ra ở bên tai Ngô Thanh Vân.

Lúc này sau khi Ngô Thanh Vân dần dần trầm tĩnh lại, quả nhiên lực co bóp giảm đi, bất quá tầng màng kia hoàn toàn chính xác đủ co dãn, bằng chiều dài ngón tay thật sự khó có thể đâm thủng được nó.

Xem ra vẫn phải lấy thằng em của Thái Hòa rồi. Thái Hòa trở tay gian nan lấy ra từ trong túi quần một chồng túi màu trắng. . .

"May mắn ta còn có thứ này. . ."

Màng bọc thực phẩm PE... Thứ này ngược lại là cũng có thể miễn cưỡng thay thế đấy, trước kia Thái Hòa cũng sưu tập được một cuộn, dùng để giữ tươi trái cây trong tủ lạnh.

Bất quá một cuộn kia cũng dùng gần hết, còn lại bị Thái Hòa nhét ở trong túi quần, sau khi sưu tập được chất gel Virus cũng giật xuống một tấm để bao bọc chất gel Virus.

Loại màng bọc thực phẩm này sử dụng tốt hơn so với nhựa, giữ tươi với chất gel cũng khá tốt.

Nếu như không phải lúc này Ngô Thanh Vân một bộ dáng điên cuồng tìm lấy, hắn ngược lại là cũng không muốn chọn dùng loại biện pháp này.

Vì phòng ngừa chẳng may, quấn lên trên thằng em của Thái Hòa khoảng vài vòng, lúc này mới giơ lên một chân của Ngô Thanh Vân.

Với tư cách chỉ là newbie, tiến độ của Thái Hòa rất chậm, chủ yếu là lo lắng kích thích đến Ngô Thanh Vân, sẽ để cho nàng lại dùng ra hấp trim đại pháp. . .

Cảm giác được vật lạ đâm vào cơ thể, quả nhiên Ngô Thanh Vân khẩn trương lần nữa lên, bất quá ở dưới trấn an ôn nhu của Thái Hòa, ngược lại là nàng dần dần thả lỏng ra...

Không biết có phải là co dãn thật sự quá mạnh mẽ hay không, nhưng lúc Thái Hòa đột phá tầng màng kia một cách khó khăn, vậy mà cảm giác mình đã nghe được một tiếng "Phốc".

Bất quá phủ lớp màng giữ tươi thực phẩm không phải cũng không có thoải mái gì, Thái Hòa tranh thủ thời gian làm xong rồi rút ra, chú ý tới quả nhiên trên lớp màng có một chút vết máu, lập tức hết sức kích động.

Thành công rồi!

Vậy mà Ngô Thanh Vân một lần thì đến được đỉnh sung sướng nào đó, huyết dịch còn lại sau đó cũng đều bị chảy đi ra.

Thấy tình hình này, sau khi Thái Hòa lại dùng ngón tay xác nhận nhưng lại không có vết máu, lập tức tranh thủ thời gian cắt lớp màng giữ tươi thực phẩm.

Lúc này đây đêm xuân có thể phải nắm chặt thời gian, không chuẩn qua trong chốc lát nàng tựu mình chữa trị rồi!

Một chút miệng vết thương nhỏ này đối với zombie mà nói, muốn tự lành lại vết thương thật ra cũng rất dễ dàng đấy!

Chương 355: Bành~ Bạch~ Lội Ngược Dòng

Củi khô gặp gỡ lửa cháy bừng bừng, toàn bộ trong phòng tắm lập tức một mảnh xuân sắc.

Thái Hòa nghĩ thầm, chị đại này vẫn mãi không xem như quá nghe lời, nói không chừng dựa vào chuyện ân ái, mình có thể một lần hành động chinh phục nàng!

Bất quá nói thì dễ, bắt đầu làm lại rất khó đấy.

Ngô Thanh Vân vừa hưng phấn cũng đã co rút lại, co lại một cái làm cho Thái Hòa cũng cảm giác sắp lên thiên đường. . .

Hơn nữa Thái Hòa biết rõ lần sau lại không biết lúc nào mới sẽ xuất hiện, hắn đã có thể cảm giác dường như được tầng màng kia đang chậm rãi tự lành lại rồi!

Tốc độ lành vết thương như vậy là khủng khiếp tới cỡ nào, thật sự làm cho người ta lệ rơi đầy mặt!

Một phương diện khác thể lực của Ngô Thanh Vân thật sự hết sức dũng mãnh, còn tăng thêm nàng lao thẳng đến đè gắt gao Thái Hòa ở trên vách tường, Thái Hòa muốn muốn nhúc nhích thoáng một chút cũng hết sức khó khăn.

Cuối cùng sau khi vị nữ zombie Lên Cấp này tiến vào trạng thái hưng phấn triệt để, vậy mà nàng nắm lấy Thái Hòa một cái, mang theo hắn thoáng chốc đã lăn rơi lên trên mặt đất phòng tắm.

“Bành!”

“Bạch bạch bạch!”

“Bành!”

“Bạch bạch bạch!”

Không ngừng truyền đến âm thanh thịt cùng thịt va chạm vào nhau, cùng với tiếng va chạm làm cho người mơ màng kia đan lại với nhau.

Đương nhiên ở trong đó có bao nhiêu thanh âm là Thái Hòa chủ động tạo ra, vậy thì không biết được rồi...

Tóm lại sau khi kéo dài hơn mười phút đồng hồ, hùng tâm tráng chí hắn muốn dựa vào ân ái để chinh phục Ngô Thanh Vân lúc trước, đã bị cái lỗ đen thần bí nào hút hết sạch sẽ rồi nha.

“Muốn thông qua ân ái để chinh phục một nữ zombie có tố chất thân thể, thể lực đều vượt qua ta rất xa, xem ra ta vẫn còn quá... Quá ngây thơ rồi...Phù phù”

Toàn bộ phòng tắm đều bị làm cho rối loạn, chỉ có thể nhìn thấy Thái Hòa bị Ngô Thanh Vân ôm chặt không buông tay, u cốc phía dưới giống như là mang theo lực hút kỳ dị, khi nàng gắng kết chặt chẽ lại với Thái Hòa.

Trong lúc Ngô Thanh Vân cực kỳ hưng phấn vô số lần mở to đôi mắt đỏ hồng, muốn cắn Thái Hòa, nhưng ở dưới tác dụng của liên hệ tinh thần lại không có chính thức cắn xuống.

Bất quá dù vậy Thái Hòa cũng không khỏi không hết sức cảnh giác bất kỳ lúc nào bắn ra cái vòi tinh thần...

Nhưng thời gian ngay khi Ngô Thanh Vân đạt tới sung sướng đỉnh phong lần nữa. Thái Hòa lại đột nhiên cảm giác được toàn thân rung động lắc lư một trận, thằng em của Thái Hòa bỗng nhiên cảm giác được một cổ nhiệt lượng, mà nhiệt lượng này từ bên

ngoài bắt đầu tiến vào trong thân thể của hắn.

Suy nghĩ cuồng bạo bị áp chế trong cơ thể hắn lập tức bị điên cuồng xả ra toàn bộ đoàn ánh áng tinh thần của hắn, đoàn ánh sáng tinh thần của hắn lúc đầu cũng đã một mảnh đỏ hồng, lần nữa làm sâu sắc nhan sắc!

Nếu như nói lúc Thái Hòa hấp thu nước bọt, những nước bọt kia chỉ tác dụng tương đương với thuốc kích thích, như vậy cỗ nước ao đậm này, cũng tương đương với kích thích hoóc-môn siêu mạnh nồng độ tăng lên gấp trăm lần!

Nó không chỉ là kích thích thể lực cùng tinh thần lực của Thái Hòa khôi phục nhanh chóng. Cơ bản là nó đang tăng trưởng thực lực của Thái Hòa một cách triệt để!

Mà lần tăng trưởng này thật là chậm chạp đấy, nhưng lúc này dùng sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa, hoàn toàn có thể đủ cảm giác được.

Cái cỗ cuồng bạo kia liên tục mà cọ rửa lấy thân thể và tinh thần của Thái Hòa, thật giống như kích phát tiềm năng của thân thể hắn một cách triệt để, từng lỗ chân lông trên toàn thân hắn đều bị mở ra. Mồ hôi không ngừng mà chảy ra như tắm.

Mà Thái Hòa không chỗ phát tiết thuận thế bắt được eo nhỏ nhắn của Ngô Thanh Vân, trực tiếp đặt nàng lên trên cái la va bô, cuối cùng đảo khách thành chủ rồi!

Tinh thần cuồng bạo kích thích Thái Hòa, mà Thái Hòa lập tức liên tục điên cuồng với Ngô Thanh Vân. Sau khi tiềm năng của hắn bị kích thích, mặc dù Ngô Thanh Vân giãy dụa mãnh liệt, nhưng lại lúc này lực lượng so với hắn cơ bản không kém bao nhiêu rồi.

Thái Hòa càng đánh càng hăng, trận mưa to gió lớn này đối với cô gái bình thường mà nói là không cách nào chịu đựng nổi.

Nhưng đối với nữ zombie mà nói nhưng lại quá bình thường!

“Bạch bạch bạch!”

Tiếng va đập tần suất cao, làm cho hai ngọn núi cao ngất của Ngô Thanh Vân không ngừng mà lắc lư, ở trong lúc này da thịt tái nhợt lộ ra một vầng màu hồng nhàn nhạt, eo nhỏ tinh tế phảng phất không chịu nổi va đập.

Đợi đến lúc Ngô Thanh Vân hết sức hưng phấn há mồm cắn tới Thái Hòa lần nữa. Thái Hòa gần như điên cuồng lập tức dùng tay chống đỡ hai ngọn núi cao ngất của nàng, chặn công kích của nàng.

Mà Thái Hòa thì đang dừng lại thêm vài phút đồng hồ sau đó mới dần dần tỉnh táo lại, mặc dù hắn có thể cảm giác được thân thể của mình dường như xuất hiện biến hóa rất nhỏ từng chút một, bất quá thời gian khi hắn tách ra với Ngô Thanh Vân. Vẫn cảm giác được hai chân như nhũn ra, phần eo cũng muốn gãy rời...

Chương 356: Mục Tiêu Cuộc Đời Chính Là Phải Mạnh Lên

"Vì sao đã tăng trưởng xong vẫn là kết quả này. Vậy mà không có hiệu quả bổ sung đầy máu phục sinh, chênh lệch quá lớn..."

Bất quá nhìn thấy Ngô Thanh Vân xụi lơ trên mặt đất, Thái Hòa vẫn tương đối thoả mãn đấy.

Nếu như không phải nhờ vào lượng nước ao đậm này đã kích thích hắn, lại còn kích phát tiềm năng của hắn, tiếp tục để cho thể năng của hắn đã nhận được tăng trưởng từng chút một, lúc này đoán chừng người nằm trên mặt đất chính là hắn rồi.

Bành~ bạch~ có nguy hiểm, trước khi cởi áo ra phải cẩn thận mới được...

Khi Thái Hòa vừa mở cửa phòng, lại trông thấy trên mặt Lê Bống và Yuna lộ ra vẻ mờ ám đứng ở ngoài cửa, xem ra dường như cảm thấy đã hiếu kỳ lại hưng phấn đối với chuyện Ngô Thanh Vân "Chịu trừng phạt".

Ngược lại là hai người bọn họ còn không có thức tỉnh phương diện này, hơn nữa thời điểm khi Thái Hòa đi về phía các nàng, vậy mà hai cô bé vui cười thối lui đến một bên.

"Hòa Ca ngươi muốn làm gì?" Yuna lôi kéo Lê Bống, cười hỏi.

Vậy mà Lê Bống cũng đứng ở Yuna sau lưng, tò mò nhìn chằm chằm vào Thái Hòa đang dùng hết sức lực cuối cùng, cố gắng kéo quần lên.

"Ồ, Hòa Ca ngươi. . . Lực chiến đấu của ngươi. . . Giảm xuống.

. .”

“Đương nhiên, nếu nàng không đầu hàng ta cũng thật sự trở thành trâu bị mệt chết rồi. Từ trước đến nay chỉ có trâu mệt chết chứ làm gì có cày bị hư bao giờ.”

“Ah, thế nhưng mà. . . Thế nhưng mà nàng. . . Nàng. . .”

“Cho nên hiện giờ ta cố tình cũng hết sức nha! Đồ đần mau tranh thủ thời gian đến vịn ta một cái, thuận tiện ôm chị đại ra ngoài nhanh lên...”

Hắn cố gắng chèo chống đi chậm rãi tới trước ba lô, lấy ra một lọ nước khoáng: “Cầm lấy cái này, đi rửa cho nàng. Còn nữa! Yuna, nếu ngươi lại giày vò nàng, ta cũng sẽ đem ngươi đi làm thịt! Lông mới vựa mọc ra tới cạo sẽ rất đau nha!”

Bất quá khi Thái Hòa trông thấy Ngô Thanh Vân bị ôm ra ngoài, hắn lập tức hối hận giao chuyện này cho Yuna rồi.

Chốn đào nguyên trơn bóng kia đấy, bị cạo sạch đến một chút lông cũng không còn lại, cùng với một nụ cười tà dị trên mặt của Yuna...

“Như vậy cũng không cạo sạch ngươi rồi, đúng không Hòa Ca? Ồ, Hòa Ca như thế nào ngươi không khen ta?”

Giày vò lâu như vậy, còn thêm sau khi tiềm năng bị kích thích, thể lực của Thái Hòa đã tiêu hao hoàn toàn hầu như không còn, bởi vậy sau khi ôm Lê Bống và Yuna, hắn lập tức chìm vào giấc ngủ.

Ngược lại là Ngô Thanh Vân không chịu ngủ với Thái Hòa, hơn nữa nàng cũng không có tạo thành thói quen nằm xuống “Chợp mắt”.

Để khôi phục thể lực, nàng ngồi ở đầu giường giống như một

pho tượng, một đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chằm chằm Thái Hòa...

Mà dưới lầu, Lý Nhã Phương đang từ trong trầm tư nhìn chằm chằm vào trần nhà ngẩn người: "Ảo giác hay sao? Dường như luôn nghe thấy có tiếng vang... Bành bạch"

Một bên có một người sống sót cười chen lời nói: "Ngươi nói là anh họ ngươi và các chị dâu đó hả? Nói không chừng, khụ khụ..."

"Phi, tựu ngươi nói nhiều!" Lý Nhã Phương lập tức cảm giác hai má hơi nóng lên. Thấp giọng mắng một câu.

Lúc này Chu Diệp Anh nấp ở trong ngực nàng vậy mà cũng mở mắt, hỏi: "Nói không chừng cái gì nha? Nhóm người của anh trai bị làm sao vậy?"

"Con nít không nên hỏi! Tranh thủ thời gian ngoan ngoãn ngủ đi."

Sắc mặt của Lý Nhã Phương càng đỏ hơn, vội vàng thấp giọng nói ra.

Bất quá thời điểm khi nàng nhìn về phía trần nhà lần nữa, ánh mắt của nàng lại trở nên hơi kỳ dị rồi.

Thái Hòa, sẽ đồng ý yêu cầu của Thái Tài hay sao? Nếu như hắn đã đồng ý, lại có thể theo chân bọn họ vẫn mãi cùng với nhau hay không?

Vấn đề nối gót tới, làm cho Lý Nhã Phương không khỏi nhíu mày. . .

Trời vừa sáng ngày hôm sau, khi Thái Hòa còn đang bóp bờ mông Yuna, sờ lấy hai ngọn núi Lê Bống mà ngáy ngủ. Một trận tiếng đập cửa rất nhỏ lại làm cho hắn lập tức mở mắt.

“Không ổn... Quá mệt mỏi, vậy mà trở nên không có cảnh giác như vậy...”

Bất quá khi hắn chèo chống lấy thân thể hơi đau nhức ngồi xuống, lại liếc nhìn thấy Ngô Thanh Vân đang nhìn chằm chằm vào cửa phòng.

Trải qua nghỉ ngơi một đêm, dĩ nhiên thể lực nàng đã khôi phục hoàn toàn, chỉ có điều thời điểm khi nàng nhảy xuống giường đi bộ. Tư thế lại hơi quái dị.

Cũng không biết là vì kết quả vừa bóc tem xong, hay là nguyên nhân bị cạo sạch lông lần nữa...

Bất quá theo Thái Hòa phỏng đoán, lúc này tầng màng kia của nàng nhất định đã chữa trị lại rồi.

Mặc dù đối với năng lực tự lành vết thương trâu bò của zombie cao cấp làm cho hắn cảm thấy nhức hết cả bi, bất quá phải giải quyết quá trình cạn tàu ráo máng sau khi bành~ bạch như thế, mới là một vấn đề khó đây này.

Với tư cách một người con trai, Thái Hòa cũng có lý tưởng cao thượng đấy!

Một đêm bảy lần cái gì, ngược lại là không cần hy vọng xa vời rồi, thể lực của những nữ zombie này quá kinh người, trái lại các nàng một đêm bảy lần với Thái Hòa chỉ là chuyện trẻ con...

Chương 357: Nhân Tài

Nhưng ít ra một ngày kia muốn chăn lớn cùng ngủ. Ba cô gái cùng tiến lên nha!

Cô gái nhân loại bình thường dĩ nhiên không thể chấp nhận luyện chuyện như vậy đấy, Thái Hòa cũng sẽ không làm việc như vậy, nhưng nữ zombie cũng không có ý kiến gì với chuyện này.

Trở ngại ngăn cản Thái Hòa chỉ có một, hắn cần trở nên đủ mạnh...

Mà một vấn đề khác chính là. Thái Hòa không bao giờ... muốn dùng bất luận loại màng giữ tươi để bành~ bạch~ nữa rồi, hắn muốn dựa vào lực lượng của mình, chiến đấu hăng hái đến cùng với lớp màng kia!

“Vì cái gì ta đột nhiên cảm thấy mục tiêu của cuộc đời ta hơi quỷ dị vậy nè...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, nhanh chóng mặc quần áo xong nhảy xuống giường.

Quả nhiên sau khi qua một đêm. Thể năng tăng lên, mặc dù còn cảm giác hơi đau nhức toàn thân. Nhưng loại cảm giác nhẹ nhàng dưới chân này, lại làm cho tâm tình Thái Hòa lập tức trở nên hết sức sung sướng.

Lúc này Lê Bống và Yuna vừa mở mắt, đều chuyển ánh mắt về phía cửa phòng.

Trong nội tâm Thái Hòa lập tức ấm áp, đúng vậy nha... Trong lúc các nàng đều khôi phục một ít lý trí, thật ra chính mình thật sự

không cần quá mệt mỏi. Căng cứng thần kinh, thật ra ngẫu nhiên cũng có thể thư giãn một tí đấy.

Dây cung buộc quá chặt, sẽ có khả năng đứt đấy. Dây cung mà đứt còn buộc lại dây mới, chứ dây thần kinh mà đứt rồi thì người ta sẽ nói thằng này mát dây rồi, hết cứu.

Vừa mở ra cửa phòng, một bóng người nho nhỏ cũng nhào vào trong ngực Thái Hòa.

“Anh trai!”

Chu Diệp Anh ôm lấy eo Thái Hòa, ngẩng đầu nhìn qua Thái Hòa, há mồm lộ ra một dáng tươi cười đáng yêu.

Bất quá Thái Hòa lại liếc chú ý tới, răng cửa của em bé gái này vậy mà thiếu một cái. Nhưng bởi như vậy, ngược lại càng đáng yêu...

“Hì hì, hôm nay ta thay răng rồi!”

Chu Diệp Anh buông tay đem một cái răng nho nhỏ ra khoe với Thái Hòa.

“Như vậy chứng tỏ ta bắt đầu trưởng thành nha!” Bàn tay của Thái Hòa vỗ xuống đôi má của Chu Diệp Anh, cười nói.

Chu Diệp Anh rất là trịnh trọng gật gật đầu: “Uh! Ngày hôm qua ta nói muốn cùng anh trai cùng một chỗ ngủ, một vị thúc thúc lại nói, phải chờ ta trưởng thành mới được. Ngươi xem, hiện giờ ta đã trưởng thành, đêm nay chúng ta có thể ngủ cùng một chỗ hay không vậy?”

“Ặc. . . Đừng nghe ngươi vị thúc thúc kia nha, hắn là cái đồ biến thái.”

Thái Hòa rất chân thành nói, nhưng mà thời điểm hắn đang

muốn nói “Được rồi”, lại đột nhiên nghĩ đến, một tiểu loli hương non ngon miệng như thế đặt ở chính giữa ba nữ zombie, thật có thể hay sao?

Cho nên sau khi do dự hai giây, hắn cảm thấy quạ đen bay vòng vòng trên đầu, Thái Hòa thấp giọng nói ra: “Bất quá, vẫn chờ sau khi ngươi lớn lên nha.”

Lúc này mới vừa vặn hừng đông, cảnh tượng dưới lầu đã một mảnh bận rộn rồi.

Những người sống sót sau khi nghỉ ngơi một đêm bọn họ sớm đã thức dậy, hoặc là tụ tại cùng nhau lau chùi vũ khí, hoặc là đang kiểm tra túi hành lý trên người.

Thái Hòa nhìn rất sắc bén chú ý tới, người sống sót trước kia bị chặt đứt tay cánh tay đã không thấy rồi.

Xem ra hắn không thể vượt đi qua, đại khái sau khi tối hôm qua lộ ra dấu hiệu biến dị, đã bị xử lý nha.

Phương châm xử sự của đám người này để cho Thái Hòa rất thưởng thức, cũng không vứt bỏ đồng đội, nhưng mà không mù quáng nhân từ.

Đương nhiên có thể hình thành không khí như vậy, hơn phân nửa chính là vì trình độ lãnh đạo của cá nhân Thái Tài.

Có một người lãnh đạo tốt, đối với một chi tiểu đội sinh tồn mà nói vẫn rất quan trọng đấy.

Thí dụ loại người như Tuấn Hưng mà nói, cũng không cách nào làm cho hắn đến nắm giữ sinh tử của nhiều người như vậy. Hắn có thực lực, nhưng ở phương diện tâm tính và quyết đoán, cũng chỉ đủ hợp tác với mấy người đoàn đội mà thôi, mà không phải với tư cách người quyết định.

Lúc này Thái Tài đang sắp xếp lại mấy chiếc xe đạp không biết tìm được từ nơi nào đến, vừa thấy được Thái Hòa, hắn cũng vội vàng giao lại hết tất cả mọi chuyện trong tay cho những người sống sót khác, đi tới cười hỏi: “Thế nào, tối hôm qua có ngủ ngon hay không?”

“Ặc. . .” Thái Hòa nghĩ thầm thật ra eo của mình còn hơi đau nhức đây này...

“Đúng vậy, hoàn toàn chính xác ở đây rất yên tĩnh đấy.” Thái Hòa nhìn ra ngoài trước cửa một cái, sau đó hỏi, “Hôm nay đây là các ngươi muốn đi ra ngoài hay sao?”

Thái Tài gật nhẹ đầu, nói ra: “Đúng vậy a, hôm nay chúng ta ý định đi xa một chút, lại sưu tập một ít vật tư, tiện đường lại đi chi đội cảnh sát vũ trang ở gần đó để dò xét tình huống một chút.” Nói đến đây, hắn đột nhiên lộ ra một chút vẻ mặt mong đợi, hơi thấp thỏm không yên mà hỏi thăm, “A Hòa, chuyện ngày hôm qua ta nói, không biết ngươi cân nhắc như thế nào rồi...”

Thật ra Thái Hòa đã đưa ra quyết định. Bằng chính hắn muốn chuẩn xác tìm được quân đội hoặc phòng nghiên cứu sinh vật Biotech, cũng không phải một chuyện dễ dàng.

Hơn nữa thân phận Thái Tài là nhân viên nhà nước, cũng có lợi liên hệ với quân đội a.

Chương 358: Hợp Tác

Tuy nói hiện giờ quân đội không thể sẽ đồng ý với chuyện này, nhưng tóm lại so với một người bình thường như hắn đột nhiên xông vào tốt hơn nhiều.

Quần nhau phương diện xã giao với những người đương quyền này, đoán chừng vẫn là Thái Tài càng thuần thục hơn.

“Ta cũng muốn hỏi một câu, phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech kia, có còn người sống sót hay không? Dùng thực lực và kỹ thuật của bọn hắn, thật có thể tiến hành nghiên cứu virus hay sao?”

Thái Hòa trầm tư thoáng một chút, hỏi.

“Chuyện này sao. Ta cũng không lừa ngươi. Ta đối với cái này phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech không hiểu rõ chút nào. Nhưng được xây dựng gần một doanh trại quân đội, tầm quan trọng không cần nói cũng biết, bình thường nơi đó gần như đều ở trong trạng thái bảo mật cao nha, ta nghĩ người còn sống nhất định là có.” Thái Tài trả lời rất cẩn thận, “Về phần ngươi yêu cầu kỹ thuật... Phương diện này xác thực ta không có bất kỳ hiểu rõ. Bất quá những chuyên gia hàng đầu trong ngành, bất kể như thế nào cũng có thể so với người bình thường chúng ta hiểu rõ nhiều hơn một chút nha.”

Nghe xong những lời này của Thái Tài, Thái trong nội tâm Hòa lập tức đã quyết định.

Nếu như hắn há mồm nói hươu nói vượn, nhất định Thái Hòa sẽ bỏ qua quyết định đi theo hắn.

Thật sự hắn là công nhân viên nhà nước, nhưng những chuyện hắn hiểu rõ không có khả năng toàn diện như vậy, nếu như hắn thật có thể khoe khoang một chút, vậy thì không cần nghĩ cũng biết là chém gió đấy.

Thái độ của Thái Tài hiện giờ. Lại làm cho Thái Hòa rất hài lòng, cũng rất thưởng thức.

“Được, đã như vậy, ta cũng đi cùng với các ngươi.” Thái Hòa gật đầu nói nói.

Thái Tài lập tức lộ ra một dáng tươi cười mừng rỡ. Hắn là người hoàn toàn chính xác khá thông minh. Cũng không có trực tiếp hỏi Thái Hòa có chịu đồng ý gia nhập bọn hắn hay không.

Trên thực tế, hắn chỉ là muốn hợp tác với Thái Hòa mà thôi, cũng không có ý định hy vọng Thái Hòa lưu lại.

Đội ngũ này có thể phát triển đến hiện giờ, Thái Tài không thể bỏ qua công lao. Hơn nữa hắn đã nếm được tư vị trong đội ngũ có tồn tại một vị cường giả.

Đã có dị năng, người bình thường cũng sẽ không hề bình thường rồi. Lúc những người lãnh đạo như hắn ý kiến bất đồng với nhau, người sống sót bọn họ sẽ nghe ai đây?

Trong đội ngũ chỉ cần có một thanh âm là đủ rồi, mà hợp tác với Thái Hòa, vậy thì lại hoàn toàn là một chuyện khác.

Lúc này Lý Nhã Phương từ ngoài cửa đi đến, lúc trước nàng đeo mũ, mặc dù trên quần áo dính đầy vết máu, nhưng cả người nhìn qua coi như tinh thần.

“Anh Hòa, như thế nào ngươi sớm như vậy là đi nhao nhao anh họ và chị dâu như vậy rồi?”

Nàng liếc thoáng nhìn Thái Hòa đứng sau lưng, dùng tay dắt

lấy hắn góc áo Chu Diệp Anh, lập tức nhíu mày, nói ra.

Chu Diệp Anh nhếch miệng cười cười, tranh thủ thời gian chạy đến bên người Lý Nhã Phương, nịnh nọt nói: "Chị Nhã Phương, ta là lại để cho ca ca xem ta mất răng cửa rồi nha."

"Yên tâm đi, nàng không có nhao nhao lấy ta." Thái Hòa khoát tay áo, nói ra.

Thái Tài quay đầu liếc nhìn Lý Nhã Phương, hơi cao hứng nói: "Nhã Phương, anh ngươi đã đồng ý hợp tác với chúng ta rồi. Những ngày này các ngươi cũng có thể tự ôn chuyện cho tốt."

Lý Nhã Phương nghĩ thầm muốn nói ôn chuyện, thật đúng là không có gì có thể nói đấy, nhưng quyết định của Thái Hòa để cho nàng rất là vui vẻ.

Bất quá với tư cách một người con gái, nàng hết sức nhạy cảm chú ý tới động tác biến hóa của Ngô Thanh Vân, lập tức lộ ra một chút sắc mặt nghi hoặc, lập tức cũng phảng phất nghĩ tới điều gì vậy.

Tối hôm qua trên lầu truyền đến động tĩnh như ẩn như hiện kia, với thế đứng hơi không được tự nhiên của Ngô Thanh Vân hôm nay.

Sắc mặt của Lý Nhã Phương lập tức hơi đỏ lên rồi, nàng ho khan một tiếng, tranh thủ thời gian che dấu xuống: "Nếu đã như vậy, anh họ với các ngươi hôm nay muốn cùng chúng ta đi ra ngoài hay sao? Vừa vặn ngươi cũng có thể làm quen trước hoàn cảnh chi đội cảnh sát vũ trang bên kia một chút."

"Uh, tốt."

Thái Hòa đã sảng khoái đồng ý, vừa vặn, hắn cũng có thể nhìn thử thực lực đám người này đến tột cùng như thế nào.

Chi đội cảnh sát vũ trang với tư cách thực hiện bước đầu tiên kế hoạch của Thái Tài, nếu như cơ bản không có bất luận ý nghĩa gì lấy được, như vậy tính khả thi của kế hoạch này, Thái Hòa cũng phải lo lắng thêm một chút nữa.

Đương nhiên Thái Tài cũng hiểu rõ suy nghĩ của Thái Hòa, hắn phủi tay, gọi đi qua mấy người sống sót.

Mấy cái người sống sót này đều là chàng trai tuổi trẻ, Thái Hòa chú ý tới nhiều người trong đó đều là người sống sót ngày hôm qua liều chết quay đầu lại cứu người.

Từ trong ánh mắt của bọn hắn có thể nhìn ra, những người này đều xem như người nổi bật trong những người bình thường rồi.

Một người trong đó thậm chí còn cho Thái Hòa một loại ảo giác quân nhân.

Thấy Thái Hòa nhìn chằm chằm vào người nọ thêm vài lần, Thái Tài tranh thủ thời gian giới thiệu đến: “Mấy người bọn hắn đều là thực lực tương đối mạnh đấy, vị này lão Trung là bộ đội xuất ngũ, làm bảo an ở trong cư xá này đấy.”

Chương 359: Mạo Hiểm

“Ah, rất vui được gặp mặt.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

Mấy người kia đều nở một nụ cười, xem ra rất là kính trọng với Thái Hòa.

Xem ra Lý Nhã Phương cũng muốn đi đấy, bên hông nàng đã treo một sợi xích đến dao găm lớn, chuôi đao dùng vải mịn quấn lên từng vòng, màu sắc đã sớm biến thành màu nâu đậm, xem ra đã chặt rất nhiều máu rồi.

Mà Tuấn Khang thì cũng đang nóng lòng, tối hôm qua sau khi nói chuyện với Thái Hòa, hắn cảm thấy thật ra Thái Hòa cũng là một người rất dễ dàng giao tiếp đấy, lúc nói chuyện cũng bắt đầu tùy ý.

“Hòa Ca, các huynh đệ khác đều lưu lại, chị dâu bọn họ cũng ở lại chỗ này nha, không có vấn đề đấy.”

Hắn vừa dứt lời, Yuna cũng bỗng vung lên liêm đao trong tay, từ sau lưng Thái Hòa đi phía trước bước một bước, ánh mắt âm hàn kia ép tới Tuấn Khang không thở nổi: “Ta muốn đi theo Hòa Ca.”

Lê Bống không nói lời nào, nhưng mà dán chặt Thái Hòa, biểu lộ thái độ của mình.

Trên thực tế mặc dù các nàng không như vậy, Thái Hòa cũng là không thể nào vứt bỏ các nàng đấy.

Lấy cường độ tinh thần lực của hắn, khoảng cách giữa hắn cùng với con rối zombie có thể đạt tới ngàn mét, nhưng đây đã là

cực hạn bên trong cực hạn.

“Uh, ba người các nàng ta đều phải mang theo.” Thái Hòa nói ra.

Lúc đầu nghe được hắn nói như vậy, Thái Tài không khỏi nhíu mày, mà khi hắn tiếp xúc đến ánh mắt của ba nữ zombies, lại cảm nhận được một chút lạnh lẽo từ dưới chân nhảy lên đầu.

Chẳng lẽ ba cô gái này lại cũng là dị năng giả hay sao? Nếu thật là như vậy. . . Trợ lực lần này cũng quá mạnh mẽ!

Dù sao. . . Hắn đưa mắt nhìn sang Yuna, nghĩ thầm thanh liêm đao hắn kia đã từng cầm qua thoáng một chút, muốn nâng lên cũng không khó, muốn một tay hươ múa nhẹ nhõm như nàng vậy, lập thì cơ bản không có khả năng đấy.

Nhưng mà nhìn thấy cánh tay nhỏ bé yếu ớt của nàng, cũng không biết nơi nào đến sức lực lớn như vậy.

Khó hiểu thì kệ khó hiểu, đã ba cô gái nhìn qua đều rất manh, Thái Hòa cũng kiên trì như thế, hắn cũng phải gật đầu nói: “Đã như vậy, chúng ta sẽ thấy tìm hai chiếc xe đạp a. Đúng rồi, chi đội cảnh sát vũ trang cách nơi này vẫn có một khoảng cách đấy, hoàn cảnh ở trên đường này không tệ, không có nhiều cỗ xe, lái xe là hoàn toàn có thể vượt qua đấy, nhưng lại rất yên tĩnh. Muốn tiết kiệm thể lực, cũng chỉ có thể như vậy.”

“Những xe này là?”

“Những xe này lấy trong một biệt thự rất lớn ở bên cạnh, hơn nữa đều là xe leo núi rất quý, đoán chừng trước kia chủ nhà là tổ chức câu lạc bộ xe đạp nha.” Thái Tài đáp.

Thì ra là thế. . . Xem ra đám người này coi như chuẩn bị rất hoàn hảo, đối với người bình thường mà nói, có một công cụ thay đi bộ luôn khá tốt, vừa tiết kiệm thời gian, thứ hai cũng có thể

giảm bớt tiêu hao thể lực.

Bất quá trong nội thành, loại biện pháp này lại không thể thực hiện được rồi, khu vực nửa bước khó đi còn cưỡi xe thế nào?

Bất quá chuyện Thái Hòa không có chú ý tới chính là, Lý Nhã Phương đang lén lút đánh giá ba người Lê Bống.

Bề ngoài Lê Bống ngược lại không nhìn ra khác thường gì, ánh mắt của Ngô Thanh Vân lại lạnh lẽo giống như là rắn độc vậy, mà đôi mắt của Yuna, tóm lại cho người ta một loại cảm giác hơi đỏ hồng, sau khi nhìn kỹ, càng cảm thấy như vậy. . .

“Hai vị chị dâu cùng vị chị đại kia, cuối cùng là địa vị gì?”

Lý Nhã Phương hơi khó hiểu nghĩ đến.

“Kẽo kẹt kẽo kẹt. . .”

Thanh âm xe đạp đang chuyển động, ở trên đường tĩnh mịch một mảnh cái lộ ra hơi chói tai.

Đương nhiên, đây chẳng qua là cảm giác khi những người sống sót này trong tai nghe tới, trên thực tế tiếng gió đã hoàn toàn che mất chút động tĩnh rất nhỏ ấy.

Thái Hòa chở Lê Bống, mà Yuna lập tức ngã trái ngã phải mà chở Ngô Thanh Vân, bốn người ở phía sau cùng chậm rãi đi theo chi đội ngũ này của Thái Tài.

Lý Nhã Phương cố ý thả chậm tốc độ, đến bên người Thái Hòa nói ra: “Anh họ, lập tức đến một nhà trung tâm thương mại phía trước rồi, bất quá theo tính toán của chúng ta, là đi chi đội cảnh sát vũ trang trước. Tìm mặt người sống sót khác và đồ ăn, cũng chờ đến trở về trên đường. Hôm nay mới có thể thuận lợi qua lại nha, có ngươi ở đây...”

“Uh, như vậy tốt nhất.” Thái Hòa gật đầu nói ra.

“Chúng ta sẽ lặng lẽ đi vòng qua rồi.”

Mọi người trong đội ngũ này của Thái Tài là người sống sót đến từ cư xá xung quanh đây, hết sức quen thuộc với lộ tuyến địa hình nơi này.

Rất nhanh bọn iWRKsFHGJỤ tựu tránh được đại lộ, thông qua một con đường nhỏ tiếp tục đi về phía trước.

Bên hông con đường này là một dòng sông nhỏ, bên kia thì là tường vây, trên đường hoàn toàn không nhìn thấy bóng dáng zombie.

“Thời điểm trước kia chúng ta từ qua nơi này, đã giải quyết con số zombie không nhiều, ném vào trong sông.” Lý Nhã Phương giới thiệu nói.

Chương 360: Vui Đùa Một Chút

Xem ra quả nhiên là chi đội ngũ này mưu đồ đã lâu, cũng không biết xung quanh chi đội cảnh sát vũ trang sẽ có tình huống thế nào.

Sau đại khái hơn hai mươi phút đồng hồ, lập tức lại quấn trở về trên đường lớn, đoán chừng ở đây là bởi vì nguyên nhân tới gần trung tâm thương mại, số lượng zombies thoáng chốc cũng nhiều hơn.

Thái Hòa mạnh mẽ tăng tốc, rút ra đường đao đón zombies đánh tới, khi giao thoa lập chém tức mạnh mẽ ngang tới một đao.

Thân trên thi thể lập tức phóng lên trời, ngã xuống trên mặt đất, thật nhiều máu tươi và nội tạng bị ném văng khắp nơi.

Đám người Lý Nhã Phương ngược lại là không dám như Thái Hòa vậy, dù sao bọn hắn cũng không có cái vòi tinh thần có thể lừa dối động tác của zombie. Cũng không dám mạo hiểm như vậy.

Cho nên bọn họ sau khi đều lật ngã xe đạp, mới nghênh đón với zombie liều mạng nhào tới.

Bất quá những người sống sót này cũng đều có phương pháp xử cận chiến lý, Thái Tài và hai cái người sống sót từ trên xe tháo xuống nắp nồi mang theo mà đến, cho rằng là tấm chắn chắn phòng ngừa bạo lực, ngăn cản ở trước chân, sau khi miễn cưỡng ngăn cản zombie, đám người Lý Nhã Phương và Tuấn Khang lập tức hoặc là dùng đao, hoặc là dùng trường thương tự chế nhắm trúng phần bụng zombie hoặc bộ mặt rồi chọc loạn một trận.

Mặc dù lực lượng Zombie lớn, nhưng thủ đoạn công kích khá

đơn nhất, đến gần người cơ bản đều là phất tay vồ tới bắt. Sau khi bị nắp nồi ngăn cản, bình thường cũng không chịu buông tha cho con mồi trước mắt.

Mà một khi bị "Mồi nhử" thu hút, sát chiêu bên cạnh là đến.

Bất quá sau mấy lần làm như vậy, cũng có một người sống sót bị ngộ hại rồi. Hắn vốn là núp đầu và nửa thân thể đều ở đằng sau nắp nồi, nhưng không nghĩ tới gặp phải một con zombie muốn từ phía sau nhào đầu về phía trước. Vậy mà trực tiếp chống phía trước con zombie bò tới, đã rơi vào đỉnh đầu của hắn. Hắn lập tức chống đỡ không nổi, té xuống. Mà ngay khi hắn ngã xuống, tiếng kêu thảm thiết cũng lập tức vang lên.

Cho dù Thái Hòa kịp thời tiến lên một đao chém hai con zombie này, nhưng mặt người sống sót kia đã bị cắn tới nát nhừ, bụng cũng bị móng tay sắc nhọn như đao móc thủng, mặc dù thân thể vẫn đang run rẩy giãy dụa. Nhưng cách cái chết cũng không xa.

Ba người Yuna mặc dù dũng mãnh, nhưng các nàng phối hợp tác chiến cùng với Thái Hòa, mặc dù có người sống sót xuất hiện nguy cơ, các nàng cũng sẽ không cứu viện đấy.

Mà người sống sót khác ốc còn không mang nổi mình ốc. Thật sự không rút ra nổi thời gian để ý tới đồng đội ngã xuống. Hơn nữa, từ một phút khi hắn ngã xuống này, cũng nhất định kết cục tử vong rồi.

Đợi chiến đấu chấm dứt, Thái Tài lộ ra khuôn mặt nghiêm nghị đi tới. Người sống sót này đã hấp hối rồi.

Hắn đau khổ thở dài một tiếng, trường thương trong tay thoáng cái đâm vào ngực đối phương: "Ra đi tốt."

Những sống sót khác đều là lộ ra sắc mặt ảm đạm. Bất quá thi

thể cũng chỉ có thể ở lại nơi này rồi.

Cũng may bỏ sau khi ra một cái giá lớn một người sống sót tử vong, một đoàn người cuối cùng đi tới chi đội cảnh sát vũ trang.

Nhìn từ bên ngoài, nhìn không ra nguy cơ gì quá lớn.

Tường vây thật dài, hai bên cửa lớn thì là hai hàng chữ to màu vàng, ghi rõ ở đây thật sự là chi đội cảnh sát vũ trang, chính giữa thì là cánh cửa đóng mở bằng điện.

Liếc có thể trông thấy hàng cây xanh ở bên trong, cùng với một căn nhà ba tầng lầu đối diện cửa lớn.

Thật ra quy mô ở đây coi như rất lớn đấy, bất quá đoán chừng có lẽ số người cũng không nhiều mới đúng, nếu như bên trong có người sống sót từng trốn tới, đoán chừng lưu lại cũng không nhiều zombies.

Sau khi mọi người ở ngoài cửa nghỉ ngơi một chút, lập tức trực tiếp đi vào từ cửa lớn.

Ở đây bình thường đều có cameras giám sát đấy, bất quá lúc này đã sớm mặc kệ người nào ra vào rồi.

Trên đường trống vắng mà lại không biết là, một khi bước vào cửa căn nhà này, lại bỗng nhiên cảm thấy một cỗ âm trầm.

Ngoại trừ bốn người Thái Hòa, những người khác lập tức lộ ra sắc mặt cảnh giác.

Cửa lớn bằng thủy tung tóe lấy một ít vết máu đã cũ, lát đát trong đại sảnh tùy tiện có thể thấy được một loại dấu vết như vết đạn, một bình hoa thủy tinh cũng bị bắn nát bấy giống như hoạt cảnh trong phim Biệt Động Sài Gòn.

Xem ra quả nhiên là có người chạy thoát đi ra ngoài đấy,

nhưng lại mang theo vũ khí.

Bởi như vậy đoán chừng lượng lớn zombie đều bị dẫn đi ra ngoài, bất quá nhìn qua vết máu lưu lại trên mặt đất, hoàn cảnh lại không được dọn dẹp sạch sẽ, ở đây hoàn toàn chính xác còn có một vài con zombies ở lại nơi này.

Quả nhiên vừa đi vào bên trong không bao xa, lập tức có hai con zombies từ trong bóng tối nhào tới.

Bất quá Yuna đi ở phía trước chỉ là thoải mái mà bỗng huơ múa liêm đao dài trong tay, đồng thời chém đứt chân hai con zombies.

Sau khi chân bị gãy, hai con zombie này lúc trước giãy dụa lấy muốn bò qua, bị Lý Nhã Phương vượt đi qua dùng đao giải quyết hết.

Lúc đầu Yuna đang thưởng thức thảm trạng zombies giãy dụa, thấy Lý Nhã Phương ra tay, ánh mắt lập tức rét lạnh thoáng một cái.

Chương 361: Chó Biến Dị

“Đừng để ý.” Thái Hòa tranh thủ thời gian một tay dắt lấy Yuna cho trở về, thấp giọng nói ra, “Ngươi dầu gì cũng là chị dâu nha, hơn nữa loại thời điểm này cũng đừng có chơi.”

Lê Bống cũng khích lệ nói: “Ờ... Một lát nữa... Một lát nữa rồi hãy chơi.”

“Một lát nữa cũng không thể chơi! Còn nữa, cái tư thế đi đường kia của chị đại, các ngươi không thể vịn nàng một chút hay sao!”

Thái Hòa hơi bất đắc dĩ nói.

Yuna lại buồn bực hừ một tiếng: “Đều là vì ngươi trừng phạt nàng nha!”

“Như vậy mới không phải trừng phạt, là nàng mạnh mẽ trừng phạt ta... Không đúng... Rõ ràng là ngươi cạo lông của nàng mới tạo thành kết quả này đấy!”

Thái Hòa vốn không muốn ở thời điểm này nói đến vấn đề này, nhưng nhìn thấy tư thế đi đường kia của Ngô Thanh Vân xác thực là hắn hơi xấu hổ, theo lý thuyết dùng năng lực khôi phục của zombie đáng lẽ ra sẽ không như vậy nha...

Bất quá, nói không chừng chính là bởi vì đang chữa trị cho nên mới phải như vậy nha...

Hơn nữa chẳng biết tại sao, mỗi lần tiếp xúc đến ánh mắt của Ngô Thanh Vân, Thái Hòa đã cảm thấy nàng đang nhìn chằm chằm thật chặt chẽ bộ phận trọng yếu nào đó của mình.

Thì ra Zombie lại không chừng mực như vậy hay sao! Thể lực của ta còn chưa có khôi phục nha!

Lúc này một đám người cũng dần dần xâm nhập đến bên trong rồi. Bất quá zombie trong tòa nhà này cũng không nhiều, hơn nữa đoán chừng kho vũ khí cũng không ở cái nơi này.

Đi ra ngoài từ cửa sau, cách đó không xa chính là khu ký túc xá, cùng với một khu nhà khác nhìn qua ngày xưa chắc hẳn là phòng bị nghiêm mật.

Xa xa chính là thao trường và sân huấn luyện, có thể thấy được mơ hồ đủ loại phương tiện huấn luyện, thậm chí còn có phương tiện vận động là một sân bóng rổ.

“Có lẽ kho đạn ở bên cạnh đó rồi.”

Lão Vương là bộ đội xuất ngũ chỉ vào căn nhà lầu phòng bị nghiêm mật kia nói ra.

“Uh, không nghĩ tới thuận lợi như vậy, bất quá đừng chủ quan...”

Hắn vừa dứt lời, chợt nghe một người sống sót bỗng nhiên phát ra một tiếng thét lên. Chờ lúc bọn hắn đột nhiên quay đầu lại, bên người đã thiếu đi một người sống sót.

Dùng tinh thần lực của Thái Hòa cũng không có cảm ứng được, ba nữ zombie cũng không phát giác chút nào, xem ra kẻ đánh lén lại giấu kín khí tức lặng lẽ đến gần đấy.

Thái Hòa nhanh chóng vác theo đường đao đuổi tới phía phương hướng thanh âm vừa mới truyền đến, vừa mới tới một cua quẹo. Ngay ở góc tường thấy được cảnh tượng máu me.

Một con chó sói biến dị đứng lên bằng hai cân đoán chừng cao đến cỡ một người trưởng thành, đã cắn đứt cổ người sống sót kia,

bộ lông toàn thân nó phảng phất như là đinh ghim vậy, hai mắt đỏ hồng, hàm răng sắc nhọn nhỏ xuống từng giọt nước bọt và máu tươi, biểu lộ hung ác tàn bạo.

Đây là cảnh khuyển rồi, bất quá hiện giờ đã sớm bị lây nhiễm biến dị, dùng hình thể của nó muốn thừa nhận ở virus ăn mòn cũng không khó.

Con chó cảnh sát biến dị này đang điên cuồng cắn xé lấy con mồi. Vừa nghe thấy động tĩnh sau lưng lập tức quay người tới, sau đó mạnh mẽ tăng tốc, đánh về phía Thái Hòa.

Thái Hòa tranh thủ thời gian dùng cái vòi tinh thần, nhưng con chó sói biến dị này lực lượng quá lớn. Tốc độ cũng quá nhanh, vậy mà không có tạo ra nổi tác dụng ngăn cản quá lớn.

Lập tức một đạo bóng đen rất lớn nhào tới hướng chính mình, Thái Hòa vừa lui về phía sau, vừa hươ đường đao ở trong tay.

Bất quá đường đao vung xuống. Lại bị con chó sói biến dị điên cuồng này trực tiếp cắn vào trong miệng. Nó điên cuồng mà lắc lắc cái đầu, muốn đoạt được đường đao của Thái Hòa một cách triệt để vậy.

“Chó chết!”

Đoán chừng trước khi nó biến dị đã huấn luyện tạo thành bản năng rồi. Bất quá một cỗ lực lớn này lại làm cho bàn tay của Thái Hòa lập tức đau nhức một trận, nếu không phải cắn răng kiên trì, thật sự cũng đã bị giật mất.

Vẫn may mắn mà có tối hôm qua đại chiến một trận với Ngô Thanh Vân, để cho sức mạnh thân thể của Thái Hòa có được một ít tiến bộ, bằng không thì đừng nói đao rồi, mà ngay cả bản thân của hắn sẽ bị con chó quật ngã xuống đất.

Chẳng biết tại sao, cảm giác của Thái Hòa, nhận thấy hành vi

của con chó sói biến dị này có một chút quái dị, bởi vì thời điểm khi Yuna và Lê Bống xông lại, vậy mà nó lập tức nhả ra đường đao, không để ý miệng đầy vết máu, quay đầu bỏ chạy.

Mặc dù Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều thuộc về Zombie Lên Cấp tốc độ khác nhanh nhẹn, nhưng vẫn không cách nào so sánh được với một con chó sói biến dị đấy, rất nhanh nó cũng đã biến mất ở sâu trong bãi cỏ dại cao ngang đầu gối, không thấy tung tích, chỉ để lại một bộ thi thể.

“Đây là...”

Thái Tài không nghĩ tới nhanh như vậy đã có người bị đánh lén, thoáng chốc sắc mặt trở nên rất là khó coi.

Một đám người bọn hắn đã đầy đủ cẩn thận rồi, nhưng không nghĩ tới con chó sói biến dị này vậy mà lặng lẽ trốn ở một góc.

Chết mất hai người, hiện giờ ngay cả bốn người Thái Hòa ở bên trong, cũng chỉ còn có tám người rồi.

Mặc dù đau lòng, nhưng nếu như đã đến nơi này, cũng không thể bỏ dở nửa chừng.

Chương 362: Nguy Cơ Sinh Tử

“Cũng không thể lãng phí thời gian đi tìm cái con chó sói biến dị kia rồi, hơn nữa nhìn qua nó rất nguy hiểm... Chúng ta mau chóng cầm vũ khí, cũng không cần quá sợ nó. Ít nhất lão Vương sau khi cầm thương, có thể lập tức sử dụng.”

Thái Tài lại trầm mặc thoáng một chút, sau đó lập tức kiên quyết nói.

Bất quá phải đi tới cao ốc kia trước, cũng không phải là một chuyện dễ dàng, bởi vì đại khái con đường rộng ba mét, mà hai bên đều là bãi cỏ, bất quá bụi cỏ dại đã sớm sinh ra.

Nếu như con chó sói biến dị kia trốn ở trong bụi cỏ, muốn chạy ra ngoài đánh lén, thật là rất khó phòng bị đấy.

Trên thực tế chính Thái Hòa cũng rất cảnh giác, biến dị thú cũng sẽ công kích zombie, ba người Lê Bống cũng không phải là không có một chút nguy hiểm.

Dù sao chó sói biến dị không giống với rắn biến dị, thứ này lại há mồm là cắn đấy. Đừng nói cắn xuống một khối thịt của các nàng rồi, chính là vết thương bị xước một chút da, Thái Hòa cũng sẽ là đau lòng đấy.

“Chó chết!”

Thái Hòa nhìn thoáng qua lưỡi đao dính đầy nước bọt và vết máu, lại mắng trong lòng một câu.

Trên đường đi xuyên qua đi thông đạo hẹp hòi của kho đạn, nhìn thấy bụi cỏ dại ở hai bên, mỗi người đều biểu lộ lộ ra rất là

khẩn trương.

Mà ngay cả trên mặt ba người Lê Bống cũng có thêm một cỗ khí tức khó chịu, mà Thái Hòa lập tức chắn đường đao bên cạnh chính mình, toàn bộ cái vòi tinh thần buông ra, di động từng bước tới phía trước một cách cẩn thận từng li từng tí.

Con chó sói biến dị kia, nhìn qua chỉ số thông minh cao hơn một chút nếu so với rắn biến dị, hơn nữa động vật luôn càng giỏi hơn về che dấu khí tức so với nhân loại.

Bất quá mãi cho đến mọi người tiến vào trong cái cao ốc kia, cũng không có phát hiện bóng dáng của chó sói biến dị.

Điểm này thật ra khiến Thái Hòa hơi khó hiểu, theo lý thuyết cái sức hấp dẫn của một đội người sống, chắc hẳn là tương đối lớn nha...

Chẳng lẽ lại là sợ hãi ba nữ zombie Lên Cấp hay sao? Có khả năng như thế...

Bất quá bọn người Thái Hòa không có chú ý tới, ngay sau khi bọn hắn tiến vào trong nhà lầu, từ sau góc tường không xa vậy mà chuyển ra một bóng người đến.

Mà ở sau lưng nàng, thì lại đang theo hai con chó sói biến dị.

"Ồ, các ngươi thật dễ dàng dùng để truy tung. Vừa mới đem hương vị nhớ rõ ràng đi à nha?"

Bàn tay nàng đi sờ lên đầu một con chó sói biến dị trong số đó, khóe miệng con chó sói biến dị này đầy máu, đúng là trước khi cắn xé đường đao của Thái Hòa kia.

Cảm nhận được một tay đang vuốt lên đầu nó, chó sói biến dị phát ra một tiếng gầm nhẹ mang tính chất uy hiếp, nhưng mà nó vừa mới lên tiếng, lại bỗng nhiên tựa đầu xuống thấp, phát ra một

tiếng kêu thảm thiết.

Cái tay kia nhìn như động tác ôn hòa, nhưng lực lượng lại tăng lên mạnh mẽ, ép tới con chó sói biến dị này không thể không nằm rạp trên mặt đất.

Hơn nữa toàn thân nó phát run, thật giống như gặp phải thủ lĩnh trong đồng loại vậy.

“Còn phải cảm ơn cả nhân loại kia, bằng không thì cũng không có biện pháp kích thích được ta cuối cùng tăng lên triệt để. Bất quá nhân loại kia rất lợi hại, ta muốn từ từ sẽ đến. Uh. . . Giống như lời nói của nhân loại kia, tiến hành theo chất lượng?”

Sau khi nói xong, bóng người lập tức từ từ đi tới phía cái nhà lầu kia. Hai con chó sói biến dị lập tức theo sát phía sau.

Lúc này một đám người Thái Hòa đi về phía trước từ từ trong hành lang thật dài rồi, xem ra cái kho đạn này trước kia chắc hẳn là sử dụng hệ thống bảo an điện tử đấy, bất quá sau khi tai nạn bộc phát cánh cửa lớn hoàn toàn rộng mở.

Thi hài ở đây cũng so với những nơi phương khác muốn nhiều hơn, xem ra rất nhiều cảnh sát vũ trang lúc sau khi tai nạn bộc phát cũng đã đến nơi này tìm kiếm vũ khí.

Bất quá đáng tiếc chính là, giằng co với nhân loại biến dị trong một thời gian ngắn, có khả năng bằng hữu lúc đầu của ngươi cùng với ngươi chống chọi qua luồng tai nạn thứ nhất, nhưng sau một giây lại đột nhiên biến dị, sát hại đồng đội cùng chạy trốn với hắn hầu như không còn.

Đúng là loại biến dị mang tính liên tục này, mới là nguyên nhân lớn nhất làm cho cái thế giới biến thành bộ dáng thê thảm này.

Cho dù phản ứng đi qua vòng thứ nhất. Thậm chí đã có biện

pháp chống lại tương ứng, nhưng mà biến dị xuất hiện lần kế tiếp tiếp, thì lại khó lòng phòng bị.

Vô cùng có khả năng lập tức mở ra tị nạn đấy, cũng bởi vì cơ bản không cách nào phán đoán thành viên sẽ biến dị hay không, mà cuối cùng biến thành lò sát sinh.

Đương nhiên đây cũng không phải là tuyệt đối. Ở dưới tình huống giá trị vũ lực đầy đủ, mặc dù có người biến dị, có lẽ cũng có thể trước tiên diệt sát hắn, giảm nguy hại xuống đến thấp nhất.

Nhưng đối với rất nhiều người bình thường mà nói, tai nạn này là trí mạng.

Vòng thứ nhất xuất hiện zombie cũng không xem như quá nhiều, mà ở mấy giờ kế tiếp thậm chí là trong thời gian mấy ngày, mới thật sự là nguyên nhân sáng tạo ra số lượng zombies cực lớn trước mắt.

Chương 363: Săn Mồi

Zombie trong lầu cũng không ít. Thậm chí còn xuất hiện hai con zombies biến dị.

Cũng may những zombies này sẽ không cố gắng đánh lén, mặc dù hành lang nhỏ hẹp, tình huống nguy cấp, nhưng có bốn người Thái Hòa ở đây. Những zombie này trên cơ bản không đủ gây sợ.

Sau khi vứt bỏ thi thể zombie đầy đất, cuối cùng mọi người đã đến kho vũ khí.

Lão Vương kia lập tức phát huy năng khiếu, bắt đầu chọn lựa ra vũ khí đến.

Nhưng không biết có phải là đại đa số vũ khí đều bị người sống sót mang đi hay không, hoặc là chi đội cảnh sát vũ trang này phân phối vốn cũng không toàn diện ra sao. Cho nên kết quả cuối cùng gom góp lại chỉ là mấy thanh súng ngắn, cùng với mấy thanh súng trường. Đương nhiên còn có một vài hộp đạn.

Những vật này cũng đủ bọn hắn sử dụng, còn thêm cách bãi đỗ xe không xa còn có thể chứng kiến xe Jeep bọc thép quân dụng, một chuyến này coi như là thu hoạch tương đối khá.

Để báo đáp lại, Thái Tài đưa một thanh súng ngắn và một vài viên đạn trong số đó cho Thái Hòa.

Ở dưới tình huống viên đạn sung túc, ngược lại là Thái Hòa không ngại lấy ra chơi đùa đấy, dù sao cũng có lão Vương ở đây, đoán chừng hắn sẽ chỉ đạo mọi người học được nổ súng nhắm trúng đấy.

Bất quá lúc này không có người nào tùy tiện dùng súng, chỉ có lão Vương một mình lên đạn súng trường, cầm trong tay.

Ở nơi này vị trí xa xôi, lại là ở trong công trình kiến trúc, cho dù có tiếng súng cũng sẽ không thu hút đến zombies ở xa xa. Mà những người khác không biết dùng súng, tùy tiện sử dụng nói không chừng sẽ làm bị thương đến người một nhà.

Nhưng thời điểm mọi người ở trong kho vũ khí này chọn lựa vũ khí, Tuấn Khang đứng ở phía ngoài vừa quay đầu, lại đột nhiên cảm giác được một tay từ phía sau che kín miệng của mình.

Tất cả đồng bạn đều ở trong kho vũ khí, thậm chí ở nơi trước mặt hắn chưa đủ ba mét, chủ nhân cái tay này có thể là ai?

Tuấn Khang lập tức cũng mở to hai mắt nhìn, toàn thân bắt đầu không nhịn được phát run.

Nhưng mà sau một giây, hắn cũng đã bị bắt đi, mà ngay cả một khẩu súng trường rơi xuống dưới, cũng bị cái tay kia nắm vào trong tay, không có phát ra một chút tiếng vang.

“Mặc dù đã mất đi hai vị đồng đội, bất quá coi như khá thuận lợi đấy.”

Thái Tài treo một khẩu súng trường ở sau lưng, hơi hưng phấn mà nói ra.

Đã có vũ khí, bọn hắn mới có vốn liếng đi nơi sản sinh lương thực cắm rễ.

Đương nhiên có thể thuận lợi như thế, vẫn phải cảm tạ Thái Hòa đấy, bằng không thì không nói những chuyện khác, chính là con chó sói biến dị cũng đủ để làm cho bọn hắn tổn thất thảm trọng rồi.

Mặc dù mọi người không nói, nhưng ánh mắt nhìn về phía

Thái Hòa đều tràn đầy cảm kích, điều này cũng làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi không quen rồi.

Lúc này đột nhiên Lý Nhã Phương phát ra một tiếng thét kinh hãi: “Tuấn Khang đâu rồi?”

“Đúng vậy, Tuấn Khang chạy đi đâu?”

Nhìn lại phía hành lang, chỉ có thi thể của những zombies vừa mới bị giết kia mà thôi, cơ bản không nhìn thấy bóng dáng của Tuấn Khang.

“Chắc không phải lại đi tiểu nha?”

“Vậy làm sao cũng không nói một tiếng? Tìm thử xem.”

Lão Vương cầm súng trường trong tay, dường như lá gan cũng bởi vậy mập hơn rất nhiều. Hắn dẫn đầu đi vào một cái phòng cách đó không xa, sau đó lập tức lắc đầu đi ra: “Không có nha.”

Thái Hòa lập tức cảm thấy một chút không đúng, hắn ngẩng đầu nhìn về phía thang lầu cách đó không xa, nói ra: “Sẽ không phải đi phía trên lầu rồi nha?”

Một người sống sót khác sửng sốt một chút, sau đó lập tức nhấc chân đi tới: “Ta đi lên xem một chút, các ngươi ở nơi này tìm đi.”

Dường như bộ dạng hắn cũng không lo lắng, bất quá sẽ có loại phản ứng này cũng rất bình thường, bởi vì lúc trước những zombies bị dẫn xuống cũng đã chết sạch.

Mà cái con chó sói biến dị kia nha. . . Nó cho dù ẩn vào trong, cũng có thể sẽ ở lầu một, không có khả năng vượt qua đám người này chạy đến lầu hai đi nha.

Cho nên hành động này nhìn như dũng cảm, trên thực tế vẫn

có một ít khôn vặt đấy.

“Uh, chúng ta ở đây lần lượt tìm xem.”

Lầu một cũng có rất nhiều đủ loại nhà kho nhỏ, mặc dù đại đa số đều trống không rồi, bất quá muốn giấu một người vẫn rất dễ dàng đấy.

Mà thời điểm khi Thái Hòa theo trước mọi người đi dò xét những gian phòng kia, lại không tự chủ được đưa mắt nhìn sang trên lầu.

Người chủ động yêu cầu đi trên lầu kia, lúc này đã chạy đến trên lầu hai.

Nét mặt của hắn lộ ra hơi nhẹ nhõm, dù sao ở trong mắt hắn xem ra nơi này là hoàn toàn không có gặp nguy hiểm đấy.

“Tuấn Khang?” Hắn thử hướng phía trong hành lang trống rỗng hô một tiếng, nhưng chỉ là nghe thấy hồi âm của mình mà thôi.

“Thằng này chạy đi đâu. . . Cho dù thật đi tiểu cũng không cần phải chạy xa như vậy nha.”

Nhưng mà trong khi hắn đang xuyên qua toàn bộ hành lang, trải qua một cái phòng, lại đột nhiên nghe thấy được một trận động tĩnh hết sức nhỏ.

“Bẹp bẹp. . .”

“Tuấn Khang?”

Người này vừa nghi ngờ mà hỏi thăm, vừa dùng tay chắn trường thương ở trước mặt.

Chương 364: Cái Chết Khó Hiểu

Đồng thời khi dùng trường thương từ từ đẩy ra cửa phòng, hắn cũng núp thân thể ở phía sau cửa bên cạnh, như vậy mặc dù có zombie từ bên trong lao tới, cũng sẽ không thoáng chốc bổ nhào lên hắn.

Bất quá khi hắn đem đẩy cửa phòng ra một đường khe hở nhỏ, tình hình trước mắt lại làm cho hắn lập tức mở to hai mắt nhìn.

Con mắt Tuấn Khang cũng đang theo dõi hắn, bất quá đầu lâu đã chia lìa với thân thể rồi.

Ở trên thân thể của hắn, hai con chó sói biến dị đang điên cuồng mà cắn xé lấy hắn nội tạng, thanh âm "Bẹp" kia, đúng là thanh âm chúng tạo ra trong lúc chúng cắn xé nhấm nuốt.

Bất quá cũng may, bộ dáng hai con chó sói biến dị này dường như cũng không có phát hiện ra hắn.

Người này khắc chế lấy toàn thân sợ run, chậm rãi hướng lui về phía sau, nhưng mà vừa lui chưa được hai bước, hắn lại đột nhiên cảm giác phần gáy mát lạnh, phảng phất một bàn tay bắt được cổ của mình.

"Răng rắc. . ."

Khi bàn tay này đột nhiên bóp chặt, người này lập tức cảm giác toàn thân không còn sức lực, con mắt trừng lớn, trong cổ họng phát ra một trận động tĩnh khọt khẹt.

"Răng rắc."

Cái đầu người này nghiêng một cái, thân thể thoáng chốc mềm

nhũn ra, bị bàn tay kia từ từ đặt ngã trên mặt đất, sau đó bị lôi vào trong phòng kia.

Sau vài phút đồng hồ, Gian phòng lầu một đều bị tìm mấy lần, cũng không có phát hiện bóng dáng của Tuấn Khang.

Dự cảm điềm xấu trong nội tâm Thái Hòa cũng càng ngày càng rõ ràng, như thế nào người nọ còn chưa đi xuống?

“Xảy ra chuyện gì à? Nếu như trên lầu có zombie, sớm đã bị thu hút ra rồi a. Đã trên lầu không có nguy hiểm, vậy tại sao lâu như thế còn không xuống, chẳng lẽ lại phát hiện cái gì?”

Lý Nhã Phương cũng cau mày, vừa nắm chặt trường đao trong tay, muốn đi lên lầu xem xét.

Thái Hòa do dự một chút, lại nói: “Ta cùng đi với ngươi.”

Lúc đầu ba người Lê Bống đều muốn đi theo, nhưng Thái Hòa nghĩ một lát, lại để cho Yuna và Ngô Thanh Vân lưu lại ở dưới lầu. Như vậy cho dù tình huống thật sự như thế nào, hai bên đều không đến mức gặp chuyện không may.

Một đoàn người không có khả năng đều đi lầu hai, cũng nên lưu lại một ít người ở nơi này giữ cửa đấy, tránh cho có zombie hoặc là chó sói biến dị đột nhiên xuất hiện.

Lão Vương cũng lên đạn súng trường, sau khi trao đổi với Thái Tài một ánh mắt, lập tức giữ im lặng theo sát đi lên.

“Được rồi.” Lý Nhã Phương hơi ngoài ý muốn, nhưng vẫn nở một nụ cười.

Từ trong ánh mắt Thái Hòa nàng nhìn ra lo lắng, có Thái Hòa ở bên người, nàng lập tức cảm thấy trong nội tâm yên ổn hơn rất nhiều.

Đại khái lầu hai là thuộc về một loại khu vực niêm phong hồ sơ cất vào kho, trên mặt đất rơi lả tả lấy rất nhiều túi văn kiện, trên đó dính đầy vết máu đã cũ.

Sau khi bốn người Thái Hòa đi lên, lập tức từ từ dọc theo cả hành lang bắt đầu tìm tòi lên.

Ở trong hành lang yên tĩnh, chỉ có thể nghe thấy động tĩnh rất nhỏ khi bốn người dẫm lên những túi văn kiện này, cùng với âm thanh hơi chói tai lúc đẩy ra cửa phòng "Két...".

Bầu không khí này cho người ta cảm giác thật sự là quá không thoải mái.

Đám người Thái Hòa cũng đến gần một cái phòng nhỏ đóng chặt cửa.

Lý Nhã Phương đang muốn mở cửa, đã bị Thái Hòa ngăn cản lại một cái.

Hắn im lặng duỗi ngón tay chỉ xuống khe cửa, Lý Nhã Phương cúi đầu xem xét, lập tức quá sợ hãi.

Một dòng máu tươi đang chảy ra từ trong khe cửa, xem lượng cùng độ tươi mới của máu tươi, gần như có thể nghĩ đến trong phòng là cảnh tượng như thế nào.

Yên lặng nghe trong chốc lát, phát hiện xác thực sau khi không có động tĩnh, bàn tay của Thái Hòa vặn mở tay nắm cửa.

Vừa mở ra cửa phòng. Cảnh tượng trước mắt làm cho Lý Nhã Phương suýt nữa nôn ra ngoài, mà sắc mặt lão Vương cũng trở nên hơi khó coi.

Mà ngay cả Thái Hòa cũng nhíu mày, ngược lại là biểu lộ của Lê Bống không hề thay đổi, ngược lại hít hít cái mũi.

Mùi máu tanh đậm đặc như là bị đóng cửa ngăn ở trong gian phòng nhỏ hẹp này, vừa mở cửa ra đã xông vào mũi, loại mùi kích thích ngai ngái này làm kích thích khứu giác mọi người ở đây, cảnh tượng trước mắt lại càng khiêu chiến lấy thừa nhận cực hạn của bọn hắn.

Gần như bị cắn hết nhân thể hoàn toàn. Trên tường đầy và dưới đất đầy máu tươi và mảnh vụn máu thịt...

Trước tiên Thái Hòa phục hồi tinh thần lại, lập tức cùng với Lê Bống đều đạp ra mấy gian phòng bên cạnh.

Nhưng lầu hai đã sớm không có một bóng người...

Chỉ thấy thảm trạng của hai cỗ thi thể kia, nhất định là chó sói biến dị gây nên, nhưng sau khi chúng ăn xong lại đi ra lặng yên không một tiếng động?

Chuyện này không phù hợp tập tính của biến dị thú nha!

Thái Hòa nghĩ như thế nào đều cảm thấy có điểm gì là lạ, nhưng mà sau khi nghĩ mãi LcNTvV�best oCPUMjfjpbR lần này tới lần khác lại không tìm ra một chút manh mối, đành phải nghi ngờ nhìn vào hành lang trống rỗng. Cùng với cái cửa sổ cuối cùng đang mở rộng ra.

Chết mất hai người rất khó hiểu, sau khi Thái Tài biết được tình huống, sắc mặt cũng trở nên rất khó coi.

Chương 365: Bỏ Trốn

Lão Vương cũng cau chắt lông mày, mặc dù có súng trong tay, nhưng loại cảm giác địch trong tối ta ở ngoài sáng như vầy, mặc kệ ai đều sẽ cảm giác rất không thoải mái. Sau khi đến bãi đỗ xe, lão Vương kiểm tra xe Jeep bọc thép cẩn thận một chút. Sau đó lập tức kéo đi ra một nửa thi thể bên trong, chính mình ngồi xuống vị trí bác tài.

Thanh âm ô tô khởi động vẫn tương đối vang dội đấy, từ trong lầu ký túc xá lập tức cũng chạy ra khỏi mấy con zombies, bất quá bọn nó còn chưa có vọt tới trước mặt, mọi người cũng đã ngồi trên xe Jeep bọc thép, dọc theo làn xe chạy ra chi đội cảnh sát vũ trang.

Một chuyến đi này hao tổn hai người rất khó hiểu, bất quá thành công lấy được súng ống đạn dược, lại có một chiếc xe. Dù sao mà nói, cũng coi như đáng giá nha...

Chỉ có ánh mắt Thái Hòa phức tạp, cũng không biết suy nghĩ cái gì.

Hắn quay đầu lại nhìn vào những con zombies kia vẫn còn điên cuồng đuổi theo ô tô, không khỏi quăng ánh mắt hướng về phía cao ốc càng ngày càng xa.

Không lâu sau khi cả đám người rời khỏi chi đội cảnh sát vũ trang một cách triệt để, một bóng người mang theo hai con chó sói biến dị khóe miệng đầy máu, cũng hiện ra ở cửa lớn chi đội cảnh sát vũ trang.

Đôi mắt quỷ dị kia, so với lúc trước càng sáng ngời hơn. Trên cổ một

Thậm chí mặt ngoài làn da của nàng như kết lên một tầng vảy giáp vậy, lộ ra cảm giác hơi tỏa sáng.

Người này đúng là Chi Pu, nàng cúi đầu nhìn thoáng qua hai con chó sói biến dị đang đứng ở sau lưng, trong tay lập tức vuốt vuốt một viên đạn.

Mặc dù không có lấy đi súng trường. Nhưng vật này lại để cho nàng rất cảm thấy hứng thú đấy.

“Lần này ta sẽ không lại tùy tiện ra tay, trước hết thăm dò thoáng một chút. Nhân loại có câu nói, chiến đấu phải biết người biết ta...”

Sau khi tăng lên đến Cấp Thủ Lĩnh triệt để, năng lực ngôn ngữ của Chi Pu đã nhận được khôi phục thật lớn, hơn nữa dường như là đã quen thuộc nói chuyện rồi, nàng tự nhủ không biết mệt: “Vì không làm bị thương Lê Bống, không thể tùy tiện xằng bậy. Hơn nữa, tên nhân loại kia rất kỳ quái, có điểm giống đồng loại của ta, nhưng khí tức lại rõ ràng là một tên nhân loại nha… Bất quá hiện giờ cuối cùng ta lại cảm thấy dường như có khí tức quen thuộc ở trong cái thành phố này, chẳng lẽ là đồng loại cao cấp giống như ta hay sao? Kỳ quái, trước kia không có loại cảm giác này, sau khi tăng trưởng lên thì mới có...”

“Cậu Vàng, nếu như cũng biến đồng loại cao cấp thành nô lệ chỉ nghe lời của ta giống như ngươi vậy, là có thể bắt sống cả nhân loại kia, còn có Lê Bống nha”

Chi Pu cau mày quay đầu lại nhìn một khu vực trong thành thị, sau đó lại rời khỏi phía phương hướng bọn người Thái Hòa vừa rời đi.

Nhìn một cái: “Không gấp, nóng nảy cũng sẽ để hắn lại giội loại nọc độc này...”

Nàng nói xong, lập tức kéo ra đạo vết thương nhìn thoáng qua từ trên cổ áo mà Thái Hòa đã lưu lại trên người nàng.

Rất nhiều nọc độc rắn ăn mòn, làm cho nàng đạo vết thương này liên tục ở trạng thái vỡ ra sau đó lại khép lại, phảng phất ức chế năng lực tự lành vết thương của nàng.

Nhưng chính là bởi vì như thế, tiềm năng của nàng mới bị kích phát hoàn toàn, do đó một lần hành động chính thức bước chân vào Cấp Thủ Lĩnh.

Lúc trước Ngô Thanh Vân bị cắn, độc tố rót vào trong cơ thể trên thực tế cũng không nhiều, mà Chi Pu thì là bị nửa bình nọc độc rắn tinh thuần vừa vặn giội lên người.

Trên thực tế mãi cho đến hiện giờ, nàng còn ở trong tình huống bị ảnh hưởng của nọc độc rắn.

Nếu như là người bình thường, cho dù có thể miễn cưỡng chống đỡ không chết, cũng bị loại tình huống này giày vò đến sống không bằng chết, hết lần này tới lần khác biểu lộ của Chi Pu lại cực kỳ bình thản.

Khôi phục cảm giác đau thì thế nào? Đối với zombie mà nói, đau đớn hoàn toàn có thể không để ý!

Con chó sói biến dị bị nàng gọi Cậu Vàng mạnh mẽ trên ngửi mặt đất một lần, sau đó lại gầm nhẹ một tiếng phía phương hướng bọn người Thái Hòa rời đi.

Nó rống lên một tiếng ngược lại không giống như là chó rồi, càng giống là dã thú khát máu.

“Nhớ kỹ hương vị là tốt rồi. Loại khí tức quen thuộc kia vẫn mãi đang kêu gọi ta vậy... Trước hết chúng ta đi nhìn là được rồi.”

Chi Pu hơi thoả mãn ném đi viên đạn lên trên, lại vững vàng

chụp vào trong tay.

Sau một giây, nàng lập tức kéo dài bước chân, lấy động tác tư thái cực kỳ nhẹ nhàng nhanh chóng chạy đi về phía trước.

Hai con chó sói biến dị theo sát ở phía sau, mặc dù tốc độ nàng không nhanh, nhưng hai con chó này đều phảng phất cố gắng giảm thấp tốc độ của mình xuống, không dám vượt qua nàng. . .

“Có xe thật là tốt!”

Lão Vương thuần thục điều khiển lấy chiếc xe Jeep phong cách bọc thép này, than thở nói.

Những con zombie kia mặc dù dũng mãnh, nhưng mà cũng không đuổi kịp xe.

Chương 366: Người Sống Sót

Nếu không phải sợ tiếng súng đưa tới càng nhiều zombie nữa, bọn hắn hoàn toàn có thể nếm thử bắn thoáng một chút những cái bia sống này rồi.

“Bất quá xe này... Hèy, hai người Tuấn Khang bị chết cũng quá...”

Lý Nhã Phương muốn nói xe này chỉ dùng mạng của đồng đội để đổi lấy đấy, bất quá cuối cùng vẫn không nói ra miệng.

Lương thực cũng cần lấy mạng đổi, huống chi cỗ xe và vũ khí đây?

Hai người Ngô Thanh Vân và Lê Bống đang mới lạ nhìn ra phía ngoài cửa sổ xe, thật giống như lần thứ nhất ngồi xe vậy.

Trí nhớ của các nàng đều khôi phục rất ít, không có ký ức phương diện này cũng là chuyện rất bình thường đấy, cho nên đối với các nàng mà nói, lần này xác thực không có gì khác nhau so với lần thứ nhất.

Ngược lại là Yuna ôm liêm đao của chính mình, hơi cảm thấy hứng thú nhìn chằm chằm vào những con zombie ven đường bị thu hút đến.

Những zombie rải rác này vừa nghe thấy động tĩnh ô tô cũng sẽ lập tức quay đầu ra, sau đó dốc sức liều mạng nhào tới.

Lão Vương cũng lười đi trốn tránh, cơ bản đều là trực tiếp đụng đi qua, Xe bình thường đụng như vậy sẽ vỡ đầu xe kính chắn gió, nhưng xe Jeep bọc thép quân dụng hiệu quả va chạm đương

nhiên sẽ không kém.

Sau khi một tiếng trầm đục "Ầm", đã nhìn thấy một con zombie bị trực tiếp đụng bay, đợi sau khi nó rơi xuống đất, những zombie truy tới kia lại thấy bị máu tươi và thịt thu hút, dừng lại vây quanh ở một chỗ bắt đầu cắn xé điên cuồng.

Thời điểm khi đến trung tâm thương mại, lão Vương vẫn lái xe cẩn thận từng li từng tí vào trong đường tắt không có zombie qua lại, lúc này mới vác súng sau lưng nhảy xuống xe.

Team của Thái Hòa cũng từ trên xe đi xuống, mục đích của bọn hắn là tìm tòi người sống sót ở xung quanh đây thoáng một chút, và sưu tập một ít lương thực.

Bay qua tường vây, cả đám người từ cửa sau tiến vào trung tâm thương mại.

Lúc đầu Thái Hòa cảm thấy hơi hoài nghi với tính khả thi sưu tầm người sống sót của bọn họ, bất quá sau khi đi vào hắn mới phát hiện, dùng cấu tạo nơi này hoàn toàn chính xác rất dễ dàng ẩn nấp người sống sót.

Đằng sau nhà kho và cửa hàng phía trước hoàn toàn là ngăn cách đấy, còn có một cách cửa lớn ngăn cách.

Trước tiên Thái Tài chậm rãi đẩy ra cửa lớn, nói ra: "Trước hết chúng ta sưu tập đồ ăn, có người sống sót mà nói là tốt nhất, nếu như không có, chúng ta cũng chỉ có thể cứ như vậy đi trở về."

"Trước kia các ngươi khi chưa từng tới nơi này hay sao?" Thái Hòa hơi tò mò mà hỏi thăm.

"Chưa từng, những người chúng ta, dựa vào sưu tầm đồ ăn ở bên trong biệt thự là đủ rồi, không tất yếu mạo hiểm. Nhưng muốn chuẩn bị một phần lương thực dự trữ, vẫn phải là đến loại khu vực này để tìm."

Thái Tài trả lời.

Đang khi nói chuyện, mọi người đã tiến vào trong siêu thị.

Ánh sáng lờ mờ, vừa nhìn vào chỉ có thể nhìn thấy vô số khay chứa đồ ngã trái ngã phải, cùng với đồ ăn rơi tán loạn trên mặt đất, còn có một cỗ khí tức mùi hôi xông vào mũi.

Thái Hòa chú ý tới, cách đó không xa có rất nhiều rau quả dưa leo hư thối, thậm chí còn có trứng gà...

Nơi này đoán chừng chính là nơi phát ra mùi tanh tưởi rồi. Lúc đầu ở đây còn có rất gạo trong thùng, nhưng ở dưới cỗ này tanh tưởi tẩm bổ, đại khái là không có thể ăn rồi.

“Nhẹ một chút, chậm rãi từ trong mang ra đi thôi.”

Một đoàn người che miệng mũi, lặng yên không một tiếng động đi tới, Ngô Thanh Vân đi ở cuối cùng, mà Thái Hòa lập tức cùng Thái Tài đi tuốt ở đằng trước.

Lão Vương cầm súng ở trong tay, nhưng không phải thời điểm bất đắc dĩ, hắn cũng sẽ không dễ dàng nổ súng đấy.

Khi một con zombie bị Lê Bống dùng hổ trảo trực tiếp xuyên thấu nửa người trên, bọn người Thái Tài lập tức mở ba lô ra nhanh chóng lục lọi khu vực chung quanh.

Ánh sáng lờ mờ, chỉ có thể sờ được cái gì thì ném vào trong ba lô, về phần còn có thể ăn hay không, chỉ có chờ đến sau khi trở về mới chậm rãi phân biệt rồi.

“Không sai biệt lắm a, xa hơn trước chính là cửa hàng bán đồ điện rồi.”

Thái Hòa mượn thị giác của Ngô Thanh Vân đi phía trước nhìn một cái, nói ra. Mặc dù cái trung tâm thương mại này lớn, nhưng

khu vực có thể sưu tập đồ ăn cũng chỉ có một khu vực này mà thôi.

“A Hòa, hôm nay thật sự là nhờ có ngươi. Nếu như không phải có các ngươi hỗ trợ, kết quả hôm nay như thế nào thật sự là khó có thể tưởng tượng.”

Thái Tài lại ném vào ba lô hai bình nước, nói cảm ơn từ trong đáy lòng.

“Đúng vậy nha, nếu như không có anh họ và chị dâu bọn họ, dựa vào chúng ta không có khả năng thuận lợi như vậy.”

Lý Nhã Phương cũng phụ họa nói ra, đồng thời trong giọng nói của nàng còn có một cỗ cảm giác tự hào.

Thoạt nhìn Lão Vương hẳn là loại kia người hơi trầm mặc ít nói, nhưng mà hắn cũng gật nhẹ đầu: “Cảm ơn nha.”

Sau khi quay trở về đường cũ, Thái Tài lập tức đưa ra ý kiến muốn đi xem trên lầu một cái, tra tìm thử một chút có tung tích của người sống sót hay không.

Chương 367: Thằng Tủm

Đúng là bọn hắn rất thiếu người, hơn nữa đến nơi sản sinh lương thực, cũng cần lao động.

Khu vực lầu hai cũng rất lớn rồi, ngoại trừ văn phòng, nhà kho, còn có một khu vực buôn bán mặc hàng thời trang cực lớn.

Những ma nơ canh trang phục kia đứng ở đó, cho người ta cảm giác thật đúng là hơi âm trầm quỷ dị.

"Ở đây sẽ có người sống sót hay sao?" Lý Nhã Phương hỏi. Dương như khắp bốn phía thật lâu không có người đi qua vậy, chủ yếu là cho người ta cảm giác quá mức âm trầm, không có một chút xíu hơi người.

"Rất có thể nha, ở đây và phía dưới là hoàn toàn ngăn cách đấy, chỉ có thể thông qua cánh cửa kia, còn có đến trên thang máy. Zombie cũng không biết đi thang máy. Chỉ cần tốn chút tâm tư thanh lý lầu hai đi ra, có thể trốn kín ở nơi này rồi."

Thái Tài thấp giọng nói ra.

Thái Hòa cũng thấy rất có thể, bởi vì hắn chú ý tới rất nhiều quầy hàng trang phục đều ở trong quá trình lắp đặt thiết bị, đại khái lúc trước cũng không có mở cửa chính thức.

Bởi như vậy, sau khi tai nạn bộc phát zombie ở lại nơi này. Nhất định là cực nhỏ đấy.

Sau khi thanh lý sạch chút ít zombie lầu hai, mặc dù zombie trong siêu thị với lầu một chỉ có cách một vách tường, nhưng trên thực tế ở đây thật đúng là thích hợp ẩn nấp.

Tại chỗ có thể tìm kiếm được đồ ăn, lại có được đường lui nhất định.

Đi xuyên qua trong thông đạo, một đoàn người đều ngừng hô hấp lại rồi, lộ ra hơi khẩn trương.

Đúng lúc này, Yuna đi ở phía sau lại đột nhiên quay người. Liêm đao Trong tay mạnh mẽ xẹt qua một đạo đường vòng cung, sau đó dừng lại ở trên một cái khay chứa đồ.

“Đi ra.” Yuna thanh âm lạnh như băng lập tức lại để cho Thái Tài bọn người ngừng lại.

“Không nên kích động...”

Một thanh âm hơi có vẻ ngây thơ truyền ra từ sau khay chứa đồ, lập tức chỉ thấy một thiếu niên dáng người cao gầy từ từ đi ra.

Mũi nhọn thanh liêm đao kia cũng dùng lại ở trên đỉnh đầu của hắn, chỉ cần hơi cắm xuống chút nữa, có thể lập tức để cho hắn chết tại chỗ.

Yuna nắm chắc lực đạo rất chính xác, để cho bọn người Thái Tài xem thế là đủ rồi.

Thực lực của team Thái Hòa. Thật sự quá mạnh mẽ!

Thiếu niên này rõ ràng cho thấy một nhân loại, mặc một bộ áo khoác ngoài hơi không hợp người, bởi vì thời gian dài không thấy ánh mặt trời làm màu da lộ ra hơi tái xanh.

Hắn tò mò liếc nhìn team của Thái Hòa, lại đưa mắt nhìn sang Yuna: “Ngươi thật là lợi hại, vậy mà biết rõ ta trốn ở đó.”

Thái Hòa nghĩ thầm đây chẳng phải là nhảm nha, ngươi chỉ là một người bình thường, với tư cách Zombie Lên Cấp. Ba người Lê Bống ở đây đều phát hiện thiếu niên này rồi, chỉ có điều Yuna đoạt

ra tay trước mà thôi.

Bất quá vậy mà ở đây thật sự có người sống sót...

Một thanh liêm đao nặng nề ở trên đỉnh đầu của mình, ngược lại là thiếu niên này cũng không hoang mang chút nào, thật giống như dây thần kinh hết sức lớn: "Ta nói, các ngươi là đến tìm người sống sót hay sao? Uh. . . Ta vừa nghe thấy các ngươi nói chuyện. Đúng rồi chi gái này, nếu ngươi nương tay thì bỏ đao xuống đi, nếu muốn chém ta ngươi cũng đã sớm chém nha. Thật ra chị gái à, ngươi lớn lên xinh đẹp như vậy, ngược lại ta thì nguyện ý đứng ở nơi này cho ngươi bổ tới đấy."

Thái Hòa nghĩ thầm người này như thế nào lộ ra cổ hương vị người bị bệnh tâm thần đâu này. Khí thế của Yuna cũng không phải nói giỡn đấy, rõ ràng là thật sự mang theo sát khí.

Thiếu niên kia chú ý tới ánh mắt của Thái Hòa, lập tức nói ra: "Đừng nhìn ta như vậy, ta cũng không phải người bị bệnh tâm thần gì."

Ta nhìn ngươi lại rất giống đấy. . .

"Đồng đội của ngươi đâu rồi?" Thái Tài cũng không không nghe hắn nói mò, vội vàng đã cắt đứt lời nói của hắn, hỏi.

Mà Thái Hòa cũng thừa cơ hội này vội vàng dắt Yuna trở về, hắn còn thật lo lắng Yuna thật thoáng một cái chém hắn.

Thiếu niên kia dường như có bộ dạng vài phần thông minh. Cũng rất trấn tĩnh, nhưng lại không biết chính là loại này trấn tĩnh thiếu chút nữa thật sự hại chết chính hắn.

Thiếu niên hươ thoáng cái khoan sắt tinh tế trong tay một cái,

"Ặc, ngươi không hỏi xem chúng ta muốn làm gì hay sao?"

Lý Nhã Phương tò mò hỏi.

Thiếu niên cũng không quay đầu lại nói: “Các ngươi có súng. Có một chị gái xinh đẹp mạnh đến nỗi thần kỳ, đoán chừng mấy người khác cũng đều không kém... Ta hỏi có làm được cái gì? Dù sao cuối cùng thì vẫn phải mang bọn ngươi đi. Đúng rồi, tự giới thiệu thoáng một chút, ta tên Tủm.”

“Tên tuổi gì kỳ lạ như vậy...”

“Không phải là tên gọi, mà tên cúng cơm.”

Thái Hòa còn muốn hỏi bên trên một câu gì, nhưng Tủm đã trước tiên biến mất ở trong bóng tối lờ mờ, mọi người đành phải đi theo.

Người sống sót hắn cũng đã gặp không ít rồi, nhưng người sống sót giống như vậy thật đúng là lần đầu tiên nhìn thấy.

Tóm lại cảm giác hành vi và ngôn ngữ của hắn đều có một loại gì đó là lạ đấy...

Chương 368: Gia Nhập Đoàn Đội

Ngược lại là Thái Tài biểu lộ rất hưng phấn, bất kể nói thế nào, có thể có người sống sót gia nhập, vậy ý nghĩa lực lượng đội ngũ của bọn hắn lớn mạnh một chút.

Hắn ngược lại là không lo lắng đối phương sẽ sử dụng chiêu trò lừa dối, đối phương có team của Thái Hòa ở đây, nếu như những người sống sót này muốn làm thịt bọn hắn, đoán chừng chính là tự gây nghiệt rồi.

Bất quá khi Tủm đưa bọn họ đến một cái kho hàng nho nhỏ trong, hưng phấn của Thái Tài lập tức cũng biến thành nhức hết cả trứng.

Thì ra tưởng rằng cái cửa hàng lớn như vậy, ít nhất có khoảng năm sáu người sống sót, không nghĩ tới tính cả thằng Tủm ở bên trong, vậy mà chỉ có ba người...

Một người đàn ông trung niên ngốc ngốc, còn có một cô gái mùi vị rất phong trần, cô gái này ăn mặc một bộ đồ công sở, ngược lại là giày cao gót dưới chân đổi thành giày vải, lộ ra bộ dạng chẳng ra cái gì cả.

Thiếu niên cũng không có theo chân bọn họ lên tiếng kêu gọi, mà trực tiếp mở ra cửa phòng.

Người nào người nấy đang người tựa ở trong khắp ngõ ngách ngủ, ngáy, bên người chồng chất một ít đồ ăn, vừa nghe thấy động tĩnh mở cửa, đều lập tức mắt mở.

“Thằng Tủm sao... Mỗi ngày mày đều chạy đi ra ngoài làm gì vậy... Hả!”

Nữ nhân vừa mới mở miệng, tựu lập tức nhảy dựng lên, khẩn trương nhìn về phía team Thái Hòa hiện ra ở sau lưng thằng Tủm.

Gã đàn ông ngốc ngốc này cũng tranh thủ thời gian đứng lên, một tay không hề nao núng nhấc lên một thanh dao phay.

“Tủm. Những người này là ai?”

“Không biết.”

Gã đàn ông ngốc ngốc dường như đã thành thói quen loại thái độ này của thằng Tủm, đôi mắt nhỏ kia chuyển hướng về phía team của Thái Hòa: “Xin hỏi các ngươi. . .”

Lúc này Thái Tài mới phục hồi lại tinh thần, mặc dù chỉ có ba người, hơn nữa hai người trong phòng kia đều cho người một loại cảm giác sức lực chưa đủ, bất quá có tay chân tóm lại so với không gì cũng đỡ hơn rồi.

Một chuyến đi này ra lại hao tổn bốn người sống sót...

Đợi sau khi Thái Tài đến giải nghĩa dự định của chính mình, cô gái kia lập tức không thể chờ đợi được chạy tới: “Thật tốt quá! Đương nhiên ta đồng ý vào gia nhập với các ngươi rồi! Ta ở nơi này cũng tuyệt vọng!”

“Bất quá trước hết ta muốn nói rõ ràng, sau khi ta gia nhập đội ngũ. Mỗi người đều có chuyện phải làm đấy. Hơn nữa nơi chúng ta muốn đi cũng tương đối nguy hiểm, nhưng chỉ cần có thể thuận lợi mà nói..., một đoạn thời gian rất dài kế tiếp đều không cần quá lo lắng loại cuộc sống hãi hùng này.”

Thái Tài cũng không phải hài lòng với trạng thái của ba người sống sót này, bất quá hắn vẫn rất tận trách nhắc nhở.

Hắn vừa nói như vậy, cô gái kia lập tức hơi do dự, gã đàn ông ngốc ngốc cũng lộ ra hơi hơi không biết quyết định thế nào.

Mặc dù bọn hắn ở nơi này cảm giác rất tuyệt vọng. Nhưng tóm lại không cần lập tức đối mặt tử vong. Mà sau khi cùng những người này rời đi, sống chết sẽ không có bảo đảm. . .

Ngược lại là thằng Tủm rất bình tĩnh ở một bên nói ra: "Sống chung với hai người các ngươi quá nhàm chán rồi, còn không bằng mỗi ngày ta lặng lẽ đi quan sát zombie dưới lầu. Không quan tâm các ngươi có đi hay không, dù sao ta quyết định theo chân cùng đi với bọn họ."

Thái Hòa tò mò hỏi: "Vì sao ngươi cảm thấy hứng thú đối với zombie? Không sợ hãi hay sao?"

"Cái này sao. . . Zombie so với nhân loại còn đơn giản một chút, ở chung với zombie ta biết rõ nó sẽ ăn thịt của ta, nhưng ở chung với nhân loại ta cũng không biết bọn hắn muốn làm cái gì với ta."

"Có lẽ không có người muốn làm cái gì với ngươi nha..."

"Ặc, ép ta uống thuốc gì đấy. Hơn nữa đã nói rồi đấy đùi trắng cho tới bây giờ cũng chưa từng nhìn thấy, nghe nói mặc y tá đồng phục sẽ lộ hàng cho tới bây giờ ta cũng chưa thấy qua..."

Thằng Tủm thở dài, nói ra. Giọng điệu của hắn thật sự quá nghiêm túc, rất khó để cho người ta đoán được cuối cùng là hắn đang nói đùa hay là rất nghiêm túc.

"Vốn cũng không có khả năng nhìn thấy đùi y tá, các nàng cũng phải mặc quần tất ở trong đấy! Hơn nữa đồng phục y tá sẽ lộ hàng ngươi xác định không phải ở trong JAV may ra mới xem tới được? Cuối cùng là ngươi là từ nơi nào tìm được. . ."

Thái Hòa cau mày nhìn thằng Tủm, nói ra.

Thằng Tủm cười “khặc khặc”, rồi lại đưa mắt nhìn sang người đàn ông ngốc ngốc: “Hói đầu, còn có chị ở đây. Nếu ngươi không theo chúng ta đi, những đồ ăn này còn đủ cho các ngươi ăn được bao lâu đâu này?”

Câu nói đầu tiên của hắn đánh tỉnh gã đàn ông ngốc ngốc này.

Ngay từ đầu ngược lại bọn hắn có không phải chỉ có ba người mà thôi, nhưng vì cắm rễ ở chỗ này, chết mấy người, cuối cùng còn lại ba người bọn hắn.

Ngoại trừ thằng Tủm là dựa vào thực lực ra, hắn và cô gái kia đều là dựa vào vận may sống sót đấy.

Mặc dù những đồ ăn này còn có thể chèo chống một thời gian ngắn, nhưng sẽ có một ngày sẽ bị ăn sạch đấy...

“Được rồi. Ta cũng đi với các ngươi!” Gã đàn ông hơi ngốc cắn răng, lay động gương mặt dữ tợn, nói ra.

Cô gái kia cũng tranh thủ thời gian nói ra: “Ta cũng cùng đi với các ngươi!”

Chương 369: Dị Năng Giả Đầu Óc Có Vấn Đề

Ông Hói đầu và thằng Tủm đều quyết định rời khỏi, một mình nàng làm sao có thể ở nơi này chờ chết.

Bất quá đối với thực lực một đoàn người Thái Tài. Nàng vẫn còn hơi hoài nghi đấy, thậm chí trong nội tâm âm thầm hạ quyết tâm, một khi phát hiện manh mối không đúng, cũng khuyên bảo Tủm và hói đầu chạy đi.

Nếu như đã đưa ra quyết định, vậy đồ ăn của bọn họ đương nhiên cũng đều bị Thái Tài bỏ hết vào ba lô.

Đi theo sau lưng team của Thái Hòa xuống lầu, hói đầu và cô gái đều lộ ra vẻ rất là khẩn trương, hơn nữa từ trên người bọn họ tản mát ra một mùi vị ôi thiu, cũng làm cho Lý Nhã Phương nhíu mày.

Ngược lại là Tủm lộ ra hơi hưng phấn, hắn sau lưng của Yuna, thỉnh thoảng lại vươn tay ra, dường như muốn đi sờ thoáng một chút cái thanh liêm đao tạo hình phong cách này.

Bất quá thái độ của Yuna cực kỳ lãnh đạm với hắn, thậm chí là biểu hiện rất chán ghét, bất quá chuyện này cũng không có ảnh hưởng đến nhiệt tình của thằng Tủm. Bề ngoài hắn cũng tỏ ra hứng thú thật lớn đối với bọn người Thái Hòa.

Tủm cho người ta cảm giác mặc dù hơi không đáng tin cậy, nhưng lại trấn tĩnh khác thường.

Thời điểm khi đi qua cánh cửa lớn kia, một con zombie đại

khái là bị thi thể zombie bị giết chết trước kia thu hút tới, đang bồi hồi đến khu vực này, vừa nhìn thấy team của Thái Hòa, tựu lập tức nhào tới.

Thằng Tủm này không chút hoang mang, kéo cửa phòng một cái về phía phương hướng của mình, cũng làm cho tay con zombie này cho kẹt ở trong khe cửa.

Mặc dù lực lượng của hắn không sánh bằng zombie, bất quá hắn cũng có biện pháp của mình, cũng chỉ dùng gót chân của mình đạp lên vách tường cách đó không xa.

Đồng thời cái khoan sắt trong tay hắn cũng lập tức giơ lên, dùng sức đâm lên trên người zombie, đồng thời trong miệng còn than thở nói: "Đáng tiếc đâm không đến con mắt. . ."

Thấy hắn liên tục chọc lấy thêm lần, ngoại trừ làm cho con zombie này càng thêm cuồng bạo ra, trên cơ bản không có gì tác dụng gì quá lớn, Thái Hòa lập tức đi qua, đường đao đẩy tới phía trước, đã trúng chuẩn xác mục tiêu bụng con zombie này, sau đó kéo ngang thoáng một cái.

"Wow." Thằng Tủm kinh ngạc nhìn Thái Hòa, "Năng lực nhắm trúng của ngươi thật mạnh."

Thái Hòa nghĩ thầm đây thật ra là công lao của năng lực điều khiển con rối, chẳng lẻ phải nói cho ngươi biết, ta lập tức điều khiển con zombie này, sau đó lại để cho hắn tự động đưa đi lên cho ta chém?

Trên đường trở về, một đoàn người có thêm thằng Tủm, ngược lại là trở nên náo nhiệt hơn một ít.

Chị Nở vốn tên là Lò Thị Nở, là một cô nàng kế toán trong trung tâm thương mại, mà gã đang ông hơi ngốc, ngoại hiệu hói đầu đấy, thì là một nhân viên quản lý cửa hàng bình thường.

Hai người cũng đều xem như hữu dụng, chờ sau khi đứng vững gót chân ở nơi sản sinh lương thực, đại khái Lò Thị Nở có thể hỗ trợ công tác thống kê vật tư, tiến hành quy hoạch sinh hoạt. Hói đầu có sức trâu, cũng có kinh nghiệm quản lý nhà kho, cũng có trợ giúp đối với căn cứ.

Ngược lại là thằng Tủm ngoại trừ trấn tĩnh khác thường ra, không biết có ích lợi gì...

"Đừng nhìn ta như vậy, ít nhất ta cũng không trở thành sâu mọt đấy, yên tâm đi."

Dường như thằng Tủm có thể nhìn rõ suy nghĩ của đám người này vậy, phất phất tay nói ra.

Lúc đầu Lý Nhã Phương đang suy nghĩ phân công hắn thế nào, lập tức hơi xấu hổ ho khan một tiếng, hỏi: "Đã như vậy, vậy ngươi cũng phải nói chuyện ngươi am hiểu ra nghe một chút nha. Bằng không thì chúng ta như thế nào tiến hành an bài với ngươi đây?"

"Thằng Tủm hoàn toàn chính xác rất lợi hại đấy, hắn vốn không phải người của trung tâm thương mại, mà là sau vài ngày tai nạn bộc phát mới ra đến khu thương mại đấy. Đại khái các ngươi không hiểu, bất quá hắn là một dị năng giả."

Hói đầu hơi đắc ý nói ra.

Lời nói này hoàn toàn chính xác làm cho team của Thái Tài rất khiếp sợ, mà ngay cả Thái Hòa cũng không nhịn được nữa liếc nhìn thằng Tủm thêm một cái.

Người thiếu niên này nhìn qua tinh thần phảng phất có hơi không bình thường, vậy mà lại là một dị năng giả hay sao? Nhưng vừa vặn xem hắn solo với zombie, cũng không thấy hắn có năng lực đặc biệt gì nha...

"Dị năng của ngươi là cái gì?" Thái Hòa hơi tò mò mà hỏi

thăm.

Tủm hơi kinh ngạc liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lập tức lộ ra một tia hiểu rõ thần sắc: “Ngươi sẽ hỏi như vậy, vậy nói rõ ngươi cũng là dị năng giả rồi hả? Dị năng của ngươi là cái gì? Hèy, dị năng này của ta lúc linh lúc mất linh, làm cho ta rất căm tức, ngươi nói xem ngươi chính là dị năng gì? Còn cô gái bên người ngươi nữa có phải đều là dị năng giả hay không? Đã cùng là dị năng giả, chúng ta kết giao bằng hữu được không? Cây đao kia có thể cho ta mượn chơi đùa hay không? Súng của ngươi là hàng thật hay là món đồ chơi vậy?”

“Ngươi có thể câm miệng hay không?”

Nhận được một dị năng giả với tư cách trợ lực ngoài ý muốn đã. Vẻ lo lắng trên mặt Thái Tài lập tức tan đi không ít. mặc dù tên dị năng giả này rất phiền. . .

Chương 370: Tâm Tư Quan Liêu

Xe Jeep bọc thép quân dụng hoàn toàn chính xác dùng tốt, trên đường đi cơ bản là đâm mạnh tới, nhìn thấy những con zombie kia bị đâm văng, lão Vương ăn no thỏa mãn.

Cùng cảm thấy đã ghiền còn có ba người Lê Bống, các nàng rất cảm thấy hứng thú đối với loại cảnh tượng máu thịt bay tứ tung này.

Thái Hòa nghĩ thầm, ở trong mắt zombie cao cấp, Zombie bình thường đại khái không có gì khác nhau với con mồi nha?

Bất quá cũng không biết sau khi các nàng tăng lên, nhận thức có thể hoàn thiện thêm một bước hay không, chủng tộc zombie này ở phương diện đào thải nội bộ và đẳng cấp nghiêm minh. Thật sự là tàn khốc...

Xe Jeep vừa dừng ở cửa biệt thự, mấy người cũng lập tức từ trong nhà ra đón, Thái Hòa ngẩng đầu nhìn lên, thấy mấy cái cửa sổ lầu hai quả nhiên đều có người đứng, đảm nhiệm lấy công việc cảnh giới phòng bị.

“Anh trai!”

Chu Diệp Anh vừa nhảy ra khỏi tay một người sống sót. Sau đó còn không thể chờ đợi được chụp một cái đi lên.

Thái Hòa vừa mới ngồi xổm người xuống, trên gương mặt cũng đã nhận được một nụ hôn của bé Diệp Anh.

“Cuối cùng các ngươi đã về rồi!” Sau khi Chu Diệp Anh cười

hai mắt nhìn Thái Hòa, lập tức đưa mắt sang nhìn chung quanh, "Ồ, Tuấn Khang còn có vài người khác đâu rồi?"

Nàng vừa hỏi như vậy, trên mặt của mọi người lập tức cũng tỏ ra vẻ đau khổ.

Chu Diệp Anh cũng không ngu ngốc, sắc mặt lập tức cũng trở nên hơi không biết làm sao.

Người đằng sau cũng chào đón vây quanh ở bên người Thái Tài. Sau khi nghe xong Thái Tài kể ngắn gọn lại mọi chuyện xảy ra, sắc mặt lập tức cũng ảm đạm xuống.

Đi bên ngoài sưu tập vật tư vốn là như thế, bởi vì ai cũng không biết sẽ gặp phải cái gì.

"Nếu như không phải có Thái Hòa ở đây, đoán chừng tổn thất còn sẽ thảm trọng hơn nữa..."

"Chắc hẳn là không nên mang vũ khí trở lại rồi..."

"Đừng như vậy rồi. Muốn sống lấy, nào có không chết người đấy."

Nghe mọi người thấp giọng nghị luận, Chu Diệp Anh ôm sát cổ Thái Hòa, thấp giọng hỏi: "Anh trai. Đám người Tuấn Khang thời điểm ra đi, rất đau hay sao?"

Thái Hòa lập tức nghĩ tới thảm cảnh trong phòng kia. Đau hay không?

"Không đau đấy. Bọn hắn giống như ngủ rồi thôi mà." Thái Hòa nghĩ một lát. Rồi nói ra.

"Uh." Chu Diệp Anh gật nhẹ đầu, cũng không biết nghe hiểu bao nhiêu.

Lập tức không khí hơi cứng ngắc, Thái Tài vừa chỉ huy người

chuyển vật tư từ trên xe xuống, vừa đẩy đi ra nhóm ba người Tủm: “Giới thiệu thoáng một chút, đây là đồng đội của chúng ta hôm nay mới gia nhập, đây là Lò Thị Nở, vị này gọi hói đầu, còn có người này thằng Tủm, hắn là một dị năng giả...”

Thời điểm Thái Tài nói tới tên thằng Tủm, giọng điệu hơi mơ hồ khác thường, Thái Hòa không khỏi nhìn hắn một cái, nghĩ thầm người này đại khái vẫn rất kiêng kị đối với dị năng giả đấy.

Bất quá thằng Tủm không có biểu hiện ra quá mức cố chấp, còn thêm hai ngày này tổn thất quá nhiều người, đủ loại nhân tố gom lại cùng một chỗ, mới khiến cho hắn không thể không chấp nhận thằng Tủm... Nhưng nguyên nhân quan trọng nhất, chỉ sợ vẫn dùng để ngăn lại Thái Hòa đấy.

Đối với tên Thái Hòa này cũng không thèm để ý, hắn là xuất thân quan liêu, có loại tâm tư vì bảo trụ địa vị mình làm những chuyện như vậy rất bình thường.

Dường như thằng tủm đối với mấy người sống sót này cũng không cảm thấy hứng thú ra sao, mà là khóa ánh mắt ở trên người Chu Diệp Anh.

Lúc này Chu Diệp Anh cũng đúng lúc đánh giá hắn, đại khái là bởi vì bộ dạng hai tay thằng Tủm cắm túi quần, lộ ra thật sự quá nhàn nhã.

“Tiểu muội muội, ngươi đừng nhìn ta được hay không? Cho dù ngươi là tiểu loli, ta cũng sẽ không cảm thấy hứng thú đấy, chân ái của ta là ngực to mông vểnh, tốt nhất là 25~26 tuổi, có bộ dạng thành thục thùy mị...”

“Thôi đi! Ngươi thích gì loại con gái gì không cần nói cho trẻ em nghe có được không!”

Thằng Tủm này nói chuyện rất nhanh, cho người ta cảm giác

chính là tinh thần hỗn loạn, Thái Hòa ôm chặt Chu Diệp Anh lên, mang theo ba người Lê Bống vào trong phòng.

Những người sống sót kia vẫn còn xuống khuân đồ, hói đầu cũng tự giác gia nhập hàng ngũ vận chuyển, Lò Thị Nở đứng ở bên người Lý Nhã Phương, đại khái đang hỏi thăm tình huống đội ngũ.

Mà thằng Tủm lập tức vẫn chưa thỏa mãn nhìn vào bóng lưng Thái Hòa, hai tay vẫn đang giống như thần kinh xoa xoa lẫn nhau.

Vũ khí và vật tư đều đã lấy vào trong tay, buổi tối ngồi trong phòng khách lúc ăn cơm, Thái Tài lập tức nói thoáng một đơn giản chút kế hoạch hành động kế tiếp.

“Chúng ta phải đi qua khu công nghệ cao, sau đó ra khỏi thành phố, đến nơi sản sinh lương thực vùng ngoại thành đi. Sau đó bắt được liên lạc với quân đội ở gần đó, điều kiện tiên quyết là bọn hắn vẫn còn. Ngoài rac cũng muốn đi phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech dò xét thoáng một chút, hy vọng có thể gặp phải người sống sót, như vậy có thể biết đến tột cùng là virus này thứ gì, nếu như có thể có vắc-xin phòng bệnh mà nói, nói không chừng chúng ta cũng không cần quá sợ hãi zombie rồi. Bất quá khả năng này hết sức nhỏ bé, mọi người không đặt hy vọng quá lớn.”

Chương 371: Có Vấn Đề Về Tinh Thần

Mặc dù Thái Tài rót một chậu nước lạnh, nhưng không khí vẫn thoáng chốc trở nên bắt đầu nhiệt liệt..., người sống sót nhao nhao châu đầu ghé tai thảo luận lấy.

Thái Hòa ngồi ở trong một góc âm u, vừa uống vào cháo Lý Nhã Phương hôm nay cố ý nấu, vừa ôm Lê Bống, lẳng lặng suy nghĩ bâng quơ.

Hắn đối với loại này hy vọng tìm vắc-xin phòng bệnh này hoàn toàn xì mũi coi thường đấy, nhưng nếu như có thể biết rõ loại virus zombie khủng khiếp này đến tột cùng là cái gì, lại có đặc tính gì, đối với Thái Hòa mà nói vẫn rất quan trọng đấy.

Nói cho cùng hắn lựa chọn hợp tác với đám người này, mục đích cũng chỉ có bấy nhiêu.

Bất quá đúng lúc này, Thái Hòa lại đột nhiên cảm giác được phảng phất trong đầu đột nhiên bị cái gì đó đâm thoáng một cái vậy, mà Yuna ngồi tại bên cạnh hắn lập tức mạnh mẽ ngồi thẳng người.

“Làm sao vậy?” Thái Hòa cau mày hỏi.

Cặp mắt kia ẩn ẩn đỏ hồng của Yuna nhìn chằm chằm vào đám người sống sót kia, thấp giọng nói ra: “Mới vừa rồi thật giống như cảm giác có người chui vào trong đầu ta vậy, bất quá vừa mới tiếp xúc, đã không thấy tăm hơi.”

Chắc hẳn là bị liên hệ tinh thần của mình cho bắn ngược đi ra

nha... Sẽ có loại tình huống này, chẳng lẽ là dị năng giả loại tinh thần hay sao?

Thái Hòa lập tức tập trung ánh mắt vào thằng Tủm, thằng Tủm này vậy mà cũng đang nhìn Thái Hòa, ánh mắt giữa hai bên vừa chạm vào nhau, hắn lập tức phất phất tay: "Hello. . ."

Chẳng lẽ người này sẽ là một dị năng giả loại tinh thần hay sao? Sẽ chui vào trong đầu, chẳng lẽ là dị năng mang tính dò xét nào đó?

Ánh mắt của Thái Hòa lộ ra hơi lạnh lẽo, mặc kệ người nọ là xuất phát từ loại mục đích nào, đều có lẽ tìm cơ hội cho hắn một chút giáo huấn.

Cùng tồn tại chung một mái nhà, cơ hội rất nhanh đã tới rồi.

Thấy Tủm đứng dậy đi ra sau cửa, Thái Hòa cũng không hề nao núng mà đi theo.

Xem ra Tủm là ra đi tiểu đấy, bất quá hắn chuẩn bị cởi bỏ dây lưng quần, một đạo bóng người cũng đã mạnh mẽ từ phía sau nhảy tới.

Trong nháy mắt khi bàn tay Thái Hòa chụp vào phần gáy của thằng Tủm, hắn bỗng nhiên cảm giác trong đầu như là bị đâm xuống một cây gai vậy, trước mắt lập tức nở hoa một cái.

Cho dù hắn kịp thời phóng ra cái vòi tinh thần, nhưng vẫn chịu ảnh hưởng, chờ lúc hắn phục hồi lại tinh thần, Tủm đã đứng xa ở khoảng cách hắn chừng năm mét.

"Wòw, nguy hiểm thật, lần này vậy mà linh rồi." Tủm vỗ vỗ lồng ngực của mình, trên mặt vui vẻ nhìn xem Thái Hòa, "Ngươi làm gì đi rình coi ta?"

"Ngươi. . ." Thái Hòa còn là lần đầu tiên gặp được như thế

quỷ dị dị năng, chính mình thao ngẫu năng lực giống như bị khắc chế như vậy.

Bất quá ỷ vào tinh thần lực mạnh mẽ, Thái Hòa cuối cùng vẫn thắng một bậc, mặc dù Tủm biểu lộ sung sướng, nhưng trên thực tế sắc mặt của hắn vô cùng tái nhợt, dĩ nhiên là tinh thần lực nhận lấy cắn trả.

“Quả nhiên ngươi là loại người rất lợi hại nha, dị năng này của ta chỉ cần thấy hiệu quả, cơ bản là mọi việc đều thuận lợi đấy, không nghĩ tới đối với ngươi không có tác dụng gì cả, còn lại để cho tự chính mình đau đầu rồi.”

Bàn tay thằng Tủm vuốt vuốt huyệt Thái Dương, bước chân cũng trở nên hơi phù phiếm.

Mà thừa cơ hội này, Thái Hòa đã dùng thể năng mạnh mẽ mạnh hơn người bình thường nhảy lên đến trước mặt của hắn, bóp chặt cổ của hắn một cái: “Nói, vừa rồi ngươi làm cái gì với Yuna?”

Tủm hô hấp không thuận nói: “Khục khục. . . Đừng kích động. . . Ta chỉ là. . . Cảm thấy hiếu kỳ với các ngươi mà thôi, không có ác ý, trước hết ngươi có thể thả ta ra hay không?”

“Dị năng của ngươi là cái gì?” Thái Hòa không hề nao núng, năm ngón tay dùng sức, tiếp tục ép hỏi.

“Bão Táp. . . Bão Táp Tinh Thần. . .”

Không trách được, loại lực trùng kích này đối với tinh thần có lẽ chính là Bão Táp Tinh Thần đi à nha. . . Bất quá tinh thần lực của thằng Tủm không đủ mạnh mẽ, cho nên hiệu quả cũng là giảm bớt đi nhiều, nếu không đây là loại dị năng lực sát thương rất mạnh mới đúng.

Trong nháy mắt Thái Hòa rất muốn giết chết dị năng giả có uy

hiếp nhất định với chính mình, nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên phát hiện, đoàn ánh sáng tinh thần của thằng Tủm, thật sự thật là quỷ dị.

Người bình thường hoạt động tinh thần thật là nhiều đấy, mặc dù Thái Hòa ở trong lúc quan sát cũng sẽ cảm thấy hết sức cố sức.

Việc này rất giống cố gắng nhét cái vòi vào một máy trộn bê-tông đang tại điên cuồng quay vậy, , không cẩn thận một chút, nói không chừng ngay cả cái vòi cũng phải bị cắn nát triệt để.

Cho nên điều khiển nhân loại là hoàn toàn không có khả năng đấy, mà độ khó muốn điều khiển zombie cao cấp cũng là tương đối to lớn.

Trừ phi như Lê Bống và Yuna vậy, sớm đã thành lập nên liên hệ tinh thần với Thái Hòa, cùng với hắn trưởng thành lên. Hay hoặc là như Ngô Thanh Vân vậy, sau khi bị đánh ngất xỉu để cho Thái Hòa thừa dịp đoàn ánh sáng tinh thần đang yếu ớt mà vào đấy.

Chương 372: Muốn Giải Phẩu Một Con Zombie Cao Cấp

Nhưng nếu như là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, dùng sức mạnh tinh thần lực trước mắt của Thái Hòa, chỉ sợ chỉ có nước đánh thành kẻ đần triệt để may ra mới bị Thái Hòa điều khiển được.

Nhưng mà đoàn ánh sáng tinh thần của thằng Tủm, lại phảng phất dường như không trọn vẹn vậy, gần như ở trong trạng thái hỗn loạn.

Thật không biết đây là bởi vì dị nguyên nhân năng, hay còn vì đó là điểm thiếu hụt của bản thân hắn.

Nhưng có thể giải thích như thế, hắn vì sao nói dị năng của mình lúc linh lúc mất linh rồi. Giống điểm thiếu hụt tinh thần nghiêm trọng như vầy, rõ ràng còn là dị năng giả loại tinh thần...

“Khục khục, vị đại ca kia, ta xuất phát từ hiếu kỳ mà thôi...”

Cảm giác hít thở không thông là hết sức khó chịu đấy, thằng Tủm đã đang đạp loạn hai chân rồi.

“Nếu có lần sau nữa, ta sẽ giết ngươi.”

Thái Hòa cau mày, bàn tay buông ra thằng Tủm, ném hắn một cái trên mặt đất.

Lăn vòng vòng ở dưới đất, thằng Tủm lập tức va đập vào mặt đất kêu hự một tiếng. Câu nói mới vừa rồi của Thái Hòa, dĩ nhiên không phải nói chơi.

Thằng Tủm vừa hừ hừ vừa bò lên, vuốt bùn đất trên người:

“Ta đã biết, trước mắt ta còn không muốn chết, ta còn chưa tìm được chị đẹp chiều chồng xứng đôi với ta...”

“Hiếu kỳ sẽ hại chết người đấy, ngươi có rảnh hiếu kỳ, không bằng quan tâm thoáng một chút chính mình đi. Dùng trạng thái này của ngươi, trái lại có một dị năng sẽ hại ngươi. Ta nhìn qua. Coi như là người bình thường cũng có cơ hội cắn trả ngươi.”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra.

“Không có gì đáng ngại không có gì đáng ngại. Ngươi nhất định nghĩ ta là người bệnh tâm thần nha? Nhưng nếu ngươi nghĩ như vậy thì đã sai rồi, ta chỉ là suy nghĩ quá nhiều thứ, dẫn đến trong đầu không chứa nổi mà thôi...”

Tủm phất phất tay, vừa cười vừa nói: “Hơn nữa vốn nghĩ đến đám các ngươi không phát hiện được, cho nên ta mới thử hiếu kỳ dò xét thoáng một chút đấy, nhưng đã thất bại, ta cũng sẽ không lại chơi với lửa có ngày chết cháy rồi. Yên tâm đi, ta sẽ kiên nhẫn theo sát các ngươi. Mãi cho đến khi ngươi chịu nói cho ta biết đến tột cùng ngươi là loại dị năng gì, đến cùng ba cô gái kia có phải dị năng giả hay không.”

“Ta đã hối hận, ta nghĩ hiện giờ phải giết ngươi đi...”

Buổi tối lúc nghỉ ngơi, team của Thái Hòa nhưng được an bài ở trong gian phòng của Yuna.

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa hơi xấu hổ chính là, hắn phát hiện thùng rác buồng vệ sinh lại bị dọn dẹp sạch sẽ...

Cái tấm nhựa dẻo giữ tươi có bị phát hiện hay không đây?

Nghĩ đến biểu lộ mỉm cười kỳ dị trên mặt mấy người sống sót ở lại dọn dẹp phòng khi nhìn thấy cái màng giữ tươi của chính mình. Thái Hòa lập tức cảm thấy nhức hết cả bi một trận.

Sớm biết như vậy loại vật này có lẽ mang ra ngoài ném! Nói trở lại thái độ của các ngươi cũng thật tốt quá nha, loại khu vực sắp rời đi rồi còn cần phải quét dọn hay sao!

Đương nhiên bọn hắn phải làm như vậy, nhất định là để lấy lòng Thái Hòa...

Ngô Thanh Vân ngồi xuống ở cuối giường, đang nhìn chằm chằm Thái Hòa, làm cho Thái Hòa cảm giác cơ bắp toàn thân cũng không nhịn được kéo căng rồi.

Bất quá có thể là vì sau khi Thái Hòa đã biểu hiện ra chiến lực siêu mạnh sau khi bị nước "ao đậm" kích thích, làm cho ký ức của Ngô Thanh Vân vẫn còn mới mẻ, cho nên nàng cũng không có mạo hiểm nhào lên.

Ngược lại là Lê Bống liên thục lách vào trong ngực của Thái Hòa. Yêu cầu hắn hỗ trợ tăng lên sức chiến đấu...

Loại yêu cầu hợp lý này đương nhiên là Thái Hòa sẽ không từ chối đấy, bất quá khi vuốt ve ngọn núi càng ngày càng có quy mô của Lê Bống, Thái Hòa cũng đang dùng cái vòi tinh thần quan sát đến đoàn ánh sáng tinh thần của nàng.

Trước khi chiến đấu Thái Hòa cũng từng cảm giác được, sóng dao động tinh thần của Lê Bống hơi không tầm thường. Lúc này lại quan sát, thì càng có loại cảm giác này rồi.

Đại khái là sung sướng trên thân thể, kích thích trạng thái tinh thần của Lê Bống, ở trong trạng thái hưng phấn. Cảm giác tinh thần lực của nàng càng tập trung hơn.

"Chẳng lẽ sau khi đã bị kích thích, cũng sẽ từ từ tăng lên hay sao? Không đúng. Làm như vậy càng giống như là tập trung lại virus vậy..."

Thái Hòa nghĩ mãi mà vẫn không có cách lý giải, nếu quả thật

tập trung, như vậy chẳng lẽ máu và trong thân thể của các nàng không chứa virus rồi hay sao?

Đây là không thể nào mới đúng, tuy nói đại đa số virus sẽ bị tập trung đến bộ não, tựa như thận kết sỏi vậy ngưng kết từ từ, cuối cùng trở thành chất gel Virus, nhưng virus ẩn chứa trong cơ thể cũng không ít, nhất là trong máu tươi của zombie.

Trên thực tế nước bọt và nước "Ao đậm" cũng là chứa lượng virus cực nhỏ đấy, bất quá nồng độ này thật sự quá mức thấp, ít nhất đối với Thái Hòa mà nói đã không có tính chất uy hiếp quá lớn.

Ở trên một mặt nào đó mà nói, hắn đang dần dần đi đến con đường miễn dịch virus, mặc dù con đường này, hắn mới vừa vặn cất bước mà thôi.

"Vẫn phải là bắt một con zombie cao cấp đến giải phẫu thử xem mới được nha."

Chương 373: Lại Tăng Trưởng

Thái Hòa nghĩ thầm trước kia ở Đại Học Sài Thành gặp được hai con zombie Lên Cấp, có lẽ đều là vừa vặn Lên Cấp mà thôi, chất gel trong đầu bọn hắn, ngoại trừ tinh thuần ra, cũng không có xảy ra thay đổi gì về mặt bản chất.

Muốn nghiên cứu, tốt nhất vẫn phải mổ ra Zombie Cấp Thủ Lĩnh, ví dụ như Chi Pu...

Thái Hòa cũng không biết gần nửa bình nọc độc rắn kia vậy mà đã muốn lấy mạng của nàng, bất quá dù sao số lượng nhiều chất lượng cao, sẽ mang đến cho nàng một chút phiền toái là khẳng định đấy.

Được rồi, nữ zombie lesbian khó giải quyết kia vẫn đừng nên xuất hiện nữa cho rảnh nợ, hơn nữa số lượng Zombie Cấp Thủ Lĩnh chắc hẳn là rất ít ỏi đấy, thật sự không được cũng chỉ có thể chờ đợi cơ duyên rồi.

Trước mắt vẫn phải gửi gắm hy vọng vào cái phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech này.

Thái Hòa đang suy tư, Ngô Thanh Vân lại đột nhiên nhào tới, hắn vừa muốn trận địa sẵn sàng đón quân địch, lập tức phát hiện chị đại này không thể chờ đợi được đưa tay tham tiến vào trong ngực của hắn.

“Ồ? Muốn lấy chất gel hay sao? Mới vừa rồi chẳng phải đã cho ngươi ăn rồi hay sao?”

“Ta... Ta muốn...”

“Ặc, chẳng lẽ ngươi lại muốn khối chất gel của con biến dị thú kia?”

Thái Hòa cảm giác bàn tay này liên tục lục lọi ở trong ngực của mình càng, lập tức cũng hơi bất đắc dĩ.

Sau khi Ngô Thanh Vân trúng nọc độc rắn, cũng trở nên hơi kỳ dị, trước kia nàng đã từng biểu hiện mấy lần khát vọng đối với chất gel của biến dị thú.

Chỉ có điều khi không cách nào xác định đến tột cùng loại chất gel này có thể cho zombie ăn được hay không, Thái Hòa cũng không dám tùy tiện đưa cho nàng ăn.

Ngẫm lại lúc trước cho con rối zombie nếm qua một ít chất gel biến dị thú để thí nghiệm, giống lúc trước không có vấn đề quá lớn...

“Được rồi, nếu bản năng ngươi đã khao khát, chắc là có một chút ích lợi đối với ngươi đấy. Nhưng tốt nhất ngươi đừng trở nên giống hết với biến dị thú nha, ta cũng không muốn sáng mai lại phát hiện ngươi trở thành nửa người nửa rắn.”

Loại chất gel vật tư chiến lược này, Thái Hòa đều mang theo bên người đấy. Dù sao dùng màng giữ tươi bao lên vài tầng, cũng không sợ dính vào làn da.

Có lẽ là bởi vì bị nhiệt độ cơ thể của Thái Hòa tẩm bổ, sau khi lấy túi chất gel này đi ra, dường như còn mạng sống vậy, màu đỏ đến hơi tỏa sáng.

Ngô Thanh Vân không thể chờ đợi được mở miệng ra, dường như đang đợi Thái Hòa cho ăn.

“Thứ này ta có thể ăn được hay không?” Yuna tò mò dò xét quay đầu lại, hỏi.

Thái Hòa vội vàng nhét một khối chất gel vào miệng Ngô Thanh Vân, đồng thời quay đầu nói với Yuna: “Đừng làm bậy, nếu chị đại đã có loại khao khát. Như vậy nói rõ dựa vào phán đoán theo bản năng, nàng cần phải ăn thứ này đấy. Ngươi lại không cần, đồ đạc cũng không thể ăn bậy.”

“Bản năng nói cho ta biết, Hòa Ca ngươi cũng ăn rất ngon, ta thật sự không thể ăn hay sao?”

“Có thể nha. Đợi chừng nào thì ngươi không cắn người, ta ngược lại là có một bảo bối có thể cho ngươi ăn.”

Thái Hòa còn đang đùa với Yuna vài câu, đột nhiên cũng cảm giác toàn thân cứng đờ.

Quay đầu nhìn lại, Ngô Thanh Vân ngồi ở trên người hắn, hai mắt đã trở nên đỏ hồng.

Ở trong đêm tối lờ mờ, dường như đôi mắt này so với bình thường lại càng sáng ngời hơn, trong nháy mắt. Thậm chí Thái Hòa cảm giác mình lại nhìn thấy con rắn biến dị kia.

“Không thể nào, ăn hết chất gel cũng không có khả năng làm cho rắn biến dị nhập thể tái sinh nha. . .”

Ngô Thanh Vân đã bị virus trùng kích, Thái Hòa cũng bị ảnh hưởng lây, hắn lập tức cảm giác được thân thể truyền đến từng đợt cảm giác đau đớn.

Trước kia lúc Lê Bống và Yuna tăng trưởng lên. Hắn lấy được ích lợi lớn nhất đều ở phương diện tinh thần lực, nhưng lần này Ngô Thanh Vân nuốt chất gel Virus của biến dị thú, chính mình lại cảm giác được phương diện thân thể nhận lấy ảnh hưởng.

Cảm giác đau đớn như gió bão cùng luân chuyển với cảm giác sảng khoái, lại để cho Thái Hòa đau đến cắn chặt răng.

Mà Ngô Thanh Vân cũng duỗi tay đè chặt ngực Thái Hòa. Biểu lộ hơi thống khổ.

Nếu như người không biết chuyện vừa nhìn thấy cảnh này, nói không chừng sẽ cho là bọn họ đang làm tình làm tội gì đây này...

Ngược lại là quá trình này diễn ra trong thời gian không hề dài. Chỉ khoảng hơn mười phút đồng hồ sau, Ngô Thanh Vân cũng đã đuối sức toàn thân, trực tiếp ngã vào trong ngực Thái Hòa.

Nhìn qua đôi mắt đỏ hồng của nàng, thậm chí sẽ cảm thấy dường như con ngươi của nàng cũng đã xảy ra một ít thay đổi.

Lợi hại và dã tính, cái loại tà khí này lại càng cảm giác rõ ràng hơn, mà dường như thân thể của nàng cũng trở nên càng có tính dẻo dai hơn.

Không biết virus trong cơ thể nàng, cũng không biết đã kết hợp triệt để với rắn biến dị hay chưa...

Nếu như nói như vậy, còn lại nửa bình nọc độc rắn, ngược lại là có thể để dành cho nàng.

Thái Hòa thở hổn hển từng hơi từng hơi nặng nhọc, vừa quan sát tình huống của Ngô Thanh Vân sau khi trải qua biến dị lần nữa, vừa cảm thụ trạng thái của bản thân.

Hắn tay giơ lên, thử bóp xuống nắm đấm.

Chương 374: Đối Mặt Uy Hiếp

Lực lượng không có tăng lên, nhưng dường như mềm mại uyển chuyển hơn nha.

Bất quá tác dụng mềm mại uyển chuyển này... Tăng trưởng uyển chuyển làm cái gì! Không bằng tăng lên một chút lực lượng lại để cho hắn sớm ngày thực hiện mơ ước bành~ bạc~ 3P còn tốt hơn nha!

Đương nhiên Thái Hòa hiểu rõ ràng, mềm mại uyển chuyển trong chiến đấu vẫn rất hữu dụng đấy.

Đừng nhìn bộ dạng chỉ tăng lên từng chút một, nhưng trong ở chiến đấu sinh tử, nhanh hơn so với đối phương 0.1 giây, lại có khả năng quyết định thắng bại.

“Hít hà... Không biết chất gel Virus của chó sói biến dị lại sẽ mang đến cho chị đại nhà mình tư chất gì, bất quá thứ này hẳn là không chứa bất luận độc tố gì đấy, đại khái không ảnh hưởng lớn a? Ngược lại là hiệu quả của bình nọc độc rắn kia đáng giá chờ mong.”

Trải qua nghỉ ngơi một đêm, cũng làm cho tinh thần lực của Thái Hòa khôi phục toàn bộ đến trạng thái tốt nhất.

Thời điểm khi hắn nhảy xuống giường, cũng cảm thấy lợi ích khi tăng lên thể năng, và tăng lên độ nhanh nhẹn mang tới.

mặc dù còn không có có đạt tới di động im ắng, nhưng hoàn toàn chính xác bước chân mềm mại uyển chuyển hơn rất nhiều, nếu như trong chiến đấu, có lẽ hiệu quả sẽ càng rõ ràng hơn.

“Hiện giờ ở trạng thái này, nếu như thằng Tủm lại dùng bão táp tinh thần, đoán chừng có thể trực tiếp cắn trả hắn thành ngu ngốc.”

Thái Hòa hơi thoả mãn nghĩ đến.

Đến dưới lầu xem xét, Thái Tài đang chỉ huy nhóm người sống sót chứa đồ đạt lên xe.

Đóng gói xong tất cả lương thực, kể cả những dụng cụ cắt gọt trong phòng kia, đều bị nhét vào trong xe toàn bộ.

Lý Nhã Phương còn không biết từ chỗ nào tìm ra một chiếc xe Jeep, mặc dù không thể đâm tới mạnh mẽ như xe Jeep bọc thép quân dụng, nhưng vẫn có thể miễn cưỡng dùng đấy.

Chỉ có điều đầu xe đã sớm bị đâm cho lõm xuống rồi, làm hỏng mất cái mác xe xịn rồi.

Thoạt nhìn hai chiếc xe đều đổ đầy dầu, một bên còn có hai cái thùng thiết đựng dầu diesel. Ngược lại là đám người này chuẩn bị vô cùng sung túc.

Chu Diệp Anh cũng kéo lấy một thanh đao dài chạy tới, lúc đi ngang qua bên người Thái Hòa lại bị nắm lại sau cổ một cái.

“Đừng đùa thứ nguy hiểm như vậy, ta tới lấy nha.”

“Hì hì, cảm ơn anh trai.”

Lý Nhã Phương mới vừa đi xuống từ trên xe Jeep, phất phất tay về phía Thái Hòa ở xa xa: “Anh họ, chị dâu, chào buổi sáng.”

“Chào buổi sáng nè.” Thái Hòa đưa thanh trường đao kia vào trong tay Thái Tài một lượt, vừa cười vừa nói.

Hắn và ba người Lê Bống vừa xuất hiện, gần như mỗi người đều dừng lại việc đang làm, quay người hoặc gật đầu, hoặc mỉm

cười tới chào hỏi bọn hắn.

Thằng Tủm kia đang ngồi xổm trên xe lốp xe Jeep bọc thép dường như đang nghiên cứu cái gì, lúc này vừa vặn ngẩng đầu lên, cười nói với Thái Hòa: “Đại ca chào buổi sáng nè, tối hôm qua mệt không? Một lần ba 3P thật sự là khổ cực quá nha...”

“Ta nhất định phải làm thịt ngươi...”

Xuất phát từ cư xá Tự Do, khu công nghệ cao, trên thực tế cũng có gần nửa giờ chạy xe.

Tiếng động cơ vang vọng thu hút đến những zombies ven đường, chung quanh đều không ngừng có zombie dốc sức liều mạng nhào lên.

Cũng may với tư cách xe Jeep quân dụng bọc thép dùng để mở đường, có thể nói chất lượng vượt qua thử thách, cho dù có thể nghe thấy thân xe thỉnh thoảng truyền đến một tiếng ầm ầm, nhưng không có bị va chạm ra dấu vết gì.

Yuna đứng ở đuôi xe, vung vẩy lấy thanh liêm đao dài ngoằn đầy phong cách kia, chém đám zombie nhao nhao nhào lên ở đằng sau rớt xuống xe.

Mà những zombies từ bên cạnh nhào tới, vừa bị hai người Ngô Thanh Vân và Lê Bống đề phòng rất chặt chẽ đấy, mà vừa có thằng Tủm này xem như chiến lực mạnh mẽ, cùng với một người sống sót, cũng miễn cưỡng chặn lại.

Lão Vương kỹ thuật lái xe rất cao, thỉnh thoảng lại tăng tốc trong cự ly ngắn, hất tung đám zombies đang bò lên xe xuống đất.

Bất quá cũng có một con zombie rơi xuống trước mui xe, bàn tay cầm lấy kính chiếu hậu dốc sức liều mạng bò bên trên, nhiều lần cũng không thể hất nó té xuống.

Ánh mắt của lão Vương cũng gần như cơ bản cũng sắp bị con zombie này che lại hết hoàn toàn, Thái Hòa rút ra tên nỏ, nghiêng người treo ra ngoài xe, liên tục hai mũi tên nỏ giải quyết con zombie này.

“Ồ, Hòa Ca, độ chính xác của ngươi tốt hơn nhiều so với lúc trước nha.”

Yuna tán thưởng một câu từ trong đáy lòng.

Lời này làm cho Thái Hòa lập tức hơi xấu hổ, lúc trước cũng thiếu chút nữa hắn bắn nổ đầu Lý Nhã Phương đấy.

“Đáng tiếc số lượng tên nỏ có hạn, nói cách khác ngược lại nếu có nhiều thì có thể giải quyết rất nhiều zombie.” Thái Hòa hơi đáng tiếc nói.

“Giữ đi, đến nơi sản sinh lương thực, còn phải đối phó với những con biến dị thú kia.”

Thái Tài ngồi ở vị trí kế bên tài xế, cũng cầm một thanh đao ngắn đang phòng bị đám zombies sắp nhào tới, đồng thời bớt thời gian nói ra.

Mặc dù tình huống hơi nguy cấp, nhưng nói tóm lại không có nguy hiểm quá lớn. Bất quá khi zombie đi theo đằng sau ngày càng nhiều, cuối cùng đã xuất hiện uy hiếp.

Chương 375: Lộ Gương Mặt Thật

Khi rất nhiều thi thể bị bỏ xuống, vận tốc nghiền ép thi thể từ phía sau xe Jeep từ từ chậm dần, hơn mười con Zombie lập tức nhào tới.

Mặc dù thân xe Jeep tương đối cao, lại chỉ để lại một đạo cửa sổ, nhưng hơn mười con Zombie tre già măng mọc, rất nhanh cũng có bảy tám con Zombie chụp ở trên đầu xe.

Lò Thị Nở và hói đầu đều đang ở trong chiếc xe kia, bị đám zombies ngoài cửa sổ dọa tới phát run toàn thân.

Sắc mặt của những người sống sót này cũng đều trắng bệch, ngoại trừ Lý Nhã Phương đang lái xe còn bảo trì trấn tĩnh ra. Những người khác dốc sức liều mạng vũ khí trong tay đâm vào những zombie ở bên ngoài cửa sổ.

Chu Diệp Anh lập tức bị dọa tới che kín cặp mắt của mình, núp ở trên chỗ ngồi không dám nhúc nhích.

Bất quá khi một bên xe đám zombies càng đu lên càng nhiều, xe Jeep cũng bắt đầu dần dần mất đi cân đối, thậm chí bắt đầu lệch đi phương hướng.

“Cứu mạng nha!”

“Ah! Ta không muốn chết nha!”

Thanh âm của bà chị Lò Thị Nở này kêu rất lớn nhất, một người sống sót lập tức quay đầu lại mắng tàn nhẫn một câu: “Câm miệng!”

Ông hói đầu cũng bị dọa quá mức. Bất quá rất nhanh hắn cũng phải cắn răng cầm lên một thanh đoản đao dưới chân, sau khi rút đao ra khỏi vỏ, hắn bắt đầu dốc sức liều mạng chọc ra ngoài cửa sổ.

Mà chiếc xe Jeep này vốn là chứa một nửa lương thực và đa số người sống sót, với tư cách hậu cần theo ở sau đấy, gặp phải loại nguy cơ này, cũng là chuyện team của Thái Tài trước kia chưa từng cân nhắc đến đấy.

Mà ngay cả Thái Hòa lúc đầu cũng cho rằng, đại đa số nguy hiểm là do chiếc xe Jeep bọc thép phía trước này đến chống đỡ đấy.

Xem ra không có kinh nghiệm. Sẽ rất khó cân nhắc được chu toàn.

“Chiếc xe đằng sau gặp nguy hiểm.”

Thái Hòa đứng ở đuôi xe, đương nhiên là thấy rất rõ ràng tình huống, không khỏi nhíu mày, nói ra.

Tên Thái Tài này cũng lập tức khẩn trương lên. Bất quá tình huống trước mắt lại không được phép bọn hắn dừng xe cứu viện.

“Làm sao bây giờ, bọn hắn có thể sống qua cửa ải này hay không đây?”

Thái Tài lớn tiếng hỏi.

Thái Hòa nghĩ thầm nếu cả hai xe đều là xe Jeep bọc thép, đương nhiên không có vấn đề, nhưng bây giờ nhìn thân xe của bọn hắn gần như đều bị đám zombie sắp bò đầy. Hơn nữa quỹ tích đi về phía trước cũng trở nên ngã trái ngã phải...

“Loảng xoảng Beng…..g!”

Nghe thấy thanh âm cửa sổ xe bị đập vỡ, Thái Hòa lập tức thót dưới háng một cái. Mà tiếng thét chói tai phía sau cũng bỗng nhiên vang lên.

“Không dừng lại xe?” Sắc mặt của Lão Vương lập tức trở nên rất yếu ớt, bối rối nói.

Đỗ xe đương nhiên là không thể nào đấy, nhưng Thái Tài chậm chạp không có thái độ, cũng làm cho Thái Hòa cảm thấy dường như người này cũng không phải là người quang minh chính đại giống biểu hiện ra bề ngoài.

Chính mình sợ chết hay sao? Nghĩ như thế, thời điểm lúc trước hắn trở lại cứu đồng đội, dường như chỉ là bị kẹt ở cuối cùng...

Bất quá người này hoàn toàn chính xác vẫn có tài năng nhất định đấy, nhưng trong nội tâm cảm thấy hắn đã làm mất đi lòng tin Thái Hòa rất nhiều.

Thật sự nếu không quyết định thật nhanh, gần mười người và rất nhiều vật tư đằng sau phải chôn vùi ở dưới zombie vây công.

Chớ nói chi là, bên trong còn có Lý Nhã Phương, và Chu Diệp Anh.

“Ấn còi! Nhanh ấn còi!”

Thái Hòa lập tức hô hai tiếng, thấy lão Vương nhìn về phía Thái Tài, mà Thái Tài lập tức do do dự dự không chịu mở miệng, lập tức nóng lòng.

Trong lúc đang khẩn cấp, Thái Hòa cũng không dám dùng tên nỏ, dù sao cách xa như vậy, không chính xác chút nào.

Hắn quyết đoán địa rút ra súng ngắn, phương pháp sử dụng đơn giản loại vũ khí này, đã do lão Vương đã dạy hắn một lần rồi.

Hơn nữa đối với người bình thường mà nói, súng ngắn nếu so với súng trường cũng dễ sử dụng hơn nhiều lắm.

Mở ra bảo hiểm, sau khi lên đạn, Thái Hòa lập tức đứa họng súng lên trời, sau đó đè mạnh lên cò súng.

“Pằng!”

Âm thanh súng vang lên lập tức đã ép xuống tiếng thét chói tai truyền đến từ trong chiếc xe kia, những con zombie kia nhao nhao chuyển ánh mắt đi qua.

Mặc dù sức giật làm cho cánh tay Thái Hòa lập tức giật ra phía sau một chút, một phát này cũng không biết đánh bắn tới khu vực nào rồi, bất quá hắn vẫn liên tục bắn vài phát súng.

Mà lúc này lão Vương cũng cắn răng, bàn tay bóp vang lên còi ô tô.

Thanh âm kích thích liên tục, cuối cùng làm cho những con zombies kia chuyển dời lực chú ý về phía xe Jeep bọc thép quân dụng một cách triệt để.

Mà cùng lúc đó, càng nhiều zombies hơn cũng từ trong những góc khuất kia bị thu hút đi ra.

“Mở đường ra giữa lộ!”

Thái Hòa lúc này mới buông xuống cánh tay hơi run lên, gào thét một tiếng nói ra.

“Ầm!”

Một con zombie cũng không biết từ lầu mấy nhảy xuống, vậy mà thật đúng là đập trúng bộ phận đuôi xe, máu tươi lập tức văng tung tóe ra ngoài. mặc dù Thái Hòa kịp thời quay đầu, nhưng vẫn là tung tóe đầy người hắn. Thân xe cũng vì vậy mà lung lay thoáng

một chút.

“Xem ngươi làm chuyện tốt gì kìa!”

Chương 376: Đã Cố Gắng Hết Sức

Nhìn thấy gần trăm con Zombie bay nhào hướng cái này chiếc xe Jeep bọc thép, sắc mặt Thái Tài trắng bệch, ánh mắt cũng giống như đã gặp quỷ vậy.

Mặc dù là hắn, đoán chừng cũng chưa từng thấy qua cảnh tượng lớn như vậy.

“Sợ con trim này! Xe này không phải là dùng để đụng hay sao? Lão Vương, chỉ cần ngươi không dừng lại xe. Đằng sau giao cho ta.”

Dũng khí của Thái Hòa làm cho lão Vương lập tức sửng sốt một chút, hắn cũng lập tức nghĩ đến rất nhiều đồng đội trong chiếc xe ở sau lưng kia, một cỗ nhiệt huyết lập tức xông lên đỉnh đầu.

“Được rồi, ngươi giữ vững vị trí đằng sau, ta nhất định sẽ không dừng lại xe!”

Đối với người bình thường mà nói, muốn đối mặt gần trăm con Zombies theo sát sau mông, chỉ sợ không đợi đấu võ, cũng đã hoàn toàn tuyệt vọng.

Bất quá đối với Thái Hòa mà nói, hơn một ngàn con Zombie hắn cũng từng gặp. Số lượng như vậy chẳng đáng là bao?

Hắn dám nổ súng, cũng có nắm chắc đầy đủ không sẽ chôn vùi mình ở nơi này.

Tốc độ những zombie này dốc sức liều mạng đuổi theo rất

nhanh, hơn nữa phía trước còn có zombie cản đường, tốc độ xe đương nhiên là không tăng lên nổi đấy.

Lập tức có mấy con zombies khoảng cách gần đuôi xe chỉ xa vài mét đang nhào tới, Thái Hòa lập tức thả ra cái vòi tinh thần. Cái vòi vô hình điều khiển mấy con zombies ở phía trước lại, mà dưới điều khiển của Thái Hòa bọn nó lập tức chậm dần tốc độ lại.

Hơn mười con Zombie đằng sau liên tiếp va chạm lẫn nhau, trong lúc cắm đầu chạy tới trước lại va chạm vào nhau ngã sấp mặt lờ, cũng không cảm thấy thoải mái gì.

Đứt tay đứt chân không ít, bất quá vẫn còn có mấy con lập tức cũng bò lên, mà zombie phía sau lại theo sát lao đến, giết chết những con zombies vẫn còn đang giãy giụa một cách triệt để.

Thái Hòa vừa dùng loại biện pháp này nhiều lần giày vò những zombie này. Vừa cầm súng ngắn nhắm trúng.

Bất quá sau khi bắn mấy phát hắn phải buông tha cho suy nghĩ này rồi, bởi vì kỹ thuật bắn súng của hắn quá kém...

Nhưng tiếng súng vẫn tiếp tục thu hút lấy những con zombies kia, làm cho áp lực của xe Jeep đằng sau lập tức giảm bớt rất nhiều.

Lúc đầu con mắt của Lý Nhã Phương đã đỏ lên. Cho rằng mình chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, thật không nghĩ đến vậy mà ở trong giờ phút mấu chốt Thái Hòa quyết đoán nổ súng.

Cách khoảng cách xa nhìn thấy bóng người kia đứng ở đuôi xe, trong nội tâm Lý Nhã Phương cũng nói không nên lời đang có cảm giác gì.

“Lại cứu ta một lần... Không đúng, lại đã cứu chúng ta một lần...”

Chu Diệp Anh cũng không nhịn được nữa khóc lên một tiếng "Hu hu". Bất quá ngược lại là nàng lập tức dùng bàn tay che kín miệng của mình, co lại ở chỗ trên ngồi vừa nghẹn vừa khóc nhìn rất tội nghiệp.

Đám người Lò Thị Nở cũng đều nhao nhao thở dài một hơi. Mặc dù cũng có không ít zombie bao vây bọn hắn, bất quá đã thoát khỏi nguy cơ phải chết...

"Chúng ta được cứu giúp rồi..."

"Đúng vậy nha, không cần chết rồi, không cần chết rồi!"

"Giữ vững tinh thần! Có Hòa Ca ở đây, nhất định chúng ta có thể còn sống chạy thoát đấy!"

Sống sót sau tai nạn, tất cả mọi người thoát khỏi cảm xúc trong tuyệt vọng, nhiệt tình muốn sống tăng vọt chưa từng có.

Cửa sổ xe bên cạnh mặc dù bị đập vỡ, nhưng cũng chưa vỡ vụn hết toàn bộ, xem ra chất lượng cũng không tệ lắm...

Mà lúc này, thấy Thái Hòa đã thành công thu hút ở đại đa số zombies ra xe phía trước, viên đạn cũng đã đánh hụt, cũng lập tức đổi thành đường đao.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều dùng binh khí ngắn, không thích hợp chém giết với những zombies này, hắn và Yuna làm chủ lực.

Khi một ít zombies liên tục trèo lên từ phía sau xe, đường đao trong tay Thái Hòa cũng lần lượt vung lên, phối hợp cái vòi tinh thần, trong thời gian ngắn không thể địch nổi.

Thanh liêm đao hạng nặng trong tay Yuna kia bị nàng chém đến tiếng gió vùn vụt, quả thật đang giải thích như thế nào là mỹ cảm bạo lực, mỗi lần lưỡi đao hình bán nguyệt xẹt qua, chắc chắn

sẽ mang theo một đạo máu tươi.

Thằng Tủm cũng bò tới từ phía sau, nói ra: “Đại ca, ta tới lôi kéo làm quen với các ngươi đấy.”

“Biến.”

“Nói chơi thôi, ta đang tới hỗ trợ đấy.”

Nói xong, hắn cũng hít mạnh một hơi thật sâu, ánh mắt đã tập trung vào mấy con zombies đang dồn sức bò lên xe Jeep, sau đó nổi giận quát to một tiếng.

Kết quả trong khi tinh thần lực Thái Hòa quan sát, đã nhìn thấy một trận bão táp tinh thần lực vô hình mạnh mẽ mang tất cả mà đi, mấy con zombies phía trước nhất lập tức cũng cứng đơ thân thể thoáng một chút.

“Ồ, chiêu này cũng hơi tương tự với cái vòi tinh thần của ta nha... Bất quá của ta là điều khiển và nói dối, bão táp tinh thần của hắn thì lại làm choáng. Không nghĩ tới bão táp tinh thần lực cũng có tác dụng đối với zombie không có bao nhiêu lý trí.”

Thái Hòa không khỏi sửng sốt một chút, “Cũng không đúng, mặc dù zombie không có lý trí, nhưng không có nghĩa là hoàn toàn không có tinh thần lực. Giống như kẻ ngu ngốc và kẻ điên là hai khái niệm hoàn toàn khác nhau...”

Bất quá thằng Tủm gầm lên lần thứ hai, cũng hoàn toàn không có có hiệu quả rồi, cỗ Bão Táp Tinh Thần này khi vừa mới rời thân thể sau đó cũng đã tiêu tán rồi, dĩ nhiên là hậu quả tinh thần hắn hỗn loạn mới gây ra như vậy.

“Ah, lại xuất hiện, lúc linh lúc mất linh, thật ngại quá ta đã cố gắng hết sức...”

Chương 377: Chạy Thoát

“Cuối cùng cũng chạy thoát...”

Khi hai chiếc xe , một chiếc trước một chiếc sau chạy nhanh ra khỏi khu cư xá Tự Do, tiến vào trong phạm vi khu công nghệ cao Quận 9, cũng đột nhiên tăng tốc, bỏ ra ta tất cả những con zombies đang cắm đầu cắm cổ chạy theo sau, tất cả mọi người đều thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Bất quá không có người hoan hô, bởi vì mặc dù nhìn qua Khu Công Nghệ Cao Quận 9 rất yên tĩnh, con đường rộng lớn, trên đường rất ít xe cộ bị vứt bỏ nằm trên đường, nhưng số lượng zombies trong khu vực này tuyệt đối sẽ không thể ít.

Một ít zombies đang lắc lư ở ven đường nhao nhao chạy như điên mà đến, cũng may xe chạy đến nơi đây đã có thể chạy tăng tốc, bọn hắn hoàn toàn đuổi không kịp rồi.

“Hít hà. . .” Thái Hòa thở ra một hơi, bàn tay quẹt xuống mồ hôi trên trán.

Trên người, trên đường đao, đều dính đầy máu tươi, bên thân xe cũng hoàn toàn bị nhuộm hồng toàn bộ, thậm chí còn có một chút thịt nát đọng lại ở đuôi xe.

Yuna đứng ở bên người Thái Hòa, nhìn vào liêm đao trong tay, biểu lộ ra hơi hưng phấn.

Còn khá tốt nàng đưa lưng về phía người bên trong xe, bằng không thì biểu lộ mỉm cười tà dị như rắn hổ mang này, đoán chừng sẽ hù tới bọn hắn.

Mà hai người thì Lê Bống và Ngô Thanh Vân lại trở lại ngồi ở vị trí của mình, đang an tĩnh lau sạch lấy vũ khí.

Hai người bọn họ chiến đấu tương đối không có máu me như vậy, bị kích thích cũng không nhiều, biểu hiện coi như bình tĩnh.

Nhìn thấy hai người trấn tĩnh tự nhiên, thậm chí lộ ra biểu hiện hơi lạnh lùng, thằng Tủm vẫn mãi ở một bên hiếu kỳ và khó hiểu nhìn chằm chằm vào các nàng.

Ngược lại là sắc mặt chính bản thân hắn lại tái nhợt, toàn thân đều toát ra một tầng mồ hôi lạnh, nhưng bộ dạng hắn vẫn không thèm để ý.

“A Hòa” Thái Tài trầm mặc một lúc lâu, quay đầu từ ghế phía trước, sau khi kêu một tiếng, phảng phất lại cảm thấy hơi không ổn, lập tức sửa lời nói, “Hòa huynh đệ, cảm ơn các ngươi rồi.”

Bộ dạng vừa rồi của Thái Hòa. Quả thật giống như là một sát thần, đối mặt nhiều zombies như vậy, còn có thể mặt không đổi sắc.

Mặc dù ở trước tận thế, Thái Tài coi như là một người có quyền thế, nhưng mà sau khi đến tận thế, lời nói của người có thực lực mới có trọng lượng.

Lúc này hắn kiêng kị rất sâu với Thái Hòa, cũng biết Thái Hòa nhìn hắn khó chịu.

Trên thực tế thật đúng là Thái Hòa từng có suy nghĩ một đao làm thịt hắn, nếu không phải cân nhắc đến tác dụng của hắn mà nói.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa hừ lạnh một tiếng. Nhàn nhạt nói ra: “Không cần, ta không có cách nào hy sinh đàn bà và trẻ em để cản phía sau cho ta mà thôi.”

Lời này mỉa mai này của hắn hết sức hàm xúc, trong nội tâm Thái Tài chột dạ, đành phải ngượng ngùng cười cười, không nói thêm gì nữa.

Mà mới vừa rồi lão Vương hết sức chăm chú lái xe. Lúc này cũng cảm giác toàn thân bay hết sức lực, toàn thân dường như muốn nhũn ra, bất quá lúc trước hắn cố gắng kiên trì mà thôi.

Khu Công Nghệ Cao Quận 9 này trên cơ bản đều là xí nghiệp chế tạo điện tử, thật sự là không có cái gì có thể sưu tập được đấy.

Bất quá nếu sau này thành thị khôi phục, ngược lại là ở nơi này có thể cung cấp trợ giúp rất lớn.

Nhưng, thành thị thật có thể được khôi phục hay sao?

Thỉnh thoảng có thể trông thấy xe cộ bị vứt bỏ bên đường, thậm chí có một vài chiếc xe còn bị lật nghiêng hoặc nằm ngửa chổng bốn bánh lên trời.

Những người khác muốn trốn ra khỏi nội thành như team của Thái Hòa mà nói. Thật sự là rất khó.

Một giờ đi qua rất nhanh, cao ốc ven đường bắt đầu thưa thớt..., khi hai chiếc xe vượt qua cầu vượt, cũng đã triệt để đi vào vùng ngoại thành.

Hai bên gần như đều là mảng lớn đồng ruộng hoang phế. Tai nạn bộc phát cũng ngay vào lúc thu hoạch vụ lúa hè thu cũng sắp đến, đồng ruộng còn có thể trông thấy máy nông nghiệp bị vứt bỏ.

Hiện tượng tốt như thế, mặc dù khẳng định có rất nhiều lương thực bị lãng phí, nhưng có lẽ ở bên trong kho lúa đã chồng chất một ít lúa rồi. Còn thêm lương thực tồn trữ trước kia, hoàn toàn chính xác có thể dùng được rất lâu rồi.

Còn không biết nơi này có người sống sót hay không...

Ở dưới chỉ dẫn của Thái Tài. Rất nhanh xe Jeep đã quẹo vào một lối rẽ, không có chạy được bao lâu, cũng đã thấy mấy dãy nhà cao tầng ở xa xa.

“Nơi đó chính là địa điểm căn cứ và văn phòng Kho Dự Trữ Lương Thực Quốc Gia rồi, bất quá nơi này thật ra là cơ chế quốc doanh, so với các công ty lương thực tư nhân mà nói, vẫn có một chút khác nhau đấy.”

Thái Tài giới thiệu nói, “Đây là khu vực thu mua dự trữ bình ổn giá trị lương thực trên toàn quốc, ngoài ra còn có kho lạnh dự trữ thực phẩm nhằm bình ổn giá của các loại thực phẩm thiết yếu như thịt, cá, tôm…”

“Uh.” Thái Hòa rất ít hứng thú lên tiếng. Mục đích chủ yếu của hắn là tiến đến phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech trước, đáng tiếc không thể gấp trong nhất thời.

Sau khi xe Jeep dừng lại ở cửa trụ sở, mọi người nhao nhao cầm lấy vũ khí, xuống xe một cách cẩn thận từng li từng tí.

Chương 378: Hang Ổ Biết Dị Thú

Ba người Lê Bống cũng thoáng chốc cảnh giác lên, vừa thấy biểu lộ này của các nàng, Thái Hòa phỏng đoán khẳng định ở đây có một ít zombie hoặc là biến dị thú tương đối cao cấp.

“Anh ơi...”

“Hư, Diệp Anh nghe lời, theo sát lấy ta nè.”

Lý Nhã Phương cầm một thanh trường thương xuống xe, keo lại Chu Diệp Anh đến bên cạnh mình.

Sau khi Thái Hòa thấy, lập tức vẫy vẫy tay về phía Lý Nhã Phương.

Nàng thoáng do dự một chút, lập tức lộ ra một chút mừng rỡ, mang theo Chu Diệp Anh đi tới bên người Thái Hòa.

Loại đãi ngộ đặc biệt này, lập tức để cho người chung quanh đều lộ ra sắc mặt hâm mộ.

Đã có chuyện vừa rồi, ai cũng biết đi theo Thái Hòa mới là an toàn nhất đấy. Bất quá những người khác cũng chỉ có thể cố gắng hết khả năng tới gần Thái Hòa rồi.

Cũng không biết có phải bởi vì thanh âm động cơ kinh động đến những con quái vật khủng khiếp kia hay không, lúc này chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, ngược lại cho người ta một loại cảm giác sởn hết cả gai ốc.

Ở ngoài cái sân rộng là một một vòng kênh mương nước tưới

tiêu, rộng ước chừng có 3-4m, chiều sâu cũng khoảng chừng 2m, có thể có được tác dụng cản trở nhất định.

Nhưng một phương diện khác, đại đa số quái vật bên trong cũng sẽ bị nhốt lại.

Cánh cửa lớn bằng sắt đóng lại, trên bề mặt cửa bị đụng móp méo một khối to hình người, cũng không biết có quái vật ở nơi này hay không, mà số lượng là bao nhiêu.

"Có cần khống chế được cái cầu bê tông này hay không, thu hút những con quái vật bên trong chạy ra hết toàn bộ, giết toàn bộ ở nơi này? Dù sao chúng ta có súng nha." Một người sống sót đề nghị nói. Xâm nhập cái sân nhỏ này, thật sự là lại để cho người hơi ta run sợ trong lòng.

Không có các người nào khác mở miệng, thằng Tủm tựu nở nụ cười: "Khặc khặc, đó là một biện pháp tốt, sau đó tiếng súng vừa vang lên, chúng ta hai mặt thụ địch, mọi người cùng nhau nhảy cầu xuống mương chạy trốn để khỏi chết là tốt rồi."

Thái Hòa cũng cau mày nói ra: "Làm như vậy không được, ở trong ruộng này nhìn qua rất yên tĩnh, nhưng ai cũng không biết có bao nhiêu biến dị thú ẩn nấp ở bên trong. Thằng Tủm nói đúng, nếu hai mặt thụ địch, chúng ta sẽ thảm rồi."

Zombie Lên Cấp cũng không có tác dụng chấn nhiếp gì với biến dị thú, lúc này Thái Hòa cũng rất cảnh giác, sẽ không tùy tiện mạo hiểm.

"Ồ? Đại ca vậy mà ngươi đồng ý cái nhìn của ta, nói như vậy chúng ta là bằng hữu rồi hả?"

Thằng Tủm rất hưng phấn mà bu lại, lại bị Thái Hòa một cước đạp đi ra.

"Vậy các ngươi nói làm sao bây giờ?" Thái Tài rất là lo lắng

mà hỏi thăm.

Thật ra lúc này hắn đã không có bao nhiêu quyền quyết định rồi, liên quan đến chiến đấu, Thái Hòa vừa vặn đã thành lập nên uy tín cực cao, lại có thực lực mạnh mẽ, càng có tư cách lên tiếng.

Ít nhất những người kia từ trên xe việt dã đi xuống. Ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa gần như đều có một ít cuồng nhiệt.

Cứu được bọn họ là một phương diện, một phương diện khác chính là vì chứng kiến Thái Hòa mạnh mẽ quét ngang một mạch.

Một ít người cũng rất sùng kính trước biểu hiện của ba người Yuna, Thái Hòa rất mạnh, biểu hiện của ba người các nàng cũng hết sức kinh người.

Chỉ có điều biểu lộ của ba nữ Zombie Lên Cấp này lạnh lùng, lại theo sát Thái Hòa, bọn hắn không thể biểu hiện được quá mức nhiệt tình.

“Đi vào trước, lưu lại một ít người trông coi cái cầu.”

Thái Hòa nghĩ một lát, nói ra.

Hắn cũng không phải là thiên tài chỉ huy quân đội gì, đây là biện pháp tốt nhất hắn tạm thời có khả năng nghĩ đến rồi.

Thằng Tủm đột nhiên ở một bên chen miệng nói: “Trong xe không phải có xăng? Lấy ra làm tuyến phong tỏa là tốt rồi. Bằng không thì cầu kia có thể thủ bao lâu?”

“Biện pháp này không sai nha, vừa nước vừa lửa, mới có thể chặn. Cho dù có thể ngăn cản tranh thủ thêm một chốc lát thời gian cũng tốt.”

Thái Hòa hơi ngoài ý muốn liếc nhìn thằng Tủm, không nghĩ người tới người chướng ngại tinh thần này vậy mà còn có thể nghĩ

ra phương pháp xử đứng đắn một chút rồi.

Cả hai teams đem dầu diesel đổ xuống dưới cầu một cách lặng yên không một tiếng động, lại dùng một sợi dây thừng làm kíp nổ. Chuẩn bị kéo đến bên kia cầu.

Sau khi tất cả đã sẵn sàng, Thái Tài lập tức vẫy vẫy tay về phía lão Vương.

Theo lý thuyết loại khu vực này, do Thái Hòa điều khiển con rối zombie đến dò đường là thích hợp nhất đấy, bất quá hắn vô tình bộc lộ ra hoàn toàn thực lực của mình.

Lão Vương bưng súng trường, từ từ bước lên cái cầu bê tông thông với cửa ra vào.

“Cẩn thận một chút.”

Khi lão Vương hết sức cảnh giác từ từ đến gần cửa lớn, trái tim của mọi người phía sau gần như đều muốn treo lên cổ họng.

Zombie rất đáng sợ, nhưng biến dị thú cũng không yếu nha! Thậm chí nếu bàn về lực sát thương thân thể. Biến dị thú so với Zombie bình thường còn mạnh hơn, chỉ có điều ở trong thành thị, số lượng chúng không chiếm ưu thế.

Nhưng nơi này lại có thể gọi là hang ổ của biến dị thú rồi...

Chương 379: Chém Giết Thảm Thiết

Nhìn thấy bóng người lão Vương chui vào trong cửa, Thái Hòa cũng lập tức kéo căng thần kinh.

Thái Tài quay đầu thấp giọng nói vài câu. Mấy người sống sót lập tức ở lại cửa ra vào, do bọn hắn phụ trách thủ vệ cây cầu kia.

Thái Hòa nghĩ một lát, cũng giữ lại Ngô Thanh Vân.

Hắn cũng lo lắng cho đường lui của mình, không dám giao cho những người sống sót bình thường này.

Nhìn qua trong nội viện ngược lại là không có vấn đề gì. Bất quá từ nơi này đã có thể trông thấy trại chăn nuôi ở vào phía sau rồi.

Cách đó không xa chính là một cao ốc, đại khái là khu vực làm việc và ký túc xá nha...

Đúng lúc này. Súng trường trong tay Lão Vương đột nhiên bắn ra!

“Pằng!”

Một tiếng súng vang qua đi, từ góc rẽ nhà lầu kia lập tức nhảy đi ra một cái bóng đen khổng lồ.

“Ầm ầm ầm!”

Vang lên liên tục vài tiếng súng, một súng cuối cùng của lão Vương đã trúng mục tiêu bóng đen này.

Nhưng khí thế bóng đen lao tới trước không dừng lại, dường như như trúng đạn cơ bản không ngăn cản được nó!

Đồng tử của Lê Bống hơi co rụt lại, đồng thời nghênh tiếp lấy với Yuna, đồng thời cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng đi theo hai nữ zombies cùng nhau bắn đi ra ngoài.

Tốc độ hai người bọn họ đều rất nhanh, mà sau khi Thái Hòa tăng lên nhanh nhẹn, động tác theo ở phía sau cũng không chậm.

Lúc liêm đao của Yuna chém xuống, vậy mà bóng đen này lập tức vòng vo ở bên cạnh thoáng một chút, vọt tới phía Thái Hòa và Lê Bống.

Thái Hòa cũng sẽ không liều mạng với bóng đen này, cũng may cái vòi tinh thần khiến nó hơi lệch ra thoáng một chút, Thái Hòa đã bắt lấy cơ hội này nhảy qua bên cạnh một cái, đồng thời đường đao trong tay chém ra.

Hổ trảo của Lê Bống đã ở thời điểm nàng nhảy lên né tránh, xẹt qua đầu bóng đen.

Truyền đến âm thanh lưỡi đao đâm vào thịt, Thái Hòa lại cảm thấy cánh tay chấn động, thiếu chút nữa đường đao rời tay mà đi.

“Da thật dày!”

Bất quá chất lượng đường đao tốt, mặc dù khó khăn, nhưng vẫn cắt một miệng vết thương to khổng lồ.

Huống chi hổ trảo của Lê Bống cào xuống máu thịt của bóng đen này.

“Ầm” !

Sau khi vang lên một tiếng vang thật lớn, bóng đen này trực tiếp vọt tới trước mặt lão Vương, mới cuối cùng ầm ầm ngã xuống

đất.

Lúc này Lão Vương mới hồi phục lại tinh thần, cảm giác hai chân của mình thiếu chút nữa mềm nhũn.

“Thứ này là cái quái gì vậy?”

“Heo. . . hay sao?”

Thái Hòa nhìn thấy cũng tê rần cả da đầu, con heo biến dị này so với lợn rừng đã từng gặp trước kia còn hung ác hơn rất nhiều.

Răng nanh sắc nhọn thật dài, lông bờm toàn thân giống như gai nhọn hoắt, hình thể cũng bành trướng một ít, khóe môi nhếch lên nước bọt, thoạt nhìn tràn đầy lực lượng mạnh mẽ.

Nó bị đánh trúng đầu, xem ra kỹ năng bắn súng của lão Vương còn thật là tốt đấy.

Sau khi con heo biến dị thứ nhất bị đánh gục, trong toàn bộ nội viện lập tức rơi vào trong một mảnh tĩnh mịch.

Bất quá mỗi người cũng biết, đây là khúc nhạc dạo trước bão táp.

“Rống!”

Sau đó một con chó biến dị mạnh nhảy lên mẽ từ đằng xa, mấy con heo biến dị đồng thời xuất hiện, thậm chí còn có một con trâu biến dị.

Những động vật này sau khi bị virus lây nhiễm, ngoại hình cũng đã xảy ra biến hóa rất lớn, đặc điểm chung duy nhất chính là đôi mắt cuồng bạo màu đỏ như máu.

“Chuẩn bị! Chuẩn bị!”

Thái Tài vừa hô hào, vừa rút ra súng ngắn bên hông.

Trên thực tế không cần hắn nói, tất cả mọi người đã trận địa sẵn sàng đón quân địch rồi.

Một trận chém giết máu me giữa nhân loại và biến dị thú, đang đến hết sức căng thẳng!

Một tiếng súng vang, bên ngoài cửa lớn, lập tức triển khai chém giết thảm thiết.

Trong nội viện không ngừng có biến dị thú lao ra, ngoài cửa cũng có một ít biến dị thú bị tiếng súng thu hút tới.

Bất quá bên trong có ba người Thái Hòa, ở ngoài có tuyến phong tỏa của Ngô Thanh Vân ở đó, ngay trong lúc này còn chưa có nguy hiểm bị đột phá.

mặc dù chiến đấu thảm thiết, nhưng bắt đầu ổn, chấm dứt cũng rất ổn.

Khi biến dị thú nhao nhao ngã xuống, trên khắp đất trống gần như đều nhuộm đầy máu tươi, mùi máu tanh mãnh liệt sặc đến đầu óc người ta muốn đau nhức.

Mà phe Thái Hòa cái này cũng xuất hiện thương vong, một người sống sót bị trâu biến dị đụng bay, lúc rơi xuống đất bụng đã có thêm một cải lỗ thủng cực lớn, sau khi hộc ra vài ngụm máu sau đó đã không còn hơi thở.

Một người sống sót khác lập tức không cẩn thận bị đụng thoáng một cái, nửa người dưới lập tức bị đỏ lên, lung la lung lay được hai giây, sau đó cũng té xuống.

Lực lượng những biến dị thú này mạnh mẽ, chỉ cần đâm trúng thoáng một chút thì không chết cũng bị thương.

Nhất là con trâu biến dị, mặc dù số lượng chỉ có một con, nhưng mang đến uy hiếp rất lớn.

Nếu như không phải có Thái Hòa và ba nữ zombie chặn đại đa số áp lực, chỉ dựa vào những người sống sót này, đoán chừng cho dù có thể chèo chống nổi, cũng sẽ thương vong thảm trọng.

Thằng Tủm ngược lại bề ngoài hiện ra thực lực không tầm thường, mặc dù dị năng Bão Táp Tinh Thần của hắn chỉ có tác dụng hoàn toàn dựa vào may mắn lúc linh lúc không, bất quá hắn cũng có một ưu điểm.

Chương 380: Dẫn Sói Vào Nhà

Với tư cách một người bệnh tâm thần, hắn vô cùng phát triển rất tốt phong cách không sợ chết, hơn nữa góc độ công kích cũng rất xảo trá.

Dựa vào chạy ở vòng vòng trong đám người Thái Hòa, hắn coi như giúp không ít bề bộn.

Chuyện bất ngờ đánh lén này, thằng Tủm xem như làm được quen việc dễ làm rồi.

Bất quá đầu óc hơi người bình thường cũng sẽ không làm như vậy, bởi vì quá nguy hiểm!

Đây mới thực sự là đang nhảy múa trên lưỡi đao!

"Phốc!"

Sau khi rút ra đường đao từ trên cổ một con biến dị heo cuối cùng, Thái Hòa lập tức quay đầu nhìn về phía này mảnh trại chăn nuôi này.

"Biến dị thú ở đây. Thật ra số lượng cũng không nhiều nha."

Thái Hòa hơi nghi ngờ nói ra.

Lý Nhã Phương kéo xuống hai tay che hai mắt của Chu Diệp Anh, hơi nghĩ mà sợ nhìn vào thi thể đầy đất, nói ra: "Đoán chừng rất nhiều súc vật, ngay từ đầu đều bị Zombie biến dị giết rồi nha. Còn lại một ít có cơ hội ăn hết thịt zombie, sau khi bị lây nhiễm lại làm thịt ngược lại những con zombie kia?"

"Như vậy có xem như là đứng đầu chuỗi thức ăn mới hay

không?" Thái Hòa nhướng mày lên, nói ra.

"Nếu như vậy mà nói, hiện giờ nhân loại hẳn là rớt xuống tầng dưới chót nhất của chuỗi thức ăn rồi đúng không. Không đúng, động vật bình thường có lẽ vẫn còn. Mặc dù phạm vi lây nhiễm rất lớn, mà dù sao ngay từ đầu là do con người làm đầu nguồn lây nhiễm Virus đấy. Nơi nào có vết chân người, mới có thể xuất hiện biến dị thú đúng không? Hơn nữa từ hành vi của biến dị thú trước mắt mà xem xét, chúng vẫn dừng lại ở xung quanh, sẽ không tùy tiện di chuyển đúng không?"

"Chuyện này... Chuyện này ta... Còn những zombie cao cấp kia, cũng là tầng dưới chót hay sao?"

Dường như Lê Bống hơi khiếp sợ. Cũng không biết nàng nghe hiểu được chút nào không, bất quá chuyện zombie bị biến dị thú ăn thịt này, nàng giống như hơi không chấp nhận được.

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: "Sẽ không đâu, số lượng biến dị thú quá ít, ngay từ đầu có khả năng số lượng của chúng rất lớn, nhưng sau khi trải qua trận tàn sát ban đầu. Số lượng còn lại dĩ nhiên là rất ít."

"Đúng vậy, chúng có thể phát uy ở nơi này, là bởi vì số lượng zombie nơi này cũng rất ít nha, nếu ở bên trong thành thị. Chúng đã sớm bị zombie ăn sạch rồi."

Yuna hơi khinh thường hừ lạnh một tiếng, đồng thời dùng tay kéo lại Lê Bống.

Xem phản ứng của nàng giống như là zombie cao cấp bênh vực kẻ yếu vậy, thằng Tủm và Lý Nhã Phương cũng không khỏi nhìn nàng thêm một cái.

Thái Hòa vội vàng ho khan một tiếng, nói ra: "Được rồi. Dù sao hiện giờ xem ra những biến dị thú này cũng không phải đặc biệt

đáng sợ, có súng rồi. Cũng có thể giải quyết sạch đấy."

Trên thực tế hắn cũng không biết lời nói này có đúng hay không, những biến dị thú này dĩ nhiên cũng sẽ tiếp tục tiến hóa, ai cũng không biết chúng lại tiếp tục tiến hóa cao hơn nữa sẽ là quái vật khủng khiếp đến cỡ nào.

Mà thực lực zombie cao cấp cũng rất mạnh mẽ, không cần nói những loại khác, đến cấp độ Lê Bống và Yuna, loại Zombie Lên Cấp này đã có thể một mình chống lại biến dị thú rồi.

Tình thế trước mắt, là nhân loại ở trong thế yếu nhất.

Trông thấy Yuna và Lê Bống sẽ có loại phản ứng này, thật ra trong nội tâm Thái Hòa hơi vui vẻ lên.

Bất kể nói thế nào, ít nhất các nàng có nhận thức của chính mình, vậy cũng sẽ nảy sinh một chút tình cảm đi à nha.

"Trước hết thanh lý thi thể thôi."

Thái Hòa chuyển đổi tầm mắt đến góc độ Ngô Thanh Vân, phát hiện chiến đấu ngoài cửa cũng đã xong.

Ở nơi này ruộng đồng rộng lớn, biến dị thú bị lây nhiễm cũng không nhiều, có tuyến phong tỏa tạm thời ngăn cản, đương nhiên không có uy hiếp gì quá lớn.

Những thi thể kia đều bị người sống sót lôi tiến đến, sau đó cùng trong thi thể khác trong nội viện lại với nhau, ném lên một chiếc xe công nông vứt đi không dùng.

"Trong chốc lát tìm cơ hội chạy xe ra ngoài ném bỏ hết đi, trước hết dùng nước giếng tắm rửa thoáng một chút đấy, nhiều máu tươi như vậy nhìn qua thật khó chịu nổi rồi."

Bất tri bất giác, Thái Hòa bắt đầu thay thế quyền chỉ huy của

Thái Tài, đã trở thành người chỉ huy trong tiểu đội người sống sót này.

Mọi người không có bất kỳ dị nghị với mệnh lệnh của hắn, không có Thái Hòa, chỉ sợ rất nhiều người trong bọn họ sớm chết rồi.

Mọi người lập tức lu bù công việc lên, chỉ có Thái Tài không có hành động.

Hắn đứng ở bên tường, ánh mắt phức tạp nhìn về phía Thái Hòa, cùng với Lý Nhã Phương và hai người sống sót khác vây quanh ở bên người Thái Hòa, đang mang theo ánh mắt sùng bái trao đổi với hắn.

Nắm chặt súng ngắn, Thái Tài từ từ giơ họng súng lên một ít, lại buông xuống.

“Có phải là ta đã dẫn sói vào nhà rồi hay không đây?”

Thái Tài lộ ra một nụ cười đắng chát, bất quá trong khi gương mặt nghiêm túc lên, nụ cười này nhìn qua làm cho người ta hơi phát lạnh.

Công tác thanh lý cũng đã làm hơn một giờ, đồng thời Lý Nhã Phương mang theo Chu Diệp Anh, cùng với Lò Thị Nở, quét dọn dãy ký túc xá kiêm nhà làm việc xong.

Chương 381: Thả Lỏng

Vài người sống sót khác lập tức đã tìm được kho lúa, túi chứa gạo chồng chất như núi để cho bọn hắn mừng rỡ như điên. Không chỉ như thế, phát hiện rất nhiều thịt khô, cũng là một số thu hoạch không nhỏ.

Ở gần khu chăn nuôi còn có vườn rau, mặc dù hơn phân nửa bị biến dị thú giẫm đạp rồi, bất quá ở trong gian phòng cách vách kho lúa, còn đủ loại hạt giống rau quả.

Ngoại trừ có không súc vật ra, ở trong này cơ bản có thể để cho bọn hắn tự cấp tự túc rồi.

Chỉ cần giữ vững vị trí cầu, có thể với tư cách căn cứ sinh tồn thời gian dài.

Ngược lại là Thái Hòa không có tham dự những chuyện này, đến một lần hắn không có ý định lưu lại ở trụ sở này, thứ hai trải qua một ngày chiến đấu, hắn cũng rất mệt rồi.

Lý Nhã Phương sớm giúp hắn thu dọn ra một gian phòng sạch sẽ, Thái Hòa lập tức dẫn ba người Lê Bống đi vào.

Cửa phòng không thể khóa trái, bất quá nhìn thấy tất cả mọi người bận rộn tối tăm mặt mũi, Thái Hòa cũng không sợ sẽ có người dám tới rình coi.

Đã đến giờ cho ăn rồi...

Ăn hết chất gel chó sói biến dị, quả nhiên Ngô Thanh Vân không có phản ứng gì quá lớn, xem ra nàng đã nhận thức chuẩn rắn độc rồi.

Trong chiến đấu hôm nay, biểu hiện tốc độ của nàng so với lúc trước kia, phản ứng càng nhạy cảm, đều là kết quả sau khi biến dị lần thứ hai mang đến.

Ngược lại là Lê Bống và Yuna, ăn hết một bó to chất gel, cũng không thấy tăng trưởng gì cả...

Thái Hòa quan sát cẩn thận một lúc, cảm thấy có lẽ trong cơ thể của các nàng đang từ từ xảy ra biến hóa nào đó, mà loại biến hóa này không giống với lúc trước kia.

Có lẽ xem làm loại biến hóa này là thời điểm tích lũy tới một mức độ nhất định, cũng sẽ xảy ra biến chất!

"Cũng không biết vùng ngoại ô này có thể tìm được zombie cao cấp gì hay không, để cho ta giải phẫu thoáng một chút cũng tốt nha..."

Tâm tình Thái Hòa muốn bắt được zombie cao cấp đã rất vội vàng còn khát khao khó nhịn rồi, nhưng tuy số lượng zombies rất nhiều, nhưng mà zombie cao cấp thật đúng là chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu.

Bất quá ở đây không có zombie không sao, zombie ở gần khu vực quân đội có lẽ nhiều lắm đúng không?

Hơn nữa bất luận như thế nào, còn có một phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech nha...

Làm người bình thường, Thái Hòa biết rất ít thông tin về virus, dù là có một chút hy vọng hiểu sâu hơn, hắn cũng không muốn buông tha.

Dù sao đối với ba người Lê Bống, đối với hắn mà nói, chuyện hiểu rõ virus này, thật sự quá mứ cần thiết...

"Ồ, dính máu rồi."

Thái Hòa đột nhiên chú ý tới xung quanh cổ áo của Ngô Thanh Vân dính vào vết máu, hắn móc ra từ trong túi quần một ít giấy vệ sinh, kéo ra cổ áo nàng chậm rãi lau sạch lấy.

“Anh trai ơi!”

Đúng lúc này, cửa phòng lại đột nhiên bị vặn mở, một cái bóng người nho nhỏ chui đi vào.

Đúng rồi, thật đúng là có một cô bé dám tự tiện xông vào cửa...

Thái Hòa lập tức nhảy dựng da đầu, mặc dù lúc Chu Diệp Anh mở cửa hắn lập tức đã nhận ra, bất quá thời điểm ngay khi hắn tranh thủ thời gian rút taQlRZpHỉy về, lại ôm lấy cổ áo Ngô Thanh Vân...

“Xoẹt roạt xoẹt!”

Cúc áo sơ mi lập tức bị kéo bung ra hết, một mảng lớn cảnh xuân lập tức bại lộ ở trong không khí.

Chu Diệp Anh trừng một đôi mắt to đứng ở cửa ra vào, giương cái miệng nhỏ nhắn, kinh ngạc nhìn xem Ngô Thanh Vân, sau đó lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

“Chuyện này...”

Nếu như không phải tiêu hao tinh thần lực quá nhiều, thời điểm Chu Diệp Anh lúc đến gần nơi này hắn cũng phải cảm thấy rồi!

Vì sao hết lần này tới lần khác phải ngay trong lúc này nha!

Hơn nữa Lê Bống và Yuna, kể cả Ngô Thanh Vân nhất định là đã nhận ra đấy, nói không chừng ngửi mùi vị cũng nhận ra người đến là ai rồi, nhưng vì sao không nhắc nhở chính mình vậy!

Bất quá nghĩ lại, đại khái các nàng thấy bộ dạng chính mình và Chu Diệp Anh rất thân mật, cho nên...

Thật bi kịch ah!

Thái Hòa lộ ra nét mặt khóc không ra nước mắt, hắn vừa dùng tay che kín hai ngọn núi cao ngất của Ngô Thanh Vân, vừa nói với Chu Diệp Anh: "À chuyện này, anh không đúng... Dù sao không phải như em nghĩ..."

Bộ dạng Chu Diệp Anh trợn mắt há hốc mồm lúc trước, cách một lúc lâu sau, mới chậm rãi lui ra sau hai bước, nhón mũi chân bắt được tay nắm cửa.

"Anh trai, Diệp Anh cái gì cũng không phát hiện ờ!"

"Ầm!"

Khi cửa phòng bị mở ra, Thái Hòa lập tức cảm giác giống như có đồ vật gì đó vỡ vụn mất.

Trứng vỡ đầy trên đất nha...

Sau mấy ngày kế tiếp, trong kho lương thực dự trữ vẫn là một cảnh tượng khí thế ngất trời.

Mười người sống sót, lại phải dọn dẹp một khu căn cứ lớn như vậy, gần như mỗi người đều bận từ sáng sớm đến tối muộn.

Mà nếu như so sánh, Thái Hòa và bạn gái của hắn bọn họ thì lại có vẻ nhẹ nhõm nhiều hơn.

Ở trong kho lương thực dự trữ có rất nhiều nguyên liệu nấu ăn phong phú, còn thêm cả team Thái Hòa được chăm sóc đặc biệt, những ngày qua coi như là nghỉ ngơi thật tốt một lần.

Chương 382: Từ Bỏ

Không chỉ ăn ngon uống sướng, Thái Hòa còn khó có cơ hội được cảm giác ngủ yên ổn vài ngày.

Đối với hắn mà nói, đây chính là một lần cơ hội khó có được, khi tai nạn bộc phát đến hiện giờ, dây thần kinh vẫn mãi căng cứng cuối cùng cũng đã nhận được thả lỏng một lần.

Thậm chí trong nháy mắt có lóe lên suy nghĩ, Thái Hòa muốn ở lại nơi này rồi.

Bất quá rất nhanh hắn cũng tự mình thức tỉnh, sinh hoạt an nhàn đương nhiên để cho người ta hướng tới, nhưng cho dù không suy nghĩ cho mình, cũng phải suy nghĩ cho ba người Lê Bống, nhất thiết không thể an nhàn như vậy.

Mục đích giữa hắn và những người khác mà nói, thật sự thuộc về hai mục đích không chung một cặp mông.

Có lẽ người khác vì chính mình mà sống, chỉ vì có thể tiếp tục sống sót mà cố gắng, nhưng hắn vẫn muốn vì ba co gái zombies gánh nặng trách nhiệm.

Trách nhiệm càng nặng, những thứ cần trả giá lại cũng càng nhiều, nhưng lấy được hồi báo, cũng là người khác không nhận thức được nổi đấy.

Ý nghĩa còn sống chính là như thế....

Nghe qua chỉ là chém gió, nhưng đây là lý do kiên trì lớn nhất của Thái Hòa.

Đãi ngộ so với bọn họ hưởng thụ không sai biệt lắm đấy, còn

có Chu Diệp Anh và thằng Tủm cũng là dị năng giả giống như hắn.

Dường như Thái Tài cố ý nịnh nọt với thằng Tủm, bất quá dùng tư duy người bình thường của hắn, rất khó bảo trì nói chuyện với nhau hơn năm phút đồng hồ vớ thằng Tủm.

Hơn nữa, đối tượng thằng Tủm cảm thấy hứng thú, chỉ có team của Thái Hòa mà thôi.

"51. . . 52. . ."

Đang lúc Thái Hòa trong phòng ra sức hít đất, thằng Tủm lại chạy tới rồi.

Mấy ngày nay mỗi ngày hắn đều phải đến cửa phòng Thái Hòa hiện giờ nhiều lần, hơn nữa mỗi lần đều đổi phương pháp ẩn nấp lấy lặng lẽ đến gần.

Ví dụ như lần này. Hắn lựa chọn dùng một cây thang trực tiếp trèo lên trên ban công bò đi vào, hơn nữa tiêu sái rơi xuống đất, tiện tay phủi bụi trên người.

"Đại ca, chào buổi sáng nè, thái dương tốt như vậy ngươi không cùng các chị dâu đi ra ngoài phơi nắng hay sao? Thuận tiện chúng ta nói chuyện tâm sự lý tưởng nhân sinh, quan trọng nhất chính là nói thoáng một chút dị năng của ngươi là cái gì vậy..."

"53. . . Nha đầu, xuống đây đi."

Thái Hòa kiên trì chống đẩy xong một cái cuối cùng, lúc này mới thấp giọng nói ra.

Lê Bống lên tiếng, lập tức bò xuống từ trên lưng hắn. Đồng thời quay đầu nhìn lạnh lùng về phía thằng Tủm.

Yuna đã sớm nhấc lên liêm đao để ở một bên, mà cặp mắt âm lãnh kia của Ngô Thanh Vân cũng như rắn độc nhìn từ trên xuống

dưới hắn.

Hết lần này tới lần khác thằng Tủm dáng tươi cười vui sướng, dường như hoàn toàn không có phát giác được nguy cơ đã sắp đến.

“Tiểu tử, ta nhịn ngươi rất nhiều ngày.”

Thái Hòa bỗng uốn éo nhúc nhích cổ, sau đó lập tức đi về phía Tủm. Trong nháy mắt phóng đến trước mặt hắn, tăng tốc vọt tới mạnh mẽ.

Dường như thằng Tủm sớm có phòng bị, bỗng nhiên Bão Táp Tinh Thần của hắn xuất hiện, bất quá lại bị cái vòi tinh thần của Thái Hòa chặn lại hoàn toàn.

Ở dưới Tinh thần lực va chạm trực tiếp với tinh thần lực, thằng Tủm, thua!

Hắn dừng bước, một cước của Thái Hòa cũng đã đến trước mặt hắn.

“Đợi một chút! Đại ca ta đang có chuyện quan trọng đấy!”

“Ta cho ngươi một giây đồng hồ.”

“Một giây đồng hồ... Dùng ngôn ngữ nhanh chóng của ta cái gì cũng nói không hết nha. Bất quá chuyện là như thế này đấy. Cái lời nói của tên họ Quách, hắn đã chuẩn bị đi xem xét quân đội rồi, tiện đường sẽ đi phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech, hỏi ngươi có phải ý định hiện giờ xuất phát hay không?”

Thằng Tủm vừa nói xong. cũng thét thảm một tiếng lớn, đồng thời vang lên trong phòng một tiếng “Ầm”.

Chờ hắn vừa kêu thảm thiết vừa chậm rãi đứng lên từ trên mặt đất, trên mặt đã vô cùng chật vật trăng sao bay múa đầy trời.

Một cái rõ ràng dấu chân, cùng với máu tươi chảy đầm đìa cái mũi.

Hơn nữa khu vực hắn rơi xuống đất rất tình cờ. Đúng là bên người Yuna.

“Na Na tỷ tỷ. . . Ah! Chân của ta!”

Yuna dẫm một cước lên mu bàn chân của hắn, lực lượng khổng lồ làm cho thằng Tủm lập tức cong người lại như là con tôm luộc vậy.

“Lại gọi ta Na Na. Ta sẽ lột da ngươi chết tươi.”

Ánh mắt của Yuna cực kỳ lạnh như băng, cũng chỉ có Tủm mới sẽ không biết nhìn sắc mặt như thế rồi.

Hắn vừa ôm lấy bàn chân lộ ra vẻ kinh hoàng, vừa hỏi Thái Hòa nói: “Ta chính là đang mà nói chuyện quan trọng đấy, vì sao ngươi vẫn muốn đạp ta?”

“Xem ngươi không vừa mắt, có cửa không đi ngươi bò sân thượng cái gì!” Thái Hòa liếc mắt.

Thằng Tủm mở to hai mắt nhìn, phảng phất rất không thể tưởng tượng nổi mà nhìn về phía Thái Hòa: “Không phải ngươi để cho ta không cho phép đến cửa phòng của các ngươi hay sao? Ta liên tục cân nhắc, đành phải lựa chọn đi sân thượng rồi. Đại ca ngươi không biết, muốn một cái thang tìm như vậy thật không dễ dàng đến cỡ nào nha.”

“. . . Ta tại sao phải chăm chú với một gã bệnh tâm thần...” Thái Hòa không khỏi thở dài, bàn tay vuốt vuốt lông mày, “Thái Tài cố ý cho ngươi đến nói cho ta biết, có nên quăng cho ta một chút phiền toái mà?”

Chương 383: Chỉ Cứ Đùa Hoài

Mấy ngày nay Thái Tài đều có ý định hơi trốn tránh Thái Hòa, đoán chừng là bởi vì nhìn thấy trong đội ngũ người sống sót, đều kính sợ có phép đối với Thái Hòa, ngược lại hơi vắng vẻ đối với hắn, cho nên lòng mang bất mãn nha.

Lúc ấy lên xe Jeep bọc thép, có lão Vương, còn có một gã người sống sót, bí mật của bọn hắn đương nhiên cũng đã nói rõ tình hình lúc đó cho một người, nói cho người sống sót khác nghe.

Kể từ đó, danh vọng Thái Hòa trong lúc nhất thời đạt đến đỉnh, mà Thái Tài ở đánh giá trong lòng của những người này, lại lập tức xuống thấp không ít.

Mất nhân tâm dễ dàng, muốn vãn hồi nhân tâm lại rất khó đấy.

Mặc dù Thái Tài ra sức trùng kiến lấy tòa căn cứ này, nhưng mà đi đến chỗ nào, cũng gặp những người sống sót khác mặt lạnh với hắn.

Đối với loại tình huống này, trong nội tâm Thái Hòa cũng chỉ có một cảm tưởng: Đáng đời!

“Thái Tài ở nơi nào?”

“Dưới lầu chờ ngươi đây này.” Thằng Tủm khập khiễng đứng thẳng thân thể, trước khi đi lại quay đầu nói với Yuna, “Mặc dù ngươi không phải chị gái trưởng thành gu của ta, ta lại có thừa hoa tươi, bất quá dù sao lớn lên rất đẹp, bị ngươi giẫm lên một cước cũng coi như giá trị. Gần đây độ tha thứ của ta đối với mỹ nữ cũng cao hơn rất nhiều... Ah! Ta còn chưa nói xong đây này!

hiện giờ giẫm ta có lẽ xem như phạm quy đấy! Quả nhiên các ngươi không phải người một nhà không đến cùng một cửa nha, đối xử với ta như vậy thật sự là quá đáng lắm rồi... Ngươi không giẫm ta chúng ta vẫn bạn tốt... Ah!"

Đợi khi sau xuống lầu, thằng Tủm đã hoàn toàn chỉ có thể vịn vách tường đi rồi, bất quá thật ra Yuna vẫn xuống chân nương tình đấy, với thực lực nàng là một Zombie Lên Cấp, cho dù giẫm nát mu bàn chân của hắn cũng không phải việc khó gì.

"Hòa huynh đệ!"

Thái Tài đang kiểm tra tình huống xe Jeep bọc thép, chiếc xe này sau khi trải qua tẩy rửa, lại không khác nhau quá lớn vớ trước kia rồi.

Chỉ có đuôi xe có thêm rất nhiều dấu vết tàn phá, bất quá cũng không ảnh hưởng tính năng xe.

Chất lượng vật tư quân dụng chính là loại mặt hàng khác biệt, không giống một chiếc xe Jeep khác, trên cơ bản đã sắp phế đi.

"Tủm huynh đệ đã theo như ngươi nói rồi nha? Ta chính là muốn hỏi ý kiến của các ngươi một chút? Ta thì bất kỳ lúc nào cũng có thể xuất phát."

Thái Tài lộ ra một dáng tươi cười nhiệt tình, chạy ra đón chào.

Đáng tiếc trên mặt không được tốt, nụ cười này thấy thế nào cũng giống như cố gắng nặn đi ra đấy.

Thái Hòa nghĩ thầm, hơn phân nửa là Thái Tài muốn sớm chút chấm dứt quan hệ hợp tác giữa hai bên, làm cho hắn sớm rời đi một chút rồi, vậy cũng là một cách xử lý khá ôn hòa.

Nếu để cho Thái Hòa lại ở lại nơi này thêm vài ngày, đoán chừng trong căn cứ sinh tồn này, cũng không còn có chỗ dung thân

cho Thái Tài rồi.

“Hiện giờ có thể đi.”

Thái Hòa không chút do dự nói ra.

Trong mắt Thái Tài đã hiện lên vẻ vui mừng, hắn thật đúng là sợ một đoàn người Thái Hòa ý định ở lại không đi.

“Vậy thì tốt, ta đi gọi người.”

Trước khi đi Chu Diệp Anh rất là khẩn trương bò tới trước cửa sổ xe, hỏi: “Anh ơi, đêm nay các ngươi còn có thể trở về hay không?”

“Sẽ về ah.” Thái Hòa nghĩ một chút, dứt khoát hôn cô bé loli này một cái, nói ra.

Làn da tiểu loli thật là non mềm ah, quả thật như là lớp phấn mịn vậy vừa chạm vào lập tức ta ra...

Trong đôi mắt to của Chu Diệp Anh lập tức đã hiện lên vẻ vui mừng, đồng thời còn thẹn thùng che kín đôi má, biểu lộ cực kỳ đáng yêu: “Uh, vậy thì anh Hòa và mọi người, còn có. . . các chị gái. Đúng rồi, ngươi phải bảo vệ chị Nhã Phương nha!”

“Đã biết.” Thái Hòa cười bóp xuống cái mũi của nàng một cái, nói ra.

Vài ngày trước cô bé loli này nhìn thấy cảnh tượng cảm thấy khó xử kia, ngược lại là có một vài ngày cũng không dám nhìn thẳng Thái Hòa, mỗi lần vừa thấy hắn là trốn ở sau lưng Lý Nhã Phương.

Trong nội tâm Thái Hòa cũng rất là thấp thỏm không yên, nghĩ thầm nếu cô bé này nói mọi chuyện cho Lý Nhã Phương, vậy hình tượng làm anh trai của hắn đã có thể tan vỡ rồi.

Không nghĩ tới tuổi tác của Chu Diệp Anh tuy nhỏ, ngược lại là lời nói nhất ngôn cửu đỉnh, không chỉ không có bán đứng Thái Hòa, ngược lại rất nhanh cũng đã hồi phục xong, sau đó mỗi ngày đến tìm Thái Hòa, thậm chí cũng biểu hiện ra rất thân mật đối với ba người Lê Bống.

Thái độ của Ngô Thanh Vân khá lãnh đạm đối với Chu Diệp Anh, Lê Bống cũng hơi ít phản ứng nàng, ngược lại là Yuna đối cô bé nhân loại này bề ngoài hiện ra hứng thú thật lớn, hai người nói chuyện cũng thường xuyên, làm cho Thái Hòa nghe tới mà đổ đầy mồ hôi lạnh.

“Chị ơi ngươi cùng anh trai làm sao quen biết nhau vậy?”

Vấn đề bình thường của Chu Diệp Anh, đều là bắt đầu hỏi thăm tình huống về Thái Hòa đấy. Nàng biểu hiện ra rất ngạc nhiên đối với anh trai kia.

“Ah, thời điểm chém zombie nha.” Ngay từ đầu Yuna trả lời coi như rất đúng quy đúng củ đấy.

“Vậy thì chị là bà xã của anh trai hay sao?” Chu Diệp Anh hiếu kỳ hỏi.

“Nếu như ngủ cùng một chỗ mà nói..., thật sự là như vậy. Ờ... Nhưng lại không chỉ riêng đi ngủ, còn phải làm rất nhiều chuyện đây này!”

“Vậy thì chị ưa thích ăn cái gì nha?”

“Thật ta cảm thấy hương vị của ngươi có lẽ rất ngon.”

“Hì hì... Tỷ tỷ ngươi nói đùa hoài...”

Cứ nói chuyện như thế, mỗi lần đều có thể làm cho Thái Hòa cảm giác được tê rần cả da đầu.

Chương 384: Chuyện Tình Thằng Tủm

Sau khi nói vài câu với Chu Diệp Anh, Thái Hòa lại cùng đến đây nói chuyện với nhau trong chốc lát, chúc phúc bình an những người sống sót.

Những người này rất cảm kích, lại còn bội phục với Thái Hòa, biết rõ bọn hắn muốn đi quân đội, đều buông xuống công việc trong tay chạy đến đưa tiễn.

“Hòa Ca, cẩn thận một chút nha!”

“Nói cái gì đó, team của Hòa Ca tại sao có thể xảy ra chuyện gì được?”

“Vẫn cẩn thận một chút mới tốt rồi.”

Sau khi trôi qua 10 phút, cửa lớn chậm rãi mở ra, mà lão Vương lái xe Jeep quân dụng, chở team của Thái Hòa, thằng Tủm và Lý Nhã Phương, cùng với một người sống sót khác chọn lựa ra tên Trương Hạo Vũ, chính thức xuất phát.

Khoảng cách kho lương thực dự trữ tới doanh trại quân đội, cũng có gần nửa giờ đường xe, nhưng thật ra ở vùng ngoại thành mà nói, đã xem như rất gần, dù sao phải vượt qua mảnh đồng ruộng cò bay thẳng cánh.

Khi xe Jeep lái qua cầu bê tông, cửa lớn của căn cứ cũng lập tức đóng lại.

Ánh mặt trời sáng loáng, lúc này cũng chiếu sáng một khu vực trong Sài Thành.

Ở bên trong nhà cao tầng mọc lên san sát như rừng, trên đường phố chật hẹp, liếc nhìn lại, hằng hà zombies chậm rãi lắc lư trên đường.

Ở dưới trạng thái lắc lư chậm rãi này, thân thể của bọn nó lộ ra vẻ cứng ngắc, chỉ có trên mặt vặn vẹo, cái kia một đôi mắt màu đỏ như máu còn tràn đầy khí tức khát máu.

“Loảng xoảng beng.”

Một bình nước giải khát không biết từ nơi nào đột nhiên bị đụng rơi xuống, sau đó “lạch cạch” lăn tiến vào trong đám zombies.

Giống như là kho thuốc nổ đột nhiên bị kích nổ, vài chục con zombies chung quanh lập tức quay đầu tới, dùng ánh mắt tìm kiếm lấy nơi phát ra thanh âm.

Mà đúng lúc này, một cái bóng người nhỏ gầy, và một con chó sói biến dị hình thể cực lớn, nhìn qua cực độ hung ác hiện ra cách đó không xa.

Đám zombie đồng loạt chuyển ánh mắt tới, dường như một cuốn phím làm cho người ta sợ hãi lặng im.

“Rống.”

Chó sói biến dị lập tức gầm lên một tiếng tiếng gầm cảnh giác.

Bóng người một bên lập tức dùng tay đè chặt nó, đồng thời thấp giọng nói ra: “Cậu Vàng, ta còn không có cho ngươi hành động, ngươi phải thành thật một chút. Ta có thể cho ngươi ăn hết đồng loại của ngươi, để đạt được một lần tiến hóa, cũng có thể sẽ tìm một con chó khác tới ăn sạch ngươi.”

Con chó sói biến dị này phảng phất đã có một ít trí lực vậy, sau khi nghe lời nói như thế một phen, lập tức toàn thân cũng run

rẩy thoáng một chút, kẹp lấy cái đuôi chậm rãi cúi đầu.

Hình thể của nó nếu so với bóng người thon gầy kế bên còn dũng mãnh vạm vỡ hơn nhiều lắm, nhưng lại bày ra một bộ dạng dịu dàng ngoan ngoãn như vậy.

“Tiếng gọi kia, đến nơi này đã trở nên hết sức mãnh liệt rồi, nhưng mà ta còn không có phát hiện gì.”

Bóng người này dĩ nhiên là Chi Pu rồi, nàng mặc vào người một cái áo sơ mi không biết tìm ra từ nơi nào, nhìn chẳng ra sao cả, bộ phận ngực sớm đã bị máu tươi nhuộm ướt đẫm hoàn toàn.

Nơi cổ áo hình chữ V, còn có thể trông thấy một vết thương từ phía dưới hướng phần cổ kéo dài mà đến, phảng phất đạo vết thương này vừa mới trải qua khép lại, nhưng lại xé rách ra lần nữa.

Một vết thương phần ở cổ cũng bị như thế, dương như là ở trên cổ trắng nõn của nàng, há ra một cái miệng làm cho người hoảng sợ vậy.

Chó sói biến dị xuất hiện, làm cho đám zombies bắt đầu bạo động lên..., nhưng mà uy áp zombie Cấp Thủ Lĩnh trên người Chi Pu, nhưng lại làm cho bọn nó không dám quá mức tới gần.

“Những đồng loại cấp thấp này...” Bộ dáng Chi Pu dường như hơi không kiên nhẫn, nhưng cũng không có ra tay, “Được rồi, mặc dù bọn hắn chỉ là đồng loại cấp thấp, nhưng tóm lại so với nhân loại tốt hơn nhiều. Tên nhân loại đáng chết kia, không chỉ cướp đi đối tượng giao phối của ta, hơn nữa vết thương này thủy chung cũng không có hoàn toàn khép lại, độc tố quá mạnh mẽ ngược lại bị máu của ta bài xích rồi... Trước hết tìm xem tiếng gọi càng ngày càng gần này, đến tột cùng là cái gì, đang ở nơi nào a, vẫn mãi vang dội ở trong đầu ta, làm cho ta không nhịn được muốn đào ra đầu óc của mình...”

Nàng vỗ lên đầu Cậu Vàng một cái, nhưng sau đó xoay người đi đến phía đường đi bên kia.

Mà đồng thời trong khi nàng quay người, gió thổi từng lọn tóc, một vầng mắt đỏ thẫm lập tức thoáng hiện mà qua.

Cái ót của nàng, sớm đã bị cào tới máu tươi đầm đìa rồi...

Cùng lúc đó, đang ở trên đường ngoại ô rộng lớn, ở trong một cỗ xe Jeep bọc thép đang lao nhanh, Thái Hòa nhảy mũi mạnh mẽ một cái.

Lý Nhã Phương lập tức ân cần quay đầu hỏi: "Anh họ, ngươi cảm mạo rồi hả?"

"À? Không phải, hơi ngứa mũi mà thôi." Thái Hòa xoa nhẹ cái mũi, thuận miệng nói ra.

Thằng Tủm theo sau đuôi xe duỗi đầu quay lại, cười hì hì hỏi: "Có phải là có người đang nói xấu ngươi hay không?"

"Người sẽ nghĩ tới ta đã nằm dưới ba tấc đất lâu rồi, hơn nữa đến thời điểm này, cho dù còn có người quen còn sống, ai lại sẽ không có việc gì nhớ tới ta?"

Thái Hòa không cho là đúng nói.

"À, nhưng mà chuyện này không nhất định nha, ví dụ như ta vẫn rất nhớ cô y tá lúc trước kia. Thời điểm khi ta còn nằm viện, nàng là một trong số những cô gái tràn ngập ái mộ đối với ta, chỉ có điều ta đã từng mấy lần trịnh trọng từ chối qua nàng, bởi vì xương chậu chúng ta không thích hợp, tuổi của nàng lại thoáng hơi lớn hơn ta, vượt qua 30 tuổi. Nhưng mà nàng không thể hiểu được nỗi khổ tâm của riêng ta, mỗi lần bị ta từ chối đều do yêu và hận cho ta một cái tát..."

Tủm tiếp tục than thở mà bắt đầu.... dong dài.

Chương 385: Đến Doanh Trại Quân Đội

Người sống sót Trương Hạo Vũ ngồi ở bên cạnh hắn không khỏi nở nụ cười, đã cắt đứt lời nói của hắn: “Tối đa ngươi không cao hơn mười sáu tuổi nha? Vậy mà dám đùa nghịch lưu manh với cô gái 30 tuổi, không bị đánh mới là lạ. Hơn nữa ngay cả xương chậu cùng nói ra... Lại nói đến tột cùng là ngươi ở bệnh viện nào thế?”

“Ngươi cũng đừng hỏi hắn rồi, hơn phân nửa là ở bệnh viện tâm thần nào đó.” Thái Hòa liếc mắt, nói ra.

Ba người Yuna ngồi ở bên cạnh hắn, đều không có ý định nói chuyện.

Ngô Thanh Vân thì không thói quen chen chút trong một không gian nhỏ hẹp với nhiều nhân loại như vậy, mặc dù những ngày nay sống chung với những người này, nàng hơi tiến bộ một chút so với lúc trước, nhưng lúc này vẫn biểu hiện ra hơi nôn nóng, toàn bộ nhờ Thái Hòa cầm lấy tay của nàng, mới khiến cho nàng trấn tĩnh lại.

Mà Lê Bống và Yuna thì không có hứng thú nói chuyện với nhân loại, thực tế đối với Yuna mà nói, nàng chỉ hăng hái đối với chuyện chính mình hiếu kỳ mà thôi.

Bất quá ba nữ zombie đều dính sát lấy Thái Hòa, chuyện này làm cho Lý Nhã Phương ngồi ở bên cạnh không khỏi cảm thấy đôi má hơi nóng lên.

Trước kia như thế nào không có cảm thấy ông anh họ bà con

xa này, cởi mở lớn mật như vậy đây này?

Thái Hòa đương nhiên vừa đau đớn cũng vừa khoái hoạt lấy, ngoại trừ thằng Tủm, tất cả mọi người dùng một loại ánh mắt kỳ dị nhìn hắn, dường như đã thật sự coi hắn là lưu manh rồi vậy.

Nhưng trên thực tế, gần đây hắn cần thông qua loại phương thức này để trấn an ba nữ zombie, thứ hai nha, ở dưới tình huống chung quanh ba nữ zombie này đều là nhân loại, đương nhiên là dán chặt hắn không rời đấy...

Sau khi trôi qua chừng mười phút đồng hồ, cảnh sắc ngoài của sổ xe cuối cùng xuất hiện biến hóa.

Thái Hòa từ cửa sổ duỗi ra đầu đi nhìn một cái, quả nhiên phát hiện cách đó không xa có một khu kiến trúc.

“Nơi đó chính là quân doanh rồi.”

Thái Tài dọc đường trầm mặc, lúc này cuối cùng mở miệng.

Vì không đâm đầu vào trong đám zombie, tốc độ xe Jeep chạy dần dần chậm dần, cuối cùng tại khoảng cách bên ngoài doanh trại quân đội còn có 500m, thì ngừng lại.

Sau khi mang lên vũ khí, tất cả mọi người cũng chầm chậm đi đến gần phía doanh trại quân đội kia.

Quy mô doanh trại quân đội này thật ra cũng không xem như lớn, dĩ vãng cũng chỉ đóng quân ở nơi này một trung đoàn biên chế.

Bất quá đây là do Thái Tài cung cấp tin tức, hắn cũng không biết rõ ràng lắm, chỉ có thể nói đại khái.

“Mặc dù nhân khẩu gần như không lớn lắm, nhưng nói không chừng cũng có zombie cao cấp một chút sinh ra đời, bất quá khả

năng xuất hiện Zombie Lên Cấp quá thấp.”

Thái Hòa hơi thất vọng, tốc độ tiến hóa và mạnh yếu của zombie, không có bất cứ liên quan nào tới trước khi biến dị họ nào người như thế nào.

Một ông cụ bình thường sau khi trải qua biến dị nói không chừng sẽ trở thành ông cụ siêu cấp vô địch, mà một người cái thân thể vai u thịt bắp sau khi biến dị thành zombie, nói không chừng sẽ biến thành một trong những zombies bị đào thải mất.

Cho nên trong quân doanh này có thể có zombie mạnh mẽ hay không, thật đúng là rất khó nói!

Đương nhiên, không có zombie cũng được, có thể từ doanh trại quân đội nơi này đạt được một ít tình báo cũng tốt...

Mà mục đích chủ yếu của team Thái Tài, là hy vọng có thể cùng nhau trông coi với doanh trại quân đội, có lẽ có thể mượn nhờ thực lực doanh trại quân đội, cùng nhau bắt đầu xây dựng lại mảnh đồng ruộng lúc trước!

Ăn lương thực tồn kho, không phải kế lâu dài!

Căn cứ có thể dung nạp người, cũng có thể đạt tới khoảng mấy trăm người, cần phải sưu tầm càng nhiều người sống sót hơn nữa, chỉ dựa vào tiểu đội sinh tồn của Thái Tài cũng không làm được.

Mặc dù người trong quân doanh cũng rất có thể trái lại dùng vũ lực khống chế kho lương thực dự trữ của hắn, nhưng Thái Tài cảm thấy khả năng đó cũng không lớn, ít nhất không có mang đến uy hiếp cho hắn mạnh mẽ như Thái Hòa.

Nếu bọn hắn có quyết định này, đoán chừng đã sớm chiếm cứ khu dự trữ lương thực rồi.

Phòng bị ở quân doanh, hệ số an toàn, luôn mạnh hơn so với

căn cứ, mà chính mình chỉ cần đúng giờ giao nộp một phần lương thực, chắc là có thể đổi lấy bọn hắn trợ giúp vũ lực.

Loại mua bán có lợi nhất này, quân doanh hẳn là sẽ làm đấy!

Thật ra chuyện này nghe qua giống như làm tìm đến một băng cướp đi bảo kê, bất quá Thái Tài cảm thấy, chỉ cần có thể củng cố an toàn cho căn cứ, vậy thì bất luận sử dụng thủ đoạn gì đều có thể dùng đấy.

“Chúng ta vẫn lặng lẽ từ tiếp cận từ từ nha, tốt nhất đừng quá mức đến gần.”

Quá mức chờ mong, tự nhiên trong lòng thấp thỏm không yên, Thái Tài chính là trạng thái tâm lý như vậy.

Ngược lại là Thái Hòa biểu hiện ra rất bình thản, mà thằng Tủm thì ở một bên lên cơn thần kinh xoa xoa tay, trên mặt tươi cười, cũng không biết đang hưng phấn mấy thứ gì đó.

Lúc này nọn hắn bám chặt lấy đường cái hơi nghiêng, chậm rãi đến gần phía quân doanh lấy, khoảng cách đã chưa đủ 200m rồi.

Chương 386: Thất Vọng

Bất quá mảng lớn bụi cỏ dại che chắn ánh mắt, dùng thị lực tuyệt hảo của những nữ zombie, cũng không nhìn thấy cái gì.

“Mặc kệ những chuyện này, dù sao đi đến rồi nói sau.”

Cẩn thận thì cẩn thận, cẩn thận quá mức chính là khiếp đảm, Thái Hòa vừa nắm chặt đường đao, lại sờ lên cái nỏ sau lưng, nói ra.

“Đúng vậy nha, có Hòa Ca ở đây, không cần khẩn trương như vậy.”

Trương Hạo Vũ lúc này cũng là một trong những người sống sót ngồi ở trên xe Jeep, hắn có thể nói là hết sức cảm kích với Thái Hòa, thậm chí đạt đến tình trạng rất là sùng bái.

Thấy Thái Hòa nói như vậy, hắn cũng lập tức cảm giác an tâm không ít, theo sau nói ra.

Mà ngay cả lão Vương và Lý Nhã Phương cũng gật nhẹ đầu, biểu thị ra đồng ý.

Thái Tài miễn cưỡng cười cười, trong mắt lại đã hiện lên một vẻ lo lắng. Ở trong đội ngũ này, hắn càng ngày càng không có tiếng nói rồi...

Cửa quân doanh rất là vắng vẻ, đừng nói bóng người rồi, dù xem như zombie cũng không nhìn thấy.

Bất quá không gian bên trong rất lớn, nhìn xung quanh cổng cũng không nhìn ra cái gì.

Đây là lần đầu tiên Thái Hòa đến doanh trại quân đội, còn may ở bên người còn có lão Vương.

“Lão Vương, ngươi có hiểu rõ chút nào về nơi này hay không? Hôm nay phải nhờ vào ngươi.”

“Khẳng định hoàn cảnh nội bộ vẫn có bất đồng đấy, bất quá ta sẽ cố gắng hết sức dẫn đường đấy.”

Lão Vương làm người rất trầm mặc ít nói, nhưng đối với Thái Hòa, ngược lại là hắn vừa hỏi là trả lời ngay.

Mỗi người đều có lòng riêng, chậm rãi đến càng ngày càng gần doanh trại quân đội rồi.

“Nói không chừng, trong quân doanh này thật đúng là có người sống sót.”

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến. Bằng không mà nói, trên quảng trường này không khỏi cũng quá sạch sẽ rồi, ngay cả một con zombie cũng không nhìn thấy.

Về phần không có cảnh vệ, chuyện này rất bình thường, cho dù có người sống sót, khẳng định số lượng không nhiều lắm, có thể thủ ở một chỗ cũng không tệ rồi.

Cùng lúc đó, trên nóc nhà ở khoảng cách đám người Thái Hòa cực xa, một cái bóng đen sau khi ghé vào lan can, lạnh lùng nhìn chăm chú lên những bóng người đang đi xuyên qua quảng trường.

Sau khi đã qua vài giây đồng hồ, hắn lập tức nheo lại con mắt, nhắm họng súng ngay lão Vương đi ở phía trước nhất.

Bất quá ngón tay của hắn ở trên cò súng từ từ bóp xuống, lại rất nhanh buông ra.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi ánh mắt hào quang màu đỏ

như máu kia của hắn rời đi , lại làm cho người ta lập tức run lên trong lòng...

Cái quân doanh này chiếm diện tích rất lớn, nhưng tòa nhà cao tầng có khoảng mười cái như vậy, thật ra muốn bắt đầu sưu tầm..., cũng không phải rất khó khăn.

Trên đường cũng tìm được một ít vũ khí, bất quá đa số đều đã bị vứt bỏ ở ngoài trời rồi, không có cách nào lại dùng rồi.

Dấu vết chiến đấu thì lại tùy tiện có thể thấy được, khắp nơi đều có thể trông thấy vết đạn, cùng với vỏ đạn rơi lả tả khắp nơi, thậm chí còn có bên vách tường một dãy cao ốc cũng bị nổ sập.

Từ trong cái lỗ thủng to đen thùi này, còn có thể nhìn thấy mơ hồ trong phế tích này có rất nhiều xác chết đã bị nổ đến cháy đen, cũng không biết là xác chết của người sống sót, hay là zombie đấy.

Xem ra sau khi tai nạn bộc phát, những quân nhân này đã từng ngăn cản được một thời gian ngắn, bất quá theo Thái Hòa phỏng đoán, ngay từ đầu tỉ lệ người chết có lẽ là rất lớn.

Quân nhân bình thường đeo vũ khí có thể có bao nhiêu?

Bất quá sau khi tai nạn bộc phát, người sống sót ở đây ngược lại có thể lập tức tìm được vũ khí sử dụng, so về với cư dân thành phố mà nói, đương nhiên tỉ lệ sống sót nhiều hơn một chút.

Trên đất trống thậm chí còn có mấy chiếc xe va chạm vào nhau, không chỉ bị đâm tới nát nhừ, mà lại còn có dấu vết bốc cháy bạo tạc nổ tung.

Từ những dấu vết còn lại ở nơi này cũng có thể tưởng tượng ra hoàn cảnh trong lúc ấy, chiến đấu lúc trước có lẽ vẫn rất kịch liệt đấy.

Có một tình huống rất quỷ dị, đừng nói người sống sót rồi, bọn

hắn ngay cả một con Zombie cũng không phát hiện.

Sau khi lục tìm trong mấy căn cao ốc, thậm chí lão Vương chỉ lên trời bắn một phát súng, cũng không phát hiện bất kỳ vật còn sống nào ngoài trừ bọn họ ra.

“Xem ra cái quân doanh này đã bị vứt bỏ rồi, muốn tìm tình báo là không thể nào rồi. Hy vọng phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech đừng có bộ dạng thê thảm như vầy.”

Thái Hòa biểu lộ hơi thất vọng, bất quá việc đã đến nước này chỉ có thể buông tha rồi.

Đương nhiên thất vọng nhất chính Thái Tài, việc này ý nghĩa dã tâm của hắn tạm thời phải thu liễm lại.

Lý Nhã Phương cũng thở dài, nhưng nàng suy nghĩ khá lạc quan, mặc dù tạm thời đồng ruộng không thể lại tiến hành trồng trọt, nhưng cũng may trong căn cứ cũng có rất nhiều đất đại, nuôi sống mười mấy người cũng không khó.

Hơn nữa nói cho cùng, ngoại trừ rất ít người có loại kinh nghiệm trồng trọt ra, những người khác là đến từ thành thị, làm sao biết được gieo trồng như thế nào?

Lúc mọi người ở đây dự định rời đi, một thanh âm lại đột nhiên từ nơi không xa truyền tới.

Chương 387: Đối Thoại

Bất quá cái thanh âm này tương đối khàn giọng, đoán chừng cũng đã một thời gian dài không có cùng người trao đổi đấy.

Mà cái thanh âm này từ nội dung, cũng làm cho trong lòng Thái Hòa căng thẳng: "Các ngươi —— ta là nói ở bên trong nhân loại, không đầu có lĩnh hay sao? Chẳng lẽ là một dị năng giả hay sao?"

Mọi người lập tức khiếp sợ, nhao nhao nhìn lại phía phương hướng thanh âm truyền đến.

Một bóng người đứng ở phía sau cửa sổ lầu ba tòa nhà kia, bất quá chỉ lộ ra nửa thân thể, hơn nữa cúi đầu, rất khó nhìn rõ mặt của hắn.

Từ trang phục hắn đến xem, thật sự là một quân nhân không thể nghi ngờ. Hơn nữa trong tay hắn, đang ôm một khẩu súng ngắm, bất quá họng súng hướng xuống, dường như không có dự định nổ súng vào bọn hắn.

"Người sống sót hay sao? Thật tốt quá, có người sống sót nha!" Trương Hạo Vũ lập tức hưng phấn hô một tiếng.

Từ trong lời nói mới vừa rồi của người sống sót này, không có khiến cho mọi người chú ý quá lớn, nhưng Thái Hòa lại tê rần cả da đầu.

Hắn cố ý cường điệu "Trong nhân loại", chẳng lẽ đã nhìn ra thân phận chân thật của ba người Lê Bống rồi hay sao?

Nói như vậy, hơn phân nửa người sống sót này chính là dị

năng giả rồi hả?

Thái Hòa quay đầu lại liếc nhìn Lê Bống, cơ bản từ phản ứng của nàng trong có thể đoán được, người trước mắt này nhất định là một dị năng giả rồi.

Bằng không mà nói, cũng chỉ có zombie cao cấp mới có thể cảm ứng Lê Bống.

Bất quá zombie cao cấp cho dù biết dùng súng, cũng sẽ không như vậy dùng loại phương thức này nói chuyện đối mặt một cách hòa bình như vậy.

Mặc dù hành động của người sống sót này, cho người ta cảm giác hơi lén lén lút lút.

Chẳng lẽ đối phương lại là đang kiêng kị một đoàn người chính mình? Như vậy cũng có thể hiểu được...

“Chuyện này...”

Thái Tài vừa mở miệng, bóng người kia cũng đã lên tiếng cắt đứt hắn.

“Ngươi chính là dị năng giả hay sao?”

Thái Tài lập tức hơi bất đắc dĩ, hắn quay đầu nhìn thoáng qua, lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Trong nội tâm Thái Hòa rất là để ý với người này, lúc này thoáng do dự một chút, cũng đứng dậy.

Bất quá vì để tránh cho hắn nổ súng, Thái Hòa vẫn lưu lại một tay đấy.

Xa như vậy, cái vòi tinh thần lực vẫn là có thể ảnh hưởng đến đối phương đấy, hơn nữa giơ súng lên nhắm trúng, cũng cần một khoảng thời gian nhất định...

“Là ta.” Thái Hòa mở miệng nói ra.

Người này lại im lặng thoáng một chút, sau đó còn nói thêm: “Các ngươi tới làm gì vậy? Xem các ngươi có đủ loại vũ khí, không giống như là người sống sót xung quanh đây, chẳng lẽ là từ Sài Thành trốn tới hay sao?”

Chuyện như vậy không có gì phải giấu diếm đấy, Thái Hòa gật nhẹ đầu, nói ra: “Đúng vậy. Hắn là các ngươi thanh lý sạch sẽ zombies có đúng không? Vậy tại sao. . .”

Thái Hòa muốn hỏi vì sao zombie thanh lý đã xong, lại bất luận phương tiện sản xuất gì đều không có khôi phục?

Trong quân doanh cũng là có thể trồng rau đấy, hơn nữa mới vừa rồi bọn hắn đã từng đến qua phòng bếp, đồ gia vị nơi đó đều chưa từng bị động chạm qua.

Thậm chí ngay cả máy phát điện cũng bị ném ở đó, đồ tốt như vậy vậy mà không có phát huy ra công dụng qua.

Mà thứ quan trọng nhất là vũ khí, cũng bị tùy tiện vứt bỏ...

Thái Hòa càng nghĩ càng cảm thấy có gì đó không đúng, thậm chí không biết nên hỏi từ đâu.

Dĩ nhiên là gã quân nhân này là hiểu được suy nghĩ của Thái Hòa: “Mọi chuyện... Mọi chuyện không có đơn giản như các ngươi nghĩ đâu. Trả lời ta trước đi, vì sao các ngươi tới nơi này? Nếu như có thể giúp ta sẽ giúp đỡ các ngươi...”

Ồ? Không thể tưởng được người này còn rất nhiệt tình, không hợp với bề ngoài của hắn thần bí như vậy nha,...

“Có lẽ chúng ta muốn hỏi một chút, các ngươi có liên lạc với thế giới bên ngoài hay không? hiện giờ đến cùng thế giới bên ngoài như thế nào rồi? Quân đội có lẽ còn bảo tồn một tí thủ đoạn thông

tin có đúng không?"

Dường như Thái Hòa nói ra loại lời nói này dường như cũng cảm thấy hơi vô nghĩa, ở đây hoàn toàn không có gì khác với phế tích, thủ đoạn thông tin của bọn hắn thực sự cũng chưa từng dùng qua mới đúng.

"Chuyện là như vậy, chúng ta cũng chỉ là người bình thường mà thôi, tới nơi này cũng chỉ là để tìm người giúp đỡ, không có ác ý, có thể gặp mặt nói chuyện hay không?"

Lý Nhã Phương kêu lên một câu.

Bất quá không nghĩ tới người này nhưng lại lên tiếng từ chối: "Không được."

Đồng thời súng trong tay hắn cũng lập tức giơ lên, phản ứng của lão Vương cũng rất nhanh, gần như ở ngay giờ phút đó, họng súng của hắn cũng cũng giơ lên.

Mặc dù Thái Hòa không hề nao núng, nhưng mà trên thực tế cái vòi tinh thần của hắn đã đến rất gần với người trước mặt từ lâu rồi, bất kỳ lúc nào có thể phát động tác dụng làm sai lệch hành động.

Nhưng rất nhanh hắn cũng ý thức được phản ứng của chính mình quá khích, chậm rãi để xuống họng súng.

Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ, vì sao cái vòi tinh thần lực của mình không có mọc ra một "Ánh mắt" đi, bằng không thì hắn cũng có một đôi hoả nhãn kim tinh trực tiếp chứng kiến bộ dạng đối phương rồi.

Chương 388: Nói Chuyện Riêng

Nhìn đối phương cố gắng cúi đầu, đeo mũ, cảm giác không chịu dùng gượng mặt thật trước mặt người khác nha,...

Đợi sau khi tăng trưởng lần sau, lúc có đầy đủ tinh thần lực, nhất định phải đem cải tạo cái vòi thoáng một chút, có thể mọc ra "Ánh mắt" thì tốt nhất rồi...

"Các ngươi không thể tới. Liên hệ với thế giới bên ngoài... Ta vẫn mãi đang nghe radio, bất quá một lần tin tức cuối cùng, là sau khi tai nạn bộc phát hai mươi ngày truyền đến đấy, sau đó thì cũng không có tin tức gì rồi. Gần đây... Bình thường đều là một vài tín hiệu cầu cứu."

Nghe xong lời nói của người sống sót này..., Thái Hòa không thể không than thở một trận, xem ra người hiểu kỹ thuật cũng còn rất, ít nhất hắn cũng không biết như thế nào gửi đi tín hiệu cầu cứu gì.

Nói trở lại, phát ra tín hiệu, thật có hiệu quả hay sao? Có thể đợi đến cứu viện gì hay không?

"Hai mươi ngày. . . Xin hỏi cái nội dung tin tức kia là cái gì?" Thái Hòa hỏi.

Hiện giờ cũng đã trôi qua gần ba tháng, lại không có truyền tới tin tức mới, chẳng lẽ thật sự cái gì cũng đã hủy hoại sạch sẽ rồi hay sao?

"Cố gắng tự cứu, sẽ mau chóng phái ra cứu viện,..."

Đối phương trả lời rất ngắn gọn, mặc dù âm điệu rất bình

thường, nhưng lúc trước Thái Hòa nghe ra một chút cảm giác bất đắc dĩ.

Cố gắng tự cứu... Ngoại trừ tự cứu, còn có thể làm cái gì?

"Radio. . ." Lão Vương vừa mới mở miệng, người sống sót cũng rất trực tiếp địa trả lời: "Ta không biết dùng."

Nhưng mà Thái Hòa nhưng lập tức nhảy lên trong lòng một cái, từ trong lời nói này, chẳng lẽ toàn bộ quân doanh, chỉ còn lại một mình hắn là người sống sót rồi hả?

Bằng không thì cho dù hắn không biết dùng, khẳng định cũng có người biết sử dụng đấy.

Chỉ có thể còn lại một mình hắn, hắn là sống được như thế nào đấy...

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy, người trước mắt này, thật sự là thật không đơn giản!

Đúng lúc này, cái người sống sót này lại đột nhiên hơi do dự mở miệng: "Ta có thể nói với một mình ngươi hai câu hay không?"

Đối tượng hắn hỏi đương nhiên chính là Thái Hòa, mà Thái Hòa cũng đang có dự định này. Chuyện làm cho Thái Hòa để ý nhất đấy, chính là đến tột cùng hắn như thế nào nhìn ra thân phận của ba người Lê Bống đấy.

"Được rồi."

"Uh chỉ một mình ngươi... Không, ngươi mang một người nữa tới, ta ở ngay chỗ này chờ ngươi. Nếu như những người khác tới gần, ta biết ngắm bắn đấy."

Hắn nói xong, đưa tay ra, chỉ vào ba người Lê Bống.

"Hít hà..." Nguy hiểm thật hắn không có nói thẳng ra mang

một “Nữ zombie” tới.

Bất quá đây là bởi vì khi hắn mở miệng, Thái Hòa không chỉ vận dụng cái vòi tinh thần lại để cho hắn ngây ngốc một chút, đồng thời còn đặt một tay lên trên miệng suỵt một cái, làm động tác “Chớ có lên tiếng” với hắn.

Người sống sót lập tức hiểu rõ, hơn nữa lập tức sửa lại lời nói.

Thật ra mới vừa rồi hắn đã điểm đi ra, chỉ có điều loại chuyện này, không phải mọi người có sức liên tưởng mạnh mẽ như thế, lập tức không đoán đúng được đấy.

Ngoại trừ, người có bệnh tinh thần như thằng Tủm. Lúc này hắn như đang suy nghĩ cái gì đó, nhìn chằm chằm vào Yuna, lại thỉnh thoảng đưa mắt nhìn sang Lê Bống và Ngô Thanh Vân, thậm chí còn nhìn về phía Thái Hòa.

“Uh, bốn người bọn họ trong đó, nhất định có một người không phải nhân loại! Bất quá phải như thế nào mới có thể hỏi được đến tột cùng là người nào vậy? Nếu như bọn họ giết ta diệt khẩu ta phải nên làm cái gì bây giờ?”

“Bất kể như thế nào, có thể kết giao bằng hữu với quái vật, thật sự quá tốt rồi!”

“Chậm một chút.”

Thái Hòa đưa tay ngăn lại Lê Bống, che nàng ở phía sau mình.

Ba nữ zombie đều tranh nhau muốn theo tới, nhưng ngày bình thường gần đây Lê Bống khá ôn hòa lại không kiên trì chịu lùi bước, nắm lấy cánh tay một cái Thái Hòa mãi mà không chịu buông.

Yuna đành phải kéo Ngô Thanh Vân đến bên cạnh mình một cái, nói ra: “Đi thôi. Nhìn hắn không thuận mắt cứ đi làm thịt hắn

là tốt rồi.”

“Ặc, ta sẽ đi nói chuyện đấy...”

Lý Nhã Phương cũng yếu ớt nói ra với Thái Hòa: “Cũng không biết vì sao hết lần này tới lần khác người này lại muốn gọi ngươi đi, anh họ, muốn hỏi chuyện chúng ta cũng đã hỏi rồi, dứt khoát đi chỗ khác đi à nha.”

Nhìn ra được nàng lo lắng là xuất phát từ nội tâm đấy, trong nội tâm Thái Hòa cũng cảm thấy tràn đầy ấm áp.

Hắn thuận tay xoa nhẹ xuống đầu Lý Nhã Phương, nói ra: “Đừng quá khẩn trương, ta sẽ cẩn thận đấy.”

Đối phương biết rõ thân phận ba người Lê Bống, không hiểu rõ tinh tường nguyên do, trong nội tâm Thái Hòa sẽ có một vướng mắc.

Như nếu như đối phương có ác ý gì, Thái Hòa tin tưởng bên cạnh mình mang theo một zombie Lên Cấp, sức chiến đấu nhất định không thể chênh lệch so với hắn.

Huống chi trên người hắn cũng vẫn còn súng ngắn, cận chiến còn có đường đao, đồng thời còn có năng lực điều khiển con rối đánh lén bất ngờ.

Bất quá mới vừa rồi để ngăn cản hắn nói ra thân phận chân thật của ba người Lê Bống, vận dụng năng lực quấy nhiễu, chỉ sợ đối phương đã có đề phòng.

Nhưng chuyện này không có gì đáng ngại... Thái Hòa nắm chặt một cây đinh dài trong tay.

Chương 389: Hồn Zombie Da Người Sống

Thứ này hắn đã chuẩn bị lâu rồi, nhưng còn chưa bao giờ phái thử qua có công dụng gì đây này.

Năng lực điều vật, năng lực này hắn cũng coi như rèn luyện đã lâu rồi, mặc dù trước mắt cũng chỉ có thể điều khiển cái này cây đinh này hơi thuận lợi một chút, bất quá thứ này chính là đòn sát thủ chân chính.

Sau khi lên lầu, ngược lại là bề ngoài người này cũng tỏ ra thành ý, lúc trước hướng xuống họng súng, chỉ có điều thời gian khi Thái Hòa và Lê Bống vừa ra hiện ra ở cửa phòng. Hắn cũng lập tức mở miệng: "Không đến gần chút nữa."

Cái văn phòng này rất lớn đấy, Thái Hòa đứng ở cửa phòng, dù là dùng ánh mắt Lê Bống, cũng không thấy rõ hắn đến tột cùng bộ dáng gì như lúc trước vậy.

"người bên cạnh ngươi. . . Là zombie đúng hay không?" Người này hơi khẩn trương mà hỏi thăm.

Trong nội tâm Thái Hòa thầm than, quả nhiên người này biết rõ...

"Làm sao gươi là nhìn ra được vậy?" Thái Hòa nói xong, đinh sắt trong tay cũng đã ở dưới khống chế của hắn chậm rãi bắt đầu lơ lửng lên.

Tinh thần lực mạnh mẽ, còn thêm nhiều lần luyện tập, cơ bản Thái Hòa bắt đầu có thể làm lơ lửng khá dễ dàng.

Thanh đinh sắt phía sau lưng Thái Hòa từ từ bay lên, cuối cùng đạt tới trần nhà. Trong nội tâm Thái Hòa cũng dần dần ổn định lại.

Cây đinh sắt này dán trần nhà đến đỉnh đầu người đó, chỉ cần người này lộ ra một chút không đúng, có thể lập tức lấy tính mạng của hắn.

Mặc dù không thể lấy mạng, cũng có thể tranh thủ được thời gian ra tay.

“Ta cũng là một dị năng giả. Ta gọi Bạch Hải Đường.”

Người này cũng không có phát hiện động tác ẩn nấp của Thái Hòa, dường như ánh mắt của hắn vẫn mãi khóa ở trên người Lê Bống. Phảng phất tương đối hiếu kỳ với nàng.

“Xem biểu hiện của ngươi, những nhân loại kia cũng không biết các nàng thân phận chân thật?”

“Đúng vậy.” Thái Hòa gật đầu nói.

Bạch Hải Đường đã trầm mặc một hồi lâu, mới chậm rãi mở miệng hỏi: “Chuyện ta muốn hỏi chính là, làm như thế nào bề ngoài các nàng hoàn toàn giống hệt với nhân loại vậy? Nếu như không bởi vì ta là... Có một dị năng đặc thù mà nói..., mà ngay cả ta cũng không nhìn ra.”

Thì ra hắn là hiếu kỳ chuyện này... Bất quá nhìn dáng vẻ của hắn dường như rất trịnh trọng, cho dù hiếu kỳ cũng không cần phải như vậy đi.

Thái Hòa càng tỏ ra cảm thấy người này quá mức kỳ dị.

Mà đúng lúc này, Lê Bống lại đột nhiên áp vào bên tai Thái Hòa. Nói một câu làm cho hắn cực kỳ rung động đến: “Khí tức trên người hắn, giống hệt như chúng ta...”

“Cái gì?” Thái Hòa lập tức chưa lấy lại tinh thần ra, mà ở thời điểm này đối phương lập tức đột nhiên nói ra: “Nhất định ngươi có biện pháp đặc thù gì đúng không? Nếu như ngươi có thể nói cho ta mà nói..., ta có thể trả một cái giá lớn nhất định để báo đáp ngươi.”

Thái Hòa nhìn theo dõi hắn một hồi lâu. Đồng thời hắn điều khiển đinh sắt cũng đã quỷ dị hiện ra ở đỉnh đầu của hắn, chỉ cần xuống một chút nữa, có thể lập tức nhắm ngay cái ót hắn đâm xuống.

“Vì sao ngươi muốn biết chuyện này? Đến tột cùng ngươi là ai? Ngươi muốn ta hỗ trợ, ít nhất đừng có lại dấu đầu lộ đuôi.” Thái Hòa hỏi thăm một lần một vấn đề.

Tay kia của hắn đã cầm đường đao. Người này cho hắn cảm giác dường như đã được huấn luyện nghiêm chỉnh, nếu như suy đoán của hắn không sai. Chỉ sợ Zombie ở đây đều là bị hắn bắn chết từng chút một đấy.

Đã như vầy, liều kỹ thuật bắn súng với hắn không có ý nghĩa, hoàn toàn tự tìm tai vạ mà thôi. Bất quá nếu bàn về sức bật cự ly ngắn, Thái Hòa tự hỏi vẫn mạnh hơn rất nhiều so với người bình thường đấy.

Huống chi, bên cạnh hắn còn có Lê Bống...

Toàn thân người này cứng đờ, hắn đã trầm mặc một lúc lâu, dường như cuối cùng hạ quyết tâm vậy, chậm rãi ngẩng đầu lên, xốc lên mũ.

Trong nháy mắt khi nhìn thấy cặp mắt đỏ kia, Thái Hòa lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ khiếp sợ!

“Zomb. . . Không đúng. . .” Trong đầu Thái Hòa vừa mới xẹt qua một từ “Zombie”, vậy lập tức không tán đồng, chối bỏ suy

nghĩ này.

Thời điểm mới vừa rồi còn ở dưới lầu, hắn cũng đã quan sát đoàn ánh sáng tinh thần của người này.

Mặc dù cảm giác có một chút quái dị, hoàn toàn không giống với cái chủng loại zombie kia là quá đoàn ánh sáng màu đỏ, ngược lại không có khác nhau quá lớn với nhân loại.

“Ồ?” Bạch Hải Đường dường như rất kinh ngạc Thái Hòa phản ứng, “Vậy mà ngươi có thể nhìn ra ta không thật sự zombie?”

“Ngươi sẽ không phải rỗi rãnh nhức hết cả trứng đeo kính sát tròng hay sao?”

Thái Hòa sẽ không nhìn lầm ánh mắt cuồng bạo kia, bất quá hắn vẫn không tự chủ được mà hỏi thăm.

Loại tình huống này thật sự là vượt quá tưởng tượng của hắn.

“Chuyện này sao, ta không có lừa ngươi, ta thật sự là một dị năng giả, nhưng hiện giờ ta cũng là zombie. Dị năng của ta là phân thân zombie. Cỗ thân thể này, là của một chiến hữu của ta cái đấy.”

Giọng nói của Bạch Hải Đường hơi kích động, có thể bị người ta tán thành, chuyện này với hắn mà nói quá trọng yếu.

Lúc đầu hắn cũng không có ý định gặp mặt với team của Thái Hòa đấy, mà khi hắn phát hiện trong bọn hắn thậm chí có ba nữ zombies, hơn nữa bề ngoài không hề sai biệt với nhân loại, hắn do dự một lúc lâu, cuối cùng không nhịn được!

Chương 390: Bản Thể

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 391: Săn Lùng

Mặc dù không biết đến tột cùng bản thể của người này ra sao, nhưng người ở đây chỉ là một bộ phân thân của hắn!

Thái Hòa lập tức dấy lên lòng cảnh giác, hắn tranh thủ thời gian xông vào trong phòng, tìm kiếm khắp nơi.

Mà cùng lúc đó. Tiếng súng cũng kinh động đến mấy người đang ở dưới đất.

“Hòa Ca!”

“Anh họ!”

“Quái. . . Không phải, đại ca!”

Yuna và Ngô Thanh Vân, cùng với Lý Nhã Phương, thậm chí thằng Tủm, đều lập tức phóng về phía trong lầu…

Mà Thái Tài lập tức lập tức đứng hình ngu ngơ một chút, chờ hắn kịp phản ứng, ở nơi này chỉ còn lại có một mình hắn.

“Tiếng súng vang lên. Ai chết rồi hả? Tên Thái Hòa kia có thể chết rồi hay không vậy hả?”

Ý nghĩ này vừa xuất hiện, hắn đột nhiên cảm thấy hơi sung sướng lên.

Bất quá sau đó, hắn lại cảm giác chẳng phải mình hơi lạnh lùng một chút, dù sao có Thái Hòa, mới có bọn hắn hiện giờ...

“Mấy ngày nay ta đủ nhường nhịn đủ tôn trọng đối với hắn! Đi theo hắn nở khuôn mặt tươi cười! Huống chi cũng không phải ta

ra tay giết hắn...”

Thái Tài rất nhanh cũng đã thoát khỏi một chút cảm giác áy náy này, trên mặt cũng không nhịn được nữa hiện ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Bộ dáng vẫn phải làm cho đủ đấy...”

Hắn nhìn lên trên lầu một cái. Lập tức chạy vào trong lầu.

Mà lúc này ở một căn phòng nhỏ hẹp trong lầu, truyền đến một thanh âm mạnh mẽ kỳ dị.

“Gràooo…!”

Như là một tiếng gầm nhẹ, hoặc như là nghẹn lấy một hơi say đó gầm ra mạnh mẽ vậy.

Đồng thời từ trong một đống chăn bông biến thành màu đen, bỗng nhiên xuất hiện một bóng người đang ngồi trong đó.

Đôi má lõm thật sâu. Gầy giống như là da bọc xương vậy, giống như bị một trận bệnh nặng vậy.

Từ đó có thể thấy được. Bộ thân thể này, sinh mạng kéo dài không lâu nữa rồi!

“Khặc khặc...”

Hắn bỗng uốn éo xoay lắc cổ, cố gắng dùng tay chống đất chậm rãi bò lên.

“Tinh thần lực của ta đã không có khả năng lại khống chế một bộ phân thân nữa rồi, bởi vì một khi bản thể, bắt đầu thức tỉnh biến dị... Nếu như không phải để cho bản thể nằm với tình trạng ngủ đông, đoán chừng đã sớm vô dụng...”

Trong cặp mắt hãm đi vào thật sâu của Bạch Hải Đường, đột

nhiên bộc phát ra một trận thù hận và ghen ghét! Trong ánh mắt của hắn, thì ra có một tia ánh sáng màu đỏ hiện lên!

“Vậy mà giết ta để cứu zombie? Hắn mới là quái vật, bọn hắn đều đáng chết...”

Bạch Hải Đường cầm lên một thanh súng ngắn, sau khi kiểm tra một chút, lập tức mở ra chốt bảo hiểm lên đạn, sau đó đi ra ngoài lặng yên không một tiếng động.

Trong nháy mắt khi hắn mở ra cửa lớn, trong đầu hắn bỗng nhiên hiện ra một cảnh tượng.

Bạn bè của hắn, chiến hữu của hắn, sau khi biết rõ hắn có dị năng này, vậy mà cho là hắn không phải cái người bình thường...

“Bạch Hải Đường, ngươi đừng có lại dùng phân thân rồi, ngươi cũng đã bị ảnh hưởng triệt để rồi nha. Ta biết rõ ngươi đang vụng trộm cắt tay của mình, lấy máu đến uống. . . Ta cũng biết rõ ngươi đang thè lưỡi ra liếm máu tươi của những chiến hữu đã chết đi! Bản thể của ngươi cũng đã biến thành quái vật rồi nha!”

“Nếu ngươi lại không buông bỏ, ta chỉ có thể mạnh bạo ép ngươi phải làm như thế! Nếu không, ta nói cho những người khác...”

“Ngươi không hiểu, bọn hắn cũng không hiểu. Không có ta, các ngươi có thể sống đến hiện giờ hay sao?”

Bạch Hải Đường run mạnh cả người: “Quá lâu không dùng đến bản thể, không nghĩ tới vừa về tới bản thể, những ký ức này lại xuất hiện lần nữa. Thừa dịp ta còn chưa có chết...”

Hắn nhìn sang vị trí sâu trong hành lang. Nơi này là lầu một... Chỉ sợ ai cũng không thể tưởng tượng nổi, bản thể quan trọng như thế, đã bị hắn nhốt ở một căn nhà kho mini trong thang lầu một.

Không gian dưới chân cầu thang chỉ vẻn vẹn rộng không đến hai mét vuông, chính là chỗ giấu kín bản thể hắn...

Mà lúc này, đám người Lý Nhã Phương đã tụ hợp với Thái Hòa, Thái Hòa nói khái quát đơn giản tướng tình huống vì sao Bạch Hải Đường đột nhiên muốn công kích, mặc dù hơi gượng ép, nhưng tóm lại tốt hơn nhiều so với bại lộ thân phận của ba người Lê Bống.

Tình huống cỗ thi thể kia thì không thể gạt được đi đấy, Thái Hòa dứt nói ra khoát dị năng của Bạch Hải Đường, về phần mục đích hắn gọi Thái Hòa đến nói chuyện một mình, thì đã bị hắn tùy tiện ứng phó cho qua chuyện rồi.

“Hiện giờ mấu chốt là tìm được bản thể hắn, ta hoài nghi khẳng định bản thể hắn có tình huống không tốt lắm.”

Thái Hòa nói ra.

“Chúng ta đây tách ra tìm hay sao?” Lão Vương cầm lên súng trường, hỏi.

“Uh!”

Mặc dù đối với phương là một dị năng giả, nhưng dù sao không phải zombie, hơn nữa điểm dựa vào lớn nhất giống lúc trước đã bị giết chết rồi, đoán chừng không có bản sự quá lớn.

Nghĩ tới đây, Trương Hạo Vũ cũng gật nhẹ đầu, kiên quyết nói.

Trong lòng của hắn cũng là rất phẫn nộ đấy, Lê Bống là bạn gái ân nhân, hơn nữa lại còn rất xinh đẹp...

Người này lại muốn giết Lê Bống hay sao?

Thái Hòa nghĩ thầm bọn họ đều đã trải qua nhiều lần chiến đấu với người sống sót rồi, cho dù đối phương có súng. Chỉ cần

cẩn thận một chút, chắc là không có vấn đề đấy.

Chương 392: Hối Lỗi

“Sau khi các ngươi phát hiện hắn. Cố gắng đừng chiến đấu chính diện với hắn, dù sao tất cả đều đặt an toàn của bản thân lên hàng đầu.”

Lý Nhã Phương thì bị Thái Hòa lưu ở bên người, nhưng mà hắn lo lắng để cho nàng cũng đi tìm một mình.

Lão Vương và Trương Hạo Vũ đi cùng nhau, mà thằng Tủm lập tức tay cắm túi quần, đã sớm nhàn nhã lên trên lầu rồi.

Bất quá bọn hắn đi đấy, cũng không phải thang lầu an toàn...

Ngược lại sau khi Thái Hòa sưu tầm ở tầng lầu này hoàn tất, mang theo ba người Lê Bống, đi tới phía thang lầu an toàn.

Cùng lúc đó. Thái Tài cũng đã đi lên phía trên lầu.

Trong lòng của hắn đang âm mưu một tưởng tượng, nghĩ thầm nếu như còn có người sống sót khác, cho dù hiện giờ Thái Hòa không chết, đoán chừng cũng bị bao vây rồi.

Chính mình đi lên từ chính diện, nói không chừng cũng sẽ tiến vào phạm vi công kích của người khác.

Không bằng đường vòng, trước hết xem một chút tình huống rồi quyết định tiếp.

“Đám người Nhã Phương, vẫn quá sốt ruột rồi. Nói không chừng ngược lại bị Thái Hòa làm phiền hà.”

Thái Tài thở dài, nghĩ đến.

Nhưng mà trong khi hắn vừa mới đi tới trước thang lầu an toàn, một đạo bóng đen lại đột nhiên từ bên cạnh nhảy đi qua.

Phản ứng của Thái Tài cũng coi như rất tốt, hắn lập tức giơ lên họng súng, nhưng tất cả mọi thứ cũng đã chậm.

Khi cả người hắn bị va chạm vào trên tường, một cỗ đau nhức kịch liệt lập tức truyền đến từ cổ họng của hắn.

Bạch Hải Đường hai mắt đã hơi ửng hồng. Đang tham lam cắn xé thịt của hắn, uống vào máu của hắn...

Hai mắt Thái Tài trắng dã, hai chân liên tục chòi đạp lấy, toàn thân đều đang run rẩy liên hồi.

“Khặc khặc...”

Nhưng mà từ khi khí quản bị cắn đứt, Thái Tài đã không thể phát ra bất kỳ thanh âm gì rồi. Hắn cũng đã không thể phát ra một tiếng động triệt để.

Cùng lúc đó. Súng ngắn trên tay hắn, cũng “Beng” một tiếng, rơi trên mặt đất.

Bạch Hải Đường lập tức cảnh giác ngẩng đầu ra, mặt mũi hắn đều dính tràn đầy máu tươi, bên miệng còn dính lên mảnh thịt vụn...

Ngay khi Bạch Hải Đường cầm súng trốn qua một bên, Thái Hòa đã từ trên lầu vọt xuống dưới.

Hắn vừa đứng ở đầu cầu thang, chỉ nghe thấy tiếng vang súng ngắn rơi xuống đất truyền đến, gần như ngay lập tức, hắn cũng ý thức được có động tĩnh ở tầng dưới.

Thái Hòa lao xuống đến tầng đầu tiên, đã nhìn thấy Thái Tài đang từ từ xụi lơ xuống đất, nhìn thấy phần cổ tràn đầy máu tươi

của Thái Tài, trong lòng hắn biết người này đã không thể cứu sống nổi.

Bất quá người này cố ý bọc qua thang lầu an toàn, không cần nghĩ cũng biết, hắn có ý định gì.

Nhưng lúc này Thái Hòa lại có lòng dạ nào chú ý tới hắn, bởi vì trong nháy mắt ngay khi hắn sắp kề sát vách tường, lập tức truyền tới một tiếng súng vang.

Cùng lúc đó, hai đạo bóng người cũng nhảy mạnh lên từ bên cạnh hắn.

Trong nháy mắt khi chú ý tới thi thể Thái Hòa cũng dừng bước, hơn nữa kịp thời né tránh, nhưng đầu vai vẫn đang truyền đến một trận đau nhức kịch liệt.

Mà Yuna và Lê Bống lập tức đồng thời nhảy đi ra ngoài. Huơ lên Liêm đao, Bạch Hải Đường ẩn nấp trong góc lập tức cảm giác đỉnh đầu chợt nhẹ.

Súng bị đánh rơi rồi, hơn nữa bàn tay. . . Cũng bị cắt rơi xuống đất.

Lập tức vang tiếng kêu thảm thiết lên, mặc dù hắn đang trong giai đoạn biến dị, nhưng lúc này coi như là nửa nhân loại!

Bất quá một phương diện khác, hắn lại có nhanh nhẹn của zombie.

Đau nhức kịch liệt làm cho hắn giữ vững thanh tỉnh, thời điểm khi hổ trảo Lê Bống vồ tới trước mắt, hắn lăn mình tại chỗ một cái tránh thoát, nhặt lên một cây súng ngắn mà Thái Tài đánh rơi xuống đất, nhắm ngay Thái Hòa lần nữa.

Hắn có thể cảm giác được Thái Hòa còn sống, khí tức nhân loại, máu tươi, đều có thể để cho hắn cảm giác được!

“Trước hết giết ngươi!”

Bất quá đúng lúc này, lại một đạo bóng người thoáng nhảy xuống cái từ trên thang lầu, một cước trực tiếp dẫm nát cổ tay của hắn.

Lực lượng khổng lồ làm cho xương cổ tay hắn lập tức vang lên một thanh âm “Răng rắc”, lại bị vô hiệu hóa mọi hành động rồi!

Mà cả người Bạch Hải Đường, cũng ngã xuống về phía trước!

Không đợi hắn ngẩng đầu lên, một đạo gió lạnh xẹt qua từ sau cổ, hắn đột nhiên cảm giác đầu giống như lăn xuống thoáng một cái, sau một giây, hắn đã nhìn thấy thi thể không đầu của chính mình...

Dưới ba nữ zombies vây giết, để cho Bạch Hải Đường đã chết đi trong tuyệt vọng và hoảng sợ cực độ, và trong thống khổ kịch liệt.

Trong miệng của hắn, thậm chí còn có chưa kịp tiêu hóa thịt người.

Trước khi chết, trước mắt Bạch Hải Đường, lại hiện ra một bức tranh.

Vị chiến hữu bị hắn dùng phân thân cắn tổn thương, cố gắng để cho biến dị, bởi vậy mà bị hắn hại chết đấy, mười đồng đội may mắn còn sống sót...

“Nếu như khi đó ta không cắn hắn, có lẽ cũng không thức tỉnh khát vọng với máu thịt, càng sẽ không khống chế không nổi phân thân, ngay cả mình cũng cắn...”

Nói cho cùng, chính là mình đã xem như biến thành quái vật...

Chương 393: Chiến Lợi Phẩm

“Hòa Ca, ngươi không sao chứ?”

Lê Bống lao nhanh đến, xuất hiện ngay lập tức trước mặt Thái Hòa, đỡ hắn lại hắn một cái.

Tay phải của Thái Hòa đã không còn sức lực rồi, trên trán lập tức đau đến ra mồ hôi lạnh.

Hắn cắn răng lắc đầu: “Ta còn gặp may, trước hết xem thử một chút đây có phải là bản thể hắn hay không, hay chỉ là một bộ phân thân? Không thể để cho hắn cơ hội lại tập kích chúng ta.”

Nghe Thái Hòa nói như vậy, Yuna đang muốn xông xem xét tình huống của hắn thoáng do dự một chút, tựu lập tức xoay người đi kiểm tra thi thể kia.

“Người này... Hòa Ca, hắn chỉ là vừa bắt đầu biến dị nha, ta cũng không biết là phân thân hay là bản thể nữa...”

Yuna hơi kinh ngạc nói.

“Vậy chắc là bản thể rồi. Ở đây không có khả năng có người sống ở lại đến hiện giờ để cho hắn cắn một cái thành biến dị đấy. Không trách được hắn không nghe được tiếng người, lúc đầu bản thể cũng biến thành bộ dạng kinh tởm này rồi.”

Ánh mắt Thái Hòa lộ ra một chút căm hận, người này lúc trước kia nổ súng muốn bắn chết Lê Bống, hắn còn cảm thấy người này hơi đáng thương.

Nhưng hôm nay xem ra, người đáng thương chắc chắn cũng có chỗ đáng hận.

Vậy mà người này là một dị năng giả, có năng lực đầy đủ từ từ đánh chết mất tất cả zombies, nhưng nơi này lại không có bất luận người sống sót nào khác xuất hiện...

"Bất quá tại sao hắn lại ở nơi này? Chẳng lẽ ẩn thân ở nơi này hay sao?"

Thái Hòa dưới Lê Bống nâng đỡ đi xuống thang lầu, mà lúc này sau lưng cũng có tiếng bước chân truyền đến, dĩ nhiên là những người khác đã nghe được tiếng súng, đều lập tức chạy tới.

Đối với thi thể Thái Tài, ngược lại là Thái Hòa chỉ nhìn thoáng qua, nghĩ thầm người này cũng thật sự là quá xui xẻo...

Bất quá thế sự vô thường, tánh mạng chính là yếu ớt như vậy.

Lúc này ngược lại là hắn liếc chú ý tới trong thang lầu cửa phòng rộng mở, lập tức cắn răng lấy ra đèn pin, chui vào xem xét một chút.

Nhưng chùm sáng vừa chiếu lên trên tường, Thái Hòa cũng lập tức cảm giác da đầu run lên một trận.

Trên vách tường, tất cả đều là chữ viết màu đen. Rất rõ ràng chính là dùng máu tươi ghi thành đấy.

"Ta không có ăn qua thịt người!"

"Ta không là quái vật!"

"Tất cả mọi chuyện đều phải trách ngươi, nếu như không phải ngươi xen vào việc của người khác, cơ bản ta sẽ không cắn ngươi! Là ngươi biến ta thành quái vật đấy!"

"Ta sai rồi, các ngươi đều đừng tới đây, đều đừng đến phiền ta!"

Chỉ viết đi viết lại vài lời như thế, nhưng lại ghi gần như tràn

ngập toàn bộ vách tường.

Bất quá nhìn qua, cũng đã viết thật lâu.

Từ trong những câu chữ rối loạn nơi này, Thái Hòa cũng đã nhìn ra hai điểm.

Một là, người sống sót còn lại ở đây đoán chừng đều là bị hắn hại chết; hai là, bản thân của hắn ở trong cô độc và áy náy, đã bị bóp méo nội tâm triệt để.

Từ trong lời nói có thể biết được phân thân giết chết tất cả zombies, khống chế cảm giác thèm ăn thịt người của chính mình, ở trong mắt Thái Hòa xem ra, đại khái là một loại tâm lý trốn tránh.

Có thể hắn đang chơi trò xiếc tự mình thôi miên chính mình hay không? hiện giờ xem ra ngược lại là rất có thể đấy.

Xem ra vì bảo vệ tánh mạng. Hắn vẫn mãi hoạt động bằng phân thân, mà giấu bản thể ở nơi này.

Đối với dị năng của hắn, Thái Hòa cũng không phải rất hiểu rõ, chỉ có thể thông qua tình huống hiện hữu tiến hành suy đoán một chút.

Thời điểm trước kia nói chuyện với hắn, biểu hiện của hắn coi như bình thường, không nghĩ tới vừa liên quan đến bản thân, cũng lập tức bộc lộ ra gương mặt thật tâm lý vặn vẹo.

Diện tích phòng kho mini dưới chân cầu thang không lớn. Nhưng còn chồng chất rất nhiều vật dụng.

Sáu rương đồ hộp quân dụng, mấy cái radio đặt ở trong rương. Loại vật dụng này ở trên phân thân của hắn cũng có một cái.

Ngoài ra còn có một chút vật dụng linh tinh thượng vàng hạ cám, bất quá Thái Hòa đã không có tinh thần đi xem xét từng món

rồi.

Nếu bản thể Bạch Hải Đường đã chết, cái doanh trại quân đội này cũng sẽ không có uy hiếp tiềm ẩn khác. Trước hết xử lý miệng vết thương quan trọng hơn.

Hắn lại để cho Ngô Thanh Vân lấy ra những cái radio kia, bỏ hai cái radio vào trong balo của mình.

Tình huống ở thế giới bên ngoài, vẫn phải lưu ý từng giờ từng phút đấy, hôm nay trải qua lâu như vậy. Nếu quả thật có thể lực lượng viện binh cứu viện, có lẽ phải phát ra tín hiệu sưu tầm người sống sót rồi.

Khả năng không cao. Nhưng mà phải tiến hành chú ý.

Lúc này đám người Lý Nhã Phương đã chạy tới, thứ đầu tiên bọn hắn chứng kiến đấy, đương nhiên là thi thể Thái Tài và Bạch Hải Đường.

Lý Nhã Phương lập tức che miệng lại, vành mắt đã đỏ lên, mà lão Vương cũng chậm rãi bỏ súng xuống, lộ ra vẻ đau lòng.

“Chuyện

Chỉ có thằng Tủm biểu lộ nhẹ nhõm, hắn vốn là liếc nhìn thi thể Bạch Hải Đường, sau đó lập tức đưa mắt nhìn sang Thái Hòa: “Ồ, đại ca ngươi bị thương?”

Sau khi nói xong hắn lập tức vọt tới trước mặt Thái Hòa, bàn tay cũng đi sờ bờ vai của hắn.

Chương 394: Quanh Năm Bệnh Hoạn Tóm Lại Cũng Học Được Chút Gì

Bất quá nhìn hành động này dường như rất ân cần, cũng trong lúc hắn nói chuyện lại để cho Thái Hòa hận không thể một cước đạp hắn.

“Đến kiểm tra xem ta có gì khác nhau với người bình thường hay sao? Với tư cách quái nhân xúc tu... Ah! Chị Na Na vì sao chị lại giẫm ta!”

“Anh họ, anh bị thương rồi sao?”

Lý Nhã Phương vội vàng lau chùi nước mắt, đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Đám người Trương Hạo Vũ cũng lập tức vây qua, mặc dù Thái Tài tử vong làm bọn hắn khổ sở, nhưng người nào trong bọn hắn cũng đã quen nhìn cảnh sinh ly tử biệt đấy.

“Không có sao chứ?”

“Vết thương do súng à, còn may là từ phía trên xẹt qua đấy, cũng không có làm bị thương xương cốt... Rất may mắn. Bất quá có khả năng ngươi phải nhẫn nại một thời gian ngắn rồi, muốn khép lại triệt để, đoán chừng cần thời gian thật lâu.”

Lão Vương lập tức kiểm tra một chút cách quần áo cho Thái Hòa, sau đó hơi may mắn nói.

Thái Hòa nghĩ thầm đây cũng không phải là may mắn cái gì,

hoàn toàn là phán đoán chính xác tạm thời cứu mình một mạng.

Loại năng lực tức thời này, cũng là bản năng ở trong đọ sức sinh tử mới bồi dưỡng ra được đấy.

“Nếu chỉ như vậy không có gì đáng ngại, ta mang theo dược phẩm cấp cứu đâu rồi, xử lý thoáng một chút là được rồi.”

Ngược lại Thái Hòa đau đến hít một hơi lạnh, nói ra.

Trương Hạo Vũ thoáng do dự một chút, lập tức quay đầu nhìn về phía lão Vương: “Trước tiên chúng ta an trí thi thể của đội trưởng Thái Tài một chút đi.”

Nói là an trí, thật ra chính là tìm một gian phòng chôn xuống mà thôi.

Chuyện này đã tốt hơn rất nhiều so với kết cục bị vứt xác nơi hoang dã, thậm chí bị zombie xé xác ăn.

Mà Lý Nhã Phương và thằng Tủm lập tức ở lại bên người Thái Hòa, một đám người ngồi xuống ngoài cửa nhà kho mini dưới cầu thang, dự định xử lý vết thương đơn giản cho Thái Hòa một chút.

Đương nhiên, thằng Tủm chủ yếu là muốn quan sát khoảng cách gần một chút, đến tột cùng Thái Hòa là quái vật hay còn là nhân loại.

Sau khi cởi áo ra, lập tức cũng lộ ra vai trái đã máu thịt lẫn lộn.

Mặc dù viên đạn chỉ là phá hủy phần thịt vai phải mà thôi, nhưng trên thực tế đã gây ra tổn thương thật lớn cho Thái Hòa.

May mắn chính là, hoàn toàn chính xác xương cốt không có việc gì.

“Xem ra phim truyền hình đều là gạt người đấy...”

Trong nháy mắt khi viên đạn tiếp xúc đến máu thịt, Thái Hòa cảm giác đau đớn kịch liệt, tuyệt đối không phải đơn giản chỉ là dùng đinh hay dùng đũa đâm thủng một lỗ mà thôi.

Nói một cách khác lúc đầu đạn va chạm vào thân thể của hắn, cũng lập tức cho hắn gây ra vết thương cực lớn, miệng vết thương ban đầu chỉ như đầu đũa, nhưng sau khi chạm vào cơ thể viên đạn xoay phá rộng vết thương to bằng miệng chén.

Có thể tưởng tượng nếu như trúng mục tiêu chính là phần bụng hay những nơi yếu ớt khác. Chỉ sợ mặc dù đâm vào là lỗ nhỏ, nhưng ở trong sẽ bị khuấy tung hết cả nội tạng lên, đợi đến lúc xuyên thấu đi ra cũng đã biến thành một cái lỗ thủng to đùng rồi.

“Vết thương này có thể khử trùng đơn giản một chút...”

Lý Nhã Phương lại không nhịn được bắt đầu rơi lệ, chứng kiến Thái Hòa cau mày, trên trán chảy đầy mồ hôi, trong nội tâm thật sự là khổ sở không nói nên lời.

Lê Bống cũng là thoáng chốc nắm chặt nắm đấm, ánh sáng trong ánh mắt Yuna lạnh càng sáng rực hơn. Mà ngay cả Ngô Thanh Vân cũng nhíu mày.

“Hòa Ca.”

Lê Bống khó thấy được không có sinh ra phản ứng gì với hương vị máu tươi của Thái Hòa, mà là vươn tay ra nắm chặt tay hắn.

“Được rồi, mọi chuyện đã qua.”

Chuyện xử lý miệng vết thương lúc đầu là muốn cho Yuna đến làm đấy. Nhưng thằng Tủm lại hết sức tích cực mà tỏ vẻ chính mình với tư cách một người bệnh hoạn quanh năm, ở phương diện này có kinh nghiệm rất nhiều.

“Chẳng phải là ngươi đang chạy chữa ở bệnh viện tâm thần hay sao?”

“Cho nên ta có kinh nghiệm xử lý miệng vết thương rất phong phú nha!”

Thằng Tủm trả lời với vẻ rất là đương nhiên, lần này ngược lại là hắn không hề phủ nhận mình là một bệnh tâm thần rồi.

Hắn nhấc lên dung dịch ô-xy già (H2O2) một cái, sau đó hưng phấn mà nhìn chằm chằm vào miệng vết thương của Thái Hòa, lập tức bắt đầu hành động.

Lúc đầu Thái Hòa muốn ngăn cản hắn. Bất quá nghĩ lại cứ để cho hắn thử xem có công hiệu gì hay không, chỉ cần không động dao động kéo với chính mình, cũng sẽ không có nguy hại gì.

Để cho nữ zombie xử lý miệng vết thương hay sao? Vẫn là thôi đi, các nàng khá lành nghề với phương pháp chế tạo ra miệng vết thương như thế nào.

Mà nhìn qua sắc mặt của Lý Nhã Phương quá mức khẩn trương, chính Thái Hòa cũng chỉ có tay trái có thể cử động.

Không hổ là người tinh thần phân liệt, thằng Tủm cơ bản là không làm cho miệng vết thương bị ảnh hưởng xấu chút nào, hơn nữa từ lúc bắt đầu khử trùng. Cũng lập tức tiến vào trạng thái hết sức chăm chú, thậm chí còn chăm chỉ từng li từng tí hơn so với bác sĩ chuyên nghiệp.

Một phương diện khác với tư cách một dị năng giả, lúc tinh thần lực của hắn tập trung cao độ, động tác chuẩn xác đến từng chi tiết, tỉ mỉ. Tốc độ cũng thật nhanh.

Chương 395: Quá Đẹp Trai

Chỉ trong thời gian chừng mười phút đồng hồ, hắn cũng đã tiến hành khử trùng và cầm máu miệng vết thương đơn giản cho Thái Hòa, cuối cùng dùng băng gạc băng bó vết thương lại thật cẩn thận kỹ càng.

Bất quá vẫn khó tránh khỏi đau đớn đấy, hơn nữa làm như vầy chung quy chỉ là xử lý đơn giản. Xem ra phải tìm một ít thuốc kháng sinh kháng viêm, may ra tốc độ khép lại vết thương nhanh hơn.

"Không nghĩ tới ngươi còn có ngón này." Sắc mặt Thái Hòa tái nhợt nói.

Thằng Tủm rất là cẩn thận đều đặt miếng bông dính đầy máu và băng gạc vào trong túi của mình. Đồng thời đắc ý nói ra: "Đây là đương nhiên đấy, ta có một người bạn chung phòng bệnh, hắn thích loli, càng thích BDSM, coi như là người bệnh mạng tính đại biểu nhất của giường số 203 từ trước tới nay rồi. Cách một thời gian ngắn hắn sẽ có thêm rất nhiều miệng vết thương, mưa dầm thấm đất đương nhiên ta cũng học như thế nào tiến hành ứng phó xử lý nhu cầu khi cần thiết."

Miệng vết thương vô cùng đau đớn, Thái Hòa dứt khoát mắng chiến với hắn hai câu để chuyển dời lực chú ý,: "Được rồi, ta trách oan ngươi rồi, ngươi cũng không phải hoàn toàn vô dụng. Nói trở lại, loại người này có lẽ không cần trói lại rồi chích thuốc an thần?"

"Ngây thơ, ngươi cho rằng bệnh tâm thần đều là tên điên hay sao? Ít nhất ta và 203 cũng chỉ là tinh thần ngẫu nhiên hỗn loạn

thoáng một chút, đây thật ra là biểu hiện ý thức quá dư thừa, những chuyện suy nghĩ trong đầu quá nhiều mà thôi. Hắn ưa thích BDSM, chính là bởi vì quá nhung nhớ tiểu loli trong nhà... chắc đại khái là vậy? Dù sao, cái gọi là trên có chính sách dưới có đối sách, đấu trí đấu lực đấu dũn với bác sĩ y tá cũng là trò vui duy nhất của hắn đấy, nếu không ta đã sớm xuất viện."

Thằng Tủm rất là nghiêm túc nói.

Tin ngươi mới là lạ...

Thấy Thái Hòa còn có tâm tư nói giỡn với thằng Tủm, Lý Nhã Phương hơi yên tâm một chút giống lúc trước.

Bất quá nhìn thấy hắn dường như toàn thân xụi lơ, mồ hôi lạnh không ngừng chảy ra, đoán chừng chắc là đau đến quá sức.

Lê Bống và Yuna đều dán chặt với Thái Hòa, dường như muốn dùng phương thức biểu đạt thân cận lại để cho hắn dễ chịu hơn một chút.

Ngô Thanh Vân do dự một chút, cũng đưa tay giúp Thái Hòa lau mồ hôi trên trán.

Lúc này lão Vương và Trương Hạo Vũ cũng đã an trí xong thi thể Thái Tài, từ trong lầu đi ra.

"Vừa mới phát hiện một gian phòng ở lầu một, có một ít súng, một cái chìa khóa xe đặc biệt treo trên cửa, còn có rất nhiều viên đạn. Còn có một vài quân trang đủ loại, xem ra trang phục mùa đông có tung tích rồi."

Lão Vương hơi kích động nói.

Trong tay hắn cầm theo một khẩu súng tiểu liên, trực tiếp đưa cho Thái Hòa: "Đây là giảm khẩu súng tiểu liên, số lượng không nhiều lắm, ngươi lấy đi."

Có giảm thanh hay không? Thứ này nghe qua đúng là hàng xịn xò nha!

“Loại súng tiểu liên này thanh âm hết sức nhỏ, đương nhiên cũng không hoàn toàn yên tĩnh đấy. Băng đạn cũng rất lớn đấy, đáng tiếc thay băng đạn khá khó khăn, vừa rồi không có tìm được dụng cụ thay đạn quân dụng. Mặc dù có khuyết điểm, nhưng ta nghĩ có lẽ sẽ rất có trợ giúp đối với ngươi. Đáng tiếc đóng quân ở đây cũng không phải là bộ đội dã chiến, cũng không phải bộ đội đặc chủng gì, tổng số lượng chủng loại vũ khí chỉ có hạn. Có thể tìm thấy khẩu súng này ở đây, đã xem như là thật bất ngờ rồi.”

Lão Vương giới thiệu một hồi để cho Thái Hòa cảm thấy rất hứng thú đối với khẩu súng tiểu liên này, rồi lại để cho Yuna cầm đi qua.

Nghe giọng điệu của hắn có lẽ còn có ít nhất vài khẩu, bất quá loại vũ khí này đối với bọn họ mà nói là tương đối quan trọng đấy, Thái Hòa cũng không có dự định đều lấy đi tất cả.

Một khi chiến đấu, nữ zombie sẽ hơi nổi giận một chút, cũng không thích hợp cầm súng chơi thình thịch...

Đây là bản năng, muốn làm cho các nàng chú ý một chút rất dễ dàng, muốn hoàn toàn trừ tận gốc là không thể nào đấy.

Mấy ngày nay lúc ở căn cứ học tập bắn súng, các nàng cũng hoàn toàn không có hứng thú, Thái Hòa cũng không cách nào ép buộc.

“Cái khóa xe chìa kia là cái gì?” Thái Hòa hơi tò mò mà hỏi thăm.

Lão Vương thoáng trầm tư thoáng một chút, lại tiếp tục nói ra: “Ta đoán chừng người này chính là muốn rời khỏi nơi này đấy, đây là chiếc xe hắn chuẩn bị cho chính mình đấy. Ta nhìn thấy đủ

loại rất nhiều linh kiện bị tháo ra rời ra... Ta nghĩ, nhất định hắn đang cải trang chiếc xe kia."

Cải trang xe? Vậy thì cũng là hàng xịn nha!

Sau đó trong thời gian hơn một giờ, mọi người gần như đều đang bận rộn.

Lão Vương dừng xe Jeep trực tiếp chạy đến trước mặt tòa nhà này, đám người Trương Hạo Vũ lập lập tức bắt đầu vận chuyển những vật tư kia để lên xe.

Mà Thái Hòa thì thay quần áo dính đầy vết máu trên người, mặc một bộ quần áo quân đội.

Tướng mạo hắn mặc dù bình thường, bất quá từ khi tinh thần lực ngày càng mạnh mẽ, ánh mắt lộ ra rất thâm thúy. Mặc vào bộ quần áo này, vậy mà cũng là nhìn ra dáng ra hình lắm đấy.

Chờ hắn thay xong quần áo lại từ trong lầu ra, gần như mỗi người đều đứng hình ngu ngơ một chút.

Chương 396: Quả Nhiên Bành~ Bạch~ Bành~ Bạch~ Vĩnh Viễn Là Phương Thức Trao Đổi Trực Tiếp Nhất

Sau khi Ngô Thanh Vân đang nhìn chằm chằm Thái Hòa trong chốc lát, đột nhiên chạy tới tìm trong ngăn chứa đồ xe Jeep, lục tủ kiếm ra một bộ quân phục.

“Ta... Ta cũng ưa thích... Mặc như vậy...”

“Đó là đồ nam...”

Bất quá cuối cùng, Ngô Thanh Vân vẫn kiên trì tìm một bộ đồ quân phục mặt trên người.

Nhìn hơi rộng thùng thình một chút, nhưng chiều dài vẫn phù hợp đấy, dù sao dáng người của Ngô Thanh Vân hết sức cao gầy.

Thời điểm lúc này Ngô Thanh Vân mới biểu lộ sung sướng đứng ở bên người Thái Hòa, đứt quãng nói: “Như vậy... Thì mới giống nhau.”

Nghe được lời này làm trong nội tâm Thái Hòa nhảy lên một cái, xem ra Ngô Thanh Vân cũng bắt đầu tán thành hắn rồi.

Quả nhiên bành~ bạch~ bành~ bạch~ vĩnh viễn là phương thức trao đổi trực tiếp nhất, trước kia hắn còn nghĩ đến thông qua làm sâu sắc liên hệ tinh thần...

Khục khục, không đúng, đây thật ra là hiệu quả hai bút cùng

vẽ...

Ở một nơi khác, lão Vương lập tức cùng với thằng Tủm, đến xem xét một lần khu vực chưa sưu tầm qua.

Đương nhiên chiếc xe cải trang kia, cũng bị bọn hắn chạy trở về.

Chiếc xe này ngược lại là bị cải trang rất khá, nhìn ra được Bạch Hải Đường đã hao tốn rất nhiều tâm tư.

Bất quá đối với Thái Hòa mà nói, tác dụng của xe cộ cũng không phải là rất lớn, dù sao khu vực trong thành thị là cơ bản không có biện pháp lái xe thông hành đấy.

Nhưng có chiếc xe tốt có thể sử dụng chung quy là chuyện tốt, dù sao kế tiếp. Hắn còn dự định tiến đến phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech.

Vốn cho là sau khi Thái Tài chết, kế hoạch này chỉ có thể buông tha rồi, không nghĩ tới vậy mà Lý Nhã Phương biết được một số thông tin về trung tâm này.

Từ trong lời nói của nàng, trước kia Thái Tài có chuyện gì, hơn phân nửa đều thương lượng với nàng và lão Vương. Lúc trước kia còn chưa có gặp được Thái Hòa, Thái Tài cũng đã từng nhắc qua nơi này.

Chỉ có điều khi đó không có thực lực, tất cả chỉ là kế hoạch mà thôi.

Mặc dù Lý Nhã Phương cũng chỉ biết rõ một phương hướng đại khái, bất quá như vậy cũng đã đủ rồi.

Yuna quăng ra ba lô trên người Thái Hòa lên trên chiếc xe mới, còn súng tiểu liên giảm thanh cũng lấy đi vào.

Lão Vương còn giúp hắn chuyển một cái rương đạn tới bỏ vào trên xe. Còn có đồ hộp khác cũng chia đi ra một rương, còn có một rương lớn nước khoáng dùng để uống.

Trong căn cứ có nước giếng, hơn nữa còn là giếng nước bơm, nguồn nước cũng không có trực tiếp bại lộ ra mặt đất, không tồn tại vấn đề bị ô nhiễm. Bởi vậy hoàn toàn có thể yên tâm sử dụng.

Cho nên dự định của lão Vương, vốn là muốn đều đưa tất cả nước khoáng cho bốn người Thái Hòa đấy.

“Không cần, nhiều lắm ta cũng không mang đi được. thật ra ở bên trong thành thị trước mắt còn có thể tìm được rất nhiều, bình thường ta cũng chuẩn bị khoảng năm sáu bình.”

Trong nội tâm Thái Hòa ngược lại rất có hảo cảm đối với cái lão Vương đấy, người này trầm mặc ít nói, nhưng trong lúc hành động, lại vẫn thật sự suy nghĩ cho người khác.

Bởi vì chỗ ngồi phía sau xe của một đoàn người Lý Nhã Phương gần như đều bị vật tư nhét vào tràn đầy. Bởi vậy ngoại trừ lão Vương lái xe, cùng với Trương Hạo Vũ ngồi ở vị trí phụ lái ra, Thằng Tủm và Lý Nhã Phương đều lựa chọn ngồi xe mới cùng với team của Thái Hòa.

Yuna và thằng Tủm đều đưa ra yêu cầu muốn lái xe, nhưng một người là Zombie Lên Cấp. Người kia thì là người bệnh tâm thần...

Dường như bất luận để cho người nào lái xe, đều là một chuyện rất nguy hiểm!

“Ta lái xe đi.”

Lý Nhã Phương chủ động ngồi xuống trên ghế lái, để cho Thái Hòa từ giải thoát trong xoắn xuýt rồi.

Sau khi thoáng quen thuộc trong chốc lát, nàng lập tức đạp xuống chân ga. Thay đổi phương hướng chạy về phía cửa lớn của doanh trại.

Lão Vương cũng lái xe đi theo đằng sau, hai chiếc xe một trước một sau lên đường. Tốc độ cũng từ từ nhanh hơn.

Vốn cho là đi vừa tìm như vậy, chờ đến phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech, hơn phân nửa phải tốn thời gian hơn nửa ngày.

Không nghĩ tới chỉ qua hơn một giờ, ngay ở một vị trí phía cuối đường đã tìm được vị trí phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech này.

Bất quá ngược lại phòng vệ ở đây bộ dạng rất nghiêm mật, thậm chí ở giao lộ đều sắp đặt trạm gác, đến cửa lớn, cũng có thể trông thấy cương vị gác.

Từ bên ngoài chỉ có thể nhìn thấy vài căn nhà lầu, mà từ cửa phòng nhìn đi vào, gần như đều là khu vực cây xanh, cũng không thấy rõ cái gì.

Ngẩng đầu nhìn thoáng qua cameras giám sát, thằng Tủm hơi kinh ngạc kêu lên: “Chẳng lẽ ở đây lại chính là công ty Umbrella trong truyền thuyết hay sao? Có phải chính là virus rò rĩ ra ngoài từ nơi này hay không? Chẳng lẽ ta sắp trở thành anh hùng giải cứu thế giới hay sao?”

“Đó là phim điện ảnh nước Mỹ...” Sau khi xuống xe Trương Hạo Vũ hơi bất đắc dĩ tiếp lời nói, “Đây chỉ là cơ cấu tương đối quan trọng thôi.”

“Như thế nào Virus có thể đến từ nơi này? Ngươi đừng nói theo thuyết âm mưu rồi.” Lý Nhã Phương trừng mắt liếc hắn một cái.

Chương 397: Phòng Thí Nghiệm Nghiên Cứu Sinh Vật Biotech

Trước mắt mà nói virus thật sự quá quỷ dị quá hung tàn, tại sao có thể là từ một cái phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech như vậy chui đi ra được?

Chuyện này cũng không tránh khỏi quá coi thường biện pháp an toàn rồi, nếu thật là có người đang tiến hành nghiên cứu loại virus nguy hiểm này, có thể tưởng tượng vị trí tuyệt đối tương đối vắng vẻ, cực kỳ ẩn nấp, đương nhiên tính an toàn cũng hết sức cao cấp.

Hơn nữa virus này, cũng đã tạo thành tai nạn tính toàn cầu nha!

Mà sau khi lão Vương đánh giá thoáng một chút bốn phía, nói ra: "Không rõ ràng lắm, bất quá có lẽ ở đây có thể tiến hành thí nghiệm nguy hiểm gì đó nha, bằng không thì không cần phải cố ý xây dựng ở một nơi vắng vẻ như vậy. Nhưng là nơi rò rỉ ra virus như lời đồng của thằng Tủm... Đó là không có khả năng."

Hoàn toàn chính xác, chung quanh đều là mảng lớn rừng cây, cũng chỉ có một con đường như vậy, đi ra ngoài rồi.

Người bình thường có lẽ cũng sẽ không cố ý đến gần nơi này, mặc dù đi ngang qua cũng sẽ bị trạm gác ngăn lại, nói không chừng trước kia còn sẽ có trọng binh canh gác đây này.

Thái Hòa vừa nói ra suy nghĩ của mình, lão Vương lại lắc đầu:

“Có cảnh vệ là khẳng định đấy, nhưng có lẽ không đến mức trọng binh đâu. Một chi tiểu đội đặc chủng, cũng đã đủ rồi.”

Như thế, trong nước vũ khí hạn chế rất nghiêm khắc, người dân bình thường cũng sẽ không rảnh háng chạy đến loại khu vực này để gây sự.

Thái Hòa sinh sống ở Sài Thành chừng hai mươi năm, cũng chưa từng nghe nói qua khu vực này. Nếu như không phải Thái Tài từng tán gẫu qua với Lý Nhã Phương, đại khái bọn hắn cũng tìm không thấy phòng thí nghiệm này.

Nhưng mà thuận lợi như thế, còn may mà năng lực ghi nhớ của Lý Nhã Phương rất tốt.

“Ta chỉ là ghi xuống một vài tiêu chí thôi, ví dụ như từ nơi này quẹo vào tiến đến nơi nào đấy... Đội trưởng Thái Tài thật ra cũng không biết nhiều, bản thân của hắn cũng chưa từng đi đến nơi này đấy. Ở nơi này có tình huống như thế nào. Rất khó nói ra.”

Lý Nhã Phương hơi lo lắng nhìn mọi người một cái, nói ra.

Ở ngay cửa lớn có một máy quét thẻ ID, xem ra trước kia cần phải có thẻ chứng minh thân phận mới có thể đi vào đấy, bất quá lúc này tất cả mọi người trực tiếp đi vào rồi.

Nói thật lần đầu tiên tới loại “Trụ sở bí mật” này, trong nội tâm Thái Hòa còn hơi tò mò và cảm giác hưng phấn mơ hồ.

Dù sao Hắn vẫn chỉ là người trẻ tuổi nha...

Đáng tiếc vừa ngẩng đầu nhìn quanh khắp bốn phía, cũng cảm giác được bả vai truyền đến một trận đau nhức kịch liệt.

“Cmn, thật là không cẩn thận một tí đã đắc ý quá đà rồi...”

Hắn đau đến thiếu chút nữa thét lên một tiếng thét thảm rồi,

còn may tranh thủ thời gian cắn răng nhịn được.

“Không có... Không sao chứ?”

Lê Bống ân cần nghiêng đầu ra, hỏi.

Với tư cách Zombie Lên Cấp. Khứu giác của nàng rất nhạy cảm, động tác mời vừa rồi của Thái Hòa, dĩ nhiên càng làm miệng vết thương xé mở ra một chút ít, đương nhiên máu tươi chảy ra ngoài đấy.

Thái Hòa thở hắt ra, nói ra: “Không có việc gì. Cũng không biết ở đây có nghiên cứu y dược hay không. Kiếm được một chút thuốc kháng sinh loại mới cũng được nha.”

“Muốn tiêm thêm một mũi thuốc tê hay không?” Yuna đối với Thái Hòa thương thế cũng rất để bụng, lập tức đề nghị nói.

Thái Hòa do dự một chút, sau đó lập tức kiên quyết lắc đầu: “Không được, tác dụng phụ của thứ này rất lớn, tiêm nhiều không phải chuyện gì tốt. Bản thuyết minh nói sáu tiếng đồng hồ một lần, hiện giờ mới đi qua bao lâu? Ta còn có thể chịu được.”

Lúc này thằng Tủm từ phía trước xoay đầu lại, cười nói: “Bệnh viện chúng ta. Thứ gọi là thuốc lắc... Á không, thứ gọi là thuốc tê này quả thật là ngoại tệ mạnh, một lọ thuốc tê , có thể đổi lấy quá nhiều đồ vật rồi. . . Chậc chậc.”

Phảng phất hắn nghĩ tới điều gì vậy. Vẫn chưa thỏa mãn liếm liếm bờ môi.

Ở trong nội bộ phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech này ngược lại là rất yên tĩnh, cũng không có trông thấy zombie nào, càng không có biến dị thú.

Nếu như không phải mọi người vào trước là chủ, cẩn thận từng li từng tí. Thậm chí cảm giác không thấy nơi này có nguy

hiểm tiềm ẩn gì.

“Đã nơi này có cảnh vệ, vậy thời điểm có người biến dị thành zombie. Có lẽ bọn hắn vẫn có năng lực phản kháng hay sao? Như vậy xem ra, ở đây rất có thể là có người sống sót đấy.”

Trương Hạo Vũ cầm một khẩu súng, đi ở sát một bên một cách cẩn thận từng li từng tí, nói khẽ với Thái Hòa.

Tay phải của Thái Hòa không dùng được, lúc này trên tay cũng không có cầm vũ khí gì, dù sao ba người Lê Bống đều vây ở bên cạnh hắn, thật ra hắn mới là người khó bị thương tổn nhất trong nhóm này đấy.

Hơn nữa đã có kinh nghiệm trúng đạn, khi cả team của Thái Hòa đi dọc đường, gần như đều dán vào bụi hoa, như vậy mặc dù trong những tòa nhà cao tầng phương xa có xạ thủ, cũng rất khó ngắm chuẩn xác trúng bọn họ.

Loại khu vực này, có lẽ không tay súng bắn tỉa gì.

“Rất có thể nha.” Lúc này Thái Hòa cũng tỉnh táo tinh thần, mặc dù đã nhận được một ít tình báo ở chỗ Bạch Hải Đường, nhưng trên thực tế không sai biệt lắm so với tình huống hắn suy đoán.

Chương 398: Liệu Có Được Vacine

Mà hắn là một người bình thường, muốn hiểu rõ đặc tính virus, vẫn phải là dựa vào một ít giải đáp của nhân viên nghiên cứu chuyên nghiệp.

Ở trung tâm nghiên cứu sinh vật này, có lẽ coi như là một nơi khá có bản lãnh mới đúng, nếu có người sống sót ở đây, ít nhất có thể giải đáp một ít nghi hoặc cho Thái Hòa.

Trương Hạo Vũ thở dài, kỳ vòng đầy mình nói ra: "Nếu có thể tìm được vắc-xin phòng bệnh..."

"Làm sao có thể có vắc-xin phòng bệnh? Thiếu thốn thiết bị, thiếu thốn đoàn đội chuyên nghiệp, thiếu thốn đầy đủ hàng mẫu... Không có cái gì, đi chỗ nào nghiên cứu vắc-xin phòng bệnh? Nếu thật sự có thể tìm được vắc-xin phòng bệnh, thế giới cũng sẽ không biến thành hình dạng này rồi."

Thái Hòa nghĩ nghĩ, vẫn không có nói ra lời nói này.

Để cho bọn hắn tạm thời mang một ít hy vọng cũng tốt, trên thực tế, đoán chừng trong nội tâm bọn họ cũng rất rõ ràng với chuyện này.

Loại Vắc-xin phòng bệnh này, nếu có thể tìm được ở đây, khả năng tìm thấy chỉ có thể là con số không.

Lầu số một. Cửa phòng một nhà lầu gần nhất, đính lên một tấm bảng thép.

Từ những gì thấy trước mắt, còn thì không cách nào phán

đoán đến tột cùng nơi này đang làm nghiên cứu gì đấy.

“Vào đi thôi.”

Lão Vương cầm súng đi tuốt ở đằng trước, cửa thủy tinh này cũng phải quét thẻ may ra mới đi vào được đấy, bất quá lúc này vừa vặn lưu lại một đường khe hở nhỏ có thể cho một người ra vào.

“Vì sao cảm giác dường như ở đây không có nguy hiểm gì vậy...”

Ngay từ đầu Trương Hạo Vũ còn trốn ở sau lưng lão Vương, nhưng từ sau khi sưu tầm hết một tòa nhà, trái tim hắn đang chạy lên cổ họng cũng từ từ trở về đúng vị trí.

Ở trong lầu số một này đều là văn phòng, bất quá ở nơi này, ngược lại là team của Thái Hòa đã tìm được rất nhiều văn bản tài liệu.

Đại đa số đều là những quyển sách thuật ngữ chuyên nghiệp, Thái Hòa nhìn mà choáng váng đầu nhức óc, sau khi nhìn mãi mà chẳng hiểu được bao nhiêu.

Một phần văn bản tài liệu trong đó, thật ra khiến mọi người đã biết được cuối cùng ở nơi này một phòng thí nghiệm nghiên cứu cái gì.

Phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech là một chi nhánh nghiên cứu của Sở nghiên cứu Viện khoa học Sài Thành, phương hướng nghiên cứu hình như là sinh vật học tế bào.

Bất quá từ những miêu tả ở trong tài liệu mà nói, dường như nơi này vẫn nghiên cứu rất tạp đấy, bất quá cơ bản đều có liên quan đến nghiên cứu sinh vật.

Thái Hòa nghĩ thầm như vậy xem là đến đúng địa chỉ rồi, nếu

thật sự

Nói không chừng chính mình phương hướng chính mình cho ăn chất gel virus là sai lầm, ngược lại sẽ làm chậm trễ sự phát triển của ba người Lê Bống.

Chuyện mấu chốt nhất chính là, hiện giờ phương hướng tiến hóa của ba người các nàng đều bất đồng, Thái Hòa thật đúng là có một chút luống cuống.

Sau khi tiến vào lầu số hai, cuối cùng trên mặt đất xuất hiện một ít vết máu, bất quá lúc trước không có phát hiện bất luận tung tích zombie gì.

Một phương diện khác Thái Hòa cũng chú ý tới, ở đây đồng dạng không có bất kỳ hài cốt nào còn lưu lại.

Zombie cũng sẽ không biết nghiền xương cốt thành tro, càng sẽ không biết được sau khi ăn xong dọn sạch cặn bã, cho nên dọn dẹp nơi này nhất định là con người làm ra đấy.

“Xem tới nơi này thật sự là có người sống sót. Bất quá có khả năng bọn hắn có vũ khí. Mọi người cẩn thận một chút.”

Thái Hòa nói ra.

Lúc này hắn đau đến giọng nói cũng hơi thay đổi, hy vọng ở đây còn có thể tìm được một chút thuốc kháng sinh nào đó nha.

Lê Bống và Yuna mỗi người một bên. Đều đưa tay đỡ hắn, nhất là cặp tay lạnh buốt mềm nhẵn của Lê Bống, lại giống như là chữ thập ghép chặt với Thái Hòa.

Mặc dù lúc Thái Hòa đau đớn khó tránh khỏi sẽ bóp chặt năm ngón tay, nhưng Lê Bống lại biểu lộ như thường, không chỉ không có bởi vậy có một chút kháng cự, ngược lại sẽ lập tức ân cần nhìn qua.

Nhưng trí lực nàng khôi phục có hạn, năng lực diễn đạt cũng không cao, ngoại trừ cặp thỏ trắng dán chặt với Thái Hòa một chút. Muốn làm cho Thái Hòa cảm giác thoải mái một chút ra, phương pháp an ủi khác nàng cũng nói không nên lời.

Ngược lại là Yuna lại nói chuyện liên tục với Thái Hòa, phân tán sự chú ý của hắn.

Mà Ngô Thanh Vân lập tức đi ở phía trước, thanh dao găm quỷ dị trong tay thỉnh thoảng hiện lên một đạo ánh sáng lạnh lẽo.

Từ tinh thần của nàng chấn động đến xem, thật ra nàng cũng là rất khẩn trương lo lắng cho Thái Hòa đấy.

“À chuyện này, chị đại à, xem ra chị tiến bộ rất lớn nha... Đúng rồi. Mấy ngày nay chị cũng không thích nói chuyện, đang suy nghĩ cái gì vậy?”

Thái Hòa vừa nói một câu, Ngô Thanh Vân cũng xoay đầu lại.

Nàng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một lúc lâu, lại dời ánh mắt xuống dưới thằng em của Thái Hòa, sau đó nói rất chân thành: “Có câu nói, ta. . . Ta muốn hỏi. . . Hỏi ngươi đã lâu rồi. . .”

“À? Nói đi.”

Chương 399: Ngươi Nắm Phẹc Mơ Tuya Của Ta Làm Gì Thế

Thái Hòa tranh thủ thời gian nhìn bốn phía một cái. Cũng may, tất cả mọi người hơi phân tán, đang lần lượt tìm tòi hai bên gian phòng.

Chẳng lẽ lại thổ lộ? mặc dù hôm nay nàng biểu hiện thật sự làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi khác thường...

Trước kia Ngô Thanh Vân còn hơi bài xích với Thái Hòa vẫn đấy, mặc dù đã thành lập nên liên hệ tinh thần tầng sâu, nhưng ngẫu nhiên nàng cũng sẽ lộ ra sắc mặt kháng cự.

Nói thật ra. Trong nháy mắt cho đến khi Thái Hòa bành~ bạch~ với nàng, cũng chỉ có hảo cảm với nàng. Cũng không phải sinh ra cảm tình thâm hậu cỡ nào.

Nhưng mà cuối cùng Thái Hòa cũng chỉ là một thanh niên bình thường, sau khi đã có quan hệ thân mật với Ngô Thanh Vân, đương nhiên hắn cũng đã xem Ngô Thanh Vân như là người đàn bà của mình.

Cảm tình, đã tạo dựng lên từng chút một, dần dần sâu sắc.

Có thể nói, sau khi đã làm chuyện kia, Thái Hòa càng quan tâm hơn với Ngô Thanh Vân, cũng lưu ý nhiều hơn mỗi một hành động nhỏ nhất của nàng...

Nhưng có một điểm, hắn biết rõ Lê Bống và Yuna đều hết sức ỷ lại với chính mình, nhưng lại hoàn toàn không biết đến tột cùng Ngô Thanh Vân đang suy nghĩ cái gì.

Cuối cùng bởi vì bản năng nàng thức tỉnh mới xảy ra quan hệ với chính mình đây nà, hay là bởi vì sinh ra đời một chút tình cảm đây này...

“Khục khục, chị... Nếu chị muốn thổ lộ mà nói...”

Thái Hòa cảm giác đầu lưỡi của mình cũng hơi líu lưỡi lại rồi.

Bình tĩnh bình tĩnh, mặc dù được chị đại thổ lộ chưa bao giờ nghĩ tới, nhưng cũng biết đây là chuyện tốt hiếm có nha!

“Uh?” Ngô Thanh Vân sửng sốt một chút, sau đó rất nghiêm túc nói, “Tỏ tỉnh cái gì... Ta chỉ muốn hỏi... Chừng nào thì ngươi... Có thể khôi phục...”

Sau khi nói xong, nàng lập tức quan minh chính đại tiếp tục nói: “Đã... Đã làm một lần rồi... Phải có lần thứ hai! Cổ nhân nói... Một lần... Một lần lại hai lần!”

Đậu xanh rau má cổ nhân không phải muốn nói chuyện này nhá!

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó cũng có cảm giác muốn đậu đen rau muống!

Những lời này của nàng giọng điệu hơi lên cao đi một tí, mà Lý Nhã Phương nàng vừa vặn từ gian phòng phía sau đi tới!

Không chỉ như thế, lão Vương đang cảnh giác cũng lập tức chui ra, bất quá sau khi hơi chút dư vị, hắn cũng lập tức quay đầu, biểu lộ nghiêm túc cho rằng mình cũng không có nghe thấy.

Bất quá Lý Nhã Phương nhưng lại mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Vân, lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

“Chuyện này. . .”

Trên gương mặt thẩm mỹ cực kỳ cổ điển của Lý Nhã Phương, nhanh chóng nổi lên một tầng đỏ ửng.

Nàng lập tức trở về nghĩ đến đêm hôm đó ở biệt thự, nghe được một ít động tĩnh mơ hồ, cùng với ngày hôm sau, tư thế đi bộ thoáng quái dị kia của Ngô Thanh Vân...

Thái Hòa cũng không trách Ngô Thanh Vân, bởi vì đối với một nữ zombie mà nói, tuân theo bản năng chính là thiên tính của nàng!

Nàng nói ra lời nói này, cơ bản là đúng vậy...

Chỉ tự trách mình đột nhiên còn muốn hỏi thoáng một chút tâm tư của nàng, dưới tác dụng liên hệ tinh thần, đương nhiên Ngô Thanh Vân hỏi gì đáp nấy, hơn nữa còn là trả lời thành thật rồi...

Ngay khi Thái Hòa lộ ra vẻ mặt xấu hổ nhìn về phía Lý Nhã Phương, khóe miệng nàng phảng phất hiện ra vẻ tươi cười mơ hồ, sau đó nhanh chóng quay đầu nhìn về phía trước đi tới.

Lúc này Trương Hạo Vũ và thằng Tủm cũng đi ra từ một gian phòng phía trước trong, thằng Tủm còn cầm một cái ống nghiệm không.

“Đã xảy ra chuyện gì hay sao?”

Chú ý tới không khí hơi quỷ dị, Trương Hạo Vũ nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Không có gì. . .” Thái Hòa tranh thủ thời gian che dấu đi qua.

Mà trên mặt thằng Tủm lập tức lộ vẻ tươi cười đi tới, nói ra: “Đại ca à. Dù sao ngươi đã đổ máu có thể cho ta một chút hay không?”

“Biến.”

“Đại ca đừng như vậy, sau đó ta cũng chia cho ngươi một chút? Ngươi ưa thích lấy máu ở đâu?”

Thằng Tủm liếm mặt cầu khẩn nói.

“Vậy thì lấy máu của thằng em ngươi cắt ra một chút đi...”

Thái Hòa đang làm mệt đây này. Dứt khoát lộ ra một nụ cười tà, nói ra.

“Ặc, như vậy đi tiểu sẽ rất đau nhức đấy... Bất quá vì thỏa mãn trong lòng hiếu kỳ vĩ đại của ta, ta quyết định vì thế hiến thân. Ngươi chờ một lúc...”

“Cmn! Ngươi nắm lấy phéc mơ tuya quần của ta muốn làm gì, ngươi nếu là dám kéo xuống ta lập tức làm thịt ngươi!”

Bất quá vừa lúc đó, Thái Hòa lại đột nhiên cảm giác được sau lưng truyền đến một chút cảm giác âm lãnh.

Cùng lúc đó, ba người Lê Bống cũng đồng thời quay đầu đi, ánh mắt đều trở nên tràn đầy lạnh lẽo.

Rất hiển nhiên. Các nàng cũng cảm thấy một chút nguy hiểm.

Một bóng người, chẳng biết từ lúc nào, ra hiện ra ở phía sau của bọn hắn.

Hơn nữa người này cho người cảm giác hết sức kỳ quái, so với cảm ứng dị năng giả lúc dĩ vãng dường như hơi bất đồng, điểm này từ phản ứng của ba người Lê Bống có thể nhìn ra.

Các nàng cũng lộ ra sắc mặt khó hiểu...

Ở trong nháy mắt khi quay đầu lại, Thái Hòa cũng lập tức dùng tinh thần lực tiến hành dò xét.

Chương 400: Nhân Viên Nghiên Cứu Câm

Sóng tinh thần của người này động rất ổn định...

Bất quá đã có sự kiện của Bạch Hải Đường kia, Thái Hòa đã được dạy bảo một lần.

Tình huống tinh thần lực. Cũng không thể là căn cứ duy nhất phán đoán chắc chắn thân phận đối phương, tất cả vẫn nên cẩn thận một chút mới tốt.

"Cmn!"

Người thứ nhất kêu lên âm thanh dĩ nhiên là thằng Tủm, hắn lập tức quên chuyện muốn trao đổi máu với Thái Hòa, mà trừng lớn hai mắt chằm chằm chặt chẽ vào người trước mắt này.

"Mọi người coi chừng, hai tay người này dính đầy máu tươi, hắn từng lấy qua vô số tánh mạng. Nội tâm tàn khốc lạnh như băng, không hề có nhân tính. . . Ồ? Không đúng."

Hắn khẩn trương lập tức lui ra sau vài bước, mới đột nhiên thức tỉnh, hỏi: "Nói mau, ngươi có phải là bác sĩ bị bệnh tinh thần hay không? !"

Đối phương đoán chừng cũng bị nói hồ đồ rồi. Một lúc lâu mới kịp phản ứng, lắc đầu.

Hắn chậm rãi tay giơ lên. Lộ ra làn da tái nhợt quá mức, cuối cùng dùng ngón tay chỉ vào miệng của mình, lại huơ huơ bàn tay.

"Ngươi không biết nói chuyện hay sao?"

Thấy đối phương gật đầu, lúc này Thái Hòa mới xem như đã hiểu rõ, vì sao đối phương không rên một tiếng.

Bất quá cho dù ngươi không biết nói chuyện, tốt xấu cũng làm ra một chút động tĩnh nha!

Phải biết rằng họng súng của lão Vương, lúc này cũng đang nhắm ngay hắn, mà ngay cả Trương Hạo Vũ cũng càng hoảng sợ hơn, thiếu chút nữa là nổ súng.

Trong những nghiên cứu viên cũng có người tàn tật hay sao? Bất quá ngẫm lại một nhà khoa học trứ danh còn dùng một ngón tay ấn phím, thông qua máy tính nói chuyện đây này...

Người này ngược lại là đã làm động tác ngôn ngữ của người câm điếc, nhưng mà chuyện làm cho team của Thái Hòa luống cuống chính là, bọn hắn hoàn toàn không hiểu loại ngôn ngữ người câm này!

Vì vậy đối phương hơi xoắn xuýt nhìn về phía bọn hắn, lại nâng lên hai tay ra, làm một động tác đầu hàng, sau đó hai tay cùng lúc hạ thấp xuống một chút.

“Để súng xuống đi.”

Thái Hòa cũng không quay đầu lại nói.

Người này ăn mặc một bộ áo khoác trắng, đeo một mũ lưỡi trai, đoán chừng chắc là nhân viên nghiên cứu ở đây may mắn còn sống sót.

Hắn có khả năng là một dị năng giả, mặc dù vẫn không thể hoàn toàn khẳng định, bất quá vẫn phải ứng đối cẩn thận thì mới tốt.

Nhìn qua sơ bộ, trên thân thể người này không có mang theo bất kỳ vũ khí nào, dường như cũng không có một chút ác ý gì.

Thấy lão Vương và Trương Hạo Vũ đều bỏ súng xuống, người này lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, sau đó chậm rãi đi tới phía bọn hắn.

Trong quá trình khi hắn đến gần, thật ra cái vòi tinh thần của Thái Hòa vẫn mãi bao vây hắn.

Dường như một cái lưới lớn vô hình đang bủa vây xung quanh hắn, quấn cả người hắn vào trong.

Một khi hắn có bất kỳ hành động khác thường nào, cái lưới lớn này cũng sẽ lập tức phát động, mang tới cho hắn một lần đả kích mang tính chất hủy diệt.

Mặc dù còn không thể trực tiếp tạo thành tổn thương gì với hắn, nhưng chỉ cần hắn xuất hiện sơ hở dù là một giây đồng hồ, cũng đủ để ba người Lê Bống liên hợp xoắn giết ngay lập tức bị mất mạng rồi.

Sau khi hắn đến gần, hắn lập tức đưa tay ra phía Thái Hòa, phảng phất muốn biểu đạt hữu hảo vậy.

Tay phải của Thái Hòa không thể dùng, đành phải đưa tay trái ra ngoài.

Đối phương sửng sốt một chút, vẫn không được tự nhiên bắt tay với Thái Hòa thoáng một cái, đồng thời ánh mắt lập tức dừng lại ở trên Thái Hòa vai trái.

Mặc dù hắn thay đổi quần áo, bất quá máu tươi cũng đã chậm rãi thẩm thấu đi ra.

Tổn thương nghiêm trọng như vậy, không phải cầm máu dễ dàng như vậy đấy...

Người nhân viên nghiên cứu này nhìn chằm chằm vào bả vai Thái Hòa mấy lần, sau đó lập tức duỗi ngón tay chỉ bờ vai của hắn,

lại khoa tay múa chân về phía sau thoáng một chút, hình như là nói có thể trợ giúp Thái Hòa, để cho bọn hắn đi theo chính mình.

Có đi hay không đây?

Thời điểm khi Thái Hòa vẫn còn do dự, người này cũng đã cười cười, sau đó quay đầu đi ở phía trước, ngay ở một cua quẹo bỗng nhiên không thấy bóng dáng.

“Anh họ, có phải hắn muốn trị thương cho ngươi nha!”

Lý Nhã Phương cũng chẳng quan tâm xấu hổ rồi, lập tức vui mừng nói.

“Vậy chúng ta còn ngu ngơ ở đây làm gì vậy!”

Trương Hạo Vũ cũng rất kích động, Thái Hòa chính là ân nhân cứu mạng của hắn.

Chỉ có thằng Tủm lại thì thầm một tiếng: “Ở trên người hắn ta nhìn thấy rõ ràng bóng dáng bác sĩ bệnh tâm thần, chính là loại người tiến hành cận thân vật lộn suốt ngày với chúng ta, hơn nữa nghe nói để chiến thắng người bệnh bệnh tâm thần vĩ đại như chúng ta, những ác ma phát rồ này học tập mười năm võ tự do cầm nã thủ... Bất quá lại nói tiếp ta có thể có thân thủ như hôm nay, còn toàn bộ nhờ chỉ điểm của bọn hắn nha!”

Bất quá bả vai hoàn toàn chính xác khó chịu, mặc dù người này cho người ta cảm giác, đại khái thực lực sẽ không quá yếu, bất quá biểu hiện còn hết sức ôn hòa đấy.

Thậm chí còn nhìn thấy ánh mắt của hắn, cũng lộ ra một cảm giác mừng rỡ từ trong đáy lòng.

Đoán chừng hắn đã thật lâu không có gặp được qua bất luận một người xa lạ nào đây mà...

Thấy người kia lại quay trở về, hơn nữa dường như cũng biết team của Thái Hòa hơi kiêng kị.

Hắn chủ động đều rút ra hai tay từ trong túi áo, sau đó giang tay ra, lại nở một nụ cười.

“Đi thôi.”

Bên người đi theo ba nữ zombie Lên Cấp, còn sợ đầu sợ đuôi như vậy làm cái gì? Chỉ cần cẩn thận cảnh giác một chút là xong.

Thái Hòa đưa ra quyết định, lập tức vung tay lên, để cho tất cả mọi người đi theo.

Chương 401: Gặp Gái Tây

Nói thật Thái Hòa vẫn thật không nghĩ tới, người nghiên cứu viên này sẽ mang theo bọn hắn đi vào thang máy trước.

Trước kia bọn hắn đã từng đi qua nơi này, bất quá khi đó trạng thái thang máy hoàn toàn chính là không thể sử dụng, hiện giờ cái nút lại lóe lên...

“Nơi này có điện nha... Năng lượng mặt trời hay sao?”

Thái Hòa lập tức đưa mắt nhìn sang Cameras giám sát cách đó không xa, xem ra người nghiên cứu viên này đã phát hiện bọn hắn, nói không chừng nguyên nhân chính là bởi vì cameras giám sát thật ra vẫn còn có tác dụng.

Cái nút trên thang máy tầng trệt, trừ bọn họ ở chỗ Á ra, còn lại còn lại là tầng B1 đến B3.

Xem ra nơi này có tầng hầm ngầm đấy, mà cái thang máy này chính là chuyên môn dùng để ra vào tầng hầm ngầm.

“Chuyện này, ở đây còn có bao nhiêu người sống sót vậy?”

Thái Hòa biết rõ thính lực của người này có lẽ vẫn không có vấn đề đấy, vì vậy thử hỏi dò.

Quả nhiên đối phương quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, đồng thời nhấn xuống cái nút b2.

“Năm.” Hắn so ra một số lượng.

“Chỉ có năm người rồi...”

Thái Hòa nhíu mày, nhân viên ngày xưa ở đây công tác có lẽ còn rất nhiều nha, giờ chỉ còn lại có năm người... Quả nhiên tai nạn cực kỳ tàn khốc.

Sau khi cửa thang máy vô thanh vô tức mở ra, lập tức xuất hiện một đường hành lang chiếu sáng sung túc.

Cái tầng hầm ngầm này cũng không âm u ẩm ướt giống như trong ngôi nhà ma, ngược lại bộ dạng rất khô ráo, dường như cũng lắp đặt thiết bị rất không tồi.

Một cỗ không khí lạnh lẽo quanh quẩn trong hành lang, xem ra phương tiện thông gió vẫn đang hoạt động bình thường.

Sau khi hơi đi vào trong một đoạn, Thái Hòa lại chú ý tới, cái tầng hầm ngầm này thật ra tương đối lớn đấy.

Mấy cái hành lang ngổn ngang lộn xộn giao thoa lại với nhau, xem ra có lẽ có thể từ nơi này trực tiếp đi đến lầu số 3 rồi.

Dường như hai bên cũng là đủ loại phòng thí nghiệm. Vách tường và trên mặt đường cũng có thể thỉnh thoảng chứng kiến một ít vết máu.

Lão Vương cũng phát hiện một ít vết đạn ở nơi này, sau đó chỉ những dấu vết kia cho Thái Hòa xem.

Nghiên cứu viên này mang theo mọi người đảo một vòng. Mới vừa tới ngoài cửa một gian phòng. Khi hắn vặn mở cửa phòng, một thanh âm lập tức truyền ra từ bên trong.

“Bọn hắn đến rồi.”

Khi thanh âm truyền ra, một người đàn ông tóc hoa râm cũng đã xuất hiện ở trong phòng lúc này.

Mặt của hắn nhìn qua vẫn tương đối tuổi trẻ đấy, cũng giống

như vị nghiên cứu viên dẫn đường, hắn cũng ăn mặc một bộ áo blouse trắng, thoạt nhìn khí chất cả người rất tao nhã.

“Chào các ngươi, ta gọi Mười Khó, vị này chính là đồng sự của ta. Đờm Kẹo Kéo. Tiến đến ngồi đi.”

Sau khi đi vào, vậy mà nơi này là một gian phòng thí nghiệm rất lớn, ánh sáng hết sức sáng ngời, hơn nữa dường như chia làm gian phòng trong và vài gian phòng ngoài.

Một gian phòng trong đó cửa rộng mở, thì ra chính là phòng quan sát.

Một người dường như là lính ngồi ở cách đó không xa, trong tay vuốt vuốt một con dao găm.

Thấy team của Thái Hòa tiến đến, hắn cũng chỉ là ngẩng đầu nhìn thoáng qua. Ánh mắt lộ ra rất lạnh như băng.

Trừ hắn ra, còn có một cô gái nhỏ nhắn xinh xắn trẻ tuổi dáng người khá cao, nàng có một mái tóc xoăn màu nâu xinh đẹp, đường nét gương mặt thâm thúy, làn da rất trắng, trên mặt nổi lên một ít tàn nhang. Tổng thể xem ra vẫn rất khêu gợi.

Nhưng mà người còn là loại gái Tây...

Mặc dù đã sớm nghe nói viện khoa học cũng có viện sĩ nước ngoài, bất quá ở phòng thí nghiệm như vầy lại có một người nước ngoài trong số đó, cảm giác vẫn rất kỳ quái đấy.

Tuổi của nàng nhìn qua, có khả năng hắn là nghiên cứu sinh đấy, dù sao quá trẻ tuổi. Không có khả năng thật sự là chuyên gia gì.

Ánh mắt của đối phương đầu tiên xẹt qua trên người lão Vương, xác thực hơn là nhìn vào súng ống trong tay hắn. Sau đó mới tỏ ra vẻ tươi cười.

“Chào các ngươi...” Cô gái Tây này vậy mà giọng nói rất tiêu chuẩn, chỉ có điều giọng điệu có hơi quái dị, dường như bộ dạng hơi thoáng kích động.

Phía sau nàng còn đứng lấy một gã niên kỷ hơi lớn hơn một chút, có chừng bốn mươi năm mươi tuổi tả hữu nam nhân.

Người này cho người ta cảm giác hẳn là nhân viên công tác ở nơi này, mà không phải nghiên cứu viên gì.

Nét mặt của hắn cũng là nhất khoa trương đấy, gần như là thân thể phát run nhìn vào team của Thái Hòa, cũng không biết là bởi vì chứng kiến cái khác người sống sót quá mức kích động, còn là vì sợ vũ khí trong tay bọn họ...

Bất quá phản ứng của hắn quá mức quái dị, team của Thái Hòa gần như đều lập tức chú ý tới hắn.

“Lão Kẹo Kéo, đừng như vậy, ngươi hù đến người khác.”

Mười Khó quay đầu liếc nhìn lão Đờm Kẹo Kéo, ôn hòa nói.

Cũng không biết ông Mười Khó này phải vẫn rất có uy tín ở trong nhóm người này hay không, hắn vừa mới mở miệng, cái lão Đờm Kẹo Kéo này lập tức cũng dời đi ánh mắt, đồng thời hít sâu hai hơi, cố gắng khống chế được tâm tình của mình.

Chương 402: Xử Sự Kỳ Lạ, Ẩn Giấu Cái Gì Vậy

“Đừng để ý, lão La chỉ là thật vui vẻ thôi. Đã rất lâu chúng ta không có gặp người xa lạ rồi.”

Ánh mắt của Mười Khó quét qua mỗi người trong team của Thái Hòa, sau đó lại quét ánh mắt lại ở trên người Thái Hòa: “Xem ra ngươi đang bị thương nha, ở đây ngược lại là chúng ta có chuẩn bị một bộ dược phẩm chuyên trị ngoại thương, các ngươi ngồi trước, ta đi lấy một chút.”

Dược phẩm ngoại thương hay sao... Thái Hòa lập tức cảm thấy có vẻ thất vọng. Những loại dược phẩm này hắn cũng có nha.

Bất quá được rồi, chuyện quan trọng của hắn lúc này không phải trị thương, dù sao nhịn một chút cũng có thể chịu qua được đấy.

Mấu chốt là có thể trông thấy nghiên cứu viên còn sống, thật ra trong nội tâm Thái Hòa cũng hơi kích động.

Không biết bọn hắn có thể cho ra một ít giải thích với zombie virus hay không...

Nhưng mà trong khi Thái Hòa đang đi qua bên người Đờm Kẹo Kéo, hắn lại cảm giác được đầu vai bị đụng phải thoáng một cái.

Một chút đau nhức kịch liệt lập tức truyền đến, Thái Hòa lập tức hơi phẫn nộ quay đầu nhìn về phía Đờm Kẹo Kéo.

Nhưng mà hắn ở trong cặp mắt của Đờm Kẹo Kéo kia, trông thấy không phải áy náy, mà là một chút... Cảnh cáo!

Bất quá rất, một chút cảm xúc khác thường lại biến mất trong mắt hắn không còn thấy bóng dáng tăm hơi, hắn cười cười với Thái Hòa, sau đó lập tức quay đầu đi ra.

“Có ý định gì vậy?”

Thái Hòa lập tức cảm thấy một chút cảm giác kỳ dị.

Lúc đầu còn cảm thấy một đám người Mười Khó đã cơ bản làm cho Thái Hòa yên tâm.

Mấy gã nghiên cứu viên tay trói gà không chặt, cũng chỉ có Đờm Kẹo Kéo có thể là một dị năng giả. Còn có một gã quân nhân không có uy hiếp quá lớn.

Xem ra bọn hắn chỉ hoàn toàn là người sống sót bình thường mà thôi, chẳng có uy hiếp gì với team của Thái Hòa.

Nhưng mà hiện giờ Đờm Kẹo Kéo bản thân là người mạnh nhất trong bọn họ, vậy mà sẽ đưa ra một ánh mắt như vậy?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, dường như rất kiêng kị một người nào đó trong nhà này, cố ý ở thời điểm khi đám người ngăn cản hắn, mới thông qua loại phương thức này biểu đạt ý của mình.

Nhưng mà ý định hắn muốn diễn đạt đấy. Đến tột cùng là cái gì đây?

Mặc dù không có biểu lộ ra, nhưng Thái Hòa vẫn nhảy lên tâm phòng bị với đám người này.

Mười Khó cũng đã mang theo một cái hòm thuốc trở về rồi. Bất quá thì ra hắn là từ bên trong đã tìm được một lọ thuốc tiêu viêm và thuốc giảm đau đưa cho Thái Hòa.

Những thứ người xa lạ đưa cho Thái Hòa, thật ra hắn sẽ không nuốt vào mồm đấy, hắn sau khi nói cám ơn cũng không hề nao

núng bỏ vào trong túi áo, Mười Khó cũng không có đặt lực chú ý ở phía Thái Hòa.

“Ta đoán, Sài Thành có lẽ đã hoàn toàn trở thành một thành phố chết đi à nha, các ngươi là người trốn ra từ trong đấy hay sao?”

Mười Khó hơi hưng phấn mà dò hỏi.

Trương Hạo Vũ gật nhẹ đầu: “Đúng vậy nha. Bất quá có lẽ nội thành còn có rất nhiều người sống sót...”

“Vậy sao? Bất quá chúng ta sinh hoạt ở nơi này, ngược lại là tạm thời an toàn đấy. Nhưng nếu như có thể đi Sài Thành mà nói...” Mười Khó cười cười, nói ra.

Sau khi ngồi xuống, ngược lại là Thái Hòa cảm giác thoải mái hơn rất nhiều. Hắn cau mày hỏi: “Làm sao Các ngươi lại muốn đi Sài Thành?”

Những người khác cũng lộ ra sắc mặt tò mò khó hiểu, an toàn thật tốt ở nơi này không chịu, đi Sài Thành làm cái gì...

Thật ra trong nội tâm Thái Hòa còn có một tò mò khác, trước khi không có trông thấy tung tích zombie ở nơi này, hắn còn tưởng rằng đám người này nhất định là có vũ lực mạnh mẽ đấy.

Như thế nào hiện giờ xem ra, bọn hắn cũng không giống như có loại thực lực này nha...

Đờm Kẹo Kéo cho người ta cảm giác, mặc dù bộ dạng rất nguy hiểm. Nhưng cũng không giống là loại người dũng mãnh có thể một mình solo vài chục con zombies nha!

Chớ nói chi là bọn hắn chỉ có loại súng hơi cay chuyên dụng phòng ngừa bạo lực rồi, lấy thứ này bắn zombies so với muốn chết hoàn toàn không có gì khác nhau, cho dù ngươi bắn trúng đầu nó,

có thể để cho nó lập tức bị mất mạng cũng tốt rồi.

Cận chiến hay sao? Nói đùa gì vậy, đám người này nhìn qua thể chất còn không bằng trong người tuổi nhỏ nhất trong bọn họ là thằng Tủm đây này...

Mọi người lại trò chuyện trong chốc lát, Thái Hòa lập tức tìm một cơ hội kéo chủ đề đến trên virus.

Đây cũng là chuyện mọi người quan tâm nhất đấy.

Cô gái Tây thời điểm này xen vào rồi. Nàng chậm rãi nói ra: "Vắc-xin phòng bệnh... Nhất định là không có đấy, chúng ta không có thực lực nghiên cứu khai phát đấy."

Nàng vừa thốt ra lời này, ba người Lý Nhã Phương lập tức lộ ra vẻ mặt thất vọng.

Mặc dù đã sớm có tâm lý, chuẩn bị nhưng nghe được loại kết luận này vẫn làm cho mọi người rất phiền muộn đấy.

Mà ngay cả trong nội tâm Thái Hòa cũng hơi không thoải mái thoáng một chút.

"Nói như vậy, lại càng không thể trị hết zombie." Thái Hòa nói ra.

Mười Khó hơi kinh ngạc liếc nhìn Thái Hòa. Sau đó lộ ra một chút thần sắc hiểu rõ: "Ngươi muốn nói bằng hữu thân thích ngươi bị lây nhiễm virus còn có thể trị hết hay không sao?"

"Nói như vậy, một khi bị lây nhiễm. Loại virus này sẽ lấy tốc độ vô cùng nhanh chóng ăn mòn tế bào trong cơ thể con người... Nói như vậy có khả năng các ngươi không quá dễ hiểu, nói ngắn lại, loại này virus chắc chắn đã thay đổi cơ thể con người triệt để, không những như thế còn thay đổi tầng sâu hơn trong hạt nhân tế bào chính là nhiễm sắc thể."

Thái Hòa trầm ngâm một chút, lại hỏi: “Vậy chỉ có thể nói, thật ra zombie chỉ còn lại có một túi da nhân loại, thật ra đã hoàn toàn là một loại sinh vật khác biệt so với nhân loại rồi đúng hay không?”

“Cũng có thể nói như vậy. Hơn nữa thời gian trôi qua lâu như vậy, muốn trị hết mà nói...” Ngược lại là Mười Khó không có nói tiếp đi, mà ngược lại nói ra, “Nhưng loại virus này, cũng ban tặng cho nhân loại thực lực càng mạnh hơn, thân thể càng hoàn mỹ hơn! Nói không chừng có thể trái lại sử dụng nó, chỉ cần sử dụng được tốt, chưa hẳn là...”

Nói đến đây, nét mặt của hắn phảng phất hơi ít kích động, bất quá hắn lập tức ý thức được chính mình thất thố, im lặng không nói gì nữa.

Chương 403: Thu Thập Tin Tức

Trong lòng Thái Hòa nghĩ quả nhiên những nhân viên nghiên cứu này, có phương thức tư duy không giống người thường, người bình thường đối với zombie virus giống như đối xử với con mãnh thú hoặc là dòng nước lũ, sợ nhiễm phải virus. Nhưng mà đầu tiên bọn hắn lại sinh ra loại tư duy nghịch hướng này... Nếu như virus này thật sự dễ khống chế như vậy, thế giới này cũng sẽ không biến thành bộ dạng thê thảm như vậy rồi.

Bất quá sau đó hắn lập tức nghĩ đến, chẳng phải mình thường xuyên phải tiếp xúc với virus hay sao? Chẳng qua là trải qua pha loãng đấy!

Nói thí dụ như, nước bọt zombie, hoặc là nước "ao đậm" zombie...

Trải qua bản thân nữ zombie pha loãng, virus tiến vào nước "ao đậm" chắc cũng chỉ là một lượng rất ít đấy.

Mà hàm lượng này, vừa vặn có thể làm cho Thái Hòa khôi phục thể lực, phấn chấn tinh thần...

Từ điểm này mà nói, lời nói của Mười Khó cũng xem như đúng với sự thật, virus này dùng tốt rồi, vẫn rất có ích đấy.

Hơn nữa trước mắt xem ra, hắn cũng không có bị virus cải tạo tế bào, xem ra nguyên nhân là hàm lượng quá mức nhỏ.

Nhưng loại biện pháp này nha, chỉ sợ có mỗi vẻn vẹn một mình hắn dám chơi loại hàng cấm này, không còn có chi nhánh.

"Những zombie kia tiến hóa là xảy ra chuyện gì?" Thái Hòa lại

hỏi.

Cô gái Tây kia lần nữa chen miệng nói: “Chuyện này thật dễ không giải thích, sau khi virus ăn mòn tế bào, đại khái sẽ tự mình nhân đôi lên. Cơ thể nhận càng nhiều virus, tốc độ nhân đôi của tế bào cũng sẽ càng nhanh. . . Tế bào sinh vật nhân lên quá nhanh chóng, có lẽ sẽ dẫn đến tỉ lệ tế bào đột biến tăng lên, sinh ra đủ loại tế bào khác thường. Nói không chừng ngoại hình của bọn hắn cũng sẽ dần dần xảy ra biến hóa gì đây này. Bất quá hiện giờ xem ra, chắc là càng tiến hóa, trị số tốc độ nhân lên tế bào lại càng cao, nói không chừng, zombie tương đối cao cấp một chút, bản thân chính là cái ổ virus cỡ lớn.”

“Cái gì? !” Lúc này Thái Hòa mới là thật sự nhảy dựng lên rồi.

Dị biến ngoại hình hay sao?

Lê Bống và Yuna tạm thời không nói đến, trong cơ thể Ngô Thanh Vân lại chính là chứa virus rắn biến dị đấy!

Trong nọc độc rắn nhất định là bao hàm virus, mà sau khi tiến vào trong cơ thể Ngô Thanh Vân lập tức kết hợp dị biến với virus trong cơ thể nàng, hiện giờ đến tột cùng là tình huống như thế nào, ai cũng không biết.

Từ một ít biến hóa rất nhỏ trên người Ngô Thanh, ngược lại là có thể thấy được hoàn toàn chính xác nàng đã có một chút bóng dáng của rắn biến dị.

Đây chẳng lẽ nói...

Trước mắt Thái Hòa gần như lập tức tựu hiện ra chị đại nhà ta biến thành bộ dạng Medusa, lập tức cũng không nhịn được rùng mình một cái.

Mặc dù chợt tưởng tượng còn dường như rất mang cảm giác yy đấy, thế nhưng mà vừa nghĩ tới chị đại nhà ta dùng thân rắn

quấn quanh lấy thân thể của hắn, yêu cầu giao phối với hắn...

. . .

"Không! Là một nhân loại ta cũng sẽ nắm chắc ranh giới cuối cùng đấy..."

Thái Hòa cảm giác nổi da gà đầy người.

Nhưng mà càng như vậy càng là không nhịn được nghĩ, hắn thậm chí không tự chủ được đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Vân, hơn nữa tự động tưởng tượng nửa người dưới của nàng trở thành Medusa...

Hơn nữa sau khi biến dị... Ai biết sau khi Ngô Thanh Vân biến dị còn có ý thức nhân loại hay không? Quá nhiều nhân tố không xác định rồi...

Không được, vấn đề này nhất định phải nghĩ biện pháp tránh khỏi!

Về phần theo như lời nói của cô gái Tây này, cái ổ virus... Như thế hơi phù hợp suy đoán của Thái Hòa.

Những ngày nay hắn đã phát hiện, virus trong cơ thể Lê Bống và Yuna dường như đều làm cho bộ dạng thay đổi một ít, chỉ có điều hắn thông qua liên hệ tinh thần giữa hai bên mới cảm nhận được đấy, còn kém xa so với miêu tả chuẩn xác của nhân viên nghiên cứu chuyên nghiệp như cô gái Tây này.

Cho dù giọng điệu của cô gái Tây cũng không hết sức khẳng định, nhưng trái tim của Thái Hòa cũng đã nhảy dựng lên điên cuồng "Bình bịch, bình bịch".

Có lẽ bởi vì nàng cảm thấy không cách nào xác nhận, nhưng mà Thái Hòa lại biết, những lời nàng nói hơn phân nửa chính là sự thật rồi!

Nói như vậy, sở dĩ chất gel Virus không sinh ra tác dụng quá lớn với Lê Bống cùng Yuna. Là bởi vì các nàng đã không cần hấp thu quá nhiều virus rồi.

Nội bộ thân thể các nàng, thật ra chính là một cái lò sản xuất virus!

Thái Hòa phỏng đoán, chính thức có thể sinh ra đời thật nhiều virus đấy, có lẽ chính là chất gel Virus trong óc của các nàng.

Khối chất gel trong óc lúc đầu bị hắn chỉ xem như là nơi tập trung virus, giống như là thận bị kết sỏi, thật ra sẽ dần dần biến thành một cái "Ổ Virus".

Chẳng trách được chất gel Virus có thể thôn phệ lẫn nhau, hơn nữa thể tích còn càng ngày càng nhỏ, độ tinh thuần càng ngày càng cao.

Chất gel trong đầu Zombie Lên Cấp Virus cũng đã rất nhỏ rồi, nói không chừng chất gel trong đầu Zombie Cấp Thủ Lĩnh. Cũng chỉ lớn cỡ ngón áp út.

Thể tích càng nhỏ, số lượng virus ẩn chứa trong đó lại càng lớn khủng khiếp.

Chương 404: Dị Năng Khủng Khiếp

Cho nên phương pháp cho ăn của Thái Hòa trước kia thật là đúng vậy đấy, nhưng sau này làm như vậy là sai rồi.

Lại dựa vào ngoại lực, đã rất khó tăng tốc các nàng mau tăng trưởng rồi. Muốn cho trong cơ thể các nàng sinh ra càng nhiều virus hơn nữa, nhất định phải từ bản thân các nàng bắt tay

Thời điểm khi mọi người nói chuyện phiếm. Lê Bống và Yuna lại thối lui ra khỏi ngoài cửa phòng, hình như là bởi vì không quen sống chung một chỗ với người xa lạ.

Bất quá Thái Hòa lại thông qua liên hệ tinh thần biết được, hai người bọn họ là có đi một ít cảm ứng kỳ dị mơ hồ.

Xuất phát từ hiếu kỳ, hai cô gái đương nhiên đến ngoài cửa hành lang đảo quanh một vòng, đáng tiếc lại không có phát hiện gì.

“Trước mắt ta đối với virus chỉ có thể nghĩ vậy sao nhiều, dù sao thiếu thốn đối tượng phù hợp tiến hành nghiên cứu, hơn nữa. Chúng ta thật không có loại thiết bị và năng lực này. Loại virus này hoàn toàn vượt ra khỏi phạm vi kiến thức của ta.”

Cô gái Tây ngửa tay ra hai bên thủ thế bó tay, sau đó nói ra. Nàng nói chuyện làm cho người ta một loại cảm giác ngược lại là rất thoải mái đấy, còn thêm lơ đãng phương vuốt tóc, lộ ra một cái khe trắng nõn thật sâu, càng làm sáng rõ hoa mắt người nhìn.

Ít nhất Trương Hạo Vũ cũng không tự chủ được nhìn ngây

người trong nháy mắt.

“Không nhận ra ngươi ưa thích ngực lớn.” Một thanh âm rất nhỏ đột nhiên từ bên cạnh hắn truyền đến. Dọa tới Trương Hạo Vũ lập tức bừng tỉnh.

Hắn quay đầu nhìn lại, lập tức phát hiện thằng Tủm đang biểu lộ nghiêm túc nhìn về phía trước.

“Khục khục, cái gì vậy...”

“Đừng sợ, ta sẽ không kỳ thị ngươi đấy. Ưa thích chị gái ngực lớn mới là chính đạo.” Thằng Tủm rất là nghiêm túc đánh giá cô gái Tây, cuối cùng quay đầu nói với Trương Hạo Vũ.”Bất quá vẫn không có đạt tới E Cup lý tưởng, bởi vậy ta muốn cho nàng một bình luận còn chênh lệch một chút! Ngươi tiếp tục nhìn đi nha, ta sẽ đánh yểm trợ cho ngươi đấy.”

“Chúng ta tới đây không phải làm chuyện này đấy...”

Sau khi cô gái Tây ngực lớn nói xong, phảng phất đột nhiên nhớ ra cái gì đó vậy, áy náy cười cười, nói ra: “Quên tự giới thiệu rồi. Ta tên là Stella, còn có vị này, hắn là cảnh vệ ở đây...”

Vị quân nhân kia ngẩng đầu nhàn nhạt liếc nhìn mọi người, nói ra: “Khá Bảnh.”

“Ta. . . Các ngươi bảo ta Kẹo Kéo là được rồi.” Chẳng biết tại sao Đờm Kẹo Kéo vẫn mãi biểu hiện ra hơi khẩn trương, mà ngay cả tự giới thiệu cũng thiếu chút cắn vào đầu lưỡi.

Bất quá biểu lộ này của hắn cũng không để cho mọi người quá mức để ý, chỉ có Thái Hòa nhìn thêm hắn vài lần.

Trước kia Đờm Kẹo Kéo chính là ánh mắt cảnh cáo kia, đã để Thái Hòa ý thức được, hơn phân nửa ở nơi này là có vấn đề gì đấy.

Có lẽ biểu hiện ra, còn thật là không nhìn ra được cái gì...

“Thật ngại quá, không có thể giúp đỡ các ngươi cái gì. Khó được các ngươi mạo hiểm tới nơi này.”

Trên mặt Mười Khó lộ ra vẻ cười cười áy náy, nói ra.

Lúc này Lý Nhã Phương lắc đầu, nói ra: “Không có gì phải ngại, chúng ta cũng chỉ là thử một chút mà thôi. Ít nhất từ các ngươi hiểu được một ít chuyện về virus, tóm lại cũng tốt hơn nhiều so với cái gì cũng không biết. Đúng rồi, không biết các ngươi có nguyện ý theo chúng ta rời khỏi nơi này hay không, trên thực tế chúng ta có được một trụ sở, kho lúa phong bế hoàn thiện, có rất nhiều lương thực dự trữ có thể ăn...”

“Bất quá bọn hắn không phải muốn đi Sài Thành hay sao?” Thái Hòa không hề nao núng đã đã cắt đứt lời nói của Lý Nhã Phương.

Căn cứ của Lý Nhã Phương thật là thiếu người, nhưng nói không chừng những người này có vấn đề, tin tức về căn cứ vẫn không lộ ra quá nhiều cho thỏa đáng.

“Đúng vậy a, ta là thật có suy nghĩ này, bất quá trước tiên phải nghĩ thoáng một chút mới được đấy. Nếu các ngươi chịu nguyện ý mà nói..., không ngại ở một đêm, hôm nay chúng ta có thể thương lượng một chút.”

Mười Khó rất ôn hòa nói.

Cô gái Stella kia nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, nhưng không có lên tiếng.

Thái Hòa nghĩ thầm đám người này chắc chắn là có vấn đề, như vậy vẫn sớm một chút rời khỏi nơi này được rồi.

Dù sao từ trong lời nói của bọn hắn, hẳn là không hỏi ra tin

tức khác rồi.

“Không được, chúng ta vẫn không nên quấy rầy...”

“Ta. . . Ta tiễn đưa các ngươi.” Đờm Kẹo Kéo đột nhiên mở miệng nói ra.

Tên Đờm Kẹo Kéo kia đi lên phía trước một bước, nhưng mà lão La lại chạy tới trước mặt Thái Hòa: “Ta tiễn đưa các ngươi lên thang máy nha.”

Đồng thời khi đi ra căn phòng này, Thái Hòa cũng thở dài một hơi.

Sau khi đi một khoảng cách, lão La kia như là đã quyết tâm gì lớn lắm vậy. Mạnh mẽ đi lên phía trước hai bước, nhưng thời điểm khi hắn há mồm vừa muốn mở miệng, ánh sáng lại đột nhiên tối thoáng một chút.

Mà ngay trong nháy mắt này, Thái Hòa bỗng nhiên cảm giác được vai quặn đau một trận truyền đến.

Không giống như là bị thương từ lực lượng bên ngoài, nhưng lại như là máu thịt nội bộ bị khuấy lên.

Chương 405: Sau Lưng Phát Lạnh

Suýt nữa hai mắt hắn trắng dã hôn mê bất tỉnh, bất quá Ngô Thanh Vân kịp thời đỡ hắn.

Giờ phút này hắn lập tức cảm thấy nguy hiểm thật lớn, vội vàng kêu lớn một tiếng: "Coi chừng!"

Nhưng mà cùng lúc đó, Thái Hòa nghe thấy được "Phù phù" vài tiếng, hình như là có người ngã xuống đất rồi.

Ở dưới đau nhức kịch liệt mặc dù hắn có thể miễn cưỡng sử dụng cái vòi tinh thần dò xét thoáng một chút sóng tinh thần ở chung quanh. Nhưng ánh mắt không cách nào chuyển dời đến trên thị giác của Ngô Thanh Vân.

Hơn nữa không chỉ như thế, mà dường như ngay cả bộ dạng Ngô Thanh Vân cũng cực kỳ khó chịu, bất quá nàng dù sao cũng là Zombie Lên Cấp, phản ứng vẫn rất nhanh đấy, lập tức tựu vọt trở về.

Nhưng mà cùng lúc đó. Thanh âm cảnh cửa bị đóng lại đã truyền đến, mặc dù tốc độ Ngô Thanh Vân nhanh, nhưng lại chụp hụt.

Lê Bống và Yuna cũng cố nén không khỏe đỡ Thái Hòa, mà lúc này đây, ánh sáng cũng tắt ngúm triệt để xuống.

Hệ thống điện bị cắt đứt rồi.

Lúc này cuối cùng Thái Hòa cũng miễn cưỡng hồi tỉnh lại thở ra một hơi, đây là lần đầu tiên hắn chịu thiệt thòi lớn như vậy,

càng không nghĩ đến thậm chí ngay cả ba người Lê Bống đều bị áp chế lại.

Cái loại cảm giác nhiệt huyết bốc lên trong cơ thể này. Không riêng gì một mình Thái Hòa cảm giác được, dường như ba người Lê Bống bị ảnh hưởng như vậy.

Sau khi Ngô Thanh Vân mở sáng đèn pin, phát hiện tất cả đám người thằng Tủm đã đều co quắp dưới đất , há hốc mồm thở hổn hển. Làn da đều hơi đỏ lên, xem ra đều là bởi vì máu trong cơ thể sôi trào lên gây ra đấy.

Ánh mắt của bọn hắn đều hơi mờ mịt, nói một cách khác quá mức hưng phấn rồi, ngược lại là bởi vì Thái Hòa có tổn thương. Đau đớn lại để cho hắn giữ vững thanh tỉnh, bất quá dù vậy hắn cũng hơi xụi lơ xuống.

“Loại dị năng này rất thuộc loại trâu bò. Mặc dù không có được lực sát thương trực tiếp, nhưng lại làm cho sức chiến đấu của tất cả mọi người giảm mạnh nha...”

Cửa phòng đóng lại, hơn nữa Thái Hòa cảm giác cho dù hiện giờ phá tung, nhất định bên trong cũng không có một bóng người rồi.

Còn thêm hệ thống điện bị cắt, cũng không có cách nào thông qua thang máy rời khỏi nơi này.

Chẳng lẽ đây chính là mục đích của bọn họ? Vây chết chúng ta ở nơi này hay sao?

Thái Hòa thầm nghĩ những người này phức tạp hơn so với zombie nhiều lắm, ai có thể nghĩ đến trước một giây vẫn còn ôn hòa nói chuyện với nhau, sau một giây vậy mà sẽ xảy ra loại biến cố này?

Không đúng, từ tình huống hiện giờ đến xem, nhất định bọn

hắn sớm đã chuẩn bị xong.

Sở dĩ gặp mặt nói chuyện với bọn họ, còn kéo lâu như vậy, rất có thể là để tranh thủ thời gian cắt nguồn điện.

Lão Đàm Kẹo Kéo kia dựa ở trên tường, hai mắt trợn lên, như là kéo ống bễ vậy thở phì phò từng hơi một.

“Đây là xảy ra chuyện gì?”

Lúc này Thái Hòa mới phát hiện, trên người lão Đờm Kẹo Kéo này thật ra cũng có một chút cảm giác để cho người ta cảm thấy quái dị, tương tự với Mười Khó.

Chỉ có điều mới vừa rồi tất cả mọi người ở trong một căn phòng, cho nên Thái Hòa cũng không có phát giác được.

Một lúc lâu lão Đờm mới cuối cùng thở gấp ra một hơi, ánh mắt của hắn dường như rất hoảng sợ: “Ta không nên xúc động như vậy đấy. . . Không đúng, ta không hối hận... Các vị, các ngươi có khả năng phải chết ở nơi này rồi.”

“Vì sao? Xảy ra chuyện gì vậy?”

Trương Hạo Vũ ù té chạy tới, hỏi.

Thanh âm Lão Đờm run rẩy trả lời: “Bởi vì thời điểm phát hiện các ngươi, bọn hắn cũng đã quyết định rồi, muốn bắt các ngươi làm chất dinh dưỡng nha.”

“Chất dinh dưỡng gì?” Trong nội tâm Thái Hòa cũng hết sức thấp thỏm không yên, bởi vì lúc này hắn gặp phải tình huống có thể nói là quá không xong rồi.

Bả vai bị thương, tay phải tạm thời không có cách nào sử dụng, nhưng lại bị nhốt ở nơi này.

Lão La gật nhẹ đầu: “Đúng vậy nha! Tên Mười Khó kia, hắn là

thằng điên. Bất quá hiện giờ thi thể trong tủ lạnh, đã dùng gần hết rồi. mặc dù còn có thể chèo chống một thời gian ngắn, nhưng mà Mười Khó nói dùng người sống để nuôi nấng quái vật đó sẽ tốt hơn, cho nên hắn quyết định dẫn các ngươi xuống. Tất cả mọi người là người sống sót, các ngươi nhất định sẽ không nghĩ tới chuyện này đấy."

"Người ra tay chính là Mười Khó hay sao? Hắn là có dị năng gì? Còn nữa, ngươi nói chất dinh dưỡng, cuối cùng là lấy cho thứ gì đó ăn hay sao?"

Thái Hòa lo lắng dò hỏi. Tình huống hiện giờ, hoàn cảnh xấu nhất chính là bọn họ ở trong hoàn cảnh cái gì cũng không biết, mặc dù Thái Hòa biết rõ có lẽ ở đây sẽ có vấn đề gì, nhưng tuyệt đối không nghĩ tới bọn hắn có thể ra tay như vậy.

Một phương diện là bởi vì nói chuyện với nhau coi như thuận lợi, một phương diện khác là Thái Hòa quá mức tự tin!

Nếu như xung đột chính diện, team của Thái Hòa có phần thắng tuyệt đối!

Nhưng mà hắn tuyệt đối không nghĩ tới đối phương lại đột nhiên chơi chiêu này!

Lão Đờm vừa muốn trả lời, Thái Hòa cũng bỗng nhiên cảm giác được sau lưng phát lạnh. Đồng thời Lê Bống, Yuna và Ngô Thanh Vân, đồng loạt đưa mắt nhìn vào sâu trong hành lang.

Chương 406: Đến Tột Cùng Quái Vật Bên Ngoài Là Thứ Gì Vậy

Mà ngay cả thằng Tủm cũng bò lên từ trên mặt đất, sờ lên cái ót của chính mình, nói ra: “Trong film kinh dị, bình thường loại tình huống này, đều có xuất hiện quỷ...”

Đương nhiên thứ xuất hiện không thể nào là quỷ, nhưng nhìn thấy vẻ mặt tuyệt vọng của lão Đờm, cũng biết tuyệt đối không phải là chuyện gì tốt!

“Ngươi đã quyết định ra đến tiễn chúng ta, ta cũng mặc kệ ngươi là muốn tự cứu, vẫn có lương tâm không đành lòng xem chúng ta chịu chết, tóm lại ngươi rất quen thuộc với nơi này, trước hết mang bọn ta đi tìm ra tên kia Mười Khó kia!”

Thái Hòa một tay lôi dậy lão Đờm, nghiêm nghị nói ra.

Mặc dù cánh tay hắn bị thương, nhưng hai tay dính đầy máu tươi sau mang đến cái kia cổ khí tức ngoan lệ một khi phóng xuất ra, vẫn có thể cho người ta một loại cảm giác chấn nhiếp.

“Ta. . . Ta xem ngươi là quân nhân, lại có súng... Ta là vì tự cứu, bọn hắn sớm đã xem ta cho rằng là con mồi ném đi ra ngoài đấy.”

Lão Đờm Kẹo Kéo trả lời vài câu rối loạn, sau đó lập tức giãy dụa lên đứng vững vàng thân thể, chỉ về phía hành lang bên kia: “Không kịp đấy, đằng sau cái gian phòng kia còn có một cái thang lầu, có thể đi thông B3. Hiện giờ bọn hắn đã đến B3 rồi. Hơn nữa

kế hoạch của bọn hắn, là khóa chết cửa phòng tầng hầm, ngoại trừ dùng bom, nếu không các ngươi sẽ không mở ra được loại cửa này đâu. Đi theo ta, trước hết tìm một nơi để ẩn nấp đi, sau đó ta lại nói với các ngươi tình hình bên dưới."

"Hừ, nếu ngay từ đầu ngươi chịu nói ra mọi chuyện, dù là nhắc nhở một tiếng, cũng không trở thành như bây giờ."

Lão Vương hơi bất mãn nói.

Lão Đờm cũng lộ ra một chút sắc mặt sợ hãi, Thái Hòa thấy thế lập tức lắc đầu: "Được rồi, đối phương có thể nói là đã muốn chơi chúng ta, cho dù lão Đờm có nhắc nhở, mọi chuyện sẽ phải xảy ra như vậy thôi. Biện pháp duy nhất chính là chúng ta chưa đi qua nơi này, hoặc là nhìn thấy Mười Khó lần đầu tiên thì phải làm thịt hắn. Nhưng trước đó ai có thể nghĩ đến hay sao? Mọi chuyện đã đến một bước này, cũng không có biện pháp, ai cũng không thể đoán được."

Nhìn Lão Đờm Kẹo Kéo này chính là người rất nhát gan, hắn làm sao dám ở trước mặt đám người Mười Khó nói ra? Nhất định muốn rời đi một khoảng cách hắn mới dám mở miệng đấy.

Nhưng mà đưa ra muốn chủ động tới đưa tiễn bọn hắn, chỉ sợ cũng là xúc động nhất thời, sau khi mở miệng mới phát hiện nước đổ khó hốt.

Từng đợt tiếng va đập làm cho lòng người ta lạnh ngắt liên tục truyền đến từ hành lang đằng sau, cả team của Thái Hòa đều cảm thấy hơi kinh hồn táng đảm.

Mấu chốt vừa mới đã bị dị năng công kích, gần như tất cả mọi người còn cảm giác toàn thân như nhũn ra.

Thật ra trong cả team Thái Hòa cũng chỉ có ba người Lê Bống nhìn qua là bình thường nhất, bất quá chỉ có Thái Hòa biết rõ,

thực lực của các nàng lúc này cũng xuất hiện hạ thấp trên phạm vi lớn.

Bất quá tốc độ khôi phục của zombie... Lại còn là zombie cao cấp, cũng là tương đối nhanh đấy.

Chỉ cần kiên trì khoảng chừng mười phút đồng hồ, ba người Lê Bống có thể khôi phục hơn phân nửa thực lực, đến lúc đó cho dù xuất hiện chính là Zombie Cấp Thủ Lĩnh gì, thậm chí là biến dị thú siêu trâu bò, cũng có sức liều mạng.

Mà Lão Đờm mang theo mọi người vội vội vàng vàng chạy hướng về phía một gian phòng thí nghiệm, sau đó hắn đóng mạnh lại cửa phòng.

"Ở đây tạm thời có thể ngăn cản trong chốc lát a, trước hết các ngươi tranh thủ thời gian nghỉ ngơi một chút, thật sự không được còn có thể chạy đi từ bên cạnh."

Một ít phòng thí nghiệm đều có thông với phòng bên cạnh đấy, cho nên ở đây còn có đường lui.

Trong phòng thí nghiệm dơ bẩn khắp nơi đều là ống nghiệm vỡ vụn, thậm chí còn có một vài tiêu bản đã có mùi hôi rơi xuống trên mặt đất.

Lý Nhã Phương thì một cước giẫm lên một tiêu bản không biết tên, lập tức phát ra một tiếng kêu sợ hãi trầm trầm.

Mặc dù Lão Đờm cảm thấy thống khổ, nhưng vẫn là kéo lấy thân thể mở ra cửa phòng thông với căn phòng bên cạnh. Mọi người cũng tự giác đứng ở cửa phòng ở gần đó, như vậy một khi có biến, thì có thể lập tức chạy trốn.

"Hiện giờ chỉ có hai biện pháp rồi, một là tìm được một đường bọc khác, hoặc chính là chiến đấu đến cùng. Cắt đứt nguồn điện, bọn hắn cũng không có khả năng biết rõ tình huống nơi này như

thế nào. Cho nên uy hiếp từ những người sống sót kia mang đến tạm thời là đã không có."

Thái Hòa hít một hơi thật sâu, nhịn xuống đau đớn, nói ra.

"Không có một con đường khác... Con đường này sớm đã bị chặn chết rồi. Muốn dọn dẹp ra, ít nhất phải tốn hao thời gian một ngày."

Sắc mặt lão Đờm u ám, bất quá hắn quyết tâm xuống giống lúc trước, cho nên lời nói lúc cuối cùng không hề phát run.

Mọi chuyện đã đến một bước này, hắn đã không có cơ hội quay đầu lại.

Chỉ là lúc trước hai chân hơi run lên, để cho hắn lộ ra là thật sự hơi nhát gan.

Chương 407: Nữ Quái Nhân Cái Vòi

“Đến tột cùng quái vật bên ngoài là cái gì?”

Nghe tiếng va đập liên tục đến gần, tất cả mọi người lộ ra rất khẩn trương, những thứ không biết vĩnh viễn là kinh khủng nhất đấy, cho nên Thái Hòa lập tức hỏi.

“Thứ này... Ngươi có lẽ nghe thấy được, đó là dị biến mà Stella đã nói... , nói thật ra nàng không phải suy đoán, mà là một kết quả thí nghiệm. Thật ra từ trong lời nói của bọn hắn đều thật sự...”

Hắn còn chưa dứt lời, chợt nghe một tiếng vang mạnh mẽ thật lớn truyền đến từ cửa phòng, cái cửa phòng kia lập tức đã bị phá thủng một khe hở nhỏ.

Lão Đờm Kẹo Kéo lập tức thét lên một tiếng, nhưng mà đúng lúc này cửa phòng lại hoàn toàn bị phá tung, một đạo bóng đen chui đi vào từ ngoài cửa.

Trong nháy mắt khi cái bóng đen này xuất hiện, một cái vòi màu đỏ chất thịt y hệt như là mạch máu từ phía sau cuốn đi qua, quấn quanh ở trên cổ lão Đờm.

Lại để cho Thái Hòa rung động vô cùng chính là, cái này cái vòi mặt ngoài dường như dài khắp giác hút, quấn quanh tại lão Đờm Kẹo Kéo trên cổ đồng thời, mà bắt đầu phồng lên mà bắt đầu..., đồng thời tựu mắt thấy làn da của lão Đờm Kẹo Kéo nhanh chóng khô quắt lại.

Đôi mắt Lão Đờm Kẹo Kéo trợn tròn, hai tay hai chân chòi đạp, rất nhanh toàn thân cũng xụi lơ xuống, không giãy giụa nữa rồi.

Cùng lúc đó tiếng súng không đều đặn vang lên, đúng là Trương Hạo Vũ và lão Vương nổ súng.

Tử đạn theo lão Vương thân vừa lau qua, tập trung bắn về phía cái bóng đen xuất hiện ở cửa phòng.

Nhưng vấn đề là tốc độ cái bóng đen này thật sự quá nhanh, vậy mà cơ bản đều né tránh thoát. Bất quá cái vòi của nó lại bị bắn rụng một vòi, rơi trên mặt đất, vẫn còn co giật liên tục.

“Đến tột cùng thứ này là quái vật gì vậy...”

Thời điểm lúc này, mọi người đã thối lui đến cạnh cửa bất kỳ lúc nào có thể đóng cửa lại tiếp tục bỏ trốn.

Bất quá khó có được một cơ hội có thể thấy rõ gương mặt thật của đối phương, đồng thời Thái Hòa thả ra hoàn toàn cái vòi tinh thần, cũng nhịn xuống khả năng gặp phải nguy hiểm ngất đi bất kỳ lúc nào, chiếu đèn pin vào trên người đối phương.

Bóng đen này dường như rất không quen ánh sáng mạnh, trong lúc nhất thời vậy mà ngu ngơ sửng sốt một chút.

“Cmn...”

“Thịt...”,

Khi ánh sáng đèn pin chiếu tới, thì ra cũng không phải quái vật cái vòi khủng khiếp gì, mà là một cô gái chỉ nhìn mặt thì hết sức xinh đẹp, rất dễ thương, bộ ngực cũng rất lớn.

Tóc thật dài, rối tung ở sau lưng, quần áo nổ tung ra, chỉ còn lại rất ít. Nhưng mà hiện giờ trên cổ tay của nàng quấn quanh lấy từng cái vòi màu đỏ... Những cái vòi này có lẽ chính là mạch máu

nha!

Nhưng mà là bởi vì ở trong trạng thái công kích, những cái vòi này dường như sợi tóc đang lơ lửng ở sau lưng nàng.

Nàng trừng cặp mắt màu đỏ hồng, nhìn từ trên xuống dưới cả team Thái Hòa, trong miệng phát ra âm thanh gào thét mơ hồ không rõ: "Thịt..."

Thái Hòa nhìn thấy mà da đầu hơi run lên, mặc dù gương mặt thật là rất xinh đẹp, bộ ngực cũng rất lớn, cái vòi cũng không xấu xí, nhưng sau khi hỗn hợp lại tất cả yếu tố lại với nhau, quả thật làm cho người ta sởn hết cả gai ốc nha.

Lúc này ngược lại là thằng Tủm rất tức giận nói: "Kiệt tác của đám bác sĩ áo blouse trắng kia hay sao? Đây quả thật là so với người bệnh tâm thần còn có độc ác hơn, lại biến chị gái bộ ngực lớn như vậy thành bộ dạng kinh khủng này! Nói không chừng đây chính là chân ái cả đời ta nha"

"Vậy ngươi tranh thủ thời gian trò chuyện với nàng cuộc sống đời người thoáng một chút đi."

Bản năng Thái Hòa cảm thấy một chút nguy hiểm, chủ yếu là thực lực hắn bây giờ rất yếu, tự bảo vệ mình quan trọng hơn.

Đồng thời từ từ thối lui về phía sau cửa, Thái Hòa nghĩ đến, đây gọi là nhân loại dị biến hay sao?

Có một chút tương tự với dị năng của nhân loại, nhưng dường như lúc trước vẫn xem thân thể của mình là một loại vũ khí.

Nhưng zombie dị biến ngực D Cup này lại cho người ta loại cảm giác giống như là dùng sai phương pháp rồi, ngược lại bồi dưỡng được một con quái vật, rõ ràng đã đạt đến trình độ thân thể đã xảy ra dị biến, hết lần này tới lần khác ánh mắt cuồng loạn, không có lý trí gì.

Quả nhiên con người làm xàm làm bậy, nhất định sẽ mang đến cho zombie biến hóa không tưởng tượng nổi, nhưng biến hóa này chưa chắc là tốt.

Còn may là mục đích ngay từ đầu của Thái Hòa đúng là khôi phục ký ức của Lê Bống cùng Yuna, cho nên thật ra hắn chọn dùng phương pháp rất bảo thủ, cũng rất ôn hòa, cũng không có làm xàm làm bậy.

Thậm chí hiện giờ còn xuất hiện bình cảnh, hắn cũng mạo hiểm tìm kiếm được một ít giải đáp ở nơi này rồi.

Con zombie dị biến này dĩ nhiên không phải cái vòi hút máu đấy, ánh mắt của nàng dừng ở trên thi thể lão Đờm Kẹo Kéo, dường như muốn nhào tới.

Đúng lúc này, súng trong tay Trương Hạo Vũ vang lên lần nữa.

“Pằng!”

Chương 408: Thành Phẩm Nghiên Cứu Của Công Ty Công Nghệ Sinh Học Biotech

Một phát này ngược lại là ngoài ý muốn đã trúng mục tiêu zombie dị biến này, thân thể của nàng lập tức lệch ra thoáng một chút, xem ra hình như là cánh tay bị thương.

Nhưng mà ngay sao đó một cái vòi lại kích bắn tới mạnh mẽ, bởi vì tốc độ quá nhanh, Thái Hòa chỉ kịp dùng cái vòi tinh thần ngăn cản thoáng một chút.

Nhưng lúc cái vòi này trước khi đụng phải Trương Hạo Vũ mặc dù Yuna kịp thời chém đứt cái vòi này, nhưng còn lại một nửa kia cũng đã đâm vào thân thể của Trương Hạo Vũ.

“Ah! Ah!”

Trương Hạo Vũ kêu thảm, bị lão Vương lôi vào phía sau cửa, mà bọn người Thái Hòa cũng tranh thủ thời gian lui đi vào.

Vừa mới đóng lại cửa phòng, một tiếng đập vào lại truyền đến lần nữa.

Phía trước liên tục truyền đến tiếng va chạm, xem ra đúng là do cái vòi của zombie dị biến này va chạm vách tường hoặc là cửa tạo ra thanh âm này đấy.

Nói như vậy, năng lực tìm tòi của nàng có lẽ vẫn rất thấp đó nha, bất quá năng lực công kích này thật sự quá mạnh mẽ, có thể cận chiến có thể đánh xa.

Mấu chốt tất cả mọi người bị suy yếu thực lực, loại dị năng kia cũng không biết vì sao lại trâu bò như thế, vậy mà làm cho người ta đến hiện giờ còn chưa có khôi phục lại.

Lão Vương và thằng Tủm hợp lực đẩy đi qua một cái bàn, che chắn lại cửa phòng. Sau đó lúc này mới vội vội vàng vàng đã lặng lẽ đi ra từ một cánh cửa khác.

Con zombie dị biến kia còn đang liều mạng va chạm...

“Ngươi đừng có kêu nữa, câm mồm lại cho bà.” Lý Nhã Phương để cho Trương Hạo Vũ cắn đoản đao, mà Thái Hòa lập tức cười cười với Lê Bống.

Nàng lập tức hiểu rõ ra, đi tới trước mặt Trương Hạo Vũ, hổ trảo trong tay nhanh chóng hươ qua, đồng thời cắt một cái lỗ thủng, dùng mũi đao móc cái vòi từ trong thân thể ra.

Trương Hạo Vũ lập tức mở to hai mắt nhìn, đầu đầy mồ hôi lạnh, toàn thân đang liều mạng phát run.

“Cái vòi này cuối cùng là cái gì? Nhưng mà vì sao lại giống với cái vòi vô hình của ta đến như vậy...”,

Thái Hòa lấy cái vòi thịt vào trong tay nhìn thoáng qua, phát hiện mặt ngoài cái vòi này quả nhiên có xúc tu, bất quá cho người ta cảm giác dường như không phải bộ phận trên người một nhân loại có thể mọc ra được.

Quả nhiên dị biến thật đáng sợ, vậy mà có thể biến cơ thể con người thành bộ dáng kinh khủng này.

Cũng không biết đám người Mười Khó đến tột cùng là như thế nào nuôi nấng, dù sao mục đích hiện giờ của bọn hắn đã lộ ra ánh sáng.

Muốn lấy cả team Thái Hòa trở thành thức ăn chất dinh dưỡng

cho con nữ quái vật cái vòi này.

“Quả nhiên cái vòi rất mạnh, bất quá cũng không biết cái vòi hữu hình của ngươi lợi hại hơn một chút, hay là cái vòi vô hình của ta lợi hại hơn một chút.”

Lúc này đằng sau đã không có tiếng va đập, đoán chừng thi thể lão Đờm Kẹo Kéo có thể tạm thời kéo dài thời gian trong chốc lát.

“Năm phút đồng hồ, sau khi qua năm phút đồng hồ ta cho ngươi biết rõ ai mới thật sự là quái nhân cái vòi.”

Thái Hòa nghiêng đầu liếc nhìn Lê Bống, nghĩ thầm nếu không phải các nàng cũng cần khôi phục, chính mình hoàn toàn có thể uống một ngụm nước bọt để tốc độ hồi phục nhanh hơn.

Bất quá cũng may, hắn muốn khôi phục cũng không phải thể lực, mà là tinh thần lực.

Đối phó với nữ quái nhân xúc tu này, vẫn dùng tinh thần lực càng có hiệu quả hơn.

Nhưng vừa lúc đó, cuối hành lang thì ra lại toát ra một cái bóng đen đến!

Mà đây không phải là nữa quái nhân cái vòi rồi, vậy mà là một zombie nam tính có thể hình cực lớn, cảm giác bất kỳ lúc nào cũng khả năng nổ tung thân thể!

Đoán chừng trước kia con zombie này cũng rất béo đấy, hiện giờ vậy mà lại càng béo. Mấu chốt nhất chính là thịt mỡ ở toàn thân, thật giống như có thứ gì đó đang lưu động vậy.

“Con zombie này có phải bị rót nước vào nhiều quá hay không đây...”

Trong đầu Thái Hòa, trước tiên nảy ra suy nghĩ này.

Bất quá mặc dù con zombie này hình thể rất lớn, động tác lại rất nhanh nhẹn.

Thật giống hệt như một quả cầu tuyết cực lớn, nhanh chóng nhào tới phía phương hướng team của Thái Hòa.

“Pằng pằng!”

Lại là hai tiếng súng vang lên, nhưng bắn lên trên người con zombie này lại không có gây ra bất kỳ một chút vết thương trí mạng cho nó vậy.

Thái Hòa cũng miễn cưỡng nâng lên cái nỏ thử bắn một phát, ở ngay cái chân giữa của con zombie này.

Bất quá con zombie này chỉ là kêu lên một tiếng gầm nhẹ, một tay rút ra mũi tên nỏ.

Chất lỏng trong suốt cùng với máu tươi phun tung toé đi ra, sau khi rơi xuống đất lập tức truyền đến một trận âm thanh nhẹ vang lên “Xèo xèo”.

“Bà mịa nó, cái thứ nước này có độc!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian mang theo mọi người lui ra sau, cắm đầu chui vào trong một hành lang khác.

Hai con zombie rồi, trước khi thực lực chưa có khôi phục cơ bản là không có cách nào đánh, chỉ có thể chạy trốn trước cái đã.

Còn có một điểm Thái Hòa thật sự là không hiểu, đám người Mười Khó đã cố ý chạy trốn tới tầng B3, nói rõ bọn hắn không có biện pháp khống chế hai con zombie này.

Nếu đã như vầy, thì tại sao lại phải cho bọn nó ăn làm gì đây? Chính là để nghiên cứu hay sao?

Vô nghĩa quá đi mà, người âm độc như thế, vì sao lại có lý

tưởng cao thượng làm như vậy? Thái Hòa cũng sẽ tuyệt đối không tin đấy.

Chương 409: Ổ Virus

Bị hai con zombie đuổi tới mức chỉ có thể chạy trốn, loại cảm giác này thật sự là quá uất ức rồi!

Ít nhất Thái Hòa cũng đã thật lâu rồi chưa có cảm giác như vậy!

"Ầm ầm!"

Hình thể tên mập mạp kia quá lớn, động tác cũng hết sức nhanh nhẹn, đuổi theo một mạch ở phía sau một vài cua quẹo tạo tiếng va chạm.

Mà theo sát lấy cái kia cái vòi nữ zombie cũng bị thu hút đi ra, hai con zombie theo sát tại phía sau mọi người, quả thực một điểm thở dốc thời gian đều không để cho.

Sau khi Lão Đờm Kẹo Kéo tử vong, team của Thái Hòa xem như là hoàn toàn rơi vào trong bị động.

Đã không biết nên đi như thế nào, cũng không biết có nơi nào còn có thể tạm thời tránh né.

Bất quá xem ra trước mắt né tránh cũng không có ý nghĩa gì, ở cửa phòng này phần lớn đều không thể ngăn cản được sự va chạm điên cuồng của bọn nó.

Xem ra ngoại trừ dị biến ra, thể năng của bọn nó cũng so với Zombie bình thường càng mạnh hơn nữa, thậm chí so với Zombie biến dị còn phải mạnh hơn một ít.

Thái Hòa cảm thấy, thực lực đơn thuần, chỉ sợ bọn nó đã miễn cưỡng đạt đến trình độ Zombie Lên Cấp.

Nhưng mà trí lực lại quá thấp, cũng là một nhược điểm rất lớn.

Nếu như không phải tại vì bọn nó đều muốn xông ở phía trước, dẫn đến tốc độ hơi chậm đi một chút mà nói..., nói không chừng mọi người đã bị đuổi kịp rồi.

Bất quá ở đây cũng chỉ lớn như vậy, lại là toàn bộ đều bị đóng kín rồi, bị bắt kịp chỉ là chuyện sớm muộn.

Hơn nữa trong team của Thái Hòa đã xuất hiện một thành viên bị trọng thương, bụng Trương Hạo Vũ bị cái vòi kia để lại một cái lỗ nhỏ, chỉ có thể do lão Vương quấn chặt lại tạm thời vết thương, sau đó đỡ hắn chạy về phía trước.

Về phần hắn có thể biến dị hay không, chuyện này tiếp tục chống nổi nữa hay không, mọi người cũng đều không đoán trước được một chút nào.

Lý Nhã Phương sẽ kiên quyết không chịu buông tha cho Trương Hạo Vũ: "Ít nhất trước khi hắn xuất hiện dấu hiệu biến dị, không thể vứt bỏ hắn!"

"Có lẽ không nhất định sẽ biến dị nha, nhìn kìa, cái vòi này sau khi bắn ra chất dịch, dịch thể của nàng mới có thể tiến vào trong cơ thể con người, đoán chừng có thể gây nên tác dụng tê liệt gì đó, hoặc là dứt khoát giống như con nhện có thể hòa tan thịt người hay sao?" Thằng Tủm giống như ảo thuật móc ra từ trong túi quần một đoạn cái vòi, nét mặt của hắn cũng lộ ra thoải mái nhất so với mọi người đấy, mặt mỉm cười, "Bất quá bởi vì chị Na Na ra tay rất tàn bạo, cho nên cái vòi này còn không có mở ra xúc tu đây này. Nói một cách khác, hiện giờ nó chỉ là một cái ống bình thường đấy. Đâm đi vào không có việc gì đấy."

Trên trán Trương Hạo Vũ đều là mồ hôi lạnh, toàn thân cũng đang run rẩy, vậy mà thằng Tủm nói với hắn không có việc gì...

Thái Hòa cau mày liếc nhìn thằng Tủm, hỏi: “Cái thứ này không phải đã bị ta ném đi hay sao?”

“Đây chính là trên người từ nữ quái nhân cái vòi rớt xuống vật kỷ niệm nha...”

“Đã không nhất định biến dị, vậy thì chính là chuyện tốt. Ngươi phải cố gắng chịu đựng nha, chỉ cần tránh được một kiếp này, trở lại căn cứ thì tốt rồi!”

Lý Nhã Phương vội vàng nói ra với Trương Hạo Vũ. Nàng đã đỡ ở bên kia của Trương Hạo Vũ, lúc đầu chính cô ta còn toàn thân như nhũn ra, lại phải chịu đựng trọng lượng của một người thanh niên trưởng thành, có thể đoán được lực lớn đối với nàng mà nói lớn đến cỡ nào.

Bất quá nàng không chỉ cắn răng kiên trì, còn đang liên tục cổ vũ lấy Trương Hạo Vũ, để cho hắn bảo trì ý thức thanh tỉnh.

Trong nội tâm Thái Hòa nhảy lên một cái, trước kia không có liên hệ chút nào, còn không biết ở trong suy nghĩ của hắn thì cô em họ nhà giàu cao cao tại thượng này, vậy mà lại là một cô gái rất thiện lương dũng cảm...

“Không thể chết được, bất luận như thế nào cũng không thể chết ở nơi này!”

Nghe tiếng vang cực lớn đằng sau càng ngày càng đến gần, Thái Hòa lo lắng quan sát thấy tình huống khôi phục ba người Lê Bống, cùng với chính hắn.

Thể lực bản thân hắn hoàn toàn chính xác đang khôi phục từng chút một, nhưng tốc độ khôi phục lại chính là tinh thần lực.

Ba người Lê Bống từ bắt đầu trốn chạy để khỏi chết, sau đó cũng không nói thêm gì nữa, đây cũng là một loại biện pháp đang cố gắng khôi phục thể lực.

Hơn nữa Thái Hòa chú ý tới, từ trong lời nói của cô nàng ngoại quốc Stella kia hoàn toàn chính xác chỉ có một chút là sự thật, còn về chuyện virus nàng nói ra đều là sự thật.

Trước kia ba người Lê Bống muốn khôi phục thể lực, ít nhất cũng phải bảo trì thân thể đứng yên, hoặc là chậm rãi lắc lư ở tại chỗ, giảm biên độ hoạt động.

Nhưng hôm nay khi trạng thái chạy trốn nhanh chóng, Thái Hòa vẫn có thể thông qua liên hệ tinh thần cảm giác được, nội bộ thân thể các nàng, đang đứng ở một trạng thái sinh động.

Giống như trong nội bộ cơ thể có thêm một động cơ đốt trong, làm cho thân thể của các nàng nhanh chóng khôi phục sức khỏe.

“Ổ virus. . . Tác dụng của Ổ virus hay sao?”

Chương 410: Hãy Đợi Đấy Mười Khó

Thái Hòa lập tức nghĩ đến, hơn phân nửa chuyện này bởi vì trong cơ thể của các nàng đang sinh ra càng nhiều virus hơn nữa.

Có lẽ sau khi đã bị thương, hoặc là thể lực tiêu hao quá mức, ổ virus lập tức sẽ tự động tăng lên tốc độ sản xuất virus, dùng cách này để bảo hộ {Vật Chủ}.

Virus đối với người bình thường mà nói là độc dược trí mạng, dù sao không có người nào muốn trở thành quái vật vô ý thức.

Nhưng mà từ cấp độ của ba người Lê Bống, nhưng virus lại là cội nguồn của lực lượng các nàng, cũng là liều thuốc tốt nhất giúp các nàng khôi phục lý trí.

Lượng virus vực nhỏ cũng có thể đối với người bình thường mang đến hiệu quả giống như là thuốc kích thích, có thể đoán được lượng lớn virus tụ tập ở trong cơ thể ba người Lê Bống, sẽ có cảnh tượng như thế nào.

Cho nên đến tột cùng nên đi đối xử với virus như thế nào, vậy thì ngay cả chính Thái Hòa cũng hơi nghi ngờ.

"Ầm!"

Đúng lúc này, một cái vòi công kích mạnh mẽ lên trên vách tường sau lưng Thái Hòa.

Nơi này vừa lúc là một cái cua quẹo. Cái vòi kia nhìn như mềm mại, không nghĩ tới sau khi duỗi thẳng ra lại bắn ra mạnh mẽ như vậy, vậy mà giống hệt như viên đạn bắn vào tường vậy...

Nhìn thấy trên vách tường có thêm một cái lỗ thủng, Thái Hòa lập tức cảm giác toàn thân giật mình một cái.

“Chạy tới phía trước, nơi này có cánh cửa!” Lão Vương gào to một tiếng.

Mọi người tranh thủ thời gian đều chui vào, hơn nữa lập tức đóng lại cửa phòng. Nói chung là kéo dài được bao lâu hay bấy lâu nha.

Bất quá sau khi chạy về phía trước được khoảng 100m, Thái Hòa mới hoảng sợ phát hiện, vận may của bọn hắn thật sự không tốt ra sao cả...

Nơi cuối cùng là một gian phòng thí nghiệm cực lớn, ở dưới ánh sáng đèn pin chiếu vào, có thể chứng kiến khắp nơi trên mặt đất đều là hài cốt rơi lả tả.

Cùng lúc đó, một mùi máu tanh đậm đặc cũng xông vào mũi, xen lẫn một cỗ khí tức hôi thối, làm cho người ta cảm giác muốn buồn nôn.

Máu tươi ngưng tụ trên mặt đất thành một tầng giống như thảm đỏ sậm vậy, dẫm lên trên đó có một cảm giác dính dính, làm cho người ta cực kỳ không thoải mái.

Hơn nữa cánh cửa gian phòng kia chạy bằng điện, độ dày hết sức khả quan, coi như là hai con zombie kia chắc cũng không thể va chạm bung béc ra cánh cửa này đấy.

“Cmn, thôi rồi chạy một mạch vào thẳng hang ổ của bọn nó luôn rồi...”

Thái Hòa nghĩ thầm chuyện này thật đúng là không may đến nhà bà ngoại rồi, hơn nữa ở đây cũng không có cửa ra vào khác, xem ra một trận đánh ác liệt không thể tránh được.

Mọi chuyện đã đi tới một bước này, ngược lại mọi người đều bình tĩnh lại.

Lý Nhã Phương đỡ Trương Hạo Vũ đến nơi hẻo lánh, sau đó rút ra đoản đao, sau đó canh giữ ở trước mặt hắn.

Mà lão Vương lập tức bắt đầu kiểm tra băng đạn, mà ngay cả thằng Tủm cũng dùng tay vuốt vuốt huyệt Thái Dương của chính mình, dường như đang lấy lại tinh thần.

Thái Hòa cảm giác được tinh thần lực của mình khôi phục cũng không sai biệt lắm, mặc dù ba người Lê Bống còn chưa có trở lại trạng thái đỉnh phong, nhưng thấy tinh thần của các nàng chấn động rất kịch liệt, chắc hẳn virus đang tăng lên tốc độ sản xuất.

Khóe miệng của Yuna nhếch lên vẻ tươi cười, bẻ bẻ cổ, sau đó lập tức vác lên thanh kia liêm đao to đùng kia, đứng ở phía trước nhất.

Ở bên cạnh nàng, thì là lão Vương, họng súng của hắn đối diện ngay hành lang.

Lê Bống lặng yên không một tiếng động ép sát vào cạnh cửa, điểm mạnh của nàng là đánh giáp lá cà, đương nhiên là khoảng cách càng gần càng tốt.

Đôi mắt của Ngô Thanh Vân ở trong lờ ánh sáng mờ thoạt nhìn càng có một chút cảm giác rắn độc rồi, Thái Hòa nghĩ thầm, nói không chừng Ổ Virus trong đầu của nàng cũng bị nọc độc rắn chỗ ảnh hưởng tới.

Nọc độc rắn xảy ra biến dị, đại khái là bởi vì virus cải tạo triệt để con rắn từ trong ra ngoài, cho nên độc của nó đã xem như kết quả sau khi biến dị.

Cũng không biết con Zombie Cấp Thủ Lĩnh Chi Pu kia có thể cũng xảy ra biến hóa gì hay không, bất quá tình huống giữa nàng

với Ngô Thanh Vân bất đồng, nọc độc rắn sau khi bị cắn một cái, chỉ sợ tinh thuần hơn nhiều lắm.

Mà do Thái Hòa giội đi lên đấy. . . Ai biết sau khi bảo tồn một thời gian ngắn sẽ xảy ra vấn đề gì hay không, nói thí dụ như virus phát huy, nồng độ giảm xuống và đủ loại nhân tố khác...

Lúc này thời gian không sai biệt lắm đã qua khoảng tám phút...

"Ầm!"

Một tiếng vang thật lớn bỗng nhiên truyền đến, lập tức chỉ nghe thấy tiếng va đập dày đặc vang lên liên tục.

Ngón tay của Lão Vương đã đặt ở trên cò súng, Thái Hòa đứng ở sau lưng Yuna, cái vòi tinh thần lực đã hoàn toàn che chắn trước mặt nàng.

Đánh giáp là gần như phải dựa vào ba người Lê Bống, nhưng cái vòi tinh thần của Thái Hòa nhất định sẽ dùng hết toàn lực bảo hộ các nàng không bị thương tổn!

Cùng lúc đó, hắn lấy ra cái nõ nhắm sẵn mục tiêu, thời điểm khi hắn cắn răng nâng lên tay phải, một trận đau nhức kịch liệt đánh úp lại, đồng thời một vòi máu tươi cũng lập tức từ bả vai chảy xuống.

Chương 411: Ta Vẫn Còn Tấm Thân Trong Sạch

“Mười Khó, ta chịu tội bao nhiêu, nhất định trả lại gấp trăm lần cho mày! đkmn lại muốn lấy chúng ta làm thức ăn cho quái vật!”

Trong nội tâm tức giận mắng một câu, cuối cùng Thái Hòa giơ lên nỏ.

“Ầm!”

Sau khi truyền đến một tiếng trầm đục cuối cùng, lập tức thanh âm cửa phòng trùng trùng điệp điệp rơi xuống đất.

Xuất hiện trước tiên đấy, chính là mấy cái vòi nhìn như mềm mại, thật ra dấu diếm sát cơ.

Cái vòi này xuất hiện đi đầu, dường như đang chào hỏi với cái vòi của nữ quái nhân zombie cái vòi kia.

Bất quá trên thực tế, đây chính là tín hiệu trí mạng.

Cùng lúc đó, tiếng bước chân của tên mập mạp kia cũng vang lên ở phía sau.

“Chú ý.”

Lão Vương bất chấp quẹt mồ hôi trên mặt thoáng một cái, con mắt nheo lại, nín thở tĩnh thần nhìn chằm chằm vào cái vòi kia.

Khi nữ zombie dị biến kia vừa lao tới, tiếng súng cũng lập tức vang lên!

Nhưng rất đáng tiếc, không có trúng mục tiêu!

Ở trong yên tĩnh, chỉ nhìn thấy nữ zombie dị biến kia phóng đến gần, còn có lão Vương bóp cò liên tục, cùng với tiếng súng theo sau mà đến.

Nhưng thực lực nữ zombie dị biến, hoàn toàn chính xác rất mạnh mẽ!

Vậy mà nàng có thể sử dụng cái vòi đu lên đèn trần, trực tiếp treo chính mình lơ lửng giữa không trung!

Ngoại trừ một viên đạn đã trúng mục tiêu bờ vai của nàng ra, những viên đạn khác vậy mà toàn bộ không trúng mục tiêu!

Lão Vương sử dụng súng trường, tốc độ bắn tương đối chậm, sau năm sáu phát đạn, nữ quái nhân zombie cái vòi cũng đã hiện ra ở cửa phòng, hơn nữa dùng cái vòi treo lòng thòng trên cánh cửa, trực tiếp bay đến.

Khoảng cách gần như vậy đã không cách nào ngắm bắn nữa rồi, ánh sáng thực tế còn không được tốt lắm...

Yuna là người thứ nhất hành động đấy. Liêm đao to lớn trong tay nàng bắt đầu hươ múa mạnh mẽ, đừng ở sau lưng, cả người nhảy mạnh lên đi ra ngoài, hai chân đồng thời cắm xuống đất, đồng thời nhảy lên thật cao, bỗng nhiên liêm đao hươ chặt xuống dưới!

Lê Bống lập tức từ bên cạnh trực tiếp nghênh đón lấy, nàng đồng thời chém tới khi nữ zombie dị biến bắt đầu rơi đi xuống, hổ trảo trong tay của nàng, trực tiếp chộp tới bắp chân đối phương.

Ngô Thanh Vân không hành động, bởi vì cặp mắt của nàng, đang nhìn chằm chằm vào tên mập mạp đứng ở sau đang tiến đến.

Nữ zombie dị biến ở giữa không trung, trên cổ tay quấn quanh

lấy cái vòi nhao nhao tản ra, nhìn qua giống như là mạng nhện vậy.

Những cái vòi này cuốn về phía Yuna, cùng với liêm đao trong tay nàng.

Ngay lúc này, Thái Hòa chuẩn bị đã lâu, cũng hành động!

“Vậy mà dám xem ta bây giờ là trạng thái tàn phế, cũng không có sức chiến đấu nào hay sao?”

Tên nỏ là chuẩn bị cho tên béo đấy, nhưng cái vòi tinh thần lại chuẩn bị cho nữ quái nhân cái vòi đấy.

Vô hình vs hữu hình!

Thực lực của nữ quái nhân cái vòi, thật ra rất mạnh mẽ!

Đừng nhìn qua thân thể gầy yếu, động tác giống như trong phim nữ quỷ kinh điển, quỷ kayako đau lưng viêm khớp, vừa ló đầu ra vừa ợ cành cạch, chỉ khi nào nàng bắt đầu tăng tốc..., tốc độ mới là kinh người!

Hơn nữa theo số lượng mà nói, quả thật cái vòi của nàng nhiều làm cho người khác giận sôi.

Điều này làm cho Thái Hòa không nhịn được nghĩ đến, có phải là nàng là rút ra toàn bộ mạch máu trong cơ thể ra ngoài rồi đi à nha?

Bất quá cái vòi này nhìn qua giống như mạch máu, nhưng đoán chừng vẫn có điểm bất đồng đấy, bất quá gắng liền với mạch máu là khẳng định đấy.

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng vào lúc này bắn tới, cái vòi vô hình lập tức bắt đầu quấn quanh toàn bộ thân thể nữ zombie dị biến này lại.

Nữ zombie dị biến dường như cảm thấy uy hiếp vậy, trong miệng kêu ra tiếng kêu ré không rõ ý nghĩa.

Đánh lạc hướng tinh thần lập tức phát huy tác dụng, cái vòi của nữ zombie dị biến lập tức bắn trật lất hết vài cái, bị Yuna nắm lấy cơ hội, dùng liêm đao đẩy ra toàn bộ cái vòi còn lại rồi.

Cùng lúc đó hổ trảo của Lê Bống đã để lại năm đạo vết thương thật sâu ở trên bắp chân của nàng, trong miệng nàng lập tức kêu lên một tiếng kêu thảm thiết làm cho người ta run lên da đầu, rơi nặng nề xuống mặt đất.

Nhưng mà sau khi nàng rơi xuống đất, mấy cái vòi đâm ra ngoài lần nữa, trực tiếp đến phía mặt của thằng Tủm!

Thằng Tủm lúc đầu định thừa dịp nàng bệnh muốn lấy mạng nàng, lại quên bản thể quái nhân cái vòi cũng không phải là thân thể, mà là cái vòi!

Chỉ cần cái vòi

"Ah ah!"

Thằng Tủm thét to lên một tiếng, tranh thủ thời gian vung đao ngăn cản, nhưng mà những cái vòi kia cũng đang quấn lên lưỡi đao, vừa cuốn lên trên, vừa đâm tới phía thằng Tủm.

"Không được nha! Ta vẫn là tấm thân trong sạch, mặc dù nhặt xà phòng cũng được nhưng tuyệt đối không nên bị cái vòi đâm chết nha!"

Tinh thần hỗn loạn của thằng Tủm lập tức phát tác, vậy mà có thể lập tức buông ra đao tìm cách tự bảo vệ mình, nhưng hắn lại muốn lấy vũ khí không muốn sống.

Thời điểm khi khàn cả giọng kêu thảm thiết, tinh thần lực của hắn cũng bắn ra lần nữa.

Chương 412: Liều Mạng Một Lần

Bão Táp Tinh Thần phóng thích mà ra, nhưng lần này đạt tới hiệu quả lại hết sức kinh người!

Đại khái là thật sự cảm giác được đã bị uy hiếp. Thằng Tủm bộc phát ra thực lực siêu mạnh mẽ với tư cách một dị năng giả.

Ở trong mắt Thái Hòa, một đạo Bão Táp Tinh Thần từ trong đầu thằng Tủm cuốn ra, sau đó lập tức va chạm vào nhau với đoàn ánh sáng tinh thần của nữ quái nhân cái vòi!

Lúc này có phải thằng Tủm từ trước tới nay đều biểu hiện rất phế đều là giả vờ hay không, cuối cùng đã tới một trận bạo kích?

Ánh mắt của nữ quái nhân cái vòi lập tức ngu ngơ thoáng một chút, đoàn ánh sáng tinh thần của nàng thật giống như lập tức bị khuấy lên rối loạn hết vậy, một tiếng kêu thê lương tiếng thảm thiết cũng từ trong miệng nàng kêu ra rồi.

Cùng lúc đó, trong lỗ tai nàng cũng chảy ra hai hàng máu tươi, xem ra tinh thần trùng kích quá lớn, thậm chí làm cho nàng sinh ra nghe nhầm. Nói không chừng lầm cho là mình đã nghe được tạp âm độ ồn rất cao.

Cái vòi đang quấn quanh thằng Tủm đương nhiên cũng mềm nhũn xuống, lúc này thằng Tủm thuận tay một đao chặt lên trên cánh tay của nữ quái nhân cái vòi này.

Một chùm máu tươi lập tức phát nổ đi ra, nhưng Thái Hòa ở phía sau nhìn qua lại gần như muốn chửi cha mắng mịa: “Ngươi

ngược lại là chém ngay cổ nha!”

“Ngược lại là ta cũng muốn nha! Nàng đang quấn ta đây, động tác ta hơi lệch!”

Quả nhiên, đau nhức kịch liệt đã kích thích nữ quái nhân cái vòi. Nàng lập tức thanh tỉnh lại, cái vòi cuốn đi qua lần nữa như là rắn độc.

“Mở ra!”

Thái Hòa chỉ tới kịp hô một tiếng, đồng thời tên nỏ trong tay bắn đi ra ngoài. Cái vòi tinh thần cũng lập tức cuốn ra, để cho thằng Tủm từ dưới cái vòi trí mạng kia chạy thoát một mạng.

“Vèo!”

Mũi tên nỏ này lập tức rời dây cung mà đi, nhưng trên đường lại bị cái vòi ngăn cản thoáng một chút, dán ngay bên cạnh cổ thằng Tủm đi qua, hơn nữa còn cắm một cái vòi lên trên mặt đất.

Bất quá lập tức nữ quái nhân cái vòi đã giật mạnh kéo đứt cái vòi rồi. Ngược lại là nàng muốn bò qua ngoài, nhưng hai chân bị thương, tốc độ bò đương nhiên là chậm hơn rất nhiều.

Thằng Tủm lập tức lập tức lui trở về, vừa lau mồ hôi trên trán vừa nói: “Đại ca ngươi tuyệt đối là bán đồng đội chuyên nghiệp a! Mới vừa rồi thiếu chút nữa ngươi giết ta rồi!”

“Đó là một chút ngoài ý muốn.”

Thái Hòa thuận miệng đáp một câu.

Thật đúng là hắn không phải cố ý đấy. Xem ra bắn xa mặc dù an toàn, nhưng quả nhiên xảy ra rất nhiều chuyện xui xẻo.

Đối phó kẻ địch bình thường coi như cũng tạm được, đối phó với loại kẻ địch mạch mẽ thủ đoạn đa dạng này, hiệu quả cũng

giảm bớt đi nhiều.

Lúc này một con zombie dị biến khác. Tên béo cũng vọt tới cửa phòng, cái vòi tinh thần của Thái Hòa lập tức đã quấn lại hắn.

Tiếng súng lập tức vang lên. Tên nỏ trong tay Thái Hòa cũng bắn đi ra ngoài "Vèo" một tiếng.

Nhưng mà sau khi viên đạn và tên nỏ bắn ra, dường như là bắn lên một cục bọt biển vậy.

Mà làn da trên người tên mập mạp kia lập tức lập tức nổ tung ra, rất nhiều nọc độc và máu tươi cùng nhau nổ bung lên.

Lúc đầu Yuna và Lê Bống muốn thừa dịp thắng truy kích, nhưng đối mặt loại tình huống này cũng chỉ có thể nhanh chóng lui về phía sau rồi.

Một cỗ hương vị ăn mòn lập tức tràn ngập xoang mũi, đồng thời từng cơn khói trắng cũng bắt đầu bốc lên.

Nữ zombie biến dị kia cũng thừa cơ rụt lại phía sau, vịn vách tường kéo lấy chân bị tổn thương chậm rãi đứng lên.

Rất nhanh Lão Vương cũng đã bắn hụt sạch cả băng đạn rồi, nhưng mà không biết đến tột cùng là tên mập mạp này thế nào lại trâu bò như vậy, trên người hắn rõ ràng trúng đạn hơn mười lần, vậy mà không có một chút biểu hiện sắp ngã xuống.

Chẳng lẽ là mỡ tầng quá dày hay sao? Có phải tầng nọc độc hóa học kia giảm bớt tổn thương mà băng đạn bắn ra hay sao?

Bất quá loạn xạ một trận cũng để cho tên mập mạp này liên tiếp lui về phía sau, bị chắn trong hành lang. Tiếp tục như vậy tối đa hắn cũng chỉ chèo chống trong chốc lát, chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ.

Mỗi lần thời điểm khi hắn muốn giãy dụa muốn đến gần, Thái Hòa cũng lập tức sử dụng cái vòi tinh thần.

Sau khi tinh thần lực tăng cường, Thái Hòa cảm giác năng lực này của mình quả thật chính là pháp bảo âm người thiết yếu, đã không nhìn thấy cũng không cách nào đề phòng hữu hiệu.

Mặc dù không có lực sát thương trực tiếp, nhưng phối hợp thủ đoạn công kích khác có thể lấy được hiệu quả vô cùng tốt.

Quả thật tên mập mạp này dường như là quả cầu nước bị đâm rách nát rồi, nọc độc điên cuồng mà tràn ra bên ngoài, tất cả những nơi rơi xuống đều bốc lên khói trắng, mùi vị lại càng sặc đến người ta cực kỳ khó chịu.

Ngược lại là Ngô Thanh Vân bớt thời gian tìm thoáng một phát chút cánh tay của tên mập mạp kia, nhưng ngoại trừ có thêm một cái vòi phun ra, cơ bản không có tạo ra hiệu quả sát thương quá lớn.

“Nếu thật sự có quả bom cho nổ tung hắn thì tốt rồi.”

Chương 413: Cô Gái Tây Phản Bội

Thái Hòa nghiến răng nghiến lợi nghĩ đến.

Bất quá cho dù thật sự, cũng không có khả năng sử dụng ở trong loại hoàn cảnh kín mít này nha...

Thời điểm lúc này lại là hai phát bắn vào trên người tên béo, tên nỏ của Thái Hòa cuối cùng cũng bộc phát nhân phẩm bắn trúng đầu đối phương, hơi nghiêng xuyên thủng vào sâu trong gương mặt của hắn.

Đáng tiếc chính là bị xương gò má chặn lại, không có thể mang đến vết thương trí mạng nào.

Ngược lại là lão Vương cuối cùng đã tới thời, một lần ngắm súng chính xác, viên đạn trực tiếp bay về phía con mắt của tên béo.

Nhưng mà con mắt của tên mập mạp này vậy mà cũng sẽ nổ bung, bất quá trong đầu trúng một viên đạn. Hắn lập tức cũng sắp không sống nổi!

Bỗng nhiên tên béo kêu lên một tiếng gào rú, thân thể bành trướng lần nữa, triệt để ngăn chặn hành lang một cách triệt để.

“Tên mập mạp này dự định làm gì vậy? !”

Thái Hòa lập tức đã có một chút dự cảm không ổn!

Từ thân thể của hắn hoàn toàn ngăn chặn lại hành lang, Thái Hòa lập tức dắt Ngô Thanh Vân một cái, làm cho nàng lúc đầu

định lao ra phải bị giật lui trở về.

Lê Bống và Yuna cũng đã lui về phía sau, cả đám người gần như đều cảm thấy nguy hiểm.

Bất quá vừa lúc đó, trong âm u phía sau, vậy mà truyền đến một tiếng "Răng rắc".

Thái Hòa lập tức chuyển đèn pin tới, kết quả nhìn thấy rõ ràng một gương mặt tái nhợt.

"Ở đây."

Người xuất hiện lúc này vậy mà lại là Stella. Không nhìn ra trên tường kín kẽ kia, vậy mà còn có một cái cửa phòng.

Lại nói tiếp cũng là ở đây quá tối tăm, mọi người lại chưa quen thuộc hoàn cảnh, còn thêm thời gian gấp rút, cho nên cơ bản không có phát hiện sự tồn tại của cánh cửa này.

Suy nghĩ lại cũng đúng. Ở đây trước kia dù sao cũng là phòng thí nghiệm, cũng không phải nhà tù, không đến mức chặt kín như vậy.

Hơn nữa nhìn ra được đây là một cánh cửa ứng phó nhu cầu cấp bách, cũng không phải bằng điện, nhưng mà nếu thời điểm cửa chạy bằng điện xuất hiện trục trặc gì làm sao dự bị được.

Mặc dù không rõ tại sao Stella phải ra ở đây lúc này, nhưng loại tình huống này chỉ có thể mau rời khỏi rồi.

Lý Nhã Phương đỡ lên Trương Hạo Vũ, tất cả mọi người tranh thủ thời gian lui đến trong cánh cửa.

Ngay khi bọn hắn nối đuôi nhau mà vào. Mà sau khi Stella nhanh chóng đóng cửa, lập tức truyền đến một tiếng trầm đục, đồng thời tiếng ăn mòn xèo xèo cũng cùng nhau vang lên.

Một cỗ mùi vị cực kỳ đậm đặc, phảng phất giống như a- xít sun-phu-rit cũng truyền tới.

“Quái nhân mập tự bạo rồi. Bất quá có lẽ nữa quái nhân cái vòi chắc còn sống. Không thể tưởng được vậy mà các ngươi có thể chèo chống đến hiện giờ, còn giết chết Quái nhân mập.”

Stella cau mày nói ra.

Bất quá nàng vừa dứt lời, một tay mạnh mẽ cũng duỗi đi qua, đúng là Thái Hòa sử dụng tay trái còn đang khỏe mạnh bóp chặt cổ của nàng một cái.

Ở thời điểm khi tiến vào trong cửa. Hắn đã không để ý tiêu hao tinh thần lực, dùng cái vòi dò xét thoáng một chút sóng tinh thần bên trong. Phát hiện giờ đây chỉ có một mình Stella.

Nhưng dù vậy, phẫn nộ trong lòng Thái Hòa cũng là khó có thể ức chế.

“Đừng. . . Ta không phải đến hại các ngươi đấy. Tin tưởng ta.”

Stella giãy dụa lấy thân thể, hai tay cầm lấy cánh tay Thái Hòa, con mắt trừng rất sâu đấy.

“Cũng đừng nói ngươi là tới cứu chúng ta đấy. Có phải Mười Khó vẫn cho ngươi đến xem, có phải chúng ta đều đã bị ăn hết hay sao?”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra.

Stella rất hoảng sợ nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, nói ra: “Đúng vậy. . . Ta là sang đây nhìn thử xem tình huống đấy, nhưng tin tưởng ta, ta chính là chuẩn bị mượn cơ hội này cứu các ngươi đấy.”

Thái Hòa nghĩ thầm, mặc dù lão Đờm Kẹo Kéo nói chủ mưu là

Mười Khó, nhưng đương nhiên cũng phải đề phòng nhiều hơn với cô gái lạ lẫm này.

Nàng sớm không hiện ra muộn không hiện ra, hết lần này tới lần khác khi tên mập này tự bạo mới xuất hiện... Chẳng lẽ thật sự là trùng hợp hay sao?

Ít nhất Thái Hòa không tin đấy.

"Tên Mập bắn độc, nữ quái nhân cái vòi? Đều là các ngươi mệnh danh nha? Xem ra đây quả thật là kết quả thí nghiệm của các ngươi rồi."

Sau khi ba người Lê Bống xác nhận Stella không phải dị năng giả, Thái Hòa lập tức đẩy nàng lên trên tường, bàn tay lục lọi khắp toàn thân nàng từ trên xuống dưới.

Động tác thô bạo mà đơn giản, Stella sợ hãi quay đầu nhẫn nại lấy, nhưng cuối cùng vẫn chịu đựng Thái Hòa sờ soạng mấy lần.

"Yên tâm đi, ta không có vũ khí đấy. Hơn nữa chúng ta cũng không phải quái nhân khoa học gì, ngươi nói thí nghiệm... Cũng không phải thí nghiệm gì nha."

"Không phải thí nghiệm hay sao?" Thái Hòa đứng lên, cau mày hỏi.

"Xin tin tưởng ta..."

Stella sờ lên cổ của mình, giảm thấp xuống âm lượng nói ra, "Nơi này vốn là một nhà kho quan trọng nhiệt độ bình thường, rất nhiều thứ niêm phong cất vào kho. Lúc ấy để không cho bọn hắn làm bị thương người, cho nên Mười Khó tiên sinh đề nghị đưa bọn chúng nhốt ở nơi này. Thế nhưng mà..."

Khi Stella kể lại tất cả mọi chuyện, đại khái Thái Hòa hiểu ra đến tột cùng ở nơi này đã xảy ra chuyện gì.

Chương 414: Bị Từ Bỏ

Lão Đờm Kẹo Kéo kể ra thật ra vẫn có sai lệch đấy, bởi vì ngay từ đầu người bị nhốt ở nơi này không phải hai người, mà là rất nhiều người.

Từ trong lời nói của Stella, bọn hắn đã không đành lòng giết bọn họ đi, lại

Lúc đầu muốn để bọn họ tự sinh tự diệt, kết quả không nghĩ tới sau khi bọn nó biến dị không chỉ đều ăn hết toàn bộ thực phẩm trong kho hàng, còn thôn phệ lẫn nhau.

Cuối cùng chỉ còn lưu lại hai người này, lập tức đã xảy ra dị biến đáng sợ.

Lúc đầu bọn nó muốn phá hỏng nơi này một cách triệt để, nhưng mà Mười Khó lại cho rằng đây là một cơ hội.

Hắn sở hữu dị năng , có thể đến gần an toàn hai con zombies dị biến này, cho nên hắn đã bắt đầu cố ý nuôi nấng bọn nó.

Từ zombie... Đến nhân loại.

Đợi thời điểm khi đám người Stella phát hiện, tất cả mọi thứ cũng đã chậm. Bằng lực lượng của bọn họ cũng không khống chế được.

Gần như mỗi người đều lo lắng cho mình sẽ trở thành vì vật hy sinh, cho dù Mười Khó không có xem bọn họ như là con mồi, nhưng chẳng may hai con quái vật kia phá cửa mà ra thì sao đây?

Thời điểm trong khi team của Thái Hòa xuất hiện, nàng cùng lão Đờm Kẹo Kéo đều giống nhau, cho rằng có lẽ đây chính là một

cơ hội tự cứu lấy chính mình.

Mười Khó không chỉ muốn xem cả team của Thái Hòa thành đồ ăn đút cho hai con quái vật này, cũng muốn thu hoạch một ít tình báo từ trên người bọn họ, cho nên mới có cuộc nói chuyện lúc trước.

Lúc đầu ý định của hắn là khiến người khác đều đi đầu đến ẩn núp ở tầng B3, nhưng mà Stella cũng vậy, lão Đờm Kẹo Kéo vậy, đều không muốn buông tha cho cơ hội này.

Mặc kệ được hay không, ít nhất quan sát một chút có cơ hội chạy thoát hay không.

Mười Khó cũng không có cố gắng ngăn cản, nhưng chẳng ai ngờ rằng vậy mà hắn thật sự ra tay, ngay cã lão Đờm Kẹo Kéo cũng bị làm thịt rồi...

Stella chủ động tới xem xét kết quả, thật ra trong nội tâm nàng đã đang đấu tranh trong nội tâm.

Bất quá cuối cùng nàng vẫn sợ hãi với quái vật chiếm cứ thượng phong, từ lời nói của nàng, nàng cũng không muốn bị quái vật ăn tươi.

Đã lão Đờm Kẹo Kéo cũng có thể hy sinh, nàng cũng không có thể xác định sau này Mười Khó sẽ không làm ra chuyện càng phát rồ hơn.

Hắn thủy chung cho rằng virus là hữu dụng đấy, thậm chí cho rằng có thể nghiên cứu ra phương pháp biến virus cho chính mình sử dụng.

Thời điểm một người một khi chui vào ngõ cụt, lại có thực lực làm ra tất cả những chuyện này, vậy thì có khả năng mang đến tại nạn khủng khiếp với hậu quả khôn lường.

“Có lẽ còn có người nha?” Sau khi Thái Hòa lắng lặng nghe xong, hỏi.

Stella hơi kinh ngạc liếc nhìn Thái Hòa, sau đó gật nhẹ đầu: “Đúng vậy, chốt mở nguồn điện tổng ở tầng b3, chúng ta còn có một người đồng bọn...”

“Đã lão Đờm Kẹo Kéo cũng có thể phản bội Mười Khó, vì sao Mười Khó còn yên tâm cho ngươi đến hay sao?”

Thái Hòa nhíu mày, hỏi.

“Hắn cũng không lo lắng ta phản bội, bởi vì hắn cho rằng các ngươi không thể còn sống sót. Sự thật chứng minh các ngươi so với hắn tưởng tượng còn lợi hại hơn nhiều lắm. Ta cảm thấy ngươi chính là một dị năng giả.”

Stella cố ra vẻ tươi cười, nói ra.

Nữ quái nhân cái vòi còn ở ngoài cửa, Stella mang mọi người đi về phía bên kia, sau khi bọc lại một vòng, thì ra lại nhớ tới trước kia gặp với đám người Mười Khó trong phòng.

Bất quá thời điểm mở cửa trước khi đi, Stella lại đột nhiên chấn động toàn thân, sau đó sắc mặt cũng lộ vẻ sầu thảm quay đầu.

“Không. . . Không. . .”

Nhìn thấy biểu lộ này của nàng, lão Vương đi nhanh tiến lên một bước, bàn tay vừa kéo cửa phòng.

“Khóa đấy.”

“Xem ra hắn không có yên tâm ngươi, mà là đã quyết định cũng xem ngươi thành con mồi rồi.”

Thằng Tủm sờ lên cái cằm, nở một nụ cười, nói ra, “Xem ra

bọn hắn đã đứng ở một đầu chiến tuyến rồi, quyết định vứt sạch tất cả mọi người."

"Không. . . Chẳng phải Đờm Kẹo Kéo sẽ giúp ta hay sao? Không!"

Stella trong tuyệt vọng, vậy mà còn nói ra vài câu tiếng Anh, bất quá Thái Hòa hoàn toàn không có nghe được câu nào.

"Ta. . . Ta thử xem."

Lê Bống đột nhiên mở miệng nói một câu, sau đó mọi người lập tức vọt đến một bên.

Chỉ thấy Lê Bống lưỡi đao hổ trảo từ từ đâm vào lỗ đút chìa khóa, sau đó bắt đầu nhẹ nhàng mà xoay từ từ..., Thái Hòa không khỏi mở to hai mắt nhìn.

Không nghĩ tới trí lực của Lê Bống vậy mà đã khôi phục đến loại trình độ này rồi, vậy mà hiểu được bẻ khóa băng tường...

Không đúng, việc này không phù hợp với ấn tượng của chính mình về Lê Bống nha, trước kia nàng cũng sẽ không biết bẻ khóa băng tường mới đúng chứ.

Thái Hòa lập tức đưa mắt nhìn sang Yuna, quả nhiên trông thấy trên mặt Yuna hiện lên một nụi cười tà dị.

Cô nàng này lại đang dạy hư Lê Bống rồi...

Ngược lại là mấy lần trước Lê Bống đã thất bại, bất quá với tư cách zombie, Lê Bống thật ra vẫn rất có kiên nhẫn đấy.

Chương 415: Kế Hoạch Lấy Độc Trị Độc

Vậy thì cùng một đạo lý tóm lại zombie có thể hết sức chuyên chú truy đuổi con mồi, vậy thì cũng có thể hết sức chuyên chú... Bẻ khóa.

Ngược lại là Thái Hòa muốn dùng năng lực khống vật thử xem có thể mở khóa hay không, nhưng sự thật chứng minh tinh thần lực của hắn còn chưa đủ dùng để tiến hành thao tác tinh vi như thế, chỉ có thể thoáng trợ giúp Lê Bống một chút.

Dưới tình huống tập trung tinh thần lực, cái vòi tinh thần của Thái Hòa đã tập trung vào tay nắm phía sau cửa, khi Lê Bống làm động tác vặn khóa, cùng nhau từ từ vặn vẹo lên.

Bất quá đây chính là một việc lớn. Trên trán Thái Hòa rất nhanh cũng hiện đầy mồ hôi lạnh.

Thời điểm lúc này phương xa truyền đến tiếng vang "Ầm ầm" lần nữa, Thái Hòa lập tức nhíu mày: "Làm cái gì, nhanh như vậy lại đuổi tới rồi hay sao!"

"Tên mập phun độc kia quá yếu, tự bạo rồi vậy mà không có kéo luôn con nữ zombie kia cùng chết chung!"

Yuna cũng rất là bất mãn nói, "Như vậy còn có ý nghĩa tự bạo hay sao? Ngoại hình đặc biệt như vậy kết quả thực lực còn kém xa so với một con bạch tuộc bình thường."

"Nhưng mà... Nhưng mà..."

Ngô Thanh Vân trước kia đánh lén cái kia độc quái thoáng một

chút, kết quả không có hiệu quả gì, lúc này nghe thấy lời bình của Yuna, lập tức ưỡn ngực lên muốn biện luận thoáng một chút, nhưng lời nói còn chưa kịp nói rõ ràng như thế nào nàng thắng được Yuna...

Thật ra ở trong mắt Thái Hòa xem ra. Tên mập phun độc đã bị địa hình khắc chế rồi. Đối với hình thể hắn mà nói, hành lang quá chật.

Còn thêm trong tay chúng ta còn có súng, có tên nỏ, lại có dị năng giả tinh thần như Thái Hòa có thể cách không kiềm chế hắn.

Thật ra nếu đổi một khu vực khác, tên mập mạp này tuyệt đối mới là quái nhân lợi hại nhất.

Cũng không biết những nọc độc đầy đất kia. Có thể hay không bị nữ quái nhân cái vòi kia hấp thu hay không?

Cái vòi của nàng cái gì cũng không biết buông tha đấy, nói không chừng trên người của nàng còn có thể mang theo lại một loại virus dị biến.

Thái Hòa hiểu rõ rất không sâu đối với virus, nhưng cũng biết rằng bọn hắn là một món thập cẩm, đoán chừng bắc ra nọc độc hoặc cài vòi bạch tuộc, tạm thời chỉ có thể coi như là một trong số những đặc tính lộ ra ngoài trong số đó mà thôi.

Trong máu thịt của bọn hắn, không biết ẩn chứa bao nhiêu chủng virus đã biến dị.

Lúc này mới thật là kết hợp thể giữa virus và nhân loại, mặc dù là trong lúc vô tình sinh ra đời đấy. Nhưng nếu như không có Mười Khó nuôi dưỡng, bọn hắn không thể phá cửa mà ra..., sẽ vĩnh viễn mai danh ẩn tích rồi.

“Cho nên nói tên điên không đáng sợ, đáng sợ chính là tên điên còn có văn hóa. Đáng sợ hơn chính là tên điên đã có văn hóa, còn

sở hữu dị năng!”

Thái Hòa tức giận mắng trong lòng.

“Lách cách.”

Đúng vào lúc đó, ở dưới sự trợ giúp của Thái Hòa, cuối cùng Lê Bống nạy mở ra khóa cửa.

Bất quá cái xác thực cánh cửa này rất dày. Lão Đờm Kẹo Kéo nói muốn dùng thuốc nổ may ra mới phá cánh cửa này ra được, ngược lại cũng không phải nói mò đấy.

Lúc này một cái vòi đã ra hiện ra ở cửa phòng. Bị lão Vương vẫn đang ngắm chuẩn ngay cửa bắn một phát đạn “Pằng” lại rụt trở về.

“Chẳng phải hai chân của nàng đã phế rồi nha, như thế nào lại chạy nhanh như vậy!”

Thằng Tủm kêu lên một tiếng hoảng hốt.

Lúc này Thái Hòa đã phát hiện, ở gần cửa xuất hiện rất nhiều cái vòi, dựa vào những cái vòi này leo lên vách tường, cũng không phải chuyện khó khăn gì.

Xem ra nữ zombie dị biến này quả nhiên hấp thu virus của tên béo phun độc, số lượng cái vòi càng nhiều hơn trước...

Nàng lại không dễ dàng bị cạo chết, đợi cái vòi của nàng mở ra, không chừng sẽ làm bị thương đến người ở đây.

Nhất là Lý Nhã Phương, hiện giờ nàng và Trương Hạo Vũ chính là yếu thế nhất đấy...

“Stella! Tầng B3 có đường đi lên hay không?”

Thái Hòa đột nhiên quay đầu hỏi.

Stella còn đắm chìm ở trong thống khổ tuyệt vọng cùng bị vứt bỏ giữa, Thái Hòa bắt được bờ vai của nàng một cái, mạnh mẽ lay động thoáng một cái: “Stella!”

“Cũng chỉ có con đường này... Bất quá, sau khi khôi phục điện lực, bọn hắn có thể đi qua thang máy...”

Bị Thái Hòa lắc tới lắc lui, làm cho nàng càng hoảng sợ, toàn thân Stella rung giật, gần như là trả lời vô ý thức.

“Vậy là tốt rồi.”

Khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh.

“Tất cả mọi người lui ra phía sau, để cho cái vòi... Để cho con zombie kia tiến đến!”

Lão Vương do dự một chút, nhưng vẫn là nhanh chóng lui ra phía sau.

Thái Hòa để cho tất cả mọi người tạm thời tránh né đến phòng quan sát, để lại chính mình và thằng Tủm.

“Dẫn nàng xuống lầu ba...”

Thái Hòa còn chưa nói xong, thằng Tủm cũng lộ ra một chút sắc mặt rung động.

“Là muốn cho ta làm mồi nhử hay sao? Chuyện tràn ngập tính nguy hiểm như vậy làm sao ngươi lại nghĩ đến ta vậy chứ? Không nghĩ qua là nữ quái cái vòi kia sẽ trói lại cả người ta, sau đó ép khô ta từng chút một... Bất quá đại ca ngươi quả nhiên hiểu ta, chuyện có tính khiêu chiến như vậy làm sao ta có thể bỏ qua, nói thật ta đã từng đã làm mồi nhử vô số lần, kể cả dẫn dắt rời đi bác sĩ, dẫn dắt rời đi y tá, dẫn dắt rời đi cảnh sát, dẫn dắt rời đi cô ý tá mặc đồ lót bảo vệ chính mình... Nhưng ta còn chưa có dẫn dắt cô gái trên người đầy cái vòi như vậy!”

Chương 416: Cảm Giác Kỳ Lạ, Vì Sao Lại Thấy Cái Vòi Này Rất Đẹp

Nhìn sắc mặt kích động của thằng Tủm, làm cho Thái Hòa không khỏi nảy ra một cái suy nghĩ trong đầu.

Có cần trong chốc lát nhốt hắn cùng một chỗ với nữ quái này ở lầu ba hay không...

“Vốn ta muốn chính mình đi đấy... Đã như vậy thì ngươi lên đi, bất quá ngươi yên tâm, ta sẽ tiếp ứng ngươi. Đến lúc đó đoán chừng nàng sẽ xuất hiện một hai giây ngu ngơ đứng hình, chính ngươi cũng có thể phát động Bão Táp Tinh Thần, mặc kệ chuyện có hoàng thành hay không đều lập tức chạy trở về. Còn nữa. Ta đã vừa mới dò xét qua, phía sau cửa tạm thời không có người, bất quá ngươi vẫn phải cẩn thận một chút.”

Cuối cùng Thái Hòa vẫn thở dài, dặn dò.

Mặc dù thằng Tủm chán ghét, nhưng trong chiến đấu luôn cùng tiến cùng lui với team của Thái Hòa, mặc dù hắn hoàn toàn là mượn cơ hội quan sát bọn hắn để thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình, bất quá Thái Hòa không phải cái loại người có máu lạnh này.

“Lên đi!”

Thời điểm lúc này nữ quái nhân cái vòi đã hoàn toàn hiện ra ở cửa phòng, mặc dù hai bên cách nhau cũng chỉ chừng mười phút đồng hồ, bất quá nữ quái nhân xúc tu này thật đúng là để cho người ta không nhịn được phải nói một câu ba ngày không gặp

phải lau mắt mà nhìn nha...

Hấp thu những nọc độc của tên béo phun độc kia, cái vòi của nàng trở nên càng đỏ tươi hơn, từ vách tường luồn vào trong, giống như là vô số tơ máu từ trên tường kéo dài ra từng chút một.

Thật mỹ cảm nha!

Hơn nữa chẳng biết tại sao, Thái Hòa cảm giác tinh thần lực của ba người Lê Bống chấn động thoáng một chút mạnh lên không ít. Dường như ẩn ẩn hơi bị nữ quái nhân cái vòi này lây nhiễm cảm giác?

Chẳng lẽ loại nọc độc kia và độc tố trong cơ thể nàng sau khi kết hợp, vậy mà đã tạo thành biến dị gì mới hay sao?

Chuyện làm cho Thái Hòa cảm giác được da lưng run lên chính là, hắn phát giác được, chính mình dường như lúc trước có phản ứng với loại lây nhiễm này!

Nếu không hắn như thế nào sẽ cảm thấy những cái vòi kia có cảm giác xinh đẹp đấy!

Người bình thường cũng sẽ không nghĩ như vậy nha!

Thật may là ở bên cạnh hắn còn có một người không bình thường, thằng Tủm mượn súng ngắn của Trương Hạo Vũ, lúc này nhắm ngay nữ quái nhân cái vòi kia lập tức bắn loạn xạ một trận: "Ha ha ha, em gái đến cùng ta rời đi. Ta dẫn em đi xem cá vàng..."

"Coi chừng cá vàng của ngươi khó giữ được..." Thái Hòa nhắc nhở một câu, đồng thời không hề nao núng lui ra phía sau.

Cái vòi tinh thần của hắn đã chuẩn bị xong, bất kỳ lúc nào có thể bắt đầu trói lại nữ quái nhân cái vòi..., chế tạo cho thằng Tủm thời gian chạy trốn.

Mặc dù chuyện này vốn do hắn để làm càng phù hợp hơn. Bởi vì hắn nhanh nhẹn hơn nhiều so với thằng Tủm...

Nhưng lúc này Thái Hòa nhìn thêm nữ quái nhân cái vòi kia một lần, cũng cảm giác mình muốn xông qua đến ôm vào nàng vậy...

Nếu mà so sánh ngược lại là ba người Lê Bống hơi tỉnh táo một chút, mặc dù các nàng cũng nhìn chằm chằm những cái cái vòi kia không buông.

“Vì cái éo gì thế này, chẳng lẽ là bởi vì hương vị hay sao?”

Lực chú ý của nữ quái nhân cái vòi thành công bị thằng Tủm thu hút. Bất quá lực chiến đấu của nàng quả nhiên tăng vọt, từng cái vòi ngăn cản ở trước chân. mặc dù đứt gãy rất nhiều cái vòi, nhưng mà vẫn chặn được viên đạn.

Xem ra thật đúng là cần vài chục khẩu súng cùng nhau bắn mới có thể tiêu diệt nàng...

Trong đó một ít cái vòi cũng cuốn đi qua, bất quá toàn bộ bị vòi tinh thần của Thái Hòa làm lệch hướng rồi, ngược lại làm cho vách tường và mặt đất chung quanh đều bị đâm ra rất nhiều lỗ nhỏ.

Hơn nữa, ẩn ẩn còn bốc lên khói trắng!

“Cmn!”

Thái Hòa nghĩ thầm nguy hiểm thật, cô gái này hiện giờ thật sự trở thành quái nhân cái vòi chính thức rồi, cái vòi của nàng giờ đã mạnh hơn so với cái vòi tinh thần của mình.

Cải tạo cái vòi thật sự là gấp rút rồi, Thái Hòa lập tức cảm giác nguy cơ to lớn.

Bởi vì trong phòng chỉ có hai người Thái Hòa và thằng Tủm, cho nên nữ quái nhân cái vòi này không có một thân thực lực nhưng không phát huy được.

Khi thằng Tủm nhanh chóng thối lui đến cạnh cửa, nữ quái nhân cái vòi cũng theo sát lấy đi qua.

Ngược lại là Nàng hơi nghĩ tới Thái Hòa, bất quá Thái Hòa đã sớm thối lui đến góc tường, nàng xoắn tới mấy cái vòi lần nữa lại bị Thái Hòa làm đánh lệch vị trí rồi.

"Pằng!"

Tủm lại bắn một phát súng, lấy đèn pin vào trong tay, sau đó vừa ẩn vào trong bóng tối, vừa hô lớn: "Đại ca, lần này cùng làm ơn đừng có lại bán ta rồi!"

"Ngươi an tâm đi thôi."

"Được rồi! Ồ, vì sao ta cảm thấy được có chỗ nào đó không đúng..."

Nữ quái nhân cái vòi cuối cùng vẫn bị thằng Tủm đánh đau, dù sao cái vòi đứt gãy quá nhiều, hơn nữa trên đùi lại bị bắn trúng một phát.

Một căn cái vòi của nàng bị đứt ra treo lòng thòng ở trên bóng đèn, nhoáng một cái sau đó lại biến mất ở phía sau cửa.

Mà trong bóng tối kia lập tức truyền đến tiếng kêu to "Ui da" của thằng Tủm, từ tiếng kêu dần dần đi xa, Thái Hòa tranh thủ thời gian chạy tới cửa phòng.

"Không sai biệt lắm!"

Chương 417: Vì Sao Lại Buông Tha

Bên ngoài 1000m cái vòi tinh thần của hắn đã có thể không dùng được rồi, hơn nữa khoảng cách càng xa hiệu quả càng chênh lệch, trên thực tế đến khoảng cách kia cơ bản ngay cả tác dụng dò xét cũng không có.

Một vấn đề mấu chốt nhất, cái vòi tinh thần có thể xuyên thấu chướng ngại vật là có hạn đấy, cho nên muốn trực tiếp dựng thẳng ngang thậm chí là phương đi thẳng xuống tùy tiện dò xét, tạm thời là không thể nào đấy.

Muốn đạt tới cấp độ kia, chỉ có một biện pháp, đó chính là tăng lên tinh thần lực.

“Đại ca!”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa đuổi theo hai luồng sóng tinh thần động, chấn động đoàn ánh sáng tinh thần zombie và của nhân loại còn rất dễ nhận biết đấy.

Hơn nữa xa xa còn có thể chứng kiến một điểm ánh sáng, bất quá bề ngoài dường như ở một cua quẹo là biến mất.

“Chính là hiện giờ rồi!”

Thái Hòa lập tức đã phát động ra cái vòi tinh thần, hắn dùng ra hết toàn lực, làm cho đoàn ánh sáng tinh thần thuộc về nữ quái nhân cái vòi, tạm thời dừng lại!

Cùng lúc đó lại một cỗ Bão Táp Tinh Thần như cơn lốc cũng tập kích đoàn ánh sáng tinh thần này, kéo dài thời gian đứng hình

của nàng!

Rất nhanh, một điểm ánh sáng lập tức nhanh chóng lao đến, ngay sau hai giây, cái vòi tinh thần của Thái Hòa đã đánh bay, mà nữ quái nhân cái vòi kia cũng lập tức đuổi đi theo.

“Nhanh lên!”

Thằng Tủm nhanh chóng lao đến, ngay khi có thể trông thấy bóng dáng của nữ quái nhân cái vòi, hai bên chưa đủ 20m, hắn lao đến một hơi.

“Ầm!”

Cửa phòng lập tức bị đóng lại rồi.

“Ầm ầm!”

Một trận âm thanh trầm đục lập tức truyền đến từ phía sau cửa, bất quá không đầy một lát cũng đã biến mất triệt để.

“Đi tìm ông chủ nhà của ngươi chơi đi nha.”

Chân Thái Hòa lảo đảo một cái, suýt nữa là ngã trên mặt đất, bất quá Lê Bống và Yuna lại đồng thời lao đến, đỡ hắn lại một cái.

Ngược lại là thằng Tủm không có người nâng, trực tiếp khẽ đảo lên trên mặt đất, trên tay lại bắt được một cái vòi: “Ah, vật kỷ niệm.”

“Hít hà!”

Thái Hòa thở dài một cái, trong nội tâm lập tức thoải mái hơn không ít.

Liều mạng sống chết với nữ quái nhân bạch tuộc này, còn không bằng lợi dụng nàng đi lăn qua lăn lại đám người Mười Khó một chút.

Bởi như vậy nếu bọn họ muốn giữ mạng sống, cũng sẽ bị ép bật lại nguồn điện, lợi dụng thang máy chạy trốn.

“Đi thôi, đến cửa thang máy đi chờ đợi bọn hắn.”

Dù cho phương pháp này không thể thực hiện được, chẳng phải Lê Bống còn có thể nạy ra khóa hay sao, cho nên thật ra vấn đề cũng không lớn.

Hiện giờ vấn đề chủ yếu là, tất cả mọi người cần nghỉ ngơi, cho nên lấy khỏe đánh mệt là biện pháp tốt nhất.

Bất quá lúc này trước khi rời đi, Thái Hòa vẫn là không nhịn được quay đầu lại liếc mắt nhìn cánh cửa kia.

Thực lực nữ quái nhân bạch tuộc này đã cực kì mạnh mẽ, chỉ sợ khi virus tiến thêm một bước hấp thu dung hợp, còn sẽ trở nên càng mạnh.

Đám người Mười Khó lại không có súng, cũng không có vũ khí phù hợp loại hình đánh xa...

Dị năng có thể làm cho người khí huyết sôi trào mặc dù rất mạnh, nhưng Thái Hòa nghĩ thầm, nhưng mà đồng thời ảnh hưởng nhiều người như vậy, đương nhiên tiêu hao cũng là rất lớn.

Hiện giờ Mười Khó có khôi phục lại hay không, còn là một vấn đề lớn.

“Tự làm tự chịu đi thôi.” Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh.

Đồng thời khi đoàn người Thái Hòa đi đến thang máy, trong một phòng thí nghiệm tầng B3, Mười Khó đang ngồi ở trên một cái ghế sofa, cúi đầu xoa mi tâm.

Lúc trước có âm thanh vang vọng từ nơi xa truyền đến, người trong phòng này cũng không nhịn được nhìn về phía phương

hướng thanh âm truyền đến.

“Chiến đấu trên đó, dường như rất kịch liệt...” Khá Bảnh vuốt vuốt dao găm trong tay, thấp giọng nói ra.

Mười Khó ngẩng đầu lên, lộ ra một gương mặt cực kỳ tái nhợt.

“Không có gì đáng ngại, có lẽ còn có thể lại xúc tiến bọn nó tiến hóa một lần nữa.” Giọng nói của Mười Khó cực kỳ ôn hòa, phảng phất không hề nóng nảy một chút nào.

Khá Bảnh cau mày lại, nói ra: “Bọn họ có súng...”

“Nhưng mà muốn giết chết toàn bộ bọn nó, khả năng rất thấp. Không cần nói viên đạn có hạn, hơn nữa ngươi thật sự cho rằng dựa vào hai ba khẩu súng như vậy, có thể giết chết bọn nó hay sao? Có lẽ tập trung trọng thương một con thì còn có khả năng, nhưng chuyện này không có vấn đề gì. Hạng mục của ta, vốn chính là xúc tiến bọn nó tiến hóa lần nữa, dù là tiến hóa chỉ là một con trong đó cũng có thể. Đây vốn chính là quy luật đào thải của tự nhiên.”

Mười Khó mỉm cười lắc đầu, nói ra. Giọng nói của hắn cũng rất nhẹ nhàng, dường như đang cố gắng hết sức giảm bớt hoạt động của bản thân, dùng cách làm như vậy để khôi phục thể lực.

Lúc này Lão La đột nhiên bắt đầu giơ tay lên khoa tay múa chân. Ánh mắt hắn lộ ra vẻ hơi lợi hại, động tác cũng lộ ra vẻ thật kích động.

“Vì sao buông tha cho lão Đờm Kẹo Kéo và Stella. . . Lão La, chẳng lẽ ngươi vẫn chưa rõ hay sao?”

Chương 418: Máy Hút Bụi Hình Người Vs Nữ Quái Nhân Bạch Tuộc

Mười Khó thoáng chốc ngồi thẳng thân thể, sau đó lấy ra từ trong túi quần một cái ống nghiệm nho nhỏ đã bị phong kín, bên trong đấy là một loại chất lỏng hơi mờ màu đỏ.”Nhìn thấy thứ này. Đây là nơi cung cấp lực lượng cho chúng ta! Hiện giờ ở trên thế giới này, không có thực lực thì không có biện pháp sống sót. Nhưng mà hai con quái vật cung cấp cho chúng ta loại thuốc tăng lực này, bọn nó cần thức ăn! Hơn nữa, chẳng phải chúng ta tính toán lúc này rời đi rồi hay sao? Ngươi cho rằng, là một quái vật ăn no dễ mang đi, hay là một quái vật ở trong trạng thái quá đói dễ tiếp xúc đây?”

“Lão Đờm Kẹo Kéo hắn đã, hắn không chịu nổi loại thuốc này. Dù là có pha loãng gấp đôi cũng không được. Mà Stella. . . Được a, đầy trong đầu nàng đều là một ít tư tưởng buồn cười, thiên tài tự cho là đúng...”

“Không phải ta vứt bỏ bọn họ, là pháp tắc tự nhiên khôn sống mống chết.”

Mười Khó đưa ống nghiệm này ra trước mắt. Trong ánh mắt bỗng nhiên lộ ra một ánh sáng hưng phấn, thật giống như đang nhìn con trai mới sinh của chính mình vậy.

Lão La hơi quấn quýt mà nhìn về phía Mười Khó, cuối cùng thở dài, không có khoa tay múa chân nữa.

“Lúc trước chẳng phải các ngươi cũng không muốn tham dự

hay sao? Mãi cho đến chứng kiến ta càng ngày càng mạnh, lúc trước không có biến dị. Không có mất đi lý trí biến thành quái vật, các ngươi mới nguyện ý gia nhập."

Ánh mắt của Mười Khó đảo qua lão La và Khá Bảnh, vừa cười vừa nói, "Chuyện không có vấn đề gì, ta thật vui vẻ có thể có bằng hữu cùng chung chí hướng. Những người xa lạ kia thật là đáng thương, nhưng mà đây là sự thật. Đây là một thế giới quái vật ăn thịt người. Các ngươi cũng nghe thấy bọn họ nói, Sài Thành hoàn toàn bị diệt. Mà đi qua lâu như vậy, không có phong tỏa, không viện binh tới cứu viện, không có gì cả. Chuyện này chỉ có thể nói rõ một điểm, cả nước... Thậm chí là toàn cầu, cũng đã biến thành như vậy! Loại tình huống này, không cho phép chúng ta tiếp tục nhân từ."

Ánh mắt lạnh lùng này của Khá Bảnh dừng lại ở trên ống nghiệm trong tay Mười Khó, nói ra: "Là nghiên cứu viên muốn đạt được thực lực, trở về tìm thân nhân của mình. Ta cũng muốn tìm con ta, dù là hắn biến thành quái vật... Hoặc là... Trưởng bộ phận nghiên cứu Mười Khó, đến tột cùng mục tiêu của ngươi là cái gì? Ta chưa từng nghe ngươi nhắc qua thân nhân của ngươi..."

"Mục tiêu rất đơn giản, ta muốn sống sót, đây là một thời đại mới, nếu lỡ mất, thật quá đáng tiếc."

Mười Khó khẽ cười nói.

Mà thời điểm trong khi hắn còn muốn nói cái gì, một âm thanh vang vọng truyền đến lần nữa.

"Là ta ảo giác hay so, hay là lần này thanh âm xác thực đến tầng b3 rồi vậy?"

Mười Khó vừa cau mày nói một câu, một tiếng vang càng lớn lập tức truyền tới từ nơi không xa.

“Hỏng bét!”

Thoáng chốc Khá Bảnh nhảy xuống từ trên ghế, nhanh chóng đem cái thanh dao găm kia đặt ở trước mặt.

Mà sắc mặt lão La thì lộ vẻ sầu thảm mà nhìn vào cửa chính, sau đó lập tức quay đầu lại tìm khắp nơi cái gì đó.

Một phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech trong có thể có bao nhiêu vũ khí có thể sử dụng? Cuối cùng Khá Bảnh lấy xuống gậy cảnh sát của chính mình, đưa cho lão La.

“Cảm ơn.” Lão La đánh thủ thế.

Mười Khó thì khiếp sợ không hiểu mà nhìn chằm chằm vào cửa chính, ngay trong lúc này trong phòng hoàn toàn yên tĩnh, chỉ còn lại có ba ánh mắt nhìn chăm chú vào cửa phòng đóng chặt.

Cửa ra vào.

“Ầm!”

“Ầm!”

Âm thanh trầm đục càng ngày càng gần, càng ngày càng gần!

Thật giống như nhịp trống ầm ầm, mỗi một lần đều đập lên trên trái tim của bọn hắn!

Đột nhiên, tiếng vang biến mất. Sau đó một cái vòi màu đỏ, từ phía dưới dò vào trong.

Nhìn thấy sợi tơ mỏng này từng chút mà vươn vào từ khe cửa, Mười Khó không khỏi nuốt ực một ngụm nước miếng.

“Lùi... Lui ra phía sau...”

Mười Khó từ từ di động về phía sau, đột nhiên đúng lúc này,

cửa phòng lại đột nhiên bắt đầu lay động kịch liệt.

Nhìn thấy khe cửa mở rộng một chút, bột vôi từ trần nha không ngừng rơi xuống, cả một gian phòng đều thật giống như đang run rẩy, Mười Khó vừa nhét xuống ống nghiệm này vào trong túi quần, chậm rãi nhắm mắt lại.

Trong nháy mắt khi hắn đột nhiên lại mở mắt ra, cửa phòng cũng ầm ầm ngã xuống đất!

"Đây là. . ."

Xuất hiện cái vòi kì quái ở cửa ra vào. Cũng chỉ có nữ quái nhân bạch tuộc, lúc này đã hoàn toàn biến thành một bộ dáng khác.

Sợi tóc dày đặc cái vòi tinh tế, bao quanh người nàng vào bên trong.

Thân thể nàng hoàn toàn chính là ở trạng thái lơ lửng, làn da trắng nõn như ẩn như hiện.

Tóc dài màu đen rối tung ở sau ót, khuôn mặt này vừa ngẩng lên, lộ ra đôi con ngươi giống như máu tươi.

Không có cuồng bạo nữa, mà là tràn ngập cảm giác giết chóc tỉnh táo.

Đó là một loại cảm giác lạnh lùng trời sinh, giống như là nhân loại đối xử với thịt trên thớt.

Mặc dù lúc trước là khuôn mặt nhân loại, nhưng mà bản tính nàng đã hoàn toàn không có bất cứ liên quan nào tới nhân loại.

Chương 419: Bị Lây Nhiễm Rồi Sao

“Tiến... Tiến hóa...”

Mười Khó thấp giọng mà lẩm bẩm. Con mắt hắn tập trung chăm chú vào cái vòi kì quái này.

“Khá Bảnh, tranh thủ thời gian đi khởi động nguồn điện, chuẩn bị chúng ta rời đi vào lúc này thôi! Như vầy không có biện pháp liều mạng, trước tiên nhốt nàng ở nơi này!”

“Đến đây đi, cho ta xem thử nuôi nấng lần này đổi lấy bao nhiêu giá trị.”

Những lời này càng giống là động viên cho mình. Ánh mắt Mười Khó thoáng chốc trở nên thật sắc bén.

Vô số cái vòi màu đỏ lập tức thổi quét mà đi về phía Mười Khó, lúc sắp đến trước mặt hắn, hắn chợt huơ tay một cái.

Những cái vòi kia thật giống như đánh lên bức tường vô hình gì, đều bị bắn ngược lại.

Đồng thời hắn lại duỗi tay đột nhiên chụp một cái, một ít cái vòi trong đó lại lần nữa bị hút lại đây.

Trong nháy mắt khi những cái vòi này đến trước mắt, trong tay Mười Khó cầm một thanh dao phẫu thuật trong tay.

Hắn chém xuống tàn bạo, cái vòi lập tức đồng loạt mà ngắn mất một đoạn.

“A!”

Nữ quái nhân cái vòi... Không đúng. Hiện giờ ít nhất cũng phải gọi nàng là nữ hoàng bạch tuộc, nàng chợt kêu lên một tiếng kêu thê lương, chấn đến màng tai người ta đau nhức!

Mười Khó lập tức cảm giác được nguy cơ thật lớn, đồng tử hắn co rụt lại. Toàn thân giống như bộc phát ra một đoàn lực trường vô hình!

Vô số cái vòi lập tức bị thu hút tới phương hướng Mười Khó, bất quá đồng thời hắn lại lui về phía sau cực kỳ nhanh.

Cùng lúc đó màu da của Nữ Hoàng Bạch Tuộc cũng bắt đầu đỏ hồng trong nháy mắt, giống hệt với lúc bị đám người Thái Hòa đánh lén!

Bất quá nhìn ra được, lúc này Mười Khó mới thật sự dùng ra hết toàn lực!

Hắn giống như là một cái máy hút bụi hình người. Máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc bởi vì đã bị hắn ảnh hưởng mà lưu động nhanh hơn.

Người hưng phấn quá mức sẽ té xỉu thậm chí tử vong tại chỗ, mặc dù Nữ Hoàng Bạch Tuộc không bị tử vong. Nhưng xác thực là thể lực của nàng xói mòn nhanh chóng, hơn nữa bắt đầu xuất hiện trạng thái choáng váng.

“Chạy!”

Lúc này Mười Khó cũng đã sắp đạt đến cực hạn, thể lực hắn vốn cũng chưa có khôi phục hoàn toàn, mặc dù hắn dị năng đã trải qua tự mình lục lọi, khai phá ra đủ loại cách dùng, nhưng không có thể lực tất cả đều không làm được!

Lão La nhân cơ hội chặt đứt rất nhiều cái vòi, nhưng những

cái vòi tính này tái rất sinh mạnh, cơ bản là chém đi lại mọc.

Hơn nữa bất ngờ không đề phòng, một lần hắn chặt xuống, lập tức bắn ra một ít nọc độc, trực tiếp bắn lên trên cánh tay hắn.

“A a!”

Hắn kêu thảm lên, Khá Bảnh thì chụp lấy hắn một cái, chạy tới phía cách vách.

Lúc này hệ thống cấp điện cũng đã khởi động, nhưng cự ly tất cả hệ thống điện năng hoàn toàn khôi phục, còn phải chờ một khoảng thời gian.

Cuối cùng Mười Khó không kiên trì nổi, hắn cũng từ từ thối lui đến cạnh cửa, sau đó chợt tiến lên, đóng cửa phòng một cái.

“Đi thang máy! Nhanh!”

Đang trong quá trình chạy trốn, Mười Khó nắm chặt ống nghiệm trong túi quần.

“Hai ngày trước vừa mới ăn rồi, theo lý thuyết phải cách thêm bảy ngày...”

Nghe sau lưng truyền đến tiếng nổ lớn lần nữa, trong mắt của hắn đột nhiên hiện lên một chút tàn khốc.

“Bất kể! Bằng không sẽ rơi vào một kết cục như những người kia! Chạy tới hôm nay, ta tuyệt đối không muốn chết! Liều mạng thôi!”

Mặc dù bộ dáng bề ngoài là phần tử trí thức yếu nhược, nhưng Mười Khó cũng không thiếu sự tàn nhẫn!

Hắn móc ra ống nghiệm một cái, rút ra nút lọ, sau đó ánh mắt rùng mình, rót toàn bộ vào trong miệng.

“Ầm! Thình thịch!”

Khi một cổ mùi vị cực kỳ chua xót, thậm chí làm cho người ta buồn nôn đổ vào trong miệng, liều tăng lực lạnh buốt này cũng từ thực quản tiến vào trong dạ dày hắn.

“Thình thịch!”

Gần mười giây đồng hồ trôi qua, trong mắt Mười Khó, bỗng nhiên hiện ra một điểm ánh sáng màu hồng!

Virus, có tác dụng...

Ở Tầng B3 kịch chiến say sưa, mà ngay cả ở trong tầng hầm B2 bọn người Thái Hòa cũng có thể cảm giác được rung động dưới chân.

Xem ra Mười Khó vẫn rất mạnh, Lão La kia và Khá Bảnh, có khả năng thực lực cũng không tệ...

Stella kề sát ở bên tường, hai mắt nhìn chằm chằm chặt chẽ vào cửa thang máy tối thui.

Thái Hòa hỏi lại nàng cái gì, nàng cũng đều dùng sức lắc đầu, hơn nữa ánh mắt tan rả.

Sau khi hỏi mấy lần, Thái Hòa cũng cũng đã mất đi hứng thú với nàng.

Chỉ có điều bởi vì nàng cũng coi như giải vây thay bọn hắn, cho nên Thái Hòa mang nàng ở bên người.

“Anh họ, ngươi mau đến xem thử Trương Hạo Vũ.”

Lý Nhã Phương đột nhiên kêu lên một tiếng, để cho lực chú ý của Thái Hòa lập tức chuyển đến trên người Trương Hạo Vũ.

Sắc mặt hắn trắng bệch, đang ôm bụng, toàn thân đang run

rẩy không ngừng, tóc cũng bị mồ hôi làm ướt, dính trên mặt.

“Làm sao vậy?” Thái Hòa đi nhanh lên đến hắn trước mặt, bàn tay nắm lấy cánh tay của hắn, dịch chuyển ra từng chút một.

Trương Hạo Vũ vừa sợ hãi vừa khẩn trương nhìn về phía Thái Hòa, cuối cùng vẫn Thái Hòa tín nhiệm với chiếm cứ thượng phong. Hắn chủ động mở tay bàn ra.

Chương 420: Phục Hồi Hệ Thống Cấp Điện

Máu tươi đã sớm sũng nước đi ra, mặc dù chỉ là một cái lỗ thủng, hơn nữa không có xâm nhập đến trong nội tạng, nhưng mà dù sao vẫn là một miệng vết thương tương đối sâu.

Ngoài ra để móc ra cái vòi, còn Lê Bống bị đánh một đao.

Bất quá chỉ là miệng vết thương đau có lẽ không đến mức như vậy đi...

Biến dị hay sao? Không chỉ Thái Hòa nghĩ tới khả năng này, những người khác cũng lập tức nghĩ tới.

Lúc đầu Stella rất bối rối, nhưng lúc này lại liếc thoáng miệng vết thương vừa bị Thái Hòa mở ra, lập tức kêu lên một tiếng kêu sợ hãi!

“Thượng Đế ơi! Đây là...”

Cũng khó trách Stella sẽ thét lên, bởi vì cái lỗ nhỏ kia, đang từ từ nhúc nhích, phảng phất sắp sửa dung hợp lại với nhau vậy...

Thái Hòa cũng sửng sốt một chút, bất quá lúc này Lê Bống và Yuna lại xem xét.

“Ồ?” Yuna Dựa lên bên người Thái Hòa hít nhẹ nhàng và một hơi, sau đó nở một nụ cười, “Có một chút hương vị virus, xem ra trên cái vòi kia vẫn có một ít virus lưu lại đấy.”

Lê Bống cũng gật nhẹ đầu: “Ừ... Ừ, có thể... Ngửi được mơ hồ.”

“À? ! Virus!”

Trương Hạo Vũ lập tức mở to hai mắt nhìn, toàn thân run rẩy như là giật kinh phong.

Hắn tuyệt vọng nhìn vào team của Thái Hòa, đột nhiên bắt được cánh tay của Thái Hòa một cái: “Hòa Ca, ngươi giết ta đi, ta không muốn biến dị, ta không muốn biến dị nha!”

“Chuyện này. . .”

Lúc đầu Lý Nhã Phương còn muốn nói gì, nhưng mà tình cảnh trước mắt ngoại trừ virus còn có giải thích nào khác hay sao?

Tuy nói cái vòi giác hút còn chưa có mở ra, nhưng dù sao cái vòi kia cũng gắng kết chặt chẽ với nữ quái nhân cái vòi đấy, nói không chừng chính là từ một bộ phận thân thể nàng sinh ra nó đấy.

Lão Vương vẫn đang cầm súng nhắm ngay cửa thang máy, lúc này lại không nhịn được nhíu mày.

Nghe tiếng gào thét của Trương Hạo Vũ, làm sao có thể không động dung...

Ngược lại là thằng Tủm như có điều suy nghĩ liếc nhìn về phía Lê Bống và Yuna, lại ngược lại nhìn về phía Ngô Thanh Vân cũng đang trông coi cửa thang máy: “Có thể ngửi được mùi của virus, tuyệt đối không phải là người bình thường, chẳng lẽ quái vật ngay trong ba người các nàng hay sao? Không đúng, như vậy lại giải thích thế nào các nàng ở chung hòa thuận với đại ca đây? Hơn nữa các nàng cũng không có lộ ra qua bất luận dự định muốn ăn người gì... Không ăn người khác vậy thì thôi, hương vị thịt của ta lại thật là tốt đấy, dù sao ta trẻ tuổi nhất mà! Hơn nữa còn có tấm thân đồng tử...”

Trong nội tâm Thái Hòa cũng hơi than thở một chút, nếu

không thì thế nào người xưa lại có câu người tập hợp theo nhóm rồi, mặc dù Trương Hạo Vũ chỉ là một người bình thường, nhưng cũng không phải bọn hèn nhát nha.

“Ngươi đừng vội. . .” Lập tức Trương Hạo Vũ chuẩn bị dùng tay đến nhổ đao ngắn của chính mình rồi, Thái Hòa tranh thủ thời gian đè hắn xuống một cái, “Ngươi bị như vậy không giống như là biến dị. Virus đã đang tạo nên tác dụng với miệng vết thương của ngươi, nhưng thần trí của ngươi còn là hoàn toàn thanh tỉnh đấy. Ta nghĩ liều virus thuốc không đủ, có khả năng chỉ có thể mang ảnh hưởng giúp ngươi một phần nhỏ, còn không đến mức khuếch tán ra.”

Sở dĩ Thái Hòa có thể xác định, vừa bởi vì loại tình huống này của Trương Hạo Vũ hoàn toàn chính xác rất hiếm thấy, bình thường virus sẽ có tác dụng, đều lây nhiễm ở trên người nhân loại sau khi biến dị. Một phương diện khác chính là bởi vì, Thái Hòa cũng thường xuyên tiếp xúc virus.

Dưới tình huống liều lượng Virus rất ít, có thể xúc tiến khôi phục thể lực, cũng có thể phấn chấn tinh thần, đương nhiên cũng có khả năng lại để cho một phần miệng vết thương nhanh chóng khép lại.

Trương Hạo Vũ lập tức kích động mở to hai mắt nhìn: “Thật hay sao? Hòa Ca ngươi nói đây là thật hay sao?”

“Chắc là như vậy, nếu như lượng Virus đủ cho ngươi bị lây nhiễm biến dị, hiện giờ có lẽ ngươi đã sớm đánh mất lý trí rồi.”

Thái Hòa vỗ vỗ bả vai Trương Hạo Vũ: “Tình huống hiện giờ như vậy trái lại là chuyện tốt, nói không chừng còn có thể giúp cho thể chất của ngươi càng mạnh mẽ lên một ít đấy.”

Mặc dù Lý Nhã Phương lộ ra sắc mặt hết sức mừng rỡ, nhưng vẫn không nhịn được hỏi thêm một câu: “Anh họ, virus cũng sẽ là

thứ tốt hay sao? Đám người tên Mười Khó kia chăn nuôi hai con quái vật này, chẳng phải là muốn từ trên người chúng kiếm ích lợi như vầy có đúng không?"

"Ngược lại có khả năng là như vậy đấy..." Thái Hòa lập tức nhảy lên trong lòng một cái, hắn lại nghĩ tới trước kia ba người Lê Bống cảm ứng với Lão La.

Hắn không giống như là dị năng giả, sóng tinh thần bình thường, nhưng lại hết lần này tới lần khác lại để cho người ta cảm giác hắn rất có lực lượng...

Nói không chừng bọn hắn chính là sau khi pha loãng những virus này, sau đó đưa vào trong thân thể của mình đi!

Ngay trong lúc này, đèn điện trong hành lang bắt đầu lóe lên, dường như là cảnh tượng ở trong film kinh dị vậy.

Rất hiển nhiên hệ thống điện năng đã được phục hồi như trước, khoảng cách có thể sử dụng bình thường còn cần thời gian trong chốc lát.

Chương 421: Lưỡng Bại Câu Thương

Mọi người lập tức tập trung toàn bộ lực chú ý lên trên cửa thang máy, một tay Ngô Thanh Vân cũng đặt ở trên cái nút thang máy.

Nếu như hai bên chạm mặt ở cửa thang máy tầng B2, vậy thì khẳng định chính là một trận đánh ác liệt...

Thời điểm khi đèn chỉ thị thang máy cuối cùng sáng lên một cái, sau đó chờ thang máy bắt đầu lên trên, Ngô Thanh Vân đã đè xuống cái nút.

Nhưng mà trôi qua một phút đồng hồ… Đi qua hai phút.

“Làm cái gì, bọn hắn không trốn hay sao?”

Thái Hòa lại không tin nữ quái nhân cái vòi khiến cho bọn hắn đều vô cùng nhức đầu, có thể bị ba người kia làm thịt rồi.

Khi thời gian trôi qua nàng cũng sẽ càng ngày càng mạnh, hơn nữa ở địa hình này mặc dù khắc chế được độc quái, nhưng đối với nàng mà nói lại là chiến trường tuyệt hảo nha!

“Hòa Ca...” Lê Bống đợi đến hơi nóng vội, không nhịn được nắm thoáng tay áo Thái Hòa một cái.

“Cũng đã năm phút đồng hồ rồi, chẳng lẽ bọn hắn đều chết ở dưới rồi hay sao?”

Trong nội tâm Thái Hòa cũng không nhịn được nữa nghĩ đến. Nhưng mà thời điểm trong lúc hắn lại chuẩn bị để cho Ngô Thanh

Vân đè xuống cái nút gọi thang máy lần nữa, cuối cùng thang máy đã di động!

Sau khi Ngô Thanh Vân sửng sốt một giây, lập tức đè xuống cái nút.

“Chú ý.”

Cái vòi tinh thần Thái Hòa đã chuẩn bị xong xuôi, ba người Lê Bống cũng đã tạo thành xu thế ba góc, chỉ chờ cửa thang máy vừa mở có thể xông đi vào.

Stella lập tức bịt miệng lại, tựa vào trên tường phía sau.

Nàng cảm thấy khó có thể đối diện với mấy đồng bọn lúc trước đã từng vứt bỏ mình nha...

“Đing.”

Một tiếng vang nhỏ, cửa thang máy mở ra, nhưng ngay khi lão Vương sắp bóp cò súng, vũ khí của mọi người cũng đã chuẩn bị xong xuôi, bọn hắn lại lập tức ngây dại.

Ngược lại là vòi tinh thần của Thái Hòa cuốn đi vào, quấn quanh đối phương hoàn toàn ở trong cái vòi vô hình.

Bất quá sau một giây Thái Hòa lập tức phát hiện, có vẻ như không cần tất yếu phải làm như vậy nữa...

Trong thang máy chỉ có hai người, mặc dù đều là người sống, nhưng bọn hắn đã mất đi năng lực phản kháng rồi.

Lão La xụi lơ ở một góc thang máy, một cánh tay hắn đã hoàn toàn bị ăn mòn rồi, xem bộ dáng là sau khi tráng sĩ chặt tay mới bảo toàn tánh mạng.

Mà Khá Bảnh nắm lấy một thanh đao, trên đùi còn quấn một ít cái vòi, khắp nơi trên người cũng toàn là lỗ thủng...

“Như vầy xem như bị thủng lỗ chỗ rồi hay không?”

Khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh, cầm đao ngắn đi vào, một tay lôi dậy Khá Bảnh.

Ngược lại là hắn không có khó xử lão La, nguyên nhân thứ nhất vì hắn éo biết nói chuyện, thứ hai bất kể nói thế nào hắn cũng cho một cảnh cáo.

Đồng thời một chân Ngô Thanh Vân chống đỡ cửa thang máy, không có để cho nó đóng lại.

“Hắn đâu rồi?”

Đoản đao kề ở trên cổ Khá Bảnh, Thái Hòa lạnh lùng mà hỏi thăm. Thấy cả team của Thái Hòa vậy mà không có một người nào tử vong đấy, thậm chí mà ngay cả Stella cũng còn sống, cũng chỉ không có thấy lão Đờm Kẹo Kéo, Khá Bảnh và Lão La cũng khiếp sợ khó hiểu.

Mãi cho đến khi Thái Hòa kéo hắn dậy, hắn mới ý thức được, lần này thật sự bọn hắn nhìn lầm rồi.

Đây không phải một đám người sống sót bình thường, lực chiến đấu của bọn hắn không chỉ có vài khẩu súng mà thôi...

Chỉ có súng, là không thể nào sống sót dưới hai con zombies dị biến bao vây chặn đánh đấy.

Huống chi Nữ Hoàng Bạch Tuộc tiến hóa, nhưng bọn hắn lại một người cũng chưa chết, hàm nghĩa ẩn giấu ở trong đó, càng khiến người ta sợ hãi.

Tên mập phun độc chết rồi... Đám người này giết độc quái, còn cố gắng dẫn Nữ Hoàng Bạch Tuộc vào tầng B3!

Nếu không cũng không cách nào giải thích tại sao bọn hắn lại

vừa vặn ở nơi này!

“Các ngươi...”

“Bớt nói nhảm, ta hỏi ngươi Mười Khó đâu rồi?”

Đao của Thái Hòa lập tức hơi hơi ép lên trước một chút, một dòng máu tươi lập tức cũng từ trên cổ Khá Bảnh chảy xuống.

Mặc dù Khá Bảnh rất lì lợm, nhưng tình huống quỷ dị, cả người hắn đều hoàn toàn hết hồn.

“Không biết, thời điểm chúng ta trốn đi ra... Hắn hoàn toàn bị Nữ Hoàng Bạch Tuộc ngăn cản lại. Ta đoán khẳng định hắn chết chắc rồi.”

“Không có đuổi kịp các ngươi? Cầu dao điện ở đâu rồi?” Thái Hòa lại hỏi.

“Hoàn toàn ở một phương hướng khác...”

Khá Bảnh vừa đáp xong, Thái Hòa cũng vẫy tay một cái, tất cả mọi người lập tức thừa lúc vào thang máy.

Thừa cơ hội này đưa đám người Lý Nhã Phương đến tầng A1, về phần tình huống của Nữ Hoàng Bạch Tuộc và Mười Khó, sau đó Thái Hòa sẽ mang theo ba người Lê Bống xuống dưới dò xét đấy.

Tốt nhất bọn hắn liều lưỡng bại câu thương, chính mình còn có thể thừa cơ kiếm một chút lợi ích.

Nước bọt của ba người Lê Bống chỉ có thể dùng giống như thuốc kích thích, nhưng virus trong cơ thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc lại có thể tăng cường tốc độ khôi phục thân thể, chẳng trách được cái vòi của nàng giống như là cơm Thạch Sanh vậy, chặt một sợi lại mọc ra sợi khác.

Bất quá Thái Hòa là cũng không có một chút hứng thú nào với

chất gel Virus của zombie dị biến.

Chương 422: Di Nguyện Của Khá Bảnh

Hắn thật sự không muốn nhìn thấy các nàng Lê Bống có người nào lại biến thành như vậy. Trên thực tế hiện giờ hắn đã bắt đầu lo lắng, chị đại Ngô Thanh Vân có thể phát triển thành Medusa rồi hay không...

“Phiền não nha!”

Nhìn thấy con số trên thang máy biến thành tầng A1, đồng thời trong nội tâm Thái Hòa thở dài một hơi, cũng cảm thấy áp lực càng lớn.

Bất quá trong nháy mắt lúc trước khi đi ra cửa thang máy, Thái Hòa lại đột nhiên nhớ tới một vấn đề.

Hắn quay đầu nhìn về phía ba người Stella, hỏi: “Nhân loại và zombie, có thể sinh con hay sao?”

Stella lập tức mở to hai mắt nhìn, vẻ mặt của Lão La chợt lộ ra vẻ khiếp sợ.

Đồng thời mọi người đã đi ra cửa thang máy, nhao nhao ngây ngẩn cả người.

Duy nhất có Ngô Thanh Vân nhìn chung quanh một chút, đột nhiên gật nhẹ đầu: “Uh! Chỉ cần ngươi cố gắng mà nói...”

“Phốc!”

Suýt nữa Thái Hòa bị nước miếng của mình sặc chết, trong lòng hắn nói mình đã đủ cố gắng!

Muốn trách thì trách thể lực nữ zombie quả thật mạnh mẽ làm cho người ta phát điên... Bất quá nha, xem ra trước mắt, một lần bóc tem ba nữ zombies ba còn quá khó khăn, nhưng làm xong một người vẫn không có vấn đề đấy!

Về phần hôm sau đau thắt lưng... Đây chẳng qua là di chứng nho nhỏ mà thôi...

Sau khi Lê Bống và Yuna liếc nhìn nhau, thoáng do dự một chút.

"Sẽ sinh ra cái gì đây?" mặt Yuna mỉm cười, phảng phất nghĩ tới điều gì vậy.

Cảm giác được bầu không khí ở trong lúc này trở nên rất quỷ dị, Thái Hòa vội vàng lắc đầu, cười khan hai tiếng: "Coi như ta chưa nói cái gì."

Cuối cùng Stella hồi phục thần trí, nàng nghĩ thầm biểu hiện của Thái Hòa xác thực đầy đủ dũng mãnh, cho nên sau khi do dự trong chốc lát, vậy mà nàng cũng gật nhẹ đầu: "Ta cho rằng vị tiểu thư này nói đúng, chỉ cần ngươi cố gắng mà nói..., hẳn là có thể thử xem đấy. Bất quá. . . Zombie không dễ bắt, cũng rất dễ dàng lây nhiễm, mặc dù ngươi có loại đam mê này, nhưng vẫn phải cẩn thận một chút..."

"Đam mê cái gì?"

"À? chính là, chẳng phải là... Làm chuyện ấy với zombie hay sao? Yên tâm đi, chúng ta có thể lý giải..."

Mặc dù Stella không có nói rõ, nhưng người ở nơi này đều lộ ra một sắc mặt đã hiểu rõ.

Cũng chỉ có một mình Lý Nhã Phương còn không rõ ý nghĩa, bất quá sau đó nàng cau mày suy nghĩ một chút, cũng thoáng chốc mở to hai mắt nhìn, không thể tưởng tượng nổi nhìn vào Thái Hòa.

“Chuyện này thật sự là cho dù dùng đến OMO matic cũn không thể rửa sạch rồi...”

Da đầu Thái Hòa co thắt từng cơn, nhưng mà không thể giải thích cái gì, chỉ có thể làm như không nhìn thấy ánh mắt của Lý Nhã Phương.

Lúc này lão Vương lôi Khá Bảnh và lão La đi ra, Thái Hòa ngồi xổm trước mặt Khá Bảnh, sau đó bàn tay quẹt lấy vị trí hắn chảy ra máu tươi, đặt trên chóp mũi ngửi ngửi một cái.

Mùi hương rất nhạt rất nhạt, nhưng quả thật có thể đoán được.

Xem ra hàm lượng virus trong cơ thể hắn, hàm lượng virus còn nhiều hơn nếu so với một chút virus Trương Hạo Vũ thừa nhận lúc trước, bằng không thì Thái Hòa không thể nào không ngửi thấy được đấy.

Hương vị Virus đối với Thái Hòa mà nói rất quen thuộc, cũng nồng đậm. Đương nhiên trong nhân loại chỉ sợ cũng chỉ có hắn sẽ cảm thấy hương vị virus ngọt ngào đấy.

“Quả nhiên là trong cơ thể ngươi có virus đấy, khai ra đi, các ngươi nuôi hai con quái vật này, dự định làm cái gì?”

Thái Hòa theo dõi hắn, hỏi.

Khá Bảnh lúc này đã phục hồi lại tinh thần từ trong lúc khiếp sợ, hắn nhìn chằm chằm Thái Hòa, sau đó lộ ra sắc mặt sầu thảm: “Ta rất nhanh sẽ biến dị, hiện giờ ta cho ngươi biết, ta có ích lợi gì?”

“Không phải còn bạn bè ngươi ở đây hay sao? Ngươi không để lại cho hắn một chút di sản gì hay sao?”

Thái Hòa nhìn thoáng qua phía lão La, sau đó lộ ra vẻ mỉm

cười.

“Khặc khặc. . .” Khá Bảnh cười lạnh một tiếng, khóe miệng lập tức chảy ra mấy giọt máu tươi, “Ngươi cảm thấy ta sẽ suy nghĩ cho đồng bọn hay sao? Trên đường ta về suối vàng có người đi theo với ta chẳng phải rất tốt hay sao?”

Nhưng mà ở dưới cái nhìn soi mói của Thái Hòa, vành mắt Khá Bảnh lại hiện đỏ lên từng chút một.

Đột nhiên hắn gian nan đứng người lên, bàn tay bắt được ống tay áo Thái Hòa một cái: “Ngươi có thể đồng ý ta một điều kiện hay không?”

“Ngươi nói trước đi thử xem. Ta chỉ là xuất phát từ hiếu kỳ, cũng không phải nhất định phải biết rõ.” Thái Hòa không hề nao núng nói.

Khá Bảnh sửng sốt một chút, sau đó cười cười: “Không, ngươi nhất định cảm thấy hứng thú đấy. Bởi vì ngươi cũng rất tò mò, vì sao một người bình thường như ta có thể chèo chống lâu như vậy, đến hiện giờ còn chưa có chết.”

Thái Hòa rất muốn đấm cho người này một quyền, bởi vì hắn đã đoán đúng.

Xác thực hắn hết sức tò mò, bởi vì hắn cũng cảm thấy hứng thú với những nọc độc kia. Nhưng mà pha loãng như thế nào mới là hữu hiệu nhất đây này?

Ngẫm lại xem, nước bọt pha loãng của ba người Lê Bống, là thông qua bản thân các nàng.

Cho nên Thái Hòa cũng không nhận ra mình có thể dùng một lọ nước pha loãng virus như thế nào.

“Được rồi, ngươi nói đi.”

Ánh mắt của Khá Bảnh lập tức tỏa ánh sáng rồi, hắn run lẩy bẩy lục lọi móc ở trong túi quần..., cuối cùng móc ra một trang giấy nhiều nếp nhăn, đưa tới trong tay Thái Hòa: "Đây là địa chỉ nhà ta, đi xem."

"Con của ta ở nơi đó, ta vẫn cảm thấy nó còn sống. Các ngươi có lẽ có năng lực đi xuyên qua thành thị, đúng không?"

Khá Bảnh vội vàng nói ra, cũng lập tức nắm chặt ống tay áo tay của Thái Hòa.

Chương 423: Tầng B3

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó bỏ trang giấy vào trong túi quần: “Ta sẽ cố gắng hết sức. Bất quá trước hết, nói ta nghe một chút xem, xem thử những chuyện ngươi nói có phải đáng cái giá này hay không.”

Thái Hòa vẫn là có vài phần xúc động trong lòng với tình thương của cha mà Khá Bảnh biểu hiện ra.

Bằng không mà nói, Thái Hòa hoàn toàn có thể hao chút tinh thần lại đi hỏi thăm lão La. Dù sao lại không phải một mình hắn người biết chuyện.

Bất quá cảm động thì cảm động, chuyện này không nghĩa là hắn có tư cách đồng lõa với Mười Khó, có thể lập tức làm thịt hắn bất cứ lúc nào.

Chẳng biết tại sao, mặc dù Thái Hòa không có trực tiếp đồng ý, nhưng sau khi Khá Bảnh nhìn thật sâu hắn một cái, cũng lộ ra một nụ cười như được giải thoát.

“Đi, ta có thể nói cho ngươi biết. Mặt khác, chớ nghiên cứu viên thật ra cũng không có như vậy đáng chết. . . Giống như ta cũng không có gì cầu tình tư cách. . .”

Khá Bảnh tự giễu cười cười, sau đó lập tức nói toàn bộ kế hoạch và dự định tương lai của Mười Khó cho Thái Hòa.

Lúc nghe được bọn hắn dựa vào thời gian dài uống virus pha loãng để tăng lên thể năng, trong nội tâm của Thái Hòa cũng không nhịn được nữa hơi động lòng.

Nếu như dùng đến trên người mình có thể tác dụng hay không đây? Bất quá nghĩ lại, thật ra chính mình không phải là loại tình huống này? Nếu mà so sánh, có lẽ bọn người Khá Bảnh xem như đốt cháy giai đoạn rồi.

Hơn nữa thời gian quá ngắn, còn không nhìn ra một chút tác dụng phụ gì...

"Bất kể như thế nào, trước hết phải lấy đi một chút virus, sau đó lại chậm rãi tìm phương pháp nếm thử một chút. Có thể khôi phục miệng vết thương nhanh hơn nha!"

Thái Hòa nhìn sang bờ vai của mình, thầm nghĩ.

Stella ở phía sau đã sớm nghe tới trợn mắt há hốc mồm, vậy mà nàng bị dấu diếm lâu tới như vậy, chỉ biết là Mười Khó muốn nghiên cứu ra phương pháp sử dụng virus, nhưng cơ bản không biết bọn hắn đã sử dụng vào thực tế rồi!

"Được rồi, ngươi nói những liều virus kia, ở nơi nào?"

Khá Bảnh lập tức đã bắt đầu hô hấp dồn dập, hai mắt đỏ lên, Thái Hòa lập tức vội vàng hỏi.

"phòng thí nghiệm số 8. . . 8. . . Nhớ kỹ, con của ta. . . Nha!"

Thân thể mạnh mẽ của Khá Bảnh thẳng băng rồi, đồng tử phóng to mạnh mẽ, trong miệng cũng kêu lên từng trận âm thanh gào thét vô nghĩa.

Gần như mọi người đều hoảng hốt lui về phía sau, bởi vì cảm giác từ trong người của Khá Bảnh, dường như có cái gì đó sắp chui ra.

Mà vừa lúc này, một đạo ánh sáng lạnh lẽo lại cắt xuống trước mặt Thái Hòa.

“Phốc!”

Thanh âm lưỡi đao vào thịt lập tức truyền đến, Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó chậm rãi ngẩng đầu lên.

Yuna chính cầm liêm đao, đứng nghiêng ở phía sau Khá Bảnh, mặt mỉm cười nhìn vào Thái Hòa: “Đi thôi Hòa Ca, chúng ta đi tìm nữ quái nhân cái vòi!”

“Ngươi hưng phấn như vậy làm gì...”

Thái Hòa lại chậm rãi cúi đầu, nhìn về phía lưỡi đao sáng loáng đang nhỏ máu kia.

Thứ này từ xuyên thủng phía sau Khá Bảnh, mũi đao hình loan nguyệt trực tiếp đứng ở giữa hai chân Thái Hòa!

Tuy nói Yuna ra tay rất có chừng mực, khoảng cách mũi đao cách thằng em của Thái Hòa còn khoảng chừng mười centimet.

Nhưng đây là hơi quá đáng! Với tư cách bạn gái sao có thể vẫn mãi như vậy bỏ qua tầm quan trọng của thằng em hắn như vậy!

Trước kia vừa bóp vừa mân mê vừa cào thì cũng thôi... Dù sao quá trình kia còn có thể miễn cưỡng xem như đau nhức cũng khoái hoạt lấy, nhưng mà hiện giờ vậy mà càng làm tầm trọng thêm...

Một ngày nào đó cho ngươi biết rõ, thằng em cũng là một bộ phận hết sức quan trọng! Tác dụng của nó không thể thay thế!

Nhưng mà Thái Hòa vẫn cảm giác được hắn và thằng em của mình đều bị làm hoảng sợ!

“Yuna, chờ đó cho ta...”

Thái Hòa vừa mới nghiến răng nghiến lợi vừa mở miệng, Lê Bống lập tức ló đầu ra từ sau lưng Yuna, thấp giọng nhắc nhở: “Hòa Ca, thương thế của ngươi... Có khả năng... Có khả năng phải

dưỡng thật lâu.”

“...”

Thái Hòa lập tức im lặng, bất quá hắn lập tức cũng nghĩ tới Ngô Thanh Vân.

Ngô Thanh Vân phụ trách đè tay, Lê Bống phụ trách đè chân, chính mình phụ trách trừng phạt?

Dường như chuyện này rất có tính khả thi đấy...

Khá Bảnh tử vong nằm trong dự liệu, cho nên ngoại trừ Stella và Lão La nhìn thoáng một cái, những người khác biểu lộ hờ hững.

Cảm giác trước kia bị zombie dị biến đuổi giết cũng không quá tốt, cho nên loại thái độ này của bọn hắn thật là bình thường đấy.

Về phần lão La, người này đã cho cảnh cáo hắn, Thái Hòa quyết định để cho hắn tự sinh tự diệt là được.

“Được rồi, chúng ta đi xuống trước.”

“Coi chừng.”

Thái Hòa mang theo ba người Lê Bống tiến vào thang máy, nhưng mà thời điểm khi ở thang máy sắp đóng lại, Stella lại đột nhiên lách vào tiến đến.

“Ngươi đến làm gì vậy?” Thái Hòa nghi hoặc mà hỏi thăm.

Đáng tiếc thời điểm lúc này cửa thang máy đã đóng lại, bằng không thì Thái Hòa nhất định ném ra cô gái Tây này.

Mới vừa rồi nàng hủy hình tượng của mình, vậy mà lúc này còn dám một mình ở chung với hắn...

Chương 424: Đấu Ngực

Stella ưỡn lên ngực lớn của chính mình, hơi kích động nói: "Ta. . . Ta không tin, ta nhất định phải đi xem thử."

Toàn cơ bắp nha, mọi chuyện của đã như vậy còn không tin cái gì đấy.

"Đến tầng B3, bản thân ngươi lại tự lên tầng trên xem đi."

Thái Hòa thở dài, nói ra.

Stella lại cùng nhau đi lên, nói ra: "Không, xin cho ta đi theo các ngươi, ta chỉ là đi xác nhận thoáng một chút!"

"Ngươi không sợ Nữ Hoàng Bạch Tuộc hay sao? Nàng rất có thể không chết, nhưng lại ăn uống no đủ rồi, cũng chỉ khi chúng ta đến thăm, đến giúp nàng vận động sau khi ăn xong rồi."

Thái Hòa không tự chủ được lui ra sau một bước, mặc dù dáng người cô gái Tây này ngược lại là rất nhỏ nhắn xinh xắn đấy, nhưng lực sát thương đối với bộ ngực thật sự là đủ mạnh.

Dường như Lê Bống cũng ý thức được điểm này, nàng ưỡn lên lồng ngực, sau đó mang theo một chút ánh mắt lạnh lẽo nhìn về phía Stella.

Lời ngầm của nàng rất rõ ràng: Nếu so về sức chiến đấu? Ta cũng không yếu!

Bất quá Stella đã hiểu lầm suy nghĩ của Lê Bống, nàng ý thức được chính mình có khả năng cách Thái Hòa quá thân cận rồi, cho nên hơi xấu hổ lui hai bước.

Đấu khí thì thường xuyên nhìn thấy rồi, nhưng đấu ngực thì đây là lần đầu tiên gặp.

Bộ ngực của cô gái Tây mặc dù lớn, nhưng ở dưới sự nỗ lực liên tục của Thái Hòa, vốn Lê Bống nhìn qua là rất có quy mô cũng không kém chút nào nha...

Thái Hòa thầm nghĩ quả nhiên chính mình dạy bảo rất công hiệu, loại này cảnh tượng này thật sự là hiếm thấy...

"Tùy ngươi, bất quá nếu gặp được nguy hiểm ta sẽ đá ngươi văng ra. Ngươi nhiều thịt như vậy, nhất định Nữ Hoàng Bạch Tuộc sẽ càng cảm thấy hứng thú với ngươi hơn." Thái Hòa cười cười, nói ra.

"Cái . . . Cái gì?" Stella vốn là sắc mặt trắng nhợt, sau đó trên mặt lập tức đỏ lên, "Ta. . . Ta cơ bản là không mập! Ngươi cũng không thể xem ta thành mồi dụ!"

Yuna lại giữ im lặng đi về phía trước một bước, nàng vẫn đang ở trong trạng thái chiến đấu, lại không ngừng biến dị tiến hóa, mặc dù dáng người gầy, nhưng trên thực tế sức bật tràn đầy.

Thật ra Stella xem như là loại hình hơi đầy đặn một chút, Yuna vừa đứng bên người nàng như vậy, nàng lập tức tựu lộ ra một chút sắc mặt khó chịu.

Thái Hòa nghĩ thầm Yuna thật sự là đủ gian xảo đấy, vừa mới đấu ngực không thấy nàng đứng ra, thời điểm so gầy lại dùng dáng người ngực chưa nảy nở của chính mình đi ức hiếp người khác...

"Đing."

Cửa thang máy mở ra, mà Yuna lập tức nghiêng đầu ra, nở một nụ cười với nàng: "Nữ Hoàng Bạch Tuộc nhất định sẽ ăn ngươi trước đấy."

Mắt thấy cả team của Thái Hòa không chút do dự đi ra thang máy, Stella mím môi, cuối cùng vẫn cắn răng theo đi ra ngoài.

Phảng phất ngọn đèn tầng B3 u ám xuống rất nhiều, tất cả trên đỉnh đầu đều là đủ loại đường ống, ở trong hành lang tĩnh mịch, chỉ có thể nghe thấy tiếng giọt nước rơi "Tí tách".

Một tay Thái Hòa cầm lên nỏ, đi ở phía trước nhất, nhìn cảnh giác tình huống chung quanh

Mặc dù cái vòi tinh thần của hắn có thể phát hiện sóng năng lượng tinh thần dao động, có thể xem như dụng cụ rà tìm con người không hoàn chỉnh phiên bản chạy bằng cơm, nhưng tiêu hao quá lớn với tinh thần lực.

Để bảo tồn sức chiến đấu, chỉ có thể dùng biện pháp ngu ngốc nhất chậm rãi đi về phía trước

Lê Bống và Yuna theo sát ở phía sau hắn, Ngô Thanh Vân lập tức đi ở phía sau.

Ba người các nàng thoạt nhìn còn nhẹ nhõm hơn nhiều, zombie cũng không biết cái gì gọi là sợ hãi

Dù là ở trước mặt núi đao biển lửa cũng có thể bình tĩnh như thường, loại tình thần thép này thật sự làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi hâm mộ.

Chỉ cần là người cũng nhất định sẽ có tình cảm có đau thương vui buồn giận dỗi, sẽ khẩn trương sẽ sợ hãi, trước mắt Thái Hòa cũng chỉ có thể cố gắng hết sức khắc chế, nhưng không cách nào ngăn cản bản thân sinh ra loại cảm xúc này.

Stella đi ở cuối cùng, đại khái cách Ngô Thanh Vân xa 5~6 mét.

Nét mặt của nàng cũng rất khẩn trương giống như Thái Hòa,

một tay che lấy ngực, dường như đang giảm âm lượng tiếng tim đập kịch liệt của chính mình.

Khi ghé qua trong ngã tư hành lang đại khái hơn mười phút đồng hồ, Thái Hòa cuối cùng phát hiện dấu vết bọn hắn giao chiến.

Khắp nơi đều là máu tươi, tùy tiện có thể thấy được cái vòi đứt gãy, còn có một cái tay gãy bị treo trên tường, bất quá đã hoàn toàn bị hút khô rồi, nhìn qua dường như trực tiếp bị cái vòi quấn quanh xoắn nát, sau đó hút khô máu tươi.

Nhìn qua cánh tay này chính là của Mười Khó đấy, cánh tay của lão La là do Khá Bảnh chém đứt, mặt ngoài vết thương hoàn toàn bất đồng

“Thật sự là bạo lực, vậy mà cái vòi có lực lượng mạnh mẽ như vậy”

Thái Hòa nhặt được một cái vòi nhìn thoáng qua, không khỏi than thở nói.

Cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc đã trở nên rất mảnh, chỉ cần tưởng tượng thoáng một chút những cái vòi rậm rạp chằng chịt kia, đã cảm thấy không có gì khác nhau với một cái mạng nhện máu tươi.

“Nữ zombie kia... Lúc đầu chính là nghiên cứu viên ở đây hay sao?”

Thái Hòa vừa giẫm lên cái vòi đầy đất đi lên phía trước, vừa nói.

“Ở trên”

Chương 425: Tâm Địa Ác Độc

Stella vừa che miệng trợn tròn mắt, trôi qua vài giây mới kịp phản ứng: “Hỏi ta? Sao. . . Nàng tên là Vivian, cũng tới nơi này thực tập giống như ta”

“Nói cách khác còn rất tuổi trẻ đúng không?” Thái Hòa hỏi

Stella nhẹ gật đầu: “Đúng vậy còn trẻ như vậy, lúc đầu có tiền đồ xán lạn, lại...”

“Được rồi, hiện giờ còn nói tiền đồ cái gì”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào một cuộn to toàn cái vòi xuất hiện ở phía trước, cau mày từ từ đi tới,

Một cuộn to như vậy gần như che lại hành lang hoàn toàn, trước khi đi đến gần phía trước, Thái Hòa bắn trước một mũi tên đi qua.

Không có phản ứng...

“Lên!”

Thái Hòa vẫy tay một cái về phía Yuna, khóe miệng nàng nhếch lên một cái, huơ múa liêm đao trong tay vọt tới.

Sau vài giây đồng hồ khi, cái vòi đã bị chém thành mảnh vụn hoàn toàn.

Hiển lộ ra hành lang ở trong, tất cả đều vẩy ra vết máu, nhìn qua ở đây chắc chắn đã trải qua một trận chiến đấu thảm thiết.

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm líu lưỡi, hắn hoàn toàn

không có ngờ tới Mười Khó lại mạnh đến như vậy

Xem ra chuyện nhốt Nữ Hoàng Bạch Tuộc vào tầng B3 này hoàn toàn chính xác làm quá đúng rồi, bằng không mà nói chờ bọn hắn lưỡng bại câu thương với Nữ Hoàng Bạch Tuộc xong rồi, đoán chừng cũng sẽ xuất hiện tử thương, sau đó lại gặp phải Mười Khó, vậy thì xem như là mọi chuyện không ổn rồi.

Từ khi gặp được một Zombie Cấp Thủ Lĩnh là Chi Pu, Thái Hòa cũng đã hiểu rõ, thực lực của hắn còn chưa đủ dũng mãnh, ba người Lê Bống còn chưa đủ mạnh.

Mười Khó là người dị năng giả thứ nhất để cho cả team của Thái Hòa đều ăn phải một lần thua thiệt, mà từ dấu vết chiến đấu lúc hiện giờ, hắn vẫn là một đối thủ sức chiến đấu cực kỳ dũng mãnh.

Nếu choảng nhau ở trước mặt, trong nội tâm Thái Hòa đánh giá tính toán một chút, chỉ sợ coi như là còn thêm ba người Lê Bống, cũng không thể hoàn toàn đảm bảo thắng lợi.

Bất quá lúc này bị Thái Hòa gài bẫy một cú đau, đoán chừng cho dù hắn không chết, cũng cách cái chết không xa.

Nhưng mà vừa lúc này, đột nhiên Thái Hòa lại cảm giác được tốc độ lưu động của máu tươi toàn thân, đột nhiên nhanh hơn!

“Cmn!”

Ở trong cảnh tượng máu tanh như thế này, Thái Hòa thật sự không nghĩ tới đã trải qua một cuộc chiến đấu như vậy vậy mà Mười Khó còn có năng lực chiến đấu!

Hơn nữa loại dị năng này của hắn thật sự là để cho người ta khó lòng phòng bị!

Thái Hòa lập tức tập trung tinh thần, hít vài hơi thật sâu thể

chất của hắn tốt hơn so với người bình thường rất nhiều, nhưng mà bởi vì có một miệng vết ở trên vai...

Lúc này máu tươi đã bắn ra lần nữa, Lê Bống dùng tay đè xuống bả vai Thái Hòa một cái, đồng thời con mắt cũng bắt đầu dần dần đỏ hồng

Đây là nàng đang điều động đầy đủ bản năng zombie của chính mình, dùng virus để chống cự dị năng ảnh hưởng tới với nàng.

Hơn nữa còn dường như như rất có hiệu quả đấy...

Yuna và Ngô Thanh Vân cũng học theo, so sánh với nhân loại, thân thể của các nàng càng hiểu phản ứng thế nào để ứng phó nguy cơ tốt nhất.

Cùng một loại thủ đoạn giống như vậy, có thể có hiệu quả một lần ở trên người các nàng, nhưng đến những lần tiếp theo thì sẽ không có hiệu quả nữa.

Bất quá sau đó Thái Hòa cũng cảm giác được, một nguyên nhân giúp các nàng có thể miễn cưỡng ngăn cản lại hiệu ứng từ dị năng.

Lực công kích của Mười Khó yếu đi không ít...

Nhưng Stella lại lập tức co quắp đến trên mặt đất, sắc mặt nàng ửng hồng, bộ ngực lớn không ngừng phập phồng, miệng hơi mở ra, thanh âm thở dốc hồng hộc...

Lúc này một đạo bóng người lập tức từ phía trước đi ra, bóng dáng phía sau cửa phòng đúng là Mười Khó.

Nếu như không phải lúc này đã bị dị năng của hắn ảnh hưởng, thậm chí Thái Hòa không thể tin được người trước mắt chính là Mười Khó.

Đkmn thứ quỷ này còn xem như một người sống hay sao?

Cổ của hắn bị đánh một cái, kể cả bên bả vai cũng máu me be bét, trên mặt cũng không biết chịu công kích gì, gần như không thấy rõ tướng mạo lúc đầu rồi, chỉ còn có một đôi mắt hơi đỏ hồng còn có thể thấy được

Thiếu đi một cánh tay, một cánh tay khác lại nắm một cây sắt không biết từ chỗ nào tìm đến.

Hắn toàn thân từ trên xuống dưới đều là máu, cơ bản không cách nào phán đoán được đến tận cùng hắn có bao nhiêu vết thương.

Bất quá loại tình huống này người bình thường khẳng định là chết chắc rồi, vậy mà hắn còn có thể chèo chống được...

Thái Hòa lập tức nghĩ tới loại chất dịch virus pha loãng này, hắn khẳng định ăn càng nhiều virus hơn, sẽ làm cho sức chiến đấu và lực lượng sinh mạng cùng nhau lên tới nóc nhà.

Nhưng vậy thì không có gì khác với uống rượu độc giải khát, di chứng tuyệt đối thật là rất nghiêm trọng.

“Các ngươi...”

Mười Khó lung la lung lay đứng tại chỗ, khiếp sợ há hốc mồm, sau đó lập tức phản ứng lại, trong mắt lập tức đã hiện lên một ánh mắt oán độc: “Ta hiểu rồi, các ngươi cố ý thả Nữ Hoàng Bạch Tuộc đến đây, muốn để cho chúng ta liều lưỡng bại câu thương hay sao? Ha ha, giỏi tính toán không nhìn ra các ngươi còn trẻ như vậy, vậy mà tâm địa ác độc như vậy “

Chương 426: Dị Năng Khủng Khiếp

“Trước kia ta chỉ nghĩ các ngươi chỉ là người chết, không nghĩ tới ngươi chính là tên tiện nhân”

Thái Hòa liếc mắt, chèo chống lấy thân thể chậm rãi đứng lên

Tên nỏ trong tay hắn bắn đi ra ngoài không hề báo hiệu, mà Mười Khó lập tức lập tức giơ tay lên.

Mũi tên nỏ “Vèo” một tiếng bắn tới trước mặt hắn, lại như là đánh lên một tầng vách tường vô hình vậy, lập tức chệch hướng, bất quá dù vậy, nửa người của hắn cũng bị phá nát.

“Chị Lê Bống, ngươi đỡ Hòa Ca”

Yuna vác theo liêm đao nghênh đón lấy, ở trong lúc sắp đến gần Mười Khó, nàng tăng tốc mạnh mẽ nhảy lên trên cao, chém xuống một đao.

Bất quá quả nhiên thực lực Mười Khó không tệ, tay hắn đẩy ra bên ngoài, vậy mà Yuna cũng bị ép ngã ra sau một cái, mặc dù thời điểm khi rơi xuống đất, liêm đao của Yuna lúc trước chém về phía Mười Khó, bất quá sau đó hắn đã lùi hai bước.

Lưỡi đao hình loan nguyệt cắt rách bờ vai của hắn, lại để cho Mười Khó không nhịn đau được hừ một tiếng.

Nhưng kế tiếp hắn lại buộc chặt mạnh năm ngón tay, dường như Yuna bị lực hút vô hình bắt lấy, lập tức cắm đầu về phía trước.

Đồng thời hắn giơ lên cao lên cây sắt, trên mặt hoàn toàn biến hình kia, hiện ra một nụ cười dữ tợn.

“Đi chết đi!”

Đồng tử Thái Hòa co rụt lại, không để ý toàn thân như nhũn ra, cái vòi tinh thần lập tức cuốn đi ra ngoài

Tinh thần lực mạnh mẽ quấy nhiễu để cho Mười Khó lập tức ngu ngơ một chút, mà Yuna cũng dựa vào khoảng thời gian này đến được trước mặt hắn.

“Beng...g!”

Chém rụng cây sắt, nhưng Yuna đã bắt được khe hở này, dùng liêm đao chặn triệt để.

Đồng thời nàng thuận thế kéo ngang một cái, phần bụng của Mười Khó lập tức bị cắt ra một lổ thủng lớn

Lúc đầu Mười Khó có thể vận dụng năng lực né tránh đấy, nhưng hắn vẫn ở trong giờ phút này nhìn thấy cắp mặt đỏ hồng như máu của Yuna phát sáng quỷ dị trong bóng đêm, phảng phất hai viên bảo màu đỏ thạch mỹ lệ...

“Ngươi...”

Phần bụng trúng một đao, Mười Khó lập tức thức tỉnh, hắn tranh thủ thời gian đã phát động ra dị năng chính mình lần nữa.

Yuna vốn định thừa dịp thắng truy kích, nhưng lúc này lại cảm giác được máu trong cơ thể sôi trào lên mạnh mẽ lần nữa.

Mà ngay cả Ngô Thanh Vân đuổi theo sát phía sau, thân thể cũng mềm nhũn, chống lên ống nước bên cạnh một cái.

Cùng lúc đó, Mười Khó chụp một cái tát về phía Yuna, khi lòng bàn tay của hắn khoảng cách Yuna vẫn chưa tới mười li mét, Yuna

cũng đã bay ngược ra ngoài, vừa lúc bị Ngô Thanh Vân tiếp được.

“Ồ, ta cảm giác đánh lên hai quả cầu mềm...”

Yuna ngược lại là không có bị thương, nhưng nhìn thấy nàng bị đánh bay, trong lòng Thái Hòa lại lập tức cực kỳ nổi giận!

Mười Khó quay người bỏ chạy, hắn kéo lấy thân thể tàn tật, ngược lại là chạy trốn không chậm, nhưng lúc này Thái Hòa cũng hồi phục xong không sai biệt lắm

Hắn nhét cái nỏ vào túi sau lưng, rút ra đường đao một cái.

Hắn đi không nhanh không chậm, vừa điều chỉnh lấy hô hấp của mình, vừa khôi phục lấy tinh thần lực vừa mới tiêu hao.

Mười Khó không thể nghi ngờ là dị năng giả mạnh nhất hắn gặp được cho đến bây giờ, hắn có thể chọi cứng nhiều tổn thương như vậy mà vẫn không chết, dĩ nhiên là bởi vì sức khôi phục siêu mạnh của virus dị biến đang có tác

Trừ khả năng khôi phục ra, dường như dị năng của hắn đã trải qua nghiên cứu khai phát của chính hắn, có vài loại phương pháp sử dụng bất đồng.

Bất quá loại dị năng này cũng không phải là loại công kích tinh thần, cảm giác giống như là bản thể hắn trở thành lực trường nào đó vậy.

Có thể trở thành một khối nam châm sắt cực lớn, khuấy tung trong cơ thể bọn hắn, cũng có thể tập trung tác dụng ở trên thân thể của một người, hút đối phương đi tới trước mặt hắn triệt để.

Lúc mới vừa rồi Yuna bị hút đi qua, tốc độ chảy máu tươi toàn thân cũng đạt tới cao nhất, lực lượng toàn thân lập tức bị rút đi, bằng không mà nói nhất định nàng có thể trực tiếp làm thịt Mười Khó.

Nhưng một mặt khác hắn lại có thể sinh ra lực đẩy, trực tiếp đẩy đối phương ra xa.

Dị năng này thật sự là có thể công có thể thủ, còn có thể làm tiên phong suy yếu kẻ địch.

Bất quá Thái Hòa biết rõ, hắn vừa mới trải qua cao cường độ chiến đấu như vậy, thật ra đã là nỏ mạnh hết đà.

Hiện giờ chẳng qua là phản công lúc sắp chết mà thôi!

“Ngược lại ta muốn xem thử, ngươi có thể chống được bao lâu “

Cảm giác được mình đã điều chỉnh không sai biệt lắm, Thái Hòa tăng mạnh lên tốc độ, trực tiếp đuổi theo Mười Khó!

Độ nhanh nhẹn của hắn rất cao, tốc độ nhanh hơn, mặc dù còn một tay, nhưng lúc chém xuống lại cũng hết sức nghiêm túc.

Mười Khó hét thảm “Ah” một tiếng, phía sau lưng lập tức có thêm một miệng vết thương, bất quá sau đó hắn lập tức xoay người lại, cánh tay kia lăng không chụp về phía Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức cảm giác được một cổ lực lượng vô hình vỗ vào lồng ngực của mình, làm cho hắn không nhịn được lui sau khi vào bước, “Ầm” thoáng chốc đâm vào trên cái ống đằng sau.

Chương 427: Phế Cái Chân Giữa

Đầu bị đụng đau, ngược lại giúp cho Thái Hòa thoáng chốc bị đau mà thức tỉnh, trong khi tốc độ máu tươi trong thân thể chảy nhanh hơn, lúc này cũng chậm lại.

Ở trong lúc này Lê Bống cũng đuổi kịp, thân thể nàng nhảy chồm về phía trước, hổ trảo trong tay lập tức trực tiếp chộp tới đỉnh đầu Mười Khó.

Mười Khó lập lại chiêu cũ, lại cũng ép lui Lê Bống, đồng thời hắn lập tức vọt vào trong một gian phòng bên cạnh.

Thái Hòa tranh thủ thời gian đi vào theo, bất quá hắn mới vừa vào cửa, chợt nghe "Ầm" một tiếng.

Mười Khó đóng cửa lại rồi, bàn tay của hắn chắn lại cánh cửa...

"Dị năng giả. . ." Mười Khó nhìn chằm chằm chặt chẽ vào Thái Hòa, nói ra, "Không nghĩ tới vậy mà ngươi có thể lấy zombie ra sử dụng... Thú vị, rất thú vị... Ngươi để cho ta cảm thấy rất hứng thú đối với ngươi "

"Biến" Thái Hòa phọt ra một chữ đơn giản.

"Ha ha, không có những tiểu cô nương zombie kia trợ giúp, ngươi sợ hãi hay sao? Loại dị năng này của ngươi hoàn toàn rất thú vị, nhưng mà đã mất đi các nàng ngươi chính là phế vật thôi đúng không?"

Tay Mười Khó vẫn chặn lại cửa chính, độ dày cánh cửa này

cũng khá cao, đoán chừng ba người Lê Bống muốn phá cửa mà vào, cũng phải đập phá trong chốc lát.

“Ta thấy ngươi mới là không đường trốn thoát, cho nên cũng lười giả vờ nhã nhặn rồi hả?” Thái Hòa cười lạnh một tiếng, từ từ đứng thẳng lên cái eo.

Nói thật, lời nói của Mười Khó đâm trúng ngay chỗ đau của hắn, nhưng chuyện này Thái Hòa cũng đã sớm nghĩ đến, nếu như chính là điều khiển những con rối zombie khác, hắn chưa chắc sẽ nghĩ như vậy, bởi vì hắn có được dị năng này, con rối zombie chính là một phần sức chiến đấu của hắn.

Nhưng mà thành lập liên hệ tinh thần với hắn đấy, là Lê Bống, là Yuna, còn có chị đại trong trường, các nàng không thể nào thay thế được đấy, không thể giống như những con rối zombie khác, dùng hư mất thì đổi con khác.

Hơn nữa nếu như có kẻ địch sớm biết được nhược điểm này, cố gắng tách ra bọn hắn giống như vậy, hắn sẽ rơi vào hoàn cảnh rất nguy hiểm.

Cho nên đã sớm trước kia, Thái Hòa đang rèn luyện chính mình, cũng chính là bởi vì như thế hắn mới có thể hao tâm tổn trí nghiên cứu năng lực của mình, tăng cường năng lực chiến đấu của bản thể hắn.

“Đừng nói ra đàng hoàng như vậy, dường như ngươi cũng chỉ dựa vào liều virus pha loãng của chính mình, thật ra nếu không dựa vào, ngươi cũng không có năng lực giống như hiện giờ, nếu ngươi không dùng loại nước đó, thử xem ai trong chúng ta mới là phế vật “Thái Hòa cười cười, nói ra.

Mười Khó nghe được “nước Virus pha loãng”, thân thể lập tức chấn động một cái, hắn lập tức lộ ra một nụ cười lạnh.

Hai người cũng chỉ có thể sử dụng có một tay, Mười Khó nắm cây sắt vừa cong queo còn ngắn, cho nên cũng không ảnh hưởng khả năng sử dụng dị năng của hắn.

Dị năng của Thái Hòa thì lại không cần dùng đến thân thể, có đầu óc là đủ rồi.

Hắn nắm đường đao, lưỡi đao sắc bén lóe ra ánh sáng lạnh lẽo ở dưới ánh đèn lờ mờ.

Ngoài cửa đã truyền đến tiếng xô cửa "Ầm ầm", ba người Lê Bống đang suy nghĩ biện pháp phá tung cánh cửa căn phòng.

Bất quá, thanh âm đập cửa cũng ngừng lại, thông qua liên hệ tinh thần, Thái Hòa biết rõ Lê Bống đang chuẩn bị bắt đầu phá khóa.

Nhưng hắn vẫn không thể phân tâm đi trợ giúp Lê Bống, cho dù là phân ra một vòi tinh thần cái cũng không thể.

Mười Khó tạo cho hắn áp lực, thật sự là quá lớn.

Rất rõ ràng Mười Khó nóng lòng giải quyết hết hắn, bởi vì rất nhanh các nàng Lê Bống sẽ đánh tung cửa phòng.

Nhưng chỉ cần lúc trước đó hắn giải quyết Thái Hòa là được. Cho dù đã mất đi Thái Hòa điều khiển, ba người Lê Bống vẫn tràn đầy tính chất uy hiếp, thậm chí có thể mang đến nguy hiểm lớn hơn nữa, nhưng khẳng định Thái Hòa tử vong có thể mang đến ảnh hưởng nhất định với các nàng.

Đến lúc đó hắn làm việc tùy theo hoàn cảnh, nhất định có thể tiêu diệt từng bộ phận. Cho dù không được, cũng có thể trốn chạy giữ mạng được.

Loại suy nghĩ này của Mười Khó, dụng tâm rất hiểm ác.

Cho nên trong khi giằng co mấy lần với Thái Hòa, hắn lập tức dùng tay chộp tới Thái Hòa.

Đồng thời máu chảy cuồn cuộn trong cơ thể, Thái Hòa cũng cảm giác được phảng phất bản thân biến thành một cây đinh sắt, bị ảnh hưởng của nam châm tựa vậy, không tự chủ được bay đi về phía Mười Khó.

Ở trong quá trình này thể lực hắn liên tục xói mòn, máu trên bờ vai liên tục bắn ra ngoài.

Nhưng đau nhức kịch liệt làm cho Thái Hòa giữ vững thanh tỉnh, mắt thấy hắn bị Mười Khó nắm chặt bàn tay. Sau đó đập xuống gậy sắt!

“Beng...g!”

Cái vòi tinh thần nói dối, lại để cho Mười Khó lúc giơ cánh tay lên dùng sức quá độ. Cây sắt đập lên ống nước đằng sau, rời tay bay ra.

Thái Hòa lập tức thừa cơ hội này, hươ múa mạnh mẽ đường đao, chém ngang tới.

Bất quá một sức mạnh đẩy ra rồi lập tức hút lại, trực tiếp “Đẩy” Thái Hòa đi ra ngoài.

Nhưng dù vậy, mũi đao lúc trước cắt vào thân thể của Mười Khó.

“Ah!”

Mười Khó cúi đầu nhìn về phía đũng quần của chính mình, một cái chân giữa đã bị máu tươi nhuộm đỏ hoàn toàn.

Chương 428: Hai Người Đè Chung Một Chỗ Sẽ Khiến Người Ta Hiểu Lầm Đấy

Cấu tạo đặc thù của đường đao làm cho miệng vết thương trở nên rất sâu, nói một cách khác. Bộ phận quan trọng của hắn bị thương rất nặng.

“Ah!” Mười Khó tiếp tục kêu thảm, oán độc trừng mắt vào Thái Hòa ở trên tường.

Thái Hòa lắc lắc đầu, dùng đao chống thân thể đứng thẳng: “Đừng nhìn chằm chằm vào ta, ngươi nên trách chính ngươi thì hơn. Nếu ngươi không đẩy ta ra mà nói..., lúc đầu ta có thể giúp cho ngươi một lần là giải thoát đấy.”

Mười Khó cắn răng nhịn xuống đau nhức kịch liệt, con mắt trở nên đỏ hơn.

Thật giống như dần dần bắt đầu biến dị rồi, phảng phất virus trong cơ thể hắn lập tức sống lại.

Ở trong của quan sát Thái Hòa. Đoàn ánh sáng tinh thần của hắn cũng bắt đầu xuất hiện hỗn loạn.

Cùng lúc đó, một cỗ sức lực lớn lập tức xuất hiện ở chung quanh Thái Hòa, làm cho hắn rất khó nhúc nhích, đồng thời làn da Mười Khó cũng giống như không chịu nổi nữa vỡ ra, hắn “Khặc” một cái, hộc ra một ngụm máu, sau đó từ từ khom người nhặt lên cây sắt. Đến gần từng chút một về phía Thái Hòa.

Mười Khó đi rất chậm, nhưng dường như sức lực toàn thân

Thái Hòa đều bị rút sạch hết rồi vậy, chỉ có thể dựa ở trên tường trơ mắt nhìn Mười Khó đi tới.

Tiếp tục như vậy, trong thời gian không đến mười giây, Thái Hòa sẽ chết ở trên tay Mười Khó.

Nhận ra được sử dụng dị năng như vậy. Đối với cũng mang đến áp lực rất lớn cho Mười Khó, nhưng mà hắn có thể kiên trì đến sau khi chọc thủng ngực Thái Hòa.

Làm sao bây giờ? Mồ hôi lạnh của Thái Hòa lập tức tuôn ra.

Hắn cũng không muốn chết ở nơi này!

“Beng...g!”

Cánh tay không chịu nổi sức nặng đường đao. Đường đao lập tức rơi xuống mặt đất.

Thái Hòa gian nan duỗi dài cánh tay, nắm một mũi tên nỏ, sau đó từ từ rút ra.

Trong khi cuối cùng Mười Khó đi tới trước mặt Thái Hòa, hơn nữa lúc nhe răng cười đem đâm cây sắt vào ngực Thái Hòa, cái vòi tinh thần Thái Hòa chuẩn bị đã lâu đã phát động ra lần nữa.

Hắn biết rõ khả năng lệch hướng tấn công đã không dùng được rồi, bởi vì bất luận làm lệch hướng như thế nào, cũng không có khả năng thay đổi được sự thật hắn không còn sức phản kháng.

Cho nên hắn dùng một phương pháp khác, người lại dùng phương pháp điều khiển con rối.

Vô số cái vòi tinh thần bao bọc lên đoàn ánh sáng tinh thần của Mười Khó, lúc dĩ vãng Thái Hòa làm những chuyện như vậy chính là điều khiển bất kỳ lúc nào, thành lập liên hệ giữa hai bên, nhưng lúc này đây, Thái Hòa lại coi cái vòi tinh thần như là vũ khí.

Đây là linh cảm Nữ Hoàng Bạch Tuộc mang đến cho hắn. Nữ Hoàng Bạch Tuộc dùng cái vòi quấn lấy một cánh tay, sau đó xoắn nát cánh tay đó.

Mà cái vòi tinh thần của hắn cũng có thể xoắn nát tinh thần của người khác!

“Đi chết đi!”

Mười Khó vừa mới nói một câu như vậy, cũng cảm giác được một trận đau nhức kịch liệt mạnh mẽ đánh úp lại từ trong đầu!

Dường như trong đầu chui vào hơn một ngàn cây kim vậy!

Thật ra tinh thần lực của Thái Hòa có tính xâm lược rất mạnh, bởi vì đây là tinh thần lực giống hệt với zombie!

Bất quá thật ra sức mạnh tinh thần còn chưa đủ xoắn giết, nhưng đã đầy đủ để cho Mười Khó ôm đầu lăn qua lăn lại đầy đất rồi.

Từ khi Mười Khó tru lên ngã trên mặt đất, Thái Hòa cũng cảm giác quanh thân không còn trói buộc.

Hắn cầm tên nỏ, chậm rãi ngồi xổm xuống thân thể, chống nỏ đỡ ở trên ngực Mười Khó.

“Không... Không...”

Mười Khó còn muốn phản kháng, nhưng mà tinh thần của hắn lúc đã là hơi bị hỗn loạn, còn thêm Thái Hòa hao phí dùng ra hết toàn lực xoắn giết...

“Ah!”

“Trả lại ngươi câu nói kia, đi chết đi!”

Thái Hòa đè mạnh mẽ sức nặng toàn thân lên mũi tên nỏ, mũi

tên bén nhọn lập tức xuyên thủng ngực Mười Khó.

Mà Thái Hòa cũng không tự chủ được đè mạnh xuống dưới, trực tiếp ngã xuống người Mười Khó.

Trong chốc lát Mười Khó run rẩy không động đậy được nữa, Thái Hòa lập tức cảm giác phảng phất tinh thần lực không còn chút nào, đầu óc đau nhức từng cơn.

Cái vòi tinh thần của hắn sau khi xoắn giết, cũng giảm đi số lượng cái vòi, những cái vòi tinh thần cũng mở nhạt hơn, thậm chí tốc độ biến mất lại càng nhanh.

Phản kháng tinh thần của nhân loại rất mạnh, còn mạnh hơn rất nhiều so với Zombie Lên Cấp, nếu như Thái Hòa là muốn điều khiển mà nói..., chỉ sợ vừa mới đâm tiến vào đã bị nuốt lấy.

"Đậu xanh rau má còn xem thường năng lực điều khiển con rối của ta nữa không? Đây không phải đùa chơi chết lão tiện nhân này rồi..."

Thái Hòa hoàn toàn chính xác mệt chết đi được, toàn thân hắn không còn sức lực, cơ bản không đứng dậy được, thậm chí ngay cả nhúc nhích thoáng thân thể một chút cũng cảm giác khó khăn.

"Răng rắc!"

Lúc này cửa phòng cũng bị Lê Bống trực tiếp bẻ khóa rồi, bất quá khi các nàng xông vào, lại nhìn thấy Thái Hòa đè lên trên người của Mười Khó. Thậm chí còn nhìn thấy cái chân giữa của Mười Khó đã máu thịt be bét.

Sau đó Stella theo sát vào lập tức thoáng chốc bịt miệng lại, thét lên một tiếng: "Thượng Đế ơi!"

"Ặc... Dù sao mọi chuyện không phải như các ngươi nghĩ vậy, kéo ta lên đi."

Lê Bống sửng sốt một chút, hỏi ngược lại: “Chúng ta... Chúng ta làm như thế nào kéo lên?”

“Không có gì...”

Chương 429: Dò Tìm

Sau khi kéo Thái Hòa dậy, Stella lập tức ngồi xổm trước mặt Mười Khó, thấp giọng nói vài câu, thanh âm phảng phất hơi nghẹn ngào.

Tinh thần Thái Hòa hoảng hốt, nghe cũng không phải quá rõ ràng, nghĩ thầm hơn phân nửa là mấy chuyện hãy chờ chết hãy an nghỉ ngàn thu gì đó...

Cô gái Tây này chính là phiền toái, vậy mà trước kia Mười Khó từ bỏ nàng, lúc này nàng còn ngu ngốc chạy tới thương tiếc thoáng một cái...

Bất quá bị chặt đứt cái cần tăng dân số, lại không sai biệt lắm bị xoắn giết tinh thần trở thành ngu ngốc, đoán chừng Mười Khó cũng không nghỉ ngơi được nữa.

Bất luận là Thái Hòa, hay là ba người Lê Bống vịn hắn ra khỏi phòng đều không có chú ý tới, đồng thời trong lúc Stella giả vờ cầu siêu cho hắn yên nghỉ, lại lén lút lấy ra từ trong túi áo của Mười Khó hai cái ống nghiệm, sau đó bỏ vào trong túi của mình ở.

Khóe miệng nàng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, bàn tay gạt đi nước mắt trên khóe mắt.

“Nếu Mười Khó tiên sinh đã chết...”

Mắt Stella đỏ hồng đi ra, nói ra, “Hắn có thể còn sống, khẳng định zombie dị biến cũng đã chết a, chúng ta rời khỏi nơi này đi...”

“Không được.”

Virus trong cơ thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc cũng là một trong

những mục tiêu lần này của Thái Hòa, như thế nào có thể rời khỏi nơi này.

“Trước hết đi xem đi phòng thí nghiệm số 8. Stella, dẫn đường đi.”

Thái Hòa một tay kéo lấy Stella đi qua, để cho nàng đi ở phía trước.

Phòng thí nghiệm số 8 ngược lại là cách nơi này không xa, cửa phòng cũng không chắc chắn, Ngô Thanh Vân đi đến trước mặt, nâng lên một cước đạp ra một đường khe hở nhỏ.

Sau đó nàng đạp liên tục mấy cước, vậy là đạp tung cửa phòng triệt để rồi.

Stella nhìn thấy mà trợn mắt hốc mồm, không nhịn được hỏi: “Đây là dị năng... hay chính là Kung Fu?”

Thái Hòa liếc nhìn Ngô Thanh Vân, nghĩ thầm động tác của chị đại ngược lại là phong nhã đấy...

“Kung Fu.” Thái Hòa thuận miệng đáp, “Ngươi nghe nói qua dùng tay không đá vỡ tảng đá lớn chưa? Chiêu này gọi là chân ngọc đạp cửa lớn.”

“Oa ah!” Stella khiếp sợ khó hiểu nhìn về phía Ngô Thanh Vân, nàng càng tỏ ra team của Thái Hòa đều thật sự không đơn giản.

Những thứ trong phòng thí nghiệm ngược lại là rất nhiều, bất quá phải tìm được những virus pha loãng kia cũng không khó.

Một cái ngăn tủ sắt bị khóa lại...

“Ta đến.”

Dường như Ngô Thanh Vân cũng sinh ra hứng thú nồng hậu với chuyện mở khóa, lưỡi đao tạo hình kỳ lạ của nàng đưa vào khe

cửa hẹp, sau đó dùng sức mạnh lắc một cái.

Sắt lá biến hình, sau một trận tiếng "Cót kẹtzz" rợn người, ngăn tủ hoàn toàn bị Ngô Thanh Vân xé nát rồi, lộ ra một cái hộp gỗ nhỏ bên trong.

"Chị đại, ngươi làm như vậy không phải là mở khóa..."

Lê Bống nhận lấy hộp gỗ mà Ngô Thanh Vân lấy ra, sau khi mở ra đã nhìn thấy bên trong là hai hàng khung ống nghiệm, trong đó có năm ống nghiệm thuốc virus pha loãng.

Số lượng rất ít, bất quá miễn cưỡng cũng xem như đủ rồi nha...

Sau khi mang theo cái hộp, thừa dịp Stella đi đầu ra khỏi cửa phòng, Thái Hòa nghiêng đầu thoáng hôn lên Lê Bống.

Không có biện pháp, cảm giác bủn rủn toàn thân cũng không dễ chịu, nhân cơ hội này bổ sung thoáng một chút thể lực nha.

Mặc kệ hôn qua bao nhiêu lần, cái lưỡi nhỏ thơm phức của Lê Bống để cho Thái Hòa cảm giác muốn ngừng mà không được, bất quá Lê Bống sẽ không có vấn đề bị ngạt thở, hắn lại tiếp tục...

Lại tìm ở tầng B3 chừng mười phút đồng hồ, cả team của Thái Hòa cuối cùng cũng phát hiện Nữ Hoàng Bạch Tuộc ở trong một căn phòng.

Trên vách tường xung quanh đây gần như tất cả đều là lỗ thủng rậm rạp chằng chịt, khắp nơi đều có cái vòi.

Máu tươi lại càng bắn tung tóe khắp nơi, thoạt nhìn hiện trường bừa bộn một mảnh.

Thái Hòa dùng cái vòi tinh thần dò xét thoáng một chút, sau khi xác thực không có sóng tinh thần dao động, lúc này mới hưng

phấn mà đi tới.

“Nữ hoàng đúng không? Lấy một ít thứ từ trên người của ngươi để sử dụng nha...”

Thái Hòa móc ra hai cái bình thủy tinh vừa mới lấy được ở phòng thí nghiệm số 8, chuẩn bị bắt đầu hành động.

“Ngươi ý định làm cái gì?”

Stella mở to hai mắt nhìn, nàng cũng không dám đứng quá gần với Nữ Hoàng Bạch Tuộc, chỉ có thể đứng được xa xa mà hỏi thăm.

Thái Hòa không có trả lời, sự chú ý của hắn lúc này đều tập trung vào trên người Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

Chắc là đã xong đời rồi nha?

Thái Hòa thử cầm một cái vòi lên giật giật thoáng thử một chút, phát hiện nàng hoàn toàn chính xác không có phản ứng.

Những cái vòi này rất là bóng loáng, cầm trong tay cũng đều lạnh băng băng đấy, thật sự khó có thể tưởng tượng cái vòi này, vậy mà có lực sát thương mạnh như vậy.

Chẳng trách được có thể đánh cho Khá Bảnh và lão La thành bộ dạng thê thảm kia, rõ ràng Mười Khó uống nước virus quá liều, cũng gần như bị đánh cho tàn phế triệt để...

Bất quá lúc này Thái Hòa lại chú ý tới một cái quạt trên đỉnh đầu, trên quạt dính đầy máu tươi, lúc này vẫn còn đang “Lách tách lách tách” nhỏ máu xuống đất đây này.

“Thì ra là thế. . .”

Chương 430: Hương Vị Của Nữ Hoàng Bạch Tuộc Rất Đặc Biệt

Thái Hòa thở dài, nghĩ thầm còn trông cậy vào vị Nữ Hoàng Bạch Tuộc này triệt để hành hạ đến chết Mười Khó đây nè, xem ra nàng ăn phải thiệt thòi từ khoa học kỹ thuật rồi, xem ra cái quạt công nghiệp này là hung thủ giết chết nàng.

Thân thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc hoàn toàn bị che chắn ở trong một cuộn rối nùi toàn cái vòi, Thái Hòa kiên trì rút thoáng một phát cái vòi.

“Chắc là ở đây rồi.”

Thái Hòa vừa kéo cái vòi bỗng nhúc nhích. Cũng cảm giác được tay của mình chạm phải vải vóc.

Hắn thuận tay lớp kéo vải vóc này xuống một cái, đồng thời duỗi tay đi xuống dưới vải vóc.

Chắc đây là cái bụng nha. Sau đó lại có thể sờ lên trên đến cánh tay đi à nha...

Đến lúc đó có thể từ lấy ra một chút virus từ trong cơ thể nàng sử dụng thoáng một chút... Trên thực tế đang lấy ra máu của nàng.

Bất quá những cái vòi này sau khi mất đi động lực thật sự quá rối loạn, Thái Hòa cảm giác giống như là đem tay vươn vào trong một đoàn đay rối.

Thậm chí hắn chỉ có thể trông thấy mờ mờ một phần làn da của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, ngay cả thân thể cũng không nhìn thấy.

Bàn tay lúc này, hoàn toàn chỉ là dựa theo trực giác mà sờ soạng...

Nhìn thấy hành động của Thái Hòa, Stella đã sớm lộ ra vẻ mặt vẻ khiếp sợ, thậm chí nàng cònm bịt miệng lại một cái, nghiêng đầu trốn qua một bên.

“Thượng Đế ơi, thật là đáng sợ. Vì sao hắn lại có đam mê như vậy...”

Yuna và Lê Bống lập tức tò mò đi tới, thậm chí ngay cả Ngô Thanh Vân cũng cầm lên một cái vòi, khó hiểu giật thoáng một cái.

Lực lượng của nàng quá lớn, mà ngay cả thân thể của Nữ Hoàng Bạch Tuộc cũng bị giật nhúc nhích.

Thái Hòa lập tức cảm giác được ngón tay của mình tiến vào một bộ phận hơi ướt át.

“Nơi này chắc là miệng vết thương, nơi này nhất định là miệng vết thương! Như thế nào trực giác của ta dường như làm sao ta đút vào cái ấy đây này. . . Đậu xanh rau má, nơi này thật sự chính là cái nơi chỗ ấy...”

Nguyên nhân là Thái Hòa tiện tay bóp một, sau đó cảm giác được giữa ngón tay lại có một sợi lông bóng loáng...

Hắn chậm rãi rút tay ra. Lập tức phát hiện trên ngón tay hiện đầy cái loại chất nhầy màu đỏ này.

Phản ứng đầu tiên của Thái Hòa là muốn lập tức lau sạch, bất quá sau đó lập tức sửng sốt một chút.

“Ồ, loại màu sắc này rất kỳ lạ nha!” Thái Hòa lập tức đưa mắt nhìn sang ba người Lê Bống bên người, trong đầu lập tức so sánh thử một chút.

Nước ao đậm của Nữ zombie màu trong suốt đấy, vậy mà nữ zombie dị biến cùng một màu sắc virus...

Quả nhiên không hổ là cùng là dị biến, mặc dù vẫn là zombie lúc trước. Nhưng có lẽ xem như một chi nhánh khác kinh khủng hơn rồi.

Chỉ là không biết bọn họ có thể khôi phục lý trí hay không, hơn nữa từ tình huống đơn cá thể như hiện giờ đến xem, nếu xuất hiện thì tỷ lệ chắc hẳn là rất thấp đấy.

Tổng thể mà nói, zombie vẫn chiếm số lượng ưu thế mới là quần thể kinh khủng nhất.

“Hòa Ca, đây là cái gì?” Bàn tay của Yuna tựu sờ vào ngón tay Thái Hòa. Lại bị Thái Hòa lập tức tránh qua.

“Không có gì.”

Lê Bống lập tức từ khác một bên nhích lại gần, cách thật xa hít hít cái mũi: “Hương vị. . . Hương vị rất đặc biệt. . .”

“Ặc. . . Vậy sao?”

Một chút lòng hiếu kỳ xông lên trong lòng. Thái Hòa nhìn nhìn ngón tay của mình, lại nhìn thoáng qua Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

“Không được, không thể hoàn toàn vứt bỏ điểm mấu chốt của chính mình nha!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian nắm lên mấy cái vòi, lau sạch sẽ tay của mình ở phía trên.

Lúc này đối mặt Nữ Hoàng Bạch Tuộc, hắn đã không có cái loại cảm giác đã bị nàng thu hút này, cho nên sau khi lại hít sâu một hơi, hắn lựa chọn đổi một phương hướng khác.

Muốn mở ra toàn bộ những cái vòi này cần rất nhiều thời gian,

nhưng vẻ ăn mòn ở đây hương vị rất đập, ở lâu rồi đoán chừng sẽ gây ra kích thích gì với cơ thể con người.

Cho nên Thái Hòa chỉ có thể áp dụng loại phương pháp xử lý tương đối đơn giản một chút này.

Lần này sau khi bàn tay đi vào, ngược lại là Thái Hòa lập tức mò tới quần áo, trong lòng của hắn vui vẻ, tranh thủ thời gian lục lọi khắp bốn phía quần áo.

Trên đường khó tránh khỏi đụng phải một vật thể mềm nhũn nhuyễn nhuyễn, lúc ngón tay của Thái Hòa xẹt qua hạt anh đào nho nhỏ kia, cũng không biết có phải ảo tưởng của hắn nghĩ ra hay không...

Vì sao cảm giác dường như đang bỗng nhúc nhích đây này?

Chắc có lẽ không nha...

Hoàn toàn chính xác không có sóng tinh thần dao động, hơn nữa vừa lúc không cẩn thận chạm phải một bộ phận quan trọng nàng cũng không có thức tỉnh.

“Chắc là ảo giác rồi.”

Cuối cùng Thái Hòa mò tới cánh tay, sau đó kéo ra một chút.

Lúc này cuối cùng hắn cũng phát hiện những cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc mọc ra từ nơi nào rồi đấy. Dường như dưới xương sườn của nàng là mở ra vài vết rách dọc xương sường vậy, vô số cái vòi chính là từ bên trong vươn ra đấy.

Bất quá trên thực tế, cảm giác nhìn qua cũng không phải rất buồn nôn, bởi vì tuy nói là zombie dị biến, nhưng cho người ta cảm giác lại tự nhiên trời sinh, dường như nàng trời sinh nên như vậy.

Chương 431: Tùy Duyên Thôi

Sau khi đặt cánh tay của nàng trên mặt đất, Thái Hòa lập tức rút ra đao ngắn, nhanh chóng vạch thoáng một chút ở trên ngực.

Máu tươi lập tức từ từ thẩm thấu đi ra, Thái Hòa tranh thủ thời gian cầm lấy bình thí nghiệm thuỷ tinh bắt đầu lấy máu.

Bất quá vì không cho Stella lại ngạc nhiên, Thái Hòa ra hiệu Lê Bống và Yuna chặn tầm mắt của nàng.

Từ góc độ của Stella, chỉ có thể nhìn thấy bốn người bọn họ đều vây quanh cái kia một đống cái vòi rối tung kia, cũng không biết đang bận làm chuyện gì đó.

Mặc dù những cái vòi kia đã hoàn toàn không động đậy rồi. Nhưng nàng vẫn cảm giác trên sống lưng phát lạnh từng cơn.

Lúc này tay của nàng, đang nắm gắt gao địa hai ống nghiệm virus pha loãng trong túi áo kia.

“Được rồi!”

Nếu không phải đã không còn chảy máu rồi. Thậm chí Thái Hòa còn muốn lấy thêm một lọ, đáng tiếc một nửa lọ dường như chính là số lượng dự trữ cực hạn của Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

Hơn nữa không biết là bởi vì tử vong, hay là vì đựng quá nhiều virus, máu tươi của nàng lộ ra màu sắc đậm hơn nhiều, mùi vị cũng hết sức nồng đậm, mùi vị giống hệt như nước “Ao đậm” của nàng lúc trước.

“Mùi của nó dường như rất ngọt.” Yuna cầm lấy một lọ, sau đó ngửi ngửi, mới chậm rãi vặn ra cái nắp.

Lê Bống cũng hít một hơi thật sâu. Sau đó sắc mặt cũng lộ ra cảm thấy một chút hứng thú.

Thái Hòa lập tức cảnh cáo nói: “Thứ này các ngươi thật không thể chạm vào, chẳng may xảy ra dị biến làm sao bây giờ. Chị đại chị cũng như vậy.”

Thái Hòa bắt được bàn tay Ngô Thanh Vân vụng trộm duỗi tới, nói ra: “Ta sẽ giúp ngươi tìm chất gel biến dị thú đấy, trước mắt xem ra ngươi cũng chỉ có thể tiếp tục ăn nữa rồi. Còn có nửa bình nọc độc rắn dự bị đâu rồi, cảm thấy hứng thú với thứ này hay không.”

Nếu như đã biết phương thức tiến hóa của các nàng, Thái Hòa nghĩ thầm, chính là thời điểm xúc tiến các nàng tiến vào Cấp Thủ Lĩnh rồi.

Bằng không mà nói. Nếu như gặp lại kẻ địch khó giải quyết chẳng phải là phiền toái rồi hay sao? Lại nói tiếp, lần này bị nguy hiểm như vậy, trình độ rất lớn chính là vì bên người bọn hắn mang theo người bình thường.

Nếu như không phải lo lắng đám người Lý Nhã Phương, dưới ứng phó toàn lực, nhất định sẽ thuận lợi hơn nhiều lắm.

Nhưng nếu đến Cấp Thủ Lĩnh thì sao? Ba người Zombie Cấp Thủ Lĩnh, chỉ sợ có được lực lượng mạnh hơn với hiện giờ nhiều lắm. Dù sao đó là một bước phát triển bay vọt về chất.

Sau khi chứa xong chất dịch “Ao đậm của” zombie dị biến, Thái Hòa lập tức dẫn ba người Lê Bống rời khỏi nơi này.

Chất gel Virus hắn tựu không rút, vật này hắn tuyệt đối sẽ không đưa cho ba người Lê Bống ăn.

Lúc trước Stella đi ở cuối cùng, bất quá thời điểm nàng không có chú ý tới, sau khi nàng không cẩn thận dẫm lên một cái vòi. Cái

cái vòi kia bỗng hơi nhúc nhích, sau đó thoáng dừng lại một lúc sau. Lập tức hướng dò xét tới phía Thái Hòa.

Bất quá rất nhanh, cái vòi này lập tức mất đi mục tiêu, nó chậm rãi rụt trở về...

Sau khi trở lại tầng A1, Thái Hòa phát hiện ngoại trừ Lý Nhã Phương và thằng Tủm còn lo lắng chờ ở ngoài cửa, vậy mà những người khác cũng không trông thấy rồi.

“Bọn hắn đâu rồi?” Thái Hòa hơi nghi hoặc địa nhìn chung quanh, hỏi.

“Hòa Ca, chị dâu, các ngươi không có sao chứ?”

Vành mắt Lý Nhã Phương đỏ hồng chạy ra chào đón, ôm lấy Thái Hòa. Bất quá sau đó nàng cũng ý thức được chính mình hơi thất thố rồi, vội vàng buông tay ra.

“Lão la đi rồi, đám người lão Vương đi theo dõi hắn, để tránh hắn ra tay với xe của chúng ta.” Lý Nhã Phương nói ra.

“Trương Hạo Vũ khôi phục chưa?” Thái Hòa hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Không sai biệt lắm, hắn không biến dị, bất quá chính hắn cảm thấy sức lực dường như trở nên mạnh mẽ hơn một chút, đó là một chuyện tốt nha. Bất quá ta vẫn không dám nếm thử đấy.”

Trên mặt Lý Nhã Phương đỏ ửng nhìn về phía Thái Hòa, có khả năng vẫn cảm thấy hơi xấu hổ.

Trên mặt thằng Tủm thì tươi cười chạy ra đón chào, rất là kích động mà hỏi thăm: “Cô gái... Nữ Hoàng Bạch Tuộc đâu rồi? Nàng biến thành hình dạng như thế nào vậy? Có thể kể cho ta nghe được hay không? Có thể kết giao bằng hữu với ta được hay không?”

“Ngươi xuống dưới hỏi nàng đi.” Thái Hòa không nhịn được đạp tới một cước.

Hắn móc ra từ trong ba lô ấm nước để rửa tay, sau đó nghiêng đầu nhìn thoáng qua bờ vai của mình.

Không biết có phải bởi vì đã bị nước “Ao đậm” của nàng kích thích hay không, vậy mà hắn cảm thấy dường như bả vai hơi tốt lên rồi.

Đại khái do tác dụng của của virus biến dị đi à nha...

Vốn cho là nhất định Stella sẽ lựa chọn cùng đi với team của Thái Hòa, không nghĩ tới chính cô ta chạy đi tìm một chiếc xe khác.

Xuất phát từ hiếu kỳ, Thái Hòa hỏi một câu vì sao, bởi vì cô gái Tây này, chính mình rất khó sống sót đấy.

Bất quá Stella tuyên bố chính mình đến khu vực nông thôn đi tìm đến một người bạn thân của mình, hơn nữa thái độ hết sức kiên quyết.

“Ta không muốn lại trải qua bất luận một chuyện bị phản bội nào nữa, ta hy vọng có thể tìm được người quen an toàn sinh tồn được.”

“Như vậy thì tùy ngươi thôi.”

Chương 432: Đừng Xem Ta Là Đồ Ăn

Vốn còn chưa quen biết gì, Thái Hòa cũng chẳng muốn nói thêm cái gì, cứ theo ý nàng đi thôi.

Bất quá sau một giây cô gái Tây này vậy mà ở trước vạn chúng nhìn trừng trừng, chậm rãi đi tới, sau đó hôn thoáng một cái bờ môi của Thái Hòa: "Hòa Ca, cảm ơn ngươi. mặc dù... Ngươi có những loại đam mê kia, nhưng ngươi rất rất giỏi."

Thái Hòa sờ thoáng trên má một cái, không nhịn được hơi sững sờ.

Lễ tiết của người phương tây hay sao, chắc là cũng không khác lắm với hôn thoáng một cái trên má nha...

Không chỉ có Thái Hòa ngây ngẩn cả người, team của Lý Nhã Phương cũng mở to hai mắt nhìn. Mà ngay cả ba người Lê Bống cũng đứng hình một chút.

Bất quá sau đó Stella lập tức cười cười về phía Yuna, đồng thời ném đi qua một nụ hôn gió.

Trả thù nha... Thái Hòa lập tức lộ ra một nụ cười bất đắc dĩ, xem ra cô gái này còn nhớ tới chuyện ở thang máy lúc trước, như câu nói kia của Yuna...

Nhưng làm vậy coi như là trả thù Thái Hòa nha, đáng tiếc nàng không biết là, nữ zombie thế nhưng mà sẽ không ăn dấm chua đấy.

Ngay khi Thái Hòa lộ ra một nụ cười đắc ý, lại đột nhiên cảm

giác được cánh tay bị nắm chặt.

Hắn nhìn lại, đối diện với hai mắt của Lê Bống: “Ta... Ta muốn giết nàng...”

“Bình tĩnh...”

“Anh trai quay trở lại rồi!”

Cửa trụ sở sinh tồn, Chu Diệp Anh vẫn đứng ở sau cửa chính, xuyên thấu qua khe cửa nhìn chằm chằm vào con đường lớn ở bên ngoài.

Trong khi hai chiếc xe trước sau đứng ở cửa trụ sở, Chu Diệp Anh lập tức hưng phấn mà kêu lên.

Một người sống sót tranh thủ thời gian tới mở ra cửa chính, để cho xe chạy vào trong.

“Anh trai!”

Thái Hòa vừa mới xuống xe, Chu Diệp Anh cũng đã nhào tới trên người hắn.

“Diệp Anh nghe lời, có nhớ ta hay không?” Thái Hòa cường khằng khặc một tiếng, đưa thay sờ sờ đôi má non mềm của Chu Diệp Anh.

“Chẳng phải trước kia loại đãi ngộ này, đều chuẩn bị cho ta hay sao?”

Lý Nhã Phương lộ ra vẻ dấm chua, không nhịn được đưa bàn tay vỗ xuống đầu Chu Diệp Anh.

Lúc này trong khi người sống sót bận tối mặt làm việc, bọn họ đều nhao nhao vây đi qua, bảy mồm tám lưỡi mà thảo luận về những chuyện đã xảy ra.

Khi biết được tin tức Thái Tài đã chết, không khí hơi cứng ngắc lại thoáng một chút.

Nhưng rất nhanh bọn hắn cũng khôi phục sắc mặt bình thường, đầu năm nay, người chết là chuyện thường...

Đồ hộp trên xe, đạn dược, còn có vũ khí, lập tức từng rương bị chuyển xuống dưới.

Trương Hạo Vũ xem như khôi phục triệt để, hơn nữa sức lực hoàn toàn chính xác lớn hơn rất nhiều rồi, những thứ may ra hai người mới di chuyển nổi, vậy mà một mình hắn có thể hoàn thành.

Bất quá cũng không biết, có phải loại tác dụng này còn tiếp tục nữa hay không, dù sao Thái Hòa dựa vào lượng virus cực kỳ nhỏ cũng có thể làm được tăng lên thể năng tạm thời.

Bất kể nói thế nào, tránh được một kiếp tóm lại là chuyện tốt. . .

Lão Vương lập tức thừa dịp Thái Hòa không có chú ý, lại chuyển một rương đồ hộp bỏ vào trên xe Thái Hòa.

Một ít người sống sót trông thấy hành động này của lão Vương, đều là ngầm hiểu lẫn nhau cười cười.

Lý Nhã Phương cũng có rất nhiều chuyện phải xử lý.

Cả team của Thái Hòa thì lại quay trở về trong phòng, hắn cần tắm rửa thân thể một chút. Cùng với thay thuốc cho bả vai.

Ngược lại là thằng Tủm chủ động yêu cầu thay thuốc giúp Thái Hòa lần nữa, bất quá bị Thái Hòa từ chối.

Nói giỡn hay sao, thời điểm hắn tắm rửa sao có thể có một gã đàn ông đứng ở bên cạnh? Như vậy làm sao còn có thể hưởng thụ sáu bàn tay nhỏ bé hỗ trợ đây này...

“Hít hà!”

Trong khi Lê Bống giúp hắn cởi quần áo ra, Thái Hòa không nhịn được hít một hơi lạnh.

Máu chảy quá nhiều, quần áo đã sớm dính chặt vào bông băng, vừa cở áo ra khẽ động miệng vết thương.

“Hòa Ca. . . vì sao. . . Miệng vết thương của ngươi khép lại chậm tới như vậy?” Lê Bống cau mày nói ra.

Yuna cười cười: “Bởi vì Hòa Ca là nhân loại nha.”

“Không được kỳ thị chủng tộc... Ôi!”

Thừa dịp khoảng thời gian Thái Hòa đang nói chuyện với Yuna, Lê Bống đã mở ra lớp bông băng triệt để.

Tốc độ của nàng rất nhanh, động tác chính xác. Bất quá đau nhức kịch liệt để cho Thái Hòa lập tức nắm chặt nắm đấm.

Ngược lại là Ngô Thanh Vân đứng ở một bên xa xa, cặp mắt tà dị của nàng nhìn chằm chằm chặt chẽ vào miệng vết thương của Thái Hòa, đồng tử hơi đỏ hồng lên.

Liên hệ tinh thần giữa nàng với Thái Hòa đã rất sâu rồi, cho nên mới có thể khống chế được không bổ nhào qua, dù sao lúc này Thái Hòa cũng đã máu tươi giàn giụa đây này.

Lê Bống và Yuna cách gần như vậy, đương nhiên cũng chịu ảnh hưởng, vừa nhìn thấy cũng đã biến sắc rồi.

Cảm giác này thật đúng là có một chút cảm giác kỳ dị...

Sau khi khử trùng miệng vết thương. Lê Bống và Yuna giày vò một trận, coi như là miễn cưỡng băng bó kỹ rồi.

Yuna đặt ở bên miệng ngón tay dính đầy huyết, lè lưỡi liếm

lấy thoáng một chút, sau đó thoả mãn gật gật đầu: “Chị Lê Bống, ngươi cũng ăn một miếng.”

“Thui mà! Đừng xem ta như đồ ăn.”

Chương 433: Nhức Hết Cả Trứng Băng Bó Một Chút Là Tốt Rồi

Thật ra một tay Thái Hòa cũng có thể tắm rửa, nhưng nếu như do ba nữ zombies giúp hắn tắm rửa đương nhiên là tốt hơn.

Cảm thụ được bàn tay nhỏ bé băng băng lành lạnh của các nàng cầm khăn mặt. Chậm rãi chà lau ở trên người mình, trong nội tâm Thái Hòa không cần phải nói thoải mái đến cỡ nào rồi.

Hắn khẽ dựa lên trên tường, nhắm hai mắt lại, trong đầu lại bắt đầu cân nhắc bắt đầu trợ giúp các nàng tăng lên như thế nào.

Tại các nàng bị Mười Khó dị năng chỗ ảnh hưởng, huyết khí cuồn cuộn đánh mất thể lực thời điểm. Các nàng trong cơ thể Ổ Virus tự động làm ra phản ứng, bỏ thêm virus sinh ra tốc độ. . Do đó trợ giúp các nàng tiến hành khôi phục.

Mà ở trong quá trình này, chấn động tinh thần của các nàng là tương đối kịch liệt đấy.

Thái Hòa nghĩ thầm, có lẽ mình có thể trái lại thông qua kích thích hoạt động tinh thần của các nàng, đạt tới hiệu quả Ổ Virus trở nên kích thích tăng tốc sản sinh kích thích tố.

Đương nhiên cũng có một loại biện pháp khác, đó chính là làm cho các nàng hết toàn bộ sức, hoặc là... Bị thương.

Bị thương liên tục nhưng không nguy hiểm đến tánh mạng, rõ ràng vẫn luôn luôn kích thích Ổ Virus, thêm tốc độ tăng trưởng của Zombie Lên Cấp.

Cho nên sau khi đến Zombie Lên Cấp, ngoại trừ ăn chất gel Virus củng cố ra, càng quan trọng hơn chính là vĩnh viễn chiến đấu và giết chóc.

Ngô Thanh Vân có thể tăng lên tới cấp độ này, cũng là thông qua loại phương thức này đổi lấy được.

Mà hai con zombies ở Đại Học Sài Thành kia, lại bởi vì kiềm chế lẫn nhau cho nên tốc độ tăng trưởng chậm rãi.

Zombie Lên Cấp cũng tồn tại tính sai biệt thân thể thật lớn, Thái Hòa thầm nghĩ số lượng Zombie Lên Cấp không ít, nhưng mà Zombie Cấp Thủ Lĩnh thì lại tuyệt đối là phượng mao lân giác.

Tiếp tục chiến đấu, thường xuyên bị thương, đây là chuyện mà phần lớn thời gian của tất cả Zombie Lên Cấp đều phải trải qua.

Nhưng mà có thể vẫn mãi sống đến cuối cùng trong số đó, hơn nữa số lượng zombie cuối cùng chuyển hóa chất gel Virus thành Ổ Virus một cách triệt để, thật sự là quá ít.

Trên thực tế nếu như tạm thời bỏ mặc kệ, Thái Hòa cũng tin tưởng, ít nhất nhất định Lê Bống sẽ chậm rãi tăng lên đến Cấp Thủ Lĩnh.

Nhưng mà tình huống của Yuna đặc thù, mà Ngô Thanh Vân cũng dường như đi lên một con đường khác, zombie đi đường khác, chưa chắc sẽ thích hợp với nàng...

“Hèy, thật sự là nhức hết cả đầu...pan”

Thái Hòa không nhịn được thở dài, thấp giọng lẩm bẩm.

Lê Bống lập tức sửng sốt thoáng một chút, sau đó nàng ngẩng đầu lên, liếc nhìn Yuna và Ngô Thanh Vân.

Ba nữ zombies liếc lẫn nhau một cái, sau đó đều tập trung ánh

mắt đến bộ phận quan trọng của Thái Hòa.

“Dường như Hòa Ca đã từng nói qua nhức hết cả đầu... pan... Nơi này chính là...”

Lê Bống do do dự dự vươn tay ra, “Bóp bóp một cái...”

Sau một giây, toàn thân Thái Hòa cũng chấn động mạnh mẽ, lập tức thanh tỉnh lại từ trong trầm tư: “Ah!”

“Là tiếng kêu của anh trai nha?”

Chu Diệp Anh đang chạy qua từ dưới lầu thoáng chốc dừng bước, ngẩng đầu nhìn lại phía cửa sổ kia.

Nàng nhíu lại cái mũi nghĩ một lát, đang muốn bỏ đi, lại phát hiện thằng Tủm đang ngồi xổm ở đầu cầu thang.

“Anh trai bệnh tâm thần, ngươi đang làm gì thế?”

Chu Diệp Anh vội vàng đi tới, cười hì hì hỏi.

Thằng Tủm lập tức lập tức nhảy dựng lên, nhanh chóng vọt đến một bên: “Đứng lại, ta không phải yêu thích tiểu loli, . Hơn nữa chuyện ta làm, ngươi không hiểu. Quan sát quái vật là một chuyện làm cho người ta sung sướng tới cỡ nào nha... Từ chuyện vừa rồi đến xem, dường như đại ca cảm giác rất khó chịu, nhưng lại dường như rất hưởng thụ...”

“Thôi đi pa ơi..., “ Chu Diệp Anh dĩ nhiên không nghe hiểu, nàng khinh thường trừng mắt liếc nhìn thằng Tủm, vỗ vỗ áo khoác nhỏ của chính mình, đã quay đầu đi ra, “Biến thái rình coi!”

“Không phải rình coi, là nghe lén...”

Thằng Tủm rất nghiêm túc đính chính.

Sau nửa giờ, Thái Hòa mới hết sức lực toàn thân nằm lại trên

giường.

Trải qua chuyện vừa rồi để cho hắn có thêm một nhận thức khắc sâu...

Sau khi hơi nghỉ ngơi một chút, Thái Hòa lập tức giao nọc độc rắn cho Ngô Thanh Vân.

Phương hướng tiến hóa trước mắt của Ngô Thanh Vân, vậy mà cho thấy dung hợp tính chất đặc biệt của biến dị thú, mặc dù Thái Hòa từng lo lắng, có khả năng nàng sinh ra dị biến gì, nhưng bản thân Ngô Thanh Vân hết sức khát vọng đối với thứ này.

Dị biến không phải một hai ngày sẽ xuất hiện đấy, hơn nữa nếu như Ngô Thanh Vân thật sự xuất hiện xu hướng dị biến gì, cả team của Thái Hòa cũng có thể kịp thời rời khỏi nơi này.

Trong nội tâm của Thái Hòa vẫn tồn tại một suy nghĩ đấy, dù sao Ngô Thanh Vân cũng là Zombie Lên Cấp, nói không chừng virus trong cơ thể nàng có thể cắn nuốt sạch hoàn toàn nọc độc rắn.

Dù sao chỉ có gần nửa bình nọc độc rắn, dùng thực lực của Ngô Thanh Vân, có lẽ vấn đề không lớn.

Chuyện Thái Hòa lo lắng hơn đấy, tốt hơn sau khi nàng hấp thu ngày càng nhiều virus biến dị thú, chẳng phải sẽ xảy ra biến hóa hình thể gì...

Thời điểm lúc này Ngô Thanh Vân đã nuốt vào nọc độc rắn, sau khi nàng đang hơi giãy dụa, cũng co rút ở một góc giường, toàn thân đang run nhè nhẹ, con mắt cũng đã nhắm lại.

Chương 434: Còn Thiếu Một Chút

Thái Hòa cũng cảm giác được bản thân nhận lấy một chút ảnh hưởng, bất quá giống hệt với lúc trước kia, hắn vẫn bị ảnh hưởng tương đối nhỏ.

Lúc này dù cho có lo lắng cũng vô dụng rồi, chỉ có thể đợi kết quả đi ra.

Bởi vậy một lúc sau khi thoáng bình phục, Thái Hòa lập tức gọi Yuna vào trên giường, lại đưa một khối chất gel Virus lớn cho Lê Bống, sau đó lại để cho nàng nuốt.

“Ngồi.”

Thái Hòa nhìn thấy Yuna ngồi ở trước mặt, nâng lên một tay đặt ở trên đầu Yuna.

Động tác này có hơi giống cao nhân truyền công, nhưng thật ra PrIaGSuHỮ yếu là Thái Hòa đang ổn định động tác của mình. Lúc này hắn cũng đã ngồi bất ổn...

Ngoài ra cũng cho mình cảm giác tâm lý ám chỉ, như vậy tương đối dễ dàng tập trung tinh thần lực.

Phương hướng tiến hóa của Yuna, chính là tinh thần trước tiên, thân thể là phụ đấy. Đơn thuần thể năng, nàng còn kém xa so với Lê Bống và Ngô Thanh Vân, nhưng nói về trình độ khôi phục trí lực, vậy thì nàng lại mạnh nhất đấy.

Bất quá chuyện này cũng không ảnh hưởng phát huy thực lực của nàng, bởi vì bản thân nàng biết đao pháp.

Zombie biết võ thuật, còn có trí lực cực cao, dưới loại tổ hợp này, hiện giờ Yuna biểu hiện ra ngoài thực lực càng ngày càng mạnh rồi.

Nhưng phương diện thể năng vẫn là mặt yếu, sức chịu đựng của Yuna chưa đủ, thể lực chưa đủ, những điều này đều là vấn đề.

Thái Hòa cảm giác mình từ phương pháp này, có khả năng thể hiện ra hiệu quả càng tốt hơn ở trên người của Yuna.

Trí lực của nàng rất cao, phối hợp lại đương nhiên cũng phải dễ dàng hơn nhiều, cho nên cũng không phải Thái Hòa nặng bên này nhẹ bên kia.

Nếu như có thể thành công, sau đó lại dùng đến trên người Lê Bống, trong lòng của hắn cũng có một giới hạn.

Còn không biết sau khi tăng lên, Yuna sẽ thay đổi thành bộ dạng thế nào...

“Đã bắt đầu.”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Yuna, thấp giọng nói ra.

Lúc này cái vòi vô hình của hắn đã bao quanh một cách triệt để đoàn ánh sáng tinh thần ở trong đầu Yuna, sau khi nói ra những lời này, cái vòi bắt đầu thăm dò vào nội bộ đoàn ánh sáng tinh thần từng chút một.

Giống như là cố

Yuna cũng không có chủ động phản kháng, trái lại nàng còn cố gắng buông lỏng ra tinh thần.

Đối mặt với Thái Hòa, dường như để cho Yuna cảm giác an tâm hơn rất nhiều.

Dù sao bất kể là nhân loại hay là zombie, cũng sẽ cảm thấy thế giới tinh thần bị người ta xâm nhập là một chuyện chẳng vui vẻ gì cho cam.

Thật ra Thái Hòa còn có cách càng đơn giản thô bạo một chút, đó chính là trực tiếp thông qua liên hệ tinh thần giữa hai bên, hạ xuống một ít chỉ lệnh với Yuna, hoặc là khuấy mạnh mẽ đoàn ánh sáng tinh thần của nàng.

Bất quá làm như vậy mà nói, thật quá nguy hiểm với Yuna, thà rằng Thái Hòa chậm rãi hao tổn hao tổn tâm thần, cũng sẽ không làm bất luận chuyện gì có khả năng gây hại đến Yuna.

“Ah. . .”

Lông mày của Yuna từ từ nhíu lại, cặp mắt của nàng lập tức bắt đầu đỏ hồng, nắm đấm bóp thật chặt, thân thể cũng thoáng chốc duỗi thẳng băng rồi.

Đã bị cái vòi kích thích, đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna bắt đầu hoạt động kịch liệt!

Chuyện này đối với Yuna mà nói rất kích thích, đối với Thái Hòa mà nói cũng giống như vậy đấy!

Hắn lập tức cảm giác được trong đầu truyền đến từng đợt cảm giác đau đớn, cái vòi tinh thần giống như bất kỳ lúc nào đều bị vung ra ngoài, thậm chí bị xoắn đoạn ở bên trong.

“Hít hà!”

Thái Hòa vừa hít sâu, vừa khống chế được chính mình giữ vững bình tĩnh.

Lúc này một cánh tay lạnh buốt trơn mềm từ một bên duỗi đi qua, nắm lấy bàn tay của Thái Hòa.

Lê Bống cũng có thể cảm giác được mờ mờ, trạng thái của Yuna lúc này. Cùng với sự vất vả của Thái Hòa.

Phương thức diễn đạt cảm tình của nàng càng ngày càng nhân tính hóa. Chuyện này làm cho trong nội tâm Thái Hòa càng ngày càng tràn đầy tin tưởng.

Thông qua kích thích hoạt động tinh thần của Yuna. Do đó Ổ Virus trở nên gay gắt... Đây chỉ là suy đoán của Thái Hòa, cụ thể có thể thành công hay không, hắn nắm chắc không lớn.

Nhưng vì để cho các nàng trở nên càng mạnh hơn nữa, và ở bên cạnh hắn an toàn hơn, tốc độ tăng trưởng phải nhanh hơn đấy.

Xem ra trước mắt, ba người Lê Bống cũng coi như đạt đến tiêu chuẩn zombie cao cấp, nhưng mà như vậy còn chưa đủ...

“Thật là khó chịu... Thật nhiều thứ...”

Yuna từ từ lắc lắc đầu, vừa nói ra.

Nàng chỉ có thể miễn cưỡng khống chế được chính mình không đi đẩy ra cái vòi tinh thần của Thái Hòa. Nhưng mà nhìn qua nàng cũng không kiên trì được quá lâu.

Đoàn ánh sáng tinh thần không ngừng bị Thái Hòa khuấy lên, đủ loại ký ức như là từng tấm ảnh phát sáng vậy, liên tục xẹt qua trước mắt Yuna.

Loại cảm giác này thật sự không thoải mái chút nào...

“Lại kiên trì thoáng một chút.”

Thái Hòa cắn răng nói ra.

Lúc này dao động sóng tinh thần của Yuna dường như đạt đến cực hạn, mà đồng thời trong khi đồng tử nàng bỗng nhiên co rụt

lại, Thái Hòa lập tức cảm thấy!

Từ trong cơ thể nàng, bỗng nhiên bộc phát ra một cổ khí tức mạnh mẽ!

Chương 435: Một Bước Mấu Chốt Nhất

Giống như là lúc đối mặt Zombie Cấp Thủ Lĩnh - Chi Pu, từ trên người nàng cảm giác được cổ hơi thở kia!

Đôi mắt màu đỏ của Yuna mặc dù không có xảy ra biến hóa, mà khi tầm mắt của nàng cùng đối diện với Thái Hòa, Thái Hòa cũng cảm giác dường như tiến vào một cái tủ lạnh vậy, mồ hôi toàn thân đều đang lập tức ngưng kết thành băng rồi!

Thái Hòa lập tức hưng phấn không thôi!

Quả nhiên, Ổ Virus đã bị kích thích triệt để. Hàm lượng virus trong cơ thể Yuna hiện giờ, có khả năng lập tức đạt đến một độ cao trước nay chưa từng có.

Độ tinh khiết Virus càng cao. Mang đến thay đổi cho Yuna cũng lại càng lớn, thực lực của nàng cũng sẽ càng mạnh mẽ hơn!

Đối với zombie mà nói, tăng lên độ tinh khiết của virus cũng ý nghĩa bản thân tiến hóa.

Bất quá thời điểm lúc này, cuối cùng Yuna lại không kiên trì nổi, mạnh mẽ gầm lên một tiếng gầm nhẹ.

“Ah!”

Cái vòi tinh thần nhao nhao bị bắn ra, chỉ còn dư lại cái vòi liên hệ tinh thần đã thành lập nên thời gian dài với nàng mà thôi.

Nàng đột nhiên bổ nhào về phía trước phía trước, ngã lên trên ngực của Thái Hòa một cái, đè cả người hắn lên trên giường.

Mái tóc dài của Yuna rủ xuống từ hai bên, trong bóng tối chỉ có thể nhìn thấy cặp mắt màu đỏ như máu nhìn mình chằm chằm.

Một trận choáng đầu hoa mắt Thái Hòa mới phục hồi lại tinh thần, đã nhìn thấy Yuna đè ở trên người mình như vậy.

Lê Bống ở bên cạnh ngây ngẩn cả người, dường như nàng không biết nên xử lý loại tình huống này như thế nào.

Yuna đã bị kích thích quá mạnh mẽ, còn thêm vẫn mãi áp chế, sau khi đột nhiên bạo phát đi ra, phảng phất để cho nàng lập tức đã mất đi lý trí.

Lúc này Yuna đang nằm yên ở trên bụng Thái Hòa, hai tay đè lên lồng ngực của hắn.

Lực lượng khổng lồ lại để cho Thái Hòa cơ bản không thể động đậy, đôi tay nhỏ bé giống như là kìm sắt vậy, thậm chí Thái Hòa có thể cảm giác được nàng hơi uốn lượn ngón tay bất kỳ lúc nào có thể xé mở Thái Hòa một cách triệt để.

“Hòa. . . Hòa Ca. . .”

Trong miệng Yuna kêu lên một tiếng mơ hồ không rõ. Nàng còn đang liều mạng phản kháng lý trí đang kích thích cho nàng nổi giận, phản kháng được dữ dội, Ổ Virus trong đầu nàng lại bị kích thích càng mạnh.

Đột nhiên Thái Hòa cũng đã hiểu rõ một điểm, có lẽ đến cấp độ Zombie Lên Cấp này, đại đa số zombie đều như Ngô Thanh Vân vậy, suy nghĩ đến tột cùng chính mình là ai, từng có ký ức như thế nào.

Nhưng mà bản năng lại áp chế bọn hắn, chỉ có zombie liên tục đi suy nghĩ, mới có thể ở trong quá trình này chống đỡ và tranh giành với bản năng.

Đây chính là một trong những phương pháp tiến hóa nhanh hơn, Ngô Thanh Vân có thể đạt tới cấp độ tương đối cao, việc này cũng chắc là một nguyên nhân trong số đó.

Mà Lê Bống và Yuna, các nàng đều đi theo bên người Thái Hòa, ngược lại miễn đi quá trình này...

Trước kia có Thái Hòa hỗ trợ, tốc độ tiến hóa của các nàng rất nhanh, nhưng sau đó thì ngược lại bởi vậy phải chịu hạn chế.

Chuyện này thật đúng là làm cho người ta hơi dở khóc dở cười...

Bất quá dù sao Thái Hòa cũng là nhân loại, cũng không có bất kỳ tri thức liên quan đến zombie.

Nếu như không phải lần này đi phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech một chuyến, có lẽ hắn còn phải qua một thời gian ngắn mới phát hiện ra quy luật này.

"Phù phù."

Cuối cùng Yuna hôn mê bất tỉnh một cách triệt để, thoáng chốc ngã vào trong ngực của Thái Hòa, bị Thái Hòa vừa vặn đỡ kịp.

Bất quá ngất đi không có nghĩa là tinh thần Yuna dừng hoạt động lại rồi, trên thực tế ngược lại càng tăng lên tốc độ rồi.

Thân thể của nàng đang run nhè nhẹ lấy, mặc dù cau mày, nhưng mà do ở thể nội không ngừng mà sản sinh ra virus, cho nên nhìn qua nàng cũng không có vấn đề gì.

Chịu ảnh hưởng, cảm giác thế giới tinh thần của Thái Hòa đã trở nên sóng só cuồn cuộn.

Hắn kéo ra tay Lê Bống, hơi suy yếu nói: "Lê Bống, chờ ta khôi phục lại. Cũng có thể giúp ngươi tăng trưởng."

Lê Bống ngu ngơ liếc nhìn Thái Hòa. Sau đó gật nhẹ đầu.

“Được rồi... Yên tâm đi. Ta không cho người tiến vào…”

“Thật thông minh, đã không cần ta phải nói...” Thái Hòa rất là cao hứng cười cười, bất quá thanh âm của hắn càng ngày càng nhỏ, mí mắt cũng càng ngày càng nặng nề.

Cũng không biết ngủ bao lâu, Thái Hòa mới từ từ thanh tỉnh lại.

Trong mơ mơ màng màng, hắn cảm giác được một bờ môi lạnh buốt dán ở trên gương mặt của mình, sau đó từ từ trượt đi qua.

Đầu lưỡi nhẹ nhàng mà thè lưỡi ra liếm lấy Thái Hòa, làm cho đôi môi khô ráo của hắn đã nhận được một chút ướt át.

“Nước. . .”

Trong cổ họng như là sắp bay ra cục lửa vậy. Thái Hòa gần như là không thể chờ đợi được hút đầu cái lưỡi này vào miệng của mình.

Nước bọt của nàng từ từ chảy vào trong miệng Thái Hòa, băng băng lành lạnh lướt qua cổ họng của hắn, sau đó tiến vào trong cơ thể của hắn.

Nhiệt lượng bay lên từ phần bụng, rất nhanh đã lưu chuyển đến toàn thân, Thái Hòa dần dần cảm thấy hai tay hai chân đã không còn sức lực của chính mình.

“A.... . .”

Chương 436: Xé Nát Thần Khí

Thái Hòa mở mắt ra từng chút một. Gương mặt lập thể và con ngươi đỏ hồng của Ngô Thanh Vân ngay ở trước mắt của hắn, cặp mắt đỏ lên đang chằm chằm vào Thái Hòa.

“Thừa dịp ta ngủ rồi trộm hôn ta hay sao?”

Thái Hòa không nhịn được dùng tay vỗ xuống bờ mông chị đại, ôm nàng sát vào trong ngực một cái.

Nhìn thấy đôi mắt của Ngô Thanh Vân, dường như còn chưa có đột phá hoàn toàn, bất quá sau khi Thái Hòa nhìn thêm nàng một lần, lại cảm thấy tinh thần của nàng chấn động hết sức kịch liệt. Hơn nữa dường như trong ánh mắt tràn đầy khát vọng nào đó.

Từ cảm giác đến xem, lúc này đại khái trôi qua một ngày một đêm. Lê Bống và Yuna cũng không ở trong phòng.

Khi Ngô Thanh Vân giống như một xà mỹ nữ quấn ở trên người Thái Hòa, Thái Hòa cũng cảm giác được nhiệt lượng mới vẻ này lại lần nữa tụ tập ở bụng dưới.

“Khục khục, chị đại, chị muốn làm gì vậy...”

“Thiếu một chút... Cũng chỉ còn thiếu một chút...”

Hai tay linh hoạt của Ngô Thanh Vân quấn lên cổ Thái Hòa, dùng đôi má liên tục cọ lấy cổ Thái Hòa.

Thiếu một chút là có ý gì? Khoảng cách tăng trưởng chỉ còn thiếu một chút?

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Ngô Thanh Vân, cảm giác, cảm thấy xung quanh con ngươi của nàng dường như có thêm một quầng màu hổ phách vậy.

Nhưng quầng sáng màu hổ phách này thật sự không đủ rõ ràng, với lại Thái Hòa còn hơi chóng mặt...

“Thiếu một ít thật là đáng tiếc, nhưng mà chị đại à, chị cũng phải thả ta ra trước...”

“Đừng xé á!”

Thái Hòa vừa muốn chèo chống lấy thân thể ngồi xuống, đã bị Ngô Thanh Vân thoáng chốc xoa bóp trở về, đồng thời quần của hắn cũng bị xé ra.

“Đừng!”

Ngô Thanh Vân cũng mặc kệ phản kháng của Thái Hòa, nàng hôn lên Thái Hòa lần nữa, đồng thời liên tục dán thân thể lên trên người Thái Hòa.

Thân thể của nàng rất mát lạnh, nhưng Thái Hòa lại có thể cảm giác được trong cơ thể của nàng đang có một cỗ huyết khí cuồn cuộn!

Chẳng lẽ là bởi vì độc rắn vẫn còn đang tác dụng? Nói không chừng nàng không có biện pháp dựa vào chính mình kích phát Ổ Virus triệt để?

Cũng thế, tăng lên đến Cấp Thủ Lĩnh nào có dễ dàng như vậy...

Trong đầu Thái Hòa vẫn còn rối loạn nghĩ đến, Ngô Thanh Vân cũng đã nhào đến hai lần xuống xé mất quần áo của chính mình.

Không nghĩ tới vừa tỉnh dậy ngay cả trong sạch cũng khó giữ được, hết lần này tới lần khác Lê Bống và Yuna cũng không biết

chạy đến nơi nào rồi.

Ngược lại là Hắn muốn thông qua liên hệ tinh thần cầu cứu, nhưng cho dù gọi cứu viện, hai cô bé kia chưa chắc sẽ cứu hắn, thứ hai... Lúc này vẫn còn người khác trong căn cứ, chẳng may lại xuất hiện chuyện gì làm cho người ta phải xấu hổ, ở dưới loại tình huống này, hắn nhất định sẽ lập tức gặp khó khăn rất lớn đấy.

“Chị đại, xem ra năng lực học tập của chế vẫn rất mạnh nha...”

Thái Hòa trợn mắt hốc mồm mà nhìn xem Ngô Thanh Vân lấy ra một cuộn màng giữ tươi...

“Không không, không cần thứ này rồi...” Thái Hòa chỉ về phía ba lô, “Thần khí ở bên trong.”

Lúc trước kia ở trung tâm thương mại, Thái Hòa từng lén lút lấy một hộp thần khí nhét vào trong balo của mình.

Thật ra ở trong siêu thị bình thường, thứ này thật đúng là khó tìm, hoặc là chính là bị giẫm bẹp, hoặc là đã bị đặt ở dưới rất nhiều hàng hóa, hoặc là dứt khoát ngay ở trong một đống thịt nhão.

Rửa lại sạch sẽ ngược lại là có thể sử dụng, nhưng nói thật phải gánh chịu áp lực tâm lý rất lớn. Thái Hòa cũng còn không có có khát khao đến tình trạng kia.

Ở trung tâm thương mại tìm được một hộp này, vẫn trong lúc vô tình dẫm lên đấy...

Lấy ra “ba con sói” thứ nhất, lại bởi vì Ngô Thanh Vân dùng sức quá mạnh, xé toang...

“Xoẹt!” Xé vỡ rồi...

“Ah! Ngươi lại đâm thủng rồi!”

Lại một cái báo hỏng. . .

Hết lần này tới lần khác Ngô Thanh Vân lại đè nặng hắn không chịu buông ra, dẫn đến Thái Hòa chỉ có thể trơ mắt nhìn cái hộp thần khí quý giá này chỉ còn lại một cái cuối cùng!

“Thần khí của ta ah. . .”

Cũng may một cái cuối cùng thành công mặc vào rồi, mà Ngô Thanh Vân lập tức không thể chờ đợi được thoáng chốc nhào toàn bộ thân thể lên trên người Thái Hòa.

Hiện giờ Ngô Thanh Vân ở trong trạng thái tinh thần cực độ hưng phấn, nàng có thể khống chế ở không trực tiếp ăn sạch Thái Hòa đã là biểu hiện tương đối có tự chủ.

Bất quá càng là sốt ruột, Ngô Thanh Vân lại càng là tìm không thấy nhồi vào phương pháp của mình.

Nàng lập tức càng ngày càng sốt ruột, con mắt cũng càng ngày càng hồng, Thái Hòa đành phải chính mình hơi nhúc nhích một chút.

“Nếu như ngươi hấp diêm... Vậy ngươi phải chính mình cố gắng!”

Thái Hòa thở dài nhẹ nhõm, nói ra.

Nhưng giống hệt với Thái Hòa suy đoán trước kia, tầng màng kia của Ngô Thanh Vân hoàn toàn chính xác lại khép lại rồi, bất quá chẳng biết tại sao, lại không có đổ máu...

Cái này hơi vượt qua Thái Hòa tưởng tượng, hắn tranh thủ thời gian cẩn thận cảm thụ thoáng một phát, lại phát hiện thật ra Ngô Thanh Vân cũng không phải là bị chính mình phá thân lần thứ

hai.

Mà là, vậy mà nàng có thể tự động khuếch trương nó ra, giống như là miệng rắn vậy...

Năng lực này quả thật quá trâu bò rồi!

Chương 437: Anh Họ Đâu Rồi

Đã không chảy máu, Thái Hòa lập tức tranh thủ thời gian tóm lấy thần khí một cái, để cho thằng em được giải phóng ra.

"Cmn... Quả nhiên giống hệt với rắn..."

Độ mềm mại của thân thể Ngô Thanh Vân thật sự quá cao, rất khó tưởng tượng nàng có thực lực mạnh mẽ như thế, đồng thời lại có thể giống như luyện tập nhu thuật vậy, toàn thân đều có thể hoạt động tự do.

Mặc dù bị hấp diêm cũng khiến nội tâm Thái Hòa hơi khó chịu, bất quá cảm giác thân thể thật sự... Quá cmn sướng rồi!

Nhìn qua thân thể Ngô Thanh Vân tương đối mẫn cảm, mỗi một lần đạt tới đỉnh sung sướng, chấn động tinh thần của nàng sẽ lập tức tăng lên, kích thích Ổ virus của nàng liên tục sinh ra càng nhiều virus nữa, dung hợp với nọc độc rắn.

Thậm chí Thái Hòa có thể trông thấy rõ ràng một quầng sáng màu hổ phách trong mắt Ngô Thanh Vân, không ngừng mà trở nên càng rõ ràng hơn.

Quả nhiên còn thiếu một chút... Học tỷ cần dựa vào kích thích bên ngoài làm cho chính mình tăng trưởng triệt để, mà cách làm tốt nhất trong số đó, dĩ nhiên chính là kích thích hai tầng trên sinh lý và trên tinh thần!

Đó chính là, bành~ bạch~ bành~ bạch~!

Đây mới là một bước tăng lên mấu chốt nhất!

Đương nhiên, muốn hoàn toàn dựa vào bành~ bạch~ bành~

bạch~ thì đương nhiên là không được, Thái Hòa đoán chừng thật sự sẽ trở thành trâu cày mệt chết.

Bất quá lúc giờ phút mấu chốt tăng trưởng, bành~ bạch~ bành~ bạch~ hoàn toàn chính xác có thể tạo được tác dụng kỳ diệu.

Ít nhất đối với Ngô Thanh Vân mà nói đúng là như thế...

Khi nàng mạnh mẽ duỗi thẳng băng thân thể, Thái Hòa cũng cảm giác được toàn thân run rẩy một trận.

Ánh mắt của nàng mạnh mẽ nhắm lại, đợi đến lúc lại mở ra thời điểm, cái kia vòng màu hổ phách đã mười phần rõ ràng rồi!

Không chỉ như thế, điểm màu đỏ trong tròng trắng của nàng, dường như là từ từ tụ lại vào giữa con ngươi của nàng, tập trung từng chút một đến con ngươi.

Quá trình này xem như không nhanh lắm, nhưng có thể chứng nhận tận mắt cảnh tượng này, trong nội tâm Thái Hòa đương nhiên là tương đối kích động đấy.

Đợi đến lúc tròng trắng mắt hoàn toàn khôi phục đến màu sắc sứ trắng bình thường, ý nghĩa Ngô Thanh Vân bước chân vào Cấp Thủ Lĩnh một cách triệt để.

Gương mặt vẫn là gương mặt kia, lập thể, thâm thúy, như là con lai nói chung là cảm giác xinh đẹp. Nhưng khí chất lại là hoàn toàn bất đồng với lúc trước rồi.

Lãnh diễm mà vũ mị, giống như là một xà mỹ nữ chính thức. Trong ánh mắt của nàng phảng phất có thêm một quần sáng màu hổ phách nhàn nhạt, mặc dù không có biến thành mắt rắn, nhưng nhìn thêm một lần vẫn sẽ để cho người ta cảm thấy lạnh như băng và bén nhọn.

Chuyện làm cho Thái Hòa khiếp sợ chính là động tác của nàng, nửa người trên của nàng dựa ở trên người Thái Hòa, bờ mông nhếch lên cao cao.

Động tác này làm cho huyết mạch người ta sôi sục, quá giống với rắn...

Quả nhiên Cấp Thủ Lĩnh. . . tăng trưởng tới Cấp Thủ Lĩnh!

Mặc dù zombie Cấp Thủ Lĩnh này dường như hơi kỳ quái... Đôi mắt của Chi Pu và Ngô Thanh Vân vẫn có khác nhau rất lớn đấy, cái kia một vòng màu hổ phách thật sự quá dễ làm người khác chú ý rồi, hơn nữa càng nhìn càng có loại cảm giác nhìn biến dị thú.

Chẳng lẽ đôi mắt của biến dị thú cao cấp cũng sẽ biến thành như vầy hay sao?

Khi Ngô Thanh Vân thở phào một hơi dài, trạng thái của nàng cũng dường như ổn định lại.

Khá tốt. Ngoại trừ làn da dường như trở nên càng tinh tế tỉ mỉ đi một chút ra, không có xảy ra dị biến bộ phận thân thể nào.

Bất quá ngược lại là Thái Hòa cảm thấy trên người của mình xuất hiện một chút biến hóa. Dù sao hắn vừa mới hấp thu rất nhiều nước "Ao đậm"...

Thể lực đã khôi phục hoàn toàn, tinh thần cũng hơi phấn chấn lên một chút, lúc Thái Hòa kéo Ngô Thanh Vân vào buồng vệ sinh tắm rửa, cảm giác được thân thể của mình dường như càng nhẹ nhàng hơn một chút.

Virus ảnh hưởng nha...

Đối với zombie mà nói, virus chính là căn nguyên thay đổi bọn họ, cũng là động lực vĩnh cửu của bọn họ.

Mặc dù như Ngô Thanh Vân đến Cấp Thủ Lĩnh như vậy, cũng không thể hoàn toàn dựa vào Ổ Virus để sinh tồn, không làm được tự cấp tự túc.

Tiếp tục thôn phệ virus. Cũng cùng loại với tiến hành bảo dưỡng thêm dầu bôi trơn, cũng có thể thêm nữa... Bổ sung năng lượng tiêu hao cho nàng.

Thời điểm khi Thái Hòa dùng khăn mặt lau thân thể cho mình và Ngô Thanh Vân, Ngô Thanh Vân lại đột nhiên ra nhìn thoáng ra bên ngoài.

“Có người đến...”

Nàng vừa dứt lời, chỉ nghe thấy một trận tiếng đập cửa, còn có tiếng thanh thúy của một cô gái vang lên: “Anh trai ơi!”

“Cmn!”

Khăn mặt trên tay Thái Hòa lập tức rơi trên mặt đất. Quần áo hắn và Ngô Thanh Vân cũng còn ném ở trên giường đây này!

“Anh trai ơi!”

“Cái gì kia. . .” Thái Hòa vừa mở ra cửa phòng vệ sinh, đang muốn lại để cho Chu Diệp Anh chờ một chút, chỉ nghe thấy truyền đến tiếng mở cửa.

“Tiến. . . Vào đi.”

Thanh âm này là của Lê Bống đấy...

Thái Hòa tranh thủ thời gian co rụt lại ra sau. Đóng cánh cửa nhà vệ sinh lại.

Ngay sau đó dường như còn có thêm mấy người vào cửa...

“Anh họ đâu rồi?” Lý Nhã Phương hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

Chương 438: Bị Chặn Ở Buồng Vệ Sinh

Thái Hòa lặng lẽ mở ra một chút khe hở, đã nhìn thấy Lý Nhã Phương ôm vài món quần áo sạch sẽ, đúng là trên người hắn thay ra đấy.

Lê Bống và Yuna còn cầm theo một ít khối thịt khô, mới vừa rồi các nàng không ở nơi này chính là vì đi lấy thứ này.

Hơn nữa nhìn bộ dáng một khối trong đó còn bị cắt qua, đoán chừng hai nữ zombie tham ăn đã hưởng qua thịt tươi rồi.

Mặc dù có thể không cần ăn uống, nhưng thật ra các nàng đối vẫn rất thích ăn thịt đấy. Không thể ăn thịt người. Dù không thể ăn bất luận loại thịt tươi gì, nhưng thịt khô thì được rồi đi...

Dù sau loại thịt này cũng là một trong những nguồn bổ sung năng lượng, mặc dù không bằng chất gel Virus là được...

Lúc này Chu Diệp Anh lại đi tới hướng phương hướng nhà vệ sinh, nàng vừa đến gần vừa nhìn quanh khắp mọi nơi: "Không biết miệng vết thương của anh trai có thấy khá hơn chút nào không..."

Tiểu nha đầu vừa nói như vậy, Thái Hòa mới nhớ tới tổn thương trên bờ vai chính mình.

Cách băng gạc cũng không nhìn ra nguyên nhân gì. Hắn dùng tay ấn xuống một cái, phát hiện vẫn hơi đau đớn. Bất quá dường như đã khá hơn nhiều.

Thời điểm vừa rồi bành~ bạch~ bành bạch~ với Ngô Thanh Vân, bởi vì hấp thu nước "Ao đậm", dường như miệng vết thương

lại đang tiếp tục nóng rực nha...

Chẳng lẽ nước "Ao đậm" của Ngô Thanh Vân lại cũng có công hiệu giống hệt với virus trong cơ thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc hay sao? Nếu thật sự là như vậy, vậy cũng tốt.

Cho dù không phải, chờ một lát uống một vài liều kháng sinh, cũng có thể hỗ trợ khép lại miệng vết thương, cũng không có gì đáng ngại.

Mắt thấy Chu Diệp Anh cách buồng vệ sinh càng ngày càng gần, trong nội tâm Thái Hòa rất là sốt ruột, bất quá có lẽ cô bé này không đến mức không hiểu thấu chạy tới mở cửa đi à nha.

"Ồ, quần áo anh trai... Còn có quần áo của chị dâu, như thế nào đều ném ở nơi này?"

Lý Nhã Phương hơi nghi hoặc, thậm chí nàng còn đưa tay sờ hạ chăn một cái , "vẫn nóng hổi đây này."

Em họ ngươi có cần quan sát cẩn thận như vậy hay không nha...

Thời điểm lúc này Ngô Thanh Vân lại ép vào trên người Thái Hòa, nàng hỏi: "Vì sao chúng ta không đi ra ngoài?"

"Bởi vì không có mặc quần áo, hơn nữa ánh mắt ngươi... Ngươi tranh thủ thời gian khôi phục đến trạng thái bình thường đi chị đại..."

Thái Hòa phiền muộn vỗ đầu một cái.

Ngô Thanh Vân "Ờ" một tiếng, nhưng mà thời điểm trong khi nàng quay người đi nhặt khăn mặt, lại không cẩn thận đụng phải thùng nước bằng thép.

Mặc dù không có hất ngã thùng nước, nhưng lại truyền đến

một tiếng vang nhỏ “boong”.

Ánh mắt mọi người trong phòng lập tức tụ tập đến trên cửa buồng vệ sinh.

Khi tiếp xúc đến ánh mắt của Lê Bống và Yuna, Thái Hòa đã biết rõ, sau khi hai người bọn họ vào cửa đã biết, bất quá không có chọc thủng hắn.

Chuyện tốt như thế, nhưng vì sao không nghĩ biện pháp dẫn dắt Lý Nhã Phương và Chu Diệp Anh rời đi nha!

“Anh trai ơi!”

Chu Diệp Anh lập tức hưng thùy phấn chạy tới nhảy lên gõ cửa phòng vệ sinh, Thái Hòa đành phải kiên trì ở bên trong nói ra: “À chuyện này... Anh đang...”

“Hắn đang xi xi!” Cuối cùng Yuna nhớ ra giải vây giúp Thái Hòa, tiếp một câu rất lớn tiếng.

Thái Hòa lập tức muốn đập đầu vào tường, bất quá tóm lại chuyện này so với nói hắn đi nhà xí tốt một chút...

“Ah, như vậy, anh ơi từ từ sẽ đến...”

Lý Nhã Phương vội vàng ngại ngùng nói.

Bất quá chẳng ai ngờ rằng chính là, vừa lúc đó, trong phòng vệ sinh lại đột nhiên phát ra giọng nói của Ngô Thanh Vân: “Ta cũng ở bên trong xi xi!”

“Câu giải thích này là dư thừa đấy!”

Nếu như có thể tìm một chỗ chui vào, Thái Hòa nhất định sẽ chui đấy.

Chu Diệp Anh ngoài cửa Buồng vệ sinh ngược lại là không có

phản ứng gì quá lớn, nhưng mà Lý Nhã Phương lại lập tức xấu hổ đỏ mặt.

Liên tưởng đến thanh âm mới rồi vừa, dường như là đụng vào thùng nước phát ra đấy... Chẳng lẽ bọn hắn đang tắm uyên ương hay sao?

“Giặt rửa xong quần áo ta để ở nơi này rồi, Diệp Anh tới, chúng ta đi xuống trước đi. Nhưng mà... Chị dâu, trong chốc lát gọi anh xuống dưới ăn cơm đi, đã tỉnh thì đến ăn một ít đồ bổ, đêm nay hầm cách thủy súp đây này.”

Lý Nhã Phương bối rối dắt tay Chu Diệp Anh, rời đi giống như chạy trốn khỏi gian phòng của team Thái Hòa, mãi cho đến khi đi xuống lầu, nàng còn cảm giác được gương mặt của mình nóng lên, tim đập rộn lên.

Vô tình đụng vào thằng Tủm ngay trước mặt, hắn hơi hăng hái liếc nhìn Lý Nhã Phương, lại ngẩng đầu nhìn thoáng qua thang lầu, sau đó thần thần bí bí mà hỏi thăm: “Chẳng lẽ ngươi phát hiện cái gì hay sao?”

“Không có cái gì!” Lý Nhã Phương không tự chủ được, trước mắt hiện ra một cảnh tượng kiều diễm trong tưởng tượng, nàng tranh thủ thời gian lắc đầu, vừa nói vừa lôi kéo Chu Diệp Anh đi ra.

Mặc dù bắt gặp loại chuyện này rất làm cho người ta xấu hổ, nhưng chuyện làm cho Lý Nhã Phương càng cảm thấy xấu hổ chính là, phản ứng đầu tiên của nàng dĩ nhiên là tưởng tượng ra cảnh tượng ấy...

Chương 439: Nhu Cầu Bức Thiết Phải Phá Mất Một Tầng Màng

Nhìn thấy Lý Nhã Phương nhanh chóng đi xa giống như là đang chạy trốn, thằng Tủm dời ánh mắt lại trên lầu lần nữa, trên mặt lộ ra một biểu cảm thật đáng tiếc: “Rõ ràng có thể tùy tiện đến gần quái vật... Không, gian phòng của đại ca, vậy mà không thừa cơ rình coi thoáng một chút...”

Lúc này Thái Hòa và Ngô Thanh Vân một trước một sau đi ra từ trong phòng vệ sinh, phản ứng đầu tiên là của hắn muốn mặc quần áo, nhưng mà ánh mắt lại không tự chủ được chuyển hướng về phía Yuna.

“Yuna, ngươi...”

Thái Hòa vừa mới mở miệng, đã nhìn thấy ánh của mắt Yuna nhanh chóng bắt đầu xảy ra biến hóa.

Vốn là trong con mắt hiện ra một điểm đỏ, sau đó từ từ khuếch tán ra, cuối cùng con ngươi này cũng khuếch tán trở thành màu đỏ, cũng chỉ có duy nhất tròng trắng mắt không có bất kỳ biến hóa nào.

Bị đôi mắt này nhìn chằm chằm vào, vậy mà Thái Hòa lập tức có một loại cảm giác hoảng hốt, nếu như không phải tinh thần lực của hắn khôi phục một phần rồi, chỉ sợ sẽ đứng ngu ngơ ở tại chỗ.

“Đây là. . .” Đợi đến lúc đôi mắt của Yuna khôi phục bình thường, Thái Hòa lập tức cực kỳ hưng phấn nhào tới, bắt được

Yuna một cái, “Cấp Thủ Lĩnh!”

Khóe miệng của Yuna lộ ra vẻ mỉm cười, chẳng biết tại sao, lúc này Yuna làm cho Thái Hòa một loại cảm giác hơi bất đồng.

Ánh mắt của nàng mới vừa rồi xuất hiện biến hóa, tạo cảm giác hoảng hốt, dường như lúc ban đầu Thái Hòa gặp phải Yuna đã từng thấy.

Biểu lộ kiên cường, chăm chú, khóe miệng hơi mang theo một nụ cười tự tin kiêu ngạo...

“Yuna. . . Ngươi đã hoàn toàn tăng trưởng rồi hay sao? !”

“Không. . . Dường như, còn kém một chút gì...”

Đôi mắt của Yuna đã hoàn toàn khôi phục đến trạng thái bình thường, bất quá cảm giác hơi đỏ hồng lúc trước, hơn nữa nhìn thêm vài lần, lại để cho người ta cảm thấy tinh thần hơi hoảng hốt vậy.

Nhưng mà di chứng sẽ kéo dài một thời gian ngắn nha...

Bất quá theo như lời nói của Yuna còn thiếu một ít, đến tột cùng là thiếu cái gì?

Chẳng lẽ lại... Thái Hòa lập tức nghĩ tới quá trình chị đại nhà mình tăng lên.

Bất quá Yuna lại lập tức dường như cười mà không phải cười liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lắc đầu: “Không phải, ta cảm giác là ở trong đầu của ta, còn có một tầng màng gì đó chưa bị chọc thủng...”

Một tầng màng hay sao? Thái Hòa lần nữa không nhịn được nhìn về phía một bộ phận trên người Yuna, bất quá sau đó hắn cũng tranh thủ thời gian lắc đầu.

Chuyện này có xem như chính mình bị học tỷ làm hư mất hay không? Hẳn là như vậy đấy, ai bảo nàng luôn luôn động tay động chân với chính mình, thậm chí còn hấp diêm chính mình...

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức liếc nhìn Ngô Thanh Vân, lại lần nữa bị bờ mông ưỡn lên ngạo nghễ của nàng lung lay con mắt.

"Cái tầng màng kia, ta có thể giúp ngươi chọc thủng được hay không? Dùng cái vòi tinh thần của ta?" Thái Hòa vội vàng hỏi.

Yuna lại rất khẩn trương liếc nhìn Thái Hòa: "Không được đấy, ở nơi đó... Ngươi xâm nhập sâu hơn mà nói..."

Nàng muốn nói lại thôi, nhưng Thái Hòa lại đã hiểu rõ không sai biệt lắm.

Chỉ sợ mạnh mẽ làm như vậy, không chỉ có nàng là bị thương. Chính Thái Hòa cũng không có kết cục tốt.

Những thứ trên tầng diện tinh thần phức tạp nhất, không cẩn thận có khả năng sẽ biến hai người đều thành ngu ngốc.

Vậy mạo hiểm này. Hoàn toàn chính xác không thể nhấc lên nguy hiểm như vậy được.

Bất quá ít nhất trải qua nếm thử lúc này đây, khi phương diện tinh thần của Yuna đã tương đối tiếp cận với Cấp Thủ Lĩnh.

Từ khi nàng biểu hiện khí tức lúc nãy mà nói, có khả năng không kém bao nhiêu với Chi Pu lúc ấy.

Có lẽ hôm nay, có khả năng Chi Pu khi đó cũng còn thiếu một chút, cũng có tầng màng gì chưa chọc thủng, cũng không có đạt tới Cấp Thủ Lĩnh chính thức.

Bất luận như thế nào, thực lực của Yuna đã được tăng trưởng lên rất lớn.

Vặp mắt mới vừa rồi kia, vậy mà có thể mang đến ảnh hưởng tầng diện tinh thần.

Chỉ dựa vào con mắt có thể mê hoặc kẻ địch. Còn thêm thân thủ của Yuna...

Nhưng một phương diện khác, thể năng của Yuna cũng không có được tăng trưởng gì quá lớn.

Thái Hòa rất hiểu rõ đối với virus không đủ nhiều, trước mắt hắn chỉ biết là chất gel Virus sẽ tiến hóa thành Ổ Virus, nhưng mà về virus là như thế nào làm cho zombie biến thành như vậy đấy, lại rất khó nói ra đại khái là như thế nào.

Đại khái sẽ có người nghiên cứu ra được những chuyện này đấy... Có lẽ còn có... cơ cấu nghiên cứu nếu chưa bị phá hủy hoàn toàn sẽ có năng lực như thế, chuyện này cũng không nói rõ ràng.

Chỉ cần nhân loại không diệt vong, cũng nhất định sẽ tiến hành công việc như vậy. Chỉ có điều quá trình này. Có lẽ sẽ rất dài.

“Không có việc gì, phương diện tiến hóa tinh thần cũng được.” Thái Hòa rất là vui mừng gật gật đầu, “Về phần tầng màng kia, chúng ta sẽ nghĩ biện pháp chọc thủng đấy. Một ngụm cũng không ăn thành một tên mập, từ từ sẽ đến nha.”

Cấp Thủ Lĩnh, trong nhận định của Thái Hòa xem ra. Mới là cất bước chính thức tiến hóa của zombie.

Chương 440: Tiệc Chia Tay

Một bước này, đương nhiên là rất khó bước ra đấy. Ngô Thanh Vân có thể thông qua bành~ bạch~ bành~ bạch mà hoàn thành một bước cuối cùng, nhưng mà Yuna lại là một loại tình huống khác.

Hơn nữa sau đó các nàng đạt tới cấp độ như thế nào, cơ bản là hắn cũng không thể nói rõ ràng.

Có lẽ sau khi tiến hóa xong, chỗ thiếu hụt của Yuna sẽ được bù đắp lại. Trở thành zombie dũng mãnh chính thức.

Điểm này, đối với Ngô Thanh Vân mà nói cũng giống như vậy đấy.

Ví dụ như tên mập phun độc kia. Và Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia, lúc đối mặt với một ít vũ khí của nhân loại, thật ra vẫn rất yếu ớt đấy.

Tên mập phun độc bị súng bắn chết, Nữ Hoàng Bạch Tuộc bị quạt xoắn chết...

Bọn hắn mạnh mẽ là đối mặt thân thể một người, có lẽ thám thính quân doanh kia nói rõ được tin tức, sau khi tai nạn bộc phát một khoảng thời gian, vẫn còn có tồn tại tổ chức chống cự, nếu không bọn hắn không có khả năng có sức lực có thời gian đến tuyên bố loại thông báo này đấy.

Zombie đang trở nên mạnh mẽ, nhân loại cũng đang liều mạng phản kháng, ở trong quần thể vài tỷ zombie, còn có thể sinh ra đời quái vật khủng khiếp như thế nào, ai cũng không biết.

Con đường tiến hóa, còn rất dài...

Tóm lại không uổng công hắn mạo hiểm tinh thần lực bị thương, cùng với nguy hiểm bị Yuna xé nát tiến hành lần nếm thử này.

Đợi sau khi trợ giúp Yuna phát rách tầng màng này, Thái Hòa có thể bắt đầu bắt tay vào tiến hành tăng trưởng giúp Lê Bống.

Nói không chừng đã có kinh nghiệm hai lần bước ra một bước cuối cùng, có thể giúp cho Lê Bống duy nhất một lần tăng trưởng triệt để.

Thái Hòa có loại cảm giác, Lê Bống phát triển cân đối nhất, chỉ sợ sau khi tăng trưởng lên, đơn thuần sức chiến thân thể đấu, Lê Bống cũng sẽ mạnh nhất đấy.

Đồng thời Thái Hòa cũng có thể cảm giác được, khi Ngô Thanh Vân tăng trưởng triệt để, và Yuna một lần tăng trưởng, chính mình cũng được lợi rất lớn.

Một phương diện đương nhiên là thân thể càng nhanh nhẹn hơn, động tác càng nhẹ nhàng hơn, gia tăng lên tỷ lệ trốn chạy giữ mạng, một phương diện khác thì là tinh thần lực của hắn, cũng có thể từ đó mà nhận được một lần tăng trưởng lên thật lớn.

Bất quá bởi vì tiêu hao quá lớn, lúc trước khi không có hoàn toàn khôi phục, cũng rất khó nói sẽ tăng trưởng đến trình độ nào, tóm lại là tương đối đáng giá chờ mong.

Ngay khi Thái Hòa hưng phấn không thôi bắt lấy cánh tay Yuna, cuối cùng Lê Bống cũng không nhịn được đã đi tới, thấp giọng hỏi: “Hòa Ca. . . Ngươi không định. . . Mặc quần áo hay sao?”

“Khục khục, đương nhiên phải mặc rồi! Còn có xà mỹ nữ kia nữa, cũng tới mặc quần áo lên đi!”

Thái Hòa túm qua Ngô Thanh Vân một cái, mặc dù thân hình của nàng dường như càng ngày càng nóng bỏng rồi, nhưng thân thể trần truồng đi tới đi lui như vậy tóm lại không tốt lắm.

Lúc trước khi mặc quần áo, ngược lại là Thái Hòa kiểm tra một vết thương của mình chút miệng, lại phát hiện không thấy nhiễm trùng, nhưng cũng chưa khỏi hẳn.

Bất quá hoàn toàn chính xác nước "Ao Đậm" của Ngô Thanh Vân có một ít tác dụng đối với hắn, nhưng mà nguyên nhân bởi vì virus trong cơ thể nàng cũng sinh ra một ít dị biến.

Sau khi suy nghĩ một chút, hắn đổ ra đi một tí thuốc bôi lên trên vết thương, lập tức cảm giác được một trận cảm giác chua ngứa tê dại truyền đến.

Nói là liều thuốc tăng lực thật ra chính là virus sau khi pha loãng, thứ này nếu như làm ra nhiều hơn, nói không chừng Thái Hòa cũng sẽ bị lây.

Cho nên hắn sử dụng liều thuốc hết sức nhỏ. Sau khi hắn lại nhẹ nhàng mà nhấp một miếng, lập tức cảm giác một cỗ cảm giác mát lạnh lập tức nhảy lên toàn thân.

"Wow. Thứ này quá nâng cao tinh thần rồi. . ."

Dù là hút một ngụm thuốc lá cũng không có thoải mái như vậy!

Sau đó Thái Hòa lập tức cảm giác được phảng phất miệng vết thương của mình đang hơi nhúc nhích, lúc hắn tự tay ấn lên đi thậm chí có thể cảm giác được mơ hồ.

Quả nhiên có thể xúc tiến miệng vết thương khôi phục. Đoán chừng không được bao lâu bả vai có thể triệt để khỏi hẳn rồi.

Đến lúc cơm tối, cánh tay Thái Hòa đã có thể hoạt động tự do,

muốn cầm lên đường đao còn hơi thoáng khó khăn, bất quá đao ngắn thì lại có thể tùy tiện huơ múa rồi.

“Nếu như có thể đem cái kia Nữ Hoàng Bạch Tuộc cho điều khiển mang theo trên người, không phải là cái di động y dược kho?”

Thái Hòa không nhịn được nghĩ đến. Bất quá sau đó hắn nghĩ một lát ngoại hình của Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia, vội vàng lắc đầu.

Vẫn thôi đi, thật sự mang theo nàng, chính mình cũng thật sự không dám gặp người rồi.

Một gian phòng khách lớn lầu một bị sửa đã tạo thành nhà ăn. Cái bàn thật dài, hai hàng ghế, cùng với đủ loại đồ ăn.

Số lượng rau xanh tương đối nhiều, khi một vị người sống sót giới thiệu ra, là bọn hắn mạo hiểm hái được từ trong ruộng đồng ở gần đó đấy. Thời gian dài không người trông giữ, những rau xanh này đã sớm trở thành rau dại chính thức rồi.

Một cái tô khác chính là thịt hầm cách thủy, mùi thơm của thịt khô đầy tràn cả gian phòng ốc. Làm cho Thái Hòa cũng không nhịn được nữa ăn liên tục.

Chương 441: Ngươi Mới Biến Thái

Sau khi Ngô Thanh Vân trải qua tăng lên, đối với bản thân khống chế dường như cũng tăng cường không ít, mặc dù đối đãi người sống sót đám bọn chúng ánh mắt vẫn rất lạnh lùng, bất quá ít nhất không cần phải lẩn trốn ở xa xa.

Lý Nhã Phương đứng ở trên vị trí cầm đầu, vừa nhìn thấy Thái Hòa, mặt của nàng cũng đỏ lên "hừng hừng" thoáng một chút.

Nhưng người sống sót ở chung quanh nhìn soi mói. Nàng vẫn đi tới kéo lại Thái Hòa: "Anh họ, đến đây ngươi ngồi ở đây a."

"Đây là... Ngươi ngồi đi."

Lúc này Lý Nhã Phương dĩ nhiên đã là đội trưởng mới của căn cứ sinh tồn, nàng vốn là rất có năng lực, làm người thiện lương tốt bụng, làm đội trưởng này. Thực chí danh quy.

Thân phận biểu muội Thái Hòa này, cũng làm cho nàng càng có uy vọng hơn rồi.

Thấy Lý Nhã Phương cố ý nhường chỗ ngồi cho Thái Hòa. Một ít người sống sót lập tức bắt đầu ồn ào: "Ngồi cùng một lượt là được rồi!"

"Kiếm chuyện hay sao,

Mặt Lý Nhã Phương đã đỏ đến nhỏ ra nước rồi, một tay nàng đè Thái Hòa xuống chỗ ngồi: "Hôm nay ngươi ở nơi này, ngươi nên ngồi."

Một trận tiếng cười vang lên, còn kèm theo tiếng vỗ tay, Thái Hòa cũng cảm giác được lòng tốt của mọi người không thể chối từ, đành phải miễn cưỡng tiếp tục ngồi xuống.

Chỗ ngồi của ba người Lê Bống cũng an bài ở bên cạnh hắn, nhìn ra được cái này sinh tồn căn cứ, đối với Thái Hòa một đoàn người là phi thường lễ ngộ đấy.

"Ta nói hai câu." Lý Nhã Phương cầm lên một cái chén rượu, cái này lương thực nơi sản xuất tự nhưỡng rượu gạo vẫn rất không tệ, "Mọi người có thể đi cho tới hôm nay, rất không dễ dàng. Chỉ sợ một đoạn thời gian rất dài sau này, chúng ta đều phải sống ở nơi này. May mà bọn họ có thể tự cấp tự túc, cũng có đầy đủ tồn lương thực, chúng ta nhịn đến thời điểm sang năm, thậm chí là mùa thu hoạch năm sau, dù sao đoán chừng sản lượng của chúng ta sẽ không cao lắm..."

"Ha ha..." Một ít người lập tức nở nụ cười, đa số người nơi này đều là dân thành thị, nào có kinh nghiệm làm ruộng.

Năm thứ nhất vốn trồng tựu không nhiều lắm, khẳng định sản lượng cũng là thấp đến kinh người... Bất quá đây cũng là quá trình học tập tất yếu.

Thái Hòa cũng không nhịn cười được cười, nhìn không ra vị em họ bà con xa này còn rất biết điều tiết bầu không khí đấy.

"Bất quá quan trọng nhất là, chúng ta muốn cảm tạ ta anh họ, còn có chị dâu bọn họ, không có bọn hắn, rất nhiều người trong chúng ta trên đường cũng đã chết rồi, những người còn lại cho dù đến ở đây, chỉ sợ cũng không có cách nào đứng vững gót chân. Ca, chị dâu, ta mời ngươi bọn họ!"

Sau khi Lý Nhã Phương nói xong, lập tức chuyển hướng về phía Thái Hòa, lại ra hiệu về phía ba người Lê Bống, sau đó thoải mái uống một ngụm rượu.

Thái Hòa cũng không dám để cho nữ zombie uống rượu, trước kia đã có vết xe đổ đấy...

Cho nên bọn họ đều là dùng nước thay rượu, ngược lại là Thái Hòa đổ tràn đầy một ly.

“Cám ơn biểu muội, cũng cám ơn mọi người. Ta chỉ có thể nói cũng một câu, hy vọng tất cả mọi người có thể sống đến cuối cùng.”

Sau khi Thái Hòa rất ngắn gọn nói xong, cũng đã uống một ngụm rượu trong chén.

Rượu thơm ngọt cay xè trôi vào trong yết hầu, làm cho Thái Hòa không nhịn được chấn động toàn thân.

Ánh mắt mọi người đều tụ tập ở trên người Thái Hòa, “Sống đến cuối cùng”, lời này nghe đơn giản, nhưng đối với những người sống sót đang giãy dụa ở bên bờ sinh tử mà nói, lại không thể xem như là một chuyện dễ dàng.

“Sống đến cuối cùng!”

Sau một tiếng hô vang chỉnh tề, mỗi người đều đứng lên, sau khi giơ chén rượu về phía Thái Hòa, uống một hơi cạn sạch!

Sáng sớm hôm sau, chân trời vừa hiện lên ánh rạng đông, Thái Hòa cũng đã thức dậy.

Hắn lấy theo cái ba lô mang theo bên người là xong, sau đó mang theo ba người Lê Bống lặng yên không một tiếng động đi ra cửa phòng.

Tối hôm qua uống say đến lên nóc nhà bắt con gà, chỉ sợ rất nhiều người cũng còn tại ngủ say trên nóc nhà.

Cách một căn phòng, Thái Hòa lén lút mở cửa phòng ra, đi vào.

Trên một cái giường ở góc tường, Chu Diệp Anh đang co rúc ở trong chăn, đang ngủ say, cái miệng nhỏ nhắn hơi mở ra, tiếng hít thở đều đều kéo dài.

Bàn tay nhỏ bé của nàng từ trong chăn ló ra, ngón tay non mịn hơi co lại, lại để cho người ta không nhịn được muốn bóp một cái.

Thái Hòa lẳng lặng đứng nhìn ở bên giường trong chốc lát, lại cúi xuống hôn ở trên gương mặt của nàng một cái: "Mau lớn lên nha."

Sau khi thấp giọng nói xong, Thái Hòa lập tức đắp chăn lại kín mít cho nàng, sau đó từ từ đi ra ngoài.

Bất quá trong nháy mắt ngay khi Thái Hòa đóng cửa, Chu Diệp Anh lại đột nhiên mở mắt.

Nàng giơ tay lên sờ lên gương mặt của mình, sau đó quần mắt lập tức bắt đầu đỏ lên.

Để không khóc thành tiếng, Chu Diệp Anh lén lút chui vào trong chăn, che kín đầu của mình...

Sau khi trở lại dưới lầu, ba người Lê Bống đã chui vào trong xe.

Chương 442: Rời Khỏi

Sau khi thái Hòa nhìn chung quanh, lại không có phát hiện người gác đêm.

Mặc dù trong nội tâm hơi kinh ngạc, bất quá hắn vẫn mở ra cửa chính, sau đó lại quay đầu lại kiểm tra xe một chút.

Hai cái bình xăng đều tràn đầy đấy, thân xe vừa được rửa sạch sẽ qua giống như mới, lộ ra rất sạch sẽ.

Trong nháy mắt sau khi mở ra rương trang bị, mặt sắc của Thái Hòa lại thoáng chốc cũng trở nên hết sức khó coi, phảng phất như rất uất ức vậy.

Hắn phản ứng đầu tiên tựu muốn đóng lại rương phía sau, bất quá vẫn là miễn cưỡng khống chế được loại xúc động này, mà là nhìn chằm chằm lạnh lùng vào rương phía sau.

Trong ba ngăn hành trang sửa sang lại tốt, cuộn mình lấy một gã thiếu niên dáng người gầy yếu, đúng là thằng Tủm, một thanh niên bệnh tâm thần...

Hắn híp mắt nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, miệng một phát, lộ ra một nụ cười: “Khặc khặc, đại ca chào ngươi...”

“Lăn ra đây.” Thái Hòa tức giận nói.

Lúc đầu còn tưởng rằng ra đi thần

Khá tốt chính mình sớm kiểm tra rồi, bằng không thì không chừng mang hắn cùng nhau đi.

Mạch suy nghĩ của thanh niên bị bệnh tâm thần thật xoắn nha,

người bình thường đâu cần phải làm như vậy, không biết làm người khác khó chịu hay sao?

“Đại ca không nha! Căn cứ theo ta quan sát mấy hôm nay, ta vẫn cảm thấy ngươi mới là quái vật lớn nhất. Ta quyết định đi theo bên cạnh ngươi, cùng ngươi thành lập tình nghĩa chiến hữu thâm hậu, sau đó...”

Thằng Tủm vừa leo ra từ trong rương phía sau xe, hai mắt vừa tỏa ánh sáng nhìn về phía Thái Hòa, hai tay giống như bị động kinh xoa xoa lẫn nhau.

Hắn cũng không biết đã trốn bao lâu ở trong rương sau xe, toàn thân dường như đều cứng ngắc lại.

Thái Hòa đang muốn mắng hắn, đột nhiên nảy ra một ý tưởng.

“Ngươi rất muốn biết đến tột cùng dị năng của ta là cái gì?” Thái Hòa giảm thấp xuống âm lượng hỏi.

Thằng Tủm hưng phấn gật gật đầu.

“Như vậy, ngươi ở lại nơi này, bảo hộ những người sống sót này, trợ giúp căn cứ sinh tồn này phát triển. Đợi thời điểm lần sau gặp lại, ta sẽ nói cho ngươi biết.”

Thái Hòa rất là nghiêm túc nói.

Chuyện này cũng không xem như lừa gạt thằng Tủm, nếu như thằng Tủm thật có thể vẫn mãi ở lại nơi này tận tâm tận trách bảo vệ bọn hắn, ngược lại là hắn không ngại nói ra dị năng của chính mình.

Dù sao cũng chỉ có bốn chữ: Điều khiển con rối. Về phần thằng Tủm có thể suy nghĩ cẩn thận hay không nha... Vậy thì không liên quan chuyện của hắn rồi.

Một phương diện khác, thật ra dị năng của thằng Tủm rất mạnh, nếu hắn không phải một bệnh nhân tâm thần mà nói..., nhất định sẽ mạnh hơn nhiều so với hiện giờ.

Có hắn ở đây, Thái Hòa cũng có thể tạm thời yên tâm. Mặc dù tinh thần thằng Tủm thác loạn, bất quá làm việc vẫn tương đối đáng tin cậy đấy, thực tế thời điểm chiến đấu có thể nói hung hãn không sợ chết.

Bất quá người bình thường điều kiện này là sẽ không đồng ý đấy, nhưng mà thằng Tủm thì sau khi đang trầm tư một chút thì gật nhẹ đầu: "Được! Bất quá chúng ta cũng phải ước định rồi!"

Lúc này đến phiên Thái Hòa hơi tò mò rồi, hắn không nhịn được hỏi một câu: "Như thế nào ngươi chắc chắn là ta nhất định sẽ trở về?"

"Bởi vì ngươi là biến thái yêu thích tiểu loli! Nói không chừng còn biến thái thích biểu muội!" thằng Tủm không chút do dự trả lời, "Về phần ta nha, trước mắt ta đã thăng cấp thành thích Thái Hòa!"

"Con mịa nó ngươi mới là biến thái! Cách xa ta một chút!"

Lên xe Jeep từ từ chạy qua cầu bê tông, một bóng người xuất hiện ở trên ban công lầu hai.

Trong nháy mắt khi xe Jeep quẹo vào, Lý Nhã Phương cảm thấy mơ hồ Thái Hòa quay đầu lại, ánh mắt giữa hai bên dường như dán chặt vào lẫn nhau.

Chuyện này làm cho Lý Nhã Phương không khỏi hoảng hốt một trận, thời điểm sau khi nàng phục hồi lại tinh thần, xe Jeep đã nhanh chóng rời xa tầm mắt của nàng.

"Bảo trọng."

Lý Nhã Phương hít hít cái mũi, thấp giọng nói ra.

“Chúng ta. . . Sẽ quay trở lại Sài Thành hay sao?” Ngồi ở vị trí kế bên tài xế Lê Bống vừa nhìn ngoài cửa sổ, vừa nói.

Thái Hòa gật nhẹ đầu: “Ờ, thành phố ở gần là thành phố Tây Đô và thành phố Biên Hòa, có khả năng tình huống không sai biệt lắm với Sài Thành, hơn nữa số lượng nhân khẩu tương đối ít, không có tất yếu phải đến đó.”

Yuna dựa vào thân thể phía trước, hỏi: “Hòa Ca, ngươi là muốn giúp Khá Bảnh đi tìm con của hắn hay sao?”

“Ặc. . .” Thái Hòa hơi trầm ngâm trong chốc lát, “Nếu như thuận tay mà nói...”

“Ta cảm thấy ngươi sẽ tìm đấy, bởi vì ngươi là người rất giữ chữ tín.” Yuna đột nhiên nói ra.

Trong nội tâm của Thái Hòa khẽ động, không khỏi ngẩng đầu nhìn thoáng qua kính chiếu hậu.

Nhìn qua Yuna trong kính rất yên tĩnh, bất quá Thái Hòa lại cảm giác, cảm thấy trên người Yuna có thêm vài phần bóng dáng trước kia.

Bất quá trạng thái nàng hơi mơ hồ không ổn định vậy, đoán chừng cũng là bởi vì nguyên nhân còn chưa tăng trưởng lên triệt để...

Xe Jeep lao nhanh một mạch, rất nhanh là đến gần khu công nghệ cao Quận 9.

Chương 443: Trở Lại Sài Thành

Trên đường cái rộng lớn tùy tiện có thể nhìn thấy những zombies rải rác, vừa thấy được xe Jeep lái tới, cũng lập tức giống như nổi điên vậy, chạy như điên mà đến.

Thái Hòa đạp mạnh chân ga vọt tới một mạch, nếu như bị những Zombie bình thường này dây dưa lại, zombie ở xung quanh sẽ tuôn đi qua liên tục không ngừng, rất là phiền toái.

Bất quá khi thời điểm khi đến gần khu cư xá Tự Do, Thái Hòa thoáng chốc do dự một chút, lập tức quẹo vào một con đường khác.

Mặc dù ra thời điểm khỏi Sài Thành giải quyết rất nhiều zombie, nhưng những thi thể kia không thể nghi ngờ sẽ thu hút đến càng nhiều zombie hơn nữa, hiện giờ đụng đi tới một mạch chính là tự tìm phiền toái.

Với tư cách tỉnh thành, hơn nữa còn là một thành thị lớn nhất miền nam, phạm vi Sài Thành cũng tương đối lớn đấy, con đường cũng đều bốn phương thông suốt.

Thái Hòa chạy dọc theo đại lộ sau tận mười phút đồng hồ, cuối cùng mới ngừng lại ở trước một cái hẻm nhỏ.

Phía trước có mấy chiếc xe chặn đường đi, xe chỉ có thể tạm thời ngừng ở nơi này rồi.

Xe Jeep dừng lại, phía sau cũng truyền đến một tiếng trầm đục "Ầm".

Mấy con zombies theo sát ở phía sau cuối cùng đuổi tới con

mồi, vừa gào rú vừa nổi giận đấm vào thân xe, một con zombie trực tiếp nhào tới phía trên cửa sau xe, dốc sức liều mạng đấm vào cửa sổ xe.

Bất quá đây chính là một chiếc xe Jeep dã chiến, cửa sổ xe nào có dễ dàng đập phá như vậy, hơn nữa thời điểm khi zombie này dùng sức nện lấy cửa thủy tinh, cửa xe đột nhiên lập tức mở ra một đường khe hở nhỏ, sau đó "Pằng" bắn thoáng một phát trực tiếp đẩy hắn văng đi ra ngoài.

Một bóng người cao gầy theo sau nhảy xuống, lúc này con zombie kia cũng bò lên từ trên mặt đất, máu mũi hắn giàn giụa, đã bị máu tươi kích thích sau vậy mà lại nhào một cái tiến lên.

"Hừ."

Hừ lạnh một tiếng, lại làm cho con zombie này lập tức ngu ngơ sửng sốt một chút, bất quá trong một phút này, một đạo ánh sáng lạnh lẽo cũng đã xẹt qua cổ của hắn.

Máu tươi phún ra, Ngô Thanh Vân đạp một cước văng ra thi thể, lại quay đầu nhìn về phía hai con zombies khác, con ngươi đã biến thành màu đỏ hồng, một quầng màu hổ phách lập tức đặc biệt dễ làm người khác chú ý.

Uy áp Cấp Thủ Lĩnh, làm cho hai con zombie này sợ hãi không tiến.

Bất quá ngay sau đó nhảy xuống xe Thái Hòa, lại lập tức thu hút đến lực chú ý của bọn hắn.

"Rống!"

Không riêng gì hai con zombies này, trên đường hai mươi con Zombie đều nhao nhao đánh tới.

Cái vòi tinh thần vừa cuốn ra, những con zombies này đều

xuất hiện đứng hình ngay lập tức.

Cùng đồng thời ảnh hưởng khoảng hai mươi con zombies, nhìn từ biểu hiện trước mắt cho thấy, đúng là tinh thần lực của Thái Hòa đạt được tăng trưởng lên thật lớn! Hơn nữa không chỉ có ảnh hưởng, Thái Hòa hoàn toàn có thể trước tiên điều khiển toàn bộ bọn chúng lại.

Bất quá ba người Lê Bống rõ ràng cho thấy muốn mượn cơ hội hoạt động gân cốt một chút, sau khi liền Thái Hòa đang quấy rầy những zombie này vô tình đi về hướng rương phía sau.

Lúc này Ngô Thanh Vân hành động, tốc độ của nàng quỷ dị như rắn, gần như là xuyên tới từ chính giữa hai con zombies.

Bọn hắn thậm chí còn chạy về phía trước hai bước, mới bỗng nhiên ngã xuống đất, máu tươi chảy ra từ dưới người bọn họ, tràn ra khắp mặt đất.

Việc này nhanh đến làm cho người ta không thấy rõ tốc độ công kích. . . Thật sự là khủng khiếp!

Lê Bống cũng đã mở cửa xe nhảy xuống, mặc dù nàng vẫn chỉ là Zombie Lên Cấp, nhưng trên thực tế nàng khoảng cách Cấp Thủ Lĩnh cũng đã gần lắm rồi.

Nhanh nhẹn xông vào trong đám zombies, Lê Bống có năng lực nhảy lên siêu mạnh, thoải mái mà dùng hổ trảo giải quyết những con zombies này.

Mỗi lần ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua, tất nhiên có một con zombie ngã xuống. Phương hướng tiến hóa của Lê Bống thuộc về loại hình tất cả đều cân đối, có thể nói là Zombie Lên Cấp truyền thống.

Bất quá mỗi một con zombie đều có sai biệt thân thể rất nhỏ, thân thể Lê Bống nhẹ nhàng, năng lực nhảy lên rất mạnh, hơn nữa

tốc độ phản ứng trong chiến đấu cũng tương đối nhanh nhẹn.

Nàng có thể lùi về nhanh chóng sau khi nhảy ra rất xa, cũng có thể ở tại chỗ giẫm chân một cái sau đó lại nhảy lên thật cao, những con zombies kia ngay cả góc áo của nàng cũng rất khó chạm phải.

Đợi đến lúc tác dụng quấy nhiễu tinh thần biến mất, còn lại khoảng mười con Zombies tiếp tục đánh tới, Yuna cũng đã chắn trước mặt bọn nó.

Cặp mắt tràn đầy biến sắc kia lập tức khiến cho người ta bị mê hoặc, theo lý thuyết những zombie này đều hành động dựa vào bản năng đấy, nhưng không nghĩ tới vậy mà bọn nó cũng bị ảnh hưởng.

Những zombies này như là nhìn thấy gì ảo giác vậy, mấy con zombies trong đó tự động chạy tới trước mặt Yuna.

Cùng lúc đó, liêm đao trong Yuna tay giơ lên cao cao, lưỡi đao hình loan nguyệt bỗng nhiên xẹt qua.

“Phốc!”

Mưa máu nương theo động tác hươ múa lưỡi đao của Yuna, rơi vãi trên không trung, mấy cỗ thi thể cũng lập tức ngã trên mặt đất.

Lúc này mấy con zombie kia cũng bỗng nhiên tỉnh táo lại, bất quá lúc này Lê Bống đã giữa không trung phía sau bọn nó.

Chương 444: Khu Vui Chơi Trẻ Em

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 445: Zombie Tóc Xù

"Ặc..." Thái Hòa vội vàng chuyển dời chủ đề, "Như vậy thì thừa cơ hội này đi dạo một vòng nha, ngươi cũng suy nghĩ thật kỹ tầng màng kia của ngươi kia đến tột cùng là xảy ra chuyện gì. Vừa vặn chất gel Virus cũng không sai biệt lắm đã không còn, lúc chưa mạc thế, số lượng nhân khẩu ở đây rất lớn, có lẽ có rất nhiều con mồi."

Ngược lại là sau khi Ngô Thanh Vân chém một con zombie, ngẩng đầu quan sát về phía phương xa, nói ra: "Dường như ta có ấn tượng... với nơi này"

Ký ức của Ngô Thanh Vân dĩ nhiên đã nhận được khôi phục rất lớn, khi nàng thỉnh thoảng lộ ra vẻ suy tư có thể nhìn ra.

Chỉ có điều ký ức khổng lồ đột nhiên thức tỉnh, nàng còn cần rất nhiều thời gian đi thích ứng mới được.

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa thoáng hơi khẩn trương chính là, không biết tại sao, hắn cảm giác, cảm thấy ánh mắt của Ngô Thanh Vân nhìn hắn, dường như không giống với lúc trước cho lắm...

Nhất là sau khi bị nàng hấp diêm, sau đó nàng tăng trưởng lên triệt để!

"Đi thôi, vừa vặn còn khả năng giúp đỡ chị đại nhà ta củng cố ký ức thoáng một chút. Hơn nữa vườn bách thú cách nơi này cũng không xa, tiện đường kiếm thêm một chút chất gel biến dị thú."

Thái Hòa nâng lên đai an toàn ba lô thoáng một chút, nói ra.

So sánh với chất gel Virus bình thường, vậy mà chị đại càng cảm thấy hứng thú với chất gel của biến dị thú, đương nhiên Thái Hòa cũng sẽ cố gắng thỏa mãn nàng.

Ở loại khu vực khá thoáng đãng này, hắn cũng không cần phải điều khiển con rối zombie dò đường rồi, sớm đã có zombie phương xa phát hiện hắn, sau đó điên cuồng mà nhào đầu về phía trước.

Có ba người Lê Bống ở nơi này, những zombie này cơ bản không có tính uy hiếp gì. Ngẫu nhiên có một hai con đến gần Thái Hòa, cũng bị hắn điều khiển sau đó thoải mái chém một đao.

Đi lần này hơn nửa tháng, lại trở về Sài Thành toàn zombies này, khắp nơi là nguy cơ, tâm tình của Thái Hòa nếu so với lúc ly đi lại nhẹ nhõm hơn nhiều.

Tăng lên năng lực tồn sinh mạnh mẽ, chỉ cần không rơi vào vòng vây của số lượng lớn zombies, cũng không cần quá mức lo lắng hãi hùng rồi.

Sau khi xuyên qua con đường này, phía trước cũng xuất hiện một cái cổng chào cổ kính, đằng sau là một con đường phong cách hoàn toàn cổ điển.

Hai bên đường đi đều là cửa hàng bán vật kỷ niệm du lịch đấy, xen lẫn vài khu tiệm tạp hóa đặc sắc.

Bất quá hiện giờ đặc sắc nhất lại chính là đủ loại zombie, thời điểm hai con zombies ở gần đây đánh tới phía Thái Hòa, thật đúng là dọa hắn hoảng sợ.

Phong cách đầu tóc xù phối hợp với gương mặt vặn vẹo này, chẳng biết tại sao thật đúng là có loại cảm giác rất cân đối...

“Nhuộm tóc thành đèn xanh đèn đỏ... Như vậy cho dù ngay từ đầu không phải ngươi biến dị, nhưng thời điểm xuất hiện zombie người thứ nhất bị cắn cũng chính là ngươi nha!”

Thái Hòa lóe lên phía bên cạnh, cái vòi tinh thần lập tức cũng điều khiển hai con zombie này, bất quá thời điểm ngay khi Thái Hòa dự định để cho bọn hắn ngoan ngoãn tới nhận lấy cái chết, một đạo bóng đen lại đột nhiên nhảy xuống từ trên cửa sổ lầu hai tới, mục tiêu đúng là đỉnh đầu của Thái Hòa.

Bất quá Thái Hòa còn chưa nhúc nhích, Lê Bống lập tức trực tiếp nhảy tới cổng chào, thoải mái mà nhảy lên phía trên, trực tiếp lướt qua đỉnh đầu Thái Hòa.

“Phốc!”

Một trận mưa máu lập tức tuôn xuống, đồng thời bắn ra phía trước Thái Hòa, đường đao trong tay hắn cũng đã xử lý một con zombie đầu tóc xù trong đó, một con zombie khác đã bị liêm đao của Yuna trực tiếp chém bay rồi.

Bộ mặt con zombie muốn đánh lén Thái Hòa biểu lộ hoàn toàn khôi phục đến trạng thái bình thường, một đôi mắt màu đỏ như máu tràn đầy sắc thái cuồng bạo.

Zombie biến dị!

Nữ zombie này còn mặc một cái yếm, nửa người dưới có thể nhìn ra đại khái đang mặc cái váy dài, đáng tiếc sớm đã bị kéo tới nát như rồi, thời điểm vừa mới rơi xuống đất, Thái Hòa còn nhìn thấy mơ hồ cảnh tượng dưới váy nàng.

Khả năng nữ zombie này tăng lên đến Zombie biến dị đã một thời gian ngắn rồi, vậy mà thực lực so với Zombie biến dị bình thường còn mạnh mẽ hơn một chút.

Lồng ngực của nàng có thêm năm đạo miệng vết thương thật dài, trong khe hở vết rách quần áo có thể thấy được mơ hồ cảnh xuân lộ ra ngoài.

Từ sợ hãi với ba nữ zombie cao cấp, nhất là đến từ uy áp của

một zombie Cấp Thủ Lĩnh và một zombie Cấp Ngụy Thủ Lĩnh, nàng lộ ra hơi sợ hãi.

Bất quá tên nhân loại Thái Hòa này tồn tại, còn kích thích mang đến cho nàng sau khi bị thương, lại để cho nàng không nhịn được lao đến.

“Làm gì tìm đường chết đây này...”

Thái Hòa thở dài.

Bóng dáng của Ngô Thanh Vân nhoáng một cái, nhanh chóng đến bên cạnh nữ zombie biến dị hiện giờ, thân thể kia linh hoạt giống như là dán bên cạnh nữ zombie leo lên vậy, lưỡi đao tạo hình kỳ dị trong tay kia lập tức đâm vào cái ót nữ zombie biến dị.

Mãi cho đến khi chất gel Virus rơi vào trong tay Ngô Thanh Vân, cái nữ zombie biến dị này còn chạy về phía trước hai bước, mới ngã mạnh trên mặt đất.

“Lúc này mới thật là chết còn không biết chết như thế nào...” Thái Hòa không nhịn được nói ra.

Chương 446: Cậu Vàng Nghe Lời Đi

Sau khi Ngô Thanh Vân tăng lên tới Cấp Thủ Lĩnh, quả thật có được tinh hoa đánh lén của loài rắn độc, rõ ràng là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lại rất biết che giấu khí tức, thời điểm khi nàng tới gần, vậy mà nữ zombie biến dị kia cũng còn không có phát giác được.

Thời điểm lúc này lại có mấy con zombies khoảng cách tương đối gần đánh tới, mục tiêu công kích của bọn hắn đều là Thái Hòa, loại cảm giác bị tất cả zombie nhìn chằm chằm vào thật đúng là hơi kích thích một chút.

Đi qua đoạn đường này lại gặp vài con Zombie biến dị, lấy được bao nhiêu chất gel Virus, toàn bộ đều bị Thái Hòa dùng màng giữ tươi quấn lại.

Hắn cảm thấy mơ hồ, sau khi đi qua đoạn thời gian này, dường như số lượng Zombie biến dị càng nhiều hơn...

Bất quá ngẫm lại cẩn thận, mọi chuyện phải xảy ra như thế đấy, lúc đầu hắn từng suy đoán qua, theo thời gian trôi qua, chỉ sợ Zombie biến dị sẽ trở thành bộ phận dưới chân kim tự tháp tiến hóa trong chuỗi tiến hóa của zombie, còn ở trên đỉnh kim tự tháp là loại zombie gì. Hắn cũng không biết nữa.

Thực lực của bọn hắn chênh lệch rất lớn so với Zombie Lên Cấp, mạnh mẽ hơn so với Zombie bình thường, uy hiếp càng lớn đối với người sống sót bình thường mà nói.

Thời điểm gặp phải zombie khá dày đặc, Thái Hòa lập tức dùng súng tiểu liên giảm thanh giải quyết.

Nói là giảm thanh, thật ra vẫn có thanh âm đấy, ví dụ như tiếng va chạm giữa các bộ phận trong súng. Hơn nữa thời điểm khi bắn, họng súng cũng hơi bắn ra một ít khói.

Bất quá sức giật lại tương đối nhỏ, chuyện này đối với Thái Hòa mà nói tương đối dễ dàng, khuyết điểm chính là thay băng đạn thật sự quá phiền toái.

Hơn nữa lượng băng đạn có thể mang theo ở trên người, cũng là rất có hạn đấy...

Thời điểm khi một đoàn người Thái Hòa đi ngang qua con phố cổ này, một đạo bóng đen đang đứng ở trên một cao ốc đằng xa.

Mùi máu tươi theo cơn gió thổi phảng phất ra phía xa xa, một cái bóng đen khổng lồ nằm ở dưới chân nàng lập tức kêu ra một trận âm thanh bất an "Khò khè".

"Cậu Vàng, ngồi xổm xuống!"

"Ô. . ."

"Đói bụng hay sao? Bất quá tên kia nói muốn để cho chúng ta đợi ở nơi này, vẫn tạm thời ở lại nơi này là được rồi."

Bóng người khẽ dựa lên lan can, nhìn phía phương hướng cổ phố, bất quá sau đó ánh mắt của nàng cũng chuyển hướng về phía bên kia.

Khoảng cách quá xa, lại có rất nhiều chướng ngại vật, đương nhiên nàng không có khả năng phát hiện team của Thái Hòa.

"Rống!" Cậu Vàng hơi nôn nóng bất an gầm nhẹ một tiếng, thân thể khổng lồ nhìn qua như là một con sư tử mạnh mẽ vậy.

Chi Pu cúi đầu liếc nhìn nó, hừ lạnh một tiếng: "Ngươi đã quên trước kia ngươi thiếu chút nữa bị tên kia đánh chết rồi hay

sao? Phải biết nghe lời thì mới tốt." Sau khi nói xong, nàng lại ngẩng đầu nhìn về phía phương xa, "Cường giả phát ra kêu gọi với một bên yếu kém hơn, không cách nào chống cự, chỉ có thể đưa tới cửa... hiện giờ ta hoàn toàn tăng trưởng lên, có thể phát ra kêu gọi được rồi hay không, dẫn đến một đồng đội nữa đâu này?"

Phảng phất nàng đang nói chuyện với Cậu Vàng, lại phảng phất là đang lầm bầm lầu bầu: "Được rồi, vẫn đợi tên kia trở về thôi, chẳng phải đã nói sẽ trị thương giúp ta hay sao?"

Nói xong, Chi Pu lại sờ lên lồng ngực của mình. Chi Pu đi qua, mặc dù ở đây đã cầm máu, nhưng vẫn còn hơi đau đớn.

Khi trên khu phố cổ giải quyết chừng 200~300 con zombies, trong đó thậm chí có khoảng mười con đều là Zombie biến dị, hoặc là sắp tăng lên tới cấp độ Zombie biến dị đấy.

Kết quả này làm cho trong nội tâm Thái Hòa khiếp sợ, còn lại một vài thi thể kia, Thái Hòa để cho Lê Bống tùy cơ hội móc ra mấy trong óc, vậy mà cũng phát hiện hai khối chất gel Virus nhỏ nhất chất lượng rất kém cỏi.

Xem ra tốc độ tiến hóa trong quần thể zombie, so với Thái Hòa tưởng tượng còn nhanh hơn.

Hơn nữa trước mắt còn không nhìn ra số lượng zombie có dấu hiệu minh xác giảm bớt, dù sao số lượng quá lớn, số lượng mấy trăm vạn, giảm bớt một phần đối với người sống sót mà nói cơ bản không có khác nhau.

Chớ nói chi là tố chất chỉnh thể của một phần zombie còn lại càng ngày lại càng tăng lên, hơn nữa sinh ra đời càng nhiều Zombie biến dị hơn nữa.

Khẳng định số lượng Zombie Lên Cấp cũng đang tăng lên, nhưng cũng may Cấp Thủ Lĩnh là tương đối hi hữu đấy, bằng

không thì người sống sót giãy dụa ở trong thành thị này bọn họ cũng thật sự không có đường sống.

Bất quá nói trở lại, người sống sót có thể sống đến hiện giờ, cũng đều nắm giữ một ít mạng thủ đoạn bảo vệ tánh, đương nhiên tỉ lệ tử vong cũng sẽ giảm sâu xuống.

Hiện giờ mới là thật đến thời điểm đánh giằng co, nhân loại muốn sống, zombie cũng muốn duy trì sinh tồn, còn xuất hiện biến dị thú...

Thậm chí còn có dị biến zombie. Thái Hòa cũng không nhận ra hai trường hợp đặc biệt từ phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech dưới mặt đất kia, cùng loại hoàn cảnh không phải là không có.

Bất quá ít nhất hai cá thể kia đều đã tử vong, trong thời gian ngắn chắc có lẽ Sài Thành không xuất hiện dị biến zombie nha...

Chương 447: Zombie Tiểu Loli

Mặc dù hiện giờ tái xuất hiện cũng không có liên quan gì, đã tìm được phương pháp để cho Lê Bống và Yuna tăng trưởng lên, chỉ cần đi theo một phương hướng này tiếp tục cố gắng là được rồi.

Đợi đến lúc hai người bọn họ cũng chính thức đạt tới Cấp Thủ Lĩnh, sức chiến đấu của bốn người Thái Hòa sẽ gặp tăng lên trên phạm vi lớn lần nữa.

Mà Ngô Thanh Vân. . . Mặc dù nàng đã đến Cấp Thủ Lĩnh, bất quá đây mới chỉ là bước bắt đầu tiến hóa chính thức, cũng không phải đến Cấp Thủ Lĩnh, có thể hoàn toàn trầm tĩnh lại rồi.

Cả nước có vài ức thậm chí là tầm mười ức zombies ở bên trong, nói không chừng đã có xuất hiện zombie đẳng cấp càng cao hơn.

Thời gian cả ngày kế tiếp. Thái Hòa vẫn mãi đang săn bắt lấy chất gel Virus.

“Nuôi ba zombies không xem như chuyện dễ dàng nha...” Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ.

Những zombie cao cấp khác còn có thể thông qua ăn thịt sống đến bổ sung năng lượng, nhưng Thái Hòa lại không cách nào chấp nhận ba người Lê Bống gặm ăn thịt tươi.

Ngược lại là thịt khô là hàng tốt, nhưng số lượng quá ít. Thịt đồ hộp các nàng lại không thích ăn, chủng tộc zombie này vẫn rất kén ăn đấy...

Nếu như có thể tìm được biến dị thú, ngược lại là Thái Hòa không ngại cho các nàng nướng một lần làm bữa ăn ngon, nhưng vấn đề là những thịt biến dị thú này cũng không cách nào mang theo quá nhiều.

Bởi như vậy, nhu cầu của các nàng với chất gel Virus cũng tăng lên thật lớn rồi, thậm chí những con zombie sắp đột phá đến cấp độ biến dị Thái Hòa cũng không có buông tha.

Chân muỗi cũng là thịt nha... Dù sao một ít chất gel phóng gom lại với nhau cũng có thể tự động tinh lọc dung hợp...

"Trước tiên chứa đựng chất gel nhiều thêm một chút, sau đó mới đi tới thảo cầm viên Sài Thành tìm chất gel của biến dị thú..."

Phong cảnh Phố Cổ ngược lại là rất tốt. Bất quá đáng tiếc số lượng zombie quá nhiều, nhưng thực lực nghiền ép, làm cho chiến đấu trở nên nhẹ nhõm hơn nhiều. Đi qua một ngày, mùi máu tươi đậm đặc đã bao phủ toàn bộ con đường này, nhưng lúc trước Thái Hòa không có dự định rời khỏi.

"Hòa Ca. Ở đây đã không có zombies có thể giết nha..."

Yuna hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

Ánh mắt của nàng khôi phục bình thường từng chút một, loại khí tức lạnh lùng điên cuồng trên thân thể cũng thu liễm lại.

Lúc này chỉ nhìn bề ngoài một cách đơn thuần, nàng lại giống như trước đây rồi.

Thái Hòa phỏng đoán tầng màng theo như lời của nàng, nói không chừng chính là hai chủng nhân cách dung hợp.

Bất quá phỏng đoán thì phỏng đoán, như thế nào để cho nhân cách dung hợp, Thái Hòa thật sự là hai mắt đen thui, cơ bản không có đầu mối.

Nghe được câu hỏi của Yuna. Thái Hòa thuận tay kéo xuống một chiếc lá rụng rơi trên tóc Lê Bống, cười nói: “Mùi máu tươi nồng như vậy, có lẽ thu hút đến một hai con cá lớn đi à nha.”

Lê Bống nhíu mày, nói ra: “Cá... Cá như thế nào sẽ...”

“Ặc. . .”

“Hắn nói chính là zombie cao cấp.” Ngô Thanh Vân chen miệng nói.

Nét mặt của nàng hơi lạnh lùng. Khi lúc tiếp xúc đến ánh mắt của Thái Hòa, ánh mắt sẽ thoáng chốc trở nên càng kỳ quái.

Thái Hòa đoán chừng trí nhớ của nàng ít nhất khôi phục một phần rồi, bất quá khôi phục thì khôi phục a, loại thái độ chuyển biến này là chuyện gì đây...

Chẳng lẽ lại thực lực sau khi tăng lên lại bắt đầu xuất hiện tâm lý kháng cự rồi hay sao? Không lẽ như vậy chứ. Tinh thần lực của Thái Hòa cũng đã nhận được tăng trưởng lên trên phạm vi lớn, phương diện điều khiển zombie cũng không có xảy ra vấn đề. Liên hệ tinh thần giữa hai bên cũng không có dao động...

“Chĩ đại ơi, chị...”

Vốn định thừa dịp khoảng thời gian rảnh rỗi chờ “Câu cá” hỏi thăm Ngô Thanh Vân thoáng một chút, nhưng không nghĩ tới cũng đúng lúc này, các nàng lại đồng thời lộ ra một chút thần sắc nặng nề.

“Đến rồi.” Yuna đứng thẳng thân thể, nắm chặt liêm đao trong tay.

“Cá lớn hay sao?” Thái Hòa cũng lập tức hưng phấn lên. Một khối chất gel Virus độ tinh khiết cao có thể chống đỡ vượt qua hắn săn được một ngày.

Zombie Lên Cấp đối với team của Thái Hòa hiện giờ mà nói, đã không có được tính uy hiếp gì rồi.

Bất quá thời điểm ngay khi Thái Hòa xoa xoa tay, hắn lại cảm thấy một chút lạnh lẽo.

Một chút dự cảm không ổn lập tức nhảy lên trong lòng, nhưng mà không đợi Thái Hòa nghĩ lại, một đạo bóng người cũng đã xuất hiện ở góc rẽ đường đi.

Trong nháy mắt khi thấy đạo bóng người này, trái tim của Thái Hòa cũng lập tức nhảy lên chậm một nhịp: "Con cá này cũng quá lớn."

Hắn vốn muốn thả dây dài câu cá bự đấy, chẳng qua chỉ là Zombie Lên Cấp mà thôi...

Zombie này thân hình cao đại khái một mét năm mấy, một mái tóc dài cuốn khoác tự nhiên sau lưng, mặt em bé tinh xảo, cặp mắt đỏ trắng rõ ràng kia làm cho trong lòng người ta kinh sợ.

Nàng mặc trên người một bộ váy ngắn, kiểu dáng rất khoa trương, cũng không biết nàng từ nơi này tìm được đấy. Còn thêm màu da tái nhợt và khí chất đặc biệt, thật đúng là có một chút cảm giác pho tượng hình người.

Trong đầu Thái Hòa lập tức nảy ra một suy nghĩ trong đầu, chẳng lẽ cô nàng này đang chơi cosplay hay sao?

Chương 448: Bỏ Trốn

Nàng đang đứng lẳng lặng ở góc rẽ nhìn vào team của Thái Hòa, sau khi ánh mắt dừng lại ở trên người ba người Lê Bống trong chốc lát, cũng đã tập trung mạnh mẽ vào Thái Hòa: "Nhân loại..."

"Đổi lại lời kịch nha, theo như tuổi tác của ngươi gọi ta một tiếng anh trai cũng được nha." Thái Hòa rất là tùy tiện trả lời một câu, bất quá trong lòng hắn lại đã sớm gào thét ra.

Vì éo gì Sài Thành lớn như vậy, ta đi đến chỗ nào đều sẽ gặp phải Zombie Cấp Thủ Lĩnh!

Số lượng Zombie Cấp Thủ Lĩnh thật ra rất hiếm có khó kiếm , nói không chừng toàn bộ Sài Thành cũng không cao hơn mười zombies, nhưng vì sao chỉ một mình ta đã gặp một lúc hai con zombies như vậy!

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa lập tức nghĩ tới một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh khác từng gặp được qua, cái cô bé Chi Pu bách hợp kia...

Nói không chừng Chi Pu còn hoạt động ở xung quanh đây, chẳng lẽ đây là nàng đang tìm "đối tượng giao phối" mới hay sao?

"Chắc lẽ là như thế hay sao, nói không chừng là trùng hợp." Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc đầu, "Nếu thật sự đối tượng giao phối của nàng, hai cô bé này không đi suy nghĩ "Giao phối" Như thế nào, lại chạy ra ngoài đường làm gì vậy? Dù sao đoán chừng đủ để các nàng cân nhắc một thời gian là được rồi."

Đột nhiên lại câu ra một con zombie Cấp Thủ Lĩnh, mặt ngoài

Thái Hòa bình tĩnh, trong nội tâm vẫn còn hơi thấp thỏm không yên đấy.

Bất quá sau đó hắn lập tức trấn tĩnh lại. Sợ cái gì, cạnh mình cũng có một zombie Cấp Thủ Lĩnh, còn có một zombie Cấp ngụy Thủ Lĩnh, cùng với một zombie sắp bước vào Cấp Thủ Lĩnh đấy.

Còn thêm cái vòi tinh thần của chính hắn làm cho người ta khó lòng phòng bị, ba cặp một còn sợ không chơi chết được nàng?

Nói không chừng... Có thể đạt được một khối Ổ Virus!

Nghĩ tới đây, ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, thoáng chốc cũng trở nên nóng bỏng lên!

Ánh mắt của hắn làm cho tiểu loli zombie này không khỏi nhíu mày: "Nhân loại..."

Giọng nói của của nàng đặc biệt trong trẻo, mang theo một chút ngây thơ, cho người ta cảm giác rất lung linh.

"Ta tên Ồ Pa." Thái Hòa nói ra.

"Ồ Pa..." Loli zombie lập tức trúng chiêu, trí lực nàng cao là một phương diện, nhưng zombie đều không hiểu đạo lí đối nhân xử thế đấy, nào biết đâu rằng tên nhân loại này là đang chơi trêu chọc chính mình.

Đương nhiên Thái Hòa không phải muốn đùa cô bé loli zombie này rồi, mục đích của hắn là phân tán lực chú ý của đối phương.

"Em gái nhỏ, đến nói chuyện với anh đi, còn nữa... người đi với ngươi còn ở xung quanh đây hay không?" Vừa thốt ra lời này, chính Thái Hòa cũng cảm thấy ớn lạnh một trận.

Ngô Thanh Vân cũng không khỏi được nghiêng đầu liếc nhìn Thái Hòa, sau khi do dự một chút, thấp giọng nói một câu: "Thật

biến thái..."

"Ặc, như thế nào lại biến thái..."

Mặc dù bị ánh mắt của đối phương đang tập trung vào hắn, nhưng tinh thần lực của Thái Hòa trải qua tăng trưởng lên lần nữa, cũng không có bị uy áp của nàng ảnh hưởng.

Ít nhất không giống với lúc trước kia gặp phải Chi Pu, có loại cảm giác muốn khuất phục.

Từ từ cầm ra súng tiểu liên mini, họng súng nhắm ngay vào Zombie Cấp Thủ Lĩnh này.

Bị họng súng tối om chĩa vào, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này dường như ý thức được nguy hiểm.

"Vì sao các ngươi... cùng sống với một nhân loại?"

Thái Hòa cười khặc khặc, không nói gì. Đoán chừng zombie cao cấp từng rất nghi hoặc với loại tình huống này, chuyện này cũng giúp cho Thái Hòa có một khoảng thời gian chuẩn bị giảm xóc.

Nàng nhìn chằm chằm Thái Hòa một cái, đột nhiên nửa người trên hơi khẽ cong xuống, sau đó lập tức lao đến mạnh mẽ!

Thái Hòa lập tức đè lên cò súng, nhưng động tác của Zombie Cấp Thủ Lĩnh này lại thật nhanh, hơn nữa gần như là phương hướng di chuyển giống như hình chữ Z.

Bởi như vậy dựa vào năng lực bắn súng cặn bã của Thái Hòa, thật sự rất khó trúng mục tiêu như nàng!

Bất quá ở dưới tác dụng của cái vòi tinh thần, ngược lại là nàng xuất hiện chậm chạp trong nháy mắt, mà viên đạn của Thái Hòa cũng lập tức xuyên thủng cánh tay của nàng.

Thấy cuối cùng Thái Hòa cũng trúng mục tiêu, bóng dáng của Ngô Thanh Vân nhoáng một cái, dùng tốc độ so với Zombie Cấp Thủ Lĩnh này càng nhanh hơn, lập tức xuất hiện bên cạnh nàng, dao găm trong tay lập tức đâm xuống.

Nhưng thực lực Zombie Cấp Thủ Lĩnh quả nhiên không tầm thường, cho dù bị thương, nhưng phản ứng của nàng vẫn rất nhanh đấy, thân thể hơi hơi nghiêng, cũng tránh được một dao của Ngô Thanh Vân.

Bất quá đặc thù tạo hình dao găm, vẫn để lại một đạo vết thương trên bờ vai của nàng, hơn nữa một cái ba lô nhỏ trên lưng nàng, cũng lập tức rơi xuống trên mặt đất.

Khi cái ba lô rơi xuống đất, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này lập tức xoay người trở về đạp một cước về phía Ngô Thanh Vân.

Lực lượng của nàng rất là mạnh mẽ, mà ngay cả Thái Hòa cũng đã nghe được tiếng xé gió “Vù..uu”.

Ngô Thanh Vân không có đón đỡ, thân thể nàng mềm mại, vặn người ra sau một cái cũng đã lấy một góc độ khó có thể tưởng tượng tránh thoát.

Đồng thời Yuna và Lê Bống cũng vọt tới sau lưng Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, một kích của nàng chưa trúng, lại phải lập tức tránh né liêm đao của Yuna, kết quả thời điểm khi tiếp xúc với ánh mắt của Yuna xuất hiện hoảng hốt trong nháy mắt.

Hổ trảo của Lê Bống lập tức từ bờ vai của nàng móc xuống dưới, đau nhức kịch liệt làm thức tỉnh lại Zombie Cấp Thủ Lĩnh này rồi.

Nàng lập tức lui ra sau hai bước, sau khi trừng mắt oán hận nhìn liếc bọn hắn, lập tức không quay đầu lại chạy trốn nhanh chóng.

Chương 449: Khác Sạn Tình Lữ

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 450: Bị Đánh Lén

Mà lúc này đang ngược hướng với bọn người Thái Hòa. Một bóng người nửa người nhuốm máu đang nhanh chóng xẹt qua phố dài, nhanh chóng chạy tới phía một tòa nhà cao tầng ở phương xa...

Sau khi khi hao tốn một chút thời gian đến tiệm cơm tình lữ. Thái Hòa phát hiện giờ này khoảng cách công viên trò chơi đã rất gần.

Chắc hẳn khoảng cách Thảo Cầm Viên Sài Thành, có lẽ cũng không phải quá xa.

“Phạch phạch phạch...”

Cửa tiệm cơm có mấy cái nhà mini nuôi bồ câu, chúng không ăn được thịt, ngược lại là không có bị lây nhiễm, Zombie bình thường cũng không bắt được chúng.

Lê Bống ngược lại là rất ngạc nhiên với mấy con bồ câu này, dùng thực lực Zombie Lên Cấp, sau khi nàng nhảy chồm về phía trước, trong tay cũng đã bắt được một con.

“Muốn nướng nó hay sao?” Thái Hòa không khỏi liếm liếm bờ môi, động vật có thể ăn cũng không nhiều nha. . .

“Không. . .” Lê Bống lắc đầu. Nàng nhìn chằm chằm vào con bồ câu này, dường như nhớ ra cái gì đó vậy.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào con bồ câu kia một lát, đột nhiên giật mình.

Nếu như pha loãng virus tới một mức độ nhất định, lại từ từ

cho nó ăn, có thể bắt nó biến thành chim bồ câu biến dị hay không?

Sau đó lại xem nó như là con rối zombie, thời điểm dò đường cũng thuận tiện hơn nhiều.

Thái Hòa cảm giác vấn đề lớn nhất của mình hiện giờ chính là tầm mắt quá bị hạn chế rồi, mà chim bồ câu biến dị này có thể bay, tầm mắt có thể cùng cộng hưởng với chính mình, quả thật chính là một radar không trung.

Đáng tiếc những con bồ khác câu đã bị kinh đã bay đi, vật thí nghiệm trước mắt chỉ còn lại có một con này rồi.

“Vậy ngươi lấy đi, trong chốc lát ta lấy ít đồ đến cho nó ăn.” Thái Hòa vừa cười vừa nói.

“Uh!” Lê Bống lập tức ngẩng đầu lên, nở một nụ cười về phía Thái Hòa.

Bàn tay nàng vuốt ve bồ câu, dường như rất cảm thấy hứng thú đối với loại sinh vật nhỏ này.

Loại biểu lộ này làm cho Thái Hòa lập tức ngơ ngẩn một chút. Hắn rất ít trông thấy Lê Bống lộ ra khuôn mặt tươi cười, chuyện này vốn không có gì, bởi vì trí lực và ký ức của nàng cũng chỉ khôi phục có hạn.

Nhưng lúc này tỏ ra một nụ cười từ trong đáy lòng này, lại làm cho Thái Hòa không khỏi hơi hoảng hốt.

Phảng phất hắn lại thấy được Lê Bống lúc trước... Mau chóng để cho Lê Bống khôi phục toàn bộ ký ức, nụ cười hồn nhiên giống như vậy có lẽ có thể thường xuyên nhìn thấy nha...

Trong nháy mắt Thái Hòa cảm thấy rất may mắn, ngay từ đầu tìm kiếm Lê Bống là ý nghĩa sinh tồn của hắn, sau đó để giúp cho

Lê Bống khôi phục ký ức.

Sau đó thì chính là Yuna, Ngô Thanh Vân... So với những người sống sót kia mà nói, bọn họ để còn sống mà cố gắng sinh tồn, trên người Thái Hòa đã nhận được rất nhiều đặc ơn rồi, nhưng đồng thời nội tâm của hắn cũng phong phú nhiều lắm.

Trong nội tâm vừa suy nghĩ, Thái Hòa đã mang theo ba người Lê Bống bước qua cửa thủy tinh vỡ nát.

Đường lớn trước của khách sạn rất thoáng đãng, hơn nữa vừa vào cửa cũng đã có vài con zombies nhào đầu về phía trước.

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa khẽ động, tựu lập điều khiển bọn chúng lại.

Những con zombies này lập tức trở nên ánh mắt đờ đẫn, đi tới ngoài cửa sau giúp nhau bẻ cổ "Răng rắc" thoáng một cái, lại nhao nhao co quắp ngã xuống đất rồi.

Thời điểm khảo nghiệm lúc này đúng là lực điều khiển chính xác của Thái Hòa, nếu không con rối zombie tử vong, hắn cũng sẽ phải chịu một ít ảnh hưởng.

Vừa sắp sửa tắt thở, Thái Hòa cũng lập tức rút lại cái vòi, sau đó lại thu hồi điều khiển con zombie tiếp theo là xong.

Việc này hơi giống như đập chuột chũi loại phiên bản tinh thần, phản ứng hơi chậm một nhịp, đầu óc của Thái Hòa cũng phải đau một lúc lâu.

Ở nơi này vậy mà còn có một bể bơi trong phòng, đáng tiếc bên trong ngâm đầy hài cốt, đến gần cũng có mùi tanh tưởi xông vào mũi.

"Lên lầu thôi, tìm gian phòng sạch sẽ nghỉ ngơi một lát."

Thái Hòa vừa nói, vừa ngoặt lên bậc thang, nhưng mà hắn vừa bước lên lầu hai, một đạo bóng đen cũng bỗng nhiên từ phía trên phóng xuống dưới.

Cũng may thân thể của Thái Hòa sau khi trải qua tăng trưởng, độ nhanh nhẹn rất cao, hắn chống lan can nhảy tới một cái, vừa vặn rơi xuống phía dưới.

Bóng đen kia phát ra một tiếng gào thét trầm trầm, vậy mà cũng từ trong khe hở thang lầu phóng xuống dưới.

“Zombie Lên Cấp hay sao?”

Đôi mắt đỏ hồng kia lộ ra vẻ rất lạnh lẽo, không có loại cảm giác cuồng bạo của zombie biến dị, dĩ nhiên là Zombie Lên Cấp không thể nghi ngờ.

Hắn ăn mặc một bộ đồ vét, bất quá đã sớm trở nên rách tung toé, toàn thân từ trên xuống dưới đều là vết máu, hơn nữa một bên bàn tay quỷ dị đảo ra phía ngoài, có thể là sau khi gãy xương dị dạng triệt để rồi.

Thái Hòa nghiêng đầu xem xét, áo khoác ngoài của chính mình lại bị cào rách một lỗ hổng, lập tức nổi giận.

Con Zombie Lên Cấp này ngồi xổm trên lan can miệng cười toe toét, như là con khỉ vậy, hai mắt nhìn chằm chằm Thái Hòa.

“Làm. . .”

“Làm thịt đậu xanh rau má!”

Cũng đã thật lâu Thái Hòa không có bị zombie làm bị thương rồi, không nghĩ tới chủ quan nhất thời vậy mà bị con Zombie Lên Cấp này cào rách quần áo.

Khá tốt chính mình lẫn mất nhanh, bằng không thì bị nó chụp

rách da, vậy thì nói không chừng cũng phải cùng nhau gia nhập quần thể zombie rồi.

Vốn tưởng rằng đoán chừng Zombie Lên Cấp trong một mảng lớn khu vực này đều bị loli zombie Cấp Thủ Lĩnh giết sạch rồi, không có nghĩ tới vậy mà còn có một con.

Xem ra cá lọt lưới vĩnh viễn vớt không hết, đoán chừng Zombie Lên Cấp cũng sẽ chủ động trốn tránh Cấp Thủ Lĩnh.

Nếu không có Thái Hòa ở nơi này, nói không chừng con Zombie Lên Cấp này cũng sẽ lén lút rời khỏi nơi này, không dám xảy ra xung đột với ba người Lê Bống.

Chương 451: Đưa Con Chim Cho Ta

Thời điểm lúc này ba người Lê Bống còn rơi ở phía sau cũng đã nghe được ở trên động tĩnh truyền đến, các nàng lập tức chạy tới.

Con Zombie Lên Cấp này dĩ nhiên đã có một phần trí lực, biết rõ nếu để cho ba nữ zombie phía dưới đuổi tới, tất nhiên hắn chỉ còn đường chết.

Nếu mà so sánh, tên nhân loại trước mắt này cũng lộ ra nhỏ yếu hơn nhiều.

Cho nên để tốc chiến tốc thắng, hắn đánh về phía Thái Hòa điên cuồng.

Ở trên bậc thang vừa chật hẹp lại còn nguy hiểm này, Thái Hòa lập tức dây dưa lại với con Zombie Lên Cấp này.

Bất quá vì không bị cào tổn thương, Thái Hòa thủy chung dùng tinh thần quấy nhiễu khống chế được khoảng cách giữa hai người.

Đồng thời Hắn còn dùng ra xoắn giết tinh thần, một chiêu này thời điểm khi đối phó với Mười Khó đã tạo ra hiệu quả bất ngờ, đối phó con Zombie Lên Cấp này cũng giống như vậy.

Thang lầu quá chật, hơn nữa nếu không chú ý dưới chân, mặc dù ở trên thực lực Thái Hòa chiếm cứ thế mạnh, nhưng thật ra lại bị con Zombie Lên Cấp này dùng động tác nhanh nhẹn như con khỉ áp chế lại.

“Con hổ không phát uy ngươi thật sự tưởng ta là con mèo bệnh hay sao...”

Thái Hòa lập tức phóng xuất ra càng nhiều cái vòi tinh thần hơn nữa, thừa dịp trong nháy mắt khi con Zombie Lên Cấp này bị ép lui, dưới tác dụng hai tầng khi quấy nhiễu và xoắn giết tinh thần, làm cho dưới chân của nó lập tức giẫm vào không khí, trực tiếp lăn xuống bậc thang.

Nhưng Thái Hòa vừa nhảy đi xuống theo sát lấy, vậy mà nó lại quay đầu chui vào trong một cái phòng.

“Cmn, ngoại trừ các ngươi chạy còn có thể phương pháp khác hay không!”

Thái Hòa cực kỳ giận sôi theo sát lấy vọt theo đi vào, bất quá sau khi vào cửa chứng kiến cảnh tượng, làm cho cho Thái Hòa lập tức đã có xúc động lui về.

Trong một cái giường nước rộng thùng thình bày ở trong phòng, trên tường còn treo một bức họa ý nghĩa tương đối ẩn dụ.

Không chỉ như thế, trên giường ở đằng kia còn có vô số vết máu và một ít thịt nát, có thể chứng kiến mơ hồ một ít mảnh vụn viền tơ lụa màu đỏ.

Bên giường ném lấy hai đôi giày, xem xét đã biết rõ thời điểm khi tai nạn bộc phát, đoán chừng đang có người mây mưa ở trên này.

Vừa nghĩ tới thời điểm một nam một nữ đang bành~ bạch~ bành~ bạch, một người trong đó đột nhiên biến dị. Sau đó trực tiếp xé xác người kia thành mảnh nhỏ, Thái Hòa lập tức đã cảm thấy hơi nhức hết cả trứng.

Uh, nói không chừng còn là thời điểm khi đang chuyện ấy bị biến dị đấy...

Con Zombie Lên Cấp kia còn đứng ở phía sau giường nước, nghe tiếng bước chân càng ngày càng gần, trong mắt của hắn cũng

lập tức hiện ra một chút khí tức cuồng bạo lên.

Nhìn ra được hắn muốn chạy trốn, nhưng mà đại khái hắn chỉ vừa mới tiến hóa, trí lực còn chưa đủ, đối mặt một con mồi thơm phức như Thái Hòa vậy, thật sự không muốn buông tha.

Sau khi gầm nhẹ một tiếng, con Zombie Lên Cấp này lướt qua giường nước đánh tới lần nữa. Thái Hòa đã sớm chuẩn bị xong xuôi, cái vòi tinh thần lập tức bao lấy đoàn ánh sáng tinh thần của nó, lại thêm một lần xoắn giết nữa.

Thật ra Thái Hòa cảm giác mình có thể dựa vào xoắn giết tinh thần trực tiếp biến hắn thành ngu ngốc, nhưng biến thành ngu ngốc có làm được cái gì?

Còn phải lãng phí rất nhiều tinh thần lực của mình, chuyện tiêu hao tinh thần lực phải ít sử dụng mới tốt. Một khi tổn thương căn cơ, đối với chính mình có trăm hại mà không một lợi.

Zombie Lên Cấp lập tức kêu lên một tiếng gào rú thống khổ, nhưng thân thể cũng đã lăn xuống dưới chân Thái Hòa, bản năng đưa tay chộp tới chân Thái Hòa.

“Muốn chết hả, chân của ta ngươi cũng dám nắm đấy.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian nhảy dựng lên tại chỗ, tránh thoát tay của con Zombie Lên Cấp này, đồng thời hai tay nắm ở đường đao. Mượn lực lượng thân thể rơi xuống dưới “Phốc” thoáng một tiếng, đâm xuyên bụng con Zombie Lên Cấp này.

Một đạo máu tươi nương theo động tác rút kiếm của Thái Hòa lập tức bị bắn tung tóe ra.

Thái Hòa nghiêng đầu nhìn thoáng qua bị quần áo rách nát bị nó chộp trúng, trong lòng cũng đã tỉnh ngủ một trận.

Không thể bởi vì thực lực của mình tăng lên, mà chủ quan

nha...

Zombie bình thường mạnh mẽ ở số lượng, Zombie Lên Cấp mạnh mẽ ở mặt ẩn nấp đánh lén. Hơn nữa mục tiêu công kích của những zombie này, đều là mình.

Nếu như mình chết rồi, liên hệ tinh thần vừa đứt, nói không chừng sẽ mang đến cho ba người Lê Bống cái tổn thương tinh thần không thể vãn hồi gì.

Vì các nàng. Mình cũng phải còn sống cẩn thận từng li từng tí.

"Hít hà." Thái Hòa bẻ bẻ cổ, hắn vừa vừa quay đầu lại. Đã nhìn thấy Lê Bống và Yuna đứng ở cửa phòng, Ngô Thanh Vân cũng dựa ở bên tường.

"Hòa Ca," Yuna nhìn chằm chằm vào hai mắt Thái Hòa, sau đó lộ ra vẻ mỉm cười, "Động tác của ngươi mới vừa rồi xấu quá."

Hoàn toàn chính xác, cầm kiếm tại chỗ nhảy lấy đà, sau đó lại thừa cơ đâm xuống đối phương, động tác này hoàn toàn chính xác không đẹp mắt chút nào...

Bất quá có thể giết địch là được, đẹp mắt lại không thể làm cơm ăn, Thái Hòa liếc mắt, trong nội tâm nghĩ đến.

Sau khi tìm tòi một lần trọn cả khách sạn tình lữ, lại giải quyết hết mấy con zombies còn lại, Thái Hòa tìm một nơi gian phòng tương đối sạch sẽ, hơn nữa khá an toàn.

"Ra, cái radar không trung kia. . . Không đúng, đưa con chim kia cho ta."

Chương 452: Sau Này Ta Phải Ở Trên Ngươi Ở Dưới

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 453: Nhìn Lén

Ngồi ở trong một thùng nước nóng, một mùi máu tươi toàn thân đều được ngâm sạch sẽ.

Lỗ chân lông toàn thân mở ra hoàn toàn, cảm giác này, xác thực quá tuyệt vời.

Lần này ngược lại là hắn không có để cho ba người Lê Bống tiến đến, bởi vì các nàng cũng thật mệt mỏi, mà đối với zombie mà nói phương thức nghỉ ngơi tốt nhất chính là đứng yên bất động.

Zombie và nhân loại mà nói, đã thuộc về chủng tộc hoàn toàn khác nhau rồi, bọn họ có thể ở trong lúc đứng bất động để nghỉ ngơi, hoặc là dưới tình huống lắc lư từ từ, để cố gắng hết sức giảm bớt tiêu hao năng lượng lớn nhất.

Mà zombie cao cấp, nếu như đến Zombie Lên Cấp và Cấp Thủ Lĩnh, Ổ Virus còn có thể bổ sung năng lượng cho bản thể liên tục không thôi.

Chỉ có điều tốc độ này khá chậm chạp, vẫn cần phải nhờ ngoại lực mới được, thật ra là nuốt chất gel Virus, nếu không zombie cao cấp không có cách nào duy trì tiêu hao cực độ.

“Hít hà!”

Thái Hòa thở dài ra một hơi, sau khi nằm xuống, tựa vào trên tường, suy nghĩ trong óc lại xuất hiện tầng tầng lớp lớp.

Chuyện hắn đang nghĩ đến đấy, đương nhiên là về kế hoạch chọc thủng lớp màng của Yuna, và tăng trưởng cho Lê Bống.

Thông qua quan sát trước mắt đến xem, nhân cách của Yuna

phân hoá hai mặt càng ngày càng rõ ràng, theo lý thuyết trí nhớ và trí lực của nàng cũng đã khôi phục toàn diện, xuất hiện loại tình huống này rất là khác thường.

Cái gọi là lý do khác thường, tầng màng kia rất có thể chính là có liên quan với hai mặt nhân cách của nàng.

Bất quá Thái Hòa nghĩ vỡ đầu cũng không nghĩ tới phương pháp giải quyết phù hợp, xem ra trong một lát là đừng mong nghĩ tới.

Thời điểm không có biện pháp có thể làm, vậy thì mặc kệ biện pháp gì đều nếm thử một lần, tóm lại so với chờ đợi tốt hơn nhiều.

Đã Yuna nói muốn đi công viên trò chơi nhìn thử, Thái Hòa lập tức quyết định thời điểm ngày mai đi thảo cầm viên Sài Thành, tiện đường đi xem đi qua suối tiên.

số lượng zombie Nơi đó có lẽ cũng rất nhiều, thứ như chất gel Virus, thật ra Thái Hòa chưa bao giờ sợ nhiều đấy.

Mà Lê Bống nha… Đã có Yuna dạy bảo, Thái Hòa cảm thấy tạm thời vẫn không nếm thử cho thỏa đáng.

Ít nhất đợi giải quyết vấn đề của Yuna. Đã có kinh nghiệm, lại một lần nữa tính đến chuyện để cho Lê Bống tăng trưởng lên.

Hiện giờ thực lực giữa nàng và Yuna gần như ngang nhau, mà Ngô Thanh Vân thiên về đánh lén, ba người ai cũng có sở trường riêng.

Ưu thế lớn nhất của đẳng cấp Thủ Lĩnh, chính là uy áp với zombie cấp bậc thấp.

Zombie Lên Cấp còn có thể có một chút năng lực phản kháng, nhưng Zombie bình thường, thậm chí là Zombie biến dị vừa mới tăng trưởng lên, cũng như gà vườn chó cỏ thấy sói vậy.

Mà thời kỳ thích ứng của Ngô Thanh Vân bất luận dài ngắn đều chẳng sao, từ tình huống của Yuna và Lê Bống trước kia đến xem. Thời gian sau khi khôi phục dung hợp ký ức thật ra không cần rất dài.

Mấu chốt là đủ

Bất quá loại chuyện này cũng có sai biệt thân thể, biểu hiện ở trên người Ngô Thanh Vân được thời gian dài một chút cũng không có vấn đề gì.

“Hiện giờ tinh thần lực của ta cũng coi như tăng lên tới cấp bậc rất cao rồi.”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào mặt nước trong chốc lát, đã nhìn thấy phảng phất mặt nước bị một ngón tay vô hình khuấy đảo lên, xuất hiện một cái vòng xoáy nho nhỏ.

Cái vòng xoáy này càng lúc càng lớn. Xoay chuyển càng ngày càng nhanh, mãi cho đến khi bọt nước đều bị vung ra bồn tắm lớn, Thái Hòa mới mạnh mẽ nhắm mắt lại.

Chuyển động của vòng xoáy, cũng lập tức dừng lại.

Năng lực khống vật, đây là một bước tăng trưởng của năng lực điều khiển con rối, nhưng muốn tăng trưởng lên hết sức gian nan. Trước mắt Thái Hòa có thể điều khiển linh hoạt được, cũng chỉ có vật phẩm như cây đinh nhỏ mà thôi.

Hơn nữa năng lực điều khiển vật thể tiêu hao tinh thần lực là còn số hết sức to lớn đấy. Gần đây Thái Hòa sử dụng năng lực xoắn giết tinh thần.

Mà những thứ khác, như là cái vòi tinh thần và tinh thần xoắn giết, thật ra đều thuộc về một loại phương thức ứng dụng của năng lực điều khiển con rối mà thôi, cuối cùng vẫn phải điều khiển con rối. Đối tượng nhắm vào chính là đoàn ánh sáng tinh thần của

đối phương.

Lúc đầu Thái Hòa cảm thấy dị năng hệ tinh thần có biến số tối da, cũng là loại dị năng mạnh nhất, nhưng từ sau khi giao thủ với Mười Khó, hắn mới biết được mình còn gặp quá ít dị năng giả.

Dị năng hệ vật lý cũng rất mạnh nha. Hơn nữa như hắn hao tâm tổn trí nghiên cứu dị năng của chính mình như vậy, những dị năng giả khác cố gắng nghiên cứu thêm... Phương pháp sử dụng của chính mình. Chỉ sợ cũng không ít.

“Con đường trở nên mạnh mẽ, vẫn còn gánh nặng đường xa rồi...”

Thái Hòa thở dài, đang muốn dùng tay với tới khăn mặt, lại đột nhiên cảm giác một cỗ khí lạnh từ phía sau lưng nhảy lên trên.

Hắn gần như là nhanh chóng với tay chộp tới đường đao để ở bên cạnh, lập tức cầm chặt chuôi đao rút ra nhanh chóng, đồng thời cả người hắn cũng tắm chốc đứng lên từ trong bồn.

Chương 454: Nhìn Lén Tắm Rửa Là Phải Trả Giá Thật Lớn

Diện tích phòng tắm rất lớn, căn phòng của Thái Hòa bị một tấm rèm ngăn cách, mà ở bên ngoài còn có một khối không gian rất lớn.

Thái Hòa cảnh giác nhìn chằm chằm vào tấm rèm, từng bước chầm chậm bước đi ra từ trong bồn tắm.

Thời điểm này cũng không rảnh mặc quần áo rồi, Thái Hòa cầm theo đường đao, đi đến gần tấm rèm từng chút một.

Ánh sáng lờ mờ, hắn cũng không có đốt đèn, chỉ có thể nhìn thấy sau rèm là một mảnh bóng tối mơ mơ hồ hồ.

“Roẹt!”

Thái Hòa huơ đao mở ra rèm, khi tấm rèm rơi xuống đất, một bóng người lập tức xuất hiện.

Cái con zombie loli Cấp Thủ Lĩnh kia!

Trên người nàng toàn bộ đều là vết máu, lúc này cũng đang chặn lại cửa phòng, nói rõ là chuyên môn đến tìm Thái Hòa gây sự đấy.

Hơn nữa nàng thu liễm giấu đi khí tức của mình, chỉ cần nàng không ra tay, Thái Hòa không chủ động phát ra tín hiệu, ba người Lê Bống cũng không biết.

Bất quá lúc này Thái Hòa không có tùy tiện phát ra tín hiệu, chẳng động tác của ba người Lê Bống quá lớn, lại để cho nàng tiến

công giống như nổi điên, có lẽ không đợi các nàng Lê Bống xông tới, Thái Hòa đã bị làm thịt rồi.

Phạm vi chật chội như vậy, mặc dù Thái Hòa tin tưởng bằng thực lực của mình có thể bảo vệ tánh mạng, nhưng muốn làm đến lông tóc không tổn hao gì vẫn không dễ dàng đấy.

Phát ra tín hiệu thông qua liên hệ tinh thần, tai hại lớn nhất chính là chỉ có thể báo động, nhưng không cách nào truyền đạt tin tức cụ thể gì.

Trừ phi Thái Hòa mạnh mẽ điều khiển các nàng, nếu không muốn làm cho các nàng lén lút đến gần là không thể nào đấy.

Khuyết điểm của Zombie là không biết nhìn mặt mà nói chuyện như nhân loại vậy, nếu thật sự hình dung mà nói..., zombie là binh khí giết chóc trời sinh, ít nhất lúc tăng lên tới Cấp Thủ Lĩnh, cũng sẽ đều như vậy.

Về phần lại tăng trưởng lên có thể có thay đổi gì hay không, Thái Hòa cũng không rõ ràng lắm.

Tóm lại tất cả cẩn thận thì tốt hơn... Thái Hòa nhìn chằm chằm con zombie loli Cấp Thủ Lĩnh này, đồng thời khóe mắt liếc về phía cửa sổ.

Cái cửa sổ kia chật chội như vậy, cũng chỉ có tiểu loli này may ra mới có thể chui vào được.

Bất quá lúc này đối mặt nàng ở khoảng cách gần, phát hiện trạng thái phát dục của nàng thậm chí so với nhìn thấy Chi Pu lúc trước còn tốt hơn.

Quả nhiên có thể bằng phẳng thành như vậy coi như là hiếm thấy rồi, cho dù là tiểu loli cũng ít nhất là cỡ ngực A Cup nha...

Nhưng mặt của nàng xác thực rất trẻ con, dù sao với cái nhìn

của Thái Hòa cũng chỉ khoảng chừng mười bốn tuổi.

“Nhân loại. . . Ngươi gọi Ồ Pa đúng không?”

Ngược lại là Tiểu loli này nói chuyện rất trôi chảy, bất quá ánh mắt nàng nhìn vào Thái Hòa tương đối lạnh lùng, loại ánh mắt này Thái Hòa rất quen thuộc, giống như đúc so với Ngô Thanh Vân trước kia.

Bản năng Zombie coi thường nhân loại, bọn nó đối xử với zombie cấp thấp cũng là loại ánh mắt này...

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm liếc mắt, không phải là một cô bé tiểu loli, bị thương thảm như vậy còn chơi trò cao quý lãnh diễm cho ai xem...

“Ta tên Lê Huỳnh Bảo Ngọc.”

Tiếng nói của tiểu loli ép xuống rất thấp, Thái Hòa cũng không có cố gắng tăng cao âm lượng nói chuyện.

Bất quá hắn vẫn phòng bị rất đầy đủ đấy, không chỉ đường đao chặn ở trước mặt, cái vòi tinh thần cũng đã từng vòng từng vòng mà quấn chặt hoàn toàn tiểu loli.

“Ặc, ngươi không phải tới giết ta hay sao?” Thái Hòa hơi tò mò.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, nói ra: “Trả lại cho ta những thứ của ta.”

“Ặc?” Thái Hòa ngu ngơ một chút.

Những dược phẩm kia không xem như khó tìm nha, về phần đến thăm đến hoặc là... Bất quá tiểu loli này rất có thể là đang lẩn trốn cái gì đó thì phải, lại đi đường vòng qua theo dõi bọn hắn đấy.

Phải tìm tung tích team của Thái Hòa cũng không xem như quá khó, chỉ cần nhìn thi thể zombie một mạch hoặc là vết máu mới lạ là tìm được rồi.

Chuyện làm cho Thái Hòa khiếp sợ chính là năng lực che giấu khí tức của Zombie đẳng cấp Thủ Lĩnh, quả nhiên đến Cấp Thủ Lĩnh, thực lực chính là một loại biến hóa nghiêng trời lệch đất.

“Trả đồ lại cho ta. Tiệm thuốc xung quanh đây cũng chỉ có nhiêu đó, nhưng lại đã bị đốt rồi...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cau mày nghĩ một lát, sau đó nói.

Thái Hòa lập tức hiểu được, khu giải trí, tiệm thuốc không nhiều lắm là chuyện rất bình thường, về phần bị đốt đi. Chuyện này cũng rất bình thường, bất kể là lúc tai nạn bộc phát đồ điện bị đập cũng được, hay là tàn thuốc rớt xuống làm cho vật liệu dễ cháy bắt lửa cũng chẳng có gì là... thật ra lúc ấy nguyên nhân xảy ra sự cố thì rất nhiều.

Chỉ có điều, ngươi muốn cái gì cần phải lẻn vào phòng tắm của người khác hay sao!

Muốn làm cái gì với một anh niên trai tráng lại không có một mảnh vải che thân đây...

“Ngươi xem bộ dạng trên người của ta có mang theo cái gì hay sao? Còn nữa, thời điểm người ta tắm rửa chạy tới rình coi, là phải trả giá thật nhiều đấy ngươi có biết hay không.” Thái Hòa thở dài, nói ra.

Chương 455: Liều Mạng Chỉ Vì Hai Bình Dược Phẩm

Lê Huỳnh Bảo Ngọc không e dè liếc nhìn Thái Hòa từ trên xuống dưới, cuối cùng cặp mắt to màu đỏ trong trẻo dừng lại ở vị trí thằng em của Thái Hòa: "Đây là..."

"Cần tăng dân số của ta." Thái Hòa nghĩ thầm lúc này cũng không có cơ hội mặc quần, muốn xem thì xem đi.

Lực chú ý giữa hai bên đều hoàn toàn tập trung ở trên người đối phương, chỉ cần hơi có hành động khác thường, tiếp theo sẽ nhen nhóm dây dẫn nổ cuộc chiến này.

"Ah. . ." Lê Huỳnh Bảo Ngọc kinh ngạc nhìn thêm một lúc, sau đó lại không tự chủ được liếm liếm bờ môi, "Bộ dạng thoạt nhìn dùng thật ngon."

". . ." Lời này tuyệt đối không phải suy nghĩ của Thái Hòa nghĩ đến trước tiên, mà là trên ý nghĩa chân chính "Có thể ăn(dùng cơm = ăn cơm)" .

Nhưng chứng kiến một tiểu loli tinh xảo như búp bê này nói ra loại lời nói như vậy... Thái Hòa vẫn không nhịn được hơi buồn cười.

Về phần thứ lòng thòng ở bụng dưới đang nóng rực từng trận kia... Tuyệt đối không bởi vì tiểu loli, mà là vì nguyên nhân tắm nước nóng! Thái Hòa tin tưởng chính mình vẫn có điểm mấu chốt đấy!

"Hả, vậy mà còn có thể to lên... Có lẽ như vậy thì càng dùng

ngon rồi.”

“Ngươi đã đủ rồi.” Thái Hòa dứt khoát dùng mũi đao chọc lên tấm rèm kia, kéo lên che chắn trên người mình, “Ngươi tới muốn cái gì, hay là đến chơi môn sinh học tìm hiểu quan sát cơ thể con người hay sao?”

Thấy động tác này của Thái Hòa, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức lặng yên không một tiếng động lui ra sau một bước, chắn lại cửa phòng triệt để.

Bất quá thấy Thái Hòa không phải dự định muốn công kích, trong ánh mắt lạnh lẽo của nàng chi lập tức bình phục một ít.

“Trả đồ lại cho ta, ta muốn mang về cho Chi Pu.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất kiên định nói.

Chi Pu? ! Trong nội tâm Thái Hòa khẽ động. Quả nhiên chính mình đoán đúng vậy! Không nghĩ tới cô gái Lesbian kia ngay cả tiểu loli cũng không buông tha!

“Những thứ đó ở bên ngoài.” Thái Hòa nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc xoắn xuýt thoáng một chút, mà nhân cơ hội này Thái Hòa cân nhắc thoáng chính mình một chút, ở dưới trạng thái này mình có bao nhiêu tỉ lệ thành công nếu mạnh mẽ điều khiển nàng.

Nhìn trạng thái đoàn ánh sáng tinh thần của Lê Huỳnh Bảo Ngọc... Đại khái là không.

Trừ phi có thể đánh nàng thành trọng thương mới có cơ hội, nhưng rất rõ ràng dựa vào Thái Hòa thật sự không làm được.

Nghe qua lời nói của Thái Hòa làm cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc lâm vào trầm tư.

Xem ra dùng hình thức tư duy của zombie muốn suy nghĩ thông suốt vấn đề này còn là rất khó đấy, bất quá ít nhất nàng ý thức được cứ như vậy tùy tiện để Thái Hòa đi ra ngoài chỉ sợ sẽ rất không ổn.

Cho nên sau khi nàng suy nghĩ cẩn thận trong chốc lát, cuối cùng nghĩ tới một loại biện pháp.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên hành động, thân hình thon gầy thấp bé của nàng, mặc dù độ linh hoạt kém xa so với Lê Bống, tốc độ kém xa so với Ngô Thanh Vân, nhưng thắng ở lực lượng mạnh mẽ, gót chân đạp một cái, lập tức trực tiếp đến trước mặt Thái Hòa.

Thái Hòa chấn động, cái vòi tinh thần của hắn lập tức phát động, đồng thời bắn ra cái vòi quấy nhiễu và xoắn giết.

Thừa dịp thân thể Lê Huỳnh Bảo Ngọc nghiêng một cái, Thái Hòa cũng tranh thủ thời gian lập tức lui ra sau, một cước này của nàng lập tức đạp hụt.

Nếu Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã ra tay, dĩ nhiên là Thái Hòa ý định lập tức đưa ra cảnh cáo, nhưng không nghĩ tới phản ứng của Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất nhanh.

Dưới tình huống suýt nữa nàng ngã sấp mặt dứt khoát hai tay chống đất, đến gần Thái Hòa một khoảng cách nữa, miệng mở rộng muốn cắn đi qua.

Đây mới là bản tính của zombie nha...

Bất quá nhưng Thái Hòa lại sợ hãi kêu lên một cái, hắn tranh thủ thời gian sử dụng quấy nhiễu tinh thần lần nữa, đồng thời đường đao cũng cắm trước chân.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cắn hụt lần nữa, đợi thời điểm nàng phục hồi lại tinh thần lưỡi đường đao đã đến trước mặt nàng, lập tức

muốn bổ đầu của nàng một nhát thành hai mảnh rồi.

“Beng...g!”

Sau khi vang lên một tiếng cực kỳ nhỏ, vậy mà hai hàm răng của Lê Huỳnh Bảo Ngọc có thể cắn đường đao của Thái Hòa, hơn nữa dùng sức lực mạnh mẽ, ép tới phía thằng em của Thái Hòa.

Thứ này nếu như bị đè ép xem như xong rồi rồi, Thái Hòa vừa dốc sức liều mạng chống cự, vừa nói: “Cmn ngươi muốn làm gì...”

“Trước... Trước hết giết ngươi... Hoặc là... Bắt ngươi làm con tin...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc đứt quãng nói.

“Nghĩ đẹp quá à, bất quá ngươi không có cơ hội thực hiện được nha. . .” Thái Hòa cắn răng nói ra.

Thời điểm lúc này hắn buông ra đao cũng không được, bởi vì dưới tác dụng của lực quán tính, thằng em của hắn nhất định sẽ bị thương đấy, biện pháp duy nhất chính là chống tới cùng...

“Tạch tạch tạch...”

Lưỡi đao đã đang phát ra từng trận thanh âm rợn người, lực hàm răng của tiểu loli này cắn thật sự quá mạnh mẽ!

Thái Hòa dùng hết toàn lực ngăn cản Lê Huỳnh Bảo Ngọc. Đồng thời tiến hành quấy nhiễu điên và xoắn giết cuồng đoàn ánh sáng tinh thần của nàng, làm cho nàng không thể ra tay công kích chính mình.

Bất quá Thái Hòa mình cũng không có cách nào rảnh tay ra, hai bên lập tức rơi vào trạng thái giằng co.

Không có nghĩ đến con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này vậy mà sẽ vì hai bình dược phẩm mà dốc sức liều mạng như vậy, có thời gian như vậy lại đi tìm một cửa hàng thuốc cũng đã đủ rồi.

Chương 456: Em Gái Nhỏ, Hàm Răng Của Em Thật Tốt

Nhưng nghĩ lại, phương thức tư duy giữa zombie và nhân loại hoàn toàn bất đồng, ai biết nàng nghĩ như thế nào đấy...

Nói không chừng đối với nàng mà nói, nàng cũng nhận định hai bình thuốc kia rồi, bị cướp đi cũng nhất định phải lấy cho bằng được.

Zombie cũng rất chấp nhất với con mồi, chuyện này chắc đại khái là bản tánh đi...

Nhưng mà hao tâm tổn trí giúp Chi Pu như vậy. Chuyện này có xem như là biểu hiện tình cảm của zombie hay không? Ít nhất coi như là có ý thức đồng đội đi à nha...

Thời điểm này cuối cùng Thái Hòa cũng phát ra cảnh cáo, sau đó chợt nghe môn vang lên một thanh âm "Ầm", cửa phòng lập tức đã bị đạp ra.

Trong nháy mắt ngay khi cửa phòng bị đá văng, Lê bỗng nhiên Huỳnh Bảo Ngọc co rụt lại ra sau, sau đó tháo chạy về phía trước một cái. Vậy mà lại trực tiếp nhảy tới cửa sổ, sau đó chui ra ngoài.

Nhưng người đầu tiên chạy đến chính là Lê Bống cũng nhảy lên, thời điểm khi nàng rơi xuống đất, Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng lập tức bị tóm xuống dưới.

Trước hết nàng nhảy ngược về phía Thái Hòa, bất quá Thái Hòa sớm đã biết rõ đối tượng công kích của nàng nhất định là chính mình, cho nên đã dùng cái vòi tinh thần giăng một cái lưới

lớn ở trước mặt mình.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đâm đầm vào tấm trong lưới, lập tức cảm giác hôn mê một trận. Nàng vừa quay đầu, cũng chống lại ánh mắt của Yuna.

Dường như xuất hiện ảo giác vậy, ánh mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc xuất hiện mờ mịt trong nháy mắt, thậm chí khóe miệng còn chảy xuống một chút nước miếng.

Chẳng lẽ là thấy ăn cái gì hay sao? Thừa cơ hội này. liêm đao của Yuna chặt mạnh xuống, lưỡi đao trực tiếp cắt rách ngực Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Mà Ngô Thanh Vân cũng đá một cước vào trên bụng Lê Huỳnh Bảo Ngọc, nàng lập tức bay ngược lên tường, phát ra một tiếng vang thật lớn "Ầm".

Ở trong nháy mắt gặp trở ngại. Đôi mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc mạnh mẽ trừng lớn, nàng nhanh chóng nhảy dựng lên. Nhưng trên tường cũng đã để lại một vũng máu lớn.

"Ah!"

Thân thể cực kỳ thê thảm, nàng kêu vang lên tiếng gọi làm cho người ta cảm giác đau nhức màng tai, âm thanh cực kỳ cao vút bén nhọn, thậm chí làm cho người ta cảm thấy trong đầu chui vào một cây kim vậy.

Ba người Lê Bống đều là hơi sững sờ, mà thời điểm khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc dự định mượn cơ hội này chạy trốn, lại đột nhiên phát hiện một đạo bóng đen đã đến gần bên cạnh mình, hơn nữa một đạo ánh sáng lạnh lẽo hướng phía chém xuống chính mình.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc thuận thế va chạm vào ngực của đối phương, lại không nghĩ rằng một tay tóm lên tấm rèm, đồng thời mũi chân cũng đã dẫm một cước lên rèm, lập tức đứng không

vững một cái, trực tiếp trơn trượt ngã xuống đất.

Trong nháy mắt khi nàng rơi xuống đất, một đạo bóng đen cũng mà đập nặng nề tới cái ót của nàng.

"Ầm!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa muốn giãy dụa đứng lên trực tiếp bị đánh trở về mặt đất, sau ót nàng đã trúng một quyền của thật mạnh của Thái Hòa, vừa mới lại đụng qua một cái, lúc này cuối cùng không nhịn được rồi, hôn mê bất tỉnh không nhúc nhích...

Cấp Thủ Lĩnh thật là dũng mãnh, trong khoảng thời gian không đến một phút đồng hồ, bị chắn ở trong phòng tắm này đánh cho máu tươi tung tóe đầy bốn phía, vậy mà nàng còn không có chết đi.

Lê Bống đi tới muốn móc ra Ổ Virus lây bệnh của nàng, lại bị Thái Hòa chặn lại.

"Không gấp, nàng còn có đồng bọn, chính là cô bé zombie Lesbian chọn ngươi làm đối tượng giao phối lúc trước, nàng tên Chi Pu đấy."

Khóe miệng Thái Hòa hơi nhếch lên vẻ tươi cười, "Không nghĩ tới đối tượng giao phối mới của nàng rơi xuống trong tay chúng ta rồi, dứt khoát cũng dụ dỗ nàng cùng nhau ló đầu ra, như vậy còn có thể kiếm thể một Ổ Virus. Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh thật chỉ có thể ngộ nhưng không thể cầu nha."

"Uh." Lê Bống gật nhẹ đầu.

Mặc dù Yuna và Ngô Thanh Vân dạt dào sát ý, nhưng Thái Hòa đã nói như vậy, đương nhiên các nàng cũng sẽ không đưa ra dị nghị.

Bất quá Ngô Thanh Vân lại liếc nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc lạnh

như băng, đề nghị nói: “Đánh gãy đi tay chân của nàng, miễn cho nàng lại cắn ngươi.”

Trong nháy mắt khi các nàng vừa mới vào phòng, đoán chừng cũng thấy được thằng em của Thái Hòa đang rơi vào trong nguy cơ, Ngô Thanh Vân và quan hệ thân mật nhất với thằng em của Thái Hòa, đương nhiên cũng là người tức giận nhất.

“Chẳng may giết chết thì sao? Dù sao nàng như vậy cũng phản không kháng được nữa.” Yuna lại lắc đầu, nói ra.

Hoàn toàn chính xác, nhìn qua Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã bị thương rất nặng rồi.

Một tay Lê Bống nhấc lấy nàng lên, sau đó cũng kéo vào trong phòng.

Thái Hòa vốn định tìm sợi dây thừng để trói lại nàng, nhưng ngẫm lại trói cũng vô dụng, nếu là thật sự nàng khôi phục, hơi thoáng giãy dụa chút là có thể đào thoát.

Nàng ở trong trạng thái hôn mê, Thái Hòa lại thử bắt đầu điều khiển nàng..., nhưng chuyện làm cho Thái Hòa không nghĩ tới chính là, đoàn ánh sáng tinh thần của nàng lại tràn đầy cảm giác bài xích với hắn.

Xem ra hoặc là tinh thần lực của Thái Hòa còn chưa đủ mạnh mẽ, hoặc là chính là nàng bị thương còn chưa đủ nặng.

Chương 457: Tra Khảo

Rất có thể là cả hai nguyên nhân đều đúng, sở dĩ Thái Hòa có thể điều khiển được Ngô Thanh Vân, đó là bởi vì nàng trước khi tăng trưởng lên cũng đã là con rối zombie của Thái Hòa rồi.

Hơn nữa cho dù cố sức điều khiển được Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại, nói không chừng đợi sau khi Yuna tăng lên triệt để, sẽ bởi vì tinh thần lực của mình không đủ mạnh mẽ, dẫn đến liên hệ tinh thần với con rối zombie xuất hiện buông lỏng.

Liên tưởng đến chuyện trước kia đã từng xảy ra ở trên người Ngô Thanh Vân, Thái Hòa cảm thấy vẫn không đơn giản mạo hiểm cho thỏa đáng.

Huống chi đối với một cô bé loli chỉ nhớ thương công kích chính mình, cảm giác vẫn kiêng kị trong nội tâm của Thái Hòa vẫn rất lớn.

Cuối cùng vẫn phải trực tiếp nhét Lê Huỳnh Bảo Ngọc vào một góc, do ba người Lê Bống trông coi, chỉ chờ sau khi nàng thức tỉnh, có thể hỏi ra địa điểm ẩn thân của Chi Pu.

Cho dù nàng không nói, nhất định sớm muộn Chi Pu cũng sẽ chủ động tới tìm nàng, không chạy thoát được đâu.

Có ba người Lê Bống trông coi, Thái Hòa cũng sẽ thanh thản ổn định nằm chết dí trên giường mềm chăn ấm.

Chuyện duy nhất có thể tiếc chính là không có ôn hương nhuyễn ngọc trong ngực ah. . . Nghĩ tới đây, trong nội tâm Thái Hòa không nhịn được hơi buồn bực.

Cũng chỉ đòi lại hai bình thuốc, cần phải như vậy hay sao...

Cho nên nói mặc dù zombie khôi phục lý trí cũng rất ít có thể suy nghĩ ở một góc nhìn khác đấy, tiệm thuốc trong khu vực này đã không có, vậy thì có thể chạy xa một chút đi tìm nha...

Tốn sức theo dõi cả buổi, còn mạo hiểm tiến đến đánh lén, kết quả cuối cùng chính mình lừa mình vào tròng.

Bất quá ngẫm lại, cho dù nàng không phải zombie, cũng không quá đáng chỉ là một cô bé mới mười ba mười bốn tuổi, làm sao có thể cân nhắc được chu toàn như vậy, huống chi còn bị bản năng zombie chi phối ảnh hưởng.

“Hèy, thằng em à, mày bị sợ hãi, đáng tiếc buổi tối phải trông coi tên đầu sỏ gây sự, còn không có biện pháp giúp cho mày đạt được một ít an ủi .”

Trong nội tâm Thái Hòa thầm than một tiếng, sau đó lại nhắm mắt lại chìm vào giấc ngủ say.

Dùng liên hệ tinh thần cấp độ sâu giữa hắn và ba nữ zombies, đã không cần lo lắng lúc ngủ chính mình sẽ xảy ra vấn đề gì rồi.

Một trận chiến đấu ngắn ngủi mới vừa rồi, cũng tiêu hao rất nhiều tinh thần lực của hắn. Chiến đấu với Zombie Cấp Thủ Lĩnh, thật sự là quá gian nan rồi.

“A.... . .”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc phát ra một tiếng rên, sau đó chậm rãi mở mắt.

Vừa mở mắt, nàng cũng thấy được một khuôn mặt thanh niên tuổi trẻ: “Nhân loại... Ồ Pa!”

Nói xong nàng lập tức há hốc miệng ra, muốn bổ nhào qua cắn

xé đối phương.

Nhưng đến trước mặt Thái Hòa, lại như là đánh lên một tầng vách tường vô hình vậy, không chỉ cắn trật lất, hơn nữa cái đầu cũng đau đớn giống như là đã trúng một quyền vậy, "Ong" thoáng một cái, làm cho ánh mắt của nàng cũng không khỏi tan rã rồi.

"Ngươi..."

Ngược lại Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại quay trở về trên mặt thảm, mà Thái Hòa lập tức ngồi xổm bên người nàng, trong tay vuốt vuốt thanh đao ngắn.

"Em gái à, Ồ Pa cũng không vòng vo với ngươi rồi, chúng ta trực tiếp tiến vào chuyện chính nha." Thái Hòa nở nụ cười trên mặt nói.

Ba người Lê Bống cũng vây ở một bên, hiện giờ Lê Huỳnh Bảo Ngọc ở trong trạng thái bị thương nặng, cơ bản cũng không thể chạy thoát.

Hơn nữa hiện giờ đã là giữa trưa ngày hôm sau, cuối cùng nàng mới tỉnh táo lại, xem ra đổ máu quá nhiều, còn thêm cái ót liên tục đã trúng va chạm mạnh hai lần, đối với thương thế của nàng xem ra rất nặng đấy, nếu là người bình thường chắc là về chầu ông bà rồi.

Chuyện này không thể trách bốn người Thái Hòa ra tay hung ác, đối mặt một con zombie Cấp Thủ Lĩnh nếu như còn nương tình, đó chính là muốn chết.

Mặc dù chiến đấu tối hôm qua rất ngắn ngủi, nhưng trên thực tế lại mạo hiểm vạn phần, ở trong loại hoàn cảnh nhỏ hẹp này, đối với Thái Hòa mà nói có tính nguy hiểm thật lớn.

Cho nên lúc bọn hắn ra tay, lại thật ra là dồn vào đường chết đấy.

Loại thương thế này còn có thể sống được, nói rõ năng lực khôi phục của Zombie Cấp Thủ Lĩnh hoàn toàn chính xác đủ trâu bò.

Ổ Virus trong đầu của nàng nhất định đang sản xuất điên cuồng càng nhiều virus hơn nữa, dùng trợ giúp nàng khôi phục nhanh hơn.

Trong quá trình này, uy áp cấp thủ lĩnh của nàng gần như phóng ra ngoài toàn bộ không giữ lại chút nào.

Khí tức Lang Vương mạnh mẽ, thậm chí để cho Lê Bống và Yuna đều ẩn ẩn hơi không thoải mái, chỉ có Ngô Thanh Vân có thể đối xử bình tĩnh tự nhiên.

Rất rõ ràng, đây cũng là một loại cơ chế bảo hộ mình. Nếu như ngược lại nàng ở bên ngoài, cũng có thể bảo chứng những con Zombies bình thường kia sẽ không xé xác nàng ăn rồi.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc sửng sốt một chút, sau đó trong mắt lập tức đã hiện lên một tia kỳ dị.

Sau khi cảnh giác liếc nhìn về phía Thái Hòa, một tay Lê Huỳnh Bảo Ngọc chậm rãi nâng lên đến nắm lấy cổ áo của mình, tay kia lập tức kéo của mình xuống rồi, phảng phất dường như là muốn che lại hai chân trắng nõn của chính mình vậy.

Chương 458: Ta Là Người Rất Có Nguyên Tắc

Nàng nhìn chằm chằm Thái Hòa, sau khi do dự trong chốc lát, đã nói ra: “Sau đó ngươi sẽ trả lại thuốc cho ta, hơn nữa để cho ta đi hay sao?”

“Ặc. . .”

Mặc dù cảm thấy động tác của Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất kỳ quái. Bất quá ếu nàng đưa ra điều kiện, nói rõ chuyện này vẫn là có thể đàm phán đấy.

Zombie Cấp Thủ Lĩnh đánh lén thật sự là khó lòng phòng bị, nếu mà so sánh, đương nhiên là có thể chủ động nắm giữ địa điểm của Chi Pu, tiến đến đánh lén an toàn hơn một chút.

Chờ Chi Pu tìm tới tận cửa rồi. mặc dù bọn hắn có thể sớm chuẩn bị, nhưng với tư cách đối tượng bị đánh lén, trong nội tâm Thái Hòa cũng có một chút khó chịu như vậy.

“Chỉ cần chim bồ câu biến dị gắng gượng qua cơn nguy kịch tiếp tục sống sót, tỷ lệ bị đánh lén cũng sẽ giảm xuống rất nhiều rồi...”

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến, không tự chủ được lại liếc về phía con chim trong tay Lê Bống.

Con bồ câu kia vẫn còn trong hôn mê, dùng thân hình nho nhỏ kia của nó có thể sống vượt qua được hay không, trong nội tâm Thái Hòa thật đúng là không có yên lòng.

“Đương nhiên.” Thái Hòa lại đưa ánh mắt lại trên người Lê

Huỳnh Bảo Ngọc. Gật đầu cười.

Gặp Lê Huỳnh Bảo Ngọc không nói, Thái Hòa thuận tay xoay xoay đao ngắn trong bàn tay, hỏi: "Vậy chúng ta chẳng phải là có thể đã bắt đầu hay sao?"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn chằm chằm Thái Hòa trong chốc lát, sau đó chậm rãi buông tay ra.

Y phục của nàng vốn đã bị Yuna xé mở một lỗ hổng dài. Chỉ có điều bị máu tươi dán lên trên người nàng. Lúc này ngay khi nàng buông tay, quần áo cũng bị nàng giật ra triệt để rồi.

Ngược lại là cô nàng này mặc nội y đấy, bất quá ở trên dính đầy máu tươi, một lỗ hổng dài xuyên qua giữa hai cái bánh bao nhỏ. Trải qua một đêm đã không còn chảy máu nữa, đoán chừng thời gian khép lại cũng không xa.

". . . Ngươi làm gì thế?" Thái Hòa cau mày hỏi.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc mở ra hai tay. Sau đó nằm xuống, cặp mắt đỏ trắng rõ ràng kia nhìn chằm chằm Thái Hòa, lộ ra một cỗ hàn khí lành lạnh: "Tới đây đi!"

"Ặc, tới thì tới nha, nhưng ngươi nằm xuống làm gì vậy?" Trong nội tâm của Thái Hòa đã có một tia dự cảm mơ hồ không ổn.

"Chẳng phải là ngươi muốn giao phối với ta hay sao?" Lê Huỳnh Bảo Ngọc lạnh lùng nói.

". . ."

"Phốc!" Yuna lập tức cười ra tiếng, Lê Bống cũng hơi kinh ngạc một chút cúi đầu nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Trong mắt Ngô Thanh Vân cũng đã hiện lên một chút khác

thường, há to miệng dường như muốn nói gì, nhưng cuối cùng chỉ là thì thầm thấp giọng một câu: “Đã không đủ danh ngạch phân phối rồi...”

Lúc đầu Thái Hòa đã bị hành vi và lời nói của tiểu loli này làm cho khiếp sợ rồi, không nghĩ tới vậy mà Ngô Thanh Vân còn nói ra với loại giọng điệu kinh người này.

Cái gì gọi là không đủ danh ngạch phân phối!

Chờ xem đi, sớm muộn Thái Hòa ta cũng sẽ hoàn thành hành động vĩ đại một đêm bảy người... Ít nhất ba người!

Mặc dù cô bé Zombie mạnh mẽ, nhưng dầu gì Thái Hòa ta cũng là dị năng giả...

Bất quá mặc dù đang gào thét trong lòng, Thái Hòa lại không phải không thừa nhận, khi các cô bé zombies càng lúc càng dũng mãnh, sức mạnh thân thể của hắn thật đúng là không theo kịp...

Mặc dù ở trong quá trình bành~ bạch~ bành~ bạch~ cũng có thể tăng lên thể lực, nhưng mà vẫn mãi bị mạnh mẽ đè ở phía dưới, thân thể Thái Hòa sướng rồi, nhưng mà trong nội tâm khó chịu!

Trước mắt Ngô Thanh Vân tăng trưởng lên, cùng với Yuna sắp tăng trưởng lên, cũng chưa mang đến cho hắn thay đổi lực lượng và thể lực gì cả.

Hy vọng duy nhất của hắn chỉ có thể ký thác vào trên người Lê Bống, mỗi lần Lê Bống tiến hóa, hắn cũng tìm được một chút tăng trưởng ở trên mặt thể năng rồi.

Nói cách khác, đợi Yuna và Lê Bống thức tỉnh khát vọng, ai biết hắn có thể bị ba nữ zombie ăn sống nuốt tươi rồi hay không...

Thái Hòa phục hồi lại tinh thần, dùng ánh mắt trêu tức đánh

giá Lê Huỳnh Bảo Ngọc từ trên xuống dưới một lần, sau đó cười hỏi: “Chuyện này là ai dạy ngươi? Chắc không phải là Chi Pu nha?”

Thấy Lê Huỳnh Bảo Ngọc chỉ là nhìn mình lom lom tàn bạo, cũng không trả lời, Thái Hòa biết rõ chính mình đoán trúng.

“Ngươi thấy ta giống như là người biến thái vậy sao?” Thoáng chốc biểu lộ của Thái Hòa trở nên nghiêm túc lên, “Còn nữa, ngươi biết rõ giao phối là có ý gì hay sao?”

Tiểu loli mười ba mười bốn tuổi thôi, tuy nói đã biến thành zombie rồi, nhưng thân thể còn bộ dạng nhân loại, thật đúng là Thái Hòa không ăn được.

“Chẳng phải ôm ở một chỗ hay sao?” Lê Huỳnh Bảo Ngọc mở to hai mắt nhìn, hỏi.

“Ha ha. . .” Thái Hòa lập tức bật cười lên.

Là hắn biết, dựa vào cô gái Chi Pu Lesbian kia, còn có một tiểu loli như vậy, thật sự đã mày mò ra loại phương thức giao phối gì đến...

Lúc này Lê Bống nhìn về phía Thái Hòa, rất chân thành mà hỏi thăm: “Bởi vì. . . Nàng đấy. . . Sức chiến đấu quá thấp, đúng không?”

“Ặc. . . Là nhỏ một chút... Không đúng! Cho dù nàng là ngực to mặt trẻ em ta cũng sẽ không ra tay đấy! Ta làm người rất có nguyên tắc đấy!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian nói ra.

Chương 459: Tìm Chi Pu

“Gạt người.” Yuna dùng hai chữ để tổng kết cái nhìn của mình.

Rất nhanh Ngô Thanh Vân lập tức nhìn xuống dưới ngực, dường như đang nhắc nhở lấy Thái Hòa, ở dưới điều kiện thể lực có hạn, vẫn nên lựa chọn nàng thì mới tốt...

“Được rồi ngươi muốn nằm thì nằm đi, ta chỉ muốn hỏi ngươi, đồng bọn kia của ngươi, Chi Pu ở nơi nào? Có lẽ nàng cũng ở gần đây, đúng không?”

Thoáng chốc ánh mắt của Thái Hòa trở nên lợi hại hơn rất nhiều.

Hắn biết rõ zombie sẽ sẽ không nói láo đấy, ít nhất ở giai đoạn trước mắt này là như vậy.

Phương thức xu hướng suy nghĩ của bọn họ thiên về dã thú, đơn giản, thô bạo, và trực tiếp.

Thoáng chốc Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngồi dậy, nhưng ngay một phút này, hai đạo ánh sáng lạnh lẽo một trước một sau kề lên trên cổ của nàng.

Lưỡi hái tử thần của Yuna, và dao găm kỳ lạ của Ngô Thanh Vân, hiện giờ ngược lại là nàng đặt một cái tên cho con dao găm này, gọi Xà Khẩu.

Động tác của Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức dừng lại, nàng không chỉ đồng thời bị Ngô Thanh Vân và Yuna trói lại, còn bị đánh một lần xoắn giết tinh thần Thái Hòa.

Mặc dù không đến mức thật sự cắn nát đoàn ánh sáng tinh thần của nàng, bất quá chóng mặt hoa mắt là khó tránh khỏi được rồi.

“Ta hỏi lại một lần, nếu ngươi không nói, ta cũng có rất nhiều biện pháp dẫn dụ Chi Pu xuất hiện. Ngươi yên tâm đi, ta với nàng là người quen, đi tự ôn chuyện mà thôi.”

Đoản đao của Thái Hòa hươ múa nhẹ nhàng ở trên ngực của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, dùng lực đạo của hắn còn không đến mức làm nàng bị thương, “Cho nên ta hỏi lại một lần, đến tột cùng Chi Pu ở nơi nào?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi lắc lắc đầu, động tác này lập tức làm cho hai đạo vết thương trên cổ của nàng chảy máu, lập tức nàng sắp tỉnh táo lại, Thái Hòa lại tàn bạo đánh ra một lần xoắn giết và quấy nhiễu tinh thần.

“Ở...Chợ Bà Chiểu” Cuối cùng Lê Huỳnh Bảo Ngọc nói ra miệng.

Bất quá đầu óc của Thái Hòa cũng bắt đầu choáng váng rồi, vừa phải cam đoan không cho độ mạnh yếu không cho tinh thần Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị thương, lại phải cho nàng áp lực thật lớn, cái này làm cho tiêu hao tinh xoắn giết thần lúc đầu cũng tăng lên biến thành máy hút tinh thần, mà tinh thần lực của hắn chính là cái hồ nước trữ lượng nước có hạn.

Trên đường phố hoang vu, tùy tiện có thể thấy được hài cốt rơi lả tả.

Nếu như nói trước kia ở phố cổ còn không có cảm giác được mà nói..., như vậy đi ở trên con đường này, Thái Hòa lại cảm nhận được thật sâu sự khủng khiếp khi quần thể zombie tiến hóa.

Từ trên màu sắc của những vết máu trên mặt đất đến xem,

hơn phân nửa đều đã lưu lại gần hai ba tháng rồi.

Tuy nói một cỗ thi thể có thể cung cấp hơn mười con thậm chí là hai mươi con Zombies ăn, nhưng cũng có thể tưởng tượng trong nội bộ chủng tộc zombie khôn sống mống chết tàn khốc đến cỡ nào.

Theo Thái Hòa phỏng đoán, nửa năm gần đây qua đi, số lượng zombies tử vong trong Sài thành có khả năng cũng khoảng gần trăm vạn.

Nhưng những zombies còn lại, lúc trước cũng khoảng mấy trăm vạn, phải biết đây chính là thành phố dân số hơn chục triệu người.

Zombie sống sót thông qua cắn nuốt đồng loại, có thể xác định có tăng trưởng lên, mặc dù khả năng đặt ở trên một Zombie không biết là có khác biệt bao nhiêu, nhưng thời điểm lúc cả quần thể đều xuất hiện loại tăng trưởng lên rất nhỏ này, chính là một chuyện rất kinh khủng rồi.

Cũng may những bình thường Zombie này vẫn thuần túy là dã thú, chỉ có bản năng giết chóc, sẽ không biết động não.

Mà ưu thế của nhân loại chính là biết động não...

Đương nhiên, dùng thực lực bây giờ của Thái Hòa, đã không cần phải nữa dùng điện thoại hay loa đài gì, để dẫn đi những zombie này rồi, đó là chuyện của quá khứ rồi.

Hắn có một phương pháp xử lý càng đơn giản hơn một chút.

Zombie trên con đường này nhiều lắm, mặc dù ba người Lê Bống dũng mãnh, trong chốc lát nhưng bọn họ phải đối mặt mục tiêu là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, cố gắng hết sức bảo tồn thể lực thì mới ổn.

Ở xa xa đấy, Thái Hòa đã trông thấy này tòa Chợ Bà Chiểu, thoạt nhìn hoàn cảnh ở đây lắp đặt thiết bị rất xa hoa, chỉ nhìn một cách đơn thuần trên tường ngoài treo một ít biển quảng cáo, đã biết rõ tất cả đều là những nhãn hiệu hàng xa xỉ.

Không thể tưởng được hai bé Zombie Cấp Thủ Lĩnh này ngược lại là rất biết tìm nơi để hưởng trăng mật honeymoon...

Lúc này Thái Hòa đang trốn ở một góc tường, cái vòi tinh thần vô hình lặng lẽ dò xét đi ngoài, điều khiển toàn bộ hai mươi con Zombie ở gần đó.

Những con Zombies này đều là loại zombie bình thường, thời điểm khi bị điều khiển hoàn toàn không có bất kỳ phản kháng nào.

Thấy những Zombie bình thường này vừa nghe lời đi tới trong chợ, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức mở to hai mắt nhìn.

Nàng bị Ngô Thanh Vân và Lê Bống một trái một phải cầm lấy cánh tay. Ở dưới tình huống thực lực chưa khôi phục, nàng muốn tránh khỏi đến gần một Zombie Cấp Thủ Lĩnh và một Zombie Cấp Thủ Lĩnh chính thức, độ khó thật sự là tương đối lớn đấy.

Chương 460: Tiếng Gọi Tìm Đối Tượng Giao Phối

Hơn nữa vì không cho nàng khôi phục quá nhanh, Yuna thỉnh thoảng tựu huơ múa liêm đao đập trúng ót nàng.

Mặc dù năng lực khôi phục của Zombie Cấp Thủ Lĩnh hết sức mạnh mẽ, cũng không có khả năng ở dưới trạng thái tiếp tục bị thương mà nhanh chóng khỏi hẳn.

Thái Hòa phát hiện, nàng bị thương càng nhiều, dường như bắt đầu khôi phục lại càng chậm. Xem ra Ổ Virus cũng không phải có thể không ngừng nghỉ cung cấp virus cho nàng, ít nhất xem bộ dạng của nàng hiện giờ, nhu cầu bức thiết phải nuốt chất gel Virus đến bổ sung năng lượng rồi.

Nếu tiểu loli bình thường. chắc chắn Thái Hòa sẽ không đối xử với nàng như vậy...

Nhưng vị trước mắt này chính là muốn chết đấy, trước kia còn kém chút cắn mất thằng em của hắn...

“Đúng rồi, ta rất hiếu kỳ một việc.” Khi điều khiển những zombies này đi tới chậm rãi, Thái Hòa quay đầu nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc, hỏi.” Như thế nào các ngươi lại ở nơi này?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc liếc nhìn Thái Hòa với vẻ mặt lạnh lùng, nói ra: “Chi Pu nói muốn trở về đợi một nhân loại, chính là người làm bị thương nàng.”

“Nha. . .” Trong nội tâm Thái Hòa khẽ động, “Nàng muốn trị tổn thương, cũng muốn làm thịt nhân loại kia lưu lại cho nàng vết

thương hay sao?”

“Ờ.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc gật nhẹ đầu.

Không nghĩ tới bị thương Chi Pu vậy mà đến giờ còn không có khôi phục, xem ra nọc độc rắn sau khi trải qua biến dị quả nhiên vô cùng lợi hại.

Ngay từ đầu Ngô Thanh Vân tiếp xúc liều nọc độc rất ít, sau khi dung hợp. Dẫn đến thể chất cũng đã xảy ra thay đổi thật lớn.

Chi Pu tiếp xúc duy nhất một lần nhiều đến như vậy, phản ứng đầu tiên của virus trong cơ thể, có khả năng chính là bài xích. Vậy thì biến thành một trận đánh giằng co trong cơ thể nàng, một loại muốn xâm nhập từ miệng vết thương vào trong cơ thể, một loại virus khác lập tức dốc sức liều mạng ngăn cản nọc độc rắn ăn mòn.

Kết quả dĩ nhiên là lưỡng bại câu thương.

Bất quá thiệt thòi cô bé Lê Huỳnh Bảo Ngọc này có thể nghĩ đến dùng dược phẩm đi trị liệu. Cái độc này những thuốc tiêu viêm và thuốc phun sương bình thường có thể trị được hay sao?

Được rồi, yêu cầu với một cô bé loli không thể quá cao được...

Thái Hòa lại cau mày hỏi một câu, “Vậy tại sao các ngươi phải đi đến sống với nhau?”

Sắc mặt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc cuối cùng xuất hiện một chút biến hóa, nàng liếc nhìn Ngô Thanh Vân trên đầu. Lại nhìn Yuna một cái, hừ lạnh một tiếng. Nói ra: “Zombie Cấp Thủ Lĩnh một khi hoàn toàn tăng trưởng lên, sẽ kêu gọi một vị đồng bọn, tiếp nhận được tiếng kêu gọi đấy, chỉ có thể đáp lại. Bất quá, một khi đến Cấp Thủ Lĩnh, sau khi đã có đối tượng giao phối cũng không lại thu được bất luận kêu gọi gì rồi, trừ phi đối tượng giao phối tử vong. Chuyện này, ít nhất nàng biết? Nói không chừng rất nhanh

nàng cũng sẽ rời đi tên nhân loại như ngươi rồi..."

Lúc nói xong một câu nói cuối cùng, nàng nhìn thấy đối tượng đúng là Ngô Thanh Vân, đồng thời nàng còn nở một nụ cười, dường như rất chờ mong phản ứng của Thái Hòa.

Lời này lập tức làm cho trong lòng Thái Hòa nhảy lên một cái, hắn vội vàng đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Vân: "Chị đại?"

Ngô Thanh Vân dùng tay vuốt vuốt tóc, nói ra: "Thật ra Zombie Lên Cấp cũng có thể tiến hành kêu gọi, bất quá chỉ có thể kêu gọi được zombie ngang cấp đấy... Đây là hành vi tìm đối tượng giao phối của zombie."

Thái Hòa lập tức mở to hai mắt nhìn, chịu ảnh hưởng, những con zombie đang bị hắn điều khiển cũng thoáng chốc dừng lại, cũng đứng ở khu vực cách bọn họ không tới 20m, nguyên một đám như là con rối vẫn không nhúc nhích.

Tìm đối tượng giao phối hay sao? !

Thái Hòa lập tức nghĩ tới từng nghe được ở gần Đại Học Sài Thành qua cái chủng loại tiếng la kia, lúc ấy Lê Bống còn tỏ ra chịu ảnh hưởng, hiện giờ xem ra có khả năng chính là tìm đối tượng giao phối rồi.

Bất quá rất rõ ràng, Zombie Lên Cấp tìm đối tượng giao phối với Zombie Cấp Thủ Lĩnh là hoàn toàn bất đồng đấy, Cấp Thủ Lĩnh quả thật chính là chơi cheat code, xác xuất thành công trăm phần trăm...

Chuyện này cơ bản không thể gọi làm tìm đối tượng giao phối, cơ bản là cướp cô dâu!

Nghe lời nói của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, rất có thể là nàng kêu gọi Chi Pu... Chẳng lẽ đến Cấp Thủ Lĩnh, thân thể chắc chắn sẽ thức tỉnh loại khát vọng này hay sao?

Còn may đối tượng nàng kêu gọi đến là Chi Pu, bằng không mà nói thật sự quá nguy hiểm!

Tuy nói là zombie, nhưng dù sao bề ngoài mới mười ba mười bốn tuổi, đòi giao phố cái quái gì nha!

Nói trở lại, vậy mà Chi Pu lại thu được zombie nữ tính kêu gọi, quả nhiên trong tiềm thức nàng cũng cho rằng mình là một thằng ku đấy... Mặc dù nàng không hề có ku.

Ánh mắt Thái Hòa lại chuyển hướng về phía Lê Bống và Yuna.

Nói như vậy, hiện giờ Lê Bống cũng có thể kêu gọi được một Zombie Lên Cấp ngang cấp với mình, mà Ngô Thanh Vân lập tức có thể kêu gọi đến một con zombie Cấp Thủ Lĩnh hay sao?

Thậm chí Yuna sau khi tăng trưởng lên, hoàn toàn cũng có thể tiến hành kêu gọi...

Chương 461: Đột Kích

Nếu như thật sự không phải là tìm đối tượng giao phối, phản ứng đầu tiên của Thái Hòa, nhất định là có thể lợi dụng loại năng lực này kêu gọi đến một zombie cao cấp khác, sau đó đặt xuống bẫy rập tiến hành săn giết.

Mà thời điểm khi loại hành vi này bị các nàng cho rằng là tìm đối tượng giao phối, Thái Hòa cũng không thể bình tĩnh rồi.

Mặc dù có thể lợi dụng năng lực này đạt được nhiều chất gel Virus hoặc là Ổ Virus hơn nữa, Thái Hòa cũng tuyệt đối sẽ không để cho người đàn bà của mình đi kêu gọi đối tượng giao phối!

Mà chuyện Thái Hòa lo lắng nhất đấy, chính là các nàng có thể tuân theo bản năng, phát ra loại tín hiệu tìm đối tượng giao phối này hay không?

Lê Bống là người thứ nhất lắc đầu, nói ra: "Ta chưa từng có loại ý nghĩ này. . . Ta. . . Ta cũng không biết vì sao."

Yuna nở một nụ cười, đầu lắc lia lắc lịa, nói ra: "Rất kỳ quái... Ta cũng chưa từng có suy nghĩ này."

"Ta... Ta từng có." Ngô Thanh Vân lập tức mở trừng hai mắt, trên gương mặt ngũ quan thâm thúy, vậy mà hiện ra một chút sắc mặt rất kỳ dị.

"Ặc? !" Lông mi Thái Hòa lập tức nhíu lại.

"Uh... Ngươi chính là đối tượng nha, nhưng mà ngươi không có phản ứng..."

Trong mắt Ngô Thanh Vân đã hiện lên một chút khác thường,

“Rõ ràng ta cảm thấy ngươi chính là đối tượng giao phối của ta, nhưng mà ngươi không nghe được lời gọi mời của ta. Có thể là bởi vì chúng ta đã có một loại liên hệ nha, rất kỳ diệu, ta cũng không nói nên lời...”

“Làm sao ngươi có thể trở thành đối tượng giao phối của nhân loại...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc ở một bên thầm nói.

Nhưng Thái Hòa lại nhảy lên trong lòng một cái! Thì ra là thế, hành vi đi tìm đối tượng giao phối của bọn họ thật ra có lẽ coi như là một loại kết nối tinh thần nha?

Dù sao zombie không giống như động vật khác, tìm đối tượng giao phối là dựa vào động vật giống đực đánh nhau hoặc là triển lộ thân thể của mình để giành giật đối tượng giao phối.

Mà ba người Lê Bống, đã sớm thành lập liên hệ tinh thần với hắn rất khắc sâu, chính mình ở trên đủ loại ý nghĩa, đều là đối tượng giao phối duy nhất của các nàng!

Thái Hòa lập tức yên lòng, như vậy là tốt rồi, chỉ cần các nàng không kêu gọi đối tượng giao phối là được...

Bất quá đã có hành vi tìm đối tượng giao phối phát ra từ bản năng, nói rõ zombie là sẽ sinh sôi nảy nở đấy.

Loại tình huống giống như Chi Pu và Lê Huỳnh Bảo Ngọc này thì ngoại lệ, mà Thái Hòa nha... Nhân loại và zombie có thể sinh con hay không, đây là một đề tài không biết.

“Có tình huống một con zombie đồng thời bị hai con zombie kêu gọi xuất hiện hay không?”

Thái Hòa đột nhiên hỏi. Hắn hoàn toàn là bởi vì tò mò.

Nhưng không nghĩ tới vậy mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc quay mạnh đầu nhìn về phía hắn, trong ánh mắt hiện lên một chút sắc mặt

lành lạnh, trong lỗ mũi còn phát ra một tiếng kêu đau đớn.

"Ồ? Nói như vậy, zombie cũng sẽ tranh giành tình nhân cướp đoạt đối tượng giao phối roài..."

Mặc dù rất ngạc nhiên với quá trình các nàng tìm đối tượng giao phối lúc trước, bất quá nhìn thấy biểu lộ của Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã biết rõ nàng sẽ không nói.

Zombie cao cấp sẽ tìm đối tượng giao phối... Điều này nói rõ zombie là có năng lực sinh sản đấy.

Mặc dù trong zombies bọn họ bộ đào thải rốt khốc liệt, nhưng cũng phải biết, cho dù là zombie nữ có thai, sức chiến đấu có lẽ cũng rất dũng mãnh.

Thái Hòa không khỏi nghĩ thoáng một chút loại cảnh tượng kia...

Cũng không biết chu kỳ mang thai của zombie có khác nhau với nhân loại có hay không, theo lý thuyết đã hoàn toàn trở thành hai chủng tộc, cho dù có khác nhau cũng không có gì đáng kinh ngạc đấy.

Thái Hòa không khỏi liếc nhìn Ngô Thanh Vân một cái, có lẽ trải qua chính mình vất vả cày cấy, rất nhanh cũng có thể biết nhân loại và zombie có thể sinh con hay không rồi.

Hai mươi con rối Zombie kia lần nữa di động chậm rãi đi qua, như vậy để tránh cho khiến cho những zombies khác chú ý.

Sau khi Thái Hòa đến gần mục tiêu, bọn hắn lập tức tự động tản ra, giữ vững một chút khoảng cách với zombie chung quanh, nhưng lại cam đoan mỗi một khu cư xá ở gần đó vực đều có sự hiện hữu của bọn hắn.

Sau đó Thái Hòa lập tức điều khiển bọn nó, dùng móng tay bén

như đao mổ ra bụng của bản thân.

Máu tươi tuôn ra, mùi máu tươi mới lạ lập tức để cho toàn bộ zombie đứng ở gần xung quanh bị thu hút tới.

“Chạy a!”

Đồng thời điều khiển hai mươi con Zombie chạy như điên về phương hướng bất đồng, đây đối một loại khảo nghiệm với năng lực điều khiển zombie của Thái Hòa.

Bất quá lúc này Thái Hòa đã sẽ không giống như trước kia vậy, điều khiển tràn đầy cảm giác chậm chạp rồi.

Với hắn tư cách cái cần điều khiển, tinh thần lực đã trải qua tăng trưởng lên lần nữa, “Điện lực” càng mạnh hơn nữa.

Cường độ cái vòi tinh thần đương nhiên cũng đã tăng lên, tốc độ lan truyền chỉ lệnh và thời gian delay. Đương nhiên cũng giảm lại rất nhiều.

Đồng bộ trăm phần trăm rất khó. Dưới tình huống tập trung tinh thần lực trước mắt của Thái Hòa. Có thể làm được trình độ delay cũng chưa tới một giây.

Chương 462: Làm Sao Mà Không Thốn

Mặc dù chênh lệch một giây thậm chí không phẩy mấy giây đã có thể coi như đồng bộ cơ bản rồi, nhưng đối với việc tăng lên dị năng của mình, gần đây Thái Hòa yêu cầu làm càng hoàn mỹ hơn.

Đối phó Zombie bình thường chút thời gian delay ấy đương nhiên đã đủ rồi, vốn sau này phải chiến đấu với zombie càng mạnh hơn nữa, chênh lệch không phẩy mấy giây này cũng đủ để trí mạng.

Hơn nữa chút chênh lệch ấy, không chỉ thể hiện trên thời gian điều khiển, cũng thể hiện thời gian cái vòi tinh thần quấy nhiễu, cùng với xoắn giết. Thậm chí là trước mắt còn trên khả năng dịch chuyển vật thể rất cấp thấp.

Đồng bộ trăm phần trăm, mới là mục tiêu truy cầu của Thái Hòa.

Hơn hai mươi con Zombies bị thương chạy như điên, đương nhiên làm cho những con zombies ở chung quanh kia truy đuổi.

Hơn nữa vì tận khả năng dẫn đi càng nhiều zombies hơn nữa, Thái Hòa còn điều khiển bọn hắn xé miệng vết thương càng lớn hơn, máu tươi tuôn ào ào ra ngoài. Hai con zombie trong số đó lập tức xuất hiện phản kháng theo bản năng, bởi vì mất đi quá nhiều máu để cho bản năng bọn hắn cảm nhận được nguy cơ sinh tồn.

Bất quá đối với phản kháng của loại Zombie bình thường này, Thái Hòa vẫn là có thể miễn cưỡng áp chế thoáng một chút đấy.

Chờ bọn hắn chạy xa một chút nữa, lập tức cắt ra liên hệ là được rồi.

Dựa vào biện pháp này, sau hai phút ngắn ngủi, hơn phân nửa zombies trên con đường này cũng đã bị dẫn dắt rời đi không một chút dấu hiệu nào.

Chỉ còn lại có một phần rất nhỏ. Hơn nữa hoặc là chân tàn tật động tác không đủ nhanh, hoặc là chính là mới từ trong góc chạy nào đó chạy đến.

Sau khi cắt đứt liên hệ tinh thần với những mồi nhử kia. Thái Hòa dứt khoát đều điều khiển những con zombies này, đi tới phía sau toàn bộ bẻ gãy cổ mình.

Trên cả con đường ngoại trừ chút ít vết máu mới lạ ra, cơ bản không nhìn ra một con zombie nào..., tất cả zombie giống như là bốc hơi vậy.

Không có mùi máu tươi đậm đặc, Chi Pu cũng không có khả năng sớm phát giác được a...

“Đến tột cùng ngươi là ai?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc rung động nhìn cảnh tượng trước mắt này, mặc dù nàng cũng không làm được chuyện này, nhưng nhân loại này ở trong mắt nàng chỉ là con mồi hèn mọn, vậy mà có thể hoàn toàn không ra tay giải quyết hết nhiều zombie như vậy.

Mặc dù chỉ là bị dẫn dắt rời đi, thế nhưng chuyện này đủ nói rõ sự mạnh mẽ của hắn rồi.

Chẳng lẽ đồng loại của mình sẽ cùng sống chung với nhân kia, chính là bởi vì nguyên nhân này hay sao?

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức sinh ra hứng thú thật lớn đối với Thái Hòa, đến tột cùng tên nhân loại này có sự đặc biệt gì?

Thái Hòa lại không có chú ý tới ánh mắt của tiểu loli này đang nhìn chằm chằm vào mình, sau khi hắn xác nhận không còn… zombie xuất hiện ở nơi này nữa, lập tức tranh thủ thời gian phất phất tay, cả team dọc theo bên đường nhanh chóng đi tới gần Chợ Bà Chiểu.

Lúc này vẫn là buổi chiều, sắc trời đang sáng, bất quá đánh lén zombie, thật ra vẫn nên làm ban ngày thì tốt hơn.

Đến buổi tối ánh mắt của bọn họ còn có năng lực nhìn ban đêm, Thái Hòa lại phải chuyển đổi tầm mắt mới có thể thấy rõ tình huống chung quanh.

“Chẳng phải ngươi nói là tới tìm Chi Pu ôn chuyện đấy sao?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cuối cùng ý thức được chỗ không đúng, tiểu loli này phản ứng thật là chậm đấy...

“Ta đoán thời điểm ngươi còn là nhân loại, hơn phân nửa chính là một cô bé ngốc.”

Thái Hòa buồn cười nhìn nàng một cái, sau đó từ trong ba lô móc ra khỏi một cuộn băng cá nhân.

Cái thứ này là hắn dùng để đóng gói hàng đấy, không nghĩ tới còn có thể có công dụng khác.

Sau khi học bộ dạng những nhân vật phản diện trong phim ảnh bịt miệng tiểu loli này lại, Thái Hòa còn thuận tay dán lại miệng vết thương của nàng, lại lấy ra nước hoa lấy được trước kia, xịt điên cuồng lên trên người nàng ra vài cái.

Đây là vì che dấu mùi máu tươi trên người Lê Huỳnh Bảo Ngọc, mặc dù mùi vị nước hoa cũng sẽ bị nghe ngửi được, nhưng cho dù Chi Pu phát hiện, cũng sẽ không chú ý trước tiên.

Ở trong nội thành có đủ loại mùi vị rối loạn đi, làm cho người

ta chú ý nhất vẫn là mùi máu tươi mới lạ, mùi nước hoa tuyệt đối là tiếp theo.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức che lại cái mũi, mà ngay cả Ngô Thanh Vân và Lê Bống cũng lộ ra sắc mặt ghét bỏ.

Yuna lập tức không hề nao núng mà lui xa đi một tí, dĩ nhiên cũng rất chán ghét mùi vị kia.

Đối với zombie khứu giác linh mẫn mà nói, loại mùi hương đậm đặc kiểu nước hoa này hoàn toàn chính xác là một loại mùi gay mũi.

Nhưng sau khi trôi qua hơn mười giây, Thái Hòa lại đã có một tia cảm giác kỳ dị mơ hồ, chỉ có điều cảm giác này hơi mơ hồ, trong lúc này hắn cũng không thể nắm bắt được.

“Cuối cùng là nước hoa gì?”

Thái Hòa hơi khó hiểu cầm cái chai nước hoa trước mắt nhìn xuống, cái nước hoa này là hắn tìm được ở trong một cổ xe bị vứt bỏ trong khu cư xá Tự Do gần nhà Yuna.

Ở trên cái chai tất cả đều là tiếng Pháp, xem xét qua có vẻ rất là cao cấp sang trọng xịn xò lắm, tuyệt đối là hàng xa xỉ.

Chương 463: Dọn Bãi

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 464: Trúng Nước Hóa Kích Dục

Thái Hòa cau mày ngồi xổm xuống nhìn một lát, lại xem xét ở gần đó một phen, quả nhiên ở trong khắp ngõ ngách lại phát hiện một cỗ thi hài gần như bị gặm ăn sạch sẽ.

Bụm lấy cái mũi ngồi xổm xuống, Thái Hòa mở ra đèn pin, xem xét cẩn thận một cục xương.

Theo lý tướng ăn của Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Chi Pu sẽ không đến mức khó coi như vậy nha...

Hơn nữa zombie cao cấp như các nàng, đại đa số đều là ưu tiên ăn chất gel trong óc, dù là đối với bình thường Zombie cũng giống như vậy đấy.

Trong đầu Zombie bình thường cũng có một ít tỷ lệ sẽ xuất hiện chất gel chất lượng thấp, hơn nữa cho dù không có ngưng kết ra, so sánh với bộ phận khác trên người, cũng có càng nhiều virus hơn.

Về phần ăn thịt nha... Đó chẳng phải là mỹ thực gì trong thực đơn của các nàng.

Máu thịt của Zombie bình thường trong cũng chứa virus, chỉ có điều rất ít so với trong đầu. Mà sức thu hút của thịt người đối với zombie, đại khái là bởi vì hương vị hương vị ngọt ngào ngon miệng nhất.

Bất quá loại chuyện thuần túy nhét đầy cái bao tử này, có lẽ không đến mức gây ra cảnh tượng máu me như vậy mới đúng.

“Đây là ngươi và Chi Pu ăn hay sao?” Thái Hòa quay đầu hỏi.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chỉ là trừng mắt hắn, không nói lời nào.

Thái Hòa dời đèn pin từ trên mảnh xương kia lên phía trên, cười lạnh một tiếng: “Xem ra các ngươi còn có một biến dị thú làm hàng xóm. mặc dù ngươi là zombie, nhưng độ cứng hàm răng cũng chỉ là tăng cường lực cắn mà thôi, ngoại hình không có biến hóa, loại dấu vết này không thể nào là các ngươi cắn đi ra đấy.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức mở to hai mắt nhìn, lộ ra sắc mặt không thể tưởng tượng nổi.

“Nhìn cái gì vậy? Ao bảo ngươi xem thường nhân loại...”

Thái Hòa thuận tay gõ lên cái trán của Lê Huỳnh Bảo Ngọc trong nháy mắt, nàng lập tức co rụt đầu trở về, sau đó cau mày nhìn chằm chằm vào Thái Hòa.

Mặc dù Lê Huỳnh Bảo Ngọc một bộ dáng cuồng bạo, bất quá Thái Hòa lại cảm thấy rất thú vị đấy.

Quả nhiên một khi zombie khôi phục lý trí, tính chất đặc biệt ở một phương diện khác cũng sẽ bị phóng đại vô hạn. Ví dụ như tiểu loli này dĩ nhiên càng ngây người...

Có thể nói tính cánh bán đồng đội này sau khi khôi phục lý trí. Chi Pu hoàn toàn chính là bị nàng bán đi...

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa càng cảm thấy toàn thân khô nóng, tất cả trong lỗ mũi đều là mùi vị nước hoa kia.

“Chẳng lẽ lại sử dụng phải nước hoa quá hạn rồi hay sao? Chẳng lẽ ta đã trúng phải chất độc mùi rồi hay sao?” Thái Hòa bực mình nghĩ đến.

Sớm biết như vậy hắn đã đổi lại phương pháp, bất quá hương

vị đậm đặc trên người hắn có thể che dấu qua mùi máu tươi đấy, cũng chỉ có chai này nước hoa rồi.

“Được rồi, nhẫn nại xuống...”

Thái Hòa hít thật sâu và một hơi, ý chí lực của hắn mạnh mẽ, trong thời gian ngắn có lẽ không có vấn đề gì.

Ngược lại là bị cỗ cảm giác cuồng bạo áp chế hồi lâu kia, dường như lại có một chút ngo ngoe trỗi dậy.

Nước hoa đắt đỏ chính là khác biệt nha. Biến chất cũng trở nên có lực sát thương như thế... Hay là, một loại nước hoa kích dục đây…

Cân nhắc đến xuất hiện nhân tố biến dị thú ngoài ý muốn này, hành động của Thái Hòa trở nên càng cẩn thận hơn rồi.

Mặc dù bọn hắn che dấu khí tức, nhưng mà cái mũi biến dị thú rất thính, mặc dù chúng cũng càng cảm thấy hứng thú với hương vị máu tươi và thịt người, nhưng vẫn là cẩn thận cho thỏa đáng.

Cái Chợ Bà Chiểu này chừng bốn tầng. Cũng không biết Chi Pu sẽ ở một tầng lầu nào trong đó.

Tinh thần lực của Thái Hòa sau khi trải qua tăng trưởng lên, trong thời gian ngắn ngược lại là có thể lợi dụng tinh thần lực tiến hành máy dò xét, nhưng mà xuyên thấu vách tường đối với Thái Hòa mà nói là hết sức gian nan, hơn nữa vì không đánh rắn động cỏ, trước khi chưa phát hiện Chi Pu, hắn không thể sử dụng dị năng, nếu không lập tức sẽ bại lộ.

“Con chim à con chim. Vì sao ngươi còn không có gắng gượng qua nha...”

Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua Lê Bống, con chim bồ câu không may kia đã bị bỏ vào ba lô nhỏ trên lưng Lê Huỳnh Bảo

Ngọc, sau đó đeo ở trên cánh tay Lê Bống.

Tiến hành tìm tòi hơn mười phút đồng hồ không sai biệt lắm, cả rất nhanh team của Thái Hòa đến tầng thứ tư.

Ba tầng trước đều không có thu hoạch. Rất rõ ràng Chi Pu và con biến dị thú kia đều ở đây tầng thứ tư, động tác của cả team của Thái Hòa trở nên càng cẩn thận hơn rồi.

Trong ánh mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc cuối cùng xuất hiện một chút cảm giác nôn nóng bất an, nhưng mà hết lần này tới lần khác Thái Hòa không có cho nàng bất luận cơ hội gì phát ra tín hiệu cảnh cáo.

Lầu bốn có một khu làm việc lớn hơn, cùng với rất nhiều nhà văn phòng.

Thái Hòa tìm kiếm lần lượt từng gian phòng. Không nghĩ tới ngay khi đi qua một góc, cũng đã nghe được truyền đến tiếng mở cửa.

“Cạch.”

Chương 465: Có Nhiều Thứ Cố Gắng Đến Đâu Cũng Không Thể Mọc Ra Được

Thái Hòa lập tức hươ huơ tay ra hiệu. Ra hiệu ba người Lê Bống dừng lại, mà chính hắn lập tức trốn ở góc tường, chỉ dựa vào mắt thường lén lút nhìn vào trong hành lang.

Một gian cửa phòng làm việc mở ra, đi tới một người mặc quần áo thể thao, da sắc trắng nõn, dung mạo tuấn tú bóng người.

Cô gái Chi Pu Lesbian...

Không thấy Chi Pu, tóc của nàng dường như thoáng dài ra hơn một ít, chẳng phải như chính thái (bé trai) rồi, ngược lại như một cô bé thanh thuần.

Bất quá bộ ngực vẫn bằng phẳng trước sau như một nha...

Trước tiên Thái Hòa chú ý tới bộ ngực của nàng, quả nhiên ở đó còn có thể chứng kiến miệng vết thương, bộ dạng dường như khép lại rất gian nan.

Kéo lâu như vậy cũng không thể khỏi hẳn, chẳng trách được Lê Huỳnh Bảo Ngọc sẽ nghĩ ra loại biện pháp đần này, vậy mà hy vọng dựa vào dược phẩm bình thường chữa trị cho Chi Pu.

Xung quanh đây lúc trước không có chứng kiến bóng dáng của biến dị thú kia, Thái Hòa thoáng do dự một chút, lập tức dời lực chú ý về tới trên người Chi Pu.

Biến dị thú không có đạo lý sẽ ở chung hòa thuận với zombie,

không biết trốn ở nơi nào khác...

Vốn cho là Chi Pu dự định xuống lầu, không nghĩ tới nàng lại đi tới phía cuối hành lang.

Nơi đó, chỉ có buồng vệ sinh...

Thái Hòa lập tức vui vẻ trong lòng! Buồng vệ sinh cũng tốt, thích hợp nhất ngăn cửa đánh lén!

"Đi."

Thấy Chi Pu tiến vào trong phòng vệ sinh, Thái Hòa lập tức theo sát phía sau.

Bất quá vì để tránh cho bị Chi Pu phát hiện, Thái Hòa cố ý mang theo ba người Lê Bống quấn một vòng, chui qua từ một hành lang khác.

Mà Thái Hòa không biết là, đồng thời ngay khi bọn hắn đường vòng, Chi Pu mới vừa đi ra chính là cửa phòng kia, vừa vặn bốc ra một cái đại não đen sì...

"Vì sao ta hưng phấn như vậy đây, chẳng lẽ là bởi vì cho tới bây giờ chưa có đánh lén qua zombie... Loại này nước hoa biến chất cũng không trở thành như vậy đi..."

Thái Hòa cảm giác càng ngày mình càng khô nóng, loại cảm giác cuồng bạo trong cơ thể kia cũng càng ngày càng không áp chế nổi rồi.

Nhưng lúc này đây chính là cơ hội đánh lén ngàn năm khó gặp gỡ, bất luận như thế nào cũng không thể buông tha.

Từ tình huống của Lê Huỳnh Bảo Ngọc cho thấy, Chi Pu cũng đã xem hắn như là kẻ thù.

Một con zombie Cấp Thủ Lĩnh tiềm phục ở trong bóng tối, bất

kỳ lúc nào có khả năng lặng lẽ tìm tới chính mình, sau đó đánh lén bất kỳ lúc nào, vấn đề này ngẫm lại cũng thấy đáng sợ.

Một uy hiếp lớn như vậy, không vượt lên trước, sao Thái Hòa có thể an tâm.

Mắt thấy khoảng cách cửa phòng vệ sinh càng ngày càng gần, Thái Hòa tim cũng đập càng lúc càng nhanh.

Hắn hít thật sâu một hơi, bình phục xuống tâm tình một chút, sau đó nắm chặt đường đao trong tay.

Sau khi trao đổi ánh mắt thoáng một chút với ba người Lê Bống, Thái Hòa chậm rãi từ bên tường dán sát vào.

Không hổ là Chợ Bà Chiểu chuyên bán hàng xa xỉ, buồng vệ sinh gọn gàng giống hệt với cung điện, vậy mà dán gạch men sứ đều là màu hoàng kim đấy, không gian bên trong cũng to đến kinh người.

Chi Pu lại chạy đến trong phòng vệ sinh, lúc này đang đứng ở cửa sổ, dường như là để xem xét tình huống từ nơi này ra phía ngoài.

Bất quá sau đó Thái Hòa lập tức phát hiện một chút không đúng, bởi vì Chi Pu đang làm một chuyện mà tất cả mọi người đến buồng vệ sinh đều là.

Cởi quần...

Sau khi Chi Pu cởi quần ra, vậy mà bên trong trống rỗng đều không mặc gì, cặp mông trắng nõn kia đang đối diện lấy Thái Hòa.

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa lập tức cảm giác được một ngọn lửa lớn bốc cháy lên trên từ bụng của mình.

Trong lòng của hắn lập tức hoảng hồn.

Không khoa học nha, đối phương đã là Lesbian lại còn là tình địch của hắn, không có lý do chỉ là xem cái bờ mông cũng sẽ xuất hiện phản ứng sinh lý nha!

Hắn tới đánh lén đấy, cũng không phải đến rình coi đấy!

Lúc này cuối cùng Thái Hòa phát giác được, loại nước hoa kia, có khả năng có vấn đề gì!

"Đáng chết, ai sẽ hướng để loại nước hoa này trên xe nha! Ngươi cmn là khát khao tới cỡ nào mới có thể mang theo bên người loại hàng cấm này..."

Trong lòng Thái Hòa mắng tên hỗn đản chạy xe sang trọng trong kia máu chó đầy đầu, nhưng ánh mắt lại dán chặt ở trên cặp mông trắng nõn không thể rời đi rồi.

Chuyện này không trách hắn, trên thực tế ý chí của Thái Hòa đã rất mạnh, nhưng sau khi trúng chiêu nước hoa còn muốn cho hắn xem cảnh tượng kích thích như vậy, như thế nào còn có thể nhịn được nha!

Xem bộ dạng của Chi Pu, dường như là đang quan sát bộ phận nào đó của chính mình.

Sau khi nàng cẩn thận cúi đầu xem trong chốc lát, đột nhiên tự nhủ nói: "Vì sao còn không có mọc ra vậy nè? Đã trên sách nam tính giao phối sẽ mọc ra thứ này, vậy tại sao ta không có vậy nhỉ?"

Sau đó, nàng còn cầm theo trên bệ cửa sổ một quyển sách dày dơ bẩn cũ nát, Thái Hòa nhìn thấy bốn chữ mơ hồ...

"Vì sao khôi phục năng lực biết chữ, nhưng vẫn là không có khôi phục kiến thức thông thường đây này... Chừng nào thì ngươi mới có thể ý thức được, thứ này ngươi sẽ không mọc ra được đấy..."

Thái Hòa lập tức thầm thở dài một tiếng ở trong lòng.

Chương 466: Trợ Thủ Chó Khổng Lồ

Sau khi ôm sách sinh lý lật hai trang, Chi Pu đột nhiên như là ngửi được cái gì vậy, ngẩng đầu lên nặng nề mà ngửi hai cái.

Mắt thấy bất kỳ lúc nào Chi Pu cũng có khả năng phát hiện, thừa dịp nàng còn chưa kịp đưa mắt nhìn sang cửa phòng, Thái Hòa vung tay lên, cùng Yuna trước tiên xông ra ngoài.

Lê Bống cũng buông lỏng ra Lê Huỳnh Bảo Ngọc, theo sát lấy nhảy lên phía trước.

Dù sao Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng là Cấp Thủ Lĩnh, vì phòng ngừa nàng dốc sức liều mạng phản công, Ngô Thanh Vân phải giam cầm lấy nàng.

Trên thực tế ở thời điểm sau khi ba người Thái Hòa tiến vào, Chi Pu cũng đã nhận ra.

Nhưng mà Thái Hòa chuẩn bị đã lâu, làm sao lại cho nàng cơ hội phản ứng.

Vì tối ưu hiệu quả lớn nhất, Thái Hòa một mình sử dụng xoắn giết tinh thần.

Mà Yuna thì tại tiến vào trạng thái hai mắt biến sắc trong nháy mắt, khí tức cuồng bạo ngụy Cấp Thủ Lĩnh phóng ra ngoài không che dấu chút nào, đồng thời nhảy lên thật cao, liêm đao trong tay xẹt qua một đạo ánh sáng lạnh lẽo trên không trung, bổ tàn bạo về phía Chi Pu.

Lê Bống thì thời điểm khi vọt tới khoảng cách Yuna chưa đủ

năm mét xa đột nhiên nhảy lấy đà tại chỗ, hổ trảo từ trên không trực tiếp móc xuống dưới.

Chi Pu vừa quay người lại, ánh mắt vừa chạm vào mắt Yuna, phảng phất trước mắt lại xuất hiện ảo giác vậy, vậy mà ngu ngơ một chút.

Còn thêm Thái Hòa tập trung xoắn giết tinh thần, nàng lập tức cảm giác được phảng phất đầu óc bị một tảng đá đập trúng.

Dưới hai tầng ảnh hưởng, mặc dù Chi Pu giãy dụa chạy ngược về hướng bên cạnh, nhưng lưỡi đao hình loan nguyệt kia cũng đã cắt rách y phục của nàng, hơn nữa để lại một miệng vết thương thật sâu.

Hổ trảo của Lê Bống cũng trực tiếp xé đi ống tay áo của nàng, mang đến cho nàng bốn đạo miệng vết thương.

Máu tươi lập tức nhuộm hồng cả nàng nửa người, bất quá Thái Hòa lúc đầu hẳn nên thừa dịp thắng truy kích, ánh mắt lại không tự chủ được ngừng lại ở trên vị trí mấu chốt nào đó của Chi Pu.

“Con mịa nó...”

Trong nội tâm Thái Hòa mắng to, chính là cái 0.1 giây đứng hình này, Chi Pu cũng đã khẽ đảo ra sau, khẽ bóp hai tay của Thái Hòa ở đối diện, bắt vào bệ cửa sổ, nhanh nhẹn hướng nhảy lên trên, nhẹ nhàng mà đã rơi vào trên bệ cửa sổ.

Như vậy bất kỳ lúc nào nàng cũng có thể nhảy ra ngoài cửa sổ, chạy trốn từ cục nóng điều hòa hoặc là ống thoát nước.

Quả nhiên Zombie Cấp Thủ Lĩnh khó đối phó, mặc dù đánh lén lần này mang đến tổn thương cho nàng, nhưng mà vẫn không thể làm được một kích tất sát.

Bất quá Thái Hòa trong nội tâm vẫn phẫn nộ không thôi, nếu như không phải đã bị loại nước hoa này ảnh hưởng, ít nhất hắn có nắm chắc trọng thương Chi Pu.

Nhưng cổ quái nhất, vẫn là Chi Pu ở trong giờ phút mấu chốt này vậy mà không có mặc quần!

Không có việc gì cởi quần làm gì vậy! Dù làm như thế nào cũng không có khả năng mọc ra đấy! Thái Hòa trong nội tâm thầm mắng một trận.

Hơn nữa loại nước hoa chết tiệt này... Không, đoán chừng cơ bản bình này cũng không phải là nước hoa, mà là nước thuốc chuyên môn dùng để kích thích ham muốn nào đó của đàn ông!

Còn không biết thật sự là nước ngoài nhập khẩu, vẫn là chủ nhân lúc đầu cố ý làm ra loại nước hoa để ngụy trang đấy.

Loại nước thuốc này đối với có tác dụng với đàn ông, đối với nữ giới lại không có ảnh hưởng gì.

Bất quá nhờ vậy mà vẫn còn may mắn, nếu không một đoàn người đều chịu ảnh hưởng, còn đánh thế nào...

Nhưng một phương diện khác xác thực loại nước thuốc này che đậy kín mùi thịt trên người của hắn, bằng không thì hắn giống như là khối bánh ngọt thơm nức di động, đã sớm bị Chi Pu ngửi được rồi.

“Đừng chạy!”

Thái Hòa lập tức rống lên một tiếng, thời điểm lúc này nếu để cho nàng chạy, lần sau nếu tìm nàng cũng sẽ rất khó khăn.

Nhưng ngay khi Ngô Thanh Vân và Lê Bống dắt lấy Lê Huỳnh Bảo Ngọc, vậy mà hành lang bên kia truyền đến một tiếng âm thanh rống to!

Sau đó tựu chứng kiến một đạo bóng đen điên cuồng mà đánh tới, thanh thế kinh người!

“Cmn, đây là cái quái gì...”

Thái Hòa vừa quay đầu lại nhìn thoáng qua, lập tức cũng cảm giác một trận lạnh lẽo từ lòng bàn chân trực chạy lên trên.

Cái bóng đen cực lớn này, vậy mà là một cái con chó biến dị!

Hình thể vậy mà lớn gấp ba lần so với chó ngao, bộ lông y hệt đinh ghim, cái đuôi giống như roi sắt, và hàm răng đã giống như đinh quan tài, còn có móng vuốt sắc bén như đao!

Hai mắt đỏ thẫm tràn đầy khát máu và cuồng bạo, nhìn qua làm cho người ta sợ không thôi!

Mà ngay cả tiếng gầm của nó, dường như cũng có một loại hiệu quả ép tình thần người ta, thật giống như là hổ gầm sư rống.

Mặc dù ngoại hình khủng khiếp, nhưng suy nghĩ đầu tiên xuất hiện trong lòng Thái Hòa, lại... Thật phong cách!

Loại này so với vua của loài thú còn phải oách hơn nha!

Hơn nữa nó còn rất mạnh mẽ!

Dưới tình huống đối chiến ngang cấp, zombie không cách nào chống nổi với biến dị thú đấy.

Bất quá số lượng biến dị thú rất ít, điểm này đền bù chênh lệch giữa hai chủng tộc.

Đối với nhân loại mà nói, cũng là như thế. Chủng tộc trước mắt mang đến uy hiếp cực lớn cho nhân loại đấy, vẫn là zombie, thật sự không phải là biến dị thú.

Chương 467: Hòa Đàm

Bất quá con chó biến dị khổng lồ trước mắt này rõ ràng trải qua nhiều lần tăng trưởng lên, khí tức của nó không bằng Cấp Thủ Lĩnh, nhưng tuyệt đối đã đạt đến cấp độ Zombie Lên Cấp.

Nhưng cảm giác có lẽ so với Lê Bống còn muốn kém hơn rất nhiều, bộ dạng thì ra là vừa mới tăng lên đến Zombie Lên Cấp.

Nhưng chỉ có cấp độ này, cũng đã đủ khó giải quyết rồi.

Dã thú trời sinh linh hoạt, cùng với công kích nhanh nhẹn hơn và lực lượng mạnh mẽ hơn, đều là ưu thế bẩm sinh của bọn nó!

Nó tiến hóa, vậy mà tăng lên loại ưu thế này tiến hành phóng đại gấp mấy lần trở nên.

Con chó biến dị khổng lồ này đời trước rõ ràng là một con chó sói cỡ lớn, nếu như là trải qua huấn luyện cảnh khuyển hoặc quân khuyển, có khả năng càng lợi hại hơn...

Biến dị cự khuyển đứng ở cửa phòng, một đôi mắt đỏ hồng đang nhìn chằm chằm Thái Hòa, không ngừng mà phát ra từng trận hít thở nặng nề, đồng thời phát ra từng đợt gào rú.

Vì sao con chó này dường như nhận biết mình vậy...

Trong đầu Thái Hòa đột nhiên lóe lên một chút trí nhớ, lập tức nghĩ tới hắn đã từng thấy con chó sói dị biến ở trong căn cứ cảnh sát.

Khi đó chó sói biến dị chưa tăng lên cũng đã tương đối lợi hại, hết sức khó đối phó.

Chẳng lẽ con chó này đã từng ở trong kho vũ khí đánh lén người sống sót, hơn nữa cố ý lưu lại đánh lén thêm lần nữa hay sao?

Lúc ấy Thái Hòa cũng từng hoài nghi, mặc dù chó sói biến dị xảo quyệt hung ác, nhưng chắc có lẽ không làm ra loại chuyện như vậy, hôm nay xem như biết rõ, rất có thể khi đó Chi Pu đang theo dõi hắn!

Như vậy thì lần tấn công lúc trước coi như là một lần trả thù của Chi Pu hay sao?

Chẳng trách được Chi Pu sẽ như thế có nắm chắc tìm ra hắn trả thù, con chó am hiểu nhất là làm gì? Ngửi mùi, săn mồi!

Có lẽ con chó này chính là con chó lúc ấy công kích Thái Hòa, giao chiến sơ qua một lần với hắn, sau đó nhớ kỹ mùi vị hắn.

Lúc này biểu hiện của nó, hoàn toàn xác minh suy đoán của Thái Hòa.

“Không nghĩ tới cô bé Chi Pu này vậy mà còn rất thông minh đấy...”

Trong nội tâm Thái Hòa phát lạnh một trận, nếu như không phải hắn dùng mùi máu tươi câu cá ở phố cổ, dẫn ra Lê Huỳnh Bảo Ngọc mà nói..., có lẽ không qua được vài ngày hắn cũng sẽ bị Chi Pu phát hiện.

Đến lúc đó địch trong tối ta ngoài sáng, nhất định tình huống sẽ không xong so với hiện giờ nhiều lắm!

Lúc ấy còn cảm thấy tùy tiện một lưỡi câu cũng đã trêu chọc đến một con zombie Cấp Thủ Lĩnh là chuyện hết sức không may, nhưng bây giờ nghĩ lại, Thái Hòa lại cảm thấy may mắn không thôi.

Ít nhất, hắn đã đánh Chi Pu bị thương, trong tay còn có con tin!

Bất quá tình huống lúc này lại trở nên hơi phức tạp rồi...

Đột nhiên xuất hiện con chó biến dị khổng lồ này, rất rõ ràng là cùng một bọn với Chi Pu.

Mặc dù Thái Hòa làm như thế nào cũng không có hiểu rõ, vì sao biến dị thú có thể ở cùng một chỗ với zombie...

Chi Pu bị thương lúc đầu chuẩn bị chạy trốn, nhưng sau khi cảm thấy Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị bắt, cũng lập tức dừng lại.

Bất quá biểu hiện của nàng lúc trước cũng hết sức đáng sợ, cũng không có khả năng dự định ngoan ngoãn đầu hàng.

Trong đầu Zombie, đoán chừng cũng không có khái niệm đầu hàng này, nhưng có thể làm cho nàng sợ ném chuột vỡ bình cũng đã rất tốt, bất kể nói thế nào Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng là "đối tượng giao phối" của nàng nha.

Tình huống lúc này, cũng biến thành team của Thái Hòa đứng trong phòng vệ sinh, Chi Pu cởi chuồng ngồi xổm trên bệ cửa sổ, mà con chó biến dị kia lập tức nhe răng nhếch miệng canh giữ ở cửa phòng.

Không khí giương cung bạt kiếm, bầu không khí huyết chiến hết sức căng thẳng!

Biến dị thú sẽ không phải chịu khí tức zombie cao cấp áp chế đấy, cho nên con biến dị cự khuyển này một chút bộ dạng sợ hãi cũng không có.

Mà Chi Pu lập tức nhìn chằm chằm vào Lê Huỳnh Bảo Ngọc, ánh mắt lộ ra rất phẫn nộ.

“Ha… Xem ra chúng ta phải nói chuyện.”

Liều mạng nhất định sẽ thắng, nhưng Thái Hòa không muốn lưỡng bại câu thương.

Hắn cũng không muốn chứng kiến ba người Lê Bống bị thương, mà chính hắn cũng phải tổn thương không dậy nổi.

Đây là yếu thế lớn nhất của nhân loại, một khi bị thương, mặc dù lập tức cắt tay chân cũng có khả năng bị lây nhiễm.

Mặc dù Thái Hòa cảm thấy thân thể của mình vẫn mãi bị lượng nhỏ ảnh hưởng, nhưng có khả năng còn chưa có có đạt tới tình trạng hoàn toàn chống lại được virus.

Huống chi vẫn còn một con chó biến dị... Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm mệnh danh là virus chó biến dị cấp ba, cùng với virus Zombie Cấp Thủ Lĩnh...

Chuyện này không cần nghĩ chắc chắn là hắn không chịu nổi, hắn không thể đi đánh bạc.

Chi Pu cũng giống như vậy, nàng không muốn mất đi đối tượng giao phối của chính mình, nên cũng trung thực đứng đờ đẫn ở đằng kia, cũng không ra lệnh để con chó biến dị cấp ba phát động công kích.

“Nói chuyện gì!”

Chi Pu vừa thấy được Thái Hòa, cũng lộ ra vẻ tương đối tức giận, bất quá nàng vẫn khắc chế rồi.

Con chó biến dị kia không ngừng kêu lên tiếng gầm nhẹ, cũng bị nàng chặn lại: “Cậu Vàng, không nên cử động.”

“Cậu Vàng? Tên rất hay...” Thái Hòa sững sờ, không khỏi cười cười.

Sau đó Chi Pu lập tức trợn mắt nhìn thẳng vào Thái Hòa, bàn tay chỉ hướng Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Thả vợ của ta!” Sau đó ngón tay của nàng lại chậm rãi di động, lần nữa chỉ hướng Lê Bống, “Còn có vợ lớn của ta!”

“Ngươi Cmn là nữ!” Cuối cùng Thái Hòa không nhịn được.

Chương 468: Kẻ Thứ Ba

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 469: Sói Nhiều Thịt Ít Nhất Định Xảy Ra Tranh Chấp

Nhất là dùng để đối phó zombie và biến dị thú khác, tuyệt đối là một phụ trợ chiến lực vô cùng tốt!

Bất đồng với con rối zombie, loại biến dị thú này hoàn toàn có thể đi theo dõi đám bọn hắn ở rất xa, năng lực ẩn nấp cũng rất mạnh.

Mặc dù tao ngộ với người sống sót, cũng không cần lo lắng quá mức năng lực của mình bị bại lộ.

Dù sao con rối zombie cũng là ngoại hình nhân loại, nhất là con rối zombie sau khi đã có trí lực nhất định, Thái Hòa cũng không nỡ nhẫn tâm để cho đối phương vẫn mãi màn trời chiếu đất.

Giống như hắn thời điểm ngay từ đầu điều khiển ở Ngô Thanh Vân, vậy cũng là nhược điểm của lòng người nha.

Điểm mấu chốt nhất chính là, tinh thần lực của hắn là có hạn đấy, nhưng mà số lượng điều khiển con rối zombie cũng là có hạn đấy.

Với sức mạnh tinh thần của hắn hiện giờ, cố gắng điều khiển ở một con chó biến dị cấp ba, tương đương với vừa mới tăng lên tới Zombie Lên Cấp, độ khó cũng không phải rất lớn.

Nhưng muốn cho hắn cố gắng đi điều khiển Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Chi Pu, vậy thì hoàn toàn không có khả năng đấy.

Tinh thần lực suy kiệt là còn nhẹ, có khả năng biến thành ngu

ngốc càng lớn hơn.

Bất quá nếu có được con chó biến dị này, cũng cần Chi Pu chủ động cởi bỏ liên hệ tinh thần với nó trước.

Bằng không mà nói, Thái Hòa cũng không cách nào hoàn thành điều khiển đấy.

Mặc dù cố gắng xóa đi ấn ký Chi Pu lưu lại, con chó biến dị cấp ba này cũng xem như phế bỏ.

Hiện giờ nó đã có trí lực, hiểu được nghe lời nói chủ nhân..., có thể ngăn chặn dã tính của chính mình.

Nhưng nếu như nó biến thành ngu ngốc, không chỉ sức chiến đấu hạ thấp, hơn nữa một con chó không biết nghe lời, nuôi dưỡng cũng không biết làm sao sử dụng?

Chẳng lẽ để cho chính mình hoàn toàn điều khiển hành vi của nó? Thái Hòa cũng không có hứng thú biến một con chó thành phân thân.

Lúc này nửa người trên Chi Pu đã hoàn toàn bị máu tươi nhuộm đỏ, bất quá nhìn ra được trạng thái đổ máu đang giảm bớt từng chút một, sức khôi phục dũng mãnh của Zombie Cấp Thủ Lĩnh thật làm cho người ta xem thế là đủ rồi.

Mặc dù không đến mức khép lại rất nhanh, bất quá năng lực ngừng chảy máu lại mạnh hơn so với người bình thường nhiều lắm.

Thời điểm trong khi nói chuyện với Thái Hòa, ngược lại là nàng kéo lên quần của mình, chuyện này làm cho cảm giác khô nóng của Thái Hòa lập tức giảm bớt không ít.

“Đầu hàng hay sao?” Dĩ nhiên Chi Pu không có khái niệm phương diện này, nàng cau mày nói ra, “Cậu Vàng là ta săn giết rất

nhiều đồng loại cấp thấp, cùng một ít đồng loại cao cấp, mới nuôi dưỡng đi ra đấy..."

"Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, con chó quan trọng hay là vợ kưng của ngươi quan trọng?"

Thái Hòa liếc mắt, hỏi.

Nghe ra được vậy mà Thái Hòa đánh đồng chính mình với con chó, thoáng chốc Lê Huỳnh Bảo Ngọc bắt đầu giãy dụa điên cuồng..., bất quá lại bị Ngô Thanh Vân cho một cái tát đập ỉu xìu.

Thấy Ngô Thanh Vân ra tay không lưu tình chút nào, mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại toàn thân đều bị tổn thương, thậm chí ngay cả miệng cũng bị dán băng keo lại, Chi Pu trầm mặc một hồi, cuối cùng gật nhẹ đầu.

"Được, cho ngươi Cậu Vàng, trả vợ lại cho ta..."

Nàng vừa dứt lời, một tiếng trầm đục đột nhiên truyền đến từ dưới lầu.

Thanh âm này tới vừa vội lại mãnh liệt, làm cho Thái Hòa lập tức chấn động trong lòng!

Chó biến dị mạnh mẽ kêu lên một tiếng gầm nhẹ, rất nôn nóng mà bắt đầu cào tại chỗ...

Móng vuốt của nó thật sự quá sắc bén, gạch men sứ trải trên mặt đất lập tức phát ra tiếng "Kẽo kẹt kẽo kẹt", hơn nữa có thể thấy để lại từng đạo dấu vết thật sâu.

"Xảy ra chuyện gì? Động đất hay sao?"

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, hỏi.

Thoáng chốc ánh mắt của Chi Pu cũng trở nên hết sức lạnh lẽo, mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức kêu lên "Ô ô".

“Roẹt!”

Thái Hòa lột xuống băng keo trên miệng nàng một cái, hỏi: “Ngươi muốn nói cái gì?”

“Zombie khác, Zombie khác... lúc ấy Kêu gọi Chi Pu, hắn khẳng định nghe thấy được mùi vị máu tươi của Chi Pu. Hắn đang tìm chúng ta!”

Con ngươi của Lê Huỳnh Bảo Ngọc trở nên càng ngày càng hồng, quả thật giống như là muốn nhỏ ra máu.

“Ngươi thật là nhân tài, ngay cả tình địch cũng không có xử lý sạch.”

Thái Hòa lập tức im lặng một trận, thì ra khu vực này, thậm chí có ba con Zombie Cấp Thủ Lĩnh!

Mặc dù không biết Zombie Cấp Thủ Lĩnh trong toàn bộ Sài Thành đến cùng có bao nhiêu con, nhưng có thể khẳng định chính là, khu vực hắn đang ở, tuyệt đối là tối đa đấy!

Chi Pu muốn tìm hắn, mà tình địch của Lê Huỳnh Bảo Ngọc thì tại tìm Chi Pu...

Vòng tròn luẩn quẩn của Zombie cũng thật là loạn đấy, rõ ràng chỉ là hành vi bản năng tìm đối tượng giao phối, làm sao lại có thể nhức hết cả trứng như vậy!

Bất quá sau đó Thái Hòa tựu hiểu rõ ra, Zombie Cấp Thủ Lĩnh số lượng thật là có hạn đấy.

Sói nhiều thịt ít, nhất định xảy ra tranh chấp!

Mặc dù không biết con Zombie Cấp Thủ Lĩnh dưới lầu có địa vị gì, nhưng có thể truy đuổi Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Chi Pu, thậm chí còn có một con chó biến dị cấp ba, thực lực này tuyệt đối sẽ

không yếu!

Chương 470: Chiếm Tiện Nghi Là Kỹ Năng Thiết Yếu

“Được, dù sao chuyện cũng không liên quan đến ta, vội vàng đưa con chó cho ta, sau đó chính các ngươi chơi đi.”

Thái Hòa vốn định nói như vậy...

Nhưng tiếng nổ lớn thô bạo lại nhanh chóng đến gần, hơn nữa rất nhanh, một bóng người cũng ra trên hành lang lúc này.

Vóc người một mét tám mấy, trên thân trần trụi, cơ bắp bại lộ tại bên ngoài tràn đầy cảm giác lực lượng.

Toàn thân đều dính đầy vết máu đã cũ, cặp mắt kia giống như là dã thú, cực kỳ cuồng bạo!

Trên tay hắn cầm theo một cây dao chặt thịt vết rỉ loang lổ, cúi đầu, dùng ánh mắt cực kì khủng khiếp nhìn chăm chú lên phương hướng bọn người Thái Hòa.

Khiến người ta chú ý nhất chính là một đạo vết thương trên mặt hắn, từ đỉnh đầu xẹt qua sống mũi, gần như chia mặt của hắn thành hai nửa.

Chỉ liếc mắt nhìn, Thái Hòa đã biết rõ, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này, nhất định là sở trường dùng lực lượng đấy.

Thân thể mạnh mẽ như thế, có khả năng lúc trước biến dị tựu thể năng siêu mạnh mẽ.

“Các ngươi trêu chọc đấy... Thật đúng là không phải loại mặt hàng đơn giản.”

Nhìn thấy con Zombie Cấp Thủ Lĩnh ở đằng xa, Thái Hòa đã có một chút kiêng kị thật sâu.

Chi Pu còn muốn nói cái gì, nhưng con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia cũng đã sải bước đi tới.

Hắn đang trong trạng thái cực kỳ cuồng bạo, trên đường đi không ngừng mà huơ múa cánh tay, nện ở trên tường bên cạnh, phát ra âm thanh trầm đục "Ầm ầm".

Thậm chí Thái Hòa cảm thấy được mặt đất cũng đang rung động. Con zombie này thuần túy chính là một một con trâu bò.

Chó biến dị cấp ba đã quay đầu đi, sau khi kêu lên một tiếng gầm nhẹ, cũng nhảy chồm mạnh mẽ về phía trước.

Tốc độ của chó biến dị rất nhanh, trong thời gian nháy mắt cũng đã đến trước mặt hắn, miệng rộng mở ra, cắn xuống dưới đầu con zombie này.

Con zombie sức trâu này lệch cái đầu qua một bên, bổ tới một đao.

Bất quá chó biến dị tránh được kịp lúc, cũng không có bị chặt trúng. Ngược lại dựa vào móng vuốt sắc nhọn cào trên bờ vai con zombie trâu bò này một phát.

Nhưng cơ bắp cứng rắn dẻo dai, lại làm cho con zombie trâu bò này không có đã bị thương tổn quá lớn.

Trái lại, đau đớn và máu tươi, ngược lại kích thích cho cuồng tính của hắn mạnh hơn, sau đó đánh ra một cái tát.

"Ầm!"

Sau khi phát ra một tiếng trầm đục, chó biến dị lại bị hắn trực tiếp đập bay, đâm nặng nề vào trên một vách tường.

“Thật dũng mãnh...”

Bất quá con zombie sức trâu này không đủ linh hoạt, có khả năng đây chính là nhược điểm của hắn, Thái Hòa ngoài rung động. Cũng đang tính toán trong lòng.

Chó biến dị phát ra một tiếng kêu rên, vùng vẫy vài cái lại không có thể tiếp tục đứng lên.

Con zombie sức trâu này cũng không liếc nó thêm cái nào, mà tiếp tục đến gần phía buồng vệ sinh.

Bị zombie chắn cửa như vậy, chỉ sợ buồng vệ sinh một phút đồng hồ cũng sẽ bị hủy thành phế tích.

“Đi!”

Thái Hòa lập tức đưa ra quyết định.

Rời khỏi buồng vệ sinh, cho dù bọn hắn không có cách nào chỉ lo thân mình. Cũng không thể bị chắn ở trong hoàn cảnh chật hẹp như vậy.

Bọn hắn vừa ra khỏi cửa, dĩ nhiên là đã rơi vào trong tầm mắt của con zombie sức trâu này.

Sau khi phát hiện team của Thái Hòa, trước tiên hắn chuyển hướng ánh mắt về phía ba người Lê Bống, cuối cùng ngừng ánh mắt lại trên người Ngô Thanh Vân.

“Còn... Còn vợ...”

Thanh âm của hắn giống như kéo ống bễ vậy, đã nặng nề lại còn mơ hồ không rõ.

Bất quá nhìn ánh mắt của hắn, rõ ràng cũng có hứng thú với Ngô Thanh Vân.

“Rống!”

Zombie trâu bò bỗng nhiên phát ra một tiếng gầm nhẹ trong cổ họng, huơ tay nắm lấy một cái chậu hoa trên hành lang. Trong lúc này cây cảnh gieo trồng đã sớm hoàn toàn khô héo rồi.

“Bùm!”

Con zombie trâu bò này một tay nắm lấy chậu hoa nện đi qua. Hơn nữa mục tiêu đúng là Thái Hòa.

“Đậu xanh rau má...”

Chứng kiến một cái bóng đen gào thét bay tới đỉnh đầu của mình, Thái Hòa cũng tê rần cả da đầu.

Hắn tranh thủ thời gian lóe lên phía bên cạnh, nhanh chóng tránh khỏi.

Cái chậu hoa này bay dán da đầu của hắn đi, đâm nặng nề lên trên tường. Lập tức cũng chia năm xẻ bảy.

Bùn đất khô héo và mảnh vỡ chậu hoa bay ra khắp nơi, còn bắn lên trên người Thái Hòa, làm cho hắn nhe răng nhếch miệng một trận.

Thời điểm lúc này Chi Pu cũng đã nhảy xuống bệ cửa sổ, xông ra ngoài từ bên trong cửa.

Nàng trực tiếp lướt qua bên người team của Thái Hòa. Xông về phía zombie trâu bò. Sủng vật bị trọng thương, nàng cái này làm chủ nhân đương nhiên cũng nổi giận rồi.

Chiến đấu giữa hai con zombie Cấp Thủ Lĩnh lập tức bộc phát. Phản ứng của Chi Pu lúc chiến đấu ở khoảng cách gần cũng tương đối nhanh nhẹn, mặc dù thời gian giao thủ ngắn, nhưng lại mang đến vài đạo vết thương tới con zombie trâu bò này.

Mà con zombie sức trâu này lập tức nương tựa theo thân hình cao lớn và sức lực trâu bò, không ngừng dùng nắm đấm và dao chặt thịt công kích tới Chi Pu.

Sau khi trôi qua hơn mười giây ngắn ngủi, hai con zombie cũng đều xuất hiện tình huống bị thương.

Chương 471: Hợp Tác Bất Đắc Dĩ

Lúc đầu Thái Hòa muốn nhân cơ hội bỏ đi, nhưng mà để cho hắn cứ buông tha cho một chó biến dị cấp ba như vậy, thật là quá đáng tiếc.

Cho dù nó bị thương quá nặng không thể tiếp tục sử dụng, ít nhất chất gel biến dị trong đầu của nó rất hữu dụng đối với Ngô Thanh Vân.

Hơn nữa. . . Nếu như có thể lại để cho hai con zombie Cấp Thủ Lĩnh lưỡng bại câu thương, chính mình đạt được Ổ Virus, thu hoạch này, đáng giá mạo hiểm!

Quan trọng nhất là, hắn hoàn toàn có thể dựa vào cái vòi tinh thần đến ảnh hưởng chiến cuộc.

Thái Hòa đang đứng ở góc rẽ, vừa quan sát lấy tình huống chiến đấu, vừa thả đi ra ngoài cái vòi tinh thần.

Zombie Cấp Thủ Lĩnh không dễ giết, chuyện này Thái Hòa rất rõ ràng.

Cho nên đây chính là một lần cơ hội khó được nha...

Rất nhanh Zombie trâu bò cũng đã chiếm cứ thượng phong, ở loại trong hoàn cảnh hành lang chật hẹp này, ưu thế của Chi Pu rõ ràng không phát huy ra.

Nếu như mới vừa rồi nàng và chó biến dị cấp ba không có bị team của Thái Hòa ngăn cản, con chó zombie kia hiện giờ cùng phối hợp công kích, nhất định sẽ mạnh mẽ hơn nhiều lắm.

“Bùm!”

Con zombie trâu bò đá một cước, thân thể của Chi Pu bị đá vào trên tường, mảng lớn vôi lập tức nhao nhao rơi xuống.

Mà con zombie trâu bò này lập tức vung đao bổ về phía Chi Pu đang nghiêng người tránh né, lập nàng tức đã bị trọng thương như vậy, xoắn giết tinh thần của Thái Hòa lập tức dùng đến trên người zombie trâu bò.

Hiệu quả xoắn giết tinh thần đương nhiên không tệ, zombie sức trâu lập tức đầu óc choáng váng một cái.

Bất quá lực lượng của hắn thật sự quá lớn, dưới tác dụng của lực quán tính dao chặt thịt lúc trước chém xuống dưới.

Chi Pu tránh thoát vết thương trí mạng, nhưng một cái cánh tay lại bị chém vào máu tươi giàn giụa.

“Đã xong, bị đánh tàn rồi.”

Thái Hòa lập tức quay đầu nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc, cô bé loli zombie này cũng ở trong trạng thái trọng thương, xem ra là không thể sử dụng đến đấy.

Chi Pu phế đi một cánh tay, bất quá lại không có dự định khuất phục, mà tiến hành công kích điên cuồng.

Quá trình tìm đối tượng giao phối của Zombie Cấp Thủ Lĩnh thật không ngờ tàn bạo máu me. Chuyện này cũng làm cho Thái Hòa mở rộng tầm mắt đấy.

Zombie to xác muốn cướp cô dâu, cũng phải đánh phục Chi Pu.

Đã có dị năng của Thái Hòa quấy nhiễu, con zombie sức trâu này mặc dù chiếm cứ thượng phong tuyệt đối, nhưng một lát lại không có thể bắt được Chi Pu triệt để, ngược lại để cho chính

mình chịu rất nhiều tổn thương.

Ở

Hai mươi viên đạn nếu bắn trúng, cũng có thể bắn cho con zombie sức trâu này thành tàn phế.

Lê Bống đi phía trước một bước. Cầm nên cung nỏ, cuối dùng hai mũi tên nỏ bắn đi ra ngoài.

“Vèo!”

Một đạo bóng đen trong chớp mắt là đến trước mặt zombie sức trâu, hắn nghiên cổ qua một bên, lập tức có thể tránh thoát hoàn toàn, lại bị tinh thần của Thái Hòa quấy nhiễu bẻ cong thoáng một chút ánh mắt. Bởi vậy để lại trên cổ một đạo vết máu.

Nhân cơ hội này Chi Pu lập tức miễn cưỡng né tránh từ dưới chân hắn, đồng thời năm ngón tay đâm sâu vào bụng con zombie trâu bò này một cái.

Cái này zombie trâu bò cơ bắp xiết chặt, một cái tát đem Chi Pu phiến khai mở, trên bụng cũng đã để lại năm cái lỗ máu.

Xem ra không có làm bị thương nội tạng, ngược lại là Chi Pu trọng thương ngã xuống đất.

Lúc này lại “Vèo” một tiếng, Lê Bống nắm lấy cơ hội, bắn tới một mũi tên cuối cùng.

“Phốc phốc!”

Mũi tên lập tức đã trúng mục tiêu một bên má của zombie sức trâu. Bất quá sau khi tiến vào khoang miệng, vậy mà bị hắn cắn lại.

Đồng thời rút...ra mũi tên, ánh mắt con zombie trâu bò này lập tức chuyển hướng về phía team của Thái Hòa.

Toàn thân hắn đẫm máu, trên mặt huyết nhục mơ hồ, thoạt nhìn giống như tên đồ tể dữ tợn.

“Rống!”

Hắn lại kêu lên một tiếng gầm nhẹ. Sau đó lập tức lao nhanh ra.

Súng đột kích mini trong tay Thái Hòa lập tức phát huy tác dụng, bất quá con zombie trâu bò này rất rõ ràng đã gặp qua vũ khí nóng, hoặc là khôi phục tin tức liên quan trong trí nhớ, vậy mà hắn biết rõ lập tức gục đầu xuống.

Con quái vật này khẽ đảo xuống. Cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng không ngăn cản được.

Bất quá tốc độ của hắn không đủ nhanh, mấy phát viên đạn đã quét trúng hắn.

“Rống!”

Lại bị thương lần này. Zombie trâu bò nện một quyền trên mặt đất, tiếng rống giận dữ chấn đến màng tai người ta thấy đau.

Thừa dịp hắn còn chưa kịp đứng lên, Yuna và Lê Bống một trái một phải dán chân tường nghênh đón lấy.

Hai đạo ánh sáng lạnh lẽo trực tiếp chém về phía hắn, con zombie trâu bò này vừa nhấc tay đỡ, một bàn tay lập tức cũng chỉ còn lại có một nửa, dao chặt thịt cũng rơi xuống đất rồi.

Rất nhiều máu tươi vẩy ra khắp mọi nơi, đau nhức kịch liệt làm cho con zombie trâu bò này khi đứng lên giống như là gấu lớn nổi điên đánh về phía Yuna.

Chương 472: Làm Thịt Zombie Cấp Thủ Lĩnh

Yuna hai mắt gây nên ảo ảnh làm cho con zombie trâu bò này đứng hình một chút, sau đó hai người lập tức lui ra phía sau cực kỳ nhanh.

Một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh nổi giận, hơn nữa còn là phản công lúc sắp chết, nhất định sinh ra lực phá hoại rất mạnh.

Thái Hòa muốn lấy được Ổ Virus an toàn, mà không phải dốc sức liều mạng với hắn.

"Ầm ầm ầm!"

Vách tường khắp bốn phía bị con zombie trâu bò này không ngừng vung vẩy cánh tay đập ra nguyên một đám dấu bàn tay, đồng thời hắn cũng đang liên tục tới gần lấy team của Thái Hòa.

Thủ đoạn tấn công đường dài cơ bản không có, một đoàn người lập tức lui về phía sau, Thái Hòa dựa vào cái vòi tinh thần kéo chậm tốc độ con zombie trâu bò này, hy vọng có thể cố gắng hết sức làm cho hắn chảy thêm một chút máu.

Một người truy đuổi, một đám người lui về phía sau, để giảm bớt tổn hao chiến đấu, Thái Hòa hoàn toàn đang dùng phương thức chơi diều đánh hao tổn con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này.

Rất nhanh một đoàn người cũng đã rút lui đến trong một hành lang khác, mà Ngô Thanh Vân sớm đã ném Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngay tại chỗ, từ hành lang tương thông vây quanh sau lưng zombie trâu bò.

Nàng vốn là không có thiện cảm với Lê Huỳnh Bảo Ngọc, thời điểm Thái Hòa phát hiện cũng không kịp cản trở.

Dù sao đến lúc này, Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã mất đi ý nghĩa làm con tin.

Con zombie trâu bò kia khi đi bên người Lê Huỳnh Bảo Ngọc, Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngược lại là chống cự trong chốc lát, bất quá rất nhanh đã bị đánh bay ra ngoài.

Cũng lập tức bị đánh trọng thương, thân hình nhỏ nhắn của Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị rơi vào thế yếu.

Bất quá nàng vẫn để lại một đạo miệng vết thương thật sâu cho con zombie trâu bò này, ngay khi nhảy qua bên cạnh eo của hắn.

Máu đen tuôn ra mà ra, xem ra quả thận khó giữ được.

Lúc này Ngô Thanh Vân đã bọc ra đằng sau zombie trâu bò,

Sau khi trao đổi một ánh mắt với Thái Hòa, Thái Hòa đến một lần xoắn giết tinh thần vào con zombie trâu bò này lần nữa.

Hắn đứng hình ngu ngơ lại một chút, phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Ngô Thanh Vân lập tức từ bên ngoài hơn 10m đến gần hắn, vung lên cánh tay dán phía sau lưng của hắn.

Miệng nàng lập tức cắn tới cái cổ của hắn, bất quá như vậy còn chưa đủ để lấy mạng.

Nhưng lúc này Lê Bống và Yuna cũng lao ra lần nữa, ba nữ zombie liên thủ, một cánh tay của con zombie trâu bò này lập tức bị chặt xuống.

Bất quá hắn điên cuồng huơ loạn dao chặt thịt làm cho ba

người cũng không dám đến gần người, sau khi hắn đến gần biên giới sắp chết triệt để, lại chú ý tới Thái Hòa vẫn tiến hành đánh lén hắn trong vô hình.

Zombie cao cấp cũng rất mẫn cảm với dị năng, mấy lần thiếu chút nữa hắn bị mất mạng, đều là bơi vì tên nhân loại nhìn như vô hại này.

“Ah!”

Zombie trâu bò vung vẩy lấy cánh tay đánh lui ba người Lê Bống, sau đó lao thẳng đến Thái Hòa.

“Bùm bùm bùm!”

Bước chân của con zombie trâu bò này đã ngã trái ngã phải rồi, trọng thương, mất máu quá nhiều, còn có thể dũng mãnh như thế, đã vượt quá tưởng tượng của Thái Hòa.

Đại khái hắn cũng biết chính mình không làm được ba người Lê Bống, cho nên chuyển mục tiêu đến trên người tên nhân loại đáng ghét này.

“Hít hà!”

Một nửa bàn tay kia tán xuống phía đỉnh đầu Thái Hòa, trong nháy mắt Thái Hòa thậm chí có một loại cảm giác không cách nào ngăn cản.

Giống như là đại đa số người đối mặt miệng mãnh thú dính máu, hai chân sẽ như nhũn ra, đầu óc trống rỗng, thậm chí ngay cả chạy trốn cũng không làm được vậy.

Nhưng mà dưới loại tình huống này, sau khi Thái Hòa đã bị nước thuốc kích thích cảm giác cuồng bạo ngo ngoe muốn động kia, lại bạo phát trong nháy mắt.

Hắn hoàn toàn có thể lựa chọn lui về phía sau, tránh né, chèo chống đến ba người Lê Bống xông lên.

Ba người Lê Bống đang đến gần, chỉ cần tối đa hai ba giây, có thể đuổi tới!

Nhưng một cỗ khí tức điên cuồng kích thích tinh thần Thái Hòa hoàn toàn bỏ qua tất cả, hắn cắn chặt hàm răng, lập tức chém ra đường đao trong tay.

Không để ý tinh thần lực tiêu hao, lần nữa dùng ra tinh thần xoắn giết, zombie trâu bò lập tức thân thể nghiêng một cái.

"Phập!"

Máu tươi bắn ra đầy mặt Thái Hòa, lưỡi đường đao đã chặt bay cánh tay của zombie trâu bò, nhưng sức lực mạnh mẽ này lại làm cho bàn tay của Thái Hòa rung mạnh!

Đau nhức kịch liệt làm cho Thái Hòa lập tức thanh tỉnh lại, hắn trực tiếp vọt tới zombie trâu bò, cái vòi tinh thần phát lực, đường đao trong tay che ngang ở trước người chính mình, nương theo sức lực va chạm hắn trực tiếp nhào vào ngực zombie trâu bò.

Cơ bắp dẻo dai mạnh mẽ hoàn toàn chính xác không đứt rời. Cho nên Thái Hòa mới áp dụng loại phương thức này.

Dù vậy. Hắn cũng không thể trực tiếp chém zombie trâu bò thành hai nửa.

Sau khi thành công Thái Hòa lập tức kéo hướng bên cạnh một cái. Né tránh zombie trâu bò cắn xé.

Đồng thời lưỡi đao cũng kéo hoành đi qua, mũi đao làm cho miệng vết thương lập tức sâu hơn rất nhiều.

Chỗ vết đao cực lớn, có thể thấy được mơ hồ trái tim đang đập

bình bịch.

Thái Hòa không chút do dự rút ra đao ngắn, khi zombie trâu bò đánh tới lần nữa, đâm một đao từ trên xuống dưới vào trái tim của hắn, sau đó thuận thế xoắn bàn tay một cái.

“Bụp!”

Zombie trâu bò và Thái Hòa đồng thời ngã xuống đất, cái thanh đao ngắn kia cũng trực tiếp đâm xuyên trái tim của zombie trâu bò, từ phía sau lưng của hắn xuyên thấu đi ra.

Chương 473: Giao Ra Cái Vòi Voi Của Ngươi

Vì để tránh cho máu tươi zombie tung tóe vào trong miệng. Trước tiên Thái Hòa ngậm chặc miệng, bất quá cỗ mùi máu tanh đậm đặc xông vào mũi và mùi virus nhàn nhạt làm hắn muốn buồn nôn, làm cho thiếu chút nữa Thái Hòa nhịn muốn tắt thở.

Ba người Lê Bống cũng đã đuổi tới, Ngô Thanh Vân xông vào trước nhất, một tay lôi dậy con zombie trâu bò kia.

Thái Hòa dùng ống tay áo lau thoáng mặt mũi tràn đầy vết máu một cái, thở một hơi thật dài.

Chuôi thanh đao ngắn chống đỡ lên trên lồng ngực của hắn, làm cho Thái Hòa cũng thiếu chút bị thương.

“Đậu xanh rau má, nguy hiểm thật...”

Ở lằn ranh sinh tử, Thái Hòa không hối hận chính mình liều mạng một trận.

Mặc dù rất nguy hiểm, nhưng loại cảm giác giao thủ với Zombie Cấp Thủ Lĩnh này. Xác thực sảng khoái!

Lê Bống đã thuần thục đào móc trong óc của zombie trâu bò, móc ra một khối vật thể thuần túy giống như máu tươi.

Tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao quá lớn. Mặc dù lúc này khi Yuna nâng đứng lên, bất quá nhưng lại mê muội từng trận.

Thật ra tiêu hao lớn nhất không phải tại chiến thuật quấy nhiễu của hắn, mà là vừa vặn sức tập trung trong thời gian sinh

tử.

Hơi chậm hơn không phẩy mấy giây một chút, hiện giờ người nằm xuống sẽ là hắn.

Thân thể máu thịt của nhân loại, thế nào đánh đồng với loại quái vật chỉ cần không giết chết, sẽ công kích điên cuồng này...

Ở trước mặt lực lượng thuần túy, chỉ có tỉnh táo tuyệt đối và kỹ xảo chém giết may ra mới có thể giành được chiến thắng.

"Hít hà..." Thái Hòa nhịn xuống đau đầu từng cơn, nhận lấy Ổ Virus kia.

Vừa tiếp xúc vào trong tay, Thái Hòa cũng có loại cảm giác.

Vật này, dường như có sinh mạng đấy...

Lực lượng sinh mạng của bản thân Virus lại càng mạnh, điểm này Thái Hòa sớm đã biết rõ, nhưng tình huống khối Ổ Virus này lại bất đồng.

Nó giống như là một cái sinh mạng riêng lẻ, có thể nhúc nhích, có thể hoạt động... Loại cảm giác quỷ dị này làm cho suýt nữa Thái Hòa ném nó ra ngoài.

"Thơm quá. . .

Không chỉ có mùi hương đậm đặc, màu sắc cái Ổ Virus này, có khác nhau rất lớn với chất gel Virus.

Hồng, nhưng mà hoàn toàn trong suốt, chính giữa có từng sợi mạch máu màu trắng, hơn nữa độ cứng rất cao, không còn là một khối mềm.

Giá trị khối Ổ Virus này, có lẽ so sánh với ngàn khối chất gel Virus còn muốn lớn hơn!

“Đáng giá!”

Thái Hòa lộ ra một chút sắc mặt hưng phấn, hắn cố ý móc ra một cái túi nhỏ, chứa đựng lại khối Ổ Virus này, lại dùng màng giữ tươi bọc liên tục vài tầng, sau đó mới yên lòng bỏ vào trong túi.

Loại vật này, không cất kỹ bên người, Thái Hòa lo lắng.

“Đúng rồi, Chi Pu và Lê Huỳnh Bảo Ngọc, còn con chó của ta!”

Trong nội tâm Thái Hòa khẽ động, tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, chạy tới một cái hành lang khác.

Trên đường Thái Hòa đã biết rõ hỏng mất, bởi vì tại Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa mới ơ nơi này, đã không có bóng người.

“Hai người bọn họ cũng đã bị thương nặng nha...”

Nhưng rất nhanh Thái Hòa cũng ý thức được, nói không chừng một người trong các nàng, bị thương cũng không có nặng như vậy!

Nhưng mà lúc tới được một hành lang khác, Thái Hòa mới phát hiện mình quá lo lắng.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc dĩ nhiên chạy trốn thành công, bất quá nàng cũng không có cứu được Chi Pu.

Với thương thế của nàng, muốn dẫn Chi Pu rời khỏi nơi này, đoán chừng cũng không dễ dàng như vậy...

Mà thương thế của Chi Pu quá nặng, dường như ngất đi rồi.

Con chó biến dị cấp ba kia cũng ở lại ngay tại chỗ, lúc này đang há hốc mồm thở hổn hển, nhìn qua ánh mắt dường như hơi tan rã.

Trước tiên Thái Hòa dùng tinh thần lực dò xét thoáng một chút, phát hiện nó đã có thể bị điều khiển rồi.

Điều này nói rõ xác thực Chi Pu bị trọng thương, nếu không không có khả năng ngay cả con chó biến dị cũng đã mất đi khống chế.

Hao tốn không sai biệt lắm thời gian hai phút, cuối cùng Thái Hòa thừa dịp nó bị thương nặng, điều khiển được con chó biến dị này rồi.

Lúc này chó biến dị trợn mắt nhìn Thái Hòa, cũng thoáng chốc trở nên bắt đầu dịu dàng ngoan ngoãn..., thậm chí là giống như hơi cầu xin nhìn qua Thái Hòa.

"Được rồi, đừng...với giả vờ đáng thương với ta, nếu ngươi còn có cứu được ta sẽ không làm thịt ngươi đấy."

Thái Hòa vừa nói, cau mày đi tới.

Mặc dù Lê Huỳnh Bảo Ngọc chạy, bất quá nàng bị thương rất nặng, nhất định sẽ tìm một chỗ trốn đi dưỡng thương.

Nàng cũng không giống như Chi Pu, không có năng lực truy tung Thái Hòa.

Bất quá tòa thành thị này số lượng Zombie Cấp Thủ Lĩnh cực nhỏ, chỉ cần vẫn còn trong Sài Thành, sớm muộn cũng có cơ hội chạm mặt.

Cô bé loli zombie ngốc hàng kia, tính uy hiếp không thể so sánh với cô bé Chi Pu này.

"Được rồi, nàng đã chạy, khẳng định cũng đuổi không kịp rồi."

Mặc dù Thái Hòa cảm thấy hơi đáng tiếc, nhưng thu hoạch lần này đã rất nhiều.

"Có thể đứng dậy không?"

Thái Hòa ngồi xổm xuống đi xem xét một chút tình huống của

chó biến dị, cảm thấy có khả năng nó bị nội thương rồi, nhưng còn chưa bị phế bỏ.

“Một con chó tên Cậu Vàng gì...”

Sau khi kéo lấy nó đứng lên, Thái Hòa quay đầu lại nhìn một cái, đột nhiên nở một nụ cười: “Thịt tên Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia, là của ngươi rồi.”

“Ô. . .”

Chó biến dị lập tức phát ra một tiếng gào rú hưng phấn, mặc dù động tác nó vẫn còn cà thọt cà nhắc, bất quá vẫn là miễn cưỡng chèo chống chạy tới.

Có ăn đúng là không giống lúc trước...

Chương 474: Cho Ta Xem Thằng Em Của Ngươi

Ăn tươi một con zombie Cấp Thủ Lĩnh, thực lực con chó biến dị này nhất định có thể tăng trưởng lên lần nữa, đoán chừng thương thế cũng sẽ khỏi hẳn.

Bất quá trong nháy mắt khi con chó biến dị này đi qua bên người Thái Hòa, Chi Pu nhìn như hôn mê vậy mà nhảy dựng lên, trực tiếp đánh về phía Thái Hòa đang xoa mi tâm.

Mặc dù Thái Hòa tránh được kịp lúc, nhưng quán tính nhào tới làm hai người lao thẳng vào trong phòng đằng sau.

"Ầm!"

Phía sau cửa lập tức trốn tránh Lê Huỳnh Bảo Ngọc, một tay nàng lấy đóng lại cửa phòng.

Sau khi Thái Hòa rơi xuống đất lập tức nhảy dựng lên, hắng hoảng sợ nhìn vào hai nữ zombie Cấp Thủ Lĩnh.

Tuy nói là Cấp Thủ Lĩnh, bất quá hai người bọn họ đều ở trong trạng thái trọng thương, Thái Hòa một chấp hai chưa chắc không nhịn được.

Hắn vẫn tương đối hiểu rõ với cái hai cái nữ zombie này đấy, cho nên mặc dù Thái Hòa khiếp sợ, nhưng cũng không hoảng hốt.

Đồng thời ba người Lê Bống cũng đã đến ngoài cửa, bất quá có Lê Huỳnh Bảo Ngọc chống đỡ lại cánh cửa, trong chốc lát các nàng không vào được.

“Chơi một chiêu này...”

Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh, “Được a, ta còn tưởng rằng con chó kia đối với ngươi có quan trọng bao nhiêu đây nè, không nghĩ tới lại từ bỏ như vậy? Bất quá cơ hội thật tốt, vậy mà các ngươi không trốn đi.”

Chi Pu bò lên từ trên mặt đất, dùng quần áo lau vết máu trên mặt, rất chân thành nhìn chằm chằm vào Thái Hòa nói ra: “Ta không phải muốn ăn ngươi.”

“Vậy ngươi muốn làm gì vậy? Để cho ta tặng Lê Bống cho ngươi hay sao? Người đừng có mà nằm mơ giữa ban ngày...”

Thái Hòa cẩn thận từng li từng tí lui ra sau hai bước, vô cái vòi hình đã bao lấy đoàn ánh sáng tinh thần của Chi Pu.

“Chuyện này. . .” Chi Pu lại đột nhiên dùng tay chỉ hướng chỗ thằng em của Thái Hòa, “Cái đó, như thế nào ngươi có thể thể mọc ra được vậy?”

“Cái gì? !”

Cả đời Thái Hòa nghe được qua rất nhiều vấn đề, nhưng như loại vấn đề này tuyệt đối là lần đầu tiên nghe được.

Vốn cho là Chi Pu và Lê Huỳnh Bảo Ngọc là cố ý muốn muốn trả thù, không nghĩ tới dĩ nhiên là vì chuyện này.

Nếu như ở dưới tình huống khác nghe được câu này, nhất định Thái Hòa sẽ cười ra tiếng.

Nhưng mà không khí bây giờ, lại tràn đầy khí tức khắc nghiệt.

Hai con zombie Cấp Thủ Lĩnh đưa ngăn chặn một mình hắn, tình huống này thấy thế nào đều là hết sức nguy hiểm đấy.

Sẽ không cắn hắn hay sao? Lời này Thái Hòa cũng sẽ không

tin.

Lúc này cửa phòng đã bị đập vang lên cho beng beng, bất quá cửa chống trộm bằng sắt cũng không dễ dàng mở như vậy.

Dĩ nhiên ba người Lê Bống đã vận dụng vũ khí, không ngừng trông thấy có vết đao xuất hiện ở trên cánh cửa.

Thậm chí có mũi đao cũng đã xuyên thủng tới, thanh âm lúc rút...ra làm cho người ta ghê răng một trận.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chống đỡ ở phía sau cửa, cắn răng đóng lại, vôi trên tường liên tục rơi xuống, rơi vãi xuống toàn thân nàng.

Hắn xem ra thực lực Zombie Cấp Thủ Lĩnh, mặc dù trọng thương, nhưng muốn miễn cưỡng giữ vững một cánh cửa vẫn không khó đấy.

“Có thể cho ta xem con voi của ngươi một chút được hay không?” Chi Pu đi lên phía trước một bước, nói ra.

Nàng vừa mới chứa trọng thương không dậy nổi, thậm chí bỏ qua con chó biến dị cấp ba này, để làm tê liệt Thái Hòa, dĩ nhiên là bỏ hết cả tiền vốn rồi.

Không có thu hoạch, nàng tuyệt đối sẽ không bỏ qua đơn giản như vậy.

Lúc này Thái Hòa đã không hề nao núng lui đến trong cửa gian phòng, vụng trộm nhìn vào bên trong.

Quả nhiên, phòng trong là có cửa sổ đấy, từ nơi ấy nhảy ra đi chính là khu làm việc.

Bất quá cửa sổ bị một tủ văn phòng chặn lại, nếu như không phải thân ở trong gian phòng này, từ bên ngoài là không sẽ phát hiện cửa sổ đấy.

Trong nội bộ tầng cao nhất cái Chợ Bà Chiểu này kết cấu rất phức tạp, rất nhiều văn phòng và một khu làm việc lớn, chia trọn khu vực này trở thành hai khối, hành lang hình một chữ "U" liên tiếp nhau.

"Như thế nào cho ngươi xem... Ngươi không phải có sách sinh lý, chưa thấy qua hay sao?"

Thái Hòa cười lạnh đáp một câu, đồng thời tiếp tục đi rút lui về phía trong gian phòng.

Chi Pu lại sửng sốt một chút, sau đó nói: "Đó là nội bộ ảnh kết cấu sinh lý."

Cũng đúng, đó là sách giáo khoa, không phải hình ảnh, ở đâu ra ảnh chụp thực tế cho nàng xem.

Chẳng trách được nàng cho là mình có thể mọc ra, đại khái nàng cảm giác kết cấu nội bộ của mình, có lẽ là giống với con trai nha?

Loại nhận thức sai lầm này ngoại trừ tên điên, cũng chỉ có thể ở trên người zombie may ra mới nhìn thấy.

Ngay từ đầu hoàn toàn đánh mất tất cả lý trí, sau khi tiến hóa từ từ khôi phục trí lực, trước tiên thức tỉnh chính là một mặt tính cách khắc sâu nhất trong trí nhớ.

Tính cách của Yuna biến hóa, chính là ví dụ rõ ràng nhất.

Mà Chi Pu thì lại là một ví dụ khác tương đối cực đoan rồi...

"Môn Sinh học của ngươi nhất định không có học giỏi."

Thái Hòa tính ra khoảng cách chính mình với cửa chính chỉ còn hơn một mét xa, chỉ cần lui ra sau hai bước là có thể đi.

Chương 475: Muốn Lấy Thằng Em Của Ta Hay Sao, Ta Cho Ngươi Đây

Bất quá Chi Pu lại càng ép càng gần: “Hơn nữa, ngươi cùng những người khác không giống nhau...”

Đương nhiên không giống với lúc trước, đậu xanh rau má ta trúng nước thuốc kích dục được chưa! Ngươi cho ta muốn chống lấy cái lều vải này chiến đấu với ngươi ư!

Loại tình huống này, luôn luôn một loại cảm giác bại lộ thằng em vào trong nguy hiểm nha!

Trong nội tâm Thái Hòa hết sức bực mình, lúc biểu hiện ra lại không hề nao núng: “Ta cho ngươi xem rồi, ngươi cũng không mọc ra được đấy.”

Nói xong, hắn lại lui ra sau một bước.

“Vậy thì ngươi đưa cho ta!” Trong ánh mắt Chi Pu đột nhiên hiện lên một chút lệ sắc, đánh tới mạnh mẽ.

Quả nhiên, tốc độ trở mặt của zombie quả thật là quá nhanh...

Nhưng khoảng cách Thái Hòa đã gần cửa gian phòng trong cũng chỉ có một bước ngắn, Chi Pu khẽ động, hắn cũng đồng thời nhảy ra phía sau, sau đó quay đầu phóng đi về phía cửa sổ.

Giờ phút này tốc độ Thái Hòa vẫn tương đối cực nhanh đấy, sau khi độ nhanh nhẹn trải qua tăng trưởng lên hai lần, thân thể của hắn lộ ra vẻ rất nhẹ nhàng.

Nhưng khi Thái Hòa đã nhảy lên cao, chuẩn bị trực tiếp đạp ngã gục cái tủ văn phòng, một chân của hắn lại đột nhiên bị nắm chặt rồi.

Trái tim Thái Hòa lập tức dừng lại một chút, sau một giây hắn cùng với Chi Pu lăn xuống trên mặt đất.

Trong nháy mắt khi lăn xuống đất, phản ứng đầu tiên của Thái Hòa chính là quay người huơ đường đao, nhưng mà một đôi tay lại đã đến trước mặt của hắn.

Thời gian lập tức dừn glai5.

Lưỡi Đường đao chống đỡ ở trên cổ Chi Pu, mà hai tay Chi Pu lại chỉ hướng cổ họng của hắn. Hai người đều không có động tác gần thêm một bước.

Một giọt máu tươi từ lưỡi đao rơi xuống, đã rơi vào bên cạnh mặt Thái Hòa.

Đường đao Sắc bén đã làm bị thương Chi Pu, Thái Hòa chỉ cần hơi run lên bàn tay, có thể cắt đứt động mạch cổ Chi Pu.

“Đừng nhúc nhích.”

Khóe miệng Thái Hòa lập tức lộ ra một tia cười lạnh.

Là hắn chiếm được thượng phong rồi...

Chi Pu cau mày, xem ra nàng rất muốn dốc sức liều mạng với Thái Hòa, nhưng mà khi liều mạng áp chế bản năng cuồng bạo của chính mình.

Dưới trạng thái trọng thương, lại bị Thái Hòa tại quay người đánh một lần xoắn giết tinh thần, công kích của Chi Pu lập tức bị chậm một bước.

Nếu như trạng thái nàng lúc trước, thật đúng là cũng hơi khó

nói.

“Lại muốn lấy đi thằng em của ta hay sao?”

Lúc này Chi Pu là vượt qua mở ra hai chân đặt ở trên người Thái Hòa, mà thằng em của Thái Hòa cũng chống lên khe mông nàng.

Nhiệt độ cơ thể rất thấp, Chi Pu cảm giác được dường như chính mình ngồi ở trên một đốm lửa than.

Mặc dù không đến mức khó chịu, nhưng lại làm cho nàng lộ ra một tia sắc mặt khác thường.

Trong ánh mắt Thái Hòa cũng đã hiện lên một chút khác thường, hắn vẫn đang áp chế dược lực trong nước hoa, dường như sắp phun trào ra rồi...

Tiếp tục khô nóng, điên cuồng tăng vọt, làm cho con mắt Thái Hòa cũng hơi đỏ lên một chút rồi.

Phản ứng của hắn, đương nhiên Chi Pu là cảm thấy.

Hơn nữa chẳng biết tại sao, nàng cảm giác bên trong thân thể của mình dường như cũng có một loại phản ứng kỳ diệu.

“Chẳng lẽ. . . Ta bắt đầu mọc ra rồi hay sao? Chỉ cần chạm phải ngươi đấy, ta có thể mọc ra hay sao?”

Sau khi Chi Pu thì thào tự nói hai câu, ánh mắt bỗng nhiên trở nên hưng phấn lên.

Nàng đột nhiên nhổm lên cái mông một chút, đường đao của Thái Hòa mất đi điểm chống đỡ, lập tức bị Chi Pu dùng một tay đè xuống.

Mà tay Thái Hòa kia đang muốn rút...ra đoản đao, cũng bị bàn tay Chi Pu kéo tới.

Thái Hòa lập tức trong hoảng sợ lòng, lúc này thân thể hắn khô nóng không chịu nổi, cỗ khí tức cuồng bạo kia cũng như núi lửa phun trào, khuấy đến trong đầu của hắn rối loạn.

Cặp mắt của hắn càng ngày càng hồng, thậm chí ngay cả bộ phận tròng trắng mắt cũng tràn ngập tơ máu, như là zombie bình thường!

Trong nháy mắt ngay khi Chi Pu cúi đầu, Thái Hòa mạnh mẽ phát ra một tiếng gầm nhẹ y hệt dã thú, cứ thế mà nhấc mạnh đầu.

“Bành!”

Cái trán hai người chạm vào nhau, Thái Hòa lập tức cảm giác được trong đầu “Ong ong” thoáng một chút.

Đậu xanh rau má, xương cốt zombie cao cấp đều cứng rắn như vậy sao...

Bất quá Thái Hòa cũng không phải va chạm đơn thuần, loại va chạm này, còn dùng đến tinh thần lực của Thái Hòa.

Tinh thần lực hắn tiêu hao quá lớn, đã không cách nào sử dụng đến xoắn giết tinh thần nữa rồi, nhưng Thái Hòa còn có tinh thần lực bản thể.

Nếu như nói lúc trước hắn là bơm nước từ trong hồ nước, sau đó dùng súng bắn nước cao áp tiến hành công kích, vậy bây giờ hắn chính là trực tiếp dùng hồ nước, đi va chạm hồ nước của Chi Pu!

Kết quả, thì là không cần nói cũng biết đấy!

Ánh mắt của Chi Pu lập tức tan rả một trận, nàng không phải là bị đụng choáng luôn, mà là hết hồn rồi!

Mà Thái Hòa lập tức trực tiếp trở mình đi qua, đặt ở trên người Chi Pu.

Ánh mắt của hắn đã hoàn toàn đỏ lên, lúc này trong lỗ tai Thái Hòa, toàn bộ là tiếng tim đập của mình.

“Bình bịch!”

“Bình bịch!”

Thậm chí ngay cả thanh âm máu tươi lưu động, hắn cũng dường như nghe thấy được!

Chương 476: Tràn Ngập Tò Mò

Loại khí tức áp lực cuồng bạo đã lâu này hoàn toàn bộc phát, thậm chí Lê Huỳnh Bảo Ngọc đang liều mạng chặn lại cửa phòng cũng lộ ra một chút sắc mặt kinh ngạc.

Nàng nhìn phương hướng trong phòng, từ góc độ của nàng cái gì cũng không nhìn thấy.

“Đây là. . . Không giống như là khí tức Chi Pu, chẳng lẽ cả nhân loại kia bắt đầu biến dị?”

“Xoát!”

Quần áo Chi Pu trực tiếp bị xé rách, lúc này Thái Hòa giống như là zombie đang công kích điên cuồng vậy, cuồng bạo xé toang tất cả quần áo của Chi Pu.

Làn da trắng nõn của nàng lập tức bại lộ ra ngoài, giống hệt với trước kia, trên người nàng rất sạch sẽ.

Ánh mắt tan rả tập trung lại từng chút một rồi, nhưng mà tinh thần lực bị thương không phải dễ dàng hồi phục như vậy tới.

Thân thể của nàng vậy mà mạnh mẽ hơn so với Thái Hòa, nhưng lại một chút sức lực cũng không gồng lên nổi.

“Ngươi muốn cắt mất thằng em của ta? Được a, cho ngươi! Muốn cướp vợ của ta? Vì vậy còn muốn Cmn truy sát ta? ! Đi, hiện giờ ta cho ngươi biết rõ biết rõ, đến cùng ngươi là nam hay là nữ!”

Ngón tay của Thái Hòa vừa chen đi vào, Chi Pu mà bắt đầu giãy dụa..., việc này làm cho lúc đầu Thái Hòa thăm dò, bị ép biến thành một loại hành vi khác.

Khi máu tươi chảy ra, Chi Pu lại đột nhiên dừng giãy giụa lại, nàng lộ ra một chút sắc mặt khao khát.

“Chỉ cần tiếp xúc sẽ mọc ra! Nhất định sẽ mọc ra đấy!”

Chỉ trong thời gian hơn mười giây, một đốm lửa nóng cũng chạy nước rút đi vào.

Thân thể Chi Pu lập tức căng thẳng lên, lông mày cũng nhíu lại.

“Ah, có thể đi vào trong thân thể ta đấy... Chẳng lẽ đây mới là phương pháp xử lý mọc ra hay sao?”

Mặc dù Chi Pu vừa mới hết hồn, nhưng ngược lại là nàng nghe thấy được câu gầm nhẹ của Thái Hòa kia, “Cho ngươi!”

Ngay từ đầu, đầy trong đầu nàng cũng đều đang chờ mong lấy chính mình sẽ mọc cái vòi dài giống như Thái Hòa, nhưng ngay sau đó, nàng lập tức không nhịn được phát ra một tiếng kêu sợ hãi sung sướng.

“Ngươi quá yếu!”

Thái Hòa không thương tiếc chút nào điên cuồng chạy nước rút, làm cho khuôn mặt Chi Pu lộ ra một màu đỏ ửng nhàn nhạt.

Lúc này thoạt nhìn nàng, hoàn toàn chính là một thiếu nữ thanh thuần không chịu nổi mưa to gió lớn!

“Bành bạch bành bạch!”

Tiếng va chạm kịch liệt, xen lẫn tiếng kêu sợ hãi của Chi Pu, hỗn hợp với xô cửa liên tục truyền đến, làm cho không khí cả phòng trong trở nên vô cùng nóng bỏng!

Mà những âm thanh này, đều truyền vào trong tai Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Nàng trừng to mắt nhìn vào phương hướng phòng trong, chỉ cảm thấy thỉnh thoảng Chi Pu truyền đến tiếng kêu, giống như tràn đầy khoái cảm!

Lê Huỳnh Bảo Ngọc không tự chủ được cảm thấy một chút cảm giác rất quái dị, thân hình loli chưa thành thục này của nàng, dường như cũng sinh ra đáp lại với loại thanh âm này từng chút một.

“Chẳng lẽ... Chẳng lẽ...”

Nàng lộ ra một chút thần sắc kinh ngạc, sau đó lập tức bắt đầu cười hưng phấn: “Chẳng lẽ Chi Pu đang mọc ra vật kia hay sao?”

“Nói không chừng chỉ cần ăn tươi cả nhân loại kia đấy, có thể mọc ra trên người Chi Pu...”

Trước mắt Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức hiện ra bộ dáng thằng em của Thái Hòa, lúc ấy nàng cũng đã nhìn rành mạch khoảng cách gần.

Bất quá Lê Huỳnh Bảo Ngọc xem ra, loại vật bị Chi Pu cực kỳ xem trọng này, ngoại trừ nhìn qua ăn thật ngon ra, dường như không có đặc thù gì quá lớn đấy.

Đã có thứ này có thể biểu diễn thành công giao phối rồi hả? Lê Huỳnh Bảo Ngọc không quá tin tưởng.

Bất quá dường như trong đầu nàng của ẩn ẩn hiện ra tri thức gì trong trí nhớ, nhưng chỉ là thoáng mà qua một chốc lát, cũng không có bị nàng bắt được.

Đau đầu làm cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc có ý thức lảng tránh qua những ký ức “Râu ria” kia đi, đối với nàng mà nói, nàng chỉ cần nhớ rõ chính mình đã từng là ai xem như đủ rồi.

“Ầm!”

Lại là một tiếng truyền đến từ phía sau cửa, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức chấn động toàn thân, nhưng con ngươi màu đỏ của nàng lại càng đỏ hồng hơn, đơn giản chỉ cần kiên trì không có hoạt động nửa bước.

Tiếng kêu của Chi Pu chính là động lực của nàng!

“Cố gắng mọc ra nha! Thứ trên người một nhân loại cũng có thể mọc ra, làm sao zombie cao cấp có thể không mọc ra được!”

Lúc này cửa phòng đã cơ bản bị đập nát rồi. Thậm chí trên bờ vai Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng bị mũi đao chọc ra một cái lỗ máu.

Nếu như không phải Lê Huỳnh Bảo Ngọc còn chống đỡ lấy cửa phòng hoàn toàn biến hình, cánh chống trộm cửa này sớm đã bị đánh bay.

Bất quá lúc này, bên cạnh vách tường lại lại đột nhiên truyền đến một tiếng trầm đục.

Dưới va chạm mãnh liệt, phảng phất mặt đất cũng đang chấn động!

Xem ra, tối đa thêm hai ba phút, gian phòng này sẽ hoàn toàn bị phá hủy.

Mà lúc này trong phòng cũng lại truyền tới một tiếng trầm đục, lần nữa thu hút lực chú ý của Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Nghe tiếng kêu sợ hãi của Chi Pu, trong lòng Lê Huỳnh Bảo Ngọc tràn ngập tò mò, nhưng hết lần này tới lần khác lại đều nhìn không thấy cái gì.

Chương 477: Chuyện Hơi Đặc Biệt Không Liên Quan Đến Chủng Tộc Khác Nhau

Lúc này trong phòng đã bừa bộn một mảnh. Chi Pu không còn sức lực thậm chí không cào rách được áo khoác ngoài của Thái Hòa.

Thái Hòa đặt nàng trên mặt đất, lại vác nàng nằm lên trên bàn công tác trước mặt mình.

Điên cuồng chạy nước rút làm cho Chi Pu cảm giác càng ngày càng kỳ lạ, đồng thời tinh thần lực của nàng đã khôi phục từng chút một lấy.

“Chẳng lẽ ta cũng sắp mọc ra rồi hay sao?”

Chi Pu nghĩ thầm lấy, nàng hoàn toàn chính xác cảm giác được trong cơ thể dường như có thứ gì đó muốn phọt ra.

Mà lúc này Thái Hòa như là hoàn toàn đã mất đi lý trí vậy, hai người lại đập lấy cửa sổ từ bàn công tác.

Từ tủ văn phòng bị xô ngã. Lập tức truyền đến một tiếng vang thật lớn.

Mà ở trong tiếng vang này, Thái Hòa chạy nước rút cũng đến cuối cùng!

“Ah!”

Đột nhiên vang lên tiếng thét chói tai cất cao, cùng lúc đó vách

tường cũng hoàn toàn bị đập ra một cái động lớn!

Một đống tro bụi bao phủ trọn cả gian phòng cho trong đó, Lê Bống là người thứ nhất vọt đi vào, mà Yuna thì ở sau lưng trực tiếp chui vào hươ múa liêm đao chém tới phía sau cửa.

“Ầm!”

Ở dưới liêm đao trảm kích, cửa phòng lung lay sắp đổ lập tức bay ngược mà ra, đâm vào trên vách tường hành lang đối diện.

Nhưng Yuna lại lập tức nhíu mày. Từ xúc cảm đến xem, nàng không có chặt trúng người.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chạy thoát...

Thị lực Zombie vô cùng tốt, nhưng cũng là sẽ phải chịu tro bụi ảnh hưởng đấy, Lê Bống cũng dựa vào liên hệ tinh thần mới nhận được nơi nào là cửa phòng.

Nhưng ở trong phòng. Lê Bống chỉ nhìn thấy Thái Hòa hai mắt đỏ lên, cực kỳ thô bạo...

“Đậu xanh rau má...”

Thái Hòa nằm ở nơi hẻo lánh, trong tay còn đang nắm một mảnh vụn quần áo, từ màu sắc thì đúng là trên người Chi Pu đấy.

Đường đao trong tay hắn để ngang trước mặt. Trên mũi đao vẫn còn nhỏ máu.

Mà ở trên bệ cửa sổ còn có hai dấu chân máu, xem ra đúng là Chi Pu và Lê Huỳnh Bảo Ngọc lưu lại đấy.

“Thiếu một chút đã bị cô bé kia cắn trúng...”

Trong nháy mắt khi sống chết trước mắt. Vậy mà Thái Hòa thanh tỉnh lại.

Nếu như không phải vậy, chỉ sợ thằng em của hắn cũng khó giữ được rồi.

Trong nháy mắt khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhảy vào, trước tiên đánh về phía hắn.

Nghĩ đến ánh mắt tiểu loli kia khát vọng cắn mất thằng em của hắn, Thái Hòa lập tức cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người một trận.

Sau khi bị Thái Hòa dùng đao ngăn cản, Lê Huỳnh Bảo Ngọc quyết đoán kéo lấy Chi Pu toàn thân xụi lơ chạy trốn rồi.

Nhớ tới biểu lộ của Chi Pu ở trong một phút cuối cùng này, trong nội tâm Thái Hòa không khỏi rất là sảng khoái.

"Phải nhớ kỹ loại cảm giác này nha!" Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến.

Lê Bống vội vàng chạy tới nâng đỡ lên Thái Hòa một cái, hỏi: "Hòa Ca... Ngươi... Ngươi không sao chớ?"

"Không có việc gì..."

Thái Hòa cảm thấy hơi xấu hổ, mới vừa rồi hắn hoàn toàn bị cỗ cuồng bạo kia chi phối rồi.

Bất quá càng xấu hổ chính là hai chân lúc này như nhũn ra và phần eo đau nhức...

Xem ra nếu như không phải tác dụng của dược vật, cùng với cổ khí tức cuồng bạo kia chèo chống, Thái Hòa cũng không có biện pháp một lần duy nhất lại làm Chi Pu liên tục lênh đỉnh đấy, càng không khả năng làm cho nàng ngay cả đứng lên cũng không nổi...

"Thật sự không có chuyện gì sao?" Yuna cũng đi tới trước mặt Thái Hòa, hơi hoài nghi liếc nhìn đánh giá Thái Hòa từ trên xuống

dưới, hỏi.

Thái Hòa chèo chống lấy thân thể đứng thẳng, sau đó sững sờ, ngẩn người sững sờ ngã tới phía Yuna: "Có... Có việc..."

Yuna vội vàng đỡ được Thái Hòa một cái, bất quá câu nói đầu tiên Thái Hòa đụng vào trong ngực nàng, lại là: "Không đủ mềm nha, ngươi còn cần tiếp tục tăng trưởng lên."

"Hừ!"

Vậy mà trong mắt Yuna đã hiện lên một chút khác thường, sau đó bất không hề nao núng lui ra phía sau.

Đã mất đi lực chèo chống, Thái Hòa lập tức té về phía trước, bất quá Lê Bống lại nhanh chóng đỡ được hắn.

Nhìn thấy Yuna vác theo liêm đao đi ra phía ngoài cửa, Thái Hòa không khỏi nhảy lên trong một một cái.

Cái bóng lưng này, cho hắn cảm giác rất quen thuộc... Chẳng lẽ Yuna chính mình lại đang từ từ dung hợp tính cách hay sao?

Ngược lại là Ngô Thanh Vân muốn tiếp tục đuổi theo hai người kia, bất quá nàng nhìn thoáng qua bộ dạng của Thái Hòa, dường như lại hơi do dự.

"Được rồi, trong tay của ta có thứ này."

Thái Hòa quơ quơ mảnh vụn y phục trong tay, nói ra.

Đi ra phòng, vừa nhìn thấy cái lỗ lớn trên tường và cánh cửa phòng bị đập tung, Thái Hòa cũng không khỏi hơi hoảng sợ.

Mới vừa rồi tư duy hắn cực kỳ hỗn loạn, cơ bản không biết động tĩnh lớn đến bao nhiêu.

Nhưng lúc này chỉ nhìn qua, cũng có thể phỏng đoán được lực

công kích của ba người các nàng dũng mãnh đến cỡ nào.

Dựa vào lực lượng bản thân, gần như hủy đi vách tường...

Phải biết dụng cụ của các nàng dùng cũng không phải búa gì, mà là binh khí.

Ngoại trừ liêm đao của Yuna tạo hình lớn hơn, rất có phân lượng ra, Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều không có điều kiện tay không hủy đi tường.

“Vất vả các ngươi rồi...”

Chương 478: Đưa Nhau Đi Trốn

Thái Hòa không khỏi dùng tay vuốt vuốt lỗ tai Lê Bống, nói ra.

Nàng lập tức cúi đầu xuống mím môi, xem ra rất ưa thích loại vuốt ve này của Thái Hòa.

Vừa đến hành lang, một cái bóng đen cực lớn cũng đánh tới, vừa vặn ngừng lại ở trước mặt Thái Hòa.

Mặc dù đã thành lập nên liên hệ tinh thần, trở thành con rối zombie của chính mình, nhưng một con hung thú như vậy đột nhiên bổ nhào vào trước chân, trong lòng Thái Hòa vẫn không nhịn được thoáng "Lộp bộp" một cái.

Chó biến dị cấp ba vẫn còn ngoại thương, bất quá xem ra đã không còn thê thảm như lúc đầu rồi, ít nhất động tác trở nên linh hoạt hơn rất nhiều.

Đại khái là bởi vì vừa mới ăn uống hoàn tất, cặp mắt của nó hết sức đỏ hồng, khí tức cũng hơi hỗn loạn một chút, có khả năng đang tăng tốc khôi phục, và tăng trưởng lên.

Nó ngồi xổm trước mặt Thái Hòa, muốn lăn tới lăn lui làm nũng thoáng một chút, nhưng thân thể khổng lồ vừa lật qua một vòng, đầu liền trực tiếp đâm vào trên một bên vách tường khác.

"..."

Thái Hòa nhìn thấy nó rung đùi đắc ý chậm rãi đứng lên, trong nội tâm im lặng một trận.

Thời điểm con chó này không chiến đấu, vì sao lại từ trong ra ngoài đều lộ ra một cỗ nhiệt tình ngu xuẩn vậy nè...

“Chuyện này.” Thái Hòa đưa mảnh vỡ quần áo Chi Pu tới chóp mũi nó một cái, “Mùi vị kia, nhớ kỹ cho ta. Sau này nếu nàng lại dám xuất hiện, trực tiếp cắn cho ta, hiểu chưa?”

Đây chỉ là một biện pháp dự phòng, trên thực tế căn cứ biểu lộ cuối cùng của Chi Pu mà nói, Thái Hòa cảm thấy, nàng sẽ không lại chủ động hiện ra ở trước mặt mình rồi.

Chó biến dị cấp ba lập tức phát ra một tiếng gầm nhẹ, sau đó nặng nề mà ngửi hai cái.

“Quả nhiên nghiêm luyện nha chỉnh huấn...”

Cảnh tượng này thật ra khiến Thái Hòa rất hài lòng, hắn dứt khoát dùng tay vỗ trên đầu nó một cái tỏ ra cổ vũ: “Tên Cậu Vàng kia cũng quá khó nghe rồi, ta đặt tên cho mày một lần nữa nha.”

“Ca Cao.”

Yuna ôm liêm đao, đột nhiên nói ra.

“Ặc. . . Được rồi. Vậy ngươi gọi là Ca Cao được rồi.” Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó lập tức gật đầu.

“Đúng rồi, con Ca Cao này, có phải chính là con Ca Cao lúc trước hay không?”

Yuna ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, dường như như có như không ưởn cao ngực một ít: “Không phải...”

Trong góc một bãi đỗ xe dưới mặt đất, hai bóng người đang gắt gao dựa lại với nhau.

“Chi Pu, ngươi nói... Ngươi nghĩ tới, cái gì?”

Vết thương Lê trên người Huỳnh Bảo Ngọc đang từ từ khôi phục lại, lúc này nàng đang dùng tay vuốt hàm răng của mình.

Vì cắn Thái Hòa, một cây răng cửa của nàng bị gãy mất...

Chi Pu ôm hai đầu gối, thấp giọng đáp: “Còn không nói rõ, bất quá...”

“Ta nghĩ, chúng ta không phải đối tượng giao phối.” Chi Pu ngẩng đầu nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc, chậm rãi nói ra, “Ta không mọc ra được cái đấy.”

Ánh mắt của nàng hơi tan rả, dường như nhớ tới rất nhiều thứ, bởi vậy tư duy hơi không chuyển đến.

Ngón tay Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa mới chuẩn bị lấy ra, cũng ngây dại.

“Chuyện... Thế nhưng mà...”

Lời nói này đối với nàng mà nói quá mức thâm ảo rồi, dĩ nhiên nàng không có hiểu rõ được.

“Đợi thương thế tốt lên rồi, chúng ta cũng phải rời khỏi Sài Thành a, đi những khu vực càng nhiều đồng loại hơn.”

Sau khi Chi Pu nói xong, lại chôn đầu xuống.

“Ta muốn cách tên nhân loại này càng xa càng tốt, ta mới không phải cô gái, lại càng không là bà xã của hắn! Theo như thói quen của nhân loại, sau khi làm chuyện kia sẽ bị bắt phải kết hôn đấy!”

Mà lúc này ở trong Chợ Bà Chiểu, Thái Hòa đang móc ra từ trong túi quần một cây răng cửa vuốt vuốt.

Trắng nõn như ngọc, nhưng mà hết sức cứng rắn, nếu như không phải Lê Huỳnh Bảo Ngọc quá mức dùng sức, cũng không thể cắn gãy cây răng này.

“Vật kỷ niệm như thế thật không sai.”

Thái Hòa ném răng cửa vào trong bọc, lại sờ lên Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh ở trong túi nhựa.

Thứ này mới là thu hoạch lớn nhất hôm nay, nhưng thứ Ngô Thanh Vân cần không phải thứ này, mà Yuna và Lê Bống tạm thời cũng còn không cách nào chịu đựng nổi.

Đặt vào trong ngực, Thái Hòa cũng cảm giác mình có thể cảm giác được nó đang hoạt động, hơn nữa ẩn ẩn nhất trí nhảy lên cùng nhịp đập trái tim mình đấy.

“Một thứ thật quỷ dị...”

Thái Hòa lắc đầu, lại móc ra một cái máy thu thanh.

“Sè xè...”

Lần thứ mấy rồi, vẫn chỉ có loại âm thanh này. Bất luận xoay tròn đến tần số nào đều giống như vậy.

Trong nội tâm Thái Hòa không khỏi thở dài một trận, mặc dù bên cạnh hắn đi theo ba nữ zombies, thậm chí còn có thêm một con chó biến dị, nhưng nội tâm của hắn cũng không hy vọng nhân loại tiếp tục như vậy nữa.

“Nửa năm rồi, đã đủ rồi đi à nha?”

Sau khi nhìn chằm chằm vào radio trong chốc lát, Thái lúc này Hòa mới tắt đi nó, sau đó khẽ dựa ra sau, nằm ở bên người ba người Lê Bống.

Lúc ngày hôm sau đi ra Chợ Bà Chiểu, đã là giữa trưa.

Ánh mặt trời chói mắt, nhưng lại cảm giác không thấy độ ấm.

Chương 479: Khu Trò Chơi Suối Tiên

Một cổ gió lạnh thổi qua trên đường trống rỗng, bốn người một chó đứng ở trên bậc thang, lộ ra vẻ hơi quỷ dị.

“Ca Cao, đi phía trước.”

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang phương hướng sân chơi, nói ra.

Chó biến dị lập tức gầm lên một tiếng gầm nhẹ, nhanh chóng nhảy chồm đi phía trước.

Có nó dẫn đường, đương nhiên thuận tiện nhiều hơn nếu so với trước kia.

Đi qua một đêm, thương thế của Ca Cao đã tốt lên rất nhiều, dĩ nhiên là khi công dụng cho nó ăn một Zombie Cấp Thủ Lĩnh rồi.

Hiệu quả sau khi nuốt một con zombie Cấp Thủ Lĩnh còn không có hiển hiện ra, đoán chừng còn phải cần một khoảng thời gian tiến hành dung hợp tiêu hóa.

Chuyện đáng tiếc duy nhất chính là con bồ câu kia không có thể sống nổi, sau khi tỉnh dậy uỵch vài cái là cứng ngắc lại.

Mặc dù thí nghiệm lần đầu thất bại, nhưng mà cho Thái Hòa một lần tham khảo, đợi lúc thí nghiệm lần nữa, khẳng định xác suất thành công cao hơn nhiều.

Cho dù Lê Bống không có bởi vì bồ câu chết mà đau lòng, nhưng Thái Hòa vẫn lập tức cam đoan với nàng, nhất định hôm nay chính mình sẽ bắt được bồ câu đấy.

Trước kia phát hiện bồ câu ở trước quán rượu tình lữ, hơn phân nửa hẳn là từ công viên trò chơi nơi này bay ra đến đấy.

Tối hôm qua nghỉ ngơi một đêm ở Chợ Bà Chiểu, nhưng mãi cho tới hôm nay Thái Hòa còn chưa khôi phục hoàn toàn.

Sau khi xuyên qua con đường này, quả nhiên phía trước xuất hiện rất nhiều zombies.

Có chó biến dị dẫn đường, một chuyến đi của Thái Hòa rất nhanh đã tìm được một con đường số lượng zombies ít, lách đi qua lặng yên không một tiếng động.

Từ đầu đến giờ, trên đường Thái Hòa ở trong trạng thái nghỉ ngơi, rất ít ra tay.

Tinh thần lực của hắn và thể năng đều tiêu hao rất lớn, nếu không phải tối hôm qua nghỉ ngơi một đêm, lại lần lượt hấp thu nước bọt của ba người Lê Bống, lúc này có khả năng hắn cũng còn co quắp không nhúc nhích được.

Mà loại khí tức cuồng bạo này mang đến di chứng, thật sự quá lớn...

Trong quá trình tiến lên, Thái Hòa đã suy tư cẩn thận vấn đề này.

Lúc ấy hắn cảm giác huyết dịch toàn thân đều tập trung vào đầu, cả người hoàn toàn đã mất đi lý trí bình thường, loại cảm giác này, phảng phất giống hệt so với Zombie bình thường...

“Không, nếu lây đã sớm lây nhiễm...”

Thái Hòa không khỏi đánh rùng mình một cái, vội vàng lắc đầu.

“Hòa Ca, làm sao vậy?” Lê Bống lập tức nghiêng đầu nhìn về

phía Thái Hòa, hỏi.

Ngô Thanh Vân và Yuna đi ở phía trước cũng đều quay đầu lại, trên mặt lộ ra vẻ khó hiểu.

Thái Hòa do dự một chút, cuối cùng vẫn là nở một nụ cười: "Không có gì."

Vấn đề mình cũng nghĩ mãi mà không rõ, làm gì cần nói ra...

Công trình kiến trúc chung quanh bắt đầu dần dần giảm bớt, sau khi quẹo vào một con hẻm nhỏ, bên cạnh chính là rào chắn hợp kim nhôm thật dài.

Xuyên thấu qua rào chắn có thể chứng kiến rất nhiều hình ảnh tạo hình phim hoạt hình, cùng với mảng lớn vườn hoa.

Rất rõ ràng, nơi này đã là khu vực công viên trò chơi Suối Tiên rồi.

Ba người Lê Bống đều lộ ra vẻ rất ngạc nhiên đối với nơi này, mà biểu hiện của Yuna hưng phấn thực tế.

Ngô Thanh Vân lập tức cau mày lộ ra sắc mặt suy tư, trí nhớ của nàng đang dần dần dung hợp, dường như cũng có được ấn tượng nhất định với công viên trò chơi.

"Diện tích bên trong rất lớn." Yuna vẫn mãi nhìn qua rào chắn, rất hưng phấn mà nói ra.

Đột nhiên một con zombie từ trong bụi cỏ nhảy đi ra, thoáng chốc nhào tới trên rào chắn, hai mắt cuồng bạo nhìn chằm chằm chặt chẽ vào Thái Hòa.

Theo sát lấy lại có vài con zombie xuất hiện ở rào chắn, hơn nữa rất nhanh bọn nó mà bắt đầu leo qua hàng rào.

Càng nhanh nhẹn hơn so với nhân loại, tốc độ nhanh hơn,

động tác leo qua hàng rào cũng lộ ra dễ dàng hơn nhiều.

Bất quá Ca Cao bổ nhào về phía trước, Yuna vung lên liêm đao, một hai giây sau bên trên rào chắn lại có thêm mấy bộ thi thể.

“Xem ra bên trong cũng có rất nhiều zombies nha.”

Thái Hòa lập tức bắt đầu kính sợ..., ở đây chỉ là bên ngoài công viên trò chơi suối tiên mà thôi, đến nội bộ khẳng định còn có thể gặp càng nhiều zombies hơn nữa.

Nhưng zombie càng nhiều, nói rõ có thể tìm được càng nhiều chất gel Virus.

“Thảo cầm viên đã ở bên cạnh, hôm nay chúng ta có rất nhiều việc bề bộn rồi.”

Thái Hòa triển khai nhìn thoáng qua bản đồ, nở một nụ cười.

Nghe được động vật, ánh mắt của Ngô Thanh Vân lập tức sáng lên, thậm chí duỗi ra đầu lưỡi liếm liếm bờ môi.

Sau khi đi dọc theo rào chắn hơn mười phút đồng hồ, cả team của Thái Hòa lập tức đến một quảng trường cỡ lớn.

Bồn hoa tạo hình tinh mỹ đã sớm héo rũ rồi, suối phun cũng đã biến thành ao nước thối, hai cá ngà voi khổng lồ cùng với kiến trúc tinh mỹ xung quanh đều bán đầy vết máu đã khô, một tấm băng rôn dơ bẩn lắc lư ở cửa vào y hệt như là cánh cửa vào thành.

“Thời điểm tai nạn bộc phát, ở đây đúng là mở cửa... Đoán chừng có lẽ còn rất nhiều người ở đây.”

Loại công viên trò chơi cỡ lớn này bình thường vé vào cửa rất đắt, mặc dù chỉ xem không chơi cũng phải tốn 100k, thời điểm mở cửa miễn phí, số người đương nhiên sẽ nhiều hơn gấp bội so với bình thường.

Chương 480: Săn Mồi

Bất quá số lượng zombie xem ra cũng không nhiều, Thái Hòa dùng mũi đao chọc lên một vết máu tươi thoáng một chút, cảm giác có lẽ thời gian không cao hơn ba ngày.

Có thể là ở đây vừa mới bộc phát qua zombie tự giết lẫn nhau, cũng có khả năng là vì có biến dị thú qua lại.

Về phần nhân loại nha... Người sống sót bình thường sẽ không chạy đến loại khu vực này đấy.

"Cẩn thận một chút."

Thái Hòa rút ra đường đao thoáng một phát "Xoẹt", lưỡi đao ở dưới ánh mặt trời chiếu xuống lóe ra ánh sáng lạnh lẽo chói mắt.

Có Yuna bảo dưỡng, mặc dù cây đao này vẫn còn có thể sử dụng nhiều lần, nhưng không chỉ không có xuất hiện lỗ hổng, ngược lại lộ ra càng thêm sắc bén rồi.

Vũ khí lạnh chỉ có sau khi uống máu, may ra mới chính thức triển lộ ra uy lực.

Ca Cao ở dưới chỉ thị của Thái Hòa trước tiên xông lên cửa chính, những con Zombie bình thường kia nhao nhao bị nó thu hút, rất nhanh đi theo nó biến mất ở trong cửa chính.

Dùng độ linh hoạt của Ca Cao, chỉ cần đảo vài vòng có thể vứt bỏ những Zombie bình thường này, nhưng lại có thể bảo chứng khoảng cách với Thái Hòa không xa hơn 2000m.

Thái Hòa vẫn mãi cảm giác hiệu suất chiến đấu của mình quá kém, mục tiêu công kích chủ yếu của hắn vậy mà chỉ là Zombie

biến dị hoặc Zombie Lên Cấp đẳng cấp càng cao, nhưng thường thường lại lãng phí rất nhiều thời gian trong chiến đấu với Zombie bình thường.

Đã có sự tồn tại của Ca Cao, vấn đề này lập tức giải quyết dễ dàng.

Ngoại trừ mấy con zombies tốc độ chậm chạp vẫn còn ngoài cửa, thoáng chốc toàn bộ quảng trường trở nên trống trơn.

Sau khi giải quyết thoải mái hết mấy con zombie này, team của Thái Hòa lập tức đi xuyên qua cửa chính, tiến vào trong công viên trò chơi.

Công viên trò chơi Suối Tiên phồn hoa náo nhiệt xưa kia, lúc này giống như là khu vực quay chụp phim kinh dị, không chỉ hoàn cảnh trở nên rất hoang vu, hơn nữa khắp nơi đều là zombies.

Từ trong đáy lòng Thái Hòa âm thầm đánh giá tính toán một chút, zombie trong cả công viên trò chơi, đoán chừng có khoảng hơn vạn con...

“Nơi này là một căn cứ zombie cỡ lớn nha...”

Thái Hòa lập tức nở nụ cười hưng phấn. Loại này khu vực nửa đóng kín như vầy, nhất định sẽ có xuất hiện Zombie Lên Cấp.

Sau khi Ca Cao từ trong một tòa nhà ma nhảy đi ra, Zombie bình thường đi theo phía sau đã cơ bản bị dọn sạch sẽ rồi.

Cũng chỉ có còn có năm sáu con zombie tốc độ cực nhanh theo sát ở phía sau.

“Zombie biến dị!”

Chờ đợi ở bên ngoài Thái Hòa lập tức nở một nụ cười, cái vòi tinh thần của hắn lập tức cuốn ra.

Zombie biến dị lúc đầu còn đang liều mạng chạy trước lập tức ngừng lại ngây ra như phỗng, Ca Cao lập tức quay người cắn một con zombie ở trong đó, móng vuốt sắc bén xé ra ngực đối phương.

Ba người Lê Bống cũng nghênh đón lấy, trong chớp mắt cũng móc toàn bộ chất gel Virus của bọn hắn đi ra.

Đây đã là nhóm Zombie biến dị thứ năm bị team của Thái Hòa giết chết rồi.

Mà thu hoạch được chất gel Virus... Thái Hòa mở ra miệng túi đếm thoáng một chút, hưng phấn mà báo ra một cái số lượng: "30 khối!"

Không được hoàn mỹ chính là còn không có gặp Zombie Lên Cấp, Thái Hòa còn cố ý tùy tiện đi ở giữa đường, cũng không có thể dẫn dụ Zombie Lên Cấp ra.

"Xác thực số lượng Zombie ở đây rất nhiều, nhưng khu vực quá rộng lớn, zombie quá phân tán rồi..."

Thái Hòa hơi đáng tiếc lắc đầu.

Nếu như không phải như vậy, hiệu suất săn giết còn có thể lại tăng lên gấp bội.

"Không thể quá tham rồi..."

Thái Hòa tranh thủ thời gian nhắc nhở trong lòng chính mình. Nếu như zombie thật sự hết sức dày đặc, mặc dù là Ca Cao cũng rất dễ dàng bị thương thậm chí là tử vong đấy.

Hơn nữa một khi xảy ra vấn đề, coi như là chơi quá lố triệt để rồi.

Nếu như có Zombie Cấp Thủ Lĩnh mạnh mẽ dẫn đầu, Thái Hòa hắn vẫn là thân hình người bình thường, bị mấy ngàn con zombies

bao vây ở khu vực trống trải, sau đó chỉ còn con đường chết.

Ca Cao đang giống như hiến vật quý đảo quanh Thái Hòa, Thái Hòa thoáng do dự một chút, lập tức ném đi một khối chất gel Virus chất lượng không cao cho nó.

Miệng rộng mở ra, Ca Cao cũng ngậm được khối chất gel này, sau đó hai mắt cũng trở nên đỏ hơn một ít.

Nó run rẩy thoáng một chút. Lại mạnh mẽ gầm lên một tiếng gầm nhẹ.

Tiến hóa giữa Ca Cao và zombie dĩ nhiên bất đồng, nó cũng không phải cái loại hình sau khi hấp thu virus là sẽ lập tức tiến hóa.

Thái Hòa đoán chừng đây là bởi vì virus zombie và virus biến dị thú tuy thuộc đồng nguyên, nhưng trên thực tế đã phân hoá ra hai loại khác biệt rất lớn.

Điều này sẽ cần có một quá trình chuyển đổi và dung hợp, thời gian có thể dài có thể ngắn, Thái Hòa không có bất kỳ kinh nghiệm nào, không thể nào phán đoán.

“Dứt khoát nghỉ ngơi một lát a.”

Dựa vào loại phương thức này săn bắt chất gel Virus, Thái Hòa và ba nữ zombie cũng tiêu hao không lớn.

Nhưng Ca Cao lại mệt đến ngất ngư, đầu lưỡi vẫn đang thè ra ngoài, thở phì phò hồng hộc.

Hơn nữa hiện giờ cả team đã xâm nhập công viên trò chơi. Đi được cũng đủ lâu rồi.

Chương 481: Tòa Thành Trong Đảo Hoang

Quyết định này lập tức đã nhận được ba người Lê Bống đồng ý, Yuna lập tức chỉ vào một hòn đảo giữa hồ cách đó không xa, nói ra: “Đi vào trong đó!”

“Được.”

Thật ra đảo giữa hồ chính là một tòa tòa thành cỡ lớn, bên trong đoán chừng chắc là khu biểu diễn.

Thái Hòa lưu lại Ca Cao ở đầu cầu, chính mình lập tức mang theo ba người Lê Bống đi vào.

Cây cầu dài chật hẹp một bên bị đánh sập. Mặt nước biến thành màu đen, một cỗ khí tức tanh tưởi xông vào mũi.

Đoán chừng trong hồ có rất nhiều thi thể hư thối, Thái Hòa không nhịn được nhăn lại cái mũi, ngược lại là ba người Lê Bống không bị ảnh hưởng chút nào.

Ở trên đảo không nhìn thấy bất luận một zombie nào, ngược lại là có một vài thi thể và vết máu.

Sau khi đi một vòng quanh tòa thành, Thái Hòa lập tức phát hiện một cái cửa gỗ.

Môn bên trái là cửa sổ bán vé, bên cạnh còn có lời thuyết minh tuyên truyền.

Quả nhiên không ngoài dự tính của Thái Hòa. Thật sự ở đây là nơi chuyên môn dùng cho biểu diễn.

“Có nên đi vào hay không? Loại khu vực bình thường này ở trong phim ảnh đều có ma quỷ mạnh mẽ qua lại đấy, đoán chừng ở nơi này chắc là zombie mạnh mẽ qua lại.”

Thái Hòa vừa mới quay đầu muốn hỏi, bên người có hiện lên một cái bóng đen, sau đó cửa gỗ đã bị một cước đạp ra.

Nhìn lại. Yuna đã biến mất không thấy...

“Lần thứ nhất biết rõ thì ra nàng cảm thấy hứng thú với loại khu vực này...”

Sau khi vừa vặn sáng đèn pin, Thái Hòa cũng theo sau đi vào.

Ngô Thanh Vân và Lê Bống đều ở bên cạnh hắn, cho dù có Zombie Lên Cấp đánh lén cũng không sao.

Ở trong tòa thành có diện tích rất lớn, hơn nữa chia làm hai tầng. Dĩ nhiên là Yuna xông một mạch vào tầng thứ nhất, Thái Hòa cũng chỉ có cách đi theo sau.

Bất quá chuyện làm cho Thái Hòa hơi ngoài ý muốn chính là. Ở đây không giống như là có zombie qua lại.

Thậm chí ngay cả hài cốt cũng không có nhìn thấy, vết máu cũng không nhiều.

“Thời điểm tai nạn bộc phát, khẳng định người nơi này đều xếp hàng ở bên ngoài a? Bên ngoài giới thiệu viết 3 giờ một lần.”

Thái Hòa vừa nói xong, lại đột nhiên nghe thấy bên trong truyền đến một tiếng thét lên.

“Làm sao vậy?”

Thái Hòa tranh thủ thời gian chạy tới, đồng thời tầm mắt cũng chuyển đến phương hướng Yuna.

Ánh mắt Yuna đã nhìn vào một bóng người, mà người này cũng không giống như là zombie...

Lúc Thái Hòa chạy một hơi đến hậu trường, bóng người này đã khẩn trương đứng lên.

Thái Hòa dùng đèn pin quét qua thoáng một cái, phát hiện đây là một người sống sót nữ giới, bộ dạng đại khái hơn ba mươi tuổi, sắc mặt tái nhợt, hai gò má lõm thật sâu, xem qua chính là thời gian dài không đầy đủ dinh dưỡng.

Ánh mắt của nàng rất hoảng sợ, hơn nữa khi đối mặt Yuna, thậm chí không tự chủ được ép vào trên tường.

Không có nghĩ đến ở công viên trò chơi này vậy mà còn có người sống sót... Bất quá cái đảo hoang này, thật sự là chỗ ẩn trốn tốt nhất.

Trông thấy lại có ba người xuất hiện, biểu lộ hai người sống sót này càng hoảng sợ, sau đó trong cửa nhỏ từ phía sau bọn họ, lại chui đi ra một bóng người.

“Đừng sợ, bọn hắn cũng là người sống sót.”

Người này vừa xuất hiện, cũng lập tức tỉnh táo nói.

Mặc dù thanh liêm đao của Yuna rất chói mắt, bất quá người này cũng không có khủng hoảng giống như cô gái kia.

“Chắc hẳn các ngươi không phải là người sống sót ở nơi này đúng không?”

Người này đi lên phía trước một bước, hỏi.

Cũng không biết là cố ý hay là vô tình, người này chủ động đứng ở dưới ánh sáng đèn pin của Thái Hòa.

Một cô gái đại khái hơn hai mươi tuổi, tướng mạo không dễ

làm người khác chú ý thế nào, ít nhất so với ba người Lê Bống còn kém sắc rất nhiều, bất quá biểu lộ rất trấn tĩnh, lộ ra một cỗ cảm giác cứng rắn kiên cường.

Nàng cũng rất gầy yếu, bất quá thoạt nhìn nếu so với những cô gái sống sót khác, tinh thần tốt hơn nhiều lắm.

Đồng thời khi Thái Hòa đánh giá nàng, nàng cũng đang đánh giá bốn người Thái Hòa.

Võ trang đầy đủ, trên người mỗi người đều có vật tư, thậm chí ở trên người Thái Hòa còn đeo khẩu súng.

Ánh mắt của cô gái này lập tức trở nên nóng bỏng lên, nàng nhìn chằm chằm Thái Hòa, đột nhiên hơi kích động đi lên phía trước một bước, hỏi: "Ngươi là quân nhân hay sao?"

"Ặc. . ."

Nhìn thấy cô gái này kích động tới toàn thân phát run, Thái Hòa chỉ có thể hơi tiếc nuối lắc đầu: "Không phải."

"Không phải sao?"

Biểu lộ của cô gái này thoáng chốc trở nên rất thất vọng, bất quá rất nhanh nàng lại khôi phục sắc mặt thường: "Vậy các ngươi như thế nào sẽ tới loại khu vực này vậy? Ở đây vật tư gì cũng không tìm thấy rồi."

Hoàn toàn chính xác, người sống sót bình thường không có khả năng chạy tới loại khu vực này.

Bất quá Thái Hòa cũng không cách nào nói ra mục đích của mình, đành phải hỏi ngược lại: "Vậy các ngươi trốn ở nơi này đã bao lâu?"

"Ở đây? Hơn ba tháng rồi." Cô gái kia vừa nói, vừa đẩy cửa ra

vào, “Tiến đến ngồi đi. Có thể còn sống gặp nhau chính là duyên phận.”

Chương 482: Giống Như Nạn Dân

Trên thực tế Thái Hòa rất muốn quay đầu bỏ đi, bất quá nhìn thấy các nàng đều gầy tới da bọc xương, trong nội tâm cũng hơi không đành lòng.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa chứng kiến người sống sót gầy thành như vậy, trước kia cơ bản đều là ở trong loại phim ảnh thiên tai may ra mới có thể nhìn thấy được.

Thái Hòa trong nội tâm hơi do dự một chút, gặp một danh khác nữ người sống sót còn bối rối nhìn mình, không khỏi thở dài.

“Đi thôi, vào xem.”

Không gian bên trong rất lớn, hơn nữa ngăn ra thành rất nhiều gian nhỏ, đoán chừng đều là phòng hóa trang.

Một cỗ mùi ẩm mốc nhàn nhạt chui vào xoang mũi, hơn nữa vừa vào cửa, Thái Hòa đã nhìn thấy ước chừng mười mấy người.

Những người này đều nghe thấy được tiếng thét chói tai, bất quá cũng không dám đi ra xem xét.

Hơn nữa, hơn phân nửa những người này dùng nữ giới chiếm đa số, còn có hai người đàn ông tuổi lớn hơn.

Vừa thấy team của Thái Hòa tiến đến, bọn hắn đều sợ hãi rụt rè lui ra sau hai bước, dường như dáng vẻ rất khẩn trương.

Thái Hòa lập tức nhíu mày, dùng thực lực của những người này không có khả năng chèo chống đến bây giờ.

Cô gái dẫn thái hòa vào cửa lập tức phảng phất nhìn ra khó hiểu của Thái Hòa, thấp giọng nói ra: “Có mấy người đàn ông, bất quá bọn hắn đi ra ngoài tìm đồ ăn rồi.”

“Từ nơi nào đây?” Thái Hòa nghi hoặc hỏi một câu.

Cô gái chỉ chỉ đằng sau, nói ra: “Bên kia còn có cái cầu nhỏ, an toàn hơn so với cửa chính. Bất quá các ngươi thật sự quá mạnh mẽ, thật không ngờ các ngươi có thể đi đến nơi này, nhất định chết không ít người nha?”

Nàng nửa là cảm khái, nửa là thăm dò tính mà hỏi thăm.

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: “Coi như không tệ.”

Không biết tại sao, trong cảm giác của Thái Hòa, cảm thấy ánh mắt cô gái này nhìn về phía mình hơi không đúng.

Không phải cái loại mừng rỡ gặp được người sống sót này, mà là hơi kích động, nhưng ánh mắt lại hơi sợ hãi lùi bước.

Hơn nữa không riêng gì nàng, trong đám người kia, cũng có người lộ ra ánh mắt giống như vậy.

“Chuyện này...”

Một cô gái người sống sót dùng thanh âm run run hỏi: “Có thể... Có thể cho chúng ta một chút đồ ăn hay không?”

Nàng mới mở miệng, những người khác cũng nhao nhao cầu khẩn lên.

Bất quá bọn họ cũng không dám tùy tiện tới gần team của Thái Hòa, nhất là súng tiểu liên sau lưng Thái Hòa, đối với người bình thường thật rất có lực chấn nhiếp.

Dinh dưỡng không đầy đủ thời gian dài, lại bị kẹt vây ở trong khu vực một âm u như vậy, những người này so với nhìn thấy dân

chạy nạn trên TV trước kia cũng không khác chỗ nào.

Hơn nữa trên người bọn họ đều có một cỗ mùi hôi chua, cũng không biết bao lâu không có tắm rửa qua.

Đại đa số người trong đó đều bờ môi khô nứt, đoán chừng bình thường có thể uống được cũng không nhiều nước.

“Van cầu các ngươi...”

“Cho chúng ta một chút đồ ăn đi!”

“Ta đã sắp chết đói...”

Một người phụ nữ trung niên đột nhiên tách ra đám người, nàng lôi kéo một cô bé gái, con mắt cô bé kia hãm sâu đấy, nhưng lại vừa hết sức u ám, một chút sức sống cũng không có.

“Ta có thể không xin, nhưng van cầu ngươi, làm ơn cho con gái của ta một chút đồ ăn đi!”

Sau đó, nàng lập tức cúi người muốn quỳ xuống, Thái Hòa tranh thủ thời gian gọi lại nàng.

“Ặc. . .”

Tất cả người sống sót đều ngậm miệng lại, dùng ánh mắt tràn ngập khao khát nhìn về phía Thái Hòa.

Trong một mảnh yên lặng, tiểu cô nương kia sợ hãi rụt rè từ sau lưng phụ nữ trung niên ló đầu ra, giọng nói mềm mại: “Anh ơi, em không ăn, anh cho mẹ em đi...”

Lời này lại để cho Thái Hòa lập tức đau xót trong lòng.

“Chị đại, lấy một ít đồ hộp đi ra.”

Nếu như là người sống sót bình thường, Thái Hòa tuyệt đối sẽ

không làm như vậy, nhưng hoàn cảnh công viên trò chơi Suối Tiên xác thực hết sức không xong.

Khắp nơi đều là zombie, hơn nữa khu vực có thể sưu tập được đồ ăn cũng không nhiều.

Những người này có thể sống đến bây giờ, rất không dễ dàng.

Thái Hòa vừa thốt lời kia ra. Ánh mắt những người sống sót này lập tức trở nên càng tỏa sáng hơn.

Mà khi Ngô Thanh Vân cầm đi ra đồ hộp, Thái Hòa mới chính thức cảm nhận được cái gì gọi là "Con mắt đều tái xanh rồi" .

Những người này nhao nhao xông lại, nhưng lại không dám cách quá gần Ngô Thanh Vân.

"Cám ơn các ngươi!"

"Các ngươi thật sự là người tốt!"

Người lấy được đồ hộp thậm chí vui đến phát khóc, người sau khi bị đói bụng mấy tháng, chưa từng có nếm qua cơm no, loại phản ứng này cũng không khoa trương.

Một mình Thái Hòa đưa hai hộp thức ăn đưa kín đáo cho cô bé kia, lại thuận lấy ra một cái ấm nước đến: "Cùng mọi người chia ra uống đi."

Tiểu cô gái gật nhẹ đầu: "Cảm ơn anh..."

Vành mắt người phụ nữ trung niên kia hồng hồng nhìn về phía Thái Hòa, nói: "Cám ơn ngươi, cám ơn!"

"Ăn trước đi."

Thái Hòa đưa mắt nhìn phụ nữ trung niên ôm cô gái ngồi xuống một nơi hẻo lánh. Hai mẹ con dùng hai tay phát run mở ra

đồ hộp.

Sau khi cô bé kia vặn chai nước suối uống một ngụm, lại đưa cho phụ nữ trung niên.

Sau khi phụ nữ trung niên uống xong, hơi do dự quay đầu sang liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lập tức đưa cho một người khác.

Trong lúc nhất thời trong phòng chỉ có thể nghe được thanh âm ăn uống, mặc dù những người này hết sức kích động. Nhưng thời điểm ăn đều rất chậm.

Đồ ăn đối với bọn hắn đến rất quý giá, mà lại ăn từ từ có thể làm cho cảm giác chắc bụng càng mạnh mẽ hơn.

Nữ nhân kia cũng được chia một hộp thịt, nhưng nàng lại không có trước tiên mở ra đồ hộp, mà là đi tới trước mặt Thái Hòa.

“Ngươi nhất định là quân nhân a, loại đồ hộp này cũng là quân dụng đấy.” Cô gái tràn ngập hiếu kỳ mà hỏi thăm.

“Thật không phải là...” Thái Hòa lắc đầu.

“Ngươi không nhận coi như xong. Tóm lại cám ơn các ngươi, các ngươi là người tốt.”

Cô gái kia hết sức cảm kích nói ra.

“Đừng có lại phát cho ta thẻ người tốt rồi...”

Lời nói thật Thái Hòa rất không quen loại cảm giác này.

Chương 483: Thái Hóa Trong Ký Ức Của Chị Đại

Hắn làm không bao nhiêu chuyện tốt, nhưng vừa vặn nghe được câu nói của cô bé kia. Hắn lại cảm giác một nơi nào đó trong lòng mình bị xúc động rồi.

“Đúng rồi, ta tên Bạch Ngọc.” Cô gái cố ra vẻ tươi cười, sau đó đột nhiên giảm thấp xuống âm lượng, nói tiếp.”Các ngươi đã có thể đi vào đi ra, ta nghĩ, có lẽ các ngươi đã tìm được một con đường ra tương đối an toàn a?”

“Xem như thế đi.”

Chuyện này cũng không có gì phải giấu diếm đấy, zombie ở trên con đường kia đều bị Ca Cao cho dẫn dắt rời đi rồi. Nếu như đám người này muốn rời đi, hoàn toàn có thể dọc theo con đường lúc bọn hắn đến.

Chỉ cần đủ cẩn thận. Tỷ lệ còn sống đi ra là rất lớn.

Bạch Ngọc lập tức lộ ra một chút sắc mặt vui vẻ, xem ra hơi hưng phấn mà không đủ sức vậy.

“Bên ngoài...”

“So với ở đây hơi tốt hơn một chút, có lá gan thì có thể kiếm ăn.” Thái Hòa nói.

“Không có phong tỏa, không có cứu viện hay sao?” Bạch Ngọc hỏi.

Gặp Thái Hòa lắc đầu, ánh mắt của nàng u ám thoáng một

chút: “Vậy sao... Bất quá, cũng tốt hơn so với sống ở nơi này. Ngươi có thể đưa chúng ta… Hay không”

“Ta có thể vẽ một con đường cho các ngươi.” Sau khi Thái Hòa nghe được, lại thoáng do dự một chút, tăng thêm một câu, “Nếu như các ngươi có thể chờ, vậy chờ sau khi ta làm xong mọi chuyện, thời điểm khi trở về đường cũ thuận tiện đưa các ngươi ra ngoài.”

“Thật... Thật vậy chăng?”

Bạch Ngọc lập tức che lại cái mũi đang muốn nấc lên, vành mắt cũng lập tức đỏ lên.

“Bất quá, ta chỉ là đưa các ngươi ra ngoài. Bên ngoài có thể sưu tập được rất nhiều đồ ăn, các ngươi cần dựa vào chính mình.”

Thái Hòa nói. Hắn không có khả năng vẫn mãi bảo hộ những người này.

Bạch Ngọc dốc sức liều mạng gật gật đầu: “Đương nhiên! Chỉ cần có thể rời khỏi nơi này là được. So với chờ chết ở nơi này, ta tình nguyện chết ở bên ngoài. Bất quá nhờ các ngươi sau khi xong việc thì nhất định phải trở về, nhất định!”

Thấy bộ dạng kích động của nàng, một chút do dự trong nội tâm Thái Hòa cũng lập tức không còn sót lại chút gì rồi.

Chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, chỉ là một chuyện nhỏ, thuận tiện mà làm, nhưng đối với đám người này, lại tương đương với cứu được mạng của bọn hắn.

Thấy Bạch Ngọc liên tục không ngừng chạy thông báo cho người sống sót khác, Thái Hòa không khỏi quay đầu liếc nhìn Yuna.

“Có phải sớm ngươi đã biết rõ bên trong có người hay không?”

Nghe xong câu hỏi của Thái Hòa, Yuna lộ ra một chút giảo hoạt nở nụ cười, nhưng lại không nói lời nào.

Trôi qua một lúc lâu, nàng đã thông báo bàn bạc với toàn bộ những người sống sót, thấp giọng nói: "Ta chỉ là cảm thấy suy nghĩ của bọn họ rất giống với ta, nhưng bọn họ lại nhỏ yếu rất nhiều. Bất quá, lúc trước ta không có cái loại cảm giác này rồi."

Lời nói này của Yuna hơi không đầu không đuôi, nhưng Thái Hòa lại có thể hiểu được.

Đám người này, rất tương tự với đám bạn học nàng bảo hộ trước kia.

Yuna chạy tới, là muốn cảm thụ thoáng một chút, khi chính mình gặp được người sống sót bất lực, mình còn có thể có loại tinh thần này đạo nghĩa hy sinh không thể chùn bước hay không.

Có thể xem như là một loại va chạm giữa ký ức nhân loại, với ký ức zombie nha.

Nếu như là dưới trạng thái tiểu ma nữ Yuna, chắc chắn sẽ không cân nhắc đến những chuyện này, thật ra chuyện này cũng là một lần va chạm giữa hai mặt nhân cách của Yuna.

Quả nhiên nàng cũng đang chính mình tìm kiếm phương pháp dung hợp, nhưng mà rất rõ ràng, lần này cũng đã thất bại.

"Không sao, không cần cố gắng thúc ép chính mình cứ giống hệt với trước kia đi, ta tin tưởng ngươi vẫn là Yuna, bất kể thế nào biến, đối với ta mà nói đều giống nhau đấy."

Thái Hòa duỗi ta nắm lấy cổ tay Yuna, nói.

Có lẽ Yuna trạng thái hiện giờ, sẽ là trạng thái Lê Bống sau này cũng không biết được, lời nói này của Thái Hòa chính là nói với Yuna đấy, cũng là nói với Lê Bống đấy.

Về phần Ngô Thanh Vân, thật ra Thái Hòa quen thuộc với nàng, cơ bản chính là bắt đầu từ khi nàng đã trở thành Zombie Lên Cấp đấy, cho nên hắn chị đại trong trường trong ký ức của hắn, cũng chính là chị đại zombie.

Yuna nghiêng đầu liếc nhìn Thái Hòa, sau đó ngẩng đầu lên, không hề nao núng mà bóc bên hông của Thái Hòa thoáng một cái: "Ngươi quá buồn nôn rồi."

"Cái gì? Ta chóng mặt, ngươi dám nói ta buồn nôn! Xem ta... Trừng phạt ngươi như thế nào."

Thái Hòa sững sờ, sau đó lập tức lộ ra một chút sắc mặt tức giận.

Khó được thâm tình thoáng một chút, cho dù buồn nôn cô nàng này cũng nên phối hợp một lần nha.

"Ngươi dám thu thập ta, ta sẽ để cho chị đại và chị Lê Bống thu thập ngươi."

Đối với uy hiếp của Thái Hòa, cơ bản là Yuna không để ý, thậm chí nàng chủ động kéo Lê Bống đi qua, nói.

"Cmn khẳng định các nàng nghe ta đúng không! Đúng không Lê Bống?"

Lê Bống không rõ đang nói gì cho lắm, nhưng vẫn gật gật đầu, nhưng lúc Thái Hòa nhìn về phía Ngô Thanh Vân, nàng lại chủ động chậm rãi đi tới bên người Yuna.

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, hỏi: "Đây là cái éo gì vậy? !"

Ngô Thanh Vân rì rì mà nói: "Ngươi là đối tượng giao phối, Yuna là tỷ muội, các ngươi không giống nhau. Ngươi là nhân loại, Yuna là đồng loại, Yuna lại được một điểm. Một điểm so với hai điểm..."

“… Chị đại, trí nhớ của ngươi đã dung hợp xong rồi hay sao?” Khóe mắt của Thái Hòa run rẩy một trận, không nhịn được hỏi.

Ngô Thanh Vân mở trừng hai mắt về phía Thái Hòa, nói: “Không có, bất quá ta vừa mới bắt đầu nhớ..., trước kia ta biết ngươi đấy.”

“Cái gì?”

Lời này ra ngoài dự tính của Thái Hòa, hắn vẫn cho là Ngô Thanh Vân có ấn tượng với hắn, là vì hắn vô tình trong bối cảnh ảnh chụp trong ví của nàng.

“Uh, ta nhớ được thời điểm lúc lễ khai giảng học sinh mới nhập học, ngươi đi ở phía trước ta, không cẩn thận giẫm lên ống quần của một cô gái. Sau đó nàng té sưng cái mũi...”

Ngô Thanh Vân nở ra một nụ cười nhàn nhạt, “Đó là chủ nhiệm lớp ma quỷ của chúng ta.”

Chương 484: Hai Đội Trưởng Tàn Nhẫn

Hai mươi hộp thịt hộp đối với Thái Hòa cũng không quan trọng gì, nhưng đối với đám người này nhưng lại ý nghĩa phi phàm.

Thấy những người này vô cùng cảm kích nhìn mình, trong nội tâm Thái Hòa cũng hơi ít than thở.

Mặc dù hắn cũng không xem cứu người là nhiệm vụ của mình, thậm chí rất chán ghét những cái người dựa dẫm vào người khác xem như là chuyện đương nhiên, nhưng thuận tiện trợ giúp thoáng một chút những này phụ nữ già yếu và trẻ em vẫn là có thể làm đấy.

Trong suy nghĩ của hắn cái loại báo thủ này có năng lực tự cứu, lại hết lần này tới lần khác ký sinh ở trên thân thể người khác, thậm chí không cho là nhục ngược cho rằng quang vinh.

Những người này đã không có năng lực tự cứu, cũng không có xem chuyện Thái Hòa cứu trợ là nghĩa vụ.

Trên thực tế nếu như không phải Bạch Ngọc ngăn cản, dường như bọn hắn cũng dự định đi tới cảm ơn một lần.

“Đúng rồi, những người sưu tập ra đồ ăn đấy, đều là những người nào?”

Đợi sau khi Bạch Ngọc và những cái người sống sót kia bình tĩnh lại, Thái Hòa lập tức thăm dò hỏi nàng.

Bạch Ngọc thoáng do dự một chút, nói: “Trước kia cơ bản là

tất cả đàn ông con trai trong đội ngũ đều phải đi đấy, bất quá ba tháng trước dời đến nơi đây, chết rất nhiều người. Những người ngươi nhìn thấy bây giờ, vẫn chưa tới một phần ba tổng số người lúc ấy đây này..."

"Hai người dẫn đội, là nhân viên công tác ở đây, bọn hắn rất quen thuộc hoàn cảnh nơi này. Bất quá bọn hắn sưu tập được cũng không nhiều đồ ăn đấy, hơn nữa phải ưu tiên cam đoan khẩu phần lương thực của bọn hắn mới được..."

Thái Hòa gật nhẹ đầu, cách làm này rất bình thường.

Vốn đồ ăn chính là bọn họ sưu tập đến, sức lao động chủ yếu lại không ăn no, nào có sức lực lại sưu tập càng nhiều đồ ăn nữa.

"Để dời đến nơi đây chết nhiều người như vậy? Trước kia các ngươi trốn ở nơi nào? Có tất yếu phải di chuyển hay sao?"

Thái Hòa nhíu mày, hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

Xung quanh đây cũng không thể tìm nơi càng thích hợp sưu tầm đồ ăn hơn. Nếu như chỉ là vì an toàn. Đoán chừng trong công viên trò chơi có không ít khu vực như vậy mới đúng.

Chết hai phần ba người. Chỉ là vì đổi lại hoàn cảnh tránh nạn không sai biệt lắm hay sao?

Ánh mắt của Bạch Ngọc thoáng chốc trở nên rất ảm đạm, nàng thấp giọng nói: "Không làm như vậy, lương thực như thế nào đủ..."

"Beng...g!"

Thanh âm lon đồ hộp rỗng rơi xuống đất lập tức truyền đến, Thái Hòa theo tiếng nhìn qua, phát hiện là một cô gái đi khá gần bọn hắn.

Toàn thân nàng đều đang phát run, thấy Thái Hòa nhìn qua, lập tức tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống nhặt lên lon đồ hộp.

“Em gái của nàng chết trên đường rồi...”

Thanh âm của Bạch Ngọc ép xuống thấp hơn.

Thái Hòa nghe được trong nội tâm hơi nhói lên một cái, mặc dù loại chuyện này cơ bản chính là chuyện thường...

Bất quá nhìn ra hai gã đàn ông đầu lĩnh cũng là nhân vật hung ác. Vì giảm bớt nhân khẩu, tiết kiệm khẩu phần lương thực, loại biện pháp này cũng có thể nghĩ ra được.

Bạch Ngọc nói tiếp: “Ngươi yên tâm, ta sẽ theo chân bọn họ đi khỏi nơi này đấy. Không có người nào chịu nguyện ý bị vây chết ở nơi này đấy. Chờ lúc các ngươi trở lại, ta sẽ chờ các ngươi ở cửa phòng.”

“Ặc. . . Vậy được rồi.”

Dùng tiến độ của Thái Hòa hiện giờ, buổi chiều có thể quay trở về.

Lúc team của Thái Hòa rời đi, ngược lại là Bạch Ngọc muốn tiễn đưa hắn, bất quá bị Thái Hòa từ chối.

Ca Cao vẫn còn ở đầu cầu đây nè, sự đoán chừng hiện hữu của nó có thể dọa đến những người sống sót bình thường này phát khiếp.

Những người sống sót khác đều đứng lên, cô bé gái kia nhút nhát e lệ đi tới hỏi: “Anh ơi, chị ơi. Các ngươi thật sự sẽ trở về sao?”

Thái Hòa cười cười, nói: “Thật sự. Nếu ngươi là có hành lý gì. Trước hết thu thập xong đi.”

Cô gái nhỏ ngây ngốc một chút, sau đó quay đầu cầm tay phụ nữ trung niên: “Ta chỉ có mẹ thôi.”

Sau đó, nàng còn nở một nụ cười lên.

“Vậy thì mang theo mẹ ta nha, đến lúc đó cùng đi.”

Thái Hòa thoáng do dự một chút, duỗi sờ lên đôi má cô gái nhỏ.

Những người sống sót khác mặc dù bọn họ không có nói lời nào, nhưng so với thời điểm Thái Hòa vừa mới nhìn thấy bọn hắn, tinh thần lại có vẻ tốt hơn rất nhiều.

Một người khi đã có hy vọng, thần thái trong ánh mắt cũng hoàn toàn bất đồng rồi.

Bất quá chuyện ai cũng không có chú ý tới chính là, trong đám người có một cô gái tướng mạo coi như xinh đẹp, ở thời điểm này lại siết chặt nắm đấm...

Đợi team của Thái Hòa đi rồi, nụ cười trên mặt Bạch Ngọc lúc này mới biến mất từng chút một.

Nàng liếc nhìn mọi người chung quanh, thấp giọng nói: “Vội vàng ném bỏ vỏ đồ hộp đi nhanh lên.”

Một người sống sót trước tiên phục hồi tinh thần lại, đem bên trong ném cái hộp ra bên ngoài cửa sổ nhỏ.

“Phù phù.”

Ngoài cửa sổ lập tức truyền đến thanh âm lon đồng hộp rỗng rơi xuống nước.

Những người sống sót khác cũng học theo, thậm chí ngay cả cô gái nhỏ cũng đi qua nhón mũi chân, dùng sức ném đi ra cái hộp.

“Trong chốc lát bọn hắn trở về, ta biết rồi, mọi người chớ khẩn trương. Lần này là cơ hội tốt, bọn hắn sẽ không bỏ qua đấy.”

Sau khi Bạch Ngọc nhìn chằm chằm vào tất cả mọi người ném đi cái hộp, mới nói.

Chương 485: Ngươi Thử Bắn Nước Tiểu Cho Ta Xem Một Chút

“Vì sao...” Cô gái trước kia tiên gặp phải Yuna đột nhiên hỏi, “Vì sao không yêu cầu bọn hắn hiện giờ mang theo chúng ta đi?”

“Hắn còn có việc, không có khả năng mang chúng ta liên lụy đến bọn họ đấy. Hắn nguyện ý giúp chúng ta, còn cho chúng ta ăn, đã là hết sức tốt bụng rồi. Hơn nữa...”

Bạch Ngọc lộ ra một chút sắc mặt do dự, “Ta muốn hỏi mọi người, bọn hắn rời khỏi nơi này, chúng ta thật có thể sống sót hay sao?”

Ở đây “Bọn hắn”, rất rõ ràng chính là những người đàn ông kia rồi.

Nàng vừa thốt lên xong, tất cả mọi người đã trầm mặc.

Cô gái nhỏ ngược lại là mở miệng nói: “Anh trai kia. .”

“Hắn đã nói ra, chỉ là giúp chúng ta chạy ra mà thôi. Cuộc sống sinh hoạt sau đó, là cần nhờ tự tay chúng ta đấy.”

Bạch Ngọc vừa thốt lên xong, tất cả mọi người đã trầm mặc.

Chỉ có duy nhất cô gái tướng mạo cũng không tệ lắm, lại cúi đầu nhìn một chút.

Cầm cái nắp đồ hộp, bị nàng giấu ở bên trong người...

Lúc này bọn người Thái Hòa đã đi ra khỏi khu vực đảo giữa hồ, đi tới một khu vực khác.

Ca Cao cũng nghỉ ngơi không sai biệt lắm, hơn nữa nhìn bộ dáng, thịt của Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia, và chất gel Virus mới vừa nuốt cũng đang phát huy tác dụng.

Cũng không biết có phải ảo giác hay không, Thái Hòa cảm giác, cảm thấy thân hình Ca Cao dường như lại bành trướng ra một ít.

"Chẳng lẽ sau này sẽ trưởng thành quái thú khổng lồ sao?" Trong nội tâm Thái Hòa suy nghĩ, lại quay đầu lại nhìn thoáng qua Ngô Thanh Vân.

Đã Ngô Thanh Vân ăn chất gel của rắn biến dị, sẽ xuất hiện đặc thù loài rắn, chẳng lẽ vẫn mãi cho Ca Cao cho ăn chất gel zombie, nó sẽ tiến hóa ra loại đặc thù nào đâu này?

"Ngươi đang suy nghĩ gì?"

Ngô Thanh Vân phát giác được ánh mắt của Thái Hòa nhìn về phía mình rất khác thường, lập tức hỏi.

Thái Hòa ho khan một tiếng, nói: "Nếu ký ức ngươi đã dung hợp được không sai biệt lắm, ngoại trừ quá trình quen biết với ta ra, ngươi còn nhớ ra cái gì nữa hay không?"

Hắn vừa hỏi chuyện này, Lê Bống và Yuna đều tò mò xoay đầu lại.

Dù sao có Ca Cao ở phía trước ra sức dẫn đi những con zombie kia, khi Zombie biến dị chưa không có bị tách ra, bọn hắn đều ở trong trạng thái đi dạo không có việc gì.

"Ở trong một lần nghi thức chào cờ nào đó, ta đứng ở dưới bục phát biểu chuẩn bị nói chuyện với tư cách đại biểu hội học

sinh, ngươi đứng ở trên bục bị xử phạt cảnh cáo." Ngô Thanh Vân nghĩ một lát nói, "Ta nhớ được ngươi là học sinh ra ngoài trường đánh nhau kia mà."

Ngược lại là rất có ấn tượng Thái Hòa với chuyện này, trong trường học dây dưa mãi không buông Lê Bống, cứ đi học về là kè kè theo nàng, bị Thái Hòa tìm tới cửa đánh một trận.

Sau đó tiểu tử kia còn tìm mấy người đến chuyên môn chặn đường Thái Hòa, bất quá vấn đề này ngược lại là cho tới bây giờ Thái Hòa không có nói qua với Lê Bống.

Lúc này nghe Ngô Thanh Vân nhắc tới, trong nháy mắt Thái Hòa thậm chí hơi ngẩn người nhớ lại một chút.

Đây mới là người thật việc thật, học sinh cá biệt ngay trước mặt nha...

"... Loại chuyện này như thế nào ngươi nhớ rõ rõ ràng ràng như vậy? Không có chuyện gì khác hay sao?" Thái Hòa cau mày hỏi.

Ngô Thanh Vân nghĩ nghĩ một lúc, lại nói: "Ngươi tới muộn bị phạt đứng, ta đi ngang qua."

"Ặc. . . Như thế nào tất cả đều là những chuyện này..."

Thái Hòa thế mới biết vị chị đại này nhìn như xa không thể chạm, rõ ràng ấn tượng khắc sâu đối với chính mình... Mà loại ấn tượng đậu đen rau muống này…

Ánh mắt của Ngô Thanh Vân thoáng chốc lại trở nên bắt đầu hơi tà dị..., ". . . Có khả năng là bởi vì thời điểm cùng làm chuyện ấy với ngươi mới có thể tăng trưởng lên đấy, cho nên ta mới nhớ tới, tất cả đều là chuyện có liên quan đến ngươi. Những chuyện này bình thường ta đều không nhớ rõ, nhưng mà có ấn tượng..."

Chuyện này... Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó cũng hiểu rõ ra.

Ngô Thanh Vân đột phá một bước cuối cùng, tăng lên đến Cấp Thủ Lĩnh triệt để, là thời điểm đang quan hệ với hắn mới hoàn thành đấy.

Chẳng lẽ chuyện này cũng có ảnh hưởng hay sao? !

Bất quá lần nói chuyện ngắn ngủi này, ngược lại là làm sâu sắc cảm tình ở giữa Thái Hòa và Ngô Thanh Vân.

Từ khi dung hợp ký ức, hình tượng Ngô Thanh Vân ở trong nội tâm Thái Hòa cũng bồi đắp lên từng chút một...

Mặc dù bản tính vẫn là zombie như lúc trước, nhưng ký ức nhân loại, cùng với một ít tính cách đặc biệt bắt đầu biểu lộ ra, lại làm cho nàng ở trong lòng của Thái Hòa càng giống như là một cô gái hồn nhiên nhí nhảnh thời còn đi học.

Chuyện này làm cho Thái Hòa đối với chuyện Yuna dung hợp tính cách, và tình huống sau khi Lê Bống tăng trưởng lên trở nên càng mong đợi hơn.

“Ta...” Lê Bống giật ống tay áo Thái Hòa một cái, cũng rất là hưng phấn mà nói, “Ta nhớ được... Hòa Ca ngươi trước kia, cho ta xem ngươi bắn nước tiểu rất xa kia mà... A....”

Da đầu của Thái Hòa tê rần, vội vàng che kín miệng Lê Bống một cái: “Những chuyện xảy ra khi còn bé xíu này, nàng cũng nhớ tới rồi...”

Nhưng chuyện đáng tiếc chính là, Yuna và Ngô Thanh Vân cũng đã nghe thấy được.

Trong mắt Yuna lập tức đã hiện lên một chút sắc mặt hứng thú, khóe miệng nhếch lên nụ cười tà, dường như lại có một chút

hương vị tiểu ma nữ: “Hòa Ca, ngươi không thử bắn nước tiểu một cái cho ta xem thử hay sao?”

Chương 486: Zombie Dị Động

Đang lúc team của Thái Hòa ở trong công viên trò chơi Suối Tiên gấp rút săn bắn, một đám người khác lại đang hoạt động ở trong một khu vực khác.

“Tranh thủ thời gian, ta nhanh không nhịn được rồi!”

Sau khi một người sống sót cố sức chống đỡ ở một chỗ cửa phòng, mà ở ngoài cửa thì có vài con zombie đang liều mạng xô cửa.

Cánh cửa không ngừng phát ra tiếng lắc lư “Loảng xoảng beng”, bất kỳ lúc nào cũng có thể bị phá tung triệt để.

Mà ở trong cửa phòng, mấy người sống sót đang tìm tòi ở khắp bốn phía.

“Mịa..., những đồ ăn ở trong này quá ít!”

Một người đầu trọc đại khái chừng ba mươi tuổi đạp một cước lật ra khay chứa đồ trước mặt, bực bội ném một túi kẹo tìm được lên trên mặt đất.

Những người sống sót khác tranh thủ thời gian nhặt lên, bỏ vào một cái ba lô.

Túi kẹo này chỉ đầy một nửa, đồ vật rối loạn bên trong, đã có đồ ăn, cũng có mấy chai nước uống.

“Không có biện pháp nào, những thứ có thể tìm được càng ngày càng ít rồi.”

Một thanh niên tóc dài khác tuổi nhỏ hơn một chút lập tức

chộp lấy bức tranh ở trên tường, thản nhiên nói.

Mặc dù hắn hoàn toàn không có ý tứ động, nhưng những người khác lại không có lộ ra bất mãn gì với người này.

Mà ngay cả người sống sót đang mắng to chặn lấy lấy cửa phòng, cũng không có xin giúp đỡ về phía thanh niên kia.

“Tranh thủ thời gian một chút, trong chốc lát còn có thể đưa tới nhiều Zombie hơn nữa... Đấy.”

Người đầu trọc bực bội huơ huơ, nói.

Hắn quay đầu liếc nhìn gã thanh niên tóc dài kia, hỏi: “Lâm Chí Khanh, ngươi còn phải nuôi những thứ vô dụng kia bọn tới khi nào à? Lưu lại mấy cô gái xinh đẹp được rồi, những người khác, nhất là hai lão bất tử kia, vứt bỏ là được!”

Nghe thấy thanh âm của tên đầu trọc, mấy người sống sót đang dốc sức liều mạng tìm kiếm ở dưới khay chứa đồ cũng không tự chủ được dừng lại một chút.

Một người trong đó ngẩng đầu lên, há mồm dường như nghĩ đến cái gì, nhưng một người khác lại dùng ánh mắt ngăn cản hắn lại.

Đầu trọc tiếp tục hùng hùng hổ hổ nói: “Nhất là con bé Bạch Ngọc kia! Người này không cho đụng. Người kia không cho đụng, ngươi còn hết lần này tới lần khác bỏ qua cho nàng! Chẳng lẽ ngươi thật sự ưa thích nàng? Ta thấy ngực nàng không lớn nha!”

“Đừng lải nhải rồi.” Lâm Chí Khanh trừng đầu trọc, hộc ra một mảnh lá cây trong miệng, nói “Ta không phải ưa thích Bạch Ngọc, ngươi hiểu? Lại Dương Thiên Tân, chẳng phải ngươi đã làm hai người rồi hả? Tranh thủ thời gian làm đi nha, hôm nay luôn nghe được tiếng gầm zombie, cảm giác, cảm thấy có vấn đề gì vậy.”

“Có thể có vấn đề gì. . .” Mới vừa đầu trọc chẳng hề để ý một câu. Chợt nghe phương xa truyền đến một tiếng trầm đục.

Hắn lập tức cảm giác trái tim dừng lại một chút, lập tức lộ ra sắc mặt khiếp sợ: “Đây là làm cái gì đâu này?”

Lâm Chí Khanh do dự một chút, ba bước chạy tới trước cửa, đẩy ra người sống sót đang chặn cửa này.

Cửa phòng lập tức bị đánh bay, nhưng đối mặt zombie chen chúc mà tiến. Lâm Chí Khanh lại hươ múa một thanh dao phay trực tiếp đón lấy.

Động tác của hắn không nhanh, nhưng lực lượng rất mạnh, dao phay huơ múa đến đâu, zombie ngã như rạ đến đó.

Đồng thời tên đầu trọc kia cũng phản ứng đi qua, theo sát lấy vọt tới.

Mấy con zombie lập tức bị giải quyết mất, mà Lâm Chí Khanh thì vọt tới ngoài cửa.

Hắn nhìn qua phương hướng âm thanh trầm đục truyền đến mới vừa rồi, ánh mắt lộ ra một chút vẻ kiêng kị: “Đến tột cùng xảy ra chuyện rồi hả? Chẳng lẽ lại là zombie cao cấp làm rahay sao? Tranh thủ thời gian đi, chuẩn bị trở về. Nếu gặp zombie cao cấp thì nguy rồi.”

Mà lúc này ngay khi chuyện đang xảy ra, dưới vòng quay cực lớn, Thái Hòa đang dựa lưng vào phòng bán vé đứng nhìn Yuna chơi vòng xoay, sau đó liếc nhìn chằm chằm đất trống phía trước.

Lúc này Ca Cao giằng co với một con zombie. Mà ba người Lê Bống lập tức vây quanh mấy con zombie khác đang chém giết.

Dùng thực lực của các nàng , rất nhanh mấy con zombies biến dị kia cũng đã bị giải quyết hết, ngược lại là con zombie đối diện

với Ca Cao này thoạt nhìn rất khó đối phó.

Zombie Lên Cấp, xem thực lực chắc hẳn là vừa mới tăng trưởng lên. Khí tức cuồng bạo Trong mắt còn chưa có tiêu tán hoàn toàn.

Nhưng khá mạnh mẽ vì động tác tương đối nhanh nhẹn, hơn nữa rất biết tránh né.

Tiếng nổ mới vừa rồi chính là hắn trốn đến trong một vòng xoay tròn ngựa gỗ. Mà Ca Cao lập tức trực tiếp đâm vào phát ra tiếng vang.

Một ngày mới dẫn ra đến một con zombie Lên Cấp, việc này để cho Thái Hòa có hơi thất vọng.

Bất quá ngược lại là hắn săn giết rất nhiều Zombie biến dị. Chỉ là hai ngày nay, hắn thu thập được cũng không dưới trăm khối chất gel Virus rồi.

Theo như sức ăn của các nàng Lê Bống, nếu như vẫn mãi ở trong vào quá trình chiến đấu mà nói, tiêu hao sẽ lớn một chút, nhưng bình thường lại có thể nhịn hai ba ngày mới ăn uống một lần.

Với tình xuống như vậy, không sai biệt lắm có thể sử dụng hơn một tháng.

Chương 487: Vật Thí Nghiệm Số 2

Ngô Thanh Vân đứng ở một bên, nhìn chằm chằm một một hành động của Zombie Lên Cấp này, đột nhiên bóng người lóe lên cũng xuất hiện ở bên cạnh Zombie Lên Cấp.

Cách một khoảng cách Thái Hòa thấy rõ ràng, Ngô Thanh Vân cũng không phải dịch chuyển tức thời, nhưng ở trong nháy mắt tốc độ di chuyển của nàng có thể tăng lên đến mức tương đối nhanh, giống như rắn độc đột nhiên cắn người vậy.

Hơn nữa thân thể nàng cực kỳ mềm mại, vậy mà thoáng chốc ở bên cạnh Zombie Lên Cấp, nhưng mà góc độ công kích nhưng lại ở sau lưng của hắn.

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa lập tức giúp Ngô Thanh Vân một tay, con Zombie Lên Cấp này lại muốn tránh, nhưng thân thể lại lung lay thoáng một chút.

“Răng rắc!”

Cánh tay bị chặt đứt, máu tươi phún ra, con Zombie Lên Cấp này lập tức lăn xuống mặt đất, không đợi hắn đứng lên, đỉnh đầu lập tức có hơn một cái bóng đen.

Một đạo ánh sáng lạnh lẽo rơi xuống, cho dù con Zombie Lên Cấp này vội vàng lăn qua lăn lại, nhưng phần eo vẫn có thêm một đạo miệng vết thương thật sâu, mà trên Liêm đao của Yuna lập tức có thêm một vệt màu đỏ tươi.

“Rống!”

Ca Cao bị con Zombie Lên Cấp này giày vò tới cực kỳ cuồng bạo, lúc này cuối cùng bắt được cơ hội, thân thể khổng lồ một nhảy dựng lên, móng vuốt sắc bén lập tức đè xuống con Zombie Lên Cấp này, sau đó lập tức há mồm cắn hắn lắc qua lắc lại cái đầu.

Máu tươi nhao nhao rơi xuống, trong quá trình khi thân thể Zombie Lên Cấp chưa ngã xuống mặt đất, Lê Bống đã vượt qua từ bên cạnh hắn.

"Bành!"

Zombie Lên Cấp rơi xuống đất, mà Lê Bống trong đã nhiều ra một khối độ tinh khiết rất cao chất gel Virus.

Tiếp nhận chất gel Virus Thái Hòa không khỏi khoa trương một câu: "Đào được xinh đẹp, kỹ thuật móc não zombie càng ngày càng thuần thục rồi, ngay cả máu cũng không có dính vào một chút..."

Lê Bống sững sờ, sau đó lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, dùng sức gật nhẹ đầu: "Uh."

Giờ phút này làm sao nàng còn như là một băng sơn mỹ nhân, hoàn toàn chính là bộ dạng con gái ngày xưa.

Xem ra Lê Bống cũng chính mình đang tăng trưởng lên chậm rãi, bất quá tốc độ này quá chậm một chút.

Thái Hòa thầm hạ quyết tâm, đợi sau khi Yuna bên này tăng lên triệt để, nhất định mình phải giúp cho Lê Bống tăng trưởng lên một lần tới Cấp Thủ Lĩnh.

Bất quá trước đó không cần đốt cháy giai đoạn, cứ để cho nàng ổn định một chút mới tốt hơn.

"Đây là lời nhân loại nên nói hay sao?"

Yuna lau khô liêm đao của chính mình ở trên thi thể kia, ngẩng đầu lên nói.

“Chẳng phải ta từ góc độ zombie đang khích lệ Lê Bống nha...” Thái Hòa cười khằng khặc nói.

Ngô Thanh Vân quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, khi đi qua bên cạnh hắn như có như không duỗi ra ngón tay mềm mại nhưng lại tràn đầy lực sát thương, đi qua câu phần eo Thái Hòa, làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác được toàn thân như là như giật điện tê dại một trận.

“Cho nên, ngươi đã học được cân nhắc cho zombies chúng ta hay sao?”

Bỗng nhiên nàng xuất hiện ở sau lưng Thái Hòa, thân thể mềm mại như rắn dán ở trên lưng Thái Hòa, miệng lập tức thổi nhẹ lấy lỗ tai Thái Hòa, thậm chí còn thè lưỡi liếm láp nhẹ nhàng mà thoáng vành tai Thái Hòa một chút.

“Ta dứt khoát cắn ngươi thoáng một cái, biến ngươi thành đồng loại của chúng ta nha.”

Thái Hòa lập tức run rẩy toàn thân một trận, chuyện này cũng không phải dọa, mà là bị Ngô Thanh Vân khiêu khích đấy.

“Đây là xà yêu nha!”

Theo thời gian trôi qua, tốc độ Ngô dung hợp ký ức của Thanh Vân càng lúc càng nhanh, mà tính cách tầng sâu của nàng lúc còn làm nhân loại cũng đang bị khai quật đi ra.

Nhưng trước mắt vẫn chưa ổn định, chỉ có chờ nàng dung hợp hoàn tất triệt để, mới có thể biết đến tột cùng chị đại nhà ta biến thành bộ dáng gì nữa.

Bất quá Thái Hòa chưa bao giờ nghĩ tới, xưa kia nàng là một

chị đại cực kỳ ưu tú, khó có thể tiếp xúc, vậy mà sẽ có một mặt làm cho người ta dục hỏa khó nhịn như thế...

“Có lẽ cũng có nguyên nhân đã bị virus rắn biến dị ảnh hưởng a...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, hắn đã cảm giác được một cỗ nhiệt lượng ngưng tụ ở bụng dưới rồi.

Khá tốt Lê Bống và Yuna đều không có chú ý tới động tác của Ngô Thanh Vân, lúc này hai người bọn họ đều đang nhìn đu quay.

“Muốn ngồi hay sao?” Thái Hòa hỏi.

Lê Bống lắc đầu, đột nhiên chỉ vào đu quay nói: “Bồ câu.”

Thái Hòa ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên phát hiện bn trên khung sắt có mấy con bồ câu...

“Ặc. . . Đã biết, ta đến bắt.”

Đương nhiên Thái Hòa không có khả năng bò khung sắt, hắn cũng không biết bay. Cho nên Thái Hòa dùng phương pháp xử lý rất đơn giản.

Hắn đứng ở dưới khung sắt, sau đó dùng cái vòi tinh thần vô hình dò xét ra.

Những con bồ câu này rất mẫn cảm, mặc dù cái vòi tinh thần của Thái Hòa là vô hình đấy, nhưng lúc vừa đến gần chúng, chúng nó cũng lập tức bay lên.

Bất quá một con trong đó vẫn trúng chiêu, trực tiếp lung la lung lay từ giữa không trung ngã rơi xuống, bị Lê Bống chụp vào trong tay.

“Vật thí nghiệm Số 2...”

Ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía con bồ câu này, lập tức trở nên hơi nóng bỏng.

Chương 488: Sợ Hãi Trốn Tránh

Tới gần chạng vạng tối, Thái Hòa thật sự không tìm thấy càng nhiều Zombie biến dị hơn nữa rồi, lập tức dừng lại săn giết, chuẩn bị trở về đường cũ.

Lúc đầu hắn còn muốn nhìn một chút tình huống thảo cầm viên như thế nào, lại phát hiện giờ công viên trò chơi và thảo cầm viên, vậy mà cách một cái hồ nhân tạo.

Khoảng cách quá xa, chỉ có thể trông thấy một góc thảo cầm viên, Thái Hòa đành phải bất đắc dĩ buông tha cho.

Hắn thầm nghĩ tấm bản đồ lừa tình quá đáng, cũng không có ký hiệu thoáng một chút những chi tiết này.

Bất quá một phương diện khác, việc này cũng là một chuyện tốt.

Thảo cầm viên cơ bản ở vào nửa trạng thái cách ly mà nói..., trong lúc này biến dị thú cũng sẽ không chạy trốn quá xa mới đúng.

"Tiện đường Trở về mang những người kia đi ra ngoài a, sau đó cũng xem vận may của bọn hắn rồi. Chỉ phải rời khỏi mảnh đất chết này, đi tỷ lệ ra bên ngoài sinh tồn cũng sẽ lớn hơn."

Lúc trước Thái Hòa để cho Ca Cao chạy ở phía trước, chính mình lập tức mang theo ba người Lê Bống từ từ đi theo phía sau.

Mà ở trong ngực Lê Bống, lập tức ôm con bồ câu kia, Thái Hòa vừa cho vào trong miệng nó một giọt thuốc rất nhỏ từ phòng thí nghiệm Biotech.

Nếu như liều thuốc này nó cũng không cách nào chịu đựng nổi mà nói..., vậy thì Thái Hòa cũng chỉ có thể đổi lại loài chim hình thể càng lớn hớn tiến hành thí nghiệm.

Ngay từ đầu Ca Cao còn có thể để sót một ít zombies, lưu lại phiền toái không cần thiết cho bọn người Thái Hòa, nhưng lúc này nó đã là cao thủ dẫn quái hợp cách.

Chỗ thiếu hụt của Zombie bình thường chính là trí lực rất thấp, chỉ cần Ca Cao thành công thu hút lực chú ý của bọn nó, muốn dẫn dắt tất cả bọn nó rời đi cũng không khó chút nào.

Chuyện khó nhất là tốc độ những zombies này so với người bình thường còn nhanh hơn rất nhiều, nhưng lại không biết mệt nhọc...

Bất quá bọn hắn nhanh hơn, cũng không có khả năng nhanh hơn một con chó biến dị thực lực tương đương với Zombie Lên Cấp...

Đồng thời một đoàn người chạy tới đảo giữa hồ tòa thành, Lâm Chí Khanh bọn người cũng đã về tới tòa thành.

Bọn hắn chui ra từ trong một rừng cây, sau đó dọc theo cầu tụt nước bò tới đảo giữa hồ.

Những câu tụt này giẫm lên đi lung la lung lay, hơn nữa trên đường còn có đủ loại xe trượt nước, bò qua đi rất không dễ dàng.

Bất quá đây thật là một con đường khá an toàn, Zombie bình thường cũng sẽ không chuyên môn chạy tới bò loại khu vực này.

“Bọn hắn trở về rồi. Mọi người đã đạt thành chung ý kiến, trong chốc lát thật cẩn thận đừng để lòi đuôi.”

Trong phòng, Bạch Ngọc đang lén lút nhìn ra phía ngoài cửa sổ, vừa thấy được bóng dáng đám người Lâm Chí Khanh, nàng liền

lập tức nói ra.

Những người sống sót khác bọn họ lập tức lộ ra một vẻ khẩn trương, người phụ nữ trung niên kia không nhịn được hỏi: “Thật có thể giấu giếm ở bọn hắn hay sao?”

Bạch Ngọc nhíu mày, nói ra: “Không có biện pháp, đã tất cả mọi người quyết định như vậy, chỉ có thể làm như vậy, bất luận kẻ nào cũng không thể lại đổi ý rồi. Hôm nay thoáng qua một chốc, cũng chỉ có thể dựa vào lực lượng của chính chúng ta rồi.”

Kết quả thương lượng lúc trưa, chính là bọn người sống sót này ý định gạt đám người Lâm Chí Khanh, lén lút đi theo team của Thái Hòa rời khỏi nơi này.

Chuyện này không dễ dàng thành công, nhưng Bạch Ngọc cảm thấy ở dưới tình huống bọn hắn hoàn toàn không biết rõ tình hình, vẫn có hy vọng đấy.

Đạt thành kết quả này cũng không dễ dàng, bởi vì tất cả người sống sót cũng biết, bọn người đã đi ra Lâm Chí Khanh, cũng ý nghĩa bọn hắn sẽ trực tiếp đối mặt nguy hiểm.

Nhưng mà tiếp tục cùng sống chung với đám người Lâm Chí Khanh, nghĩa là bọn hắn phải thừa nhận nhục nhã trong thời gian dài tiếp theo.

Cuối cùng vẫn là một ông lão đưa ra quyết định trước tiên: “Ta thà rằng bị chết càng đau đớn nhanh một chút...”

Trên thực tế Bạch Ngọc biết rõ, hiện giờ trong bọn hắn cũng có một ít người còn đang ở trong xoắn xuýt, nhưng chuyện này không sao cả.

Đã qua đêm nay, tất cả đã thành kết cục đã định.

Phiền toái lớn nhất, chính là như thế nào giấu giếm được bọn

họ, sau đó cũng nhau trốn đi.

Có ít người còn muốn hỏi cái gì, nhưng này lúc tiếng gõ cửa đã truyền đến từ phía sau.

Bạch Ngọc liếc nhìn đám người sống sót thấp thỏm không yên bất an này thật sâu, quay đầu lại đi vào trong một căn phòng nhỏ, sau khi mở ra cánh cửa.

Một đám người Lâm Chí Khanh lập tức nối đuôi nhau mà vào, trên người bọn họ đều hoặc nhiều hoặc ít dính máu tươi, sắc mặt cũng hơi mỏi mệt.

Đầu trọc Dương Thiên Tân vừa vào cửa cũng mắng lên: "Mịa..., hôm nay những con zombie kia cũng không biết xảy ra chuyện gì! Hơn nữa công viên dường như lại có zombie cao cấp qua lại, lần trước giết chết con zombie kia phí hết bao nhiêu sức lực chúng ta? Chết năm sáu người!"

"Đồ ăn cũng càng ngày càng ít rồi." Một gã người sống sót để xuống ba lô, nói ra.

"Hôm nay không có phần của các ngươi!" Dương Thiên Tân trừng mắt liếc những cái người sống sót kia, cười lạnh nói.

Người sống sót bọn họ dường như cũng không dám chống lại ánh mắt của hắn, nhao nhao cúi đầu. Cô bé kia càng là sợ hãi trốn đi ra phía sau.

Chương 489: Cao Thủ Dẫn Quái Hợp Cách

Bạch Ngọc lại há mồm nói ra: “Như vậy sao được...”

“Như thế nào không được!” Dương Thiên Tân vừa mở miệng, Lâm Chí Khanh cũng nói ra: “Chia ra đi nha.”

“Lâm Chí Khanh!” Dương Thiên Tân hết sức bất mãn gầm nhẹ một tiếng.

Lâm Chí Khanh liếc nhìn Bạch Ngọc, sau đó nói ra với tên người sống sót kia: “Ở trên bình phân lượng thường, giảm xuống một chút...”

Kết quả này giống như tất cả mọi người dự liệu được rồi, đại khái mỗi ngày đều trình diễn như vậy.

Khá tốt bọn hôm nay hắn đã ăn một bữa, mặc dù chia bớt một ít cũng không sao.

Hơn nữa sau khi ra đến bên ngoài, sẽ có càng nhiều đồ ăn có thể tìm kiếm.

Bất kể là siêu thị, vẫn quầy bán quà vặt, hoặc là trong nhà người bình thường, đều có thể tìm được đồ ăn.

Một ít kho lúa chỉ cần đóng được kín kẽ, thời gian nửa năm cũng không trở thành thối rữa.

Lúc đầu những người này vẫn còn thấp thỏm không yên, nhưng lúc này nghe được lời nói của Dương Thiên Tân..., chứng kiến những người sống sót kia làm giống như là bố thí tên ăn mày

vậy ném đồ ăn lên trên mặt đất, do dự trong lòng cũng lập tức bị quét sạch rồi.

Ở nơi này nhất định sẽ chết, chạy đi còn có một con đường sống.

Thái độ yên lặng chấp nhận của những người sống sót này làm cho Dương Thiên Tân hơi kinh ngạc, bất quá sau đó hắn lập tức lộ ra một chút ánh mắt đắc ý.

Bất quá chuyện hắn không có chú ý tới chính là, cô gái coi như xinh đẹp kia, thỉnh thoảng khóa ánh mắt ở trên người hắn...

Bạch Ngọc chủ động đi tới bên người Lâm Chí Khanh, hành động này lại để cho Lâm Chí Khanh hơi ngoài ý muốn.

Trong ánh mắt của hắn lập tức dần hiện ra một chút vui vẻ, buông xuống công việc đang lau chùi dao phay, hỏi: "Có việc gì?"

"Uh. . . Ta muốn hỏi một chút, tình huống chung quanh ra thế nào rồi?" Trong đầu Bạch Ngọc nghĩ đến phương pháp của dẫn dắt bọn hắn rời đi, trong miệng lại phảng phất giống như nói chuyện phiếm hỏi đến.

Lâm Chí Khanh sửng sốt một chút, sau đó lại lộ ra một nụ cười khổ: "Thật không tốt. Vật tư xung quanh càng ngày càng ít, hơn nữa dường như lại có xuất hiện zombie cao cấp."

"Vậy sao? Nghe đi qua dường như rất không xong..." Bạch Ngọc thở dài.

Lâm Chí Khanh quay đầu lại liếc nhìn những người sống sót kia, sau đó lén lút đưa kín đáo một túi bánh tráng cho Bạch Ngọc: "Ăn đi, còn không có quá thời hạn đấy. Bất quá không cho phép ngươi cho cô bé kia ăn nữa."

Nếu bình thường, Bạch Ngọc nhất định sẽ mở miệng từ chối,

nhưng lúc này nàng do dự một chút, lại tiếp tục đồng ý.

Vừa đi ra ngoài không nhất định có thể sưu tập đến đồ ăn, hơn nữa lúc này nàng không muốn làm cho Lâm Chí Khanh mất hứng.

“Cám ơn.” Bạch Ngọc nhận lấy bánh tráng, mà Lâm Chí Khanh lập tức thừa cơ bóp một cái trên tay nàng.

Chuyện này lại để cho Bạch Ngọc lập tức nhíu mày, trong mắt đã hiện lên một chút chán ghét, trong nội tâm cũng không nhịn được nữa thầm mắng một câu: “Giả nhân giả nghĩa!”

Nhìn thấy bộ dạng Bạch Ngọc biết vâng lời, trong nội tâm Lâm Chí Khanh hết sức sung sướng.

Bất quá trong lòng của hắn cũng đang tính toán, nên làm như thế nào, giải quyết thoáng một chút khốn cảnh trước mắt.

Cho dù hiện giờ bọn hắn còn không có sầu lo chết đói, nhưng rất nhanh sẽ xuất hiện nguy cơ loại này rồi.

Đến lúc đó bỏ qua toàn bộ người khác mất cũng vô dụng, bởi vì trên thực tế hiện giờ mười mấy người này mỗi ngày ăn khẩu phần lương thực, trên thực tế chỉ chiếm một phần vô cùng nhỏ trong những gì bọn hắn thu hoạch được.

Sở dĩ Lâm Chí Khanh chia lương thực cho bọn hắn, một phương diện đương nhiên là vì giữ quan hệ với Bạch Ngọc, một phương diện khác chính là vì hắn còn không có tàn khốc như vậy.

Lại để cho bọn hắn bị đói, cùng trực tiếp để bọn hắn chết đói, cảm thụ là hoàn toàn bất đồng đấy. Lâm Chí Khanh còn không có loại lòng dạ tàn ác đến như vậy.

Giống như thời điểm trước kia nguy cơ lương thực, hắn không có theo như lời Dương Thiên Tân trực tiếp giết chết một bộ phận, mà là thay đổi một phương pháp khá “Uyển chuyển”, đó chính là

di chuyển.

Bởi như vậy, những người bị loại bỏ mất kia, đều là bị zombie trực tiếp giết chết đấy, mà không phải hắn tự mình ra tay...

“Hèy, đáng tiếc bằng thực lực của chúng ta, không có biện pháp rời khỏi nơi này, trên đường đều là zombie không nói, còn có zombie càng mạnh hơn zombie cấp thấp rất nhiều đang đi qua lại. Hiện giờ dường như còn thêm một con zombie cao cấp. Thật sự không nói được...”

Lâm Chí Khanh nhìn về phía đám người kia, trong mắt đã hiện lên một chút sắc mặt ngoan lệ.

Bất quá sau đó chính hắn cũng thoáng rùng mình một cái: “Không được, như vậy ta chẳng phải giống với zombie à...”

“Các ngươi hôm nay muốn nghỉ ngơi sớm một chút hay không?”

Bạch Ngọc tính thăm dò mà hỏi thăm. Mặc dù chỉ là câu hỏi rất bình thường, nhưng trên thực tế Bạch Ngọc tim đập đã tăng tốc rồi.

Chuyện này quan hệ đến bọn hắn có thể thuận lợi bỏ qua bọn người Lâm Chí Khanh, lén lút rời khỏi nơi này hay không...

Lúc này để cho bọn hắn cũng nếm thử mùi vị bị vứt bỏ là như thế nào rồi.

Chương 490: Lộ Ra Tội Ác

“Nghỉ ngơi hay sao? Đúng vậy nha, hôm nay thật mệt mỏi. Bất quá ta không nghĩ tới ngươi sẽ quan tâm ta...”

Mặt Lâm Chí Khanh mỉm cười nhìn về phía Bạch Ngọc, dường như muốn duỗi kéo nàng, nhưng lại bị nàng nhẹ nhàng tránh né.

“Nếu như đã mệt mỏi, vậy thì nghỉ ngơi đi...”

Bạch Ngọc cố ra vẻ tươi cười, mặt ngoài nàng bình tĩnh, trong lòng lại hết sức khẩn trương.

Không riêng gì Bạch Ngọc, những người sống sót khác cũng biểu hiện ra rất bất an.

Dù sao việc này liên quan đến tánh mạng, bọn hắn chỉ có thể cố gắng hết sức bảo trì trấn tĩnh.

Mà ngay cả cô gái nhỏ kia cũng cắn môi không dám lên tiếng, bất quá nàng vẫn không tự chủ được duỗi ra đầu nhìn phản ứng của đám người Dương Thiên Tân.

“Ngươi nhìn trộm ta gì! Thứ đồ vô dụng chỉ có biết ăn thôi!”

Lúc này Dương Thiên Tân trừng mắt liếc cô gái nhỏ trốn ở sau lưng phụ nữ trung niên, mắng.

Cô bé gái vội vàng hơi hơi co lại phía sau, sợ hãi nhìn thoáng qua Dương Thiên Tân.

Vành mắt nàng hơi hơi đỏ lên, nghẹn lấy không có khóc ra thành tiếng.

Một đứa bé mà thôi, làm sao chịu nổi Dương Thiên Tân tức giận mắng.

“Ngươi còn khóc? Ngoại trừ khóc ngươi còn có thể làm gì?”

Dương Thiên Tân vừa mới nhẫn nhịn một cơn giận, lúc này trông thấy cô bé gái bộ dáng này, lại càng nổi trận lôi đình.

Hắn hai ba bước đi qua, duỗi tay muốn kéo cô bé gái kia.

Phụ nữ trung niên tranh thủ thời gian chắn phía trước: “Dương ca, thật xin lỗi...”

“Biến, ngươi đúng là biểu diễn vô dụng, nhan sắc xấu xí, công phu hầu hạ người cũng cmn không được!”

Dương Thiên Tân khinh thường đẩy phụ nữ trung niên ra.

Người phụ nữ trung niên xuống trên mặt đất, mặt sắc thoáng chốc trở nên rất yếu ớt.

Bất quá ánh mắt của người sống sót chung quanh nhìn về phía nàng, cũng không có xem thường, mà là đồng tình.

Nếu như không phải dựa vào bán đứng chính mình, làm sao nàng có thể bảo vệ con gái của mình được đây này?

“Dương ca, van ngươi. Đừng ở trước mặt Đồng Đồng...”

Phụ nữ trung niên lại tranh thủ thời gian bò lên, muốn ngăn cản cô gái nhỏ.

“Sợ cái éo gì, sau này nàng còn không phải cùng một loại với ngươi hay sao! Bất quá nàng lớn lên còn có thể đẹp mắt hơn ngươi, qua vài năm ngươi có thể hưởng thanh phúc, dựa vào nàng nuôi dưỡng ngươi rồi.”

Dương Thiên Tân nhe răng cười hai tiếng, hắn đang muốn

duỗi bàn tay nắm lấy cô gái nhỏ, nhưng phụ nữ trung niên rồi lại chắn trước mặt hắn.

“Ngươi không thể đụng vào Đồng Đồng nha...”

“Có phiền hay không!”

Dương Thiên Tân đạp qua một cước, phụ nữ trung niên lập tức thét thảm lên một tiếng, ôm bụng co người lại như con tôm.

Mà Dương Thiên Tân cũng thừa cơ hội này túm qua cô gái nhỏ một cái. Quạt xuống một cái tát.

“Mịa..., sau này ở trước mặt ta không được khóc! Khóc sướt mướt phiền chết rồi! Xui!”

“Dừng lại”

Bạch Ngọc tranh thủ thời gian vọt lên qua, một phát bắt được cánh tay Dương Thiên Tân, nhưng lại bị sức lực mạnh mẽ của hắn trực tiếp hất ngã xuống đất.

Cuối cùng cô gái nhỏ cũng dọa tới khóc ra thành tiếng, trên mặt của nàng vẫn chịu đựng cảm giác nóng rát. Lập tức lộ ra một dấu bàn tay màu hồng.

Bất quá nàng không rảnh thẳng mình, tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống xem xét nổi lên phụ nữ trung niên thương thế.

Cái trán của người phụ nữ trung niên bị té xuống ra máu, ánh mắt cũng hơi tan rả, dường như là não chấn động.

“Mẹ ơi… mẹ ơi mẹ không sao chứ?”

Tiếng la khóc của cô gái nhỏ kích thích tất cả người sống sót ở đây, Bạch Ngọc chậm rãi bò lên từ trên mặt đất, cũng trợn mắt nhìn Dương Thiên Tân.

“Dương Thiên Tân, ngươi làm gì cần phải bắt bẻ một đứa trẻ làm gì vậy? Tâm tình không tốt cũng đừng phát tiết lên đứa bé như vậy nha.”

Lâm Chí Khanh lúc đầu còn dự định không hỏi đến. Nhưng thấy xem Bạch Ngọc bị liên lụy, lập tức tranh thủ thời gian lên tiếng chặn lại nói.

Dương Thiên Tân nhìn thấy những người sống sót này đã hận lại sợ nhìn mình, lại cả đám đều không dám mở miệng cái gì, trong nội tâm lập tức cực kỳ thỏa mãn.

Đây chính là lực lượng nha... Cho dù là ở cái nơi đáng chết này. Hắn cũng có thể trôi qua cuộc sống càng tốt một chút so với người khác.

Nhưng mà cũng là bởi vì hết lần này tới lần khác bị nhốt ở một chỗ như vậy, mới khiến cho hắn có lực lượng mạnh như vậy lại chỉ có thể sống với những phế vật này!

“Mịa..., bực bội...”

Dương Thiên Tân rất là khó chịu mắng một câu, nhưng sau đó xoay người cũng đi lên phía trên lầu.

Đương nhiên bọn hắn sẽ không ở khu vực u ám như vậy. Mà là có gian phòng khô ráo sạch sẽ, bình thường đều là do những này người sống sót thanh lý quét dọn đấy.

Lâm Chí Khanh đi qua muốn an ủi Bạch Ngọc hai câu. Nhưng Bạch Ngọc lại vừa quay đầu, im lặng không nói vỗ bụi bặm trên người chính mình.

“Ngươi cũng phải lý giải thoáng một chút, mỗi ngày sưu tập đồ vật càng ngày càng ít, lại muốn nhấc lên nguy hiểm rất lớn...”

Hắn nói hai câu, lại phát hiện biểu lộ của Bạch Ngọc cứng

ngắc dường như không muốn đáp lời, trong nội tâm cũng hơi căm tức một ít.

Khó được hôm nay thái độ Bạch Ngọc đối xử với hắn có biến hóa, không nghĩ tới bị Dương Thiên Tân cho can thiệp rồi!

Nhìn thấy mặt Bạch Ngọc, trong nội tâm Lâm Chí Khanh cũng không khỏi toát ra một chút suy nghĩ muốn hấp diêm, bất quá rất nhanh hắn cũng khống chế được chính mình.

Chương 491: Đợi Chúng Ta Một Chút

Chuyện này Dương Thiên Tân cũng ưa thích mạnh mẽ hấp diêm, nhưng hấp diêm có ý gì? Muốn nhìn thấy một cô gái cao ngạo này phục tùng triệt để với chính mình!

Hắn tin tưởng dựa vào bản lãnh của mình, một ngày nào đó Bạch Ngọc sẽ mở miệng cầu xin hắn đấy.

“Được rồi, ta cũng lên.”

Cuối cùng Lâm Chí Khanh quay đầu đi theo lên lầu.

Lạnh lùng trong mắt Bạch Ngọc lập tức biến mất, sắc mặt nàng cố gắng căng cứng hết sức cũng thoáng chốc biến thành nghĩ mà sợ.

Vừa mới thuần túy là tạm thời phát huy, theo như Lâm Chí Khanh tính cách, chắc chắn sẽ không mặt dày mày dạn quấn quít lấy nàng.

Vì tìm lối thoát, hắn nhất định sẽ chủ động rời khỏi đấy.

Bất quá Bạch Ngọc cũng cảm giác được mấy lần, kiên nhẫn của Lâm Chí Khanh dao động qua.

Nhưng nàng vẫn là một cô gái khá thông minh, biết nói sao để cho chính mình không thiệt thòi, nhưng đồng thời lại có thể ổn định kiên nhẫn của Lâm Chí Khanh. Dựa vào ngôn ngữ là được.

Nhưng mà mới vừa rồi lại hoàn toàn gắng gượng kiên cường lấy, nói cách khác, Lâm Chí Khanh sẽ không lập tức rời đi đấy.

Team của Thái Hòa bất kỳ lúc nào sẽ đến, cách thời gian ước định thật ra đã qua trong chốc lát rồi, trong nội tâm Bạch Ngọc đang lo lắng như lửa đốt.

Mỗi lần Dương Thiên Tân trở về đều bới móc phát tiết, bất quá chẳng ai ngờ rằng mục tiêu của hắn lần này vậy mà lại là Đồng Đồng.

Nếu như đổi lại một người khác, lặng yên không lên tiếng nhịn qua cũng dễ làm thôi.

Chính là bởi vì là Đồng Đồng, cho nên mới chậm trễ một ít thời gian, cho dù những người khác có thể nhịn không mở miệng, nhưng phụ nữ trung niên sao có thể ngồi nhìn con gái của mình bị đánh?

"Được rồi, không có việc gì rồi." Bạch Ngọc hỗ trợ nâng dậy phụ nữ trung niên, đồng thời lén lút nhìn về phía sau lưng.

Lúc này vài tên người sống sót kia cũng đã lên lầu, chỉ còn thừa lại một người duy nhất.

Bộ dạng dường như hắn không có ý định rời khỏi, hơn nữa sau khi đồng bọn rời đi, hắn cũng dời ánh mắt dừng lại trên lên người con gái cái tướng mạo coi như không tệ kia.

"Ê, ngươi theo ta đi lên trên."

Hắn do dự trong chốc lát. Vẫn không nhịn được, đi qua thấp giọng nói.

Cô gái này biểu lộ hờ hững ngẩng đầu ra, từ nét mặt của nàng đến xem, việc này thường xuyên xảy ra ở trên người nàng.

Dùng tướng mạo của nàng, đương nhiên sẽ trở thành mục tiêu muốn phát tiết của một vài người.

“Ngươi không sợ Dương Thiên Tân sẽ đánh ngươi hay sao?” Cô gái cười lạnh một tiếng, nói.

Nam nhân này lập tức nghẹn lại, sau đó thấp giọng mắng một câu: “Được đấy! Dương ca hôm nay lại không có tìm ngươi!”

Cô gái quay đầu lại nhìn thoáng qua Bạch Ngọc, đột nhiên cười cười: “Vậy thì đi thôi.”

“Thật sự hay sao?” Trong mắt của gã đàn ông này lập tức lộ ra một chút sắc mặt vui vẻ, cô gái này vẫn mãi rất khó làm. Coi như là Dương Thiên Tân, nàng cũng sẽ giãy dụa nhiều lần.

Bất quá đàn bà nào càng khó kéo lên giường lại càng tuyệt diệu, đừng nói cô gái này nhan sắc còn rất không tồi.

Hắn không thể chờ đợi được một phát bắt được cánh tay cô gái này. Mặc dù trên làn da trắng nõn có rất nhiều máu ứ đọng, nhưng chuyện này không có gì đáng ngại.

Nhìn thấy hai người cũng lên lầu, mặc dù Bạch Ngọc lộ ra sắc mặt kinh ngạc. Nhưng mà rất nhanh vẫn phục hồi lại tinh thần.

“Mọi người đều thu thập xong thứ đó rồi sao?”

Bạch Ngọc thấp giọng hỏi. Nàng duỗi tay lau sạch sẽ nước mắt cho cô gái nhỏ, nói: “Đồng Đồng đừng khóc, mẹ ngươi không có chuyện gì nữa.”

“Uh...”

Lúc này Đồng Đồng đang ôm phụ nữ trung niên, mặc dù tổn thương không nặng nề, nhưng mà trên mặt mũi kia tràn đầy máu tươi hoàn toàn chính xác làm cho cô bé này sợ hãi.

“Ta ra trước chờ, các ngươi không sợ. Chờ lúc ta trở lại sẽ mang bọn ngươi đi. nhưng mà lúc này cũng đừng xảy ra vấn đề.

Hiện giờ tất cả mọi người đi theo ta mà nói..., chẳng may có người xuống thì nguy rồi. Không thấy một mình ta còn sẽ không khiến cho chú ý. Nhưng mà nếu tất cả chúng ta cùng nhau bỏ trốn ah."

Sau khi Bạch Ngọc vội vội vàng vàng dọn dẹp, lập tức chạy ra.

Trước mắt nàng không khỏi hiện ra ánh mắt cô gái xinh đẹp kia,

Trong nội tâm lập tức thắt chặt thoáng một chút.

Cô gái kia, đại khái không có ý định theo chân bọn họ đi nha...

Bạch Ngọc chờ đợi lo lắng ở cửa phòng đã không đến vài phút. Team của Thái Hòa cũng đã đến trên đầu cầu.

Lúc đầu bọn hắn còn có thể tới càng nhanh hơn một chút, bất quá trên đường lại gặp hai con zombie biến dị, hơi chậm trễ một ít thời gian.

Lúc trước Ca Cao bị Thái Hòa đưa tới phương xa, hoàn cảnh ở đây phức tạp. Khoảng cách chỉ một hai ngàn mét, ai còn có thể phát hiện sự tồn tại của Ca Cao?

Thái Hòa xuất hiện làm cho Bạch Ngọc lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ kích động. Sau khi nàng khẩn trương lại nhìn thoáng qua đám người Thái Hòa, sau đó dùng sức hươ huơ tay về phía Thái Hòa.

Kết cấu tòa thành cũng không tệ lắm, từ chỗ ở bọn người Lâm Chí Khanh chỗ, cơ bản không nhìn ra tình huống của chính mình.

Hơn nữa dưới tình huống bình thường, cửa chính bọn họ không bao giờ dùng đấy, cũng chỉ có "Người từ ngoài đến" giống như Thái Hòa, mới có thể nghênh ngang đi cửa chính.

"Các ngươi..."

Thái Hòa vừa mới mở miệng, Bạch Ngọc cũng khẩn trương duỗi tay bắt được Thái Hòa.

“Chuyện này... Ngươi có thể chờ chúng ta ở nơi này hay không?”

Thái Hòa lập tức lộ ra một chút sắc mặt khó hiểu: “Như thế nào?”

“Mọi chuyện... hơi phức tạp...”

Bạch Ngọc cũng không biết nên nói như thế nào, nàng lúc này cực kỳ tin tưởng với thực lực team của Thái Hòa, nhưng sợ hãi với bọn người Lâm Chí Khanh càng thêm sâu tận xương tủy.

Trước kia nàng cũng cân nhắc trong lòng, thực lực đám người Thái Hòa có thể vượt qua Lâm Chí Khanh và Dương Thiên Tân hay không?

Nhưng mà coi như là mạnh mẽ thì thế nào, mặc dù Thái Hòa rất có lòng tốt, nhưng thời điểm chính thức liên quan đến đến nguy hiểm, mỗi người đều tránh còn không kịp.

Không biết được... Đến lúc đó Thái Hòa có đổi ý hay không, cũng không biết được bọn người Lâm Chí Khanh sẽ vì rời khỏi nơi này mà đánh nhau một trận với bọn họ...

Nhưng bất kể kết quả như thế nào, đối với bọn người Bạch Ngọc mà nói, đều là tai hoạ ngập đầu.

Tên đã bắn không thể quay đầu, mọi chuyện đã đến một bước này, bất luận kết quả tương lai như thế nào, đều phải tiếp tục hoàn thành.

Cho nên sau khi suy nghĩ một chút, nàng nhân tiện nói: “Mời ngươi chờ chúng ta ở nơi này đi, sẽ không mang đến cho các ngươi cái phiền nào khác đâu.”

Mặc dù lời của nàng làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi không đầu không đuôi, thậm chí không hiểu rõ, bất quá dù sao hắn cũng chỉ là thuận tiện mang đi những người này đấy.

Hắn cũng cảm giác mơ hồ có khả năng trong lâu đài đã xảy ra những chuyện gì, bất quá đó là vấn đề nội bộ của bọn họ, Thái Hòa tiện nhúng tay vào.

“Vậy thì tốt, ngươi đi đi.”

Chương 492: Trùng Quan Giận Dữ Vì Loli

“Hòa Ca, bên trong có một cổ hơi thở...”

Ở trong quá trình chờ đợi, Yuna đột nhiên mở miệng nói ra.

Đến cấp độ Zombie Lên Cấp, ở trong phạm vi nhất định có thể cảm ứng được một tồn tại tương đối mạnh mẽ khác.

Ví dụ như zombie cao cấp, hoặc là dị năng giả.

Thái Hòa cảm thấy cái này có thể là một loại trực giác nhạy cảm, giống như động vật có thể sớm dự cảm đến tai nạn vậy.

Chẳng qua nếu như đối phương cố gắng bắt đầu ẩn nấp..., che dấu khí tức lộ ra, vậy thì không cách nào cảm ứng được rồi.

“Có lẽ chính là dị năng giả trong nhóm người này nha.” Thái Hòa từ khe cửa nhìn thoáng qua ở bên trong, không quá để ý nói, “Có lẽ đám người này chính là đám người sống sót sống đến cuối cùng trong cả công viên trò chơi rồi, nhất định là sở hữu đầu lĩnh dị năng giả đấy.”

“Ngươi rõ ràng thật sự vòng trở về giúp bọn hắn, chuyện này làm cho ta rất kinh ngạc ah.” Ngô Thanh Vân khẽ cười cười, nói ra.

Thái Hòa không khỏi liếc mắt: “Chuyện này có cái gì phải kinh ngạc đấy, ta khó được có lòng tốt một lần, có không bình thường như vậy hay sao?”

“Uh, hình thức suy nghĩ của ngươi không phải đã thiên hướng

chúng ta hay sao?" Vậy mà Yuna cũng nghiêm túc chen miệng nói.

"Không. . . Ta thiên hướng các ngươi là bởi vì các ngươi là bạn gái của ta..."

"Dứt khoát cắn một cái nha a?" Ngô Thanh Vân đề nghị lần nữa.

"Biến thành Zombie bình thường có ích lợi gì đối với ta..."

"Không có, nhưng mới có lợi đối với ta." Ngô Thanh Vân nhìn về phía bộ phận nào đó của Thái Hòa với vẻ mặt sâu xa.

Lê Bống nghĩ nghĩ, nói ra: "Ta đã biết... Hòa Ca là... Là vì cô gái nhỏ nhân loại kia..."

"Yêu thích tiểu loli hay sao?" Ngô Thanh Vân lập tức nhớ lại một từ ngữ từ trong trí nhớ của mình Lolicon.

Thái Hòa bất đắc dĩ vỗ xuống cái trán, nói ra: "Vì sao bị các ngươi vừa nói ra, ta lại trở thành biến thái vậy?"

"Vậy hẳn là đam mê bé gái nha..." Yuna nhíu mày, sữa chửa nói.

"Đây không phải càng biến thái hơn hay sao, ta tình nguyện nói ta là yêu thích tiểu loli..."

Lúc này một trận tiếng bước chân lộn xộn nhanh chóng đến gần tới, cửa vừa mở ra. Mười người sống sót cũng nối đuôi nhau mà ra.

"Chúng ta đi nhanh lên nha."

"Đúng vậy a, thừa dịp trời còn chưa tối."

"Đại ca, chạy nhanh mang bọn ta rời khỏi nơi này đi."

Một ít người sống sót vội vàng nói ra.

Bọn hắn đã chờ mong lại thấp thỏm không yên nhìn vào team của Thái Hòa. Có thể còn sống rời khỏi nơi này hay không, phải dựa vào team của Thái Hòa rồi.

“Chờ một chút, còn có người...” Bạch Ngọc lại mở miệng nói ra.

“Đừng đợi, nàng khẳng định không cản nổi rồi, kéo được càng lâu càng dễ dàng xảy ra vấn đề nha!”

Một người sống sót khác lập tức lo lắng nói.

Lúc này ánh mắt Thái Hòa lại dừng ở trên mặt cái người phụ nữ trung niên kia, trán của nàng xem qua chính là bị vật cứng đánh vỡ đấy, không chỉ có thêm một mảng xanh tím lớn. Hơn nữa máu tươi giàn giụa, thậm chí bên trên cổ áo đều dính đầy vết máu.

Cô gái nhỏ cầm lấy cánh tay phụ nữ trung niên kia, mang trên mặt vệt nước mắt, trên gương mặt còn có một dấu bàn tay sưng đỏ.

“Đến cùng xảy ra chuyện gì?” Lông mày của Thái Hòa cũng lập tức nhíu lại.

Thật ra đối với tình huống của những người này, Thái Hòa cũng đoán được mờ mờ một chút.

Bọn hắn dựa vào những cường giả kia sinh tồn. Đương nhiên phải chịu được rất nhiều nhục nhã, nhất là bị nhốt ở loại khu vực làm cho người ta tuyệt vọng này.

Một người ở trong hoàn cảnh không trật tự đột nhiên lại có lực lượng càng mạnh hơn so với người khác, lại nắm giữ lấy sinh tử của nhiều người như vậy, lại hết lần này tới lần khác ngay cả hy vọng sinh tồn của chính mình còn không nhìn thấy, chuyện này

đương nhiên rất dễ dàng khiến cho tâm tính con người biến hóa thậm chí là vặn vẹo.

Cố gái nhỏ kia hít hít cái mũi, đang muốn nói chuyện, Bạch Ngọc lại đoạt mở miệng trước rồi.

“Không có chuyện gì nữa. Đã xử lý tốt.” Nàng hơi do dự hướng phía phía sau cửa nhìn một cái, sau đó như là hạ quyết tâm giống như nói, “Đi thôi, hiện giờ chúng ta phải đi. Bằng không thì có thể sẽ mang đến cho các ngươi một chút phiền toái đấy.”

Những người khác cũng đều lộ ra sắc mặt khẩn trương. Mỗi người đều rất rõ ràng tình thế nguy hiểm trong lúc này.

“Em à, nói cho anh nghe, là ai đánh em và mẹ vậy?”

Ánh mắt của Thái Hòa lại hơi phát lạnh, ngồi xổm xuống đi sờ lên chỗ mặt sưng đỏ của cô gái nhỏ. Hỏi.

Nàng lập tức đau đến rụt thoáng một chút ra sau, sau đó lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ uất ức. Mắt to lập tức đỏ lên: “Chú Dương... Chú Dương... Hắn thường xuyên ức hiếp chúng ta...”

Tên họ Dương này, có lẽ chính là một dị năng giả đi à nha?

Lúc đầu Thái Hòa không tiện nhúng tay vào chuyện tư nhân trong team của bọn bọ, nhưng như vậy một dị năng giả thực lực vượt qua xa người bình thường như vậy, vậy mà ra tay đánh một đứa bé...

Mà chuyện làm người ta càng tức giận hơn chính là, vậy mà còn ở trước mặt nàng, đánh mẹ của nàng thành bộ dạng này!

Thái Hòa lập tức siết chặt nắm đấm rồi.

Chương 493: Đồng Quy Vu Tận

Khi còn bé, cha mẹ hắn sinh ra xung đột với những người khác, chỉ cần thái độ của đối phương hung hăng càn quấy, hắn sẽ xông đi lên đá đánh đối phương.

Ở trong mắt của những người khác xem ra, loại hành vi này của hắn làm cho hắn lộ ra vẻ rất chán ghét, thậm chí cha mẹ cũng thường xuyên quát lớn hắn.

Nhưng sau khi lớn lên, Thái Hòa cũng không có bởi vậy mà hối hận qua.

Hắn biết rõ mắt thấy cha mẹ chịu nhục ở trước mắt mình, là một việc để cho người ta giận dữ tới cỡ nào.

“Chuyện này...” Bạch Ngọc còn muốn nói gì, nhưng lúc tiếp xúc đến ánh mắt Thái Hòa, nàng lại lập tức cảm giác phía sau lưng run lên một trận.

Mặc dù Thái Hòa biểu lộ bình thản, nhưng nàng lại cảm giác lúc này Thái Hòa so với Lâm Chí Khanh, so với Dương Thiên Tân còn đáng sợ hơn!

“Ra đây, anh ôm một lát.”

Thái Hòa đưa tay ông cô gái nhỏ vào trong ngực, sau đó bế lên.

Nàng vừa lau nước mắt, vừa dùng cánh tay gầy yếu ôm cổ Thái Hòa.

Phụ nữ trung niên lúc đầu còn muốn ngăn cản, nhưng nàng cơ bản không dám tiếp xúc ánh mắt của Thái Hòa.

“Anh ơi, anh muốn ẵm Đồng Đồng đi nơi nào vậy?” Cô gái nhỏ thấp giọng hỏi.

“Ai khi dễ mẹ của Đồng Đồng, anh sẽ mang Đồng Đồng đi đánh kẻ đó.” Thái Hòa nói ra.

Hắn không phải là ra mặt cho đám người này, đơn thuần chỉ là muốn ra mặt cho cô gái nhỏ này.

Người trưởng thành không thể phản kháng , có thể nói là nhu nhược, nhưng một đứa trẻ giống như nàng, hoàn toàn chính xác là không thể làm được chuyện gì.

Cô gái nhỏ cái hiểu cái không liếc nhìn Thái Hòa, sau đó gật nhẹ đầu.

Lúc này cuối cùng Bạch Ngọc phục hồi lại tinh thần, nàng vội vàng khuyên can nói: “Bọn hắn rất mạnh, cho dù ngươi mang theo súng...”

“Yên tâm, ta nói rồi sẽ mang bọn ngươi đi ra ngoài, ta sẽ không nuốt lời.”

Thái Hòa cũng đã ném súng tiểu liên cho Ngô Thanh Vân, khẩu súng này không có viên đạn, hiện giờ không có gì khác nhau với que chọc lò sưởi, hắn chỉ là không nỡ vứt bỏ mà thôi.

“Ngươi. . .” Bạch Ngọc kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa, nhưng Thái Hòa cũng đã ôm cô gái nhó đi vào trong cửa.

Ba người Ngô Thanh Vân liếc nhìn nhau, sau đó Yuna lập tức đoạt trước nói: “Ta muốn đi!”

“Có thể...”

Lê Bống cũng lộ ra một chút sắc mặt vội vàng, nhưng ai bảo tốc độ nói chuyện của nàng không đủ nhanh làm chi...

Đánh nhau đối với các nàng mà nói giống như là hoạt động giải trí hết sức hấp dẫn, ai cũng muốn đi.

"Được rồi, để cho nàng đi thôi." Ngô Thanh Vân kéo lại Lê Bống, sau đó trong mắt đã hiện lên một chút tà dị, "Dù sau, không biết đó là một cơ hội tốt hay sao? Có nhiều nhân loại bị lựu lại ở bên người chúng ta như vậy..."

Lúc này Thái Hòa đã ôm cô gái nhỏ về tới trong căn phòng âm u kia, thông qua liên hệ tinh thần, đương nhiên hắn biết rõ Yuna cũng cùng đi vào.

"Bọn hắn ở nơi nào?" Thái Hòa hỏi.

Ánh mắt Yuna chuyển hướng về phía trên lầu, nói ra: "Ở trên lầu kia. Khí tức hơi pha tạp, có lẽ sẽ có hai dị năng giả đây này."

Lời này mang theo một chút giọng điệu suy đoán, dĩ nhiên Yuna cũng không thể xác định.

Đây là một chỗ thiếu hụt trong năng lực cảm ứng của zombie cao cấp rồi, bọn hắn có thể cảm ứng được một tồn tại mạnh mẽ, nhưng không cách nào cảm ứng được tin tức càng cụ thể hơn.

"Có khả năng hai người hay sao?"

Thái Hòa nhìn thoáng qua cô gái nhỏ trong ngực. Được rồi, đoán chừng hỏi nàng cũng không biết...

Trong quá trình dọc theo thang lầu đi lên trên, Yuna đột nhiên hít hít cái mũi, nói ra: "Có một cỗ mùi máu tươi."

"Máu hay sao?" Thái Hòa nghi hoặc nhíu mày, bước chân cũng chậm lại.

Hắn lập tức ẩn giấu khí tức toàn thân, động tác của Yuna cũng trở nên nhẹ nhàng chậm chạp hơn rất nhiều.

Lầu hai bày đầy những ghế sô pha, thoạt nhìn sạch sẽ hơn so với phía dưới nhiều lắm, cũng sáng ngời hơn nhiều.

Thái Hòa làm một cái động tác chớ có lên tiếng với cô gái nhỏ, nàng lập tức dùng sức gật gật đầu, đưa tay bịt miệng lại.

Đi không bao xa, Thái Hòa cũng thấy được một cánh cửa đang khép hờ.

Hắn ló đầu đi qua xem xét, lập tức phát hiện một cỗ thi thể đàn ông.

Quần áo thi thể kia không chỉnh tề, một bên cổ máu me giàn giụa, con mắt trừng rất sâu đấy.

Mùi máu tươi rất nhạt, bởi vì miệng vết thương bị người dùng quần áo che lại rồi.

Y phục này dường như còn dùng để chà lau qua vết máu.

Ngoại trừ zombie khứu giác rất mạnh như Yuna hoặc là biến dị thú ra, người bình thường không thể nào cách thật xa đã ngửi được chút xíu mùi máu tươi đấy.

Thái Hòa chỉ là nhìn sang, cũng lập tức nghiêng người, cũng không để cho cô gái nhỏ chứng kiến cảnh tượng bên trong.

“Mới vừa rồi bọn hắn nói còn có một người... Xem ra có lẽ có một cô gái còn ở nơi này a.”

Thời điểm chọn ra tay giết người ở này, đoán chừng là ý định đồng quy vu tận với những người này rồi.

Có thể làm cho người ta hận đến nước này, chuyện độc ác những người này gây ra, đoán chừng cũng không ít.

Thái Hòa đang muốn hỏi cô gái nhỏ tên họ Lâm này ở đang ở trong phòng nào, cách đó không xa lại có một cánh cửa phòng bị

đạp tung mạnh ra rồi.

Một cô gái bay ngược ra ngoài, đâm thật mạnh vào trên lan can.

Nàng toàn thân đều là máu tươi, nắm trong tay lấy cái nắp đồ hộp sắc bén, ở trên cũng dính đầy vết máu.

Chương 494: Quyết Chiến Dị Năng Giả

Sau khi cô gái té xuống, “Khặc” hộc ra một ngụm máu tươi lớn, sau đó ho khan mãnh liệt.

Một tay nàng nắm lấy lan can, giãy dụa chậm rãi đứng lên.

Cho dù toàn thân đều đang phát run, nhưng mà cái nắp đồ hộp nàng nắm chặt lúc trước.

“Mịa! Mày lại muốn giết bố mày à?”

Một tiếng mắng giận dữ tràn đầy thô bạo truyền đến từ bên trong cửa, “Tao còn nghĩ hôm nay như thế nào mày đổi tính rồi, chủ động đưa tới cửa, không nghĩ tới tiện nhân này vậy mà chơi chiêu này mới bố mày?”

Nghe thấy thanh âm này, cô gái nhỏ lập tức sợ run cả người, nhỏ giọng nói ra: “Anh ơi, chính là người này...”

“Đồng Đồng nghe lời, đứng ở bên cạnh chị gái này đi.”

Đồng tử của Thái Hòa co rụt lại, để xuống cô gái nhỏ.

Nàng lập tức nhu thuận đứng ở bên người Yuna, sau đó nắm lấy cánh tay lạnh buốt của Yuna.

Động tác này làm cho ánh sáng màu đỏ trong mắt Yuna lóe lên, nhưng sau đó nàng lập tức bình tĩnh lại.

Chỉ có điều toàn thân nàng căng cứng, thoạt nhìn vẫn rất không được tự nhiên. Ngoại trừ Thái Hòa, nàng còn chưa thân cận

qua với những nhân loại khác như vậy.

Lúc này một người đàn ông chừng ba mươi tuổi cũng từ trong cửa đi ra, hắn cởi bỏ quần áo trên người, trên cổ có một đạo vết máu.

Nhìn qua gương mặt của hắn, vậy mà cực kỳ phẫn nộ.

Bất quá hắn cũng không có chú ý tới ba người Thái Hòa đầu tiên, mà là đặt toàn bộ lực chú ý ở trên người cô gái trước mặt.

“Ngươi từ nơi nào kiếm ra thứ này? À? ! Có phải còn có người giúp đỡ ngươi hay không!”

Gã đàn ông bẻ bẻ cổ, nở một nụ cười cực kỳ dữ tợn.

“Mịa!” Cô gái kia phun ra một ngụm bọt máu, mắng, “Dương Thiên Tân, mày là tên súc sinh, mày đi chết đi!”

Nàng dừng bước. Rồi lảo đảo nhào tới, đưa tay hươ về phía cổ Dương Thiên Tân.

“Bố mày đệch mày để mắt tới mày! Đồ không biết tốt xấu!”

Dương Thiên Tân vô tình giơ chân lên, muốn đạp một cước thật mạnh vào bụng cô gái này.

Một cước này đạp ra ngoài, cô gái này chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ. Trên thực tế hiện giờ nàng đã đến trạng thái gần chết rồi.

Khí thế hung ác trên mặt của Dương Thiên Tân cái kia, vậy mà đã hiện lên một chút tiếc nuối.

Trong tất cả đám con gái kia, cũng chỉ có mịnh cô gái này là nhanh sắc xinh đẹp nhất rồi.

Bất quá hắn có thể chấp nhận cô gái này mỗi lần giãy dụa và

nổi giận, chuyện đó với hắn mà nói coi như là một loại hưởng thụ khác đấy.

Vậy mà cô gái này muốn giết hắn, hơn nữa thật sự làm hắn bị thương, chuyện này để cho Dương Thiên Tân phẫn nộ không thôi.

“Tiện nhân. Đi chết đi!”

Nhưng mà ngay trong nháy mắt này, Dương Thiên Tân lại đột nhiên cảm giác được đầu óc choáng váng một trận, động tác lập tức thất bại.

Cô gái kia bị mũi chân của hắn cọ xát đến, thân thể lập tức nghiêng một cái.

Bất quá nàng cũng không có ngã nhào trên đất, mà là bị một đôi tay ôm lấy.

“Ah!”

Phản ứng đầu tiên của cô gái chính là hươ cái nắp đồ hộp trong tay. Nhưng lại bị Thái Hòa tránh qua nhẹ nhõm.

“Đừng sợ, là ta.”

Cô gái kia lập tức chấn động toàn thân, lập tức ngẩng đầu nhìn lên.

Mặc dù chỉ gặp Thái Hòa một lần, nhưng ấn tượng cô gái này đối với hắn vẫn rất khắc sâu đấy.

Nếu như không phải Thái Hòa, nàng đã không chiếm được vũ khí, cũng không có khả năng có sức lực đến ám sát Dương Thiên Tân.

“Ngươi...”

Cô gái cắn bờ môi, đột nhiên nắm chặt tay Thái Hòa. Thoáng

chốc nước mắt tựu lăn xuống ào ào, “Van cầu ngươi, cầu ngươi giúp ta giết hắn đi!”

Trong ánh mắt của nàng, tràn đầy nhục nhã và không cam lòng.

Đã hao hết sức lực. Nàng lại chỉ có thể lưu lại một chút vết thương nhẹ vào Dương Thiên Tân mà thôi.

Chênh lệch lực lượng cực lớn, làm cho cô gái cảm giác cực kỳ tuyệt vọng!

“Van cầu ngươi...”

“Ngươi ở lại đây đi.” Thái Hòa thấp giọng nói ra.

Nói xong hắn lập tức kéo cô gái đặt lên trên trên mặt đất, để cho nàng dựa vào một vách tường.

Sau đó hắn đưa mắt nhìn sang Dương Thiên Tân, lúc này hắn đang trợn tròn mắt. Vẻ mặt khiếp sợ theo dõi Thái Hòa.

Không chỉ có một mình Dương Thiên Tân, trong phòng của hắn cũng lục tục có người đi ra.

Một người thanh niên tóc dài trong đó cho Thái Hòa cảm giác càng khác thường. Hắn đoán có khả năng người này chính là một gã dị năng giả.

“Đkm mày, mày là ai?”

Đôi mắt Dương Thiên Tân cũng trợn tròn, không riêng gì hắn, những người sống sót khác cũng đều kinh hãi không thôi.

Ở đây làm sao có thể còn có thể xuất hiện những người khác? Có lẽ tất cả người sống sót trong công viên trò chơi đều ở trong tòa thành này rồi!

Chẳng lẽ, những người

Nhưng mà suy nghĩ này vừa mới dần hiện ra, cũng lập tức bị Dương Thiên Tân phủ nhận mất.

Hai người Hắn và Lâm Chí Khanh đã rất mạnh, nhưng bọn hắn nếm thử mấy lần, cũng không tìm được phương pháp rời khỏi nơi này an toàn.

Cho dù gã đàn ông trước mắt này cũng là dị năng giả, nhưng mà chuyện mình cũng không làm được, làm sao hắn có thể làm được?

Hơn phân nửa là người sống sót ẩn trốn ở nơi nào đó, vận may tốt đã tìm được nơi này.

Trong lòng của hắn thầm mắng quả nhiên những người phía dưới kia đều là phế vật, vậy mà lại để cho người lạ lên lầu hai.

Dương Thiên Tân rất cuồng vọng, hơn nữa thật sự là hắn có vốn liếng cuồng vọng.

Trong nửa năm qua hắn nhìn qua rất nhiều người chết, nhưng mà hắn lại vẫn có thể sống sót.

Cho nên hắn có quyền phách lối, tùy ý đánh chửi những người sống sót kia, nhưng mà không có bất cứ người nào dám làm trái lời hắn.

Đây cũng là bởi vì hắn rất mạnh!

“Mày cũng biết nói tiếng người hay sao?”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, hỏi ngược lại.

Đã có chuyện của cô gái nhỏ giờ lại thêm cô gái sắp chết này, Thái Hòa đã cực kỳ chán ghét gã Dương Thiên Tân này rồi. Không nghĩ tới hắn mới mở miệng, lại kiêu ngạo như vậy!

Thái Hòa hận nhất có người sỉ nhục người nhà của mình, trong nội tâm đột nhiên xông lên một cỗ sát ý!

“Vốn ta chỉ là muốn giáo huấn ngươi tàn bạo một trận đấy...”

Thái Hòa chậm rãi rút ra đường đao, nói ra.

“Giáo huấn tao hay sao? Mày khôi hài quá vậy?”

Gặp Thái Hòa không nói hai lời, lập tức bày ra tư thế sắp ra tay, Lâm Chí Khanh đi nhanh lên tiến lên, hỏi: “Chẳng lẽ các ngươi cũng là người sống sót trong khu trò chơi Suối Tiên này hay sao? Trước khi trốn ở nơi nào? Chúng ta đều là dị năng giả, nếu ngươi có thực lực có thể gia nhập...”

“tên họ Dương này, ta hôm nay nhất định sẽ làm thịt hắn.”

Chương 495: Chém Dưa Thái Rau

Thái Hòa đã nhàn nhạt cắt đứt lời nói của Lâm Chí Khanh. Người này hắn không biết, nhưng xem chừng cũng không phải người tốt lành gì.

Bất quá mục tiêu chủ yếu Thái Hòa là Dương Thiên Tân, nếu như Lâm Chí Khanh không nhúng tay vào, Thái Hòa cũng sẽ không đuổi tận giết tuyệt hắn.

Lâm Chí Khanh lập tức mở to hai mắt nhìn, mà Dương Thiên Tân cũng đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Hắn khoa trương nửa năm, làm sao có thấy người dám nói chuyện như vậy với hắn?

“Đệch! Mày còn muốn giết tao...”

Lời hắn còn chưa dứt, cũng cảm giác được đầu óc choáng váng một trận. Mà chờ lúc hắn tỉnh táo lại đầu óc, một đạo ánh sáng lạnh lẽo trực tiếp thẳng tắp bổ xuống từ đỉnh đầu hắn.

“Ah!”

Dương Thiên Tân hết sức kinh hãi kêu một tiếng, tranh thủ thời gian lui đi ra sau, đồng thời Thái Hòa cũng cảm giác được thân thể phảng phất bị trói buộc lại một chút, thân thể bỗng nhiên chậm chạp thoáng một chút.

Bất quá đao của hắn vẫn cắt trúng da đầu Dương Thiên Tân, hơn nữa chặt ra cái mũi của hắn.

Đau đớn kịch liệt làm cho Dương Thiên Tân kêu thảm thiết không thôi, hắn che lấy mặt máu tươi giàn giụa của chính mình, sau đó lui ra phía sau.

Trong nháy mắt mới vừa rồi hắn cảm nhận được sinh tử nguy cơ, làm cho Dương Thiên Tân lập tức ra một trận mồ hôi lạnh!

“Muốn giết ngươi thì thế nào?”

Thái Hòa cơ bản cũng không có dự định dừng lại, hắn ỷ vào thân thể của mình nhẹ nhàng. Sau khi thoát khỏi trói buộc lại nhào tới lần nữa.

Loại dị năng của tên Dương Thiên Tân này mặc dù khá thú vị, nhưng cơ bản là Thái Hòa không để ý.

Nếu không mạnh hơn hắn, thì đó là một con đường chết!

Lúc này, cái vòi tinh thần của Thái Hòa đang lấy hắn làm trung tâm đang vũ động cuồng loạn, mà Dương Thiên Tân bị quấn quanh ở trong đó giống như là bị gắn vào trên chuông đồng, sau đó bị tiếng vang cực lớn đánh tới choáng đầu ù tai.

Động tác của hắn cũng trở nên lảo đảo. Ánh mắt cũng xuất hiện ra trạng thái tan rã.

“Xoát!”

Đường đao của Thái Hòa chém xuống lần nữa, nhưng lúc này Lâm Chí Khanh đã lao đến.

“Dừng tay!”

“Dừng cái đầu của ngươi!”

Dao phay trong tay Lâm Chí Khanh linh hoạt từ dưới nách Thái Hòa cắt lên, nhưng tay kia của Thái Hòa đã rút ra đao ngắn.

Đường đao trở tay đẩy ra dao phay của Lâm Chí Khanh, đao ngắn lập tức trực tiếp bổ về phía Dương Thiên Tân.

“Ah!”

Mặc dù Dương Thiên Tân muốn ngăn cản, nhưng mà không nghĩ tới phản ứng lâm chiến của Thái Hòa vậy mà nhanh như vậy.

Mặc dù mỗi ngày bọn hắn chém giết với zombie, nhưng kinh nghiệm cũng không có phong phú như Thái Hòa vậy.

Đoản đao lập tức tháo bỏ xuống một cánh tay của hắn, máu tươi phún ra như mưa. Nửa người của hắn lập tức bị nhuộm đỏ.

Thái Hòa cũng không có lập tức lui về phía sau, mà đá một cước vào trên bụng hắn, đồng thời mắng: “Một gã đàn ông to lớn, một dị năng giả. Vậy mà đi đánh trẻ con hay sao? Mày rất hung hăng càn quấy đúng không? Rất mạnh đúng không? Há miệng ngậm miệng là mịa mày, miệng mày thiếu nợ tám đời nhà người ta hay sao?”

“Ah ah ah!”

Dương Thiên Tân kêu thảm liên tục không ngừng, mà Lâm Chí Khanh ở một bên đã toát ra mồ hôi lạnh.

Hắn không nghĩ tới, người trẻ tuổi nhìn như bình thường này. Vậy mà có thể một đấu hai!

Vừa thoải mái mà ngăn cản được công kích của hắn, vừa liên tục ẩu đả Dương Thiên Tân ở ngay trước mắt hắn!

So với lời nói của hắn cũng không hung hăng càn quấy một chút nào. Nhưng hành vi của hắn nhưng hung hăng càn quấy tới cực điểm!

Trong mắt hắn, có lẽ hai dị năng giả như hai người bọn họ

cộng lại, còn không có uy hiếp bằng một con zombie.

Mỗi lần Dương Thiên Tân vừa xuất hiện dừng lại, trong nội tâm Lâm Chí Khanh vui vẻ chuẩn bị nắm lấy cơ hội, hắn cũng cảm giác đầu mình như là bị một cây búa nặng nề mà đập một cái.

Loại cảm giác uất ức này, làm cho Lâm Chí Khanh vẫn mãi ở trong trạng thái bị động, chỉ có thể trơ mắt nhìn Thái Hòa đánh cho tàn phế Dương Thiên Tân triệt để!

Mà sở dĩ Dương Thiên Tân còn chưa chết, cũng không phải bởi vì Lâm Chí Khanh hắn làm ra được cống hiến nào, mà cơ bản là bởi vì Thái Hòa không có dự định lập tức làm thịt hắn.

Lúc này Yuna đứng ở trong góc nhỏ đột nhiên cúi đầu nhìn liếc cô gái nhỏ, lạnh lùng nói ra: “Che con mắt, xoay qua chỗ khác.”

“Dạ...”

Cô gái nhỏ nghe lời đưa lên tay che kín đôi mắt, sau đó xoay qua chỗ khác quay đầu vào vách tường.

Có ba cái người sống sót cầm theo đủ loại vũ khí gậy sắt, đang lặng lẽ đi đến gần phía Thái Hòa, lại không nghĩ rằng bị một thanh liêm đao tạo hình khổng lồ, thậm chí nhìn qua thật rất giống như đồ trưng bày chặn lại đường đi.

“Cô bé, vũ khí của em không sai nha...”

Ba người lập tức bốn mắt nhìn nhau, một người trong đó sau khi thấy rõ bộ dạng hơi gầy yếu của Yuna, lập tức lộ ra một vẻ nhạo báng, nói ra: “Muốn anh lại giúp em cầm hay không?”

Dùng ánh mắt của bọn hắn, đương nhiên không nhìn ra sức nặng của thanh liêm đao này đáng sợ đến cỡ nào...

Yuna mỉm cười, khuôn mặt cả thanh thuần ngây thơ vô số tội

của nàng, đột nhiên đã hiện lên một chút ánh sáng màu đỏ.

Đôi mắt đỏ trắng rõ ràng, con ngươi thuần túy giống như là một viên hồng bảo thạch.

“Ah!”

Một cái người sống sót lập tức giống như phản xạ có điều kiện phát ra một tiếng kêu hoảng sợ, bọn hắn nhìn thấy rất nhiều zombie, nhưng chưa bao giờ thấy qua zombie nào như Yuna vậy!

Nhưng mà rất nhanh tiếng kêu của hắn cũng bị kẹt lại trong cổ họng, toàn bộ ánh mắt những người này trở nên ngu ngơ đứng hình ngay tại chỗ, gần như là tự giác đi tới trước mặt Yuna.

“Bye bye nha các bé.”

Khóe miệng của Yuna khơi nhếch lên một nụ cười, bỗng nhiên liêm đao hình loan nguyệt chém xuống!

“Phập phập phập lông lốc.”

Nhiều cái đầu người lăn xuống trên mặt đất, cảnh tượng này làm cho Lâm Chí Khanh nhìn thấy mà lá gan muốn teo lại!

Đương nhiên hắn không phải đau lòng vì đồng bọn chết đi, mà là hắn lo lắng cho cái mạng nhỏ của mình!

Thái Hòa đã rất mạnh, không nghĩ tới vậy mà người thiếu nữ kia cũng mạnh như vậy.

Trong thời điểm khi Yuna quay đầu, cặp mắt của nàng đã khôi phục bình thường, nhưng mà khóe miệng nhếch lên nụ cười vui vẻ, lại làm cho Lâm Chí Khanh cảm giác sởn hết cả gai ốc!

Chương 496: Khiếp Đảm

Lúc này một tay Thái Hòa đã nắm lấy Dương Thiên Tân, sau đó dùng sức quăng ra phía sau.

Giống hệt với cô gái kia, hắn cũng đập nặng nề lên trên lan can, lập tức kêu lên một tiếng kêu thảm thiết tê tâm liệt phế.

Tiếng thét này quanh quẩn ở trong đại sảnh biểu diễn trống rỗng, làm cho người ta cảm thấy hết sức chói tai.

Một thanh đao ngắn ném đến bên người cô gái này: "Chuyện có thể tự làm, cũng đừng để cho người ta hỗ trợ."

Nàng sửng sốt một chút, sau đó lập tức vui vẻ cầm lên thanh đao ngắn, đưa mắt nhìn sang Dương Thiên Tân.

Lúc này toàn thân Dương Thiên Tân cũng bị gãy xương nhiều chỗ, một cánh tay gãy đi, cơ bản không có bất luận năng lực phản kháng gì.

Hắn chỉ có thể trơ mắt nhìn cô gái bị hắn xem thường, giống như tử thần chậm rãi bò về phía hắn.

Hắn biết rõ, dù là cô gái này chống một hơi cuối cùng, cũng nhất định sẽ giết chết hắn.

Lâm Chí Khanh cầm theo dao phay muốn đi ngăn cản, nhưng Thái Hòa lại không hề nao núng chắn trước mặt hắn.

Thái Hòa không có trực tiếp ra tay giết Dương Thiên Tân, nhưng phương pháp chết như vậy với hắn mà nói có vẻ như thích hợp hơn.

Về phần theo như lời Thái Hòa giúp cô gái nhỏ đánh trở về... Hắn đã làm xong.

Dương Thiên Tân bị đánh tới rất thảm, thảm tới chỉ có thể tru lên thống khổ, nhưng cơ bản không nhúc nhích được.

"Đừng tới đây, Trương Khiết ngươi đừng tới đây..."

Nhìn thấy cô gái ngày xưa bị chính mình sỉ nhục đủ kiểu nắm đao ngắn đi tới gần chính mình, vậy mà Dương Thiên Tân cảm thấy sợ hãi thật sâu!

"Thời điểm lúc ta xin ngươi buông tha ta, ngươi là trả lời thế nào ta sao?"

Trên mặt Trương Khiết chậm rãi nở một nụ cười đứng lên thể, hai tay nắm chặt đao ngắn.

Toàn thân Dương Thiên Tân đều run rẩy không ức chế nổi, mặt xám như tro.

Mặc dù biết đối phương không có khả năng buông tha chính mình. Nhưng Dương Thiên Tân vẫn không khống chế nổi nói: "Đừng giết ta..."

Cầu xin tha thứ với một cô gái yếu đuối mà hắn đã từng xem thường nhất. Trước kia Dương Thiên Tân nằm mơ cũng không nghĩ qua.

Nhưng lúc này bản năng cầu sinh. Nội tâm khiếp đảm, lại làm cho hắn cầu khẩn, nước mắt giàn giụa, cực kỳ mất mặt.

"Ngươi nói, loại con gái chẳng làm được gì giống ta, trời sinh nên bị ngươi sỉ nhục!"

"Lúc kia ta cũng đã từng nghĩ, một ngày nào đó ta sẽ giết ngươi, nhất định sẽ giết ngươi! Tên súc sinh này! Tạp chủng!"

Nàng thoáng kích động kêu lên một tiếng, hai tay nắm chặt đao ngắn. Đâm mạnh mẽ xuống bụng dưới của Dương Thiên Tân!

“Ah!”

Dương Thiên Tân lập tức thét lên một tiếng thét thảm, máu tươi lập tức phún ra, tung tóe lên gương mặt Trương Khiết.

Mãi cho đến khi tiếng kêu thảm thiết của Dương Thiên Tân biến mất, Trương Khiết mới chậm rãi ngẩng đầu lên, trong mắt của nàng có hưng phấn, có kích động, nhưng mà có một chút mờ mịt.

Nhìn thấy Dương Thiên Tân trừng lớn hai mắt, đã tắt thở, Trương Khiết thoáng chốc buông ra đao ngắn.

Nàng thở hổn hển từng hơi thở nặng nhọc, sau đó từ từ bò lên hai bước. Dường như còn hơi không dám tin tưởng chính mình thật sự chính tay đâm kẻ thù.

Sắc mặt của Lâm Chí Khanh phức tạp nhìn về phía xác chết của Dương Thiên Tân, lúc này tính luôn hắn. Còn thừa lại ba người sống sót.

Nhưng hai người khác đã sớm trốn đi rất xa, sợ cuốn vào trong đó.

Cảnh tượng hiện giờ, hoàn toàn biến thành một đấu hai.

Nhưng đừng nói một đấu hai rồi, 1 đấu 1 hắn còn khó có khả năng là đối thủ của Thái Hòa.

Trong nội tâm Lâm Chí Khanh đang liên tục mắng to, người trẻ tuổi không biết từ nơi nào tới đây thật sự quá mạnh mẽ!

“Mặc dù ta không biết Dương Thiên Tân đắc tội ngươi như thế nào rồi, nhưng hắn cũng đã chết, chúng ta cũng không cần phải

đánh nữa được không?"

Chết cũng đã chết hết, đương nhiên Lâm Chí Khanh sẽ không ra mặt cho Dương Thiên Tân rồi.

Trước kia hắn không chết đối với Lâm Chí Khanh mà nói, là đồng bọn mạnh nhất, nhưng sau khi chết thì ra là một cỗ thi thể râu ria mà thôi.

Báo thù cho một cỗ thi thể, đối thủ còn là một tên mạnh mẽ như vậy, Lâm Chí Khanh sẽ không làm loại mua bán lỗ vốn này.

"Ah? Ngươi muốn cứ như vậy cho qua hay sao?"

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra.

"Ngươi còn muốn thế nào?" Lâm Chí Khanh nhíu mày.

"Mới vừa rồi ngươi đối ra tay với ta, chỉ đơn giản như vậy là cho qua hay sao."

Thái Hòa giơ lên đường đao trong tay lần nữa.

Mới vừa rồi đối phương không chỉ nhúng tay, hơn nữa từng chiêu từng chiêu đều trí mạng, nếu như không phải thực lực Thái Hòa mạnh mẽ, sớm đã bị chém chết rồi.

Đã hạ tử thủ với hắn rồi, còn muốn làm xem như chuyện gì đều không có xảy ra, nào có chuyện tốt như vậy.

"Ngươi muốn Đồng Đồng hay sao? Hay là Trương Khiết? Ngươi cũng có thể mang đi nha. Chúng ta đều là người ở cùng một khu trò chơi Suối Tiên, không cần phải huyên náo quá đáng như vậy a."

Lâm Chí Khanh hơi khẩn trương nói.

Hắn đã nói năng lộn xộn rồi, bởi vì khi sát cơ Thái Hòa khóa

chặt, áp lực trong nội tâm của hắn thật sự quá lớn.

Hiện giờ đầy trong đầu hắn chỉ muốn bảo vệ tánh mạng, thậm chí không có cẩn thận cân nhắc lời của mình sẽ sẽ không khiến cho Thái Hòa càng phản cảm lớn hơn.

Chương 497: Đầy Máu Phục Sinh

“Ta còn có một chút đồ ăn dự trữ, và một ít địa điểm có khả năng tìm được đồ ăn, nếu ngươi cần ta cũng có thể cho ngươi...”

Lâm Chí Khanh còn muốn nói gì, nhưng Thái Hòa đã xông tới.

Cái vòi tinh thần tới trước một bước, sau đó ánh sáng lạnh lẽo lập tức chém xuống.

“Phốc!”

Máu tươi phún ra, Lâm Chí Khanh trừng to mắt nhìn chằm chằm Thái Hòa, sau đó “Ầm” một tiếng ngã trên mặt đất.

Hắn không nghĩ tới vậy mà Thái Hòa ác như vậy...

Đợi lúc Thái Hòa ngẩng đầu lên, hai gã người sống sót kia đã sợ đến run rẩy toàn thân rồi.

“Bọn hắn có thù oán với ngươi hay không?” Thái Hòa quay đầu lại hỏi Trương Khiết nói.

Nàng liếc nhìn hai người sống sót kia, sau đó lắc đầu: “Không có, bọn hắn cũng đều bị Dương Thiên Tân ép buộc, chưa làm qua chuyện độc ác gì, cũng không có làm hại đến người khác... Khục khục...”

Trương Khiết lại bắt đầu hộc máu, Thái Hòa nghĩ một lấy, lấy ra một lọ thuốc lấy từ máu zombie dị biến ra.

Thứ này chỉ cần một liều lượng rất ít, có thể phát ra tác dụng

khôi phục rất mạnh.

Thái Hòa dùng nắp nhỏ vài giọt, sau đó đưa cho Trương Khiết, nói ra: “Uống đi, có thể bảo vệ tánh mạng.”

Đôi mắt Trương Khiết sáng ngời, nàng vừa muốn dùng tay nhận lấy, cũng hơi sợ hãi lắc đầu: “Ngươi có thế để cho ta tự tay báo thù, ta đã rất cảm kích...”

Dược phẩm tại bây giờ là thứ rất đắt đỏ, chớ nói chi là thuốc “Có thể bảo vệ tánh mạng” tốt rồi.

“Không phải là thứ quý giá gì cả, ngươi dùng đi.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

Trong lòng của hắn hơi bội phục cô gái này, mặc dù nàng rất nhỏ yếu, nhưng tính cách của nàng lại rất quật cường.

Vài giọt dược tề đối với Thái Hòa mà nói xác thực không coi vào đâu, hắn còn có một lọ huyết dịch nguyên chất nữa đây này, sau khi pha loãng, có thể sản xuất hơn mười bình dược tề loại này.

Lúc này Trương Khiết mới cảm kích nhận lấy cái nắp, uống vào một chút xíu dung dịch này.

Thái Hòa nghĩ một lát, dứt khoát đỡ nàng dậy, sau đó quay đầu đi: “Này, hai người các ngươi.”

Hai người sống sót kia lập tức sợ run cả người.

“Ta muốn dẫn lấy đám người Bạch Ngọc rời khỏi khu công viên trò chơi này, các ngươi có thể lựa chọn ở lại, hoặc là đi theo chúng ta.”

Thái Hòa cau mày nói ra.

Đây cũng không phải bởi vì hắn có hảo cảm gì đối hai người sống sót này, mà là bởi vì dựa vào những người sống sót kia, thật

sự rất khó thoáng chốc đứng vững bước chân.

Có hai người sống sót này hỗ trợ thì sẽ đỡ hơn nhiều, mặc dù bọn hắn không phải dị năng giả, nhưng kinh nghiệm sống sót và sưu tập vật tư có lẽ vẫn rất phong phú đấy.

Hơn nữa ở dưới ảnh hưởng của Dương Thiên Tân đều không có làm chuyện xấu gì, đoán chừng bản tính cũng không kém đi đến nơi nào.

Hai người sống sót này vốn là sửng sốt một chút, sau đó lập tức lộ ra sắc mặt không thể tưởng tượng nổi.

Lúc đầu bọn hắn còn hơi hoài nghi lời nói của Thái Hòa..., nhưng mà xem xét thi thể trên đất, bọn hắn lập tức hồi phục thần trí.

Người trẻ tuổi này, rất có thể không phải khoác lác!

“Ta đi lấy đồ ăn.” Một gã người sống sót lập tức phản ứng đi qua, kích động nói.

Mà đổi thành một người lập tức vội vàng nhặt lên mấy cây gậy sắt, làm vũ khí.

Thấy quả nhiên phản ứng của bọn họ coi như không tệ, Thái Hòa cũng lộ ra một chút sắc mặt thỏa mãn.

Ra đến bên ngoài, cũng không giống như ở nơi này, hợp mưu hợp sức thật ra mới có thể sống sót nổi.

Hai người bọn hắn chẳng qua là người bình thường, sẽ không tùy tiện rời khỏi tổi đội đấy, vậy cũng là tìm một phần bảo đảm tạm thời cho đám người Bạch Ngọc.

Có hai cô gái như Bạch Ngọc và Trương Khiết ở trong team, bọn hắn sẽ không sống kém hơn khi ở nơi này.

Hơn nữa số lượng zombie xung quanh đây không xem như quá nhiều, đại đa số đều tập trung vào trong công viên trò chơi.

Bất quá thời điểm rời đi, Thái Hòa lại liếc chú ý tới cô gái nhỏ còn ngoan ngoãn đứng sấp mặt vô vách tường.

Hắn buồn cười dù tay đi qua sờ lên đầu cô gái nhỏ: "Được rồi, có thể đi nha."

Tiểu cô gái vừa định quay đầu lại, đã bị Thái Hòa dùng bàn tay chặn lại.

Nàng hơi khiếp đảm nhỏ giọng hỏi: "Chú Dương... Không đúng, người xấu đâu rồi?"

"Người xấu đã bị anh đánh ngã."

Thái Hòa một tay vịn Trương Khiết, sau đó ngồi xổm xuống ôm lên cô gái nhỏ, vừa cười vừa nói.

"Thật vậy sao?"

"Uh!"

Yuna theo phía sau, thanh âm không lớn không nhỏ nói một câu: "Đối với con nít mà nói, người ác nhất chẳng lẽ không phải chính là lolicon(bệnh đam mê bé gái) đang ôm ngươi hay sao?"

"Nàng là loli!" Lỗ tai Thái Hòa vẫn rất thính đấy.

"Uh, trước kia ngươi đã từng nói qua ngươi yêu thích tiểu loli..." Yuna giảo hoạt mở trừng hai mắt.

Lúc một đoàn người từ trong cửa đi ra ngoài, đám người Bạch Ngọc đã gấp đến độ như là kiến bò trên chảo nóng rồi.

Thấy Thái Hòa và Yuna không tổn hao gì, nhưng trên vũ khí bên lại dính vết máu, Bạch Ngọc lập tức mở to hai mắt nhìn.

Mà chuyện càng làm cho bọn hắn kinh ngạc hơn chính là, thậm chí ngay cả Trương Khiết cũng còn sống đi ra.

Vẻ mặt nàng lộ ra nhẹ nhõm như vậy, thật giống như một người thay đổi hoàn toàn vậy.

Chương 498: Hòa Biến Thái

Chạng vạng tối, mặt trời chiều ngả về tây, một đoàn người đang yên lặng xuyên thẳng qua công viên trò chơi Suối Tiên.

Một đám người sống sót sắc mặt trắng bệch, thân thể gầy yếu bọn họ đi ở cuối cùng, sắc mặt của bọn hắn từ vừa mới bắt đầu thấp thỏm lo âu, đã biến thành kích động và hưng phấn.

Ngoại trừ một ít zombie ra, bọn hắn dọc theo con đường này cơ bản không có gặp được bất luận vòng vây rất nhiều zombies nào.

Kết quả này làm cho bọn hắn phấn chấn không thôi, đi ra công viên trò chơi dĩ nhiên chỉ là vấn đề thời gian rồi.

Mà tất cả những chuyện này, đều là bởi vì có sự tồn tại của Thái Hòa.

Mặc dù Thái Hòa chỉ là tiện đường, cứu người chỉ là thuận tay giúp đỡ, chính hắn cũng không có xem chuyện này như là chuyện lớn lao gì. Nhưng ánh mắt đám người này đối xử Thái Hòa, đã khác nhau rất lớn rồi.

Kéo bọn hắn một cái lúc bọn hắn tuyệt vọng, cứu bọn họ ra khỏi vực sâu...

Cho những người đang chờ chết này một hy vọng, chuyện này đủ để cho bọn hắn mang ơn với Thái Hòa.

Thái Hòa đi tuốt ở đằng trước còn ôm một cô gái nhỏ, tay kia còn vác lên đường đao.

Đây cũng không phải hắn không muốn buông ra cô gái nhỏ, mà

là thể lực đám người sống sót này đều rất kém cỏi.

Thể lực của một cô gái nhỏ đương nhiên là càng kém rồi, vì không kéo chậm tốc độ, hắn đành phải tạm thời ôm nàng.

Nhưng hành động rất bình thường này, vậy mà vì sao vừa tiếp xúc với ánh mắt của ba người Lê Bống, Thái Hòa lại cảm giác mình trở thành yêu râu xanh vậy nè?

Chuyện này nhất định là ảo giác nào đó...

Từ tòa thành ở đảo giữa hồ đi ra, Thái Hòa đã mang theo đám người này vòng gần nửa giờ rồi.

Vừa bởi vì tốc độ bọn hắn tiến lên rất chậm, ngoài ra còn bởi vì Ca Cao đang ra sức dẫn quái ở phía trước.

Để không cho bọn hắn trông thấy Ca Cao. Thái Hòa cố ý mang theo bọn hắn đi vòng vòng trong khu kiến trúc. Dù sao chính là không đi đường lớn. Không đi thẳng tắp.

Ngay từ đầu những người sống sót kia còn tràn đầy nghi ngờ với chuyện này, thậm chí hơi mơ hồ không tín nhiệm với Thái Hòa, nhất là cái kia hai người sống sót thời gian dài đi ra ngoài tìm kiếm đồ ăn.

Nhưng khi khoảng cách bọn hắn đến cửa công viên trò chơi càng ngày càng gần, loại này nghi ngờ này cũng không còn sót lại chút gì, hơn nữa toàn bộ biến thành sùng kính với Thái Hòa.

Mặc dù rất ít trông thấy thi thể, nhưng cái này có thể lý giải vì Thái Hòa cố gắng lách qua những khu vực kia, thì ra là hắn giết vào một mạch từ cửa chính.

Khu vực bình thường chung quanh máu me đều xuất hiện một ít khu trống trải, bởi vì zombie gần đó đều bị thu hút đi qua.

Nhưng chuyện này cũng phải trải qua tính toán chính xác. Xem xét cẩn thận mới được, như team của Thái Hòa nhìn như hành động nhàn nhã, vậy mà cũng có thể hoàn toàn tránh đi đám zombie.

Thực lực Team của Thái Hòa trong lòng bọn họ, đã đạt đến một độ cao khó có thể với tới.

“Hòa Ca. . . Những người này. . . Ngươi muốn mang bọn hắn đến nơi nào?” Lê Bống tò mò nhìn thoáng qua phía sau, sau đó hỏi.

Thái Hòa nghĩ một lát, rồi nói ra: “Đưa bọn họ đến khu vực cách công viên trò chơi khá xa là được rồi.”

Tuy nói không có ý định làm giúp bọn họ quá nhiều, nhưng mà không thể trực tiếp nhét bọn họ ra ngoài cửa.

Nhất là ở dưới tình huống thể lực bọn họ phổ biến còn rất yếu, vẫn phải tìm cho bọn hắn khu vực có thể tạm thời cư trú thì tốt hơn.

Có Ca Cao ở đây, muốn tìm được một chỗ như vậy rất dễ dàng. “Vậy tại sao không giúp bọn họ thêm một thời gian ngắn nữa vậy?” Ngô Thanh Vân lại đột nhiên ánh mắt lóe lên, chen miệng nói.

Nàng duỗi ra ngón tay đi sờ soạng đôi má cô gái nhỏ thoáng một cái. Đồng thời đầu lưỡi vươn ra liếm lấy khóe miệng thoáng một cái. Động tác này làm cho cô gái nhỏ ngây ngốc một chút, sau đó lập tức quay đầu vùi mặt vào trong ngực Thái Hòa.

“Chị đại à. Hù dọa đứa con nít như vầy là không tốt nha...”

Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, sau đó tạm thời để nàng xuống: “Ngoan, đi chăm sóc mẹ em nha.”

Nhìn thấy cô gái nhỏ chạy về phía người đàn bà trung niên còn

đang chống một thanh côn gỗ, Thái Hòa cũng quay đầu nhìn thoáng qua đám kia người sống sót.

Bạch Ngọc vịn Trương Khiết đi ở phía trước, sau lưng lập tức theo sát lấy hai người sống sót lưng vác ba lô kia.

Ngược lại là bọn hắn cũng không có nhàn rỗi, không chỉ phụ trách vác ba lô, còn vịn hai ông lão cao tuổi kia.

“Trên đời này ai cũng sống không dễ dàng. Hơn nữa các cụ có câu một miếng khi đói, bằng một gói khi no...”

Thái Hòa thấp giọng nói ra.

Yuna cười cười, nói ra: “Chuyện này ta nhớ được.”

“Vậy sao? Ta không ấn tượng gì. Là có nghĩa gì?” Ngô Thanh Vân cau mày nghĩ một lát, sau đó lập tức lắc đầu, hỏi.

“Nói thí dụ như, ngẫu nhiên Hòa Ca bị ngươi kéo lấy làm tình, thể lực hắn sung túc, sẽ để cho ngươi cảm thấy rất hài lòng.

Chương 499: Hai Yuna

Nếu như hắn có thể mỗi ngày làm tình với ngươi. . . Đương nhiên hắn không có mạnh mẽ như vậy, đây chỉ là một giả thiết... Sau đó đột nhiên hắn răng rắc một tiếng gãy eo đi, sau đó vài ngày cũng không thể làm tình với ngươi, học tỷ ngươi có tức giận hay không?"

Yuna cẩn thận nghĩ một lát, đưa ra một ví dụ.

Vậy mà Ngô Thanh Vân phản ứng qua rất nhanh, gật nhẹ đầu nói: "Đương nhiên là giận!"

"Ta cũng sẽ giận đấy." Lê Bống cũng rất chân thành nói.

"Ngươi không phải còn không có đã làm cái gì sao?" Ngô Thanh Vân tò mò hỏi.

Lê Bống cúi đầu nhìn thoáng qua hai bé thỏ trắng của chính mình, nghiêm túc sữa chửa nói: "Có. Mỗi ngày đều có tăng lên sức chiến đấu..."

"Ah, đúng vậy!" Ngô Thanh Vân và Yuna đồng thời gật đầu.

"Cmn chuyện này hoàn toàn không có liên quan chút nào nha!"

Thái Hòa phát điên nói.

Những lời này từ nói ra trong miệng các nàng, hoàn toàn chính là một giọng điệu đương nhiên, hơn nữa đáng giận nhất chính là biểu lộ của nguyên một đám đều lộ ra một vẻ mặt chăm chú.

Đây là chuyện nhất định sẽ xuất hiện trong quá trình zombie khôi phục lý trí. Ký ức đứt gãy, nhận thức lệch lạc...

“Ặc... Thể lực chưa đủ và eo gãy đi, dường như thật sự không phải vấn đề ký ức đứt gãy...”

Trong đầu Thái Hòa đột nhiên hiện ra đi một ít ký ức làm cho hắn xúc động... vật.

Hắn tranh thủ thời gian lắc đầu, tiếp tục nói: “Bất quá nha, ta ngược lại là dự định cho bọn hắn một ít đề nghị đấy.”

“Đề nghị... gì?”

Quả nhiên lực chú ý Lê Bống lập tức bị dời đi, Thái Hòa thật sự là hận không thể lập tức nhào tới dùng sức ôm nàng thoáng một cái.

Quả nhiên vẫn chỉ có thanh mai trúc mã Lê Bống là khéo hiểu lòng người nhất rồi, thật hy vọng trí nhớ của nàng có thể mau chóng khôi phục hoàn toàn...

“... Sẽ dạy cho các nàng phương pháp tăng lên sức chiến đấu hay sao?” Lê Bống nói tiếp.

Yuna lộ ra một chút hiểu rõ: “Chẳng lẽ cô bé kia cũng có thể tiến hành tăng trưởng lên hay sao? Nhưng căn cứ trong trí nhớ của ta, nhân loại ở tuổi tác này, có lẽ còn chưa có bắt đầu phát dục mới đúng, sức chiến đấu của nàng lúc này hoàn toàn là con số không...” Nói đến đây, nàng lập tức lộ ra vẻ tiếc nuối, hơi đồng tình quay đầu nhìn thoáng qua cô bé kia.

“. . . Không, chỉ là phương pháp sống sót mà thôi. Còn nữa, Yuna, với tư cách thiếu nữ sức chiến đấu chỉ có năm điểm, ngươi cần phải đồng tình với một cô bé hay sao?” Thái Hòa nói ra.

Yuna nhướng lên lông mày, nói ra: “Ta còn ở thời kỳ phát dục. Hơn nữa cũng chỉ là chó chê mèo lắm lông...”

“Đây không phải là ngươi nói khoa trương... Có rảnh sửa sang

lại toàn bộ trí nhớ của ngươi một lần đi.” Thái Hòa xoa nhẹ mi tâm.

Trong mắt Yuna lập tức đã hiện lên một chút vẻ khác thường: “Trong đầu ta... Hai bên tầng màng kia dường như tất cả ở một nhân cách khác của ta, mỗi ngày các nàng đều cãi nhau, chuyện gì cũng nhao nhao. Ta rất phiền, đầu óc cũng rất loạn.”

Chẳng trách được... Thái Hòa mới vừa rồi còn hơi buồn bực, nhưng lúc này trông thấy bộ dáng này của Yuna, lại không nhịn được đưa tay đi vỗ xuống bờ vai của nàng.

Nàng nói, có lẽ chính là vấn đề hai tính cách dung hợp. Hoàn toàn chính xác, ở trong tiềm thức Yuna có hai nhân cách.

Một nhân cách là Na Ngốc thiện lương đã vậy còn hơi ngớ ngẩn, nhưng lại rất cố chấp, một nhân cách khác thì là bởi vì hoàn cảnh gia đình và nhân tố trưởng thành tạo ra được tiểu ma nữ Yuna.

Bất quá giữa hai Yuna tồn tại rất nhiều điểm chung, trên thực tế nếu như không phải bởi vì lây biến dị trở thành zombie, nhân cách của nàng cơ bản sẽ không phân tách ra triệt để.

Trong hiện thực có rất nhiều người đều tồn tại hai tính cách, thậm chí lúc đối mặt một sự kiện đồng nhất bản thân cũng sẽ sinh ra một ít xử sự khác nhau, nhưng chuyện này cũng không ảnh hưởng gì.

Nhưng đối với zombie mà nói lại hoàn toàn bất đồng rồi, bọn nó thức tỉnh trí lực, khôi phục ký ức, đều sẽ phóng đại vô hạn lên một tính cách đặc biệt nào đó.

Phương hướng tiến hóa của Yuna là phương diện tinh thần, cho nên nàng mới có thể gặp phải vấn đề này, mà không đột phá được tầng màng này, nàng cũng không cách nào chính thức đạt tới

Cấp Thủ Lĩnh.

Thái Hòa thầm nghĩ nếu như là Lê Bống gặp phải loại vấn đề này, hắn có thể sẽ rất nhanh tìm được phương pháp giải quyết, bởi vì hắn rất hiểu rõ Lê Bống.

Nhưng đối với Yuna, Thái Hòa hiểu rõ nàng tối đa chỉ là tới từ sau khi nàng bị biến dị...

"Ông Nguyễn Đen Vâu kia có lẽ biết được rất nhiều chuyện của Yuna, cũng không biết bây giờ hắn có còn sống hay không đây, lại đang ở nơi nào trong Sài Thành."

Thái Hòa không khỏi nghĩ tới Yuna cái vị kia đồng học, bản sự kia không lớn, nhưng rất có thể dốc sức liều mạng, hơn nữa phi thường coi trọng đồng bạn thiếu niên. . .

Lúc trước Thái Hòa để hắn ở lại trong đội ngũ người sống sót chỗ Vương Lan Hương, nhưng không nghĩ tới chính là Vương Lan Hương vì tranh giành mặt mũi, vậy mà chạy tới theo dõi hắn, cuối cùng chính mình chơi quá lố, cuối cùng không thể trở lại trong đội ngũ, ngược lại cùng bọn cảnh sát vũ trang La Hạo tụ tập lại thành đội ngũ.

Ông Nguyễn Đen Vâu này, có phải vẫn còn sống hay không, cũng đã thành một chuyện không thể biết rõ.

"Chỉ có thể từ từ sẽ đến rồi." Thái Hòa liếc nhìn Yuna thật sâu, nở một nụ cười cổ vũ, "Không có chuyện gì đâu."

Chương 500: Thoát Ra Khỏi Khu Trò Chơi Suốt Tiên

“Thoát rồi. . .”

“Chúng ta còn sống chạy thoát rồi...”

Lúc vừa ra khỏi cửa chính công viên trò chơi, gần như tất cả mọi người kích động tới rơi lệ đầy mặt.

Một ít người che mặt khóc lên “hu hu”, thậm chí run rẩy toàn thân, khó có thể khống chế tâm tình của mình.

Lúc trước bọn hắn và bạn bè người thân cùng nhau hưng phấn mà trong dòng người tiến vào công viên trò chơi, tuyệt đối không ngờ lúc muốn đi ra, vậy mà phải đợi nửa năm sau.

Lúc vào lúc ra, vậy mà cái thế giới này cũng đã thay đổi bộ dạng một cách triệt để rồi.

Đường đi trống trải không người, tùy tiện có thể thấy được xác xe ô tô bị vứt bỏ, công trình kiến trúc tan hoang...

Nếu như không phải bên người còn có người khác, chỉ sợ bọn họ cũng không tự chủ được sinh ra một suy nghĩ trong đầu.

Thế giới này... Có phải đã chết rồi hay không...

Zombie ở xung quanh sớm đã bị Ca Cao dẫn dắt rời đi rồi, lúc này nó đang đảo quanh dẫn đi zombie ở các tòa nhà xung quanh đây.

Tuy nói khoảng cách đã vượt xa hơn 1500m, nhưng vẫn còn

trong phạm vi điều khiển của Thái Hòa, chỉ có điều tiêu hao tinh thần lực của hắn khá nhiều mà thôi.

“Cám ơn các ngươi!”

“Đúng vậy a, nếu không nhờ các ngươi mà nói...”

Sau khi những người sống sót này kích động trong chốc lát, nhao nhao phục hồi lại tinh thần, vây quanh team của Thái Hòa cảm kích nói.

Thái Hòa lập tức lộ ra một nụ cười xấu hổ, mà ba người Lê Bống im lặng rút lui qua một bên.

Các nàng thật sự không quen được vây quanh, dù sao mặc kệ các nàng khôi phục trí lực và ký như thế nào ức, bản tính zombie sẽ không thay đổi đấy.

“Được rồi, ở đây không thích hợp ở lại quá lâu, trước hết tìm chỗ nghỉ ngơi thôi.” Thái Hòa nói ra.

“Đúng vậy a, có lời gì trong chốc lát rồi nói sau, trời cũng đã nhám nhem rồi.”

“Hơn nữa mọi người cũng đều rất mệt rồi, trước hết dàn xếp xuống mọi chuyện quan trọng hơn.”

Nghe Thái Hòa lên tiếng, hai người Bạch Ngọc và Trương Khiết vội vàng ngăn cản mọi người, dù sao hiện giờ khảo nghiệm chính thức mới bắt đầu.

Thái Hòa vừa chuyển đổi tầm mắt đến trên người Ca Cao. Vừa mang theo mọi người xuyên qua đường cái hoang vu, đi đến dãy nhà ở đối diện.

Thông qua thị giác củ Ca Cao hắn có thể thấy rõ ràng tình huống phía trước, cho nên bắt đầu giới thiệu cũng không có vấn

đề gì cả.

“Thời điểm trước kia chúng ta tới nơi này, trong khu vực này có một cư xá, cũng có mấy cái siêu thị nhỏ, ta tin tưởng đủ cho các ngươi chèo chống một thời gian ngắn rồi. Nước có thể sẽ thiếu một chút, nhưng chỉ cần hao tâm tổn trí đi tìm cũng không phải vấn đề gì lớn.”

Thái Hòa thuận miệng nói ra.

Bọn hắn chỉ có mười mấy người, một mảnh cư xá khoảng hơn mười tầng lầu đã đầy đủ nuôi sống bọn hắn rồi.

Bất luận là đồ ăn hay còn là vũ khí, chỉ cần có lá gan cũng có thể tìm được.

Hơn nữa quần nhau với zombie ở trong kiến trúc phức tạp. Cũng an toàn nhiều hơn so với khu vực trống trải bị zombie vây quanh.

“Sau này các ngươi có tính toán gì hay không?”

Thái Hòa đi chậm lại vài bước, nói với Bạch Ngọc.

Trong mắt Bạch Ngọc lập tức đã hiện lên một chút sắc thái kiên định: “Thật vất vả trốn ra ngoài... Đương nhiên là muốn tiếp tục còn sống! Bất kể như thế nào, nghĩ hết tất cả mọi biện pháp sống sót!”

Mặc dù Trương Khiết ở bên cạnh vẫn không thể hoàn toàn đi đi lại lại dựa vào chính mình, bất quá vết thương của nàng dường như đã tốt lên rất nhiều.

Thuốc từ Zombie dị biến quả nhiên mạnh mẽ, loại năng lực khôi phục này quả thật có thể gọi là biến thái rồi.

Xem ra chỉ cần không phải tổn thương chắc chắn phải chết.

Cũng có thể đạt tới hiệu quả khôi phục rất tốt, thật không biết sau khi sử dụng thời gian dài sẽ tạo thành ảnh hưởng gì đối với cơ thể con người.

“Ta cũng vậy, ta cũng sẽ sống sót thật tốt đấy.” Trương Khiết nở một nụ cười, nói ra.

“Uh, xem ra các ngươi đã chuẩn bị tâm lý thật tốt rồi.” Thái Hòa gật nhẹ đầu, nói tiếp, “Ta nơi này có một đề nghị. Bất quá đoán chừng áp dụng cần thời gian rất lâu, nói không chừng còn có nguy hiểm rất lớn.”

Bạch Ngọc lập tức lộ ra một chút sắc mặt cảm thấy hứng thú: “Là cái gì?”

“Ta biết rõ một chỗ đã thành lập căn cứ sinh tồn tốt rồi, nếu như từ nơi này đi lời nói..., đi bộ đại khái cần đi thời gian hơn một ngày a. Nếu như các ngươi phải tránh qua những khu vực có khả năng có zombie qua lại. Tiến lên trong đường nhỏ mà nói..., có khả năng sẽ càng dài hơn. Hơn nữa ta cũng không thể cam đoan các ngươi vòng đi sẽ nhất định sẽ không gặp phải nguy hiểm.”

Trong nội tâm Thái Hòa vừa tính toán, vừa nói.

Chuyện này là đề nghị theo như lời Thái Hòa rồi, vạch một chỗ cư trú cho đám người này. Căn cứ sinh tồn của Lý Nhã Phương.

Sau khi hắn trải qua cân nhắc cẩn thận, cảm thấy vẫn có tính khả thi nhất định đấy.

Đại đa số zombie đều bị thu hút đến trên đường. Nếu như dọc theo khu vực vắng vẻ chậm rãi tới căn cứ sinh tồn mà nói..., xác xuất thành công rất cao.

Về phần một chút nguy hiểm cũng không muốn nhấc lên... Trên đời này nào có chuyện tốt như vậy.

Đương nhiên đây chỉ là một đề nghị, tất cả mọi chuyện còn phải xem lựa chọn của chính Bạch Ngọc.

“Căn cứ sinh tồnn hay sao?” Bạch Ngọc cùng Trương Khiết liếc mắt nhìn lẫn nhau, sau đó hơi tò mò mà hỏi thăm.

“Đúng vậy. Chỗ đó vốn là cái lương thực nơi sản xuất, bọn hắn rất thiếu làm việc người. Đi sau khi chính là trồng trọt trồng rau, tự cấp tự túc, đương nhiên, cũng không phải cái gì hoàn toàn địa phương an toàn, phụ cận thế nhưng mà có biến dị thú qua lại đấy.”

Thái Hòa cười cười, nói ra.

Chương 501: Cừu Non Cũng Có Thể Trở Mình Thành Báo Săn

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 502: Săn Báo Cấp Ba

Thảo Cầm Viên Sài Thành và công viên trò chơi cách hồ tương vọng, chiếm diện tích 17. 3 héc-ta, có gần 40 khu trưng bày động vật, lồng trưng bài động vật 300 loài gần 4000 con, nơi này là thảo cầm viên lớn nhất toàn quốc.

“Cái bản đồ du lịch này chính là ở phương diện này giới thiệu rất rõ ràng, hoàn toàn không có hình ảnh kỹ càng kết cấu nội bộ.”

Thái Hòa cau mày khép lại bản đồ trong tay, sau đó cẩn thận bỏ vào trong túi quần.

Mặc dù không có bản đồ chi tiết, bất quá cũng hiểu được tình huống đại khái trong Thảo Cầm Viên Sài Thành.

Động vật cỡ lớn Bên trong không ít, còn thêm cũng không có thiếu du khách và nhân viên công tác biến dị...

Trong khu trưng bày Thảo cầm viên, cửa sắt và song sắt cán có thể ngăn cản zombie và biến dị thú hay không?

Thái Hòa cảm thấy không thể, nếu không cũng sẽ không có biến dị xà xuyên qua toàn bộ quảng trường chạy đến khu cư xá Tự Do.

Huống chi mặc dù động vật bên trong không ra được, cũng sẽ có vô số zombie vì ăn thịt, tre già măng mọc muốn thử mở ra lồng sắt.

Thái Hòa cũng không nhận ra loại khu vực này còn sẽ có người sống sót, ở đây không phải công viên trò chơi, cho dù có khu vực tránh né, cũng không đủ đồ ăn dự trữ.

Hơn nữa ở trước mặt biến dị thú, nhân loại bình thường không có vũ khí mạnh mẽ, hoàn toàn chính là bị đơn phương đồ sát.

“Chúng ta cũng phải cẩn thận mới được nha.”

Ánh mắt Thái Hòa lộ ra một chút nặng nề.

So sánh về mặt thực lực thân thể mà nói, biến dị thú quả thật rất mạnh, hơn nữa giống loài bất đồng có thủ đoạn công kích cũng khác nhau, đây mới là chuyện nhức đầu nhất đấy.

Zombie Cấp Thủ Lĩnh theo Thái Hòa, trên thực tế mới thật sự là bắt đầu bước vào tiến hóa, còn không có mạnh đến tình trạng đủ để bỏ qua tất cả uy hiếp.

Càng là tích lũy ra vốn liếng sống sót. Lại càng phải chú ý cẩn thận, để tránh thất bại trong gang tấc kiếm củi ba năm thiêu một giờ, đây là nguyên tắc làm việc của Thái Hòa.

“Bộ dạng trong này hoàn toàn chính xác rất không ổn nha.”

Yuna vẫn đang nhìn chú thích trên bản đồ.

Thái Hòa hơi kinh ngạc nhìn nàng một cái: “Ngươi có thể đọc chữ rồi hả?”

“Đã sớm có thể đọc được rồi nha.” Yuna lộ ra một bộ dáng vẻ đương nhiên, “Dùng cách nói của nhân loại các ngươi. Lúc trước ta chính là học sinh gương mẫu.”

“Bớt chém gió đi, chị đại mới thật là học sinh gương mẫu, vì sao không thấy nàng có thể đọc chữ?” Thái Hòa buồn bực hừ một tiếng, nói ra.

Yuna dùng tay sửa sang tóc dài. Nói ra: “Rất bình thường, tất cả ký ức ta đều nhớ lại rồi, chỉ có điều giống như chia làm hai

phần vậy. Hơn nữa hoàn toàn khác với nhân loại các ngươi, bình thường sẽ không nhớ tới tất cả ký ức, mà là sẽ lưu lại bộ phận ký ức hữu dụng đối với chính mình, những ký ức khác hoặc là quên đi, hoặc là đọng lại ở tầng sâu trong trí nhớ, đúng không?"

"Cmn, không nghĩ tới ngươi vậy mà biết dùng loại phương pháp giải thích giống như học sinh gương mẫu này..." Thái Hòa bất đắc dĩ vỗ xuống đầu.

Lê Bống lập tức gật nhẹ đầu. Nói ra: "Uh... Dù sao... Rất loạn đấy... Dường như... Loạn..."

"Trước hết ngươi sửa sang lại cho tốt rồi nói sau." Ngô Thanh Vân đưa tay bóp xuống lỗ tai Lê Bống. Sau đó dứt khoát dựa vào trên vai của nàng. Nhìn về phía Thái Hòa và Yuna, "Bất quá Na Na nói rất đúng, chúng ta nhớ tới đủ thứ rất loạn. Rất tạp nham, thậm chí một ít trí nhớ vốn lúc là nhân loại đã quên cũng sẽ bị moi ra từ trong trí nhớ. Ví dụ như những ký ức từng gặp ngươi kia. Mặc dù là ưu tiên nghĩ đến đấy, bất quá ở lúc trước là nhân loại ta hoàn toàn không nhớ đến nhứ ký ức này..."

"Những ký ức bổ sung này là dư thừa đấy..."

"Theo như cách nói của nhân loại các ngươi, những ký ức đó gọi là ký ức tầng sâu trong não bộ đúng không?" Yuna nhíu mày.

Thái Hòa lập tức ngây ngẩn cả người, một lát sau mới kinh hãi nói: "Quá trâu bò rồi... Những dung lượng kiến thức kia của các ngươi..."

"Nào có đơn giản như vậy, nếu như là vậy, ví dụ như: hơn mười năm trước trong lúc ta vô tình đi ngang qua một đầu phố, ngẩng đầu nhìn thoáng qua biển quảng cáo, tùy tiện nhìn sang bảng quảng cáo... Loại ký ức này sớm đã bị quên rồi, nhưng mà bây giờ lại bị ta nhớ lại nguyên vẹn rồi, nhưng loại ký ức vô dụng này xuất hiện có làm được cái gì?" Yuna giang tay ra, nói ra, "Cho

nên, ta cũng không biết ta lúc nào sẽ nghĩ đến thứ gì. Bất quá đây là tình huống của ta, học tỷ và Lê Bống tỷ đều không có khôi phục ký ức nguyên vẹn."

"Ta đang tiến hành lựa chọn dung hợp ký ức hữu dụng." Ngô Thanh Vân cười cười, nói ra.

"Ký ức nào là hữu dụng vậy?" Thái Hòa tò mò hỏi một câu.

Trong ánh mắt Ngô Thanh Vân lập tức hiện ra một chút sắc đỏ, một vòng màu hổ phách lập tức càng phát sáng ngời: "Trước mắt đang đang dung hợp, là tri thức sinh lý. Một ít chuyện tạm thời không nghĩ tới, ngày hôm qua ta đã hỏi những người nhân loại kia..."

Chương 503: Nhân Loại Không Phát Uy Còn Xem Ta Là Đồ Ăn Hay Sao

"..." Thái Hòa vừa muốn nói gì, Ngô Thanh Vân lập tức dùng sức hít hít cái mũi, nói ra: "Bên kia. . . Dường như có rất nhiều mỹ vị nha!"

"Có thể ăn lúc còn sống vào mới là mỹ vị." Thái Hòa liếc mắt, nhắc nhở.

Càng đến gần Thảo Cầm Viên, Ca Cao cũng biểu hiện càng nôn nóng hơn.

Trên đường zombie bị nó lần lượt cắn chết, để lại một dãy thi thể và máu tươi văng khắp nơi.

Đến cách vườn bách thú gần ngàn mét, nó cũng ngừng lại, hơi cúi xuống thân thể khổng lồ, lộ ra rất dáng vẻ khẩn trương.

"Nó sợ hãi hay sao?"

Liêm đao trong tay Yuna linh hoạt lật ra một cái ở trong tay nàng, sau khi cảm nhận được uy hiếp, dường như nàng mở ra trạng thái "Yuna Ác".

Đây là tên nàng đặt cho nhân cách tiểu ma nữ của mình, tuy nói thời điểm Thái Hòa vừa nghe được thiếu chút nữa là cười sặc ra.

"Không, đoán chừng là sắp câu ra con biến dị thú thứ nhất rồi."

Thái Hòa lập tức rút ra đường đao một cái, cau mày nói ra.

Khẩu súng tiểu liên mini đã bị hắn vứt bỏ rồi, súng không có viên đạn một chút tác dụng cũng không có.

Thi thể dọc đoạn đường này, tăng thêm mùi máu tươi dày đặc, theo cơn gió thổi về phía Thảo Cẩm Viên Sài Thành.

Đối với biến dị thú khứu giác nhạy cảm mà nói, mùi này chẳng khác gì ném một súc vật không hề phản kháng đến trước mặt sư tử đói khát.

Rất nhanh, Ca Cao lập tức đưa đầu về phía bụi cỏ bên trái, mà ở trong nháy mắt khi nó nghiêng đầu, một đạo bóng đen bỗng nhiên nhảy ra từ trong bụi cỏ, lấy động tác cực kỳ nhanh chóng trực tiếp đánh về phía Ca Cao.

“Là báo biến dị!”

Tinh thần lực của Thái Hòa vẫn mãi ở trong trạng thái tập trung cao độ, mặc dù động tác con báo này nhanh tới không hợp thói thường, nhưng lúc trước bị hắn bắt được bóng dáng.

Ca Cao lập tức bị đụng văng nặng nề ra ngoài, bất quá không đợi nó đứng lên, đạo bóng đen kia vậy mà cũng làm lập tức lao đến phía Thái Hòa. “Cmn!”

Con báo biến dị này xem ra đã có được trí tuệ nhất định. Biết rõ không liều mạng với Ca Cao, ngược lại công kích Thái Hòa thoạt nhìn yếu kém.

Bất quá nó không biết, trên thực tế Thái Hòa mới chính là người khó bị đánh tráung nhất trong lúc này.

Đối với Thái Hòa với tư cách một nhân loại ở mọi phương diện điều kiện yếu ớt hơn những giống loài khác mà nói,. Hắn ở phương diện bảo vệ tánh mạng cũng đã bỏ ra rất lớn công sức

đấy.

Một con báo biến dị xông lại, tốc độ giống như là nhìn thấy một chiếc xe thể thao vận tốc hơn 100 km giờ đụng tới phía chính mình.

Lập tức tăng tốc, cùng với sức bật càng mạnh hơn nữa!

Thái Hòa chỉ có thời gian phản ứng không đến một giây!

“Bùm!”

Thái Hòa đứng ở tại chỗ không nhúc nhích, mà con báo biến dị lập tức phảng phất đánh lên một tầng vách tường vô hình vậy. Khẽ đảo mạnh ra phía sau, sau đó rơi đến trên mặt đất.

Thật ra đó cũng không phải năng lực thực chất hóa tinh thần lực gì cả, mà là một loại hiệu quả quấy nhiễu.

Chỉ có Thái Hòa may ra mới có thể thấy được, lúc này rất nhiều cái vòi tinh thần này rậm rạp chằng chịt trước mắt hắn.

Đúng là hiệu quả quấy nhiễu phiên bản vip, làm cho con báo biến dị này sinh ra ảo giác, nhận ra trước mặt của mình có một đạo vách tường, cuối cùng đạt đến hiệu quả bị đụng văng ra.

Lực lượng quấy nhiễu càng mạnh, mang đến loại ảo giác này cũng lại càng chân thật, càng mạnh mẽ hơn.

Nếu như tinh thần lực của Thái Hòa đầy đủ. Thậm chí hắn có thể cho đối thủ nghĩ rằng mình va chạm lên vách tường gắn lên vô số đao nhọn duỗi ra. Sau đó cứ như vậy “đâm chết tươi”.

Thật ra chiêu này xem như một loại hiệu quả “Thôi miên”. Hơn nữa sự thật chứng minh đúng là có hiệu quả rất tốt đấy.

Trước kia nhân loại cũng đã làm thí nghiệm tương tự như vậy, thậm chí một ít chuyện ngoài ý muốn cũng có thể chứng minh,

hoàn toàn chính xác có thể thông qua chế tạo biểu hiện giả dối thôi miên đến chết người.

Ngược lại là Thái Hòa muốn lập tức sử dụng năng lực điều khiển con rối nếm thử có thể khống chế con báo biến dị này hay không. Bất quá lại cảm nhận được phản kháng mãnh liệt.

“Cấp ba, tương đương với Zombie Lên Cấp.”

“Rống!”

Ca Cao lại nổi giận nhào tới. Nhưng con báo biến dị cấp ba này thật sự là hết sức linh hoạt.

Cổ tay Ngô Thanh Vân khẽ đảo, lập tức cũng xông tới.

Nàng cũng là dùng lập tức tăng tốc linh hoạt, vừa mới đi lên cũng đã để lại một vết thương trên con báo dị biến cấp ba này.

Lê Bống và Yuna cũng bao vây nó lại. Tốc độ các nàng không đủ nhanh, nhưng tất cả đều có sở trường riêng.

Con báo biến dị cấp ba hiện giờ xuất hiện ở phương hướng Lê Bống, cũng sẽ bị Lê Bống lập tức đánh trúng, đợi thời điểm nó muốn phản công, Lê Bống cũng đã nhảy lên thật cao, nhảy tới đằng sau.

Mà cặp mắt đỏ trắng rõ ràng của Yuna, đủ để cho nó sinh ra ảo giác, thậm chí chủ động cắm đầu vào trong tay Ca Cao và Ngô Thanh Vân.

Có Lê Bống và Yuna chặn đường, lại có Thái Hòa trốn ở một bên liên tục quấy nhiễu, con báo biến dị cấp ba này rất nhanh cũng rơi xuống hạ phong.

Mắt thấy vết thương trên người ngày càng nhiều, con báo biến dị cấp ba này kêu lên một tiếng gào thét đau đớn, sau đó nhảy lên

mạnh mẽ qua người Ngô Thanh Vân, nhào tới phía Thái Hòa lần nữa.

“Ngươi thật coi ta là quả hồng mềm mà nắn bóp hay sao...”

Trước mắt Thái Hòa ngưng tụ cái vòi tinh thần giống như một tấm lưới nhện khổng lồ chắn trước chân.

“Bùm!”

Lần này Thái Hòa cũng không phải ngăn cản, mà là lại để cho con báo biến dị cấp ba này trợt chân, giống như là ngâm nước vậy bắt đầu cắm đầu. Chiêu này giống với những phương thức nhiễu tinh thần lúc trước hắn đã từng nghĩ ra, chỉ có điều hiệu quả càng mạnh hơn nữa!

Tinh thần lực của Thái Hòa, cũng lập tức tiêu hao nhanh chóng trong thời gian ngắn!

“Phốc phốc!”

Đường đao chém xuống, con báo biến dị cấp ba này lập tức ngã xuống đất, máu tươi chảy ra từ dưới người nó.

“Hít hà!”

Thái Hòa đứng thẳng thân thể, thở phào một hơi dài.

Chương 504: Vì Sao Toàn Là Biến Dị Thú Cấp Một

Tuy nói là đập một phát chết luôn, nhưng nếu như không có ba người Lê Bống và Ca Cao suy yếu nó xuống, đoán chừng Thái Hòa tiêu hao tinh thần lực không còn chút nào mới có thể làm được.

Mỗi người đều có thể bảo tồn thực lực, nhưng đồng thời lại có thể không tổn hao lông tóc gì, đùa chơi chết đối thủ, đây mới là ý nghĩa của hợp tác đoàn đội.

Lê Bống nhảy lên, hổ trảo trong tay khẽ đảo, một khối chất gel biến dị thú sáng long lanh óng ánh cũng rơi xuống trên tay nàng.

Ca Cao hưng phấn mà đánh tới, nhưng lúc không tới trước mặt Thái Hòa đã bị Ngô Thanh Vân tóm lấy cái đuôi một cái dùng sức quăng ra sau.

“Tác chiến tiên phong bất lợi còn muốn chia chiến lợi phẩm.” Yuna cũng hừ lạnh một tiếng, nói ra.

Ca Cao lăn lông lốc rơi xuống đất lập tức phát ra một tiếng gào thét, bất quá mặc dù Ngô Thanh Vân ra tay với nó, nhưng thật ra nắm chắc rất khá, cơ bản không có ném nó ngã đau.

“Cái kia... Ở chung hòa thuận chứ sao.” Thái Hòa bất đắc dĩ nói.

Xem ra thời gian Ca Cao hợp tác với hắn quá ngắn... Nhớ ngày đó Ngô Thanh Vân cũng đã bị Yuna và Lê Bống bài xích đấy, hiện giờ ba cô gái đã quen thuộc thân thể nude lăn qua lăn lại ở trên

một cái giường rồi.

Đương nhiên, loại tình huống này, bình thường Thái Hòa đều là đối tượng bị ôm lấy lăn qua lăn lại...

"Mặc dù bộ dạng nghe qua dường làm cho người bên ngoài nghe được mà ao ước muốn chết, nhưng vì sao ta nhớ tới là cảm thấy ê ẩm hết cả mình từ đầu tới chân..."

Vừa mới đến đã kiếm được một khối chất gel của báo biến dị cấp ba, vậy cũng là khởi đầu tốt đẹp rồi.

Cấp ba là cách gọi của Thái Hòa, là nói đến sau khi trải qua ba lần tiến hóa tăng trưởng lên, biến dị thú thực lực đạt đến tiêu chuẩn Zombie Lên Cấp rồi.

Dùng loại tính toán như vậy, biến dị thú cấp một sẽ cùng cấp với Zombie bình thường, biến dị thú cấp hai thì ngang cấp với Zombie biến dị.

Đối với người bình thường mà nói, biến dị thú không có cách nào phân biệt ra đẳng cấp rõ ràng giống như zombie được.

Bất quá đối với Thái Hòa gần đây dùng dò xét tinh thần để chào hỏi trước mà nói, khác nhau trong đó chỉ vừa xem lập tức hiểu ngay đấy.

"Vốn còn muốn câu ra càng nhiều nữa biến dị thú hơn..."

Thái Hòa nhìn thoáng qua Ca Cao đang đang gặm ăn thi thể của con báo biến dị cấp ba, lập tức lộ ra một chút sắc mặt sầu thảm.

Vốn mục tiêu của con chó cái này là chất gel vừa mới lấy được, đáng tiếc ba người ép một mình nó, nó tranh thủ tình cảm thất bại.

Vốn tưởng rằng ít nhất nó sẽ buồn rầu trong chốc lát, không nghĩ tới thời gian Thái Hòa vừa cúi đầu một cái cất kỹ chất gel, thi thể báo biến dị lập tức bị nó làm thịt ngay lập tức.

Bất kể là tốc độ ăn uống hay là động tác gặm cắn, Ca Cao đều đã đạt đến tình trạng dũng mãnh làm cho người ta khiếp sợ.

“Lúc đầu ta nên gọi ngươi là nàng chó Ca Cao đấy...”

Thái Hòa bất đắc dĩ nói.

Mồi câu bị ăn mất rồi, dĩ nhiên là chỉ có thể tiến vào trong vườn thú rồi.

“Đừng ăn hết, tranh thủ thời gian dẫn đường đi.” Thái Hòa trừng Ca Cao một cái.

Nó “Ẳng Ẳng” một tiếng, sau khi miệng cắn xuống một khối thịt, lúc này mới kẹp lấy cái đuôi chạy vào trong vườn thú.

“Cmn, đi theo ta lại không để ngươi đói chết, cần phải làm như vậy hay sao...”

Thái Hòa hết sức bất mãn đối với loại “cô nàng nghèo kiết hủ lậu” Ca Cao này, thầm nghĩ nhất định Chi Pu tiến hành đủ loại ngược đãi với nó, mới biến một con chó cái thật tốt biến dị trở thành bộ dạng này.

Bất quá nói trở lại, mặc dù biểu hiện bình thường của Ca Cao đã vụng về lại tham ăn, nhưng mà thời điểm làm việc vẫn rất ra sức đấy.

Thời điểm chiến đấu cũng biểu hiện được tương đương phong cách, chỉ có điều đối mặt tốc độ kiểu biến dị thú. Nó cơ bản chính là bị toàn diện khắc chế rồi.

“Được rồi, nào có sinh vật nào hoàn mỹ, dù sao tác dụng lớn

nhất của nó chính là mở đường.”

Thái Hòa vốn là hơi đáng tiếc thở dài, sau đó lập tức lắc đầu nói ra.

“Uh, nếu như trời lạnh mà nói, ngươi còn có thể để nó đến làm ấm giường.” Ngô Thanh Vân ở một bên nói ra.

“… Chị đại, gần đây chị quá kiêu ngạo rồi, đêm nay ta quyết định tiến hành giáo dục chị một trận.”

Thái Hòa cau mày nói ra.

Bất quá xác thực tiết trời càng ngày càng lạnh rồi, nói không chừng năm nay Sài Thành sẽ nghênh đón trận tuyết đầu tiên đã vài chục năm nay chưa từng xảy ra.

Nếu như tới lúc đó, khảo nghiệm với nhân loại sẽ trở nên càng nghiêm trọng hơn.

Thái Hòa không khỏi đưa tay sờ thoáng ba lô một cái. Tối hôm qua hắn còn móc ra radio thử một lần, đáng tiếc vẫn còn chưa hề nhận được một chút tín hiệu gì.

Nếu như những tổ chức còn không có diệt toàn bộ mà nói..., như vậy có lẽ trước khi tới đông chí sẽ có hành động rồi nha?

Bất kể là sưu tập đồ ăn, vẫn người sống sót, đều phải hoàn thành trước khi trời đổ mưa tuyết xuống mới đúng.

Đương nhiên đây chỉ là suy đoán của Thái Hòa. Thời tiết hiện giờ hay thay đổi, ai cũng nói không rõ sẽ phát triển theo phương hướng nào.

Lúc này Yuna hít hít cái mũi, nói ra: “Trong lúc này có lẽ còn có rất nhiều vật còn sống...”

“Có là được rồi, càng nhiều càng tốt!”

Nghe xong lời này, buồn lo trong lòng của Thái Hòa lập tức vừa quét là sạch.

Phải giúp chị đại kiếm đủ lương thực dự trữ, tốt nhất còn có thể tìm được một con chim biến dị hình thể phù hợp, chuyện này là mục đích hôm nay của Thái Hòa rồi.

Như Yuna và Lê Bống còn có thể bất kỳ lúc nào bổ sung chất gel Virus. Dù sao Sài Thành hiện giờ, cài gì không nhiều, chứ zombie thì lại nhiều tới dọa người.

Chương 505: Một Cái Miệng Khác Thật Sự Sẽ Cắn Ngươi

Nhưng đối với Ngô Thanh Vân mà nói, muốn xúc tiến Ổ Virus của nàng biến dị, mau chóng tăng trưởng lên. Cần thật nhiều chất gel biến dị thú là chắc chắn không thể thiếu đấy.

Nhưng dù sao nơi này cũng là thành thị, những khu vực có nhiều biến dị thú nhất, đại khái là chỉ có ở nơi này rồi.

Nhất là chất gel của rắn biến dị quan trọng nhất...

Thái Hòa âm thầm cầu nguyện con rắn biến dị ở đây có thể càng mạnh hơn một chút nữa so với đám rắn tạp lúc trước chạy ra ngoài, như vậy hiệu quả với Ngô Thanh Vân cũng sẽ càng tốt hơn một chút.

Ánh mắt của Ngô Thanh Vân cũng trở nên rất hưng phấn. Trong ánh mắt kỳ dị của nàng lộ ra một loại cảm giác tà dị như rắn độc.

Sau khi tiến vào Thảo Cầm Viên, Thái Hòa cũng có một loại cảm giác. Bẩn.

Khắp nơi đều có thi thể bị cắn xé tới nát nhừ, tùy tiện có thể nhìn thấy dấu vết những căn nhà cao tầng bị phá hủy.

Xem ra lực phá hoại của biến dị thú nếu so với zombie thì hoàn toàn mạnh hơn nhiều.

Lan can thò ra ngoài cũng bị đụng sập, Thái Hòa đoán chừng có lẽ từ nơi ấy trốn ra một phần biến dị thú, sau đó săn bắn dọc theo con đường này thôi.

Bất quá đại đa số biến dị thú có lẽ còn ở lại nơi này.

Thái Hòa đang quay đầu nhìn phương hướng lan can, một đạo bóng đen đột nhiên vọt ra từ một trong dãy lồng sắt.

Thân hình bóng đen này cực lớn, hơn nữa động tác cũng là nhanh tới kinh người, Thái Hòa chỉ nhìn thấy mờ mờ hai cái chân dài nhỏ.

"Cmn, đây là cái quái gì!"

Không riêng gì đạo bóng đen này, từ trong dãy lồng sắt kia vậy mà lại chạy ra liên tục hai cái bóng đen.

"Đà điểu." Yuna nở một nụ cười, sau đó trực tiếp hươ múa liêm đao nghênh đón lấy.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân người nào người nấy đều nhào tới, mà Ca Cao lập tức gầm lên một tiếng gầm mạnh mẽ, vốn là xông về phía trước hai bước, sau đó lại nhảy lên thật cao.

Nhưng động tác của con đà điểu biến dị này hoàn toàn rất nhanh nhẹn, mặc dù ở trong mắt Thái Hòa chẳng qua là cấp một, nhưng mà chúng rõ ràng cho thấy đang tiến hành săn bắn quần thể.

Biến dị thú cấp một mà thôi, năng lực điều khiển con rối của Thái Hòa đối với chúng mà nói, thì chính là ác mộng.

Lập tức điều khiển, lập tức chặt đứt liên hệ, chỉ cần một giây đồng hồ, chúng đã bị ba người Lê Bống nắm lấy cơ hội giải quyết hết.

Thực lực cho dù mạnh mẽ đến đâu, ở trong lúc này đã thành bài trí.

Chuyện đáng tiếc nhất chính là, ở trong đầu ba con đà điểu

biến dị cấp một, chỉ hơi ngưng kết ra chất gel Virus chất lượng rất kém cỏi.

Bất quá có một chút xíu còn hơn không, trên mặt Thái Hòa vẫn nở nụ cười nhét vào trong túi áo.

Càng đi vào bên trong, thì gặp phải càng nhiều biến dị thú, hơn nữa đủ chủng loại, làm cho Thái Hòa mở rộng tầm mắt.

Ngay từ đầu hắn còn hơi kiêng kị, nhưng rất nhanh hắn lập tức phát hiện, bất kể những biến dị thú này chủng loại là gì, phương thức công kích như thế nào, ở trước mặt lực lượng tuyệt đối đều không có lợi ích gì.

Những con biến dị thú hơi mạnh một chút còn cần phát huy lực lượng đoàn đội tiến hành vây giết, nhưng chủng loại yếu kém kia, vậy thì ngay cả Ca Cao cũng có thể giải quyết nhanh tiêu diệt gọn.

Quả nhiên từ khi thực lực ba người Lê Bống càng ngày càng mạnh, độ khó săn giết cũng sẽ càng ngày càng thấp.

“Bất quá... Tình huống này không đúng nha...”

Sau khi săn biến dị thú hơn hai giờ, Thái Hòa nhìn thấy một túi chất gel biến dị thú này, cau mày nói ra.

Nhiều biến dị thú như vậy, ngoại trừ báo biến dị cấp ba xuất hiện sớm nhất ra, vậy mà không có gặp mặt phải bất kỳ một con biến dị thú cao cấp nào khác nữa.

“Có thể là bị khí tức của chúng ta dọa chạy.” Yuna sờ lên tóc, nói ra.

“Khí tức Cấp Thủ Lĩnh?” Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức lắc đầu, “Sẽ không đâu, biến dị thú không có cảm giác sợ hãi với uy áp của những zombie cao cấp.”

“Vậy có phải là trong lúc này có một biến dị thú rất mạnh nào đó hay không?” Ngô Thanh Vân suy đoán nói.

Trong lòng của Thái Hòa lập tức nhảy lên một cái. Có khả năng này, nói cách khác tại sao báo biến dị cấp ba lại trốn tới cửa gần khu vực này vậy?

Rõ ràng vị trí địa lý ở sâu trong nội bộ dãi đất trung tâm tốt hơn ở bên ngoài, tất cả đều là những biến dị thú cấp một không có uy hiếp gì.

Xem ra là biến dị thú cấp một không có nhạy cảm như biến dị thú cấp ba vậy, cho nên không có né tránh ra xa.

Nói như vậy, biến dị thú khá mạnh hoặc là trốn ra bên ngoài, hoặc là dứt khoát rời khỏi mảnh khu vực này rồi, chạy đến lắc lư ở bên trong thành thị rồi hay sao.

Bất quá Thái Hòa không chỉ không có có cảm giác thất vọng, ngược lại lập tức lộ ra một chút hưng phấn!

Một khối chất gel biến dị thú độ tinh khiết cao, hoàn toàn có thể đủ chống đỡ lên một túi chất gel bình thường!

“Nếu quả thật có một con biến dị thú lợi hại, vậy đoán chừng là đang ở xung quanh đây.”

Thái Hòa nhìn về phía chung quanh một cái, nói ra.

Nơi này có một cái hồ nước, bất quá nước đã sớm biến thành màu xanh lục rồi, hơn nữa tản mát ra một mùi hôi thối, mới vừa rồi còn có một con cá sấu biến dị nhảy lên từ trong ao.

Mà bên kia là mảng lớn đồng cỏ, lan can sớm được đẩy ngã hết toàn bộ.

Một vị trí khác, là một xác rắn càng làm cho người ta vừa nhìn

đã sợ hãi, nhưng lúc này đã sớm con rắn không đầu triệt để...

Hoàn cảnh nơi này đủ phức tạp, nhưng đồng thời cũng khá lớn.

Biến dị thú vừa mới bị Thái Hòa làm thịt đấy, cũng chỉ là một có biến dị thú cấp một, thậm chí ngay cả cấp hai cũng không có nhìn thấy.

Bất quá con biến dị thú này lợi hại, vậy mà còn biết cách che dấu khí tức...

"Hừ, nói không chừng bất kỳ lúc nào nó sẽ chui ra từ trong bụi cỏ." Thái Hòa cảnh giác nói.

Vậy mà ba người Lê Bống lại biểu lộ nhẹ nhõm.

"Không có việc gì, nó nếu đi ra, khẳng định mục tiêu công kích chính là Hòa Ca."

Yuna nở một nụ cười nói ra.

Thái Hòa lập tức nghẹn họng thoáng một chút, bất quá lời nói này thật đúng là không có cách nào phản đối, ai bảo hắn là nhân loại đây?

Bất kể là zombie hay là biến dị thú, đều ưa thích không rời với thịt người.

"Cho nên dứt khoát để cho ta cắn ngươi một cái đi nha." Ngô Thanh Vân liếm liếm bờ môi.

"Được nha, dùng một cái miệng khác đi được không?" Thái Hòa cười cười ra vẻ không có việc gì.

Đôi mắt của Ngô Thanh Vân lập tức sáng lên một chút, ánh mắt của nàng dời xuống đi: "Thật hay không? Đã quên nói cho ngươi biết, một cái miệng khác của ta thật sự là có thể cắn người

đấy.”

“. . .” Thái Hòa lập tức không còn biết nói gì, trôi qua một lúc lâu mới há to miệng ra, phun ra ba chữ: “Cmn!”

Chương 506: Bất Ngờ Gặp Biến Dị Thú Cấp Bốn

"Không cần khẩn trương, không thật sự mọc ra răng đâu. Bất quá ngươi nên biết năng lực co rút lại của chỗ ấy rất mạnh nha."

Cặp mắt tà dị kia của Ngô Thanh Vân vẫn đang nhìn chằm chằm Thái Hòa, trên con mắt lại liếc xuống phía dưới: "Cho nên nếu như ta muốn cắn đứt mà nói..., không phải việc gì khó. Tầng màng mỏng kia cũng có thể đột nhiên co rút lại, cắn đứng thằng em của ngươi..."

Thái Hòa nuốt nước miếng một cái, trong nội tâm đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ trong đầu —— không có bị Chi Pu dùng cái ấy cắn đứng thằng em nhỏ thật sự là quá may mắn!

Bất quá chuyện hắn không biết là, sở dĩ Chi Pu không có phản kháng, là vì nàng bị nhận thức sai lầm của mình và phản ứng thân thể lừa gạt rồi.

"Chị đại à, chị đe dọa em như vậy có dụng ý gì đây?"

Thái Hòa sâu hít sâu một hơi, ra vẻ trấn tĩnh nói.

Vậy mà ai biết thằng nhỏ của chính mình cũng đã vô số lần rơi vào trong hiểm cảnh, chỉ sợ cũng không có cách nào thản nhiên đối mặt...

Bất quá cũng may mặc dù Ngô Thanh Vân nói ra đáng sợ như vậy, nhưng trên thực tế nàng tuyệt đối sẽ không chủ động làm Thái Hòa bị tổn thương đấy.

Chuyện này đã do liên hệ tinh thần giữa hai người quyết định

đấy, cũng có nhân tố cảm tình đặc biệt giữa hai bên.

Dù sao đối với Ngô Thanh Vân mà nói, Thái Hòa chính là đối tượng giao phối của nàng.

Mà điểm này, đối với Lê Bống và Yuna mà nói cũng giống như vậy đấy.

Ngô Thanh Vân mỉm cười, quay đầu nhìn thoáng qua Yuna và Lê Bống, nói ra: "Không có gì, thật ra ta chỉ nói cho các nàng nghe đấy."

Yuna sửng sốt một chút, sau đó lập tức lộ ra một nụ cười quỷ dị: "Ta hiểu được..."

Nàng bám vào bên tai Lê Bống nói vài câu, sau đó Lê Bống cũng liếc nhìn thật sâu Thái Hòa: "Thì ra... thì ra là như vậy..."

"Như vậy là như nào?"

Bản năng Thái Hòa cảm thấy một chút không ổn.

Từ trong lời nói của ba nữ zombie, trí lực và ký ức khôi phục từng bước, thái độ của các nàng với Thái Hòa cũng càng ngày càng nhất trí rồi.

Chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, tuyệt đối không phải là một hiện tượng tốt!

Bất quá ngẫm lại xem. Đợi nhân cách của Yuna dung hợp triệt để, ký ức và trí lực của Lê Bống khôi phục hoàn toàn, đoán chừng tính cách của các nàng cũng sẽ xảy ra thay đổi một chút.

Có lẽ đến lúc đó cũng không lại bị dạy hư mất đi nha. Đại khái...

"Sau này ngươi sẽ biết. Bất quá hiện giờ trước hết tìm thử con boss kia nha." Yuna cười cười với Thái Hòa, nói ra.

Thái Hòa đành phải bất đắc dĩ chuyển hướng lực chú ý về bốn phía.

Lúc này Ca Cao đang ở khắp bốn phía ngửi mùi tìm vị trí con boss đang ở đâu. Muốn tìm ra biến dị thú mạnh mẽ có khả năng trốn ở xung quanh đây.

Nhưng nó lại không thể tùy tiện chui vào trong cỏ dại và rừng cây sâu đến ngang eo được, cũng không có trực tiếp tiến vào những căn phòng kia.

Loại phản ứng này, càng xác nhận suy đoán của Thái Hòa.

Mà ngay cả Ca Cao cũng cảm thấy xung quanh đây có cái gì đó không đúng...

Nhưng mà càng có loại cảm giác không đúng, nhìn bằng mắt thường lại càng cảm thấy yên tĩnh.

Thậm chí liền ở đây một chút gió thổi cũng không có...

"Muốn phân tán ra tìm hay không?" Thái Hòa hơi do dự một chút.

Bàn về sức mạnh thân thể. Đương nhiên là Thái Hòa yếu nhất đấy, bàn về lực thu hút với biến dị thú, Thái Hòa lại là mạnh nhất đấy.

Nếu tách ra mà nói..., dĩ nhiên rất bất lợi với Thái Hòa.

"Đậu xanh rau má, ngược lại là ngươi đi ra ăn ta đi nè!"

Thái Hòa hơi buồn bực. Hắn nghĩ một lát, dứt khoát nhặt được mấy tảng đá, dự định lần lượt chọi cửa sổ mấy căn phòng này thử một chút.

Thật ra độ khó chuyện này rất cao, bởi vì những cánh cửa thủy tinh kia rất dày...

"Ta... Ta đến."

Lê Bống chủ động nhận lấy tảng đá, sau đó cũng không thấy nàng nhắm trúng như thế nào. Bỗng nhiên cả người nhảy lấy đà tại chỗ. Sau đó cánh tay trực tiếp xoay tròn hươ đi ra ngoài.

"Bùm!"

"Bùm loảng xoảng!"

Một tiếng vang thật lớn lập tức truyền đến từ căn phòng phía trước. Dãy nhà đầy cánh cửa thủy tinh vậy mà thật sự bị Lê Bống dùng tảng đá đập vỡ triệt để.

"Bùm!"

"Bùm bùm!"

Tiếng nổ mạnh liên tục truyền đến, độ chính xác siêu cao và lực lượng mạnh mẽ của Lê Bống, làm cho Thái Hòa không khỏi âm thầm líu lưỡi.

Thanh âm này đủ để thu hút biến dị thú đang lẩn trốn, chạy ra ngoài.

Trên thực tế lúc đầu có mấy con biến dị thú cấp hai đang trốn mất ở rất xa cũng xuất hiện ở trong tầm mắt của Thái Hòa. Cái một trận nổ mạnh này thật sự rất giúp sức.

"Làm tốt lắm! Để cho Ca Cao đi làm thịt mấy con biến dị thú kia, các ngươi đừng nhúc nhích. Ta đoán chừng con boss lớn nếu còn ở lại nơi này mà nói..., có lẽ lúc này cũng sắp nhảy ra rồi."

Thái Hòa nắm chặt đường đao, cảnh giác nhìn khắp bốn phía, nói ra.

Hắn vừa dứt lời, một cái vòi rồng lại bỗng nhiên đánh úp lại từ sau lưng của hắn.

Phản ứng đầu tiên của Thái Hòa chính là vặn người huơ múa đường đao, nhưng mà lại không nghĩ rằng lưỡi đao lại chặt lên một vật cứng, phát ra một tiếng giòn vang "Beng".

Đồng thời cổ tay của Thái Hòa cũng đau nhức kịch liệt một trận, suýt nữa đường đao rời khỏi tay.

Ở trước mắt hắn lập tức xuất hiện một cái bóng đen lớn, nhưng động tác bóng đen này vậy mà rất nhanh, cũng trong nháy mắt dừng thoáng một chút khi đến gần hắn.

Đúng lúc này, một cánh tay quỷ dị từ một bên khác dò xét mà đến, một tay nắm hắn kéo ra ngoài, mang theo hắn nhanh chóng chạy trốn ra phía sau, kéo ra khoảng cách mười mét với kẻ đánh lén.

Chương 507: Miệng Rắn Khủng Khiếp

Người kéo hắn ra đúng là Ngô Thanh Vân, nếu như không phải tốc độ của nàng cực nhanh trong thời gian ngắn, động tác lại linh hoạt, đoán chừng lúc này Thái Hòa đã bị quấn lấy rồi.

Bởi vì kẻ đánh lén hắn đấy, vậy mà lại là một con mãng xà cực lớn thân thể chừng cỡ thùng nước...

Đánh lén thất bại, con mãng xà cực lớn dựng đứng lên cái đầu, từ ngóc đầu lên trên cao, một đôi mắt nhìn chằm chằm Thái Hòa với vẻ lạnh lẽo, không ngừng phun ra lưỡi rắn.

"Con này Cmn... Là Cấp Thủ Lĩnh... Thì ra là cấp bốn nha..."

Thái Hòa nhìn qua con mãng xà cực lớn này, mồ hôi lạnh trên trán lập tức chảy dài xuống.

Phản ứng của hắn mới vừa rồi đã thật nhanh rồi, nếu như là biến dị thú bình thường, khẳng định đã bị hắn chém thành hai nửa.

Nhưng mà hắn tụ lực chém một nhát, nhưng chỉ để lại một đạo miệng vết thương rất cạn trên người con mãng xà này mà thôi.

Trong giây phút ngắn ngủi hắn sắp bị nó quấn lại, Thái Hòa dùng ra xoắn giết tinh thần, còn thêm Ngô Thanh Vân kịp thời hỗ trợ, mới khiến cho hắn trốn thoát thành công.

Một con biến dị thú đạt tới cấp ba đỉnh phong cũng đủ để chống lại với Zombie Cấp Thủ Lĩnh rồi, chuyện này là do ưu thế sai biệt thân thể trời sinh đã quyết định.

Mà con rắn khổng lồ toàn thân màu đỏ trước mắt này, có một đôi mắt đỏ hồng, cặp mắt dựng thẳng lại hết lần này tới lần khác là màu hổ phách sáng rõ.

Đôi mắt này cực kỳ tượng tự với đôi mắt của Ngô Thanh Vân, dĩ nhiên chính là đặc thù của Cấp Thủ Lĩnh...

"Đậu xanh rau má..."

Thái Hòa giật giật cổ tay, đôi tay nắm chặt đường đao, khẩn trương nhìn chằm chằm vào con rắn hổ mang biến dị cấp bốn này.

Đối mặt một con rắn khổng lồ thân hình cỡ chừng thùng nước, muốn nói không sợ hãi, đó là giả dối.

Nhưng mà cảm giác của Thái Hòa, lại càng hưng phấn nhiều hơn.

Mới vừa rồi hắn có thể đánh lén xong chạy trốn, trong chiến đấu đương nhiên cũng có thể. Nhưng nếu như không đánh mà chạy, lần sau muốn gặp lại mãng xà biến dị phù hợp đến như vậy, thật sự quá khó khăn.

Nơi này chính là Sài Thành, không phải là thế giới hoang dại gì nha!

Ngô Thanh Vân cũng đã buông lỏng ra Thái Hòa, bỗng chuyển ánh mắt nhìn về phía cặp mặt màu hổ phách của mãng xà khổng lồ.

Cặp mặt lãnh lẽo màu hổ phách của nàng, quả thật giống như đúc với con mãng xà kia!

Ở trong nháy mắt vừa rồi Lê Bống và Yuna đã đồng thời làm bị thương con mãng xà này, nhưng mà chỉ để lại cho nó mấy cái lỗ hổng nhỏ mà thôi.

Đau đớn dường như làm cho con mãng xà biến dị khổng lồ này hơi nổi giận, nó mạnh mẽ hất lên đuôi rắn.

"Bụp!"

Gió táp đập vào mặt, bốn người Thái Hòa nhao nhao lui về phía sau, mà có một con hổ biến dị cấp hai vừa bị Ca Cao ném tới lại vừa lúc bị đuôi rắn quét trúng.

"Phốc!"

Thái Hòa trơ mắt nhìn thấy con hổ biến dị kia trong nháy mắt khi tiếp xúc với đuôi rắn đã bị đánh bay, sau đó như là bao tải rách vậy, lăn lông lốc rơi xuống đất, sau khi lăn mình vài vòng, toàn thân lập tức run rẩy, máu tươi chảy đầm đìa đã chết đi.

"Thật mạnh mẽ..."

Vua bách thú ở trước mặt con mãng xà biến dị cấp bốn này hoàn toàn chính là bị đập một phát chết luôn...

Đuôi rắn còn đập gãy đi hai cây cổ thụ bonsai ở chung quanh, sau đó phóng qua trên hồ nước.

Nước ao tanh tưởi lập tức tung tóe đi ra, còn may bốn người Thái Hòa cũng đã thối lui đến phương xa.

"Con rắn này quá mạnh mẽ."

Thái Hòa sợ hãi thán phục với lực phá hoại của con mãng xà biến dị cấp bốn này, với tư cách biến dị thú, nó có ưu thế hình thể trời sinh.

Thật ra nếu không phải cái này nước ao này thật sự quá thối, Ca Cao khứu giác rất mạnh nói không chừng có thể ngửi ra mùi hôi thối của nó.

Đáng tiếc hoàn cảnh cũng có lợi cho nó...

"Không thể đánh với nó ở nơi này, dẫn nó tới phía trước đi, nơi đó là trung tâm du khách!"

Thái Hòa lập tức kịp phản ứng, ở đây đối với nó mà nói địa hình rất sắc bén rồi, mà đối với bốn người Thái Hòa mà nói, lại có hạn chế rất lớn.

Tất cả trong nội bộ trung tâm du khách kia đều là rất nhiều cây cột, lại chia làm hai tầng, hoàn toàn có thể mài chết nó ở nơi đó!

Cho dù chiến đấu thất bại, bằng vào địa hình cũng có thể đào thoát bình yên, tốt hơn so với mạo hiểm ở nơi này nhiều nhiều lắm.

"Ca Cao, dẫn nó đi qua! Nếu mày có thể mang theo nó xoay một vòng, đêm nay tao sẽ cho mày một khối chất gel Virus!"

Thái Hòa tranh thủ thời gian kêu một tiếng.

Tốc độ của hắn nhanh hơn nữa cũng không sánh bằng cái này con mãng xà khổng lồ cấp bố này, mà trong ba người Lê Bống, người duy nhất chiếm cứ ưu thế thật lớn ở phương diện tốc độ chỉ có một mình Ngô Thanh Vân, lại nhất định phải chiến đấu trong chốc lát bảo tồn thể lực.

Mặc dù thể năng của Zombie rất dẻo dai, nhưng phương diện thể năng của biến dị thú lại mạnh hơn một bậc, cho nên bảo tồn thể lực là mấu chốt để chiến thắng.

Ca Cao không sợ hãi chút nào, sau khi gào thét một tiếng lập tức vọt tới, sau khi nhanh nhẹn nhảy lên thật cao, móng vuốt sắc bén trực tiếp cào rách một mảng lớn vảy rắn.

Chương 508: Team Phối Hợp

“Khè ——!”

Mãng xà biến dị cấp bốn lập tức bị đau, há mồm cắn tới phía Ca Cao.

Nhưng Ca Cao đã quay ngược phương hướng, dựa theo chỉ thị của Thái Hòa, giơ chân lên cắm đầu chạy tới một con đường khác.

Thấy mãng xà biến dị cấp bốn bị dẫn dắt rời đi thành công, Thái Hòa tranh thủ thời gian huơ tay lên, mang theo ba người Lê Bống chạy tới phương hướng tòa nhà trung tâm tiếp đãi.

Hai con đường cơ bản là...song song với nhau, khoảng cách xa nhau cũng không phải rất xa, trên đường đi Thái Hòa cũng có thể nghe thấy tiếng nổ lớn liên hồi mà con mãng xà biến dị cấp bốn đi về phía trước truyền đến.

Con mãng xà biến dị cấp bốn ở trong trạng thái nổi giận quả thật chính là máy ủi đất, hơn nữa trên đường không ngừng mà huơ múa đuôi rắn, không có gì khác nhau với đạn pháo bắn từng trận.

Còn may đây là một con mãng xà không có độc, nếu không thì càng phiền toái hơn.

“Thế nào, có nắm chắc hạ được nó hay không?”

Thái Hòa hưng phấn mà quay đầu hỏi.

Yuna nhìn vào máu rắn liêm trên đao, khóe miệng nở nụ cười không thay đổi: “Ta vẫn đang muốn nếm thử một chút lột sống da rắn… Có cảm giác thế nào”

“Uh... Yuna Ác ngươi được không...”

Thái Hòa tê rần cả da đầu, tranh thủ thời gian quay đầu nhìn về phía Lê Bống.

Bất quá ánh mắt Lê Bống nhìn về phía hắn vẫn còn hơi ngơ ngác đấy, không có gì khác nhau với lúc bình thường.

Xem ra nàng cũng không khẩn trương... Bất quá zombie vốn cũng không có tâm lý sợ hãi.

Ngô Thanh Vân lại là một người kích động nhất, vòng màu hổ phách ở trong ánh mắt của nàng càng ngày càng sáng, ánh mắt cũng bởi vậy lộ ra vẻ càng lạnh lẽo hơn.

“Trong chốc lát phải cẩn thận, dù sao an toàn là thứ nhất, săn bắn thứ hai.”

Thái Hòa đành phải dặn dò.

“Dù sao... Có Hòa Ca ở đây nha...” Lê Bống do dự một chút, sau đó mỉm cười, nói ra.

Thái Hòa nhìn thấy ánh mắt lập tức rùng mình.

Hoàn toàn chính xác, dựa vào ba nữ zombies tăng thêm Ca Cao. Rất khó hạ gục được con mãng xà biến dị cấp bốn này, nhưng dị năng của Thái Hòa lại có thể tạo ra tác dụng kiềm chế vô cùng tốt.

Thật ra mấu chốt chính thức để đạt được thắng lợi, vẫn chính là Thái Hòa.

Ba nữ zombies nhất định sẽ tiến hành công kích phối hợp dị năng của hắn thật tốt đấy, nói một cách khác, Thái Hòa chính là nhân vật trung tâm của team này.

Mà phối hợp giữa ba nữ zombies, cũng dùng Thái Hòa làm đầu

mối then chốt để hoàn thành đấy.

Nếu như ví von Thái Hòa thành máy chủ server, liên hệ tinh thần của hắn chính là đường dây cáp quang, các nàng vận hành đều là dùng bộ xử lý trung tâm là Thái Hòa để điều hành đấy.

Nếu như Thái Hòa xuất hiện sai lầm, vậy các nàng cũng rất có thể bởi vì như vậy bị rối loạn tiết tấu.

“Nói cách khác giống hệt với bình thường nha... Bình tỉnh một chút. Bất quá là một con rắn hơi lớn một chút mà thôi.”

Thái Hòa hít một hơi thật sâu, sau đó tăng lên tốc độ, mang theo ba người Lê Bống vọt trong khu trung tâm tiếp đãi một mạch.

Trong đại sảnh quá mức trống trải, chỉ có những mô hình triển lãm và giới thiệu Thảo Cầm Viên mà thôi.

Hai bên có tất cả là mười cây cột, hơn nữa vừa thô lại vừa cứng. Đoán chừng con mãng xà biến dị cấp bốn kia không dễ dàng đập gãy chúng như vậy.

“Lên lầu lên lầu!”

Lúc chuyển đổi đến góc độ tầm mắt Ca Cao, Thái Hòa phát hiện nó đã cực kỳ nguy hiểm rồi, nhiều lần đều suýt nữa bị đuôi rắn quét trúng.

Mà đủ loại mảnh vỡ kiến trúc bị đánh bay cũng đã mang đến tổn thương cho nó, xem bộ dáng của nó đoán chừng cũng không chống được quá lâu.

Sau khi thông qua liên hệ tinh thần phát ra tín hiệu với nó, Ca Cao lập tức quay đầu chạy đến phía phương hướng trung tâm tiếp đãi du khách, đoán chừng trong vòng một phút sẽ vọt tới.

Bốn người Thái Hòa vừa xông lên lầu hai, Ca Cao cũng đã chạy

như điên mà vào. Theo sát ở phía sau đúng là con mãng xà biến dị cấp bốn kia.

Nó vừa mới xông vào cửa, vô cái vòi tinh thần hình cũng đã quấn lấy nó.

Sau đó nó lập tức bắt đầu đầu vặn vẹo..., phảng phất thấy được một con mồi hư ảo nào đó vậy, há mồm cắn tới phía một cây cột.

Bắt lấy cơ hội này. Ngô Thanh Vân trực tiếp lộn ra ngoài từ trên lan can, một tay dùng sức ôm lấy cây cột trượt xuống vài bước, sau đó đạp mạnh nửa người dưới xuống, chân đạp lên miệng rắn cắt qua con mắt của mãng xà biến dị thoáng một cái "Roẹt".

"Phốc phốc!"

Con mắt bị đâm nổ. Con mãng xà biến dị cấp bốn này lập tức huơ đuôi rắn búa xua, đầu cũng bắt đầu ngẩng...lên.

"Bùm!"

Đuôi rắn đánh trúng vào một cây cột. Thậm chí Thái Hòa cũng cảm thấy mặt đất dưới chân đang lắc lư.

Bất quá đầu của nó bắt đầu giơ lên..., Ngô Thanh Vân lập tức nhanh chóng lộn người dậy, đồng thời bàn tay đón lấy Yuna đang nhảy xuống, quăng nàng đi ra ngoài.

Đồng thời khi Yuna rơi xuống trước mắt con mãng xà biến dị cấp bốn, cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng đã phát động ra xoắn giết lần nữa.

Bỗng nhiên đôi mắt của Yuna biến sắc, mặc dù hiệu quả mê hoặc với con mãng xà biến dị này không lớn, nhưng mà có tác được dụng nhất định.

Lưỡi rắn gần ngay trước mắt, mặt Yuna lại mỉm cười, liêm đao trong tay chặt xuống mạnh mẽ!

“Phập!”

Đồng thời lúc nàng rơi xuống đất, một nửa lưỡi rắn cũng theo sau rơi xuống mặt đất.

Chương 509: Như Loại Tình Huống Này! Xem Như Giường Rung Là Được Rồi

Đồng thời đuôi rắn hươ đến, Lê Bống đã nhảy xuống, ôm lấy Yuna, mang theo nàng nhảy lên thật cao.

Lúc trên không trung hổ trảo trong tay nàng lập tức cắt phá một con mắt khác của con rắn biến dị này, sau đó mang theo máu tươi thuận thế đâm vào giữa cây cột.

Ngô Thanh Vân lập tức chồm người xuống dưới, bàn tay chụp lấy nàng kéo lên lầu hai.

Lúc này trên trán Thái Hòa đã đều là mồ hôi rồi, muốn dùng cái vòi tinh thần liên tục tiến hành quấy nhiễu và xoắn giết tinh thần đã tiêu hao rất lớn rồi, chớ nói chi là đối tượng còn là một con rắn khổng lồ như vậy.

Bất quá sau đợt tấn công này, uy hiếp từ con mãng xà biến dị cấp bốn này đã giảm xuống rất nhiều.

“Trước hết đừng xuống dưới, hao tổn nó trong chốc lát.”

Thái Hòa khẽ dựa ra phía sau, nói ra.

Quả thật toàn bộ trung tâm tiếp đãi khách tham quan giống như đã trải qua một trận động đất, đung đưa liên tục không ngừng, cho người ta cảm giác như là bất kỳ lúc nào cũng có thể sụp xuống.

Còn may nơi này vẫn rất rắn chắc đấy, mặc dù vôi trên trần

nhà liên tục rơi xuống, thủy tinh cũng bị chấn vỡ, thậm chí đèn treo cực lớn cũng rớt xuống, nhưng tóm lại còn có thể chèo chống trong chốc lát.

Trong khi bốn người Thái Hòa ra tay hợp tác hết sức ăn ý, hơn nữa ra tay quyết đoán, cơ bản không có cho con mãng xà biến dị cấp bốn này thời gian thở dốc hoặc là bò lên.

“Quá kích thích.”

Thái Hòa vừa hít sâu một hơi, vừa nhìn về phía con mãng xà biến dị cấp bốn đang nổi giận ở dưới mặt đất.

Ca Cao đã sớm từ trong cửa sổ nhảy ra ngoài, nó vừa mới liều mạng chạy như điên, lúc này đang ở bên ngoài thở hồng hộc như chó đây này.

Mới vừa rồi chỉ cần có một bước hợp tác không ăn ý, lúc này bị đuổi đến chạy vòng vòng đại sảnh đoán chừng chính là bốn người bọn họ rồi.

Không cần ngôn ngữ, chỉ cần có liên hệ tinh thần tầng sâu, chỉ cần Thái Hòa còn sống, có thể đạt tới trình độ ăn ý như vậy trong chiến đấu.

Đây mới là sự mạnh mẽ nhất của năng lực điều khiển con rối.

Dù là Thái Hòa cũng không có trực tiếp điều khiển hành vi của các nàng, cũng có thể đạt tới hiệu quả như vậy.

“Wow, ta cũng muốn kêu nó cố gắng lên.”

Lúc này Yuna đang ngồi xổm đằng sau lan can, trên mặt đầy vẻ kinh ngạc nhìn vào con mãng xà biến dị cấp bốn kia.

Đã mất đi tất cả năng lực cảm giác, lại bị vây ở nơi này, nó chỉ có thể phát điên tốn công vô ích, hao phí lấy thể lực của mình.

“Khá tốt con vật này không đầu óc gì, bằng không thì hôm nay chúng ta phải bị xui xẻo.” Thái Hòa may mắn nói, “Xem ra mặc dù biến dị thú cấp bốn đồng cấp với Zombie Cấp Thủ Lĩnh, thậm chí thực lực thân thể còn mạnh hơn nhiều lắm, nhưng mà phương diện trí lực lại không cách nào so sánh được... Bất quá, có lẽ loài rắn cũng có sai biệt thân thể mới đúng, trước kia gặp con rắn kia còn muốn thông minh nhiều hơn. Con rắn đang ở dưới này có xem như là con rắn ngốc nhất hay không đây?”

“Trí lực con rắn ở trong loài bò sát vốn cũng coi như tương đối thấp nha, Hòa Ca ngươi lấy nó ra so sánh với chúng ta là như thế nào?”

Yuna quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, nở ra một nụ cười như có như không mà hỏi thăm.

“... Khai ra, ngươi đem giấu Yuna Ngốc ở nơi nào...”

Thái Hòa lập tức cảm thấy hơi lạnh từ phía sau lưng chảy lên trên đỉnh đầu, trước kia hắn còn cảm thấy, tiểu ma nữ Yuna mệnh danh là nhân cách của mình “Yuna Ác” nghe qua hơi khôi hài, bất quá xem ra hiện giờ lại danh xứng với thực.

Hơn nữa dường như một khi gặp phải chiến đấu kịch liệt, Yuna Ác cũng rất dễ dàng chiếm cứ vị trí chủ đạo.

Bất quá nói trở lại, việc này dường như tăng lên thực lực chiến đấu nàng...

Không phải tất cả mọi người đều có thể nở một nụ cười trước mặt một con mãng xà biến dị khổng lồ đấy, cho dù là zombie không sợ hãi cũng sẽ không xem loại tình huống này là chuyện vui sướng gì.

“Hừ.” Yuna buồn bực hừ một tiếng, không nói thêm gì nữa.

Ngô Thanh Vân cũng cầm lấy lan can rất là hưng phấn mà

nhìn xuống phía dưới, con mắt vẫn mãi nhìn chằm chằm con mãng xà biến dị cấp bốn kia.

Ở trên đầu nó có một cục nhô lên cực lớn, mà bên trong chính là cất giấu một khối Ổ Virus rắn biến dị...

Đúng lúc này, Lê Bống đột nhiên tỏ ra khó hiểu hỏi một câu: "Phải đợi nó hao hết thể lực... Cần phải đợi bao lâu nữa đấy?"

Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút.

Vấn đề này, dường như hắn thật không có cân nhắc qua...

Bất quá khi trôi qua mấy giờ, thậm chí sắc trời cũng đã tối xuống, khu phòng tiếp đãi du khách này vẫn còn đang truyền đến thanh âm "Ầm Ầm" liên tục, cả tòa nhà thỉnh thoảng lắc lư thoáng một cái, cuối cùng Thái Hòa cũng đã lãnh giáo được sức mạnh trâu bò của một con rắn biến dị cấp bốn.

Sau khi uống một hớp nước, lại cắn một miếng thịt bò khô, Thái Hòa ở dưới ba người Lê Bống nhìn soi mói cuối cùng nở một nụ cười xấu hổ.

"Chuyện này... Làm một cái giường rung ở đây, chẳng là xong rồi sao... Uh, thật ra Disco điên cuồng trong truyền thuyết chính là như vậy đấy."

Chương 510: Đã Rét Vì Tuyết Còn Lạnh Vì Sương

"Ầm ầm!"

Vách tường bị đuôi rắn mạnh mẽ hươ đập ra một cái lỗ thủng lớn, mãng xà biến dị cấp bốn mạnh mẽ ngẩng đầu lên thật cao, sau đó "Bùm" một tiếng hoàn toàn xụi lơ dưới đất.

Đồng thời khi nó ngã xuống, ba người Lê Bống đồng thời từ trên lan can lầu hai lộn ra ngoài.

"Phốc phốc!"

Ba loại vũ khí tạo hình khác nhau đồng thời đâm vào thân thể con mãng xà biến dị cấp bốn, sau đó sức lực rơi xuống trực tiếp mở ra ba vết thương thật lớn.

Sau đó toàn thân nó hết sức, toàn bộ cơ bắp và khớp xương của mãng xà biến dị cấp bốn đều cắt tung ra rồi, năng lực phòng ngự cũng theo đó mà giảm xuống không ít.

Dùng thực lực của ba người Lê Bống, ở dưới loại trạng thái này đủ để cắt ra thân thể của nó rồi.

Một trận tro bụi bay ra vùng với máu tươi, Thái Hòa cũng chạy xuống dọc theo thang lầu.

Nhìn con rắn khổng lồ này khoảng cách gần, thật đúng là làm cho người ta kinh hồn táng đảm.

Khi nó phóng tới phía trước nhanh nhất, tốc độ cũng trong khoảng 20 mét mỗi giây, nếu như Ca Cao không có động tác linh

hoạt, tốc độ vừa nhanh dẫn dắt nó khỏi đầm nước mà nói..., ít nhất Thái Hòa tuyệt đối không thể nào chạy thoát nó đấy.

Có thể đoán được, nếu như người bình thường gặp phải con mãng xà biến dị cấp bốn này đánh lén, vậy thì cơ bản là không có bất kỳ năng lực phản kháng nào, thậm chí bị nuốt cũng không biết là chết như thế nào.

Team của Thái Hòa cũng phải chọn dùng phương pháp xử lý mưu lợi, may ra mới không tổn hao lông tóc gì, mà có thể làm thịt còn mãng xà biến dị cấp bốn này.

Nhưng nếu như là đối kháng chính diện mà nói..., cũng hoàn toàn bất đồng rồi.

Mượn nhờ công trình kiến trúc tiến hành hạn chế đối với nó, hoặc là dứt khoát áp dụng phương pháp xử lý dùng lửa đốt, hay hoặc là lừa nó vào trong kho dầu rồi đốt cháy...

Đối mặt kẻ địch mạnh mẽ, gần đây Thái Hòa không đồng ý đồng quy vu tận.

Nghe qua thì giống như rất nhiệt huyết, nhưng mạng chỉ có một, hắn và ba người Lê Bống cố gắng trở nên mạnh mẽ không phải để đồng quy vu tận với những con quái vật này. Mà là để sống sót.

“Con rắn này thật sự là quá trâu bò rồi! Cũng không biết nó có thể ngủ đông hay không?”

Thái Hòa đứng ở cách nó hơn 5~6 mét, vừa đánh giá con mãng xà biến dị cấp bốn này, vừa tặc lưỡi sợ hãi than nói.

“Chắc có lẽ không nha...” Ngô Thanh Vân hưng phấn mà nhảy xuống từ trên người rắn xuống, nói ra.” Chắc có lẽ nó không bị nhiệt độ bên ngoài ảnh hưởng mới đúng. Đã bị virus ảnh hưởng, điều tiết nhiệt độ trong cơ thể chúng ta hoàn toàn khác với nhân

loại, biến dị thú cũng chắc hẳn là giống với chúng ta đấy."

"Vậy thì thật là trâu bò rồi, nó nổi điên lên thì hoàn toàn chính là máy móc xoắn giết. Thời gian nổi điên cũng sẽ kéo dài đến khiếp đảm. Cả trung tâm tiếp đãi du khách này cũng sắp bị nó phá hủy rồi..."

Lúc này Lê Bống đã nhảy tới trên đầu con rắn này, giương lên hổ trảo, sau đó đâm thật sâu vào cái cục u nhô lên trên đầu nó.

"Khè ——!"

Con mãng xà biến dị cấp bốn này ngẩng đầu lên mạnh mẽ, bắt đầu vặn vẹo điên cuồng lần nữa..., nhưng Lê Bống lại hoàn toàn không có dự định buông ra.

Đuôi rắn lập tức quét tới, Thái Hòa lập tức sử dụng xoắn giết tinh thần.

"Bùm!"

Từ gió táp dán vào mặt thổi qua, thậm chí Thái Hòa cảm giác làn da cũng hơi đau.

"Thằng này quá mạnh mẽ, đáng tiếc hoàn toàn không cách nào điều khiển, nói cách khác..."

Trên mặt Thái Hòa lộ ra vẻ tiếc nuối. Sau đó đưa mắt nhìn sang Lê Bống. Trong ánh mắt lập tức đã hiện lên một chút kích động.

Ổ Virus biến dị thú còn là lần đầu tiên gặp nha...

Thái Hòa cảm giác dường như trong biến dị thú tỷ lệ sinh ra đời biến dị thú cao cấp rất lớn. Theo như tính toán sơ bộ, trong vườn thú này biến dị thú có thể thành công biến dị, hơn nữa còn sống sót. Tối đa cũng khoảng một hai ngàn con.

Con số ít như thế, mà lại có thể sinh ra đời rất nhiều cấp hai, cấp ba. Thậm chí là như vậy một con mãng xà biến dị cấp bốn.

Xem ra nói về thực lực đơn thể mà nói, năng lực sinh tồn và săn bắn của biến dị thú hoàn toàn chính xác mạnh hơn nhiều nếu so với zombie.

Thái Hòa nghĩ thầm chính mình càn quét lần này, coi như làm một chuyện tốt rồi.

Nói cách khác đợi những biến dị thú này lại sinh sôi nảy nở ra đời sau, số lượng càng lúc càng lớn như là quả cầu tuyết vậy, không chỉ là tai nạn đối với zombie mà nói, đối với nhân loại mà nói, đã rét vì tuyết lại lạnh vì sương...

Sau khi cái cục u trên đầu rắn khổng lồ cấp bốn bị đào ra, hổ trảo của Lê Bống móc lên, một khối vật thể hình bầu dục lớn chừng quả trứng gà đã bị móc ra.

Toàn thân trong suốt, như là như tinh thể bảo thạch màu trắng, bên trong dường như là rất nhiều sợi tơ máu rậm rạp.

Vừa lấy ra cái Ổ Virus này, Thái Hòa lập tức cũng cảm giác được mùi thơm xông vào mũi.

Ca Cao vẫn đang thủ ở bên ngoài cũng lập tức bị thu hút tới, bất quá nó chỉ là gầm nhẹ hai tiếng ở đằng, cũng không dám tới gần chút nữa rồi.

Chương 511: Đây Là Ăn Gian

Bất luận là zombie hay là biến dị thú, đều có một nhận thức vô cùng rõ ràng với số lượng virus chính mình có thể chịu đựng được tối đa, có thể xem như là một loại bản năng.

Bọn nó rất rõ ràng cái gì bọn nó có thể ăn, cái gì không thể.

Giống như trước kia săn bắn được một Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh kia, Lê Bống và Yuna đều không có lập tức dự định ăn vào, mà Ngô Thanh Vân lập tức hiện ra bài xích mãnh liệt với khối gel này.

Việc này dẫn đến cho tới bây giờ cái Ổ Virus kia còn đặt ở ngay trên người Thái Hòa, hơn nữa chẳng biết tại sao, Thái Hòa cảm giác được, khối Ổ Virus này dường như càng ngày càng "gần gũi" với chính mình rồi...

"Có lẽ nó không có ý thức của chính mình mới đúng, chẳng qua là một khối Ổ Virus... Theo thuộc tính mà nói chính là theo một đoàn chất gel Virus, biến thành chất gel mẹ có thể tự giao phối sau đó sinh ra càng nhiều chất gel nữa."

Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, đè xuống loại suy nghĩ khủng khiếp này đi.

Một khối chất gel mà thôi, làm sao có thể "Thân cận" với chính mình, đợi sau khi Yuna tăng lên triệt để, cũng lập tức chia một nửa cho nàng...

Bất quá đối với khối Ổ Virus này, hai mắt Ngô Thanh Vân lại sáng lên, bề ngoài hiện ra hứng thú thật lớn!

Sau khi Thái Hòa nhận lấy, chỉ là nhìn trong chốc lát, lập tức

đưa cho Ngô Thanh Vân.

“Mỗi lần có lẽ ăn nhiều hơn, chính ngươi cũng tự tính toán đi.” Thái Hòa nói ra.

Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm Ổ Virus này, gật đầu nói: “Có thể... Nếu như mỗi lần ăn nhiều một chút mà nói..., hiệu quả sẽ tốt hơn nhiều.”

“Vậy sao?” Thái Hòa liếc nhìn Ổ Virus kia, sau khi suy nghĩ một chút nói ra, “Chuyện này trước hết để ở đó, cũng không thể ở nói ở nơi này.”

“Uh.”

Sau khi lưu luyến thu về Ổ Virus đã chăm sóc, Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, đột nhiên vươn tay ra, hai tay non mịn thon dài, nhưng hết lần này tới lần khác lực ngón tay cực kỳ mạnh mẽ nắm cái cằm của Thái Hòa.

“Này, ngươi đang làm cái gì vậy... A...”

Thái Hòa vừa mới bất mãn nhíu mày, đã nhìn thấy khuôn mặt thâm thúy lập thể gợi cảm của Ngô Thanh Vân mang theo một chút nụ cười mị hoặc, đi sát qua phía chính mình.

Sau đó một bờ môi trơn mềm lập tức chạm phải mình, sau đó một cái lưỡi nhỏ linh hoạt thơm tho lập tức thò vào trong miệng Thái Hòa.

Năm phút đồng hồ sau. . .

“Hít.. Hít hà...”

Ngô Thanh Vân vừa mới buông ra, Thái Hòa cũng lập tức bắt đầu nuốt từng ngụm từng ngụm nước bọt.., đồng thời bản năng dùng tay nắm lấy một vật chèo chống.

Thiếu chút nữa không bắt được lần thứ nhất, bất quá năm ngón tay của Thái Hòa dùng sức buộc chặt, vẫn miễn cưỡng chống được.

“Thiếu chút nữa... Thiếu chút nữa không có kìm nén mà chết ta...”

Ngô Thanh Vân liếm liếm bờ môi, lộ ra một nụ cười hài lòng: “Thật ra ngươi không thở được, hoàn toàn có thể nói cho ta biết nha, với tư cách chị đại, ta cũng chú ý tới ngươi đấy.”

“Chớ đắc ý, chị đã quên mỗi lần không đứng dậy được chính là ai đỡ chị nha? Nói trở lại. . . vì sao dường như các ngươi đều không cần thở đấy, đây quả thật là ăn gian nha. . .”

Thuốc kích thích nước bọt lúc này đang tiếp tục tác dụng ở trong cơ thể Thái Hòa lấy, khôi phục lấy thể lực và tinh thần lực của hắn.

“Hòa Ca. . . Ta. . . Ta nghe không hiểu gì cả.” Lê Bống ngơ ngác nhìn Thái Hòa, nói ra.

“Chuyện này sao,” Ngô Thanh Vân đưa tay sờ sờ tóc Lê Bống, nói ra, “Đợi ngươi sau khi thức tỉnh, sẽ hiểu.”

Thái Hòa thở hổn hển hơn mười giây mới cuối cùng thở lại bình thường, vừa ngẩng đầu, lại phát hiện tay mình đang cầm lấy một bên ngực của Yuna.

“Ta nói thế nào thiếu chút nữa không có bắt lấy đây này...”

Thái Hòa vừa mới nói xong, lập tức phát hiện khóe miệng Yuna lộ ra một nụ cười âm trầm.

“Thật xin lỗi là ta tay quá lớn, hơn nữa ngươi còn có thể tiếp tục to lên đấy, đừng để ý.”

Da đầu Thái Hòa tê rần, vội vàng đổi qua chủ đề khác: “Chị đại, chị vừa mới làm gì vậy, đánh lén ta hay sao?”

Hắn dư vị thoáng một chút cảm giác mới vừa rồi, tuy nói càng lúc càng bị ép nín thở, bất quá không thể không nói, đầu lưỡi của Ngô Thanh Vân quả thật quá linh hoạt rồi!

Thật giống như. . . Lưỡi rắn vậy!

Trong giây phút nào đó, thậm chí Thái Hòa cảm thấy được đầu lưỡi của nàng vậy mà dường như bị chẻ đôi vậy, bằng không thì sao có thể đồng thời hoàn thành nhiều động tác như vậy...

Hắn lập tức không nhịn được nghĩ tới phương diện khác...

“Từ thói quen nhân loại, bạn trai đã nhận được lễ vật chẳng phải là sẽ báo đáp lại cái gì đó hay sao?” Ngô Thanh Vân mở trừng hai mắt, nói ra, “Nhưng mà ta không có thứ gì đó có thể tặng cho ngươi, cũng chỉ có...”

“Vừa nhớ tới phương diện quan hệ này? Được rồi được rồi, thật ra ngươi có thể đưa cho ta thứ rất tốt đấy.” Thái Hòa không nhịn được xoa xoa đôi bàn tay.

Ngô Thanh Vân mở to hai mắt nhìn: “Vậy sao? Nếu như nếu như mà có, ta nhất định cho ngươi.”

“Vậy thì ngươi có biết... Sáng sớm cắn tốt lành hay không?”

Hai mắt Thái Hòa tỏa ánh sáng, vô cùng chờ mong nhìn Ngô Thanh Vân.

“Thái Hòa. . .”

Ngô Thanh Vân chậm rãi đứng thẳng thân thể, nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, sau đó nghiêm túc mà hỏi thăm: “Ngươi đang rất nghiêm túc hay sao?”

“Không. . . Ta chỉ là đang nói giỡn đấy.”

Chương 512: Mùi Hăng Kinh Khủng

Mùi máu tanh đậm đặc và hơi thở tanh hôi, làm cho trung tâm tiếp đãi khách tham quan trở nên giống như là một cái lò giết mổ gia súc cỡ lớn.

“Nếu ở ban ngày mà nói, nói không chừng có thể đi tìm xem có đủ loại trứng rắn hay không, còn không biết con rắn này là đực hay là cái đấy.”Thái Hòa cau mày nói ra.

Yuna cười cười, nói: “Con rắn cũng có loại trực tiếp sinh ra rắn con đó nha, thậm chí là rất nhiều chủng loại đây này.”

“Đáng tiếc thật không nhìn ra cái này con rắn này thuộc chủng loại gì, ngoại hình nó đã bị thay đổi hoàn toàn.”

“Hay là bắt nó ra giải phẩu xem thử...” Ngô Thanh Vân đề nghị nói.

“Được rồi đó, mùi vị kinh khủng kia cũng đã sắp sặc chóng mặt ta rồi, mùi thối sau khi giải phẫu không biết có hung ta chết ngất hay không. Đi thôi, ở đây không có cách nào ở lại thêm rồi.”

Thái Hòa bụm lấy cái mũi đi ra ngoài trước tiên, vừa ra của lập tức không thể chờ đợi được hít sâu một hơi.

Một cỗ không khí lạnh lẻo bị hít vào xoang mũi, sau đó chính là một trận thoải mái thư thái xuyên tim phổi.

Xung quanh đây đã không có một chút uy hiếp gì rồi, Thái Hòa dứt khoát vặn sáng đèn pin.

“Xem bản đồ có lẽ phía trước lại là một khu phố buôn bán đi à nha? Tới đó đi qua đêm là được rồi. Đáng tiếc là không tìm thấy con chim rồi, vừa giằng co mấy giờ, có con chim cũng đều bị sợ đã bay mất hết rồi.”

Thái Hòa móc ra bản đồ nhìn một cái, xác nhận phương hướng thoáng một chút.

Còn chuyện con chim chỉ có thể để qua một thời gian nữa rồi tính tiếp, nói chung loại “Radar không trung này” không phải chuyện đơn giản như vậy.

Trong nội tâm Thái Hòa đã có một biện pháp tốt, bất quá phải đợi đến ngày mai mới có thể đi vào thử.

Hắn thuận tay ném một khối chất gel Virus cho Ca Cao, bất quá khi Ca Cao nhảy dựng lên há mồm cắn lấy chất gel, Thái Hòa mới phát hiện dường như nó lại thay đổi một chút.

“Sợi lông trên người của mày dường như đang rụng rồi hả...”

Thái Hòa thuận tay chộp một cái. Quả nhiên hắn nắm từ trên đỉnh đầu rơi xuống một đám lông.

Những sợi lông này đều là tự nhiên tróc ra đấy, nó vừa mới nhảy dựng sau đó té ngã dường như đã rụng xuống thật nhiều lông.

Thái Hòa lập tức nghĩ tới con chim “Thí nghiệm thể Số 2” thật đáng buồn kia. Thế thì bồ câu còn sống nhưng lại rụng sạch hết lông triệt để, cho đến bây giờ cũng không có dấu hiệu gì là có thể mọc ra lại lông, vì vậy bị Thái Hòa bất đắc dĩ phóng sinh nó rồi.

Nhìn thấy con bồ câu toàn thịt chẳng còn một sợi lông cực kỳ hung tàn biến mất ở trong bụi cỏ, ngay lúc đó tâm tình Thái Hòa thật sự rất xoắn xuýt đấy.

Muốn bồi dưỡng được một mới giống, thật đúng là một chuyện cực kỳ gian nan, cho dù là dựa vào virus, xác xuất thành công cũng không tránh khỏi quá thấp...

Lúc này trông thấy lông chó đầy tay, hắn lập tức nghĩ tới con bồ câu kia.

Chẳng lẽ Ca Cao lại sẽ biến thành trụi lũi hay sao? !

Yuna cũng dùng tay đi qua giật xuống một sợi lông của nó, nói ra: "Không phải. Chắc hẳn là đang thay lông a, nhìn này, đây là lông vừa mọc ra đấy."

Dưới ánh đèn, sợi lông ngắn này lộ ra rất mềm mại, hơn nữa còn là một sợi lông xoắn, mà quan trọng nhất chính là màu sắc.

"Cảm giác như là màu bạc..."

Thái Hòa cầm lên đến nhìn kỹ hai mắt, sau đó lập tức đưa mắt nhìn sang Ca Cao. Lúc này nó chính là bởi vì bị Yuna nhổ lông, đau đến rên hừ hừ đây này.

"Nói không chừng thật sự là đang tiến hóa rồi, nếu như là bình thường thay lông đại khái không có thể như vậy nha? Đáng tiếc trước kia ta cũng không có nuôi dưỡng qua con chó. Đúng rồi Yuna, nhà của ngươi không phải nuôi dưỡng qua con chó hay sao?"

Thái Hòa nghĩ một lát, đột nhiên nghĩ đến từng ở trong sân nhà Yuna đã từng gặp ổ chó.

Yuna một vừa dùng tay gãi lỗ tai Ca Cao, vừa nói: "Từng nuôi dưỡng qua. thật ra ta từng nuôi dưỡng qua rất nhiều con chó."

"Vậy ngươi nhất định rất có kinh nghiệm." Thái Hòa lộ ra một chút vẻ mong đợi.

Tuy nói Ca Cao đã không thể xem như con chó trên ý nghĩa bình thường rồi... Nhưng vẫn còn bảo lưu một ít đặc tính của một con chó đấy.

Thay vì hắn chăm sóc bậy bạ. Không bằng giao cho Yuna thì tốt hơn, như vậy cho dù không đạt được hiệu quả trong lý tưởng của Thái Hòa, nhưng ít ra sẽ không nuôi dưỡng tàn.

Yuna cau mày nghĩ một lát, sau đó lộ ra vẻ tươi cười: "Uh, ta rất có kinh nghiệm đấy."

"Được rồi. Giao cho ngươi rồi, sau này Ca Cao ăn cái gì đều do ngươi phụ trách tốt rồi." Thái Hòa lập tức lộ ra vẻ tươi cười.

"Ca Cao. Hôm nay mày làm tốt lắm, tiếp tục cố gắng. Còn nữa, vị nữ chủ nhân này sau này sẽ phụ trách thức ăn của ngươi rồi. Nếu mày không muốn trở thành Ca Cao Sữa, thì phải trung thực nghe lời."

Thái Hòa nói xong, thân thủ vỗ vỗ đầu Ca Cao, sau đó đứng dậy đi đến phía trước rồi.

"Ẳng ẳng!" Ca Cao gầm nhẹ một tiếng, ngẩng đầu nhìn về phía Yuna.

Lúc này trong mắt lóe Yuna ra một tia sáng màu đỏ như ẩn như hiện, khóe miệng mang theo vẻ mỉm cười.

"Một con chó bình quân tuổi thọ nói như thế nào cũng chỉ khoảng trên dưới mười năm, ta mới bất quá vừa đầy mười tám tuổi, cũng đã nuôi dưỡng đã qua rất nhiều con chó... Ngươi nói xem, câu nói này có ý nghĩa gì đâu nè?"

Yuna dùng tay xoa nhẹ thoáng đầu Ca Cao một cái, nói ra: "Uh. . . Dù sao nhân vật nam chính không nghĩ tới chuyện này, cũng không phải ta lừa gạt hắn nha, thật sự là ta rất có kinh nghiệm..."

Chương 513: Cuối Cùng Ca Cao Sẽ Biến Thành Ca Cao Sữa Hay Sao

Đồng thời ngay khi team của Thái Hòa rời khỏi Thảo Cầm Viên, ở trong sảnh tiếp đãi du khách, phần đuôi con trăn biến dị kia đột nhiên cổ bỗng nhúc nhích.

Một lát sau, một tầng màng mỏng bị căng ra, sau đó từ bên trong chui ra một vật giống như cục cao su.

Đợi vật sau khi thể này nhúc nhích trong chốc lát, một cái đầu bẹp nho nhỏ từ bên trong bò đi ra...

Đi dọc theo đường phố âm trầm đại khái nửa giờ sau, cuối cùng phía trước cũng xuất hiện từng đoàn từng đoàn bóng đen.

“Bên kia chính là phố buôn bán rồi.” Thái Hòa hơi mừng lớn nói.

Trong màn đêm, phố buôn bán lộ ra một mảnh tĩnh mịch, chỉ có thể nghe thấy lúc gió thổi động biển quảng cáo phát ra âm thanh “Cót kétzz”.

Thỉnh thoảng có một tiếng vang nhỏ truyền đến, đó là zombie đang lắc lư dẫm vào rác rưởi gì, hoặc là chính là mảnh vỡ thủy tinh lung lay sắp đổ cuối cùng rớt xuống.

Để an toàn đạt được mục đích, Thái Hòa tắt đi đèn pin, ngược lại cộng hưởng góc độ tầm mắt với Lê Bống.

Ánh mắt của các nàng ở trong bóng đêm đều cảm giác hơi tỏa

sáng một chút, nếu không nhìn kỹ rất khó phát giác được.

Năng lực nhìn ban đêm của Zombie tương đối xuất sắc, mà Ca Cao ở phương diện này cũng không tệ, nhưng mạnh nhất chính là khứu giác.

Có nó ở phía trước sớm dẫn dắt những con zombies kia rời khỏi, team của Thái Hòa cũng không cần phải tốn thêm sức ra tay.

Lối vào phố buôn bán nhìn qua đều là xác ô tô, thậm chí còn có dấu vết lưu lại sau khi ôtô bị nổ tung.

Một dãy nhà cao tầng bị đốt thành hài cốt, tầng dưới vẫn còn có thể nhìn thấy mờ mờ một cái bếp lò nướng ngã vào bên trong hài cốt.

Một nơi khác hơn nửa đều là nhà hàng, hoặc ít hoặc nhiều đều từng có để lại dấu hiệu từng xảy ra hoả hoạn qua.

Một nửa thi thể cháy khét rơi vào trên khóm hoa giữa đường, thật không biết là zombie hay là nhân loại.

“Xem ra còn phải đi vào bên trong nha.”Thái Hòa nhìn vào sâu trong con đường này nhìn lại, thấp giọng nói ra.

Dãy nhà xung quanh đây đều không có cách nào ở được nữa rồi. . .

Bất quá lúc này hắn đột nhiên chú ý tới, dường như số lượng zombie ở đây rất ít đấy, Ca Cao ở phía trước cũng tựu dẫn đi hơn mười con zombies mà thôi.

“Không đúng, theo lý thuyết loại phố buôn bán này zombie không có hơn một ngàn cũng phải có một trăm mấy nha...”

Càng xâm nhập vào sâu trong nội bộ phố buôn bán, nghi hoặc trong nội tâm Thái Hòa lại càng nặng.

“Ẳng!”

Ca Cao xông ở phía trước đột nhiên ngừng lại, nó trở lại cắn chết hai con zombies đang đuổi theo sát nút, không thể chạy thoát, sau đó cảnh giác dọc theo góc tường hướng tới gần phía trước.

Thông qua liên hệ tinh thần với Ca Cao, Thái Hòa cũng lập tức ý thức được không đúng, hắn phất phất tay, tốc độ di chuyển của bốn người lập tức nhanh hơn.

Lúc này khoảng cách giữa hắn với Ca Cao cũng chỉ trên dưới một ngàn mét, giữa hai bên cách hơn tòa nhà cao tầng.

Những con zombies kia chính là bị dẫn tới trong những ngõ nhỏ chật hẹp giữa những dãy nhà lầu này, sau đó do Ca Cao mượn nhờ động tác linh hoạt vứt bỏ bọn hắn, khiến đám zombies này mất đi mục tiêu tiếp tục lắc lư trong hẻm nhỏ.

Mà bốn người Thái Hòa lập tức đi ở phía sau qua con phố lớn, có thể tránh khỏi rất nhiều chiến đấu vô dụng.

Ngoài ra bọn hắn còn tăng lên tốc độ, cơ bản không cần thanh trừ bất luận chướng ngại vật gì, có thể trực tiếp đến địa điểm của Ca Cao.

Lúc này Ca Cao đã đạt tới góc rẽ con đường này, đang cảnh giác ló đầu ra phía ngoài.

“Làm sao vậy...”

Thái Hòa cũng cúi xuống từ từ đến gần, lập tức cũng ngây dại.

Chẳng trách được trên đường không có zombies nào đây nè, thì ra đều tập trung vào chỗ này rồi...

Bên ngoài dãy nhà cao tầng độc lập này đang chắn mấy trăm con zombies, những con zombies này đang điên cuồng mà lách vào

cửa phòng đóng chặt, thậm chí bên ngoài còn có zombies nhảy lên đỉnh đầu đồng loại, muốn trực tiếp nhảy lên lầu hai.

Bất quá thiếu điểm mượn lực phù hợp, tường ngoài cao ốc lại hoàn toàn là thủy tinh công nghiệp, cho nên bọn nó đều không thể thành công.

“Bên trong có người sống sót hay sao…”

Thái Hòa cau mày dùng tầm mắt Lê Bống nhìn lên trên lầu, nhưng vì đó là thủy tinh nhìn một mặt, cơ bản là từ bên ngoài không nhìn thấy tình huống bên trong như thế nào.

“Như thế nào lại dẫn tới zombies trong cả con đường, đây chẳng phải là muốn chết hay sao?”

Mấy trăm con zombies hoàn toàn có thể hủy đi tòa nhà này, theo phỏng đoán hiện giờ đến xem, đoán chừng những người sống sót này, thời gian bị vây cũng không dài.

Nhiều như vậy zombie, cũng không có khả năng lại để cho Ca Cao đi dẫn dắt rời đi rồi.

Ca Cao mạnh mẽ đến đâu cũng có giới hạn đấy, nếu như nó bị cuốn vào, mấy trăm con zombies lập tức có thể xé nó ngay cả cặn bã cặn bã cũng không thừa.

Chuyện này đối với bốn người Thái Hòa mà nói cũng giống như vậy đấy, uy hiếp lớn nhất của zombie chính là ở số lượng, mà số lượng ở trong đó vậy mà đã đạt đến tình trạng đủ để gây ra uy hiếp.

Chương 514: Ánh Mắt Trong Bóng Tối

“Có lẽ có nhân loại bị vậy khốn ở nơi này nha...”

Yuna vừa nhìn thoáng qua, thấp giọng nói.

Lúc này gần mười con zombies ở bên ngoài đột nhiên quay đầu lại, sau khi rướn cổ lên ngửi hai cái, lập tức mạnh mẽ chạy tới phía chỗ ẩn thân của team Thái Hòa.

“Bị phát hiện rồi!”

Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua hai cỗ thi thể sau lưng.

Hàm răng Ca Cao quá tốt, hai cỗ thi thể này đều bị cắn xé tới nát nhừ, mùi máu tươi đương nhiên rất đậm đặc.

Bất quá ngay khi Thái Hòa chuẩn bị sử dụng tinh thần điều khiển ở khoảng mười con zombies này, một đạo bóng đen đột nhiên từ bên cạnh nhảy đi qua.

“Không xong!”

Mặc dù kịp thời dùng ra quấy nhiễu tinh thần, nhưng lúc trước Thái Hòa cảm giác được góc áo bị đụng phải.

Hơn nữa tốc độ phản ứng của kẻ đánh lén này xác thực rất nhanh, chẳng qua là chỉ móc trúng quần áo, vậy mà cũng lập tức uốn lượn bàn tay, móc Thái Hòa lên trên.

Ban đêm đối với Thái Hòa mà nói, quả nhiên hạn chế rất lớn, lúc hắn muốn điều khiển những con zombies kia, vì tập trung lực

chú ý, cộng hưởng tầm mắt đương nhiên cũng phải đóng lại.

Không nghĩ tới vậy mà ngay trong lúc này bại trúng đánh lén, bị đánh lén thành công rồi.

Bất quá Thái Hòa không kinh hoảng chút nào, chỉ cần không bị đối phương trực tiếp đụng phải cũng không thành vấn đề.

Thời điểm khi kẻ đánh lén muốn kéo hắn lên đầu tường, hắn trấn tĩnh rút ra đoản đao, ngược lại chọc ra phía sau.

“Phốc!”

Lưỡi đao vào thịt, kẻ đánh lén này lập tức mềm nhũn nằm co quắp ra, hắn cũng buông lỏng ra.

Thái Hòa thoải mái mà rơi xuống trên mặt đất, nhưng lại không nghĩ rằng đèn pin bên hông treo cũng cùng nhau rơi xuống dưới.

“Bộp~!”

Một tiếng trầm đục lập tức truyền đến, xem ra đèn pin là hoàn toàn rớt vỡ.

“Cmn!”

Chính là một tiếng trầm đục này, cũng lập tức thu hút đến tầm mười con zombies.

Được rồi ở trong lúc này này, đám zombies đầu tiên đến đã bị ba người Lê Bống và Ca Cao giải quyết hết.

Đám zombies thứ hai lập tức lập tức bị Thái Hòa điều khiển lại, quay ngược đầu chặt thêm nữa... Zombies bị mùi máu tươi thu hút mà đến.

“Đi nhanh lên. Nơi này Zombies sẽ đến liên tục không dứt

đấy...”

Sự khủng khiếp của Zombie hiện ra ngay ở nơi này, chỉ cần trêu chọc phải một con zombie, bất định sẽ đưa tới càng nhiều nữa.

Trước kia Lê Bống đi ngược lại móc ra chất gel Virus trong não kẻ đánh lén kia, nhưng mà hắn đánh lén Thái Hòa thành công đấy, đương nhiên cũng là một con zombie Lên Cấp.

Mặc dù xem ra chỉ là vừa vừa tăng trưởng lên mà thôi...

Bất quá Thái Hòa lại chú ý tới trên mặt con zombie này dường như đã trúng một quyền rồi vậy, vậy mà bầm tím một con mắt rồi.

Chẳng lẽ nó vừa mới bị người ta đánh? Người ra tay chính là ai? Người sống sót ở trong tòa nhà kia hay sao?

Thái Hòa lập tức cảm thấy hơi khó tin, có thể vật lộn gần người với zombie cũng đã rất mạnh rồi, hơn nữa còn là dùng nắm đấm...

Trong khi bốn người Thái Hòa chuẩn bị di chuyển về phía hẻm nhỏ, ở trong cửa sổ lầu ba tòa nhà phía trước. Một đôi mắt chính chằm chằm vào bọn người Thái Hòa chính là góc đó.

“Các ngươi xem, trước sau có hơn hai mươi con zombies đi tới nơi đó.”

Nghe thanh âm, đây là một cô gái tuổi không lớn lắm.

Một thanh âm khác cũng truyền đến từ phía sau nàng, mang theo một chút nghi hoặc: “Chẳng lẽ lại là người sống sót hay sao? Chắc có lẽ đêm hôm khuya khoắt không có người sống sót chạy đến nơi này nha.”

Giọng cô gái kia lại nói: “Khó, bất định trước kia nghe thấy

được chúng ta phát ra đạn tín hiệu. Cho nên cố ý chạy đến nha? Chẳng phải là thừa dịp zombies trên con đường này đều bị chúng ta dẫn đến nơi này, mạo hiểm đi ra ngoài tìm đồ ăn đấy."

"Mặc kệ bọn họ. Nhìn thử có phải zombies vẫn tụ tập được cũng khá nhiều rồi hay không, tranh thủ thời gian bắt đầu đi, đừng đùa hỏng việc rồi. Sau khi giải quyết nếu bọn họ còn sống, thì mang bọn hắn về là được rồi."

Một người đi qua hơi hơi kéo ra bức màn kia, từ ánh trăng chiếu xuống, thì ra cửa sổ xuất hiện hai bóng người một nam một nữ.

Cô gái vừa nói chuyện đang buộc tóc đuôi ngựa. Trên đỉnh đầu đội mũ lưỡi trai, thấy không rõ bộ dáng, bất quá thanh âm của nàng rất có tính chất đặc biệt, hơi có một chút thu thút. Rất có loại cảm giác MC đang phát biển trên truyền hình.

"Người sống sót bình thường làm sao chơi nổi, con zombie cao cấp vừa mới chạy tới cũng đủ để diệt bọn hắn rồi. Chúng ta đi ra ngoài để làm gì chứ, ngươi cũng đừng quên. Ta thừa cơ hội này cứu bọn họ, ngươi phải một mình là xong chuyện bên này."

Gã đàn ông to con này dĩ nhiên chính là một người còn lại đang nói chuyện rồi. Hắn hừ lạnh một tiếng, hơi buồn bực mà nói: "Vậy được rồi. Vân Sơn. Bảo Liêm, các ngươi và Ninh Dương Lan Ngọc. Bất quá nếu bọn hắn đã xong đời rồi, vậy thì cũng chỉ có thể xem như bọn số mạng của bọn hắn xui xẻo."

"Cho nên người giống như ngươi, chính là nói ra lời quá khó nghe rồi, thật không biết như thế nào sẽ để cho ngươi cùng đi theo chúng ta."

Ninh Dương Lan Ngọc giơ lên vành nón, lộ ra một đôi mắt hết sức sáng ngời.

Chương 515: Tụ Hợp

Lúc này team của Thái Hòa đang vừa ngăn cản vừa lui về phía sau, Ca Cao đi qua mang theo mấy con zombies bao vây trong ngõ nhỏ bên kia.

Thời điểm ngay khi đường đao của Thái Hòa sắp chọc thủng mình một con zombie, đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, sau đó con zombie này lập tức thoáng chốc ngã xuống trước mặt Thái Hòa.

“Xảy ra chuyện gì vậy?”

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức kịp phản ứng, lập tức vọt qua một bên, hoảng sợ nhìn về phía phía trước.

Từ trong bóng tối vươn ra ba cái nòng súng đen sì, mỗi một lần vang lên, đều chắc chắn có một con zombie ngã xuống.

Khi zombie bị bắn chết toàn bộ, ba bóng người này cũng chui ra từ trong một nơi hẻo lánh.

Cầm đầu chính là một cô gái trẻ tuổi chiều cao rất thấp bé, nàng mặc lấy một bộ quần áo thoải mái, ở bên trong còn vác theo một khẩu súng tiểu liên.

Khẩu súng tiểu liên này không phải cùn một loại với loại Thái Hòa dùng trước kia, thoạt nhìn dường như càng có sức nặng hơn, cô gái này nhỏ nhắn xinh xắn như thế, vậy mà có thể sử dụng thoải mái.

Hai người khác ở trong nhóm cũng đều cầm theo súng, hơn nữa động tĩnh mới vừa nghe, cũng đều là súng hãm thanh đấy.

Loại này tương đối rất khó tìm, Thái Hòa lập tức sinh ra một chút hoài nghi với thân phận của ba người này.

Quân đội hay sao?

“Ê, các ngươi không có sao chứ?” Cô gái một chạy tới trước mặt team của Thái Hòa, sau đó liếc nhìn chung quanh thi thể ở chung quanh, “Các ngươi rất lợi hại nha...”

“Đội Trưởng Lan Ngọc, ngươi xem, con zombie cao cấp kia.”

Đây là người còn lại đột nhiên chú ý tới cỗ thi thể của con Zombie Lên Cấp kia, kinh ngạc kêu lên một tiếng.

Ánh mắt của cô gái này lập tức ngưng tụ, nàng nhanh chóng quét qua mặt bốn người Thái Hòa, cuối cùng dừng ánh mắt lại ở trên người Thái Hòa: “Xem ra các ngươi thật không cần chúng ta ra cứu nha.”

“Trước hết phát tín hiệu nha.”

Cô gái đang nghĩ cái gì, nhưng lúc này càng nhiều zombies nữa đã bị thu hút tới.

Một người trong đó lập tức móc ngón tay giữa vào trong miệng, thổi lên huýt sáo.

Thái Hòa đang trong lúc nghi hoặc đó, chợt nghe một tiếng súng đột nhiên từ phương hướng nhà lầu truyền đến.

Những con zombies kia bị mùi máu tươi thu hút tới lập tức lại ngược lại chạy như điên về phía nhà lầu, vòng vây zombie ở dưới căn nhà cũng như là phát điên vậy, bắt đầu điên cuồng lách lên trên.

Sau khi Zombie vừa điên cuồng lên, vẫn rất đáng sợ đấy, thậm chí có zombie rất nhanh giẫm phải đầu con zombie bên cạnh bò

lên trên lầu hai.

Bất quá con zombie này vừa mới leo lên trên sân thượng, đã bị một viên đạn bắn nổ đầu headshot, sau đó ngã xuống dưới.

“Không sai biệt lắm, châm lửa!”

“Bùm!”

Lại vang lên một tiếng súng, một vòng tuyến lập tức xuất hiện ở bên ngoài nhà lầu.

Những con zombies này hoặc là lập tức bị ngọn lửa quấn lấy, hoặc là đã bị bao vây ở bên trong.

“Vứt bỏ.”

Gã đàn ông to con kia kêu một tiếng, sau đó đã nhìn thấy bức màn bị nhao nhao kéo ra, mười mấy bóng người xuất hiện ở cửa sổ, nguyên một đám vứt ra chai mô lô tốp.

Bất quá trong những chai thủy tinh này dĩ nhiên không phải nước, mà là dầu.

“Đạn lửa đơn giản hay sao?”

Thái Hòa lộ ra vẻ kinh ngạc nhìn thấy những chai bia kia nổ tung ở trong đám zombies, có hỏa tuyến chặn đường, còn thêm đạn lửa đơn giản, những con zombies này bất luận như thế nào đều bị đốt cháy.

Trên thực tế một ít đạn lửa cũng không có thật sự bạo tạc nổ tung, bất quá dầu ở trong lại rơi vào trên người zombie, hơn nữa tác dụng của vòng lửa bên ngoài, trên người zombies dính vào dầu lập tức bị đốt chết rồi.

“Thế nào, có phải thấy rất lợi hại hay không?”

Cô gái Ninh Dương Lan Ngọc dường như không có dự định xông qua, mà là rất hưng phấn mà đứng ở bên người Thái Hòa nói.

Lúc nào đứng cách ta gần như vậy rồi...

Trong lòng Thái Hòa hơi hoảng sợ, trong miệng lại thản nhiên nói: "Chơi lửa rất dễ dàng."

"Không có biện pháp nha, xung quanh đây chỉ có ở đây thích hợp nhất rồi, sẽ không có... vấn đề nữa đấy, ngoài tường tòa nhà này tất cả đều là xi-măng, không có lắp đặt tài liệu thiết bị... Bức màn dưới lầu cũng bị kéo hết toàn bộ, còn thêm còn có lan can phòng hộ, không phải dễ dàng bị cháy như vậy."

Cô gái nắm lấy cái cằm, trên mặt nở nụ cười nhìn vào những con zombies đang điên cuồng leo lên trên nhà lầu, nói.

"Cho dù chẳng may bị cháy, cũng không có vấn đề gì, có thể lui lại từ tầng cao nhất đấy."

Nàng quay đầu nhìn thoáng qua Thái Hòa, sau đó lộ ra một chút sắc mặt cảm thấy hứng thú: "Chị đến nơi này là dự định tới cứu các ngươi đấy... Bất quá dường như bộ dáng các ngươi đều rất mạnh, con zombie cao cấp này, là ngươi giết hay sao?"

"Không qua hỗ trợ hay sao?"

Thái Hòa hỏi.

"Không có việc gì, bọn hắn có thể làm được đấy."

Cô gái cười khặc khặc, giật thoáng một phát kính nhìn đêm đeo trên cổ, bàn tay vỗ xuống cánh tay Thái Hòa.

Thái Hòa hơi khẽ cau mày, thân thể thoáng né qua bên cạnh một chút, cũng không hề nao núng mà tránh thoát.

Chương 516: Hỏa Thiêu Zombies

Chuyện này làm cho cô gái sửng sốt một chút, lập tức con mắt cũng phát sáng lên: “Wow, quả nhiên ngươi rất lợi hại nha, như vậy xem ra người giết chết con zombie cao cấp kia có lẽ chính là ngươi rồi nha? Đúng không? Có phải hay không vậy?”

“Đừng có làm mặt lạnh với ta nha, tự giới thiệu thoáng một chút, ta tên là Ninh Dương Lan Ngọc, hai người bọn họ là đồng đội của ta, một người tên là Vân Sơn, một người tên là Bảo Liêm.”

Ánh mắt Ninh Dương Lan Ngọc nhìn vào Thái Hòa quả thật là hai mắt tỏa ánh sáng, phảng phất cảm thấy tương đối hứng thú với hắn.

Cô gái này thật sự là chưa quen thuộc từ trước đến nay... Hơn nữa có thể lặng yên không một tiếng động tới gần bên cạnh hắn, cũng nói rõ có lẽ thực lực cô gái này rất mạnh.

Mấu chốt nhất chính là bọn hắn biết rất rõ ràng bên ngoài có một con zombie cao cấp, còn dám chạy đến, nói rõ bọn hắn tự nhận là có thực lực làm thịt con zombie cao cấp này.

“Thái Hòa.”

Thái Hòa không có giới thiệu ba người Lê Bống, thân phận của đám người này không rõ, trong lòng Thái Hòa vẫn hơi cảnh kính sợ đấy.

Bất quá bọn hắn có thể chú ý tới bên này có khác thường, hơn nữa lập tức phái ra người đến cứu viện, ngược lại điểm này để lại

cho Thái Hòa ấn tượng tốt, bằng không thì hắn đã sớm mang theo ba người Lê Bống rời khỏi nơi này.

“A... Cái tên này không sai ah.” Ninh Dương Lan Ngọc vừa cười vừa nói.

Nàng nhìn ra dường như Thái Hòa còn đang cảnh giác, bất quá biểu hiện của nàng lại thật dường như hoàn toàn không để ý tới chuyện này.

Về phần ba người Lê Bống là ai, vẫn rất dễ dàng nhìn ra được. Dù sao các nàng đều dán tới rất gần với Thái Hòa...

Như nàng cố gắng lách vào bên người Thái Hòa như vậy, kết quả đổi lấy tình huống ba cô gái đối xử lạnh nhạt cũng rất rõ ràng...

Bất quá nàng không biết, loại phản ứng này của ba người Lê Bống cũng không phải bởi vì ghen, mà là vì lãnh đạm với nhân loại như thế.

Các nàng biểu hiện ghen cũng không phải chỉ đơn giản là lãnh đạm như vậy. Mà là trong một phút đồng hồ xé đối phương thành mảnh nhỏ.

“Một cô gái bình thường mà thôi như vậy không sai rồi... Cho dù muốn lôi kéo làm quen cũng tìm một cách mới hơn được hay không...”

Trong nội tâm Thái Hòa oán thầm nói.

Mỗi một hành động thậm chí ánh mắt của cô gái Ninh Dương Lan Ngọc này, đều cực kỳ giống những gã đàn ông muốn đến gần, nhưng thủ đoạn lại vụng về kia.

Một cô gái có thể làm cho Thái Hòa sinh ra loại cảm giác này, thật đúng làm cho người ta hơi dở khóc dở cười.

Bất quá nhờ ánh lửa. Ngược lại là có thể thấy rõ gương mặt cô gái này.

Hình dáng rất đẹp, hơn nữa hết sức khí khái hào hùng, khí chất cả người cũng tương đối tốt.

Nếu như nàng không mở miệng nói chuyện, đứng ở tại chỗ bất động, cách ăn mặc lại được hơi giống con gái một chút, đoán chừng đặt ở trước kia cũng có khả năng thu hút rất nhiều ánh mắt người khác.

“Bọn hắn muốn rút lui không sai biệt lắm, đi đến đây với chúng ta.”

Ninh Dương Lan Ngọc nhìn một cái về phía trên lầu, đột nhiên bàn tay nắm lấy cánh tay của Thái Hòa.

Thái Hòa vừa lui ra sau, nàng cổ tay lại khẽ đảo. Vậy mà mau lẹ bắt được bàn tay của Thái Hòa.

“Đừng… Lãnh đạm với chế như vậy nha. Đi nhanh lên a.”

“Quả nhiên thực lực cô gái này không tệ...”

Mới vừa rồi ngược lại là Thái Hòa có thể dùng năng lực điều khiển con rối tránh thoát đi. Bất quá tình huống không rõ, không cần phải bại lộ dị năng của chính mình.

Dù sau theo bên người cô gái này, ngược lại là hắn cũng không có cảm giác được ác ý gì.

“Trước hết theo chân bọn họ đi thôi.” Thái Hòa quay đầu nói ra với ba người Lê Bống.

Về phần Ca Cao. Thái Hòa lập tức liên hệ nó đi theo đằng thật xa phía sau, gần như bảo trì cự ly xa nhất. Để tránh bị Ninh Dương Lan Ngọc phát hiện.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân yên lặng buông xuống vũ khí trong tay, gật nhẹ đầu.

Chỉ cần Thái Hòa lắc đầu, thậm chí cho một chỉ lệnh tinh thần, mới vừa rồi đoán chừng Ninh Dương Lan Ngọc cũng đã đầu rơi xuống đất rồi.

Trong nháy mắt dắt lấy Thái Hòa quay đầu lại, trong ánh mắt Ninh Dương Lan Ngọc hiện lên vui vẻ lại có một chút sắc mặt hoảng sợ: "Sát khí thật mạnh nha... Thật sự là làm ta sợ muốn chết! Bất quá đám người sống sót có thể tìm được này, tuyệt đối cũng coi như thu hoạch lớn trong lần này rồi! Quả nhiên quyết định của ta là chính xác nhất đấy!"

Mặc dù Thái Hòa không biết Ninh Dương Lan Ngọc đang suy nghĩ gì, bất quá trong miệng nàng truyền đến vài tiếng cười nhẹ, lại làm cho Thái Hòa đột nhiên hơi run lên cả da đầu...

Chờ sau khi bọn hắn vượt qua một dãy nhà cao tầng đến một mảnh đất trống, từ phương hướng nhà lầu liên tiếp chui ra mười mấy bóng người đến.

Tiếng nổ mạnh bên kia cũng bắt đầu yếu bớt xuống, bất quá ánh lửa lại chiếu sáng cả một mảnh khu vực này.

Người đi ở cuối cùng có dáng người vô cùng cao lớn, lúc ra trong tầm mắt của Thái Hòa hiện giờ, hắn đang quay người bắn súng.

Sau khi một tiếng súng vang, một con zombie đang theo sau, toàn thân đang bốc cháy lập tức nhoáng thân thể một cái, sau đó ngã trên mặt đất.

Chương 517: Thủ Đoạn Làm Quen Vụng Về

“Trông thấy người cao to kia chưa? Ngoại hiệu hắn tên là ông chú Tom, là một huấn luyện viên đặc chủng hoa kiều, rất lợi hại đấy. Bất quá hắn không có nhiệt tình như ta vậy.”

Cơ bản là Ninh Dương Lan Ngọc không có dự định buông ra Thái Hòa, phảng phất sợ Thái Hòa sẽ chạy trốn vậy.

“Huấn luyện viên đặc chủng hay sao? Nói như vậy...” Ánh mắt của Thái Hòa thoáng chốc dần hiện ra một nét khác thường, “Chẳng phải các ngươi chắc đều là quân nhân hay sao?”

Gã Bảo Liêm kia chen miệng nói: “Ánh mắt của ngươi không sai.”

“Chẳng lẽ...” Thái Hòa còn chưa kịp hỏi xong, người quân nhân cao lớn tên là chú Tom kia đã đi tới phía bên này.

Hắn vừa lau mồ hôi trên trán, vừa cau mày đánh giá team của Thái Hòa.

Nhất là lúc nhìn thấy ba người Lê Bống, nét mặt của hắn lập tức lộ ra rất không kiên nhẫn được nữa.

“Ninh Dương Lan Ngọc, bọn hắn chính là ngươi cứu đến hay sao? Có lẽ chết đi một ít người hay sao? Xem ra những người kia ngược lại là rất thương hương tiếc ngọc nha...”

Giọng nói của chú Tom rất trầm thấp, hơn nữa giọng điệu cũng hơi lạnh nhạt, nhất là một câu cuối cùng, lại càng tràn đầy dụng ý hàm xúc châm chọc: “Đúng rồi, cái con zombie cao cấp kia

như thế nào rồi?”

Ninh Dương Lan Ngọc cười lạnh một tiếng, đẩy Thái Hòa về phía trước: “Ta cũng không cứu bọn họ, chỉ là tới trò chuyện nhỏ mà thôi, thật ra cho dù chúng ta không ra tay thủ bọn hắn cũng có thể xử lý xong. Còn nữa, mấy vị này đều tương đối lợi hại đấy, bọn hắn cũng không có đồng đội khác. Còn nữa, cái con zombie cao cấp kia chính là bị vị Thái Hòa tiên sinh này giết chết đấy.”

Lúc đầu chú Tom chỉ là tùy tiện quét qua Thái Hòa cũng đã mất đi hứng thú, dù sao nhìn qua thân thể của Thái Hòa so với bất kỳ một quân nhân nào phía sau hắn đều quá mức bình thường.

Chớ nói chi là so sánh với hắn gã đàn ông cơ bắp này... Mấu chốt nhất chính là, bọn hắn đều có súng, nhưng Thái Hòa chỉ là cầm theo một thanh vũ khí lạnh lạc hậu mà thôi.

Lời nói này của Ninh Dương Lan Ngọc, làm cho tay của chú Tom vừa móc ra hộp thuốc lá lập tức dừng lại.

Hắn hết sức khiếp sợ nhìn chằm chằm vào Thái Hòa.

Không chỉ có mình hắn, những quân nhân kia xúm lại tới cũng đều kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa, trong ánh mắt tràn đầy vẻ khó có thể tin.

“Không thể nào... Con zombie cao cấp kia chẳng phải đã chạy thoát từ trong tay huấn luyện viên Tom đấy sao?”

“Có thể hay không... Có phải là dị năng giả đặc thù hay không?”

Những lời này lập tức làm nóng lên không khí, ánh mắt củ

đám quân nhân này nhìn về phía Thái Hòa lập tức thay đổi.

“Nếu thật sự là dị năng giả đặc thù, nhiệm vụ lần này sẽ chắc

chắn hoàn thành nha!” Một người lính hưng phấn mà nói ra.

“Vận may của chúng ta dường như không tệ nha!” Một người khác cũng phụ họa nói.

“Hỏi trước rồi nói sau, kích động cọng lông...” Một ít người lập tức còn có nghi vấn.

“Này, Vân Sơn, các ngươi nhìn thấy chưa, có phải là dị năng giả đặc thù hay không?”

Có người tiến tới bên người Vân Sơn và Bảo Liêm, thấp giọng hỏi.

“Ặc. . . Ta cũng chú ý zombie thôi... Bọn hắn đánh như thế nào chúng ta đâu có thấy gì đâu?” Vân Sơn bất đắc dĩ giang tay ra, “Bất quá con zombie cao cấp kia thật sự là bị bọn hắn làm thịt đấy, hơn nữa có lẽ chính là người trẻ tuổi này giết.”

Tom nhìn chằm chằm vào Thái Hòa xem trong chốc lát, ánh mắt trở nên hơi nặng nề lên: “Ngươi là dị năng giả đặc thù hay sao?”

Thái Hòa từ chối cho ý kiến giật giật khóe miệng.

Cái biểu lộ này rơi ở trong mắt những người chung quanh này, dĩ nhiên là bị cho rằng là chấp nhận.

Tiếng thảo trầm thấp luận lập tức lại vang lên, ánh mắt mọi người đều tập trung vào trên người Thái Hòa.

“Thật sự?” Tom thả trở về hộp thuốc lá, sau đó rất là trịnh trọng vươn tay ra, “Thật ngại quá nha, mạo phạm mới vừa rồi. Các ngươi rất lợi hại.”

Nhưng Thái Hòa chỉ là nhìn thoáng qua hắn vươn ra tay, hỏi: “Con Zombie Lên Cấp kia. . . Con zombie cao cấp kia là bị ngươi

đánh một quyền hay sao? Đánh ở trên con mắt nó đúng không?"

Tom nhìn hắn một cái, gật nhẹ đầu: "Đúng vậy."

"Ngươi cũng là dị năng giả hay sao?"

"Ha ha, không phải, ta chỉ là quân nhân bình thường." Tom cười cười, lắc đầu nói.

Thái Hòa trầm ngâm một chút, lúc này mới vươn tay ra, khâm phục từ trong đáy lòng nói ra: "Ngươi cũng rất lợi hại."

Lúc đầu loại thái độ chỉ để mắt cường giả này của Tom làm cho Thái Hòa hơi khó chịu, bất quá hắn với tư cách một người bình thường, vậy mà có thể đánh một con zombie Lên Cấp...

Cường giả loại này, hoàn toàn chính xác có tư cách kiêu ngạo.

"Tom, ngươi cần phải rõ ràng, bọn họ là ta mang về đến đấy. Tóm lại trước hết đi trụ sở tạm thời, sáng mai bắt đầu tiếp tục hành động. Thái Hòa, các ngươi theo chúng ta cùng một chỗ đi."

Ninh Dương Lan Ngọc vừa nói, vừa dùng sức nắm lấy ngón tay của Thái Hòa.

Cơ bản đây cũng không phải là thương lượng, hơn nữa ý định mạnh mẽ kéo lấy hắn... Thái Hòa hơi bất đắc dĩ liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc.

Như thế nào cô gái này cũng không tránh ngại một chút nào vậy...

Hết lần này tới lần khác những quân nhân này đều bày làm ra một bộ dạng làm như không thấy, ánh mắt Tom càng trực tiếp nắm chặt hai tay hai người lôi tới.

Bất quá Thái Hòa hoàn toàn chính xác tương đối hiếu kỳ với thân phận của đám người này, nếu như hắn không có đoán sai, nói

không chừng rất có thể nhóm người này chính là đội tìm kiếm cứu nạn rồi...

Mặc dù không phải, cũng sẽ không kém bao xa.

Bọn hắn nắm giữ tin tức, cũng nhất định nhiều hơn so với những người sống sót khác rất nhiều...

Chương 518: Quàng Vai Bá Cổ

Cái gọi là trụ sở tạm thời, thật ra chính là một căn nhà cao tầng ở phương xa.

Cẩn thận để đạt được mục đích, đồng thời khi bị Ninh Dương Lan Ngọc dắt lấy đi qua, Thái Hòa đã để Ca Cao đi đường vòng xem xét trước rồi.

Trí lực của Ca Cao khá thấp, Thái Hòa có thể tiến hành điều khiển đơn giản trong thời gian ngắn một chút đối với nó, mà không cần lo lắng lưu lại cho nó vết thương tinh thần nào.

Nhưng nếu như vẫn mãi điều khiển như vậy cũng không được, dù sao đối với giống loài sinh vật đã có trí lực, khó bảo đảm sẽ không lưu lại di chứng gì.

Thái Hòa cũng chỉ có ngay trong lúc này, mới có thể tiến hành can thiệp với hành vi của nó.

Không có cách nào, liên hệ tinh thần chỉ có thể làm được truyền đạt chỉ lệnh đơn giản mà thôi.

Như loại chỉ lệnh phức tạp như vầy "Ê, nhanh vòng qua một bên, sau đó lặng lẽ đến gần nhìn xem có người ở đó hay không"... Dựa vào một cái vòi tinh thần làm sao có thể truyền đạt được...

Mặc dù Thái Hòa rất muốn luyện cái vòi tinh thần thành vô sợi tơ nhỏ xíu, hơn nữa căn cứ hắn tưởng tượng, việc này là có khả năng thực hiện đấy, nhưng đoán chừng trong lúc này liên quan đến nhiều vấn đề tinh thần biến thái, dùng sức mạnh tinh thần lực của hắn hiện giờ còn không thể làm được.

Về phần những quân nhân này là tới làm gì vậy, Thái Hòa cũng không rõ ràng lắm.

Bất quá xem bọn hắn lặng im không nói nhanh chóng đi về phía trước, Thái Hòa cũng biết đây không phải thời cơ tốt nói chuyện với nhau, xem ra chỉ có chờ đến trụ sở tạm thời lại nói thôi.

Tố chất thể năng của những người này đều rất mạnh, ở dưới tình huống mang vác nặng tới trên dưới khoảng 20 kg, còn có thể làm được bước chân cố gắng bước nhẹ, đồng thời tốc độ cũng không chậm.

Hơn nữa vừa mới đã trải qua bị cảnh tượng khủng khiếp mấy trăm con zombies bao vây, nhưng ở trên mặt bọn hắn lại không nhìn ra một chút sợ hãi nào, thậm chí một ít người còn mang theo nụ cười nhẹ nhõm.

“Tố chất tâm lý rất mạnh. Đoán chừng kinh nghiệm chiến đấu với zombie cũng rất phong phú.”

Thái Hòa âm thầm đưa ra phán đoán.

Dùng tốc độ của Ca Cao rất nhanh cũng đã vượt qua bọn hắn, hơn nữa khi lặng yên không một tiếng động tiếp cận phía dưới một vài dãy nhà ở phía trước.

Dựa vào khứu giác siêu mạnh, rất nhanh nó lập tức phát hiện bên trong một cao ốc có một chút khác thường.

Mùi vị nhân loại...

Ca Cao lén lút vòng đến chung quanh nhà lầu đó, cẩn thận ngửi thoáng một chút.

Theo phương hướng mà nói, đại khái có thể phán đoán. Ở gần cửa có một người, cửa chỗ sổ trên lầu một có hai người. Dường

như trong lầu còn có một vài người.

Bất quá có thể làm cho Ca Cao cảm giác được uy hiếp chỉ có ba người này mà thôi.

Bọn hắn cũng không có phát hiện Ca Cao, mượn bầu trời đêm yểm hộ, dường như Ca Cao là một hồi đám gió đen thổi qua vậy Lập tức cũng ép vào góc tường.

Đây chỉ là một dãy nhà lầu rất bình thường, ngoại trừ trạm gác ra cũng không có biện pháp hắn phòng ngự nào khác, khu vực như vậy không thể nào là căn cứ hoặc là nơi đóng quân.

Sau khi đang xem xét một trận, Ca Cao lập tức ở dưới sự điều khiển của Thái Hòa tìm một nơi nào đó để ẩn nấp lên.

Nếu như xảy ra vấn đề, Ca Cao cũng là một con át chủ bài.

“Xem ra bọn họ là bị phái ra chấp hành hơi nhiệm vụ đấy. Tiêu diệt tất cả zombie ở đây, là để cho tiện làm việc hơn mà thôi?”

Trong nội tâm Thái Hòa suy tư nói: “Chỉ cần không để bọn hắn phát hiện thân phận chân thật của ba người Lê Bống, có lẽ tựu cũng không xảy ra xung đột với bọn họ. Bởi vì ta là dị năng giả, cho nên cô gái Ninh Dương Lan Ngọc này và Tom dường như đều rất nhiệt tình đối với ta, hỏi một ít tin tức như vậy cũng hẳn là không vấn đề gì. Bất kể cẩn thận thế nào cũng không đủ. Chẳng lẽ trong bọn hắn cũng sẽ có dị năng giả đấy...”

Đi theo bên người ba nữ zombie thực lực mạnh mẽ. Hơn nữa team của Tom hoàn toàn không biết gì cả đối với uy hiếp tiềm ẩn khổng lồ như vậy. Việc này xem như Thái Hòa là một tấm vương bài.

Nhận biết lớn nhất của nhân loại đối với zombie, ngoại trừ cuồng bạo khát máu, chính là cặp mắt rồi.

Vốn lấy hình thức tư duy của zombie. Chắc có lẽ không cân nhắc tiến hành bất luận ngụy trang gì, đối với chính mình.

Mấu chốt nhất là, cho dù là zombie đã có trí tuệ cao cấp. Cũng sẽ không tiến hành tiếp xúc thân mật với nhân loại như thế.

Bọn hắn biết đánh lén, biết theo dõi xem xét tình huống thế nào, biết đối ẩn nấp, nhưng tuyệt đối sẽ không hòa quyện vào trong tập thể nhân loại.

Cho nên bất luận như thế nào, chỉ cần các nàng Lê Bống không chủ động bại lộ, đám người này là tuyệt đối không thể tưởng được các nàng sẽ là zombie đấy.

Còn một điểm dựa vào khác, chính là dị năng khó lòng phòng của Thái Hòa.

Mặc dù bọn hắn đều mang theo súng, bất quá chỉ cần phát động quấy nhiễu hoặc xoắn giết tinh thần, những vũ khí nóng này cũng không phát huy được tác dụng quá lớn.

Chương 519: Ta Đang Cố Gắng Sinh Con Cho Hắn

Chính là trải qua những cân nhắc cẩn thận này, Thái Hòa mới quyết định tạm thời sống chung một chỗ với đám người này.

Hắn nắm giữ quá ít tin tức, phải có liên hệ mật thiết với đám người này...

"Đúng rồi, ta vụng trộm hỏi ngươi thoáng một chút, những người bạn gái của ngươi cũng là dị năng giả đặc thù hay sao?"

Ninh Dương Lan Ngọc thuận thế dựa vào bả vai Thái Hòa, bất quá nhìn thân hình hắn, động tác này thật sự hơi miễn cưỡng.

Thậm chí Thái Hòa cảm thấy được bộ ngực của nàng có khả năng cũng đã ép lên cánh tay của mình...

Bất quá dường như nàng ăn mặc áo chống đạn gì đó, Thái Hòa chỉ có thể cảm giác được một mảnh phẳng lì như sân bay.

"Ta là chị của hắn..." Ngô Thanh Vân đột nhiên lạnh lùng thốt ra.

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức lóe lên ánh mắt, lộ ra một nụ cười xin lỗi: "Ah, thật ngại quá, các ngươi lớn lên không mấy gì giống nhau..."

"Bất quá cũng là bạn gái hắn." Ngô Thanh Vân nói tiếp, "Cách nói của nhân loại, chính là loại quan hệ ta đang cố gắng sinh con cho hắn."

"Mặc dù nói ra lời này đúng là sự thật, nhưng ngươi có thể

dùng một loại giải thích càng uyển chuyển hơn hay không?" Thái Hòa nói.

Ngô Thanh Vân nghi hoặc liếc nhìn Thái Hòa: "Uyển chuyển là cái gì? Trong trí nhớ ta không có cái từ này..."

"Uyển chuyển là được... Được rồi chị đại xem như em không có nói gì."

"Nha. . ." Ninh Dương Lan Ngọc yên lặng kéo xuống dưới cánh tay đang đặt trên bờ vai Thái Hòa, "Bất quá chắc là các ngươi không phải là chị em ruột đúng không? Dù sao tướng mạo hoàn toàn không có điểm chung nha. . . Chị em họ hay sao? Hay chị em nuôi? Có phải ra chị em kết nghĩa hay không?"

Thái Hòa lập tức im lặng: "Nàng chính là chị đại..."

Đồng thời trong lúc im lặng, Thái Hòa cũng có một nhận thức tổng quát về cô gái này. Tư duy thật nhanh nhẹn...

"Ặc. . . Ha ha ha sợ bóng sợ gió một trận!"

Trình độ mặt dày của Ninh Dương Lan Ngọc vượt qua tưởng tượng của Thái Hòa, rõ ràng nàng ôm vai bá cổ Thái Hòa.

"Nói nam nữ thụ thụ cái gì ly thân, các nàng là không phải là bạn gái ngươi hay sao?" Ninh Dương Lan Ngọc thấp giọng hỏi.

Thái Hòa nhìn nàng một cái, nói: "Không phải. Còn nữa, ngươi theo ta như vậy có thể... hay không"

"Ta là con gái còn không ngại, ngươi chú ý cái gì? Không phải dị năng giả đặc thù hay sao... Rất đáng tiếc đấy, bất quá cũng không có biện pháp, số lượng dị năng giả đặc thù cũng không nhiều lắm nha." Ninh Dương Lan Ngọc nói.

"Con trai cũng có thể ngại ngùng được hay không..." Thái Hòa

lộ ra một chút sắc mặt rầu muốn đau, đau muốn bệnh, bệnh muốn chết.

Hắn thật sự có cảm giác cô gái này đang hết sức muốn tạo quan hệ tốt với hắn, nhưng mà xem ra cơ bản là nàng thật không am hiểu giao tiếp.

Giữa đàn ông với nhau, kề vai sát cánh giống như vậy đại khái còn tốt một chút, nhưng nàng với tư cách một cô gái lại muốn thông qua loại phương thức này biểu đạt thân cận, còn không bằng mời hắn đi xem đã màu sắc đồ lót còn có thành ý hơn... Trong nội tâm Thái Hòa oán thầm nói.

Ninh Dương Lan Ngọc đột nhiên đưa mắt nhìn sang Yuna, hỏi: "Em gái xinh đẹp, hắn là ngươi có nội tình võ công hay sao?"

Ánh mắt của cô gái này thật độc... Yuna cũng đã đổi thanh trường đao bị gãy thành liêm đao rồi, vậy mà còn có thể bị nhìn ra...

Yuna nhìn chằm chằm vào Ninh Dương Lan Ngọc một cái, sau đó lộ ra một nụ cười quỷ quyệt: "Ngươi không phải cũng có nội tình hay sao? Học cái gì?"

"Ha ha... Tán thủ (*) mà thôi."

Mặc dù trên mặt Ninh Dương Lan Ngọc nở nụ cười, nhưng ánh mắt lại hơi kinh ngạc.

Lúc này Tom đi tuốt ở đằng trước quay đầu lại kêu một tiếng: "Đến rồi!"

Thái Hòa ngẩng đầu nhìn lên, quả nhiên là tòa nhà Ca Cao vừa mới tìm được này.

Đây là một cửa hàng trang phục nữ cao cấp, vừa vào cửa có thể trông thấy giá áo rối loạn và đủ loại quần áo bị ném xuống

đất.

Vừa vào cửa Thái Hòa đã nhìn thấy ba người kia bên trong một cái, hắn ôm một bả thương tựa ở trên tường, biểu lộ dường như hơi buồn bực bộ dạng.

“Ơ, ngu ngốc, cảm giác giữ nhà như thế nào?”

Vân Sơn lúc đi ngang qua bên cạnh hắn, dùng giọng điệu hơi châm chọc hỏi.

Người này lập tức buồn bực hừ một tiếng, nói: “Ngươi đắc ý cọng lông, bốc thăm lần sau khẳng định bắt được ngươi!”

“Ta nào có xui xẻo như ngươi vậy, ngươi đây là lần thứ hai bị bắt rồi nha? Ha ha ha ha... Nói cho ngươi biết, hôm nay chúng ta làm thịt hơn một ngàn con zombies rồi! Hơn nữa, còn gặp một vị dị năng giả đặc thù!”

Vân Sơn đưa mắt nhìn sang Thái Hòa mới vừa vào cửa.

“Thoải mái như vậy?”

Người này lập tức lộ ra một chút sắc mặt kinh ngạc, nhìn chằm chằm Thái Hòa mấy lần.

Sau đó hắn đã nhìn thấy ba người Lê Bống, mặc dù ánh sáng hắc ám, vốn các nàng Lê Bống nhan sắc và khí chất đặc biệt lộ ra bên ngoài, rất khó không làm cho người ta chú ý.

“Đậu xanh rau má... Mỹ nữ nha...”

“Đừng chảy nước miếng ra ngoài có được không, không thấy các nàng đều cùng một chỗ với dị năng giả kia hay sao?”

Vân Sơn đâm một khuỷu tay vào ngang hông của hắn, thấp giọng cảnh cáo nói.

“Chỉ nhìn một cái cũng không được hay sao?”

Chuyện này tuy hơi kiêng kị một chút, nhưng vẫn khó chịu buồn bực hừ một tiếng.

Nhưng vào lúc này hắn lại tiếp xúc đến ánh mắt Lê Bống, lập tức cảm giác được dưới chân chạy lên trên đầu một cỗ lạnh lẽo, con mắt dường như bị kim đâm thoáng một cái vậy, lập tức hoảng sợ dời đi ánh mắt.

(*): Tán thủ (tiếng Trung: 散手, tiếng Anh: Sanshou) là võ chiến đấu tay không tự do ra đời ở Trung Quốc chú trọng vào các dạng chiến đấu tự do thực tế, đòi hỏi sự thành thạo các kỹ thuật võ thuật Trung Hoa (còn gọi là kungfu). Bản thân môn tán thủ lại được phân chia ra 3 dạng:

Tán thủ Thể thao (Sport Sanshou, Chinese Kickboxing): Đòn thế thể thao;

Tán thủ Dân sự (Civillian Sanshou): Đòn thế dân sự;

Tán thủ Quân sự (Military Sanshou, AKA Qinna Gedou): Đòn thế dành cho quân đội.

Tại Việt Nam hiện đang lưu hành 2 dòng là: Tán thủ dân sự và Tán thủ thể thao.

Chương 520: Thành Phố Biên Hòa Sau Khi Tại Nạn Bộc Phát

Trong quá trình lên lầu, cuối cùng Thái Hòa có cơ hội hỏi thăm.

“Đến tột cùng các ngươi là...”

Thái Hòa vừa mới mở miệng, Ninh Dương Lan Ngọc cũng cười cười, nói ra: “Tiểu đội sưu tầm hai mươi người, nhiệm vụ chủ yếu là sưu tập dược phẩm và người sống sót. Mười ngày lúc trước vừa xuất phát tiến vào Sài Thành đấy. Đội trưởng chi đội ngũ của chúng ta là Tom, ta là đội phó.”

Nàng nói xong một hơi, sau đó dùng cặp mắt cực kỳ sáng ngời kia nhìn về phía Thái Hòa: “Ngươi là muốn hỏi, chúng ta là từ đâu đến đúng không, đến cùng có căn cứ quân đội, đúng hay không?”

Thái Hòa gật nhẹ đầu, trên thực tế trong đầu của hắn có một đống vấn đề, bất quá muốn đạt được giải đáp từng vấn đề, vẫn hơi kiên nhẫn một chút thì mới tốt.

Lúc này Tom đang đi ở phía trước đột nhiên chậm lại hai bước, quay đầu tới nói ra: “Từng người sống sót đều hỏi chuyện này. Bất quá đây cũng không phải là chuyện cơ mật gì, biết rõ ở giữa Sài Thành và Biên Hòa có tòa trạm thuỷ điện Trị An hay sao?”

“Biết rồi.” Thái Hòa thoáng nghĩ một lát.

Mặt đất nơi này hình dạng thung lũng, mặc dù Sài Thành ở trong dãi đất đồng bằng, nhưng mặt phía bắc thành phố Biên Hòa nhưng lại ba mặt núi vây quanh, hơn nữa đi xa về phía bắc, tất cả

đều là dãy núi liên tiếp rồi.

Một dòng sông lớn nhất Sài Thành chính là Sông đồng nay từ Biên Hòa đến đây, ở giữa hai khu thành thị xây dựng trạm thuỷ điện, cũng được xưng là trạm thuỷ điện lớn nhất cả miền nam.

Với tư cách người sinh trưởng ở khu vực Sài Thành, mặc dù Thái Hòa còn chưa có đi quThành Phố Biên Hòa Biên Hòa, cũng chưa từng thấy qua này trạm thuỷ điện, nhưng ít nhất đã từng ra nghe nói qua.

Đương nhiên, nơi đó ngay cả thành phố hàng xóm còn chưa có đi qua, chuyện này cũng không có gì đáng giá tự hào đấy...

“Ở gần trạm thuỷ điện có một doanh trại quân đội ngươi biết không?” Tom lại hỏi.

“Không biết...”

“Rất bình thường, người dân thành thị bình thường cũng không biết đấy.” Tom cười cười, nói ra.

Mặc dù nụ cười của hắn hơi chất phác. Nhưng Thái Hòa lại rất muốn đánh hắn một quyền. Đây là đang trêu chọc ta chơi hay sao?

“Ta có thể nói cho ngươi biết, hắn không phải đang nói đùa, mà là vì mọc ra quá nhiều hơn cơ bắp ép đầu óc của hắn còn chút xíu thôi.”

Ninh Dương Lan Ngọc cười nhẹ nói nhỏ ở bên tai của Thái Hòa.

Trong miệng của nàng mang theo một cỗ vị bạc hà nhàn nhạt, hơi nóng phun lên bên lỗ tai Thái Hòa. Lại để cho hắn lập tức hơi bủn rủn toàn thân.

Cô gái này hiện giờ ngược lại là buông ra bả vai hắn, nhưng

lúc trước dán tới rất gần với hắn, nếu không phải thang lầu này quá chật, nhất định Thái Hòa trốn qua một bên rồi.

“Vậy đại bản doanh của các ngươi đang quân doanh đó hay sao?” Thái Hòa hỏi tiếp.

Tom gật nhẹ đầu: “Đúng vậy nha. Ta vốn chính là người ở nơi đó, ở đây còn có vài vị quân nhân cũng là người ở nơi này đấy. Bất quá như Ninh Dương Lan Ngọc, nàng chính là một cảnh sát hình sự trong thành phố Biên Hòa rồi. Những người khác cũng đều là quân nhân xuất ngũ đến từ Thành Phố Biên Hòa hoặc là đủ loại cảnh sát hoặc là cảnh sát giao thông hoặc là cảnh sát cơ động 113. Ngoài ra còn có một vài cảnh sát vũ trang Kiểm Lâm... Dù sao đều là hơi người có bản lĩnh. Đến loại thời điểm này thật ra chẳng phân biệt được là lai lịch thế nào rồi, chỉ cần nguyện ý nghe chỉ huy, chúng ta đều nguyện ý thu nhận.”

Thời điểm khi hắn nói đến chỗ này, ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa lại có một chút thâm ý.

Bất quá Thái Hòa nhưng lại âm thầm liếc mắt, lòng hắn biết chính mình phải mang theo ba người Lê Bống, là tuyệt đối không có khả năng gia nhập bọn hắn đấy.

Theo chân bọn họ trở về, cũng không quá đáng là hỏi một chút tình huống mà thôi.

Cũng may xem biểu hiện của bọn hắn. Cũng không có dự định muốn ép buộc. Đoán chừng cơ bản là bọn hắn chưa từng nghĩ qua sẽ có người không muốn gia nhập.

Thông qua những lời nói của Tom. Thái Hòa hiểu đại khái một chút tình hình hiện nay.

Vị đội trưởng Tom này lai lịch không nhỏ, bản thân của hắn đã tham gia huấn luyện bộ đội đặc chủng quốc tế, trước khi tai nạn

bộc phát vừa về nước không lâu.

Nói lên tình huống lúc tai nạn bộc phát. Trong lòng Tom cũng còn sợ hãi...

Trên thực tế, Tom cho rằng bọn họ biểu hiện ở trong thời gian mới bắt đầu tai nạn thật ra xem như hết sức trấn tĩnh rồi.

Lúc tai nạn đến, các lãnh đạo khởi động cơ chế ứng phó, giải quyết những nhu cầu bức thiết. Nhanh chóng chống cự hữu hiệu, cùng với loại trừ tiềm ẩn uy hiếp bị cắn tổn thương...

Nhưng ai cũng không có ngờ tới đột nhiên còn sẽ có người biến dị sau một đêm, sau khi trải qua biến dị mấy lần, tinh thần của người sống sót cũng hỏng mất hoàn toàn.

Lòng người bàng hoàng, mỗi người đều cầm súng chỉa vào người bên cạnh. Ngay cả tín nhiệm lẫn nhau đều không thể làm được, làm sao có thể ngăn cản hữu hiệu.

Nói đến đây, trong ánh mắt Tom đã hiện lên một sắc thái hết sức u ám: “Khi đó mỗi người đều không sống được yên thân...”

Chương 521: Tự Mình Chào Hàng

Trong đoạn thời gian khủng hoảng này giằng co thật lâu, mãi sau khi trôi qua nữa tháng, bọn hắn mới ra ngoài từ chỗ ẩn thân, bắt đầu thanh lý zombie trong quân doanh.

Đợi đến lúc dọn dẹp zombie hoàn tất, lương thực cũng tiêu hao không sai biệt lắm.

Vì sinh tồn, chỉ phải đi xuống núi phía Thành Phố Biên Hòa.

Trong quá trình sưu tầm đồ ở Thành Phố Biên Hòa ăn, bọn hắn thu nạp đi một ít người sống sót, hơn nữa chủ yếu là đặt mục tiêu ở trên người những người có thực lực như Ninh Dương Lan Ngọc vậy.

“Không phải chúng ta không muốn cứu người, nhưng lúc đó... Tự bảo vệ mình cũng khó khăn.” Tom hơi bất đắc dĩ nói.

“Nói như vậy... Hiện giờ chẳng qua các ngươi cũng xem như là tổ chức tự phát hay sao?”

Trong nội tâm Thái Hòa rất thất vọng, vốn cho rằng bọn họ là tổ chức quân đội thuần túy, nhưng mà bây giờ nghe qua thì cơ bản xem như một căn cứ “Dân doanh”...

“Ha ha, ngươi không cần phải mất hứng. Đại đa số phương tiện Trong quân doanh đều không có bị phá hủy, vị trí địa lý lại hết sức tốt, xung quanh còn có nguồn nước... Hơn nữa, chúng ta đã thông qua điện báo vô tuyến không ngừng phát ra tín hiệu ra phía ngoài rồi, trước mắt đã nhận được đoàn không quân nào đó

đáp lại. Điều này nói rõ..."

Thoáng chốc Ninh Dương Lan Ngọc biểu lộ nghiêm túc lên, ánh mắt cũng lộ ra càng thêm sáng ngời: "Nhân loại vẫn chưa chết."

Thái Hòa lập tức nhảy lên trong lòng một cái.

Hoàn toàn chính xác, bất kể là có phải là tổ chức thuần quân đội chính thức hay không, chỉ cần còn có sinh lực quân bảo tồn xuống là được.

Trên thực tế, hiện giờ cũng hoàn toàn chính xác không có phân chia ra "quốc doanh" hay "tư nhân" gì nữa rồi.

Bất quá phải chỉnh hợp tất cả năng lực phản kháng lại với nhau, vẫn cần một tổ chức cùng loại với chính phủ hoặc là trung tâm đầu mối then chốt mới được.

Chuyện Thái Hòa cũng không nghĩ tới chính là, bọn hắn có súng có pháo, đứng vững gót chân vậy mà dùng khoảng thời gian lâu đến nửa năm...

Nhìn ra Thái Hòa lộ ra sắc mặt khác thường, Tom ho khan một tiếng, nói ra: "Mặc dù không thể đuổi tận giết tuyệt toàn bộ zombie trong Thành Phố Biên Hòa, nhưng chúng ta cũng thanh lý ra một khu vực, đã thành lập nên phòng tuyến, thu nạp đi một ít người sống sót. Đạn dược vũ khí chưa đủ, chỉ có thể tạm thời làm được như vậy. Bất quá Thành Phố Biên Hòa nói trắng ra chỉ là thành thị nhỏ, vật tư không nhiều lắm, cho nên lần này chúng ta phái ba chi đội ngũ đến Sài Thành, xem trước một chút tình huống Sài Thành, thuận tiện sưu tập một ít vật tư nhu cầu bức thiết nhất, mang về một ít người sống sót..."

Thì ra là đến thử vận may đấy... nhưng mà có thể thành lập phòng tuyến ở Thành Phố Biên Hòa, làm ra một khu vực tị nạn có

thể cung cấp người sống sót, chuyện này đã tương đối rất giỏi rồi.

Nếu như không phải tin tức bế tắc. Thái Hòa cũng không cần phải mỗi ngày trông coi cái radio kia rồi.

Ai có thể nghĩ đến thành thị nhỏ ở bên cạnh vậy mà đã có khu tị nạn rồi hay sao? !

“Chờ chúng ta truyền tin tức cho đoàn không quân kia, bọn họ sẽ xuất động máy bay giúp đỡ chúng ta đấy, đến lúc đó chúng ta sẽ áp dụng phương pháp giống với Thành Phố Biên Hòa, làm ra một khu chào đón người đến. Đáng tiếc số lượng người vận động được quá ít. Vũ khí cũng thật sự không đủ.”

Ninh Dương Lan Ngọc tiếp tục nói.

“Như vậy sao...” Thái Hòa như đang suy nghĩ gì, gật gật đầu.

Một gã quân nhân đi ở phía trước đột nhiên quay đầu, nói ra: “Hy vọng người sống sót không quá ít, bằng không mà nói làm những chuyện này cũng không có ý nghĩa quá lớn rồi. Mục đích chủ yếu của chúng ta, chính là đi cứu người. Không phải sao?”

Hắn biểu lộ rất nghiêm túc, hơn nữa trong ánh mắt mang theo một chúng đau khổ.

“Quê quán hắn chính là Sài Thành đấy...”

Chờ sau khi hắn quay trở lại nơi này, Ninh Dương Lan Ngọc cũng nói khẽ với Thái Hòa: “Chứng kiến Sài Thành như vậy, trong lòng của hắn không dễ chịu chút nào.”

“Đã hiểu.” Trong nội tâm Thái Hòa thầm thở dài một tiếng.

“Nói như vậy, các ngươi cũng không dự định chấp hành nhiệm vụ gì rồi, hoàn toàn là hành động tự phát nha...” Thái Hòa nói ra.

Ninh Dương Lan Ngọc cười cười: “Đương nhiên xem như

nhiệm vụ, đội ngũ hai mươi người phân công minh xác nha. Quyết sách lớn như vậy do hai mươi đội trưởng bỏ phiếu quyết định, trong đội ngũ chuyện nhỏ thì do đội trưởng và đội phó thương nghị, thế nào. Không sai nha?"

"Ặc. . . Nghe qua rất không sai... Có vẻ rất dân chủ"

Thái Hòa nghĩ thầm, đây chẳng là ngươi đang cố gắng hết sức mình tiến hành chào hàng chính mình hay sao. Thật muốn lừa gạt ta nhập bọn hay sao...

Mà ngay cả Tom đang trong quá trình nói chuyện không hoàn toàn để lộ ra dự định này. Chủ quan mà nói, đúng là bọn hắn không đủ người làm việc, đáng tiếc không tìm thấy càng nhiều người sống sót hơn nữa v.v...

"Mặc dù cảm thấy rất khâm phục đối với hành vi của các ngươi, nhưng mà thật sự là ta không có cách nào hỗ trợ..." Thái Hòa đang âm thầm thầm nghĩ trong lòng.

Bất quá nghe xong những này. Tâm tình của hắn vẫn rất không tệ. Ít nhất chờ mong cho tới nay cũng không hoàn toàn thất vọng.

Bởi vì tính đặc thù của ba người Lê Bống, Thái Hòa cũng không thù hận zombie. Nhưng hắn cũng không hy vọng bởi vậy mà nhân loại diệt vong.

Có tổ chức võ trang chống cự, mới là con đường duy nhất để nhân loại tiếp tục tồn sống sót, nếu không từ quần thể zombie tăng trưởng lên tiếp theo, một ít người sống sót ở trong thành thị lại càng ngày sẽ càng nguy hiểm hơn.

Chương 522: Cô Nàng Minh Tinh

Lúc này cả đám người cũng đã tiến vào lầu hai, mặt đất rất sạch sẽ, nhưng đã có một cỗ hương vị quần áo mốc meo, làm cho Thái Hòa liên tục đánh hắt xì nhiều lần.

Lê Bống tranh thủ thời gian dùng tay vỗ vỗ phía sau lưng của Thái Hòa, bất quá có khả năng vì nóng vội, tăng thêm nhiều người làm cho nàng hơi nôn nóng, cho nên một đập này vỗ xuống, Thái Hòa lập tức bị vỗ lảo đảo một cái.

“Hòa Ca, ngươi không sao chứ?” Yuna dùng tay bắt được góc áo Thái Hòa một cái, giúp hắn ổn định thân hình.

“Khục khục...”

“Bộp~!” Vậy mà Ngô Thanh Vân cũng vỗ vỗ thoáng một cái vào trên lưng Thái Hòa, bất quá vị trí nàng đập cơ bản vốn cũng không phải là phía sau lưng.

Thái Hòa chỉ cảm thấy tê rần trên mông đít, suýt nữa không có nhảy dựng lên. Khá tốt Ninh Dương Lan Ngọc và Tom cũng đã đi ở phía trước, không có người chú ý tới.

“Đừng làm rộn, Lê Bống đó là giúp ta vỗ lưng, ngươi đập bờ mông ta là muốn làm gì?” Thái Hòa liếc nhìn Ngô Thanh Vân, nói ra.

Nàng còn chưa nói ra lời nào, Yuna lại cười cười, nói ra: “Đập lưng ở trên ngươi sẽ ho khan, đập bờ mông sẽ xảy ra chuyện gì, chúng ta đều rất ngạc nhiên...”

“. . .” Thái Hòa vỗ xuống cái trán, nói ra, “Thật ra giúp nhau vỗ bộ ngực, sẽ xuất hiện một ít hiện tượng kỳ lạ, các ngươi không ngại thử xem.”

“Thật sự hay sao? ...”

Hai mắt Lê Bống tỏa sáng, sau đó quay đầu nhìn về phía Yuna, sau khi do dự một chút, đột nhiên đánh ra một cái tát.

“Ah!”

“Cảm giác gì?” Ngô Thanh Vân tò mò hỏi.

“Có đau một chút, còn hơi trướng, còn dường như lung lay thoáng một chút.”

“Cuối cùng chuyện này, nhất định ảo giác.” Thái Hòa vừa cười vừa nói, “Dùng quy mô của ngươi không có khả năng lay động lên... Ồ? Thật sự lay động lên, xem ra ngươi rất cố gắng nha...”

Lúc này dường như Ninh Dương Lan Ngọc nghe thấy được cái gì vậy, quay đầu lại nghi hoặc nhìn thoáng qua, sau đó nói: “Đến bên này.”

Sau khi đi qua một hành lang chật hẹp, trước mắt cũng xuất hiện một cái đại sảnh.

Xem ra ở đây cũng chắc là một cửa hàng, bất quá vật dụng đều bị đẩy sang một bên, bên kia lập tức dùng rất nhiều quần áo bẩn xếp thành giường chiếu giản dị.

Cửa sổ sớm đã bị vật dụng che chắn lại, một góc gian phòng để đó một ngọn nến, ánh sáng rất lờ mờ.

Thái Hòa vừa mới đi vào, đã nhìn thấy trên cái giường kia ngồi đại khái bảy tám người, nhìn qua trạng thái tinh thần của bọn họ, rõ ràng khác nhau rất lớn với đoàn đội của Ninh Dương Lan Ngọc.

“Bọn hắn chính là người sống sót, đều là mấy ngày nay tìm được đấy.”

Ninh Dương Lan Ngọc nói ra: “Người sống sót xung quanh đây không nhiều lắm nha, vốn chúng ta cũng đã tuyệt vọng với con đường này, không nghĩ tới vậy mà có thể đụng với các ngươi, thật sự là niềm vui ngoài ý muốn.”

“Ta cũng không nghĩ tới sẽ gặp phải các ngươi, thật sự là duyên phận...” Thái Hòa thuận miệng đáp.

Trên giường giản dị người sống sót ngồi ở đó, bọn họ có nữ có nam, thoạt nhìn đều hơi buồn bã ỉu xìu, ánh mắt u ám, xem qua chính là thời gian dài chịu đựng lấy áp lực tinh thần thật lớn.

Biểu lộ bộ dạng như vầy rất thông thường sau khi tai nạn bộc phát, chính Thái Hòa cũng đã từng là bộ đức hạnh này.

Cho nên sau khi hắn tùy tiện liếc nhìn một cái, cũng đưa mắt nhìn sang khu vực khác.

Trong góc phòng chất đống lấy rất nhiều chai bia rỗng, bên cạnh còn để đó một thùng xăng.

Trong những đội viên trở về đã có mấy người vây tới, bắt đầu tự giác chế tác đạn lửa mô lô tốp mới.

Thái Hòa đối với loại thuật tài mọn này vẫn rất cảm thấy hứng thú đấy, thời điểm khi gặp phải đông đảo rất nhiều zombies, ít nhất có khả năng thu hút thoáng một chút lực chú ý.

Nhưng hắn vừa định lãnh giáo thoáng một chút với Ninh Dương Lan Ngọc, từ trên giường giản dị kia lại đứng lên một cô gái trẻ tuổi cao cao gầy teo.

Thái Hòa cảm thấy mơ hồ dường như bộ dạng nàng hơi quen mắt, bất quá một lát lại không nhớ ra được nàng là người nào.

Chắc không phải là người quen gì nha... Ngược lại là dáng người rất tốt, trước lồi sau vểnh, nhất là bộ ngực to đến hơi bất bình thường.

Nàng hơi sợ hãi vượt qua Tom. Sau đó đi tới trước mặt Ninh Dương Lan Ngọc.

Trên gương mặt nhìn qua coi như xinh đẹp kia, mang theo một chút sắc mặt thấp thỏm bất an không yên: "Đội Trưởng Lan Ngọc, xin hỏi lúc nào các ngươi mới mang bọn ta trở về vậy?"

"Uh? Chẳng phải trước kia đã nói với các ngươi rồi hay sao? Chờ nhiệm vụ chúng ta đã hoàn thành lại thương lượng chuyện này." Ninh Dương Lan Ngọc nhíu mày, nói ra.

Thái Hòa chú ý tới Ninh Dương Lan Ngọc thậm chí còn lui về phía sau nửa bước. Kéo ra khoảng cách với cô gái này.

Thì ra nàng không phải cùng mỗi người đều thân thiết như vậy nha...

Bất quá mà ngay cả Thái Hòa cũng có một chút xúc động muốn lui về phía sau, mùi trên người cô gái này rất đậm đặc đấy...

Không phải mùi hôi chua, mà là cái loại để che dấu mùi hôi chua phun lên mùi vị nước hoa.

Từ khi bị chai nước hoa nhìn như nước hòa bình thương nhưng lại nước thuốc kích thích kia ám hại, Thái Hòa cũng căm thù đến tận xương tuỷ với loại mùi vị này rồi.

Chương 523: Loại Kỹ Năng Đùa Nghịch Lưu Manh Này Chẳng Phân Biệt Giới Tính

Nhưng hắn còn còn có thể giả bộ làm điềm nhiên như không có việc gì. Nhưng mà ba người Lê Bống lại đồng thời nhíu mày, hướng lui về phía sau mấy bước.

“Nhưng mà. . . Nhưng mà ta một phút cũng không muốn ở lại Sài Thành! Nơi này chính là một cái cối xay thịt, chính là một ao phân!”

Thanh âm cô gái thoáng chốc kích động lên, đại khái là bởi vì thật vất vả được cứu trợ, thần kinh căng cứng cuối cùng đã nhận được một lần cơ hội buông lỏng, cho nên cảm giác sợ hãi tích lũy cũng bạo phát ra.

Hiện giờ nàng có dấu hiệu sắp sụp đổ: “Ít nhất ngươi nói một thời gian cụ thể đi nha... hay là nói, cơ bản là các ngươi không có ý định mang bọn ta trở về?”

“Ngươi yên tĩnh một chút, ta cũng không nói như vậy.”

Ninh Dương Lan Ngọc cau mày nói ra: “Nhiệm vụ của chúng ta là phải tìm tòi khu vực này triệt để, cố gắng hết sức có thể tìm được người sống sót tụ tập lại một lần. Thuận tiện còn phải mang theo dược phẩm trở về. Hiện giờ chỉ tìm được mấy người các ngươi mà thôi. Chẳng lẻ muốn chúng ta phải dừng lại nhiệm vụ hays ao? Trước mắt không có biện pháp xác định thời gian. Tóm lại trước khi tìm tòi hoàn thành, các ngươi chỉ có thể tạm thời hành động cùng với chúng ta. Chúng ta không có cho các ngươi

mạo hiểm, mỗi lần vây giết zombie cũng cố gắn dẫn các ngươi tới chỗ rất xa..."

"Nói những này có làm được cái gì. Các ngươi là quân nhân nha! Cam đoan an toàn của chúng ta là chức trách của các ngươi a!" cô gái hô lớn một tiếng.

"Ha ha."

Ninh Dương Lan Ngọc cười lạnh một tiếng, đi lên phía trước hai bước.

Dáng người nàng thấp bé. Nhưng thời điểm khi nàng ngẩng đầu nhìn về phía cô gái kia, lại mang cho nàng một loại cảm giác áp bách thật lớn.

Mà ngay cả Thái Hòa cũng cảm thấy từ trên người nàng tản mát ra hơi lạnh.

Xem ra Ninh Dương Lan Ngọc rất mạnh nha...

"Chức trách hay sao? Ý của ngươi ta có trách nhiệm phải cứu ngươi hay sao?" Ninh Dương Lan Ngọc dường như hết sức phản cảm đối với loại suy nghĩ này.

Cô gái hơi sợ hãi lui ra sau một bước, nhưng khi nàng quay đầu lại nhìn thoáng qua phương hướng giường tạm bợ, dường như thoáng chốc lại có lực lượng vậy: "Khẳng định nha! Lúc đầu các ngươi đều là ăn cơm quốc gia a? Nuôi binh nghìn ngày dùng binh chỉ một giờ nha! hiện giờ tai nạn đã xảy ra, các ngươi nên ra ngoài cứu người. Cho dù hiện giờ không có chính phủ đứng ra, chuyện này cũng là chức trách của các ngươi!"

"Mặc dù các ngươi còn muốn cứu người, vậy cũng muốn trước hết mang chúng ta trở về nha! Chẳng phải ngươi để cho chúng ta đi theo các ngươi mạo hiểm hay sao? Vốn chúng ta thật vất vả trốn ra khỏi khu vực zombie dày đặc, nhưng sau khi đến đội ngũ

của các ngươi, vậy mà các ngươi lại không muốn mang chúng ta về... Ngày hôm qua ta cũng đã đã nghe được, các ngươi nói viên đạn không đủ dùng, chỉ có thể dựa vào những cái chai rách nát kia. Chẳng may các ngươi ở khu vực zombie dày đặc đình trệ rồi, chẳng phải là chúng ta bị các ngươi hại hay sao?"

Thời điểm khi nàng nói đến phần sau, bộ dạng dường như thật đúng là đang chịu uất ức gì, những người sống sót kia cũng nhao nhao bắt đầu châu đầu ghé tai..., ánh mắt nhìn về phía Ninh Dương Lan Ngọc cũng thêm một chút nghi vấn.

Thái Hòa từ ánh mắt của nàng nhìn ra phía sau, chỉ thấy một người đàn ông ánh mắt hung ác nham hiểm ngồi trong góc, đầu trọc, đại khái 30 khoảng tuổi, nhìn qua rất có một chút cảm giác lưu manh đầu đường.

Trong nháy mắt khi tiếp xúc với ánh mắt của hắn, Thái Hòa cảm thấy một chút không ổn mơ hồ.

Lúc này Lê Bống để sát vào bên tai của hắn, thấp giọng nói ra: "Hắn... Chắc chắn là một dị năng giả... Ta cảm giác được khí tức rồi..."

"Chẳng trách được." Thái Hòa như đang suy nghĩ gì, gật gật đầu.

Xem ra cô gái này là đã nhận được người đàn ông kia bày mưu đặt kế, mới đứng ra chất vấn đấy.

Có được chỗ dựa dị năng giả, đương nhiên là có sức lực rồi.

Bất quá dù vậy, nàng cũng bị dọa mặt mày tái mét, thậm chí toàn thân đều hơi phát run.

Đối mặt một đám quân nhân cầm súng, dù rằng đối tượng nàng chọn lựa chất vấn là một cô gái trong số đó, nhìn qua... là có vẻ vô hại nhất, nhưng mà cũng khó tránh khỏi khẩn trương đấy.

Người đàn ông kia, chính mình không đi ra, lại để cho cái này cô gái đầu óc thiếu gân này đi ra làm chim đầu đàn, xem ra cũng không phải loại người tốt gì.

“Nghe dường như ngươi nói rất đúng.” Ninh Dương Lan Ngọc thấy những người sống sót kia đều nhìn mình, dường như thoáng chốc mềm nhũn ra.

Cô gái con mắt sáng ngời, cái eo thoáng cái thẳng tắp nhiều: “Dĩ nhiên là đúng rồi...”

“Đúng em gái ngươi nha!”

Tốc độ trở mặt của Ninh Dương Lan Ngọc có thể so với lật sách còn nhanh hơn, nàng khẽ vươn tay mạnh mẽ, cũng nắm được cổ áo cô gái này, kéo đầu của nàng cắm xuống một cái: “Ta đây hiện giờ nếu đánh ngươi một lần, ngươi có phải còn muốn đi kiện ta ra tòa án hay không à? Có phải còn muốn báo động hay không đây! Chức trách em gái ngươi, chế mày xuất sinh nhập tử không phải là vì cứu một mình ngươi, là vì cứu càng nhiều người nữa. Ngươi cho rằng một mình ngươi có thể đáng giá cho nhiều người chúng ta bán mạng như vậy hay sao? Tỉnh lại đi. Nếu ngươi không muốn đi theo chúng ta, hiện giờ có thể bấm nút biến, trên con đường này một con zombie cũng không còn, vô cùng an toàn. Xem như ta phụ tặng phúc lợi cho các ngươi.”

Chương 524: Bày Mưu Tính Kế

Mặt cô gái lập tức cũng trắng bệt rồi, gã đàn ông đầu trọc ánh mắt hung ác nham hiểm kia lập tức nhíu mày.

Thật khí phách ah. . . Thái Hòa ở một bên âm thầm sợ hãi thán phục.

Tuy nói động tác và giọng điệu này của nàng, thấy thế nào đều có một chút cảm giác đùa nghịch lưu manh...

Bất luận là cô gái kia hay là gã đàn ông kia, dĩ nhiên cũng không nghĩ tới Ninh Dương Lan Ngọc thoạt nhìn vẫn mãi cười tủm tỉm vậy mà dũng mãnh như thế.

Thật ra lời nói của cô gái cái kia, theo góc độ của bọn hắn mà nói vẫn rất có lý đấy, bất quá thật đáng tiếc chính là Ninh Dương Lan Ngọc không có dự định cân nhắc cho bọn hắn. Muốn sống được an toàn lâu dài, mạo hiểm là chuyện chắc chắn đấy.

Ở trong quan niệm của Ninh Dương Lan Ngọc, rõ ràng cho thấy nhiệm vụ vì trước, tất cả phải lấy đại cục làm trọng.

Thái Hòa cảm thấy, khả năng gã đàn ông đầu trọc kia đã ẩn giấu chuyện chính mình là dị năng giả, đại khái chính là không muốn mạo hiểm với những quân nhân này nha.

Một chút sức cũng đều không muốn bỏ ra vậy thì thôi, vậy mà còn ở sau lưng tính kế gây sự...

Tom ho khan một tiếng, tới bắt lấy cánh tay Ninh Dương Lan Ngọc, thả ra cô gái toàn thân run rẩy kia: “Ninh Dương Lan Ngọc, ngươi nói làm sao đâu rồi, đàm phán một chút là được nha. Hôm

nay thật vất vả gặp đám người Thái Hòa, đừng lưu lại ấn tượng gì xấu cho bọn hắn nha..."

"Cho là mình là một minh tinh là rất giỏi rồi, thật sự cho rằng mỗi người đều bán mặt mũi cho ngươi..."

Ninh Dương Lan Ngọc lẩm bẩm một câu, sau đó chuyển hướng về phía Thái Hòa, trên mặt lập tức lộ ra một nụ cười nhiệt tình niềm nở: "Ha ha, không có hù đến các ngươi a? Có lẽ không có nha?"

"Không có..."

"Vậy là tốt rồi, ngươi còn có vấn đề gì ta cũng có thể nói cho ngươi biết, đêm nay chúng ta nghiên cứu thảo luận cho tốt một chút đi. Bạn gái của ngươi... Bọn họ, cũng có thể tiến đến, chúng ta cùng nhau nghiên cứu thảo luận."

Ánh mắt của Ninh Dương Lan Ngọc lộ ra rất hưng phấn, bất quá Thái Hòa cảm thấy mơ hồ loại ánh mắt này dường như chính mình nhìn thấy qua ở nơi nào...

Đúng rồi, thằng Tủm muốn biết dị năng của hắn là cái gì, chính là loại ánh mắt này...

Xem như hắn biết rõ vì sao Ninh Dương Lan Ngọc nhiệt tình với hắn như vậy rồi, hóa ra là một cái suy nghĩ với thằng Tủm.

Thời điểm lúc dắt lấy team của Thái Hòa rời đi, Ninh Dương Lan Ngọc đột nhiên quay đầu lại liếc nhìn cô gái minh tinh kia, thấp giọng nói ra: "Nếu kiếm chuyện, ta cũng đá các ngươi văng ra. Quá tam ba bận, đây đã là lần thứ hai rồi."

Ánh mắt của nàng hơi híp mắt lại, lại bổ sung một câu: "Các ngươi có thể thử xem."

Nhìn thấy Ninh Dương Lan Ngọc dắt lấy đám người Thái Hòa

rời khỏi, cô gái kia lại đứng ở tại nguyên chỗ phát run toàn thân.

“Này, Hari Won, tới đây...”

Thấy Tom cũng đi tới một bên, bộ dáng tên đàn ông lưu manh đầu trọc kia đột nhiên ngồi ngay ngắn, thấp giọng kêu.

Hari Won hơi sửng sốt một chút, đầu trọc cũng nhíu mày, hết sức khó chịu gầm nhẹ nói: “Lỗ tai ngươi điếc rồi hả? !”

“Ah...” Thân thể Hari Won rung lên một cái, tranh thủ thời gian chạy tới bên người đầu trọc, ngồi ở trên một đống quần áo cũ: “Trấn Thành, hiện giờ phải làm sao bây giờ à? Đắc tội cô gái kia, chúng ta còn có thể có những ngày an nhàn hay sao? Ngươi không phải nói nàng khá dễ tiếp xúc sao?”

“Ngươi lải nhải dong dài lắm lời làm gì?” Trấn Thành phiền muộn trừng mắt liếc nhìn nàng, nói ra, “Ta nào biết được cô gái kia hung hăng như vậy?”

Dường như Hari Won rất sợ hãi Trấn Thành đấy, hơi thấp thỏm không yên giảm thấp xuống âm lượng, hỏi: “Nhưng mà bây giờ nên làm gì? Chẳng lẽ chúng ta thật phải theo chân bọn họ cùng nhau đi mạo hiểm hay sao? Ngày hôm qua ta nghe bọn hắn nói, còn phải đi hướng khu vực zombie càng nhiều hơn nữa... Nếu ngay từ đầu biết rõ bọn họ có quyết định này, chúng ta cũng không nên gia nhập bọn hắn...”

“Không gia nhập hay sao?” Trấn Thành hừ lạnh một tiếng, “Cho nên nói đàn bà như ngươi chỉ có cái nhìn hạn hẹp.”

Trấn Thành nhìn chung quanh một chút, giảm thấp xuống âm lượng, nói ra, “Chẳng lẽ ta phải mang theo ngươi suốt ngày trốn đông trốn tây hay sao? Thời gian này ngươi không phiền ta cũng phiền muốn chết rồi. Có nơi trú quân, có người, thì sẽ có cơ hội xuất đầu.”

“Dù sao ta nghĩ rất rõ ràng, người càng nhiều, giai tầng đặc quyền cũng sẽ xuất hiện ra. Trấn Thành ta trước kia không đóng một phim một ngàn tỉ, ta chỉ cần rơi vài giọt nước mắt là triệu triệu người quan tâm thăm hỏi đến gia đình ta, nhưng trời cao có không mắt nha, ta hiện cũng chỉ là một người bình thường... không còn quát tháo phong vân như khi xưa nữa. Bất quá ta có đầu óc hơn so với đám ngốc kia, có năng lực thì thế nào? Xông đến quá nhanh thì cũng phải chết. Hiện giờ mấu chốt nhất chính là nghĩ biện pháp đi nơi trú quân của bọn hắn, đến địa phương an toàn, sau khi không có nỗi lo, năng lực ta sẽ sáng ngời... Không cần đi mạo hiểm, vẫn có thể được địa vị như xưa kia.”

Chương 525: Quan Trọng Là Ở Cách Nhìn Của Chính Mình

Nói đến chỗ này. Trấn Thành lộ ra một chút tươi cười đắc ý, chỉ có điều đặt ở trên mặt khuôn mặt kia, nụ cười này thấy thế nào đều lộ ra một loại cảm giác âm tàn.

Vẻ mặt Hari Won đau khổ nói ra: "Ta biết rõ rồi... Nhưng mà..."

"Khẳng định chúng ta không theo chân bọn họ mạo hiểm, ai biết bọn hắn còn muốn sưu tầm ở nơi này bao lâu? Ít nhất phải để cho bọn hắn chia ra mấy người mang bọn ta trở về. Trở về sớm một ngày, ta có thể mở mày mở mặt sớm một ngày."

"Cô gái kia không phải nói không thể vì một mình ngươi bỏ dở nhiệm vụ hay sao?" Trấn Thành thấp giọng nói ra, "Vừa nghe mấy tên binh lính đầu to bên kia nói, mới vừa rồi người thanh niên lúc trước kia dường như là có năng lực đặc thù đấy, ngươi tìm cơ hội đến hỏi thăm hắn, lôi kéo hắn tới. Nếu có thể thành công. Trên đường chúng ta sẽ trốn ở phía sau hắn, một chút nguy hiểm cũng không cần nhấc lên. Nếu trên nửa đường hắn chết rồi, ta đến nơi trú quân thì càng được coi trọng. Đây gọi là giả heo ăn thịt hổ, ngươi hiểu không?"

"Được rồi..." Hari Won gật nhẹ đầu, nói ra.

Âm lượng tiếng nói của hai người bọn họ ép xuống rất thấp. Người chung quanh đều không có nghe thấy.

Hari Won nhìn thoáng qua phía phương hướng Thái Hòa rời khỏi, biểu lộ ra hơi bất an.

Lúc này Ninh Dương Lan Ngọc đã mang theo Thái Hòa đến một gian kho hàng nhỏ, ở đây bày biện mấy cái ba lô, còn có một túi ngủ, xem ra hẳn là gian phòng của Ninh Dương Lan Ngọc.

“Ngồi đi. Hút thuốc không? Uống rượu không?”

Nàng nói xong lập tức móc ra từ trong ba lô một hộp thuốc lá, lại móc ra khỏi một lon bia, ném cho Thái Hòa.

Những thứ này Thái Hòa chưa bao giờ chủ động sưu tập. Cũng sẽ không đặt ở trong túi hành lý của mình để thêm choáng chỗ, thời điểm bất quá có người cho hắn, đương nhiên là hắn sẽ không từ chối đấy.

Những thứ này có thể là thứ tốt nha... Nhớ một hộp thuốc năm đó chèo chống thời gian suốt đêm cứ như vậy một đi không trở lại...

“Rất lâu rồi không có hút thuốc, cầm cũng không thuận tay rồi.”

Thái Hòa tự giễu cười cười: “Bất quá vậy mà các ngươi còn thuận tiện sưu tập những thứ này hay sao...”

“Nơi trú quân thực hành chế độ vật phẩm xứng phát. Nhưng những loại vật dụng xa xí phẩm khi xưa là hàng khan hiếm đấy, luôn luôn có người lấy đồ ăn dư thừa hoặc là vật dụng hàng ngày để đổi những thứ này, bất quá ngoại tệ mạnh chính là viên đạn, nhưng thứ này không có nhiều người nguyện ý đổi đâu. Có thêm một viên đạn có thể giết thêm một con zombie đây này.”

Ninh Dương Lan Ngọc lơ đãng cười nói.

“Chế độ xứng phát... Theo như chiến tích đến hay sao?” Thái Hòa rất ngạc nhiên.

“Đúng vậy nha. Người sống sót bình thường cũng phải tham

dự công tác thanh lý trùng kiến phế tích, cho nên cơ bản hạn ngạch là giống với chúng ta. Bất quá chúng ta còn có thu nhập thêm vào. Giết zombie đổi viên đạn, đổi vật tư, hoàn thành nhiệm vụ cũng có ban thưởng. Dùng nhiều ra đến vật tư và viên đạn, lại có thể trao đổi đồ vật cần thiết lẫn nhau với những người khác."

Ninh Dương Lan Ngọc nhướng lên lông mày, bộ dạng dường như rất tự hào.

Nhà kho quá chật, ba người Lê Bống thuần túy là gạt ra Thái Hòa ngồi xuống.

Mà Ninh Dương Lan Ngọc lập tức ngồi xuống trên túi ngủ, vừa lau vết thương, vừa hỏi Thái Hòa nói: "Tình huống chỗ ấy của chúng ta cũng cơ bản đều giống như ngươi nói, nói thật chúng ta rất thiếu người, người nào cũng thiếu. Bất quá thiếu nhất chính là sức chiến đấu, viên đạn không nhiều lắm, có thể huấn luyện ra cũng không bao nhiêu tân binh... Những dị năng giả này như các ngươi không cần vũ khí cũng có thể rất mạnh, nơi trú quân chúng ta là tương đối hoan nghênh đấy."

Chuyện chính đến rồi...

Thái Hòa sớm đã chuẩn bị tâm lý, lắc đầu nói ra: "Bất quá ta là người khá tự do tản mạn..."

"Thật ra ta đã nhìn ra, ngươi đối với nơi trú quân của chúng ta không cảm thấy hứng thú bao nhiêu." Đột nhiên Ninh Dương Lan Ngọc ngẩng đầu lên, trong ánh mắt tỏa sáng đã hiện lên một chút thần sắc ranh mãnh, "Người bình thường nếu nghe được ta giới thiệu xong nơi trú quân, không cần ta nói ra cũng sẽ yêu cầu gia nhập đấy. Bất quá ta nghĩ, đây là bởi vì ngươi đối với chúng ta chưa đủ hiểu rõ, cho nên có hoài nghi đối với thực lực của chúng ta. Uh, thái độ cẩn thận, ta rất thưởng thức ngươi."

Thái Hòa sửng sốt một chút, không nghĩ tới sức quan sát của

cô gái này lại còn rất cẩn thận đấy.

Bất quá có một chút chuyện ngược lại là nàng nói sai rồi, suy nghĩ của Thái Hòa không có phức tạp như vậy, lý do hắn từ chối gia nhập tương đối đơn giản.

Vì các nàng Lê Bống...

Nếu như Thái Hòa chỉ là một người, hắn tuyệt đối sẽ cân nhắc gia nhập.

Giống như Ninh Dương Lan Ngọc nói, nàng miêu tả ra chính là nơi trú quân kia, đối với người sống sót mà nói rất có lực thu hút!

Hơn nữa Thái Hòa rất khẳng định, dựa vào dị năng của chính mình, nhất định có thể lấy được một ít địa vị ở nơi trú quân, vượt qua cuộc sống coi như thoải mái.

Chương 526: Tặng Cho Ngươi

Nhưng đối với Thái Hòa mà nói, là quan trọng nhất cơ bản không phải chính mình trôi qua cuộc sống như thế nào, chuyện này cơ bản cũng không phải là suy tính ưu tiên đối với hắn!

Cho nên việc gia nhập nơi trú quân này, đối với Thái Hòa mà nói là không thể nào.

Ít nhất khi các nàng Lê Bống còn chưa hoàn toàn khôi phục ký ức, trước khi tìm được phương pháp xử lý tại giải quyết xung đột bản tính zombie cùng tồn tại với nhân loại, hắn vẫn không thể tiếp xúc với người sống sót nhân loại trong thời gian dài.

Ngụy trang của ba người Lê Bống chỉ là tạm thời, không có khả năng vẫn mãi không bại lộ.

Mà một khi bộc lộ ra thân phận chân thật của các nàng, mặc dù các nàng không chủ động đả thương người, Thái Hòa cũng có thể tưởng tượng được những người sống sót kia sẽ có phản ứng gì.

Chẳng biết tại sao, nghĩ tới đây, Thái Hòa đột nhiên cảm giác ngực hơi khó chịu.

Hắn không nhịn được quay đầu lại liếc nhìn Lê Bống, sau đó không hề nao núng cầm tay non mềm lạnh buốt của nàng.

Đúng lúc này, hắn đột nhiên giật mình.

Có lẽ vấn đề không ở trên người ba người Lê Bống, mà ở hắn đối xử với các nàng như thế nào đấy.

Đến tột cùng xem các nàng trở thành zombie, hay vẫn cho rằng là "Nhân loại" ...

Nhân cách Yuna phân liệt, không thì ra là nguyên nhân vì vậy hay sao?

Nói như vậy, có lẽ phải cho Yuna dung hợp triệt để, hoàn toàn tăng lên, điểm mấu chốt cơ bản không phải ở trên người Yuna, mà là ở trên người hắn...

"Thế nào, cân nhắc thoáng một chút chưa?" Thấy Thái Hòa lộ ra vẻ suy tư, trong nội tâm Ninh Dương Lan Ngọc vui vẻ.

Xem bộ dạng như vậy chắc là có hy vọng nha, quả nhiên sức thuyết phục của chính mình rất mạnh, nói mình không biết cách giao tiếp khẳng định đều là hâm mộ ghen ghét hận...

"Thật ngại quá..."

"Ặc? Đừng từ chối nha! Ta còn đang tiến hành tự khích lệ mình đây này!"

Thái Hòa vừa mới mở miệng, Ninh Dương Lan Ngọc lại dùng đôi tay vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Mặc dù ta rất không thoải mái, nhưng mà không cần phải gấp gáp, ngươi lo lắng cả đêm nữa. Ngươi yên tâm, ta sẽ không bắt buộc ngươi đấy."

"Vậy ngươi có thể buông tay ra hay không? Bả vai ta sắp bị ngươi bóp nát..."

Thái Hòa đột nhiên nghĩ đến một chuyện, vì vậy tranh thủ thời gian mở ra ba lô lấy ra. Bút kí của cảnh sát vũ trang Tuấn Hưng.

"Đây là người cảnh sát vũ trang cho ta đấy, xem như hắn ghi chép bản này, nếu như các ngươi đến Sài Thành sưu tập tin tức đấy, thứ này khẳng định có trợ giúp đối với các ngươi."

Nhắc nhở lúc trước của Tuấn Hưng, coi như Thái Hòa đã làm được. Đương nhiên tin tức hữu dụng phía trên này, cũng đều ghi khắc ở trong đầu Thái Hòa.

“Thứ tốt nha...” Ninh Dương Lan Ngọc sửng sốt một chút, sau đó lập tức vội vươn tay nhận lấy, mở ra nhìn quét thêm vài lần, “Thứ này rất hữu dụng, ta cũng sẽ không khách khí, cám ơn nha.”

“Đừng nóng vội cám ơn ta, ta còn có việc muốn nhờ các người.” Thái Hòa nói ra.

“Ồ?” Ninh Dương Lan Ngọc hơi kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa, “Nói đi.”

“Ta không biết lần này khu vực sưu tầm của các ngươi lớn đến bao nhiêu... Tóm lại chờ thời điểm các ngươi bắt đầu kiến tạo vành đai cách ly, nhớ rõ đi Đại Học Sài Thành một chuyến, nơi đó còn có rất nhiều người sống sót. Ngoài ra, xung quanh đây cũng có người sống sót, nếu như bọn hắn còn chưa kịp rời khỏi mà nói... Mang theo bọn hắn a.”

Thái Hòa nghĩ một lúc rồi, nói ra.

Trong lòng của hắn đã lạnh mình thoáng một chút, lúc nào mình cũng có loại tâm tính này khắp nơi suy nghĩ cho người khác rồi...

Bất quá vừa nghĩ tới cô nàng Lâm Á Hân kia còn khốn thủ ở Đại Học Sài Thành, đau khổ chờ đợi đội cứu viện xuất hiện, Thái Hòa đã cảm thấy hơi không đành lòng.

Chỉ là chuyện thuận miệng nói ra mà thôi, hơn nữa còn là mượn bút kí của Tuấn Hưng trao đổi nhân tình, giúp thoáng một chút cũng không có gì.

“Như vậy sao... Được rồi, ta nhớ kỹ rồi.” Ninh Dương Lan Ngọc hơi trầm ngâm trong chốc lát, sau đó lập tức chăm chú gật gật đầu.

Thái Hòa lập tức yên tâm đến.

Nàng không có thuận miệng đồng ý, chuyện này rất tốt...

“Lại không cứu được các ngươi, đảo mắt ngươi còn đưa ta một món đồ giá trị...” Ninh Dương Lan Ngọc bỏ bút kí vào ba lô, cau mày thầm nói, “Như vậy không tốt lắm.”

“Ặc. . . Ngươi không cần phí tâm, chúng ta cái này xem như trao đổi đồng giá rồi nha...”

“Như vậy sao được? Như vậy đi, đêm nay nơi này sẽ tặng cho các ngươi ở, ngoài ra...”

Nàng hơi lén lén lút lút móc ra một túi lớn, sau đó đưa kín đáo cho Thái Hòa: “Ta tin tưởng ngươi rất cần thứ này, sạch sẽ lại không dễ tìm. Cứ như vậy, ta đi ra ngoài trước hỗ trợ làm đạn lửa rồi. Trong chốc lát sẽ có người tới phát thức ăn đấy. Ha ha, không cần khách khí nha.”

Đợi sau khi Ninh Dương Lan Ngọc cầm theo ba lô chui ra nhà kho, Thái Hòa tò mò mở ra túi nhựa đen trong tay.

Một bao vật mềm mềm bị hắn cầm trong tay, ba người Lê Bống lập tức đều tò mò bu lại.

“Hòa Ca, đây là thứ gì?”

“Băng... Băng vệ sinh.”

Chương 527: Sắc Dụ

“Vậy các ngươi ăn từ từ.”

Sau khi đưa bốn phần đồ ăn cho team của Thái Hòa, Vân Sơn lập tức lui ra ngoài đóng lại cửa phòng, quay đầu đi về phía đại sảnh.

Khóe miệng của hắn còn mang theo một chút nụ cười cổ quái, trong miệng không nhịn được lẩm bẩm: “Lần thứ nhất chứng kiến cầm loại băng vệ sinh này đùa...Dị năng giả đặc thù chính là tốt, cảm giác sống sót cũng so với bình thường người buông lỏng hơn nhiều...”

Sau khi hắn xuyên qua hành lang tiến vào đại sảnh, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở cửa vào hành lang.

Hari Won khẩn trương nhìn thoáng qua phía chung quanh, sau khi xác thực không có gặp người chú ý tới, lập tức vội vội vàng vàng chạy tới phía nhà kho này.

Sau khi tới gần cửa, cước bộ của nàng cũng chậm lại, hơi bất an hít sâu hai hơi thở sâu.

“Sợ cái gì, hắn là dị năng giả đặc thù, nhưng cũng là gã đàn ông... Chỉ cần là đàn ông ta có thể hoàn thành.”

Hari Won vuốt vuốt tóc, lại dùng bàn tay vỗ vỗ đôi má, sửa sang lại quần áo một chút, sau đó mới đi tới trước cửa nhà kho.

Trước khi đưa tay gõ cửa, nàng hơi do dự thoáng một chút, bàn tay mở ra một chiếc cúc áo, lộ ra một quầng khe rãnh thật sâu.

Ngay khi đốt ngón tay của nàng sắp đụng phải cửa phòng, tay

cầm cái cửa đột nhiên bỗng nhúc nhích xoay một vòng, sau đó cửa phòng cũng kéo ra một đường khe hở nhỏ.

Cảnh tượng bất thình lình dọa Hari Won nhảy dựng, vừa mới đôi má vỗ vào hồng nhuận phơn phớt lại trắng rồi.

“Là ngươi à.”

Người mở cửa đương nhiên là Thái Hòa rồi, mùi nước hoa nồng đậm như vậy bay vào từ khe cửa, làm sao hắn có thể không ngửi thấy.

“Chuyện này... Ta có thể vào trong hay không?”

Hari Won hơi bối rối nói.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào nàng một cái, nhíu mày, quay đầu nói ra với ba người Lê Bống: “Chuyện này. Trước hết đừng đùa.”

Lê Bống ngẩng đầu ngơ ngác liếc nhìn Thái Hòa, sau đó lưu luyến kéo xuống một cái vật thể màu trắng từ trên mông đít Ngô Thanh Vân xuống.

Yuna cũng vội vàng kéo xuống hai cái khác từ trên tay xuống, nhét vào cái kia trong túi nhựa màu đen.

“Đừng nhúc nhích.” Ngô Thanh Vân đột nhiên dò xét đứng dậy, bàn tay kéo một cái ở phía sau lưng Thái Hòa.

“Roẹt!”

Nhìn thấy cặp “Cánh nhỏ” kia bị giật xuống. Thái Hòa lập tức cảm giác huyệt Thái Dương đau nhức trướng một trận: “Chừng nào thì ngươi lại áp sát lên trên người của ta rồi... Còn nữa, những thứ này đều là vật tư quan trọng!”

“Trước mở ra đóng gói không phải Hòa Ca hay sao? Tự trọng

nha...”

“Ta chỉ là bởi vì chưa từng có xem qua vật dụng thực tế mà thôi...”

Hari Won trợn mắt há hốc mồm mà nhìn về phía Thái Hòa, nàng vẫn rất có tự tin với tướng mạo và dáng người chính mình đấy, không nghĩ tới thanh niên tuổi trẻ trước mắt cái này hoàn toàn một bộ dáng bỏ qua nàng.

Bất quá ngẫm lại cẩn thận. Hắn mang theo ba cô gái kia dường như đều nhan sắc không sai...

Nhưng mà chính là vì như thế, nàng mới cố ý mở ra cúc áo cho mình thêm điểm nha! Trong nội tâm Hari Won vô cùng phiền muộn nghĩ đến.

“Xin hỏi, ta có thể vào không?”

Nàng nhẫn nại thử hỏi lại một câu.

Đối xử với Thái Hòa, thái độ của nàng tốt hơn nhiều so sánh đối xử Ninh Dương Lan Ngọc.

“Có thể rồi, vào đi.” Thái Hòa để cho Hari Won tiến vào.

Lúc đầu nàng có thể dán bên người Thái Hòa đi vào, nhưng nàng vừa mới đạp vào cửa phòng, như có như không thay đổi phương hướng, nhắm chính diện ngay Thái Hòa.

Trong hoàn cảnh chật hẹp như thế, ngọn núi cao ngất khổng lồ của nàng lập tức tựu đặt ở trên ngực Thái Hòa.

Thái Hòa cúi đầu xem xét. Khe núi dưới hang sâu thì ra ngay ở trước mắt.

“Cmn...” Thái Hòa tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn về phía Hari Won. Lại phát hiện đôi mắt nàng đang nhìn mình với vẻ hàm

xúc.

Trong lúc nhất thời tinh thần Thái Hòa vẫn còn hơi nhộn nhạo đấy. Mặc dù biết rõ thuần túy là nàng đang phát huy hành động, nhưng mà loại tư thế này, còn thêm loại biểu lộ này...

Bất quá rất nhanh. Thái Hòa lập tức nghĩ đến tên đầu trọc kia, trong nội tâm lập tức đã có một chút cảnh tỉnh.

“Ngồi đi. Ngươi đứng như vậy sợ không lách vào được sao?” Thái Hòa nói một câu hai ý nghĩa.

Hari Won lộ ra một chút sắc mặt xấu hổ, tranh thủ thời gian lách vào trong phòng, sau khi gật nhẹ đầu với ba người Lê Bống, tìm một nơi ngồi xuống.

“Có chuyện gì?” Thái Hòa hỏi.

“Trước hết tự giới thiệu một chút đi, ta tên là Hari Won, có khả năng ngươi đã gặp ta, ta là quán quân hoa hậu miệt vườn, đóng mấy bộ phim truyền hình...”

Hari Won lộ ra một chút rụt rè nở nụ cười, bàn tay vuốt tóc thoáng một cái, nói ra.

Đây chính là vũ khí đắc ý nhất của nàng nha, cho dù dung mạo và khí chất của ba người Lê Bống cũng còn hơn nàng, nhưng ở phương diện khoe khoang dung nhan chuẩn bị tư thế này, nàng có lòng tự tin thật lớn.

“Ặc… Thật ngại quá, ta không có thời gian xem phim truyền hình.” Thái Hòa nói ra.

“Những quảng cáo thì sao? Trước kia ta từng kỹ hợp đồng quảng cáo với một loại dược phẩm dinh dưỡng đấy...”

“Dương tiểu thư, ngươi đến cùng có chuyện gì?” Thái Hòa

không kiên nhẫn đã cắt đứt lời của nàng.

Chương 528: Cái Vòi Hóa Thực Chất

“Ta nghe nói, ngươi là một gã dị năng giả đặc thù?” Hari Won hơi nhìn về phía Thái Hòa với vẻ chờ mong, “Mới vừa rồi ta cãi lộn với cô gái kia, ngươi cũng nghe thấy đi à nha? Ngươi cảm thấy loại cách làm này của bọn hắn, phải vẫn còn có lý lẽ hay không?”

Thái Hòa nhìn nàng một cái hơi ngoài ý muốn: “Ngươi muốn cái gì?”

“Bọn hắn với tư cách quân đội, sớm nên đi ra tiến hành tìm cứu với người sống sót, nhưng mà cho tới bây giờ mới làm ra hành động, chuyễn này đã rất không có lẽ rồi. Sau khi tìm được người sống sót, còn không chịu trách nhiệm mà dẫn dắt chúng ta cùng nhau hành động, mang chúng ta đi khu vực càng nguy hiểm, cũng không cân nhắc tiêu hao thể lực và tình huống tâm lý của chúng ta một chút nào... Ta nói những lời này, có cái gì không đúng sao? Nhưng mà ngươi cũng nhìn thấy, cô gái kia thật sự là quá kiêu ngạo rồi!”

Hari Won giận dữ nói: “Ta chỉ là cô gái bình thường, không có năng lực tự bảo vệ mình.”

Nói đến đây, nàng hơi uất ức liếc nhìn Thái Hòa, vành mắt dường như còn có một chút đỏ lên.

“Cho nên cô gái kia xem thường ta, cũng sẽ không xem lời nói của ta đáng là cái gì. Nhưng mà ngươi cũng không giống với lúc trước, chỉ cần ngươi mở miệng mà nói..., có lẽ bọn hắn sẽ phân ra một ít người trước hết đưa chúng ta về nơi trú quân nghỉ ngơi lấy lại sức đấy.”

Cô gái này nói chuyện đạo lý rất rõ ràng đấy, bất quá ở trong tai Thái Hòa chỉ nghe được hai chữ, nhàm chán.

“Ta nghĩ ngươi có khả năng lầm rồi, ta không có gia nhập bọn hắn. Cho nên chuyện này, ta không giúp được các ngươi.” Thái Hòa nói ra.

Hari Won nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, dĩ nhiên cũng không tin lời nói của hắn: “Chuyện này đối với ngươi cũng là rất có lợi đó nha, cũng không có nhìn thấy căn cứ theo như lời bọn hắn, cũng không có được ích lợi gì, ngươi cũng chịu đồng ý giúp bọn hắn chấp hành nhiệm vụ hay sao? Bọn hắn mang theo chúng ta, nói không chừng là để lấy chúng ta làm bia đỡ đạn rồi hay sao! Dường như ngươi có thực lực của dị năng giả đặc thù đúng không, bọn hắn nhất định sẽ yêu cầu ngươi cũng tham gia chiến đấu đấy.”

“Chuyện này ta thật không thể quan tâm tới được.” Thái Hòa rất là mất kiên nhẫn nói.

Những chuyện hư hỏng này cùng hắn có quan hệ gì hay không. Nếu không phải xem ở mặt mũi Hari Won cố ý đến chào hỏi, Thái Hòa cũng không muốn để cho nàng vào nhà.

Hiện giờ ngực cũng nhìn, nói nhảm cũng nghe rồi, Thái Hòa lập tức kéo mở cửa phòng một cái, sau đó tiễn khách: “Đi về nghỉ ngơi đi.”

Sắc mặt Hari Won tái đi. Trong lòng lập tức bốc lên một cơn lửa giận.

Ánh mắt của Thanh niên tuổi trẻ này giống như là có chứa lực xuyên thấu vậy, không ngừng mà đảo qua lồng ngực của mình, thậm chí làm cho Hari Won đã có một loại cảm giác bị ánh mắt của hắn lột sạch.

Nhưng không nghĩ tới chính là, thời điểm hắn từ chối vậy mà

dứt khoát như vậy!

Đây không phải bị nhìn không công hay sao!

Sau khi xấu hổ trừng mắt liếc nhìn Thái Hòa. Nàng lập tức đứng lên chạy ra ngoài cửa.

Trong nháy mắt đóng cửa phòng, Thái Hòa lộ ra một nụ cười hài lòng: "Dường như cái vòi tinh thần của ta càng ngày càng có cảm giác thực chất rồi, tiếp tục như vậy có thể thật sự đạt tới hiệu quả thực chất hóa tinh thần lực hay không?"

Nếu Hari Won đã đưa tới cửa chuẩn bị tư thế rao bán nhan sắc, đương nhiên Thái Hòa sẽ tuân theo ý nguyện của nàng rồi. Mặc dù không có tự mình ra tay, bất quá hắn lại dùng cái vòi tinh thần xem xét toàn thân Hari Won một lần.

Không có vũ khí, cũng không đồ vật đặc thù gì mang theo ở trên người, bất quá không có mặc đồ lót có tính là một phát hiện hay không...

Lê Bống tò mò hỏi: "Cái gì. . . Cái gì thực chất?"

"Chính là như vậy..." Một cái vòi tinh thần vô hình dò xét về phía Lê Bống, sau đó trượt đi vào cổ nàng áo.

"Ah! ... hơi... Ngứa..."

Lê Bống lập tức che kín cổ áo, thân thể bắt đầu hơi co lại. Kinh ngạc nhìn xem Thái Hòa.

"Khục khục. Tiêu hao thật nhiều tinh thần lực..."

Thái Hòa còn muốn thăm dò vào sâu trong cổ áo thoáng một chút. Nhưng bất đắc dĩ đầu óc choáng váng một trận, đành phải buông tha thôi.

Yuna dắt Thái Hòa một cái, hỏi: "Mới vừa rồi nhân loại thối

hoắc kia. Đến cùng muốn làm gì?"

"Đơn giản chính là sợ chết mà thôi. Mà quan tâm tới bọn hắn làm khỉ gió gì chứ, tình huống bây giờ gần như hiểu rõ cũng không sai biệt lắm. Ngày mai chúng ta cũng sẽ đi, chú Tom kia và Ninh Dương Lan Ngọc cũng không phải người dễ trêu chọc, cô gái này và tên đầu trọc kia thuần túy chính là tôm tép nhãi nhép mà thôi."

Thái Hòa sung sướng mà nằm lên trên đùi của Ngô Thanh Vân một lát, nói ra: "Theo như tiến độ của bọn hắn ở Thành Phố Biên Hòa, chờ bọn hắn xây dựng xong vành đai cách ly ở Sài Thành, không biết cần phải tốn thời gian bao lâu."

"Vành đai cách ly..."

Yuna đột nhiên trầm mặc một lúc, sau đó hơi nghiêm túc mà hỏi thăm: "Hòa Ca, ngươi theo chúng ta, sẽ bị ngăn cách bên ngoài xã hội loài người hay sao? Ta nhớ được, nhân loại có đặc tính quần cư đấy... Hòa Ca, ngươi sẽ tịch mịch hay sao?"

"Ặc... Xem ra Yuna Ngốc tỉnh ngủ nữa rồi..."

Chương 529: Cao Cao Đâu Rồi

Thái Hòa nhìn thoáng qua Yuna, lại duỗi tay nắm tay Lê Bống đến bóp hai cái, vừa cười vừa nói: "Tịch mịch nha... Nhất định sẽ đấy. Cho nên nói các ngươi phải tranh thủ thời gian an ủi thân thể lạnh lẽo hư không tịch mịch của ta thoáng một chút... Thôi đi, tâm thần ha!"

"Hòa Ca, ta sẽ nhớ rõ ý nghĩa những lời nói của Hòa Ca đấy... Nói trở lại, ngươi đừng nói sang chuyện khác nha..."

Đồng thời kéo Lê Bống và Yuna vào trong ngực, trong ánh mắt Thái Hòa cũng đã hiện lên một chút sắc mặt phức tạp.

Vấn đề Yuna hỏi, cùng với những chuyện hắn vừa mới nghĩ đến, đều làm cho Thái Hòa cảm giác đau đầu thật sâu.

Nhưng mà bất luận là một chuyện nào, dường như cũng không thể gấp gáp được.

"Ta cảm thấy được ta đang xem các nàng là zombie đấy... Nhưng trong lòng lại hy vọng các nàng có thể biến trở về nhân loại, mặc dù khả năng gần như không thể... Việc này quá xa xôi tạm không nói đến, giúp Yuna và Lê Bống tiến hóa mới là chuyện quan trọng nhất."

Thái Hòa vuốt vuốt tóc Yuna, không nhịn được thầm thở dài một tiếng: "Tầng màng kia nha... Đậu xanh rau má, cuối cùng tầng màng kia là cái gì vậy! Không gặp được lại không chọc rách được, cũng không nhìn thấy được!"

Tầng màng kia trên thân thể Yuna ngược lại là hắn có thể tìm được, nhưng mà tầng màng trong đầu nàng thì ngay cả dò xét

thoáng một chút còn không được.

Ngược lại là trong nội tâm Thái Hòa có một vài cách làm, bất quá đợi sau khi có cơ hội thích hợp may ra mới có thể thử làm.

Lúc này tầm mắt hắn mới chuyển tới trên người Ca Cao, con chó biến dị này bị hắn điều khiển đến một ngóc ngách ẩn nấp kín lại, lúc này cũng trốn ngay vị trí lúc trước.

"Ồ?"

Thái Hòa lập tức nhíu mày.

Không thể chuyển đổi? Loại tình huống này còn xuất hiện lần đầu tiên... tóm lại chẳng phải là năng lực điều khiển con rối của ta hôm nay tịt ngòi đi à nha?

Vị trí của Ca Cao, Thái Hòa cũng đã biết đại khái ở đâu.

"Các ngươi ở lại nơi này, ta đi xem."

Sau khi dặn dò một câu, Thái Hòa lập tức mở cửa đi ra ngoài.

Toàn bộ cảnh tượng bên ngoài, ngoại trừ đại sảnh có ngọn nến ra, những khu vực khác hoàn toàn là một mảnh đen kịt.

Để không làm cho mọi người chú ý, Thái Hòa cố gắng né qua đại sảnh, dọc theo hành lang đi đến vị trí con Ca Cao.

"Hết lần này tới lần khác thời điểm này xảy ra vấn đề, đây không phải gây phiền toái cho ta hay sao?"

Trong nội tâm Thái Hòa buồn thúi ruột, nhưng động tác lại rất nhanh, dùng độ nhanh nhẹn của hắn, mặc dù không phải lặng yên không một tiếng động, nhưng mà được xem như nhẹ nhàng rồi.

Trên đường nhìn thấy một chút ánh lửa, Thái Hòa không hề nao núng tranh thủ thời gian ép sát thân thể vào góc tường.

Một mùi thuốc lá truyền tới, sau đó chỉ nghe thấy tiếng bước chân rất nhỏ dần dần đi xa.

Đợi sau khi tiếng bước chân biến mất triệt để, Thái Hòa lập tức một hơi vọt tới một cầu thang lầu an toàn khác.

Dĩ nhiên ở đây thật lâu không có người đi qua, một mùi hôi nấm mốc nồng đậm xông vào mũi.

“Có lẽ ở dưới tầng hầm này rồi, hy vọng con chó ngốc nghếch này không có chạy đến khu vực khác đi nha, tốt nhất đừng để người bên ngoài nhìn thấy...”

Thái Hòa thử dùng thoáng cái vòi tinh thần một chút, nhưng cảm giác mê muội làm cho hắn không thể không buông tha dự định sử dụng tinh thần dò xét.

“Vừa mới dùng để làm chuyện nhàm chán, cho nên nhanh như vậy cũng đã lọt vào trả thù rồi sao... Con chó cái kia ngược lại là rất chọn thời cơ để đặt bẫy chủ nhân. Vậy cũng là một lần kinh nghiệm dạy dỗ...”

Dán góc tường chậm rãi đi xuống dưới một đoạn, Thái Hòa cũng bật công tắc đèn pin, sau đó kéo một góc quần áo lên, che khuất ánh sáng chủ yếu, chỉ chừa lại một khe hở nhỏ hẹp dùng để chiếu đường.

Như vậy cũng không dễ dàng bị phát hiện rồi, tuy nói Thái Hòa không có ý định gia nhập bọn hắn, nhưng mà không cần phải trở mặt thẳng thừng với bọn hắn.

Nửa đêm chạy đến loại khu vực này. Nếu như bị người ta phát hiện, tóm lại khó mà nói chính mình là đi ra tiểu nha?

Góc rẽ thang lầu chất đống rất nhiều ma nơ canh nhựa nằm la liệt, Thái Hòa thậm chí giẫm một cước nát một cánh tay, phát ra âm thanh” “răng rắc” một tiếng.

“Nguy hiểm thật không có bị người ta nghe thấy...”

Mượn ánh sáng yếu ớt. Thái Hòa từ từ xuống đến lầu một.

Mấy gian nhà kho, một gian phòng bếp, còn có một gian phòng ngủ...

Thời điểm trước khi điều khiển Ca Cao tới, Thái Hòa đã khá hiểu biết với kết cấu nơi này.

Khoảng cách tới mảnh khu vực này cách cửa lớn một cái đại sảnh. Cho nên chỉ cần không phát ra thanh âm gì, hoặc là khiến cho đèn đuốc sáng trưng, là sẽ không bị trạm gác cửa chú ý tới đấy.

“Con chó này chạy đến khu vực nào rồi…”

Thái Hòa lần lượt đẩy ra từng cửa phòng nhìn thoáng qua, mặc dù cũng không thể tìm được bóng dáng Ca Cao, bất quá ngược lại là hắn phát hiện rất nhiều rất nhiều lông chó trên mặt đất.

Đối với chuyện tăng trưởng lên của Ca Cao, Thái Hòa thật không có bất kỳ kiến thức gì liên quan đến chuyện này đấy, dường lúc trước sau khi tiến hóa không có được một chút ích lợi gì.

Chương 530: Ẳng Ẳng

Sau khi đẩy ra cửa phòng ngủ ló mặt vào nhìn lướt qua bên trong, tâm tình Thái Hòa đã bắt đầu trở nên nôn nóng rồi.

Hắn có thể cảm giác được liên hệ tinh thần với Ca Cao vẫn còn, nhưng lại không tìm thấy vị trí của nó. Cũng không cách nào hoán đổi góc độ tầm mắt.

Bất quá thời gian ngay khi Thái Hòa đi đến cửa phòng tắm trong phòng ngủ. Lại liếc nhìn thấy một bóng dáng đang dựa vào trên bồn tắm.

Toàn thân hiện ra một tầng màu bạc. Vừa nghe đến động tĩnh cũng lập tức quay đầu lại, dùng đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa đầy vẻ lạnh lẽo.

“Khá tốt...”

Gánh nặng trong lòng Thái Hòa lập tức cũng được cởi bỏ, tuy nói một giờ không gặp Ca Cao cũng đã biến thành lông màu bạc. Nhưng cuối cùng không có xảy ra chuyện gì lớn gì cả.

Từ tình huống của Ca Cao mà nói, nó không chỉ hoàn thành hơn phân nửa quá trình thay lông. Hơn nữa cũng đã nhận được một ít tăng trưởng trí lực.

Sau khi hấp thu rất nhiều virus, nó cuối cùng đang tăng lên một cách chậm chạp, lần nãy lại lấy được một lần biến chất, bất quá xem ra còn chưa đạt tới giai đoạn tương đương với Cấp Thủ Lĩnh.

Bất quá bởi vì Thái Hòa không có kinh nghiệm liên quan tới

việc này, cho nên không thể kịp thời làm sâu sắc liên hệ tinh thần giữa hai bên, chuyện này mới làm cho loại tình huống này xảy ra.

Nếu như thời gian lại lâu một chút, nói không chừng Ca Cao sẽ xuất hiện phản kháng ý thức, thoát khỏi khống chế tinh thần của Thái Hòa một cách triệt để.

“Xem ra chăn nuôi biến dị thú nguy hiểm còn lớn hơn nếu so với điều khiển con rối zombie. Còn may là nó còn chưa có tiêu hóa hết tất cả virus một cách triệt để, hoàn toàn tăng trưởng lên.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian làm sâu sắc thoáng một chút sức mạnh liên hệ tinh thần, rất nhanh ánh mắt của Ca Cao cũng từ kháng cự biến thành dịu dàng ngoan ngoãn.

Sợi lông giống như là đinh ghim cũng lóe sáng buông lỏng chầm chậm, cái đuôi cũng lắc qua lắc lại giống như đang nịnh nọt.

Nó gầm lên một tiếng gầm nhẹ, nghiêng người đến trước mặt Thái Hòa, lay động cái đầu cọ xát thoáng đùi Thái Hòa một chút.

“Hình thể rõ ràng lại nhỏ một chút điểm. . . Lần thứ nhất nhìn thấy càng ngày càng rút lại đấy.”

Thái Hòa lập tức chú ý tới hình thể Ca Cao biến hóa, hiện giờ nó đã bắt đầu dần dần đến gần với hình thể chó sói bình thường rồi, bất quá bên ngoài so với chó sói lập tức càng ngày càng khác nhau rồi.

Hơn nữa Thái Hòa cảm giác được, dường như thân thể con chó cái này trở nên ưu nhã đi một tí, không có vụng về như trước kia rồi...

“Trí lực đề cao mang đến bổ sung ảnh hưởng sao? Như thế kiện chuyện tốt. . . Khó được ngươi không có gặp rắc rối, trong chốc lát ban thưởng. . . Cmn!”

Thái Hòa vừa khoa trương đến một nửa, cũng liếc nhìn thoáng sau lưng Ca Cao xuất hiện một cánh tay trắng nõn.

Hắn tranh thủ thời gian dùng đèn pin chiếu vào một cái, quả nhiên phát hiện khắp nơi bên trên đều là mảnh vỡ quần áo, mà ngay cả khóe miệng Ca Cao cũng treo một ít mảnh vỡ!

"Đậu xanh rau má! Ta nói bao nhiêu lần không có thể ăn người sống!"

Tim Thái Hòa lập tức đập tăng tốc, hắn cau mày từ từ đi sát tới bồn tắm lớn.

Một cô gái đang nằm trong bồn tắm, trong vạc còn có một chút nước, quần nửa người dưới hình như là bị chính cô ta cởi ra đấy, nhưng nửa người trên lại rõ ràng cho thấy bị Ca Cao xé nát triệt để đấy.

Một nửa nội y còn treo lòng thòng trên người, bất quá cũng không có xuất hiện cảnh tượng máu me mở ngực bể bụng trong tưởng tượng của Thái Hòa.

Tóc dài rối tung ở trên người, ánh đèn pin thoáng chiếu qua, dáng người có lồi có lõm nhìn một cái là thấy hết.

Bất quá tư thế hơi kỳ lạ, một chân khoác lên trên bồn tắm, một chân khác lại hơi cuộn lại, kết quả làm lộ rõ cái ấy trên cơ thể ra ngoài.

Lúc đầu Thái Hòa không có ý định nhìn kỹ đấy, nhưng một vũng máu lớn kia lại làm cho hắn không thể không nhìn thêm chút nữa: "Ca Cao chẳng lẽ ngươi cắn… Ặc, không đúng, đây là cái gì…"

Thì ra cô gái này đến ngày đèn đỏ rồi…

Xem tình hình cũng biết xảy ra chuyện gì, cô gái này vụng

trộm chạy tới rửa sạch vùng kín, kết quả mùi máu tươi dẫn tới Ca Cao ngửi thấy mùi máu tươi điên cuồng lên.

Còn may là chính mình chạy tới kịp thời...

Nhưng Thái Hòa vừa mới thở dài một hơi, lại ngây ngẩn cả người lần nữa.

Mặt cô gái này hơi quen thuộc nha... Thái Hòa tranh thủ thời gian chiếu vào nhìn thêm mấy lần...

“Cmn! Đây không phải Ninh Dương Lan Ngọc hay sao!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian dùng tay đi sờ soạng thoáng một cái động mạch cổ của Ninh Dương Lan Ngọc. Cũng may, còn sống.

Bất quá nhìn miệng nàng hơi nhếch lên. Bộ dáng sắc mặt trắng bệch, rõ ràng cho thấy ngất đi thôi.

Trên trán nàng còn có một cục màu đen, dường như có một ít máu bầm.

“Mày còn có một chút tiền đồ hay không vậy, tao lại không có để mày bị đói. Một chút máu cũng có thể cho mày nổi giận...”

Thái Hòa quay đầu lại trừng mắt liếc Ca Cao, đáng tiếc nó éo biết nói chuyện, chỉ có thể phát ra tiếng kêu “Ẳng ẳng”.

Chương 531: Vết Máu Đỏ Tươi Trong Bồn Tắm

“Ẳng em gái mày, vội vàng đi ra ngoài từ cửa sau cho ta. Đến trốn vào tòa nhà đối diện kia đi. Nếu không phải thấy mày coi như nghe lời, khắc chế không ăn người sống, hôm nay ta nhất định... Vừa nói tới hai chữ “Trừng phạt”, nó đã tranh thủ thời gian biến mất.”

“Ẳng. . .”

Sau khi đuổi đi Ca Cao, Thái Hòa lập tức cau mày ngồi xổm người xuống đi, kéo cánh tay Ninh Dương Lan Ngọc một cái.

Hắn do dự một chút, vẫn bế lên toàn thân Ninh Dương Lan Ngọc, thoáng ném một phát lên trên giường phòng ngủ “Bụp”.

Trên cái giường nệm này cũng không biết là vật liệu gì, vậy mà chỉ có ván giường. Vừa ném đi lên một cái lập tức phát ra một tiếng trầm đục.

“Oh...”

Thái Hòa vừa muốn kéo vội qua ga trải giường tới đắp lên nàng. Ninh Dương Lan Ngọc cũng phát ra một tiếng kêu đau đớn. Sau đó mí mắt khẽ động, lập tức cũng mở mắt.

Khi nàng vừa trợn mắt, Thái Hòa vừa vặn nâng người lên đến.

Ánh mắt hai người lập tức chạm vào nhau.

Sau khi trôi qua một đoạn thời gian yên lặng xấu hổ. Thái Hòa ném ga giường trong tay cho nàng, sau đó giật giật khóe miệng:

“Chuyện này... Không cần khách khí. Ta đi trước...”

Ninh Dương Lan Ngọc chèo chống lấy thân thể mạnh mẽ ngồi dậy: “Con chó kia đâu rồi! Zombie chó!”

“Chó cái gì?” Thái Hòa kiên trì hỏi ngược lại.

“Ngươi không phát hiện chó hay sao?” Ninh Dương Lan Ngọc nhìn chằm chằm vào Thái Hòa nhìn một cái, nói ra, “Như thế nào ngươi sẽ tới nơi này vậy?”

“. . .”

Thái Hòa lúc này hận không thể thoáng cho mình một cái tát, thời điểm vừa rồi ném nàng nhẹ một chút, nói không chừng nàng cũng sẽ không tỉnh!

“Chẳng lẽ lại là năng lực đặc thù của ngươi?” Ninh Dương Lan Ngọc hươ hươ đầu, đưa tay sờ lên cái trán một cái, lập tức đau đến hít một hơi lạnh, “Con chó chết kia, làm hại ta đụng phải bồn tắm một cái. Nếu không phải đụng choáng luôn, xem ta không làm thịt nó!”

“Nói như vậy ngươi vừa mới thiếu chút nữa bị ăn rồi...”

Thái Hòa hơi bội phục dây thần kinh thô to của Ninh Dương Lan Ngọc, người sống sót bình thường sau tai nạn, chỉ sợ đều không khống chế được cảm xúc...

“Đây không phải bị ngươi cứu rồi hả? Hiện giờ lại khóc còn có ý nghĩa gì? Bất quá ta cũng thật là bất cẩn rồi, không nghĩ tới loại khu vực này lại có thể xuất hiện chó zombie, hơn nữa một chút động tĩnh cũng không nghe thấy. Còn thêm đang đứng ở rất trạng thái không tiện chiến đấu... Xem ra ta đã trốn ở trong khu vực an toàn quá lâu, mới có thể không cẩn thận như vậy. Thành Phố Biên Hòa rất ít zombie biến dị thú, chính bản thân ta chưa bao giờ gặp được qua, làm cho ngươi cười rồi, thật sorry.”

Ninh Dương Lan Ngọc bất đắc dĩ nói.

“Không trách ngươi...” Thái Hòa hơi xấu hổ nói.

Xác thực chuyện này không trách nàng, nơi này có trạm gác, có nhiều nhân loại như vậy, zombie ở xung quanh cũng đều bị giết chết...

Mặc cho mạch suy nghĩ điên cuồng đến cỡ nào, cũng sẽ không nghĩ tới rửa sạch cái mông dính máu thôi mà bị biến dị thú đánh lén.

Ninh Dương Lan Ngọc thở dài, sau đó đưa tay ra về phía Thái Hòa: “Vậy cũng là đã nhận được một tình báo, tóm lại cảm ơn ngươi, không có ngươi chắc ta đã bị ăn sạch. Quả nhiên hôm nay là ngày vận may của ta.”

Thái Hòa vừa cầm chặt tay của Ninh Dương Lan Ngọc, lại đột nhiên cảm giác một cổ lực lượng truyền đến, cả người lập tức bị tóm tới.

“Hai chữ,” Ninh Dương Lan Ngọc nhìn vào Thái Hòa khoảng cách với nàng không đến mười milimét, nói ra cực kỳ nghiêm túc, “Giữ bí mật.”

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn nàng một lúc, sau đó gật nhẹ đầu: “Hiểu rõ, ta hoàn toàn không phát hiện cái gì.”

Ninh Dương Lan Ngọc khẽ cười cười, vừa muốn buông ra Thái Hòa, lại đột nhiên đầu lung lay thoáng một cái.

Đã mất đi lực chèo chống, cái trán Thái Hòa và Ninh Dương Lan Ngọc lập tức va chạm vào nhau, sau đó hai người đồng thời lăn rơi xuống trên giường.

Ván giường cứng rắn làm cho Thái Hòa cũng cảm giác được một trận đau nhức kịch liệt, còn thêm tinh thần lực tiêu hao quá

nhiều, hắn cũng choáng đầu hoa mắt một trận lâu, cuối cùng mới xoa xoa cái trán từ từ bò lên.

“Này, ngươi không sao chứ? Ai kêu ngươi đột nhiên không có việc gì kéo ta đi qua làm gì nha... Này!”

Thái Hòa vừa oán trách hai câu, lập tức phát hiện Ninh Dương Lan Ngọc cơ bản không có phản ứng.

Hắn vội vàng kéo đầu Ninh Dương Lan Ngọc đi qua. Hai mắt nhắm nghiền, miệng hơi mở ra, rõ ràng bộ dạng đã ngất đi...

“Cứ như vậy lại bị... đụng choáng luôn?”

Đồng thời khi giúp Ninh Dương Lan Ngọc ấn huyệt nhân trung, góc độ tầm mắt của Thái Hòa đã chuyển đến trên người Ca Cao.

Nó đã trốn được trong một tòa nhà ở gần đó, đang dựa vào trong một ngõ ngách.

Dựa vào tình huống lúc trước đến xem, bộ lông trên người nó gần như vốn đã thay lông xong, lúc đầu vẫn là màu vàng, sau đó chuyển thành màu Ca Cao, nhưng cuối cùng lại mang theo một chút màu bạc nhàn nhạt.

Ngoài ra dao động sóng tinh thần cũng trở nên kịch liệt hơn rất nhiều, đây là phản ánh trực tiếp khi trí lực tăng lên.

Chương 532: Hai Ngọn Núi Khổng Lồ

“Còn thiếu một ít so với Lê Bống, đại khái lại trải qua tăng trưởng lên hai lần, hoặc là một lần biến đổi lớn về chất, có thể đạt tới Cấp Thủ Lĩnh nha. Hoàn toàn không có đầu mối hay kinh nghiệm vì về tiến hóa của biến dị thú...”

Thái Hòa âm thầm tính toán ở trong lòng nói: “Bất quá hình thể càng ngày càng nhỏ, điểm này trước mắt xem ra rất lừa tình nha, quả nhiên giao cho Yuna nuôi dưỡng là một quyết định tốt, nếu không sớm muộn gì cũng phế ở trên tay của ta.”

Màu sắc của bộ lông thay đổi làm cho ngoại hình của nó thoạt nhìn rất đáng yêu hơn nhiều, nhưng Thái Hòa lại đối với chuyện này hơi xì mũi coi thường.

Với tư cách một biến dị thú, nên thành thành thật thật phát triển phương hướng cao to khí phách, ví dụ như con trăn biến dị kia chính là tấm gương tốt.

Biến xinh đẹp hay sao? Có tác dụng éo gì trùi!

“Lần này còn kém một chút gây ra chuyện lớn rồi, xem ra chắc chắn phải để cho Yuna quản giáo nó cho thật tốt rồi...”

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm nghĩ tới, tầm mắt thì lại chuyển đổi trở về, đồng thời ngón tay cái dùng sức nhấn xuống một cái.

“A... A...”

Ninh Dương Lan Ngọc nhíu mày, nàng vừa mới thanh tỉnh,

cũng lập tức mở mắt, sau đó nhanh nhẹn ngồi dậy.

“Ta có thể hiểu được ngươi vừa choáng luôn hai lần cho nên còn chưa có khôi phục, nhưng ngươi

Thái Hòa cúi đầu nhìn sang, sau đó hơi xấu hổ nói.

Ninh Dương Lan Ngọc từ ánh mắt của hắn cúi đầu xem xét, lập tức ngậm miệng lại.

Một nửa nội y kia nhưng mà hiệu quả che chắn gần như bằng không...

Nhìn thấy Ninh Dương Lan Ngọc nhanh chóng che lên trên cái chăn, nhưng Thái Hòa hơi thỏa mãn nghĩ đến, không nghĩ tới bị che giấu ở dưới sân bay, lại cất dấu hai ngọn núi hùng vĩ đến khủng khiếp...

“Ngươi có thể đưa quần áo cho ta mượn hay không. . .” Ninh Dương Lan Ngọc đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

“Được rồi. Bất quá ngươi lấy cái gì đến trao đổi?” Thái Hòa vừa cởi quần áo, vừa nói.

Đôi mắt Ninh Dương Lan Ngọc hơi híp mắt lại: “Ý của ngươi là, ngươi dự định lừa một cô gái cởi sạch hay sao?”

“Vậy ngươi dự định bọc lấy cái chăn trở về hay sao?” Thái Hòa nói ra, “Còn nữa, ta vừa cứu được mạng của ngươi.”

“Được rồi... Xem như ngươi lợi hại!” Ninh Dương Lan Ngọc nắm cái cằm của mình, hỏi, “Nói đi, vừa ý cái gì? Trước hết nói rõ, không có chuyện lấy thân báo đáp đâu.”

“Ta không có dự định...”

“Ngươi cũng nhìn thấy. Ta vừa đến ngày đèn đỏ...” Nàng bổ sung một câu, một đôi mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức nghẹn lời.

Nhìn thấy bộ dạng trợn mắt há hốc mồm của Thái Hòa, Ninh Dương Lan Ngọc "Phốc", phì cười ra tiếng, nói ra: "Ha ha, vậy thì tin rồi sao? Đàn ông dám đụng ta còn chưa có sinh ra đời đâu. Bất quá nha... Nhìn thấy sạch sẽ thân thể ta ngược lại là có một người rồi."

Ánh mắt nàng lộ ra hơi kỳ lạ. Thái Hòa nhìn thấy mà da đầu hơi run lên.

"Ta biết rõ ngươi không phải cố ý đấy."

"Đề tài này cũng đừng lại thảo luận đi... Ta đang muốn nói, loại áo lót chống đạn này của ngươi..."

Thái Hòa rất cảm thấy hứng thú với cái loại áo lót này, có thể che chắn hoàn toàn hai ngọn núi cao..., nhất định năng lực phòng hộ không kém, nói chung thì thứ này có thể đền bù một mức độ lớn nhất nhược điểm của một nhân loại như hắn.

"Áo lót chống đạn hay sao? Cái áo giáp này là ta tự chính mình cải tạo đấy, chuyên dụng phòng ngự zombie... Được rồi, trong chốc lát nữa ta đưa cho ngươi. Dù sao ngươi đã cứu ta."

Ninh Dương Lan Ngọc nhận lấy quần áo Thái Hòa đưa tới một cái, bọc ở trên người.

Ngược lại là nàng không chấp nhất những chuyện nhỏ nhặt, trực tiếp xốc lên ga giường rồi nhảy xuống, sau đó mặc lên quần và ủng da của chính mình.

Bởi vì dáng người nhỏ nhắn xinh xắn. Quần áo của Thái Hòa mặc ở trên người nàng, hoàn toàn che mất cái mông của nàng...

Bất quá cặp chân non mịn lại trắng bóng kia, lung lay trước ánh mắt của Thái Hòa...

Mấy phút đồng hồ sau, Thái Hòa và Ninh Dương Lan Ngọc người trước người sau về tới trên lầu.

Thái Hòa vừa trở lại nhà kho không đầy một lát, một gã quân nhân cũng đưa tới một cái ba lô.

Mở ra xem xét. Bên trong đúng là một cái áo lót chống đạn, cùng với một cái áo khoác không thấm nước.

“Đây là cái gì?” một tay Yuna chộp lấy món áo lót chống đạn này.

Lê Bống vừa hít hít cái mũi. hơi kinh ngạc nói: “Thứ này của cô gái dáng người nhỏ kia đấy sao...”

“Uh, ăn cướp đến từ chỗ nàng ấy đấy.”

Thái Hòa thoả mãn đem cái áo lót chống đạn này cầm vào trong tay, dùng tay gõ xuống.

“Beng...g!”

Quả nhiên bỏ thêm tấm thép...

Nhưng bộ vị hai đỉnh núi tính mềm mại còn rất cao, mặc lên người cũng sẽ không có cảm giác không thoải mái gì.

Thái Hòa cố ý để cho Lê Bống dùng tay cắt thoáng một chút, kết quả chỉ để lại một cái vạch trắng ở trên áo, không có xuyên thủng áo lót chống đạn triệt để.

“Thứ tốt ah, đã có cái này cùng Zombie Lên Cấp cận chiến lúc tính an toàn cũng lớn rồi rất nhiều. . . Áo khoác cũng không tệ.”

Chương 533: Hợp Tác Phương Án B

Hiệu suất xử lý mọi chuyện của Ninh Dương Lan Ngọc làm cho Thái Hòa rất hài lòng, hắn cũng biết chuyện này không riêng gì để cảm ơn cứu mạng của hắn, mấu chốt nhất chính là nhân cơ hội lấy lòng với hắn.

Sáng sớm ngày kế tiếp, quân nhân trong khu căn cứ tạm thời bắt đầu lu bù công việc lên.

Nhưng mà ảnh hưởng của sự kiện Ninh Dương Lan Ngọc bị tập kích, cái loại không khí tương đối khá nhẹ nhõm tối hôm qua lập tức không còn sót lại chút gì.

“Chào buổi sáng!”

Sáng sớm Ninh Dương Lan Ngọc lại chạy đến tìm Thái Hòa, vẻ mặt bộ dạng tươi cười, dường như tối hôm qua cũng không có xảy ra chuyện gì vậy.

“Ta đoán có lẽ ngươi cân nhắc cũng không sai biệt lắm.” Nàng hơi chờ mong mà hỏi thăm.

Thái Hòa một tay khiêng lên trên người ba lô, nói ra: “Thật ngại quá, ta không ưa thích bị người khác ước thúc...”

Ninh Dương Lan Ngọc sửng sốt một chút, sau đó vuốt tóc một cái nói: “Xem ra cho dù ta nói cho ngươi đãi ngộ tốt một chút nữa cũng không có tác dụng gì. Từ hành vi tối hôm qua của ngươi đến xem, chắc hẳn nói ra những lời nói cứu vớt nhân loại gì đó, cũng không có tác dụng đối với ngươi. Bất quá ở đây ta còn có phương

án B.”

“Cái gì?” Thái Hòa hỏi.

“Tom nói, nếu như ngươi không muốn gia nhập chúng ta, như vậy có thể noi theo hình thức cái chủng loại lấy vật đổi vật trong doanh địa chúng ta kia. Dùng năng lực của ngươi, nếu như chịu đồng ý giúp chúng ta sưu tập một ít vật tư đặc biệt ở trong thành thị, điều này có thể để cho chúng ta tiết kiệm rất nhiều nhân lực và vũ khí đạn dược. Để báo đáp lại, chúng ta có thể lấy ra một ít vật tư ngươi không sưu tập được, để tiến hành trao đổi. Nói thí dụ như... Đều đổi lại áo lót chống đạn cho bạn gái của ngươi như thế nào đây?”

Ninh Dương Lan Ngọc cười cười, nói ra.

Những lời cuối cùng này lập tức làm cho Thái Hòa động lòng. Dưới vũ khí nóng ám sát, ba người Lê Bống cũng sẽ có nguy hiểm thật lớn. Từ khi quân đội tiến vào thành thị, Thái Hòa phải tiến hành cân nhắc cho các nàng với tư cách một zombie, dù chỉ là phòng ngừa chu đáo mà thôi...

“Ngươi có thể yên tâm, chúng ta lấy ra vật tư tuyệt đối không phải hàng cải trắng ngươi tùy tùy tiện tiện có thể tìm được, cũng sẽ không khiến ngươi làm chuyện không đúng giá trị.” Ninh Dương Lan Ngọc rất có tự tin nói.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào Ninh Dương Lan Ngọc một cái, hỏi: “Các ngươi có thể quyết định thay nơi trú quân của các ngươi hay sao?”

“Không, trước khi lên đường, trong doanh địa cũng đã tiến hành sắp đặt thiết kế dự đoán tất cả loại tình huống và phương án xử lý. Ngươi loại tình huống này cũng nằm trong tình huống đoán trước, dù sao dị năng giả đặc thù không phải người bình thường, cũng có một ít người có khả năng muốn mượn lực lượng của mình

thành lập tiểu một loại thế lực nhỏ, bất quá nói thật ta không nghĩ tới thật sự có người không muốn gia nhập chúng ta... Tóm lại, loại hình thức trao đổi này đối với ngươi mà nói cũng rất có lợi nha? bất luận là vũ khí đạn dược, hay còn là vật phẩm khác..."

Sau khi Ninh Dương Lan Ngọc nói xong một hơi, lập tức cực kỳ chờ mong nhìn về phía Thái Hòa.

Thái Hòa trầm ngâm trong chốc lát, hỏi: "Chuyện này... Liên hệ như thế nào?"

Ninh Dương Lan Ngọc lấy ra một cục ném về phía Thái Hòa: "Cầm cái này... Bất quá tín hiệu rất kém cỏi. Còn nữa, đội quân tiền tiêu của chúng ta đại khái sẽ ở trong khoảng chừng một tháng thành lập xong, vị trí ngay ở phương hướng Sài Thành đi tới Thành Phố Biên Hòa, ngươi cũng có thể hoàn thành trao đổi trước trạm gác."

"Điện thoại hay sao? Chắc không phải rồi..." Thái Hòa hiếu kỳ nhìn thoáng qua cái cục to như cục gạch trong tay, ngoại hình khá giống với điện thoại đập đá.

Không thể không nói, thật lâu chưa bao giờ dùng qua sản phẩm hiện đại gì rồi, đột nhiên nhìn thấy có người nghiêm trang nói với hắn tín hiệu gì, trong nháy mắt vậy mà Thái Hòa cảm giác dường như mình đã vượt qua thời gian trờ về lúc trước, có loại cảm giác hết sức vô nghĩa.

Xem ra thực lực của đám người Ninh Dương Lan Ngọc vẫn rất mạnh. Ngẫm lại cũng thế, có loại năng lực này không buông tha mỗi một người, nguyên tắc nghĩ tới nghĩ lui cũng muốn tới hợp tác làm việc, rất khó không thành công.

Người sống sót nhân loại không nhiều lắm, cho nên mỗi người sống sót đều xem như tài nguyên quý giá, coi như là nữ diễn viên ngày xưa Hari Won, ít nhất cũng có thể nấu cơm hoặc là hỗ trợ

thanh lý phế tích nha...

“Thời điểm ngươi cảm thấy có loại vật tư gì cần trao đổi, có thể liên hệ chúng ta, bất quá tốt nhất thời gian sử dụng ở trong thời tiết nắng ráo sáng sủa, ngoài ra cố gắng đứng ở vị trí cao...” Ninh Dương Lan Ngọc vuốt vuốt đầu, nói ra, “Bất quá nha, hiện giờ ta cũng có việc muốn nhờ các người, thù lao có thể là một khẩu súng tăng thêm ba cái hộp đạn, hoặc là hai trái lựu đạn, như thế nào đây?”

Chương 534: Người Ẩn Nấp Nhìn Lén

“Chuyện gì?” Thái Hòa lộ ra một chút vẻ ngoài ý muốn, hỏi.

“Một nhiệm vụ thăm dò rất quan trọng.”

Ninh Dương Lan Ngọc giới thiệu nói: “Ở trong mảnh khu vực này, có một nhà nhà kho trung chuyển của một công ty tiêu thụ y dược. Ở trong khu vực vào nhân khẩu dày đặc, một tầng lầu nào đó trong tòa nhà cao tầng này. Đây là tin tức một gã người sống sót trong Thành Phố Biên Hòa cung cấp, bất quá hắn cũng chỉ biết là có nhiêu đó, tình huống càng cụ thể hơn, nói thí dụ như đến tột cùng ở tầng lầu nào, hắn cũng không biết.”

“Thăm dò... Dự định chính là đi tìm được vị trí cụ thể của nhà kho hay sao?” Thái Hòa hỏi tiếp.

“Đương nhiên cũng có yêu cầu khác, danh sách dược phẩm, nếu như có thể tìm thấy, cố gắng hết sức mang một ít đi ra.”

Ninh Dương Lan Ngọc lấy ra một tờ giấy, hươ huơ ở trước mặt Thái Hòa: “Vốn nhiệm vụ này, nếu như do chúng ta chấp hành, nhất định là sẽ xuất hiện thương vong đấy, các đội viên cũng đều đã có chuẩn bị tâm lý. Nhưng sau khi trải qua thương lượng với chú Tom, chúng ta quyết định giao nhiệm vụ này xem như là lần hợp tác thứ nhất giữa hai bên chúng ta. Nhiệm vụ này có chứa tính chất tư nhân nhất định, bởi vì bất kể là Tom hay là chính ta, đều không hy vọng chứng kiến có đội viên tử vong.”

“Bất quá ngươi yên tâm, chúng ta sẽ cung cấp giúp đỡ đấy. Cho nên...” Ninh Dương Lan Ngọc đi lên phía trước một bước, đưa

một tay ra, đè xuống trên ngực Thái Hòa, “Ngươi muốn giao cho ta lần thứ nhất ở nơi này hay không?”

“Nhất định phải dùng loại từ ngữ hai ý nghĩa vụng về này sao... Có câu nói ta muốn nói đã lâu rồi, “ Thái Hòa đẩy tay Ninh Dương Lan Ngọc ra, như cười như không nói, “Phương thức ngươi đùa giỡn rất kém cỏi.”

Nếu bàn về trình độ yêu tinh câu dẫn người ta, rõ ràng chính là Ngô Thanh Vân là mạnh mẽ nhất nha...

Tóm lại Thái Hòa cảm giác tối hôm qua sở dĩ mình có thể đối mặt nàng khỏa thân mà không sinh ra ý nghĩ xấu, cũng là may mắn mà có suốt ngày tiến hành đủ loại “Giáo dục” và “Học tập” cùng với các nàng Lê Bống.

Hắn tiếp nhận bảng danh sách nhìn mấy lần, liệt kê ở trên danh sách, trừ đi một vài dược phẩm thông thường ra. Tất cả đều là thuốc tiêu viêm hoặc là thuốc trị thương, bất quá đại đa số danh từ hắn đều hoàn toàn nhìn không hiểu...

“Xem ra các ngươi còn có bác sĩ rất chuyên nghiệp nha...”

“Đó là đương nhiên.” Ninh Dương Lan Ngọc đắc ý ngẩng đầu lên ra, “Bây giờ ngươi quyết định gia nhập còn kịp nha.”

“Bất quá độ khó nhiệm vụ này rõ ràng rất lớn à nha, ngươi đưa cho hai ta trái lựu đạn có được không?” Thái Hòa không hề nao núng rút danh sách trở về bỏ vào túi. Cười nói.

Lông mày Ninh Dương Lan Ngọc lập tức bắt đầu co rúc nhanh: “Đây là Ngươi lại muốn tiến hành bắt chẹt với ta hay sao?”

“Lần này ngươi cũng không khỏa thân nha.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

Sau khi trôi qua 10 phút, tất cả mọi người bị tập trung lại với

nhau.

“Hít hà!”

Cánh cửa lớn được mở ra, một cỗ gió lạnh cũng thổi mạnh vào trong nhà.

Tom đứng ở cửa lập tức nhíu mày. Quay người phất tay kêu: “Phải nhanh một chút, việc cần phải làm hôm nay khá nhiều loại!”

Hai mươi tên đội viên ở bên trong, có mười người đội viên quần áo nhẹ cùng với Tom đảm nhiệm công tác, mở đường bọn hắn cũng là những người trước nhất đi ra tòa nhà này đấy.

Trong mười người còn lại, ngoại trừ phân ra sáu người thay phiên mang vác nặng ra, còn đặc biệt phái ra bốn người phụ trách bảo hộ những người sống sót kia.

“Chẳng phải nói chỉ cần chờ ở nơi này một ngày tìm tòi vật tư và người sống sót đấy sao...”

Hari Won cau mày, bất mãn hỏi.

Quân nhân bị nàng tóm lại đang tranh thủ thời gian lui một bước về bên cạnh, nói ra: “Tối hôm qua xuất hiện zombie biến dị thú, nếu không phải đội trưởng Lan Ngọc bắt nó đánh lui. Nói không chừng hiện giờ cũng xuất hiện thương vong! Vừa đi vừa tìm tòi. Đây là mệnh lệnh!”

“Ngươi trừng mắt như vậy làm cái gì...” Hari Won hơi ủy khuất lẩm bẩm một câu.”Nàng lại không chết, chỉ có điều gặp phải đánh lén mà thôi...”

Tiếng nói quân nhân rất lớn, mà ngay cả Thái Hòa đi ở cuối cùng cũng nghe được rõ ràng.

Hắn hơi trêu tức quay đầu liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc:

“Ngươi đánh lui biến dị thú hay sao? Ta nhớ được người nào đó hình như là đụng choáng luôn nha.”

“Biến dị thú hay sao? Loại cách nói này ngược lại là rất chuẩn xác mà!”

Ninh Dương Lan Ngọc cười ha ha. Bàn tay vỗ xuống bả vai Thái Hòa, thấp giọng nói ra.”Bất kể nói thế nào ngươi cũng xem hết thân thể của ta, những loại chuyện nhỏ nhặt này cũng đừng có để ở trong lòng đi nha. Nếu ta nói mình thiếu chút nữa xong đời rồi, các đội viên sẽ nghĩ như thế nào? Mấu chốt là ngươi cũng nhìn thấy, những người sống sót này còn không tin chúng ta đây này. Không thể tạo thành khủng hoảng, bằng không thì dây cung trong đầu bọn hắn sẽ giống như bị pặc thoáng một cái, đứt rời.”

“Ngươi vẫn cân nhắc rất chu đáo nha...”

Thái Hòa vẫn còn hơi bội phục với cô gái này đấy.

Nàng không chỉ thần kinh kiên cường dẻo dai, hơn nữa đầu óc xoay chuyển rất nhanh, trong xương lại không thiếu sự tàn nhẫn.

Chương 535: Hiểu Lầm

Chẳng trách được xuất thân quân nhân chính quy, thậm chí Tom trải qua mạ vàng cái mác huấn luyện hải ngoại, cũng biểu hiện rất tôn trọng với Ninh Dương Lan Ngọc.

“Bất quá ngược lại là ta không nghĩ tới, rõ ràng ngươi không súng không lựu đạn, ngược lại muốn một phần vật tư của chúng ta...”

Ninh Dương Lan Ngọc nhón mũi chân, trèo lên bả vai Thái Hòa, cười nói: “Rất biết chọn, ngươi thành công tiến hành bắt chẹt ta lần thứ hai... Em à chế sẽ nhớ rõ em đấy.”

“Các ngươi muốn ta làm nhiệm vụ, ta cảm thấy được giá trị đáng giá tiền này.” Thái Hòa mặt không đổi sắc nói.

Ninh Dương Lan Ngọc huýt sáo, nói ra: “Ngươi đoán chắc chúng ta không nỡ chôn vùi tánh mạng người của chúng ta. Bất quá được rồi, mạng người đáng giá hơn so với vật tư. Hiệp nghị cũng đã đạt thành, lại thảo luận cũng không có ý nghĩa gì.”

“Đợi đến lúc đó, tất cả cũng phải xin nhờ ngươi rồi, chế coi trọng em nha em trai.”

Nàng dùng sức bóp thoáng bả vai Thái Hòa một cái, lúc này mới mặt mỉm cười buông hắn ra, hai tay mang theo súng đi tới hướng đội ngũ phía trước rồi.

Sau khi đưa mắt nhìn Ninh Dương Lan Ngọc rời đi, Thái Hòa mới nhíu mày, đưa tay vuốt vuốt bả vai: “Vóc dáng nhỏ như vậy, lực tay như thế nào lại lớn như vậy!”

Yuna tò mò liếc nhìn Thái Hòa, hỏi: “Hòa Ca, ngươi thật sự phải giúp những người này hay sao?”

“Nàng nói rất đúng, có rất nhiều vật tư không phải ta muốn sưu tập là có thể tìm được đấy.” Thái Hòa vừa xoa bả vai, vừa nói, “Cho dù không là chính mình, vì các ngươi, chuyện gì ta cũng phải làm. Hơn nữa đối với bọn hắn mà nói một ít nhiệm rất khó khăn vụ, với ta mà nói lại tương đối đơn giản. Ít nhất nhiệm vụ này nghe qua cũng không khó.”

Nói đến đây, Thái Hòa nở một nụ cười.

Che dấu dị năng, quả nhiên có thể được càng nhiều ích lợi nữa, ít nhất về mặt cò kè mặc cả, hắn chiếm được ưu thế rất lớn.

Ngô Thanh Vân nói ra: “Đây cũng là một tầng quan hệ tương hỗ giữa ngươi và xã hội loài người a. Thông qua trao đổi lẫn nhau, từng người đạt được lợi ích riêng... Quả nhiên nhân loại rất phức tạp.”

“Là quan hệ ràng buộc mới đúng.” Thái Hòa lắc đầu.

“Hòa Ca... Con... Ca Cao kia đâu rồi?” Lê Bống nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Bị phái ta đến phía trước rồi.” Thái Hòa nói ra, “Cô gái Ninh Dương Lan Ngọc kia đã cho dị năng ta là loại hình có thể sớm cảm ứng được nguy hiểm, vừa vặn để cho Ca Cao ở phía trước dò đường.”

“Ờ...” Lê Bống như đang suy nghĩ gì đó, gật gật đầu, sau đó lộ ra ánh mắt vô tội nhìn về phía Thái Hòa, “Ta chỉ nghe hiểu câu đầu tiên...”

“Khục khục, không cần gấp, trí lực Lê Bống nhà ta rất nhanh sẽ tăng trưởng lên nữa.”

Thái Hòa tiện tay bóp lỗ tai Lê Bống một cái, nàng lập tức như là con thỏ vậy rụt cổ lại một cái, trong ánh mắt kia dường như bất kỳ lúc nào cũng đang ngẩn người, lộ ra mỉm cười.

“Ta... Ta thật không muốn nghĩ quá nhiều đâu à... Ah, không... Được bóp...”

“Muốn bóp hay sao? Vậy được rồi ta bóp thêm một chút nữa.”

Thái Hòa nhào tới còn bóp dữ dội hơn, Lê Bống vừa định trốn ra phía sau lưng Yuna, Yuna tựu yên lặng duỗi ra một ngón tay, chọc lấy phía sau lưng Lê Bống thoáng một cái, đẩy nàng vào trong ngực Thái Hòa.

“Không... Không... Được...”

“Đó chính là được rồi đúng không?”

“Hòa Ca, không được ức hiếp chị Lê Bống...”

“Mới vừa rồi chẳng phải ngươi hỗ trợ hay sao?”

“Chuyện không liên quan đến ta, đó là Yuna Ác làm đấy.”

Trong khi Thái Hòa đang trò chuyện với ba người Lê Bống tới rất tốt sức lực, Hari Won bên trong đội ngũ lập tức căng mắt nhìn bọn hắn chằm chằm, sau đó cau mày quay đầu lại.

Trấn Thành đi ở bên người nàng lúc này đang nhắm nửa con mắt cúi đầu, hai tay nắm chặt.

Một lát sau, hắn mạnh mẽ mở mắt, lau thoáng mồ hôi trên trán một cái.

“Thế nào vậy?” Hari Won thấp giọng hỏi.

“Khặc khặc...” Trấn Thành quay đầu đi liếc nhìn về phía bốn người Thái Hòa, nở ra một nụ cười hơi âm tàn.

“Vốn chỉ muốn nhìn một chút đến cùng hắn có bản lãnh gì có thể chảnh chứ... Không nghĩ tới, thật không nghĩ tới, phát hiện ngoài ý muốn nha!”

“Đến cùng ngươi phát hiện cái gì vậy?” Hari Won mở to hai mắt nhìn, hơi khẩn trương nói, “Ta cảm giác người thanh niên kia có lẽ không dễ chọc, ngươi đừng tùy tiện làm bậy nha...”

“Ngươi câm miệng!” Trấn Thành bất mãn trừng mắt liếc nhìn nàng, “Cho ngươi làm ít chuyện, kết quả không công mà lui. Hiện giờ ta đã tìm được thóp của hắn, hắn cũng chỉ có thể trung thực phối hợp ta!”

Sau khi Trấn Thành nói xong, khóe miệng mang theo vẻ tươi cười, quay đầu nhìn về phía Thái Hòa.

Gặp Thái Hòa và ba cô gái dung mạo khác nhau, nhưng đều cực kỳ xuất sắc cãi nhau ầm ĩ, trong mắt Trấn Thành đã hiện lên một chút khác thường.

“Chờ một lát nữa, ngươi cũng sẽ không cười nổi rồi...”

Ánh mặt trời sáng sớm hoàn toàn không có độ ấm gì, ánh sáng lạnh vù vù thổi qua, rất nhiều người sống sót đều đang lạnh run.

Những đội viên kia lập tức cầm súng lên, quan sát cẩn thận đến tình huống chung quanh, để bảo toàn đội ngũ chỉnh tề.

Ca Cao tập kích, khiến người này lâm vào trong khẩn trương không tất yếu.

Chương 536: Cố Gắng Tự Sống Sót

Đại đa số cửa hàng ở chung quanh đều bị dọn qua rồi, chỉ có một vài khu vực có khả năng tìm được đồ ăn, Tom mới có thể mang người đi vào tìm tòi.

Đồng thời để tìm được người sống sót, mỗi đi một khoảng cách, Ninh Dương Lan Ngọc sẽ nâng lên họng súng, giữ lại cò súng.

“Pằng!”

Thanh âm súng vang lên thanh thúy, đủ để dẫn ra người sống sót còn đang ẩn nấp ở xung quanh.

Dãy nhà cao tầng trên con đường tối hôm qua, Thái Hòa nhìn ra xa một cái, phát hiện chỉ còn lại có xác tòa nhà này đã bị cháy đến nám đen rồi.

Một ít thi thể khét lẹt còn treo ở trên lan can phòng hộ, mặt mày méo mó, cơ bắp chưa đốt trọi triệt để lõa lồ ra bên ngoài.

Mấy trăm bộ thi thể cháy khét rơi lả tả khắp bốn phía, loại cảnh tượng này vẫn rất kinh người.

“Quả nhiên là hỏa thiêu zombie chính là cách giải quyết bọn nó nhanh nhất, chỉ có điều dẫn zombies và châm lửa đều là một loại kỹ thuật linh hoạt, người sống sót bình thường thật đúng là không làm được.”

Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ.

Mùi vị đậm đặc, làm cho Thái Hòa cũng không nhịn được

ngừng lại hít thở một lúc lâu rồi, những người sống sót khác lập tức đã sớm che kín cái mũi, thậm chí Hari Won còn che miệng bắt đầu nôn ọe.

Nếu không phải Tom sớm đã từng nói qua tuyệt đối sẽ không dễ dàng dừng lại đợi ai, chỉ sợ nàng đã sớm xông qua một bên ói lên ói xuống rồi.

Nhìn qua điềm nhiên như không có việc gì nhất đấy, ngoại trừ ba người Lê Bống ra, còn có Ninh Dương Lan Ngọc trên mặt nở nụ cười như trước.

Rất nhanh con đường này đã bị tìm tòi hoàn tất, đáng tiếc chính là nửa người sống sót cũng không có xuất hiện.

“Mảnh khu vực này có thể sưu tập được không nhiều đồ ăn lắm, người sống sót không nhiều lắm cũng bình thường...”

Ninh Dương Lan Ngọc hơi thất vọng nói.

Sau khi rời khỏi con đường này. Tom lập tức dựa theo địa đồ, mang đội ngũ đi đến khu vực căn nhà kho công ty y dược này.

Lúc đầu Thái Hòa hy vọng bọn hắn có thể tiện đường mang theo nhóm người Bạch Ngọc kia đấy, nhưng phương hướng này hoàn toàn chính là trống đánh xuôi, kèn thổi ngược, đành phải thôi.

“Hòa Ca. Ngươi có phải đang lo lắng chó cô bé gái kia hay không?”

Yuna một tay vịn vào bả vai Thái Hòa, mái tóc đen thật dài theo rủ xuống một bên vai, phụ trợ cho sắc mặt của nàng càng ngày càng trắng rồi.

Ngô Thanh Vân bên kia cũng học Yuna động tác bu lại, bất quá nàng chỉ dùng hai tay trực tiếp ôm cánh tay của Thái Hòa. Hai

ngọn núi hùng vĩ trực tiếp vây khốn cánh tay Thái Hòa nói: “Ah... Ta nhớ ra rồi, lolicon?”

“Con em gái ngươi nha...” Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, “Ta là một người rất đứng đắn, làm ơn đừng cho người ta nghe thấy được, sẽ ảnh hưởng hình tượng ta được không nào...”

“Hòa Ca...” Lê Bống do do dự dự liếc nhìn Thái Hòa, sau đó thấp giọng nói ra, “Tự trọng nha...”

“... Cmn, lời này là ai dạy ngươi đấy! Tranh thủ thời gian quên...” Thái Hòa tê rần cả da đầu, lập tức kêu lên.

Lê Bống thành thành thật thật gật đầu nói ra: “Yuna giáo đấy. . .”

“Đợi lấy! Xem ta dạy dỗ các ngươi như thế nào...”

Lúc này đội ngũ cũng tiến vào mảnh khu vực phồn hoa kia. Đường đi hai bên chật hẹp tất cả đều là cao ốc. Hai bên đường trong đó, tất cả đều là cửa hàng điện thoại.

“Đầu phố quận nhất nha...”

Thái Hòa thuận tiện quẹo vào đi tìm mấy cái điện thoại. Đáng tiếc mở ra xem xét, lại phát hiện ngay cả điện thoại cũng không thể khởi động lên được.

Nửa năm không đụng tới, những điện thoại ở trong cửa hàng mặt tiền này hoặc là bị phá hủy. Hoặc là pin không còn một chút điện năng nào triệt để.

“Ngươi làm gì đó?” Ninh Dương Lan Ngọc tò mò đi tới hỏi.

Thái Hòa thuận tay quăng ra một cái điện thoại di động về phía bên cạnh, nói ra: “Cất cao giọng hát nha. Rất thuận tiện dẫn zombie đấy.”

Đôi mắt của Ninh Dương Lan Ngọc tỏa sáng: “Đúng vậy nha, sử dụng rất tốt đấy. Đưa di động treo lên trên lầu, sau đó có thể mở nhạc thật lâu, đủ để đưa tới zombies trong cả một con đường rồi! Nhìn không ra ngươi còn rất thông minh đấy.”

“Đáng tiếc, đều không dùng được rồi.” Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài.

Bất quá trong lòng của hắn cũng hơi hổ thẹn, biện pháp này thật đúng là hắn đã từng nghĩ qua, nhưng mà đã bị góc độ tư duy hạn chế a, hắn vẫn muốn dựa vào dị năng của chính mình, điều khiển zombie tới bắt tay vào làm máy phát âm nhạc...

“Quả nhiên chỉ cần có thể động não, tóm lại có thể nghĩ ra biện pháp tốt đấy...” Thái Hòa âm thầm nghĩ tới.

Ninh Dương Lan Ngọc xoay người nhặt lên cái cái điện thoại kia, trong nháy mắt Thái Hòa lại nhìn thấy một cặp mông tròn lẳn.

“Nơi này ta có mang theo cục sạc di động, thử xem nha... Ồ, thật đúng là khởi động lên rồi.” Ninh Dương Lan Ngọc lộ ra một chút nụ cười hưng phấn, sau đó đưa tay vỗ vỗ bả vai Thái Hòa, “Lại thiếu nợ ngươi một nhân tình, cảm ơn nha.”

Số lượng Zombies trên con đường này vẫn rất nhiều, lúc này Tom đang mang người ở sau mấy chiếc xe đánh lén lấy.

Hari Won và những người sống sót khác lập tức núp ở mặt phía sau, yêu cầu của Tom đối với bọn hắn rất đơn giản, nếu như tình huống không khống chế được, cố gắng tự cứu là được.

Chương 537: Mỗi Một Viên Đạn Tiêu Diệt Một Con Zombie

Bất quá trước lúc đó, đội viên sẽ dùng hết toàn lực bảo hộ bọn hắn đấy.

Đội viên nổ súng đều cầm súng tiểu liên giảm thanh, mà đội viên khác lập tức hươ lên lưỡi lê, đội viên bắn tỉa canh giữ ở bên những người này.

Vài chục con zombie từ phía trước xông lại, đội viên xạ kích lập tức sau khi lẳng lặng chờ đợi bọn hắn đạt tới 100m, mới bắt đầu xạ kích.

Tính toán từ tốc độ zombie đến, tối đa 100m đủ để bọn hắn xạ kích ba lần.

Bất quá kỹ năng bắn súng của những đội viên này hoàn toàn chính xác không tệ, xác thực làm được mỗi một viên đạn tiêu diệt một con zombie.

Chiến đấu với zombie, quan trọng nhất chính là phải một phát lấy mạng, nếu không bọn nó sẽ dùng tốc độ cực nhanh vọt tới trước mặt.

Nhưng lưới hỏa lực vẫn không đủ dày đặc không đủ mạnh mẽ, cho nên rất nhanh cũng có hơn mười con zombies lao đến.

Người sống sót ẩn nấp ở phía sau bọn họ lập tức khẩn trương lui ra phía sau đi, một ít người tự giác rút ra vũ khí bên người.

Ninh Dương Lan Ngọc huýt sáo nhẹ nhàng, rút ra một thanh lưỡi lê, sau đó cũng mạnh mẽ tăng thêm tốc độ vọt tới.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa chứng kiến hai người Tom và Ninh Dương Lan Ngọc chơi vật lộn gần người với zombie, sau đó bọn hắn lưu lại ấn tượng cho Thái Hòa, rất khắc sâu!

Tom không chỉ thân hình vạm vỡ, lực lượng mạnh mẽ, hơn nữa công kích hết sức hung ác, nhìn ra được tinh thông thuật tán đả.

Một con zombie vừa huơ tay chộp tới phía hắn, hắn cũng nghiêng người một cái trực tiếp bắt được cánh tay zombie, sau đó kéo thật mạnh về phía sau một cái, lưỡi lê trong tay kia lập tức trực tiếp đâm vào cái này trong miệng zombie.

“Dám trực tiếp dùng tay chụp zombie, ông chú Tom này quả nhiên dũng mãnh nha...” Thái Hòa đứng ở một bên, tặc lưỡi than thở nói.

Ngô Thanh Vân buồn bực hừ một tiếng, nói ra: “Chuyện này có cái gì, ta còn tay thiện nghệ xé zombie đây này...”

“Chừng nào thì ngươi bắt đầu so sánh với nhân loại rồi hả?” Thái Hòa liếc mắt.

“Nhân loại không phải có một từ gọi là ghen hay sao... Ta nhớ được đàn ông nhân loại đều rất thích nhìn thấy đối tượng giao phối của chính mình ghen.” Ngô Thanh Vân giải thích nói.

“Ngươi vậy mà không có lý giải ghen là thật sự uống dấm, điểm này đáng giá khen ngợi. Nhưng mà ngươi tính sai nơi và đối tượng, thời điểm như Ninh Dương Lan Ngọc đối với ta như vậy, có lẽ các ngươi phải ghen.” Thái Hòa nói ra.

“Như vậy sao? Vậy lần sau chúng ta cố gắng hơn nữa...” Ngô Thanh Vân yên lặng thối lui đến bên người Lê Bống, thấp giọng nói ra, “Đều do trước kia những cô gái người sống sót kia không nói rõ ràng.”

Lê Bống gật gật đầu lia lịa, tỏ ra đồng ý: “Uh... Đúng đúng”

Lúc này Ninh Dương Lan Ngọc cũng đã nhảy từ trên xuống, trực tiếp chống thân xe nhảy lên trên cao, sau đó hai đầu gối kẹp lấy đầu một con nữ zombie.

Nữ zombie này cũng không có dự định bỏ qua nàng, há mồm cắn tới phía chỗ ấy của nàng.

Nguyên nhân chắc là bởi vì chỗ đó có mùi máu tươi đi... Thái Hòa suy đoán ác ý nói.

Bất quá Ninh Dương Lan Ngọc cũng đã trấn tĩnh giơ cánh tay lên, đâm dao găm mạnh mẽ vào sau cái cổ nữ zombie này, sau đó nhẹ nhàng xoắn một cái.

Nữ zombie này dường như toàn thân xụi lơ vậy, lập tức té xuống.

Mà Ninh Dương Lan Ngọc đã lướt qua từ đỉnh đầu của nàng, lại đánh về phía con zombie thứ hai.

Thật ra trong lúc chiến đấu với zombie, đủ loại kung fu tán đả không phát huy ra tác dụng quá lớn, bất quá sau khi ứng dụng kỹ xảo linh hoạt trong đó, lại có thể lấy được hiệu quả rất tốt.

Thái Hòa ở một bên đứng ngoài quan sát, thật ra cũng là đang học tập kỹ xảo chiến đấu của bọn hắn, dù sao những người này đều là người chuyên nghiệp đấy.

Bất quá thời điểm này đã có chuyện ngoài ý muốn đã xảy ra.

Một con zombie đột nhiên từ lầu hai nhảy xuống dưới, rơi nặng nề xuống trần xe, sau đó khẽ vươn tay là bắt được mũ bảo hiểm của một người quân nhân.

Vị quân nhân này vốn đang ngăn cản một con zombie đánh về

phía người sống sót, cơ bản là không kịp phản ứng.

Sau khi bị nắm được, hắn lập tức rút ra dao găm bên hông, đâm ra sau một cái, nhưng khi hai chân cách mặt đất, rất nhanh hắn cũng không dùng được sức lực rồi.

Dây buộc mũ bảo hiểm treo ở trên cổ của hắn, sắc mặt vị quân nhân này lập tức cũng trở nên trắng bệch, miệng hớp hớp nước như cá mắc cạn, không thể hô hấp.

Mặc dù trên cánh tay con zombie kia bị đâm một con dao găm, như mà một khi bọn nó bắt lấy người, chỉ cần cánh tay không gãy, không có tắt thở, cũng tuyệt đối sẽ không buông tay.

Bắp thịt Zombie có thể phát ra lực lượng còn vượt xa hơn lực lượng người bình thường rất nhiều, sau khi trải qua một lần tăng trưởng lên quần thể, sức mạnh thân thể của bọn nó cũng có điểm tăng trưởng lên, hoàn toàn có thể đủ tăng trưởng lên tới gần 100%.

Loại sức mạnh có thể phát huy ra, đổi lại người bình thường cơ bản không cách nào làm được, cho dù có thể làm được, cũng là kết cục cánh tay trực tiếp đứt rời.

Cho nên con zombie này thuần túy chính là như xách con gà con vậy, lôi quân nhân này tòng teng cách mặt đất, một zombie khác bị hắn ngăn cản được, lập tức trực tiếp xông về phía người sống sót.

Chương 538: Cặn Bã

Vài người sống sót lập tức lui ra phía sau, hai người trong đó lập tức kiên trì tiến đi lên.

Mặc dù bọn hắn là hợp tác lần đầu, nhưng coi như trấn tĩnh, miễn cưỡng ngăn cản được rồi.

Nhưng lúc này vị quân nhân kia lại gặp nguy hiểm, đội viên khác cũng không kịp cứu viện.

Có một người sống sót mặc dù vọt tới, nhưng con zombie kia đứng ở trần xe, hắn bối rối ở phía dưới đâm chọt phần eo zombie.

Hari Won bị dọa tới thét lên một tiếng, vô ý thức quay đầu lại liếc nhìn Trấn Thành.

Mới vừa quân nhân này còn từng ngăn cản ở trước mặt bọn hắn đây này...

Trấn Thành do dự một chút, nhưng cuối cùng vẫn là nhìn sang phương hướng Thái Hòa, không có ra tay.

Bại lộ, có lẽ sẽ đạt được coi trọng...

Nhưng mà Trấn Thành cảm thấy, dùng tính cách cô gái kia và cái người cao to kia, tuyệt đối sẽ không để cho hắn thư thư phục phục đi tới nơi trú quân.

Nói không chừng sẽ để cho hắn xung làm sức chiến đấu chủ yếu, đến giảm bớt thương vong của những binh sĩ kia!

“Hắn tham gia quân ngũ đấy, nên hy sinh thân mình, hiện giờ ta đã có phương pháp xử đi nơi trú quân lý, không thể mạo hiểm!”

Trong mắt Trấn Thành đã hiện lên một chút âm hiểm hung ác.

Thật ra thời điểm này cũng đã trôi qua thời gian rồi ngắn ngủi khoảng một hai giây, có tên người sống sót kia quấy nhiễu, cái quân nhân này miễn cưỡng chèo chống thoáng một chút, nhưng nếu đầu bị vặn mất thì lại là một chuyện khác.

Lúc này một đạo bóng người rất nhanh vọt tới phía bọn hắn, đúng là Thái Hòa.

Cân nhắc đến để cho ba người Lê Bống ra tay không khỏi quá mức làm cho người ta sợ hãi, cho nên Thái Hòa chỉ có thể tự mình tiến lên rồi.

Hắn cái vòi tinh thần tới trước một bước, đã đối với cái kia zombie tiến hành một lần tinh thần xoắn giết, lại để cho hắn xuất hiện ngắn ngủi ngốc trệ.

Mà ở trong quá trình này cuối cùng Thái Hòa cũng vọt tới trước xe, trực tiếp nhảy lên phía sau xe, đường đao trong tay huơ lên.

Đầu của Zombie lập tức bị chặt mất. Mà vị quân nhân kia lập tức "Ầm" thoáng một cái, té trên mặt đất.

Máu tươi vẩy ra, tên kia người sống sót lập tức chôn mặt xuống dưới, tránh cho máu tươi văng tung tóe đến con mắt hoặc là trong miệng đi.

Cùng lúc đó, một con zombie khác cuối cùng cũng bị hai người sống kia sót hợp lực giết chết.

Sau khi từ sau xe có dấu tích có thể nhảy xuống. Thái Hòa lạnh lùng nghiêng đầu liếc nhìn Trấn Thành, trong ánh mắt lộ ra sắc mặt xem thường không che dấu chút nào.

Vị quân nhân này vì bảo hộ bọn hắn cũng không lui lại một

bước, nhưng trước mắt nguy cơ tên dị năng giả này lại vẫn mãi không chịu ra tay.

“Cặn bã.”

Thái Hòa thầm mắng một câu, sau đó một tay lôi dậy lấy quân nhân kia.

Bất quá hắn vừa mới đứng dậy. Thái Hòa lập tức phát hiện toàn thân hắn cũng đang run rẩy kịch liệt, hô hấp cũng lộ ra tương đối không trôi chảy, thậm chí ngay cả nước mắt cũng nặn đi ra rồi.

“Cám ơn...”

Hắn ho khan một trận dài, cuối cùng mới cố rặn ra một câu đến.

Người này Thái Hòa vẫn còn hơi ấn tượng đấy, đúng là quân nhân kia nói phải cứu ra càng nhiều người ở Sài Thành hơn.

“Mất thể diện...” Hắn đưa tay lau mặt một cái, thanh âm khàn giọng nói.

“Chớ để ở trong lòng.” Thái Hòa dùng tay vỗ xuống bờ vai của hắn.

Bình tĩnh mà xem xét, đi một lần trước mặt tử vong, chỉ cần là một người bình thường đều sợ hãi.

Người này lộ ra một chút sắc mặt cảm kích, sau đó yên lặng nhặt lên súng rơi trên mặt đất.

Mặc dù những người khác đều âm thầm thở nhẹ nhàng ra. Nhưng lại không không hề quan tâm. Lúc trước ở trong chiến đấu.

Phương xa lại có rất nhiều zombies bị mùi máu tươi thu hút tới. Vị quân nhân này nhếch nhếch miệng về phía Thái Hòa, sau đó hít sâu thoáng một hơi, lại quay đầu chạy tới phía phương hướng

zombie.

Dù cho sợ hãi. Nhưng chiến đấu vẫn phải tiếp tục đấy...

Thừa dịp lực chú ý người sống sót và quân nhân khác đều bị thu hút đi qua, Thái Hòa lập tức vác theo đao đi trở về.

Nhưng mà thời gian khi đi qua bên người Trấn Thành. Hắn lại nghe thấy mơ hồ được một câu: "Giả trang sứ giả chính nghĩa cái gì, buồn nôn..."

Tinh thần lực nhạy cảm, thính giác của Thái Hòa cũng so với người bình thường còn mạnh hơn nhiều.

Còn thêm lúc này cái vòi tinh thần của hắn vẫn còn trạng thái phóng ra ngoài đây này...

Thái Hòa lập tức quay đầu nhìn về phía Trấn Thành, sau đó nắm chặt nắm đấm, đi tới.

"Ặc. . . Ngươi làm gì thế?"

Trấn Thành giương mắt liếc nhìn Thái Hòa...

"Bụp!"

Thái Hòa không nói hai lời, cũng đã đập một quyền vào trên sống mũi Trấn Thành.

Đau nhức kịch liệt làm cho Trấn Thành lập tức kêu rên một tiếng, nhưng không đợi hắn ngã xuống đất, Thái Hòa cũng đã túm lại cổ áo của hắn một cái.

"Ngươi không muốn làm cho người biết rõ ngươi là dị năng giả hay sao? Vậy thì đừng phản kháng, đừng kêu! Ích kỷ không phải là sai, nhưng ích kỷ đến trình độ như ngươi, thật làm cho ta buồn nôn! Hắn vừa mới bảo vệ các ngươi! Nghe dự định này của ngươi, hắn đáng chết đúng không? !"

Lúc đầu Trấn Thành là có cơ hội phản kháng, nhưng mà câu nói kia của Thái Hòa lại làm cho tinh thần lòng hắn rối loạn.

Chương 539: Không Tìm Đường Chết Sẽ Không Phải Chết

Người nọ là làm sao biết hắn là dị năng giả vậy? !

Hari Won ở một bên che miệng, trừng to mắt nhìn Thái Hòa đánh Trấn Thành một trận.

Nàng không dám ngăn cản, ngược lại bị dọa đến lui ra phía sau vài bước.

Một quyền này của Thái Hòa ra tay rất nhanh, hơn nữa hắn rất nhanh cũng buông ra Trấn Thành, cơ bản không có bất kỳ người nào chú ý tới.

“Ngươi. . . Ta FYM! Đừng tưởng rằng đánh ta coi như xong!” Trấn Thành nhổ ngụm bọt máu, mắng.

Nhưng Thái Hòa cũng đã bỏ qua, ý định đi ra tay.

Thái độ khinh miệt của Thái Hòa chọc giận Trấn Thành, hắn thốt ra: “Ngươi Cmn còn cho ta không biết! Ngươi có vấn đề! Giả vờ giả vịt cọng lông nè!”

Bước chân Thái Hòa lập tức ngừng, hắn quay đầu nhìn lạnh lùng về phía Trấn Thành, hỏi: “Cái gì?”

Loại ánh mắt này làm cho Trấn Thành lập tức run lên trong lòng một trận, nhưng lời nói đã nói ra, hắn chỉ có thể kiên trì cười lạnh một tiếng, nói ra: “Tối hôm qua biến dị thú đánh lén, khẳng định chính là ngươi làm xuất hiện đi?”

Những lời này, làm cho sắc mặt Thái Hòa lập tức thay đổi

thoáng một chút.

Thấy Thái Hòa không nói lời nào, Trấn Thành lập tức tăng rồi tinh thần, trong nội tâm cũng có lực lượng.

Dứt khoát thừa cơ hội này, cùng làm rõ ra mọi chuyện với Thái Hòa!

Hắn đứng thẳng lên cái eo, thấp giọng nói ra: "Ngươi là vì chắp nối với cô gái kia, hay là vì làm gì, ta cũng không để ý. Bất quá tốt nhất ngươi ngẫm lại, nếu như ta nói chuyện này cho bọn hắn biết, hậu quả sẽ là thế nào."

Âm lượng của Trấn Thành giảm xuống rất thấp, chỉ có Thái Hòa có thể nghe được mà thôi.

"Làm sao ngươi biết vậy?" Thái Hòa hỏi.

Trấn Thành hừ lạnh một tiếng, đắc ý nói nói: "Ta không biết dị năng của ngươi là cái gì, nhưng căn cứ ta dò xét, ngươi với ngươi với ba cô gái đều có năng lực liên hệ, còn có một đạo năng lực, lại thông hướng bên ngoài! Ngươi cố ý ẩn dấu một tên đồng lõa ở bên ngoài, tối hôm qua lại vừa vặn đã xảy ra sự kiện đánh lén... Ngươi cho rằng ta là người ngu hay sao?"

"Năng lực dò xét?" Thái Hòa cười cười.

Xem ra sau này đối mặt dị năng giả phải càng cẩn thận một chút, những dị năng này thật sự là khó lòng phòng bị.

Rõ ràng có thể thông qua loại phương thức này phát hiện Ca Cao đang ẩn giấu...

Ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía Trấn Thành, cũng trở nên hơi kỳ lạ rồi.

"Không có đơn giản như vậy! Bất quá ta cảnh cáo ngươi trước,

đừng nghĩ đến tiếp tục đối nghịch với ta, bất kể nói thế nào ta cũng là người nơi trú quân này!" Trấn Thành nổi giận mắng.

Đồng tử của Thái Hòa lập tức hơi co rụt lại, đậu xanh rau má loại thời điểm này ngươi biết rõ chuyển ra kéo da hổ nơi trú quân rồi hả? Đồng đội nơi trú quân vừa gặp chuyện không may, thế nào không thấy ngươi ra tay vậy?

"Đi tinh thần trọng nghĩa em gái mày, tao có cứu người hay không còn cần mày dạy bảo..." Trấn Thành càng mắng càng hăng.

"Vậy ngươi muốn thế nào? Áp chế ta hay sao?"

Thái Hòa biểu hiện rất tỉnh táo, việc này làm cho Trấn Thành lập tức cảm giác rất không thoải mái.

Chính mình vạch trần bí mật của hắn, chẳng lẽ thời điểm này hắn lại không kinh hoàng sao?

Trấn Thành cũng không lo lắng Thái Hòa sẽ làm ra chuyện gì với hắn, giết người diệt khẩu hay sao? Chỉ cần bên cạnh hắn còn có người nơi trú quân, Thái Hòa cũng không dám làm như thế.

Lúc này Trấn Thành đột nhiên cảm thấy hơi hối hận với kế hoạch của mình, trong lúc này chuyện ngoài ý muốn nhiều lắm!

Ít nhất trước mắt mà nói, mọi chuyện cơ bản không có phát triển theo phương hướng hắn đoán trước, gã Thái Hòa này, cơ bản là hắn không thể khống chế được!

Sớm biết như vậy có lẽ cân nhắc được càng chu đáo chặt chẽ một điểm, ít nhất vừa mới có lẽ đừng xúc động như vậy. . .

Nhưng mà nhìn qua bộ dạng kia lạnh nhạt tự nhiên của Thái Hòa, Trấn Thành cũng ứa ra lửa!

"Ngươi nên biết ta có ý định gì, tối hôm qua Hari Won đã đã

nói với ngươi rồi...” Trấn Thành nói ra.

Thái Hòa liếc nhìn Trấn Thành, nói ra: “Nếu ngươi cảm thấy loại bí mật này có thể tạo thành cái uy hiếp gì đối với ta, xin cứ tự nhiên.”

Lời hắn còn chưa dứt, cũng đi tới phía phương hướng của các nàng Lê Bống.

Trấn Thành lập tức lộ ra một chút sắc mặt kinh ngạc,

Sau đó lập tức nổi trận lôi đình xoay người đi qua, nhìn chằm chằm vào bóng lưng Thái Hòa: “Ngươi cmn có ngon nha...”

Toàn thân hắn phát run trừng mắt Thái Hòa, sau đó mạnh mẽ cắn răng một cái, đi đến phương hướng đám người Ninh Dương Lan Ngọc.

“Không tin ta cũng đã đi đến trước mặt Ninh Dương Lan Ngọc, thằng ngốc kia cũng phải gọi ở ta cầu xin tha thứ...”

Nhưng chuyện làm cho Trấn Thành không nghĩ tới chính là, ngay khi hắn đến cái gần mấy chiếc xe kia, một cái bóng đột nhiên vọt ra từ bên cạnh.

Con zombie này xuất hiện không hề báo hiệu, hơn nữa trong nháy mắt khi Trấn Thành muốn tránh né, lại cảm giác được đầu óc choáng váng một trận.

Chờ lúc hắn phục hồi lại tinh thần, chỉ cảm thấy một cỗ đau nhức kịch liệt đâm thủng ngực mà qua, mà ở trước mắt hắn, thì là con zombie vẻ mặt nhăn nhó kia, nhưng hết lần này tới lần khác ánh mắt lại hơi mờ mịt...

“Răng rắc...”

Khi Trấn Thành ngã xuống đất, Hari Won mạnh mẽ bịt miệng

lại “bộp” một cái, thét lên một tiếng.

Mà Thái Hòa lập tức chạy tới bên người Lê Bống, cái vòi tinh thần kia đang điều khiển zombie, cũng lặng yên chặt đứt rồi.

Hơi hung ác, nhưng đối với loại người muốn áp chế chính mình này, hơn nữa nắm bí mật của chính mình, Thái Hòa sẽ không nương tay.

Chương 540: Làm Zombie Cũng Rất Vất Vả

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 541: Lấy Tánh Mạng Làm Trọng

Dĩ nhiên hắn là một người đa nghi, cho dù mới vừa rồi thấy được Thái Hòa ra tay, nhưng vẫn nghi vấn đối với chuyện Thái Hòa có thể hoàn thành nhiệm một mình mà hoàn toàn không cần nhờ vào sự giúp đỡ của bọn họ.

“Không cần, chỉ cần giúp ta giữ vững phòng tuyến ở bên ngoài là được.” Thái Hòa biểu lộ thoải mái nói ra.

Tom gãi cái ót một cái, hơi ngoài ý muốn nhìn về phía Thái Hòa.

Đến tột cùng người này thật có bản lĩnh lớn như vậy, hay là không rõ ràng lắm độ khó nhiệm vụ cao bao nhiêu nha...

Sau khi chỉnh đốn thêm vài phút đồng hồ, đội ngũ lập tức vượt qua con đường này, đi vào một khu vực khác.

Sau khi dựa vào biện pháp giống như trước giải quyết hết số lượng zombie khá tập trung, cuối cùng cả đám người trông thấy căn nhà cao tầng này ở phía xa rồi.

Ninh Dương Lan Ngọc chỉ vào một căn nhà cao tầng trong đó nói ra với Thái Hòa: “Chính là nơi đó rồi, nhà kho trung chuyển của công ty tiêu thụ dược phẩm chính là ở một tầng nào đó trong căn cao ốc này. Nếu như vận may tốt mà nói..., có lẽ tầng thứ nhất là có thể tìm thấy. Nếu vận khí không tốt, có khả năng phải tới tầng cao nhất.”

Sau khi nói xong, nàng nở một nụ cười về phía Thái Hòa:

“Chúc ngươi may mắn.”

Thái Hòa ngẩng đầu liếc nhìn căn nhà cao tầng này, trong nội tâm hết sức chắc chắn: “Bắt đầu đi.”

Ninh Dương Lan Ngọc gật nhẹ đầu, lấy ra điện thoại đã sạc đầy điện hoàn toàn.

“Chỉ có mấy bài hát nha... Bất quá có lẽ điện thoại này thanh âm rất lớn.”

Ninh Dương Lan Ngọc chọn trúng một bài điệp khúc, lại cài đặt xong rồi chức năng repeat one song, tăng âm lượng đến lớn nhất, sau đó tự mình chui vào ở trong một tòa nha cao tầng.

Tất cả mọi người tò mò nhìn căn nhà cao tầng, muốn nhìn một chút đến cùng Ninh Dương Lan Ngọc dự định dẫn dắt zombie như thế nào.

Rất nhanh, Ninh Dương Lan Ngọc cũng xuất hiện ở cửa sổ lầu hai.

Nàng trực tiếp nhảy lên bệ cửa sổ, sau đó dùng một loại phương thức cực kỳ nguy hiểm chui người ra, một tay chụp lên trên cửa sổ, sau đó đặt cái điện thoại kia tới một góc bên trên cục nóng máy lạnh lầu ba.

Như vậy mặc dù là zombie cũng rất khó trực tiếp bắt lấy điện thoại, từ trên mặt đất cũng không thể nhảy loại độ cao này được. Chỉ cần lượng điện không dùng xong, sẽ vẫn mãi phát ra một bài hát này.

Bất quá vì không đưa tới càng nhiều zombies hơn, Ninh Dương Lan Ngọc cố ý lật điện thoại di động đứng lên, như vậy chỉ cần ở trong thời cơ thích hợp dùng súng bắn nổ điện thoại là được.

Sau khi chuẩn bị cho tốt, Ninh Dương Lan Ngọc trở về đưa tay

làm dấu hiệu.

Hai gã quân nhân lập tức vác theo thùng xăng tới, bắt đầu tưới dầu dọc theo tòa nhà này.

Xem ra quả nhiên là hỏa thiêu bọn hắn là nhanh chóng và tiết kiệm nhất...

Chuyện làm cho Thái Hòa hơi ngoài ý muốn chính là, vậy mà bọn hắn vẫn còn xếp đặt một loạt đạn lửa giản dị trên bệ cửa sổ lầu hai.

“Chuyện này... Làm như vậy chẳng phải rất dễ dàng bị cháy ngược lại hay sao? Muốn chờ tới thời cơ thích hợp đốt cháy bọn chúng, rất là không dễ dàng nha.” Thái Hòa tò mò nói ra.

Tên quân nhân kia gọi Vân Sơn đang lau sạch lấy thân súng, nghe vậy ngẩng đầu cười cười: “Chuyện này do ta đến làm, cái điện thoại kia cũng thế.”

“Ngoại hiệu của Vân Sơn là tay súng thiện xạ, không nói bách phát bách trúng, nhưng tỉ lệ chính xác cũng cao đến kinh người.” Tom giới thiệu nói.

“Quả nhiên là ngọa hổ tàng long...” Thái Hòa trầm trồ khen ngợi từ trong đáy lòng nói.

Một căn nhà cao tầng khác ở xung quanh đây cũng khoảng hơn một trăm mét, hơn nữa rất rõ ràng cả team của Tom dự định xem chỗ đó là công sự che chắn. Đã có hai gã đội viên mang theo người sống sót đi tới phía nơi đó rồi.

Trăm mét khoảng cách, bắn mấy chai bia nho nhỏ, còn có một điện thoại dùng mắt thường hoàn toàn không nhìn thấy, hơn nữa là ở dưới tình huống vô số zombie chen chúc tới...

Dù sao Thái Hòa tự hỏi không làm được, kỹ năng bắn súng của

hắn cặn bã tới hết nói nổi.

“Xạ kích cũng cần thiên phú đó nha...” Thái Hòa thở dài rất là bất đắc dĩ.

“Trước hết các ngươi tìm vị trí ẩn nấp đi, tốt nhất có thể dựa vào gần căn nhà cao tầng kia một chút. Đợi thời điểm toàn bộ zombie bị dẫn tới, các ngươi cũng thừa cơ đi vào.” Tom quay đầu nói ra với Thái Hòa.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, lại ngẩng đầu liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc: “Nàng phụ trách tiến hành phát ra âm nhạc hay sao?”

“Uh.” Tom nặng nề lên tiếng.

Ai cũng biết, đây công đoạn nguy hiểm nhất đấy, vừa nhấn xuống nút phát nhạc, ở trong một hai giây ngắn ngủi sẽ có một con số zombies tính tới hàng trăm xuất hiện ở nơi này.

Bất quá biểu lộ của Ninh Dương Lan Ngọc lại tương đối nhẹ nhõm, chuyện này làm cho Thái Hòa lập tức có tin tưởng đối với nàng.

Thậm chí cô gái này còn dùng một tay cầm lấy cửa sổ, sau đó quay đầu tới thổi huýt sáo với hắn.

Đến thời điểm này vẫn không quên đùa giỡn, loại cô gái thần kinh dũng mãnh này như thế nào sẽ chết đây này!

“Sớm muộn ta đùa giỡn trở về!”

Thái Hòa liếc nàng một cái, lại đổi lấy một trận cười to im ắng của Ninh Dương Lan Ngọc, thậm chí nàng còn làm mặt quỷ.

“Hy vọng tất cả các ngươi thuận lợi.”

Thái Hòa vác lên ba lô ở sau lưng, sau đó vẫy vẫy tay về phía ba người Lê Bống, dự định đi đầu ẩn nấp lên.

“Đợi một chút.” Đột nhiên Tom đưa tay nắm lại Thái Hòa, thành khẩn nói, “Nhiệm vụ lần này... Lấy tánh mạng làm trọng, nhiệm vụ có thể làm lại.”

“Cám ơn, người cao to.”

Thái Hòa đập một quyền vào trên ngực Tom, nói ra.

Chương 542: Xi Một Cái Thử Xem

“Cũng đã ở đây rồi.”

Thái Hòa dẫn đầu chui vào trong một cửa hàng nhỏ, bên trong nằm ngổn ngang lộn xộn mấy bộ thi thể zombies.

Ca Cao đang ngồi xổm ở đằng kia, vừa thấy Thái Hòa tiến đến, lập tức nhảy lên nhẹ nhàng, xuất hiện ở trước mặt Thái Hòa, sau đó cọ lên ống quần hắn.

“Sau khi tiến hóa không chỉ có hình thể nhỏ lại, ngay cả làm nũng cũng trở nên rụt rè hơn. Rất tốt, hiện giờ cuối cùng có với t bộ dạng giống với một con chó cái thật sự rồi.”

Thái Hòa thuận tay xoa nhẹ hạ đầu của nó, nhưng sau đó xoay người nhìn về phía cửa.

“Nó chỉ là một con chó nha, dù rụt rè thế nào cũng là chó!”

Ba người Lê Bống cũng đã theo sát lấy chui đi vào, Yuna vừa lấy, vừa thuận tay kéo cánh cửa cuộn ra một cái, đáng tiếc cái cửa sắn cuộn này đã bị gỉ sét triệt để rồi, cơ bản là không thể nào kéo lên được.

“Ngoại trừ nhìn bên ngoài còn giống một chó ra, ngươi xem bộ dạng nó thành như vầy không có liên quan gì tới một con chó truyền thống nữa rồi”

Thái Hòa cúi đầu nhìn liếc Ca Cao, lúc này nó đang nâng lên một cái chân trước, nhẹ nhàng gãi cằm của mình.

“Không có liên quan hay sao?”

Trên mặt Yuna nở nụ cười đi tới trước mặt Ca Cao.

Ca Cao “Ẳng” một tiếng, vừa muốn chồm hai chân trước lên trên người Yuna, chỉ nghe thấy Yuna nói: “Giơ lên chân sau, xi xi một cái thử xem.”

“Ê...”

Lê Bống muốn đẩy qua một cái ngăn tủ, nhưng ngăn tủ NWXgwVQwĐ EMjVAtRqGỤ quan hệ trực tiếp với độ lớn của cánh cửa, dĩ nhiên không làm được, nàng đành phải bất đắc dĩ bỏ qua, ngược lại dường như trưng cầu ý kiến nhìn về phía Thái Hòa.

“Lầu hai. Nơi này có mùi máu tươi, trong chốc lát có zombie đến mà nói..., đóng cửa cũng vô dụng.”

Rất nhanh Thái Hòa đã đưa ra quyết định.

Lầu hai có một gian văn phòng đối diện đường đi, sau khi Thái Hòa đóng lại cửa phòng, cũng để cho Ca Cao canh giữ ở đầu cầu thang.

Chính hắn lập tức tìm một chỗ ngồi xuống, sau đó lại để cho Ngô Thanh Vân đứng ở cửa sổ, hoán đổi góc độ tầm mắt đến trên người nàng.

Nhân loại bình thường nếu như bị phát hiện, zombie sẽ lập tức liều lĩnh nhào đầu về phía trước.

Còn dám chủ động chạy đến tìm Zombie Cấp Thủ Lĩnh để gây sự đấy. Ngoại trừ biến dị thú ra, đoán chừng cũng chỉ có zombie ngang cấp rồi.

Thái Hòa để cho Ngô Thanh Vân đứng ở đằng kia, thứ nhất là để quan sát tình huống bên ngoài, thứ hai chính là để phòng ngừa

có Zombie Cấp Thủ Lĩnh qua lại ở mảnh khu vực này.

Dùng thực lực của đám người Tom và Ninh Dương Lan Ngọc, Zombie Cấp Thủ Lĩnh rất dễ dàng dẫn đến cả team bọn hắn bị diệt sạch.

Thật ra chuyện phát ra âm nhạc này, do Thái Hòa điều khiển zombie để làm là an toàn nhất đấy.

Nhưng mà không cần nghĩ cũng biết, đối với nhân loại cực độ thù hận zombie mà nói, muốn cho bọn hắn hợp tác với một con zombie, cơ bản chính là không thể nào đấy.

Dù con zombie này là ở dưới sự khống chế của nhân loại. Cũng sẽ khiến bọn hắn khủng hoảng và ngờ vực vô căn cứ.

“Cho nên mặc kệ cân nhắc theo phương hướng gì, ta đều phải giấu diếm dị năng của chính mình.”

Nghĩ tới đây, Thái Hòa bất đắc dĩ gãi đầu thoáng một cái.

Trên đường phố lộ ra vẻ rất hoang vu, một chiếc xe buýt lật ngang ngã ở giữa giao lộ, ở sau xe buýt có thể trông thấy rất nhiều bóng dáng zombies.

Bóng dáng bọn hắn như là vô tri vô thức vậy, đang đung đưa chậm rãi. Ai có thể cũng biết, một khi có phát ra một chút động tĩnh, bọn hắn cũng sẽ lập tức “Thức tỉnh” tới, biến thành quái vật giết chóc cuồng bạo.

“Ninh Dương Lan Ngọc bên kia, có lẽ không sai biệt lắm rồi... Bất quá để cam đoan áp dụng kế hoạch thành công, ta vẫn phải tự mình tham dự thì mới có vẻ ổn thỏa hơn.”

Sau khi Thái Hòa ngồi vững vàng, lập tức phóng ra ngoài một cái vòi tinh thần.

Cái vòi tinh thần vô hình như là thăm dò vẫn mãi kéo dài rời khỏi trong những con zombies kia. Sau đó chui vào trong đầu một con nữ zombie hình thể nhỏ nhắn xinh xắn.

Con zombie này lập tức dừng lay động lại, hai mắt màu đỏ hồng cuồng bạo chớp chớp, ánh mắt dần dần bình tĩnh lại.

Nàng đi tới chậm rãi một bên, sau đó dọc theo nơi hẻo lánh chui vào trong một căn phòng nhỏ...

Lúc này team của Tom đã đạt tới vị trí chỉ định. Hắn lộ ra cổ tay, lung lay thoáng một cái ở cửa sổ.

Ánh mặt trời chiếu lên trên mặt đồng hồ, phản chiếu ra một chút ánh sáng.

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức tiếp nhận được tín hiệu này,

Nàng quay đầu. Hít sâu một hơi, nhìn về phía cái điện thoại trên cục nóng máy điều hòa kia.

Ở đây chỉ còn lại có một mình nàng. Chỉ cần nàng về nhấn xuống, cảnh tượng nơi này nhìn như hoàn toàn yên tĩnh lập tức sẽ bị phá vỡ.

“Chị ơi ta chắc chắn sẽ không chết ở nơi này.”

Ninh Dương Lan Ngọc hít một hơi thở thật dài, nhếch miệng cười cười, sau đó bóp mạnh xuống ngón tay giữa.

“Nếu ngày xưa bước đi nhanh qua con đường mưa! Thì anh đã không gặp người! Nếu ngày xưa em nhìn anh nhưng không mỉm cười! Thì anh đã không mộng mơ!”

Chương 543: Bất Ngờ Chưa Bà Già

Âm nhạc lập tức nổ vang, mạnh mẽ phá vỡ yên tĩnh trên con đường này!

Nhưng trong nháy mắt này, tất cả mọi người cảm giác dường như thời gian dừng lại một chút vậy.

Đám người Tom cầm súng đứng ở phía sau bức màn, xuyên thấu qua ống ngắm khẩn trương nhìn Ninh Dương Lan Ngọc nhảy vào trong phòng.

“Cmn! Thứ này cũng kêu quá mức to, tốt xấu gì chọn một bài hát có khúc nhạc dạo dài dài nha!”

Da đầu Thái Hòa cũng là sắp vỡ.

Đương nhiên Hắn biết rõ đây là Ninh Dương Lan Ngọc vì có thể lập tức khiến cho càng nhiều Zombie chú ý hơn, nhưng chuyện này cũng quá mạo hiểm rồi!

Tất cả zombie ở trong tầm mắt đều mạnh mẽ dừng lại lắc lư, sau đó quay đầu nhìn về phía phương hướng thanh âm truyền đến.

Gần như ngay khi Ninh Dương Lan Ngọc nhảy vào trong phòng, trên trăm con zombies đồng thời hành động!

Tốc độ của những zombie này, con nào con nấy đều tương đương với vận động viên ở dưới trạng thái chạy nước rút trăm mét, tốc độ cũng có thể nói cực nhanh!

Nhất là ở dưới thanh âm thu hút, bọn hắn lập tức tiến vào

trạng thái cực độ cuồng bạo.

Mà trên chiếc xe buýt kia lập tức cũng bò đầy zombie, vài chục con zombies trực tiếp nhảy lên thân xe, nhanh chóng lại bò qua xe buýt, sau đó sẽ cực kỳ nhanh chạy về phía phương hướng âm nhạc vang lên.

Đồng thời từ trong những tòa nhà cao tầng xung quanh, cũng chạy ra ngoài rất nhiều zombies, thậm chí có một con zombie trực tiếp từ cửa sổ lầu sáu xoay người nhảy xuống dưới, "Bụp" một tiếng, đã nặng nề mà rơi vào mặt đất.

Mấy trăm con zombies, ở trong một hai giây ngắn ngủi đã bao phủ con đường này,

Loại cảnh tượng này thật sự thật làm cho người ta rung động rồi!

Những đội viên trốn ở sau bức màn kia, gần như mỗi người đều cảm giác được mồ hôi lạnh ướt sũng phía sau lưng.

Vân Sơn ngắm chuẩn lấy những chai mô lô tốp đạn lửa giản dị kia, trên trán đã chảy xuống một tầng mồ hôi rậm rạp chằng chịt.

"Đội trưởng Lan Ngọc, phải sống nha..."

Lúc này một con zombie phía trước nhất đã vọt tới cửa tòa nhà cao tầng kia, nhưng lại bị Tom tỉnh táo dùng súng tiểu liên giảm thanh bắn nổ đầu.

Bọn hắn cần cố gắng hết sức tranh thủ thời gian giúp Ninh Dương Lan Ngọc.

Một khi kế hoạch thất bại, mấy trăm con hơn một ngàn con zombies chắn trên đường, không chỉ nhiệm vụ thăm dò không có cách nào tiến hành, hơn nữa tất cả mọi người sẽ rơi vào trong vòng vây zombies.

Những người sống sót kia đứng ở một nơi hẻo lánh, biểu lộ cũng tương đối khẩn trương. Trong đó biểu lộ của Hari Won là khó coi nhất.

Không có chỗ dựa, lại đắc tội Ninh Dương Lan Ngọc, hiện giờ còn muốn kinh nghiệm như thế chuyện kinh khủng. . .

Nàng dùng tay che lại mặt, chôn đầu thật sâu, phảng phất như vậy sẽ không nghe được bất kỳ thanh âm gì rồi.

“Đã có zombie đến rồi.”

Ninh Dương Lan Ngọc vừa xông ra khỏi phòng, chợt nghe được phía dưới truyền đến thanh âm đám zombies đụng vào trên cửa.

Chỉ có một tiếng, “pằng” con zombie này đã bị giết chết.

“Kỹ năng xạ kích không tệ, bất quá đoán chừng cũng không chịu đựng được quá lâu.”

Ninh Dương Lan Ngọc cầm lên một khẩu tiểu liên mini đặt ở cạnh cửa, khép cửa phòng lại, sau đó dọc theo hành lang chạy lên trên cầu thang tầng hai.

Ngay khi nàng biến mất ở đầu cầu thang, vài chục con zombies đã điên cuồng mà chen vào trong tòa nhà cao tầng này, còn có một vài con zombies lập tức cố gắng giẫm lên thân thể đồng loại, muốn bò lên trên cao, thậm chí còn có zombie bắt được ống thoát nước từ đó bò lên trên.

Team của Tom dường như cũng không kịp ngăn cản, chỉ có thể bắn giết một số nhỏ mà thôi.

“Zombie nhanh đi vào phòng rồi...” Vân Sơn thấp giọng nói.

Hắn cảm giác mồ hôi đã dán vào con mắt rồi, đau đớn làm cho

hắn không nhịn được muốn híp con mắt lại một cái.

Nhưng zombie bất kỳ lúc nào cũng có thể xuất hiện ở cửa sổ, hắn phải ngắm bắn đúng ngay vị trí chai bị đựng dầu diesel này.

Dùng góc độ của bọn hắn, muốn dựa vào nhắm bắn nhen lửa chai dầu diesel phía dưới rất không dễ dàng, mục đích rải đều những chai mô lô tốp kia, chính là để châm lửa.

“Chuẩn bị ngắm bắn.” Thanh âm của Tom từ sau tấm màn truyền đến.

“Còn chưa có trông thấy đội trưởng Lan Ngọc.” Vân Sơn thấp giọng đáp, “Nếu nàng còn chưa có chạy ra, sẽ bị chết cháy đấy.”

Tom đã trầm mặc thoáng một chút, sau đó dứt khoát nói: “Phải tin tưởng Ninh Dương Lan Ngọc, nhìn thấy nàng không đáng tin cậy, nhưng cũng không phải dễ dàng chết như vậy đấy.”

Đồng tử Vân Sơn hơi co rụt lại, sau đó yên lặng gật gật đầu.

Trong nháy mắt không khí trở nên cực kỳ khẩn trương.

Lúc này Ninh Dương Lan Ngọc đã chạy đến cửa sân thượng, mà khi nàng vừa mới đi qua đầu cầu thang, lập tức ném lấy một sợi ngòi nổ đang cháy.

Trong khi hơn hai mươi con zombies vọt tới cửa gian phòng, hơn nữa bắt đầu va chạm cửa phòng điên cuồng, pháo nổ vang mạnh mẽ rồi.

“BOOM...M!”

Một tiếng vang thật lớn này lấn át tiếng âm nhạc, lập tức thu hút sự chú ý của những zombie này.

Bọn nó lập tức buông tha cho cửa phòng, xông qua phương hướng truyền đến tiếng nổ mạnh.

Mà lúc này Ninh Dương Lan Ngọc đã đẩy ra cửa sắt sân thượng đi ra, sung sướng thổi một tiếng huýt sáo.

“Như vậy có thể kéo dài cho ta một chút thời gian á..., những con zombies kia cũng không phát hiện được ta.”

Ninh Dương Lan Ngọc vừa mới chuyển đầu chuẩn bị đóng lại cửa sắt, con mắt cũng lập tức trừng lớn.

Năm ngón tay, xuất hiện ở bên ngoài cửa sắt...

Chương 544: Kẹt Lại

Cùng lúc đó, trốn ở trong tòa nhà cao tầng Vân Sơn cũng mạnh mẽ bóp vào cò súng.

“Pằng!”

Một chai mô lô tốp đơn giản lập tức nghiền nát, vải tẩm dầu quấn ở phía trên vật lập tức bị đốt cháy, vô số hoa lửa và dầu cùng nhau rơi xuống đất.

“Phừng!”

Một đạo bức tường lửa lập tức bốc cháy lên, mấy trăm con zombie lập tức bị cuốn vào trong đó.

“Sau khi đám zombies đang ở xung quanh đây đều bị thu hút đi qua, lập tức bảo vệ điện thoại.” Tom phân phó nói.

Lúc này bên trên cửa sổ bầy lên rất nhiều chai mô lô tốp khác cũng đã bị zombie đụng rơi xuống đất, bất quá đã châm lửa thành công, sau khi những vật này bị đập vỡ cũng sẽ trở thành chất dẫn cháy.

Nhưng vì không cho những con zombie kia bắt được kia điện thoại cái, đội viên khác còn ngắm chuẩn lấy vị trí cửa sổ.

Có con zombie bò lên trên cửa sổ, tựu lập tức sẽ có người bóp cò.

Kỹ năng bắn súng của những đội viên này không bằng Vân Sơn, nhưng bắn zombie lại khá dễ dàng hơn bắn vào chai mô lô tốp, hơn nữa mấy phát đạn bắn ra cùng một lúc, dưới xạ kích giao nhau, luôn luôn có một lần bắn có thể trúng mục tiêu thành công.

Vân Sơn ngẩng đầu lau mặt một cái, gật đầu nói: “Tốt. Đúng rồi, tiếng nổ mạnh mới vừa rồi, là đội trưởng Lan Ngọc báo hiệu đúng không? Không biết nàng có thể đào thoát an toàn hay không.”

“Yên tâm đi, nàng không dễ dàng chết đi như vậy, ta biết ngay nàng còn chuẩn bị ở sau.” Tom cười cười, nói ra.

Bất quá sau đó nét mặt của hắn cũng trở nên hơi nghiêm túc: “hiện giờ xem như chúng ta làm xong rồi, hy vọng Thái Hòa bên kia cũng có thể tiến hành thuận lợi, không uổng phí một trận tâm huyết.”

“Chắc có lẽ không nha, ta xem hắn rất lợi hại đấy.” Vân Sơn nói ra.

“Đừng mù quáng lạc quan, chờ hắn thành công hoàn thành nhiệm vụ rồi nói sau. Lần này chúng ta cho hắn thù lao lại không thấp nha.”

Tom lắc đầu, nói ra.

Vân Sơn cố ra vẻ tươi cười: “Thù lao chung quy là một ít vật, không thể so sánh với mạng người nha, hơn nữa hắn còn cứu được một vị chiến hữu đây này.”

“Uh, ta đang hơi lo lắng. Đây là lần thứ nhất chúng ta hợp tác với dị năng giả. Nếu thành công rồi, chính là một lần thử nghiệm tốt, trở lại nơi trú quân, cũng có thể quy định xuống phương án này triệt để.”

Tom lộ ra một chút sắc mặt lo lắng: “Nhưng mà nếu như đã thất bại...”

“Ta nghe nói còn có một vài đội trưởng không đồng ý hợp tác với dị năng giả, cho rằng trong bọn họ toàn là loại tạp nham, loại người nào cũng có, hơn nữa lực lượng cá nhân quá mạnh mẽ, rất khó khống chế được.”

Vân Sơn do dự một chút, thấp giọng nói ra.

Tom hơi kinh ngạc nhìn hắn một cái, nói ra: “Xem ra tin tức cơ bản không dấu diếm nổi những lão hồ ly các ngươi nha... thật ra những đội trưởng kia chính là cân nhắc cũng không phải không có đạo lý. Nhưng đề nghị của Ninh Dương Lan Ngọc cũng không tệ. Đã không khống chế được, vậy thì kiềm chế lẫn nhau, dựa vào trao đổi lợi ích ngang hàng, ngược lại có thể theo như nhu cầu, chung sống hoà bình. Dĩ nhiên đối với người chịu đồng ý gia nhập đấy. Chúng ta cũng đều có biện pháp quản lý bọn hắn.”

“Không hổ là đội trưởng Lan Ngọc...” Vân Sơn gật nhẹ đầu, nói ra.

Nhưng mà vừa lúc này, bọn hắn lại đột nhiên nghe thấy trên nóc tòa nhà cao tầng kia, truyền đến tiếng súng dày đặc liên tiếp!

“Đội trưởng Lan Ngọc!”

Vân Sơn lộ ra sắc mặt hoảng sợ, sắc mặt Tom cũng lập tức thay đổi!

“Đến tột cùng Ninh Dương Lan Ngọc... Như thế nào rồi?”

Tom nắm chặt nắm đấm, mở to hai mắt nhìn nhìn về phía nóc nhà.

Nhưng mà dãy nhà cao tầng của bọn hắn, còn thấp hơn một tầng so với tòa nhà kia. Cơ bản là không thể nhìn thấy cái gì...

“Vì sao ta xui xẻo như vậy trùi... Chẳng lẽ ngày hôm qua dùng ra hết vận may rồi hay sao?”

Lúc này chính Ninh Dương Lan Ngọc buồn bực đứng ở trên nóc nhà.

Toàn bộ tòa nhà cao tầng lập tức sắp bị ngọn lửa thôn phệ,

nhưng nàng lại bị mấy con zombie cho chặn lại ở đây.

Mặc dù con zombie nhảy vào cửa tầng lầu cũng đã bị bắn chết rồi, thật không nghĩ đến theo sau lao tới, vậy mà là một con zombie cao cấp.

Con zombie cao cấp này vậy mà biết rõ uy hiếp của súng ống. Cho nên lợi dụng đồng loại làm Ninh Dương Lan Ngọc bắn hết sạch viên đạn.

Tiếng súng lại đưa tới mấy con zombie, hiện giờ Ninh Dương Lan Ngọc hoàn toàn bị rơi vào hoàn cảnh bị bao vây.

Nàng rút ra lưỡi lê, chậm rãi lui ra phía sau, sau đó nhìn về phía dưới lầu.

Khá tốt. Thế lửa còn chưa quá lớn. Nhưng vấn đề là, những con zombies này cũng sẽ không cho nàng cơ hội xuống lầu an toàn...

Zombie cao cấp vẫn còn xảo quyệt quan sát đến tình huống của nàng. Nhưng những con Zombie bình thường kia cũng đã lao đến.

Ninh Dương Lan Ngọc nắm chặt lưỡi lê, nghiêng người mạnh mẽ tránh thoát con zombie phía trước nhất kia, sau đó trở tay đâm lưỡi lê vào trong cổ con zombie này.

Nàng hất lên đuôi ngựa, lại tránh thoát con zombie thứ hai, vừa rút lưỡi lê thuận thế đâm về phía trước một cái.

Chương 545: Phát Rồ

Sau khi giải quyết liên tục hai con zombies bình thường, nhưng mà thần kinh Ninh Dương Lan Ngọc lại cũng không có trầm tĩnh lại một chút nào.

Trong khi hai con zombies bình thường cuối cùng đánh về phía Ninh Dương Lan Ngọc, cuối cùng con zombie cao cấp kia bắt đầu hành động.

Tốc độ của nó rất nhanh, thân thể hơi nghiêng về phía trước một cái, sau đó lại phảng phất giống như lướt đi xông thẳng về Ninh Dương Lan Ngọc.

Hai con zombies đồng thời giáp công, rất nhanh Ninh Dương Lan Ngọc đã bị dồn lan can sân thượng.

Chém bay một con zombie bình thường, mà đổi thành một đao vừa đâm vào lồng ngực một con zombie khác, con zombie cao cấp kia cũng tăng tốc lao đến mạnh mẽ.

“Vậy là xong đời rồi hả? Ta còn chưa có trải qua yêu đương....!”

Trông thấy con zombie cao kia cấp trực tiếp nhào về phía chính mình, Ninh Dương Lan Ngọc không nhịn được kêu lên một câu.

Đúng lúc này, vậy mà nàng trông thấy 1 đạo bóng đen đột nhiên nhảy lên trên từ phía sau lưng nàng.

Sau một giây, Ninh Dương Lan Ngọc cũng mạnh mẽ mở to hai mắt nhìn.

“Ầm!”

Con nữ zombie mới xuất hiện này phóng qua đỉnh đầu nàng, trực tiếp đụng con zombie cao cấp kia văng ra ngoài, sau đó lại thuận tay cắm ngón tay vào trái tim con Zombie bình thường.

Khi nàng rút ra ngón tay, một đạo tơ máu lập tức phún ra. Nàng cũng không quay đầu lại, cơ bản không có liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc một cái nào.

Rất nhanh, Ninh Dương Lan Ngọc cũng phản ứng đi qua.

Nghe nói zombie cao cấp ở dưới tình huống nhu cầu bức thiết sắp tiến hóa, có khả năng sẽ ưu tiên công kích đồng loại, hiện giờ... Dường như chính là loại tình huống đó!

“Ha ha, thì ra đây mới là vận may của ta đạt tới đỉnh phong nha!”

Ninh Dương Lan Ngọc nắm chặt lưỡi lê, chống lan can trực tiếp trở mình leo ra bên ngoài. Một tay nàng nắm lấy lan can, thân thể lập tức hoàn toàn treo ở bên ngoài sân thượng, vẻn vẹn dùng chân giẫm lên mí tường bên sân thượng.

Nữ zombie mới xuất hiện này rất rõ ràng là bò lên từ ống thoát nước đấy, hơn nữa vậy mà mục tiêu công kích không phải nàng.

“Đây là lần thứ nhất ta nhìn thấy zombie cao cấp đánh nhau, hơn nữa nhìn tình huống này, Zombie mới tới này vậy mà xem ta như người vô hình rồi.”

Nàng hưng phấn mà nhìn xem hai nữ zombie này giằng co, nội tâm tràn đầy kích động: “Các chế cố gắng lên ngươi cũng cố gắng lên nha, cả hai cố gắng đồng quy vu tận...”

Xuất hiện nữ zombie này, dĩ nhiên là con rối zombie Thái Hòa đang điều khiển rồi.

Lúc đầu hắn chỉ là điều khiển lấy con rối zombie tới xác nhận phải chăng tất cả đều thuận lợi đấy, không nghĩ tới vậy mà thấy được cảnh tượng này.

Quả nhiên cô gái này hiếm thấy, lời kịch sắp chết máu chó như vậy không ngờ nàng cũng nói ra được.

Hơn nữa trước mặt nguy cấp như vậy, vậy mà nàng còn có thể sử dụng giọng điệu hay nói giỡn nói ra câu nói đùa này...

Bất quá Thái Hòa lập tức phát hiện, thì ra trong tay Ninh Dương Lan Ngọc đã có thêm một sợi dây bảo hiểm, hơn nữa một đầu đã buộc chặt lên bên cạnh lan can.

"Cmn... thì ra ta làm chuyện dư thừa?"

Trong nội tâm Thái Hòa hô to lừa bố mày, ai kêu cô gái này đã có đường lui, vậy mà còn gọi to chính mình sắp tiêu đời rồi, làm hại hắn nhảy ra ngoài!

Nhưng nếu như mình đã bị lừa rồi, cũng chỉ có thể kiên trì diễn tiếp.

Thái Hòa âm thầm liếc mắt, đồng thời mượn nhờ tầm mắt con rối zombie kính sợ nhìn về phía con Zombie cao cấp này.

Nhưng mà mới vừa rồi đạt tới cấp độ Lên Cấp, gương mặt còn rất không tệ đấy...

Sau khi nàng bị con rối zombie của Thái Hòa đánh bay, lập tức cũng chuyển lực chú ý đến trên người Thái Hòa.

Bất quá nhìn ánh mắt của nàng, vậy mà có một chút bộ dạng nghi hoặc.

Thật ra con rối zombie của Thái Hòa chỉ là một con zombie biến dị mà thôi...

“Đi... Chết!”

Con nữ zombie Lên Cấp này gầm nhẹ một tiếng, sau đó lao đến mạnh mẽ.

Đơn thuần tốc độ nữ zombie này có thể khá nhanh hơn Thái Hòa, bất quá hắn thắng ở mặt, có cái vòi tinh thần.

Tuy nói trên đường lại trải qua chất môi giới con rối zombie này, làm cho hiệu quả quấy nhiễu của cái vòi tinh thần giảm xuống rất nhiều, nhưng mà có thể tạo được một ít tác dụng quấy nhiễu đấy.

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức hết sức kích động nhìn vào hai cái nữ zombie tranh đấu kịch liệt.

Nhấc lên váy, bị xé nát áo, lộ ra thân thể tuyết trắng...

Thái Hòa điều khiển con rối zombie này không chỉ dáng người nhỏ nhắn xinh xắn, hơn nữa thực lực kém một mảng lớn.

Cho nên hắn chỉ có thể áp dụng một ít thủ đoạn công kích không bình thường rồi rồi.

Lúc này cuối cùng Thái Hòa bắt được một cơ hội, xoay người nhảy lên đè con Zombie Lên Cấp này lên trên mặt đất, sau đó cái vòi tinh thần lập tức tiến hành quấy nhiễu nàng.

“Phốc!”

Máu tươi phún ra tung tóe lên trên mặt con rối zombie.

Ninh Dương Lan Ngọc cũng vào lúc này kêu lên một tiếng thán phục sợ hãi, đợi lúc Thái Hòa quay đầu lại, nàng đã ném một nụ hôn gió về phía con rối zombie này, trượt xuống dưới từ dây thừng.

“Thiếu nữ, ngực không sai!”

Thái Hòa cúi đầu xem xét, chỉ thấy cổ áo con rối zombie đã bị cào rách, lộ ra hai luồng tuyết trắng.

“Ngay cả zombie cũng muốn đùa giỡn, quả thật cô gái này phát rồ, ngươi té chết cho rồi!”

Chương 546: Bóp Vỡ

“Cảm giác thấy nữ Zombie kia là lạ ở chỗ nào ấy... Một loại trong Zombie cao cấp hay sao?”

Trong quá trình cầm lấy dây thừng cứu hộ trượt nhanh chóng xuống, Ninh Dương Lan Ngọc tò mò hồi tưởng đến ánh mắt con nữ Zombie kia.

So sánh với Zombie cao cấp bình thường, dường như mơ hồ có một vài sự bất đồng.

“Ở bên trong bút ký Thái Hòa đưa cho, một tờ cuối cùng ghi lại tất cả chủng loại Zombie đang xuất hiện hiện nay, hơn nữa cho ra phân loại. Zombie bình thường, Zombie biến dị, Zombie Lên Cấp. Con Zombie này, chắc là Zombie Lên Cấp hay sao...”

Đáng tiếc không có tin tức phân tích cụ thể với nó, trong ghi chép cũng chỉ là nói đến ánh mắt và thực lực khác nhau đại khái.

Nhưng đối mặt Zombie người bình thường, rất khó tỉnh táo đi chú ý ánh mắt của đối phương có khác biệt cụ thể nào.

Dù sao đối với bọn họ mà nói, Zombie bình thường và Zombie cao cấp đều ý nghĩa khủng khiếp, cả hai đều đủ để uy hiếp trí mạng.

Lời không nên nói, đó chính là lúc đối mặt số lượng Zombie bình thường không nhiều lắm, còn có thể nghĩ biện pháp tiến hành phản kháng.

Nhưng Zombie cao cấp... bất luận là gặp phải Zombie cao cấp ở cấp độ nào, đều ý nghĩa cơ hội sinh tồn trở nên xa vời, khác

nhau chỉ ở ở tốc độ xong đời nhanh hay chậm mà thôi.

Thế nhưng quân đội mà nói, đương nhiên tình báo phải cố gắng hết sức toàn diện cẩn thận.

“Một tờ kia rõ ràng chính là Thái Hòa bổ sung thêm vào đấy, không chỉ riêng chữ viết rất khó coi, nhưng lại cũng không cụ thể một chút nào. Ta hoàn toàn có lý do tin tưởng tiểu tử này là muốn lại bắt chẹt ta một ít.”

Ninh Dương Lan Ngọc nghĩ tới từng dòng chữ viết rối loạn kia.

“Bất quá xác thực chuyện này so với chúng ta chia ra một loại Zombie cao cấp không rõ ràng còn tốt hơn nhiều nhiều lắm. Từ trong ghi chú mà nói, thực lực Zombie Lên Cấp cũng đã đã xảy ra biến chất. Nhưng đẳng cấp chỉ có thể đoán được đại khái thực lực Zombie tiêu chuẩn, lại không thể hoàn toàn coi đây là tiêu chuẩn. Bởi vì bọn nó vẫn tồn tại khác biệt thân thể...”

Ninh Dương Lan Ngọc linh hoạt nhẹ nhàng rơi đến trên mặt đất, nhanh chóng buông lỏng tay ra.

Nàng nhìn thoáng qua bao tay bị ma sát đến rách nát, trong nội tâm nghĩ đến: “Tên Thái Hòa này có thể ghi chép nhiều tin tức như vậy, xem ra chắc là hắn trải qua quan sát tương đối cẩn thận và hiểu rõ đối với Zombie. mặc dù hắn không chịu gia nhập chúng ta. Nhưng có lẽ giá trị người này đủ để cho căn cứ phải coi trọng, bảo trì quan hệ hợp tác hài lòng với hắn. Bất quá ta cảm giác, cảm thấy hắn che giấu rất nhiều tin tức, từ bắt đầu Zombie Lên Cấp hắn cũng ghi chép rất mơ hồ, hơn nữa chẳng lẽ Zombie Lên Cấp chính là giới hạn tiến hóa của Zombie hay sao? Xem ra sau khi hoàn thành xong nhiệm vụ lần này. Phải tìm tiểu tử kia hỏi thoáng rõ ràng tất cả mọi chuyện mới được, dù sao bị bắt chẹt ra một chút vật liệu cũng không sao.”

“Bất quá hiện giờ cần những thứ này còn quá sớm, hắn có thể

còn sống hoàn thành nhiệm vụ hay không còn là một vấn đề đây này."

Lúc này lửa lớn đã lan tràn đi ra, hơn nữa vài con Zombies vừa xông lại từ vị trí cách đó không xa, đã chú ý tới Ninh Dương Lan Ngọc.

Gặp những Zombies này chạy tới điên cuồng về phía chính mình, Ninh Dương Lan Ngọc giơ cánh tay lên vẫy vẫy tay với bọn nó: "Hello!"

Khoảng cách đám Zombies này lập tức đến gần chính mình không đến 50 mét, Ninh Dương Lan Ngọc nở một nụ cười, nắm chặt lưỡi lê, quay đầu cũng xông về trong rừng cây.

Những Zombies này đồng thời tăng tốc, cũng theo sát phía sau vọt đi vào.

"Vì sao mỗi lần nhìn nàng chiến đấu đều có một loại cảm giác tìm đường chết..."

Thái Hòa điều khiển con rối Zombie lúc này cũng đứng ở lan can sân thượng. Nhìn về phía Ninh Dương Lan Ngọc mang theo một đám Zombie vọt vào trong rừng cây.

Sau khi đã mất đi vũ khí nóng. Lựa chọn rừng cây xem như là chiến trường thật sự là một biện pháp tốt.

Đã có thể ẩn nấp thân hình. Sợ bị nhiều Zombies phát hiện hơn nữa, còn có thể mượn nhờ chướng ngại vật đi vòng vèo với những Zombie này, mài từ từ bọn chúng cho cho đến chết...

"Nhưng phương án tác chiến thật tốt. Bị nàng làm cho cảm giác khẩn trương đều không có nha! Bất quá nói không chừng vậy cũng là một ưu điểm, ít nhất có cô gái như nàng ở nơi này. Cảm giác sợ hãi của những người khác đối với chiến đấu cũng sẽ giảm bớt rất nhiều."

Thái Hòa lắc đầu bất đắc dĩ, sau đó không nhịn được cúi đầu nhìn thoáng qua bộ ngực con rối Zombie.

“Cặp ngực này quả thật không tệ nha...”

Hắn hướng liếc nhìn chung quanh, nhanh chóng tay giơ lên bóp một cái.

“Ặc... Túi silicon nâng ngực bị bóp vỡ rồi...”

Sau khi chặt đứt liên hệ tinh thần, tầm mắt của Thái Hòa lập tức về tới trong cái văn phòng nho nhỏ.

Hắn đi tới sau lưng Ngô Thanh Vân, tiện tay vỗ cái mông vung cao của nàng một cái: “Không có cảm ứng được Zombie Cấp Thủ Lĩnh hay sao? Như vậy thì chuẩn bị hành động.”

“Đúng rồi Hòa Ca, “ Yuna nhấc lên liêm đao một cái, đột nhiên quay đầu hỏi, “Mới vừa rồi ngươi cười ngây ngốc cái gì?”

“Không có gì...” Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc đầu.

Chương 547: Quá Mệt Mỏi

Vừa mở ra cửa phòng, cũng có hai con Zombies đang ở trong mặt tiền cửa hàng cùng ăn xác chết, nghe thấy thanh âm lập tức vọt lên.

Lê Bống đưa tay thủ thế OK một con zombie trong đó, một con khác thì bị Ca Cao đang trốn ở trong góc cắn mạnh đứt yết hầu.

Từ góc độ Thái Hòa nhìn lại, Ca Cao dường như là một đạo tia sáng bạc, động tác nhanh hung ác mạnh mẽ, hơn nữa hết sức nhẹ nhàng.

“Ngay cả chiến đấu cũng càng ngày càng xinh đẹp, nhưng mà con chó cao to đen hôi đầy phong cách của ta đi đâu rồi!” Thái Hòa tức giận nghĩ đến.

Ngược lại là năng lực ẩn nấp của nó rất mạnh, nếu như không phải có liên hệ tinh thần, mới vừa rồi thiếu chút nữa Thái Hòa cho rằng ở nơi đó chưng lên tượng một con ngân khuyển đây này...

Trước mặt tiền cửa hàng trên đường phố, nhìn qua đã không có bao nhiêu Zombie rồi, tiếp tục thu hút zombie âm lượng cao, gần như đều dẫn đi ra tất cả Zombie trong mảnh khu vực này rồi.

Hơn nữa ở trong thời gian rất ngắn, toàn bộ bọn hắn cũng tụ tập ở gần căn nhà cao tầng kia rồi.

Bất quá Thái Hòa phát hiện, khi team của Tom ẩn thân ở trong tòa nhà kia, cũng xuất hiện một ít Zombies.

“Chắc là Zombie biến dị nha. Có người cao to kia ở đó, có lẽ làm thịt những Zombies này không thành vấn đề gì.”

Có khả năng thanh âm thu hút đến Zombies, nhưng biết đảo quanh nguồn gốc phát ra âm thanh chỉ có Zombie bình thường mà thôi.

Hơn nữa coi như là Zombie bình thường, một khi phát hiện nhân loại, cũng sẽ lập tức buông tha nguồn phát ra âm thanh quay đầu tới công kích.

Cho nên hành động lần này thoạt nhìn đơn giản, thật ra bên trong có rất nhiều nhân tố nhất định phải cân nhắc.

Tốc độ hỏa thiêu, âm lượng nguồn gốc âm thanh lớn cỡ nào và tính liên tục, còn tốc độ xông lại của những Zombies ở chung quanh...

Trước mắt mà nói, hiệu quả cũng không tệ lắm, đại đa số Zombies đã bị thu hút, hơn nữa đi vào trong biển lửa.

Đồng thời hỏa diễm lại còn không có đốt tới điện thoại, âm nhạc tiếp tục phát ra lập tức thu hút càng nhiều nữa Zombie tiến vào trong phạm vi biển lửa.

“Chúng ta đi.”

Thái Hòa rút ra đường đao, dọc theo bên đường nhanh chóng chạy tới phía tòa nhà cao tầng kia.

Bởi vì Zombie gần như bị dẫn đi rồi, cho nên Thái Hòa tiến vào trong cao ốc không tốn sức chút nào.

Trước khi đi vào, hắn sớm điều khiển một con Zombie dự định xông lại cắn hắn.

Trong đại sảnh cũng không nhìn thấy bóng dáng Zombie, bất quá chuyện này không có nghĩa là bên trong sẽ an toàn đấy.

Trên thực tế loại thang máy cao ốc này nguy hiểm nhất, mệt

nhọc nửa năm, Zombie sống sót bên trong đều là tinh anh...

Thái Hòa vẫy vẫy tay về phía Ca Cao, rất nhanh nó đã nghe lấy mùi vị đã tìm được cầu thang an toàn.

Cửa sắt bị đánh bay qua một bên, bên kia ở trên lập tức tung tóe đầy vết máu khô đã cũ.

Đồng thời một mùi thối cực kỳ khó ngửi cũng từ bay ra từ bên trong.

"Có thể đoán được trong đây có bao nhiêu Zombie hay không?" Thái Hòa quay đầu hỏi ba người Lê Bống nói.

Lê Bống lắc đầu, mà Yuna lập tức buồn bực hừ một tiếng: "Chỉ có thể ngửi thấy có rất nhiều hương vị đồng loại, nhưng không có khả năng tính ra được con số cụ thể."

"Có cần thử cái vòi tinh thần của ta xuyên tường một chút hay không... Đúng rồi, cao ốc này có bao nhiêu tầng đây?"

Thái Hòa nghiêng người bước qua một bộ hài cốt đang dựa vào cửa, đi vào trong thang lầu.

Ngô Thanh Vân chỉ vào ảnh con đường sơ tán hỏa hoạn treo trên tường phòng, nói ra: "Dường như... 30 tầng."

"Xem như ta chưa nói. 30 tầng... Rút ta thành người khô ta cũng không dò xét tới, cái vòi có thể xuyên thấu hai tầng xem như là cực hạn rồi." Thái Hòa bất đắc dĩ nói.

Con rối Zombie lung la lung lay từ bên người Thái Hòa đi tới, sau đó trực tiếp bò lên trên lầu.

Mặc dù dùng Phương pháp xử lý con rối Zombie dò đường hơi chậm một chút, nhưng vẫn rất an toàn đấy.

Ca Cao ở một bên phát ra một trận tiếng gầm, lại bị Thái Hòa

cho trừng mắt nó: “Chẳng lẽ mày lại dự định dẫn toàn bộ Zombies trong tòa nhà lầu này tới tầng cao nhất hay sao, sau đó mọi người cùng nhau nhảy lầu hả? Không có chuyện của mày, mày ngửi xem có Zombie tới gần hay không là được rồi.”

“Ẳng...”

Con rối Zombie này ở dưới điều khiển của Thái Hòa, rất nhanh đã tiến vào trong hành lang lầu một.

Mặc dù căn nhà cao tầng này có 30 tầng, vốn với loại phương pháp tìm tòi này của Thái Hòa, thật ra độ khó cũng không xem như quá lớn.

Chỉ cần để cho con rối Zombie đảo một vòng trong hành lang, chú ý thoáng một chút những bảng tên của những công ty đó là được rồi.

Lúc trên đường gặp phải Zombie khác, Thái Hòa cũng lập tức tiến hành điều khiển, còn thêm ba người Lê Bống dùng tốc độ cực nhanh tìm kiếm lấy ở trong tầng lầu, rất nhanh cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng trải rộng toàn bộ cao ốc.

Những cái vòi tinh thần phát tán ra ngoài, trung tâm chỉ có một điểm, đó chính là Thái Hòa.

Chỉ sợ Tom và Ninh Dương Lan Ngọc nằm mơ cũng không nghĩ đến, cơ bản là Thái Hòa không cần nhấc lên nguy hiểm như thế nào.

Với hắn mà nói loại nhiệm vụ này sở dĩ rất gian khổ, là vì...

“Trèo lên lầu quá mệt mỏi nha...” Thái Hòa bực mình nói.

Chương 548: Chọn Ba Lấy Bốn

Hai mươi con rối Zombie phân tán ở trong tòa nhà cao tầng này, ở dưới điều khiển cận thận từng li từng tí của Thái Hòa, gần không cần xảy ra xung đột với những Zombie khác, có thể tìm tòi xong tầng trệt an toàn.

Trong lúc này số lượng Zombie tính thô sơ giản lược ra có khoảng chừng gần trăm con, hơn nữa cơ đều đạt đến tiêu chuẩn Zombie biến dị.

Mặc dù không có tăng trưởng lên triệt để, nhưng trên thực lực đã không kém xa.

Một đám Zombie Như vậy phóng đi ra bên ngoài, chỉ có thể coi là 1 phiền toái nhỏ.

Nhưng lúc bọn hắn giấu kín ở tất cả nơi hẻo lánh trong căn nhà cao tầng này, cũng đủ để cho đại đa số người sống sót chùn bước không dám tới nơi này.

Từng căn phòng đều có thể ẩn giấu một con Zombie, mà bọn hắn đánh lén rất khó lòng phòng bị đấy.

Bất quá Thái Hòa cũng không phải hoàn toàn nhẹ nhõm không áp lực, bởi vì luôn luôn có Zombie nghe mùi vị tiến vào cầu thang an toàn này.

Nhưng không đợi những Zombie này đến bên cạnh Thái Hòa, bọn hắn đã bị một đạo tia sáng bạc bổ nhào rồi.

Trên cầu thang chật hẹp, rất nhanh cũng đã vứt bỏ hơn 10 bộ thi thể.

Những thi thể này đều là kiệt tác của Ca Cao. Không có các nàng Ngô Thanh Vân "Xa lánh", Ca Cao rất ra sức nịnh nọt lấy Thái Hòa.

Mỗi cắn chết một con Zombie, nàng đều vui sướng vây quanh Thái Hòa chạy hai vòng.

Bất quá hình thể của nó vẫn quá lớn, nhiều lần đều thiếu chút nữa đụng Thái Hòa văng lên trên tường.

"Đi phía trước! Lại đụng ta, ta không để yên cho mày!"

Thái Hòa trợn mắt nhìn Ca Cao làm cho nó uất ức kêu "Ẳng" một tiếng.

Mắng thì mắng, nhưng thật ra trình độ săn giết của Ca Cao khiến Thái Hòa rất thoả mãn đấy.

Tốc độ nó đánh giết Zombie càng lúc càng nhanh, lưu lại miệng vết thương cũng càng ngày càng nhỏ rồi.

Hàm răng sắc nhọn đã có thể cắn đứt chuẩn xác khí quản của đối phương, dưới tình huống cô gắng hết sức tiêu diệt những Zombies này lại giảm bớt lượng máu phún ra.

Bởi như vậy, khả năng xuất hiện mùi máu tươi thu hút đến những Zombies khác lập tức cũng giảm xuống rất nhiều.

"Tuy nói ngoại hình của mày so với tưởng tượng của tao càng ngày càng không giống, nhưng năng lực học tập của mày xác thực rất mạnh nha... Nếu như có thể tiếp tục bảo trì, ngược lại là có thể đền bù khuyết điểm mày nhìn không đủ phong cách."

Thái Hòa lắc đầu, nghĩ đến.

"18 tầng rồi..."

Chỉ trôi qua thời gian ngắn ngủi không đến 10 phút. Tiến độ

tìm tòi cũng đã hoàn thành hơn một nửa.

Với tốc độ này đã không thể dùng kinh người để hình dung, hoàn toàn chính là khủng khiếp!

“Đợi thời điểm tinh thần lực của ta tăng lên tới đủ để điều khiển trên trăm con Zombies, như loại cao ốc này muốn tìm tòi hết thật ra là chuyện một phút đồng hồ.”

Thái Hòa hơi chờ mong mà thầm nghĩ.

Bất quá nghĩ thì nghĩ, trong đầu hắn cũng không có nhàn rỗi.

Tầm mắt không ngừng hoán đổi, cùng với đồng thời điều khiển 20 con rối Zombie, cũng không phải chuyện đơn giản gì.

Một mình làm vài việc cũng đã thuộc loại rất trâu bò rồi, hiện giờ vậy mà Thái Hòa một mình làm hơn hai mươi việc.

Trụ cột tinh thần lực đánh cho vững chắc, cho nên Thái Hòa cũng không có bởi vì như vậy mà cảm thấy tinh thần sụp đổ, trái lại. Hắn càng ngày càng quen

“Thật ra mấu chốt điều khiển ngay ở chỗ, không được quá để ý chính mình muốn điều khiển con rối Zombie làm cái gì, mà trong nháy mắt khi sinh ra liên hệ tinh thần với con rối Zombie, phải xem bọn nó là một cái vòi tinh thần mà điều khiển. điều khiển con rối Zombie không dễ dàng, nhưng muốn điều khiển cái vòi tinh thần của chính mình còn không đơn giản hay sao? Dù sao chỉ là dùng để thăm dò, không cần tiến hành chiến đấu. Trở thành cái vòi là được rồi. Chức trách của cái vòi chính là vượt qua tất cả chướng ngại vật, tiến vào... Không đúng, tìm được vị trí mục đích.”

Trong lòng Thái Hòa hơi đắc ý nghĩ đến.

Lúc này một con rối Zombie cuối cùng số trong đó đã có phát

hiện.

Trong tầng 21 cùng sở hữu ba gian phòng công ty, một gian phòng trong số đó chính là nhà kho trung chuyển của công ty tiêu thụ y dược.

“Nhà kho bình thường đều ở khu vực khá vắng vẻ, vậy mà công ty này lại giống như là bán hàng triển lãm vậy... Chắc không phải là nhà kho đơn thuần gì nha...”

Thái Hòa điều khiển lấy con rối Zombie từ từ đi vào.

Nếu đã tìm được vị trí nhà kho này, những con rối Zombies khác đương nhiên cũng trở thành vô dụng.

Chặt đứt liên hệ tinh thần với những con rối Zombies khác, Thái Hòa hoàn toàn tập trung tinh thần lực đến trên người con rối Zombie này.

Nữ Zombie cao gầy ăn mặc một cái váy. Chân đạp giày cao gót...

Thời điểm trước kia Thái Hòa xem nàng như cái vòi còn không có chú ý tới, nhưng lúc này tinh thần lực tập trung một zombie, hắn mới phát hiện trong lúc vô tình vậy mà mình điều khiển một Zombie thành phần tri thức như vậy.

Đáng tiếc quần áo đã sớm rách tung toé, trên váy công sở cũng bị xé ra. Lộ ra đùi trắng bệch tung tóe đầy vết máu.

“Gần đây như thế nào luôn điều khiển đến nữ Zombie, chẳng lẽ cái vòi tinh thần của ta cũng kế thừa ý thức của ta, bắt đầu chọn 3 lấy 4 rồi hay sao?”

Chương 549: Liên Thông Hai Hướng

Thái Hòa lập tức cảm giác lạnh lẽo một trận.

Hắn tranh thủ thời gian lắc đầu, đặt lực chú ý lên trên thân thể. Lấy ra từ trong túi quần tờ danh sách các loại dược phẩm.

Lúc đầu Thái Hòa muốn lập tức thông qua chỉ lệnh gọi ba người Lê Bống trở về, sau đó giao danh sách cho các nàng. Nhưng lập tức trong óc của hắn lại đột nhiên xuất hiện một suy nghĩ trong đầu.

Bởi vì chưa bao giờ gặp được qua loại tình huống này, cho nên Thái Hòa vẫn mãi không có suy nghĩ qua một vấn đề.

Có thể trái lại, để cho tầm mắt các nàng Lê Bống hoán đổi đến trên người mình hay không đây này?

Nếu như là chính Thái Hòa điều khiển con rối Zombie, đương nhiên hoàn toàn không có loại tất yếu này.

Bởi vì tất cả tin tức đều là phản hồi cho cá nhân hắn đấy, mà chỉ lệnh cũng là do một mình hắn phát ra đấy.

Nhưng tình huống ba người Lê Bống rất đặc biệt, Thái Hòa chưa bao giờ chính thức đi mạnh mẽ ép buộc điều khiển các nàng.

Giữa bọn họ chỉ tồn tại liên hệ tinh thần, Thái Hòa cũng tối đa hoán đổi tầm mắt đến trên người các nàng mà thôi.

Nhưng mà cho tới bây giờ hắn mới đột nhiên nghĩ đến, có thể sử dụng năng lực này ngược lại hay không?

Tốt nhất có thể liên thông hai hướng! Từ trên lý luận mà nói, chỉ cần tinh thần lực của hắn chịu đựng được, chuyện này hoàn toàn có khả năng thực hiện!

“Vậy ta hoàn toàn có thể thử xem! Bởi như vậy bình thường không cách nào truyền lại chỉ lệnh phức tạp, có thể hoàn thành dựa vào hoán đổi ngược tầm mắt!”

Thoáng chốc Thái Hòa hưng phấn lên.

Đối tượng thứ nhất hắn chọn thí nghiệm đương nhiên chính là con rối Zombie váy rách này rồi, nhưng mà bởi vì con rối Zombie này hoàn toàn ở dưới hắn điều khiển, cho nên cơ bản là Thái Hòa không có cảm giác nào.

Cách không hoán đổi... Chẳng phải đều là hình ảnh hắn đang nhận được hay sao!

“Xem ra chỉ có thể dựa vào các nàng Lê Bống rồi...”

Thái Hòa do dự một chút, vẫn quyết định nếm thử một lần.

Nếu như không được, hắn có thể lập tức dừng lại hoán đổi, sẽ không tạo ra bất cứ tổn thương trên tinh thần nào, đối với các nàng.

Mà đối tượng tốt nhất, dĩ nhiên chính là Yuna phương diện tinh thần khôi phục tối đa rồi.

Sau khi quyết định kế hoạch, Thái Hòa lập tức sâu hít sâu một hơi, cố gắng hết sức tập trung vào tinh thần lực.

Lúc này Yuna đang khiêng thanh liêm đao to khoa trương kia của nàng, như là tản bộ vậy đi ở trong một gian phòng công ty.

Hơn 10 con Zombies đều chú ý tới nàng, nhưng uy áp Cấp ngụy Thủ Lĩnh kia không che giấu chút nào, lại khiến con Zombie

này cơ bản là không dám tới gần nàng.

Thỉnh thoảng Yuna tò mò cầm lên một vài vật dụng văn phòng gì đó trên bàn nhìn xem, nhưng rất nhanh lại lộ ra sắc mặt thất vọng.

“Không thú vị nha... Ta cũng muốn đi ra ngoài đánh nhau với những con Zombie kia... Nhưng mà Yuna Ngốc lại không muốn, nói phải giúp Hòa Ca hoàn thành nhiệm vụ thật tốt cái gì.”

Yuna thấp giọng lẩm bẩm: “Tại sao Zombie phải trợ giúp nhân loại hoàn thành nhiệm vụ chứ? ... Được rồi, ngươi nói đúng, ta cũng đã từng là nhân loại, Hòa Ca cũng là nhân loại... 2 vs 1, xem như ngươi thắng.”

Hình như là Nàng hoàn thành hiệp nghị nào đó vậy, thu hồi nụ cười trên khóe miệng, vác theo liêm đao xoay người đi qua.

“Tiếp tục tìm kiếm tầng tiếp theo đi.”

Nhưng thời điểm ngay khi nàng chuẩn bị rời khỏi nơi này, cảnh tượng trước mắt lại thoáng chốc mơ hồ lên.

Nàng lập tức lắc lắc đầu một cái, lại nhắm mắt lại mạnh mẽ mở ra, lập tức cũng ngây ngẩn cả người.

“Ồ? Đây chẳng phải là góc cầu thang hay sao? như thế nào Ca Cao ở nơi này?”

Cả người nàng thật giống như đột nhiên đã vượt qua không gian đi tới một vị trí khác vậy, không chỉ trước mắt có thể chứng kiến Ca Cao đang ngồi xổm trước mặt, còn có thể trông thấy một đôi tay...

“Ồ, ta đột nhiên biến thành Hòa Ca rồi!”

Mặc dù Yuna hoàn toàn không rõ xảy ra chuyện gì, nhưng cũng

không ảnh hưởng nàng lập tức hưng phấn lên.

Bất quá rất nhanh nàng cũng thất vọng rồi, bởi vì nàng chỉ có thể "Xem", mà không thể "Động" .

Yuna hơi buồn bực lắc lắc đầu, lại dùng sức chớp con mắt.

Cảnh tượng trước mắt lại nhớ tới ở trong cái công ty này, những con Zombies kia còn đứng ở đằng xa nhìn chằm chằm vào nàng.

Bất quá rất nhanh Yuna lập tức phát hiện, bộ hình ảnh trước kia chỗ Ca Cao cũng không có biến mất, mà là đồng thời tồn tại với hình ảnh trước mắt nàng đang nhìn thấy.

Loại cảnh tượng quỷ dị này làm cho nàng sửng sốt trọn vẹn vài giây.

Rất nhanh, trong một hình ảnh khác là có thêm một bóng người.

"Đáng tiếc tinh thần lực còn chưa đủ mạnh, truyền đạt giọng nói gì đó, cũng đừng suy nghĩ nhiều, chỉ có thể áp dụng loại phương thức lạc hậu này rồi."

Thái Hòa nhanh chóng viết một loạt chữ ở trước mặt mình: "Ta là Thái Hòa. Đi tìm Lê Bống và chị đại, mang các nàng đi tầng 21."

"Ha..."

Yuna sững sờ nhìn thấy được dòng chữ như vậy, sau khi ngây người vài giây đồng hồ, đột nhiên đưa mắt nhìn lên trên một bàn làm việc.

"Ặc... Nha đầu kia quả nhiên thông minh, nhanh như vậy đã biết rõ dùng biện pháp giống hệt truyền lại tin tức cho ta rồi."

Thái Hòa nhìn chằm chằm tay cầm bút của Yuna, sau đó từng chữ đọc ra từng chữ: “Được rồi, nhưng trước hết ngươi phải cởi quần ra cho ta xem có phải thật không.”

“Cởi cọng lông? !”

Chương 550: Chó Đần

Một lát sau, Yuna mỉm cười buông bút xuống, một tay xé tờ giấy thành mảnh nhỏ, sau đó quay đầu chạy ra ngoài.

Có Thái Hòa cho ra vị trí liên hệ tinh thần, còn có các nàng cảm ứng yếu ớt giữa lẫn nhau, rất nhanh Yuna đã tìm được Lê Bống và Ngô Thanh Vân.

Đồng thời khi ba cô gái chạy tới 21 tầng, Thái Hòa lập tức vẻ mặt xoắn xuýt kéo xuống một tờ bút ký kia, sau đó vò thành một cục ném cho Ca Cao.

"Ca Cao, hủy thi diệt tích đi." Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm.

Ca Cao "Ẳng" một tiếng, cúi đầu nuốt vào mồm cục giấy này.

"Ặc... Ta chỉ bảo mày cắn nó, không có nói mày ăn... Quả nhiên lúc trước có lẽ gọi mày là gọi chó cái ngốc đấy."

Thái Hòa hơi kinh ngạc nhìn thoáng qua Ca Cao, sau đó thuận tay vỗ vỗ đầu của nó: "Cũng không biết trí lực mày sẽ tăng lên tới trình độ nào... Trước kia chửi mắng ngươi chó đần, nhưng hiện giờ ngược lại tao hy vọng mày có thể tiếp tục đần hơn nữa..."

Vừa nghĩ tới chuyện vừa mới đàm phán trên giấy với Yuna một trận, Thái Hòa đã cảm thấy da đầu đau thắt từng cơn.

Khi trí lực một con Zombie tăng lên đến trình độ nhân loại bình thường, nhưng lại thiếu thốn tính ước thúc thường thức của nhân loại bình thường, con Zombie này sẽ trở nên hết sức... Trâu bò!

"Cũng may cuối cùng tạm thời kéo đi qua... Nói không chừng

nàng sẽ quên đi hiệp nghị này? Không đúng, Yuna đã từng nói qua Zombie là sẽ không quên đi bất cứ trí nhớ gì đấy...”

Thái Hòa vỗ xuống cái trán, tự mình an ủi: “Những thứ vứt bỏ từ trên người của ta, lại tìm trở về gấp bội từ trên người nha đầu này! Giống như đủ loại lời nói dối lúc trước kia, xoa xoa ngực tăng lên sức chiến đấu, cũng chỉ có thể coi là tiền lãi!”

Bất quá sự thật chứng minh, phương pháp cộng hưởng tầm mắt giữa hai người, sự là hắn có thể thực hiện được đấy.

Nhưng năng lực này, trước mắt chỉ có thể có tác dụng đối với Yuna. Bởi vì trí nhớ và trí lực của nàng cũng đã gần như khôi phục, đoàn ánh sáng tinh thần gần như ổn định.

Mà đoàn ánh sáng tinh thần của hai người Lê Bống và Ngô Thanh Vân, đều chống cự và bài xích khi cái vòi tinh thần của hắn thọc sâu hơn.

Loại tình huống này làm cho Thái Hòa cảm thấy bất đắc dĩ, nhưng ăn một miếng sẽ không thành một tên mập. Có thể thành công liên hệ tinh thần hai hướng với một người trong các nàng cũng đã là tiến bộ.

Bước tiếp theo, chính là phải mưu cầu tìm kiếm thoát khỏi loại hình thức dùng bút trao đổi này, cố gắng hết sức nếm thử trực tiếp truyền đạt bằng thanh âm.

Nhưng chuyện này bắt đầu làm rất khó, cần rất nhiều tinh thần lực làm hậu thuẫn.

Nghĩ thì nghĩ. Lúc này lực chú ý của Thái Hòa đã tập trung chú ý đến trên người con rối Zombie mặc váy rách này.

Gặp ba người Lê Bống đã xuất hiện ở 21 tầng, hắn lập tức điều khiển lấy con rối Zombie vẫy vẫy tay với các nàng.

Các nàng cũng không là lần đầu tiên nhìn thấy con rối Zombie của Thái Hòa rồi, cho nên cũng không kinh ngạc.

Lúc Ngô Thanh Vân đi qua bên cạnh hắn, thậm chí còn dùng tay đi ra vỗ xuống bờ mông con rối Zombie.

Tuy nói không cộng hưởng cảm nhận sâu sắc, nhưng Thái Hòa vẫn lập tức nhận ra.

“Ngươi... Ngươi làm... Nha...”

Con rối Zombie này quá lâu không nói lời nào, thanh âm hoàn toàn khàn khàn đấy, không chỉ khó nghe, nhưng lại rất khó làm cho người ta nghe rõ ràng.

Ngô Thanh Vân mỉm cười, nói ra: “Ngươi dám vỗ mông ta. Ta cũng muốn cho ngươi biết rõ bị vỗ là cảm giác gì nha.”

“... Cắt...” con rối Zombie cố gắng mở ra khóe miệng. Tỏ ra rất bất mãn.

Yuna thuận tay để liêm đao qua một bên. Đồng thời không đếm xỉa tới nói: “Chị đại, vậy ngươi luôn bị Hòa Ca bành bạch bành bạch, chẳng lẽ lại còn muốn cho hắn biết cảm giác bị bành bạch bành bạch hay sao?”

“... Cmn!”

Con rối Zombie cười toe toét miệng. Từ trong cổ họng rặn ra ba chữ.

“Như thế nào... Như thế nào lại làm vậy?” Lê Bống tò mò hỏi.

Ngô Thanh Vân nắm lấy cái cằm nghĩ một chút, nói ra: “Để hắn sấp mặt xuống. Sau đó chúng ta đè hắn lại là được rồi.”

“Được rồi, chuyện này... Có thể được.”

Gian phòng nhà kho này chiếm diện tích coi như là khá lớn đấy, nhà kho chiếm hơn một nửa, một nửa khác là sảnh triển lãm và phòng khách, cùng với văn phòng.

Số lượng Zombie ở đây không nhiều lắm, ngoại trừ hai con Zombies chủ động công kích, bị Thái Hòa tiêu diệt ra, hai con zombies khác đã bị Thái Hòa điều khiển, lúc này đang ra sức di chuyển những đồ dùng trong nhà đã vỡ nát.

Phương tiện thông gió trong kho hàng dược phẩm rất không tệ, mặc dù lâu như vậy không người nào đến trông coi, nhưng những thùng giấy kia còn rất khô ráo, một chút mùi hôi nấm mốc cũng không có.

Ngoại trừ từng rương dược phẩm đặt trên mặt đất ra, trong tủ còn trưng bày ra bên tường có rất nhiều dược phẩm, nhìn qua không chỉ số lượng rất nhiều, dường như chủng loại cũng rất đầy đủ.

Thông qua cộng hưởng tầm mắt hai hướng, Yuna có thể trực tiếp chứng kiến danh sách trong tay Thái Hòa, cho nên rất nhanh bọn họ mà bắt đầu sưu tầm dược phẩm.

Đối với những cái tên thuốc phức tạp kia, Zombie không có hứng thú đấy, bất quá rất nhanh Thái Hòa cũng chú ý tới, các nàng cũng tự có một loại biện pháp sưu tầm mau lẹ.

Chương 551: Có Dám Đánh Cược Một Lần Hay Không

Nhớ rõ chữ mở đầu, chữ chính giữa, chữ cùng cuối cùng là được, sau đó nhớ kỹ là được rồi...

Thái Hòa cố ý điều khiển lấy con rối Zombie đi tìm tới nhiều cái rương hòm, dùng để đựng những dược phẩm này.

Không có người nào nghĩ đến, ở trong cao ốc chật ních Zombie này, có mấy con Zombies đang nghiêm túc sưu tầm lấy dược phẩm trong một nhà kho dược phẩm...

Ít nhất đám người Tom không nghĩ tới.

Lúc này Tom đang lo lắng nhìn qua phương hướng cao ốc.

Điện thoại đã bị bắn nổ, trong đoạn thời gian này, Zombie trên đường đã hoàn toàn bị tập trung đến gần tòa nhà cao tầng kia.

Mặc dù một ít Zombie cao cấp phát hiện sự tồn tại của đám người Tom, bất quá có đội viên chuyên môn xử lý những Zombie này, cho nên không có tạo thành bất cứ uy hiếp gì.

Mà những con Zombies kia bị tập trung đến trong biển, hoặc là bị chết cháy, hoặc là bị đốt thành trọng thương, cũng đã mất đi lực sát thương.

Thời gian cách đây vài phút, Ninh Dương Lan Ngọc cũng mang theo vết máu đầy người, trên mặt nở nụ cười chạy tới hội hợp với bọn họ rồi.

Sau khi làm thịt mấy con Zombies đuổi theo nàng không

buông, nàng cũng lộn mèo vào trong bụi cỏ đợi trong chốc lát, đợi sau khi tiếng âm nhạc dừng lại, nàng mới chậm rãi vòng đi ra.

Mặc dù trên đường có mấy con Zombies toàn thân lửa cháy đuổi theo nàng, nhưng có Vân Sơn nổ súng tiếp ứng, nàng thuận lợi xuyên qua khoảng cách hơn 100m, tiến vào trong dãy công sự che chắn này.

Trước mắt bọn hắn, tất cả đều tiến triển thuận lợi, nhưng mà bên phía Thái Hòa thì như thế nào?

“Tóm lại cảm giác dường như bên kia không có động tĩnh gì nha...” Tom lo lắng nói.

Lúc này Ninh Dương Lan Ngọc đang lau chùi lưỡi lê trên súng của chính mình, nghe vậy ngẩng đầu cười nói: “Ngươi khẩn trương như vậy làm gì?”

“Nhưng mà không khẩn trương sao được? Phí hết công sức lớn như vậy, nếu như bọn hắn đã thất bại làm sao bây giờ? Nếu như nếm thử lần này thất bại, sau khi trở về những người kia nhất định sẽ không nhận,chối bỏ phương án hợp tác với dị năng giả.”

Tom thở dài, nói ra: “Ta đánh giá tính toán thô sơ giản lược một chút, có lẽ bên trong còn có trên trăm con Zombies, hơn nữa rất có thể đều là Zombie cao cấp nha! Bọn hắn thật sự có thể xử lý được hay sao?”

Hắn trầm mặc một lúc, lập tức đưa ra quyết định: “Được rồi, đi với ta xem một chút đi. Nếu có người trong bọn họ bị thương, chúng ta còn có thể tiếp ứng thoáng một chút.”

Nói xong, hắn cũng nhấc lên một khẩu súng tiểu liên giảm thanh, sau khi, kiểm tra hộp đạn một chút còn gọi theo hai đội viên.

Sau khi Ninh Dương Lan Ngọc nhìn về phía cao ốc một cái,

cắm xuống lưỡi lê, cũng nâng súng lên: “Ta cũng đi xem. Bất quá nha, ta đánh cược với ngươi một lần đấy.”

“Đánh cược gì?” Tom hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

“50 viên đạn, ta cá là bọn hắn có thể toàn thân trở ra, hơn nữa hoàn thành nhiệm vụ thuận lợi.” Ninh Dương Lan Ngọc nói ra.

Một gã đội viên lập tức không nhịn được cười nói: “đội trưởng Lan Ngọc, ngươi kiềm chế một chút, 50 viên đạn có thể đổi bao nhiêu thứ rồi hả?”

Tên còn lại cũng gật đầu nói: “Người nọ là rất có bản lãnh đấy, hơn nữa làm người cũng coi như trượng nghĩa, trong nội tâm của ta cũng hy vọng bọn hắn không có việc gì... Bất quá toàn thân trở ra có lẽ có thể làm, nhưng còn muốn thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ, chuyện này đoán chừng cũng không dễ dàng chút nào? Có thể cố gắng hết sức mang ra một ít dược phẩm cũng không tệ rồi, chúng ta đều có kinh nghiệm tìm kiếm vật tư ở trong những tòa nhà cao tầng như vậy, vậy cũng không thể so với tìm kiếm ở khu vực trống trãi, có thể thiết trí đủ loại bẫy rập. Chiến đấu trong phòng, mới chân chính là giáp lá cà.”

Nói đến đây, người này lập tức lộ ra một chút sắc mặt nghĩ mà sợ, dĩ nhiên vẫn còn mới mẻ đối với ký ức này.

Tom cũng cau mày gật đầu nói: “Đúng vậy nha, những dược phẩm trên danh sách kia, hắn có thể sưu tập đến một phần ba cũng đã vượt qua mong muốn của chúng ta rồi.”

“Nếu đã như vậy, các ngươi có dám cá cược một lần với ta hay không?” Ninh Dương Lan Ngọc chẳng hề để ý cười nói.

Hai gã đội viên kia liếc nhìn nhau, sau đó lập tức gật đầu nói: “Được rồi! đội trưởng Lan Ngọc, đây chính là ngươi nói, toàn thân trở ra, thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ... Thiếu một điều kiện, cho

dù là bọn họ không bị tổn thương, cũng coi như ngươi thua nha."

"Đúng, dù chỉ là bị thương! Nhiệm vụ không hoàn thành... Cho dù chỉ có thể sưu tập một phần ba xem như ngươi thắng!" Tên còn lại bổ sung nói.

Tom hơi do dự liếc nhìn bọn hắn, sau đó lập tức gật đầu lịa lịa nói: "Được rồi, đã như vậy, ta cũng đánh cược với ngươi! Bất quá Ninh Dương Lan Ngọc, 150 viên đạn, ngươi thật đúng là cam lòng bỏ ra đánh cược hay sao... Chẳng lẽ ngươi lại biết rõ dị năng của hắn là cái gì?"

"Tất cả dị năng giả sẽ nói ra hoàn toàn dị năng của mình là cái gì hay sao?"

Ninh Dương Lan Ngọc híp mắt liếc nhìn bọn hắn, đột nhiên giảm thấp xuống âm lượng nói ra, "Bất quá nha, trước hết ta có lòng tốt cho các ngươi một đề nghị. Tranh thủ thời gian chuẩn bị đủ số lượng viên đạn đi."

Chương 552: Mùi Thịt Nướng

“Bùm!”

Một tiếng vỡ vụn giòn vang, làm cho Tom vừa mới mò xuống lầu lập tức lui sau khi một bước.

Bất quá rất nhanh hắn cũng ý thức được, đây là cửa sổ thủy tinh không chịu nổi nhiệt độ cao đốt cháy, đã xảy ra hiện tượng nổ tung.

Nhờ vào âm thanh giòn vang này, mấy con Zombies toàn thân lửa cháy lại bị thu hút trở về.

Nhìn thấy những Zombie này bỏ qua thống khổ bị ngọn lửa cháy, vung vẩy lấy hai tay nhanh chóng xông đến trong nhà lầu đang bốc cháy mãnh liệt, đám người Tom đều cảm giác được một cỗ lạnh lẽo bay thẳng lên đỉnh đầu.

Mà ngay cả mảnh cây xanh phía sau nhà, dường như đều có khả năng bị thiêu cháy.

“Có thể gây ra hoả hoạn liên hoàn hay không à?”

Một người trong đó gọi là đội viên Cu Tí nhỏ giọng hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc theo sau lưng của hắn vòng đi ra, tùy tiện nhảy ra đến bên ngoài: “Yên tâm đi, bên kia có cái hồ nhân tạo, cũng không sai biệt lắm đốt tới chỗ ấy. Dù đốt tới đâu cũng không có việc gì, dù sao vị trí dự định vành đai cách ly cũng không ở nơi này.”

Cu Tí lập tức cười nói: “Cũng đúng, dù sao Zombie cũng sẽ không chú ý hoàn cảnh không tốt.”

“Làm sao ngươi biết bọn hắn sẽ không chú ý? Zombie cao cấp cũng là sinh vật có trí tuệ đấy. Ta không phải vừa nói với các ngươi rồi đấy sao, ta ở trên sân thượng gặp phải hai con zombies, một con biết nói ngôn ngữ đơn giản, một con khác vẫn còn sẽ cúi đầu xem bộ ngực của mình, còn có thể trợn trắng mắt về phía ta đây này... Nói đến chỗ này ta lại bắt đầu hiếu kỳ rồi nha! Mà đến tột cùng con nữ Zombie kia là chủng loại gì đây!” Ninh Dương Lan Ngọc lộ ra một chút thần sắc sắp phát điên.

Tom nắm tóc xuống gãi đầu, gật đầu nói: “Đúng vậy nha,Thành Phố Biên Hòa cũng gặp phải qua một ít Zombie cao cấp có trí lực. Đáng tiếc chưa bao giờ bắt sống được qua đấy, bằng không thì thử xem có thể đối thoại với bọn họ được hay không...”

“Tại sao phải đối thoại với bọn họ?” Một người đội viên khác làn da ngăm đen, ngoại hiệu lão Thiết. Sắc mặt đột nhiên trở nên hơi khó coi, thậm chí kích động đã cắt đứt lời nói của Tom..., “Đối với Zombie mà nói, nhân loại chỉ là đồ ăn. Là đối tượng săn giết! Chỉ cần điều kiện tiên quyết này không xảy ra thay đổi, có cái gì có thể trao đổi hay sao? Mặc dù bọn nó vẫn cùng một cái túi da với chúng ta, thế nhưng mà bản tính đã hoàn toàn bất đồng rồi! Bọn họ là thiên địch của nhân loại chúng ta! Là thiên địch! Ngươi sẽ đối thoại với một con gà sao?”

Tom lập tức mở to hai mắt nhìn, nhưng mà hắn vừa muốn nổi giận lên mắng. Trên đầu gối lại đột nhiên bị đánh một cái, đau đến hắn thiếu chút nữa cắn đầu lưỡi.

“Đừng nói lời vô ích, làm nhiều chuyện.” Ninh Dương Lan Ngọc mắt liếc về phía Tom liếc mắt một cái, sau đó lập tức lắc đầu, vác theo súng đi tới trên đường.

Lão Thiết cũng mặt đen lên đi theo đằng sau, cũng chỉ có Cu Tí đưa tay vỗ vỗ phía sau lưng Tom, thấp giọng nói ra: “Đội trưởng, đừng chú ý, cả nhà lão Thiết... Dường như bị chết rất thảm. Vợ hắn... dường như bị biến dị... Sau đó ăn con của hắn... Hèy. Không

nói nữa.”

“Ta hiểu đấy.” Tom lắc lắc đầu thở dài.

Loại người cực kỳ bài xích với Zombie như lão Thiết này. Thậm chí ngay cả bắt một cơ thể zombie sống về làm nghiên cứu cũng không muốn, người sống sót như vậy ở trong dân cư nơi trú quân, chiếm cứ tuyệt đại đa số.

“Nhưng cứ như vậy vẫn mãi chiến đấu với Zombie nữa. Lúc nào mới kết thúc?”

Tom hơi mê mang nhìn căn nhà cao tầng đang cháy hừng hực kia, sau đó thở phào mạnh mẽ một hơi.

Muốn cũng vô dụng. Chỉ cần kiên trì sống sót, luôn luôn chứng kiến một ngày mở ra con đường phía trước...

“Wow, mùi thơm thịt nướng này...”

Ninh Dương Lan Ngọc dùng sức hút cái mũi một cái, sau đó nhìn mọi nơi một cái.

Trên cơ bản Zombie đều tụ tập ở chỗ căn nhà cao tầng kia, hơn nữa trên người đều bốc cháy, bị diệt sạch chỉ là vấn đề thời gian.

“Thế nào, có thể nhìn thấy tình huống của Thái Hòa bên kia hay không?” Tom theo sát phía sau đã đi tới, thấp giọng hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc hướng nhìn thoáng qua phía phương hướng cao ốc, sau đó lắc đầu: “Bộ dạng rất yên tĩnh. Ngươi xem.” Nàng đột nhiên đưa tay chỉ hướng một con Zombie giữa đường chính.

Nữ Zombie kia ăn mặc một bộ trang phục công sở thành phần tri thức, đi trên giày cao gót, đang từ từ đến gần phía tiếng nổ

đùng đùng truyền đến.

“Cơ bản con Zombie này không có dự định đi lên lầu.”

Cu Tí nghi hoặc mà hỏi thăm: “Không lên lầu thì thế nào?”

“Trong lúc này có gần trăm Zombies, cho dù chỉ giết 30 con, mùi máu tươi cũng đủ dày đặc... Hiện ở loại tình huống này, nói rõ hoặc là kỹ xảo chiến đấu của bọn hắn xuất sắc, hoặc là xử lý thi thể Zombie rất khá, hoặc là...” Ninh Dương Lan Ngọc vuốt vuốt cái cằm, nói ra, “Hoặc là chính là thi thể của bọn hắn bị xử lý rất sạch sẽ.”

“Vậy chúng ta làm sao bây giờ?”

Sau đó Lão Thiết hỏi.

Chương 553: Vũ Khí Trong Tay Thiếu Nữ Quét Qua Ánh Sáng Lạnh Lẽo

“Trước hết nhích tới gần nhìn xem, bất quá không rõ tình huống bên trong, chúng ta cũng không thể tùy tiện đi vào.”

Tom cắn răng, nói ra.

Ninh Dương Lan Ngọc gật nhẹ đầu, sau đó từ từ nâng lên họng súng đến.

“Phốc!”

Truyền đến âm thanh vang nhẹ lên khi viên đạn vào thịt, nữ Zombie này lập tức co quắp ngã xuống đất.

Bốn người lén lút dọc theo bên đường đã đến gần cao ốc, sau đó nhanh chóng xuyên qua đường đi.

Nhưng ngay sau khi bọn hắn vừa mới tại bên cạnh bồn hoa cao ốc ẩn nấp xong, một bóng người lại đột nhiên xuất hiện ở phía sau bọn họ.

Cảm giác được ánh mặt trời trên đỉnh đầu bị chặn, trước tiên Tom lập tức xoay người sang chỗ khác, họng súng nhắm ngay bóng người.

“Bộp!”

“Ngươi...”

Sau đó ba người Ninh Dương Lan Ngọc quay đầu, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Gã đàn ông lực lưỡng Tom, lại bị một thiếu nữ cái tóc dài hoàn toàn khống chế, hơn nữa còn là ở trong nháy mắt...

Súng của hắn đã rời tay, đang bị thiếu nữ tóc dài kia giẫm dưới chân, trên cổ còn gát lên một lưỡi đao hình loan nguyệt.

Yuna nở ra một nụ cười nhàn nhạt: "Tốc độ không nhanh bằng ta, cũng đừng cầm những vật này nhắm ngay ta."

"Ngươi... Ngươi không phải bạn gái của Thái Hòa... đấy sao?"

Không đợi Yuna mở miệng, Ninh Dương Lan Ngọc cũng đã bỏ súng xuống, sau đó kích động đứng lên.

Nghe Ninh Dương Lan Ngọc vừa nói như vậy, còn liêm đao thêm Yuna còn nhắm ngay cổ Tom, Cu Tí và lão Thiết cũng chậm rãi bỏ súng xuống.

Bất quá dù vậy, bọn hắn vẫn lộ vẻ mặt khiếp sợ của nhìn chằm chằm vào Yuna.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, bọn hắn tuyệt đối sẽ không tin tưởng, một cô gái nhìn qua rất là nhu nhược, có thể hoàn toàn nghiền ép Tom ở mặt lực lượng...

"Ha ha ta biết ngay, tiểu tử Thái Hòa kia chưa nói thật với ta! Ngươi cũng là dị năng giả đặc thù, đúng hay không!" "

Ninh Dương Lan Ngọc hết sức hưng phấn đi ra phía trước, muốn dắt lấy Yuna, lại bị nàng không hề nao núng tránh qua, lẩn ra phía sau.

Đồng thời liêm đao nhắm ngay cổ Tom cũng đã dời đi, bất quá ánh mắt của nàng cũng dừng lại ở trên động mạch cổ của Tom

trong chốc lát, việc này làm cho Tom bỗng nhiên cảm thấy trên cổ của mình dường như bị lạnh buốt thoáng một cái vậy.

Thời điểm này cuối cùng Tom cũng hồi phục lại thần trí. Hắn che lấy ngón tay cái đang trong đau nhức kịch liệt của chính mình, khó có thể tin nhìn chằm chằm vào Yuna.

Đã qua một lúc lâu, hắn mới dùng thanh âm hơi đắng chát hỏi: "Ngươi... Ngươi vừa mới..."

"Kung Fu." Yuna nói ra đơn giản nhất.

Tom lập tức ngậm chặt miệng, biểu lộ giống như là vừa nuốt vào một con ruồi vậy.

Vất vất vả vả chạy đến nước ngoài đặc huấn một lần. Còn cho là cuối cùng mình đã luyện thành một chút bản lãnh, không nghĩ tới là một cô gái nhỏ nhìn qua còn rất trẻ trung như vậy, tiện tay cũng đã dùng sản phẩm võ núi Tà Lơn trong nước làm thịt hắn nhẹ nhàng rồi!

Một chiêu! Không phẩy mấy giây!

Thậm chí hắn có thể cảm giác được, nếu như không phải Yuna ra tay nương tình. Lúc này hắn đã đầu mình hai nơi.

Tuy nói Yuna làm cho hắn cảm giác mặt mo của mình dường như bị máy ủi đất đụng qua, có lẽ dưới góc độ của Yuna mà nói, đây cũng chỉ là hành động phòng vệ bình thường.

Mới vừa rồi Tom cũng thiếu một chút đã bóp cò rồi...

"Hai bên đều có sai, Yuna lặng yên không một tiếng động đứng ở phía sau chúng ta, nhưng ta cũng không nên không thấy rõ ràng đã giơ lên họng súng... Bất quá quan trọng nhất là, ta hoàn toàn không nghĩ tới nhanh như vậy bọn hắn cũng đã đi ra! Chẳng lẽ nàng lại chỉ trốn ra có một mình hay sao?"

Tom trong đầu cực kỳ nhanh nghĩ đến: “Nhưng mà xem nét mặt của nàng, lại không giống... Vậy chính là bị giết sạch mà về hay sao?”

Yuna lập tức ở trong lòng âm thầm nghĩ tới, chiêu thức ấy của nàng mặc dù xác thực lúc trước học một ít chiêu thức trên núi Tà Lơn, bất quá nhưng lại dùng tốc độ và lực lượng của Zombie...

“Thật ngại quá.” Tom thành khẩn nói.

Yuna không cười cười sao cả. Sau khi cau mày suy nghĩ một chút. Nói ra: “Không có việc gì. Ta cũng sẽ không thật sự chém ngươi đấy.”

“Nhiệm vụ không hoàn thành cũng không sao, bọn hắn đều không có bị thương đúng không?” Tom lại hỏi.

Nàng nhìn hắn một cái, vừa muốn nói chuyện. Lại đột nhiên quay đầu nhìn về phía sau lưng: “Đến rồi.”

Từ trong một con hẻm nhỏ cao ốc bên cạnh, chui ra vài bóng người đến.

“Chẳng trách được. Thì ra các ngươi đi ra từ cửa sau đấy.” Ninh Dương Lan Ngọc cười cười, nói ra.

“Uh, cầu thang chính diện, chỗ ấy... Đã xảy ra một chút tình huống.”

Yuna gật nhẹ đầu, nói ra.

Tình huống cụ thể nàng cũng không nói gì, nhưng trên thực tế chính là ở trong câu thang chính diện, lại thêm một ít Zombies, ngược lại là các nàng có thể đi qua an toàn, nhưng Thái Hòa và Ca Cao lại chỉ có thể đi đường vòng cửa sau rồi.

Trên thực tế, nếu như không phải Thái Hòa sớm đuổi con rối

Zombie thành phần tri thức đến trên đường đi thăm dò tình huống, lúc này ở trong tầm mắt của bọn hắn đấy, còn có Ca Cao...

“Ta biết ngay bọn hắn sẽ không nhịn được đến xem xét tình huống đấy...”

Lúc này Thái Hòa đang ôm một cái rương lớn, cảm giác tương đối thoả mãn với quyết định của mình.

Chương 554: Giao Dịch Mà Thôi

Bất quá tinh thần lực tiêu hao rất nhiều, lại làm cho sắc mặt của hắn nhìn qua có hơi trắng bệch.

Nhất là Zombie thành phần tri thức đột nhiên bị đánh gục, mặc dù hắn kịp thời cắt đứt liên hệ tinh thần, nhưng vẫn cảm giác huyệt Thái Dương đau đớn một trận.

Nhưng chuyện không nghĩ tới chính là bởi vậy hắn nghỉ ngơi trong chốc lát, Yuna lại sớm chạy ra ngoài.

Cho nên vừa nhìn thấy Yuna, Thái Hòa cũng nheo con mắt lại.

Nhưng nha đầu kia đã tự giác chạy tới bên cạnh hắn, sau đó thấp giọng nói ra: “Ta chính là muốn nhìn một chút, những người này có phải thật sự lo lắng cho đồng loại hay không.”

“Kết quả kia thì sao?” Thái Hòa hơi ngoài ý muốn, giảm thấp xuống âm lượng hỏi.

“Bình thường nha, bất quá mạng chúng ta dường như so với nhiệm vụ quan trọng hơn một chút.” Yuna lộ ra một chút sắc mặt kỳ lạ, “Nếu là ta của lúc trước... Sẽ trực tiếp xông đi vào hay sao?”

“Chắc chắn rồi.” Thái Hòa nghĩ một lát, lại dùng tới giọng điệu khẳng định, “Sẽ xông đi vào đấy.”

“Thật là không tổn hao lông tóc gì nha...”

Cu Tí nhìn chằm chằm vào team của Thái Hòa nhìn sang cẩn thận từng, sau đó mở to hai mắt nhìn, nói ra.

Lão Thiết mặt đen lên gật nhẹ đầu, đồng tử mạnh mẽ co rụt lại, một phát bắt được cánh tay Cu Tí: “. . . 5 cái rương! Bọn hắn cầm 5 cái rương đi ra!”

Cu Tí vốn là sững sờ, sau đó híp mắt đếm thoáng một chút, lập tức ngược lại hít một hơi lạnh: “Ông trời ơi...!”

Mới vừa rồi không có chú ý tới, lúc này mới phát hiện, ngoại trừ Thái Hòa ôm cái rương lớn đi ra ngoài, Ngô Thanh Vân và Lê Bống còn vác theo tất cả 2 cái rương.

Những cái rương này nhìn qua đều rất nặng, nhất là cái rương Thái Hòa đang ôm, gần như cũng nhét đến sắp mở tung nắp rương ra.

Trong lúc này, được có bao nhiêu dược phẩm?

Tom mới tỉnh táo lại từ trong rung động, lập tức lại rơi vào trong rung động càng lớn hơn.

Yuna một chiêu xử lý xong hắn thì cũng thôi, như thế nào bốn người này mỗi người đều khủng khiếp như vậy?

Cao ốc bị bọn hắn coi là đầm rồng hang hổ, bốn người Thái Hòa không chỉ ra tới cũng nhanh, nhưng lại không tổn hao lông tóc gì hoàn thành nhiệm vụ vượt mức quy định!

Về phần sắc mặt tái nhợt của Thái Hòa... Sắc mặt trắng có thể xem như bị thương hay sao?!

Trong nháy mắt, thậm chí Tom đã có suy nghĩ lập tức xông tiến cao ốc xem xét một phen.

Bất định, Zombie trong tòa cao ốc này đều bị dẫn ra!

Hay hoặc là, tất cả dự đoán trước kia của bọn hắn đều sai rồi!

Nếu như là như vậy, team của Thái Hòa chính là đã chiếm tiện

nghi thật lớn rồi...

Bất quá Tom vừa mới tâm tư có này, chợt nghe một tiếng vang nhỏ truyền đến, một bóng người đột nhiên từ trong một cái cửa sổ nhỏ lầu hai cao ốc trở mình té xuống dưới, một tiếng "Ầm", đã rơi vào mặt đất.

Địa điểm con Zombie này rơi xuống đất, vừa lúc ở gần team của Tom và team của Thái Hòa.

Hơn nữa vừa rơi xuống đất, con Zombie này tựu lập tức 1 nhảy dựng lên, vọt qua phía Thái Hòa.

"Zombie!" Cu Tí và lão Thiết đồng thời bừng tỉnh, vội vàng nâng lên họng súng.

Nhưng Yuna cũng đã trước bọn hắn một bước, hươ lên liêm đao, lập tức sẽ chém Zombie ngã xuống đất.

Lúc này Zombie này cách Thái Hòa đã xa không đến 2 mét, xem nét mặt của hắn mặc dù còn rất trấn tĩnh, nhưng mà sắc mặt lại phảng phất trở nên càng tái nhợt hơn.

"Nguy hiểm thật..." Thái Hòa vội vàng nói, "Ở đây không an toàn, trước hết rời khỏi nơi này thôi."

"Được rồi, đi nhanh lên."

Tom lập tức phục hồi lại tinh thần, đã bên trong còn có Zombie, vậy ở trong căn nhà cao tầng hoàn toàn chính xác tương đối nguy hiểm.

Mới vừa rồi trong nháy mắt đó. Trong nội tâm tom hiện lên, trên thực tế đó là một loại cảm giác không cam lòng.

Không chỉ mình Tom, Cu Tí và lão Thiết đều có loại suy nghĩ này.

Một nhiệm vụ bị bọn hắn phán định là hết sức nguy hiểm, lại bị người khác hoàn thành nhẹ nhàng như vậy...

Dù là người này là dị năng giả đặc thù. Cũng rất khó để cho bọn hắn thoáng chốc chấp nhận loại sự thật này!

Nhưng con Zombie này xuất hiện, lại triệt để đánh nát loại suy nghĩ này của bọn hắn.

"Ngươi không sao chứ?"

Thậm chí Cu Tí cảm thấy một chút ngại ngùng, vừa nhận lấy rương hòm Lê Bống vác theo, vừa hỏi thăm Thái Hòa.

Thái Hòa lắc đầu cười khổ.

Hắn vừa xoa mi tâm. Vừa quay đầu lại liếc nhìn thi thể con Zombie kia, trong nội tâm yên lặng nói: "Cho ngươi điên cuồng chạy một mạch tới nhảy lầu chịu chết, thật sự là vất vả ngươi rồi..."

Nếu không phải bọn người Tom chạy tới tiếp ứng, dự định của Thái Hòa không có ý định hội hợp với bọn họ sớm như vậy đấy.

Hắn cũng biết thời gian quá ngắn, rất dễ dàng khiến những người này sinh ra đủ loại nghi ngờ.

Nhưng nghĩ lại, chỉ cần mọi chuyện không có bị nhìn ra ở trước mặt, chờ sau một thời gian bọn hắn cũng sẽ không truy tìm được dấu vết gì, chỉ biết càng ngày càng kiêng kị đối với hắn.

Với tư cách cá nhân, thực lực của hắn so với nơi trú quân kém quá xa rồi. Nếu muốn sau này tiến hành giao dịch công bằng. Một ít thủ đoạn chấn nhiếp cũng là chuyện chắc chắn đấy.

Lão Thiết cũng chủ động đi tới. Nhận lấy rương hòm trong tay Ngô Thanh Vân, đồng thời thấp giọng nói: "Ta rất bội phục các

ngươi.”

“Giao dịch mà thôi.”

Chương 555: Không Phải Đơn Giản Hai Chọn Một

Lão Thiết ngẩng đầu nhìn hắn một cái, nói: "Chúng ta cứu người. Cũng là vì mình có thể sống được. Động cơ của mọi người đều là giống nhau."

"Ặc… Cũng đúng là thế." Thái Hòa gật nhẹ đầu, nghĩ thầm ngược lại là người này nói thẳng.

Lão Thiết lại cúi đầu nhổ nước miếng trên thi thể con Zombie kia. Thấp giọng nguyền rủa nói: "Sớm muộn giết sạch các ngươi! Quái vật! Một đám quái vật đáng chết!"

Sau khi xong mọi chuyện, hắn lập tức quay người đi qua bên người Ngô Thanh Vân.

Bất quá chuyện hắn không có chú ý tới chính là, ở phía sau hắn, trong ánh mắt Ngô Thanh Vân hơi nổi lên một vòng màu hổ phách, bất quá nàng lại bị Thái Hòa kéo lại một cái.

"Chị đại, đừng kích động." Thái Hòa giảm thấp xuống âm lượng, nói.

Còn may rất nhanh Ngô Thanh Vân nàng cũng buông lỏng xuống, một chút dị biến trong ánh mắt cũng biến mất một cách triệt để, cũng không có bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Nàng quay đầu liếc nhìn Thái Hòa, nở một nụ cười với hắn: "Đột nhiên ta cảm thấy tốc độ máu chảy nhanh hơn, thoáng chốc rất muốn xé nát người đó, đó có phải là một loại cảm xúc của nhân loại, gọi là nổi giận hay không?"

“Chắc là Zombie cuồng bạo nha... Giảm bớt loại cảm giác này xuống khoảng 80%, không sai biệt lắm chính là nổi giận ở dưới tình huống bình thường rồi.” Thái Hòa nói.

“Xem ra rất phức tạp...”

Ngô Thanh Vân đột nhiên nói: “Bất quá ta vừa mới nổi giận, là vì... Ta đột nhiên rất lo lắng ngươi.”

“Lo lắng ta hay sao?” Thái Hòa thoáng chốc ngây ngẩn cả người.

Chẳng lẽ không phải bởi vì lão Thiết đối chửi bới Zombie hay sao?

“Uh.” Ngô Thanh Vân gật nhẹ đầu, “Ta không rõ, nhưng chính là một loại lo lắng, rất nhiều thứ trong đầu, để cho ta rất bực bội...”

Nàng nói đến nơi đây, không nhịn được giơ tay lên muốn nắm lấy cái ót của chính mình.

Thái Hòa tranh thủ thời gian duỗi tay bắt được cánh tay của nàng: “Đừng suy nghĩ, thời điểm sau này có thể hiểu rõ ràng, lại đi cùng ta.”

Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, đột nhiên hỏi: “Thái Hòa, ngươi cũng là nhân loại, ngươi sẽ oán hận Zombie giống như tên nhân loại kia hay sao? Vậy là ngươi ý kiến gì về zombies chúng ta đây? Nếu như tất cả mọi nhân loại đều oán hận chúng ta, ngươi làm sao bây giờ đây?”

“Ặc...” Sắc mặt của Thái Hòa từ từ trở nên nghiêm túc lên.

Không nghĩ tới vậy mà chị đại nha ta còn có thể hỏi ra loại vấn đề phức tạp này...

Oán hận... Loại cảm xúc này đương nhiên hắn đã từng có qua trong lòng.

Thậm chí thời điểm trước kia chỉ có Lê Bống, trong lòng của hắn còn không chỉ nghĩ tới một lần, nếu như không có virus, Lê Bống cũng không biến thành như vậy...

Nhưng suy nghĩ không cách nào buông tha Lê Bống, chèo chống lấy Thái Hòa không ngừng mà tìm kiếm con đường giúp nàng khôi phục ký ức...

Ở trong quá trình này, trên thực tế Thái Hòa đã đã chấp nhận sự thật các nàng là Zombie.

Cơ hội hoàn toàn khôi phục trở thành nhân loại, thật sự quá thấp quá thấp.

Nhưng bất luận như thế nào, Thái Hòa vẫn hy vọng các nàng có thể khôi phục toàn bộ ký ức trước kia, như vậy mới xem như một thân thể nguyên vẹn.

Về phần những nhân loại khác sẽ căm thù các nàng hay không, vấn đề này Thái Hòa đã sớm nghĩ tới vô số lần.

Đáp án rất đơn giản, chỉ cần là người nào tổn thương các nàng đấy, bất luận là Zombie hay còn là nhân loại, đều là kẻ địch của Thái Hòa hắn.

Chỉ cần nhận thức chuẩn quan niệm này, vậy là đủ rồi.

“Hiện giờ ta đối xử với các ngươi như thế nào, sau này cũng sẽ đối xử với các ngươi như thế đó...”

Sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút, nghiêm túc nói.

Khi Thái Hòa và Ngô Thanh Vân nói chuyện, Yuna đi ở phía trước cũng lộ ra một chút sắc mặt trầm tư.

Nàng cúi đầu nhìn thoáng qua bụng của mình: “Nhân loại...”

Khẽ xoay cổ ra sau, Yuna lại nhìn về phía sau lưng: “Zombie... Quả nhiên rất khó chọn nha...”

Lúc này bọn người Ninh Dương Lan Ngọc đã xuyên qua phố dài, ngược lại là team của Thái Hòa đã rơi vào đằng sau.

“Nhanh lên!”

Tom đứng ở nơi góc đường dùng sức huơ tay, hai bàn tay làm dấu hiệu cái loa với Thái Hòa.

Sau khi trở lại căn cứ tạm thời, ngoại trừ đội viên còn canh giữ ở cửa sổ ra, những người khác gần như là xông tới như ong vỡ tổ.

“Thật nhiều dược phẩm...”

“Đây đều là mấy người kia cầm đến hay sao? Thật là lợi hại...”

Những người này không quen biết với team của Thái Hòa, chỉ có thể thấp giọng nghị luận.

Thái Hòa liếc mắt lập tức nhìn thấy Hari Won ngồi xổm ở phía xa, bất quá thời điểm nàng nhìn về phía Thái Hòa, ánh mắt lại hơi trốn tránh.

“Mất chỗ dựa, nàng chỉ là một người sống sót bình thường, chỉ cần nàng không tới trêu chọc Ninh Dương Lan Ngọc, dùng tính cách Ninh Dương Lan Ngọc biểu hiện ra, cơ bản là cũng không thèm quan tâm tới nàng làm gì, chứ đừng nói đến chuyện trả thù.”

Thái Hòa âm thầm lắc đầu, lập tức thu ánh mắt trở về.

Vài tên đội viên đang đi cùng với Tom, cực kỳ hưng phấn mà kiểm kê lấy những dược phẩm này.

“Đây, phía trên này có ba loại thuốc, là cái kho hàng kia không có đấy. Những thứ khác, ta đều lấy 3 phần trở về.”

Thái Hòa đưa danh sách cho Ninh Dương Lan Ngọc.

Chương 556: Thù Lao

Nàng hưng phấn mà nhận lấy, sau đó duỗi nắm bả vai Thái Hòa, giảm thấp xuống âm lượng hỏi: “A, chính ngươi lấy bao nhiêu?”

“Đó là chuyện của ta nha...” Thái Hòa tức giận liếc nàng một cái.

Ninh Dương Lan Ngọc cười nói: “Bất quá ngươi lấy ra 3 phần, chắc chắn sẽ không mua 1 tặng 2 đúng không?”

“Nói nhảm. Ta cũng từng có rồi, súng ống mà nói..., ta muốn một khẩu súng giảm thanh...” Thái Hòa nhíu mày nói.

“Không có.” Ninh Dương Lan Ngọc trực tiếp lắc đầu nói, “Ngươi nghĩ rằng chúng ta có được một kho vũ khí à? Chính là bởi vì tài nguyên thiếu thốn, cho nên mới phải xuất phát về phía Sài Thành đây nè? Như vậy đi, cho ngươi thêm một cái áo lót chống đạn, cũng là trải qua ta cải tạo đấy.”

“Ba cái... Được rồi, hai cái...”

“Chỉ có một cái!” Ninh Dương Lan Ngọc thoáng chốc nhảy dựng lên, mở to hai mắt nhìn chằm chằm vào Thái Hòa nói, “Hơn nữa ngươi như vậy đã ép khô hàng tồn của ta rồi!”

“Ngươi còn trẻ, ép không hết nước...” Thái Hòa không hề nao núng nhếch miệng.

“Cùng ta tuổi trẻ có liên quan hệ gì...”

Ninh Dương Lan Ngọc vốn là ngẩn ngơ, sau đó trên mặt lập tức bỗng nhiên hiện ra một quầng đỏ ửng.

Thái Hòa lập tức lộ ra một nụ cười thực hiện được: “Thất thần thì sao, cầm đi.”

Cuối cùng đùa giỡn trở về một lần...

Không thể không nói, thời điểm Ninh Dương Lan Ngọc xấu hổ, thoạt nhìn vẫn rất có hương vị đấy.

Mỹ mạo và khí chất của nàng, sớm đã bị tính cách hiếm thấy của nàng lấn át hoàn toàn...

“Lấy ra viên đạn.”

Nhìn thấy Ninh Dương Lan Ngọc dương dương đắc ý tiếp nhận 150 viên đạn, ba người mà Tom lập tức biểu lộ vẻ mặt xoắn xuýt, Thái Hòa không nhịn được hỏi: “Các ngươi đang làm gì vậy?”

“Đánh cuộc nha, ta cá là các ngươi có thể hoàn thành nhiệm vụ không tổn hao lông tóc gì, bọn hắn đánh cực các ngươi hoặc là bị thương, hoặc là kết thúc không thành nhiệm vụ.”

Ninh Dương Lan Ngọc cười khà khà, nói ra. Cu Tí và lão Thiết đều lộ ra vẻ xấu hổ, sau đó cười cười với Thái Hòa, rồi tranh thủ thời gian chuồn đi rồi.

“Cho đến bây giờ ta vẫn không rõ.” Tom hỏi, “Ngươi đã không biết năng lực đặc thù của Thái Hòa là gì, vì sao ngươi khẳng định nhất định bọn hắn có thể hoàn thành như vậy?”

Thái Hòa cũng tò mò nhìn về phía Ninh Dương Lan Ngọc, nhưng chuyện làm cho bọn hắn đều không nghĩ tới chính là, Ninh Dương Lan Ngọc cũng lộ ra một chút sắc mặt sắc mờ mịt: “Chuyện này còn phải hỏi? Đoán mò là ra thôi!”

“... Vội vàng giao ra thù lao đã ước định đây.”

Ninh Dương Lan Ngọc thật đúng là không đoán sai, Thái Hòa

hoàn toàn chính xác nghiền ép nàng.

Nhìn thấy Tom cởi bỏ áo lót chống đạn trên người, sau đó cực kỳ đau lòng đưa qua, cũng cảm thấy Thái Hòa không khỏi xấu hổ một chút.

Thì ra thứ này là theo như lời nàng cái thứ hai...

"Tom, cảm ơn nha, trở về ngươi có thể thanh lý rồi lãnh một cái khác đấy."

Ninh Dương Lan Ngọc cười cười, con mắt cũng hơi híp lại, đưa tay lấy được áo lót chống đạn.

Dường như bộ dạng Tom còn hơi không nỡ, sau khi do dự hai giây mới hoàn toàn buông ra.

Bất quá con mắt không nỡ của hắn vẫn dừng lại ở sau lưng nàng, sau đó đi tới đưa tay vỗ vỗ bả vai Thái Hòa, thấp giọng nói ra: "Dùng cho tốt nha, đây là thứ tốt, đừng tùy tiện làm hư rồi. Quái đáng tiếc đấy."

Sau khi nói xong, hắn lập tức thở dài, từ từ đi về phía đám người.

"Hắn không có sao chứ?" Thái Hòa nhận lấy áo lót chống đạn, kiểm tra lại cẩn thận.

Kiểu dáng của cái áo lót này. Không quá giống với cái áo lót Ninh Dương Lan Ngọc mặc lúc trước kia.

Rất nhiều túi, tính dẻo dai hơi chút ít hơn một chút, nhưng mức độ nhẹ nhàng vẫn không sai biệt lắm đấy. Sau khi mặc cái áo này, cơ bản không sẽ ảnh hưởng hành động.

"Tom à... Hắn nhớ tình bạn cũ mà thôi. Mỗi loại đồ vật cùng hắn lâu rồi, hắn đều đặt tên, ví dụ như cái áo lót này gọi Mary.

Thế nào, rất buồn nôn há? Ta nói như vậy ngươi sẽ trả cho ta hay sao?"

Ninh Dương Lan Ngọc ngồi xuống trước mặt Thái Hòa, hỏi.

Thái Hòa cũng không ngẩng đầu lên nói: "Sẽ không, ta cảm thấy được Mary đã xem mắt với ta rồi. Cô gái nhỏ này dường như thích hợp ta, cái áo kia của ngươi quá nhỏ một chút, vừa vặn cho các nàng Lê Bống mặt."

Đối với loại thù lao kèm theo này, Thái Hòa là tương đối thoả mãn đấy.

"Vật tư phù hợp đâu rồi?" Sau khi Thái Hòa kiểm tra hoàn tất. Lại hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc quẹt quẹt khóe môi. Lấy ra một cái ba lô tới. Trực tiếp ném cho Thái Hòa.

"Trong đó có cái gì?" ba người Lê Bống lập tức tò mò đi qua.

"Doanh địa sinh tồn Đại Bàng, tiểu đội thăm dò tìm kiếm vật tư phù hợp và cứu nạn. Bao gồm một cái kính nhìn đêm hồng ngoại. Một cái đèn pin chiến thuật cầm tay, một ít pin. Một sợi dây thừng leo núi, một cái lưỡi lê, và một túi cứu cấp, một bộ quần áo toàn thân không thấm nước, còn có rất nhiều món đồ chơi, lương khô nén." Ninh Dương Lan Ngọc ở một bên giới thiệu nói, "Những vật này đều lấy ra từ trong doanh địa đấy, không hoàn toàn là vật tư quân dụng, bất quá muốn sinh tồn ở trong thành thị tất cả đều là Zombie, những vật này có thể giúp ích được tác dụng rất tốt."

Chương 557: Thứ Này Không Thể Lấy Ra Chi Trả Được

“Thật ra thứ làm ta cảm thấy hứng thú đấy, là cái này.”

Thái Hòa lấy ra kính nhìn đêm hồng ngoại kia lắc lắc thoáng một cái, thứ này có thể đội ở trên đầu giống như bịt mắt.

“Thì ra là như vậy. . . Cũng đúng, nhân loại đối mặt Zombie, chênh lệch phương diện thính giác và khứu giác còn có thể dựa vào cẩn thận để đền bù, nhưng trời vừa tối thị lực không tốt, thời điểm nhìn không thấy cũng chỉ có thể luống cuống rồi. Ồ, ngươi chỉ muốn lấy cái này, vậy tại sao không trực tiếp nói với ta?” Ninh Dương Lan Ngọc đột nhiên mở to hai mắt nhìn, hỏi.

Thái Hòa liếc nàng một cái: “Những vật khác mặt dù có một ít tác dụng, nhưng có còn hơn không. Ví dụ như cái đèn pin chiến thuật này cũng dùng rất tốt đấy.”

Sau khi đeo đèn pin ở trên cổ tay, Thái Hòa nhấn một cái nhẹ nhàng ở phần đuôi, một tia sáng mạnh tựu lập tức bắn đi ra.

“Đáng tiếc chính là hao tổn lượng điện quá lớn, nhưng ích lợi là rắn chắc dùng bền.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

Ninh Dương Lan Ngọc cẩn thận nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, sau đó lắc đầu: “Ta cảm giác, cảm thấy sau khi hợp tác với ngươi, chúng ta không lấy được ích lợi gì.”

“Nghĩ đến lấy được lợi ích từ trên người dị năng giả, vậy còn có thể gọi hợp tác hay sao?” Thái Hòa không cam lòng yếu thế nói.

“Ha...” Ninh Dương Lan Ngọc hơi kinh ngạc liếc nhìn Thái

Hòa, đột nhiên khoác tay lên trên bờ vai Thái Hòa, mượn thế đứng dậy trong nháy mắt, áp miệng vào bên tai Thái Hòa, "Vậy ngươi chiếm được ích lợi từ trên người của ta, ngươi tính toán như thế nào đâu này?"

Thái Hòa sửng sốt một chút, chờ lúc hắn phục hồi lại tinh thần, Ninh Dương Lan Ngọc đứng thẳng thân thể, cười nói: "Hiện giờ thù lao cũng đã kiểm kê xong, ta đoán rất nhanh các ngươi cũng muốn rời đi rồi đúng không?"

"Đúng vậy." Thái Hòa gật nhẹ đầu.

"Thật sự không cân nhắc gia nhập chúng ta hay sao?" Sắc mặt của Ninh Dương Lan Ngọc khó thấy được nghiêm túc lên, "Mặc dù thực lực của các ngươi rất mạnh, nhưng ở ở lại bên trong thành thị, khó tránh khỏi sẽ gặp nguy hiểm đấy."

"Gia nhập các ngươi thì không có nguy hiểm hay sao?" Thái Hòa hỏi ngược lại.

Ninh Dương Lan Ngọc sửng sốt một chút, sau đó lại nheo mắt lại nở nụ cười: "Đúng vậy nha, chúng ta cũng không dễ dàng. Bất quá phương thức liên lạc chúng ta ngươi cũng có, còn thêm tất cả mọi người đều ở Sài Thành, không chừng lúc nào cũng có thể gặp được đây này. Đúng rồi."

Nàng đưa tay vào trong túi quần lấy ra bản bút ký kia của Tuấn Hưng, ánh mắt nóng bỏng hỏi thăm, "Phân loại cụ thể về Zombie Phía trên này, ngươi có thể nói cẩn thận với ta một chút được hay không? Ít nhất nói cho ta một chút tình huống của Zombie Lên Cấp."

"Ta tiện tay ghi đấy..."

Ngược lại lời này của Thái Hòa không có nói dối, hắn chỉ là tuỳ bút viết xuống, trong nội tâm cũng hy vọng chút này tin tức có

thể mang đến cho quân đội nhân loại một ít tiện lợi.

“Cho dù nói cho ngươi, ngươi cũng chưa chắc sẽ tin.” Thái Hòa cười lắc đầu.

Ninh Dương Lan Ngọc lại nắm lấy cánh tay của Thái Hòa một cái, cực kỳ nghiêm túc nói ra: “Ngươi nói ta sẽ tin.”

Trong lúc nhất thời hai người đến với nhau quá gần, thậm chí Thái Hòa cảm giác nếu Ninh Dương Lan Ngọc gần hơn trước một chút, cả người nàng phải chen vào trong lòng ngực của mình rồi.

Đã không có áo lót chống đạn giam cầm, hai luồng thịt mềm của nàng đang đặt ở trên cánh tay Thái Hòa.

Thái Hòa tranh thủ thời gian lui ra sau một bước, sau đó sắc mặt phức tạp nhìn chằm chằm vào Ninh Dương Lan Ngọc trong chốc lát.

Hắn nghĩ đến lúc Ninh Dương Lan Ngọc đối mặt với chính mình điều khiển hai con rối nữ Zombie kia, dường như cũng không sợ hãi, lại còn muốn tiến hành đùa giỡn…

Đương nhiên, đùa giỡn cũng là một loại trao đổi.

Cho nên sau khi do dự trong chốc lát, Thái Hòa nhàn nhạt nói ra: “Ngươi có thể cân nhắc, xem bọn nó như là sinh mạng cao cấp giống hệt với nhân loại, tất cả chỉ là bọn họ suy nghĩ đơn giản nhiều hơn.”

“Trở thành… Chẳng lẽ lại dứt khoát trở thành người hay sao?” Ninh Dương Lan Ngọc vốn là mở to hai mắt nhìn, sau đó lại lộ ra một chút trầm tư.

“Cũng đúng, kể từ tình huống Zombie cao cấp biểu hiện ra bây giờ mà nói, bọn hắn sẽ khôi phục trí lực, có thể nói là cũng khôi phục một ít ký ức… Nhưng những ký ức này đều không có ảnh

hưởng bản tính săn giết của bọn nó... Có thể nói, phát huy mạnh được yếu thua đến mức tận cùng đấy, vẫn không hề xem bọn nó là nhân loại? Ngươi vừa nói như vậy, thật giống nhân loại và Zombie mà nói không khác nhau gì quá lớn..."

Ninh Dương Lan Ngọc lộ ra một chút hưng phấn, sau đó chờ mong nhìn về phía Thái Hòa, dường như đang chờ đợi hắn khẳng định.

"Xem như cái gì ta cũng chưa nói..."

Thái Hòa còn thật không có cân nhắc qua phương diện này, thiên tính là có thể khắc chế đấy, hiện giờ sau lưng Ninh Dương Lan Ngọc cũng đang đứng đấy ba nữ Zombie, nhưng mà không có một người nào cố ý công kích nàng.

Mặc dù đây là trường hợp đặc biệt, nhưng thời điểm mới vừa rồi Thái Hòa nói câu nói kia, nhưng lại phát ra từ nội tâm đấy.

Chương 558: Ôm Ôm Một Cái

Ai có thể xác định Zombie tiến hóa đến cuối cùng, cũng không cách nào sinh ra tự chủ của chính mình đúng không?

"Bắt giết và ăn uống, chỉ xem như trung thành với dục vọng của mình thôi?" Ninh Dương Lan Ngọc vẫn còn giống như đang suy nghĩ gì đó, nhắc tới "Muốn giết sạch Zombie cơ bản là không có khả năng, người sống sót nhân loại cũng không phải Zombie, không có biện pháp làm được toàn dân giai binh. Hơn nữa nhân loại còn cần nghỉ ngơi lấy lại sức, cần sản xuất... Nếu quả thật có thể tìm ra một con đường khá hòa bình... Thái Hòa!"

Nàng đột nhiên đưa tay nắm lấy cánh tay của Thái Hòa: "Hiện giờ Zombie mạnh nhất là như thế nào vậy? Chúng ta đi bắt một con đến xem đi. Chuyện này xem như nhiệm vụ, xem như nhiệm vụ! Ta xuất tiền túi tư nhân ra trả!"

Thật ra các nàng ngay ở bên cạnh ngươi... Nhưng lời này có thể nói sao?

Thái Hòa trêu tức liếc nàng từ trên xuống dưới đánh giá, hỏi: "Hiện giờ ngươi còn có thứ gì có thể trả tiền cho ta hay sao?"

"Đúng vậy nha, ta đều bị ngươi bắt chẹt hết..."

Hưng phấn trong mắt Ninh Dương Lan Ngọc phai nhạt xuống từng chút một, nàng do dự một chút, nắm chặt mạnh mẽ cổ áo của mình, cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa: "Chuyện này không thể làm được!"

Buổi chiều, ánh lửa cuối cùng dần dần tắt ngúm xuống.

Nhưng khắp bầu trời đều là khói đen, một hương vị quá mức kỳ lạ cùng với bụi mù tràn ngập trong không khí mà mắt thường có thể thấy được.

“Trong lúc này có khả năng có đủ loại tro cốt ở trong đó không?” Một gã đội viên cau mày nói ra.

Người còn lại lập tức che miệng buồn bực hừ một tiếng: “Vậy ngươi còn há mồm nói chuyện?”

“Ta đi!” Hắn tranh thủ thời gian đưa tay bịt miệng lại “bộp”, bất quá lúc này hắn lại đưa mắt nhìn sang team của Thái Hòa, “Vị di năng giả đặc thù kia, dường như muốn rời đi.”

“Uh, bất quá ta nghe nói hắn sẽ hợp tác lâu dài với quân doanh của chúng ta...”

Tên còn lại gật đầu nói.

“Hèy, ngươi có phát hiện hay không, lúc đội trưởng Lan Ngọc vừa mới nói chuyện với hắn, từng xấu hổ qua nhiều lần. Trước kia nàng lại có không như vậy nha, ngươi nói có thể... hay không, Ui da!”

Người này vừa mới nói được một nửa, cũng nhảy dựng lên mạnh mẽ, vuốt bắp chân kêu rên một trận.

Hắn nhìn lại, Ninh Dương Lan Ngọc đang mặt mỉm cười đứng ở phía sau hắn, một tay khoác lên trên vai của hắn: “Sẽ có thể cái gì?”

“Không có... Ui da! đội trưởng Lan Ngọc, ta sai rồi... Cái gì ta cũng không biết!”

Một bên bả vai hắn lập tức chúi xuống, đồng thời trên mặt lộ ra sắc mặt thống khổ.

Ngón tay cái của Ninh Dương Lan Ngọc đang kẹt ở chỗ xương bả vai của hắn, đốt ngón tay hơi trắng bệch ra, dĩ nhiên đang dùng sức.

“Nếu để cho ta nghe thấy các ngươi bát quái, hậu quả ngươi hiểu rồi chứ.”

Ninh Dương Lan Ngọc buông hắn ra một cái, sau đó lập tức chuẩn bị quay người đi.

Nhưng người này vừa lộ ra một chút sắc mặt buông lỏng, không nghĩ tới Ninh Dương Lan Ngọc lại quay đầu tới, cho hắn một cước lần nữa.

“Ôi! Lúc này lại là vì sao...”

“Ta khó chịu.”

Ninh Dương Lan Ngọc vừa quay người bỏ đi, vừa thấp giọng thầm nói: “Tình báo gì cũng không moi ra được... Khó chịu!”

Lúc này Thái Hòa đang đeo một cái khẩu trang, quan sát đến tình huống trên đường phố bên ngoài.

Sau khi thế lửa nhỏ đi, trên cả con đường đều có thể trông thấy khói đen, phương xa có một ít Zombie dường như bị dẫn đi qua. Bất quá số lượng cũng không nhiều.

“Mảnh khu vực này quá thoáng đãng rồi, khói đen cách thật xa cũng có thể trông thấy... Bất quá vẫn là có thể đã đi ra.”

Trải qua mấy giờ nghỉ ngơi, còn hấp thu thêm một ít nước bọt từ chỗ Lê Bống đi, tinh thần lực hắn tiêu hao cũng đã khôi phục không sai biệt lắm.

Thái Hòa vừa quay người lại, đã nhìn thấy một cái bóng đen ép sát tới phía chính mình, hắn tranh thủ thời gian né qua phía bên

cạnh.

Tom ôm hụt một cái, bất đắc dĩ nhún vai, lại đưa bàn tay đi qua: “Thượng lộ bình an nha.”

“Các ngươi cũng thế.”

Các đội viên cũng nhao nhao đi lên từ biệt với Thái Hòa, thậm chí những người sống sót kia cũng xông tới.

Bất quá Hari Won lại ở trong góc, dường như không dám lại nói chuyện với Thái Hòa rồi.

Biểu hiện của những đội viên này với Thái Hòa rất thân mật. Cũng bao hàm có một ít lòng cảm kích.

Kết quả này cũng là chuyện làm cho Thái Hòa rất vui vẻ nhìn thấy.

Sau này những tinh anh này chắc chắn sẽ trở thành trụ cột vững vàng cho doanh trại quân đội Đại Bàng, nhưng mà giao hảo với bọn họ, có ích vô hại với chính mình.

“Chúng ta nhất định sẽ ngăn chặn ra vành đai cách ly đấy, đến lúc đó nếu như ngươi còn muốn gia nhập, cũng không có vấn đề nha.” Ninh Dương Lan Ngọc vươn tay ra phía Thái Hòa. Nói ra.

Thái Hòa cười cười: “Chúc các ngươi làm việc này thành công.”

“Phải thành công.” Ninh Dương Lan Ngọc vừa nắm chặt tay Thái Hòa, sau đó đột nhiên lộ ra một nụ cười giảo hoạt, kéo hắn mạnh một cái về phía trước.

Nhưng Thái Hòa sớm có chuẩn bị, bởi vậy Ninh Dương Lan Ngọc kéo một cái này, ngược lại kéo chính mình tới trong ngực của Thái Hòa.

“Ôm một cái! Ôm một cái!”

Chương 559: Búp Bê Trí Mạng

Chung quanh lập tức ồ lên mỗi chuỗi thanh âm ồn ào, nhất là ba người Lê Bống đang cầm kính nhìn đêm hồng ngoại mỗi người lần lượt nếm thử, dường như hoàn toàn không có dự định ngăn cản. Chuyện này làm cho bọn hắn ồn ào được lợi hại hơn rồi.

Trước sau Thái Hòa đều có người, làm hắn và Ninh Dương Lan Ngọc ép chặt lại với nhau, cơ bản không thể tách ra.

Âm thanh ồn ào vẫn mãi không ngừng, Ninh Dương Lan Ngọc bị ép vào trong ngực Thái Hòa. Thấp giọng nói ra: "Thân thể khỏa thân của ta ngươi cũng từng ôm, lúc này ngược lại ngươi không chịu ôm hay sao, chẳng lẽ giá trị mị lực ta ăn mặc quần áo giảm phân nửa hay sao?"

Nói xong, nàng cũng trượt mạnh eo ép tới hai tay của Thái Hòa. Ôm chặt lấy Thái Hòa.

Thanh âm trầm trồ ồn ào lập tức vang lên, Thái Hòa cũng phải giang hai tay ôm lại Ninh Dương Lan Ngọc.

Bằng không thì một cô gái như nàng chủ động. Chính mình lại không phản ứng chút nào, chẳng phải là lại để cho nàng xấu hổ hay sao?

Mặc dù sau một giây đồng hồ ngắn ngủi, hai người lập tức nhanh chóng tách ra, nhưng dưới mọi người vây xem, Thái Hòa và Ninh Dương Lan Ngọc đều lộ ra hơi ngại ngùng.

"Cái kia. . ." Thái Hòa nhìn thấy mặt mũi Ninh Dương Lan Ngọc tràn đầy đỏ ửng, cảm giác mình phải nên nói cái gì.

“Thật ra ngươi mặc lấy quần áo, cũng không tệ... Chỉ là dáng người không có nổi bật đi ra... Ặc...”

Thái Hòa nghĩ thầm dù sao Ninh Dương Lan Ngọc cũng biểu hiện ra rất hào phóng, mình cũng dứt khoát nói thẳng là được rồi: “Có lẽ ngươi mặt quần áo càng bó sát người một chút, dáng người của ngươi rất tốt.”

mặc dù Thái Hòa ép âm lượng xuống rất thấp, nhưng vẫn là truyền vào trong tai Ninh Dương Lan Ngọc không lọt một chữ, dù sao khoảng cách giữa hai người, vẫn chưa tới mười li mét.

Ninh Dương Lan Ngọc ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa hai giây, sau đó giữ im lặng vươn tay ra, véo mạnh vào trên lưng của Thái Hòa một cái.

“Cám ơn khen ngợi.”

“Không... Không cần khách khí...”

Đợi Thái Hòa nhe răng nhếch miệng, lúc đi về hướng ba người Lê Bống, Lê Bống vừa vặn mang lên cái kính nhìn đêm kia.

Nàng vịn kính nhìn đêm quay đầu về phía Thái Hòa cười cười, sau đó lập tức hơi ít khó hiểu một chút mà hỏi thăm: “Hòa Ca ngươi... Ngươi làm sao vậy?”

Cái áo lót chống đạn kia cũng bị nàng mặc vào người, nhìn qua vậy mà rất có vài phần hương vị.

“Không có gì...” Thái Hòa đưa tay xoa xoa đầu của nàng, nói ra, “Đoàn ánh sáng tinh thần của Lê Bống rung động... Dường lúc trước sắp đến biên giới tăng trưởng lên rồi à nha?”

“Ờ... Hãy để cho Yuna... Trước...” Lê Bống quay đầu lại nhìn thoáng qua Yuna.

Yuna ngẩng đầu khẽ cười cười, kéo lên phéc mơ tuya ba lô trong tay.

Bất quá nàng không có khống chế được sức lực của mình, cái phẹc mơ tuya này suýt nữa bị kéo cong triệt để.

Xem nàng nghiêm túc cúi đầu sửa chữa, rõ ràng đây là Yuna Ngốc không thể nghi ngờ.

“Ta đã nghĩ đến, như thế nào để cho người hai nhân cách nàng dung hợp lại với nhau, nhưng mà ta cũng không phải chuyên gia tâm lý gì, phương diện này hoàn toàn chính xác hai mắt mù lòa... Bất quá ta đã có một ít manh mối, hy vọng là thầy bói mù sẽ mò được thành công, đợi sau khi rời khỏi nơi này, lập tức tìm một khu vực an toàn nếm thử một chút.”

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức gật đầu, sau đó giúp đỡ lấy xuống Lê Bống cái kính nhìn đêm hồng ngoại kia.

“Thứ này, ngươi chuẩn bị đeo hay sao?” Ngô Thanh Vân tò mò hỏi.

Thái Hòa cũng lộ ra một nụ cười quỷ dị: “Đương nhiên không phải rồi, dù sao sẽ có lúc hữu dụng.”

“Nhìn lén hay sao?”

“... Ta đáng giá phải làm vậy sao!”

“Trước mắt có quân đội đi vào, có lẽ tình thế Sài Thành sẽ xảy ra một ít biến hóa nha. Ta lo lắng nhất trong này đấy. Chính là các ngươi...”

Thái Hòa lắc đầu, sau đó lập tức dẫn ba người Lê Bống đi khỏi.

Ca Cao đã bị hắn phái đến phía trước dò đường...

Team của Tom và Ninh Dương Lan Ngọc thì ở cửa từ biệt bọn

hắn, vừa mới trải qua một trận chiến đấu kịch liệt, bọn hắn còn cần nghỉ ngơi một thời gian ngắn mới có thể tiếp tục triển khai tìm tòi.

“Xem ra tình thế hiện giờ, vẫn còn khá tốt nha, cũng không biết hai đội khác như thế nào rồi.” Tom về phía bóng dáng bốn người Thái Hòa biến mất ở trong góc rẽ, thấp giọng nói ra.

Ninh Dương Lan Ngọc cũng gật nhẹ đầu: “Ừ... Ta nhớ được một đội trong đó, dường như là đi về phía khu công viên Khu Công Nghệ Cao đúng không? Nhiệm vụ là sưu tầm một ít máy móc cơ giới lắp ráp cần thiết?

“Ừ, nhiệm vụ của bọn hắn không khó. Có lẽ không có vấn đề nha.” Tom nói ra, đồng thời nhìn qua hướng Công viên Khu Công Nghệ Cao.

Thời điểm khi team của Ninh Dương Lan Ngọc nói chuyện, trong khu vực Công viên Khu Công Nghệ Cao, một trận tiếng súng vừa mới đi qua.

Trên nóc nhà một khu nhà xưởng, mấy đội viên đang cầm súng ngắm chuẩn lấy phía trước.

Mặc kệ bọn hắn làm trò gì còn miễn cưỡng bảo trì tư thế xạ kích. Nhưng từ mồ hôi rậm rạp trên trán, cùng với sắc mặt phát xanh mà nói, bọn hắn đang đứng ở bờ biên giới chuẩn bị sụp đổ tinh thần.

Chương 560: Vương Bát Chi Khí

Ở phía dưới bọn hắn, một đoàn Zombies đang điên cuồng mà bò lên.

Trong đó một ít Zombies lại đang cúi đầu trên mặt đất, thỉnh thoảng có máu tươi văng khắp nơi.

Những người kia đúng là đồng đội của bọn hắn đang bị cắn xé thịt gặm ăn...

Một con Zombie đã bò lên trên một cây cột, hai tay của nó thật giống như sừng tê giác hút vậy, tốc độ leo lên cực nhanh.

“Pằng!”

Một cái đội viên nhắm ngay mi tâm của nó. Bắn nổ đầu nó xuống.

Thời điểm con Zombie này rơi xuống đất, mở ra hai tay trong lòng bàn tay vậy mà có một tầng đệm thịt đặc biệt... Hỗ trợ khả năng leo trèo cho Zombie.

Hắn vừa rơi xuống đất, cũng rất nhanh bị những Zombie khác bao phủ rồi, mà những Zombies này không chỉ xuất hiện một ít đặc điểm kỳ lạ. Hơn nữa biểu hiện ra càng cuồng bạo hơn.

Bất quá đại đa số đội viên nhắm trúng mục tiêu, cũng không phải những con Zombie kia, mà là nóc nhà đối diện.

“Hôm nay chúng ta sẽ chết ở nơi này a?” Một người đột nhiên mở miệng nói, thanh âm của hắn hơi phát run.”Nhưng… Nhưng

mà ta đã chuẩn bị xong tâm lý rồi, nhưng...”

“Sợ chết là bình thường đấy.” Một người khác run giọng cười cười. Nói ra, “Bất quá chúng ta không có tiếp ứng, cũng không có đường lui, giết một con đủ vốn, giết hai con tựu kiếm lời...”

“Vốn cho là chúng ta là một đội thoải mái nhất rồi, mang vũ khí đạn dược cũng là ít nhất đấy, không nghĩ tới... Không có nghĩ tới tất cả ở nơi này đều là những quái vật này! Đến tột cùng bọn nó là loại Zombie gì!”

Một người phát điên nổi giận rống lên: “Đội phó, đến cùng có tín hiệu hay không vậy? Cho dù chết, ít nhất phải truyền tình báo trở về nha! Ta không muốn chết còn không rõ ràng!”

“Tất cả im miệng cho ta, mịa nó ta đang tìm đây này!”

Ở phía sau bọn họ, một người đang ông đang cầm một bộ điện thoại tại cố gắng đưa lên cao bắt sóng.

Cái điện thoại này giống như đúc với cái của Thái Hòa nhận được...

“Đã có sóng!” Người đội phó này mừng lớn kêu lên một tiếng, sau đó bỏ điện thoại vào bên tai, “Ê! Alô! Có thể nghe thấy hay không! Nơi này là tiểu đội sưu tầm thứ bảy, chúng ta gặp phiền toái... Không... Không cần cứu nữa... Không kịp rồi... Ngươi hãy nghe ta nói, Khu Công Nghệ Cao Công viên Sài Thành, xuất hiện một đám Zombie không bình thường, còn nữa, ở trong bọn nó có một con Zombie mạnh nhất đấy, nàng có...”

Hắn lời còn chưa dứt, trên nóc nhà đối diện, cũng có một bóng người đứng lên từ từ.

Mặc một bộ váy rách mướp, tóc dài màu đen gần như rũ xuống tới bên hông, một khuôn mặt đờ đẫn, nhìn qua lại hết sức non mềm, phảng phất chỉ có mười lăm mười sáu tuổi.

Nhưng dáng người lại có lồi có lõm thần kỳ, bất quá dù vậy, nhìn qua nàng cả người vẫn còn hết sức nhỏ tuổi, dường như búp bê bất kỳ lúc nào cũng có khả năng nghiền nát.

Cặp mắt màu đỏ như máu, thỉnh thoảng đồng tử hơi co lại, phảng phất ánh mắt đang thu liễm vào trong con mắt vậy, nhìn qua hết sức kỳ lạ.

Đồng thời khi nàng đứng lên, vô số tơ máu tản ra dường như là mạng nhện vậy.

Thật không buồn nôn, cũng không đột ngột một chút nào, dường như là trời sinh nàng nên có những sợi tơ này vậy.

Trên thực tế, trong nháy mắt khi nàng xuất hiện, thậm chí có thể làm cho người ta cảm nhận được một loại mỹ cảm kỳ lạ.

Bất quá nguyên một đám đội viên này lại mở to hai mắt nhìn, biểu lộ lập tức trở nên cực kỳ hoảng sợ.

Trong nháy mắt khi tơ máu bắn ra mạnh mẽ về phía trước, tiếng súng lập tức vang lên, mà lời nói còn lại của đội phó..., cũng bị tiếng súng bao phủ triệt để rồi...

Ở cổng một khu cư xá đại gia ở Sài Thành, một con chó lang thang đang xé rách lấy một đoạn mảnh vỡ quần áo trên mặt đất bị máu tươi phún lên.

Ánh mắt của nó hơi hơi đỏ thẫm, khóe miệng nhếch lên một vành nước bọt.

Ở trên đầu nó, là một cây cần chắn xe ra vào đã xiêu xiêu vẹo vẹo, dường như bất kỳ lúc nào cũng có khả năng gãy ra vậy, gió thổi qua hơi lắc lư.

Trong cái lô cốt bảo vệ ở bên cạnh, cửa thủy tinh đã tung tóe đầy máu tươi, cửa phòng bị đập vỡ bên trong, mấy con nhặng màu

xanh lục đang bay vòng vòng ở bên trong, phát ra từng trận âm thanh “vo ve”.

Đột nhiên, con chó lang thang quay đầu lại mạnh mẽ, nhìn về phía sau lưng.

Ở sau lưng nó, lặng yên xuất hiện một con chó lớn màu bạc, tư thái ưu nhã, bộ lông toàn thân ở trong trời chiều lóe ra vệt sáng bóng nhàn nhạt.

Trong ánh mắt màu đỏ như máu kia, lộ ra một cỗ âm hàn, làm cho con chó lang thang lập tức kêu lên một thanh âm sợ hãi nức nở nghẹn ngào, kẹp lại cái đuôi ở tại chỗ còn liên tục phát run, cơ bản không dám nhúc nhích.

“Khó trông thấy chó vẫn chưa bị biến dị hoàn toàn... Bất quá nhìn về qua Ca Cao thật sự là uy phong nha, việc này có xem như thân thể chó rung động một cái, vương bát chi khí tỏa ra khắp bốn phía hay không?”

Thái Hòa mới đi tới từ góc rẽ đường, đã nhìn thấy cảnh tượng này, lập tức không nhịn được than thở nói.

Lê Bống khó hiểu mà hỏi thăm: “Cái gì bát... cái gì khí?”

Chương 561: Sợ Vãi Tè

“Ặc. . . Ngươi cứ xem như Ca Cao thả một cái rắm vô cùng hôi thối, sau đó... Xông choáng váng con chó kia đi!” Thái Hòa nói ra.

“Lừa gạt. . . Gạt người.” Lê Bống lại không tin lắc đầu.

“Gạt người chỗ nào rồi hả? Giải thích của ta đều là chính xác đấy, đừng bao giờ nghe lời Yuna và chị đại nhà ta nói bậy.”

Lê Bống lại cười cười, nói ra: “Nhưng mà ta nhớ được... Ta nhớ được, trước kia ngươi đều quay cóp bài tập của ta kia mà.”

“Đó là chuyện trước kia mà? Ngươi làm gì phải khinh bỉ ta cho đến bây giờ? Không đúng… Trước kia ngươi chưa bao giờ nói chuyện này đấy!” Thái Hòa cau mày nói ra.

Lê Bống cúi đầu cười cười: “Thật ra khi đó trong nội tâm của ta vẫn mãi suy nghĩ, Hòa Ca thật là đần nha...”

“Ta đệch...”

“Bất quá... Bất quá cũng là bởi vì Hòa Ca rất đần...” Lê Bống lại ngẩng đầu lên ra, một đôi mắt long lanh trong suốt chăm nhìn chú Thái Hòa, “Cho nên... Ta lo lắng ngươi, mới nấu cơm cho ngươi... Giúp ngươi giặt quần áo...”

Thái Hòa lập tức ngơ ngẩn một chút, một lát sau, hắn kéo Lê Bống vào trong ngực một cái: “Cô gái tốt.”

Xem ra Lê Bống cũng từ từ nhớ tới rất nhiều chuyện. Hơn nữa những ký ức này, đều có liên quan tới Thái Hòa.

Chỉ có điều năng lực diễn đạt của nàng còn chưa đủ, cho nên

rất nhiều lời nói đoán chừng nén ở trong lòng.

Về phần Ca Cao, rõ ràng nó có thể nghe hiểu tiếng người.

Sau khi nghe lời giải thích kia của Thái Hòa, nó lập tức đã mất đi hứng thú với con chó lang thang kia, gào thét một tiếng.

Con chó lang thang này khẽ run rẩy toàn thân, sau đó lập tức ba chân bốn cẳng rút vào trong khu cây xanh. Rất nhanh cũng đã không thấy bóng dáng.

Bất quá chuyện làm cho Thái Hòa hơi ngoài ý muốn chính là, khu vực con chó lúc trước đang đứng, thì ra có một vũng nước nước đọng.

“Cmn! Xem ra ta đánh giá thấp khí tức uy mãnh của Ca Cao, con chó mới vừa rồi trực tiếp bị dọa vãi tè!”

Thái Hòa kinh hãi nhìn chằm chằm vào cái vũng nước đọng kia, sau đó thuận tay vỗ xuống đầu Ca Cao: “Có tiền đồ nha, ngươi tuyệt đối có thể trở thành chó nữ vương trong đám biến dị thú! Tuy nói vẫn chỉ chó...”

“Ẳng...” Ca Cao lại kháng cự lóe lên tránh sau ra tay của Thái Hòa.

“Nói ngươi đánh rắm ngươi lại không vui... hay sao”

Thái Hòa sửng sốt một chút. Không nghĩ tới vậy mà Ca Cao cũng có cảm xúc rồi...

Ca Cao hơi uất ức rũ cụp đầu xuống, không ngừng kêu lên tiếng “Ẳng ẳng”, thậm chí sau khi chạy xa một khoảng cách, lại không ngừng quay đầu lại nhìn về phía Thái Hòa...

“... Ngươi chỉ là chó nha! Chẳng lẽ còn trông cậy vào ta đến đuổi theo dỗ dành ngươi hay sao! Chuyện này là ai dạy cho ngươi

vậy?”

Thái Hòa lập tức đưa mắt nhìn sang Yuna.

“Ta dạy đó nha, làm chó cũng phải có tính cách mới được.”

Yuna lại cười cười, sau đó vẫy vẫy tay về phía Ca Cao, trong lòng bàn tay nàng đã xuất hiện một khối chất gel Virus.

Ca Cao cũng không biết sợ hãi Yuna. Vẫn muốn nuốt chất gel, tóm lại Yuna vẫy tay một cái, nó cũng nhảy lên vài cái, đến trước mặt Yuna.

Bất quá mặc dù ánh mắt Ca Cao dừng lại ở trên chất gel, nhưng cơ bản không dám chủ động há miệng đi ăn.

“Ngồi xổm xuống. Lăn qua lăn lại. Meo meo một cái.” Đưa ra tay Yuna lúc trước, nhìn chằm chằm Ca Cao nói ra.

“Ngươi đang nuôi dưỡng chính là chó nha...” Thái Hòa không nhịn được nhắc nhở.

“Nếu là biến dị thú, có lẽ có thể vượt qua chủng tộc nha? Bằng không thì chẳng phải biến dị không công hay sao?” Yuna dùng một bộ giọng điệu đương nhiên nói ra.

Bất quá ở dưới Yuna giáo dục một thời gian, rất nhanh Ca Cao cũng đã phục tùng.

Theo lời nói của Yuna. Mặc dù nó vụng về đến nỗi ngay cả “meo một tiếng” cũng không làm được, nhưng Yuna xuất phát từ yêu thương vẫn cho nó chất gel, cho nên nó cũng không nên lại có bất kỳ cảm xúc bất mãn rồi.

“Ẳng. . .”

Ca Cao nuốt vào chất gel, lắc cái đuôi về phía Yuna, sau đó nhảy lên nhẹ nhàng, lập tức trực tiếp nhảy vọt qua cái cần chặn xe

qua lại ngay cửa cư xá, chạy vào trong cư xá.

“Thật sự là bội phục. Đây là cây gậy và củ cà rốt (*) đi à nha? Bất quá cái loại tính cách hiếm thấy này cũng không cần tăng thêm cho nó, ta vẫn tương đối ưa thích con chó đần lúc trước kia.”

Thái Hòa than thở một câu, sau đó lấy ra từ trong túi quần một tấm giấy nhiều nếp nhăn. “Từ khu vực vừa mới đi qua mà nói, Zombie xung quanh đây đều tập trung ở khu vực trong nội bộ cư xá. Đại đa số khu vực cũng tương đối an toàn. Chẳng trách được tên Khá Bảnh kia cho là con trai hắn còn sống.”

Thái Hòa nhìn thoáng qua địa chỉ trên tờ giấy, nói ra: “Nơi này chính là cư xá chỗ nhà của bọn hắn rồi. Vị trí cụ thể là... nhà số 2, khu nhà B17, tầng 18.”

Khá Bảnh, đúng là người sống sót mà Thái Hòa gặp được ở trong phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech.

Trước khi hắn biến dị, để trao đổi được tình báo, Thái Hòa chấp nhận thỉnh cầu của hắn giúp hắn xác nhận thoáng một chút con của hắn còn sống hay không.

Lần này trợ giúp team của Ninh Dương Lan Ngọc sưu tập dược phẩm, cũng khá gần với địa chỉ ghi chép trên tờ giấy.

(*) Cây gậy và củ cà rốt (tiếng Anh: carrot and stick) là một kiểu chính sách ngoại giao trong quan hệ quốc tế, thường được dùng bởi các nước lớn mạnh nhằm làm thay đổi hành vi của các nước nhỏ hơn. 'Cây gậy' tượng trưng cho sự đe dọa trừng phạt, 'củ cà rốt' tượng trưng cho quyền lợi hay phần thưởng.

Một chính sách kiểu 'cây gậy và củ cà rốt' phải luôn hội tụ đủ ba yếu tố: yêu cầu thay đổi, quyền lợi nếu thay đổi, biện pháp trừng phạt (kinh tế hoặc quân sự).

Chương 562: Thực Hiện Lời Hứa

Hơn nữa mảnh khu vực này cũng hết sức thích hợp người sống sót ẩn nấp, cho nên Thái Hòa cũng tiện đường mang theo ba người Lê Bống đi tới nơi này.

Bằng không mà nói, một thành phố Sài Thành to như vậy, Thái Hòa sẽ không làm người sai vặt cho một người xa lạ.

“Nhân loại còn có thể ở trong nhà hay sao?” Ngô Thanh Vân tò mò hỏi.

Thái Hòa nhét lại tờ giấy vào trong túi quần, nói ra: “Không rõ ràng lắm, ta chỉ là có trách nhiệm xác nhận thoáng một chút. Bất quá hoàn cảnh nơi này đối với chúng ta mà nói ngược lại là rất thích hợp, dứt khoát ở nơi này tìm gian phòng ốc đợi một thời gian ngắn là được rồi. Hiện giờ trời cũng sắp tối, trước hết tìm nơi nghỉ lại, ngày mai lại đi tìm khu nhà b17 này... Đậu xanh rau má nhiều lầu như vậy, cũng không có bản đồ địa hình gì ở cửa chung cư, chỉ có thể lần lượt tìm kiếm từng dãy nhà thôi.”

Hắn đưa mắt nhìn vào trong một cái, nói tiếp: “Chất gel Virus Zombie, và chất gel biến dị thú, cũng đã săn bắt được rất nhiều, tạm thời không săn bắn cũng có thể chèo chống một khoảng thời gian ngắn. Nếu quân đội sắp tiến về Sài Thành, ít nhất trong đoạn thời gian này chúng ta phải chuẩn bị cho tốt. Ở nơi này vừa chuẩn bị, vừa tìm người, xem như một phương án không sai nha.”

“Chuẩn bị cái gì?” Lê Bống hỏi.

Không đợi Thái Hòa trả lời, Yuna lại nói tiếp: “Chuẩn bị khi

Zombie quần nhau với nhân loại nha."

Thái Hòa hơi kinh ngạc nhìn nàng một cái, gật đầu nói: "Không kém bao nhiêu đâu. Số lượng của bọn nó nhiều, có khả năng số lượng dị năng giả cũng không ít, mặc dù ta không có dự định có tiếp xúc trực tiếp gì với bọn họ, nhưng chẳng may các ngươi bị phát hiện... Cuối cùng ta phải thử nghiệm thoáng một chút. Muốn giải quyết vấn đề này, cũng có rất nhiều cách."

Quân đội tiến vào Sài Thành, đối với người sống sót mà nói là một chuyện tốt, nhưng đối với Thái Hòa mà nói, hắn lại không cách nào phán đoán lợi và hại trong đó.

Bất quá dù vậy, lúc trước hắn giao ra bút ký của Tuấn Hưng không chút do dự, cũng lựa chọn tiến hành giao dịch với tiểu đội của Ninh Dương Lan Ngọc.

Câu nói của Ninh Dương Lan Ngọc "Tìm ra một con đường hòa bình", cũng chính là kỳ vọng của Thái Hòa đấy.

Có Ca Cao dẫn đường ở phía trước, một ít Zombie lắc lư ở phía trước rất nhanh đã bị dẫn đi nha.

Bọn người Thái Hòa theo ở phía sau, tìm kiếm lấy vị trí phù hợp nơi ở lầu.

Căn hộ trong khu cư xá này tương đối dày đặc, bất quá nhìn qua con đường lại có vẻ hết sức hoang vu.

Một ít quần áo còn treo phơi nắng ở trên ban công đã sớm biến thành vải rách hoàn toàn, lúc này cũng đang chậm ra lắc lư ở trên dây phơi đồ.

Từ bên ngoài, cơ bản không nhìn ra những người này có đang trốn trong phòng hay không.

Hơn 10 tới 20 tầng lầu, có thể nhìn ra mới có quỷ rồi...

“Nếu cái vòi tinh thần của ta đủ mạnh... Ặc, thật sự mạnh đến tình trạng có thể bao trùm toàn bộ cư xá, vậy cái vòi của ta không thể xem như là cái vòi tinh thần rồi... Dùng lượng phụ tải đầu óc của ta, rất khó có thể hoàn thành hành động vĩ đại này nha...”

Thái Hòa lại không nhịn được than thở nói.

Yuna lại ở một bên nói ra: “Hòa Ca, ngươi luôn nhớ thương lấy tinh thần lực của ngươi, cũng phải nghĩ cách để tăng lên sức mạnh thể năng đi.”

“Ờ!” Ngô Thanh Vân lập tức phụ họa gật nhẹ đầu.

“Hiện giờ thể năng tố chất của ta coi như là cấp độ kia của Tom rồi, đạt đến loại trâu bò nhất trong những nhân loại bình thường rồi còn gì nữa? Làm ơn đừng lấy ta ra so sánh với Zombie nha!”

Thái Hòa bất đắc dĩ trừng mắt liếc nhìn Ngô Thanh Vân, vội vàng đem chuyển hướng chủ đề về chủ đề chính: “Chính là tòa nhà kia nha, mặc dù đặt song song với 3 tòa nhà, nhưng trước sau đều có đất trống, không cần quá lo lắng đường lui. Vị trí cũng khá ẩn nấp.”

Lúc này Ca Cao cũng vòng trở về từ phía trước, những con Zombies kia sớm đã bị nó dẫn dắt đi qua nơi khác.

“Vào xem.”

Khi Thái Hòa vung tay lên, Ca Cao lập tức vọt vào cầu thang trong cư xá.

Đẩy mở ra cửa chính, một cỗ khí tức tanh hôi nhàn nhạt lập tức xông vào mũi.

Tùy tiện có thể thấy được vết máu màu nâu đậm, cùng với một ít hài cốt cơ thể người.

Đối diện cửa thang máy đang mở ra, một cỗ thi thể kẹt ở bên trong, máu thịt nửa người trên sớm đã bị gặm sạch sẽ.

Khoảng cách góc rẽ thang máy không xa, chính là cầu thang lên lầu.

Ca Cao vừa nhảy lên trên lầu, một bóng đen lại đột nhiên vọt ra từ trong bóng tối giữa thang lầu.

Con Zombie này đưa hai tay, trong miệng phát ra tiếng gầm hoàn toàn vô nghĩa, đưa tay chụp phía Ca Cao.

Tốc độ bóng đen này rất nhanh, nhưng cái vòi tinh thần của Thái Hòa dĩ nhiên nhanh hơn.

Hắn vừa xông đến bên cạnh Ca Cao, vậy mà dưới chân nghiêng một cái, trực tiếp cắm đầu nặng nề ở trên bậc thang.

“Khặc!”

Lập tức phun tới một ngụm máu tươi lớn, trong máu còn có thể trông thấy một cái răng gãy mơ hồ.

Không đợi hắn đứng lên, Ca Cao cũng đã há mồm cắn phần gáy của hắn.

Chương 563: Cư Xá Bất Ổn

Hàm răng sắc nhọn lập tức chặt đứt động mạch cổ của hắn, con Zombie này vừa muốn giãy dụa, xương cổ cũng truyền ra một tiếng giòn vang "Răng rắc".

Ca Cao gầm nhẹ buông lỏng miệng ra, thè lưỡi thè lưỡi ra liếm đi máu tươi bên mép.

Lê Bống đi ra phía trước, giơ tay chém xuống, một khối chất gel đã bị móc ra.

"Cho nên mới nói, ta thích nhất loại khu vực nửa đóng kín này rồi, có thể thuận tiện săn bắt được không ít chất gel."

Thái Hòa nhận lấy chất gel, nói ra: "Như loại thang máy khu cư xá đông người này, số lượng hộ gia đình cũng không ít. Zombie bình thường bị vây ở nơi này, chỉ có thể tự giết lẫn nhau, tiến hóa ra Zombie cao cấp hơn. Nhưng trước mắt theo ta được biết, có lẽ chỉ có Zombie Lên Cấp mới sẽ chủ động rời khỏi nơi này, chạy đi ra bên ngoài săn bắn. Zombie biến dị mà nói... Ít nhất cũng phải đạt tới tiêu chuẩn tương đối cao cấp mới sẽ rời đi khỏi khu vực này?"

Sau khi nói xong. Hắn lập tức chuyện ánh mắt về phía Ngô Thanh Vân.

Lê Bống ở cùng với hắn rất sớm, mà Yuna từ khi bắt đầu biến dị vẫn ở bên cạnh hắn, cho nên quỹ tích tiến hóa của bọn họ, cơ bản là bất đồng với Zombie bình thường đấy. Không có được tính tham khảo.

Ngô Thanh Vân khôi phục không nhiều lắm ký ức trước kia,

hỏi cũng vô dụng, hiện giờ hoàn toàn có thể dựa vào nàng lý giải thoáng một chút, hình thức phát triển của Zombie bình thường.

Ngô Thanh Vân liếc nhìn Thái Hòa, nói ra: "Đoạn ký lúc vừa biến thành Zombie kia... Trong đầu ta không nhớ gì cả. Sau khi ta bắt đầu có lý trí từng chút một. Ta mới có một ít đoạn ngắn ký ức. Ký ức nguyên vẹn chính thức, cơ bản đều từ sau khi đạt đến Zombie Lên Cấp như lời ngươi nói. Nhớ rõ ràng nhất chính là ta với ngươi trong phòng vệ sinh, trên giường, trên mặt đất, trên tường..."

"Những chuyện này cũng không cần nói tỉ mỉ rồi..."

"Ồ? Vì sao không nói? Chúng ta đều chưa thấy qua nha." Yuna tò mò bu lại, lại bị Thái Hòa bóp cái trán một cái.

"Đợi sau khi ngươi tăng trưởng lên triệt để, ta sẽ để cho ngươi tự thể nghiệm thoáng một chút cảm giác như thế nào đấy, cho nên cũng đừng hỏi nữa." Ngược lại Thái Hòa nói tiếp, "Chị đại nói cũng đúng. Thời điểm khi ngươi vẫn là Zombie bình thường. Đại não vẫn còn đang biểu tình đây này. Hoàn toàn là bị bản năng chi phối đấy, không có những ký ức này cũng bình thường. Thật ra ta cảm thấy được không có những ký ức này có khả năng còn tốt một chút nha..."

"Ừ! Trong khoảng thời gian này ta đang phân loại cho ký ức trước mắt, có rất nhiều ký ức rất thú vị đây này." Ngô Thanh Vân đột nhiên vừa cười vừa nói.

Thái Hòa tò mò liếc nhìn Ngô Thanh Vân. Hỏi: "Đều những chuyện gì?"

"Nói thí dụ như..." Ngô Thanh Vân liếc đánh giá Thái Hòa từ trên xuống dưới, chuyện này làm cho hắn lập tức bay lên một chút dự cảm không ổn: "Ta không sinh được con. Nghĩ như thế nào đều là lỗi của ngươi đấy."

“Cho dù ngươi không sinh con, đó cũng là do khác biệt chủng tộc nha!”

Ánh mắt của Thái Hòa lập tức dời xuống, sau đó trong mắt đã hiện lên một chút khác thường: “Có thể co rút lại tự nhiên... Nhưng lại có thể kèm theo tác dụng chữa trị... Ai biết kết cấu trong nội bộ có xảy ra cơ bản biến hóa hay không...”

“Ngươi không phải dùng tiểu đồng bọn cẩn thận dò xét qua rồi hả?” Lê Bống xen vào hỏi.

“Ặc. . . Nó không có loại công năng sinh con hay sao.” Thái Hòa xoa xoa mi tâm đã nhíu chặt, nói ra.

“Cho nên nói thân thể nhân loại thật sự quá nhiều điểm thiếu hụt rồi.” Yuna lộ ra sắc mặt như đang đăm chiêu suy nghĩ cái gì, “Zombie như chúng ta, bất luận là khôi phục năng lực, vẫn thể năng, đều hoàn toàn đã vượt qua nhân loại. Điểm thiếu hụt duy nhất chính là trí lực không bằng nhân loại. Chỉ sau khi khôi phục ký ức và trí lực, chênh lệch phương diện này cũng sẽ được đền bù rồi...”

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: “Không, khác nhau lớn nhất thật ra lại là, hình thức suy nghĩ của các ngươi đều rất trực tiếp, nhưng nhân loại lại rất phức tạp. Đây mới là nguyên nhân ta lo lắng cho các ngươi nhất.”

“Như vậy sao...” Yuna nhíu mày, xem ra lại rơi vào trong suy tư.

Trong khi đang nói chuyện, Ca Cao đã chạy đến lầu hai.

“Ngay ở lại ngay trên lầu hai, các ngươi dọn dẹp gian phòng, ta và Ca Cao đi lên xử lý những con Zombies còn lại.”

Thái Hòa lập tức nói ra kế hoạch.

“24 tầng... Ngẫm lại cũng mệt mỏi nha...”

Sau khi giao ba lô cho Lê Bống, Thái Hòa vác theo đường đao lại nhẹ người ra trận rồi.

Ca Cao biểu hiện ra rất hưng phấn...

Chỉ cần vừa đi cùng với Thái Hòa, nó cũng trở nên hoạt bát hơn rất nhiều, chỉ cần trước mặt không có xuất hiện Zombie, nó đều đảo xung quanh của Thái Hòa.

Trước kia trêu chọc nó không được tự nhiên một chút, bây giờ có lẽ nó đã quên mất.

Ngược lại là Thái Hòa lại nhìn chằm chằm vào nó một cái.

Trôi qua một ngày, dường như nó lại xuất hiện một chút biến hóa rất nhỏ, màu sắc bộ lông dường như lại sáng rõ lên một tí, nhưng mà tương đối mà nói, hình thể dường như đang rút lại rồi.

Chương 564: Hành Động Nguy Hiểm

“Trước kia chẳng phải là mày tự căn phồng lên hay sao?” Thái Hòa cau mày nghĩ đến.

Hắn nhìn chằm chằm vào cái đuôi Ca Cao một cái, khó khăn mới kiềm chế tóm lại cái đuôi xem có thể chạm vào nút xì hơi ra hay không...

“Sống cùng với các nàng Lê Bống lâu rồi, như thế nào ngay cả ta cũng biến thành loại tư duy hình thức này rồi...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian lắc đầu.

Nửa giờ sau, Thái Hòa và Ca Cao mới đưa toàn bộ lầu tìm tòi hoàn tất.

Tuy nói hơi mệt mỏi một chút, nhưng thu hoạch lại không tệ, gặp phải Zombie tất cả đều là cấp biến dị đấy, chất lượng chất gel trong đầu coi như rất cao.

Sau khi đưa Ca Cao ở lại đầu cầu thang làm cảnh vệ, một mình Thái Hòa đi tới căn phòng ba người Lê Bống đang dọn dẹp.

Bất luận một gian phòng nào đóng kín nửa năm, dù là không có thi thể, mùi vị cũng sẽ rất khó ngửi, cho nên bọn họ phải trực tiếp mở ra một cửa sổ đối diện hoa viên.

Gió lạnh thổi vào khoảng nửa giờ, cuối cùng mới hơi tốt hơn một chút.

Những ga giường và đệm chăn dính đầy tro bụi kia đã bị ném

ra, các nàng móc ra sợi bông trong nệm giường phần lớn cũng mốc meo biến sắc, cuối cùng Thái Hòa vẫn phải bò đi vào, tìm một cái giường miễn cưỡng coi như có thể đắp chăn lên nằm được.

Sau khi sửa sang lại xong giường chiếu, Thái Hòa nhìn chằm chằm vào cái giường và tấm đệm nho nhỏ này nở một chút nụ cười chờ mong: "Xem ra đêm nay... Chúng ta chỉ có thể gạt ra ngủ."

"Ta muốn ăn cái này trước." Ngô Thanh Vân nói ra.

Nàng nói xong, móc ra từ trong túi quần một cái miệng túi nhỏ, trong cái túi nhỏ này, đúng là Ổ Virus con trăn biến dị.

Thái Hòa lập tức nghĩ tới Ổ Virus Zombie Cấp Thủ Lĩnh mang trên người mình, loại hàng nguy hiểm kia vẫn mãi đặt ở tận cùng bên trong nhất trong túi lúc nào cũng phải mang theo bên người, cách một tầng vải với gần kề da thịt của hắn.

Nhưng mà lúc móc ra Ổ Virus, Thái Hòa lại cảm nhận được loại cảm giác dường như trái tim đang đập này.

"Thứ này rất giống là một trái tim nhỏ, nhưng mà vẫn nên gọi là nguồn gốc động lực thì phù hợp hơn một chút. Đáng tiếc loại vật này, Yuna và Lê Bống tạm thời cũng vẫn không thể ăn."

Thái Hòa hơi tiếc nuối nói.

"Hòa Ca..." Yuna lại nhìn chằm chằm vào khối Ổ Virus kia, nói ra, "Vì sao ngươi không ăn?"

"À?"

"Khối Ổ Virus này tương ứng chính là con Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia, vậy mà cho thấy sở trường dùng lực lượng, đây không phải là mặt thiếu thốn nhất của Hòa Ca hay sao?" Yuna nhìn về phía Thái Hòa, nói ra, "Trước kia ở phòng thí nghiệm nghiên cứu

sinh vật Biotech lấy được những loại nước pha loãng virus kia, trải sau khi pha loãng qua đều có thể lại để cho cơ thể con người trực tiếp hấp thu, chỉ cần một lượng không quá lớn sẽ không xuất hiện biến dị, khối này cũng chắc là giống như vậy nha."

Vấn đề này, Thái Hòa thật đúng là chưa từng có nghĩ tới...

Phải nói, người bình thường cũng sẽ không nghĩ đến vấn đề này...

"Loại vật này, bất kể pha loãng thế nào, ta đều không có cách nào ăn nha? Bao gồm lượng virus, cơ bản là không cách nào dùng con số để hình dung... Không đúng, phải nói, nó cơ bản chính là nguồn gốc sản xuất virus, làm sao có thể bị pha loãng."

Thái Hòa còn chưa nói xong, Lê Bống cũng đi tới, lấy qua khối chất gel kia một cái, bỏ vào trong miệng.

Tốc độ nàng ra tay rất nhanh, Thái Hòa hoàn toàn không có ngờ tới, càng đừng nói tới chuyện ngăn cản.

"Lê Bống!"

Trong lúc Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, Lê Bống lại đột nhiên đưa mặt lại, một vành môi lạnh buốt lập tức chạm lên bờ môi của Thái Hòa.

"Hòa Ca... Mở miệng ra..."

Thái Hòa nhìn chằm chằm cặp mắt kia bỗng nhiên biến hồng của Lê Bống, trái tim của hắn lập tức nhảy lên.

Há miệng, khối chất gel kia có thể trực tiếp tiến vào trong miệng của mình hay không?

Không... Lê Bống sẽ không hại hắn đấy...

Nghĩ tới đây, Thái Hòa chậm rãi mở ra đôi môi.

Một cỗ chất lỏng lành lạnh lập tức trơn trượt vào khoang miệng Thái Hòa, sau khi trôi qua vài giây đồng hồ, bỗng nhiên hắn cảm giác trái tim phảng phất bị một bàn tay nắm lại rồi.

Lê Bống cặp mắt đỏ hồng kia gần trong gang tấc, nhưng trước mắt Thái Hòa lại càng ngày càng mờ ảo...

“Hít hà!”

“Hít hà!”

Thanh âm trái tim nhảy lên, thanh âm máu tươi lưu động, như là trực tiếp vang ở trong tai, vô cùng rõ ràng.

Thái Hòa nhắm mắt lại, ý thức của hắn vô cùng rõ ràng, nhưng toàn thân lại hoàn toàn cứng ngắc, thậm chí ngay cả một ngón tay cũng không nhúc nhích được.

Hắn có thể cảm giác được thân thể của mình đang trở nên càng ngày càng khô nóng, một cổ nhiệt lưu bay lên từ bụng của hắn, sau đó di chuyển đến toàn thân.

Lê Bống chậm rãi dời đi bờ môi, sau đó nhẹ nhàng mà nhả ra khối chất gel Virus kia từ trong miệng.

“Như vậy chính là... Pha loãng...Sao”

Dường như đôi mắt của Lê Bống cũng trở nên càng sáng ngời hơn một ít, dùng nước bọt tiến hành pha loãng, chính cô nàng cũng khó tránh khỏi sẽ hấp thu một chút.

Lúc này hắn đã hoàn toàn đã hiểu rõ dự định của Lê Bống.

Chất gel Virus và Ổ Virus thuộc về quan hệ mẹ con, ở trong chất gel có virus, nhưng Ổ Virus sẽ sinh ra càng nhiều virus hơn nữa, hơn nữa bài tiết đi ra.

Chương 565: Thừa Dịp Hắn Ngủ Chúng Ta Tới Làm Chút Chuyện

Lê Bống cũng không phải dự định nuốt mất khối Ổ Virus kia, mà là thông qua nước bọt của chính mình kích thích Ổ Virus bài tiết một ít virus.

Một phần nhỏ virus này với nước bọt Lê Bống hỗn hợp lại với nhau, lập tức trở thành thuốc kích thích hiệu quả tăng cường lên gấp vài lần thậm chí mười mấy lần...

"Chẳng lẽ hiệu quả cũng có thể từ kích thích duy nhất một lần, biến thành tăng trưởng lên vĩnh cửu hay sao? Nếu thật là như vậy, chính mình hoàn toàn có thể thông qua loại biện pháp này, cải tạo thân thể càng mạnh hơn từng chút một, mà Lê Bống cũng có thể ở trong quá trình này đạt được tăng trưởng lên vững bước!"

Trong nội tâm Thái Hòa rất kích động, nhưng bất đắc dĩ cơ bản không mở miệng được.

Tình huống của hắn lúc này rất đặc biệt, tinh thần lực như là bị tách ra hoàn toàn độc lập với thân thể vậy, phảng phất không có thể khống chế cỗ thân thể này.

Sau khi tầm mắt chuyển đổi đến trên người Lê Bống, Thái Hòa lập tức bị bộ dạng của chính mình bây giờ làm cho hoảng sợ.

Hai mắt nhắm nghiền, biểu lộ cứng ngắc. Nhưng cả người nhìn qua tràn đầy khí tức cuồng bạo, chợt nhìn qua không khác biệt với Zombie.

Da của hắn cũng trở nên đỏ lên, 1 tầng mồ hôi rậm rạp đã hiện đầy cái trán.

“Đây là...”

Thái Hòa lại càng hoảng sợ, nhưng mà nghĩ lại. Tinh thần lực của mình hoàn toàn không chịu ảnh hưởng, không hề giống bị lây nhiễm.

“Chẳng lẽ lại là vì thân thể của ta trải qua thời gian dài đều đang hấp thu lượng nhỏ virus, cho nên đặt xuống căn cơ, có được năng lực chống cự virus nhất định hay sao?”

Thái Hòa tò mò nghĩ đến.

Yuna và Ngô Thanh Vân đều ân cần vây quanh lại. Nhìn chằm chằm dò xét cẩn thận Thái Hòa từ trên xuống dưới.

“Như thế nào hết nhúc nhích rồi vậy? Ồ, thật nóng.” Yuna đưa tay chọc lấy đôi má của Thái Hòa, tò mò nói ra.

Ngô Thanh Vân cũng đưa tay sờ Thái Hòa một cái: “Thật sự không nhúc nhích rồi.”

Nàng lại hít hít cái mũi, nói ra: “Cũng không giống là muốn biến dị nha...” Nàng áp lỗ tai vào vị trí trái tim Thái Hòa, sau khi nghe ngóng cẩn thận, nói ra, “Tim đập... Rất nhanh đây này.”

“Bộ dạng không giống như có nguy hiểm gì.” Yuna cũng quan sát nghiêm túc một trận, sau đó nói, “Nhưng mà. Dưới làn da có từng cỗ cảm giác thật kỳ quái.”

“Sẽ trở nên giống hệt với chúng ta hay sao?” Ngô Thanh Vân hỏi.

Yuna cau mày nghĩ một lát. Nói ra: “Ta còn có ký ức lúc chính mình sắp biến dị... Xem tình huống, dường như là biến dị, nhưng

mà không quá giống. Phải đợi sau khi Hòa Ca tỉnh lại mới có thể biết nha."

"Ta cũng không biết cụ thể xảy ra chuyện gì vậy!" Ở trong lòng Thái Hòa âm thầm bực mình nói.

Không đủ hiểu rõ với virus. Sẽ tạo ra loại tình huống hiện giờ.

Nhưng nếu là chuyện Lê Bống chủ động làm, Thái Hòa tin tưởng tuyệt đối là vô hại đối với mình đấy.

Lúc này Lê Bống đột nhiên đưa mắt nhìn sang đũng quần của Thái Hòa. Hết hồn kêu lên: "Nhìn kìa!"

"Ặc..."

Thái Hòa lập tức hơi bất đắc dĩ.

Toàn thân khô nóng, thân thể ở trong trạng thái cực độ hưng phấn, đương nhiên thằng em của hắn cũng không chịu cô đơn rồi...

Tuy nói trong đầu Thái Hòa không có suy nghĩ kia, nhưng mà phản ứng sinh lý của hắn là không thể khống chế nổi đấy.

"Thật sự to..."

"Nó to lên rồi!"

Yuna và Ngô Thanh Vân liếc nhìn nhau, sau đó Yuna lập tức ngẩng đầu lên, nhếch miệng cười cười về phía Thái Hòa.

"Làm gì?" Trong nội tâm Thái Hòa khó hiểu.

Yuna đột nhiên vươn tay ra, dùng ngón tay mềm mại non mịn nhẹ nhàng vua qua cái lều vải này.

Một cỗ cảm giác cực kỳ kích thích lập tức nhảy lên trên đỉnh

đầu Thái Hòa.

“Ah! Giật giật rồi!” Lê Bống lập tức hết hồn kêu lên một tiếng.

Ngô Thanh Vân cũng lộ ra một chút kỳ dị, nàng đứng dậy, ôm cổ Thái Hòa một cái, đôi mắt bỗng nhiên biến sắc.

Nàng dùng ánh mắt tà dị nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, toàn thân mềm mại không có xương quấn ở trên người Thái Hòa, miệng lập tức tiến tới bên tai Thái Hòa: “Thật sự ngủ rồi...”

“Cmn! Cmn! Các ngươi muốn làm gì vậy!”

Bỗng nhiên Thái Hòa cảm giác được một chút không ổn!

“Thừa dịp hắn ngủ, chúng ta tới làm một số chuyện chơi vụi đi! Bình thường đều là Hòa Ca nghiên cứu thân thể của chúng ta... Không bằng chúng ta cũng nghiên cứu thoáng nhân loại một chút!”

Yuna phủi tay, đứng lên, thuận tay lau thoáng một cái ở khóe miệng của Thái Hòa, sau đó bỏ ngón tay non mịn vào trong miệng chính mình: “Mùi vị của Hòa Ca... Quả nhiên còn thật là dễ ngửi nha... Mặc dù có một chút mùi vị đồng loại quen thuộc...”

Sau khi nói xong, nàng lập tức hưng phấn mà bắt được một cánh tay Thái Hòa, sau đó cùng với Ngô Thanh Vân, thoải mái mà nâng lên hắn đến để lên trên giường.

Lê Bống lập tức hơi mờ mịt đứng ở tại chỗ, nhìn thấy các nàng hành động.

“Ê!”

Thái Hòa dốc sức liều mạng muốn khống chế thân thể của mình, nhưng mà hoàn toàn không có tác dụng.

Hắn có thể cảm giác được trong thân thể xảy ra biến hóa, thậm chí có thể cảm giác được trên làn da truyền đến xúc cảm,

nhưng cũng không cách nào khống chế.

Tổng kết mà nói, hiện giờ tinh thần lực của hắn biến thành đơn độc tách ra khỏi thân thể, cảm ứng thân thể có thể truyền đạt cho hắn, nhưng mà chỉ lệnh tinh thần của hắn nhưng không cách nào truyền đạt cho thân thể.

“Vì cái bướm á! Hiện giờ phải cho ta trở lại trong thân thể của mình đi! Lê Bống! Nha đầu! Cứu ta đi!”

Nhưng mà rất nhanh Thái Hòa cũng tuyệt vọng, Yuna xoay người lại, tóm lấy Lê Bống một cái, nói ra: “Lê Bống tỷ, không thừa cơ hội này nghiên cứu cẩn thận một lần hay sao?”

“Nghiên cứu... Cái gì?” Lê Bống nghi hoặc mà hỏi thăm.

Chương 566: Xuýt Chơi Xong

Đôi mắt của Yuna cũng đã biến sắc rồi, nàng liếm liếm khóe miệng, nói ra: "Nghiên cứu nhân loại nha! Cũng giúp hắn thoáng một chút! Làm cho thân thể của hắn càng thêm hưng phấn mà nói..., có lẽ sẽ nhanh tỉnh lại hơn đấy."

"Trong câu nói này cũng không phải là lung tung không có căn cứ đấy... Thời điểm khi chị đại tiến hóa, chẳng phải là dựa vào bành bạch bành bạch để cho nàng mau chóng tiêu hóa mất chất gel Virus hay sao?" Trong nội tâm thái Hòa nghĩ đến.

"Hòa Ca là... Không thể ăn..." Lê Bống do do dự dự nói.

"Được rồi cô bé, quả nhiên cô bé là ôn nhu nhất đấy..." Thái Hòa than thở ở trong lòng nói.

"Không ăn, nhưng nhìn một chút cũng được nha! Thè lưỡi ra liếm thoáng một chút cũng sẽ không mất đi chút nào nha."

Yuna cầm lấy tay Lê Bống, cực kỳ giống em gái nhỏ làm nũng với chị gái, hơn nữa còn là chủng loại ở trong thời kỳ phản nghịch kia...

Cuối cùng Lê Bống buông lỏng rồi, thấp giọng nói ra: "Đúng vậy nha... Không ăn tươi triệt để là được rồi..."

Nói xong, nàng lặng lẽ nuốt nước miếng.

"Thì ra ngươi cũng muốn ăn ta sao!" Thái Hòa không nói gì kêu lớn trong lòng một câu.

Nhưng mà thời điểm này hắn lại chú ý tới, Ngô Thanh Vân đang bỏ một ít Ổ Virus vào trong miệng.

Nàng móc ra trong đó chỉ là một chút xíu rất nhỏ, đại khái là cỡ móng tay thôi đấy.

Một khi bỏ vào trong miệng, ánh mắt của nàng cũng trở nên càng đỏ hồng hơn, một vòng màu hổ phách kia giống như là chiếu sáng rạng rỡ vậy, lộ ra hết sức quỷ dị.

Sau đó, nàng cũng dùng một loại ánh mắt cực kỳ hưng phấn, quay đầu nhìn về phía Thái Hòa.

Xem ra chút ít Ổ Virus, sẽ không để cho nàng bởi vì không chịu nổi mà ngất đi...

Nhìn theo bề ngoài cũng không nhìn ra trong cơ thể của nàng chính sinh ra biến hóa như thế nào, nhưng mà theo nàng hành động mạnh mẽ bổ nhào vào trên người mình, Ngược lại là Thái Hòa nhìn ra một chút.

“Hôm nay ta thảm rồi...”

Yuna cũng dắt lấy Lê Bống nhào tới, Thái Hòa chỉ có thể chuyển đổi tầm mắt về trên người mình rồi.

Nếu không dùng góc độ tầm mắt của Lê Bống, nhìn thấy các nàng giở trò trên người chính mình... Vậy nghĩ thế nào đều rất nhức hết cả trứng nha!

Từ trên xuống dưới thân thể không ngừng truyền đến cảm giác kích thích, cùng với cảm giác quần áo bị cởi ra, còn có trong cơ thể tuôn ra cảm giác khô nóng và cuồng bạo, làm cho Thái Hòa ở vào một loại trạng thái cực kỳ vi diệu.

Thống khổ và khoái cảm luân chuyển mà đến, nhưng mà nói tóm lại, khoái cảm đang chậm rãi che đậy lại hoàn toàn thống khổ.

“Cmn... Chuyện này thật thoải mái... Đây là đầu lưỡi của chị đại nha... Không đúng, như thế nào đồng thời có hai cái lưỡi,

chẳng lẽ chị đại lại thật sự biến thành rắn đi à nha! Chuyện này... Đây nhất định là Lê Bống và Yuna..."

Lúc này Lê Bống đang ôm lấy một cánh tay của Thái Hòa, nghiêm túc nhìn chằm chằm vào mạch máu trên cổ của hắn, hơi khẽ mím môi lại.

Mà bên kia, Yuna cũng đúng lúc nhìn chằm chằm vào ngực Thái Hòa, đầu lưỡi nhanh chóng thè lưỡi ra liếm qua khóe miệng.

Hai người bọn họ liếc nhìn nhau, đều thấy được từ trong mắt đối phương một chút khát vọng.

"Chỉ là liếm liếm một chút, có lẽ không có vấn đề đấy..."

"Ừ, không cắn là được rồi."

"Dù sao đợi Hòa Ca tỉnh lại, cái gì hắn cũng không biết được đâu..."

"Chị đại à, chị làm gì xé rách quần hắn như thế! Như vậy chẳng phải bại lộ hay sao?"

Thái Hòa không nói gì nghĩ đến: "Các ngươi đã sớm bại lộ... Bởi vì cơ bản là ta đâu có ngất xỉu!"

Như vậy cũng được sao? Có thể lại thêm một lần sao?"

Đối mặt "Cảnh tượng kỳ dị" trước mắt, Ngô Thanh Vân kêu lên một tiếng thét kinh hãi, sau đó hơi hưng phấn mà hỏi.

"Ồ... Xem ra thật đúng là dễ dàng chịu kích thích rồi, bởi như vậy có thể chuyển dời trọng điểm đến nơi đây rồi." Yuna như đang đăm chiêu suy nghĩ gì nói ra.

Lê Bống lập tức chỉ vào dưới nách Thái Hòa, nói ra: "Ở đây... Cũng được đấy..."

“Nhưng mà không biết là nơi này càng thú vị một chút hay sao?” Yuna cười cười, nói ra.

“Nhưng mà... Nhưng mà chỉ có một...” Lê Bống lộ ra một chút vẻ bị làm khó.

Yuna và Ngô Thanh Vân đồng thời trầm mặc lại, một lát sau, Yuna đề nghị nói: “Nếu không... Cùng nhau chơi đùa được không?”

Ngô Thanh Vân và Lê Bống lập tức tỏ ra đồng ý với chuyện này...

Đối với Thái Hòa mà nói, ở trong nửa giờ này, hắn kiến thức đầy đủ Zombie không có trình độ kiến thức cơ bản, rất hiếu kỳ đối với kết cấu thân thể nhân loại.

Ba người Lê Bống ngộ nhận là Thái Hòa ngủ mê không tỉnh, cho nên vui chơi quên cả trời đất nhất là một ít phản ứng đặc thù của thân thể hắn, càng ngày càng tỏ ra hứng thú thật lớn.

“Dường như thân thể lại run lên thoáng một cái, chuyện này có phải nói rõ đã sắp tỉnh lại hay không?” Yuna hỏi.

Ngô Thanh Vân gật đầu nói: “Có khả năng nha, điều này nói rõ phương pháp của chúng ta là hữu hiệu đấy, đúng không?”

Sự thật chứng minh, biện pháp của các nàng thật sự là hữu hiệu đấy.

Khi một đợt sóng nối tiếp một đợt sóng kích thích mãnh liệt, thân thể của Thái Hòa buông thả triệt để.

Chương 567: Ngươi Biến Thành Súng Bắn Nước Rồi

Phảng phất từng lỗ chân lông đều hoàn toàn mở ra, mỗi một lần thoải mái, khắp toàn thân cảm giác như bị điện giật truyền đến, Thái Hòa cũng có thể cảm giác được trái tim của mình nhảy lên nặng nề thoáng một cái.

Khi huyết dịch lưu động, virus bắt đầu ăn mòn tế bào toàn thân của hắn, tiến hành ảnh hưởng đối với thân thể của hắn từng chút một.

Thậm chí ngay cả tinh thần lực của hắn. Cũng đã nhận được một chút lợi ích rất nhỏ.

Không ngừng phân tán, nhưng bởi vì cực độ sảng khoái lập tức tập trung, sau đó đột nhiên lại phân tán tư tưởng...

“Hít hà!”

Khi Thái Hòa mở choàng mắt, quyền khống chế với thân thể cũng trở về từ từ rồi.

Hắn có thể cảm giác được toàn thân chính mình đều đổ đầy mồ hôi. Lúc từ từ siết chặt nắm đấm, một cỗ lực lượng mạnh mẽ phảng phất đã bị cầm trong tay vậy.

Cảm giác này rất kỳ diệu, nhưng đồng thời... Cũng rất thoải mái!

Lúc hai mắt mở ra, trước mắt là 1 tầng màu đỏ nhàn nhạt. Phảng phất cái gì cũng không thấy rõ lắm.

“Hòa Ca...”

Một đám tóc dài rơi xuống trên chóp mũi Thái Hòa, hắn dùng sức nhắm mắt lại, lại mở mạnh ra.

Khuôn mặt tinh xảo hơi ửng hồng một chút của Lê Bống cái ở ngay trước mắt hắn, nàng như là vừa vặn dùng đầu lưỡi thè lưỡi liếm qua đôi môi sáng bóng phấn nộn.

Thái Hòa chú ý tới, màu đỏ trong tròng trắng Lê Bống dường như làm giảm bớt xuống một chút, trái lại trong con ngươi màu đỏ lại càng sáng rõ hơn.

“Đây mới là phản ứng Zombie bình thường lúc tiến hóa lên Cấp Thủ Lĩnh nha. mặc dù còn biến hóa rất yếu ớt, nhưng thật sự là có hiệu quả đấy, sau này có thể dùng phương pháp này... Không được. Thời điểm sau khi dùng phương pháp này. Trước tiên phải nhốt Yuna cùng chị đại ở ngoài! Ít nhất nhốt chị đại ở ngoài! Cô gái xà tinh này. Thiếu chút nữa làm cho ta sắp chết ngất rồi...”

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ, đồng thời từ từ chèo chống lấy thân thể ngồi dậy.

Lúc này toàn thân hắn như nhũn ra, gần như không gồng nổi chút sức lực. Vẫn phải nhờ Lê Bống đỡ hắn một cái, mới không có mất mặt nằm sấp trở về.

“Dường như cơ bắp toàn thân kéo căng tổn thương vậy. Đau quá...”

Thái Hòa không nhịn được kêu lên một tiếng kêu đau đớn, loại cảm giác đau đớn từ khắp mọi nơi trong thân thể này, giống như đau đầu sau khi say rượu, di chứng sau khi đại não hưng phấn quá mức.

“Virus ăn mòn tế bào, chiến tranh trong nội bộ thân thể gây ra chuyện...” Thái Hòa nghĩ thầm nói.

Lúc này Ngô Thanh Vân và Yuna còn dựa vào trên đùi hắn, thấy Thái Hòa ngồi xuống, Ngô Thanh Vân ngẩng đầu cười cười với hắn, nói ra: “Thái Hòa, mới vừa rồi ngươi biến thành súng bắn nước rồi.”

“Hai ngươi lại chơi, ta cũng sắp...” Thái Hòa vừa muốn nói cái gì, cũng mở to hai mắt nhìn.

Làn da của Ngô Thanh Vân, dường như đã xảy ra thay đổi từng chút một.

“Chị đại à, đưa tay qua đây.” Thái Hòa nói ra.

Ngô Thanh Vân hơi khó hiểu đưa tay đến trước mặt Thái Hòa, bị Thái Hòa bắt được một cái.

Thật trơn... Thật mềm...

Màu da Nàng lúc trước rất trắng bệt, nhưng từ góc độ Thái Hòa nhìn lại, lại cảm thấy phảng phất lóe ra một chút sáng bóng kỳ lạ vậy.

Thật giống như... vảy trên con rắn biến dị sáng bóng khắp người vậy!

“Cũng may, chỉ là sáng bóng hơi một chút, nhưng trên thực tế không có mọc ra vảy rắn, cũng không có trở nên cứng rắn, ngược lại trở nên càng mềm mịn. Ta cũng sắp hoài nghi có phải khớp xương của ngươi vẫn có thể xoay tròn 360 độ hay không...”

Thái Hòa cao hứng nói. Thân thể mềm mại hơn nhiều, ý nghĩa năng lực của Ngô Thanh Vân lại càng có thể phát huy ra tốt hơn.

Khớp xương mềm dẻo linh hoạt, cũng đại biểu cho nàng có thể hoàn thành thêm những tư thế khó khăn hơn... Động tác người thường hoàn toàn không cách nào tưởng tượng nổi, việc này ở trong chiến đấu giáp lá cà thật hết sức có lợi đấy.

Lúc này Thái Hòa mới chuyển lực chú ý lại trên người mình, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua bàn tay của mình, sau đó mở ra năm ngón tay, lại từ từ nắm chặt.

Không có biến dị, ít nhất ngón tay không có đạt tới trình độ mạnh mẽ biến thái như Zombie vậy, thân thể lúc trước vẫn thuộc về phạm trù nhân loại.

“Nếu nói đến lực lượng... Có khả năng hiện giờ còn không có khôi phục sức lực, cho nên không có có cảm giác...”

“Ầm!”

Thái Hòa đấm một quyền mạnh mẽ tới mép giường.

Một quyền này Thái Hòa hoàn toàn không dùng sức, nhưng dựa vào lực quán tính, cũng đủ làm cho Thái Hòa cảm giác được đau đớn.

Trong lúc mu bàn tay đập lên trên mép giường, Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức lộ ra vẻ mừng hết lớn.

“Không đau chút nào... Ít nhất lực phòng ngự đã có sự tăng trưởng lên rồi. Nhưng mà muốn đạt tới tình trạng hai tay vật lộn với Zombie, đoán chừng còn kém xa lắm. Nhưng không sao, ít nhất chứng minh phương pháp này là hữu hiệu đấy, Ổ Virus của Zombie Cấp Thủ Lĩnh hữu dụng đối với ta...”

Thái Hòa không phải là một người tham lam, có thể làm cho tố chất thân thể tăng trưởng lên từng bước, thậm chí có cơ hội đạt tới tình trạng giống hệt với Zombie, hắn cũng đã quá mức vui vẻ rồi.

Nhân loại chiến đấu với Zombie, điểm yếu lớn nhất chính là thân thể yếu ớt, có thể đền bù sự thiếu hụt này, đối với Thái Hòa mà nói, có ý nghĩa rất trọng đại.

Chương 568: Thí Nghiệm Trên Chó Lang Thang

“Bởi như vậy, ta có thể làm cho mình cũng tăng lên tới trình độ đầy đủ mạnh mẽ ở trong khoảng thời gian này, như vậy mới có thể bảo vệ các nàng Lê Bống không bị bất cứ thương tổn gì...”

Thái Hòa kích động trong chốc lát, tâm tình cũng chậm rãi bình phục xuống.

“Cô bé, lần này nhờ có ngươi rồi.” Thái Hòa sờ lên đôi má Lê Bống, cười nói.

Lê Bống mở to hai mắt, sau đó hơi toét miệng ra, lộ nở một nụ cười dịu dàng.

Ánh mắt đẹp của nàng uốn cong lên, làm cho Thái Hòa không nhịn được giơ tay lên, cảm thụ thoáng một chút lông mi thật dài kia lướt qua ngón tay.

“Hòa Ca, ngươi không khen khoa trương chúng ta nữa sao?” Yuna cau mày nói ra, “Nếu không có chúng ta giúp cho ngươi mà nói, nói không chừng ngươi còn phải ngủ đến buổi sáng ngày mai đây này!”

Thái Hòa duỗi ra ngón tay thoáng gõ nhẹ nhàng một cái lên trán của nàng, nói ra: “Vội vàng tìm trở về đồ lót cho ta, bằng không thì phạt tăng lên sức chiến đấu của chính ngươi một trăm lần!”

“Còn chị nữa chị đại!” Thái Hòa há miệng gọi lại Ngô Thanh Vân đang yên lặng đứng dậy sửa sang lại quần áo của chính mình,

nói ra, “May lại quần của ta lại cho ta nha...!”

“Ồ, vì sao ngươi biết rõ chuyện hôm qua?” Ngô Thanh Vân nghi hoặc mà hỏi thăm.

“... Được rồi, không có gì.”

Thái Hòa vừa định nói ra, sau đó lại đưa tay vuốt vuốt mi tâm.

Nếu để cho các nàng biết rõ chính mình từ đầu tới đuôi đều thanh tỉnh lấy, nhưng không cách nào phản kháng .. Cảm giác này, dường như sau này cũng không có quyền nói chuyện rồi...

Lúc này sắc trời đã sắp tối rồi, thỉnh thoảng phương xa truyền đến tiếng gầm Zombie, nghe qua chắc là Zombie Lên Cấp tìm đối tượng giao phối.

Sau khi đợi thể lực khôi phục một ít, Thái Hòa lấy ra một lọ nước thuốc pha loãng từ máu Zombie dị biến ra, nhỏ vài giọt vào trong miệng.

Tăng trưởng lên mang đến cho thân thể những di chứng kia, hoàn toàn có thể dựa vào nước thuốc này chữa trị tốt, nhưng sau khi cân nhắc đến liều lượng khi dùng, nói không chừng những nước thuốc này không đủ dùng nữa rồi...

“Nhưng mà. . . Đi nơi nào tìm nữ hoàng bạch tuộc này để cung cấp nước thuốc cho ta nữa đây. . .” Thái Hòa đau đầu mà thầm nghĩ.

Đồng thời ngay khi Thái Hòa mở ra bình nước thuốc kia, ở trên nóc nhà chỗ công viên Khu Công Nghệ Cao, một bóng người nhỏ bé và yếu ớt đột nhiên chuyển hướng về phía phương hướng của Thái Hòa.

Ở dưới chân nàng, nằm vài cỗ thi thể, mấy con Zombie đã bò đi lên, đang nhào vào cắn xé liên tục trên thi thể.

Một bộ điện thoại tạo hình kỳ lạ rớt ở bên cạnh đôi chân trần của nàng, bên trong còn đang không ngừng phát ra âm thanh điện thoại "Xè xè".

Nàng nhìn chằm chằm vào hướng kia trong chốc lát, nhìn về qua không tình cảm chút nào, trong hai mắt màu đỏ như là pho tượng người, đã hiện lên một chút khó hiểu.

Sau khi chần chờ thật lâu, từ cổ tay của nàng, chậm rãi vươn 1 cái vòi màu đỏ tinh tế.

"Roẹt!"

Cái vòi này đâm đi ra ngoài mạnh mẽ, ôm lấy lan can sân thượng cách đó không xa.

Sau đó nàng chậm rãi đi tới chỗ sát nóc nhà, thả người nhảy lên nhẹ nhàng.

Thật giống như nhảy dây vậy, thân thể của nàng nhẹ nhàng đu qua giữa hai dãy nhà cao tầng, sau đó nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống trên nóc nhà bên kia.

Đồng thời khi nàng vừa rời khỏi, đám Zombie phía dưới lập tức bắt đầu bạo động, rất nhiều Zombie bắt đầu bay qua lan can và những chướng ngại vật, đi tới phía Thành Phố Biên Hòa...

Trời vừa nắng hửng lên, Thái Hòa lập tức mang theo ba người Lê Bống đi ra ngoài rồi.

Ca Cao thì bị hắn đuổi đi tìm con chó lang thang kia rồi, bằng năng lực khứu giác của nó, có lẽ rất nhanh có thể lôi nó trở về.

Quả nhiên, trong khi Thái Hòa điều khiển mấy con Zombie, mọi nơi tản ra đi tìm khu B17, Ca Cao cũng từ một bên trong khu cây xanh nhảy đi ra.

Theo sát sau lưng nó thì ra là con chó lang thang lúc trước kia, nhưng mà nhìn qua con chó lang thang này bộ dạng liên tục phát run, rõ ràng cho thấy sau khi bị đe dọa không thể không đi cùng nó.

“Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ cắn nó lôi tới nơi này chứ, không nghĩ tới vậy mà là dùng phương pháp xử như lý vậy cao cấp như vậy... Ặc, không cần lăn qua lăn lại, đây là ta đang khen ngươi đấy.”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào con chó lang thang này một cái, sau đó ngồi xổm xuống, lấy ra từ trong túi quần một cây đao nhỏ.

“Đừng sợ, ta chỉ là nhờ ngươi giúp một việc.”

Hắn nói xong, lập tức duỗi ra ngón tay mạnh mẽ vạch thoáng lưỡi đao một cái.

Lập tức xuất hiện một vết thương đang chảy máu, sau đó mấy giọt máu tươi rơi xuống từng giọt.

Ánh mắt của con chó lang thang này lập tức khóa ở trên ngón tay Thái Hòa, trong miệng phát ra từng trận tiếng gầm.

Không chỉ mình nó, ánh mắt của ba người Lê Bống, còn có Ca Cao, đều tập trung vào trên ngón tay Thái Hòa.

“Có thể đừng xem ta như bữa sáng được hay không vậy? nhưng mà như thế nào ta lại không ngửi thấy máu của mình có mùi vị gì khác thường đây này... Ngươi đừng lo lắng, tranh thủ thời gian thè lưỡi ra liếm nha... Cmn ta nói liếm ở trên mặt đất đấy!”

Chương 569: Thiếu Nữ Cầm Súng Phun Lửa

Thái Hòa dán băng keo cá nhân lại miệng vết thương, sau đó nhìn chằm chằm vào con chó lang thang đang cúi đầu liếm láp máu tươi hắn.

“Hòa Ca, ngươi chính là vì cho con chó này ăn hay sao?” Yuna tò mò hỏi.

“Ta đang thí nghiệm thoáng một chút, nồng độ virus trong cơ thể ta hiện giờ đạt đến trình độ gì rồi.” Thái Hòa nói ra.

Rất nhanh, con chó này lập tức liếm lấy sạch sẽ máu tươi trên mặt đất, sau đó vẫn chưa thỏa mãn nhìn phía Thái Hòa.

Thoạt nhìn dục vọng công kích của nó rất mạnh, nhưng ba nữ Zombie bên người Thái Hòa, cùng với Ca Cao ngồi xổm ở một bên đều cho nó cảm giác áp bách thật lớn.

Hai ba phút sau. Thời điểm ngay khi Thái Hòa bắt đầu mất đi kiên nhẫn, tình huống cuối cùng của con chó lang thang này chỉ có biến đổi một chút xíu.

Ánh mắt mạnh mẽ của nó trở nên càng đỏ, sau đó lập tức trắng dã, há miệng hộc mạnh mẽ ra một ngụm máu đen.

“Tình huống này là như thế nào...” Thái Hòa cau mày lui ra sau hai bước.

Sau đó nhìn thấy con chó lang thang này run rẩy lên toàn thân, chỉ chốc lát sau đã ngã trên mặt đất.

Ngược lại là nó không có tắt thở, mà là sau khi run rẩy trong chốc lát, cũng lay lắc lắc cái đầu đứng lên, nhìn qua vậy mà còn tinh thần hơn hồi nãy một ít, con mắt cũng về tới trạng thái trước kia.

"Dường như nó... Ăn no rồi..."

Sau khi Yuna đi tới nhìn kỹ một chút. Nói ra.

"Nói như vậy..." Sắc mặt của Thái Hòa lập tức trở nên hơi quỷ dị, hắn cúi đầu nhìn thoáng qua ngón tay của mình, "Trong máu ta không có ẩn chứa virus, ngược lại sinh ra hơi kháng thể rồi hả? Ặc, cũng không quá giống là kháng thể."

Ngô Thanh Vân từ phía sau trèo lên bả vai Thái Hòa. Nói ra: "Như vậy có phải là, nếu ta như cắn ngươi, ngươi sẽ không biến dị rồi hả?"

"Làm sao có thể, không thấy con chó này cũng không có ổn hay sao? Nó không có hoàn toàn trong trạng thái bị lây nhiễm, trong cơ thể còn rất ít virus. Ta đoán chừng chính là virus Zombie bình thường ta cũng không gánh được."

Thái Hòa mặc dù dùng chính là giọng điệu không sao cả, nhưng trong lòng đã hết sức hưng phấn.

Hấp thu thời gian dài nước bọt, đã không biết từ lúc nào, trong cơ thể của Thái Hòa đã được cải tạo ra kháng thể chống lại virus. Mà sau khi trôi qua tối hôm qua, dường như thân thể của hắn càng hợp tác hơn với virus rồi?

Nếu như là kháng thể mà nói..., nhất định là virus mang tới ích lợi hắn hưởng thụ không đến đấy.

Hiện giờ xem ra, hắn càng giống như có thể miễn dịch một ít ảnh hưởng mặt trái trong virus. Ví dụ như hỗn loạn tinh thần, mất đi ý thức...

Nhưng virus mang đến cho thân thể hiệu quả cải tạo, lại hoàn toàn bị Thái Hòa tiếp nhận được.

“Trong lòng ta hôm nay vui vẻ, sẽ không làm thịt ngươi rồi. Xéo nhanh chỗ khác đi.”

Thái Hòa tiện tay hươ hươ, con chó lang thang này lập tức kẹp lấy cái đuôi. Bay vọt ra ngoài chạy mất, đoán chừng sẽ chạy trốn cách càng xa cái cư xá này càng tốt.

Trong hơn 20 phút đồng hồ kế tiếp, team của Thái Hòa đảo quanh ở trong cư xá đại gia chiếm diện tích rất lớn này.

Mảng lớn khu cây xanh, thỉnh thoảng xuất hiện hoa viên, đình đài lầu các, làm cho cả team của Thái Hòa lãng phí rất nhiều thời gian.

Nếu mà so sánh, ngược lại là những con Zombie kia mang đến cản trở gần như có thể không đáng kể.

“B16... Có lẽ chính là ở phía sau rồi.”

Thái Hòa ngẩng đầu nhìn thoáng qua, nói ra. Ở đây đã tới gần cửa sau rồi, mà đi ra ngoài từ cửa sau, chính là 1 con đường cửa hàng.

Mặc dù con trai của Khá Bảnh không nhất định đang ở trong nhà, nhưng Thái Hòa vẫn sớm để cho Ca Cao trốn ở một bên.

Trong khi Thái Hòa đi đến cửa Khu B17, lúc đầu ánh mắt hắn không quá để ý, thoáng chốc đã xảy ra biến đổi.

“Ha... Xem ra tên Khá Bảnh kia không phải mù tự tin quáng nha...”

Thái Hòa nhìn một nắm cửa còn bóng loáng sạch sẽ chút tay, cười nói.

Mặc kệ con trai Khá Bảnh xong đời hay chưa, trong tòa nhà này nhất định là có người sống sót đấy.

Trong nháy mắt khi mở cửa đi vào, Thái Hòa lập tức lui ra sau một bước, một chút ánh sáng màu lam ngay hiện lên ở trên đỉnh đầu của hắn.

“Bẫy điện giật hay sao? Thú vị...”

Cái cửa này thậm chí có trang bị một cái bẫy đơn giản, một khi mở cửa cũng sẽ bị giật chết, đều có thể tạo thành một ít ảnh hưởng đối với Zombie và với người sống sót.

Nhưng mà hiệu điện áp dòng điện này tối đa có thể làm cho cơ thể con người tê liệt thoáng một chút, sẽ không chết người.

Nếu không phải sức quan sát của Thái Hòa nhạy cảm, thân thể đầy đủ nhanh nhẹn, đoán chừng cũng không tránh được bị điện thoáng một cái.

“Rất thú vị như thế.” Yuna đưa tay kéo xuống dưới cái đồ chơi nhỏ dán trên cửa kia, sau đó đưa tay bóp thoáng một cái.

Tốc độ nàng quá nhanh, Thái Hòa cũng không kịp ngăn cản.

Một chút hoa lửa lập tức bốc lên, nhưng Yuna lại hoàn toàn không có có phản ứng gì.

Nàng yên lặng ném vật này trên mặt đất, sau đó quay đầu nói ra với Thái Hòa: “Dường như bị ngươi bóp thoáng một cái vậy...”

“Ah... Chuyện kia rõ ràng rất kích thích đấy.” Thái Hòa cười khổ nói.

Chương 570: Thiếu Nữ Cầm Súng Phun Lửa 2

Trong lòng Zombie rất hiếu kỳ, thật sự là quá đáng sợ...

“Những vật nguy hiểm kia không được tùy tiện chạm vào nha!”

“Ờ!” Sẽ chăm chú trả lời như vậy, dùng sức gật đầu đấy, đương nhiên chỉ có Lê Bống rồi.

Vừa đi đến đầu cầu thang, Thái Hòa cũng ngây ngẩn cả người.

Ở đây thậm chí có một cái bẫy nhằm vào Zombie, hơn nữa là một cái bẫy đặc biệt đơn giản...

Một đống thịt không biết có lai lịch gì, nằm ở trên đèn hình tròn trên trần nhà, dùng năng lực của Zombie, đoán chừng hoàn toàn có thể dùng tay với đến.

“Ta đoán chừng kéo một cái, cái đèn kia sẽ rơi xuống đến, sau đó khẳng định đằng sau cất giấu... Chị đại, ta nói ngươi đừng với lên nha...”

Nhìn thấy trên cái đèn hình tròn kia rớt xuống một đống đinh sắt, Thái Hòa bất đắc dĩ xoa nhẹ mi tâm.

Nhưng mà động tác của Ngô Thanh Vân rất nhanh, hơi bóp thoáng một cái, lắc eo cũng đã tránh ra hoàn toàn.

Nhưng nếu như là Zombie bình thường, đoán chừng sẽ giẫm một cước, cho dù không sợ đau, khó tránh khỏi động tác sẽ trở nên chậm chạp.

“Nhân loại vẫn thô bạo thú vị đấy.” Ngô Thanh Vân cười cười, nói ra.

“Ừ, người sống sót ở đây... Hoàn toàn chính xác rất thú vị.”

Sau khi bò lên phía bên mấy tầng, team của Thái Hòa phát hiện cũng khoảng chừng vài chục cái bẫy.

Nhưng mà đại khái đều bị phá bỏ, những cái bẫy này đều khá đơn giản.

Nói thí dụ như cách bậc thang lên tầng hai sẽ xuất hiện tình huống bậc thoa khắp loại dầu trong suốt nào đó, nếu như người không quen thuộc nơi này, nhất định sẽ ngã sấp mặt lờ.

Zombie vô tri vô thức đoán chừng lại trì hoãn ở nơi này thời gian rất lâu...

Nhưng nếu như là zombie cao cấp như các nàng Lê Bống... Thái Hòa đau đầu nhìn thấy các nàng cố ý dẫm nát trên những bậc thang kia, sau đó lúc sắp trượt chân thoải mái mà nhảy lên trên.

Trong nháy mắt ngay khi Thái Hòa quay đầu, một ngọn lửa nhỏ đã trực tiếp phun qua phía cái ót Thái Hòa.

Nhưng mà lúc người này vừa xuất hiện ở sau lưng Thái Hòa, Thái Hòa cũng đã biết trước được, cho nên né tránh rất kịp thời.

Mà bóng dáng Ngô Thanh Vân nhoáng một cái, cũng đã xuất hiện ở sau lưng kẻ đánh lén.

“Răng rắc...”

Kẻ đánh lén kia mở to hai mắt nhìn, hoảng sợ nhìn về phía Thái Hòa.

Phía sau của nàng đang đứng Ngô Thanh Vân, lưỡi đao lạnh như băng, đang kề ở trên động mạch cổ của nàng.

Vuốt Thái Hòa cái ót của chính mình, thầm nghĩ cũng may, không có bị phun trúng...

Kẻ đánh lén này là từ sau cửa một gian phòng vòng đi ra đấy, xem qua góc độ của nàng, hoàn toàn chính xác chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng Thái Hòa.

Trong nháy mắt khi nàng xuất hiện từ phía sau cửa Thái Hòa lập tức phát hiện rồi, cái vòi tinh thần đã quấn lấy đoàn ánh sáng tinh thần của nàng.

Nhưng mà Thái Hòa thật không nghĩ đến vậy mà nàng là dùng công kích từ xa...

Thiếu nữ đeo kính mắt này, để một mái tóc dài, một tay cầm theo một cây xiên thép tự chế, sau lưng thì lại vác một cái bình phun gần giống với bình phun thuốc trừ sâu của nông dân, trong tay kia vậy mà nắm lấy cái vòi phun thuốc trừ sâu đã trải qua cải tạo.

“Thật... Thật xin lỗi... Ta cho rằng... Là Zombie...”

Thiếu nữ tuổi không lớn lắm, bộ dạng đoán chừng mười lăm mười sáu tuổi, đeo kính đen dùng băng keo trắng quấn lại khoảng vài vòng.

Bộ dạng nàng hết hồn, cho Thái Hòa cảm giác rất giống như một con thỏ, nếu vành mắt lại hồng một chút thì càng giống hệt rồi...

“Ta nhìn qua giống như Zombie hay sao?”

Thái Hòa ra hiệu nàng giơ lên hai cánh tay, sau đó đi qua nhận lấy cái xiên thép trong tay nàng.

Cái cái xiên thép này hoàn toàn là tự chế đấy, lực sát thương chưa đủ, nhưng phối hợp súng phun lửa vẫn rất hữu hiệu đấy.

“Ah... Không, cơ bản nơi này không có người xa lạ đến đấy, cho nên ta... Thật xin lỗi...”

Thiếu nữ trơ mắt nhìn vũ khí của mình bị lấy đi rồi, thậm chí ngay cả bình phun lửa trên lưng cũng bị lấy xuống rồi.

“Bên trong chính là cái gì?”

Thái Hòa tò mò cầm vòi phun nhấn một cái, cảm giác được “Két” thoáng một tiếng, một cỗ hỏa diễm lập tức cũng phun ra: “Ngược lại là thứ này rất thú vị đấy. Có loại nhỏ hơn một một chút hay không?”

Hắn liếc nhìn thiếu nữ, hỏi.

Cái súng phun lửa này hiệu quả không tệ, nhưng mà khuyết điểm cũng rất rõ ràng, bất tiện mang theo.

Nếu có thể biến thành phẩm chất nhỏ giống như đèn pin, cơ bản có thể xem như là mô lôp tốp đơn giản đến dùng, hơn nữa so với chai bia làm ra hiệu quả còn tốt hơn.

“Ta... Ta cũng muốn làm cho nhỏ hơn một chút… Nhưng mà không đủ tài liệu...”

Thiếu nữ khẩn trương cúi đầu nhìn thoáng qua lưỡi đao đang kề trên cổ nàng, run rẩy nói.

“Chị đại à, thả nàng ra đi.”

Người thiếu nữ này chỉ là người bình thường, không có vũ khí và trang bị, nàng cũng không có được bất cứ một chút uy hiếp gì rồi.

Ngô Thanh Vân mỉm cười, thuận tiện thổi một hơi ở bên tai nàng, chậm rãi dời đi lưỡi đao.

Thiếu nữ lập tức mềm nhũn ra toàn thân. Đôi má cũng trở nên

hơi đỏ lên. Nhưng mà có thể lại thu hoạch tự do lần nữa, nàng lộ ra rất kích động, thậm chí còn đưa tay sờ soạng thoáng cổ của mình một chút.

Chương 571: Làm Phiền Cô Giáo Thảo

Sức lực của Ngô Thanh Vân sử dụng ra rất tinh chuẩn, đã có thể làm cho nàng cảm giác được tồn tại lưỡi đao trên cổ. Vừa rồi không có chính thức cắt rách làn da của nàng.

“Vật này là ngươi làm ra hay sao?” Thái Hòa hơi kinh ngạc mà hỏi thăm.

Thiếu nữ khẩn trương liếc nhìn Thái Hòa, sau đó dùng sức gật nhẹ đầu: “Đúng vậy.”

“Những còn những cái bẫy kia thì sao...” Thái Hòa lại hỏi.

Thiếu nữ khép lại hai chân, xoa xoa đôi bàn tay: “Cũng là ta làm...”

Thái Hòa nhìn về phía ánh mắt thiếu nữ, thoáng chốc trở nên tràn ngập tò mò và kinh ngạc.

Thiếu nữ này... Thật thông minh nha!

Nhưng mà so sánh IQ cao. Lúc nàng nói chuyện với người khác, cũng lộ ra quá mức khẩn trương.

Cho dù thật lâu không có trao đổi với người xa lạ, đoán chừng cũng sẽ không như vậy. Đây thuần túy chính là vấn đề tính cách trời sinh.

Thiếu nữ hơi tò mò lặng lẽ đánh giá bốn người Thái Hòa, thấp giọng hỏi: “Như thế nào Các ngươi lại chạy tới nơi này vậy hả?”

“Tìm người. Có biết Khá Bảnh hay không?”

Thiếu nữ lắc đầu, hỏi ngược lại: “Ngươi là chuyên môn đến tìm hắn hay sao?”

“Không hẳn là như thế, ta đến tìm con của hắn đấy.” Thái Hòa nói ra.

“Nhưng mà bên ngoài rất nguy hiểm đấy.” Thiếu nữ hơi ngoài ý muốn nhìn về phía Thái Hòa, sau đó lộ ra một chút sắc mặt chợt hiểu ra, “Không bằng đi hỏi .. Hỏi cô giáo Thảo đi! Trước kia nàng thì sống ở nơi này đấy.”

Thái Hòa thật ra rất không muốn cùng những người sống sót kia có tiếp xúc quá nhiều, nhưng trước mắt cô gái kính mắt này cũng đã nói không trôi chảy được chút nào...

Hơn nữa sau khi trải qua hỏi thăm. Thái Hòa cũng được biết đại đa số người sống sót cũng không ở trong các tầng lầu. Chỉ có số ít mấy người phụ trách còn ở lại trông coi.

Nàng chính là một người trong số đó. Hai người khác thì ra thứ tự là cô gái bị nàng gọi tên là Cô Giáo Thảo, cùng với một ông lão gọi là Long Tứ cụt tay.

Rất nhiều người sống sót nàng liền danh tự cũng gọi không được đầy đủ, càng đừng hy vọng nàng sẽ biết đối phương cha mẹ họ cái gì tên ai rồi.

“Mỗi ngày trong đầu Ngươi đều suy nghĩ gì vậy?” Thái Hòa không nhịn được hỏi.

Thiếu nữ đeo kính mắt nghĩ nghĩ mờ mịt một lát. Sau đó nói: “Như thế nào chế tác càng nhiều cái bẫy hơn nữa, còn nữa... Thư xác nhận. Lúc trước đã từng học qua... lớp sinh tồn trong rừng rậm.”

“... Cô gái à, ngươi làm như vậy là không được.”

Đại bản doanh của một đám người này cũng không phải ở lầu 18, đã giảm bớt đi rất nhiều thời gian trèo thang lầu.

Càng lên cao, số lượng bẫy rập lại càng nhiều, nhìn ra được rất phí hết công sức một trận.

Có thể dùng tài liệu có hạn làm ra những cái bẫy này, đã rất không dễ dàng.

Thái Hòa thuận miệng khen khoa trương nàng vài câu, không nghĩ tới thiếu nữ này cũng rất là sợ hãi.

“Ta... Người khác đều mắng ta chỉ biết là làm ra những thứ rối loạn này đấy.” Thiếu nữ khoát tay áo, nói ra, “Đừng có lại khen ta quá khoa trương rồi ..”

“Ai nói ngươi như vậy?”

Thái Hòa hơi kinh ngạc, có thể làm ra những cái bẫy khủng khiếp này, ít nhất có thể bảo vệ rất nhiều người sống sót rồi. Như vậy còn có thể bị mắng hay sao?

Nhưng mà nhìn thấy vẻ mặt bối rối của cô gái kia, Thái Hòa cũng đã hiểu rõ một điểm không sai biệt lắm.

Nàng qua nàng thật sự là quá dễ ức hiếp rồi, người thành thật như vậy, lại nhát gan như vậy...

Mà ngay cả Thái Hòa cũng không nhịn được nữa, muốn trêu chọc nàng thoáng một chút: “Ngươi cứ dẫn ta đi lên như vậy, không sợ ta đi tới ăn cướp hay sao?”

Thiếu nữ kinh ngạc liếc nhìn Thái Hòa, sau đó nói: “Mới vừa rồi ngươi không có giết ta à. Nếu ăn cướp mà nói..., ngươi sẽ giết chết ta rồi.”

Tư duy đơn thuần của ngươi thật sự là đáng sợ nha... Thái Hòa lập tức hơi xấu hổ.

“Chính là nơi này.”

Trong khi nói chuyện, nàng đã mang theo team của Thái Hòa đi tới trong một gian phòng ở lầu chín.

Nàng chỉ vào một gian phòng nhỏ chất đầy đủ loại linh kiện và công cụ, hơi hưng phấn mà nói ra: “Nơi này chính là phòng của ta.”

“Ngươi ngủ chỗ nào?” Thái Hòa nhìn thấy linh kiện khắp nơi trên đất, không nhịn được hỏi.

“À? Bình thường ta ôm chăn, mền đi ngủ.” Thiếu nữ chỉ vào một cái ghế, nói ra.

Đống vật dụng bừa bộn trong phòng khách vẫn rất nhiều, chủ yếu đều là bình đựng nước, đồ ăn tương ứng thì hơi thiếu một ít. Ngoài ra còn có một chút đồ dự trữ rối loạn.

Ngoại trừ những cái bẫy kia ra, cùng nhau đi tới đều không có nhìn thấy những biện pháp phòng bị khác, xem ra ngay từ đầu thiếu nữ này nói cũng đúng sự thật.

Trừ phi là cố ý chạy vào đấy, nếu không người sống sót bình thường tuyệt đối chú ý không đến nơi này.

Nhưng mà theo như lời nàng Cô Giáo Thảo và Lão Long Tứ cụt tay kia, cơ bản là không thấy bóng dáng.

Thiếu nữ đeo kính mắt nghi hoặc lần lượt đi mở cửa phòng xem xét, lúc này Thái Hòa lại nghe thấy phía sau một gian cửa phòng ngủ, truyền đến một trận thanh âm như ẩn như hiện, hết sức quen thuộc.

“Cô giáo Thảo đâu rồi?”

Thiếu nữ đeo kính mắt cũng chạy tới này trước cái cửa phòng, Thái Hòa vừa kêu lên một tiếng “Đừng mở ra”, nàng cũng đã vặn mở tay nắm cửa, đẩy ra cửa phòng.

Chương 572: Muốn Trả Thù Tới Tìm Ta

Sau khi yên lặng hai giây, lập tức vang lên một tiếng thét lên, sau đó còn có truyền đến tiếng chửi bậy của một cô gái: “Trà Mi! Chẳng phải ta đã nói ban ngày không cho phép ngươi đi lên mà!”

Sau đó một cái bóng đen lập tức trực tiếp từ trong nhà bay tới phía Trà Mi, nàng hoàn toàn bị cảnh tượng trong phòng làm cho sợ ngây người, vậy mà không biết trốn tránh chút nào.

Thái Hòa đưa tới một tay kéo lấy nàng đi qua, cái bóng đen kia vụt qua bên tai của nàng bay tới, bay lên trên sàn nhà.

“Loảng xoảng Ben...g!”

Chén nước ngã xuống ở trên gạch men sứ, phát ra một tiếng giòn vang.

Theo sau đó, một cô gái nổi giận đùng đùng từ trong nhà đi tới.

Nàng mặc một bộ áo ngủ, bên bả vai còn lõa lồ ra bên ngoài, chỗ xẻ tà phía dưới thậm chí có thể thấy được vật thể then thui mơ hồ dưới háng.

Tóc rối loạn, cùng với sắc mặt cao trào đã lui, cũng cho thấy nàng vừa mới bị cắt đứt từ trong lúc đang thực hiện một loại vận động kịch liệt rồi.

Nhìn ra được nàng vốn là dự định lao tới mắng to một trận đấy, nhưng chuyện làm cho nàng không nghĩ tới chính là, vậy mà trong phòng có có thêm bốn người xa lạ.

Ngay trong lúc này cũng há hốc mồm sững sờ ngay tại chỗ, một lúc lâu mới hồi phục lại tinh thần.

“Các ngươi. . . Các ngươi là ai vậy?”

Trà Mi giải thích nói: “Bọn họ là đến tìm người đấy...”

Cô giáo Thảo liếc nhìn Trà Mi, sau đó lại cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa, chú ý thực tế thoáng một chút đủ loại vũ khí trong tay bọn họ: “Các ngươi tới tìm ai?”

“Con trai Khá Bảnh, thử hỏi hắn một chút còn sống hay không?”

Thái Hòa trêu tức nhìn thoáng qua chân mảnh mai của nàng, nói ra.

Cô giáo Thảo vội vàng kéo áo ngủ che lại thoáng một chút, kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa: “Các ngươi biết tên Bô Xì Bo hay sao?”

Bô Xì Bo... Đây chính là tên con trai Khá Bảnh hay sao.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, vừa muốn nói chuyện, từ trong nhà lại đi ra một gã đàn ông đại ngốc nghếch khái khoảng 50 tuổi gì đó.

Nét mặt của hắn lúc này cũng rất không thoải mái, đoán chừng bất luận kẻ nào ở trong lúc làm chuyện này bị cắt đứt rồi, cũng sẽ cảm giác không thoải mái đấy.

“Cô Giáo Thảo, bọn họ là ai?”

Nam nhân này vừa đi ra khỏi ra, cũng cau mày mở miệng hỏi.

Tầm mắt của hắn chỉ dừng lại ở trên người Thái Hòa trong nháy mắt, cũng rất nhanh tập trung vào trên người ba người Lê Bống, trong ánh mắt đục ngầu kia, lập tức sáng lên một cái.

Loại biểu lộ này, làm cho Thái Hòa lập tức bốc lên một chút lửa giận.

“Ngươi nhìn cái gì vậy hả?” Thái Hòa hỏi.

Người đàn ông kia đang nhìn chằm chằm vào khuôn mặt Lê Bống, nghe vậy sửng sốt một chút.

Hắn chú ý tới trong tay Thái Hòa đang cầm theo đường đao, ánh mắt cũng hơi thu liễm lại một chút.

Nhưng mà nghẹn lấy lửa giận, lại làm cho hắn thốt ra câu nói: “Gái đẹp không phải là để cho người ta nhìn hay sao?”

Gã đàn ông ngốc nghếch vừa nói, vừa chưa thỏa mãn nhìn chằm chằm vào Lê Bống một cái.

Từ trong ánh mắt của hắn, không khó nhìn ra hắn đang nghĩ lung tung cái gì.

Gã đàn ông ngốc nghếch vừa dứt lời, trước mắt cũng mạnh mẽ sao bay múa đầy trời, 1 đạo bóng đen cũng đã xuất hiện ở trước mắt hắn.

Một tay Thái Hòa bắt được cổ áo của hắn, sau đó dùng sức đấm một quyền vào trên mắt phải hắn.

“Bùm!”

Sau đó vang lên một tiếng trầm đục, gã đàn ông ngốc nghếch lập tức kêu lên một tiếng kêu thảm thiết như giết heo.

“Lại dùng cặp mắt lưu manh của ngươi nhìn chằm chằm vào cô gái thử xem, ta sẽ móc ra cho ngươi xem!”

Thái Hòa ném hắn tàn bạo lên trên mặt đất lạnh như băng nói.

Cô Giáo Thảo và Trà Mi đều mở to hai mắt nhìn, vậy mà không

kịp phản ứng.

Một lời không hợp lập tức đấu võ hay sao?

Cô Giáo Thảo che miệng lại không dám nói chuyện, mà Trà Mi lập tức kinh hãi lui ra sau hai bước, xem ra bị dọa không nhẹ.

Nhìn thấy gã đàn ông ngốc nghếch trên mặt đất che lại tròng mắt rú thảm không thôi, tâm tình cuồng bạo trong cơ thể Thái Hòa từ từ bình phục xuống.

Vẻ mặt điên cuồng mới vừa rồi, một cỗ lực lượng cuồng bạo cũng lập tực cuồn cuộn trong tinh thần của Thái Hòa.

Trong lòng của hắn vừa tỏ ra xúc động muốn đánh hắn, thân thể cũng ngay lập tức hành động.

“Xem ra virus vẫn có ảnh hưởng đối với ta đấy, nhưng mà chỉ cần tăng cường khống chế, có lẽ không có vấn đề lớn. Ít nhất thể năng lúc này tăng lên không chỉ gấp rưỡi hay gấp đôi mà thôi...”

Thái Hòa cúi đầu nhìn thoáng qua cánh tay của mình, một quyền mới vừa rồi đánh ra ngoài, thậm chí hắn cảm giác không thấy lực phản chấn quá lớn.

Gã đàn ông ngốc nghếch kia GR...À..OOOO ở trên mặt đất!!! vài tiếng, lại che lại tròng mắt giãy dụa lấy đứng lên.

Mắt hắn phải hoàn toàn sưng đỏ rồi, ngay cả mở ra cũng không thể được. Thậm chí còn có một chút vết máu nhỏ xuống.

“Ngươi cmn đấy! Vậy mà mày dám đánh tao... Con mắt của tao...”

Hắn đưa tay với tới ngăn tủ bên cạnh, vừa chửi bậy lấy, vừa lục lọi ra được một cái gạt tàn thuốc.

Con mắt đau nhức kịch liệt, làm cho hắn đã mất đi lý trí. Hắn

cầm lấy cái gạt tàn thuốc, sau đó nhào tới mạnh mẽ về phía Thái Hòa.

“Đệch cmn mày!”

Chương 573: Phân Tách Ra Cái Vòi Tinh Thần

Trong mắt trái hiện lên vẻ hung ác, cầm theo cái gạt tàn thuốc bay thẳng đến đập xuống đỉnh đầu Thái Hòa, cũng lộ ra một cỗ sát ý.

“Ah!”

Trà Mi lập tức kêu lên một tiếng kêu sợ hãi.

Thái Hòa lại không nhịn được lộ ra một nụ cười lạnh.

Hắn không có giết người. Vậy mà Gã đàn ông ngốc nghếch này còn hung ác hơn so với hắn.

Nhưng mà loại đánh lén này, đối với Thái Hòa mà nói, giống như là một con chó ghẻ kêu gào ở trước mặt lão sói xám vậy.

“Răng rắc...”

Cái gạt tàn thuốc còn cầm trong tay hắn, nhưng Thái Hòa cũng đã đưa tay bóp chặt cổ của hắn.

Hoàn toàn áp chế lực lượng của hắn, làm cho gã đàn ông ngốc nghếch lập tức cảm giác cực kỳ khó thở, hai mắt trừng lớn, lực lượng trên người cũng biến mất từng chút một.

“Xoảng!”

Cái gạt tàn thuốc rơi trên mặt đất, lập tức vỡ thành mảnh vụn.

“Ngươi không thể giết hắn! Hắn là lão đại của chúng ta! Ngươi

không thể giết hắn!”

Cô Giáo Thảo đột nhiên kêu lên tiếng ra, đồng thời xông lại muốn giữ chặt Thái Hòa.

Nhưng Yuna mặt mỉm cười cũng đã móc ra liêm đao trong tay. Một đạo ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua. Cô Giáo Thảo lập tức cảm giác được một trận lạnh lẽo thấu xương từ dưới chân chạy lên trên đầu.

Nàng ngây ra như phỗng nhìn lưỡi đao hình loan nguyệt trước mắt. Toàn thân đều không tự chủ được run lên cầm cập.

Nếu như nàng lại thoáng bước nhanh một chút... Ít nhất có thể khẳng định cái mũi của nàng không giữ được.

“Vậy thì sao?”

Thái Hòa lạnh lùng trả lời một câu, năm ngón tay dùng sức mạnh mẽ, sau đó cầm lấy gã đàn ông ngốc nghếch này mà đẩy mạnh lên tòng ten trên vách tường.

“Ầm!”

Gã đàn ông ngốc nghếch nghiêng cổ. Con mắt trừng rất sâu đấy, chậm rãi co quắp rồi mềm nhũn ra.

Đũng quần hắn còn đang phồng lên. Cũng theo đó mà ỉu xìu xuống triệt để.

“Ah! Ah!”

Cô Giáo Thảo lập tức hét rầm lên, đồng thời liên tục lui ra sau vài bước.

Nàng hoảng sợ nhìn vào bọn người Thái Hòa, nói ra: “Vậy mà các ngươi... Các ngươi dám giết người...”

Trà Mi cũng che miệng lại, vành mắt cũng lập tức đỏ lên rồi, hơn nữa lẫn mất rất xa, cơ bản không dám nhìn thẳng Thái Hòa.

Trong nháy mắt Thái Hòa thật đúng là đã có một loại ảo giác chính mình là đi vào con đường trở thành tội phạm giết người...

“Mới vừa rồi hắn muốn giết ta các ngươi không nhìn thấy hay sao?”

Thái Hòa liếc mắt, sau đó nhìn chằm chằm vào thi thể Gã đàn ông ngốc nghếch một cái: “Mới vừa rồi ngươi nói hắn là lão đại của ai kia mà?”

“Chúng ta... Lão đại của chúng ta đấy...”

Cô Giáo Thảo khẩn trương nấp ở bên cạnh ghế sô pha, nói ra.

Chẳng trách được, đoán chừng hung hăng càn quấy đã quen...

Lúc đầu Thái Hòa còn muốn nói gì, nhưng nhìn thấy bộ dạng các nàng quá mức hoảng sợ, đành phải móc ra tờ giấy kia, đưa cho Trà Mi.

“Đừng... Ngươi đừng tới đây...”

Trà Mi bị dọa tới đặt mông ngồi xuống mặt đất, một người sống sót còn chạy tới chạy lui, cứ như vậy nằm đơ dưới đất rồi, hơn nữa người chết còn là người mình quen biết đấy, dùng lá gan của nàng, chuyện như vậy rất bình thường ở Thành Phố Biên Hòa.

“Được rồi.”

Thái Hòa cũng lười hao tâm tổn trí giải thích, đợi nàng tỉnh táo lại, tự nhiên biết rõ ai đúng ai sai.

Hắn đê trang giấy kia trên mặt đất, nói ra: “Đợi sau khi cái tên... Bô Xì Bo trở về, đưa cái này cho hắn, cũng coi như lời hứa của ta kết thúc rồi.”

Vừa ra đến trước cửa, Thái Hòa lại quay đầu lại nói một câu: "Còn nữa, các lão đại của ngươi hỏi tới, cứ nói với người đó là ta giết, ta là Thái Hòa, sẽ nghỉ chân ở gần đây vài ngày. Muốn báo thù, ta chờ đây."

Nếu không phải để tránh cho liên quan đến Trà Mi và Bô Xì Bo, đại khái Thái Hòa có thể hủy thi diệt tích hắn.

Nhưng mà học lời kịch trong phim ảnh lưu lại một câu lời nói "Hung hăng càn quấy đến cực điểm" như vậy..., cảm giác vẫn rất thoải mái đấy.

"Hòa Ca, mới vừa rồi ngươi rất khác..." Yuna đi theo sau lưng Thái Hòa, thấp giọng nói ra.

"Cần ngươi nói hay sao." Thái Hòa liếc mắt, sau đó ho khan một tiếng, "Tự chính mình cũng hiểu được rất khác đấy..."

"nhưng mà chúng ta lúc nào ở tại cửa trước rồi hả?" Ngô Thanh Vân lại nhịn không được tò mò hỏi.

"Xuỵt..." Thái Hòa lộ ra mỉm cười, nói ra.

Đời team của Thái Hòa đi rồi, Trà Mi chậm rãi đứng lên, nhặt lên tờ giấy kia.

Mà Cô Giáo Thảo lập tức trừng to mắt nhìn ra ngoài cửa, đã qua một lúc lâu mới mạnh mẽ vọt tới, một tay đóng lại cửa phòng.

Nàng tựa ở phía sau cửa, thở phì phò từng ngụm từng ngụm, sau đó nhìn về phía thi thể lão Long Tứ cụt tay.

"Hiện giờ... Làm sao bây giờ?" Trà Mi dùng thanh âm sắp khóc lên hỏi.

Cô Giáo Thảo sửng sốt một chút, sau đó đỏ hồng mắt trừng lấy nàng: "Ngươi còn không biết xấu hổ hỏi hay sao! Chẳng phải đều

tại ngươi đem dẫn bọn họ tới hay sao! Hiện giờ còn có thể làm sao, đợi lão đại trở về, ăn ngay nói thật đi!"

"Chuyện này... lão đại kia sẽ đi.,." Sắc mặt Trà Mi rất khẩn trương.

"Bọn hắn chết chắc rồi." Cô Giáo Thảo hít một hơi thật sâu.

Trước mắt Trà Mi, lập tức dần hiện ra bộ dạng Thái Hòa, tay của nàng lần nữa bất an xoắn lại với nhau...

Chương 574: Chặn Đánh

Sau khi rời khỏi Khu cư xá B17, Thái Hòa lập tức mang theo ba người Lê Bống đến trong một căn nhà lầu ở gần đó tiếp tục đi săn bắn.

Dù sao cơ bản đều là Ca Cao ra tay, những chất gel tiện nghi này ngu sao không lấy.

Trong quá trình này, Thái Hòa lập tức bắt đầu tiến hành hướng dẫn một ít với Yuna.

Chủ yếu chính là thông qua cái vòi tinh thần, từng chút một thử thăm dò phản ứng của nàng.

Chuyện phương diện Tinh thần là nguy hiểm nhất đấy, tóm lại cái vòi của Thái Hòa mà nói vẫn là ngoại lực, cho nên hắn thăm dò một cách hết sức cẩn thận.

Yuna đoàn ánh sáng tinh thần bề ngoài thoạt nhìn là 1 cái chỉnh thể, nhưng nội bộ lại mơ hồ phân liệt trở thành hai nửa.

Thái Hòa và liên hệ tinh thần của nàng, vào điểm trung tâm trong đó.

“Ta cũng đã nói tầng màng mấu chốt kia nha, không biết ta có nên phân tách cái vòi tinh thần ra làm hai, sau đó kéo dài về hai bên sẽ như thế nào đây...”

Như vậy tưởng tượng, Thái Hòa mà bắt đầu tiến hành cái vòi tinh thần phân liệt nếm thử.

Dưới trạng thái bình thường, hắn đều là trực tiếp ngưng kết tinh thần lực thành cái vòi, nhưng phân tách cái vòi thành hai cái

vòi lần nữa, loại nếm thử này lại là lần đầu tiên.

“Loại cảm giác không có sức lực này thật sự là khó chịu...”

Muốn phân tách cái vòi ra, cơ bản chính là dựa vào tinh thần lực cứ thế mà tiến hành phân tách “Tưởng tượng”.

Tinh thần lực đầy đủ mạnh mẽ, loại tưởng tượng này cũng sẽ biến thành sự thật từng chút một.

Hơn nữa trong quá trình này, Thái Hòa còn vẫn mãi đang nói chuyện với Yuna, phải phân tán lực chú ý của nàng.

“Nếu như gặp phải viên đạn, phản ứng đầu tiên chính là né tránh, cái loại hành vi nguy hiểm như giẫm nòng súng như lúc Yuna này, cũng đừng có làm tiếp rồi.” Thái Hòa dặn dò.

“Vì sao? Tốc độ hắn nổ súng không có nhanh bằng tốc độ nhấc chân của ta, nhưng nếu như sau khi viên đạn bắn đi ra, nhất định nhanh hơn so với tốc độ trốn tránh của ta.” Yuna nghi ngờ nói ra, “Dưới loại tình huống này, có lẽ ta tránh viên đạn hay là nên giẫm nòng súng đây?”

“Được rồi ngươi đúng.” Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, “Nhưng mà như thế nào ngươi sẽ biết chuyện này vậy? Phương pháp tính toán đặc thù của học sinh giỏi hay sao?”

Ánh mắt Yuna lộ ra một chút mờ mịt, sau đó lắc đầu: “Trực giác!”

“Phải nói... Phản ứng bản năng của thân thể.” Lê Bống xen vào nói ra.

Thái Hòa lập tức tỏ ra một sắc mặt cổ vũ: “Cô bé này cũng bắt đầu suy nghĩ vấn đề nha... Không sai...”

“... Giống như súng bắn nước của Hòa Ca vậy.” Sau khi nàng

nói xong, nở một nụ cười về phía Thái Hòa, “Đúng không?”

“Đúng... mặc dù rất đúng, nhưng mà quên loại ví von này đi nha.”

Thái Hòa cảm giác cái vòi của mình hoàn toàn chính xác sắp phân tách ra rồi, thậm chí ngay cả tinh thần cũng sắp phân tách ra rồi.

Ngô Thanh Vân lập tức cho Thái Hòa một kích cuối cùng: “Zombie là sẽ không quên đấy.”

“Cuối cùng phân tách ra hoàn thành!”

Lau mồ hôi trên đầu một cái, Thái Hòa nhìn về Yuna đang đi ở phía trước, thở thật dài ra một hơi.

Muốn ở dưới tình huống Yuna hoàn toàn không phát giác được, ở trong đoàn ánh sáng tinh thần của nàng phân tách ra hai cái vòi tinh thần, thật sự không phải một chuyện dễ dàng!

Mà quá trình này, giằng co trọn vẹn đến mấy giờ!

“Nếu lại phân liệt không hết, đoán chừng ta cũng phải mang theo các nàng chạy đi ra bên ngoài lắc lư rồi, Zombie ở đây đều bị chết không sai biệt lắm...”

Nhìn thấy trong tay tràn đầy một túi chất gel Virus, Thái Hòa hơi bất đắc dĩ nghĩ đến.

Nhưng mà ngay sau đó, Thái Hòa cũng đã nhận ra một chút không đúng.

Cái vòi chia thành hai cái, mà đối tượng hắn điều khiển, như thế nào cũng rất giống như biến thành hai người vậy?

Trong mắt đích thật là chỉ có một Yuna, nhưng mà ở trong cảm ứng tinh thần, lại hoàn toàn không phải một sự việc như vậy.

“Hiện giờ cái vòi tinh thần của ta, phân ra hai đầu, một đầu chui vào chỗ Yuna Ác, một cái chui vào trong đầu Yuna Ngốc.”

Sự phát hiện này dường như mặc dù hơi vượt quá dự kiến của Thái Hòa, nhưng hắn rất nhanh chóng nghĩ ra biện pháp giải quyết: “Nếu như ta thử lại hợp hai cái đầu thành một cái, có phải Yuna cũng có thể hoàn thành dung hợp hay không?”

Chợt tưởng tượng các là như vậy tính khả thi rất cao, nhưng trên thực tế, muốn làm thành cũng không dễ dàng.

Bởi vì mặc kệ ngày hay đêm, đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna đều ở trong trạng thái chấn động. Muốn ở trong tình huống không ảnh hưởng nàng lặng lẽ phân tách ra không thành vấn đề, nhưng muốn dung hợp lại, chắc chắn cơ thể sẽ để cho nàng phát giác được.

Trừ phi năng lực tinh thần của nàng hoàn toàn ở trong trạng thái chỗ trống...

“Có biện pháp nào có thể làm cho nàng lập tức đạt tới tình huống đầu óc trống rỗng đây?”

Lúc Thái Hòa đang cau mày suy tư, lại đột nhiên phát hiện Ca Cao đứng ở bất động phía trước rồi.

“Làm sao vậy? Còn không có đạt tới phạm vi điều khiển tinh thần cực hạn, chẳng lẽ lại thật sự không có một con Zombie có thể giết hay sao?”

Chương 575: Xung Đột Dị Năng Giả

Thái Hòa nghi hoặc vẫy vẫy tay về phía ba người Lê Bống, sau đó nhanh chóng đi sát tới phía phương hướng chỗ Ca Cao đi qua.

Rất nhanh Thái Hòa lập tức phát hiện, Ca Cao cũng không phải không tìm thấy Zombie, mà là phát hiện nhân loại...

Trong năm người phía trước. Thậm chí có hai người đều là người quen của Thái Hòa đấy.

Cô Giáo Thảo, còn có Trà Mi.

Cô Giáo Thảo kia thay đổi một bộ áo dài Thượng Hải màu đen, Trà Mi lập tức sợ hãi rụt rè vịn một thiếu niên khoảng mười hai mười ba tuổi.

Nàng và thiếu niên kia đều bị đánh cho mặt mũi bầm dập, cực kỳ sợ hãi nhìn về phía một nam một phía trước nữ.

Người đàn ông kia dung mạo nhìn qua có vài phần đẹp trai, nữ thì tướng mạo nhìn qua rất hung hãn, trong tay nắm lấy một thanh dao chặt thịt thật dài.

Xem bộ dáng của bọn hắn, dường như vừa mới từ mội dãy nhà cao tầng phía trước đi xuống.

Cô gái Hung hãn trừng tròng mắt nhìn về phía chung quanh, sau đó lại đưa mắt nhìn sang Trà Mi và thiếu niên kia, nghiêm nghị quát hỏi: “Không phải nói ở ở cửa trước hay sao? Các ngươi trêu chọc bà đây vui vẻ lắm hả! ? Người đâu! Tên súc sinh tên Thái Hòa đâu rồi!”

Trà Mi lập tức run rẩy thoáng một phát. Nàng đi lên phía trước một bước, bảo vệ thiếu niên ở sau lưng, sợ hãi nói: “Dì à, hắn là nói như vậy... Không tin ngươi hỏi Cô Giáo Thảo.”

Không đợi cô gái hung hãn mở miệng hỏi thăm, Cô Giáo Thảo mà vội khoát khoát tay. Nói ra: “Lúc ấy ta cũng bị đẩy ngã, nào biết cái gì nha. Chuyện này chỉ có Trà Mi rõ ràng nhất, người là nàng dẫn tới đấy, cửa phòng cũng là nàng gõ mở ra đấy.”

“Được được được, đừng làm nhảm những chuyện này.” Cô gái Hung hãn rất không thoải mái khoát tay áo, sau đó quay đầu nhìn về phía Trà Mi, đưa ta nắm chặt lỗ tai của nàng một cái. “Biết điều một chút, tranh thủ thời gian nói cho ta biết, con tiện nhân này, lúc đầu con nói ngươi biết làm những bẫy rập kia. Cậu của ta nói cho ngươi với hắn, ta cũng không có đồng ý, không nghĩ tới như vậy ngươi lòng lang dạ sói...”

Nghe thấy Trà Mi kêu thảm thiết, thiếu niên kia đột nhiên nhào tới. Bắt được cánh tay cô gái hung hãn một cái, dùng sức rung hai cái. Nói ra: “Dì à, ta thật sự không biết người kia. Ngươi buông ra chị Trà Mì ra...”

“Ngươi xéo đi! Một lát nữa ta thu thập ngươi sau!”

Cô gái hung hãn trừng mắt liếc hắn một cái, sau đó đạp hắn một cước bay ra.

Thiếu niên này vừa vặn ngã xuống bên người gã đàn ông kia, kết quả lại bị đá một cước, bị đá kêu thảm thiết không thôi.

“Đừng là ó ồn ào nữa!!! Này! Này thì la nè!! Đưa Zombie tới nè, ta trực tiếp bắt ngươi cho Zombie ăn!”

Cô gái hung hãn lau con mắt một cái, nổi giận vung tay lên, cũng đi tới phương hướng bọn người Thái Hòa ẩn thân: “Hướng bên này, tìm tiếp! hôm nay nếu ta không tìm thấy, đầu tiên bắt

ngươi cho đám Zombie kia ăn!”

Lúc này Thái Hòa đã nhíu mày, trong mắt đã hiện lên một chút ánh sáng lạnh lẽo.

Có lẽ thiếu niên kia chính là Bô Xì Bo rồi...

Hắn và Trà Mi cũng chẳng qua chỉ là con nít, vậy mà cô gái này sẽ lại trút giận đến trên người bọn họ...

Thiếu nữ nhát gan giống như con thỏ, tại sao có thể là đồng lõa giết người hay sao?

“Là ta cân nhắc không chu toàn rồi... Thật sự không nghĩ tới chuyện này.”

Nhìn thấy Trà Mi kêu thảm thiết không thôi, trong nội tâm Thái Hòa lập tức nổi lên một cơn lửa giận.

Gặp cô gái kia đi tới, Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua Lê Bống, nàng vội vàng gật nhẹ đầu.

“Vâng... Là dị năng giả.” Sau khi nàng nói xong, lại chỉ hướng người đàn ông đang giẫm lên Bô Xì Bo kia, “Hắn... Hắn cũng thế.”

“Hai dị năng giả hay sao?”

Thái Hòa vừa dứt lời, Yuna cũng kích động cầm liêm đao.

“Cô gái kia để cho ta làm thịt nha.”

Nhìn thấy bộ dạng Yuna hưng phấn, Thái Hòa thoáng chốc nghĩ một lát, lập tức gật đầu.

Nhưng mà Thái Hòa hoàn toàn không nghĩ tới, hắn vừa gật đầu, Yuna cũng vác lên liêm đao nhảy ra ngoài từ trong bụi cỏ.

Tốc độ Zombie đánh lén xác thực là tương đối nhanh chóng,

nhảy ra Yuna từ trong một bụi cỏ, khí tức toàn thân đều thu liễm đến cực hạn.

Mãi cho đến giây phút nàng xuất hiện trên đỉnh đầu cô gái hung hãn, nàng mới mạnh mẽ cảm thấy một cỗ lạnh lẽo mãnh liệt.

“Roẹt!”

Ánh sáng lạnh lẽo của Liêm đao hươ xuống, cô gái này dường như bóng da nhảy phóng ra rồi.

Dù vậy, bên cánh tay nàng cũng bị cắt đứt xuống một khối thịt, nửa người lập tức bị máu tươi nhuộm đỏ cả.

“Ah!” cô gái kêu thảm thiết một tiếng, sau đó mở to hai mắt nhìn về phía Yuna.

Nhưng mà đúng lúc này, lại một đạo bóng người xuất hiện ở phía sau nàng.

Bóng dáng nhẹ nhàng như là loạn xà cuồng vũ, còn có một đạo lưỡi đao sắc bén huơ về phần gáy nàng.

Cô gái mạnh mẽ bổ nhào về phía trước, nhưng cảm giác gáy mát lạnh lúc trước vẫn chưa mất, sau đó máu tươi cũng phún ra.

Nàng vừa mới xoay người mà lên, đỉnh đầu lại thêm một cái bóng, 5 đạo ánh sáng lạnh lẽo chộp tới đỉnh đầu của nàng.

“Beng...g!”

Dao chặt thịt chặn hổ trảo, nhưng chuyện làm cho nàng không nghĩ tới chính là, Lê Bống lại thừa cơ rung động xuống. Mũi chân trực tiếp đạp trúng miệng của cô gái.

Chương 576: Bô Xì Bo Trả Thù

Đồng thời bay ngược đi ra, "Khặc" cô gái hộc ra một ngụm máu tươi, thì ra trong đó còn có vài cái răng gãy.

Sau khi nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống đất, Lê Bống hết sức nghiêm túc và nghiêm túc nói ra: "Ngươi. . . Ngươi mắng ai. . . Súc sinh đây này!"

Ba kích liên tục...

Thái Hòa thấy mà nghẹn họng nhìn trân trối.

Ba người Lê Bống liên thủ, thậm chí một dị năng giả ngay cả cơ hội phản kháng cũng không có, cũng bị đánh ngã triệt để.

Hơn nữa, đây là dưới tình huống mỗi người các nàng đều có ý nương tay.

Nhưng mà người làm cho Thái Hòa cảm động nhất đấy, vẫn là câu nói lắp bắp cuối cùng của Lê Bống kia.

Mặc dù khí thế còn không có, nhưng... Nghe rất ấm lòng!

Cô gái kia không đứng dậy được triệt để rồi. Mà đám người Trà Mi, lập tức là hoàn toàn ngây dại!

Người kịp phản ứng trước nhất là người đàn ông kia, chậm rãi rút ra một thanh trường đao sau thắt lưng.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi trường đao sắp bị rút ra triệt để, đầu của hắn đột nhiên chóng mặt thoáng một phát, thời gian phục hồi lại tinh thần. Trước mắt cũng có thêm một người.

Gã đàn ông này quét một cước mạnh mẽ về phía Thái Hòa, tiếng gió vù vù, cùng với tốc độ cực nhanh, lộ ra thanh thế kinh người.

Nhưng không đợi cái chân này đụng phải Thái Hòa, đầu của hắn lại lần nữa đau nhói thoáng một phát, sau đó cả người trực tiếp ngã xuống đất.

Dưới tác dụng của lực quán tính, cả người hắn đều bị ngã văng ra ngoài một cách nặng nề. Cái đầu trực tiếp đâm vào trên khóm hoa ven đường.

Chờ lúc hắn đứng lên đã đầu rơi máu chảy, Thái Hòa vẫn đứng ở tại chỗ không nhúc nhích như lúc trước.

“Sau không đến.”

Thái Hòa ngoắc ngoắc ngón tay về phía hắn.

Gã đàn ông nổi giận đến khuôn mặt vặn vẹo, một cánh tay phồng lên mạnh mẽ, thật giống như bơm hơi vào vậy, đột nhiên biến thành kẻ cơ bắp.

“Phương diện dị năng cường hóa thân thể... Loại dị năng này thật đúng là hiếm thấy nha...”

“Bùm!”

Ở dưới quấy nhiễu tinh thần của Thái Hòa. Phương hướng gã đàn ông nhào tới bị sai lệch, nắm đấm trực tiếp đánh tới phía vách tường đối diện, sau đó đau đến kêu thảm thiết không thôi...

Năng lực cận chiến mạnh mẽ lên, đối mặt Thái Hòa chỉ cần đứng tại chỗ như vậy. Dị năng giả này thậm chí còn không thể chạm vào ngón tay thoáng một chút, hắn đã bị áp chế toàn diện...

Năng lực của cô gái lúc đầu còn có thể hỗ trợ hắn. Nhưng bây

giờ...

“Đệch cmn! Các ngươi có bản lĩnh ra một đấu một với bà!”

Toàn thân cô gái đầy máu, vung vẩy lấy dao chặt thịt rống giận.

Phảng phất trên người của nàng có nhiệt độ cao vậy, ngay tiếp theo cây dao chặt thịt kia cũng trở nên đỏ bừng, một đạo hỏa diễm không ngừng nhảy lên.

Lại là một đạo bóng người thoáng hiện ở sau lưng nàng, nàng vừa mới quay đầu, lại thêm một bóng người khác.

Bóng dáng Yuna xuất hiện ở giữa không trung, tóc dài bay múa, một đôi mắt hơi nhắm lại, bỗng mở ra mạnh mẽ.

Trong ánh mắt trong suốt đỏ ngầu, dần hiện ra một vầng hào quang lạnh lùng như nhìn vào con mồi.

“Chừng nào thì ngươi nghe nói Zombie lại solo với người khác rồi hả?”

Con mắt cô gái bỗng nhiên trừng lớn, nhưng một đạo ánh sáng lạnh lẽo đã chém mạnh mẽ xuống dưới!

Lúc này đây, nàng không thể lại né tránh!

Khi cô gái ngã xuống đất, ý chí chiến đấu của gã đàn ông dị năng giả hoàn toàn bị tan rã.

Hắn biết rõ chính mình không thể nào trốn thoát khỏi ba cô gái đằng kia công kích đấy, cho nên hắn càng công kích Thái Hòa tới điên cuồng hơn.

Nhưng mà chuyện hắn cũng không biết là, khoảng cách khi khoảng cách hắn với Thái Hòa không đến 5m, mặc dù nhìn như không có vật gì, trên thực tế hắn muốn đánh trúng mục tiêu, thì lại

vô số cái vòi chằng chịt rậm rạp.

Với Thái Hòa mà nói, người đàn ông này đơn giản chính là đang tác chiến với vô số cái vòi của hắn mà thôi...

Cô Giáo Thảo hoảng sợ nhìn cảnh tượng trước mắt, nàng bị dọa đến run rẩy toàn thân.

“Trà Mi nhất định sẽ trả thù ta đấy, ta nhất định cũng khó thoát khỏi cái chết! Nhưng mà ta không muốn chết, ta không muốn chết!”

Nàng đột nhiên đưa mắt nhìn sang Trà Mi, sau đó một tay mạnh mẽ lấy đẩy nàng về phía người đàn ông này, chính mình lập tức quay đầu bỏ chạy về phía một khu cây xanh.

“Ah!”

Trà Mi đột nhiên ngã văng ra ngoài, lập tức thu hút lực chú ý của Thái Hòa.

Gã đàn ông kia cũng ý thức được đây là một cơ hội, cánh tay mạnh mẽ căn phồng ra, ôm về phía Trà Mi.

Nhưng hắn không ngờ tới, thời điểm trong lúc Thái Hòa hành động, tốc độ cũng không chậm hơn so với hắn.

Một đạo ánh sáng lạnh lẽo chém xuống, gã đàn ông này lập tức kêu thảm một tiếng, mà Trà Mi cũng bị Thái Hòa ôm vào trong ngực một cái.

“Hít hà! Hít hà!”

Tiếng thở dốc vang lên kịch liệt ở bên tai, sắc mặt Cô Giáo Thảo tái nhợt, biểu lộ hoảng sợ dốc sức liều mạng chạy trốn ở trong khu cây xanh.

Cỏ dại rối loạn nhiều lần đều muốn nàng vấp ngã xuống đất,

nàng té giãy dụa lấy đứng lên, lại phóng đi về phía trước lần nữa.

Chỉ cần có thể rời xa Thái Hòa, ít nhất còn có thể sống lâu trong chốc lát... Nàng còn chưa muốn chết...

Chương 577: Ta Chỉ Muốn Làm Cho Mình Vui Vẻ

Nhưng cỏ dại ở phía trước lại bắt đầu trở nên thưa thớt, thời điểm lập tức có thể lao ra, một đạo bóng người đột nhiên từ nhảy lên phía sau nàng, nặng nề mà đụng ngã nàng xuống đất.

“Ah! Cứu mạng nha! Chu mày nga! Cha mày ngu!”

Nàng vừa mới giãy dụa lật người dậy, bóng người kia cũng đã nhảy lên trên người của nàng.

“Bô... Bô Xì Bo!”

Khuôn mặt thiếu niên mới vừa rồi nhìn qua còn hết sức mềm yếu, lúc này lại mang theo một chút hung ác.

“Thối... tiểu tử thối! Ngươi muốn làm gì?”

Cô Giáo Thảo trừng to mắt, trong ánh mắt tràn đầy vẻ bất ngờ.

Nàng chú ý tới Bô Xì Bo lấy ra từ trong túi quần một cái tuốc nơ vít, nhưng cho tới nay Bô Xì Bo lưu lại ấn tượng cho nàng, chính là nhát gan và nhu nhược.

Cho nên trong lúc nhất thời vậy mà nàng không có có ý thức được nguy hiểm...

“Nếu như không phải ngươi bán đứng ta, bán đứng Trà Mi, còn đổ hết mọi chuyện lên trên người chúng ta, dùng đầu lưỡi buồn nôn của ngươi thêm mắm thêm muối, chúng ta cũng sẽ không thiếu chút nữa bị đánh chết...”

Sắc mặt Bô Xì Bo đỏ lên, lồng ngực phập phồng kịch liệt, nghiến răng nghiến lợi mắng.

“Chẳng phải nếu ta nói, người chết chính là ta! Thằng ranh con, cút nhanh lên cho bà!”

Cô Giáo Thảo nói xong, bàn tay mạnh mẽ đẩy ra Bô Xì Bo, đồng thời giãy dụa muốn đứng lên.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, ánh mắt của Cô Giáo Thảo lại đột nhiên cứng lại thoáng một chút.

Cùng lúc đó. Bô Xì Bo suýt nữa bị đẩy ngã thoáng chốc bò lên, giơ mạnh lên cái tuốc nơ vít, dùng sức đâm xuống phía con mắt Cô Giáo Thảo.

“Con đàn bà đê tiện, đi chết đi!”

Thoáng một cái. Hai cái, ba cái...

Máu tươi ấm áp văng đến trên mặt của hắn, nhưng thân thể Cô Giáo Thảo đang run rẩy kịch liệt, kích thích hắn điên cuồng mà lần lượt giơ lên cái tuốc nơ vít. Đâm loạn xạ vào trên mặt của nàng.

“Đã đủ rồi.”

Đột nhiên, một tay của hắn bị cánh tay khác nắm lấy, nhấc hắn lên một cái.

“Ah! Ah! Đi chết đi!”

“Tỉnh lại! Nàng đã bị chết!” Thái Hòa lên giọng, gầm nhẹ nói.

Bô Xì Bo lại phát điên vùng vẫy hai cái, mới chậm rãi phục hồi lại tinh thần.

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua thi thể Cô Giáo Thảo, trong ánh

mắt hung ác thoáng chốc bị thay thế bởi sự sợ hãi, toàn thân phát run bịt miệng lại.

Nhưng khoát tay, hắn đã nhìn thấy bàn tay dính đầy máu tươi, sắc mặt lập tức trắng nhợt. Nôn khan một trận.

“Đừng nôn ra. Giống đàn ông một chút đi.”

Thái Hòa thuận tay vỗ vỗ phía sau lưng của hắn. Đợi sau khi hắn hơi bình tĩnh một chút, lập tức dắt lấy hắn đi ra khu cây xanh.

Đồng thời, một cái vòi tinh thần cũng lặng yên không một tiếng động rụt trở về từ trên thi thể Cô Giáo Thảo.

“Bô Xì Bo. Ngươi không sao chứ!”

Trà Mi đỏ hồng mắt chạy ra đón, khẩn trương mà hỏi thăm.

Bô Xì Bo ngu ngơ một lúc lâu. Mới chậm rãi hồi phục thần trí, nghiêm mặt tái nhợt lắc đầu.

Trong khi trông thấy thi thể gã đàn ông dị năng giả trên mặt đất, trong mắt của hắn đã hiện lên một chút sắc thái phẫn hận.

Nếu như không phải team của Thái Hòa kịp thời ra tay, đoán chừng hắn sẽ bị đạp chết tươi.

“Cám ơn.”

Hắn ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, thấp giọng nói ra.

Tiếng cám ơn này dường như đã bao hàm rất nhiều chuyện, Thái Hòa khoát tay áo, ra hiệu không có gì.

Phản ứng bình thản của hắn, dường như làm cho Bô Xì Bo hơi để ý, không nhịn được nhìn thêm Thái Hòa một cái: “Có khả năng với hắn mà nói, đây chỉ là việc nhỏ thôi...”

“Chuyện này... Thời điểm cha của ta chết, thống khổ hay sao?” Hắn đột nhiên hỏi.

Thấy dường như bộ dạng Thái Hòa hơi bất ngờ, hắn lại thấp giọng nói ra: “Nếu như hắn còn sống, nhất định chính mình sẽ trở về tới nơi này tìm ta đấy.”

Trước mắt Thái Hòa lại hiện ra bộ dạng lúc Khá Bảnh sắp biến dị, hắn lắc đầu, nói ra: “Khá tốt.”

“Như... Như thế nào ngươi sẽ thật sự chạy đến tìm ta? Cho dù ngươi không đến, cũng không có ai nói ngươi cái gì đấy.”

Bô Xì Bo do dự một chút, vẫn hỏi ra: “Cũng sẽ không gặp phải loại phiền toái này. Mặc dù... Bọn hắn không có khả năng gây ra phiền toái gì cho ngươi.”

Thời điểm nói đến đây, giọng điệu của hắn trở nên hơi thất bại.

Dị năng giả không hề có sức phản kháng trước mặt Thái Hòa, lại làm cho hắn không thể không cầu xin tha thứ trái lương tâm...

Thậm chí ở thời điểm khi bị đòn hiểm, cũng không dám lấy ra cái tuốc nơ vít cất giấu trong túi quần.

Thật sự cũng không biết từ lúc nào, trong nội tâm Bô Xì Bo, đã nảy mầm cực độ khát vọng với lực lượng.

Mà mục tiêu cố gắng của hắn, đúng là Thái Hòa trước mắt.

“Trong khi người khác đương nhiên sẽ không nói ta làm không đúng gì đó, nhưng ta có thể làm cho mình vui vẻ, chuyện này xem như ta làm có giá trị.”

Thái Hòa nhàn nhạt đáp.

“Khục khục, cứ như vậy đi, Zombie trên đường cũng không có,

các ngươi có thể yên tâm trở về.”

Thái Hòa khoát tay áo, thuận tay lau đi vết máu trên đường đao, sau đó chuẩn bị quay người rời khỏi.

Nhưng mà đi không bao xa, Thái Hòa cũng hơi bất ngờ quay đầu lại.

Chương 578: Tổng Tham Mưu Quân Doanh

Hắn nhìn xem theo Trà Mi và Bô Xì Bo ở phía sau, nhắc nhở: "Các ngươi đi nhầm phương hướng rồi."

"... Chúng ta không thể trở về rồi." Bô Xì Bo kiên trì nói ra.

"Vì cái quần què gì? !"

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó lập tức mở to hai mắt nhìn.

Trà Mi lập tức sợ hãi rụt lại thoáng một cái về phía sau, mà Bô Xì Bo lập tức kiên trì nói ra: "Chuyện hai dị năng giả này chết rồi, còn lại mấy người đều không có một chút bản lãnh gì, chúng ta trở về, hoặc là bị bọn hắn xem như là pháo hôi đùa chơi chết, hoặc là cùng bọn họ cùng nhau chơi đùa xong..."

"Chẳng lẽ... Các ngươi dự định đi theo ta hay sao?" Thái Hòa đột nhiên cảm thấy một chút không ổn.

Bô Xì Bo và Trà Mi liếc mắt nhìn lẫn nhau, sau đó hai người đồng thời gật nhẹ đầu.

". . ."

Biểu lộ của Thái Hòa, thoáng chốc trở nên hết sức xoắn xuýt.

Nhìn thấy dáng người hai người bọn họ nhỏ gầy, nhất là bộ dạng hoảng hồn của Trà Mi, Thái Hòa cũng thật sự không thể trực tiếp vứt bỏ bọn họ.

"Chúng ta có thể giúp ngươi giặt quần áo, giúp ngươi xách

hành lý, giúp ngươi quét dọn gian phòng!" Bô Xì Bo rất kích động nói.

"Ờ... Ờ!" Trà Mi cũng tranh thủ thời gian gật đầu, nhưng mà vừa tiếp xúc với ánh mắt Thái Hòa, nàng tựu lập tức lui ra sau, "Nhưng mà ngủ cùng cái gì đấy... Không được..."

"Ta không có biến thái như vậy!"

Thái Hòa liếc mắt, hơi ác ý nhìn thoáng qua bộ ngực gần như có thể gọi là cứng ngắc của nàng.

"Không có hứng thú với trẻ vị thành niên..."

Thái Hòa lại rùng mình thoáng một cái, lắc đầu.

Sau mấy phút đồng hồ, Thái Hòa tốn sức đẩy ra cửa phòng sân thượng, sau đó đi ra ngoài.

Gió lớn làm cho Thái Hòa lập tức không nhịn được đánh rùng mình một cái, mà ở phía sau hắn, còn theo sát chặt chẽ hai cái bóng dáng nhỏ gầy.

"Các ngươi có cần níu chặt ta như vậy hay không đây, ta ở trên lầu này, chẳng lẽ các ngươi lại cảm thấy ta biết bay hay sao?"

Thái Hòa tức giận quay đầu lại rống lên một tiếng, sau đó lấy ra từ trong ba lô cái cái điện thoại kia.

"Lần thứ nhất dùng loại vật này, không nghĩ tới là để giải quyết hai cái đuôi nhỏ này như các ngươi! Vốn ta không muốn nhanh như tiếp tục nhận nhiệm vụ từ bọn họ đấy..."

Thái Hòa tìm một nơi hẻo lánh, lưng vác cái anten điện thoại, sau đó nhấn xuống nút quay số điện thoại.

Mãi cho đến khi thật sự sử dụng, Thái Hòa mới hiểu được theo như lời nói của Ninh Dương Lan Ngọc lúc trước, tín hiệu không tốt

đến tột cùng là có ý gì...

“Đậu xanh rau má, tín hiệu này như cục kít vậy... Trời! Sóng đâu rồi!”

Nhìn thấy Thái Hòa cầm điện thoại vừa hươ khắp nơi, vừa rống to, Trà Mi không nhịn được giật Bô Xì Bo một cái.

Đợi sau khi Bô Xì Bo quay đầu, nàng lập tức sợ hãi thấp giọng nói ra: “Hắn đang làm gì thế? Rõ ràng đã đã không tín hiệu nha...”

“Ta nào biết được? Tóm lại, không phát hiện thời điểm hắn đang nói nhân viên quân đội, một bước chúng ta cũng không thể rời khỏi hắn!” Bô Xì Bo nói ra.

“Ở!” Trà Mi cũng gật gật đầu lia lịa không ngừng.

Thái Hòa tìm tín hiệu trọn vẹn đến vài phút, mới cuối cùng nghe được trong điện thoại truyền đến một giọng nữ hết sức lãnh đạm: “Alô, chào ngươi, doanh địa Đại Bàng đây.”

“Xin chào, cái điện thoại này là của Ninh Dương Lan Ngọc...”

Thái Hòa còn chưa dứt lời, chợt nghe giọng nữ kia đáp: “Ta biết rõ ngươi là ai, Thái Hòa tiên sinh đúng không? Chào ngươi, ta là nhân viên liên lạc của doanh địa Đại Bàng, xin hỏi ngươi là muốn tiếp nhận nhiệm vụ hay sao?”

“Đội quân tiền tiêu của các ngươi thành lập xong chưa?” Thái Hòa hơi bất ngờ nói.

“Còn chưa xong, nhưng mà trước mắt ở Sài Thành còn có 3 đội ngũ, cũng có thể tiến hành giao dịch với ngươi đấy.”

Giọng nói của nhân viên liên lạc nghe qua trầm bổng du dương, nghe rất có hương vị, Thái Hòa nghĩ thầm có lẽ tướng mạo nàng cũng rất không tệ.

“Vậy sao? Vậy hiện giờ các ngươi có nhiệm vụ gì?”

Thái Hòa tò mò hỏi.

Ống nghe bên kia truyền đến động tĩnh lật sách vở, sau đó thanh âm nhân viên liên lạc lại vang lên lần nữa: “Tổng tham mưu chúng ta muốn nói với ngươi vài lời, xin hỏi có thể chứ?”

“Ặc... Có thể.”

Thái Hòa sửng sốt một chút.

Tổng tham mưu hay sao? Chắc là nhân vật cấp lão đại của doanh địa Đại Bàng nha?

Thái Hòa lập tức tăng lên hứng thú rồi, nhưng mà dưới tình huống tất cả mọi trật tự sụp đổ toàn bộ, thành lập nên một nơi trú quân, vị tổng tham mưu này sẽ là một người như thế nào?

Đầu điện thoại bên kia yên lặng trong chốc lát, sau đó truyền đến một thanh âm cái hết sức trong trẻo nhưng lạnh lùng.

Nghe qua, phảng phất đối phương là đứng ở một khu vực cực kỳ trống trải nói chuyện vậy, thanh âm lộ ra một hương vị rất biến ảo khôn lường.

“Lăng tiên sinh, chào ngươi. Ta là tổng tham mưu doanh địa Đại Bàng, Tăng Thanh Hà.”

Thái Hòa giật mình mở to hai mắt nhìn.

Cái tên tuổi tổng tham mưu này, mặc dù kém thật lớn trước tai nạn, nhưng ít ra cũng là quyền cao chức trọng rồi.

Chương 579: Đưa Ra Nhiệm Vụ

Ở trong doanh địa Đại Bàng, cũng hẳn là nhân vật số một nói một không hai.

Có thể ngồi lên loại này chức vị đấy, Thái Hòa còn tưởng rằng ít nhất cũng là một vị quân nhân cực kỳ uy nghiêm, nhưng như thế nào cũng không nghĩ tới lại là một cô gái tuổi còn rất trẻ.

“Chào ngươi...” Rất nhanh Thái Hòa phục hồi lại tinh thần, nói ra.

“Khuya ngày hôm trước ta vừa nhận được phó đội trưởng Lan Ngọc gửi báo cáo những thông tin của ngươi, không nghĩ tới nhanh như vậy lại có thể đối thoại với bản thân ngươi. Cảm ơn ngươi lấy được rất nhiều dược phẩm cho chúng ta.”

Tăng Thanh Hà khách sáo một trận.

Giọng nói của nàng mặc dù biến ảo khôn lường, nhưng giọng điệu lại rất ôn hòa, hơn nữa ẩn hàm mỉm cười, cho người ta cảm giác hết sức thân thiết.

Những thượng vị giả kia này ở trong ấn tượng Thái Hòa, cũng khác nhau rất lớn.

Nhưng mà vị tổng tham mưu này đột nhiên chạy tới đối thoại với hắn, khẳng định không phải là vì hàn huyên khách sáo với hắn đấy.

Lôi kéo quan hệ với hắn hay sao? Tự thân xuất mã mời chào hắn hay sao?

Có lẽ cũng không cần phải như thế...

Về điểm này, Thái Hòa vẫn rất có tự mình hiểu lấy.

Dù cho hắn mạnh mẽ đến đâu, đối với thế lực vũ trang nắm giữ lấy rất nhiều vũ khí nóng và người tài giỏi mà nói, cũng không quá đáng là một cá nhân mà thôi.

Đối phương một quăng tới một quả bom, chính mình cũng sẽ bị nổ thành cặn bã, đây cũng là nguyên nhân Thái Hòa cực kỳ kiêng kị với bọn họ, muốn kéo căng thời gian tăng lên thực lực.

“Khách khí, giao dịch công bằng mà thôi. Thật ra ta bên này có hai người sống sót, sẽ làm ra đủ loại phát minh nhỏ. Coi như là nhân tài nha. Ta nhớ được nơi trú quân của các ngươi rất thiếu người.”

Thái Hòa vội vàng nói ra tính toán của mình.

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua, phát hiện Trà Mi và Bô Xì Bo còn đứng ở cửa, mặt mày ngây thơ vô số tội đang theo dõi hắn.

Ánh mắt kia, thật sự là cực kỳ giống như con cái lo lắng bị cha mẹ vứt bỏ đi.

“Nhưng mà đừng nhìn chằm chằm vào ta được không, khiến cho ta rất làm mệt trong người nha! Cmn ta lại không nợ các ngươi đấy, cmn...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian khoát tay áo với bọn hắn, thấy bọn họ sửng sốt không chịu dời ánh mắt, đành phải xoay người lần nữa.

Nhưng mà dù vậy, hắn nhưng có thể cảm giác được bốn con mắt vẫn đang khóa tại trên người hắn. Dường như thật sự lo lắng hắn lại đột nhiên biến mất vậy.

Tăng Thanh Hà không do dự chút nào nói ra: “Đương nhiên hoan nghênh rồi, nếu là Thái Hòa tiên sinh ngươi đề cử đấy, chắc

hẳn có lẽ sẽ mang đến trợ giúp rất lớn cho nơi trú quân chúng ta. Hết sức cảm ơn ngươi, có thể từng giờ từng phút nghĩ đến nơi trú quân chúng ta."

Quả nhiên không hổ là tổng tham mưu, lời này thật sự là nói ra cẩn thận, làm cho người ta nghe cực kỳ thoải mái.

Không đợi Thái Hòa lộ ra sắc mặt vui mừng. Tăng Thanh Hà lại nói tiếp: "Trên thực tế, có thể nhận được điện thoại của Thái Hòa tiên sinh, ta rất là vui vẻ. Bây giờ chúng ta đang tổ chức một nhiệm vụ khẩn cấp, nếu như có thể đạt được trợ giúp của ngươi, vậy thì không còn gì tốt hơn rồi. Về phần thù lao, ngươi hoàn toàn có thể yên tâm, nhất định khiến ngươi thỏa mãn."

"Là nhiệm vụ gì?" Thái Hòa chậm rãi đứng thẳng thân thể. Hỏi.

Đối phương nói ra dù cho dễ nghe, nhưng thời điểm liên quan đến với lợi ích bản thân, đầu óc Thái Hòa lại lập tức thanh tỉnh.

"Xem ra Thái Hòa tiên sinh rất cẩn thận... Như vậy tốt nhất rồi. Trên thực tế, hai ngày trước ngươi vừa mới chia tay với đội của Tom. Lúc nửa đêm ngày hôm qua đã mất đi liên hệ với chúng ta. Một chi đội khác trước kia, sau khi đưa ra cảnh cáo với chúng ta cũng hoàn toàn đã mất đi tung tích."

Giọng điệu của Tăng Thanh Hà hơi trầm xuống lộ vẻ đau lòng, nghe qua phảng phất tình huống không hề lạc quan.

"Mất tích hay sao?"

Trước mắt Thái Hòa lập tức hiện ra bộ dáng Ninh Dương Lan Ngọc.

Nhiệm vụ sưu tập dược phẩm của bọn hắn gần như vốn đã hoàn thành. Còn lại có lẽ chính là tìm xem người sống sót ở xung quanh, chuyện này nghe qua hoàn toàn không có tính nguy hiểm gì

quá lớn nha...

Hơn nữa một chi phân đội khác cũng hoàn toàn mất tích... Võ trang đầy đủ. Còn thêm sức chiến đấu xuất sắc, có lẽ rất không có khả năng xảy ra loại chuyện này...

Thái Hòa vẫn còn nghi hoặc, Tăng Thanh Hà đã tiếp tục nói: "Trước mắt ta đã phái một chi phân đội cuối cùng hướng chỗ khu vực đội của Tom, hy vọng ngươi có thể tụ hợp theo chân bọn họ, điều tra sự kiện lần này, cũng triển khai cứu viện với đội của Tom. Lăng tiên sinh, ngươi biết rõ nhiệm vụ của bọn hắn là tới tiến hành điều tra tiền trạm với Sài Thành đấy, mặc dù ngươi không có ý định gia nhập nơi trú quân chúng ta, nhưng thành lập khu cách ly đối với bất kỳ người nào mà nói đều là một chuyện tốt."

Nghe Thái Hòa không nói lời nào, Tăng Thanh Hà còn nói thêm: "Nếu như ngươi đồng ý, mặc dù nhiệm vụ không thể thành công, ta cũng sẽ theo như thù lao ước định đưa cho ngươi một nửa. Nếu như ngươi cho rằng tính nguy hiểm của nhiệm vụ vượt quá phạm vi thừa nhận của ngươi, bất kỳ lúc nào ngươi có thể bỏ dở nhiệm vụ."

Chương 580: Lần Này Cần Cái Bình Lớn

“Thù lao là gì?”

Thái Hòa lộ ra một chút trầm tư, hỏi.

Đợi lúc Thái Hòa cúp điện thoại, nét mặt của hắn cũng trở nên hơi quỷ dị.

Tăng Thanh Hà cho ra thù lao rất phong phú, nhưng thứ làm cho Thái Hòa cảm thấy hứng thú nhất, chính là nàng đã nói đến một ít tình báo.

“Những từ hình dung của nàng, nghe như thế nào, đều rất giống Zombie dị biến ta đã từng thấy qua, chỉ có điều số lượng nhiều như vậy là xảy ra chuyện gì?”

Thái Hòa nghĩ tới một ít nước thuốc trong ba lô chính mình lấy được từ máu của Zombie dị biến.

Trước mắt hắn đang cần loại máu này đây này...

“Mọi chuyện thế nào rồi?”

Trông thấy Thái Hòa vừa gọi điện thoại, vừa đi tới, Bô Xì Bo tranh thủ thời gian mở miệng hỏi.

“Sẽ có một đội người tới tìm ta đấy, sau đó có người sẽ mang bọn ngươi đi Thành Phố Biên Hòa.”

Thái Hòa ngắn gọn nói.

Trà Mi do do dự dự mà hỏi thăm: “Thật sự đi Thành Phố Biên Hòa hay sao? Ngươi sẽ không bỏ ta lại với bọn họ hay sao?”

“Đúng vậy nha, ta là lấy các ngươi đi bán rồi, một sợi lông một người.”

Thái Hòa tức giận nhìn nàng một cái, sau đó lập tức đi vào trong cửa.

Gió ở trên sân thượng này quá lớn, hít thở thêm mấy hơi, cảm giác phổi cũng phảng phất chết lặng vậy, hắn cũng không muốn tiếp tục đứng ở nơi này trúng gió.

Gặp Trà Mi há to mồm đứng ở tại chỗ, Bô Xì Bo tranh thủ thời gian kéo nàng một cái: “Chị Trà Mi à, hắn trêu chọc ngươi đây này.”

“À? Chuyện này... Là như vậy sao...”

Bộ dạng Trà Mi còn hơi không kịp phản ứng, Bô Xì Bo học biểu lộ Thái Hòa ngẩng đầu nhìn nàng một cái, sau đó lắc đầu.

“Chuyện về Thành Phố Biên Hòa trong doanh trại quân đội này, chắc là thật sự, nếu như hắn không muốn cho chúng ta đi theo, đại khái có thể vứt bỏ chúng ta.”

Lúc đi theo Thái Hòa xuống lầu, Bô Xì Bo đã bắt đầu tính toán: “Nếu như là bên trong quân đội có cha của chiến hữu ta, hơn nữa vị này anh trai giới thiệu, ta và Trà Mi mới có thể đứng vững gót chân nha. Đây cũng là hắn cho ta một cơ hội, mặc dù ta không phải dị năng giả, nhưng mà có cách khác có thể trở nên mạnh mẽ. Trong doanh địa chết tổn thương rất nhiều, tốc độ đổi mới binh sĩ rất nhanh, đứa con nít giống như ta vậy, trải qua hai ba năm huấn luyện, cũng có cơ hội ra tiền tuyến...”

Sau đó hắn đưa ánh mắt về phía Thái Hòa phía trước, trong nội tâm thầm nghĩ: “Không biết cho đến lúc đó, hắn có thể càng

mạnh hơn nữa so với hiện giờ hay sao? Ta có thể giống như hắn hay không, chỉ dựa chính mình thích mà làm việc hay sao? Sinh hoạt vì sinh tồn chịu đựng nhục nhã giống như vậy, thật sự không bao giờ... nghĩ tới nữa rồi..."

Mặc dù Thái Hòa cảm giác được ánh mắt của Bô Xì Bo dừng lại ở trên người mình, nhưng trong lòng của hắn cũng không nghĩ quá nhiều.

Tuy nói sớm đánh cú điện thoại này cho Trà Mi và Bô Xì Bo, nhưng lại ngoài ý muốn nhận được tình báo có liên quan tới Zombie dị biến, vậy cũng là một chuyện tốt rồi.

"Lần này phải tìm cái chai lớn hơn một chút, chút nhiều máu tươi của Zombie dị biến hơn một chút. Cái Ổ Virus kia còn sức sống mạnh mẽ, nếu như bởi vì nước thuốc không đủ, không cách nào sử dụng, thì thật là đáng tiếc. Lực lượng của ta bây giờ mặc dù tăng lên không nhiều lắm, nhưng mà các phương diện tố chất thể năng đều đang tiến bộ, chuyện tốt như vậy đi chỗ nào tìm đây? Cho dù người khác đã nhận được Ổ Virus, nhưng bên người không có Zombie chủ động giúp bọn hắn pha loãng, cũng cơ bản không dùng được biện pháp này."

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến, khóe miệng cũng nở một nụ cười.

Nhìn thấy Thái Hòa cười ngây ngô, Trà Mi không khỏi lộ ra một chút thần sắc nghi hoặc.

Gã đàn ông này làm cho nàng cảm thấy rất đáng sợ, trên gương mặt cũng sẽ xuất hiện nụ cười như vậy?

So với hắn lúc giết người, tại sao lại hoàn toàn không giống vậy...

Trà Mi không nhịn được nghĩ đến trong nháy mắt Thái Hòa

chụp một cái bắt được nàng, cái ôm ấp kia, thật đúng là để cho người ta cảm thấy rất an toàn.

“Rõ ràng hắn hung ác như vậy, nhưng vì sao vẫn sẽ cứu ta đây? Nhìn thấy rõ ràng rất chán ghét chúng ta, nhưng vẫn là đang giúp lấy chúng ta tìm nơi đi...”

Trà Mi càng nghĩ càng cảm thấy mơ hồ, không nhịn được thấp giọng hỏi Bô Xì Bo nói: “Ngươi cảm thấy, vị anh trai này, hắn là người xấu, hay vẫn là người tốt đây?”

Bô Xì Bo sửng sốt một chút, sau đó ngẩng đầu liếc nhìn nàng một cái: “Hắn đã cứu chúng ta, giúp chúng ta, đối với chúng ta mà nói đương nhiên là người tốt. nhưng mà, có khả năng với hắn mà nói, cứu chúng ta chỉ là một sự kiện rất đơn giản thôi...”

“Ờ... Ừ, đúng đúng rồi!”

Trà Mi nghĩ một lát, sau đó gật mạnh gật đầu, sau đó lộ ra một nụ cười chút nhút nhát e lệ.

Chương 581: Thử Thách Của Tăng Thanh Hà

Trên đường phố tĩnh mịch một mảnh, hơn 10 con Zombies đang tán loạn trong những chiếc xe cộ vứt đi, chậm rãi loạng choạng vô ý thức.

Gió lạnh thổi qua, biển quảng cáo lung la lung lay lập tức phát ra âm thanh "Cót kẹtzz" rất nhỏ.

Một cái túi dính đầy vết máu "Haizz" bỗng chốc bị kéo lên, sau đó lại xoay tròn lấy rơi vào mặt đất, vừa vặn bị một cước giẫm nát xuống.

Một con Zombie ở gần đây lập tức quay đầu lại đi qua, trên mặt vặn vẹo, một đôi mắt màu đỏ trừng rất sâu sắc đấy, phảng phất giống như dã thú cuồng bạo nhảy dựng lên mạnh mẽ, trực tiếp trở mình qua từ phía sau xe.

"Grừ grào!"

Trong cổ họng con Zombie này phát ra tiếng gào thét vô nghĩa, từ trên mui xe giương hai tay mò xuống dưới.

"Phốc!"

Đường đao từ phía dưới móc lên trên, một cỗ máu tươi lập tức phún đi ra. Con Zombie này cũng nhào nặng nề xuống mặt đất.

Dưới tình huống khi còn chưa tắt thở, con Zombie này giãy dụa lấy bàn tay chộp tới một chân cách đó không xa.

Ngô Thanh Vân cúi đầu nhìn thoáng qua, một chút dự định

trốn tránh cũng không có, ngược lại mặt không tỏ ra chút biểu cảm gì, nâng lên chân, giày cao gót dùng sức dẫm nát trên cánh tay này.

Zombie hươ tay kia run rẩy vài cái, sau đó cũng không còn nhúc nhích.

Lúc này Yuna đã nhẹ nhàng linh hoạt nhảy lên trần một chiếc xe, sau đó cầm lên liêm đao, cực kỳ nhanh nhẹn từ chiếc xe này nhảy đến một chiếc xe khác.

Zombie còn lại nhao nhao xoay đầu lại, sau đó đánh tới điên cuồng.

Bọn hắn nhao nhao bò lên trên những chiếc ô tô đã bị vứt đi kia, dùng cả tay chân chạy như điên mà đến, trong cổ họng không ngừng phát ra tiếng gào thét khàn khàn.

Trà Mi chụp lấy gắt gao bả vai của Bô Xì Bo, hoảng sợ nhìn thấy cảnh tượng này.

Lê Bống cũng nhảy lên một chiếc xe khác, giống với Yuna dựa vào nhảy lên trên trên mui xe, đến gần những con Zombie kia cực kỳ nhanh chóng.

Khi các nàng không ngừng đi về phía trước, Zombie liên tiếp ở trong quá trình chạy như điên bị đánh ngã, thậm chí sau khi máu tươi phún ra. Còn có thể chạy liên tục về phía trước đến mấy mét, mới ngã mạnh xuống đất.

“Thật... Thật là lợi hại!”

Hai mắt Bô Xì Bo tỏa ánh sáng nhìn thấy Lê Bống và Yuna như là tinh linh trong mưa máu, dùng tốc độ cực nhanh và động tác linh hoạt, lần lượt chém những con Zombies kia ngã xuống đất.

Công kích của Yuna hết sức trực tiếp, hơn nữa lúc những con Zombie kia đến bên cạnh nàng, dường như là bị sợ hãi hay gì đó,

sẽ xuất hiện một chút chậm chạp ngắn ngủi, nhưng mà dùng tốc độ của Yuna, người bình thường sẽ chú ý không được điểm này đấy.

Mà Lê Bống có thể ở dưới tình huống hoàn toàn không mượn lực nhẹ nhõm hoàn thành nhảy tới nhảy lui, thời gian mỗi lần phóng qua đỉnh đầu Zombie. Nàng thật giống như trên người cột dây kéo vậy, trên không trung cũng có thể thoải mái mà hoàn thành động tác lăn mình hoặc quay người, hổ trảo trong tay từ góc độ xảo trá của nàng công kích xuống một trảo, có thể mang đến tổn thương trí mạng.

“Thật là lợi hại, không riêng gì anh trai rất lợi hại. Ba vị này chị gái cũng mạnh đến nổi đáng sợ!”

Bô Xì Bo âm thầm nắm chặt nắm đấm, lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Hắn đang từ từ đi đến phía trước dọc theo vỉa hè, đột nhiên, một con Zombie vọt ra từ trong cửa hàng bên cạnh, lập tức muốn nhào tới trên người Thái Hòa.

Nhưng ngay sau đó con Zombie này thật giống như đã mất đi cân đối vậy, nghiêng một cái về phía bên cạnh, cùng lúc đó, đường đao của Thái Hòa cũng đã trảm đến trên người của hắn.

“Thời điểm khi chúng ta đi ra sưu tập đồ ăn. Đều hết sức cẩn thận, nhưng mà bọn hắn lại có thể giết đi qua một mạch giống như vậy. Quá oai phong rồi!”

Nhưng mà so sánh với Bô Xì Bo hưng phấn không thôi, Trà Mi ở một bên lập tức hận không thể che lại ánh mắt của mình.

Thân thể nàng hơi phát run, không nhịn được thấp giọng nói ra: “Thật đáng sợ... Bọn hắn còn đáng sợ hơn so với Zombie...”

Nhưng chuyện bọn hắn đều không có phát hiện chính là. Lúc

này Thái Hòa đang lộ ra vẻ mặt tối thui.

“Từ khi đã có Ca Cao, ta cũng không có mệt mỏi qua như vậy, chém Zombie rất hao phí thể lực và tinh thần lực đó nha! Còn có con tiểu quỷ kia, ngươi có thể đừng có dùng cái loại ánh mắt này nhìn chằm chằm vào ta được hay không. Áp lực của ta thật lớn nha! Muốn lười biếng cũng ngượng ngùng!”

Thái Hòa hơi quay đầu nhìn về phía sau lưng, vừa vặn lại tiếp xúc đến ánh mắt hết sức kích động kia của Bô Xì Bo. Lập tức cảm giác được tê rần cả da đầu.

Vì không làm cho một chi đội ngũ khác chú ý, Thái Hòa chỉ có thể để cho Ca Cao đi theo sau lưng, để tránh không cẩn thận đối mặt phải, vậy thì phiền phức có thể to lắm.

Sau mấy phút đồng hồ, còn thêm từ trong cửa hàng lao tới hơn 10 con Zombies, tổng cộng gần 30 con Zombies bị trảm giết hoàn toàn sạch sẽ, Thái Hòa cũng nhảy lên một chiếc xe con, nhìn lại phía phương xa.

Chương 582: Gương Mặt Giấu Ở Dưới Mũ Trùm Đầu

“Cao ốc Quốc tế. . . Có lẽ ở này phụ cận a? Đáng tiếc trên bản đồ cũng không có, Tăng Thanh Hà chỉ nói tên đường.”

Dọc theo con đường này đã đi rồi hơn 20 phút đồng hồ rồi, nhưng lúc trước không có đạt tới tụ hợp địa điểm, cái này lại để cho Thái Hòa hơi buồn bực.

Mặc dù tại đây không tính là cái gì khu náo nhiệt, nhưng địa hình hết sức phức tạp, đường phố giao thoa, nhà cao tầng mọc lên san sát như rừng.

Cái khách sạn New World gì kia, mặc dù nghe tên tuổi rất khí phách, nhưng trên thực tế cũng không quá đáng chính là một căn nhà cao tầng trong những nhà cao tầng mà thôi, cơ bản không có dấu hiệu đặc biệt gì.

“Đây rõ ràng là cố ý khảo nghiệm năng lực của ta, thực lực khác yếu một chút đó, làm sao có thể đi vòng vèo ở khu vực phức tạp như vậy? Còn nếu muốn tìm đến này tòa nhà cao tầng này, cũng không thể tránh né chiến đấu với Zombie. Ta biết ngay cô gái có thể ngồi trên loại này chức vị tổng tham mưu này, thật không đơn giản, lừa người hoàn toàn không lưu dấu vết...”

Sau khi nói thầm mấy câu, Thái Hòa lập tức từ trên xe nhảy xuống tới, phất phất tay với Ngô Thanh Vân.

Nàng quay đầu liếc nhìn Trà Mi và Bô Xì Bo, mỉm cười: “Đi thôi.”

Đồng thời nàng giơ tay lên, một ngón tay cực kỳ non mịn dán cái cổ Trà Mi nhẹ nhàng hươ tới.

Móng tay sắc nhọn làm cho Trà Mi cảm thấy một chút cảm giác đau đớn, đồng thời toàn thân nàng như là bị điện giật vậy, run rẩy thoáng một cái.

Mà ngay cả Bô Xì Bo cũng lập tức thu liễm ánh mắt đang nhìn trừng trừng Thái Hòa, khẩn trương liếc nhìn Ngô Thanh Vân.

Nhưng vừa tiếp xúc với ánh mắt tà dị kia của Ngô Thanh Vân, hắn cũng cảm giác một cỗ hơi thở lạnh từ trên lưng chảy thẳng lên đầu.

“Bô... Bô Xì Bo, ta đột nhiên cảm thấy, vẫn là anh trai xấu xa kia tốt hơn một chút...”

Trà Mi đỏ hồng mắt, phát run nói ra.

Bô Xì Bo nhìn thấy bóng lưng Ngô Thanh Vân, lại nhìn thoáng qua trên vũ khí nhỏ giọt vết máu, Lê Bống và Yuna biểu lộ lạnh như băng, vội vàng gật gật đầu lia lịa: “Ờ!”

Trong khi team của Thái Hòa đi xuyên qua đường phố hoang vu, một đội người khác cũng đang lưng vác ba lô, cầm vũ khí nhanh chóng đến gần phía tòa nhà cao tầng này.

Một gã thanh niên trong đó dắt lấy cánh tay người phía trước thật chặt, nhắm mắt lại, lông mày nhăn lại thật chặt.

Mặc dù nhắm mắt lại, nhưng có phía trước người thanh niên kia dẫn đường, tốc độ của bọn hắn cũng không thể chậm hơn so với những người khác.

“Đội trưởng.”

Sau mấy phút đồng hồ, thanh niên hơi mở mắt ra, nói ra: “Đã

ở phía trước rồi.”

Trong nháy mắt khi ánh mắt của hắn mở ra, lộ ra vẻ hết sức quỷ dị, phảng phất trong con ngươi còn lưu lại lấy một ít hình ảnh, nhưng rất nhanh cũng biến mất không thấy.

“Khổ cực. Ngươi cảm giác còn tốt đó chứ?”

Người chạy trước tiên cũng không quay đầu lại nói.

Người đội trưởng này ăn mặc một bộ quần áo thể thao màu xám, mũ trùm phủ lên đầu, ngoại trừ ba lô trên người ra, vậy mà cái gì đều không có cầm.

“Khá tốt.” Thanh niên dụi dụi khóe mắt, nói ra.

Tròn trắng mắt của hắn đã hiện đầy tơ máu, mắt quầng thâm rất nặng, nhìn qua cả người dường như là thời gian dài ngủ không được ngon giấc vậy.

“Năng lực của ngươi rất quan trọng đối với chúng ta, hôm nay cũng không dùng lại rồi.”

Đội trưởng đội mũ trùm đầu hơi nghiêng mặt qua, lộ ra bên mặt cực kỳ xinh đẹp.

Đại khái khoảng 25~26 tuổi, bờ môi rất mỏng, sống mũi cao thẳng, màu da màu lúa mì nhìn qua thật là khỏe mạnh, trên một đôi mắt dài nhỏ, cho người ta một loại cảm giác hết sức lãnh diễm.

Một mái tóc đen từ cạnh mũ trùm đầu rơi xuống, làm cho bộ dáng nàng bị hóa trang che dấu lại, có thêm vài phần mềm mại đáng yêu của phái nữ.

“Phát hiện người hợp tác hay sao?” Nàng lại hỏi.

Thanh niên lắc đầu: “Không có, đoán chừng còn chưa tới vị trí

chỉ định.”

“Uh, hoàn cảnh mảnh khu vực này khá phức tạp, không tìm được cũng là bình thường đấy. Đoán chừng Tăng Tham Mưu chưa cho hắn địa chỉ cụ thể nha, dù sao thực lực của hắn như thế nào, chỉ là nghe qua Ninh Dương Lan Ngọc báo cáo mà thôi. Dùng tính cách của Tăng Tham Mưu, có thể sẽ ra cho hắn một chút vấn đề nan giải.”

Nàng biểu lộ bình tĩnh nói.

Một người đội viên khác thân hình cao lớn lại hừ lạnh một tiếng, bất mãn nói: “Nói không chừng bọn hắn đã bị làm thịt rồi... nhưng mà, chi đội của chúng ta đã là đội mạnh nhất bên trong 3 đội tìm kiếm cứu nạn đấy, Tăng Tham Mưu làm gì còn phái một người ngoài đến hợp tác với chúng ta?”

“Tất cả hai chi đội ngũ khác đều mất tích, không được quá bất cẩn nha. Dù sau Tăng Tham Mưu làm việc khẳng định có lo nghĩ của nàng.” Thanh niên cau mày nói ra.

“Nhất định là bọn hắn sơ quá suất nha! Zombie trong Sài Thành phố số lượng nhiều, chẳng may bị vây rồi, ngăn ra liên lạc cũng là rất bình thường đấy.” Lại một gã đội viên xen vào nói ra.

“Tình huống thế nào còn không biết đây này. Còn những chuyện khác đừng nói rồi, thực lực đội của Tom cũng không tệ lắm nha?”

Thanh niên lại xoa nhẹ con mắt, nói ra.

Chương 583: Dằn Mặt

Đội viên kia hơi khinh thường nhếch miệng, nhưng cuối cùng vẫn còn hơi kiêng kị nhìn thoáng qua cô gái mũ trùm đầu phía trước, sau đó trung thực ngậm miệng lại.

Mũ trùm đầu cô gái cũng theo trên người hắn thu hồi ánh mắt, thân thủ đem cái kia sợi tóc lũng đến sau tai.

Trong ánh mắt của nàng, lập tức lộ ra một chút nặng nề.

Trong khách sạn New World.

Thái Hòa chui đi vào từ trong khe cửa xoay, cau mày nhìn vào thi thể Zombie nằm đầy đất trong đại sảnh.

Trong những thi thể này có một phần là hoàn toàn không có ngoại thương đấy, biểu lộ bình thường, cho thấy ít nhất bọn hắn cũng là Zombie cấp biến dị.

“Những con Zombie này chắc là bị dị năng giả giết chết nha? Tăng Thanh Hà nói chi đội ngũ này rất mạnh, xem ra là thật sự.”

Thái Hòa liên tiếp bước qua 2 cỗ thi thể, nhìn lại trong đại sảnh.

“Răng rắc.”

Đột nhiên truyền đến tiếng vang kéo lên chốt an toàn súng rất nhỏ, Thái Hòa lập tức ngẩng đầu nhìn về phía lầu hai.

Sau lan can hành lang, đột nhiên đứng đấy một bóng người mặc trang phục ngụy trang, lúc này đang cầm một khẩu súng trường, ngắm chuẩn lấy đầu Thái Hòa.

Cảm giác nguy cơ lập tức bao phủ trong lòng Thái Hòa, sắc mặt của hắn thoáng chốc trở nên âm trầm.

Người này vậy mà dùng họng súng chỉ vào hắn...

Cái vòi tinh thần lập tức thò ra, đã chế trụ đoàn ánh sáng tinh thần của người này, sau đó dụng sức bỗng xoắn một cái.

Người này lập tức phát ra một tiếng kêu đau đớn, toàn thân mềm nhũn, súng trường trong tay cũng rớt xuống thoáng một cái "keng".

Thái Hòa nhảy lên phía trước, dùng tốc độ cực nhanh nhanh chóng vọt vào dưới lan can, tiếp được súng trường một cái.

Người nọ chóng mặt trong vài giây đồng hồ, mới đứng vững thân thể, nhưng hắn vừa bổ nhào tới trước lan can, đã nhìn thấy Thái Hòa đang dùng họng súng nhắm ngay đầu của hắn.

Sau khi liếc nhau một cái, Thái Hòa nở một nụ cười nhàn nhạt, để xuống họng súng.

"Ta là Thái Hòa, Tăng tham mưu để cho ta tới tụ hợp với các ngươi đấy."

Sau mấy phút đồng hồ, team của Thái Hòa đã được dẫn vào trong một văn phòng lớn ở lầu bốn.

Mấy người đang sửa sang lại ba lô, mà những người khác lập tức đem một ít ghế sô pha đệm trải ở trong góc.

Trên ghế sa lon ngồi hai người, vừa thấy team của Thái Hòa xuất hiện, lập tức đứng dậy.

Một cô gái trong đó ăn mặc quần áo thể thao, mũ trùm đầu che khuất hơn phân nửa khuôn mặt đưa ra một tay nhỏ bắt tay với Thái Hòa, nói ra: "Các ngươi tới nhan hơn so với ta tưởng tượng.

Chúng ta cũng vừa đến năm phút đồng hồ. Chào ngươi, ta là đội trưởng Trần Tiểu Vy."

Năm phút đồng hồ lập tức dọn dẹp xong một tòa nhà cao tầng? Tốc độ thật trâu bò...

Trong nội tâm Thái Hòa hoảng sợ, mặt ngoài lại không hề nao núng bắt tay với nàng: "Xin chào, ta là Thái Hòa."

Một người thanh niên khác mắt quầng thâm cũng đưa tay ra đến: "Ta là đội phó Trần Lao Công, hy vọng lần này hợp tác vui vẻ."

Hắn nói xong, cũng đưa mắt nhìn sang súng trường trong tay Thái Hòa, sau đó hơi bất mãn nhìn về phía đội viên đứng ở một bên kia.

Vị đội viên kia lộ ra một chút biểu lộ xấu hổ, ngượng ngùng nói: "Chuyện này... Ta chỉ là không thấy rõ ràng..."

Đội viên khác trong phòng sớm đã tập trung ánh mắt tới, biểu lộ đều rất kinh ngạc.

Thái Hòa biết rõ đạo lý thấy tốt thì lấy. Quay người ném khẩu súng trường kia cho tên đội viên này, nói ra: "Đạn lên nòng, rất nguy hiểm."

Đội viên chụp lấy một cái, sau đó liếc nhìn Thái Hòa hết sức kiêng kỵ.

"Ba vị này có lẽ chính là đồng đội của ngươi đúng không? Vậy hai bọn họ chính là người sống sót lần này muốn theo chúng ta trở về?"

Trần Tiểu Vy đưa mắt nhìn sang sau lưng Thái Hòa, hỏi.

Ba người Lê Bống dung mạo xuất sắc cũng thu hút rất nhiều

người chú ý. Nhưng mà những người này đều là chiến sĩ suốt ngày sờ bò lăn lộn kề cận với cái chết, tối đa vừa ý kinh ngạc nhìn một chút mà thôi.

Sắc đẹp mặc dù tốt, nhưng các nàng đi theo người là một dị năng giả, hơn nữa còn là một dị năng giả cái có năng lực làm một gã đội viên nộp vũ khí đầu hàng.

Chỉ dựa vào một sự việc nho nhỏ như vậy xen vào, Thái Hòa cũng thể hiện ra đầy đủ lực chấn nhiếp.

Mặc dù còn có một vài người còn có hoài nghi trong lòng đối với thực lực của Thái Hòa, nhưng ít ra sẽ không ở trước mặt đứng ra bới móc rồi.

Bô Xì Bo kéo Trà Mi một cái, chủ động đứng ra lớn tiếng nói: "Vâng. Chính là chúng ta!"

"Tinh thần không sai." Trần Tiểu Vy nhàn nhạt liếc nhìn bọn hắn, nhưng sau đó xoay người vẫy vẫy tay tới phía một người đàn ông trung niên.

Một cánh tay người đàn ông này dùng băng gạt treo ở trên cổ, súng trường cũng đã bị hắn kẹp bên nách, thoạt nhìn hơi quái dị.

"Vị này. Còn có năm thành viên bị thương khác, ngày mai sẽ mang theo vật tư chúng ta lần này sưu tập được trở về nơi trú quân, hai người các ngươi cùng theo trở về."

Trần Tiểu Vy nhìn về phía Trà Mi và Bô Xì Bo giới thiệu, nhưng trên thực tế cặp mắt dài nhỏ kia lại nhìn chằm chằm vào Thái Hòa. Dường như đang trưng cầu ý kiến của hắn.

Chương 584: Hợp Tác

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 585: Làm Quen

Sáng sớm hôm sau, tầm mười tên đội viên Đại Bàng võ trang đầy đủ nối đuôi nhau đi ra khách sạn New World, vẻ mặt nặng nề cầm súng canh giữ ở trên cầu thang gần cửa.

Trần Tiểu Vy cởi bỏ bộ quần áo thể thao kia, lộ ra 1 bộ áo da bó sát người màu đen, tóc thật dài buộc lên cao cao, trên khuôn mặt màu lúa mì xinh đẹp, vẻ mặt nghiêm túc lạnh như băng.

Trên đôi mắt nhỏ dài, lại làm cho cả người nàng nhìn về qua có thêm vài phần khí tức lãnh diễm gợi cảm.

Bên hông nàng treo hai thanh súng ngắn, trên đùi lại cột một con dao găm, dưới chân mang lên một đôi ủng da, lưng thẳng tắp, đứng ở trước đội ngũ ngắm nhìn về phía phương xa.

Đội phó Trần Lao Công, lập tức cùng team của Thái Hòa đứng ở cửa.

Rất nhanh, từ bên trong lại đi tới một đội người.

Năm người đi ở phía trước đều bị tổn thương ở một mức độ bất đồng, trên người lưng vác ba lô căng phồng, bên hông treo hộp đạn, trong tay còn mang theo súng tiểu liên giảm thanh.

Trần Lao Công bắt tay với người đàn ông trung niên đứng tại phía trước nhất, dặn dò: “Sưu tập được những vật tư này, cũng toàn bộ nhờ các ngươi đưa về nơi trú quân rồi. Sinh mạng của hai người sống sót, cũng giao cho các ngươi.”

Người đàn ông trung niên mạnh mẽ đứng thẳng thân thể, sau đó nâng lên cánh tay còn hoàn hảo kia, chào một cái: “Yes sir!”

“Được rồi được rồi, chúng ta bây giờ cũng không phải trong bộ đội rồi.” Dường như Trần Lao Công hơi không quen, đưa tay vỗ vỗ bả vai người đàn ông trung niên, nói ra, “Nhất định phải coi chừng nha.”

“Các ngươi cũng phải cẩn thận!”

Đồng thời khi người đàn ông trung niên nói chuyện với Trần Lao Công, Bô Xì Bo và Trà Mi cũng từ phía sau đi tới.

“Chuyện này... Ta đoán chừng, cha của ta cũng không có để lại cái gì cho ta...”

Bô Xì Bo gãi gãi đầu, hơi chờ mong nhìn về phía Thái Hòa.

Không đợi hắn nói xong, Thái Hòa lại vươn tay ra, xoa nhẹ hạ đầu của hắn, nói: “Cố gắng sống sót cho tốt.”

Bô Xì Bo ngẩng đầu nhìn về phía Thái Hòa. Dường như vành mắt hơi đỏ lên.

Hắn cắn môi dùng sức gật nhẹ đầu, sau đó lập tức trở về bên người người đàn ông trung niên.

Trà Mi lập tức hơi khẩn trương chuyển đến trước mặt Thái Hòa, sau khi theo dõi hắn trong chốc lát, đột nhiên đưa tay ôm lấy Thái Hòa, sau đó rất ngại ngùng cúi đầu nói ra: “Ngươi. . . Ngươi nhưng thật ra là người tốt, cho nên... Các ngươi phải cẩn thận nha.”

“Cái thẻ người tốt này thật đúng là tới rất bất ngờ đấy... Các ngươi cũng tự lo lắng cho mình nha.”

Thái Hòa buồn cười đưa tay lên bóp thoáng đôi má của nàng một cái, sau đó cúi người xuống dưới tiến tới bên tai của nàng, thấp giọng dặn dò: “Đừng có lại nhát gan như vậy rồi, sẽ bị người ta ức hiếp đấy.”

Trà Mi rung động toàn thân. Lỗ tai "Roẹt" thoáng một cái tự nhiên đỏ lên.

Sau khi chuẩn bị năm phút đồng hồ, hai đội người lập tức chính thức mỗi người đi một ngả, team của Thái Hòa đi ở cuối cùng, đi theo đội Trần Tiểu Vy tiến về phía khu vực đội của Tom mất tích.

Con đường bọn hắn lựa chọn, số lượng Zombie tương đối ít hơn những khu vực khác. Nhưng cũng là tùy tiện có thể thấy được.

Năm người đi tuốt ở đằng trước tản ra hình quạt, bất luận từng góc độ nào xuất hiện Zombie, đều bị bọn hắn kịp thời phát hiện, hơn nữa đánh gục.

Còn 3 người khác lập tức đi ở phía sau bọn họ, cầm súng cảnh giác chú ý đến những nơi hẻo lánh kia.

Lúc có xuất hiện Zombie biến dị, nếu như phía trước xạ kích thất bại, hoặc là không thể trúng chỗ hiểm mục tiêu. Ba người này sẽ bổ sung mấy phát.

Trần Lao Công và hai người cuối cùng, lại đi theo bên người Thái Hòa.

Mặc dù tối hôm qua trao đổi rất nhiều tình báo, nhưng một ít vấn đề khá quan trọng cũng không có nói tới.

Thừa dịp hiện giờ còn chưa có tiến vào khu vực chiến đấu, có tất yếu trước hết tiến hành câu thông một chút.

"Ta là Nguyễn Trung Hiếu." Một người đàn ông khôi ngô hơn ba mươi tuổi trong đó quay đầu sang đây nhìn về phía Thái Hòa. Tự giới thiệu mình, "Đã từng đi lính, sau đó nhận thầu một vườn trái cây ở vùng ngoại thành Thành Phố Biên Hòa. Thời điểm tai nạn xảy ra ta vừa mua chiếc xe chuẩn bị chuyển qua nghề giao

hàng đấy, không nghĩ tới... Khục. Không đề cập nữa. Ta là dị năng giả đặc thù, cũng có người gọi Siêu năng giả hoặc Năng lực giả gì đấy. Dù sao chính là chuyện quan trọng như vậy a."

Thái Hòa hơi bất ngờ nhìn hắn một cái, Dị năng giả trong đội ngũ này dường như rất nhiều a...

Một người đang đeo cái mắt kiếng gọng vàng, hắn liếc nhìn nhàn nhạt Thái Hòa, không nói gì.

Nguyễn Trung Hiếu cười cười, nói ra: "Tên kia gọi Lâm Vô Bệnh nhưng sau mấy lần bệnh xuýt chết trong nhiệm vụ, hắn đổi tên thành Lâm Văn Chung. Nghe nói trước kia là một tiến sĩ, nhưng mà chúng ta đều quen gọi hắn là máy chém gió, ngươi nhìn hắn suốt ngày kéo căng lấy khuôn mặt, thật ra tất cả trong bụng đều là ý nghĩ xấu."

"Em gái ngươi đấy." Lâm Văn Chung nhướng mày, một súng cũng đảo ở trên người Nguyễn Trung Hiếu.

Người đàn ông cao lớn này lập tức hô to gọi nhỏ khoa trương lên: "Ta nói ngươi một bụng ý nghĩ xấu a! Ngươi chọc thì chọc nha, ngươi nhắm trúng trứng với bờ mông ta làm gì? !"

Chương 586: Mỹ Nữ Lãnh Diễm Áo Da Bó Sát Người

“Ông nội mày đấy, lúc nào ta chọc bờ mông với trứng của ngươi rồi...”

“Chẳng phải ngươi là tiến sĩ hay sao? Ức hiếp một người nông dân như ta vậy, ngươi không biết xấu hổ hay sao? Ngươi còn có... giác ngộ của một phần tử trí thức hay không?”

“Tiến sĩ không thể mắng chửi người rồi hả? Móa! Ngươi còn nông dân cái trim gì? Cơ bản ngươi chính là địa chủ! Phần tử trí thức làm sao vậy? Đây là ngươi đang kỳ thị hay sao?”

Thái Hòa bị kẹp ở giữa, nghe qua mà quạ đen bay đầy đầu.

“Lâm Văn Chung cũng là dị năng giả đặc thù, chi đội ngũ này của chúng ta tổng cộng có bốn gã dị năng giả đặc thù, đội trưởng và ta, còn lại chính là hai người bọn họ rồi. Đừng nhìn bọn hắn gặp mặt là nhao nhao, nhưng mà thời điểm việc vẫn rất tin cậy đấy. Nhiệm vụ lần này rất đặc thù, có khả năng tính nguy hiểm cũng rất cao, cho nên đội viên khác tạm thời với tư cách yểm hộ, do chúng ta làm là chủ lực. Thời điểm khi chúng ta không ứng phó qua nổi, phải nhờ vào ngươi ra tay giúp đỡ rồi.”

Trần Lao Công dụi dụi con ngươi, nói ra.

Hắn mắt quầng thâm nặng tới giống như là vẽ lên cặp mắt gấu trúc vậy, nhìn qua đặc biệt quái dị, người bình thường cho dù vài ngày không ngủ, đoán chừng cũng không cách nào so sánh với hắn.

Thái Hòa đoán chừng đôi mắt quầng thâm này không tầm

thường, có lẽ có liên quan tới dị năng của hắn.

“Ta nghe nói lần này những con Zombies kia là giống đặc thù, gọi là Zombie dị biến gì?” Nguyễn Trung Hiếu xoay người lại, quay mắt về phía Thái Hòa chạy đến phía trước, mắt điếc tai ngơ với tiếng súng không ngừng truyền đến từ phía trước, “Ngươi đã gặp rồi hay sao?”

Thái Hòa gật nhẹ đầu: “Những con Zombie dị biến kia, trên thân thể sinh ra một ít dị biến, sức chiến đấu cũng muốn mạnh hơn nhiều so với Zombie bình thường.”

Nguyễn Trung Hiếu lập tức lộ ra sắc mặt tò mò, lấy ra một gói thuốc lá từ trong túi quần, rút ra một điếu đốt lên cho Thái Hòa: “Ra, đây là ta dùng 10 viên đạn đổi lấy đấy, thuốc xịn! Có thể nói cho ta biết một chút, trong những con Zombie dị biến kia...” Hắn liếm liếm bờ môi, mở trừng hai mắt về phía Thái Hòa, “Có mỹ nữ không? Giống như những cô gái bên người ngươi vật đó.”

Hắn nói xong, cũng nghiêng đầu nhìn phía ba người Lê Bống đi ở cuối cùng, lộ ra một chút hâm mộ: “Ta đã FA hơn ba mươi năm nay rồi, ta đã từng đi ra mắt không biết bao nhiêu lần rồi, nhưng mãi mà không tìm được người thích hợp, nhưng mà ngươi thì đến ba cô vợ bé, thật là người nào cũng xinh đẹp!” Hắn giơ lên ngón tay cái về phía Thái Hòa, “Thật xinh đẹp!”

“Này, Lâm tiến sĩ. Ngươi thân là tiến sĩ, từng có bạn gái xinh đẹp như vậy chưa?”

Lâm Văn Chung đẩy xuống mắt kính, bực mình trợn mắt không còn chút máu, nói ra: “Giữa bạn gái xinh đẹp với tiến sĩ có liên hệ ở chỗ nào! Dù sau nếu trong Zombie dị biến thật sự có cô gái rất xinh đẹp đấy, ngươi còn dự định cua nàng hay sao?”

Nguyễn Trung Hiếu cười cười, trên mặt ngăm đen đã hiện lên một chút sắc mặt cực kỳ mong đợi: “Không thể cua ta vẫn không

thể nhìn hay sao?"

"Có mỹ nữ hay không ta không biết, nhưng mà tướng mạo của bọn hắn với biến dị... Với Zombie cao cấp đều giống nhau, đều khôi phục đến bộ dạng người bình thường."

Thái Hòa vừa cười vừa nói.

Cùng hành động với nhiều Dị năng giả như vậy, đối với Thái Hòa mà nói còn là lần đầu tiên.

Hơn nữa nhìn bộ dáng này, bọn hắn đều rất mạnh.

Thái Hòa nhìn về phía Trần Tiểu Vy đứng ở phía trước nhất, bóng lưng của nàng tràn đầy nét đẹp dã tính, liếc nhìn có thể trông thấy nàng từ trong đội ngũ.

Nhưng mà Thái Hòa chú ý tới, lúc đội viên khác nhìn về phía nàng, đều dùng một loại ánh mắt kính sợ đã nhìn đến nàng, điều này nói rõ thực lực của nàng, chỉ sợ cũng không thể khinh thường.

"Ba vị kia dường như không ưa thích nói chuyện chút nào... Ngoài ra, thật sự không cần để cho các nàng đến trong đội ngũ hay sao? Chỗ đó chắc là an toàn nhất đấy."

Trần Lao Công nghi hoặc quay đầu lại nhìn thoáng qua, hỏi.

Lúc này, ba người Lê Bống theo ở xa xa phía sau, mà ở một con chó trên đầu đường, thì ra là Ca Cao bảo trì khoảng cách cực hạn 2000m với Thái Hòa.

Trên thực tế, ở dưới tình huống công trình kiến trúc mọc lên san sát như rừng, cho dù khoảng cách của giữa hai bên cách xa không đến 500m, những người này cũng không phát hiện được sự tồn tại của Ca Cao.

Nhưng vì để an toàn đạt được mục đích, đương nhiên khoảng

cách vẫn càng xa càng tốt.

Thái Hòa không hề nao núng lắc đầu, nói ra: “Chuyện này không cần lo lắng.”

“Ờ, nếu như đến lúc đó ngươi hành động bất tiện, trực tiếp nói với ta là được, ta sẽ để cho người bảo hộ các nàng đấy.”

Trần Lao Công do dự một chút, còn nói thêm.

Tuy nói hắn là có ý tốt, nhưng Thái Hòa vẫn không nhịn được nở nụ cười mờ ám.

Lê Bống các nàng, làm gì cần những người này bảo hộ...

Bất đồng với bề ngoài nhu nhược, thực lực của các nàng thật sự là dũng mãnh số một.

Tiếp nhận nhiệm vụ lần này, một phương diện đương nhiên là vì lấy được máu tươi của Zombie dị biến, nhưng quan trọng hơn là vì Thái Hòa muốn mượn lấy cơ hội này, xem xét thử đến tột cùng doanh địa Đại Bàng mạnh bao nhiêu.

Chi đội ngũ này đã được xưng là đội mạnh nhất trong doanh địa Đại Bàng, ở trên một mức độ nhất định, mới có thể thể hiện ra thực lực thật sự của doanh địa Đại Bàng.

Chương 587: Xoa Bóp Thêm Nhiều Chất Lỏng

Quảng trường Nguyễn Huệ, Sài Thành.

Trên đường phố hoang vu, tùy tiện có thể thấy được thi thể Zombie.

Tủ kính thủy tinh bị viên đạn bắn cho nát bấy, ô tô vứt đi chắn đầy đường đi, bóng dáng một đội người đang từ xuyên thẳng qua trong đống hỗn độn này.

Trần Tiểu Vy đang cầm bản đồ đứng ở bên ngoài một cửa hàng tìm kiếm biển số nhà, sau đó quay đầu nói với team của Thái Hòa:

"Xung quanh đây là được. Lúc Ninh Dương Lan Ngọc báo cáo, nói bọn hắn đang kiến thiết gần con đường chính, chuẩn bị di động về đường Lê Lợi, sau mấy phút đồng hồ cũng mất đi liên hệ với nơi trú quân đã triệt để. Ở đây vừa vặn ở ngay trung tâm giao điểm hai con đường, nếu như bọn hắn bị ép dừng lại bỏ đi hao tổn chiến mà nói..., có khả năng ở khu vực gần đây."

"Nhưng từ trên tình huống huyết dịch cứng lại của những thi thể trên mặt đất này mà nói, ít nhất bọn hắn đã tử vong một ngày. Như vậy xem ra, nói không chừng đội của Tom đã di chuyển rồi."

Lâm Văn Chung đi tới bên cạnh một cỗ thi thể, dùng chân khều nhẹ thoáng một chút vết máu trên mặt đất, đẩy xuống kính mắt, nói ra.

Mà Thái Hòa lập tức ngồi xổm trước mặt thi thể, đưa tay lật

người lại nữ Zombie dáng người nhỏ gầy này.

Động tác này của hắn làm cho đội viên vây xem đều hơi rung động, phần lưng thi thể kia cơ bản bị bắn trở thành cái sàng, mặc dù là bọn hắn cũng không muốn dùng tay đi đụng.

Buồn nôn không nói, còn có nguy cơ lây nhiễm.

Bọn hắn nào biết đâu rằng, máu tươi Zombie dị biến đối với Thái Hòa mà nói cũng không có uy hiếp bao nhiêu, trái lại vẫn thứ hắn đang cần gấp lấy về sử dụng.

“Đáng tiếc huyết dịch đều cứng lại rồi, tuy nói virus khẳng định còn bảo trì sức sống, nhưng vẫn là dùng máu mới càng thỏa đáng một chút a.”

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa cẩn thận nhìn chằm chằm vào cỗ thi thể này nhìn một cái.

Chợt nhìn ngược lại là không có đặc biệt gì, nhưng mà sau khi Thái Hòa đem dời ánh mắt xuống. Biểu lộ lập tức tựu trở nên hơi kỳ lạ.

“Ắc. . .” Thái Hòa quay đầu ngăn lại Trần Tiểu Vy tới, nói ra, “Ngươi nhìn, có thể sẽ cảm thấy rất xấu hổ.”

Nhưng mà cô gái này vậy mà tính cách rất quật cường. Thái Hòa nói chưa dứt lời, vừa nói nàng ngược lại mau đi tới hai bước, đứng ở bên người Thái Hòa cúi đầu nhìn một cái.

“. . .”

Trần Tiểu Vy mặt đen thui, yên lặng vừa quay đầu.

“Cảm giác, bóp thoáng một cái sẽ từ bên trong bắn ra cái gì đó. Chỉ mong là cảm giác của ta bị sai.”

Trần Lao Công ở một bên run rẩy thoáng khóe mắt một cái,

thấp giọng nói ra.

Hắn vừa dứt lời, đã nhìn thấy Thái Hòa đưa tay nắm ngọn núi khổng lồ này, sau đó năm ngón tay hơi vừa dùng sức.

“Có lẽ đã cứng ngắc nha...”

“Phốc!”

Một cỗ chất lỏng giống như súng bắn nước từ trong bắn ra, trực tiếp phún ra xa đến 2m, sau đó dính lên trên một cái hộp đèn ở ven đường.

“Xèo xèo!”

Cái hộp đèn kia lập tức truyền đến thanh âm bị ăn mòn, rất nhanh đã bị hòa tan ra mấy cái lỗ nhỏ.

“Cmn! Sữa độc đoạt mạng!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian buông ra, nhấc lên váy nữ Zombie này phủ lên cặp ngực bắn ra chất độc của nàng.

Lâm Văn Chung như đang suy nghĩ gì nhìn về phía mấy cái lỗ, gật đầu nói: “Xem ra không chỉ thi thể không có trở thành cứng ngắc. Hơn nữa tính ăn mòn của độc tố trong cơ thể vẫn bảo trì hoạt tính như lúc trước. Đội phó chúc mừng ngươi. Sức quan sát của ngươi vẫn nhạy cảm trước sau như một.”

“Ngươi là khen ngợi ta hay vẫn đang châm chọc ta?” Trần Thiên Đông sửng sốt một chút. Hỏi ngược lại.

“Là cấu tạo thân thể của Zombie dị biến, quả nhiên rất thú vị...”

Nguyễn Trung Hiếu nhìn về phía một cỗ thi thể khác, dùng dao găm chọc lấy quần áo nhìn mấy lần: “Điện tử ABECO hay sao?”

“Đây không phải là một xí nghiệp trong Khu Công Nghệ Cao hay sao?” Lâm Văn Chung hơi kinh ngạc nói.

Thái Hòa lập tức nhảy lên trong lòng một cái. Khu Công Nghệ Cao hắn đã từng đi ngang qua hai lần. Nhưng Zombie trong này cũng không có gì khác nhau Zombie với tùy tiện có thể thấy được trong nội thành...

“Nói như vậy, thật sự là virus dị biến từ bên trong phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech truyền ra rồi... Tốc độ lây nhiễm thật là lợi hại! Nơi sản xuất lương thực và công viên Khu Công Nghệ Cao cũng không ở cùng một con đường. Có lẽ đám người Lý Nhã Phương không có vấn đề quá lớn nha...”

Thái Hòa nghĩ một lát, lại nhìn về phía mấy cỗ thi thể khác, quả nhiên ở trong đó một cỗ thi thể trên người lại phát hiện một thẻ công tác.

Mặc dù không phải Điện tử ABECO, nhưng cũng là công nhân viên chức ở trong xí nghiệp điện tử Khu Công Nghệ Cao.

“Mọi chuyện rõ ràng không sai biệt lắm. Đội ngũ mất tích sớm nhất kia, nhiệm vụ của bọn hắn chính là đi sưu tầm vật tư tất yếu trong Khu Công Nghệ Cao, nhưng lại gặp phải những Zombie dị biến này. Đội của Tom sau khi nhận được tình báo tiến đến điều tra và cứu viện, trên nửa đường đã xung đột với những Zombie dị biến đã vào thành này rồi, rơi vào khốn cảnh giống hệt với đội ngũ thứ nhất.”

Chương 588: Kiêu Ngạo

Thái Hòa đứng dậy, sắc mặt ngưng trọng nói.

Trần Thiên Đông gật nhẹ đầu, sau đó hơi nghi ngờ nói ra: "Nhưng mà tại sao bọn nó phải vào thành? Nếu như chỉ là để sưu tầm càng nhiều đồ ăn nữa, sau khi vào thành có lẽ cũng phân tán ra rồi, không có lẽ xuất hiện số lượng lớn ở khu vực này mới đúng. Tốc độ di chuyển của bọn nó quá nhanh, không phù hợp thói quen săn bắn của Zombie."

"Ta cũng không biết." Thái Hòa ngửa ra hai tay, nói ra, "Những Zombies này cũng không phải là Zombies bình thường, không thể dùng lẽ thường để tính toán nha."

Trần Tiểu Vy nhìn hắn một cái, nói ra: "Thái Hòa phân tích rất có đạo lý, chúng ta cũng không cần phải đi phỏng đoán động cơ của Zombie. Tìm được đội của Tom, sau đó tiêu diệt những quái vật này, nhiệm vụ của chúng ta chỉ đơn giản như vậy. Đi thôi."

Nàng nói xong, lập tức quay đầu đi về hướng đội ngũ phía trước.

"Thế nào, đội trưởng của chúng ta rất mạnh mẽ nha? mặc dù là một cô gái, nhưng ở nơi trú quân chúng ta là bạo lực nổi danh."

Nguyễn Trung Hiếu vỗ xuống bả vai Thái Hòa, rất là đắc ý nói ra: "Cho nên đi theo nàng, lão ca ta cũng là tâm phục khẩu phục. Đúng rồi, thủ đoạn tán gái của ngươi xuất sắc như thế, có muốn thử một chút cọ xát với đội trưởng của chúng ta ra một chút tiếng sét ái tình gì hay không? Ta rất chờ mong đấy..."

"Vì sao ta cảm thấy là ngươi đang muốn bịp ta?" Thái Hòa trợn

trắng mắt không còn chút máu, nói ra.

Nguyễn Trung Hiếu cười khặc khặc, mà Lâm Văn Chung lập tức ở một bên nói ra: "Có lòng tốt nhắc nhở một câu, trong doanh địa trước sau từng có năm người từng có dự đính theo đuổi Trần đội trưởng. Sau đó... Bọn hắn đều từng nằm ở phòng cứu hộ hơn một tuần lễ."

"Hung tàn như vậy sao..."

Thái Hòa sờ lên cái cằm, nhìn về phía bóng lưng Trần Tiểu Vy.

Cô gái này luôn mặt lạnh lấy, hoàn toàn chính xác bộ dạng không dễ tiếp xúc chút nào.

"Vì không phức tạp, nếu như không phải tất yếu vẫn ít nói chuyện với nàng là tốt rồi." Thái Hòa âm thầm đưa ra quyết định.

Đi theo đội ngũ tiếp tục di động về phía trước, Thái Hòa điều khiển Ca Cao vượt qua mấy dãy nhà cao tầng, sớm đến phía trước xem xét tình huống đi.

Từ sau khi tiến vào cái quảng trường này, Thái Hòa cũng luôn luôn một loại cảm giác hết sức không thoải mái, chuyện này làm cho trong lòng của hắn rất tỉnh ngủ.

Sau khi thấy được bộ dáng những con Zombies dị biến kia, những đội viên này thái độ lúc đầu ngả ngớn cũng thoáng chú ý một ít.

Nhưng mà bốn năm người trong đó vẫn bảo trì thái độ hết sức kiêu ngạo, thậm chí trên đường đi đều đang trêu ghẹo những Zombie dị biến này.

"Zombie dị biến cái gì, chẳng phải là sau khi bị virus lây xuất hiện quái vật thân thể dị dạng buồn nôn hay sao?"

Một người trong đó thấp giọng lẩm bẩm một câu, tên còn lại lập tức lập tức tiếp chuyện nói ra: “Đúng vậy, nếu thật sự là một Zombie nữ bóp ra sữa độc xông lại phía ta, không chừng còn rất thú vị đấy, ha ha ha...”

“Quái vật dị dạng trong Zombie mà thôi...”

“Ha ha, có người không phải nói tận mắt thấy qua ở căn cứ nghiên cứu cái gì, thực lực mạnh vô cùng sao, ngược lại là ta muốn kiến thức một chút, thử xem có phải là nổ hay không đấy.”

Cuối cùng người này cười lạnh một tiếng, vóc dáng hắn rất cao, khổ người cũng rất lớn, lúc nói chuyện cũng không có hạ thấp âm lượng.

Hắn quay đầu liếc nhìn Thái Hòa, thấy Thái Hòa chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn, khóe miệng lập tức lộ ra một chút sắc mặt khinh thường.

Không dám kiếm chuyện hay sao? Quả nhiên không có ý nghĩa...

“Ngoại trừ tên há mồm nói rất lợi hại kia, dọc theo con đường này cũng không thấy hắn ra tay...”

Người trước kia từng bị Thái Hòa kéo rơi xuống súng tranh thủ thời gian kéo hắn một cái: “Đừng nói nữa, bị đội trưởng nghe được ngươi lại phải bị mắng.”

“Ta chính là khó chịu dọc theo con đường này hộ giá hộ tống cho hắn và những cô nàng kia...”

“Được rồi, đây không phải chính là an bài của đội trưởng hay sao, Siêu năng giả đều phải bảo tồn thể lực đấy...”

“Hòa Ca, tên nhân loại kia... Ta có thể xé hắn hay sao?”

Lê Bống đi tới bên người Thái Hòa, hổ trảo trong tay mở ra mạnh mẽ, nhìn lạnh lùng về phía người cao to này.

Thái Hòa quay đầu nhìn nàng một cái, nở một nụ cười: "Được nha, bà xã nhà chúng ta cũng biết bảo vệ ông xã rồi..."

"Hắn vừa mới nói với các nàng Yuna!" Lê Bống cau mày nói tiếp.

"... Ta biết ngay..."

Thái Hòa sờ soạng hạ cái mũi, nói ra: "Người trong đội ngũ này, nếu so với đội của Tom khó hòa đồng hơn nhiều, nhiều người cho là mình lợi hại nhất đấy, lỗ mũi cũng vểnh lên trời rồi."

"Đánh bọn hắn một lần, tốt nhất đánh gãy một hai sợi gân tay gân chân gì đấy..."

Yuna cũng đi tiến lên đây, nắm chặt liêm đao, bẻ bẻ cổ, nói ra.

"Bọn hắn đang ước gì ta chủ động thêu dệt chuyện đây này." Thái Hòa lộ ra một nụ cười nhạt, quay người bóp Yuna một cái, "Thời điểm chủ nhân ở đây, làm thế nào có thể đánh chó tận hứng đây này?"

Chương 589: Lội Bì Bõm Dưới Đường Hầm Metro

Lúc đến vị trí trung tâm quảng trường Nguyễn Huệ, khoảng cách bọn người Thái Hòa xuất phát từ khách sạn New World, đã qua 3h.

Nhưng ngoại trừ thi thể ra, cơ bản không có phát hiện gì khác lạ.

Không ngừng có Zombie bị mùi máu tươi đậm đặc thu hút tới, đã gây ra phiền toái không nhỏ cho đội điều tra.

“Tình huống hiện giờ rất không lạc quan, vẫn là ta đến tìm tòi đi.” Trần Lao Công xoa nhẹ con mắt, nói ra.

Nguyễn Trung Hiếu lo lắng nhìn hắn một cái: “Ngươi không có vấn đề sao? Từ khi bắt đầu đi ra chấp hành nhiệm vụ, ngươi vẫn mang theo cặp mắt gấu trúc, hơn nữa càng ngày càng nghiêm trọng rồi.”

“Không có sao, phạm vi ta tìm tòi mới có thể bao trùm nửa cái quảng trường, như vậy tốt hơn nhiều so với chúng ta đi tìm chẳng có mục đích. Nhưng mà có khả năng đi đường phải làm phiền ngươi cõng ta rồi.”

Sau khi Trần Lao Công nói xong, tìm một khu vực coi như sạch sẽ ngồi xuống.

Thái Hòa tò mò nhìn hắn, dự định biết rõ ràng thủ đoạn của vị dị năng giả này một chút.

Trần Lao Công hít sâu một hơi, sau đó nhắm mắt lại.

Chứng kiến bộ dáng của hắn, Thái Hòa lập tức đưa một cái vòi tinh thần ra ngoài, dường như là dây anten vậy, xem xét thử dao động sóng tinh thần của Trần Lao Công.

Dùng đoàn ánh sáng tinh thần của Trần Lao Công ở trung tâm, một mạng lưới tinh thần lực hình quạt nhanh chóng kéo dài ra, bao trùm đại đa số khu vực phía trước hắn, nhưng lại khi tiếp tục kéo dài.

Chấn động tinh thần của hắn cũng lập tức trở nên cực kỳ kịch liệt, đồng thời màu sắc cũng bắt đầu nhanh chóng trở thành nhạt, thật giống như đang phụ tải rà soát từng chút một vậy.

“Tiêu hao tinh thần thật nghiêm trọng lực, nếu như mỗi lần hắn sử dụng năng lực đều tiêu hao nhanh như vậy, có lẽ gánh nặng kia rất lớn...”

Ở đây cũng chỉ có một mình Thái Hòa có thể chứng kiến tình huống cụ thể của Trần Lao Công, nhưng mà cho dù ở trong mắt người khác, trạng thái của Trần Lao Công cũng rất không xong.

Hắn cau mày, phát run toàn thân, trên trán không ngừng chảy xuống mồ hôi lạnh.

Sau khi trôi qua hai phút, tinh thần lực của Trần Lao Công lập tức đã thấy đáy. Cuối cùng hắn mới mở mắt: “Phương hướng mười giờ, ngay đường hầm Metro, lộ trình đại khái khoảng mười phút.”

Sau khi nói xong, thân thể hắn cũng mềm nhũn xuống, trực tiếp co quắp ngã trên mặt đất, xem ra yếu ớt quá, tạm thời cũng không cách nào tái mở miệng nói chuyện.

“Tìm tòi tinh thần lực thật là lợi hại, hơn nữa có thể kéo dài đến dưới mặt đất, so với cái vòi tinh thần của ta dò xét còn mạnh hơn. Không biết hắn là sở trường điểm này. Hay vẫn là cùng có

phương pháp sử dụng khác giống như ta.”

Thái Hòa hơi khiếp sợ nhìn về phía Trần Lao Công, nghĩ thầm nói.

Trần Tiểu Vy nhìn tới phía phương hướng mười giờ, sau đó phất tay nói ra: “Lập tức xuất phát.”

Nguyễn Trung Hiếu lôi dậy Trần Lao Công từ trên mặt đất, sau đó vác lên trên người.

Lưng cõng người trưởng thành hơn một trăm cân(năm mươi kg), nét mặt của hắn thoải mái mà giống như là lưng cõng 1 đoàn không khí.

Thể lực của những đội viên này cũng không tệ. Tốc độ Chạy rất nhanh, nếu như không phải thể năng Thái Hòa trải qua tăng trưởng lên, có khả năng phải hoàn toàn khổng đuổi kịp bọn hắn.

Nhìn thấy bộ pháp hắn nhẹ nhõm, Lâm Văn Chung lộ ra một chút giật mình, sau đó vừa lại kinh ngạc quay đầu lại nhìn thoáng qua ba người Lê Bống.

Mặc dù các nàng vẫn mãi rơi ở phía sau cùng, nhưng thủy chung đều bảo trì ở trong khoảng cách nhất định, hơn nữa nhìn biểu lộ cũng không mệt mỏi một chút nào.

“Ta bắt đầu hơi cảm thấy hứng thú đối với các ngươi. Thậm chí thể năng của các ngươi so với những người trải qua hệ thống huấn luyện chúng ta còn tốt hơn một ít.” Lâm Văn Chung lau mồ hôi trên trán một cái. Nói ra.

Rất nhanh phía trước cũng xuất hiện một cửa vào thông đạo dưới mặt đất, “Đây là đường ngầm Metro hay sao” .

Trần Tiểu Vy ngừng lại trước nhất, đi tới hỏi Trần Thiên Đông nói: “Mới vừa rồi phát hiện tình huống cụ thể phía dưới hay sao?”

Trần Thiên Đông đã trì hoãn được một ít. Gật đầu nói: “Không rõ ràng lắm, mới vừa chạm đến, cũng đưa tới một lần bắn ngược tinh thần lực cực lớn. Ta cũng không biết xảy ra chuyện gì, có lẽ là Zombie có tinh thần lực mạnh mẽ tiến hành che đậy với ta.”

“Có loại Zombie này sao?” Nguyễn Trung Hiếu mở to hai mắt nhìn. Tò mò hỏi.

“Không biết, ta cũng chỉ là suy đoán. Nhưng mà phạm vi đường hầm Metro rất lớn. Mọi người vẫn cẩn thận một chút a.” Sau khi Trần Thiên Đông nói xong, lại suy yếu chôn xuống đầu.

Những đội viên này lập tức lấy ra kính nhìn đêm từ trong ba lô, Thái Hòa cũng lấy ra kính nhìn đêm hồng ngoại mang lên mắt.

“Xem ra ngươi không có chuẩn bị cho các nàng à? Trước hết nói rõ ràng, trong chốc lát đi xuống, không được tùy tiện mở ra đèn pin.”

Người cao to kia hơi ghen ghét nhìn thoáng qua Thái Hòa đeo hàng cao cấp, sau đó giễu cợt một tiếng, nhìn hơi hả hê về phía ba người Lê Bống, quái gở nói.

Chương 590: Đường Hầm Metro Ẩn Nấp Sát Cơ

Lê Bống nhìn hắn lạnh lẽo một cái, Yuna lập tức lạnh lùng nói ra: “Quan tâm tốt chính ngươi đi.”

“A, tính tình vẫn còn kiêu...” Người cao to bị chẹn họng trở về, khó chịu trừng mắt liếc nhìn các nàng, sau đó lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa.

Nhưng mà vừa tiếp xúc với ánh mắt Thái Hòa, hắn tựu lập tức thay đổi thoáng sắc mặt một cái.

Thái Hòa đang như cười như không mà nhìn về phía hắn, nhưng loại ánh mắt kia như thế nào làm cho hắn cảm thấy rất không thoải mái, trong nội tâm dường như có rất nhiều con kiến đang bò vậy.

“Mịa..., kỳ dị...”

Người cao to mắng một câu, sau đó tranh thủ thời gian tránh qua ánh mắt của Thái Hòa.

Sau khi tất cả mọi người chuẩn bị hoàn tất, Trần Tiểu Vy lập tức đi vào trước tiên.

Một đoàn người đi dọc theo cầu thang xuống lặng yên không một tiếng động, ánh sáng cũng càng ngày càng mờ.

Sau khi đến cuối cùng, Thái Hòa phát hiện cuối cùng đã có rất nhiều giọt nước, vừa mới bao phủ mu bàn chân, cũng không biết là từ đâu tới đây đấy.

Trong hoàn cảnh tối đen như mực, chỉ có thể nghe thấy thanh âm bì bõm, rất là quỷ dị.

Hình ảnh nhìn thấy được từ trong kính nhìn đêm hồng ngoại rất nhức hết cả trứng, Thái Hòa cảm thấy hơi không thích ứng được.

Ba người Lê Bống đi theo phía sau hắn, đặc tính của các nàng Zombie, những thứ trong bóng tối hoàn toàn rõ ràng có thể thấy được.

Đi không bao xa, một gã đội viên cũng nhảy mạnh lên.

“Róc rách” vang lên một trận tiếng nước chảy, mấy cái họng súng lập tức nhắm ngay đó.

Nhưng mà tố chất của những đội viên này cũng không tệ, cũng không có tùy tiện nổ súng.

“Không có việc gì, ta giẫm lên một cỗ thi thể... Là người sống sót đấy, có thể là đội của Tom đấy.” Đội viên kia lòng còn sợ hãi nói.

Thái Hòa nhìn xuống dưới chân hắn, thấy trong nước đen ngòm nằm một cỗ thi thể, trên mặt trắng bệch miệng há to đấy, cổ gần như bị cắt ra rồi.

“Ta đã thấy, người này thật sự là đội của Tom đấy, là một gã người sống sót bọn hắn tìm cứu được.”

Thái Hòa nói ra.

Trần Tiểu Vy rút ra súng ngắn, tay trái lập tức nắm chặt dao găm: “Tách ra tìm, Lâm Văn Chung, ngươi cùng một tổ với Thái Hòa. Hai người các ngươi đi theo ta, những người còn lại cùng một nhóm với đội phó đi. Sau khi phát hiện tình huống không nên ra tay, trong 10' tập hợp ở nơi này.”

Diện tích đường hầm Metro quá lớn, hoàn cảnh phức tạp, nếu như phân tán rất lãng phí thời gian.

Tụ lại với nhau, mục tiêu cũng thật sự quá lớn một chút.

Sau khi Trần Tiểu Vy làm ra an bài, tổ ba người lập tức tách ra theo ba phương hướng tìm tòi đi về phía trước.

Lâm Văn Chung cầm súng đi tới bên cạnh Thái Hòa, nói ra: "Đi thôi, chúng ta đi tới lô cốt thu phí."

Hắn chủ động đi ở phía trước, rất nhanh giẫm lên nước biến mất ở phía trước.

"Cô bé, các ngươi có cảm giác được cái gì không vậy?" Thái Hòa cố gắng hơi chậm lại, quay đầu hỏi.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều lắc đầu, Yuna lập tức hỏi: "Ca Cao đâu rồi?"

"Ta vốn muốn cho nó xuống trước đấy, nhưng mà nó biểu hiện ra rất nôn nóng, cho nên ta khiến nó đợi ở phía trên. Chẳng may khiến nó rơi vào thứ gì bao vây trong đó, hại chết nó, vậy thì được không bù mất rồi."

Giọng điệu Thái Hòa nặng nề nói.

"Ca Cao... Khứu giác của nó tốt hơn so với chúng ta..." Lê Bống do dự một chút, mở miệng nói ra.

Thái Hòa gật nhẹ đầu: "Đúng vậy nha, loại biểu hiện này của nó, nói rõ ở đây chắc chắn là rất nguy hiểm đấy. Nhiệm vụ gì chỉ là thứ yếu đấy, các ngươi đều cẩn thận một chút, nếu như tình huống không đúng chúng ta phải rút lui."

"Nhiều Zombie dị biến như vậy xuất hiện ở nơi này, có lẽ ngươi cũng rất tò mò nha?" Ngô Thanh Vân cười cười hì hì, hỏi.

“Đó là đương nhiên đấy.” Thái Hòa rút ra đường đao, đi tới phía Lâm Văn Chung, “Tóm lại tất cả cẩn thận là hơn.”

Lúc này Lâm Văn Chung đã xuyên qua một lối đi, đến gần phía cửa sổ bán vé.

Cách đó không xa còn có thể trông thấy máy bán hàng tự động, lô cốt kiểm phiếu.

“Thừa dịp hiện giờ còn chưa gặp được nguy hiểm, ta giới thiệu trước năng lực của ta a...” Sau khi Lâm Văn Chung chờ Thái Hòa đi lên, lập tức thấp giọng nói ra.

Yuna cười chen miệng nói: “Chú mặt đen kia không phải nói, năng lực của ngươi là chém gió hay sao?”

“Đến lúc nào rồi còn nói giỡn... Còn nữa, lúc nào ta chém gió rồi!” Lâm Văn Chung kéo lên mắt kính thoáng một chút, mắt kiếng gọng vàng của hắn có một bên bị đổi thành một loại thấu kính đặc thù, có lẽ có hiệu quả nhìn ban đêm.

“Năng lực của ta là có thể chế tạo ra một tấm thuẫn năng lượng, đã thuộc về năng lực loại tinh thần, cũng có thể xem như là loại cường hóa thân thể đấy. Về phần hiệu quả và thời gian kéo dài, ngươi có thể hoàn toàn yên tâm, ta chưa bao giờ làm chuyện gì không có nắm chắc. Ngươi thì sao?”

Lâm Văn Chung quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, hỏi.

Hắn vừa dứt lời, một đạo bóng đen lại đột nhiên rớt xuống từ trên trần nhà, sau đó một cái móng vuốt cực lớn cũng chụp về phía đỉnh đầu của hắn.

Chương 591: Đường Ngầm Tăm Tối

“Bùm!”

Trong nháy mắt khi cái móng vuốt khổng lồ kia vào chụp xuống đầu, đột nhiên xuất hiện một cái thuẫn năng lượng mắt thường có thể thấy được mờ mờ, ở trung tâm Lâm Văn Chung.

Đường kính 5m, hoàn toàn che phủ lại hắn và team của Thái Hòa.

Cự trảo đập lên trên tấm thuẫn năng lượng này, giống như đập vào trên tấm thép vậy, phát ra một tiếng vang thật lớn.

Toàn thân Lâm Văn Chung chấn động, nghiêm mặt tái nhợt xoay người sang chỗ khác, cầm lên súng tiểu liên giảm thanh liên tục bắn phá một trận.

Móng vuốt tốc độ Zombie rất nhanh, vừa bao vây hắn mà công kích liên tục vào tấm hộ thuẫn năng lượng, vừa linh hoạt né tránh viên đạn.

Ngẫu nhiên bị đánh trúng mấy lần, nhưng cơ bản không có tạo thành ảnh hưởng gì với móng vuốt của Zombie.

“Con Zombie này quá trâu bò rồi, phản ứng bản năng thật nhanh.”

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, dùng sức quan sát nhạy cảm của hắn, cũng rất khó bắt được quỹ tích hành động của con Zombie này.

Nhiều lần cái móng vuốt Zombie này chợt lóe lên ở trước tầm mắt Thái Hòa, chỉ có thể miễn cưỡng thấy rõ hình dạng của nó.

Cả người nó bò sát trên mặt đất, hai chi trên của nó che lại thân hình, một cánh tay to lớn hơn rất nhiều nếu so với người bình thường, móng tay thật dài như là móc sắt vậy dài khoảng chừng năm tấc.

Dựa vào cái móng vuốt to lớn này, hắn có thể thoải mái mà leo trên vách tường, treo thân thể trên bầu trời hoặc là nhảy ra.

Ba người Lê Bống cũng kinh ngạc nhìn vào con Zombie này, đồng loại ngoại hình kỳ lạ cũng có thể khiến cho các nàng nổi lên lòng hiếu kỳ mãnh liệt.

“Thừa dịp ta thu hút sự chú ý của nó, các ngươi...”

Sắc mặt Lâm Văn Chung vừa mới nghiêm túc nói ra một câu, lập tức phát hiện Thái Hòa bốn người hoàn toàn không có đặt lực chú ý vào hắn và Zombie cự trảo chiến đấu kịch liệt.

“Đây là! Các ngươi có thể đừng bình tĩnh xem ta bị đánh như vậy được hay không!” Lâm Văn Chung phát điên gầm nhẹ một câu.

“Thật ngại quá, xem quá nhập thần rồi, vị huynh đệ này cảm giác quá đặc sắc rồi.” Thái Hòa vươn cái vòi tinh thần, nói ra, “Dù sau cái tấm thuẫn năng lượng của ngươi không phải có thể kiên trì thật lâu sao?”

“Đó là nhằm vào Zombie bình thường nha, con quái này mạnh như vậy. Tối đa ta còn có thể kiên trì hai ba phút!” Cái trán Lâm Văn Chung đã đổ đầy mồ hôi.

“Sức bền bỉ thật sự là cặn bả...” Thái Hòa biểu lộ lạnh nhạt nheo lại con mắt, tập trung lại tinh thần lực.

Sau khi tăng trưởng lên mấy lần, tốc độ phản ứng thần kinh

của hắn tăng lên thẳng tắp, không chỉ giác quan nhạy cảm hơn rất nhiều, cái vòi tinh thần cũng trở nên càng linh hoạt hơn rồi.

Mấy cái vòi mở ra tấm thuẫn năng lượng của Lâm Văn Chung, giống như mạng nhện đang chờ đợi con mồi.

“Bắt được!”

Thái Hòa vô ý thức làm một động tác móc lên nắm đấm, mấy cái vòi tinh thần kia lập tức bắt được Zombie cự trảo va chạm mà đến lần nữa.

Mặc dù Zombie dị biến rất mạnh, nhưng chỗ thiếu hụt trí lực rất nghiêm trọng, thể hiện trên tinh thần lực lúc này. Chính là không chịu nổi một kích.

“Tình huống nguy hiểm như vậy còn có thể nhìn đến nhập thần! Mau nghĩ biện pháp như thế nào làm thịt con Zombie này nhanh chóng đi...”

Lâm Văn Chung còn chưa dứt lời, đã nhìn thấy Thái Hòa vỗ tay phát ra tiếng.

Con Zombie cự trảo kia đang điên cuồng trùng kích cái lồng năng lượng lập tức “Phù phù” một tiếng cắm đầu xuống trong nước, không đợi nó đứng lên, đã bị đường đao của Thái Hòa đâm vào trái tim.

“Ta...”

Lâm Văn Chung còn há hốc mồm, khó có thể tin nhìn cảnh tượng này trước mắt.

Đập phát chết luôn. Hơn nữa còn là dùng phương thức công kích tùy tiện như vậy…

Quái vật hắn dùng súng bắn quá trời cũng không bắn chết, vậy

mà bị Thái Hòa chặt một đao giải quyết...

“Tứ chi của con Zombie này đã xảy ra biến dị bộ phận, cánh tay phải phồng to, hơn nữa tất cả cánh tay đều là cơ bắp.” Thái Hòa lập tức ngồi xổm xuống đi quan sát con Zombie cự trảo đang từ từ nổi lên trên mặt nước này.

Lê Bống cúi đầu nhìn thoáng qua, nghi hoặc mà hỏi thăm: “Nhưng vì sao... Chỉ có tay phải vậy?”

Vấn đề này làm cho Thái Hòa cũng rơi vào trong trầm tư, Yuna lập tức đột nhiên nói ra: “Bởi vì hắn là phái nam nha, hơn nữa còn là một thanh niên. Cho nên... Hắn có một cái tay phải mạnh mẽ!”

“Ah!” Ngô Thanh Vân lập tức bừng tỉnh hiểu ra gật gật đầu. “Giống như Thái Hòa hay sao?”

“Ê, câu dư thừa này là gì đấy!”

Thái Hòa lại đưa mắt nhìn sang nửa người dưới của Zombie cự trảo: “Chẳng trách được chỉ có thể bò ở trên mặt đất, thân thể không cân bằng là một vấn đề, cơ bắp hai chân héo rút cũng là vấn đề.”

Cuối cùng Lâm Văn Chung hồi phục thần trí. Sau khi lộ ra vẻ mặt thất bại liếc nhìn Thái Hòa, tiếp tục nói: “Loại biến dị dị dạng nha, dù sao cũng là virus, xuất hiện bất kỳ biến dị đều không kỳ quái.”

Sau khi đi tới phía trước khoảng hơn 100m. Trên mặt đất lại xuất hiện mấy cỗ thi thể, đã có thành viên trong đội của Tom. Cũng có Zombie dị biến bị bắn chết.

Chương 592: Nó Có Một Tay Phải Mạnh Mẽ

Yuna kéo thoáng góc áo Thái Hòa một cái, nói ra với hắn: "Zombie dị biến phía dưới này, chỉ nhìn ngoại hình, cũng dị dạng hơn rất nhiều so với những zombies dị biến lúc trước kia chúng ta nhìn thấy ở trên quảng trường."

"Hình như là! Nếu như dị dạng chính là cán cân tiêu chuẩn thực lực của bọn hắn, vậy thì chính là nói phía dưới này đều là tinh anh rồi hay sao?" Thái Hòa như đang suy nghĩ gì đó, gật gật đầu.

Rất nhanh bọn hắn lập tức tìm tòi hoàn tất mảnh khu vực này, cũng phải đi vào sâu bên trong rồi.

Con đường dài tăm tối giống như là con đường thông đạo đi vào địa ngục vậy, mặc dù là Thái Hòa cũng cảm giác da đầu hơi run lên.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào một cái thùng xe ở khá xa, quay đầu nói ra với Lâm Văn Chung: "hiện giờ thời gian còn chưa tới mười phút, chúng ta có cần đi qua xem hay không?"

"Xem hay sao?"

Lòng tự tin của Lâm Văn Chung đã hoàn toàn bị con Zombie cự trảo kia phá hủy nát bấy rồi, lúc này lập tức lộ ra một chút do sắc mặt dự không quyết định được: "Mặc dù các ngươi rất mạnh, nhưng mà ta cảm giác, cảm thấy đi theo các ngươi bất kỳ lúc nào đều có khả năng bị bán..."

Hắn còn muốn nói gì, theo khác một bên đột nhiên truyền đến một tiếng trầm đục.

“Là nhóm của đội phó!”

Toàn thân Lâm Văn Chung rung động một cái, kích động quay đầu đi: “Chắc là đã xảy ra chuyện gì! Chúng ta đi qua xem!”

Hắn đỡ lên kính mắt thoáng một cái, cầm lên súng chạy tới phương hướng thanh âm truyền đến.

Thái Hòa cũng nắm chặt đường đao, phất phất tay về phía ba người Lê Bống, đi theo sát đằng sau.

Trước khi rời đi, hắn không nhịn được lại đầu quay lại liếc nhìn cửa xe.

Trong đường hầm Metro yên tĩnh, rất nhiều thanh âm đều bị hoàn cảnh đặc thù phóng đại rồi.

Mặc dù bọn hắn đều dùng súng tiểu liên giảm thanh, nhưng thanh âm viên đạn bắn tới trên vật thể vẫn rất rõ ràng đấy.

Một trận âm thanh tiếng bơi bì bõm truyền đến từ trong bóng tối, rất nhanh Nguyễn Trung Hiếu lưng cõng Trần Lao Công vọt ra từ trong một hành lang.

Hắn vừa chạy như điên vừa ngoắc về phía bọn hắn: “Tranh thủ thời gian chạy! Vừa chọc phải hơn 10 con quái vật!”

Những đội viên theo sát ở phía sau hắn kia thỉnh thoảng quay người lại bắn hai ba phát, rất nhanh cũng đến gần rồi.

Thái Hòa híp mắt nhìn một cái phía sau lưng bọn hắn, lập tức khẽ run rẩy trong lòng.

“Cmn!”

Hơn 10 con Zombie dị biến hình thái khác nhau đang theo đuổi không bỏ nhào đầu về phía trước, những đội viên kia bắn đạn tối đa chỉ có thể tạo được hiệu quả chặn đường ngắn ngủi mà thôi.

Lập tức khoảng cách giữa hai bên càng ngày càng gần, lúc này một con Zombie dị biến xông lên phía trước nhất đột nhiên cong lên phần eo, giống như là ếch xanh vậy nhảy lên mạnh mẽ!

Nó trực tiếp bổ nhào về phía một gã đội viên đang chuẩn bị nổ súng xạ kích, sau đó miệng mở ra thật to, hiện ra một góc biên độ hết sức khoa trương.

"Đây cũng không phải là trình độ người bình thường có thể mở ra nha?" Lâm Văn Chung hết sức hoảng sợ kêu lên. Từ hạ thân nó cúi xuống mạnh mẽ, một tiếng giòn vang "Răng rắc" lập tức truyền đến.

Đội viên kia hoảng sợ nhìn súng tiểu liên mình cầm để ngăn cản bị con zombie này trực tiếp cắn đứt, thừa dịp cơ hội này bò lên, khi người khác yểm hộ tránh được một kiếp.

Rất nhanh những Zombie dị biến này nhao nhao đuổi theo, tay một con Zombie trong đó rất to níu lấy vách tường trực tiếp nhảy vào trong đám người, vừa vặn đã rơi vào bên cạnh Lê Bống.

Lê Bống trở tay hươ lên, Thái Hòa đồng thời sử xuất ra quấy nhiễu tinh thần, con Zombie này còn chưa kịp đứng vững, cũng đã xụi xuống đất.

Những người khác lập tức rơi vào trong hỗn loạn, không ngừng có Zombie dị biến xông vào đám người, tách ra đội ngũ triệt để rồi.

Team của Thái Hòa dựa vào thực lực trâu bò, trước mặt mấy con Zombie dị biến chặn đường, thành công lùi vào một nơi hẻo lánh, cùng nhau lui lại với bọn họ còn có hai người đội viên.

Đợi thời điểm chung quanh an tĩnh lại lần nữa, chỉ có thể nghe thấy tiếng thở dốc giống như đốt lò của những người này.

Thực lực của Zombie dị biến, lần nữa thức tỉnh lại khủng hoảng và sợ hãi của bọn hắn đối với quái vật không biết.

“Làm sao bây giờ?” Một người đội viên hỏi.

Đối tượng hắn hỏi thăm chính là Thái Hòa, mới vừa rồi bọn hắn chỉ làm được một chút tác dụng hỗ trợ, trên thực tế chủ lực chính thức vẫn là Thái Hòa và ba người Lê Bống.

Thái Hòa nhíu mày, nói ra: “Ta có thể miễn cưỡng dò xét thoáng một chút xung quanh có người hay không... nhưng mà hiện giờ nếu trở lại địa điểm tập hợp không phải lựa chọn sáng suốt, vẫn vừa tiến lên hướng thùng xe, vừa xem tình huống đi.”

“Đúng vậy nha, đi trở về nói không chừng gặp được càng nhiều Zombie dị biến hơn nữa...” Người nọ như đang suy nghĩ gì đó, sau đó gật gật đầu.

Nếu như phải đi về địa điểm tập hợp, cũng phải đi qua con đường bọn hắn vừa mới bị đuổi giết kia.

Thi thể những con Zombies dị biến kia, nói không chừng đã đưa tới càng nhiều quái vật hơn nữa.

Lúc này lại một vang lên thanh âm, nói ra: “Trở về địa điểm tập hợp, đây là mệnh lệnh, các ngươi phải nghe Trần đội trưởng đấy, hay vẫn nghe người ngoài này hay sao?”

Thái Hòa nhướng mắt nhìn lên, trong nội tâm lập tức cười lạnh một tiếng: “Người cao to, thật là đúng dịp.”

Chương 593: Cầm Củ Khoai Mà Tưởng Rằng Quân Lệnh

Xuyên thấu qua kính nhìn đêm hồng ngoại, trên mặt người cao to biểu lộ biến hóa, Thái Hòa thấy rất rõ ràng.

Hắn khó chịu nhìn về phía Thái Hòa, liếc mắt không có phản ứng hắn, sau đó quay đầu đối nói ra với vài tên đội viên khác: "Ha ha, mệnh lệnh của Trần đội trưởng, chẳng lẽ các ngươi không có nghe rõ hay sao?"

Người cao to chuyển ra ra Trần Tiểu Vy, thanh âm của tên đội viên kia lập tức héo dưới.

"Nhưng vị Trần huynh đệ này nói ra cũng rất có đạo lý..."

Không có người nào muốn lại trở về đối mặt những con Zombie dị biến kia, dù là có thể thở một hơi cũng được.

"Vậy cuối cùng các ngươi nghe hắn đấy, vẫn nghe Hạ đội trưởng hay sao?"

Người cao to nhổ nước miếng trên mặt đất, nói ra.

Những đội viên này khó xử do dự trong chốc lát, một người trong đó thấp giọng hỏi Thái Hòa: "Có cần cùng nhau trở về hay không? Dù sao cũng là mệnh lệnh của đội trưởng..."

"Ta là tới hợp tác với các ngươi đấy, không phải đến nghe đội trưởng các ngươi chỉ huy đấy."

Thái Hòa trực tiếp nói ra: "Huống chi ngay trong lúc này, so với mệnh lệnh cứng nhắc, ta càng muốn căn cứ tình huống cụ thể

để đưa ra phán đoán thích hợp. Các ngươi muốn đi về thì tự chính mình đi, ta và bạn gái của ta đi thùng xe bên kia rồi."

Xem ra những đội viên này còn không rõ ràng lắm địa vị của hắn ở trong tổ đội. Mệnh lệnh của Trần Tiểu Vy, mặc dù hắn không tuân thủ cũng không có chuyện gì, mệnh lệnh này vốn cũng không liên qua tới hắn.

Vừa nghe nói muốn chính mình quay đầu trở về, những đội viên này đều sửng sốt.

Bọn hắn sợ hãi Trần Tiểu Vy, nhưng càng quý trọng cái mạng nhỏ của mình hơn.

Sau khi liếc nhìn nhau, những người này cũng yên lặng đứng ở bên cạnh Thái Hòa, biểu lộ lập trường của mình.

Người cao to còn muốn nói gì, lại không nghĩ rằng nhanh như vậy các đồng đội đã đưa ra quyết định hành động "Phản bội" lại hắn, hắn tức đến sắc mặt đỏ lên, cảm giác mình cũng bị mất hết mặt mũi.

"Đkmcm! Một đám bọn hèn nhát! Thật cmn làm mất mặt cho quân doanh Đại Bàng chúng ta!"

Giọng hắn rất lớn, giọng điệu phẫn nộ, thậm chí còn một quyền đập vào trên vách tường. Phát ra một tiếng trầm đục "bùm".

"Lửa giận của người này thật là lớn đấy... Giày vò một trận như vậy cũng không sợ đưa Zombie tới. Rõ ràng khắc củ khoa ra mà làm quân lệnh..."

Thái Hòa im lặng nhìn hắn một cái, hừ lạnh một tiếng, không mặn không nhạt nói: "Vậy chính ngươi trở về không thì xong rồi đúng không?"

Lời này lập tức nghẹn tới người cao to đều nuốt trở vào những

lời chửi bới còn lại, hắn trừng to mắt nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, cười lạnh một tiếng, nói ra:

“Ha ha, ta nói chuyện đồng đội với ta, có liên quan gì tới một người ngoài như ngươi? Mệnh lệnh này không liên quan chuyện của ngươi, nhưng mà liên quan chuyện của bọn hắn.”

Hắn không hề nao núng giơ họng súng lên trên lên một ít. Trong lòng nghĩ những thứ Siêu năng giả này dù mạnh mẽ đến đâu, thân thể cũng quá giòn yếu ớt, một viên đạn là sẽ sụp đổ rồi.

Chỉ cần cầm súng, hắn cũng nắm chắc ra oai.

Các hành động của những đội viên, làm cho hắn đỗ hết toàn bộ lửa giận lên trên người Thái Hòa.

Mặc dù đang nổi nóng. Nhưng người cao to không có tùy tiện nổ súng. Động tác này của hắn cũng chỉ là một loại uy hiếp.

“Ngươi cầm súng nhắm vào ta hay sao?”

Thái Hòa lập tức nhạy cảm bắt được động tác này của hắn.

Một cỗ lửa giận lập tức vọt lên, Thái Hòa khẽ động mạnh mẽ một cái, mà người cao to lập tức không chút do dự để ngón tay vào trên cò súng.

Nhưng trong nháy mắt này, hắn lại đột nhiên cảm thấy đầu óc như là bị mấy trăm cây kim đồng thời đâm vào, ngón tay lập tức cũng đã mất đi lực lượng.

“Bùm!”

Thái Hòa bay lên một cước, đá thật mạnh vào trên bụng người cao to.

Gã to con gần 200 cân(100kg), bị Thái Hòa đạp một cước như vậy. Vậy mà bay ngược mà ra, đã rơi ra bên ngoài 2~3m.

“Đậu đen rau muống!”

Người cao to vừa ho khan kịch liệt, vừa giãy dụa đứng dậy, hộc ra một ngụm bọt máu. Chửi ầm lên.

Không đợi hắn kịp phản ứng, lại là một cước đá vào trên cùng một vị trí.

Lúc này đây sau khi rơi xuống lăn lông lộc, trong bóng tối từ phía sau hắn, đột nhiên lao tới một con Zombie dị biến.

Con Zombie dị biến này xem ra bị trọng thương. Nửa người đã máu thịt nhầy nhụa, cơ bắp đang không ngừng nhúc nhích lấy. Rất nhanh đang hồi phục lấy vết thương trên người nó.

Hắn vừa xuất hiện, cũng từ phía sau trực tiếp nhào tới trên người gã cao to, tay chân bấu vào phía sau lưng của hắn.

Đầu óc của người cao to đang chóng mặt mơ hồ còn chưa kịp phục hồi lại tinh thần, cũng cảm giác phần gáy đột nhiên truyền đến một trận đau đớn kịch liệt.

“Ah! Ah! Cứu ta! Mau cứu ta!”

Những người khác nhao nhao nâng lên họng súng, nhưng người cao to dính sát lại với con Zombie kia, cơ bản không có cách nào nổ súng xạ kích.

Từ trong cơn đau đớn kịch liệt, trong ánh mắt người cao to dần hiện ra một chút tàn lụi.

Cho dù sống sót, hắn cũng chết chắc rồi. Nếu như không phải Thái Hòa đạp hắn đến nơi này, như thế nào hắn lại bị đánh lén...

Chương 594: Nếu Ngươi Không Muốn, Làm Sao Biết Ta Đang Suy Nghĩ Gì

Một nỗi thù hận mãnh liệt làm cho mắt người cao to con lập tức đỏ lên, hắn mạnh mẽ nâng lên họng súng, nhắm ngay Thái Hòa lần nữa.

“Cmn đấy! Tao cho mày phải chôn cùng bố mày!”

Nhưng vào lúc này, con Zombie dị biến kia đột nhiên dùng hai tay bóp chặt đầu của hắn.

“Răng rắc!”

Sau khi vang lên một tiếng vang nhỏ, đầu người cao to này lập tức bị vặn trở thành một góc độ kỳ lạ.

Hắn trợn tròn mắt, không cam lòng té xuống.

Sau một trận xạ kích, con Zombie dị biến này lập tức bị bắn văng ra ngoài, cũng không thể đứng lên được nữa rồi.

“Nếu không phải hắn lớn như vậy giọng, như thế nào sẽ đưa tới Zombie tập kích?” Thái Hòa lắc đầu, nói ra.

Dĩ nhiên chuyện này là một chuyện ngoài ý muốn, nhưng trông thấy biểu lộ bình tĩnh tự nhiên của Thái Hòa, không khỏi làm cho người ta có một loại cảm giác.

Dường như tất cả những chuyện này, đều là trong tính toán của hắn...

Loại cảm nhân này làm cho người ở nơi này đều âm thầm rùng mình một cái, bọn hắn liếc nhìn chăm chú, đều thấy được kiêng kị mãnh liệt từ trong mắt đối phương.

"Đó là gieo gió gặt bão..." Một người trong đó thấp giọng nói ra.

Mấy người khác cũng gật nhẹ đầu. Mặc dù đến tột cùng chân tướng mọi chuyện như thế nào, bọn hắn cũng nói không nên lời nguyên nhân gì, nhưng mà theo lý mà nói, người ra tay trước không phải là Thái Hòa, người dẫn zombie đến cũng không phải Thái Hòa. Cuối cùng bọn hắn đã đạt thành nhận thức chung.

Loại biểu hiện này đúng là Thái Hòa muốn nhìn thấy đấy, như những tinh anh tự cho mình siêu phàm này, chỉ có dùng loại thủ đoạn này may ra mới chính thức chấn nhiếp được bọn hắn.

Thùng xe phía trước tương đối an toàn hơn một ít, nhưng cũng không phải tuyệt đối, Thái Hòa cần những người này nghe lời, mà không phải chỉ đi theo chính mình vì muốn sống.

"Không biết còn có Zombies khác cũng bị dẫn tới hay không, chúng ta đi nhanh lên đi."

Thái Hòa nâng lên ba lô thoáng một cái, nói ra.

Hắn đi lên phía trước hai bước, lại quay đầu lại liếc nhìn bọn hắn: "Nếu như còn có ai muốn rời khỏi đấy, xin cứ tự tiện."

Đương nhiên những người này sẽ không lấy cái mạng nhỏ của mình ra nói giỡn rồi, đã đi theo Thái Hòa, gặp lại phải Zombie dị biến, rất có thể bọn hắn ngay cả cơ hội nổ súng cũng không có.

Lúc ba người Lê Bống đi qua bên người bọn hắn, những người này cũng lộ ra một chút sắc mặt kính sợ.

Thực lực mạnh mẽ của ba người các nàng, cũng khiến những

người này ấn tượng khắc sâu, phá vỡ ấn tượng trước kia của bọn hắn.

“Hiện giờ ai còn dám nói ba vị mỹ nữ kia là con ghẻ kí sinh nha...”

“Xuỵt, ngươi tranh thủ thời gian câm miệng. Hiện giờ ai nói người đó ngu vcl!”

Sau khi rời khỏi từ trong góc này, Thái Hòa mới chú ý tới, trong hỗn loạn mới vừa rồi, vậy mà bọn hắn chạy tới gần khu thông gió trong đường hầm Metro.

Nhưng mà khoảng cách ở đây tới trạm thu phí không xem như quá xa, cả đám người chạy chậm mà đi dọc theo bên tường về phía trước, lặng yên không một tiếng động.

Lê Bống đưa tay nắm lấy Thái Hòa, thấp giọng nói ra: “Ta... Ta dẫn đường nha... Lúc tiến ta vào đã ghi nhớ lại con đường đi vào.”

“OK.” Thái Hòa lập tức nở một nụ cười vui mừng, gật đầu nói ra.

Quả nhiên năng lực ghi nhớ của Zombie cực kỳ mạnh mẽ, mặc dù chỉ nhìn thoáng qua, nhưng Lê Bống lại giống như là đã từng tới nơi này vô số lần vậy, mang theo bọn hắn nhanh chóng đi ra trong bóng đêm.

Trên đường cũng có xuất hiện một ít Zombie bình thường, mặc dù những đội viên kia bị Zombie dị biến làm cho khủng hoảng, nhưng mà lúc đối mặt Zombie bình thường bề ngoài vẫn hiện ra sức chiến đấu không tệ.

Những Zombie bình thường này không cần Thái Hòa phải ra tay, đã bị giải quyết toàn bộ.

Rất nhanh, phía trước cũng xuất hiện khung cảnh con đường

hầm u ám lần nữa.

Team của Thái Hòa ngừng lại ngay chỗ lô cốt kiểm vé qua đường hầm, ngồi xổm trong một ngõ ngách lẳng lặng cùng đợi những người khác xuất hiện.

Có cái vòi tinh thần của Thái Hòa vẫn mãi duỗi ở bên ngoài giống như dây anten, bất kể là người hay còn là Zombie xuất hiện, đều có thể lập tức bị phát hiện.

Nhưng mà tinh thần lực tiêu hao kịch liệt, lại làm cho Thái Hòa không thể không một tay kéo lấy Yuna vào trong ngực, sau đó hôn thật sâu xuống.

“Khục khục...”

Những đội viên này lập tức chú ý tới cảnh tượng này, lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ hâm mộ.

Dưới áp lực nguy cơ sinh tử, mỗi người đều muốn học lấy Thái Hòa như vậy, cùng người mình thương hôn môi kịch liệt với nhau.

Chuyện này cũng giúp phóng thích áp lực, cũng có thể đạt được động lực muốn sống càng mạnh hơn nữa.

Nhưng mà đáng tiếc chính là ở đây có ba vị mỹ nữ, nhưng người có thể hôn các nàng chỉ có một mình Thái Hòa.

Một gã đội viên trong đó nghiêng đầu nhìn thoáng qua đồng đội của mình, người nọ cũng đúng lúc nhìn qua hắn.

Sau khi hai người liếc nhau một cái, một người trong đó lập tức run rẩy toàn thân một trận, nói ra: “Biến, đừng đánh chủ ý lên người ta!”

“Bà mịa nó, nếu ngươi không muốn, làm sao biết ta đang suy

nghĩ gì!”

Chương 595: Hôn Môi Cuồng Ma

Sau khi trôi qua chừng mười phút đồng hồ, Thái Hòa đột nhiên chồm thân thể về phía trước, thấp giọng nói ra: “Bọn họ đến rồi!”

Vài người đội viên lập tức khẩn trương nâng lên họng súng, nhắm ngay hắn phương hướng chỉ.

Rất nhanh, vài bóng người cũng xuất hiện ở trong phạm vi tầm mắt của bọn hắn.

Hô hấp của bọn hắn lập tức dồn dập lên, đồng thời không tự chủ được lui ra sau hai bước, nhưng mà khẩu súng vẫn cầm rất chắc chắn.

“Hít hà! Là nhóm của Trần đội trưởng đang chạy tới! Còn mày là không phải Zombie...”

Một người đội viên cuối cùng thấy rõ bộ dáng người tới, lập tức thở phào một cái, nói ra.

Trong mười phút mới vừa rồi, dây thần kinh của bọn hắn vẫn mãi căng lên rất chặt.

Thái Hòa không có tùy tiện nói ra chuyện mình có thể sớm phát hiện tình hình quân địch, dù sao cái vòi tinh thần của hắn cũng không phải mạng lưới to lớn như của Trần Lao Công, hiệu quả hoàn toàn dựa vào sức mạnh tinh thần lực của hắn.

Thay nhau hấp thụ nước bọt của ba người Lê Bống, thậm chí bị những đội viên này đã coi như là hôn môi cuồng ma, nhưng cũng không thể đuổi kịp tốc độ tiêu hao tinh thần lực.

Cho nên năng lực dò xét như anten chảo của cái vòi tinh thần, ở trong khoảng thời gian chừng mười phút đồng hồ này, vẫn mãi ở trong trạng thái dần dần yếu bớt.

Nhưng mà phát hiện nhóm người của Trần Tiểu Vy sớm hơn 30 phút, đã là kiên trì cực hạn của Thái Hòa.

“Lần thứ nhất phát hiện hôn môi cũng là việc tốn thể lực, còn may là cuối cùng bọn hắn đã tới.” Thái Hòa sờ lên bờ môi hơi run lên, bất đắc dĩ nghĩ đến.

Team của Thái Hòa đột nhiên từ trong góc nghênh đón, cũng dọa cho nhóm người của Trần Tiểu Vy nhảy dựng.

“Là các ngươi hay sao.” Một người trong đó bỏ khẩu súng xuống, hơi hoảng hốt mà hỏi thăm, “Các ngươi bên này như thế nào vậy?”

Một gã đội viên đứng ở bên cạnh Thái Hòa đáp: “Khá tốt, bự con chết rồi. Những người khác không có việc gì.”

“Chúng ta còn nghĩ đến đám các ngươi đi trở về, hơn nữa hơn phân nửa đã chết ở nơi đó rồi.”

Người nọ lộ ra một chút vẻ sầu thảm nở nụ cười, nói ra: “bên nhóm của chúng ta chết rất nhiều người, nhưng mà nhiệm vụ vừa mới chỉ bắt đầu mà thôi. Ngoại trừ lùi lại đến bên này, cơ bản không có biện pháp nào khác.”

Hắn vừa thốt ra lời kia. Vài tên đội viên đi theo Thái Hòa mặc dù đều lộ ra sắc mắt đau buồn, nhưng vẫn là không nhịn được nhìn thoáng qua lẫn nhau với sắc mặt may mắn thoát ra từ cõi chết.

Nếu như không phải có Thái Hòa mà nói, hiện giờ có khả năng bọn hắn đã trở thành bửa tiệc của Zombie rồi.

Toàn thân Trần Tiểu Vy rách tung toé, mặt dính rất nhiều vết đen xám, nhìn qua tình huống không tốt lắm.

Mọi người cùng đi với nàng đều sắc mặt trắng bệch, nhất là Lâm Văn Chung, dường như đã hoàn toàn không đứng vững.

Trên người Nguyễn Trung Hiếu dính đầy vết máu, một tay đỡ lấy Lâm Văn Chung, tay kia lập tức vịn Trần Lao Công.

Đi theo đội viên bên cạnh bọn hắn còn thừa lại hai người. Vậy mà thương vong so bên đội của Thái Hòa này còn muốn thảm trọng hơn nhiều lắm.

"Những Zombie dị biến này là chủ lực, hay chỉ là một đám cá con bị phân tán đi ra?" Trần Lao Công cau mày nói ra.

Lâm Văn Chung dựa lên trên tường, ngực phập phồng kịch liệt, suy yếu nói: "Ta hy vọng là chủ lực..."

"Không có khả năng. Trong báo cáo đề cập tới có một Zombie dị biến lợi hại nhất là người dẫn đầu trong đó, những Zombie dị biến này chắc là tách ra được một ít quân lính tản mạn. Phiền toái chính thức còn ở phía trước."

Trần Tiểu Vy lắc đầu. Nói ra.

Nàng chú ý tới những người khác đang nhìn vào cáo lỗ thủng trên áo nàng, trùng hợp ngay vị trí giữa hai ngọn núi của nàng, nàng lập tức hơi bất mãn buồn bực hừ một tiếng, sau đó từ trong ba lô kéo ra một cái áo khoác che lên trên người nàng.

Thái Hòa chú ý tới có dấu vết cháy trên người nàng, có khả năng nàng đặc biệt mặc một bộ áo da như vậy, cũng có liên quan tới những dấu vết này.

Nếu đổi lại loại vải vóc khác, khó có thể tưởng tượng hiện giờ nàng sẽ trở thành hình dáng gì nữa...

“Nếu có Zombie dị biến bị phân tán đi ra, vậy thì nói rõ bộ đội chủ lực chưa chắc còn có bao nhiêu. Chúng ta cũng không cần quá mức tuyệt vọng.” Trần Lao Công miễn cưỡng cười cười. Nói ra.

Nhưng mà ai cũng biết lời nói này của hắn chỉ là để an ổn lòng người mà thôi, trong lúc nhất thời không có bất kỳ người nào mở miệng.

Hắn lại chuyển hướng về phía Thái Hòa, thấp giọng hỏi: “Tình huống hiện giờ ngươi cũng thấy đấy, ta biết rõ bất kỳ lúc nào ngươi có thể bỏ dở tham dự nhiệm vụ...”

“Ta còn chưa có bị sợ đến bỏ chạy như vậy.” Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm. Nói ra.

Những Zombie dị biến này đối với đội viên bình thường mà nói rất có tính chất uy hiếp, nhưng đối với Thái Hòa mà nói, vẫn còn trong phạm vi hắn thừa nhận nguy hiểm.

Trần Lao Công lập tức nở một nụ cười: “Như vậy thì thật tốt quá, nếu như nhiệm vụ hoàn thành. Ta sẽ đưa ra báo cáo xin thêm thù lao, hy vọng ở trên có thể cho ngươi thêm một chút thù lao.”

Chương 596: Chui Vào Đường Ống Thông Gió

Nghỉ ngơi chỉnh đốn sau mười phút. Trần Lao Công lại sử dụng năng lực bủa lưới tinh thần ra lần nữa, tiến hành dò xét vào sâu trong tầng ngầm Metro.

“Đường hầm Metro và những nơi khác chúng ta cũng đã tra tìm qua, không có phát hiện tung tích đội của Tom, cũng không có lại nhìn thấy thi thể. Rất có thể bọn hắn tiến vào sâu trong đường thông gió rồi.”

Lâm Văn Chung ngồi ở bên cạnh Thái Hòa, vịn kính mắt giới thiệu tình huống.

“Đây không phải sự thật rõ ràng hay sao? Tiến sĩ, ngươi có thể nói ra điểm chúng ta không biết hay sao?” Nguyễn Trung Hiếu ngồi xổm cách đó không xa, mỉa mai vừa cười vừa nói.

“Đừng ngắt lời.” Lâm Văn Chung lại nói tiếp, “Hiện giờ chúng ta còn có 5 trái lựu đạn, mỗi người bình quân có 100 viên đạn. Vũ khí đã mất đi trước mắt không có cách nào thu về, cho nên những thứ chúng ta có thể sử dụng chỉ có những thứ này.”

Nguyễn Trung Hiếu cười khan ha ha hai tiếng, nói ra: “Tiến sĩ, ngươi cmn thật biết an ủi người.”

“Ít nhất còn chưa có hết gạo sạch đạn.” Lâm Văn Chung uống một hớp nước, nói ra.

Những người khác im lặng nhưng không nói, mà ngay cả Trần Tiểu Vy phải dựa vào tường, nàng đang nhìn chằm chằm vào ba

người Lê Bống đứng ở bên cạnh Thái Hòa.

“Các nàng cũng là Siêu năng giả hay sao?” Nàng đột nhiên mở miệng hỏi.

Yuna quay đầu lại nhìn nàng một cái, nhướng lên lông mày: “Không phải.”

Trần Tiểu Vy đưa mắt nhìn sang Yuna, sau đó im lặng im lặng tay buông xuống.

Nhưng mà xem ánh mắt của nàng, rõ ràng tràn đầy hoài nghi.

Những người còn lại cũng nhao nhao đưa mắt nhìn sang ba người Lê Bống, trong nội tâm bọn hắn cũng đều có một chút nghi hoặc.

Nhưng đã các nàng không chịu thừa nhận, Thái Hòa cũng không có chủ động nói rõ ràng ra sự thật, loại nghi hoặc này cũng chỉ có cách vùi trong lòng rồi.

“Không có bắt đến dao động sóng tinh thần, nhưng mà cảm thấy che đậy.”

Trần Lao Công mở mạnh mắt ra, trả lời.

“Vậy thì nếu thật sự bọn hắn có ở bên trong hay không đây? Các ngươi, chuẩn bị xong chưa?” Trần Tiểu Vy lập tức đứng lên, vuốt một con dao găm trong tay, lạnh lùng mà hỏi thăm.

“Hít hà!”

Vài người đội viên lập tức bắt đầu hít sâu, đồng thời nắm chặt súng tiểu liên.

“Chuẩn bị xong!”

Lâm Văn Chung đẩy ra cánh tay Nguyễn Trung Hiếu duỗi tới,

chính mình đứng lên, trầm giọng nói ra.

Nguyễn Trung Hiếu thầm mắng một câu, loại người thích chém gió, thuận tay lôi dậy Thái Hòa: “Hòa huynh đệ, trong chốc lát phải cẩn thận, ngoài ra đừng để cho con dâu nhà ngươi bị thương.”

“Ờ.” Thái Hòa cười cười, gật đầu nói.

Trần Tiểu Vy chui đi vào từ khe hở thanh chắn xe qua lại, thật giống như chui vào một cái miệng rộng đen sì.

Đám người Nguyễn Trung Hiếu cũng theo sát phía sau nghiêng người lách đi vào, rất nhanh bên ngoài cũng chỉ còn lại có bốn người Thái Hòa.

“Ca Cao không có vấn đề hay sao?” Yuna rất quan tâm chó của nàng.

Thái Hòa hoán đổi tầm mắt ngắn ngủi thoáng một chút, vừa vặn trông thấy Ca Cao đang ẩn nấp ở trong góc, chuẩn bị đánh lén một con Zombie biến dị.

“Không có chuyện gì, nó ở bên ngoài tìm thú vui đây này. Thời điểm chúng ta di động, ta cũng sẽ khiến nó theo kịp đấy.” Thái Hòa nói ra.

Ngô Thanh Vân kéo lại Thái Hòa một cái, sau đó đi tới phía trước: “Ta đi phía trước.”

“Chị đại cũng trở nên săn sóc như vậy rồi.” Thái Hòa hơi cảm động nói.

Ngô Thanh Vân đang muốn xuyên qua khe cửa xoay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, một đôi mắt bỗng nhiên sáng lên một cái, dường như hai hòn bảo thạch màu đỏ sáng chói: “Ta rất cảm thấy hứng thú với nơi này nha...”

“Ngươi làm bộ an ủi ta thoáng một chút cũng tốt mà.” Thái Hòa liếc mắt bất đắc dĩ.

Thời điểm khi Lê Bống đi qua bên cạnh Thái Hòa, đột nhiên đưa tay vỗ hắn thoáng một cái.

“Ngươi... Ngươi vừa mới... Mới hôn ta hai lần rồi! nhưng mà... Hôn rồi chị đại ba tới ba lần!” Đôi mắt Lê Bống cũng hơi hiện lên một chút ánh sáng màu đỏ.

Nhưng mà có khả năng nàng cũng ý thức được, như loại lời nói này không thể nói ra với vẻ mặt không cảm xúc như vậy.

Cho nên sau khi tự hỏi sơ qua một lúc, nàng chậm rãi mân mê miệng, nhàu lông mày lên, bày ra một bộ dáng sắc mặt uất ức.

Nhưng ánh mắt ngơ ngác kia, ngoại trừ để cho Thái Hòa cảm giác được rất muốn bóp nàng thoáng một cái ra, thật sự không sinh ra được suy nghĩ nào khác.

“Bởi vì chị đại là Cấp Thủ Lĩnh, tốc độ khôi phục của nàng nhanh hơn một chút. Không thể vì bổ sung tinh thần lực của ta, lại cho các ngươi mất đi năng lực chiến đấu nha.”

Thái Hòa cười sờ soạng gương mặt của nàng thoáng một cái, nói ra: “Cô bé này rõ ràng cũng học được ghen tị, chuyện này đáng giá bóp ngực chúc mừng thoáng một cái... Hoặc là bóp hai cái.”

Sau khi vẫn chưa thỏa mãn buông tay ra, Thái Hòa cũng dán chặt lấy khe hở chui đi vào.

Một cỗ mùi hôi thối cực kỳ đậm đặc đạo lập tức làm cho Thái Hòa không nhịn được bóp chặt lỗ mũi: “Ở nơi này chết bao nhiêu người vậy...”

Trần Tiểu Vy đi ở phía trước đã vặn mở công tắc đèn pin, ở trong khu vực đóng kin này, có nguồn sáng hay không đều giống

nhau, thị lực của những con Zombie kia tốt đến làm cho kính nhìn đêm cũng phải xấu hổ.

Chương 597: Gặp Lại Hari Won

Trong đường ống thông gió như là một cái cối xay thịt cực lớn, trên vách dán vết máu đầy màu đen sậm.

Tùy tiện có thể thấy được hài cốt lại để cho người ta ngay cả chỗ đặt chân cũng không có, chỉ có thể kiên trì giẫm lên đi.

Có thể tưởng tượng, thời điểm tai nạn bộc phát, cả con đường này có khả năng vừa mới giờ cao điểm, sau đó lại xảy ra thảm kịch.

Một ít thi thể mới lạ nằm ngổn ngang lộn xộn ở trên đường đi, có một ít Zombie bình thường đấy, cũng có Zombie dị biến đấy.

Thái Hòa còn phát hiện hai thành viên trong đội của Tom, đều bị chết rất thảm, đầu của một người trong số đó còn bị mất một bên.

Một người đội viên đi lên lục lọi ở trên người bọn họ thoáng một chút, sau đó thở dài: "Trên người hai người này cộng lại còn chưa tới 20 viên đạn, tình huống đội của Tom rất không ổn."

"Vốn mang theo vũ khí đạn dược cũng không nhiều lắm, loại trận đánh ác liệt này rất khó đánh. Nếu như là ở trong doanh địa, cũng không đến mức chịu thiệt như vậy rồi." Một người đội viên khác sầu lo nói.

"Cũng không biết đây là buồng thông gió thứ mấy rồi... Trần Lao Công, ngươi vừa mới cảm ứng được có người che đậy tinh thần, là ở phương hướng nào?"

Trần Tiểu Vy dùng đèn pin huơ huơ trước sau thoáng một cái,

hỏi.

Trần Lao Công xoa xoa tròng mắt đáp: “Ở phía trước… Ta tiêu hao tinh thần lực còn chưa kịp khôi phục lại, không có cảm giác được khoảng cách cụ thể.”

Hắn cũng không giống như Thái Hòa có nước bọt của cô bé Zombie có thể hấp thu hồi phục lại, sau khi tiêu hao tinh thần lực chỉ có thể dựa vào nghỉ ngơi hồi phục từng chút một.

Trần Tiểu Vy gật nhẹ đầu, cầm đèn pin đi ở trước tiên.

Buồng thông gió ở đây coi như không tệ, mặc dù mùi vị có thể làm cho người ta rất khó chịu, nhưng hít thở không có xuất hiện vấn đề gì.

Cả đám người di động chậm rãi ở trong cẩn thận từng li từng tí, ngoại trừ tiếng bước chân và tiếng hít thở rất nhỏ, cơ bản cái gì cũng không nghe được.

“Đi ở loại khu vực này thật sự là quá thử thách lá gan rồi!”

Cửa sổ xe bằng thuỷ tinh công nghiệp cũng bị đập vỡ, nội bộ đường hầm đen kịt một mảnh, cho người ta cảm giác giống như là có quái vật gì đang ẩn nấp ở trong bóng đêm vậy, đang từ nơi nào đó nhìn lấy bọn hắn.

“Bùm!”

Đi không bao xa, một đạo bóng đen đột nhiên nhảy ra từ trong quạt thông gió, trực tiếp đánh về phía Trần Tiểu Vy đi ở trước nhất.

Nàng cầm đèn pin, giống như là tại trên người gắn cái máy dụ bắt mồi vậy, đương nhiên sẽ trở thành ưu tiên mục tiêu công kích.

“Đkmn!” Một gã đội viên gầm nhẹ một tiếng, lập tức giơ lên

họng súng, nhưng cơ bản không có bắn trúng mục tiêu.

Con Zombie dị biến này nhảy dựng lên một cái, giống như thạch sùng vậy bò ở trên trần xe, sau đó lại nhảy từ trên trần xe xuống, lập tức đã tới sát đỉnh đầu Trần Tiểu Vy.

Đã có tên kia đội viên chặn đánh, Trần Tiểu Vy đã làm xong chuẩn bị, nàng lập tức giơ lên cánh tay.

Dao găm trong tay nhanh chóng mà xẹt qua cổ của đối phương, đồng thời một luồng hỏa diễm màu u lam từ động tác của nàng, lập tức hiện lên trên lưỡi đao.

Con Zombie này lập tức mới ngã xuống mặt đất, cổ bị cắt ra đã bị đốt trọi triệt để, một chút máu tươi cũng không có chảy ra.

Thái Hòa nghĩ tới chuyện đã từng nhìn thấy những thi thể Zombies kia ở khách sạn New World. Xem ra bọn hắn cũng không phải là không có bất luận ngoại thương gì, mà là miệng vết thương bị đốt trọi rồi, không nhìn ra mà thôi.

Nàng có thể làm xuất hiện hỏa diễm trên lưỡi đao, khẳng định cũng có thể bám lên trên viên đạn.

“Đội trưởng của các ngươi có loại năng lực gì?” Thái Hòa đi ở sau lưng Lâm Văn Chung, hỏi.

Hắn thấp giọng đáp: “Trần đội trưởng có thể điều khiển nhiệt độ vật thể, nhiệt độ cao nhất trước mắt còn chưa từng thấy nàng dùng qua. Năng lực này của nàng gọi Sí Diễm.”

“Nghe rất lợi hại.”

“Sử dụng đến lợi hại hơn.”

Thái Hòa như đang suy nghĩ gì, gật gật đầu. Dị năng giả chủng loại này hắn thật sự là nhìn thấy lần đầu tiên.

Hồi tưởng thoáng một chút, những Dị năng giả đã từng gặp cho tới nay, mỗi người có được dị năng đều khác nhau đấy.

“Nói như vậy cơ bản có thể tụ hợp lại thành một kết luận, đó chính là dị năng có tính duy nhất, sẽ không xuất hiện Dị năng giả cùng loại dị năng giống nhau...” Thái Hòa âm thầm nghĩ tới.

“Tính công kích trong năng lực của nàng rất mạnh.” Lâm Văn Chung tiếp tục nói, “Giống ta, chính là thuần túy năng lực kiểu bao cát rồi.”

“Nhưng mà để cho người khác thấy được nhưng không đánh được, cũng là một loại tài năng.” Thái Hòa cười ha ha, nói ra.

“Lời này nghe qua làm cho ta cảm thấy rất đau lòng rồi…”

Càng đi về phía trước, cái loại cảm giác áp lực này lại càng mạnh, rất nhanh bọn hắn đã nhìn thấy một cái cửa phòng bị mạnh mẽ dùng đủ loại vật linh tinh chặn lại.

Một bóng người nằm sấp ở đằng kia, Trần Tiểu Vy dùng đèn pin chiếu qua thoáng một cái, sau đó đi qua lật người đang nằm sấp này lại.

Không nghĩ tới vừa khẽ động vào người này, vậy mà nàng phát ra một tiếng rên yếu ớt.

“Còn sống!”

Những người còn lại lập tức bao vây lại, nhưng lúc nhìn thấy tình huống của nàng, sắc mặt cũng đều nặng nề xuống.

Bên bụng đều bị móc sạch rồi rồi, ruột cũng chảy ra, con mắt hơi đỏ lên, đang ở lây trong quá trình lây nhiễm biến dị.

Thái Hòa đi lên trước xem xét, lập tức sửng sốt một chút.

Chương 598: Nghe Rất Lợi Hại Sử Dụng Còn Lợi Hại Hơn

Cô gái này vậy mà là minh tinh Hari Won gì kia.

Trần Tiểu Vy cầm lấy nàng, lo lắng mà hỏi thăm: "Ngươi là ai? Những người khác trong đội của Tom đâu?"

Hari Won trợn tròn mắt, mơ mơ màng màng nhìn chung quanh, sau đó lại phát hiện Thái Hòa từ trong đám người.

Ánh mắt của nàng lập tức sáng lên một cái, suy yếu kêu: "Cứu... Cứu ta..."

"Cũng đã trở thành như vậy, làm sao còn có thể cứu..."

Thái Hòa ngồi xổm xuống đi, thấp giọng hỏi: "Đội của Tom hiện giờ ra thế nào rồi? Bọn hắn ở nơi nào?"

Hari Won nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, gian nan vươn tay ra với hắn.

Sau khi do dự một chút, Thái Hòa lập tức cầm tay của nàng.

"Cứu ta..."

"Đừng nóng vội, ngươi không có chuyện gì rồi. Đám người Tom đâu rồi?" Thái Hòa ôn hòa mà hỏi thăm.

"Ai... Ai quan tâm bọn hắn... Bọn hắn... vứt bỏ ta rồi..."

Bộ dáng này không vứt bỏ còn có thể như thế nào đây? Đoán chừng bọn hắn đều cho rằng Hari Won đã tử vong tại chỗ rồi.

“Được rồi được rồi, ngươi không có việc gì đâu. Có bao nhiêu Zombies tấn công các ngươi?” Thái Hòa nhẫn nại nôn nóng trong lòng hỏi.

“Không... Không biết! Đều là... Bởi vì bọn hắn... Không, là vì ngươi!”

Hari Won thở hổn hển mấy hơi thở, ánh mắt thoáng chốc trở nên tràn đầy thù hận, một điểm màu đỏ hồ trong mắt lập tức khuếch tán ra: “Nếu như ngươi lúc trước đồng ý giúp chúng ta, ta cũng không... Ah!”

Nét mặt của nàng thoáng chốc bắt đầu vặn vẹo, cánh tay nắm lấy Thái Hòa cũng lập tức bóp chặt rồi, nửa người trên bỗng nhiên đứng lên, con mắt cũng biến thành màu đỏ triệt để.

Không đợi nàng biến dị hoàn thành, Trần Tiểu Vy cũng chọc một đao xuống dưới.

“Thật vất vả gặp được một người sống, vậy mà nhanh như vậy đã biến dị.” Một người đội viên bực mình nói.

“Được rồi, có hỏi nàng hay không đều giống như vậy.” Một người đội viên khác nói ra.

Lâm Văn Chung kéo kính mắt lên, nói ra: “Mới vừa rồi nàng rất kích động, cho nên tốc độ máu tươi chảy nhanh hơn. Dưới trạng thái gần chết đã kích thích virus nhanh chóng ăn mòn.”

“Không nhìn ra ngươi rất hiểu rõ đối với virus.” Thái Hòa đẩy ra ngón tay Hari Won, thấy nàng để lại vài đạo dấu đỏ trên mình, hơi buồn bực tiếp tục nói ra.

“Loại mặt hàng chém gió này tám phần chính phần mười là mù mờ đấy.” Nguyễn Trung Hiếu cười nhạo một tiếng, sau đó tò mò hỏi Thái Hòa, “Ngươi có thù oán với cô gái này hay sao?”

Thái Hòa nói đơn giản chuyện đã xảy ra ngay lúc đó thoáng một lần, Trần Tiểu Vy vẫn mãi không nói chuyện câu nào, sau khi nghe xong, hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Có ít người chính là cảm thấy ở trong tứ hải đều là mịa nó, chính mình vì tư lợi thì cũng thôi đi, còn bắt người khác phải tán đồng hắn, cung cấp trợ giúp cho hắn, nếu không chính là kẻ thù của hắn. Loại người này trước kia cũng có không ít, làm cho người ta buồn nôn!"

"Trần đội trưởng của các ngươi trước giờ đều như vậy hay sao..." Thái Hòa tò mò thấp giọng hỏi.

Lâm Văn Chung ngượng ngùng cười cười, nói ra: "Ngươi muốn nói tràn ngập tinh thần trọng nghĩa hay vẫn là hận đời đây? Dù sao cả hai đều có nha, bằng không thì bằng năng lực của nàng cũng không chỉ trở thành một đội trưởng... Lời này xem như ta chưa nói."

Trên mặt Trần Lao Công rất cẩn thận nhìn ngó xung quanh một chút, nói ra: "Rất có thể bọn hắn tiến vào đường hầm rồi. Nơi này có vết máu."

"Phía dưới này quả thật chính là địa ngục..."

Một người đội viên lẩm bẩm một câu, tranh thủ thời gian nhảy ra ngoài.

Thái Hòa nhìn một cái về phương hướng cuối đường thông gió, cũng đi theo tiến vào trong đường hầm.

Ở trong đường hầm tối thui, có thể trông thấy mờ mờ khoang thông gió cuối cùng này, phía trước còn có một vài thi thể, thậm chí gần cửa phòng thông gió còn có dấu vết bạo tạc nổ tung.

Ba người Lê Bống cũng nhảy xuống dưới linh hoạt nhẹ nhàng, đi theo thật sát sau lưng Thái Hòa.

Dưới nền đất Sài Thành, thỉnh thoảng có tiếng vang từng giọt

nước nhỏ xuống, trừ âm thanh đó ra thì lại hoàn toàn hoàn toàn yên tĩnh.

Đột nhiên từ đằng xa truyền đến một tiếng trầm đục, team của Thái Hòa lập tức rung động tinh thần.

“Ở phía trước!”

Sau khi tăng thêm tốc độ, không tới vài phút tựu vượt qua vượt qua đoạn đường hầm khoang thông gió này, đến chỗ góc rẽ đường hầm.

Một chút ánh lửa vang lên ở phía xa, thông qua kính nhìn đêm hồng ngoại, Thái Hòa trông thấy một vài bóng người ở đằng xa.

Nhìn cấu tạo thân thể đặc thù, vậy mà đều là Zombie dị biến.

Hắn dò xét cẩn thận thoáng một chút, cũng không có phát hiện con lão đại kia.

“Đại khái hơn 20 con Zombie dị biến.” Trần Lao Công chăm chú nhìn trong chốc lát, sau đó nhanh chóng đưa ra phán đoán.

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua Lâm Văn Chung, hỏi: “Ngươi nghỉ ngơi thế nào rồi?”

“Khá tốt.” Lâm Văn Chung gật nhẹ đầu.

“Vậy thì tốt, chúng ta thối lui vào trong xe, thu hút một phần Zombie tới. Cửa sổ xe không có khả năng ngăn cản Zombie, đạo phòng tuyến thứ hai cũng phải nhờ vào ngươi.” Trần Lao Công an bài đạo, “Lăng huynh đệ, cửa xe phụ cận tựu xin nhờ ngươi cùng bạn gái của ngươi rồi. Chúng ta bên này sẽ tận lực thu hút lực chú ý của bọn hắn, nhưng mà phải phòng ngừa một ít Zombie sẽ từ cửa xe vượt vào trong.”

Thái Hòa không có có phản đối sắp xếp như vầy, hắn gật nhẹ

đầu: “Không có vấn đề.”

Chương 599: Zombie Thiết Giáp

Nhiệm vụ thu hút Zombie, sau khi trải qua thương nghị cũng giao cho Nguyễn Trung Hiếu rồi.

Nhiệm vụ này rất nguy hiểm, nhưng Nguyễn Trung Hiếu biểu hiện ra rất trấn tĩnh.

“Vì con gái của ta.” Lúc đi qua bên người Thái Hòa, Nguyễn Trung Hiếu cười cười với hắn, nói ra, “Con gái của ta sinh hoạt ở nơi trú quân. Nếu bạn gái của ngươi không nhiều lắm, ngược lại là ta có thể dự định trở thành cha vợ của ngươi.”

“Nếu như như ngươi muốn lưu lại di ngôn, chẳng lẻ không trực tiếp giao phó con gái cho ta hay sao?” Thái Hòa không nhịn được nhếch miệng cười cười.

“Không phải di ngôn, là tại nhắc nhở ta nhất định phải sống sót, ta còn không tìm được con rể đây này.”

Nguyễn Trung Hiếu hít hít cái mũi, nói ra.

“Vậy thì cẩn thận một chút. Thuận tiện nói, ta không có hứng thú với con gái của ngươi.” Thái Hòa vỗ vỗ bờ vai của hắn.

Trong khi những người khác thối lui đến phía sau căn phòng thông gió, hắn thì lại vén lên một ống tay áo, lộ ra cánh tay đen sì, sau đó hít thật sâu một hơi, từ góc rẽ đi ra ngoài.

“Ê! Những quái vật này các ngươi!”

Hắn kêu to một tiếng, lấy xuống cầm mạnh mẽ dao găm trong

tay, dùng sức cắt một vết thương ở trên cánh tay.

Khi máu tươi thấm ra, Thái Hòa lập tức cảm giác được ba người Lê Bống cũng đã có phản ứng.

“Anh... Loại mùi vị này... Thật đậm đặc...” Lê Bống nắm tay Thái Hòa một cái, con mắt hơi hơi đỏ lên.

“So với mùi máu tươi của nhân loại bình thường còn muốn đậm đặc hơn nhiều lắm.” Yuna hít hít cái mũi, nói ra.

Mà Ngô Thanh Vân lập tức liếm liếm bờ môi, bỗng nhiên đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, ánh mắt dừng lại ở trên cổ Thái Hòa, trong ánh mắt lập tức đã hiện lên một vầng màu hổ phách sáng ngời.

“Đừng quấy phá nè.” Thái Hòa bình tĩnh liếc mắt, sau đó tò mò nhìn quanh về phía trong đường hầm, “Đây chính là dị năng của hắn đi à nha? Nói như vậy dị năng của người này chính là chuyên gây sự với zombie hay sao?”

Rất nhanh Nguyễn Trung Hiếu cũng che lại cánh tay hướng điên cuồng mà lao đến phương hướng cuối đường hầm, mà ở phía sau hắn lập tức theo sát lấy bảy tám con Zombie dị biến.

“Cúi xuống!”

Không đợi Nguyễn Trung Hiếu vọt tới sau đường hầm, Trần Lao Công lại đột nhiên phát ra một tiếng gầm nhẹ.

Nguyễn Trung Hiếu không chút do dự bổ nhào về về phía trước, sau đó lăn đến bên cạnh cửa ra vào. Chạy như điên dọc theo chiếc xe bị vứt bỏ chạy đến phương hướng cửa xe.

Vài tên đội viên đứng thành vòng quạt, xuyên thấu qua khe hở cửa sổ xe bắt đầu bắn phá điên cuồng.

Những con Zombie dị biến kia rất nhanh cũng đã vọt tới phía trước những chiếc xe bị vứt bỏ này, hơn nữa hứng lấy những viên đạn bắt đầu nhào bên trên phía cửa sổ xe.

Lúc này một tầng lồng năng lượng hơi mờ cái lập tức xuất hiện, miễn cưỡng ngăn chặn lại chúng nó rồi.

“Đkmn! Quá đã quá kích thích, lại hơi chậm một chút ta đã bị ăn sống nuốt tươi rồi.” Nguyễn Trung Hiếu đầu đầy mồ hôi chạy đến trước cửa xe, phía sau hắn còn đi theo một con Zombie dị biến.

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa vươn ra, sau khi miễn cưỡng điều khiển được nó, cũng nhảy mạnh mẽ đi xuống đất, chém một đao mất đầu này Zombie.

“Cám ơn.” Nguyễn Trung Hiếu từ nhảy lên xe bên cạnh Thái Hòa. Sau đó thở gấp từng hơi từng hơi thở nặng nề thô trọng.

Một dòng máu chảy từ ngón tay của hắn không ngừng nhỏ lên trên mặt đất, mà ba người Lê Bống đều đưa ánh mắt tập trung vào ngón tay của hắn.

“Ngươi ngừng ở nơi này không phải là tìm chết hay sao...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian dùng ánh mắt trấn an lấy các nàng, từ khi theo sau hắn, ba nữ Zombies này đều không có lại hưởng qua bất luận một chút thịt sống nào, thậm chí là máu tươi. Nhưng chuyện này không có nghĩa là các nàng không có rung động bản năng phương diện này.

“Tranh thủ thời gian đi đầu xe đi.” Thái Hòa vội vàng bắt được cánh tay của hắn. Nói ra, “Ngươi đứng ở nơi này sẽ đưa tới thêm nhiều Zombies đến nữa đấy.”

Sau khi đuổi đi Nguyễn Trung Hiếu, Thái Hòa giúp vuốt lên sợi tóc ra sau tai cho Lê Bống, sờ lên đôi má nàng, nhìn đôi mắt đỏ

hồng của nàng, thấp giọng nói ra: “Tỉnh táo một chút đi, cô bé à.”

Nàng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một lát. Ở dưới vuốt ve của hắn, cuối cùng cũng bình tĩnh lại, trong mắt cuồng bạo biến mất từng chút một.

Yuna nhắm mắt lại hít thở sâu một hơi, khi mở mắt ra, màu sắc đã khôi phục bình thường. Chỉ có điều lộ ra một loại âm hàn quỷ dị: “Dị năng của nhân loại thật sự là đủ loại đủ kiểu. nhưng mà tổng kết mà nói, vẫn là mùi vị của Hòa Ca là tốt nhất.”

“Ờ, ta cũng ưa thích mùi vị của Thái Hòa. Thật là kỳ quái, thời điểm đi học trước kia tại sao không có chú ý tới ngươi vậy?” Ngô Thanh Vân ôm tay. Khẽ dựa lên trên cửa xe, nói ra.

“Chuyện này xem như quá thổi phồng ta rồi?” Thái Hòa liếc mắt. Sau đó đứng ở cửa nhìn về phía con Zombie dị biến này, “Máu tươi của những loại cá con này cũng không cần phải thu thập, độ tinh khiết virus không đủ, ta vẫn khá cảm thấy hứng thú với con Zombie 'Lão đại' kia.”

Lúc này, phương diện đầu xe đột nhiên xuất hiện nguy cơ, một con Zombie dị biến hình thể cực lớn vậy mà đỡ được tất cả viên đạn.

Chương 600: Dị Năng Kỳ Lạ Chuyên Gây Sự Với Zombie

Da của hắn giống như là biến thành vỏ cây già vậy, lại phảng phất là chứa chất sừng quá dầy vậy, hiện ra màu xám trắng, cứng rắn như là nham thạch.

Sau khi viên đạn bắn đi vào, cơ bắp lập tức mà bắt đầu kéo căng ra, cơ bắp dày đặc làm cho những viên đạn chỉ có thể dừng lại ở trong lớp bên ngoài cơ bắp, cơ bản không cách nào xuyên thủng tới nội tạng.

Nhưng mà cả băng đạn bắn xé rách miệng vết thương lại kích thích mãnh liệt con Zombie thiết giáp này, hắn kêu lên một tiếng gầm cuồng bạo, nhảy dựng lên mạnh mẽ, "Ầm" một tiếng đâm vào trên cửa sổ xe.

"Loảng xoảng beng!"

Thì ra cửa số xe đã bị nó đụng nát triệt để, ngay cả khung gầm xe đều bị móp méo lõm sâu vào, mảnh kính vỡ văng tung tóe đi vào bị lớp thuẫn năng lượng chặn lại.

Nhưng rất nhanh con Zombie thiết giáp này lại nhào tới, tấm thuẫn năng lưỡng lập tức lắc lư một cái, ngay cả màu sắc cũng ảm đạm xuống vài phần.

"Tên này tuyệt đối xuất thân thế gia võ thuật, luyện Thiết Bố Sam..."

Thái Hòa nhìn thấy mà trợn mắt hốc mồm, hắn đang muốn đi qua cứu viện, lại đột nhiên cảm giác một cỗ khí tức cực kỳ nguy

hiểm xuất hiện ở trên đỉnh đầu.

“Beng…g!”

Trên mui xe bỗng nhiên truyền đến một tiếng trầm đục, thép tấm trên mui xe lập tức xuất hiện một vết lõm sâu.

Thái Hòa từ từ nắm chặt đường đao, chậm rãi thối lui đến bên cạnh thùng xe, ngẩng đầu nhìn về phía trần xe.

“Oành oạch oành oạch oành oạch!”

Vết lõm xuất hiện liên tục, đang đến gần vị trí của Thái Hòa.

Sau đó, vết lõm đột nhiên dựng lại cách hắn không xa.

“Như loại tình huống này chính là phát hiện ta rồi.”

Đồng tử của Thái Hòa hơi co rút lại một chút, dùng khóe mắt liếc nhìn sang cửa sổ xe.

“Bùm!”

Sau một giây, nóc xe cũng bỗng nhiên xuất hiện một cái lỗ thủng lớn, sau đó vô số bóng đen phát sáng đốm đốm màu đỏ cuồn cuộn nhào về phía Thái Hòa.

Thái Hòa đã sớm có chuẩn bị trực tiếp nhảy xuống xe, ba người Lê Bống cũng đã nhảy theo.

Ngược lại là Ngô Thanh Vân đưa tay vồ trúng một bóng đen, trở tay kéo tới, khẽ xoay cổ tay chặt đứt bóng đen.

“Là thứ gì vậy?” Thái Hòa vừa chạy ngược phương hướng hướng đầu xe, vừa nói.

Ngô Thanh Vân trực tiếp ném bóng đen kia cho Thái Hòa, nói ra: “cái vòi.”

Cái vòi màu đỏ quen thuộc, so với một sợi mì còn mảnh hơn, chỗ đứt gãy một chút máu tươi cũng không có.

“Nữ Hoàng Bạch Tuộc... Lúc ấy nàng không chết hay sao? Cmn chuyện này chẳng phải là lừa bố mày hay sao...”

Thái Hòa lập tức cảm giác tê rần cả da đầu, nhắc tới Nữ Hoàng Bạch Tuộc tuyệt đối là có thù oán với hắn đấy, bởi vì hắn không chỉ dùng ngón tay phá qua người ta, còn cắt lấy máu của nàng...

Nếu như nàng ở trạng thái chết giả cũng có cảm thụ mà nói, căn cứ năng lực ký ức siêu mạnh để cho người ta kinh ngạc của Zombie mà nói, đoán chừng sẽ vẫn mãi nhớ kỹ ngón tay của Thái Hòa, thậm chí là mùi vị của hắn...

“Ta cảm thấy hứng thú đối với lão đại này, nhưng mà không cần nàng cũng cảm thấy hứng thú đối với ta nha!”

Thái Hòa nghe tiếng nổ lớn liên tục đến gần, điên cuồng mà chạy trốn về phía trước.

Ở đây không thích hợp chiến đấu, hắn cũng không muốn bị trúng phục kích của kẻ địch.

Hơn nữa muốn lấy máu, cũng không thể bị đám người Trần Tiểu Vy nhìn thấy. Còn chuyện bọn hắn có thể chống đỡ hay không, chuyện này còn phải xem vận mạng của bọn hắn.

So với nhiệm vụ, Thái Hòa càng coi trọng với mục đích của mình hơn một chút.

Mạng lưới đường ngầm dưới mặt đất của Sài Thành hết sức phát đạt, rất nhanh phía trước lại xuất hiện một con đường rẽ.

Ngay khi Thái Hòa xông vào đường rẽ, một đạo bóng người cũng từ trên mui xe nhảy xuống dưới.

Nàng chân trần đi ở trên hầm, chậm rãi đến gần phía Thái Hòa.

Thái Hòa chạy tiếp vào sâu bên trong khoảng hơn 100m, sau đó thì ngừng lại, nhanh chóng điều chỉnh lại hơi thở của mình, sau đó quay ngược phương hướng nhìn về phía bóng người kia.

Hắn nắm chặt đường đao, tay trái lập tức rút ra đoản đao, cảnh giác nhìn đối phương.

Vô số tơ máu giống như là tơ nhện vậy, vung vẩy lấy xung quanh hắn, loại cảm giác cực kỳ nguy hiểm lúc trước bao phủ ở trong lòng Thái Hòa.

Mà ngay cả các nàng Lê Bống cũng lộ ra thần sắc nặng nề, Yuna thấp giọng nói ra: "Nàng tuyệt đối đã đạt đến Cấp Thủ Lĩnh."

"Zombie dị biến còn có thể xem như là đồng loại của các ngươi hay không?" Thái Hòa hỏi.

Ngô Thanh Vân nhìn hắn một cái, gật nhẹ đầu: "Đương nhiên là đồng loại. Có một cỗ rất cảm giác quen thuộc, đương nhiên nhân loại không có cách nào lý giải loại cảm giác này. Nếu như ngươi hiếu kỳ mà nói..."

"Ta sẽ không để cho ngươi cắn ta đấy, buông tha đi chị đại à." Thái Hòa chắn trở về nửa câu sau của nàng.

"Virus trong cơ thể chúng ta đều là đồng nguyên đấy, cũng giống nhân loại không cùng chủng tộc, nhưng cuối cùng đều là nhân loại." Yuna mở trừng hai mắt, nói ra.

Ánh mắt của nàng biến thành màu đỏ trắng triệt để, đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna Ngốc dần dần dừng hoạt động lại, Yuna Ác nhanh chóng thức tỉnh.

Khóe miệng nàng nhếcg lên một cái, lộ ra nụ cười quỷ rất dị

với Thái Hòa.

Dường như là đang hưởng thụ lấy quá trình chiến đấu, khát vọng mang cho đối phương tra tấn đau đớn.

Công tác chuẩn bị chiến đấu đã hoàn thành rồi.

Chương 601: Phải Lấy Máu Cho Bằng Được

Trong đường hầm tối thui không có một chút ánh sáng, bốn người Thái Hòa giằng co lấy khoảng cách chừng 100m với Nữ Hoàng Bạch Tuộc này.

Mặc dù chỉ có thể thấy được mờ mờ bộ dạng Nữ Hoàng Bạch Tuộc, nhưng Thái Hòa vẫn còn hơi nghi hoặc nhíu mày. Cô gái này phẫu thuật thẩm mỹ rồi hả?

Ăn mặc một bộ sườn xám không biết nhặt được từ chỗ nào, còn mặt cái chủng loại áo cải tiến xẻ tà dài đến eo kia, cổ áo lại cơ bản không có cài lên, cơ bản có thể chứng kiến gần một nửa hình dạng cặp chén ngọc.

Tóc dài rủ xuống trước người, một gương mặt em bé cơ bản không có bất luận cảm giác quen thuộc gì.

Nhưng mà ngoại trừ con Nữ Hoàng Bạch Tuộc trong phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech dưới mặt đất ra, từ chỗ nào lại xuất hiện một con zombie như vậy?

Nếu như là mới biến dị đấy, không có khả năng ở trong thời gian ngắn như vậy trong đến Cấp Thủ Lĩnh.

Điểm này, xem Zombie dị biến khác sẽ biết.

Mặc dù bọn nó, mỗi loại cũng có sở trường riêng, hơn nữa mạnh hơn nhiều so với Zombie bình thường, nhưng chỉ từ con mắt mà nói, rõ ràng đều không có vượt qua Lên Cấp.

Mặc kệ thân phận chân thật của Nữ Hoàng Bạch Tuộc này là

cái gì, vừa nghĩ tới hàm lượng virus trong máu tươi của nàng cực kỳ tinh thuần, Thái Hòa lập tức không nhịn được nở một nụ cười.

Một con Zombie dị biến Cấp Thủ Lĩnh, một lọ máu tươi trong cơ thể chống đỡ 3 bình lúc trước nha...

Độ tinh khiết càng cao, hiệu quả đối với Thái Hòa mà nói lại càng tốt, dù sao hắn sử dụng Ổ Virus cũng là Cấp Thủ Lĩnh đấy.

“Nghĩ đến lấy máu ta cũng rất hưng phấn, nhưng thoạt nhìn Nữ Hoàng Bạch Tuộc này không dễ đối phó...” Thái Hòa cảnh giác nhìn chằm chằm vào nàng, nói ra.

Lê Bống giữ im lặng đứng ở bên cạnh Thái Hòa, hổ trảo trong tay lập tức mở ra.

Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia đang từ từ đến gần khoảng cách đến khoảng 50 mét thì ngừng lại, một đôi mắt trong suốt như pha lê hơi nghi hoặc liếc nhìn Thái Hòa.

Nàng mở miệng nói ra: “Ta quen biết ngươi... Nhân loại...”

“Ngươi hẳn là quen biết ngón tay của ta nha.” Thái Hòa tay giơ lên hươ hươ.

“Ờ. . . Ta cũng nhận ra nó.” Nữ Hoàng Bạch Tuộc sững sờ, sau đó vô ý thức cúi đầu nhìn về phía bộ phận quan trọng của mình.

Nhưng rất nhanh nàng lập tức ý thức được có cái gì không đúng. Lập tức khép lại hai chân, khôi phục vẻ mặt lạnh như băng: “Mặc kệ chuyện ngón tay lúc trước, ta... Ta nhớ được ta tên gọi là Tiểu Ly, cũng chính là Stella.”

Stella hay sao? !

Thái Hòa lập tức ngây ngẩn cả người. Hắn lập tức nghĩ tới cô nàng gái Tây tóc vàng ngực lớn kia.

Nhưng mà chẳng phải cô nàng này tự mình lái xe rời khỏi rồi sao? Như thế nào lại... Sẽ có liên quan tới nữ Zombie biến dị trước mắt này?

"Nhưng ta ưa ta tên mới. Nữ Hoàng Bạch Tuộc." Nàng nở một nụ cười, nói ra, "Stella để cho ta biết rất nhiều chuyện, ký ức của nàng... Cơ bản không có. Nhưng chúng ta có một điểm chung. Đều quen biết ngươi."

Lời còn chưa dứt, một cái vòi đột nhiên bắn thẳng tắp về phía đỉnh đường hầm, đâm vào trong trần bê tông chống thấm, sau đó bỗng nhiên cả người nàng đung đưa đi qua.

Thái Hòa chỉ thấy 1 đạo bóng đen nhanh chóng đến gần chính mình, trong lòng vừa mới kịp mắng lên một câu cmn, hơn 10 cái vòi cũng đã quấn lấy phần eo của hắn, sau đó mang theo hắn treo lên giữa không trung.

Ba người Lê Bống lập nhảy theo đi lên, nhưng Nữ Hoàng Bạch Tuộc thủy chung không có dự định xuống dưới, lập tức mang theo Thái Hòa dùng phương thức đánh đu nhanh chóng đi về phía trước ở giữa không trung.

Dường như nàng biến thành con nhện tinh chính thức nguy hiểm rồi sau đó từ từ chậm lại. Kéo Thái Hòa tới trước mặt.

Mà lúc này Thái Hòa đang đầu hướng xuống đất gian nan muốn cong lên thân thể. Chặt đứt cái vòi quấn lên chân chính mình.

Nhưng so với Thái Hòa hành động khó khăn. Những cái vòi này thật sự quá linh hoạt rồi.

Xoắn giết tinh thần của hắn đã vào vị trí của mình, lúc đầu chuẩn bị cưỡng chế gián đoạn hành động của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, nhưng lúc nhìn thấy nàng rơi xuống. Thái Hòa lại thay đổi

dự định.

Mặc dù trên người nàng tồn tại rất nhiều điểm đáng ngờ, làm cho Thái Hòa cảm giác rất hiếu kỳ. Nhưng giờ phút này đúng là một cơ hội tốt, nói không chừng có thể một lần hành động trọng thương nàng!

Cho nên thử xem Nữ Hoàng Bạch Tuộc ở trong lúc di động cao tốc chậm rãi đến gần lấy chính mình, mặc dù Thái Hòa tim đập nhanh, nhưng biểu lộ lại hết sức trấn tĩnh.

Cái vòi tinh thần của hắn vẫn đang trói buộc đoàn ánh sáng tinh thần của Nữ Hoàng Bạch Tuộc này, cũng như cái vòi của nàng trói buộc thân thể của Thái Hòa vậy.

“Như vậy hắn lại đột nhiên cảm thấy hơi là lạ đấy.” Trong nội tâm Thái Hòa lập tức hiện ra một chút cảm giác quái dị.

Nhưng mà Nữ Hoàng Bạch Tuộc ở trong thời điểm khi cách Thái Hòa chừng một mét cũng ngừng lại, từ chỗ cổ tay nàng lại vươn ra hơn 10 cái vòi, vẫn mãi quấn lấy cổ tay Thái Hòa, sau đó mạnh mẽ kéo hắn hướng về phía phía sau.

Sau khi trói Thái Hòa trở thành bánh chưng, nàng mới từ từ nâng lên nửa người trên của Thái Hòa, kéo về phía chính mình.

Chương 602: Cái Vòi Làm Cho Người Ta Không Cầm Giữ Được

Hai người lập tức song song trên không trung rồi. Nữ Hoàng Bạch Tuộc tóc dài thậm chí còn rũ xuống tới trên mặt Thái Hòa.

Khoảng cách gần như thế đủ để Thái Hòa nhìn rõ ràng tướng mạo của nàng rồi, mặc dù nhìn qua đôi mắt là thủ lĩnh Zombie tiêu chuẩn, nhưng mà nàng hoàn toàn chính xác có một ít đặc thù của người ngoại quốc.

Hai ngọn núi to đến thần kỳ, còn sống mũi cao đẹp và đôi mắt thâm thúy.

Một gương mặt trẻ rất có cảm giác con lai, nhưng Thái Hòa vẫn không có biện pháp tưởng tượng một nhân loại tại sao hợp hai làm một với một con Zombie dị biến đấy.

Nữ Hoàng Bạch Tuộc nhìn chằm chằm chặt chẽ vào Thái Hòa, hỏi: “Vì sao trong cơ thể của ngươi cũng có mùi vị của ta?”

Nàng nói xong, cũng nhẹ nhàng mà hít hít cái mũi, dường như đang nhấm nháp mùi của Thái Hòa.

“Mặc dù không biết ngươi đang nói cái gì, nhưng ta không rảnh kéo dài thời gian với ngươi...” Thái Hòa liếc mắt, nói ra.

Đồng thời hắn lập tức phát động xoắn giết tinh thần, ánh mắt của Nữ Hoàng Bạch Tuộc này lập tức xuất hiện ngây ngô trong ngắn ngủi.

Nhưng mà sử dụng xoắn giết tinh thần với Zombie Cấp Thủ Lĩnh, còn muốn truy cầu hiệu quả lớn nhất, ngay cả chính Thái

Hòa cũng choáng váng đầu một trận.

Cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc lập tức buông lỏng ra một ít, mà Thái Hòa lập tức nhanh chóng từ đó rút ra tay trái của mình, đoản đao trực tiếp đâm hướng phần bụng Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

“Ngươi muốn giết ta hay sao?”

Đúng lúc này, ánh mắt Nữ Hoàng Bạch Tuộc khôi phục, nàng trực tiếp dùng tay bắt được lưỡi đao, mà mũi đao khoảng cách da thịt của nàng chỉ có không đến 1 centimet rồi.

Máu tươi chảy xuống từ lưỡi đao, nhỏ giọt trên người Thái Hòa.

Cái vòi màu đỏ máu lập tức buộc chặt lại hắn, đồng thời một tay Nữ Hoàng Bạch Tuộc đưa tay đoạt lấy thanh đao ngắn của Thái Hòa, quăng thật mạnh ra phía sau.

Ngô Thanh Vân thoải mái mà tiếp được thanh đao ngắn này, dùng ánh mắt cực kỳ lạnh lẽo nhìn về phía Nữ Hoàng Bạch Tuộc và Thái Hòa đang lơ lững trên đường hầm.

“Thời điểm Thái Hòa gặp nguy hiểm ném ta đi lên, chỉ có cơ hội một lần, không được lạm dụng.” Yuna theo sát ở bên cạnh, lạnh lùng nói.

Ngô Thanh Vân nhìn nàng một cái, gật nhẹ đầu, lại nhìn về phía Lê Bống: “Lê Bống, năng lực nhảy lên của ngươi mạnh nhất, Yuna có thể ném được rất cao, chủ yếu là xem ngươi.”

Lê Bống mờ mịt gật gật đầu, sau đó lại lo lắng nhìn về phía phía trên.

Lúc này mấy cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc đã tham tiến trong quần áo Thái Hòa, cảm giác trơn mềm lạnh như băng làm cho Thái Hòa cảm thấy giống như có vài bàn tay nhỏ bé đang vuốt

ve hắn.

Cho dù Thái Hòa thủy chung cho rằng mục tiêu của Nữ Hoàng Bạch Tuộc này đoán chừng là gặm chính mình, nhưng giờ phút này hắn lại không khỏi nghĩ đến: "Nàng sẽ không phải là... Đang cám dỗ ta đi? Cmn... Đậu xanh rau má, đó là dây lưng quần của ta... Đó là đồ lót của ta... Đó là thằng em của ta!"

Một cái vòi hết sức linh hoạt kéo mở ra phéc mơ tuya quần Thái Hòa, sau đó Nữ Hoàng Bạch Tuộc lại dùng bàn tay dính đầy máu tươi vuốt lên đôi má Thái Hòa.

"Trong cơ thể ngươi có máu của ta, ngón tay của ngươi còn lưu lại hương vị của ta. Ngươi phải là thứ thuộc về ta."

Giọng điệu Nữ Hoàng Bạch Tuộc rất quái dị, xem ra ký ức và thần trí là thuộc về Stella đấy, nhưng loại này phương thức nói chuyện tuyệt đối là thuộc về nghiên cứu viên Tiểu Ly đấy.

Nhưng mà không thể không nói, trong khi hơn 10 cái vòi liên tục sục sạo ở trên người mình, lại nghe nàng dùng thanh âm tinh tế nói như vậy, Thái Hòa hoàn toàn chính xác cảm thấy... Chuyện này cmn cơ bản không cầm lòng được nha!

Hơn nữa chẳng biết tại sao, Thái Hòa hoàn toàn chính xác có thể cảm giác được chính mình cùng và nữ Zombie dị biến này tồn tại liên hệ hơi đặc thù, có lẽ chính là bởi vì như thế, hiệu quả xoắn giết tinh thần của hắn mới không có được tốt như trong tưởng tượng của hắn vậy!

"Dùng máu của nàng, chẳng lẽ sẽ có loại cảm giác này? Nhưng mà bọn người Khá Bảnh trước kia thì sao? Chẳng lẽ là bởi vì sau khi nàng tăng trưởng lên, khôi phục thần trí, mới có loại cảm giác đặc thù này sao?"

Thái Hòa đang nghĩ ngợi lung tung, một cái bàn tay nhỏ bé

khác của Nữ Hoàng Bạch Tuộc đã bắt được ngón tay Thái Hòa, sau đó kéo về phía chỗ xẻ tà trên sườn xám của nàng.

Mũi nàng hơi nhếch nhếch lên, trong con ngươi màu đỏ càng tỏ ra sáng ngời: “Ngươi là thứ thuộc về ta...”

Sau đó Thái Hòa lại cảm giác ngón tay của mình đụng chạm tới một mảnh mềm mại, hơn nữa chính đang bị nàng cầm lấy nhét đi vào từng chút một.

Loại cảm giác này dường như làm cho cho nàng vô cùng hưng phấn, nàng mạnh mẽ ngửa đầu lên, lộ ra cái cổ tuyết trắng.

“Vì éo gì lại có loại cảm giác đang bị nàng hấp diêm đây? Em gái ngươi đấy, ngươi là ai đấy!”

Thái Hòa mạnh mẽ cong lên thân thể, đồng thời sử xuất ra xoắn giết tinh thần, dùng đầu đập vào trên đầu Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

Chương 603: Con Bọ Ngựa Cái

Thái Hòa cũng không có trông cậy vào chính mình một đầu đụng vào là có thể đụng choáng luôn một Zombie dị biến Cấp Thủ Lĩnh, hắn không phải luyện Thiết Đầu Công đấy.

Nhưng va chạm như vậy, đầy đủ lại để cho Nữ Hoàng Bạch Tuộc lâm vào trong choáng váng ngắn ngủi rồi.

Xương cốt cứng rắn của Nữ Hoàng Bạch Tuộc cũng làm cho trong đầu Thái Hòa "Ong" một tiếng, một cỗ máu tươi kịch liệt chảy xuống từ trên trán của hắn.

"Muốn hấp diêm ta hay sao? Ngươi thật sự là nghĩ khá lắm..."

Tay nắm đường đao của Thái Hòa bị buộc lại ở đằng sau, nhưng hắn còn có tay kia.

Nhưng thời điểm khi hắn lại muốn muốn kéo tay về, lại cảm thấy một cổ lực hút mạnh mẽ.

Thái Hòa dùng sức kéo ra bên ngoài, sau đó đồng tử co rút lại mạnh mẽ, dùng ra hết sức lực toàn thân...

"Không được... Ặc... Mắc kẹt rồi!"

Với tư cách Zombie, có thể khống chế tự do mỗi một chỗ cơ bắp toàn thân từ trên xuống dưới, đây cũng là một trong những nguyên nhân bọn nó có thể bộc phát ra lực công kích mạnh mẽ.

Đương nhiên đây cũng là nguyên nhân thời điểm khi Thái Hòa đang đại chiến với Ngô Thanh Vân, thường xuyên thiếu một chút là tước vũ khí đầu hàng...

Tuyệt đối không nghĩ tới, Nữ Hoàng Bạch Tuộc trước mắt này cho dù ở trong trạng thái choáng váng, cũng có thể dựa vào loại phương pháp này khống chế được hắn.

Trừ phi hắn quyết định thật nhanh, chặt đứt cánh tay của mình...

Nhưng ngay khi Thái Hòa nghĩ đến biện pháp này, phía sau lưng hắn cũng đổ mồ hôi hột, Nữ Hoàng Bạch Tuộc "Răng rắc" cổ thoáng một cái về lại chỗ cũ, sau đó cúi đầu nhìn về phía Thái Hòa.

"Nhân loại..." Cặp mắt kia tỏa sáng kia của nàng nhìn chăm chú Thái Hòa, mạnh mẽ chồm đầu ra, sau đó lè lưỡi, bắt đầu liếm láp miệng vết thương trên trán hắn.

Thái Hòa lập tức tê rần cả da đầu, tiếp tục điên cuồng mà kéo cánh tay kia của mình thoát ra ngoài.

Hắn không muốn chết, cũng không muốn biến dị, vì các nàng Lê Bống cũng không thể!

Cái vòi tinh thần lại một lần nữa trói lại đoàn ánh sáng tinh thần của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, lúc này đây Thái Hòa quyết định không để ý tiêu hao tinh thần lực của mình, cho nàng một lần xoắn giết mạnh nhất.

Mặc dù việc này có khả năng dẫn đến hắn đau đầu một thời gian rất lâu, thậm chí là ngất đi tại chỗ. Nhưng cách này ra không có biện pháp khác rồi.

Nếu như cái vòi tinh thần của hắn cũng có thể thực chất hóa, hiện giờ hắn cũng không cần phải bị động như vậy rồi...

Thái Hòa vừa chờ đợi thời cơ, vừa tức giận ở trong lòng nghĩ đến.

Tinh thần lực của hắn đã đầy đủ mạnh, nhưng thực chất hóa

giống như là một lần biến chất sau một khoảng thời gian dài tích lũy, cần hiểu ra một lần, hoặc nói là một cơ hội.

Trước kia Thái Hòa không quá tin tưởng cách lý giải trong điện ảnh hoặc trong tiểu thuyết kia, nhưng thời điểm lúc chính mình nếm thử mới phát hiện, thật sự có một thứ gọi là bình cảnh. Hơn nữa còn là cái loại bình cảnh chỉ dựa vào cố gắng là không có cách nào có thể đột phá.

Một chút cảm giác lạnh buốt từ trên trán của Thái Hòa truyền đến, tim của hắn đập hết sức kịch liệt. Hô hấp cũng trở nên dồn dập lên.

Nhưng sau khi Nữ Hoàng Bạch Tuộc liếm láp vài cái, Thái Hòa đột nhiên sửng sốt một chút.

Vậy mà hắn cảm giác được trán của mình, phảng phất không còn bị thương như vậy rồi...

Máu đã ngừng chảy, hơn nữa miệng vết thương cũng truyền đến cảm giác ngứa từng chút một. Điều này nói rõ vết thương đang từ từ khép lại.

Nước bọt!

Thái Hòa lập tức nghĩ tới nước bọt của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, sau khi tăng lên tới Cấp Thủ Lĩnh. Thậm chí ngay cả nước miếng cũng đã có hiệu quả chữa trị mạnh như vậy!

Nhưng loại hành động này của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, lại làm cho Thái Hòa cảm thấy hơi quái dị.

Nàng không phải là bị một chút máu tươi như vậy thu hút, mà là đang chủ động trị thương cho chính mình hay sao?

Đợi lúc Nữ Hoàng Bạch Tuộc ngẩng đầu lên lần nữa, Thái Hòa tiếp xúc với ánh mắt của nàng, lập tức cảm thấy da lưng hơi run

lên.

“Ngươi là một món đồ chơi của ta, không thể hư mất...”

Nàng dùng một loại ánh mắt hết sức kỳ lạ nhìn chăm chú lên Thái Hòa, loại ánh mắt này thật giống như thật là đang nhìn một món đồ chơi mình rất quý giá vậy.

Zombie là sẽ không nói dối đấy. Cho nên sau khi Thái Hòa ngu ngơ trong chốc lát, lập tức cũng cảm giác được một mừng hết lớn một trận!

Mặc dù không biết cái này Nữ Hoàng Bạch Tuộc phát điên vì sao, nhưng ít ra nàng không sẽ chủ động thương tổn tới mình!

Hoàn toàn chính xác, từ khi nàng bắt đi chính mình đến bây giờ. Đều không có chủ động tiến hành qua bất luận công kích gì!

“Ặc. . . Nói như vậy bắt đầu..., đầu ta chóng mặt, đổ máu, dường như đều là ta tự tìm đấy...”

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy nhức hết cả trứng một trận.

“Ta muốn... Giao phối với ngươi. Sau đó ăn tươi sống. Như vậy chúng ta sẽ chính thức hợp làm một thể rồi.” Nữ Hoàng Bạch Tuộc thâm tình nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, tiếp tục nói.

“Cmn! Thì ra ngươi giống như con bọ ngựa!”

Chương 604: Liên Tục Móc Cua, Cứu Với Tánh Mạng

Cảm giác được một chút may mắn mới vừa rồi của Thái Hòa. Lập tức giãy dụa lên điên cuồng lần nữa.

Cánh tay của hắn vẫn bị quấn chặt lại sau lưng, Thái Hòa dùng ra hết toàn lực, cũng chỉ có thể rút ra chầm chậm từng chút một.

Ở trong quá trình này, Nữ Hoàng Bạch Tuộc như là cảm nhận được khoái cảm thật lớn vậy, từ trong cổ tay không ngừng bắn ra cái vòi, sau đó vũ động ở bên người nàng.

Lúc này ở sau lưng nàng đột nhiên xuất hiện một bóng người, sau khi Yuna bị ném tới giữa không trung, liêm đao trong tay trảm xuống mạnh mẽ.

Mặc dù Nữ Hoàng Bạch Tuộc có ý ngăn cản, nhưng trong nháy mắt này nàng bỗng nhiên căng cứng toàn thân, đạt đến đỉnh sung sướng.

Một vòi máu tươi lớn lập tức tuôn ra, nhưng thời điểm ngay khi Thái Hòa cảm giác mình sắp sửa thoát khốn, Nữ Hoàng Bạch Tuộc đột nhiên mang theo hắn kéo hắn lên trên cao chạy đi.

Cái vòi không ngừng co rút lại, rất nhanh đưa dẫn cả hai người tới đỉnh đường hầm, sau đó Thái Hòa hoa mắt một cái, cùng với Nữ Hoàng Bạch Tuộc đi tới một cái hốc tối thui tối thùi.

“Nơi này là nơi nào...”

Đầu của hắn vừa nhấc lên một cái, một chút mảnh vụn xi-măng lập tức rơi xuống.

Nữ Hoàng Bạch Tuộc nói ra: “Ta vừa mới đào đấy. Ba đối tượng giao phối kia của ngươi không có biện pháp đi đến nơi này đâu?”

“... Ta đệch...” Thái Hòa lập tức không nói gì.

Cái động này vừa vặn có thể chứa được hai người bọn họ, nhưng mà Thái Hòa cũng không tin rằng các nàng Lê Bống sẽ không có cách nào đến được nơi này.

Trọng điểm chỉ là vấn đề thời gian mà thôi...

Nhưng mà rất nhanh Thái Hòa chợt nghe từ phương xa truyền đến Zombie dị biến tiếng gào thét, rất rõ ràng, Nữ Hoàng Bạch Tuộc có thể phát ra triệu hoán nào đó, để ngăn cản ba người Lê Bống, nàng triệu hoán đến những loại Zombie dị biến khác.

“Sau khi Zombie đã có trí tuệ, thật sự là phát rồ...” Thái Hòa lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Nữ Hoàng Bạch Tuộc, bắt đầu suy nghĩ phương pháp thoát thân cho chính mình.

Đợi các nàng Lê Bống đi lên, chỉ sợ không đủ thời gian...

“Tranh thủ thời gian giao phối nha, ta còn muốn sinh sôi nảy nở. Trong cơ thể ngươi có máu của ta, là đối tượng giao phối thích hợp nhất.”

Chỗ ấy của Nữ Hoàng Bạch Tuộc lúc trước mút lấy ngón tay của Thái Hòa, nhưng mà Thái Hòa có thể cảm giác được chỉ thiếu một chút là có thể rút rồi.

Nàng nói xong, cũng duỗi ra cái vòi, bắt đầu muốn lột quần Thái Hòa xuống.

“Ngươi giống như là một con bọ ngựa... Loại giao phối xong rồi ăn thịt như này ta không cần” Lần đầu Thái Hòa cảm giác được, có mỹ nữ chủ động cởi áo nới dây lưng cho chính mình cũng

không phải là chuyện tốt.

Lúc này thân thể của hắn cảm giác rất sung sướng, thậm chí thằng em nhỏ của hắn cũng có xúc động ngẩng đầu lên một chút, nhưng nội tâm của hắn lại tràn đầy cảm giác nguy cơ.

“Thằng em nhỏ, ngươi đừng bán đồng đội nha! Tranh thủ thời gian xuống mau!”

Thái Hòa nhìn mình chằm chằm đũng quần, rống giận trong lòng.

Hắn cũng không biết loại Súc Dương thần công gì, trong một khu vực chật hẹp Nữ Hoàng Bạch Tuộc bản thân bị trọng thương sau khi chính diện hấp diêm hắn, hắn sẽ biến thành chất dinh dưỡng cần thiết giúp cho nàng mang thai.

“Đkmn, nếu ngươi không muốn buông ta ra, vậy ta sẽ ép khô ngươi!”

Cá tính chơi liều trong nội tâm Thái Hòa bùng phát lên, lập tức cắn răng đút ngón tay đi vào sâu trong chỗ ấy của nàng.

Thân thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc rất mẫn cảm, dùng sức đâm một cái này, nàng lại căng thẳng lên toàn thân lần nữa, trong kẽ răng phát ra một tiếng kêu sợ hãi trầm trầm.

Đồng thời cái vòi của nàng cũng lập tức mềm nhũn ra, động tác cởi quần Thái Hòa ra bắt đầu trì hoãn chậm lại.

“Hiệu nghiệm!” Thái Hòa lập tức hưng phấn lên.

Chỉ cần có thể ép khô Nữ Hoàng Bạch Tuộc này, hắn cũng sẽ có cơ hội phản kích.

Bóng ma tử vong bao phủ ở trên đỉnh đầu Thái Hòa, hắn lại từ từ rút ngón tay lại một tí, sau đó lại dùng sức đút đi vào lần nữa.

Máu tươi chảy ra từ sau lưng Nữ Hoàng Bạch Tuộc, cũng ướt sũng thân thể của Thái Hòa, từ lỗ chân lông của hắn thẩm thấu đi vào từng chút một.

Trong lúc Thái Hòa hết sức chăm chú chỉ cảm thấy toàn thân càng ngày càng nóng, trên trán của hắn hiện đầy mồ hôi, mỗi thời điểm khi Nữ Hoàng Bạch Tuộc muốn giãy dụa, hắn sẽ phát động một lần xoắn giết tinh thần...

Mà ngay cả Thái Hòa cũng không có chú ý tới hắn sử dụng bao nhiêu lần cái vòi tinh thần, và Nữ Hoàng Bạch Tuộc dán chặt lấy hắn đã lên bao nhiêu lần đỉnh phong.

Trên thực tế nếu như dựa theo tình huống bình thường, tinh thần lực của Thái Hòa đã sớm tiêu hao không còn.

Nhưng ngâm mình ở trong máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, thân thể, thậm chí là tinh thần của Thái Hòa, giống như đều kích thích ra tiềm lực lớn nhất.

“Nếu như không phải phát động xoắn giết tinh thần, nói không chừng ta đã bởi vì hưng phấn mà đã bị mất phương hướng, tiêu hao tinh thần lực vừa vặn có thể làm cho ta giữ vững được tỉnh táo.”

Thái Hòa vừa khống chế được ngón tay của mình gian nan co rút, vừa cảm thụ tình huống cái vòi đang quấn chặt ở trên người mình.

Mỗi khi Nữ Hoàng Bạch Tuộc lên đỉnh, cái vòi sẽ buông ra một chút, mà Thái Hòa cũng thừa cơ rút cánh tay ra một chút.

Sau khi một lần rồi lại một lần cao triều, cuối cùng Thái Hòa cảm giác được cánh tay của mình chỉ thiếu một ít, là đã có thể thoát khốn triệt để.

Chương 605: Vượt Cổ Chai

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa vẫn mãi chặt chẽ bao vây lấy đoàn ánh sáng tinh thần của Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

Mỗi khi nàng leo bên trên khoái cảm đỉnh phong, Thái Hòa cũng sẽ lập tức phát động xoắn giết tinh thần.

Khi tư duy Nữ Hoàng Bạch Tuộc đang trống vắng thì lại sử dụng năng lực này, hiệu quả công kích quá tốt.

Nhưng mà Thái Hòa cũng cảm giác được một ít hình ảnh không ngừng thoáng hiện ở trước mắt mình.

Mỗi khi tinh thần nàng đang trống vắng, Thái Hòa sẽ cảm giác được một trận choáng váng đầu, sau đó những hình ảnh kia sẽ xuất hiện như phim chiếu rạp vậy...

Sau khi team của Thái Hòa biến mất trong xe Jeep nằm ở góc đường, một chiếc xe lẽ ra đã lái đi lại quay trở về.

Stella từ trên xe nhảy xuống tới, lấy ra từ trong túi quần cái kia lọ thuốc nước kia.

Ánh mắt nàng quét về phía phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech, sau đó nắm chặt bình nước thuốc, dứt khoát nuốt vào.

Không muốn lại bị ném bỏ, muốn có lực lượng của mình...

Sau khi uống vào bình nước thuốc này, sau đó chế tạo ra càng nhiều nước thuốc hơn nữa, chuyển đổi mình từng bước một thành quái vật có lý trí.

Có lẽ không còn là người, có lẽ cũng không phải Zombie,

nhưng mặc kệ đó là cái gì, cũng đủ để cho nàng thoát khỏi tình thế nhu nhược như hiện giờ.

Nàng cần lực lượng, cần sống sót.

Ở trong mảnh đất lạ quê người này, ở trên thế giới bạo phát tai nạn cực lớn này, nàng còn muốn tiếp tục sống sót.

“Nếu như ta có thực lực mà nói, ta có thể làm bất luận chuyện gì ta muốn làm. Ta sẽ đạt được một sinh mạng hoàn toàn mới.”

Trong khi Stella trở lại tầng B3, lúc chậm rãi đi về phía thi thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc, nàng đánh dấu chữ thập ở trước ngực: “Thượng Đế nhân từ ah, xin tha thứ ta...”

Nàng khẩn trương từ từ đến gần thi thể nhìn giống hệt như cái kén tằm này, giẫm nát những cái vòi xung quanh.

Nhưng mà nàng cũng không có chú ý tới, mỗi một cái vòi bị nàng giẫm qua cũng bắt đầu lay động từ từ.

“Ta sẽ từ từ mà đổi máu tươi trên người của ngươi tới trên người của ta, sau đó ta sẽ trở thành một quái vật cái có thần trí.”

Stella run rẩy vươn tay ra, muốn kéo ra những cái vòi kia từng chút một.

Trong nháy mắt, trong đầu của nàng hiện ra rất nhiều ký ức, kể cả cha mẹ nàng còn đang ở nước ngoài không biết sống chết thế nào. Kể cả một phút cuối khi trèo lên máy bay này, trong nội tâm nàng chờ mong một tương lai tươi đẹp.

“Stella, ngươi sẽ trở thành một cô gái rất rất giỏi. Ta thật cảm thấy kiêu ngạo cho ngươi.”

“Có lẽ ngươi sẽ trở thành Marie Curie(nhà vật lý hóa học người Ba Lan) đời kế tiếp. Nha... Nghiên cứu của các ngươi bất

đồng, nhưng ta biết rõ giấc mộng của ngươi và nàng đều giống nhau. Nàng là tấm gương của ngươi đúng không?"

Nhưng mà trong nháy mắt khi tai nạn bộc phát này, tất cả mộng tưởng đều đã trở thành không tưởng.

"Ah!" Nàng từ trong phòng thí nghiệm điên cuồng mà chạy ra, đột nhiên đi theo phía sau là thầy giáo đã bị biến dị.

Ông lão hòa ái thân thiết kia, ưa thích miệng đầy chi, hồ, giả, dã. Hiện nay đột nhiên dữ tợn đánh về phía nàng, mà Stella lập tức giống như phản xạ có điều kiện ném tới tất cả những thứ có thể nắm bắt được, sau đó trốn thoát.

Toàn bộ phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech hỗn loạn một mảnh. Tiếng súng không ngừng vang lên, khắp nơi có thể chứng kiến máu tươi và đồng nghiệp nổi điên.

Stella ôm đầu thét chói tai vang lên, chạy tán loạn lấy chẳng có mục đích.

Thậm chí nàng không biết mình là sống tiếp được như thế nào. Nếu như tồn tại địa ngục chân thật mà nói, như vậy hiện giờ nàng đang ở trên thế giới này, chính là địa ngục chân chính.

"Ta vĩnh viễn cũng không thể trở thành cô gái vĩ đại..."

Mặt mũi Stella tràn đầy nước mắt xốc lên mấy cái vòi cuối cùng. Khuôn mặt Nữ Hoàng Bạch Tuộc giống như là công chúa ngủ trong rừng xuất hiện ở trước mắt nàng.

Nhưng ngay trong nháy mắt này, Nữ Hoàng Bạch Tuộc đột nhiên mở mắt.

"Ah!"

Stella chỉ vừa kịp thét lên một tiếng, cũng đã bị cái vòi cuốn đi

vào hoàn toàn.

Một cái kén lớn xuất hiện lần nữa, một giọt máu tươi cũng không có chảy ra...

“Những chuyện này đều là ký ức của Stella hay sao?” Thái Hòa lắc lắc cái đầu đang choáng váng, thì ra sau khi chia tay Stella đã xảy ra những chuyện khủng khiếp như vậy.

Trong đường hầm đang truyền đến tiếng đánh nhau kịch liệt, đúng là ba người Lê Bống đang tác chiến với những con Zombie dị biến bị Nữ Hoàng Bạch Tuộc kêu gọi tới lúc trước.

Lại là một cỗ khoái cảm điên cuồng vọt tới, Nữ Hoàng Bạch Tuộc kéo căng thân thể lần nữa. Mà Thái Hòa cũng cảm giác được một ít hình ảnh lại hiện ra lần nữa ở trước mắt hắn...

Trong khi cái kén lớn này tróc ra từng lớp từng lớp một, người ở bên trong đã thay đổi bộ dáng khác.

Nàng từ từ đứng lên, giống như một đứa trẻ mới sinh vậy, toàn thân không có một mảnh vải.

Hình ảnh vừa chuyển. Nàng đã đứng ở cửa phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech. Chiếc xe kia còn đậu ở nơi đó.

Cái vòi thò ra, thoải mái mà kéo tung bay cửa xe rồi, sau đó nàng hơi mờ mịt đi qua, từ bên trong kéo ra ngoài một cái ba lô. Lấy ra một chiếc váy mặc lên trên người.

“Ta... Ta nên đi chỗ nào? Thật đói, tốt cô độc...”

Chương 606: Đọc Được Ký Ức, Nghiền Nát Mộng Tưởng

Nàng duỗi tay gạt xuống tro bụi trên cửa sổ xe. Nhìn thấy bóng dáng gương mặt chính mình hơi mờ mờ trong tấm kiếng xe này: "Ta là ai? Thật hỗn loạn..."

Một lúc lâu sau, nàng mới chậm rãi đi dọc theo đường cái về phía phương hướng Sài Thành...

"Đây là ta đọc được trí nhớ của nàng hay sao?"

Thái Hòa cảm giác dường như mình nhập vào trong thân thể Nữ Hoàng Bạch Tuộc một khoảng thời gian ngắn ngủi, sau đó cùng với nàng trở về quá khứ thể nghiệm lại một lần nữa vậy.

Loại cảm giác này tương đối chân thật, trước khi lấy lại tinh thần, Thái Hòa thậm chí hoảng hốt thoáng một chút.

Sau khi biết được những sự kiện xảy ra với Nữ Hoàng Bạch Tuộc, đột nhiên Thái Hòa đã có một loại cảm giác rất kỳ lạ.

Ngoại trừ ba người Lê Bống ngoại trừ những con Zombies kia, thật ra cũng là một thân thể có mạng sống. Sau khi bọn hắn tiến hóa, dường như là bọn họ sinh ra một đoạn tánh mạng mới một lần nữa.

Đây cũng là một loại tiến hóa. Mà trong quá trình khi bọn họ tiến hóa, lúc đầu nhân loại bị loại bỏ rồi, rớt xuống từ tầng cao nhất chuỗi thức ăn.

Zombie tiến hóa là đang trên cơ sở hủy diệt nhân loại mà hoàn thành đấy...

“Nghĩ nhiều chuyện như vậy cũng vô dụng, ta chỉ hy vọng ta và các nàng Lê Bống có thể sống tiếp được. Ta không bao giờ... muốn mất đi nàng nữa.”

Vẻ mê mang trong mắt Thái Hòa lập tức biến mất. Đã từng mất đi rồi, mới có thể càng hiểu được quý trọng, dù nàng là Zombie, suy nghĩ của Thái Hòa cũng sẽ không vì vậy mà thay đổi.

“Roẹt!”

Cuối cùng Thái Hòa rút ra được cánh tay bị trói ở sau lưng, hắn nắm chặt đường đao, sau đó dùng sức chém xuống phía Nữ Hoàng Bạch Tuộc.

Nhưng một cái vòi lại mạnh mẽ quấn lấy cổ tay của hắn, sau đó dùng sức vứt hắn ra ngoài.

“Cmn!”

Độ cao đường hầm Metro cũng cỡ khoảng tám chín mét, không sai biệt lắm tương đương với trực tiếp té xuống từ trên lầu ba.

Thậm chí Thái Hòa còn không có kịp phản ứng, cũng cảm giác mình sắp được ôm trọn đất mẹ vào lòng rồi.

Hắn đường đao đỉnh tất cả đều là vết máu, xem ra có lẽ cho Nữ Hoàng Bạch Tuộc một lần trọng thương, nhưng kế tiếp tựu đến phiên hắn bản thân bị trọng thương rồi, nói Nếu như ở phía dưới là vật gì sắc nhọn, nói không chừng còn sẽ trực tiếp lòi phèo ra ngoài.

Độ cao không xem như rất cao, nhưng hắn là bị ném ra văng lông lốc đấy, hơn nữa phía dưới là con đường, còn có xe cộ bị vứt bỏ.

Quả nhiên Zombie Cấp Thủ Lĩnh hết sức khó đối phó, ngay cả khi ở trong khu vực chật hẹp như vậy.

Năng lực chiến đấu đơn thuần, Nữ Hoàng Bạch Tuộc tuyệt đối là Zombie mạnh nhất hắn đã từng nhìn thấy, chớ nói chi nàng còn lấy được kiến thức và trí lực của một người nhân loại là Stella.

Nàng là một loại binh khí chiến đấu hoàn mỹ, hơn nữa đúng là Stella đã hoàn toàn biến thành nàng. Vậy cũng xem như nguyện vọng của Stella đã thực hiện được rồi nha...

"Ah!"

Trong nháy mắt ngay khi Thái Hòa sắp rơi xuống đất, tinh thần lực của hắn bỗng nhiên đạt đến trạng thái tập trung cao độ.

Tất cả mọi thứ xung quanh ở trong mắt hắn đều trở nên đặc quánh lại..., không khí thật giống như biến thành chất lỏng hết sức kẹo kéo đặc quánh lại. Đồng thời thanh âm chung quanh cũng trở nên hết sức rõ ràng.

Khối vụn bê tông cùng hắn rớt xuống, bóng dáng Lê Bống chạy về phía hắn, một con Zombie dị biến đang bị Yuna chém giết, thậm chí là những vết máu tung tóe lên kia.

Thái Hòa con mắt thật giống như biến thành 1 cái kèm theo quay chậm đặc hiệu cameras, hết thảy trong mắt hắn đều trở nên mười phần rõ ràng.

Nhưng đồng thời, Thái Hòa cũng cảm giác được đầu của hắn phảng phất muốn nứt ra rồi vậy.

Trong vài phút ngắn ngủi mới vừa rồi kia, tinh thần lực của hắn đã trải qua quá trình liên tục tiêu hao sạch sẽ, lại không ngừng đạt được bổ sung, thật giống như vô số lần mò tới cực hạn của mình vậy.

Hơn 10 cái vòi tinh thần của Thái Hòa thời điểm khi sắp rơi xuống đất, nắm được nóc đường hầm.

Loại cảm giác này rất kỳ diệu, tinh thần lực vốn là vô hình, lại có thể chính thức tiếp xúc được vật thể, hơn nữa có thể thừa nhận được lực lượng khổng lồ khi Thái Hòa rơi xuống.

Tốc độ rơi xuống của Thái Hòa lập tức chậm lại, cuối cùng ở thời điểm cách mặt đất không đến một mét, hắn cảm giác đầu óc đau đớn một trận, trước mắt tối sầm, lập tức té xuống.

Một thân thể mềm mại lập tức ôm được hắn, Thái Hòa cảm giác đầu của mình đâm vào trên một vật mềm mại, hơn nữa co dãn còn rất là tốt, rất êm ái đấy...

“Hòa Ca... Ngươi... Ngươi không sao chứ?”

Cặp mắt to của Lê Bống nhìn từ trên xuống dưới Thái Hòa đầy vẻ lo lắng.

“Không có... Không có việc gì...”

Mí mắt của Thái Hòa càng ngày càng nặng nề hơn, hắn muốn cố gắng mở to mắt, nhưng phảng phất đầu óc lại bị giống hệt như xả sạch năng lượng, đau đớn muốn nứt.

“Không có việc gì rồi, Hòa Ca... Không có việc gì rồi...”

Lời nói của Lê Bống nhỏ nhẹ lại để cho Thái Hòa từ trong đau đớn cảm nhận được một chút bình tĩnh, đầu của hắn càng ngày càng nặng, cuối cùng mí mắt chậm rãi khép lại.

Chương 607: Cái Mồm Trên Đang Hôn Cái Mồm Dưới Đang Ăn

Cho dù nhắm mắt lại, nhưng nghe được thanh âm chung quanh đều vô cùng rõ ràng.

Máu tươi nhỏ trên mặt đất, máu tươi của Zombie dị biến và xương cốt bị chặt đứt, tiếng xé gió lúc Yuna và Ngô Thanh Vân huơ múa vũ khí...

Thật giống như lỗ tai biến thành radar nhận tín hiệu hết sức nhạy cảm nào đó vậy, những động tĩnh nhỏ nhất cũng tự động bị phóng đại rồi.

Thậm chí Thái Hòa có thể nghe được thanh âm máu tươi lưu động trong cơ thể mình, trái tim co bóp kịch liệt, gần như sắp từ trong lồng ngực nhảy ra ngoài rồi.

Máu tươi dính vào từ trên người Nữ Hoàng Bạch Tuộc vẫn còn thẩm thấu vào thân thể của hắn từng chút một, loại cảm giác này ấm áp bao vây lại hắn, không ngừng mà chữa trị những vết thương trên người hắn.

Phảng phất ở trong ý thức của Thái Hòa đã qua thời gian rất dài, nhưng thông qua thanh âm hắn đang nghe được để phán đoán, từ khi hắn hôn mê đến thanh tỉnh, cũng không quá lâu, chỉ là một hai phút mà thôi.

Trong khi Thái Hòa mở choàng mắt, tất cả cảnh tượng trước mắt hắn đều là cái vòi do năng lượng tinh thần tạo thành.

Những cái vòi này bỗng nhiên vỗ vào trên nóc đường hầm, lập tức phát ra một tiếng trầm đục "Bùm", thậm chí cả mặt đất cũng chấn rung một cái.

"Ah!" Thái Hòa lập tức đè xuống huyệt Thái Dương, lắc lắc đầu.

Lúc này Tinh thần lực của hắn đã sắp tiêu hao không còn, sử dụng cái vòi nện thoáng một cái như vậy, hắn cũng cảm giác huyệt Thái Dương dường như bị kéo nhúc nhích vậy.

"Cái vòi đã hóa thành thực chất, nhưng cũng không phải công kích vật lý, mà là một loại công kích năng lượng. Hơn nữa bởi vì năng lượng phân tán lên trên mỗi một cái vòi, cho nên sẽ không giống tấm thuẫn năng lượng như của Lâm Văn Chung vậy, bị người khác trông thấy. Nhưng mà cũng tiêu hao rất lớn, cần phải tìm được phương pháp sử dụng phù hợp, may ra mới kéo dài thời gian sử dụng tinh thần lực có hạn."

Rất nhanh Thái Hòa rút ra được kết luận. Sau khi tăng lên tinh thần lực, hắn cảm giác suy nghĩ của mình vậy mà rõ ràng hơn rất nhiều.

Mặc dù hiện giờ vừa đau đầu vừa suy yếu, nhưng cũng không ảnh hưởng đến năng lực suy nghĩ của hắn.

Tinh thần lực hóa thành thực chất... Không có nghĩ đến bình cảnh này có thể đạt được đột phá dưới loại tình huống này.

Từ điểm này mà nói. Nữ Hoàng Bạch Tuộc này đã mang đến cho hắn lợi ích không nhỏ.

Đối với năng lực chiến đấu cực kỳ mạnh mẽ của Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia, thật ra thì Thái Hòa có một chút hâm mộ đấy.

Cả hai cùng là cái vòi, bản thân cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc chính là thật thể, hơn nữa sẽ tái sinh liên tục. Năng lực công

kích Vật lý quá mức mạnh mẽ.

Nhưng Thái Hòa thì lại thuần túy là năng lượng tinh thần, ở dưới tình huống không cách nào hóa thành thực chất, hắn chỉ có thể tiến hành công kích vào tinh thần kẻ địch.

Kẻ địch tinh thần lực càng mạnh, Thái Hòa tinh thần công kích hiệu quả cũng lại càng kém.

Năng lực điều khiển có thể sử dụng với Zombie Cấp Thủ Lĩnh trở xuống, gần như không có năng lực nào có thể phản kháng, nhưng không cách nào sử dụng với nhân loại.

Cho nên Thái Hòa mới có thể nhạy cảm với quân đội vào thành như vậy, bởi vì hắn cảm thấy thực lực của mình còn chưa đủ mạnh, so với súng ống đạn pháo của nhân loại, năng lực của hắn vẫn quá yếu.

Nhưng hiện giờ sau khi tinh thần lực hóa thành thực chất, thủ đoạn công kích của hắn cũng sẽ phong phú hơn nhiều.

Sau khi đợi hắn đứng dậy, Zombie Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia cũng đang leo ra từ trong huyệt động, sau đó dùng cái vòi treo chính mình ở giữa không trung.

Sắc mặt nàng ửng hồng, miệng vết thương sau lưng dường như đã cầm máu rồi.

Nhưng mà trước ngực lại thêm 1 đạo vết thương thật lớn. Thoạt nhìn rất sâu. Hơn nữa lượng máu chảy ra cũng tương đối lớn.

Trong khe hở quần áo bị xé rách ra. Hai ngọn núi khổng lồ quy mô to lớn gần như hoàn toàn bại lộ đi ra.

Nhìn ra được mới vừa rồi nàng rất thoải mái, bởi vì nàng lúc này treo trên không trung, còn ở vào trạng thái xụi lơ toàn thân. Bộ

bộ dạng lười biếng kia đủ để cho rất nhiều gã đàn ông phải phát cuồng.

Nhưng cái vòi phía sau nàng lại cho thấy lúc này nàng còn tràn đầy tính nguy hiểm, thậm chí bất kỳ lúc nào cũng có khả năng đập xuống phát động công kích.

Thái Hòa hết sức chăm chú cảnh giác. Sau khi nàng liếc nhìn Thái Hòa thật sâu, nói ra: "Ta nhất định sẽ trở lại... Sau đó sẽ trực tiếp hấp diêm ngươi."

". . ."

Nếu như không phải biểu lộ của Nữ Hoàng Bạch Tuộc hết sức nghiêm túc, hơn nữa nhìn qua rất nguy hiểm, nhất định Thái Hòa sẽ không nhịn được nôn ra ngoài.

Nhưng chính là hắn ngây người một lúc như vậy, Nữ Hoàng Bạch Tuộc lập tức nhanh chóng biến mất ở trong bóng tối.

Nàng chạy trốn quá nhanh, Thái Hòa muốn đuổi theo cũng không đuổi kịp đấy.

"Ta cũng không biết ta nên nhức hết cả trứng, hay vẫn phải mong đợi đây..." Thái Hòa vò đầu bức tóc, xoắn xuýt nghĩ đến.

Nhưng lập tức hắn cũng rùng mình một cái: "Không nên không nên, không thể vì một lần bành bạch bành bạch mà chơi xong tánh mạng của mình được, ta cũng không muốn đang trong quá trình giao phối với nàng bị ăn sạch. Hơn nữa rất có thể nàng sẽ há cái mồm phía dưới kia bắt đầu ăn..."

Chương 608: Ta Nhất Định Sẽ Trở Về Trực Tiếp Hấp Diêm Ngươi

Thái Hòa lộ ra một bộ sắc mặt lạnh hết cả mình. Mặc dù Nữ Hoàng Bạch Tuộc nhìn qua hương vị ngọt ngào ngon miệng, nhưng nguy hiểm giao phối với nàng thật sự quá lớn.

Cũng may nàng bị thương rất nghiêm trọng, đoán chừng không có mười ngày nửa tháng là không thể nào khôi phục hoàn toàn.

Từ trong lời nói của nàng có thể nghe được, lá phổi của nàng rất có thể đã bị thương rồi, lá phổi đang ở trạng thái thoát hơi.

“Tốt nhất chữa trị lâu lâu một chút, ít nhất cho ta thời gian lâu lâu, để cho ta nắm giữ phương thức công kích sau khi cái vòi hóa thành thực chất một cách triệt để.”

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm nghĩ tới, đồng thời ngẩng đầu nhìn về phía cái động kia.

“Hòa Ca, ngươi muốn làm gì vậy?” Lê Bống nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Nàng chảy nhiều máu như vậy, không thể lãng phí nha.” Thái Hòa ho khan một tiếng, nói ra.

Một cái vòi tinh thần dò xét đi lên ôm lấy khu vực gần cái động này, lập tức thân thể của hắn đã bị kéo đi lên.

Cảnh tượng này ở trong mắt những người khác xem ra có khả năng hết sức thần kỳ, nhưng Thái Hòa lại cảm giác mình giống

như là bắt được một sợi dây thừng vô hình tự động co rút lại vậy, hơn nữa một đầu khác đang cố định ở trong đầu hắn.

Tinh thần lực còn thừa không nhiều lắm tiêu hao nhanh chóng, Thái Hòa lập tức hơi nhức hết cả trứng.

Đây cũng không phải nói sử dụng chút xíu cũng cần tiêu hao nhiều tinh thần lực như vậy, mà là Thái Hòa còn không cách nào nắm giữ chính xác số lượng tinh thần lực cần phải tiêu tốn ít nhất trong mỗi lần hành động.

Giống như là một người đều xuất ra sức lực lớn nhất để vung búa, nhưng trên thực tế thứ muốn chặt đứt, có lẽ chỉ là con sâu lông, sức lực dư thừa đều bị lãng phí.

“Hòa Ca lại... Biết bay rồi...”

Lê Bống sững sờ nhìn về phía Thái Hòa đang nhanh chóng bay vèo lên trên, cực kỳ ngạc nhiên kêu lên.

Yuna và Ngô Thanh Vân cũng chuyển ánh mắt đi qua, biểu lộ cũng hơi khiếp sợ một chút.

“Thoạt nhìn xem ra rất thú vị.” Ánh mắt của Yuna tỏa sáng nói.

Lúc này ơi dưới chân nàng đã nằm đầy Zombie dị biến, trên liêm đao của nàng cũng dính đầy vết máu, hết lần này tới lần khác tướng mạo cực kỳ thanh thuần, khóe miệng mang theo vui vẻ, tạo thành đối lập hoàn toàn rõ nét so với loại cảnh tượng máu me này.

Thái Hòa trên không trung cũng hơi ngu ngơ một chút, thiếu chút nữa đập lên đỉnh đường hầm.

“Khục khục, thật sự đập đầu lên xem như bị chơi khăm rồi...”

Thái Hòa còn rất không thuần thục điều khiển cái vòi sau khi

hóa thành thực chất, thậm chí ngay cả bò vào cái động cũng phí hết thật nhiều sức lực một trận.

Sau khi đi lên, quả nhiên Thái Hòa phát hiện trong huyệt động có rất nhiều máu tươi. Hắn vội vàng từ trong ba lô lấy ra cái chai, lại lấy ra một cái ống tiêm rút lên, bắt đầu thu thập những máu tươi này từng chút một.

"Những máu tươi này chính là dược phẩm xịn xò nha..."

Trong quá trình lấy máu, Thái Hòa cũng phát hiện máu tươi của nàng dính trên người mình, vừa sờ, tất cả trong lòng bàn tay đều là màu đỏ đấy.

Những máu tươi này đương nhiên cũng là trên người Nữ Hoàng Bạch Tuộc đấy, rất nhanh Thái Hòa lập tức nghĩ đến trước kia chính mình cảm giác được một chút ấm áp, cảm giác không có gì khác nhau so với lúc hắn trực tiếp uống nước thuốc, thậm chí còn muốn thoải mái hơn một chút.

"Nói như vậy, virus còn có thể trực tiếp thẩm thấu vào lỗ chân lông hay sao? nhưng mà máu tươi của những Zombie khác ta cũng từng chạm qua, đều không có xuất hiện loại tình huống này, chắc là máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc chỉ mỗi mình hắn có nha. Cảm giác dường như máu của nàng là trong cơ thể của Nữ Hoàng Bạch Tuộc mới có độc tố, có tính duy nhất, hơn nữa không nguy hiểm giống như bản thân nàng vậy, thậm chí còn rất có lợi."

Sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút, lại cúi đầu nhìn thoáng qua ngón giữa của chính mình.

Cũng chỉ có loại thân thể sẽ tự động co rút lại giống như Zombie, mới có thể để cho một ngón giữa cũng đạt tới hiệu quả kinh người như thế...

Không biết đối với Zombie mà nói, chuyện này có xem như đã

thành lập quan hệ nên đối tượng giao phối hay không, nếu như là một Zombie khác, chỉ cần đối phương trở thành đối tượng giao phối cũng không khả năng lại quan hệ xong rồi giết.

Nhưng Nữ Hoàng Bạch Tuộc là Zombie dị biến, ai biết tình huống của nàng sẽ như thế nào...

"Đợi sau khi ta nắm giữ phương pháp sử dụng tinh thần lực biến hóa thành thực chất hết hoàn toàn, sẽ có thể tăng lên thể năng gấp mấy lần , có thể thử triệu hoán nàng một lần. Hoặc là..." Thái Hòa nhìn về phía cổ tay của mình, "Thả đi ra một chút máu, nói không chừng có thể dẫn nàng mắc câu. Máu của nàng rất quan trọng đối với ta, khẳng định máu tươi của những Zombie dị biến khác không đạt được loại hiệu quả này đấy, trước khi nàng giao phối xong sẽ không giết ta, ta hoàn toàn có thể lợi dụng thật tốt mới được."

Sau khi tỉnh táo lại, Thái Hòa mà bắt đầu cân nhắc cẩn thận sự tồn tại của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, đối với chính mình mà nói đến tột cùng có lợi và hại gì.

Nhìn qua ngoài mặt mà nói, chỉ cần không giao phối, hắn có lẽ chính là an toàn đấy. Nữ Hoàng Bạch Tuộc muốn sinh sôi nảy nở, nhất định phải cam đoan hắn còn sống.

Nhưng đó cũng không phải là Kim Bài Miễn Tử bảo vệ an toàn tuyệt đối, Thái Hòa không thích trên đầu của mình treo lấy một thanh đao.

"Chỉ cần thực lực của ta mạnh hơn so với nàng, vậy thì có thể khống chế nàng. Máu của nàng hữu dụng đối với ta, ta lại để giúp cho nàng không chết. Mạng của nàng phải do ta nắm giữ lấy, mà không phải ngược lại." Thái Hòa suy nghĩ thầm ở trong lòng.

Chương 609: Vì Sao Tay Của Ngươi Tổn Thương Thằng Em Nhỏ Của Ta

Lúc team của Thái Hòa trở lại gần đoạn cuối tuyết đường hầm, Trần Tiểu Vy cũng đang mang theo Trần Lao Công chạy tới đoạn cuối cùng của đường hầm.

Bọn hắn không có chứng kiến Nữ Hoàng Bạch Tuộc chân thân, nhưng đoàn tàu đỉnh lưu lại dấu vết đã đầy đủ nhìn thấy mà giật mình rồi.

Thời điểm khi trông thấy bốn người Thái Hòa đều hoàn hảo không tổn hao gì, thậm chí Trần Tiểu Vy sửng sốt một chút.

Trần Lao Công lập tức hết sức vui vẻ đi tới, vỗ xuống bả vai Thái Hòa: "Xem ra các ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt. Chính là con zombie lão đại kia đúng không?"

"Uh. Nhưng mà đã để cho nàng chạy thoát." Thái Hòa nói ra.

Trên mặt Trần Lao Công lộ ra một chút sắc mặt đáng tiếc, đột nhiên hắn tập trung ánh mắt đến trên ánh mắt Thái Hòa, sau đó hơi ngoài ý muốn nói ra: "Ta cảm giác tinh thần lực của ngươi dường như rất mạnh, ngươi là dị năng giả hệ tinh thần hay sao?"

Thấy Thái Hòa gật đầu, hắn lại kỳ quái lắc đầu: "Trước kia cũng có loại cảm giác này, nhưng mà không có mãnh liệt như hiện giờ vậy. Quả nhiên ngươi thật thâm sâu khôn lường nha."

Hắn nghĩ như thế nào cũng không thể nghĩ đến, Thái Hòa sẽ trong thời gian ngắn như vậy, trực tiếp leo lên bản danh sách

cường giả chân chính.

Tăng trưởng lên tinh thần lực thật là gian nan đấy, mỗi một lần tăng trưởng lên đều không dễ dàng, chớ nói chi là biến chất rồi.

Đều là Dị năng giả hệ tinh thần, Trần Lao Công cũng cảm giác hết sức nhạy cảm, mặc dù hắn không có sinh ra hoài nghi gì, nhưng mà sau để cho Thái Hòa có cơ hội nói rõ ra.

“Làm người vẫn ít ra mặt một chút thì tốt hơn, ta muốn luyện tập cho thuần thục thoáng một chút khống chế tinh thần lực như thế nào. Trong khoảng thời gian này trước hết không được hấp thu nước bọt khôi phục nhanh hơn, vừa vặn cũng có thể ổn định thoáng một chút, chuẩn bị vững chắc căn cơ.” Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm nghĩ tới.

Trong thời gian ngắn Nữ Hoàng Bạch Tuộc sẽ không tái xuất nữa rồi, Zombie dị biến còn lại có các nàng Lê Bống xử lý, hoàn toàn có thể làm thịt sạch sẽ.

“Tình huống của các ngươi như thế nào?” Thái Hòa vừa đi theo bọn hắn tới đầu xe, vừa nói.

Trong mắt Trần Tiểu Vy đã hiện lên một chút đau khổ, nói ra: “Lại chết hai người đội viên. Những người khác đi thăm dò xem tình huống đội của Tom rồi, đoán chừng bọn hắn tổn thương thảm trọng.”

“Ninh Dương Lan Ngọc...” Thái Hòa tranh thủ thời gian bước nhanh hơn.

Rất nhanh bọn hắn đến được khu vực những con Zombie dị biến tập kết lúc trước kia. Thì ra ở nơi này có một cái hốc để quay đầu xe, của đội Tom chính là che chắn cái động này xem như là công sự chặn lại những con Zombie dị biến đến tập kích đấy.

Khắp nơi trên mặt đất đều là thi thể, cũng có Zombie đấy, cũng có người sống sót đấy.

Thái Hòa nhìn thoáng qua thô sơ giản lược, phát hiện ít nhất có bảy tám bộ thi thể nhân loại, tình trạng chết đều rất thảm.

Bọn hắn bị buộc đến nơi đây, tình huống gần như là đã đến bước đường cùng tiến hành phản kích cuối cùng rồi.

"Thái Hòa!"

Một tiếng kêu vui vẻ truyền đến, một người đàn ông to lớn khỏe mạnh gạt mở đám người đi ra, sau khi nhìn chằm chằm cẩn thận vào Thái Hòa một cái. Ôm lấy hắn: "Lại nhìn thấy ngươi thật vui vẻ! Vừa nghe nói ngươi bị cái con Zombie đầu lĩnh kia theo dõi, ta thật đổ mồ hôi lạnh cho ngươi một trận! Con zombie kia thật sự là lợi hại, tinh anh trong chúng ta đều chết trên tay nàng!"

"Nè... Buông ta ra Tom..." Đây là lần đầu tiên Thái Hòa bị một người đàn ông ôm thật chặt giống như vậy, hắn tranh thủ thời gian đẩy Tom ra, lo lắng mà hỏi thăm. "Thế nào, ngươi không sao chứ? Ninh Dương Lan Ngọc đâu rồi?"

"Ah, ở nơi này." Tom dắt lấy Thái Hòa tách ra đám người, đi vào trong hốc quay đầu xe.

Thái Hòa liếc mắt cũng có thể nhìn thấy cô nàng luôn cười hì hì kia, lúc này nàng đang ngồi dưới đất nghiêm mặt tái nhợt, nửa người cũng đã bị máu tươi nhuộm ướt sũng rồi, trên đùi cũng có một vết thương thật lớn. Lúc này đang băng bó cho chính mình.

Trông thấy Thái Hòa, nàng lập tức nhếch môi lộ ra một chút nở nụ cười kinh ngạc, sau đó vươn tay ra phía Thái Hòa: "Giúp ta một chút chuyện được không."

Thái Hòa một tay kéo lấy nàng lên, suýt nữa nàng trực tiếp cắm đầu vào trong ngực Thái Hòa. Ít nhất hai vếu của nàng đã bị

ép chặt lên ngực Thái Hòa.

“Thật vui vẻ gặp được ngươi, ta không nghĩ tới ngươi sẽ đến cứu ta. Hiện giờ ta giống như công chúa được cứu thoát ra hay không?” Ninh Dương Lan Ngọc cười hì hì hỏi.

Thái Hòa nhìn chằm chằm ánh mắt của nàng, sau đó thấp giọng nói ra: “Công chúa chắc chắn sẽ không vừa được cứu ra, cũng đưa tay nắm lấy thằng em nhỏ của dũng sĩ. Tay của ngươi đang làm gì thế? vì sao muốn thương tổn thằng em nhỏ của ta?”

Ninh Dương Lan Ngọc không hề lộ ra sắc mặt ngại ngùng chút nào. Nàng cười buông ra, nhón cái chân duy nhất có thể sử dụng kia. Đưa miệng tiến tới bên tai Thái Hòa: “Vậy ngươi vì sao vừa nhìn thấy ta là lại có dấu hiệu ngẩng đầu? Chẳng lẽ lại là nghĩ tới bộ dạng ta trong bồn tắm không có mặc gì? Ta sẽ bóp ngươi đau một trận nha.”

Thái Hòa lập tức cảm giác đầu dưới đau nhức kịch liệt, quả nhiên hắn lo lắng cho an nguy của cô gái này chính là một sai lầm.

Đây là hành động tự kỷ đến cỡ nào!

Chương 610: Không Thể Giết Toàn Bộ

Mới vừa rồi còn ở trong hoàn cảnh phải chết chắc, đảo mắt có thể vô tình cầm lấy thằng em nhỏ của Thái Hòa, bình tĩnh tự nhiên nói ra loại lời này.

Trên thực tế thằn em nhỏ của Thái Hòa, xác thực lúc này đang đứng ở trạng thái sắp ngẩng đầu, nhưng mà bởi vì ăn mặc áo khoác ngoài, cho nên nếu như không phải hai người gần sát như vậy, nàng cũng sẽ không phát hiện.

Hơn nữa đây là bởi vì bị di chứng cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc mang đến...

“Điểm GH (hóc môn tuyến yên) của ta không có thấp như vậy, cám ơn.”

Thái Hòa nghĩ thầm nếu không phải xem ngươi là người thọt, đã sớm đẩy ra ngươi rồi!

Ninh Dương Lan Ngọc mượn cơ hội treo ở trên người Thái Hòa, nhưng lại không an phận đưa tay muốn đi kéo tay Lê Bống, bị Lê Bống cau mày tránh thoát.

“Ta vẫn mãi cảm thấy những bạn gái của ngươi, bọn họ rất bài xích ta, là nguyên nhân vì ta rất thân cận sao với bạn trai của các nàng hay sao?” Ninh Dương Lan Ngọc mở trừng hai mắt, hỏi.

Nàng cùng Thái Hòa biểu hiện “Thân mật” như thế đã thu hút sự chú ý của rất nhiều người, chỉ có Tom đưa ra ánh mắt đồng tình với Thái Hòa.

“Ta đoán buổi tối bạn gái của ngươi nhất định sẽ tức giận không cho ngươi trên giường. Cho nên không bằng ngươi nói cho ta một chút, đến tột cùng những Zombie cao cấp hơn Zombie biến kia có những đặc tính gì vậy?”

Ninh Dương Lan Ngọc cười hỏi.

“Ngươi có thể thử cởi hết treo trên người của ta, nếu không ta mới không bị ngươi uy hiếp.”

Thái Hòa liếc nàng một cái, mặc dù nàng bựa đến như vậy, trực tiếp đã đi tới trong đám người.

Lúc này sắc mặt Lâm Văn Chung cực độ tái nhợt, dựa ở trên tường, bộ dạng bất kỳ lúc nào cũng khả năng ngất đi, trông thấy team của Thái Hòa cũng chỉ là cười cười hơi không có sức lực.

Nguyễn Trung Hiếu lập tức ngồi dưới đất, sắc mặt trắng bệch giống hệt như vậy. Ngược lại là cánh tay của hắn đã băng bó kỹ rồi, bằng không thì Thái Hòa còn thật sự không dám để cho Lê các nàng Bống tới gần.

“Xem ra thật sự là ta không có cách nào làm cha vợ của ngươi rồi. Trước mặt sống chết mới vừa rồi, ta suy nghĩ người cổ đại cũng đều ba vợ bốn nàng hầu đấy, xem ngươi đối xử với bạn gái... Bọn họ để ý như vậy, ta cũng ráng nhịn một chút miễn cưỡng đã chấp nhận. Nhưng rõ ràng ngươi còn có một!”

Nguyễn Trung Hiếu ngẩng đầu nhìn thoáng qua Thái Hòa, còn có Ninh Dương Lan Ngọc đang treo lủng lẳng ở trên người hắn, lập tức cau mày nói ra.

“Ngươi luôn treo ở bên miệng chuyện tìm con rể làm gì vậy, nhưng mà ta xem tuổi tác của ngươi cũng không lớn nha...” Thái Hòa tò mò hỏi một câu, “Cháu ở nhà đã bao nhiêu tuổi rồi?”

“10 tuổi.” Nguyễn Trung Hiếu mở trừng hai mắt, “Đợi nàng

lớn lên nhất định sẽ rất đẹp, giống mẹ nàng."

"Ngươi quả thật là phát rồ..." Thái Hòa lập tức trợn mắt há hốc mồm, sau đó rùng mình lắc đầu một cái.

Đội của Tom lúc này chỉ còn sống bốn người, ngoại trừ Tom ra, kể cả Ninh Dương Lan Ngọc 3 người trong số đó đều bị trọng thương.

Hai người khác trong số đó, một người chính là tay súng thiện xạ Vân Sơn, còn có một người thì là người đội viên đã từng được Thái Hòa cứu lúc trước.

Chuyện làm cho Thái Hòa kinh ngạc chính là, tên đội viên kia lưng vác đại đa số dược phẩm, hơn nữa mãi cho đến khi hai chân bị đến sắp đứt lìa ra, cũng không có buông ra ba lô.

Thời điểm bất luận kẻ nào đang lẩn trốn giữ mạng đều vứt bỏ tất cả mọi thứ trên người, để tăng thêm tốc độ, giảm bớt tiêu hao thể lực, nhưng người này lưng vác nhiều vật dụng như vậy vậy mà còn giữ vững được...

Chết qua một lần, với hắn mà nói phảng phất là một chuyện tốt, tiềm năng muốn sống của hắn bị kích phát.

Lúc nhìn thấy Thái Hòa, hắn cũng biểu hiện ra tương đối hưng phấn, sắc mặt thoáng chốc đỏ lên, cầm lấy tay Thái Hòa nói ra: "Ta lại còn sống gặp mặt lại ngươi!"

Thái Hòa cười ha ha, vỗ vỗ bờ vai của hắn: "Bây giờ ngươi thành anh hùng rồi."

"Ta sẽ không quên ngươi đấy." Hắn cắn cắn bờ môi, rất trịnh trọng nói ra.

Thời điểm Trần Lao Công đỡ bọn hắn dậy, hơi kích động nói: "Ta tin tưởng sau này trở về các ngươi đều trở thành tinh anh một

mình đảm đương một phía. Mặc dù đội của Tom tan vỡ rồi, nhưng mà chúng ta có thêm bốn người cầm đầu càng có kinh nghiệm hơn."

Trong đường hầm cũng không an toàn, đã băng bó đơn giản xong, sau khi lại ăn một ít lương khô hồi phục thể lực, mọi người lập tức dắt díu lấy lẫn nhau, dọc theo phương hướng cửa vào đường hầm Metro đi trở về.

Trên đường tất cả mọi người bảo trì lòng cảnh giác cao độ, chuyện bọn hắn lo lắng nhất chính là cái con Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia lại đột nhiên giết hồi mã thương một cái.

Trần Tiểu Vy và Trần Lao Công đều hỏi thăm với Thái Hòa thoáng một chút, tình huống của Nữ Hoàng Bạch Tuộc thế nào, nhưng Thái Hòa chỉ là hàm hồ lừa gạt cho qua chuyện, cho nên bọn hắn cũng không biết trong thời gian ngắn nàng cũng sẽ không xuất hiện.

"Đợi quân đội lái vào đây..." Ninh Dương Lan Ngọc một tay vịn bả vai Thái Hòa, nhón lên mũi chân khập khiễng đi về phía trước lấy, đồng thời trên mặt nở nụ cười âm lãnh, cắn răng nói ra, "Ta nhất định phải làm thịt toàn bộ những con Zombie kia!"

"Làm sao lại dễ dàng như vậy. Hơn nữa, chắc chắn sẽ không thể giết toàn bộ..." Thái Hòa cười cười, mang hàm ý sâu xa nói.

Chương 611: Vắc-xin Chữa Bệnh

“Lần thứ nhất cảm giác đứng ở trên mặt đất lại thoải mái như vậy!”

Sau khi Vân Sơn từ đường hầm Metro đi ra ngoài, kích động sâu hít sâu một hơi, nói ra.

“Đáng tiếc không có biện pháp diệt sạch những con Zombies dị biến kia... Chờ thời điểm chúng ta đi vào Sài Thành, có trời mới biết phải đối mặt bao nhiêu Zombie dị biến mới...”

Trần Lao Công rất lo lắng với chuyện này. Căn cứ theo lời nói của Thái Hòa, đầu nguồn sinh ra Zombie dị biến có khả năng chính là phòng thí nghiệm nghiên cứu sinh vật Biotech.

Mà tin tức doanh địa Đại Bàng nhân được xuất hiện Zombie dị biến lần đầu tiên, chính là đến từ báo cáo đội sưu tầm đang ở công viên Khu Công Nghệ Cao.

Lúc phát hiện Zombie dị biến lần nữa, đã là ở khu dãy đất trung tâm thành phố rồi.

Trong một quãng đường dài như vậy, nhất định có một ít Zombie dị biến bị tách ra khỏi nhóm, lần lượt trở thành đầu nguồn lây bệnh.

Hành vi của bọn hắn rõ ràng bất đồng với Zombie bình thường, sẽ di động liên tục, mà không phải lắc lư ở tại chỗ.

Không cần nói đến những con Zombie dị biến bị tán loạn ở trong đường hầm Metro rồi. Sau khi bọn hắn từ đường hầm bốn

phương thông suốt đến tất cả những nơi hẻo lánh toàn thành phố, rất nhanh trong thành phố này sẽ xuất hiện càng nhiều Zombie dị biến hơn nữa.

Thực lực chỉnh thể của đám Zombie tăng lên, sẽ làm cho người sống sót trong thành thị này sinh hoạt càng ngày càng gian nan hơn rồi, nhưng tổng thể mà nói số lượng Zombie tốt xấu gì cũng giảm bớt rất nhiều, một ít khu vực thậm chí xuất hiện khu vực sạch sẽ hoàn toàn zombie, bởi vậy người sống sót nhân loại có thể kéo dài hơi tàn.

Nhưng hiện giờ, ngoại trừ số lượng Zombie biến dị gia tăng mãnh liệt ra, còn xuất hiện loại Zombie dị biến kiểu mới này.

Bọn nó càng giống như kết hợp thể giữa Zombie bình thường và biến dị thú, phương hướng tiến hóa cũng từ đơn thuần tăng lên thể lực, trực tiếp tăng trưởng về mặt tiến hóa ngoại hình.

“Ta hoài nghi những virus kia có thể sửa chữa kiểu gen của bọn nó, nhưng tình huống cụ thể ai lại biết rõ như thế nào?”

Lâm Văn Chung đẩy lên kính mắt, lấy ra từ trong túi quần một ít túi máu thịt, nói ra với Thái Hòa: “Đây là từ máu thịt cắt xuống từ trên người một con Zombie dị biến đấy, ta sẽ mang về cho phòng thí nghiệm virus của chúng ta, hy vọng có thể tìm được điểm yếu của bọn hắn. Đúng rồi. Ta nghe nói ngươi không có dự định gia nhập chúng ta, ngươi thật sự đã suy nghĩ kỹ rồi hay sao? Không phải thành viên nơi trú quân, đến lúc đó có thể sẽ không thể tiến vào khu cách ly đấy.”

Nguyễn Trung Hiếu cũng vỗ xuống phía sau lưng Thái Hòa, nói ra: “Ngươi vẫn nên cân nhắc một chút nha, thế giới bên ngoài quá nguy hiểm.”

“Các ngươi còn có một phòng thí nghiệm virus hay sao?” Thái Hòa lập tức lộ ra sắc mặt cực kỳ cảm thấy hứng thú. Còn chuyện

lời mời của bọn hắn, Thái Hòa lựa chọn bỏ qua rồi.

Lâm Văn Chung gật nhẹ đầu, nói ra: "Đúng vậy nha, rất đáng tiếc ta không phải nhân viên chuyên nghiệp đấy... Ở Thành Phố Biên Hòa có một công ty xí nghiệp nghiên cứu khoa học y dược cỡ lớn, có mấy vị người sống sót vẫn còn sống. Hơn nữa bọn họ đều là chuyên gia phương diện này. Sau khi thành lập ra khu cách ly, chúng ta cũng có thiết bị và phòng thí nghiệm, cho nên phòng thí nghiệm virus cũng lập tức thành lập."

Hắn hơi hưng phấn mà nâng lên kính mắt, nói ra: "Nghe nói hiện giờ đã có một ít thành quả nghiên cứu, một khi nghiên cứu ra vắc-xin phòng bệnh có thể kháng lây nhiễm. Chúng ta cũng sẽ thông qua đoàn không quân và căn cứ người sống sót khắp nơi trong cả nước bắt được liên lạc, đến lúc đó, ít nhất quốc gia nhân loại... của người sống sót chúng ta cũng đoàn kết lại triệt để rồi."

"Khục khục..." Nguyễn Trung Hiếu ở một bên làm bộ ho khan.

"Ngươi mắc bệnh lao rồi hả? Hay là ngươi đã ung thư phổi thời kì cuối bất kỳ lúc nào cũng có khả khả năng xuống suối vàng rồi hả?" Lâm Văn Chung liếc mắt, hỏi.

Trần Lao Công khoát tay áo, cười nói: "Những chuyện này không có gì phải giấu diếm đấy, Hòa huynh đệ ở trong thời gian ngắn đã hợp tác với chúng ta hai lần rồi, mới vừa rồi nếu không phải hắn dẫn đi con Zombie đầu lĩnh kia. Nói không chừng toàn bộ chúng ta cũng đi về nơi chín suối rồi."

Lâm Văn Chung lại liếc nhìn Nguyễn Trung Hiếu, mới nói tiếp: "Cuối cùng mọi người đều là nhân loại, những chuyện này hoàn toàn chính xác không có gì phải giấu diếm. Trên thực tế chúng ta khuyết thiếu rất nhiều tài liệu, nghiên cứu vắc-xin phòng bệnh cũng chỉ là đưa ra một ít giả tưởng. Muốn chính thức bắt đầu chế tác hơn nữa đi đến thí nghiệm lâm sàng, còn cần một đoạn thời gian rất dài. Đến lúc đó nói không chừng còn phải phiền toái Thái

Hòa hỗ trợ đây này.”

“Các ngươi... Không có đưa nghiên cứu vắc-xin trị hết bệnh Zombie này đầu tiên hay sao?” Thái Hòa hơi thấp thỏm không yên mà hỏi thăm.

Đám người Lâm Văn Chung với tư cách Dị năng giả, quả nhiên có thể nắm giữ được tin tức muốn nhiều hơn so với đội viên bình thường, những tình huống này thậm chí ngay cả Ninh Dương Lan Ngọc và Tom cũng không biết.

Bọn hắn có thể chủ động nói lên những chuyện này. Trong lòng Thái Hòa vẫn hơi cảm kích đấy. Hắn rời xa căn cứ nhân loại, với hắn mà nói vấn đề lớn nhất chính là thiếu thốn tin tức.

Chương 612: Ta Đã Bỏ Dỡ Không Trị Liệu

Kiến thức hắn quá hạn hẹp rồi.

Nhưng một phương diện khác. Hắn lý giải đối với Zombie, lại là những người khác thúc ngựa cũng không đuổi kịp đấy.

Về phần nghiên cứu vắc-xin phòng bệnh... Thái Hòa hơi xì mũi coi thường đối với chuyện này.

Bọn hắn hiểu rõ quá ít đối với virus, mà Thái Hòa thì vẫn đang nuốt một lượng nhỏ virus lây nhiễm, thậm chí xem virus như là thuốc chữa thương mà sử dụng.

Thái Hòa không biết bản chất virus, nhưng hắn biết rõ loại virus này vẫn đang trong tiến hóa và biến dị, mà tốc độ tiến hóa của hắn, lại chính là tốc độ nghiên cứu của nhân loại không cách nào đuổi kịp đấy.

Nếu có thể nghiên cứu ra Vắc-xin phòng bệnh dễ dàng như vậy, vậy thì loại virus gần như phá hủy tất cả thế giới cả nhân loại này thật quá có tiếng mà không có miếng rồi.

Sắc mặt của Trần Lao Công lập tức trở nên hơi quái dị, hắn liếc nhìn Thái Hòa, nói ra: "Những con quái vật kia... Chúng ta không có khả năng lo lắng nữa trị hết bệnh bọn nó rồi. Số lượng quá nhiều, hơn nữa... Giá thành sản phẩm nghiên cứu cũng quá lớn. Chúng ta chỉ có thể cân nhắc cho những nhân loại bình thường."

Lời nói này làm cho tâm tình Thái Hòa lập tức hơi trầm trọng.

Mặc dù đáp án này, trước khi hắn hỏi ra, cũng đã dự đoán được rồi, nhưng mà thời điểm chân chính nghe được thì lại hết sức không thoải mái.

Một bàn tay nhỏ bé lén lút đưa qua, cầm lấy bàn tay Thái Hòa. Hắn nhìn lại, Lê Bống cặp mắt kia hơi ngốc trệ, hơi lạnh như băng, nhưng lại làm cho Thái Hòa cảm thấy vô cùng an tâm đang theo dõi hắn.

“Không có... Không có chuyện gì nữa.” Nàng nhẹ nhàng mà nắm chặt bàn tay hắn, khóe miệng hơi vểnh lên, lộ ra một giọng nói ngọt ngào nở nụ cười.

Vẻ lo lắng trong lòng Thái Hòa lập tức vừa quét là sạch: “Ừ.”

Vấn đề của hắn hơi quái dị, nhưng bọn người Trần Lao Công cũng không có nhớ bao nhiêu.

Rất nhiều bạn bè thân thích trong bọn hắn đều biến dị, chỉ có điều sau khi được chứng kiến Zombie tiến hóa và khủng khiếp, bọn hắn sớm đã không có loại suy nghĩ trị hết bệnh.

Nhưng đến bây giờ Thái Hòa còn ôm loại suy như vậy, có thể nói là phượng mao lân giác rồi.

Yuna cũng hướng cười cười về phía Thái Hòa, sau khi thấy bọn người Trần Lao Công đi đến phía trước, lập tức thấp giọng nói ra: “thật ra Hòa Ca, tự chúng ta cũng không muốn bị trị liệu, ít nhất ta đã bỏ đi trị liệu. Lui một vạn bước mà nói, cho dù ta có thể đủ biến trở về nhân loại, lực lượng của ta có thể bởi vậy biến mất hay không? Ta không muốn vì đánh chết một con Zombie bình thường cũng phải mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, ta cũng không muốn trở thành gánh nặng của ngươi. Ta hy vọng chúng ta có thể sống sót cùng với ngươi.”

“Yuna Ngốc...” Thái Hòa không nhịn được đưa tay xoa nhẹ hạ

đầu của nàng.

Ngô Thanh Vân cũng đồng ý gật gật đầu: “Ta cũng không muốn. Ta cảm thấy Zombie nhìn chung vẫn rất tốt, ít nhất chúng ta là sau khi ta trở thành Zombie mới quen biết nha.”

Nàng nói xong, bóp bóp cái cằm Thái Hòa, mạnh mẽ đụng lên ra, dùng sức hôn trên môi Thái Hòa một cái: “Đúng, là đàn em của chế hay không?”

“Này, xóa cái chữ nhỏ kia cho ta nha! vì sao không có người goi ta ông xã!”

Thái Hòa bất đắc dĩ hàng vỉa hè đưa tay ra hai bên, hỏi.

Con đường trị hết bệnh này đi không thông, coi như là gãy đi một niệm tưởng của Thái Hòa, hắn có thể chuyên tâm đặt mục tiêu làm cho các nàng khôi phục trí lực và tiến hóa.

Đương nhiên chuyện quan trọng nhất trước mắt chính là tăng trưởng lên Yuna hoàn toàn, va sử dụng thuần thục tinh thần lực của chính Thái Hòa.

Đội của Trần Tiểu Vy tìm một căn khách sạn năm sao rất dễ làm người khác chú ý vào ở, bọn hắn sẽ liên hệ doanh địa Đại Bàng, mang tới thù lao cho Thái Hòa.

Mà trong khoảng thời gian chờ đợi này, bốn người Thái Hòa chỉ có thể tạm thời sống chung một chỗ với bọn họ, nhưng mà đây cũng là một cơ hội tốt nghỉ ngơi lấy lại sức.

Chuyện này làm cho Ninh Dương Lan Ngọc vô cùng hưng phấn, Thái Hòa không khỏi hơi ác ý nghĩ đến, nếu nàng biết rõ Ca Cao theo sát lấy khoảng cách chỉ cách nàng không đến năm trăm mét, có thể nhảy dựng lên như bị giẫm phải cái đuôi hay không?

Sau khi thanh lý xong Zombies trong tiệm cơm, đội của Trần

Tiểu Vy ngay ở lầu bốn, mà team của Thái Hòa cũng phải ở đến lầu sáu.

Bọn hắn đã tìm được một túi gạo hút chân không còn chưa mở ra, còn lục lọi đi ra được một bình gas, nấu một lần bữa tối coi như không tệ.

Bởi vì trên bàn cơm xuất hiện thịt hộp, cho nên ba người Lê Bống cũng có một ít kiến giải cùng nhau dự họp với Thái Hòa rồi.

“Chỉ ăn thịt hay sao?” Thái Hòa nhìn thoáng qua Lê Bống đang cố gắng tiêu diệt đồ hộp, thấp giọng hỏi.

Lê Bống ngẩng đầu nhìn hắn một cái, sau đó nuốt xuống nước miếng, dời ánh mắt về phía ba lô của Thái Hòa, đầu lưỡi phấn nộn liếm láp thoáng khóe miệng một cái.

“Không được, không được thấy máu, nghe lời, vẫn nên ăn đồ hộp đi.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian che kín ba lô một cái, sau đó cũng đưa kín đáo đồ hộp trước mặt mình cho Lê Bống.

Đúng lúc này, Thái Hòa lại cảm thấy đến bốn ánh mắt chăm chú khóa chặt lại chính mình, hắn tự tay vuốt vuốt mi tâm, sau đó không bỏ nhìn thoáng qua hai hộp đồ hộp cuối cùng, chia ra đưa cho Yuna và Ngô Thanh Vân.

“Thật ra ta cũng muốn ăn thịt nha!”

“Ngày mai ta giúp ngươi bắt một con Zombie, ngươi có thể lựa chọn nướng ăn!”

“Thật nghe lời! nhưng mà không cần...”

Chương 613: Cảm Giác Từ Cái Vòi Sướng Gấp Bội

Sau khi ngủ một đêm, Thái Hòa tiêu hao tinh thần lực và thể lực cũng đã hồi phục được không sai biệt lắm.

“Tỉnh... Tỉnh lại...”

Hắn vừa mở to mắt, đã nhìn thấy Lê Bống đang dựa ở bên cạnh hắn, mắt to ngơ ngác theo dõi hắn.

“Đang nhìn cái gì?”

Thái Hòa mỉm cười, một cái vòi tinh thần cũng đưa ra ngoài, lén lút dò xét về phía trên người Lê Bống.

Nàng lập tức kêu lên một tiếng thét kinh hãi, sau đó nhìn quanh khắp mọi nơi.

Cái vòi lại nhẹ nhàng mà bắn thoáng một phát ngay cái ót bóng loáng của nàng.

Nhưng mà thật không có cách nào nắm giữ tiêu hao tinh thần lực, làm một động tác rất nhỏ như vậy, tinh thần lực Thái Hòa đã tiêu hao hết, đủ để cho hắn dùng cái vòi đập vỡ một tấm ván gỗ.

Lê Bống mở to hai mắt nhìn, đưa tay sờ đầu của mình một cái, sau đó mạnh mẽ nhào tới trên người Thái Hòa, nói ra: “Có thứ gì không nhìn thấy đang sờ ta, còn ức hiếp ta!”

Mặc dù là Zombie, đối mặt những thứ không nhìn thấy không sờ tới cũng hơi khẩn trương đấy.

Nhưng mà hành động này của nàng rõ ràng cho thấy thành phần làm nũng chiếm đa số, Thái Hòa có thể cảm giác được tim của nàng đập tương đối vững vàng, bộ dạng hoàn toàn không giống như là đang bị kinh hãi.

Zombie cơ bản là sẽ không bị kinh hãi đấy...

Yuna lập tức từ bên kia ngồi dậy.

Trên người nàng chỉ phủ lấy một cái áo T-shirt to đến thần kỳ, dưới mái tóc dài che lấp có thể thấy được mơ hồ bả vai trắng nõn, thậm chí còn có hai ngọn núi nhỏ mà dựng thẳng lên, cũng có thể chứng kiến một phần.

Thái Hòa lập tức liên tục tán thưởng, bắt đầu sáng sớm có thể chứng kiến những cảnh đẹp này, thật sự là một loại hưởng thụ trong đời người.

Ánh mặt trời từ ngoài cửa sổ chiếu vào, vừa vặn chiếu lên trên giường. Trong nháy mắt thậm chí Thái Hòa quên bên ngoài vẫn là thế giới máu me tàn khốc kia.

“Thứ gì dám ức hiếp chị Lê Bống, ở nơi nào? Xem ta chém chết nó hay không!”

Nàng đang muốn đưa tay đi lấy liêm đao bên giường, cũng mạnh mẽ mở to hai mắt nhìn.

Phảng phất liêm đao như bị dây thừng vô hình buộc lại rồi, bị chậm rãi kéo đến phương xa, sau đó từ cổ áo nàng cũng truyền đến một chút cảm giác bị kéo ra.

Yuna vừa cúi đầu. Cũng trơ mắt nhìn y phục của mình bị kéo xuống từng chút một.

Bả vai lộ liễu ra ngoài triệt để, đồng thời tay Thái Hòa cũng lén lút từ phía sau lưng của nàng sờ soạng đi lên.

Trong chăn cũng truyền đến tiếng kêu lên của Ngô Thanh Vân, Thái Hòa lập tức vô cùng sảng khoái trong lòng.

Vốn cho là cái vòi tinh thần là sẽ không mang đến cảm giác gì cho hắn đấy, dù sao đây chỉ là năng lượng tinh thần mà thôi.

Nhưng không nghĩ tới sau khi hóa thành thực chất, thậm chí còn tốt hơn so với xúc cảm chân thật, một chút cảm giác hưng phấn y hệt bị điện giật lúc chạm vào da thịt thậm chí bị phóng đại lên một tí.

Xúc cảm còn cần thần kinh truyền vào đại não, nhưng cái vòi lại cảm giác trực tiếp.

Cho dù trong lúc này chênh lệch rất nhỏ đến người bình thường cơ bản không sẽ cảm thấy có một chút khác nhau gì, nhưng đối với loại Dị năng giả như Thái Hòa mà nói lại không giống với lúc trước.

“Hiện giờ vẫn không thể ứng dụng linh hoạt loại cảm giác này, chờ sau khi ta thuần thục nói không chừng tựu thật sự biến thành quái nhân tentacles rồi. Đến lúc đó thời gian chạm mặt với Nữ Hoàng Bạch Tuộc. Sức chiến đấu cũng có thể tăng lên rất nhiều, nói không chừng có thể bắt sống nàng.”

Thái Hòa rất rõ ràng cô nàng Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia sẽ không đơn giản là buông tha, giống như trước kia cô nàng Chi Pu đã nhận định trong khi đối tượng giao phối Zombie Cấp Thủ Lĩnh vậy.

Nói ra vẫn còn hơi châm chọc đấy, có lẽ cảm tình nhân loại sẽ biến chất, thậm chí sẽ biến mất. Nhưng ngược lại là Zombie như là dã thú vậy, lại tương đối chung tình.

Theo lý thuyết nếu quả thật Nữ Hoàng Bạch Tuộc muốn sinh sôi nảy nở con cái, nàng hoàn toàn có thể tự mình bồi dưỡng được

một đối tượng giao phối có tồn tại máu tươi của nàng.

Nhưng sau khi nàng đã nhận định Thái Hòa, chỉ sợ mặc dù đồng quy vu tận với Thái Hòa, cũng sẽ không cân nhắc tuyển người thứ hai.

“Đột nhiên cảm thấy Zombie giống như con bươm bướm đấy, vì đồ ăn sẽ không lui về phía sau, vì đối tượng giao phối cũng sẽ không lui về phía sau. Coi như mình chết cũng tuyệt đối không buông bỏ.”

Thái Hòa hơi cảm xúc nghĩ đến: “Nhưng mà rất đáng tiếc, ta tuyệt đối sẽ không biến thành máy gieo hạt. Còn là loại hình sử dụng xong sẽ bị giết chết.”

Trong khi Thái Hòa chuẩn bị dựa vào cái vòi giày vò ba cô gái Zombie một trận vui vẻ, thuận tiện luyện tập thoáng một chút sử dụng cái vòi, hắn lại đột nhiên ngừng lại.

“Đều co lại vào trong chăn đi.” Thái Hòa vừa nói, vừa tùy tiện chụp vào một cái áo sơ mi. Nhảy xuống giường đi tới trước cửa.

Sau vài giây đồng hồ, Thái Hòa mở cửa phòng ra mạnh mẽ, mà Ninh Dương Lan Ngọc đang đứng ngoài cửa lập tức lộ ra vẻ mặt kinh ngạc, đang làm ra động tác chuẩn bị gõ cửa.

“Đây là trùng hợp hay sao. Vẫn là ngươi biết trước vậy?”

Một lúc lâu Ninh Dương Lan Ngọc mới hồi phục lại tinh thần, nghiêng đầu hỏi.

Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua phía trên giường. Ba nữ Zombie kia đang thò đầu ra khỏi ổ chăn, tò mò nhìn quanh phương hướng này.

Chương 614: Làm Ơn Đừng Mỗi Lần Gặp Mặt Là Bóp Thằng Em Của Ta

“Xem ra ta quấy rầy chuyện tốt của ngươi.” Ninh Dương Lan Ngọc cười hì hì, nói ra. Nhưng mà nói thì nói như thế, trên mặt nàng một chút biểu lộ ngại ngùng cũng không có.

“Ngươi có chuyện gì?” Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, khắc chế xúc động ném Ninh Dương Lan Ngọc ra bên ngoài.

Bất kể nói thế nào bây giờ nàng còn là thương binh, một chân đang bị gãy rồi mà.

Thái Hòa không nhịn được hơi ác ý nghĩ đến, vì sao nàng không có bị Zombie cào tổn thương hoặc là cắn tổn thương vầy nè?

Nhưng nghĩ lại, thật muốn có loại tình huống đó xảy ra, đoán chừng nàng sẽ chính mình sụp đổ trước tiên.

“À, là như thế này. Người đến giao dịch với ngươi đã xuất phát, nhưng mà đoán chừng phải ngày mai mới có thể đến nơi đây rồi. Chỉ có thể dùng xe trong cùng lộ tuyến ngươi hiểu mà... Nếu không thì phải làm sao? Chuyện này ngươi cũng không hiểu hay sao?” Ninh Dương Lan Ngọc tặc lưỡi hai tiếng, sau đó một tay nắm lấy Thái Hòa kéo tới cửa, vừa kéo lấy hắn đi xuống dưới lầu, vừa nói, “Nói cách khác người nọ là đi bộ tới đấy. Ngoài ra bởi vì xuất hiện Zombie dị biến, về phía nơi trú quân sẽ lập tức bắt đầu bắt tay vào xây dựng đội quân tiền tiêu, mau chóng bắt đầu xây dựng lên vành đai cách ly.”

“Lúc đầu dự định của nơi trú quân, là phải đợi sau khi góp nhặt đầy đủ tin tức, mới bắt đầu bắt tay vào thành lập vành đai cách ly. Nhưng tình huống có biến, chúng ta muốn đuổi kịp trước khi số lượng lớn Zombie dị biến xuất hiện, cố gắng hết sức mau chóng hoàn thành công tác giai đoạn trước. Đại khái trong một tháng nha. Đến lúc đó ta cũng sẽ xin đến đến đóng ở Sài Thành này, nói không chừng chúng ta có cơ hội gặp lại nha.”

Ninh Dương Lan Ngọc quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, đưa tay chui vào áo sơ mi hắn còn chưa kịp cài lên, sau đó ngón tay dọc theo lồng ngực của hắn trượt từng chút một xuống dưới: “Thời điểm chúng ta gặp mặt, chung quy có thể nhìn thấy thằng em Thái Hòa ló đầu ra đây này.”

“Bớt tự kỷ đi... nhưng mà ngươi nói những này có liên quan gì với ta? Người nọ tới chậm, ta đợi trong phòng là được rồi.”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào Ninh Dương Lan Ngọc cái chân khập khiễng kia, lộ ra một chút vẻ mặt bất đắc dĩ: “Với tư cách một cô gái xinh đẹp, ngươi có thể không cần mỗi lần gặp mặt đều đưa tay nắm lấy thằng em của ta được hay không... Ngươi làm như vậy rất dễ dàng khiến cho người khác hiểu lầm đấy.”

Dù là chân gãy, lực lượng cánh tay của cô nàng này còn lớn như vậy, nhưng lại có thể đi chân khập khiểng chạy khắp nơi.

Quả nhiên người còn sống sót có thể chạy nhảy ở dưới loại tình huống này, bản thân chính là quái vật có thể so với Zombie dị biến.

“Bởi vì rất nhàm chán, cho nên chúng ta quyết định tìm một chút việc vui. Những bạn gái của ngươi đều không quá thích nói chuyện với ta, cho nên ta tìm tới ngươi rồi.”

Ninh Dương Lan Ngọc giảo hoạt cười cười về phía Thái Hòa.

Thái Hòa lập tức đã có một chút dự cảm không ổn.

Đội của Trần Tiểu Vy đã ngồi ở trong đại sảnh, sau khi thấy Thái Hòa đã đến, Lâm Văn Chung lập tức lấy ra một khẩu súng từ trên người mình đặt ở trên bàn, sau đó lại vươn tay ra phía Thái Hòa: "Đao của ngươi."

"Ngươi muốn làm cái gì?" Thái Hòa nghi hoặc mà hỏi thăm.

Nguyễn Trung Hiếu cười ha ha, nói ra: "Trò chơi thi đua săn giết zombie, có tham gia hay không?"

Hắn nói xong, lập tức lấy ra từ trong túi quần một ít viên đạn, thuốc lá, đồ hộp và nhiều thứ khác: "Những thứ này là phần thưởng, hơn nữa ta biết rõ Trần đội trưởng còn có thể lấy ra thêm nhiều thứ tốt đấy, bởi vì hôm nay có thêm một vị khách nhân nha."

"Thi đua săn giết là một hoạt động giải trí lưu hành hạng nhất ở trong quân doanh của chúng ta, mục tiêu săn giết của người bình thường đều là Zombie bình thường, nhưng mà mục tiêu của chúng ta là Zombie cao cấp, còn có Zombie dị biến. Số lượng bắn chết càng nhiều, phần thưởng lấy được cũng lại càng phong phú."

Trần Tiểu Vy nghiêng thân thể về phía trước một chút, tay bỏ lên trên bàn ngẩng lên cái cằm, gương mặt lạnh lùng nói ra.

Cho người ta cảm giác nàng cũng không phải là muốn tham gia thi đua gì, mà là bắn chết càng nhiều Zombies hơn nữa để phát tiết.

Lâm Văn Chung nói tiếp: "Nhưng mà người tham gia lần này còn có Ninh Dương Lan Ngọc và đội trưởng Tom, và một số dị năng giả trong doanh trại chúng ta, chúng ta không thể sử dụng vũ khí, đây cũng là để công bằng nha."

Thái Hòa khẽ dựa ra sau, nheo lại con mắt.

Lực thu hút của loại thi đua này đối với Thái Hòa vẫn phải có một chút, hơn nữa nghe qua cũng hoàn toàn chính xác rất thú vị.

Nhưng mà người nói ra ngay trong lúc này, nhất là một vị người dự thi trong đó còn là một người thọt...

“Ngươi chính là muốn xem thử cuối cùng ta là loại dị năng gì đúng không?” Thái Hòa quay đầu liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc, hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc cười gượng ha ha một tiếng, sau đó đột nhiên đưa tay bắt được cánh tay Thái Hòa: “Ngươi làm ơn thỏa mãn ta đi! Ta vừa nghĩ tới rất nhanh ngươi sẽ chia tay với chúng ta, ta sẽ rất khó đi theo ngươi mà! Lần trước cái gì cũng không có hỏi được, lần này ngươi làm ơn nhất định phải cho ta một cơ hội đi! Ta tò mò không ngủ yên!”

Chương 615: Dằn Mặt

“Ngươi tìm hết không vậy?”

Thái Hòa mở ra hai tay, bất đắc dĩ nhìn về phía Ninh Dương Lan Ngọc lục lọi cẩn thận ở trên người mình.

Trong thi đua săn giết, Dị năng giả không thể mang theo bất kỳ vũ khí nào.

Mặc dù chỉ là một trận đấu tính chất giải trí, nhưng quả nhiên tác phong quân đội bất đồng với người bình thường, ở trong lúc chấp hành quy định tương đối nghiêm khắc.

Những người khác rút đi ra toàn bộ vũ khí trên người, thậm chí ngay cả viên đạn đều không còn lại.

Chỉ có Ninh Dương Lan Ngọc và Tom có thể từng người giữ lại một thanh đao chiến thuật.

Đối với loại quy định này, trong nội tâm Thái Hòa vẫn còn hơi cảnh giác, nhưng ngẫm lại cẩn thận, nếu như bọn hắn muốn làm cái gì với chính mình, cơ bản không cần phải tốn sức như vậy.

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức lộ ra một chút nụ cười không sao cả, đứng lên.

“Đến phiên ta rồi!”

Ninh Dương Lan Ngọc hết sức hưng phấn chủ động đưa ra muốn soát người Thái Hòa, nhưng không cần nghĩ cũng biết, nàng thuần túy là muốn mượn cơ hội nghiên cứu Thái Hòa.

Với tư cách... là một người đàn ông bình thường, cô gái tướng

mạo rất xinh đẹp lục lọi mỗi một tấc trên người mình, trong nội tâm Thái Hòa khó tránh khỏi sẽ có một ít tưởng tượng kiều diễm.

Nhưng các nàng Lê Bống theo dõi hắn ngay ở cách đó không xa, chuyện này làm cho Thái Hòa cảm giác áp lực rất lớn.

“Ngươi xem, lại tìm một cái đinh đây này. Trên người của ngươi vì sao chứa nhiều hung khí như vậy? Nhưng những cái đinh này có lợi ích gì? Ngươi định để xuống đất để cho Zombie giẫm hay sao?”

Ninh Dương Lan Ngọc lấy ra từ trong túi áo của Thái Hòa vài cái đinh, sau khi tò mò lấy tới trước mắt liếc nhìn kỹ, cũng bỏ lên trên bàn.

Trên bàn đã bày đầy vũ khí Thái Hòa mang theo trên người.

Một thanh đường đao, một thanh đoản đao, một thanh đao chiến thuật. Còn có hơn 10 cái đinh.

“Còn có thể sống cũng không dễ dàng, mang nhiều một chút vật dụng phòng thân chính là lo trước khỏi hoạ đấy.” Thái Hòa vừa nói, vừa chuyển thân thể tới ở dưới chỉ thị của Ninh Dương Lan Ngọc: “Về phần cái đinh nha... Cách dùng của nó rất nhiều, nhưng ngươi không cần biết rõ.”

Một con bàn tay nhỏ bé lập tức đỡ eo của hắn. Sau đó tay kia lập tức thò vào túi quần hắn.

“Ngươi nếu như lại thừa cơ bóp bờ mông ta, ta thật sự phải khiếu nại ngươi quấy rối ta rồi.”

Thái Hòa bóp mi tâm một cái, nói ra.

Mặc dù trên người không có bất kỳ vũ khí rồi, nhưng Thái Hòa cảm thấy đây cũng là một lần cơ hội tốt để hắn luyện tập sử dụng cái vòi tinh thần.

Còn có vũ khí gì có thể càng mạnh mẽ hơn so với cái vòi hóa thành thực chất. Càng khó để phòng ngự hay sao?

“Tinh thần lực của ta mạnh bao nhiêu, năng lực công kích của cái vòi cũng sẽ mạnh bấy nhiêu. Nếu như đều bộc phát tất cả tinh thần lực ở trên một lần công kích, không biết hiệu quả như thế nào.”

Thái Hòa vừa xoa huyệt thái dương của chính mình, vừa nghĩ đến.

Sử dụng tinh thần lực và tiến hành chiến đấu dựa vào thân thể, là hai loại khái niệm hoàn toàn khác nhau.

Gần đây hắn không đánh trận chiến không có chuẩn bị, trong trận quần chiến, có quan hệ tri kỷ là quan trọng nhất.

Thăm dò cực hạn của mình, tìm được phương pháp chiến đấu phù hợp với chính mình, tiến hành vận dụng hiệu suất cao tinh thần lực có hạn. Những điều này chính là vấn đề lớn nhất Thái Hòa gặp phải trước mắt.

Ba người Lê Bống cũng muốn tham gia. Nhưng mà sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút. Quyết định chỉ để cho Yuna theo thôi.

Số lượng Zombie xung quanh đây có hạn, mang theo ba nữ Zombie, hắn cũng cũng không cần luyện tập. Xem các nàng sung sướng chém Zombies là được rồi.

Mà Yuna gặp phải bình cảnh đột phá, tham gia chiến đấu nhiều một chút. Tiếp xúc với nhân loại nhiều một chút, đối với nàng có lợi mà không có hại gì.

Đem Lê Bống và Ngô Thanh Vân tại nơi này, cũng có một tầng nguyên nhân khác.

Nếu như hắn bên này xảy ra vấn đề gì mà nói, hai người bọn

họ hoàn toàn có thể khống chế trong tay toàn bộ những người trong tiệm cơm này.

Chứ đừng nói đến Ca Cao còn ở gần khu vực này rồi. Thái Hòa nhìn như rất yên lòng để cho Ninh Dương Lan Ngọc cầm đi tất cả vũ khí của hắn, nhưng trên thực tế hắn vì ứng đối tất cả mọi tình huống ngoài ý muốn có khả năng xuất hiện, đã làm xong chuẩn bị toàn vẹn.

Hơn nữa quan trọng nhất là vũ khí, ngay ở trong đầu Thái Hòa.

“Nhưng mà nàng cũng không thể mang vũ khí.” Ninh Dương Lan Ngọc nói ra.

Yuna nhìn chằm chằm vào nàng, sau đó ném mạnh mẽ liêm đao đi ra ngoài.

Nhìn thấy lưỡi đao lạnh như băng kia xoay tròn lấy tới phía chính mình mà đến, đồng tử của Ninh Dương Lan Ngọc cũng không nhịn được nữa co rút lại một chút.

Liêm đao lúc đầu có thể chém ngang lưng Ninh Dương Lan Ngọc khi đến trước mặt nàng, vừa vặn dán phần eo của nàng xoay tròn đi qua, sau đó bị Lê Bống phía sau nàng nắm vào trong tay.

“Đây là... Quá kinh người! Lực khống chế thật là khủng khiếp!”

Lâm Văn Chung mở to hai mắt nhìn, thậm chí ngay cả mắt kiếng gọng vàng trượt xuống rồi mà còn quên đẩy lên.

Chương 616: Lục Soát Người Vừa Sung Sướng Vừa Thống Khổ

Trần Tiểu Vy đang ghim lên đầu tóc cũng kinh ngạc liếc nhìn Yuna, một chiêu này của nàng gần như làm khiếp sợ toàn trường.

Mà ngay cả đội viên thủ vệ đảm nhiệm ở cửa cũng không tự chủ được đưa mắt nhìn sang nàng, miệng há to đến có thể nhét vào một quả trứng gà.

"Yuna..." Thái Hòa bất đắc dĩ nhìn nàng một cái, nhưng nàng lại ra vẻ hết sức vô số tội ngửa tay ra hai bên, hỏi ngược lại: "Làm sao vậy?"

Ninh Dương Lan Ngọc biểu lộ nhìn qua coi như trấn tĩnh, nhưng mà khi nàng cúi đầu nhìn về phía lòng bàn tay của mình, mới phát hiện trong lòng bàn tay đều là mồ hôi.

Mới vừa rồi nếu như Yuna muốn * nàng, nàng cũng đã xong đời rồi. Mà thời điểm ba cô gái này ghen thật sự đáng sợ...

"Ta vẫn khiêm tốn một chút nha, chớ vì nghiên cứu hắn mà mạng của chính mình cũng góp đi vào rồi. Hơn nữa..." Ánh mắt nàng nhìn về phía Thái Hòa, hơi ảm đạm, "Hắn chỉ quan tâm các nàng. Dù là thiếu chút nữa ta bị chém ngang lưng, trước tiên cũng chỉ là giữ gìn các nàng. Là vì quan tâm ta dưới loại tình huống này, sẽ làm cho các nàng không thoải mái hay sao? Hay là vi... Thật sự là hắn cũng không nghĩ tới ta một chút nào?"

"Ồ? Ta đang suy nghĩ gì vậy trùi..." Ninh Dương Lan Ngọc vuốt

vuốt khuôn mặt của mình, cố gắng rặn ra một nụ cười, “Bình tĩnh, ta chỉ là vì nghiên cứu hắn nha, làm sao có thể có tình cảm gì với hắn đây này.”

Mặc dù trong nội tâm nói như vậy, nhưng Ninh Dương Lan Ngọc nhìn về phía Thái Hòa đang cưng chiều xoa nắn lấy khuôn mặt Yuna, vẫn không nhịn được cảm thấy hơi khó chịu trong ngực.

Nàng tranh thủ thời gian lắc đầu, ném đi ra ngoài toàn bộ những cảm giác kỳ quái này.

“Thời điểm thi đua trong chốc lát, xem ta hành hạ ngươi tới sợ chết khiếp như thế nào!” Ninh Dương Lan Ngọc nhìn chằm chằm vào Yuna, máu tươi thoáng chốc cũng sôi trào lên.

Lúc này Trần Lao Công đã mở mắt, mở ra một tấm bản đồ trên bàn cho: “Lần này phạm vi chúng ta thi đua chính là trong chỗ này, từ khu vực biên giới quảng trường Nguyễn Huệ, kéo dài về phía công viên Khu Công Nghệ Cao quận 9, xung quanh con đường này. Cách nơi này cũng chỉ xa năm trăm mét thôi, bề dày về quân sự tối đa 1500 mét.”

Hắn duỗi ra ngón tay khoa tay múa chân ở trên địa đồ thoáng một chút, sau đó ngẩng đầu liếc nhìn hai người Thái Hòa: “Thật ra trận đấu này, cũng là thanh lý đám Zombie dị biến một lần. Mảnh khu vực này có khả năng có rất nhiều Zombie dị biến phân tán, hiện giờ giết thêm một con, đến lúc đó có khả năng chúng ta sẽ gặp ít đi một trăm con Zombie dị biến.”

“Đừng nói ra nghiêm túc như vậy nha, Nguyễn Trung Hiếu lắc đầu, nói ra, “Coi như giải trí là được rồi, bằng không thì Hòa huynh đệ còn cho là chúng ta kéo lấy hắn tới giúp chúng ta thanh lý đây nè, ha ha ha ha điều này sao có thể được chứ?”

Gặp những người khác dùng ánh mắt nhìn kẻ ngốc nhìn về

phía hắn, tiếng cười của Nguyễn Trung Hiếu cũng hơi nhỏ xuống dưới, biểu lộ trở nên hơi xấu hổ.

“Không có việc gì, ta hiểu đấy. Dù sao cũng có tặng thưởng, mọi người hoàn thành một trận thi đua thú vị là được rồi.” Thái Hòa ho một tiếng, phá vỡ cục diện bế tắc.

Trên thực tế Nguyễn Trung Hiếu vừa nói như vậy, ngược lại Thái Hòa cảm thấy yên tâm rất nhiều.

Chỉ cần không phải nhằm vào hắn, vậy thì có thể ôm tâm tính nhẹ nhõm đi chơi trận trò chơi này rồi.

Đối với chuyện mấy vị Dị năng giả này sẽ có biểu hiện như thế nào, trong nội tâm Thái Hòa cũng rất chờ mong.

Về phần Tom và Ninh Dương Lan Ngọc, hai người bọn họ đều có tổn thương trên người, Thái Hòa xem ra bọn hắn cơ bản xem như đến dạo vòng vòng một trận thôi đấy.

Khu phố phía bắc, một trong những sân bãi trong lần thi đua săn giết này, ở trên một đường thẳng giữa quảng trường Nguyễn Huệ và công viên Khu Công Nghệ Cao.

Những zombie đang lắc lư ở đây, có một ít là cá lọt lưới từ trong đại quân Zombie dị biến của Nữ Hoàng Bạch Tuộc lãnh đạo tách ra ngoài, cũng là uy hiếp tiềm ẩn cực lớn.

Chém giết sạch bọn nó, hơn nữa chụp lại ảnh chụp để chứng minh, chính là nội dung trận đấu của team Thái Hòa.

Hơn nữa vì gia tăng tính thú vị, Ninh Dương Lan Ngọc còn đề nghị có thể ở dưới tình huống không suy giảm tới đồng đội, cướp đoạt điện thoại của những người khác,

chiếm chiến tích của đối phương thành của mình.

Cúi đầu nhìn thoáng qua điện thoại, Thái Hòa huýt sáo, nói ra: "Để thăm dò lai lịch của ta, cô bé Ninh Dương Lan Ngọc này thật đúng là... Không không, Yuna à, nàng không phải cho ngươi làm thịt"

Một cái vòi sờ vươn ra, ôm lấy sau cổ áo Yuna, kéo nàng lại.

Nhưng mà lực lượng khổng lồ của nàng làm cho Thái Hòa lập tức cảm thấy hơi cố hết sức một chút, tốc độ tiêu hao tinh thần lực lập tức trở nên tăng lên gấp mấy lần.

"Hiện giờ ta cũng đi đánh gãy một cái chân còn lại của nàng, sau đó lấy đi điện thoại di động của nàng." Yuna nghiêm túc nói ra.

"Đây không phải chuyện mà Yuna Ngốc làm ra." Thái Hòa sửa sang tóc dài giúp nàng, nói ra, "Khống chế bản năng chính mình thật tốt, sau đó chúng ta dùng một vài phương pháp xử lý bình thường, đều hành hạ bọn họ là được rồi. Không phải muốn ăn thịt hộp hay sao? Giết nhiều Zombie là có thưởng rồi."

Chương 617: Thử Nghiệm Năng Lực Mới

Phố Bắc coi như là một khu buôn bán, bởi vậy không chỉ chiếm diện tích lớn, hoàn cảnh cũng rất phức tạp.

Một cao ốc trung tâm thương mại cỡ lớn, vô số cửa hàng mặt tiền giá trị xa xỉ, xen kẽ khắp trong hẻm nhỏ đó.

Một mình Thái Hòa đi ở trên đường phố chật hẹp hoang vu, cảnh giác nhìn cửa hàng ven đường.

Vài phút trước, hắn vừa mới phân tán ra với đội ngũ của Trần Tiểu Vy.

Vì để tránh cho hao phí thời gian ở trên người Zombie bình thường, Thái Hòa ngắn ngủi sử dụng thoáng một chút dò xét tinh thần, vượt qua số lượng lớn Zombie bình thường, đi tới trong con hẻm nhỏ này.

“Hai giờ, thời gian rất đầy đủ.”

Thái Hòa nhìn thoáng qua thời gian biểu hiện trên điện thoại di động, sau đó quay đầu lại nhìn một cái: “Không có chuyện gì nữa, Yuna nhất định có thể xử lý đám zombie xong. Bình tĩnh... Chẳng qua là để cho một nữ Zombie khống chế được bản tính của mình, chơi một trận trò chơi săn giết mà thôi...”

Lúc đầu Thái Hòa là dự định mang theo Yuna trên người đấy, nhưng lúc trò chơi lúc mới bắt đầu, nàng lại tuyên bố chính mình muốn làm một mình.

Thái Hòa cũng biết đây là một cơ hội khó kiếm được, có thể để

cho Yuna cân đối lại quan hệ hai nhân cách trong thân thể.

Trong trò chơi săn giết này không chỉ có mỗi Zombies, còn có nhân loại, xử lý xung đột trong lúc này như thế nào, đối với Yuna mà nói là một lần khảo nghiệm, cũng là một quá trình học tập.

Nhưng Thái Hòa thật sự hơi không yên lòng nổi... Nếu như Hắc Na chiếm được thượng phong, tình huống sẽ biến thành như thế nào, thật sự rất khó đoán trước.

Mặc dù như Tom và Ninh Dương Lan Ngọc muốn cân nhắc tìm kiếm người sống sót hòa bình, chỉ sợ cũng không cách nào chấp nhận rõ ràng bên cạnh có tồn tại một con Zombie cao cấp.

“Tin tưởng Yuna, trí lực của nàng là khôi phục được tối đa trong ba người đấy, nhất định có thể kiềm chế bản tính Zombie của chính mình.”

Cho dù xảy ra vấn đề, còn có Lê Bống và Ngô Thanh Vân, cùng với Ca Cao đang ẩn nấp.

“Bịch!”

Trong nháy mắt khi Thái Hòa thoáng mất tập trung, một cái bóng đen đột nhiên từ trên lầu hai nhảy xuống, trực tiếp đánh về phía đỉnh đầu Thái Hòa.

Thái Hòa vô ý thức muốn rút đao. Đồng thời cái vòi lập tức như là cánh tay chắn trước mặt hắn.

“Boong!”

Lực lượng mạnh mẽ làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác được choáng váng đầu một trận, nhưng cái bóng đen này cũng bị đánh trúng bay ngược đi ra ngoài, treo ở trên một cây cột đèn.

“Loại thói quen này thoáng chốc thật đúng là không đổi được.”

Thái Hòa hơi bất đắc dĩ nhìn thoáng qua hai tay trống trơn của chính mình, sau đó nhìn về phía cái bóng đen kia.

Cánh tay và chân hết sức dài nhỏ, lại để cho cả người hắn nhìn qua giống như là bị lôi kéo biến hình người cao su vậy.

So sánh với tứ chi lớn lên thần kỳ, con Zombie dị biến này đã có một bộ thân thể hình dáng viên cầu, đầu giống như bị đập đến trong lồng ngực vậy, nhìn qua hết sức dị dạng.

Bởi vì gầy được thổi phồng, thậm chí Thái Hòa có thể nhìn xuyên thấu qua cái bụng căng cứng của hắn. Nhìn thấy nội tạng dưới xương sườn bị đè ép lại với nhau.

“Trước kia chứng kiến những cây gậy trúc kia đều yếu muốn chết, vị này mới chính thức là siêu cấp mỏng dính như Diana siêu thấm hút...” Thái Hòa trợn mắt hốc mồm mà nhìn chằm chằm vào con Zombie ngoại hình kỳ lạ này.

Zombie dị biến “Thình thịch” một tiếng rơi xuống trên mặt đất, sau đó cùng sử dụng tứ chi, điên cuồng mà lao đến phía Thái Hòa.

Đây là Thái Hòa lần thứ nhất sử dụng cái vòi tinh thần sau khi hóa thành thực chất đối phó kẻ địch, nhìn thấy con Zombie dị biến kia phóng tới chính mình. Giống như là một chiếc xe ôtô cao tốc lao thẳng đến phía hắn vậy.

Nguy cơ tử vong, làm cho Thái Hòa tại lập tức tiến vào trạng thái tinh thần lực tập trung cao độ.

Trước kia đã từng đã xuất hiện loại tình huống này, giờ phút này lại xuất hiện lần nữa ở trước mắt Thái Hòa.

Động tác của Zombie dị biến ở trong mắt Thái Hòa đột nhiên bị chậm xuống rất nhiều lần, thanh âm lúc tứ chi hắn rơi xuống đất, bị tóe lên bụi đất, thanh âm phát ra lúc cơ bắp co rút lại mở

rộng ra...

Tất cả mọi động tĩnh chung quanh đều đột nhiên trở nên hết sức rõ ràng, thậm chí rõ ràng đến Thái Hòa cảm thấy thời gian dường như chậm lại vậy.

Hai cái vòi tinh thần cuốn tới phía con Zombie dị biến này. Một cái vòi trực tiếp đâm vào đoàn ánh sáng tinh thần của nó, sau đó mạnh mẽ điều khiển nó lại, khiến cho nó dừng lại trong lúc di động tốc độ cao.

Một cái vòi khác lập tức như là đạn pháo vậy, đập mạnh mẽ ở trên đầu của nó.

Sau khi hoàn thành tất cả những việc này. Cái vòi tinh thần lập tức bị chặt đứt ra.

“Thình thịch!”

Con Zombie dị biến này bị nặng nề mà đánh bay ra ngoài, đâm vào trên một tòa nhà cao tầng cách đó không xa, thậm chí để lại một dấu vết quái vật dị dạng.

Chất dịch màu đỏ trắng chảy đầy đất...

Con Zombie dị biến này, bị đập phát chết luôn rồi!

Thời gian phục hồi lại tinh thần. Thậm chí Thái Hòa không dám tin tưởng vào hai mắt của mình.

Hắn chỉ đứng ở tại chỗ, cả đầu ngón tay cũng không có nhúc nhích thoáng một chút. Một con Zombie dị biến đủ để tạo ra uy hiếp tử vong với Dị năng giả, cũng đã bị đập chết triệt để rồi!

Chương 618: Lại Đi Theo Ta Nữa Ta Sẽ Lột Quần Áo Ngươi

Đây mới là sự mạnh mẽ của Dị năng giả! Lần thứ nhất Thái Hòa cảm nhận được lực lượng chính thức của năng lực điều khiển con rối!

Hắn cúi đầu nhìn thoáng qua hai tay của mình, ánh mắt từ lúc đầu còn mờ mịt trở nên nóng bỏng!

“Sau khi tinh thần lực xảy ra biến chất... Thật không ngờ lại mạnh mẽ lên nhiều đến như vậy...”

“Hít hà! Hít hà!”

Lồng ngực của Thái Hòa phập phồng kịch liệt, hắn vừa mới có một chút hưng phấn, cũng cảm giác phảng phất huyệt Thái Dương bị cái gì đó kéo ra vậy, làm đau đớn từng cơn.

Hắn lập tức đưa tay về phía ba lô, nhưng mà ngay khi nước thuốc Zombie dị biến sắp bị cầm đi ra, động tác của Thái Hòa cũng ngừng lại.

“Không được, bây giờ là thời kỳ ổn định mấu chốt, nếu như có một chút khó chịu mà đã dùng nước thuốc, trụ cột của ta cơ bản là không thể đầm chặt chẽ. Nước thuốc chỉ là lực lượng bên ngoài, bản thân mạnh mẽ mới thật sự là trở nên mạnh mẽ.”

Sau khi thở thật dài một hơi, Thái Hòa ngồi xuống nghỉ ngơi ngay tại chỗ trong chốc lát, đồng thời phân tích thoáng biểu hiện của chính mình trong chiến đấu vừa rồi một chút.

Lúc tinh thần lực tập trung cao độ, trong khi tinh thần của hắn

dò xét, sẽ xuất hiện hình ảnh cùng loại với quay chậm lại thời gian vậy.

Việc này trên thực tế là bởi vì tốc độ phản ứng thần kinh của hắn đạt đến tình trạng làm cho người ta kinh hãi, dùng mắt thường không cách nào bắt được động thái hình ảnh rất nhanh, tinh thần lực của hắn lại có thể quan sát được.

“Đại khái là tiếp tục thời gian một giây đồng hồ, chỉ có một giây.” Thái Hòa cố gắng nhớ lại thoáng một chút loại cảm giác ngay lúc đó, sau đó mạnh mẽ nhắm mắt lại.

Một lát sau, hắn mạnh mẽ cầm lên một mảnh vỡ bóng đèn, sau đó ném ra phía trước.

Trong nháy mắt khi hắn mở to mắt, mảnh vỡ kia đã sắp rơi xuống đất.

Ngay một phút này, hình ảnh quay chậm lần nữa, hắn rõ ràng nhìn thấy mảnh vỡ xoay vòng tròn rơi xuống, sau đó phá thành từng mảnh nhỏ một cách chi tiết, tỉ mỉ.

“Hít hà!” Thái Hòa tranh thủ thời gian vuốt vuốt huyệt Thái Dương, lộ ra một tia nụ cười hài lòng: “Rất tốt, chính là loại cảm giác này. Giả sử chính mình đến trước mặt sống chết, có thể tự do mở ra loại trạng thái tập trung cao độ này rồi. Kế tiếp chính là cường độ khống chế tinh thần lực, nói trắng ra là chính là cường độ ý niệm trong đầu ta. Xem cái vòi tinh thần giống như là cánh tay đến sử dụng, thời điểm cần dùng bao nhiêu sức lực, thì chỉ dùng bấy nhiêu sức lực thôi.”

Tình huống hiện giờ của Thái Hòa, giống như là xuất ra sức lực toàn thân đi lấy một cây tăm, hoàn toàn lãng phí thể lực vô dụng.

Ví dụ như muốn đập chết con Zombie dị biến này, tuyệt đối

không cần phải tiêu hao Thái Hòa hơn phân nửa tinh thần lực.

“Trong hiện thực lại không có gì lão đầu sẽ nhảy ra tiễn đưa ta một quyển bí kíp như trong phim của Châu Tinh Trì, muốn hoàn toàn nắm giữ lực lượng, còn phải dựa vào tự chính mình luyện tập từng chút một, làm đến nơi đến chốn...”

Thái Hòa lắc đầu, sau khi nghỉ ngơi trong chốc lát, lại đi qua lấy điện thoại cầm tay ra nhắm ngay bộ thi thể bị nện tới hoàn toàn biến dạng.

Trong nháy mắt bấm nút quay phim chụp hình, Thái Hòa không nhịn được hơi quái dị nói: “Vì sao thời điểm trước kia bọn hắn đề nghị, cũng không có người nghĩ đến loại hành động này rất giống biến thái sát nhân cuồng đây này?”

Không lâu sau khi Thái Hòa rời khỏi mảnh khu vực này, một bóng người khập khiễng lại xuất hiện ở nơi này.

Chứng kiến cỗ thi thể kia, cùng với ấn ký bị đập lên trên tường, Ninh Dương Lan Ngọc hơi kinh ngạc nắm bắt lấy cái cằm tự nhủ: “Chẳng lẽ thật ra hắn là dị năng giả hệ cường hóa thân thể hay sao? Không có có dấu vết tranh đấu dư thừa, chẳng lẽ con Zombie dị biến này lại bị đập phát chết luôn hay sao?”

Nàng xoa xoa đôi bàn tay, đi qua nhìn lật qua lật lại cỗ thi thể kia một chút: “Tứ chi dài nhỏ, mu bàn chân sau trở thành biến hình, hai tay dài nhỏ cứng rắn, móng tay rất dài. Thân thể rất nhỏ... Ý nghĩa không dễ dàng ngắm bắn trúng hay sao? Đến lúc đó sau khi lấy được hình ảnh trên điện thoại di động, đương nhiên có thể đi vào ghi chép chính xác hơn. Lần thi đua này thật đúng là... Cả hai cùng có lợi.”

Nói đến đây, sắc mặt Ninh Dương Lan Ngọc thoáng chốc trở nên hơi quái dị lên.

Trên mặt đất, thì ra có một đoạn chữ dùng máu tươi ghi lên nói: Lại đi theo ta, ta sẽ lột quần áo ngươi.

Lúc này ở trên một tầng lầu khác, Yuna đang vịn lên lan can thang lầu mạnh mẽ từ lầu hai nhảy xuống, sau đó rơi vào đằng sau một con Zombie dị biến.

“Ơ, xem bên này!”

Con Zombie dị biến kia vừa vừa quay đầu lại, trong ánh mắt Yuna giống như là có thứ gì đó đang lưu động vậy, làm cho con Zombie dị biến này lập tức ngu ngơ ra một chút.

Cùng lúc đó, Yuna thoải mái mà tiến lên phía trước, sau đó tay giơ lên.

Lúc sắp xuyên thủng lồng ngực của hắn, trên mặt Yuna lộ ra một chút giãy dụa.

Yuna cảm giác trong bản năng mình tràn đầy khát vọng đối với máu me và bạo lực, nàng muốn gặp được máu tươi, muốn nhìn thấy trái tim con mồi bị móc ra.

Trước khi con mồi tắt thở, cầm chặt trái tim đang đập, cái loại cảm giác này đối với Zombie mà nói hết sức thoải mái!

Chương 619: Một Mình Ta Chấp Hết

“Không được, không thể dùng loại công kích này. Ta đồng ý với Hòa Ca, tuyệt đối sẽ không bại lộ chính mình đấy.”

Yuna mạnh mẽ dời xuống bàn tay, sau đó bóp một cái chặt xuống cổ con Zombie dị biến này, xoắn mạnh mẽ một cái.

“Răng rắc” một tiếng, con Zombie này lập tức ngã xuống đất.

Cho dù chỉ là ngắn trong nháy mắt ngủi, nhưng có thể ức chế bản tính của mình ở trong giờ phút mấu chốt, đối với Yuna mà nói tương đối không dễ dàng.

Nàng cúi đầu vuốt vuốt ánh mắt của mình, con ngươi hơi đỏ hồng từ từ khôi phục màu đen.

Nhưng mà nhìn kỹ mà nói, vẫn sẽ cảm thấy ánh mắt của nàng vẫn còn hơi đỏ một chút, mặc dù không rõ ràng, nhưng lúc trước làm cho khí chất cả người nàng lộ ra rất tà dị.

Sau khi chuẩn bị xong, Yuna lập tức quay người rời khỏi tòa nhà cao tầng này.

Trong thời gian hai giờ, nàng còn phải chịu rất nhiều lần giãy dụa giống như vậy.

Mỗi một lần thành công, Yuna cũng có thể cảm giác được khả năng khống chế hai nhân cách khác biệt của chính mình càng ngày càng mạnh hơn một chút.

Mặc kệ một bước mấu chốt đến tột cùng phải như thế nào đi,

đánh vững chắc trụ cột cơ bản là tốt nhất.

“Thật ra ta có một điểm lo lắng đây này...”

Yuna ngẩng đầu nhìn những con Zombies đang chậm rãi bồi hồi ở phương xa kia, trên mặt lộ ra một loại thần sắc chưa bao giờ xuất hiện trước mặt Thái Hòa.

“Nếu như sau khi tăng lên, nhân cách của ta trước kia cũng biến mất triệt để làm sao bây giờ? Lúc kia ta còn là Yuna hay sao? Đối với Hòa Ca mà nói, ta còn là cô bé Yuna lúc trước hay sao?”

Ở trên đường phố này tràn đầy nguy hiểm và giết chóc, Yuna biểu lộ dường như một người bình thường đấy, ở vào trong trạng thái thiếu nữ ngượng ngùng.

Gió thổi phấp phới quần áo trên người nàng, bó sát lấy xung quanh thân hình đơn bạc của nàng.

“Mặc kệ ta sẽ tiến hóa như thế nào, ta cũng không muốn thay đổi bản thân chính mình...”

Yuna cúi đầu nhìn thoáng qua hai tay xòe ra của chính mình, sau đó nắm chặt mạnh mẽ lại.

Móng tay nhìn qua không có gì đặc biệt lập tức đâm rách lòng bàn tay trắng nõn của nàng. Một giọt máu tươi màu đỏ tươi xông ra.

“Thật ra ta... Hòa Ca, thật ra ta muốn trở lại lúc trước, trở lại giây phút lúc chúng ta vừa gặp mặt này. Ta muốn... Làm người lại một lần nữa.”

Con ngươi của Yuna hóa thành màu đỏ lần nữa, màu sắc đôi mắt của nàng đang xảy ra biến hóa liên tục. Đồng thời tay kia của nàng nắm lấy cổ áo của mình một cái, đặt ở trên lồng ngực của mình: “Thật kỳ lạ đâu rồi, loại cảm giác tim đập nhanh này, đối

với nhân loại chính là khổ sở hay sao? Quả nhiên cho tới bây giờ thế giới tinh thần của ta cũng không từng biến dị một cách triệt để. Cho nên ta còn có những cảm tình này của nhân loại."

Trước mắt Yuna hiện ra cảnh tượng lúc chính mình sắp lây biến dị, cái loại khủng hoảng và cực độ thống khổ từ linh hồn này.

Bởi vì có Thái Hòa ở đó, nàng không có trở thành quái vật chỉ biết là săn giết và ăn uống, không có giống hệt với những con Zombies trước mắt kia, lắc lư trên đường vô tri vô giác.

Nàng không có trải qua những quá trình đủ để phá vỡ bản tính nhân loại, thậm chí trong quá trình bị lây nhiễm biến dị, cũng chưa từng chính thức từ biến dị từ trong ra ngoài triệt để.

Bất luận chuyện "Ngoài ý muốn" nào phá vỡ quy luật, cuối cùng đều bị pháp tắc dẫn hướng quay trở lại quỹ đạo.

Yuna biết rõ, chính mình kẹt ở ngay một bước mấu chốt này. Thật ra chính là pháp tắc virus đang dẫn nàng tới hướng phương hướng chính xác tránh khỏi chuyện "Ngoài ý muốn" này.

"Nhưng mà tên ngu ngốc Hòa Ca kia. Mặc dù đoán được ta có hai nhân cách trái ngược. Thật ra chính là hai bản tính nhân loại và Zombie cùng tồn tại, nhưng mà hắn lại không biết nên làm như thế nào. Hai loại bản tính làm sao có thể dung hợp đây này? Ccó lẽ ta sẽ bị một nhân cách trong đó cắn nuốt sạch nha?" Yuna dứt khoát ngồi chồm hổm ở giữa đường xuống, những con Zombie kia thật giống như không phát hiện nàng vậy. Vẫn đang lắc lư lấy.

"Nhưng bất kể là cắn nuốt sạch một nhân cách nào của ta, đối với Hòa Ca mà nói ta đều như thay đổi một người khác vậy." Yuna thở ra một hơi. Sau đó từ từ buông lỏng ra bàn tay của chính mình, giơ lên lòng bàn tay dính máu trong không trung, "Không thể để cho Hòa Ca biết rõ, Zombie giống như ta vậy cũng sẽ có phiền não đây này. Ta muốn chính mình tìm được phương pháp, sẽ

không để cho hắn phải phiền lòng cho ta rồi.”

Mấy con Zombie cách nàng gần nhất lập tức như là nghe thấy được mỹ vị gì, quay đầu mạnh mẽ nhìn về phía nàng.

Máu tươi trơn trượt rơi xuống từ cánh tay trắng nõn của nàng, những con Zombies kia cũng gầm lên một trận tiếng gầm, sau đó hơi do dự, từ từ đến gần phương hướng của nàng.

“Bọn nó bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh chính là đám Zombies cấp thấp bọn nó, thật giống như trước những tên cặn bã lúc trước chỉ biết thè lưỡi ra liếm chân người giàu có, chà đạp những kẻ nghèo khổ, làm cho người ta buồn nôn!”

Yuna nắm chặt bàn tay mạnh mẽ, sau đó khóe miệng nhếch lên, nụ cười quỷ dị trên mặt nhìn về phía những con Zombie này...

Sau khi trôi qua hơn một giờ, Thái Hòa vừa từ trong một cửa hàng đi tới, vừa nhìn về phía một con Zombie dị biến đột nhiên bị vòi tinh thần vô hình treo đến giữa không trung.

“Thình thịch!”

Chương 620: Tiến Hành Kế Hoạch

Thái Hòa nâng lên một cước đạp một cái trên cán cứu thương , mà con Zombie dị biến này lập tức nặng nề mà ngã rơi xuống cán cứu thương từ trên cao, vừa lúc bị cán cứu thương xuyên thủng ngực bụng.

“Xem cái vòi tinh thần như là một loại thủ đoạn công kích phụ trợ để sử dụng, nếu so với trực tiếp dùng cái vòi tinh thần công kích, thì tiết kiệm hơn nhiều. Hơn nữa lại ít hao tổn hơn, dùng tinh thần lực khống chế cũng trở nên tốt hơn nhiều.”

Thái Hòa trong mắt đã hiện lên vẻ hài lòng, hơn một giờ này để cho hắn nắm giữ cơ bản bí quyết sử dụng cái vòi khi hóa thành thực chất.

Nhưng muốn pháp sử dụng những cái vòi này cần phải luyện đến trình độ cực kỳ thuần thục, Thái Hòa cảm thấy, chỉ sợ không có đối tượng luyện tập nào tốt hơn so với các nàng Lê Bống.

Zombie dị biến cũng sẽ không trung thực phối hợp hắn, lại càng không sẽ nói cho hắn biết lực lượng lớn nhỏ có vừa đúng hay chưa, cảm giác như thế nào.

“Nghĩ đến các nàng... Không biết Yuna như thế nào rồi. Bây giờ khoảng cách giữa chúng ta mặc dù còn không có vượt qua xa hơn 2000m, nhưng lẫn nhau cảm ứng giữa hai người đã trở nên rất yếu ớt rồi. Ta chỉ có thể cảm ứng được đại khái vị trí hiện tại của nàng, nhưng hoạt động tinh thần của nàng như thế nào lại hoàn toàn không phát giác được.”

Thái Hòa thuận tay chụp được ảnh chụp thi thể, sau đó hơi lo lắng đi ra cửa hàng.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi hắn phóng ra từ cửa thủy tinh vỡ nát, trong mắt của hắn bỗng nhiên đã hiện lên một chút sắc mặt khác thường:

“Xem ra đã có người chuẩn bị đoạt điện thoại di động của ta rồi, như vậy rất thú vị đấy.”

Một loại cảm giác bị ra-đa quét hình xuất hiện ở gần đó, Thái Hòa lập tức nhắm mắt lại.

Ở trong dò xét tinh thần, Thái Hòa có thể cảm giác được đi một ít năng lượng tinh thần đang bao vây chính mình.

Hắn lập tức thả ra cái vòi tinh thần, che đậy những năng lượng tinh thần này.

Đơn giản mà nói chính là ở bên cạnh của mình làm ra một tấm lưới tinh thần lực lớn, làm cho đối phương không cách nào trực tiếp phát hiện hắn.

Loại dò xét vị trí này là bao trùm toàn bộ đấy, cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng có thể tự do bao vây lại hoàn toàn 360 độ xung quanh hắn.

“Năng lực che đậy thật mạnh mẽ!”

Trong một căn phòng, Trần Lao Công mở mắt ra mạnh mẽ, lau hạ mồ hôi trên trán.

“Hơn nữa tinh thần lực của hắn có tính công kích rất mạnh, hoàn toàn bất đồng với ta dùng dò xét làm chủ nha... Nếu như mới vừa rồi hắn muốn mà nói, hoàn toàn có thể đủ xoắn nát năng lượng tinh thần ta phóng ra ngoài, như vậy ít nhất trong vòng một ngày ta cũng đừng mong hồi phục lại nguyên khí rồi.”

Trần Lao Công hơi nghĩ mà sợ xoa nhẹ đôi mắt, thật dài thở phào một cái.

Hắn ngẩng đầu nhìn về phía cửa, sau đó nói: "Được rồi, các ngươi là đúng, chúng ta cùng nhau cướp của hắn, một mình ta cơ bản không có khả năng xử lý được hắn."

"Ngươi xác định đây không phải phạm quy hay sao?"

Lâm Văn Chung nhìn thoáng qua Nguyễn Trung Hiếu bên cạnh, cùng với Ninh Dương Lan Ngọc và Tom, cau mày hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc cười cười hì hì, nói ra: "Ta không nhớ rõ chúng ta có quy định phương diện này, cho nên cơ bản không xem như phạm quy nha?"

"Nhưng mà có thể giao thủ với hắn, ta vẫn rất hưng phấn đấy. Người như hắn sinh tồn một mình ở trong đám Zombies như vậy, nhất định có rất nhiều thủ đoạn."

Nguyễn Trung Hiếu xoa xoa đôi bàn tay, kích động nói: "Các ngươi không biết là lần này thật là một cơ hội học tập rất tốt? Chúng ta vẫn mãi có đồng đội phối hợp, nói thật nếu nói về phương pháp sử dụng dị năng của mỗi người, vẫn chênh lệch so với hắn một chút. Nghĩ đến chuyện này ta thật sự là không cam tâm chút nào nha, không hành hạ hắn thê thảm một lần sao có thể để cho tâm trạng của ta sảng khoái!"

Gương mặt già của lão Tom đỏ lên, ho khan một tiếng: "Chuyện này... Được rồi, ta cũng đúng là rất hiếu kỳ với tiểu tử này!"

Lâm Văn Chung lập tức thấp giọng lẩm bẩm một câu: "Thủy chung cảm thấy loại cách làm một đám người đánh một người của chúng ta, quả thật là... Quá vô sỉ rồi! nhưng mà, ta cũng gia nhập! Đã sớm khó chịu với tiểu tử kia rồi, một người mang theo ba mỹ

nữ, hơn nữa vậy mà tối hôm qua còn ngủ ở trên một cái giường! Cmn! Bố màu cũng đã độc thân hơn 30 năm rồi!"

"Ha ha, chúng ta cho hắn cơ hội để cho hắn thử xem một người solo một đám chúng ta. Nói ngược lại, hơn 30 năm này đến cùng là ngươi đang làm tiến sĩ gì thế? Tiến sĩ Đồng Trinh hay sao?"

Nguyễn Trung Hiếu ngạc nhiên nhìn hắn một cái.

Lâm Văn Chung đẩy kính mắt lên, tức giận nói: "Đương nhiên là đang học bài! Ra sức học hành mới thành tiến sĩ... Sớm biết sẽ có ngày hôm nay như vậy, ta nhất định sẽ bỏ ra nhiều thời gian hơn để hưởng thụ cuộc sống đấy! Ặc... nhưng mà lúc đầu ta đi học cũng là để có thể thay đổi vận mạng, vượt qua cuộc sống tốt hơn. Thế sự thật khôn thường nha..."

"Rất tốt. Bây giờ hắn đang gần ở cửa hàng bách hóa, nhưng mà vị trí cụ thể ta không có phát hiện. Mọi người đều phân công rõ ràng đi? Mục tiêu, điện thoại của Thái Hòa!"

Trần Lao Công đứng lên, nói ra.

"Thú vị. Người mới vừa rồi đến dò xét nhất định là Trần Lao Công, nhưng nếu hắn không muốn đến đưa đồ ăn mà nói, chắc có lẽ không tới tìm ta gây sự mới đúng chứ?"

Thái Hòa mở mắt, cau mày nghĩ đến.

Chương 621: Nữ Zombie Nhiều Lông

Trong siêu thị Bách hóa xanh, Thái Hòa đang ngạc nhiên nhìn vào một con nữ Zombie dị biến bị chính mình treo lên giữa không trung.

“Con Zombie này từ ý nghĩa nào đó mà nói, cũng là cực phẩm ah...”

Không chỉ xung quanh bên ngoài thân thể khoác lên một bộ lông hết sức rậm rạp, mà ngay cả lông tóc trên đầu và ở chỗ ấy cũng rậm rập đến khủng khiếp.

Những bộ lông này lúc bị công kích sẽ dựng đứng lên giống hệt như gai nhím, kết hợp lại với nhau giữa công và thủ.

Đáng tiếc với cái vòi tinh thần của Thái Hòa mà nói, bộ lông này ngoại trừ giúp cho nàng trở nên càng thêm lì đòn hơn một chút, cơ bản là không có gì tác dụng gì quá lớn.

“Hiện giờ cảm giác sử dụng cái vòi tinh thần càng ngày càng trôi chảy rồi, quả nhiên thực tế chính là phương pháp luyện tập tốt nhất...”

Thái Hòa nhìn thấy con Zombie dị biến kia, nàng ở giữa không trung ra sức giãy dụa lấy, gào rú lên tiếng gào thét vô nghĩa.

“Không biết thời điểm khi ngươi còn là nhân loại có chơi đùa điệu nhảy ếch xanh hay không...”

Con Zombie dị biến này bay cao lên mạnh mẽ ở giữa không trung, mãi cho đến khi Thái Hòa gần như không cách nào khống

chế tăng lên độ cao được nữa, thậm chí sắp tiếp xúc đến giới hạn rồi, Thái Hòa mới mạnh mẽ thả ra cái vòi tinh thần.

Nàng lập tức rơi xuống thẳng tắp, sau đó một tiếng đập "Thình thịch" vào trên một cái quầy, đập tất cả đến nát bấy.

Nhưng bộ lông dày nặng, lực phòng ngự quả nhiên không tầm thường, chỉ có điều sau khi nữ Zombie dị biến này lung la lung lay đứng lên, cũng không có xông lên lần nữa, ngược lại quay đầu chạy tới phía cửa.

Trong căn siêu thị Bách Hóa Xanh có rất nhiều quầy chuyên kinh doanh, tầm mắt của Thái Hòa cũng có hạn đấy, rất nhanh nữ Zombie dị biến này bỏ chạy tới không thấy bóng dáng tăm hơi rồi.

"Làm cái gì? Có lẽ nàng còn chưa có loại trí lực tiêu chuẩn này nha?"

Thái Hòa lập tức sửng sốt một chút. Hắn vừa truy tới cửa gần đó, cũng cách cửa thủy tinh thấy tình huống trên đường xa xa, rất nhiều Zombie theo từ công trình kiến trúc ở gần đó lao tới, chạy như điên về cùng một phương hướng.

"Không đúng, đây là con người làm ra đấy. Nguyễn Trung Hiếu hay sao? !"

Sau khi Phục hồi lại tinh thần, Thái Hòa lập tức dừng bước.

Đúng lúc này. Một đạo bóng người đột nhiên nhảy lên đi từ sau một cái quầy hàng, sống đao chiến thuật đánh tới phần gáy của hắn.

Dưới tình huống tinh thần lực triển khai toàn bộ, lúc này cơ bản Thái Hòa không có góc chết tầm mắt.

Cho dù góc độ công kích của bóng người này hết sức gian xảo, nhưng Thái Hòa vẫn lập tức tránh ra bên cạnh thân thể, tránh qua

công kích của đối phương.

“Tom hay sao?”

Khóe mắt Thái Hòa quét nhìn liếc về phía cửa hông, hắn cũng không ngờ tới những người này sẽ liên hợp lại công kích hắn.

“Lăng huynh đệ, đừng chỉ trốn, phản kích đi nha!”

Tom mở ra hai tay lần nữa, giống như là một con tinh tinh đánh tới phía Thái Hòa.

Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm. Nhanh chóng nghênh đón lấy.

Thời điểm khi khoảng cách với Tom chỉ còn xa khoảng 3-4 mét, Thái Hòa cũng nhảy dựng lên mạnh mẽ, bàn chân nhắm ngay mặt Tom.

Như loại công kích không hề có sức tưởng tượng này, Tom vốn là có thể né tránh nhẹ nhõm đấy, nhưng...

“Thình thịch!”

Tom bị đạp bay lăn lông lốc trực tiếp đụng một cái đùng lên tấm thuẫn năng lượng. Lâm Văn Chung cũng đứng lên từ sau quầy hàng.

Từ nét mặt của hắn đó có thể thấy được, hắn đỡ được cũng không thoải mái.

Cái gọi là lớp thuẫn năng lượng cũng tiêu hao năng lượng, những năng lượng này tới từ ở thể năng và tinh thần lực của hắn.

Thật ra một cước này của thái Hòa còn chênh lệch rất nhiều nếu so với lực độ công kích của con Zombie dị biến kia, nhưng mà từng đợt công kích tinh thần loại quỷ dị, lại làm cho hắn chèo chống được quá cố hết sức.

“Ta bảo ngươi phản kích, nhưng không có cho ngươi đạp ta mặt nha...”

Tom vừa đứng lên, Thái Hòa cũng đã đến trước mặt hắn. Sau đó lại đạp đi ra ngoài một cước.

“Thình thịch!” Trúng ngay hồng tâm!

Tom che cái mũi nện vào trên tấm thuẫn năng lượng của Lâm Văn Chung lần nữa.

“Ê này, dù sao thì ngươi cũng là quân nhân huấn luyện, còn ra ngoại quốc đặc huấn rồi nha...”

Lâm Văn Chung đẩy xuống kính mắt, ở phía sau lộ ra sắc mặt cực kỳ lo lắng.

Thấy Thái Hòa đưa mắt nhìn sang chính mình. Hắn lập tức đã có một chút dự cảm không ổn: “Hòa huynh đệ, ngươi tiếp tục đánh hắn đi, đánh ta cũng không có ích lợi gì. Lồng năng lượng của ta là không có góc chết đấy.”

“Có lẽ không có góc chết, nhưng mà thời điểm ngươi dùng. Xuất phát từ thói quen nhất định sẽ lưu lại một góc chết.”

Thái Hòa mỉm cười, đưa mắt nhìn sang lòng bàn chân của Lâm Văn Chung.

Hắn vẫn còn đang trong nghi hoặc. Lại đột nhiên cảm giác dưới chân vừa trợt.

Cái lồng năng lượng của Lâm Văn Chung cũng không phải là không có góc chết, nhược điểm của hắn ngay ở dưới chân.

Thái Hòa đem chưa từng cái vòi tinh thần thực chất hóa tìm được điểm yếu dưới sàn nhà, sau đó lại duỗi ra mặt đất phần thực chất hóa, tiến hành công kích.

Chương 622: Câu Chuyện Đau Lòng Quá Đi Mà

Làm như vậy sẽ để cho Thái Hòa lập tức tiêu hao tinh thần đạt đến một trình độ khủng khiếp, nhưng mà hiệu quả cũng là rất kinh người đấy.

Ít nhất còn tiết kiệm hơn nhiều so với hắn từ từ hao tổn. Lực lượng chính thức của cái vòi tinh thần, chính là ứng dụng linh hoạt.

Sau khi Lâm Văn Chung ngã sấp mặt lờ, vừa kêu lên một tiếng đau đớn, không đợi hắn đứng lên, đã nhìn thấy Thái Hòa ngồi xổm trước mặt hắn.

“Hòa huynh đệ, kế hoạch này ngay từ đầu ta đã phản đối, cho nên ngươi có thể đừng đánh ta nữa được hay không? Ít nhất đừng đánh mặt?”

Lâm Văn Chung trừng to mắt nhìn về phía Thái Hòa, khẩn cầu.

Thái Hòa cười cười, lấy ra điện thoại từ hắn trong túi quần.

“Ngừng! Đừng có lại đạp mặt ta rồi!”

Tom cũng lấy ra điện thoại, sau đó ném cho Thái Hòa một cái.

Hắn che mặt nằm rạp trên mặt đất, không ngừng kêu rên đau đớn: “Vì sao ngươi chỉ đánh ta...”

“Không phải có câu nói nha, đánh là thân mắng là yêu... Ah! Chẳng phải nói rất thích đánh mặt ta hay sao?!”

Lâm Văn Chung che lấy cái mũi kêu lớn lên, sau đó dựng lên một ngón giữa về phía Tom đang cười ha ha.

Thái Hòa vừa mới xoay người nhặt lên điện thoại, một đạo bóng đen lập tức từ một quầy khác nhảy đi ra.

Trần Lao Công giống hệt như là một con con báo nhanh nhẹn vậy đột nhiên nhảy về phía Thái Hòa, đạp một cước về phía lồng ngực của hắn.

Điều này cũng làm cho Thái Hòa hơi ngoài ý muốn, không nghĩ tới Trần Lao Công ngoại trừ thiên võng bên ngoài, vẫn có hơi tài năng đấy.

Đồng thời Thái Hòa cũng cảm giác phảng phất trước mắt là một tầng sương mờ ảo không rõ ràng phía trước, thoáng chốc hoàn cảnh chung quanh đều trở nên bắt đầu vặn vẹo.

“Quấy nhiễu tinh thần!”

Loại sử dụng tinh thần lực này Thái Hòa lại cực kỳ quen thuộc rồi, hắn lập tức triển khai dò xét tinh thần.

Mặc dù năm giác quan đều bị quấy nhiễu, nhưng Thái Hòa dò xét là tinh thần lực của sẽ không bị nói dối đấy, hơn nữa trong nháy mắt khi hắn xoay người, hắn cũng đã chuẩn bị trước sẽ bị đánh lén.

Hắn dùng cánh tay chặn chuẩn xác một cước của Trần Lao Công, đồng thời cái vòi tinh thần lập tức quấn lấy cái chân này lại, sau đó Thái Hòa trở tay nắm lấy mắt cá chân của hắn, dùng sức đập đập mạnh xuống mặt đất.

“Ah!”

Trần Lao Công buồn bực hừ một tiếng, Thái Hòa cũng đã chuyển ánh mắt về phía bên kia.

Một đạo ánh sáng lạnh lẽo trực tiếp hươ hướng về phía cái túi của hắn, điện thoại di động của hắn từ trong vết rách trên túi rớt xuống đất, sau đó có một bàn tay tóm lấy mấy cái điện thoại này.

“Đây chính là kế hoạch của các ngươi đấy sao? Tất cả mọi người thu hút lực chú ý của ta, sau đó lại để cho Ninh Dương Lan Ngọc trộm đi điện thoại?”

Thái Hòa liếc mắt, nhìn thấy Ninh Dương Lan Ngọc đi cà nhắc nhảy lên lầu.

“Ngươi có xem như thua hay không Lăng huynh đệ?” Trần Lao Công co quắp trên mặt đất, cười hỏi.

Ngược lại là hắn rất lưu manh, chủ động lấy ra điện thoại di động của mình, đưa cho Thái Hòa.

“Còn chưa có xong đây.”

Thái Hòa cười nhận lấy điện thoại, sau đó đưa mắt nhìn sang trên lầu.

“Hỏi thêm một câu, Nguyễn Trung Hiếu bên kia không có vấn đề hay sao? Nhiều Zombie như vậy...”

Trần Lao Công phất phất tay: “Năng lực chạy trốn của hắn là số một đấy. Hơn nữa loại năng lực kia, ảnh hưởng cũng chỉ có phạm vi 200 mét mà thôi. Ặc... Cũng không cần đánh ta đi à nha... Ah!”

Đợi sau khi Thái Hòa chạy lên lầu, Trần Lao Công bất đắc dĩ nhìn về phía Tom, nói ra: “Đây là đề nghị của Ninh đội phó các ngươi, nếu nàng cũng bại, đừng quên các ngươi phải xuất ra 200 viên đạn chia cho chúng ta.”

“Đâu có chuyện gì liên quan tới ta, đó là một mình nàng đưa ra hứa hẹn.” Tom buông tay, lộ ra gương mặt dính đầy dấu chân, hơi

than thở nói, “Quả nhiên tiểu tử này rất mạnh ah...”

“Ờ, tâm phục khẩu phục.” Lâm Văn Chung cũng vuốt vuốt cái mũi, nói ra.

Mặc dù Thái Hòa lần lượt cho bọn hắn một quyền, nhưng trên thực tế tối đa chỉ là sưng đỏ một chút mà thôi.

“Nói đi thì nói lại rồi, các ngươi cũng coi như là một trong năm đội ngũ tinh anh nhất của doanh trại quân đội Đại Bàng rồi, hắn thật đúng là dám động tay đánh đội phó ngươi, chuyện này thật làm cho ta sợ hãi thán phục.”

Tom ngồi dậy, nhìn chằm chằm vào Trần Lao Công, cười hỏi.

Trần Lao Công lúc trước nằm trên mặt đất, vuốt vuốt mắt quầng thâm dày đặc của chính mình: “Dường như nếu chúng ta khi không chạm đến điểm mấu chốt của hắn, thăm dò hợp lý thực lực của hắn, hắn cũng từ đó mà tính toán sẽ trả thù mức độ tàn nhẫn cũng khác nhau, sẽ không dẫn đến chúng ta trở mặt. Ít nhất ta cũng không tức giận một chút nào, ta còn cảm thấy chuyện như vậy là đương nhiên đấy, không chừng có thể làm sâu sắc tình đồng minh hữu nghị giữa chúng ta đây này. So với người đủ loại âm mưu trong đầu này, ta ưa thích người trực tiếp một chút, dễ tiếp xúc như hắn vậy.”

Lâm Văn Chung đẩy lên kính mắt, nói ra: “Nhưng mà, chúng ta vây đánh hắn, trái lại bị một mình hắn đánh rồi... Chuyện này thật sự là một câu chuyện đau lòng quá đó nha. Nhưng Trần đội phó nói đúng, một quyền này đánh rồi, chuyện vây đánh hắn xem như cho qua. Một quyền đổi lại an tâm.”

Tom lấy ra một điếu thuốc lá, đưa tới chóp mũi dùng sức hít hít, nói ra: “Ngươi có biết đoạn đau lòng nhất trong truyện ngụ ngôn lúc nào không? Ta bị đạp hai cước! Hai cước!”

Chương 623: Cô Gái Xảo Quyệt

Khu buôn bán điện gia dụng lầu hai bởi vì biển quảng cáo che chắn, ánh sáng trong nội bộ rất ít, trong khu vực này rất lờ mờ.

Rất nhiều hàng hóa ở trong lúc tai nạn bộc phát rơi xuống từ trên khay chứa đồ, khắp nơi trên mặt đất đều là mảnh vỡ và chướng ngại vật.

“Cô gái thọt một chân kia còn có thể nhảy nhanh như vậy...”

Thái Hòa cau mày đá văng một cái nồi cơm điện, một tiếng “Leng keng” phá vỡ yên tĩnh lầu hai.

“Nàng nhất định sẽ nhanh chóng rời khỏi cao ốc Điện Máy Xanh này, ta phải lập tức tìm được nàng.”

Trên người Thái Hòa cũng không có mang theo đèn pin, chỉ có thể lục lọi tiến lên.

Như loại cao ốc này, mặc dù tầng lầu không cao, nhưng ít ra cũng có hai nơi thang lầu.

Biện pháp ôm cây đợi thỏ không thể thực hiện được, Thái Hòa chỉ có thể đuổi theo.

Còn may Ninh Dương Lan Ngọc là một người đi cà nhắc rồi, hơn nữa đại khái nàng cũng không nghĩ đến, các đồng đội của chính mình nhanh như vậy cũng toàn bộ “Bỏ mình” rồi.

Loại khu vực hoàn cảnh phức tạp này, Thái Hòa cũng không có dự định dùng dò xét tinh thần để tìm kiếm, quá hao phí tinh thần lực rồi.

“Thình thịch!”

Phương xa đột nhiên truyền đến tiếng vang, làm cho Thái Hòa lập tức lộ ra nụ cười vui vẻ, hắn vội vàng tăng tốc đi đến.

“Buồng vệ sinh hay sao?”

Thái Hòa mới chạy đến từ trên một đống hàng hóa, lại liếc nhìn thấy buồng vệ sinh phía trước.

Không đợi hắn đi vào, một đạo bóng người lập tức nhảy ra từ sau lưng hắn.

“Ngươi thật đúng là cho rằng ta cứ như vậy là bị gạt hay sao?”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nghiêng thân thể tránh qua Ninh Dương Lan Ngọc đánh lén, đồng thời cái vòi dò xét tới.

“Ồ?”

Sau khi cái vòi quấn lấy cái bóng đen kia, Thái Hòa lại sửng sốt một chút.

Hắn nhìn kỹ, sắc mặt lập tức trở nên hơi khó coi lên.

Cái bóng đen này cũng chỉ là cái một con manơcanh nhựa plastic, trên cổ treo một sợi dây thừng, bị treo ở trên trần nhà, đầu dây kia thì cố định ở trong một đống hàng hóa.

Thời điểm Thái Hòa đi qua từ phía trên, tất nhiên sẽ đụng phải dây thừng. Nhưng bởi vì rất nhiều chướng ngại vật, cho nên hắn rất khó chú ý tới.

“Thật là một cô gái xảo quyệt!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian đưa mắt nhìn sang một bên khác, vừa vặn trông thấy một bóng người vọt vào thông đạo cho công nhân ra vào.

Bóng dáng nhảy cà thọt như vậy, không thể nghi ngờ đúng là Ninh Dương Lan Ngọc.

Thái Hòa nhanh chóng vọt tới, cho dù tinh thần lực của hắn là thế mạnh, nhưng thể lực đã trải qua tăng trưởng lên nhiều lần, mạnh hơn so với người bình thường nhiều lắm.

Mặc dù Ninh Dương Lan Ngọc trải qua huấn luyện chuyên nghiệp đặc thù, mà dù sao chỉ có một chân...

Rất nhanh Thái Hòa phát hiện nàng ngay ở trên cầu thang.

Ninh Dương Lan Ngọc đang cầm lấy lan can cầu thang chuẩn bị trực tiếp nhảy đến tầng tiếp theo, lúc vừa nghe thấy tiếng bước chân. Thậm chí còn quay đầu lại nở nụ cười giảo hoạt về phía Thái Hòa.

Ở trong mắt nàng mà nói, Thái Hòa sẽ không đuổi kịp nàng đấy.

Nhưng nàng cũng không biết, ngay trong nháy mắt này, vài cái vòi tinh thần đã dò xét về phía nàng.

Cái vòi ở dưới dẫn dắt của Thái Hòa, lập tức đều cho trói hai cánh tay của nàng và cái chân còn chưa bị thọt còn lại.

Dường như Ninh Dương Lan Ngọc cảm giác được toàn thân bị dây thừng vô hình trói buộc chặt rồi. Tất cả công kích đều bị phong tỏa, cơ bản không thể động đậy.

Nhưng mà loại cảm giác này chỉ có trong nháy ngắn ngủn mắt, rất nhanh nàng cũng cảm giác được cổ bị siết chặt, sau đó cả người bị đè xuống trên tường.

“Điện thoại ta đâu rồi?” Thái Hòa cau mày hỏi.

Lòng hiếu kỳ của cô gái này với hắn quá nặng, giống như

thằng Tủm lúc trước.

Nhưng tính nguy hại của nàng nàng nếu so với thằng Tủm còn lớn hơn, bởi vì nàng sẽ liên tục làm ra đủ loại chuyện phiền toái cho Thái Hòa chỉ để thỏa mãn lòng hiếu kỳ của mình.

Đối với những người khác mà nói, tình huống dị năng hoàn toàn có thể nói cho đồng đội của mình. Nhưng Thái Hòa không được.

Hắn phải cân nhắc cho ba người Lê Bống, hơn nữa người trong doanh địa Đại Bàng, chỉ là đối tượng hợp tác với hắn, tuyệt không phải đồng đội.

Trải qua cuộc chiến sinh tử với những người này. Thái Hòa cũng không phải không có cảm tình, nhưng hắn rất rõ ràng, ở sau lưng những người này, còn có một doanh địa Đại Bàng.

Một khi tính nguy hại của hắn lớn hơn giá trị hắn có thể mang đến. Người cầm quyền của doanh địa Đại Bàng sẽ đưa ra quyết định gì, thật không khó tưởng tượng.

Thái Hòa còn rất tuổi trẻ. Kinh nghiệm xã hội của hắn không nhiều lắm, trong đầu cũng không có nhiều âm mưu như vậy, cứ như vậy đi, xem ra vẫn còn kém những người cầm quyền từng ở trong quân đội, tôi luyện qua ở trong quan trường.

Nhưng hắn biết rõ một điểm.

Đối với những thứ không biết, tốt nhất bảo trì cảnh giác và phòng bị đầy đủ.

Bởi vì ngươi vĩnh viễn sẽ không biết sau này sẽ xảy ra chuyện gì, gặp phải tình huống như thế nào.

“Dây trói mới vừa rồi là dị năng của ngươi hay sao?” Ninh Dương Lan Ngọc cười hì hì lấy, hỏi thăm Thái Hòa.

Nhưng nàng rất nhanh lập tức phát hiện một chút không đúng, ánh mắt Thái Hòa không hề bất đắc dĩ như thường ngày vậy, mà là trở nên hơi lạnh lẽo.

“Thật ra ta muốn nói, chuyện ngươi gây ra lần này, đã chạm phải ta lằn ranh của ta. Điện thoại của ta đâu rồi? Không nói? Ngươi còn nhớ rõ ta lưu lại cho ngươi câu nói đó hay sao?”

Chương 624: Đây Chính Là Dị Năng Sờ Soạng Thiếu Nữ

Cái vòi của Thái Hòa vừa dùng sức, quần áo Ninh Dương Lan Ngọc dường như bị vòi rồng xé rách vậy, sau khi "Roẹt" một tiếng trong trực tiếp vỡ tung ra ngoài.

Mảng lớn da thịt tuyết trắng lập tức bại lộ đi ra, món nội y nho nhỏ kia cơ bản là không che lấp được hai ngọn núi hùng vĩ của Ninh Dương Lan Ngọc.

Thân thể của Ninh Dương Lan Ngọc bất đồng với những cô gái thông thường, thậm chí phần bụng còn có cơ bắp.

Nhưng mà nàng cũng không có bởi vậy mà biến thành người đàn bà lực điền như Abby trong The Last of Us 2, trái lại nhìn qua tất cả bộ phận thân thể cũng đều hết sức nhỏ nhắn.

Như vậy làm cho thân thể của nàng nhìn về phía qua rất có lực thu hút, dù là dưới tình huống nàng đang cà nhắc một chân.

"Ngươi... Ngươi làm gì!"

Ninh Dương Lan Ngọc mở to hai mắt nhìn, nàng chẳng qua chỉ cho rằng Thái Hòa là đang nói giỡn đấy.

Nhưng không nghĩ tới Thái Hòa nói ra tay là ra tay, ngay cả một chút thời gian giãy giụa cũng không có lưu lại cho nàng.

Da thịt bại lộ ở trong không khí lạnh như băng, Ninh Dương Lan Ngọc không nhịn được hơi phát run một chút.

Nàng cảm giác được phảng phất có một bàn tay vô hình đang

nhè nhẹ khẽ vuốt vuốt da thịt của mình, nhưng lúc nhìn kỹ, cơ bản là tay của Thái Hòa còn đặt ở trên vai của nàng.

Kích thích mãnh liệt làm cho Ninh Dương Lan Ngọc cảm giác toàn thân như là bị điện giật vậy, rất nhanh hô hấp của nàng cũng trở nên dồn dập lên, sắc mặt cũng hơi đỏ lên một chút.

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói nhẹ vào bên tai nàng, thấp giọng cười nói: "Ta chỉ là liếc xem ngươi, cũng đã có cảm giác rồi hả?"

Lời này thuần túy là để trả thù Ninh Dương Lan Ngọc giễu cợt hắn lần trước, Ninh Dương Lan Ngọc vừa muốn phản đối, lại không nhịn được rên lên "ah" một tiếng kêu quái dị.

"Ngươi... Ngươi làm cái gì với ta vậy!"

Ninh Dương Lan Ngọc cảm giác được lồng ngực của mình mát lạnh, nội y bị Thái Hòa kéo xuống một cái.

Đồng thời một cỗ cảm giác kỳ diệu lập tức từ hai trái anh đào truyền đến, làm cho Ninh Dương Lan Ngọc khó nhịn vặn vẹo lên.

"Ta nói rồi muốn lột sạch ngươi đấy. Chẳng lẽ ngươi cảm thấy ngươi có thể giữ lại nội y hay sao?"

Thái Hòa nói ra với vẻ đương nhiên.

"Không! Ta nói là... Ngươi đang làm cái gì với thân thể của ta? Có phải ngươi hạ độc ta hay không? Vì sao ta cảm giác... Thái Hòa, ngươi không được xằng bậy!"

Ninh Dương Lan Ngọc giãy giụa thân thể, muốn thoát khỏi loại cảm giác kỳ lạ này, nhưng mà nàng càng là giãy dụa càng dữ dội, loại cảm giác này lại càng mãnh liệt.

Cùng lúc đó, Thái Hòa lại duỗi tay cởi ra quần của nàng, sau

đó mạnh mẽ kéo một cái xuống đất: “Ta xằng bậy? Người xằng bậy chính là ngươi, hiểu không?”

Thời điểm khi cởi ra đồ lót của nàng, Ninh Dương Lan Ngọc cuối cùng hoảng sợ kêu lên âm thanh: “Cứu mạng ah!”

“Gọi đi, nếu như ngươi muốn cho bọn hắn đều chứng kiến ngươi bộ dáng này mà nói.” Thái Hòa cười cười, nói ra.

“Ngươi đã nói chỉ là lột sạch đồ của ta đấy!

Ninh Dương Lan Ngọc cực kỳ bất mãn kêu lên.

Trong ánh mắt của nàng cũng hiện ra một tầng hơi nước, nhìn qua cuối cùng có thêm vài phần bộ dạng cô gái nhỏ bị lão sói xám ức hiếp.

Thái Hòa mở trừng hai mắt với nàng, bàn tay nắm cằm của nàng: “Ta hoàn toàn chính xác đều không có làm cái gì nha.”

Hai tay của hắn không có chạm qua thân thể của nàng, nhưng hai bộ phận mẫn cảm toàn thân từ trên xuống dưới không ngừng truyền đến cảm giác kích thích, lại làm cho Ninh Dương Lan Ngọc gần như sắp phát điên rồi.

“Ngươi hiếu kỳ với năng lực của ta, ta sẽ thỏa mãn lòng hiếu kỳ của ngươi.”

Thái Hòa nhìn thoáng qua Ninh Dương Lan Ngọc cắn môi cố gắng muốn khống chế chính mình, nói ra.

Thật ra hắn cũng không muốn làm như vậy, nhưng không để cho Ninh Dương Lan Ngọc một chút giáo huấn, rất khó nói sau này nàng sẽ mang đến cho mình phiền toái như thế nào.

Sau khi năng lực điều khiển con rối bị Thái Hòa khai phá ra nhiều loại cách dùng, hoàn toàn chính xác có tính mê hoặc rất

mạnh, nhưng thường xuyên bị thăm dò, sớm muộn sẽ bộc lộ ra ngoài.

Bất luận như thế nào, ít nhất không thể bị bại lộ lúc hiện giờ. Hắn còn chưa đủ mạnh, các nàng Lê Bống còn chưa đủ mạnh.

“Ngươi đang làm gì vậy... Ah! Dị năng này của ngươi là cái gì ah... A...”

Ninh Dương Lan Ngọc thở phì phò, mở to đôi mắt mông lung chằm chằm vào Thái Hòa, hỏi.

Thái Hòa cũng đã móc ra từ túi quần một viên kẹo cao su, loại vật này là hắn vừa mới nhặt được đấy.

Vừa nhai kẹo cao su, Thái Hòa vừa cười nói ra: “Ma pháp sờ soạng thiếu nữ.”

“À?” Ninh Dương Lan Ngọc mờ mịt nhìn hắn.

Thái Hòa lập tức im lặng: “Không phải đâu? Được rồi ngươi còn không đâu hàng... Vậy thì tiếp tục sờ soạng thiếu nữ rồi.”

“Ngươi đi luôn đi! Nào có dị năng người nào tên là sờ soạng thiếu nữ đấy! Ah! Ta không hiếu kỳ rồi, một chút cũng không hiếu kỳ, mau thả ta!”

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức khép lại hai chân, nhưng cái vòi vốn là vật vô hình...

“Nhỏ giọng một chút, bị phát hiện ta không thể cứu được ngươi.”

Cái vòi mang cho hắn cảm thụ của hết sức nhạy cảm, hiện giờ Thái Hòa cũng cảm giác rất thoải mái.

Thời điểm khi hắn đang thoải mái muốn hắn buông ra, nào có chuyện tốt như vậy?

Chương 625: Chịu Thua

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 626: Ăn Ngón Giữa Của Ta

Sau khi công kích của Trần Tiểu Vy liên tục thất bại, động tác thoáng chốc cũng bắt đầu trở nên cuồng bạo.

Tốc độ nàng ra chiêu rất nhanh, hơn nữa gọn gàng, không giống Yuna có nhiều kỹ xảo võ thuật quỷ dị như vậy, mà là thuần túy phong cách chiến đấu chân thật.

Trong khi nàng ra quyền, thậm chí Thái Hòa có thể cảm giác được một cỗ khí bức nóng bức tràn về chính mình, thậm chí không trung cũng có từng đạo từng đạo ánh lửa thoáng hiện.

Những hoa lửa này ở trên người Trần Tiểu Vy, rất nhanh lập tức đốt lên áo da của nàng ra rất nhiều lỗ nhỏ.

Nhưng mà dường như bản thân Trần Tiểu Vy không bị loại này nhiệt độ cao này ảnh hưởng, làn da của nàng không có bởi vậy đã bị bất luận tổn thương nào.

Ngay từ đầu Thái Hòa hoàn toàn ở trong trạng thái tránh né, tinh thần lực của hắn tập trung cao độ, quan sát tỉnh táo tất cả động tác của Trần Tiểu Vy.

Loại thuật chiến đấu không hề sức tưởng tượng gì đáng nói này, so với Thái Hòa đủ loại thủ đoạn công kích mà chính mình dựa vào lục lọi ra đến, còn hiệu suất cao hơn nhiều.

Một khi Thái Hòa ra tay, cũng sẽ bị bắt được sơ hở.

Hắn đang chờ đợi thời cơ, cũng là đang học tập thuật chiến đấu của Trần Tiểu Vy.

Chỉ sợ Trần Tiểu Vy như thế nào cũng không thể tưởng được, Thái Hòa với tư cách một Dị năng giả cái thực lực rất mạnh, vậy mà đang học trộm!

Thấy Thái Hòa chỉ trốn không đánh, mỗi một lần công kích của nàng Thái Hòa cũng đều có thể bị tránh đi trong giờ phút nghìn cân treo sợi tóc, chuyện này làm cho Trần Tiểu Vy sinh ra một loại cảm giác vô lực mãnh liệt.

Bực bội làm cho động tác của Trần Tiểu Vy trở nên càng điên cuồng hơn, cũng từ đó mà xuất hiện sơ hở.

“Ngay trong lúc này!”

Thái Hòa vừa quay người lại tránh thoát một quyền nặng nề của Trần Tiểu Vy, lại lập tức vươn một cái vòi, sau đó níu lại cổ chân Trần Tiểu Vy, dùng sức kéo nàng ra sau một cái.

Trần Tiểu Vy không có ngờ tới lại đột nhiên xuất hiện tình huống quỷ dị như vậy, thân thể nàng lập tức mất đi cân đối, ngã mạnh mẽ về phía sau.

Nhưng ngay khi Thái Hòa 1 nhảy dựng lên, chuẩn bị đập một quyền vào trên người nàng, Trần Tiểu Vy lại dùng tay chống xuống mặt đất, hoàn thành một tư thế chống tay xoay eo xinh đẹp, ổn định thân thể.

Lúc một quyền của Thái Hòa đánh tới, trên rốn Trần Tiểu Vy đột nhiên bốc ra một cỗ hơi nóng, áo da lập tức bị đốt ra một cái động lớn.

“Cmn...”

Thái Hòa vội vàng cong lên cánh tay, đồng thời đạp một cước hướng về phía bắp chân Trần Tiểu Vy.

Lúc đầu Trần Tiểu Vy muốn nhảy dựng lên, hoặc là dứt khoát

lộn ngược ra sau một cái, nhưng hết lần này tới lần khác hai tay và hai chân rơi xuống đất đều bị 1 cổ lực lượng vô hình kéo chặt lại.

“Ngươi đang dùng loại năng lực gì, sức hút của trái đất hay sao? Trọng lực?”

Trần Tiểu Vy ra sức giãy dụa lấy, bắp chân của nàng lại bốc lên một luồng khói.

Trong nháy mắt tình huống trở nên hơi quỷ dị, Thái Hòa trói buộc Trần Tiểu Vy, nhưng công kích của hắn đến nơi nào, nơi đó mà bắt đầu bốc khói.

Thể lực của Trần Tiểu Vy đang tiêu hao điên cuồng, cánh tay của nàng cũng bắt đầu phát run rồi.

Nhưng tinh thần lực của Thái Hòa cũng đang tiêu hao kịch liệt, thậm chí hắn có thể cảm giác được huyệt Thái Dương lại truyền tới từng trận áp lực.

“Ta cho ngươi thêm một lần cơ hội. Ngươi buông tha đi có được hay không?”

Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, hỏi.

Trần Tiểu Vy giống như là đang trong nhà tắm hơi vậy, khắp nơi toàn thân đều đang bốc khói, khắp nơi trên áo da nàng đều là lỗ thủng, giống như là mặc vào đồ lót tình thú vậy.

Hơn nữa tư thế này của nàng, không khỏi làm cho Thái Hòa sinh ra một loại liên tưởng kỳ lạ.

“Không cho phép nhìn!”

Tính dẻo dai của thân thể Trần Tiểu Vy rất tốt, mặc dù tứ chi không thể nhúc nhích, vậy mà nàng còn có thể cố gắng ngẩng đầu lên.

Chú ý tới Thái Hòa đang hơi hăng hái đánh giá chính mình, Trần Tiểu Vy lập tức cắn răng mắng: “Ta không sẽ chủ động buông tha đấy! Ngươi chính là một... Nhưng mà ta là quân nhân!”

“Quân nhân thay đổi giữa chừng a?” Thái Hòa cười cười, nói ra, “Ngươi muốn nói ta là cái gì? Không là quân nhân? Chỉ là dân chúng thấp cổ bé họng?”

“Dù sao ngươi cũng không làm gì được ta, thử xem xem ai trong chúng ta có thể hao tổn đến cuối cùng. Ngươi nên biết, chỉ cần ngươi vừa thả ta ra, ta sẽ đánh ngươi tàn bạo một trận!”

Trần Tiểu Vy nheo lại con mắt, lạnh giọng nói ra.

Thái Hòa nơi nới lỏng nắm đấm, sau đó đi tới trước mặt Trần Tiểu Vy.

Toàn thân nàng đều bốc hơi nóng, làm cho Thái Hòa không nhịn được cảm thấy khô nóng một chút.

“Nhớ kỹ, đây là ngươi ép ta đấy.”

Ánh mắt Thái Hòa từ rốn Trần Tiểu Vy nhìn xuống, sau đó ngừng lưu tại một vị trí đặc thù: “Chung quy ngươi không thể để cho nơi này cũng bốc khói nha?”

Nói xong, Thái Hòa ngay khi Trần Tiểu Vy bỗng nhiên trở nên kinh hãi trong ánh mắt, đánh tới mạnh mẽ: “Ăn ngón giữa của ta!”

Chương 627: Xấu Hổ

Sau mấy phút đồng hồ, Thái Hòa lập tức xuất hiện ở cửa lớn.

Mấy người Trần Lao Công đã chờ ở đây, trên bậc thang còn ngồi Nguyễn Trung Hiếu.

Vậy mà trên cánh tay hắn lại bị đánh một cái, chỉ làm băng bó đơn giản, sắc mặt nhìn qua hơi tái nhợt.

Thấy Thái Hòa đi tới, Nguyễn Trung Hiếu than thở một tiếng, rất là tự giác đưa tới điện thoại di động của mình: "Ta đầu hàng, không đánh với ngươi."

Lúc này bọn hắn mới chú ý tới, Trần Tiểu Vy cũng đi theo sau lưng Thái Hòa cách đó không xa.

Trên người nàng khoác lên áo khoác không biết tìm đến từ nơi nào, sắc mặt nhìn qua rất yếu ớt.

"Vậy mà Trần đội trưởng cũng sẽ thất bại, tiểu tử, ta thật sự là bội phục ngươi."

Tom cười lên ha hả: "Có thể nhìn thấy toàn đội bọn họ bị tiêu diệt, trong nội tâm của ta đột nhiên thoải mái hơn nhiều. Đừng nói hai cước rồi, ngươi chính là lại đạp hai chân của ta... Không được, lời này không thể nói tùy tiện... Ta cmn còn chưa nói ra nha, ngươi cũng đừng làm ra động tác chuẩn bị đạp ta được không? !"

Trần Lao Công ân cần đi tới bên cạnh Trần Tiểu Vy, hắn vừa muốn mở miệng thăm hỏi ân cần thoáng một chút, lập tức không nhịn được hít hít mũi một cái, hỏi: "Ngươi sẽ không đốt trọi tóc đi à nha? Nhưng mà... Nhưng mà nhìn qua tóc không có vấn đề à?"

“Đã xảy ra chuyện gì? Sau lưng ngươi tại sao lại có ám khói?” Lâm Văn Chung cũng mở to hai mắt nhìn, hỏi.

Bọn hắn lập tức đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, lộ ra sắc mặt hỏi thăm.

Gặp Trần Tiểu Vy đang liên tục nháy mắt về phía chính mình, Thái Hòa không nhịn được nở nụ cười mờ ám.

Đối với Trần Tiểu Vy, đương nhiên Thái Hòa vẫn lưu lại cho nàng vài phần mặt mũi đấy.

Nàng dù sao cũng là đội trưởng của đội ngũ này, mà hành động ngay lúc đó của hắn, cũng không quá đáng chỉ là một loại uy hiếp mà thôi.

Đương nhiên, trong đó cũng đã bao hàm một loại tâm lý trả thù. Bị bọn hắn gài bẫy tính toán. Trong lòng Thái Hòa vẫn là hơi khó chịu đấy.

Lúc đầu Thái Hòa định thời điểm sắp chạm tới chỗ ấy thì dừng lại, nếu đã như vậy nàng còn không chịu bỏ qua, cũng chỉ có thể dùng cái vòi đánh ngã nàng triệt để rồi.

Phương pháp sử dụng dị năng của chính mình, Thái Hòa vẫn có giữ lại nhất định đấy. Thực tế ở dưới tình huống đối phương cũng là Dị năng giả.

Không đến bước cuối cùng, hắn cũng không muốn sử dụng cái vòi tiến hành công kích Trần Tiểu Vy.

Nhưng hắn tuyệt đối không nghĩ tới, khi khoảng cách

Toàn thân Trần Tiểu Vy khẽ run rẩy, sau đó cắn răng trừng mắt Thái Hòa.

“Nhìn ta làm gì, cũng không phải ta kêu ngươi đốt đấy.”

Thái Hòa nhịn cười, nói ra.

Cô gái này còn rất có tính cách đấy, vậy mà thật sự đốt lên cái chỗ đó...

“Nhắm ánh mắt của ngươi lại! Không đúng... Thả ta ra! Còn nữa, nếu ngươi dám nói ra...”

Khi khói đen bay lên, bộ phận quan trọng của Trần Tiểu Vy lập tức sắp bại lộ ở trước mắt Thái Hòa...

“Vậy thì ta thắng rồi đúng không?” Thái Hòa nhìn không chớp mắt mà hỏi thăm.

Trần Tiểu Vy điên cuồng mà vùng vẫy vài cái, Thái Hòa nhìn chăm chú đoàn khói đen kia ánh mắt lại tạo áp lực rất lớn cho nàng.

“Ngươi thắng!” Trần Tiểu Vy nổi giận kêu lớn một tiếng.

Sau khi mở ra trói buộc cho Trần Tiểu Vy, cũng giúp nàng tìm ra một bộ y phục. Cuối cùng trong nội tâm Thái Hòa cũng thở dài một hơi.

Trần Tiểu Vy cũng không phải một cô gái không biết chịu thua. Từ trong biểu hiện của nàng có thể nhìn ra.

Mặc dù nàng rất bực mình. Nhưng ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa lại rất thản nhiên.

Quan trọng nhất là đoàn ánh sáng tinh thần của nàng hoạt động rất bình tĩnh, đây là Thái Hòa tiêu hao một ít tinh thần lực cố ý tiến hành dò xét đấy.

Ở trong lần thi đua này, Thái Hòa cũng thấy rõ thái độ của quân doanh Đại Bàng đối với hắn.

Hắn chỉ là thăm dò thử một chút. Có thể vây công, thậm chí là

có thể nhằm vào như một người dân chúng bình thường mà thôi...

Ở trong mắt người sống sót bình thường. Có lẽ Thái Hòa mạnh đến nổi đáng sợ, nhưng ở trong mắt một doanh trại quân đội như vậy, Thái Hòa chỉ là một cá thể yếu ớt.

Những đội viên này còn là loại thái độ này, huống chi cao tầng?

Thật ra hắn hoàn toàn có thể dùng phương pháp xử lý càng thêm ôn hòa giành thắng lợi trận đấu lần này, nhưng hắn không có làm như vậy.

Biểu hiện ra thái độ cứng rắn, thực lực đủ để nghiền ép bọn họ, cùng với cho thấy lập trường trung lập của hắn...

Đợi Trần sau khi Tiểu Vy hoặc Trần Lao Công báo lên tình huống thi đua săn giết lần này, chính mình ở trong mắt doanh địa Đại Bàng, có lẽ sẽ trở nên càng có sức nặng hơn một chút.

“Chờ bọn hắn đóng quân vào Sài Thành, người sống sót hành động một mình giống như ta vậy cũng sẽ càng ngày càng ít, đại đa số người đoán chừng đều gia nhập bọn hắn đi? Ta thấy bọn hắn nhìn trúng không chỉ là tài nguyên Sài Thành, còn có những người sống sót này, nhất là Dị năng giả trong đó.”

Chương 628: Bông Hoa Kịch Độc

Trong nội tâm Thái Hòa thầm thở dài một tiếng, hắn cần nhanh chóng mạnh mẽ lên trước khi doanh địa Đại Bàng đến Sài Thành, phải làm cho chính mình và các nàng Lê Bống trở nên càng mạnh hơn nữa...

“Trong lúc tranh đấu, không cẩn thận đốt trúng quần rồi.”

Nhìn thấy Trần Lao Công đang nhìn mình và Trần Tiểu Vy, Thái Hòa hơi tùy tiện giải thích nói: “Các ngươi biết đến, năng lực kia của Hạ đội trưởng...”

Trần Lao Công nghi hoặc nhíu mày, dường như hắn còn muốn hỏi thêm chút gì.

Nhưng lúc này cửa hông đột nhiên bị đẩy ra, Yuna từ bên trong đi ra, lời nói của Trần Lao Công cũng bị nghẹn lại ở trong cổ họng.

Bộ dáng của Yuna thật sự hơi kinh người, toàn thân nàng đều tung tóe đầy máu tươi, tóc đen thật dài vén ở phía sau vai, trên mặt trắng bệch nở một nụ cười quỷ dị.

Bộ dáng này làm cho nhìn qua nàng giống như một đóa hoa kịch độc, làm cho người ta không thể rời mắt, nhưng đồng thời cũng có thể cảm giác được một chút lạnh lẽo phát ra từ nội tâm.

Sau khi chậm rãi đi tới trước mặt Thái Hòa, Yuna đưa tay ôm đầu Thái Hòa, hôn một nụ hôn dài với hắn.

“Lần này có nghe lời hay không?” Thái Hòa sờ lên đôi má

Yuna, hỏi.

“Đương nhiên.” Yuna mỉm cười, sau đó lại chồm lên hôn thêm Thái Hòa thoáng một lát, thấp giọng nói ra, “Nhưng trên người của ta dính đầy máu đây này.”

“Ta sẽ giúp ngươi rửa sạch sẽ đấy.” Thái Hòa trừng mắt nhìn, nói ra.

Không nghĩ tới ánh mắt Thái Hòa nhìn về phía Yuna, vậy hết sức chuyên chú như trước, tràn đầy nhu tình, việc này khiến người khác đều hơi kinh ngạc.

“Ta đột nhiên lại hơi ưa thích tiểu tử này rồi.”

Nguyễn Trung Hiếu nắm lấy cái cằm, cười thoả mãn nói: “Nếu như hắn cũng có thể dùng loại ánh mắt này đối xử với con gái của ta mà nói...”

“Vâng, nếu là hắn nhìn nàng như vậy, tựu nhất định là cái đồ biến thái. Đừng quên con gái của ngươi mới 10 tuổi!”

Lâm Văn Chung trợn trắng mắt không còn chút máu, nói ra: “Ngược lại là ta hy vọng có thể tìm được một cô gái để cho ta có thể đối xử như vậy... Cuối cùng ta sẽ không độc thân bốn mươi năm a!”

“Ừ, bởi vì ngươi không linh hoạt được lâu như vậy.” Tom ở một bên huýt sáo, cười nói, “Thái Hòa có thể có được ba cô gái này.”

Lâm Văn Chung đẩy lên kính mắt, quái gở nói: “Đây là ngươi hâm mộ ghen ghét hận chứ gì, hay là đang ghen vậy...”

“Ta ghen em gái ngươi chứ ghen! Hôm nay ta nhất định phải đánh ngươi một lần! Ta tốt xấu là cấp bậc đội trưởng, mệnh lệnh không cho ngươi chạy!”

Tom oa oa kêu to đánh về phía Lâm Văn Chung...

Mà lúc này lại một bóng người lén lút đi ra từ cửa hông.

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức khoác lên một cái áo mưa dơ bẩn, lúc đầu nàng đã đi đứng không tiện, bây giờ nhìn đi qua động tác càng quái dị hơn.

Trông thấy Yuna và Thái Hòa bộ dáng ân ái làm cho người ta nhìn mà ao ước kia, ánh mắt của Ninh Dương Lan Ngọc không khỏi hơi ảm đạm.

Nhưng mà khi Yuna buông ra Thái Hòa, quay người nhìn về phía nàng, nàng lại không nhịn được rùng mình một cái, lập tức tranh thủ dời đi ánh mắt rồi.

Sau khi che kín quần áo, Ninh Dương Lan Ngọc chậm rãi nhảy đi qua.

“Tôn phó đội, ngươi không sao chứ?” Trần Lao Công lập tức vội vàng hỏi.

Ninh Dương Lan Ngọc cúi đầu tránh né ánh mắt của Thái Hòa và Yuna, thấp giọng đáp: “Không có việc gì. Quần áo không cẩn thận làm rách.”

“Ồ? Như thế nào hôm nay đều làm rách quần áo hết vậy?”

Nguyễn Trung Hiếu vô tâm nói như vậy, lại dọa tới Ninh Dương Lan Ngọc và Trần Tiểu Vy sắc mặt đồng thời trắng nhợt.

Động tác của Hai cô gái đều hơi khác thường, mặc dù trong lòng đám người Trần Lao Công đều tràn đầy nghi hoặc, nhưng lại không hỏi ra nguyên nhân gì, đành phải thôi.

Sau khi trở lại tiệm cơm, đội viên còn lại đều tò mò vây quanh hỏi thăm kết quả, nhưng tất cả thành viên doanh trại Đại Bàng kể

cả Trần Lao Công ở bên trong, đều biểu lộ ra rất là xấu hổ.

Thái Hòa ngồi ở trên ghế sa lon, lấy ra từ trong túi quần sáu cái điện thoại, Yuna cũng ném đi ra điện thoại di động của mình.

“Không phải đâu? !”

Các đội viên vây xem lập tức kinh ngạc được mở to hai mắt nhìn, mà đám người Trần Lao Công lập tức vùi đầu xuống thấp hơn.

“Chuyện này... Nói như vậy, ngoại trừ bạn gái Thái Hòa còn giữ lại được điện thoại di động của mình ra, điện thoại di động của các ngươi đều bị Thái Hòa cướp đi. Nhưng mà... Nhưng mà... Chẳng lẽ đội trưởng và đội phó...”

Một gã đội viên lắp bắp nói.

Hắn còn chưa dứt lời, trên mông đít cũng đã trúng một cước của Nguyễn Trung Hiếu: “Chuyện này không cần ngươi phải nói lại thêm lần nữa!”

Một đội viên khác lập tức bắt đầu kiểm tra ảnh chụp trong điện thoại di động, hắn tốc độ lật xem rất nhanh, hơn nữa càng xem biểu lộ lại càng quỷ dị.

“Bộ điện thoại này, ảnh chụp bên trong là nhiều nhất, là bộ thứ hai.”

Hắn đẩy hai bộ điện thoại sang một bên, đám người Trần Lao Công liếc nhìn nhau, sau đó chuyển ánh mắt kinh hãi hướng về phía Thái Hòa và Yuna.

Người nắm giữ hai bộ điện thoại này, đúng là hai người bọn họ.

“Hơn nữa, số lượng ảnh chụp bọn hắn cộng lại, so với năm cái

điện thoại khác cộng lại còn nhiều hơn."

Người đội viên kia cẩn thận từng li từng tí nói tiếp.

"Hít hà!"

Trần Tiểu Vy lập tức thở phào một cái, nàng đột nhiên "Roẹt" thoáng một cái đứng lên, nhìn chằm chằm Thái Hòa: "Ta chịu phục rồi."

Chương 629: Phó Tổ Trưởng Mặt Quỷ

Sáng sớm hôm sau, một người đàn ông toàn thân tung tóe đầy bùn đất và vết máu xuất hiện ở trong căn tiệm cơm này.

Đội viên canh giữ ở cửa cảm thấy hắn lộ ra một chút sắc mặt cực kỳ kiêng kị, "Bộp~" một tiếng chào nghiêm cất lên.

Nhưng mà người này chỉ là gật nhẹ đầu, nhìn qua biểu lộ rất lãnh đạm.

Đi đường suốt đêm, dẫn đến cặp mắt của hắn hiện đầy tơ máu, nhưng bộ dạng bờ môi kia nhếch lên, làm cho hắn thoạt nhìn rất nghiêm túc, cũng rất cổ hũ.

"Tổ trưởng Hoàng Phúc Long Hoàng? Một đường khổ cực, không nghĩ tới nhanh như vậy ngươi có thể đuổi tới."

Trần Lao Công vội vàng đi đến phía trước, đưa tay ra.

Bọn hắn sớm chờ ở trong hành lang, đang cảm thấy Hoàng Phúc Long tiến vào cửa chính, biểu lộ đều trở nên hơi buồn khổ.

Hoàng Phúc Long nhìn lạnh lùng hắn một cái, sau đó cũng đưa mắt nhìn sang Trần Tiểu Vy và Tom:

"Có lẽ các ngươi đã chuẩn bị kỹ xong báo cáo rồi đúng không? Với tư cách đội điều tra tiền trạm, các ngươi hết sức tin tưởng đề xuất đi tới Sài Thành, kết quả lại là một đội ngũ bị diệt toàn bộ, hai đội bị đánh cho tàn phế triệt để? Chuyện này ở nơi trú quân đều truyền sắp điên rồi, các ngươi biết rõ đã mang đến ảnh hưởng tồi tệ cỡ nào hay sao?"

“Thật xin lỗi.”

Tom to con lộ ra một chút đau buồn, thấp giọng nói ra.

Trần Tiểu Vy lập tức cắn môi dưới, không nói gì.

“Ta hy vọng tốt nhất các ngươi dùng nhân mạng được đầy đủ tình báo. Mỗi người binh sĩ hợp cách đều là tài phú quý giá của chúng ta, có lẽ các ngươi hiểu rõ điểm này.”

Giọng điệu Hoàng Phúc Long không có lòng tốt nói.

Trần Lao Công lập tức lấy ra từ trong túi quần một cái điện thoại, đưa cho Hoàng Phúc Long: “Trong lúc này có chúng ta thu thập đến tất cả ảnh chụp, đã bao hàm tất cả loại hình Zombie dị biến trước mắt chúng ta gặp được. Căn cứ hình thái của bọn nó, trong doanh địa nhất định có thể phân tích ra phương pháp chiến đấu nhằm vào bọn chúng.”

Sau khi nhận lấy điện thoại, Hoàng Phúc Long lập tức mở ra xác nhận một lần, đồng thời khi hắn lật xem, không khí trong toàn bộ hành lang đều lộ ra rất nặng nề.

“Đó chính là phó tổ trưởng tổ tình báo a?”

Vân Sơn đứng ở một bên khác. Thấp giọng hỏi thăm đội viên bên cạnh.

“Đúng vậy. Thật nhiều người đều bí mật gọi hắn là tổ trưởng mặt quỷ.” Đội viên kia gật nhẹ đầu, nói ra.

“Mặt quỷ hay sao? Tên này nghe qua còn rất vui vẻ đấy.” Vân Sơn nói ra.

Đội viên lập tức lắc đầu: “Cũng không vui vẻ một chút nào đấy! Chúng ta nói là sự thật, mặt quỷ, lãnh huyết vô tình. Lần này cấp trên phái hắn tới, xem ra thật sự rất xem trọng sự kiện lần

này. Nhưng mà ngẫm lại cũng thế, chết nhiều người như vậy... Nhà đội trưởng Tom của các ngươi thảm rồi, đội trưởng của chúng ta cũng thảm rồi."

"Vậy sao? Hắn nhìn qua còn rất phổ thông đấy. Lại nói chuyện này không phải là lỗi của Tom, cũng không phải Trần đội trưởng sai nha." Vân Sơn hơi không cho là đúng.

"Nếu như Hắn biết nói tình lý, cũng sẽ không gọi mặt quỷ rồi." Đội viên giảm thấp xuống âm lượng, nói ra."Ta nghe nói kinh nghiệm của hắn trải qua vẫn rất thảm đấy, nhưng mà nói đi thì nói lại rồi, hiện giờ người còn sống, người nào không có một vài chuyện thê thảm. Tóm lại ngươi làm ơn đừng trêu chọc hắn."

Lúc này Hoàng Phúc Long đã xem xong ảnh chụp trong điện thoại di động, hắn lập tức theo lấy ra từ trong túi quần một cái túi. Sau đó bao lại điện thoại di động cho cẩn thận, lúc này mới bỏ vào trong ba lô.

"Những tin tình báo này có thể lấy công lao đền tội hay không, ta nói không có giá trị. Nhưng mà ta hy vọng các ngươi sẽ có một chút tâm lý chuẩn bị."

Giọng điệu của Hoàng Phúc Long lộ ra cổ cảm giác làm cho người ta sinh ghét: "Chết nhiều người như vậy, đã có rất nhiều người đang phỏng đoán có phải vấn đề các ngươi chỉ huy sai lầm hay không."

"Ngươi..."

Trần Tiểu Vy tính tình nóng nảy không nhịn được muốn đi ra phía trước, lại bị Trần Lao Công kéo lại một cái.

"Hoàng tổ trưởng, chỉ là phỏng đoán, cũng đừng có tùy tiện nói ra." Biểu lộ của Tom cũng lộ ra thật không dễ chịu.

Với tư cách đội trưởng. Tổn thất đại đa số đội viên, trong nội

tâm hắn và Trần Tiểu Vy đều không cảm thấy an lòng.

Thi đua săn giết ngày hôm qua, mặc dù dấu diếm đi một ít mục đích, nhưng ít ra với hắn mà nói cũng có thành phần phát tiết ở bên trong.

Bị Thái Hòa đạp hai cước. Cũng làm cho trong nội tâm Tom cảm giác thoải mái hơn một chút.

Hắn hận không thể cho mình hai quyền đến trên mặt, mà Thái Hòa coi như là thành toàn hắn.

Nhưng loại vết sẹo này, hắn không muốn để cho người ngoài vạch trần.

Hoàng Phúc Long liếc mắt hắn không quan tâm, nói ra: “Ta muốn cho các ngươi biết rõ tình cảnh của các ngươi. Đúng rồi. Tên Siêu năng giả thừa cơ bắt chẹt đâu rồi?”

“Thừa cơ bắt chẹt hay sao?” Trần Lao Công sửng sốt một chút.

Chương 630: Gặp Lại Và Xung Đột

“Đúng vậy a, ta không cho rằng hắn mang đến cho chúng ta lợi ích đáng giá chúng ta trả một cái giá lớn lớn như vậy. Hắn chỉ là một Siêu năng giả. Hơn nữa chưa bao giờ trải qua bất luận huấn luyện gì. Nếu như chuyện chúng ta cũng không làm được, làm sao hắn có thể làm được? Nói thật ra, ta vẫn cảm thấy loại tiến hành giao dịch 'Công bình' với dị năng giả này hết sức... Ngu xuẩn. Chúng ta không cần những nhân vật râu ria không ổn định này.”

Hoàng Phúc Long không e dè nói, hơn nữa bất luận là giọng điệu vẫn thần thái, đều biểu hiện ra rất chán ghét với chuyện này.

Tom lập tức nổi giận mở to hai mắt nhìn, đây rõ ràng là đang bạt tai vào trước mặt hắn.

Hắn và Thái Hòa hợp tác, là ví dụ đầu tiên nơi trú quân và Siêu năng giả tiến hành hợp tác công bằng, hơn nữa hắn cũng là người ủng hộ trung thực cho loại sách lược này.

“Ngươi cảm thấy không đáng cho chúng ta trả giá? Mới vừa không phải ngươi nói đội viên tánh mạng rất quan trọng hay sao? Ta cho ngươi biết, thời điểm Thái Hòa đội ngũ giúp ta sưu tầm dược phẩm, ít nhất là chúng ta bảo lưu lại năm người... Thậm chí là càng nhiều tánh mạng hơn nữa!”

Tom không thể nhịn được nữa đi trước một bước, nói ra: “Ở trong quá trình tìm cứu chúng ta, hắn kéo lại những con quái vật thủ lĩnh kia! Nếu như không có hắn, chúng ta đã toàn quân bị diệt, những tin tình báo này cũng sẽ không bảo lưu lại! Thậm chí đại đa số những tin tình báo này hắn cũng đã nhận được!”

Rống xong rồi sau, Tom lập tức cảm thấy trong nội tâm sướng hơn rất nhiều.

Mặc dù hắn đang nói, đều là thuộc về công tích của Thái Hòa, nhưng có thể phản bác Hoàng Phúc Long tại chỗ, đã để cho Tom cảm giác được sảng khoái một trận!

Hoàng Phúc Long quả nhiên sững sờ trong chốc lát, sau đó hắn lộ ra một nụ cười lạnh, lắc đầu: "Ngươi như vậy thổi phồng một người... Người ngoài, ý nghĩa ở đâu?"

"Sau khi Thành Phố Biên Hòa chúng ta thành lập xong vành đai cách ly, những người sống sót ở lại bên ngoài vành đai cách ly chính là nhân tố không ổn định tiềm ẩn. Mọi người là có dã tâm, nhất là những kẻ thất bại trong thời kỳ hòa bình kia... Không có công tác đứng đắn, không có nhà cửa đàng hoàng, cưới không được vợ... Những rác rưởi này sau khi có được năng lực đặc thù, cũng sẽ biến thành phần tử khủng bố, hiểu hay không?"

Thần sắc xem thường trên mặt Hoàng Phúc Long kia không che dấu chút nào, hắn tiếp tục nói: "Đợi khu cách ly thành lập xong, bọn hắn sẽ ngấp nghé đồ vật, vũ khí, lương thực chúng ta có được... Kết quả chúng ta còn phải hợp tác với bọn họ? Cần nói công bằng với bọn họ hay sao? Những người này chính là con gián! Con chuột! Bất kỳ lúc nào bọn hắn đều có thể phản cắn chúng ta một cái!"

"Con người không có âm u như vậy đấy, ngươi không thể bởi vì kinh nghiệm của cá nhân ngươi..."

Trần Lao Công còn chưa dứt lời, bóng dáng Hoàng Phúc Long lại đột nhiên nhoáng một cái, sau đó bắt được cổ áo của hắn một cái, vẻ mặt nhăn nhó thấp giọng hỏi: "Không có âm u như vậy? Ha ha! Những tên cặn bã kia không có âm u như vậy? Ngươi đã biết rõ kinh nghiệm của ta, vị thì tốt nhất ngậm miệng lại!"

“Hoàng tổ trưởng. Ta không quan tâm ở trên người của ngươi xảy ra chuyện gì, nhưng yêu cầu ngươi thả đội phó ta ra. Nếu không ta nhất định sẽ tố cáo ngươi tập kích đồng đội, nhưng ta nhất định sẽ ở nơi này lĩnh giáo thoáng một chút thực lực của ngươi.”

Trần Tiểu Vy siết chặt nắm đấm, lạnh lùng chằm chằm vào Hoàng Phúc Long.

Trong nháy mắt không khí trở nên cực kỳ lạnh lẽo, Hoàng Phúc Long nhìn chằm chằm vào Trần Tiểu Vy trong chốc lát, sau đó chậm rãi thả Trần Lao Công ra.

“Các ngươi cũng là kẻ thất bại...” Hoàng Phúc Long buồn bực xem thường hừ một tiếng, sau đó hỏi, “Tên dị năng giả kia... đâu rồi?”

Hắn vừa dứt lời, chỉ nghe thấy phương hướng nhà hàng truyền đến một bóng dáng cái lạnh nhạt: “Ta nghĩ ngươi đang tìm ta chứ gì.”

Hoàng Phúc Long lập tức kinh hãi quay đầu đi, hắn hơi khó có thể tin, khoảng cách thanh âm này cách xa hắn không đến 20m, vậy mà hắn không phát giác được một chút nào, đến tột cùng người này xuất hiện ở nơi này từ lúc nào đấy!

Nhưng mà sau khi hắn thấy rõ bộ dáng Thái Hòa, sắc mặt của hắn cũng trở nên càng khó coi hơn rồi.

Gương mặt thanh niên bình thường không hề đặc sắc, tuyệt đối không thân cao xuất chúng, so nhìn qua với bất cứ người nào ở đây thể trạng còn bình thường hơn, mặc một bộ trang phục ngụy trang coi như mới tinh, mũ bị hắn cầm ở trong tay, đang nhanh chóng xoay tròn trong bàn tay.

Nếu như không phải cặp mắt thâm thúy kia, người thanh niên

này dường như không thu hút chút nào giống hệt như lá vàng rơi bên đường, đá sỏi trong núi vậy, ném vào trong đám người cũng không tìm được nữa.

“Ngươi nhìn hơi quen mắt một chút...” Hoàng Phúc Long nhíu mày, nói ra.

“Ta còn tưởng rằng ngươi sẽ khinh bỉ người bình thường như vậy đấy, sẽ là phú hào hoặc là quyền quý gì đây này... Xem ra ngươi không nhớ rõ ta rồi...”

Thái Hòa ngừng xoay tròn mũ ngón tay, một đôi mắt lạnh lùng nhìn chằm chằm vào Hoàng Phúc Long: “Nhưng mà loại giọng điệu này thật sự là phong cách của ngươi nha, thầy chủ nhiệm.”

Chương 631: Người Cay Nghiệt

“Trước kia Ngươi là học trò của ta hay sao?”

Hoàng Phúc Long ngồi ở trên ghế sa lon, hơi ngoài ý muốn nhìn về phía Thái Hòa.

“Không, ta chỉ là từng học ở cái học trường kia mà thôi.”

Thái Hòa lạnh lùng nói: “Ngươi không xem như là thầy của ta.”

Lời nói kia của Hoàng Phúc Long cái mặc dù rất buồn nôn, nhưng sau khi Thái Hòa thấy rõ bộ dáng của hắn, lại lập tức thấy nhưng không thể trách rồi.

Với tư cách lão sư hắn ghét nhất thời còn trung học, Hoàng Phúc Long cho hắn ấn tượng tương đối khắc sâu đấy.

Người này tuổi tác không xem như quá lớn, cũng chỉ hơn mươi tuổi, nhưng mà tính cách cũ hủ, nói chuyện chanh chua.

Biểu hiện hôm nay so với trước kia càng quá đáng hơn, ít loại thái độ này nhất của hắn trước kia chỉ biết nhằm vào đệ tử, nhất là học sinh kém.

Trong nội tâm Hoàng Phúc Long học sinh kém không chỉ là thành tích không tốt, còn kể cả hoàn cảnh gia đình không tốt, hoặc là không nghe lời đấy.

Thái Hòa thì lại thuộc về thành tích trung dung, cái chủng loại học sinh rất không đáng chú ý kia.

Ngẫu nhiên đánh nhau mấy lần, mặc dù để cho Thái Hòa tiến

qua ánh mắt của Hoàng Phúc Long, nhưng trên thực tế hắn cũng không nhớ rõ Thái Hòa, cũng không thèm để ý hắn chút nào.

Nhưng đối với Thái Hòa lúc trước mà nói, Hoàng Phúc Long đã từng nói qua một câu lại làm cho hắn ký ức như vẫn còn như mới hôm qua.

“Cha mẹ ngươi đều chết hết rồi sao? Chẳng trách được...”

Sau khi nói xong câu nói này, hắn còn lộ ra một loại biểu lộ cực kỳ chán ghét, sau đó lắc đầu.

Liên tục khắc chế, Thái Hòa mới không có trực tiếp xông đi lên đấm trên mặt hắn một quyền.

Nếu như lúc ấy hắn ra tay, có lẽ cha mẹ sẽ còn phải chịu càng nhiều nhục nhã nữa.

Chuyện này làm cho Thái Hòa tuổi còn trẻ lúc ấy vẫn còn canh cánh trong lòng thật lâu, nhưng mà theo tuổi tác tăng trưởng, Thái Hòa đối với loại chuyện này đã để ý không chút nào rồi.

Trên thế giới này người buồn nôn rất nhiều, Thái Hòa cũng không phải cái loại người vì câu nói cực đoan đầu tiên là muốn giết hắn báo thù.

Nhưng ai có thể nghĩ sau khi trôi qua vài năm. Vậy mà sẽ ở trong giờ phút này gặp mặt lại người lưỡi dài làm cho hắn buồn nôn đây này!

“Xem ra thái độ ngươi tốt không thế nào. Ta không nhớ rõ ngươi, nói rõ ngươi không sở trường gì. Ngươi có thể được siêu năng, thật sự là vận may chó ngáp phải ruồi.”

Rất nhanh Hoàng Phúc Long lập tức hồi phục lại tinh thần từ trong lúc kinh ngạc, lần nữa thay đổi bản mặt. Dùng giọng điệu mỉa mai đã thành thói quen mà nói ra.

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra: “Ngươi làm người cay nghiệt như vậy, rõ ràng cũng có thể được dị năng... thật ra ngươi dùng miệng có thể làm buồn nôn chết Zombie, dị năng đối với ngươi mà nói thật sự không có tác dụng gì.”

“Được rồi. Không cần ôn chuyện rồi. Nếu chúng ta đã không quen, cũng không có gì có thể nói đấy. Nói chuyện chính đi.”

Dường như Hoàng Phúc Long cũng không để ý Thái Hòa châm chọc một chút nào, hắn lấy ra từ trong ba lô một cái túi nhựa plastic, sau đó đưa cho Thái Hòa.

Đây là thù lao lần này của Thái Hòa, trong đó kể cả hai cái áo lót chống đạn mềm mại thật tốt, còn có một cái bao đầu gối, bao cổ tay chất lượng tốt, và một số đồ phòng ngự.

Nhưng mà quan trọng nhất là, bên trong lại có một phần tài liệu, và một tấm thẻ chứng minh.

Trên tư liệu này, là tài liệu trước mắt doanh địa Đại Bàng biết được tin tức về tất cả Zombie và biến dị thú. Cùng với tình báo có liên quan đến thế giới bên ngoài.

Thẻ chứng minh. Chính là tổng tham mưu Tăng Thanh Hà chủ động nói ra đưa cho Thái Hòa đấy. Có thể chứng minh hắn là người hợp tác với doanh địa Đại Bàng, sau này có thể cung cấp tiện lợi khi Thái Hòa ra vào khu cách ly, cũng có thể tránh cho xảy ra xung đột không thoải mái với doanh địa Đại Bàng.

Hai loại vật này cộng lại. Chính là một món đáp lễ.

Trên thực tế Thái Hòa làm những chuyện như vậy, mặt ngoài xem ra hoàn toàn chính xác không có quan hệ trực tiếp với món đáp lễ giá trị này.

Nhưng với tư cách Dị năng giả thứ nhất tiến hành hợp tác với doanh địa Đại Bàng. Thái Hòa lại chính là một người đầu tiên làm

gương mẫu cho những dị năng giả khác sau này.

Hơn nữa, hắn còn cung cấp cho bọn hắn nguồn gốc sinh ra Zombie dị biến.

Chỉ có điều khi về chuyện Nữ Hoàng Bạch Tuộc, Thái Hòa có giấu diếm một chút.

Những ẩn cống hiến hình này cộng lại, cũng làm để cho phần thù lao này đáng giá rồi.

Thái Hòa lật xem tài liệu, Hoàng Phúc Long lộ ra một chút thần sắc không kiên nhẫn.

Hắn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, không nhịn được lầm bầm nói: "Từ ngươi cống hiến đến xem, ngươi lấy được những vật này giá trị còn lớn hơn..."

"Ngươi chỉ là tổ trưởng tình báo, nhưng cùng ta thỏa đàm lần này giao dịch đấy, là tổng tham mưu của các ngươi. Ngươi có ý kiến? Nói với tổng tham mưu của các ngươi đi, chớ lải nhải với ta."

Cuối cùng Thái Hòa không nhịn nổi, khép lại tài liệu một cái, nói ra.

Sắc mặt Hoàng Phúc Long âm trầm xuống, nhưng lại không nói gì thêm.

Những tài liệu này rất tạp nhạp, cho dù Thái Hòa chỉ là quét nhìn qua một lần, để xác nhận thoáng một chút những thứ mình lấy được là thật sự, nhưng mà nhìn không sai biệt lắm hơn 20 phút đồng hồ.

Chương 632: Thằng Hề Phiên Bản Khiếp Sợ

Đoán chừng Ba người Lê Bống trên lầu đợi đến buồn bực rồi, chủ động xuống lầu đến tìm kiếm Thái Hòa.

Các nàng vừa xuất hiện, trong hành lang gần như ánh mắt mọi người đều tụ tập đến trên người các nàng.

Khuôn mặt xinh đẹp tinh xảo đương nhiên là một nhân tố thu hút người khác, nhưng mà chuyện quan trọng nhất chính là vì khí chất đặc biệt của các nàng.

Hoàng Phúc Long cũng không thể ngoại lệ, mặc dù hắn chỉ là nhìn lướt qua, nhưng rất nhanh hắn cũng kinh ngạc mở to hai mắt nhìn một cái.

“Ngươi...” Hoàng Phúc Long hết sức khiếp sợ đứng lên, sau đó khóa ánh mắt ở trên người Ngô Thanh Vân, “Ngươi là... Ngô Thanh Vân hay sao?”

Thái Hòa đang nhìn tập trung, vừa nghe được câu này, lập tức buông xuống tài liệu trong tay.

“Không thể tin được vậy mà ngươi còn còn sống!”

Hoàng Phúc Long rất là kích động đi tới phía Ngô Thanh Vân, hắn đánh giá Ngô Thanh Vân từ trên xuống dưới một chút, nói ra: “Ta nhớ được ngươi đến đại học Sài Thành công tác, ngươi làm sao có thể sống sót được vậy? Vân vân, tại sao ngươi lại ở nơi này?”

Hắn chú ý tới Ngô Thanh Vân nhìn về phía ánh mắt của hắn

không hề hứng thú, hơn nữa rất nhanh lại nhìn phía Thái Hòa.

Khi ánh mắt Ngô Thanh Vân xoay chuyển, Hoàng Phúc Long lập tức sửng sốt một chút: “Ngươi sống cùng một chỗ với người này hay sao?”

Ngô Thanh Vân liếc nhìn lạnh nhạt Hoàng Phúc Long, gật nhẹ đầu: “Thái Hòa là bạn trai của ta.”

Sau khi nói xong, nàng lập tức đi tới trước mặt Thái Hòa, sau đó chui đi vào từ chính giữa Lê Bống và Yuna, sờ soạng ở trên mặt Thái Hòa một cái.

Trông thấy Thái Hòa đồng thời cùng ba cô gái xinh đẹp ôm lại với nhau, một người trong đó hắn vẫn đã từng cho rằng là học sinh rất không tệ, cảnh tượng này làm cho Hoàng Phúc Long nghẹn họng nhìn trân trối.

Sau đó hắn lộ ra thần sắc cực kỳ chán ghét, thấp giọng nói ra: “Đây là dáng điệu của kẻ thất bại sau khi hơi có một chút thực lực!”

“Ngươi có thể xác nhận nhanh một chút được hay không!” Hoàng Phúc Long trừng mắt Thái Hòa, nói ra.

Sau đó hắn dùng ánh mắt phức tạp nhìn nhìn Ngô Thanh Vân, lắc đầu.

Đoán chừng trong mắt hắn, Ngô Thanh Vân chỉ là dựa vào lợi dụng thân thể và sắc đẹp của mình, đổi lấy Thái Hòa che chở.

Người này lúc đầu để cho hắn coi như đệ tử thoả mãn tốt, hiện giờ trong mắt hắn cũng bị phân chia đến một loại cặn bã, giống hệt với Thái Hòa.

Đương nhiên Thái Hòa biết rõ trong đầu người đàn ông trung niên cay nghiệt này suy nghĩ cái gì.

Lấy ý nghĩ của mình xem như là mục đích sống của người khác, sau đó tùy tiện đi phê phán người khác, phủ nhận tất cả cố gắng của người khác... Trước kia trên diễn đàn có thể chứng kiến rất nhiều người như vậy.

Người phát huy loại tính cách này vô cùng tinh tế giống như Hoàng Phúc Long mà nói, ở trong hiện thực cũng có rất nhiều.

“Phụ thuộc Dị năng giả, chẳng trách được...”

Hắn cuối cùng vẫn không nhịn được, lắc đầu, rất là than thở nhẹ giọng nói một câu.

Giọng điệu giống như vậy, nhưng âm điệu quái gở kia, giọng điệu nhìn như là than thở, thật ra hết sức ác độc, đều làm cho Thái Hòa không nhịn được nhíu mày.

“Không có vấn đề gì.” Thái Hòa đứng lên, nói ra.

Hoàng Phúc Long phất phất tay như là đuổi ruồi: “Vậy thì đi nhanh lên, ta còn có chuyện muốn thương lượng với người nơi trú quân chúng ta.”

Thái Hòa cười cười lạnh lùng, nhưng trong nháy mắt ngay khi hắn đi qua bên cạnh Hoàng Phúc Long, Hoàng Phúc Long đột nhiên bưng kín ngực, sau đó trừng to mắt run rẩy ngồi phịch ở trên mặt ghế.

Mà Thái Hòa lập tức cũng không quay đầu lại mà dẫn dắt ba người Lê Bống đi về phía trên lầu, không có quay đầu lại liếc nhìn Hoàng Phúc Long một cái.

“Hoàng tổ trưởng, không có sao chứ?”

Một gã đội viên tranh thủ thời gian nâng dậy Hoàng Phúc Long, hỏi.

Hoàng Phúc Long che ngực, hắn cảm giác mới vừa rồi dường như có thứ gì đó nện vào trên lồng ngực của hắn, sau đó khóe miệng của hắn dường như bị bàn tay vô hình xé ra, chuyện này làm cho nét mặt của hắn nhìn qua đã khủng khiếp, còn hoảng sợ.

Mà ngay cả vài tên đội viên sau đó chạy tới, đều lộ ra thần sắc buồn cười.

Bộ dạng quái dị này, thật sự rất giống thằng hề, chẳng qua là thằng hề phiên bản khiếp sợ đấy.

Hoàng Phúc Long rất muốn kêu lên tên của Thái Hòa, hắn biết rõ chuyện này nhất định là Thái Hòa giở trò quỷ, nhưng miệng của hắn bị lôi kéo toét ra, cơ bản là nói không nên lời.

Thậm chí ngay cả đầu lưỡi của hắn cũng bị nắm kéo a, ngay khí hắn hoảng sợ cảm giác được được cái lưỡi gần như sắp đứt ra, cái lưỡi này lại bị thả mạnh ra, đồng thời khóe miệng của hắn cũng lập tức bị buông ra.

“Ah!”

Trong nháy mắt cắn đầu lưỡi, cuối cùng Hoàng Phúc Long thét thảm một tiếng.

Mà lúc này team của Thái Hòa đã biến mất ở góc rẽ thang lầu.

“Cảm giác cắn đầu lưỡi, đoán chừng không dễ chịu a.” Thái Hòa cười cười, thấp giọng nói ra.

Yuna che miệng cười cười, sau đó hỏi: “Hắn sẽ không ghi hận ngươi hay sao? Có thể đi tố giác ngươi hay không?”

“Loại người này gặp người là hận. Mặt khác, chuyện không có chứng cứ, hắn cũng sẽ không nói lung tung đấy.”

Thái Hòa quơ quơ cái kia trương thẻ chứng minh: “Hắn cho là

mình cao quý lãnh diễm, thật ra hắn cũng chỉ là một người bình thường mà thôi. Trước kia ở trường học, hắn không dám đắc tội hiệu trưởng. Ở nơi trú quân, hắn không dám đắc tội tổng tham mưu. Vì chuyện không có chứng cớ trở mặt với ta? Hắn ngốc, tổng tham mưu cũng không ngu như vậy."

Chương 633: Tổ Tình Báo

Sau khi cầm lên sửa sang lại xong ba lô, Thái Hòa lập tức mang theo ba người Lê Bống đến gian phòng của Trần Tiểu Vy.

Đây là một gian phòng trong khách sạn năm sao, gian phòng của Trần Tiểu Vy, cũng là nơi những người khác nhàn rỗi tụ họp lại với nhau.

Quả nhiên, người mở cửa đúng là Trần Lao Công, trong phòng còn ngồi đám người Lâm Văn Chung, thậm chí ngay cả Tom và Ninh Dương Lan Ngọc đều ở đó.

Trong nháy mắt khi mở cửa, Thái Hòa nhạy cảm nghe được một vài câu, rất rõ ràng bọn hắn đang thảo luận về chuyện Hoàng Phúc Long.

Lúc Ninh Dương Lan Ngọc chứng kiến Thái Hòa và Yuna, thần thái lập tức trở nên rất mất tự nhiên, đôi má hơi đỏ lên quay đầu qua một bên.

Ngược lại là vẻ mặt Trần Tiểu Vy thản nhiên, đối với nàng mà nói, tình huống ngay lúc đó mặc dù hơi xấu hổ, nhưng thua chính là thua.

“Chuyện này...”

Trần Lao Công để cho team của Thái Hòa tiến đến, lại lần lượt cho hắn mấy bình nước, thật có lỗi nói: “Thật ngại quá, miệng tổ trưởng Hoàng rất kém đấy. Ta biết ngươi bây giờ nhất định nổi giận trong bụng nha?”

“Đừng quan tâm đến hắn, miệng hắn độc ác, ta xem như hắn

đánh rắm. Nhưng mà, loại người này như hắn như thế nào lại trở thành... Phó tổ trưởng hay sao? Nghe hình như là một chức vị rất cao."

Thái Hòa ngồi xuống trên ghế sa lon, hỏi.

Trần Lao Công lập tức lộ ra một chút do dự, nhưng Tom cũng đã tức giận nói: "Chuyện cũng không phải, hắn là cùng cấp với chúng ta đấy. Nhưng mà hắn là người tổ tình báo, mọi người trong tổ kia đều làm cho người ta buồn nôn."

"Tổ tình báo hay sao?" Thái Hòa tò mò hỏi tiếp, "Là dùng để... Sưu tập tình báo Zombie hay sao?"

Lúc đầu Trần Lao Công muốn ngăn cản Tom nói tiếp, nhưng mà xem biểu lộ phẫn nộ kia, nghĩ kỹ loại sắc mặt mới vừa rồi của Hoàng Phúc Long, Trần Lao Công cũng thầm thở dài một tiếng, không nói gì nữa.

Tom lắc đầu: "Hừ, những tin tình báo kia không đều là từ chúng ta đang sưu tập sao? Bọn hắn cái này tổ tình báo, sưu tập chính là cùng chúng ta có quan hệ tài liệu. Ví dụ như mới gia nhập nơi trú quân người. Đều do bọn hắn hỏi thăm một ít tình huống. Nếu như là Dị năng giả, sẽ ghi chép lại kỹ càng dị năng của ngươi."

Nói đến đây, âm điệu hắn thoáng chốc cất cao rồi, xúc động phẫn nộ nói: "Nhưng mà nhiệm vụ chủ yếu nhất của bọn hắn, là giám thị hành động của chúng ta! Nói là vì kỷ luật nghiêm túc, trên thực tế trong mắt của ta chính là bới móc! Ví dụ như lần này, ta xem hắn cũng rất muốn đổ tội lỗi tử thương thảm trọng lên trên người chúng ta! Ở trên muốn an ổn lòng người, nhất định sẽ nghĩ ra một loại loại biện pháp giải thích tới những người khác, nói không chừng sẽ hy sinh..."

"Khục khục." Trần Lao Công vẫn không nhịn được ho khan

một tiếng. Nhắc nhở thoáng một chút Tom đang nổi nóng.

Tom nhìn hắn một cái, sau đó lại hừ lạnh một tiếng nặng nề.

Dường như hắn còn chưa phát tiết xong, lại không nhịn được thấp giọng lầm bầm một câu: "Có cái gì không thể nói đấy, chẳng lẽ Thái Hòa lại còn có thể đi mật báo hay sao? Sợ cọng lông á. Dù sau hắn còn có thể làm chứng giúp chúng ta đây này."

"Ặc..." Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó nói.

Tình huống nội bộ Doanh địa Đại Bàng. Vậy mà phức tạp như vậy.

Đây là tổ tình báo cái gì, rõ ràng chính là kết quả đấu tranh quyền lực nội bộ.

Nội tình càng phức tạp hơn, Thái Hòa nghĩ mãi mà không rõ.

Nhưng mà có thể liếc nhìn ra được mọi chuyện chính là, bất luận là Hoàng Phúc Long cũng được, hay vẫn là tổ tình báo này cũng vậy, chính là đối thủ một mất một còn với mọi người trong những đội tìm kiếm cứu nạn này.

Chỉ có điều bọn hắn không dám đắc tội Hoàng Phúc Long, sợ hắn sẽ chụp mũ cho mình cái gì.

Thái Hòa lập tức cảm giác mình quyết định không gia nhập nơi trú quân. Mặc kệ theo phương diện gì mà nói đều là đúng.

Sử dụng một câu rất cổ lỗ sĩ mà nói, ở đâu có người ở đó có giang hồ, cũng sẽ có tranh đấu.

"Nhân loại..." Thái Hòa quay đầu nhìn thoáng qua các nàng Lê Bống, đột nhiên hơi đồng ý lời nói của các nàng rồi.

"Tên Hoàng Phúc Long kia. Tâm trả thù còn rất mạnh, chỉ cần bị hắn bắt lấy một chút nhược điểm, là hắn có thể nói ngươi thành

cặn bã. Thích nhất bóp méo chụp mũ, một câu vô nói tâm như vậy cũng có thể bị hắn suy nghĩ ra rất nhiều ý nghĩa tầng sâu. Rõ ràng ngươi còn không có làm cái gì. Hắn cũng sớm ra định nghĩa cho ngươi rồi, nói ngươi nhất định sẽ như thế nào như thế nào."

Lâm Văn Chung ở một bên lau sạch lấy kính mắt. Cười lạnh nói: "Thật có thể làm người ta tức điên."

"Loại người này chính là bị coi thường."

Thái Hòa phát hiện, gần như lúc mỗi người nhắc tới Hoàng Phúc Long, đều là nghiến răng nghiến lợi.

Có thể nói mặc dù người như vậy không có ra tay, nhưng trên thực tế so Zombie ăn người càng làm cho người ta cảm thấy buồn nôn.

Nghe hắn một câu, có thể làm cho người tức giận cả ngày.

Ít nhất Thái Hòa cũng không phải là cái loại "Cao nhân" có thể lạnh nhạt với tất cả, nhưng mà hắn cũng không phải loại người ngu dốt lỗ mãng đến nỗi sẽ bởi vì một chút hơn thua trong câu nói, sẽ trở mặt với doanh địa Đại Bàng.

Cùng lúc đó, ở trong hành lang.

Chương 634: Rác Rưởi Có Cách Chết Của Rác Rưởi

Hoàng Phúc Long cúi đầu sửa sang lại tài liệu khép lại cặp văn kiện, sau đó kêu một đội viên tới: "Trông coi tài liệu, không cho phép người khác xem, nếu như ta trở về phát hiện có dấu vết bị động qua, ngươi trở về nơi trú quân trồng trọt a."

"Vâng!"

Sau khi đưa mắt nhìn Hoàng Phúc Long đi đến gian phòng buồng vệ sinh, người đội viên này lập tức lộ ra một

"Không cùng qua đi xem?"

Một người đội viên khác đứng ở cửa khoa tay múa chân thoáng một cái, hỏi.

"Chung quy hắn sẽ không rớt vào trong nhà vệ sinh đi. Ta cùng đi qua làm gì vậy? Tìm xui hay sao?"

Người này liếc mắt, nói ra, đồng thời còn làm bộ làm ra động tác té xuống WC, mấy cái tại trong hành lang các đội viên lập tức ngầm hiểu lẫn nhau ám cười rộ lên.

Lúc này Hoàng Phúc Long đã tiến vào trong phòng vệ sinh, hắn quen đóng lại cửa nhà toilet, sau đó đứng ở trước bồn tiểu.

Bởi vì không có nước, một mùi vị rất gay mũi tràn ngập buồng vệ sinh.

Hoàng Phúc Long cau mày, kéo ra khóa kéo chuẩn bị đi WC.

Nhưng hắn không có chú ý tới chính là, móc cài cửa sổ đang mở ra từng chút một.

Sau khi móc cài cửa mở ra, dưới tình huống cánh cửa sổ này lại không người nào chạm vào, mở ra lặng yên không một tiếng động.

Sau đó một người không một tiếng động bò vào trong phòng vệ sinh...

"Tên Thái Hòa kia... Đúng rồi, ta nhớ ra rồi, chính là tên có người sinh không có người nuôi dưỡng đấy."

Hoàng Phúc Long tự nhủ nói ra: "Không nghĩ tới vậy mà cũng tai họa tới Ngô Thanh Vân rồi. Rác rưởi chính là rác rưởi, đã có dị năng, chính là rác rưởi dơ bẩn hơn. Hợp tác với loại người này, chính là bảo hổ lột da, buồn cười những người kia một chút cũng không rõ. Lần này trở về, ta phải thảo luận bọn họ với bọn họ cặn kẽ vấn đề này một chút. Loại người này không thể khống chế ở trong tay nơi trú quân, chính là uy hiếp tiềm ẩn, có lẽ phải xử lý quét dọn sạch sẽ..."

Thời điểm khi hắn cúi đầu kéo lên khóa kéo, một bóng người đột nhiên từ phía sau hắn chồm tới.

Hoàng Phúc Long lập tức nhạy cảm quay đầu lại, lại không có trông thấy cái gì.

Nhưng lúc này hắn lại phát hiện một cái cửa ngăn cách giữa hai bồn tiểu dường như hơi lắc lư, dường như vừa mới có người chạm vào.

"Ai!"

Hoàng Phúc Long "Roẹt" một tiếng rút ra dao găm, sau đó chậm rãi đi tới phía bồn tiểu ở gần đó.

“Thình thịch!”

Trong khi hắn đá mạnh văng cửa phòng, lại phát hiện bên trong không có một bóng người.

Nhưng vào lúc này, từ trên trần nhà cao cao lại đột nhiên nhảy xuống một bóng người, thoáng chốc từ phía sau lưng nhảy lên trên người hắn.

Lực lượng khổng lồ làm cho Hoàng Phúc Long lập tức đi bổ nhào về phía trước, không đợi hắn quay người, bóng người này cũng đã nắm được đầu của hắn, thoáng chốc nhét đầu hắn vào trong bồn cầu.

Mùi khai kinh khủng làm cho Hoàng Phúc Long lập tức nín thở lại, ngược lại là phản ứng của hắn rất tỉnh táo, dao găm trong tay lập tức đâm ra sau một cái, trúng vào bụng đối phương.

Sau đó hắn hung ác xoay tròn cổ tay, muốn cắt nhỏ ruột đối phương, làm cho người tập kích này bởi vì đau đớn kịch liệt mà buông tay.

Nhưng chuyện làm cho hắn kinh hãi chính là, bất luận hắn như xoay cắt dao găm thế nào, điên cuồng mà rút ra đâm vào như thế nào, đối phương cũng vẫn không nhúc nhích!

“Đao này dính máu Zombie đấy, hơn nữa tổn thương nặng như vậy, cho dù không biến dị cũng chết chắc rồi! Ngươi là... Ngươi là ai! Là Thái Hòa? Như thế nào ngươi trốn tới chỗ này đấy, ngươi là như thế nào vượt nhân viên tuần tra qua bên ngoài khách sạn đấy!”

Hoàng Phúc Long dùng sức lắc lắc đầu, tay kia chèo chống lấy hắn cố sức ngẩng đầu đến: “Ngươi muốn đồng quy vu tận với ta hay sao? Bây giờ ngươi giết ta, chính ngươi cũng chết chắc rồi! Những cô gái kia của ngươi cũng chết chắc rồi! Nơi trú quân nhất

định sẽ truy giết ngươi! Ngươi là một tên cặn bã!”

“Răng rắc.”

Thanh quảng của người đánh lén giống như là bị cạo rách nát vậy: “Ngươi... Ngươi quá... Coi trọng... Chính mình rồi...”

Hoàng Phúc Long sững sờ, hắn mạnh mẽ quay đầu lại nhìn, lại nhìn thấy một gương mặt cực kỳ khủng khiếp.

“Ah ah ah!”

Hoàng Phúc Long lập tức mở to hai mắt nhìn, nhưng người này lại ghì chặt cổ của hắn, đè hắn tiến vào trong bồn cầu lần nữa.

Hắn muốn kêu cứu, muốn giãy dụa, nhưng lực lượng kia cánh tay quá lớn, hơn nữa trong bồn cầu còn có nước bẩn, nước trong này làm cho thanh âm của hắn trở nên mơ hồ không rõ.

Dao găm trong tay hắn đâm liên tục ở trên người kẻ đánh lén sau lưng, nhưng mà tất cả những chuyện này đều là phí công đấy.

Hoàng Phúc Long trợn trừng tròng mắt, sau đó run rẩy vài cái, đã không bao giờ cử động nữa.

“Roẹt roẹt!”

Zombie đứng ở phía sau hắn cúi đầu nhìn thoáng qua bụng chính mình bị đâm xoắn đến máu thịt bầy nhầy, sau đó đôi mắt màu đỏ mờ mịt lại chuyển hướng về phía cửa sổ.

Cánh tay lớn lên khác thường, vừa mềm nhuyễn giống như lạp xưởng, lại lập tức bắn ra phía trước, sau đó chợt nghe “Ầm loảng xoảng” một tiếng giòn vang.

Mảnh vỡ thủy tinh văng khắp nơi đồng thời, đôi mắt con Zombie này cũng khôi phục vẻ mặt cuồng bạo.

“Nhanh!”

Vài tên đội viên cầm súng, đang vọt tới phía buồng vệ sinh...

Chương 635: Báo Cáo Khó Tin

Một con Zombie dị biến vượt qua đội viên tuần tra chung quanh tiệm cơm, vừa vặn gặp phải Hoàng Phúc Long đang đi toilet.

Sau khi nghe được phá cửa sổ âm thanh, đội viên đang thủ vệ trong hành lang lập tức tiến vào trong xem xét.

Nhưng lúc bọn hắn bắn chết Zombie dị biến bản thân đã bị trọng thương, lại phát hiện Hoàng Phúc Long đã đã bị ngộp chết ở trong bồn cầu.

“Báo cáo cứ nói như vậy? Thôi mà! Tờ báo cáo này nghe qua rất khôi hài được không? Các ngươi xác định tổ tình báo nghe xong sẽ không phát điên hay sao?”

Tom dưa trên tường, nhìn về phía vài tên đội viên mang ra thi thể của Hoàng Phúc Long, lập tức không nhịn được nhăn lại cái mũi.

Trần Tiểu Vy hừ lạnh một tiếng, nói ra: “Vận may của chính hắn không tốt, trách được ai? Dù sau tình huống hiện trường chính là như vậy đấy, ta cũng hy vọng hắn có thể phát huy thoáng thực lực của mình một chút, đại chiến 300 hiệp với Zombie, nhưng thật sự là hắn bị chết đuối trong bồn cầu, hơn nữa trong cái bồn cầu kia còn rót đầy... Rồi Chẳng lẽ chuyện này cũng có thể trách đến trên đầu chúng ta?!”

“Lần này tổ tình báo tổn thất lớn rồi...” Lâm Văn Chung vịn mắt kính, nhìn hơi hả hê nói.

Nguyễn Trung Hiếu khinh bỉ nhìn hắn một cái, nói ra: “Trời ạ

Lâm tiến sĩ, ta không nghĩ tới ngươi lại là một người âm hiểm như vậy...”

“Xéo đi, chẳng lẽ ngươi không thấy hắn bị chết đáng đời hay sao?”

“Đương nhiên đáng đời rồi! Ta thật sự yêu chết con Zombie này rồi, mặc dù nó nhất định là vô ý đấy, nhưng thật sự làm tốt lắm!”

Nguyễn Trung Hiếu không kiêng nể gì cả nở nụ cười, mãi cho đến Trần Lao Công trừng tàn bạo về phía hắn.

Nguyễn Trung Hiếu mới chịu ngậm miệng lại, Trần Lao Công ngẩng đầu nhìn về phía team của Thái Hòa đang từ cầu thang lầu trên đi về phía này.

Chuyện này nhìn qua chỉ là ngoài ý muốn, nhưng chẳng biết tại sao, Trần Lao Công lại cảm giác, cảm thấy mọi chuyện không có đơn giản như vậy.

Dị năng của Thái Hòa hoàn toàn chính xác rất kỳ lạ, nhưng hắn không có khả năng ảnh hưởng hành động của Zombie a?

Ngược lại là Nguyễn Trung Hiếu mới có thể thu hút được Zombie, nhưng mà thời điểm khi xảy ra chuyện này, bọn hắn đều ở trong cùng một cái phòng...

“Dù sao cứ viết báo cáo như sự thật đưa đi lên. Ở trên không có khả năng bởi vậy mà hoài nghi người nào. Huống chi người này chết rồi, chúng ta cũng sẽ thanh tĩnh hơn một chút.”

Tưởng tượng như vậy, Trần Lao Công cũng ném suy nghĩ nghi ngờ trong đầu này qua một bên.

Thái Hòa đưa tay vuốt vuốt mi tâm, trong ánh mắt đã hiện lên một chút mỏi mệt không dễ cảm thấy.

Điều khiển một con Zombie dị biến giết người, đối với Thái Hòa còn nói vẫn rất hao tâm tổn sức đấy...

“Chúng ta cũng nên khỏi nơi này đi rồi.” Hắn cầm tay Lê Bống, nói ra.

Thanh lý mất uy hiếp tiềm ẩn, bọn hắn cũng nên rời khỏi nơi này rồi.

Thời điểm khi team của Thái Hòa được mọi người vây lại một chỗ từ biệt, Ninh Dương Lan Ngọc lập tức dựa ở một bên, dùng thần sắc hơi phức tạp nhìn về phía Thái Hòa trong đám người.

Nàng không nhịn được cúi đầu nhìn thoáng qua thân thể của mình. Sau đó lại nghĩ tới loại cảm giác ngay lúc đó.

“Có phải vẫn còn không hài lòng tay nghề của ta hay sao?”

“Ah!”

Một thanh âm đột nhiên từ phía sau xuất hiện, dọa Ninh Dương Lan Ngọc nhảy dựng.

Sau khi nàng hết hồn kêu lên một tiếng, che ngực hơi kiêng kị liếc nhìn Yuna, vô ý thức khép lại hai chân: “Tại sao ngươi không đi từ biệt với bọn họ?”

Yuna vén thoáng mái tóc một cái, lạnh lùng nói: “Ta không thích bị quá nhiều người vây quanh. Sẽ để cho ta không thoải mái.”

“Đúng rồi, ba người các ngươi đều rất xa cách quần thể.”

Ninh Dương Lan Ngọc nhìn nàng một cái, nói ra.

Gương mặt của nàng lại không nhịn được hơi đỏ lên, ánh mắt ánh mắt xéo qua cũng không tự chủ được liếc về phía ngón tay Yuna.

Ngón tay xanh nhạt non mịn kia, tại sao có thể có lực lượng lớn như vậy, có thể nhổ xuống từng sợi từng sợi lông chỗ ấy của nàng...

“Mặc dù ba người các ngươi vốn cũng đã rất quái dị, nhưng ta vẫn muốn hỏi...”

Ninh Dương Lan Ngọc cau mày nói ra: “Ba người các ngươi hoàn toàn không phải là người cùng tính cách. Vì sao đều sẽ thích được người này?”

Hỏi xong sau khi, Ninh Dương Lan Ngọc lập tức sắc mặt ửng đỏ, ánh mắt cũng trở nên hết sức thấp thỏm không yên.

Không nghĩ tới chính mình vậy thật sự mở miệng hỏi rồi, sẽ không bị Yuna nhìn ra cái gì đi nha?

Nếu như nàng đã nhìn ra. Có thể ngay cả tóc của mình cũng bị nhổ sạch từng sợi một hay không...

Nhưng mà rất nhanh nàng an tâm, dường như Yuna nhìn qua là một thiếu nữ chậm hiểu, nàng hoàn toàn không nhìn ra.

“Bởi vì không có hắn, sẽ không có chúng ta ngày hôm nay. Hơn nữa. Chúng ta đã trải qua rất nhiều chuyện, sau này còn có thể có thêm nhiều kinh nghiệm.”

Yuna nói đến đây. Đột nhiên ngu ngơ một chút, thì thào nói ra: “Ha... Khó được các nàng ở trên một việc lại có cùng một ý kiến. Khó mà tin được, vậy mà ta chịu nguyện ý trả giá tánh mạng của ta vì một người, đi chết vì hắn... Ta tìm được điểm chung của các nàng rồi! Xem ra mặc kệ ta người nào, tình cảm đối với hắn đều là giống nhau!”

“Vì... Chịu chết vì Thái Hòa hay sao?”

Ngay từ đầu Ninh Dương Lan Ngọc còn muốn cười, bởi vì dù

là ở thời kỳ hòa bình, nàng cũng không tin sẽ có loại tình yêu này.

Trong khi nói chuyện phiếm trên mạng, hoặc là thời điểm bình thường cầm điện thoại hẹn chịch xã giao nói ra những lời này chẳng khác gì nói đùa cho qua chuyện, nhưng mà thật sự có loại tình cảm thuần túy này hay sao?

Chương 636: Hài Lòng Với Tay Nghề Của Ta Không

Ít nhất Ninh Dương Lan Ngọc sẽ không tin đấy. Đàn ông từng đến gần ve vãng nàng, ánh mắt đều dừng lại ở trên cặp ngực của nàng.

Bọn hắn chỉ là đang khát vọng thân thể của nàng, hy vọng có thể dùng một hai cái túi xách hoặc là một cái Iphone lừa gạt nàng trên giường.

Vậy mà một vài cô gái suốt ngày kêu gào đàn ông trên đời không đáng tin, nhưng đàn ông có tiền chỉ cần vẫy tay một cái, lại không thể chờ đợi được lại nhảy lên giường dựa vào.

Xem qua quá nhiều trò hề của cả trai lẫn gái, Ninh Dương Lan Ngọc đã không tin ở trong nơi thành thị tràn đầy tính, kích thích, điên cuồng này, còn có thể tìm được tình yêu thuần túy.

Nhưng mà ánh mắt Yuna lại hết sức chăm chú, bộ dạng này, làm cho Ninh Dương Lan Ngọc thậm chí còn hơi ghen ghét.

Mặc dù nàng trước mặt Thái Hòa chỉ còn một ít mảnh vải, thậm chí... Đạt đến sung sướng đỉnh phong, nhưng thân thể của nàng đủ để cho rất nhiều đàn ông phải phát cuồng, lại không có khiến cho Thái Hòa hứng thú.

Có lẽ Thái Hòa là có phản ứng sinh lý, nhưng nàng có thể cảm giác được, tâm lý Thái Hòa không có xuất hiện bất kỳ phản ứng gì.

Chuyện này làm cho Ninh Dương Lan Ngọc cảm giác được rất thất bại, rất không cam lòng, nhưng lúc này trông thấy Yuna vô

cùng nghiêm túc, thậm chí hơi tỏ ra ngu ngốc như vậy, nói ra những lời này, Ninh Dương Lan Ngọc lại thoáng chốc đã hiểu rõ.

Về phần những câu nói khác của Yuna... Các nàng từng nói ra rất nhiều lời, Ninh Dương Lan Ngọc cũng không hiểu, nó thêm vài câu khó hiểu nữa cũng không sao.

"Ta... Ta đột nhiên cảm thấy ngươi nhổ lông của ta cũng không có đáng ghét như vậy rồi..." Ninh Dương Lan Ngọc miễn cưỡng cười cười, nói ra.

Rất nhanh ánh mắt Yuna lại khôi phục lạnh như băng, nàng chẳng hề để ý liếc nhìn Ninh Dương Lan Ngọc, lạnh như băng nói: "Cái từ đáng ghét này, ở trong đầu ta bị phân chia thành từ không tốt đây này. Cho nên, nếu như ngươi muốn cho ta nhổ sạch sẽ lông mi của ngươi, vậy thì thử chọc ta xem ra sao."

Nói xong, nàng vươn đầu lưỡi đỏ tươi, liếm liếm khóe miệng, thậm chí còn lộ ra một cái nụ cười như ma nữ vậy.

Ninh Dương Lan Ngọc lập tức cảm giác được lạnh lẽo phía sau lưng, nàng sợ run cả người, dùng sức lắc đầu: "Mới vừa rồi chắc đều là ảo giác hay sao! Làm sao Bạn gái của Thái Hòa có thể không đáng ghét đây này! Đây mới là lý do bọn hắn có thể yêu nhau! Bởi vì bọn họ đều là những tên điên!"

Từ biệt đối với Thái Hòa mà nói thật ra cũng là dày vò, trong khi hắn đẩy ra không biết bao nhiêu lần thanh niên Tom muốn từ biệt như lễ nghi nước ngoài ,đến cùng hắn tiến hành ôm một cái, Trần Tiểu Vy đi tới lần lượt đưa cho hắn một cái hộp bằng giấy.

"Đây là cái gì?" Thái Hòa mở ra nhìn một chút, hỏi.

Từ ngoại hình mà nói, trong hộp này đựng chính là một cái radio.

"Vốn đây là đồ vật tư nhân của ta, nhưng mà ta biết rõ Long tổ

trưởng nói rất nhiều lời mạo phạm ngươi, cho nên...”

Trần Tiểu Vy chỉ vào cái “Radio” này giới thiệu nói: “Đây là một cái máy phát điện quay tay, đồng thời còn là một cái radio toàn năng, nơi này là đèn led chiếu sáng khẩn cấp có thể dùng thay đèn pin, ở đây là đế cắm sạc và cáp sạc điện thoại. Còn có chuôi chuyển điện đa năng để sạc laptop và một số máy móc. Cho ngươi có thể nhờ vào máy phát điện quay tay này sạc rất nhiều loại đồ dùng điện tử. Ngoài ra máy phát điện này cũng có thể sạc được pin AA, AAA, ngươi không cần tốn sức phải mang theo nhiều pin dự phòng. Với lại pin AA - AAA còn có thể sử dụng được, hiện giờ cũng rất khó tìm đấy.”

“Thứ này... Loại vật dùng này hoàn toàn chính xác rất hữu dụng!”

Thái Hòa lộ ra một tia sắc mặt rất mừng rỡ, máy móc xinh xắn này, chế tác còn rất đẹp, đoán chừng trước kia bán giá cũng rất cao.

Dù sao hắn là cũng chưa từng nghe qua, cũng chưa từng thấy qua loại sạc đa dụng này.

“Đúng vậy, ngươi có thể lấy ra dùng cho máy liên lạc... Chính là loại dụng cụ nạp điện tương tự như cục sạc di động. Khuyết điểm duy nhất chính là, lúc sạc pin rất mệt nha.”

Trần Tiểu Vy nói ra.

“Chuyện này không thành vấn đề.”

Thái Hòa rất hài lòng cái cục sạc quay tay này bỏ vào trong ba lô.

Còn có cái gì so với tìm Zombie không biết mỏi mệt quay cái máy sạc này càng tốt hơn đây này?

Đợi Thái Hòa mang theo các nàng Lê Bống rời khỏi tiệm cơm, ba lô sau lưng của bọn hắn gần đây càng lúc càng phong phú hơn rất nhiều.

Nhất là Ngô Thanh Vân, trong tay nàng không biết lúc nào lại có thêm một hộp bò hộp.

"Vậy mà ăn vụng... Đưa đây, chị đại để ta giúp chị mở ra..."

Lời Thái Hòa còn chưa dứt, chợt nghe đến một tiếng răng rắc.

Ngô Thanh Vân đưa ra hai tay tràn đầy dầu và thịt, còn có hộp thịt bị bóp thành một cục triệt để, ánh mắt rất là vô số tội nhìn về phía Thái Hòa: "Ta không dùng sức nha."

Sau khi Lê Bống lập tức đi tới, giật giật cái mũi ngửi thấy thoáng một cái, sau đó thè lưỡi liếm lên một miếng thịt, nuốt vào trong miệng: "Rất ngon... Ăn ngon đấy."

Chương 637: Nhà Ga Ngoại Thành

Trong thời gian mấy ngày kế tiếp, buổi tối Thái Hòa luyện tập sử dụng cái vòi ở trên người ba người Lê Bống, ban ngày thì mang theo các nàng đi săn zombies.

Nơi hắn muốn đi lúc này, đúng là chỗ giao giới giữa Thành Phố Biên Hòa và Sài Thành.

Ở nơi này không có TV, không có báo chí, nếu Thái Hòa muốn biết tiến độ doanh địa Đại Bàng xây dựng vành đai cách ly đến đâu rồi, tựu phải tự bản thân mình đi xem.

Nhưng mà hắn cũng không có dự định tiếp xúc với bọn họ, hắn chỉ là cần nắm giữ tình huống.

Thái độ đối với kẻ không chịu gia nhập doanh địa của một phần đội viên, cùng với nhân viên cao tầng nơi trú quân như Hoàng Phúc Long này. Gõ vang cảnh báo cho Thái Hòa.

Hắn không thể tùy tiện gửi gắm an toàn của mình, và vận mạng các nàng Lê Bống vào trong tay "Sách lược đối ngoại" của bọn họ.

Đương nhiên còn có một nguyên nhân khác, đó chính là rời xa con Nữ Hoàng Bạch Tuộc bất kỳ lúc nào khả năng tìm tới cửa.

Tạm thời hắn lấy được đủ máu tươi, hơn nữa trước mắt hắn còn có chuyện quan trọng hơn, không rảnh chơi trò chơi bảo vệ trinh tiết với con Nữ Hoàng Bạch Tuộc này.

"Thành Phố Biên Hòa là thành thị như thế nào đây? Dường

như Ta... Ta có một chút ấn tượng."

Lê Bống leo tòng teng ở trên cổ Thái Hòa, rất là tò mò hỏi.

"Thành Phố Biên Hòa... Nơi này ta nhớ được, ta có thân thích ở đó đấy."

Ngô Thanh Vân lộ ra vẻ mặt như đang nhớ lại một chút ký ức gì đó, nói ra: "Không khí không tệ, có một con sông lớn, còn có một vườn quốc gia Cát Tiên, trong đó chắc có rất nhiều biến dị thú, hơn nữa còn là một thành thị du lịch năm sao."

"Vì sao câu kia giới thiệu quan trọng nhất lại bị đặt ở mặt sau cùng?"

Thái Hòa thở dài, nói tiếp: "Quan trọng không phải chuyện này. Mấu chốt là một nhóm người trong doanh địa, rõ ràng không hữu nghị đối với những người giống như chúng ta. Bọn hắn muốn quyền khống chế tuyệt đối, giống như là kẻ độc tài, không khoan dung được bất cứ uy hiếp gì, dù là chỉ là uy hiếp trong tưởng tượng của bọn hắn. Lời nói của Hoàng Phúc Long mặc dù buồn nôn, nhưng mà rất có thể đại biểu cho suy nghĩ của một ít lão đại cao tầng trong bọn họ, nếu không hắn không có khả năng ngồi trên vị trí đó."

"Quan trọng hơn là. Không thể để cho bọn hắn biết rõ tình huống của các ngươi. Bọn hắn có phòng thí nghiệm virus, ta phải biết rõ bọn hắn hiểu rõ đối với Zombie đến loại trình độ gì rồi, có uy hiếp gì với các ngươi. Sau khi Sài Thành đã nằm trong khu vực khống chế của bọn hắn, giữa ta và bọn họ khó tránh khỏi muốn tiếp xúc đấy."

Thái Hòa giang tay ra, nói ra.

Yuna gật nhẹ đầu, nói ra: "Ừ, dường như dị loại như chúng ta tạo ra đả kích tính hủy diệt đối với sự sinh tồn của bọn họ, vậy mà

cùng một chỗ với một nhân loại. Nhưng lại hợp tác qua với doanh trại quân đội của bọn họ. Ta nghĩ bọn hắn nếu biết rõ, hơn phân nửa sẽ nổi điên a."

Nàng cười cười, dùng một đôi mắt tỏa sáng nhìn chăm chú Thái Hòa.

Mấy ngày nay lúc nàng nhìn Thái Hòa vẫn là loại ánh mắt này, bất kể là nhân cách nào ở địa vị chủ đạo.

Việc này làm cho Thái Hòa cảm giác rất kỳ quái, nhưng mà thời điểm hắn hỏi Yuna lại không chịu nói. Lẩm bẩm phải đợi sau khi ổn định rồi nói sau.

Thái Hòa nói tiếp: "Tóm lại phải nên có lòng phòng bị người khác. Hơn nữa căn cứ vào những kinh nghiệm trước kia, không thể tin nhất đúng là người cầm quyền rồi. Bọn hắn sẽ vì quyền lực không tiếc hết tất cả."

Lúc này bọn hắn đã đến biên giới khu vực nội thành, nơi này có một nhà ga, còn có mấy trường đại học, nhưng mà khoảng cách cũng rất xa.

Ngoại trừ nhà ga ra, nơi giống như đại học như vậy chính là khu vực Zombie dày đặc, đều rời xa đường xá. Tính chất uy hiếp cũng không phải rất lớn.

Thái Hòa ở bên ngoài nhà ga phát hiện mấy chiếc xe Jeep phun lấy tiêu chí Đại Bàng, thậm chí còn có xe tải.

Hắn tranh thủ thời gian đến gần đó tìm một con Zombie, sau đó mang theo các nàng Lê Bống trốn ở trong một nơi hẻo lánh, chính mình lập tức điều khiển con rối Zombie lén lút đến gần nhà ga.

Trong nhà ga có một ít xe buýt vận chuyển hành khách. Xem xét đã biết rõ bị ném vứt bỏ ở nơi này đã lâu rồi.

Con rối Zombie dọc theo khu cây xanh chui đi vào, sau đó lén lút mượn xe buýt yểm hộ đi đến gần đại sảnh bán vé.

Xa xa hắn đã nhìn thấy hai thành viên Đại Bàng võ trang đầy đủ đang đứng ở cửa, mà ở bên ngoài thì lại có mấy người bộ đội cách ăn mặc giống như là phòng chống tai nạn sinh hóa, lập tức mang ra hai bộ thi thể từ trong đại sảnh. Ném lên một chiếc xe tải đang đậu ở trước cửa.

Trong khi chiếc xe tải này chậm rãi chạy ra ngoài, Thái Hòa nhìn vào trong xe. Phát hiện bên trong tất cả đều là thi thể Zombie.

Như vậy xem ra, chiến đấu trong nhà ga đoán chừng cách đây một hai ngày trước cũng đã xong, hiện giờ đã tiến vào giai đoạn cuối cùng quét dọn chiến trường.

Có lẽ ở đây chính là chỗ đội quân tiên phong theo như lời của Tăng Thanh Hà rồi, xem ra lời nói của nàng không ngoa, doanh địa Đại Bàng quả nhiên hành động rất nhanh chóng.

Chương 638: Những Phát Hiện Của Đội Quân Tiên Phong

Sau khi điều khiển con rối Zombie lại lặng lẽ đi tới trước gần hơi một chút nữa, Thái Hòa đột nhiên trông thấy hai người "bộ đội sinh hóa" đẩy ra cửa hông, vừa trò chuyện, vừa đi tới phương hướng hướng của hắn.

Sau khi Thái Hòa tranh thủ thời gian trốn vào trong xe buýt, ẩn nấp khí tức rồi.

Zombie ở trong chuyện ẩn nấp này, tương đối có thiên phú.

Chỉ cần không công kích tim sẽ đập tương đối chậm chạp, gần như không nghe được hô hấp, như vậy cũng có thể trợ giúp bọn nó ẩn nấp hiệu quả hơn.

Hơn nữa Zombie có trí lực cũng rất biết lợi dụng loại thiên phú này, cho tới bây giờ Thái Hòa còn có thể trúng chiêu, chính là vì nguyên nhân này.

Zombie thực lực càng mạnh, trí lực càng cao, biểu hiện ở phương diện này lại càng xuất sắc.

"... Lần này bắt được cơ thể sống là loại nào vậy? Có chủng loại mà bọn hắn báo cáo hay không..."

Một người trong đó lộ ra rất là hưng phấn, khi khoảng cách giữa hắn với Thái Hòa càng ngày càng gần, giọng nói của hắn cũng dần dần rõ ràng, mãi cho đến khi Thái Hòa nghe rõ tất cả trong lời nói của hắn.

Tên còn lại tiếp một câu: "Zombie dị biến."

“Đúng. Mệnh danh này rất ngốc đấy, ta cảm thấy được có lẽ căn cứ và tính chất mà phân loại, người nào tiến hành mệnh danh nha.” Người nọ cười nhạo một tiếng, nói ra. Thái Hòa lập tức liếc mắt, lần lượt từng cái tên này ý nghĩa ở đâu? Trong chiến đấu ai sẽ quan tâm những con Zombies kia đến tột cùng bị gọi là gì...

Những gia hỏa cứng nhắc này... nhưng mà lúc này Thái Hòa lại đột nhiên ngây ngẩn cả người.

Chẳng lẽ lại những người này chính nhân viên của phòng thí nghiệm virus hay sao?

Lúc này một người trong bọn họ dường như mở ra cửa xe, sau đó từ trong xe cũng truyền đến một trận tiếng gầm không rõ ý nghĩa.

“Ha ha, cẩn thận một chút. Đừng giết chết nó, lần này đây chính là con Zombie thực lực mạnh nhất, vì bắt được nó, có một người xui xẻo còn bị lây nhiễm rồi.”

“Lây nhiễm hay sao? Xử lý như thế nào vậy?”

“Còn có thể xử lý như thế nào, hắn không dám tự sát, cho nên đội trưởng bọn hắn giúp hắn giải thoát rồi.”

“Lãng phí. Chúng ta còn thu thập được chưa đủ số liệu đối với quá trình nhân loại biến dị thành Zombie này...”

Lúc này giọng nói của bọn hắn trở nên bắt đầu mơ hồ, Thái Hòa nghĩ một lát, dứt khoát xuất hiện lén lút.

Cửa một chiếc xe buýt mở ra, hai tên nhân viên nghiên cứu kia có lẽ đều trên xe.

Khoảng cách giữa hai chiếc xe buýt khá xa xôi, Thái Hòa không thể nào cứ như vậy chạy tới mà không bị phát hiện.

Lúc này khoảng cách hắn tới hai người thủ vệ cửa lớn cũng rất gần...

“Trong xe buýt không phải có Zombie hay sao?”

Thái Hòa cau mày nghĩ một lát, dứt khoát tập trung tinh thần lực, sau đó điều khiển con rối Zombie này kéo dài cái vòi tinh thần đi ra ngoài.

Theo cái vòi đi tới trong xe buýt, Quả nhiên Thái Hòa bắt được từng đoàn từng đoàn ánh sáng tinh thần.

“Cmn... Đây là Zombie Lên Cấp! Vậy mà bọn hắn bắt được một con Zombie Lên Cấp!”

Thái Hòa rất rung động, hắn muốn làm sau khống chế được con Zombie này, nhưng loại lợi dụng cái vòi tinh thần lần thứ hai này sức mạnh cũng không quá lớn.

Trọn vẹn hao phí thời gian hai phút, góc độ tầm mắt của Thái Hòa cuối cùng mới chuyển đổi đến trên người con Zombie Lên Cấp này, mà bản thể hắn đã tràn đầy mồ hôi rồi.

Con rối Zombie trước kia bị hắn điều khiển, lặng yên không một tiếng động về tới đằng sau xe buýt, sau đó chui xuống gầm xe ẩn nấp đi.

Bên này tầm mắt của Thái Hòa vừa mới chuyển đổi tới, lại càng bị hoảng sợ hơn.

Một gương mặt tràn đầy tàn nhang đang tiến đến trước mắt hắn, dọa đến hắn khẽ run rẩy.

Người đàn ông mặt tàn nhang này cũng lập tức khẩn trương lui ra sau, nhưng mà làm cho Thái Hòa thấy rõ toàn bộ gương mặt của hắn.

Ước chừng hơn 20 tuổi, dáng người giống như là cây gậy trúc vậy, vẻ mặt hồng hồng tàn nhang, mũi lân.

Trong tay hắn cầm một cái đèn pin, mà người còn lại thì ra tướng mạo khá mượt mà, tuổi tác cũng lớn hơn một chút, hắn đi thẳng tới mở ra một hòm thuốc chữa bệnh, tìm kiếm ở trong cái gì đó.

“Quái vật, còn muốn cắn ta hay sao? Ngươi chịu khổ còn chưa đủ à?”

Thanh niên mặt tàn nhang nở ra nụ cười dữ tợn, dường như vì che giấu bối rối mới vừa rồi của chính mình, đánh một gậy vào trên người Thái Hòa.

Một loại cảm giác bị điện giật lập tức truyền đến, mặc dù Zombie Lên Cấp đã khôi phục nhận thức đối với đau đớn, nhưng đối với người điều khiển Thái Hòa mà nói, đó cơ bản cũng không ảnh hưởng đến hắn.

Hắn chú ý tới con Zombie Lên Cấp này bị khóa sắt lớn bằng ngón cái khóa lại rồi, hơn nữa gân tay và gân chân đều bị cắt đứt, hàm răng cũng bị nhổ, thậm chí cả ngón tay cũng bị chặt đứt.

Gân tay chân bị cắt đứt đều đang từ từ chữa trị, thậm chí hàm răng đang tái sinh, nhưng tứ chi không trọn vẹn cơ bản là không thể nào phục hồi như lúc trước đấy.

Cho dù chịu tội chính là con Zombie Lên Cấp này, nhưng bản thể Thái Hòa lại không nhịn được tê rần cả da đầu.

Nếu như là Lê Bống bị bọn hắn bắt được... Thái Hòa lập tức nắm chặt nắm đấm, trong nội tâm âm thầm thề, việc này tuyệt đối không thể xảy ra!

Chương 639: Thu Thập Tình Báo

Đây là Thái Hòa lần thứ nhất rõ ràng cảm nhận được, những người khác là như thế nào đối đãi Zombie đấy.

Từ góc độ nhân loại mà nói, chuyện này không có gì sai, nhưng Thái Hòa vẫn cảm thấy hết sức rung động.

Thanh niên mặt tàn nhang dùng gậy điện không ngừng mà đập nện lấy con Zombie Lên Cấp này, một nhân viên nghiên cứu khác lập tức nhào tới, đâm ống tiêm tàn bạo vào cánh tay Zombie.

Sau khi rút ra ràng đầy một ống nghiệm máu tươi, con Zombie Lên Cấp này cũng bị giày vò đến hỗn loạn rồi.

Nhiều lần Thái Hòa cũng đã chuẩn bị chặt đứt liên hệ tinh thần, nhưng mà người nọ rút máu lại kịp thời chặn lại Thanh niên mặt tàn nhang.

“Đánh chết nó ngươi không có quả ngon để ăn đấy, Zombie cao cấp trước bắt được đều chết sạch, đây chính là vật thí nghiệm thích hợp nhất trước mắt! Ngẫm lại còn hơi hưng phấn một chút.”

Trên mặt nhân viên nghiên cứu béo này cố ra vẻ tươi cười, sau đó để cái kia ống tiêm vào trong hộp cẩn thận từng li từng tí.

Thái Hòa chú ý tới trong lúc này có hộp đóng băng nghiêm chỉnh, trên thực tế mặc dù không tiến hành bảo quản ở nhiệt độ thấp, virus trong máu Zombie cũng có thể bảo đảm sức sống trong thời gian dài.

“Mỗi ngày thời gian khác nhau rút một ống máu, thật có thể

nghiên cứu ra thời kỳ sinh động của virus hay sao?" Thanh niên mặt tàn nhang hỏi.

"Có lẽ nha. Mặc dù trước kia ta là một bác sĩ... Nhưng cm gì chứ, ta chỉ là làm bác sĩ khoa nhi đấy! nhưng mà kể từ số liệu lấy được bây giờ mà nói, bất kể là Zombie gì, bọn hắn ở trong thời điểm không có mục tiêu công kích, cơ thể đều rơi vào trong trạng thái ngủ say, giống như là nhân loại chúng ta ngủ say trong thời gian ngắn. Có thể hồi phục lại thể lực rất nhanh, giảm bớt tiêu hao năng lượng ở một mức độ lớn nhất, giống như là ngủ đông vậy. Sau đó thời điểm trong khi bọn nó khởi động máy một lần nữa... Lúc khởi động lại trạng thái chiến đấu, không cần giảm xóc."

Người nọ vừa sửa sang lại cái rương kia, vừa nói.

"Tốc độ hồi phục của những quái vật này thật sự là kinh người. Bây giờ chúng ta khuyết thiếu dược phẩm, bọn hắn lại không cần dược phẩm. Nếu có thể đem rèn luyện ra những đặc tính hữu ích với chúng ta thì tốt rồi."

Thanh niên mặt tàn nhang quay đầu lại chán ghét liếc nhìn Zombie Lên Cấp, nói ra.

"Được rồi đó, dù sao ta chết cũng không cho những con virus kia tiến trong thân thể ta. Chuyện chúng ta phải nghiên cứu chính là làm như thế nào để giết chết Zombie nhanh hơn. Zombie càng cao cấp thì càng khó bị trúng mục tiêu. Ngươi cảm thấy chúng ta có bao nhiêu tay súng thiện xạ? Nhưng nếu có thể nghiên cứu ra đồ vật nào đó có thể chí tử, mặc kệ đánh trúng bộ phận nào đều có thể lại để cho bọn nó lập tức tử vong, vậy cũng tốt. Giống như bắn chết cái chủng loại Quỷ Hút Máu kia chính là viên đạn bạc." Thanh niên mặt béo cười ha ha, khép lại rương hòm, sau đó quay đầu rời đi về phía cửa xe.

"Ngươi có biết chúng ta phát hiện trong óc của Zombie chính là thứ gì không? Giống như là thận bị kết sỏi hay sao? Nghe nói đó

là kết hợp thể của đại đa số virus trong cơ thể của bọn nó, có lẽ chính là nó đang khống chế hệ thống trung khu thần kinh của Zombie đấy? Đúng rồi, ngươi có biết có một Dị năng giả phân chia đẳng cấp cho những Zombie này càng kỹ càng hay không?"

Thanh niên mặt tàn nhang đi theo đằng sau, nói ra.

Thanh niên mặt béo cười lạnh một tiếng: "Cũng không phải cmn chơi game, còn thăng cấp..."

"Nhưng mà hoàn toàn chính xác rất hữu dụng. Ít nhất biết rõ mỗi cấp bậc Zombie có đặc điểm gì, có thể tiến hành phán đoán sức mạnh trước khi chiến đấu. Nhưng mà cho dù Zombie ngang cấp cũng có thân thể sai biệt đấy, nếu bởi vậy khinh địch, vậy thì nhất định bị chết rất thảm."

Bản thể Thái Hòa lập tức đưa tay sờ thoáng balo của mình một cái.

Quả nhiên tư liệu của Tăng Thanh Hà cho hắn, cơ bản là không được đầy đủ các mặt. Hoàn toàn đang tránh nặng tìm nhẹ.

Nơi trú quân nghiên cứu Zombie đã tiến triển đến mức này, vậy mà so với trong tư liệu còn tiến bộ hơn nhiều lắm.

Mặc dù theo như lời hai người này những tin tức kia, đều là Thái Hòa sớm cũng đã phát hiện rồi.

Nhưng chuyện này cũng đại biểu cho quy luật tiến hóa của Zombie, và hình thức hành động, thậm chí là hình thức suy nghĩ, cũng đang dần dần bại lộ trong mắt những người trước mắt này.

Chuyện này đối với các nàng Lê Bống mà nói cũng không phải một chuyện gì tốt...

Trong lúc nhất thời Thái Hòa cũng hơi mờ mịt một ít rồi, đến cùng có lẽ hắn đứng ở góc độ nhân loại đi cân nhắc cho nhân loại,

hay cần phải đứng ở trên góc độ Zombie đây?

“Được rồi. Bọn hắn muốn nghiên cứu cái gì thì tùy bọn hắn đi, nhưng mà bất luận là ai muốn thương tổn các nàng Lê Bống, ta đều không cho phép! Hiện giờ chuyện này với ta mà nói cũng là một cơ hội nha...”

Bọn hắn lập tức sắp rời khỏi xe buýt, trong nội Thái Hòa tâm khẽ động. Đột nhiên điều khiển con Zombie Lên Cấp này há hốc miệng ra: “NGAO...”

“Câm miệng!”

Thanh niên mặt tàn nhang lại càng hoảng sợ, quay đầu lại trừng tàn bạo Zombie này một cái.

Thái Hòa cũng hơi sốt ruột một chút, nhưng muốn điều khiển con rối Zombie nói chuyện cũng không dễ dàng.

Hắn “Ngao ngao” vài tiếng, cuối cùng mới kêu lên một câu mơ hồ không rõ: “Đứng... Đứng... Dừng lại “

Hai gã nhân viên nghiên cứu kia tức há hốc mồm.

Chương 640: Zombie Lừa Người Đàm Phán

Sau khi bọn hắn liếc nhìn nhau. Cũng lập tức nổi điên đồng dạng vọt tới trước mặt con rối Zombie của Thái Hòa.

Thanh niên mặt tàn nhang thậm chí cuống quít vứt bỏ gậy cảnh sát, sau đó lấy ra một chiếc bút ghi âm từ trong túi quần.

"Đkmn! Đkmn! Quái vật kia cuối cùng chịu mở miệng! Lần này phát tài. Đây quả nhiên là một con Zombie cao cấp trí lực rất cao!"

Hắn nhào tới trước mặt con rối Zombie, bút ghi âm nắm trong tay cũng đang phát run.

Thanh niên mặt béo nuốt một ngụm nước nước miếng, kích động nhìn về phía con rối Zombie, hỏi: "Ngươi muốn nói chuyện rồi hả? Muốn nói cái gì? Yên tâm nói, cho dù ngươi nói muốn ăn hết chúng ta cũng không có vấn đề gì, chúng ta sẽ không giết ngươi đấy."

Thanh niên mặt tàn nhang dùng khuỷu tay đụng phải hắn thoáng một cái: "Zombie lại không sợ chết."

"Ngươi không nói? Có Phải muốn ăn cái gì hay không?"

Thanh niên mặt béo nhìn qua rất kích động, vậy mà hắn từ trong tủ lạnh phong kín khác trong lấy ra một túi chất gel Virus.

Những chất gel Virus này không có bị làm sạch sẽ, ở trên còn lưu lại một ít mảnh vỡ.

Hơn nữa chất lượng chỉ vừa nhìn quá, không có gì đặc biệt

giống lúc trước...

Nhưng mà sau khi nhìn sang cái kia tủ lạnh, Thái Hòa cảm giác được suy đoán của mình có khả năng đã sai.

Công tác giải quyết xong hậu quả của Bọn hắn rất có thể đã tiến hành ba ngày thậm chí càng lâu rồi...

"Ngươi... Các ngươi..."

Thái Hòa gian nan khống chế con rối Zombie tiếp tục nói: "Biết rõ những bí mật gì của Zombie chúng ta rồi? Những nhân loại nhỏ bé... Yếu ớt... Như các ngươi..."

Sau khi nói xong, bản thể của Thái Hòa không nhịn được vuốt vuốt mi tâm.

Không thể tưởng được hắn cũng có một ngày nói chuyện với tư cách một zombie...

Thanh niên mặt tàn nhang sửng sốt một chút, sau đó lại cười rộ lên, lập tức đập một gậy cảnh sát vào con rối trên đầu Zombie: "Con quái vật này không ngu mà! Biết rõ cái gì? Biết được nhiều rồi! Hiện giờ thì ra là bề ngoài các ngươi còn theo giống hệt với chúng ta, trên thực tế mặc kệ là thí nghiệm như thế nào, đều chứng minh các ngươi là quái vật dùng giết chóc làm nguyên tắc hành động đầu tiên! Thịt người? Ăn! Đồng loại? Ăn! Biến dị thú? Ăn! Các ngươi cmn đến cùng có cái gì mà không ăn?"

"Nhưng ngươi... Các ngươi không biết... Chúng ta mạnh bao nhiêu... Giết như thế nào... Rất tốt... Giết chết chúng ta..."

Sau khi điều khiển con rối Zombie nói xong, bản thể Thái Hòa không nhịn được thở dài ra một tiếng.

Loại dây thanh này giống như là băng cassette bị kẹt vậy, thật đúng là không phải cảm giác dễ chịu gì.

Thái Hòa sờ lên đầu Lê Bống ở kế bên, sau đó kéo nàng đi qua hôn nàng một cái: “Bình thường thật sự làm vất vả các cô bé nhà ta rồi.”

Nhưng mà hắn vừa phân tâm trong lúc này, con rối Zombie này cũng lập tức duỗi dài cổ, thiếu chút nữa đụng phải trên mặt Thanh niên tàn nhang kia.

Cảnh tượng đột nhiên này dọa đến Thanh niên mặt tàn nhang kia lập tức giống như mèo hoang mà hét rầm lên: “Trời ạ trời ạ! Mới vừa rồi nó muốn cắn ta!”

“Nói cho ta biết... Ta phải... Trả lời, vấn đề nghiên cứu của các ngươi tiến triển đến đâu rồi... Nhân loại... Nhưng t... Ta có thể nghe được có phải các người đang nói dối hay không...”

Ánh mắt con rối Zombie chuyển hướng về phía ngực Thanh niên mặt tàn nhang, nhìn chằm chằm đúng vị trí trái tim của hắn.

Đây là một con Zombie Lên Cấp, mặc dù sau khi bị điều khiển ánh mắt hơi mờ mịt, nhưng so với Zombie biến dị hoặc là Zombie bình thường mà nói, rất khó bị nhìn ra sơ hở gì.

Đoán chừng là lần đầu tiên bọn hắn nhìn thấy con rối Zombie còn biết nói ra điều kiện, sau khi hai người bốn mắt nhìn nhau trong chốc lát, thanh niên mặt béo lập tức nói ra: “Có thể!”

“Trước mắt chúng ta hiểu rõ đối với các ngươi còn chưa đủ nhiều, nhưng mà đã biết có Zombie dị biến xuất hiện, hơn nữa bọn nó còn mạnh hơn so với Zombie bình thường, ở thực lực thân thể không kém nhiều lắm... Giữa Zombie biến dị và Zombie Lên Cấp... Ngươi không nghe hiểu chuyện này đúng không? Dù sao chính là kém một ít so với ngươi. Sau đó, chúng ta biết rõ trong các ngươi còn có Zombie nào càng mạnh hơn, số lượng bọn nó rất ít, không dễ dàng bắt được, cũng rất xảo quyệt. Còn có một chút manh mối khác...”

Sau khi thanh niên mặt béo nói xong, Thanh niên mặt tàn nhang do dự một chút, nói tiếp: “Biện pháp Giết chết các ngươi... Trước mắt còn không có tìm được biện pháp rất tốt đấy...”

“Chúng ta cũng đã nói xong, bây giờ đến lúc để cho ngươi trả lời vấn đề? Đến tột cùng là các ngươi dựa vào cái gì tiến hóa đấy, ngoại trừ thôn phệ lẫn nhau còn có cách gì”

Sau khi trôi qua đối thoại hơn 10 phút sau, từ trong xe buýt truyền đến một tiếng gào rú, hai gã nhân viên nghiên cứu phiền muộn đi ra.

“Đkmn! Quái vật chính là quái vật, cái gì cũng đã nói với hắn rồi, vậy mà hắn còn giả ngu với chúng ta! Chỉ biết kêu gầm gầm gừ gừ! Còn cắn nát bút ghi âm của ta!”

“Nó biết rõ những chuyện đó cũng vô dụng, chẳng lẽ lại nó còn dự định đi nói cho những Zombie khác hay sao? Những quái vật này...”

“Báo cáo tình huống mới vừa rồi đi lên, ở trên sẽ cho rằng chúng ta đang nói láo nha? Được rồi... vẫn trực tiếp giao hắn cho bọn họ đi...”

Đoán chừng những người này như thế nào cũng không thể tưởng được sẽ có người cảm thấy hứng thú với Zombie, cho nên bọn hắn đi rồi, chiếc xe buýt này lại đậu ở nơi này, cơ bản cũng không có người trông coi.

Chương 641: Hầu Hết Đều Thất Bại

Thừa dịp trong nháy mắt khi bọn hắn ngăn cản ánh mắt nhân viên bảo vệ kia, Thái Hòa lập tức điều khiển con rối Zombie xông lên xe buýt.

Hắn cẩn thận từng li từng tí ngồi xổm xuống đi, bắt đầu lục lọi lên cẩn thận.

Ở đây dường như là một phòng thí nghiệm tạm thời, chỗ ngồi và trên đường đi bày biện rất nhiều rương hòm, bên trong cơ bản đều chứa khối băng, để đó đủ loại huyết dịch hoặc những tổ mẫu máu.

Lúc trước Thái Hòa đã tìm được cái rương hòm đặt chất gel kia, sau đó quét sạch sẽ hết tất cả những chất gel này.

Chất lượng không tốt, nhưng số lượng còn rất nhiều, không có lý do buông tha.

Nhưng chuyện làm cho hắn thất vọng chính là, ngoại trừ con Zombie Lên Cấp này ra, những người này không có thu thập được bất luận thứ gì khác đáng giá nghiên cứu.

Ngoại trừ mẫu máu và chất gel, còn có một vài công cụ hắn không dùng được ra, cái gì cũng bị mất.

Thời điểm trong khi Thái Hòa gần như sắp bỏ đi rồi, hắn chú ý tới trên kệ hành lý để đó một cái ba lô.

Cái ba lô này tùy tiện bị nhét ở đằng kia như vậy, thiếu chút nữa bị Thái Hòa không để mắt đến.

Thì ra tưởng rằng trong lúc này đoán chừng không tìm thấy thứ gì tốt, nhưng chuyện làm cho Thái Hòa ngoài ý muốn chính là, vậy mà hắn từ trong trong túi lật ra một quyển bút ký da heo màu đen.

"Kết quả thí nghiệm phản ứng đau đớn lần thứ ba... Kết quả thí nghiệm đói khát... Cmn, thứ này chính là thứ tốt nha! Vậy mà cứ như vậy bị đặt ở trong cái ba lô này?"

Trên quyển bút ký bằng da heo này, ghi lại quá trình nhiều lần thí nghiệm và kết quả của bọn hắn!

Chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, đó chính là niềm vui ngoài ý muốn, trong nháy mắt thậm chí hắn hơi hoài nghi tính chân thật của quyển bút ký này.

Nhưng mà nghĩ lại, loại vật này trừ hắn ra, không có người bình thường sẽ cảm thấy hứng thú với những thí nghiệm này đấy, chớ đừng nói chi là trộm đi nó...

Hoàn toàn chính xác không cần phải vì loại bút ký này làm biện pháp bảo an gì... Tưởng tượng như vậy, Thái Hòa lập tức cũng yên lòng.

"Điều này chẳng lẽ ý nghĩa ta đã không phải là người bình thường rồi hả? Được rồi, mặc kệ. Chạy trốn quan trọng hơn."

Vác cái balo lên trên người, Thái Hòa điều khiển con rối Zombie nhẹ nhàng linh hoạt từ khác một bên cửa

Hắn lấy ra Mô lô tốp đơn giản từ trong túi quần lúc trước lấy được trên người bản thể, cùng với một cái bật lửa.

"Ta biết ngay lo trước khỏi hoạ... Xin lỗi nha, chắc các ngươi phải tìm bắt một con Zombie Lên Cấp khác rồi."

"Thình thịch!"

Ngay sau đó một tiếng vang trầm đục cực lớn truyền đến. Vài người nhân viên bảo vệ lập tức cầm súng lao đến.

Nhưng bọn hắn đều không có chú ý tới, đồng thời khi bọn hắn bị âm thanh nổ tung thu hút, một con Zombie lưng vác ba lô đang nhẹ nhàng linh hoạt lướt qua lan can, nhảy vào bên trong khu cây xanh.

Sau khi tụ hợp với con rối Zombie. Thái Hòa quay đầu lại nhìn phương hướng nhà ga một cái, nơi đó đang bốc lên khói đen đặc cuồn cuộn, mang theo các nàng Lê Bống nhanh chóng rời xa cái khu nhà ga này.

Nổ tung chiếc xe buýt kia là đúng rồi đấy, nhưng mà đối với người nơi trú quân mà nói, tổn thất lớn nhất có lẽ chính là con Zombie Lên Cấp tử vong rồi.

Về phần những thứ khác... Ví dụ như bút ký, Thái Hòa cầm được trong tay tài liệu tuyệt đối không chính thức, mà là hai nhân viên nghiên cứu kia chính mình ghi chép.

Chính thức chắc chắn sẽ không ở trên trang ghi chú lãng phí bút mực vẽ một cái đầu lâu to tướng, sau đó viết lên một câu: "Đây là 1 bản Hắc Ám Thánh Kinh."

"Hắc ám Thánh kinh..."

Thái Hòa không nhịn được liếc mắt.

So sánh với tên sách không đáng tin cậy, nội dung bên trong ngược lại là rất đủ mọi mặt.

Sau khi Doanh địa Đại Bàng chính thức thành lập xong vành đai cách ly ở thành phố Biên Hòa, chuyện thứ nhất chính là thành lập phòng thí nghiệm virus.

Thành viên trung tâm của Phòng thí nghiệm này. Là những

chuyên gia nghiên cứu may mắn còn sống sót của một tập đoàn dược phẩm lớn.

Bọn hắn rất có kinh nghiệm đối với chế tác vắc-xin phòng bệnh. Đối với một ít vắc-xin lưu hành phòng ngừa bệnh lúc trước cũng có nghiên cứu. Sau đó có một số bác sĩ gia nhập. Y tá, thậm chí là giáo sư dạy sinh vật...

Ở doanh địa Đại Bàng, chỉ cần một hai người hiểu sơ với chuyện này. Đều có thể gia nhập phòng thí nghiệm virus.

Chỉ có điều căn cứ vào tài năng cao thấp, công việc phụ trách đương nhiên cũng sẽ bất đồng.

Giống hệt với lúc Thái Hòa ngay từ đầu tìm được Lê Bống. Lúc ban đầu bọn hắn cũng ở trong trạng thái chân tay luống cuống, không biết ra tay từ đâu.

Cho nên bút ký ghi lại thí nghiệm từng bước một từ đầu đến cuối, cơ bản đều là phân tích mẫu máu của Zombie.

Rất nhiều những vật này đều là suy đoán lập lờ nước đôi, ngoại trừ tổng kết ra tính lây bệnh kinh người của virus ra, cơ bản không có tin tức hữu dụng gì.

Tốc độ lật xem của Thái Hòa cũng nhanh hơn rất nhiều, nhưng mà thời điểm khi lật đến một tờ trong đó, Thái Hòa lại đột nhiên lộ ra một chút hưng phấn.

“Ha... thật ra bọn hắn từng thử qua trị hết bệnh!”

Mà đối tượng, là một cô gái nhỏ vừa bị cắn tổn thương.

Nhưng sau khi thử đủ loại phương pháp, bọn hắn đưa ra kết quả thí nghiệm như vậy: “Một khi Virus lây nhiễm, quá trình biến dị cũng đã bắt đầu, hơn nữa không thể nghịch chuyển. Ở trong quá trình này bất luận dùng loại dược phẩm gì, đều không thể ngăn

cản thân thể và tinh thần của nàng thủ bắt đầu biến dị. Nàng trở nên sức lực vô cùng lớn, tràn đầy tính công kích, hơn nữa đã mất đi hết tất cả lý trí..."

Chương 642: Trả Thần Cẩu Cao To Đen Hôi Lại Cho Ta

Trong nội tâm Thái Hòa thầm thở dài một tiếng. Bỏ công kích động một trận, ai ngờ vừa xem xét tới kết quả, sau lần thí nghiệm này của bọn hắn, thì cũng buông tha luôn cho dự án này.

Nhưng thời điểm ngay khi sắp lật qua một tờ này, Thái Hòa lại đột nhiên sửng sốt một chút.

“Quá trình biến dị không thể nghịch chuyển? Nhưng mà Yuna sau khi biến dị, còn bảo lưu lại một ít trí lực đấy... Ta có xem như là đã nghịch chuyển thành rồi hay không đâu này? Sau khi xuất hiện nghịch chuyển, sẽ có hậu quả gì không...”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào Yuna một cái, hắn cảm giác dường như mình mơ hồ bắt được một tin tức gì quan trọng.

“Hòa Ca, lần thí nghiệm giao phối đầu tiên... Là cái gì?”

Lúc này Yuna vươn tay ra, chỉ hướng phía dưới bút ký.

“Ta nhìn xem... Ặc, bọn hắn bắt được hai nam nữ Zombie còn sống, nhốt bọn họ vào cùng một chỗ, sau đó nữ Zombie ăn sạch nam Zombie, thí nghiệm thất bại.”

“Nghe qua dường như rất bi thương.” Ngô Thanh Vân mở trừng hai mắt, nói ra.

“Bi thương chỗ nào?” Thái Hòa không nhịn được hỏi.

Ngô Thanh Vân liếm liếm bờ môi: “Những nhân loại kia giam bọn họ lại, không để cho bọn hắn ăn. Như vậy còn không bi

thương hay sao?"

"... Ừ, ngươi nói đúng... Thuận tiện nói với ngươi biểu lộ bi thương không phải le lưỡi liếm mép."

Thái Hòa hết sức cảm thấy hứng thú lật xem hơn 10 trang, phát hiện đa số thí nghiệm của bọn hắn đều dùng kết quả thất bại để chấm dứt rồi.

"Đây là khẳng định đấy, Zombie Lên Cấp mới có thể thức tỉnh dục vọng giao phối, hơn nữa tìm đối tượng giao phối, nhưng chỉ có Zombie Cấp Thủ Lĩnh mới có thể thật sự hoàn toàn thức tỉnh bản tính sinh sôi nảy nở hậu đại. Nhưng mà đây cũng thật là bản Hắc Ám Thánh kinh, ghi chép chi tiết, tỉ mỉ rõ ràng như vậy..."

Tại lật xem trong quá trình ghi chép bút ký, Thái Hòa cũng ở trong một vài hẻm nhỏ phức tạp này đã tìm được trụ sở phù hợp.

Một căn nhà kiểu cũ, bên ngoài là một con hẻm nhỏ, bên cạnh còn có một căn bệnh viện nhỏ.

Mặc dù bỏ qua chỗ bên trong đều là một vài căn hộ cũ, nhưng hoàn cảnh nơi này rất đẹp và tĩnh mịch, trong nội viện thậm chí còn có giếng nước bơm tay, việc này ý nghĩa có đầy đủ nguồn nước.

Sau khi giải quyết hết hơn 10 con Zombies bồi hồi ở trong tiểu viện, Thái Hòa ở một căn cư xá cao tầng nhất tìm một gian phòng tương đối yên tĩnh làm nơi ở tạm thời.

Từ cửa sổ hoàn toàn có thể nhìn một phát là thấy hết tình huống nhà ga, hơn nữa khoảng cách cũng bảo trì khoảng dưới 2000 mét.

Một khi có bất kỳ tình huống xảy ra, hắn đều có thể lập tức để cho con rối Zombie đi qua xem xét một trận.

“Hòa... Hòa Ca... Mau đến xem...”

Lê Bống một tay kéo lấy Thái Hòa từ cửa sổ đến trước cửa phòng, rất là hưng phấn mà nói ra.

Thái Hòa còn chưa kịp đứng vững, cũng chứng kiến một đạo bóng đen đánh về phía chính mình.

“Thình thịch!”

“Ca Cao! Ta đã cảnh cáo ngươi bao nhiêu lần rồi, nếu như ngươi lại nhào vào ta... Cmn, ngươi là ai?”

Thái Hòa nằm trên mặt đất, nhìn về phía một cục lông tròn vo nhỏ xíu ngồi trên ngực mình, lập tức mở to hai mắt nhìn.

Hôm nay hắn hết hồn rất nhiều lần rồi, nhưng cũng không có rung động như hiện giờ vậy!

Lúc đầu sau khi rời đi từ tiệm cơm, Thái Hòa cũng thử gọi Ca Cao trở về.

Nhưng con chó biến dị này không thấy thoát khỏi phạm vi khống chế của hắn, lại không chịu đi ra trước mặt hắn, thậm chí còn cố gắng che dấu khí tức của mình, chơi trò trốn tìm với Thái Hòa.

Thái Hòa suy đoán nó khả năng chơi dã rồi, hay hoặc là đến thời kì mấu chốt tiến hóa tăng trưởng lên, nhưng tuyệt đối thật không ngờ nó là chạy đi làm giải phẫu thoát thai hoán cốt một cái...

Nếu như không phải vẫn còn liên hệ tinh thần, Thái Hòa tuyệt đối không thể tin, con vật sức bật mạnh mẽ giống như đạn pháo này, nhưng nhìn qua lại cũng không đáng sợ một chút nào. Hình dáng tròn vo lông thuần màu trắng, đây chính là Ca Cao của hắn hay sao...

“Ẳng!”

Ca Cao rất hưng phấn, thân thể của nó co rút lại chỉ còn lại lớn cỡ đầu người, hơn nữa hết sức nhẹ nhàng.

Mặc dù Thái Hòa còn ở dưới tình huống trợn mắt há hốc mồm, nhưng ba người Lê Bống lại tăng lên độ tiếp nhận đối với nó.

Trên thực tế chỉ nhìn một cách đơn thuần bề ngoài, đã rất khó nhìn ra đây cuối cùng là một con động vật loại gì rồi, nhưng không thể nghi ngờ, nó rất mạnh.

Trong khi nó và ba người Lê Bống bắt đầu chơi đuổi bắt ở trong phòng, cảnh tượng trước mắt Thái Hòa cũng đang biến thành một cảnh phim quay chậm.

Mắt thường không cách nào bắt được ba bóng người này, và một cái bóng tròn vo màu trắng bạc...

Đồ dùng trong nhà bị đập tới nát bấy, còn có trên tường lưu lại đủ loại dấu vết.

Mãi cho đến khi một đạo bóng dáng màu trắng bạc cọ xát tới bên tai Thái Hòa, sau đó suýt nữa đập vách tường ra một cái lỗ thủng lớn, cuối cùng Thái Hòa mới phục hồi lại tinh thần, bắt được nó một cái.

“Con thần cẩu cao to đen hôi lãnh khốc của bố mày đâu, ngươi bắt nó đi đâu rồi .Mau trả lại cho ta nha! Trả lại cho ta!”

Chương 643: Ca Cao Trở Về

Cho dù Thái Hòa đã thành thói quen tốc độ biến dị của ngoại hình Ca Cao, bộ dáng nó nhưng hiện giờ vẫn vượt ra khỏi phạm vi tưởng tượng của Thái Hòa.

Căn cứ thói quen ăn tạp của nó, Thái Hòa đoán chừng chỉ cần là vật còn sống đều ở trên danh sách săn bắn của nó.

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa chết luôn mong đợi chính là, cơ bản hắn không biết những ngày này đến tột cùng Ca Cao ăn phải những thứ gì.

Từ sau khi đi ra tiệm cơm, Thái Hòa từng ngắn ngủi chuyển đổi góc độ tầm mắt đến trên người Ca Cao...

Chỉ có trong nháy mắt, sau đó trong khi Lê Bống hỏi thăm Thái Hòa, đến tột cùng xảy ra chuyện gì mà làm cho sắc mặt hắn tái nhợt đến như vậ. Hắn chỉ nói một câu: “Nó đang... Ăn uống...”

Tầm mắt của Thái Hòa cũng không là chuyển đổi đơn thuần tiếp nhận sóng điện não của đối phương, năng lực điều khiển con rối mà nói thuộc về loại sợi dây tinh thần tràn đầy tính xâm lược đấy.

Nói là chuyển đổi tầm mắt, trên thực tế chính là Thái Hòa thông qua tạo dựng lên liên hệ tinh thần tầng sâu giữa hay bên, sau đó dùng chung thị giác với đối phương.

Việc này so với tiếp thu cả bộ thân thể của đối phương muốn ôn hòa nhiều lắm, nhưng thật ra chính là năng lực điều khiển con rối thu nhỏ lại đến cục bộ.

Nói cách khác, trong khoảnh khắc đó, hắn giống như là "Đã từng" thấy được vậy.

Sau khi đã trải qua lần trùng kích thị giác mãnh liệt này, Thái Hòa cũng không dám tùy tiện chuyển đổi tầm mắt đến trên người Ca Cao.

Nhưng ai có thể nghĩ đến ngắn ngủi vài ngày, nó lại từ một con chó khổng lồ, biến thành một quả lông... Hình cầu!

Thái Hòa chộp Ca Cao vào trong tay, hắn cảm giác rất kỳ quái, bởi vì dường như Ca Cao là một trái bóng da thổi phồng vậy, cảm giác rất kỳ quái.

Dường như xương cốt trên người nó đã thành tổ chức xương sụn rồi, loại biến dị này tuyệt đối là vượt ra khỏi tưởng tượng của Thái Hòa đấy.

"Để cho ta suy nghĩ... Ngươi nếm qua biến dị thú, Zombie, còn đuổi theo nếm qua Zombie dị biến... Cmn, trong cơ thể ngươi mới là nổi lẩu loạn xà bần!"

Thái Hòa có thể cảm giác được tinh thần của Ca Cao hoạt động tương đối kịch liệt, lúc này thực lực nó đã rất khó phán đoán rồi.

Ít nhất Thái Hòa không cách nào đoán được đến cùng có phải nó vẫn còn tiêu chuẩn Lên Cấp hay không...

Mà hắn loại ngoại hình kỳ diệu này...

Ngẫm lại ngay cả Nữ Hoàng Bạch Tuộc cũng có thể tiến hóa đi ra, món thập cẩm đủ loại virus biến dị sau khi trộn lại với nhau làm ra cục lông hình cầu này. Dường như cũng không phải chuyện gì khó có thể chấp nhận.

"Được rồi, ngươi đã như vậy, mục tiêu còn không có lớn như

trước, sau này ta cũng có thể để ngươi trong ba lô.”

Thái Hòa để xuống Ca Cao, sau đó vác theo ba lô nhảy vọt qua ghế sô pha đã hoàn toàn bị đập vụn, đến căn nhà bên cạnh ở thôi.

Việc hắn cần phải làm còn khá nhiều loại, thừa dịp trời còn chưa chập tối, xem hết tài liệu trên tay, thuận tiện giám thị tiến độ của quân doanh Đại Bàng bên kia.

Nhìn ở xa xa, gần nhà ga có một ít Zombies bị thu hút lại. Nhưng mà những quân nhân doanh trại Đại Bàng đã ngăn cản rất toàn diện, không có xuất hiện bất kỳ vấn đề nào.

Có những Zombie này kéo dài thời gian, bọn hắn cũng có khả năng không lớn đến gần đây tra tìm đầu mối gì rồi.

Ba người Lê Bống phụ trách đi đến giếng nước bơm múc nước, thuận tiện tìm ra bình gas của cư dân trong dãy nhà.

Những chuyện này đối với các nàng mà nói lại quá mức nhẹ nhõm rồi.

Ở nơi này, Thái Hòa đoán chừng bọn hắn phải nghỉ ngơi một thời gian ngắn rồi.

“Hòa Ca. Nấu nước xong rồi, ngươi muốn tắm rửa chưa?”

Sau khi trôi qua hơn một giờ, giọng nói của Yuna đột nhiên từ phía sau lưng truyền đến.

Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, buông xuống những văn kiện, thuận miệng trả lời: “Được rồi.”

Nhưng mà hắn vừa quay người lại, cũng cảm giác tim mình lập tức đập dừng lại một chút, đồng tử co rụt lại mạnh mẽ.

“Nàng là từ nơi nào làm được!”

Ở sau lưng Yuna. Đứng đấy một cô gái cái đại khái mười bảy mười tám tuổi, ăn mặc một bộ trang phục hầu gái đã bẩn lại rách nát, trên cổ còn đeo một cái cái cục lông màu trắng quấn quanh cái cổ.

Mặc dù biểu lộ hơi quái dị, nhưng nhìn qua con mắt hoàn toàn chính xác rất bình thường. Hoàn toàn chính là một người sống sót bình thường.

Cảnh tượng này so với đột nhiên bị Zombie tập kích còn làm cho Thái Hòa rung động, nếu như cô bé này là người sống sót ở gần đây, Yuna tuyệt sẽ không tùy tiện mang đem nàng trở về đấy.

Trên thực tế, nàng không làm thịt cô bé này tại chỗ. Cũng đã là biểu hiện rất có lực khắc chế.

“Ngươi là ai?”

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn qua cô bé này, hỏi.

Cô bé này thè lưỡi. Không nói gì.

“Ngươi là người sống sót xung quanh đây hay sao?” Thái Hòa lại hỏi.

Nhưng vào lúc này, một bông hoa trước mắt hắn, cô bé này vậy mà lại nhào tới trên người hắn như vậy, sau đó lại cọ lên trước ngực hắn.

Trong nháy mắt này Thái Hòa lờ mờ rồi, hắn còn chưa thấy qua cô gái cởi mở như vậy.

Chương 644: Chó Cái Ký Sinh Nữ Hầu Gái Lăn Qua Lăn Lại

Nhưng mà trên người nàng có một cỗ mùi máu tươi rất đậm, Thái Hòa vội vàng đẩy nàng ra: "Tự trọng nha em gái..."

Lúc này tay của hắn không cẩn thận đụng phải cục lông trên cổ này, lập tức cảm giác hơi quen thuộc.

"Đây là? Trùi ạ, đây chẳng phải là Ca Cao hay sao?!"

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, một con quỷ dị biến dị thú đang bám vào trên cổ một người sống sót nhân loại hay sao? !

Cô gái "Thở hổn hển" hai tiếng, hai tay bò trên mặt đất, chậm rãi bò tới phía Thái Hòa.

"Đây là cái quái gì vậy... Yuna, cô bé này làm sao vậy?"

Thái Hòa tranh thủ thời gian đứng lên, nhưng cô bé này lại lập tức ôm lấy chân của hắn.

Đối với câu hỏi của Thái Hòa, nàng không có một chút phản ứng nào.

"Ca Cao không thể nói tiếng người, nhưng mà nếu như ta cho ngươi biết mà nói, đêm nay ngươi phải cùng ta nha." Yuna giảo hoạt mở trừng hai mắt.

Thái Hòa sửng sốt một chút: "Chúng ta không phải mỗi đêm đều ở cùng nhau hay sao?"

"Không, đêm nay một mình, ta có chuyện muốn nói với

ngươi.” Yuna nói ra.

Yêu cầu này hơi kỳ quái, nhưng mà Thái Hòa vẫn gật đầu.

Hắn đã bị tình huống trước mắt làm choáng váng rồi... Yuna chỉ vào cô bé này, nói ra: “Thân thể của Ca Cao mặc dù rút nhỏ, nhưng trên thực tế nó tiến hóa thành một sinh vật thực lực hết sức mạnh mẽ đấy... Ngươi xem như nó từ một cái desktop bị ép lại thành một tấm mainboard nha. Sức chiến đấu của bản thân nó đã rất mạnh, nhưng nó đồng thời cũng giống hệt như những con Zombie dị biến kia, có được một vài năng lực mới.”

“Như vậy, chính là tìm thân thể cho nó ký sinh, hiện giờ nó giống như là một mainboard trong một pc desktop, có thể không chết mỗi một hành động của bộ thân thể này.” Yuna nói tiếp, “Nhưng mà nó rời khỏi cỗ thân thể này cũng có thể còn sống, chỉ có điều thể lực của chính nó hiện giờ trở nên rất không xong, đại đa số mọi lúc đều ở rơi vào trong trạng thái ngủ say, cho nên cần thông qua ký sinh thể đến tiến hành hoạt động. Còn nữa, bộ thân thể ký sinh này nó đã dùng hết vài ngày rồi, cho nên đã ở chung được rất hòa hợp rồi nha.”

“Quả nhiên không hổ là học sinh giỏi... Nói cách khác, hiện giờ nàng coi như là Ca Cao?”

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn lần nữa.

Yuna gật nhẹ đầu, sau đó đi qua một tay lôi dậy cô gái này, lại giữ chặt Ca Cao dùng sức kéo một cái.

Mấy sợi nhỏ màu trắng bạc giống như sợt tóc, trong lúc bị kéo ra đã lộ rõ ràng ra ngoài, bên kia thì lại kết nối với cơ thể Ca Cao.

Thái Hòa hít sâu một hơi, vén lên tóc cô gái, lập tức cảm giác một trận lạnh lẽo từ gót chân chạy lên trên đầu.

“Thuận tiện nói cho ngươi.”

Yuna dùng sức kéo Ca Cao xuống dưới, đôi mắt của cô bé này lập tức bắt đầu đỏ hồng lên.

“Đây thật ra là một con Zombie.”

Nhưng mà đã không có Ca Cao khống chế, trang phục hầu gái của người thiếu nữ này mặc dù khôi phục đến bộ dáng Zombie, lại không có một chút phản ứng đối với những chuyện chung quanh.

Một nhân loại thơm ngọt ngon miệng như Thái Hòa đứng ở bên cạnh, vậy mà nàng không có một chút xíu dục vọng công kích nào.

“Ta đoán đây là tác dụng phụ khi Ca Cao làm ký sinh thể, đã mất đi bo mạch chủ nàng sẽ chết máy rồi. Về phần tại sao muốn chọn một ký sinh thể là một cô gái... Ta cảm thấy chính là vì Ca Cao là một con chó cái đấy.”

Yuna nói xong, lại xoa xoa Ca Cao trở về.

Đúng như lời nói của nàng đấy, bản thể Ca Cao gần như vẫn không nhúc nhích, giống như rất mệt mỏi vậy.

Đợi sau khi nó và cô gái kia kết hợp lại với nhau kín kẽ lần nữa, người thiếu nữ trang phục hầu gái này lại khôi phục bộ dạng người bình thường.

Ca Cao quấn vào trên cổ nàng ngụy trang thật sự quá hoàn mỹ, mắt thường nhìn lại cơ bản không thể nào phát hiện được bất cứ dị thường nào.

Nhưng mà người thiếu nữ này biểu hiện tựu thật sự quá dị thường rồi...

Lúc này nàng đang dựa vào dưới chân Thái Hòa, liên tục lăn qua lăn lại, còn thỉnh thoảng nhào đầu về phía trước làm bộ phải chụp được chân Thái Hòa...

Vẻ mặt Thái Hòa xoắn xuýt nhìn về phía nàng, sau đó như là bị cực hình mà chậm rãi giơ tay lên, rất nhanh vỗ một cái trên đầu thiếu nữ này: “Ngoan...”

“Ô!”

Ca Cao vui vẻ lại lăn qua lăn lại ở tại chỗ, sau đó nội y đã sớm mục nát văng ra...

Thái Hòa nhìn thấy Ca Cao lộ cảnh xuân ra ngoài, lập tức thở dài một tiếng, bất đắc dĩ đỡ đầu của mình.

Ba chế Zombie tinh lực tràn đầy, lòng hiếu kỳ rất mạnh, hơn nữa không hề có thường thức của nhân loại cũng đã đầy đủ Thái Hòa đau đầu rồi, không nghĩ tới còn phải nuôi một con chó cái...

Thái Hòa vươn tay ra muốn kéo nàng dậy, nhưng không nghĩ tới sau một giây hắn cũng cảm giác được trong lòng bàn tay ngứa ngứa một trận.

“Ta không phải bảo ngươi thè lưỡi ra liếm ta! Ngươi thối quá, trước hết tắm rửa sạch sẽ rồi nói sau! Yuna, đến hỗ trợ.”

Thái Hòa tóm lấy Yuna đang muốn chuồn đi một cái, cố nở ra một nụ cười nói ra: “Ta không phải đã nói, đưa Ca Cao cho ngươi nuôi rồi hay sao? Cho nên chuyện tắm rửa này...”

Yuna chăm chú gật gật đầu, nói ra: “Nhưng mà ta chưa bao giờ tự tay tắm rửa cho chó, dì giúp việc giúp ta tắm rửa đấy.”

“Đáng chết! Đã quên ngươi là gái nhà giàu rồi...”

Thái Hòa phát điên cúi đầu nhìn thoáng qua thiếu nữ hầu gái đang ôm chân hắn... Ca Cao à đi tắm nè.

Chương 645: Đặc Tính Xu Lợi Tránh Hại Của Virus Và Đặc Tính Cộng Hưởng

Chiến đấu ở nhà ga bên kia đã chuyển qua một giai đoạn, những đội viên doanh trại quân đội Đại Bàng đang bề bộn quét dọn lấy chiến trường.

Nhưng mà không lâu sau, chiếc xe buýt kia cũng đã bị cháy đến hoàn toàn thay đổi, những dấu vết lưu lại trong xe, cũng sẽ không bị bất luận kẻ nào phát hiện.

Thái Hòa tóm lên Ca Cao một cái, sau đó kéo dài nó tới trong bồn tắm nước ấm các nàng Yuna vừa nấu xong, ném nàng đi vào bồn tắm.

Thân thể người thiếu nữ này nhìn qua còn là nhân loại, nhưng tất cả mọi hành vi hình thức đều không có gì khác nhau với Ca Cao.

Ngay từ đầu Thái Hòa cảm giác cũng hơi khác thường một chút, nhưng mà phương diện khi giúp con gái tắm rửa này, hắn cũng miễn cưỡng cũng coi như kinh nghiệm phong phú rồi.

Lúc ấy đối mặt người hắn yêu Lê Bống, hắn cũng có thể đè xuống lửa dục, chớ nói chi là một con chó cái thân thể thiếu nữ Ca Cao rồi.

Vậy mà Ca Cao xem bộ trang phục hầu gái này giống như là bộ lông của nó vậy, chết sống cũng không cho Thái Hòa cởi xuống.

Rơi vào đường cùng, Thái Hòa đành phải cùng nhau tắm rửa

sạch sẽ cả nói và ngay cả quần áo trên người nó.

Không có máy sấy, Ca Cao cũng có biện pháp của mình, chạy trên sân thượng chờ đợi hơn 10' sau, lúc xuống cũng khô thoáng không sai biệt lắm rồi.

Thái Hòa còn tốn sức từ trong một gia đình tìm được kim chỉ, bắt đầu vá lại vết rách to lớn trên trang phục nữ hầu gái rồi.

"Được rồi, bây giờ nhìn qua ngươi cũng là ra hình người dáng người rồi. Không... Không được thè lưỡi ra liếm, cúi xuống! Không đúng... Ngồi xuống! ... Được rồi, ngươi có thể đứng lên hay không? Lúc ngươi đứng lên có thể không cần khoác tay lên trên vai ta được hay không! Trời ah... Cho ta một quyền đi..."

Một con nữ Zombie hành vi hoàn toàn không có gì khác nhau với con chó, rõ ràng so với Zombie thuần túy còn muốn tra tấn người.

Mặc dù nó... Nàng sẽ không muốn ăn thịt Thái Hòa, nhưng lại cứ dùng đầu lưỡi thè lưỡi ra liếm mặt, liếm lòng bàn tay của hắn...

Thực tế ưa thích nhảy chồm lên, sau đó trực tiếp bổ nhào vào người Thái Hòa.

Thật ra con nữ Zombie này chỉ là Zombie biến dị, sau khi nhưng bị Ca Cao xem như một ký sinh thể, thực lực của nàng trở nên hết sức mạnh mẽ.

Thậm chí nàng có thể sớm quan sát được quỹ tích hành động của Thái Hòa. Do đó tình huống khi Thái Hòa muốn tránh né, lần lượt chuẩn xác bổ nhào trúng ngay Thái Hòa.

Một phương diện khác Thái Hòa khống chế tinh thần của nàng cũng gần như chỉ ở mặt ngoài rồi, sau khi tăng trưởng lên tinh thần Ca Cao hoạt động hết sức kịch liệt.

Nếu như Thái Hòa muốn ép buộc điều khiển, đoán chừng sẽ rơi vào kết cục lưỡng bại câu thương.

Tinh thần lực là thần bí nhất cũng làm cho người ta mê muội nhất, trước mắt Thái Hòa vẫn còn đang trong quá trình tìm hiểu từng chút một.

Nhưng có một điểm hắn biết rõ, bất luận chuyện gì có liên quan với tinh thần lực, ở thời điểm không có nắm chắc tương đối cao, cũng không được tùy tiện đi làm, nếu không có khả năng kết cục so với chết còn thê thảm hơn.

“Được rồi! Ta không có thời gian chơi trò chơi với ngươi. Ngoan ngoãn ngồi đó cho ta!”

Thái Hòa vốn là tâm huyết dâng trào, muốn dạy nàng một ít thường thức như thế nào để cho nàng thoạt nhìn có thể giống người “Bình thường” một chút.

Ngẫm lại suy nghĩ của nàng là của chó đấy, loại cảm giác này vẫn rất mới lạ đấy.

Nhưng mà Ca Cao lại xem loại đánh giết này trở thành hoạt động giải trí giống như ném chén đĩa cho nó nhặt, làm không biết mệt, Thái Hòa đành phải buông tha thôi.

Thật ra trong khi giúp nàng tắm rửa trong. Thái Hòa cũng tiến hành đi quan sát một tí.

Dù sao nó cũng là vật cưng của hắn, không biết tại sao lại biến thành như vậy, sau khi hắn tỉnh táo lại nhất định sẽ xem xét cẩn thận đấy.

Ca Cao ở trong quá trình tiến hóa vứt bỏ thân thể khổng lồ của nó, hoàn toàn xem chính mình như là một hệ thống điều khiển độc lập.

Che giấu ở dưới đám lông xù tròn vo, là một con Ca Cao phiên bản thu nhỏ.

Mà che dấu ở dưới những tổ chức xương sụn kia, có lẽ chính là một hệ thống điều khiển thuần túy rồi.

Thái Hòa không phải chuyên gia phương diện này, hơn nữa cho dù thật sự chuyên gia đến rồi. Đoán chừng cũng chỉ có thể luống cuống.

Ca Cao buông tha cho thân thể hình chó, việc này thật sự ngay từ đầu làm cho Thái Hòa hơi khó có thể chấp nhận, nhưng ngẫm lại cẩn thận, thật ra chuyện này phù hợp với đặc tính xu lợi tránh hại của virus.

Bộ thân thể cự khuyển kia đương nhiên có thể lực ép rất nhiều Zombie. Nhưng khi đối mặt Zombie mạnh mẽ hoặc là biến dị thú, nó cũng không còn có bao nhiêu ưu thế.

Nói cách khác vua của rừng rậm tựu cũng không phải là ông ba mươi, mà là chó hoang rồi.

Mặc dù là chó hoang hung tàn xảo quyệt, cũng phải hoạt động thành đàn đấy. Một mình một con chó không thể tạo thành nguy hại rất lớn.

Giống loài chó cũng không phải là sát thủ trời sinh gì, điểm này Thái Hòa thật ra vô cùng rõ ràng.

Sau khi buông tha cho thân thể. Ưu điểm của Ca Cao cũng bị phóng đại vô hạn rồi.

Nhìn qua nó chỉ là một cục lông màu trắng tròn vo, nhưng trên thực tế những tơ bạc màu trắng kia giống như là một sợi radar khứu giác linh mẫn.

Thân thể ký sinh lại có thể trở thành ngụy trang hoàn mỹ của

nó, Thái Hòa đoán chừng là bởi vì nguyên nhân chính mình thời gian dài đuổi nó ra ngoài xa xa, để lại cho nó bóng mờ khắc sâu.

Nó không muốn rời khỏi Thái Hòa, cho nên có một phương pháp giải quyết tốt nhất là ngụy trang.

Chương 646: Máy Chủ Server Thông Tin

Đồng thời ký sinh thể cũng sẽ không trở thành nhược điểm của nó, cho dù ký sinh thể bị thương, Ca Cao cũng sẽ không bởi vậy đã bị tổn thương gì.

Vì chứng minh điểm này là đúng, Thái Hòa còn hạ quyết tâm chém lên cánh tay thiếu nữ hầu gái một đao, nhưng bản thể Ca Cao không có dị thường gì.

Sau khi phun lên thuốc cầm máu, Thái Hòa lại bắt Ca Cao lại quan sát thoáng một chút.

Những sợi tơ bạc kia ngoại trừ có thể khống chế thiếu nữ hầu gái hành động ra, còn có thể trợ giúp nó trực hấp thu năng lượng tiếp từ trong cơ thể ký sinh.

Sau khi thân thể của nó áp súc thành như vậy, yêu cầu hấp thụ năng lượng của nó cũng giảm xuống rất nhiều.

Hiện giờ còn xa xa không có đến thời điểm thiếu thốn đồ ăn, nhưng Ca Cao ở lúc săn bắn nhất định cảm nhận được độ khó rất lớn, nhất là xuất hiện Zombie dị biến, làm cho Zombie trở nên càng có lực uy hiếp rồi.

Thân thể trước kia của nó quá lớn, cần hấp thu rất nhiều năng lượng để duy trì hoạt động kịch liệt của nó, đây nhất định cũng trở thành một loại nhược điểm tiềm ẩn của nó.

Nhưng mà thân thể hiện giờ cũng có khuyết điểm, một khi ký sinh thể lọt vào bị thương nghiêm trọng gì, nó cũng cần phải thay

đổi, thay thế một ký sinh thể khác.

“Thế giới này cái gì cũng thiếu, chính là không thiếu Zombie. Thật sự không được nó còn có thể lựa chọn những sinh vật khác tiến hành ký sinh nha.”

Trong nội tâm Thái Hòa nghĩ đến. Bộ dạng hiện giờ của Ca Cao, dù xem như chủ nhân cũ của nó là Chi Pu gặp được, chỉ sợ cũng không nhận ra.

Trong quá trình khi sử dụng dò xét tinh thần quan sát, Thái Hòa lại có một phát hiện càng kinh người!

Hiện giờ hắn và Ca Cao tiến hành chuyển đổi ánh mắt đã không được, nhưng giống như Yuna nói, bản thể Ca Cao hiện giờ giống như là một tấm mainboard, hoặc là một hệ thống xử lý thông tin mạnh mẽ.

Thái Hòa có thể ở dưới tình huống tinh thần lực còn chưa đủ, biến Ca Cao trở thành một máy chủ server trung chuyển, sau đó tập trung liên hệ tinh thần của tất cả mọi người lại với nhau thông qua một mainboard server là Ca Cao để cấp phát lại tin tức cho mỗi người.

Hắn có thể dùng cho tầm mắt vẫn chỉ có thể chia sẻ hoặc dùng chung với một người, dùng chung tầm mắt của hai người cùng lúc đối tượng cũng chỉ có Yuna.

Nhưng sau khi đã có một máy chủ server trung chuyển tin tức, Thái Hòa có thể truyền lại tất cả chính mình đã thấy được máy chủ server trung chuyển, sau đó mượn nhờ năng lượng tinh thần của Ca Cao, đồng thời chia sẻ những hình ảnh này lại cho ba người Lê Bống.

Trong lúc này thời gian cần truyền lại rất ngắn, dù sao nhân loại sẽ không cảm giác được thời gian chậm trễ.

“Quá tuyệt vời! Ca Cao ngươi tiến hóa cũng coi như không tệ! Trước kia cơ bản chẳng quan tâm với ngươi, thật sự là quá bất cẩn rồi. Ặc... Ta nói lời này, không phải cho phép ngươi nhào vào người ta!”

Thái Hòa rất hưng phấn, mặc dù khoảng cách giữa bọn hắn hiện giờ đều rất gần, hơn nữa dù vậy có thể gắn bó thời gian cũng chỉ có vài giây, nhưng điều này có thể trong chiến đấu tạo ra được tác dụng lớn cỡ nào là không cần nói cũng biết đấy.

Những kỹ thuật truyền lại tin tức này gần như toàn bộ đều tê liệt trong thời kì tai biến như hiện nay, có thể có được át chủ bài như vậy, làm cho bất luận như thế nào người ta đều không thể tưởng được, thật sự quá quan trọng.

Sau khi đưa Ca Cao cho các nàng Lê Bống, Thái Hòa quyết định thừa dịp trời còn chưa kịp tối xuống triệt để, đến xung quanh đi thăm dò tình huống một chút.

Khoảng cách ở đây không xa không gần với nhà ga, để bảo đảm an toàn, đồng thời lại có thể bất kỳ lúc nào giám thị được tình huống của bọn hắn, Thái Hòa muốn sớm làm ra một ít chuẩn bị, trước khi tất cả các tổ đội của quân doanh đều tập hợp xong.

“Hòa Ca, ta với ngươi cùng đi.”

Yuna từ trên lầu chạy xuống dưới, đuổi theo Thái Hòa.

“Không đi dạy Ca Cao nữa hay sao?” Thái Hòa nghi hoặc mà hỏi thăm.

Sắc mặt của Yuna hơi kỳ lạ: “Không có việc gì, các nàng Lê Bống có thể làm đấy, chỉ là dạy đứng thẳng đi lại mà thôi. Ta... Ta có lời muốn nói với ngươi, chúng ta thể như vậy nữa.”

“Ngươi hôm nay hơi là lạ đấy.” Thái Hòa cầm tay của nàng, sau đó dọc theo một con hẻm nhỏ lạ lẫm đi đến phía trước.

“Ta... thật ra ta thật sự nhớ rõ rất nhiều chuyện đây này. Mặc dù ký ức cần sửa sang lại nhiều lắm, ta rất không có kiên nhẫn, nhưng mà ta vẫn tại cố gắng đi sửa sang lại. Bởi vì ta muốn tìm ra tất cả ký ức liên quan đến ngươi, ta nghĩ chị đại cũng là như thế này đấy. Chị Lê Bống... Đợi nàng đến thời kỳ này, nói không chừng so với chúng ta càng lo lắng đây này.”

Yuna cúi đầu đi ở bên cạnh Thái Hòa, gió mát quét qua, máy tóc dài đen tuyền của nàng lập tức bắt đầu bay múa..., lộ ra bên mặt thanh thuần xinh đẹp.

Những lời tình tự nam nữ thanh xuân đã từ lâu rồi hắn còn không nhớ đến, làm cho trong lòng của Thái Hòa thoáng chốc trở nên yên tĩnh lại.

Mặc dù phía trước bất kỳ lúc nào cũng có khả năng xuất hiện nguy hiểm, nhưng giờ phút này Thái Hòa thật sự cảm giác rất vui sướng.

“Yuna.” Thái Hòa nắm chặt tay của nàng, rất chân thành nói, “Mặc kệ ngươi có chuyện gì, cũng có thể nói cho ta biết đấy, không cần có bất kỳ băn khoăn nào. Trong thời gian ngươi suy đi nghĩ lại mọi chuyện cũng đã xong rồi, nếu như là Zombie, vậy thì nó trắng ra một chút đi!”

Yuna ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, sau đó khóe miệng nhếch lên, lộ ra một nụ cười: “Ừ!”

Chương 647: Yuna Tỏ Tình

“Nhưng mà như thế này, sau khi như lật qua lật lại mấy lần những ký ức kia, lại phát hiện những ký đáng giá để ta ghi nhớ lại rất ít...”

Yuna đưa tay bắt chéo ra sau lưng, đi đến trước Thái Hòa.

Nhưng mà giọng nói của nàng lại theo cơn gió mà truyền vào trong tai Thái Hòa rõ ràng, tóc dài tung bay cũng thổi lên gò má Thái Hòa nhột nhột.

Thanh liêm đao rất lớn này tựa ở trên vai nàng, một vòng ánh sáng lạnh lẽo khi trời chiều chiếu rọi xuống tỏa sáng lòe lòe, làm cho Thái Hòa không cách nào thấy rõ biểu lộ của nàng.

“Làm sao lại như vậy đây? Thời điểm lần đầu tiên ta nhìn thấy Yuna, cảm thấy Yuna là một cô gái rất kiên cường, rất thiện lương... Cũng là cô gái rất không nói đạo lý.”

Thái Hòa sững sờ một chút, nói ra: “Thật ra thời điểm ngay từ đầu nghe được ngươi đề xuất giao dịch kia, ta thật cảm thấy ngươi là cô gái nhỏ không thèm nói đạo lý. Nếu như không phải bởi vì chính ta cũng muốn mượn nhờ thực lực ngươi, chỉ sợ ta sẽ lập tức quay đầu thì bỏ đi. Duyên phận giữa người với người thật đúng là rất kỳ diệu...”

“Ta biết rõ nha.” Yuna cười nói, “Ai có thể nghĩ đến ngay từ đầu lợi dụng lẫn nhau, có thể biến thành tình cảm như hôm nay đây? Chính là loại gặp nhau quen biết, cũng không lãng mạn một chút nào cả. Ta cũng vậy, từng có những thứ ảo tưởng bạch mã hoàng tử của những cô gái đơn thuần kia... Ừ, ta mong đợi nhất một loại cảnh tượng, là ở trong tiệm sách gặp mặt với ngươi.

Chúng ta thích xem cùng một quyển sách, ưa thích trò chuyện cùng một chủ đề, sẽ cùng nhau ngồi ở bên cửa sổ lẳng lặng học đến trưa..."

"Chuyện này nghe qua không giống như là chuyện ta sẽ làm."

Thái Hòa không nhịn được cười cười. Giờ phút này chắc là Yuna ngốc đang làm chủ rồi?

Nhưng bất kể là Yuna Ngốc hay là Yuna Ác, Thái Hòa cũng chưa bao giờ từng nghĩ qua, nàng lại cũng có loại ôm ấp tình cảm thiếu nữ này.

"Có phải ngươi đã bị giật mình hay không? Chỉ sợ nói ra không có người sẽ tin tưởng, rõ ràng ta cũng sẽ nghĩ như vậy... Vẫn là Yuna mỗi ngày kia đều bận rộn luyện kiếm như vậy, suốt ngày chạy đến trong cửa hàng rèn đúc hỗ trợ chế tạo đao kiếm hay sao? Vẫn là Yuna bất kể ăn bao nhiêu đau khổ, hơn nữa bất kể lại mệt mỏi cũng tuyệt đối sẽ không chảy nước mắt hay sao?"

Giọng nói của Yuna lộ ra vẻ rất bình tĩnh, không nghe ra một chút tâm tình nào.

Nhưng Thái Hòa lại không khỏi cảm giác được đau lòng một trận. Những lời này, nếu như là Yuna sẽ khóc sẽ mềm yếu nói ra. Thì tốt hơn biết bao nhiêu...

Mà Yuna bây giờ, cũng đã không còn có tâm tình khổ sở...

"Nhưng thì thế nào, mặc dù chúng ta gặp nhau cũng không lãng mạn một chút nào, hơn nữa ngươi còn ngăn cản ta tự sát, để cho ta biến thành Zombie. Biết không? Lúc ấy ta thật lòng muốn chết. Ta không muốn trở thành quái vật. Nhưng mà bây giờ nói lời này cảm giác thật kỳ quái nha..."

Dường như Yuna đang cười cười, nàng nói tiếp: "Nhưng ta bây giờ rất cảm ơn ngươi. Nếu như lúc ấy ta chết, cũng không có cơ

hội làm chính ta, cũng sẽ không sinh ra loại cảm tình này với ngươi..."

Nói đến đây, Yuna đột nhiên dừng lại. Sau đó xoay đầu lại đối mặt với Thái Hòa.

Loan nguyệt liêm đao này tựa ở sau đầu nàng, phản xạ ánh chiều tà, làm cho Yuna nhìn qua giống như đứng ở luồng ánh sáng ấm áp vậy.

Mặt nàng cũng trở nên bắt đầu mơ hồ, Thái Hòa chỉ có thể nhìn thấy cặp mắt tỏa sáng kia, đang trở nên đỏ hồng từng chút một.

Tròng trắng mắt như ngọc. Con ngươi giống như là khảm đi vào Hồng Bảo Thạch vậy, lúc tóc dài phất phới, Yuna nhìn giống hệt như là tiên nữ đi ra từ trong bức tranh vậy.

"Hòa Ca, ngươi biết không? Bất kể ta là nhân loại, hay chính là Zombie, ta đều thích ngươi. Không chỉ xem như là đối tượng giao phối, cũng không chỉ là bởi vì ngươi ngửi qua ăn thật ngon. Mà là thật thích ngươi. Mặc dù hồi ức lúc làm nhân loại cùng sống chung với ngươi thật là ít ỏi, nhưng mà ngươi đổi cho ta một loại phương thức sống sót. Ngươi thì sao... Ngươi ưa thích lúc ta làm người, hay chính là ta lúc làm Zombie đây?"

Ánh mắt của Yuna rất sáng, nhưng giọng nói của nàng lúc trước rất tỉnh táo. Nghe không ra bất cứ dao động cảm tình nào.

Thái Hòa hơi kinh ngạc mà nhìn chằm chằm vào nàng, lời nói này nói ra từ trong miệng nàng, không phải làm ra vẻ, hoàn toàn nó ra từ nội tâm.

Bởi vì Zombie. Chắc là sẽ không nói dối...

Lần đầu tiên nhìn thấy Yuna thật tình như thế, cũng là lần đầu tiên nghe một cô gái biểu lộ cõi lòng với chính mình.

Mặc dù nghe qua hơi là lạ. Nhưng Thái Hòa vẫn rất sửng sốt.

Hắn không có trả lời ngay, bởi vì hắn cảm giác thứ Yuna đang cần, cũng không phải một câu trả lời đơn giản.

Phản ứng hiện giờ của Yuna, tuyệt đối không bình thường!

Bộ dạng này sẽ xuất hiện trên người một cô gái nhân loại, nhưng tuyệt đối không có khả năng xuất hiện ở trên người một nữ Zombie!

Nội dung trong quyển bút ký “Hắc ám Thánh kinh” lại hiện lên trong đầu Thái Hòa lần nữa.

Chương 648: Cô Bé Ngốc Nghếch

Yuna... thật ra chính là một ví dụ sống sờ sờ không hoàn toàn nghịch chuyển quy luật!

Thân thể nàng xác thực hoàn toàn biến dị, nhưng trí lực nàng cũng sau khi biến dị được giữ lại rất nhiều, mà không phải giống như những Zombie khác, lập tức trở thành quái vật không có bất kỳ tư duy.

Lúc ấy tất cả ký ức và trí lực đều cùng nhau được giữ lại, có được tất cả trí nhớ, đương nhiên cũng có tình cảm...

Thái Hòa ngây người. Nếu như không phải mấy con Zombie đột nhiên xuất hiện, phỏng chừng Thái Hòa còn phải sững sờ ở nơi này một lúc lâu.

“Chuyện này... Hiện giờ ta có hơi rối trí.”

Sau khi điều khiển những con Zombies kia, Thái Hòa đi ra phía trước, ôm cổ Yuna, ngửi tóc Yuna thật sâu một cái, sau đó hôn nhẹ lên trán nàng: “Ta nhất định sẽ cho ngươi một đáp án phù hợp, được không?”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận các mấu chốt trong đó, Thái Hòa hận không thể cho mình hai cái tát.

Không đủ hiểu rõ đối với virus đương nhiên là tổn thương mạnh mẽ, nhưng nghĩ nhiều như vậy, hắn lại sững sờ là không có liên tưởng đến phương diện này, đây cũng là bởi vì tư duy bị khái niệm “Hai nhân cách” này che đậy mất.

Cơ bản thì đây cũng không phải là hai nhân cách gì cả! Chỉ là hai loại tư duy hoàn toàn bất đồng Yuna nhân loại, và Yuna Zombie cùng tồn tại thôi!

Thời điểm khi Yuna không có lên tới cấp ngụy Thủ Lĩnh, đại não của nàng vẫn còn chất gel virus ảnh hưởng, cho nên vấn đề này không rõ ràng.

Mà khi chất gel virus tiến hóa thành Ổ Virus, làm cho tư duy đại não nàng được giải phóng, vấn đề này cũng lập tức bộc lộ ra ngoài.

Yuna là một ngoại tộc Zombie, một loại Zombie không hợp quy luật trong quá trình virus biến dị, mặc dù ở lúc ấy thoạt nhìn với Yuna mà nói là một chuyện tốt, nhưng bây giờ nàng lại bị kẹt lại ở trên bình cảnh này.

Đánh vỡ quy luật, thì nhất định sẽ bị cắn trả!

Bất kể như thế nào, Thái Hòa cũng phải mau chóng giải quyết vấn đề này.

“Thật ra ta không muốn làm cho Hòa Ca khó xử đâu. Ta nghĩ Hòa Ca nhất định sẽ nói, bất kể là nhân cách nào của ta, ngươi đều sẽ thích đúng không? Cho nên, để cho chính các nàng phân ra thắng bại là được rồi. Ta chỉ là muốn nói cho ngươi biết, giờ phút này, ta rất yêu ngươi. Bất luận sau này ta sẽ biến thành bộ dáng gì đi nữa, ta cũng nhất định rất yêu ngươi. Lúc trước ta rất sợ hãi, nhưng hiện giờ ta suy nghĩ cẩn thận, bất kể là ta có thay đổi như thế nào, đều có một điểm chung như vậy... Còn nữa, thật xin lỗi ngươi, đã gây ra cho ngươi một chút phiền toái.”

Yuna nhìn vào ánh mắt Thái Hòa, thoáng chốc trở nên tan rã, giọng nói cũng trở nên yếu ớt.

Cảnh tượng này làm cho Thái Hòa lập tức trừng to mắt, hắn có

thể cảm giác được dao động sóng tinh thần của Yuna thoáng chốc trở nên hết sức kịch liệt, hai đoàn ánh sáng tinh thần thật giống như đột nhiên bộc phát ra chiến đấu hừng hực, bắt đầu điên cuồng mà xé rách lẫn nhau!

“Dừng lại! Như ngươi làm như vậy sẽ hại chết chính ngươi! A...”

Thái Hòa nắm lấy bả vai Yuna một phát, nhưng đồng thời hắn cũng cảm giác được cái vòi tinh thần của chính mình đang tại bị Yuna ý thức cưỡng chế mà kéo tới chỗ càng sâu.

Nàng cố gắng phân ra một ít năng lượng tinh thần tới bảo vệ Thái Hòa, không cho hắn chịu ảnh hưởng, nhưng bởi như vậy hai đoàn ánh sáng tinh thần hoàn toàn giống như là ngựa hoang thoát cương vậy!

“Yuna! Đừng như vậy!”

Nhìn thấy Yuna chậm rãi nhắm mắt lại, Thái Hòa gấp đến độ gần như muốn phát điên!

Hắn chú ý tới Yuna mở ra trong lòng bàn tay, một dòng máu tươi chảy xuống, mà trên mặt đất đã chảy xuống một vũng máu.

Thoáng chốc Thái Hòa hiểu rõ Yuna nói gây ra phiền toái là có ý gì, nàng đã sớm nghĩ kỹ, muốn ở dưới tình huống Thái Hòa không cách nào phân tâm làm chuyện này!

Mà Thái Hòa đề xuất muốn đơn độc đi ra ngoài, không thể nghi ngờ chính là một cơ hội tốt nhất! Cho nên hắn không đợi được đến buổi tối để trả lời...

“Rống!”

Hơn mười con Zombies lập tức bị thu hút đi ra, trong đó không thiếu Zombie biến dị.

Nhưng hiện giờ Thái Hòa cơ bản cũng không có thời gian hao tổn với bọn nó!

“Đều đi chết đi a!”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa bỗng nhiên bộc phát ra, giống như hơn mười mũi tên, mạnh mẽ đục thủng những con Zombie này.

Tinh thần lực dao động điên cuồng, lực công kích của Thái Hòa gần như phát huy ra ngoài trăm phần trăm, thậm chí cả vài con rối Zombie kia cũng bị Thái Hòa đánh chết toàn bộ.

Hắn vừa ôm Yuna chạy về một phòng building bên cạnh, vừa khó khăn rút ra tất cả những cái vòi tinh thần của chính mình đang bị giam cầm.

Không thể cứ như vậy trơ mắt nhìn Yuna hoàn thành một bước cuối cùng này!

“Yuna, ngươi là cô bé đần mà, ngươi không đủ hiểu ta!”

Sau khi chạy một hơi xông vào một gian phòng nào đó, Thái Hòa dùng cái vòi trực tiếp đánh bay một con Zombie trong đó, vừa dùng thuốc cầm máu cho lòng bàn tay Yuna, vừa đưa vị trí hiện giờ của hắn gửi cho Ca Cao, sau đó truyền lại đến trong đầu Ngô Thanh Vân và Lê Bống.

“Không kịp chờ được các nàng tới, Yuna, ta không cho phép bất cứ một nhân cách Yuna nào biến mất, các nàng đều là ngươi! bất luận là Yuna Ngốc hay là Yuna Ác, tổ hợp các nàng lại với nhau, mới là Yuna đầy đủ!”

Chương 649: Giấc Mộng Của Yuna

Dù cho là dị năng giả thuộc về loại tinh thần, Thái Hòa cũng biết rất ít với loại lĩnh vực thần bí này.

Nhưng mà phương diện này một khi đã bị thương một chút, tiếp theo sẽ gây ra hậu quả rất nghiêm trọng, chuyện này Thái Hòa cũng đã quá mức rõ ràng.

Yuna lựa chọn để cho hai đoàn ánh sáng tinh thần thôn phệ lẫn nhau, ở trong suy nghĩ của nàng có thể là chuyện không có cách nào.

Những lời nói của nàng trước kia, vậy mà chính là kế hoạch nàng đã chuẩn bị xong, trước khi muốn bước ra một bước cuối cùng, đã nói ra toàn bộ suy nghĩ trong lòng mình với Thái Hòa.

Bởi vì cho dù có chính nàng cũng không biết, lần này sau khi hôn mê lại tỉnh lại thì, nàng sẽ biến thành bộ dáng gì nữa.

Sở dĩ nàng lại đưa ra quyết định này, cũng là bởi vì nàng phát hiện cái gọi là điểm chung giữa hai nhân cách: chính là tình cảm với Thái Hòa.

“Cô bé ngốc! Tất cả nhân cách này đều là của ngươi mà! Sau khi chuyện lần này kết thúc, nhất định phải trừng phạt ngươi thê thảm một lần mới được, vậy là làm ra loại hành động đột kích này với ta!”

Sau khi đặt Yuna lên trên giường, Thái Hòa lại đóng kỹ cửa phòng, sau đó đẩy đi qua tủ quần áo ngăn chặn cửa phòng.

Như vậy trong lúc trước khi các nàng Lê Bống đến nơi này, ít nhất có thể bảo đảm bọn họ an toàn trong khoảng thời gian ngắn ngủi.

“Hít hà!”

Thái Hòa leo lên trên người Yuna, nắm lấy tay nàng, sau đó nhắm mắt lại.

Trong nháy mắt Tinh thần lực tập trung cao độ, làm chiêu dò xét tinh thần của Thái Hòa chỉ còn lại có cái vòi của chính mình, và hai cái đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna.

Bọn nó dường như đã sắp phân tách ra triệt để, đồng thời dường như hai đoàn ánh sáng đang giống như dã thú điên cuồng đấu tranh lẫn nhau.

Cái vòi của Thái Hòa giống như là ở trung tâm bị bão táp bao vây, cơ bản không thể động đậy.

Dao động sóng tinh thần kịch liệt như vậy, thậm chí làm cho Thái Hòa cũng cảm giác được một chút không thoải mái, đầu óc choáng váng từng trận.

Cái gọi là tinh thần lực, thật ra bao hàm rất nhiều loại định nghĩa, trong đó cũng bao gồm lực lượng ý chí.

Bình thường Thái Hòa chính là dựa vào ý chí muốn sống mãnh liệt, làm cho tinh thần lực bạo phát đi ra trong nháy mắt.

Xác thực mà nói, chính là thôi miên chính mình trong nháy mắt. Làm cho hắn tin tưởng chính diện mình gặp nguy hiểm tánh mạng.

Sau khi tinh thần lực đạt tới sức mạnh của hắn hiện giờ, muốn làm được chuyện này cũng không phải rất khó.

Mà giờ phút này, Thái Hòa bộc phát ra lực ý chí, thì lại muốn cứu vớt sự quyết tâm này của Yuna!

Loại lực ý chí này, không cần thôi miên, dĩ nhiên là bạo phát đi ra.

Yuna tùy tiện ngủ đi qua như vậy, nàng cũng sẽ không chết, hơn nữa khi nàng khi tỉnh dậy, nàng còn có thể trở thành Zombie Cấp Thủ Lĩnh chân chính.

Nhưng đó cũng không phải chuyện mà Thái Hòa mong muốn! Bất kể là Yuna Ngốc hay vẫn là Yuna Ác. Hắn cũng không muốn mất đi vĩnh viễn.

Tinh thần lực phát ra điên cuồng, Thái Hòa cảm giác trong đầu mình giống như lắp đặt một cái máy bơm!

Tinh thần lực liên tục không ngừng dũng mãnh bơm vào trong cái vòi tinh thần của hắn, trước mắt hắn hiện ra một ít hình ảnh lần nữa.

Giống hệt với lúc trước chiến đấu với Nữ Hoàng Bạch Tuộc, ở dưới tình huống Yuna hoàn toàn mất đi ý thức, Thái Hòa đọc được toàn bộ trí nhớ của nàng!

“Mệt mỏi quá. Không muốn luyện thêm, chỉ khi nào buông kiếm, bọn họ sẽ nói con gái chính là không bằng con trai, sẽ oán trách ta vì sao không phải là một đứa con trai... Ta không muốn nghe những thứ này, không muốn nghe!”

Bên ngoài hoa viên trong biệt thự, Yuna đang một chút lại một chút mà huơ múa trường kiếm trong tay.

Trên trán nàng tràn đầy mồ hôi, ánh mắt tập trung ở mũi kiếm. Mỗi lần trảm kích xuống nặng nề, cũng thật giống như cắt không gian, phân chia hình ảnh trước mặt nàng thành hai mảnh.

“Muốn chém thành hai nửa tất cả mọi thứ... Ồ, ta đang suy nghĩ gì vậy? Này có xem như là bệnh tinh thần loại nặng hay không? Thật sự là làm cho người ta chán ghét. Trong đầu luôn có hai thanh âm!”

“Không... Có lẽ là bởi vì ta luôn đang làm chuyện mà chính mình không muốn làm nha, vẫn mãi bắt buộc chính mình, cho nên mới có thanh âm chán ghét hết tất cả mọi thứ như vậy nha.”

Nhưng mà đúng lúc này, Thái Hòa lại phát hiện cảnh tượng này đột nhiên bắt đầu vặn vẹo.

Trường kiếm Yuna trong tay rớt xuống đất. Nàng ôm cái đầu thét ầm lên.

Sau đó ở trước mặt nàng, đột nhiên xuất hiện một cái màn hình TV tràn đầy slot hoa quả.

“Ồ. Đây là loại tình huống gì? Vì sao lúc này lại đột nhiên xuất hiện TV?”

Thái Hòa sửng sốt.

Đây xem như là phương thức triển khai gì?

Nhưng mà, nơi này chỉ là căn cứ trí nhớ hỗn loạn và tư duy của Yuna hình thành nên thế giới tinh thần hư cấu, sẽ xuất hiện hình ảnh như thế nào cũng chẳng có gì lạ.

Giống hệt như nằm mơ vật, bất luận loại cảnh tượng gì đều có thể xuất hiện.

“Ha ha a...”

Một tay đột nhiên vươn ra từ trong TV, cảnh tượng này làm cho Thái Hòa lập tức muốn nhổ nước miếng.

“Đây... Đây là nàng đang gặp ác mộng hay sao?”

Chương 650: Yuna Ác VS Yuna Ngốc

Một nữ sinh trên đầu xõa dài một mái tóc đen từ từ xuất hiện trong màn hình, sau đó dưới sợi tóc, xuất hiện một đôi mắt lóe ra ánh sáng màu hồng.

Nàng dùng ngón tay dài nhỏ chậm rãi đẩy ra sợi tóc...

“Ê, Yuna Ngốc, ngươi lại sợ ta như vậy hay sao? Nghĩ ta thành Sasaki Sadako (ma nữ trong phim kinh dị) hay sao? Quỷ và Zombie là hai loại khác nhau được chứ!” (Yuna Ác nói)

Yuna Ác trợn mắt trừng một cái, sau đó ra sức mà leo ra từ trong TV.

Nhưng mà thời điểm leo đến một nửa, nàng lại thật giống như bị cái quái gì bắt lấy chân vậy: “Mắc kẹt, áo choàng của ta bị mắc kẹt rồi! Giúp ta một cái...”

Yuna đang thét lên cực kỳ nhập thần, chậm rãi dừng lại, sau đó hỏi: “Tại sao ngươi phải mặt một áo choàng vậy?”

“Trong phim ảnh Zombie đều có áo choàng, đây là thường thức.”

“Không, đó là bá tước Vampire mà?”

“À... Không có biện pháp nào, trí nhớ rất hỗn loạn. Muốn xâm nhập vào trong tinh thần của ngươi cũng không dễ dàng... nhưng mà khó trách bọn hắn không tồn tại, chúng ta lại là tồn tại chân thật, áo choàng thật sự là quá vướng víu.”

Yuna Ác xdKPhoGLt6 tay xé rách áo choàng, sau đó nhảy ra từ trong TV.

“Coi như là không có áo choàng bọn họ cũng sẽ không tồn tại! Trước khi nói chuyện, trước hết phải sửa sang lại trí nhớ ngươi một chút đi!”

Thái Hòa không nhịn được giở giọng than thở một câu.

Thời gian dài bị đè nén, làm cho Yuna xuất hiện hai loại nhân cách, mà sau khi bị biến dị, nhân tính và bản tính Zombie đối lập, làm cho hai loại nhân cách này xung đột càng kịch liệt hơn.

Hình ảnh hắn nhìn thấy hiện giờ, đã là hồi ức của Yuna, cũng là chiến trường tinh thần của nàng!

Nhưng mà không thể không nói, cảnh tượng trước mắt này, so với cảnh tượng chém giết thảm thiết trong tưởng tượng của hắn, thật sự... Không có liên quan gì cả.

Ánh mắt của Yuna Ác ám lên màu đỏ hồng, khóe miệng mang theo một nụ cười tà dị.

Mà Yuna Ngốc phân liệt ra triệt để với nàng, thì giống như đúc với thiếu nữ Thái Hòa gặp được ngay lúc đầu.

Biểu lộ Kiên cường, ở sâu trong ánh mắt che dấu lấy một chút ngu ngốc, nhìn qua chỉ biết thật ra nàng rất thiện lương.

“Ta vẫn mãi nghĩ tiếp thu triệt để bộ thân thể này đây. Ngươi quá nhu nhược, bộ thân thể này vốn là nên thuộc về ta, ta là Zombie!”

Yuna Ác đá một cước văng ra trường kiếm trong tầm tay Yuna Ngốc, sau đó nhào tới chặn lại nàng.

“Ta còn lâu mới thỏa hiệp! Ta không phải là nhu nhược, là

nhân tính!”

Chứng kiến hai Yuna lăn lộn lại với nhau, Thái Hòa vốn là muốn lập tức ra tay.

Chỉ cần hắn dùng cái vòi tinh thần cưỡng ép hai cái đoàn ánh sáng tách ra, cảnh tượng này dĩ nhiên sẽ biến mất.

Nhưng hắn lại đang do dự trong một giây ngắn ngủi, mọi chuyện lại phát triển trở nên quỷ dị...

Yuna Ác tàn bạo đẩy Yuna Ngốc lăn vòng vòng trên cỏ, sau đó chợt cúi người đi, dùng hàm răng cắn cổ áo Yuna Ngốc:

“Ngươi đã không muốn nghe ta, vậy thì nhìn xem chúng ta ai là công(), ai là thụ(chịu khó search google) là được rồi! Nếu như ta thắng, bộ thân thể này chính là của ta!”

Yuna Ngốc giãy giụa lấy đưa tay ra, sau đó bắt được áo Yuna Ác: “Chẳng lẽ ta lại còn sợ ngươi hay sao! Ngươi chỉ là Zombie thôi!”

“Roẹt Roẹt!”

Hai tiếng xé rách vải vóc gần như đồng thời vang lên, hai Yuna cũng lập tức tiết ra ngoài cảnh xuân.

Hai người bọn họ lăn lộn ở trên cỏ, không ngừng mà xé rách lấy vải vóc càng ngày càng ít trên người đối phương, thân thể tuyết trắng tràn ngập sức sống thanh dây dưa xuân lẫn nhau...

“Thật sao? Cô bé ngốc, đây là biện pháp giải quyết ngươi nghĩ ra được hay sao?”

Thái Hòa nhìn mà há hốc mồm sửng sốt, trong nháy mắt hắn cảm giác được một loại cảm giác bất đắc dĩ thật sâu...

Nhưng mà làm cho các nàng xé rách lẫn nhau như vậy cũng

không phải là chuyện gì tốt, Thái Hòa có thể cảm giác được thân thể Yuna đang hơi phát run.

“Bất kể người nào là công, người nào là thụ, kết quả chẳng phải đều là tự công tự thụ hay sao? cuối cùng là nghĩ như thế nào!”

Thái Hòa nghĩ, đã Yuna có thể tự do mà khống chế thế giới tinh thần của chính mình, chế tạo ra mộng cảnh giống thật đến như vậy.

Vậy mình cũng có thể cũng chế tạo ra một hình chiếu của chính mình, sau đó xâm nhập trong thế giới tinh thần của nàng liệu có vấn đề gì không?

Hiện giờ trạng thái của hắn càng giống là những người đứng xem, mà không phải tự mình tham dự vào.

Nhưng mà từ cái vòi tinh thần chậm rãi kéo dài, Thái Hòa lại có phát hiện ngoài ý muốn, hắn muốn tạo ra một cái hình chiếu không dễ dàng, nhưng mà cái vòi tinh thần của hắn, lại có thể đi vào thế giới này.

Yuna dùng năng lượng tinh thần bao vây lại hắn, nhưng vẫn đã bị này dao động sóng tinh thần đánh sâu vào.

Cho nên Thái Hòa rất dễ dàng mà có thể đưa cái vòi ra ngoài, cắm vào trong dao động tinh thần này.

“Ê... Ta có thể dùng cái vòi giúp nàng hay không đây?”

Thái Hòa rất là hưng phấn mà khống chế được cái vòi, đi chạm một cái vào hai Yuna gần như sắp biến thành thân thể nude.

Các nàng cũng không có phản ứng...

“Điều này nói rõ năng lượng tinh thần của ta còn chưa đủ để

ảnh hưởng đến nàng, đang ở trong trạng thái hôn mê sâu? Như vậy, tăng mạnh lên năng lượng tinh thần thử xem...”

Chương 651: Ăn Gian

“Hít hà! Đau quá!”

Lông mày Thái Hòa nhíu chặt lại, lúc tăng mạnh lên tinh thần lực, đương nhiên hắn sẽ cảm giác không quá tốt.

Nhưng mà khi rất nhiều năng lượng tinh thần đều tập trung lên trên này hai cái vòi đã phân tách ra, Thái Hòa cũng dần dần cảm nhận được một chút bất đồng.

Đầu tiên là thế giới tinh thần của Yuna với hắn mà nói rõ ràng minh bạch hơn, dần dần có một loại cảm giác người lạc vào cảnh giới kỳ lạ, thứ yếu chính là hai cái vòi dường như hơi đói khát khó nhịn.

Thật sự nếu không sử dụng cái vòi tập trung, năng lượng tinh thần không chỗ tiêu hao, nói không chừng bọn nó lại hóa thành thực chất ở nơi này.

Mà kết quả sẽ như thế nào, cơ bản là Thái Hòa không dám suy nghĩ nhiều.

“Pằng!”

Yuna Ngốc đang cầm lấy lưng quần Yuna Ác ngẩng lên đầu mạnh mẽ, sau đó lăn mạnh qua hai bên, nói ra: “Vậy mà ngươi còn ăn gian hay sao? Vậy mà ngươi còn ăn gian với chính ngươi? Quả nhiên nhân loại đáng sợ...”

“Ta... Ta ăn gian khi nào!”

Yuna Ngốc tức giận mà cãi cọ nói: “Ngươi là một Zombie, vậy nà vỗ mông ta!”

“Rõ ràng là ngươi mò ta trước... A! Ngươi lại mò hay sao?”

Yuna Ác kêu rên một tiếng, nổi giận mà nhào tới, một phát bắt được đồ gò bồng đảo trắng nõn của Yuna Ngốc kia: “Hòa Ca nói đúng, chính là ngươi sức chiến đấu chỉ có năm, là cặn bã trong đám cặn bã!”

“Hừ, chẳng lẽ đây không phải sức chiến đấu của ngươi hay sao? Coi như là Zombie như ngươi tiếp thu thân thể Zombie này thì thế nào, chẳng lẽ có thể tự mình tiến hóa hay sao?”

Yuna Ngốc mặc dù bảo lưu lấy cảm tình của một nhân loại, nhưng bản tính nàng vẫn là không cam lòng yếu thế.

Hai Yuna lăn qua lăn lại đến khí thế ngất trời, lại hoàn toàn không biết ở trong thế giới tinh thần của mình, lại có thêm một đôi mắt bàng quan, còn có hai cái vòi đang rục rịch.

“Quá... Quá kích thích! Đừng nói thật có thể thấy được. Không nghĩ tới còn có xúc cảm chân thật! Thật giống như thể nghiệm thôi miên vậy!”

Thái Hòa quá mức kích động, loại cảm giác này thật sự là quá tuyệt!

Hơn nữa so với để thân thể trực tiếp tiếp xúc, loại cảm giác này càng kích thích hơn!

Giống như là trực tiếp nhấn cái nút hưng phấn ngay trong đầu vậy, thậm chí Thái Hòa cảm giác thân thể như là bị điện giật vậy. Bỗng nhiên tê rần.

Ở trong thế giới tinh thần này, dường như tất cả mọi cảm giác đều được phản hồi trở lại trăm phần trăm vậy.

Quan trọng nhất là có thể chạm được các nàng, như vậy cũng đồng nghĩa hắn có thể tham dự trong hoạt động tinh thần của

Yuna.

“Nhưng mà hai Yuna đang quyết ra phương pháp thắng bại là... Tự công tự Thụ, nếu ta muốn bảo toàn hai người các nàng. Phải làm gì? Có biện pháp nào có thể làm cho hoạt động tinh thần của các nàng đồng thời dừng lại, sau đó dung hợp các nàng lại với nhau đây?”

Thái Hòa đầy nghi hoặc trong đầu, nhưng thời điểm trong khi hắn đang do dự, Yuna Ác cũng đã chiếm cứ thượng phong. “Hừ, là một nhân loại không phải rất thẹn thùng sao, kết quả còn không phải sẽ xuất hiện loại phản ứng này?” !

Yuna Ác ha cười ha, nàng vừa nắm lấy một ngực của Yuna Ngốc, vừa gục ở bên tai nàng dùng sức thổi hơi.

Thái Hòa kinh ngạc phát hiện, nhưng chiêu này dường như đều là mình bình thường dùng để giáo dục Yuna đây mà...

Yuna Ngốc thở phì phò “Hồng hộc”. Giãy giụa thân thể.

Nhưng mà khi Yuna Ngốc sắp tước vũ khí đầu hàng. Yuna Ác lại dừng lại.

“Ồ... Sau đó nên làm như thế nào rồi? Căn cứ trí nhớ của ta. Lúc này ta chắc là ta phải chuẩn bị đút cái kia vào ngươi...”

Yuna Ác dường như bắt lấy điểm quan trọng từ trong trí nhớ hỗn loạn của nàng, nàng không thể chờ đợi được mà cởi bỏ quần của chính mình, sau đó lập tức trừng to mắt.

“Ồ? Cái kia của ta đâu rồi? Không có vật gì ló ra vậy...”

Thái Hòa hươ hai cái vòi. Trong nội tâm đắc ý nghĩ đến, cô bé này lại vẫn muốn tự mình giải quyết vấn đề. Nhưng giữa đường lại chỉ có thể há hốc mồm.

Loại trường hợp này, vẫn phải lấy ra cái vòi mới có thể làm được!

Nếu nói thời điểm nào hoạt động tinh thần có thể đồng thời dừng lại, đương nhiên chính là trong nháy mắt tư duy thả lỏng.

Đau đớn cực hạn, và khoái cảm cực hạn, cũng có thể làm được điểm này...

"Đều biến hai người các ngươi thành thụ! Sau đó thành thật mà nghe lời cho ta!" ... .

Trong nội tâm Thái Hòa đang cười thầm, hai cái vòi linh hoạt giống như ngón tay vậy, vươn hướng hai thiếu nữ còn đang bốn mắt nhìn nhau.

Cùng lúc đó, ba bóng người đang nhảy ra ngoài tường rào, nhanh chóng chạy tới vị trí hiện giờ của Thái Hòa.

Trên cổ Thiếu nữ hầu gái Ca Cao toàn thân lóe sáng tơ bạc, đang nhạy cảm mà tìm kiếm lấy mùi của Thái Hòa và Yuna.

Một mùi máu tươi nhàn nhạt lập tức thu hút lực chú ý của nàng, nàng quay đầu lại "Ẳng" một tiếng về phía Lê Bống, sau đó dùng cả tay chân mà dọc theo tường rào xông vào trong đi.

Chương 652: Biến Hai Người Các Ngươi Thành Thụ Vậy Là Giải Quyết Vấn Đề

Chỉ chốc lát sau các nàng lập tức phát hiện thi thể Zombie khắp nơi trên đất, một vài Zombie bị thu hút tới đang điên cuồng mà xé rách bọn nó, máu tươi tung tóe đến khắp nơi.

Một con Zombie không có mắt gầm nhẹ nhào đầu về phía thiếu nữ hầu gái Ca Cao.

Mặt nàng không biểu cảm gì mà chậm rãi cong người lên, khi con Zombie này sắp nhào tới trên người nàng, nàng chợt nhảy lên, dùng cánh tay nhanh nhẹn mà siết chặt cổ Zombie này, sau đó mang theo nó đụng nặng nề lên trên mặt đất.

Zombie đầu rơi máu chảy không cảm giác đau đầu, ngược lại tiếp tục thò tay chụp vào Ca Cao, nhưng mà không đợi nó lại đứng lên, một tay cũng đã đâm vào bộ ngực của nó.

Lần đấu tranh này xảy ra chỉ trong vòng một giây đồng hồ ngắn ngủi, lúc các Zombie khác chú ý tới, Ca Cao đã nhảy lên tường rào, sau đó tiến lên về phía khác một căn nhà lầu khác.

Lê Bống cùng Ngô Thanh Vân liếc mắt nhìn lẫn nhau, cũng theo sau chạy tới.

Thấy có mấy con Zombie theo ở phía sau, Ngô Thanh Vân chợt quay đầu lại, con ngươi lập tức biến thành màu đỏ hồng, vòng màu hổ phách này nhìn qua hết sức yêu dị.

“Khè khè!”

Một tiếng gầm nhẹ phát ra từ trong cổ họng Ngô Thanh Vân, nghe qua có một chút mơ hồ giống với loài rắn.

Này mấy con Zombies lập tức lộ ra sắc mặt sợ hãi, mà Ngô Thanh Vân thì quay đầu xông vào trong nhà lầu.

Trong lúc các nàng đuổi tới gian phòng của Thái Hòa và Yuna, cũng đạp mở cửa phòng, các nàng lại sững sờ ở cửa chính.

Cái giường lớn này, lúc này đã bị Yuna và Thái Hòa làm cho không còn hình dáng.

Chăn mền và ga giường bị xé rách lộn tun tùng phèo, bông gối bay đầy khắp cả căn phòng, còn cái giường gần như bị gãy ra làm đôi.

Thái Hòa thì nhắm mắt lại, toàn thân đều là mồ hôi lạnh, đang đặt ở trên người Yuna, dùng sức mà đè lại hai tay nàng.

“Đây là... Đây là có chuyện gì?” Lê Bống ngơ ngác mà hỏi thăm.

Nàng giống như đang hỏi ý quay đầu lại nhìn Ngô Thanh Vân một cái, sau đó hơi lo lắng mà hấp hít một hơi lạnh.

Ngô Thanh Vân cẩn thận mà nhìn một cái, đột nhiên lóe lên một sáng kiến nói: “Chắc là giao phối chứ sao....”

“Ồ... Nhưng mà Yuna nói qua nàng còn không có...” Lê Bống rất là nghiêm túc nói ra, “Không có thức tỉnh cái loại nhu cầu này đâu.”

“Đó chính là cưỡng chế giao phối? Tách bọn họ ra!”

Ngô Thanh Vân và Lê Bống trao đổi một ánh mắt, hai nữ Zombies lập tức đưa ra một ý kiến chung hoàn toàn không đáng tin chút nào.

Nhưng mà trong lúc các nàng đi đến trước giường, lại vừa vặn trông thấy Thái Hòa mở choàng mắt.

Câu nói đầu tiên khi hắn tỉnh táo lại, chính là: "Cmn! mà thôi! Không phải lên đỉnh nha! Cần phải có phản ứng lớn như vậy sao!"

Nói xong, hắn vừa xoa huyệt Thái Dương, vừa chậm rãi lật từ Yuna trên người xuống, nằm qua một bên.

Mới vừa rồi dùng cái vòi đều biến hai nhân cách Yuna thành Thụ, sau đó Thái Hòa lại phát hiện từ trên người các nàng một điểm chung.

Lúc thế giới tinh thần của Yuna vô cùng hưng phấn, thân thể nàng sẽ không tự chủ được mà làm ra phản ứng cuồng bạo...

Để ngăn ngừa bị Yuna trong hôn mê xé thành mảnh nhỏ, Thái Hòa không thể không ngăn lại nàng.

Dưới áp lực hai tầng thể xác và tinh thần, làm cho Thái Hòa đau đớn và khoái hoạt lấy.

"Ồ, các ngươi không có giao phối chứ sao." ánh mắt của Ngô Thanh Vân xuống phía dưới một cái, sau đó đột nhiên như đang suy nghĩ gì đó gật đầu, nói ra.

Thái Hòa bất đắc dĩ chèo chống lấy thân thể đau nhức, chậm rãi ngồi xuống.

Nói như thế nào đây, thân thể đương nhiên còn chưa có, nhưng mà ở trong thế giới tinh thần...

Hai nhân cách Yuna điên cuồng, xém tí nữa hắn không còn có thể làm được nữa nha... .

"Hòa Ca, ngươi không sao chứ? Yuna... Yuna đâu rồi?"

Lê Bống tiến đến bên người Thái Hòa, nắm lấy tay hắn, lắp

bắp mà hỏi thăm.

“Nàng không có việc gì, ta cũng không có chuyện. Cô bé à, không cần lo lắng.”

Thái Hòa nói ra, hắn cúi đầu yêu thương mà nhìn Yuna một cái.

Trong hôn mê môi Yuna hơi mở ra, nhìn qua rất ngon miệng.

Có hắn tham dự, hai nhân cách không hề kinh nghiệm Yuna quả thật là thất bại thảm hại, chẳng được bao lâu hai người ôm lại với nhau tiếp tục lăn.

Nhưng mà ích lợi của cái vòi tinh thần chính là, bọn nó lại không chịu bất luận ngăn cản gì.

Khi sóng tinh thần Yuna dao động, cảnh tượng khắp bốn phía cũng đang biến hóa liên tục, nhưng mà cơ bản đều là những nơi mà Yuna đã từng đi qua, hoặc là trông thấy qua.

Cuối cùng Thái Hòa ở trong một không gian khắp bốn phía đều tinh linh bay múa, dùng cái đồng thời đem đưa hai Yuna lên đỉnh phong.

Nhưng bản thể Yuna lại bởi vậy mà phát điên lên, đây chính là chuyện Thái Hòa hoàn toàn không ngờ...

“Thừa dịp tinh thần nàng đang trống rỗng, ngăn cách ra hai đoàn ánh sáng tinh thần liên quan đến nhau, thật là không thể dung hợp lại à...”

Thái Hòa cũng không có nắm chắc. Nhưng mà kết quả xấu nhất, cũng chỉ là không có gì khác nhau so với lúc trước.

Chương 653: Người Giang Hồ Xưng Anh Là Headshot Man

Trong một chốc lát, đoán chừng là Yuna vẫn chưa tỉnh lại.

Mặc dù ở Thái Hòa can thiệp, nàng không có tạo thành lưỡng bại câu thương gì, nhưng tinh thần lực tiêu hao rất nhiều, không phải thời gian ngắn có thể khôi phục.

Thái Hòa còn có thể hấp thu nước bọt của Lê Bống và Ngô Thanh Vân tới bổ sung tinh thần lực, nhưng loại phúc lợi này chỉ có một cách.

“Chẳng trách được ánh mắt của nàng có thể có loại năng lực mê hoặc này, tinh thần lực của nàng thật sự mạnh mẽ. Nhưng mà nói đi thì nói lại, sống bị áp lực giống nàng trước kia vậy, ở trong đầu luôn cãi nhau với chính mình, không phải tinh thần hỏng mất biến thành bệnh thần kinh, vậy thì nhất định tinh thần lực sẽ trở nên mạnh mẽ, biến nhược điểm thành thiên phú.”

Trong nội tâm Thái Hòa như đang suy nghĩ gì.

Trước khi đi trở về, ngược lại hắn chưa quên mục đích ban đầu của lần theo dõi này.

Những con Zombies ở dưới lầu vừa đang ăn thịt vừa nhìn Thái Hòa, thật giống như vừa mới uống thuốc sung vậy, chạy như điên mà đến.

Thái Hòa điều khiển hai con Zombie chạy trước tiên, sau đó cái vòi tinh thần cuốn ra điên cuồng, đánh chết toàn bộ những Zombies còn lại.

Bởi vì cái vòi tinh thần gắng sức dù sao cũng rất nhỏ, cho nên sau khi độ thuần thục của Thái Hòa dần dần kéo lên, sẽ chuyển mục tiêu công kích từ thân thể vài con Zombies nơi này chuyển tới trên đầu.

"Vù vù vù!"

Hơn mười cái vòi tinh thần hóa thành thực chất giống như là mũi tên mà bắn ra ngoài, trong chớp mắt trên đầu những con Zombies kia đều xuất hiện một cái lỗ nhỏ xỏ xuyên qua đầu.

Nhưng mà năng lực bắn trúng mục tiêu của Thái Hòa có hạn, những lỗ máu này có con xuất hiện giờ trên trán, có con xuất hiện giờ trên mặt, thậm chí xuất hiện trong miệng.

"Nhưng mà tổng kết mà nói, đều là headshot... Sau này ta cũng sẽ có ngoại hiệu mới, người giang hồ xưng Headshot man..."

Thái Hòa còn chưa dứt lời, chợt nghe Lê Bống thấp giọng nói ra.

"Trước kia... Trước kia không phải nói người giang hồ xưng chính mình Đi tiểu phải xa hay sao?"

Ngô Thanh Vân thì theo sau nói ra: "Hoặc là yêu thích tiểu loli, lolicon đúng không?"

"Ặc... Làm ơn cần phải quên chuyện ngoại hiệu này."

Này hai con rối Zombie đang bị điều khiển đều là Zombie biến dị, sóng tinh thần dao động chỉ là vừa có nảy sinh một chút mà thôi, Thái Hòa dứt khoát xóa đi triệt để tinh thần lực của bọn nó.

Quá trình này hắn hao phí thời gian vài phút, làm cho hắn toát ra mồ hôi lạnh lần nữa.

Nhưng mà đoàn ánh sáng tinh thần của bọn nó trở nên tinh

khiết giống như như trẻ con. Điều khiển thì lại càng thuận buồm xuôi gió.

“Hòa Ca... Ngươi muốn dùng bọn họ làm cái gì vậy?”

Lê Bống tò mò hỏi.

“Dù sao nơi này quá gần với doanh trại của đội quân tiên phong quân doanh Đại Bàng, lo trước khỏi hoạ. Hơn nữa để lại hai ánh mắt theo dõi, ta cũng vậy có thể nhìn càng rõ ràng hơn.”

Thái Hòa điều khiển hai con rối Zombie này đi đến phía nhà ga, lúc trước hắn đã xem qua, từ phương hướng nhà ga đi thông tới khu nhà ở tạm thời của bọn hắn, chỉ có hai cái hẻm nhỏ có thể đi.

Như vậy mà nói, chỉ cần để cho hai con Zombie này chia ra bảo vệ cho hai con hẻm nhỏ này, có thể giám thị và cảnh giới cùng một thể.

Xóa đi ý thức yếu ớt của bọn nó, có thể tiết kiệm tiêu hao tinh thần lực cho Thái Hòa.

Đây là linh cảm Ca Cao mang cho hắn. Nó ở thời điểm ký sinh, vậy mà lập tức phá hủy tất cả mọi ý thức của thân thể ký sinh, thậm chí là bản năng tiềm thức.

Nhưng mà Thái Hòa không có khả năng đều làm như vậy đối với mỗi con rối Zombie, sinh vật càng có ý thức mãnh liệt, lại càng khó xóa đi. Mà điều khiển Zombie bình thường, cũng không cần phải tốn sức làm loại chuyện này.

“An bài như vậy trên cơ bản cũng bù đắp được kẽ hở, chỉ cần chúng ta không dễ dàng tới gần doanh trại đội quân tiên phong là không có vấn đề. Trước mắt sưu tập cah61t gel virus cũng đủ sử dụng một thời gian ngắn, nhưng mà chúng ta tới nơi này phải ở lại nơi này an tâm hơn. Trước khi tất cả tiểu đội của bọn hắn đều tập

hợp đầy đủ, trước hết chúng ta đều phải dọn dẹp Zombie dị biến và Zombie Lên Cấp ở trường học và công sở ở gần đây."

Sắc mặt Thái Hòa ngưng trọng nói.

Ngô Thanh Vân nghi ngờ hỏi: "Đây là tại sao vậy chứ? Nếu lo lắng bọn họ sẽ gây ra chuyện bất lợi với chúng ta..."

"Chúng ta không đủ thực lực để liều mạng chơi khô máu với bọn hắn, bất kể như thế nào, mau chóng tăng lên thực lực chúng ta. Có thể để cho ta càng an tâm hơn một chút. Nếu thật sự không được, sau khi sưu tập thật nhiều chất gel virus, chúng ta cũng có một chút vốn liếng để rời khỏi nơi này ...

Thái Hòa siết chặt nắm tay, nói ra.

"Rời khỏi... Nơi này hay sao?" Lê Bống quay đầu lại nhìn về phía phương hướng nhà ga. Dường như nàng còn hơi không cách nào lý giải được lo lắng của Thái Hòa.

Nhưng sau khi nhìn thấy con cảnh tượng con Zombie Lên Cấp kia, Thái Hòa xác thực hơi khẩn trương!

Long Thanh đi thông Sài Thành trên một con đường lớn, một hàng xe tải đang ở dưới sự dẫn dắt của những chiếc xe việt dã đang chạy dọc theo đường quốc lộ.

Chương 654: Đội Trưởng Ngô Thanh Báo Đến

Trên mui chiếc xe việt dã dẫn đầu này gắn lên một khẩu súng máy, một thanh niên dung mạo hào phóng đang bắn phá điên cuồng về phía trước. Nòng súng không ngừng phun ra ánh lửa.

Trên đường cái đã lưu lại một vài thi thể Zombie, còn có thật nhiều thi thể bị xé rách đến gần như chỉ còn lại có các xác không.

“Pằng pằng pằng pằng pằng!”

“Ha ha ha! Sướng muốn phát điên! Những thứ này là do mấy ngày hôm trước này đám người gần đây lưu lại nha? Những thi thể này giống như là kít vậy. Thu hút càng nhiều ruồi bọ lại đây!”

Thanh niên cười ha ha lấy, nói ra.

Mà tài xế lái xe thì đang ngậm một điếu thuốc, cau mày.

Lực phản chấn rất lớn làm chiếc xe không ngừng mà cảm giác được lực lượng rung động, nếu như không phải kỹ thuật lái xe của hắn rất tốt, nói không chừng lúc này bọn họ đã rớt xuống trong rảnh nước bẩn rồi.

Hắn liếc mắt nhìn một thanh niên ngồi trên vị trí tay lái phụ, lớn tiếng hỏi: “Đội trưởng Ngô Thanh Báo, ngươi làm gì vậy nè?”

Thanh niên bị kêu là Ngô Thanh Báo vỗ vỗ văn kiện trong tay, nhàn nhạt nói ra: “Một ít tư liệu. Công tác xây dựng của Đội quân tiên phong đã hoàn toàn, nghe nói còn bắt được một con... Zombie Lên Cấp.”

“Phải không vậy?” người ngồi vị trí tài xế hơi kinh ngạc nói, “Vậy thật đúng là rất lợi hại rồi! nhưng mà Lên Cấp... Đó là gì?”

“Đẳng cấp mà một người Dị năng giả phân chia đi ra, cao tầng cảm thấy rất hữu dụng, vậy là phổ cập.” Ngô Thanh Báo lại cúi đầu tiếp tục xem, “Ta rất hứng thú với người dị năng giả này, có thể so sánh với loại Zombie Lên Cấp này. Zombie Lên Cấp có thể bị bọn họ bắt sống, ngẫm lại cũng biết là mặt hàng gì. Nếu như bọn hắn có thể bắt được một loại Zombie đẳng cấp mạnh mẽ cao cấp một chút, mới là bản lãnh thật.”

“Nhưng ta nghe nói con Zombie ở Long thành, gần đây cũng không có động tĩnh gì, cũng không đến khu cách ly tập kích.” Tài xế hơi cao hứng nói.

Vũ Văn liếc nhìn sâu xa hắn một cái: “Đó là bởi vì hắn ăn đau khổ của súng đạn. Nhưng mà xác thực con Zombie này rất giảo hoạt, sau khi ăn xong thiệt thòi một lần, sẽ không xuất hiện lại trước họng súng. Nhưng chung quy hắn chỉ là một con Zombie mà thôi, dù mạnh thế nào cũng có giới hạn. Mục tiêu bây giờ của chúng ta, chính là Sài Thành. Nắm bắt Sài Thành, thì chúng ta có vốn liếng hợp tác với không quân đoàn...”

Lái xe thở ra một ngụm khói thuốc, cười đè xuống loa: “Đến đây đi, những thứ tạp chủng các ngươi!”

Càng nhiều Zombie lao tới từ trong tòa nhà hai bên đường, thanh niên hào phóng cười ha ha hai tiếng, xạ kích điên cuồng lần nữa.

Nhưng mà cũng sau trận thanh âm cuồng bạo “pằng pằng pằng pằng pằng”, có hai con Zombie lại trốn ở trong bụi cỏ ven đường lặng yên không một tiếng động.

Trong nháy mắt Khi chiếc xe việt dã này gào thét mà qua, một con trong số đó trực tiếp nhảy đến trên cửa sổ bên ngoài ghế lái,

một con khác chỉ thì nhanh nhẹn mà đu lấy lấy nhánh cây đung đưa qua đỉnh đầu người thanh niên thoải mái này.

Tiếng cười của thanh lập tức két một tiếng dừng lại, trên thi thể không đầu, phún ra một cột máu tươi cao hơn một thước.

Sau khi con Zombie này hạ xuống, lại lập tức tiến lên phía sau xe việt dã.

“Cao cấp... Không, đây là một con Zombie biến dị! Cùng nhau xạ kích, cùng nhau bắn!”

Người trên chiếc xe việt dã thứ hai lập tức rống lên, hai gã thanh niên đồng thời từ hai bên cửa sổ xe thò đầu ra, sau khi bắn ra hơn mười phát đạn, tốc độ con Zombie biến dị này cuối cùng chậm lại, bị chiếc xe việt dã này đụng vào trên một bên hàng rào.

Mà lúc này chiếc xe việt dã thứ nhật lại đã bắt đầu lắc trái lắc phải, con Zombie kia đấm một quyền lập tức đánh nát cửa sổ xe, chẳng qua là sau khi cửa sổ xe vỡ vụn, không có lập tức vỡ thành mảnh nhỏ, giống một khối chỉnh thể như treo ở cửa sổ xe như trước.

Trên trán tài xế đều là mồ hôi lạnh, hắn rống giận lớn tiếng, phát tiết lấy sợ hãi trong lòng.

Con Zombie kia đang ở ngoài cửa sổ!

“Đừng rống! Cúi đầu xuống!”

Ngô Thanh Báo kêu to, cũng đồng thời khi tài xế vừa cúi đầu, đầu ngón tay hắn giống như bắn ra một bó hoa lửa vậy, chợt nện cửa sổ đến nát bấy.

“A a!”

Lái xe sợ hãi mà kêu to lên lần nữa, cửa sổ xe lộn xộn, thủy

tinh cũng rớt xuống trên đầu của hắn!

Con Zombie kia lập tức điên cuồng mà đem tay vươn vào trong, cố gắng kéo tài xế đi ra.

Nhưng mà đúng lúc này, một quần lửa lại đột nhiên bao ở trên đầu Zombie này, nó lập tức lùi lại phía sau khẽ đảo, té xuống.

Cảm nhận được bánh xe đè nát chướng ngại vật là con kia Zombie, tài xế sắc mặt tái nhợt cuối cùng chậm rãi ngẩng đầu lên.

Ngô Thanh Báo giúp hắn xoay tay lái lại một cái, tránh phải lạc tay lái lên vành đai xanh, sau đó lại ngồi trở lại trên vị trí, hít hít cái mũi: “Mùi máu tươi thật đậm đặc. Cho nên nói, kiêu ngạo chết sớm, những loại người như các ngươi suốt ngày đều ở lại trong vành đai cách ly, thật sự xem bên ngoài này trở thành chỗ vui chơi hay sao? Nơi này... Là lò sát sinh.”

Chương 655: Em Gái Ta Nhất Định Còn Sống

Đồng thời khi đoàn xe này đến gần Sài Thành, Thái Hòa cũng đã ôm Yuna trở lại nơi nghỉ chân.

Thời gian lúc nửa đêm, một trận tiếng ồn ào làm cho Thái Hòa leo xuống trên giường trong nháy mắt, mở to mắt ra.

Hắn điều khiển một con rối Zombie lập tức xuất hiện ở sau một bụi cỏ tùng, lặng yên không một tiếng động, cách một con đường cái nhìn về phía nhà ga đối diện.

Gần hai mươi chiếc xe đậu ở cửa ra vào nhà ga, trừ vài chiếc xe việt dã ra, gần như những người nhảy xuống từ trên xe tải đều võ trang đầy đủ.

Bọn họ còn bốc dỡ xuống rất nhiều thùng hàng từ trên một chiếc xe, thậm chí còn có một ít vũ khí nhìn qua rất nặng nề. Bởi vì đều bọc vải dầu, cho dù có Zombie thị lực rất tốt, nhưng Thái Hòa cũng không có cách nào nhìn ra những thùng kia đến tột cùng đựng cái gì.

“Đại khái khoảng một trăm người hay sao... Xem ra ta còn là đánh giá thấp thực lực doanh địa Đại Bàng, chỉ là vài đoàn người tiền trạm cũng đã có nhiều như vậy, hơn nữa nhìn lúc tư thế bọn họ di chuyển, rất giống với Tom. Huấn luyện nghiêm chỉnh hay sao... Như vậy xem ra thời gian bọn họ bắt đầu thành lập vành đai cách ly, có lẽ ở trong vòng mười ngày nay.”

Thái Hòa rơi vào trầm tư, hắn không có mạo hiểm để cho con rối Zombie tiếp tục tới gần, mà là chậm rãi lui về trong bóng tối.

Lúc này từ một chiếc xe việt dã lái vào trong nhà ga nhảy xuống một người, chính là Ngô Thanh Báo.

Mà tài xế của hắn mới từ trong xe đẩy ra ngoài thi thể không đầu này, sau đó ngồi xổm một bên bắt đầu nôn khan.

“Đội trưởng Ngô Thanh Báo, ta biết ngay ngươi ra lệnh ta làm tài xế cho ngươi nhất định là không yên lòng. Ọe!”

Tài xế vừa nôn khan, vừa thét lên.

Ngô Thanh Báo đốt một điếu thuốc, dựa lên bên cạnh xe, lặng yên nhìn xem vài người đội viên khiêng bộ thi thể này đi.

“Ta biết rõ, từ khi ngươi tận mắt nhìn thấy huynh đệ ngươi bị ăn sạch ở trước mặt ngươi, ngươi đã có chứng rối loạn sợ hãi. Sợ hãi Zombie, thấy máu là buồn nôn. Nhưng mà thế đạo này lại không có bác sĩ tâm lý, ngươi đi theo ta, chính là liều thuốc tốt nhất.” Ngô Thanh Báo nói ra.

Lái xe sững sờ trong chốc lát. Sau đó cưỡng chế kiềm chế cảm giác muốn buồn nôn, chậm rãi đứng lên: “Đội trưởng Ngô Thanh Báo, ta nghe nói lần này là chính ngươi xin làm tiên phong. Ngươi thật không sợ hay sao? Như vậy ngươi muốn đối mặt Zombie, chắc là nhiều nhất đây.”

“Đương nhiên ta cũng sợ hãi. Nhưng ngươi cũng biết, một khi bắt đầu kéo vòng cách ly, Sài Thành lập tức sẽ trở nên vô cùng hỗn loạn. Ta phải đuổi đến trước, làm một việc tư.”

Ngô Thanh Báo phun ra một ngụm khói trắng, nói ra: “Ta muốn đi tìm em gái của ta đây.”

Lái xe lập tức trừng to mắt, như là nghe được chuyện gì không thể tưởng tượng nổi vậy.

“Nếu như nàng còn sống. Nhất định nàng có thể đủ chèo chống

qua nửa năm này, điểm này ta cũng sẽ tin tưởng vững chắc.”

Trên mặt Ngô Thanh Báo lộ ra một sắc mặt ôn nhu, hắn lấy từ trong túi quần ra một khối đồng hồ bỏ túi, sau đó mở ra liếc mắt nhìn.

Trong nắp hộp, là một tấm ảnh nho nhỏ. Là một khuôn mặt Thái Hòa rất rõ ràng...

Đội tiên phong tới nhanh như vậy, điều này làm cho Thái Hòa cảm giác thật bất ngờ.

Hai ngày kế tiếp, Thái Hòa trừ chặt chẽ mà giám thị động tĩnh phương hướng nhà ga ra, chính là càng không ngừng tiến hành luyện tập.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân cũng đang tiến hành đối luyện lẫn nhau, nhàn rỗi sẽ dạy cho Ca Cao làm người là như thế nào.

Đến giai đoạn bây giờ, Thái Hòa ỷ lại đối với vũ khí đã càng ngày càng nhỏ, hắn dứt khoát đưa Đường đao cho Lê Bống. Mà Lê Bống thì đưa Hổ Trảo cho Ca Cao. Loại vũ khí này, đối và Ca Cao tràn ngập thú tính mà nói, rõ ràng càng thích hợp hơn. Mãi cho đến buổi tối ngày thứ ba, Yuna từ trong hôn mê cuối cùng mới tỉnh táo lại.

Nàng vừa mở to mắt, đã nhìn thấy Thái Hòa canh giữ ở bên giường.

Thái Hòa mở to một đôi mắt giăng kín tơ máu. Vui vẻ mà nắm lấy tay Yuna: “Ngươi tỉnh rồi sao?”

Vì trông nom Yuna, ban ngày hắn luyện tập, buổi tối cơ bản đều canh giữ ở bên người nàng.

Tinh thần Yuna hoạt động rất bình thường, nhưng mà vừa nghĩ tới ở trong thế giới tinh thần của nàng xuất hiện những cảnh

tượng quỷ dị kia. Thái Hòa đã cảm thấy không yên tâm chút nào.

Hiện giờ đoàn ánh sáng tinh thần của nàng đã biến thành một cái chỉnh thể lần nữa, ít nhất trong khi Thái Hòa dò xét. Không cảm giác có vấn đề gì...

Nhưng mà hôn mê trọn vẹn hai ngày, hơn nữa còn nhờ Ổ Virus liên tục phân bố đi ra virus, kích thích tiềm năng thân thể nàng, điều này nói rõ đoàn ánh sáng tinh thần của nàng trong nhất định trải qua cải tạo lớn một trận. “Như thế nào đây? Có ở không thoải mái chỗ nào hay không? Cảm giác như thế nào? Đau đầu hay không?”

Yuna lẳng lặng nhìn về phía Thái Hòa, không nói gì.

“Mau nói cho ta biết đi, Na Na? Ngươi không sao chứ! Đừng dọa ta, nếu ngươi gặp chuyện không may...”

Thái Hòa thoáng chốc lo lắng, nắm lấy tay Yuna một cái.

Chương 656: Thử Nghiệm Thực Lực Yuna

Phảng phất nhìn ra nghi hoặc của Thái Hòa, Yuna giải thích nói: "Hai nhân cách của ta đều bảo lưu lại tới, nhưng mà quả nhiên tư duy nhân loại và tư duy Zombie vẫn không thể hoàn toàn dung hợp."

"Không thể dung hợp hay sao? Vậy chẳng lẽ... Cắn nuốt sạch hay sao?"

Thái Hòa khẩn trương lên lần nữa, hắn làm tất cả những chuyện này, lúc đầu là để ngăn ngừa loại tình huống này xảy ra.

Có lẽ đã Yuna biến dị sẽ không cảm nhận được loại tâm tình này, nhưng Thái Hòa thủy chung cảm thấy, nếu như là Yuna trước khi bị lây nhiễm, nhất định nàng cũng không cách nào chấp nhận chính mình đột nhiên thiếu thốn một phần tính cách.

Cố gắng bảo hộ các nàng ở một mức độ lớn nhất, Thái Hòa cảm thấy đây là chuyện mà một người đàn ông chắc chắn phải là làm cho người đàn bà của chính mình.

Trong ánh mắt lo lắng của Thái Hòa, Yuna lắc đầu: "Không phải thôn phệ nha, là giống như ở trong cùng một đoàn ý thức, lại không thấy cảm giác phân rã, nhưng cũng không có hoàn toàn dung hợp đâu. Có thể nói chuyện lẫn nhau, chính là quan hệ giống như cộng sinh nha. Các nàng sẽ không lại ầm ĩ, trong đầu ta cũng sẽ không còn có hai giọng nói."

Thấy Thái Hòa vẫn là không hiểu rõ chút nào, Yuna cười cười: "Cho nên tình huống của ta hiện giờ trở nên rất kỳ quái đây. Ví dụ

như hiện giờ, ta ta cảm giác bản tính Zombie cũng đã bị áp chế hoàn toàn, không có gì tính công kích đâu, nhưng...”

Nói xong, con ngươi nàng chậm rãi biến thành màu đỏ như máu, màu sắc này hết sức quỷ dị, liếc mắt nhìn vào cũng sẽ cho người ta cảm thấy mê mang.

Đồng thời khóe miệng nàng nhếch lên, khí chất cả người thoáng chốc xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Rõ ràng biểu lộ không có một chút khác nhau với một giây đồng hồ trước, nhưng Thái Hòa lại cảm giác nhiệt độ chung quanh đều thật sự dường như giảm xuống vài độ, khí tức toàn thân đều thật sự giống như bị tập trung vậy, phảng phất chỉ cần động tác hơi chút lớn một chút, lập tức sẽ bị công kích.

Uy áp của Zombie Cấp Thủ Lĩnh! Giống như là uy áp tự nhiên của sinh vật cao cấp đối mặt sinh vật thấp cấp!

Đối với Zombie cấp độ này mà nói, xác thực nhân loại chỉ là sinh vật thấp cấp.

“Mà trạng thái này, ta chính là Zombie đầy đủ. Ta sẽ vui vẻ xé nát tất cả kẻ địch trước mắt. Không do dự, sẽ không khiếp đảm, khát vọng hương vị máu tươi...”

Yuna hơi nhếch môi lên, lộ ra hàm răng trắng noãn.

Thái Hòa ngơ ngác nhìn nàng, sau đó không nhịn được ôm bụng cười rộ lên: “Nói cách khác một khi tiến vào trạng thái Zombie, lập tức tự động trong quá trình mở ra hai hình thức sao? Hiểu rồi...”

Trong khi Thái Hòa còn tại cười như điên, đột nhiên Yuna ôm cổ hắn.

“Cảm ơn ngươi. Có quá nhiều chuyện muốn cám ơn ngươi, lúc

này đây, cũng như vậy... mặc dù hiện giờ ta cũng không thèm để ý. Nhưng nếu quả thật mất đi một phần mà nói..."

Nhưng mà lúc nói đến một nửa, tay Yuna lại véo một cái ở trên lưng Thái Hòa: "Vậy mà ở trong thế giới tinh thần, làm ra chuyện như vậy với ta, biết rõ ta đau nhiều lắm không! Thế giới tinh thần cũng sẽ không để cho ta cảm thấy hưởng thụ đau đớn đâu, nó là căn cứ ý thức ta, ít nhất là trong ý thức thuộc về nhân loại. Đau đớn là rất khó chịu được. Hơn nữa ở trong thế giới tinh thần của ta, đau đớn cũng là mạnh mẽ gấp đôi so với lúc trước đây!"

"A a! Đau... Ta cũng không phải là không có biện pháp hay sao!"

Thái Hòa nhe răng nhếch miệng nói: "Nhưng mà cảm giác đau có phải là tăng lên quá nhiều hay không!"

Ánh mắt Yuna đã khôi phục lại như bình thường, trên mặt nàng lại hiện ra một chút sắc thái tức giận ngượng ngùng: "Hừ, trước kia đã từng gặp ở trên mạng, nói... Loại thời điểm bành~ bạch~ bành~ bạch~ sẽ đau vô cùng, giống như dưa leo nhét vào trong lỗ mũi vậy. Tiềm thức cho rằng như vậy, cho nên..."

"Ngươi lại xem bậy bạ gì trên trên mạng rồi..." Thái Hòa lập tức không biết nói gì. Ngày hôm sau. Thái Hòa lập tức không thể chờ đợi được mà dẫn dắt ba người Lê Bống đi ra ngoài, Ca Cao chắc chắn bị hắn lưu lại giữ nhà.

Bọn họ vẫn mãi đi về phía trước phía phương hướng nhà ga, mãi cho đến khi khoảng cách với hai con rối Zombie còn khoảng chừng hai ngàn năm trăm mét.

Đây là cự ly điều khiển trước mắt của Thái Hòa, nhưng mà còn chưa đạt tới cực hạn.

Nếu như không để ý tinh thần lực tiêu hao thật nhanh. Trên thực tế hắn có thể kéo dài khoảng cách này đến khoảng chừng trên dưới ba ngàn mét. Ở khu vực tòa nhà dày đặc, đây đã là một con số quá mức đáng sợ.

Chuyện này đồng nghĩa Thái Hòa hoàn toàn có thể giấu kín ở một nơi hết sức an toàn, sau đó giết người cho trong lúc vô hình.

Sự đáng sợ của Dị năng giả, ngay ở loại phương thức công kích xuất quỷ nhập thần này. Làm cho người ta khó lòng phòng bị.

Nhưng mà đối mặt Zombie thành đàn, ưu thế của Thái Hòa ngược lại cũng không lớn. Chung quy hắn còn là một nhân loại, hơn nữa từ ngoài ra mà nói, vẫn còn e ngại một người thường cầm súng.

“Nơi này có một trường trung học, hôm nay vừa lúc ở nơi này, chúng ta lại đến luyện tập phối hợp một chút. Đương nhiên cũng thử nghiệm một chút, thực lực của Yuna tăng lên tới tiêu chuẩn gì rồi.”

Chương 657: Nếu Thua Đánh Mông Ngươi

Thái Hòa nói ra đơn giản một chút tất cả những mục tiêu của ngày hôm nay.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều đang tò mò mà nhìn chằm chằm vào Yuna, nàng lập tức lộ ra một chút thần sắc kỳ dị, ho khan một tiếng, nói ra: "Đừng nhìn chằm chằm vào ta có được hay không..."

"Quả nhiên sau khi có nhân tính, cho dù sẽ có một chút ngại ngùng, nhưng vẫn sẽ biểu hiện ra phản ứng xứng đáng đây... Thời điểm không có tiến vào trạng thái Zombie, hoàn toàn chính là Yuna lúc trước."

Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ.

"Thật ra phối hợp mà nói không nhất định phải cùng nhau chiến đấu chung." Yuna đột nhiên nói ra, "Ngươi quên mình đã học võ hay sao? Một ít chiến thuật ta cũng biết vậy, luyện tập bình thường cũng có phối hợp cùng một tổ đội phối hợp chiến đấu."

"Đúng vậy, ta quên ngươi cũng là một thành viên trong gia tộc kiếm đạo. Vậy ngươi nói một chút suy nghĩ của ngươi." Thái Hòa nói ra.

Yuna gật gật đầu: "Nếu đã muốn biết thực lực trước mắt của ta, lại muốn phối hợp mà nói, không bằng như vậy... Chia tổ đi a. Ta và chị Lê Bống cùng một tổ, ngươi và chị đại cùng một tổ, sau đó đối kháng với nhau, như thế nào đây? Đương nhiên, ngươi không thể chuyển đổi thị giác, nếu không chúng ta nhất định sẽ

thua trận.”

“Như vậy... Không thành vấn đề!”

Thái Hòa lập tức gật đầu, xác thực làm như vậy hiệu suất cao hơn nhiều, hơn nữa so với chiến đấu đơn thuần với Zombie càng có ý nghĩa hơn.

“Chẳng qua nếu như là đối kháng đơn thuần để tránh quá không thú vị, đồng thời tiến hành trận đấu săn bắn như thế nào? Ai đến tầng cao nhất của trường học trước, người nào săn bắt được chất gel virus nhiều hơn, người đó coi như là thắng. Ngoài ra chỉ cần xác định một kích này không cách nào tránh né, hơn nữa sẽ tạo thành tổn thương chết chắc, coi như là bị đào thải nha. Ta sẽ không thật sự chém xuống.”

Yuna lộ ra một chút nụ cười giảo hoạt, nói ra.

“Nhưng chị đại vẫn là một tổ với ngươi nha.” Thái Hòa đột nhiên nói ra.

“Như vậy các ngươi không là ở trong thế yếu hoàn toàn hay sao?” Ngô Thanh Vân cười hì hì, thò tay sờ sờ gò má Thái Hòa, nói ra, “Không liên quan đâu, ta sẽ chăm sóc ngươi nha, muốn cân nhắc một chút một tổ với ta hay không, em trai?”

Mà ngay cả Lê Bống cũng gật gật đầu, hơi lo lắng nói: “Các nàng... Các nàng đều là Cấp thủ lĩnh...”

Thái Hòa tự tin cười cười: “Ta đây là để cho trận đấu trở nên càng công bằng một chút. Còn nữa, tay chị đại làm sao đột nhiên lại mò tới phía dưới rồi! Ta biết ngay ngươi nói chiếu cố là rắp tâm bất lương!”

“Thật quá đáng rồi, rõ ràng xem ta là đối tượng giao phối, cũng không để cho ta sinh con, còn không muốn bất kỳ lúc nào bất kể ở đâu giao phối với ta...” Ngô Thanh Vân vừa cười vừa nói. Bộ

dáng dáng uất ức của nàng thật sự là cực giống yêu nghiệt xà tinh, Thái Hòa lập tức cũng không nhịn được nữa cảm giác được một luồng tà hỏa bay lên từ bụng.

Nhưng mà sức khắc chế hắn vẫn phải có, lúc này cũng không phải là thời điểm đánh dã chiến.

Hơn nữa nếu là hắn thật sự chịu đồng ý mỗi lần như vậy mà nói, chỉ sợ sớm đã thành người khô. Miệt mài cũng cần vừa phải.

“Ta là nhân loại, không phải Zombie có thể một ngày đại chiến ba trăm hiệp! Ngoài ra đừng tưởng rằng ngươi là Zombie có thể bất kỳ lúc nào bành bạch bành bạch, trước mắt tăng thực lực lên mới là chuyện chính nha! Cuối cùng nói một câu, ngươi không có sinh con xác thực không phải ta sai!”

Nghĩ như thế nào đều là mỗi lần ta bị virus gạt bỏ vô số con cháu nha! Thái Hòa đau buồn than thở nghĩ.

Thái độ kiên quyết của hắn, điều này làm cho Ngô Thanh Vân và Yuna lập tức liếc mắt nhìn lẫn nhau.

“Hì hì, vậy được rồi, không sau một lát thua mà nói, đêm nay cần phải nghe lời ta nha.”

Ngô Thanh Vân lưu luyến mà lấy tay ra, ánh mắt này giống như muốn ăn sạch hắn, làm cho Thái Hòa lập tức rùng mình một cái.

Yuna cũng cười cười: “Chị Lê Bống, ngươi cũng đến đỉnh Zombie Lên Cấp rồi, đơn thuần thể năng và năng lực chiến đấu, chắc là không kém bao nhiêu với ta mà? Nói không chừng còn muốn mạnh hơn nha. Nhưng ngươi nếu thua mà nói, ta lập tức đánh cái ấy của ngươi là được rồi.”

“Là... vì sao?”

“Bởi vì ngươi là lão đại nha!”

“Ê, đừng khi dễ chị Lê Bống... A! Người nào véo ta? !”

Với tư cách là một trường trung học duy nhất khu vực gần đây, trường này học xây dựng cực kỳ lớn, hơn nữa nhìn vào một cái, khắp nơi đều là Zombie.

Thái Hòa và Lê Bống từ sau một chỗ tường rào trực tiếp leo đi vào, rơi vào trong bụi cỏ dãy nhà thí nghiệm.

Hắn mở ra dò xét tinh thần, tra xét tình huống đơn giản trong dãy nhà thí nghiệm một chút.

Sau khi tăng lên tinh thần lực, thời điểm cái vòi khi chưa hóa thành thực chất, năng lực xuyên qua chướng ngại vật mạnh hơn rất nhiều.

Trong tầng một và hai tòa nhà thí nghiệm có một vài đoàn ánh sáng tinh thần, trong đó một ít đã có dao động yếu ớt, xem ra rất có thể là Zombie biến dị.

Chương 658: Huấn Luyện

“Sau khi Tinh thần lực mạnh mẽ quả nhiên thuận tiện hơn rất nhiều, mặc dù còn đột phá không nhiều chướng ngại, trực tiếp phát hiện tình huống ba tầng phía trên, nhưng như bây giờ cũng tiến bộ hơn so với trước kia rất nhiều. “

Thái Hòa thoả mãn gật đầu, sau đó nói ra với Lê Bống: “Lầu một 3 con, lầu hai 4 con.”

Nếu như lúc này có Ca Cao ở đây, đại khái Thái Hòa có thể đem tình huống chính mình phát hiện chuyển đổi qua thị giác, truyền lại cho Lê Bống.

Nhưng mà bây giờ cách xa nhau cự ly quá xa, cũng đã hạn chế lại loại dị năng này.

Lê Bống lập tức nhanh nhẹn mà trèo lên một cánh cửa sổ, sau đó nhảy vào đi.

Lê Bống thực lực Zombie Lên Cấp đỉnh phong, dọn dẹp sạch mấy con Zombie biến dị, quả thật là cực kỳ dễ dàng.

Chính Thái Hòa thì dùng cái vòi tinh thần hóa thành thực chất quấn vào cánh cửa sổ một căn phòng ở lầu ba, sau đó đem chính mình treo lên đi.

Những ngày này hắn đối với cái vòi tinh thần sử dụng đã càng ngày càng thuần thục, động tác giống như vậy cũng đã trải qua luyện tập không dưới trăm lần, sử dụng lưu loát không giống như trước kia vậy.

Trong chớp mắt, Thái Hòa tựa như treo một sợi dây kéo vô

hình vậy, xuất hiện ở cửa sổ lầu ba.

Đây là một gian phòng học thí nghiệm sinh vật, hắn mới vừa xuất hiện, một con Zombie lập tức kêu "grừ grào" từ trên đài thí nghiệm nhảy lại đây, nhào về phía hắn.

"Có cần nhiệt tình như vậy hay không đây..."

Thái Hòa bất đắc dĩ trợn mắt trừng một cái, khi cự ly con Zombie này cách xa hắn không tới hai thước, bỗng nhiên nó như diều đứt dây rơi xuống đi xuống, mi tâm thì có thêm một cái lỗ máu.

"Lần này không chỉ có hoàn toàn xỏ xuyên qua, hơn nữa vừa vặn bắn tung toàn bộ chất gel virus ra, giống như nghiêng nghiêng bắn vào một mũi tên vậy... Tiến bộ lớn nhất vẫn là mặt chính xác..."

Lại có hai con Zombie chia ra từ hai bên nhào đầu về phía trước, Thái Hòa lấy phương pháp công kích giống như vậy mà chuyên tiến hành ứng đối.

"Một con trúng mục tiêu mắt trái, tổn thương xỏ xuyên qua. Một con Zombie khác bị bắn thủng cái cằm. Bị xương cốt ngăn cản, lực đạo tính toán không đủ, cho nên không thể xuyên thủng hay sao..."

Cái vòi tinh thần từ chỗ cái cằm con Zombie kia chỉ có một lỗ máu trong miệng đục lỗ đi ra ngoài, hắn phun lấy máu ngã xuống.

"Hiểu rõ. Đem lực đạo lại lớn thêm một phần ba, cũng đủ để tạo thành tổn thương xỏ xuyên qua, đạt tới hiệu quả một kích trí mạng."

Thái Hòa ngồi xổm xuống đi nhặt lên một khối chất gel dính máu bỏ vào trong túi áo, đồng thời phân tích tổng kết kinh nghiệm trong chiến đấu mới vừa rồi.

Một ít dị năng giả sau khi có được dị năng. Lập tức cảm giác mình thoáng chốc có được lá gan lớn, yên tâm thoải mái mà hưởng thụ lấy ánh mắt người thường kính sợ, hoặc là cảm giác mình có thể giết Zombie cũng đã đầy đủ, hưởng thụ cuộc sống hiện tại.

Nhưng Thái Hòa lại bởi vì gánh vác trách nhiệm phải bảo vệ ba người Lê Bống, cho nên gần như không lúc nào dừng lại luyện tập. Trách nhiệm càng nặng, cần trả giá cũng lại càng nhiều.

“Loại lực đạo này đại khái cũng đủ...”

Cái vòi tinh thần công kích giống như vậy, mỗi lần tiêu hao sức mạnh tinh thần lực đều không sai biệt lắm, đây cũng là nguyên nhân chủ yếu Thái Hòa lựa chọn headshot.

Bằng tiêu hao ít nhất, tạo ra tổn thương lớn nhất. Cam đoan một kích giết chết. Vị trí này mạnh hơn nhiều so với nhắm vào thân thể đối phương.

“Nếu như mỗi lần đều có thể khống chế độ khác biệt ở trong một phạm vi mà nói. Cơ bản là ta có thể duy trì chiến đấu liên tục trên ba tiếng đồng hồ nha. Lúc này chắc là cũng đủ, đủ để ứng với phó với phần lớn nguy cơ. Nhưng trước mắt thể năng vẫn còn chưa theo kịp, nếu như lại tiếp tục tăng trưởng lên mà nói... Tóm lại trước hết cứ dùng hết máu tươi Nữ Hoàng Bạch Tuộc trong tay đi. Sau đó thử xem hiệu quả rồi nói sau.”

Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ đến kế hoạch bước kế tiếp.

Sau khi cùng Lê Bống dọn dẹp xong lầu một và lầu hai dãy phòng dạy học này, Thái Hòa cũng đã dùng cái vòi tinh thần kéo sạch đám Zombies từ lầu ba và lầu bốn nhảy lầu xuống đất. Sau đó lặng yên không một tiếng động mà đứng ở trước cửa phòng, Lê Bống hơi tò mò mà hỏi thăm: “Hòa Ca, đây là ngươi... Đang làm gì đó?”

“Ừ? Thấy thế nào, có phải là cảm thấy loại tư thế thiên ngoại phi tiên này của ta hết sức đẹp trai hay không?”

“Vì sao không đi cầu thang đây này? Thời gian... Không phải không sai biệt lắm hay sao?” Lê Bống nháy mắt mấy cái, hỏi...

Thái Hòa lập tức cười xấu hổ nói: “Ta bây giờ còn chưa quen thuộc phương pháp hạ xuống chứ sao... Không phải mỗi người đều có thể thoải mái vui sướng mà nhảy lầu nha...”

Đây là biện pháp hắn suy nghĩ giúp chính mình chạy trối chết, nhưng bởi vì cảm giác khẩn trương, tốc độ hắn rơi xuống ngược lại khá chậm so với lúc bay lên.

Chỗ thiếu hụt tinh thần lực ở nơi này, một khi bản thân dị năng giả sinh ra một ít tư tưởng lộn xộn, ví dụ như bất an, hoặc là sợ hãi, như vậy lúc sử dụng dị năng tinh thần hiệu quả thực tế sẽ giảm bớt đi nhiều, thậm chí là tự động bị gián đoạn.

Chương 659: Mắc Mưu

Lúc chiến đấu cũng giống như vậy, Thái Hòa dần dần đã lục lọi ra một quy luật, đó chính là, khi hắn cho rằng dùng bao nhiêu lực đạo có thể tạo ra tổn thương như vậy, có thể khống chế sức mạnh phát ra tinh thần lực ở trong phạm vi này.

Nhưng mà trong chiến đấu, cũng không phải mỗi người đều có thể vững tin đối với chuyện này.

Một khi dao động, sức mạnh công kích cũng sẽ lập tức giảm xuống rất nhiều.

Những điều này là quy luật do chính Thái Hòa tổng kết ra tới, hơn nữa cũng là chuyện khó khăn nhất lúc mới bắt đầu nắm giữ.

Đến bây giờ mà nói, hắn còn đang trong giai đoạn học tập.

“Không nói những chuyện này, chúng ta phải nắm chặt thời gian. Chẳng may bị hai cô bé kia thắng, chúng ta cũng phải thê thảm!”

Ngôi trường trung học này rất lớn, tổ hai người lựa chọn chọn lối vào, chính là hai góc đối, điểm chính giữa chính là khi nhà dạy học.

An bài như vậy cam đoan cơ bản là công bằng, ít nhất giữa hai bên phải đối mặt số lượng Zombie cũng rất nhiều.

Ở trên con đường này, còn có thật nhiều tòa nhà.

Yuna đề xuất kèm thêm một trận đấu săn bắn, hiệu quả xác thực rất không tệ.

Nếu như liên tục chạy về phía dãy nhà trung tâm, Thái Hòa cố gắng hết sức ứng phó, phỏng chừng cần tốn hao thời gian 5 phút.

Nhưng bởi vì chỉ có thể săn giết nhiều Zombie biến dị hơn, kết quả lúc Thái Hòa đuổi tới lầu dạy học, đã tốn hao hơn một tiếng đồng hồ.

Thấy dường như Zombie chung quanh cũng không có gì khác thường, Thái Hòa lập tức lộ ra một chút sắc mặt hưng phấn. “Nha đầu, xem ra chúng ta thắng.” Thái Hòa nói ra.

Nhưng Lê Bống lại lắc đầu: “dường như... dường như không nhất định.”

Rất nhanh Thái Hòa cũng phát hiện vấn đề, tinh thần hắn dò xét ở bên trong, tất cả lầu một và lầu hai lại đều là Zombie biến dị, ngay cả một con Zombie bình thường cũng không có xuất hiện.

Trong lòng của hắn vừa nhảy lên một cái, tranh thủ thời gian ngẩng đầu nhìn lại phía trên lầu, vừa vặn trông thấy Yuna đang gục ở bên cửa sổ lầu bốn, trên mặt nở nụ cười mà phất tay về phía hắn.

“Đây là có chuyện gì? Tốc độ của các nàng cũng quá nhanh nha!”

Thái Hòa sửng sốt.

Yuna đứng ở trên thổi âm thanh huýt sáo, nói ra: “Vẫn chưa rõ hay sao? Ta và chị đại đều là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, muốn xua đuổi một ít Zombie biến dị vẫn là rất đơn giản. Chúng ta tìm được bọn nó, nhưng mà không có đem giết chết bọn nó, mà là đem mang bọn nó tới nơi này, xem như là vũ khí đối kháng với ngươi! Chúng ta còn chưa đạt tới tầng cao nhất nha, bây giờ Hòa Ca ngươi xông đi lên mà nói, nói không chừng còn có cơ hội đấy!”

“Thật thông minh...”

Thái Hòa lập tức trợn mắt há hốc mồm, hắn thật sự không nghĩ tới Yuna lại sẽ có loại tư duy này, hơn nữa hết sức hiểu được lợi dụng ưu thế của chính mình.

Zombie sẽ tự hỏi, quả

"Không, xác thực còn có cơ hội, hiện trong tay các nàng một khối chất gel đều không có! Coi như là các nàng đến tầng cao nhất, nhưng mà không có chất gel, kết quả vẫn là thua!"

Thái Hòa đột nhiên nghĩ đến một điểm mấu chốt. Hắn kéo Lê Bống một cái, hai người từ chỗ ẩn thân chạy đến.

Tiếng la của Yuna đã để Zombie bên ngoài bắt đầu bạo động, bọn họ vừa xuất hiện, những con Zombies này lập tức xông lại phía Thái Hòa, nhìn cảnh tượng vẫn rất là kinh người.

Lê Bống "Chà chà" một tiếng rút ra Đường đao, thả người nhảy lên nghênh đón.

Mà những con Zombies kia vòng qua nàng, thì trong lúc gần bên người Thái Hòa đều ngã xuống.

"Cầm cái vòi tinh thần khống chế ở trong khoảng cách nhất định, càng có thể tiết kiệm tiêu hao tinh thần lực. Cái này gọi tầm quan trọng có thể duy trì tác chiến liên tục..."

So với giết chóc điên cuồng, phương hướng Thái Hòa luyện tập càng thiên hướng về như thế nào rất nhanh và chuẩn xác mà giải quyết một đống kẻ địch lớn.

Bởi vì hắn chiến đấu không chỉ có một mình Zombie, còn có nhân loại cầm trong tay vũ khí!

Tòa nhà giảng dạy xác thực có số lượng rất nhiều Zombie biến dị, bọn họ bị dẫn tới nơi này hay sau, gần như ngăn chặn hoàn toàn đường đi của Thái Hòa.

Sau một trận chiến đấu kịch liệt, Thái Hòa xoa mi tâm đứng ở sau cánh cửa tầng thượng, Lê Bống thì vác theo Đường đao còn đang nhỏ máu tươi theo ở phía sau.

“Hít hà! Tất cả chất gel đều lấy vào trong tay, kế tiếp chính là xử lý hai cô gái nhỏ này...”

Thái Hòa vừa mới mở ra cửa tầng thượng, đã nhìn thấy Yuna đang đứng ở cách đó không xa nở nụ cười trên mặt mà nhìn qua hắn.

Hắn lập tức nhảy lên trong lòng một cái, thầm kêu một tiếng không ổn.

Một đạo bóng đen nhảy xuống từ đỉnh đầu hắn, trực tiếp đánh về phía hắn.

Đạo bóng đen này giống như là rắn độc đánh lén vậy, tốc độ nhanh đến làm cho người ta khó có thể tưởng tượng, mà ngay cả Lê Bống cũng không kịp phản ứng nữa.

Trong nháy mắt khi Thái Hòa cảm giác được nguy hiểm, cái vòi tinh thần lập tức ngăn cản ở trân đỉnh đầu của mình.

Nhưng mà đạo bóng đen này lại cũng không bởi vì công kích hắn, thời điểm khi hắn dùng cái vòi tinh thần bảo vệ chính mình, lại cảm giác túi tiền đột nhiên chợt nhẹ.

Chương 660: Tra Tìm Huyết Thống

“Ngươi thua rồi.”

Ngô Thanh Vân cầm lấy cái túi chứa chất gel kia, cười hì hì đứng ở bên người Yuna, nói ra.

Thái Hòa lập tức nở nụ cười khổ: “Được rồi, các ngươi tính toán ta như thế này. Nhưng mà... Có thể nhìn thấy các ngươi phối hợp tốt như vậy, ta thật vui vẻ. Lực lượng cá nhân dù sao có hạn, chúng ta có thể cùng nhau luyện tập hóa thành một chỉnh thể, mới có thể phát huy sức chiến lớn nhất đấu. Trước hết vấn đề của các ngươi chính là trong lúc hành động hoàn toàn không có phối hợp lẫn nhau, hiện giờ xem ra cuối cùng đã giải quyết vấn đề.”

Lúc đi đến trước mặt Yuna, Thái Hòa tay giơ lên, vỗ một cái ở trên kiều đồn nàng: “Nhưng vẫn phải trừng phạt.”

“A!” Yuna kinh hãi kêu một tiếng, “Vì sao đánh ta!”

“Muốn đánh là đánh thôi! Ai bảo ngươi là bạn cái của ta chi.” Thái Hòa làm mặt quỷ vừa cười vừa nói.

Ngô Thanh Vân bên kia vừa định chuồn đi, lại bị Thái Hòa dùng cái vòi bắt lấy, sau đó trên kiều đồn cũng không thể may mắn thoát khỏi mà truyền đến “Bộp” một tiếng.

“A... Ai nha, bộ dáng rất có cảm giác, lại vỗ một cái được không?”

Sau đó thời gian trong cả ngày nay, team của Thái Hòa nếm thử đủ loại phương pháp huấn luyện, trong khi huấn luyện chủ

yếu là rèn luyện phối hợp, còn có khai quật tiềm năng.

Sau khi thăng cấp thành Cấp Thủ Lĩnh, thật ra thực lực của Yuna không khác nhau lớn so với lúc trước kia, nhưng trí lực của nàng lại được tăng trưởng lên thật lớn.

Tư duy nhân loại làm cho nàng có thể kiềm chế bản tính giết chóc của Zombie, dùng phương thức càng phức tạp đi tự hỏi vấn đề.

Trên thực tế, Yuna rất có thiên phú phương diện làm như thế nào lừa người khác.

“Vừa vặn vốn ta cũng không phải là người bụng da đen tối gì, sau này phương diện này sẽ giao cho ngươi. Mục tiêu chính là gài bẫy kẻ địch chúng ta, dùng giá phải trả nhỏ nhất đổi lấy thắng lợi lớn nhất.”

Thái Hòa biểu lộ nghiêm túc nói ra.

“Ừ. nhưng mà nói trở lại, Hòa Ca ngươi tính toán bóp ngực ta cho tới khi nào?” Yuna mặt mỉm cười mà hỏi thăm.

Thái Hòa mặt không đổi sắc: “Có sao? Ta chỉ đang dùng ngươi bộ ngực luyện tập sức cảm giác cái vòi mà thôi.”

“Như vậy... Cảm giác như thế nào?”

“Mặc dù nhỏ, nhưng tính chất mềm mại có co dãn, tiềm lực phát triển vẫn rất lớn.” Thái Hòa ngẫm lại, tổng kết nói.

“Chị đại có am hiểu khác. Chính là đánh lén. Học tập Yuna một chút kỹ xảo đánh lén, tranh thủ mỗi lần lúc phóng ra cũng có thể làm được một kích phải chết. Ngươi như bây giờ, thật ra rất lãng phí tiềm lực của ngươi. Rõ ràng rất giỏi về che dấu hơi thở, thậm chí ngay cả dò xét tinh thần của ta đều không thể bắt được chuẩn xác, đồng thời động tác cũng có thể tăng lên tới cực hạn ở trong

nháy mắt, nhưng kỹ xảo đánh giết thì lại là một newbie gà mờ."

Sau khi nghe Thái Hòa nói xong, Ngô Thanh Vân ngồi ở bên giường lập tức gật gật đầu: "Không thành vấn đề, ta đã tìm đến Yuna học tập. Cũng may trí nhớ của Zombie là tương đối tốt, mặc dù ta không có cơ sở phương diện này. Nhưng mà bắt đầu học không xem như quá khó khăn."

"Về phần phương hướng phát triển của Lê Bống, nàng phát triển rất cân đối. Cho nên cũng như những Zombies khác vậy, nàng có năng lực khôi phục mạnh mẽ, và năng lực cận chiến xuất sắc. Sau khi tiến hành huấn luyện, ở phương diện cận chiến. Chắc là Lê Bống có thể chèo chống thời gian dài nhất."

Mặc dù phát triển toàn diện hơi lộ vẻ trung dung, nhưng mà mới có lợi.

Ví dụ như Ngô Thanh Vân vậy, một khi kẻ địch sau khi kéo ra một chút khoảng cách với nàng, tính chất uy hiếp của nàng lập tức trở nên hạ xuống rất thấp.

Mà thủ đoạn công kích của Lê Bống thì phong phú hơn một ít, Thái Hòa không để cho nàng học tập kỹ xảo chiến đấu gì, với tư cách là chủng tộc chiến đấu trời sinh, Zombie có thiên phú cực kỳ khủng khiếp ở phương diện chém giết. Nhưng trong ba nữ Zombies. Cũng chỉ có nàng mới có thể phát huy ra hoàn mỹ loại thiên phú này.

Mặc dù Yuna và Ngô Thanh Vân ở một phương diện nào đó đặc biệt nổi bật, nhưng chỗ thiếu hụt lại cũng rất nổi bật.

Ở trong mấy ngày nay, đội quân tiên phong của quân doanh Đại Bàng vẫn mãi không có động tĩnh gì quá lớn.

Mỗi ngày bọn họ đều sẽ phái ra mấy đám người đi, xem ra vẫn còn giai đoạn sưu tập tình báo.

Nhưng mà cổ không khí chỉnh đốn khắc nghiệt này. Vẫn có thể làm cho người ta cảm giác được rõ ràng, chỉ sợ cách động tác lớn của bọn họ cũng không xa...

Hôm nay, từ trong trạm gác đi ra ba người, cầm đầu một thanh niên đầu tóc rối bời. Nhìn qua rất chán chường, hắn ngậm một điếu thuốc. Trong tay đang liếc nhìn một ít tư liệu.

“Trần Lao Công đã nói như vậy hay sao? Xác thực đi theo dị năng giả kia có một cô gái tên là như vậy hay sao?”

Thanh niên cũng không ngẩng đầu lên mà hỏi thăm.

Một người thanh niên trong số đó mặc trang phục ngụy trang gật gật đầu: “Hắn đã nói như vậy.”

Chương 661: Nhìn Lén

“Ừ, nhìn qua hình dung từ bên ngoài, rất có thể chính là nàng. Đáng ghét, vì sao bọn họ còn không báo cáo sớm một chút! hiện giờ cơ bản không biết dị năng giả kia đi đâu!” Sau khi gầm thét vài câu, hắn quay đầu nhìn về phía một thanh niên khác không nói một lời, nói ra, “Dù sao lần này phải xin nhờ ngươi, Vũ Linh.”

Người này mặc một bộ áo gió màu đen, cái eo thẳng tắp, nhìn qua không quá giống là quân nhân, càng giống là sát thủ lạnh lùng.

Hắn nhìn đồng hồ một cái, chậm rãi mà mở miệng hỏi: “Ngô Thanh Báo, vì sao ngươi nhất định phải đi tìm nàng đây này? Ta biết rõ nàng là em gái của ngươi, nhưng ở trong loại thời buổi này... Thân tình cái gì, ngươi chắc là cũng đã lạnh nhạt nha, mỗi người đều mất đi rất nhiều.”

Ngô Thanh Báo lập tức biểu lộ trở nên hơi kỳ dị: “Nếu như ta nói, là bởi vì ta sống được tới hiện giờ càng ngày càng mệt mỏi đây này? Sống thật giống với Zombie vậy, mỗi ngày sở dĩ còn đứng ở nơi này, đều chỉ là một nguyên nhân, sống sót. Nhưng loại chuyện này đối với động vật mà nói dễ dàng, nhưng đối với nhân loại mà nói, thì lại hơi đơn điệu nhàm chán.”

“Thật đúng là lý do nhàm chán. Hiểu rõ, ta sẽ giúp ngươi, dù sao trước kia ngươi cứu ta một mạng. Nhưng mà lần này vẫn phải ưu tiên nhiệm vụ trước, có thể hay không?” Vũ Linh nói ra.

Ngô Thanh Báo gật gật đầu, lại nhìn về phía người còn lại: “Kim Tử Long, ngươi nói nhiệm vụ chúng ta lần này đi.”

“Trước tiên tra tìm một lần tất cả khu vực xung quanh đây có thể sưu tập được viên đạn, căn cứ biểu hiện tình báo, có một cục

cảnh sát, còn có một quân phân khu. Bây giờ chúng ta phải thoát khỏi khốn cảnh thiếu thốn viên đạn nghiêm trọng, nhưng mà sau khi thành lập xong vành đai cách ly lần này, dĩ nhiên là có thể thu lấy được rất nhiều tài nguyên. Trong Sài thành quân đội đóng quân rất nhiều, lưu lại vật tư cũng có không ít."

Sau khi Kim Tử Long nói xong, hơi chờ mong mà thở dài: "So với Sài Thành, tài nguyên Long Thành vẫn còn quá ít. Mặc dù núi cao nước sâu long bàng hổ cứ, dùng để xem như khu sản xuất cũng không phải sai, nhưng phải nuôi sống nhiều người như vậy, vẫn phải là Sài Thành mới được. Ta nhớ được nơi này chắc là còn có kho vũ khí nha? Chẳng qua là vị trí không rõ ràng lắm." "Yên tâm đi, bất kể là kho vũ khí hay vẫn là nơi nào, đều chắc chắn sẽ là vật trong bàn tay chúng ta."

Ngô Thanh Báo rất là tự tin mà nắm chặt tóc trước trán, nói ra.

Hắn biểu lộ thoải mái mà từ bên hông rút ra một thanh đao chiến thuật, mở ra cánh tay mình, sau đó đưa đao chiến thuật dính đầy vết máu chính mình, cho Vũ Linh: "Như vậy thì xin nhờ."

Sau khi Vũ Linh nhận lấy thanh đao, cẩn thận mà ngửi, sau đó lại lè lưỡi liếm liếm.

Theo hắn chậm rãi nhắm mắt lại, ánh mắt của Ngô Thanh Báo trở nên hơi khẩn trương lên.

"Không được, cảm ứng không tới. Có thể là vấn đề cự ly." Vũ Linh mở to mắt, lắc đầu.

Giờ phút này ánh mắt hắn hết sức đáng sợ, gần như tất cả đều là tròng trắng mắt, giống như là muốn trừng đi ra vậy, qua một hồi lâu mới từ từ khôi phục bình thường.

"Đáng chết!"

Ngô Thanh Báo nhận lấy đao chiến thuật, tức nổi giận mắng

một câu.

“Bất kể như thế nào, trước hết đi chấp hành nhiệm vụ thôi. Ta đã nhớ kỹ mùi vị, nếu quả thật có quan hệ huyết thống với ngươi xuất hiện ở gần trong vòng ba cây số, ta cũng có thể cảm ứng được.”

Lời nói này của Vũ Linh làm cho biểu lộ của Ngô Thanh Báo hòa hoãn một ít, sau khi ba người bọn họ phân biệt phương hướng một chút, lập tức dọc theo con đường này rất nhanh biến mất ở trong khu kiến trúc.

Mà lúc này Thái Hòa ở trong nơi trú ngụ tạm thời trong thì thở ra một hơi thật dài: “Chẳng biết tại sao đột nhiên cảm giác được có người đang dò xét, hơn nữa trực tiếp lập tức dò xét đến nơi này của ta, khá tốt kịp thời che đậy, đối phương còn chưa kịp phát hiện. Đến tột cùng ba người kia là làm cái gì?”

Cổ dò xét tinh thần mới vừa rồi rất quỷ dị, nếu như không phải tinh thần lực của Thái Hòa đã rất mạnh mẽ, chỉ sợ lập tức sẽ bị đối phương phát hiện.

Nhưng mà loại cảm giác này, so với loại dò xét tinh thần lực này của Trần Lao Công lại có khác nhau rất lớn, đáng tiếc tình báo không đủ, Thái Hòa cũng không có cách nào phân tích ra đến tột cùng đối phương là có dị năng gì.

Hắn kịp thời thông qua xếp vào con rối Zombie tra tìm một chút tình huống chỗ đội quân tiên phong, kết quả là phát hiện ba người kia, đương nhiên cũng nhìn thấy hành động quái dị của bọn họ.

“Người dò xét, chắc là thanh niên nhắm mắt kia a...”

Cùng lúc đó, ở góc rẽ đường phố, Vũ Linh vẫn đang sắc mặt bình tĩnh đột nhiên nói ra: “Mới vừa rồi ta nhìn thấy một con

Zombie rất kỳ quái.”

“Zombie ngoài dự tính hay sao? Ngoài dự tính ở đâu?” Kim Tử Long tò mò hỏi.

Vũ Linh biểu lộ trở nên cổ quái: “Dường như nó... Đang nhìn lén chúng ta vậy. Rõ ràng có thể trông thấy chúng ta, cũng nhưng mà không tới công kích, chuyện này quá không phù hợp lẽ thường.”

“Còn có loại chuyện như vậy hay sao? Đi xem!” Ngô Thanh Báo lập tức nổi lên hứng thú.

Chương 662: Sát Thủ Người Mới Gia Nhập

“Thời điểm ta vừa mới dò xét, mặc dù không có cảm ứng được em gái của Ngô Thanh Báo, nhưng lại ngoài ý muốn phát hiện hắn. Vì để tránh cho đánh rắn động cỏ, cho nên không có lập tức nói cho các ngươi biết.”

Vũ Linh vừa dọc theo chân tường lén lút di động tới, vừa thấp giọng nói ra.

Khi hắn đi theo phía sau Ngô Thanh Báo và Kim Tử Long, thần sắc hai người khác nhau.

Dường như Ngô Thanh Báo tương đối hưng phấn, tay của hắn không ngừng mà dắt tóc của mình, biến tóc trên trán thành một đống rối nùi: “Nói như vậy là bắt đầu..., chúng ta có khả năng ở trong lúc vô tình phát hiện một con Zombie cao cấp nhất hay sao? Quả nhiên, em gái thân ái của ta chính là phúc tinh của ta, còn chưa có gặp mặt cũng đã đưa tới lễ vật cho ta...”

“Con Zombie này rõ ràng là Vũ Linh phát hiện nha... nhưng mà, Zombie cao cấp nhất hay sao? Chẳng lẽ là cái chủng loại đã từng đến công kích qua nơi trú quân kia?”

Kim Tử Long mở to hai mắt nhìn, hỏi.

Vũ Linh gật nhẹ đầu: “Nếu như ngươi nói là cái con Zombie đã bỏ trốn kia mạnh nhất, như vậy ta nghĩ Ngô Thanh Báo nói đúng là ý này.”

“Làm sao có thể! Con mắt kia đâu rồi? Nhìn rõ ràng con mắt

hay sao?"

"Ta chỉ là nhìn thoáng qua, không có chú ý tới tình huống con mắt..." Vũ Linh hơi xấu hổ nói.

Kim Tử Long khó có thể tin nói: "Nếu thật là cái loại Zombie mạnh nhất này mà nói, như thế nào hắn sẽ bỏ qua nhiều thịt mỡ trước miệng mèo như vậy mà không nhào đến ăn, chỉ là trốn ở một bên xem đây này? Hơn nữa, Sài Thành lớn như vậy, cho dù sinh ra đời mấy con Zombies mạnh nhất, cũng không trở thành xui xẻo như vậy, chúng ta vừa vặn đã gặp phải một con nha? !"

Lúc hắn nói chuyện biểu lộ hơi khẩn trương, dĩ nhiên cực kỳ kiêng kị với cái loại "Mạnh nhất Zombie" này, thậm chí hơi sợ hãi.

Vừa nghe đến Ngô Thanh Báo nói có khả năng gặp phải loại Zombie mạnh nhất này, hắn lập tức cũng đưa ra phản đối.

"Ha ha. Ngươi nói cũng đúng vậy. Nhưng ngoại trừ loại này Zombie cấp bậc mạnh nhất ra, ta thật sự không nghĩ ra còn có Zombie nào khác sẽ làm ra chuyện khác thường như vậy. Căn cứ từ trong lời nói của Vũ Linh, con Zombie này trốn ở trong bụi cỏ, giống như là cái lính trinh sát ẩn nấp vậy. Loại hành vi quan sát nhân loại này. Sau đó tìm kiếm thời cơ công kích tốt nhất, chỉ có Zombie cấp bậc mạnh nhất mới biết làm."

Ánh mắt của Ngô Thanh Báo càng ngày càng sáng, tần suất vò đầu bức tai cũng lập tức nhanh hơn: "Không nghĩ tới vừa vào Sài Thành lại có thể gặp được một con Zombie như vậy, thú vị. Hết sức thú vị. Chuyện này, ta càng cảm thấy hứng thú với Sài Thành. Quả thật ở đây chính là một nơi địa ngục tràn đầy đủ loại chuyện khó đoán, đi mỗi một bước nói không chừng đều có thể gặp phải chuyện vui ngoài ý muốn."

Lần này hắn ăn nói khùng điên lại để cho Kim Tử Long lập tức toát ra mồ hôi lạnh, thầm nghĩ vị đội trưởng này mặc dù rất có

thực lực, nhưng đi theo hắn cũng quá nguy hiểm một chút. Mặc dù là hắn là đội viên cũ gian dài đi theo Ngô Thanh Báo, có đôi khi cũng sẽ bởi vì loại tư duy điên cuồng này của Ngô Thanh Báo mà cảm thấy áp lực rất lớn.

Đội ngũ của Ngô Thanh Báo ở trong doanh địa Đại Bàng cũng coi là quái dị số một, số người của bọn hắn là ít nhất đấy, hơn nữa tỉ lệ tử vong cũng là cao nhất đấy.

Nhưng mà những người bị loại bỏ mất, thường thường là những đội viên mới gia nhập kia. Ngược lại là những người đội viên cũ đi theo Ngô Thanh Báo vào sanh ra tử trong nhiều trận chiến điên cuồng mà sống sót. Gần như mỗi người đều đã có năng lực một mình đảm đương một phía.

Trần Lao Công chính là xuất thân đội ngũ của Ngô Thanh Báo. Hắn bí mật sẽ giao một ít tình báo quan trọng cho Ngô Thanh Báo, loại hành vi này mặc dù ở trong doanh địa là rõ ràng ra mệnh lệnh cấm, nhưng chỉ cần không có xác thực bắt lấy bằng chứng. Cũng không ai dám đơn giản tìm tên điên Ngô Thanh Báo để gây sự.

Tên điên Báo, đây là ngoại hiệu của Ngô Thanh Báo. Hắn còn có một tên tuổi khác càng vang dội hơn: Sát thủ người mới.

Kim Tử Long lau mồ hôi trên trán một cái, nói ra: “Nếu quả thật như đội trưởng Ngô Thanh Báo nói, con Zombie này rất có thể là

“Ngây thơ. Nếu như Zombie cấp bậc mạnh nhất có dễ dàng tiêu diệt như vậy, chúng ta cũng không để cho con Zombie ở thành phố Biên Hòa chạy thoát rồi. Dù sao căn cứ tình báo trước mắt đến xem, Zombie cấp bậc này hết sức xảo quyệt, có trí lực cao cấp gần với nhân loại, bản năng chiến đấu mạnh mẽ, năng lực tự mình chữa trị gần như điên cuồng...”

Ngô Thanh Báo tặc lưỡi chạch chạch hai tiếng, duỗi ra một

ngón tay lắc lắc, nói ra.

Chương 663: Dò Xét Dị Năng

Vũ Linh cau mày gật nhẹ đầu, đồng ý nói: “Chuyện này không thể được, dù sao tình báo cũng không xác định, tất cả đều chỉ là suy đoán của chúng ta mà thôi. Hiện giờ đang thời kì mấu chốt chuẩn bị trước khi chiến đấu, tìm em gái giúp Ngô Thanh Báo còn sao nói là thuận tiện, cần phải là vì một con Zombie không hiểu thấu lại khiến người khác gác lại chuyện đã đến tay rồi, một khi bị mấy tên gia hỏa tổ tình báo biết rõ, chúng ta cũng sẽ không chịu nổi rồi.”

“Hơn nữa, đừng nói là Zombie mạnh nhất rồi, chính là Zombie trí lực hơi thấp như Zombie Lên Cấp chứng kiến rất nhiều nhân loại tới gần, cũng hiểu được bắt đầu ẩn nấp..., nói không chừng con này sẽ bỏ trốn đây này.” Ngô Thanh Báo bổ sung nói.

Trong quá trình tranh luận, ba người đã vây quanh một căn nhà cao tầng.

Vũ Linh lập tức đưa tay ngăn lại bọn hắn nói chuyện, sau đó khoa tay múa chân thủ thế thoáng một cái: “Hai mặt bọc đánh, bắt sống.”

Ba người đều đã huấn luyện có kinh nghiệm, gật nhẹ đầu sau cũng lập tức tản ra rồi.

Căn nhà cao tầng này lại đứng sừng sững ở góc đối diện với nhà ga, bên cạnh dựa vào một con hẻm nhỏ, phương hướng đi thông đúng là nơi trú ngụ tạm thời của đám người Thái Hòa.

Bên ngoài nhà cao tầng vốn là khu cây xanh, nhưng sau khi trải qua nửa năm sinh trưởng tốt, đã biến thành bụi cỏ rậm rạp.

Con rối Zombie Thái Hòa đang khống chế đang lặng yên không một tiếng động ngồi xổm trong bụi cỏ, gần như hòa thành một thể với cảnh sắc chung quanh.

Coi như là có người đi qua từ ven đường, chỉ cần con rối Zombie bất động, đối phương cũng tuyệt đối sẽ không phát hiện sự tồn tại của con rối Zombie.

Bình thường Thái Hòa đều là cố định mỗi tiếng đồng hồ chuyển đổi tầm mắt một lần, quan sát tình huống bên trong nhà ga một chút, tầm mắt cũng không có vẫn mãi dừng lại ở trên người con rối Zombie.

Sau khi mới vừa rồi thấy ba người Vũ Linh biến mất ở trong tầm mắt, Thái Hòa lập tức chuẩn bị quay lại tầm mắt trên người mình.

Nhưng vào lúc này, hắn lại đột nhiên cảm giác được một đạo kình phong đánh úp lại sau lưng.

Một bóng người đạp hắn nặng nề lên mặt đất, sau đó trực tiếp bắt được hai cái cánh tay hắn.

Chỉ nghe hai tiếng giòn vang “Răng rắc”, cánh tay của con rối Zombie lập tức đã mất đi lực lượng, mềm nhũn rủ xuống dưới.

Mà đồng thời, từ mắt cá chân con rối Zombie lập tức truyền đến một trận cảm giác nóng rực, sau khi hai luồng hỏa diễm đang đốt trọi mắt cá chân con rối Zombie, cũng lập tức dập tắt quỷ dị.

Mặc dù con rối Zombie này chỉ là Zombie biến dị, nhưng nó có thể bộc phát ra gấp vài lần tại lực lượng của nhân loại, lúc này lại không thể phát huy ra được một chút lực lượng nào, đã bị tháo bỏ xuống hai tay hai chân.

Mặc dù Thái Hòa khi bị tập kích lập tức cũng kịp phản ứng, nhưng tốc độ những kẻ đánh lén này thật sự quá nhanh, hơn nữa

phối hợp ra tay hết sức ăn ý!

“Con rối Zombie lại bị công kích...”

Biến cố bất thình lình làm cho Thái Hòa trợn mắt há hốc mồm, nhưng mà rất nhanh hắn cũng đã bình tĩnh lại: “Chuyện này không có việc gì, mặc dù không biết bọn họ là như thế nào phát hiện con rối Zombie đấy, nhưng chỉ cần bọn hắn không tìm thấy ta, cũng không có vấn đề gì. Quả nhiên ba người này không phải người bình thường, có thể có loại thực lực này, ở doanh địa Đại Bàng cũng chắc là nhân vật có địa vị...”

Tưởng tượng như vậy, Thái Hòa lập tức khắc chế xúc động lập tức chặt đứt liên hệ tinh thần.

“Xong đời, trong thời gian ngắn hắn không thể nào phục hồi lúc trước đấy, thậm chí không cần buộc chặt hắn.”

Vũ Linh vuốt vuốt ngón tay, vừa cười vừa nói.

Mới vừa rồi chính là hắn dựa vào đôi tay này, cứ thế mà bẻ trật khớp cánh tay con rối Zombie của Thái Hòa đấy.

Ngô Thanh Báo lập tức vò đầu bức tóc, mặt mỉm cười đi tới trước mặt con rối Zombie.

Mặc dù là bị tập kích, nhưng Thái Hòa vẫn thấy rõ thủ đoạn công kích của mỗi người bọn hắn, hỏa diễm quỷ dị kia, chính là tên Ngô Thanh Báo này phun ra đấy.

“Bộp~!”

Sau khi Ngô Thanh Báo đốt lên một điếu thuốc, hít một hơi thật sâu, lại phun mạnh lên trên mặt Zombie: “Đôi mắt này... Đây không phải loại Zombie mạnh nhất.”

Giọng điệu của hắn lộ ra rất thất vọng: “Chẳng lẽ con Zombie

đang ngồi xổm đi nhà xí ở nơi này hay sao? Nhìn qua ngoại trừ hơi to lớn hơn zombie bình thường một chút, cơ bản là không có bất luận điểm đặc biệt nào cả."

Nhưng mà đồng thời khi hắn vừa hỏi, hắn cũng đã rút ra đao chiến thuật, ở quẹt cho một phát trên cánh tay con rối Zombie, sau đó đưa đao dính vào vết máu cho Vũ Linh: "Xem xét, không có lý do chúng ta đi một chuyến uổng công."

Thái Hòa không hiểu hắn đang dự định làm gì, hắn đã làm xong chuẩn bị chặt đứt liên hệ bất kỳ lúc nào, nhưng lúc này chính là cơ hội tốt quan sát dị năng của bọn hắn.

Vũ Linh cẩn thận nhìn trong chốc lát, sau đó lộ ra sắc mặt cực kỳ kinh ngạc một chút.

"Chuyện này... Quá không được bình thường, hàm lượng virus trong máu tươi của hắn cơ bản không xem như rất cao!"

Nghe xong lời nói của Vũ Linh, Ngô Thanh Báo lập tức nheo con mắt lại, Kim Tử Long thì lộ ra vẻ mặt khó có thể tin.

"Thì ra là thế , có thể ngửi được mùi virus trong máu hay sao? Cộng thêm loại dò xét này lúc trước... Chẳng lẽ là Dị năng giả có năm giác quan siêu mạnh hay sao?"

Chương 664: Cái Thời Tai Nạn Chưa Bộc Phát Chẳng Phải Suốt Ngày Cào Bàn Phím Nói Rằng Thế Giới Này Quá Nhàm Chán Hay Sao

"Quả nhiên Sài Thành là một nơi tốt, vậy mà Zombie giống như vậy cũng có đây này! Ê, anh em Zombie à, cho một chút phản ứng được không vậy hả?"

Ngô Thanh Báo hưng phấn mà vươn tay ra, trong tiếng kêu sợ hãi của Kim Tử Long, vậy mà hắn kéo lấy khóe miệng con rối Zombie một cái, sau đó lôi kéo thoáng một cái, giúp khuôn mặt cứng ngắc của nó lộ ra một gương mặt tươi tắn.

Chuyện điên cuồng lại nguy hiểm như thế, mặc dù là Zombie Thái Hòa điều khiển cũng phải hoảng sợ.

Nhưng mà rất nhanh hắn lập tức phát hiện, người này nhìn như rất tùy tiện, nhưng trên thực tế đang ở trong trạng thái cảnh giác cao độ.

Nếu là nó thật muốn cắn, đoán chừng lập tức cũng sẽ bị Ngô Thanh Báo hàng phục.

"Số lượng nhân khẩu ở Sài Thành quá lớn, dĩ nhiên số lượng Zombie là rất nhiều, đã có xuất hiện Zombie dị biến, vậy có chủng loại Zombie khác cũng chẳng có gì lạ. Khá tốt số lượng biến dị thú ở đây cũng không nhiều, bằng không mà nói mặc dù là chúng ta, chỉ sợ cũng rất khó làm được vành đai cách ly đấy."

Kim Tử Long khẩn trương lau mồ hôi một cái, nói ra.

Vũ Linh lập tức lộ ra sắc mặt lạnh lùng nói: "Thật ra vành đai cách ly kéo rộng ra, lúc rất nhiều người sống sót tiến vào chiếm giữ, mới thật sự là thời điểm nguy hiểm. Sự hiện hữu của chúng ta sẽ như một khối bánh ngọt lớn mê người vậy, thu hút lấy Zombie cả tòa thành thị đến."

Đồng thời nghe bọn hắn nói chuyện, Ngô Thanh Báo vẫn mãi tại loay hoay với con rối Zombie này, mà Thái Hòa điều khiển con rối Zombie, đã quan sát được Ngô Thanh Báo.

Lúc đầu cảm thấy không thế nào, nhưng sau khi nhìn khoảng cách gần trong chốc lát, vậy mà Thái Hòa cảm thấy phảng phất người này hơi quen mặt một chút.

"Chẳng lẽ lại là người quen hay sao? Không đúng, thật sự ta không nhớ rõ đến tột cùng là hắn là người nào đây..."

"Đưa con Zombie này về nhà ga đi, chỉ dựa vào chúng ta xem xét cũng không nghiên cứu ra cái gì đấy. Vậy cũng là ngoài ý muốn lập nên một công lao nhỏ, ở trên không phải đã nói phát hiện chủng loại Zombie mới, hơn nữa đưa về làm mẫu vật thí nghiệm mà nói, sẽ được ban thưởng hay sao?" Kim Tử Long xoa xoa đôi bàn tay, hơi kích động một chút nói.

Một con Zombie vô tri vô thức. Thậm chí ngay cả ý thức bản năng cũng bị gạt bỏ, bọn hắn có thể nghiên cứu ra được cái gì? Cho dù có Dị năng giả hệ tinh thần, cũng không có khả năng phát hiện vấn đề gì đấy.

Trên thực tế chuyện trên tinh thần, không thể tìm ra được tung tích, cho nên chuyện hủy thi diệt tích cũng giảm đi.

Nhìn thấy ba gã thành viên doanh trại quân đội thực lực rất mạnh như là phát hiện bảo tàng nhìn chằm chằm vào con rối

Zombie này, Thái Hòa không khỏi hơi buồn cười.

Thấy bọn họ không có đàm luận đến yếu điểm gì, Thái Hòa lập tức chặt đứt liên hệ tinh thần.

Nhưng mà năng lực của Dị năng giả thật sự là khó lòng phòng bị, sau khi chặt đứt liên hệ tinh thần với con rối Zombie này, Thái Hòa lập tức điều khiển một con rối Zombie khác trốn ở khu vực càng ẩn nấp hơn. Để tránh xảy ra vấn đề lần nữa.

Chuyện này cũng làm cho Thái Hòa nhìn thấy được một góc nhỏ thực lực của doanh địa Đại Bàng, khi những người sống sót này tản mát ở khắp nơi hẻo lánh trong thành thị, bọn hắn chính là côn trùng đang giãy dụa cầu sinh trong biển cả zombies. Chỉ khi nào tụ tập lại một chỗ, bọn hắn mới có thể miễn cưỡng có năng lực chống lại với Zombie.

Có lẽ thời gian dần qua, nhân loại thật có thể leo đến vị trí ngang hàng với Zombie cũng nói không chừng.

Về phần nghiền ép Zombie. Thậm chí là tiêu diệt bọn nó triệt để...

Mặc dù bản thân là một nhân loại, nhưng Thái Hòa lại hơi thấp thỏm không yên với chuyện này, thậm chí là... Bất an!

Lúc này cách đó không xa canh giữ ở doanh địa Đại Bàng, thật ra chuyện Thái Hòa rất muốn làm nhất, chính là muốn xem thử một chút, đến tột cùng thực lực của nhân loại như thế nào!

Thái Hòa biết rõ, đến khoảng thời gian này. Chỉ sợ những thành thị khác cũng đã có tổ chức vũ trang như vậy, bằng không mà nói chỉ dựa vào người sống sót bình thường, là rất khó chống đỡ nổi Zombie đấy. Nói chung thì nhân loại vẫn có tính bầy đàn đấy.

“Ế, anh bạn zombie à?”

Ngô Thanh Báo vò đầu. Dường như cũng chơi chán rồi, dần dần đã mất đi hứng thú.

Kim Tử Long lập tức thở nhẹ ra một cái, hắn tranh thủ thời gian nói ra: “Loại Zombie quỷ này, giao cho những nhân viên nghiên cứu kia đau đầu đi thôi. Ngươi cũng đừng tiện tay giết chết. Thời điểm mỗi lần có cơ hội bắt sống Zombie, ngươi đều 'Không cẩn thận' làm chết...”

“Tùy ngươi rồi. Nhưng mà ngươi thật sự cho rằng đám gà mờ kia có thể nghiên cứu ra huyết thanh gì hay sao? Huống chi. Thế giới kích thích như vậy, chẳng phải là chúng lúc trước suốt ngày ngồi ở máy vi tính, than thở cuộc sống sinh hoạt của con người quá nhàm chán hay sao?”

Nghe xong lời nói của Ngô Thanh Báo, vẻ mặt Kim Tử Long nhưng lại bất đắc dĩ: “Không phải mọi người 24 tiếng đồng hồ ngồi trên máy vi tính đấy, sinh hoạt trước kia hoàn toàn chính xác hơi bình thản một chút, nhưng mà loại kích thích này chúng ta lại không cần, loại sinh vật Zombie này không nên tồn tại, nên bị tiêu diệt toàn bộ. Thật sự không rõ, trước kia ngươi là tác giả viết những truyện kinh dị khủng khiếp, vì sao bản tính cũng khủng khiếp như vậy? Ngươi cho rằng mỗi người đều giống hệt với ngươi, không biết sợ hay sao?”

Chương 665: Nhân Sinh Nếu Chỉ Như Lần Đầu Gặp Gỡ

“Ta như thế nào sẽ không sợ hãi đây? Ở trước mặt loại sinh vật cao cấp ngày càng hoàn mỹ này, ta chính là run rẩy phát ra từ linh hồn đó chứ. Nhưng mà các ngươi chẳng lẻ không chờ mong hay sao? Cuối cùng loại sinh vật này sẽ tiến hóa thành bộ dáng gì nữa? Nhân loại đã dừng lại tiến hóa quá lâu, nói không chừng, chúng ta giống như là những chủng tộc đã từng bị diệt sạch ở trong lịch sử mà thôi, có lẽ cái thế giới này cảm thấy chúng ta cần phải bị loại bỏ nha.”

Ngoài miện Ngô Thanh Báo nói mình đang sợ hãi, nhưng biểu lộ lại vô cùng hưng phấn.

Nhưng mà thời điểm ngay khi Ngô Thanh Báo vỗ vỗ bờ mông chuẩn bị rời đi, lại phát hiện Vũ Linh đang để sát cái mũi vào cái con rối Zombie kia ngửi liên tục cẩn thận.

“Vũ Linh, không nghĩ tới khẩu vị của ngươi đặc biệt như thế. Con Zombie này tối thiểu nửa năm không có tắm rửa qua rồi, ngươi ưa thích không rời đối với loại mùi vị kỳ lạ này hay sao?”

Ngô Thanh Báo hơi kinh ngạc mà hỏi thăm.

Mặt Vũ Linh lập tức đen lại, hắn ngẩng đầu liếc nhìn Ngô Thanh Báo, sau đó nói: “Ta phát hiện một chuyện rất quái lạ. Trên người con Zombie này có một chút mùi vị, vô cùng tương tự với ngươi.”

“Vậy sao? nhưng mà ta vừa mới ra tay nha, có mùi vị của ta không có gì lạ đâu.” Ngô Thanh Báo nói ra.

Vũ Linh lộ ra một chút sắc mặt nghi hoặc khó hiểu: “Hiện giờ còn khó mà nói, nhưng mà ta hoàn toàn chính xác cảm thấy rất quái lạ... Được rồi, đợi điều tra xong tình huống, lại nói với ngươi, nói cho ngươi hay. Thừa dịp ngươi chưa có nổi điên, chúng ta vội vàng đưa con Zombie này đến nhà ga, sau đó tiếp tục hoàn thành nhiệm vụ của chúng ta đi. Lần này nếu ngươi lại không hoàn thành nhiệm vụ, nhiều chuyện người tổ tình báo cũng sẽ không bỏ qua cho ngươi đấy.”

“Hừ, con ruồi kia, gặp nhau là gây sự. Lần này Hoàng Phúc Long chết rồi, không biết bao nhiêu người chế giễu đây này. Người tổ tình báo thẹn quá hoá giận đi à nha? Ha ha ha...”

Ngô Thanh Báo vô tình cười nói.

“Vẫn quan tâm một chút mới tốt.” Kim Tử Long nhắc nhở.

Nhưng mà thấy bộ vẻ mặt dễ dàng của Ngô Thanh Báo, đã biết rõ hắn hoàn toàn không có nghe lọt tai.

“Đi thôi, để cho ta biết một chút về thực lực Zombie Sài Thành như thế nào, ha ha ha ha...”

Khi bọn hắn rời đi, Vũ Linh đưa ánh mắt hướng về phía phương xa, mà ở trong phạm vi tầm mắt hắn, vừa vặn lại có căn nhà trú ngụ của đám người Thái Hòa.

Ánh mắt của hắn cũng không dừng lại ở dãy nhà đó bao lâu, sau khi khẽ quét đi qua, lập tức thì thào nói: “Thật sự là kỳ quái, mới vừa rồi rõ ràng có một chút cảm ứng đấy, mặc dù rất yếu ớt, nhưng hoàn toàn chính xác có... Có thể không cách nào phát hiện vị trí cụ thể, đến tột cùng là nguyên nhân gì đây này? Chẳng lẽ nàng lại vừa mới bị zombie ăn hay sao? Tóm lại tạm thời vẫn không muốn nói cho gã Báo điên đó thôi, nếu không không biết hắn sẽ làm ra chuyện gì...”

“Đang suy nghĩ gì?”

Yuna đang móc hai chân ở trên đèn treo, treo ngược lại nhìn ngắm phong cảnh bên ngoài.

“Ta suy nghĩ, tương lai nên đi nơi nào...” Thái thở dài một hơi, sau này khẽ dựa, hơi nghiêng đầu, cũng vừa vặn hôn ở trên mặt Yuna.

Nàng lập tức mở to hai mắt nhìn, thân thể cũng dừng lại lắc lư.

Từ sau khi Yuna tăng lên, cũng theo đó mà xuất hiện một loại di chứng.

Dường như trong thế giới tinh thần có từng trận mây mưa thất thường, làm cho nàng... Thẹn thùng!

Mặc dù rất khó tưởng tượng Zombie cũng sẽ thẹn thùng, nhưng dù sao Yuna cũng là một loại tồn tại đặc thù.

“Nhưng mà... Tương lai nha...”

Yuna lộn ngược ra sau một cái, cũng đã rơi vào trên mặt đất, che dấu xấu hổ vuốt thoáng mái tóc dài một cái: “Hòa Ca, ngươi có mộng tưởng gì hay sao?”

“Mộng tưởng à?” Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó trầm tư lên.

Cùng nhau sống sót với các nàng Lê Bống, giúp Lê Bống khôi phục tất cả ký ức, đây không xem như mộng tưởng, mà là hắn chịu cố gắng sẽ thành sự thật.

Nhưng mộng tưởng... Mà tương lai trước mắt không rõ ràng, Zombie và nhân loại hiện giờ mỗi người đều chưa biết tương lai sẽ đi về đâu, những thành phố chế này tương lai sẽ biến thành như

thế nào, cơ bản là không cách nào dự đoán.

“Mộng tưởng mà nói...”

Lê Bống cũng từ trong trạng thái chồng cây chuối đứng lên trở lại, dựa vào đầu vai Thái Hòa, một đôi mắt lộ ra thần sắc mê mang theo ánh mắt Thái Hòa nhìn phía phương xa.

Cao ốc Chồng chất, nhưng lại lộ ra một cỗ mùi vị tĩnh mịch, khoảng cách mặc dù xa như vậy, cũng có thể cảm giác được một loại dồn nén khó hiểu.

“Nha đầu có mộng tưởng hay sao?”

Thái Hòa hơi ngạc nhiên quay đầu nhìn về phía Lê Bống.

Dưới ánh mặt trời, bên cạnh Lê Bống thật sự là cực kỳ xinh đẹp. Thái Hòa không khỏi nhớ tới đã từng vô số lần trong cuộc sống, mình cũng từng xem qua Lê Bống như vậy. Khi đó Lê Bống trầm tĩnh, ôn nhu, ngẫu nhiên sẽ nghịch ngợm nho nhỏ thoáng một chút, thường xuyên bị hắn trêu cợt, nhưng lại không tức giận... Mà hắn lập tức giống như, si mê nhìn về phía Lê Bống, cũng không dám mở miệng thổ lộ, sợ phá hủy chút cảm tình trân quý này.

Đây là chuyện Thái Hòa tiếc nuối nhất trong nội tâm, cho tới bây giờ, hắn cũng đang đợi.

Đợi thời điểm Lê Bống lại lộ ra loại biểu lộ này, hắn muốn chính miệng đem những lời nói trước giờ không nói ra miệng, nói từng chút cho nàng biết.

Lúc này Thái Hòa khó có được thời gian mà nhớ tới một câu rất văn nghệ: Đời người nếu chỉ như lúc mới lần đầu gặp gỡ...

Chương 666: Tìm Cách Giúp Lê Bống Thăng Cấp

“Ừ. Mặc dù... Ta trước kia không muốn... Không muốn nhớ tới chuyện lúc còn làm nhân loại, bởi vì như bây giờ cũng rất tốt... Nhưng mà... Không có những ký ức đó, cảm giác, cảm giác thiếu vắng một chút gì...”

Trong ánh mắt Lê Bống lộ ra một loại sắc thái kỳ lạ, thấp giọng nói ra.

Lời nói này làm cho Thái Hòa lập tức nhảy lên trong lòng một cái, không khỏi ôm nàng từ phía sau lưng.

Ngửi thật sâu mùi thơm trên mái tóc Lê Bống một cái, Thái Hòa hết sức vững tin nói: “Yên tâm đi, hiện giờ chuyện của Yuna đã giải quyết, ta sẽ mau chóng để cho ngươi tăng lên tới Cấp Thủ Lĩnh đấy.”

“Hòa Ca... Có phải ngươi đang sợ hãi hay không?”

Sau khi Lê Bống gật nhẹ đầu, đột nhiên hỏi.

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó nở một nụ cười khổ.

Thì ra lúc này mình đã biểu hiện ra rõ ràng đến như vậy sao... Mà ngay cả Lê Bống bình thường luôn ngơ ngác cũng đã nhận ra.

“Không phải ta sợ hãi, là bất an.” Thái Hòa lắc đầu, nói ra.

Lúc này Yuna xoay người lại, sờ lên lọn tóc, nói ra:

“Thật ra, chuyện ngươi muốn quá xa xôi rồi. Thật sự không

cần tạo ra cho mình áp lực lớn như vậy, tỉ lệ sinh tồn của chúng ta đã cao hơn rất nhiều so với những Zombie bình thường. Cẩn thận là ưu điểm, nhưng mà quá mức cẩn thận sẽ lo được lo mất giống như bây giờ đây. Không cần quá mức chú ý đến chuyện doanh địa Đại Bàng, chúng ta chỉ cần làm tốt là chuyện của mình được rồi. Tương lai thế nào, ai cũng nói không rõ ràng, mặc dù gặp nguy hiểm, chúng ta vẫn sẽ cùng nhau vượt qua, không đúng hay sao?"

Không đợi Thái Hòa nói chuyện, Yuna lại đã đi tới, một tay khoác lên trên vai của hắn, nghiêm túc nhìn ánh mắt của hắn, nói ra: "Giấc mộng của ta là mặc kệ khi nào hay xảy ra chuyện, chúng ta đều không cần phải chia cắt ra, ngươi thì sao?"

"Hít hà..." Thái Hòa hít một hơi thật sâu, sau đó nhìn về phía Lê Bống và Yuna, trước mắt lại xẹt qua Ngô Thanh Vân đang trong nội viện huấn luyện Ca Cao.

Hắn gật nhẹ đầu: "Đã hiểu rõ, bất luận lo lắng gì đều là dư thừa đấy. Chỉ cần phải nhớ kỹ chuyện này là được rồi. Giấc mộng của ta chính là như thế."

"Ừ, chẳng phải nhân loại chỉ cần có mục tiêu là có thể chịu giãy dụa để sống sót hay sao? Cho nên ngươi cứ mang theo chúng ta sống sót, như vậy là tốt rồi."

Yuna hơi nhếch môi, lộ ra một giọng nói ngọt ngào nở nụ cười.

Nụ cười này của nàng không hề giống với lúc trước kia, chỉ là nhe răng làm bộ dạng cười, mà là phát ra từ nội tâm đấy. Điểm này, từ trong ánh mắt của nàng có thể nhìn ra.

Trái tim của Thái Hòa thật giống bị nắm đấm mạnh một cái vậy, không khỏi ôm Lê Bống càng chặt hơn.

Lúc nào, mới có thể để cho Lê Bống cũng giống như vậy, chính

thức lộ ra nụ cười đây này...

Sau lần nói chuyện này. Nội tâm vội vàng xao động của Thái Hòa cũng bình tĩnh lại từng chút một, hắn bắt đầu chuyển toàn bộ trọng điểm tới trên cơ chế huấn luyện.

Đồng thời hắn cũng có ý thức đưa hạng mục săn bắt được chất gel Virus vào trong danh sách huấn luyện, tích lũy số lượng chất gel trong tay cũng là ngày càng nhiều rồi.

Đây chính là hắn chuẩn bị đòn sát thủ cho chính mình và các nàng Lê Bống, nhưng nếu như có thể, hắn vẫn không hy vọng mọi chuyện phát triển đến một bước như vậy...

Ngoại trừ ban đêm khi liên tục luyện tập sử dụng cái vòi trên người ba người Lê Bống ra. Ban ngày bốn người cũng liên tục tiến hành huấn luyện đối kháng.

Dạy bảo Ca Cao cũng có hiệu quả rõ ràng, trên cơ bản giữ vững được trạng thái đứng thẳng đi lại không có vấn đề gì rồi, nhưng chỉ cần lúc một mình ở chung với Thái Hòa, sẽ không thể chờ đợi được bổ nhào Thái Hòa, sau đó dùng cặp chân dài cọ qua cọ lại ở trên người hắn.

Phải nói Ca Cao tìm ký sinh thể vẫn rất có vốn liếng đấy, bộ dạng khuôn mặt hơi trẻ con mũm mĩm, làn da rất trắng. Hai ngọn núi hùng vĩ trước ngực quy mô cũng không nhỏ. Nhất là 1 cặp chân dài, bộ dạng ăn mặc đai đeo tất đen thật sự làm cho người ta máu nóng tuôn trào.

Tư thế nàng yêu nhất chính là đặt hai luồng hùng vĩ kia ở trên lồng ngực Thái Hòa, sau đó không ngừng liếm láp cổ Thái Hòa, muốn tỏ ra gần gũi hơn.

Nhưng mà thời gian mỗi lần Thái Hòa bị bổ nhào. Đều lộ làm ra một loại sắc mặt bất đắc dĩ: “Mặc kệ bề ngoài ngươi như thế

nào, ngươi động tác này vẫn giống như đúc với con chó thôi... nhưng mà nói ngược lại, ngươi đã có thể ở trong lúc tiến hóa, tối ưu hóa gien của chính mình, làm gì không trực tiếp biến mình thành một con người hay sao? Nha... Cũng đúng. Đối với chó mà nói, nhân loại chưa tính là tiến hóa thể hoàn mỹ nhất nha?"

Ca Cao "Ẳng" một tiếng. Xem như là đã trả lời.

Trí lực của nó đã đầy đủ nghe hiểu Thái Hòa đại đa số lời nói của con người rồi, nhưng mà dù sao nàng chỉ là ký sinh thể, không cách nào mở miệng nói tiếng người, điểm này lại để cho Thái Hòa cảm thấy khá tiếc nuối đấy.

Nhưng mà sau khi Ca Cao tiến hóa thành loại hình thái này, với Thái Hòa mà nói, quả thật chính là một cái máy chủ server wifi tín hiệu siêu mạnh, thật sự dùng quá tốt.

Mỗi lần nghĩ đến chuyện này, Thái Hòa cũng miễn cưỡng chịu đựng đủ loại trò đùa hung ác nàng áp dụng với chính mình...

Mà Lê Bống tiến hóa, Thái Hòa đang định ra một bộ sách lược đối với nàng, tìm phương án hữu hiệu đối với nàng.

Chương 667: Khách Không Mời Mà Đến

Trao đổi dịch thể! Thì ra là hôn môi!

Khối Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh kia mặc dù mỗi lần sử dụng qua đi, đều thu nhỏ lại từng chút một, nhưng ít ra còn có thể sử dụng một đoạn thời gian rất dài.

Mà Thái Hòa sưu tập được máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, cũng có thể dùng được một đoạn thời gian rất dài.

Nhưng mà mỗi lần hôn môi qua đi, Thái Hòa vẫn sẽ cứng ngắc trong chốc lát, hắn có thể cảm giác được thân thể của mình càng ngày càng đến gần với Zombie rồi, nhưng tinh thần lực của hắn lại như là một thân thể độc lập rồi, vẫn mãi không có cảm giác được có biểu hiện gì khác thường.

“Thình thịch!”

Thái Hòa đấm một quyền lên vách tường, sau đó buông lỏng ra nắm đấm: “Ừ, lực phòng ngự có lẽ đã đạt tới một mức độ nhất định rồi, một kích toàn lực như vậy, chỉ là hơi đỏ lên mà thôi, xương cốt cũng đã hoàn toàn không có việc gì. Năng lực chịu đòn trở nên mạnh mẽ, tỉ lệ sinh tồn cũng từ đó mà tăng lên không ít. Thể lực cũng có điểm tăng lên, duy nhất có tăng lên lực lượng được không coi là nhiều. Là khác biệt thể chất giữa mỗi người hay sao? Tinh thần lực của ta mới là thế mạnh...”

Trên tường trong phòng ngủ Thái Hòa, đã hiện ra rậm rạp chằng chịt đầy dấu nắm đấm, sâu cạn không đồng nhất, trong đó không thiếu vết nắm đấm có dính vết máu.

Mà hắn vừa mới đấm ra một quyền kia, thì là sâu nhất đấy...

Lê Bống lập tức thông qua hấp thu chậm chạp virus lưu lại, virus trong cơ thể đã ở chậm rãi tích lũy lấy, chờ đợi đạt tới lần xảy ra biến chất mà tuôn trào ra.

Trong khi cuối cùng thực lực của Lê Bống đạt tới Zombie Lên Cấp đỉnh phong, thì ra vẫn kẹt ở bình cảnh lúc tăng lên đến Zombie Cấp Thủ Lĩnh, bên phía nhà ga cuối cùng đã có hành động lớn.

Trong thời gian nửa tháng gần đây, cũng có người đã từng đến qua khu vực trú ngụ tạm thời của Thái Hòa, nhưng mà dùng kỹ xảo giấu kín của đám người Thái Hòa, đương nhiên sẽ không để cho bọn hắn phát hiện.

Mà những ngày nay, doanh địa Đại Bàng thăm dò xung quanh dương như đã đến một giai đoạn, rất nhiều người sống sót bị tìm được, sau đó bị dẫn tới khu vực gần nhà ga, mà càng xe tải nhiều hơn nữa bắt đầu liên tục từ thành phố Biên Hòa chạy đến trước nhà ga.

Thái Hòa thông qua con rối Zombie quan sát sơ sơ thoáng một chút, đoán chừng ít nhất cũng khoảng hơn sáu trăm người bị vận chuyển đến nhà ga.

Một ít Zombie cũng ngửi mùi vị tìm đi qua, nhưng mà bọn hắn đã dựa vào công trình kiến trúc, phong tỏa đường cái, kéo ra một đạo lưới hỏa lực, những Zombie này cơ bản không thể tới gần, đã bị bắn trở thành tổ ong vò vẽ.

Một lỗi cảm giác tương lai bão tố tràn ngập ở trên không thành thị, làm cho thành thị yên tĩnh này có thêm một phần cảm giác khác thường.

Từ mấy chiếc xe tank cũng bị xe tải kéo đến nơi này, Thái Hòa đã hiểu rõ, ở đây cũng sắp bộc phát một trận đại chiến.

Nói thật, đến giờ phút này, Thái Hòa vẫn rất hưng phấn đấy.

Ở trong chiến tranh giữa nhân loại với Zombies này, hắn có thể được đến bao nhiêu ích lợi đây này?

Rất nhiều chất gel virus nhất định là không thể thiếu rồi, một ít vũ khí quân giới cũng có thể lấy vào trong tay.

Nhưng mà trước khi đại chiến bộc phát, Thái Hòa ở gần nơi nghỉ chân tạm thời, lại đến một đội khách không mời mà đến.

Mấy người cầm đầu trên tay đều có súng ống, mà những người còn lại trong tay cũng có vũ khí sắc bén, nhìn qua mỗi người đều dũng mãnh.

Trong đội ngũ bọn hắn, chỉ có một cô gái, mà cái mới nhìn qua cô gái này coi như khá xinh đẹp đang dựa ở trên người một người đàn ông béo ục ịch.

Gã đàn ông này lắc lư thịt mỡ trên mặt, lau một đống mồ hôi mỡ trên trán, nói ra: “Trên tay những người kia đều có thứ tốt, chỉ cần ngay từ đầu bọn hắn tác chiến với Zombie, chúng ta có thể kiếm một trận.”

“Đại ca, thật lấy hết hay sao?”

Một gã đàn ông mặt mũi tràn đầy mụn cám hơi khẩn trương mà hỏi thăm.

Người đàn ông béo ục ịch trợn trắng mắt không còn chút máu: “Không lấy hết thì thế nào? Súng và viên đạn trên tay chúng ta đều đến thế nào đấy? Còn không phải giết chết mấy người đội viên bọn hắn lấy được hay sao? Còn không phải chơi chết mấy người quân nhân bọn mọi mới cướp được! Còn các ngươi nữa, lúc ấy các ngươi còn * nữ quân nhân kia rồi giết đây?”

“Trong lúc ấy có người trong bọn hắn bị thương, người khác

cũng đều giống như chó chết, ai biết bọn họ là làm gì đấy...” gã đàn ông miệng đầy răng vàng khác lập tức vừa cười vừa nói, thậm chí hắn vẫn còn chưa thỏa mãn sờ soạng đũng quần một cái, thấy cô gái kia nở một nụ cười, lại càng dán chặt hơn trên người gã đàn ông ục ịch, sau đó đá lông nheo một cái về phía gã đàn ông răng vàng.

Nhưng mà dường như gã đàn ông răng vàng cơ bản không dám nhìn nàng vậy, chỉ là nhét đũng quần càng chặt hơn rồi.

“Dù sao làm cũng đã làm, dứt khoát làm lớn một trận. Các ngươi đi theo ta, trong khoảng thời gian này không có ăn nó uống say hay sao? Đến lúc đó trốn về trấn bên cạnh, dựa vào ta, còn có những vũ khí này, chúng ta chính là hoàng đế! Ai cam tâm tình nguyện đi theo đám bọn hắn làm thái giám đấy, tranh thủ thời gian hành động nhanh trốn kịp thời!”

Người đàn ông béo ục ịch lắc lư cái bụng, gầm nhẹ nói.

Chương 668: Ẩn Nấp Chờ Thời

Bọn hắn xem như một tiểu đội người sống sót khá có thực lực trong mảnh khu vực này, nhưng mà tính chấp hành mệnh lệnh của đội ngũ này đấy, là loại luật rừng điển hình.

Người đàn ông béo ục ịch mới mở miệng, những người còn lại lập tức bốn mắt nhìn nhau.

Sau khi tận thế bộc phát một loạt biến cố xảy ra và mỗi ngày gặp phải tuyệt vọng, làm cho một số người trong bọn họ bắt đầu trở nên vặn vẹo tâm lý.

Tra tấn kẻ yếu, đùa bỡn phụ nữ, hưởng thụ khoái cảm đạt được trên tâm lý biến thái. Như vậy bọn hắn sẽ cảm giác được chính mình còn rất mạnh mẽ, cũng không phải côn trùng giãy dụa ở tầng dưới chót...

Côn trùng chính thức là những đồng loại ngay cả bọn hắn cũng không thể phản kháng kia, mà bọn hắn thì lại trở thành cường giả...

Loại chuyện này một khi mở ra một bắt đầu, sẽ rất khó dừng lại rồi, nhất là ở dưới tình huống bên ngoài áp lực càng ngày càng nặng.

Tận thế vẫn mỗi ngày tiếp tục, giống như là một tảng đá liên tục đè nặng thêm, ép tới người ta mỗi giờ mỗi phút đều không thở nổi.

Nhưng mà dưới loại tình huống này giữ vững được tâm lý của người bình thường như trước, chỉ có những người tố chất tâm lý vượt qua thử thách.

Mà những người khác, hoặc là tan vỡ, hoặc là chôn xuống trong lòng một ít u ám, kích thích chính mình sống sót.

Thái Hòa thuộc về loại thứ hai, hắn không phải là người có tâm lý sắt đá gì, nếu thật là như vậy, hắn cũng không có những mê mang cùng bất an kia rồi.

Lúc trước một lòng tìm kiếm Lê Bống, cũng là như thế.

Hơn nữa hắn tin tưởng, đại đa số nhân loại, có lẽ đều là thuộc về thứ hai đấy.

Nhân loại và những động vật sinh tồn dựa vào bản năng vẫn bất đồng đấy, mặc dù biến thành con mồi, nhưng lúc trước cần đủ loại động lực. Ví dụ như mộng tưởng và truy cầu...

Bên trong đội ngũ này cũng đã từng có mấy chục người, nhưng hiện giờ chỉ còn lại mười mấy người, càng đừng nói đến trên đường lục tục ngo ngoe gặp phải những người sống sót kia rồi.

Những người khác hoặc là tiến vào bụng của bọn hắn. Hoặc là đã bị giày vò đến chết rồi.

Nhưng mà điên cuồng không có nghĩa là hoàn toàn mất đi lý trí, ít nhất người đàn ông béo ục ịch rất rõ ràng, người chính mình đến trong doanh địa người sống sót cỡ lớn, là rất khó sống sót đấy. Nửa năm điên cuồng. Không phải một sớm một chiều có thể thay đổi, hơn nữa một khi bị người ta điều tra ra, hắn rất có thể chết không có chỗ chôn.

Nhiều người sống sót như vậy tụ tập lại với nhau, tỉ lệ Dị năng giả trong số đó khẳng định cũng khá lớn. Ai biết có loại dị năng có thể phát hiện người khác đã từng giết qua bao nhiêu người hay không? Tóm lại người đàn ông béo ục ịch là sẽ không mạo hiểm đấy.

“Lần trước chúng ta thành công, đó là may mắn... Bọn hắn

nhiều người lắm, hơn nữa vũ khí...”

Một tên gầy teo thấp giọng nói ra. Ánh mắt của hắn hơi lập loè, tay cầm đao cũng hơi phát run.

Hắn không phải thân tín của người đàn ông béo ục ịch, mặc dù thời điểm cắt ra yết hầu người khác, hắn cũng cảm nhận được khoái cảm, nhưng sau đó là sợ hãi và khiếp đảm, làm cho hắn vẫn mãi không được coi trọng.

“Ta không phải đã nói rồi sao, đến lúc đó chúng ta ở bên cạnh xem náo nhiệt. Có tiện nghi thì kiếm! Ai lại ngu ngốc chiến đấu chính diện với bọn họ?” Người đàn ông béo ục ịch không kiên nhẫn nói.

Tên gầy nhom vẫn do dự. Thật ra là hắn rất muốn gia nhập trong doanh địa đấy. Hơn nữa hắn cảm thấy, chỉ cần mình không nói, không có người nào sẽ biết trước kia hắn đã làm những gì.

Nhưng mà ánh sáng hung tàn trong ánh mắt người đàn ông béo ục ịch. Lại làm cho hắn ngậm miệng lại.

“Tranh thủ thời gian đi, tìm chỗ ngồi lại. Xung quanh đây đều không có Zombie. Xem như một nơi tốt rồi, bớt đi không ít công sức của chúng ta đây này.”

Người đàn ông béo ục ịch nói lấy, con mắt mà bắt đầu xuất hiện biến hóa.

Đồng tử của hắn giống như là có thể co rút lại vậy, không ngừng mà biến hóa lấy.

Đồng thời ở trước mắt của hắn, xuất hiện cùng loại kính nhìn đêm hồng ngoại xuyên thấu qua khu vực xung quanh.

Hơn nữa phạm vi tầm mắt cũng rất rộng, rất nhanh cũng đã kéo dài nơi dừng chân của Thái Hòa.

“Ô.”

Ca Cao đang muốn dùng chân gãi ngứa cho mình, buông xuống chân dài, bản thể trên cổ lập tức bỗng nhúc nhích, hơn 10 sợi tơ bạc dựng lên, sau đó chậm rãi đung đưa về một phương hướng.

“Làm sao vậy? Thuận tiện mà nói, chẳng phải là ta mới vừa đã dạy ngươi dùng tay đấy sao?”

Ngô Thanh Vân bên cạnh đang luyện tập thân pháp ngừng xoay tròn thân thể, hỏi.

“Ẳng...” Ca Cao uất ức hừ hừ hai tiếng, nhưng mà trên mặt lại không chút sắc thái gì, nhìn qua giống như là cái tượng biết phát ra tiếng người.

Nàng khoa tay múa chân thoáng một cái, nhưng mà năng lực thuyết minh của nàng thật sự không được tốt lắm, cuối cùng vẫn là Ngô Thanh Vân vung tay lên: “Được rồi, đi xem. Chắc có lẽ không phải là Zombie nha? Chẳng lẽ lại lại đám người mấy ngày hôm trước hay sao?”

Chương 669: Khoái Cảm Vặn Vẹo

Trong lúc các nàng đến cửa ra vào, cái người đàn ông béo ục ịch cũng nở một nụ cười hưng phấn: “Bên kia trong sân vậy mà có hai người! Có thể là một nhóm đội viên nào đó, tiêu diệt bọn hắn, có thể lấy thêm hay cây súng rồi!”

“Vận may tốt như vậy?” gã đàn ông mặt mụn chà chà hai tay thoáng một cái, hơi hưng phấn mà nói ra.

Mà ngay con mắt của tên gầy teo cũng sáng lên một cái, nhưng mà sau đó sắc mặt hắn lại cứng ngắc xuống.

“Bảo bối, nếu là có súng ngắn, ta mượn cho ngươi chơi, như thế nào đây?” Người đàn ông béo ục ịch quay đầu sờ lên mặt cô gái, nói ra.

Cô gái nở một nụ cười, dùng thanh âm ngọt tới phát chán nói ra: “Được nha! Cám ơn anh yêu.”

Nàng nói xong, lại ôm càng chặt hơn cánh tay bự như cái đùi của người đàn ông béo ục ịch kia rồi, ép rãnh sâu trước ngực tới càng sâu rồi.

Cảm giác được vài đạo ánh mắt nóng rát đều phảng phất vô tình hữu ý quét qua trước ngực chính mình, miệng của cô gái lập tức lộ ra một tia nụ cười thỏa mãn.

“Ta cũng ngửi thấy rồi, mùi máu tươi nặng nề, là Zombie hay sao?”

Ngô Thanh Vân dựa vào đầu tường, cái mũi hơi giật giật, nghi

ngờ nói ra.

Ca Cao cũng hơi mê hoặc một chút, xem ra không cách nào đưa ra phán đoán.

Địa hình ở nơi này thật sự rất phức tạp, hẻm nhỏ giao thoa, tầm mắt không cách nào nhìn ra xa hơn.

Nhưng mà rất nhanh, Ca Cao lại "Ẳng" một tiếng, mà Ngô Thanh Vân cũng nhíu mày: "Không đúng rồi, bọn hắn đang đến gần phía chúng ta. Thật kỳ quái... Được rồi, rất phức tạp, không cần. Ẩn nấp đi nhìn là tốt rồi."

Đều là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, Ngô Thanh Vân cũng không có loại năng lực suy nghĩ của Yuna, nàng còn bảo lưu lấy bản năng là một Zombie.

Đối mặt kẻ địch không biết, trước hết ẩn núp đi đánh lén.

Ca Cao cũng là như thế, hai người bọn họ liếc nhìn nhau, rất nhanh lập tức ẩn nấp ở trong góc tối.

Trên thực tế các nàng cũng không có giấu ở nơi đặc biệt ẩn nấp gì, nhưng thời điểm trong lúc khí tức toàn thân các nàng đều thu liễm, giống như là hòa thành một thể với bóng tối, thậm chí ngay cả hoạt động tinh thần cũng dừng lại, mặc dù là Dị năng giả tinh thần hệ, cũng không có khả năng phát giác được.

Cả đám của người đàn ông béo ục ịch rất nhanh xuất hiện ở cửa nơi nghỉ chân tạm thời của Thái Hòa, nhìn thấy tiểu viện tĩnh mịch yên tĩnh, một gã nam nhân hơi nghi ngờ nói: "Bọn hắn đâu rồi?"

"Ồ? Cảm ứng đột nhiên giảm xuống thật nhiều, nhưng mà vẫn là có thể trông thấy. Hai người kia có khả năng hơi tài năng, cẩn thận một chút. Ngoài ra trên lầu còn có ba người, đợi giải quyết bọn họ lại đi lên."

Ngô Thanh Vân hoàn toàn không có ngờ tới đám người này có thể tìm được chính mình, trong thời điểm khi bọn hắn chậm chạp tới gần, bộ dạng nàng lúc trước vẫn bảo trì không nhúc nhích.

Nhưng mà khi bọn hắn nâng lên họng súng, Ngô Thanh Vân lập tức cũng cảm giác được một chút nguy cơ.

Nàng lập tức khẽ động thân hình, tựu xuất hiện ở khu vực cách đám người này cách đó không xa.

Người đàn ông béo ục ịch thiếu chút nữa nổ súng, nhưng mà hắn rất nhanh lại chú ý tới, trong tay Ngô Thanh Vân không có thương, hơn nữa còn là một cô gái, một người hết sức xinh đẹp, cực kỳ gợi cảm, là một cô gái trẻ tuổi làn da trắng sạch như ngọc!

Mà bên kia, hai gã đàn ông cầm súng vừa đến gần một chút, Ca Cao cũng hiển lộ ra bóng dáng.

“Đại ca, ở đây còn có một đứa con nít!”

Một người trong đó lập tức hưng phấn mà kêu lên, ký sinh thể của Ca Cao nhìn qua cũng là rất đẹp đấy, bộ dáng mặt không biểu cảm kia càng kích phát hứng thú của bọn hắn.

Nhưng mà người thu hút ta nhất vẫn Ngô Thanh Vân, nàng nhìn qua giống như là một con xà mỹ nữ sắc thái diễm lệ, bất luận là khuôn mặt vẫn đường cong thân thể, đều tràn đầy cảm giác trí mạng thu hút, làm cho người ta không thở nổi.

Loại bộ dáng này, có thể so với nữ quân nhân bọn hắn giết chết mấy ngày hôm trước, còn muốn nóng bỏng hơn rất nhiều.

Hai bên vừa thấy mặt, đồng thời đều nảy ra một suy nghĩ.

Người đàn ông béo ục ịch lập tức nghĩ đến: “Vậy mà sẽ ở loại khu vực này đụng phải hai cực phẩm này, nhất định phải đùa chơi các nàng tới chết mới được!”

Mà Ngô Thanh Vân lập tức nghĩ đến: “Mặc kệ đến cùng những người này phải nơi trú quân hay không, giết rồi nói sau. Dù sao sau khi diệt sát mất tất cả uy hiếp, cũng không còn xem như uy hiếp.”

Hình thức tư duy giữa hai bên ở một mức độ nào đó, đều là dựa vào bản năng đấy...

Nhưng mà Ngô Thanh Vân và Ca Cao đều hiểu rõ súng ống lợi hại, đồng thời bị mấy khẩu súng nhắm vào, còn là ở trong sân này không hề có chỗ ẩn nấp, tính nguy hiểm rất lớn!

Hai người bọn họ gần như là không hẹn mà cùng chạy tới trong lầu, mặc dù tốc độ của các nàng nhanh làm cho người khác không thể tưởng tượng, nhưng ngoại trừ người đàn ông béo ục ịch hơi cảnh giác một chút ra, những gã đàn ông khác đều là cười phá lên ha ha.

“Chạy đi chạy đi! Con mồi chính là muốn giãy dụa, bắt đầu chơi mới có hứng thú nha!”

“Vừa vặn đều ngăn bọn họ ở trong lầu, những người này chỉ là người sống sót bình thường a? Ha ha ha, rất lâu không có gặp được cực phẩm như vậy rồi... Sẽ không phải là minh tinh điện ảnh gì nha?”

“Lần này phê tới nái rồi bà con ơi!”

Chương 670: Ai Là Con Mồi Ai Là Thợ Săn

Vừa tiến vào trong hành lang, Ngô Thanh Vân cùng Ca Cao tốc độ đều chậm lại.

những người đuổi theo sau lưng kia chậm rãi đi vào trên lầu, trong đó người đàn ông béo ục ịch nâng lên họng súng, bắn một phát súng mang tính chất uy hiếp.

“Pằng...g beng…g!”

Viên đạn bắn ở trên lan can trên thang lầu, phát ra một tiếng giòn vang.

Mà đổi thành vài tên đàn ông bên ngoài lập tức vừa cười lớn, vừa dùng vũ khí gõ lên lan can sắt, phát ra tiếng vang “leng keng leng keng”.

Loại thủ đoạn biểu thị công khai vũ lực này, mang đến cho đối phương tra tấn tâm lý, bọn hắn sử dụng ra rất quen cửa quen nẻo, dường như đã từng làm rất nhiều lần.

Cô gái kia đã bị người đàn ông béo ục ịch buông ra, so với Ngô Thanh Vân và Ca Cao, nhìn qua nàng thật sự là hơi yếu kém. Ngô Thanh Vân gợi cảm là hồn nhiên thiên thành, không chút nào làm ra vẻ đấy, mà mỗi một hành động của cô gái này chỉ có thể gọi là làm khoe khoang lẳng lơ mà thôi.

Ánh mắt của nàng hơi không vui, nhưng trên mặt vẫn tràn đầy vẻ giả cười như lúc trước, nịnh nọt dùng tay ôm lấy cánh tay người đàn ông béo ục ịch.

“Trên lầu ba cái, có thể đều là loại cô nàng cực phẩm này hay không?”

Gã đàn ông gầy nhom xoa xoa đôi bàn tay, hết sức hưng phấn mà hỏi thăm. Nhìn dáng vẻ của hắn, còn kém chảy nước miếng.

“Ha ha, nếu như đều là gái xinh như vậy mà nói, lần này chúng ta cũng phát tài lớn rồi rồi! Mịa..., nhẫn nhịn phát hỏa rất lâu, thời điểm lần trước đến phiên ta, cô gái quân nhân kia cũng đã tắt thở rồi!”

Một người đàn ông khó chịu nói.

Gã đàn ông răng vàng lập tức phát ra từng tiếng kêu thét như dã thú động dục, sau đó kêu lớn: “Em gái xinh đẹp, chạy chậm chút, trong chốc lát không còn sức lực vùng vẫy vậy thì không thú vị! Ha ha ha ha...” Thanh âm các gã đàn ông cười vang và đủ loại tiếng vọng lộn xộn ở trong hành lang, mà Ngô Thanh Vân lập tức mặt không cảm xúc quay đầu nói ra với Ca Cao: “Thật sự là nhân loại ồn ào. Những người này thật sự là đám người đáng ghét nhất ta đã thấy qua, mùi máu tươi toàn thân, vậy mà so với trên người Hòa Ca còn muốn đậm đặc. Nhưng mà so sánh về mức độ nguy hiểm, nhưng lại xa xa không kịp Hòa Ca đây này.”

“Ẳng...”

Trong cổ họng Ca Cao phát ra một tiếng kêu trầm trầm, coi như trả lời rồi.

“Quả thật giống như là chó đực bất kỳ lúc nào cũng ở trong thời kỳ động dục. Đúng không?”

“Ẳng?”

Khóe miệng của Ngô Thanh Vân đột nhiên lộ ra một nụ cười quỷ dị: “Ta đột nhiên nghĩ đến một ít việc hay đây này...”

Độ cao khu cư xác này cũng khá thích hợp, cũng chỉ bảy tầng lầu mà thôi, nhưng mà do kiến trúc kiểu cũ, cho nên kết cấu nội bộ khá đặc biệt.

Hành lang thật dài, hai bên đều là cửa phòng, một tầng lầu lại có 20 hộ gia đình.

Nơi cuối cùng còn có WC công cộng sớm đã bị vứt bỏ lâu ngày không vệ sinh.

Không có bất kỳ ngọn đèn nào chiếu sáng, một cỗ mùi vị mốc meo và mùi máu nhàn nhạt tươi thủy chung tràn ngập, còn thêm mạng nhện tùy tiện có thể thấy được, còn có vết máu đen sậm tung tóe đến trên tường và cửa nhà vệ sinh. Những cảnh tượng này cũng làm cho tòa nhà này thoạt nhìn rất là âm trầm khủng khiếp.

Thời điểm Thái Hòa lựa chọn tòa nhà này, cũng có loại cân nhắc này. Khu vực kết cấu phức tạp giống như vậy, lại không thấy bao nhiêu người sống sót chọn ở nơi này, đồng thời lại thuận tiện thời điểm hắn xảy ra tình huống bất ngờ ngoài ý muốn gì, cũng có đầy đủ đường lui.

Nhưng mà lúc này, ở đây lại có thêm khoảng hơn mười người sống sót. Bọn hắn đang dọc theo hành lang lần lượt đá văng những cánh cửa phòng kia, đồng thời cười ha ha lấy phát ra đủ loại thanh âm đe dọa uy hiếp, thậm chí trong miệng nói ra đủ loại lời nói dơ bẩn.

Nhưng sau khi Ngô Thanh Vân và Ca Cao tiến vào trong cư xá, giống như là đã không có bất luận tung tích gì vậy, mà ngay cả ba người trên lầu cũng không động tĩnh chút nào.

Sau khi người đàn ông béo ục ịch tìm kiếm trong chốc lát, lại thủy chung không có phát hiện, không khỏi hơi không nhịn được.

Khi hắn đang muốn nhắm mắt lại tìm kiếm. Đột nhiên trông thấy phương xa một cái cửa phòng phảng phất hơi lắc lư một cái.

“Ha ha ha! Bắt được ngươi rồi!” Trên mặt hắn vui vẻ, lập tức lắc lư thịt mỡ trên người không thể chờ đợi được đi tới.

Mà lúc này, gã đàn ông gầy nhom đi ở cuối cùng lại nghe thấy phía sau phát ra một tiếng vang nhỏ, hắn lập tức quay đầu trở về. Vừa vặn bắt được một bóng dường như chui vào trong một cái cửa phòng đằng sau.

“Thật thông minh nha, cho là khu vực chúng ta đi tìm sẽ an toàn đúng không? Mỹ nữ ngực lớn có đầu óc lại nhỏ...”

Gã đàn ông gầy nhom giống như bị thần kinh xoa xoa đôi bàn tay, lè lưỡi liếm liếm bờ môi. Hắn hơi do dự nhìn đồng bọn phía trước, cuối cùng vẫn là bản năng nửa người dưới chiến thắng lý trí.

“Cô nàng chỉ biết chạy trốn ẩn nấp có cái gì phải sợ đấy...”

Sau khi bơm cho mình một chút gan dạ. Gã đàn ông gầy nhom cũng chầm chậm đi về hướng cánh cửa phòng này.

Sau khi đẩy ra cửa phòng, hắn đã nhìn thấy một thiếu nữ cái cực kỳ thanh thuần đang thất kinh đứng ở trước một cái cửa phòng.

Nàng mặc một bộ áo khoác cánh hoa hồng. Phía dưới thì là một cái váy ngắn sọc ca rô, trên đùi phủ lấy vớ dài màu đen, dưới chân thì là một đôi giày da nơ con bướm màu đen.

Đã thanh thuần, lại ẩn ẩn lộ ra một cỗ sức thu hút trí mạng.

“Đừng tới đây...”

Chương 671: Săn Giết

Trên mặt Yuna biểu lộ rất thật như thế, làm cho cho gã đàn ông gầy nhom lập tức hào hứng muốn phát điên.

“Ha ha... Lại là một cực phẩm, ta thích nhất con mồi không hề có sức phản kháng giống như ngươi vậy, yên tâm đi, ta nhất định sẽ chậm rãi xé nát ngươi đấy, nhưng mà trước hết phải nhổ đầu lưỡi của ngươi, bằng không thì cũng không tới phiên ta chậm rãi chơi ngươi rồi... Ah! Khanh khách...”

Hắn còn chưa dứt lời, cũng cảm giác được một đạo xiềng xích vô hình phảng phất khóa lại cổ họng của mình, sau đó hắn hoảng sợ nhìn mình bị treo lên từng chút một.

Hai chân cách mặt đất, một cỗ cảm giác hít thở không thông lập tức truyền đến, hắn giãy dụa thống khổ ở giữa không trung. Một người đàn ông tuổi còn trẻ từ cửa vòng vo đi ra, ánh mắt mang theo một chút đùa cợt vui vẻ, đang theo dõi hắn.

“Tạp chủng trong nhân loại đây rồi, mặc dù đối với chúng ta mà nói, cũng là rác rưởi để cho chúng ta buồn nôn, ngay cả làm đồ ăn cũng không xứng nha. Nhiều lắm là... Xem ra chỉ là dầu ăn cống ngầm quá hạn a.” (Có một thời gian người dân phát hiện có một cơ sở sản xuất dầu ăn tại nhà lắng đọng dầu ăn cặn từ trong cống thoát nước sau đó dùng hóa chất tẩy rửa lại bán ra ngoài thị trường. Chuyện này đã trở thành ám ảnh cho người dân lúc bấy giờ)

Bóng dáng Yuna nhoáng một cái, cũng xuất hiện ở trước mắt gã đàn ông gầy nhom.

Bỗng nhiên ánh mắt của nàng biến sắc, một cổ lực áp bách

mạnh mẽ làm cho gã đàn ông gầy nhom lập tức cảm giác trái tim như là bị một tay nắm rồi.

“Răng rắc... kót... kẹt...”

“Ta giúp ngươi nói xong rồi. Wow! Mau ra đây xem Zombie nha! nhưng mà đâu rồi, cái này đối với ngươi mà nói là một lần cuối cùng rồi.”

Trên mặt Yuna vẫn nở nụ cười mạnh mẽ vươn tay ra, sau đó rất nhanh rút lại.

Động tác của nàng nhanh như vậy, thậm chí trên ngón tay đều không có để lại bất luận vết máu gì.

Gã đàn ông gầy nhom vốn là sững sờ, sau đó cũng cảm giác được trước ngực truyền đến một trận đau nhức kịch liệt. Hắn im lặng giãy dụa lấy, hoảng sợ nhìn gặp lồng ngực của mình điên cuồng mà phún máu nóng ra bên ngoài.

Trái tim nhảy lên, đang trở nên yếu ớt từng chút một...

Cùng lúc đó, người đàn ông béo ục ịch cũng đã đi tới cánh cửa phòng phía trước.

Hắn hưng phấn không thôi cầm tay nắm cửa phòng, sau đó đẩy ra mạnh mẽ.

“Cô nàng, đừng ẩn dấu, ta đã trông thấy ngươi rồi!”

Hắn cười như điên kêu lên một câu, sau đó không kiên nhẫn quay đầu lại vẫy vẫy tay với những người kia: “Các ngươi tiếp tục tìm đi, đây là của ta đấy.”

Nói xong, hắn cũng đi vào. Những người khác liếc nhìn nhau, sau đó lập tức hưng phấn mà chạy tới phía trên lầu rồi.

Người đàn ông béo ục ịch không có chú ý tới, ngay sau khi hắn

tiến vào cửa phòng, cánh cửa phòng kia giống như là có bàn tay vô hình gì đang kéo lấy vậy, chậm rãi đóng lại.

“Cạch.”

Phòng trong đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, làm cho người đàn ông béo ục ịch chú ý.

“Cô nàng, mau chạy ra đây a, ta cam đoan nếu ngươi ngoan ngoãn đi ra, ta sẽ cho ngươi được chết một cách thống khoái một chút. Nếu ngươi hầu hạ ta được tốt, nói không chừng ta còn có thể lưu lại ngươi thì sao! Ha ha ha...”

Vừa dứt lời, hắn cũng mạnh mẽ biến sắc, quay đầu lại.

Một bóng người trước cửa phòng bếp, đang lặng yên mà đứng.

Sau khi người đàn ông béo ục ịch liếc nhìn kỹ, liền lập tức buông lỏng xuống.

Đây là một cô gái cái mặt không cảm xúc, ánh mắt hơi mờ mịt, dùng kinh nghiệm hắn tai họa cô gái mà nói, cô bé này tuyệt đối là con chưa bóc tem đấy. Gặp được xử nữ đã làm cho hắn rất hưng phấn, nhưng càng làm cho hắn lập tức cảm giác cực kỳ kích động chính là, đây là cô gái xinh đẹp nhất hắn từng nhìn thấy.

Giống như là vợ hiền hoàn mỹ mà tất cả đàn ông đều ảo tưởng qua vậy, đường nét gương mặt nàng tinh xảo, nén lòng mà nhìn lần hai, dáng người thật tốt, mấu chốt là vẻ khí chất này, rất có cảm giác cô gái nhà bên, làm cho người ta cảm thấy nàng cần che chở. Mặc dù là dưới tình huống mặt không cảm xúc, vẫn có thể làm cho người ta cảm giác được ấm áp trong nội tâm như trước.

Người đàn ông béo ục ịch ngây dại, mà ở trong nháy mắt khi ngơ ngẩn, một cổ lực lượng đột nhiên xuất hiện ở trên tay hắn.

Cảm giác nguy hiểm lập tức hiển hiện trong lòng, hắn kinh hãi

liếc nhìn tròng mắt đã biến sắc, hơn nữa Lê Bống đánh phía chính mình, mạnh mẽ kéo xuống cánh tay đang chuẩn bị bóp xuống cò súng.

Làm cho hắn càng thêm kinh hãi chính là, dường như một ngón tay căn vô hình chống đỡ ở sau cò súng vậy, hắn cơ bản là không cách nào bóp cò.

Mà đồng thời, lại một bàn tay vô hình che kín miệng của hắn, ghìm chặt cổ của hắn.

Hai tay của hắn mạnh mẽ bộc phát ra một cổ lực lượng, lại bỗng nhiên truyền đến cảm giác hít thở không thông, dường như bóng da nhảy lên ở tại chỗ lần nữa, sau đó đưa súng trong tay lên bắn tới hướng Lê Bống.

Chương 672: Tuyệt Vọng

Lại là Zombie!

Em gái dĩ xinh đẹp như vậy vậy mà là Zombie!

Hơn nữa sau khi hai mắt trở nên đỏ hồng một mảnh, khí chất trên người nàng lập tức cũng trở nên cực kỳ âm lãnh khát máu, làm cho người ta cảm thấy uy hiếp phát ra từ linh hồn!

Mà cỗ lực lượng thần bí này vẫn mãi quấn quít lấy hắn, càng làm cho người đàn ông béo ục ịch phát điên!

Người đàn ông béo ục ịch có thể đi tai họa người khác, đương nhiên là có một ít bản lãnh đấy, thực lực không xem như rất yếu.

Hắn đã nhìn ra cô bé trước mắt này, trên thực tế là Zombie cao cấp, vốn lấy dị năng của hắn phối hợp súng ống, cho dù không thể chiến thắng nàng, ít nhất có thể còn sống chạy đi.

Cô bé này có thể ngụy trang thành nhân loại, hai người trông thấy kia lúc trước khẳng định cũng thế.

Ngược lại là hắn có thể sống, nhưng đoán chừng những người khác có khả năng chết chắc rồi.

Nhưng sống chết của bọn hắn, người đàn ông béo ục ịch cũng không quan tâm, hắn là Dị năng giả, chỉ cần hắn muốn, cũng sẽ có một bó to người sống sót nguyện ý đi theo hắn.

Nhưng mà cổ lực lượng thần bí này, lại làm cho công kích và phòng thủ của hắn đều trở nên bó tay bó chân.

“Đkmn! Lần này rõ ràng bị Zombie lừa gạt rồi!”

Người đàn ông béo ục ịch phát điên rống giận, nhiều lần hắn đều thiếu chút nữa không có thể né tránh công kích của Lê Bống, bốn phía cực kỳ nguy hiểm.

Mấy lần hắn nhìn về phía cửa phòng, nhưng không cách nào bứt ra đi mở cửa.

Đạo xiềng xích vô hình trên cổ cái kia càng siết càng chặt, mặc dù hắn không ngừng mà dùng sức muốn muốn tránh thoát, nhưng vẫn không có thể thành công.

“Ah! Chết đi chết đi!”

Hắn kêu lên điên cuồng một tiếng, sau đó điên cuồng mà đánh về phía Lê Bống.

Đúng lúc này, cửa phòng đột nhiên mở ra. Hắn lập tức kêu: “Nhanh tới giúp ta! Người nữ Zombie này quá mãnh liệt! Má..., lần này bị chơi, không nghĩ tới mỗi ngày chúng ta đuổi giết những con mồi kia, lại trái lại bị xem như con mồi dụ bắt rồi!”

Nhưng mà khi hắn bớt thời gian quay đầu lại, lại trông thấy thi thể gã đàn ông gầy nhom đang bị treo lòng thòng ở sau lưng.

“Ah!”

Mặc dù giết người như ngóe, nhưng phần gáy đột nhiên đụng phải mũi chân gã đàn ông gầy nhom. Lại để cho người đàn ông béo ục ịch lại càng hoảng sợ.

“Đkmn! Mịa! Cái này là cái gì đó!”

Hắn tranh thủ thời gian chạy ù té tới phía cửa phòng, vấn đề này thật là quỷ dị, đã vượt ra khỏi tưởng tượng của hắn!

Nhưng mà vừa mới bò tới cửa, hắn đã nhìn thấy một đôi giày thể thao xuất hiện ở trước mặt.

“Mau cứu bố mày!”

Hắn vô ý thức hô một tiếng, sau đó lại bò lên.

Nhưng vừa nhìn thấy người thanh niên tuổi trẻ đứng trước mặt lấy, người đàn ông béo ục ịch tựu ngây ngẩn cả người.

Mà Lê Bống cũng ngừng công kích, mặt không biểu tình đứng ở phía sau hắn.

“Mày chính là ai? Cũng là Zombie hay sao... ?”

Bị ngăn chặn... Trái tim người đàn ông béo ục ịch kinh hoàng, hắn vừa nói, một bên lặng lẽ đem hướng bàn tay về phía sau lưng. Cầm chuôi đao.

Không đợi Thái Hòa trả lời, hắn cũng rút mạnh mẽ ra dao bầu ra, dùng sức bổ tới phía trên cổ Thái Hòa: “Đéo cần biết mày là ai, đi chết cho bố mày!”

Nhưng một đao kia ở giữa không trung lại ngừng lại, rõ ràng chỉ cần lại đem cánh tay xuống một chút. Có thể chém đứt cổ Thái Hòa, nhưng chỉ có chút này khoảng cách, lại mãi mà không chém xuống được!

“Ngược lại là ngươi tới chém ta nha.”

Thái Hòa mỉm cười, thoải mái mà đi lên phía trước một bước, khiêu khích nói.

Người đàn ông béo ục ịch giận dữ, hắn lại hươ múa nắm đấm tay kia, nhưng cũng giống như vậy, thời điểm khi khoảng cách mặt Thái Hòa vẫn chưa tới 10 cm. Bị mạnh mẽ hành chặn lại, hơn nữa cánh tay cũng như là bị nắm chặt rồi, cơ bản không cách nào nhúc nhích.

Lúc này động tác của hắn rất buồn cười, hai tay nâng lên. Lại

không thể động đậy.

Hai cái chân cũng bị vẫn mãi cố định tại trên mặt đất, không cách nào hành động.

Kẻ địch ngay ở mắt trước mặt, nhưng hắn cơ bản không cách nào công kích được!

Bất luận giãy giụa như thế nào, hắn đều không thể giãy giụa.

Thật ra Thái Hòa nhìn như nhẹ nhõm. Nhưng tinh thần lực lại ở trong trạng thái hết sức tập trung.

Người đàn ông béo ục ịch giống như là một con tinh tinh cuồng bạo vậy, thực lực của hắn vậy mà không sai.

Nhưng đáng tiếc chính là loại Dị năng giả kiểu cận chiến này. Chỉ cần lực lượng không có lớn đến có thể vượt qua tinh thần lực của hắn, cũng không cách nào chiến thắng hắn.

Tăng trưởng lên lâu như vậy, lại có ba gã nữ Zombie phụ trợ đủ kiểu, thực lực của Thái Hòa trong lúc bất tri bất giác đã tăng lên tới tình trạng giống như bây giờ.

Hắn hiện giờ mới là thợ săn mạnh mẽ, đủ loại cái vòi vô hình hóa thành thực chất sử dụng giao nhau, giống như là bẫy rập trí mạng vậy, làm cho kẻ địch từng bước một hãm sâu xuống vào, chỉ có thể giãy giụa, chết đi ở trong tuyệt vọng.

Quái nhân tentacles có thể yếu được hay sao? Nhưng lúc trời tối hắn và ba nữ Zombie mạnh mẽ tiến hành đủ loại cái vòi đại chiến, do đó luyện ra được!

Chương 673: Đừng Làm Bẩn Đôi Mắt Của Ta

Lực lượng cái tên mập mạp này mạnh mẽ tới đâu, lại thế nào so sánh được với ba nữ Zombie?

Ngược lại là loại dị năng cảm ứng quỷ dị kia làm cho Thái Hòa hơi để ý, xem ra Zombie giấu kín cũng không phải hiệu nghiệm tuyệt đối đấy, sau này nếu như quân đội đều phối trí trang bị dò xét mà nói, thực lực Zombie cao cấp cũng giảm xuống.

Nhưng ngẫm lại chuyện này cũng rất không có khả năng, chiến sĩ hợp cách chính thức dù sao cũng là số ít, đủ loại đội ngũ như đội của Tom, mỗi đội cũng không quá đáng chỉ 20 người mà thôi.

Ngoài ra số lượng trang bị cũng rất ít, một khi mất đi hoặc bị hủy hoại, cũng không có khả năng tái sản xuất mới...

Lúc này, cảm giác sợ hãi cực lớn đã bao phủ người đàn ông béo ục ịch rồi, hắn bắt đầu điên cuồng thét lên: "Tranh thủ thời gian thả ta ra! Người tới... Có ai không!"

Nhưng rất nhanh, hắn chỉ nghe thấy lầu bên trên truyền đến từng tiếng tiếng kêu thảm thiết.

Mà những tiếng kêu kia, thì ra chính là những đồng bọn kia của hắn!

Khuôn mặt gã đàn ông béo ục ịch lập tức trở nên trắng bệch một mảnh, hắn bờ môi dày đặc run rẩy lên, trên trán và trên mũi đều toát ra mồ hôi rậm rạp chằng chịt: "Đừng... Đừng..."

"Ngươi không đánh ta đúng không?"

Thái Hòa cười quỷ dị cười: “Ta cũng sẽ không khách khí.”

Hắn nói xong, vặn bỗng cổ răng rắc, sau đó chợt nghe người đàn ông béo ục ịch truyền đến một tiếng thét thảm, trên mặt dường như đã trúng một quyền, mạnh mẽ lệch qua một bên.

Nhưng Thái Hòa rõ ràng không có ra tay!

“Ngươi... Ah!”

Một cái lỗ máu lại bỗng nhiên xuất hiện ở lồng ngực của hắn!

“Đkmm! Mày giết tao à! Có gan giết tao à!”

Nước bọt của người đàn ông béo ục ịch bay li ti mắng to thật lâu.

Nhưng trên mặt Thái Hòa lại thủy chung giữ lấy nụ cười chế nhạo, mặc dù hắn không biết người đàn ông béo ục ịch này bình thường bộ đức hạnh gì, nhưng hắn rõ ràng có ý nghĩ xấu với các nàng Lê Bống! Nếu như hôm nay đổi lại là mấy người sống sót bình thường không có năng lực phản kháng ở nơi này, đoán chừng sẽ bị tra tấn đến chết!

Mà không mà quan tâm bọn hắn làm khỉ gió gì, cầu xin tha thứ như thế nào, chỉ sợ cũng sẽ không đả động được người đàn ông béo ục ịch này.

Đối với loại người này, không cần phải lưu tình!

Một lần lại một lần đau đớn kịch liệt, mãi cho đến khi đến toàn bộ lầu lần nữa khôi phục tĩnh mịch, sau đó chỉ còn lại có tiếng kêu rên của người đàn ông béo ục ịch càng ngày càng yếu ớt mà thôi.

Trong khi một cái vòi vô hình xuyên thủng mi tâm của hắn, trên khuôn mặt gã đàn ông béo ục ịch còn cứng biểu cảm khó có

thể tin.

“Tự mình ra tay, chẳng phải là ô uế tay của ta hay sao?”

Thái Hòa chán ghét nhìn núi thịt chậm rãi ngã xuống, nói ra.

Sau khi cái vòi càng ngày càng linh hoạt, Thái Hòa đã không cần phải vận dụng hai tay, hoặc là sử dụng vũ khí rồi.

Viên đạn rất nhanh, nhưng so sánh với tư duy con người, nói không chừng còn chậm hơn một chút.

“Hòa Ca, nàng làm sao bây giờ?”

Ngô Thanh Vân rất nhanh đã kéo lấy một cô gái cái mặt mũi tràn đầy là nước mắt ra rồi, mà Ca Cao lập tức nhẹ nhàng di chuyển lấy những cái thi thể kia, đều ném bọn họ đến kho hàng bên kia sân nhỏ.

“Van cầu ngươi...”

Cô gái này khủng hoảng nhìn về phía Thái Hòa, không ngừng giãy giụa thân thể trên mặt đất, muốn giãy giụa thoát khỏi tay của Ngô Thanh Vân.

Rất nhanh nàng lại phát hiện Thái Hòa đứng ở bên cạnh Lê Bống, lập tức lần nữa phát ra một tiếng thét lên: “Ah! Quái vật! Zombie! Các ngươi...”

“Đừng lải nhải!”

Thái Hòa hơi không kiên nhẫn buồn bực hừ một tiếng. Có thể hoà mình cùng cái loại người này, cô gái này cũng không phải vật gì tốt.

Nàng ngồi dưới đất, đều có thể trông thấy quần lót ăn mặc bên trong. Cô gái Ở thời điểm này còn mặt 'quần chữ T', hoặc là thực lực mạnh đến nổi cực kì, hoặc là chính là dựa vào bán thân thể mà

sống, cô gái này rõ ràng cho thấy loại thứ hai.

Thấy Thái Hòa giống như nhìn thoáng qua hai chân của mình cô gái ngoài hoảng sợ, vậy mà không quên mở ra hai chân.

“Nhanh lên khép lại, đừng làm bẩn ánh mắt của ta!”

Thái Hòa nhíu mày, nói ra.

Cái vòi tinh thần của hắn trực tiếp quấn lấy đầu cô gái, sau đó bắt đầu mạnh mẽ đột phá đoàn ánh sáng tinh thần.

Khi cô gái kêu lên tiếng kêu thảm thiết, Thái Hòa lập tức thấy được rất nhiều hình ảnh.

Đại đa số đều là cảnh tượng cô gái này và người đàn ông béo ục ịch làm chuyện người lớn, còn có đủ loại cảnh tượng nàng bí mật cùng người đàn ông khác làm chuyện người lớn.

Trong đó còn có một vài hình ảnh, thì là nàng hỗ trợ đè lại bả vai những cô gái kia, hoặc là cầm lấy tóc của các nàng , thưởng thức các nàng kêu thảm thiết.

Cuối cùng vậy mà Thái Hòa phát hiện một ít chuyện có liên quan đến với doanh địa Đại Bàng, súng ống của đám người này vậy mà là cướp đoạt từ trong tay một đám quân nhân của quân doanh Đại Bàng đấy.

Đàn ông trong đó đều bị sát hại tàn nhẫn rồi, mà duy nhất một nữ quân nhân cũng đã bị tra tấn đến chết, cô gái này cũng là một đồng lõa.

Nhìn đến đây, khóe miệng Thái Hòa đã lộ ra cười lạnh.

“Ngươi cũng đi chết đi, cùng tên gian phu kia đến dưới đáy hoàng tuyền chậm rãi thân mật đi.”

Cái vòi của Thái Hòa dùng sức khuất tung lên một cái, cô gái

này lập tức cứng đờ toàn thân, thần thái trong hai mắt lập tức phai nhạt xuống

Chương 674: Thổi Lên Kèn Lệnh Chiến Tranh

“Dù sao Zombie và nhân loại bất đồng, dù là so sánh trí lực tương đương, nhưng hoạt động tinh thần của Zombie rõ ràng không có nhiều lần như nhân loại. Hơn nữa... Có khả năng nguyên nhân đoàn ánh sáng tinh thần của ta gần giống với Zombie hơn, cho nên lúc trước chỉ có thể điều khiển Zombie, muốn điều khiển nhân loại, gần như còn là không thể nào đấy.”

Thái Hòa nhíu mày, thả thi thể cô gái này.

Nhân loại trước mắt cũng không thể với tư cách điều khiển con rối, đọc được ký ức không xem như quá mức khó khăn, nhưng một khi đọc xong hoàn tất, đầu óc của đối phương sẽ giống như sụp ổ đĩa lưu trữ HDD vậy.

Mà nếu như muốn điều khiển đối phương, trừ phi xóa đi triệt để ý thức của đối phương, nhưng điểm này đối với Thái Hòa mà nói vẫn không làm được đấy.

“Không thể quá tham lam nha, ta thực lực bây giờ đã rất tốt.”

Thái Hòa hơi thoả mãn gật gật đầu.

Nhưng mà khi hắn trông thấy súng ống trên mặt đất, trong mắt lại đã hiện lên một chút vẻ mặt lo lắng.

Từ một ít đoạn ngắn trong trí nhớ của cô gái này, Thái Hòa phát hiện, phạm vi tìm tòi của quân doanh Đại Bàng đã khuếch trương đến rất xa.

Bọn hắn muốn thành lập vành đai cách ly, chỉ sợ chiếm diện

tích không nhỏ.

Nhưng dù sao Sài Thành cũng là một thành phố lớn, số lượng Zombie cũng nhiều tới không hợp thói thường, bọn hắn muốn chính thức đứng vững gót chân, chỉ sợ cũng không dễ dàng.

Trên thực tế nếu như Thái Hòa muốn nhận nhiệm vụ, bây giờ là thời cơ tốt nhất.

Nhưng sau khi đã có tiếp xúc với một loại người giống như Hoàng Phúc Long lúc trước, Thái Hòa cảm giác mình vẫn phải bảo trì khoảng cách nhất định với doanh địa Đại Bàng cho thỏa đáng.

Dù sao trước mắt hắn có được vốn liếng đã không ít, đủ để chèo chống một thời gian ngắn.

Trong nội bộ bọn họ còn có thái độ không thống nhất đối với Dị năng giả, chính mình cần gì phải mạo hiểm...

Lúc trước khi chiến tranh bộc phát, Thái Hòa sửa sang lại thoáng một chút những trang bị lấy được trước mắt.

Áo lót chống đạn bị hắn cải tạo thoáng một chút, biến thành bó sát người triệt để đấy, vừa vặn mỗi người một cái. Hắn không sử dụng lại đường đao, lập tức nhét một thanh đao chiến thuật bên hông. Xem như một loại vũ khí dự bị.

Đủ loại vũ khí lạnh khác sau khi giao cho Yuna bảo dưỡng, thì đều trở nên mới tinh như lúc ban đầu, tái sử dụng một thời gian ngắn là không có vấn đề đấy.

Nhưng mà rất nhiều đồ ăn giảm bớt nhưng lại là một vấn đề, cũng may lúc bọn người gã đàn ông béo ục lịch đưa tới cửa, cũng đã mang đến một phần đồ ăn.

Mà xung quanh thì không còn có thể tìm kiếm được những vật tư có thể sử dụng rồi, nơi trú quân thật sự là tìm tòi chuyên

nghiệp, mỗi qua một chỗ tựa như gió thu cuốn hết lá vàng vậy.

Thái Hòa đoán chừng chờ tới lúc bọn hắn bắt đầu chiến đấu, mình cũng không sai biệt lắm nên rời khỏi, bằng không thì chỉ có thể bị đói chết ở nơi này.

Đương nhiên cũng có một loại biện pháp khác. Đó kia chính là cướp đoạt của quân doanh Đại Bàng, nhưng mà loại chuyện tìm đường chết này, hắn còn không có ý định làm.

Một tuần: vòng qua đi, những lổ hổng trên con đường cái khu vực nhà ga đã dùng ô tô và các chướng ngại vật che chắn lại.

Rất nhiều súng máy đặt lên mui trên ô tô, cùng với sau cửa sổ những tòa nhà ở gần đó.

Công tác thanh lý Zombie. Triển khai trong một trận tiếng súng cực kỳ đột ngột.

Thanh âm súng đạn bắn trải qua loa phóng thanh xử lý, gần như vang vọng khu vực này, thậm chí ngay cả Ca Cao cũng hơi bất mãn che lại lỗ tai.

Thái Hòa đứng ở sau bức màn, nhìn lại phương hướng nhà ga.

Đoán chừng trận tiếng súng này có thể thu hút Zombie xung quanh trong một km, thậm chí xa hơn. Đương nhiên cũng có khả năng thu hút đến người sống sót.

“Biện pháp không tệ, mỗi một lần thanh lý, có thể đẩy mạnh đi phía trước một chút. Đã an toàn lại hiệu nghiệm, không hổ là quân đội đã thành lập thành công vành đai cách ly ở thành phố Biên Hòa.”

Mặc dù không có tình cảm gì với quân doanh Đại Bàng. Nhưng loại phương thức chiến đấu này làm cho Thái Hòa tán thưởng có thừa.

Rất nhanh, phương xa lại có Zombie ló đầu ra, hơn nữa không phải một con hai con, mà là hàng trăm hàng ngàn con. Thậm chí hơn vạn con!

Vô số Zombie gần như bao phủ đường đi, dùng tốc độ của bọn nó, giống như chó điên chen chúc tới, tru lên điên cuồng mà xông về phương hướng nhà ga.

“Xì xào...”

Một tay súng máy sắc mặt trắng bệch nuốt một ngụm nước miếng. Toàn thân đều đang run rẩy, hơn nữa cơ bản không khống chế nổi.

Trông thấy nhiều Zombie như vậy vọt tới. Trong nháy mắt thậm chí hắn có một loại cảm giác không có sức phản kháng.

“Ế ku, giữ vững tinh thần đi, đợi vang lên tín hiệu, thì phải nổ súng! Bắn chết bọn quái vật này!”

Một gã binh lính bên cạnh hắn đạp hắn một cước, quát.

Nhưng mà trên trán của hắn, trên lòng bàn tay, tất cả đều là mồ hôi lạnh rồi, những Zombie này mang cho người ta cảm giác áp lực, thật sự quá lớn.

“Vèo!”

Chương 675: Báo Điên Đến

Khi một tiếng vang bén nhọn từ trong nội bộ nhà ga truyền đến, vang lên tiếng gầm lên giận dữ: “Bắn tàn bạo hết bọn chúng cho ta!”

Tiếng súng dày đặc lập tức vang lên, ngọn lửa phun ra từ họng súng, Zombie xông lên phía trước nhất lập tức bắt đầu nhao nhao ngã xuống.

Nhưng Zombie từ bốn phương tám hướng chen chúc mà đến, một bộ phận tương đối trong đó đều là Zombie biến dị, thậm chí còn có xuất hiện Zombie Lên Cấp.

Bọn hắn hơi nhảy lên thân thể đồng loại, lập tức trực tiếp nắm lấy cửa sổ nhảy lên lầu, mặc dù ngăn chặn hành lang, cũng cơ bản không phòng nổi bọn nó.

Nhưng mà một vài khu vực phòng thủ bạc nhược yếu kém ở đây, đều sở hữu dị năng giả tiến hành gác, một khi Zombie đột phá, bọn hắn sẽ nghênh đón tiến hành đọ sức với Zombie.

Thời gian chỉ là qua đi vài phút, khu vực gần nhà ga cũng đã chật ních Zombie, bất luận là nhân loại vẫn là Zombie vậy mà đều điên cuồng, nòng súng rất nhanh đã bị bắn đến nóng rực, máu tươi văng khắp nơi, tứ chi bay tứ tung!

“Wow! Đây là phương thức chiến đấu của nhân loại hay sao!”

Ngô Thanh Vân tiến đến bên cạnh cửa sổ, rất là kinh ngạc nói.

Yuna cũng dắt lấy Lê Bống nhích lại gần, hai người bọn họ yên tĩnh nhìn chiến đấu phía dưới, nhưng mà ánh mắt đều hơi tỏa

sáng.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, nói ra: “Vừa vặn, có thể xem bọn hắn có được thủ đoạn nào. Ta muốn nhìn một chút, trước mắt nhân loại đối với chúng ta, có uy hiếp bao nhiêu.”

Hắn đếm thoáng một phát sơ sơ, doanh địa Đại Bàng trước mắt phái ra Dị năng giả, có khoảng chừng mười lăm người.

Tỷ lệ này đã rất lớn rồi, phải biết một gã Dị năng giả có thể tụ tập được số lượng lớn người sống sót, người nguyện ý nghe người khác hiệu lệnh dù sao không phải toàn bộ.

Doanh địa Đại Bàng có thể thu phục nhiều Dị năng giả như vậy, đương nhiên thực lực không kém.

Từ khi Zombie cao cấp bắt đầu xuất hiện, rất nhanh đạo phòng tuyến thứ nhất bị đột phá.

Rất nhiều Zombie bò lên trên những xác xe ô tô cũ, lập tức vang lên tiếng kêu thảm thiết, mà tiếng súng cũng xuất hiện đứt gãy.

Binh sĩ phía sau lập tức lộ ra biểu lộ hoảng sợ, nhìn thấy đồng đội ở đạo phòng tuyến phía trước vài giây đồng hồ đã bị xé thành mảnh nhỏ, thật sự mang đến cho bọn hắn áp lực tâm lý quá lớn.

Lúc này, một gã thanh niên tóc lộn xộn, như là như kẻ điên bò lên trên ngừng ở trên một chiếc xe tăng ở hậu phương, hô: “Không muốn chết đấy, thì cmn bắn cho ta! Đạn pháo chuẩn bị! Bắn chết bọn nó!”

Thanh âm của hắn hết sức hưng phấn, mà mặc dù tiếng la của hắn đơn giản, nhưng lại dường như như mang cho những binh lính kia tin tưởng thật lớn.

“Gã điên Báo đến rồi!”

“Có hắn ở đạo phòng tuyến này, có lẽ không có vấn đề a...”

“Nhưng mà hắn là đội cấp trưởng đó a, như thế nào sẽ chạy đến đạo phòng tuyến thứ hai vậy?”

“Ai biết, nhưng mà tới rồi không phải rất tốt hay sao?”

Các binh sĩ kích động nói chuyện với nhau vài câu, đồng thời đều tập trung ánh mắt vào đạo phòng tuyến thứ nhất.

Mồ hôi không ngừng từ trên trán nhỏ xuống, thậm chí làm cho ánh mắt của bọn hắn hơi mờ mờ.

Nhưng bọn hắn cũng không dám lau sạch đôi mắt!

Vài chục con Zombie trước nhất bay qua chướng ngại vật, xuất hiện ở khu vực trống trải trong đạo phòng tuyến thứ nhất và đạo phòng tuyến thứ

Khoảng cách 500 mét, đối với những Zombie biến dị này mà nói, cơ bản là trong nháy mắt đi ra.

“Nổ súng!”

Tiếng súng dày đặc vang lên lần nữa, mà Zombie từ đằng sau ngày càng nhiều, còn thêm lực lượng sinh mạng của Zombie vô cùng mạnh mẽ, chỉ cần không có bắn trúng chỗ hiểm, bọn hắn có thể không chút nào dừng lại tiếp tục xông lên!

Nhìn thấy Zombies khoảng cách chính mình càng ngày càng gần, một tên binh lính cơ giới bóp lấy cò súng, há mồm vô ý thức quát to lên: “Ah ah ah ah ah!”

Nhìn thấy khoảng cách cặp mắt khát máu cuồng bạo màu đỏ cách chính mình càng ngày càng gần, vết máu mới lạ trên người còn có thịt nát, thậm chí là mảnh vỡ nội tạng cũng có thể thấy được rõ ràng, trên hai tay móng tay thật dài giống như là lưỡi đao

sắc nhọn...

“Chết chắc rồi chết chắc rồi!”

Trong đầu binh sĩ chỉ còn lại có ý nghĩ này!

Hắn chuyển động họng súng, nhưng động tác con Zombie này lại nhanh tới kinh người, hơn nữa phạm vi điều chỉnh động tác càng ngày càng gần.

Viên đạn nát phá bờ vai và thân thể của hắn, nhưng mà cũng không thể ngăn cản động tác của hắn!

Trong nháy mắt ngay khi binh sĩ nhìn thấy Zombie nhảy lên trên cao, nhào về phía chính mình, một đạo hỏa diễm mạnh mẽ nhào tới trước mặt hắn, đôi mắt con Zombie kia lập tức trở nên cháy đen một mảnh.

“Thình thịch thình thịch!”

Sau khi vang lên một trận tiếng súng, thân thể con Zombie này nghiêng một cái, ngã trên mặt đất.

“Người này...”

Thái Hòa bắt được bệ cửa sổ một cái, híp mắt nhìn cẩn thận một cái.

Ngọn lửa kia là lăng không xuất hiện đấy, rất rõ ràng là một loại dị năng nào đó, hơn nữa thời gian xuất hiện thật ra hết sức ngắn ngủi.

Lúc trước người này từng dùng loại phương thức này công kích qua con rối Zombie của Thái Hòa, mà lúc này lại nhìn hắn ra tay, hoàn toàn chính xác thực lực rất mạnh.

Khống chế đối với hỏa diễm rất chính xác, và phương pháp sử dụng linh hoạt, nếu là Dị năng giả thông thường sẽ không làm

được đấy.

Chương 676: Biến Dị Thú Đến

Gần nhà ga bộc phát chiến đấu, thời gian giằng co trọn vẹn ba ngày.

Trong không khí tràn ngập mùi máu tươi nồng đậm, tràn ngập khói thuốc súng, toàn bộ bầu trời giống như đều biến thành màu đen vậy.

Tùy tiện có thể thấy được tường đổ từ những trận bạo tạc nổ tung tạo thành, thi thể chồng chất gần như nhìn không thấy mặt đường rồi.

Mấy vạn con Zombie chết ở nơi này, đồng thời từ phương hướng thành phố Biên Hòa kéo tới binh sĩ liên tục không ngừng, cũng đang không ngừng đem những thương binh sĩ mỏi mệt kia được cho thay thế xuống.

Về phần thi thể người hy sinh, cũng chỉ có thể bị ném bỏ trên chiến trường rồi.

Trên thực tế rất nhiều binh sĩ bị thương bị sau khi đưa đến đằng sau, đoán chừng cũng chỉ có kết cục tử vong.

Ở trong thời gian ba ngày nay, Thái Hòa hiểu được đầy đủ thực lực trước mắt của quân doanh Đại Bàng.

Đối với hắn mà nói, nơi này xem như mở ra một góc lực lượng của nhân loại.

Thậm chí hắn điều khiển mấy con zombie từ bên ngoài đến nơi trú ngụ tạm thời của hắn, sau đó đi khoảng cách gần nhìn rõ ràng thoáng một chút.

Kết quả chứng minh, doanh địa Đại Bàng không hổ là căn cứ người sống sót lớn nhất gần Sài Thành, thực lực vốn có hoàn toàn chính xác không thể khinh thường.

Xe tank ở trong đám Zombie mạnh mẽ lúc trước, lưới hỏa lực dày đặc đan xen, lựu đạn, đủ loại thùng dầu làm ra một vành đai ngọn lửa...

Luận trình độ trang bị vũ khí hoàn thiện, đương nhiên là còn kém xa so với Thái Hòa từng nhìn thấy ở trong tiết mục diễn tập quân sự rồi, nhưng mà chiến thuật lại tương đối linh hoạt.

Hơn nữa đại đa số binh sĩ, cũng không phải cỗ máy chiến tranh ngành nào.

Thái Hòa cũng không chỉ một lần nghe qua được tiếng gào hoảng sợ của bọn hắn kêu lên, thậm chí là kêu thảm thiết.

Kỹ năng bắn súng của bọn hắn cũng không thể nói thật tốt, thậm chí còn kém xa so với những quân nhân đã từng hợp tác qua với Thái Hòa lúc trước.

Dưới cái nhìn của Thái Hòa mà nói, rất nhiều người trong bọn họ trước kia đoán chừng chính là người sống sót bình thường mà thôi.

Vì đạt được nơi trú quân che chở, đạt được đồ ăn. Bọn hắn chỉ có thể cầm lấy vũ khí lên chiến đấu.

Một ít người có thể nhắm họng súng ngay phía trước, sau đó bóp cò, cũng đã không sai rồi.

Còn may bọn hắn cũng không cần nhắm trúng, có binh sĩ chuyên môn chỉ đạo bọn hắn nhắm họng súng ngay vị trí nào.

Lưới hỏa lực giao nhau. Đủ để giải quyết hết đại đa số Zombies bình thường.

Cho nên mặc dù tố chất binh sĩ không ra sao cả, nhưng trình độ chỉ huy của bọn hắn lại coi như không tệ.

Từ quá trình chiến đấu của bọn hắn cũng có thể nhìn ra, doanh địa Đại Bàng hoàn toàn chính xác rất có kinh nghiệm tác chiến với Zombie.

Nhằm vào Zombie bất đồng, doanh địa Đại Bàng đều đã làm xong phương pháp chuẩn bị ứng phó đầy đủ.

Cho dù liên tục bị đột phá vài đạo phòng tuyến. Đến cuối cùng thậm chí không thể không lùi lại phía sau đến trong nhà ga, nhưng nói tóm lại, bọn hắn kiên trì chịu đựng qua.

Mà dị năng giả biểu hiện nổi bật nhất trong bọn họ, chính là tên báo điên máy tóc rối loạn rồi.

“Đám anh em Zombies, đến đây, đến đây cắn ta đi! Ah ha ha ha ha ha ha...”

Thời gian ba ngày, hắn vẫn đứng ở trên xe tank, vung vẩy lấy cánh tay của mình la to.

Hành động thu hút thù hận như thế, được nhiên đưa tới rất nhiều Zombie.

Nhưng mà hắn luôn có thể đúng lúc dùng hỏa diễm ngăn cản bọn nó trong nháy mắt. Sau đó ánh lửa pháo xe tank bốc lên một cái. Một đống thịt nát và chân đứt tay gãy văng vun vãi ra khắp nơi.

“Ah ha ha ha. Đến đây đến đây nữa đi! Các anh em Zombies cho thêm chút sức nha, ngược lại là các ngươi tranh thủ thời gian đến cắn ta đi! Xem bên này, muốn ăn không?”

Hắn nói xong. Lại hươ mua đao chiến thuật trong tay, cắt trên tay của mình một vết thương dài nhỏ. Sau đó lại cười như điên lần

nữa, giơ lên cao lên cánh tay rơi vãi xuống máu tươi về phía trước.

“Đkmn... Người này thật là thằng điên.”

Thái Hòa tự hỏi mình cũng không có điên cuồng như vậy, hơn nữa chẳng biết tại sao, hắn càng xem càng cảm thấy người này hơi quen mắt, nhưng lại không nhớ nổi đã gặp nhau ở nơi nào đấy.

“Hừ, thật sự là nhân loại tìm đường chết đây này.”

Yuna đột nhiên nói ra, nàng đưa mắt nhìn sang đường xá bên kia: “Mùi máu tươi ở nơi này thu hút đến Zombie xa hơn nha. Hơn nữa, Hòa Ca ngươi nhìn kìa...”

Thái Hòa nhìn lại theo ánh mắt của nàng, ngay từ đầu trong tầm mắt chỉ có một chút chấm đen nhỏ, nhưng khi những điểm đen kia chậm rãi tới gần, Thái Hòa cũng lập tức cảm thấy một trận run lên cả da đầu.

“Đcmn...”

Biến dị thú!

Một chủng tộc thực lực tổng thể càng mạnh hơn so với Zombie!

Cho dù có hạn chế hình thể, hơn nữa số lượng không nhiều lắm, nhưng mỗi một con biến dị thú đều có thể mang đến uy hiếp cực lớn cho nhân loại.

Hơn nữa tốc độ tiến hóa của bọn chúng, cũng nhanh hơn so với Zombie!

Thợ săn trời sinh... Không, chúng là cối xay thịt trời sinh!

Mới vừa xuất hiện một con tê giác biến dị hình thể có thể so với xe tank, cũng thu hút đến ánh mắt của mọi người.

Chương 677: Bị Tập Kích

Thân thể khổng lồ, làn da màu đỏ y hệt như là sắt tấm, tốc độ cuồng bạo, nó đến gần rất nhanh, toàn bộ mặt đất dường như cũng đang run rẩy!

Những Zombie ngăn cản ở phía trước nó cơ bản ngay cả cơ hội ngăn cản cũng không có, đã bị trực tiếp đá bay như là đống cát vậy, vừa rơi xuống đất một cái, đã bị nó giẫm trở thành thịt nát.

“Cmn, may mà ta không có gặp qua nó, con này chắc là chạy đi từ vườn bách thú đấy...”

Thái Hòa lập tức run lên cả da đầu, ở đằng sau con tê giác biến dị này , còn có voi biến dị! Cùng với một ít ngựa biến dị, lộc biến dị, thậm chí còn có dê biến dị!

Những động vật này lúc đầu cũng xem như là động vật dịu dàng ngoan ngoãn. Nhưng sau khi bọn chúng bị biến dị, cũng tràn đầy tính công kích đáng sợ!

Rất nhiều bên trong chúng đều là sau khi bị cắn tổn thương mới biến dị đấy, ưu thế trời sinh bị phóng đại cực hạn.

Ví dụ như như là sừng giống như là đao nhọn, hoặc chân mạnh mẽ, cũng đủ để mang đến uy hiếp thật lớn với nhân loại bình thường.

Những con gia hỏa khủng khiếp này bình thường cũng không biết hoạt động ở nơi nào, nhưng lúc này đều bị mùi máu tanh ngút trời này thu hút tới!

“Mịa nó nha! Đến mấy tên gia hỏa khổng lồ rồi nè! Đạn pháo

chuẩn bị! Bắn, bắn đi à!”

Ngô Thanh Báo quát to một tiếng, hô lớn nói.

Không cần hắn nói, tiếng súng dày đặc lập tức lấn áp thanh âm “ầm ầm” tiếng bước chân của hai con quái thú khổng lồ này.

Nhưng mà viên đạn bắn vào trên da của bọn nó, thật giống như bắn vào trên thép tấm vậy!

Mười đạo phòng tuyến từ những chiếc ô tô bị vứt bỏ, bị hất bay giống như là món đồ chơi vậy.

Một chiếc xe tank phía trước nhất bị trực tiếp hất lên, pháo đồng chống lên tê giác biến dị phát ra một tiếng trầm đục, nhưng cũng chỉ để cho con tê giác biến dị này điên cuồng tựa trực tiếp hất tung xe tank bay lên trên không.

“Thình thịch!”

Tiếng nổ mạnh vang lên, ánh lửa bao phủ con tê giác biến dị này rồi, nhưng thời điểm khi tất cả mọi người thở dài một hơi, toàn thân nó cháy đen lại vọt ra.

Bề ngoài đã máu thịt bầy nhầy, nhưng mà nó không có bị thương đến chỗ hiểm!

“Nó đã bị trầy da, nhắm bắn vào trong thịt nó đi!”

Viên đạn “vù vù” bắn vào trong máu thịt của nó, nhưng mà bắn vào trong cơ thể cứng cỏi, cũng tối đa chỉ là đi vào sâu bên trong một chút đã bị chặn lại.

“Cón quái vật này quá trâu bò rồi! So sánh với nó, sức chiến đấu của nhân loại quả nhiên là cặn bã nha!”

Thái Hòa âm thầm líu lưỡi, cũng chỉ có một con tê giác biến dị này mà thôi, cũng rất có thể phá hủy triệt để hai đạo phòng tuyến

cuối cùng của quân doanh Đại Bàng!

Lúc hai gã Dị năng giả nghênh đón, vừa mới đối mặt một cái là bị đụng ngã lăn xuống dưới.

“Ah! Cứu mạng!”

Một người trong đó lúc rơi xuống đất vừa phát ra tiếng kêu thảm thiết, chỉ nghe thấy “Ầm ầm” một tiếng, bị giẫm trở thành bánh thịt triệt để.

Tên còn lại té chạy xa hơn mười thước, lại bị con voi biến dị kia dùng cái vòi khẽ hút, lực hút siêu mạnh đưa lăng không hút hắn tới, sau đó bị cái vòi voi quấn lấy, đầu hướng xuống đập tàn bạo lên trên mặt đất.

“Thình thịch!”

Máu đỏ tươi, cùng với cái chết thảm thiết, kích thích thần kinh từng người ở đây.

“Hoàn toàn chính xác thật lợi hại, cho dù là chúng ta, có khả năng đều...”

Yuna còn chưa nói hết, nhưng Thái Hòa cũng đã tái nhợt nghiêm mặt gật nhẹ đầu: “Hai con biến dị thú này... Quả thật là vũ khí chiến tranh cỡ lớn.”

Tròng mắt Lê Bống cũng đỏ lên, vậy mà cảm thấy uy hiếp nào đó.

“Không có việc gì, đánh không nổi chúng ta còn không thể chạy nổi hay sao? Dù sau loại biến dị thú này, toàn bộ Sài Thành có khả năng cũng chỉ một hai con mà thôi, không cần quá lo lắng đấy.”

Thái Hòa tranh thủ thời gian nói ra.

Sự thật cũng đúng là như thế, nơi này là thành thị, không phải cánh đồng bát ngát.

Mà chiến đấu ở trong thành thị, đương nhiên gặp phải khả năng xuất hiện uy hiếp bất ngờ, thậm chí trong khu cây xanh ven đường cũng thường xuyên lại đột nhiên nhảy ra một con Zombie, im ắng hô câu "Đức Marcia", sau đó phóng ra một đại chiêu, nhưng đối với người sống sót mà nói, hoàn cảnh phức tạp cũng ý nghĩa có đường sống.

Ít nhất Thái Hòa càng muốn sinh tồn ở trong thành thị, đương nhiên chuyện này chính là bởi vì bên cạnh hắn mang theo ba nữ Zombie, còn có một con hầu gái chó cái.

"Ẳng!"

Lúc này dưới lầu đột nhiên truyền đến tiếng kêu của Ca Cao, Thái Hòa vừa mới thò đầu ra, cũng lập tức mở to hai mắt nhìn.

Một con rắn mãng xà biến dị ở đâu xuất hiện trong nội viện, khoảng cách lúc này chính cách không đến 2 mét giằng co với Ca Cao.

Ca Cao ngồi xổm ở đầu tường, cảnh giác nhìn thấy con mãng xà biến dị này lớn chừng năm mét.

Hình thể của nó không xem như quá lớn, đầu ngẩng lên thật cao, gần như song song với hàng rào, đang phun lưỡi rắn nguy hiểm, dường như bất kỳ lúc nào cũng có thể nhào tới.

"Đúng rồi, những con biến dị thú này khứu giác còn lợi hại hơn so với Zombie, ngược lại là nó âm hiểm xảo trá, vậy mà né tránh chiến trường, chạy tới đánh lén chúng ta."

Không riêng gì con mãng xà này, Thái Hòa tìm tòi mới phát hiện, vậy mà trên tường cũng có mãng xà đang từ đường ống bò lên.

Chương 678: Ca Cao Mọc Ra Con Rắn

"Ẳng!"

Ca Cao kêu thấp một tiếng, lập tức nhảy xuống mạnh mẽ, con mãng xà biến dị kia cũng khẽ động như thiểm điện.

Tốc độ ánh sáng tầm đó, Ca Cao đã linh xảo 1 cái lộn mèo, hai chân kẹp lấy cái này đầu biến dị mãng xà đầu, sau đó theo nó động tác nhéo một cái, đem cái này đầu khổng lồ rắn cho theo như xuống đất.

Mặc dù động tác của nó không linh hoạt như mãng xà biến dị, nhưng mà thủ đoạn thắng ở công kích nhiều hơn.

Bắt lấy con rắn này lập tức, móng tay của nó cũng đã đâm đi vào từ trong khe hở vảy rắn.

Rắn biến dị mà giãy giụa thân hình điên cuồng, nhưng cơ bản không cách nào tránh thoát khỏi Ca Cao.

Lúc này Ca Cao lấy ra tinh thần kiên nhẫn lúc bổ nhào vào Thái Hòa, hoàn toàn không có dự định buông răng.

Hai chân vẫn mãi đem thân rắn cho cuốn lấy, một người 1 xà kín kẽ dây dưa lại với nhau, sau đó không ngừng mà lăn lộn.

Cái đuôi rắn thì vươn ra từ giữa hai chân Ca Cao, sau đó lắc lư lấy điên cuồng, muốn muốn công kích Ca Cao.

Đáng tiếc hai chân Ca Cao kẹp thật chặt, công kích xoắn giết và vẫy đuôi lợi hại nhất của rắn biến dị đều bị hạn chế lại.

“Vậy mà chiến đấu bộ dạng rất kịch liệt, nhưng vì sao luôn luôn có loại cảm giác chơi bdsm đây này? Là ta quá không thuần khiết rồi hả?”

Trong lòng Thái Hòa không khỏi nghĩ đến.

Nhưng mà sau đó hắn lại phát hiện, Ngô Thanh Vân và Yuna đều mở to hai mắt nhìn nhìn cảnh tượng phía dưới, thậm chí ngay cả Lê Bống cũng kêu lên một tiếng “ah” rồi, trong mắt to ngơ ngác đã hiện lên một chút tia sáng khác thường.

“Thì ra không chỉ một mình ta nghĩ như vậy ah... Học tỷ và Yuna sẽ cùng loại với suy nghĩ của ta thì cũng thôi, nhưng nếu như ngay cả Lê Bống cũng nghĩ như vậy mà nói...” Thái Hòa lập tức thở ra nhẹ nhàng.

“Hòa... Hòa Ca, ngươi nhìn đi đâu rồi, Ca Cao giống hệt với ngươi rồi, ở dưới mọc ra con rắn rồi!”

Lê Bống đột nhiên hưng phấn mà vỗ tay, nói ra.

Nàng quay đầu chờ mong hỏi Thái Hòa nói: “Đúng không? nhìn qua... nhìn qua giống hệt!”

Trong nháy mắt ngốc trệ của Thái Hòa. Sau đó rặn ra nụ cười gật nhẹ đầu: “Ừ! Ta cũng là nghĩ như vậy! Ha ha ha...”

“Đó là con rắn cái nha...” Ngô Thanh Vân đột nhiên lộ ra ý vị sâu xa chen miệng nói.

Nàng và Yuna liếc nhìn nhau một cái, sau đó càng cảm thấy hứng thú hơn đối với tình cảnh phía dưới...

Mà lúc này một con mãng xà biến dị khác đã đã đến gần tầng cao nhất, cái vòi tinh thần của Thái Hòa lập tức hóa thành thực chất, sau đó cuốn đi ra ngoài.

Thừa dịp trong nháy mắt con rắn này há mồm phát ra âm thanh "Khè khè", cái vòi lập tức chui đi vào.

Vảy rắn của nó quá cứng rắn rồi, Thái Hòa cũng sẽ không tốn sức đi công kích.

Miệng loài rắn không hổ là thần khí có thể lớn có thể nhỏ, cái vòi liên tục chui vào trong bụng hướng nó, hơn nữa càng chui càng lớn, miệng con rắn này cũng căng ra càng lúc càng lớn.

"Đột nhiên cảm thấy nếu như nó có bạn trai. Nhất định sẽ trôi qua rất ân ái đây này..."

Lúc đầu Thái Hòa đang tập trung tinh thần lực, lại không nghĩ rằng Yuna ở một bên đột nhiên thốt ra một câu nói như vậy.

Lúc này ánh mắt của nàng đã biến sắc, khóe miệng mang theo một nụ cười quỷ dị, dĩ nhiên là hoàn toàn tiến vào trạng thái Zombie, mở ra hình thức Yuna Ác. "Lại lớn một chút. Lại lớn một chút... Ah, sắp bị đâm xuyên rồi..."

"Chị đại à, ngươi lồng tiếng vậy thì thôi, nhưng mà đừng có nói nghĩa khác như vậy được không!"

Không ngừng cái vòi không như phóng to cuối cùng thành công làm cho đầu con rắn biến dị này thủng một cái lỗ máu, chất gel Virus cũng từ trong cái cục u trên đỉnh đầu rơi xuống đi ra, bị cái vòi của Thái Hòa cho tiếp được, sau đó vứt cho hắn.

Nhưng mà thanh âm cỗ vũ cố gắng lên và giải thích lồng tiếng của Ngô Thanh Vân. Lại làm cho Thái Hòa suýt nữa không có thể chụp được khối chất gel Virus này.

"Chất gel Virus của rắn biến dị đối với chị đại mà nói là thích hợp nhất đấy, trong chốc lát nếu phát hiện rắn biến dị bị dẫn tới nữa, tốt nhất cũng có thể bắt bọn nó đến nơi này làm thịt."

Chất gel Virus của biến dị thú khác mặc dù cũng hữu dụng, nhưng đối với Ngô Thanh Vân mà nói. Khẳng định vẫn là loài rắn có tác dụng lớn nhất.

Lúc này Ca Cao dưới lầu cũng đã móc ra cái cục u trên đầu con rắn biến dị này, móc ra một khối chất gel Virus lớn cỡ trứng bồ câu.

Ngô Thanh Vân hưng phấn mà nhận lấy hai khối chất gel Virus này từ trong tay Thái Hòa, ném vào trong miệng giống như ăn kẹo đậu phộng vậy.

Nhìn thấy đôi môi non hồng của nàng khẽ nhúc nhích lấy, lúc há miệng răng trắng như tuyết và đầu lưỡi phấn hồng lập tức nổi lên một đạo tơ mỏng sáng lóng lánh. Thái Hòa cũng không nhịn được nữa cảm giác được khô nóng một trận.

Không hổ là xà mỹ nữ, mỗi một hành động của chị đại. Cho dù là trong động tác chi tiết, tỉ mĩ, đều tràn đầy khí tức mị hoặc trí mạng.

Nếu như xà yêu chính là bộ dạng câu dẫn lòng người này, vậy thì chỉ sợ mỗi người đều chịu nguyện ý trở thành Hứa Tiên một lần, cùng xà yêu diễn vỡ tình kết người thú yêu nhau rồi...

Sau khi ăn vào hai khối chất gel Virus, hai gò má của Ngô Thanh Vân lập tức hiện ra hai vệt đỏ ửng, trong ánh mắt trong suốt đỏ hồng giống như là có thêm một tầng hơi nước.

“Ừ... Ta nóng quá nha... Trong lòng bàn tay...” Nàng dựa lên trên đầu vai của Thái Hòa, thấp giọng nói ra.

Chương 679: Ah! Sắp Bị Đâm Xuyên Rồi

"Vậy sao? Sau khi ngươi buông ra thằng em nhỏ của ta, dĩ nhiên sẽ cảm giác không thấy nóng lên nữa. Không biết sau khi cái thằng em này bị ma sát có thể xem như là cây gậy ấm tay sao?"

Thái Hòa liếc mắt, nói ra.

Lúc này, phương diện chiến đấu bên phía nhà ga cũng đã tiến vào giai đoạn gay cấn.

Tê giác biến dị đang bị Ngô Thanh Báo cầm đầu vài vị Dị năng giả vây công, cuối cùng ầm ầm ngã xuống đất, nhưng mà theo sau đến là con voi biến dị, lại làm cho cửa sắt phát ra một tiếng trầm đục "Thình thịch".

Hất lên cái vòi voi, mấy người lính đã bị đánh bay tại chỗ, như là bao tải rách vậy, rơi xuống đất chồng chất lên nhau, lập tức cũng không sống nổi.

Viên đạn rậm rạp chằng chịt bắn lên trên người nó, nhưng tối đa là đánh vỡ da của nó mà thôi.

Mà ngay cả hỏa diễm của Ngô Thanh Báo, cũng chỉ có thể đốt trọi da của nó mà thôi.

Voi biến dị nổi giận trực tiếp giẫm đạp máy móc biến thành giống như trò đánh chuột chũi, điên cuồng mà không ngừng nâng lên chân giẫm loạn các họng súng.

Thỉnh thoảng có tiếng kêu thảm thiết vang lên, xen lẫn tiếng cười to điên cuồng của Ngô Thanh Báo.

“Ta vẫn đánh giá virus quá thấp rồi... Zombie dị biến có lẽ xem như kết hợp thể giữa biến dị thú và Zombie bình thường rồi, nhưng dù sao vẫn là thành phần Zombie càng nhiều hơn một chút, cho nên sức chiến đấu đơn thuần, cũng chỉ là xuất phát ở giữa cả hai loại.”

Trong mắt Thái Hòa lóe ra vẻ khiếp sợ, tự nhủ nói ra: “Nhưng mà so với biến dị thú, Zombie bình thường và Zombie dị biến lại có càng nhiều tiềm lực phát triển và không gian đây này. Nói thí dụ như Ca Cao, mặc dù ngoại hình cũng đã biến thành cái bộ dáng kia, nhưng mà trí lực lúc trước chỉ tương đương với đứa trẻ mười tuổi nha...”

Hắn vừa dứt lời, chỉ nghe thấy sau lưng truyền đến một tiếng trầm đục “Thình thịch”.

Ca Cao đang chuẩn bị đi xuống lầu tiếp tục phòng thủ, lúc bước đi bị đùi phải của mình móc vào chân trái làm cho trượt chân rồi, sau đó hoa lệ mà ngã sấp mặt lờ rồi.

Nhưng mà rất nhanh nàng lại bò lên, sau đó biến mất tại cửa.

Nhưng chưa trôi qua một phút đồng hồ, dưới lầu lại truyền tới một tiếng trầm đục.

“Được rồi, nàng như vậy ta còn nói nàng tương đương với mười tuổi, thật sự là sỉ nhục chỉ số thông minh của đám học sinh tiểu học. Nhiều lắm cũng chỉ tương đương với sáu tuổi thôi... Nói như vậy, nàng chắc là hồn chó da con người rồi, coi như thiếu nữ thật ra là hầu gái trẻ con hay sao?”

Phương hướng nhà ga, mặc dù chiến đấu cực kỳ gian nan, nhưng tất cả Dị năng giả ngăn cản và hy sinh, biến dị thú miễn cưỡng bị ngăn ở ngoài cửa lớn.

Cuối cùng cứ điểm của bọn hắn, chỉ còn lại có mấy tòa nhà ở

gần đó, cùng với nhà ga rồi.

Nhưng mà doanh địa Đại Bàng vẫn rất có năng lực đấy, ở dưới tình huống cực độ nguy hiểm này, bọn hắn lại trọn vẹn giữ vững được hai ngày, mãi cho đến khi chiến đấu trong mảnh khu vực này chấm dứt triệt để, phương xa cũng không có Zombie bị thu hút tới.

Rất nhiều thi thể chồng chất như núi, cũng may thời tiết đã rất lạnh, không có lập tức hư thối.

Nhưng mùi máu tươi nồng đậm vẫn kích thích đến các nàng Lê Bống suốt ngày đỏ hồng mắt, ánh mắt thỉnh thoảng dạo ở trên người Thái Hòa, thỉnh thoảng thè lưỡi ra liếm liếm bờ môi.

Binh sĩ từ nơi trú quân bắt đầu chở từng xe chứa thi thể, thanh lý chiến trường, trong buổi tối Thái Hòa đã mang theo các nàng Lê Bống tìm kiếm chất gel ở trong đống xác chết.

Lúc hắn hành động rất cẩn thận, liên tục mấy đêm rồi đều không có bị phát hiện, ngược lại đã lấy được vài túi chất gel Virus.

“Chất gel Virus có thể ngộ nhưng không thể cầu, chính là đến từ biến dị thú đã lấy được rồi. Chị đại ăn chất gel Virus bình thường không cách nào hoàn toàn bổ sung thể lực, vẫn là biến dị thú dường như thích hợp hơn...”

Sau khi móc sạch sẽ những chất gel trong cơ thể Zombie cao cấp ở gần đó, Thái Hòa cũng đưa ánh mắt chuyển hướng về phía nhà ga.

Những thi thể biến dị thú kia cũng không có bị tập trung thiêu hủy, mà là đặt ở ngoài cửa xe tải, dường như dự định vận chuyển về phía thành phố Biên Hòa.

Những thi thể này đối với doanh địa Đại Bàng mà nói, có khả năng tồn tại giá trị nghiên cứu.

Nói thật, Thái Hòa không quá chịu nguyện ý đi mạo hiểm, bởi vì xung quanh đây trừ hắn ra chỉ có một con rối Zombie mà thôi, ngay cả một con Zombie có thể hy sinh đều tìm không thấy rồi.

Nhưng muốn cho hắn buông tha những chất gel biến dị thú quý giá này, Thái Hòa lại không nỡ.

“Bọn hắn chiến đấu liên tục lâu như vậy, có lẽ cũng rất mệt mỏi rồi, mặc dù khoảng cách hơi gần một chút, nhưng nếu như cẩn thận mà nói... Không có vấn đề đấy.”

Quyết định chủ ý sau khi, Thái Hòa liền mang theo ba người Lê Bống, còn có cái con kia con rối Zombie, tại nửa đêm lúc hướng phía nhà ga đi.

Ca Cao thì đã bị hắn lưu lại giữ nhà rồi, những ngày nay nàng đã ăn uống đủ loại ở trong đống xác chết, ăn chất gel nhiều không kể xiết, nhưng mà mùi máu tươi trên người cũng quá mức đậm đặc, tắm rửa mãi cũng không rửa sạch.

Chương 680: Gạ Được Kèo Thơm

Cửa nhà ga.

Tất cả trên mặt đất đều là vết máu màu nâu đậm, một cỗ mùi vị cực kỳ gay mũi tràn ngập khắp bốn phía.

Hai chiếc xe tải đậu ở ven đường, cách đó không xa là hai binh sĩ cầm súng qua lại tuần tra. Vài bóng người xuất hiện ở trong bụi cỏ đối diện đường cái lặng yên không một tiếng động, Thái Hòa lặng lẽ đẩy ra cành lá che ở trước mặt, nhìn lại phía phương hướng nhà ga.

“Cửa hai người, ven đường hai người, đằng sau đỉnh xe buýt còn có hai người.”

Thái Hòa híp mắt quan sát cẩn thận trong chốc lát, sau đó quay đầu nhìn về phía sau lưng.

Con rối Zombie bị xóa đi ý thức kia đang ngồi xổm ở đằng kia, Thái Hòa chuyển tầm mắt đến trên người hắn, sau đó điều khiển hắn chậm rãi dọc theo chân tường dựa vào phía ven đường.

Muốn né tránh ánh mắt của những binh sĩ tuần tra kia cũng không khó, đúng như Thái Hòa suy đoán vậy, đại chiến qua đi, bọn hắn đều hơi mỏi mệt.

Con rối Zombie nửa ngồi xông qua đường xá nhanh chóng, sau đó đến gần xe tải từng chút một.

Tuy nói chỉ là con rối Zombie mà thôi, nhưng Thái Hòa vẫn tương đối cẩn thận đấy, nếu mất đi kèm thơm lần này, cũng chỉ có

thể nhìn nhiều chất gel biến dị thú như vậy bay xa khỏi tầm tay.

“Cho nên nói quần chúng vây xem tóm lại sẽ nhặt được một ít tiện nghi đấy, đối với bọn họ mà nói những chất gel này lại không có tác dụng gì...”

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa trốn ở trong bóng tối, quan sát ánh mắt của hai binh sĩ trên đỉnh xe buýt kia.

Đợi thời điểm ánh mắt của bọn hắn chuyển hướng bên kia, Thái Hòa lập tức bắt được khe hở, xông về phía trước một khoảng cách, thả người nhảy lên, đưa tay bắt được vách xe tải, sau đó nhảy đi lên. Vừa phải im lặng không có âm thanh gì, vừa phải di chuyển thật nhanh.

Một người binh sinh tuần tra hơi nghi hoặc quay đầu nhìn về phía đường đi không có một bóng người, hỏi.

“Có phải vừa có âm thanh gì mới lướt qua hay không”

Tên còn lại lập tức khẩn trương nâng lên họng súng, sau khi quan sát vài giây đồng hồ, lại mạnh mẽ thư giản xuống: “Mịa nó, người đừng dọa ta được không? Nào có thanh âm gì đâu? Ngươi nghe lầm thôi...” “Ha ha, thật ngại quá sorry.”

Thừa dịp bọn hắn nói chuyện với nhau, Thái Hòa đã chậm rãi bò tới trước đống xác chết.

Phía trước nhất là một con tê giác biến dị. Trên đầu nó không có cục u nhô lên, dĩ nhiên chất gel Virus là mọc ra ở trong đầu đấy.

Nhưng mà muốn từ trong đầu của nó móc ra được chất gel lại không dễ dàng, xương cốt quá cứng rắn...

Bởi vì không thể phát ra âm thanh, Thái Hòa chỉ có thể dựa vào ngón tay sắc bén như lưỡi dao của con rối Zombie từ từ móc, đợi lúc móc ra một khối chất gel óng ánh sáng long lanh, đã qua

hai phút rồi.

“Nhiều thi thể như vậy, hôm nay thật sự là móc đủ nha, các cậu có cu, nhầm các cụ có câu quá đúng, một đêm ăn trộm bằng ba năm làm nha...”

Thái Hòa lộ ra hơi hưng phấn, dù là ở thời điểm vườn bách thú, hắn cũng không có gặp nhiều chất gel Virus biến dị thú như vậy à.

Xem ra bất kể là Zombie hay còn là biến dị thú. Đều phải rèn luyện trong hoàn cảnh “Hoang dại” tàn nhẫn, mới có thể tiến hóa được nhanh hơn.

Lần này xem như Thái Hòa nhặt được tiện nghi lớn rồi, bằng thực lực của chính hắn, muốn giải quyết một hai con không có vấn đề gì. Nhưng muốn xử lý nhiều biến dị thú thực lực khủng khiếp như vậy, độ khó cũng thật sự quá lớn.

Về mặt Quân doanh Đại Bàng. Cũng là bỏ ra một cái giá lớn thảm trọng, mới miễn cưỡng lấy được thắng lợi đấy.

“Cmn! 40 khối chất gel! Số lượng này! Mức độ tinh khiết này! Thật cmn thoải mái nha...”

Hắn càng móc càng có kinh nghiệm, tốc độ cũng càng lúc càng nhanh.

Nhưng thời điểm ngay khi hắn móc cua đang hưng phấn, lại đột nhiên nghe thấy một trận tiếng bước chân truyền đến.

Thái Hòa tranh thủ thời gian lại cho con rối Zombie giấu trong một đống thi thể, để tránh bị phát hiện.

Người đến tổng cộng có hai người, sau khi bọn hắn huýt sáo gọi lại đám binh sĩ tuần tra, cũng trực tiếp nhảy lên trên chiếc xe tải chỗ con rối Zombie của Thái Hòa. Bởi vì bọn họ nhảy lên từ

đầu xe gần đó đến đây. Mà thi thể nơi đó Thái Hòa còn chưa kịp móc đây nè, cho nên bọn hắn cũng không có phát hiện khác thường.

Một người trong đó hưng phấn mà rút ra đao chiến thuật ra, sau đó linh xảo xoay tròn ra đao hoa, như là nhìn tình nhân vậy, đưa tay vuốt ve thi thể một con biến dị thú trước mặt.

“Vũ Linh. Những ngày nay ngươi còn phát hiện gì hay không vậy? Có phương hướng đại khái hay sao?” Hắn vừa thâm tình vuốt ve, vừa nói.

Thanh niên bị gọi là Vũ Linh vẻ mặt lạnh người nhìn thấy từng cử động của hắn, sau đó hơi do dự nói: “Vẫn chưa có mà...”

Hắn tranh thủ thời gian chuyển dời chủ đề, hỏi: “Ngô Thanh Báo. Chẳng lẽ ngươi lại thật sự muốn giải phẫu một con hay aso? Lúc ban ngày ngươi nói, người của tổ tình báo cũng đã phản đối rồi. Ngươi không lo lắng bọn họ sẽ báo cáo ngươi hay sao?”

“Sợ cọng lông. Mấy con quái vật này để cho chúng ta chết hơn sáu mươi người. Tổn thất hết một chiếc xe tank, còn chết nhiều vị Siêu năng giả đây này! Lấy về cho những tên gà mờ kia nghiên cứu, lại đưa cho chúng ta kết quả? Nói đùa gì vậy! Tin bọn họ còn không bằng tin chính mình đây này.”

Chương 681: Một Đêm Ăn Trộm Bằng Ba Năm Làm

Ngô Thanh Báo khinh thường nói, sau đó phát ra một trận tiếng cười điên cuồng: “Khặc khặc khặc, ngươi nói lột xuống da trên người những con này, làm được hộ giáp nhất định so với áo lót chống đạn còn trâu bò nha? Cũng không biết dùng vật cứng gì có thể may vá, may ra mới có thể may lại những tấm da này.”

Thái Hòa lặng lẽ từ trong khe hở nhìn ra bên ngoài, phát hiện vậy mà hai người này hắn đều từng gặp qua.

Một người chính là người điên kia, còn người khác thì chính là Dị năng giả đã từng thiếu chút nữa phát hiện chỗ bản thể hắn.

Chuyện này làm cho Thái Hòa lập tức trở nên cực kỳ tỉnh ngủ, khí tức toàn thân lập tức thu liễm lại.

Chuyện này cũng quá xui xẻo đi... Rõ ràng là một nhân vật cấp đội trưởng, lại tự mình nửa đêm chạy tới giải phẫu thi thể, thằng này tuyệt đối có bệnh!

Nhưng mà ngẫm lại hắn biểu hiện trên chiến trường, muốn nói hắn không có bệnh, có quỷ mới tin đây này!

“Thì ra người này tên là Ngô Thanh Báo... Xác thực ta không biết tên tuổi của người này, được rồi, có khả năng hắn có gương mặt đại chúng đi, thì ra là hơi quen thuộc mà thôi.”

Thái Hòa âm thầm thầm nghĩ.

Lúc này Ngô Thanh Báo đã di chuyển cỗ thi thể kia, nhưng mà hiệu ứng Domino, vậy mà thi thể bên Thái Hòa cũng nhút nhít,

hơn nữa trực tiếp rớt xuống trước mặt hắn.

“Cmn!” Cánh tay con rối zombie bị lập tức rớt trúng gãy lìa, mặc dù không đau, nhưng Thái Hòa lại càng hoảng sợ.

“Ai đó? !”

Thái Hòa lập tức hết hồn, khí tức thu liễm lúc đầu cũng lập tức lộ ra ngoài rồi.

Nếu là Dị năng giả thông thường, chuyện này khẳng định không phát hiện được, nhưng mà Vũ Linh và Ngô Thanh Báo đứng chung một chỗ, nhưng lại là một dị năng giả có năm giác quan rất mạnh.

Nghe được thanh âm quát hỏi, Thái Hòa cũng không ẩn dấu.

Hắn nhanh chóng nhảy dựng lên một cái, mạnh mẽ nhảy xuống xe, sau đó bay vọt vào một bên đường nhỏ.

Nếu như không phải có hạn chế khoảng cách mà nói, Thái Hòa hoàn toàn có thể điều khiển con rối Zombie này vẫn mãi chạy về phía trước, nhưng mà bởi vì phải cân nhắc đến liên hệ tinh thần giữa hắn với cà Ca Cao và những người khác ở nơi trú tạm, Thái Hòa chỉ có thể để cho con rối Zombie này sau khi tiến vào một rừng cây nhỏ, lập tức nhanh chóng quay đầu chạy tới hướng phương hướng của mình.

Nhưng hắn vẫn còn tưởng tượng, mặc dù phương hướng là giống nhau, nhưng lại không cùng đường.

Ngô Thanh Báo và Vũ Linh giật nảy mình, hai người bọn họ còn chưa kịp ra tay, người giấu kín ở trong thi thể bỏ chạy không thấy tung tích rồi.

“Ha ha ha! Rõ ràng có người cũng cảm thấy hứng thú với những thi thể này, tranh thủ thời gian đuổi theo!”

Ngô Thanh Báo mừng rỡ kêu to một tiếng, nhảy xuống xe rồi theo sát lấy vọt tới.

Vũ Linh thầm mắng một tiếng, quay đầu về phía binh sĩ tuần tra đang muốn xông lại kêu: "Tăng cường cảnh giới! Có thể là Dị năng giả dự định cùng xe trà trộn vào nơi trú quân! Điều tra trên chiếc xe kia còn có người nào hay không!"

Sau khi hắn kêu xong, lại tranh thủ thời gian đuổi theo Ngô Thanh Báo.

Tốc độ hai người này đều không xem như quá nhanh, nhưng sức chịu đựng lại coi như không tệ, còn thêm có một Dị năng giả hệ cảm ứng cắn mãi không buông, con rối Zombie của Thái Hòa cơ bản không cách nào cắt đuôi được bọn hắn.

"Không có biện pháp rồi, bỏ xe giữ tướng! Dù sao không thiếu con rối Zombie!"

Lúc phóng qua một rãnh thoát nước đã khô cạn, Thái Hòa ném mạnh một túi chất gel kia đến dưới vách xi-măng, sau đó quay đầu chạy về một phương hướng khác, nhanh chóng vọt vào một căn nhà cao tầng.

Thấy con rối Zombie của Thái Hòa tiến vào cao ốc, Ngô Thanh Báo lập tức thổi một tiếng huýt sáo: "Chặn hắn lại cho ta! Ah ha ha ha, ngược lại ta muốn nhìn một chút là người nào hợp ý với ta như vậy nha!"

Nhưng Vũ Linh đi theo phía sau hắn, lại biểu lộ có vẻ hơi phức tạp.

Hắn từ trên bóng người của người này, lại cảm thấy một chút khí tức quen thuộc mơ hồ!

Nhà cao tầng có một cửa vào và một cửa ra, Ngô Thanh Báo đuổi đi vào từ cửa vào, mà Vũ Linh lập tức chủ động đi theo lối ra

chặn đường người này.

Hai người đuổi theo từ thang lầu khác nhau, Vũ Linh lại còn lấy ra tốc độ liều mạng.

Dựa vào năng lực cảm ứng hơn người, rất nhanh Vũ Linh đuổi theo bóng người này ngay ở trong một văn phòng lầu 7.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn hết hồn chính là, vậy mà bóng người này bò lên trên cửa sổ, dường như muốn nhảy lầu!

"Ê! Đợi đã nào...! Ta không giết ngươi!"

Vũ Linh lập tức mở to hai mắt nhìn, vội vàng kêu: "Ngươi có biết một cô gái à..."

Đáng tiếc hắn còn chưa dứt lời, bóng người kia đã thả người quyên sinh, nhảy xuống cao ốc.

Trong nháy mắt khi nhảy đi xuống, Thái Hòa đã chặt đứt liên hệ tinh thần.

Bởi như vậy, chết không có đối chứng, vĩnh viễn tuyệt hậu hoạn, mà hắn chỉ cần chờ khi bọn hắn đi rồi, đi lấy túi chất gel Virus là được rồi.

"Lần này gạ được kèo thơm rồi!"

Sau khi tầm mắt trở về bản thể, Thái Hòa lập tức cười xoa xoa đôi bàn tay, nhưng sau đó xoay người bóp một cái ở trên ngọn núi khổng lồ của Ngô Thanh Vân: "Chị đại, ta tìm cho ngươi nhiều đồ ăn vặt như vậy, cảm ơn ta như thế nào?"

"Cắn ngươi một cái có được không?" Ngô Thanh Vân liếm liếm bờ môi, nói ra.

Chương 682: Có Bạn Gái Và Biết Tỏ Tình Là Hai Chuyện Khác Nhau

“Ta...”

Vũ Linh trừng to mắt nhìn về phía cửa sổ trống rỗng, chỉ cảm thấy trong lòng có ngàn vạn con ngựa đang lao nhanh mà qua.

“Này, bắt được rồi sao?”

Lúc này Ngô Thanh Báo cũng chạy tới, nhưng mà hắn vừa hỏi xong, đã nhìn thấy Vũ Linh xanh mặt chạy tới phía hắn.

“Này!”

Vũ Linh chạy một mạch xuống lầu dưới, sau đó đã tìm được cỗ thi thể kia.

Lầu 7 nhảy xuống, người này đã tử vong tại chỗ rồi. Nhưng thời điểm lúc Vũ Linh lật qua thi thể, lại lập tức ngây ngẩn cả người.

“Zom... Zombie?”

Tại sao lại là Zombie vậy?

Lúc lần trước cảm ứng được khí tức, chính là từ trên người Zombie cảm ứng được đó nha...

Nhưng lúc này đây, Vũ Linh không có lập tức nghĩ đến kết quả xấu nhất, mà là ẩn ẩn đã có một chút cảm giác kỳ diệu.

Khuôn mặt con Zombie này cũng không vặn vẹo, nói rõ là một con Zombie cao cấp, có trí lực nhất định rồi.

Nếu như hắn chỉ là nhảy lầu mà nói, nhiều lắm thì Vũ Linh chỉ hơi khó hiểu thoáng một chút.

Dù sao Zombie là một chủng tộc rất thần bí, không người nào dám nói mình đã chính thức hiểu được bọn nó.

Nhưng ở trên người hắn, cùng với trên người con Zombie quỷ dị lúc trước kia, đều xuất hiện ở cổ hơi thở kia, chuyện này không có khả năng là trùng hợp gì.

“Ngươi chạy cái gì vậy, xảy ra chuyện gì?”

Ngô Thanh Báo đuổi theo xuống dưới, liếc mắt lập tức nhìn thấy cỗ thi thể trên mặt đất nằm kia, lập tức kinh ngạc kêu một tiếng: “Đây là... Zombie hay sao? ! Chẳng lẽ chính là tên vừa vặn có cùng suy nghĩ với ta kia hay sao?”

Vũ Linh gật nhẹ đầu, sau đó sắc mặt nặng nề lấy ra từ trong túi quần một cái bộ đàm: “Đại Bàng Đại Bàng, mau tra thử một chút tình huống trên xe tải, hoàn tất.”

Rất nhanh từ trong Bộ đàm truyền đến tiếng đáp lại: “Báo cáo, não bộ đều bị móc ra ăn hết 1 khối, hoàn tất.”

“Ồ, nói như vậy. Là nó đi ăn vụng hay sao?”

Chung quy Vũ Linh cảm giác dường như mình không để ý đến cái gì, chuyện này mới khiến tất cả mọi chuyện bịt kín một tầng sương mù ở trước mắt mình.

Hắn hơi lo lắng liếc nhìn Ngô Thanh Báo, thầm nghĩ nếu không phải vì vị đội trưởng giống như tên điên này, hắn mới chẳng muốn quan tâm loại chuyện này đây này.

Nhưng mà tên tuổi gã Báo điên không phải cho không đấy, một khi hắn quyết định làm chuyện gì, cho dù là tâm huyết dâng trào cũng tốt, cũng nhất định sẽ không tiếc bất cứ giá nào đi hoàn thành.

Bây giờ còn có chính mình kéo lấy hắn, mà sau khi hắn mất đi kiên nhẫn, còn nói không chừng sẽ làm xảy ra chuyện kinh khủng gì đây này.

Ngô Thanh Báo rất là kinh ngạc đánh giá cỗ thi thể này cẩn thận. Nhưng đến cuối cùng cũng không thấy ra có nguyên nhân gì.

Về phần Vũ Linh, thì sau khi kể lại tất cả mọi chuyện đã xảy ra, che giấu kết quả chính mình cảm ứng được.

“Thật vất vả gặp được một chuyện thú vị, kết quả... Hèy, quá làm cho ta thương tâm thất vọng rồi.”

Ngô Thanh Báo thở dài. Nói ra.

Vũ Linh trợn trắng mắt không còn chút máu, cũng thở dài ở trong lòng nói: “Ta cũng không muốn bị hắn kéo theo đi tìm chết khắp nơi, đến tột cùng có thể sử dụng biện pháp gì, máu chóng tìm ra nàng đi... Cứu mạng nha!”

Công tác dọn dẹp chiến trường của Quân doanh Đại Bàng tiến hành trọn vẹn một tuần, Thái Hòa cũng đã mang theo bạn gái của hắn ở gần đó nhặt nhạnh thứ tốt hết một tuần.

Hắn đựng hơn phân nửa ba lô chất gel Virus, đủ để cho các nàng Lê Bống ăn như ăn đậu phộng ra.

Thật nhiều virus tiến vào thân thể, cũng làm cho điểm tới hạn hướng tiến hóa của Lê Bống tiếp tục đi phía trước một tí tẹo.

Đầm trụ cột cho kiên cố. Xác suất một lần duy nhất bước ra một bước cuối cùng cũng sẽ càng lớn, mặc dù đến trình độ này của

nàng, chất gel bình thường mang đến hiệu quả rất thấp kém, nhưng chung quy có thể góp gió thành bão đấy.

Đối với tiến hóa của Lê Bống. Thái Hòa cực kỳ để tâm, nàng tiến hóa đều bất đồng với Ngô Thanh Vân, Yuna, chuyện này đối với Thái Hòa mà nói lại là một lần hoàn toàn nếm thử mới.

Nhất định phải cẩn thận, ít nhất không thể xuất hiện lại loại tình huống của Yuna...

Nghĩ đến Yuna. Thái Hòa cũng thấy được hơi bất đắc dĩ.

Chăn lớn cùng ngủ ngược lại là nàng không phản đối, chỉ thời điểm khi nào cái vòi của Thái Hòa hoặc là bản thể bắt đầu không thành thật một chút. Nàng sẽ giữ im lặng nhảy dựng lên, sau đó trực tiếp chuyển đổi thành trạng thái Zombie, tiến vào hình thức Yuna Ác.

Hoàn toàn chính xác, thời điểm Yuna còn là nhân loại, hắn cũng không có trao đổi bao nhiêu, chuyện này phải vẫn không ý nghĩa chính mình phải theo đuổi một lần nữa hay sao?

Thế nhưng mà theo đuổi một cô gái, chuyện này vẫn luôn là điểm yếu của Thái Hòa nha!

Nếu như hắn là nhân vật cấp bậc tình thánh gì, tựu sẽ không thích một cái cô gái hơn mười năm, nhưng lại chưa bao giờ mở miệng thổ lộ qua!

Nhưng nghĩ đến lời nói của Yuna trước khi bước ra một bước cuối cùng, từng đã thổ lộ qua với chính mình, Thái Hòa cũng rất xúc động.

“Bất luận như thế nào ta đều thích ngươi...”

“Như vậy ta cũng có thể dùng phương thức của mình, biểu đạt ra thích ngươi... Không, tâm tình yêu của ngươi sao...”

Chương 683: Người Sống Sót Đến

Thái Hòa thật sự không biết trong lòng của con gái đang nghĩ cái gì, nhưng bên cạnh hắn một người là Lê Bống hơi ngáo ngơ, còn người khác thì lại là chị đại hoàn toàn không có thường thức của nhân loại, suốt ngày ồn ào đòi muốn sinh con...

Mặc kệ hỏi người nào, đều lộ ra rất không đáng tin cậy đấy!

"Rõ ràng ở trong thế giới tinh thần đều làm ăn xong hai Yuna, vì sao sau khi tiến hóa thành công, ngược lại ánh mắt của hai Yuna nhìn vào ta đều có cái gì là lạ đây này?"

Đầy trong đầu Thái Hòa toàn là mờ mịt một mảnh, nhưng EQ hắn lại thấp, cũng biết chuyện này cũng không thể trực tiếp đến hỏi Yuna.

Nếu như thật sự hỏi, nói không chừng nàng thật có thể tức giận đến cắn chính mình một cái.

Hơn nữa Thái Hòa cũng có thể cảm giác được mơ hồ, thời điểm mỗi lần Yuna né tránh, đều biết dùng một loại ánh mắt đã chờ mong, lại thấp thỏm không yên nhìn về phía hắn.

Đến cùng nàng muốn làm gì?!

"Ah ah! Đây là đang bịp ta nha! Mặc dù có ba cô bạn gái, nhưng nhược điểm lớn nhất của ta chính là tỏ tình nha! Cái này nói ra ai mà tin, ai mà tin!"

Ở một nơi khác, Ca Cao dường như ăn tới quá nhiều quá no bụng rồi, trực tiếp lâm vào trong ngủ say.

Mà ngay cả ký sinh thể, cũng trở nên hơi đần độn u mê, nhìn qua không có tinh thần gì.

Sức chiến đấu của đám tham ăn thật là kinh người đấy, cách vài mét xa, Thái Hòa cũng có thể cảm nhận được từ trên người nàng truyền đến lạnh lẽo kinh người.

Nuốt mất quá nhiều chất gel Virus, cho nên có khả năng Ca Cao lại đến biên giới tiến hóa một lần nữa.

Lần này ngược lại là Thái Hòa tập trung lực chú ý đến trên người nàng, muốn nhìn một chút, gia hỏa mỗi lần đều mang đến cho hắn kinh hãi, đến tột cùng là tiến hóa như thế nào đấy.

Đồng thời khi quét dọn chiến trường, từ phía quân doanh cũng lục tục ngo ngoe điều động tới hơn ngàn người.

Người sống sót đưa tới lần này nam nữ đều có, hơn nữa trật tự cũng trở nên hỗn loạn rất nhiều.

Cách xa như vậy, Thái Hòa cũng thường xuyên có thể nghe được có người đang khóc nháo.

Thời điểm mỗi lần người sống sót xuống xe, đều giống như đang mở ra lễ truy điệu vậy...

“Dựa vào cái gì muốn chúng ta trên chiến trường vậy! Ta chỉ là cô gái mà!”

“Những người lừa đảo các ngươi! Lừa đảo!”

“Hu hu hu, ta phải đi về! Van cầu ngươi lại để cho ta trở về đi, ta không phải thích hợp cầm súng nha!”

“Cô gái kêu lên tiếng thét chói tai, lực xuyên thấu thật sự quá mạnh mẽ...”

Thái Hòa không nhịn được nói ra.

Thật ra Thái Hòa cũng đã nhìn ra, quân doanh Đại Bàng không có lấy ra lực lượng trung kiên chính thức.

Hành động lúc đầu bọn hắn để cho người sống sót cầm lấy vũ khí chiến đấu, ngược lại là Thái Hòa cảm thấy không có gì sai lầm.

Thời buổi bây giờ, không có ai có thể chính thức che chở ai, muốn sống sót, thì phải trả giá.

Một nơi trú quân người sống sót cỡ lớn, có thể che chở cho bọn hắn đương nhiên là càng mạnh hơn nữa đấy, nhưng cũng không có nghĩa là có thể từ nay về sau, sẽ trở thành một con sâu mọt vui sướng rồi.

Càng nhiều người, cũng ý nghĩa bọn hắn cần càng nhiều tài nguyên.

Thành lập khu cách ly, thật ra cũng chỉ là khai thác cho bọn hắn ra một khu quần cư coi như an toàn mà thôi.

Muốn sống sót, muốn tiếp tục đến khu vực Zombie dày đặc đi mạo hiểm sưu tập vật tư, lương thực và rau quả có thể trồng, nhưng như đủ loại đồ vật dụng thiết yếu, lại chỉ có thể đi sưu tập.

Bị tai nạn bộc phát phá hủy sức sản xuất không phải dễ dàng khôi phục như vậy đấy, ngược lại là Thái Hòa cảm thấy, nếu có điều kiện, quân doanh Đại Bàng tuyệt đối sẽ lựa chọn khôi phục sản xuất vũ khí trước, ngược lại phương diện sinh hoạt sẽ bị đặt ở đằng sau.

Đợi sau khi dọn dẹp chiến trường tới không sai biệt lắm, lại là nhiều đội nhân viên tìm tòi bị phái đi ra ngoài, dĩ nhiên bọn hắn còn dự định tiếp tục mở rộng khu cách ly.

Thái Hòa dự định thời điểm khi bọn hắn triển khai chiến đấu lần thứ hai sẽ rời khỏi nơi này, chuyện nên hiểu rõ trước mắt cũng đều hiểu rõ được không sai biệt lắm, sẽ chờ Ca Cao tiến hóa hoàn

tất.

Nhưng mà số lượng người sống sót ở gần với hắn đang xem tình hình thế nào dường như cũng không ít, mỗi ngày Thái Hòa đi ra ngoài kiếm tiện nghi, trong lúc vô tình cũng là gặp phải một ít.

Nhưng trước khi bị những người này phát hiện, hắn cũng kịp thời tránh đi.

Nếu không phải thật cần thiết, hắn cũng không muốn tiếp xúc gì với những người sống sót này.

Thời điểm ở bên ngoài một căn siêu thị móc chất gel thi thể, Thái Hòa lại gặp một đội người.

Hai người đàn ông cầm đầu đều mang súng, bên hông treo lấy đao chiến thuật, quần áo trên người rất bẩn, trên mặt cũng là bụi bẩn đấy, toàn thân đều là vết máu.

Nhưng nét mặt của bọn hắn nhưng lại tương đối hưng phấn, đi một mạch nói chuyện lẫn nhau.

“Lần này sướng rồi nha, lấy được nhiều thứ như vậy!” Một người đàn ông kêu lên.

Một người khác cũng gật đầu theo: “Đúng vậy nha, mạo hiểm lần này thật là đến đúng rồi. Nhưng mà, chúng ta thật không gia nhập bọn hắn hay sao?”

“Ngươi ngốc hay sao, rõ ràng bọn hắn còn muốn khai chiến, hiện giờ đi chính là làm bia đỡ đạn. Chờ thời điểm bọn hắn ổn định lại, bắt đầu khôi phục sản xuất, chúng ta lại đi chứ sao.”

Thái Hòa cau mày, vừa muốn rời đi, lại đột nhiên sửng sốt một chút.

Chương 684: Gặp Lại Cường Đô La

Ở trong số đám người này, thậm chí có một người là hắn quen biết đấy.

Nhưng mà so với lúc trước, hiện giờ hắn đã hoàn toàn biến thành một bộ dáng khác.

Dáng người nhỏ gầy, tóc rối loạn, mặc trên người một cái áo lông vô cùng bẩn, đi theo đằng sau hai người đàn ông kia, trên lưng vác một cái túi lớn khá gian nan.

"Đây chẳng phải Cường Đô La hay sao?" Thái Hòa mở to hai mắt nhìn, tự nhủ.

Lúc này Cường Đô La giống hệt hơi không kiên trì nổi nữa, dưới chân nghiêng một cái, suýt nữa làm rớt trên mặt đất.

Hắn không cẩn thận đụng trúng người đàn ông vóc dáng nhỏ sau lưng, đối phương lập tức trừng mắt tàn bạo liếc hắn một cái, sau đó đá một cước vào trên bắp chân của hắn: "Ngươi cmn sinh ra không có mắt hay sao!"

Một cước này, hắn lập tức bổ nhào về phía trước, vừa vặn đâm vào trên người gã đàn ông phía trước kia.

Biến cố bất thình lình lại để cho Cường Đô La lập tức sắc mặt trắng bệch, toàn thân cứng ngắc đứng ở đằng kia, run rẩy nói: "Thật... Thực xin lỗi... Lão đại..."

Người vóc dáng nhỏ cũng sửng sốt một chút, sau đó cũng không nói tiếng nào, lui ra sau hai bước, bày ra tư thế xem cuộc

vui.

Hai người khác cũng lộ ra nụ cười nhìn hơi hả hê nở, cũng chỉ có một cô gái tóc ngắn hơi đồng tình nhìn hắn một cái.

Va chạm này, hai người kia nói chuyện lập tức bị cắt đứt rồi.

Gã đàn ông bị đụng vào người kia cầm súng xoay đầu lại, ánh mắt tràn đầy lệ khí.

“Quan lão đại, thật xin lỗi, thật sự...”

Chứng kiến dạng này cẩn thận sợ hãi của Cường Đô La bộ, nam nhân này dường như thoáng chốc trở nên cực kỳ không kiên nhẫn, nâng lên một cước đạp Cường Đô La té văng ra.

“Cmn xin lỗi có ích à! Tao thật sự là nhìn mày là muốn cười, một tên ngu ngốc!”

Cường Đô La kêu lên một tiếng rên, lại lập tức vội giãy giụa muốn đứng lên: “Xin lỗi. Ta không phải cố ý đấy...”

Nhưng mà hắn càng như vậy, gã đàn ông kia lại dường như càng mạnh hơn.

Không đợi Cường Đô La đứng lên, hắn lại đạp tới một cước, sau đó đã giơ lên súng trong tay. Đập tàn bạo vào trên trán Cường Đô La.

Cường Đô La lập tức rú thảm một tiếng, chờ lúc bò dậy hắn lần nữa, trên đầu đã chảy ra máu tươi.

Cô gái tóc ngắn kia giật giật bờ môi, dường như muốn ngăn cản. Nhưng cuối cùng còn chưa kịp mở miệng.

“Lời nói thật nói, ta ghét nhất ngươi rồi. Trước kia không phải con ông cháu cha sao? Hò hét trâu bò hay sao? Kết quả hiện giờ còn không phải giống như con chó đi!”

Bị gã đàn ông gọi là Quan lão đại cười mỉa hai tiếng, nói ra.

Cường Đô La nhưng chỉ là cúi đầu, không nói gì. Cũng không có ai chú ý tới, quả đấm của hắn đã nắm lại thật chặt.

Lúc này Thái Hòa chạy tới góc tường, ánh mắt lộ ra hơi phức tạp.

Cường Đô La bị đánh là người quen cũ của hắn, hai người đến trường từ tiểu học lên cấp hai lúc vẫn là bạn bè.

Ông già nhà thằng Cường Đô La là giám đốc một công ty chế biến xuất khẩu gỗ, gia đình giàu có, thời điểm đi ra ngoài ăn chơi cũng biểu hiện ra rất là hào phóng.

Hắn không có tật xấu của một số con ông cháu cha như ngang ngược kiêu ngạo ương ngạnh. Làm người rất là ngay thẳng. Rất hợp tính tình Thái Hòa.

Nhưng từ sau khi cha mẹ Thái Hòa qua đời. Hai người ngược lại lui ít có lui tới nữa.

Lúc trường cấp 3, hắn bỏ không đi học chung trường học với Thái Hòa nữa, chạy tới đi một trường học quý tộc.

Sau đó mặc dù đã gặp mấy lần. Nhưng Thái Hòa lại cảm giác được thật sâu có cái hào rộng giữa hai bên càng lúc càng lớn, cơ bản không cách nào chơi chung được với nhau như lúc xưa. Còn thêm thái độ Cường Đô La lạnh nhạt, hai người cũng cứ như vậy mà cơ bản cắt đứng liên hệ.

Nhưng ai có thể nghĩ đến, vậy mà ở nơi này lại gặp phải hắn?

Hơn nữa nhìn dáng vẻ của hắn, cuộc sống ngay cả con chó cũng không bằng.

Trong lúc nhất thời tâm tình Thái Hòa hết sức phức tạp, năm

đó hắn cũng chỉ là một cậu thiếu niên học cấp hai, bởi vậy chửi bới Cường Đô La trong lòng không ít.

Đối với Cường Đô La mà nói, hắn chỉ là tiểu tử nghèo, lại không có cha mẹ, xem chừng lại tiếp tục lui với cùng hắn, có lẽ có mất thân phận của hắn nha...

Nhưng theo thời gian trôi qua, loại tâm tư này của Thái Hòa cũng dần dần phai nhạt, ngẫu nhiên nhớ lại người này, cũng hơn phân nửa là muốn nhớ ngày đó lúc hai người vẫn là bạn bè, những hành vi kia cực kỳ giống hai đồ đần khoái hoạt.

“Con ông cháu cha cái gì, ta nhổ vào! Đkmn có đôi khi ngẫm lại, tận thế đến rồi vẫn rất thoải mái đó a, những chó hoang này xem thường chúng ta, hiện giờ thật trở thành chó! Con chó này trước kia cũng ở tiểu khu chúng ta, đại học còn không có tốt nghiệp vậy mà đã lái xe thể thao rồi, bạn gái mỗi ngày đổi rồi lại đổi, nhiều lắm nha! Bố mày làm bảo vệ, mỗi lần nói với hắn buổi sáng tốt lành, tên đần này đều mặt lạnh gật đầu! Ta để cho mặt lạnh sao đồ đần ah! Ngươi ngược lại cũng cúi đầu với ta nha!”

Chương 685: Chém Gió Có Nguy Hiểm Nổ Súng Cần Cẩn Thận

Tên đàn ông kia hết sức xem thường nhìn về phía Cường Đô La, lúc nói chuyện mang theo cổ giọng điệu cực kỳ mỉa mai: “Thời điểm tai nạn xảy ra, giống như chó nhà có tang vậy, từ trong nhà trốn tới, lúc ấy khóc đến nước mắt nước mũi lòng thòng đấy, nhìn qua cũng muốn buồn nôn. Người sống sót trong khu cư xá kia bị chết chỉ còn lại những người chúng ta rồi, nếu hắn không phải nhát gan như vậy, khẳng định cũng không sống đến bây giờ nha!”

Những người này lập tức cười vang một trận, gã đàn ông kia lại đập một báng súng xuống dưới, sau đó giơ lên tay: “Đi ra đây, bắt đầu..., những ngày này nhàm chán, vừa vặn tìm thú vui cho chúng ta. Nhớ rõ bố mày lúc trước cúi đầu cho mày như thế nào không? Ra đây, làm cái ta nhìn xem.” Trên đầu Cường Đô La chảy ròng máu tươi, hắn giữ im lặng đứng thẳng thân thể, trong mắt chớp động lên ánh mắt cực kỳ nhục nhã.

“Quan tiên sinh,chào... buổi sáng.”

Khi Cường Đô La cúi người, Quan lão đại lập tức cười lên điên cuồng.

Nhưng mà không đợi Cường Đô La đứng lên, Quan lão đại cũng lại thoáng đập một cái vào sau ót của hắn: “Tên đần, làm cũng không tiêu chuẩn một chút nào! Bố mày hận nhất là những đứa tụi mày rồi, nhìn thấy là sẽ lên cơn giận! Các cụ có câu rất chính xác, đó là công hậu vương hầu thời chúa trước, đến chúa thời này liệu có dám lên ngồi hay sao? Thực tế đám con ông cháu

cha các ngươi ỷ vào cha mẹ trâu bò, là được trời cho hưởng thụ đấy...”

Quan lão đại đập bán súng xuống hai cái, lại phát hiện đầu Cường Đô La máu thịt bầy nhầy, đang nằm rạp trên mặt đất liên tục gào thảm.

Cô gái tóc ngắn kia cuối cùng không nhịn được, chạy lên tiến nói ra: “Đại ca ngươi đừng đánh nữa, sắp gây ra tai nạn chết người rồi...”

Một người đàn ông khác cũng ngăn cản hắn: “Xả ra cơn giận coi như xong.”

Quan lão đại có khả năng cảm thấy hơi thật mất mặt, vừa hùng hùng hổ hổ, vừa nhấc chân còn phải lại đạp.

Nhưng mà hắn vừa mới giơ chân lên, cũng cảm giác một cỗ cảm giác mát lạnh đột nhiên truyền đến từ dưới đùi.

Sau đó trước mắt mọi người ở đây, trên cái chân này đột nhiên lại phún ra một cái lỗ máu!

“Ah! Ah!”

Quan lão đại kêu thảm, thoáng chốc đã mất đi cân đối, ngã nặng nề trên mặt đất.

Trên người hắn liên tục phún ra thêm lỗ máu, súng ống trong tay cũng đã sớm rớt xuống.

Một người đàn ông khác khẩn trương bắt đầu nhìn quanh bốn phía..., nhưng mà vừa quay đầu, trên tay lại đột nhiên bị đánh một cái thật mạnh.

Hắn vô ý thức muốn bóp cò, nhưng lại bởi vì không rành sử dụng súng ống, cơ bản là không có bắn ra đạn.

Trì hoãn một khoảng thời gian ngắn như vậy, trên tay hắn lại trúng liên tục đã hai cái lỗ máu, khẩu súng kia lập tức bay đến phía trước.

Một người thanh niên tuổi trẻ từ trong bóng tối đi tới đưa tay một cái lấy được khẩu súng này, sau đó thuần thục lên nòng "Cạch" một tiếng, nhắm họng súng ngay người đàn ông đang chuẩn bị móc ra vũ khí kia.

"Ném đi."

Thái Hòa ngắn gọn nói.

Gã đàn ông kia trợn mắt há hốc mồm mà nhìn về phía Thái Hòa, hắn vừa mới do dự, Thái Hòa lại nâng lên họng súng, một viên đạn bắn tới khu vực xa 1m bên cạnh hắn, sau đó bắn nát một cái bình thủy tinh ở đằng sau.

Hành động này lập tức dọa tới tất cả mọi người ngây ngẩn cả người, bắn miểng thủy tinh, điều này dĩ nhiên là một lần thẻ vàng rồi...

Nhưng mà không có người chú ý tới, thật ra chính Thái Hòa cũng ngây ngốc một chút.

"Ồ? Vốn định hết sức phong cách để cho con đạn đi qua dán gò má của đối phương, nhưng mà không hiểu lệch ra xa 1 mét là xảy ra chuyện gì? mặc dù không hợp với kịch bản, nhưng cũng may không có bắn vào trên tường, mà là bắn trúng cái bình thủy tinh... Nguy hiểm thật, thiếu chút nữa nổ không thành ngược lại thành ngu ngốc. Quả nhiên chém gió là có nguy hiểm hiểm, nổ súng cần cẩn thận nha..."

Thái Hòa âm thầm lạnh mình một cái, đồng thời ho khan một tiếng, nói ra: "Vứt bỏ toàn bộ vũ khí trên người xuống. Các ngươi cầm đao, dễ dàng làm cho ta khẩn trương. Mà ta là người chỉ cần

khẩn trương một chút nha, ngón tay lại dễ dàng phát run.”

Gã đàn ông kia đã ra mồ hôi lạnh rồi, từ khi Thái Hòa lên đạn cùng với động tác nổ súng không chút do dự, thậm chí hắn nghĩ lầm Thái Hòa là binh sĩ nơi trú quân rồi.

Tay run hay sao? Lúc này cmn làm ơn không được run nha...

“Chúng ta buông, lập tức để súng xuống.”

Gã đàn ông dẫn đầu xốc lên áo ngoài từng chút một, sau đó rút ra một thanh khảm đao bên hông cho, ném lên trên mặt đất.

Ba gã đàn ông khác, còn có cô gái tóc ngắn kia, đều tự giác móc vũ khí cho ra ném đến dưới chân.

Duy nhất chỉ có Quan lão đại kia vẫn còn thống khổ rên rỉ, lăn qua lăn lại trên đất.

Ngược lại là Cường Đô La đã từ trong trạng thái hôn mê miễn cưỡng thanh tỉnh lại, nhưng mà lúc trước hắn nằm rạp trên mặt đất, dường như trong thời gian ngắn không còn sức lực lại đứng lên rồi.

Chứng kiến bộ dạng thê thảm của hắn khoảng cách gần, trong nội tâm Thái Hòa đột nhiên hơi tê dại.

“Ế ê, Cường Đô La, ngươi không sao chứ?”

Vừa thốt ra lời kia, Thái Hòa lập tức cảm giác chóp mũi cay thoáng một chút.

Mà Cường Đô La thì lại rung động toàn thân, khó có thể tin lau máu tươi trên mặt một cái, chậm rãi ngẩng đầu lên.

Chương 686: Bình Tĩnh Bình Tĩnh

“Ngươi...”

Trong nháy mắt khi nhìn thấy Thái Hòa, Cường Đô La lộ ra ánh mắt cực kỳ khiếp sợ.

Hắn há to miệng, dường như hoàn toàn không phát hiện tình hình chung quanh vậy, hoàn toàn đơ cả người lại.

Sau khi trôi qua trọn vẹn mười mấy giây đồng hồ, hắn mới mạnh mẽ giật mình tỉnh lại, đột nhiên hô to một tiếng: “Mịa nó mày còn sống hay sao!”

Hô xong một câu này, giọt lớn nước mắt lập tức cũng từ trong mắt hắn lăn dài xuống.

Dường như hắn không biết nên xả ra kích động trong lòng như thế nào, liên tục dùng nắm đấm nện xuống đất, lại muốn đứng lên, nhưng cố gắng nhiều lần vẫn ngã ngồi trở về.

“Vậy mà mày cũng còn sống... hay sao hu hu hu!”

Không ngờ nhìn thấy Cường Đô La kích động như vậy, Thái Hòa cũng hơi sững sờ một ít.

Sau khi cảm tình năm đó dần dần lạnh nhạt rồi thì, Thái Hòa từng xem như anh em huynh đệ kể từ đây xem như chấm dứt.

Lúc gặp mặt lại ở nơi rách nát này, cảnh ngộ giữa hai bên cũng đã xảy ra biến hóa long trời lỡ đất.

Ngày xưa Thái Hòa còn là một thiếu niên không hiểu đạo lí đối nhân xử thế, nhưng hôm nay ít nhất hắn có thể phân biệt ra được nước mắt của Cường Đô La là vì sao chảy đấy.

Hắn là thật tâm vì còn sống và gặp mặt Thái Hòa mà kích động...

Cái tên mập mạp năm đó lúc này gầy được gần như không còn ra hình người, mà mới vừa rồi hắn thiếu chút nữa bị đánh chết cũng không có rớt một giọt nước mắt, lúc này lại gào khóc "Hu hu" lấy.

Trong nội tâm Thái Hòa than thở, con mắt cũng không nhịn được nữa hơi cảm thấy cay cay.

Người đàn ông kia cảnh giác nhìn về phía Thái Hòa, dường như thấy hắn hơi ngơ ngẩn, lập tức xoay người bắt được dao bầu trên mặt đất, sau đó bổ nhào mạnh mẽ về phía trước, một đao cực kỳ nhanh nhẹn cũng đã chém tới phía Thái Hòa.

"Ah!"

Cường Đô La kêu lên ra một tiếng kêu hoảng sợ, mà Thái Hòa lập tức giống hệt choáng váng vậy, đứng ở tại chỗ không hề nhúc nhích.

Gã đàn ông này vừa lộ ra một chút nụ cười vui vẻ. Cũng cảm giác được hai cái đầu gối đột nhiên truyền đến một trận đau đớn kịch liệt, thân thể lập tức đã mất đi cân đối, "Thình thịch" thoáng chốc ngã ở dưới chân Thái Hòa.

Dao bầu trong tay hắn cũng đã bay đi ra ngoài, rớt xuống sau lưng Thái Hòa. Bị một chân một cô gái giẫm nát phía dưới.

Yuna tóc dài bồng bềnh nhìn qua rất là đáng chú ý, nhất là liêm đao trong tay nàng, lóe ra ánh sáng lạnh lẽo khiếp người.

Mà Ngô Thanh Vân và Lê Bống xuất hiện, cũng làm cho bọn hắn nhìn mà ngây người.

Ở tận thế rất ít khi có thể trông thấy có người ngăn nắp xinh đẹp như vậy đấy. Ví dụ như cô gái tóc ngắn kia, gương mặt cũng coi như là một một chút nhan sắc, nhưng mà trên người trên mặt đều là bụi bẩn đấy.

Nhưng ba cô gái này lại ăn mặc sạch sẽ, tóc mềm mại, khuôn mặt trắng bóng.

Khó được chính là làn da trắng nõn không tì vết, nhìn qua quả thật là vô cùng mịn màng, rất khó tưởng tượng ở thời buổi màn trời chiếu đất nơi này, đến tột cùng các nàng bảo dưỡng như thế nào được trắng sạch như vậy đây.

Đương nhiên, bọn hắn không có khả năng biết rõ đây là thiên phú hạng nhất được tặng kèm của Zombie...

Zombie càng cao cấp. Thân thể lại càng đến gần với hoàn mỹ. Mặc dù không đến mức tự động phẫu thuật thẩm mỹ. Nhưng đương nhiên nhất định là làn da bóng loáng tinh tế non mịn đấy.

Chớ nói chi là ba người các nàng đều được trời ban cho nhan sắc chim sa cá lặn. Xinh đẹp hơn người.

Mà ngay cả cô gái tóc ngắn kia cũng nhìn ngây người, thậm chí không khỏi sinh ra một chút tâm tư tự ti mặc cảm.

Nhưng mà hai nữ Zombie này đang cầm hai hủ thịt hộp không biết lấy được từ chỗ nào đang ăn thật ngon lành, cơ bản ngay cả nhìn cũng chưa từng liếc nhìn bọn hắn. Mà ngay cả người thanh âm tru lên thống khổ của đàn ông trên mặt đất kia. Đều không có thể khiến cho các nàng chú ý.

Ngược lại là Yuna hơi hít hít cái mũi, sau đó không nhịn được liếm liếm bờ môi.

Nhưng sau đó nàng lại lén lút siết chặt góc áo của mình: “Bình tĩnh. Không thể, máu người ta mới không được thích đâu mà!” Lúc này Cường Đô La cũng đã dừng khóc lớn lại, thấy Thái Hòa không có việc gì, hắn vừa lộ ra vẻ vui mừng, đã nhìn thấy Lê Bống từ phía sau đi tới. Sắc mặt hắn lập tức biến đổi lớn, như là gặp quỷ rồi vậy giơ lên cánh tay: “Đây là... Nàng...” Thấy Lê Bống cơ bản không nhìn đến chính mình, Cường Đô La dường như hơi thất vọng, nhưng lại dường như thở dài một hơi.

Hai cái vòi của Thái Hòa giải quyết người đàn ông này, sau đó lập tức ép họng súng xuống nhắm ngay hắn.

Khoảng cách gần như vậy, dù cho kỹ thuật bắn súng của hắn có tệ đến đâu. Khẳng định cũng có thể bắn trúng đấy.

“Van cầu ngươi... Ta không phải cố ý công kích ngươi đấy... Cầu ngươi buông tha ta...”

Người đàn ông này ngẩng đầu lên, cực kỳ sợ hãi nhìn về phía Thái Hòa, mặt xám như tro.

Cường Đô La cũng thoáng chốc phục hồi lại tinh thần, tranh thủ thời gian kêu: “Đừng giết hắn! Hắn không phải người xấu gì!”

Thái Hòa nhìn hắn một cái, cuối cùng không có bóp xuống cò súng.

“Cám ơn... Cám ơn!”

Gã đàn ông này lập tức chậm rãi bò đi ra sau, cảm động đến rơi nước mắt quay đầu lại liếc nhìn Cường Đô La.

Chương 687: Tên Bay Đạn Lạc, Trứng Vỡ Thân Vong

Nhưng mà hắn ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa, càng nhiều là sợ hãi hơn là thù hận.

Nhìn qua người trẻ tuổi này không có mấy lượng thịt, nhưng năng lực quỷ dị như thế, thủ đoạn lại hết sức hung ác, hắn đã thật sự sợ hãi.

Lúc này Quan lão đại cũng giãy giụa lấy muốn đứng lên, nhưng trong mắt Cường Đô La lại đã hiện lên một chút vẻ tàn nhẫn.

Hắn nhấc lên cây súng rơi trên mặt đất một cái, sau đó học động tác của Thái Hòa lên nòng, nhắm ngay Quan lão đại.

“Tên tiện nhân vong ân phụ nghĩa như mày, cũng không nghĩ lại mười mấy tuổi mày đã đi vào con đường xã hội đen, cuối cùng ngay cả nhà cửa cũng không có, là ai giới thiệu mày đến công ty bảo vệ đấy! Mày có thực lực, mày là Dị năng giả, tao làm trâu ngựa cho mày, mày cũng nên cảm động chứ! Nhưng mày thiếu chút nữa mày đánh chết tao! Đúng là! Có ít người có tiền là lấy chính mình chính là đại gia, nhưng mà cho tới bây giờ tao không có đối diện mày như vậy! Khi còn bé tao cũng từng qua, tao biết rõ mùi vị không có tiền! Mỳ bị người khác ức hiếp rồi, lại xem toàn bộ người trong thiên hạ đều là rác rưởi, cmm cuối cùng là logic gì, đây?!”

Ngón tay Cường Đô La cũng đang phát run, thanh âm lại càng run rẩy tới không rõ ràng.

Nhưng mà hắn xoay qua họng súng, lại dường như không có dũng khí giết người. Tên Quan lão đại này từ trong đau nhức kịch liệt chậm rãi hồi phục xong, hắn đột nhiên huơ tay ra, móng tay đã uốn lượn biến hình thành dài ngoẵn chộp mạnh tới Cường Đô La.

Nhưng mà ngay khi hắn sắp thành công, lại cảm giác trong đầu như là bị một nắm đấm đập vào trong óc vậy, động tác lập tức chậm nửa nhịp.

Hắn đột nhiên công kích cũng dọa Cường Đô La nhảy dựng, hắn vô ý thức bóp lấy cò súng.

“Ah ah ah ah!”

Ngọn lửa phun ra, viên đạn lập tức liên tiếp bắn vào trên người Quan lão đại, ở trong tiếng kêu to, Cường Đô La nhắm mắt lại, Quan lão đại bị bắn trở thành cái sàng.

“Cmn...”

Thái Hòa tranh thủ thời gian lui ra sau hai bước, một viên đạn bắn thẳng ở dưới chân hắn, thiếu chút nữa làm hắn bị thương.

Cường Đô La chịu không nổi sức giật của súng, khiến cho viên đạn bay loạn đầy trời, mà ngay cả người đàn ông vóc dáng nhỏ kia cũng đã trúng một phát đạn lạc, bụm lấy đũng quần té xuống.

Mấy cái vòi tinh thần lập tức trói lại Cường Đô La, cây súng kia cũng rớt xuống từ trong tay hắn.

“Người ngoài nghề quả nhiên vẫn bớt đụng vào vật nguy hiểm này thì mới tốt...”

Thái Hòa lau mồ hôi lạnh một cái, hành động của Cường Đô La mới vừa rồi, làm cho Thái Hòa ngày xưa thấy được bóng dáng ngu ngốc lúc năm đó.

Sau khi mở to mắt, chính Cường Đô La cũng bị thi thể thê thảm này làm cho hoảng sợ, đợi lúc quay đầu lại nhìn, còn phát hiện tên đàn ông vóc dáng nhỏ ngã trên mặt đất, thậm chí cánh tay của thiếu nữ tóc ngắn kia cũng bị nát phá da.

Mấy người khác cũng đều ôm đầu, khủng hoảng ngồi chồm hổm trên mặt đất.

Mỗi người đều bị thương pháp như thần của hắn dọa đến sắc mặt trắng bệch...

"Ta..."

Ngược lại là Cường Đô La không có nói ra đủ loại lời nói nhảm như "Ta giết người rồi", mà là vịn lan can ven đường chậm rãi đứng lên.

Hắn trừng to mắt nhìn cảnh tượng trước mắt, sau đó còn nói thêm: "Đừng giết bọn hắn! Trong lúc này không có chuyện của bọn hắn!"

Lúc này Thái Hòa mới chú ý tới, họng súng của mình còn chĩa vào những người này đấy.

Hắn vừa để xuống họng súng, cô gái tóc ngắn kia do do dự dự nhìn hắn một cái, tranh thủ thời gian ngồi xổm xuống đi thăm dò xem vết thương của tên đàn ông vóc dáng nhỏ.

Nhưng mà nhìn qua nét mặt của nàng, đoán chừng gã vóc dáng nhỏ đã trứng nát bỏ mình rồi.

Gã đàn ông dựa vào dưới chân Thái Hòa cũng được hai thanh niên khác vịn lên, bọn hắn thối lui qua một bên, cực kỳ hoảng sợ nhìn về phía team của Thái Hòa, và Cường Đô La bên kia.

"Biến đi."

Thái Hòa hời hợt nói hai chữ, ba gã đàn ông này nhân lập tức ù té chạy đi, ngay cả ba lô trên người gã vóc dáng nhỏ và Quan lão đại đều không mang đi.

Ngược lại là cô gái tóc ngắn do dự mà quay đầu lại nhìn Cường Đô La một cái, lại không bỏ đi.

“Hồ Ngọc Hà, ngươi không đi theo bọn họ hay sao?” Cường Đô La hỏi.

“Ta... Ta cũng không biết nữa...”

Nhìn qua Hồ Ngọc Hà chính là một cô gái người sống sót rất bình thường, nàng hơi sợ hãi liếc nhìn Thái Hòa, nhưng ánh mắt lại dường như hơi tỏa sáng.

Cùng là Dị năng giả, thực lực Thái Hòa mạnh hơn so với Quan lão đại nhiều lắm.

Nhất là bộ dạng lúc trước hắn nổ súng cảnh cáo, đã làm cho người ta sợ hãi, nhưng đồng thời cũng có thể làm cho người ta cảm giác được một cỗ khí thế chấn nhiếp vũ lực mạnh mẽ.

Mặc dù Hồ Ngọc Hà bị dọa sợ muốn chết, nhưng chẳng biết tại sao lại ở lại, mà ngay cả chính cô ta cũng nói không rõ đây là một loại tâm tính gì đang quấy phá.

Lúc này Thái Hòa đi nhặt lên hai cái ba lô này, còn cầm lên cây súng kia nhìn một cái.

Bên trong chỉ còn lại hai phát đạn, nghĩ đến kỹ thuật bắn súng của mình... vẫn ném bỏ cho rồi.

Kinh nghiệm thực chiến nhiều lần, chứng minh viên đạn còn không nhanh bằng cái vòi của hắn, làm gì bỏ gốc lấy ngọn làm chi.

Chương 688: Xuỵt Đây Chẳng Phải Là Biến Thái Hay Sao

“Thái Hòa, Mày... Hơn nửa năm nay mày, vẫn khỏe chứ?”

Cảm xúc Cường Đô La bình tĩnh rất nhiều, ánh mắt nhìn về phía Thái Hòa rất là phức tạp.

“Vẫn khỏe như trâu.”

Thái Hòa khẽ dựa lên trên lan can, trước hết lấy ra từ trong ba lô một điếu thuốc lá, sau khi mồi lên đưa cho Cường Đô La.

Tay hắn run rẩy cầm lấy, sau đó không thể chờ đợi được hít một hơi thật sâu.

“Tới, băng bó lại đầu cho hắn.”

Thái Hòa lại móc ra từ trong ba lô bông băng và bình thuốc xịt cầm máu cho vận động viên, cùng với nước thuốc khử trùng, sau đó vẫy vẫy tay về phía Hồ Ngọc Hà.

Hồ Ngọc Hà rất khẩn trương đi lên phía trước hai bước, như là sợ điện giật vậy, nhận lấy từ trong tay Thái Hòa những vật này.

Tay nghề băng bó của nàng vẫn tương đối thuần thục đấy, nhưng mà Cường Đô La bị thương không nhẹ, thỉnh thoảng lại nhe răng nhếch miệng hít vào một hơi lạnh.

“Tao không nghĩ tới... Mày và Lê Bống đều còn sống.”

Cường Đô La vừa nuốt mây nhả khói, vừa nhìn qua Lê Bống đứng ở phố đối diện, nói ra.

Trong lúc nhất thời Thái Hòa cũng không biết nói cái gì, chỉ là gật nhẹ đầu.

“Càng không có nghĩ tới, huynh đệ năm xưa, hiện giờ đã trâu bò như vậy rồi. Lợi hại, thật sự! So với người trâu bò nhất mà tao đã thấy còn lợi hại hơn!”

Cường Đô La cực kỳ hâm mộ quay đầu nhìn Thái Hòa, than thở nói: “Xem như tao đã hiểu rõ ràng cuộc sống, cho tới bây giờ, cái gì đều là giả, chỉ có thực lực mới là thật đấy. Mặc dù chính mình trở thành một con chó, nhưng có thể chứng kiến anh em sống được khoẻ mạnh, hơn nữa Lê Bống cũng không có chuyện... Tao thật vui vẻ, thật sự rất vui cho tụi mày! Cám ơn mày đã cứu tao! nhưng mà cho để cho tụi mày nhìn thấy tao thành bộ dạng thê thảm như vầy... Tao cmn thật sự là vô cùng xấu hổ. Mày xem, Lê Bống cũng không muốn nói chuyện với tao.”

“Ặc, cần gì phải nói cái ơn chứ. Nhưng mà Lê Bống...”

Thái Hòa gãi đầu thoáng một cái, lộ ra một chút sắc mặt bất đắc dĩ.

Chẳng lẽ lại nói cho hắn biết, cơ bản là Lê Bống cũng không có nhận ra hắn hay sao?

Ở trong trí nhớ Lê Bống trước mắt, trước mắt chỉ có nội dung có liên quan tới Thái Hòa mà thôi.

Mặc dù Lê Bống nhớ rõ hắn cũng vô dụng. Nàng là Zombie, đúng rồi ngoại trừ Thái Hòa, với nhân loại khác, Lê Bống chỉ có một cách nhìn, đó chính là nhìn con mồi.

“Nhưng mà chuyện này cũng không sao cả, năm đó Lê Bống cũng không phản ứng tao chút nào, tao đoán chừng nàng cũng không nhớ rõ tao đúng không?”

Cường Đô La hít hít cái mũi, đột nhiên nói ra: “Có đôi khi

ngẫm lại, năm đó tao thật sự là nhức hết cả trứng. Anh em tốt như vậy, lại bị tao bỏ đi. Có đôi khi cảm thấy nếu tao chết rồi. Đoán chừng là chuyện này làm cho tao tiếc nuối nhất đấy...”

“Đến cùng lúc ấy mày xảy ra chuyện gì vậy?” Thái Hòa nhíu mày, hỏi.

“Có phải người vừa trải qua tai nạn, tâm lý sẽ trở nên rất yếu ớt hay không?”

Cường Đô La lại không có dự định trực tiếp trả lời, hắn lộ ra một biểu lộ rất là than thở, nói ra: “Ban ngày vậy mà vì sinh tồn mệt mỏi như chó vậy. Nhưng đến buổi tối lại cả đêm cả đêm không ngủ được, đầy trong đầu đều nghĩ đến chuyện trước kia. Đã cảm thấy tất cả đều là tiếc nuối, giống hệt mỗi sự kiện đều rất ngu ngốc. Chuyện này thật đúng là làm cho người ta không nói được lời nào, cmn tao sống chừng hai mươi năm, rõ ràng không có một sự kiện nào tao đáng giá tự hào đấy. Lúc đầu cắt đứt tình nghĩa với mày, tao vẫn cảm thấy là một chuyện mình làm rất chuẩn men nhất rồi, nhưng mà cho tới bây giờ. Tao vẫn hối hận...”

“Chuyện chuẩn men nhất hay sao? Mày có bị bệnh không.” Thái Hòa lập tức ngây ngẩn cả người.

Cường Đô La dùng sức hút một hơi thuốc cuối cùng, sau đó nở nụ cười khổ: “Bộ không phải có bệnh sao? Tuy nói người không ngu ngốc uổng thiếu niên, giống như lúc trước tao cũng đã từng ngu ngốc đi à nha! Tao hỏi mày, bây giờ mày và Lê Bống. Là một đôi đúng không? Tóm lại chẳng lẽ cho đến bây giờ mày còn chưa tỏ tình với Lê Bống hay sao?”

“Ặc...”

Thái Hòa bất đắc dĩ rồi. Hắn thật đúng là chưa từng thổ lộ qua với Lê Bống.

Nguyên nhân rất đơn giản, hắn phải đợi Lê Bống khôi phục tất cả ký ức, như vậy thổ lộ mới có ý nghĩa.

Quan trọng nhất là, một ngày ký ức nàng chưa khôi phục. Thì cũng một ngày không hiểu "Tao yêu mày" là có ý gì!

Cũng không thể thời điểm thổ lộ còn muốn tiến hành đủ loại ví von nha!

Chẳng lẽ lại nói như vậy: Mày là chất gel virus của tao? Như vậy tao có thể nuốt mày vào trong bụng.

Cường Đô La nhìn thấy biểu lộ của Thái Hòa, lập tức hiểu rõ ra.

Hắn há to miệng. Một hồi lâu mới hộc ra được hai chữ: "Phục rồi! Tao thật sự là phục rồi đó, kẻ đần cũng nhìn ra được mày ưa thích nàng! Lúc ấy mày cũng hận không thể mỗi ngày theo đuôi nàng!"

"Xuỵt, đây chẳng phải là biến thái hay sao?" Thái Hòa lặng lẽ nhìn thoáng qua phía phố đối diện, sau đó lại nhìn một Yuna cái.

Chương 689: Đời Người Thật Giống Như Vở Kịch Máu Chó

Các nàng đã gọi chính mình là lolicon, yêu thích tiểu loli rồi, thật sự không cần phải lại cho mình thêm một danh hiệu cuồng theo đuôi nữa rồi...

“Lúc ấy chẳng lẽ mày không phải là biến thái hay sao?” Cường Đô La hỏi ngược lại.

Hồ Ngọc Hà cũng cười nói: “Có thể không biến thái được hay sao?” Nhưng ánh mắt vừa tiếp xúc với Thái Hòa, nàng lại lập tức rùng mình một cái, “À... Thật xin lỗi...”

Cường Đô La ném điếu thuốc lên trên mặt đất một cái, sau đó lắc đầu: “Hiện giờ tao cũng không sợ nói cho mày biết, năm đó tao cũng thầm mến lấy nàng đấy. Nhưng mà... Mày là anh em huynh đệ với tao, vậy mà tao thích cô gái của mày? Cảm giác như vậy, cảm thấy tao là một tiểu nhân đây nè. Hơn nữa khi đó tao cũng đã nhìn ra, Lê Bống chính là thích mày. Lúc nàng nói chuyện với mày, đều là nhìn vào mắt của mày. Nói chuyện với tao? Được rồi đó, lúc nàng nói chuyện với tao, hỏi đều là chuyện của mày...”

Những chuyện này ngược lại là lần Thái Hòa đầu tiên nghe được, không chỉ hắn nghe mà có một loại cái giác, mà ngay cả Yuna bồi hồi ở cách đó không xa lấy, thật ra đứng thẳng lỗ tai đang nghe cẩn thận đây này.

“Cho nên mày chạy?”

Tâm tư Thái Hòa hơi phức tạp, chuyện này nghe như thế nào đều rất máu chó nha!

Nhưng mà nói đi thì nói lại rồi, cuộc đời không chính là vở kịch máu chó như vậy hay sao?

“Mày đừng nhạy cảm, lúc ấy tao cũng chỉ là một mối tình đầu của thiếu niên, trong các cô gái tao quen biết, chỉ có mình Lê Bống xinh đẹp nhất, đáng yêu nhất, không thích nàng mới là việc lạ đấy. Nhưng mà sau khi lớn lên, đã biết rõ lúc ấy chỉ là một loại thưởng thức và hảo cảm, cơ bản không có nghiêm trọng như tao nghĩ vậy. Nếu không thì làm sao tao năm cấp 2, còn học giống như trong phim truyền, biến mình thành nam phụ yêu cô gái tha thiết mà nàng lại đi yêu nam chính... Cmn đấy, thật ra tao là một tên ngu nhức cả trứng!”

Cường Đô La nói tiếp. Nghe giọng điệu của hắn, dường như còn hơi tức giận.

Thái Hòa cũng không thể không nhịn cười được mà cười lên, chuyện này ở năm đó có khả năng làm hắn rất là khó xử, nhưng hôm nay nghe ra hoàn toàn chính xác rất hài kịch...

Xem ra nửa năm taoi nạn tẩy lễ, cũng làm cho Cường Đô La đã nhận ra rất nhiều chuyện.

Vừa nói ra trong lòng, hai người lập tức nhìn nhau cười.

Sau đó, Cường Đô La lại nói với Thái Hòa những chuyện đã xảy ra sau khi tận thế xảy ra.

Lúc tận thế mới bắt đầu, một vị trưởng bối trong nhà hắn bắt đầu biến dị, sau đó bạo phát một trận bi kịch.

Chờ sau khi hắn nước mắt giàn giụa chạy đi, mới phát hiện trong khu cư xá khắp nơi đều là một cảnh tượng đáng sợ như vậy.

“Thật ra chính mình cũng không nhớ đến lúc ấy đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì, đợi thời điểm phục hồi lại tinh thần, tao và mấy tên bảo vệ, còn có mấy chục người trong khu cư xá gom lại

với nhau, ẩn nấp ở văn phòng quản lý cư xá rồi. Nhưng mà chỗ đó không thức ăn đấy, tụi tao bị ép đi ra ngoài mạo hiểm, trên đường có người chết, cũng có người sống sót mới gia nhập... sau này tên bảo an nho nhỏ kia, chính là tên Quan lão đại mới vừa chết, cũng đã thức tỉnh siêu năng lực..."

Sắc mặt của Cường Đô La bắt đầu ảm đạm xuống: "Sau đó Quan lão đại bắt đầu trâu bò rồi, mỗi người đều rất tôn kính hắn, gọi hắn lão đại, hắn nói gì bọn họ nghe nấy, nịnh nọt đủ kiểu. Nhưng mà tao là người hiểu rõ hắn nhất, thời điểm lúc trước hắn ngay cả cơm cũng không có ăn, là tao đưa hắn đi làm bảo vệ đấy. Chuyện chuyện hư hỏng lúc trước kia của hắn, tao cũng biết rất rõ ràng, biết rõ hắn là loại người như thế nào. Có khả năng chính bởi vì như vậy, hắn rất chán ghét tao... Có tao ở đây, vết sẹo của hắn vẫn có nguy cơ lộ ra ngoài..."

Lão đại chán thực lực mạnh nhất trong đội ngũ ghét hắn, thời gian Cường Đô La trôi qua thê thảm đến cỡ nào cũng có thể đoán được.

Nhưng mà mặc dù Cường Đô La ngốc nghếch, nhưng lại không tìm đường chết, hắn hạ thấp tư thái, cố gắng nịnh nọt, còn thêm mặc dù Quan lão đại chán ghét hắn, nhưng còn không đến mức ra tay giết người, cho nên cũng miễn cưỡng sống cho tới bây giờ.

Nhưng trúng đòn hiểm như hôm nay, cách vài ngày hắn sẽ chịu một lần.

Người trong đội ngũ, như tên vóc dáng nhỏ kia, cũng thường xuyên cố gắng bới móc.

Cũng chỉ có Hồ Ngọc Hà đỡ một ít với hắn, không có xem hắn là nơi trút giận gì.

Nghe được tên béo rộng rãi ngay thẳng lúc trước, vậy mà phải sống uất ức đến như vậy, Thái Hòa cũng hơi thổn thức.

Sau khi tai nạn xảy ra, trật tự xã hội sụp đổ, hệ thống lực lượng tẩy trừ triệt để.

Trước kia có tiền có thế mới là đại gia, nhưng hiện giờ có giá trị vũ lực mới có thể được coi là con người.

“Những chuyện kia tao cũng không cần phải nói với mày. Chẳng lẽ lúc ấy mày lại cùng một chỗ với Lê Bống hay sao? Hai cô gái xinh đẹp kia là ai?”

Cường Đô La lau mặt một cái, hỏi.

Hắn vừa hỏi như vậy, động tác của Hồ Ngọc Hà cũng chậm lại, ánh mắt lộ ra một chút thần sắc cảm thấy hứng thú.

Mới vừa rồi nàng còn rất sợ hãi Thái Hòa, nhưng mà nghe xong Cường Đô La và Thái Hòa nói chuyện với nhau, lại cảm thấy thật ra hắn cũng là người bình thường rất thú vị.

Còn thêm ở trên người hắn tỏa ra quầng sáng cường giả, trong lúc nhất thời Hồ Ngọc Hà tràn ngập tò mò với Thái Hòa.

Chương 690: Lại Bị Dò Xét

Nhưng đối mặt với ánh mắt mong chờ của bọn họ, Thái Hòa chỉ là lắc đầu cười cười.

Những chuyện này hắn không có cách nào nói ra với người khác, thân phận của các nàng Lê Bống, không có khả năng nói cho bất luận kẻ nào.

Đối với chuyện này mặc dù Cường Đô La hơi thất vọng, nhưng mà cũng không thể miễn cưỡng.

Cho dù hai người đã cởi bỏ hiểu lầm, nhưng mà ánh mắt hắn đối xử Thái Hòa, vẫn lộ ra một chút phức tạp.

Vài năm không thấy, cảnh ngộ hai người cũng đã đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất.

Năm đó Thái Hòa còn là một tên nghèo khổ, làm người hơi trầm mặc ít nói, ném vào trong đám người ngay cả bọt nước cũng không thể bốc lên.

Tuy hai người là huynh đệ, nhưng lúc lui tới với những người khác, Cường Đô La luôn được hoan nghênh hơn.

Có tiền, ngay thẳng rộng rãi, giao hữu rất rộng, nhìn qua hắn và Thái Hòa, hoàn toàn chính là hai loại người.

Đương nhiên, đối với loại tình huống này, Thái Hòa thoạt nhìn hơi có tính cách hướng nội cũng không ngại đấy.

Nhưng hôm nay gặp mặt lần nữa, chính mình lại trở thành một con chó bị người tao đánh đập, vẫn may mắn mà có Thái Hòa, mới không có bị đánh chết chết tươi.

Nhưng mà dù sao trải qua nửa năm tôi luyện, trong nội tâm Cường Đô La thoáng không thoải mái thoáng một chút, cũng rất nhanh quên mất.

“Ít nhất mày có Lê Bống cùng ở bên người, đoán chừng cũng không đau khổ đến nơi nào nha.” Cường Đô La ha ha phá lên cười, trêu chọc nói.

Thái Hòa cười cười, hỏi: “Sau này mày định làm như thế nào? Lại trở lại nơi của bọn hắn hay sao?”

“Không được, mày đừng nhìn bề ngoài bọn hắn trâu bò như vậy, thật ra rất nhát gan đấy.”

Cường Đô La lắc đầu: “Tao vốn cũng rất uất ức rồi, còn sống chung một chỗ với đội ngũ nhát gan, chẳng phải là càng uất ức hơn hay sao? Đúng rồi, ngươi có phải hay không cái kia nơi trú quân người à?”

“Không phải.”

“Như vậy đi...” Cường Đô La dường như đang thuận miệng hỏi một câu, nói tiếp, “Tuy nói bị người quản lý, nhưng ít ra sống được hơi cam đoan một chút. Thời điểm bình thường ít chiến đấu, còn có thể qua một chút sinh hoạt bình thường.”

Đây cũng là suy nghĩ của đại đa số người sống sót. Muốn chiến tranh, thì khẳng định phải gặp phải nguy hiểm tánh mạng.

Nhưng ngẫu nhiên gặp phải, cùng bất kỳ lúc nào bất kỳ ở đâu đều phải chờ đợi lo lắng cho cái mạng nhỏ của mình, dù sao vẫn là hai chuyện khác nhau.

Cường Đô La cũng đã nhìn ra, dù sao Thái Hòa mang theo ba cô gái xinh đẹp, hắn ở giữa một đám đang ông lớn, như thế nào thuận tiện gia nhập đi vào.

Hơn nữa đi theo Thái Hòa, hắn chính là một vướng víu, một đồ vô dụng.

Trong đội ngũ của Quan lão đại, hắn còn có thể mày dạn mặt dày lấy lòng, như mà bắt hắn phải lấy lòng đủ kiểu huynh đệ xưa kia của hắn, làm thuộc hạ thân công báo, ngẫm lại cũng cảm thấy thật sự quá thật xấu hổ chết người rồi.

Vừa vặn khoảng cách ở đây tới nơi trú quân rất gần, gia nhập bọn hắn cũng là lựa chọn không sai, ít nhất là dựa vào tay chân của mình ăn cơm, coi như là trước mặt Thái Hòa đứng thẳng lên cái eo.

Thái Hòa làm sao không biết những suy nghĩ này của hắn, bởi vậy lập tức gật đầu: "Như vậy cũng tốt. Nếu mày đã có thể nghĩ thông suốt, hiện giờ gia nhập đi vào, tiếp theo khai chiến ngươi rất có thể sẽ bị phái ra tiền tuyến đấy."

Cường Đô La khoát tay áo: "Tao cũng đã nghĩ tới. Những ngày này tụi tao đã quan sát nơi trú quân này. Bộ phận trung tâm của bọn hắn, chắc là những binh lính và quan quân cũ. Địa vị siêu năng giả ngược lại là rất cao đấy, nhưng cuối cùng tao cảm giác bọn hắn đều không có thực quyền, hơn nữa tao nghe Quan lão đại nói, hắn tới gần nghe qua bọn hắn nói chuyện với nhau mấy lần, những Siêu năng giả này giống hệt đều bị giám thị... Cũng khó trách ngươi không muốn gia nhập, chính là Quan lão đại cũng vẫn còn do dự đây này."

Những chuyện này Thái Hòa đã biết rõ, bởi vậy chỉ là gật nhẹ đầu.

Nơi trú quân đối với loại thân thể mạnh mẽ như Dị năng giả, đã muốn lợi dụng, nhưng đồng thời lại phải phòng bị.

Hai bên hỗ trợ lẫn nhau, lại không tín nhiệm lẫn nhau, nói thật cũng không phải tổ chức chặt chẽ giống như thùng sắt gì.

Nhưng ở trong thời kỳ này, tổ chức cỡ lớn bất luận như tụ tập thành thị đến đại đa số người sống sót đấy. Chỉ cần có đội vũ trang, dĩ nhiên là sẽ có rất nhiều người sống sót như con ruồi ngửi được hương vị, tre già măng mọc mà đi qua.

Nhân loại không có khả năng đơn thương độc mã lắc lư ở trên thế giới này, suốt ngày đối mặt thế giới tĩnh mịch và áp lực sinh tồn mà trưởng thành, nhưng lại ngay cả một người nói chuyện cũng không có, sớm muộn là sẽ bị ép đến phát điên.

Tức là muốn làm Dị năng giả chiếm núi làm vua, cũng sẽ tụ tập ra một đám người sống sót đến.

Tưởng tượng như vậy, từ trong đáy lòng Thái Hòa cảm giác mình vẫn rất may mắn đấy.

Mặc dù bên cạnh hắn đều là Zombie, nhưng mà các nàng đồng thời cũng là người yêu của hắn.

“Nếu tao là một Dị năng giả, khẳng định cũng phải suy nghĩ thoáng một chút. nhưng mà tao chính là một người bình thường, bọn hắn chịu thu nhận tao, tao cũng đã rất cảm kích.” Cường Đô La tự giễu cười cười, nói ra, “Hơn nữa có thể ra tiền tuyến nhanh hơn, đây cũng là một cơ hội nha. Tao là làm người hay là làm chó, rất nhanh có thể thấy rõ ràng rồi.”

Chương 691: Tác Dụng Của Tổ Tình Báo

Xem ra gặp nhau với Thái Hòa, kích thích với Cường Đô La cũng rất lớn.

Cho dù Thái Hòa hơi lo lắng, nhưng cuộc sống sau này của Cường Đô La, vẫn phải là dựa vào chính hắn tự đi.

Hai người giữ im lặng hút thuốc trong chốc lát, Cường Đô La lại giãy giụa từ từ đứng lên: "Mới vừa rồi mất mặt như vậy, nói nhảm nhiều tao cũng không cần phải nói rồi. Nếu như tao còn có trở nên một ngày nổi bật, nhất định sẽ trả ơn mày đấy. Anh em..."

"Là anh em đừng nói là trả ơn làm gì nữa. Mày còn chịu tổn thương, tao tiễn đưa mày đi qua thôi."

Thái Hòa nói ra.

Bằng thân thể Hồ Ngọc Hà, rất khó đỡ Cường Đô La đến nhà ga, dù sao ở đây khoảng cách xa hơn 1000 mét đây này...

Cường Đô La do dự một chút, nhưng không có từ chối.

Hắn bị đánh rất thảm, dựa vào chính mình đoán chừng phải đi đến nửa đêm.

Trong nháy mắt khi Thái Hòa đỡ cánh tay hắn, Cường Đô La cảm thấy con mắt hơi cay xè rồi.

Đi qua khoảng cách 1000 mét này, hai bên lại phải mỗi người đi một ngả lần nữa rồi.

Nhưng thời buổi hiện giờ, sinh ly tử biệt vốn chính là thái độ bình thường.

Mang theo Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà, team của Thái Hòa cũng không có cách nào đi đường nhỏ rồi.

Cũng may có chiêu dò xét tinh thần, cũng có thể phát hiện trước thời hạn là có người tới gần hay không.

Sau khi Zombie mảnh khu vực này chết sạch sẽ, người sống sót nhân loại cũng lập tức hoạt động lên.

Chiến đấu trước sau, ở nơi trú quân cũng đang tích cực tiến hành tìm tòi, dự trữ vật tư.

Nhưng bọn hắn ăn thịt, người sống sót bình thường chung quy cũng có thể uống một chén canh, người chạy đến kiếm tiện nghi cũng không ít.

Từ rất xa Thái Hòa đã có thể trông thấy nơi ở tạm thời của hắn, lại đột nhiên lại cảm thấy một trận dò xét.

Nhưng mà dường như lần dò xét này hơi mù quáng, cũng không có dừng lại ở trên người team của Thái Hòa.

Hơn nữa rất nhanh, dò xét cũng biến mất.

“Xuất hiện đi.”

Bên ngoài một con hẻm nhỏ, Vũ Linh mạnh mẽ mở mắt, nhìn về phía cách đó không xa.

Từ trong góc tường u ám kia, rất mau đi ra hai người.

Vũ Linh cau mày, cực kỳ khó chịu nhìn lấy hai người xuất hiện trước mặt.

Trong hai người này một người là mặt khổ qua, người khác thì

trên mặt nở nụ cười, đứng chung một chỗ rất có cảm giác vui vẻ.

“Tổ tình báo đấy... Các ngươi có ý định gì? Chạy đi theo dõi chúng ta hay sao?”

“Chúng ta còn muốn hỏi đâu rồi, ngươi và Ngô Thanh Báo làm gì ở nơi này vậy? Trước hết chợt nghe nói các ngươi luôn rời khỏi nhà ga, chính mình hoạt động, nhưng mà các ngươi muốn làm gì, cũng không có viết qua báo cáo.”

Tên mặt khổ qua nheo lại con mắt, hỏi.

Trong nội tâm Vũ Linh thầm mắng một tiếng, ngoài miệng lại không cam lòng yếu thế: “Chú ý một chút cách nói chuyện của người đi! Các ngươi có thể kêu Ngô Thanh Báo hay sao? Phải gọi đội trưởng! Cmn, hắn với tổ trưởng các ngươi là một cấp bậc đấy!”

“Miệng ngươi nói lịch sự...” Mặt khổ qua sửng sốt một chút, vừa muốn phát tác, đã bị tên mặt cười kéo lại.

Tên mặt cười này cho người cảm giác thật không tốt, vẻ bên ngoài thì cười nhưng trong lòng không cười đấy, liếc mắt nhìn thêm càng khó chịu.

“Thật ngại quá, Trương đội phó, ta chỉ muốn hỏi một chút, ngươi và đội trưởng Ngô Thanh Báo có phải là đang làm chuyện bí ẩn gì hay không? Ta nhớ được đội trưởng Ngô Thanh Báo hình như là người Sài Thành? Có việc nha, bình thường , có thể nói, nơi trú quân chúng ta nhất định sẽ hỗ trợ toàn lực đấy, lần chiến đấu này, đội trưởng Ngô Thanh Báo biểu hiện chính là rất uy phong...”

Lời nói này của tên mặt cười suýt chút làm cho Vũ Linh tức giận đến muốn hộc máu!

Nơi trú quân các ngươi là sao?! Vậy được nha, bố mày không hầu hạ rồi!

Lời này đến bên miệng, nhưng cuối cùng vẫn là không thể không nuốt trở về.

Con của hắn vẫn còn ở thành phố Biên Hòa, cũng không thể vì tức giận nhất thời, làm cho con hắn phải đi theo hắn lo lắng hãi hùng khiếp vía.

Trên thực tế rất nhiều Dị năng giả gia nhập nơi trú quân, hoặc là chính là có chỗ lo lắng, hoặc là, chính là có dã tâm.

Về phần trả giá tất cả giúp nhân loại, không phải là không có, nhưng xác thực là phượng mao lân giác.

Tổ tình báo hung hăng càn quấy, đúng là nhằm vào người không có chỗ dựa như Vũ Linh đấy. Như những Dị năng giả ôm thành đoàn kia, bọn hắn cũng không dám trêu chọc.

Thật ra cao tầng nơi trú quân cũng hiểu rõ, rất nhiều Dị năng giả hết sức bất mãn đối với sự tồn tại của tổ tình báo, nhưng bọn hắn đối với sự hung hăng càn quấy của tổ tình báo, lại cơ bản chính là thái độ dung túng.

Hình thức giao dịch hài lòng, hoàn cảnh không sai, trang bị hoàn thiện... Những táo đỏ là nơi trú quân này cho. Mà tổ tình báo chính là cây gậy phạt.

Không... Bọn hắn càng giống là chuyên môn dùng để buồn nôn người ta.

Một phương diện có thể tạo được tác dụng giám thị, khiến đám Dị năng giả tự do tản mạn này ngoan ngoãn nghe lời, một phương diện khác, lại có thể thăm dò tâm tư của đám Dị năng giả.

Dị năng giả tính tình nóng nảy, nơi trú quân không cần, bọn hắn chỉ cần người biết nghe lời đấy, biết điều một chút đấy.

Mà loại tên điên như Ngô Thanh Báo này không cách nào vẫn

mãi khống chế... Hoàn toàn chính là quả bom hẹn giờ rồi.

Chương 692: Sự Thật Hắn Có Phải Gã Điên

Trên thực tế, thời điểm khi bọn hắn nói chuyện với nhau, Ngô Thanh Báo cũng đứng ở cách đó không xa, hai cánh tay cắm ở trong túi quần, biểu lộ nhẹ nhõm.

Hai gã tình báo viên không dám trực tiếp gây hắn, nhưng mà khi quan sát phản ứng của hắn.

"Các ngươi nói lý lẽ một chút được hay không? Chúng ta là có nhiệm vụ mới đi ra đấy!"

Vũ Linh buồn bực một hơi, rất không thoải mái nói.

Tên mặt khổ qua buồn bực hừ một tiếng: "Nhiệm vụ đi ra ngoài tìm tìm vũ khí đạn dược hay sao? Không phải đã hoàn thành rồi sao?"

"Ta cmn còn muốn tìm đấy, như thế nào, chuyện này ngươi cũng muốn quan tâm hay sao? Có thời gian đi bới móc, ngược lại là ngươi cũng đi giết vài chục con Zombies đi! Biết rõ lần này chúng ta chết bao nhiêu người hay sao? Chỉ có tổ tình báo các ngươi thoải mái nhất..."

Vũ Linh càng nghe càng tức giận, mặc dù bởi vì trong lòng có băn khoăn, không có trực tiếp mở miệng mắng, nhưng cũng không nhịn được nữa mỉa mai...vài câu.

"Dù sao các ngươi lén lút chạy đến, ít nhất phải báo cáo thoáng một chút, đến cùng các ngươi dự định làm gì? Trước hết nghe nói các ngươi ở trên xe tải phát hiện kẻ đánh lén, nhưng mà

cuối cùng còn nói đây chẳng qua là một con Zombie đến ăn vụng, cuối cùng là xảy ra chuyện gì, chỉ có các ngươi rõ ràng nhất..."

Tên mặt khổ qua này không chỉ vô sỉ, nói chuyện lại càng muốn ăn đòn, Vũ Linh nghe mà nắm chặt nắm đấm, hận không thể một quyền đập nát cái mũi của hắn.

Ngay tại Vũ Linh cố gắng áp chế cảm xúc thời điểm, lại đột nhiên cảm giác được bên cạnh một bóng người hiện lên.

"Thình thịch!"

Một tiếng trầm đục, mặt khổ qua lập tức bay ngược đi ra ngoài, nhổ ra một ngụm máu ở giữa không trung, bên trong vậy mà còn có vài cây răng vỡ.

Biến cố bất thình lình, làm cho gã quỷ mặt cười và Vũ Linh đều sợ choáng váng.

Ngô Thanh Báo bẻ bẻ cổ, sau đó nhìn thoáng qua nắm đấm dính máu của chính mình, sung sướng huýt sáo: "Ồ, xem ra ta vẫn không hiểu sâu về tổ tình báo nhiều lắm nha, ta nghĩ rằng đám các ngươi chỉ có miệng thối mà thôi, không nghĩ tới còn rất mạnh miệng, vậy mà làm tay ta đau rồi, ah ha ha ha..."

Tên điên! Tên điên từ đầu đến đuôi!

Cũng chỉ có tên điên mới thật sự động người tổ tình báo!

Trên mặt giả cười của tên quỷ mặt cười cũng kéo căng lên, hắn nhìn về phía đồng đội đang trên mặt đất gào khóc thảm thiết, sau đó đưa tay chỉ hướng Ngô Thanh Báo: "Được lắm! Ngươi lợi hại nha! Ngươi dám..."

Lời còn chưa dứt, trên ngón tay hắn cũng đã trúng một quyền, lập tức vang lên thanh âm xương cốt đứt gãy.

Tên quỷ mặt cười kêu thảm thiết một tiếng, khó có thể tin nhìn về phía Ngô Thanh Báo.

Ngô Thanh Báo vẫn vẻ mặt nhẹ nhõm như lúc trước nói: "Ái dà, đừng uy hiếp ta nữa. Luận chức vị và đẳng cấp, ta là đội trưởng, các ngươi chỉ là đội viên bình thường. Nói đến địa vị đặc thù của các ngươi... Khặc khặc, ta sợ cái thá gì? Tuy nói thời điểm thực lực của ta rất kém cỏi, là dựa vào Đại Bàng mới sống sót đấy, nhưng thứ nên trả ta cũng trả rồi. Hơn nữa hiện giờ Đại Bàng, cũng không phải quân doanh các huynh đệ cùng nhau tạo lập nên để sinh tồn như lúc trước rồi."

Dường như lời nói này hắn đang lầm bầm lầu bầu, nhưng tên quỷ mặt cười lại nghe được mà lạnh lẽo trong lòng.

Nếu như là người khác nói như vậy, có lẽ hắn còn có thể cho rằng trong lòng đối phương đang yếu mà còn cố chống, nhưng mà người trước mặt này, là tên Báo Điên nha!

Sớm biết là hắn nghĩ như vậy, bọn hắn tuyệt đối sẽ không đến tìm hắn gây phiền phức!

"Chính mình không sao cả, nhưng mà huynh đệ của ta còn có lo lắng. Nhưng mà làm sao bây giờ đây? Ta thật sự chán ghét những con ruồi này như các ngươi, hơn nữa các ngươi rõ ràng còn đã cắt đứt chuyện lớn của ta muốn đi tìm em gái đây này..."

Một chút dự cảm cực kỳ không ổn xông lên trong lòng, tên quỷ mặt cười gần như là nhảy dựng lên theo bản năng, một tay đẩy tên mặt khổ qua vừa mới đứng lên về phía Ngô Thanh Báo, sau đó quay đầu bỏ chạy.

"Đừng... xèo xèo..."

Tên mặt khổ qua còn chưa dứt lời, cũng cảm giác trên ngực mát lạnh, lập tức mở to hai mắt nhìn, chậm rãi xụi lơ xuống dưới.

Ngô Thanh Báo mang trên mặt một chút nụ cười điên cuồng, nhìn vào đao chiến thuật đang dính máu trong tay mình.

“Đội trưởng...” Vũ Linh trợn mắt há hốc mồm, “Ngươi điên rồi sao! Nhưng hắn là tổ tình báo đấy!”

“Xuỵt, bình tĩnh. Ngươi xem hắn cũng đã là một người chết rồi, coi như là người tổ tình báo chết, vậy cũng không có gì đáng sợ rồi.”

Ngô Thanh Báo ngồi xổm người xuống điều tra ở trên thi thể mặt khổ qua một bên, vừa nói.

Vũ Linh cảm giác mình thật sự theo không kịp tư duy thoăn thoắt của Ngô Thanh Báo rồi: “Ông nội mày! Tao nói đúng là chuyện mày giết hắn đó!”

“Ah, đã tìm được. Xem này, máy liên lạc của bọn hắn. Ta với ngươi đánh cược 5 cọng lông, chuyện bọn hắn đi theo dõi chúng ta này, không có báo cáo qua với thượng cấp, cho nên trừ bọn họ ra với chúng ta, không có người biết rõ chúng ta đã gặp mặt. Giết hắn đi, cũng sẽ không có người biết rõ.”

Ngô Thanh Báo lấy ra một cái máy liên lạc không có khởi động lên, cười nói.

“Đkmn! Phân tích quá tốt tại sao phải dùng câu mở đầu đánh cược 5 cọng lông đây! Ngươi cmn nói như vậy ta hoàn toàn yên tâm không nổi rồi!”

Chương 693: Chọc Nhầm Dị Năng Giả

Nói thì nói như thế, nhưng Vũ Linh đã hạ quyết tâm rút ra đao chiến thuật, đưa mắt nhìn sang phương hướng tên quỷ mặt cười đang chạy trốn.

Ngô Thanh Báo thuần thục lấy ra một lọ xăng từ trong túi quần, ngược lại phải xử lý cái thi thể này một chút mới được, sau đó vỗ tay phát ra tiếng.

Hỏa diễm lập tức bao vây lại thi thể.

Vũ Linh trợn tròn mắt, há hốc miệng hỏi: "Còn đây là tình huống gì vậy?"

"Hủy thi diệt tích. Không có văn hóa thật đáng sợ." Ngô Thanh Báo thở dài.

"Đkmn! Ta đang hỏi, vì sao ngươi sẽ mang theo xăng trong người ah! Ngươi đã đợi giờ phút này quá lâu rồi sao? Chẳng lẽ ngươi vẫn đang biết một ngày nào đó chính mình cần hủy thi diệt tích hay sao? !" Vũ Linh nổi giận gầm thét điên cuồng.

Sau đó hắn lập tức nghĩ đến một chuyện rất đáng sợ. Bình thường cùng một chỗ với hắn đấy, dường như đều là chính mình nhà...

"Cmn! Chẳng lẽ ngươi..."

"Ồ? Đừng có đoán mò, ta thật không nghĩ giết ngươi hủy thi diệt tích nha, ta là hạng người như vậy hay sao? Dù cho đến bây giờ ngươi cũng không tìm được manh mối về em gái của ta, ta

cũng không có ra tay với ngươi nha. Ta mang theo xăng bên người là chuyện rất bình thường mà, đây là đạo cụ thiết yếu để giết người cướp của mà..."

Ngô Thanh Báo khẽ nở nụ cười nói.

"... Ngươi cmn cách ta xa ra một chút."

Tên quỷ mặt cường ôm lấy bàn tay của mình, chạy liều mạng như điên lấy.

Nơi này cách nhà ga thẳng tắp khoảng cách không xem như quá xa, nhưng mà có quá nhiều dãy nhà cao tầng cản đường rồi!

"Tên điên! Chết tên điên! Quả nhiên dị năng giả đặc thù giống hệt với Zombie! Đều là quái vật nguy hiểm! Bọn hắn làm sao coi như là nhân loại?"

Ánh mắt của tên quỷ mặt cười vô cùng ác độc, thở hổn hển kịch liệt "Hồng hộc".

Với tư cách đội viên lâu năm của tổ tình báo, quỷ mặt cười đắc tội rất nhiều người.

Hắn biết rõ rất nhiều người đều hận đến nghiến ngứa răng, nhưng mà nhìn thấy bộ dạng những người kia rõ ràng tức giận đến toàn thân phát run, nhưng lại không thể không nén giận, quỷ mặt cười đã cảm thấy hưng phấn.

Nhất là những tên Dị năng giả kia...

Đối với Dị năng giả, quỷ mặt cười cảm thấy chán ghét trong lòng.

Bề ngoài mặc dù còn là nhân loại, nhưng tại sao nhân loại có thể có những năng lực kia?

Về phần những tên ngu xuẩn sùng bái Dị năng giả kia, càng

làm cho hắn cảm thấy buồn nôn!

Quái vật là không nên xuất hiện trên thế giới này đấy, bất kể là Zombie, hay vẫn là Dị năng giả!

Đương nhiên, Dị năng giả trước mắt vẫn có giá trị đấy. Nhưng mà quỷ mặt cười cảm thấy, sử dụng bọn họ như là công cụ là được rồi.

Nếu để cho bọn hắn tham dự quyết sách? Ha ha, đây không phải là dẫn sói vào nhà hay sao?

Phó tổ trưởng Hoàng Phúc Long chết thảm, nhìn qua cũng hả hê không ít người, hắn cũng là một người trong đó!

Hôm nay Ngô Thanh Báo ra tay, mặc dù quỷ mặt cười khủng hoảng, nhưng càng nhiều hơn là một loại hưng phấn.

Cuối cùng bắt lấy chân đau của Dị năng giả rồi!

Thử xem những người ủng hộ hắn, còn có cái gì để nói.

Không được bao lâu, chính mình có thể lấy được thưởng thức của tổ trưởng, đảm nhiệm phó tổ trưởng, lên làm nhân viên trung tâm, cưới vợ tuổi trẻ xinh đẹp tổng tham mưu...

Ngẫm lại thật đúng là hơi kích động một chút!

Vừa đi qua một cua quẹo, phía trước cũng xuất hiện một cái quảng trường nhỏ.

Lúc này team của Thái Hòa đang trốn ở đằng sau hòn non bộ, nhìn thấy quỷ mặt cười liều mạng chạy tới đến chỗ phương hướng mình, Thái Hòa cũng hơi nhức hết cả trứng một chút.

Vốn khoảng cách cảm ứng của hắn cũng rất có hạn, nếu như là những người sống sót hành động cẩn thận từng li từng tí, Thái Hòa cũng có đầy đủ thời gian trốn đi.

Nhưng tên gia hỏa đột nhiên xuất hiện này, thật sự là chạy trốn quá nhanh!

Thân phận đối phương không rõ, Thái Hòa đành phải ngay tại chỗ tìm một hòn non bộ xem như công sự che chắn.

Trái phải đều không chỗ nào khác để trốn tránh, hơn nữa chạy tới gần sau xem nét mặt của hắn, còn dường như đang trốn người nào.

Ánh mắt hắn cũng không mò mẫm, rất nhanh đã nhìn thấy bóng người sau hòn non bộ này.

Vừa nhìn qua một cái, bốn cô gái, hai người thanh niên đấy, một người trong đó còn bị thương, một đoàn người dường như rất sợ hãi, trốn ở sau hòn non bộ như vậy.

“Rõ ràng thật sự có người đến...” Hồ Ngọc Hà kinh ngạc kêu một tiếng, hết sức bội phục liếc nhìn Thái Hòa.

Trong đầu Quỷ mặt cười trong nháy mắt tính toán rất nhiều, cứ như vậy chạy rất dễ dàng bị đuổi kịp, không bằng...

Hắn lộ ra một vẻ dữ tợn, đưa tay lấy ra súng ngắn từ bên hông.

Thứ vũ khí này mới vừa rồi không có cơ hội dùng để đối phó Ngô Thanh Báo, nhưng muốn đối phó mấy người sống sót như vậy, vậy khẳng định là dư xài đấy. Đều cầm vũ khí lạnh, có tác dụng com trim gì?

“Đi ra!”

Hắn vừa dừng lại, đưa lên họng súng về phía team của Thái Hòa, cổ tay cũng mạnh mẽ đau nhức kịch liệt một trận.

Ở trong tiếng thét chói tai của Hồ Ngọc Hà, đầu gối quỷ mặt

cười như là bị đá một cước, trực tiếp cũng đã nhào tới trên mặt đất.

“Đkmn! Nếu là Siêu năng giả, các ngươi trốn cái gì và nhiệt tình như vậy! Đây chẳng phải là đang lừa bố mày hay sao?”

Trong nháy mắt khi mặt hắn bổ nhào xuống, trong nội tâm quỷ mặt cười nổi giận mắng.

Chương 694: Ta Là Chỉ Huy Quân Doanh

“Người này như thế nào vừa xuất hiện là đã móc súng rồi?”

Cường Đô La vừa hỏi, vừa không thể chờ đợi được nhặt lên cây súng lục kia.

Như loại vũ khí nóng này, Thái Hòa không có hứng thú, nhưng Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lại đều tỏa sáng hai mắt.

“Coi chừng chớ để cướp cò.”

Nghĩ đến thương pháp như thần của Cường Đô La lần trước, Thái Hòa tranh thủ thời gian nhắc nhở một câu.

“Ha ha...”

Cường Đô La lộ ra một nụ cười ngốc nghếch, yêu thích không buông tay nhìn vào khẩu súng ngắn xinh xắn này: “Còn có ống giảm thanh, xem chế tác này cũng là hàng xịn xò đây!”

“Thôi đi, ngươi còn biết nhìn hàng?” Thái Hòa buồn cười nói.

Trên mặt Cường Đô La lập tức đỏ lên, nói: “Tri thức súng ống thì ta chắc chắn là không có, nhưng ta cũng là dùng đã quen hàng xịn xò rồi nha, chế tác một món đồ như thế nào, vậy cũng không chạy khỏi đôi mắt của ta. Ngươi đừng nói, nửa năm này ta thật sự là hận chết ta cái thân phận con ông cháu cha này, nhưng bây giờ ngẫm lại, mặc kệ quá khứ trải qua chuyện gì, một ngày nào đó đều có thể chút công dụng nha...”

“Ngươi thật đúng là không thay đổi một chút nào...”

“Khặc khặc, phải vẫn không muốn nói ta tiêu sái phong độ trước giờ vẫn vậy?”

“Không, ngươi ngốc nghếch giống hệt với lúc trước.”

Trong quá trình hai người nói chuyện phiếm, Thái Hòa cảnh giác đi tới trước mặt tên quỷ mặt cười.

Đầu gối Quỷ mặt cười bị thương, giãy giụa muốn đứng lên, lại bị Thái Hòa giẫm một cước trở về trên mặt đất: “Ngươi đang làm cái gì vậy?”

“Ah!”

Đồng thời lúc kêu thảm thiết, trong nội tâm quỷ mặt cười đã tức giận mắng không ngớt.

Dị năng giả trước mắt cái này, ra tay so với Ngô Thanh Báo còn quỷ dị, ngay cả cơ hội phòng bị hoàn toàn cũng không có.

Hơn nữa rõ ràng có thực lực mạnh mẽ, lại một chút phong phạm cường giả cũng không có!

Nhìn thấy dao găm trong tay mình bị Thái Hòa đá đến một bên cẩn thận từng li từng tí, tâm tư đụng đầu tự tử quỷ mặt cười cũng đã nghĩ đến.

Vì sao người này không thể hung hăng càn quấy một chút, nói toạc ra một chút đây này!

Dù là khinh địch hơi chút một chút cũng được nha! Ta cmn chỉ là người bình thường nha, cần phải được cẩn thận xem xét từng chút như vậy sao!

Quỷ mặt cười thật sự là khóc không ra nước mắt, chuẩn bị át chủ bài chưa lật cũng bị phá hủy triệt để, hiện giờ hắn cơ bản chính là cá nằm trên thớt...

Ngược lại là Thái Hòa không cảm giác mình làm như vậy, mất khí tiết của cao thủ gì cả.

Cao thủ cũng không phải ngu vcl...

Người này rõ ràng cho thấy là người của nơi trú quân, mà thực lực của những lính đặc nhiệm kia, gần như có thể so sánh với Dị năng giả bình thường, thậm chí ở phương diện giao đấu còn muốn càng mạnh hơn một chút.

Không có bao tay không cầm dao bén, thân thể không đỡ nổi súng đạn, Thái Hòa tuyệt đối sẽ không chủ quan.

Lúc này Quỷ mặt cười cũng thấy rõ bộ dạng Thái Hòa, hắn cảm thấy người mạnh như vậy nếu như là thành viên nơi trú quân, vậy hắn không có khả năng không hề ấn tượng.

Nhưng trên người Thái Hòa treo lấy đao chiến thuật, còn có một ít trang bị nhỏ trên người, nhưng đều là hàng phân phối tiêu chuẩn của quân doanh Đại Bàng.

“Ngươi là ai? Có liên quan gì với nơi trú quân?”

Quỷ mặt cười vừa kêu rên, vừa đứt quãng mà hỏi thăm.

“Ngươi không có lầm lẫn gì hay sao? hiện giờ ngươi mới là tù binh, có tư cách hỏi vấn đề gì?”

Thái Hòa khinh miệt nhìn hắn một cái, dưới chân lại dùng sức thoáng một phát, lập tức giẫm tới quỷ mặt cười gào khóc thảm thiết một trận.

“Ta hỏi ngươi đây, ngươi ở nơi trú quân là làm chức gì vậy? Ta bộ dạng xem ngươi, không phải binh lính bình thường nha.”

Quỷ mặt cười xoay tròn tròng mắt, hắn quyết định trước hết thăm dò thoáng một chút thái độ của Thái Hòa: “Ta là một người

chỉ huy... Ah! Thế nào ngươi như còn giẫm!"

"Con mịa ngươi đấy, dám gạt ta?" Thái Hòa ngồi xổm xuống đi, cầm cái thanh đao chiến thuật kia lắc lư ở trước con mắt hắn một vòng, cười lạnh nói, "Cho ngươi thêm cơ hội một lần."

Thoáng chốc mồ hôi lạnh trên đầu Quỷ mặt cười tuôn trào như suối rồi.

Năng khiếu của hắn chính là nói chuyện phiếm, nói chuyện ma quỷ so với nói tiếng người còn kinh nghiệm hơn, nhưng người trước mặt này như thế nào liếc một cái là có thể nhìn ra?

Đương nhiên, hắn nghĩ vỡ đầu cũng không có khả năng biết rõ, lúc này Thái Hòa đang thông qua dò xét tinh thần, quan sát cẩn thận đến chấn động tinh thần của hắn.

Một người quen nói dối, hoàn toàn có thể làm được mặt không đỏ tim không nhảy, nhưng dò xét tinh thần của Thái Hòa giống như là máy phát hiện nói dối độ chính xác cao nhất rồi, chỉ cần sóng tinh thần hơi xuất hiện một chút dao động khác thường, có thể bị Thái Hòa bắt được.

Nhưng mà điều này cần Thái Hòa tập trung tinh thần, cũng tiêu hao rất lớn đấy, không có khả năng tiếp tục quá lâu.

"Ta nói, ta nói, trước hết ngươi buông ra..."

Quỷ mặt cười đau đến giọng nói cũng thay đổi, hắn sợ hãi liếc nhìn Thái Hòa, nói ra: "Ta là người của tổ tình báo đấy..."

"Tổ tình báo hay sao?"

Trước mắt Thái Hòa lập tức hiện ra bộ dáng làm cho người ta buồn nôn của Hoàng Phúc Long.

Nhưng lúc này gặp được một người của tổ tình báo, đối với

Thái Hòa mà nói ngược lại là chuyện tốt.

Chương 695: Quân Doanh Xuất Hiện Vấn Đề

Quỷ mặt cười đang quan sát đến biểu lộ biến hóa của Thái Hòa, thấy hắn loại phản ứng này, lập tức cảm giác có hy vọng, trong nội tâm cũng tới một chút lực lượng.

Ha ha, Ngô Thanh Báo người điên kia vậy mà dám động tay, chỉ cần bố mày không chết, nhất định khiến ngươi chết không có chỗ chôn!

Không phải là Dị năng giả hay sao? Nói trắng ra là còn không phải là loại mặt hàng không có súng trong tay sẽ chết...

Quỷ mặt cười rõ ràng trước mặt Ngô Thanh Báo chỉ có thể quay đầu bỏ chạy, ở trước mặt Thái Hòa lập tức hoàn toàn chính là con rệp mặc hắn nghiền ép, lúc trước hắn hết sức xem thường đối với Dị năng giả.

Nhưng mà hắn hiện giờ cũng không dám đắc tội Thái Hòa, chỉ có thể kích động nói: "Ngươi hãy nghe ta nói, ta hiện giờ hơi phiền toái, ngươi dẫn ta trốn... Không được, trốn cũng vô dụng, ngươi dẫn ta trở về nhà ga, ta nhất định sẽ hậu tạ cho ngươi đấy!"

Nhưng lời còn chưa dứt, quỷ mặt cười đã nhìn thấy trên mặt Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh: "Hậu tạ? Không cần, bây giờ ngươi có thể cho ta mới thật sự là hậu tạ đây này..."

Nói xong, quỷ mặt cười cũng mở to hai mắt mạnh mẽ nhìn, trong cổ họng phát ra từng trận thanh âm "Răng rắc", toàn thân cũng bắt đầu run rẩy lên kịch liệt.

“Hắn đang bị cái gì vậy...” Hồ Ngọc Hà hơi sợ hãi mà hỏi thăm.

Yuna ở bên cạnh bình tĩnh nói: “Bị kinh phong phát tác.”

“Chuyện này...”

Cường Đô La đổ mồ hôi, lúc đầu hắn muốn nói ngươi đang nói đùa sao, nhưng ánh mắt lạnh như băng kia, bờ môi nhếch lên của Yuna, cũng ở trong lúc vô hình làm cho hắn cảm thấy áp lực rất lớn.

Không chỉ một mình nàng, Ngô Thanh Vân và Lê Bống cũng đều như thế.

Nhất là Lê Bống, cảm giác, dường như khác nhau rất lớn so với cô gái nhu thuận ngượng ngùng lúc trước kia rồi...

Nhưng mà ngược lại là Cường Đô La không có hoài nghi cái gì, dù sao hắn với Lê Bống cũng đã có nhiều năm không gặp.

Hắn đều có thể từ một tên béo ục ịch biến thành bộ dạng thê thảm này, khí chất Lê Bống hơi thay đổi một chút cũng không phải là chuyện bất bình thường gì cả...

Vừa ngơ ngẩn một chút như vậy, hắn và Hồ Ngọc Hà đều không có chú ý tới, Thái Hòa đưa lưng về phía bọn hắn lúc này sắc mặt nặng nề, mày nhăn lại, dường như bộ dạng rất đau đầu.

Hơn mười cái vòi vô hình đang khuấy điên cuồng lấy đoàn ánh sáng tinh thần của tên quỷ mặt cười, rất nhiều hình ảnh điên cuồng mà dũng mãnh vào trong óc Thái Hòa.

Đợi lúc tên quỷ mặt cười dừng run rẩy lại, trên trán Thái Hòa cũng đã hiện đầy mồ hôi lạnh.

Hắn lau mồ hôi một cái, nhìn thoáng qua thi thể của tên quỷ

mặt cười, xì một tiếng khinh miệt: “Lại muốn lấy chúng ta làm lá chắn, đáng chết!”

Ngoại trừ mục đích quỷ mặt cười móc súng ra, Thái Hòa cũng hiểu được rất nhiều tin tức khác.

Thành viên ở trong tổ tình báo giống như hắn vậy, nắm giữ tin tức vẫn rất nhiều.

Nhưng mà sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa có hạn, một ít ký ức ở sâu trong não bộ hắn không cách nào khai quật ra.

Nhưng loại tin tức này, với hắn mà nói cũng không có tác dụng bao nhiêu, càng không có cần thiết phải tìm tòi nghiên cứu.

“Người của tổ tình báo, mặc dù cũng không đều giống hệt như người này và Hoàng Phúc Long, nhưng bản thân sự hiện hữu của bọn hắn chính là một quyết sách sai lầm.”

Thái Hòa vừa sửa sang lại tin tức vừa mới lấy được, vừa nghĩ đến.

Những tin tức này một tia ý thức dũng mãnh vào trong đầu Thái Hòa, vẫn còn hơi hỗn loạn đấy.

Nhưng sau khi tinh thần lực mạnh mẽ, tốc độ xử lý tin tức của Thái Hòa cũng nhanh hơn rất nhiều.

Tên Quỷ mặt cười này gia nhập nơi trú quân thời gian tương đối sớm. Về việc nơi trú quân phát triển lớn mạnh, hắn cơ bản là nhìn ở trong mắt toàn bộ mọi quá trình đấy. Quá trình phát triển của nơi trú quân ngay từ đầu, Tom và Ninh Dương Lan Ngọc đã đã nói với hắn rồi, cơ bản không có chênh lệch so với ký ức của quỷ mặt cười.

Nhưng mà giống như Thái Hòa đã từng đoán trước, bất luận một thế lực cỡ lớn nào, một khi tiến vào một loại giai đoạn phát

triển tương đối vững vàng, đều sẽ xuất hiện vấn đề nội bộ.

Nơi nào có người, thì nơi đó chắc chắn có tranh đấu, lời này không phải là không có đạo lý đấy.

Đấu với ông trời, đấu với Zombies, đấu với biến dị thú, cuối cùng còn phải tranh đấu với đồng loại...

Sau khi Quân doanh Đại Bàng thành lập xong khu cách ly ở thành phố Biên Hòa, lúc này bắt đầu xảy ra vấn đề.

Mâu thuẫn chủ yếu tập trung ở thành viên trung tâm quân đội, thì ra là người cầm quyền thực tế, giữa những dị năng giả thực lực mạnh mẽ với bọn họ bắt đầu xảy ra mâu thuẫn.

Một phe nắm giữ lấy quân đội, phe bên kia thì lại có thực lực thân thể mạnh mẽ, không chịu nghe quản thúc.

Nhưng mà số lượng Dị năng giả ít, không có thực lực chống lại, hai bên miễn cưỡng đã đạt thành một loại cân đối vi diệu.

Mà thành lập tổ tình báo, chính là kết quả hai bên thỏa hiệp.

Nhưng khi thời gian trôi qua, tính chất của tổ tình báo bắt đầu dần dần thay đổi rồi.

Từ vừa mới bắt đầu phân liệt thành viên mới, đến giám thị can thiệp Dị năng giả...

Tên quỷ mặt cười này suy nghĩ cấp tiến, đương nhiên là thích nghe ngóng đối với kết quả này, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy ở trong chuyện này dường như còn có rất nhiều bàn tay nhám nhúa thúc đẩy đấy...

“Không gia nhập thế lực nhân loại, đây tuyệt đối là một quyết định chính xác. Đkmn chơi đánh cờ với những lão gia hỏa cáo già này, cơ bản là ta chơi không thắng nổi...”

Chương 696: Ghen Tị

Tin tức chứa đựng trong đầu Quỷ mặt cười, đương nhiên không chỉ có một chút như vậy.

“Một nhân viên tổ tình báo tầm thường, vậy mà thầm mến tổng tham mưu... nhưng mà lập trường tổng tham mưu Tăng Thanh Hà này, dường như hơi vi diệu nha.”

Thái Hòa đã từng quan hệ qua một lần với vị tổng tham mưu Tăng Thanh Hà này, rõ ràng nàng cho thấy ủng hộ và hợp tác với Dị năng giả đấy.

Nhưng ở trong ấn tượng của tên quỷ mặt cười, thái độ nàng ở phương diện này lại tương đối mập mờ.

Dùng nhận định của hắn mà nói, Tăng Thanh Hà tính cách ôn hòa, rất ít phát biểu những vấn đề dễ gây ra tranh chấp, cũng tham dự cực ít chủ đề tương tự.

Đương nhiên loại cái nhìn này, hoàn toàn chính là ấn tượng chủ quan của tên quỷ mặt cười, Thái Hòa cơ bản là không tin.

Tuổi còn trẻ có thể bò lên trên vị trí này, cô nàng Tăng Thanh Hà này tuyệt đối không phải là cô gái đơn giản gì.

Trừ tin tức đó ra, một tin tức để cho Thái Hòa để ý nhất, chính là thành quả nghiên cứu trước mắt của phòng thí nghiệm quân doanh Đại Bàng rồi.

“Xem ra ta vẫn coi thường thực lực của bọn họ nha, cái thí nghiệm này ở trong bản hắc ám Thánh kinh kia cũng có đề cập tới, nhưng mà lúc ghi lại chính là thất bại. Nhưng từ trong ký ức của

tên quỷ mặt cười ký ức mà nói, trước mắt bọn hắn đã thành công một lần. Thành quả nghiên cứu này, ngược lại là tương đối có ích đối với ta..."

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa nói: "Đi nhanh lên a, dường như có người tại truy hắn, đáng tiếc ký ức còn đang hỗn loạn..."

Hắn vừa mang theo đám người Lê Bống bọc qua trên một con đường khác, Vũ Linh và Ngô Thanh Báo cũng đuổi tới.

"Ồ? Như thế nào chết ở nơi này rồi..."

Vũ Linh hơi kinh ngạc ngồi xổm xuống đem lật ngửa lên thi thể quỷ mặt cười, xem xét một trận ở trên người hắn.

"Trên tay và trên đầu gối có rất nhiều lỗ máu, to cỡ như là viên đạn đánh, nhưng lại hơi khác nhau."

Vũ Linh cau mày nói ra.

Ngô Thanh Báo cào cào tóc trên trán, hơi nổi điên cười cười: "Xem ra hắn rất không may nha, chắc là đánh với người sống sót khác đi à nha? Mặc kệ , đợi ta lấy ra đạo cụ cần thiết giải quyết hết thi thể cái đã."

Nói xong, hắn lập tức rút đi ra bình xăng tưới lên thi thể.

"Ta đkmn, ngươi đúng là không có một chút hứng thú với người đã giết hắn đi hay sao? Chẳng may hắn nói chuyện của chúng ta với người khác làm sao bây giờ?"

Thấy Ngô Thanh Báo cơ bản không có nghe chính mình đang nói cái gì, mà là cực kỳ hưng phấn bắt đầu hủy thi diệt tích, Vũ Linh không khỏi thở dài một tiếng.

Hắn đứng lên nhắm mắt lại, cẩn thận cảm ứng trong chốc lát, đột nhiên biểu lộ cũng trở nên cổ quái.

“Kỳ quái ah, vì sao cảm thấy ở nơi này lại đây này... nhưng mà, đây không phải chuyện tốt hay sao!”

Vừa nhìn thấy trên mặt Ngô Thanh Báo nở nụ cười nhìn chằm chằm cỗ thi thể đang lẳng lặng thiêu đốt trên mặt đất, da đầu Vũ Linh cũng run lên từng cơn.

Ngô Thanh Báo người này nói hay lắm nghe một chút gọi là đầu óc tìm đường chết, khó nghe một chút thì đó chính là hoang tưởng.

Nhưng mà nếu là hắn không cố chấp, cũng không có khả năng thành tựu thực lực hôm nay.

Chỉ cần là chuyện hắn nhận định là đúng, không đạt mục đích, hắn là thề không bỏ qua đấy.

Hơn nữa chuyện làm cho nhất Vũ Linh nhức hết cả trứng chính là, Ngô Thanh Báo nhận định rất nhiều chuyện, rất tạp nham, hơn nữa rất không có đạo lý!

“Tinh thần ngươi tuyệt đối có vấn đề!” Vũ Linh không nhịn được nói thầm một câu.

Ngô Thanh Báo lập tức quay đầu: “Ồ, chuyện này mà cũng bị ngươi nhìn ra hay sao?”

“...”

Vũ Linh trợn trắng mắt không còn chút máu, sau đó đưa mắt nhìn sang phương hướng đám người Thái Hòa đang rời khỏi.

Hắn cảm giác mơ hồ mình nhiều lần đều không có thể bắt được vị trí chuẩn xác, rất có thể là vì đối phương ở phương diện cảm ứng cũng có năng lực đặc thù.

Đã như vậy, muốn đuổi theo, thì khẳng định phải ẩn nấp hành

tung thật tốt.

Dù sao bất kể là vì an toàn của bọn hắn, hay là vì giúp Ngô Thanh Báo tìm em gái, đều phải tìm được người này.

Nếu không bất luận một chuyện này xảy ra rủi ro, hắn Vũ Linh cũng xem như xong đời rồi.

Lúc này Thái Hòa đang vịn Cường Đô La vượt qua cái từng chiếc ô tô bị vứt bỏ, nghe nói đằng sau còn có người đuổi theo, tốc độ Hồ Ngọc Hà cũng càng nhanh hơn rất nhiều.

Nhưng mà cuối cùng nàng chỉ là cô gái bình thường, rất nhanh cũng đã thở hồng hộc lên.

Nhìn thấy biểu lộ lạnh nhạt nhẹ nhõm của ba người Lê Bống, trong nội tâm nàng cũng hơi cảm thấy ghen ghét một chút.

Thân hình của các nàng thoạt nhìn cũng rất gầy yếu, nhưng vì sao lợi hại như vậy đây trùi?

Với tư cách là một người con gái, Hồ Ngọc Hà quan sát rất tinh tế.

Lúc trước nàng cũng đã phát hiện, cái thanh liêm đao khổng lồ của Yuna cũng không phải một vật phẩm trang sức gì, hơi chống trên mặt đất một cái, cũng có thể lưu lại một vết lõm sâu hoắm.

“Chẳng trách được hắn đều không có liếc mắt nhìn qua nhan sắc của ta, ba cô gái này vừa xinh đẹp, lại có lực lượng... Tuổi tác không sai biệt lắm, cũng đều là con gái, nhưng mà vì sao ta lại yếu như vậy đây này...”

Chương 697: Ma Âm Rót Não Một Trăm Lần

Hồ Ngọc Hà mấy lần muốn nhờ giúp đỡ, nhưng mặc dù ba người Lê Bống cũng bảo trì một khoảng cách với nàng.

Thái Hòa nhìn thấy biểu hiện của Hồ Ngọc Hà ở trong mắt, nhưng cũng chỉ có thể hơi thả chậm tốc độ một chút mà thôi.

Hắn vịn Cường Đô La, mà bởi vì Cường Đô La bị thương khá nặng, gần như đặt toàn bộ thể trọng ở trên người hắn, chuyện này đã rất hao phí thể lực rồi.

Nếu để cho hắn lại mang theo Hồ Ngọc Hà, một khi xuất hiện tình huống ngoài ý muốn gì, hắn rất có thể sẽ ăn thiệt thòi một trận vì không đủ thể lực.

Về phần ba người Lê Bống... Các nàng không có biểu hiện ra tâm tư muốn cắn nàng cũng đã đáng giá khen ngợi rồi, còn muốn các nàng đi đỡ lấy nàng...

Mặc dù Thái Hòa cũng hiểu được, như vậy đối với ba người các nàng quá không công bằng.

Vì không thể để cho một cô gái tra tấn bạn gái của mình? Thái Hòa cũng không nhức hết cả trứng như vậy.

Biểu lộ của Hồ Ngọc Hà, còn có hành động của Thái Hòa, đều bị Yuna nhìn tại trong mắt.

Mặc dù chỉ là việc nhỏ, nhưng khóe miệng Yuna nhưng vẫn là hơi nhếch lên vẻ tươi cười.

“Yuna, ngươi cười cái gì?”

Ngô Thanh Vân đang nắm tay Lê Bống, ánh mắt nàng ngược lại là rất sắc, liếc một cái là bắt được khác thường của Yuna.

Vậy mà trong mắt Yuna đã hiện lên một chút vẻ mặt ngượng ngùng, khẽ lắc đầu: “Nào có cười đâu! Chị đại này thiệt là...”

Nói xong, nàng lại vô ý thức bỗng huơ múa liêm đao trong tay, một cỗ gió lạnh lập tức xẹt qua từ bên cạnh Ngô Thanh Vân.

Lúc này đột nhiên sáng lên một đạo ánh sáng lạnh lẽo dọa tới Hồ Ngọc Hà run rẩy một cái, tranh thủ thời gian chủ động kéo ra khoảng cách giữa các nàng.

Ngô Thanh Vân nhạy cảm lóe lên phía sau, tránh khỏi, đồng thời cười cười hì hì: “Đây là thẹn thùng trong truyền thuyết hay sao?”

Ngược lại là Lê Bống tò mò quay đầu đi liếc nhìn Yuna, sau đó không nhịn được hỏi: “Đúng vậy nha... Ngươi... Khóe miệng của ngươi vểnh lên nha. Tại sao vậy chứ?”

Thái độ của Yuna đối với Ngô Thanh Vân coi như khá tùy tiện, nhưng đối với Lê Bống, lại luôn luôn có một ít đặc thù.

Đơn giản mà nói, chính là nàng rất nghe lời nói của Lê Bống...

Đương nhiên, Lê Bống dưới tình huống bình thường cũng sẽ không chủ động yêu cầu cái gì.

“Có... Có sao...” Yuna đưa thay sờ sờ khóe miệng, nói ra, “thật ra, là vì cảm thấy Hòa Ca rất thú vị thôi.”

“Thú vị?” Lê Bống mê mang nghiêng đầu.

Yuna gật nhẹ đầu: “Nghĩa là làm cho người ta cảm giác đùa rất vui. Các ngươi không cảm thấy như vậy hay sao? Hắn rõ ràng rất

tốt đối với chúng ta, hơn nữa thường xuyên tính biến thái... Nhưng mà cho tới bây giờ hắn chưa từng nói qua những yêu đương với chúng ta nha?"

"Nói cái gì?" Ngô Thanh Vân cũng bộc phát hứng thú.

Yuna biểu lộ nhìn về phía Ngô Thanh Vân đột nhiên cũng trở nên cổ quái, nàng thấp giọng hỏi: "Chị đại, thời điểm ngươi và Hòa Ca làm tình, đều đang nói chuyện gì vậy?"

"Ah..."

Ngô Thanh Vân dùng ngón tay dài nhỏ chống lấy cái cằm, tìm kiếm ở trong trí nhớ trong chốc lát: "Ngay từ đầu rất ít nói chuyện nha, bởi vì Thái Hòa luôn muốn ở phía trên ép ta, cho nên chúng ta vội vàng tranh đấu lẫn nhau đây này... Ngược lại là sau khi tương đối nhiều lời rồi, chủ yếu là ta nhớ tới một ít ký ức nha."

"Thông thường Thái Hòa chỉ nói, chị đại à, chị đừng cắn, đừng cắn, cũng đừng có dùng phía dưới cắn..."

Lúc nàng nói đến chỗ này, Lê Bống không nhịn được mở to hai mắt nhìn: "Oa! Giả giọng giống hệt nha!"

Hồ Ngọc Hà thì là đỏ bừng cả khuôn mặt, một đầu hắc tuyến.

Hiện giờ nàng hận chính mình thật sự chạy trốn quá chậm, có thể lại không dám tụt lại phía sau, cho nên chỉ có thể đi theo khoảng cách các nàng Lê Bống không xem như quá xa.

Nhưng vấn đề là, như loại lời nói tư mật lặng lẽ này, vì sao các nàng có thể trao đổi lẫn nhau không e ngại chút nào?

Đáng sợ nhất chính là, rõ ràng còn có thể giả giọng ra giống như đúc!

"Vậy mà ba người các nàng không có ghen lẫn nhau hay sao,

xem ra tên kia... Cái đồ biến thái kia vẫn rất lợi hại nha...”

Hồ Ngọc Hà đỏ mặt nhìn về phía Thái Hòa đi trước nhất, câu kia “Đừng có dùng phía dưới cắn” ở trong đầu nàng lập tức tuần hoàn 100 lần.

“Hì hì. Thông thường nha, ta sẽ nói... Kimochi, fuck... đủ loại.” Ngô Thanh Vân nói ra.

“Vì sao đến ngươi ở đây lại đột nhiên trở nên quỷ dị như vậy rồi hả?” Yuna sửng sốt một chút.

Ngô Thanh Vân lại hiếu kỳ hỏi ngược lại: “Cô gái trong phim ảnh chẳng phải đều nói như thế này sao?”

“Lúc ấy ngươi là giáo viên đúng không? Xem loại phim này thật sự không có vấn đề hay sao?”

Sau khi Yuna lầm bầm một câu, đột nhiên giảm thấp xuống giọng nói: “Vậy tối nay nói một chút tình tiết trong phim cho ta với chị Lê Bống là được rồi! Chị đại ngươi học được giọng nói thật có cảm tình đây này! Ồ? Chúng ta dường như trò chuyện đề thi hiếm rồi... Ta nói là, Hòa Ca chưa từng đã từng có nói qua, hắn đến tột cùng yêu hay không yêu chúng ta chưa? Chung quy đàn ông muốn cầu hôn... May ra mới có thể nói ra, hắn rõ ràng đều làm tình đối với hai nhân cách của ta, lại...”

Yuna ở phương diện này, khôi phục một phần nhân tính, nên vô cùng xoắn xuýt ngoài ý muốn...

Ai có thể nghĩ đến Yuna thường xuyên lừa người, vậy mà còn có một mặt ngây thơ thiếu nữ như vậy chứ.

Chương 698: Ta Mắc Tiểu

“Không... Ta không được...”

Khoảng cách hơn 1000 mét nói xa thì không xa, nhưng ở loại khu vực những dãy cao ốc dày đặc này, thật ra muốn vòng khoảng cách 1000 mét thì không chỉ xa hơn một chút.

Rất nhanh Hồ Ngọc Hà cũng theo không kịp tốc độ team của Thái Hòa, mặc dù biết rõ ở gần đây khả năng xuất hiện Zombie không lớn, nhưng tùy tiện có thể thấy được máu thịt chân tay bị gãy, đã mang đến cho nàng kích thích cực lớn.

Thở hổn hển, hai chân như là rót chì... Những cảm giác này cũng còn có thể miễn cưỡng vượt qua , nhưng...

“Ngươi lại kiên trì trong chốc lát.”

Thái Hòa quay đầu lại nói ra.

Nếu không phải xem ở trên mặt mũi Cường Đô La, Thái Hòa là không muốn đồng ý mang theo cô bé này đấy.

Thật ra đại khái hắn có thể hiểu rõ, đến tột cùng vì sao cô bé này theo tới.

Quan lão đại chết được xem như là chỗ dựa đã chết rồi, những người đàn ông khác thực lực không tệ lại bị thương.

Nàng bắt đầu lo lắng, nếu như gặp mặt phải người như Thái Hòa vậy, nói không chừng sẽ rơi xuống kết cục giống như bọn họ.

Nhưng từng sống chung một đội với Cường Đô La, lại có thể gián tiếp đạt được Thái Hòa che chở.

Mặc kệ Cường Đô La muốn gia nhập Thái Hòa cũng tốt, hay là tiến vào nơi trú quân cũng tốt, nói chung nàng sẽ không lỗ lả đấy.

Những chuyện xảy ra lúc trước, Thái Hòa cũng nhìn ở trong mắt, biết rõ cô bé này ra mặt bảo vệ cho Cường Đô La. Cho nên hắn mới ngầm đồng ý Hồ Ngọc Hà lưu lại.

"Ta... Ta kiên không trì được nữa..." Mặt Hồ Ngọc Hà lại lộ vẻ khó khăn nói.

Thái Hòa lập tức nhíu mày, nghĩ thầm ngươi cái này cũng quá lắm chuyện rồi, đi có 1000 mét thôi mà!

"Nếu không, vậy ta tự mình đi, ngươi vịn Hồ Ngọc Hà đi?" Cường Đô La đề nghị nói.

Hắn hơi lo lắng nhìn về phía Hồ Ngọc Hà, mặc dù cô gái tóc ngắn này tướng mạo không xem như quá xinh đẹp, nhưng đối với coi như không tệ hắn, chuyện này làm cho trong lòng Cường Đô La vẫn hơi cảm động đấy.

Thái Hòa tức giận trợn trắng mắt không còn chút máu. Toàn thân bao bọc không có gì khác với xác ướp Ai Cập, chỉ có một chân có thể tự do hoạt động, vậy mà ngươi còn có thể tự mình đi hay sao? ! Đây tuyệt đối là đang trêu chọc ta đúng không!

Thật muốn lại để cho chính hắn đi. Đoán chừng tốc độ Team của Thái Hòa lập tức cũng sẽ biến thành ốc sên...

"Không..." Hồ Ngọc Hà khuôn đỏ mặt lên, hết sức thấp thỏm không yên nhìn về phía Thái Hòa.

Đã quen các nàng Lê Bống không kín miệng, Thái Hòa thật đúng là hơi ít khó chịu loại thái độ nhăn nhăn nhó nhó này.

Nhất là ngay trong lúc này, ở trên đường cái này đều có thể tùy tiện ẩn nấp lấy nguy hiểm!

Ngươi có chuyện ngược lại là nói đi!

“Đến cùng làm sao vậy?” Thái Hòa mặt đen lên hỏi.

Hồ Ngọc Hà nhỏ giọng nói: “Ta mắc tiểu...”

“Cái gì?” Thái Hòa không có nghe rõ.

Hồ Ngọc Hà cắn bờ môi, mạnh mẽ hô to một tiếng: “Ta nói ta muốn đi tiểu nha!”

“Ặc...” Thái Hòa gãi gãi đầu, “Vậy ngươi đi đi, người sống cũng không thể nhịn tiểu chết.”

Cường Đô La buồn cười nhìn về phía Hồ Ngọc Hà chạy tới trong một bên cửa hàng, chuyển đầu nhìn Thái Hòa từ trên xuống dưới, nói ra: “Đúng vậy nha. Ta nhớ được trước kia ngươi thế nhưng mà rất ít nói chuyện với con gái tử đấy. Hiện giờ như thế nào...”

Thái Hòa cười hì hì rồi lại cười, nghĩ thầm lúc trước chính mình bất đắc dĩ tắm rửa thay y phục cho Lê Bống, cũng đã vứt bỏi cái loại tính cách này đến trong nhà xí rồi. Thậm chí còn đạp tàn bạo lên cước.

Lúc này Hồ Ngọc Hà đã trốn vào trong cửa hàng, tìm một vòng không có phát hiện buồng vệ sinh, nàng đành phải ngồi xổm phía sau quầy.

Tiếng nước bắt đầu chảy ra. Làm cho một con nữ Zombie ở phía sau cửa hàng trong khu cây xanh, con Zombie này thiếu đi một chân đột nhiên giãy giụa lấy bò lên.

Nàng dùng hai cánh tay bấu víu lên mặt đất, nhanh chóng bò về phía cửa hàng, sau đó ngửi mùi vị từ cửa sổ chui đi vào.

Nhưng mà dáng người của Zombie nữ này rất mập mạp, loại

cửa sổ cửa hàng này thì lại rất nhỏ...

“Rống rống...”

Ở trong Tiếng gầm, hai mắt đỏ hồng của nữ Zombie nhìn chằm chằm bờ mông trắng nõn phía trước kia, dùng sức đưa tay vồ tới.

Nếu như phiên dịch thoáng một chút. Lúc này có lẽ nàng đang kêu: Bờ mông, ta muốn ăn!

“Nhẫn nhịn quá lâu, lượng nước thật lớn, cái đồ biến thái kia chắc là sẽ không có chuyện đợi không nổi rồi bỏ lại tai đi?”

Hồ Ngọc Hà đang lo lắng nghĩ. Đột nhiên cảm giác được sau lưng dường như hơi không đúng.

Trong trái tim nàng nhảy “bình bịch” một tiếng, sau đó chậm rãi quay đầu nhìn lại.

Một người một Zombie, bốn mắt nhìn nhau!

Tay nữ Zombie hươ tới càng mạnh hơn, mà Hồ Ngọc Hà lập tức mạnh mẽ kêu lên tiếng thét thảm: “Ah!!”

“Đã xảy ra chuyện!”

Cường Đô La đang trò chuyện với Thái Hòa câu được câu không. Lại đột nhiên đã nghe được tiếng kêu thảm thiết.

Thái Hòa vội vàng ném điếu thuốc lên trên mặt đất, sau đó nhanh chóng chạy tới phía cửa hàng.

Nhìn thấy bóng lưng Thái Hòa tràn ngập sức bật. Cường Đô La há to miệng: “Tiểu tử này... Tốc độ thật nhanh.”

Ba người Lê Bống liếc nhìn nhau.

Chương 699: Bờ Mông Nhếch Lên Thật Cao

Tất cả xung quanh đây đều là mùi máu tanh và mùi hôi thối nồng đậm, bởi vậy các nàng cũng không có ngửi thấy được còn có đồng loại còn sống.

Nhưng "Khí tức nhân loại " đậm đặc, so với mùi máu tươi càng kích thích hơn.

Các nàng đã cau mày tránh qua xa xa, để tránh bị kích thích bản năng trong cơ thể Zombie.

Đây cũng là Thái Hòa dạy cho các nàng đấy, nếu không thời điểm mỗi lần khi hắn đi WC cũng có thể cảm giác được áp lực rất lớn.

Bị ba nữ Zombie vây quanh, sau đó cảm giác ánh mắt của các nàng đều tập trung ở trên thằng em nhỏ của chính mình...

Chuyện này thật không phải là trải nghiệm gì vui vẻ!

Dùng tốc độ của Thái Hòa, trong chớp mắt hắn cũng đã vọt vào trong cửa hàng.

"Làm sao vậy!"

Hắn vừa mới kêu to một tiếng, một bóng người cũng đã nhào tới trên người của hắn.

"Ah! Ah! Cứu ta đi!"

Hồ Ngọc Hà đã bị kinh hãi không phải không còn tỉnh táo, mấy

ngày nay nàng đều không có gặp mặt phải Zombie, khó tránh khỏi tinh thần hơi lười biếng.

Thật không nghĩ đến sẽ gặp phải Zombie dưới loại tình huống này...

Thái Hòa nhìn ra phía sau nàng, liếc mắt lập tức nhìn thấy con nữ Zombie đang ra sức muốn chui vào.

“Cơ bản là nàng không vào được, đến cùng ngươi đang sợ cái gì vậy...”

Thái Hòa bất đắc dĩ thở dài, ý niệm khẽ động, một cái vòi hóa thành thực chất lập tức bắn nhanh mà ra.

Trong cổ họng Nữ Zombie gầm nhẹ, sau đó lập tức không còn nhúc nhích, miệng nàng lúc trước há to, trên mặt vặn vẹo còn lưu lại biểu lộ cuồng bạo.

Một cái lỗ máu đột nhiên xuất hiện ở trên ót nàng, máu đỏ tươi chảy ra từ bên trong.

“Nhưng mà nàng... Vừa mới...”

Hồ Ngọc Hà nói năng lộn xộn tranh luận nói.

“Chuyện là thế này, ngươi có thể thả ta ra trước hay không?” Thái Hòa đỡ lấy đầu nàng, nói ra.

Lúc này Hồ Ngọc Hà mới kêu lên một tiếng kêu sợ hãi, tranh thủ thời gian lướt qua Thái Hòa, muốn rời khỏi cái nơi cảm thấy khó xử này.

Nhưng vừa đi một bước, nàng lại “Ui da” một tiếng, thoáng chốc nhào lên trên quầy.

“Vì sao ngươi không nhắc nhở ta mặc quần nha!”

Hồ Ngọc Hà luống cuống tay chân kéo quần lên, chuyện làm cho nàng xấu hổ và giận dữ chính là, trong quá trình này, vậy mà Thái Hòa vẫn đang hơi hơi hăng hái nhìn chằm chằm vào nàng!

Nghĩ đến chính mình không mặc quần nhào vào trong lòng ngực của hắn, mới vừa rồi lại bị vấp chồm bờ mông lên thật cao...

Thật sự là cái gì đều bị xem hết!

"À? Ta đã quên."

Thái Hòa mặt không đổi sắc nói.

Trì hoãn thời gian, còn làm ra một việc như vậy, thu một chút tiền lãi cũng không có gì quá đáng đấy...

Hồ Ngọc Hà suýt nữa bị tức muốn hộc máu, nghiến răng nghiến lợi cả buổi, nhưng vẫn là không dám chửi ầm lên.

Nàng đã mơ hồ phát giác được, Thái Hòa đối với người xa lạ như nàng, thái độ là khá lạnh nhạt đấy.

Mặc dù không đến mức lạm sát, nhưng ai biết làm phát bực hắn sẽ xảy ra chuyện gì.

Lúc này ở bên kia đường đi, Vũ Linh cũng đột nhiên dùng sức hít hít cái mũi: "Có biến."

Ngô Thanh Báo tò mò nhìn hắn một cái, cũng học bộ dáng của hắn dùng sức hít hít ngửi ngửi: "Ừ, ta phảng phất thấy được khắp nơi trên đất là vết máu, tùy tiện có thể thấy được mảnh vỡ máu thịt..."

"Cmn ngươi mở to mắt là trực tiếp nhìn thấy rồi đúng không?"

Vũ Linh trừng mắt liếc hắn một cái, nói ra: "Ta nói là, dường như ta ngửi thấy được hương vị nhân loại."

“Ồ? Hương vị nhân loại là như thế nào đây? Vị thịt gà hay sao?” Ngô Thanh Báo truy vấn.

“Đừng ngắt lời!” Vũ Linh nhắm mắt lại, dùng sức hít sâu thoáng một cái, “Hơi hơi cay độc, hơi gay mũi...”

“Ớt! Mù-Tạc!”

“Nước tiểu! Cmn, ai cùng ngươi chơi đố vui kiểm tra trí lực đấy? Ta làm sao lại theo ngươi, làm sao lại cmn theo ngươi vậy!”

Vũ Linh lộ ra bộ dạng hận không thể xông đi lên bóp chết Ngô Thanh Báo. Nếu bàn về bản lãnh làm cho người ta tức giận, vị đội trưởng này tuyệt đối là cấp bậc tổ sư, mạnh giống y hệt với thực lực của hắn!

Nếu như hắn chỉ nói giỡn thì cũng thôi đi, nhưng hết lần này tới lần khác hắn tương đối chăm chú!

Đây mới là nguyên nhân làm cho Vũ Linh tức giận nhất đấy!

Nhưng... Nếu như không phải lời nói của Ngô Thanh Báo, có lẽ hắn sớm đã chết rồi...

“Xem ra người kia đang ở phía trước đi tiểu đây này. Như vậy vừa vặn để lại biển báo giao thông cho chúng ta, đi thôi.” Vũ Linh hưng phấn mà nói ra.

Ngô Thanh Báo cười khặc khặc nói: “Vũ Linh, ngươi thật sự rất giống chó cảnh sát rồi, năng lực của ngươi nên kêu là cảnh khuyển được rồi.”

“Ngươi không biết là thời cơ ngươi châm chọc ta hơi không đúng lắm sao... Sớm muộn ta sẽ đánh ngươi tàn bạo một lần!”

Vũ Linh nắm chặt nắm đấm huơ huơ trước mặt Ngô Thanh Báo, nói ra.

Nhưng mà thời điểm khi hai người bọn họ bắt đầu phấn khởi tiến lên, tốc độ lại tăng lên trong nháy mắt.

Từng chiếc ô tô bị vứt bỏ bị bọn hắn đạp ở dưới chân, rất nhanh, phía trước cũng xuất hiện một góc.

Trong nháy mắt khi lướt qua góc, Vũ Linh và Ngô Thanh Báo đều phải thu liễm khí tức toàn thân.

“Đã tìm được!”

Vũ Linh vừa dứt lời, một đạo bóng người lại đột nhiên xuất hiện ở phía trước của hắn.

Chương 700: Khiếp Sợ Ngất Đi

Hai người kia tới rất nhanh, rất đột ngột!

Thái Hòa cơ bản là không có phát giác được trước thời hạn, nhưng chuyện này không có nghĩa là hắn không kịp phản ứng.

Trên thực tế, dưới tác dụng khi cùng nhau tăng trưởng lên, tốc độ phản ứng của Thái Hòa và ba nữ Zombies đều vượt qua xa người thường.

Ưu thế của Thái Hòa, đương nhiên là tinh thần lực.

Tốc độ phản ứng thần kinh của hắn cực nhanh, phối hợp hắn dị năng tinh thần hệ, bất luận là xuất kích hay vẫn là phòng thủ, đều có thể ở trong thời gian hắn vừa suy nghĩ ra là đã hoàn thành.

Lúc gặp phải thực lực đối thủ rất mạnh, Thái Hòa liên tục tăng lên thể năng, cũng có thể bảo đảm hắn miễn cưỡng đuổi kịp tốc độ phản ứng thần kinh.

Mặc dù không đạt được đồng bộ 100%, nhưng cũng không trở thành hoàn toàn không cân đối, thậm chí xuất hiện tình huống trông thấy rõ ràng quỹ tích công kích của đối phương, lại không kịp né tránh.

Tốc độ phản ứng thân thể của ba nữ Zombies, lập tức vượt xa nhân loại bình thường, thậm chí là rất nhiều Dị năng giả.

Hơn nữa bởi vì lúc chiến đấu hoàn toàn chịu bản năng chi phối, ngay cả phản ứng thần kinh của các nàng cũng giảm đi...

Zombie tiến hóa, trên thực tế chính là một loại quá trình liên tục hoàn thiện cơ thể yếu ớt của con người, biến thành máy móc

chiến đấu.

Nhận loại có rất nhiều mặt yếu ớt. Tâm lý con người quá nhiều suy nghĩ, do dự...

Từ bản thân cơ thể con người mà nói, bình thường là thể lực thiếu thốn, độ linh hoạt không đủ, không bằng động vật săn mồi thông thường. Chớ nói chi là thiên phú săn giết trời sinh.

Ít nhất từ trước mắt Thái Hòa nhìn thấy mà nói, bất luận là trong hiện thực hay vẫn là trong phim điện ảnh và trong phim truyền hình, đều có thể trông thấy đủ loại người.

Có thể giống hệt như terminator là một loại máy móc trời sinh là để giết chóc, thì lại quá ít.

Mà Zombie thì lại bất đồng. Zombie bình thường là cối xay thịt cuồng bạo, mà Zombie cao cấp thì năng lực chiến đấu của thân thể cực kỳ dũng mãnh, là một lại máy móc giết chóc điên cuồng.

Mặc dù khôi phục trí lực, bọn nó thức tỉnh lại cũng không phải nhân tính, mà là một mặt tàn nhẫn xảo quyệt bị ẩn sâu trong lòng bọn nó.

Nhưng mà Thái Hòa cảm giác được, thật ra loại từ ngữ dùng để hình dung như vầy, hoàn toàn chính là xuất phát từ góc độ nhân loại đấy.

Nếu như đứng tại ở một góc độ hoàn toàn khách quan màn nói, nhân loại đối xử với con mồi. Chẳng phải là cũng tàn nhẫn xảo quyệt hay sao?

Tạo ra cái bẫy, gài bẫy con mồi, những chuyện này ở trong mắt nhân loại là trí tuệ đi săn, ở trong mắt những động vật kia, chính là máu me khủng khiếp.

Đây chỉ là một cách lý luận, dùng ở trên quan hệ giữa Zombie

và nhân loại, cũng giống như vậy đấy.

Lúc này xuất hiện trước mặt Vũ Linh đấy, đúng là Lê Bống đã đạt đến trạng thái Zombie Lên Cấp đỉnh phong.

Trong nháy mắt khi bọn hắn xuất hiện, Lê Bống linh hoạt nhẹ nhàng chạy lấy đà hai bước. Sau đó nhảy lên phía trước trần xe chiếc xe hơi kia.

Mượn năng bật lên lực rất mạnh, nàng trực tiếp chắn trước mặt Vũ Linh.

Hơn nữa đồng thời khi mặt đối mặt với hắn, đường đao trong tay Lê Bống đã không chút do dự chém xuống.

Tất cả những chuyện này chỉ xảy ra ở trong nháy mắt, mặc dù Vũ Linh đánh lén thành công, nhưng rõ ràng ngay cả cơ hội ra tay trước cũng không có.

Ngô Thanh Báo bên cạnh cũng xuất hiện một người. Bóng người này xuất hiện được hết sức quỷ dị, thật giống như vẫn giấu kín ở trong một không gian khác, chờ thời điểm hắn vừa đến, iqmqtFFhṠ đột nhiên xuất hiện công kích hắn.

Đó chính là lưỡi đao hình bán nguyệt giống như miệng rắn trí mạng, mang theo một đạo ánh sáng lạnh lẽo hươ về phía cổ Ngô Thanh Báo.

“Ah ha ha ha...”

Bóng mờ tử vong bao phủ đỉnh đầu, Ngô Thanh Báo lại bị kích thích tới phá lên cười.

Vậy mà hắn ở giữa không trung cứ thế mà xoay tròn thân thể né qua, đạo ánh sáng lạnh lẽo kia cũng dán sát đi qua mặt của hắn.

Đồng thời ở trên đỉnh đầu Ngô Thanh Vân. Đã xuất hiện một

trái cầu lửa.

Nhưng trong nháy mắt ngay khi quả cầu lửa xuất hiện, Ngô Thanh Báo đã thấy rõ bộ dáng Ngô Thanh Vân.

“Ai?”

Đồng thời Hắn kêu lên một tiếng thét kinh hãi, Vũ Linh đã buồn bực hừ một tiếng, nặng nề mà ngã rơi xuống mặt đất. Ngã cắm đầu trên mặt đất.

“Bụp!”

Vừa định đứng lên, đường đao mũi đao cũng đã kề lên trên cổ họng của hắn.

Lê Bống hoàn toàn không hề nói câu nào, nhưng cặp mặt lạnh lẽo của nàng, so với bất cứ uy hiếp nào còn hữu hiệu hơn.

Ngô Thanh Báo cũng bị đạp một cước xuống đất. Quả cầu lửa ở giữa không trung cũng biến mất không một tiếng động.

“Em gái!”

Ngô Thanh Báo hô to một tiếng, làm cho người ở nơi này đều ngây ngẩn cả người.

Ngô Thanh Vân vốn định thừa dịp thắng truy kích. Lại bị Thái Hòa kéo lại một cái ngăn cản.

Người này vừa mới làm ra một quả cầu lửa, trong lòng Thái Hòa cũng đột nhiên hết hồn, đang chuẩn bị dùng cái vòi giải quyết hắn, không nghĩ tới hắn lại đột nhiên bỏ quả chống cự.

Lại nghe hắn kêu lên một tiếng “Em gái” ra, Thái Hòa lập tức có một chút cảm giác cực kỳ quái dị.

Chương 701: Kích Thích Quá Độ

Lúc này Vũ Linh bị dọa tới một cử động cũng không dám, gặp đám người Thái Hòa dừng công kích lại, trong nội tâm cũng thật sự dài thở phào một cái.

“Ah ha ha ha ha! Em gái! Ta đã nói, vì sao Vũ Linh làm gì phải nhất định phải đuổi tới, thì ra là bởi vì để em gái ta. Ngốc nghếch, như thế nào ngươi không nói thẳng đây này!”

Ngô Thanh Báo hoàn toàn không để ý tới dấu chân trên mặt mình, cực kỳ hưng phấn mà giãy giụa lấy muốn đứng lên.

“Ngươi mới ngốc nghếch! Chủ yếu ta đuổi theo là để xác nhận, có phải bọn họ biệt được chuyện gì từ trong miện của tên tình báo viên kia hay không...”

Vũ Linh trợn trắng mắt không còn chút máu, nghĩ đến.

“Về phần em gái của ngươi... Ta vốn chỉ là hơi cảm ứng mà thôi, không nghĩ tới vậy mà thật sự ở nơi này. Nhưng mà kỳ quái rồi, người ta cảm ứng được lại không phải nàng, mà “Ờ...”

Hắn đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, trong ánh mắt dần hiện ra một chút khó hiểu: “Còn hai con Zombie kia, chẳng lẽ đều từng gặp qua hắn rồi hay sao? Hoàn toàn nghĩ mãi mà không rõ nha...”

Thái Hòa lúc này cũng nhận ra Ngô Thanh Báo, chiến đấu trong những ngày nay, người này có thể nói là Dị năng giả liều mạng nhất trong toàn bộ quân doanh Đại Bàng.

Thời điểm sau khi Thái Hòa đi ăn cắp chất gel biến dị thú, con

rối Zombie của hắn cũng bị hai người kia truy đuổi qua.

Nhưng mà đối với Thái Hòa mà nói, hắn tổn thất ngoại trừ một con con rối Zombie ra, cũng không có gặp nguy hiểm gì. Chất gel virus Biến dị thú sau đó đã bị hắn lấy trở về.

Nghe hắn luôn mồm hô hào em gái, Thái Hòa vừa cẩn thận nhìn hắn một cái.

Lúc trước vẫn cảm thấy hắn hơi quen mặt, nhưng cẩn thận ngẫm lại không biết người này, Thái Hòa cũng từng nghi ngờ thoáng một chút.

Nhưng hiện giờ xem ra, đường nét gương mặt như vậy, hoàn toàn chính xác cũng chút một tương tự với Ngô Thanh Vân.

Thật ra nếu bàn về mức độ giống nhau, ngược lại không xem như rất giống.

Nhưng Thái Hòa và Ngô Thanh Vân ở chung sớm chiều, dù là chỉ là có điểm tương tự rất nhỏ, cũng bị Thái Hòa bắt được rồi.

“Em gái thân yêu, thật tốt quá, ta biết ngay ngươi còn sống. Rất thú vị à? Vừa tiến vào Sài Thành ta đã có cảm giác này rồi. Hôm nay có thể ở nơi này gặp mặt, nói rõ duyên phận của anh em chúng ta quả nhiên thâm hậu nha...”

Nhìn thấy Ngô Thanh Báo nhào tới nắm cổ chân Ngô Thanh Vân, Thái Hòa do dự một chút, vẫn chặn trước mặt.

Người này biểu hiện ra quá mức nguy hiểm trong chiến tranh, không thể khinh địch tin tưởng hắn như vậy.

“Ồ? Ngươi làm gì thế?”

Ngô Thanh Báo chính chằm chằm vào chân Ngô Thanh Vân, trước mắt lại đột nhiên xuất hiện một đôi giày quân đội chặn ở

trước mặt.

“Ngươi lại muốn làm cái gì?”

Bị cặp mắt kia tỏa sáng của Ngô Thanh Báo nhìn chằm chằm vào, Thái Hòa có cảm giác da đầu run lên.

Người này quả nhiên điên điên khùng khùng đấy...

Hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua Ngô Thanh Vân, thấy Ngô Thanh Vân đang cau mày nhìn về phía Ngô Thanh Báo.

Tinh thần của nàng hoạt động rất kịch liệt, xem ra nàng đang tìm kiếm trong trí nhớ lộn xộn lấy tin tức liên quan đến người ở trước mắt này.

Ngô Thanh Báo cẩn thận nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, sau đó hỏi Ngô Thanh Vân nói: “Em gái, hắn là gì của em vậy!”

Mặc dù Ngô Thanh Vân vẫn còn ở trong cơn u mê, nhưng vẫn đưa ra câu trả lời: “Bạn trai ta.”

“Trai... Bạn trai...”

Nghe xong lời này, vậy mà Ngô Thanh Báo ngây dại.

Tay của hắn còn dừng lại ở giữa không trung, một đôi mắt luôn lóe ra vẻ mặt điên cuồng trừng thật sâu đấy, miệng hơi mở ra, biểu lộ vẻ mặt kinh hãi.

Sau khi trôi qua vài giây đồng hồ, toàn thân hắn run rẩy thoáng một cái, sau đó mạnh mẽ úp sấp trên mặt đất.

“Bệnh gì vậy trùi? !”

Thái Hòa lại càng hoảng sợ, lập tức vội vàng hỏi.

Sắc mặt của Vũ Linh rất phức tạp nhìn liếc Thái Hòa, sau đó

nói: “Đoán chừng là đã bị kích thích quá lớn, ngất đi thôi...”

“...”

“Đúng rồi, có thể thả ta ra trước hay không. Có lẽ ngươi đã nhìn ra, chúng ta không có ác ý gì đấy.”

Vũ Linh cười khổ nói.

Thái Hòa phân tích thoáng sức chiến đấu giữa hai bên một chút, cảm giác trước mắt mình đang đứng ở ưu thế tuyệt đối.

Huống chi tình huống không rõ, không cần phải xử sự quá cứng rắn, cho nên lập tức kéo Lê Bống đi qua.

Nhưng trên thực tế, Thái Hòa nhìn qua không có... sức chiến đấu nhất, lúc này vẫn mãi quấn lấy cái vòi lên đoàn ánh sáng tinh thần của hai người Vũ Linh và Ngô Thanh Báo.

Vũ Linh không hổ là Dị năng giả năng lực cảm ứng rất mạnh, mặc dù hắn giả vờ như cái gì cũng nhìn không thấy, nhưng vẫn có thể cảm giác được chính mình ở dưới một cỗ uy hiếp rất mạnh.

Việc này làm cho sắc mặt của hắn trở nên càng phức tạp hơn, tổ hợp ra ngôn từ cũng càng cẩn thận hơn rồi, có thể nói là rặn từng chữ một.

Sau khi xác nhận Ngô Thanh Báo hoàn toàn chính xác chỉ là ngất đi, hắn cũng nói đơn giản tất cả mọi chuyện từ đầu đến cuối thoáng một lần.

Nghe hắn nói lúc phát hiện hai con Zombies kia, Thái Hòa mặt không đổi sắc nói: “À, chắc tiếp xúc qua rồi, ta cũng không nhớ rõ, Zombie nhìn qua đều y hệt nhau.”

Đương nhiên trong lòng Vũ Linh sẽ không quá tin tưởng, nhưng suy nghĩ của hắn có bay bổng đến mức nào, cũng không có

khả năng liên tưởng đến Thái Hòa sẽ có năng lực điều khiển Zombie.

Chương 702: Ngươi Không Ghen Đúng Không

Không biết là loại dị năng gì, là một trong những nguyên nhân quan trọng dị năng thật sự có tính chất uy hiếp rất lớn.

Dị năng của Thái Hòa từ lúc vừa mới bắt đầu đơn thuần chỉ là điều khiển con rối, dần dần phát triển đến như ngày hôm nay, tính mê hoặc cũng trở nên tương đối mạnh.

Chỉ nếu không có người mạnh mẽ đến dùng mắt thường nhìn rõ thân phận của ba người Lê Bống, cũng tuyệt đối không thể đoán được bản chất dị năng của Thái Hòa.

Dị năng tinh thần hệ, nhưng mà đây là một trong những loại dị năng thần bí nhất rồi.

Đương nhiên có lẽ sẽ có một loại nhân vật yêu quái lanh trí nào đó, có thể căn cứ manh mối phân tích ra được.

Nhưng Thái Hòa thủy chung tin tưởng vào một điều, chỉ cần mình đủ mạnh, dù cho bị bại lộ, cũng có thể tiêu diệt đối phương là được.

Cố gắng hết sức cẩn thận, với hoàn toàn sợ đầu sợ đuôi, thuần túy là hai khái niệm khác nhau.

Vì tăng thực lực lên, nguy hiểm là tuyệt đối không thể hoàn toàn trốn tránh đấy.

Biết rõ Thái Hòa nói ra hơn phân nửa không phải sự thật, nhưng Vũ Linh cũng chỉ có thể bất đắc dĩ chấp nhận.

Hắn nói tiếp: “Người đang nằm sấp dưới chân ngươi, chính là Đội trưởng của chúng ta... Đkmn, vì sao nói ra thật có cảm giác nhục nhã? Đúng rồi, thừa dịp hắn còn chưa tỉnh, ta muốn xin hỏi một chút, cái tên chết ở trên quảng trường đấy...”

“À. Người đó sao, hắn đột nhiên lấy ra súng muốn công kích chúng ta, cho nên ta giết chết hắn.” Thái Hòa nói ra không chút do dự.

Trả lời không cần nghĩ ngợi, hơn phân nửa chính là sự thật rồi. Không có phức tạp là tốt rồi...

Hơn nữa về chuyện này, Vũ Linh cũng không nghĩ ra Thái Hòa có lý do gì phải giấu diếm.

Nguyên nhân nha, đương nhiên chính là bởi vì hắn không thể tưởng được Thái Hòa sẽ đọc được ký ức của người khác.

Vũ Linh vừa hỏi như vậy, kết hợp với những chuyện trải qua từ trước đến giờ, đương nhiên Thái Hòa cũng đã hiểu rõ tất cả mọi chuyện không sai biệt lắm.

Khóe miệng của hắn hơi nhếch lên, nghĩ thầm hai người kia, xem ra cũng không phải binh sĩ nơi trú quân cứng nhắc gì, mà là tầng lớp biết thủ đoạn chính trị lươn lẹo nha...

“Phải nói ta cũng nói rồi, sự tình chính là như vậy. Cho nên các ngươi không cần quá khẩn trương, chúng ta là không có ác ý gì đấy.”

Vũ Linh cười cười, nói ra.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, sau đó hơi tò mò đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Báo nằm rạp trên mặt đất.

Nghe Vũ Linh hình dung, lúc đầu Ngô Thanh Báo coi như là khá bình thường đấy...

Nhưng mà từ khi thực lực càng ngày càng mạnh mẽ lên, bản thân của hắn cũng dường như đã bị dị năng ảnh hưởng, tính cách càng ngày càng cố chấp.

Đối với chuyện tìm kiếm em gái này, hắn cũng tương đối chấp nhất.

Chuyện này cũng chưa xong đi, bởi vì hắn cố chấp. Cũng rất có thể biểu trên mặt cảm tình với Ngô Thanh Vân hiện giờ.

“Khụ khụ, cho nên có thể hắn sẽ hơi không hữu nghị với ngươi, nhưng ngươi yên tâm, ta sẽ không để cho hắn làm ra chuyện gì ngu xuẩn đấy...”

Vũ Linh vừa nói, vừa

Chỉ có điều hành động này của hắn. Thấy thế nào đều dường như đang dự định xấu xa trả thù riêng.

Thái Hòa lập tức hơi không cho là đúng, mặc dù Ngô Thanh Báo biểu hiện ra rất mạnh , nhưng bên cạnh hắn có hai Zombie Cấp Thủ Lĩnh, một Zombie đạt đến Lên Cấp đỉnh phong. Mà bản thân dị năng của hắn, thật làm cho người ta khó lòng phòng bị đấy.

Nhưng mà ở Vũ Linh trong mắt, người trẻ tuổi nhìn không hề đặc như sắc Thái Hòa, làm sao có thể mạnh hơn Ngô Thanh Báo?

Ngược lại là biểu hiện của Ngô Thanh Vân và Lê Bống. Làm cho hắn cảm thấy hết sức kinh diễm.

Nhưng Vũ Linh không nhìn ra Thái Hòa, Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La lại không quá đề cao Ngô Thanh Báo.

Bọn hắn tận mắt kiến thức thực lực của Thái Hòa, có thể nói là tâm phục khẩu phục với Thái Hòa, thậm chí là khâm phục mù quáng.

“Vậy mà lại hoa lệ xuất hiện. Sau đó hoa lệ bị vùi hoa dập liễu một trận, giọng điệu còn lớn lối như vậy...”

Hai người này liếc nhìn nhau, cũng không nhịn được nở một nụ cười.

Nhưng mà sau khi Hồ Ngọc Hà tại cười xong, đôi má cũng không hiểu thấu đỏ lên. Nàng không tự chủ được đưa tay sờ thoáng cái mông của mình một cái: “Mới vừa rồi chính mình như vậy, có xem như là bị vùi hoa dập liễu hay không đây...”

Ở dưới sự kích thích của đau đớn. Ngô Thanh Báo lập tức tỉnh lại.

Ngoài mặt Thái Hòa nhẹ nhõm, nhưng thực tế đang căng thẳng phòng bị, Vũ Linh lại càng lập tức cảnh cáo nói: “Ê, biến thái muội khống (Siscon – Yêu em gái điên cuồng), ngươi mần ơn đừng làm ra việc gì dại dột nha...”

Hắn còn chưa dứt lời, Ngô Thanh Báo cũng đã đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Vân, sau đó lại nhìn về phía Thái Hòa.

“Nói như vậy, ta đã có em rể rồi hay sao? Chuyện này làm ta đau lòng quá đi mà, vậy mà ngay cả rượu mừng ta còn chưa được uống nha!”

Ngô Thanh Báo kéo lấy Vũ Linh bò lên, đưa tay về phía chụp tới trên bờ vai Thái Hòa nói: “Đến đây, em rể ruột yêu dấu, mau nói với ta, như thế nào các ngươi quen biết yêu nhau đấy, ta có cháu gái rồi hay sao?”

“... Ngươi không ghen đúng không?” Vũ Linh trợn mắt há hốc mồm, đồng thời cũng lộ ra vẻ rất xấu hổ.

Chương 703: Em Rể Chúng Ta Kết Giao Bằng Hữu Đi

Quần của ta cũng đã cởi ra ngươi lại cho ta xem cái này hay sao?

Rõ ràng ta đã nói ngươi thành biến thái hướng về cái chủng loại siscon kia rồi, sau khi ngươi tỉnh lại chẳng lẽ không nên nói theo kiểu như "Ngươi dám cướp đi em gái của ta, ăn ta đại chiêu" đại loại như vậy, hoặc hơi phối hợp thoáng một chút hay sao?

Bộ dạng chúc phúc từ trong đáy lòng này, biểu hiện vui mừng thật lòng, như thế nào xứng với trường hợp vừa rồi ngươi trực tiếp té xỉu đây!

"Ta tại sao phải ghen? Ha ha, ta vui vẻ còn không kịp đây này! Mới vừa rồi chính là bởi vì đột nhiên liên tưởng đến khả năng đã tồn tại cháu gái, thoáng chốc không có kiềm giữ được..."

Ngô Thanh Báo vừa nhích tới gần phía Thái Hòa, vừa ngại ngùng nói.

"Ngươi ngại ngùng cọng lông á! Bố mày quá mất mặt rồi!"

Khóe mắt Vũ Linh hơi run rẩy lấy, xem ra đang cố gắng nghẹn muốn nổi điên, cố gắng hết sức khống chế được xúc động chính mình muốn xông đi lên bị đánh Ngô Thanh Báo một trận.

Thái Hòa không việc gì cả, bước ra sau một bước, tránh qua tay Ngô Thanh Báo, đồng thời thấp giọng hỏi Ngô Thanh Vân nói: "Chị đại à, chị ngược lại có nhớ tới người này không vậy?"

Ngô Thanh Vân đang trừng to mắt nhìn về phía Ngô Thanh

Báo: “Chuyện... Trong trí nhớ ta hoàn toàn chính xác có một người anh trai quan hệ rất thân thiết, giống như đúc với hắn. Thế nhưng mà, ông anh của ta... Cũng không phải người bệnh tâm thần!”

“Ah ha ha ha ha, vậy cũng không phải là ta sao? Ngươi xem, ngươi xem con gái mười tám thay đổi xoèn xoẹt, nhìn qua thu hút bao nhiêu rồi. Ta hơi thay đổi một chút cũng không có gì lạ à nha, dù sau trong lòng của ta cũng không có thay đổi...”

Ánh mắt Ngô Thanh Báo rất kích động, không ngại nói.

Cho dù Ngô Thanh Vân biểu lộ tương đối lạnh nhạt, nhưng Ngô Thanh Báo lại vô cùng nhiệt tình, việc này làm cho những người khác kể cả Thái Hòa ở trong số đó, cũng không khỏi hơi đồng tình với hắn rồi.

“Ặc... Đã thật sự là hắn là anh trai của ngươi, vì sao lại hơi...”

Nhìn thấy đôi mắt Ngô Thanh Báo – Đang trông mong nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Vân, mà Ngô Thanh Vân lại càng lùi càng xa, Thái Hòa đành phải chủ động mở miệng nói ra.

“À, vậy được rồi.” Ngô Thanh Vân rất là miễn cưỡng nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Báo nhìn một cái, sau đó chậm rì rì nói, “Anh trai.”

Ngô Thanh Báo vui mừng nở nụ cười, sau đó đưa tay mò vào trong ngực sờ soạng một cái, cuối cùng móc ra hai món đồ chơi nhỏ đến: “Có rồi, cái này tặng cho các ngươi. Em rể, lễ gặp mặt cầm đi, kết giao bằng hữu nha?”

Đương nhiên là Ngô Thanh Vân không muốn nhận đấy, nàng vốn cũng không muốn tiếp xúc với nhân loại, lúc này đột nhiên có thêm ra một người anh trai nhân loại có cùng huyết thống với mình, thái độ quỷ dị của nàng cũng là rất bình thường đấy.

Đoán chừng lúc này trong đầu óc của nàng, đã loạn thành một

nùi rồi đi...

Đối với những Zombie khác mà nói, có quan hệ hay huyết thống không đối với bọn họ mà nói đều là giống nhau, không thay đổi được lập trường giữa hai bên là hai chủng tộc bất đồng.

Nhưng mà Ngô Thanh Vân thời gian dài cùng ở chung với Thái Hòa, mặc dù không có bị cứ thế mà có nhân tính cái gì, nhưng không như một Zombie bình thường thuần túy dựa vào bản năng.

Trong nội tâm Thái Hòa thầm than một tiếng, cẩn thận nhìn chằm chằm vào hai món "Lễ vật" kia.

"... Lễ vật thật rất phong cách."

Lấy lựu đạn làm lễ gặp mặt, vị anh trai này quả nhiên rất kỳ lạ!

Sau khi xác nhận thân phận Ngô Thanh Báo, mặc dù Thái Hòa còn hết sức cảnh giác, nhưng thái độ biểu hiện ra lại đã khá hơn nhiều.

Chuyện này đối với Thái Hòa mà nói, có nguy hiểm, nhưng mà có thể là một chuyện tốt.

Một phương diện, Ngô Thanh Báo biết rõ Ngô Thanh Vân có lẽ sẽ nhìn ra sơ hở gì, nói không chừng sẽ phát hiện thân phận chân thật hiện giờ của Ngô Thanh Vân.

Còn mặt còn lại, Ngô Thanh Báo vậy mà là một Dị năng giả rất có thực lực, địa vị ở quân doanh Đại Bàng có lẽ cũng không kém.

Có một tầng quan hệ như vậy, đối với Thái Hòa sau này rất có giúp ích.

Quân doanh Đại Bàng sau này nhất định sẽ nắm giữ đại đa số tài nguyên toàn bộ khu vực, điểm này không thể nghi ngờ.

So với chính mình sưu tập, Thái Hòa có thể đạt được đồ vật từ trong quân doanh Đại Bàng, khẳng định càng nhiều hơn.

Có Ngô Thanh Báo ở đây, trọng trách trong lòng Thái Hòa, lập tức có thể giảm bớt không ít!

Hơn nữa ngay lúc gần đây, hắn sẽ có thể giúp đỡ Thái Hòa một ơn nghĩa lớn.

Hai bên vừa rỗi nói chuyện phiếm vài câu, sau đó Vũ Linh lập tức đề nghị, trước hết tìm một chỗ ngồi xuống nói chuyện.

Thật vất vả mới tìm được em gái, Ngô Thanh Báo tuyệt đối sẽ không lập tức trở về cùng hắn đấy, mà Cường Đô La bị thương không nhẹ, bắt hắn ở ngoài trời như vậy cũng chi không cố gắng được quá lâu.

Dự định của Thái Hòa nghĩ hết nhanh hắn đưa Cường Đô La đi nơi trú quân, nhưng như vậy sau khi hắn gia nhập, cũng không quá đáng chính là một người sống sót không ngờ mà thôi.

Nhưng nếu là có Vũ Linh hoặc là Ngô Thanh Báo ra mặt giới thiệu, khẳng định đãi ngộ cũng hoàn toàn bất đồng rồi.

Chương 704: Giới Thiệu Người Gia Nhập

Nhà ga phụ cận một nhà tiệm ăn nhanh lầu hai, một đám người chính ngồi cùng một chỗ hai mặt nhìn nhau.

Trời chiều ánh chiều tà chiếu vào cửa sổ trên sát đất, tiết trời se lạnh lúc chạng vạng tối làm cho Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều nắm thật chặt cổ.

Bầu không khí lúc này, lộ ra vẻ hơi quỷ dị...

Ngô Thanh Báo đang nắm kéo tóc của mình, hai mắt sáng lên đánh giá qua lại ở trên người team của Thái Hòa.

Ánh mắt của hắn làm cho người ta rất không thoải mái, giống như muốn ăn tươi nuốt sống người ta vậy.

Người bình thường không thể nhìn người khác như vậy đấy, ít nhất chung quy Thái Hòa cảm giác da đầu đang run lên.

Vũ Linh vậy mà vẫn đang quan sát đến Thái Hòa, hắn cảm giác, cảm thấy người này có rất nhiều điểm đáng ngờ không nhìn thấu.

Điểm Khả nghi quá nhiều, ngược lại không biết nên phân tích từ chỗ nào, Vũ Linh cũng chỉ có thể rơi vào trạng thái tiếp tục luống cuống.

“Chị đại, ngươi cảm giác thế nào rồi?” Thái Hòa cầm lấy tay Ngô Thanh Vân, đưa miệng thổi tai nàng thấp giọng hỏi.

Ngô Thanh Vân cau mày tránh né lấy ánh mắt của Ngô Thanh

Báo, sau đó đáng thương xông về phía Thái Hòa nói ra: “Ta... Ta cũng không biết nữa. Trong đầu thật loạn.”

Nói cách khác, không có đơn thuần bị bản năng khống chế à...

Thái Hòa lại cảm thấy hơi vui mừng, điều này nói rõ hắn không cố gắng vô ích.

Thái độ Ngô Thanh Báo cũng làm cho Thái Hòa rất hài lòng, dường như hắn cũng không ngại Ngô Thanh Vân lạnh nhạt một chút nào.

Với hắn mà nói, tìm được em gái, cảm giác thỏa mãn lớn hay nhỏ chính là đến từ chính tâm lý của hắn.

Tâm tính giống như hắn vậy, không giống như là người đi chủ động tìm tòi nghiên cứu tình huống của Ngô Thanh Vân.

Bởi như vậy, khả năng bại lộ thân phận Ngô Thanh Vân, cũng giảm xuống rất nhiều.

Nhưng Thái Hòa vẫn cảm thấy, giữa hay biên không nên ở chung lâu dài, nếu không sớm muộn xảy ra sự cố.

Dù là hiện giờ hắn hơi có vấn đề trên tinh thần, chung quy không thể trên người em gái mình xảy ra biến hóa khác thường cực lớn, cũng có thể xem như không thấy nha?

“Vũ Linh, như thế nào đây? Hâm mộ ghen ghét hận sao? Nhìn em gái của ta. Lại xinh đẹp, thực lực lại mạnh, có tiền đồ hơn so với con gái của ngươi nhiều...”

Ngô Thanh Báo si ngốc nói: “Hơn nữa nàng bất kỳ lúc nào cũng có thể sinh ra đời cho ta một cô cháu gái hoàn mỹ.”

“Không có khả năng bất kỳ lúc nào sinh ra được nha? Cho dù là đẻ trứng cũng phải cần một khoảng thời gian à...” Thái Hòa im

lặng một trận.

Vũ Linh lập tức trừng mắt hắn tàn bạo một cái: “Con gái của ta mới ba tuổi mà!”

“Đừng để ý tới tên ngu ngốc này.” Vũ Linh đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, “Có lẽ các ngươi đều là Siêu năng giả hay aso? Có hứng thú gia nhập nơi trú quân chúng ta hay không?”

“Không.” Lần này người lên tiếng từ chối đấy, lại là Ngô Thanh Vân.

Đối với nàng mà nói, ngoại trừ Thái Hòa là nhân loại, những nhân loại khác cũng chỉ là con mồi mà thôi.

Nhưng lúc này trong bọn con mồi xuất hiện người cùng nàng có ký ức chung, thậm chí có quan hệ huyết thống, Ngô Thanh Vân vừa mới từ trong trạng thái sụp đổ, đang chậm rãi bắt đầu chữa trị ổ đĩa cứng. Lập tức lại rơi vào trong hỗn loạn.

Ngoài hỗn loạn, Ngô Thanh Vân lại càng ỷ lại hơn với Thái Hòa rồi, gần như cả người đều bám chặt ở trên người Thái Hòa.

Loại biểu hiện này bị Ngô Thanh Báo xem ở trong mắt, đối tượng hắn chú ý đột nhiên lại biến thành một mình Thái Hòa.

“Vậy sao?”

Vũ Linh vốn còn muốn nói gì, nhưng biểu lộ của Ngô Thanh Vân lại làm cho hắn cảm giác được nhiều lời vô ích. Thái độ của nàng rất kiên quyết.

“Không gia nhập thì không gia nhập thôi, dù sao nơi trú quân này cũng càng ngày càng không thú vị rồi.”

Ngô Thanh Báo đột nhiên nhếch miệng cười cười, chen miệng nói.

“Nhưng mà, chính mình lang bạt ở bên ngoài, hoàn cảnh thật sự là rất gian khổ đấy.” Vũ Linh vẫn chưa từ bỏ ý định nói.

Ngô Thanh Báo lại trực tiếp khoát tay áo: “Không phải có ta ở trong quân doanh đây sao?”

Vũ Linh lập tức bất đắc dĩ vỗ xuống cái trán. Không nên nói trắng ra chuyện lấy việc công làm việc tư được không?

Mà ngay cả Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều mở to hai mắt nhìn. Thì ra trong quân doanh cũng có một mặt u ám như vậy hay sao?

Xem ra dù trước hay sau khi tại nạn bộc phát, cái thế giới này ngược lại cũng không phải tất cả đều thay đổi...

Nhưng mà ngược lại là rất nhanh Cường Đô La lại trấn tĩnh xuống. Hắn thầm nghĩ chính mình không cũng giống như vậy sao?

Muốn trở nên nổi bật, muốn thẳng tắp sống lưng trước mặt Thái Hòa. Muốn tìm về tôn nghiêm, muốn báo ơn...

“Mặc dù chúng ta không gia nhập, nhưng người anh em của ta...” Thái Hòa liếc nhìn Cường Đô La, chủ động nói ra.

Có quan hệ không cần giả ngu ngốc. Ông anh vợ tiện nghi Ngô Thanh Báo này mặc dù trên tinh thần có vấn đề, nhưng ít ra so với mấy lão cáo già lại dễ tiếp xúc hơn nhiều.

Hồ Ngọc Hà do dự một chút, cũng không nhịn được nữa chen miệng nói: “Còn có ta nữa.”

Thái Hòa nhìn nàng một cái, nàng lập tức đỏ mặt chôn đầu xuống đi.

Được rồi. Xem ở mặt mũi bờ mông của ngươi, coi như ngạo nghễ ưỡn lên...

“Hai người bọn họ, vẫn rất muốn gia nhập các ngươi đấy.” Thái Hòa nói ra.

Chương 705: Lôi Kéo

Vũ Linh hơi nhíu mày. Hắn đã nhìn ra. Trong tất cả những này, người yếu nhất đúng là hai người kia rồi. Không phải là Dị năng giả, cũng không giống có năng khiếu gì, hoàn toàn chính là hai cái người bình thường mà thôi.

Muốn lôi kéo, vậy khẳng định chính là lôi kéo người giống như Thái Hòa và ba cô gái này nha...

“Không có vấn đề, giao cho ta đi!”

Vũ Linh vẫn còn do dự, Ngô Thanh Báo đã vỗ ngực cam đoan rồi.

Một nhân vật cấp đội trưởng, quyền lực nhận lấy hai người sống sót bình thường vẫn phải có, Vũ Linh cũng chỉ còn cách thở dài.

Nhưng sau khi nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một lát, tâm tư của hắn đột nhiên bắt đầu linh hoạt...lên.

Bên trong Quân doanh Đại Bàng, báo tồn tại tổ tình làm cho người ta chán ghét, hơn nữa mặc dù hắn không quan tâm những chuyện đấu tranh quyền lực kia, nhưng mà mơ hồ có thể cảm giác được mạch nước ngầm bắt đầu khởi động.

Loại người này như Thái Hòa, nếu như đặt ở bình thường, hắn tuyệt đối sẽ không tới kết thân. Bởi vì Vũ Linh và Ngô Thanh Báo khác nhau, hắn tin tưởng, trên đời này có lẽ sẽ có người không có dã tâm, nhưng những người kia tuyệt đối không thể nào là Dị năng giả thực lực mạnh mẽ.

Loại này nhìn nhận này có lẽ hơi phiến diện, nhưng sự thật là trong nội tâm Vũ Linh suy nghĩ như vậy.

Nhưng lần này lại gặp trường hợp đặc biệt, Thái Hòa chính là em rể Ngô Thanh Báo...

Có lẽ, có thể xem Thái Hòa là một lực lượng ngoại viện mạnh mẽ...

Nghĩ tới đây, trong nội tâm Vũ Linh lập tức bỗng ngứa ngứa. Mà khi hắn nhìn thấy biểu lộ chuyên chú của Ngô Thanh Báo, lại lại cảm thấy một chậu nước lạnh giội xuống vào đầu.

Đi theo một vị lão đại như vậy, mặc dù có dã tâm cũng khó thực hiện được rồi...

"Đúng rồi, cháu gái của ta lúc nào sẽ sinh ra vậy? Ta có thể giúp nàng đặt biệt hiệu, đặt tên hay không? Ngươi và Thanh Vân làm sao biết có con hay không? Tần suất bành bạch bành bạch như thế nào... Ôi, Vũ Linh, ngươi đạp ta làm gì vậy?"

Ngô Thanh Báo quay đầu lại bất mãn liếc nhìn Vũ Linh, sau đó lại vẻ mặt chờ mong nhìn về phía Thái Hòa: "Nói đi chứ."

"Ở đâu ra cháu gái..."

Thái Hòa do dự một chút, sau đó đưa tay chỉ chỉ phía trên lầu: "Lên trên tâm sự hay sao?"

Chuyện này đến phiên Vũ Linh giật mình: "Không phải đâu? Ngươi thật dự định nói với hắn những chuyện này sao..."

Thái Hòa từ chối cho ý kiến cười cười, vừa đứng lên, vừa đưa tay vỗ vỗ bả vai Cường Đô La: "Tâm sự thật tốt với vị đội phó Vũ Linh này, nếu như cảm thấy quân doanh Đại Bàng không thích hợp, ta còn có nơi khác có thể đưa ngươi đi đấy. Hoàn toàn không cần phải miễn cưỡng, anh em."

Trong nội tâm Cường Đô La ấm áp, nghĩ thầm chính mình chính là một người vướng víu, nhưng Thái Hòa lại không có ý định ngại phiền toái.

Trước kia bình thường sau khi có người phát tài cũng sẽ thay đổi hoàn toàn vậy, Thái Hòa hiện giờ so với người phát tài đâu chỉ mạnh hơn gấp trăm lần?

Nhưng mà chuyện khó có được chính là, hắn vẫn là người coi trọng cảm tình như lúc trước...

Ngô Thanh Báo cùng Thái Hòa một trước một sau đến sân thượng, mở miệng trước, Thái Hòa vẫn còn hơi do dự đấy.

Nhưng ngẫm lại, nếu như không nhờ trợ giúp của Ngô Thanh Báo, chỉ dựa vào chính hắn rất khó thành công.

Mà chuyện này, đối với hắn, đối với Lê Bống mà nói đều có ý nghĩa rất quan trọng.

Sau khi do dự một trận, Thái Hòa vẫn mở miệng hỏi: "Phòng thí nghiệm Quân doanh Đại Bàng các ngươi, ngươi đi qua chưa?"

Ngô Thanh Báo quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, gật nhẹ đầu: "Đi qua rồi. Ở ngay công ty y dược trong thành phố Biên Hòa kia, nhưng mà ta cảm thấy được nơi đó điều kiện thông thường, số nhân sự cũng thông thường. Nếu ngươi muốn hiểu rõ về chuyện của Zombie hoặc là virus, chỉ sợ ngươi phải thất vọng rồi."

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: "Không, ta là muốn hỏi, gần đây... Bọn hắn đã có làm thí nghiệm gì đấy, ngươi có biết không?"

Vừa mở miệng hỏi ra lời này, Thái Hòa lập tức tăng lên độ cảnh giác tới cao nhất.

Hơn mười cái vòi tinh thần vận sức chờ phát động, một khi Ngô Thanh Báo trở mặt, hoặc là đã nhận ra cái gì, ít nhất phải trói

hắn lại trước tiên, không để cho hắn bất luận cơ hội ra tay nào.

Ngô Thanh Báo vậy mà giống như hoàn toàn không có phát giác được một chút dị thường Thái Hòa vậy, chỉ là yên tĩnh nhìn về phía Thái Hòa.

Đột nhiên, ánh mắt của hắn hơi híp mắt lên, vẻ khí chất điên điên khùng khùng này vẫn còn, nhưng chẳng biết tại sao, Thái Hòa lại cảm thấy trong nháy mắt dường như hắn tỉnh táo lại rất nhiều.

“Quả nhiên ngươi không phải cái người bình thường đây nè, em rể của ta.”

Ngô Thanh Báo nói ra một câu không đầu không đuôi, lại làm cho trong lòng Thái Hòa rung mạnh!

Người này, quả nhiên không phải một người bệnh tâm thần thuần túy!

“Ha ha, không cần trưng ra loại biểu lộ này, cũng không cần ra tay với ta. Mặc dù ta với ngươi không quen, nhưng bất kể thế nào nói, Nhã Lâm là một người thân cuối cùng của ta rồi. Ta còn muốn ôm cháu gái đây này.”

Ngô Thanh Báo lấy ra một gói thuốc lá từ trong túi quần, sau khi đốt lên, lại đưa cho Thái Hòa một điếu thuốc: “Thử xem a, nhãn hiệu thuốc lá này là hàng nội địa tốt nhất rồi, ta trộm được từ phòng chỉ huy đấy.”

Chương 706: Người Muốn Làm Gì

““Haizz”!”

Ngô Thanh Báo hít một hơi thật sâu, sau đó lộ ra một chút sắc mặt say mê, nằm sấp trên lan can một cái, nhìn qua phương xa nói ra: “Ngươi muốn nói cái gì, thì cứ trực tiếp hỏi đi.”

“Ta cũng không quanh co lòng vòng rồi.”

Thái Hòa phun ra một vòng khói, nói ra: “Phòng thí nghiệm Thành phố Biên Hòa, gần đây bề ngoài giống như làm một thí nghiệm đúng không? mặc dù về phía nơi trú quân phán định thí nghiệm này là thất bại... Nhưng ta vẫn rất muốn hiểu rõ thoáng một chút đấy.”

“Gần đây hay sao? Lại để cho ta suy nghĩ...” Sau khi Ngô Thanh Báo giật giật tóc, trầm mặc một lúc, nói ra, “À, ta nhớ ra rồi. Lần thí nghiệm này, ngay từ đầu coi như rất thuận lợi. Trước kia Phòng thí nghiệm đưa ra kết quả. Còn cố gắng khua chiêng gõ trống tuyên dương thoáng một lần. Nhưng mà ta vốn cũng đã không thích cách làm của bọn hắn, kết quả vừa ra, quả nhiên bị vả vào mặt tàn bạo rồi. Nhưng mặt của bọn hắn sớm đã bị thất bại vô số lần đánh cho sưng lên, chắc hẳn cũng không để ý đâu.”

Thái Hòa cười cười: “Nói như vậy, ngươi cảm thấy không có tất yếu phải nghiên cứu Zombie và virus hay sao?”

“Trước kia cũng có xuất hiện virus tính lây bệnh rất nhanh, nhưng không có lần nào giống như bây giờ, tính lây bệnh siêu nhanh, phạm vi bao trùm toàn cầu đấy. Ta cảm thấy được, trình

độ tiến hóa của loại virus này, đã vượt qua trình độ nhận thức trước mắt của nhân loại. Cái gọi là vắc-xin phòng bệnh cơ bản cũng không khả năng bị nghiên cứu chế tạo ra, vây thì chẳng có tác dụng gì với chúng ta cả. Phương hướng nghiên cứu trước mắt của Phòng thí nghiệm, ta không thích."

Trên mặt Ngô Thanh Báo vui vẻ nhìn về phía Thái Hòa, hỏi: "Như thế nào ngươi lại cảm thấy hứng thú đối với loại kết quả thất bại này đây?"

"Ta không muốn gia nhập nơi trú quân bị người ta quản thúc gì cả, nhưng thế giới bên ngoài có khó bao nhiêu, ngươi cũng chắc đã biết đến. Hiểu rõ thêm một chút, tỉ lệ sinh tồn tựu tăng lên một chút. Cho dù thất bại đấy, ta cũng có thể thu hoạch một ít kinh nghiệm từ bên trong."

Sắc mặt Thái Hòa như thường nói.

Lý do này của hắn rất gượng ép, nhưng nếu như Ngô Thanh Báo muốn phản đối, đoán chừng cũng không tìm thấy kẽ hở ở nơi này.

Đạo lý biết người biết ta trăm trận trăm thắng này. Mỗi người đều hiểu.

Chỉ có điều Thái Hòa đặt chú ý ở thí nghiệm trên một lần thất bại, chuyện này rất kỳ quặc mà thôi.

Ngô Thanh Báo nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, sau đó đột nhiên cười cười nói ra câu hàm nghĩa sâu xa: "Vốn còn muốn hỏi ngươi một chút... Nhưng ngẫm lại, chỉ cần ngươi cảm thấy có cần thiết là được. Không sợ nói cho ngươi biết, lúc đầu ta là dự định mang đi Thanh Vân đấy, nhưng mà dùng tính cách của nàng, đã nói ra ngươi chính là bạn trai của nàng rồi, vậy thì nói rõ nàng nhận định ngươi rồi. Đã như vậy, ngươi phải phụ trách bảo vệ tốt nàng nha. Nếu có chuyện gì cần. Hoặc là chuyện gì ta có thể

giúp đỡ nổi, cứ liên hệ ta là được."

Nói xong, hắn lấy ra một cái máy liên lạc từ trong túi quần, ném cho Thái Hòa.

Thứ này Thái Hòa đã có một cái rồi, hắn đang muốn chối từ. Ngô Thanh Báo lại nói ra: "Đây là liên hệ trực tiếp ta đấy. Mặc dù ta lăn lộn không xem như quá tốt, nhưng luận thực lực cũng là một lựa chọn tốt nhất ở nơi trú quân a. Tóm lại hợp thực lực tiểu đội, cũng có thể đứng ở Top 3. Ở nơi trú quân, vẫn có một ít quyền nói chuyện đấy, quan hệ với trung đoàn trưởng cũng không tệ, ngươi cũng không cần quá khách khí."

Như vậy mà còn nói lăn lộn không được tốt hay sao?!

Trên thực tế Thái Hòa cảm thấy, hắn lăn lộn đã xem như vượt quá tưởng tượng rồi!

Cùng là một đội trưởng. Như Tom hoặc là Trần Tiểu Vy, loại hoàn toàn không có quyền hạn như hắn vậy.

Đây cũng không phải nói thực lực của Ngô Thanh Báo không tốt, mà là vì... Rõ ràng thằng này chính là một người bệnh tâm thần nha!

Lão đại cao tầng nơi trú quân dù tranh quyền đoạt lợi thế nào, vậy cũng không có khả năng đầu óc tú đậu rồi. Lại để cho một người bệnh tâm thần tiếp xúc đến thực quyền nha?

Nhưng mà lời nói hắn mới vừa nói ra cũng rất có trật tự đấy, hơn nữa ánh mắt của hắn, đều khiến Thái Hòa cảm thấy người này không giống biểu hiện ra là một người điên như trước...

Có thể đạt được địa vị bây giờ, cũng bằng biểu hiện đầu tới giờ, Thái Hòa suy đoán.

"Đúng rồi. Lúc này ta nhớ tới một chuyện, ba cô gái khác..."

Ngô Thanh Báo đột nhiên hỏi.

“Tóc ngắn cái kia. Không quen. Còn hai người khác, đều là bạn gái của ta.”

Thái Hòa cũng không có ý định giấu diếm cái gì, với tính tình loại người sống này, lừa gạt hắn không có lợi. Hơn nữa, Thái Hòa cũng không muốn giấu diếm, như vậy quá bất công với Lê Bống và Yuna, hắn không làm được, cũng khinh thường đi làm.

Trong ánh mắt Ngô Thanh Báo đã hiện lên một chút khác thường, biểu lộ nhìn về phía Thái Hòa, cũng trở nên sâu xa hơn.

Nhưng mà sau đó, hắn lại thở thật dài: “Đã Nhã Lâm cũng không có nói gì, ta cũng không có ý kiến. Nhưng mà bất kể như thế nào, ngươi phải thương nàng, không thể để cho nàng chịu uất ức. Được rồi, nói đi, ta phải làm như thế nào? Giúp ngươi lén lấy ra tài liệu hay vẫn là?”

Chương 707: Lấy Ra Vật Thí Nghiệm

Thái Hòa thoáng do dự một chút, sau đó mở miệng nói: "Giúp ta lén lấy ra vật thí nghiệm!"

"Ặc?" Ngô Thanh Báo sửng sốt một chút.

"Ha ha, ta muốn lén lấy ra một bộ thi thể bị niêm phong cất vào kho từ trong phòng thí nghiệm, đối với ngươi hẳn không phải là việc gì khó nha? Độ khó cũng chuyện này thật ra mức độ không sai biệt lắm với trộm thuốc lá ở phòng chỉ huy cao cấp..."

Thái Hòa bắt đầu lừa dối lên.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn không nghĩ tới chính là, Ngô Thanh Báo sau khi chăm chú suy nghĩ một chút, vậy mà đồng ý gật gật đầu: "Ngươi nói không sai, độ khó hoàn toàn chính xác không khác bao nhiêu!"

"À?"

"Ai, người trung đoàn trưởng kia, rất khó xử lý đấy! nhưng mà nha, tưởng tượng như vậy, còn dường như rất kích thích đấy! Được rồi, đồng ý với ngươi rồi. Nhưng ngươi cũng có chuyện cần phải đồng ý với ta."

"Nhất định... Nhất định bảo vệ tốt Thanh Vân. Nếu như nàng đã xảy ra chuyện gì mà nói, ta nhất định sẽ giết ngươi."

Thoáng chốc biểu lộ Ngô Thanh Báo trở

Nhìn thấy ánh mắt Ngô Thanh Báo lại trở nên hơi hỗn loạn,

Thái Hòa cảm thấy mơ hồ, có lẽ ở trên người hắn, đã xảy ra rất nhiều chuyện nha...

"Không cần ngươi nói, ta cũng phải làm như vậy đấy."

Thái Hòa trả lời, làm cho Ngô Thanh Báo thoáng chốc nở ra một nụ cười.

Hắn cười ha ha, đột nhiên thần thần bí bí chớp chớp mắt: "Đúng rồi, còn có một chuyện càng quan trọng hơn. Lúc trước chẳng phải ta đã hỏi ngươi rồi sao, tần suất các ngươi bành bạch bành bạch cuối cùng là một ngày mấy lần vậy? Lúc nào may ra ta mới có thể được ôm cháu gái đây này? Có muốn ta truyền thụ cho ngươi một chút kinh nghiệm hay không? Đừng nhìn ta như vậy, năm đó ta cũng trải qua rất nhiều bạn gái đấy. Ồ... Không đúng, kinh nghiệm của ta hình như là như thế nào làm cho đối phương không có bầu, mà không phải ngoài ý muốn trúng thưởng như thế nào kia mà. Thật đau đầu nha..."

"Không cần... Ta sẽ cố gắng đấy..."

Thái Hòa lạnh lẽo một trận, hắn đột nhiên phát hiện, giữa Ngô Thanh Báo và Ngô Thanh Vân, nói giống hệt thì hơi quá... Nhưng vẫn có một chút giống nhau đấy.

Còn chuyện cố chấp muốn sinh con với bành bạch bành bạch...

Lại thảo luận thoáng một chút với Ngô Thanh Báo chi tiết trộm thí nghiệm thể, sau khi nói rõ tỉ mĩ, Thái Hòa lập tức cùng với hắn về tới trong nhà ăn.

Vừa thấy Thái Hòa, Cường Đô La cũng rất hưng phấn mà nói ra: "Ta quyết định, sẽ gia nhập quân doanh Đại Bàng! Trương đội phó nói, chỉ cần ta chịu đồng nguyện, có thể trực tiếp gia nhập đội ngũ của bọn hắn. Hơn nữa... Sẽ trước cho ta một khoảng thời gian huấn luyện." Nói đến đây, Cường Đô La hơi ngại ngùng gãi gãi

đầu.

Thật sự là hắn rất cần huấn luyện, nếu không cái loại kỹ thuận bắn súng như thần này của hắn, lên chiến trường chỉ có nước bắn đồng đội...

“Nếu là không có mà nói, ta sẽ đích thân huấn luyện hắn đấy.”

Ngô Thanh Báo chen miệng nói.

Cường Đô La lộ ra một chút vui vẻ: “Vậy thì tốt quá! Cám ơn!”

Hắn vừa cảm kích liếc nhìn Thái Hòa, nếu như không phải xem ở trên mặt mũi Thái Hòa, làm sao hắn có thể có đãi ngộ tốt như vậy chứ?

Hồ Ngọc Hà cũng ở bênh cạnh lộ ra sắc mặt hâm mộ, ngẫm lại vẫn còn hơi bực mình đấy, lúc trước nàng vẫn còn đồng tình với hoàn cảnh của Cường Đô La, ai biết trong nháy mắt...

“Hừ, có gì đặc biệt hơn người đấy...” Hồ Ngọc Hà tức giận nghĩ đến, nhưng trên thực tế vẫn không nhịn được liếc về phía Thái Hòa.

“Nếu không chê phiền toái, cũng huấn luyện thoáng nàng một chút nha a.”

Thái Hòa đột nhiên nói ra.

Ngô Thanh Báo liếc nhìn Hồ Ngọc Hà, “Ah” một tiếng: “Không có vấn đề.”

Hồ Ngọc Hà vốn là sững sờ, sau đó cũng lộ ra sắc mặt cực kỳ mừng rỡ.

Nàng đỏ mặt nhìn về phía Thái Hòa, mím môi, nói ra: “Cám ơn ngươi...”

Trên mặt Thái Hòa vui vẻ nhìn phía sau nàng nhìn một cái, sắc mặt nàng lập tức càng đỏ, che kín bờ mông một cái, sau đó lui mạnh mẽ ra sau vài bước.

Sau khi lại trò chuyện trong chốc lát, lập tức sắc trời đã cũng đã sắp tối triệt để, Vũ Linh lập tức vỗ vỗ bờ mông đứng lên: “Thời điểm không còn sớm, chúng ta cũng cần phải trở về.”

Ngô Thanh Báo mở trừng hai mắt về phía Thái Hòa, sau đó làm một thủ thế ok.

Sau khi nói xong, hắn lại đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Vân.

“Rất nhanh còn có thể gặp lại đấy. Thanh Vân, bất cứ lúc nào, đều phải giữ gìn sức khỏe nha. Ta đã không thể lại mất đi em rồi em gái, có thể tìm được em, thật sự là vui rồi. Từ trong tối tăm ta đã biết, vận mạng sẽ không hoàn toàn vứt bỏ ta đây này...”

“Cái gọi là rất nhanh không phải là ngày mai hay sao! Ngươi làm cái gì giống như sinh ly tử biệt vậy! Đừng ghen tị nữa, đi thôi, ta nghe được còn muốn ói rồi!”

Vũ Linh chụp lấy cổ áo Ngô Thanh Báo một cái, cười cười áy náy về phía mọi người: “Ngày mai gặp.”

Chương 708: Quan Niệm Sai Lầm

Vũ Linh nói bọn hắn còn có việc phải xử lý trước, bởi vậy cũng không có lập tức mang đi Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà.

Thái Hòa phỏng đoán chuyện mà bọn hắn phải xử lý, hơn phân nửa có liên quan tới nhân viên tình báo tử vong kia.

Nhưng mà xem sắc mặt của bọn hắn cũng không lo nghĩ, đoán chừng muốn giải quyết chuyện này đối với bọn hắn mà nói không khó khăn bao nhiêu. Lúc gần đi Ngô Thanh Báo lưu lại cho Thái Hòa chính là ánh mắt kia, ngược lại là thật thú vị.

Thái Hòa xem chừng, có lẽ ngày mai hắn sẽ bắt đầu hành động rồi.

Nhưng mà đến tột cùng vật thí nghiệm lén lấy ra như thế nào, lại làm như thế nào đưa đến trên tay Thái Hòa, còn phải kế hoạch thật tốt một trận mới được.

Vũ Linh và Ngô Thanh Báo đi rồi, chỉ còn lại team của Thái Hòa bốn mắt nhìn nhau. “Được rồi, đi tới chỗ ở tạm thời của ta trước thôi, trước hết đêm nay cùng tụi tao ở với nhau, ngày mai chờ bọn hắn đến rồi nói sau.”

Thái Hòa nói ra vác ba lô lên trên lưng môt cái, nói ra.

Hắn nhìn thoáng qua máy liên lạc trong tay, hiện giờ thứ này đang ở trạng thái khởi động máy.

Nhưng mà loại cục gạch này gần như phải chờ thời thời gian tương đối dài, cộng thêm Thái Hòa còn có một máy phát điện quay

tay, mặc dù mở ra cả đêm cũng không thành vấn đề.

Ngược lại là Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều đưa ánh mắt tò mò quét về phía cái máy liên lạc này, ánh mắt giống như là trước kia một ít người lúc mới nhìn thấy điện thoại lần đầu vậy, hận không thể nhào lên kêu lớn cầm thận đổi.

“Ê, tụi mày tốt xấu gì cũng là người hiện đại mà, rụt rè một chút có được hay không?”

Thái Hòa bị bọn hắn nhìn làm cho toàn thân nổi da gà, lập tức tranh thủ nhét máy liên lạc vào trong túi quần.

Cường Đô La vẫn chưa thỏa mãn đưa mắt nhìn sang túi quần Thái Hòa, sau đó xoa xoa đôi bàn tay: “Hàizz, ngẫm lại tao cũng đã nửa năm chưa từng chạm qua sản phẩm điện tử gì rồi. Không tín hiệu, không có điện, những vật kia chính là đồng nát sắt vụn. Trước kia có được đôi khi không biết quý, nhưng bây giờ trở về lại nguyên thủy rồi, mới ý thức được ích lợi của thời đại công nghệ cao. Bây giờ có đau khổ mới biết vị ngọt của hạnh phúc. Mịa nó...”

Thái Hòa sửng sốt một chút, cũng tỏ ra một vẻ mặt than thở: “Đúng vậy nha. Ngoại trừ chiến đấu ra, hoạt động giải trí duy nhất đoán chừng chính là bành bạch bành bạch rồi. Đúng không?”

Hắn dùng ánh mắt mang theo nghi vấn nhìn thoáng qua Cường Đô La, sau đó lại trong lúc vô tình quét qua Hồ Ngọc Hà.

“Đừng! Đừng hỏi ta à!” Hồ Ngọc Hà mặt đỏ lên lần nữa, giận dữ thét.

Nhưng mà sau khi ba người Lê Bống liếc nhìn nhau, mặc dù cũng đồng ý gật gật đầu. Ngô Thanh Vân liếm liếm bờ môi, dùng ánh mắt câu dẫn người khác nhìn thẳng vào Thái Hòa, nói ra: “Đúng vậy a, hoạt động sinh con gì đấy... Rất thú vị đây này.”

Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La vốn là hết hồn. Sau đó đều đưa

mắt nhìn sang Thái Hòa.

Nhưng hàm nghĩa ánh mắt của hai người lại hoàn toàn khác nhau.

Vẻ mặt Cường Đô La hâm mộ ghen ghét hận, nhìn về phía Thái Hòa lặng lẽ giơ lên ngón tay cái: "Mày trâu bò."

Hồ Ngọc Hà lập tức trợn tròn mắt, vô ý thức che lấy cái mông của mình: "Biến thái Chết... Chết bầm!"

"Ê, tao là người vô tội đấy." Thái Hòa đáp lễ bọn hắn một cái liếc mắt. Nữ Zombie không che đậy miệng, mình cũng không giữ nổi sao...

Sau chừng mười phút đồng hồ. Trước mặt mọi người chính là căn nhà ở tạm của team Thái Hòa, Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều lộ ra thần sắc khó có thể tin.

"Không phải đâu, vậy mà tụi mày ở nơi này hay sao?"

Cường Đô La đứng ở cửa sân, quét nhìn khắp mọi nơi.

"Hoàn cảnh ở đây không sai đấy, đừng nhìn bên ngoài rất cũ kỷ, nhưng bên trong coi như sạch sẽ."

Thái Hòa liếc nhìn bọn hắn, giải thích nói.

"Nhưng mà... Người sống sót thông thường. Chẳng phải đều ở trong tầng hầm ngầm hoặc là kho hàng hay sao? Ở nơi này hoàn toàn không có bảo đảm an toàn đó nha." Hồ Ngọc Hà trừng to mắt nhìn về phía Thái Hòa, "Tóm lại, phải càng kính mít càng tốt, như vậy may ra ngăn cản Zombie ở bên ngoài. Không đúng hay sao? Nhưng nơi này... Bốn phía gió lùa vào nha."

Nàng nói xong, lại đi đến trước cái cửa sắt đóng lại một nửa này, đưa tay đẩy thoáng một cái.

“Bịch” một tiếng, cái cửa đang loang lổ vết rỉ cũng lệch ra thoáng một cái. Dọa nàng kêu to một tiếng.

“Vậy là không có cửa rồi!”

Thái Hòa nhìn nàng một cái, sau đó không nhịn được bắt đầu cười nói: “Chúng ta là người sống sót. Cũng không phải chuột cống, cần phải làm như vậy sao? Dù sao tao vẫn mãi không quen khu vực kín mít, mày thật cho rằng vách tường dày đặc có thể ngăn cả Zombie hay sao? Vậy cũng quá ngây thơ rồi nha? Cho dù nơi này có cửa chính, nhưng tường vây rất cao tới một mét lận, thì ngay cả người bình thường cũng không đỡ nổi, còn đòi ngăn cản Zombie hay sao?”

Tạm không nói đến chuyện khác, Zombie đến cấp độ như các nàng Lê Bống, muốn đập nát tường chắn, cơ bản không phải việc gì khó.

Cho dù đập không thủng vách tường, những con Zombie kia cũng sẽ dọc theo đường ống thoát nước hoặc đủ loại địa hình khác bò lên trên lầu đấy.

Cố thủ một chỗ, không khác tự tìm đường chết. So với bị nhốt chết, còn không bằng lưu lại cho mình đầy đủ đường lui. Thái Hòa nghĩ như vậy, cũng đã làm như vậy đấy, từ lúc vừa mới bắt đầu đến bây giờ đều là như vậy.

Chương 709: Sau Này Tao Kiếm Được Bao Nhiêu Mày Sẽ Được Một Nửa

“Thôi đi.” Hồ Ngọc Hà không thể nào tin được liếc mắt.

Thái Hòa cũng lười đi giải thích, dù sao luôn luôn có người dùng loại thái độ này, chỉ cần là chuyện chính mình không hiểu, sẽ cố chấp cho rằng là đối phương bịa đặt đấy.

Lúc đầu Thái Hòa còn hơi bận tâm Ca Cao lại đột nhiên nhào đầu về phía trước, dọa ngốc hai người bọn họ, nhưng mãi cho đến khi tiến vào trong lầu, đều không có phát hiện bóng dáng Ca Cao.

Thái Hòa cảm ứng thoáng một chút, cũng chỉ có thể xác định có lẽ nàng ở này trong một cái sân nào đó, nhưng vị trí cụ thể lại không cách nào phát hiện chính xác.

“Có thể đang rơi vào trong giấc ngủ say đi à nha? Nói như vậy có lẽ cũng sắp tiến hóa rồi... Đợi sau khi dàn xếp xong bọn hắn, rồi lại đi tìm kiếm nó thôi.”

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa dẫn Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đi tới tầng cao nhất.

Gian phòng ở đây cơ bản đều được quét dọn sạch sẽ, nhưng mà vài gian phòng trong số đó, đều hoàn toàn bị hủy hoại trong khi đám nữ Zombie và Ca Cao vui đùa ầm ĩ, lúc này hiện trường giống như là sau khi bão táp tàn sát bừa bãi, nhìn qua vô cùng thê thảm.

“Hai gian phòng này còn coi được một chút, đêm nay tụi mày

chấp nhận ở đây thôi. Đệm chăn cũng còn xem như sạch sẽ. Nếu như muốn tắm rửa mà nói, có thể đi tới giếng nước múc lên nấu." Thái Hòa giới thiệu nói.

"Điều kiện cũng coi như không tệ rồi, rõ ràng có nước tắm rửa, đủ xa xỉ đấy." Cường Đô La mừng rỡ đẩy ra cửa phòng, vừa xem vừa nói, "Thái Hòa, bây giờ mày mới là phú ông danh xứng với thực nha."

"Thôi đi, sau khi tiến vào nơi trú quân, tao dám nói mày hưởng thụ đãi ngộ tuyệt đối tốt hơn so với tao." Thái Hòa quấn lại cái tay nắm cửa, cười khổ nói.

Cường Đô La lại nhìn quỷ dị thoáng qua Thái Hòa, nói ra: "Ít ra, cho dù tiến vào nơi trú quân có thể được sống tốt một chút, nhưng từng giờ từng phút lại đều bị người khác quản thúc, mày được sống tự do tự tại như vậy. Hơn nữa coi như là bọn hắn, cũng không có khả năng trái ôm phải ấp giống như mày vậy? Mày thật sự là rất có diễm phúc rồi ku."

"Nỗi khổ của tao như thế nào mày có thể hiểu..." Thái Hòa nói thầm một câu, nói ra.

Biểu lộ của Cường Đô La lại đột nhiên trở nên nghiêm túc lên: "Anh em, tao không biết lý do vì sao mày không muốn gia nhập nơi trú quân, ngươi không nói, tao cũng không hỏi. Nhưng thật ra mà nói, tao cũng hiểu được nơi đó là hồ nước quá nhỏ rồi. Tao sẽ giải thích với mày, mày chẳng thể ở trong một cái đầm nước cạn nhỏ như vậy, cùng rất nhiều cá tranh giành săn mồi, ở trong loại hoàn cảnh này, mày ăn thiệt thòi đấy."

"vì sao cảm giác được dường như tao bị rất khinh bỉ..."

"Ha ha, tao cũng không phải có ý này. Chủ yếu là, mày còn trẻ, mặc dù kinh nghiệm xã hội so với thời còn học sinh nhiều hơn rất nhiều, nhưng chung quy vẫn kinh nghiệm sống chưa nhiều. Quan

trọng nhất là, mày quá trọng cảm tình rồi. Chúng ta đã phân biệt lâu như vậy, nhưng đối với tao mà nói..., mày có hoài nghi tới sao? Cha tao bình thường dạy tao, chia tay ba ngày phải lau mắt mà nhìn, lời này cũng không phải ý lúc đầu kia nha. Ổng nói là, chỉ cần sau khi tách ra một thời gian ngắn, muốn một lần nữa xem kỹ người kia, không thể đơn giản tín nhiệm nữa rồi."

Cường Đô La thở dài thật dài, nói ra: "Nhưng trọng cảm tình, thật ra chính là nguyên nhân tao có thể xem mày là một người anh em tốt duy nhất. Dù là sau khi bởi vì tao vờ ngớ ngẩn cắt đứt liên hệ với mày, trong nội tâm của tao cũng vẫn mãi xem mày là anh em tốt. Mà tao, mặc dù tuổi tác tương tự với mày, nhưng hoàn cảnh chúng ta sinh trưởng bất đồng. Nhất là cha tao, hắn lại là một gian thương nha. Ngược lại là tao cảm thấy, loại khu vực như nơi trú quân này rất thích hợp với tao đây này."

Những lời này, chính là lần đầu tiên Thái Hòa nghe người ta tự nói với mình.

Lúc đầu hắn muốn phản đối vài vấn đề, nhưng cuối cùng vẫn trầm mặc rồi.

Hoàn toàn chính xác, đây là nhược điểm của hắn. Nếu như lúc trước hắn không có đi tìm Lê Bống, có lẽ hiện giờ hắn đã lên làm thủ lĩnh ở trong đội người sống sót nào đó, trải qua cuộc sống muốn gió được gió, muốn mưa được mưa.

Nhưng mà cuộc sống như vậy, không phải điều mà Thái Hòa mong muốn đấy.

Hắn thà rằng đắng một chút mệt mỏi một chút, dù là giống như bây giờ, phải chạy ở giữa Zombie và nhân loại, hắn cũng không có câu oán hận.

Ở phương diện này, ngược lại thật ra hắn với Ngô Thanh Báo hơi tương tự đấy.

Chấp nhất với truy cầu trong lòng mình, bất luận là đúng hay sai, chỉ cần không thẹn với lương tâm!

Đương nhiên Cường Đô La không biết cảm xúc phức tạp trong lòng Thái Hòa, hắn mỉm cười, khập khiễng đi qua vỗ vỗ bả vai Thái Hòa: "Anh em, nếu như... Không, không có nếu như! Mày sáng tạo ra cho ta điều kiện, tao cũng nhất định sẽ cố gắng chiếm cứ một chỗ cắm dùi ở trong hồ nước nơi này! Cho đến lúc đó, chỉ cần là tao có thể từ trong hồ nước kiếm được thứ gì, đều có một nửa của mày! Đừng chối từ... Không có mày, hiện giờ hoặc là tao chết rồi, hoặc là còn sống được như con chó, cũng sẽ không có cơ hội và điều kiện tốt như vậy."

Sau khi nói xong, hắn nhìn thật sâu Thái Hòa một cái, ánh mắt hết sức chân thành tha thiết...

Sau hai phút, hai người đồng thời rùng mình một cái.

"Thật buồn nôn..."

"Ừ, thật quỷ dị..."

Chương 710: Tìm Ca Cao

“Nghe rồi, quy định chỉ có một, không cho phép cắn người.”

Thái Hòa gọi ba bạn gái Zombie tới trước mặt, dặn dò.

“Hừ.”

“Nghiêm túc một chút! Ta đang rất nghiêm túc.”

Thái Hòa duỗi ra ngón tay nhẹ nhàng bún ở trên ót Yuna, sau đó lại cầm lấy tay nàng và Ngô Thanh Vân, giao các nàng cho Lê Bống.

“Cô bé à, coi chừng hai người bọn họ.”

Những ngày này đã bị mùi máu tanh kích thích mãnh liệt, ba người các nàng đều hơi thèm nhỏ dãi với máu thịt nhân loại.

Cộng thêm Cường Đô La bị thương, trên người vẫn còn tản ra mùi máu tươi mới lạ, Zombie thông thường ngửi thấy rồi, cơ bản không chịu đựng được.

Mặc dù Lê Bống có trí trình độ lực tăng trưởng lên thấp nhất đấy, nhưng nàng cũng chính là người nghe lời nhất.

Thật ra trí lực đơn thuần, hiện giờ nàng chắc là không khác bao nhiêu so với Ngô Thanh Vân, chỉ có điều phương diện khôi phục ký ức lại ít hơn mà thôi.

“Ừ!” Đôi mắt to của Lê Bống hơi tỏa sáng, dùng sức gật gật đầu.

“Nếu các nàng không nghe lời... Hừ hừ, ngươi biết rõ nên làm

như thế nào đấy.”

Sau khi nói xong, Thái Hòa lại cảnh giác nhìn thoáng qua gian phòng của Hồ Ngọc Hà, sau đó đi xuống lầu.

Ban đêm khu nhà của team Thái Hòa đã hoàn toàn yên tĩnh, ngoại trừ tiếng gió yếu ớt bên ngoài, cũng chỉ có phương hướng nhà ga ngẫu nhiên truyền đến động tĩnh rất nhỏ.

Lúc Thái Hòa xuống lầu, đã hoàn toàn tập trung lại tinh thần lực, hết sức chăm chú cảm ứng được vĩ triện hiện giờ của Ca Cao.

Từ khi Ca Cao tiến hóa xong, liên hệ tinh thần giữa Thái Hòa với nó cũng trở nên như có như không rồi.

Sẽ không đứt rời, nhưng cũng không chặt chẽ giống giữa hắn với những con rối Zombie khác.

Nhưng mà với Thái Hòa mà nói, từ khi trình độ tiến hóa con rối Zombie càng ngày càng cao, độ khó khống chế đương nhiên cũng sẽ như diều gặp gió.

Dù là không thể nắm giữ chuẩn xác vị trí đối phương, nhưng chỉ cần liên hệ tinh thần vẫn còn, cũng hoàn toàn không có bất cứ vấn đề gì.

Nếu như Thái Hòa muốn mạnh mẽ điều khiển các nàng làm cái gì, thật ra cũng không phải là chuyện không có cách nào làm được.

Chỉ có điều. Mặc dù đối tượng là Ca Cao, Thái Hòa cũng không có đối xử với nó như là con rối Zombie đơn thuần, hắn không muốn thông qua tinh thần mạnh mẽ điều khiển, tạo thành tổn thương gì với nàng.

Cũng có thể nói rằng, nàng ở trong nội tâm Thái Hòa, càng giống như sủng vật a...

“Đều do nàng không nên chọn thiếu nữ hầu gái làm ký sinh thể, thời điểm khiến cho ta nhớ tới cách nói sủng vật này, sau lưng bỗng nhiên phát lạnh khó hiểu, chung quy cảm giác dường như mình đột nhiên hơi biến rồi...”

Thái Hòa rùng mình một cái. Đón gió lạnh đi ra lan can lầu.

Ca Cao không có ở trong tòa nhà này, trong khu cư xá này còn b dãy nhà cao tầng khác.

“Nơi tồn tại Cảm ứng... Khá gần với khu vực này mà.”

Thái Hòa nhìn chung quanh, sau đó đưa mắt nhìn sang bên trái.

Phía sau cây cổ thụ trụi lủi, đứng thẳng hai dãy nhà cao tầng kiểu cũ, ở trong đêm tối lờ mờ giống như là hai con quái thú đen sì.

Chạc cây hơi run run ở trong gió lạnh. Nhìn qua rất làm cho người ta sợ hãi.

Nhưng mà trong sân trong kho hàng phần lớn là thi thể, như thế nào Thái Hòa cũng không có khả năng bị loại cảnh tượng này hù được.

“Kỳ quái, chuyên môn chạy đến loại khu vực này trốn tránh làm gì vậy.”

Thái Hòa nói thầm một tiếng, sau đó cắm hai tay xuống túi quần, chậm rãi hướng đi tới phía bên kia. Hắn cũng không muốn dùng biện pháp đần tìm khắp hai tòa nhà mấy lần, cho nên trong quá trình đang từ từ đến gần, Thái Hòa cũng dần dần tiến vào cảnh giới tâm vô tạp niệm.

Mấy sợi tơ tinh thần vô hình vươn dài ra. Nhanh chóng kéo dài về phía hai dãy nhà. Đồng thời hắn đã ở cố gắng phóng đại lên

một chút cảm ứng yếu ớt này.

“Chuyện đang làm... Cũng là một loại rèn luyện.”

Khoảng cách hai ba mươi mét ngắn ngủi, Thái Hòa lại đi ra, đầu đầy mồ hôi lạnh.

Tinh thần lực tăng lên và rèn luyện, đều hết sức gian nan. Có thể hóa tinh thần lực thành thực chất, đã là thành tựu đủ để cho rất nhiều Dị năng giả hệ tinh thần phải ngước nhìn. Dù sao những người khác cũng không có thủ đoạn hồi phục tinh thần lực giống như hắn.

Nhưng mà Thái Hòa cho rằng còn chưa đủ, loại trình độ này, còn chưa đủ rất nhiều...

Dị năng giả hệ Tinh thần, có thể nói chính là kết hợp thể của một loại rất mạnh và rất yếu!

Nhưng khi hắn ở trong bóng tối hoặc phương xa. Hắn có thể công có thể thủ, sức chiến đấu kinh người.

Chỉ khi nào bị đến gần người. Hoặc là bị vũ khí nóng bắn lén, hắn lại thiếu thốn hoàn toàn thủ đoạn phòng hộ của mình.

“Dị năng hệ tinh thần, cũng cùng loại dị năng hệ nguyên tố như phun lửa, chắc là hai chủng dị năng mạnh nhất. Nhưng bất luận là loại dị năng gì tình huống không xuất hiện quá mức mất cân đối, ta đã có thể hóa cái vòi tinh thần thành thực chất tiến hành công kích, chuyện này có thể thay đổi thoáng một chút hình dạng cái vòi tinh thần hay không, dùng để bảo vệ mình thì sao? "

Chương 711: Cái Gì Vậy Nè

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 712: Đang Tiến Hóa

Trong phòng, như là phế tích!

Đồ dùng trong nhà gần như trở thành mảnh vỡ, tùy tiện có thể thấy được sơn tường bị tróc ra, rất nhiều khu vực đều để lại dấu vết từng bị công kích.

Mà ở giữa nhà, khu vực đối diện cửa sổ lấy, một bóng người đang nằm ở dưới đèn trần.

Tóc dài ở trong gió đêm quét xuống bay múa, hai mắt nhắm nghiền khuôn mặt như ẩn như hiện.

Hai tay nàng hơi mở ra, cảm giác giống hệt lăng không lơ lững ở chỗ ấy vậy, làm cho Thái Hòa sinh ra một loại cảm giác không chân thật.

Nhưng mà nhìn kỹ mà nói, có thể phát hiện sau đầu của nàng, tơ bạc gần như dài đến nửa mét đang cuồng loạn nhảy múa lại với nhau theo máy tóc.

Đúng là những tơ bạc này treo nàng ở trên đèn trần. Những tơ bạc này có khác nhau rất lớn với mái tóc, chúng cho người ta cảm giác, rõ ràng là có sinh mạng đấy.

Dùng sức quan sát nhạy cảm của Thái Hòa, miễn cưỡng có thể mượn ánh trăng ngoài cửa sổ thấy rõ diện mục chân thật của những này tơ bạc.

Liếc nhìn qua không có gì khác nhau với bộ lông, nhưng trên thực tế, nhưng lại ánh sáng hơi mờ sợi mảnh, ẩn ẩn trong nội bộ có màu đỏ tươi đang lưu động.

Hơn nữa giống như là có cao su co dãn vậy, tơ bạc cũng đang liên tục mở rộng kéo dài lấy.

Những tơ bạc này liên hệ lại bản thể Ca Cao và thiếu nữ hầu gái với tư cách ký sinh thể chặt chẽ lại với nhau, tạo thành quan hệ cộng sinh.

"Đây là... Chính là tiến hóa của Ca Cao hay sao?"

Thái Hòa chậm rãi đến gần hai bước, quan sát cẩn thận.

Không biết có phải ảo tưởng của hắn hay không, hắn phảng phất cảm giác dáng người ký sinh thể, dường như so với lúc trước càng cân xứng hơn một tí.

Cho dù treo ở giữa không trung, đã có một loại mỹ cảm hết sức cân đối.

Bộ ngực có vốn liếng, vòng eo mảnh khảnh, hai chân thật dài...

Giống hệt là Zombie cao cấp khác, ký sinh thể làn da cũng trở nên càng tinh tế tỉ mỉ hơn, nhưng nếu như đưa tay chạm vào mà nói, cũng sẽ phát hiện nó cực kỳ tính bền dẻo. Không giống làn da cơ thể con người dễ dàng bị tổn thương như vậy.

"Đúng rồi, chẳng phải Ca Cao cũng tìm kiếm phương thức ký sinh thể thể phát triển theo hay sao, dù sao hiện giờ nàng chiến đấu, chủ yếu vẫn muốn dựa vào ký sinh thể mới được đấy. Cho nên tình huống này hiện giờ, là ký sinh thể tăng trưởng lên nha?"

Thái Hòa dạo qua một vòng vây quanh thiếu nữ hầu gái, lại hiếu kỳ đưa tay nhéo sờ sờ bắp chân của nàng.

"Mặc dù bề ngoài không nhìn ra, nhưng có thể cảm giác được rất có lực lượng. Quả nhiên chắc là tăng trưởng lên, phối hợp như vậy xảy ra ở bản thể Ca Cao, cũng mạnh hơn a."

Bộ dạng thân hình này còn kém xa rất nhiều so với Lê Bống. Nhưng mà Ca Cao đối với Thái Hòa mà nói, tác dụng càng lớn chính là máy chủ trung chuyển tin tức tinh thần, cùng với khứu giác mạnh mẽ.

Phương diện cận chiến, nàng có thể tự bảo vệ mình cũng đã rất tốt, ở phương diện này Thái Hòa yêu cầu cũng không xem như rất cao.

Hắn lại đưa mắt nhìn sang bản thể Ca Cao. Hình dáng loại sinh vật màu trắng kia quấn quanh cổ, lúc này giống như là đang hô hấp vậy, khẽ co khẽ rút lại.

Toàn thân đều là tổ chức xương sụn, gần như có thể mặc người bóp nặn vò tròn. Thậm chí Thái Hòa hoài nghi đây là cơ quan độc lập nào đó tách đi ra từ trong thân thể chó khổng lồ Ca Cao lúc đầu.

Nói thí dụ như dùng trái tim thay thế bản thể, hoặc là dùng thằng em nhỏ thay thế bản thể...

"Khá tốt nàng là con chó cái, bằng không thì nhất định ta sẽ sinh ra chướng ngại tâm lý như vậy đấy!"

Đương nhiên khả năng lớn nhất, chính là...cái bím.

Những cơ quan khác so sánh về kích cỡ cũng như hình dạng. Thì hơi không hợp rồi.

Nhưng chuyện tiến hóa, ai có thể nói được rõ ràng?

Đáng tiếc Thái Hòa cũng không phải bác sĩ chuyên nghiệp gì, ở phương diện này, hắn chỉ có thể căn cứ tất cả những biểu hiện trước mắt tiến hành suy đoán mà thôi.

Như cái động tác co rút lại này. Tóm lại là cực kỳ giống cái bím, nhưng đẩy ra tơ bạc, lại có thể chứng kiến phiên bản đầu Ca

Cao thu nhỏ...

“Ta thừa nhận giờ phút này ta chịu thua rồi... Thật sự nghĩ mãi mà không rõ nha. Còn may kinh nghiệm tiến hóa của nàng, cũng không dùng đến trên người các nàng Lê Bống. Nhưng hiểu rõ thêm một ít. Đối với ta nhất định là có lợi vô hại đấy. Huống chi nàng còn là sủng vật của ta đây này...”

Hắn lo lắng chính là, nói không chừng trên người Ca Cao cũng sẽ xuất tình huống trong quá trình tiến hóa hiện giờ gặp phải một cổ chai nào đó.

Cho đến lúc đó. Với tư cách chủ nhân, chung quy hắn phải nghĩ biện pháp hỗ trợ nha?

Chung quy vật nuôi trong nhà và hoang dại là có khác nhau rất lớn đấy, tương đương với hoang dại mà nói, ưu thế lớn nhất của vật nuôi trong nhà chính là có thể ở trong quá trình tiến hóa cam đoan tỉ lệ sống sót, sẽ không trở thành đá đặt chân bị loại bỏ mất.

Nhưng mà Zombie hoang dại ở trong hoàn cảnh tàn khốc thì thực lực càng mạnh hơn nữa, tiến hóa nhanh hơn, đây cũng là sự thật.

Chương 713: Muốn Giải Quyết Một Con Chó Cái Còn Không Phải Dễ Dàng

Thái Hòa đang tiến hành hiểu rõ những thứ này, chính là muốn vừa có thể bảo hộ các nàng, lại vừa có thể làm cho các nàng tăng trưởng lên rất nhanh.

Thái Hòa chớp mắt cũng không dám chớp mắt nhìn chằm chằm vào bản thể Ca Cao, cuối cùng thời điểm khi hai mắt hắn bắt đầu cảm thấy rát, hoạt động tinh thần của Ca Cao vẫn mãi ở vào trong yên lặng, đột nhiên giống hệt như giếng phun, trở nên cực kỳ kịch liệt!

Trong miệng thiếu nữ hầu gái phát ra rồi một tiếng "Ư ư", hai tay mở ra càng rộng hơn, mũi chân cũng mạnh mẽ duỗi thẳng băng rồi.

Nhìn qua nét mặt của nàng dường như hơi thống khổ, nhưng lại phảng phất tràn đầy khoái cảm vậy.

Mà bản thể Ca Cao cũng co rút lại được càng kịch liệt hơn, Thái Hòa nhìn chằm chằm thật chặt vào nàng, trong miệng không nhịn được lẩm bẩm: "Cố gắng lên ah!"

Cũng không qua hơn 10 giây, Ca Cao thật giống như gặp cổ chai gì vậy, tốc độ co rút lại dần dần chậm lại.

Ký sinh thể giống như là khó có thể nhẫn nại vậy, hơi giãy giụa thân thể, hai chân chậm rãi xoắn lại với nhau.

"Đây là... Đây chẳng lẽ là tiết tấu thất bại hay sao? ! Tiến hóa

thất bại, sẽ xuất hiện tình huống như thế nào đây!”

Trong nội tâm Thái Hòa kinh hãi, hắn lại chưa thấy qua Zombie hoặc là biến dị thú sẽ tiến hóa thất bại, nhưng như Ca Cao bây giờ, chỉ sợ xưng hô nàng là bí ẩn sinh vật thể càng là thích hợp hơn!

Phải làm gì bây giờ?!

Chú ý tới hoạt động tinh thần của Ca Cao dần dần mềm nhũn xuống, Thái Hòa cắn răng mạnh một cái!

“Trợ công một chút đi, thử xem kích thích tinh thần hữu dụng hay không!”

Kết nối lấy bản thể Ca Cao cái vòi tinh thần kia, bỗng nhúc nhích mạnh mẽ!

Một chút cảm giác kích thích yếu ớt, lập tức truyền vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của Ca Cao.

Tinh thần lực của Thái Hòa lập tức tập trung cao độ, quan sát cẩn thận đến phản ứng của Ca Cao.

Đoàn ánh sáng tinh thần chậm rãi yên lặng, giống như một cái hồ sâu, mà khi Thái Hòa truyền đến một chút kích thích này, giống như là đột nhiên quăng vào trong đầm nước một hòn đá nhỏ.

Một chút rung động, dùng điểm trung tâm rơi xuống nước, nhộn nhạo ra chậm rãi.

“Ư... Ư...”

Trong cổ họng thiếu nữ hầu gái kêu lên một tiếng kêu đau đớn, mũi chân kéo căng lần nữa rồi!

“Có phản ứng! Thật tốt quá! Có phản ứng là tốt rồi!”

Thái Hòa hưng phấn mà chà chà thoáng hai bàn tay một cái, không để ý tinh tiêu hao thần lực, bắt đầu tăng lên độ mạnh phát ra tinh thần lực từng chút một!

Coi chừng! Cẩn thận! Lực khống chế và tiết tấu!

Vì không tổn hại tới Ca Cao, rất nhanh trên trán Thái Hòa cũng chảy xuống đầy mồ hôi.

Ngay từ đầu còn coi như không tệ, Thái Hòa đang định xông lên một mạch, lại phát hiện tình huống lại xảy ra biến hóa.

Tinh thần lực phát ra, thật giống như đến trọn vẹn trạng thái tràn đầy rồi, bất luận Thái Hòa tiến hành kích thích như thế nào, đều không thể để cho Ca Cao tiến hóa càng tiến một bước.

“Tiến hóa của Biến dị thú và Zombie, nhưng thật ra trong cơ thể là virus cải tạo liên tục đối với thân thể. Tích lũy virus càng nhiều, trình độ tiến hóa lại càng cao. Đến Cấp Thủ Lĩnh, chính là một loại quá trình chuyển hóa từ lượng biến thành chất biến. Nhưng loại sinh vật bí ẩn này, đến cùng là tiến hóa thế nào đây này? Bất kể nói thế nào, hấp thu virus nhất định là một phương hướng... Có lẽ có thể thử xem phương pháp tiến hóa của Zombie, mang kích thích hai tầng cho tinh thần và trên thân thể nàng, lại để cho tốc độ hấp thu virus của nàng nhanh hơn...”

Nghĩ tới đây, trong đoàn ánh sáng tinh thần của Thái Hòa, mạnh mẽ vươn mấy cái vòi tinh thần.

Theo những cái vòi tinh thần này hóa thành thực chất, Thái Hòa cũng không nhịn được nữa nuốt một ngụm nước miếng.

Tinh thần lực đang nhanh chóng tiêu hao, nhưng tiến hóa của Ca Cao lại để cho hắn tràn đầy cảm giác chờ mong, thậm chí cảm giác không thấy đau đầu và mỏi mệt!

Quá trình tiến hóa của sinh vật thần bí, chính thật sự trình

diễn rõ ràng ở trước mắt ah!

“Loại tư tưởng ngại ngùng này, ngẫu nhiên ném đến trên mặt đất cũng không việc gì đâu... Đại khái.”

Đồng thời, mấy cái vòi tinh thần kia hóa thành thực chất, đang từ từ vươn vào người Ca Cao...

Hai mắt Thái Hòa nhìn chằm chằm chặt chẽ vào mảnh tuyết trắng kia, mồ hôi đang từ trên gương mặt của hắn liên tục nhỏ xuống!

Khi cái vòi đụng chạm tới cổ Ca Cao, sau đó chậm rãi bò lên bên trên, như là một bàn tay ôn nhu vậy, bắt đầu chậm rãi gãi lên cằm non mềm của thiếu nữ hầu gái.

Mấy cái vòi khác cũng linh hoạt đến đỉnh đầu và phần lưng Ca Cao, thậm chí phân ra một cái vòi chiếu cố nổi lên bản thể Ca Cao.

“Ừ!”

Thấy thiếu nữ hầu gái thoải mái mà kéo căng thân thể, bản thể Ca Cao cũng đang run rẩy một trận, Thái Hòa quay người tìm nửa ngăn kéo ngồi xuống, sau đó móc ra một điếu thuốc lá.

“Mặc kệ nhìn qua dù cao đoan đại khí cao cấp thế nào, nói trắng ra là còn không phải chỉ là một con chó cái. Vuốt ve gãi ngứa có thể giải quyết hết tất cả!”

Thái Hòa lau mồ hôi một cái, sau đó lại đốt lên thuốc lá, lộ ra một tia nụ cười quỷ dị.

Vậy mà cái vòi tinh thần dùng để gãi ngứa cho chó cái, việc này chỉ có vứt bỏ tư tưởng e thẹn ra sau đầu, may ra mới làm ra được nha...

Chương 714: Hồ Ngọc Hà Xấu Hổ

“Ah ah ah!”

Sau một trận kêu sợ hãi khó có thể chịu được, Ca Cao ở dưới tác dụng kích thích hai tầng, thể xác và tinh thần, cuối cùng đã nhận được đột phá!

Nàng duỗi thẳng băng thân thể triệt để, hai ngọn núi cao ngất nhô lên phía trước, toàn thân như là bị điện giật vậy, đang run lấy nhè nhẹ.

Những tơ bạc kia cũng mạnh mẽ duỗi thẳng, phảng phất ở trong trạng thái cực kỳ sung sướng, đã bắt đầu lắc lư biên độ nhỏ.

Đã qua một hồi lâu, nàng mới như là không còn sức lực vậy, thân thể mềm nhũn, tơ bạc ôm lấy đèn treo cũng buông lỏng xuống.

Lúc nàng từ giữa không trung rớt xuống, Thái Hòa đã chờ ở phía dưới, mở ra hai tay chụp lại được nàng rồi.

“Làm chủ nhân thật không dễ dàng nha, ngay cả sủng vật tiến hóa cũng phải giúp bận bịu, không có ta trợ công, không chừng nàng phải bị kẹt lại ở bình cảnh này, giày vò tới tới lui lui bao nhiêu lần đây này. Khá tốt, mặc dù nàng không phải là Zombie cũng không phải biến dị thú, nhưng vẫn là quy luật theo virus tuần hoàn, bằng không thì ta cũng chỉ có thể giương mắt nhìn rồi.”

Thái Hòa thở dài bất đắc dĩ, thật ra mà nói, hắn mặc kệ Ca Cao cũng được, mặc dù tiến hóa thất bại, cũng là quá trình tự nhiên.

Từ trong tình huống vừa rồi của nàng mà nói, sau khi thất bại qua đi, nhất định là có tổn hại với bản thân nàng đấy, nhưng cũng không tạo thành tổn thương cực lớn gì không thể vãn hồi.

Hoặc là cứ như vậy lại để cho nàng rớt xuống đất, cũng ngã không đau nàng.

Nhưng mà... Mọi người là sinh vật có cảm tình...

Cho dù chỉ là con chó nuôi dưỡng, cũng sẽ sủng ái có thừa, chớ nói chi là ngoại hình của con chó này lại còn là bộ dáng nhân loại.

"Được rồi, thua với ngươi rồi."

Thái Hòa nhăn lại cái mũi, cúi đầu nhìn thoáng qua toàn thân Ca Cao đều là mồ hôi: "Đưa đi tắm thôi. Xem bộ dạng ngươi như vậy, ngày mai có thể tỉnh lại hay không cũng là một vấn đề rồi đây này."

Với tố chất thân thể của Thái Hòa hiện giờ, ôm một thiếu nữ gầy yếu cơ bản cũng không một chút cảm giác nặng nề.

Chỉ là di chứng tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, lúc này đã hoàn toàn bại lộ đi ra.

Thái Hòa cảm giác đầu óc rất hôn mê, mà ngay cả suy nghĩ cũng trở nên bắt đầu chập chạp..., chớ nói chi là tiếp tục sử dụng tinh thần lực rồi.

Hơn nữa khi thời gian trôi qua từng phút từng giây. Loại di chứng này lại càng tỏ ra nghiêm trọng lên.

Quả thực bản thể Ca Cao chính là cái máy bơm, hút đi hơn phân nửa tinh thần lực của Thái Hòa, chỉ thiếu một ít đã bị hút khô hắn rồi.

Như Thái Hòa bây giờ, nếu như chỉ dựa vào nghỉ ngơi mà nói,

có khả năng phải trực tiếp ngủ vài ngày.

Còn may hắn còn có phương thức khôi phục nhanh và tiện, chỉ cần hấp thu nước bọt, sau đó lại ngủ thật tốt một đêm là được.

Nếu như ngay cả nước bọt cũng không thể tạo ra nổi hiệu quả tốt nhất, vậy hắn còn có máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc có thể dùng.

“Tranh thủ thời gian tắm sạch cho nàng thôi... Quá khó chịu đựng rồi, ta cảm giác này thật giống như liên tục nhịn ngủ đêm một tuần. Bất kỳ lúc nào cũng có thể ngã xuống vậy...”

Đi vào gian phòng chuyên môn dùng cho tắm rửa, Thái Hòa khiêng Ca Cao lên trên một bên vai, dọn ra một tay đến vặn mở tay nắm cửa.

Tinh thần lực tiêu hao quá nhiều, mọi hành động giống như lơ lửng trên đám mây, một chút cảm giác thực cũng không có. Tất cả chung quanh nhìn qua đều có bóng chồng.

Đây là điểm yếu lớn nhất của dị năng giả hệ tinh thần, nếu như là tố chất thân thể không bằng Thái Hòa đấy, hiện giờ đã sớm chống đỡ không nổi ngã xuống rồi.

Nếu trên chiến trường xuất hiện loại tình huống này, nói không chừng một gã dị năng

Lúc này ở trong phòng tắm, hai bóng người yểu điệu đang chui vào sâu trong thùng gỗ.

Hai người khác lập tức đứng ở bên ngoài thùng gỗ, nhưng mà lúc này một người trong đó đang dưới sự trợ giúp của người kia. Bày ra đủ loại tư thế kỳ lạ.

“Sau đó, cô gái kia cũng quát to một tiếng, bị bắt bày ra tư thế treo ngược.”

Ngô Thanh Vân ngồi ở trong thùng gỗ đang giảng giải nội dung trong clip sinh động như thật, nhưng mà nói đến đây nàng lại dừng lại. Phất phất tay: “Nhanh lên biểu thị.”

“À? Treo ngược lại hay sao?”

Hồ Ngọc Hà đang nâng lên một chân toàn thân khẽ run rẩy, lộ ra sắc mặt cực kỳ thẹn thùng.

Nhưng mà từ trên mặt nàng đã không nhìn ra loại này tình cảm tăng lên rồi, hơi nước bốc hơi, sắc mặt của nàng đỏ thẫm như máu.

Yuna ở một bên mỉm cười: “Không sao. Ta đỡ giúp ngươi nha.”

Hồ Ngọc Hà do dự liếc nhìn Yuna, sau đó chậm rãi cúi xuống hôn lên.

“Vì sao ta phải đồng ý cùng nhau tắm rửa với các nàng nha! Đồng ý cùng nhau tắm rửa vậy thì thôi. Tại sao phải đánh cuộc với các nàng nha! Nói trở lại mặc kệ chơi trò chơi gì ta đều là bại hoàn toàn, loại thật sự này quá không khoa học rồi!

Chương 715: Bờ Mông Ai Đang Bay Qua

Chẳng lẽ các nàng lại có thể xem thấu động tác của ta hay sao! Hu hu... Ghê tởm nhất chính là một đám con gái vì sao cảm thấy hứng thú đối với 108 tư thế YY như thế, lại còn để cho ta tiến hành biểu thị... Ta... Ta cũng là thiếu nữ chưa lập gia đình nha!"

Mấu chốt nhất chính là, cho dù các nàng Yuna đều biểu hiện được rất ôn hòa, nhưng Hồ Ngọc Hà lại luôn cảm giác được sợ hãi nhảy lên từ nội tâm!

Nàng hoàn toàn không dám phản kháng!

Hơn nữa, làm sao chịu được Ngô Thanh Vân được xưng lồng tiếng rất sống động, vốn Hồ Ngọc Hà là bị ép, lại ở trong loại tư thế cảm thấy khó xử này dần dần cảm nhận được một chút niềm vui thú...

Chuyện này mới để cho nàng xấu hổ và giận dữ muốn chết nhất đấy! Chẳng lẽ ở trong hoạt động giải trí kỳ quái này, chính mình đã thức tỉnh một thứ gì đó khủng khiếp hay sao? !

Khi Hồ Ngọc Hà giơ lên một chân, Yuna lập tức bắt được chân mắt cá chân của nàng, sau đó trực tiếp kéo lên hai chân của nàng.

Ở trong tiếng kêu sợ hãi của Hồ Ngọc Hà, vậy mà Yuna lăng không nhấc lên nàng, trợ giúp nàng đặt mu bàn chân vào trên xà ngang: "Giải quyết, kiên trì năm giây đi!"

"5... 4... 3... Ah, ta không được!"

"Thình thịch!"

Ngay khi Hồ Ngọc Hà không chịu đựng nổi, run rẩy thân thể mạnh mẽ nghiêng một cái, cửa phòng phòng tắm đột nhiên được mở ra.

Thái Hòa khiêng Ca Cao choáng đầu não trướng xuất hiện ở cửa, hai cái hai đùi trắng nõn kia vừa vặn xẹt đi qua trước mắt hắn.

“Là ta hoa mắt, vẫn xác thực ta nhìn thấy một cái bờ mông ῳ bay qua?”

Thái Hòa mờ mịt mà hỏi thăm.

Lê Bống từ trong thùng gỗ chui ra cái đầu, lộ ra một nụ cười ngọt ngào về phía hắn: “Hòa... Hòa Ca.”

“Ồ? Tìm được Ca Cao rồi hả?”

“Nhưng mà Hòa Ca, ngươi đi rất lâu nha!”

Ba nữ Zombie, cũng đã trước thời hạn đã nhận ra Thái Hòa xuất hiện, các nàng cũng không kinh ngạc một chút nào.

Nhưng, Hồ Ngọc Hà sau khi hạ xuống, sau đó cũng đang quay đầu lại, kêu lên một tiếng kêu sợ hãi!

Sau khi từ tiếng tiếng kêu dời xuống ánh mắt, Thái Hòa nhìn chằm chằm vào Hồ Ngọc Hà trọn vẹn ba giây đồng hồ, mới cuối cùng kịp phản ứng.

Nét mặt của hắn lập tức cứng đờ, sau đó ném Ca Cao cho Yuna: “Giúp nàng tắm sạch, nàng vừa mới bị giày vò tới toàn thân đều là mồ hôi thối.”

Sau khi nói xong, hắn lập tức quay đầu nói ra: “Yên tâm, ban ngày ta cũng đã xem qua rồi. Những thứ khác... Ngươi

“Ah! Lời này cũng bất an an ủi người ta một chút nào nhà đồ

khốn nạn!”

Chính là vì sợ bị Thái Hòa chứng kiến thêm nhiều thứ không nên xem đấy, Hồ Ngọc Hà hoàn toàn nằm rạp trên mặt đất, động cũng không dám động.

Khi Thái Hòa lảo đảo rời khỏi phòng tắm, Hồ Ngọc Hà cũng bởi vì xấu hổ và giận dữ, bới ra kéo lên trên sàn nhà: “vì sao ta xui xẻo như vậy, vì sao! Hơn nữa, mới vừa rồi hắn còn giày vò người thiếu nữ kia tới toàn thân là mồ hôi...”

Nói xong, Hồ Ngọc Hà ngẩng đầu lên, nhìn về phía Ca Cao.

Nhưng mà khi nàng tiếp xúc đến ánh mắt Yuna, lại không tự chủ được rùng mình một cái.

Yuna dẫn Ca Cao từ trong ngủ say, khóe môi nhếch lên một nụ cười quỷ dị: “Ta đột nhiên cảm thấy, chúng ta có thể tiến hành biểu thị càng nguyên vẹn nữa nha. Hồ Ngọc Hà, ngươi muốn sắm vai nam, hay vẫn là nữ đây này?”

“Không... Không muốn đi à nha?”

Sau khi Thái Hòa đóng lại cửa phòng, trên mặt mang theo biểu lộ khiếp sợ lúc trước.

Lúc này, một gian phòng bên kia cửa đột nhiên mở ra, Cường Đô La từ bên trong vươn đầu đến.

Hắn vốn là hơi nghi hoặc nhìn thoáng qua Thái Hòa đứng ở ngoài cửa, nhưng mà rất nhanh hắn cũng chú ý tới bộ dáng Thái Hòa cực kỳ mỏi mệt.

“Cái gian phòng kia... Phòng tắm... Đkmn! Chuyện này làm người ta hâm mộ nha!”

Cường Đô La lập tức chợt bừng tỉnh hiểu ra, lập tức lộ ra một

chút vẻ mặt tủi thân.

Hắn đấm ngực dậm chân trong chốc lát, lại yên lặng khép cửa phòng lại.

“Vừa mới nhận lấy kinh hãi, vậy mà cảm giác tinh thần lực sắp khô cạn lúc đầu dường như lại nhận lấy kích thích vậy, hơi hồi phục một chút.”

Loại ánh mắt khiếp kia sợ của Thái Hòa, cũng không là vì thấy được bờ mông của Hồ Ngọc Hà.

Xem một lần cũng không phải chưa có xem, thứ hai, hắn còn đang mơ hồ lắm, cho tới bây giờ cũng không hoàn toàn kịp phản ứng.

Nhưng tinh thần lực khôi phục chuyện quan trọng như vậy, Thái Hòa cũng sẽ không bỏ qua.

Mặc dù chỉ có một chút yếu ớt, bình thường hoàn toàn không có khả năng phát giác được, nhưng đến giờ phút này tinh thần lực gần như tiêu hao hầu như không còn, loại biến hóa yếu ớt này bị phóng đại triệt để rồi.

“Chỉ dựa vào bản thân cơ thể con người, không có khả năng khôi phục nhanh như vậy đấy. Loại tình huống tự mình hồi phục rất nhanh này, chỉ có ở trên người Zombie mới có thể xuất hiện nha? Thân thể của ta, đến cùng bị virus ăn mòn bao nhiêu đây này? Tiếp tục như vậy... Là tốt? Hay là xấu?”

Chương 716: Hợp Tác Không Quân Đoàn

Sau khi trở lại nhà ga, Vũ Linh vẫn mãi bất an thấp thỏm không yên, sợ chuyện đánh chết thành viên tổ tình báo đã bại lộ.

Còn may, trong nhà ga vẫn một mảnh cảnh tượng bận rộn như lúc trước, binh sĩ và người sống sót mới đưa tới bọn họ chật ních toàn bộ đại sảnh.

Hiện trường lao nhao ồn ào, một bộ phận người sống sót lúc trước không cách nào chấp nhận sự thật chính mình sắp ra tiền tuyến chiến đấu với Zombie, thỉnh thoảng có thể nghe được tiếng ồn ào và âm thanh kêu khóc.

“Hu hu hu, thời điểm ta gia nhập không phải nói chỉ tham dự sản xuất đấy sao? Cũng bởi vì ta không có thành thạo một nghề sẽ ném ta đi tìm cái chết...”

“Nơi trú quân chết tiệt cái gì! Còn không phải giống hệt với trước kia, người không thể mang cho bọn hắn giá trị cái gì cũng không đúng?”

“Ta muốn trở về, ta không muốn lại đối mặt Zombie rồi! Nghe nói còn có biến dị thú, một con có thể giết chết thật nhiều người...”

“Có phải bởi vì nơi trú quân ngày càng nhiều người, nhưng lương thực lại không đủ, cho nên muốn để cho chúng ta chịu chết đến giảm bớt gánh nặng nha!”

“Thình thịch!”

Một gã quan quân ục ịch thật sự không chịu được rồi, đứng lên bắn một phát lên phía nóc nhà.

Tiếng súng trong đại sảnh vang vọng "Ầm ầm", người sống sót bọn họ khóc rống đều run rẩy toàn thân một cái, hoảng sợ nhìn qua hắn.

"Đã đủ rồi! Ồn ào một ngày! Ai cmn thiếu nợ các ngươi đấy, phải nuôi các ngươi vô điều kiện? Bố mày trước kia là một quân nhân, hiện giờ với các ngươi cũng như vậy, chỉ là nhân loại! Ta liều chết liều sống chiến đấu, lại lấy được ích lợi gì rồi hả? ! Địa vị? Ăn uống? Đmm đấy, bố mày còn không phải bất kỳ lúc nào cũng có thể chết không có chỗ chôn! Lần chiến đấu này, tiểu đội ta chết tám người! Biết rõ tiểu đội chúng ta có tổng cộng bao nhiêu người hay sao? 15 người! Một trận chiến xong chết còn hơn một nửa, ta cmn khóc hay là náo loạn vậy?"

Quan quân thấp béo mập tức giận mắng một trận, trong ánh mắt lộ ánh sáng hung tàn: "Tất cả im miệng cho ta! Thật vất vả qua thời gian bình tĩnh vài ngày, thanh tĩnh một chút có được hay không! Không có người kêu các ngươi chịu chết, trung thực nghe lời, ai cũng có cơ hội sống sót!"

Hắn tức giận tới mức thở gấp ra vài hơi thở dốc. Sau khi qua một lúc lâu mới đưa cánh tay để xuống.

Mặc dù mắng ra thống khoái, nhưng trong ánh mắt của hắn, cũng lộ ra một chút vẻ mặt nghĩ mà sợ...

Cũng không biết là tiếng mắng của hắn nổi lên tác dụng, hay là bị tiếng súng chấn nhiếp, âm thanh la hét ầm ĩ trong nhà ga thoáng chốc hạ thấp rất nhiều.

Nhưng mà rất nhiều người sống sót lúc trước trên mặt sợ hãi, tỏ ra bất an.

Mặc dù hiểu được đạo lý không tác chiến cũng không có giá trị sinh tồn, nhưng con người sau khi vượt qua bình an một thời gian ngắn, sẽ đối với chuyện đối mặt tuyệt cảnh tử vong lần nữa, sinh ra cảm giác sợ hãi và mâu thuẫn mãnh liệt. Ồ... Những người sống sót này, cũng là như thế...

Bên kia. Chỗ bán vé cửa phòng bị mở ra, viên đạn thành rương và đủ loại vũ khí bị đưa vào chất đống ở đó.

Ngoài cửa chính là trên xe tải, một ít binh sĩ vẫn còn vận chuyển vật tư chiến đấu cẩn thận từng li từng tí.

“Dựa vào một ít đạn dược như vậy, cũng muốn lấy xuống khu Bạch Thạch này, phải nói nơi trú quân nhỏ mọn đây này. Hay là quá nhỏ mọn đây này?”

Ngô Thanh Báo đang hào hứng bừng bừng quan sát đến tình huống nhà ga, hơi mỉa mai cười nói.

Sài Thành chia thành 16 quận một thành phố trực thuộc và năm cái huyện, trong đó Quận Gò Vấp nương tựa thành phố Biên Hòa, trong khoảng cách nội thành xa nhất, là khu cách ly quân doanh Đại Bàng chọn lựa lần này.

Muốn đem chiếm diện tích thật lớn, miệng người phần đông Sài Thành phố hoàn toàn đánh xuống, đối với quân doanh Đại Bàng mà nói là hoàn toàn không có khả năng đấy.

Mặc dù chỉ là đánh rớt xuống Quận Gò Vấp. Cần trả giá cũng là cực lớn đấy.

Nhưng mà, chỉ cần ở Quận Gò Vấp thành công thành lập ra vành đai cách ly, đứng vững gót chân, tài nguyên này phong phú Sài Thành sẽ như một cái bảo rương vô chủ. Rộng mở triệt để đối với quân doanh Đại Bàng.

Tiêu hao đạn dược, cũng có thể đạt được bổ sung ở nhà máy

sản xuất quân dụng Sài Thành.

“Chỉ sợ lần công kích này thất bại, lãng phí không công đạn dược thôi. Kết quả lần chiến đấu này, nghe nói ở trên rất không hài lòng. Mấy con biến dị thú và Zombie cao cấp. Cũng để cho chúng ta tổn thất rất nhiều đạn dược cùng binh sĩ... Kết quả cuối cùng đánh xuống đấy, cũng chỉ là mấy con đường ở gần đây mà thôi. Đợi đẩy mạnh đến khu vực trường đại học nhân khẩu dày. Còn không biết muốn gánh chịu bao nhiêu nguy hiểm đây này...”

Vũ Linh thở thật dài ra một hơi, nói ra.

Hắn và Ngô Thanh Báo ở nơi này ngồi xổm một lúc lâu, nhưng ngoại trừ binh sĩ đi ngang qua sẽ hành lễ với bọn hắn ra, cơ bản không có người đến hỏi tội bọn hắn.

Chuyện làm làm cho tâm tình khẩn trương của Vũ Linh dần dần bình ổn định lại.

“Xem ra ngươi đánh bạc thắng, hai tên gia hỏa kia đích thực là tự tiện hành động đấy... Ê!”

Vũ Linh vừa nghiêng đầu, đã nhìn thấy Ngô Thanh Báo đang ôm cặp gà mên đựng cơm phân phát ăn tới ngon lành, nhìn nét mặt của hắn nào có một chút xíu lo lắng gì?

Chương 717: Kiếm Từ Đâu Ra Cô Nàng Xinh Đẹp Như Vậy

Hơn nữa tốt xấu coi như là một sĩ quan cao cấp, một thành viên trong ba đại đội trưởng, lại như người sống sót bình thường vậy, ngồi chồm hổm ăn cơm trên mặt đất, hơn nữa tướng ăn cực kỳ hung ác.

“A... Ngươi còn không biết à? Đến lúc đó Không quân đoàn sẽ hợp tác với chúng ta đấy, nhưng mà bọn hắn xăng dầu có hạn, còn có thể sử dụng máy bay bình thường số lượng cũng không nhiều, mấu chốt nhất là số lượng phi công có kinh nghiệm rất thưa thớt. Cho nên... Đừng đặt tất cả hy vọng ở trên người bọn họ.”

Ngô Thanh Báo xoay đầu lại, miệng đầy cười sặc sụa nói.

“Ta đệch...” Vũ Linh mặt lau một cái, lấy xuống mấy hạt cơm, “Nửa năm nữa à, không có bồi dưỡng được phi công mới?”

“Ngươi cho rằng là loại bắp cải hay sao? Không có điều kiện huấn luyện, bồi dưỡng như thế nào? nhưng mà lần này hợp tác với chúng ta, ngược lại là có cơ hội bồi dưỡng tốt nha. Với lại ta cũng rất muốn lái phi cơ thử xem nha, những thước phim điện ảnh kia, trong tiểu thuyết này, chỉ cần là cá nhân đều có thể lái phi cơ. Đừng nhìn ta như vậy, ta cũng là chơi đùa máy bay mô phỏng đấy, ở trong sảnh trò chơi. Ah ha ha ha...”

Ngay thẳng trải qua không có hai phút, Ngô Thanh Báo lại bắt đầu hưng phấn nói chuyện phiếm không thôi.

Vũ Linh tức giận liếc mắt hắn một cái, nói ra: “Bọn hắn chịu đến hỗ trợ, vậy khẳng định là nhìn trúng tài nguyên Sài Thành,

cũng muốn đến kiếm một chén canh nha. Nói trở lại, ngươi nói ngươi muốn trở về thành phố Biên Hòa một lần? Nhưng bên này lập tức lại sắp khai chiến ah."

"À? Ừ. Ta đưa báo cáo chiến đấu trở về, thuận tiện lại muốn một chút đạn dược trở về. Chỗ hai người em rể gửi ấy, ta cũng thuận tiện mang về là được rồi." Ngô Thanh Báo cười cười ra vẻ không sao cả, nói ra.

Quyết định này vậy mà rất vội vàng , nhưng ngẫm lại người đưa ra quyết định là Ngô Thanh Báo, cũng không có gì phải kinh ngạc rồi.

"Chính đội phó không thể cũng chạy đi, ta lưu lại nha." Vũ Linh bất đắc dĩ nói, "Nhưng mà, trước khi chiến đấu bắt đầu, nhưng mà ngươi nhất định phải trở về gấp nha. Nếu như lại đến vài con biến dị thú này, hoặc là Zombie cao cấp, chúng ta không ngăn cản được."

Ngô Thanh Báo kích động phun ra cơm đầy mặt hắn: "Thật sự? Vậy thì tốt quá! Ngươi quá mức cho là tự nhiên tinh thần hy sinh của ta rồi! Anh em, ngươi yên tâm, lần này ta trở về nhất định sẽ chăm sóc tốt con gái của ngươi đấy!"

"Làm ơn nhất định buông tha con gái của ta!"

"Tích tích tích tích..."

Sáng sớm, một trận âm thanh đánh chuông dồn dập cũng đánh thức Thái Hòa.

Hắn tự tay sờ soạng thoáng một cái khắp bốn phía, cuối cùng ở dưới một vật mềm mại đã tìm được máy liên lạc kia.

"Chị đại, bộ ngực nâng lên thoáng một cái... Này?"

Máy liên lạc bên kia vốn là truyền đến một trận thanh âm dòng

điện “E e xè xè”, sau đó lập tức vang lên thanh âm hưng phấn của Ngô Thanh Báo: “Em rể buổi sáng tốt lành nha! Tối hôm qua bành bạch bành bạch còn thuận lợi sao?”

“Cho ngươi thất vọng rồi, ta ngày hôm qua rất mệt rồi...”

Thái Hòa lập tức thanh tỉnh lại, lạnh lẽo nói.

“Cái gì? !”

Ngô Thanh Báo thổi phồng kêu một tiếng: “Con đường tạo người vẫn còn gánh nặng đường xa, không được buông tha cho mỗi một cơ hội nha! Lại nói ta xe đứng ở giao lộ, nếu không cho ngươi năm phút đồng hồ, bành bạch~ một cái lại đến nha?

“Ê! Cho ta xin lỗi ngươi và em gái nữa nha! Nhất là ta! Phải xin lỗi vì chỉ năm phút đồng hồ thôi sao được!”

Thái Hòa phiền muộn buông máy liên lạc, vừa mặc quần áo, vừa quay đầu lại nhìn về phía ba người Lê Bống đang nấp ở trong chăn theo dõi hắn: “Cứ coi như các ngươi nhìn chằm chằm vào ta như vậy, ta cũng sẽ không bành bạch đấy! Rời giường đi!”

Cả đêm trôi qua, Ca Cao cũng thanh tỉnh lại.

Bản thể Nàng nhìn qua nhỏ hơn rồi, giống như lông xù quấn quanh cổ vậy, vừa vặn quấn quanh cổ thiếu nữ hầu gái một vòng, mặc dù để sát vào cũng nhìn không nhìn ra sơ hở gì.

Thiếu nữ hầu gái với tư cách ký sinh thể, cũng có biến hóa rất lớn.

Ngoại trừ dáng người càng thành thục nóng bỏng, biểu lộ bộ mặt cũng phong phú hơn rất nhiều.

Bị Thái Hòa đánh thức thời điểm, nàng thậm chí đánh một cái ngáp, sau đó nhắm nửa con mắt ôm lấy Thái Hòa chân: “Òm ọp...”

“Một phương diện bề ngoài tiến hóa, nhưng mà nhìn tình huống tối hôm qua của nàng, có lẽ tăng lên tinh thần lực mới là điểm tiến hóa quan trong nhất nha. Cũng không biết hiệu quả như thế nào, so sánh với lúc trước có khác nhau bao nhiêu. Không thể nói chuyện sủng vật, hoàn toàn chính xác rất phiền toái nha.”

Thái Hòa hơi đau đầu nghĩ đến.

Cái loại này tiến hóa có thể bỏ qua khác biệt chủng tộc, trực tiếp mở miệng nói tiếng người, quả nhiên không có khả năng xuất hiện đơn giản như vậy...

Sau khi chuẩn bị xong tất cả mọi thứ, Thái Hòa lập tức kêu lên Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà.

Hồ Ngọc Hà hoàn toàn không dám nhìn thẳng và đối mặt Thái Hòa, cũng không dám lại đến gần với ba người Lê Bống, xấu hổ cúi đầu không nói một lời theo ở phía sau.

Cường Đô La lập tức kinh ngạc nhìn về phía Ca Cao, nghĩ thầm thiếu nữ xinh đẹp này lại là từ đâu xuất hiện vậy?

Chương 718: Người Tình Báo Điên

Lối vào đường cao tốc đi thông thành phố Biên Hòa, một chiếc xe Jeep đang đậu ở chỗ đó.

Ở đây cách nhà ga khoảng chừng chừng ba trăm thước, chính giữa đứng thẳng vài dãy nhà cao tầng.

Ở gần đó chất chồng lên rất nhiều ô tô bị vứt bỏ, xem ra đều là quân doanh Đại Bàng thanh lý từ trên đường cao tốc lại đấy.

Ngô Thanh Báo ngồi ở trên đầu xe xe Jeep, vừa gãi tóc lộn xộn, vừa nhìn ra phương xa.

“Thời điểm khi tai nạn bộc phát lúc trước, chúng ta cũng là lái xe muốn thoát đi trong Sài Thành này. Chính là ở nơi này, tai nạn xe cộ chắn con đường cái rắn rắn chắc chắc, sau đó trong xe bên cạnh, có người đột nhiên biến dị...”

Hắn độc thoại vài câu, ánh mắt từ trạng thái điên điên khùng khùng bình tĩnh lại từng chút một.

Ở trong đáy mắt của hắn, cất giấu một chút đau đớn thật sâu!

“Ta quá yếu... Thật sự quá yếu. Chứng kiến loại tình huống đó, rõ ràng ta sợ choáng váng. Ha ha a... Ai có thể nghĩ đến gã Báo điên trong quân doanh Đại Bàng, lúc trước là thứ người nhát gan bị Zombie dọa ngốc đây này? Biết rất rõ ràng ở lại nơi đó sẽ chết, sẽ bị xé thành thịt nát, ở trong bụng Zombie bị tiêu hóa mất từng chút một... Nhưng mà một đôi chân lại như là tưới chì vậy, cơ bản không nhúc nhích được.”

Ngô Thanh Báo đột nhiên kéo lấy tóc của mình, trên người mạnh mẽ co gập lại, dường như đau lòng tới cực điểm!

“Nhưng vì sao, rõ ràng ngươi cũng rất sợ hãi, lại có thể ngăn ở phía trước ta đây này! ...”

Hắn gắt gao kéo tóc của mình, dường như như muốn kéo da đầu cùng giật xuống vậy!

“Nhanh, chạy trốn nhanh lên đi!”

Trong dòng xe cộ đó, tùy tiện có thể thấy được Zombie biến dị nhảy ra từ trong xe. Bên trong rất nhiều xe cộ liên tục truyền đến tiếng kêu thảm thiết thê lương, sau đó máu tươi cũng mạnh mẽ nổ bung, dán đầy cửa sổ xe. Một con Zombie nhảy đến trên mui xe, quan sát mọi nơi, đột nhiên tập trung ánh mắt đến trên chiếc xe Ngô Thanh Báo đang chạy.

Ngô Thanh Báo ăn mặc đồ vét hai tay cầm lấy tay lái chặt chẽ, một khuôn mặt anh tuấn hết sức tái nhợt!

Môi của hắn run rẩy lấy. Ánh mắt đờ đẫn nhìn thấy con Zombie kia dùng cả tay chân từ mui từng chiếc xe đi qua, đến gần phía chính mình.

Trên tay lái phụ, ngồi một người con gái tuổi còn trẻ, nhìn qua cũng cũng chỉ khoảng hai mươi tuổi, khuôn mặt và dáng người đều hơi trẻ trung.

Nàng bị dọa tới run rẩy toàn thân, sau khi liếc nhìn Ngô Thanh Báo, nàng đột nhiên đẩy ra cửa xe, nhảy xuống.

“Ha ha, một người đào tẩu rồi hả? Đúng vậy a. hiện giờ cả trai lẫn gái, không phải là trên giường quan hệ chia tay sao? Một mình nàng là cô gái đại học còn chưa có tốt nghiệp, vừa ý ta, chẳng phải là ham muốn tiền của ta sao, còn có khuôn mặt đẹp trai này của ta...”

Cho dù đã sợ đến toàn thân cứng ngắc. Nhưng ngoài ý muốn chính là, ý nghĩ của Ngô Thanh Báo lại hết sức thanh tỉnh. Có lẽ đây chính là cảm giác trước tử vong a...

"Thình thịch thình thịch thình thịch!"

Đột nhiên, ngoài cửa sổ xe của hắn có thêm một bóng người, cô bé kia đang lo lắng vuốt cửa sổ xe của hắn, sau đó luống cuống tay chân kéo ra cửa xe.

"Đi mau đi! Không phải chết ở nơi này!"

Nàng dùng sức kéo Ngô Thanh Báo đi ra, lo lắng khóc hô hào: "Ngươi nhút nhít một cái đi! Hu hu, ta kéo không nổi ngươi. Chính ngươi cũng nhúc nhích một chút coi!"

"Thất vọng với ta rồi sao? Nhưng vì sao còn không có bỏ lại ta đây này? Rõ ràng... Ta chỉ là ham ngươi tuổi trẻ xinh đẹp mà thôi nha... Chúng ta chẳng phải chỉ là trao đổi lợi ích hay sao, quan hệ theo như nhu cầu sao..."

Nhìn thấy sắc mặt khủng hoảng của cô gái, cuối cùng Ngô Thanh Báo vùng vẫy lên.

Bọn hắn dắt díu lấy ở trong dòng xe cộ lảo đảo đi chạy trốn phía trước, bốn phía liên tục truyền đến tiếng kêu thảm thiết chính là động lực lớn nhất.

Trong đầu chỉ có một suy nghĩ. Chạy trốn!

Nhưng mà, khắp nơi đều có Zombies!

Thần sắc cô gái khẩn trương chậm rãi bình tĩnh lại, nàng quay đầu lại liếc nhìn Ngô Thanh Báo, đột nhiên đẩy hắn vào bên trong một chiếc xe hơi. Sau đó mạnh mẽ kéo cửa đóng lại.

"Là muốn bắt ta làm mồi dụ sao?"

Cô gái ở ngoài cửa sổ cười cười về phía Ngô Thanh Báo, mặt mũi đều tràn đầy nước mắt.

Thời gian khi nàng quay đầu chạy đi. Ý chí muốn sống lại để cho Ngô Thanh Báo giãy giụa lấy bò lên.

Trước mắt chỉ thấy một cảnh tượng, lại làm cho Ngô Thanh Báo lập tức ngây dại. Cô gái gầy yếu này lớn tiếng ồn ào hai câu về phía Zombies chung quanh, sau đó mang theo bọn hắn chạy về phía bên kia.

“Không, không được! Không được nha!”

Khi Ngô Thanh Báo cố sức mở ra cửa xe, lại chỉ nghe thấy góc rẽ đường đi, truyền đến một tiếng kêu cực kỳ thê lương thảm thiết...

“Hì hì, ta thích nhất xem tiểu thuyết ngôn tình, bên trong miêu tả tình yêu đều là người có hảo cảm, không giống xã hội này hiện giờ táo bạo như vậy, luôn cùng tiền tài và quyền thế móc nối với nhau. Với ta mà nói, dù là đạm đạm bình bình trôi qua cả đời, cũng là một sự kiện rất hạnh phúc...”

Chương 719: Ta Sẽ Không Còn Yếu Đuối Nữa

“Vô nghĩa, đều là câu chuyện máu chó, chính là để lừa gạt loại con gái ngây thơ ngốc nghếch này như các ngươi.”

“Thật đáng ghét, không cho phép đả kích ta! Hừ, ta biết rõ ngươi không tin ta, nhưng mà, một ngày nào đó ngươi sẽ tin tưởng ta là thật lòng đấy, chờ đi!”

“Kết quả cuối cùng, ngươi thật sự xem mình là nhân vật nữ chính câu chuyện ngôn tình máu chó rồi... Nhưng mà, ngươi không có đợi đến kết cục giống như các nàng sau khi trải qua đau khổ sẽ hạnh phúc rồi...”

Ngô Thanh Báo hít một hơi thật sâu, từ từ đứng thẳng lên thể: “Ta đồng ý ứng ngươi, ta không bao giờ... sẽ nhát gan nữa, không bao giờ... sẽ biết sợ nữa rồi... mặc dù là ta đơn phương làm ra ước định, nhưng mà... Ngoại trừ như vậy, ta không có phương pháp chuộc tội khác. Yên tâm đi, ta sẽ không dễ dàng đi chết, ta không mặt mũi đi gặp ngươi nha...”

“Thời điểm khi ta lại đi đường này một lần nữa, ta đã không phải là người nhát gan rồi, ngươi... Nhìn thấy sao? hiện giờ ta cũng có thể bảo hộ người khác, bảo hộ em gái của ta đây này...”

“Nhìn kia, tóc đuôi gà ở đằng kia.”

Cường Đô La thấy bóng lưng Ngô Thanh Báo ở nơi xa, hưng phấn mà nói ra.

“Nhìn dáng vẻ bên ngoài rất hợp hình tượng khí chất của hắn

nha...” Thái Hòa đồng ý gật gật đầu.

“Danh hiệu tên biến thái này tặng cho ngươi sẽ thấy phù hợp hơi rồi...”

Hồ Ngọc Hà ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, nói thầm một câu.

Chờ bọn hắn đi đến bên cạnh xe Jeep, sau lưng Ngô Thanh Báo giống như mọc ra con mắt vậy, mạnh mẽ nhảy xuống tới: “Xong rồi nha!”

“Vừa nhìn bóng lưng của ngươi còn rất có vài phần hương vị tiểu vương u buồn tử, kết quả... Bóng lưng sát thủ nha...”

Nhìn thấy Ngô Thanh Báo mặt mũi tràn đầy tươi cười, Thái Hòa lập tức lạnh lẽo một trận.

Mới vừa rồi một mình hắn ngồi ở đầu đường hoang vu, chẳng biết tại sao, lại để cho Thái Hòa cảm thấy mơ hồ một chút khí tức bi thương nhàn nhạt.

Nhưng mà hiện giờ mà nói, quả nhiên là ảo giác rồi...

“Đây là người yêu của ta, nàng gọi BMW.” Ngô Thanh Báo nghiêm trang vỗ vỗ xe Jeep quân dụng bên cạnh chính mình, giới thiệu nói.

“Giới thiệu nàng như ngươi vậy thật sự không có sao chứ? Suy nghĩ kỹ càng nha, trong chốc lát chúng ta cũng muốn ngồi trên xe đấy.”

Cường Đô La có lòng tốt nhắc nhở.

Ngô Thanh Báo sửng sốt một chút, sau đó lập tức cười ha ha: “Xem như ta chưa nói! Làm quen Một lần nữa, đây là bạn của ta, bán xà phòng. Chẳng qua là một chiếc xe mà thôi, giới tính có thể tùy tiện chuyển đổi đấy!”

“Chẳng qua là chiếc xe, ngươi không nên thiết trí cho nó giới tính cùng danh tự vậy là loại tâm tính gì... Còn ngươi nữa, ngu ngốc! Ai bảo ngươi lắm miệng nhắc nhở hắn đấy!”

Thái Hòa tức giận trắng rồi liếc Cường Đô La.

“Thuận tiện nói ra, em rể ngươi cũng phải cùng ta cùng đi thành phố Biên Hòa mới được. Một mình ta rất khó làm thành chuyện này, ngươi là Siêu năng giả hệ tinh thần đúng không? Đến lúc đó giúp một việc.”

Ngô Thanh Báo vừa nói, vừa mở cửa xe ngồi trên ghế lái: “Khá tốt chiếc xe này của ta có thể ngồi 7 người đây nè, chuyện cụ thể trên đường rồi nói sau, một giờ đường xe đây này. Đúng rồi, thiếu chút nữa đã quên rồi. Có vũ khí đường xa hay sao? Trên đường có thể chơi thật là tốt nha.”

Đợi sau khi team của Thái Hòa ngồi trên xe, hắn đột nhiên quay đầu lại, nhìn thoáng qua Hồ Ngọc Hà đang tò mò sờ sờ cửa sổ rồi trần xe: “Xem ra ngươi rất có duyên phận với tay súng máy của ta nha!”

“Tay súng máy?” Hồ Ngọc Hà sửng sốt một chút.

“Đúng vậy! Ở thành phố Biên Hòa thu người mới, chúng ta từ thành phố Biên Hòa đến vào cái ngày đó, hắn cũng đứng ở trên cửa sổ trần này, xạ kích Zombie ra phía ngoài nha.” Ngô Thanh Báo híp mắt, cười nói.

Trước mắt Hồ Ngọc Hà lập tức sáng ngời, không nhịn được đưa tay chậm rãi vuốt phẳng thoáng một cái cạnh cửa sổ trần: “Như vậy nha, nghe dường như rất lợi hại. Wow, tại đây còn có bị lực phản chấn áp sập dấu vết! Ồ? Cái này đen sẫm đấy, chẳng lẽ là hỏa dược?”

“Cái này à?” Ngô Thanh Báo hết sức tùy tiện lắc đầu, “Không

phải đâu, là vết máu lúc đầu hắn bay đi lưu lại. Ha ha, quét dọn không sạch sẽ nha!"

Hồ Ngọc Hà đang đặt ngón tay ở chóp mũi dùng sức ngửi lập tức sững sờ, sắc mặt lập tức trở nên trắng bệch.

"Đúng rồi, ngươi nói hỗ trợ là?" Ngồi ở vị trí kế bên tài xế chỗ ngồi Thái Hòa thấy cuối cùng bọn họ không nói chuyện tào lao rồi, lập tức vội vàng hỏi.

Ngô Thanh Báo vừa khởi động ô tô, vừa nói: "Rất đơn giản ah, nói dị năng của ngươi đơn giản với ta, sau đó ta nghĩ kỹ nên cho ngươi phối hợp ta như thế nào đi. Nhưng mà hiện giờ, ta khuyên ngươi vẫn là buộc lại dây an toàn trước nha..."

"Thình thịch!"

Khi xe Jeep đột nhiên bắn ra như là mũi tên, Thái Hòa suýt nữa trực tiếp éo vào trên trước cửa sổ xe.

Mà Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lập tức trực tiếp đâm vào trên ghế dựa, cũng chỉ có ba người Lê Bống đều kêu lên một tiếng tiếng kêu hưng phấn: "WOW!"

Chương 720: Dị Năng Của Ngươi Là Cái Gì

“Thình thịch!”

“Lại đây? ! Ngươi có biết lái xe hay không! Luôn dừng ngay, ngươi có phải cố ý bới móc hay không đây!”

“Ah ha ha ha đừng để ý...”

Ngô Thanh Báo lái xe cũng rất thối, nhưng tốc độ lại rất nhanh!

Hai phong cảnh bên đường liên tục lao đi ra phía sau, gió lạnh vù vù từ cửa sổ dùng sức thổi lên trên mặt.

Ngay từ đầu tất cả mọi người không tự chủ được nắm chặt bên cạnh vật dụng có thể nắm, nhưng khi lái xe càng lúc càng nhanh, một cỗ cảm giác sảng khoái tự nhiên sinh ra.

Hai bên đường cao tốc tùy tiện có thể chứng kiến ô tô bị vứt bỏ, trong quá trình đả thông đường cái ở quân doanh Đại Bàng, những xe cộ này đều bị đẩy ra ven đường, chỉ chừa ra một con đường có thể để cho ô tô thông hành.

Đa số xác ô tô bên trên đều có thể trông thấy pha tạp vết máu màu đen sậm, ngẫu nhiên có thể trông thấy một nửa ống tay áo hoặc xương trắng bị đặt ở dưới xác xe.

“Không biết tại sao, đột nhiên nghĩ đến con đường tử vong...”

Yuna dưa vào bên cửa sổ nhìn qua phía bên ngoài, nói ra.

Ngô Thanh Báo gật nhẹ đầu: “Đúng vậy nha, ở đây lại không phải là đường cái sao tử vong hay sao? Thời điểm khi tận thế vừa bộc phát, rất nhiều người đều muốn chạy trốn ra khỏi thành phố, kết quả bị chặn lại trên con đường này chết cũng không ít người nha... đương nhiên, cũng lưu lại rất nhiều Zombie. Thời điểm mở đường, nhân thủ nơi trú quân tổn thất cũng là rất thảm trọng đấy. Mặc dù là hiện giờ, con đường này cũng không an toàn. Nếu như là con đường trên vùng ngoại thành, cũng có thể tình huống sẽ tốt một chút. Nhưng đáng tiếc, con đường này lại ngoại lệ. Bởi vì trải qua thành phố Biên Hòa, cũng có thể lên núi, đây chính là con đường lý tưởng ở trong lòng của rất nhiều người muốn chạy trốn khỏi chết nha.”

“Không thể giết sạch hoàn toàn Zombie trên đường hay sao?” Hồ Ngọc Hà nghi hoặc mà hỏi thăm.

“Lãng phí thời gian và đạn dược. Con đường quá dài, phải xử lý quá nhiều thi thể, lượng công việc quá lớn. Ngươi nghĩ rằng nơi trú quân chúng ta có bao nhiêu người đây? Người sống sót có năng lực chiến đấu không cao hơn năm ngàn, binh sĩ tinh nhuệ không cao hơn một ngàn rưỡi người. Có thể lực lượng hoàn toàn lên vũ khí, cũng chỉ khoảng trên dưới một ngàn người. Dù sao các ngươi lập tức cũng muốn gia nhập rồi, những chuyện này nói cho các ngươi nghe không có sao. Về phần em rể ta và em gái nha. Thì càng không cần tránh hiềm nghi rồi.”

Ngô Thanh Báo thoải mái mà vừa nói vừa cười.

Nhưng mà lời nói này của hắn lại làm cho Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lập tức bốn mắt nhìn nhau, lực lượng vũ trang chỉ có ngàn người thôi sao?

Số lượng này so với như bọn họ tưởng tượng cũng hoàn toàn bất đồng nha!

Nhưng Thái Hòa lại âm thầm gật nhẹ đầu, trải qua phát triển

nửa năm, số người này coi như hợp lý.

Lúc trước nơi đóng quân quân đội tinh nhuệ kia tàn lưu lại, cho ăn bể bụng cũng chỉ chừng ba trăm người...

Đây vẫn là do kết quả khi đám bọn hắn ứng đối tỉnh táo, sách lược chính xác.

Những nơi khác, như là chỗ doanh trại Thái Hòa từng đi kia, bị chết chỉ thừa hạ một dị năng giả...

Cho dù nhân số ngày càng nhiều, nhưng số lượng trang bị vũ khí tóm lại vẫn có hạn đấy.

Không có lực sinh sản. Chỉ có thể dựa vào sưu tập, nhưng thành phố Biên Hòa chỉ là địa hạt cấp thành phố mà thôi, còn là một thành thị du lịch, có thể tìm được bao nhiêu vũ khí? Mà giáp giới với thành phố Biên Hòa, lại là thành thị tài nguyên phong phú. Cũng chỉ có Sài Thành rồi.

“Nói ra thử coi, dị năng của ngươi là cái gì? Nếu không muốn bại lộ mà nói... Ê, em gái tóc ngắn kia, làm phiền ngươi che lỗ tai.”

Ngô Thanh Báo không khách khí chút nào nói.

Hồ Ngọc Hà vốn là sững sờ, sau đó lập tức mặt mũi tràn đầy đỏ bừng.

“Thôi đi! Ai muốn biết chuyện của tên biến thái này!”

Sau khi nói thầm một tiếng, Hồ Ngọc Hà lập tức dùng sức che kín lỗ tai. Thậm chí vì tránh hiềm nghi, nàng còn đặc biệt vươn đầu ra ngoài cửa sổ.

Tiếng gió gào thét rót vào trong lỗ tai. Chung quy không còn có thể nghe được nữa rồi đúng không?

Cường Đô La do dự một chút, vừa định học bộ dạng Hồ Ngọc

Hà che lại lỗ tai, chợt nghe Thái Hòa nói ra: “Anh em, ngươi cũng đừng khách khí rồi.”

“Dị năng ta... Là hệ tinh thần thuần túy đấy.”

Thái Hòa đương nhiên sẽ không nói thật hoàn toàn. Ví dụ như bản chất dị năng của hắn, trên thực tế là hệ khống chế đấy...

“Như vậy ah, nói cách khác có năng lực dò xét cự ly thời gian ngắn rồi? Lực công kích yếu kém mà nói... Yên tâm đi, sẽ không để cho ngươi chiến đấu đấy. Đến lúc đó ngươi chỉ đường giúp ta là được.”

Ngô Thanh Báo nghĩ một lát. Nhún vai không sao cả, nói ra.

“Bộ dáng này thật đúng là khuyết thiếu độ tín nhiệm nha...”

Thái Hòa thở dài. Nghi hoặc mà hỏi thăm: “Ngươi không phải đi qua phòng thí nghiệm haysao? Như thế nào còn cần dẫn đường?”

Chương 721: Xe Không Thắng Không Phải Vì Xe Không Có Thắng

“Ha ha, ta là đi qua rồi, nhưng ta không có thật sự đi vào phòng thí nghiệm được không? Hơn nữa chỗ đó có giám sát, không có người dẫn đường mà nói, ta có thể là rất khó tránh tai mắt của người đấy. Đương nhiên, ngươi cũng có thể lựa chọn một loại phương thức khác giúp ta bận bịu.”

Còn có một phương pháp khác?

“Nếu biện pháp này không phiền toái mà nói...”

“Không phiền toái không phiền toái.” Ngô Thanh Báo quay đầu cười cười về phía Thái Hòa, “Ngươi ở thời điểm ta đi vào, hỗ trợ làm thịt nhân viên giám sát, thuận tiện đem đập phá máy tính giám sát là được rồi?”

“Không được sao, ta vẫn còn một kế hoạch khác.”

Thái Hòa bất đắc dĩ vỗ xuống cái trán. Biện pháp thứ hai nghe xong chính là tìm đường chết, nơi quan trọng của quân doanh Đại Bàng còn có thể thiếu Dị năng giả hay sao?

Nói không chừng hắn vừa ra tay bên này, đã có người nhận ra.

Hắn đi nơi trú quân là để lấy đồ, nhưng không phải là đi để bị người đuổi giết đấy.

“Ah ha ha ha, thật ra ngược lại là ta cảm thấy kế hoạch thứ hai càng thú vị đây này.” Ngô Thanh Báo hơi đáng tiếc nói, “Nhưng

em rể ngươi đã không chịu vậy thì thôi nha."

"Chẳng phải là ngươi để cho ta bảo hộ em gái của ngươi sao, vì sao đảo mắt lại muốn hại chết ta vậy!"

Thái Hòa siết chặt nắm đấm, hỏi.

Đã không có Vũ Linh ở trong hòa giải, dường như ở chung một mình với Ngô Thanh Báo, quả nhiên cảm thấy người này bất kỳ lúc nào nhìn qua đều rất thiếu đấm!

Ngô Thanh Báo lộ ra một nụ cười hết sức vô sỉ: "Em gái hoàn toàn chính xác chỉ có một thôi..., nhưng em rể còn có thể lại đổi người khác... Ui da! Em gái vì sao em đánh anh!"

"Thái Hòa, là đối tượng giao phối duy nhất của ta."

Ngô Thanh Vân mặt không cảm xúc nói.

Nàng há to miệng, dường như còn muốn nói ra lời nói uy hiếp gì, nhưng khôi phục những ký ức nhân loại kia, mà Thái Hòa tiến hành đủ loại giáo dục với nàng, lại trong tiềm thức ngăn cản lấy nàng làm như vậy.

Trong lúc nhất thời, ánh mắt của Ngô Thanh Vân trở nên xoắn xuýt lên.

Nhưng mà nụ cười trên mặt Ngô Thanh Báo cũng đã thu liễm rồi, hắn trầm mặc một lúc, sau đó chăm chú gật gật đầu: "Ta đang nói giỡn đấy, phải bảo vệ ngươi, đương nhiên cũng sẽ bảo toàn em rể..."

"Ngươi không cần phải bảo toàn, đừng bịp ta là được." Thái Hòa liếc mắt, lại hỏi, "Ta xem rất nhiều binh sĩ và người sống sót đều được đưa tới, hiện giờ phòng thủ trong quân doanh thành phố Biên Hòa, có phải đã thư giãn rất nhiều hay không?"

“Ừ, ngươi rất biết chọn lựa thời cơ nha, nếu như lúc trước, ta còn thật không dám cam đoan có thể thành công đâu. Nhưng lần này, ngươi theo ta nhau hợp tác mà nói, xác xuất thành công cao tới 80%!”

Ngô Thanh Báo hưng phấn mà đè lên loa về phía mấy con Zombies nhảy ra, nói ra.

Một con Zombie trong đó cũng đã vọt tới bên cạnh cửa sổ xe, ở trong tiếng thét chói tai Hồ Ngọc Hà bị Lê Bống chọc ngã ra rất nhanh.

“Còn 20% kia thất bại là sẽ xảy ra chuyện gì?” Thái Hòa lập tức hỏi.

Khóe miệng của Ngô Thanh Báo cũng lộ ra một chút nụ cười vui buồn thất thường nở: “Đến lúc đó ngươi sẽ biết. Tóm lại, không cần quá coi thường Đại Bàng.”

Không cần coi thường hay sao...

Thái Hòa nghĩ thầm chính mình thật đúng là không có coi thường qua Đại Bàng, nhưng mà phát triển trở thành quy mô trước mắt này, thực lực bọn họ tuyệt đối là rất mạnh.

Đối với nhân loại mà nói, sức chiến đấu của Zombie vẫn quá mạnh mẽ...

Cho dù là Dị năng giả, cũng không có khả năng tiêu diêu tự tại sinh hoạt ở trong đống xác chết.

Mặc dù là Thái Hòa và bạn gái của hắn, cũng từng giờ từng phút gặp phải đủ loại uy hiếp.

Cường Đô La nghe được không hiểu ra sao, nhưng mà hắn cũng không ngốc, chuyện chính mình không nên biết, hắn cũng sẽ không cố gắng đi hỏi thăm.

Hiện giờ hắn muốn gia nhập nơi trú quân rồi, còn suy nghĩ phải cố gắng như thế nào trở nên nổi bật cho thỏa đáng.

Nếu không thả ra khoác lác rồi, sau này lại sống giống hệt chó như lúc trước, hắn còn có mặt mũi gì gặp Thái Hòa đây này?

Hồ Ngọc Hà cũng đã bị gió thổi thổi sắp choáng váng, Thái Hòa tranh thủ thời gian ra dấu hiệu cho Lê Bống.

Nàng một tay kéo lấy Hồ Ngọc Hà trở về, cô nàng này lập tức kêu lớn một tiếng: "Ta không có nghe được cái gì!"

"Đã nghe được cũng không có ý nghĩa gì." Thái Hòa lại không sao cả nghĩ đến. Nàng chỉ là một cô gái thôi, cũng không dám đắc tội Ngô Thanh Báo, cũng không biết tình huống chân thật của Thái Hòa...

Ngược lại là cái mông của nàng, bị Thái Hòa lật qua lật lại thấy tới mấy lần...

Ngô Thanh Báo một đường bão táp, trên đường trừ đi một vài Zombie hung hãn không sợ chết xông lên mang đến một ít kinh hãi cho bọn hắn ra, cơ bản không có vấn đề quá lớn.

Một mình một chiếc xe chạy như bay trên đường, so với ưu thế đoàn xe cần phải lớn hơn.

Ngược lại là Cường Đô La nhân cơ hội luyện thoáng kỹ thuật bắn súng một chút, nhưng độ chính xác giống như thần lúc trước...

Ngược lại là ba người Lê Bống cực kỳ hưng phấn mà giúp nhau ngăn chặn zombie bò lên xe, giết chết số lượng Zombie tối đa, máu tươi rất nhanh cũng tung tóe đầy toàn bộ thân xe.

"Ta đột nhiên cảm giác thật có áp lực, không nghĩ tới em gái vậy mà mạnh như vậy..."

Ngô Thanh Báo đột nhiên chán chường đi nằm sấp phía trước một cái, đầu đập vào trên vô lăng, thanh lập kèn xe tức vang lên.

“Này! Mau tỉnh lại đi!”

“Em rể, không nghĩ tới ngươi quan tâm ta như vậy, ta rất cảm động...”

“Đánh rắm, ta là quan tâm chiếc xe này của ngươi, ngươi ngược lại nhìn đường đi nha!”

Thái Hòa mắng to. Dọc theo con đường này tinh thần lực của hắn cũng đã nhận được rèn luyện thật lớn, giờ phút này cái vòi chuẩn bị cứu vớt chiếc xe này!

Chương 722: Nhân Tính Thật Khó Hiểu

Thật ra đối với tình huống của Ngô Thanh Vân, Ngô Thanh Báo vẫn còn hơi để ý đấy.

Thỉnh thoảng Hắn thông qua kính chiếu hậu nhìn lên một cái, dường như muốn hỏi thăm chuyện gì đó.

Nhưng thái độ lãnh đạm của Ngô Thanh Vân, ở lúc này lại trở thành màu sắc tự vệ vô cùng tốt.

Chuyện giữa anh em bọn họ Thái Hòa cũng không rõ ràng lắm, nhưng mà thái độ Ngô Thanh Báo lại hơi quái dị.

Dường như hắn... Rất cẩn thận đối xử với Ngô Thanh Vân, giống như nhìn về phía một con búp bê bất kỳ lúc nào cũng có khả năng bị đánh vỡ.

“Nhìn dáng vẻ của hắn, quả nhiên đã từng trải qua chuyện gì rồi... Mặc kệ nó, chỉ cần không bại lộ là được.”

Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ.

Sau hơn bốn mươi phút đồng hồ, cuối cùng xe Jeep lao xuống cao tốc Thành phố Biên Hòa, đến rồi.

Với tư cách một thành thị du lịch dựa núi ngắm sông Đồng Nai, thành phố Biên Hòa hoàn cảnh nhìn qua hoàn toàn chính xác coi như không tệ.

Con đường vào thành là một cầu lớn kéo dài qua mặt sông hai bên có cây xanh bóng mát ven đường, xa xa có từng cây xăng bị bỏ

hoang đã lâu không người quét dọn.

So với Sài Thành khắp nơi Zombie, thành phố Biên Hòa cho người ta cảm giác muốn bình tĩnh hơn rất nhiều.

Vành đai cách ly Thành phố Biên Hòa, ở bên kia nội thành.

Nhưng mà hoàn cảnh thành phố Biên Hòa rất đặc thù, một nhánh sông chia ra một bên thì về Sài Thành, một bên nhánh sông khác lại chính là dẫn về phía Đồng Nai nhìn đi qua cảnh sông thật xanh thẳm tươi đẹp làm con người ta như quên hết đế thế giới đang đầy dẫy Zombies.

Hoàn cảnh như vậy, đối với người sống sót nhân loại mà nói, có lợi cũng có hại. Hệ số an toàn tăng lên, nhưng sưu tầm tài nguyên hạ thấp...

Nhưng có thể thành lập ra vành đai cách ly, địa hình đặc thù và hoàn cảnh cũng là một phần nguyên nhân rất lớn.

Theo như lời Ngô Thanh Báo, từ khi số lượng người sống sót ngày càng nhiều, trước mắt quân doanh Đại Bàng đã rất khó dựa vào dự trữ hiện hữu ở thành phố Biên Hòa nuôi sống nhiều người như vậy rồi.

Đạn dược có giảm không tăng, càng làm cho bọn hắn đau đầu không thôi.

Dưới loại tình huống này, mở rộng khu cách ly về phía Sài Thành, không thể nghi ngờ là con đường giải quyết vấn đề tốt nhất.

Cho nên phương diện quân doanh Đại Bàng, rất sớm đả thông con đường thành phố Biên Hòa đi thông Sài Thành. Đồng thời chậm rãi bắt đầu thanh lý đường cao tốc.

Những công trình này, tốn thời gian rất dài, thương vong cũng

rất thảm trọng.

Thời điểm ba tiểu đội thăm dò bị phái về phía Sài Thành, ánh mắt toàn bộ quân doanh Đại Bàng đều tập trung vào trên người bọn họ, chờ đợi bọn hắn mang về tin tức.

“Nói như vậy, đợi thời điểm gã đội trưởng Tom gì kia trở lại nơi trú quân, có lẽ Hòa Ca sẽ khiến rất nhiều thành viên nơi trú quân chú ý nha.”

Yuna đột nhiên nói khẽ với Ngô Thanh Vân và Lê Bống.

Thính giác của các nàng nhạy cảm hơn so với người thường rất nhiều, thanh âm kề tai nói nhỏ thấp đủ cho người bên ngoài hoàn toàn không nghe rõ.

Công thêm Yuna cố ý mở một đường nhỏ cửa sổ, tiếng gió lập tức che lại hoàn toàn nội dung nói chuyện giữa các nàng. Mặc dù Thái Hòa cũng không nghe thấy chút nào.

Ngô Thanh Vân lộ ra một tia phiền muộn vẻ mặt: “mặc dù không biết vì sao, nhưng ta cũng không muốn Thái Hòa cùng nhân loại đi được thân cận quá.”

Lê Bống há to miệng, do dự một lúc lâu, mới thốt ra một câu đến: “Ta... Ta cảm thấy được... Hòa Ca hắn... Vui vẻ là tốt rồi.”

“Lê Bống tỷ chung quy là như thế này. Nhưng mà ngược lại là ta đồng ý suy nghĩ của chị đại nha. Nhân loại mà nói, có người tốt có người xấu... Hoặc là nói. Lại không thấy người tốt thuần túy, cũng không có người xấu thuần túy mà. Hiện giờ suy nghĩ càng nhiều, ngược lại ta cảm thấy càng xoắn xuýt rồi. Có nhân tính cũng là thanh kiếm hai lưỡi mà...”

Yuna vừa nói, vừa nhìn phía ngoài cửa sổ.

Mà sau khi Ngô Thanh Vân và Lê Bống liếc mắt nhìn lẫn nhau,

đều không hẹn mà cùng lắc đầu.

“Kiếm hai lưỡi... Là... Là cái gì?”

“Đây là cảm xúc phức tạp của nhân loại hay sao? Không hiểu nổi đây này...”

“Đúng rồi, bởi vì mang theo các ngươi, cho nên chúng ta không thể đi bình thường lộ tuyến. Theo bên kia đi vòng qua a. nhưng mà, phải đi qua Zombie khu ah!”

Ngô Thanh Báo đột nhiên hưng phấn mà thổi một tiếng huýt sáo, nói ra.

“Ê, ngươi tốt xấu là một đội trưởng. Có lẽ có thể lừa dối đi qua đi?”

Thái Hòa lập tức đã có một chút dự cảm không ổn.

“Vậy sao? Ha ha ha ha, nhưng mà lối vào vẫn mãi đều có tổ tình báo trấn thủ, thẩm tra rất nghiêm khắc nha. Còn nữa...” Ngô Thanh Báo đột nhiên quay đầu lại, ánh mắt phức tạp liếc nhìn Thái Hòa.”Thực lực của ngươi rất mạnh nha? Cho ta nhìn xem a, như vậy may ra ta yên tâm giao em gái cho ngươi triệt để. Đây là với tư cách anh... Không. Với tư cách yêu cầu của người nhà.”

“Đã hiểu rồi...” Ánh mắt Thái Hòa ngưng tụ, sau đó gật nhẹ đầu, “Ngươi cmn chính là cố ý đấy!”

Việc đã đến nước này, cũng chỉ có thể dựa theo suy nghĩ của Ngô Thanh Báo đi làm.

Nhưng mà mặc dù hắn nhìn qua rất điên, nhưng chung quy không đến mức mang bọn người Thái Hòa vào trong tuyệt cảnh chắc chắn phải chết gì...

Chương 723: Ta Muốn Sinh Con

Nhưng mà thời điểm khi xe Jeep khai chạy lên một cái cầu lớn, Thái Hòa thiếu chút nữa không có cắn đầu lưỡi của mình!

Bên kia cầu, là Zombie rậm rạp chằng chịt!

Vượt qua cầu lớn, chính là Zombies khu thành phố Biên Hòa!

Zombie chưa có bị tiêu diệt, toàn bộ đều bị chạy tới bên kia, chiếm cứ một nửa diện tích thành phố Biên Hòa.

"Số này lượng... Đxrm tốt thổi phồng ah!"

Dù là ở Sài Thành, Thái Hòa cũng chưa từng gặp qua bầy Zombie dày đặc như thế...

"Ah! Tại sao phải có nhiều như vậy ah! Lại nói bọn nó đều gom lại cùng một chỗ, vì sao các ngươi không có phương pháp bắn phá xử lý hoặc là dùng quả bom nổ chết những quái vật này vậy?" Cường Đô La lộ ra sắc mặt cực kỳ hoảng sợ, không nhịn được hỏi.

Ngô Thanh Báo quay đầu lại nhìn hắn một cái, cười cười: "Có đơn giản như vậy sao? Ngươi đừng nhìn bọn nó hiện giờ cũng quấn chằng chịt vào nhau, nhưng những Zombies này chỉ là Zombie bình thường. Hơn nữa mặc dù là bọn hắn, sau khi thời gian dài liên hệ với chúng ta, cũng học được chống lại không chính diện với súng ống rồi. Năng lực học tập của Zombie thật sự rất đáng sợ, cho dù là bọn nó không có trí lực, nhưng bản năng lúc trước sẽ nhanh chóng khiến cho bọn nó xu lợi tránh hại. Nói trắng ra là, Zombie bình thường cái gọi là hung hãn không sợ chết, nhưng thật ra là dũng cảm của kẻ vô tri, thời điểm khi quần thể bắt đầu tử vong thật nhiều, đồng loại hy sinh cũng sẽ khiến bọn nó

học được tránh né tai hoạ. Đương nhiên, chỉ là tránh né, không phải sợ hãi. Zombie vẫn rất điên cuồng nhé...”

“Hơn nữa, nguy hiểm chính thức là những con Zombies cao cấp kia, đều nấp ở phía sau. Giải quyết... Nhìn qua số lượng này, phát hiện vấn đề gì không vậy?”

“Cái gì?” Hồ Ngọc Hà đã sợ đến toàn thân run rẩy rồi, giọng nói cũng đang phát run.

“Chính là vấn đề số lượng. Ta nghĩ, Zombie thành phố Biên Hòa, so với Sài Thành, lại có bất đồng nha. Chết đi rất nhiều Zombies, đã kích thích bọn nó... Sinh sôi nảy nở!” Ngô Thanh Báo mở trừng hai mắt quỷ dị.

Cho dù giọng điệu của hắn nghe rõ ràng cho thấy hưng phấn chiếm đa số, nhưng Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La vẫn bắt đầu rú thảm...rồi: “Sinh sôi nảy nở hay sao?!”

Bọn hắn nuốt một miếng nước bọt ngay trước mặt hắn. Zombie tiến hóa liên tục đã rất đáng sợ, vậy mà quái vật như vậy còn có năng lực sinh sôi nảy nở con cháu?!

Sinh sôi nảy nở hay sao? Thái Hòa cũng thoáng chốc ngồi ngay ngắn.

Hắn sớm đã biết Zombie đến tiêu chuẩn Lên Cấp, tiếp theo sẽ bắt đầu tìm đối tượng giao phối, đến Cấp Thủ Lĩnh, sẽ nhất định tìm đối tượng giao phối.

Nhưng... Có lẽ chính là vì Sài Thành quá lớn, Zombie quá nhiều, cho nên Thái Hòa chưa bao giờ chính thức thấy Zombie mới sinh ra đời.

Nhưng mà ở nơi này, ở thành phố Biên Hòa, vậy mà Zombie đã bắt đầu sinh sôi nảy nở rồi hả?!

Ngô Thanh Vân ở đằng sau cũng mạnh mẽ mở to hai mắt nhìn, trong miệng thì thào thì thầm: “Sinh ra... Con!”

Ngô Thanh Báo thật cao hứng đưa tới Ngô Thanh Vân hứng thú, hắn lập tức hưng phấn gật gật đầu: “Đúng vậy, chính là con cái. Quả thật năng lực thích ứng hoàn cảnh của Zombie quá trâu bò, hơn nữa dường như bọn hắn sẽ căn cứ hoàn cảnh biến hóa điều chỉnh tiến hóa của chính mình nha. Thời điểm thiếu đồng loại, bọn hắn cũng sẽ cố gắng bắt đầu sinh sôi nảy nở con cái, loại quái vật này cơ bản chính là phiên bản dị hình của nhân loại. nhưng mà, mặc dù bề ngoài Zombie trẻ con lại giống hệt với nhân loại, nhưng đã có biến hóa rất lớn, các ngươi chuẩn bị tâm lý thật tốt đi. Vận may tốt mà nói, trong chốc lát chúng ta có thể nhìn thấy. Đúng rồi, thuận tiện tuyên bố một cảnh báo màu đỏ.”

Ánh mắt của hắn đột nhiên trở nên quỷ dị, khóe miệng lộ ra một nụ cười ức chế không nổi: “Phải cẩn thận những đứa con nít Zombie nha!”

“Nói thì nói như thế , nhưng loại chuẩn bị tâm lý này đến cùng nên làm như thế nào đây!”

“Ta không có khả năng tưởng tượng, không có cách nào làm ra chuẩn bị gì, hu hu, ta muốn xuống xe nha!”

Nhưng mà giờ phút này Thái Hòa lại không có nghe bọn hắn nói chuyện tâm tình.

Người khác không biết, nhưng ở trong mắt Thái Hòa, lúc này đoàn ánh sáng tinh thần của Ngô Thanh Vân, lại gần như nhuộm toàn chiếc xe đều trở thành màu đỏ!

Dao động sóng tinh thần kịch liệt của Zombie Cấp Thủ Lĩnh, thậm chí làm cho những con Zombies bờ sông bên kia ngay lập tức kêu lên một tiếng gào rú!

“Wow, xem ra hương vị của ta ngửi được rất thơm a, ngươi xem bọn hắn nhiều hoan nghênh ta.”

Ngô Thanh Báo vươn tay ra, dùng sức quơ quơ về phía bờ bên kia: “Chào các ku!”

“Thôi đi, vậy mà khó ngửi muốn chết. Cỗ mùi vị này dưới sự nổi bật Hòa Ca thật giống như đống phân.”

“Đây là... Nói như vậy anh trai của chị đại thật sự không có vấn đề sao?”

“Hì hì. Ồ? Chị đại, chị làm sao vậy?”

Lúc này dường như Ngô Thanh Vân chính đang cố gắng khắc chế lấy cái gì. Khi Thái Hòa quay đầu nhìn về phía nàng, lập tức không nhịn được, rùng mình một cái.

Biểu lộ này, cùng với lúc Thái Hòa lần thứ nhất nhìn thấy Ngô Thanh Vân biến dị, giống như đúc!

Tràn đầy khát vọng... Như là gặp được đồ ăn ngon...

Chương 724: Chẳng Lẽ Người Dùng Nước Sông Này Để Uống

Phản ứng của Ngô Thanh Vân làm cho Thái Hòa ý thức được, hắn vẫn đánh giá thấp mức độ khát vọng của một Zombie Cấp Thủ Lĩnh với chuyện sinh sôi nảy nở con cái.

Nhưng mà dù sao nghĩ lại, Zombie nói chuyện cũng không có chuyện đang nói đùa. Ngô Thanh Vân luôn nói chuyện sinh con ở ngoài miệng, hoàn toàn chính là xuất phát từ bản năng cần thiết.

Nhưng mà hạt giống rơi xuống không ít, nhưng đều bị chết đuối trong đám virus. Thái Hòa đối với chuyện này cũng tâm ý dần dần hơi nguội lạnh.

Với hắn mà nói, có các nàng, cũng đã đủ rồi.

Không có con cái đương nhiên thật đáng tiếc, nhưng mà không cần phải cưỡng cầu.

Nhưng lúc này nhìn thấy sắc mặt của Ngô Thanh Vân như vậy, phát giác được sóng tinh thần của nàng dao động cực kỳ kịch liệt, Thái Hòa mới cảm giác rung động trong lòng.

Đúng vậy nhà... Cái gọi là không cần cưỡng cầu, chỉ là suy nghĩ của một mình hắn!

Mặc dù Ngô Thanh Vân là Zombie, nhưng nàng cũng có nhu cầu của mình.

Có lẽ sau này, Yuna và Lê Bống cũng sẽ xuất hiện loại tình huống này, đến lúc đó chẳng lẽ chính mình còn có thể tiếp tục bỏ qua nữa hay sao?

“Đã như vầy, hy vọng có thể ở thành phố Biên Hòa tìm được tin tức có liên quan tới phương diện này nha!” Thái Hòa vừa nghĩ, vừa nở một nụ cười về phía Ngô Thanh Vân.

Chứng kiến nét mặt của hắn, ánh mắt hơi có vẻ cuồng bạo của Ngô Thanh Vân lập tức chậm rãi khôi phục bình thường, hoạt động tinh thần cũng gần như bình tĩnh.

Chỉ một chút biến hóa khác thường này, những người khác không có chú ý tới.

Chính giữa cầu lớn bị tạc gãy triệt để, xe Jeep không thể chạy qua được.

Vừa chạy lên trên cầu, Ngô Thanh Báo cũng đem dẫm chân ga vào đáy một cái, sau đó trong tiếng kêu gào thê thảm của Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đạp xuống phanh mạnh mẽ.

“Cmn, thiếu chút nữa cho rằng sẽ trực tiếp vọt vào trong nước rồi!”

Cường Đô La vỗ ngực cho mình an ủi, trong nháy mắt mới vừa rồi, trái tim của hắn nhảy lên thật kịch liệt, suýt nữa trực tiếp lên đỉnh.

“Còn tưởng rằng muốn chết rồi...” Hồ Ngọc Hà lập tức luống cuống tay chân đẩy ra cửa xe, “Ọe” một tiếng ói ra.

Sắc mặt Thái Hòa trắng bệch trừng mắt tới Ngô Thanh Báo, khó khăn mới khắc chế xúc động xông đi lên bóp chết hắn.

Cùng đi chung với tên điên này. Cơ bản là đùa không phải kích thích, là kích mạng!

Nhưng mà ngược lại là các nàng Lê Bống biểu hiện thật hứng thú, mà ngay cả Ca Cao cũng lộ ra vẻ hưng phấn.

Ngoại trừ giết chóc và máu me, cùng với đùa bỡn nhân loại ra, dường như các nàng lại khai quật ra một loại phương thức giải trí mới.

“Ah ha ha ha, kích thích a? Kỹ thuật lái xe tiêu sái giống như ta vậy, người bình thường cơ bản không thể hiểu được.”

Ngô Thanh Báo nhảy xuống xe, ôm ra một chuỗi pháo từ trong rương phía sau.

Loại pháo này trải qua gia công, kíp nổ đặc biệt dài.

“Phải kiềm chế những quái vật này ở đây. Bằng không thì chúng ta bị gây khó dễ đấy.”

Ngô Thanh Báo vừa giải thích, vừa bắt đầu trải pháo.

Cả cái cầu có chiều dài chừng hơn 130m, bộ phận đứt gãy chính giữa chỉ có khoảng trên dưới 50 mét.

Đối diện trên cầu gãy, lúc này Zombies đã rậm rạp chằng chịt chật ních. Bọn nó liên tục mà gào thét, huơ múa cánh tay sắt dính đầy vết máu.

Trên khuôn mặt vặn vẹo. Màu đỏ tươi con mắt, nhìn qua tràn đầy cuồng bạo khí tức, làm cho người trong lòng run sợ.

Một ít Zombie cầm lấy lan can sắt bên kia cầu, móng tay cứng rắn liên tục mà cào lấy, phát ra âm thanh “Ken két” chói tai.

Khoảng cách gần như thế, quay mắt về phía nhiều Zombies như vậy, các nàng Lê Bống đương nhiên là sắc mặt như thường. Thái Hòa cũng coi như trấn tĩnh, nhưng sắc mặt Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lại trắng bệch, hai chân như nhũn ra.

Nếu không phải mới vừa rồi nhận thức một trận giữa đường ranh sinh tử, đoán chừng bọn hắn sẽ biểu hiện còn sợ hơn.

“Kỹ thuật lái xe” của Ngô Thanh Báo. Ngược lại là làm ra tác dụng luyện gan.

“Vừa rồi ta cảm giác mình say xe, hiện giờ ta phát hiện mình hơi hôn mê Zombies... Làm ơn cho phép ta tiến vào trong xe trốn thoáng một cái...”

Cường Đô La run rẩy rút về trong xe, Hồ Ngọc Hà kiên trì nhìn một cái, cuối cùng không nhịn được thét lên một tiếng. Cũng tranh thủ thời gian nhảy vào trong xe, cúi đầu không dám nhìn nữa.

Thái Hòa đứng ở bên kia cầu. Như đang suy nghĩ gì, nhìn xem bờ bên kia những con Zombies giương nanh múa vuốt này.

Vì sao... Cảm giác, cảm thấy có cái gì không đúng đây này...

“Ồ, đúng rồi!”

Thái Hòa đột nhiên kinh ngạc kêu lên: “Bọn nó... Hoàn toàn không giống với những con Zombies mà ta đã nhìn thấy!”

Khoảng cách 50 mét, mặc dù là Zombie cao cấp cũng không có khả năng nhảy qua được.

Ở dưới nước sông rất sâu, cũng tương đối chảy xiết.

Nhưng những viên pháo này đối với Zombie mà nói, không có khả năng trở thành chướng ngại nào!

Dùng kinh nghiệm của Thái Hòa, nhìn thấy có người ở bờ bên kia, bọn nó tuyệt đối sẽ điên cuồng mà nhào tới phía bên này!

Nhưng mà sự thật là, bọn hắn ở nơi này đứng chừng hai ba phút, những con Zombies kia mặc dù biểu hiện điên cuồng, nhưng không có một con muốn nhảy qua đến công kích đấy!

Chương 725: Bờ Mông Của Ngươi Không Cảm Thấy Đau Xót Hay Sao

“Khặc khặc, ta đã nói rồi, bọn hắn rất có thể thích ứng hoàn cảnh đấy. Những con Zombies này đã có kinh nghiệm, sẽ không dễ dàng làm loại hoạt động tập thể nhảy cầu này đấy. Nhưng mà những con Zombies này đã từng chết qua trong nước.”

Ngô Thanh Báo lúc này đã đem pháo trải xong rồi, phủi tay nói ra.

“May mà ta chưa bao giờ trực tiếp dùng nước sông để uống qua, thậm chí không có lấy nước sông rửa mặt gì đấy...”

Thái Hòa vừa dứt lời, phương hướng xe Jeep lại truyền tới âm thanh hai người nôn mửa kịch liệt.

“Chẳng lẽ các ngươi đã uống qua rồi hay sao? Đây không phải là tìm đường chết sao?” Thái Hòa tò mò hỏi.

Cường Đô La gian nan giơ tay lên, dùng sức lắc lắc.

“Dùng để rửa tay? Đánh răng?” Ngô Thanh Báo cũng hết sức cảm thấy hứng thú xen vào một câu.

“Ọe!”

Hắn vừa hỏi như vậy, Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lập tức ọe ra càng lợi hại hơn rồi.

“Ặc... Cảm thấy đồng tình Đối với các ngươi. Nhưng mà Ngô

Thanh Báo, cho dù bọn hắn không nhảy, chúng ta lại từ nơi nào qua sông đây này?" Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, hỏi.

"Ở trên có cái đập chứa nước nhỏ, đi qua từ trên đập là được. Nhưng mà nếu không kiềm chế bọn nó ở nơi này, những Zombie này sẽ cùng theo chúng ta di động về phía trước."

Ngô Thanh Báo nói ra.

Hắn là người rất quen thuộc nơi này, mặc dù trong lòng Thái Hòa có nghi vấn, nhưng mà không nói thêm gì nữa.

Sau khi xe Jeep quay đầu chạy xuống cầu lớn, Ngô Thanh Báo mới vỗ tay phát ra tiếng.

Thái Hòa chú ý tới một chút ánh lửa sáng lên ở trên cầu một cái, chắc là kíp nổ bị đốt lên.

"Chúng ta chỉ có thời gian năm phút đồng hồ thôi, ngồi vững vàng rồi!"

Khi tiếng pháo nổ vang đầu tiên, Ngô Thanh Báo lập tức đã bắt đầu lên ga bão táp.

Xe Jeep dọc theo bờ sông hoang vu đi chạy như bay phía trước, không bao lâu cũng đã trông thấy một cái đập chứa nước nho nhỏ.

Ngược lại là đập nước ở đây không có bị nổ sập, nhưng cầu kết bắt qua sông lại bị nổ gãy đi, nhưng mà khe hở cũng không lớn lắm, cũng chỉ khoảng hơn mười mét.

"Cầu treo hay sao?"

Lần thứ nhất Thái Hòa chứng kiến còn có xếp đặt thiết kế cổ xưa như vậy, dường như cái chủng loại sông đào bảo vệ thành thời cổ đại.

Nhưng mà cái cầu trước mặt lại tương đối đơn sơ, thoạt nhìn lung lay sắp đổ, bộ dạng rất không an toàn.

“Đương nhiên là có rồi, trước kia suy nghĩ của chúng ta khá lạc quan, cho rằng có cơ hội không cần thiết hao tổn quá nhiều đạn dược và binh lực, có thể tiêu diệt những con Zombies này hoàn toàn. Nhưng sự thật là, chỉ là ngăn lại bọn hắn cũng đã tương đối tốn sức rồi, cái cầu treo này hoàn toàn không có tạo ra công dụng gì. Đừng nói thu phục đất đai bị mất rồi, tất cả mọi người hận không thể vĩnh viễn không muốn lại buông cầu treo xuống mới tốt.”

Giọng điệu của Ngô Thanh Báo hơi có một chút trào phúng, cười nói.

“Nhưng mà... Ta nhớ được, ở bên kia còn có mấy thị trấn mà? Hơn nữa, đây không phải là đường lên núi hay sao? Nhiều huyện lớn dân cư đông đúc đều ở bên trong...” Hồ Ngọc Hà đột nhiên chen miệng nói.

Nàng vừa mới hỏi xong, lại phảng phất nghĩ tới điều gì vậy, mạnh mẽ mở to hai mắt nhìn, đưa tay bịt miệng lại.

“Chẳng lẽ các ngươi...”

Nhìn thấy sắc mặt kinh hãi của nàng, trong nháy mắt biểu lộ của Ngô Thanh Báo lại đứng đắn khó thấy được: “Nếu như ngươi là người quyết định, ngươi chọn bảo toàn đại đa số người, hay vẫn là vì một ít người sống sót có khả năng tồn tại, cũng có khả năng tất cả đều chết sạch sẽ, đặt đại đa số người vào trong nguy hiểm đây này?”

“Ta...” Hồ Ngọc Hà sửng sốt một chút.

Vấn đề này đối với một người con gái bình thường mà nói, dường như quá nặng nề...

Cường Đô La lại vào lúc này hít một hơi thật dài, nói ra: "Đương nhiên là đa số người. Người quyết định đưa ra quyết định, chưa chắc đều là phù hợp đạo nghĩa đấy, nhưng nhất định là chính xác nhất đấy."

Ngô Thanh Báo liếc nhìn Cường Đô La ngoài ý muốn, sau đó nở một nụ cười: "Ừ, nói không sai."

Sau khi buông cầu treo xuống, Ngô Thanh Báo lái xe vọt tới một mạch, sau đó lại một mình quay trở lại kéo đi lên cầu treo.

Lúc đầu Thái Hòa cho rằng dị năng của hắn chỉ có thể dùng để công kích, nhưng không nghĩ tới Ngô Thanh Báo khai phá về mặt dị năng, cũng đã đến một mức độ luyện tập khổ công đấy.

Khoảng cách hơn mười thước, vậy mà hắn sau khi đang chạy lấy đà một khoảng cách, lại không chút do dự nhảy lên mạnh mẽ về phía mặt sông.

Sau bờ mông đột nhiên lao ra một đoàn ngọn lửa, lại để cho cả người hắn lập tức hóa thân thành hỏa tiễn, một tiếng "Thình thịch" đập vào sau xe Jeep.

Động tĩnh này dọa mọi người trong xe nhảy dựng, đợi lúc trên mặt Ngô Thanh Báo nở nụ cười ngồi trên xe, lại phát hiện Thái Hòa dùng ánh mắt khác thường nhìn về phía hắn.

"Làm sao vậy? Có phải vẫn không cảm thấy phong cách vừa rồi của ta đặc biệt đẹp trai đúng không? Không cần sùng bái anh mày..."

Ngô Thanh Báo đắc ý vuốt tóc một cái, hỏi.

"Không có... Ta cũng chỉ muốn hỏi, lỗ đ*t của ngươi... Có khỏe không?" Giọng điệu Thái Hòa cổ quái mà hỏi thăm.

Khi Ngô Thanh Báo vừa lên xe, nhưng hắn đã trông thấy rõ

ràng, quần vị Dị năng giả này đã bị đốt thủng rồi.

Nhưng bên trong hắn còn ăn mặc một cái quần da, mặc dù không có nguy hiểm lộ ra ngoài, nhưng nhìn qua cảm giác cũng là tương đối buồn cười đấy...

Chương 726: Phân Công Phòng Ngự

Thanh âm pháo nổ rền vang cách vài giây sẽ truyền đến một lần, đủ để thu hút những con Zombies kia chú ý.

Đợi lúc xe Jeep chạy đến bờ bên kia, trái tim mọi người cũng đã chạy lên tới cổ họng.

Mức độ dày đặc của Zombies ở đây quả thật là khó có thể tưởng tượng, mặc dù số lượng khẳng tổng thể định còn xa không bằng Sài Thành, nhưng không gánh được bọn nó đều chen chúc lại với nhau cùng một chỗ nha!

Nhìn qua biểu hiện của Thái Hòa ra coi như bình tĩnh, nhưng biểu lộ của Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà thì lại cực kỳ khó coi.

Nhất là Hồ Ngọc Hà, lúc này thật sự là hối hận đến nỗi ruột trong bụng xanh lè rồi.

Nếu như không phải nhất thời xúc động ở lại, cũng không trở thành bị nhìn bờ mông, lại bị lôi kéo tới loại loại vực này chịu chết...

Thật ra Hồ Ngọc Hà thật không có lên tiếng càn quấy, chỉ là dưới khủng hoảng cực độ, nàng thật sự cảm thấy uất ức!

Lúc này đúng là giờ phút mấu chốt, mặc dù Thái Hòa nghe thấy được Hồ Ngọc Hà khắc chế không được khóc lên tiếng nức nở, nhưng cơ bản không rảnh phản ứng nàng.

Mà ngay cả Cường Đô La cũng chỉ là nhìn nàng một cái, thấp giọng nói ra: “Tỉnh táo một chút, có Thái Hòa ở đây, không có

chuyện gì đâu.”

Đúng vậy nha... Cho dù trong nội tâm vẫn mãi mắng hắn biến thái, nhưng xem ra lúc này người có thể dựa vào, cũng chỉ có mình hắn rồi...

“Vị trí ở đây hơi thấp một chút, cộng thêm sau này vẫn mãi không có người sử dụng qua cái cầu treo này, cho nên xung quanh không có tụ tập Zombies.”

Xe Jeep bẻ cua mạnh một cái, bò lên trên một con đường lớn, giọng điệu Ngô Thanh Báo thoải mái mà nói ra: “Nhưng mà con đường kế tiếp chúng ta phải đi, lại có khá nhiều Zombie đây này. Ừ... Đại khái hai phút, chúng ta sẽ cùng rất nhiều anh em Zombies chị gái Zombies gặp mặt đó! Kính mong các vị chờ một chút nha!”

“Ai thèm mong tụi nó!” Hồ Ngọc Hà phát điên kêu lớn một tiếng.

“Cô bé à, duỗi súng ra ngoài cửa sổ, thời điểm trong chốc lát xuất hiện Zombie cũng phải xạ kích liên tục đó, đừng cho bọn nó tới gần, loại tình huống vật lộn này rất nguy hiểm đấy. Yuna, cửa sổ bên kia thì giao cho ngươi rồi. Còn bên phía Chị đại mà nói. Thì phụ trách ở thời điểm tình huống căng thẳng trợ giúp một chút nha.”

Thái Hòa trầm ngâm một chút, nhanh chóng đưa ra an bài: “Về phần ta mà nói..., ta từ cửa sổ trần đứng đi ra, chính diện giết Zombie, toàn bộ giao cho ta là được rồi.”

Lê Bống lo lắng vươn tay ra, khều khều Thái Hòa.

Mặc dù nàng không nói chuyện, nhưng cặp kia mắt to muốn biểu hiện tình cảm đã truyền đạt cho Thái Hòa rồi.

“Yên tâm đi, phương diện tiêu hao tinh thần lực, ta đã có chuẩn bị.” Thái Hòa mỉm cười. Gật đầu nói ra.

Hắn đang nói chuẩn bị đấy, là trong ba lô còn lại một lọ máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc. Sau khi trải qua pha loãng, thứ này chính là liều nước tăng lực khôi phục tốt nhất.

Nhưng mà loại vật này đối với Thái Hòa mà nói xem như hàng quý giá, dưới tình huống có thể không dùng, hắn cũng cố gắng hết sức tiết kiệm. Nhưng hiện giờ cũng không cần biết nhiều như vậy.

“Chúng ta thì sao đây?” Cường Đô La lập tức vội vàng hỏi.

Thái Hòa vốn định nói các ngươi không thêm phiền là được rồi. Nhưng lời nói đến bên miệng, hắn vẫn sửa lại cách nói một chút: “Ngô Thanh Báo không phải nói chỗ ngồi đằng sau còn có súng hay sao? Lấy ra, để cho Lê Bống giúp các ngươi lên đạn đi. nhưng mà họng súng, vẫn phải chỉa ra ngoài cửa sổ. Có thời điểm Zombie tới gần, không được nổ súng là được.”

“Ừ!” Cường Đô La lập tức gật nhẹ đầu.

Đương nhiên Hắn nhìn ra được Thái Hòa chỉ là vì không cho hắn tỏ ra quá vô dụng mà thôi, trên thực tế cũng không có trông cậy vào hắn bắn chết bao nhiêu Zombies.

Nhưng càng như vậy. Cường Đô La lại càng cảm thấy nhiệt tình! “Ta cũng không tin bắn búa xua còn không bắn chết một hai con Zombies, chung quy không thể so sánh sức lực còn kém Lê Bống, có lẽ nàng cũng không có điều kiện tiến hành qua huấn luyện gì mới đúng, tối đa cho dù có cũng chỉ tiếp xúc qua súng ống mà thôi...”

Mặc dù so sánh với một cô gái thì hơi sỉ nhục. Nhưng lúc này Cường Đô La cũng chỉ có thể cổ vũ chính mình như vậy rồi.

“Ta an bài như vậy, ngươi không có vấn đề sao?” Thái Hòa quay đầu hỏi Ngô Thanh Báo nói.

“Rất không tồi! Như vậy ta thì sao? Cũng đưa ra an bài với ta

mới được chứ. Nói thật, ngươi có thể ứng đối tỉnh táo như vậy, đã để ta hơi hiểu được với ngươi.” Ngô Thanh Báo vừa cười vừa nói.

“Lái xe cho tốt đi cha nội. Không được dừng lại giữa đường. Một khi dừng lại, sẽ xuất hiện loại hậu quả gì. Cũng không cần ta nhiều lời đâu. Ngoài ra, cửa sổ của ngươi, ngươi còn có thể giữ vững vị trí sao?”

Sau khi Thái Hòa nói xong, lập tức hít sâu một hơi, từ mở cửa mui xe chui ra ngoài.

Gió cuồn cuộn thổi tới trước mặt, làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác suy nghĩ thanh tỉnh rất nhiều.

Hai bên con đường đều là nhà trệt thấp bé, rất xa, hắn đã có thể nhìn qua thấy đại lộ phía trước rồi.

Bóng dáng Zombie, cũng đã có thể thấy được mờ mờ rồi.

Chương 727: Cái Vòi Tinh Thần Tiến Hóa

Dựa vào trên cửa sổ mui xe, động tác của hắn người khác cũng không nhìn tới. Trước hết Thái Hòa ngậm một ngụm nước tăng lực Zombie dị biến ở trong miệng, sau đó vẻ mặt nặng nề nhìn về phía phía trước.

Dùng tốc độ lái xe của Ngô Thanh Báo, gần như ở trong chớp mắt, xe Jeep cũng đã xông lên đại lộ!

"Rống!"

Mấy con Zombies bị đánh bay trước mặt, nhưng hơn 10 con Zombies ở chung quanh cũng đã điên cuồng mà chụp đi lên một cái.

Tiếng súng lập tức vang lên, trong lúc nhất thời chỉ nhìn thấy máu tươi phún ra khắp nơi.

Nhưng mà giống như Ngô Thanh Báo đã nói, Zombies trong thành phố Biên Hòa, so với Zombies Sài Thành mà nói, phương diện né tránh viên đạn càng có kinh nghiệm!

Chỉ cần trông thấy họng súng chĩa về phía bọn hắn, những Zombie này cũng sẽ lập tức tăng lên tốc độ, hoặc là nhảy lấy đà thật cao.

Cường Đô La liên tục bắn bảy tám phát, sửng sốt một phát đạn cũng không thể trúng mục tiêu.

Ngược lại là động tác xạ kích của Lê Bống vừa nhanh vừa chuẩn, hơn nữa dường như nàng có thể đoán được động tác bước

tiếp theo của những Zombies này vậy, thường thường Zombies vừa làm ra tư thế lẩn tránh, viên đạn cũng vừa vặn đến rồi.

Chuyện này cũng khó trách, chính nàng là Zombie...

Nhưng với tư cách quần chúng vây xem không rõ chân tướng, Ngô Thanh Báo và Cường Đô La thì lại hoàn toàn bị kỹ thuật bắn chính xác của Lê Bống làm sáng mắt.

Nhất là Cường Đô La, lúc mới lúc đầu hắn đã quen biết Lê Bống rồi, mặc dù tính cách hiện giờ của Lê Bống khác nhau so với lúc trước rất lớn, hắn cũng biết ở trên người Lê Bống xuất hiện rất nhiều biến hóa...

Nhưng loại lập tức biến thân trở thành tay súng thiện xạ này, với hắn mà nói vẫn quá khó tin một chút nha!

"Thật là lợi hại..."

Đầu óc Cường Đô La đã hoàn toàn không kịp thời rồi, quan niệm hai ngày nay của hắn bị phá vỡ thật quá nhiều quá nhanh rồi!

Nhưng mà kết quả này, Thái Hòa lại đã sớm tính toán được.

Thời điểm lúc trước chơi tên nỏ, Thái Hòa cũng đã phát hiện, Lê Bống có thiên phú phương diện nhắm bắn này.

Chỉ có điều là một nữ Zombie, trời sinh nàng thích cận chiến mà thôi. Thật không biết tình huống này sau khi nàng tăng trưởng lên, sẽ xuất hiện một ít biến hóa nào hay không. Những con Zombies bị xe Jeep đụng bay còn chưa tắt thở, rất nhanh lại chụp đi lên một cái, bám vào trên đầu xe, ra sức bò lên phía trước.

Tính cả mấy con bò lên lúc trước, đã có năm sáu con Zombies treo trên xe rồi.

Một ít Zombies nhảy lên mạnh mẽ, sau đó đạp ở trên lan can ven đường một cái, rồi từ trên cao nhào xuống dưới về phía Thái Hòa. Nhưng dưới tốc độ xe của Ngô Thanh Báo, những Zombies này đều bị vồ ếch chụp hụt, ngã nặng nề trên mặt đất.

"Thái Hòa, đến lượt ngươi rồi!" Ngô Thanh Báo rống to một tiếng, đồng thời phát ra một tiếng tiếng kêu hưng phấn, đạp ga mạnh mẽ tăng tốc lên nhanh nhất!

Đã Thanh Vân lựa chọn theo người đàn ông này, như vậy hắn cũng phải tạm thời tin tưởng Thái Hòa thôi!

Một con Zombie đã bắt được cần gạt nước, sau đó nhảy lên mạnh mẽ phía trước, "Thình thịch" thoáng một cái đâm vào trên kính chắn gió của xe.

Chỉ cách một lớp thủy tinh với con Zombie nguy hiểm này, thậm chí ngay cả Hồ Ngọc Hà ở sau lưng cũng kêu lên ra tiếng thét chói tai nhưng trên mặt Ngô Thanh Báo lại nở nụ cười như trước.

Không cần chạy trốn, bất luận lại đối mặt bao nhiêu Zombies, hắn cũng sẽ không lại chạy trốn...

Cô gái lúc trước kia không được hắn tín nhiệm, lại cứu được hắn không chút do dự. Hiện giờ người đàn ông nơi này được hắn tín nhiệm lấy, sẽ để cho hắn thất vọng sao?

"Thình thịch!"

Lúc Con Zombie này va chạm lần thứ hai, lại đột nhiên bị một vật vô hình gì đó đánh trúng vào, lăng không bay lên.

Đợi lúc nó rơi xuống, vừa lúc bị xe Jeep bị đâm cho máu thịt bầy nhầy.

Những con Zombies khác không thể đứng vững, đều bị lực xông tới hất tung xuống dưới đất.

Một chỉ con trong đó còn đang nắm đầu tấm chắn xe, nhưng rất nhanh hai chân đã bị bánh xe cán nát, nửa thân thể đều đang ma sát kịch liệt với mặt đường trở nên máu thịt bầy nhầy, ruột chảy đầy đất.

Cái vòi tinh thần hóa thành thực chất, cùng với năng lực điều khiển con rối kết hợp lại, làm cho Thái Hòa lập tức đã trở thành sức chiến đấu mạnh nhất.

Không chỉ Zombies trên xe, từng con đều bị dọn dẹp sạch sẽ một cách quỷ dị, mà ngay cả những con Zombies khác nhào tới cũng cơ bản đều bị giải quyết.

Hơn nữa so với phương pháp công kích chưa hẳn trí mạng của các nàng Lê Bống, Thái Hòa lập tức hoàn toàn thể hiện ra phong thái cuồng ma head shot.

Mỗi một con Zombie bị hắn giải quyết, trên đầu đều có một cái lỗ nhỏ!

Từng có kinh nghiệm giao thủ với Nữ Hoàng Bạch Tuộc, Thái Hòa hôm nay cái vòi ở trong lúc chiến đấu, đang phát triển theo phương hướng càng ngày càng mỏng.

Bởi như vậy, khi sức mạnh tinh thần lực giống hệt nhau, lại có thể đồng thời công kích được càng nhiều Zombies hơn nữa.

Nhưng bất đồng chính là, tất cả cái vòi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc đều chính thức hóa thành công kích vật lý thực chất, chính là tiêu hao thể lực.

Mà Thái Hòa thì lại thuần túy là năng lượng tinh thần, mặc dù sau khi hóa thành thực chất, có thể tạo thành cho đối phương bao nhiêu tổn thương, vẫn do suy nghĩ của hắn tiến hành khống chế đấy.

Nhanh hơn, nhiều hơn, càng dùng ít sức hơn!

Chương 728: Đang Nói Đùa Sao

Khi xe Jeep tăng tốc lên trên đường lớn, Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La đều đã từng hy vọng rõ ràng, Ngô Thanh Báo là ăn nói lung tung đấy...

Nhưng sự thật chứng minh, hắn nói... Đều thật sự!

Trên đường đi Zombie giống như sóng biển cuồn cuộn, thật vất vả chặn một lớp, lại có càng nhiều từ trong tất cả những nơi hẻo lánh xuất hiện.

Thái Hòa tinh thần lực sẽ tiêu hao cực kỳ nhanh, nếu không có máu tươi Nữ Hoàng Bạch Tuộc cống hiến ra, hắn cũng đã sớm chống không đỡ được nữa.

Viên đạn của Lê Bống và Cường Đô La cũng đã bắn hụt hoàn toàn, chỉ còn lại có hơn 10 trái lựu đạn.

Ném về phía Zombies dày đặc nhất, sau khi ánh lửa hiện lên, vô số tay cụt chân gãy cũng bay ra.

Phụ trách ném lựu đạn chính là Ca Cao, mặc dù ký sinh thể của nàng không có mạnh như các nàng Lê Bống, nhưng bản thể lại có khứu giác rất mạnh và sức phán đoán nhạy cảm.

Gần như không cần phải dùng mắt thường đi phán đoán, chỉ cần dựa vào ngửi mùi vị, nàng có thể đoán được số lượng Zombie ở đâu nhiều nhất, hơn nữa vừa ném một cái là chính xác không sai lệch đi đâu.

Không có nghĩ đến thiếu nữ hầu gái này trước giờ nhìn như không có tác dụng gì, vậy mà có thể ngay trong lúc này phát huy

tác dụng lớn , Cường Đô La cảm giác tròng mắt của mình lại trừng mà nói, tựu thật sự rơi ra ngoài rồi...

Sau khi gặp nhau với Thái Hòa, hắn cảm nhận được kinh ngạc và kinh hãi cũng sắp thót hết cả tim rồi, hơn nữa là một chuyện tiếp một chuyện, trái tim của hắn liên tục khiêu chiến sức chịu đựng cực hạn.

“A vù vù! Quá sung sướng! Ha ha ha ha ha! Thanh Vân, em rể thật sự rất lợi hại nha!”

Ngô Thanh Báo bấm còi mạnh mẽ, kêu lên tiếng kêu cực kỳ hưng phấn.

Nhưng mà Thái Hòa cũng đã phát giác được, mặc dù biểu hiện của hắn xem ra rất điên cuồng, nhưng đến giờ phút mấu chốt, lại chung quy có thể đưa ra phán đoán tương đối tỉnh táo.

Nếu như không phải vì hắn mấy lần đột nhiên thay đổi vứt bỏ một phần Zombie mà nói, áp lực của Thái Hòa nhất định sẽ so với hiện giờ càng lớn. Hơn nữa đi đua xe ở trong vô số Zombie, không có năng lực thần kinh dũng mãnh và phán đoán chuẩn xác, là không thể nào làm được đấy.

“Vù vù... Có Ngô Thanh Báo phối hợp, ta gần như có thể không hề cố kỵ hoàn toàn tập trung lực chú ý trên người Zombies ở phía trước. Cho nên lần chiến đấu này, với ta mà nói cũng là cơ hội rèn luyện vô cùng tốt.”

Thái Hòa thở ra một hơi thật dài, hơi kích động nghĩ đến.

Tinh thần lực của hắn mấy lần thấy đáy, nhưng lại rất nhanh đã nhận được bổ sung, ở trong quá trình này, Thái Hòa lại cảm giác sức mạnh tinh thần lực của hắn dường như nhận lấy một ít kích thích, đã có manh mối tăng trưởng.

Thái Hòa đã nghiên cứu ra một ít phương pháp sử dụng tinh

thần lực mới, nhưng trở ngại lớn nhất bày ở trước mặt, chính là sức mạnh tinh thần lực không đủ.

Nhưng mà loại vật như tinh thần lực này. Không phải tùy tùy tiện tiện có thể đạt được tăng trưởng lên đấy.

Dị năng giả tiến hóa, nhưng không trực tiếp và tiện lợi giống như Zombie vậy.

Zombie có thể thôn phệ đồng loại, Dị năng giả có thể thôn phệ cái gì? Chẳng lẽ lại cũng đi cắn Dị năng giả khác hay sao?

Cho nên mỗi một lần cơ hội tăng trưởng, đối với Thái Hòa mà nói đều cực kỳ quý giá đấy.

Xe Jeep đâm tới mạnh mẽ ở trong đường đi, vứt bỏ thi thể Zombie dọc theo con đường.

Thái Hòa chú ý tới. Con đường Ngô Thanh Báo lựa chọn tất cả đều là con đường ít xe cộ.

Mặc dù bị ngăn chặn phía trước, hắn cũng có thể nghĩ cách nghĩ cách đi vòng qua, không đến mức để cho mọi người bị vây khốn ở nơi này.

“Biết không? Vận may của các ngươi thật sự thật tốt quá! Trong khoảng thời gian này, đúng là một khoảng thời gian con Zombie mạnh nhất kia không hoạt động, bởi vì bị thương, cho nên chúng ta đều suy đoán có khả năng hắn đã trốn đi rồi!”

Ngô Thanh Báo đột nhiên kêu lớn một tiếng, nói ra.

Zombie mạnh nhất?

Đúng rồi. Nhiều Zombie đều bị vây ở một khu vực nhỏ bé như vầy, nhất định sẽ tiến hóa ra Zombie Cấp Thủ Lĩnh đấy.

Nếu quả thật nhảy ra Zombie Cấp Thủ Lĩnh đến cản đường,

vậy thì thật đúng là đáng sợ...

Nhưng mà nghĩ đến chuyện quan trọng như vậy, vậy mà Ngô Thanh Báo cũng không đề cập tới mà dẫn dắt bọn hắn đến thử vận may. Thái Hòa thật muốn nhảy vào trong xe một vồ cái tát bay hắn!

“Chú ý! Chúng ta sắp tới nơi trú quân của quân doanh rồi, bên kia số lượng Zombie mới là tối đa đấy!”

Ngô Thanh Báo hô to một tiếng, làm cho sắc mặt Cường Đô La lập tức trở nên cực kỳ khó coi.

Bên kia mới là tối đa hay sao? Ngươi nói bên này rậm rạp chằng chịt đám Zombies làm sao chịu nổi đây? !

Hồ Ngọc Hà đã sớm bị dọa tới mất hồn mất vía rồi, đối với nàng mà nói. Lại thêm một chút Zombies, dường như không có gì khác nhau với hiện giờ...

“So với tầm quan trọng của thí nghiệm thể... Nhấc lên một chút nguy hiểm cũng không coi vào đâu.”

Thái Hòa hít sâu một hơi. Lại nuốt xuống một ngụm nước thuốc, đã làm xong chuẩn bị đầy đủ.

“Vù vù!”

Chương 729: Zombie Trẻ Con Tấn Công

Xe chạy như bay lái vào một hoa viên quốc lộ, quả nhiên số lượng Zombie trên đường xuất hiện tăng lên rõ ràng.

Hơn nữa tỉ lệ Zombie cao cấp rõ ràng tăng lên, rất nhiều Zombie bắt đầu có cơ hội vượt qua công kích Thái Hòa, thành công bổ nhào lên trên xe.

Nhưng các nàng Lê Bống lúc này thể hiện ra sức chiến đấu cực kỳ dũng mãnh, tầm mắt các nàng trong xe chế ngự, Thái Hòa cũng thông qua Ca Cao tiến hành dùng chung tầm mắt.

Sau khi Ca Cao tiến hóa, giảm bớt tiêu hao tinh thần lực lúc Thái Hòa nhìn chung tầm mắt rất nhiều, hơn nữa tốc độ vận chuyển thông tin nhanh hơn.

Cảm giác giống như là bộ xử lý tiến hành thăng cấp một lần.

Thái Hòa cảm giác được mơ hồ, thế giới tinh thần của nàng dường như còn hơi kỳ lạ, nhưng mà hiện giờ cũng không phải thời cơ thăm dò tốt, chỉ có thể tạm thời âm thầm ghi nhớ ở trong lòng rồi.

Ngay trong lúc này, Thái Hòa và các bạn gái của hắn, còn có sủng vật Ca Cao này, bắt đầu bảo vệ trọn chiếc xe chật như nêm cối...

Phía trước xe cũng bắt đầu xuất hiện từng đạo sóng lửa, Ngô Thanh Báo bắt đầu ra tay.

Áp lực lập tức hơi hóa giải một ít, Ngô Thanh Báo đột nhiên

kêu lên một tiếng kêu quái dị: “Nhìn kìa, phương hướng mười giờ theo hướng ngươi! Quái vật chính thức tới rồi!”

“Đkmn! Nói phía trước bên trái sẽ chết ư!”

Thái Hòa tức giận mắng một tiếng, sau đó nhìn sang phương hướng hắn đang nói.

“Cmn!”

Ngay từ đầu Thái Hòa chỉ nhìn thấy đám Zombie tre già măng mọc, nhưng rất nhanh, hắn lập tức phát hiện “Quái vật” trong lời nói của Ngô Thanh Báo!

Đó là một con Zombie hình thể hơi to mọng, nhìn dao động sóng tinh thần, cũng chỉ là tiêu chuẩn vừa bước vào Zombie Lên Cấp.

Lẽ ra loại trình độ Zombie này, Thái Hòa phí một phen tay chân có thể làm thịt, không cần quá mức để ý, nhưng chính thức làm cho Thái Hòa trừng to mắt chính là, trên đầu con Zombie này, còn ngồi một con Zombie loại nhỏ!

Hình thể tối đa cũng chỉ lớn bằng con mèo, bề ngoài không có gì khác nhau so với trẻ sơ sinh nhân loại, nhưng mà một đôi mắt lại đỏ đến tỏa sáng, hơn nữa lúc miệng mở ra, có thể nhìn thấy một dãy răng nho nhỏ.

Bàn tay nhỏ bé béo múp míp vung vẩy lấy, trong lúc này nhìn qua... Vậy mà còn thật đáng yêu đấy!

Ngô Thanh Vân lại càng đứng dựng thoáng một phát lên, giãy giụa lấy cũng duỗi đầu ra từ cửa sổ trần.

Nhìn thấy ánh mắt vô cùng khát vọng của Ngô Thanh Vân cái kia, trong nội tâm của Thái Hòa nhảy lên một cái.

Đây là... Đây là con của Zombie à...

Nhưng mà, nhìn qua trông có vẻ rất đáng yêu vô hại nha!

“Zombie trẻ con, trước mắt miễn cưỡng xem như đặc sản của thành phố Biên Hòa nha. Ha ha ha, hưởng thụ thật tốt đi!”

Tiếng cười của Ngô Thanh Báo từ trong xe truyền đến.

Nhưng mà rất nhanh hắn lại kêu lên một tiếng kêu đau “Ui da” nói: “Thanh Vân, vì sao đạp đầu của ta vậy!”

Ngô Thanh

“Ê, ghen ăn sai đối tượng rồi!” Thái Hòa tranh thủ thời gian thấp giọng nói ra.

Ngô Thanh Vân hơi kinh ngạc mở to hai mắt: “Vậy sao?”

“Nên giật mình chính là ta mới đúng chứ... Đó là một người đàn ông đấy! Mà vẫn còn là anh trai của ngươi! Nhưng mà đá hắn như vậy, thật đáng giá khen ngợi.”

Thái Hòa vừa dứt lời, phía trước lại truyền đến tiếng kêu thảm thiết của Ngô Thanh Báo lần nữa.

Lúc này con nam Zombie to mọng này đã mang theo Zombie trẻ con nhào tới trước mặt phía xe Jeep rồi, Ngô Thanh Báo trong xe kêu lớn: “Căn cứ phát hiện trước mắt, đặc tính Zombie rất giống chim cánh cụt, là do giống đực mang thai con đấy! A..... Nói không chừng là như cá ngựa! Dù sao phương thức tác chiến của bọn nó vô cùng...”

“Không cần ngươi nói rồi!”

Lúc này Thái Hòa đã há to miệng, chỉ vừa kịp mắng một câu “Cmn”!

Vốn cho là con nam Zombie này sẽ hoàn thành một lần chạy dẫn bóng, nhưng không nghĩ tới vậy mà hắn là một xạ thủ cự ly xa!

Con nam Zombie này ở thời điểm khoảng cách xe Jeep xa chừng hơn 50m, lập tức lấy xuống Zombie trẻ con từ trên đầu, sau đó ném mạnh đi qua phía Thái Hòa!

“Loại cách làm này xem như phương thức chiến đấu gì!”

Chẳng lẽ Zombie con nít xương cốt rất cứng, cho nên Zombie cha xem hắn giống như là quả bóng bowling hay sao?

“Nếu như pháp luật có bảo hộ Zombie vị thành niên, nhất định sẽ phán ngươi có tội đấy.”

Da đầu Thái Hòa run lên một trận, nhưng lúc trước từng có Ngô Thanh Báo nhắc nhở, cho nên hắn dù trong lòng hắn cảm thấy hơi đậu đen rau muống, nhưng vẫn chuẩn bị trước phương pháp xử lý trước rồi.

Hơn 10 cái vòi lập tức đan dệt thành một cái lưới lớn ở phía trước hắn, hơn nữa đã hóa thành thực chất...

“Ê a!”

Khi Zombie trẻ con dùng tốc độ cực nhanh nhào lên lưới cái vòi tinh thần của Thái Hòa, hắn mới phát hiện, chính mình hoàn toàn nghĩ lầm rồi!

Đứa trẻ này không phải xương cốt cứng rắn, mà là gần như không cảm giác thấy xương cốt, hoàn toàn chính là một viên thịt tròn núc ních!

Chương 730: Cảm Giác Lừa Bố Mày

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 731: Pháo Đài Di Động

Đối với Yuna mà nói, trong nháy mắt đã đầy đủ rồi, đối với Thái Hòa mà nói, cũng đủ rồi. Cái vòi của Thái Hòa dưới tình huống đang rẽ vào một chỗ ngoặt trực tiếp giải quyết nó, bắn nó đi ra.

Zombie trẻ con ngã trên mặt đất, rất nhanh đã bị rớt xuống đất rơi lại đằng sau.

“GRÀOO!”

Con nam Zombie to mọng kia tháo ra một thi thể Zombie bình thường đang chuẩn bị nuốt, máu tươi văng đầy người nó.

Nhưng chính là cảnh tượng máu me như thế, cũng ngay lúc hắn ôm lấy Zombie trẻ con cẩn thận từng li từng tí, làm cho trong lòng Thái Hòa có một chút xúc động.

“Zombie... Thật sự chỉ là quái vật hay sao...”

“Không khác nhau bao nhiêu! Lập tức quẹo vào rồi! Con đường này là gần hơn đấy, chúng ta lập tức sắp đi tới nơi rồi!” Đột nhiên Ngô Thanh báo động kêu lên.

Xem ra hắn cũng không phải cố ý chạy đi tìm đường chết, mặc dù trên đường này rất nhiều Zombie, nhưng lộ trình thật ra không xem như quá xa.

Hơn nữa thật ra đại đa số Zombie đều tụ tập ở bên cạnh bờ sông, trên con đượng quốc lộ Hoa Viên này, Zombie chỉ là trên đường bọn hắn phải qua, số lượng xem như tối đa đấy.

Ngô Thanh Báo nói hơi thổi phồng, nhưng hắn thật điên

cuồng, nhưng không thể nào là kẻ không có đầu óc.

Chiếc xe này cũng đã trải qua nâng cấp vỏ sườn xe rồi đấy, va chạm xuống một mạch, ngoại trừ đầu xe để lại rất nhiều vết sâu, còn có con Zombie trẻ con này để lại rất nhiều về cào thật sâu ở trên trần xe ra, cơ bản không có vấn đề gì lớn.

“Hít hà, khổ cực, vỗ tay một cái không?”

Đợi lúc Thái Hòa lùi về trong xe, Ngô Thanh Báo lập tức tay giơ lên, cười nói.

Thái Hòa trừng mắt với hắn một cái: “Ta dùng tay, ngươi dùng mặt vỗ một cái được không?”

“Ah ha ha ha ha ngươi thật hài hước.” Ngô Thanh Báo vội vàng thụt tay trở về.

“Nhưng mà trước mắt chỉ nhìn thấy một con Zombie trẻ con thôi...” Thái Hòa cau mày nói ra.

Ngô Thanh Báo trầm ngâm một chút, nói ra: “Nói như thế nào đây, có lẽ mục tiêu của chúng ta vẫn còn quá nhỏ a. Rất rất nhiều Zombie không có kịp phản ứng, hơn nữa tiếng pháo nổ bị thu hút trước thời hạn zombies bên kia cầu đến. Nhưng thật sự hơi kỳ quái đây này... Được rồi, có thể đi qua thuận lợi là tốt rồi, ha ha ha...”

“Thuận lợi cọng lông chứ thuận lợi!” Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, nói ra.

Hồ Ngọc Hà còn đang ôm đầu, con Zombie trẻ con mới vừa rồi va chạm điên cuồng phía trên đầu của nàng, lúc này nàng còn ở trong trạng thái hồn bay lên trời.

Sau khi bị Lê Bống tò mò gõ đầu một cái, nàng mới mạnh mẽ tỉnh táo lại, sau đó khủng hoảng chậm rãi ngẩng đầu lên: “Con quái vật nhỏ mới vừa rồi đi đâu rồi...”

“Còn muốn cảm ơn tiếng kêu của các ngươi. Âm lượng tiếng ồn đến hơn chín chục đê-xi-ben này, so với pháo thật vượt qua mong muốn nha! Xem ra có đôi khi không tỉnh táo cũng là một chuyện tốt, quả nhiên mọi thứ không thể quơ đũa cả nắm...”

Thái Hòa vừa cười vừa nói.

Cường Đô La ngại ngùng sờ lên cái cằm, nhưng mà dường như hắn giống như giẫm dây điện đang phát run kịch liệt, động tác ra vẻ trấn tĩnh thấy này thấy thế nào cảm giác cũng rất buồn cười: “Khặc khặc... Nhưng nghe qua như thế nào lại quỷ dị như vậy đây? Ta coi như ngươi đang thổi phồng chúng ta là được rồi... Tóm lại đừng khách khí, muốn kêu một tiếng.”

“Hiện giờ như thế nào rồi?” Hắn quan sát khắp mọi nơi, hỏi.

“Lập tức tới ngay rồi.”

Xe Jeep đã chuyển hướng, xông lên một con đường nhỏ. Tốc độ quá nhanh, rất nhanh Zombie bình thường đã bị bỏ lại ở đằng sau.

Thái Hòa tính toán một chút, từ khi bọn hắn chạy xe bò lên trên đường cái, đến chạy như bay qua quốc lộ Hoa Viên, thật ra cũng không đến năm phút đồng hồ.

Nhưng đánh chết số lượng Zombie, so với Thái Hòa hai ba tháng này đã từng giết qua Zombies, cộng lại còn nhiều hơn.

Khi thực lực tăng trưởng, Thái Hòa cơ bản chỉ đặt mục tiêu công kích ở trên người Zombie cao cấp, hơn nữa thật lâu không có cảm nhận qua bị vô số Zombie bình thường vây công là cảm giác gì rồi.

Quả nhiên loại sinh vật Zombie này, Zombie cao cấp đương nhiên đáng sợ, nhưng thời điểm Zombie bình thường xuất hiện tầng tầng lớp lớp trước mắt, lại có thể mang cho người ta khủng

hoảng càng lớn.

Một phương diện khác, tinh thần lực của Thái Hòa trong thời gian ngắn ngủi như thế trải qua vài lần hao tổn sạch sẽ sau đó lại bổ sung, cũng đã nhận được tăng trưởng một ít.

“Bình thường không người phối hợp, là không thể nào dùng loại phương pháp này luyện tập đấy. Mặc dù lần này thành công xuyên qua đám Zombie, nhưng nếu không có Ngô Thanh Báo lái xe điên cuồng này, thứ hai là có các nàng Lê Bống giúp đỡ, viên đạn bắn hụt, lựu đạn cũng tiêu hao sạch sẽ toàn bộ...”

Tổng kết kinh nghiệm chiến đấu, tiến hành phân tích thành quả, vẫn là thói quen của Thái Hòa.

Ngô Thanh Báo nhìn thấy Thái Hòa trầm tư, trong mắt cũng đã hiện lên một chút chuyện gì đó trong quá khứ.

“Có lẽ chính Thái Hòa không có phát giác được, hắn đã thật sự rất mạnh! Dị năng hệ tinh thần, thậm chí có tiềm lực lớn như vậy sao? Không chỉ có sức chiến đấu dũng mãnh, hơn nữa bất luận tình huống chung quanh như thế nào, đều có thể giữ vững tỉnh táo... Hắn vừa mới đứng ở cửa sổ trần xe, so với đồng thời gắn bốn cây súng máy còn vượt mong muốn, quả thật chính là pháo đài di động...”

Chương 732: Vượt Sông Đồng Nai

Lúc này phía trước đã xuất hiện mảng lớn khu kiến trúc, một con sông lớn êm dịu chắn phía trước.

Nước sông xanh mơn mởn nhìn qua chắc là rất sâu, một cỗ hơi thở tanh hôi xông vào mũi.

Nước sông giao nhau mà qua, với dòng sông Đồng Nai rộng lên đến vài cây số này, tạo thành vách chắn tự nhiên giữa vành đai cách ly thành phố Biên Hòa và bầy Zombie.

“Chuẩn bị cho tốt, chúng ta sắp xuống xe rồi.” Ngô Thanh Báo đột nhiên nói ra.

“Ê! Ta cũng không biết bơi lội ah!” Cường Đô La lập tức kêu hết hồn một tiếng.

Hồ Ngọc Hà cũng vội vàng nói: “Ta... Ta cũng sẽ không.”

“Ai đòi các ngươi bơi lặn... Nhìn qua ta là người như vậy không đáng tin cậy sao?”

Ngô Thanh Báo nhíu mày, nói ra.

“Ừ...”

“Đương nhiên...”

Thái Hòa gật đầu sức lực trả lời cũng đã hết, mặc dù tiêu hao đã nhận được bổ sung kịp thời, không đến mức đau đầu. Nhưng sau khi tinh thần lực tăng cường, huyệt Thái Dương nhưng vẫn

truyền đến một cỗ cảm giác phồng lên, cần phải có một khoảng thời gian tiến hành quen thuộc và tiêu hóa.

Một đoạn ngắn lộ trình cuối cùng này, gần như đều dựa vào các nàng Lê Bống đang chiến đấu.

Cũng may đoạn đường này cơ bản không nhìn thấy bất luận chướng ngại vật gì, tốc độ lái xe của Ngô Thanh Báo lại mạnh mẽ, đại đa số Zombie đều bị vượt qua rồi, còn lại một phần nhỏ cái, tại sao có thể là đối thủ của các nàng .

Thái Hòa cảm giác khẳng định Ngô Thanh Báo dùng năng lực của mình hơi làm tay chân một chút, bằng không thì sao có thể chạy một chiếc xe Jeep ra hiệu quả xe đua.

“Yên tâm đi, ta làm sao có thể xằng bậy... Bộp~!”

Sau khi Ngô Thanh Báo vỗ tay phát ra tiếng, một cái bóng đen đột nhiên xẹt qua trên mặt sông, phóng to nhanh chóng ở phía trước.

“Cái gì đây? Tại sao loại khu vực này lại có thuyền cứu nạn vậy?”

Sau khi thấy rõ gương mặt thật của bóng đen, Cường Đô La bị sợ nhảy dựng lập tức thở phào nhẹ nhõm, mở to hai mắt nhìn hỏi.

Cái thuyền cứu nạn này bị đậu ở đối diện, chỉ cần nổ súng xạ kích dây thừng, nó sẽ đung đưa tới. Ngô Thanh Báo thì trực tiếp dùng dị năng đốt đứt dây thừng.

“Ngươi coi như là những lão đại cao tầng giả nhân giả nghĩa đi, xem như lưu lại một con đường sống cho những người sống sót có khả năng sẽ từ trên núi trốn xuống. Mặc dù ta cảm thấy rất dối trá. Cho dù có thể còn người sống sót, cũng sẽ không chủ động rời núi tự tìm đường chết, nhưng dù sao tin tức bế tắc, có lẽ trong bọn họ có người sẽ cho rằng tình huống bên ngoài tốt hơn một chút

đây này... nhưng mà, chân thật mà nói, theo ta thấy, cũng không quá đáng chỉ là để cho những người sống sót kia một câu trả lời mà thôi. Chung quy có vài người, ăn lấy cơm nơi trú quân, lại mang tư tưởng tồn vong của cả nhân loại."

Ngô Thanh Báo nói xong. Cũng đã lập tức dừng xe: "Ta cùng Thái Hòa ngăn chặn bọn nó, các ngươi mau đuổi theo tới! Thái Hòa, ngươi có biện pháp trực tiếp qua sông hay không? Nếu như không được mà nói, lát nữa ta ôm ngươi..."

"Dừng lại!" Thái Hòa tê rần da đầu, vẻ mặt lạnh lẽo nói.

"Đã hiểu rõ. Như vậy từng người tự cẩn thận nha." Ngô Thanh Báo cười cười như không có việc gì cả.

Hai người vừa xuống xe, một đạo hỏa diễm cùng hơn mười cái vòi căn vô hình lập tức cuốn đi ra phía sau.

Hơn hai con Zombies theo đuổi không bỏ nhanh chóng chạy như điên mà đến, ở phía sau bọn họ còn có vài chục con Zombies.

Nhưng hai mươi con Zombies này lại nhào tới với sức lực dồn nén đã lâu, trừ những con bị Thái Hòa trực tiếp đâm nổ đầu đấy, còn có một phần bị lập tức biến thành Lê Văn Tám.

Cùng là dị năng có liên quan đến hỏa diễm, Trần Tiểu Vy là trực tiếp tăng lên nhiệt độ vật thể, nếu như không thể tiếp xúc vật thể không thể sử dụng. Mà Dị năng của Ngô Thanh Báo lại rõ ràng muốn mạnh hơn không chỉ một cấp bậc.

"Đây chính là chênh lệch thiên phú nha... Nhìn sắc mặt hắn, chắc là tiêu hao thể lực."

Thái Hòa vừa định xong, Ngô Thanh Báo lại đột nhiên nắm chặt nắm đấm, biểu lộ nghiêm túc gầm nhẹ một tiếng: "Cháy lên đi! vũ trụ nhỏ của ta!"

"..."

"Ah. Đừng để ý," Ngô Thanh Báo không biết xấu hổ, cười khằng khặc nó, "Không như vậy ta cũng không có cách nào dùng được loại dị năng này. Tiềm thức quấy phá."

"Thì ra là một loại ám chỉ đối với chính mình nha..." Thái Hòa chợt bừng tỉnh hiểu ra.

Thời điểm ngay từ đầu hắn sử dụng tinh thần lực, cũng có loại cảm giác khí thế rõ ràng mạnh mẽ lại không thể xuất đi ra.

Nhưng mà hắn dựa vào là tiếp tục liên tục luyện tập. Cứ thế mà đem dị năng đã luyện thành bản năng.

Ngô Thanh Báo lại tiến hành dùng một loại phương pháp ám chỉ đối với chính mình, xem ra hiệu quả dường như rất không tồi.

"Được rồi, so sánh với loại hành động giống hệt như bệnh tâm thần này, ta vẫn càng muốn tốn nhiều tâm tư một chút rèn luyện ra... Vậy mà ám chỉ chính mình bộc phát vũ trụ nhỏ, độ hổ thẹn đủ cao đấy."

Thái Hòa nhìn thoáng qua cái vòi vô hình vung vẩy ở phía trước chính mình, thầm nghĩ.

Lúc này các nàng Lê Bống đã bỏ thuyền cứu nạn vào trong sông, nhưng mà muốn chờ bọn hắn chèo thuyền đến bờ bên kia, nhưng lại cần thêm thời gian vài phút.

Trong mấy phút đồng hồ này, không thể lui về phía sau một bước!

"Vù vù! Đến đây đi!"

Chương 733: Chuyên Bán Đồng Đội

Trên đường lớn bằng phẳng, khoảng trên trăm con Zombies đang chạy vội mà đến phía chính mình, Thái Hòa lại ngoài ý muốn không cảm giác thấy bất luận khủng hoảng gì.

Có lẽ là bởi vì vừa mới trải qua một trận chiến đấu đầm đìa nhẹ nhàng vui vẻ, vậy mà lúc này Thái Hòa cảm thấy không khí hơi tỏa ra cảm giác.

Hai tay hắn còn cắm ở trong túi áo, con mắt chậm rãi nhắm lại.

Đám Zombies trước mắt, lập tức biến thành nguyên một chùm đoàn ánh sáng tinh thần.

Từ từ nhắm hai mắt lại bắt đầu công kích, Thái Hòa cũng không là lần đầu tiên thử.

Mỗi lần ở trong loại trạng thái này, đều có một loại cảm giác tập trung tâm trí hoàn toàn.

Hơn nữa, đã không có trùng kích thị giác thi thể ngã xuống ở trước mặt, đơn thuần tiêu diệt lấy nguyên một chùm đoàn ánh sáng tinh thần, dường như Thái Hòa cảm thấy hiệu suất chiến đấu rất cao.

Nhưng mà, loại trạng thái này cũng có tai hại.

Một sinh vật đang sống sờ sờ, giống như lập tức tựu biến thành một đoàn ánh sáng tinh thần không có ý nghĩa gì, bắt đầu tiêu diệt không hề áp lực.

Thậm chí còn có cảm giác sảng khoái giống như lúc dùng ngón tay đâm thủng bong bóng nước, nhưng loại khoái cảm này lại làm cho Thái Hòa hơi không rét mà run.

“Thời gian dài rơi vào trong đó mà nói, nhất định sẽ xuất hiện vặn vẹo tinh thần đấy. Nhưng đúng lúc này, không có bất kỳ khoảng trống có thể thương lượng, ngay cả công sự che chắn cũng không có một cái nào, chỉ có thể làm như vậy rồi.”

Thái Hòa hơi nhíu mày, nghĩ đến.

“Quả nhiên là công kích tinh thần lực thuần túy sao...” Ngô Thanh Báo hiếu kỳ nhìn thoáng qua Thái Hòa.

Ngô Thanh Báo ở phía trước, dường như không khí cũng vặn vẹo lên, từng quả từng quả cầu lửa bắt đầu nhao nhao hiển hiện ra.

“Nhìn kìa!”

Cường Đô La đứng trên thuyền tranh thủ thời gian đẩy Hồ Ngọc Hà, kêu lên.

Lúc này Hồ Ngọc Hà hết sức khẩn trương cầm lấy mạn thuyền, thật không dám buông lỏng một chút.

Lúc các nàng Lê Bống vừa mới lái thuyền, trực tiếp cắm mái chèo thuyền ở bên cạnh bờ, lực lượng khổng lồ lập tức đẩy thuyền cứu nạn đi tới 3-4 mét, thiếu chút nữa không có trực tiếp dọa ngốc Hồ Ngọc Hà.

“Nhìn cái gì vậy...”

“Thái Hòa bọn hắn kìa! Thật là lợi hại...”

Cường Đô La hết sức hâm mộ nhìn về phía chiến đấu bên cạnh bờ, những con Zombies kia, dù là một con hắn cũng không có biện

pháp chiến đấu chính diện.

Thái Hòa lại đứng ở tại chỗ vẫn không nhúc nhích, nhưng những con Zombie kia lúc vọt tới trước mặt hắn mười mét, lập tức té ngã mạnh mẽ trên đất, trên đầu sẽ lăng không thủng ra mỗt cái lỗ tròn.

Chuẩn xác, hiệu suất cao, thật giống như tử thần!

Bóng lưng đơn bạc bình thường, lúc này lại để cho người cảm thấy hơi không dám đối mặt!

Nhưng mà, nếu như hắn có thể trông thấy cái vòi bay loạn trước mặt Thái Hòa, thì cũng không nghĩ như vậy rồi...

Mà Ngô Thanh Báo lúc chiến đấu lập tức lộ ra thổi phồng rất nhiều, thỉnh thoảng có thể nghe được hắn cất lên tiếng cười điên cuồng.

Quả cầu lửa nhao nhao giáng xuống, mỗi lần góc độ công kích đều rất xảo quyệt.

Đầu, chân... Zombies bị hắn giết mất không coi là nhiều, nhưng mà có thể thành công ngăn chặn bọn hắn.

Chờ bọn hắn khó khăn đến gần bên cạnh bờ, Thái Hòa và Ngô Thanh Báo cũng không sai biệt lắm đến cực hạn.

“Ta đi ngươi cản phía sau... Này!”

Ngô Thanh Báo đầu đầy mồ hôi vừa kêu xong, đã nhìn thấy Thái Hòa mạnh mẽ mở mắt, quay đầu chạy tới bên cạnh bờ.

“Chiến đấu cùng một chỗ với loại gia hỏa bán đồng đội chuyên nghiệp như ngươi, ta cũng đã đã sớm đề phòng ngươi rồi...” Thái Hòa nở nụ cười sung sướng.

Ngay trong lúc sắp rơi xuống nước, thân thể của hắn giống

như bị dây thừng vô hình kéo lấy, cả người đột nhiên bắn ra bay lên trên, sau đó nhẹ nhàng linh hoạt rơi xuống bờ bên kia.

Mà khu vực hắn rơi xuống đất, đúng lúc là cây cột điện vừa mới dùng để treo thuyền cứu nạn kia.

Ngô Thanh Báo lại luống cuống tay chân xử lý mấy con Zombies, nhưng phương xa liên tục xuất hiện đám Zombie, lại làm cho hắn không nhịn được "Oa oa" kêu lớn, sau bờ mông mạnh mẽ phún ra một cỗ hỏa diễm, cả người lập tức xông lên giữa không trung.

Sau khi chuyển hướng trên không trung, hắn cũng cắm đầu trồng chuối lên bờ bên kia.

Sau khi hạ xuống, cả người hắn như hoàn toàn hết hơi vậy nằm sấp trên mặt đất, vẫn không nhúc nhích.

"Không được, nếu trì hoãn thêm một giây đồng nữa hồ, ta sẽ chết ở bờ bên kia rồi..."

Những con Zombie kia vọt tới bờ bên kia, ngoại trừ có một con bị rơi xuống nước ra, những con Zombies khác cũng chỉ là cuồng bạo vung vẩy lấy cánh tay.

Con Zombie rơi xuống nước kia chòi đạp hai cái, lập tức ngược lại là không có chết đuối, nhưng mà không bới tới được.

"Tạch tạch tạch..."

Trên mặt Yuna nở nụ cười, trong ánh mắt khiếp sợ của mọi người, bờ lan can bên cạnh sắt chậm rãi nắm gãy đi một cái lan can, giao cho Lê Bống.

"Vèo!"

Khi cây côn sắt chuẩn xác đã trúng mục tiêu Zombie, một cỗ

máu đen lập tức nhuộm hồng cả mặt sông.

“Ọt ọt!”

Cường Đô La trợn mắt hốc mồm mà nhìn cảnh tượng này trước mắt, nuốt một ngụm nước miếng.

Chương 734: Trút Giận

“Hổn hển! Hổn hển!”

Ngô Thanh Báo nằm rạp trên mặt đất, càng liên tục thở hổn hển, nhìn qua mệt đến ngất ngư.

Mặc dù Thái Hòa cũng dựa lên trên cột điện, nhưng ngoại trừ sắc mặt tái nhợt, cái trán hơi hơi lấm tấm mồ hôi ra, nhìn qua tổng thể nếu so với Ngô Thanh Báo chật vật tới như vậy thì tốt hơn nhiều lắm.

“Không khoa học nha, đả thông con đường người là ngươi, nhưng vì sao ngươi nhìn qua so với ta nhiều tinh thần hơn?”

Ngô Thanh Báo trở mình, nằm ngửa nhìn về phía Thái Hòa, không cam lòng mà hỏi thăm.

“Đáp án rất đơn giản, ta bền bỉ hơn so với ngươi.” Thái Hòa lau mồ hôi một cái, nhàn nhạt nói ra.

“Cái này... vì sao đột nhiên cảm giác được tràn đầy ác ý?” Ngô Thanh Báo giãy dụa lấy muốn đứng lên, nhưng cuối cùng vẫn là buông tha thôi.

Zombies bờ bên kia hoàn toàn không có dự định rời đi, hơn nữa tụ tập ngày càng nhiều.

Một ít Zombie cao cấp thậm chí chú ý tới dây điện trên đỉnh đầu, nhưng chờ sau khi bọn nó bắt lấy dây điện mới phát hiện, quân doanh Đại Bàng đã sớm cắt bỏ đoạn dây điện.

Nhưng mà cũng không thể thành công, trí lực bọn nó biểu hiện ra cũng đủ làm cho người ta cảm giác sợ hãi rồi.

Có câu nói rằng, chiến tranh chạm vào sự phát triển của loài người. Lời này đặt ở trên chủng tộc Zombie này, cũng áp dụng giống như vậy.

“Dùng năng lực học tập của những Zombies này, chung quy sẽ nghĩ ra biện pháp qua sông đấy. Nơi trú quân... Cũng không có khả năng vẫn mãi an toàn xuống nữa.” Thái Hòa đột nhiên thở dài, nói ra.

“Đương nhiên bình chướng chỉ là đạo phòng tuyến thứ nhất, thật ra một ít Zombie cao cấp vẫn có thể ngẫu nhiên nghĩ ra biện pháp đã chạy tới đấy. Khu cách ly chung quanh, còn có liên tục vài đạo phòng tuyến nữa đấy, không thể nào yếu ớt đến không chịu nổi một kích như vậy đâu.” Ngô Thanh Báo cười cười, nói ra.

Hắn vừa nói như vậy, sắc mặt khẩn trương của Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà lập tức hóa giải rất nhiều.

Vừa nghĩ tới cách một con sông chính là số lượng Zombies nhiều khủng khiếp, đừng nói sinh sống thời gian dài, ngay cả khi ngủ cũng cảm thấy không yên ổn.

Nhưng nghe được còn có mấy đạo phòng tuyến, bọn hắn lại lập tức cảm giác được an toàn tăng gấp đôi rồi.

“Như vậy sao... Sông lớn dùng để ngăn cản thật nhiều Zombies bình thường, Zombie cao cấp thì phải dựa vào phòng tuyến vũ lực sao... Biện pháp không sai.” Thái Hòa đang suy nghĩ gì đó mà gật gật đầu.

Nhưng mấy đạo phòng tuyến. Đây không phải ý nghĩa bọn hắn còn phải nghĩ biện pháp đi xuyên qua hay sao?

“Có thể coi là phòng tuyến chính diện dù cẩn thận thế nào, nhưng vì sao cuối cùng ta cảm giác, so với chúng ta vòng như vậy, vẫn xông cửa chính càng an toàn thuận tiện hơn đây này?”

Thái Hòa đột nhiên đứng thẳng thân thể, nhìn về phía Ngô Thanh Báo nằm trên mặt đất.

“Ah ha ha ha, yên tâm đi, ta sẽ không gài bẫy ngươi đấy. Đợi lúc nhìn thấy phòng tuyến chính diện ngươi sẽ hiểu. Dù sao ta thà rằng đến khu Zombie muốn chết, cũng không muốn đối mặt xét duyệt cửa chính.” Ngô Thanh Báo hết sức nghiêm túc nói ra.

Nhưng sau khi Thái Hòa đã trầm mặc hai giây, giẫm tới một cước về mạnh mẽ lên trên mặt Ngô Thanh Báo: “Quả nhiên cmn là ngươi muốn tới chết đó nha!”

Nếu trạng thái bình thường. Thái Hòa muốn một cước đạp trúng Ngô Thanh Báo đã trải qua huấn luyện nghiêm khắc, hơn nữa vẫn là khi không có sử dụng dị năng, khả năng là rất nhỏ đấy.

Nhưng, lúc này Ngô Thanh Báo, tùy tiện đến một con Zombie cũng có thể giết hắn...

“Ah! ! ! ! ! !”

Một tiếng tiếng kêu lớn thảm thiết vang vọng bờ sông. Đám Zombie ở đối diện lập tức bạo động một trận.

“Nói tỉ mỉ kế hoạch hành động của ngươi cho ta biết, một chút chi tiết, tỉ mĩ cũng không được bỏ sót!”

Thái Hòa xả ra cơn giận, cuối cùng cảm thấy trong nội tâm hơi hơi thoải mái, lại trở về dựa vào cột điện, hỏi.

Cũng như Thái Hòa và các nàng Lê Bống còn có thể bình tĩnh tự nhiên ngồi ở bên cạnh bờ sông rồi, Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà cũng đã trốn ở trong góc, dường như chỉ cần không nhìn thấy những Zombies bờ bên kia là được rồi. Nhưng mà bọn hắn giả vờ giống như không tồn tại.

“Ê, có thể đợi một lát nữa rồi nói sau được không, chúng ta

tranh thủ thời gian rời khỏi nơi này đi...” Hồ Ngọc Hà nhỏ giọng đề nghị nói.

Thái Hòa không có phản ứng nàng, Ngô Thanh Báo giống hệt với chó chết, cứng ngắc toàn thân. Chẳng lẽ lại để cho chính mình khiêng hắn hay sao?

“Đã nói không làm mất mặt đấy...” Ngô Thanh Báo che lấy cái mũi, chèo chống từ từ bò dậy, hơi uất ức nói, “Mới vừa rồi ngươi cũng không giết được rất thoải mái hay sao? Nói ngược lại. Chẳng lẽ ngươi cũng không có cảm giác được tất cả bực bội đều bị xả ra hay sao?”

“Bực bội? Ta cũng không phải biến thái sát nhân cuồng...” Thái Hòa liếc mắt.

Nhưng khóe miệng Ngô Thanh Báo lại đột nhiên nở nụ cười trở nên hơi quỷ dị: “Đừng nóng vội lấy tức giận nữa, nhận biết cho tốt thoáng một chút. Loại cảm giác cuồng bạo kia, chẳng lẽ không có bị xả ra ngoài hay sao?”

“Hả?”

Thái Hòa vốn là sững sờ, sau đó ngồi ngay ngắn lên.

Cảm giác cuồng bạo hay sao?

Hoàn toàn chính xác, từ khi hắn điều khiển con rối Zombie đến nay, ngẫu nhiên sẽ cảm giác được một loại cảm giác làm cho ngực chính mình khó chịu truyền đến.

Chương 735: Phỏng Đoán Về Virus

Cỗ cảm giác này làm cho hắn trở nên rất thô bạo, giống như vẫn mãi tại cổ động lấy hắn xé nát đem tất cả mọi thứ trước mặt, giống như... Bản năng của Zombie vậy.

Nhưng mà, Thái Hòa vẫn mãi đang áp chế xuống. Loại cảm giác này cũng chỉ là thoáng qua tức thì, không có tạo ra ảnh hưởng mặt trái gì đối với tư tưởng của bản thân hắn.

Cũng chính là bởi vì như thế, cho nên Thái Hòa cũng không có quá mức để ý.

Trải qua giết chóc điên cuồng mới vừa rồi, công thêm Ngô Thanh Báo vừa nhắc nhở, quả nhiên Thái Hòa phát hiện vẻ cuồng bạo vẫn mãi bị áp chế này, dường như đều phát tiết mất.

Nhưng mà... Ngô Thanh Báo làm sao mà biết được?

Chẳng lẽ...

Chứng kiến phản ứng của Thái Hòa, Ngô Thanh Báo lập tức cười khặc khặc, nói ra: "Đã hiểu a? Mặc dù có một chút không thể tưởng tượng, nhưng mà ngươi có nghĩ tới hay không, vì sao đồng thời rất nhiều nhân loại biến dị thành Zombie, trong người sống sót bắt đầu hiện lên ra Dị Năng Giả đây này? Hoặc là nói, vì sao hết lần này tới lần khác có rất nhiều người ở giờ phút này đã thức tỉnh năng lực đặc thù đây này?"

"... Những năng lực này, trước kia ta đã gặp qua ở trong một ít tin tức, có giải thích nói là cơ thể con người xuất hiện biến dị,

cũng có người giải thích là vì đại não phát triển khác thường, cũng có người nói thuần túy là bởi vì suy nghĩ tinh thần rất mạnh. đương nhiên đại đa số người đều cho rằng, những thứ này đều là tin tức giả. Thuận tiện vừa nói, lúc ấy ta cũng là hoàn toàn không tin đấy. Có khả năng cũng bởi vì như vậy đi, cho nên không làm ám chỉ tâm lý, ta rất khó ứng dụng dị năng tự nhiên. Khai hỏa chỉ cũng là để tưởng tượng, giống như cái bật lửa, mà không phải là để ra vẻ lãnh khốc nha." Ngô Thanh Báo vẫn không quên biệt danh của chính mình.

"Ta cũng có thử qua suy nghĩ giống như vậy..."

Sắc mặt Thái Hòa cũng trở nên nặng nề hơn.

Những chuyện này hắn cũng nghĩ qua, nhưng mà, những chuyện này hắn chỉ có thể chính mình cân nhắc, bên cạnh không có người có thể thương lượng.

Hơn nữa phỏng đoán không hề có căn cứ, Thái Hòa cũng không thích, đối với chuyện không rõ ràng lắm, dù nghĩ thế nào cũng sẽ không tạo ra trợ giúp gì đối với sinh tồn.

Sự chú ý của hắn, cơ bản đều đặt vào chuyện tăng lên thực lực, và trên việc tiến hóa của các bạn gái.

"Còn có virus... Nơi tạo ra virus là cái gì, ai cũng không biết, ngay cả đầu mối có thể giúp đỡ suy đoán cũng không có. Nhưng ta nghĩ, ngay từ đầu virus, chắc là đã ẩn chứa ở trong cơ thể của tất cả nhân loại." Ngô Thanh Báo đột nhiên chuyển chủ đề câu chuyện, kéo đến chuyện virus.

Cường Đô La không nhịn được nói ra: "Không có

"Đừng nóng vội nha, ta sẽ nói đến thôi. Đúng là khi tận thế bắt đầu, đúng là có một phần nhân loại biến dị trước tiên, sau khi trong vòng vài ngày lục tục có người xảy ra vấn đề. Loại hiện

tượng này thật giống như lây bệnh truyền nhiễm vậy, thể chất yếu trước nhất trúng chiêu, thân thể tốt hơn một chút còn có thể chèo chống thêm một hai ngày. Đương nhiên, từ tình huống chúng ta nhìn thấy, virus phát tác từ đầu đến cuối, không có bất cứ liên quan nào với cái chúng ta xem như là tố chất thân thể, có khả năng virus tự có một bộ tiêu chuẩn chọn lựa chủ ký sinh nha."

Ngô Thanh Báo khó có

"Loại này lý luận, ở phòng thí nghiệm nơi trú quân đã sớm lưu truyền rộng rãi rồi, nhưng mà cũng có người đưa ra thái độ phản đối. Nhưng mà hai loại luận điệu cũng không có cách nào nghiệm chứng, cho nên cũng không có chính thức ghi lại xuống." Ngô Thanh Báo nói tiếp.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, trong lòng của hắn cũng khá có khuynh hướng loại quan điểm này đấy.

"Nhưng mà chuyện này có liên quan gì tới Dị năng giả?"

"Em rể thân yêu, ngươi là lúc nào phát hiện mình sở hữu dị năng vậy? Một ngày? Hai ngày?" Ngô Thanh Báo đột nhiên tò mò hỏi.

Thái Hòa vừa muốn mở miệng trả lời, cũng thoáng chốc chợt hiểu ra được điều gì: "Chẳng lẽ ngươi là một ngày hay sao?"

"Ừ. Nhìn nét mặt của ngươi, có lẽ thời gian khá lâu nha? thật ra ta hỏi qua rất nhiều người rồi, thời gian mỗi người thức tỉnh năng lực, đều không quá giống nhau, nhưng tổng thể mà nói đều sau khi tai nạn bộc phát trong khoảng mười ngày. Ta... Bởi vì ngày đầu tiên ta đã xảy ra một ít chuyện, cho nên cùng ngày cũng đã thức tỉnh. Bởi vì chuyện này đối với ta mà nói, rất quan trọng... Cho nên từng chi tiết nhỏ, từng chút một, ta đều nhớ rõ rất rõ ràng."

Ngô Thanh Báo đột nhiên chôn đầu xuống, giọng nói cũng trở nên hơi cổ quái: “Lúc ấy, sôi trào máu nóng toàn thân, thật giống như hy vọng hủy diệt hết tất cả trước mắt... Kết quả là ở trong loại trạng thái này, lại ngoài ý muốn phát hiện mình đã có dị năng rồi. Ta đoán, ngươi cũng là ở dưới tình huống thức bị đẩy vào bước đường cùng, gần như tuyệt vọng, sau đó tỉnh dị năng đúng không?”

Thái Hòa do dự một chút, sau đó gật nhẹ đầu.

Chương 736: Vành Đai Cách Ly

“Ta nói nhiều như vậy, ngươi còn cảm thấy người bình thường, dị năng giả, còn có Zombie nữa, một chút liên quan đều không có sao?”

Ngô Thanh Báo nở một nụ cười hết sức kỳ lạ, hỏi.

“Ý của ngươi là, Dị năng giả... thật ra cũng là đối tượng bị lây nhiễm hay sao? Chỉ có điều, hình thức biểu hiện virus ở trong cơ thể chúng ta bất đồng với Zombie?”

Điều hắn muốn nói ra, Thái Hòa đã hiểu được rồi.

Chuyện này lúc đầu nghe qua, hoàn toàn chính xác tương đối khó có thể tưởng tượng!

“Bingo. Nhưng mà loại suy nghĩ này, cũng không phải ta nói ra đấy, mà là tổ trưởng tổ tình báo nha.”

Biểu lộ của Ngô Thanh Báo đột nhiên trở nên quỷ dị: “Một ít người khó chịu với Dị năng giả, thì ra là vì nguyên nhân này. Những đàm luận xung quanh Dị năng giả, đàm luận về uy hiếp tiềm ẩn... vẫn mãi đều truyền lưu ở trong đáy lòng. Ha ha, mỗi lần chiến đấu, đều là Dị năng giả chống đỡ Zombie cao cấp, mới không có để cho quân đội bị đánh tan đơn giản, sáng tạo ra cho bọn hắn điều kiện đối kháng với Zombie bình thường. Nhưng một vài tên ngu ngốc... Bị người ta lợi dụng còn không tự biết...”

Quả nhiên là có nội tình càng sâu nha... Hơn nữa người Ngô Thanh Báo cảm kích lúc trước là.

Nhưng hắn không có tiếp tục nói nữa, Thái Hòa cũng không có

hỏi tiếp.

Chuyện chuyện rối loạn trong nội bộ quân doanh, hắn chẳng muốn quan tâm làm gì.

Đối với hắn mà nói, quan trọng nhất là cách nhìn của nhân loại đối với Zombie cao cấp.

Mà ở phương diện này, hắn cũng đã hiểu rõ đủ nhiều rồi, ít nhất đủ để cho hắn quy hoạch chính xác đối với quyết định sau này của chính mình.

Mới vừa rồi Thái Hòa cố gắng giảm thấp xuống âm lượng, cho nên Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La cũng không nghe được bao nhiêu, cũng chẳng hiểu gì cả.

Bọn hắn không phải Dị năng giả, đối với kiến thức về Dị năng giả cũng không quá rõ ràng, đương nhiên là nghe không hiểu đấy.

Nhưng đối với vận mạng người bình thường, bọn hắn lại tương đối quan tâm.

Vừa nhìn thấy hai người đều trầm mặc, Hồ Ngọc Hà không thể chờ đợi được xen vào hỏi: "Ngươi mới vừa nói trong cơ thể người bình thường cũng có virus ẩn nấp, nhưng vì sao..."

Ngô Thanh Báo cười cười: "Mặc kệ bộc phát ra ôn dịch lớn đến cỡ nào. Đều luôn luôn người may mắn còn sống sót tiếp, không có bị lây. Nhưng mà trong lần tai nạn này, loại tình huống này cũng không thể đơn thuần dùng thể chất vượt qua thử thách để giải thích gì, chắc là các ngươi có một ít chỗ đặc thù chung, có thể miễn dịch virus nha."

"Vậy virus kia bây giờ còn đang ngủ đông trong cơ thể chúng ta, ở ẩn hay sao?" Dường như Cường Đô La cũng hơi bán tín bán nghi một chút rồi, không nhịn được hỏi dồn.

“Yên tâm, thi thể người bình thường và Dị năng giả, phòng thí nghiệm đều đã làm giải phẫu tương đối cẩn thận, nhưng đều không có phát hiện tồn tại virus.”

Ngô Thanh Báo mặt không đổi sắc nói.

Hồ Ngọc Hà lại nghe tới sắc mặt trắng nhợt. Tranh thủ thời gian quay đầu bịt miệng lại. Nói giải phẫu cũng được, lại hết lần này tới lần khác muốn tăng thêm một câu “Tương đối cẩn thận” ...

“Ngay cả trong cơ thể Dị năng giả cũng không có hay sao?” Thái Hòa nghi hoặc thấp giọng hỏi.

“Không có. Nhưng trong cơ thể Dị năng giả khẳng định có thêm một vài thứ không biết, mặc dù không phải virus, cũng là virus tạo thành đấy. Vốn với điều kiện của nơi trú quân, là không kiểm tra đo lường ra đấy.”

Ngô Thanh Báo hơi tiếc nuối lắc đầu. Nói ra.

Sinh hoạt ở trong khu tụ tập nhân loại, xem ra cũng có rất nhiều ưu thế nha...

Ít nhất những lý luận này, dựa vào một mình Thái Hòa là không nghĩ ra được đấy.

Nguyên nhân chủ yếu là thiếu thốn đầy đủ hàng mẫu tiến hành so sánh lẫn nhau, thứ hai, hắn cũng không có sức lực như vậy.

“Đối với Dị năng giả mà nói, thật sự là có thể tạo ra tác dụng tham khảo, nhưng đối với ta lại không phải áp dụng như vậy rồi. Trong cơ thể Dị năng giả không có virus. Nhưng tất cả trong cơ thể ta lại đều là virus...”

Thái Hòa hơi trầm tư một chút, sau đó lập tức đạp Ngô Thanh Báo một cước, “Được rồi, có lẽ ngươi cũng nghỉ ngơi không sai

biệt lắm rồi đi?”

Lúc đầu Thái Hòa còn muốn cẩn thận đưa ra nghi vấn với Ngô Thanh Báo một trận rồi mới đi đấy. Nhưng cứ như vậy không lâu sau, bờ bên kia đã chật ních Zombie, vậy mà phương xa còn có Zombie tại tiếp tục dồn tới.

“Thiếu chút nữa đã quên rồi, trên thân xe đều là máu...” Thái Hòa vỗ xuống đầu. Tranh thủ thời gian kêu, “Đi nhanh đi. Đợi Zombie cao cấp nhiều hơn, chúng ta sẽ có phiền toái đấy.”

Các nàng Lê Bống đều ngồi ở trên lan can bên cạnh bờ, thỉnh thoảng phóng ra côn sắt, chơi trò chơi “Phi tiêu”.

Nghe được tiếng la của Thái Hòa, vậy mà các nàng còn lộ ra một chút sắc mặt không nỡ, dường như còn chơi cho chưa đủ tận hứng.

“Đối mặt Zombie khủng khiếp còn có thể vui đùa, thật làm cho người ta cảm thấy không bằng...”

Cường Đô La hoảng sợ nhìn chằm chằm vào các nàng một cái, trong nội tâm âm thầm thầm nghĩ.

Từ nơi này bắt đầu, mọi người cũng chỉ có thể đi bộ tiến về vành đai cách ly thành phố Biên Hòa rồi.

Nói đúng ra, khi bọn hắn bắt đầu đạp vào bên bờ sông này, bọn hắn cũng đã tiến vào phạm vi vành đai cách ly.

Chương 737: Lẻn Qua Ba Tầng Cách Ly

Nhưng mà dải đất trung tâm chính thức, lại còn phải đi qua vài đạo phòng tuyến vũ trang mới có thể đến.

"Vị trí của chúng ta bây giờ, là bên trái phía sau vành đai cách ly." Ngô Thanh Báo móc ra một tấm bản đồ, vừa đi vừa giải thích với Thái Hòa nói, "Vị trí trung tâm vành đai cách ly, làm trung tâm của nội thành, vẫn mãi kéo dài đến gần khu Vườn Cát Tiên. Cái đến nơi gọi là phòng tuyến chính diện, chính là ngay ở nơi này."

Ngón tay Ngô Thanh Báo ngừng lại ở lối đi ra đường cao tốc thành phố Biên Hòa, sau đó vẫn mãi kéo một khoảng cách về phía trước: "Ở đây." Hắn lại vẽ ra một hình nửa vòng tròn, "Sau đó như vậy. Hoàn toàn ngăn chặn tất cả giao lộ. Trước kia là để phòng ngừa Zombie tới Sài Thành, nhưng hiện giờ lại náo nhiệt hơn so với trước. Người sống sót và binh sĩ vận chuyển, còn có vật tư, đều là thông qua những giao lộ này ra vào thành phố Biên Hòa đấy."

"Nhìn Như vậy, lúc trước ngươi mang bọn ta vòng một vòng nha." Thái Hòa cau mày nói ra.

"Ha ha ha, chuyện cũng đã qua đừng có để ý rồi. Hiện giờ chúng ta phải đột phá đi qua từ nơi này, ở đây phải đi qua ba đường phòng tuyến nha. nhưng mà ngươi là Dị năng giả hệ tinh thần, lại có được năng

Ngô Thanh Báo cười hì hì nói ra.

"Nói điểm điểm quan trọng đi."

Thấy Thái Hòa không có phát biểu ý kiến, Ngô Thanh Báo hơi ngoài ý muốn, nhưng mà vẫn kéo kéo tóc nói tiếp: “Ba dãy phòng tuyến này, cái ở tít bên ngoài này là nghiêm mật nhất đấy, chúng ta phải đi qua khu vực xem như cửa khẩu yếu kém nhất rồi, nhưng mà có hai mươi binh sĩ giao nhau tuần tra, còn có một gã Dị năng giả bất kỳ lúc nào chuẩn bị xử lý tình huống khẩn cấp. Đạo phòng tuyến thứ hai, nhân số phòng thủ không thay đổi, nhưng mà không có sở hữu Dị năng giả. Một đạo cuối cùng, chỉ có mười người thay phiên nhau tuần tra, cũng không có sở hữu Dị năng giả. Nhưng ba đạo phòng tuyến, đều có cameras toàn bộ vị trí, phải chú ý cẩn thận.”

“Tình huống chính là như vậy, cho nên kế hoạch của ta là... Tất cả nhờ vào ngươi, em rể thân yêu.”

Ngô Thanh Báo nói xong, trên mặt cũng lập tức một nụ cười cổ vũ, đưa tay về phía bả vai Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa lại không một tiếng động tránh qua, sau đó một tay lấy chụp qua địa đồ: “Nói xong đúng không? Ý kiến của ta là, kế hoạch của ngươi bị phủ quyết rồi. Như vậy mà cũng có thể gọi là kế hoạch jau sap?”

“Hãy suy nghĩ một chút?”

“Mặc dù ta không hiểu chiến thuật gì, nhưng nói tóm lại, chính là muốn đi qua ở dưới tình huống không bị bất luận kẻ nào phát hiện.” Thái Hòa trừng mắt hắn một cái, nói ra.

Yuna và Ngô Thanh Vân lập tức cùng nhau nhấc tay:

“Chuyện này ta am hiểu nhất rồi.”

“Chuyện này rất đơn giản nha.”

Mà ngay cả Lê Bống, sau khi nhìn trái nhìn phải một cái, chậm rãi tay giơ lên: “Ta... Ta cũng có thể...”

“Đạo phòng tuyến thứ ba chính là Dị năng giả kia, là loại cảm ứng tinh thần đấy, bất kể là nhân loại hay vẫn là Zombie đều không tránh thoát đấy.” Ngô Thanh Báo vội vàng nói.

Sau đó hắn hơi tò mò nhìn về phía Ngô Thanh Vân: “Thanh Vân, ta không nghĩ tới vậy mà ngươi còn biết chơi tiềm hành, thật là lợi hại nha...”

“Biết trước như vậy, hắn giao cho nàng giải quyết là được rồi.” Thái Hòa tranh thủ thời gian đã cắt đứt lời nói của hắn, “Còn nữa, vị trí cameras chỉ có ngươi rõ ràng nhất, ngươi phụ trách giải quyết hết đi. Thời gian binh sĩ tuần tra, chắc là ngươi cũng rõ ràng nhất rồi.”

Trải qua Thái Hòa sắp xếp một trận như vậy, một chuyện phiền phức đều giao cho Ngô Thanh Báo.

Nhưng mà sau khi hắn thở dài một tiếng, lại rất nhanh không có tim không có phổi nở nụ cười điên điên khùng khùng.

“Còn có một chuyện rất quan trọng, sau khi đột phá ba đạo phòng tuyến đi tới đâu đây?” Thái Hòa hỏi tiếp.

Ngô Thanh Báo cười cười ha ha: “Tự do hoạt động nha. Cũng không phải trại tập trung gì, hoặc là trọng địa quân sự, thậm chí cũng không có người bất kỳ lúc nào kiểm tra vé vào khu du lịch Cát Tiên rồi. Chỉ cần lăn lộn tiến vào, thì cũng không có vấn đề gì nữa!”

Cũng đúng... Một nơi trú quân người sống sót cỡ lớn mà thôi.

Trông coi bên ngoài như nghiêm mật, là để đề phòng Zombie. Nội bộ đều là người sống sót, làm sao còn cần ba bước một trạm gác năm bước một đồn canh như vậy.

“Vậy thì đi thôi.” Thái Hòa không khách khí nhét địa đồ vào trong túi quần, nói ra.

Sau khi rời xa bờ sông, chung quanh lập tức trở nên hết sức yên tĩnh.

Ngoại trừ tiếng gió vù vù ra, gần như không nghe được bất luận động tĩnh gì khác.

Trên đường cái vậy mà đã trải qua dọn dẹp, xe cộ bị vứt bỏ đều bị chất đống đến ven đường, tầng tầng lớp lớp đấy, giống như là từng phần mộ sắt thép.

Trên Công trình kiến trúc còn lưu lại rất nhiều dấu vết chiến đấu, cao ốc bị cháy đen, tường vây bị nổ sập, tùy tiện có thể thấy được mảnh thủy tinh, vết máu...

Chương 738: Anh Trai Trong Trí Nhớ

Trên một con đường cái rộng lớn, ở Thành phố Biên Hòa.

Cao cao đột ngột đem chặt đứt ngang nhà bê tông lật ngã đường cái, nối liền dãy nhà hai bên đường lại với nhau, tạo thành một tấm vách chắn.

“Thật sự là công trình quy mô...” Cường Đô La dựa vào một chiếc xe hơi, vụng trộm nhìn một cái về phía trước, than thở nói.

Ngô Thanh Báo cười khặc khặc nói: “Thật ra không có to lớn như các ngươi nghĩ vậy, bên trong thị khu thành phố Biên Hòa còn có hai con sông xuyên thành phố mà qua, chỉ cần lợi dụng tốt, tường xi-măng giống như vậy không cần dựng quá nhiều đấy.”

“thì ra là như vậy...” Cường Đô La dường như bừng tỉnh hiểu ra gật gật đầu.

Thái Hòa híp mắt quan sát trong chốc lát, nói ra: “Chính diện tường xi-măng có người trông coi, những dãy nhà kia khẳng định đều bị chắn chết rồi. Ngươi đã nói bọn họ là tuần phòng đúng không?”

“Đúng vậy nha. Hai mươi người, chia làm hai tổ thay phiên nhau tuần tra. Dị năng giả hoạt động thời gian ta cũng không rõ ràng rồi.” Ngô Thanh Báo gật nhẹ đầu.

“Không có sao, hắn nếu như xuất hiện mà nói, ta sẽ cảm giác được đấy.” Thái Hòa hàm hồ nói.

Hồ Ngọc Hà do dự một chút, chen miệng nói: “Nhưng mà như

vậy... Chẳng phải là sẽ xuất hiện lỗ thủng hay sao? Mặc dù

"Đó là bởi vì ngươi từ góc độ của chúng ta đi cân nhắc vấn đề," Thái Hòa lắc đầu, nói ra: "Nhưng mà ngươi có nghĩ tới hay không, đạo phòng tuyến này nhưng thật ra là dùng để phòng Zombie đấy. Zombie cũng không giống như chúng ta, sẽ ẩn nấp chờ đợi đoạn thời gian ngắn không có tuần phòng. Bọn hắn sẽ trực tiếp phụ trách đánh lén binh sĩ phòng thủ. Cho dù có Zombie vừa lúc ở đoạn thời gian trống đi qua được, cũng sẽ bị cameras vừa vặn quay được."

Phòng tuyến như vậy, dùng để phòng bị Zombie cao cấp dưới tình huống bình thường chỉ số thông minh chỉ có 9 đã đầy đủ rồi, nhiều hơn nữa chính là lãng phí binh lực.

"Tốt rồi, nghỉ ngơi cũng đã nghỉ ngơi, ăn uống cũng đã ăn rồi."

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Báo: "Đi giải quyết cameras. Thời điểm tuần phòng xuất hiện thời gian trống. Phát tín hiệu cho chúng ta."

"Vậy các ngươi đâu rồi?" Ngô Thanh Báo kinh ngạc mà hỏi thăm.

"Ngồi ở đây tiến hành vây xem ngươi." Sắc mặt Thái Hòa trả lời như thường.

Ngô Thanh Báo còn muốn nói gì, nhưng cuối cùng vẫn thành thành thật thật ép sát chân tường nhanh chóng đến gần phía tường xi-măng.

Quả nhiên hắn hết sức rõ ràng vị trí cameras, sau khi đến một dãy nhà cao tầng, cũng nhảy lên mạnh mẽ.

Sau bờ mông phun ra một ít hỏa diễm, cả người treo ở giữa không trung.

Lúc hắn từ nơi ẩn nấp nhảy ra ngoài, cái cameras kia vừa vặn chuyển hướng về phía bên kia.

Thời gian nhắm được rất chuẩn, hành động cũng rất quyết đoán, trong nháy mắt còn rất có một chút cảm giác đặc công chuyên nghiệp.

Nhưng mà sau một giây, hắn lại hủy tới sạch sẽ loại ảo giác này.

Thời gian né tránh cameras. Hắn vẫn không quên lẳng lơ ngoắc về Thái Hòa phía này: "Ê..."

"Anh trai của ngươi trước kia cũng không đáng tin cậy như vậy sao?" Thái Hòa trả lời cho hắn bằng một cái nguýt xem thường, quay người ngồi xuống, hỏi.

Ngô Thanh Vân sờ sờ lên cái cằm không có cọng râu nào, bờ môi khêu gợi hơi mân mê.

Không hổ là xà mỹ nữ, cho dù là bộ dáng trầm tư cũng tràn đầy khí tức lãnh diễm.

"Ký ức có liên quan hệ tới hắn đều bị phân chia đến vị trí ký ức vô dụng. Muốn tìm ra được rất khó khăn đây này. Hai ngày nay đã nhớ tới một ít, nhưng hôm nay nhìn thấy hắn cũng đã hoàn toàn khác xưa rồi..."

Ngô Thanh Vân rì rì nói: "Từ ký ức đã sắp xếp lại mà nói, hắn hiện giờ hoàn toàn chính là một con người hoàn toàn khác xa so với trước kia. Trước khi tận thế bộc phát, hắn là một lãng tử phong lưu từ đầu đến đuôi đây này. Hơn nữa, hắn rất không tin tưởng với tất cả mọi người, nhất là con gái. Nhưng mà khá tốt với ta nha... Dù sao là anh em ruột. Lúc trước xem như cũng rất thân thiết. Dù sao trong ấn tượng, hắn là cái loại người vừa tiến vào quán bar, sẽ có con gái chủ động đưa tới cửa."

“Nghe qua cảm giác rất giống con nhà giàu đẹp trai. Anh trai trong trí nhớ ngươi, thật sự là người điên ngay lúc này hay sao...”

Vừa nghĩ tới bờ mông Ngô Thanh Báo sau phóng hỏa, lại tưởng tượng thoáng một cái hình dung của Ngô Thanh Vân... Thật sự là hai loại nhân cách bắn đại bác cũng không tới.

Nghe lời nói của Ngô Thanh Vân, Hồ Ngọc Hà không nhịn được chen miệng nói: “Vậy ngươi không muốn biết vì sao hắn biến thành như vậy sao...”

“Được rồi. Không con liên quan gì với ngươi!”

Cường Đô La cau mày dắt Hồ Ngọc Hà một cái, đưa mắt liếc ra hiệu qua một cái. Lập tức kéo nàng tới một bên.

Lúc quay người, hắn còn cười cười xảo quyệt về phía Thái Hòa, ra hiệu bọn hắn chậm rãi trò chuyện.

Chương 739: Ngươi Ghen Sao

“Một lúc lâu không thấy, Cường Đô La cũng trở nên rất khéo đưa đẩy rồi...” Thái Hòa làm một thủ thế “ok” với hắn, đồng thời than thở nói.

Yuna đang lau sạch liêm đao của nàng, nghe vậy khẽ cười nói: “Làm vậy dường như bị nhân loại gọi là khéo xử sự nha, hơn nữa theo trí nhớ của ta mà nói, đây mới là chính xác nhất đấy. Nhưng mà vì sao, lúc đầu ta không có học được, hiện giờ cũng không có khả năng học được vậy.”

“Nói thật ra, ta cũng không biết.” Thái Hòa gãi gãi đầu, hơi bất đắc dĩ cười cười nói ra.

Lê Bống cũng thuận tay đưa đường đao của chính mình cho Yuna, lại dùng tay sờ lên đầu Thái Hòa: “Hôm nay... Mệt mỏi hay sao?”

Nhìn thấy mắt to của Lê Bống, cảm thụ được lòng bàn tay nàng lạnh như băng chạm lên trán của mình, ngón tay cắm vào tóc của mình vuốt ve nhẹ nhàng, Thái Hòa lập tức cảm thấy rất thư thái.

“Phí công sức một trận như vậy, đi tìm bộ thi thể thí nghiệm kia, cũng chính là để giúp cô gái đần trước mắt này nha...”

“Không phiền lụy.” Thái Hòa cười cười, dưới loại tình huống này, giọng nói của hắn vậy mà cũng không tự chủ được trở nên ôn nhu lên.

Đương nhiên, chính hắn cũng không có phát giác được.

Nhưng mà lúc này Yuna lại đột nhiên dò xét quay đầu lại, liếc nhìn Lê Bống: “Chị Lê Bống, chơi một trò chơi đi? Giải thích ý nghĩa từ mệt mỏi thoáng một cái.”

“A……”

Thái Hòa lập tức đã có một chút dự cảm không ổn.

“Nhưng mà loại tình huống… Sau khi mỗi lần bị chị đại áp đảo, đều vịn lấy eo kêu lên vài ngày…” Lê Bống mở trừng hai mắt, cực kỳ nghiêm túc giải thích nói.

“Mặc dù chuyện đó hoàn toàn chính xác cũng là mệt mỏi, nhưng so với bây giờ là hai chuyện hoàn toàn khác nhau nha! Còn nữa, là ta áp đảo nàng!”

Thái Hòa thở dài, đưa tay đi qua bóp đôi má Yuna, nhưng nhìn thấy bộ dáng Thái Hòa ra vẻ tức giận, Yuna cũng đã nở nụ cười “Hì hì”.

Lê Bống và Ngô Thanh Vân một bộ biểu lộ hoàn toàn nghe không hiểu, nhưng mà sau đó lộ ra mỉm cười.

“Rất ân ái nha…”

Cường Đô La ngồi trong góc, vừa từ từ uống nước, vừa hết sức hâm mộ nhìn về phía đám người Thái Hòa giỡn thành một đoàn, nói ra.

Hồ Ngọc Hà lại ôm hai chân, đặt cái cằm ở trên đầu gối, vẻ mặt lộ ra khó chịu: “Thôi đi, mới vừa leo ra từ cái loại địa ngục khủng khiếp này, đảo mắt lại cười đến không có tim không có phổi như vậy. Thật không biết tại sao có nhiều chuyện đáng phải vui vẻ như vậy đấy…”

“Nhưng mà tìm niềm vui trong cảnh khổ cũng là một loại cảnh giới, ngược lại là ta cảm thấy loại tâm tính này của Thái Hòa rất

tốt. Hai ngày nay, là thời gian vui vẻ nhất của ta trong nửa năm qua đấy, đương nhiên cũng là nguy hiểm nhất đấy. Nhưng so với suốt ngày chịu áp lực, ngược lại là ta cảm thấy loại cảm giác này hiện giờ rất không tồi đây này. Ha ha ha ha, ta đột nhiên hơi lý giải đội trưởng Ngô Thanh Báo, lúc ấy mặc dù sợ muốn chết, nhưng hiện giờ ngẫm lại, ta sống được từ khu Zombie đi ra! Cảm giác rất thoải mái nha!"

Nói đến đây, Cường Đô La đột nhiên trừng to mắt nhìn về phía Hồ Ngọc Hà: "Giọng điệu của ngươi chua như vậy... Chẳng phải là đang... Ghen nha!"

"Phù phù!"

Hồ Ngọc Hà lập tức trừng tàn bạo Cường Đô La, đồng thời sắc mặt đỏ lên nói: "Ngươi nói nhăng nói cuội gì đấy!"

"Nhưng mà ngươi đỏ mặt kìa!"

"Chỉ là tại vì... Tóm lại không phải có chuyện như vậy!" Hồ Ngọc Hà vội vàng che kín gương mặt của mình, nói ra, "Thật ra là ta... Ta rất hâm mộ các nàng Lê Bống kia mà. Lại xinh đẹp, còn có thực lực, còn... Còn có thể cùng sống với người mình yêu mến. Mặc dù ta thật sự nghĩ mãi mà không rõ, vì sao các nàng sẽ thích Thái Hòa loại người này!"

"Dường như ngươi ý kiến rất lớn với Thái Hòa nha?" Cường Đô La cười cười ranh mãnh, nói ra.

Hồ Ngọc Hà buồn bực hừ một tiếng, nói ra: "Đó là đương nhiên rồi!"

"Cho nên nói loại cô gái nhỏ này như ngươi ah, chính là khó hầu hạ. Ngươi nói muốn lưu lại, Thái Hòa không vứt bỏ ngươi đúng không? Thời điểm lần thứ nhất ngươi đi WC, hắn ở ngoài sáng dưới tình huống biết có người truy đuổi, hãy để cho ngươi đi

WC, không có cho một cô gái nhỏ tiểu trong quần. Ngươi xuất hiện nguy hiểm, Thái Hòa ngươi trước tiên tới cứu... Thái độ của hắn đối với ngươi là hơi lạnh nhạt, nhưng hắn có bạn gái. Chẳng lẻ muốn bày làm ra một bộ hoa hoa công tử trêu đùa hí lộng ngươi, ngươi mới cảm thấy hắn là người tốt sao?"

Sau khi Cường Đô La nói xong, lại nhìn sâu xa về phía Hồ Ngọc Hà: "Chờ sau khi chúng ta tiến vào nơi trú quân, người muốn tiếp xúc so với tiểu đội trước muốn hơn rất nhiều. Đến lúc đó ngươi không còn là cô gái duy nhất trong đội ngũ, đương nhiên mỗi người sẽ không đều sủng ái ngươi rồi. Ngươi cũng nên bắt đầu học thói quen, và phải học... Cảm ơn."

"Ngươi..." Hồ Ngọc Hà mở to hai mắt nhìn.

"Hừ, ngươi cho rằng những chuyện này ta không biết sao? Bị người ta nhìn bờ mông cũng không phải ngươi." Hồ Ngọc Hà tức giận mà thầm nghĩ.

Trong nội tâm mặc dù nghĩ như vậy, ánh mắt nhưng Hồ Ngọc Hà nhìn về phía Thái Hòa, cũng đã nhu hòa hơn rất nhiều.

Chương 740: Một Mùi Khét Bốc Lên

Sau khi trôi qua khoảng chừng mười phút đồng hồ, từ phương hướng tường xi-măng truyền đến một trận tiếng huýt sáo.

“Xong rồi, chúng ta đi qua đi.”

Thái Hòa vung tay lên, mang theo mọi người chạy chậm một mạch tới dưới tường.

“Nhưng mà phát một tín hiệu mà thôi, ngươi có cần thổi ra tiết tấu anh đẹp trai của Châu Gia Kiệt hay sao?”

Thấy Ngô Thanh Báo phồng lên cái quai hàm huýt sáo thật hăng say, Thái Hòa không nhịn được liếc mắt.

“Đây không phải động viên cho các ngươi sao...”

Ngô Thanh Báo cười khằng khặc: “Nói chuyện chính, cameras ta đều xử lý xong rồi, nhưng chỉ là quấy nhiễu thời gian ngắn, rất nhanh sẽ khôi phục bình thường đấy.”

“Bộ dạng thật cao cấp... Ngươi dùng biện pháp gì vậy?” Cường Đô La kêu lên một tiếng, hỏi.

“Muốn giải thích rất phiền toái đấy.” Ngô Thanh Báo lại không muốn nhiều lời.

Thái Hòa gật nhẹ đầu, hỏi tiếp: “Đội tuần phòng đâu rồi?”

“Đi xa. tổng kết mà nói, chúng ta có ba phút đồng hồ. Hiện giờ phải xem ngươi rồi đó..., có cảm ứng Dị năng giả ở gần đây hay

không?”

Ngô Thanh Báo hơi chờ mong xoa xoa đôi bàn tay, nhìn về phía Thái Hòa.

Về thủ đoạn công kích trước mắt của Thái Hòa, hắn đã khá hiểu rõ.

Nhưng dưới bình thường tình huống, dị năng giả hệ tinh thần là rất không có khả năng cùng có hai loại khả năng công kích và dò xét đấy. Nguyên nhân rất đơn giản: Sức mạnh tinh thần lực chưa đủ.

Như Thái Hòa như vậy, đã có nữ Zombie cùng nhau tăng trưởng lên với hắn, lại có thể dùng nước bọt của nữ Zombie cho rằng là thuốc kích thích đến dùng, thậm chí còn có được nước thuốc từ Zombie dị biến, cơ bản không tìm ra loại thứ hai.

Thái Hòa biết rõ mình không phải là người có thiên phú dị bẩm gì, có thể đi cho tới hôm nay, đặc điểm tính cách bị Cường Đô La đậu đen rau muống, thì ra là “Trọng cảm tình”, ở trong quá trình này làm ra tác dụng rất lớn.

Nếu như không tìm Lê Bống, hắn cũng không phát hiện lượng nhỏ virus Zombie trong nước miếng, lại có thể tạo được tác dụng thuốc kích thích; cũng sẽ không hao hết tâm tư đi giúp một chỉ con rối Zombie tiến hóa, kết quả phát hiện con đường cùng nhau tăng trưởng lên.

Con rối Zombie thông thường ai sẽ đi hôn?!

Hắn bảo vệ các nàng Lê Bống. Nhưng chẳng phải là các nàng cũng đã giúp hắn trưởng thành đây này?

“Biết rồi.”

Thái Hòa gật nhẹ đầu, sau đó lập tức nhắm mắt lại.

Cái vòi tinh thần lập tức dùng Thái Hòa làm trung tâm, bắn mạnh mẽ mà ra.

Chỉ có Ca Cao giống như cảm ứng được cái vòi tinh thần tồn tại, vươn tay ra bắt một cái ở trong hư không.

Động tác của nàng, hoàn toàn chính là chó cái thấy được cái đĩa ném ra, nếu không phải đã bị Yuna lặng lẽ kéo lại một cái, đoán chừng nàng thật sẽ đuổi theo cái vòi tinh thần chạy đi ra.

“Dò xét tiêu hao rất lớn, là vì nguyên nhân ta không sở trường, còn là vì loại này phương pháp sử dụng vốn cũng rất hao phí tinh thần lực đây này?”

Thái Hòa chậm rãi nhíu mày.

Đương nhiên Hắn sẽ không ngu ngốc dùng cái vòi tinh thần đi tìm vị trí. đối phương Chỉ cần nhìn thấy chung quanh có tồn tại năng lượng tinh thần hay không là được rồi.

“Rất tốt, không có dò xét tinh thần, chúng ta tranh thủ thời gian đi qua a.”

Sau khi thái Hòa mở to mắt, tựu lập tức nói ra: “Ngô Thanh Báo, ngươi cõng lên Cường Đô La. Hồ Ngọc Hà, ngươi...”

“Ta không cần ngươi cõng!” Hồ Ngọc Hà vội vàng kêu lên.

“Ngươi ngược lại là nghĩ khá lắm... Ca Cao, tóm lại cõng lên nàng.”

Thái Hòa vừa dứt lời, Ca Cao cũng chụp một cái bắt được Hồ Ngọc Hà, ném lên trên lưng mình một cái, sau đó trong tiếng kêu to của nàng lui về phía sau mấy bước, chạy lấy đà cự ly ngắn thoáng một phát. Nhảy mạnh mẽ lên thật cao.

Tường xi-măng cao khoảng gần 3 người chồng lên nhau, nếu

như là trạng thái lúc nàng còn là chó còn có thể trực tiếp nhảy qua đi, nhưng hiện giờ dựa vào ký sinh thể, lại chỉ có thể nhảy đến độ cao hơn phân nửa.

Nhưng mà Ca Cao cũng có biện pháp. Mũi chân nàng đạp lên trên tường xi-măng, lúc sắp rơi xuống đất, Yuna vừa vặn nhảy lên một cái, dùng liêm đao tiễn đưa các nàng một đoạn đường.

“Ah!”

Hồ Ngọc Hà kêu to một tiếng. Lắc lắc đầu, dường như còn không kịp phản ứng.

Sau khi Ca Cao đi lên. Ba người Lê Bống đã tiếp ứng nàng nhảy đi lên không tốn sức chút nào.

Thái Hòa dựa vào cái vòi tinh thần hóa thành thực chất, cũng dễ dàng đứng ở trên tường xi-măng.

“Ngồi vững vàng hết chưa?”

Cường Đô La trên lưng Ngô Thanh Báo, cười hỏi.

“Không có... Không có...”

Cường Đô La ra sức chuyển hướng hai chân giơ lên trên, một tay gian nan che lấy hạ bộ của mình.

Sắc mặt hắn trắng bệch nhìn về phía Thái Hòa, vừa định cầu cứu, cũng cảm giác một cỗ sóng nhiệt mạnh mẽ truyền tới từ dưới người.

“Ah ah ah ah!”

Sau khi chặn lại một tiếng kêu thảm thiết, Ngô Thanh Báo và Cường Đô La đồng thời đã rơi vào bên cạnh Thái Hòa.

Mới nhảy xuống từ trên người Ngô ThYGqsLbẫanh Báo, Cường

Đô La lập tức vội vàng kiểm tra xuống đũng quần của chính mình.

“Hèizz, ngươi làm gì vẽ vời cho thêm chuyện như thế... Yên tâm đi, tiêu chuẩn không chế của ta là số một, tuyệt đối sẽ không đốt trúng thằng em của ngươi...”

Ngô Thanh Báo thoải mái mà cười nói.

Chương 741: Bị Tập Kích

“Ta...” Cường Đô La vẻ mặt cầu xin, thấp giọng nói ra, “Dường như Ta ngửi thấy được một cỗ mùi khét...”

“Ảo giác.” Ngô Thanh Báo ho khan một tiếng, nói ra.

Từ tường xi-măng nhìn lại phía trước, đường đi thật dài nhìn qua hết sức rộng lớn, nhưng lại nhìn không thấy một bóng người, một cỗ cảm giác cực kỳ thê lương tự nhiên sinh ra.

Khác nhau lớn nhất giữa nơi này và Sài Thành, không thể tùy tiện thấy được xương cốt.

Nhưng hộp đèn rớt trên mặt đất, biển quảng cáo rơi rớt lòng thòng trên cửa hàng, khóa ở ven đường, nhưng lại sớm đã hiện đầy tro bụi và vết rỉ sét... Mỗi loại vật dụng bị vứt bỏ, đều tại tản ra khí tức tai nạn.

Một loại cảm giác thế giới loài người đã hủy diệt, không nhịn được nhảy lên trong lòng.

Chẳng biết tại sao, Thái Hòa đột nhiên cảm thấy, cảnh tượng như vậy so với đường đi Sài Thành khắp nơi toàn Zombie, dường như đáng sợ hơn.

“Đi thôi.”

Trên đường lại vượt qua nhiều cái cameras, năng lực ký ức của Ngô Thanh Báo vậy mà rất không tồi, toàn bộ hệ thống phòng ngự thành phố Biên Hòa, hắn đều vẫn mãi ghi nhớ trong đầu.

Mặc dù tình huống thuận lợi, nhưng Thái Hòa vẫn đang hết sức cảnh giác chú ý đến tình huống chung quanh.

Khu nguy hiểm Zombie trùng trùng điệp điệp, nhưng nói trắng ra là chỉ cần liều chết chiến đấu cũng có thể, tất cả phải dựa vào thực lực nói chuyện.

Mấu chốt nhất chính là, ở đó, ít nhất các nàng Lê Bống sẽ không xảy ra chuyện.

Nhưng ở vành đai cách ly nhân loại, tình huống lại bắt đầu phức tạp nhiều rồi...

Sau khi vượt qua liên tục vài con hẻm nhỏ, mọi người đã hoàn toàn lệch hướng đại lộ.

"Ta đây là mang bọn ngươi đến chỗ yếu nhất đạo phòng tuyến thứ hai đi, đừng lo lắng."

Ngô Thanh Báo cười giải thích nói.

Nhưng mà hắn vừa dứt lời, lại đột nhiên bị Thái Hòa chụp lại một cái: "Đợi một chút."

"Làm sao vậy?"

Vẻ mặt nghiêm túc của hắn làm cho Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều lập tức khẩn trương lên.

"Chẳng lẽ có dò xét tinh thần rồi hả?" Ngô Thanh Báo hưng phấn mà suy đoán nói, một bộ dạng e sợ cho thiên hạ không loạn là không vui.

"Không phải, nhưng dường như có người." Thái Hòa nhíu mày, nói ra.

Mới vừa rồi dường như Ca Cao ngửi thấy được mùi vị gì, liền lập tức đưa tay nắm lấy ống tay áo của hắn.

Cân nhắc đến nơi đây không có khả năng xuất hiện Zombie, cho nên nhất định là nhân loại không thể nghi ngờ.

Nhưng người nào lại chạy đến loại khu vực biên giới chim không ị này? Chung quy chắc không còn có người theo chân bọn họ, là vụng trộm lẻn vào vành đai cách ly hay sao?

“Ta và Ca Cao đi xem một chút.” Rất nhanh Thái Hòa đưa ra quyết định.

“Ta cũng đi.” Yuna lập tức nói ra.

“Nha đầu kia và chị đại ở lại nơi này, nhiều người mục tiêu lớn. Những người khác ở nơi này a, chúng ta xem xét một chút sẽ trở lại.”

Thái Hòa khẽ cười cười với các nàng, nói ra.

Mang theo một gã Zombie Cấp Thủ Lĩnh, an toàn hơn so với đơn thương độc mã. Thái Hòa nắm chặt tay Yuna, sau đó dưới Ca Cao chỉ dẫn, nhanh chóng hướng chạy tới phía trước.

“Có lẽ ở phía trước rồi, ta cũng nghe thấy được.” Yuna đột nhiên mở miệng nói ra.

Thái Hòa lập tức chậm lại bước chân, mảnh khu vực này cũng rõ ràng trải qua kịch chiến, rất nhiều khu vực đều bị bị nổ sập, mảnh vỡ kiến trúc gần như đều ngăn chặn con đường.

Cộng thêm phương hướng Ca Cao và Yuna chỉ dẫn, là ở trong mấy dãy phế tích cư xá, cho nên muốn đến gần lặng yên không một tiếng động vẫn hơi khó khăn đấy.

Sau khi tập trung tinh thần lực, giác quan Thái Hòa lập tức nhạy cảm rất nhiều, những mảnh vỡ dưới chân đều có thể thấy rất rõ ràng.

Cái đó khối có thể giẫm, cái đó khối sẽ đến rơi xuống, cũng có thể chuẩn xác tiến hành phán đoán.

Mà bản thể Ca Cao đã từng là biến dị thú, đừng nói ở loại khu vực này rồi, chính là trong hoàn cảnh càng phức tạp hơn cũng có thể tiềm hành không một hơi thở và tiếng động.

Về phần Yuna... Đánh lén vốn là trò sở trường của Zombie cao cấp, nàng đệm lên mũi chân, nhảy lên tại chỗ, cũng nhẹ nhàng mà đã rơi vào trên vài một thanh thép cao hơn vài mét.

Thanh thép kia hơi khẽ lung lay một cái, không đợi xảy ra vấn đề, nàng cũng đã nhảy xuống phía trước lần nữa.

Thái Hòa nhìn thấy mà trợn mắt há hốc mồm, cũng không biết nàng làm được như thế nào đấy. Đoán chừng chắc là thiên phú chủng tộc a...

Thời điểm ngay khi ba người Thái Hòa lặng lẽ đến gần, bên trong một cửa tiệm gia dụng bốn mặt mở ra, đang phát ra một trận thanh âm "Kẽo kẹt kẽo kẹt".

Ở trong phế tích yên tĩnh, thanh âm này nghe qua hết sức quỷ dị.

"Chẳng phải là có người lén lút chơi dã chiến ở nơi này nha? Vậy trong này cũng quá ẩn nấp rồi, so với năm binh sĩ đồng thời trông coi ở đây còn muốn trâu bò hơn..."

Thái Hòa không nhịn được nghĩ tới một ít cảnh tượng, sau khi hắn dán chắt thân thể lên vách chắn, sau đó chậm rãi vươn đầu đi.

"BENG...GG!"

Một đạo ánh sáng lạnh lẽo bổ xuống đỉnh đầu của hắn!

Chương 742: Gặp Lại Người Quen

Công kích Bất thình lình làm cho Thái Hòa bị kinh hãi, hắn tranh thủ thời gian nhảy ra bên cạnh, cái vòi tinh thần hóa thành thực chất ngăn cản lên đỉnh đầu thoáng một cái.

Lực lượng của đối phương to đến kinh người, lần này Thái Hòa lập tức trực tiếp tiêu hao một nửa tinh thần lực.

Khiếp sợ Thái Hòa trong nội tâm, mấy cái vòi lập tức cuốn tới phía đoàn ánh sáng tinh thần của đối phương.

Đối phương không nghĩ tới vậy mà công kích của mình bị chặn quỷ dị ở giữa không trung, sức lực lập tức bị mất đi sạch sẽ. Đoàn ánh sáng tinh thần hơi chấn động kịch liệt thoáng một chút, bị Thái Hòa bắt được khe hở, trực tiếp xoắn giết tinh thần một trận.

“Ah!”

Một tiếng kêu đau đớn lập tức truyền đến, sau đó chợt nghe một tiếng vang “bùm bùm” thật lớn từ sau tường truyền đến.

Yuna vừa vác theo liêm đao xông đi lên, một cái bóng người lập tức nhảy ra mạnh mẽ từ trong phế tích, sau đó nhảy lên phía sau, lui trở về trong tiệm gia dụng.

“Loại công kích này là cái gì vậy...”

Bóng người vừa cảnh giác nhìn về phía phương hướng 3 người Thái Hòa, vừa vuốt vuốt đầu.

Mặc dù là Thái Hòa tạm thời khởi xướng xoắn giết tinh thần,

hiệu quả không có đạt tới trình độ tốt nhất, nhưng mà quá sức rồi.

Ngã sấp mặt lờ coi như nhẹ, nếu không phải chạy trốn nhanh, lúc này đã bị Yuna chém trở thành hai nửa.

“A...! A...!”

Ở sau lưng bóng người, một gã mập mạp bị treo ở giữa không trung đang ra sức loạn đạp lấy hai chân.

Động tĩnh “Kẽo kẹt kẽo kẹt” kia, thật ra chính là khi hắn giãy dụa, xà ngang không chịu nổi gánh nặng phát ra ra tiếng cót két.

“Câm miệng!” Bóng người cũng không quay đầu lại mắng một câu.

Gã béo hết sức sợ hãi run rẩy thoáng một cái, nhưng một đôi mắt hí vẫn như nhìn thấy cha ruột vậy, cực kỳ chờ mong nhìn qua vách tường chắn này.

“Lực lượng mạnh mẽ, tốc độ cực nhanh... Hơn phân nửa còn làm một tí ngụy trang với mùi...”

Thái Hòa chậm rãi đi ra từ sau tường, khóe mắt quét nhìn thuận tiện nhìn sang khu vực vừa mới bị mai phục.

Trên mấy cục gạch che chắn, tất cả đều là vết rách mới lạ, có thể đoán được lực lượng kẻ đánh lén vừa rồi lớn đến bao nhiêu.

Vừa nhìn thấy cứu tinh của chính mình vậy mà chỉ là người trẻ tuổi bình thường. Trong mắt gã béo lần nữa lộ ra một chút tuyệt vọng.

Hắn cũng không biết Thái Hòa mới vừa rồi ngăn cản công kích như thế nào đấy, nhưng mà ngẫm lại kẻ đánh lén chung quy sẽ không vô duyên vô cớ ngã sấp mặt lờ, lập tức tinh thần lại tỉnh táo, kêu hai tiếng quỷ kêu “Ô ô”, hy vọng khiến cho Thái Hòa chú

ý.

Nhưng Thái Hòa cũng sẽ không phân tâm ngay trong lúc này, kẻ đánh lén này cho hắn áp lực rất lớn.

“Là Dị năng giả hay sao... Ồ? Cmn! Tại sao là ngươi!”

Lúc Thái Hòa nhìn về phía tiệm gia dụng, bóng người kia cũng đang từ bóng tối đi ra nhìn về phía hắn.

Trong nháy mắt khi ánh mắt hai người tiếp xúc, cũng không nhịn được mở to hai mắt nhìn.

Thái Hòa vô cùng kinh ngạc, mà cô gái nhỏ đầy bụi đất kia. Cũng mạnh mẽ tay giơ lên chỉ hướng Thái Hòa, phát ra một tiếng kêu sợ hãi: “Ah... Ah! Ngươi! Ngươi là tên nhân loại khoai to ăn ngon kia hay sao!”

Người gọi Thái Hòa là nhân loại đấy, đương nhiên là một con Zombie rồi...

Ngoại hình mặc dù chỉ là cô gái nhỏ, nhưng khí tức kinh khủng kia, con ngươi màu đỏ. Lại làm cho người ta cảm thấy kinh hãi một trận.

Yuna hơi nhíu mày, thoáng nhớ lại thoáng một chút, ánh mắt lập tức trở nên hơi không có ý tốt: “Là ngươi nha... Cùng đi với cô gái ngực phẳng Lesbian đồng loại đúng không... Ngươi gọi Lê Huỳnh Bảo Ngọc, đúng không?”

Thái Hòa lập tức lộ ra một chút sắc mặt khó xử, hắn đã quên tên tuổi của cô bé gái này sạch sẽ rồi.

Ngược lại là Lê Huỳnh Bảo Ngọc ấn tượng khắc sâu với thằng em nhỏ của hắn, thậm chí còn đặt cho hắn cái biệt hiệu nghe quái dị như vậy.

Nhưng mà ngẫm lại cũng thế, Zombie lại sẽ không quên thứ gì. Nhiều lắm thì vứt qua một bên những ký ức vô dụng mà thôi.

“Lê Huỳnh Bảo Ngọc... Ta nhớ ra rồi, Zombie Cấp Thủ Lĩnh... Đối tượng giao phối của Chi Pu...”

Thái Hòa tê rần cả da đầu, vội vàng cảnh giác nhìn về khắp bốn phía: “Đã ngươi ở nơi này, vậy cô gái Lesbian Chi Pu đâu rồi!”

“Tại sao các ngươi lại ở nơi này đấy!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc hỏi ngược lại.

Nàng vẫn còn hơi kiêng kị với Thái Hòa đấy. Cộng thêm Yuna cũng ở nơi đây, mới vừa rồi đánh lén lại không có chiếm được ích lợi gì...

Cho nên nàng không tiến ngược lại lui, không hề nao núng ép sát vào bên tường.

Đôi mắt to đỏ thẫm như máu, lập tức tập trung vào Thái Hòa chặt chẽ.

Trong ba người. Thực lực Thái Hòa mạnh nhất, phòng ngự yếu nhất. Hơn nữa... Hắn là nhân loại duy nhất.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi nghi hoặc với sự tồn tại của Ca Cao, nhưng đặc tính Zombie lại để cho nàng rất nhanh cũng suy nghĩ buông tha: “Không phải nhân loại, cũng không phải Zombie, nhưng dù sao cũng là sinh vật có thể ăn nào đó là được rồi.”

Chương 743: Nhân Loại Khoai To Ăn Ngon Ngon

Cách một thời gian ngắn không gặp, nhìn qua đôi mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc đỏ hơn một ít, khuôn mặt cũng càng giống như búp bê rồi.

Trên người nàng chỉ phủ lấy một cái áo sơ mi nam rất lớn, chiều dài đủ để che phủ xuống tới đầu gối của nàng. Bắp chân trơn bóng đấy, trên chân lại mang lên một đôi giày ống cỡ lớn so với cỡ giày của nàng lớn hơn nhiều.

Mặc dù so với đại đa số Zombie áo rách quần manh, thậm chí ngay cả đồ lót cũng không biết mặc vào mà nói, ít nhất Lê Huỳnh Bảo Ngọc lộ ra rất sạch sẽ, nhưng so sánh với Yuna và Ca Cao mà nói, nhìn qua nàng thật ăn mặc xốc xếch nhiều hơn.

“Ta còn muốn hỏi vì sao ngươi ở nơi này đây! Vậy mà còn dám đánh lén ta...”

Thái Hòa cố ý lên giọng, nếu như Chi Pu ở xung quanh đây, có lẽ sẽ không kiềm nén được chủ động xuất kích đây.

“Hừ, chẳng qua là nhân loại mà thôi... Ta đang ở nơi này chờ Chi Pu đấy!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhíu cái mũi, nói ra.

Nàng hơi rục rịch, nhưng Ca Cao và Yuna đều nhìn chằm chằm nàng. Muốn công kích Thái Hòa dưới loại tình huống này, xác xuất thành công quá thấp.

“Quả nhiên một chút cũng không thay đổi nha, tốc độ bán đồng đội vẫn nhanh y hệt so với lúc trước. Đây là giải thích, Chi

Pu tạm thời không ở nơi này nha...”

Thái Hòa biểu lộ lập tức nhẹ nhõm hơn. Đồng thời đối phó hai con Zombie Cấp Thủ Lĩnh khó khăn, nhưng dưới tình huống chỉ có một con, vậy thì dễ dàng hơn nhiều.

Đương nhiên, cũng không thể hoàn toàn chủ quan...

“Nói như vậy, các ngươi rời khỏi Sài Thành chạy đến thành phố Biên Hòa rồi sao, sau đó lại lén lúc vào khu cách ly của nhân loại hay sao? Dùng chỉ số thông minh của các ngươi có lẽ kết thúc không thành loại hành động vĩ đại này nha.”

Thái Hòa nhíu mày, đạo phòng tuyến mới vừa rồi nhìn như đơn giản, nhưng đối phó với Zombie vẫn rất hữu hiệu đấy.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi đắc ý nói ra: “Chúng ta vòng qua núi bên kia sau đó xuống đấy.”

“Ngươi biết rõ địa hình bên này?”

Địa đồ thành phố Biên Hòa lập tức hiển hiện giờ trước mắt Thái Hòa, hắn trên đường vẫn mãi lấy ra lật xem, đã nhớ rõ địa hình đại khái không sai biệt lắm, lúc này rất nhanh đã tìm được tuyến đường các nàng Lê Huỳnh Bảo Ngọc có khả năng đi qua duy nhất.

Dọc theo khu Zombie lên trên núi, sau đó lại tốn thêm thời gian mấy ngày dọc theo sơn mạch hoang tàn vắng vẻ bọc xuống khu cách ly, hoàn toàn chính xác có thể thuận lợi tiến vào thành phố Biên Hòa.

Nhưng mà đừng nói Zombie rồi, chính là người sống sót cũng sẽ không lựa chọn con đường cái cực kỳ nguy hiểm này.

Ngẫm lại cũng biết, ở khu vực kia nhất định là phòng thủ yếu kém nhất đấy, thậm chí cókhả năng hoàn toàn không có phòng

thủ.

“Không biết nha, nhưng mà ở đây còn có một vị đồng loại, là nàng mang bọn ta đến đấy.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đầy đủ phát huy thiên phú bán đồng đội, không hề lo sợ nói.

Nhưng nói xong nói xong, nàng cũng đã nhận ra một chút không đúng.

“Nhân loại, ngươi dựa vào cái gì vẫn mãi hỏi ta vậy.”

“Ta cũng không có bắt buộc ngươi trả lời nha.” Thái Hòa mặt không đổi sắc nói.

Một người đồng loại khác... Dùng thói quen của Zombie, nếu như là nhỏ yếu hơn so với nàng đấy, có lẽ sẽ bị khinh miệt gọi Zombie cấp thấp.

Nhưng mà được xưng tụng đồng loại đấy, chỉ có Zombie Cấp Thủ Lĩnh đồng cấp với nàng.

Ngô Thanh Báo đã từng nói qua, thành phố Biên Hòa vốn là có một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, sau khi bị thương chẳng biết đi đâu, có thể đã chạy trốn...

Nhưng hiện giờ xem ra, con Zombie Cấp Thủ Lĩnh này chẳng những không có chạy trốn, còn tìm được hai đồng đội, dùng một phương pháp không tưởng được lén lúc vào trong khu tụ tập nhân loại.

“Có thể đoán được nghĩ ra loại biện pháp này, trí lực con Zombie này... Ít nhất cũng đạt tới tiêu chuẩn của Yuna, xem ra cũng không xê xích bao nhiêu so với người bình thường...”

Trong lòng Thái Hòa hơi hoảng sợ...

Cũng không biết đám Zombie lén lúc vào bao lâu, nhưng rõ ràng quân doanh Đại Bàng còn không có bất kỳ phát giác nào.

Ba con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, đủ để khuấy trọn cả quân doanh Đại Bàng đến nghiêng trời lệch đất. Đến lúc đó đừng nói mở khu cách ly Sài Thành rồi, có thể giữ được khu cách ly thành phố Biên Hòa hay không cũng phải đánh một trận trước dấu rồi mới biết đước!

Mặc dù Thái Hòa không có dự định liên hệ với cao tầng quân doanh Đại Bàng, nhưng cũng sẽ không trơ mắt nhìn nhiều người tử vong như vậy, càng sẽ không để cho Cường Đô La nhảy vào trong hố lửa.

“Các ngươi muốn làm gì? Phí hết lớn tâm tư như vậy, có phải là vì tới bắt một người nào đó nướng ăn hay không?”

Thái Hòa ánh mắt thoáng chốc âm trầm xuống, hỏi.

Nghe Thái Hòa vừa nói như vậy, tên béo bị treo lên lại bắt đầu dùng sức giãy giụa lên.

“Ta cũng không biết nha.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc không chút do dự trả lời.

Zombie không nói dối, nàng nói không biết, vậy thì chính là thật sự không biết rồi...

Nhưng mà câu trả lời làm cho Thái Hòa sửng sốt một chút, nhưng thời gian khi hắn ngây người một lúc, Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên chạy đi ra!

“Chạy trốn được hay sao?”

Chương 744: Kỹ Năng Bán Đồng Đội Chuyên Nghiệp

"Ô! Ô!"

Vừa thấy Lê Huỳnh Bảo Ngọc chạy đi, mập mạp kia lập tức bắt đầu liều mạng giãy giụa..., miệng bị nhét chặt liên tục phát ra tiếng cầu cứu.

Nhưng lúc này Thái Hòa nào có rảnh quan tâm hắn khỉ gió gì, tinh thần lực của hắn đều tập trung vào trên người Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Quả nhiên thực lực Zombie Cấp Thủ Lĩnh không tầm thường, mặc dù là ở trong phế tích, nhưng tốc độ Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại tương đối nhanh, lập tức muốn biến mất ở cuối cùng hẻm nhỏ rồi.

Thái Hòa nhắm mắt lại mạnh mẽ, chờ lúc hắn lại mở mắt ra, Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã "Ui da" một tiếng, không kịp chuyển biến, trực tiếp đâm vào trên tường.

"Thình thịch!" một tiếng trầm đục truyền đến, thậm chí Thái Hòa cảm giác mặt đất cũng lắc lư một cái.

Xoắn giết tinh thần lần thứ hai vậy mà vượt mong muốn nhiều hơn so với lần thứ nhất, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lắc lắc cái đầu đang choáng váng, liên tục vùng vẫy nhiều lần, cũng không thể đứng lên.

Nhưng mà đầu óc Thái Hòa cũng đang choáng váng, một cỗ đau đớn kịch liệt lập tức từ trong đầu óc truyền đến, đau đến dưới chân hắn mềm nhũn, suýt nữa trực tiếp ngã xuống đất.

Yuna đỡ hắn một cái, hắn gượng chống lấy tranh thủ thời gian móc ra nước thuốc, đổ vào trong miệng một ngụm lớn.

Rất nhanh một cỗ cảm giác ấm áp từ phần bụng bay lên - khắp toàn thân, đau đớn trong đầu cũng hóa giải một ít.

“Khục khục, xem ra nếu dựa vào xoắn giết tinh thần trực tiếp giải quyết Zombie Cấp Thủ Lĩnh, rất khó khăn... Nhưng cường độ này, đã đủ để giải quyết Zombie Lên Cấp bình thường rồi. Nhưng mà tiêu hao quá lớn, không thể sử dụng nhiều lần.”

Thái Hòa xoắn giết tinh thần, thật ra chính là một loại va chạm năng lượng tinh thần thuần túy.

Nhưng mà bất đồng với cái vòi tinh thần hóa thành thực chất, loại thủ đoạn công kích này sẽ không thật sự chết người, mà là phá hủy triệt để ý thức của đối phương, biến thành cái xác không hồn từ đầu đến đuôi, so với Zombie bình thường còn không bằng.

Thời điểm khi Thái Hòa uống nước thuốc, Ca Cao đã chạy đi qua nhấc lên Lê Huỳnh Bảo Ngọc, dẫn nàng theo trở về.

Nàng thật giống như một con chó săn trung thực. Nhưng mà so với loài chó bình thường, thời gian Ca Cao bắt đầu chạy. Hai quả cầu trước ngực vẫn còn lắc lư lên xuống, mị lực chó cái hiển lộ rõ ràng không bỏ sót.

“Nhưng ta vẫn hoài niệm chó khổng lồ đầy phong cách của ta hơn...” Trong nội tâm Thái Hòa thở dài nói.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị Ca Cao ném một cái đến trước mặt Thái Hòa, dường như nàng muốn nói gì, nhưng choáng váng đầu liên tục từng cơn đánh úp lại, làm cho nhìn qua nàng thật sự không có lực sát thương gì.

Nhìn thấy bộ dạng nàng lờ đờ đôi mắt, ngược lại Thái Hòa cảm thấy nhìn qua nàng không phải khủng khiếp như vậy rồi. Bớt

vài phần khí tức Zombie, nhiều hơn cảm giác tiểu loli.

“Ta nói ngươi chạy không thoát nha?”

Thái Hòa vừa ngồi xổm đến bên cạnh nàng, cô bé Zombie loli này dường như là nhận lấy kích thích gì vậy, há miệng cắn tới phía đũng quần Thái Hòa.

“BENG…GG!”

Hàm răng của nàng lập tức cắn tới đao chiến thuật Thái Hòa. Lực cắn siêu mạnh, vậy mà trực tiếp cắn nát thân đao.

“Cmn, đây chính là vật liệu thép cao cấp nha!”

Thái Hòa tê rần cả da đầu, lúc này nếu như bị nàng cắn trúng đũng quần... Hậu quả không thể lường được!

Sau khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc vứt bỏ đao chiến thuật, lại muốn tiếp tục nhào lên. Lại bị Thái Hòa ra chiêu xoắn giết tinh thần nho nhỏ lần nữa.

Sức mạnh thông thường, nhưng đủ để lại để cho nàng sấp mặt lờ lần nữa...

Xét thấy năng lực khôi phục khủng khiếp của Zombie Cấp Thủ Lĩnh, Thái Hòa dự định vào thẳng chủ đề.

Đối tượng giao phối có tồn tại một loại cảm ứng giống với liên hệ tinh thần đấy, Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị thương gặp chuyện không may, Chi Pu sẽ cảm ứng được.

Điểm này Ngô Thanh Vân và Yuna đều từng nói qua, cho nên Thái Hòa thà rằng dùng tinh thần xoắn giết, cũng không có trực tiếp công kích Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Đương nhiên. Không muốn đối mặt Zombie Cấp Thủ Lĩnh cuồng bạo sau khi bị thương, cũng là một loại nguyên nhân trong

đó.

Trực tiếp nổ đầu hay sao? Với tư cách một Zombie loli chỉ hứng thú với bán đồng đội, nàng còn sống thật là có giá trị đấy.

Về phần gặp trở ngại mới vừa rồi... Đối với Zombie Cấp Thủ Lĩnh mà nói, tấm đụng thép cũng không có vấn đề quá lớn. Làn da kiên cường dẻo dai và năng lực kháng đòn. Không phải nhân loại có thể so sánh nổi.

“Được rồi, buông tha đi, ngươi không có mạng được ăn khoai to.”

Mặc dù là nói như vậy, nhưng Thái Hòa vẫn yên lặng lui ra sau hai bước. Ngồi xổm ở khu vực khá xa: “Hiện giờ ngươi là tù binh của ta, ta hỏi ngươi cái gì. Ngươi phải trả lời cái đó.”

“Không đáp!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc buồn bực hừ một tiếng, dùng sức lắc lắc đầu, hàm hồ nói.

Nghe nàng “Ui da” một tiếng, hình như là cắn phải đầu lưỡi rồi...

“Đồng loại mang bọn ngươi đến đây, hình dạng như thế nào vậy? Thực lực như thế nào?” Thái Hòa như là không nghe thấy lời từ chối chém đinh chặt sắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc vậy, hỏi tiếp.

“Hừ, đương nhiên lợi hại!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức rất là đắc ý nói, “So với ta và Chi Pu còn lợi hại hơn!”

Chương 745: Ta Nhất Định Phải Ăn Được Khoai To

“Hoàn toàn so sánh không bằng với người ta... Như vậy có gì phải đắc ý chứ?”

Zombie không có thường thức và tiểu loli vị thành niên... Loại tổ hợp thể này, làm cho Thái Hòa có cảm nhận được áp lực của nàng rất lớn.

Nhưng mà sở trường kỹ năng bán đồng đội quả nhiên không phải là cho không đấy...

“Nhưng mà vị đồng loại này có lẽ bị thương đúng không?” Thái Hòa hỏi tiếp, “Đã như vậy, vì sao còn muốn lẻn vào trong này vậy?”

“Không có nói cho ta biết nha, chỉ để cho ta đợi ở nơi này, sau đó lưu lại đồ ăn cho ta.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc gian nan nhấc lên ngón tay chỉ vào tên mập mạp kia. Nói đến đồ ăn, tinh thần của nàng lại chấn động kịch liệt lên, Ổ Virus đã bị kích thích, vậy mà tốc độ khôi phục lại nhanh hơn không ít. Thái Hòa giữ im lặng lại thưởng nàng một chiêu xoắn giết tinh thần.

Mập mạp kia bắt đầu giãy giụa lần nữa..., nhưng lần nữa lại bị không để ý tới rồi.

“Nhưng đồ ăn này ngửi thật là khó ăn ah! Mùi vị ngươi vẫn tốt... Lần này nhất định phải ăn được khoai to...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc mở rộng miệng kêu lên, Thái Hòa xem xét trong miệng nàng, phát hiện Zombie loli này thật đúng là thèm ăn

cắn rách đầu lưỡi.

Hoàn hảo là rách ở trong miệng, máu tươi đều bị chính nàng nuốt xuống, bằng không thì Thái Hòa còn phải kéo lại Yuna và Ca Cao đang phát cuồng.

“Ngươi chưa quên chính mình là tù binh nha... nhưng mà, ta thật sự ăn ngon như vậy sao?” Thái Hòa ngẩng đầu nhìn về phía Yuna và Ca Cao, không nhịn được tò mò dò hỏi.

Ca Cao “Ẳng Ẳng” một tiếng, dùng sức gật nhẹ đầu.

Yuna lập tức nắm lấy đuôi tóc, nở nụ cười quỷ dị trên mặt thấp giọng nói ra: “Hòa Ca ngươi không phải Zombie, cho nên không thể hiểu được a. Nói như thế này đi, mùi vị biến dị thú và đồng loại cấp thấp, thật giống như bánh bao trắng thông thường vậy , có thể lấp bao tử, nhưng không mùi vị gì. Đương nhiên, ngoại trừ chất gel virus, cái thứ này có thể so sánh với mùi vị nhân loại bình thường nha. Virus thuần túy và nhân loại thuần túy đây này...”

“Sau đó thì sao, mùi vị người bình thường dường như là bữa tiệc vậy! nhưng mà nhân loại bất đồng ngửi qua cũng không cùng mùi vị, có thể nói... Chính là vấn đề độ lửa có chín tới chưa! Có thể nói phân biệt mùi vị nhân loại là như vậy. Nhưng thân thể của Hòa Ca rất đặc biệt, ngươi cũng biết đúng không? Trước kia ta cho rằng chỉ có thứ thuần túy dễ ăn, nhưng không nghĩ tới thời điểm thân thể nhân loại bị virus ăn mòn từng chút một, vậy mà hương vị ngọt ngào ngon miệng như thế...”

Yuna nói xong, con mắt cũng bắt đầu biến sắc từng chút một, tay nắm liêm đao cũng bắt đầu dần dần nắm chặt.

“Tỉnh lại đi...” Thái Hòa run lên da đầu một trận, tranh thủ thời gian dùng cái vòi bắn cái ót Yuna thoáng một phát, kéo lại nàng từ trong tưởng tượng.

Bạn gái không ảo tưởng bành bạch bành bạch với chính mình, lại ảo tưởng như thế nào ăn hết chính mình... thật là đậu đen rau muống!

"Nhưng mà, mặc dù Lê Huỳnh Bảo Ngọc không biết hướng đi Chi Pu, cũng không biết mục đích hành động của nàng, nhưng nàng vẫn biết rõ rất nhiều thứ đấy. Ca Cao, đi kéo lấy đám người Ngô Thanh Báo, ta hỏi xong rồi tới đi."

Thái Hòa tạm thời chỉ có thể nghĩ đến biện pháp này, ngược lại là hắn muốn thử điều khiển, nhưng mà như vậy ít nhất phải trước tiên làm Lê Huỳnh Bảo Ngọc đến trọng thương mới được.

Luận mức độ tiến hóa, hiện giờ nàng không sai biệt lắm với Yuna. Nhưng mà Thái Hòa chính mình hiểu rõ, dùng thực lực hắn, bây giờ có thể điều khiển hai Zombie Cấp Thủ Lĩnh, một biến dị thú, còn có Lê Bống gần như đạt đến ngụy Cấp Thủ Lĩnh... Như vậy đã hoàn toàn là vì hắn ở thời điểm khi các nàng còn cấp thấp, cũng đã thành lập nên liên hệ tinh thần với các nàng.

Cùng nhau đi tới, liên hệ tinh thần cũng theo đó càng ngày càng chặt chẽ hơn, cũng không vì các nàng phát triển xuất hiện dao động.

Điều Thái Hòa mong muốn, năng lực điều khiển con rối của chính mình có lẽ chính là như vậy một loại năng lực kiểu phát triển, nếu như là người khác có được, hơn phân nửa sau khi thực lực bản thể tăng lên, vứt bỏ con rối Zombie vốn có, thay đổi Zombie khác càng mạnh hơn nữa đấy.

Nhưng thật tình không biết, trợ giúp con rối Zombie cùng nhau tiến hóa, hỗ trợ lẫn nhau mới thật sự là con đường điều khiển con rối.

Dùng phương pháp thay đổi, thay thế con rối Zombie, trong thời gian ngắn có thể đạt được thực lực càng mạnh hơn nữa,

nhưng lâu dài mà nói nhưng lại còn xa không bằng thành tựu của Thái Hòa trước mắt.

Mặc dù sức mạnh tinh thần lực đã đủ rồi, nhưng Zombie Cấp Thủ Lĩnh lại dễ dàng bị điều khiển như vậy hay sao?

Trong lúc này nhân tố liên quan lớn nhất, chính là phản kháng từ trong ý thức Zombie.

Trình độ tiến hóa càng cao, trí lực cũng lại càng cao, đương nhiên ý thức phản kháng là tương đối mãnh liệt đấy.

Nếu như muốn điều khiển, Zombie phản kháng vô cùng mãnh liệt, giữa hai bên hơn phân nửa chính là kết cục lưỡng bại câu thương.

Đây cũng chính là nguyên nhân vì sao mặc dù nhân loại nhỏ yếu, nhưng Thái Hòa cũng không dám đơn giản nếm thử đi điều khiển bọn hắn.

Chương 746: Hợp Thể

Ca Cao lại không có lập tức chấp hành mệnh lệnh Thái Hòa. Nàng ngồi xổm trước mặt Lê Huỳnh Bảo Ngọc, trong ánh mắt toát ra một chút vẻ mặt khát vọng, đối với Thái Hòa bắt đầu lo lắng khoa tay múa chân: "Ẳng ẳng ẳng..."

Vẻ mặt Thái Hòa mờ mịt nhìn chằm chằm vào nàng vài giây đồng hồ, bất đắc dĩ lắc đầu: "Cơ bản nghe không hiểu."

"Ẳng!"

Ca Cao hơi sốt ruột rồi, trong đầu nàng buồn bực nghĩ một lát, đột nhiên thân thể cứng đờ, rút ra hơn 10 sợi tơ bạc từ sau đầu.

Cho dù đã xem qua mấy lần, nhưng Thái Hòa vẫn cảm giác được một cỗ khí lạnh nhảy lên trên từ lòng bàn chân.

Mặc dù năng lực điều khiển và ký sinh này, nói cho cùng vốn là rất bạo lực, nhưng tận mắt nhìn thấy, cùng thuần túy xảy ra ở trong ý thức, dù sao vẫn là hai chuyện khác nhau.

Thậm chí Thái Hòa sợ sẽ mang đến cho Yuna giác quan gì không tốt, có lẽ... Nàng sẽ cảm giác mình cũng bị điều khiển như vậy đấy.

Nhưng mà khi Thái Hòa lo lắng bất an nhìn về phía Yuna, mới phát hiện hai mắt nàng đang đỏ lên, hết sức hưng phấn nhìn chằm chằm vào Ca Cao.

"Mau nhìn, dường như Ca Cao trở nên không giống với lúc trước!"

Sau khi ký sinh trên hạ thể bong ra từng mảng, bản thể nhìn

Ca Cao không khác gì đang quấn quanh cổ, bỗng nhiên ở giữa không trung, bắt đầu như khí cầu căn phồng lên.

Đợi đến lúc lúc rơi xuống đất, một con chó con màu bạc hơi co lại cũng xuất hiện.

Sau khi trải qua tiến hóa một lần nữa, hình thể của Ca Cao nhỏ hơn rồi, nhiều lắm là chỉ còn to cỡ lòng bàn tay, rất giống với chó Teacup lúc trước bị xào giá cao lên đến khủng khiếp.

Nhưng nhìn bề ngoài, vậy mà Ca Cao còn hoàn mỹ hơn nhiều lắm. Thân thể tròn vo, cái đầu nhỏ lông xù, một cái đuôi như là cục lông tròn hơi run run, bộ lông màu bạc sáng lấp lánh nhìn qua xoã tung. Mặc dù con mắt vẫn màu đỏ, nhưng lại sáng tới khác thường.

Đại khái là bởi vì nguyên nhân không còn dựa vào bản thể ăn uống, nhìn qua Ca Cao so với trước kia bớt thêm vài phần mùi máu tanh.

Nếu như là em gái nào yêu thích vật đáng yêu mà nhìn thấy, khẳng định sẽ không chịu đựng được.

Nhưng mà hai cô em gái ở đây lại đều là Zombie, các nàng đối với cách nhìn sinh vật rất nhất trí. Phán đoán rất đơn giản: Có thể ăn, hoặc không thể ăn.

Lúc này Ca Cao đột nhiên như là hắt xì vậy, run rẩy thoáng một cái, tơ bạc trên người lập tức...mà bắt đầu tuôn ra.

“Đây là dự định làm gì?” Thái Hòa hơi nghi ngờ nói ra.

Yuna cũng tò mò ngồi chồm hổm xuống, thuận tay đè chặt đầu Lê Huỳnh Bảo Ngọc, trói chặt nàng đang muốn giãy dụa: “Không biết, nhưng mà bộ dạng nhìn qua rất thú vị đây này.”

“Ặc... Không thể xem trò vui được, chẳng lẽ nàng dự định làm

cái gì với tù binh của ta đi à nha...”

Thái Hòa vừa dứt lời, đã nhìn thấy Ca Cao đột nhiên nhảy chồm, nhảy lên cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Không đợi Thái Hòa kịp phản ứng. Đôi mắt lim dim của Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng trừng lớn mạnh mẽ.

“Đã xong đã xong, tù binh của ta...”

Thái Hòa sững sờ, sau đó lập tức bực mình một trận...

Hiện giờ lại kéo xuống, cũng đã muộn rồi.

Hơn nữa nhìn tình huống thiếu nữ hầu gái đã biết rõ, một khi bị ký sinh. Tất cả ý thức cũng rất có thể bị xóa đi...

Nhưng chuyện làm cho Thái Hòa hơi ngoài ý muốn chính là, sau khi trôi qua vài giây đồng hồ, sắc mặt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại khôi phục bình thường, di chứng xoắn giết tinh thần lúc trước dường như hoàn toàn mất đi hiệu lực, mở to hai mắt nhìn về phía Thái Hòa.

Sau khi bốn mắt nhìn nhau không phẩy mấy giây, Thái Hòa cũng tức giận một vỗ lên trên đầu của nàng: “Ai cho mày không nghe lời! Mặc dù có thể lý giải mày muốn ký sinh thể một thân thể Cấp Thủ Lĩnh, nhưng tốt xấu chờ ta thẩm vấn xong có được hay không...”

“Ngươi... Ngươi đánh ta? Nhân loại! Ta cắn chết ngươi!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc trực tiếp bị vỗ lú lẫn. Đợi nàng phục hồi lại tinh thần, lại lập tức giương nanh múa vuốt nhào tới.

Nhưng nàng vừa khẽ động như vậy, dường như bị mạnh mẹ sửa đổi động tác chỉ lệnh, biến nhào thành lăn tới. Nhưng mà trong miệng nàng còn đang kêu to: “Đây là xảy ra chuyện gì? Nhân

loại ngươi làm cái gì với ta vậy!”

“Ta cmn còn muốn hỏi đây này!” Thái Hòa trợn mắt há hốc mồm mà nhìn cảnh tượng trước mắt này.

Ngay từ đầu hắn còn tưởng rằng Ca Cao biết nói chuyện rồi, nhưng giọng điệu này, phong cách nói chuyện này, nhìn một phát biết ngay vẫn là Lê Huỳnh Bảo Ngọc không thể nghi ngờ...

Nhưng mà rõ ràng bản thể Ca Cao cũng đã quấn ở trên cổ của nàng. Hơn nữa động tác lăn qua lăn lại trên đất của nàng hiện giờ, cũng không có gì khác nhau với Ca Cao.

Lúc này bản thể Ca Cao đột nhiên run lên một cái. Sau đó một cái đầu chó xù ló ra.

Cho dù đại đa số thời gian đều ở trong ngủ say, nhưng thật ra bản thể Ca Cao ngẫu nhiên vẫn sẽ thức tỉnh đấy.

Chỉ là dưới loại tình huống này, bỗng nhiên trông thấy trên cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc ló một cái đầu con chó nhỏ, Thái Hòa vẫn cảm thấy hết sức quỷ dị.

Chương 747: Một Cách Điều Khiển Zombie Khác

Bản thể Ca Cao cặp mắt đỏ như máu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, lộ ra một chút vẻ lấy lòng, hơn nữa mơ hồ còn hơi có ý định tranh công.

“Tao cũng không biết mày làm cái gì, chẳng lẽ còn đòi tao khen mày hay sao?” Thái Hòa tức giận thở dài, bỗng nhiên nghĩ tới một sự kiện, “Đúng rồi, sau khi tinh thần lực của mày tăng lên, thật sự là hơi cổ quái kia mà. Lúc trước cũng cảm ứng được rồi...”

Hắn tranh thủ thời gian bắt đầu tiến hành dò xét Lê Huỳnh Bảo Ngọc, sau khi quan sát cẩn thận một hai phút, sắc thái trên mặt hắn cũng dần dần trở nên cổ quái.

“Rất tương tự với liên hệ tinh thần của ta, nhưng lại có khác nhau. Liên hệ tinh thần bạc nhược yếu kém, nhưng có thể làm nhiễu hành động của đối phương... So sánh với nửa khống chế hành động? Loại tình huống này cũng không thể gọi Lê Huỳnh Bảo Ngọc là ký sinh thể, mà là cộng sinh thể đi à nha.”

Quả nhiên, sau khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc phát hiện cổ quái, lại không dùng tay kéo Ca Cao đi xuống.

Nếu là cộng sinh mà nói, bất luận trong các nàng ai bị tổn thương, đều nhất định sẽ ảnh hưởng đến người khác.

Ca Cao biến tướng trở thành một phần thân thể của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, hệ số sinh tồn của bản thể nó cũng bởi vậy tăng lên một cấp bậc rất lớn.

Nhưng bất luận cái gì đạt được đều có trả giá đấy, cộng sinh chính là nàng phải gánh chịu nguy hiểm.

Nhưng mà so sánh với thu hoạch, loại nguy hiểm này quả thật là nhỏ đến thương cảm!

Đây chính là một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh mà!

Hơn nữa, chỉ cần Ca Cao nguyện ý, thật ra nó có thể chủ động thoát khỏi Lê Huỳnh Bảo Ngọc. Điểm này, là Thái Hòa từ liên hệ tinh thần giữa các nàng cực kỳ yếu kém là có thể nhìn ra được.

Là một người có được dị năng điều khiển con rối, loại phương pháp hoán đổi liên hệ tinh thần này, hắn đã sớm dùng qua không biết bao nhiêu lần.

Chỉ có điều bất đồng với hắn chính là, Ca Cao cùng kết nối với đối tượng điều khiển, chỉ "Hợp thể" trên thân thể mà thôi.

Nhưng dù vậy, trừ phi gặp lại Zombie càng mạnh hơn nữa, nếu không nhất định là Ca Cao không muốn chủ động xuống đấy.

"Thật đúng là sẽ tận dụng mọi thứ..." Trong nội tâm Thái Hòa than thở nói.

Đã Ca Cao có thể điều khiển Lê Huỳnh Bảo Ngọc hành động, nàng kia tính nguy hiểm tựu lập tức xuống đến không điểm rồi.

Nhưng suy nghĩ của nàng rồi lại là hoàn toàn độc lập đấy, cho nên tình huống trước mắt, thoáng chốc trở nên quỷ dị.

"Nhân loại nhỏ yếu, cắn chết ngươi! Cắn chết ngươi!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa tức giận mắng lấy, vừa ôm Thái Hòa chân không chịu buông tay, khuôn mặt vẫn còn cọ qua cọ lại trên đùi Thái Hòa...

"Ê."

Thái Hòa ngồi xổm xuống nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc, xác thực nói là nhìn về phía Ca Cao: “Mày với tao có liên hệ tinh thần, nếu nói như vậy..., Zombie loli có liên hệ gián tiếp với ta rồi đúng không? Mày thử xem có thể điều khiển hành động của nàng hay không.”

“Hòa Ca...” Yuna lập tức hơi lo lắng mở miệng nói.

“Không có sao, chắc có lẽ nàng không công kích đấy.” Thái Hòa nhàn nhạt nói, khóe miệng lộ ra một nụ cười đã tính trước.

Nhưng tình huống chân thật là: Lập tức tuôn ra hơn mười cái vòi tinh thần, đã bao trùm lại Lê Huỳnh Bảo Ngọc rồi!

Hai mươi căn cái vòi tinh thần đang đua đưa qua lại trên đoàn ánh sáng tinh thần của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, chờ lệnh bất kỳ lúc nào!

Trên mặt Thái Hòa kéo căng lấy một bộ sắc mặt lạnh nhạt, thật ra đã làm xong chuẩn bị ứng đối nguyên vẹn.

Ca Cao mở trừng hai mắt, cũng không thấy nàng làm cái gì, Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng mạnh mẽ nhảy chồm lên trên, há mồm cắn tới chỗ hiểm của Thái Hòa.

Yuna ánh mắt rùng mình, liêm đao trong tay lập tức xẹt qua một đạo ánh sáng lạnh lẽo.

Nhưng mà nàng cũng không có chém xuống...

Lê Huỳnh Bảo Ngọc há to miệng, lại không có chính thức làm được cộng tác cắn.

Nàng ngẩng đầu liếc nhìn Thái Hòa, sau đó trên mặt lại lộ ra một bộ dáng thất bại, đặt mông ngồi xuống trên mặt đất: “Thôi đi... Nhân loại.”

“Vù vù!”

Thái Hòa âm thầm dài thở phào nhẹ nhõm, trên bàn tay buông lỏng ra đều là mồ hôi lạnh.

Cũng chỉ thiếu một ít, hắn muốn sử dụng xoắn giết tinh thần rồi...

Thật ra chuyện này cũng không hoàn toàn xem như mạo hiểm, Ngô Thanh Vân và Ca Cao đều là ví dụ sống sờ sờ. Sau khi bị Thái Hòa điều khiển, mặc dù các nàng không có lập tức trở nên rất thân cận, nhưng tuyệt đối sẽ không công kích lẫn nhau.

Mặc dù tình huống Ca Cao hơi đặc biệt, nhưng bản chất mà nói cũng đều tương tự đấy.

Kết quả cuối cùng, cũng chứng minh ý nghĩ của Thái Hòa đúng.

Mấu chốt nhất chính là, Thái Hòa phát hiện, chính mình hoàn toàn có thể thông qua Ca Cao, tiến hành thẩm thấu cái vòi tinh thần vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của Lê Huỳnh Bảo Ngọc từng chút một!

Mới vừa rồi cực kỳ khẩn trương, Thái Hòa cảm giác tinh thần lực của mình thông qua Ca Cao trung chuyển điểm, cũng đã tạo thành một chút ảnh hưởng với Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Đây là một loại phương pháp điều khiển tương đối an toàn nhất! Cho dù có thể sẽ tốn thời gian khá lâu, nhưng ở trong lúc này, Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng có thể chuyển biến dần dần dưới khống chế của hắn.

Chương 748: Không Thể Cứu

“Mọi chuyện đã như vậy, bây giờ chỉ có cách ngẫm lại giải quyết như thế nào đây... Trọng điểm là không thể để cho đám người Ngô Thanh Báo phát hiện hắn có khác thường gì.”

Thái Hòa thở dài, nói ra: “Ca Cao, xem thật kỹ lấy đồng bọn mới của ngươi, đi theo đằng sau chúng ta, chú ý không muốn bị người phát hiện rồi. Ngươi mới có thể tại giờ phút mấu chốt khống chế nàng có thể không mở miệng a? Phức tạp chỉ lệnh ngươi chưa hẳn có thể nghe hiểu... Như vậy đi, trừ phi là ta nói với nàng, nếu không thì không cho phép nàng mở miệng, miễn cho quay đầu lại ta lại bị nàng bán đi.”

Cái đầu nhỏ của Ca Cao hươ hươ, sau đó Thái Hòa cũng cảm giác được một chút tinh thần năng lượng đột nhiên từ phương hướng của nàng truyền tới.

“Ồ? Loại phương thức trao đổi mới lạ như thế.” Tinh thần lực không phải là phần mềm phiên dịch toàn năng, nhưng lại có thể truyền đạt cảm xúc của Ca Cao.

Suy nghĩ nàng vừa mới truyền đạt tới chính là “Vui vẻ”, cân nhắc đến tình cảm của nàng vốn cũng không phong phú chút nào, “Vui vẻ” cũng đại biểu cho cảm giác tăng động lên rất nhiều. Nhưng ở nơi này, có lẽ chính là diễn đạt nghĩa “Vừa nhận được đồ ăn ngon”.

Xem ra sau khi Ca Cao thay đổi một thân thể cộng sinh mới, tiềm năng của bản thân cuối cùng cũng có thể chậm rãi phát huy ra được rồi. Cũng như motor thay đổi động cơ càng mạnh mẽ hơn vậy.

“Bộ thân thể ký sinh cũ này, hiện giờ nên xử lý như thế nào đây này...”

Hắn quay đầu nhìn về phía thiếu nữ hầu gái ánh mắt trống rỗng này. Sau khi mất đi Ca Cao điều khiển, ánh mắt của nàng đã biến trở về màu đỏ như máu.

“Đừng nói, bộ dạng không có một chút ý thức này thật đúng là như búp bê tình dục...” Đợi thời điểm Thái Hòa ý thức được, hắn đã không tự giác nói ra khỏi miệng.

Yuna dùng ánh mắt hơi quỷ dị nhìn về phía hắn, trên mặt lộ ra một nụ cười cổ quái: “Ah? Xem ra ngươi đã từng thu được qua bưu kiện cùng loại?”

“Hiểu lầm, chỉ là lúc ta mua sắm trên website đã từng thấy qua mà thôi...”

“Vậy tại sao lại xem loại mặt hàng này vậy?” Yuna hỏi chặt không buông. Lúc này biểu lộ và giọng điệu của nàng đều tràn đầy nhân tính hóa, hoàn toàn chính là một cô gái nhỏ đang ghen.

“Chỉ là tiện tay, tâm lý hiếu kỳ của thanh thiếu niên rất mà thôi...”

“Thanh thiếu niên là sinh vật như thế này sao? Mau tạ tội cho thanh thiếu niên trên toàn bộ thế giới.”

“Yuna Ác, cứu ta...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc liếm liếm bờ môi, nói ra: “Bất kể là em bé gì... Tóm lại nghe qua dường như bộ dạng ăn thật ngon. Nhân loại. Ta đã tạm thời còn không thể giết chết ngươi, vậy ta cũng cố mà làm trước hết ăn tươi mặt hàng cấp thấp này nha...”

Vừa dứt lời, nàng cũng nhào mạnh mẽ tới thiếu nữ hầu gái.

“Phù phù!”

Sau khi nàng hưng phấn mà nhảy đến giữa không trung, lập tức hai tay đã sặp chạm phải cổ áo thiếu nữ hầu gái, lại bỗng nhiên ngã nhào nặng nề trên mặt đất. Không cần phải nói, đây nhất định là kiệt tác của Ca Cao. “Xem ra ký sinh thể này còn có ích với Ca Cao nha. Nhưng mà thật ra ta cũng còn có ích đấy... Nói cách khác, trong chốc lát thấy bọn người Ngô Thanh Báo nên nói như thế nào, đi ra ngoài làm một vòng sau đó mất một người hay sao?” Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhanh chóng bò lên. Đang muốn nổi đóa, lại đột nhiên phát hiện lực chú ý của Thái Hòa đều tập trung vào trên người thiếu nữ hầu gái kia.

“Cơ hội tốt, nhân loại lấy khoai to ra đây!”

“Phù phù!” Số lần bị vùi dập nhân 3.

“Buông tha đi. Chờ ta có rảnh mới dạy ngươi làm như thế nào học được ngoan ngoãn nghe lời.”

Thái Hòa tiện tay vỗ ở trên đầu Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái, sau đó mang theo thiếu nữ hầu gái đã bị hắn điều khiển, đi tới phía trong tiệm gia dụng.

“Tên mập mạp này là các ngươi bắt được từ chỗ nào vậy?”

Thái Hòa đứng ở trước mặt tên béo. Ngẩng đầu nhìn về phía hắn, hỏi.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc trả lời: “Thời điểm khi hắn lắc lư khắp nơi bị chúng ta bắt được đó nha.”

“Nói cũng như không.”

Thái Hòa nói xong, cái vòi tinh thần giơ lên, chặt đứt dây

thừng.

Nhưng mà cái vòi tinh thần của hắn vẫn xem đoàn ánh sáng tinh thần như là mục tiêu để tiến hành ngắm bắn cái vòi này, độ chính xác cao như vậy, còn có thể trực tiếp nổ đầu, cho nên thời điểm cắt dây thừng. Cũng hoàn toàn đi qua sát da đầu gã béo đấy. Mặc dù không biết Thái Hòa dùng phương pháp gì, nhưng tên béo vẫn cảm giác tê rần cả da đầu, lập tức kêu một tiếng "hu hu".

Sau đó hắn cũng cảm giác thân thể rơi xuống một cái, rơi xuống nặng nề một cái "Ạch" trên mặt đất.

Sau khi bắn tung lên tro bụi. Thái Hòa tựu ngồi xổm xuống, kéo vải nhét vào mồm tên béo.

Trên gương mặt dài dữ tợn của hắn bị khắc lên hai đạo vết sẹo thật sâu, dường như miệng cũng hơi run lên một ít, liên tục ho khan một lúc lâu. Mới há miệng "Ah ah" kêu to lên.

Chương 749: Búp Bê Tình Dục

“Ê.” Thái Hòa thấy hắn hoảng sợ nhìn qua Lê Huỳnh Bảo Ngọc, tranh thủ thời gian phất phất tay với nàng.

Có Ca Cao quấy nhiễu. Lê Huỳnh Bảo Ngọc mặc dù biểu lộ rất không vui, nhưng vẫn là quay đầu đi ra.

“Đã thành công rồi hay sao?”

Thái Hòa vừa hỏi một câu, tên béo lại bắt đầu kêu réo ầm ĩ.

“Ngươi đã đủ rồi, ta là nhân loại được không.” Thái Hòa nhíu mày.

Yuna nói ra: “Hắn cũng bị dọa vỡ mật, chỉ nghe ngươi nói chuyện mà nói, hắn sẽ không tỉnh táo được đấy. Hơn nữa...”

Nàng nhấc chân đẩy tên béo lên tư thế nằm nghiêng, sau đó dùng lưỡi liêm đao đẩy ra tóc dính đầy mồ hôi của gã béo.

Thái Hòa không rõ nàng đang làm gì đưa đầu qua nhìn một cái, lập tức cảm thấy phía sau lưng lạnh cả người một trận.

“Lê Huỳnh Bảo Ngọc! Tới đây.” Thái Hòa vội vàng kêu loli Zombie lại trở về, chỉ vào cái ót tên béo máu thịt bầy nhầy, hỏi, “Đây là xảy ra chuyện gì?”

Sau khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn thoáng qua, nói ra: “Ngươi không nhìn ra được hay sao? Hắn là loại nhân loại có năng lực đặc thù, hơn nữa chắc là dùng đầu phát công đấy. Cho nên chỉ cần làm cho hắn vỡ đầu chảy máu như vậy mới làm cho hắn tiết công rồi...”

“Được rồi, nói rối loạn cái gì đấy.” Thái Hòa tranh thủ thời gian cắt đứt lời của nàng.

Yuna đặt ngón trỏ ở trên cái cằm, bắt đầu phiên dịch thay Lê Huỳnh Bảo Ngọc nói: “Nàng nói là tên nhân loại này là loại dị năng giả hệ tinh thần giống hệt với ngươi, ta đoán hơn phân nửa chính là người dị năng giả trong lời nói của Ngô Thanh Báo đấy? Dị năng giả loại cảm ứng phụ trách tiến hành trông coi ở nơi này. Ta nói đúng hay sao” Nàng rất ôn nhu mà hỏi thăm. nhưng mà liêm đao ở trước mắt tên béo “Roẹt” một tiếng, lại tỏ ra hơi quá mức không hữu nghị rồi.

Nguy cơ tử vong kích thích thoáng một cái, sắc mặt tên béo đã sắp tan rả lại bị lôi trở về, toàn thân hắn khẽ run rẩy, sau đó chậm rãi gật nhẹ đầu, thanh âm phát run nói: “Vâng... Cứu...”

“Về phần cái đầu bị đánh vỡ, làm cho dị năng của hắn mất đi mà nói, ngược lại là ta cảm thấy không có tính khả thi. Nhưng hoàn toàn chính xác có thể dẫn đến suy nghĩ của hắn choáng váng, thể lực và tinh thần lực đều nhanh chóng hạ thấp, bởi như vậy... thật ra cũng coi như làm ra hiệu quả tiết công rồi.” Yuna nói tiếp.

Thái Hòa kinh ngạc nhìn nàng một cái, gật đầu nói: “Quả nhiên không hổ là học sinh giỏi. Bị đánh bể đầu... Tư duy ngay thẳng của Zombie cũng có thể tạo được tác dụng kỳ diệu đây này.”

“Ngoài ra, người này cách cái chết không xa. Hắn vừa mới dùng sức giãy giụa, trở thành kích thích cuối cùng làm cho hắn chết nhanh hơn rồi.” Yuna lại thêm vào một câu.

Nhìn thấy ánh mắt của hắn lại bắt đầu trở nên tan rã..., Thái Hòa cũng đoán được chuyện này.

Hơn nữa loại miệng vết thương này... Mặc dù sau khi mới vừa thấy hắn lập tức thả xuống tên mập mạp này, hắn cũng sẽ chết chắc rồi.

“Người này bị chết rất vô tội đấy.” Thái Hòa nói xong, hơi khó chịu trừng mắt liếc nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại buồn bực hừ một tiếng: “Làm gì nhìn ta như vậy? Việc này cũng không phải ta và Chi Pu làm đấy. Hơn nữa, những lúc nhân loại các ngươi treo súc vật ở trên giá chậm rãi lấy máu, so với loại cách làm của chúng ta có gì khác nhau đâu? Biện pháp này còn có thể làm cho hắn không cảm giác được thống khổ đây này.”

“Ta quan tâm nhiều như vậy làm gì. Dù sao bây giờ ngươi trở thành thân thể cộng sinh của Ca Cao, máu thịt nhân loại ngươi cũng đừng mong chạm đến.”

Trong lúc nhất thời Thái Hòa hơi bực bội, phất phất tay, nói ra.

Tên béo bị chết rất nhanh, giống như Yuna nói, mới vừa rồi giãy giụa một trận đã tiêu hao hết một chút sức lực cuối cùng của hắn.

Nhưng mà thẳng đến tắt thở, ánh mắt của hắn đều mở sâu sắc đấy, trong cổ họng còn mắc kẹt một câu: “Cứu... Cứu...”

“Hèiizz, vận may của ngươi không tốt.” Thái Hòa nghĩ một lát, vẫn giật xuống bức màn đến trùm lên trên người của hắn.

Sau khi đi ra tiệm gia dụng, Yuna đột nhiên đạp một cước ở trên vách tường rách rưới.

“Ầm ầm!”

Sau khi vang lên một tiếng trầm đục, bức tường này cũng đã ngã xuống, chôn tên béo ở phía dưới triệt để.

“Vậy là để cho hắn ra đi thanh thản hay sao?” Thái Hòa hơi vui mừng mà hỏi thăm.

Yuna nhìn về phía hắn với vẻ mặt mờ mịt: “Chẳng lẽ không phải hủy thi diệt tích hay sao? Chúng ta còn không nhất định phải ẩn nấp ở nơi này bao lâu, chẳng hủy đi thi thể của hắn sẽ bị người ta phát hiện rồi, triển khai một loại hành động điều tra, đối với chúng ta mà nói như vậy thì rất nguy hiểm đấy.”

“Ngược lại là ta không có nghĩ đến chuyện này, với tư cách bạn trai ta thật sự không xứng chức rồi... Thật ngại quá, đầu óc hơi loạn.” Thái Hòa thở dài, nói ra.

Trên đường trở về, Yuna đột nhiên thấp giọng hỏi: “Hòa Ca, như thế nào ngươi đột nhiên tức giận như vậy đây này? Việc người chết này, đối với ngươi mà nói có lẽ rất bình thường, cho dù trong lòng hơi không thoải mái, cũng sẽ không có phản ứng lớn như vậy nha. Trước tới giờ ngươi làm gì có chuyện như vậy đâu.”

Chương 750: Đã Biết Dự Trữ Đồ Ăn Sống, Có Khi Nào Sẽ Dần Phát Triển Thành Chăn Nuôi Hay Không

"Trình độ tiến hóa của Zombie, quá vượt qua tưởng tượng của ta rồi." Thái Hòa trầm ngâm một chút, nói ra.

Yuna lộ ra vẻ đang trầm tư điều gì nói: "Ngươi nói đến chuyện xui xẻo của tên nhân loại mới vừa rồi hay sao?"

"Ừ, Zombie Cấp Thủ Lĩnh kia đã học được đối phó khác nhau với Dị năng giả khác nhau rồi, hơn nữa sẽ năng lực căn cứ Dị năng giả, đưa ra xử lý có tính nhắm vào." Thái Hòa cau mày nói ra, "Ta hoài nghi con Zombie này không chỉ có khả năng là Cấp Thủ Lĩnh đấy, mà là đã đạt đến một cảnh giới mới mà chúng ta còn chưa chạm đến được."

"A..... Cũng đúng, chiến tranh ép bức nhân loại tiến bộ, cũng sẽ kích thích Zombie tiến hóa. Nhưng mà chuyện này không phải là chuyện tốt hay sao? Dù sao tiến hóa lên một cái cảnh giới mới đến tột cùng là cảnh giới gì, như vậy chúng ta bắt đầu tiến hóa mới có một phương hướng chính xác mà. Cũng không thể để cho chúng ta phải đến tôi luyện trong loại hoàn cảnh này chứ? Mặc dù ta rất thích ý..." Yuna vừa cười vừa nói.

Thái Hòa lập tức nghiêm mặt: "Mơ cùng đừng có mơ. Ta đã nói qua rồi, ta không phải xem các ngươi là con rối Zombie, tiến hóa là rất quan trọng, nhưng nói cho cùng tiến hóa cũng là muốn giúp cho các ngươi sinh hoạt an toàn. Làm sao có thể tính toán lẫn

đầu lộn đuôi như vậy được? nhưng mà... Trí lực rất cao là một phương diện, một chuyện khác làm cho ta lo lắng, là hình thức săn bắn thay đổi."

Nghe xong lời nói của Thái Hòa, Yuna gật nhẹ đầu, nói ra: "Vẫn là nhân loại béo kia..."

"Rất sớm ta biết trước Zombie Lên Cấp đã có thói quen ra ngoài săn bắn cùng dự trữ đồ ăn, nhưng có lẽ ngươi còn nhớ rõ, chúng ta phát hiện 'Thức ăn dự trữ' ở đại học Sài Thành phố đều đã tử vong đấy. Nhưng hiện giờ đã có Zombie học được lưu lại con mồi còn sống rồi. Nghĩ tới đây, ta đã cảm thấy rất đáng sợ."

Thái Hòa đột nhiên hít sâu một hơi, thấp giọng nói ra: "Sau này... Chẳng lẽ nhân loại sẽ trở thành gia súc hay sao?"

Nói xong, hắn ngẩng đầu nhìn về phía bầu trời. Từ trong khe hở của dãy nhà nhìn ra ngoài, sắc trời mùa đông lộ ra vẻ rất u ám, thật giống như tương lai của nhân loại vậy.

Thật ra mãi cho đến lúc trong nháy mắt vừa rồi, Thái Hòa mới hiểu ra được. Bất luận như thế nào, ý thức của mình vẫn thuộc về nhân loại đấy.

Chỉ cần chuyện này không thay đổi, hắn cũng không có khả năng hoàn toàn làm như không nhìn thấy cảnh ngộ của nhân loại hiện giờ.

"Làm ơn nhắc nhở hữu nghị cho ta, đối tượng nói chuyện của ngươi cũng là Zombie mà." Yuna thở dài, sau đó chậm rãi vươn tay ra, đưa bàn tay nhỏ bé chính mình vào trong lòng bàn tay Thái Hòa, "Nhưng mà vậy thì sao, cũng may ta cũng có ký ức và tình cảm nhân loại, cho nên ta rất thấu hiểu ngươi. Loại tình huống đau đầu này. Ta cũng trải qua rồi. Nhưng loại vấn đề khó giải này, nghĩ quá nhiều sẽ chỉ làm đầu óc nổ tung mà thôi, nói không chừng sẽ tan vỡ nha."

“Biện pháp giải quyết tốt nhất chính là không thèm nghĩ nữa, chỉ cần thời điểm làm việc không thẹn với lương tâm là được rồi. Người trẻ tuổi không đi tạo người cho giỏi, suốt ngày xoắn xuýt nhiệt tình cái gì...”

“Đúng thế.” Thái Hòa gật nhẹ đầu. Tự giễu cười cười, “Hơn nữa ý nghĩ của ta cũng quá hơi cực đoan, cho dù Zombie muốn biến nhân loại thành gia súc, nhưng nhân loại cũng không phải không có năng lực phản kháng đấy. Ít nhất trước mắt, nhân loại còn có thể dưới tình huống Zombie vây thành lại có thể thành lập ra một vành đai cách ly như vậy rồi đây này.”

Không nghĩ tới sau khi Yuna giải quyết thành công vấn đề hai nhân cách, vậy mà trở nên tỉnh táo như vậy rồi, vấn đề tâm lý của mình. Ngược lại phải nhờ nàng khai đạo mới được.

“Hừ, chỉ là một nhân loại mà thôi, vậy mà cũng dám đánh ta nổi giận... Nhưng vì sao thời điểm muốn công kích hắn lại cảm giác cơ bản không hạ thủ được đây này? Nhất định là có liên quan tới loại sinh vật kỳ quái này rồi?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc theo ở phía sau thật xa, nhìn chằm chằm bóng lưng Thái Hòa. Trong nội tâm nghiến răng nghiến lợi mà thầm nghĩ: “Hơn nữa rõ ràng muốn chạy trốn, thân thể lại không nghe lời của ta... Còn có loại sinh vật này, cũng đang liên tục hấp thu chất lỏng trong cơ thể ta! Khiến cho toàn thân ta mềm nhũn rồi...”

Nàng sờ soạng thoáng một cái Ca Cao trên cổ, nhăn lại cái mũi: “Mặc kệ. Dù sao cũng không nghĩ ra. Chung quy Chi Pu sẽ tìm đến ta đấy, đến lúc đó ta sẽ được cứu trợ rồi. Đợi cho đến lúc đó... Hừ hừ. Nhân loại, chẳng phải ngươi muốn ta đi theo sau lưng ngươi hay sao? Xem mặt mũi khúc khoai to mỹ vị của ngươi, ta tựu tạm thời nhịn. Đợi thời điểm Chi Pu tới cứu ta, khoai to của ngươi ta sẽ không khách khí lấy đi.”

“Hí hí!”

Thái Hòa đột nhiên giật mình một cái.

Yuna vội vàng nắm chặt tay Thái Hòa, ân cần mà hỏi thăm: “Làm sao vậy?”

“Không có gì, bị gió thổi lạnh run hay sao ấy...”

Chương 751: Củ Khoai To Này! Ta Không Khách Khí Nhận Lấy

Đợi sau khi đến gần vị trí đám người Ngô Thanh Báo, không cần Thái Hòa nói rõ, Ca Cao và Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng đã không thấy bóng dáng.

Nhưng mà thông qua liên hệ tinh thần yếu ớt, vẫn có thể cảm ứng được vị trí đại khái của các nàng.

Bởi như vậy, cũng không cần lo lắng bị Ngô Thanh Báo phát hiện...

"Ơ, các ngươi quay trở về rồi!" Ngô Thanh Báo hưng phấn mà chạy ra đón chào hắn, thuận tiện liếc mắt thiếu nữ hầu gái một cái, "Ồ? Như thế nào nàng hơi khác so với lúc vừa rồi."

Thái Hòa lập tức giật mình hết hồn trong lòng, chẳng lẽ Ngô Thanh Báo vẫn đang giả heo ăn thịt hổ, trên thực tế hắn có thể liếc nhìn ra linh hồn bên trong đã hoàn toàn bất đồng rồi hay sao?

Ngô Thanh Báo thần thần bí bí đã đến gần Thái Hòa, thấp giọng hỏi: "Nói đi, mới vừa rồi có phải ngươi tốn hết thời gian năm phút đồng hồ là đi làm một phát rồi? Như vậy lại không đúng, đối tượng cày cấy chủ yếu của ngươi phải là Thanh Vân mới đúng nha. Ngươi tùy tiện lãng phí hạt giống và thể lực như vậy, không phụ lòng em gái của ta hay sao?"

"Ngươi nói như vậy không phụ lòng em gái của ngươi hay sao?" Thái Hòa lập tức nhẹ nhàng thở ra, thì ra thằng này hiểu sai rồi...

Hắn suy nghĩ một chút, vẫn không nhịn được hỏi: “Nhưng mà, ngươi nói như vậy có căn cứ gì?”

“Khặc khặc...” Nghe Ngô Thanh Báo cười cười xấu xa như vậy, Thái Hòa đã cảm thấy hơi nổi da gà lên, “Rất đơn giản thôi, không biết là tư thế đi đường của nàng thoáng quái dị hay sao”

“Quái dị cọng lông, đó là bởi vì bị ta điều khiển, có thể đi ra vẻ rụt rè của con gái mới có quỷ nha!”

Thái Hòa khinh bỉ liếc nhìn Ngô Thanh Báo.

“Thiếu chút nữa đã quên chuyện chính. Các ngươi đi thấy cái gì rồi hả?” Ngô Thanh Báo tò mò hỏi.

Yuna vừa vặn đi qua bên cạnh bọn hắn, thuận miệng nói ra: “Chỉ là hai đội viên tuần tra đang đánh dã chiến mà thôi.”

“Ọe!” Ngô Thanh Báo lập tức lộ ra thần sắc cực kỳ kích động, chủ yếu là bởi vì biểu lộ nghiêm trang của Yuna, rất khó nhìn ra nàng là đang nói đùa.

Mà ngay cả Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều tin là thật, chỉ có điều hai người bọn họ, một người không thể chờ đợi được bu lại, người khác lập tức tranh thủ thời gian né tránh ra thật xa.

“Nhưng mà...” Ngô Thanh Báo đột nhiên cổ quái nhíu mày, “Ta nhớ được đội viên tuần tra phòng tuyến này... Đều là nam đó nha.”

Ánh mắt hỏi thăm của hắn quăng về phía Yuna, lại trông thấy trên gương mặt thanh thuần của Yuna ra vẻ khẳng định.

Ngô Thanh Báo rung động toàn thân, sau khi sững người một lúc lâu, đột nhiên đấm ngực dậm chân nói: “Phòng thủ thời gian dài dẫn đến áp lực tinh thần quá lớn, sinh hoạt đơn điệu khiến cho cô đơn hư không lạnh lẽo, cuối cùng lại tạo thành kết quả như vậy sao? Các binh sĩ cũng đã khát khao khó nhịn đến bạn bè đại đội

cũng không buông tha rồi, vậy mà ta cũng không biết một chút nào, thật sự là quá không xứng chức rồi... Bọn hắn nhất định rất thất vọng đối với ta."

"Ừ, thời điểm nghe được lời nói này của ngươi, bọn hắn cũng đã tuyệt vọng đối với ngươi."

Thái Hòa nghĩ thầm còn có hai con Zombie Cấp Thủ Lĩnh rất có thể đã lén lút vào nơi trú quân, bộ thân thể thí nghiệm của hắn cũng vẫn còn để ở trong vành đai cách ly, nhưng cũng đã có một bộ thi thể bị chôn qua loa ở dưới phế tích phía rồi.

Mặc dù liếc không nhìn ra vấn đề gì, nhưng cũng không thể thật sự không người nào phát hiện. Thời gian gấp rút lắm rồi, không thể lại tiếp tục kéo dài thêm nữa.

"Ngô Thanh Báo, tranh thủ thời gian dẫn đường, nhất định phải trong ngày hôm nay tiến vào khu cách ly." Thái Hòa nghiêm sắc mặt, nói ra.

"Đi thôi, xem bản lãnh của ta."

Đã có kinh nghiệm vượt qua phòng tuyến thứ nhất, hai cái phòng tuyến sau đó cũng chỉ là hao phí một ít thời gian, cũng đi qua rất an toàn.

Sau khi lướt qua phòng tuyến thứ ba, trên đường phố có thể trông thấy bóng người qua lại rồi.

Ở đây khoảng cách khu Zombie đã rất xa, không khí cũng hoàn toàn khác nhau với khu vực khác.

Một ít người phụ giúp đẩy xe con, đang dọn dẹp phế tích, còn có một chút vào đứa trẻ đang truy đuổi đùa giỡn trên đường phố trống trải, thoạt nhìn hoàn toàn là hai thế giới so với bên ngoài.

"Ở đây so với bên ngoài, còn thêm rất nhiều thanh niên tuổi

trẻ đều bị đưa đến Sài Thành làm chiến lực rồi, cho nên số người so với bình thường ít đi khoảng trên dưới 90% rồi." Ngô Thanh Báo giới thiệu nói.

Bởi vì ít người, nhưng lại có thể ngẫu nhiên trông thấy tuần phòng binh sĩ, cho nên mọi người bảo trì cảnh giác lúc trước.

Liên tục đi xuyên qua vài con đường, sau khi tiến vào khu vực trung tâm thành phố, hoàn cảnh trên đường cũng lộ ra càng sạch sẽ hơn.

Cảnh hoang tàn ở đây, trên cơ bản đều đã được dọn dẹp sạch sẽ, ngoại trừ quá mức yên tĩnh ra, so với thành thị phố cảnh trước kia, đã không nhìn ra khác nhau quá lớn.

Đến nơi này, Ngô Thanh Báo cũng trở nên bắt đầu nghênh ngang mà..., dường như đã không hề sợ sẽ bị người ta phát hiện rồi.

Chương 752: Hiệu Quả Bất Ngờ Của Báo Điên

Nhưng mà phong cách làm việc của Ngô Thanh Báo quá mức tìm đường chết, sau khi Thái Hòa phải quan sát cẩn thận từng li từng tí trong chốc lát, mới dần dần yên lòng.

Tình huống khu cách ly thành phố Biên Hòa có khác nhau rất lớn so với trong tưởng tượng của hắn, hắn cho rằng sẽ chứng kiến một loại cảnh tượng hết sức náo nhiệt, thật ra cơ bản vốn cũng không phải có chuyện như vậy.

Ngẫu nhiên trên đường đi qua mấy người, có một nửa đều là người già mang theo trẻ con, một nửa khác thì là binh sĩ nơi trú quân trước khi xuất phát thần thái vội vàng.

Ngẫm lại cũng đúng, từng xe chở người càng liên tục đi về phía Sài Thành phố rồi, khu cách ly thành phố Biên Hòa còn có thể ở lại bao nhiêu người đây?

Xem ra, quân doanh Đại Bàng đã đặt tất cả mọi hy vọng lên một trận chiến trong Sài Thành. Thật ra lúc trước, Thái Hòa vẫn còn hơi khó hiểu với quyết sách của quân doanh Đại Bàng đấy.

Dù cho vật tư Thành phố Biên Hòa có thiếu thốn, nhưng vách chắn tự nhiên như vậy đi chỗ nào tìm đây? Sau khi thành lập khu cách ly Sài Thành xong, để phòng thủ, cần phải tiến hành xây dựng công trình công sự phòng ngự to lớn. Đến lúc đó tất nhiên phải cần một trận chiến tiêu hao kéo dài. Zombie đến quấy rối, người sống sót vừa ngăn cản vừa xây dựng.

Nhưng sau khi biết được sức chiến đấu của đám Zombie này,

Thái Hòa lại cảm thấy, ở phương diện này quân doanh Đại Bàng biểu hiện ra rất có quyết đoán!

Một con sông lại rộng, có thể vây khốn những con Zombies kia bao lâu? Có rất nhiều nhân loại ở bờ sông bên kia thu hút lấy bọn hắn, giống như treo cà rốt trước mặt lừa, khích lệ lấy bọn nó liên tục tiến hóa.

Không bằng cũng đưa người sống sót bọn họ tơi một nơi cực độ nguy hiểm, nhưng lại tràn ngập đủ loại hoàn cảnh vật tư hơn, ép bức bọn hắn phát triển cùng với Zombies.

"Ê!"

Ngô Thanh Báo đột nhiên thét lớn một tiếng, giật mình tỉnh lại Thái Hòa từ trong trầm tư.

Một người đàn ông trung niên ở con phố đối diện đang đi lại bỗng lập tức nghe tiếng kêu nhìn lại, sau đó chạy tới phía Ngô Thanh Báo.

"Ngươi làm gì ở đây vậy?" Thái Hòa cau mày thấp giọng hỏi.

"Người này chính là người của phòng thí nghiệm đấy, ta hỏi tình huống một chút có gì đâu. Ngươi đừng cảnh giác, cảm thấy ta muốn xằng bậy hay không, cho một chút tín nhiệm đi." Ngô Thanh Báo bày làm ra một bộ dạng uất ức, lại thấy Thái Hòa hận không thể đấm cho hắn một quyền.

Thái Hòa cảm ứng thoáng một chút, Ca Cao và Lê Huỳnh Bảo Ngọc còn theo ở phía sau. Coi năng lực ẩn nấp của hai nàng, ngoại trừ Dị năng giả hệ tinh thần cẩn thận dò xét ra, những người khác không thể phát hiện được.

Có câu nói chính là "Dưới chân đèn vẫn tối", khẳng định số lượng Dị năng giả trong vùng cách ly chắc chắn là rất nhiều, nhưng ai sẽ nhàn rỗi không có việc gì lấy tinh thần lực làm ra-đa

dò xét khắp nơi? chẳng may xông tới người khác, gây ra mâu thuẫn làm sao bây giờ.

Bộ dạng người đàn ông trung niên thoạt nhìn rất mệt mỏi, sau khi chạy đến trước mặt, thoáng hơi kinh ngạc liếc nhìn team của Thái Hòa: "Đội trưởng Ngô Thanh Báo, chừng nào thì ngươi trở về đấy. Bọn họ là ai?"

Ngược lại là Cường Đô La vẻ mặt thản nhiên, nhưng Hồ Ngọc Hà tư tưởng lại lập tức chạy tăng tốc rồi. Nàng khẩn trương nhìn về phía Ngô Thanh Báo, lại liếc nhìn Thái Hòa, chờ nghe bọn hắn trả lời.

"À... Là như thế này, ta muốn hỏi ngươi nha. Hiện giờ phòng thí nghiệm ra thế nào rồi? Hai ngày trước chẳng phải vừa đưa tới một xe thi thể biến dị thú hay sao?" Ngô Thanh Báo ngắt lời nói của hắn, hỏi.

Câu hỏi của mình bị hoàn toàn không nhìn rồi, bộ dạng người đàn ông trung niên lại thật giống như rất quen rồi, gật nhẹ đầu trả lời: "Nhìn thấy ta cái mắt quầng thâm đây không. Thi thể đưa tới đều chờ đợi giải phẫu phân loại, phòng thí nghiệm đã sớm bận bịu ngất trời rồi. Đáng tiếc không có cơ thể Zombie sống, hơn nữa ta nghe nói Sài Thành còn có loại... Zombie dị biến!"

"Cứ qua bên kia bờ sông là bắt được." Ngô Thanh Báo nghiêm trang nói.

"Ngược lại là đi bắt cho ta." người đàn ông trung niên nắm đầu không có nhiều tóc kéo một cái, bực mình nói."Trước bắt bốn năm lần, chưa bắt được cơ thể sống không nói, ngược lại là chết không ít người. Một lần bắt được duy nhất, kết quả giãy giụa đến quá lợi hại. Trên nửa đường giày vò chết rồi..."

Hắn dong dài hai câu, lại phát hiện Ngô Thanh Báo cơ bản không có đang nghe, ngược lại là thanh niên trẻ tuổi đứng ở bên

cạnh Ngô Thanh Báo đang nghe rất chân thành.

“Các ngươi sẽ không phải những người đội trưởng Ngô Thanh Báo mang về từ Sài Thành đến hay sao? Người sống sót mới? Đăng ký qua chưa?”

Người đàn ông trung niên vừa hỏi hai câu, đã bị Ngô Thanh Báo đã cắt đứt: “Bây giờ ngươi phải về phòng thí nghiệm hay sao?”

“À? Đúng vậy a. Chuyện này chẳng phải vừa mới đưa văn bản tài liệu đến tổng bộ nha.”

Người đàn ông trung niên giơ lên ngón tay thoáng phương hướng hắn mới vừa tới một cái, Thái Hòa nhìn lại từ ngón tay của hắn. Thấy một tòa nhà cao tầng cổ kính bị cây cối ngăn cản ở xa xa.

Chương 753: Tùy Tiện Dùng

Ngô Thanh Báo "À" một tiếng, hỏi: "Hiện giờ phòng thí nghiệm nhiều người hay không?"

"Bận bịu muốn chết, ngươi cứ nói đi?"

Sau khi thả người đàn ông trung niên rời đi, Ngô Thanh Báo liền quay đầu nói ra với Thái Hòa: "Xem ra chỉ có thể đợi buổi tối rồi."

"Không nghĩ tới, tính cách không đáng tin cậy của ngươi ở trong lúc này vẫn có thể tạo ra công dụng này đấy." Thái Hòa không nhịn được thổi phồng hắn một câu.

Nếu như đổi thành người khác lừa dối như vậy, sớm đã bị người ta nhìn ra sơ hở, nhưng tính cách của Ngô Thanh Báo "Tưng tửng từng tưng" như thế, đoán chừng người biết rõ hắn đều sớm đã nghe thấy, lời tránh né qua loa của hắn như vậy, người khác cũng chỉ sẽ cho rằng hắn không có quan tâm tới những chuyện này, không thích trả lời mà thôi.

Lúc này cách buổi tối còn có một khoảng thời gian ngắn, Ngô Thanh Báo lập tức đưa ra ý kiến, trước hết mang team của Thái Hòa đi trụ sở của hắn.

Chỗ của hắn ở gần nơi này, sau khi quẹo trái quẹo phải vòng vòng vài lần cũng tiến vào một căn nhà cổ kính lắp đặt thiết bị "Khách sạn".

Loại kiến trúc này, rất ít gặp ở Sài Thành, nhưng với tư cách thành thị du lịch, công trình kiến trúc trong thành phố Biên Hòa cơ bản đều làm theo kiểu cổ như vầy.

Tuy nói là sống trong nhà sắt thép bê tông đã hai mươi năm, nhưng Thái Hòa đối với loại kiến trúc cổ kính này lại rất có cảm giác đấy. Thời kỳ thiếu niên còn từng ảo tưởng xuyên không mang theo Lê Bống tìm một căn nhà sân nhỏ như vậy, không xấu hổ thẹn thùng ngủ cùng một chăn... Cả đời...

Nhưng không nghĩ tới, thời điểm chính thức bước vào loại khu vực này, mọi chuyện lại kém cách xa vạn dặm với ảo tưởng của hắn, có thể nói quá mức ngoài ý muốn...

"Trạch viện này đều là của ta, các ngươi yên tâm ở lại, đồ đạc trong phòng tùy tiện dùng. À có chuyện này... Hai người các ngươi đi qua đây theo ta, thừa dịp không có việc làm, trước hết giúp các ngươi đăng ký tên tuổi một cái, bằng không thì ta sẽ quên đấy." Sau khi Ngô Thanh Báo dẫn bọn người Thái Hòa vào căn phòng trống rỗng, cười hì hì nói ra.

"Ngay cả chân ghế cũng không có, đến cùng ngươi muốn để cho chúng ta dùng cái gì? Hơn nữa hai người sống to lớn như vậy ngươi cũng có thể quên hay sao?"

Thái Hòa thầm mắng một câu, nói ra với Cường Đô La: "Đi cùng hắn đi thôi. Nhiều lời cũng không cần phải nói, hắn có thần kỹ lừa dối người. Hiện giờ nếu không đi, với tính cách của hắn không chừng thật sự sẽ quên các ngươi là ai."

Dù sao bọn họ bất đồng với chính mình, nói cho cùng Thái Hòa là tới trộm lấy thí nghiệm thể đấy, nhưng Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà thì lại chuẩn bị gia nhập đấy. "Ừ. Yên tâm đi, ta biết ứng đối như thế nào. Dù sao chúng ta chính là hai người bình thường, hiện giờ bọn hắn bận bịu như vậy, nào có thời gian làm khó dễ chúng ta." Cường Đô La vỗ ngực nói ra.

Hồ Ngọc Hà còn là một bộ thần sắc rất khẩn trương, thấy Thái Hòa không khỏi nhíu mày.

“Ngươi buông lỏng một chút, lại không phải đi liều mạng với Zombie. Mọi thứ chẳng phải đã có Ngô Thanh Báo hay sao?” Thái Hòa thở dài, nhẹ nhõm nói.

Hồ Ngọc Hà vừa hoảng hồn, cà lăm nói: “Ta... Ta chính là...”

Trong nội tâm nàng hơi ngoài ý muốn, không nghĩ tới thái độ lạnh nhạt của Thái Hòa lại có thể biết quan tâm nàng ngay trong lúc này...

“Ngươi khẩn trương như vậy, chẳng may lừa được anh em của ta làm sao bây giờ?”

Sắc mặt Hồ Ngọc Hà lập tức mắc cỡ đến đỏ bừng, trừng mắt tàn bạo với Thái Hòa: “Ngươi... Nha! Tức chết ta rồi!”

“Như vậy là được rồi, tức giận cũng đừng khẩn trương nha, thoạt nhìn nhạy cảm quá đấy.” Thái Hòa sờ lên cái mũi, gật đầu nói.

Ngô Thanh Báo mang theo bọn hắn vừa rời khỏi, Thái Hòa lại tranh thủ thời gian đóng kỹ cửa sân cẩn thận.

Chờ thời điểm hắn quay người nhìn về phía mấy căn phòng kia, lại đột nhiên phát hiện cửa phòng của mỗi căn phòng đều được mở ra.

Rất nhanh, Lê Bống lập từ trong một căn phòng chạy ra, vung vẩy lấy đồ hộp trong tay chạy về phía Thái Hòa: “Hòa... Hòa Ca, ta tìm được đấy...”

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó lại lộ ra một nụ cười cổ vũ: “Đúng vậy, thừa cơ hội này lấy hết đồ vật trong nhà hắn đi nha. Dù sao là hắn nói tùy tiện dùng đấy.”

Ngô Thanh Vân cũng không khách khí, rất nhanh đã cầm ra một cái nỏ vọt ra từ trong một căn phòng khác: “Xem cái này, nếu

như dùng Lê Bống mà nói, rất không tồi a? Hơn nữa hắn có thật nhiều vật phẩm sưu tầm."

Trong nội tâm Thái Hòa nhảy lên một cái, tranh thủ thời gian chạy tới cái căn phòng kia.

Trong phòng này tất cả đều là vũ khí rối loạn, trên tường treo sung, góc tường chất đống một cái rương đạn, trên ván giường rơi lả tả lấy một bó to dao phay không biết từ chỗ nào tìm đến. Trừ những vũ khí đó ra, đủ loại dụng cụ cắt gọt nhà bếp nằm rối loạn cũng ném ở khắp nơi trên đất.

"Không nhìn ra Ngô Thanh Báo cất giữ rất phong phú như vậy nha!" Thái Hòa than thở một câu.

Từ điểm này có thể nhìn ra thành viên nơi trú quân khác nhau với loại người không có tổ chức gì như hắn rồi. Tập trung rất nhiều tài nguyên lại, cũng lớn hơn rất nhiều so với một mình Thái Hòa có thể sưu tập được.

Mà ngồi lên vị trí đội trưởng, khẳng định cũng có thể đạt được rất nhiều đặc quyền. Súng ống đạn dược giờ phút khẩn trương như vậy, ở nhà hắn lại ném lấy vài chục thanh súng ống để đó không dùng.

"Thật sự là mục nát nha..." Thái Hòa xoa xoa đôi bàn tay, lộ ra một nụ cười quỷ dị, "Chị đại, đối mặt phòng bảo tàng của anh trai chị, chúng ta nên làm bây giờ?"

"Hắn nói rồi mà, tùy tiện dùng." Ngô Thanh Vân vừa cười vừa nói.

Chương 754: Búp Bê Bơm Hơi

Sau khi đạt được ý kiến chung, Lê Bống cùng Ngô Thanh Vân cũng không... khách khí chút nào bắt đầu lật loạn lên.

Nói trở lại, các nàng vốn cũng chưa từng khách khí qua...

Đao kiếm hàng bãi Nhật quản lý quá nghiêm khắc, có thể tìm được ở trong siêu thị, chỉ có đao gọi hoa quả và đao chặt xương bình thường, có thể thái thịt, chém người cũng miễn cưỡng có thể làm, nhưng dùng để chém Zombie thì thật sự hơi khó khăn rồi.

Thử xem cầm dao phay bình thường chém xương cốt, phải dùng bao nhiêu sức lực may ra mới có thể chặt đứt? Loại vũ khí này dùng để chém Zombie, hoàn toàn chính là tìm đường chết. Vũ khí chính thức có thể sử dụng để chém Zombie thời gian dài đấy, ngoại trừ những vũ thanh khí lạnh nhà Yuna sản xuất ra, cũng chỉ có những vũ khí trong quân đội sử dụng và sưu tập được rồi.

Mà Ngô Thanh Báo ở đây, tuyệt đối là Thái Hòa nhìn thấy chủng loại hỗn tạp nhất, số lượng đầy đủ nhất đấy, trong đó đồ vô dụng rất nhiều, nhưng thứ tốt cũng không ít.

Không thừa cơ hội này chọn một hai món tiện tay đấy, chẳng phải là quá lãng phí rồi...

“Yuna ngươi xem thử, cái nỏ này và cái nỏ ở nhà của ngươi nhìn rất giống nha, chỉ có điều kiểu dáng không có làm cùi bắp như cái ở nhà của ngươi... Ồ?”

Thái Hòa cầm lấy cái cái nỏ nhìn kỹ một cái, sau đó không nhịn được cười nói. Nhưng chờ lúc hắn quay đầu lại, mới phát hiện Yuna cơ bản không có cùng tới. “Đúng rồi, mới vừa rồi cũng

không phát hiện nàng, chạy đi đâu... A..., ở hậu viện."

Sau khi cảm ứng thoáng một cái vị trí của, Thái Hòa cũng theo nàng đi đến hành lang hậu viện.

Bất đồng với tiền viện lộn xộn, hậu viện lại có một gian phòng, lắp đặt thiết bị được rất có cảm giác tao nhã, xem ra chính là phòng VIP đắt tiền nhất của khách sạn này rồi.

"Gian phòng tốt như vậy, vậy mà không lấy ra làm phòng ngủ, quả nhiên tư duy của Ngô Thanh Báo người bình thường không cách nào có thể hiểu được..."

Thái Hòa vừa tặc lưỡi than thở nói, vừa không khách khí chút nào đẩy ra cửa phòng khép hờ đi vào.

Nhưng mà vừa rảo bước bước chân tiến lên ngưỡng cửa, Thái Hòa cũng bị hết hồn một lúc.

Nguyên nhân rất đơn giản, vật phẩm trưng bày trong phòng này... Thật sự rất có đặc sắc rồi!

Trên ghế thái sư chính diện, đang ngồi một con búp bê bơm hơi, ăn mặc trang phục hết sức khêu gợi. Vây quanh chính giữa một cái ghế dựa trống. Đằng sau còn đứng lấy một ma nơ canh.

Thái Hòa thử đi qua ngồi ở trên ghế kia, phát hiện hai tay ma nơ canh vừa vặn khoác lên trên vai của mình.

Cộng thêm búp bê bơm hơi ở hai bên trái phải, hoàn toàn chính là một bộ trái phải bưng trà dâng nước, bàn hình ảnh tay nhỏ bé đấm lưng ở phía sau.

Nhưng Thái Hòa ngồi ở trên ghế lại cảm giác sau lưng ứa ra hơi lạnh, một cỗ cảm giác kinh hãi tự nhiên sinh ra.

Xem ra nơi này mới là phòng bảo tàng chính thức của Ngô

Thanh Báo, nhưng mà Thái Hòa cảm giác khẩu vị của mình thật sự không đủ "mặn mòi" so với hắn.

"Còn tưởng rằng loại người này như hắn có lẽ không có nhu cầu phương diện này, nói không chừng ngay cả bản năng xóc lọ cũng thoái hóa rồi, không nghĩ tới hắn đã nghẹn thành như vậy."

Vẻ mặt Thái Hòa lạnh lẽo đứng lên, lại từ phương hướng cảm ứng đi vào trong phòng ngủ bên trái.

Ở trong phòng ngủ này bày biện một cái giường lớn thêu hoa cực kỳ tỉnh xảo. Đệm chăn trải ra rất tốt đấy, một chút nếp nhăn cũng không có.

Có vấn đề duy nhất là, chính là trước giường ném lấy một con búp bê bơm hơi, toàn thân trơn bóng nằm ngang trên mặt đất, rất có một loại cảm giác đêm động phòng giết người...

Gian phòng bên kia lập tức dùng màn lụa hơi mờ tách rời ra. Thái Hòa nhìn thấy một bóng người mơ hồ đang lắc lư, lập tức đưa tay đi qua vén lên tấm màn.

"Yuna..."

Chỉ kêu một tiếng, Thái Hòa cũng ngây ngẩn cả người.

Đối diện lấy hắn, là một tấm gương cổ bằng gỗ rơi xuống đất. Mà trước gương cổ, thì ra là một thiếu nữ tóc dài đang đứng đấy.

Một bộ váy dài màu đỏ chót, trên vai nửa lộ, trong tấm gương. Yuna đã dừng tay đang buộc đai lưng, ngẩng đầu nhìn về phía hắn.

Thái Hòa chưa bao giờ nhìn thấy qua Yuna bộ dáng này, càng không biết cách ăn mặc nữ học sinh thanh thuần này sau khi trang điểm đi ra, lại có được một loại khí chất xuất chúng đến như thế.

Nàng giống như là từ trong bức họa cổ đi ra ngoài. Một đôi

mắt to trong suốt màu đỏ, thật giống như tiểu yêu tinh lần đầu trải qua khói lửa nhân gian...

“Yuna, ngươi đang làm cái gì vậy...” Đôi mắt Thái Hòa cũng đã nhìn ngây người, tốc độ tim đập lập tức tăng nhanh hơn rất nhiều.

Hắn thật sự rất muốn trực tiếp mân mê vào trong ngực Yuna. Nhưng nghĩ đến những ngày nay nàng luôn né tránh chính mình, Thái Hòa đành phải nhẫn nại xuống.

“Đây là bộ dáng của cô dâu thời cổ đại nha. So với áo cưới voan trắng của Tây. Ta vẫn càng ưa thích loại cảm giác này. Động phòng hoa chúc, nghe qua rất lãng mạn đúng không?”

Yuna chậm rãi xoay người lại, vừa cười vừa nói.

Chương 755: Yêu Quái, Hãy Xem Súng Của Ta

Ánh mắt của nàng hoàn toàn biến sắc, nhưng nói ra lời nói lại là Yuna Ngốc mới có thể nói những "thứ phức tạp của nhân loại" kia.

"Xem ra hai nhân cách của ngươi đã tìm được một điểm chung rồi. Bộ dáng hóa trang này rất thích hợp ngươi, thật sự, cực kỳ xinh đẹp."

Đây là Thái Hòa khen tặng từ sâu trong đáy lòng, mặc dù có cảm tình thêm điểm vào, giờ phút này nhìn qua Yuna thật xinh đẹp đến ngây người.

Với khí chất lạnh lẽo của Zombie, không cần trang điểm cũng có thể diễn tả ra hoàn mỹ hương vị của bộ trang phục này.

Hắn vừa dứt lời, cảm giác ánh sáng màu đỏ trước mắt lóe lên, sau đó một cỗ thân thể mềm mại cũng xuất hiện ở phía sau mình.

Trong gương, cặp môi đỏ mọng như máu của Yuna, đang từ phía sau tiến đến bên tai hắn: "Vậy anh có yêu em hay không?"

"Đương nhiên là yêu rồi." Thái Hòa lập tức cảm giác được một cỗ khát vọng cực độ bắt đầu bay lên từ trong nội tâm.

Loại cảm giác này, so với ham muốn thể xác thuần túy hoàn toàn là hai chuyện khác nhau, mà là một loại rung động từ trong nội tâm.

"Nếu như em làm cô dâu của anh, anh có thể hay không cả đời rất tốt với ta?" Yuna trong ánh mắt hiện lên một tia vẻ chờ mong.

Nếu Thái Hòa không hiểu rõ, lúc nghe được câu này, thì cái gì cũng sẽ hiểu rõ.

“Mặc kệ em biến thành bộ dáng gì đi nữa, mặc kệ cuối cùng em sẽ lưu lại nhân cách nào, em cũng yêu anh...”

“Nếu như em thay đổi, anh còn sẽ yêu em hay sao?”

Zombie cái gì, hai nhân cách cái gì!

Nói cho cùng Yuna còn lại một phần tình cảm nhân loại, ở phương diện này chính là một thiếu nữ ngây thơ!

Mặc kệ phương diện thân thể dù đã bị Thái Hòa giáo dục đủ loại thế nào, nội tâm của nàng vẫn như thế!

Cái nàng muốn, chính là một câu hứa hẹn!

“Yuna, anh rất yêu em... Ah!”

Mặt mũi Thái Hòa vừa mới lộ ra vẻ thâm tình nói xong, cũng cảm giác sau cổ đột nhiên bị siết chặt, cả người lập tức lăng không mà lên.

Chờ lúc hắn kịp phản ứng, hắn đã bị Yuna ném tới trên giường lớn thêu hoa.

Thiếu nữ áo hồng lúc này đang ngồi ở trên người của hắn, hai tay trắng nõn đè lại bộ ngực của hắn.

Tóc dài từ hai bên rủ xuống, con ngươi màu đỏ như máu vào lúc này nhìn qua đặc biệt làm cho người ta kinh diễm.

“Ngược lại là anh nói cái gì đi.” Yuna nhìn chằm chằm hắn, thấp giọng nói ra.

“Ặc... Em thật giống như yêu tinh áo đỏ...” Thái Hòa đã nhìn ngây người.

Khóe miệng Yuna hơi vểnh lên, dùng bờ mông cọ xát trên thằng em nhỏ của Thái Hòa: “Vậy bây giờ anh chính là thư sinh khó chịu roài?”

“Nói bậy, ta rõ ràng là pháp sư đến đây thu phục yêu nữ!”

“Đó là phương Tây mà?”

“Ai, mặc kệ! Yêu nghiệt, mau xem súng của ta!”

Trên giường lớn thêu hoa, hai bóng người lập tức lăn lại một chỗ, thỉnh thoảng xen lẫn âm thanh Yuna cười khẽ.

Thanh liêm đao kia đặt ở bên tường, phản xạ bóng dáng hai người cùng một chỗ ôm nhau.

“Ặc...”

“Làm sao vậy?”

“Đến cùng như thế nào cởi ra loại quần áo cổ trang này đây!”

Xoẹt!

Khi tiếng vải bị xé rách vang lên, vô số mảnh vụn vải đỏ lập tức phát nổ ra từ trên giường, một cỗ thân thể hoàn mỹ nửa che nửa đậy lập tức xuất hiện ở trước mắt Thái Hòa.

“Không có chuyện gì nữa, trong cơ thể anh đã có thể chịu đựng được virus...” Yuna đưa tay ngăn cản Thái Hòa đang muốn móc ra Thần khí, thấp giọng nói ra.

Đây là lời tâm tình đẹp nhất giữa hai người mà Thái Hòa từng nghe được qua rồi.

Mặc dù thời điểm xé quần áo hết sức bạo lực, thời điểm nhưng sắp hợp hai thành một, động tác của Thái Hòa lại trở nên rất ôn nhu.

Trong thế giới tinh thần, hắn đồng thời cùng hai Yuna hoàn thành kết hợp trên tinh thần, nhưng trên thân thể, thì đây lại là lần đầu tiên.

“Đau không?” Thái Hòa đưa tay vuốt ve đôi má Yuna, hỏi.

Yuna trợn tròn mắt nhìn hắn, đột nhiên đưa tay nắm lấy bờ vai của hắn, hai người đồng thời xoay người, hoàn thành một lần trao đổi trên dưới.

“Đàn ông đang yêu đều là đồ đần hay sao? Ta là Zombie mà! Sợ đau cái gì!”

Nói xong, Yuna lại bắt được thằng em của Thái Hòa một cái, sau đó chậm rãi ngồi xuống.

Trong nháy mắt khi hai người kết hợp, một cổ nhiệt lượng lập tức từ thằng em trào vào trong cơ thể Thái Hòa.

Giọt máu đầu tiên của Zombie!

Virus cực kỳ tinh thuần, bắt đầu dùng thằng em của Thái Hòa làm điểm xuất phát, tàn sát bừa bãi ở trong thân thể của hắn.

“Ah!”

Thái Hòa cảm giác được toàn thân giống như muốn bốc cháy lên vậy, sức lực cả người giống như đều tập trung vào trên thằng em của Thái Hòa!

Phải thổ lộ đi ra! Cô bé trước mắt này, hắn muốn hòa làm một thể với nàng triệt để!

Ở trong tiếng kêu của Yuna, Thái Hòa đã xoay người đặt nàng ở dưới người.

Trong lúc chạy nước rút, cái giường lớn thêu hoa đắt đỏ này đã gào thét lên “Kẽo kẹt kẽo kẹt”...

Đã có giọt máu đầu tiên trợ công, lúc này thể lực của Thái Hòa đã hoàn toàn không dùng hết!

Trong cơ thể Yuna liên tục liên tục tuôn ra virus, đều bị Thái Hòa hấp thu hết sạch.

Mà Thái Hòa mang đến cho nàng kích thích cực lớn, làm cho tinh thần lực của Yuna lập tức lại trèo lên đỉnh cao!

Chương 756: Đổi Lại Nhân Cách Lại Làm Thêm Một Lần

“Thình thịch!”

“Thình thịch thình thịch!”

Tiếng tim đập Kịch liệt, cảm nhận được khoái cảm mãnh liệt trên sinh lý, làm cho Thái Hòa đầu óc trống rỗng.

Trong lúc bất tri bất giác, vô số cái vòi tinh thần đã chui ra từ trong đầu của hắn, vuốt trên người Yuna.

Lần lượt leo lên đỉnh khoái lạc, cũng làm cho năng lượng tinh thần của Yuna ở trong trạng thái chấn động kịch liệt.

Khi cái vòi tiến vào đoàn ánh sáng tinh thần của Yuna, Thái Hòa đột nhiên cảm giác mình như là đồng thời thân ở trong hai thế giới!

Trong thế giới tinh thần, còn có một Yuna!

Yuna này con mắt từ đỏ hồng nhàn nhạt, đến biến thành đen từng chút một, cuối cùng hoàn toàn biến thành bộ dáng Yuna Ngốc.

Mà bị bản thể thiếu nữ bị Thái Hòa đè lên, hai mắt thì lại màu đỏ như máu triệt để.

“Bản thể là Yuna Ác, bên trong thế giới tinh thần thì còn lại là Yuna Ngốc hay sao... Không thể nặng bên này nhẹ bên kia!”

“Vù vù!” Thái Hòa thoải mái thở hổn hển từng hơi từng hơi

thở nặng nhọc, mấy cây vòi lập tức đâm vào thật sâu trong thế giới tinh thần của Yuna.

Tình cảnh trước mắt lập tức như là giống như đoạn phim chiếu qua, liên tục luân chuyển.

“Ah!” Yuna Ngốc Bị cái vòi cuốn lấy kêu lên hết hồn một tiếng, sau đó nhanh chóng bị bóc đi quần áo, quấn giao lại với nhau.

Khoái lạc cực hạn trên tinh thần, lập tức trùng kích làm cho toàn thân Thái Hòa như là bị điện giật.

Dưới loại tình huống này, Thái Hòa cảm giác được loại lực lượng vô cùng dồi dào thể lực và tinh thần lực, đang đồng thời cọ rửa lấy thể xác và tinh thần của mình!

Loại cảm thụ này, không phải đơn giản một cộng một bằng hai có thể hình dung được!

Thằng em và cái vòi liên thủ xuất kích, rất nhanh cũng làm cho Yuna Ác và Yuna Ngốc đồng thời lên đỉnh.

Đồng thời khi chậm rãi phục hồi thể lực, bản thể Yuna cũng chậm rãi nhắm mắt lại. Hai tay nàng ôm lấy cánh tay Thái Hòa, sau vài giây đồng hồ lại mở mắt.

Một đôi mắt màu đen trong suốt sáng lấp lánh, lộ ra một vẻ khó xử nhàn nhạt, còn có một chút chờ mong...

Đồng thời bị cái vòi quấn quít lấy, đang ghé vào trên đồng cỏ trong tinh thần thể của Yuna. Cũng ngẩng đầu lên, trong ánh mắt đỏ tươi mang theo một sắc thái vui vẻ: “Hòa Ca... Còn có hóa thân tinh thần của Hòa Ca, muốn hay không lại làm thêm một lần hay không?”

“Còn phải hỏi? !”

Sau hơn 20 phút đồng hồ, sau một tiếng trầm đục "Thình thịch", cái giường lớn thêu hoa này quý giá đến muốn chết trực tiếp đơ luôn rồi không còn phát ra tiếng "cót kẹtz" nữa.

"Ah! Quá... Quá thoải mái!"

Thái Hòa cứ như vậy mở ra hai tay nằm ở trên giường rối loạn, thở hổn hển kịch liệt.

Thể lực lần lượt bị tiêu hao sạch sẽ triệt để, nhưng lại khi ở trong nước bọt Yuna lấy được bổ sung. Tinh thần lực cũng như thế, đang phục hồi lại từng chút một.

Sau khi lặp lại mấy lần, Thái Hòa cảm giác thể năng và tinh thần lực của mình cũng đã có tăng trưởng một chút.

Hiện giờ một chút của hắn, nếu đặt ở lúc trước kia chính là thực lực tăng lên khủng khiếp rồi. Nhưng hiện giờ hắn đã mạnh đến cảnh giới nhất định rồi. Cho nên biên độ tăng trưởng bắt đầu dần dần nhỏ đi rồi.

Huống chi thực chiến lần này, cũng không phải trong giai đoạn Yuna chuẩn bị thăng cấp, có thể mang cho Thái Hòa ích lợi như bây giờ, đã là hiệu quả của giọt máu đầu tiên giúp đỡ rồi.

Đây là lần thứ nhất Thái Hòa trực tiếp tiếp xúc máu tươi của Zombie Cấp Thủ Lĩnh, mặc dù chỉ có một chút rất ít. Hơn nữa đại đa số đều trôi mất, nhưng chỉ hấp thu một chút như vậy, lại làm ra hiệu quả cực kỳ khủng khiếp.

Nếu như không phải có loại hoạt động bành bạch bành bạch này phát tiết, nói không chừng Thái Hòa sẽ bởi vì hưng phấn quá độ, xuất hiện loại di chứng gì...

"Nhưng mà ngược lại là ta thật không nghĩ tới, dùng thể chất của ta hiện giờ, vậy mà thật sự sẽ không bị lây nhiễm." Thái Hòa tiện tay cầm lên chăn trùm lên bộ phận quan trọng của Yuna. Đồng

thời sờ soạng yêu thương từ xương quai xanh của nàng xuống, cuối cùng dừng ngón tay ở nơi rốn nàng, “Hiện giờ em thật sự trở thành con dâu của nhà anh rồi. Ngẫm lại thật đúng là không thể tưởng tượng nổi, thời điểm lần thứ nhất nhìn thấy em. Ta hoàn toàn không nghĩ tới chúng ta có thể đi cho tới một bước của hôm nay.”

Yuna mỉm cười, hỏi: “Cơ bản là anh không xác định có thể bị lây hay không, vì sao vẫn cùng em...”

“Đồ ngốc, bởi vì anh tin tưởng em mà.” Thái Hòa buồn cười lắc đầu. Thuận tay dùng cánh tay cảm thụ hai con thỏ ngọc của Yuna thoáng một chút, “Đúng vậy. Sau một thời gian anh nỗ lực liên tục, cuối cùng quy mô của hai đứa nó đã nhận được phát triển thêm một bước. Nhưng mà trước mắt khoảng cách Lê Bống và chị đại nhà ta còn cách một đoạn, muốn tiếp tục cố gắng đi!”

“A..... Thế nhưng mà còn có thể cố gắng như thế nào đây này?” Yuna hỏi.

“Vậy mà còn phải hỏi, đương nhiên là mỗi ngày bành~... Bạch~ bành~ bạch~ một lần!” Thái Hòa còn chưa dứt lời, biểu lộ cũng cứng ngắc trên mặt.

Yuna lập tức khẩn trương mà hỏi thăm: “Làm sao vậy? Thằng em nhỏ không chịu nổi gánh nặng xảy ra vấn đề rồi sao?”

Chương 757: Bộ Không Biết Là Eo Của Ta Vì Sao Mà Vất Vả Sinh Bệnh Đấy

“Làm sao có thể... Eo của ta dường như xuất hiện tình huống cơ bắp đau nhức... Nó tạm thời bãi công rồi.”

Chuyện làm cho Thái Hòa hơi nghi hoặc chính là, Lê Bống và Ngô Thanh Vân có lẽ đã cảm ứng được bọn hắn bên này đã xảy ra chuyện đó mới đúng, vì sao không có tới đây chứ?

Chẳng lẽ các nàng đã bỏ đi hứng thú với bành~ bạch~ bành~ bạch~ rồi hả? Không lẽ nào lại như vậy, buổi sáng Ngô Thanh Vân còn từng nói tạo người là nhất hạng vận động nàng cảm thấy thú vị nhất...

Đồng thời khi Yuna vừa vịn Thái Hòa chậm rãi từ trong phế tích đứng lên, Ngô Thanh Báo trong phòng bếp, hai nữ Zombie xinh đẹp đang dựa vào trên cửa sổ.

Dưới chân của các nàng , đã ném vỏ đồ hộp đầy đất rồi...

“Vì... vì sao tạo người là thú vị... vận động đây này?” Lê Bống đang dùng ngón tay xoay xoay hộp cá sốt cà ba cô gái, tò mò hỏi.

Ngô Thanh Vân duỗi ra đầu lưỡi phấn nộn, thè lưỡi ra liếm đi mỡ đông trên khóe miệng: “Đầu tiên loại vận động này có được 108 loại kỹ xảo, đồng thời còn có nhiều loại phương thức chiến đấu, như 1 vs 1 đánh đơn, một đấu hai đơn hướng đánh kép, một đấu ba... nhưng mà ta cảm thấy được có '1' người là không thể thay đổi, nếu không tính chất trận đấu sẽ xảy ra biến hóa.”

“Là như thế này sao...” Lê Bống gật nhẹ đầu.

“Thật ra một chữ ngươi cũng nghe không hiểu nha?” Ngô Thanh Vân nói tiếp, “Đây là Yuna nói với ta đấy, ta chỉ hiểu 108.”

“Hì hì.” Lê Bống lộ ra một nụ cười ngốc nghếch tự nhiên, sau đó đưa tay ném lon cá số cà ba cô gái đã ăn hết ra ngoài cửa sổ.

Một bóng người đột nhiên từ sau tường vây hơn 10 mét nhảy ra ngoài, há mồm chuẩn xác ngậm cái vỏ đồ hộp này.

Sau khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngậm được lon đồ hộp, vốn là hoan hô một tiếng, sau đó lại không thể chờ đợi được ngồi xổm xuống đất nhai hai ba cái dẹp lép cái vỏ hộp: “Nhai thật đã nha, mặc dù còn kém xa với nhai xương nhân loại kia. Ai, thật muốn ăn sạch hắn nha.”

Nhưng bởi vì Ca Cao nghiêm khắc chấp hành lấy mệnh lệnh của Thái Hòa, cho nên Lê Huỳnh Bảo Ngọc chỉ há mồm, không có lên tiếng, thật giống như đang há miệng ra như không nói được lời nào, nhìn qua hết sức quái dị.

Nghĩ đến Thái Hòa, trước mắt loli Zombie lập tức hiện ra một bộ hình ảnh mang đầy phong cách Mosaic(ảnh ghép từ nhiều mảnh đá nhỏ), sau đó thèm nhỏ dãi liếm liếm bờ môi: “nhưng mà, lời nói của Chi Pu không biết sẽ như thế nào, có lẽ người kia sẽ tranh đoạt với ta nha? ... Sinh vật quái lạ này lại không chịu chủ động rời khỏi ta, nếu như tổn thương nàng..., cảm giác mình tự tổn thương chính mình không có gì khác nhau. Ghét nhất chính là, tổn thương nàng..., dường như cùng tổn thương nhân loại kia không có gì khác nhau...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cảm giác suy nghĩ của mình đã rối loạn giống như cuộn len rồi, nàng ôm lấy đầu “Ah” một tiếng, phiền muộn co duỗi dưới mặt đất nói: “Chuyện này không cần phải là nói, tổn thương nhân loại kia, cũng giống hệt với tổn thương ta

hay sao? Hắn chính là ta hay sao? Vậy thì ăn tươi hắn có phải tương đương với ăn... chính ta"

Nếu như Thái Hòa nghe lời nói như thế, nhất định sẽ bị logic thần kinh của Lê Huỳnh Bảo Ngọc làm hết hồn rồi. Nhưng lúc này bên cạnh loli Zombie không có người khác, trên cổ cũng đang đeo Ca Cao sẽ không chủ động mở miệng nói chuyện.

Cho nên đợi lúc liếm sạch sẽ dầu trên môi, Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã hạ quyết tâm: "Đã như vầy, vậy hắn hoàn toàn chính là một bộ phận thuộc về ta sao! Ta muốn ăn thì ăn! Người khác ai dám đụng vào?"

Lúc này lại là "Vèo" một tiếng vang nhỏ, một miếng thịt nướng bay một đạo đường vòng cung, xuất hiện ở đỉnh đầu của nàng.

"Thịt nướng!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc vui vẻ nhảy lên, há mồm ngậm lấy: "Vậy mà mấy người đồng loại này cũng không tệ lắm đâu, không giống nhân loại kia, vậy mà bỏ đói ta!"

Nhưng mà nàng lại há hốc mồm đợi trong chốc lát, lại không đợi đến bất luận đồ ăn gì ném ra.

"Làm sao vậy chứ?" Nàng lén lút từ sau tường vây duỗi đầu ra nhìn một cái, lại phát hiện cửa sổ đã không thấy bóng dáng Lê Bống và Ngô Thanh Vân.

Trong lúc nhất thời, thậm chí Lê Huỳnh Bảo Ngọc có một chút cảm giác quái dị.

"Ồ! Làm sao có thể, ta đường đường là Zombie làm sao lại muốn cùng một chỗ với một nhân loại! Quá sa đọa rồi!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc tranh thủ thời gian lắc lắc cái đầu, sau đó tức giận chỉ vào cổ của mình: "Khẳng định đều là ngươi! Muốn

dựa vào ta tiến hóa thì tranh thủ thời gian một chút ah, sớm tiến hóa một chút, chúng ta nhanh chóng chia tay!"

"Chẳng lẽ là ta ảo giác hay sao? Cảm giác, cảm thấy dường như Ca Cao cách chúng ta không phải rất xa."

Thái Hòa đang vịn eo ngồi ở trên ghế, đột nhiên hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

Nhưng mà hắn vừa quay đầu, lập tức phát hiện Lê Bống và Ngô Thanh Vân đã không thể chờ đợi được chạy tới phía căn phòng của "Ác bá" rồi.

Mà Yuna đang nghẹn cười nhìn về phía hắn...

"Nghiêm túc một chút, bộ không nghĩ thử xem eo của ta là vì sao vất vả mà sinh bệnh đấy!"

Chương 758: Ghi Chép Hồ Sơ

Thời điểm sắc trời đã chập tối, Ngô Thanh Báo mới mang theo Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà về tới tiểu viện.

Trước khi vào cửa, hắn đột nhiên dừng lại liếc nhìn chung quanh.

Chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, bên cạnh hẻm nhỏ lộ ra đen sì đấy, mấy cây ngô đồng rơi hết lá cây lúc này nhìn qua cảm giác rất giống quỷ ảnh.

“Ngô Thanh Báo, ngươi làm gì vậy?” Hồ Ngọc Hà nhìn thấy Ngô Thanh Báo đi đến phía phương hướng hẻm nhỏ, hơi khẩn trương kêu lên.

“Kỳ quái, trong nháy mắt dường như cảm thấy có người đang theo dõi chúng ta.” Ngô Thanh Báo bức tóc trên cái trán, nghi hoặc nói thầm một câu.

Cường Đô La cảm thấy trong màn đêm thành phố Biên Hòa khắp nơi lộ ra một cổ cảm giác sởn hết cả gai ốc, hắn run giọng nói ra: “Ngươi đừng nghi thần nghi quỷ rồi, trong khu cách ly này vốn cũng đã ít người, ai sẽ rỗi rãnh đi chạy tới rình coi ngươi biến thái chứ... Tóm lại tranh thủ thời gian vào đi thôi.”

Tiến vào khu cách ly, Cường Đô La và Hồ Ngọc Hà đều buông lỏng cảnh giác. Theo bọn hắn nghĩ, ở đây là không thể nào xuất hiện tình huống như thế nào đấy.

Nhưng mà tâm tính đã buông lỏng, nhưng trên tinh thần vẫn có loại cảm giác không ổn định đối với hoàn cảnh lạ lẫm.

“Hơn nữa, chẳng phải vẫn còn có Thái Hòa hay sao? Nếu thật sự có người ở bên ngoài, hắn lại không biết hay sao?”

Cường Đô La nói tiếp. Thái Hòa sử dụng năng lực dò xét tinh thần, hắn ấn tượng rất khắc sâu.

Nhưng mà hắn cũng không biết, năng lực này cơ bản không thể vẫn mãi sử dụng. Coi như là Dị năng giả sở trường cảm ứng, cũng cần phải có thời gian nghỉ ngơi đấy.

Huống chi đối với Thái Hòa mà nói, loại dị năng này trước mắt chỉ là loại năng lực phụ trợ mà thôi.

Nhưng mà lời này ngược lại là thành công lại để cho Ngô Thanh Báo xoay đầu lại: “Nói cũng đúng. Ai, ta thật hâm mộ Dị năng giả hệ tinh thần, như loại năng lực rình coi lại không kiêng nể gì cả này, ta cũng muốn có nha!”

“Trộm... Nhìn trộm cái gì?!” Hồ Ngọc Hà lập tức mở to hai mắt nhìn, “Ngươi nói là, năng lực này có thể chứng kiến tướng mạo và động tác người khác hay sao? Giống như... Camera hay sao?”

Trong nháy mắt nàng nghĩ tới rất xa, ví dụ như thời điểm chính mình thay y phục. Trong hư không có lẽ tựu có một ánh mắt Thái Hòa không nhìn thấy, đang lộ ra vẻ mặt tươi cười giả tạo nhìn chằm chằm vào cái mông của mình...

“À? Ta thật ra cũng không biết.” Ngô Thanh Báo thuận miệng nói ra, đồng thời gõ vang cửa phòng.

“Ngươi...” Hồ Ngọc Hà vừa tức lại sợ, nghĩ thầm ngươi lại không rõ ràng lắm sự thật, tại sao phải nói ra, kết quả hại phải bản thân nghĩ ngợi lung tung đầy trong đầu... Mở cửa chính là thiếu nữ hầu gái. Thái Hòa để nàng ở cửa chờ lệnh, nhưng mà lúc này lại được đi theo đám bọn hắn cùng nhau trở về phòng rồi.

“Ồ? Tư thế bộ dạng của ngươi hơi quỷ dị...”

Vừa vào cửa, Ngô Thanh Báo lại lộ vẻ mặt kinh ngạc nhìn về phía Thái Hòa ngồi ở trên ghế.

Gặp Thái Hòa nghiêng eo không nói lời nào, hắn lại nói tiếp: "Cân nhắc đến dùng năng lực của ngươi không có khả năng chuyển cái ghế dựa sẽ tránh ra cái eo rồi. Chỉ có thể suy đoán có khả năng ngươi thừa dịp chúng ta không ở đây, đã làm chuyện gì. Mà cần dùng đến sức eo đấy, cũng chỉ có hạng vận động vĩ đại kia rồi..."

"Không hổ là anh em." Thái Hòa không khỏi liếc nhìn Ngô Thanh Vân.

"Nhưng ta vẫn có một chuyện không rõ. Mặc dù ngươi thừa dịp trong khoảng thời gian chúng ta rời khỏi nơi này hoàn thành Ultra kill, cũng không có lý do sẽ làm cái eo thành như vậy..." Ngô Thanh Báo nắm lấy cái cằm làm bộ dáng đang trầm tư, "Việc này, có quỷ dị! nhưng mà nói trở lại. Vì sao bộ dạng cái ghế kia nhìn hơi quen mắt?"

Thái Hòa trợn trắng mắt không còn chút máu, thầm nghĩ quỷ dị cọng lông ah, đối tượng là một Zombie Cấp Thủ Lĩnh! Hơn nữa còn là tinh thần thể và bản thể cùng lúc lên! Giải quyết một người cũng đã tương đối không dễ dàng, còn đặc biệt Ultra kill nổi hay sao... Hơn nữa thằng này rõ ràng còn tính toán thiếu nữ hầu gái cho tiến vào.

"Nói một chút các ngươi đi, đăng ký thuận lợi hay sao?" Thái Hòa trực tiếp chuyển đổi đối tượng nói chuyện đổi thành Cường Đô La, và Ngô Thanh Báo, vẫn vị anh em ngu ngốc này lộ ra đáng tin cậy một ít.

Cường Đô La vừa uống xong nước. Nghe vậy đáp: "Rất thuận lợi đấy, vốn phụ trách tiếp đãi là hai binh sĩ, sau khi nghe nói chúng ta đều là người bình thường, ngay cả thẩm tra cũng miễn đi. Trực tiếp đưa chúng ta đến chỗ một cô gái nhỏ ấy. Chủ yếu là

đăng ký thoáng một chút tên và tuổi của chúng ta, có loại sở trường gì. Theo như quy định của bọn hắn lúc đầu, vốn là phải tiến hành an bài thống nhất với chúng ta đấy, nhưng mà có Ngô Thanh Báo ở đó. Lập tức trực tiếp vạch chúng ta đến trong đội ngũ của hắn rồi. nhưng mà..."

Nói đến đây, Cường Đô La liếc nhìn Ngô Thanh Báo. Nói ra: "Ta muốn biết, vì sao cô gái nhỏ kia sau khi giúp chúng ta đăng ký xong, lại dùng ánh mắt đồng tình nhìn chúng ta vậy?"

Chương 759: Kỹ Năng Vẽ Hình Ảnh Rối Loạn

“Ai bảo các ngươi theo tên bệnh tâm thần đây này.” Thái Hòa nghĩ một lát, vẫn nói thêm một câu, “Ngô Thanh Báo, chiếu cố tốt anh em của ta. Ít nhất trước lúc hắn là có năng lực tự bảo vệ chính mình, đừng để cho hắn đi chịu chết...”

“Nói như vậy ngươi thiếu nợ ta một nhân tình...”

Ngô Thanh Báo vừa mới hai mắt tỏa sáng, đã nhìn thấy Ngô Thanh Vân đang lộ vẻ mặt lạnh lẽo nhìn mình: “Chuyện này, ta nhớ kỹ.”

“Nghe ngươi nói như vậy, đây không dùng được hai giờ a?” Thái Hòa nghi hoặc mà hỏi thăm.

Hồ Ngọc Hà dựa lên trên cửa, khó chịu hừ lạnh một tiếng: “Quá trình đăng ký tốn thời gian 5 phút đồng hồ.”

“Vậy làm sao...”

“Sau khi đến tổng bộ, đội trưởng Ngô Thanh Báo nói để cho chúng ta chờ một chốc một lát, sau đó hai giờ sau hắn mới nhớ tới chúng ta vẫn còn đợi chông ngốc ở cửa.”

Nhìn vẻ mặt uất ức của Hồ Ngọc Hà, Thái Hòa bất đắc dĩ vuốt trán thở dài, lắc đầu: “Quả nhiên không đáng tin cậy...”

“Lúc nào ta không đáng tin cậy rồi hả? Ngươi cho rằng hai giờ này là ta đi đánh máy bay rồi hả? Được rồi, xác thực ta theo chân bọn họ chơi trò chơi ném máy bay giấy một trận, sau đó dùng dị năng đánh xuống... nhưng mà đừng nóng giận, ta chủ yếu là đi sưu

tập tình báo đây này. Hồ Ngọc Hà, các ngươi đi ra ngoài đi.” Ngô Thanh Báo nghiêm mặt nói ra.

“Người bình thường đều sẽ nói 'Thái Hòa, theo ta ra ngoài’ mới đúng chứ!” Hồ Ngọc Hà há hốc mồm lần nữa, nhưng mà nhìn thấy tư thế quái dị của Thái Hòa dưa ở trên ghế, cũng chỉ có thể kêu rên một tiếng, đi theo Cường Đô La đi ra ngoài cửa.

Mặc dù mặt mũi nàng tràn đầy mất hứng, nhưng sau khi đi ra ngoài lại không quên đóng cửa phòng cái then lại.

“Ngươi nghĩ đến chuyện thí nghiệm thể, vẫn không nên bị quá nhiều người biết rõ.” Ngô Thanh Báo đi qua dán trên cửa nghe xong thoáng một cái, sau khi xác nhận hai người Hồ Ngọc Hà đã đi xa, mới quay đầu nói ra.

Khó có được trông thấy Ngô Thanh Báo thái độ nghiêm túc như thế, Thái Hòa gật nhẹ đầu: “Đúng vậy. Cuối cùng ngươi có một suy nghĩ đáng tin cậy rồi.”

“Đúng vậy a, bằng không thì lần lượt giết người diệt khẩu, ta cũng không dễ dàng nha.” Ngô Thanh Báo thở dài.

“Cho rằng ngươi đáng tin cậy ta mới là người không...nhất đáng tin cậy đấy... Được rồi, ngươi thăm dò được tình báo gì rồi?” Thái Hòa rất cảm thấy hứng thú đối với tin tức này, hắn cảm thấy người có thể trong điều kiện tiên quyết không sử dụng thủ đoạn bạo lực, còn dò xét được rất nhiều tình báo, đại khái có thể chia làm hai loại: Một loại là quan sát tỉ mỉ, hiểu được sử dụng nghệ thuật ngôn ngữ, tiến hành nói lời khách sáo để đối phương tự lộ ra tình báo không lưu dấu vết.

Một loại khác đại khái giống như Ngô Thanh Báo vậy, nói chuyện không hề cố kỵ, cái gì cũng có thể thuận miệng hỏi ra, mà người đối thoại với hắn còn sẽ không hoài nghi... Người bệnh tâm thần đấy.

“À, rất đơn giản. Trước hết ta đã tìm được tất cả người phụ trách quản lý danh sách cơ cấu nhân viên trực ban, sau đó đánh hắn một trận.”

Ngô Thanh Báo rất là đắc ý nói nói: “Người này là một Dị năng giả, có được năng lực ký ức rất mạnh, nhưng lại có thể thông qua kết nối tinh thần, chiếu lại trí nhớ trong đầu mình cho người khác xem. Tự xưng học qua Quyền Thái, nhưng mà mỗi lần đều bị ta hành hạ một trận. Hắn chịu thua cũng cho ta xem mảnh nhỏ ký ức chứa đựng trong đầu hắn, nhưng mà ta thuận tay lật ra danh sách trực ban thoáng một cái.”

“Nghe qua dường như là một dị năng rất lợi hại nha...” Thái Hòa cau mày tưởng tượng thoáng một cái. Loại dị năng không có bất kỳ năng lực chiến đấu này, có khả năng vẫn tương đối hiếm thấy đấy, nghe qua cũng là hệ tinh thần đấy.

“Thật ra không có lợi hại như vậy đâu. Hắn ở tổng bộ ngoại hiệu máy tính tra cứu hình người, mỗi ngày chỉ phụ trách bị các vị cao tầng sai bảo. Không có internet, tác dụng của hắn cũng là rất lớn. Nhưng mà gần đây bộ phận kỹ thuật đã tìm được thiết bị, đang khôi phục lại Local Area Network rồi, thằng này bị đày vào lãnh cung rồi.” Ngô Thanh Báo cười hắc hắc nói, nhìn qua không hề có cảm giác đồng tình với hắn.

Thái Hòa âm thầm gật đầu, nghĩ thầm bị Ngô Thanh Báo thừa dịp hư mà vào như thế, đặt ở trước kia chưa chắc hắn có thể thuận lợi tìm đọc được danh sách trực ban.

“Vậy ngươi lấy được danh sách trực ban phòng thí nghiệm rồi hả?”

“Đúng vậy. Ta đến nói tình huống phòng thí nghiệm một chút.” Ngô Thanh Báo giống như ảo thuật móc ra từ trong túi quần một tấm ảnh mặt bằng kết cấu, đưa tới trước mặt Thái Hòa.

“...”

“Nhìn ta làm gì vậy? Cái này gọi là họa pháp trường phái ấn tượng. Là sau khi ta thắng giải thi đấu bắn máy bay, từ thành viên phòng thí nghiệm kia thắng được đấy. Đáng tiếc hắn chỉ chịu cho ta liếc mắt nhìn.” Ngô Thanh Báo thở dài nói.

Thái Hòa chỉ vào hình vẽ rối nùi trên giấy: “Ảnh kết cấu... Ngươi dùng trường phái ấn tượng... Ngươi cmn đang trêu chọc ta hay sao?”

“Khục khục, bằng không thì ta cũng không mang đi ra, ra vào tổng bộ là phải lục soát người đấy. Dù sao ta có thể nhìn hiểu là được rồi.”

Ngô Thanh Báo chỉ vào một đống rối nùi không rõ này nói ra: “Nhìn thấy bên trong nét chấm và nét mờ gợn sóng hay sao?”

“Ừ.”

“Ngươi thử bỏ qua chúng.”

Chương 760: Núi Bửu Long

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 761: Lén Lút Tiềm Nhập

Trong màn đêm khu cách ly lộ ra vẻ tương đối yên tĩnh, lại không thấy ngọn đèn, cũng không nhìn thấy nửa bóng người.

Cũng chỉ có đèn tổng bộ vẫn sáng phương xa, xem ra Sài Thành có chiến sự, hậu cần và chỉ huy cũng đều đang bận trước bận sau.

"Đúng rồi, loại thế lực như như quân doanh Đại Bàng này, cả trong phạm vi nước có nhiều không? Có lẽ các ngươi thử liên lạc qua rồi đúng không?" Thái Hòa đột nhiên thấp giọng hỏi.

Ngô Thanh Báo quay đầu lại nhìn hắn một cái, nói ra: "Trước mắt bắt được liên lạc với chúng ta chỉ có quân đoàn không quân Sài Thành. Những tổ chức khác ta không rõ ràng lắm, dù sao nhân loại đều sống dai như con gián, chỉ cần một ngày không diệt sạch, có thể nghĩ ra biện pháp còn sống sót nha. Ta ngược lại là nghe nói quân đoàn không quân đang thăm dò khắp nơi, hơn nữa sưu tập được rất nhiều tình báo thú vị. Đáng tiếc bọn hắn không chịu đơn giản chia sẻ với chúng ta, cho dù trao đổi, cũng chỉ giới hạn ở cao tầng."

"Đây là loại đạo lý gì? Đều là nhân loại, chia sẻ tài liệu không phải là chuyện nên làm hay sao?" Thái Hòa cau mày hỏi.

"Sức chiến đấu quân đoàn không quân thông thường, các hạng tài nguyên của bọn hắn đều có hạn. Đáng giá khen ngợi đấy, ngoại trừ năng lực chiến đấu trên không trung ra, cũng chỉ có ưu thế sưu tập tình báo thôi?" Ngô Thanh Báo nói ra, "Cho nên, tình báo cho từng chút một, mới có thể thời gian dài bắt chẹt vật tư ở đây của

chúng ta nha.”

Thái Hòa đột nhiên cảm thấy một chút chán ghét, rõ ràng Zombie đang trở nên càng ngày càng lớn mạnh, nhưng một ít người tình nguyện hiện trạng không nói, còn hứng thú với làm đủ loại đấu tranh nội bộ.

“Ngươi cũng đừng lộ ra cái loại biểu lộ này nha.” Ngô Thanh Báo cười khẳng khặc nói, thuận tay vỗ vỗ bả vai Thái Hòa, “Nói thật ra, ngươi muốn cho tất cả mọi người đứng ở trên lập trường đồng nhất, tiến hành hợp tác không hề ngăn cách, có thể được hay sao? Lợi dụng lẫn nhau, giờ phút mấu chốt giúp đỡ cho nhau thoáng một chút, ngược lại là ta cảm thấy đã rất tốt. Nhưng mà hiện giờ quân doanh Đại Bàng, thật sự là đã hơi biến chất một chút rồi.”

“Nhưng mà, ngươi là em rể của ta nha, cho dù ta không nhìn mặt mũi của ngươi, vì Thanh Vân ta cũng sẽ toàn tâm giúp đỡ ngươi, ah ha ha ha ha...”

Bước tiến của ba người đều không chậm, mặc dù Thái Hòa còn cảm thấy thắt lưng xương sống hơi mỏi nhừ, nhưng uống nước thuốc Zombie dị biến đã tốt lên rất nhiều.

Cái gọi là hai cây số, đó chính là khoảng cách thẳng tắp đường chim bay, trên thực tế ở trong khu dân cư đi tới đi lui, dùng tốc độ của ba người cũng bỏ ra thời gian không sai biệt lắm 10 phút.

Ở đây đã đến biên giới khu vực nội thành, đường cái rộng lớn cuối cùng chính là một quả núi lớn đen sì.

Ngọn núi này coi như là hơi có danh tiếng núi Bửu Long, đã từng còn có vị thi nhân nổi danh làm 1 bài thơ cho ngọn núi này.

Phía trước tương liên núi và cảnh khu, nhưng mà bộ phận phía sau núi lại lộ ra hoang vu nhiều hơn. Công ty y dược là ở phía sau

sườn núi, xa xa có thể trông thấy mơ hồ một vài ngọn đèn dầu.

Giao lộ có binh sĩ trông coi, còn có ánh sáng màu đỏ của camera lóe lên lóe lên. Nhưng mà phòng thủ hoàn toàn chính xác không xem như quá chặt chẽ, 3 người Thái Hòa trực tiếp từ bên cạnh lách đi qua lặng yên không một tiếng động.

“Trên ngọn núi này không có động vật hoang dã gì hay sao?” Thời điểm xuyên thẳng qua ở giữa rừng núi, Thái Hòa không nhịn được hỏi.

Dưới chân mặc dù hơi lồi lõm, hơn nữa rất nhiều hơi nước, nhưng đối với Thái Hòa mà nói vấn đề không coi vào đâu. Đối với hầu gái thì càng không có ảnh hưởng tới.

Trên người Ngô Thanh Báo lập tức vẫn mãi lộ ra rất khô mát, Thái Hòa hơi đến gần hắn một chút, cũng có thể cảm giác được một cỗ hơi ấm, xem ra là dị năng của hắn đang tạo nên tác dụng.

“Có nha. Phía sau núi này còn có rất nhiều động vật hoang dã đây này. Nhưng mà biến dị không nhiều lắm, Zombie lại không chạy lên núi, bọn nó đều tụ tập những nơi có nhiều người đây này. Điểm ấy ngược lại là không quá giống với Sài Thành.” Ngô Thanh Báo trả lời.

Zombie thật sự không muốn chạy lên núi thì tốt rồi, Nhưng mà cũng là bởi vì loại quan niệm này, cho nên không có người nào có thể nghĩ đến, vậy mà sẽ có ba con Zombie Cấp Thủ Lĩnh trèo đèo lội suối lẻn vào trong thành phố Biên Hòa...

“Vậy là tốt rồi, bằng không thì gặp được biến dị thú thì phiền toái.”

Thái Hòa vừa nói như vậy, trong đầu hai người đều không hẹn mà cùng hiện ra hình ảnh con tê giác biến dị xuất hiện ở trong Sài Thành kia, lập tức ngay ngắn rùng mình một cái.

Sức chiến đấu của một chỉ biến dị thú, thật sự quá dũng mãnh...

Chạy đi ở trong núi rừng, tốc độ đương nhiên chậm hơn rất nhiều. Phải bỏ ra thời gian khoảng chừng mười phút đồng hồ, 3 người mới tới bên ngoài công ty y dược.

"Ở đây chỉ là này nhà trụ sở phòng nghiên cứu của công ty, nhưng mà đừng nhìn hoàn cảnh thông thường, nhưng bên trong gọn gàng coi như không tệ, còn dùng lương cao thuê nhiều chuyên gia đây này. Lại nói tiếp, nếu không phải vì hoàn cảnh này, sau khi tai nạn bộc phát, những ông lão nghiên cứu viên kia cũng không có cơ hội may mắn sống sót." Ngô Thanh Báo trốn ở đằng sau thân cây, thấp giọng nói ra.

Hắn vừa giới thiệu, Thái Hòa lập tức cảnh giác quan sát đến tình huống chung quanh.

Một một tòa nhà cao năm tầng, phía trước chính là bãi đỗ xe, chính giữa có ngọn núi phong thủy, vừa vặn chặn hoàn toàn cửa chính.

Chương 762: Dọn Bãi

“Ngô Thanh Báo, tranh thủ thời gian nghĩ cách nào giải quyết ông lão kia, ta cảm thấy được... Đêm nay ở đây sẽ có chuyện xảy ra!”

Thái Hòa vừa nhìn quanh phía trong hành lang, vừa kéo tai nghe đến bên miệng, nói ra: “Ê, ngươi nghe được hay không vậy?”

Ngô Thanh Báo bên kia cũng không biết xảy ra chuyện gì, một chút đáp lại cũng không có.

Sau khi do dự liên tục, Thái Hòa cảm thấy tình hình trước mắt đã hoàn toàn làm rối loạn kế hoạch của mình, chỉ có thể tạm thời khởi động kế hoạch B rồi.

Sau khi thuận tay đè xuống nút off, con rối Zombie đã bị hắn bỏ vào phía trước dò đường, mà bản thể hắn lập tức theo ở phía sau, chậm rãi lục lọi tiến vào phía trong tầng lầu.

Mặc dù màn hình bị đập nát, nhưng nói không chừng giám sát còn đang làm việc, cẩn thận là tốt hơn.

Ở đây chắc là khu vực phía sau cao ốc, hành lang có ngọn đèn, nhưng hai bên gian phòng đều đóng thật chặt lại, hết sức yên tĩnh.

Mặc dù trải qua dò xét thật sự không có người ở nơi này, nhưng Thái Hòa vẫn hết sức cẩn thận.

Đi không bao xa, hắn đã nhìn thấy đường lên thang lầu, nối với cùng cửa chính là một khu đại sảnh.

Hai người gác đêm vẫn còn đứng ở cửa, bộ dạng dường như không có xảy ra chuyện gì.

“Nếu có thể đục nước béo cò coi như là chuyện tốt... Kế hoạch quả nhiên không cản nổi biến hóa, vốn cho rằng có thể hoàn toàn sai bảo Ngô Thanh Báo đấy, kết quả vẫn phải tự chính mình ra tay. Heizz, trời sinh số mạng vất vả...”

Thái Hòa quyết định chủ ý, cứ đi sau lưng theo con rối Zombie lén lút lên lầu.

Thời điểm này Thái Hòa cũng không có lại tiết kiệm tinh thần lực rồi, trực tiếp dùng dò xét tinh thần bắt đầu quét hình ra-đa.

Nhưng mà bảo hiểm để đạt được mục đích, hắn vẫn lập tức rút ra nước thuốc Nữ Hoàng Bạch Tuộc Zombie nắm trong tay, bất kỳ lúc nào chuẩn bị bổ sung tinh thần lực.

Căn nhà cao tầng này mặc dù tầng lầu không cao, nhưng mà diện tích mỗi một tầng đều xác thực khá lớn đấy, vài đạo hành lang giăng khắp nơi, dãy phòng một căn nối một căn, cơ bản phòng nào cũng đóng cửa.

Thái Hòa xuyên thẳng qua trong hành lang. Chỉ cảm thấy chung quanh hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có tiếng hít thở của mình va tiếng bước chân yếu ớt.

“Chỉ là công ty dược phẩm Bửu Hòa mà thôi, thổi phồng lên như vậy làm cái gì.”

Dựa vào hiệu quả cách âm kết cấu kiến trúc ở đây, cho dù trên lầu xảy ra chuyện gì, chỉ cần động tĩnh không phải quá lớn, hai người cái gác đêm ở ngoài cửa cơ bản là rất khó nghe được...

Nghĩ đến hòn non bộ ở cửa trụ sở... Thái Hòa cảm giác mình đánh giá cao ý thức an toàn của loại công ty này, hoặc là nói xa xa không có đạt tới tiêu chuẩn trong suy nghĩ hắn.

“Cái loại bảo vệ này tùy tiện có thể thấy được, khắp nơi đều là thẻ id tạp nham không có khu vực mở khóa vân tay. Ở loại này

thành thị nhỏ này nhất định là không thấy được nha."

Thái Hòa thoáng thở dài đáng tiếc một tiếng, sau đó tranh thủ thời gian lắc đầu nói: "Ta sẽ không phải bị lây bệnh Ngô Thanh Báo đi à nha..."

Bỏ ra trọn vẹn ba phút đồng hồ, Thái Hòa mới tìm tòi lầu hai hoàn tất.

Trong lúc hắn lại phát hiện 2 bộ thi thể, đều là sau khi bị bẻ gãy cổ nhét vào trong phòng kín.

Chuyện làm cho Thái Hòa hơi để ý chính là, hai người này chết. Kể cả cái Ngô Hữu Tài kia, lúc dường như đang bận lấy chuyện của mình, đột nhiên tử vong đấy, ngay cả một chút dấu vết giãy dụa cũng không có.

Đối phương hoặc là một sát thủ hết sức chuyên nghiệp, hoặc là chính là Zombie Cấp Thủ Lĩnh. Hai loại thân phận thật ra cũng không xung đột, hơn nữa nó đến săn giết bạo lực, Zombie Cấp Thủ Lĩnh tuyệt đối là xếp hạng hàng đầu đấy.

"Nhưng mà, cho dù cái con Zombie kia mang Chi Pu và Lê Huỳnh Bảo Ngọc này đã có đầy đủ trí lực. Hiểu được tiến hành lẻn vào và đánh lén, còn có thể dưới tình huống không kinh động tới bảo vệ dọn bãi cả căn nhà cao ốc này, nhưng mà làm như thế này để làm gì vậy? Chẳng lẽ là muốn biết nhân loại tiến hành nghiên cứu với Zombie virus đến một bước nào rồi hay sao?"

Thái Hòa không nhịn được suy đoán đến.

Hắn tự tay sờ thoáng một chút trên mặt bộ thi thể nữ nằm ở đằng kia: "Vẫn còn ấm đấy."

Tòa nhà này cũng có hai bên cầu thang, đồng thời còn có hai phòng thang máy.

Cân nhắc đến phía trước có người dọn bãi. Thái Hòa vẫn thành thành thật thật mà thẳng bước đi thang lầu.

Thời điểm vẫn mãi tìm kiếm tới lầu bốn, trong tai nghe của hắn cuối cùng vang lên thanh âm Ngô Thanh Báo.

“Tranh thủ thời gian tiến đến, trong lúc này... Ah! Lại đuổi tới!”

Thái Hòa lập tức vọt đến nơi hẻo lánh, bởi vì tiếng kêu của Ngô Thanh Báo. Hắn đã có thể trực tiếp nghe được ở ngoài rồi, khoảng cách giữa hai bên xem như không xa.

Hơn nữa... Tên gia hỏa xui xẻo này dường như đang ở trong trạng thái bị đuổi giết.

Con rối Zombie thì ở dưới điều khiển của Thái Hòa kề sát ở bên tường. Bất kỳ lúc nào chuẩn bị trợ giúp Ngô Thanh Báo.

Rất nhanh, góc rẽ hành lang cũng chạy ra một người đến.

Phía sau cái mông Ngô Thanh Báo vậy mà còn bốc lên lên hỏa diễm, hắn giống như một viên đạn pháo trực tiếp bắn đi ra, thời điểm sắp bị bắn tới trên tường đạp một cước mạnh mẽ ở trên mặt tường, hoàn thành chuyển hướng.

Chương 763: Zombie Bà Già

Trông thấy sắc mặt hắn kinh hãi, Thái Hòa cũng hơi khiếp sợ một chút.

Vậy mà có người có thể hù được tên gia hỏa có tư duy nhanh nhẹn này...

Nhưng mà sau đó, Thái Hòa đã hiểu.

Một bóng dáng y hệt như là con khỉ theo sát lấy xuất hiện ở trên tường, tứ chi bấu vào vách tường, lấy tốc độ cực kỳ nhẹ nhàng lại dũng mãnh bay nhanh chóng đuổi theo sát Ngô Thanh Báo.

Loại động tác trái với sức hút của trái đất này, chỉ có thể dùng từ quá lợi hại để hình dung.

Trên thực tế chính là biểu hiện lúc tốc độ đạt tới một mức độ nhất định, nói thí dụ như biểu diễn kỹ năng chạy xe gắn máy trong lồng sắt, sao khi chạy tới tốc độ nhất định có thể chạy vòng vòng trong lồng sắt theo hướng nằm ngang, dùng lực ly tâm chống lại lực hút của quả đất...

"Đây là cái quái gì..." Trong nháy mắt Thái Hòa nghĩ tới Zombie dị biến, nhưng ngay sau đó hắn lập tức phát hiện, chính mình nghĩ lầm rồi.

Làn da nhiều nếp nhăn, sắc mặt trắng bệch, một đôi con ngươi híp mắt gần như chỉ còn lại có màu đỏ đến tỏa sáng, còn có một mái tóc màu trắng...

Nhìn như như dị biến, trên thực tế đây là một con Zombie... Bà

già!

Mặc dù khiếp sợ trong lòng, nhưng ở Ngô Thanh Báo xông qua phía sau người con rối Zombie, Thái Hòa cũng lập tức điều khiển con rối Zombie nhào tới.

Một đôi chân nhỏ của bà già Zombie đạp một cái ở trên tường, trực tiếp nhảy lên trên trần nhà, sau đó dùng xu thế sét đánh không kịp bưng tai trực tiếp từ đỉnh đầu bổ nhào tới con rối Zombie.

Dù gì con rối Zombie này cũng là trải qua tiến hóa đấy, mặc dù là ở dưới điều khiển của Thái Hòa, nhưng động tác cũng coi như linh hoạt.

Nhưng loại độ linh hoạt này so với người bình thường mạnh hơn rất nhiều, nhưng trước mặt bà già Zombie lại không có gì khác nhau với đang làm động tác chậm.

Thậm chí Thái Hòa còn không kịp phản ứng, cũng trơ mắt nhìn con rối Zombie bị đá bay đi ra ngoài.

Đầu óc truyền đến đau nhức kịch liệt làm cho Thái Hòa lập tức chặt đứt liên hệ tinh thần, đồng thời bản thể hắn nhoáng một cái, Ngô Thanh Báo cũng lập tức nhìn thấy hắn.

“Ah ah ah! Chạy mau đi! Bà già thật không cách nào chống cự nổi!”

Ngô Thanh Báo kêu thảm bay thẳng đến Thái Hòa.

“Ngược lại là ta cảm thấy rất hứng thú với quá trình tiến hóa của bà già này, nhưng trước mắt mà nói hoàn toàn chính xác không cách nào chống cự.” Lúc Ngô Thanh Báo kêu lên âm thanh, Thái Hòa cũng đã quay đầu chạy ra rồi.

Đồng thời chặt đứt Liên hệ tinh thần, Thái Hòa cũng dùng cái

vòi tinh thần tiến hành dò xét bà già Zombie này.

Từ đoàn ánh sáng tinh thần rung động mà nói, ngược lại là nhìn không ra quá lớn khác nhau... Thực lực dò xét trăm thử không sai vậy mà đã mất đi hiệu quả, chuyện này làm cho Thái Hòa cho điểm rất cao đối với thực lực của bà già Zombie.

Ngay cả độ chính xác dò xét tinh thần cũng không thể làm được, chứng minh dùng sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa trước mắt là không thể nào điều khiển được bà lão này rồi, hiệu quả dùng cái vòi tinh thần công kích có khả năng cũng thấp tới không hợp lẽ thường.

Cộng thêm nàng biểu hiện ra thực lực khủng khiếp, Thái Hòa phỏng đoán ít nhất nàng cũng đạt tới Zombie Cấp Thủ Lĩnh đỉnh phong, thậm chí có khả năng... Đã đột phá lên đẳng cấp cao hơn!

Nhìn thấy loại kết quả dò xét này, Thái Hòa cũng không chút suy nghĩ trực tiếp quay đầu chạy rồi.

Chơi cứng chính diện tuyệt đối không được, trong quá trình đang trốn chạy phải nghĩ ra một đối sách xử lý bà già này!

“Con mịa mày thành phố Biên Hòa, như vậy xem ra các ngươi làm ra khu cách ly cái gì, thật ra chính là treo một củ cà rốt cỡ lớn kích thích những Zombies này tiến hóa điên cuồng nha!” Thái Hòa vừa mắng nói, vừa chạy tới phía thang lầu nhanh chóng.

Sau lưng ngoại trừ âm thanh “vù vù” lúc Ngô Thanh Báo chạy như điên ra, cơ bản không nghe được thanh âm khác, nhưng Thái Hòa không cần quay đầu lại nhìn cũng biết, con Zombie bà già kia dường như là Spider Man vậy, bỏ qua địa hình đuổi theo sát bọn hắn điên cuồng.

So sánh với bà già này, Zombie bình thường quả thật yếu tới phát nổ!

“Việc này sao có thể trách chúng ta được, nhân loại cũng cần không gian nghỉ ngơi lấy lại sức nha. Hơn nữa chỉ cần nhân loại có được thực lực nhất định, việc này chính là chuyện tất nhiên phải xảy ra có đúng không?”

Ngô Thanh Báo điên cuồng trốn chạy để khỏi chết, vẫn không quên tiến hành biện hộ.

“Nói đơn giản, trong lầu này đến cùng tình huống như thế nào!” Thái Hòa nói ra.

“Bà già này dường như vẫn mãi ẩn nấp lấy, nhưng sau khi phát hiện ta đi vào, dường như nàng bắt đầu hành động. Có thể thân phận ta là Dị năng giả đưa tới chú ý của nàng, ta biết rõ một ít Zombies có thể chuyên môn nhìn thấy Dị năng giả là đánh thôi. Ta cũng không có đoán được đến nơi đây sẽ có Zombie, dù sao là không có che dấu khí tức là được rồi...”

“Ngươi nói nhảm cái gì vậy, nói chuyện chính!”

“Được rồi, ta chỉ là giải thích khuyết điểm của ta một chút. Tóm lại, chắc là nàng đi theo đằng sau ta đấy, ta đi theo ông lão kia đi ở phía trước, nàng ở phía sau giết người. Đợi thời điểm sắp đến gần phòng ướp lạnh, nàng lại đột nhiên nhảy ra ngoài.”

Tốc độ nói của Ngô Thanh Báo tương đối nhanh, một ít từ thậm chí bị tín hiệu không rõ trực tiếp biến thành âm thanh “xoèng xoẹt” rồi. “Giao thủ một phút đồng hồ, ta cũng thất bại. Đoán chừng ông lão kia bị hạ đo ván rồi.”

Chương 764: Bà Già À! Ngậm Trong Mồm Như Vậy Ông Bạn Già Của Ngươi Có Biết Không

“Cuối cùng là cái gì vậy!” Sau khi Ngô Thanh Báo nói xong, lại không nhịn được quay đầu lại nhìn thoáng qua, lập tức kêu to lên.

Thái Hòa cũng dùng ánh mắt còn lại nhìn sang, da đầu lập tức run lên một trận, một cỗ lạnh lẽo trực tiếp từ gót chân chạy tuốt lên trên đỉnh đầu.

Mà bà già Zombie này vậy mà ở trên cơ sở loại di chuyển tốc độ cao trước mắt này, lại tiến hành lần tăng tốc thứ hai.

Trong chớp mắt, nàng cũng đã theo trần nhà bò tới khoảng cách Ngô Thanh Báo chưa đủ 5m xa địa phương, sau đó mạnh mẽ hướng trước nhảy lên.

“Em rể... Không, Hòa Ca, cứu em đi Hòa Ca ui! Em thà rằng trở thành đồ ăn của mỹ nữ Zombie, cũng không muốn bị cắn nát ở trong bụng bà già Zombie đâu!”

Tiếng kêu thảm thiết của Ngô Thanh Báo xuyên thấu qua tai nghe, làm muốn rách toạc màng nhĩ của Thái Hòa.

Trên thực tế dùng khoảng cách giữa hai người, đã không cần thông qua máy liên lạc đối thoại rồi.

“Thình thịch!”

Sống chết trước mắt, Ngô Thanh Báo lần nữa bộc phát ra thực lực rất mạnh, vậy mà ở trong quá trình chạy như điên để giữ

mạng, bổ nhào mạnh mẽ về phía trước, tránh thoát bà già tấn công.

Hắn và bà già Zombie gần như là đồng thời bò lên, lần nữa lâm vào trong trạng thái một chạy một đuổi.

Lập tức tốc độ bà già Zombie càng lúc càng nhanh, Ngô Thanh Báo cũng dồn hết sức lực liều mạng đuổi theo lấy Thái Hòa.

Đáng tiếc hai người bọn họ ở trên mặt thể năng gần như không có chênh lệch gì, cho nên khoảng cách giữa hai người vẫn đang không thấy rút ngắn.

“Hòa Ca! Ngươi không thể bỏ lại mặc kệ ta mà!” Ngô Thanh Báo kêu thảm đứt ruột đứt gan.

Hỏa diễm sau bờ mông hắn cũng thoáng chốc mãnh liệt lên, thậm chí truyền đến một cỗ mùi khét gì đó.

“Trước hết ngươi dẫn nàng đi một lúc!”

Thái Hòa vừa nói, vừa dùng cái vòi tinh thần dò xét lấy tình huống phía trước, sau đó chui mạnh mẽ vào trong một bên hành lang.

“Được rồi, ta sẽ tin ngươi một lần!”

Ngô Thanh Báo do dự hai giây, sau đó kêu lên một tiếng gào thét bi tráng. Hắn cũng không quay đầu lại búng tay một cái, sau lưng lại lập tức bốc lên một đạo hỏa diễm.

Loại dị năng công kích xuất quỷ nhập thần này. Thông thường Zombie cao cấp cơ bản không phòng nổi, nhưng bà già Zombie này ở trong lúc di động tốc độ cao như vậy vẫn có thể bảo trì năng lực phản ứng rất nhanh, sau khi mặt không cảm xúc nhảy xuống đất, cũng vừa vặn tránh thoát hỏa diễm.

Vốn tưởng rằng hỏa diễm đốt nàng không thể sử dụng tứ chi để chạy, đổi thành hai chân chạy như điên, tốc độ sẽ chậm hơn một ít, nhưng không nghĩ tới một đôi chân nhỏ của bà lão lại phảng phất nhảy điệu nhảy Flamenco vậy, tốc độ lúc trước nhanh tới kinh người.

“Bà già ngươi ngậm trong mồm như vậy, ông bạn già trong nhà của ngươi biết không!”

Ngô Thanh Báo kêu rên một tiếng, điên cuồng mà búng tay ra ngọn lửa. Từng đạo hỏa diễm liên tục bắn vào bà già Zombie lại nhảy lên trên. Một lần bắn cũng không trúng.

Nhưng mà thấy Ngô Thanh Báo bị chính mình đuổi cho la to, nhưng lại có thủ đoạn mới lạ như vậy, lực chú ý của bà già Zombie cũng bị hắn thu hút hoàn toàn.

Về phần Thái Hòa chạy phía trước đã không thấy tăm hơi, dường như bộ dạng nàng cũng không phải rất để ý.

Trí lực cao là một chuyện, nhưng tư duy của Zombie khá ngay thẳng. So sánh với Thái Hòa, đương nhiên là bờ mông lửa cháy của Ngô Thanh Báo nhìn qua càng thú vị, cũng càng có tính nguy hiểm.

...

Cửa chính đang đứng đấy một gã binh sĩ trông coi quay đầu nhìn một cái vào trong đại sảnh nhìn, hỏi: “Ngươi có không có nghe thấy thanh âm gì hay sao?”

Một người bình sĩ bảo vệ khác ho khan một tiếng, rụt rụt cổ: “Trên núi này thanh âm gì mà không có, đừng làm như lạ lắm vậy được không. Hơn phân nửa là tiếng gió mà thôi?”

“Không phải... Ta là cảm thấy trên lầu có động tĩnh. Ngươi chờ một chút...” Hắn nói xong, lại lấy ra bộ đàm.”Ê? Ê? Không có người đáp lại nha.”

Hai người liếc nhau một cái, sau đó cầm bộ đàm trông coi nói ra: “Ta đi lên xem một chút?”

“Đi thôi.”

Đưa mắt nhìn tên binh sĩ bảo vệ kia xuyên qua đại sảnh đạp lên bậc thang, người này một mình ở lại cửa trông coi nói thầm một câu: “Hơn phân nửa là nhân viên trực ban lười biếng rồi, chuyện này cũng muốn đi xem... Là mất mặt người khác. Hai bên đều khó coi, cần gì chứ. Người này còn không hiểu đạo lý đối nhân xử thế rồi...”

Nói xong, hắn nhìn một cái về phía bên ngoài, bóng dáng những cây cối đen sì kia nhìn nhìn rất khiếp người. Ban đêm gió lạnh thổi qua, cũng vang lên tiếng “Ào ào”.

Đâu. “Mỗi lần đều có loại cảm giác đến hiện trường đóng phim ma... nhưng mà so với đi tiền tuyến. Vẫn là ở tại nơi này tốt hơn. Ồ, ta và tên kia lại không giống nhau. Hắn là vì đần mới ở lại chỗ này đấy, ta thì sao, là vì không lý tưởng. Sống lâu một ngày xem như đỡ được một ngày...”

Hắn vừa mới nghiêng đầu, đã nhìn thấy một bóng quỷ dị người thanh tú động lòng người đứng ở phía sau của mình.

Chương 765: Đánh Lạc Hướng

Chết rồi. Mà trên tay nàng, thì ra còn kéo ngược lại một người. Người nọ đang trừng to mắt theo dõi hắn, nhưng mà trong ánh mắt lại một chút sức sống cũng không có.

Sau khi cứng đờ người không phẩy mấy giây, binh sĩ bảo vệ mới kịp phản ứng.

Đây chính là thi thể tên đồng đội kia! Mà bóng người này, con ngươi là màu đỏ đấy!

“Zom... Zombie...”

Hắn lắp bắp bờ môi, vô ý thức nâng lên súng, tiếng kêu cứu vừa mới rặn đi ra từ trong cổ họng, đã bị một khẩu súng chặn họng.

“Pằng pằng.”

Cái miệng nhỏ nhắn phấn nộn kia hơi mở ra, phát ra một từ tượng thanh (*).

Khi tiếng nói nàng vừa thốt ra, thanh nòng súng kia đâm mạnh mẽ vào sâu trong cổ họng của hắn.

Sức lựng mạnh mẽ trực tiếp gạt mở cổ họng của hắn, nhét đi vào triệt để.

“Răng rắc...”

Binh sĩ bảo vệ mạnh mẽ trừng lớn con mắt, sau đó mềm nhũn ngã xuống.

Không đợi hắn té trên mặt đất triệt để, đã bị bóng người kia chuẩn xác bắt được sau cổ áo.

Một bóng người xinh đẹp kéo lấy hai bộ thi thể, chậm rãi xuyên qua đại sảnh...

Lúc này Thái Hòa nghe Ngô Thanh Báo liên tục truyền đến thanh âm quỷ kêu, đồng thời dùng dò xét tinh thần xác định lấy khoảng cách giữa chính mình với bọn họ.

Mà bà già Zombie này thật sự quá mạnh mẽ, dù là chỉ là thăm dò, Thái Hòa cũng không muốn chính diện giao thủ với nàng.

Khá tốt hoàn cảnh nơi này phức tạp, lợi dụng được tốt, ít nhất có thể bảo đảm toàn thân trở ra.

“Liều tiêu hao thể lực, Ngô Thanh Báo tuyệt đối không phải là đối thủ của bà già Zombie. Nhưng mà thật sự không được còn có một biện pháp cuối cùng.”

Thái Hòa nghĩ đến chính là binh sĩ canh giữ ở trên đường lên, dù sao ở đây cũng là đại bản doanh của quân doanh Đại Bàng, thật sự đến thời điểm không ngăn cản nổi, còn có thể mượn nhờ lực lượng của quân doanh Đại Bàng.

Chỉ có điều đến một bước này, chính mình còn có cơ hội thừa dịp loạn đạt được thí nghiệm thể hay không, phải đánh một dấu chấm hỏi ở đằng sau (???) rồi.

“Trước thử xem a.”

Thái Hòa hít thật sâu một hơi, lại để cho chính mình bình tĩnh lại, sau đó căn cứ phương hướng dò xét, từ hành lang bọc ra sau lưng Ngô Thanh Báo và bà già Zombie.

“Ngô Thanh Báo, có thể nghe thấy không?”

Trong nút tai vang lên một trận thanh âm dòng điện "xè xè", sau đó lại truyền đến thanh âm đứt quãng của Ngô Thanh Báo: "Anh! Anh ruột của ta, mặc kệ ngươi dự định làm gì, thì làm nhanh lên đi!"

"Còn có thể làm gì, chẳng lẽ ngươi lại cho rằng ta có thể tạm thời đặt ra được một cái bẫy hay sao? Nhớ rõ ngươi vừa mới trải qua vị trí lúc trước hay sao? Chính là giao lộ hai cái hành lang. Bây giờ sau khi ngươi vượt qua góc phía trước kia, lại lập tức chạy trở về, sau khi đến giao lộ, chạy về phía bên trái, nhớ kỹ chưa?"

Cho dù thần kinh căng cứng, nhưng Thái Hòa lại cảm giác tim của mình đã đập bình tĩnh lại, dao động sóng tinh thần cũng trở nên bằng phẳng rồi.

Ở trong quá trình hắn nói chuyện, bức ảnh mặt bằng kết cấu dường như đang hiện ra rõ ràng trước mặt hắn, hiển hiện rõ từng chút trong đầu của hắn.

"Phức tạp như vậy... Ngươi dự định làm gì à?" Ngô Thanh Báo đã hơi hô hấp hỗn loạn rồi, mặc dù vừa bị đuổi không đến hai phút, nhưng thể lực của hắn đang tiêu hao rất nhanh.

Chạy, tay giơ lên Thái Hòa vuốt vuốt huyệt Thái Dương: "Rất đơn giản mà, chế tạo một cơ hội đánh lén."

"Ngươi điên rồi sao? Bà già này mạnh như vậy... Ngươi cẩn thận chơi xong mạng của mình đó nha!" Ngô Thanh Báo khó thấy được đứng đắn một lần, đối với thực lực mạnh mẽ của bà già Zombie, hắn thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Trên thực tế hắn cảm giác được, chính mình ở trong mắt bà già Zombie này, càng giống là bị con mèo đang vờn chuột.

"Dẫn nàng đi ra ngoài đi! Về phần thí nghiệm thể, ngày mai chúng ta lại đến lấy được không?"

Ngô Thanh Báo đề nghị nói.

Nhưng Thái Hòa lại không có cùng suy nghĩ. Nếu như có thể lấy được Ổ Virus trong cái bà già Zombie này... Vậy thì kiếm lợi lớn!

Nhưng nếu như để cho cái bà già Zombie này rơi xuống trong tay quân doanh Đại Bàng, nhất định sẽ bị bảo vệ chặt chẽ, cơ hội chính mình lấy đi bộ thi thể thí nghiệm gần cũng sẽ không có.

Tuy nói đánh cuộc tánh mạng để cướp một Ổ Virus nhất định là không đáng giá đấy, nhưng ít ra phải nếm thử một lần.

“Ngươi yên tâm đi, ta sẽ không chịu chết đấy.” Thái Hòa vừa nói, vừa lui ra sau một bước, đứng ở cửa một gian phòng thí nghiệm.

Sau khi đẩy ra cửa phòng thí nghiệm, có thể nghe thấy một cỗ mùi máu tanh nhàn nhạt truyền đến từ bên trong.

Hắn nhìn thoáng qua thô sơ giản lược, phát hiện trên bàn giải phẫu, đang bày biện một cỗ thi thể Zombie, nhìn xuyên qua màng mỏng bao trùm lên, có thể trông thấy một ít hình ảnh máu me tính kích thích khá là mạnh mẽ.

Mà vị trí cửa sổ, ở một góc đối diện bàn giải phẫu.

“BENG...GG!”

Cái vòi vô hình đánh nhẹ nhàng ở trên cửa sổ, phát ra một tiếng Beng...g giòn vang.

“Được rồi, không có vấn đề rồi, ngươi nên quay đầu rồi.”

Thái Hòa hít sâu một hơi lần nữa, tinh thần lực lập tức đạt đến trạng thái tập trung cao độ.

() Từ tượng thanh là từ mô phỏng âm thanh của tự nhiên, của

con người. Trong đó, "tượng" tức là mô phỏng và "thanh" là âm thanh. Phần lớn từ tượng thanh là từ láy. Ví dụ: Rì rào, ầm ầm, tí tách

*

Chương 766: Tuổi Đã Một Đống Lớn Rồi Còn Chơi Ngồi Xổm Phòng Thủ Cái Gì

Bộ đàm bên kia vang lên một trận âm thành xè xè, xen lẫn thanh âm hơi quái dị của Ngô Thanh Báo: "Thái Hòa... Ta không muốn chết nha."

Hắn bình thường vẫn mãi cười toe toét không có đứng đắn, nói chuyện cùng làm việc đều làm theo ý mình, thậm chí lộ ra cảm giác bệnh tâm thần.

Nhưng những lời lúc này, lại hoàn toàn bất đồng so với giọng điệu bình thường. Hơi... Mang tỏ ra quan tâm.

Thái Hòa hơi sửng sốt một chút, sau đó cười khan một tiếng: "Ngươi đột nhiên như vậy làm ta rất không thói quen nha! Được rồi, dẫn tới đi!"

"Vậy ngươi tiếp được nữa à!" Ngô Thanh Báo gầm nhẹ một tiếng, sau đó Thái Hòa chỉ nghe thấy một tiếng rít "Vèo", một cỗ sóng nhiệt từ phía trước dập vào mặt.

Một bóng người trong ngọn lửa trực tiếp bị phun tới, "Thình thịch" một tiếng đạp lên trên tường, dựa vào cỗ lực cản này làm cho thân thể di động ở trong tốc độ cao cứ thế mà vòng vo lại trở về: "Hòa Ca, đây là bà già ngươi đặt trước đây!"

"Ta đặt trước con mịa ngươi chứ đặt! Vừa mới cảm thấy ngươi thật ra là một người đứng đắn, nhưng mà quả nhiên cảm giác của ta bị sai..."

Ngô Thanh Báo vừa quấy rầy một cái, tâm tình đột nhiên hơi khẩn trương của Thái Hòa ngược lại buông lỏng xuống. nhưng mà ngược lại là hắn hoàn toàn không có ý thức được sơ hở trong lời nói của chính mình... Em gái duy nhất của Ngô Thanh Báo đã là người cùng họ với hắn (người xưa lấy chồng phải theo họ chồng), chuyện này đã không xem như đặt trước rồi.

Hắn trút hết toàn bộ tức giận với Ngô Thanh Báo lên công kích trên người bà già Zombie. Trên trăm cái vòi tinh thần đồng thời bắn nhanh mà ra, bao quanh trọn cả giao lộ đều rậm rạp chằng chịt cái vòi tinh thần rồi.

Bà già Zombie không hề phát giác xông vào trong lưới cái vòi của Thái Hòa, sau đó cũng cảm giác được một loại lực cản mạnh mẽ truyền đến từ phía trước, chặn con đường nàng đuổi theo Ngô Thanh Báo.

“Ah!”

Một cỗ cảm giác đau đớn lập tức từ huyệt thái dương truyền đến, đôi mắt của Thái Hòa thoáng chốc bắt đầu trừng lớn.

Bà già Zombie này dựa vào một đôi chân nhỏ, động tác bước nhỏ chạy nhanh cảm giác rất buồn cười, nhưng lực lượng của bà lại làm cho người ta kinh hãi. Vì ngăn lại bà, Thái Hòa đã làm chuẩn bị toàn vẹn rất tốt, nhưng kết quả vẫn vượt quá tưởng tượng của hắn.

Tinh thần lực bị rút lấy thật giống như có người kéo hệt sạch

Không đợi bà già Zombie kịp phản ứng, một cái vòi khác trạng thái nhàn rỗi đỉnh sẽ cùng lúc hóa thành thực chất, từ ba phương hướng khác nhau đồng thời bắt đầu tấn công.

Đây là phương án công kích của Thái Hòa nhằm vào động tác nhanh nhẹn của bà già Zombie mà đưa ra phương pháp xử lý,

thậm chí ngay cả trần nhà và trên sàn nhà đều có cái vòi tinh thần xuất hiện. Đồng thời khi vừa bắt đầu tấn công, tiêu hao lượng lớn tinh thần lực cũng làm cho thân thể Thái Hòa mềm nhũn, suýt nữa ngã quỵ xuống, hắn vội vàng đổ vào trong miệng nước thuốc từ máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc nắm trong tay.

Xác thực mà nói, thực lực của Bà già Zombie rất dũng mãnh, mặc dù nàng tránh cũng không thể tránh. Nhưng cũng đang bị cái vòi thứ nhất cây lập tức đâm rách làn da, lại ngồi xổm xuống mạnh mẽ, thân thể như quả cầu vậy, cuộn tròn thân thể lại, ôm lấy đầu của mình.

Nàng vốn đã gầy tới da bọc xương, cộng thêm làn da cứng cỏi. Cái vòi của Thái Hòa nhiều lắm chỉ có thể miễn cưỡng đâm rách làn da mà thôi. Nếu như nàng không bắt đầu cuộn mình mà..., lúc đầu Thái Hòa còn có thể công kích nhược điểm của nàng, nói thí dụ như con mắt...

“Một bà già tuổi đã một đống lớn còn chơi trò ngồi xổm phòng thủ cái gì nha!” Thật nhiều tinh thần lực khi lần lượt công kích tiêu hao điên cuồng, thậm chí vượt qua tốc độ nước thuốc bổ sung khôi phục, nhưng lại sửng sốt không có tạo ra đả kích trí mạng gì cho bà già Zombie. Đừng nhìn bà già đã toàn thân là máu, nhưng trên thực tế nàng cơ bản không cóbị tổn thương nặng gì. thậm chí Thái Hòa tập trung hơn 10 cái vòi đồng thời đâm tới phía sau ót của nàng, sau khi nhưng bà già Zombie bị đau. Lập tức đem hai cánh tay chắn sau đầu, cái trán gắt gao dán tại trên đầu gối.

Hai tay của nàng thật không có gì khác với vỏ cây không lập tức che lại trên đầu, cái vòi của Thái Hòa đánh về phía sau, càng ngày càng bắn ra âm thanh dày đặc “bụp bụp bùm bụp”.

“Đây là Ngươi luyện Kim Chung Tráo Thiết Bố Sam hay sao...”

Thái Hòa cũng hơi nóng nảy một chút rồi. Tiếp tục như vậy hắn đánh lén sẽ tốn công vô dụng.

Mà Ngô Thanh Báo vừa mới tăng tốc trùng kích, đã hao phí gần hết thể lực, lúc này đang dựa ở trên tường cách đó không xa thở từng hơi tường hơi thở nặng nhọc.

Hắn kinh hãi nhìn thấy bà già Zombie như là đột nhiên đâm vào trên vách tường trong suốt gì, sau đó trên mặt lại quỷ dị xuất hiện 1 cái lỗ máu. Lại sau đó. Bà già lại bày ra tư thế ngồi xổm phòng thủ, trên người lập tức nhanh chóng nở hoa khắp nơi. Máu chảy như mưa.

“Fuck You! thì ra hắn mạnh như vậy!”

Ngô Thanh Báo nhìn lại phía Thái Hòa, vừa nở một nụ cười, cũng ngây ngẩn cả người.

Sắc mặt Thái Hòa đã trở nên trắng bệch, mặc dù nhìn qua còn rất trấn tĩnh, nhưng mà mà ngay cả Ngô Thanh Báo cũng có thể nhìn ra, thân thể của hắn đã như nhũn ra rồi, thậm chí lảo đảo phía trước sau.

Chương 767: Chơi Liều Một Kích Cuối Cùng

“Ta đã nói rồi, loại tồn tại như bà già này, ở dưới đến học sinh tiểu học, ở trên đủ loại người qua đường cũng có thể đơn giản đập phát chết luôn, đụng thoáng một cái cũng đủ để cho người uống thuốc độc tự sát, ngươi làm sao có thể chịu được...”

Nhưng mà mặc dù nói thì nói như vậy, nhưng trong nội tâm Ngô Thanh Báo vẫn rất rung động. Ít nhất dị năng của hắn ở trước mặt bà già Zombie giống như trò chơi con nít bán đồ hàng mà thôi, thật sự không đáng giá nhắc tới, nhưng Thái Hòa lại có thể ở trong lúc nguy cấp này quyết đoán ra tay, hơn nữa thành công tạo ra tổn thương liên tục với bà già.

“Không được, tiếp tục như vậy tôn nghiêm làm anh vợ của ta nhất định sẽ không còn sót lại chút gì...”

Ngoài miệng không có đứng đắn, nhưng thời điểm lúc này Ngô Thanh Báo chèo chống lấy thẳng tắp cái eo, ánh mắt của hắn đã trở nên rất tỉnh táo rồi, thậm chí hơi lạnh lẽo.

Giờ phút này, khí chất của hắn ngược lại là hơi tương tự với trạng thái Zombie Ngô Thanh Vân rồi. Bộ dạng này, mới không phụ lòng tên tuổi đại đội trưởng đại đội 3 của quân doanh Đại Bàng.

Sắc mặt Ngô Thanh Báo trầm tĩnh hít sâu một hơi, chậm rãi đi đến phía bà già Zombie ngồi xổm phòng thủ.

Hai tay của hắn chậm rãi mở ra, sắc mặt trang trọng, trong miệng từng chữ từng chữ thì thầm: “Linh hồn, đang thiêu đốt!”

“Ầm!”

Hai luồng hỏa diễm, lập tức xuất hiện ở trên bàn tay của hắn.

Ngay từ đầu màu sắc hỏa diễm rất bình thường, nhưng khi Ngô Thanh Báo tiếng thở dốc dần dần tăng thêm, màu sắc hỏa diễm cũng trở nên sáng tinh khiết từng chút một,!

Mãi cho đến thời điểm khi một bộ phận hỏa diễm bắt đầu chuyển hóa làm màu xanh da trời, Ngô Thanh Báo đã thở giống như máy cày đời ông nội của hợp tác xã rồi.

Mặc dù thân thể của hắn không bị hỏa diễm ảnh hưởng quá lớn, nhưng quần lót và một góc quần áo bên ngoài đã bắt đầu bốc cháy, tro than liên tục mà rơi xuống, cả người thoạt nhìn giống như là lê văn tám làm ngọn đuốc sống vậy.

Chẳng trách được hắn phải dùng loại lời kịch “Thiêu đốt linh hồn” này để ám chỉ chính mình, hỏa diễm đạt tới loại sức mạnh này, hoàn toàn chính xác như là đang thiêu đốt linh hồn của hắn.

“Thái Hòa, ta đến giúp ngươi!”

Ngô Thanh Báo hét lớn một tiếng, đây cũng là để nhắc nhở Thái Hòa, chú ý phối hợp với hắn.

Lực chú ý của Thái Hòa vẫn mãi tập trung ở trên người bà già Zombie, lúc này nghe thấy tiếng la ngẩng đầu nhìn lên, lập tức lại càng hoảng sợ hơn.

“Cmn, kỵ sĩ ác linh nhập thể rồi...”

Nhưng mà Thái Hòa cũng biết đây là một lần đánh cược cuối cùng Ngô Thanh Báo rồi, trên thực tế thể lực của hắn không đủ để chèo chống hắn thả ra loại đại chiêu này mới đúng, nhưng mặc dù nhân loại nhỏ yếu, cũng có khó có thể đánh giá tiềm lực. A-đrê-na-lin tăng vọt, bình thường tỷ lệ hóa thân thành cái loại trạng thái

quái thú này rất nhỏ, nhưng ở dưới tình huống mệt mỏi thành chó chết cố gắng chèo chống trong chốc lát, đại đa số người cũng có thể làm được đấy.

Chuyện khó khăn chính thức chính là tại loại cục diện bất lợi rõ ràng này, vẫn có thể đạo nghĩa không thể chùn bước dấn thân vào chơi liều, mà không phải thừa dịp chính mình còn có thể tiêu hao một phần thể lực, tranh thủ thời gian chạy trốn.

Dường như Bà già Zombie cũng cảm giác được một chút gì đó không ổn rồi, bà giống như quả cầu trực tiếp lăn qua một bên.

Nhưng sao Thái Hòa có thể lại để cho bà tránh thoát, hơn 10 cái vòi cuốn ra lần nữa, gắt gao kéo lại nàng ngay tại chỗ.

“Ngô Thanh Báo, nhanh lên!”

Nhưng mà Thái Hòa cũng không chống được quá lâu, trên thực tế hắn hiện giờ cũng có loại xúc động tiến hành ám chỉ tâm lý với chính mình rồi.

Bởi vì tiềm thức con người đối với bản thân sẽ có một loại bảo hộ ý thức, sau khi hưởng qua chủng loại thống khổ kịch liệt khi tinh thần lực thấy đáy, hắn sẽ không tự giác tránh cho loại tình huống này lại xảy ra lần nữa. Nói cách khác, tinh thần lực của hắn càng ít, tiềm thức của hắn sẽ bắt đầu khống chế sức mạnh phát ra tinh thần lực.

Về phần tiêu hao... Không nói đến tính nguy hiểm quá lớn, hắn sẽ không nếm thử, chính là tiềm thức của hắn cũng sẽ không khiến hắn làm như vậy.

Một ít người trải qua huấn luyện có lẽ có thể tránh được loại tình huống này, nhưng Thái Hòa lại không ở trong đám này.

Muốn tạm thời làm được, có khả năng cũng chỉ có thể như Ngô Thanh Báo vậy, tiến hành ám chỉ tư tưởng mãnh liệt nào đó

với chính mình.

“Đừng làm cho ta lưu lạc thành loại hàng cấp thấp này nha!” Thái Hòa hô một tiếng.

“Ê, đang trước ta mặt nói là loại hàng cấp thấp này... Ta bị thương được không!”

Sắc mặt Ngô Thanh Báo đã thảm trắng như tờ giấy rồi, toàn thân cũng đang run rẩy liên tục, hắn gian nan run run cầm lên hai ngọn lửa đang cháy hừng hực này, sau đó đẩy mạnh mẽ về phía trước.

Hai ngọn lửa cũng như đạn hoả tiễn vậy, trực tiếp xông về phía bà già Zombie, sau đó nổ tung ầm ầm ở ngã rẽ, ngọn lửa hừng hực lập tức bao phủ một mảnh khu vực bà già zombie hoàn toàn rồi.

Lúc này ở dưới lầu, bóng người vừa cất kỹ hai bộ thi thể ngẩng đầu lên, dường như muốn thấu qua trần nhà nhìn tới trên lầu: “Đánh cho kịch liệt như vậy? Chắc có lẽ không a, không phải chỉ là hai Dị năng giả nhân loại hay sao?”

Chương 768: Thần Khí Kích Cuối Cùng

Còn chưa chịu hết!

Cho dù hỏa diễm chặn hoàn toàn ánh mắt, nhưng Thái Hòa vẫn mãi tập trung vào đoàn ánh sáng tinh thần của bà già.

Chỉ cần nó vẫn còn chấn động, đã nói lên bản thể còn sống!

Hỏa diễm vừa mới dập tắt, Thái Hòa cũng đã xông tới không chút do dự.

Tinh thần lực của hắn gần như tiêu hao không còn, nhưng hắn còn có thể lực! Cho dù tứ chi đã hơi không nghe đầu óc sai bảo rồi, nhưng cũng chỉ là động tác quái dị một chút mà thôi, còn có thể kiên trì.

Đây này là nguyên nhân tại sao phải Thái Hòa tốn sức tiến hành tăng trưởng lên thể năng. Dù là tinh thần lực của hắn hao tổn không còn, cũng không trở thành như những Dị năng giả thứ hệ tinh thần khác vậy, lập tức biến thành thịt trên thớt gỗ, mặc người ta chém giết.

Mặc dù sau khi không có dị năng, Thái Hòa chỉ còn lại một ít công phu mèo ba chân, nhưng tố chất thể năng của hắn cũng đã có thể so với bộ đội đặc chủng Tom rồi còn gì.

Sau khi bước nhanh vọt tới trước mặt bà già Zombie, Thái Hòa đá một cước toàn lực về phía cái đầu bà già zombie vẫn còn đang bốc khói, trực tiếp đá vào trên huyệt Thái Dương.

Bộ lông trên người Bà già Zombie đều bị đốt đi sạch sẽ, làn da

cũng bị bỏng diện tích lớn, nhìn qua rất khủng khiếp.

Nhưng Thái Hòa biết rõ, bởi vì kịp thời bảo vệ đầu, cho nên nàng còn sống.

Một cước này trực tiếp đạp bà già Zombie đến trước mặt Ngô Thanh Báo, sau khi hắn tiêu hao hết tất cả UGjahGWkĂ lực, ngay cả động tác trốn tránh cũng không làm được, chỉ có thể trơ mắt nhìn về phía thân thể cháy đen này ngã đã vào dưới chân chính mình.

“Thật sự hung tàn... Không đến mức còn muốn quất roi vào xác chết chứ...”

Ngô Thanh Báo ngay cả nói chuyện cũng trở nên hết hơi hết sức rồi, nhưng loại người này như hắn, chỉ cần còn chưa bị tắt thở, thì cũng không trung thực câm miệng.

Thái Hòa không có phản ứng tới hắn, nhảy lên trên, trực tiếp đặt bà già Zombie ở dưới đầu gối, đồng thời rút ra đao chiến thuật bên hông.

Như loại đao chiến thuật này sử dụng vật liệu thép cao cấp để chế tạo ra, so với loại dao kéo thông thường ở siêu thị thì sắc bén hơn nhiều lắm, trong chiến đấu có tác dụng hơn nhiều lắm.

Không chỉ có thể chém, gọt, cưa, cắt. Nhưng lại hết sức sắc bén, đủ để bổ ra vật cứng. Dùng để đối phó Zombie làn da cứng cỏi, lực phòng ngự kinh người, coi như lực sát thương không tệ.

Sở dĩ không có bị rất nhiều người coi trọng, chủ yếu là bởi vì chiều dài của nó thật sự quá ngắn. Cầm nó đi giết Zombie, thật giống như cầm cây tăm xỉa răng đi đâm chết con trâu vậy, quá không có cảm giác an toàn rồi.

Mặc dù là chính Thái Hòa, cũng sẽ không cầm dụng cụ cắt gọt ngắn như vậy, tùy tiện đi vật lộn gần người với Zombie cao cấp.

Một con Zombie bình thường có thể phát huy ra 100% lực lượng. Tay không xé người là cơ bản không hề khó khăn. Mà thân thể một con Zombie cao cấp trải qua nhiều lần cường hóa và tăng trưởng lên lại khủng khiếp đến cỡ nào, lại càng không cần phải nói.

Trừ những nguyên nhân này ra, máu tươi của Zombie còn có thể truyền nhiễm virus.

Đại đa số Zombie, hai tay đều chưa bao giờ rửa qua đấy, trong kẽ móng tay quả thật giống như là kèm theo chất độc xyanua, chỉ cần cào rách da có thể làm cho người ta bị lây nhiễm. Cắn xé cũng sẽ bị lây nhiễm Virus.

Thái Hòa dám trực tiếp nhảy đến trên người bà già này. Không sợ trên người nàng liên tục phún ra máu tươi, là vì lúc kết hợp với Yuna, hắn phát hiện mình đã có được năng lực miễn dịch nhất định đối với một chút virus trên người Zombie Cấp Thủ Lĩnh.

Dưới loại tình huống này đao chiến thuật chính là Thần khí kích cuối cùng, bà già Zombie này còn chưa kịp phục hồi trở lại, đã bị một đao của Thái Hòa đâm vào yết hầu, thuận thế kéo dọc lên trên một cái. Sau đó còn dùng sức vặn một cái.

Máu tươi lập tức phún ra như vòi nước máy, mà bà già Zombie này run rẩy lên kịch liệt toàn thân, con mắt đột nhiên trừng lớn.

Sự biến hóa này dọa Ngô Thanh Báo nhảy dựng, không khỏi hoảng sợ một trận. Nếu như Thái Hòa cùng hắn. Đều cho rằng bà già Zombie tổn thương thành như vậy đã hết thuốc chữa, vậy thì con Zombie bà già sẽ có được thời gian trì hoãn một hai phút qua giai đoạn nguy hiểm này, người chết tất nhiên chính là bọn họ.

Thái Hòa lúc này mới chú ý tới, màu sắc đôi mắt của bà già Zombie rất đặc biệt. Đỏ đến giống như là loại thủy tinh nào đó vậy, có loại cảm giác trong suốt. Quả nhiên bất đồng so với Zombie Cấp Thủ Lĩnh thông thường.

Hơn nữa trên tròng mắt của nàng dường như bao trùm một tầng màng mỏng nhàn nhạt, chỉ khi nào nhìn gần thì may ra mới có thể phát hiện.

Hắn thử dùng móng tay cào thoáng một cái, quả nhiên phát hiện vậy mà tròng mắt của nàng cũng đã nhận được bảo hộ, móng tay giống như là rà lên trên thủy tinh vậy, không có tạo thành tổn thương gì với đôi mắt. Nhưng mà so với làn da cứng cỏi, con mắt vẫn hơi yếu hơn một chút, Thái Hòa chỉ cần lại dùng lực lượng lớn thêm một chút, có thể phá vỡ tầng màng mỏng phòng ngự này rồi.

“Loại trình độ tiến hóa này thật sự quá cao... nhưng mà mặc dù đến trình độ của bà già này, cũng không tính là thân thể hoàn mỹ thành công tiến hóa xong toàn bộ, điểm này từ con mắt có thể nhìn ra được...” Trong lòng của Thái Hòa than thở một câu.

Chương 769: Thật Sự Có Ông Bạn Già

Có thể chơi chết bà già Zombie này, thứ nhất là bởi vì hắn và Ngô Thanh Báo hợp tác hết sức ăn ý, thứ hai là bởi vì địa hình nơi này thật ra cũng đã tạo ra hạn chế nhất định với nàng. Nhưng mà điểm mấu chốt nhất đấy, là nàng vốn cũng đã có tổn thương ở trên người. Sau khi quần áo bị thiêu hủy một phần, Thái Hòa phát hiện trên người nàng khắp nơi đều là vết đạn, thậm chí còn có tổn thương khủng khiếp vì bị đạn pháo tạc trúng.

Mặc dù cũng đã kết vảy, nhưng sau khi trải qua hoạt động một trận, lại có nhiều vết thương bị vỡ ra.

Sau khi Zombie Cấp Thủ Lĩnh bị thương, Ổ Virus sẽ liên tục bài tiết ra virus, kích thích bọn hắn tăng tốc sinh sản và tái sinh tế bào, dùng cách này giúp cho miệng vết thương phục hồi như lúc trước rất nhanh. Nhưng bộ phận không thể tái sinh, bất luận như thế nào cũng sẽ không mọc ra lại đấy. Bà già Zombie này vậy mà còn có nhiều chỗ bị thương nội tạng, mặc dù đã khép lại, nhưng cơ năng thân thể đã giảm xuống rất nhiều.

Có khả năng chính là bởi vì bị thương quá nặng, cho nên nàng mới có thể ở ban đêm lẻn vào căn nhà cao tầng này. Nhưng rất đáng tiếc, kế hoạch không cản nổi biến hóa, vậy mà trong nhà này có thêm hai tên gây chuyện.

Hơn nữa đối với hai Dị năng giả Thái Hòa và Ngô Thanh Báo mà nói, bà già Zombie lại không có thể đưa ra phán đoán thực lực chính xác.

Nếu như nàng không để cho Thái Hòa cơ hội đánh lén, trực

tiếp đến gần người dây dưa liên tục với hắn, Thái Hòa cũng chỉ có nước chạy trốn.

Nhưng rất nhiều chuyện chính là như vậy, tự cho là kế hoạch được rất chu đáo chặt chẽ, nhưng đợi thời điểm bắt đầu áp dụng chính thức, lại không có một việc nào dựa theo phương hướng kỳ vọng mà phát triển cả.

Đợi đến thời điểm lúc phát hiện mình đi lệch đường, cho dù kêu to một tiếng "Chuyện này hoàn toàn không giống với kịch bản chút nào nha", vậy cũng không có tác dụng gì.

Bà già Zombie không nghĩ tới chính mình sẽ bị một tên nhân loại nho nhỏ gài bẫy, Thái Hòa cũng không nghĩ tới đêm nay hắn lại có thể trôi qua một đêm kích thích như vậy.

"Chịu vết thương nặng như vậy cũng còn có thể biểu hiện được mạnh mẽ như vậy, chẳng trách được mấy lần đánh lén quân doanh Đại Bàng, vậy mà còn có thể còn sống sót. Nhưng mà sự hiện hữu của nàng cũng đã chứng minh cách lý giải về Virus của Ngô Thanh Báo lúc trước là chính xác đấy. Virus lây bệnh biến dị, không có liên quan gì tới thân hình bản thể lúc còn là nhân loại là to con hay nhỏ con. Sau khi biến dị mạnh mẽ hay không, cũng không phải dùng tố chất thân thể của bản thân làm cơ sở đấy."

Dường như Thái Hòa đang suy nghĩ gì đó.

"Khặc khặc..." Bà già Zombie trừng to mắt nhìn về phía Thái Hòa, trong cổ họng kêu lên từng tiếng gào thét.

Với tư cách một con Zombie chỉ số thông minh rất cao, dường như nàng cũng không cam lòng lại chết đi như vậy: "Ta đến... Ta đến... Cứu đối tượng giao phối..."

"Hả? Chẳng lẽ còn thật sự có ông bạn già hay sao?"

Thái Hòa sửng sốt một chút, mặc dù hắn còn chưa có buông

tay, nhưng trong nội tâm đã có một chút cảm giác quái dị.

Thông thường Zombie cao cấp sẽ không có loại khái niệm "Lưu lại lời trăn trối" này, bởi vì bọn nó không sợ chết, trong nội tâm cũng sẽ không có tiếc nuối gì.

Nhưng bà già Zombie trước mắt này, cho dù trong ánh mắt nhìn không ra rung động tình cảm gì, nhưng mà giọng nói lại có vẻ rất bi thương, làm cho Thái Hòa dường như hơi xúc động.

"Xứng... đối tượng giao phối..." Thân thể bà già Zombie dừng co giật lại, miệng cũng dừng khép mở.

Ngô Thanh Báo trợn mắt hốc mồm mà cúi đầu nhìn về phía Thái Hòa, hỏi: "Bà già ồn ào cái gì vậy? Chẳng lẽ bắt ngươi đền tiền 20 vạn hay sao?"

"Đừng nói mò rồi, ngươi tranh thủ thời gian nghỉ ngơi một chút đi, chúng ta lấy đi thí nghiệm thể, lập tức đi!" Thái Hòa thở dài, nói ra.

"Ta sợ ta ngồi xuống cũng sẽ không đứng dậy nổi."

Ngô Thanh Báo xoay người sang chỗ khác một cách khó khăn, hai tay chống lên trên tường, từ từ rụt xuống dưới. Thật sự là hắn cần nghỉ ngơi thoáng một chút, lúc này hai chân của hắn cũng đang run liên tục.

Thừa dịp ánh mắt Ngô Thanh Báo dời đi, Thái Hòa tranh thủ thời gian móc ra Ổ Virus của bà già Zombie.

Một cỗ mùi thơm kỳ lạ lạ lùng lập tức xông vào mũi, mà vẻ ngoài khối Ổ Virus này cũng làm cho Thái Hòa hơi giật mình.

Thể tích khoảng tối đa bằng một quả trứng bồ câu mà thôi, nhưng mà trong nội bộ lại hiện rậm rạp chằng chịt đầy tơ máu, giống như một cái tổ ong chính thức.

Ở trung tâm có một điểm màu đen, giống như là thật nhiều tơ máu bị quấn lại trở thành một điểm nhỏ mới có thể xuất hiện ra màu sắc như vậy.

Mặc dù không khác nhau với Ổ Virus Thái Hòa lấy được lúc trước, nhưng ở trên vẻ ngoài đã có biến hóa rất lớn.

Không chỉ hình dạng và màu sắc có hơi thay đổi, bề ngoài cũng càng trơn bóng hơn rồi.

Thái Hòa đoán chừng chính mình cầm sợi dây thừng bắt đầu xuyên qua treo trên người, người bình thường cơ bản không có khả năng nhìn ra đây là thứ gì, nói không chừng còn có thể tưởng rằng là loại bảo thạch hi hữu gì đây này.

Chương 770: Zombie Cấp Bá Chủ

Trong quá trình đứng dậy, Thái Hòa đã kiềm chế lại kích động trong lòng, không lộ dấu vết nhét khối Ổ Virus này vào trong túi quần.

Ổ Virus tản mát ra cái chủng loại mùi thơm lạ lùng kia, chỉ có hắn và Zombie có thể ngửi thấy được, mặc dù túi vẫn không thể hoàn toàn ngăn cách loại mùi vị này, nhưng Ngô Thanh Báo là sẽ không phát giác được đấy.

"Vẫn phải đặt một cái tên mới nha..."

Kết hợp Ổ Virus và thực lực nàng biểu hiện ra, Thái Hòa tin tưởng bà già Zombie này đã đột phá Cấp Thủ Lĩnh, đạt tới cấp độ kế tiếp.

"Một đẳng cấp cao hơn Cấp Thủ Lĩnh... Loại cấp độ này sẽ đặt tên là Cấp Bá Chủ đi! nhưng mà đến loại cấp độ này, ý nghĩa phân chia đẳng cấp đã không lớn, phương thức công kích của bà già Zombie này đã có biểu hiện cá nhân hóa rất mạnh, thời điểm gặp phải con Zombie bá chủ tiếp theo, không thể lại dùng phương pháp đánh lén giống như vậy..." Thái Hòa đã quen tiến hành tổng kết chiến đấu.

Ngô Thanh Báo nghe thế, lập tức đau lòng khẽ đảo về trước, đụng cái trán lên trên tường: "Cơ hội đặt tên cứ như vậy chạy trốn mất ngay trước mắt ta... Hơn nữa, Cấp Bá Chủ? Ngươi còn có thể lấy một cái tên càng áp chế hơn hay không? Lúc trước nhìn thấy tư liệu phân chia đẳng cấp Zombie ngươi cung cấp ta cũng đã muốn nói rồi, năng lực đặt tên của ngươi thật sự là cặn bã mà..."

“Phản đối không có hiệu quả.” Thái Hòa đưa mắt liếc hắn một cái nói, “Dù sau là ta hoàn thành một kích cuối cùng, ngươi có quyền gì đặt tên vậy?”

“Ta là người thứ nhất phát hiện đấy, dù sao đi nữa quyền đặt tên đều là giao cho người phát hiện, mà không phải kẻ giết chóc đúng không?” Ngô Thanh Báo tranh luận nói.

“Pháp luật cũng đã không có hiệu quả rồi, huống chi cái tên này đã thành ước định rồi...” Thái Hòa hừ lạnh một tiếng.

Ngô Thanh Báo gian nan hươ lấy nắm đấm đập xuống mặt đất: “Vì quyền đặt tên ngay cả pháp luật và đạo đức cũng từ bỏ toàn bộ sao! Hạn cuối của ngươi thật đúng là thấp nha, người bình thường vứt bỏ loại vật này đều là vì quyền lực và đàn bà, ngươi rõ ràng chỉ vì quyền đặt tên...”

“Ngươi câm miệng đi...”

Hiện giờ trong tòa nhà cao tầng này, đoán chừng chỉ còn lại hai nhân loại hắn và Ngô Thanh Báo, còn có một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh không biết đã lắc lư đến nơi nào...

Thừa dịp Chi Pu còn không có xuất hiện, tranh thủ thời gian nghĩ cách đạt được thí nghiệm thể. Sau đó rời khỏi nơi này mới là chuyện chính, Thái Hòa lại uống một hơi hai phần nước thuốc từ máu của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, chờ đợi khôi phục tinh thần lực.

Hiện giờ thời gian vẫn chưa tới 10h 30’, đợi đến lúc sáng mai, ở đây sẽ triệt để nổ tung nồi, đoán chừng toàn bộ quân doanh Đại Bàng cũng sẽ bị phong tỏa. Cho nên team của Thái Hòa phải rời khỏi thành phố Biên Hòa trước lúc đó.

“Trước hết ta mang ngươi đi trốn, sau đó chờ ngươi có thể đi đi lại lại rồi, chúng ta lại lấy đi thí nghiệm thể...”

Thái Hòa lại nói đến một nửa lại đột nhiên tịt ngòi rồi, trong

hành lang lập tức trở nên yên tĩnh lên.

Sau hơn 10 giây. Cuối cùng Ngô Thanh Báo không nhịn được mở miệng: "... Chẳng phải là ngươi đang ép buộc ta phải hỏi ý kiến của ngươi hay sao? Đi đi, ta biết rõ đây là ngươi đang cố tình để lộ ra uy quyền chỉ huy cao cả của ngươi... Trưởng quan, xin hỏi bước tiếp theo nên làm thế nào..." Nói xong, hắn giống như xác ướp vậy, gian nan ngẩng đầu lên, "Ngươi ngược lại là nói chuyện đi... đi ku!"

Hắn lại nói đến một nửa lại biến thành kêu sợ hãi. Vẻ mặt kinh hãi nhìn chằm chằm vào bên cạnh của mình.

Bất luận là Thái Hòa hay còn là thi thể bà già Zombie, vậy mà đều không thấy bóng dáng... Trong toàn bộ hành lang, ngoại trừ có vết máu văng tung tóe khắp nơi và còn có dấu vết cháy xém ra, cơ bản là không nhìn thấy bất luận bóng người nào, cũng không nghe được bất luận động tĩnh g

Chỉ trong thời gian không đến năm giây, đến cùng xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ bà già Zombie cũng chưa chết hẳn, nhảy dựng lên kéo đi Thái Hòa hay sao?

Có thể ngẫm lại mới vừa rồi nàng bị Thái Hòa đâm một đao xuyên thấu cổ. Trực tiếp đâm vào trong đầu, tuyệt đối đã chết tới không thể lại chết rồi.

"Ê!"

Ngô Thanh Báo kêu một tiếng, nhưng mà chỉ có tiếng vang đáp lại hắn mà thôi.

Sắc mặt hắn đen lên nghĩ một lúc, đột nhiên lóe lên một tối kiến. Tranh thủ thời gian sờ về phía túi áo của chính mình.

Sau khi suy nghĩ trong hai giây, hắn biểu lộ phức tạp lấy ra một cái máy móc đã cháy xém: "Máy liên lạc cũng bị hủy. Như vậy

là không xong rồi, làm mất tích em rể rồi, Thanh Vân nhất định sẽ xé xác ta ra đấy."

Nghĩ đến lúc Ngô Thanh Vân đạp chính mình cơ bản không lưu tình chút nào. Hơn nữa tương đối bảo vệ Thái Hòa, Ngô Thanh Báo càng nghĩ càng cảm giác được tình cảnh của mình nguy hiểm. Lập tức vội giãy giụa lấy đứng lên, vịn vách tường đi lên phía trước.

Chương 771: Chị Em Song Sinh

"... Thái Hòa, ngươi làm ơn đừng có xảy ra chuyện gì nha, nếu ngươi xảy ra chuyện gì, vậy thì ta thê thảm rồi..."

Ngay khi Ngô Thanh Báo khẩn trương tìm kiếm Thái Hòa khắp nơi, trong một căn phòng kín khoảng cách hắn không xa, Thái Hòa đang nín thở, nhìn chằm chằm một bóng người đang ép ở trên người mình.

Thể trọng nhẹ nhàng này, ở trong lờ mờ lộ ra con ngươi tỏa sáng màu đỏ, làm cho Thái Hòa trước tiên nghĩ tới Zombie Cấp Thủ Lĩnh, Chi Pu.

Hai ngọn núi quy mô khổng lồ ở trước ngực, lại làm cho Thái Hòa sinh ra dao động với phán đoán của mình.

Chi Pu chính là loại ngực phẳng tiêu chuẩn mà... Bỏ qua khuôn mặt thanh tú, chỉ nhìn dáng người một cách đơn thuần mà nói, rất dễ dàng bị ngộ nhận là một tiểu sota(bé trai).

Trong không khí còn có một cỗ mùi khét, không cần phải nói, thi thể bà già Zombie cũng bị nữ Zombie thần bí này lôi vào trong.

Thái Hòa rất muốn phát ra một chút thanh âm nhắc nhở Ngô Thanh Báo ở bên ngoài, nhưng ngẫm hiện giờ hắn lại hoàn toàn không có sức chiến đấu, cho dù đến rồi cũng không giúp được chuyện gì, nhiều lắm chỉ đi chịu chết mà thôi.

Hơn nữa cái tay véo lấy cổ mình này, đoán chừng cũng sẽ không khiến chính mình tùy tiện kêu ra tiếng.

Lòng hắn nghĩ chính mình vẫn còn chủ quan rồi, thời điểm

trong chiến đấu mới vừa rồi hắn vẫn mãi đề phòng lấy Chi Pu xuất hiện, bởi vậy sau khi chiến đấu kết thúc, vậy mà hắn đã hơi thư giãn rồi.

Nguyên nhân lớn nhất tinh thần lực của hắn vẫn chưa khôi phục, không cách nào mở ra dò xét tinh thần.

“Chúng ta nói giao dịch một chút đi.”

Thái Hòa thấp giọng nói ra, đồng thời đem đao chiến thuật chống đỡ cổ của đối phương hơi hơi đưa về phía trước. Mũi đao sắc bén lập tức đè lên làn da cứng cỏi của đối phương sâu hơn một chút, mặc dù còn chưa có đâm rách, nhưng một chút cảm giác đau đớn nhàn nhạt nhất định là khó tránh khỏi đấy. Zombie cao cấp đã khôi phục giác quan đau đớn, không sợ đau, nhưng vẫn có thể cảm giác được đau đớn.

Mà Thái Hòa cũng mượn động tác này, hoàn thành suy đoán thực lực của kẻ đánh lén này.

Thời điểm khi vừa mới chọc một đao vào cổ bà già, hắn đã dùng hết toàn lực, nhưng vẫn có thể cảm giác được như là đang cắt vào cái gì cực kỳ cứng rắn lại ít có độ co dãn, có loại cảm giác thiếu thốn độ đàn hồi.

Mà Zombie trước mắt này... Từ trình độ cứng cỏi của làn da mà nói, là cơ bản kém hơn bà già Zombie đấy, cơ bản có thể đoán được thực lực của nàng, có lẽ ở giữa Ngô Thanh Vân và bà già Zombie, nói tóm lại còn không có thoát khỏi phạm trù Zombie Cấp Thủ Lĩnh.

Mặc dù với tư cách một bên bị đánh lén, nhưng Thái Hòa cũng không có khoanh tay chịu chết.

Một người một Zombie đồng thời khóa chặt chỗ hiểm của đối phương, rơi vào trạng thái giằng co.

Thật ra loại tình huống này đối với Thái Hòa mà nói là có lợi đấy, tinh thần lực của hắn đã bị nguy cơ sinh tử kích thích, ngược lại tốc độ khôi phục nhanh hơn.

Hắn đoán chừng chính mình chỉ cần thêm hai phút, có thể bắn ra một lần xoắn giết tinh thần rồi.

Nhưng mà muốn hoàn toàn khôi phục thực lực, đoán chừng còn phải hơn mấy giờ mới được.

Trong bóng tối, đôi mắt màu đỏ như máu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa không nháy mắt, một lúc lâu mới có một giọng nói nghe qua rất trong trẻo nhưng lạnh lùng: "Tốc độ của ngươi không nhanh bằng ta đấy."

Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh. Nếu như hắn không có chuẩn bị một chút nào, vậy hắn cũng không phải là Thái Hòa rồi.

Dùng đến một điểm chút tinh thần lực cuối cùng, lại phối hợp đao chiến thuật trên tay, Thái Hòa có nắm chắc có thể giữ được tánh mạng.

Đáng lo... Dùng ra phương pháp ám chỉ tâm lý, dù sao vừa rồi ở đây không có người khác.

Nhưng mà Thái Hòa còn muốn kéo dài thời gian một chút, tinh thần lực khôi phục càng nhiều, tỷ số thắng của hắn lại càng cao. Theo thời gian trôi qua, thắng lợi nghiêng về phía hắn từng chút một.

"Không thử xem làm sao biết đâu này?" Thái Hòa cười cười, nói ra.

Dường như đối phương hơi kinh ngạc bởi sự trấn tĩnh của Thái Hòa, nàng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, đột nhiên đưa tay kia ra ngoài, chậm rãi mò xuống bụng dưới của Thái Hòa: "Nếu là như vậy thì sao? Chúng ta ai nhanh hơn..."

Nàng vừa dứt lời, đèn trong phòng lại đột nhiên sáng, đồng thời đao chiến thuật trong tay Thái Hòa đâm mạnh mẽ về phía trước, trong miệng hô hào "Xe bán tải", một lần dùng đi ra xoắn giết tinh thần.

Ngọn đèn biến hóa xác thực không ảnh hưởng với Zombie bao nhiêu, nhưng Zombie Cấp Thủ Lĩnh này vẫn bị Thái Hòa bức lui thành công rồi, thậm chí trên cổ còn có thêm một đạo vết máu.

"Vù vù!"

Thái Hòa dựa lên trên cửa, một tay cầm tay nắm cửa, nhìn chằm chằm nữ Zombie đứng ở cách đó không xa: "Là ta nhớ lầm rồi, ngươi vẫn xác thực là chị em sinh đôi của Chi Pu?"

Nữ Zombie này đang dựa nghiêng vào trên một cái bàn làm việc, một tay chống lên đầu của mình, nhìn về phía Thái Hòa đã đánh lén thành công.

Dung mạo của nàng rất giống với Chi Pu, nhưng lại có thêm một loại mùi vị rất kỳ lạ. Thái Hòa hoàn toàn không nghĩ tới, vẫn cung là gương mặt thanh tú như trước, mà thần thái khí chất đã xảy ra thay đổi rất lớn, vậy mà biến thành một thiếu nữ làm cho người khác phải sôi sục huyết mạch lên như vậy!

Chương 772: Ta Là Người Đã Hấp Diêm Ngươi

“Xem bộ tình huống ngực phồng to, rõ ràng ngươi chính là chị đúng không...” Thái Hòa lại hỏi một câu.

Lúc này nữ Zombie đã chậm rãi đứng thẳng thân thể, xem ra xoắn giết tinh thần bản giảm bớt, hiệu quả xác thực không được tốt lắm, rất nhanh nàng cũng đã thoát khỏi ảnh hưởng.

Thân hình của nàng cũng hiện ra nguyên vẹn ở trước mặt Thái Hòa, ngoại trừ thể trọng thân cao không sai biệt lắm với Chi Pu ra, nhưng quả nhiên quy mô cặp thỏ ngọc của nàng lại tương đối kinh người, vượt qua Chi Pu một trăm con phố.

Từ xúc cảm mới vừa rồi mà nói, rõ ràng nàng không có mặc nội y, nhưng cũng không bị sức hút của trái đất ảnh hưởng một chút nào, vẫn có thể bảo trì hình thái hoàn mỹ.

“Đúng rồi, làn da Zombie rất cứng cỏi đấy, nói không chừng hiệu quả là do co dãn làn da?” Trong lòng Thái Hòa đang nghĩ đến.

“Zombie tiến hóa, quả nhiên biến thân thể nhân loại trở nên càng hoàn mỹ. Đương nhiên đây cũng không phải là nói đối lập, nhân loại cũng biến thành dạng không đứng đắn rồi. Có một chuyện ngược lại là rất kỳ quái, dường như nữ Zombie càng là cao cấp, bề ngoài lại càng kinh diễm, cho dù là bà già Zombie này, dùng thẩm mỹ quan người già mà nói cũng chắc là một bà già mỹ nữ, nói thí dụ như chân nhỏ linh hoạt...” Nghĩ tới đây, Thái Hòa vô ý thức nhìn sang thi thể bà già Zombie này.

Cơ bắp trên bắp chân của nàng rất phát triển, hoàn toàn bất

đồng với người già thông thường. Giày vải trên chân sau khi bị đốt cháy, lộ ra một đôi chân rõ ràng trải qua biến dị, rất nhỏ, nhưng mu bàn chân rất dày, lòng bàn chân cũng mọc ra nốt phồng dày, 10 ngón chân thì lại uốn lượn vào phía trong, móng tay thật dài lại vẫn mãi bấu chặt lấy mặt tường.

"Gặp qua nam Zombie cao cấp, hơn phân nửa là dùng sức lực dũng mãnh làm chủ... Khả năng trong chủng tộc Zombie này, nam Zombie là dùng lực lượng vì làm tiêu chuẩn cái đẹp. Nói như vậy..."

Thái Hòa đột nhiên hơi bất ổn nhìn thoáng qua thân hình của mình, trong nội tâm nhảy lên một cái: "Chẳng lẽ ở trong mắt các nàng Lê Bống, thật ra ta là một thanh niên xấu xí hay sao! Từ góc độ nhân loại đến xem, mặc dù ta không quá điển trai như MTP Sơn Tùng, nhưng tốt xấu cũng còn là một người bình thường nhan sắc tạm ổn. Hơi nhìn lâu một chút cũng thành thói quen. Nhưng đối với Zombie mà nói, loại hình thể thoáng hơi gầy này giống như ta chính là một thanh niên xấu xí chính hiệu không lẫn vào đâu được!"

Nhưng mà sau một lát, Thái Hòa lại cảm nhận được một chút an ủi: "Mặc dù rất có thể bị các nàng coi như là thanh niên xấu xí, nhưng một khi đã chấp nhận điều kiện tiên quyết này, nghĩ kỹ các nàng chịu nhận ta làm đối tượng giao phối duy nhất, lập tức cũng cảm nhận được chân ái nồng đậm ah..."

"Chị... Sinh đôi cái giề? Đây là ý gì... Còn nữa, hê sờ lô hơ sờ ly ly là cái gì..."

Nữ Zombie biểu lộ hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Hê sờ lô hơ sờ ly ly sao..." Thái Hòa mặt không đổi sắc, nhưng trong lòng đã đã lạnh mình một trận.

Trong lúc nguy cấp nếm thử ám chỉ tâm lý một chút, mà ngay

cả chính hắn cũng không nghĩ tới hình tượng đầu tiên nhảy ra trong đầu lại là câu nói hot trend kia. Câu nói hot trend từ thời chưa có tận thế ập xuống hắn vẫn hay nói quen miệng, đối với Thái Hòa mà nói dường như là một loại gợi ý. Sau khi kêu ra miệng, hắn cũng cảm giác tinh thần lực của mình cùng nhau được phóng thích đi ra ngoài rồi... Nói tóm lại, hiệu quả rất không tồi.

“Vì sao đột nhiên có loại cảm giác nhục nhã đây? Nhưng mà thời điểm khi mở miệng nói ra lại nói ra khỏi miệng rõ ràng như không có việc gì... Nhất định là ta nhận lấy Ngô Thanh Báo ảnh hưởng.”

Thái Hòa chỉ tùy tiện tưởng tượng một chút, 99% lực chú ý của hắn đều tập trung ở trên người nữ Zombie trước mắt này: “Zombie cao cấp như vậy. Nhưng lại ngay cả chị song sinh cũng không hiểu sao? Ặc, trong đầu chứa thêm một chút ký ức có ích đi chứ, làm một con Zombie có tri thức mới tốt.”

Nữ Zombie sửng sốt một chút, sau đó lộ ra một chút sắc mặt nghiền ngẫm. Giọng nói của nàng phối hợp bộ dạng ngoại hình này, quả thật chính là thiếu nữ đẹp tiêu chuẩn, nếu đặt ở lúc trước chưa tận thế mà nói, nói không chừng có thể bị nâng thành thiếu nữ thần tượng gì.

“Thật sao... Vậy ngươi là ai?” Nữ Zombie hỏi.

Mặc dù nữ Zombie đã không có phủ nhận cũng không có khẳng định, nhưng lúc này Thái Hòa chỉ là để nhiều kéo dài thêm thời gian. Cho nên cũng không có suy nghĩ nhiều, theo lời nói của nàng bắt đầu nói chuyện phiếm: “Ta à? thật ra ta là em rể ngươi.”

“...” Nữ Zombie hơi nhíu mày, ngược lại là biểu lộ của nàng hơi rất phong phú đấy, mà ngay cả trong ánh mắt cũng đã hiện lên một chút lửa giận.”Nhân loại, đừng cho là ta không biết ngươi là đang mắng ta.”

“À?” Bản năng Thái Hòa lập lại một lần lời nói mới vừa rồi của chính mình, lập tức im lặng, “Ta không phải đang mắng em rể ngươi... Với tư cách một con Zombie. Vì sao lời nói nhân loại dùng để mắng chửi người, không có bị ngươi xem như là một loại ký ức rác rưởi!” Hắn thở dài ra một hơi, thay đổi loại phương thức biểu đạt.”Ta chính là cùng em gái của ngươi đã xảy ra quan hệ quan hệ nam nữ.”

Chương 773: Làm Sao Để Cho Cặp Thỏ Ngọc Nhỏ Lại

"?" Nữ Zombie nghiêng đầu qua, ánh mắt mờ mịt.

"Vì sao ở trong lúc này lại nghe không hiểu nữa vậy!" Thái Hòa dứt khoát rống lớn một tiếng, "Ta chính là thằng khốn đã hấp diêm em gái của ngươi!"

Lời này chính là Lê Bống cũng đã nghe hiểu, nữ Zombie này rõ ràng nắm giữ càng nhiều lượng tin tức, đương nhiên cũng nghe hiểu rồi.

Nhưng mà Thái Hòa vốn cho là nàng sẽ nổi trận lôi đình, chính mình tựu có thể thừa cơ lại đánh lén một lần, nhưng không nghĩ tới sau khi nàng nghe xong nhưng chỉ là đứng ở tại chỗ, trên mặt nở nụ cười nhàn nhạt.

"A, nhân loại... thì ra ngươi nói loại chuyện lừa gạt này gọi là hấp diêm chính diện hay sao?"

Lừa gạt cái gì? Cái gì lừa gạt? Thái Hòa cảm thấy hơi lờ mờ rồi.

"Hiện giờ ta không có công kích ngươi, là muốn hỏi ngươi, Lê Bống như thế nào... Ngươi là gọi nàng như vậy đấy, đúng không?" Nàng khoanh tay lại, đẩy cặp hung khí tới dường như sắp lột quần áo mà ra.

Nghe đến đó, ngược lại là Thái Hòa chấn động: "Ngươi thật sự là Chi Pu hay sao? !"

Hắn lập tức tập trung ánh mắt đến trên ngực Chi Pu, trong nội

tâm khiếp sợ không thôi. Ngày xưa ở nơi này có thể nói một cái ti vi màn hình phẳng nguyên khối, đến tột cùng xảy ra chuyện gì?!

“Ta có lẽ phải uốn nắn lại... Ta chính là thằng chính diện hấp diêm ngươi! Ặc, dường như là phản diện mới đúng...”

“Vì sao ngươi kinh ngạc như vậy ah! Rõ ràng giao phối với ta rồi, lại không có nhận ra ta, ta mới có lẽ cảm thấy kinh ngạc. Thật sự là nhân loại kỳ quái!” Lúc đầu Chi Pu còn muốn nói vài câu hăm dọa, nhưng lại bị biểu lộ kia quá sức kinh hãi của Thái Hòa làm thu hút lực chú ý.

“Nhưng mà...” Thái Hòa không cam lòng chỉ vào ngực Chi Pu, “Cuối cùng là xảy ra chuyện gì! Chẳng lẽ trong đám Zombie còn có Zombie biết làm giải phẫu bộ ngực lớn lên hay sao?”

Chi Pu buồn bực hừ một tiếng, nói ra: “Cái gì bộ ngực lớn, suy nghĩ của ngươi thật là quái dị. Sau khi giao phối với ngươi, ta cảm giác suy nghĩ của mình xuất hiện biến hóa rất lớn... Sau đó, bất tri bất giác đã to lên như vậy rồi.”

“... Đây mới là thật quái dị a. Biến hóa rất lớn, chẳng lẽ là hoóc-môn kích thích của con Zombie cái sau khi biến dị đã thức tỉnh rồi sao?” Thái Hòa cau mày nghĩ đến.

“Từ sau khi chúng biến thành như vậy, từng giờ từng phút ta đều nghĩ đến ngươi... Ngươi biết rõ nó mang đến cho ta bao nhiêu phiền toái hay không! Vốn muốn bắt bọn nó nhỏ đi một chút, nhưng mà chẳng biết tại sao càng lúc càng lớn rồi...”

Giọng điệu của Chi Pu ngược lại là không thấy uất ức, nhưng biểu lộ thoạt nhìn lại như là ăn phải thiệt thòi rất lớn.

“Ngươi dùng biện pháp gì làm cho bọn nó nhỏ đi nha?” Thái Hòa không nhịn được hỏi.

“Bóp...”

“Chẳng trách được...”

Trong lòng Thái Hòa hơi buồn cười, đồng thời cũng hiểu được Chi Pu trước mắt dường như hơi không giống so với lúc trước.

Mặc dù lời nói của nàng không êm tai chút nào, nhưng lại chậm chạp không động.

Mới vừa rồi nếu quả thật muốn giết Thái Hòa, nàng hoàn toàn có thể công kích phần bụng Thái Hòa, trên thực tế Thái Hòa cũng đã làm xong chuẩn bị có lẽ sẽ bị thương, trên thực tế nàng chỉ là sờ ở dưới của Thái Hòa mà thôi.

Hơn nữa nàng uy hiếp trong lời nói, cũng chỉ là giới hạn trong công kích...

“Lê Bống ra thế nào rồi không liên quan chuyện của ngươi a, ngươi không phải có đối tượng giao phối rồi hay sao? Ngược lại là ta muốn hỏi một chút, các ngươi vụng trộm lẻn vào loại khu vực này, muốn làm gì? Bà già Zombie này tại sao lẩm bẩm đối tượng giao phối của nàng vậy? Chẳng lẽ ngoại trừ các ngươi ở đây ra, còn có Zombie khác?” Thừa dịp Chi Pu nhìn qua còn dễ nói chuyện, vội vàng nói rõ ra hết tất cả.

Chi Pu lại sửng sốt một chút, nói ra: “Chẳng lẽ ngươi nghĩ rằng chúng ta trốn vào trong này, là để cùng chết với nhân loại?”

“Ngược lại là ta không có nghĩ như vậy, các ngươi là muốn lấy được tư liệu nghiên cứu của nhân loại đúng không?” Thái Hòa lại tiếp tục mà hỏi thăm.

“Suy nghĩ của nhân loại các ngươi... Quả nhiên rất phức tạp.” Chi Pu lắc đầu, “Bà lão, chỉ là muốn mang đi thi thể đối tượng giao phối của bà.”

“Vì sao? Đối với các ngươi mà nói, thi thể không phải đồ ăn hay sao?” Thái Hòa lại hỏi.

“Đối tượng giao phối không phải. Nếu như đối tượng giao phối chết rồi, ít nhất phải mang hắn về.” Chi Pu một bộ giọng điệu vốn nên như thế.

Thái Hòa lại nghĩ tới Zombie Lên Cấp kia mang theo Zombie trẻ con lúc trước, xem ra mặc dù bọn hắn là dã thú khát máu tàn bạo, nhưng mà vẫn có những cảm tình riêng thuộc về Zombie với nhau.

Chuyện này và thái độ Thái Hòa đối xử với Zombie không mưu mà hợp, Zombie đã không phải là người bình thường bị lây nhiễm biến dị rồi, phải xem bọn họ như là một loại chủng tộc hoàn toàn mới.

“Ta mới biết được không phải giữa đối tượng giao phối Zombie, vậy mà còn có thể hợp tác.” Thái Hòa nhìn chằm chằm Chi Pu, hỏi.

Chương 774: Hợp Tác

“Rất kỳ lạ hay sao?” Chi Pu hỏi ngược lại một câu.

Nàng buông xuống cánh tay, cặp đôi hung khí theo động tác của nàng mà nhảy lên, giống như một đôi thỏ trắng nghịch ngợm.

Nhìn thấy nàng chậm rãi đi về hướng chính mình, Thái Hòa lập tức bắt đầu cảnh giác. Nhưng mà may mắn là, thời điểm nàng còn cách Thái Hòa khoảng vài mét thì dừng lại: “Ngươi có thể giết chết bà lão, nói rõ ngươi cũng trở nên lợi hại hơn rồi. Với tư cách con mồi, ngươi đối với chúng ta mà nói rất khó giải quyết.”

“Ta cân nhắc làm ngươi đang thổi phồng ta rồi... Cám ơn.” Thái Hòa nói.

“Thì ra là thế, nhân loại ưa thích được khen thưởng hay sao? Mặc dù là bị kẻ địch hay sao?” Chi Pu lộ ra hơi khó hiểu.

Thái Hòa trả lời với vẻ mặt đương nhiên: “Đây là đương nhiên, kẻ địch khen ngợi luôn khá thành khẩn hơn những người khác đấy. Ta cũng muốn khen ngợi ngươi từ trong đáy lòng một câu, ngực của ngươi không sai, hơn nữa mang đến cho ta rất nhiều dẫn dắt.”

“Cám... Cám ơn.” Chi Pu lập tức cảm giác hơi kỳ lạ, nàng liếc nhìn Thái Hòa, nói ra: “Trở lại vấn đề của ngươi đi... Ta cùng Bảo Ngọc liên hợp lại, cùng bà nội liều lưỡng bại câu thương, còn không có vấn đề đấy. Nhưng bà nội cũng không muốn cùng chúng ta chiến đấu, bởi vì nàng cần hỗ trợ của chúng ta.”

“Nói chuyện chính...”

“Thôi nào, hơi biểu hiện ra nhiệt tình một chút được không vậy! Đây rõ ràng là đáp án ngươi muốn biết, vì sao trở nên giống như ta ép ngươi nghe vậy.” Chi Pu đẩy ra tóc rối bời che khuất con mắt, sau đó thở dài, “Ta... Ta vốn là muốn liều mạng giết nàng đấy, nhưng bà nội dạy dỗ ta rất nhiều. Thời điểm nàng còn là nhân loại, là một vị lão giáo sư rất có danh vọng, “Cuối cùng, nàng lập tức vội vội vàng vàng nói thêm một câu, “Thật là chủng loại sota này! Không phải gọi là lesbian!”

“Xem như cái gì ta cũng chưa nói đi...” Thái Hòa bất đắc dĩ lắc đầu, nghĩ thầm lão giáo sư dạy cho nàng rất nhiều chuyện, dường như xác thực không ít, Chi Pu so với trước kia, đã có biến hóa rất lớn, không chỉ có gì bề ngoài. Còn có lời nói cử chỉ.

“Bà nội nói, nhân loại thoạt nhìn rất yếu, nhưng trên thực tế, nhân loại có năng lực sinh tồn và năng lực phá hoại rất mạnh, nhìn thấy cả thế giới này bị bọn họ biến thành bộ dáng gì cũng đã biết... Nói không chừng, ngay cả Zombie chúng ta sinh ra đời, chính là kết quả bởi vì hoàn cảnh sống bị phá hoại...”

Chi Pu nói tiếp. Lúc vừa rồi Thái Hòa cũng đã nhìn ra, dường như nàng cố ý muốn nói thêm một ít lời nói gì đó với chính mình. Mặc dù không biết vì sao, nhưng đã có thể kéo dài thời gian. Trò chuyện thêm trong chốc lát cũng không có gì.

Nghe nàng nói đến đây, Thái Hòa không nhịn được tiếp chuyện nói: “Bà lão này nhất định là nghiên cứu trong ngành môi trường nha...”

“Không biết nữa. Nàng nhớ rõ rất nhiều thứ, nhưng đại đa số đều là về tri thức đấy.” Chi Pu lắc đầu, “Ta cũng không biết bà nội nói có đúng hay không.”

Nói xong, nàng hơi chờ mong nhìn về phía Thái Hòa.

“Nhìn ta làm gì vậy?”

Thái Hòa tê rần cả da đầu. Nghĩ thầm chẳng lẽ ngươi cảm thấy ta có thể giải đáp nghi vấn cho ngươi hay sao?

Hắn còn muốn biết đây này!

Hiện giờ nghĩ thật sự là có người nắm giữ tin tức nơi tạo ra virus, Thái Hòa tuyệt đối sẽ lập tức xuất phát, dùng hết thủ đoạn cũng muốn nắm tin tức vào tay.

"Ngươi cũng không biết à... Như vậy không xong rồi, bà nội chết rồi, nàng đồng ý mang chúng ta đi giao dịch với vị zombie tên là Thú, cũng không cách nào hoàn thành." Chi Pu học bộ dạng thở dài của Thái Hòa, "Bằng không thì rất có thể biết rõ chân tướng virus đây này."

"Cái gì? !" Thái Hòa lập tức đứng thẳng thân thể.

Chi Pu cười cười nói: "Bộ dạng ngươi dường như rất cảm thấy hứng thú đúng không nè. Mới vừa rồi chẳng phải là ngươi nói muốn làm giao dịch với ta hay sao? Vừa vặn. Ta cũng có thể làm giao dịch với ngươi nha... Có thể chung sống hoà bình với bà lão, nhưng lại có thể làm cho ta trợ giúp chuyện của nàng, ngươi không hiếu kỳ sao?"

Thái Hòa ngây ngẩn cả người.

Chẳng trách được nàng nhìn mình chậm rãi vặn vẹo tay nắm cửa, lại vẫn nói chuyện phiếm với chính mình không nhanh không chậm như lúc trước. Thì ra đã sớm có ý dự định này rồi.

Từ chuyện này có thể nhìn ra, Chi Pu lại đã nhận được tăng trưởng lên rất lớn, thực tế ở trên trí lực... và cỡ ngực. Về phần thực lực, Thái Hòa ngược lại là cảm thấy so với bà già. Nàng còn kém xa lắm.

Nhưng mà dù sao vẫn là Zombie, mặc dù đã có khái niệm "Giao dịch" này. Nhưng trong lời nói lại không cẩn thận giao đi ra

ẩn giấu của mình.

Hơn nữa, trong tay Thái Hòa còn có Lê Huỳnh Bảo Ngọc đây này.

Từ một phút Thái Hòa bắt đầu lộ ra nụ cười giả tạo này, vậy thì nhất định không còn là một lần giao dịch...

“Chi Pu bé bỏng à Chi Pu bé bỏng, coi như cô bé lại gặp không may rồi.”

Cùng lúc đó, ở trong năm tầng hành lang, Ngô Thanh Báo đang từ từ hoạt động về phía trước lấy, tư thế thoạt nhìn hết sức quỷ dị.

Chương 775: Bóp Thử Một Cái

Sau khi thể lực tiêu hao hoàn toàn, mỗi đi một bước cũng có thể cảm giác được gót chân đau nhức vô cùng kịch liệt, hết lần này tới lần khác toàn thân cũng không gồng nổi sức lực.

“Ta xem như biết rõ cảm thụ lúc Nàng Tiên Cá sau khi lên bờ là như thế nào, thằng ngốc hoàng tử kia vậy mà có nàng tiêng tốt như vậy lại không cần... Ta mịa nó hy sinh b biết bao nhiêu nha!”

Trong nội tâm Ngô Thanh Báo mắng chửi, trong miệng cũng đang kêu: “Thái Hòa! Hòa Ca!”

Hắn cũng không biết mới vừa rồi bà già Zombie kia là đột kích tổ đội đấy, mặc dù vậy mà đối với việc Zombie sẽ xuất hiện giờ đại bản doanh này cảm thấy không thể tưởng tượng, nhưng trước mắt đầu óc của hắn lộn xộn đấy, hoàn toàn bị chuyện Thái Hòa mất tích làm căng não.

Nhưng mà Ngô Thanh Báo vẫn giảm thấp xuống tiếng kêu, hiện giờ ở đây chính là hiện trường hung án, hơn nữa chỉ có một mình hắn ở đây, nếu như kinh động đến binh sĩ, hắn cũng cách ăn viên đạn không bao xa rồi.

Quân doanh Đại Bàng không thể so với bên ngoài, phạm tội là phải chịu trách nhiệm quân sự đấy, hơn nữa chương trình thẩm lí và phán quyết rất đơn giản, luật sư bào chữa cũng chỉ có thể là chính mình.

Thật ra bây giờ có thể có thẩm lí và phán quyết, cũng đã không tệ rồi...

Thời điểm trước kia nhiều người, cũng có vài gã đàn ông

không nhịn nổi bản năng của chính mình, kết quả tạo ra chuyện có cô gái não đó bị hấp diêm xảy ra.

Vì lấy thêm một phần vật tư hoặc đồ ăn xảy ra sự kiện xung đột đổ máu, thậm chí là giết người, cũng có xảy ra nhiều lần.

Thời điểm xảy ra việc này, bình thường đều là do quan quân nơi trú quân một phát bắn chết xong việc.

Nhưng mà những chuyện này đã từng xảy ra ở khu cách ly quân doanh Đại Bàng lúc vừa mới thành lập nên, ở trong mắt Ngô Thanh Báo mà nói, đó là đoạn thời gian rất u ám rất hỗn loạn. Hiện giờ đến thành lập khu cách ly ở Sài Thành, ý nghĩa quá trình này lại phải trải qua thêm một lần nữa.

Những người sống sót kia tập quán lỗ mãng thì sao, nhất là những tên trưởng nhóm người sóng sót là dị năng giả có một chút thực lực, bình thường ngang ngược càng rỡ đã quen, cũng sẽ không lập tức từ chó hoang biến thành người thành thật đấy.

“Có lẽ sự kiện lần này, cũng không xem như là một chuyện xấu. Ít nhất, có thể gõ vang cảnh báo cho các lão đại, để cho bọn hắn kéo căng thần kinh. Không khí như vậy, những người sống sót mới gia nhập kia muốn gây sự, cũng phải suy nghĩ kĩ một chút.”

Ngô Thanh Báo nói thầm lấy, đột nhiên chú ý tới một cái cửa đẩy ở phía trước. Vậy mà trên đó viết 4 chữ to: Người không phận sự cấm vào.

Nếu không có bốn chữ này, có lẽ hắn kêu một tiếng rồi đi, nhưng mà sau khi nhìn thấy hàng chữ này, hắn cũng cảm giác trong ngứa lên trong lòng...

“Vào xem. Nói không chừng Thái Hòa ở này loại khu vực không tưởng được đây này.”

Khi Ngô Thanh Báo đẩy cửa vào, một trận tiếng vang báo động

bén nhọn lập tức vang lên.

Binh sĩ trên đường núi lập tức ngẩng đầu lên núi nhìn lên trên, cầm súng dọc theo con đường chạy tới phía cao ốc. Một người trong đó nhanh chóng móc ra máy liên lạc: “Báo cáo, tiếng cảnh báo phòng thí nghiệm vang lên! Vội vàng chuyển tin tức cho Tăng tổng tham mưu!”

“Không xong, như thế nào đột nhiên lại vang dội cảnh báo rồi hả?”

Thái Hòa nhìn lên đỉnh đầu một cái, sau đó lại nhìn Chi Pu vẻ mặt đang nổi giận một cái: “Mau chóng hủy thi diệt tích tất cả dấu vết chiến đấu, mang theo thi thể bà già đi. Ta sẽ ở Sài Thành phố giao lộ cao tốc chờ ngươi. Không đến sẽ như thế nào, không cần ta nhiều lời a.”

Sau khi quay đầu đi hai bước, Thái Hòa lại quay đầu trở về, không nói hai lời đưa tay bóp một cái ở trên cặp thỏ ngọc của Chi Pu: “Cmn, vậy mà cảm xúc thực tế thật tuyệt...”

“Ah ah ah ah! Ăn thịt ngươi!”

Chi Pu vừa phát cuồng lên, Thái Hòa đã nhanh nhẹn tránh người.

Tinh thần lực của hắn đã khôi phục rất nhiều, cộng thêm thể năng gần như không tiêu hao bao nhiêu cả, rất nhanh cũng đã chạy tới cửa gian phòng tiếng cảnh báo vang lên kia.

Đẩy cửa ra đi vào, trước mắt vậy mà là một gian phòng ướp lạnh, mà Ngô Thanh Báo đang dựa ghé vào trên một cái túi màu đen. Từ hình dạng cái túi đến xem, bên trong tuyệt đối là cỗ thi thể.

“Mặc dù sớm đã biết rõ ngươi biến thái, nhưng mà không cần phải biến thái tới như vậy nha a! Hơn nữa vì cọng lông gì mà ở

đây lại có tiếng cảnh báo vậy!" Thái Hòa kêu lớn một tiếng.

Ngô Thanh Báo khiếp sợ liếc nhìn Thái Hòa, sau đó hưng phấn mà nói ra: "Ngươi không có việc gì thật sự là quá tốt! Vốn muốn hỏi anh Hòa đi đâu rồi, nhưng bây giờ không phải là lúc hỏi thăm... Tới giúp ta, đây là thí nghiệm thể ngươi muốn lấy!"

"Mặc dù sau khi nghe xong Chi Pu nói những chuyện về bà lão, tầm quan trọng của thí nghiệm thể cũng giảm xuống rất nhiều, nhưng ít ra có thể dùng để nghiệm chứng thoáng một chút lời nàng nói có xác thực đúng hay không."

Trí lực đạt đến trình độ này, loại này thuộc tính "Sẽ không nói dối" còn có được tác dụng ở trên người Chi Pu và bà già hay không, còn phải chờ kiểm tra lại.

"Vậy thì tranh thủ thời gian, ta tính ra được tối đa chúng ta còn có thời gian hai phút!"

Thái Hòa qua đi hỗ trợ nâng lên thi thể, lại đỡ Ngô Thanh Báo, vội vội vàng vàng chạy vội mà đi xuống dưới lầu.

Loại thời điểm này, ngồi thang máy cũng ngại chậm.

Chương 776: Lõa Lồ Vinh Quang

Chờ lúc bọn hắn lao xuống lầu, trên đường núi cách đó không xa đã có thể trông thấy ánh sáng đèn pin huơ khắp nơi rồi.

"Có lẽ Chi Pu đã rời khỏi, cho dù bị rơi lại đằng sau, bằng thực lực của nàng cũng rất dễ dàng trốn thoát..."

Thái Hòa do dự một giây đồng hồ, cũng lập tức mang theo thí nghiệm thể và Ngô Thanh Báo chui vào trong rừng cây, thừa dịp loạn trốn xuống phía đường núi.

Lúc trên đường gặp thoáng qua với những binh sĩ vũ trang đầy đủ kia, Thái Hòa lập tức cẩn thận dừng lại. Tiếng gió giữa rừng núi rất lớn, một chút động tĩnh nhỏ rất dễ dàng có thể bị che dấu đi qua. Nhưng nếu như là binh sĩ huấn luyện xuất sắc, nói không chừng có thể nghe được cái gì, cho nên vẫn cẩn thận một chút thì tốt hơn.

Đợi sau khi tiếng bước chân ngoài bìa rừng đi xa, Ngô Thanh Báo lập tức thở phào nhẹ nhỏm một hơi, nói ra: "Chúng ta phải mau rời khỏi nơi này, xem bộ dạng như vậy rất nhanh sẽ giới nghiêm toàn thành rồi."

"Ngươi còn nói! Vốn ta kế hoạch rất tốt đấy, bất kể nói thế nào cũng có mấy tiếng đồng hồ để chạy trốn, đầy đủ chúng ta chậm rãi chuẩn bị. Kết quả vậy mà ngươi làm cho vang lên cảnh báo..."

Thái Hòa quay đầu liếc Ngô Thanh Báo một cái, khắc chế xúc động làm thịt hắn ở nơi này, mắng một câu.

“Ah ha ha ha... Ta là vì quan tâm sẽ bị loạn, hơn nữa, ai có thể nghĩ đến mới vừa rồi đi tới trước mặt thí nghiệm thể lại gây ra cảnh báo nha! Nhưng mà cũng còn chưa có làm cái gì đây này!” Ngô Thanh Báo giải thích.

Thái Hòa cười lạnh một tiếng: “Nói không chừng là vì hình tượng của ngươi, mới gây ra cảnh báo.”

“Ê ê, hình tượng của ta làm sao vậy... A..., quần áo bị cháy sạch rách tung toé cũng không phải lỗi của ta nha! Nhưng mà hỏi một chút, ngươi có mang theo đồ lót dự bị trên người hay sao? Ta đột nhiên cảm thấy một chỗ dường như bị đông cứng rồi...”

Ngô Thanh Báo vừa thấp giọng nói ra, nhưng Thái Hòa cũng không có quan tâm tới hắn.

Mọi chuyện có gì đó hơi mơ hồ không đúng, hồi tưởng thoáng một chút hoàn cảnh phòng ướp lạnh mới vừa rồi, máy báo động như lời nói của Ngô Thanh Báo chắc là đặt ở... Trên mặt đất trước Thí nghiệm thể, sau khi bị dẫm lên sẽ gây ra báo động.

Nhưng loại này lắp đặt này, đặt ở tới một khu vực cái bảo an hết sức nghiêm mật có lẽ còn nói rõ ràng được. Nhưng đặt ở căn phòng thí nghiệm này...

Dưới núi lại xuất hiện ngọn đèn, Thái Hòa bò đi qua nhìn một cái, phát hiện có vài chiếc xe tải đang chạy đi qua, đèn pha chiếu sáng lên giao lộ. Bóng người đen sì liên tục nhảy xuống từ trên xe, sau đó tập kết ở giao lộ.

“Đây là...”

Thấy trên đầu bọn họ đều đeo loại kính nhìn đêm hồng ngoại này, Thái Hòa lập tức nói ra: “Chắc là đội lục soát núi, đi nhanh lên.”

Đã không thể trở lại đường cũ, trên người Thái Hòa cũng mang

theo cái kính nhìn đêm kia, lúc này lập tức móc ra đeo ở trên mắt trái: “Xem ra phải nghĩ cách nào trốn xuống núi mới được.”

Có một phút như vậy. Ngược lại là Thái Hòa muốn thông qua chuyển đổi tầm mắt đến thông báo cho các nàng Lê Bống, nhưng ngẫm lại hiện giờ các nàng đi ra ngoài, thật sự là tính nguy hiểm quá lớn.

Mặc kệ Zombie dù giỏi về ẩn nấp thế nào, chỉ khi nào các nàng Lê Bống đến nơi này, Thái Hòa cũng vẫn mãi không yên lòng.

Ngược lại là hắn không biết là tính toán này có khuyết điểm gì. Nếu như đối mặt với người yêu của mình cũng có thể suy nghĩ tỉnh táo, phán đoán lý trí, vậy thì không phải là nhân loại, mà là người máy rồi.

Sau khi rời khỏi đường núi triệt để, con đường cũng trở nên khó đi rất nhiều. Còn may là Ngô Thanh Báo đã từ từ khôi phục, mặc dù vẫn không thể đi đứng một mình, nhưng ít ra có thể chính mình gánh chịu một phần sức nặng của mình rồi.

Ở con đường này, Thái Hòa cũng chưa quen thuộc. Gặp phải đủ loại địa hình phức tạp như vác núi vực sâu gì, hắn lập tức trực tiếp dùng cái vòi tinh thần đâm xuống dưới. Loại phương pháp di chuyển này, ngược lại là tiết kiệm rất nhiều thời gian.

“Vù vù!”

Sau khi xác nhận trên đường nhỏ này không có người, Thái Hòa mới nhảy xuống.

“Phù phù!”

Ngô Thanh Báo cũng theo sát phía sau lưng nhảy xuống theo. Kết quả hai chân mềm nhũn, trực tiếp ngã chỏng vó trên mặt đất.

“Heizz, coi như ta không may.” Thái Hòa nhìn thoáng qua Ngô

Thanh Báo, sau đó lại kéo hắn đứng lên.

“Loại người như ngươi còn biểu lộ ra vẻ mặt chán ghét là như thế nào! Hiện giờ hình tượng của ta mặc dù hơi khó coi. Nhưng mà bởi vì ta chiến đấu nha! Đây là lõa lồ vinh quang!” Ngô Thanh Báo hết hơi hết sức nói.

Thái Hòa tức giận nói: “Ngươi đạt được loại nhục nhã này, chính là vì cảm giác dị năng bề ngoài nhìn trâu bò, bản thân cũng đã nói rõ một vài vấn đề rồi đúng không.”

“Đừng như không có việc gì nói ra loại lời nói đả thương tự tôn người khác này được không. Ngược lại là ngươi nói một chút tại sao ngươi phải đạt được dị năng hệ tinh thần? Chẳng lẽ là bởi vì ngươi suốt ngày tưởng tượng đủ loại mỹ nữ. Sau đó tự động tưởng tượng ra mà luyện thành hay sao?” Ngô Thanh Báo nói tiếp.

Chương 777: Hoa Ăn Thịt Người Diễm Lệ

Thái Hòa buồn bực hừ một tiếng: “Chuyện này rõ ràng cho thấy những chuyện ngươi đã từng làm.”

Trên đường trở về khách sạn, bọn hắn lại gặp mấy đội binh sĩ, mặc dù số người không nhiều, nhưng nhìn ra được mỗi người đều là tinh binh, hơn nữa trang bị tốt.

Những binh lính này cũng không phải chạy tới phòng thí nghiệm đấy, mà là đang tuần tra trên đường. Nhưng mà dùng năng lực của Thái Hòa, muốn vượt qua bọn hắn vẫn rất dễ dàng đấy.

Thời điểm trong khi Thái Hòa và Ngô Thanh Báo đang nhanh chóng chạy tới khách sạn, một chiếc xe Jeep vừa vặn đậu ở trên đường lên núi.

Những binh lính kia đồng loạt đưa tay chào một cái về phía cửa xe, một nhóm người lập tức biểu lộ trở nên kích động mà cuồng nhiệt.

Sau khi một cái chân dài mang giày quân dụng bước ra cửa xe, một bóng dáng cực kỳ cao gầy bước ra từ trong xe. Mặc dù là ban đêm ở đây là một đêm bất ổn, nhưng bóng người này xuất hiện, vẫn lập tức đã trở thành tiêu điểm chú ý của tất cả mọi người.

Một bộ quần áo nhung, trong tư thế hiên ngang tự nhiên không mất đi vũ mị, một đôi mắt hơi hơi nhếch lên, lập tức tỉnh táo nhìn những binh lính trước mắt này.

“Tăng tổng tham mưu, tiểu đội thứ hai đã tập kết hoàn tất, bất

kỳ lúc nào có thể triển khai hành động.”

Một binh sĩ nam ăn mặc y phục hàng ngày đi tới, làm một nghi thức chào theo tiêu chuẩn quân đội một cái, nói ra.

Người được gọi là tổng tham mưu, dĩ nhiên là Tăng Thanh Hà đã từng có điện thoại liên hệ với Thái Hòa rồi, nhưng mà lúc này bất đồng so với hình tượng nàng ở trong điện thoại, nàng lúc này toàn thân đều tản ra một cỗ khí tức cực kỳ dũng mãnh, giống như liếc nhìn nàng thêm một cái, cũng sẽ bị cỗ khí thế này chấn nhiếp.

“Vậy thì bắt đầu rồi sao. Mặc dù chuẩn bị một ít đề phòng, nhưng không nghĩ tới thật sự bà lão sẽ lẻn vào trong này. Ta không có phái bao nhiêu người đi phòng thí nghiệm, bởi vì ta muốn sau khi bào lão đã thành công xong sẽ nhanh chóng rời khỏi nơi này đấy. Tốt nhất ngươi nói cho đội viên ngươi, đối tượng phải đối phó lần này, lại chính là một nhân vật lợi hại, phải giữ vững tinh thần tỉnh táo. Mà ngay cả ta cũng ăn thật nhiều lần thiệt thòi trên tay nàng rồi đây này.”

Ngược lại là giọng điệu Tăng Thanh Hà rất bình thản, nhưng mà cặp mắt hơi nhếch này, lại có thể mang đến cho người ta một loại cảm giác nguy hiểm. Nếu như không nhìn mặt của nàng, tuyệt đối không thể tưởng được nàng sẽ là một cô gái khí phách như thế này.

Người bình thường giả vờ lộ ra khí thế, nhìn qua cũng sẽ khiến người ta cảm thấy rất làm ra vẻ, nhưng Tăng Thanh Hà làm cho người ta cảm giác tương đối tự nhiên. Dù là thanh âm nàng hơi có vẻ không khỏe, cũng có thể làm cho người cảm thấy rất tự nhiên.

“Ba lão là...” Thanh niên cắn răng, hỏi, “Là Zombie sao?”

“Ngươi không phải cũng từng giao thủ với nàng rồi hay sao? Vũ trang đầy đủ, kết quả bị giết 7 binh sĩ, lại chỉ lại để cho nàng

trúng hai viên đạn, nhưng lại đều không có trúng mục tiêu chỗ hiểm. Đây là chiến tích ngươi giao thủ với nàng, đúng không?" Tăng Thanh Hà nói ra.

Sắc mặt thanh niên này lập tức trở nên trắng bệch rồi, mặc dù hắn mặt băng bó, nhưng nắm chặt nắm đấm cũng đã lộ rõ hắn khẩn trương và kích động: "Bà lão sẽ lẻn vào loại khu vực này?"

"Đừng biểu hiện ra sợ hãi như vậy. Ta cũng nghĩ đến suy nghĩ của bà ta, chung quy không có nhân loại nào lại có hứng thú với một bộ thi thể đấy." Tăng Thanh Hà hơi khinh thường cười cười, nói ra.

"Chúng ta phải phân tán lục soát núi, chẳng phải là tự đưa mỡ vào miệng mèo hay sao? Ba người chúng ta thành một tổ, tổ hợp như vậy gặp phải bà già, không có khả năng còn sống sót đấy, chớ nói chi là chiến thắng nàng!" Ngữ điệu của thanh niên dần dần kích động lên, thậm chí hàm răng cũng đang run lên. Kinh nghiệm lúc trước giao thủ với con Zombie bà già kia còn rõ mồn một trước mắt, cái loại khủng khiếp không cách nào phản kháng này, quả thật chính là một cơn ác mộng!

"Ta là đang hạ mệnh lệnh, không phải đang trưng cầu ý kiến của ngươi. Yên tâm đi, ta không phải cho các ngươi chiến đấu với nàng, phát hiện manh mối, thì lập tức phát ra tín hiệu, hiểu không?" Tăng Thanh Hà nói ra.

"Hiểu... Đã hiểu. Nhưng mà tổng tham mưu hiện giờ..." Người thanh niên này ngẩng đầu liếc nhìn Tăng Thanh Hà, lắm miệng hỏi.

Khóe miệng Tăng Thanh Hà hơi vểnh lên, không nói gì.

"Ah! Thực xin lỗi, không phải ta muốn thám thính..." Chứng kiến ánh mắt nghiền ngẫm của Tăng Thanh Hà, cuối cùng thanh niên này ý thức được chính mình vượt giới hạn, vội vàng giải

thích nói.

“Ta đi tuần tra...” Tăng Thanh Hà nhàn nhạt nói ra, nhưng sau đó xoay người đi về phía xe Jeep.

Thanh niên tranh thủ thời gian đứng thẳng lên cái eo, chào một cái, đưa mắt nhìn Tăng Thanh Hà ngồi xe rời khỏi.

Đợi sau khi xe Jeep biến mất ở trong tầm mắt triệt để, thanh niên này lập tức lau mồ hôi lạnh trên trán một cái, đồng thời rùng mình một cái: “Còn may là không có đắc tội nàng. Cô gái này thật sự là... Làm cho người ta vừa thương vừa sợ, thật giống như hoa ăn thịt người vậy...”

Vừa nghĩ, hắn vừa quay đầu đi, nhìn về phía những binh lính kia phất phất tay: “Ba người một tổ, lên phía trên núi, xuất phát! Phát hiện khác thường, lập tức cho ta biết!”

Chương 778: An Bài Như Thế Nào

Đồng thời khi team của Thái Hòa rời khỏi, Chi Pu cũng đang khiêng thi thể bà già Zombie, đứng ở trong hành lang tầng lầu thí nghiệm.

Trên tay nàng cầm theo một thanh dao giải phẫu, thoả mãn nhìn thoáng qua mặt tường đã bị lau chùi rất sạch sẽ, lại dùng mũi chân khều lên một cái túi trên mặt đất, hất chân lên chụp cái túi vào trong tay.

Trong cái tùi này chính là đựng tất cả vôi trên tường bị cạo xuống, còn có tất cả manh mối Chi Pu có khả năng tìm được. Đương nhiên, những thi thể kia không tính ở trong số đó.

"Hừ, người nhận cup vô địch dọn dẹp hiện trường gây án tốt nhất hàng năm, chính là ta! Lại nói tiếp, nhân loại có loại nghề nghiệp này hay sao? Có lẽ có nha, bằng không thì nhiều hiện trường hung án như vậy, phải xử lý như thế nào đấy."

Chi Pu sung sướng cười cười, sau đó nghiêng tai nghe xong dưới động tĩnh lầu thoáng một chút: "Ta cũng nên đi."

Đi chưa được mấy bước, nàng đột nhiên hít hít cái mũi, sau đó đi về hướng bên cạnh một bóng người té trên mặt đất, sau đó cũng bế lên bà già: "Còn phải giúp nhân loại kia thu thập cục diện rối rắm... Ồ, có điểm gì là lạ nha, như thế nào hắn yên tâm rời đi như vậy? Chẳng lẽ là đoán chắc ta nhất định sẽ xử lý cho hắn hay sao... Thật sự là nhân loại đáng ghét."

Chi Pu xoắn xuýt thoáng một chút, cuối cùng vẫn dậm chân

một cái, chạy vội mà đi ra phía cửa sổ: “Được rồi, không thể lưu đồng loại cho những nhân loại kia nghiên cứu.”

Trong nháy mắt khi đến gần cửa sổ, nàng nhảy lên mạnh mẽ một cái, trực tiếp nhảy ra ngoài cửa sổ rộng mở.

Đồng thời ngay khi bóng dáng nàng biến mất, mấy vị binh sĩ vũ trang đầy đủ đã cầm súng vọt vào hành lang.

“Báo cáo, không có người.” Một tên binh lính cầm lấy bộ đàm, vừa mới nói xong, cũng chú ý tới vách tường kia vài lần.

Hắn nghi hoặc đi tới ngay góc rẽ, đưa tay sờ sờ lên mặt tường kia: “Ê, các ngươi xem, tường ở đây, dường như... Mỏng 1 tầng? Có người cạo qua?”

Tên còn lại lập tức hít một hơi thật dài: “Kỳ quái, rõ ràng có mùi máu tươi đấy.” Hắn ngẩng đầu quan sát mọi nơi. Lại sửng sốt không có phát hiện một chút vết máu, ngược lại là chú ý tới bất luận trần nhà hay còn là mặt đất, đều có dấu vết bị cạo qua, “Có lẽ ở đây đã bị xử lý qua. Vấn đề là, đến tột cùng là ai, bỏ ra bao nhiêu thời gian để làm những chuyện này?”

“Ta biết ngay người xâm nhập không thể nào là Zombie.” Một tên binh lính hừ lạnh một tiếng, “Các ngươi có nhìn thấy Zombie biết quét dọn chiến trường hay sao?”

Tình huống hiện trường phòng thí nghiệm đã có người báo cáo rất nhanh cho Tăng Thanh Hà, mặt nàng không cảm xúc sau khi nghe xong, ném máy liên lạc qua bên cạnh một cái. Nói ra: “Thông báo cho đội tuần phòng, phải căng lại tinh thần cho ta. Ngoài ra phái một đội binh sĩ đến núi bên cạnh đi, ta trái lo phải nghĩ, vẫn cảm thấy chỉ có thông qua nơi đó, may ra nàng mới xâm lấn thành công.”

Người nhận được máy liên lạc đấy. Là một thiếu nữ đeo mắt

kính nhìn qua rất đơn thuần, nàng cà lăm nói: “Nhưng mà... Nhưng mà Zombie, sẽ không đi đường vòng như vậy a...”

“Ngươi nói cái gì?” Tăng Thanh Hà quay đầu nhìn nàng một cái.

“Bởi vì, Zombie không có cái loại trí lực này nha. Bây giờ ta có lẽ chúng tìm tòi toàn thành mới đúng, mà không phải đặt lực chú ý lên trên chân núi nha.” Thiếu nữ đeo mắt kính nói tiếp.

Tài xế phía trước lập tức lạnh người một trận, không nhịn được giương mắt thông qua kính chiếu hậu nhìn về phía thiếu nữ phía sau chỗ ngồi: “Thiếu nữ à, vì sao ngươi luôn luôn thích trêu chọc Tăng tổng tham mưu đây này! Cho dù ngươi muốn tìm cái chết. Nhưng tốt xấu gì cũng phải chiếu cố thoáng một chút sức thừa nhận của trái tim ta nha...”

Tăng Thanh Hà lộ ra một nụ cười rất ôn hòa, đưa tay đi qua chụp lên bả vai thiếu nữ, tiến tới trước mặt nàng, một đôi mắt hơi nhếch nhìn chằm chằm thật chặt chẽ vào nàng. Giọng nói cũng lộ ra rất ôn nhu: “Trà Mi nè, ta hỏi ngươi, ngươi cảm thấy ta làm việc này, là dự định làm chuyện chung. Hay vẫn là việc riêng đây này.”

“À?” Trà Mi sửng sốt một chút, do do dự dự trả lời.”Nhất định là... Là chuyện chung...”

“Sai. Ta chỉ là thời điểm nhàm chán làm an bài rất nhỏ, sau đó chơi đùa với con Zombie kia mà thôi. đương nhiên, rất nhiều người... Kể cả ngươi, cũng không tin sẽ là Zombie làm đấy. Chuyện này cũng không sao, ít nhất bởi vậy chính mình biết được, trí lực Zombie đã rất cao. Nhưng mà... Đã đại đa số người đều cảm thấy là người sống sót nhân loại làm đấy, như vậy chúng ta cũng làm một vài chuyện gì đó đi.”

Tăng Thanh Hà khẽ dựa ra sau, hai tay ôm lấy có một cặp ngọn núi khổng lồ trước ngực, “Ta cảm thấy ngươi rất thú vị, mới

mang theo ngươi bên người đấy. Dù sao ngươi là một trong những Dị năng giả đưa ra điều kiện, coi như là vật kỷ niệm hợp tác lần đầu a.”

Chương 779: Thật Ra Ta Chỉ Là Một Vật Biểu Tượng

"Vật kỷ niệm..." Trà Mi không nhịn được cúi đầu liếc nhìn chính mình, thì ra chính mình cứ như vậy bị phân chia thành loại vật phẩm để ban thưởng hay sao...

Tăng Thanh Hà nói tiếp: "Có một số việc không phải ngươi muốn làm, cũng có thể tùy tiện đi làm đấy. Ví dụ như ngươi nói tìm tòi toàn thành... Ta nào có quyền lực lớn như vậy đâu..."

"Khi mà ngươi ngồi trên một vị trí nào đó mọi người dõi vào, chính là lúc ngươi phải nhớ cho kỹ, những người kia đang nhìn chằm chằm vào ngươi, chưa chắc đều là đang chúc phúc ngươi. Có rất nhiều người trong bọn họ, đang tìm được một cơ hội kéo ngươi xuống dưới." Tăng Thanh Hà trừng mắt nhìn nàng.

Trà Mi bị ánh mắt của nàng dọa tới sợ run cả người, chậm rãi cầm lên máy liên lạc: "Ta... Ta lập tức thông báo..."

"Ừ, sau đó chúng ta đi thực hiện chức trách của ta với tư cách tổng tham mưu." Tăng Thanh Hà xốc lên mũ, lắc lắc một mái tóc quăn xinh đẹp màu đen.

"Đi chỗ nào?" Trà Mi hỏi.

Tăng Thanh Hà mỉm cười: "Đến khu vực náo nhiệt nhất, đi tạo ra cảm giác tồn tại thoáng một chút, chứng minh ta hoàn toàn chính xác rất tức giận sốt ruột."

"Như vậy thì xem như là thực hiện chức trách gì..."

"Vật biểu tượng nha, bằng không thì ngươi cho rằng tổng

tham mưu là làm cái gì vậy.”

“Loại lời này có thể không cần phải nói ra ngay trước mặt ta được hay không, ta không chịu được áp lực tâm lý rất lớn nha...” Lái xe lại lau mồ hôi lạnh một cái, trong nội tâm kêu rên nói.

Ở trong khu cách ly thành phố Biên Hòa lúc này, không khí đã trở nên hết sức khẩn trương.

Thỉnh thoảng có ô tô chạy qua, trên đường tùy tiện có thể thấy được đội tuần tra, cũng có thể làm cho người ta cảm giác được một cỗ khí tức khắc nghiệt.

Cả đêm xảy ra biến cố liên tục, cuối cùng cũng đổi lấy một chút vận may.

Sương mù Thành phố Biên Hòa bay lên rồi, che đậy ánh trăng, cũng làm cho ánh mắt phải chịu ảnh hưởng nhất định.

“Đêm khuya trăng mờ tối, có lợi cho người chạy trốn.” Thái Hòa than thở một câu.

Sau vài phút đồng hồ, cuối cùng hắn mang theo thí nghiệm thể và Ngô Thanh Báo quay trở lại gần khu vực khách sạn.

Mặc dù dẫn theo hai người vướng víu, còn muốn trốn qua những binh sĩ tuần tra kia, nhưng tốc độ Thái Hòa chạy trốn nhanh nhất có thể, vậy mà hao phí thời gian so với khi đến nơi này, còn ít đi một nửa.

“Đợi đã.” Thái Hòa quay đầu lại liếc nhìn Ngô Thanh Báo, sau đó nhìn chung quanh, “Trước hết cho ngươi tìm một bộ y phục, bộ dạng ngươi như vậy rất bại hoại thuần phong mỹ tục rồi.”

Chờ lúc bọn hắn lén lút đi đến cửa lớn khách sạn, dường như cửa sân biết trước tựa như thoáng chốc mở ra rồi, đầu Lê Bống ló ra từ phía sau cửa: “Hòa Ca...”

“Ầm!”

Thái Hòa một tay ném lấy Ngô Thanh Báo văng vào trong, sau đó khiêng Thí Nghiệm Thể bước qua ngưỡng cửa, ra hiệu Lê Bống tranh thủ thời gian khép cửa phòng lại.

Yuna và Ngô Thanh Vân đều chờ ở trong nội viện, thấy bộ dạng của bọn họ rất chật vật, lập tức hơi giật mình.

“Hòa Ca, như thế nào ngươi khiêng cỗ thi thể trở về vậy?” Sau khi Yuna hít hít cái mũi, hỏi.

“Thu hoạch đêm nay chính là nó rồi...” Thái Hòa kể lại tất cả mọi chuyện ngắn gọn một lần. Nhưng mà chuyện về Chi Pu thì lại không nói tới một chữ.

Ngô Thanh Vân lập tức đưa mắt nhìn sang Ngô Thanh Báo, sau đó lộ ra một chút biểu lộ quái dị, giữ sau khi im lặng lui một bước.

“Thanh Vân, đừng có dùng loại ánh mắt này nhìn ta có được không nào? Mọi chuyện không phải như ngươi đã nhìn thấy...” Ngô Thanh Báo vịn cửa chậm rãi bò lên, chỉ vào sườn xám dài căng cứng trên người mình, khóc không ra nước mắt nói.

“Ừ, quần áo lúc đầu của hắn đã bị hủy rồi, ta mang theo hắn chạy trần truồng trở về đấy. Hèizz, xung quanh đây ngoại trừ cửa hàng sườn xám ra, cũng không có cửa hàng nào bán đồ nữ khác rồi, chỉ có thể chấp nhận rồi.” Thái Hòa thuận miệng nói ra.

Ngay từ đầu Ngô Thanh Báo vẫn còn dùng sức gật đầu, nhưng nghe đến cuối cùng, lại không nhịn được bắt đầu ồn ào: “Vì sao nhất định phải là cửa hàng đồ nữ đây, ta là thanh niên chuẩn men anh tuấn, không phải đứa bé trai đáng yêu gì đâu à!”

“Hai từ này cũng đã bị ngươi sỉ nhục rồi...” Thái Hòa mặt không cảm xúc mỉa mai một câu, sau đó trực tiếp chuyển chủ đề đến cái phương diện khác, “Xem ra ở bên trong cao tầng các

ngươi, rất có thể có người đoán được sẽ xảy ra việc này, cũng đã làm ra một ít chuẩn bị. Cảnh báo, còn nữa, năng lực phản ứng của quân đội rất nhanh."

"Vậy mà chuyển đề tài cũng hơi nhanh rồi!" Ngô Thanh Báo sửng sốt một chút, sau đó gật đầu nói, "Xem tình hình thật sự là như vậy. Nhưng mà thời điểm hôm nay ta đi tổng bộ, lại một chút tiếng gió cũng không có nghe được."

"Ta đoán những chuyện này đều là chuyện an bài cá nhân thôi. Dù sao người không tin sẽ có Zombie xâm lấn, khẳng định chiếm cứ đa số, cho nên rất có thể chỉ là một người nào đó tay cầm quyền thế, làm một chút động tác trước thời hạn. Nếu trước đó nói ra lời này, chưa chắc sẽ được ủng hộ đây nè, hơn nữa lúc này đang ở trong một thời kỳ đặc thù." Thái Hòa suy đoán nói.

Chương 780: Chia Tay Nhức Nách

Sau khi Thái Hòa nói xong, lập tức đưa mắt nhìn sang Vật Thí Nghiệm dưới chân: "bộ thi thể này ta còn phải mang ra khỏi thành phố Biên Hòa rồi hãy nhìn nha."

Lúc này Hồ Ngọc Hà và Cường Đô La cũng từ trong nhà đi ra, vừa thấy cách ăn mặc của Ngô Thanh Báo, lập tức đều lộ ra vẻ buồn cười.

Nhưng mà sau đó, bọn họ lập tức đưa mắt nhìn sang cái túi dưới chân Thái Hòa kia.

"Đây là cái gì à?" Hồ Ngọc Hà tò mò hỏi.

Thái Hòa không có trả lời, mà là đi đến trước mặt Cường Đô La, giơ tay vỗ vỗ bả vai hắn, nói ra: "Xuất hiện một chút vấn đề, cho nên... Tao phải rời khỏi nơi này sớm hơn dự tính. Sau khi Ngô Thanh Báo đưa tụi tao ra khỏi thành phố, còn sẽ trở về, cho nên tụi mày không cần lo lắng..."

Sắc mặt Cường Đô La lập tức trở nên hơi quái dị, trầm mặc một lúc lâu, mới chợt đi tới trước một bước, giang ra hai tay ôm lấy Thái Hòa: "Anh em, xem như mày cho tao một lần làm lại cuộc đời rồi... Cám ơn mày!"

"Tao không có bị đồng tính nha? Thôi được rồi "Thái Hòa hơi có vẻ lúng túng đẩy ra Cường Đô La, nhưng mà ánh mắt hắn lại có vẻ hơi cảm động.

Mặc dù hai người năm đó bởi vì hiểu lầm mà tuyệt giao,

nhưng đã cách nhiều năm như vậy, còn có thể còn sống gặp lại nhau trong cái thế giới trăm ngàn vết lở loét này, bản thân coi như là một loại duyên phận. Đáng tiếc thiên hạ không có buổi tiệc nào không tan, huống chi là ở loại thời kì rung chuyển này. Hai người đi đường bất đồng, có lẽ sau này vận mạng cũng sẽ hoàn toàn khác biệt...

"Thái Hòa, năm đó tao phạm sai lầm, sau này tuyệt đối sẽ không tái phạm. Bất kể sau này tao với mày ở nơi nào, mày đều là anh em duy nhất của Cường Đô La tao. Hiện giờ tao không có cách nào hứa hẹn chuyện gì... Nhưng, thời điểm gặp mặt lần sau, tao sẽ không lại giống như một con chó nhà có tang như lần trước." Cường Đô La vừa nói xong lời cuối cùng, biểu lộ hơi kích động, hắn lại giơ cánh tay lên, nhưng cuối cùng cũng chỉ là đặt lên trên bờ vai Thái Hòa, "Tin tưởng tao."

Thái Hòa nhìn hắn trong chốc lát, gật gật đầu: "Dựa vào công phu tuyệt hảo này của mày, nhất định có thể ở khu tụ tập nhân loại này lăn lộn như cá gặp nước. Nhân viên an ninh kia chán ghét mày như vậy, cũng không giết ngươi sao..."

Cường Đô La hết sức bất đắc dĩ cầm lại nước mắt, nói ra: "Nhân gian không hủy nha..."

Sau khi hai người bọn họ nói lời từ biệt xong, Thái Hòa mới phát hiện Hồ Ngọc Hà đang ở bên cạnh vẻ mặt quấn quýt mà nhìn mình.

Tuy nói Thái Hòa ở phương diện này có một chút không quen diễn đạt, nhưng cũng không phải cặn bã trong cặn bã EQ chỉ có 5. Bị người dùng loại ánh mắt này nhìn vào, đương nhiên biết rõ đang xảy ra chuyện gì.

Nhưng mà ba người Lê Bống vốn nên ghen trong này giờ phút lại toàn bộ lựa chọn không điếm xỉa... Không đúng, các nàng là cơ bản không nhìn hiểu hàm nghĩa của loại ánh mắt này.

Trông cậy vào các nàng cứu giúp là không thể nào, Thái Hòa đành phải kiên trì nói ra: “Hồ Ngọc Hà nha, tuy nói chúng ta không quen...”

“Đừng nói.” Sắc mặt Hồ Ngọc Hà biến đổi một chút, sau đó nhanh chóng nói ra, “Bảo trọng.”

Sau khi nói xong, nàng lập tức quay đầu chạy vào trong phòng.

“Nàng làm sao... Mắc tiểu hay sao?” Lê Bống ngây ngô mà hỏi thăm.

Ngô Thanh Báo thì một bộ dáng trinh thám: “Có lẽ là đi đại...”

“Cút nhanh lên đi thay quần áo! Ta không phải nói thời gian gấp rút lắm rồi sao!” Thái Hòa gầm nhẹ cắt đứt lời nói của hắn.

Ngô Thanh Báo uất ức nói: “Ta có nói câu nào đâu, thời điểm khi ngươi vừa mới chơi ly biệt lại còn ôm lại con khóc...”

“Câm miệng!”

“Ngươi không nói lời nào không có người nói ngươi là người câm...”

Cường Đô La và Thái Hòa đồng thời nói ra.

Đồng thời, ở phòng tuyến chính diện thành phố Thủ Đức.

Ánh đèn pha giao nhau chiếu sáng lên ngã tư Thủ Đức này, trên cửa sổ tòa nhà chung quanh, đều có thể nhìn thấy một họng súng tối om om.

Binh sĩ tuần phòng trong tay ghìm súng đang đi tới đi lui, gần như là ba bước một trạm canh năm bước đồn BOT, đề phòng rất sâm nghiêm.

Con đường trở về Sài Thành ở trên kia, có một vài phụ nữ già

yếu và trẻ em đang bồi hồi ở đằng kia, thỉnh thoảng nhìn về phía binh lính tuần phòng tạo thành bức tường người.

Một cỗ xe tải đang dừng ở BOT cảnh sát giao thông tiếp nhận kiểm tra, nhìn qua là chắc là chạy về phía Sài Thành.

“Trong xe chở cái gì?”Một người quan quân ngồi ở bên cạnh vừa hoa, trong miệng cắn một cây cỏ khô, hỏi.

Tên binh sĩ đang đăng ký kiểm tra lập tức cung kính mà cầm trong tay quyển ghi chú đưa tới, đồng thời nói ra: “Nói là bên kia không tìm được quần áo mùa đông phù hợp, có thật nhiều hàng tồn trong cửa hàng cũng đã rách nát. Những quần áo này dùng để đưa cho người sống sót mới gia nhập.”

“Hừ.” Quan quân cười lạnh một tiếng, nói, “Còn không có làm ra cống hiến gì cho chúng ta, nhanh như vậy mà bắt đầu đòi hỏi rồi sao? Tìm hàng nát trong tiệm, đi nhà máy trang phục mà tìm đi! Cứ nói với bọn họ, không kiếm được!”

Chương 781: Hồ Quang Hách Ra Oai

“Chuyện này...” Trên mặt nhân viên kiểm tra lộ vẻ khó xử, “Mấy nhà máy trang phục nổi danh đều ở nội thành khác... Những người kia cũng không phải không có quần áo mặc mùa đông, chỉ là quá bẩn, cho nên...”

“Đều là đám cặn bã dơ bẩn...” Quan quân lộ ra một chút vẻ ghét bỏ, đang định nói thêm vài câu, lại đột nhiên quay đầu nhìn về phía phương hướng nội thành.

Một chiếc xe việt dã đang từ đằng xa lái tới, cuối cùng dừng lại ở trước một đám binh lính tạo thành bức tường người.

Tăng Thanh Hà và Trà Mi vừa mới nhảy xuống xe, những phụ nữ và trẻ em kia già yếu lập tức vây quanh, mồm năm miệng mười nói ra.

“Xin hỏi con ta như thế nào rồi?”

“XX còn sống không?”

Trà Mi tranh thủ thời gian chặn ở trước mặt Tăng Thanh Hà, nhưng mà loại cảnh tượng này đối với nàng mà nói, thật sự ứng phó cố hết sức, nàng khẩn trương mà kêu vài tiếng “Các vị”, giọng nói của nàng lại hoàn toàn bị áp đảo.

Những binh lính kia ngược lại lập tức xông lên, những thứ này ngăn cách ra toàn bộ những người sống sót.

“Đây là... Đây là có chuyện gì vậy...” Trà Mi sợ hãi mà nhìn về phía những người sống sót còn đang ồn ào lớn tiếng, hỏi.

Tăng Thanh Hà lại một bộ dáng biểu lộ lạnh nhạt: “Nghe nói mỗi ngày bọn họ đều đứng ở nơi này đến 0 giờ, xem ra là thật a. Ngươi còn không có nghe được sao? Bọn họ là người thân của binh lính tiền tuyến, muốn biết có phải thân nhân của mình có còn sống hay không. nhưng mà bọn hắn không dám đến tổng bộ đi ồn ào, chỉ có thể ở nơi này ngóng chờ, hy vọng có thể có từ người Sài Thành trở về có thể mang một ít tin tức cho bọn hắn.”

“A... Chiến đấu ở Sài Thành...” Sắc mặt Trà Mi càng trắng bệch, nàng lo lắng mà quay đầu lại liếc mắt nhìn những người thân thuộc của binh sĩ kia, lại hỏi, “Vậy tại sao không nói cho bọn hắn biết đây này?”

“Biết rõ đánh thảm thiết đến cỡ nào hay sao?” Tăng Thanh Hà nhìn Trà Mi một cái, “Bây giờ còn đang giai đoạn đầu tư, ích lợi gì cũng không nhìn thấy. Tùy tiện công bố ra toàn bộ tình hình hiện giờ, chúng ta còn không có gì tin tức tốt có thể lấy ra phấn chấn lòng người nha.”

“Ô...”

“Nước mắt của ngươi có biết lúc này là kết thúc hay không?” Tăng Thanh Hà sững sờ một chút, sau đó quay đầu nhìn về phía một người quan quân đang đi tới phía chính mình.

Nhưng mà ánh mắt đầu tiên nhìn thấy người này, Tăng Thanh Hà lập tức nhíu mày.

“Khặc khặc, đây không phải Tăng tổng tham mưu hay sao?” Sĩ quan kia còn cắn rẽ cỏ, giọng điệu ngả ngớn.

“Đây không phải người ứng cử phó tổ trưởng tổ tình báo, Hồ Quang Hách hay sao?” Tăng Thanh Hà mặt không cảm xúc mà nói ra.

“Ơ, tin tức cũng đã truyền ra nhanh như vậy rồi sao? Chẳng

phải ta còn chưa có lên làm sao... Ha ha ha...”

Mặc dù trong miệng Hồ Quang Hách đang khiêm tốn, nhưng biểu lộ nhìn qua, lại đâu chỉ là sắp thăng nhiệm phó tổ trưởng, mà là dáng vẻ bất kỳ lúc nào cũng có thể lên chức tổ trưởng.

Khóe miệng Tăng Thanh Hà lộ ra một nụ cười lạnh: Kiêu ngạo đi, càng kiêu ngạo càng tốt, ta chính là chờ các ngươi châm ngòi thổi gió đây...

“Chuyện phòng thí nghiệm chắc là ngươi đã nhận được thông báo rồi đúng không, làm sao không thấy nơi này làm biện pháp ứng phó gì vậy?” Tăng Thanh Hà nói xong, ngắm nhìn khắp bốn phía một cái.

Hồ Quang Hách cười cười giống như không có việc gì cả: “Phòng thí nghiệm gặp chuyện không may, đó là phòng vệ không hoàn thiện, chỗ này của ta lại không giống. Tô tổng tham mưu nhìn thấy rồi chứ, nếu người đánh lén dám đến, ta nhất định khiến hắn có đến mà không có về!”

“Ha ha. Nói thêm một câu, chiếc xe vận tải này, cho đi thôi.” Tăng Thanh Hà cười cười lạnh lùng, mở cửa xe lại ngồi trở lại.

Dù sao với tư cách vật biểu tượng, nàng ở lại nơi này chỉ là vì để càng nhiều người trông thấy, biết rõ nàng chạy trước chạy sau bận rộn vì chuyện này. Nhưng mà trên thực tế, nàng đối với chuyện người đánh lén sẽ tới nơi này, cơ bản là không ôm hy vọng.

“Ta đã sớm thông báo cho những phòng tuyến khác xong rồi, hy vọng bọn họ có thể có được thu hoạch nha.”

Hồ Quang Hách lộ ra một chút sắc mặt khó chịu, quay đầu lại phất phất tay phía nhân viên kiểm tra kia: “MD!”

Sau hơn mười phút đồng hồ, nhìn thấy giao lộ y nguyên không

hề có động tĩnh gì, Hồ Quang Hách buồn cười mà liếc mắt nhìn phương hướng xe việt dã: “Cô gái bỉ ổi, làm một tổng tham mưu không có thực quyền gì, còn dám chạy tới ở nơi này khoa tay múa chân. Người đánh lén nào không có mắt như vậy sẽ chạy đến loại khu vực này tới...”

Nói xong, hắn lập tức kéo kéo quần lên bụng phệ, đi đến phía một khu nhà ở ven đường.

“Hồ phó tổ trưởng, xin hỏi ngươi đang...” Khi hắn xuyên qua vạch an toàn, một binh lính chạy ra hỏi.

Mặc dù hơi khó chịu, nhưng câu “Hồ phó tổ trưởng” này dĩ nhiên làm cho hắn rất hưởng thụ: “Ta đi tiểu! Đây có phải là cũng phải báo cáo với tổng tham mưu một chút hay không?”

Chương 782: Ăn Một Cước Tuyệt Đường Nối Dõi Của Ta

“Vớ màu trắng bị làm bẩn, bị cởi ra chậm rãi...”

Hồ Quang Hách ngâm nga bài hát, đi về phía trước mặt một đoạn vành đai xanh.

Ở phía sau cách hắn không xa, chính là vài cái trạm gác, nhưng mà thấy Hồ Quang Hách quay đầu lại trừng về phía bọn họ, những binh lính này lập tức đưa mắt nhìn sang chỗ khác, thậm chí còn đi lên phía trước hai bước.

“Một đám ngu ngốc, một chút ánh mắt độc đáo cũng không có, chẳng trách được chỉ có thể làm một thằng lính quèn...”

Hồ Quang Hách hừ lạnh một tiếng, sau đó chậm rãi dạo bước tới gần vành đai xanh, chuẩn bị kéo ra phéc mơ tuya quần.

“Đã từ rất lâu rồi chưa được nghe hai tiếng xè xè, xả nước cứu thân... Hít hà!”

Đúng lúc này, từ trong nhánh cây đen sì này, đột nhiên duỗi ra một bàn tay ra, chuẩn xác mà bắt lấy cổ của hắn, kéo hắn đi vào trong.

Lực lượng khổng lồ, làm cho hắn ngay cả kêu cũng không cách nào kêu ra tiếng được.

Hồ Quang Hách trừng to mắt, cố sức mà đưa tay vươn ra lấy súng ngắn ở bên hông.

Cũng không chờ hắn rút ra súng tới, một cảm giác đau đớn

kịch liệt lập tức đột nhiên truyền đến từ dưới háng.

“Ui...”

Âm thanh rú thảm bị hoàn toàn ngăn chặn lại ở trong cổ họng của hắn, toàn thân Hồ Quang Hách co rút lại, sau đó chợt trợn trắng mắt, quyết đoán mà ngất đi.

Mãi cho đến khi Hồ Quang Hách kéo ra khỏi vành đai xanh một cách không tiếng động, vài tên lính này đều không có phát giác được khác thường nào.

Thái Hòa kéo lấy Hồ Quang Hách đến trong một con hẻm nhỏ yên tĩnh, sau đó đưa nhét hắn đến trước mặt Ngô Thanh Báo: “Ngồi chồm hổm chờ mười phút, chỉ bắt được hắn. nhưng mà xem ra hắn chắc là một quan quân... Ngươi biết không?”

“Không bắt được là chuyện rất bình thường nha..., những tên binh lính kia trên lầu thường trực, đều là trực tiếp giải quyết ở trong lầu chứ sao. Mặc dù không có nước dội cầu, mùi vị thật là không tốt lắm...”

Ngô Thanh Báo vừa nói, vừa tiến đến trước mắt nhìn về phía Hồ Quang Hách: “Tổ tình báo, tên tuổi... Không nhớ rõ, nhưng mà người này hình như là phụ trách thẩm tra trên đạo phòng tuyến ở đây nha...”

“Vậy là được rồi...” Thái Hòa lộ ra vẻ tươi cười.

“Nói trở lại, ngươi vì sao cho hắn một cước tuyệt nọc tông đường vậy...” Ngô Thanh Báo hiếu kỳ hỏi.

Thái Hòa đáp: “Thuận tiện.”

“Lý do này quá mức tùy tiện đi...”

Sau hơn mười giây. Hồ Quang Hách cũng tỉnh táo lại từ trong

một trận đau nhức kịch liệt.

Phản ứng đầu tiên của hắn là cầu cứu, nhưng chỉ trong nháy mắt khi hắn mở mắt ra há miệng, một đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức chợt từ chỗ cao đâm xuống, dừng lại ở cự ly cách mắt hắn không tới một centimet.

Loại cảm giác này giống như là một giây trước còn đang xuyên qua nơi mây trời cao nhất, một giây sau lại đột nhiên rơi xuống, mà còn mất đi cảm giác khống chế.

Sau khi sững sờ trọn vẹn ba giây đồng hồ, Hồ Quang Hách mới cảm giác được linh hồn nhỏ bé của chính mình bay đến ra ngoài vũ trụ cũng đã quay trở về vị trí cũ từ chút một.

"Thình thịch" tiếng tim đập giống như trực tiếp vang ở trong đầu vậy, gọi tỉnh lại hắn từ trạng thái bị dọa ngốc.

Hắn khẩn trương mà nhìn chằm chằm vào mũi đao, thậm chí cũng không dám nhìn tới người nào dám đánh lén mình: "Ngươi... Ngươi muốn cái gì... Ta là tổ tình báo. Đừng giết ta..."

"Thật làm cho người ta không chịu nổi, tổ tình báo đều là loại mặt hàng... Ngu ngốc này hay sao? Đã dám đánh lén ngươi, còn sẽ quan tâm ngươi có phải tổ tình báo hay không sao?"

Thái Hòa không nhịn được nói thầm một câu, sau đó hơi nghi ngờ thầm nghĩ: "Chức năng của bản thân đội ngũ này ngược lại rất phù hợp lẽ thường, nhưng vì sao trong đó đều thu nạp toàn là loại dạng chó hình người như vậy... Chẳng lẽ là đang bồi dưỡng đồng đội ngu như heo trong truyền thuyết hay sao?"

Hắn chỉ là thuận miệng vừa nói. Nhưng trên thực tế, hắn loại suy đoán này thật ra đã gần sát với sự thật.

Yuna cầm theo thanh liêm đao kia, lộ ra nụ cười quỷ dị trên mặt mà nhìn về phía Hồ Quang Hách: "Sợ hãi sao?"

Chẳng phải ngươi đang nói nhảm hay sao! Đổi là ngươi tới thử một chút!

Toàn thân Hồ Quang Hách lập tức đổ mồ hôi lạnh, dùng giọng điệu run rẩy đáp trả: “Sợ... Sợ, đừng giết ta...”

“Vậy thì phải xem biểu hiện của ngươi có được hay không.”

Yuna dùng một bàn tay nhỏ thoải mái mà cầm theo thanh liêm đao to lớn nặng nề, mũi đao cũng đã kề lên mặt Hồ Quang Hách chỉ cách mắt hắn vài centimet, cảm giác chỉ cần tay nàng chỉ hơi trượt xuống một chút. Hoặc là lực lượng cánh tay mỏi một chút, cũng mang đến hậu quả cực kỳ máu me. Cảnh tượng khủng khiếp này làm cho Ngô Thanh Báo đang ẩn nấp ở trong bóng tối cũng đột nhiên cảm giác mắt mình hơi đau, không nhịn được đưa tay xoa mắt.

“Được rồi...”

Loại cảm giác áp bức rất lớn này, làm cho năng lực tự hỏi của Hồ Quang Hách vốn là không lanh lẹ, hiện giờ đã bãi công triệt để.

Yuna tiêu tốn không tới hai phút. Lập tức lên tiếng hỏi điểm bạc nhược yếu kém của đạo phòng tuyến này. Lúc này ngã tư đường cũng hỗn loạn lên, xem ra bọn họ đã phát hiện Hồ Quang Hách mất tích.

Chương 783: Tổ Huấn Luyện Đồng Đội Ngu Như Heo

Đồng thời nâng lên liêm đao, đứng người lên, cặp mắt của Yuna nhìn chằm chằm vào Hồ Quang Hách. Đột nhiên mà biến thành màu đỏ quỷ dị.

"A!"

Hồ Quang Hách kêu lên một tiếng giống như là thanh âm con mèo nhìn thấy nguy hiểm, toàn thân run rẩy kịch liệt. Bởi vì bóng đêm. Hắn chỉ nhìn thấy cặp mắt kia, còn có mái tóc dài tung bay kia.

"Nữ... Nữ Zombie... A! !"

Hắn cuối cùng đã không khắc chế được, vừa kêu thảm thiết vừa đứng lên, thò tay phải đi móc súng.

"Cmn, quả nhiên không thể tin tưởng chỉ số thông minh của ngươi! Vốn muốn đổ hết mọi chuyện cho Zombie, sau đó chúng ta lập tức thoải mái chạy trốn... Ngươi cmn tốt xấu chờ chúng ta đi xa rồi hãy kêu nha!"

Thái Hòa không đợi hắn gọi xong, lập tức chợt tiến lên, đá một cước tuyệt nọc tông đường làm cho hắn lập tức ngậm miệng lại, đồng thời cái vòi tinh thần bắn một cái, bắn hắn trực tiếp lên trên tường.

Một loạt động tác này rất mây trôi nước chảy, Hồ Quang Hách liên tục cố gắng rút súng hai lần, cũng đã bị bóp chết từ trong trứng nước.

Chuyện này cũng chứng minh loại hành động để khẩu súng cắm ở bên hông, mà vẫn còn cài lại khuy, thật sự không phải là một hành động gì sáng suốt. Nhìn qua thật sự rất bảnh tỏn, nhưng bất kể là gặp được Zombie hay vẫn là đối thủ thực lực mạnh mẽ, đối phương cũng sẽ không cho loại người này cơ hội rút súng.

Cũng không phải quyết đấu trong phim cao bồi...

Nhưng mà nói trở lại, mặc dù khinh bỉ phản ứng của Hồ Quang Hách, nhưng loại người chưa từng giao thủ qua với Zombie cao cấp lần nào, chỉ ở sau lưng gào to, dưới tình huống lúc tâm lý không hề chuẩn bị, đột nhiên phát hiện mình lại đối mặt một con Zombie cao cấp... Tâm trí bạc nhược yếu kém mà nói, xác thực rất khó khống chế được tâm lý của chính mình.

“Là ta suy đoán hơi chủ quan. Sai lầm, thật quá sai lầm rồi, Ngô Thanh Báo, hắn vừa mới nói địa điểm gì đó là ở nơi nào, mang bọn ta đi!” Thái Hòa thở dài, nói ra.

Sau một lúc đã có thể trông thấy ngọn đèn hươ loạn, phỏng chừng rất nhanh sẽ có người tìm đến nơi này rồi.

“Được rồi!”

Ngô Thanh Báo nhảy ra từ nơi ẩn nấp, sau đó khinh thường mà liếc mắt nhìn thi thể của Hồ Quang Hách.

Thái Hòa không nhịn được hỏi: “Ngươi có cần sung sướng đến như vậy hay sao?”

“Thật ra ta vốn chuẩn bị đưa hắn đoạn đường, không nghĩ tới chính hắn tìm đường chết. Thời điểm có cơ hội làm thịt một con heo tình báo, ta cũng không nương tay.” Ngô Thanh Báo cười ha hả, nói ra.

Thái Hòa lập tức bất đắc dĩ đỡ lấy trán, lắc đầu: “Ta đột nhiên cảm giác được một chút an ủi, xem ra bất kể ta làm như thế nào,

đều không có biện pháp thực hiện kế hoạch ta dự định. Hắn không tìm đường chết, cũng còn có một biến số chính là ngươi."

"Ngươi phải thừa nhận kế hoạch thất bại nha." Yuna nhếch miệng lên, đột nhiên khuyên nhủ.

"Đúng vậy, rõ ràng là kế hoạch của Thái Hòa không đủ nghiêm mật chứ sao." Ngô Thanh Vân cũng nói.

Lê Bống nhìn Thái Hòa một cái, hơi mờ mịt mà "Ừ" một tiếng, sau đó gật gật đầu.

"Ngươi rõ ràng cái gì cũng không hiểu, vì sao cũng muốn gật đầu gật đầu cái gì!"

Hồ Quang Hách chỗ cung cấp điểm bạc nhược yếu kém, thật ra chính là địa điểm đêm nay trên phòng tuyến trông coi ít nhân viên nhất.

Chuyện này quả là một bí mật lớn, nhưng cũng chỉ có thành viên trên phòng tuyến này mới biết được, Ngô Thanh Báo cũng chỉ là cung cấp tin tức này mà thôi, tình huống cụ thể lại hoàn toàn không biết gì cả.

Số người trong Quân doanh Đại Bàng quá ít, cho nên trên phòng tuyến không có khả năng khắp nơi đều an bài thật nhiều người canh gác, bọn họ lựa chọn biện pháp giải quyết, chính là mỗi ngày tiến hành điều động nhân viên một lần, từ một đoạn đường khác điều nhân thủ tới đây đầu ngã tư đường thường trực. Bởi như vậy, mỗi ngày đều có một đạo đoạn đường trông coi, so với tất cả những đoạn đường khác cũng ít hơn rất nhiều.

Có Ngô Thanh Báo dẫn đường, đoàn người rất nhanh cũng đã rời khỏi khu vực này.

Đồng thời Thái Hòa còn ra lệnh cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Ca Cao theo ở phía sau dẫn đường, đương nhiên dưới tình huống các

nàng lúc hành động đơn độc, tỷ lệ bị người phát hiện cũng sẽ nhỏ hơn so với team của Thái Hòa rất nhiều.

Lúc này một tên binh lính đã nhanh báo cáo tin tức Hồ Quang Hách mất tích cho Tăng Thanh Hà: "Ở bên kia phát hiện dấu vết bụi cỏ bị đè sập..."

"Dẫn đường!"

Tăng Thanh Hà đang vẻ mặt nhàm chán lập tức hai mắt tỏa sáng, xoay người vung tay lên với Trà Mi trong xe: "Đi, xảy ra chuyện thú vị."

"Hồ... Hồ tiên sinh sẽ không chết a." Trà Mi đang nghe bỗng khẩn trương lên, không nghĩ tới phản ứng của Tăng Thanh Hà quái dị đến không ngờ...

Tăng Thanh Hà sững sờ một chút, hỏi ngược lại: "Vậy thì sao?"

"À? tổng tham mưu ngươi... Sẽ không phải cảm thấy như vậy càng thú vị hay sao?" Trà Mi há miệng run rẩy hỏi.

Tài xế trên ghế lái lặng yên ôm lấy đầu, gục ở trên tay lái: "Cho nên nói, thời điểm các ngươi trò chuyện loại đề tài này có thể tránh ta ra hay không!"

Chương 784: Cản Phía Sau

Đám người Thái Hòa rời khỏi con ngõ nhỏ kia không bao lâu sau, Tăng Thanh Hà cũng đã mang người tìm tới nơi này.

Vừa nhìn thấy Hồ Quang Hách té trên mặt đất, Trà Mi lập tức thét lên một tiếng, hoảng sợ mà che lại đôi mắt.

Mà Tăng Thanh Hà thì không không ngại chút nào mà đi đến trước mặt thi thể, thở dài: "Quả nhiên chết rồi."

"Tổng tham mưu, ngươi làm gì vậy, loại chuyện này giao cho thầy thuốc làm là được rồi..." Giọng nói Trà Mi run rẩy từ phía sau truyền đến.

Tăng Thanh Hà cũng không quay đầu lại nói: "Ta cũng không có mổ hắn..."

"Không nên hơi một tí là nói giải phẫu cái gì nha..." Nếu thi thể ở trước mặt nghe được cái từ "Giải phẫu" này, người sức tưởng tượng hơi phong phú một chút khó tránh khỏi sẽ bắt đầu tưởng tượng mông lung, Trà Mi chính là người như thế.

Không chỉ có sắc mặt nàng trở nên rất yếu ớt trong nháy mắt, những binh lính sau lưng cũng đều dời tầm mắt, sắt mặt hơi có vẻ mất tự nhiên.

"Hừ." Vẻ mặt Tăng Thanh Hà bình tĩnh, ngồi xổm xuống nhìn chằm chằm vào thi thể Hồ Quang Hách điều tra cẩn thận từng chút một, "Trong mi tâm có một lỗ máu, có thể khẳng định không phải tổn thương do viên đạn tạo ra. Ngón tay Zombie hay sao?"

Tăng Thanh Hà duỗi ra một ngón trỏ tới, nhắm ngay cái lỗ

máu kia khoa tay múa chân xuống.

Bọn lính vây xem lập tức lộ ra vẻ mặt lạnh lẽo, khá tốt cuối cùng nàng cũng không có thật đút ngón trỏ vào trong đi xác nhận.

“Tóm lại, hắn bị đâm nổ đầu. Từ thần sắc trên mặt hắn hoảng sợ cứng lại mà nói, ta càng muốn tin tưởng hắn là bị Zombie xử lý, bằng không cũng không bị dọa trở thành bộ dạng như vậy.” Tăng Thanh Hà nói xong, hơi trêu tức mà liếc mắt nhìn quần ướt đẫm của Hồ Quang Hách, “Phó tổ trưởng Tổ tình báo, trước sau dường như đều bị chết không đẹp mặt chút nào cả.”

“Được rồi, kế tiếp...” Tăng Thanh Hà từ trong túi quần lấy ra một đôi bao tay sợi tơ màu trắng, sau khi đeo vào lại lấy ra một cái đèn pin xinh xắn, “Chúng ta đi bắt người đánh lén thôi. Các ngươi, ba người một tổ, không cần phân tán, sau khi gặp phải tình huống lập tức nổ súng cảnh báo, những người khác lập tức chạy tới trợ giúp, nghe rõ chưa?”

“Hiểu rõ!”

Sau khi thấy bọn lính hành lễ rời đi, Tăng Thanh Hà bắt một phát được Trà Mi đang chuẩn bị chuồn êm, mặt không cảm xúc mà hỏi: “Ngươi tính toán đi đâu vậy? Vật kỷ niệm đương nhiên là mang theo tùy thân, ngươi có thường thức một chút được không.”

“Thường thức chính là, nhân loại không phải vật phẩm nha...” Trà Mi đáng thương nói.

Đáng tiếc bộ dạng biểu lộ này của nàng, lại có cách nào đả động Tăng Thanh Hà.

Lúc này Tăng Thanh Hà đã đi ra đầu hẻm, sau khi nhìn hết khắp bốn phía, đột nhiên đưa ánh mắt tới vành đai xanh ven đường.

Nàng đi qua, từ chỗ cạnh biên nhặt lên một cây cỏ gãy không

thu hút chút nào, cẩn thận mà liếc mắt nhìn: “80% khả năng, là đi từ bên này. Xác suất rất cao, cùng tới thôi.”

Nói xong, nàng cũng đã tiến vào trong bụi cây âm trầm u ám.

“Ê...” Trà Mi một mình đứng ở bên ngoài, khẩn trương lại sợ hãi mà nhìn qua phía trước. Sau hai giây nàng do dự, cuối cùng lấy ra từ trong túi quần một cái trứng uốn éo nho nhỏ, vặn vẹo xuống nhẹ nhàng.

Quả trứng uốn éo này lập tức phát ra ánh sáng trắng chói mắt, giống như đèn LED vậy. Trà Mi cầm lấy trứng uốn éo đang sáng lên, kiên trì theo sát phía sau chui vào.

“Chắc là ở phía trước.”

Trên một con phố nhỏ trống trải, team của Thái Hòa đang dọc theo vệ đường, chạy trốn thật nhanh về phía trước. Ngô Thanh Báo chạy trước tiên, vừa xác nhận lấy cảnh vật chung quanh, vừa quay đầu lại cười nói.

“Ừ, sau khi chờ chúng ta đi, ngươi lập tức trở về đi. Ta nghĩ dựa vào thủ đoạn lừa dối người khác của ngươi, chuyện lần này cũng có thể trôi qua thoải mái.” Thái Hòa nói ra.

“À đúng rồi.” Ngô Thanh Báo cười hắc hắc, lúc đợi hắn quay đầu đi, sắc mặt lại trầm xuống từng chút một, ánh mắt dường như hơi thương cảm...

“Đợi một chút, phía sau có người tới. Truy binh hay sao?”

Cước bộ của Thái Hòa đột nhiên chậm lại, nói ra. Thường cách một đoạn cự ly, hắn cũng sẽ sử dụng dò xét tinh thần một lần tiến hành quét toàn bộ phương vị, lúc này vừa vặn phát hiện người truy tung ở sau lưng.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn ngoài ý muốn chính là, lại chỉ

bắt được hai người một trước một sau.

Người đi sau kia rõ ràng tốc độ rất chậm, hơn nữa đang đảo quanh ở một chỗ, người đi phía trước thì phương hướng chính xác.

Loại tình huống quỷ dị này không khỏi làm cho Thái Hòa đoán rằng, trong lúc này nhất định có một người thực lực không sai.

Mặc dù người truy tung không có khả năng lấy hai địch năm, nhưng mà không cần bởi vì bọn họ, toàn bộ mọi người đều phải lưu lại.

Ẩn nấp đánh lén là một loại biện pháp, nhưng nếu như không thể một phát chết ngay, cũng sẽ khiến đoàn người Thái Hòa đều rơi vào trong vòng vây.

Chương 785: Tập Kích Bất Ngờ

Thật ra lúc này có rất nhiều loại phương án có thể sử dụng, nhưng cảm ứng được đối phương càng ngày càng gần, Thái Hòa gần như không kịp nghĩ nhiều, lập tức giao vật thí nghiệm cho Ngô Thanh Báo: "Đưa các nàng rời đi, ta dẫn dắt bọn họ rời đi, sau đó tới tụ hợp với các ngươi. Đừng có nhìn ta bằng loại ánh mắt này, ta lại không phải đi chịu chết. Yên tâm đi, một mình ta, muốn chạy trốn rất dễ dàng."

"Không cần... Không cần chúng ta hỗ trợ hay sao?" Lê Bống lo lắng mà hỏi thăm.

"Chúng ta sẽ chờ ngươi." Yuna nắm lấy cánh tay Lê Bống, gật gật đầu, nói ra.

Đưa mắt nhìn bóng dáng đám người Lê Bống biến mất ở sau góc đường, Thái Hòa lập tức phát ra cảnh báo với Ca Cao.

Dung mạo của ba người Lê Bống, rất nhiều thành viên quân doanh đều biết, để cho bất cứ người nào lưu trong các nàng ở lại hỗ trợ, đều có nguy hiểm bại lộ thân phận.

Hắn để lại quá nhiều đầu mối, bị người chú ý cẩn thận phân tích trước sau một lần, rất dễ dàng có thể cho ra một ít kết luận bất lợi với team của Thái Hòa.

Cho nên ý nghĩ mới vừa rồi của Thái Hòa rất đơn giản, rất trực tiếp, không thể để cho các nàng Lê Bống rơi vào trong nguy hiểm, dù là chỉ là có khả năng, cũng tuyệt đối không thể đơn giản để cho các nàng đi mạo hiểm.

Cho dù có, bọn họ đều có thể đủ trốn thoát, nhưng một khi lưu

lại nhược điểm cho người ta, có lẽ sẽ liên lụy đến rất nhiều người. Ít nhất hai người sống sót đã từng do hắn tự mình giới thiệu vào quân doanh này, đoán chừng cũng không có ngày nào sống tốt lành.

Trong khoảnh khắc đó, Thái Hòa chỉ cân nhắc đến nhiều như vậy, sau đó đưa ra quyết định này.

Nhưng Ca Cao hiện giờ đang ký sinh trên người Bảo Ngọc thì lại cũng bất đồng, Loli Zombie này mặt lạ hoắc.

Hành động cùng một chỗ với Loli Zombie, muốn ngăn chặn người truy tung, chắc là không có khó khăn gì.

“Ta lại muốn nhìn một chút là ai truy tung lợi hại như vậy...” Thái Hòa quay đầu lại nhìn một cái, sau đó ẩn vào trong bóng tối.

Không bao lâu, Tăng Thanh Hà lập tức chạy đến từ trong một con hẻm nhỏ.

Đối mặt đường phố trống rỗng, sắc mặt nàng lại có vẻ rất hưng phấn.

Nơi này đã là biên giới khu vực nội thành, hai bên trừ một ít cửa hàng mặt tiền cũ nát ra, nhiều nhất chính là đủ loại cửa hàng massage.

“Nước đọng...”

Tăng Thanh Hà dừng lại ở trên lối đi bộ. Đá hoa cương dùng để trải lối đi bộ, phảng phất đều vỡ tung, hơn phân nửa đều không trọn vẹn, trong đó có thật nhiều tấm đá bị giẫm lên rồi sau đó bật tung lên, tung tóe ra giọt nước phía dưới.

Nhưng mà loại dấu vết này, ở trong loại ban đêm tràn ngập sương khói như vậy, coi như là đánh đèn pin cũng rất khó bị người ta chú ý tới, nhưng mà sức quan sát tỉ mỉ của Tăng Thanh

Hà lại khủng khiếp như vậy.

Nàng ở chung quanh một viên gạch phát hiện một ít nước đọng: "Quả nhiên là chạy đến bên này rồi, hừ, hôm nay con đường này phòng vệ yếu kém nhất đúng không..."

Nói xong, nàng lập tức móc ra máy truyền tin.

Đột nhiên thời điểm khi nàng đang chuẩn bị quay số điện thoại, một tiếng rất nhỏ lại đột nhiên từ phía sau nàng truyền tới.

Tăng Thanh Hà lập tức quay đầu lại, nhìn về phía những cửa hàng đối diện đường phố.

Một gian đồ dùng điếm gia dụng, một cửa hàng massage. Thông qua khe cửa nhìn vào bên trong, ngoài trừ bóng tối đen thui ra, cái gì cũng không thấy rõ.

Nhưng mà trực giác lại nói cho nàng biết, trong đó có ánh mắt đang dòm ngó nàng.

Tầm mắt Tăng Thanh Hà ở trong cửa hàng đồ dùng nhà bếp và cửa hàng massage đảo qua đảo lại, cuối cùng tập trung ở trên cánh cửa đang khép hờ của cửa hàng massage.

Cánh cửa kia đang hơi lắc lư, cũng không biết là bởi vì vừa mới có người chạm qua, hay vẫn là bởi vì gió đêm.

"Cố ý dẫn ta đi ra hay sao?" Tăng Thanh Hà ở tại chỗ không nhúc nhích.

Nhưng sau vài giây đồng hồ, một đạo ánh sáng màu hồng đột nhiên hiện lên ở lầu hai, lại làm cho trong nháy mắt nàng kéo căng thần kinh.

"Quả nhiên là Zombie!"

Nàng giơ súng lên cửa, sau đó tại xông vào trong cửa hàng

massage, giữ bóp lấy cò súng.

Nhưng mà chuyện làm Tăng Thanh Hà không nghĩ tới chính là, trong nháy mắt khi tại nàng sắp nổ súng, trên cổ tay lại đột nhiên truyền đến một cổ cảm giác đau đớn, súng ngắn cũng rơi xuống mặt đất.

Nàng vừa đưa mắt nhìn sang mặt đất, cây súng cũng đã phảng phất mọc ra chân vậy di động mà đi về phía trước, biến mất tại ở bóng tối.

“Đây là...”

Tăng Thanh Hà đột nhiên cảm giác được một chút không ổn, nhưng nàng vừa quay đầu lại, cửa phòng lập tức đóng lại “Ầm” một tiếng.

Trong phòng, lập tức đen kịt một mảnh, chỉ còn lại có một cái đèn pin nhỏ trên tay Tăng Thanh Hà.

Nhưng mà ngay cả cái đèn pin này, sau đó cũng bị đánh rơi trên mặt đất, phát ra một tiếng vang nhỏ “Cạch”.

Không đợi Tăng Thanh Hà chạy ra cửa, một đạo ánh sáng màu hồng lại đột nhiên đến gần nàng, đồng thời trong đầu truyền đến một loại cảm giác mê muội, làm cho nàng lập tức mất đi năng lực phản kháng.

Chương 786: Cướp Đoạt Trí Nhớ

“Thành công rồi.”

Tránh ở sau một tấm rèm Thái Hòa lập tức lộ ra nụ cười thoả mãn.

Khi tinh thần lực tăng cường, cái vòi của hắn càng ngày càng linh hoạt, trước khi cô gái quân nhân này vào cửa vậy mà là muốn chỉ lên trời nổ súng, thông báo cho những người khác, nhưng mà ở trong giờ phút mấu chốt bị hắn cắt đứt thành công.

Hiện giờ chỉ cần đánh ngất xỉu nàng, lại thu phục người đang đến gần kia, hắn và Lê Huỳnh Bảo Ngọc có thể rời khỏi rồi.

Tăng Thanh Hà vừa chóng mặt lại choáng váng, nhưng vẫn lập tức móc ra súng từ bên hông, đưa tay dự định bắn chỉ thiên.

Mặc dù cái gì nàng cũng không nhìn thấy, nhưng mà chỉ dựa vào cảm giác, nàng cũng đã tập trung Lê Huỳnh Bảo Ngọc trên không trung.

Nhưng rất đáng tiếc là, nàng cho là mình một đấu một, thật ra nàng đang bị hai người vây đánh. Đây là một trận chiến đấu không công bằng.

Thông qua góc độ tầm mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn thấy phía sau, Thái Hòa lại từ từ nghĩ cách lấy đi súng của nàng, đồng thời tiến hành xoắn giết tinh thần lần nữa.

Hắn cảm thấy mơ hồ cô gái quân nhân này có khả năng còn rất lợi hại, cho nên lần xoắn giết này dùng tới toàn lực, không để

cho nàng bất luận cơ hội sử dụng thủ đoạn phản kháng gì.

Đồng thời, con dao của Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng đến phần gáy Tăng Thanh Hà, chợt một gõ một cái phía sau ót nàng, Tăng Thanh Hà chỉ kịp mắng một câu "Khốn kiếp", lập tức co quắp ngã xuống.

Thái Hòa chạy đến bên người nàng, lục lọi ở trên người nàng.

Đáng tiếc là trừ súng ra, trên người nàng chỉ còn lại dao găm. Dám một mình đơn thân độc mã mà đã chạy tới, nữ quân nhân này vóc người không sai chắc là rất có bản lĩnh. Nhưng ở trong loại hoàn cảnh này, cộng thêm phán đoán sai lầm với tình hình địch, nàng bị Thái Hòa giăng bẫy thành công.

Ở trong trạng thái nửa hôn mê, ngược lại Tăng Thanh Hà cảm nhận được một đôi tay đang sờ tới sờ lui ở trên người mình.

Trong miệng nàng kêu ra một tiếng "Hừ", dường như còn muốn giãy giụa.

"Vậy mà còn không có chóng mặt sao." Thái Hòa không chút do dự lại xoắn giết tinh thần một lần, đồng thời quay đầu lại trừng Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái, "Thành tích ngươi đánh lén lần này... Cho điểm kém!"

"Ê! Là ngươi nói ta đừng giết chết nàng. Chuyện này đối với một con Zombie mà nói khó đến cỡ nào ngươi biết không!" Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất không dễ chịu mà thầm nói.

Thái Hòa còn muốn nói gì, nhưng khi Tăng Thanh Hà ngất đi. Một ít hình ảnh lại thoáng hiện ở trước mặt Thái Hòa.

"Không xong, như vậy! Vậy có xem như là cướp đoạt trí nhớ hay không đây..."

Thật ra Thái Hòa không có hứng thú với trí nhớ vị nữ quân nhân này, nhưng loại tình huống này cũng không cách nào tránh

khỏi.

Tác dụng phụ của Xoắn Giết Tinh Thần ở nơi này, dù là Thái Hòa không chủ động đọc ký ức, cũng rất có thể xuất hiện loại tình huống này. Hơn nữa sẽ đọc được thứ gì cơ bản là không cách nào đoán trước.

Nhưng mà trong lúc hắn đang buồn bực, một giọng nói quen thuộc lại đột nhiên vang lên ở trong đầu hắn.

“Thái Hòa tiên sinh, ngươi mạnh khỏe. Ta là tổng tham mưu quân doanh Đại Bàng, Tăng Thanh Hà.”

“PHỐC! Ta vừa mới ảo giác hay sao... Là tổng tham mưu? Cmn, ngươi là một vị tổng tham mưu lại chạy đến nơi này để làm gì?”

Đầu tiên là Thái Hòa hết hồn. Sau đó lập tức nổi lên hứng thú.

Trong đầu vị tổng tham mưu này, nói không chừng sẽ có một ít trí nhớ rất thú vị.

Bởi vì không phải hắn cưỡng chế đọc đến, đối với Tăng Thanh Hà cũng sẽ không tạo thành tổn thương gì. Khuyết điểm chính là, trí nhớ hắn có thể đủ đọc được đều là một vài đoạn ngắn, cũng không quá đầy đủ.

...

“Hợp tác với Dị Năng Giả. Đối với chúng ta mà nói cũng là một lần biến hóa mới lạ a.”

Trong đoạn hình ảnh ngắn, Tăng Thanh Hà ngồi ở trong một căn phòng âm u, đối diện chính là một ông lão nhìn qua rất hòa ái.

Mà ông lão đầu bóng lưỡng này thoạt nhìn giống như cái bóng đèn, ngược lại thành đồ vật sáng ngời nhất trong gian phòng này.

Ông lão cười cười, nói ra: “Loại chuyện cướp đoạt quyền này, luôn phải làm từ từ từng bước một. Hiện giờ lực lượng trung kiên vẫn là đám quân nhân bọn hắn, tùy tiện giết cao tầng. Chỉ biết gây ra một ít vấn đề không tất yếu. Hơn nữa quan quân cao tầng cũng không phải ăn chay, bằng mấy người chúng ta rất khó được việc.”

Không biết có phải bởi vì đoạn trí nhớ này là bộ phận tương đối bí ẩn trong đầu Tăng Thanh Hà hay không, cho nên hình ảnh Thái Hòa nhìn thấy đều là đứt quãng.

Có hơi giống như đĩa CD bị trầy trụa, tốn thời gian trong chốc lát. Lúc hình ảnh lại xuất hiện cũng đã nhảy qua vài phút sau.

“È hèm...” Lúc này Tăng Thanh Hà đã đứng ở trước bàn sách, nói ra, “Một phần dị năng giả ngược lại có dã tâm, nhưng lại không có dũng khí chơi cứng với quân đội đâu...”

Hình ảnh lại mất hình trong chốc lát. Sau đó lại truyền tới giọng nói của nàng.

“Dị năng giả trong quân đội đối với chúng ta mà nói cũng là một cổ lực lượng. Bất kể như thế nào, ta không muốn bởi vì đoạt quyền đưa đến quân doanh đại thương nguyên khí. Tốt nhất có thể hoàn thành một lần lật ngửa bài tự nhiên mà thành. Đoạt quyền cũng còn chưa xong toàn vẹn. Chỉ là không thích những quân quan kia vẫn mãi nắm ở trong tay cầm quyền lực chủ yếu. Chờ bọn hắn tiến thêm một bước tăng mạnh hợp tác với quân đoàn không quân, sẽ rất bất lợi với chúng ta...”

“Ngươi tổ tình báo xem như là một tổ chức giữa quân đội và dị năng cùng nhau thành lập, cho nên do các ngươi ra mặt phân hoá, là không còn gì tốt hơn đấy...”

“... Loại thời điểm trước kia bọn họ còn tự do, làm ra một đội giám sát tới quản lý bọn hắn, loại hành vi này vốn là rất không được ưa chuộng. Dù xem như các ngươi không làm chuyện gì,

những người dưới kia cũng không có cảm tình gì với các ngươi.”

Chương 787: Người Theo Dõi Thứ Hai

"Đây là ngươi để cho ta trở thành người không được chào đón nhất quân doanh nha..." Lão nhân bất đắc dĩ mà lắc lắc đầu, sau đó lộ ra vẻ tươi cười, "Thanh Hà à, ngươi là một cô gái rất có dã tâm, điểm này ta rất thưởng thức. Nhưng chuyện ngoài dự tính của ta là, dường như ngươi thật... Nói như thế nào đây, ngươi chỉ là ưa thích quá trình này, không có ham muốn đối với bản thân nắm quyền lực trong tay."

"Quyền lực hay sao, loại vật này thời điểm khi không có được, hết sức thu hút người ta đấy. Nhưng một khi nắm ở trong tay, lập tức sẽ cảm thấy, à, cũng không gì hơn như vậy thôi. Đúng không?" Tăng Thanh Hà cười khẳng khặc nói.

Lão nhân sờ sờ cái đầu sáng bóng của chính mình, tò mò hỏi: "Vậy đến cùng ngươi muốn được cái gì đây?"

Tăng Thanh Hà mỉm cười, đưa tay đặt lên bản đồ trên bàn: "Mục tiêu của ta, không chỉ có mỗi Sài Thành nha..."

Vậy mục tiêu của ngươi còn muốn mở rộng đến nơi nào? Dải ngân hà mênh mông hay sao? Thái Hòa không nhịn được trợn trắng mắt một cái.

...

Hình ảnh kế tiếp, đột nhiên lại nhảy đến trong một căn phòng khác.

Trong lúc này tất cả đều là hình ảnh đủ loại Zombie, dường

như là ảnh chụp tội phạm giết người liên hoàn treo lên một chuỗi hình ảnh chiến lợi phẩm của chính mình vậy, liếc mắt nhìn thêm một chút cũng cảm thấy lạnh lẽo.

Biến vách tường thành bộ sưu tập ảnh kinh dị như vậy, cách đó không xa lại chính là giường của nàng, nơi này có hơi kinh hãi.

Tăng Thanh Hà đang hăng hái mà nhìn chằm chằm vào những tấm ảnh chụp này, dựa theo một trang giấy lần lượt phân biệt từng tấm ảnh: "Đây là Zombie bình thường, đây là Zombie biến dị, đây là Zombie Lên Cấp..."

"Zombie thật là một chủng tộc thú vị, cảm giác, cảm thấy trí lực của bọn nó khôi phục một chút, dường như là nhân loại siêu cấp đang từ từ xóa bỏ những nhược điểm ở trên người nhân loại. Hừ, một số người còn vọng tưởng diệt Zombie, bọn họ không diệt chúng ta đã tốt lắm rồi. Ở trong quá trình tiến hóa này, nhân loại chúng ta rõ ràng cho thấy là đối tượng bị loại bỏ, giống như khủng long T-Rex ngày xưa vậy."

Nói xong, nàng lại lật ra một vài tấm ảnh.

Vừa nhìn thấy những tấm ảnh này, Thái Hòa lập tức phấn chấn tinh thần.

Thông thường mà nói túi trên chứa những thứ "Tuyệt mật", khẳng định đều là những thứ tốt...

"Những nơi Quân đoàn không quân thăm dò qua trước mắt... Gạt người, nhiều nhất nói cho chúng ta biết một chút ít tin tức nha." Tăng Thanh Hà khinh thường mà cười lạnh một tiếng.

Vậy mà là tin tức quân đoàn không quân truyền đến... Ngô Thanh Báo nói qua, những tin tức này chỉ có cao tầng mới biết được, xem bộ dáng là thật.

"Nhà máy điện hạt nhân, chưa phát hiện người sống sót,

phỏng chừng sơ bộ đã rơi vào tay giặc.”

“nhà máy công nghiệp quân sự Sài Thành, chưa phát hiện người sống sót, trải qua thăm dò không trung lần nữa, xác nhận đã rơi vào tay giặc.”

“Vệ tinh VinaSat phóng ra căn cứ, chưa phát hiện người sống sót, phỏng đoán sơ bộ đã rơi vào tay giặc.”

Sau khi Thái Hòa mượn tầm mắt Tăng Thanh Hà xem xong, phát hiện những nơi quân đoàn không quân thăm dò, cơ bản đều là một vài hệ thống quan trọng hoặc là nhà xưởng trên mặt đất.

Nhưng thật đáng tiếc là, những nơi giống như vậy đại đa số đều rơi vào tay giặc, có một số nơi còn bị hư hao nghiêm trọng, dựa vào điều kiện hiện giờ cơ bản không thể phục hồi như lúc trước.

Ví dụ như một nhà máy hóa chất, cũng trong lúc tai nạn bộc phát xảy ra nổ mạnh...

Trừ hai đoạn trí nhớ này ra, còn có thật nhiều trí nhớ, linh tinh nhưng tuyệt đại đa số đều là về quân doanh Đại Bàng, Thái Hòa cũng không phải rất cảm thấy hứng thú.

Trong đó cũng có một vài tin tức tương đối quan trọng, ví dụ như tình huống tỉnh thị xung quanh Sài Thành.

Căn cứ tin tức quân đoàn không quân cung cấp, trong phạm vi thăm dò trước mắt của bọn hắn, tồn tại quân doanh cỡ lớn, chỉ có một mình quân doanh Đại Bàng.

Ngẫm lại cũng đúng, nếu như không phải dựa vào hoàn cảnh địa lý đặc thù của thành phố Biên Hòa, Đại Bàng cũng không thể có thể tạo dựng lên, chớ đừng nói chi là phát triển lớn mạnh từng bước một.

Nhưng mà phạm vi thăm dò của quân đoàn không quân cũng không xem như rất lớn, tin tức này chỉ có thể tạm thời cho rằng một loại tham khảo mà thôi.

“Cảm ơn bạn hiền.” Thái Hòa vỗ vỗ lên khuôn mặt Tăng Thanh Hà, cười nói.

Đợi thời điểm khi Thái Hòa đi khỏi cửa hàng massage, hắn đã yên lòng.

Nếu quân doanh Đại Bàng sẽ không xuất hiện động tác lớn gì, vậy thì ít nhất Ngô Thanh Báo và Cường Đô La ở nơi này vẫn còn an toàn.

Cô gái này hứng thú với kinh doanh quân doanh, nhưng không có gì truy cầu đối với bản thân quyền lực, coi như một người khác thường hiếm thấy.

Từ trong đầu nàng, đoạn trí nhớ mà Thái Hòa đọc được đầu tiên lại là đoạn trí nhớ có liên quan đến mình, loại cảm giác này thật là rất vi diệu.

“Thu được rất nhiều tình báo, nhưng chính là cảm giác trong đầu thật nhiều lượng tin tức, cần phải có thời gian tiêu hóa.”

Thái Hòa vừa xoa mi tâm, vừa căn cứ dò xét tinh thần, đi về phía người truy tung thứ hai. Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng bị hắn để ở tại chỗ, phụ trách trước khi hắn trở về đến, nhìn thấy Tăng Thanh Hà đã ngất đi.

Người truy tung thứ hai làm cho hắn cảm giác rất kỳ quái, bởi vì đối phương luôn đảo quanh ở cùng một chỗ, hoặc là sau khi đi một đoạn đường, lại không giải thích được mà trở lại điểm ban đầu.

Nhưng tổng kết mà nói, người này đang từ từ đến gần hắn.

“Không loại bỏ khả năng cũng là một dị năng giả, đánh ngất nàng rồi nói sau.”

Thái Hòa nghĩ, lập tức tăng nhanh tốc độ, nhanh chóng đến gần nàng.

“Ô, tổng tham mưu...”

Cầm lấy trứng uốn éo sáng lên Trà Mi đang khẩn trương mà đi phía trước chậm rãi, mặc dù trứng uốn éo trong tay nàng có thể thấy nơi rất xa, nhưng nhìn bóng dáng dãy nhà khắp bốn phía, cùng với những cây cối lắc lư, Trà Mi liền không nhịn được đang phát run.

Thời điểm khi Thái Hòa đến gần bên cạnh nàng, cô nàng này cảm giác đầu chóng mặt một cái, gần như là phản xạ có điều kiện mà nhắm mắt lại, ném ra một quả cầu nhỏ trong tay.

Quả cầu nhỏ này còn chưa rơi xuống đất, đã bị Thái Hòa dùng cái vòi ngăn cản lại, sau đó chụp vào trong tay.

“Quả nhiên, té xuống sẽ kích hoạt máy báo động hay sao... Còn nữa, thì ra là ngươi nha...”

Thái Hòa hơi hăng hái mà nhìn về phía Trà Mi.

Chương 788: Thả Nàng Rời Đi

“Ô... Đừng tới đây...”

Trà Mi nhìn cũng chưa từng nhìn Thái Hòa, sau khi ném ra cái máy báo động kia lập tức hoảng hồn hoảng vía chạy ra, đồng thời trong miệng thét lên liên tục “A a a”.

Thái Hòa không nói gì mà nhìn về phía người thiếu nữ này hoảng hốt chạy bừa mà chạy tới trong vành đai xanh, bước đi còn xiêu xiêu vẹo vẹo...

“Loại tình huống bình thường như vậy là trẹo chân nha.” Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ.

Lúc này Trà Mi vừa mới xông vào vành đai xanh, sau đó mũi chân bị cỏ khô chết héo cuốn lấy...

“A!”

Trà Mi kêu kinh hãi một tiếng, trực tiếp ngã vào trong bụi cỏ.

“Được rồi ta đánh giá cao ngươi.”

Thái Hòa không khách khí nhét cái máy báo động kia vào trong túi quần, lại đi qua nhặt lên cái trứng uốn éo sáng lên kia.

Hắn nhìn cẩn thận chăm chú trong chốc lát, sau đó thử uốn éo nhẹ nhàng. Ngọn đèn lập tức trở nên ảm đạm một chút, cuối cùng “Két” một tiếng biến mất.

“Như vầy rất thuận tiện nha, còn có thể điều tiết độ sáng.” Thái Hòa nắm quả trứng uốn éo, đi về phía Trà Mi đang giãy giụa ở trong bụi cỏ.

Hắn đã đội kính nhìn đêm ánh sáng đỏ ở trên đầu, chỉ là từ trong thấu kính nhìn ra hoàn cảnh ngoài hơi quỷ dị.

Bốn phía đen kịt một mảnh, Trà Mi chỉ nhìn thấy một bóng người màu đen chậm rãi đi tới phía chính mình, lập tức sợ tới mức kêu lên "A a a a", bản năng hai chân đạp lung tung.

Nhưng thời điểm khi nàng sắp đạp trúng bóng đen, mắt cá chân lại bị lực lượng vô hình gì bắt lại.

Hai cái đùi treo trên không trung thật cao, mà hai tay Trà Mi nắm giật bụi cỏ ở dưới đất kéo xuống, hoảng sợ trừng to mắt: "Hu hu, ngươi muốn làm gì..."

"Heizz, đừng kêu giống như ta muốn làm cái gì với ngươi được chứ. Chỉ là treo ngược lên hai chân ngươi, miễn cho ngươi ảnh hưởng hành động của ta mà thôi. Thật sự là ngạc nhiên..."

Thái Hòa ngồi xổm người xuống, sau đó thò tay vuốt túi áo Trà Mi.

"A!" Trà Mi mà hét lên một tiếng ngắn ngủi, thân thể run lẩy bẩy.

Nhưng mà cũng may, bóng người đen kịt này không có xé ra quần nàng áo, chỉ là bắt đầu móc tất cả mọi thứ ở trong túi nàng.

Trừ nhiều quả trứng uốn éo sáng lên ra. Máy báo động giống loại này cũng có mười mấy cái, thể tích nhỏ rất thuận tiện mang theo. Trừ nó ra còn có một chút đồ chơi nhỏ, nhưng mà dùng để làm gì tạm thời còn không biết rõ.

Thái Hòa vừa nhét tất cả vào trong túi quần, vừa vui sướng mà thò tay vỗ vỗ chân Trà Mi bị treo ngược lên: "Quả thật ngươi chính là Đôrêmon hình người nha..." Sau khi ngẫm lại, trong lòng Thái Hòa lại âm thầm bổ sung một câu, "Bản bị lỗi."

Nhưng tuổi nàng còn nhỏ, chỉ cần có thể vẫn mãi ở trong khu tụ tập nhân loại như khu cách ly này, đạt được càng nhiều tài nguyên, đương nhiên sẽ tiến bộ nhanh chóng. Chiến tranh và khảo nghiệm sinh tử chính là nơi tạo ra linh cảm tốt nhất...

Trà Mi đã bị dọa khóc. Thái Hòa vốn muốn nói đôi câu vài lời với nàng, nhưng nhìn bộ dáng nàng sợ hãi như thế, đành phải thở dài, xoay người rời đi.

Thời điểm khi quẹo cua, Thái Hòa thở ra một hơi thật sâu. Cắm tay hắn trong túi áo. Đồng thời, Trà Mi cũng cảm giác được lực lượng treo hai chân chính mình đột nhiên biến mất.

"Ô..." Trà Mi tranh thủ thời gian giãy dụa lấy đứng lên, khẩn trương mà vuốt chân một chút, sau đó nhìn đi qua phía phương hướng Thái Hòa rời khỏi.

Chẳng biết tại sao, nàng đột nhiên nghĩ đến một tiếng thở dài này, còn có bóng lưng kia.

"Cảm giác là lạ..."

Trà Mi cau mày ngẫm lại, đột nhiên nghĩ đến một chuyện rất quan trọng: "A! tổng tham mưu! A! Trứng đèn của ta! Hu hu hu. Đều bị người kỳ quái kia cướp sạch rồi, trời tối như vậy ta làm sao có thể tìm được đường đây hu hu..."

Vốn cho là sẽ xảy ra một cuộc chiến đấu, không nghĩ tới người truy đuổi theo sau lại chính là cô gái bé bỏng Trà Mi kia, Thái Hòa gần như không có lãng phí thời gian gì. Lập tức nhanh chóng trở lại cửa hàng massage.

Lúc này Tăng Thanh Hà còn chưa kịp tỉnh lại, Thái Hòa nhìn chằm chằm vào nàng một lúc lâu, lập tức vẫy tay hướng về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Từ liên lạc tinh thần mà nói, ngay từ đầu tốc độ di động của

đám người Lê Bống rất nhanh. Nhưng hiện giờ đã dừng lại, phỏng chừng đã xuyên qua phòng tuyến. Hiện giờ hơn phân nửa là dừng lại ở nơi nào đó chờ bọn hắn.

“Chúng ta cũng chạy nhanh đi.”

Thái Hòa và Lê Huỳnh Bảo Ngọc một trước một sau, chạy như điên dọc theo bên đường.

Lúc này, khắp ngõ ngách ở cạnh biên trong nội thành, ba người Lê Bống đang dựa ở bên tường, mà Ngô Thanh Báo thì ngồi dưới đất, chờ đợi Thái Hòa đến đây tụ hợp.

Ba người các nàng không hẹn mà giữ vững một khoảng cách nhất định với Ngô Thanh Báo, làm cho Ngô Thanh Báo cô đơn lạc lõng mà ngồi ở phía trước.

Nhưng mà ngược lại hắn không có lộ ra biểu lộ đau buồn gì cả, ngược lại ánh mắt phức tạp mà nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Vân trong chốc lát, lại chuyển hướng ánh mắt nghi ngờ về phía Yuna.

Chương 789: Biến Thái Kinh Tởm

Đột nhiên một tay hắn đặt ở sau lưng bỗng run lên, xuất hiện ra một thanh đao chiến thuật.

Sau khi vạch nhanh chóng lên cánh tay một đường, Ngô Thanh Báo chợt nhảy dựng lên, sau đó đặt đang cánh tay đang nhỏ máu vào trước mặt Yuna: “Nhìn!”

“...”

Yuna mặt không cảm xúc mà chằm chằm vào Ngô Thanh Báo, sau đó lộ ra vẻ chán ghét mà quay mặt đi: “Ngươi quên uống thuốc hay sao?”

“Ngươi... Ngươi không có hứng thú?” Ngô Thanh Báo sửng sốt, hắn lại đưa mắt nhìn sang Lê Bống, nhưng Lê Bống cũng đã quay đầu đi về phía góc tường.

Không đợi hắn chuyển hướng Ngô Thanh Vân, một cái chân dài lập tức “Haizz” bay lên phía, đạp một cước vào ngang hông hắn: “Ngươi có bệnh hay sao! Làm gì lại biến thân thành yêu râu xanh đi dụ dỗ Loli vậy hà? Thật kinh tởm quá đi mà! Coi chừng Thái Hòa trở về lột da của ngươi ra!”

“Ta... Ta không phải...” Ngô Thanh Báo bị đạp ngã xuống đất, sau khi tái nhợt vô lực mà giải thích hai câu, lập tức bất đắc dĩ bỏ qua chuyện này.

“Chắc là ta nghe sai hay sao? Thật không thể móc quả thận ra thăm dò phản ứng của các nàng nha. Huống chi các nàng Thanh

Vân trừ... Mạnh mẽ đến khủng khiếp ra, xác thực không giống Zombie nha. Ngược lại đần hơn một chút so với trước kia, nhưng chuyện này cũng có thể là bởi vì ngay từ đầu bị kinh hãi quá nhiều, đưa đến tính cách xuất hiện biến hóa? Ta không phải cũng hoàn toàn không giống với lúc trước hay sao... Huống chi..."

Ngô Thanh Báo ngu ngơ một lúc lâu, sau đó chậm rãi đứng lên từ trên mặt đất, vừa xé vải tiến hành băng bó, vừa nghĩ đến: "Bất kể là phải hay không, em là em gái của anh. Nếu em đã thành bộ dạng này, anh không có cách nào xem nàng là Zombie, nàng cũng không thể nào là Zombie."

Nghĩ tới đây, trước mắt Ngô Thanh Báo lập tức hiện ra bộ dáng cô bé kia: "Nếu như nàng biến thành Zombie, ta sẽ như thế nào đây... Sẽ để cho nàng ăn thịt ta hay sao?"

Lúc trước lúc nghe được tiếng la của Hồ Quang Hách, trong lúc nhất thời hắn còn không kịp phản ứng. Lúc này thừa dịp Thái Hòa không ở đây, lập tức muốn nhân cơ hội thăm dò một trận.

Thật không nghĩ đến thậm chí liên tục ăn ba anh mắt ghét bỏ khinh khỉnh cửa ba người, còn bị xem như là một tên biến thái...

Nhưng mà hắn nghĩ rất nhiều lý do để giải thích loại tình huống này, lại cứ mãi mà không nghĩ tới lý do chân chính...

"Hắn... Hắn thối quá a, người này thật có liên hệ máu mủ với... với chị đại nhà ta hay sao?" Lê Bống quay mặt vào góc tường, một tay cắm vào trên tường, giật giật miệng thầm nghĩ.

Yuna đồng tình liếc nhìn nàng một cái, sau đó lặng yên mà vươn tay ra, vỗ vỗ phía sau lưng nàng: "Ta hiểu... Đây là chúng ta bị hương vị máu của Hòa Ca làm cho khẩu vị càng ngày càn kén ăn rồi."

"Hít hà!"

Chưa kịp trôi qua hai phút, Thái Hòa lập tức từ sau tường rào lấp kín trực tiếp lật qua, nhẹ nhàng linh hoạt mà rơi trên mặt đất: "Thu phục."

Sau khi hắn nói xong, lập tức phát giác được bầu không khí hơi quỷ dị, lập tức đưa ánh mắt tới phía Ngô Thanh Báo.

Nhưng mà Ngô Thanh Báo đã cười nghênh tiếp, thò tay đặt lên bả vai hắn: "Ta phỏng chừng hiện giờ trong phòng tuyến đã cãi nhau mà trở mặt rồi nha."

"Ặc? Ừ..." trái tim Thái Hòa đang bị bóp chặt cũng thoáng chốc được hạ nhiệt xuống, mặc dù không biết đến cùng Ngô Thanh Báo có đoán được cái gì hay không, nhưng hắn xem như lời gì cũng chưa nói, đã nói lên chuyện này có thể cứ như vậy đi cho qua.

Hiếm khi giao lưu với một người bạn, hơn nữa hai người cũng coi như sinh tử chi giao, Thái Hòa ngoài miệng không nói, nhưng trong lòng vẫn rất là quý trọng.

"Vậy ngươi có thể thuận lợi trở về hay sao?" Thái Hòa hỏi.

Ngô Thanh Báo lộ ra một chút đắc ý: "Chuyện này các ngươi không cần lo lắng, muốn thông qua loại này phòng tuyến với ta mà nói cơ bản chính là nhỏ thẻ tư a!" "Cho nên nói không cần khoe khoang ngươi này phương ngôn kiểu Anh ngữ..." Thái Hòa trầm mặc một giây đồng hồ, nói ra.

Yuna thì lạnh như băng nói: "Không có người nào lo lắng ngươi."

"Trở về thiêu hủy sạch sẽ toàn bộ búp bê bơm hơi trong nhà đi nha, thật là mất mặt." Ngô Thanh Vân nói ra.

Lê Bống thì quay đầu, sau khi liếc mắt nhìn cánh tay Ngô Thanh Báo, lại lặng yên quay đầu đi.

“Thật ra các ngươi nha...” Ngô Thanh Báo dường như không đếm xỉa biểu hiện của bọn họ, xoa xoa tóc, nói ra, “Sài thành sẽ bị khuấy đến rối loạn, các ngươi cũng trông thấy khu Zombie thành phố Biên Hòa rồi. Sớm muộn gì thành phố X cũng sẽ biến thành như vậy, ta chỉ muốn sớm mang các ngươi trải nghiệm một chút. Đây chẳng qua là một ít khu vực trong thành phố Thủ Đức, mà bất luận số lượng nhân khẩu hay vẫn là diện tích Sài thành vẫn vượt qua thành phố Biên Hòa mấy chục con phố, đây vẫn chỉ là công tác số liệu thống kê nhân khẩu trên giấy tờ. Cho nên...”

Ngô Thanh Báo hít sâu một hơi, đột nhiên biểu lộ trở nên nặng nề hơn: “Bảo vệ chăm sóc tốt cho Thanh Vân nha... Ngươi mạnh hơn ta, từ trên đủ loại ý nghĩa mà nói.”

Chương 790: Nghiên Cứu Thí Nghiệm Thể

"Ta..."

"A ha ha ha ha, đúng rồi," Ngô Thanh Báo chỉ một chiếc một chiếc xe nhỏ đang đậu ở phía trước, nói ra, "Ta phát hiện chiếc xe này thời điểm từ phòng tuyến đi ra, các ngươi có thể chạy chiếc xe này đi, vật thí nghiệm cũng đã để sẵn trên xe cho ngươi. Còn nữa, nói thêm một câu, có chuyện gì cần giúp đỡ, cứ việc tới nhà ga Sài Thành tìm ta, ngày mai ta sẽ trở về tiền tuyến."

Đợi lúc Thái Hòa đi trước mặt đến cửa chiếc xe F1 này, quả nhiên trông thấy túi chứa xác đựng vật thí nghiệm đang đặt ở trong xe.

Nhưng mà khi hắn đi đến trước cửa xe, sắc mặt thoáng chốc lập tức âm trầm xuống.

"Chiếc xe này này cơ bản là xe hai chỗ ngồi, ngươi không nhìn thấy được chúng ta có bốn người hay sao!" Thái Hòa quay đầu lại trợn mắt nhìn, lại phát hiện vị trí Ngô Thanh Báo vừa mới đứng đã không có một bóng người.

"Hừ, chạy trốn còn rất nhanh. Cứ như vậy đi, có một chiếc xe cũng đã tốt hơn so với không có rồi, vẫn phải cám ơn ngươi."

Thái Hòa phất phất tay phía phương hướng Ngô Thanh Báo rời đi, sau đó quay đầu nhìn về phía chiếc xe F1: "Ê, Yuna em đã tuổi nào rồi còn lấy không được bằng lái hay sao, vì sao em lại chiếm trước vị trí lái đây!"

Trước kia Yuna đã muốn lái xe, nhưng Thái Hòa cân nhắc đến đặc tính Zombie của nàng, không có đồng ý. Nhưng bây giờ trí lực của nàng cũng coi đủ cao so với lúc trước...

“Được rồi, xem như em thắng. Nhưng mà chị đại...”

Ghế phụ lái còn lại cũng bị học tỷ cho chiếm, nàng ôm lấy Lê Bống, hai người vừa vặn chen vào trong.

Thấy Thái Hòa đi tới, chị đại thè lưỡi, hỏi: “Căn cứ thói quen của nhân loại, phụ nữ... phụ nữ...”

“Được ưu tiên...” Lê Bống do do dự dự mà bổ sung.

“Ta chỉ có một yêu cầu” Thái Hòa nhìn về phía thùng xe, nói ra, “Có thể lái chậm một chút được hay không?”

Quay đầu lại liếc mắt nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã từ nơi bí mật chạy đến, Thái Hòa nghĩ đến, dù sao cũng không phải một mình hắn hóng gió...

“C-K-Í-T..T...T ——!”

Ngay sau khi phát ra một thanh âm phanh lại dồn dập, một chiếc xe F1 rách tung toé dừng lại ở cầu vượt thành phố Biên Hòa đi thông hướng Sài Thành.

Mặt mày Thái Hòa tái nhợt vịn cửa xe đứng lên, vỗ vỗ thân thể đã bị thổi trúng cứng ngắc: “Được rồi, chờ Chi Pu ở nơi này đi.”

“Ê, nhân loại, thân thể ngươi rất yếu đúng không? Muốn ói hay sao?” Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn hơi hả hê mà hỏi thăm.

“Đừng biểu lộ hờn dỗi của ngươi, muốn cắn ta nhưng mà chỉ có thể giương mắt nhìn ta tới rõ ràng như vậy được không?”

Thái Hòa liếc nhìn nàng một cái, sau đó quay ngoắc nói: “Chớ đờ người ngồi một đống, tới hỗ trợ đi.”

“Chà!”

Sau túi đựng xác bị kéo ra, một bộ thi thể nam Zombie tuổi trẻ cũng hiện ra.

Thái Hòa nhìn chằm chằm lăm lăm vào bộ thi thể này trong chốc lát, quay đầu hỏi Lê Huỳnh Bảo Ngọc nói: “Đây là đối tượng giao phối... Của bà già Zombie hay sao?”

“Ồ? Ngươi biết người kia sao! Ta chưa từng gặp qua đối tượng giao phối của nàng, không biết.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc cười hì hì, nói ra.

“Mang theo ngươi có làm được cái gì...” Thái Hòa lắc đầu, rút ra đao chiến thuật.

Lúc đầu đề phòng ngăn cản lây nhiễm, chắc hẳn còn phải đeo lên bao tay và khẩu trang, hiện giờ nhưng hắn cũng coi như miễn dịch ở trên một trình độ nhất định, một bước này cũng trực tiếp lượt bỏ.

“Có phải là nhìn một cái là biết hay không.”

Thái Hòa đưa chiến thuật đao cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Dùng cái này, để móc ra hắn Ổ Virus... Hoặc là chất gel virus.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi kinh ngạc liếc mắt nhìn thanh đao nhỏ kia, hơi quấn quýt và do dự một chút, cuối cùng cũng nhận lấy.

Chuyện lúc đầu chỉ cần dùng ngón tay tốn một giây đồng hồ, nàng dùng Tiểu Đao cứ thế tốn hao gần một phút đồng hồ mới làm xong. Không có cách nào, không quen sử dụng công cụ cắt gọt...

Nhưng mà ngược lại Thái Hòa rất có kiên nhẫn, Lê Huỳnh Bảo Ngọc đã là Zombie hoang dại lâu năm, muốn thay đổi thói quen hành vi của nàng, đương nhiên phải hao phí càng nhiều thời gian.

Hiện giờ nàng đối với Ca Cao mà nói. Chắc chắn một máy hấp thu dinh dưỡng thật tốt, cũng không biết khi nào Ca Cao thì mới sẽ rời khỏi người nàng.

Đã muốn tạm thời sống chung một chỗ, vậy thì phải sống theo quy định của Thái Hòa. Hắn cũng không muốn chứng kiến một chuyện xấu sẽ xuất hiện ở trước mắt mình...

“Cho ngươi.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc móc ra Ổ Virus đưa cho Thái Hòa.

“Thì ra cũng là Cấp Thủ Lĩnh... Ồ, không đúng?” Thái Hòa vừa nhận lấy Ổ Virus này liếc mắt nhìn, cũng lập tức phát hiện không đúng.

Hắn vội vàng móc ra khối Ổ Virus mới vừa lấy được từ trong túi quần chính mình này, cũng chỉ là đồ vật hắn dùng đến tăng cường thể năng.

Theo thời gian trôi qua, hay hoặc là bởi vì hắn liên tục hấp thu, khối Ổ Virus này đã dần dần bắt đầu đánh mất sức sống, chỉ là miễn cưỡng còn có thể tiếp tục sử dụng nữa.

Loại vật này có hơi giống thông qua rèn luyện cường độ cao nhanh chóng giảm béo. Chỉ khi nào dừng lại, thịt béo lại nhanh chóng mà lớn lên trở về.

Chương 791: Thế Giới Trong Mắt Zombie

Thái Hòa hiện giờ cũng gặp phải loại tình huống giống như vậy, nếu như hắn dừng lại hấp thu virus, khắp nơi trên thân thể thậm chí sẽ xuất hiện cảm giác đau đớn mơ hồ. Đây cũng không phải là một loại dấu hiệu tốt.

Hai khối virus chất gel đặt cùng một chỗ so sánh với nhau, lập tức cũng có thể nhìn ra khác biệt.

Nhìn qua màu sắc bọn nó đều hơi ảm đạm. Đây là biểu hiện mất đi sức sống. Nhưng mà đối với thể tích mà nói, khối trong đầu vật thí nghiệm này rõ ràng muốn lớn hơn, nhưng tơ máu bên trong lại ít hơn nhiều lắm.

“Cảm giác giống như là vốn sinh ra đã kém cỏi vậy. Như vậy có thể phân bố đi ra virus, hẳn là rất ít mới đúng chứ.” Thái Hòa nắm lấy cái cằm, nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi tò mò mà liếc hắn một cái, cũng học động tác của hắn, đỡ lên cái cằm. Làm ra một bộ dáng đang trầm tư: “Ừ, mùi vị rất không thuần khiết chứ sao. Ta nhớ được tên kia nói, đối tượng giao phối của nàng yếu ớt hơn so với chúng ta.”

“Cấp Thủ Lĩnh kêu gọi Lên Cấp hay sao? Không đúng, nàng không phải nhìn zombie này tuổi trẻ khỏe mạnh...” Thái Hòa không nhịn được rùng mình một cái. Tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, ném ra khỏi đầu loại suy nghĩ đáng sợ này, “Đúng rồi, bọn họ đang làm thí nghiệm. Chính là cưỡng chế tiến hành tăng lên thực lực Zombie, hơn nữa thành công tăng lên một cấp bậc thành Zombie Lên Cấp.”

Thái Hòa lại liếc mắt nhìn Ổ Virus tàn thứ phẩm trên tay. Cắn răng nói: “Loại zombie chết yểu nha! cũng có thể gọi là Lên Cấp thành công hay sao? Chẳng trách được Ngô Thanh Báo nói bọn họ không đáng tin, quả nhiên lừa bố mày!”

“Nhân loại, ngươi xem cái này.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên thò ngón tay chỉ vào cánh tay của vật thí nghiệm.

Thái Hòa duỗi đầu nhìn sang, quả nhiên trên cánh tay phát hiện một cái lỗ kim màu tím xanh.

“Có mùi máu tươi không thuộc về hắn nha.” Lúc này Yuna cũng nhảy đến trên xe, đồng thời đưa tay vươn hướng sau đầu Thái Hòa, đẩy ra Lê Huỳnh Bảo Ngọc miệng đang mở rộng, dùng hàm răng nhe răng nhếch miệng ở sau lưng của Thái Hòa.

Thái Hòa cũng không ngẩng đầu lên nói: “Không có việc gì, nàng không cắn xuống được. máu Không thuộc về hắn là xảy ra chuyện gì?”

“Nói như thế nào đây, “ Yuna ngồi xổm bên cạnh thi thể, nói ra, “Thật giống như nhóm máu của nhân loại bất đồng vậy, mùi máu tươi của mỗi người đối với chúng ta mà nói cũng là không giống nhau. Tuyệt đại đa số nhân loại đều có hương vị máu tươi thơm hơn so với Zombie chúng ta ra rất nhiều, nhưng mà sau khi có chất gel, chúng ta lập tức sẽ trở nên càng ngày càng thơm hơn.” Yuna hơi quỷ dị mà ngẩng đầu nhìn Thái Hòa một cái, “Chuyện này Hòa Ca rất rõ ràng a.”

“Ừ...” Thái Hòa sờ sờ cái mũi, đáp.

Thời điểm lần đầu tiên Hắn phát hiện loại tình huống này, còn bị dọa kêu to một tiếng đây...

“Ta đã ở trên đường tiến hóa Zombie càng chạy càng xa, nhưng mà tư duy ta lại chưa bao giờ bị ảnh hưởng qua. Nói một

cách khác, thân thể có khả năng biến thành Zombie, nhưng tư duy lại là nhân loại thuần túy...” Thái Hòa gật gật đầu, hỏi tiếp, “Ngươi lạc đề, ý nghĩa chính là từng Zombie, cũng có hương vị hoàn toàn khác nhau?”

“Khác nhau rất nhỏ á..., ngoại trừ trường hợp cá biệt.” Yuna đột nhiên hít hít cái mũi, nói ra, “Phương thức chúng ta và nhân loại nhìn nhận với thế giới này là hoàn toàn khác nhau. Này đối với chúng ta mà nói càng giống như là một bãi săn bắn. Thông qua mùi, thị lực, thính giác, bày ra ở trong đầu chúng ta, là một thế giới tràn ngập đủ loại con mồi.”

Yuna nhắm mắt lại, dường như đang cảm thụ hình ảnh này, sau đó thỏa mãn mà mở to mắt: “Yuna Ngốc đã từng rất phản cảm phương thức chính mình nhìn nhận thế giới này. Nhưng mà sau khi chúng ta đạt thành nhận thức chung, học cùng lúc dùng hai loại phương thức để nhìn nhận thế giới này. Thời điểm ta không cần con mồi, ta có thể buông tha bọn họ. Nếu như con mồi chủ động tổn thương ta, ta lập tức bảo vệ mình, xử lý bọn họ.”

“Thì ra... Là như thế này...”

Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ gật gật đầu, hắn cũng không cách nào đi phán xét người nào. Nhưng mà ngẫm lại Lê Bống cũng như thế này, trong nội tâm Thái Hòa đột nhiên cũng rất không thoải mái.

Hắn còn muốn lại nhìn thấy Lê Bống lúc trước, ít nhất làm cho nàng giống Yuna, lại cảm thụ một lần...

“Khụ khụ, nói tiếp đi, đã trên người hắn có mùi máu tươi khác...”

Yuna cầm lấy đao chiến thuật, chậm rãi đẩy ra cái lỗ kim kia, sau đó đưa mũi đao tới chóp mũi ngửi: “Biện pháp của nhân loại các ngươi, chính là có thể hấp thụ hết máu người khác, là được...”

Nàng tìm kiếm ở trong trí nhớ bị đóng gói của chính mình trong trong chốc lát, mới nói tiếp, “Truyền máu? Thuận tiện nói, loại mùi máu tươi được tiêm vào trong cơ thể nói, so với mùi vị máu tươi của bản thân nó cũng không sai biệt lắm.”

“Nói cách khác lấy máu tươi của Zombie ngang cấp rót vào trong thân thể của hắn, để kích thích hắn phát triển?” Thái Hòa nhíu mày, này thật ra không khác nhau bao nhiêu so với phương pháp Zombie bình thường tiến hóa chứ sao. Trên thực tế còn không bằng thôn phệ chất gel đây. Phòng thí nghiệm quân doanh Đại Bàng, lại có thể biết xem loại vật này gọi là vật thí nghiệm hay sao... Chuyện này đã đến tình trạng phát rồ nhất định, hoàn toàn vẫn đang lừa gạt cao tầng nha!

Chương 792: Cùng Chi Pu Đi Tìm Căn Nguyên Virus

“A, còn có một mùi hương vị, rất gay mũi, có thể là nước thuốc.” Yuna lại dùng mũi đao đẩy ra một ít.

Hàm lượng virus trong cơ thể quá nhiều, huyết dịch có thể tiếp tục lưu động thật lâu sau, tốc độ hư thối dường như cũng sẽ chậm hơn rất nhiều.

Bộ thi thể trước mắt này mặc dù bị đặt ở phòng ướp lạnh, nhưng trải qua lâu như vậy, làn da hắn đã bắt đầu khôi phục co dãn, máu tươi cũng trở nên trạng thái đặc dính cứng lại một chút.

“Nước thuốc gì?”

Thái Hòa thoáng chốc lấy lại tinh thần. Có lẽ cái này mới là mấu chốt kích thích hắn phát triển trong thời gian ngắn nha!

Nhưng mà căn cứ tình báo hắn đọc được ở trong trí nhớ của tình báo viên đó, này vật thí nghiệm là có tính duy nhất, “Mặc dù thí nghiệm thành công, nhưng mà bởi vì tính nguy hiểm quá lớn, không thể không đánh chết. Không khai triển kế hoạch thí nghiệm lần thứ hai.”

“Nếu như không phải Chi Pu và bà già Zombie can thiệp, nói không chừng ta có thể lấy được dược tề rồi!” Thái Hòa thầm nghĩ.

“Sau khi dùng đủ loại máu tươi Zombie dung hợp, mùi hương loại nước thuốc này trở nên hơi kỳ quái.” Yuna vừa cẩn thận mà ngửi trong chốc lát, biểu lộ đột nhiên trở nên hơi cổ quái, “Rất... Rất thơm. mặc dù chỉ có một chút mùi hương vị, nhưng xác thực

rất thơm!”

“Nước thuốc Nguyên thủy phối hợp truyền máu, kết quả làm ra một con Zombie sản phẩm không trọn vẹn. Như vậy sau khi trải qua máu tươi của đủ loại Zombie dung hợp sinh ra tân dược phẩm gì đây? Nhìn biểu lộ của Yuna, có lẽ sẽ có hiệu quả nào đó kỳ đâu...”

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa móc ra từ trong ba lô cái chai và ống tiêm: “Tới giúp ta một chút.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc duỗi tay đè chặt trên cánh tay vật thí nghiệm, cũng không thấy nàng dùng bao nhiêu sức, máu tươi từ miệng vết thương lại liên tục mà ra chảy bên ngoài.

Thái Hòa tranh thủ thời gian dùng ống tiêm bắt đầu thu thập, Yuna thì cầm lấy cái chai đợi ở một bên hứng máu.

Ba người bận việc chừng mười phút đồng hồ, mãi cho đến cuối cùng chen chúc đi ra, Lê Huỳnh Bảo Ngọc mới buông tay ra, nói ra: “Không kém bao nhiêu đâu, cái chai của ngươi cũng tràn đầy.”

“Ừ, có nhiều như vậy chắc là đủ.” Thái Hòa thoả mãn gật đầu, lắc lắc cái chai.

Máu khô đặc dính trong bình có hơi giống sốt cà chua, nhưng mà màu sắc đậm hơn nhiều lắm.

“Chẳng lẽ trực tiếp cho chị Lê Bống nuốt những máu khô này hay sao?” Yuna hỏi.

Thái Hòa lắc đầu nói: “Làm sao có thể làm như vậy? Trước tiên thử nghiệm dược lực rồi nói sau. Đáng tiếc, xung quanh đây ngay cả một con Zombie còn sống cũng không nhìn thấy.”

“Lời này thật thất lễ...”

“Không cần không đếm xỉa chúng ta với vẻ mặt đương nhiên như vậy nha...”

Thái Hòa gượng cười hai tiếng: “Thật ngại quá, không có để ý đến các ngươi.”

Thật ra là Hắn không xem các nàng Lê Bống trở thành Zombie đơn thuần, Lê Huỳnh Bảo Ngọc coi như là hưởng ké với các nàng.

Nhưng mà lời này lại không cách nào nói ra miệng, tưởng tượng một chút một con dê đối nói với một con người: “Be be, thật ra trong mắt ta ngươi không phải người be be, ngươi với ta giống nhau là con dê be be...”

Vậy chẳng phải là đang thiếu đánh hay sao?

Sau khi thu thập xong máu zombie, Thái Hòa lại kiểm tra trên người cỗ thi thể này cẩn thận một lần.

Nguy hại khi đốt cháy giai đoạn vẫn là rất lớn, Ổ Virus sớm ngưng kết, lực lượng tăng vọt, nhưng sức mạnh thân thể lại không đồng bộ.

Móng tay của vật thí nghiệm này đều bong lên, thậm chí có thể trông thấy xương cốt trắng hếu mờ mờ.

Mặc dù rất có thể là lúc hắn giãy giụa mang đến tổn thương cho mình. Nhưng ngón tay Zombie cứng rắn như sắt, nếu xuất hiện loại tình huống này quả thật là không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như chỉ có một chỗ này thì cũng thôi, bả vai hắn cũng có hiện tượng bị lệch khớp, trên đùi cũng có bí nội thương trong dây chằng, rất nhiều nơi nhìn qua cũng hơi mất tự nhiên, có lẽ bắp thịt và dây chằng bị kéo tổn thương, có lẽ dứt khoát chính là gãy xương.

“Hắn dùng sức quá mạnh.” Yuna cũng quay đầu lại quan sát

một chút, tổng kết nói.

“Ừ. Chẳng trách được phòng thí nghiệm đem xử lý hắn nhanh như vậy, xem ra trừ không cách nào khống chế ra. Bản thân hắn cũng không chống được bao lâu.” Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ gật đầu.

Bởi như vậy, loại nước thuốc này lại càng không thể đơn giản mà dùng ở trên người Lê Bống.

Mặc dù sau khi trải qua trung hoà tinh lọc, chưa chắc sẽ tạo ra hậu quả nghiêm trọng như vậy, nhưng vẫn là phải cẩn thận cho thỏa đáng.

Ba giờ sau, Lê Bống đột nhiên nói ra: “Có người... Tới.”

Thái Hòa vừa quay đầu. Đã nhìn thấy Chi Pu đang mang theo hai bóng người đứng ở đằng kia.

Trên người nàng dính rất nhiều cây cỏ, tóc tất cả trên đều là sương sớm, cũng không biết là làm sao từ trong núi trốn ra. Nhưng mà dù sao cũng là lần thứ hai đi, tốn thời gian khẳng định so với lúc đi tới còn ít hơn nhiều lắm.

“Ngươi tới được rất nhanh nha.” Thái Hòa không muốn rời đi đầu gối Lê Bống, kéo thảm lên trên người, đứng lên cười nói. Hắn vốn tưởng rằng phải chờ tới buổi sáng.

“Ta chạy trốn rất nhanh.” Chi Pu nói ra, “Còn nữa, rất nhiều nhân loại tới trong núi. Nhưng mà bọn hắn không đuổi kịp ta.”

Chương 793: Ăn Sẽ Mang Thai Đấy

Yuna nhìn chằm chằm vào Chi Pu một lát, hừ lạnh một tiếng: "Sau khi đến nghe Hòa Ca nói qua, nhưng gặp lại ngươi vẫn là rất không dễ chịu."

"Lẫn nhau thôi, ngươi rõ ràng... Ngươi rõ ràng là đồng loại. Lại chung với một nhân loại, điểm này ta cũng rất không thích."

Đi theo bà già Zombie, công lực Chi Pu đấu võ mồm tăng trưởng, chẳng qua là loại phương thức nói chuyện nói một câu nghĩ một giây này. Hơi quái dị...

"Ta cần ngươi thích hay sao?" Yuna không yếu thế chút nào.

Chi Pu lập tức sửng sốt, do dự một hồi lâu cũng không nghĩ tới biện pháp trả lời: "Chuyện này..."

"Quả nhiên vẫn là sức chiến đấu không đủ 5 điểm nha. Nhưng mà ở một nơi sức chiến đấu ngược lại tăng trưởng quá nhanh chóng. Vượt qua Yuna..."

"Được rồi Yuna, đừng đùa nàng."

Thái Hòa ho khan một tiếng, đưa mắt nhìn sang hai bóng người Chi Pu mang đến, một người trong đó không cần phải nói, nhất định là thi thể bà lão Zombie, nhưng thi thể khác vậy mà chính là...

Thiếu nữ hầu gái!

Thời điểm lúc ấy dùng nàng đi đánh lén bà già Zombie, bà già

tát một cái lập tức tát đứt liên lạc tinh thần của Thái Hòa với nàng trong lúc đó, người thiếu nữ hầu gái này cũng sinh tử không rõ.

Sau này tới thời gian gấp rút, cân nhắc đến nàng chỉ là một bộ túi da của Ca Cao, Thái Hòa cũng dọn không ra tiếp tục để ý đến nàng, cho nên cũng không có đi trông nom.

Không nghĩ tới, nàng lại bị Chi Pu mang đi ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn thấy Chi Pu ngược lại lộ ra vẻ rất kích động, đáng tiếc có Ca Cao can thiệp, nàng đã không thể nói chuyện, cũng không thể di động, chỉ có thể đứng ở đằng kia hoa chân múa tay vui sướng mà khoa tay múa chân nhưng miệng lại không thể phát ra tiếng nói nào.

“Bảo Ngọc ngươi thật sự ở nơi này...” Chi Pu hơi lo lắng mà nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái, hỏi, “Ngươi làm gì nàng vậy?”

“Ngươi xem,” Thái Hòa lôi kéo Lê Huỳnh Bảo Ngọc đi phía trước, xoa xoa khuôn mặt nàng, “Vui vẻ, thân thể vô cùng tốt!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất không tình nguyện, lại thân bất do kỷ mà nặn đi ra một nụ cười gượng gạo.

“Không đúng, trên người nàng có khí tức sinh vật lạ.” Chi Pu cau mày nói ra.

Thái Hòa lập tức lộ ra kinh ngạc một chút: “Vậy mà ngươi cũng có thể biết? ! Không hổ là Cấp Thủ Lĩnh... Khụ khụ, ngươi nói không sai. Lê Huỳnh Bảo Ngọc bị sủng vật nhà ta bắt cóc, hơn nữa trong thời gian ngắn ta cũng vậy không có biện pháp trả cho ngươi.”

Nói xong, Thái Hòa giải thích đơn giản quan hệ cộng sinh giữa Ca Cao và Lê Huỳnh Bảo Ngọc một chút, hơn nữa cường điệu một chút nếu như mình bị thương, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức sẽ phải chịu liên lụy mà chết.

Đương nhiên, cuối cùng câu này thuần túy là vô nghĩa. Nhưng đối với Thái Hòa mà nói, có thể hù dọa được Chi Pu xem như thành công.

Chi Pu trừng mắt Thái Hòa nhìn một hồi lâu, dường như rất phẫn nộ, nhưng mà không thể tưởng được tìm từ phù hợp để diễn tả mình tâm tình, chỉ có thể tức giận mà run lên ngọn núi khổng lồ: "Ngươi đã không thể đưa nàng cho ta, tại sao ta còn phải nghe ngươi? Đừng tưởng rằng Zombie là dễ gạt gẫm!"

"Ngươi không nghe ta thì vĩnh viễn không trả ngươi. Ngươi một đấu năm, đánh thắng được chúng ta hay sao?" Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, nói ra.

"Chuyện này?"

Mặc dù cảm giác, cảm thấy có chỗ nào không đúng, nhưng cuối cùng Chi Pu vẫn bị lừa gạt rồi.

Nàng lộ ra vẻ mặt ủ rủ giậm chân một cái, đặt thiếu nữ hầu gái lên trên mặt đất.

Làm cho Thái Hòa ngoài ý muốn là, là đồ dự bị thân thể ký sinh của Ca Cao này lại vẫn còn sống.

Sau khi hộc ra một ngụm máu bầm, nàng lại không biết gì mà nửa ngồi chồm hổm trên mặt đất vẫn không nhúc nhích, mãi cho đến khi Chi Pu kéo nàng lên: "Nàng là ngươi lưu lại hay sao? Khi nào thì ngươi trả lại Bảo Ngọc cho ta, ta mới trả nàng lại cho ngươi."

Nàng lại dùng ánh mắt phức tạp nhìn về phía Lê Bống: "Hoặc là bắt nàng..."

"Dừng lại. Các ngươi thật đúng là một đôi a, đều không có một chút yêu cầu bình thường. Ngươi nên biết đó là bộ túi da không có có ý thức, không có gì cả nha?" Thái Hòa xoa xoa mi tâm, hỏi.

Chi Pu kêu rên một tiếng, một tay kéo lấy thiếu nữ hầu gái đến bên cạnh mình, kiên định mà trừng Thái Hòa một cái: “Ta sẽ không tin ngươi.”

“Tin hay không, tùy ngươi. Dù sao chúng ta có rất nhiều thời gian. Đúng rồi” Thái Hòa đột nhiên lấy ra từ trong bọc bình nước thuốc này, “Trị thương cho nàng một chút đi”

Đám người lại nghỉ ngơi và hồi phục mười phút, sau khi giúp Chi Pu tiến hành thuỷ táng thi thể bà già Zombie và đối tượng giao phối của nàng, lập tức xuất phát.

Xe F1 chở một đám Zombie và một nhân loại, chạy ở dưới cầu vượt khoảng cách, sau đó chợt quẹo cua, quẹo vào một lối rẽ.

Con đường này là đi thông Bình Dương, cũng chính là địa chỉ của bọn họ muốn đến.

Lúc ngồi trên xe, Thái Hòa kiểm tra ba lô hành lý tùy thân của chính mình một chút, tiện tay ném tất cả đồ đạc linh tinh vô dụng đến trong bụi cỏ ven đường, cuối cùng còn lại non nửa ba lô đồ đạc.

Một cái áo giáp nhẹ, một thanh đao quân dụng, một cái túi cấp cứu, một thanh dao đa năng Thụy Sĩ, đèn pin quân dụng, sáu cái đèn trứng uốn éo phát sáng, mười ba máy báo động, một cái máy truyền tin trực tiếp cho Ngô Thanh Báo, còn có một máy phát điện quay tay, dùng để sạc điện thoại, hắc ám Thánh kinh (bút ký của nghiên cứu viên gà mờ ở phòng thí nghiệm Đại Bàng).

Trừ những thứ đó ra, còn thừa lại nửa bình nước thuốc từ máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, một khối Ổ Virus không trọn vẹn mới vào tay, một khối Ổ Virus cũ sắp triệt để báo hỏng, một lọ máu kèo kẹo của vật thí nghiệm.

“Nhân loại thật là phiền toái.”

Chi Pu tiện tay cầm qua một cái túi nhỏ, đặt ở trong miệng cắn một ngụm, ghét bỏ mà hỏi thăm: “Nhân loại, đây là cái gì?”

Thái Hòa hơi buồn cười mà liếc nhìn nàng một cái, nói ra: “Thần khí thiết yếu, ba con sói.”

“Không hiểu, có thể ăn hay không?” Chi Pu hỏi.

“Ăn sẽ mang thai. Ê, đừng có xé ra, ta chỉ đang trêu chọc ngươi...”

Chương 794: Đến Dĩ An Bình Dương

Bình Dương là một thành thị công nghiệp nổi danh xung quanh Sài Thành, nhưng mà Thái Hòa không thường đi ra ngoài, Bình Dương cũng là lần đầu tiên đi tới.

“Sớm biết như vậy sẽ bộc phát loại tai nạn tận thế này, ta cũng phải cho mình nghỉ ngơi nhiều một chút, mang theo Lê Bống đi du lịch khắp nơi... Heizz.” Trong nội tâm Thái Hòa than thở nói.

Lúc xe F1 chạy vào trong nội thành, sắc trời đã bình minh, sương mù chung quanh một mảnh mờ mịt, trừ đường phố và phòng ốc cũng hơi có vẻ cũ kỹ ra, dường như nơi này không có gì khác nhau so với những thành phố khác.

Xe chạy đi một mạch, gặp phải không ít Zombies. Trừ bị vứt bỏ ra, phàm là Zombie nào tới gần đều bị Thái Hòa trực tiếp nổ đầu.

Lần chiến đấu điên cuồng với Zombies trong Thành phố Biên Hòa, xác thực làm cho độ chính xác và năng lực dẻo dai của Thái Hòa đều có tăng trưởng rất lớn, vậy cũng là nhân họa được phúc.

Nhất là số lượng tinh thần lực tiêu hao mỗi lần công kích, Thái Hòa đã có một phương thức khống chế tương đối thuần thục, có thể căn cứ tình huống khác nhau mà tiến hành điều tiết nhanh chóng.

“Bà già zombie nói qua, tòa thành thị công nghiệp này khu hoa viên ở bên kia...”

Chi Pu đưa tay chỉ một ngón tay về phía một phương hướng trong sương mù, nói ra.

Thái Hòa híp mắt nhìn trong chốc lát, trợn trắng mắt nhìn nàng một cái: “Ta nhìn tới được mới là lạ nha!”

“Này rõ ràng chính là vấn đề của ngươi nha... nhưng mà... Ta cũng chỉ là biết rõ một phương hướng đại khái.”

“Để ngươi ở đây có tác dụng gì đây?”

Lúc này Yuna đột nhiên kêu một tiếng: “Sắp hết dầu diesel rồi.”

Dầu diesel trong xe này vốn là không nhiều lắm, chạy xa như vậy, cũng sắp cạn rồi.

“Nơi này vừa mới vào thành thôi, đường rộng mở như vậy, không ra xe quá đáng tiếc, đi đường khó khăn. Heizz, xung quanh đây cũng không nhìn thấy tới một chiếc xe còn nguyên vẹn. Chỉ có thể tìm dầu diesel thôi?”

Dưới tình huống bình thường ven đường vào thành đều có vài trạm xăng dầu, tìm ra được không xem như quá phiền toái.

Sau khi được Thái Hòa trả lời, Yuna lập tức giảm xuống tốc độ xe một chút, chậm rãi tìm ra được cây xăng.

Quả nhiên xuyên qua trạm thu phí đổ nát không bao lâu, một trạm xăng dầu lập tức xuất hiện ở trước mắt.

“Hy vọng còn có dầu diesel nha.”

Giống như ở thành phố Biên Hòa, trạm xăng dầu sớm đã bị lục soát hút đi sạch sẽ. Nhưng loại không vực không có đông người sống sót như ở đây, chắc là còn thừa mới đúng.

Loại vật liệu thiết yếu như xăng dầu này, chỉ cần đậy kín được

tốt, vẫn có thể dự trữ được thời gian tương đối dài.

“Yuna và Lê Huỳnh Bảo Ngọc đi tìm xăng nha, ta đi dọn dẹp những Zombies này.”

Thái Hòa vừa nhảy xuống xe, vừa nói.

“Vì sao ta phải nghe ngươi!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc lầm bầm một câu, nhưng vẫn là đi theo Yuna xuyên qua từ trong những đám Zombie kia, chạy vào trong trạm xăng dầu.

“Sức lao động miễn phí vì sao không để kêu, nếu không nghĩ đến ngươi không biết đổ xăng. Ta đã để cho một mình ngươi đi.”

Thái Hòa cười cười, nói ra.

Nhưng mà thật ra là hắn cẩn thận để đạt được mục đích, nếu như phái Chi Pu và Yuna đi một mình, hắn sẽ lo lắng.

Nhưng nếu như phái Lê Bống hoặc Ngô Thanh Vân đi theo nữa, chiến lực bên hắn không còn. Khó bảo đảm Chi Pu sẽ không nảy ra tính toán nhỏ nhặt gì, lại càng rắc rối nơi.

Nếu để cho hắn đi theo đi... Chờ hắn trở về, nơi này không chừng biến thành bữa tiệc máu me giết chóc gì.

Thái Hòa dùng sức vỗ vỗ tay, thu hút lực chú ý của tất cả Zombie trong sương mù.

Nơi này nằm đấy một chiếc xe buýt bị vứt đi, còn có vài chiếc xe đẩy, trừ hai con Zombie mặc đồng phục nhân viên công tác trạm xăng dầu ra, những người còn lại dường như cũng là hành khách.

Số người không nhiều. Bộ dáng chỉ hơn mười người.

Nhưng mà những con Zombies này rõ ràng trình độ tiến hóa đều tương đối cao, trong đó thậm chí còn có một con Zombie biến

dị.

“Gràooo…!”

Sau khi kêu lên một tiếng, con nam Zombie biến dị mặc quần bãi biển này lập tức nhảy lên trước mặt xe F1, trực tiếp nhào đầu về tới phía Thái Hòa.

“Mỗi lần ta đều phải đi săn giết Zombies. Loại cuộc sống như vậy, đến khi nào mới kết thúc đây...”

Thái Hòa vừa than thở, vừa từ từ đi về phía mười con Zombies chạy vội mà đến chậm rãi nghênh đón, khống chế được cái vòi tinh thần bắn ra ngoài.

Nam Zombie biến dị xông lên phía trước nhất nhảy đến giữa không trung, trên mặt hắn dính đầy vết máu. Miệng mở ra thật to, trong hàm răng trắng dính đầy tơ máu và thịt nát... .

“Bùm!”

Hắn giống như là bị viên đạn vô hình bắn trúng. Bỗng nhiên trong mi tâm có thêm một cái lỗ thủng, thân thể thì theo lực quán tính rơi xuống ở dưới chân Thái Hòa.

Thái Hòa thoải mái mà bước qua thi thể hắn, hai tay đút túi quần đi một mạch, Zombies nhào tới trước mặt hắn đều ngã xuống đất một cách kỳ lạ, trên đầu mỗi một bộ thi thể đều có thêm một cái lỗ thủng lớn.

Chương 795: Thỏ Oán Niệm

“Ê,” Chi Pu đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lê Bống và Ngô Thanh Vân, hỏi, “Trước... Trước kia dường như hắn không làm được như vậy nha.”

Ngô Thanh Vân lộ làm ra một bộ biểu lộ tập mãi thành thói quen: “Không có việc gì, rất nhanh hắn cũng sẽ ý thức được.”

“Cảm giác trong lúc đó thật xấu hổ...” Sau khi đánh chết xong một con Zombie cuối cùng, Thái Hòa chậm rãi rút tay ra ngoài, gãi gãi sau ót.

“Nhìn... Nhìn kìa, ý thức được rồi.” Lê Bống nói ra.

Lúc này Thái Hòa cố gắng chạy tới gần máy bơm, hắn đột nhiên nhíu mày, quay đầu lại nhìn về phía chiếc xe buýt này.

“Cảm giác, cảm thấy bị đôi mắt nào đó nhìn chằm chằm vào...”

Trong nội tâm nghi hoặc Thái Hòa từ từ đi qua phía xe buýt, đồng thời cái vòi tinh thần thò ra đi.

Đột nhiên trong nháy mắt khi hắn bắt được một đoàn ánh sáng tinh thần, một cái bóng đen lại đột nhiên từ trên xe nhảy xuống, trực tiếp nhào về phía Thái Hòa.

Loại quái vật này tốc độ còn rất nhanh, mặc dù cái vòi tinh thần của Thái Hòa bắn trúng, nhưng lại không có thể ngăn cản hành động của đối phương.

Đương nhiên, chuyện này cũng có một phần nguyên nhân là do hắn tạm thời phản ứng, nhắm cũng không phải rất chính xác...

Nhưng cũng may phản ứng suy nghĩ của hắn cũng rất nhanh, bóng đen vừa đến trước mặt, đã bị tấm lưới vòi tinh thần của Thái Hòa chặn lại, giống như là nhào lên vô vách tường hình.

“Grừừừừ…!”

Chính là dừng lại ở trong nháy mắt này, Lê Bống đã nhảy lên thật cao, đạp một cước vào trên người bóng đen này.

Sau khi vang lên một thanh âm “Bùm”, bóng đen này đã bị đập nặng nề ở trên thân xe buýt.

“Đây là cái quái gì vậy...”

Trong lòng Thái Hòa hơi kinh hãi, không nghĩ tới cái vòi tinh thần của chính mình lại không có sinh ra hiệu quả gì, cứ như vậy bị đối phương ngăn cản.

Nhưng mà chờ sau khi hắn tập trung nhìn lại, biểu lộ lại trở nên hơi đặc sắc.

Vậy mà lại là một người mặc đồ búp bê con thỏ bông...

Cái vòi tinh thần trúng mục tiêu, là lỗ tai con thỏ...

“Zombie hay sao? Thời điểm lúc biến dị vừa vặn mặc đồ thỏ bông đang phát truyền đơn hay sao?” Thái Hòa cau mày liếc mắt nhìn con thỏ này.

Toàn thân dính máu, lông tơ vô cùng bẩn, con thỏ như vậy tuyệt đối có thể làm cho người ta thấy ác mộng.

Lúc này Ngô Thanh Vân đã xuất hiện ở bên người nó, móng tay sắc bén đang muốn xẹt qua cắt cổ nó.

“Đừng!” Con thỏ đột nhiên hét thảm lên một tiếng.

“Nói... Nói chuyện!” Lê Bống kinh ngạc mà trừng to mắt, sau

đó dùng một loại biểu lộ tam quan(*) bị tan vỡ, xin giúp đỡ mà nhìn về phía Thái Hòa, “Thỏ... Thỏ, biết nói chuyện!”

Cô bé Zombie đơn thuần cho đến bây giờ còn không có kịp phản ứng, đây không phải một con thỏ thật...

“Chị đại đợi một lát.”

Thái Hòa ngăn lại Ngô Thanh Vân, nhưng chuyện làm cho hắn không nghĩ tới là, trong nháy mắt khi Ngô Thanh Vân lấy vươn ra móng tay, con thỏ này chợt nhảy lên, lại từ tại chỗ trực tiếp nhảy lên nóc xe buýt, sau đó nhảy lên phía trước.

“Thỏ con đừng chạy! Bắt lấy nó, để cho nó hàng này dẫn đường cho chúng ta a!”

Khi Thái Hòa kêu to một tiếng, ba nữ Zombie lập tức chạy vội đi qua.

Thái Hòa cũng theo ở phía sau, tiến hành dò xét tinh thần.

Tốc độ con thỏ này nhảy lên cực nhanh, hơn nữa nhảy cực kỳ cao, rất rõ ràng là dị năng giả.

Mặc dù không biết vì sao đánh lén mình, nhưng lúc này Thái Hòa đang cần một người dẫn đường đây...

Có Zombie Cấp Thủ Lĩnh bao vây chặn đánh, còn có tinh thần dò xét của Thái Hòa tiến hành tập trung vị trí, con thỏ này nhảy mau tới đâu đi nữa cũng chỉ là múa rìu qua mắt thợ.

Thái Hòa quấy nhiễu tinh thần một cái, nó lập tức rơi xuống từ giữa không trung xuống đất, bị Ngô Thanh Vân dẫm một cước lên.

“Đừng giết ta! Làm ơn đừng giết...”

Con thỏ lại kêu to oa oa lên.

Thái Hòa đi qua ngồi xổm trước mặt con thỏ, lại bị một lượng mùi thối sặc đến không nhịn được che cái mũi: “Ngươi là ai?”

“Đừng giết ta, thả ta ra!” Con thỏ liên tục kêu lên.

“Để cho ngươi chạy nữa đi?” Thái Hòa kêu rên một tiếng, khua tay nói, “Trước hết mang về.”

Bị Ngô Thanh Vân cảnh giác kéo đi về, chỉ sợ cũng không tốt, bởi vì nàng chuyên chọn khu vực có bậc thang chạy vào...

Trên đường đi này con thỏ đều đang kêu thảm “A a a”, Zombies trên đường bị thu hút lại đây, trừ bị Thái Hòa xử lý ra, hơn phân nửa đều bị Lê Bống và Chi Pu giải quyết.

Phương thức công kích của Lê Bống là trong nhẹ nhàng mang theo lực lượng mạnh mẽ, hơn nữa phối hợp với tên nỏ cướp sạch đến từ chỗ Ngô Thanh Báo, mà ngay cả Zombies ở xa xa cũng có thể bị nàng chiếu cố đến.

Năng lực công kích từ xa khủng khiếp của nàng, làm cho con thỏ oán niệm toàn thân là máu kia mở rộng tầm mắt.

Mà Chi Pu cũng thuộc về loại hình động tác cực kỳ nhanh nhẹn, tốc độ bình thường của nàng nhìn qua không nhanh, nhưng một khi đi đến trước mặt Zombie, lập tức có thể bộc phát ra sức chiến đấu cực kỳ nhanh chóng và cực kỳ khủng khiếp.

Mà ngay cả Thái Hòa cũng phải âm thầm tặc lưỡi, chớ nói chi là oán niệm thỏ.

(*) Tam quan:

_Thế giới quan hay là vũ trụ quan. Đó là những quan điểm, suy nghĩ của con người về thế giới xung quanh và sự liên kết của con người và thế giới.

_Gía trị quan: Đó là sự nhìn nhận, đánh giá tổng thể về ý nghĩa của một sự vật, sự việc nào đó diễn ra xung quanh cuộc sống của chúng ta.

_Nhân sinh quan: Thể hiện thái độ của con người đối với các vấn đề cốt lõi và cơ bản của thời thế, nhân sinh.

Chương 796: Thỏ Bông Kinh Tởm

Trở lại trạm xăng dầu, Lê Huỳnh Bảo Ngọc VÀ Yuna đã tìm được loại xăng phù hợp, đổ vào bình xăng xe F1. Thật ra thì động cơ xe F1 không chạy được dầu diesel. Điều này làm cho Thái Hòa suýt nữa đã hủy đi chiếc xe này

Thấy đám người Thái Hòa kéo con thỏ trở về, hai nữ Zombie đều sững sờ.

Yuna quay đầu sang liếc mắt nhìn, lập tức bình tĩnh mà xoay qua chỗ khác đi tiếp tục cố gắng lên, Lê Huỳnh Bảo Ngọc hai mắt lại tỏa ánh sáng, lập tức hưng phấn mà chạy tới.

Nàng nhìn chằm chằm vào con thỏ oán niệm bị Ngô Thanh Vân dẫm ở bụng này, kích động khoa tay múa chân một trận, sau đó lại nhìn về phía Thái Hòa.

Tuy nói nàng không có cố gắng làm ra biểu lộ đáng thương gì, nhưng mà bị một con Zombie Loli nhìn chằm chằm vào, Thái Hòa vẫn còn hơi không được tự nhiên.

“Được rồi, cho ngươi nói vài lời.”

Sau khi được cho phép, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức kêu lên: “Đây là cái gì? Có thể nhút nhít hay sao? Có thể ăn hay sao?”

“A!” Toàn thân thỏ oán niệm khẽ run rẩy, lần nữa kêu lên tiếng kêu thảm thiết, “Đừng! Đừng giết ta!”

“Ngươi xem, ngươi mới mở miệng cũng đã dọa tù binh.”

Thái Hòa lắc đầu, ngồi xổm người xuống kéo mạnh gỡ ra cái đầu thỏ bằng bông.

Lúc này hắn mới phát hiện trong đầu thỏ tầng lại còn chuẩn bị một vòng dây thép quấn quanh lại, mặc dù rất đơn sơ, nhưng xác thực có thể tạo được hiệu quả phòng hộ không tệ.

Bản thể của thỏ oán niệm là một cô gái gầy yếu nhìn qua khoảng hai mươi tuổi, cạo một cái đầu bóng lưỡng rất sáng, bởi vì thời gian dài chui ở trong lớp vỏ thỏ bông, làn da lộ ra vẻ rất yếu ớt. Ngược lại gương mặt nhìn chung quá bình thường, chủ yếu là cái đầu bóng lưỡng thật sự quá chói mắt. Giọng nói của nàng rất thô, Thái Hòa một lần cho rằng nàng có thể là một người đàn ông.

Nàng hoảng sợ trừng to mắt nhìn về phía team của Thái Hòa, lúc này Lê Bống lắp ba lắp bắp nói: "Ngươi... Ngươi là con thỏ ăn thịt người hay sao?"

"Nha đầu, lại đây." Thái Hòa vội vàng kéo Lê Bống đến bên người một cái, sau đó nhìn chằm chằm vào cô gái đầu bóng lưỡng này hỏi, "Ngươi là ai? vì sao đánh lén ta?"

Cô gái đầu bóng lưỡng rất khẩn trương mà nuốt một ngụm nước miếng: "Ta... Ta chỉ là cần xăng thôi, lúc này ta muốn rời khỏi nơi này thôi... Mấy ngày hôm trước, ta cũng đã tới trạm xăng dầu này. Dĩ An này có tổng cộng chỉ bốn trạm xăng dầu như vậy, hai cái bị nổ, một cái vây đầy Zombies, chỉ có số lượng Zombies nơi này không nhiều lắm. Nhưng dị năng này của ta lấy chạy trốn là chủ..."

Trải qua nàng nói chuyện giải thích dông dài, Thái Hòa hiểu rõ đại khái chân tướng mọi chuyện.

Với tư cách một con con thỏ chạy trốn, cô gái đầu bóng lưỡng này vẫn mãi tiềm phục ở gần trạm xăng dầu này, một có cơ hội lập tức dẫn một con Zombie đi ra, sau đó giết chết. Theo kế hoạch

của nàng, thì bốn năm ngày có thể hoàn thành.

Nhưng mà Zombies ở xung quanh liên tục mà lang thang đến. Đến cuối cùng ngược lại nàng bị vây ở nơi này. Hôm nay đoàn người Thái Hòa xuất hiện, làm cho nàng nhìn thấy hy vọng.

"Ngay từ đầu ta chỉ muốn xin giúp đỡ... Nhưng mà ngươi đột nhiên đi tới phía ta, ta nghĩ đến ngươi muốn công kích ta, bởi vì thời điểm ngươi giết Zombie chính là như vậy... Bên cạnh ngươi có phải là có đủ loại năng lượng tràng gì đó... Tóm lại thật xin lỗi, ta chỉ là quá sợ hãi... Thời điểm khi ngươi giết Zombies biểu hiện ra quá lợi hại..."

Cô gái đầu bóng lưỡng liên tục xin lỗi. Còn kèm theo đủ loại nịnh hót, Thái Hòa không thể không lên tiếng cắt đứt nàng: "Được rồi, dù sao bây giờ ngươi là tù binh của chúng ta. Biết rõ nhà máy nhôm ở nơi nào sao?"

"Biết... Biết rõ. Nhưng mà còn cách nơi này rất xa, làm sao, các ngươi muốn đi đâu vậy? Chỗ đó ngoài Zombie không có gì cả, các ngươi đi làm gì?" Sau khi cô gái đầu bóng lưỡng hỏi xong, mới phát hiện sắc mặt Thái Hòa đã âm trầm xuống. Lập tức lộ ra hơi xấu hổ một chút, "Coi như ta không có hỏi..."

Thái Hòa nhét đầu con thỏ lại cho nàng: "Đừng có lại cố gắng chạy trốn. Đúng, tên tuổi ngươi là gì?"

"Ha ha... Hãy kêu ta con thỏ là được. Ta sẽ không chạy nữa..." Cô gái đầu bóng lưỡng cầu khẩn mà nhìn Ngô Thanh Vân một cái, "Cô gái... Cô gái này. Ngươi có thể thả ta ra hay không? Làm sao sức lực ngươi lớn như vậy..."

Thật ra cô gái này có năng lực chạy trốn rất mạnh, nếu như không phải có Thái Hòa quấy nhiễu tinh thần, nói không chừng còn phải tốn sức tay chân một trận mới có thể bắt được nàng.

“Ngươi làm gì phải mặt một bộ đồ bằng bông như vậy?” Thái Hòa vẫn là không nhịn được tò mò hỏi.

Con thỏ lập tức lộ ra một chút đắc ý, vỗ vỗ cái bụng phình ra của bộ đồ thỏ bông: “Trong con thỏ bông này tất cả đều là dây thép quấn quanh. Ở bên trong vừa ấm cúng lại an toàn. Hơn nữa có đôi khi Zombie còn sẽ không công kích ta, chỉ cần ở trên người dính đầy máu Zombie...”

Chương 797: Zombie Không Da

“Hiểu rõ. Ta còn tưởng rằng là người biến thái yêu thích kỳ lạ đây.” Thái Hòa gật gật đầu, nói ra.

“... Coi như là một loại yêu thích đi. Mặc vào đồ này, có thể hù được rất nhiều người đây.” Con thỏ đội lên cái đầu thỏ bông trở về, ồm ồm mà hỏi thăm, “Vậy khi nào thì các ngươi đi vậy?”

“Hiện giờ.”

Thân hình cực lớn của Thỏ oán niệm, cũng chỉ có thể ngồi ở mui xe, Thái Hòa và Lê Bống cùng với Chi Pu cũng ngồi vào trong xe.

“Ngươi này có xem như đang thử ta hay không? Lấy con thỏ này để ở trước mắt ta chính là nhằm vào ta đi?” Chi Pu đột nhiên hỏi.

“Ừ.” Thái Hòa nhìn không chớp mắt gật đầu.

“Ngươi thừa nhận quá nhanh a!”

Con thỏ này bất an mà hoạt động thân thể một chút, hỏi Chi Pu: “Vậy ngươi cũng là tù binh hay sao?”

“Không phải...” Chi Pu nhíu mày, nàng so với các nàng Lê Bống càng không quen tiếp xúc với nhân loại. Nếu không phải sợ Thái Hòa làm gì với Lê Huỳnh Bảo Ngọc, nàng đã sớm không khắc chế được đi lên xé nát con thỏ này.

Thái Hòa cố ý an bài các nàng đến cùng một chỗ, chuyện này với Chi Pu mà nói quả thật là một loại tra tấn đến từ sâu trong linh hồn.

Đầy trong đầu nàng đều nghĩ đến chuyện làm thịt con thỏ này, hết lần này tới lần khác bữa mỹ vị này còn chủ động nói chuyện với nàng.

Bầu không khí trên đường rất bị đè nén, cũng chỉ có vẻ mặt Thái Hòa thoải mái.

Thành phố Dĩ An Bình Dương rất nhỏ, chiếc xe ở dưới chỉ dẫn của con thỏ, dọc theo con đường vòng qua vòng lại ở khu công nghiệp, tránh đi rất nhiều Zombies tập kết trong thành phố.

Trên đường tuyệt đại đa số xe cộ đều là xe vận tải, nhưng mà cũng không dày đặc. Xe F1 vòng tới vòng lui, vẫn có thể lái qua được.

Rất nhiều hàng hóa viết chữ "Vật nguy hiểm" nằm ngổn ngang trên mặt đất, mặt đất cũng biến sắc, trong không khí cũng tràn ngập một mùi rất quái dị, nhưng mà con thỏ ngồi ở trước mặt cũng đủ thối, Thái Hòa cũng không còn chú ý tới khác thường trong không khí.

Từ trong lời nói của con thỏ, Thái Hòa cũng giải được rất nhiều tin tức mới.

Giống hệt với thành phố Biên Hòa, Zombie thành phố Dĩ An Bình Dương cũng rất có đặc sắc của Zombie bản địa...

Hoàn cảnh làm cho phương hướng tiến hóa của bọn nó đều có bất đồng, mà đủ loại nhà xưởng trong thành phố Dĩ An trong lúc tai nạn tận thế bộc phát, xảy ra nổ mạnh hoặc rò rỉ ra rất nhiều hóa chất, những hóa chất ô nhiễm nghiêm trọng này đưa đến rất nhiều Zombie đều sinh ra biến dị.

Mặc dù không khủng khiếp giống như Zombie dị biến ở trong Sài Thành vậy, nhưng thực lực cũng không hề tầm thường.

"Nếu như không phải dẫn đường cho các ngươi, mình ta thế

nào cũng sẽ không đi tới khu công nghiệp.” Con thỏ ôm lấy đầu gối mình, nói ra.

Bởi vì không nhìn thấy mặt nàng, nhìn thấy con thỏ toàn thân đầy vết máu này nói chuyện, cảm giác vẫn tương đối quỷ dị.

“Đúng rồi, bộ quần áo này còn có thể hỗ trợ ngăn cản không khí có độc.” Con thỏ nói ra, “Ta đề nghị các ngươi cũng đeo lên khẩu trang.”

“Ngươi cho rằng ngươi mặc đồ phòng hộ sinh hóa hay sao?”

Rất nhanh xe F1 chạy đến gần khu công nghiệp, nơi này rất nhiều nhà máy công nghiệp nối liền nhau, tụ tập rất nhiều nhà xưởng tính ô nhiễm rất mạnh.

Ở phía sau nhà máy, gần đó không có bóng người, nhưng ngẫm lại trong nhiều nhà xưởng như vậy sẽ có bao nhiêu công nhân, chỉ biết số lượng Zombies nhất định không ít.

Đi làm ở loại công tay này, bình thường đều gặp phải nguy hiểm bệnh nghề nghiệp rất lớn, thời gian làm việc cũng rất dài, nhưng để sinh tồn, vẫn phải liên tục có người người trước ngã xuống, người sau tiến lên mà lại tới đây làm.

“Các ngươi muốn đi nhà máy nhôm ở dãy phía sau, đến gần sông. Khoảng đại khái... Hơn 1000 công nhân đấy.”

Vừa tiến vào khu công nghiệp, giọng nói của con thỏ lập tức nhỏ lại rất nhiều, xem ra xác thực rất kiêng kị với nơi này.

Chiếc xe vừa mới quẹo cua, một con bị lột da Zombie toàn thân dường như đều bị cháy sạch vậy, đột nhiên từ trên tường rào nhảy xuống, trực tiếp nhào về phía Thái Hòa.

“Làm sao còn công kích ta!” Trong nội tâm Thái Hòa căm tức, một cái vòi tinh thần lập bắn xuyên qua.

Nhưng mà chuyện làm cho hắn không nghĩ tới là, thực lực con Zombie này thoạt nhìn không mạnh, trong nháy ECwvLEFpKü UzAtkGWGỶ lại thò tay đang nắm lấy tường rào, lại vươn đi lên.

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa, chỉ lưu lại một lỗ máu ở trên bụng hắn. Ánh mắt hắn cũng bị cháy, nhưng mà dường như cũng không ảnh hưởng thực lực của hắn.

“Hí!”

Rất nhiều nơi trên người Zombie không da đều dính lại với nhau, nhưng mà tốc độ di động nhanh nhẹn đến ngoài ý muốn, hắn kêu lên một tiếng kêu mơ hồ không rõ, nhảy xuống tường rào đuổi theo chiếc xe F1.

Tư thế hắn chạy bộ rất kỳ quái, hai cánh tay vung vẩy ở sau lưng, biên độ hai chân di chuyển không lớn, nhưng mà thật nhanh!

“Anh em Zombie này dương như rất mẫn cảm với năng lượng tinh thần nha.”

Nhưng mà quấy nhiễu tinh thần là không trốn thoát, sau một lần bị quấy nhiễu, thân thể Zombie không da này nhoáng một cái, sau đó mi tâm lại có thêm một cái lỗ máu.

“Hòa Ca... Nhìn phía trước!”

Chương 798: Không Muốn Giải Thích Công Dụng Của Khoai To

Tiếng kêu của Yuna, làm cho lực chú ý đám Zombie không da trên người rời đi.

Hai bên đường phía trước, liên tục có Zombie từ sau tường rào nhảy ra, chỗ cửa lớn nhà xưởng càng có thật nhiều Zombie chen chúc ra.

Phần lớn những con Zombies này dường như đều là Zombies không da, trên người xuất hiện rất nhiều dị biến.

Đại khái là giống cái loại Zombie này từ hiện trường nổ mạnh may mắn còn sống sót, hơn phân nửa tứ chi đều có không còn trọn vẹn, nhưng bộ phận hoàn hảo lại cường tráng quá mức.

Còn có mắt và cái mũi đều bị đốt cháy, thân thể cũng vặn vẹo biến hình, nhưng mà giống cái con Zombie không da kia, loại hình cảm giác nhạy cảm.

Những Zombie này thời kỳ đầu rất khó còn sống sót, nhưng hoàn cảnh nơi này cam đoan được bọn nó vẫn tiếp tục sinh tồn. Dù sao luôn luôn có người so với nó còn thảm hơn.

Những con Zombies này chỉ là nhìn ngoại hình cũng đã rất khủng khiếp, các nàng Lê Bống ngược lại không có cảm giác gì, nhưng Thái Hòa lại cảm thấy nổi da gà khắp toàn thân, của con thỏ càng kinh hãi thét ầm lên.

Tốc độ xe F1, cũng lập tức chậm dần xuống.

“Ta chỉ cần ngươi dẫn đường đến nơi này thôi, ngươi có thể đi

rồi.” Thái Hòa quay đầu nói với con thỏ.

Thật ra khoảng cách nơi này tới nhà máy nhôm còn cách một đoạn, nhưng con thỏ ở nơi này, rất nhiều chuyện cũng rất không có tiện lợi.

Cự ly dao động sóng tinh thần của Chi Pu giống như là nước bị đun sôi vậy, xem ra nàng cũng sắp đến cực hạn. Lại tiếp tục kích thích nàng thêm một chút nữa, phỏng chừng sau một giây con thỏ này sẽ máu tươi tại chỗ.

Đối với Thái Hòa, nàng còn có thể nhịn xuống không cắn bởi vì Lê Huỳnh Bảo Ngọc, nhưng đối với con thỏ...

“Đúng, cây xăng kia...” Con thỏ do dự một chút, sau đó tự giác mà lắc lắc đầu, “Được rồi xem như ta chưa nói.”

Nàng nhanh nhẹn đi xuống đất một trận, lập tức nhảy xuống xe, còn phất phất tay về phía team của Thái Hòa.

Nàng vừa xuống xe, xe F1 cũng lập tức tăng tốc lao ra.

“Không đúng... Các ngươi... Ngược lại các ngươi cho ta một chiếc xe đi...”

Con thỏ nhảy nhót ở tại chỗ, nhưng đáng tiếc là xe F1 cơ bản cũng không dừng lại, rất nhanh cũng đã thu hút lấy rất nhiều Zombies. Biến mất ở trong góc rẽ.

“Được rồi... Dù sao...”

Sau khi sờ sờ cái đầu mình, con thỏ đột nhiên chợt nhảy lên, lập tức nhảy lên tường rào.

Nàng ngắm một cái phía sau, tự nhủ: “Chạy xa như vậy, bọn họ có thể đuổi theo hay sao? Thực lực đám người kia cũng không tệ, nhưng mà... tóm lại có cơ hội chứ sao.”

Quay đầu nhìn về phía phương hướng team của Thái Hòa rời đi, con thỏ oán niệm u ám dính đầy máu tươi này, đột nhiên phát ra một tiếng cười nhẹ phảng phất không có thể dừng lại: “Hì hì...”

“Bùm!”

Xe F1 trực tiếp đụng bay hai con Zombies phía trước nhất, trong xe lập tức truyền đến tiếng cười sung sướng của Yuna.

“Hít hà ~ xe này chạy thật đã nha.” Chi Pu kéo kiếng mát xuống. Nói ra, “Vừa rồi chẳng phải nhân loại đã nói sao, nơi này sẽ không lại gặp nhân loại. Vậy mà trên đường ngươi còn dặn dò đủ kiểu.”

“Thật ra ngươi mang kính mát rất xinh đẹp nha.” Thái Hòa thuận miệng nói ra, đồng thời nghiêng đầu nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái.

Thời điểm trước khi bị Ca Cao ký sinh, thiếu ánh mắt nữ hầu gái lập tức xảy ra biến hóa.

Ánh mắt của Lê Huỳnh Bảo Ngọc dưới sự khống chế của Ca Cao cũng có thể biến sắc. Đại khái là kết quả bản năng bị áp chế. Nhưng mà trình độ tiến hóa của nàng rất cao, cho dù có bị Ca Cao quấy nhiễu qua, cũng có một loại cảm giác đỏ hồng. Nhưng phối hợp thêm mũ lưỡi trai Thái Hòa tìm cho nàng, thì cơ bản là không thể nhìn ra cái gì.

“Được rồi... Đẹp mắt?” Trong mắt Chi Pu hiện lên một chút khác thường, nàng do dự trong chốc lát, chậm rãi lại đem đeo lên kính mát, “Ta cảm thấy đeo hai mảnh thủy tinh giống như nhân loại các ngươi... Thật rất thú vị.”

“Ờ.” Thái Hòa gật gật đầu.

Chi Pu nhìn về phía Thái Hòa. Vịn vịn kiếng mát vẫn còn vô cùng bẩn che khuất hơn phân nửa khuôn mặt, thừa dịp Thái Hòa

không chú ý, học hình ảnh lờ mờ trong trí nhớ. Tạo dáng tương đối thu hút người.

“Đúng rồi, Chuyện... Thân thể ký sinh Ca Cao, như thế nào đây?” Thái Hòa đột nhiên hỏi.

Chi Pu vội vàng thả tay xuống, sau đó vỗ vỗ cửa sổ phía sau xe.

Sau một giây đồng hồ. Giọng nói của Yuna từ phía trước truyền đến: “Không biết, còn đang trong lúc ngủ say...”

“Ừ. Dược lực còn đang phát huy tác dụng nha...”

Con thỏ vừa rời khỏi, đám nữ Zombie không còn cố kỵ, trên người tản mát ra khí tức khủng khiếp lập tức tăng lên gấp bội.

Nhưng mà Thái Hòa nhìn thấy Zombie nơi này không quá giống những quái vật ở trong nội thành, bọn nó càng cẩn thận một chút, không giống những con Zombies kia bình thường hung hãn không sợ chết.

Cảm ứng được nguy hiểm tiến đến, bọn nó lập tức sớm tránh né.

Chuyện này hơi không phù hợp đặc tính Zombie hiện nay Thái Hòa đã nhìn thấy, nhưng chuyện này cũng đã nói lên, chủng tộc những Zombie này cũng phát triển ra rất nhiều phương hướng.

Chương 799: Nữ Hầu Gái Tĩnh Lại

Thái Hòa nghĩ thầm, có lẽ là bởi vì người sống sót nơi này rất ít, hoặc là xác thực không có bất kỳ người sống sót nào, thời gian dài bọn nó tàn sát lẫn nhau với đồng loại, không chỉ có trình độ tiến hóa cao, hình thức hành vi cũng có biến hóa một chút.

Đối mặt uy áp của vài con Zombie Cấp Thủ Lĩnh, cứ việc có tên nhân loại Thái Hòa này đang kích thích dục vọng bản năng công kích của bọn nó, nhưng những con Zombies này vẫn còn hơi co vòi.

Thường thường đều gào rú sau một lúc lâu ở tại chỗ, mới chợt nhào về phía thùng xe, nhưng hơn phân nửa sau khi không có đến gần cũng đã bị giải quyết xong.

Một con Zombie biến dị trong số đó ngược lại thừa dịp làm mồi dụ, chụp loạn ở mép thùng xe, quá mức thậm chí đã duỗi ra cánh tay gầy gò, thân hình mỏng như tờ giấy nhào vào mặt Thái Hòa, nhưng mà bị Lê Huỳnh Bảo Ngọc đạp một cước văng xuống.

Lực lượng của nàng, trực tiếp làm cho mặt hắn vốn đã biến hình lại vặn vẹo triệt để, đâm vào trên tường rào sinh tử không biết ra sao.

“Tên nhân loại khoai to là của ta! Chỉ là một con Zombie cấp thấp cũng dám thò tay ra cướp với ta!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc không hề nao núng mắng một câu, sau đó quay đầu lại liếc mắt nhìn Thái Hòa, nàng duỗi ra đầu lưỡi phấn nộn liếm liếm môi.

“Đừng như vậy... Ta cũng ngại ngùng giải thích với ngươi công dụng của khoai to.”

Thái Hòa bất đắc dĩ ch lại cái trán, nói ra.

Mặc dù số lượng Zombie nơi này nhiều, nhưng miễn cưỡng còn có thể vứt bỏ, nhưng mà đợi đến phía trước xuất hiện một chiếc xe container thật dài lật ngang container ở phía sau xe, cũng đồng nghĩa bọn họ chỉ có thể bỏ xe.

“Đeo vào, đây không phải tù binh của ngươi hay sao?” Thừa dịp thời điểm các nàng Yuna ngăn cản

“Ta đột nhiên hiểu rõ vì sao nhanh như vậy ngươi cũng đã thỏa hiệp.” Chi Pu vừa đem vác thiếu nữ hầu gái trên lưng, vừa nói.

“Đã muộn.” Thái Hòa cười quỷ dị.

Phía sau Zombie chen chúc mà đến, lúc này Chi Pu đột nhiên xoay người sang chỗ khác, kêu lên một tiếng gào rống về phía đám Zombies kia: “A ~!”

Thanh âm nữ cao sắc nhọn, làm cho động tác những con Zombies kia lập tức chậm dần đều, mặc dù biểu lộ không có thay đổi gì, nhưng Thái Hòa biết rõ, bản năng bọn nó sinh ra sợ hãi khi Zombie Cấp Thủ Lĩnh thị uy. “Còn ngơ ngẩn ở đó làm gì, có ngươi ở đây, rất nhanh bọn nó sẽ thoát khỏi loại khủng hoảng này.” Sau khi chạy lấy đà, Chi Pu trực tiếp nhảy lên thùng đựng hàng xe, sau đó quay đầu nói ra với Thái Hòa.

“Đừng nói thật giống như tất cả phiền toái đều là tại ta dẫn tơi nha.” Thái Hòa buồn bực nói.

Hắn thuận tay ôm eo Lê Bống, cái vòi tinh thần móc ở trên thùng xe, hai người lập tức giống bị sợi dây vô hình treo lên không trung vậy.

“Wow, dường như thiên ngoại phi tiên.” Chi Pu trừng to mắt, than thở nói.

“Không tê nha?” Ngô Thanh Vân cười cười, hỏi.

“Cái gì vậy... Chỉ là bị nhân loại ôm lấy mà thôi...” Chi Pu hừ lạnh một tiếng.

Yuna chém một liêm đao ngã xuống hai con Zombies, sau đó một tiếng “Bùm” rơi vào bên cạnh Chi Pu, sắc mặt bình tĩnh nói: “Chị đại thật hỏi, ngươi cảm thấy loại dị năng này không tệ nha?”

“Ặc? Ta...”

“Nàng chắc chắn là muốn trải nghiệm một lần nha.” Lê Bống khẽ cười nói, ánh mắt vẫn đang ngơ ngác, dĩ nhiên là dùng giọng điệu không phải hoàn thành trào phúng một lần cuối cùng.

“Coi như là muốn trải nghiệm, cũng là do ta ôm Lê Bống nha...” Chi Pu buồn bực nói.

Lúc đầu Thái Hòa cho rằng sau khi tăng lên thực lực, đối mặt một đống lớn Zombie bình thường cũng không cần phải lo lắng như trước, nhưng trên thực tế, đối với Zombie cao cấp mà nói, năng lực công kích của quần thể Zombie bình thường cũng rất khủng khiếp.

Liên tục kẻ địch nhào tới từ bốn phương tám hướng tuôn đi qua, rất dễ dàng làm cho người ta sinh ra cảm giác tuyệt vọng bất luận giãy dụa như thế nào cũng không thể trốn thoát.

Sau khi xuống xe, ngay từ đầu các nàng Chi Pu thay phiên gào rú thị uy còn có thể tạo được một ít hiệu quả, nhưng theo thời gian trôi qua, hiệu quả liền dần dần yếu bớt.

Chi Pu nói không sai, có Thái Hòa ở nơi này, những con Zombies này giống như là uống thuốc tăng lực vậy, càng ngày càng

hưng phấn.

“Gràooo!”

Lại là một con Zombie không có hai tay gào rống từ nóc nhà nhảy xuống, khi xẹt qua đỉnh đầu Thái Hòa, lập tức mở ra miệng rất lớn cắn tàn bạo đi xuống.

“Bụp!”

Hắn đụng vào một tầng lưới phòng hộ vô hình, đồng thời Lê Bống nhảy lên thật cao, mũi tên trong tay nhanh chóng cắm vào trong mắt Zombie, cầm mũi tên rút mạnh lại một cái trong lúc đang rơi xuống đất.

“Nỏ không phải dùng như vậy trùi... Cứ như vậy đi, đợi thăng lên đến Cấp Thủ Lĩnh, chắc lập tức sẽ thay đổi thói quen cận chiến thôi.”

Thái Hòa vừa quay đầu, đã nhìn thấy trên lưng Chi Pu thiếu nữ hầu gái đã tỉnh lại, đang mở to một đôi mắt mờ mịt nhìn mình.

“Ồ, tại sao có thể tỉnh lại được... Thành công rồi hay sao?”

Chương 800: Đầu Zombie Đại Pháo

Thiếu nữ hầu gái vừa tỉnh dậy, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức đột nhiên run lên toàn thân, lập tức từ trên người Ca Cao truyền đến một cổ năng lượng tinh thần tỏ ra rất vui vẻ.

“Ê, đừng đùa bỡn thân thể của ta lung tung nha!” Lê Huỳnh Bảo Ngọc nói một câu bất mãn.

“Trước hết tìm khu vực có thể yểm hộ a.” Yuna quay đầu lại liếc nhìn Thái Hòa, “Bọn chúng càng ngày càng nhiều.”

Thái Hòa suy nghĩ một chút, nói : “Bình thường mục tiêu Zombie chỉ nhắm vào anh, nên cơ bản không cần thiết hao tổn với chúng, chỉ lãng phí thể lực, mà sau đó xác của chúng có thể thu hút thêm càng nhiều Zombie đến. Thật ra chỉ cần mục tiêu là anh đột nhiên biến mất, vậy thì bọn chúng là sẽ bỏ đi.”

“Tại sao bây giờ mới nghĩ ra loại biện pháp này ?” Ngô Thanh Vân vuốt tóc, hỏi.

“Dù sao anh cũng muốn chiến đấu thoáng một chút chứ ...” Thái Hòa nói, “Nhưng mà tạm thời không chiến đấu là tốt nhất. Được rồi các nàng yểm hộ ta đi, một lát rồi cùng nhau họp mặt.”

Trên thực tế nếu như là ở khu vực khác, muốn biến mất dưới mắt một đống Zombies lớn, thật đúng là không phải là một chuyện dễ dàng gì.

Lê Bống nắm lấy ống tay áo của Thái Hòa kéo một cái, mắt to theo dõi hắn nói: “Ta... Cùng ngươi đi.”

“Ừ, đi thôi.”

Nhìn thấy hai người bọn họ chạy vào trong một gian nhà xưởng, Yuna cũng quay đầu lại, quay mặt tới phía trước.

Phía sau thi thể trên đất, đang còn chạy đến rất nhiều Zombies...

Chi Pu nhìn vết máu trên mặt đất, đột nhiên lè lưỡi liếm liếm khóe miệng.

“Không được.” Không đợi nàng nhào tới, giọng nói lãnh đạm của Yuna lập tức từ bên cạnh truyền tới.

“Ê...” Chi Pu vừa quay đầu, đã nhìn thấy Yuna đang hai mắt đỏ hồng nhìn chằm chằm vào nàng: “Đây là quy định của chúng ta, ngươi đã đang tại hợp tác với chúng ta, thì tuân thủ cho tốt. Ngươi không phải nói có người dạy ngươi rất nhiều kiến thức hay sao ? Cái từ “nghe lời” này ngươi có học qua cho tốt hay chưa?”

Chi Pu nhíu mày, cắn môi, cuối cùng cũng thành thật trả lời: “Không có...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc ở bên cạnh đột nhiên quay đầu sang một bên, lặng lẽ giơ lên tay gạt đi nước miếng trên khóe miệng.

“Vậy là tốt rồi hiếu học!” Yuna nói nhẹ một tiếng. Đôi mắt dần dần khôi phục bình thường, “Chúng ta cũng không thể ăn, làm sao ngươi có thể ăn một mình!”

“Kết quả là dùng giọng điệu nghĩa chính ngôn từ nói ra âm thanh của lòng mình... “ Nhu cầu ăn chính là biểu hiện ra bản chất trong lòng mình, Ngô Thanh Vân ở bên cạnh chống nạnh, lộ ra vẻ mỉm cười.

Vòng eo của nàng mềm mại, dùng loại tư thế đứng thẳng này, thoạt nhìn hết sức vũ mị. Một chút màu hổ phách hiện lên trong

ánh mắt, Chi Pu nhìn lại ngơ ngẩn một chút.

“Cuối cùng ngươi là...” Chi Pu thử hỏi thăm một chút.

Ngô Thanh Vân lắc lắc cổ, một đôi mắt đã lạnh lẽo lại cực kỳ âm hiểm? Đôi mắt nhìn về phía Chi Pu : “Nói như thế nào đây. Xà Mỹ Nữ nha.”

“Rắn...” Chi Pu hiếu kỳ dò xét Ngô Thanh Vân từ trên xuống dưới, đột nhiên nói ra, “Nhưng mà siêu Virus trên người của ngươi còn chưa tinh khiết nha, không có người nói cho ngươi biết hay sao?”

“Có ý gì?” Ngô Thanh Vân đứng thẳng thân thể, đồng thời đôi mắt sáng người nhìn về phía Chi Pu. Vặn một cái đầu của một con Zombie đang xông qua bên người nàng, lại thuận tay ném đi qua, nện vào một con Zombie khác đã chạy tới trước mặt. Hiệu quả đạn pháo làm từ đầu zombie rất không tệ, đầu cùng với Zombie bị nện bay xa hơn mười thước.

Chi Pu quay đầu lại nhìn thoáng qua, nói: “Đây là kích động của nhân loại đi? Xem ra ngươi thật sự không biết. Trong thân thể Zombie Cấp thấp có rất nhiều thành phần thuộc về nhân loại, cho nên bọn chúng không có mạnh như chúng ta. Hiện giờ trong người của ngươi đã có Virus của chúng ta, lại có... Virus siêu rắn. Còn có một thành phần nhỏ là từ nhân loại lưu lại, cơ bản chính là món thập cẩm sao...”

“Nghe qua dường như bộ dạng hết sức có đạo lý.” Ngô Thanh Vân gật đầu nói.

“Thật ra cũng hoàn toàn nghe không hiểu nha.” Chi Pu cũng đạp một cước lật ra một con Zombie muốn tiến lên, sau đó dẫm mạnh trên lồng ngực Zombie này, sức lực cực lớn làm vang lên một tiếng “Kétzzz”. Zombie lồng ngực lập tức sụp xuống.

Yuna quay đầu hỏi: “ giải quyết như thế nào?” ... .

Nàng lắc đầu: “Bà già zombie giải thích qua cho ta rất nhiều lần, đối với ngươi cũng không rõ lắm a. Đúng rồi, những chuyện này cũng là người kia nói cho nàng biết đúng không? Hừ, quả nhiên cùng một chỗ với nhân loại. Sẽ yếu hơn! Thế nào, hay là các ngươi đều cùng đi theo ta đi. Mặc dù ta chỉ thích Lê Bống , nhưng mà nói không chừng chúng ta ở chung một thời gian ngắn, cũng sẽ sinh ra... Loại liên lạc cùng loại với đối tượng giao phối?”

“Thái Hòa thật sự sẽ làm thịt ngươi.” Yuna nhàn nhạt nói ra.

“Không mang theo ngươi!”

“Vốn cũng không có ý định đó.”

“... A a a a!”

Chi Pu nổi giận lưng vác cô hầu gái, phóng mạnh tới đám Zombies.

Đám Nữ Zombie yểm hộ rất nhẹ nhàng, nhưng bên phía Thái Hòa lại khá phiền toái.

Số lượng Zombie trong nhà có thể nói là không nhiều lắm, phỏng chừng đại đa số đều bị thu hút ra ngoài..., cho nên thời điểm khi đi vào vẫn còn khá thuận lợi.

Nhưng sau khi tiến vào xưởng, một mùi cực kỳ mãnh liệt lập tức cũng trào đi ra, sặc đến đầu óc Thái Hòa đau nhức một trận.

Nhìn Lê Bống chỉ là nhăn lại cái mũi, sau đó ngơ ngác nhìn quanh khắp bốn phía, Thái Hòa tranh thủ thời gian che lại miệng nàng một cái.

“Nha đầu ngốc, cho dù ngươi có thể không đếm xỉa loại khó chịu này, nhưng mà phải chăm sóc chính mình cho tốt nha.” Thái

Hòa lục lọi lô rút ra từ trong ba hai cái khẩu trang, cho hai người mang lên trên.

Chương 801: Nồi Cháo Thập Cẩm

Tới trên đường còn không có đạt tới tình trạng cần mang khẩu trang, nhưng sau khi chính thức tiến vào nhà xưởng, mới cảm giác được xác thực tương đối khó chịu.

Trong lúc này trên máy tiện là một mảnh nhôm bạc dài hẹp màu trắng, khắp nơi đều là vật dụng và dụng cụ điều khiển.

Đi dọc theo vào sâu trong xưởng, rất nhanh lập tức thấy được một người đi lên thang lầu. Hương vị chính là truyền đến từ phía trên.

Thái Hòa lôi kéo Lê Bống đi tới, mới phát hiện trên mặt này có thật nhiều thùng lớn cao hơn một người, đựng đồ gì đó phỏng chừng đều là chất nước hóa học. Một đống cái thang dựa lên trên một cái thùng lớn trong đó, bên thùng treo một bộ thi thể quanh thân biến thành màu đen, chỉ còn lại một lớp da chết.

Một ít thùng lớn trong đó đã ngã xuống đất, chất hóa học và máu tươi hỗn hợp lại với nhau, thoạt nhìn màu sắc hết sức quái dị.

“Hòa Ca... Tại sao... Tại sao Chúng ta tới nơi này vậy?” Lê Bống vuốt vuốt cái mũi, “Làm như vậy cũng không có tác dụng.”

“Không tác dụng là tốt rồi “ Thái Hòa lôi kéo nàng ngồi xuống ở một chỗ, “Tạm thời chúng ta đợi ở trong này trong chốc lát, thân thể của ngươi ta còn có thể thừa nhận. Mặc dù có vấn đề cũng là ta bắt đầu sinh ra cảm giác không khỏe trước, như vậy ta lập tức có thể mang ngươi rời khỏi trước khi ngươi bị ảnh hưởng.”

“Nhưng mà...”

“Trong lúc này có nhiều Zombie đều là không có cái mũi, chủ yếu là thiếu thốn thính lực, ta cũng không biết thính lực của bọn hắn mạnh mẽ đến mức nào, nhưng phỏng chừng loại ngồi xổm xuống tại chỗ này không dùng được. Còn lại những con Zombies khác, chắc chắn là có năng lực khứu giác rất mạnh, nhất là trong lúc này không chỗ nào không tràn ngập mùi lạ, khứu giác của bọn nó chắc chắn càng mạnh hơn, nhưng mà các nàng thì cũng đều không có khứu giác giống như vậy, dù sao cái mũi của các nàng không có tiến hóa thành Pinocchio.”

Thái Hòa cắt thủy tinh vô cùng bẩn ra một cái lổ nhỏ, nhìn ra ngoài: “Cho nên trong lúc này mới có thể ngăn cản bọn nó.”

Lê Bống sửng sốt một lúc lâu, mới đột nhiên bừng tỉnh nói ra: “thì ra... thì ra là như vậy. Nói như vậy, nhân loại có thể căn cứ nhược điểm của chúng ta, sau đó...”

“Trốn đi hay sao? Không có khả năng, đã muốn ăn uống, còn muốn đi ra sưu tầm. Loại nhu yếu phẩm như nước dùng để uống này sẽ không từ trên trời rớt xuống, nước trong sông lại không thể tùy tiện uống vào trong bụng. Cũng đừng nói chi là đồ ăn, coi như là rễ cỏ vỏ cây, cũng phải đi qua nấu nướng mới ăn được nha. Ta phỏng chừng có lẽ người sống sót sẽ chạy trống hướng trong núi, nói không chừng trong ngọn núi kia thì có người sống sót.”

Thái Hòa vừa nói, vừa chú ý đến động tĩnh phía dưới.

“Chi Pu thật sự dũng mãnh nha, ta còn tưởng rằng nàng xem ký sinh thể Ca Cao thành bao thuốc nổ ném văng ra đây. Cước pháp này thật không tệ, vừa nhanh vừa ngoan độc... Đkmn, không ngờ dùng chân bạo đầu!”

Khi Chi Pu chém giết, Zombie xông lại trên đường lớn cơ bản đều bị ngăn cản... Chỉ có điều cảnh tượng máu tươi văng khắp nơi,

chi gãy tung tóe thật sự nhìn hơi máu me kinh khủng.

Lúc này Thái Hòa mới lần đầu tiên biết được cảnh tượng Zombie Cấp Thủ Lĩnh hoang dại và Zombie bình thường chém giết, không thể không nói, rất rung động ...

So với các nàng Ngô Thanh Vân, Chi Pu công kích càng đơn giản thô bạo hơn, cũng càng khát máu hơn. Dường như nàng cố ý kéo rộng ra miệng vết thương trí mạng, tạo thành trùng kích thị giác càng mạnh mẽ hơn.

Lo lắng đến chỉ số thông minh của Zombie, Thái Hòa càng muốn tin tưởng nàng là dựa vào bản năng, mà không phải là kẻ cuồng sát biến thái lãnh huyết.

“Hoang dại... nhưng mà loại biện pháp công kích này của nàng, thật ra rất dễ dàng bị thương nha...”

Thái Hòa chú ý tới, một ít Zombie sau khi bị công kích trong thời gian ngắn còn chưa chết, sẽ xông lên đánh về phía Chi Pu.

Mặc dù Chi Pu có thể kịp thời lại để cho cô hầu gái ở trong trạng thái an toàn, nhưng trên người nàng lưu lại một ít miệng vết thương.

Chỉ có điều chính Chi Pu cũng không thèm để ý, ngược lại bởi vậy càng thêm cuồng bạo.

“Quả nhiên vẫn không thể để cho các nàng Lê Bống học tập loại tấm gương xấu này.” Thái Hòa quay đầu đi, bóp bóp khuôn mặt Lê Bống, ngăn cản nàng quan sát thấy cảnh tượng này, “Nhất là con gái.”

Một số nhỏ Zombies từ những nơi khác chui tới, bọn nó dường như tự mang Rađa vào người, trực tiếp truy đuổi vào nhà xưởng, thậm chí Thái Hòa cũng nghe thấy phương hướng thang lầu truyền đến một ít động tĩnh.

Nhưng không đầy một lát, động tĩnh biến mất, những Zombie kia lại bị mùi máu tươi thu hút đi ra ngoài.

“Còn may là có hiệu quả...”

“Ồ? Chẳng lẽ... Hòa Ca đã đoán sao...” Lê Bống bị nắn bóp khuôn mặt, tiếng nói mơ hồ không rõ, con mắt thì mở thật to.

“Các nàng gần như xong việc rồi, có thể tới tụ hợp.” Thái Hòa bình tĩnh tự nhiên nói, đồng thời truyền hình ảnh bên này thông qua Ca Cao truyền cho Yuna và Ngô Thanh Vân.

Rất nhanh, các nàng lập tức kéo đi Chi Pu đang giết chưa đã ghiền, hướng phía bên này mà đến.

Trên mặt đất nằm không dưới trăm bộ thi thể, dùng máu chảy thành sông để hình dung không thổi phồng chút nào. Các nàng vừa rời khỏi, những Zombies kia lập tức ào ào xúm lại phía thi thể, trong chớp mắt lập tức chặn lại đám thi thể triệt để.

Nếu như cách gần đó, nhất định có thể nghe được âm thanh nhấm nuốt rậm rạp chằng chịt làm cho người ta sợ hãi...

Chương 802: Lại Bị Kể Chuyện Xấu

Chi Pu cõng thiếu nữ hầu gái, toàn thân dính đầy vết máu, thoạt nhìn đằng đằng sát khí.

Thái Hòa nhận lấy thiếu nữ hầu gái, đặt ở trên một chiếc xe tải nâng dùng trong kho hàng, chuẩn bị kiểm tra tình huống của nàng.

Những nước thuốc kia có thể mang cho thiếu nữ hầu gái biến hóa như thế nào, trong nội tâm Thái Hòa vẫn tương đối chờ mong.

Chỉ cần có thể tạo ra được tác dụng hài lòng ở trên người nàng, thì nước thuốc có thể để cho Lê Bống sử dụng.

Thái Hòa vừa để xuống thiếu nữ hầu gái, cô nàng này lại đột nhiên ngước cổ lên, há miệng, chợt cắn phía ngón tay hắn.

“Làm gì vậy!”

Khoảng cách ngón tay Thái Hòa không tới hai milimét, hàm răng thiếu nữ hầu gái lập tức gặp phải cản trở.

Mấy cô gái Zombie kinh ngạc mà vây thành một vòng, nhìn chằm chằm thật chặt về phía hai mắt thiếu nữ hầu gái đan cắn Thái Hòa, miệng mở ra thật to, dường như đang dùng sức mà hút đi ra vật gì đó bên trong, hơn nữa biểu lộ nhìn qua bộ dáng dường như rất vất vả...

“Hòa Ca, ngươi làm cái gì với nàng vậy?” Yuna trầm mặc trong chốc lát, đột nhiên hỏi.

“À? Thật ngại quá, nhìn thấy thú vị cho nên bất tri bất giác ta...”

Thái Hòa vội vàng giải trừ cái vòi tinh thần hóa thành thực chất đâm tiến vào. Lúc đầu hắn chỉ là dùng cái vòi tinh thần ngăn cản nàng cắn xé thôi, nhưng không nghĩ tới thiếu nữ hầu gái lại cho rằng loại năng lượng tinh thần này cũng là có thể ăn, cho nên liều mạng mà muốn nuốt vào, hơn nữa mở làm ra một bộ dáng đánh chết cũng không nhả ra.

Ngay từ đầu Thái Hòa chỉ là muốn xem xét thử nàng cần bao lâu mới có thể ý thức được đây không phải thức ăn, sau đó thì muốn biết đến tột cùng nàng có thể nuốt vào bao nhiêu, dùng việc này tới trắc nghiệm năng lực chịu đựng của nàng. Nếu như nàng có phản ứng với thống khổ mà nói, chắc chắn là không có biện pháp tiếp tục nhét một vật cứng vào sâu trong cổ họng mới đúng.

“Từ kết quả này đến xem, nàng còn không có bất luận phản ứng trên sinh lý gì, ăn cơm chỉ là nhu cầu bản năng, hơn nữa thân thể rất cứng ngắc,” Thái Hòa gõ gõ lên cái cằm một cái. Ý bảo mọi người nhìn phía cổ nàng, còn có đôi tay cố gắng nâng lên tới bắt Thái Hòa, nhưng mà chỉ có thể hoạt động ở cách Thái Hòa hai li mét, “Sau khi nàng bị thương toàn thân gãy xương nhiều chỗ, như bây giờ cũng là khó tránh khỏi. Trừ ăn cơm nàng còn học sẽ công kích, điều này nói rõ nước thuốc virus tính hỗn hợp này làm thức tỉnh lại một ít bản năng nàng là một Zombie...”

Thái Hòa nói xong, giơ tay lên chỉ ở trên miệng thiếu nữ hầu gái.

“Grừừừ!”

Thiếu nữ hầu gái trong miệng phát ra một trận gào rú vô ý thức, liều mạng nâng lên cổ mở rộng miệng muốn cắn Thái Hòa, nhưng nhưng cơ bản với không với tới.

Thái Hòa quan sát đến biên độ cổ nàng ngẩng cao lên. Lại từ từ đem ngón tay thả đi xuống một ít. Thiếu nữ hầu gái phản ứng càng kịch liệt hơn, việc này lập tức kích thích đến virus trong cơ thể nàng, giãy giụa biên độ đột nhiên càng lớn hơn.

Nhưng mà Thái Hòa sớm có chuẩn bị, dùng ra chiêu quấy nhiễu tinh thần một cái, thiếu nữ hầu gái lập tức cắn lệch vị trí.

“Hòa Ca. Không cần chơi.” Yuna nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngồi xổm bên cạnh xe tải nâng, cũng đang chảy nước miếng nhìn chằm chằm vào ngón tay của Thái Hòa, đáng tiếc có chó cái Ca Cao điều khiển, nàng không có khả năng tiến hành bất luận một công kích gì.

“Ta chỉ là đang nghiệm chứng phân tích của chính mình.” Thái Hòa thu tay lại, nói ra.

Lần này ngay cả Ngô Thanh Vân cũng nhìn ra: “Rõ ràng là cố ý... Nhân loại đáng sợ.”

“Nhưng mà nàng còn không có biện pháp phân biệt đồ ăn nào có thể ăn, điểm này so với Zombie bình thường còn rớt lại phía sau.” Thái Hòa nhíu mày, hết sức tự nhiên mà nói sang chuyện khác.”Ta nghĩ dược tề virus hỗn hợp đã kích thích bản năng nàng, mà vẫn còn đang thong thả mà chữa trị thân thể nàng bị thương, nhưng không thể làm cho nàng khôi phục ý thức đã bị phá hủy. Việc này cũng lần nữa nói rõ tổn thương trên tinh thần là rất nghiêm trọng, khó có thể chữa khỏi. Lại nói tiếp sở dĩ Zombie có thể khôi phục trí lực. Là vì bản thân thì có trí nhớ lúc còn là nhân loại, chẳng qua là giống như là một cái kén bị virus bao vây lại. Sau khi tiến hóa, 'Sợi tơ' bao quanh ở bên ngoài sẽ được mở ra từng tầng từng tầng một...”

“Thật giống như... Giống như khi còn bé cùng ngươi trò chơi bài, người thua mỗi lần thoát một bộ y phục...” Lê Bống đột nhiên

chen miệng nói.”Ta nhớ lúc đó ta bị đoạt đi áo ba lỗ...”

Thái Hòa vịn cái trán nói ra: “Đây không phải là chuyện từ lúc ngươi mới năm tuổi hay sao? Chuyện khi còn bé nhớ rõ rõ ràng như vậy để làm gì? Nói trở lại lúc ấy ngươi trừ quần lót ra, vốn là chỉ mặc một cái áo ba lỗ.

Chương 803: Vì Sao Ngươi Không Mặc Đồ Lót

Ta chỉ cho ngươi cởi của ngươi có một món thôi mà! Hơn nữa cơ bản cũng không phải cướp đi, ta chỉ là thuận tay nhận lấy lau cái mũi, ngươi cũng không cần, nói đưa cho ta. Như vậy ta nghĩ ngươi đưa cho ta một lễ vật chính thức đầu tiên, đại khái chính là thứ này..."

"Ồ... Bộ dáng Hòa Ca nhớ rõ rất rõ ràng..." Yuna nói.

"Đúng vậy nha, có rất nhiều chi tiết đều nhớ kỹ..." Ngô Thanh Vân cũng gật gật đầu.

"Tóm lại," Thái Hòa nói sang chuyện khác lần nữa, "Tác dụng chính của Nước thuốc Virus hỗn hợp cơ bản đã xem như rõ ràng, kế tiếp thử xem có tác dụng phụ hay không."

Nói xong, Thái Hòa lập tức đưa bàn tay đến cổ áo thiếu nữ hầu gái.

"Ngươi muốn làm gì?" Chi Pu đột nhiên phản ứng kịch liệt, "Chẳng lẽ cũng muốn nhét vật kia đi vào hay sao? Sau đó như vậy như vậy, sau đó làm cho nàng trở nên rất kỳ quái, sau đó..."

"Rất rõ ràng không có quyết định kia..."

Thái Hòa nói xong, chậm rãi cởi ra cổ áo thiếu nữ hầu gái.

Khi thân thể thiếu nữ hầu gái bày ra, Thái Hòa nâng lên cái cằm, lộ ra một chút sắc mặt quỷ dị: "Vậy cũng là một loại tác dụng phụ đi...

Đồng thời khi cởi xuống quần áo, hai con thỏ ngọc cực lớn lập tức nhảy ra, nhưng mà thu hút tầm mắt của Thái Hòa cũng không phải thứ này. Thời gian gần đây loại quy mô này nhìn cũng đã nhiều, đã có năng lực miễn dịch nhất định.

Mấu chốt nhất là dường như trên người nàng bị giống như tróc da vậy, sau khi lấy ra những mảnh trắng trắng trên da ra kiểm tra, có thể phát hiện tóc gáy nàng cũng theo những mảnh da này cùng nhau rơi xuống đất.

Làn da trở nên rất bóng loáng, mặc dù còn hơi chênh lệch với Ngô Thanh Vân, nhưng mà tương đối nhẵn nhụi.

Thái Hòa dùng tay đè đè lên da nàng, phát hiện có hơi bất đồng so với làn da cứng cỏi của Zombie bình thường, loại xúc cảm làn da này cảm giác càng có tính đàn hồi rất lớn.

Làn da giống như vậy thật ra càng khó có thể bị thương tổn hơn, Thái Hòa thử dùng ngón tay đâm xuống, lập tức có thể cảm giác được phảng phất như đặt ở trên cục tẩy, năng lực bắn ngược rất mạnh.

Khi trình độ tiến hóa của thiếu nữ hầu gái dần dần tăng lên, năng lực phòng ngự của làn da cũng sẽ càng ngày càng mạnh hơn.

Nhưng cũng có nhược điểm, sức mạnh cơ bắp của nàng không bằng Chi Pu và Ngô Thanh Vân, thậm chí còn kém hơn Yuna, như vậy đồng nghĩa với, có lẽ năng lực cận chiến của nàng sẽ yếu nhược một chút. Đây cũng là tương đối mà nói, mặc dù lực công kích thấp, nhưng năng lực phòng ngự biến thái đủ để đền bù loại nhược điểm này.

“Nếu như dùng loại nước thuốc này ở trên người Lê Bống, cũng sẽ có phản ứng như vậy. Cũng không biết xem như là chuyện tốt, hay vẫn là tác dụng phụ đây...”

Thái Hòa nhíu mày, đồng thời đưa tay đặt lên trên trán thiếu nữ hầu gái, đè nàng đang liều mạng ngẩng đầu chui trở về xe tải: "Mặc lại đồ cho nàng thôi. Ta phỏng chừng nàng hoàn toàn khôi phục năng lực hành động, còn phải đợi thêm khoảng một ngày. Nhưng mà có thể sinh ra ý thức hay không thì cũng khó nói."

"Đương nhiên có thể sinh ra ý thức!" Chi Pu kêu rên một tiếng.

"Chi Pu." Thái Hòa bắt được một cánh tay Chi Pu thò ra đang muốn trộm đi thiếu nữ hầu gái, động tác này lập tức làm cho thân thể nàng bắt đầu căng cứng, suýt nữa không khống chế nổi bản năng công kích.

"Ngươi bị thương hay sao? Xử lý xong miệng vết thương tương đối khá." Thái Hòa nói xong cũng buông ra nàng, xoay người lục lọi ở trong ba lô.

Chi Pu biểu lộ hơi quái dị, nàng cúi đầu liếc mắt nhìn cổ tay mình, mới vừa rồi Thái Hòa đã nắm lấy chỗ đó...

"Đáng chết nhân loại này... Hại ta xém tí nữa không cầm giữ được..."

Trong nội tâm nàng còn chưa có mắng xong, Thái Hòa cũng đã lấy ra hộp cấp cứu đối mặt với nàng: "Ở đâu bị thương, chỉ cho ta xem một chút."

"Không cần nhân loại ngươi làm xằng bậy, chính ta sẽ khỏi hẳn." Chi Pu cau mày nói ra.

"Trong chốc lát chúng ta còn phải tiếp tục hành động, huyết dịch Zombie Cấp Thủ Lĩnh quả thật giống hệt với đèn pha vậy, đợi bữa tiệc lớn bên kia chấm dứt, bọn nó sẽ chú ý tới ngươi." Thái Hòa lạnh nhạt nói ra.

"Nhưng... Như vậy sao..." Sau kiếng mát, ánh mắt Chi Pu lộ ra vẻ hơi kỳ dị, nàng đứng ở trước mặt Thái Hòa, sau đó thò tay nắm

lấy góc áo của chính mình, kéo đi lên, “Trên bờ vai có một chỗ.”

Thái Hòa cầm lấy bông băng ký tay lập tức dừng lại trên không trung: “Bình thường loại tình huống này, chắc là là cầm kéo xuống cổ áo hoặc là cuốn lên tay áo... Cứ xem như ta chưa nói, ngươi nào có loại thưởng thức này... Heizz vì sao không mặc áo lót...”

Thời điểm khi cả team nghỉ ngơi và hồi phục ở trong kho hàng, một chiếc xe tải cải trang kín như bưng, đang từ từ lái tới phía khu công nghiệp.

Mà thỏ oán niệm toàn thân là máu thì ngồi ở trên lan can, hai chân dài rộng đung đưa ra bên ngoài, mặt con thỏ mang theo nụ cười dường như đang nhìn về phía phương hướng xe tải đã đến...

Chương 804: Băng Đảng Thú Bông

Xe tải nhỏ đậu ở giao lộ khu công nghiệp, cửa thùng xe "Loảng xoảng" một tiếng mở ra, từ bên trong nhảy xuống hai người cái ăn mặc đồ bông hình gấu xám.

Hai con gấu bông một con thì có khuôn mặt tươi cười, một con khác thì có mặt khóc, trên lông tơ bẩn thỉu dính đầy đủ loại màu sắc vi diệu, xem ra không chỉ không có đáng yêu, ngược lại tương đối đáng sợ.

Sau khi xuống xe, bọn họ lập tức xoay người từ trong buồng xe kéo dài ra ba thanh trường mâu sáng loáng tự chế, còn có một cái lưỡi rìu.

Trong buồng lái cũng bò ra ngoài một con chó bông, nhìn qua ngoại hình là một con Cự Lang bông.

"Cho." Gấu mặt khóc giao một thanh trường mâu cho Cự Lang, sau đó nâng lên cái đầu chó bông của chính mình loạng chòa loạng choạng đi tới.

Cự Lang giọng ồm ồm hỏi: "Ngươi làm gì lấy đầu lấy xuống chơi vậy? Bị chị thỏ biết sẽ tức giận. Đúng rồi, chị thỏ đi đâu rồi? Mùi vị nàng tới đây lại rất khó phân biệt nữa. Mùi vị nơi này... Thật làm cho ta khó chịu, ta ghét nhất nơi như thế này ..."

Hắn vừa dứt lời, lập tức nghe "Ầm" một tiếng vang trầm thấp, oán niệm thỏ đã đứng ở trên đỉnh thùng xe, sau đó nhảy nhẹ xuống.

“Chị thỏ!” Cự Lang tranh thủ thời gian dừng lại lời oán giận, hỏi, “Tình huống bây giờ thế nào rồi? Lúc đó nghe được tín hiệu của ngươi, chúng ta cũng không có manh động. Nhưng đám người kia chỉ có một một người nam, còn lại tất cả đều là cô gái, thậm chí còn có đứa nhỏ, như thế tại sao còn để chúng ta cùng tới nơi này làm gì? Nơi này rất nhiều Zombies, bất tiện hành động mới đúng chứ?”

Giọng điệu Cự Lang mang theo cảm giác hỏi dò, cứ việc không thấy vẻ mặt của hắn, nhưng từ loại ngữ điệu mang theo khiêm cung này, hắn rất kiêng kỵ với con thỏ này.

Con thỏ lắc lắc đầu, từ trong tay gấu mặt tươi cười nhận lấy thanh rìu này, đặt ở trong tay kiểm tra một chút: “Ha? Sói đại bản, mày đang chất vấn năng lực phán đoán của bà mày hay sao? Đừng quên có thể sống đến hiện giờ đều là nhờ công lao của ai!”

Giọng điệu của nàng lúc này nơi nào còn có căng thẳng và kinh hoàng như lúc ở trước mặt team của Thái Hòa, ngược lại vô cùng dũng mãnh, mà ngay cả động tác cũng có vẻ rất thô bạo.

“Không... Ta không phải ý đó...” Cự Lang cúi đầu nói chuyện.

“Ầm!”

Con thỏ chặt lưỡi rìu lên trên mặt đất, một cánh tay khác chọc tới từ bên cạnh cái cổ Cự Lang, nặng nề quay trên thùng xe, đầu con thỏ gần như sắp va vào nhau với đầu sói: “Mang theo những người cặn bã này như các ngươi, bà nội mày cũng sắp mệt chết rồi! Nếu không phải là bởi vì một người thật sự quá tẻ nhạt, ta đã sớm ném toàn bộ các ngươi cho Zombies rồi!”

“Thật... Xin lỗi...”

“Hiện giờ còn không phải cái gì đều phải dựa vào ta! Ngay cả thăm dò cũng là bà mày tự thân ra trận! Các ngươi hơi có tác dụng

có được hay không vậy!" Con thỏ tiếp tục gầm hét lên.

Cự Lang bông và hai con gấu bông đều cắm mặt xuống đất, giọng nói nhỏ đến mức không thể nghe thấy: "Thật sự xin lỗi đã làm vướng bận tới đại tỷ."

"Dẹp, nói là thức tỉnh dị năng rồi, nhưng trên thực tế là dị năng giả vô dụng còn không phải chỗ nào cũng có..." Con thỏ lầm bầm lầu bầu oán giận nói, "Còn dám xem thường bọn họ... Chính là đứa bé trai kia cũng có thể làm thịt đám cặn bã các ngươi này nha. Rời khỏi đồ phòng hộ của bà mày, tụi mày sớm đã chết 100 lần, coi như không chết, cũng sớm đã bị lây nhiễm..."

Nghe con thỏ dùng giọng nói hết sức rõ ràng, hơn nữa không giảm thấp âm lượng chút nào, lại mắng một trận tàn nhẫn, ba người kia chỉ có thể chôn đầu không nói tiếng nào.

"Ê, nghe rõ ràng, trên người bọn họ dính vào mùi của ta, Sói Đại Bản ngươi phụ trách lần theo dấu vết." Con thỏ nói, "Dám làm mất dấu rồi, bà mày cắt luôn lỗ mũi của mày đi! Gấu Khóc, các ngươi nên làm gì chính mình rõ ràng, có cô gái kia lớn lên nhìn rất giống con lai, còn có người kia ..." Nàng dừng lại một chút, giọng điệu lập tức trở nên rất không cam lòng," Cô gái rất đẹp đẽ vóc dáng rất cao kia, đều để cho ta! Một người giẫm ta, một người dám đạp ta ..."

Con thỏ nghiến răng nghiến lợi một lúc lâu, mới nói tiếp: "Nói chung một câu nói, người nào tự ý hành động, thủ đoạn của bà nội mày chắc tụi mày cũng đã biết đến, tụi mày chết đi không quan trọng lắm, chớ liên lụy tao! Nhìn bọn họ cõng lấy vài cái ba lô, vật tư chắc cũng không ít. Hơn nữa người đàn ông kia còn có rất rõ ràng là người nói giọng Sài Thành, xem như chúng ta đánh nhau xong đi Sài Thành mà nói, cũng sẽ có rất nhiều tác dụng. Hừ, bắt ta dẫn đường, nhưng lại không biết thời điểm các ngươi vào thành cũng đã bị bà nội mày nhìn chằm chằm rồi."

“Ha ha ha...” Tiếng cười của con thỏ từ trong cái đầu thỏ bông truyền ra đứt quãng, ở trong bối cảnh phế tích khu công nghiệp âm u khủng khiếp này làm nền, thật làm cho người ta sởn cả tóc gáy...

Hai con gấu bốn mắt nhìn nhau một cái, mà Cự Lang thì không thể chờ đợi được nữa xảy ra bắt đầu ngửi ngửi.

Chương 805: Lần Theo Dấu Vết

Không tìm ra mùi con thỏ lưu tại trên người bọn họ ở khu công nghiệp, hắn nhất định sẽ bị chơi đến mức rất thảm ...

“Đây là xe hỏng của bọn hắn.” Gần mười phút sau, bốn con rối kinh sợ đến vị trí đậu xem của team Thái Hòa.

Vòng qua thùng đựng hàng sau xe, bọn họ lập tức đến trên đường cái kia tất cả đều là một mảnh vết máu và hài cốt.

Rất nhiều Zombie còn lắc lư ở trên đường, nhưng mà trên người bốn con thú bông đều dính đầy vết máu đã cũ, lại bọc loại toàn thân trong lớp thú bông, cho nên khi đám này Zombie thông thường không đói bụng, bọn họ vừa không có làm ra bất kỳ hành động gì dễ dàng gây ra công kích, cơ bản là có thể đi qua an toàn.

Nhưng mà làm như vậy thật ra cũng có rất nhiều nguy hiểm, một là dù cho chỉ là hắt hơi lớn tiếng một cái, hoặc là thả cái rắm tạo ra ô nhiễm cái gì, cũng có thể dẫn đến vây giết, trong nháy mắt rơi vào trong vòng vây Zombies, hai là Zombie cao cấp có lẽ sẽ cảm thấy rất hứng thú đối với bọn họ...

Nhưng mà nói tóm lại, ở nơi như thế này, vẫn là lấy biện pháp như thế thuận tiện hoạt động một chút.

“Ê...”

Giọng nói của Gấu cười nghe vào rất âm trầm, hoàn toàn không tương xứng với ngoài hình của hắn chút nào, vì để tránh gây nên Zombie chú ý, tiếng nói của hắn cơ bản cũng sắp nghe không rõ: “Thực lực của bọn họ dường như không chỉ là không tệ mà thôi... Mà là... rất rất mạnh.”

“Mẹ kiếp, lẽ nào thời điểm cùng với ta, bọn họ còn tại ẩn giấu thực lực hay sao? Bà nội mày rõ ràng là một thỏ nhát gan hiền lành, vậy mà cũng muốn phòng bị hay sao?” Con thỏ vừa nhỏ giọng nói chuyện, vừa bước lên đủ loại mảnh vỡ thân thể buồn nôn, “Như thế thì càng phải cẩn thận.”

“Nếu không ... Vẫn là quên đi? Tự chúng ta đi Sài thành đi, quá mức cẩn thận một chút mới tốt.” Gấu mặt khóc hỏi.

“Vẫn không có chạm mặt qua các ngươi cũng đã kinh hãi rồi sao? Bọn họ rất mạnh mẽ mà nói, chúng ta không nhất định phải trực tiếp va chạm với bọn họ có được hay không. Nơi này nhiều Zombie như vậy, bọn họ giết ở mặt trước, chúng ta dễ dàng theo ở phía sau, mài cũng sẽ mài chết bọn họ. Lại nói, đến lúc đó tùy cơ ứng biến thôi. Chúng ta đến Sài thành, cũng chưa chắc có thể sưu tập được nhiều đồ như vậy. Một lần mạo hiểm dù sao cũng tốt hơn mỗi ngày vào sinh ra tử, tính toán từng li từng tí đi!”

Con thỏ vác lưỡi búa ở trên vai, lẫm lẫm liệt liệt đạp lên những mảnh vụn máu tanh đi đến phía trước.

Một ít Zombie khịt khịt mũi, chầm chậm lắc lắc đầu, nhưng cuối cùng vẫn là chẳng hề làm gì cả.

Lúc này trên một con đường nhỏ ở phía sau nhà xưởng, Thái Hòa đang đi ở trong đội ngũ, dùng cái vòi tinh thần dò xét tình huống phía trước.

Chi Pu lôi kéo chiếc xe tải nâng đang chở hầu gái thiếu nữ đi ở phía sau, bánh xe phát ra tiếng vang nhỏ bé, ở trong loại hoàn cảnh yên tĩnh này nghe vào hơi chói tai.

Yuna và Lê Huỳnh Bảo Ngọc thì đi ở trước nhất đội ngũ, khoảng cách các nàng cách đoàn người Thái Hòa có cự ly chừng một trăm mét.

“Gràooo!”

Xem thấy phía trước đang lắc lư mấy con Zombie, Lê Huỳnh Bảo Ngọc chậm rãi đi tới trước mặt bọn nó, đột nhiên xảy ra một tiếng gầm nhẹ.

Đám Zombie này lập tức hơi sợ hãi tản ra.

“Hì hì, loại biện pháp này thật là không tệ nha.” Lê Huỳnh Bảo Ngọc rất hưng phấn nhìn theo những Zombie chui vào bên trong nhà xưởng, cười nói.

Yuna nghiêng đầu nhìn nàng một cái, sờ sờ tóc dài chính mình cuốn lấy sợi tóc, nói chuyện: “Vô tri cũng thật là hạnh phúc đây. Thông qua tiếng gào đắt đỏ, để bày ra khí thế cường giả, dọa lui sinh vật cấp thấp... Đây là một loại thủ đoạn nào đó con khỉ quen dùng. Thời điểm khi Hòa Ca nói như vậy, ngươi cũng cần phải ý thức được đề nghị của hắn thật ra là không có ý tốt.”

“...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc lộ ra vẻ mặt mờ mịt, dĩ nhiên là nghe không hiểu, nhưng mà nàng đúng là rất nhanh hỏi ngược lại, “Vậy ngươi thì thế nào?”

“Chuyện này không giống nhau.” Khóe miệng của Yuna hơi hơi nhếch lên, vung tóc dài một cái, đi tới phía trước.

Dường như nàng lại nghĩ đến một đêm kiều diễm kia, nụ cười dần dần khuếch tán, cuối cùng lộ ra một vệt nụ cười long lanh trước nay chưa từng có.

Chỉ có điều, vẻ mặt này, không ai nhìn thấy...

Xưởng nhôm xem như là một xí nghiệp lớn nhất trong khu công nghiệp này, từ ven đường đậu rất nhiều xe vận tải lớn cũng có thể nhìn ra.

Lúc đó những chiếc xe này đều chờ đợi chất hàng ở nơi này,

nhưng mà phỏng chừng trong bọn họ không ai nghĩ tới được, vận mạng của bọn họ cũng đang đợi bị rửa sạch triệt để.

Team của Thái Hòa đi tới nơi này, tòa nhà xưởng cỡ lớn này đã ở trong thời gian nửa năm biến thành thiên đường chết của Zombie, mồ mả của cơ khí và nhân loại.

Gió thổi ra từ trong hốc núi, ở bên trong nhà xưởng trống trải xảy ra hồi âm từng trận, vết tích nổ tung hoặc hỏa hoạn tùy tiện có thể thấy được.

Nơi này, chính là phế tích tử vong từ đầu đến đuôi.

Chương 806: Tập Kích Bất Ngờ

Có nữ Zombie ở phía trước mở đường, team của Thái Hòa rất thuận lợi tiến vào bên trong khu nhà xưởng.

Kiến trúc đổ nát nhìn qua như từng con quái thú ngồi xổm ở ven đường, tĩnh lặng nhìn chằm chằm vào bọn họ, từ trong những khe hở tối thui, lúc nào cũng có thể có Zombie nhảy ra ngoài.

Thân ở trong đó, tiếng gió vù vù nghe vào lại như cô gái nghẹn ngào, nghe tới người sởn cả tóc gáy.

Đến nơi như thế này, uy thế của Cấp Thủ Lĩnh cũng không còn có tác dụng, ngược lại sẽ để mọi chuyện trở nên tương đối hỏng bét.

Những Zombies trốn ở trong góc xuất phát từ sợ hãi với Zombie Cấp Thủ Lĩnh, vừa bắt đầu sẽ không hiện thân, nhưng đến thời điểm khi Thái Hòa đi qua, sẽ không khống chế được đột nhiên lao ra.

"Lại." Thái Hòa xoa xoa mi tâm, nhìn một bộ thi thể Zombie rơi xuống ở phía trước mình, "Lại phải dò xét tinh thần, còn phải tiến hành công kích, lực lượng tinh thần tiêu hao thật lớn..."

"Hòa Ca... Ngươi... Ngươi vẫn chống nổi chứ?" Lê Bống dựa ở bên người Thái Hòa, thân thiết hỏi.

"Không có chuyện gì, tiêu hao mức độ như thế này còn có thể chịu đựng được, đại khái kiên trì lại hơn một giờ không thành vấn đề gì." Thái Hòa cười nói với nàng, thuận tiện xoa xoa đầu của nàng, sau đó quay đầu hỏi Chi Pu nói, "Ngươi nói tên kia chính là ở trong xưởng nhôm không sai chứ?"

Chi Pu gật gật đầu: “Thời điểm khi hắn vẫn còn là nhân loại, dường như có liên quan gì với nơi này đi, hơn nữa cách ở thành phố Biên Hòa lúc trước xác thực nói cho bà lão Zombie phải tới nơi này... Có khả năng phải làm gì việc đó, đại khái là như vậy...”

“Lợi dụng lúc vẫn không có chạm mặt với hắn, nói tình huống của hắn một chút đi.” Thái Hòa nói tiếp.

Chi Pu cau mày bắt đầu hồi ức: “Bà lão Zombie nói... Nói về thực lực chắc cũng ngang tầm với nàng, đại khái là như vậy...”

“Mần ơn bỏ từ 'Đại khái' đi được không...”

“Nhưng mà đây là... Nguyên văn nha, nàng nói, tên thực lực kia có khả năng gần như bằng với nàng, đại khái là như vậy...” Chi Pu nói chuyện rất chăm chú.

Thái Hòa nói: “Gần như đến cùng là kém bao nhiêu nha! Vậy mà đồng thời dùng tới hai từ khả năng và đại khái này, bà lão Zombie thật ra không có tự tin đến cỡ nào, tùy tiện đến cỡ nào nha! nhưng mà...”

Hắn thở dài, nói chuyện: “Lấy tiền đề Zombie Cấp Bá Chủ vẫn sẽ không nói láo là làm cân nhắc mà nói, nói cách khác từ đầu đến đuôi bà lão Zombie không có từng giao thủ với tên kia đúng không? Không có tin tức chuẩn xác có thể cung cấp tham khảo, trước tiên chúng ta chỉ có thể làm dự định xấu nhất.”

Thực lực bà lão Zombie kia để Thái Hòa ấn tượng khắc sâu, tuy rằng lần này hắn mang theo đám nữ Zombie, thực lực cũng không thể khinh thường, nhưng trong lòng Thái Hòa vẫn lập tức cảm giác được vẻ sốt sắng.

Chủ yếu là thiếu nữ hầu gái chịu đựng trọng thương để Thái Hòa hơi bất an, hắn cũng không thể chấp nhận được các nàng Lê Bống chịu thương tích nặng như vậy.

Phảng phất Lê Bống cũng cảm giác được Thái Hòa hô hấp biến hóa, nàng im lặng không lên tiếng đưa tay lắc lắc ống tay áo của Thái Hòa, sau đó lộ ra một nụ người ngọt ngào với hắn.

“Gần như... Đúng rồi... Đúng rồi...”

Chi Pu còn đang xoắn xuýt vấn đề này, nàng lộ ra vẻ mặt vô cùng đau đầu, đột nhiên giậm chân một cái, ngọn núi đôi trước ngực lập tức run lên từ trên xuống dưới: “Cái từ này không phải nhân loại các ngươi phát minh hay sao! Tại sao phải hỏi ta!”

“Thời điểm như thế này quên đi vết máu trên người ngươi, kính râm trên mặt ngươi, còn nữ Zombie ngươi đang kéo, xem ra ngươi còn rất giống người mà...” Thái Hòa lẩm bẩm một câu.

Yuna quay đầu lại nói: “Muốn quên nhiều thứ như vậy cũng thật là dễ dàng đây...”

“... Nhưng mà các ngươi có phát hiện gì hay không, Zombie chung quanh đây dường như đột nhiên ít đi...”

Bọn họ vừa đi vừa tán gẫu, không biết từ lúc nào đột nhiên từ trong bóng tối va chạm phải Zombie cũng bắt đầu giảm thiểu từng chút một.

Ở trong hai phút trước khi Thái Hòa nói câu nói này, hắn cũng không có gặp phải Zombie vồ giết.

Tình huống như thế không thể nghi ngờ là khác thường, bởi vì nơi này đã đến gần nhà xưởng, theo lý thuyết số lượng Zombie ngược lại sẽ càng nhiều thì mới đúng.

“Có thể... có nguy hiểm gì hay không?”

Thái Hòa vừa nghiêng đầu, một cái bóng đen to lớn lập tức nhào tới phía đỉnh đầu của hắn.

Thậm chí dò xét tinh thần của hắn cũng không kịp phản ứng nữa, có thể tưởng tượng được tốc độ bóng đen này nhanh bao nhiêu.

“Vãi chưởng!”

Chịu đến tập kích đột nhiên như vậy, Thái Hòa tuy rằng “Hồi hộp” trong lòng một chút, nhưng không có kinh hoàng, chỉ có điều cảm thấy vô cùng khiếp sợ với hình thể của người đánh lén này.

Nó vừa nhào tới, trước mắt Thái Hòa cũng đã đen kịt một màu, hơn nữa một luồng cảm giác ngột ngạt to lớn cũng thuận theo mà đến, nếu như không phải tâm chí hắn kiên định, nói không chắc sẽ sản sinh cảm giác rụt rè.

Chỉ vẻn vẹn không phẩy mấy giây sau, mấy đạo ánh sáng lạnh lẽo đã xuất hiện ở trước mặt của hắn.

Nếu như bị hươ trúng, phỏng chừng đầu Thái Hòa lập tức sẽ biến thành một đống bùn nhão.

Xoắn giết tinh thần!

Chương 807: Trả Cự Khuyển Phong Cách Lại Cho Ta

Con zombie bóng đen to lớn khí thế hung mãnh này đột nhiên kêu lên một tiếng gào thét, móng vuốt cũng lập tức lệch khỏi vị trí ban đầu, một trận gó mạnh dán vào gò má Thái Hòa lướt tới.

Không chờ nó rơi xuống, Thái Hòa bày ra tư thế chuẩn bị sút bóng, đột nhiên đạp tới.

Đồng thời tận mấy cái cái vòi tinh thần cũng kèm theo một cước này của Thái Hòa, đạp thật nhanh về phía chính giữa bụng của bóng đen này.

“Gràooo!”

Bóng đen hét thảm một tiếng, nặng nề rơi xuống đất.

“Hít hà~!” Vừa trong nháy mắt, Thái Hòa trải nghiệm được cảm giác kích thích khi ngồi tàu lượn siêu tốc, suýt chút nữa trái tim cũng không thể trở về vị trí cũ.

Thái Hòa bình phục tim đập một thoáng, nhìn về phía người đánh lén.

Bóng đen này ngã trên mặt đất, lớn cỡ khoảng một chiếc xe thể thao loại nhỏ, xem ra thật là làm người ta tê dại cả da đầu.

Bộ lông nhìn giống hệt như kim nhọn chĩa ra, thân thể to lớn, tứ chi mạnh mẽ, móng vuốt đao như nhọn vậy, răng nhọn lập lòe ánh sáng lạnh lẽo...

“A! Cự khuyển Phong cách của ta!”

Đây là một con chó sói biến dị! Chẳng trách có thể đánh lén Thái Hòa thành công, loại sinh vật này vốn là thợ săn trời sinh.

Hơn nữa hình thể con này, có thể còn muốn lớn hơn so với Ca Cao trước khi xảy ra biến dị!

Nhưng mà tuy rằng Thái Hòa đạp nó đau, nhưng con sói chó biến dị này rồi lại nhanh chóng dựng người dậy, thậm chí Thái Hòa cũng không thấy rõ động tác của nó, lập tức thấy một vệt bóng đen lại đánh về phía Chi Pu.

Nói một cách chính xác, là xe tải nâng Chi Pu đang lôi kéo...

Xem ra con sinh vật khủng khiếp này còn có trí lực tương đối khá, sau khi ăn quả đắng khi công kích kẻ nhân loại Thái Hòa này, lập tức chuyển hướng một sinh vật khác xem ra nhỏ yếu nhất, thiếu nữ hầu gái.

“Thì ra ở trong quyết định của ngươi, ta so với con Zombie nằm bất động còn yếu hơn hay sao!” Sau khi nhận ra được điểm này, Thái Hòa lập tức cảm giác đậu đen rau muống một trận.

Đôi mắt của Chi Pu lập tức trở nên càng đỏ hơn, nàng rên khẽ một tiếng, trong nháy mắt khi bóng đen kia đến gần, đột nhiên hành động.

Với Chi Pu thì di chuyển ở trong phạm vị cực nhỏ như vậy mà nói mà nói, Thái Hòa cũng rất khó hoàn toàn bắt lấy động tác của nàng.

Chỉ có điều nhìn qua dường như nàng và con chó sói biến dị kia đánh cho tương đối kịch liệt, “Oành oành oành” âm thanh liên tục truyền đến, cách xa hơn một chút thậm chí cũng có thể cảm giác được một luồng khí áp khủng khiếp.

Con chó sói biến dị kia né trái né phải, mặc dù thân thể to lớn, thế nhưng mà rất linh xảo.

Bụng nó bị thương, dẫn đến máu tươi tung tóe liên tục, xem ra tình cảnh vô cùng khốc liệt.

Nhưng mà thời điểm ngay khi bọn hắn đang đánh nhau kịch liệt, con chó sói biến dị kia đột nhiên đầu lệch đi, sau đó lại đột nhiên bị đạp bay, đập nặng nề vào trên một bức tường đổ.

Nó cố gắng giãy giụa ngẩng đầu, nhưng đầu rồi lại lay động một cái, uể oải xuống triệt để.

Chi Pu còn bày tư thế công kích đứng ở đằng kia, nhìn chằm chằm Thái Hòa trước mặt, bộ dáng vẻ mặt hơi mờ mịt.

Đang đánh nhau kịch liệt, đối thủ đột nhiên bị xử lý mà không hiểu ra sao...

“Cảm ơn, không phải ngươi phân tán sự chú ý của nó, hiệu quả xoắn giết tinh thần của ta cũng sẽ không tốt như thế.” Thái Hòa cười nói.

Đi ngang qua Chi Pu trong trạng thái vẫn còn đang đờ đẫn, Thái Hòa đi tới trước mặt con chó sói biến dị kia, tặc lưỡi than thở nói: “Ta đã từng tổn thất một con cự khuyển phong cách ngầu lòi, nhưng ngày hôm nay ta lại có thêm... Mày!”

Hắn còn chưa dứt lời, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại đột nhiên vọt tới, giương lên quả đấm nhỏ, đập một quyền thật mạnh vào xương sọ cứng rắn của con chó sói này, móc ra chất gel Virus.

Khối chất gel này vừa nhìn là biết rất tinh khiết, phỏng chừng rất nhanh sẽ có thể chuyển đổi thành Ổ Virus.

Thái Hòa hoàn toàn không ngờ tới Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại đột nhiên công kích sói chó biến dị, ngay cả cơ hội ngăn cản cũng không có.

“Không... Không phải ta làm...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc cầm khối

chất gel này, lại như chỉ lo Thái Hòa sẽ nhào lên cướp vậy, tranh thủ thời gian nhét thật nhanh vào cổ họng.

Bản thể Ca Cao thức tỉnh lần thứ hai, một cái đầu nhỏ xông ra, nuốt xuống khối này chất gel một cái.

“Cũng không phải ta ăn đi!” Vẻ mặt Lê Huỳnh Bảo Ngọc hơi oan ức, nàng hoàn toàn là bị.. Khống chế, nhưng ánh mắt của mọi người lại đều tập trung ở trên người nàng.

“Ngươi tốt nhất cố gắng tiến hóa cho ta, ít nhất bù đắp tổn thất cự khuyển phong cách của ta ra đi lần thứ hai!”

Thái Hòa hơi tức giận nói chuyện: “Ta vừa đang ảo tưởng cưỡi nó, lao nhanh ở dưới ánh tà dương nha!”

“Nhưng mà ngươi lại đều xé nát nội tạng nó ra...” Ngô Thanh Vân ngồi chồm hỗm xuống nhìn qua cẩn thận, lại ngẩng đầu nhìn về phía Thái Hòa, “Thời điểm khi nó lao nhanh, ruột lòi ra ngoài.”

“Còn có mảnh vỡ nội tạng.” Yuna nói bổ sung.

Nhưng mà thu hoạch một khối chất gel chó biến dị ít ỏi mà nói, cũng coi như là một niềm vui bất ngờ.

Sau khi bản thể Ca Cao nuốt chất gel, lại chìm vào trong giấc ngủ.

Chương 808: Xưởng Cán Nhôm

Một thoáng hồi tưởng lại quá trình loại tiến hóa lật đổ tất cả mọi thường thức của nó, trong lòng Thái Hòa vẫn còn hơi kỳ vọng.

“Virus trong thân thể Ca Cao là đủ loại thập cẩm mà...” Thái Hòa nói chuyện.

Lúc này Chi Pu cũng tỉnh táo lại, đang chuẩn bị chất vấn Thái Hòa, lập tức nghe được câu này, lập tức hừ lạnh một tiếng: “Chị đại nhà ngươi còn không phải món thập cẩm hay sao?”

“Có ý gì?” Thái Hòa khó hiểu mà hỏi.

“Nhân loại xằng bậy, chẳng phải người trộn đủ loại Virus lung tung vào thân thể nàng hay sao, vừa ngửi cũng đã biết rồi.” Chi Pu khoanh tay ở trước ngực, nói chuyện, “Nhìn vẻ mặt của ngươi, dường như cảm thấy tình huống như thế không có gì ghê gớm đúng không? Xác thực giai đoạn hiện giờ không có vấn đề gì, nhưng thời điểm đến khi tăng trưởng lên Cấp Bá Chủ, thì lại sẽ gây ra mầm họa rất lớn. Bà lão Zombie cũng đã nói cho ta biết, không cần ăn bậy bạ đồ ăn.”

“Mầm họa hay sao?” Vẻ mặt của Thái Hòa lập tức nghiêm túc lên.

Lúc trước Ngô Thanh Vân là bị rắn biến dị cắn, sau đó lại nuốt chất gel rắn biến dị, cuối cùng mới đặt vững cơ sở loại Virus khác tồn tại trong cơ thể nàng.

Thái Hòa cũng từng có rất đa nghi suy nghĩ, nhưng từ kết quả màn nói, dường như không có vấn đề gì.

Nhưng mà nghe Chi Pu vừa nói như thế, trong lòng Thái Hòa cũng mơ hồ có một chút cảm giác bất an...

"Ít nhất phải để một loại Virus nào đó trong cơ thể nàng chiếm cứ đa số đi." Chi Pu nói bổ sung, sau đó hất lên mái tóc dài, nhìn về phía Lê Bống.

Nhưng chuyện làm cho nàng bực mình chính là, ánh mắt Lê Bống vẫn luôn dừng lại ở trên người của Thái Hòa.

"Nhân loại đáng ghét..."

Phương án xử lý mà Chi Pu nói ra, thật ra rất đơn giản.

Hoặc là để cho Ngô Thanh Vân điên cuồng nuốt chửng chất gel virus Zombie, khiến cho virus Zombie trong cơ thể nàng chiếm cứ địa vị thống một lần nữa trị, hoặc là, cứ giữ dứt khoát làm cho nàng hấp thu càng nhiều virus rắn biến dị, làm cho nàng thật sự trở thành một xà mỹ nữ chính hiệu.

"Trí lực của chị đại hiện giờ cũng tương đương với người thường, chỉ là thường thức theo không kịp mà thôi. Nhưng mà về tiến hóa của chính mình, chắc chắn là có phương diện liên tưởng này nha?" Thái Hòa trầm ngâm trong chốc lát, quay đầu hỏi Ngô Thanh Vân một câu.

Ngô Thanh Vân gần đó tự hỏi một giây đồng hồ, lập tức cho ra đáp án: "Ta lại cảm thấy như bây giờ rất tốt, nhất định phải chọn mà nói, ta nguyện ý nuốt nhiều một ít chất gel virus của rắn biến dị. Nhớ rõ con Cự Mãng biến dị kia hay sao? Nó thật sự rất mạnh đây." Nói đến đây, trên mặt chị đại lộ ra một vẻ mặt mơ ước, "Hơn nữa không biết là cái loại dáng người này sẽ hết sức tráng lệ hay sao? Hơn nữa nói không chừng, sau khi biến thành rắn rồi, thì có thể sanh con cho ngươi."

"Bình thường biến thành như vậy thì lại càng không khả năng

sinh nha, vượt qua chủng tộc đã rất khó rồi, còn một lần vượt qua hai chủng tộc hay sao?"

Thái Hòa gãi gãi da đầu hơi tê dại, nói tiếp: "Ta cũng đã từng có loại cân nhắc này, lần trước sau khi chị đại tiến hóa đã xuất hiện một ít điểm đặc thù khác với Zombie bình thường, chuyện cho tới bây giờ lại muốn sửa chửa cũng xem như đã quá muộn. Hơn nữa tiến hóa vốn là tồn tại rất nhiều tính khả năng, không cần phải nhất định phải đè con đường bình thường mà đi."

Nói đến đây, hắn nhìn về phía Chi Pu, lại nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc: "Hai người các ngươi là từ trong trăm vạn Zombie tiến hóa từng bước một đến Cấp Thủ Lĩnh, nhưng trước khi các ngươi đột phá Cấp Thủ Lĩnh, các ngươi cũng chẳng qua là một thành viên rất tầm thường ở trong những bầy Zombies chém giết điên cuồng kia. Mặc dù các ngươi thăng cấp thuận lợi, nhưng ở trong quá trình kia, thật ra chỉ cần một chút sai lầm nhỏ bé, có lẽ hôm nay các ngươi cũng đã là đá đặt chân của người khác..."

"Ý Hòa Ca đang nói, cho dù có dựa theo phương pháp bình thường tăng lên từng bước một giống như các ngươi mà nói. Trong quá trình cũng tràn ngập nguy hiểm." Yuna đồng ý nói, "Cảm giác, cảm thấy tiến hóa rất giống thi đại học đây, rất nhiều người chen chúc lên cầu độc mộc, nhưng có thể đi vào trường đại học nổi tiếng, có lẽ từng thành trấn cũng chỉ có được một hai người mà thôi..."

"Không có cảm tình gì đối với loại giáo dục nhồi sọ, học sinh giỏi cũng không cần sử dụng lại loại ví von này, sẽ thức tỉnh lại một ít ký ức đau lòng trong trí nhớ..." Thái Hòa khoát khoát tay, nói ra, "Hơn nữa trong quá trình tiến hóa thành phần ngẫu nhiên càng nhiều hơn một chút nha."

"Thật ra ta có thể nêu ví dụ nói rõ trong lúc đó hai người tồn tại nhiều loại điểm giống nhau." Yuna nhún nhún vai. Nói ra.

“Yuna Ác, còn chưa tới thời gian ngươi công tác đây...”

Trong lúc cả team đang nói chuyện với nhau, cũng đã tiến vào trong nội bộ nhà xưởng.

Đủ loại thiết bị và cỗ máy ngăn cản hầu như tất cả tầm mắt của bọn họ, dưới ánh sáng u ám, tùy tiện có thể thấy được dấu vết màu đỏ. Cũng không biết là vết gỉ sét hay chính là vết máu.

Chương 809: Chạy Bộ Bằng Thằng Em Cũng Được Sao

Tùy tiện có thể thấy được những mảnh nhỏ các thiết bị cơ giới sau khi nổ mạnh, không chỉ có mỗi vách tường, mà ngay cả trần nhà cũng bị hun khói đến biến thành màu đen.

Nơi cửa ra vào thì có một bộ tử thi đầu bị đạp nát, hai chân nó không thấy tung tích, một cánh tay vươn tới phương hướng cửa sắt.

Thái Hòa quay đầu lại liếc mắt nhìn cửa sắt bên cạnh nhà xưởng, thấy chỗ ổ khóa có dấu vết bị phá hủy rõ ràng, lập tức kịp phản ứng. Trước mắt lập tức bộc vòng quanh một bức tranh.

Khi tiếng nổ mạnh và ngọn lửa cháy bừng bừng khắp bốn, một nhân loại đang kêu thảm phóng tới cửa sắt. Ở phía sau hắn, là nhân viên tạp vụ sau khi bị biến dị biểu lộ dữ tợn, hai mắt đỏ lên. Nhưng mà ở trong ánh mắt tuyệt vọng của hắn. Người dẫn đầu chạy đi là một người thoát khỏi Zombie đuổi giết, sau đó đóng lại cửa phòng.

Người sống sót này kinh hoảng mà kêu to lấy, nhưng vừa chạy tới cửa, đã bị bổ nhào ngã xuống đất. Rất nhanh hai chân đã bị xé rách xuống. Dưới bản năng cầu sinh điều khiển, hắn vừa kêu thảm. Vừa chèo chống lấy nửa người không trọn vẹn, tiếp tục bò đi ra phía cửa sắt.

Lúc này tiếng nổ mãnh liệt truyền đến, đám Zombie đang thôn phệ hắn bị vụ nổ làm trọng thương, hắn cũng giải thoát từ trong thống khổ triệt để...

Đợi khói thuốc súng tan đi, thân thể đám Zombie bị tạc thanh loạn thất bát tao lại Âm Hồn Bất Tán mà đứng lên, vọt tới chỗ cửa sắt, bắt đầu liều mạng va chạm...

“Thoáng chốc, có thể nhìn rất nhiều nha... Tai nạn vừa bộc phát đã chết đi, có lẽ là người khủng hoảng nhất không cam lòng nhất...”

Thái Hòa thở dài, vòng qua bộ thi thể này.

“Nhìn biểu lộ của ngươi, dường như rất đồng tình đối với người chết này?” Chi Pu tò mò hỏi, “Vì sao? Hắn đã chết thật lâu, hơn nữa ngươi cũng không nhận ra hắn.”

“Chưa nói tới, xúc cảnh sinh tình thôi. Ngươi coi như là một loại cảm tình đặc biệt của nhân loại là được rồi, có lẽ có ngày ngươi sẽ nhớ lại loại cảm xúc này.” Thái Hòa nói ra.

Chi Pu lộ ra một chút cảm giác trầm tư suy nghĩ, trên thực tế, đoạn đường này cô ấy đang quan sát lấy Thái Hòa.

Tại sao đồng loại của chính mình, lại không muốn xa rời với một con con mồi như vậy đây...

Hiện giờ xem ra, xác thực tên nhân loại này có rất nhiều điểm khác biệt với Zombie, hơn nữa cho Chi Pu loại cảm giác, những hành vi kia vừa khó có thể hiểu nổi, lại dường như rất thú vị.

Thậm chí nàng không có có ý thức được, địch ý của chính mình đối với Thái Hòa không có mạnh như trước nữa. Chuyện này cũng không phải bởi vì Thái Hòa có được mị lực đặc biệt gì, mà là Chi Pu đối với người nhân loại thứ nhất chính mình tiếp xúc, thậm chí còn xâm nhập chịch xã giao, thật sự tràn ngập lòng hiếu kỳ...

Nơi này là một căn nhà xưởng lớn nhất trong nhà máy nhôm, sau khi đi vào, mà ngay cả một con Zombie cũng không có. Cái con Zombie kia hơn phân nửa đã sắp đạt tới Cấp Bá Chủ nếu quả thật

ở trong nhà xưởng này mà nói, Thái Hòa cảm thấy nơi này có khả năng nhất trở thành sào huyệt của hắn.

“Loảng xoảng loảng xoảng!”

Thái Hòa giẫm lên mảnh vụn nửa thanh sắt đang gia công, thanh âm này ở trong nhà xưởng lộ ra vẻ tương đối chói tai, thậm chí làm cho trống ngực Thái Hòa cũng dừng lại một nhịp.

Đám nữ Zombie cũng lập tức dừng lại, đều cảnh giác mà nhìn về khắp bốn phía.

“So với chuyện lo lắng hắn sẽ xuất hiện đánh lén chúng ta, không bằng dùng thanh âm dẫn hắn tới, chúng ta ngồi thả câu là được rồi.” Thái Hòa nhanh chóng phục hồi lại tinh thần, nói ra như không có việc gì.

“Thì ra là quyết định này nha...” Lê Bống cười ngu ngơ, nói ra, “Ta còn tưởng rằng Hòa Ca quá đần không cẩn thận giẫm lên.”

Quả nhiên, ngốc tự nhiên nói cách nào đều là đậu đen...

Thái Hòa vừa định nói cái gì, cũng cảm giác được bầu không khí thay đổi. Mặc dù dò xét tinh thần cũng không phát hiện cái gì, nhưng làn da mặt lõa lồ ra ngoài lại có thể cảm giác được một cổ cảm giác kim đâm.

“Tới!”

Thái Hòa lập tức kéo căng thần kinh, cẩn thận để đạt được mục đích, hắn còn rút ra đao chiến thuật.

Mấy nữ Zombie tự giác mà đâu lưng lại với nhau, bày ra một trận chiến tranh phòng ngự như thùng sắt.

Trước khi đối phương chưa có xuất hiện, trong đầu Thái Hòa không tự chủ được tiến hành nhiều loại tưởng tượng...

“Khặc khặc khặc!”

Một âm thanh tiếng cười lạnh đột nhiên truyền đến từ đỉnh đầu, sau đó một cái bóng đen lập tức chợt đập xuống dưới, rơi vào khu vực cách đám người Thái Hòa đại khái ba mươi thước.

Đây là một nam Zombie trung niên thân thể gầy còm, kiểu tóc sáng chói sói trán ở trong đám Zombie cũng không hiếm thấy, nhưng sau khi trải qua sàng lọc, mấy con zombies tóc nhuộm thành màu vàng, ngay cả ở thời kỳ hòa bình Thái Hòa cũng chẳng thấy được mấy người.

Hắn mặc trên người một cái quần bãi biển, cả người quỳ rạp trên mặt đất, giống như rắn phóng lên nửa người trên thật cao. Ánh mắt thì rất tương tự với bà già Zombie, đoàn ánh sáng tinh thần cũng là một mảnh hỗn độn, nhìn qua thật là Zombie Cấp Bá Chủ không thể nghi ngờ.

“Ông chú nhìn qua rất thời thượng nha. Thật ra, chúng ta hôm nay tới...”

Thái Hòa còn chưa dứt lời, ông chú tóc vàng cũng không nói hai lời lập tức bò qua tới phía Thái Hòa, tốc độ lao nhanh. Lúc này Thái Hòa mới chú ý tới hai chân hắn bị cắt đứt từ giữa hai đùi, hai tay lại vô cùng to lớn, giơ lên huơ cao trên không trung, móng tay sắc nhọn thoạt nhìn rất có lực sát thương.

“Ồ, loại tình huống này cuối cùng là hắn dùng cái gì để bò?”

Khó hiểu thì khó hiểu, nhưng nếu đã đối phương không chịu giao lưu...

“Ê, ngươi có quen biết bà gì thành phố Biên Hòa hay không?” Chi Pu đột nhiên hỏi một câu.

Ông chú tóc vàng đang ở trong lúc di động tăng tốc, nghe vậy lập tức dừng lại.

Lần này Thái Hòa phát hiện, hắn di động và dừng lại, đều là dựa vào thằng em của chính mình làm được...

Chương 810: Chẳng Cần Làm Gì Cả

Không giống với bất kỳ Zombie nào mà Thái Hòa đã từng nhìn thấy, thằng em nhỏ của ông chú tóc vàng rất giống là chủng tộc đặc thù nào đó, Tộc Hận Đàn Bà.

Sinh ra dị biến làm cho hắn có thể đủ sức chạy tốc độ cao về phía trước, cũng có thể làm cho hắn dừng lại bất kỳ lúc nào.

Nhưng mà tiến hóa thành như vậy, cũng không biết còn có công năng sinh sôi nảy nở hay không...

Thời điểm mới vừa rồi khi hắn dừng ngay, mặt đất thậm chí còn mang theo một chuỗi tia lửa.

Thái Hòa căng lên cặp mắt ngu mà còn nguy hiểm nhìn chăm chú cẩn thận trong chốc lát, mới phát hiện quần trong bãi biển của hắn còn mặc một bộ quần nhôm tạo hình đặc thù.

“Hệ thống phanh khẩn cấp thủy lực hay sao...”

Sau khi lau mồ hôi lạnh một cái, Thái Hòa nhìn về phía con Zombie tóc vàng này: “Chuyện này...”

“Con mồi đồng dạng tạp chủng, có tư cách gì nói chuyện với ta. Tên loại cấp thấp này, ngươi muốn nói cái gì?”

Tóc vàng mới mở miệng, khiến cho ánh mắt Thái Hòa và Chi Pu đồng thời âm trầm xuống.

“Nhưng mà lúc đó ngươi không có nói cho ta, người chúng ta muốn tìm là một sinh vật cái kỳ quái như thế... Hắn thật sự biết

chân tướng hay sao Virus? Hắn đúng là thú đặc biệt hay sao?"

Mặt Thái Hòa tối sầm lại, thấp giọng hỏi.

Lúc đó ở trong phòng thực nghiệm, điều kiện Chi Pu phải trả ra chính là dẫn hắn tìm đến tên tóc vàng, trao đổi Lê Huỳnh Bảo Ngọc. Vậy mà nàng từng nói, lông vàng là người rất có khả năng nắm giữ chân tướng Virus, điều này cũng là một hạng giao dịch giữa nàng với bà lão Zombie hợp tác lẫn nhau.

Thái Hòa đối với chuyện này đương nhiên là tương đối cảm thấy hứng thú, nếu như thật có thể hiểu rõ được tất cả đặc họ và bản chất của Virus, như thế hắn có thể dưới tình huống không cần mạo hiểm và hậu hoạn, trợ giúp Lê Bống tăng trưởng lên.

Nhìn Yuna và Ngô Thanh Vân, các nàng đều từng kẹt ở trên bước cuối cùng, hơn nữa hai người đều có một ít "Di chứng sau này". Tuy rằng hiện nay đã có biện pháp giải quyết tương ứng, nhưng sai lầm tương tự cũng không thể lại xuất hiện ở trên người Lê Bống.

Nhưng mà Thái Hòa phải dự định làm giao dịch, hắn ngược lại lợi dụng đặc thừ chấp nhất đối tượng giao phối của YmwvCEỤ để Chi Pu phải làm bé ngoan dẫn đường.

Việc không có gì hay phải nói, một nhân loại bình thường đối mặt một con Zombie không đủ thường thức, đối với chuyện như thế này chắc chắn toàn thắng, bằng không nên tìm cái gối đập đầu và mà chết đi cho rồi.

"Bà già zombie không có nói cho ta nha." Chi Pu rất mờ mịt nói chuyện. Nàng cũng không phải cảm thấy vị đồng loại này ngoại hình có vấn đề gì, mà là bất mãn thái độ của tên tóc vàng. Lại bị khinh bỉ gọi là "Cấp thấp"...

Ông chú tóc vàng rống lên nheo mắt lại, nhìn về phía các nàng

Lê Bống, hiện thống phanh thủy lực khẩn cấp kéo hắn chuyển hướng một vòng tại chỗ: “Một lần nhìn thấy nhiều đồng loại cấp thất như vậy, cũng thật là lần đầu. Các ngươi mang nhân loại, là lễ vật tặng cho ta hay sao?” Hắn gật gật đầu, liếm môi nhìn về phía Thái Hòa, lộ ra vẻ hài lòng, “Không sai, các ngươi đã học được một loại hành vi lễ phép tối thiểu của nhân loại, tặng lễ là thói quen vô cùng tốt. Lễ vật này ta rất hài lòng, hết sức... Hết sức... Mỹ vị.”

Nói xong, khóe miệng hắn vậy mà xuất hiện một giọt nước bọt sáng lấp lánh nhiễu xuống, đồng thời không thể chờ đợi được nữa xoa xoa tay: “Nhân loại, chính mình đến đây đi, quỳ đến trước mặt của ta, hưởng thụ vinh hạnh đãi ngộ làm con mồi cấp thấp nhất của ngươi, đây chính là vinh hạnh bị sinh vật cao cấp như ta mần thịt... Còn các ngươi nữa, ta cũng sẽ chọn người may mắn ở trong các ngươi, trở thành một món đồ ăn tráng miệng của ta.”

“Ngươi vậy mà...” Trong mắt Yuna tràn ngập tức giận, giơ lên liêm đao trong tay lập tức muốn xông lên, “Ta còn chưa ăn xong đây!”

“Ê!”

Thái Hòa ngăn cản nàng một cái: “Loại này tiếng lòng cố gắng giấu ở trong lòng nha, lo lắng tới cảm thụ của ta làm con mồi nha! Ngoài ra hắn cũng đã nói muốn ăn các ngươi rồi, không liên quan hay sao?”

“Quên đi, chuyện này giao cho ta xử lý, đối phó với loại ngu ngốc này, không cần dùng tới liều chết.”

Hắn nhìn chung quanh trên đất một lần, sau đó lượm một khối linh kiện cơ khí, đoán chừng một chút. Trọng lượng không sai, kích thước thích hợp.

Các nàng Lê Bống nghi hoặc mà nhìn hành động của Thái Hòa, ông chú lông vàng thì vẫn cứ nước bọt giàn giụa nhìn hắn. Phỏng

chừng những động tác này của Thái Hòa hắn cơ bản là không thèm để ý, từ trong lời nói hắn cũng có thể nghe được, ở trong mắt hắn, Thái Hòa cơ bản chính là một con gà nướng hình người loại hết sức kích thích, cả người đều tỏa ra khí tức mỹ vị, mê người vô hại.

“Ta đến.”

Thái Hòa cầm khối linh kiện cơ khí này, chậm rãi đi tới phía ông chú lông vàng.

“Được được được, thật sự là nhân loại nghe lời nha, yên tâm đi, ta sẽ để ngươi cảm thụ cẩn thận, loại vui vẻ hòa làm một thể với sinh vật cao cấp từng bước một...”

Khoảng cách ông chú lông vàng càng gần, Thái Hòa quan sát được lại càng nhiều.

Chương 811: Chi Pu Hoảng Sợ

Con Zombie tóc vàng này chỉ có một nửa độ cao người bình thường, đồng thời đôi tay thật dài, lại có tốc độ di động rất nhanh, ở trong chiến đấu thật ra có ưu thế rất mạnh.

Hắn hoàn toàn có thể quay chung quanh kẻ địch công kích chân trụ của đối phương, Zombie như vậy còn dùng đôi tay tiến hành công kích, thời điểm khi đối mặt hắn sẽ ăn thiệt thòi rất lớn.

Nhưng mà đối diện với dị năng giả nhân loại mà nói...

Mắt thấy khoảng cách Thái Hòa với ông chú tóc vàng càng ngày càng gần, Lê Bống có vẻ hơi căng thẳng, con mắt Yuna cũng đã biến sắc, Ngô Thanh Vân cũng giương lên miệng rắn, dường như chuẩn bị xuất kích bất cứ lúc nào.

“Đến đây đi, nhân loại, quỳ xuống cố gắng hưởng thụ, có thể bị sinh vật cao cấp như ta coi như đồ ăn mà không phải rác rưởi vô dụng, ngươi nên tràn ngập cảm kích mới đúng ...” Tóc vàng khiếu thú hai mắt tỏa sáng nhìn chằm chằm Thái Hòa, hưng phấn nói.

“Quỳ...”

“Quỳ con mịa mày nó!”

Nhưng mà đúng vào lúc này, Thái Hòa vẫn vẻ mặt bình tĩnh đột nhiên mặt lộ vẻ dữ tợn, giơ lên linh kiện trong tay lập tức ném tới trên mặt ông chú tóc vàng đang ngửa mặt nhìn chính mình.

Ông chú tóc vàng phản ứng rất nhanh, hơn nữa động tác Thái Hòa đập về phía hắn nhìn như thế lôi đình, trên thực tế ở trong

mắt hắn là rất chậm.

Nhưng chính là một mảnh máy móc cơ khí dễ dàng là có thể né tránh, ông chú tóc vàng lại cảm giác đầu óc choáng váng một cái, trơ mắt nhìn Thái Hòa đập trúng con mắt của chính mình.

“Ầm!”

“Ầm ầm ầm!”

Thái Hòa nhanh chóng hiệu suất cao liều mạng đấm vào mặt ông chú tóc vàng, thanh vang trầm làm cho Chi Pu và Lâm Huỳnh Bảo Ngọc nghe được cùng nhau nuốt ngụm nước bọt.

“Cho ngươi cao tuổi rồi còn bệnh Chūnibyō (hội chứng tuổi dậy thì)! Cho ngươi hả hê! Cho ngươi bảo ta quỳ! Không biết người trong nước chỉ quỳ trước trưởng bối chí thân hay sao! Quỳ trước kẻ địch... Ngươi có ngon thì đi đài truyền hình VTV bắt người ta quỳ xuống trước mặt đi!”

Thái Hòa vừa đập vừa mắng, góc độ ở trên cao nhìn xuống này đặc biệt thích hợp hắn sự biện pháp công kích này.

Chờ thời điểm khi ông chú tóc vàng từ trong hôn mê phục hồi lại tinh thần, đồng thời chuẩn bị phản kích, Thái Hòa cũng đã đập lên mặt hắn không ít hơn mấy chục lần.

Hơn nữa hai cánh tay hắn vừa mới động, Thái Hòa lập tức nặng nề vứt linh kiện lên trên mặt hắn, sau đó nhảy đến trên cỗ máy, lượm một mảnh vụn dài một chút làm côn.

“Đáng ghét, nhân loại giảo hoạt!” Ông chú lông vàng mồm miệng nói chuyện đã không rõ mắng, môi và nướu răng của hắn cũng bị đòn nghiêm trọng đập nát, thậm chí ngay cả hàm răng kiên cố cũng hơi phát run.

“Chưa từng nghe tới tự mình làm việc ăn no mặc ấm hay sao?

Muốn ăn ta hay sao? Chính mình đến đi."

Thái Hòa cười nói.

Lông vàng máu me đầy mặt, con mắt kia sưng thành một cái khe triệt để, tuy rằng bởi vì năng lực phòng ngự xuất sắc, xương của hắn không có bị đập văng ra, nhưng mặt thì lại đã biến thành mặt trống rồi, không chỉ trong đầu bị đập đến tất cả đều là ong ong, ngay cả gương mặt đều bị đập sưng.

Hắn kêu "Oa oa" chạy về phía cỗ máy, đang muốn nhảy lên thật cao, lại đột nhiên cảm giác được một ít dây thừng vô hình chui ra từ mặt đất, nắm chắc thân thể của hắn.

"Một, hai! Ta cho ngươi đi rồi sao!"

Thái Hòa nắm lên gậy, giơ lên cao cao sau đầu, xoay tròn đột nhiên nện ở đỉnh đầu ông chú tóc vàng.

"Bụp bụp bụp!"

Lại là tiếng đập liên tiếp dày đặc, các nữ Zombie đều nhìn mà sững sờ. Thậm chí Lê Huỳnh Bảo Ngọc không tự chủ dùng tay nhỏ che đầu mình, hơi sốt sắng mà nhìn Thái Hòa.

"Cuối cùng ... Ăn của ta một bổng!"

Sau khi đánh bối rối ông chú tóc vàng, Thái Hòa rống to một tiếng, đột nhiên nhảy một cái về phía trước, dựa vào lực lượng vọt tới trước, đâm gậy vào trong bụng hắn.

Xuyên thủng da dẻ và mỡ, Thái Hòa cảm giác lại như là đâm mạnh mẽ vào một bình keo con chó khổng lồ, khó có thể nhúc nhích, có lẽ vì cùng lúc đó, mười mấy cái vòi của Thái Hòa cũng nhắm ngay vị trí gậy đâm vào, điên cuồng tiến hành lần lượt đâm vào chuẩn xác, sau đó đồng loạt vặn xoắn lên.

“A a a! Tiến vào cho ta!”

“È è è!”

Sau gậy xuyên thấu cái bụng của ông chú tóc vàng, Thái Hòa cũng ở dưới quán tính ảnh hưởng trực tiếp đóng ông chú lông vàng ở trên vách tường đối diện.

“Hít hà~!”

Thái Hòa thở dài một cái, lau mồ hôi trên trán một cái, quỷ dị mà hướng về phía ông chú tóc vàng não bộ bị đánh thành đầu heo: “Lúc trước cảm thấy ngươi là bụng bia không có trưởng thành quả thật không khoa học... hiện giờ mà nói, ta còn phải cảm ơn ngươi lập tức.”

“Nhân loại đáng ghét...” Ông chú tóc vàng uể oải mắng, “Ta chính là cao cấp...”

“Đối mặt loại con mồi cấp thấp như bố mày đây, mày đụng tới một cọng lông cửa tao chưa, cao cấp cái giề?” Sắc mặt Thái Hòa âm trầm nói.

Lông vàng hỗn loạn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, trong miệng không cam lòng gào thét lên từng trận.

Thái Hòa quay đầu lại, Chi Pu nhún vai một cái: “Hắn yếu hơn rất nhiều so với bà lão Zombie.”

Chương 812: Quá Khứ U Ám

Chi Pu dùng ánh mắt nhìn quái vật xa lạ mà chằm chằm Thái Hòa, nói ra: “Không, ngươi là kẻ nhân loại quá phát rồ...”

Nàng yên lặng mà bỏ đi một số ý nghĩ ở trong lòng...

“Đợi ta chém hắn.” Ngô Thanh Vân lướt người đi, xuất hiện ở trước mặt ông chú tóc vàng, miệng rắn chuẩn bị cắn về phía cổ của hắn.

“Không không, muốn giết ta đã sớm giết.” Thái Hòa kéo lại chị đại một cái, lời nói sâu xa nhìn về phía ông chú tóc vàng, “Ta còn có chuyện muốn hỏi vị Chūnibyō cao cấp này, tên tóc vàng đầu hói, tộc nhân tộc Han Dan Ba ...”

Ông chú tóc vàng hai mắt đỏ như máu nhìn chằm chằm Thái Hòa, cắn răng nói chuyện: “Lông vàng là trời sinh!”

“Được rồi tên lông vàng đầu hói, phối hợp một chút đi, trả lời ta một vài vấn đề.”

Thái Hòa dùng bàn tay chống lên gậy, nhìn tóc vàng khiếu thú phí công vung lên cánh tay cố gắng nắm chặt chính mình, nhưng lúc nào cũng còn thiếu một đoạn. Mỗi khi hắn muốn trực tiếp nắm chặt gậy, cái vòi đang quấn lên ở phía trên lại sẽ dường như con rắn ngẩng lên thật cao, liều mạng công kích con mắt của hắn...

Con Zombie lông vàng này thật sự là quá yếu một chút, thật ra ngay cả Thái Hòa cũng không nghĩ tới sẽ thuận lợi như vậy.

Giây phút khi hắn nhảy lên cỗ máy, vốn là dự định chống đối một chút, thấy tình thế không ổn lập tức chạy trốn, lợi dụng chiều

cao hắn hơn gấp đôi, chậm rãi đọ sức với Zombie lông vàng.

Nhưng không nghĩ tới hắn lại lập tức bị bắn trúng dễ dàng như vậy rồi... Lợi dụng lúc hắn bệnh đòi mạng hắn, Thái Hòa lập tức thay đổi sách lược, hạ xuống tử thủ tiến hành đánh tàn nhẫn.

Lần thứ nhất cầm linh kiện đập còn có thể quy công cho hắn "Ra tay bất ngờ" đánh lén, nhưng lần thứ hai dùng côn sắt đập, thì chỉ thuần túy là Zombie tóc vàng thực lực không đủ.

Nhưng mà, từ sức mạnh hắn giãy dụa mà nói, con Zombie lông vàng này ít nhất cũng đạt đến trình độ Zombie Cấp Thủ Lĩnh về mặt sức mạnh, sức phòng ngự của da dẻ và xương cốt cũng không tệ.

Chỉ có kinh nghiệm chiến đấu chênh lệch so với bà lão Zombie kia tám con phố, cũng không biết bà lão hung tàn tính toán như nào mà ra được kết luận "Thực lực bọn hắn gần như nhau"...

"Mặc dù biết Zombie nói 'Gần như' tuyệt đối là vô căn cứ, nhưng tên này cũng kém quá xa... Ê, đầu hói, ngươi là thú biến dị hay sao?"

Thái Hòa gắt gao chống đỡ côn sắt, hỏi.

Lực lượng tinh thần của hắn đang tiêu hao nhanh chóng, nhưng nghĩ đến trong túi còn sót lại nửa bình nước thuốc Nữ Hoàng Bạch Tuộc, Thái Hòa lập tức không có sợ hãi.

"Cấp thấp... Đê tiện... Đáng ghét... Đê tiện..." Zombie lông vàng còn tại vắt hết óc nghĩ ra từ vựng để nhục mạ Thái Hòa.

"Từ ngũ trong từ điển của ngươi ít đến đáng thương đi..."

Sau khi Thái Hòa chọc liên tục vào bụng lông vàng mười mấy lần, cuối cùng Zombie lông vàng dừng chửi rủa lại.

“Dù cho đã biến thành Zombie, còn không mất đi bản chất miệng thối... ngược lại thật ra ta hơi tin tưởng ngươi nhất định là người xuất thân làm gạch.” Thái Hòa nói chuyện, “Ta nghĩ hiện giờ chúng ta có thể nói chuyện được rồi chứ?”

“Trước đây không có phát hiện vậy mà hắn là nhân loại đáng sợ như thế...” Chi Pu ngây ngốc nhìn chằm chằm hình ảnh trước mắt, thấp giọng nói chuyện.

Ánh mắt Zombie Lông Vàng nhìn về phía Thái Hòa cuối cùng cũng xuất hiện một chút biến hóa, làm Zombie hắn cũng không sợ chết, nhưng mà làm Zombie cao cấp, hắn cũng có cá tích thuộc về chính mình.

Xem thường nhân loại, xem thường đồng loại cấp thấp... Đương nhiên cũng không thể nào chấp nhận được mình bị đồ ăn ngược đãi thành như thế...

Tưởng tượng một chút cảm giác người nào đó bị mèo nhà cắn tàn nhẫn...

Bị Thái Hòa nhìn chằm chằm một lúc lâu sau, cuối cùng Zombie lông vàng mở miệng: “Thời điểm khi ta vẫn còn là nhân loại cấp thấp, xác thực là... Thật ra chỉ là một nick name, ta không có thật sự dạy học, tất cả mọi thứ ta đều nói ở trên tiết mục... Nói không chắc các ngươi trước đây gặp ta ở trên ti vi đây.”

“Phù!”

Thái Hòa lập tức có một chút dự cảm không ổn: “Để ngừa chẳng may, trước tiên ta mạo muội hỏi một câu, ngươi không phải loại người giả mạo chính mình là tốt nghiệp tiến sĩ đại học nước ngoài xx, sau đó trở về lên tiết mục lừa đảo, chuyên môn viết sách lừa gạt tiền nha?”

“A? Không phải... Ta là một Zombie đứng đắn...” Zombie lông

vàng híp con mắt bị đánh đến sưng, hơi đắc ý nói, “Tiết mục loài sinh vật kia các ngươi biết không? Đến dã ngoại quay chụp đủ loại hình ảnh sinh vật thú vị, sau đó từ ta tiến hành một ít giải thích chuyên nghiệp...”

“Ngươi nói ra phức tạp như vậy, thật ra chẳng phải là tiết mục nhi đồng hay sao!”

Thái Hòa ngắt lời hắn, hơi buồn bực hỏi: “Vậy sau khi ngươi thức tỉnh ký ức, đang nghiên cứu đề tài nào?”

Con mắt của Zombie lông vàng híp đến càng nhỏ hơn, trên mặt máu me đầm đìa đột nhiên lộ ra thần sắc nghiêm túc: “Thời điểm khi vừa thức tỉnh, ta không có cách nào chấp nhận chính mình trước đây lại là một nhân loại, vì lẽ đó ta tiến hành một ít nghiệm chứng. Ngươi không thể nào tưởng tượng được cảm giác này, rõ ràng là sinh vật cao cấp, nhưng có một ngày lại đột nhiên phát hiện mình có loại quá khứ đen tối kia...”

Chương 813: Cặn Bã Cũng Dám Hò Hét Nhân Loại Sẽ Diệt Vong

“Ta đi tới một vài chỗ trong ký ức, đặc biệt là ấn tượng tương đối sâu khắc. Đài truyền hình, nhà, nhà tình nhân, nhà của biên tập viên xx... Sau đó phát hiện ta trước đây vậy mà ta đúng là một nhân loại! Cho nên ta trở thành sinh vật cao cấp, là bởi vì một loại Virus! Ta cảm giác chỉ cần nắm giữ loại Virus này một cách triệt để, ta lập tức có thể hoàn toàn vứt bỏ đi thân thể suy nhược... Vì lẽ đó ta mới bắt đầu nghiên cứu.”

Zombie lông vàng hơi kích động nói chuyện, có thể thấy, hắn sinh hoạt khi còn là nhân loại không có tốt đẹp hạnh phúc giống như lời nói của hắn, bằng không cũng không dùng tới tiết mục thiếu nhi đi kiếm tiền.

Những loại người như lời hắn nói là có tài nhưng bị kiềm chế, nói không chắc còn coi chính mình là ông lão có tài nhưng không gặp thời. Loại người này trong nội tâm thường thường đều rất âm u.

Sau khi thức tỉnh ký ức rồi, vậy mà làm Zombie lông vàng phản cảm với thân phận mình đã từng là nhân loại như thế, có thể tưởng tượng được những ký ức ấy cũng không vui.

Thái Hòa suy nghĩ một chút, hỏi, “Khi đó ngươi đẳng cấp nào?”

“Đẳng cấp gì? Ngươi đang hỏi ta thuộc về sinh vật tầng nào chứ gì?” Zombie lông vàng vượt qua Thái Hòa, nhìn về phía Lê Bống cách bọn họ xa hơn mười mét, cuối cùng đưa ngón tay hướng về phía Lê Bống, “Gần như ngang cấp với nàng.”

Lên cấp hậu kỳ... Xem ra lông vàng thuộc về loại hình ký ức khôi phục rất nhiều kia.

Không đợi Thái Hòa đặt câu hỏi, Zombie lông vàng lập tức tự giác nói quá trình nghiên cứu của của chính mình ra một chút.

Đầu tiên là Hắn một mạch lắc lư khắp nơi, vừa tìm một đống lớn Zombie tiến hành đủ loại nghiên cứu...

Quá trình tương đối máu tanh, cuối cùng thu được kết luận nghiên cứu nhất trí với phát hiện của Thái Hòa: Trực tiếp nuốt chất gel Virus, so với ăn thịt càng có hiệu suất cao hơn.

Nhưng mà lông vàng còn không vừa lòng, hắn sáng tác ra một con đường tắt, rút ngắn lại con đường.

“Vốn là ta từng có hai chân như mọi người.”

Lông vàng dùng cánh tay dài lạ kỳ sờ sờ bắp đùi bị cắt ngang của chính mình, cảm khái nói: “Dựa vào đầu gối đã cứng đờ, cũng có thể chạy trốn rất nhanh, nhưng tốc độ tiến hóa của ta lại rõ ràng chậm xuống, tiếp tục như vậy ta sớm muộn cũng sẽ bị đào thải. Vì lẽ đó ta ăn đi hai chân dư thừa của chính mình, sau đó lợi dụng lực ma sát của mặt đất với thằng em, trong lúc vô tình để cho mình kéo dài liên tục duy trì trạng thái hưng phấn. nhưng mà đây chỉ là biện pháp phụ trợ, quan trọng nhất chính là trực tiếp kích thích kết hợp thể với Virus.”

Vừa nói, hắn quỷ dị mà xoay đầu qua đi, lộ ra sau gáy của chính mình, dùng tay xốc lên tóc thật là ít ỏi.

Một cây kim đã biến thành màu đen, rõ ràng xuất hiện ở trước mắt Thái Hòa. Có thể tưởng tượng, một đầu kim khác nhất định cắm ở Ổ Virus của hắn.

“Nhưng mà cách làm này, thật ra là ta đi đường vòng. Ta còn hơn kém nhiều so với đồng loại cùng một tầng, thậm chí không tứ

chi trọn vẹn cũng xảy ra dị biến. Ta tới nơi này, chính là vì chế tạo cho mình cái cái quần lót nhôm này..."

Lông vàng cúi đầu liếc mắt nhìn, nói chuyện: "Ta đã từng là cư dân ngọn núi này, khi 16 tuổi giúp đỡ phụ thân làm qua công nhân rèn sắt. Nhà xưởng này cũng xây ở trên nền đất nhà cũ của ta. Vì lẽ đó ta ấn tượng rất sâu sắc đối với nơi này. Hơn nữa nơi này không có đồng loại mạnh mẽ gì, ta có thể trốn ở nơi này từ từ thăng cấp lên. Bà lão Zombie kia để ta ý thức được thế giới bên ngoài rất nguy hiểm."

"Biết không, Virus thật ra là cơ thể sống nguyên thủy nhất, hơn nữa tốc độ tiến hóa cực kỳ nhanh."

Nói tới chỗ này, ánh mắt lông vàng đột nhiên trở nên quỷ dị lên: "Hiện giờ Zombie so với nhân loại hoàn mỹ quá nhiều rồi. Zombie thông thường chỉ có thể xem như mô hình trưởng thành, bên trong cơ thể của bọn nó có lượng Virus nhất định, những Virus này sẽ ở trong quá trình trưởng thành khuếch tán từng bước đến toàn thân, đồng thời bắt đầu cải tạo thân thể của bọn nó, dùng sức mạnh của bọn nó từng bước một biến thành mạnh mẽ, sức phòng ngự da dẻ tăng cường. Cuối cùng sản sinh ý thức bước đầu."

"Đến giai đoạn thứ hai, thật ra nên xem như là một thời kỳ quá độ, hơn nữa cũng là một thời kỳ tỉ lệ đào thải cao nhất. Thời kỳ này cơ bản chính là phải hành động dựa vào bản năng, có thể tiến hóa được hay không, phải nhìn cá thể khác biệt, còn phải xem vận khí. Sau khi đột phá thời kỳ này, sẽ sản sinh càng nhiều ý thức, chủ yếu là khôi phục một ít ký ức mơ hồ lúc còn là nhân loại. Zombie vào lúc này, có thể xem như là một bán thành phẩm, giống như là nàng..."

Hắn chỉ về Lê Bống, sau đó lại đưa tay dời về phía Yuna: "Đến thời kỳ này, mới xem như là Zombie thật sự trở thành, bắt đầu từ đây cắt ra, chỉ là Virus xâm nhập bên trong thân thể, trở thành một cơ thể sống cùng tồn tại với bản thể. Giờ phút này, mới thật sự là

bắt đầu.”

“Biện pháp Đơn giản nhất, thật ra chính là dùng Virus đẳng cấp cao hơn kết hợp thể đến tiến hành kích thích. Thời điểm khi cảm nhận được uy hiếp trí mạng, Virus trong cơ thể sẽ tự nhiên tăng nhanh tốc độ tiến hóa, hơn nữa so với bất luận một loại cách thức nào đều nhanh hơn. Nhưng mà chính là là vì uy hiếp, vì lẽ đó Zombie như vậy sẽ không chủ động đi đụng chạm Virus đẳng cấp cao thi thể Zombie... Thật ra ai có thể nghĩ tới tiến hóa chính là một chuyện đơn giản như vậy đây... Ồ?”

Zombie lông vàng cố gắng trợn to hai mắt, cười nói: “Ha ha ha ha... Nhân loại sớm muộn sẽ bị diệt vong, cũng không còn quy tắc ngầm, cũng không có áp lực, không có khinh thường...”

Con ngươi Thái Hòa co rụt lại, cái vòi tinh thần trực tiếp đâm vào lông vàng trong cổ họng, sau đó xoắn nát nội tạng tương đối yếu đuối của hắn: “Mặc kệ kiểu công kích này rất buồn nôn, nhưng vì ngăn cản bệnh Chūnibyō của ngươi...”

Hắn rút ra cây gậy kia, nhìn Zombie tóc vàng té xuống đất: “Cặn bã cũng dám hò hét đàm luận nhân loại sẽ diệt vong.”

Chương 814: Bí Quyết Giúp Mau Chóng Thăng Cấp

Nội tạng Zombie Tóc vàng bị xoắn nát triệt để, một kích này mặc dù hao phí số lượng lớn tinh thần lực của Thái Hòa, nhưng mà ở trong nháy mắt giải quyết hắn.

Lê Bống tiến lên móc ra Ổ Virus của Zombie tóc vàng, đưa cho Thái Hòa.

Nhìn vẻ ngoài không sai biệt lắm với khối Ổ Virus trong đầu của bà già Zombie, nhưng thể tích lại nhỏ hơn trọn vẹn một vòng, hơn nữa hình cũng tương đối dị dạng.

Ở trên ngoại hình trứng bồ câu trụ cột, khối Ổ Virus này lại giống bị đánh vỡ trứng vậy, xuất hiện một ít vết nứt, bộ phận chỗ kim châm còn hơi lõm đi xuống.

“Rõ ràng là mặt hàng sản phẩm chất lượng kém. Nhưng mà thật ra hắn khiến ta có nhận thức mới về Zombie hoang dại, thì ra bọn họ không chỉ có tồn tại sai biệt thực lực ở trên thân thể, cá tính cũng có khác biệt như trời với đất...”

Thái Hòa thu hồi Ổ Virus, than thở nói.

“Đến cùng ngươi xem Zombie hoang dại làm cái gì vậy! Hơn nữa tại sao phải dùng hoang dại để hình dung chúng ta nha!”

Sau khi Chi Pu rống hai câu, lại đưa mắt nhìn sang Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Hiện giờ ngươi nên trả lại Thi Nhiên cho ta đi được không?”

“Chuyện này sao...” Thái Hòa đi đến trước mặt Lê Huỳnh Bảo

Ngọc, thò tay chụp vào cổ nàng ở dưới cái nhìn chằm chằm của nàng, sau đó tóm một cái tượng trưng, “Ngươi xem, không thể làm được nha.”

“Ngươi cơ bản là không muốn làm cho nó xuống chứ gì! Làm như ta thị lực là bài trí hay sao! Ngươi có dùng sức hay không ta thấy rất rõ ràng nha!”

Chi Pu thở ra một hơi thật dài, trong lúc chất vấn liên tiếp, hai ngọn núi rất lớn trên ngực nàng phủ phục xuống, thoạt nhìn thật sự là sóng gió mãnh liệt...

“Ta tự mình tới!”

Nàng đi qua túm một cái ở bản thể Ca Cao, vừa dùng lực, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại đột nhiên hai mắt vừa trợn trắng, quyết đoán mà ngất đi.

Thái Hòa đỡ được Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái, nói ra: “Ngươi cũng quá xúc động, nhìn nè, cứ như vậy làm nàng ngất đi. Ta không phải đã nói với ngươi sao, các nàng bây giờ là một thể. Có phải ngươi đã thức tỉnh tính chất đặc biệt của con gái. Cho nên không hề ưa thích cô bé này nữa rồi đúng không?” “Ngươi... Ngươi nói hưu nói vượn!” Chi Pu nhìn qua vừa tức vừa vội, hơn nữa còn hơi không biết làm sao.

Thậm chí trong nội tâm nàng sinh ra một chút tâm lý hối hận, chẳng qua là chính nữ Zombie không biết nên hình dung loại cảm giác này như thế nào thôi.

“Nàng không có việc gì đúng không? Ta... Ta biết rõ, sẽ không lại chủ động kéo nó xuống dưới. Nhưng mà như vậy, Bảo Ngọc khi nào thì mới có thể cùng ta rời đi?”

Dù sao tư duy của Chi Pu vẫn còn tương đối đơn nhất, lúc này ngược lại nàng quên đây là giao dịch giữa hai người đã nói... Theo

loại tình hình hiện giờ như vậy, rõ ràng là ngay từ đầu Thái Hòa cũng đang lừa dối nàng.

Sự thật cũng xác thực là như thế, Thái Hòa không có cách nào để cho Ca Cao chủ động xuống dưới, cũng sẽ không mạnh mẽ yêu cầu nàng thoát khỏi thân thể của Bảo Ngọc.

“Có lẽ tập hợp đủ bảy khối Ổ Virus. Nó sẽ xuống đây.” Thái Hòa thuận miệng ứng phó một câu.

“À?” Chi Pu vô ý thức sờ sờ cái gáy chính mình, nghe được nhiều, nàng cũng biết cái gì gọi là “Ổ Virus”, cái gì gọi là “chất gel”. Dù sao chỉ là cách gọi khác nhau, chính Chi Pu cũng móc qua không ít. Ít nhất có nhận biết rất đầy đủ với chất gel.

Sau khi liếc mắt nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc thật sâu, Chi Pu lại lộ ra vẻ quyết đoán, hết sức nghiêm túc gật đầu: “Biết rõ, ta sẽ kiếm cho ngươi.”

“Ặc? Lại đồng ý... Tập hợp đủ Ổ Virus cùng nó xuống tới đến tột cùng tồn tại quan hệ gì nha, cuối cùng là ngươi nói như thế nào phục chính mình chấp nhận loại câu trả lời này?”

Mặc dù trong nội tâm Thái Hòa rất kinh ngạc, nhưng biểu hiện ra vẫn là giả bộ như mặt không một cảm xúc, bộ dáng không biến sắc chút nào.

Nhìn Chi Pu một bộ dáng xoa tay, chuyện cho tới bây giờ lại nói với nàng “Ta đang trêu chọc ngươi”. Có lẽ nữ Zombie này sẽ nổi điên tại chỗ cũng nói không chừng.

“Khụ khụ, vậy ngươi cố gắng lên nha...”

Thái Hòa cúi đầu liếc mắt nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lúc này ở trong dò xét tinh thần của hắn, tinh thần Lê Huỳnh Bảo Ngọc hoạt động tương đối kịch liệt.

Điều này đại biểu bản thân nàng đang đứng ở trạng thái hết sức thanh tỉnh. Thậm chí là trạng thái hơi kích động.

Với tư cách tồn tại khống chế trung khu thần kinh, Ca Cao muốn cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc làm ra nguyên bộ động tác "Chóng mặt", cũng không khó một chút nào.

"Khá tốt Ca Cao không có triệt để ngủ say luôn, bằng không muốn lừa gạt Chi Pu cũng không phải là dễ dàng như vậy..."

Trong nội tâm Thái Hòa vừa mới than thở. Trong đầu lại đột nhiên vang lên một tiếng cười.

"Hì hì!"

Bất thình lình thanh âm làm cho toàn thân Thái Hòa rùng mình một cái, lập tức cảnh giác mà nhìn về khắp bốn phía.

Nhưng mà trừ thi thể Zombie tóc vàng ra. Nơi này làm gì còn có người nào khác?

"Nghe nhầm hay sao? Không có khả năng a, tinh thần lực của ta còn chưa có thấy đáy..." Thái Hòa đang ở trong nghi hoặc, tiếng cười lại trực tiếp vang lên ở trong đầu hắn.

Chương 815: Con Thỏ Tập Kích

Lần này Thái Hòa nghe rõ ràng, đây là tiếng cười của con gái, hơn nữa nghe quang tiếng cười, có khả năng tuổi không cao hơn mười lăm, nghe qua rất hồn nhiên, rất vui sướng. Đồng thời một luồng sóng dao động tinh thần, từ phương hướng bản thể Ca Cao truyền đạt lại đây.

“Là Ca Cao hay sao?” Thái Hòa kinh ngạc mà nhìn về phía vòng lông xù quấn lên cổ này.

Không nghĩ tới nhanh như vậy, nàng lập tức tiến hóa đến có thể sử dụng năng lượng tinh thần mô phỏng ra tiếng cười nhân loại...

Nhưng mà có thể nói chuyện được hay không, còn là một chuyện còn không biết trước được.

“Đúng vậy, cự khuyển phong cách của ta cũng không xem như tổn thất không công, ngươi tiếp tục cố gắng lên đi thôi.” Thái Hòa sờ sờ cái vòng lông quấn lên cổ này, để bày tỏ cổ vũ.

Nhưng ở trong mắt những nữ Zombie khác nhìn thấy, hành động hiện giờ của Thái Hòa, rõ ràng chính là ôm một cô bé Loli Zombie vị thành niên, sau đó vẻ mặt cười dâm đãng mà nhìn chằm chằm vào nàng, ngón tay vuốt ve liên tục ở trên cổ nàng...

Sau khi xử lý xong con thi thể Zombie tóc vàng, Thái Hòa lại kiểm tra một lần nhà xưởng này, cuối cùng tìm được một gian văn phòng nhỏ.

Văn phòng này mà nói, còn tương đối sạch sẽ, nhưng mà quả thật có vết cắt trên tường rậm rạp chằng chịt, trên mặt đất cũng có

rất nhiều mảnh vụn vôi.

Từ độ cao vết cắt đến xem, đây nhất định là kiệt tác của Zombie tóc vàng, hơn phân nửa là trực tiếp dùng móng tay tới cắt lên.

Thái Hòa ngồi xổm liếc mắt nhìn những vết cắt trước mắt này, kinh ngạc phát hiện cái ông chú đầu trọc kia tính toán ngày, mà vẫn còn một ít văn tự trước mắt.

“Thân thể của ta thân thể đã sắp biến dị, nhưng mà còn có trí nhớ nhân loại, Nhưng tất cả bản năng của ta cũng đã thay đổi, đến tột cùng ta nên bị gọi là Zombie, hay vẫn là nhận loại mới đây này?”

“Tồn tại chính là hợp lý, có lẽ đây là một lần phá vỡ tiến hóa của nhân loại, tất cả sau khi bị phá hủy sẽ chào đón cuộc sống mới, niết bàn sống lại ở trong phế tích.”

Hắn nhìn văn tự trước mắt, nếu so với bản thân của hắn nói ra mà nói, còn có lý trí hơn nhiều.

Không nghĩ tới một con Zombie lại cũng sẽ tự hỏi đứng đắn như vậy nhân loại và Zombie có liên quan lẫn nhau, tự hỏi tương lai thế giới này...

“Cảm giác còn rất khó đến gần... Tiếp tục như vậy bọn họ có thể tự hỏi vấn đề gì càng sâu hơn hay không, lấy năng lực của Zombie phải tìm nhà máy công nghiệp quân sự hoặc là kho vũ khí vậy mà dễ dàng hơn so với nhân loại rất nhiều, muốn là như thế này mà nói...”

Da đầu của Thái Hòa tê dại một trận, hắn tranh thủ thời gian lắc đầu, sau đó xem tiếp đi.

Nhưng văn tự kế tiếp, tất cả đều là “Ta muốn ăn thịt” nhân với x lần, vẫn mãi kéo dài đến mặt tường này cuối cùng hoàn toàn bị

vẽ nát mới thôi.

“Thì ra lý trí chỉ là một trong nháy mắt a, làm ta sợ muốn chết...”

Thái Hòa đối mặt với vách tường này mất đi hứng thú, rất nhanh hắn tìm được một cái thảm từ trong tủ chén.

Có thể là nhân viên trực ban dùng để trải chân hoặc là ngủ dùng một chút... Mặc dù hơi có mùi nấm mốc, nhưng trải trên mặt đất vẫn là khá tốt đấy.

“Chỉ có hơi nhỏ một chút, nhưng mà bởi như vậy, các nàng không chỉ có chen chúc càng chặt hơn hay sao...”

Thời điểm khi Thái Hòa bên này đang ở hừ nhỏ khúc bố trí “Giường”, ở sau một gian nhà xưởng tường rào, bốn con rối đang đối mặt nhìn nhau lấy.

Ở trong Hoàng hôn, bốn con thú bông máu chảy đầm đìa đứng chung một chỗ, quả thật quỷ dị.

“Thật sự là ngoài dự tính, bọn họ lại không có ngụy trang giống chúng ta như vậy, vì sao trên đường một bộ thi thể Zombie đều không có?”

Con thỏ nghi ngờ nhìn chằm chằm vào mặt đất một mảnh vết máu đã cũ, nói ra.

Rìu trong tay nàng đã nhuộm đầy máu tươi, xem ra đã xảy ra chiến đấu.

Con gấu mặt cười dùng tiếng nói âm trầm nói ra: “Thi thể bị ăn...”

Hắn còn chưa dứt lời, trên bụng lập tức chịu đựng một quyền của con thỏ: “Ăn con mịa ngươi a! Máu đâu! Máu đều bị liếm sạch

sẽ hay sao?”

“Vậy bọn họ có phải là trốn đi rồi hay không?”gấu mặt khóc hỏi.

Con thỏ nổi giận nói: “Ngươi hỏi ta hỏi ai? Cứ như vậy đi, luôn tìm bọn hắn khắp nơi như vậy cũng không phải biện pháp, cái mũi sói đần ở nơi này cũng không có tác dụng quá lớn, quả thật chính là phế vật...”

Cự Lang lần nữa trúng đạn chỉ có thể cúi đầu xuống, lặng yên lui về phía sau hai bước.

“Bọn họ không là muốn đi nhà máy nhôm hay sao? Chúng ta đi nơi đó ngồi ngư ông đắc lợi, trước hết bắt đầu mai phục. Chờ bọn hắn mệt tới muốn chết, giết bọn hắn một lần không trở tay kịp!”

Con thỏ cười ha ha, phất phất cái rìu, nói ra.

“Lần này xem như là một chuyến cuối cùng trước khi chúng ta đi Sài thành, đều giữ vững tinh thần lên. Nắm bắt những vật tư kia, sau khi đến Sài thành, nói không chừng chúng ta có thể thành lập một thế lực nhỏ đây. Khà khà khà...”

Chương 816: Trêu Đùa

“Roẹt ——!”

Trong xưởng cán nhôm, một cái cửa sắt bị người ta đẩy ra nhẹ nhàng, sau đó một cái đầu thỏ chui vào từ trong khe cửa.

Mũi của cực lang đã bãi công, nhưng khi tiến vào trong xưởng nhôm, bọn họ đã phát hiện những thi thể đang bị gặm nuốt, điều này làm cho con thỏ lập tức lật đổ phán đoán của chính mình lúc trước.

Thái Hòa bọn họ, đã sớm đến khu vực chim không thèm ị này.

Tuy rằng không nghĩ ra đến tột cùng bọn họ tới nơi này làm gì, nhưng con thỏ đã là đói khát khó nhịn với vật tư trên lưng team của Thái Hòa.

Không nghi ngờ chút nào, con thỏ rất giỏi về diễn kịch, hơn nữa thực lực cũng tương đối khá. Ở trong lớp vỏ thỏ bông này, là một cô gái tương đối điên cuồng.

Sở dĩ nàng muốn rời khỏi thành phố Dĩ An Bình Dương đi tới đô thị Sài Thành, chính là bởi vì vật tư ở thành phố Dĩ An rất thiếu thốn, nhưng nguyên nhân quan trọng hơn, chính là bởi vì nàng dần dần phát hiện, một ít người may mắn còn sống sót bắt đầu liên hiệp lại đối phó nàng.

“Con thỏ điên cuồng”, “Tội phạm cướp đoạt chuyên nghiệp”, những tên này đều là biệt hiệu của con thỏ.

“Đại Bản Lang, nơi này cơ bản không bị mùi hóa chất ảnh hưởng, ngươi có thể ngửi thấy được bọn họ ở nơi nào chứ?”

Con thỏ vừa đi về phía trước, vừa nói.

Cự lang theo sát phía sau vào vừi cúi xuống ngửi, vừa đáp: "Mùi vị tương đối phân tán, phỏng chừng bọn họ đi qua rất nhiều nơi, nhưng mà tương đối tập trung chính là ở chính giữa bên kia... Là trong cái phân xưởng kia không sai rồi."

"Rất tốt!" Con thỏ lộ ra một chút sắc mặt mừng rỡ, "Nếu bọn họ ở khu vực tương đối đóng kín, vậy thì càng tốt..."

Sau khi đến gần phân xưởng, con thỏ đầu tiên là ở phía xa quan sát thoáng một cái, sau khi xác định team của Thái Hòa xác thực không có sắp xếp trạm gác gì, mức độ coi trọng với Thái Hòa lập tức bị thấp xuống một nửa.

"Xem ra bọn họ cảm giác mình rất mạnh, vì lẽ đó đã không cần lo lắng sẽ có Zombie lặng lẽ đến gần hay không..."

Con thỏ cười gằn một tiếng, sau đó vẫy vẫy tay về phía hai con gấu: "Đồ chơi mà các ngươi chuẩn bị đâu rồi?"

"Trên đường phát hiện ở trong xe, nhưng mà thật nhiều đều phát huy, xem như miễn cưỡng đủ đi."

Con gấu mặt cười lấy ra một cái thùng chứa xăng lại đây, nói chuyện. Một con gấu mặt khóc thì hươ hươ trong tay một bình nhựa lớn, bên trong chứa một bình dòng máu sền sệt.

Nhiều vết máu mới mẻ như vậy, đủ để dẫn lại đây toàn bộ Zombie khác trong xưởng đi.

"Tuy rằng Zombie chung quanh đây rất ít, nhưng chúng ta đã dùng Zombie thịt thu hút một ít tới cửa, cũng không có vấn đề mới đúng. Chuẩn bị kỹ càng thì lập tức đi lên cho ta, nhớ kỹ, chúng ta chỉ cần mài chết bọn họ là được!"

Con thỏ nghiến răng nghiến lợi nói chuyện.

Con gấu mặt cười lập tức lặng yên không một tiếng động đến gần tới, bắt đầu tưới xăng dọc theo bên tường. Mà gấu mặt khóc thì đi tới chuẩn bị bắt đầu tưới máu.

Con thỏ lúc này đã lui về phía sau, nàng dự định ở một nơi khá xa xem xét tình hình trước một chút. Nhưng mà vừa lùi tới một khúc quanh, nàng lại đột nhiên cảm giác được sau gáy mát lạnh, đợi nàng quay đầu lại, lại vừa vặn nhìn thấy Thái Hòa đang đứng ở sau lưng nàng, đao chiến thuật đâm thủng khăn trùm đầu, đang chống đỡ ở trên cổ của nàng.

Trên mặt Thái Hòa mang theo một nụ cười nhìn qua cực kỳ đáng ghét: "Ê, không nghĩ tới chúng ta lại gặp mặt."

"Ngươi..."

"Có thể nói cho ta hay không, ngươi ở nơi này làm gì vậy? Không nỡ xa ta hay sao?" Thái Hòa lắc lắc cái cổ, hỏi.

Con thỏ bây giờ cơ bản không dám nhúc nhích, nàng có thể cảm giác được toàn thân chính mình giống như đều bị sợi dây thừng vô hình gì trói lại.

"Các ngươi làm sao... Ngươi làm sao phát hiện chúng ta..." Con thỏ hơi choáng váng.

"Cho em xin, em ở trong một đống Zombie, không có một chút chuẩn bị sao được." Thái Hòa cười gằn một tiếng.

Thật ra cái vòi tinh thần của hắn chỉ là bao trùm xung quanh phân xưởng mà thôi, nếu như con thỏ bọn họ không đến gần phân xưởng, đâu sợ bọn họ ở bên trong khu xưởng nhảy múa những nơi khác, Thái Hòa đều sẽ không nhận ra được.

Nhưng mà loại nhược điểm này cũng không cần nói cho kẻ địch rồi...

Hiện giờ Thái Hòa cũng cảm giác được chính mình là bị con thỏ âm, cô gái đầu trọc này tuyệt đối không có nhát gan như thế, trên thực tế loại hành vi này của nàng quả thật chính là gan to bằng trời.

Từ khu công nghiệp... Không, từ lối vào Dĩ An Bình Dương vẫn mãi theo đến nơi này...

"Thậ... Thật ra bị cưỡng ép."

Giọng nói của con thỏ đột nhiên lại mang tiếng khóc nức nở, đồng thời giọng nói lập tức tăng cao.

"A, báo động cũng không có tác dụng." Thái Hòa cười tà ác, "Hơn nữa ngươi cho rằng ta còn có thể tin ngươi hay sao?"

Con thỏ hơi hơi lệch đầu, quay đầu nhìn lại, lập tức phát hiện hai con gấu và cự lang đều bị vây lại.

Dị năng của Cự Lang chỉ là khứu giác mà thôi, hắn đối mặt đối thủ là Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

"Ha ha, loli..."

Tuy trong lòng rằng mừng như điên, nhưng cự lang vẫn không do dự chút nào giơ lên trường mâu trên tay.

Chương 817: Phong Phạm Cao Thủ Ở Nơi Nào

Nếu bị vây đánh, vậy thì nghĩ biện pháp giết cô bé này, sau đó trốn bán sống bán chết!

Nhưng mà trong nháy mắt khi đâm ra, cự lang lại nghĩ đến lời nói của con thỏ, "Chính là đứa nhỏ kia cũng có thể thuấn sát đám cặn bã các ngươi..."

"Ầm!"

Cự lang thậm chí không thấy rõ Lê Huỳnh Bảo Ngọc là làm sao né tránh trường mâu, lập tức đột nhiên cảm giác được toàn thân đột nhiên mất trọng lượng, cả người nặng nề rơi xuống mặt đất.

Không chờ hắn giãy giụa, một nguồn sức mạnh lập tức kéo tới từ hắn sau đầu, ngay cả dây thép quấn ở bên trong, cả viên đầu sói đều bị dẫm bẹp.

Máu tươi hỗn hợp một ít chất lỏng màu sắc kỳ dị chảy ra từ trong khe hở, Lê Huỳnh Bảo Ngọc nâng lên chân, sau đó hít một hơi thật sâu.

Nhưng mà rất nhanh, nàng liền "Ọe" một tiếng: "Khó ngửi... Quả nhiên vẫn là nhân loại đáng ghét kia tương đối thơm."

Cự lang chết rung động thật sâu hai con gấu, bọn họ đang bị Ngô Thanh Vân và Yuna nhìn chằm chằm.

Trong lòng gấu mặt cười bắt đầu hung ác, trực tiếp móc ra cái bật lửa trong tay, đột nhiên nhen lửa lập tức ném trên đất.

Ngọn lửa bốc cháy lên trong nháy mắt, hai con gấu thừa dịp tường lửa tách ra bọn họ trong nháy mắt, nhanh chân chạy ra.

“Chạy được không?”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa phải sợ hỏa thiêu, hai mặt hàng này lập tức bị quấn lấy chân, sau đó kéo ngược lại tường lửa.

Chờ bọn hắn xuyên qua tường lửa, trên người đã bốc cháy.

Hết cách rồi, đồ bằng bông lại rất dễ cháy...

“Thời điểm các ngươi muốn phóng hỏa thiêu chết chúng ta, vậy thì cần phải có chuẩn bị tâm lý chứ?” Thái Hòa nói chuyện.

Tuy là nói như vậy, nhưng nghe hai người kia kêu thảm thiết, Thái Hòa vẫn phải để các nàng Yuna giải quyết hai người kia.

Con thỏ đã choáng váng, nàng nói chuyện: “Chỉ là sặc các ngươi ra đến, sau đó để Zombie ngăn cản các ngươi, chúng ta đi trộm các ngươi vật tư thôi.”

“Sau khi chúng ta bị thương, ngươi sẽ bỏ qua cho chúng ta hay sao?”

Thái Hòa nhún vai một cái, hỏi.

Con thỏ không có nói nữa, nàng lựa chọn một phương thức khác qua lại đáp.

Nơi này chỉ có nàng và Thái Hòa, cho nên nàng cho là mình vẫn có sức liều mạng.

Con thỏ lặng lẽ kéo ra khóa kéo của chính mình, sau đó đột nhiên lăn đi ra ngoài.

Thái Hòa cảm giác mũi đao đột nhiên mất đi điểm tựa, cũng sợ hết hồn.

Nhưng mà để hắn khiếp sợ chính là, thân thể con thỏ vậy mà lại trần truồng! Vậy mà nàng trừ lới vải bông con thỏ ra, cái gì cũng không mặc!

Con thỏ trần truồng này nhấc theo lưỡi búa của chính mình, đột nhiên nhảy lên thật cao, sau đó từ giữa không trung mang theo thanh thế cực kỳ dũng mãnh chém về phía Thái Hòa.

Lúc này trong nội tâm con thỏ tương đối phẫn nộ, lúc đầu nàng coi kế hoạch chính mình chu toàn, coi như sẽ bị một chút tổn thất, nhưng khẳng định là sẽ thành công.

Có thể tưởng tượng chính là ở trước mặt sức mạnh vượt xa chính mình, bất kỳ âm mưu dương mưu đều là trò cười.

Thái Hòa chỉ là sớm phát hiện bọn họ, lập tức để kế hoạch của nàng đã biến thành phim hài.

Nhưng đáng giận nhất là, vẫn là cái tên này rõ ràng đã phát hiện, nhưng không có sớm nhảy ra ngăn cản, trái lại chơi trò hề bọ ngựa bắt ve chim sẻ nấp ở đằng sau!

Có phong phạm của một cao thủ hay không!

Nếu như đối kháng chính diện mà nói, con thỏ có trăm phần trăm nắm chắc có thể chạy trốn lúc trước khi tình thế chuyển biến hỏng bét, mà không cần như hiện giờ, bị tiêu diệt từng bộ phận!

“Chết đi!” Con thỏ rống to một tiếng, lưỡi búa “Vù” một thoáng chém về phía đỉnh đầu Thái Hòa.

Nhưng mà Thái Hòa nhưng đứng tại chỗ không nhúc nhích, sau khi xoắn giết tinh thần một cái, lập tức nghe tiếng “Ầm” trầm thấp, lưỡi búa trực tiếp lệch khỏi phương hướng, chém lên trên mặt đất.

Con thỏ ngồi xổm trên mặt đất, vẻ mặt phẫn hận mà nhìn Thái

Hòa, hắn vào lúc này đang đầy hứng thú nhìn chằm chằm ngực con thỏ và một cái khu vực tam giác nào đó: “Ngươi vậy mà cái gì cũng không mặc, lẽ nào là sợ tăng cường trọng lượng hay sao? Không đúng nha, một bộ nội y có thể tăng thêm bao nhiêu trọng lượng nha... Quả nhiên là thỏ biến thái...”

Từng có một lần kinh nghiệm, con thỏ biết mình vẫn mãi chạy trốn là vô dụng, nàng cảm giác được nguy hiểm thật lớn.

Nàng mấy lần công kích, đều ở phương hướng nhìn như vô ý, thật ra cố ý tới gần phân xưởng.

Thái Hòa đương nhiên cũng nhận ra được điểm này, nhưng hắn không có chú ý làm gì cả...

Bên kia còn đứng các nàng Lê Bống đâu, hơn nữa còn có một đạo tường lửa hừng hực. Các nàng Yuna đang đang đẩy tường, phỏng chừng ngọn lửa không thể nào đốt tới bên trong, cũng không thể lan tràn ra ngoài.

“Ầm!”

Thái Hòa lại né tránh một lần công kích, trên mặt mang theo nụ cười đi đến phía con thỏ.

Nhưng mà lúc này con thỏ lại đột nhiên dùng sức giẫm nhảy ra sau, đạp nát chiếc lọ chứa đầy máu trên mặt đất kia.

Đồng thời lòng bàn chân nàng rách toạc, vết thương cũng nhuộm dần dòng máu Zombie triệt để.

Chương 818: Chỉ Làm Trò Hề

Trên mặt con thỏ mang theo một tia hung ác và quyết tuyệt, vẻ mặt vô cùng dữ tợn: “Buộc ta hay sao? Bà nội mày chính là ngọc đá cùng vỡ với các ngươi, cũng tuyệt đối sẽ không để cho các ngươi dễ chịu!”

Nàng nói, lại đột nhiên nhảy một cái, trực tiếp nhảy lên nóc phân xưởng, chờ đợi chính mình biến dị.

“Đây là huyết của Zombie cao cấp, so với bị Zombie thông thường cào bị thương, ta sẽ nhanh biến dị hơn! Cho rằng bắt lấy ta đúng không? Muốn giết ta? Không dễ như vậy!”

Con thỏ cười gằn lên, tuy rằng thân thể nàng trần truồng đứng ở đằng kia hơi buồn cười, nhưng chỉ nhìn mặt của nàng, xác thực có thể khiến người ta cảm thấy nàng điên cuồng.

Lúc này Thái Hòa mới phục hồi lại tinh thần, không thể không nói hành động của con thỏ thật sự nằm ngoài dự đoán của hắn.

Người bình thường cảm nhận được uy hiếp tử vong, mặc kệ là sợ mất mật vẫn là liều mạng thoát đi, đều xem như là phản ứng tương đối bình thường. Người tâm chí hơi kiên định, thì chắc chắn sẽ liều mạng phản kháng.

Nhưng động một chút là muốn đồng quy vu tận với người khác, hơn nữa còn không chút do dự biến thành hành động, thật sự là ít thấy.

“Ngươi thật sự là con thỏ điên...” Thái Hòa trợn mắt ngoác mồm nhìn chằm chằm con thỏ trên nóc nhà.

Dưới ánh lửa chiếu rọi, bóng người trần truồng kia đang tuôn ra từng trận tiếng cười.

Con thỏ cười ha ha nói: “Thời điểm khi ngươi hai con gấu ta cũng đã nhìn ra rồi, ngươi sẽ không chấp nhận ta xin tha, càng sẽ không để ta bỏ trốn. Bản lĩnh ta không bằng người, nhưng ngồi chờ chết không phải phong cách của bà! Sau khi biến dị ăn các ngươi, nói không chắc ta còn có thể trực tiếp tăng trưởng lên đây! Đến khi cao cấp, ta sẽ sản sinh trí lực như thường!”

Nói xong lời cuối cùng, vẻ mặt nàng trở nên tương đối dọa người, quả thật giống như điên cuồng phát tác rồi.

“Ngươi còn đáng sợ hơn so với tên gia hỏa mang mặt nạ con thỏ giết người trong phim kinh dị nha. Bởi vì ăn mặc nguyên bộ đồ con thỏ, vì lẽ đó trình độ biến thái cũng gấp bội hay sao... nhưng mà ngươi trình diễn cũng không sai, vừa bắt đầu ta còn thật sự tin.”

Thái Hòa nhìn chằm chằm con thỏ, tặc lưỡi nói chuyện.

“Ha ha ha ha...” Khi máu tươi bắt đầu sôi trào, con thỏ biểu hiện càng ngày càng điên cuồng, “Hối hận chính mình bất cẩn đi, hối hận rồi chứ?”

“Ta có cái gì phải hối hận. Dù sao ta vừa không có gặp bất kỳ tổn thất, còn vừa được xem trò hay. Nhưng mà đồng bọn của ngươi hành động không có tốt như ngươi, như con sói trong phim hoat hình kia, tốt xấu cũng gọi câu 'Nu, pa ga chi' mới ra dáng mà, con gấu này nhất cũng phải gọi một câu 'Ngươi chờ ta một chút nha'... Ta nghĩ nói đúng lắm, “

Khóe miệng Thái Hòa lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, đột nhiên dùng một loại ánh mắt rất đồng tình nhìn về phía con thỏ, điều này làm cho con thỏ lập tức cảm thấy cả người đều không thoải mái chút nào: “Nhân loại bị Zombie cao cấp lây nhiễm, sẽ mục nát

từng chút một mà chết. Sự nghiệp vĩ đại của ngươi e rằng không thực hiện được."

Tiếng cười của con thỏ im bặt xuống.

Vẻ mặt của nàng từ dữ tợn chậm rãi đã biến thành kinh hãi, cuối cùng trở nên không tin, nhưng mà khi Thái Hòa nhìn kỹ, nàng lại cảm nhận được lực áp bức to lớn từng chút một, ánh mắt lần thứ hai trở nên điên cuồng, điên cuồng mà gọi lên: "Ta không tin! Không thể! Coi như ta muốn mục nát, ta cũng phải để cho các ngươi trước tiên biến thành thịt trong bụng ta! Đặc biệt là ngươi, đàn ông làm người buồn nôn! Trừ ra lời ngon tiếng ngọt lừa dối loại cô gái như ta, ngươi còn có thể làm gì!"

Thấy mấy người Yuna đều dồn dập quay đầu lại nhìn mình, Thái Hòa vội vã xua tay: "Lúc trước ta chưa hề quen biết nàng mà!... Phỏng chừng ý thức nàng hơi hỗn loạn đi. Tuy rằng từ lời nói của nàng, có thể nghe ra nàng cũng đã từng là một cô gái đáng thương, nhưng có mấy người một khi mình đã bị qua ngăn cản gì, lại thích coi đây là viện cớ làm đủ loại việc tệ hại, điểm này ta hết sức phản cảm. Rất nhiều vụ giết người liên hoàn đều bởi một hung phạm có một tuổi thơ bi thảm, như vậy chẳng lẽ có thể làm kim bài miễn tử để sử dụng hay sao? Thuần túy là tâm lý biến thái thôi!"

"Hiếm thấy nghe được phát biểu chính kinh như thế, vậy cũng là hành vi thói quen của loài người sao..." Ngô Thanh Vân lộ ra vẻ mặt như đang trầm tư suy nghĩ.

Nàng đẩy ngã một phần tường gạch đã dập tắt một mảnh lửa lớn, nhưng mà tường vẫn không có bị sập xuống hoàn toàn.

"Nhìn nàng tùy tiện định ra một kế hoạch, chính là lấy giết chết chúng ta là mục tiêu, cũng đã biết cô gái này có tính cách gì." Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, nói chuyện.

“Làm sao ngươi biết là ta định ra vậy?” Con thỏ buồn cười nói chuyện, “Lừa bịp chứ?”

Thái Hòa cười cợt: “Ba người bọn hắn đều mạo hiểm tới gần phân xưởng thực thi kế hoạch, chỉ một mình ngươi nấp ở phía sau chuẩn bị ngồi mát ăn bát vàng, đừng nói cho ta đây là thói quen đội ngũ các ngươi có chăm sóc phụ nữ.

Chương 819: Thỏ Điên Giãy Giụa

Ta còn biết ngươi hiện giờ kéo dài thời gian với ta, chính là muốn kéo dài tới thời gian ngươi biến dị, thừa dịp đầu óc vẫn tỉnh táo đại sát tứ phương đúng không?"

"E hèm..." Con thỏ không lên tiếng, làn da của nàng đã bắt đầu hơi đỏ lên, con ngươi cũng bắt đầu phóng to, một chút tơ máu đang khuếch tán trong đôi mắt của nàng.

Biến dị cũng chính là chuyện gần mười phút, nàng chẳng mấy chốc sẽ cảm giác được trong cơ thể tràn ngập lực lượng...

Lúc này ở trong lòng con thỏ, đã quyết định đối tượng thứ nhất phải xé nát chính là người đàn ông trẻ tuổi này.

So với công kích của Ngô Thanh Vân và Lê Bống, ánh mắt khinh bỉ và lời nói của Thái Hòa, càng làm cho nàng lên cơn giận dữ hơn.

"Ngươi làm sao sẽ biết ta ăn qua bao nhiêu vị đắng..." Con thỏ nghiến răng nghiến lợi nghĩ đến, "Bà đây đã trải qua khó khăn biết bao..."

Lại như lời Thái Hòa đã nói, loại người như con thỏ này, sắp chết cũng sẽ không thay đổi quan niệm của chính mình.

"Nhân loại thật sự là buồn cười, thà rằng biến thành Zombie chính mình thù hận, cũng phải giết chết đối phương đây... Rõ ràng chỉ là gặp mặt một lần, cơ bản cũng không có thù sâu hận lớn gì..."

Yuna hừ lạnh một tiếng, nói chuyện: "Mặc dù ta lấy tư duy

của nhân loại cũng không thể nào hiểu được. Quả nhiên là bởi vì nguyên nhân vị thành niên hay sao..."

"Nói cũng kha khá rồi, thật ra nếu như ngươi đầu hàng mà nói, ta có lẽ sẽ thả ngươi tự sinh tự diệt, nhưng..."

Thái Hòa đột nhiên bắn ra một đạo cái vòi tinh thần, hắn ngắm trúng mục tiêu là chùm sáng tinh thần của con thỏ.

Nhưng mà con thỏ p83 trong quá trình biến dị vậy mà tương đối nhạy cảm, đột nhiên nhảy lên một cái, cái vòi của Thái Hòa vừa vặn chà xát qua đi khu vực tam giác của nàng.

"Có thực chất!"

Con thỏ đột nhiên cong xuống thân thể, đưa tay đi bắt, nhưng cái gì cũng không bắt được.

Dù sao coi như là hóa thành thực chất, cũng chỉ là năng lượng tinh thần thôi...

"Đến cùng là ngươi dùng dị năng gì!" Con thỏ còn chưa rơi xuống đất, lại cảm thấy đến một đạo năng lượng bắn nhanh phía chính mình mà đến, nàng lập tức vội vàng né thân thể về bên cạnh lăn qua, lần này cái vòi là dán vào hông của nàng đi qua.

"Tại sao ta phải nói cho ngươi biết..."

Thái Hòa dứt khoát dùng tận mấy cái vòi, lần này con thỏ đúng là không thể né tránh, chân nhỏ bị đánh một cái, bụng cũng bị thương.

Làm con thỏ ngã xuống từ trên nóc nhà, con mắt của nàng đã bắt đầu đã biến thành màu đỏ, nhưng mà ngay khi nàng rơi xuống ở trước mặt Lê Bống, một cái cái vòi tinh thần đã xuyên thủng trán của nàng.

Trước mắt nàng chứng kiến cảnh tượng cuối cùng, là đôi mắt Lê Bống đã đã biến thành màu đỏ...

Con thỏ đột nhiên rõ ràng, cảnh tượng này như lời nói của Thái Hòa, thuần túy chính là một chuyện cười.

Thái Hòa có thể sớm giết nàng, chỉ là không muốn nhìn thấy quá trình nàng dần dần mục nát buồn nôn mà thôi...

"Con thỏ điên cuồng, cuối cùng giãy dụa..."

Thái Hòa chậm rãi đi tới, ngồi xổm xuống ném bộ đồ con thỏ lên che lại thân thể nàng lõa lồ ra.

Thấy Lê Bống còn nhìn chằm chằm con thỏ, Thái Hòa tò mò nhìn nàng một cái, lại đột nhiên phát hiện tơ máu trong mắt Lê Bống hơi hơi hướng về trung tâm co rụt lại, lại như là có sinh mạng vậy...

"Biên giới tiến hóa..." Thái Hòa lập tức trở nên hơi kích động, hắn ôm lấy tay Lê Bống, tỉ mỉ mà nhìn chằm chằm nàng nhìn một lúc.

"Vậy mà có người... thì ra cũng có người chịu nguyện ý làm Zombie..." Lê Bống bỗng nhiên lộ ra một nụ cười ngơ ngác, "Đã như vậy, như thế... Hòa Ca cũng không cần sợ người khác không làm bằng hữu với ngươi."

Thái Hòa lập tức ngây người.

Lê Bống lại nói tiếp: "Cuối cùng nàng... Nàng nhìn ta, không phải bộ dáng sợ sệt..."

Nhìn Lê Bống mỉm cười đần độn, Thái Hòa đột nhiên thở dài một cái, kéo nàng vào trong lồng ngực.

"Ta đột nhiên hơi không dám để cho ngươi tiến hóa, nếu như

ngươi hiểu rõ họ được càng nhiều, có thể... hay không"

Thái Hòa không có ý định giải thích với Lê Bống cái gì, thật ra hiện giờ Lê Bống và cô gái thanh mai trúc mã trong ký ức của hắn, có rất nhiều điểm giống nhau.

Mặc kệ nàng là thân phận gì, bản chất nàng đều rất hồn nhiên. Chỉ cần không dùng tiêu chuẩn nhân loại đến cân nhắc nàng là được.

Cũng không thể bởi vì cô gái nhân loại kia ăn thịt gà thì cho rằng nàng tà ác chứ? Vì lẽ đó Lê Bống ăn chất gel, cũng chỉ là xuất phát từ đòi hỏi của bản năng.

Nhưng chỉ từ tư duy của nàng đến xem, nàng vẫn luôn yên lặng cân nhắc Thái Hòa, nhưng mà nàng nói ra không nhiều lời, nhưng ở trong lòng, nàng cũng không giống như Yuna và Ngô Thanh Vân ỷ lại với Thái Hòa.

"Tuy rằng ngươi sẽ không cảm giác khó chịu, nhưng ta sẽ cảm thấy đau lòng nha... Có tiến hóa hay không, cũng không phải cùng một chuyện mà."

Trong lòng Thái Hòa đột nhiên cảm thấy hơi buồn phiền, nhưng mà cảm thụ Lê Bống đang ở trong ngực của chính mình, hắn lại cảm thấy hết sức an tâm.

Chương 820: Quadra Kill

“Nhưng mà ta... Ta vẫn cứ nguyện ý làm Zombie!” Lê Bống đột nhiên nói ra, giọng điệu rất kiên định, biểu lộ cũng trong nháy mắt bắt đầu nghiêm túc.

“Chuyện này ta biết rõ rồi...” Thái Hòa gật gật đầu.

Lê Bống rất chân thành mà lặp lại nói: “Là thật! Chỉ cần... Chỉ cần Hòa Ca không ngại mà nói, thì...”

Không có gì bất ngờ xảy ra, Lê Bống lại kẹt, nàng lần nữa lộ ra biểu lộ quấn quýt, giống như là trong đầu nghẹn rất nhiều lời nói, lại không có cách nào tìm được ngôn ngữ để diễn tả phù hợp.

Sau vài giây đồng hồ, Lê Bống lần nữa làm ra sắc mặt ủy khuất muốn khóc, mặc dù nàng không có khả năng thật rớt xuống nước mắt, nhưng cặp mắt tỏa sáng này nhìn mình chằm chằm như vậy, Thái Hòa vẫn phải xiêu lòng trong nháy mắt.

“Không ngại! đương nhiên không ngại! Hiểu rõ, ta sẽ giúp cô bé tiến hóa!”

Thái Hòa ngu ngơ một chút, lập tức bừng tỉnh hiểu ra, không thể không cười nói.

Hắn nghĩ nhiều hơn nữa, thật ra đều là phiền não của cá nhân hắn, Lê Bống mới sẽ không suy nghĩ phức tạp như vậy đâu.

Đau lòng là khẳng định, đó là bởi vì trong nội tâm Thái Hòa vẫn mãi còn băn khoăn lúc Lê Bống còn là nhân loại.

“Zombie tiến hóa quỷ dị như vậy, Cấp Bá Chủ cũng đã cá tính như vậy, Lê Bống cũng nhất định có thể tìm về tính cách của chính

mình... Cho nên nói ước nguyện ban đầu của ta vẫn sẽ không thay đổi chứ sao."

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Thái Hòa lập tức trong tâm tư phức tạp ngắn ngủi đi tới, đồng thời liếc mắt nhìn Yuna ở trước mặt treo nụ cười giả tạo:

"Loại biểu lộ giống như cười mà không phải cười này là vì sao đây! Chẳng lẽ lại không cho phép ta hơi u buồn một chút hay sao!... Không tốt, vừa nói như vậy chính ta cũng cảm thấy có hơi nổi da gà..."

"Ồ, ta lỡ mất cái gì vậy?"

Giọng nói của Chi Pu đột nhiên truyền đến từ sau lưng Thái Hòa, hắn vừa quay đầu lại, đã nhìn thấy Chi Pu đang kéo lấy một bộ thi thể Zombie, đang kinh ngạc mà nhìn cảnh tượng dụ dỗ sủng trước mắt này, lãnh khốc tóm lại tài thiếu dạy dỗ.

Thời điểm mới vừa rồi con thỏ một mình tới đánh lén, nàng vừa vặn không ở đó. Thái Hòa nghĩ thầm nàng là một Zombie Cấp Thủ Lĩnh tóm lại không đến mức đi lạc, cho nên cũng lười đi tìm, không nghĩ tới nhanh như vậy nàng đã trở lại.

"Đó là cái gì?" ngón tay Thái Hòa lấy cỗ thi thể kia, hỏi.

Chi Pu không rõ nguyên nhân mà cười cười, rất thẳng thắn mà trả lời: "Bữa tối của ta nha... A! Ngươi làm gì!"

Sau mấy phút đồng hồ, Chi Pu ngồi chồm hổm trong góc, cầm lấy một khối chất gel virus thấp kém, ngón tay kia vẽ vài vòng trên mặt đất, trong miệng còn lẩm bẩm: "Rõ ràng chỉ là một tên nhân loại mà thôi. Thậm chí ngay cả bữa tối của ta cũng không buông tha... hắn còn dùng ngôn từ hoa mỹ nói là ẩm thực khỏe mạnh... Loại ẩm thử khỏe mạnh này nhân loại mới cần, đâu có chuyện gì liên quan tới ta nha!"

Sau khi xử lý xong thi thể, thấy còn có một chút đám lửa nhỏ chưa bị dập tắt, Thái Hòa dứt khoát đi xung quanh tìm một ít tấm ván gỗ, sau đó chuẩn bị lái xe tải chở chiếu Định Yên lại đây.

Ngồi ở trong xưởng rộng mở, vừa sưởi ấm. Vừa dựa vào trên người ba nữ Zombie, cảm giác đương nhiên là rất không tệ.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng ở dưới Ca Cao điều khiển bò qua tới, gục ở trên đùi Thái Hòa.

Ngay từ đầu nội tâm của nàng còn hơi kháng cự, nhưng từ trên người Thái Hòa truyền đến mùi vị "thịt" cũng rất nhanh làm cho nàng trầm mê đi vào, thậm chí lộ ra một chút biểu lộ hạnh phúc.

Đợi nàng đưa tay đặt lên chỗ thẳng em nhỏ của Thái Hòa, ngay lúc vẻ mặt thỏa mãn mà duỗi tay nắm chặt, Thái Hòa đã không rõ đây là Ca Cao, hay vẫn là Lê Huỳnh Bảo Ngọc bộc lộ ra bản chất tham ăn của chính mình...

"Cứ như vậy đi, vuốt một chút cũng sẽ không làm cho nàng mang thai."

Thái Hòa thử kéo một chút, không thể làm cho nàng buông tay, lại sợ động tác quá mạnh sẽ làm bị thương chính mình. Đành phải buông tha.

Một khi chấp nhận tình huống này, Thái Hòa lại đột nhiên phát hiện, thật ra se se lạnh còn thật thoải mái...

Mỹ nhân bên người thật dễ ngủ, huống chi tìm được phương pháp tiến hóa giúp Lê Bống. Bận rộn hai ngày gần đây cũng coi như có kết quả, dây thần kinh căng cứng của Thái Hòa thoáng chống lập tức trầm tĩnh lại.

Hắn dựa ở trên bộ ngực mềm của Lê Bống. Một tay nắm lấy bàn tay nhỏ bé của Yuna, tay kia thì đặt ở trong ngực Ngô Thanh

Vân, trên người đang đắp một áo giáp phòng hộ, rất nhanh đi vào trong giấc ngủ.

Ngủ Thái Hòa nhìn qua cảnh giác tất cả phòng cùng bị dỡ xuống, ba nữ Zombie vừa yên tĩnh mà thêm củi vào trong đống lửa, vừa nhìn bên chằm chằm vào Thái Hòa ngủ ngon, tầm mắt rất chuyên chú, ánh mắt rất thâm tình.

“Tất cả không được nhúc nhích cái miệng nha.” Yuna đột nhiên liếc mắt nhìn trái nhìn phải, nói ra.

Lê Bống nuốt một ngụm nước miếng, dùng sức lắc đầu.

Ngô Thanh Vân thì liếm liếm khóe miệng, ánh mắt tỏa sáng nói: “Không được chạm vào... Nhìn một chút cũng được nha...”

Chi Pu ngồi ở ngoài rìa xe tải nâng, thiếu nữ hầu gái nằm ở phía trên còn đang giãy dụa liên tục, nhưng thân thể nàng còn chưa có chữa trị hoàn toàn, không cách nào hoạt động tự do.

Chương 821: Chi Pu Bỏ Đi

“Ta đặt cho ngươi một cái tên đi. Quả Lê có được không? Ta nhớ được thời điểm khi ta còn là nhân loại, rất thích ăn trái này. Nhưng mà nha, bây giờ nghĩ trở về một chút loại hương vị kia, cảm thấy rất phản cảm.”

Chi Pu quay đầu lại liếc mắt nhìn thiếu nữ hầu gái, tự nhủ nói ra: “Tên nhân loại đáng ghét tóm lại nói ngươi không có trí nhớ, nhưng ta cảm thấy được, có lẽ ngươi có lý trí thì sao, cũng không cần lại đối mặt với trí nhớ nhân loại nha..., vậy chẳng phải là rất tốt hay sao?”

Nói xong, Chi Pu đột nhiên dùng ánh sáng trong khóe mắt nghiêng mắt nhìn các nàng Lê Bống một cái, sau đó len lén, chậm rãi đưa tay vươn về phía cổ áo của thiếu nữ hầu gái.

“Ai nha, Quả Lê, làm sao ngươi lại cắn ta đây...”

Buổi sáng khi Thái Hòa tỉnh dậy, mới phát hiện Chi Pu đã rời khỏi rồi, mà vẫn còn mang đi thiếu nữ hầu gái.

Yuna dùng thần thái và giọng điệu tương tự Chi Pu ôm hai tay ở phía trước, làm giống hệt y chang hình dáng nàng run run ngực một cái, đương nhiên nhìn qua quy mô, hoàn toàn không thấy được phập phồng gì cả...

“Chờ ta thời điểm tập hợp đủ bảy khối Ổ Virus, ta sẽ trở về lấy lại Bảo Ngọc! Nếu như khi đó Bảo Ngọc xảy ra vấn đề gì, ta nhất định ăn ngươi!” Sau khi Yuna kể lại xong, thì để tay xuống nâng một thanh liêm đao, biểu lộ cũng thoáng chốc trở nên bắt đầu giảo hoạt, “Nàng đã nói như vậy. Thời điểm trước khi đi đôi mắt còn đảo quanh ở giữa ngươi và chị Lê Bống, bộ dáng thoạt nhìn rất

quấn quýt đâu.”

“Kết quả vẫn là bắt cóc hầu gái nhà ta hay sao, còn tưởng rằng sau khi nàng phồng lên bộ ngực, thuộc tính Lesbian sẽ theo đó mà biến mất rồi chứ...” Thái Hòa nắm cái cằm giống như đang trầm tư suy nghĩ nói.

“Cái gì gọi là phồng ra nha, vốn là mọc đi, chẳng qua là quá nhỏ mà thôi...” Yuna trừng Thái Hòa một cái, sau đó ưỡn ngực lên, nói ra.

Dù sao Chi Pu sớm muộn gì còn có thể lại đưa tới cửa, mà vẫn còn sẽ mang theo lễ vật trở về, Thái Hòa và Lê Huỳnh Bảo Ngọc đều không có dị nghị gì với chuyện này.

Nhưng mà Thái Hòa lại vui vẻ chấp nhận vẻ mặt khó chịu của Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Nàng chằm chằm vào bóng lưng Thái Hòa, nắm tay nhỏ xoa xoa cực kỳ nhanh.

“Ê, ngươi coi như là muốn nguyền rủa ở sau lưng ta, có thể làm ơn đừng nhìn chằm chằm vào ta có được hay không,” Thái Hòa quay đầu lại liếc mắt nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc trợn trắng mắt không còn chút máu, nói ra, “Mắt trợn trắng cũng không che dấu cái gì nha, liên tục trợn trắng mắt về phía ta không phải còn bết bát hơn hay sao! Cũng đừng quên người chiếm tiện nghi của ta cả đêm là ai... Nói đi, sủng vật nhà của ta như thế nào đây?”

“Hừ!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc hừ lạnh một tiếng, Chi Pu không ở nơi này, dường như Ca Cao cũng không nhịn ngăn trở nàng nói chuyện: “Tại sao ta phải nói cho ngươi nghe! Sủng vật nhà của ngươi chỉ là đang ngủ mà thôi, nhưng mà cảm giác, cảm thấy nó đồng bộ với tim đập của ta, hơn nữa nội bộ vẫn đang nhúc nhích,

khiến cho ta ngứa, chắc là đang tiến hóa nha."

Ngô Thanh Vân vũ mị cười cười, ép chặt lên người Thái Hòa nói: "Ngoài miệng nói không cần, thân thể lại thành thật đến như vậy nha..."

"Hồ ly tinh em nói cái gì vậy!" Vẻ mặt Lê Huỳnh Bảo Ngọc rõ ràng hoàn toàn không hiểu gì hết, nhưng vẫn là lập tức phản kích lại.

Ngô Thanh Vân đứng thẳng thân thể, vòng eo mềm mại làm cho nàng bất luận bày ra loại tư thế gì cũng đủ để khiến huyết mạch người ta sôi sục: "Sai, ta là xà tinh. Hơi chờ sau mong đổi toàn bộ thành virus rắn biến dị, chính mình sẽ biến thành hình dạng gì đây."

Người bình thường sẽ chờ mong loại chuyện này sao...

Có Lê Huỳnh Bảo Ngọc gia nhập, đoàn đội giống như trở nên càng ồn ào hơn.

Bốn nữ Zombie, từ tiểu Loli vị thành niên đến chị đại hai mươi tuổi, còn có một con sinh vật thân thể đang chuẩn bị lấy công tác biến hóa nào đó không rõ...

"Theo một nhân loại bình thường như ta sao..." Thái Hòa lộ ra một chút vẻ bất đắc dĩ.

Các nữ Zombies đang la hét ầm ĩ sau khi nghe câu nói này đều sôi nổi quay đầu:

"Ngươi mới không bình thường đâu."

"Một chút... Một chút cũng không..."

"Từ thân thể đến mùi đều không bình thường chứ sao."

"Bình thường mà nói sẽ sống chung một chỗ với chúng ta hay

sao?”

Thái Hòa sờ sờ cái mũi: “Có cần phải bắn damage tới bốn lần hay sao...”

“Hì hì.”

“Cho ngươi ăn đủ nha! Sủng vật cũng phải cắm một cước hay sao, tối hôm qua chiếm tiện nghi cũng có ngươi nha!”

Trở lại khu vực đậu xe, đoàn người Thái Hòa lại ngồi trên này chiếc xe F1, sau đó chạy nhanh ra khỏi khu công nghiệp.

Lang thang quá lâu ở loại khu vực này toàn là độc khí cũng không có ích lợi gì, về phần thành phố Dĩ An - Bình Dương kích thước không lớn, Thái Hòa cũng không có hứng thú, lập tức trực tiếp trở lại Sài thành.

Càng đến gần Sài thành, cỗ xe vứt đi trên đường lại càng nhiều, đếu lúc sau dù xem như là kỹ thuật lái xe như thần của Yuna, cũng không cách nào lách chiếc xe F1 này chạy đi qua.

Chương 822: Mỹ Nhân Súng Máy

Bọn họ khi đang đến là thành phố Biên Hòa đi về đường cái thành phố Dĩ An - Bình Dương, khi trở về nhưng chọn một con đường khác.

Bây giờ nhìn lại, tùy tiện lựa chọn con đường tình huống không rõ, tuyệt đối là một quyết định rất lỗ mãng.

Đương nhiên Thái Hòa vừa đến không phải vì thỏa mãn lòng hiếu kỳ của đám nữ Zombie, thứ hai cũng không phải vì quán triệt loại lý luận các nàng nói tới "Đàn ông tốt không nhốt cũng ngoan"...

"Tuy rằng cách đi trên đường cao tốc có khả năng gây ra mầm họa tiếp xúc với doanh trại Đại Bàng, nhưng phiền phức phải đối mặt hiện giờ cũng chưa chắc đã tốt hơn bao nhiêu... Thật không biết khoảng cách Sài Thành có còn xa lắm không?"

Thái Hòa một tay chống cạnh thùng xe, nhảy nhẹ đi xuống một cái, cái vòi tinh thần đồng thời đâm ngã một con Zombie đang lao nhanh tới phía hắn.

Sau khi xe cộ bị bức ép dừng lại, từ trong khe hở những xe cộ bỏ đi ven đường, lại chui ra mười mấy con Zombie nữa.

Cả người bọn nó tỏa ra mùi hôi thối đặc biệt, vừa xuất hiện lập tức chạy thẳng đến phương hướng của Thái Hòa.

Một nữ Zombie trong đó trên chân phải còn mang giày cao gót, nàng nhanh nhẹn dùng tay đẩy một cái ở trên một chiếc xe cộ bị

vứt đi, lập tức phóng qua thân xe thật cao, sau khi hạ xuống sát mặt đất nhanh chóng tới gần phương hướng của Thái Hòa.

“Tấn công thật là nhanh nhẹn nha, vậy thì trước tiên ta dùng năng lực đặc thì làm trước mi...”

Hắn đứng tại chỗ bất động, nhìn bề ngoài không hề làm gì cả, nhưng cái vòi tinh thần lại đang phân tán bắn nhanh ra.

Ở trong loại khu vực trống trải như vầy, Zombie tấn công có con nhanh có con chậm, như vậy cũng cho Thái Hòa không gian thở dốc rất lớn, ứng phó cũng tương đối nhẹ nhàng như thường.

“Hừ, nhân loại chính là phiền phức.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đứng lên từ trong buồng xe, hừ lạnh một tiếng cười trên sự đau khổ của người khác.

Nhưng nàng vừa dứt lời, thi thể của một con Zombie lại đột nhiên lăng không bay đến trên đỉnh đầu nàng.

Làm Zombie Cấp Thủ Lĩnh, Lê Huỳnh Bảo Ngọc muốn né tránh con Zombie này quả thật là đơn giản giống như là hít thở mà thôi, nhưng mà lúc này Thái Hòa lại thông qua liên hệ tinh thần giao một chỉ thị cho Ca Cao.

Vậy mà đường đường là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, chỉ có thể trơ mắt đứng tại chỗ, nhìn cả người nữ Zombie bẩn thỉu đang lớn lên từ từ ở đỉnh đầu của chính mình...

“Ầm!”

Nghe được trong buồng xe truyền đến thanh âm trầm vang và tiếng kêu sợ hãi của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, Thái Hòa lộ ra một tia nụ cười thỏa mãn.

Như loại cô gái nhỏ hoang dã này, không cố gắng dạy... Dỗ

giáo dục một chút sao được...

Con đường này lúc tận thế buông xuống, cũng chính là con đường rất nhiều người may mắn còn sống trốn khỏi Sài Thành.

Đồng dạng, bọn họ thật sự không nghĩ tới một phút trước bạn bè của mình còn hoảng sợ giống như chính mình, lại đột nhiên biến dị, biến con đường chạy trốn của bọn họ trở thành con đường đến thế giới bên kia.

Sau khi giải quyết đi đám Zombies này, Thái Hòa nhảy lên một chiếc xe tải nhìn tới phương hướng hướng Sài thành, sắc mặt lập tức cũng trở nên hơi bất đắc dĩ.

Không thể nhìn thấy điểm cuối cùng của con đường này ở nơi nào, tất cả đều là xe cộ bị vứt bỏ đi lít nha lít nhít, thỉnh thoảng có thể nhìn thấy Zombie đang lắc lư ở khắp nơi.

Số lượng không nhiều, nhưng khẳng định rất phiền phức.

Khối câu xây ven đường có thêm rất nhiều chỗ hở, ruộng lúa hai bên đường thì giờ đã mọc đầy cỏ dại, càng không biết ẩn nấp bao nhiêu uy hiếp trí mạng.

“So với không nhìn thấy uy hiếp...” Thái Hòa lắc lắc đầu, xoay người nhảy xuống xe, vẫy vẫy tay về phía các nàng, “Xem ra chúng ta chỉ có thể đi bộ rồi.”

Đối với quyết định này, các cô bé Zombies rất vui vẻ chấp nhận.

Trên thực tế các nàng lại như là học sinh tiểu học lần thứ nhất đi ra ngoài du lịch vậy, biểu hiện rất là hưng phấn.

Nhìn các nàng nhảy qua lại ở trên mui xe nhanh chóng, chém giết từng cái con Zombies, cũng liên tục tràn đầy tiếng cười, Thái Hòa cũng không khỏi lộ ra vẻ hớn hở...

“Không đúng.” Thái Hòa bỗng nhiên giật cả mình, tranh thủ thời gian lắc lắc đầu, “Đây là chuyện đáng giá vui mừng hay sao!”

Team của Thái Hòa dọc theo con đường này liên tục tiến lên, ở khu vực còn cách một đoạn với bọn họ, một chiếc máy bay trực thăng đang từ từ hạ xuống trên nóc nhà cao tầng trống trải.

Một con Zombie vừa vồ tới về phía máy bay trực thăng, lập tức bị viên đạn liên tiếp bắn tới nát bét ở giữa không trung, rơi xuống giống như bao tải rách.

Sau khi máy bay trực thăng ổn định, một cô gái nhấc theo súng máy từ bên trong nhảy ra ngoài, vẻ mặt hờ hững đón lấy lũ Zombie chạy như điên tới phía nàng.

“Tách tách tách!”

Tiếng súng dày đặc vang lên, chuẩn xác mà xé đám này Zombie thành mảnh vỡ.

Một con Zombie sau khi trúng mấy phát đạn chưa ngã xuống đất, lập tức lao nhanh đến cô gái trước mặt một cái.

Nhìn thấy nó vung đến vuốt sắc và mặt vặn vẹo gần trong gang tấc, sắc mặt cô gái không hề thay đổi, súng máy trong tay rung động về phía bên cạnh, đồng thời quét lên trên mấy con Zombies ở bên cạnh, đá một cước vào đầu gối con Zombie này.

Chương 823: Quân Đoàn Lửa Chùa - Free Fire

Đồng thời lách mình xoay một cái, trong tay trái đột nhiên có thêm một cây súng lục, trực tiếp chống lên ở sau ót Zombie bị đạp xuống đầu gối quỳ xuống, một tiếng súng "Pằng", đã giải quyết nó.

Chờ mấy tên nam nữ khác từ trên trực thăng đi xuống, toàn bộ sân bay chỉ có cô gái này còn đứng ở đằng kia.

Sau khi nhìn theo máy bay trực thăng cất cánh, một người thanh niên tương đối anh tuấn xếp lại cổ áo, cô gái cầm súng máy cười nói: "Hải Yến, quả nhiên ngươi không hổ tên gọi cối xay thịt nha, lần này có thể hợp tác với ngươi, thật sự là chuyện làm cho người ta vui vẻ..."

"Đội trưởng Hồ Vĩnh Khoa, nói thẳng tình huống cụ thể ở con đường này, còn có nhiệm vụ đi lần này." Hải Yến nhíu mày, ngắt lời hắn.

"Xem ra tiểu thư Hải Yến thật là nôn nóng nha." Cả người Hồ Vĩnh Khoa xem ra hơi ẻo lả, hành động không quá nể tình của Hải Yến, làm cho cặp mắt xếch lên của hắn hơi nheo lại, "Các ngươi tồn tại, chúng ta là không có nói cho nơi đóng quân Đại Bàng, ngược lại, một ít tư liệu của Đại Bàng, chúng ta cũng đưa cho các ngươi. Lần này cao tầng các ngươi sẽ phái ngươi làm tiên phong, nói vậy ngươi cũng có hiểu biết với tình thế..."

"Đại Bàng như thế nào không có liên quan gì với chúng ta. Sài thành là miếng bánh ngọt lớn, bọn họ không ăn hết, cũng không có sức lực ngăn cản những người khác chia cắt. Chủ yêu lần này ta tới tham tra một chút có khu vực thích hợp hay không, còn quân

đoàn không quân các ngươi giao dịch với chúng ta, sau khi xong chuyện đương nhiên sẽ hoàn thành hợp tác."

Một đầu tiên câu nói của Hải Yến mang theo cảm giác rất máy móc, phối hợp khuôn mặt lãnh khốc của nàng, còn có kiểu tóc phong cách tương đối Gothic, xem ra rất giống là nữ vương lãnh diễm từ trong một số phim ảnh quỷ hút máu đi ra.

Nhưng mà so sánh với những chuyện này, nàng càng bạo lực hơn một ít...

"Ở trên trực thăng đã nói qua một ít chi tiết nhỏ, chúng ta không thể trực tiếp vận chuyển người của các ngươi đến Sài Thành, chính vì vậy đến lúc đó các ngươi chỉ có thể từ con đường này đi vào. Xét thấy lần trước hợp tác với các ngươi làm cho vị kia tiên phong của các ngươi vậy mà bị mất tích, chính vì vậy lần này chúng ta sẽ cùng ngươi đồng thời hành động."

Sau khi Hồ Vĩnh Khoa nói xong, không khỏi cười gằn một tiếng, nói chuyện mang theo giọng điệu châm chọc: "Nói thật sự, các ngươi thật không thể phái thêm mấy người đi ra hay sao?"

"Để cho các ngươi theo, chúng ta càng yên tâm hơn không đúng hay sao? Lần trước vị đồng đội kia làm sao mất tích, hiện giờ còn không rõ ràng lắm." Hải Yến nhún vai một cái, đối chọi gay gắt đáp.

Một cô gái tóc xoăn khác lập tức bất mãn mà chen miệng nói: "Lẽ nào ngươi cho rằng chuyện như vậy sẽ có liên quan tới chúng ta hay sao? Xác thực chúng ta đưa hắn đến vị trí này, sau đó lập tức trở về!"

Hải Yến trả lời ngoài dự đoán mọi người: "Theo cá nhân ta mà nói, quả thật có hoài nghi."

"Ngươi cũng đã nói đi ra như vậy rồi! Lại cũng đã thừa nhận

ngay trước mặt chúng ta rồi!”

Hồ Vĩnh Khoa vẫy vẫy tay, lấy ra cái điện thoại di động đến, mở ra địa đồ: “Từ nơi này đi qua còn có hơn mười cây số...”

“Các ngươi nhất định phải hạ xuống khu vực xa như vầy hay sao?” Hải Yến ngắt lời hắn lần thứ hai.

“Những nơi khác khó có thể cố gắng hạ cánh!”

Hải Yến lại nhìn quét một chút thi thể trên đất, và Zombies đang bị mùi máu tanh thu hút mà đến ở phương xa: “Hơn nữa thi thể lần trước không xử lý, dẫn đến xung quanh sân bay lại chật ních Zombies, lãng phí viên đạn.”

“Ai biết hắn sẽ mất tích nha, ai biết nha!”

Hồ Vĩnh Khoa đã tức giận đến sắc mặt đỏ lên, hắn “Đùng” một cái khép lại điện thoại di động, nói chuyện: “Zombie trên con đường này cũng không ít, chúng ta sẽ dựa theo ước định giúp ngươi bảo tồn thể lực, ngươi cứ nhìn chúng ta mở đường đi! Các vị!”

Hắn quay mặt về phía bốn người khác: “Trên đường rất nguy hiểm, nhưng chúng ta sẽ ôm quyết tâm quyết tử, vượt qua đoạn đường nguy hiểm này, đưa minh hữu của chúng ta... an toàn vào trong! quân đoàn không quân, không sợ hy sinh!”

Tuy rằng trong quá trình dừng lại một chút, nhưng nói tóm lại mấy câu nói này nghe qua còn có vẻ rất nhiệt huyết.

Sau khi Hồ Vĩnh Khoa kêu xong khẩu hiệu, lập tức nâng lên một cánh tay lên, các đội viên chỉnh tề cùng hô vang khẩu hiệu...

Nhưng rất nhanh, hắn lập tức phát hiện tầm mắt các đội viên hơi không đúng, vẻ mặt cũng hơi quỷ dị...

Hắn theo ánh mắt các đội viên quay đầu lại nhìn lại, lập tức ngây người.

Mấy bóng người đang từ đằng xa nhanh chóng đến gần, dáng người mềm mại của các nàng, cùng với phần khí độ kia ung dung tiện tay giải quyết đi Zombies, cũng làm cho người ngoác mồm kinh ngạc.

Phía sau là một người thanh niên trẻ tuổi đang bước đi giống như đang tản bộ, hai tay đang cắm vào túi quần, nhưng mà Zombie nào chỉ cần đến gần hắn đều ở khoảng cách gần hắn hai ba mét, thậm chí thời điểm này làm cho người cảm thấy hắn một giây sau hắn sẽ máu tươi tại chỗ. Đột nhiên đám zombies này lại ngã xuống đất,...

Chương 824: Free Fire Báo Thù

“Vãi chưởng ...”

Hồ Vĩnh Khoa trợn mắt ngoác mồm mà nhìn cảnh tượng này, sau khi trôi qua một lúc, hắn lập tức cảm giác da mặt nóng lên một trận.

Mới vừa rồi nếu không có đoạn phát biểu lung tung là tốt rồi, hiện giờ tóm lại cảm giác trên mặt của chính mình giống như bị tàn nhẫn mà bạt tai một cái tát vậy.

Cố gắng chạy đi không được hay sao! Làm phong tao như thế làm cái gì vậy...

Lúc này Hải Yến ở một bên nâng lên súng máy lần thứ hai, đứng ở sát sân bay trực thăng: “Tốt nhất các ngươi tranh thủ thời gian ngậm chặt miệng, xem có bao nhiêu Zombie bị âm thanh thu hút lại đây.”

Vừa rồi cũng chỉ có hơn mười con Zombies đến gần, nhưng âm thanh máy bay trực thăng quá mức lớn, làm cho ngay cả tiếng súng của Hải Yến cũng hoàn toàn bị che giấu ở trong tạp âm.

Càng nhiều Zombies từ trên đường cái đằng xa đi tới phía bên này rồi, sau chỉ vẻn vẹn mấy phút lập tức đến gần phía này rồi.

Tình huống này vừa bị nói toạc ra ngoài, lực chú ý của bọn họ cũng lập tức rời đi khỏi team của Thái Hòa.

“Đệch! Vì sao lại xuất hiện nhiều như vậy!”

Hồ Vĩnh Khoa nhìn đầy đủ trên trăm con Zombies đang xuất hiện ở gần trạm phục vụ, động tác mỗi con zombie thật nhanh khá

nhanh nhẹn thật giống như là con khỉ, không khỏi kinh hãi đến biến sắc, gương mặt tuấn tú lập tức trở nên hoàn toàn trắng bệch.

Hải Yến theo dõi liếc mắt nhìn hắn, lộ ra một nụ cười vẻ lạnh lùng, thầm nghĩ nói: "Nghe nói quân đoàn không quân chiến đấu trận địa không được, xem ra là sự thật, số lượng Zombie hơi nhiều một chút mà đã bị sợ đến như vậy, không có ở trên trời cảm giác không an toàn hay sao..."

"Chúng ta cần phải thừa dịp khe hở lúc nãy đào tẩu nha! Nếu ngươi biết điểm này, tại sao phải chọn ở lại lúc nãy nói chuyện với ta!"

Vậy mà tố chất trong lòng Hồ Vĩnh Khoa không ra sao cả, mắt thấy những Zombies càng ngày càng gần, hắn vừa cuống quýt đi đóng cửa sắt sân bay trực thăng, vừa hướng quát về phía Hải Yến.

Chủ yếu là điệu bộ lạnh như băng của Hải Yến, làm cho hắn có một loại cảm giác bị đùa bỡn.

Hải Yến hừ lạnh một tiếng: "Trốn cái giề? Không chiếm cứ điểm cao nhất dọn dẹp đi đám Zombie này, lẽ nào đến trên đường cái đi chơi cận chiến với bọn nó hay sao?"

"Ngươi!"

Hồ Vĩnh Khoa cũng lập tức hoảng hồn. Sau khi lúc này đã kịp trấn tĩnh lại, cũng cảm giác mình chỉ trích ngang ngược dường như xác thực không có đạo lý gì.

Hắn nghiêm mặt trừng Hải Yến một cái, không có nói nữa. Vào lúc này gượng mặt đẹp trai của hắng, nhìn qua càng như là cô gái nhỏ bị thất kinh.

"Thật ra các ngươi còn có thể để máy bay trực thăng dừng trên không trung, thu hút đến đầy đủ Zombies tiếp tục tiêu diệt, như thế thì có thể hoạt động ung dung hơn nhiều," Hải Yến nhún vai

một cái, bộ dáng trên vẻ mặt xem ra trái lại càng tràn ngập cảm giác châm chọc, “Nhưng. Ai bảo các ngươi khinh địch như vậy đây?”

Ngươi mịa nó đây là đùa cợt ta sao...

Hồ Vĩnh Khoa nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm Hải Yến, trong lòng tức giận mắng một trận: Lũ đàn bà thối tha! Ngươi còn kiếm cớ à! Nếu không phải ngươi đưa ra không cần chúng ta hộ tống, ai chạy đến trên mặt đất đi chịu tội làm gì nha!

Hơn nữa rõ ràng nhìn ra rõ ràng như thế, tại sao không nói sớm đi!

Cố ý xem ta xấu mặt hay sao? Hay còn là muốn nhân cơ hội khoe khoang đây!

Nhìn vẻ mặt Hải Yến, Hồ Vĩnh Khoa cảm giác mình đã biết đáp án phải nhận được sau khi chất vấn rồi.

Cô gái hung hăng ngạo mạn này, sau một lúc lâu mới trả lời: “Ta không có nghĩa vụ nói cho các ngươi.”

“Cá nhân ta khá là yêu thích như bây giờ.” Hải Yến nhấc lên súng máy. Dhân dài mang ủng da giẫm lên biên giới sân bay một cách thô bạo, không hề có vẻ sợ hãi nhìn về phía những Zombies.

Một tên đội viên không nhịn được hỏi: “Tại sao?”

Hải Yến hất lên áo da, lộ ra dây đạn dài quấn ở trên người, cũng không quay đầu lại đáp: “Kích thích.”

“...”

“Con mụ điên...”

Hồ Vĩnh Khoa lại thầm mắng một câu, nhưng lúc này cũng không tiện phát tác.

Phía dưới càng ngày càng nhiều Zombies để trong lòng hắn cảm thấy càng ngày càng khiếp đảm, nhìn ra phía xa xa, team của Thái Hòa còn đang nhanh chóng đến gần.

“Đúng rồi. Âm thanh máy bay trực thăng bọn họ khẳng định cũng nghe thấy, chạy nhanh như vậy, lẽ nào là dự định giúp chúng ta một tay hay sao? Không sai rồi, nhìn thấy chúng ta có loại công cụ giao thông máy bay trực thăng này. Người bình thường nhất định sẽ muốn kết giao nha...”

Nghĩ tới đây, Hồ Vĩnh Khoa cảm giác tâm tình hơi hơi vững vàng một ít, những binh sĩ không quân đoàn khác cũng sản sinh suy nghĩ tương tự.

“Xem ra thực lực bọn họ dường như rất tốt, nếu như vậy chúng ta tổn thất sẽ nhỏ hơn một chút.”

“Không thể không giúp chứ? Hiện vào lúc này. Nhìn thấy tổ chức vũ trang mạnh mẽ, nhất định sẽ muốn dựa vào chúng ta...”

“Nếu như là Đại Bàng... Không đúng không đúng. Đại Bàng chắc chắn cũng sẽ không xuất ở khu vực này.”

Chương 825: Đáng Ghét Hơn Hóng Hớt Chính Là Đi Ngang Qua

Mấy người binh sĩ suy nghĩ không giống nhau, nhưng có một điểm giống nhau, chính là bọn họ đều cho rằng khẳng định là team của Thái Hòa sẽ ra tay giúp đỡ.

Khi tiếng súng đầu tiên khai hỏa vang lên, bọn họ lập tức bắt đầu điên cuồng trút xuống giáp, nỗ lực để đám Zombies này rời xa trạm phục vụ này.

Ít nhất, chống được "Đến khi cứu viện" Chạy tới...

Bởi lần thứ nhất đối mặt loại chiến tranh Zombies bao vây này, biểu hiện của bọn họ cũng không xem như quá tốt.

Rất nhiều người đều bị trôi dạt ra, ngược lại làm cho rất nhiều Zombie từ dưới mắt bọn họ ngay trực tiếp vọt tới.

Kỹ thuật bắn súng chính xác của Hải Yến đã cứu bọn họ, không chỉ có như thế, ngay cả những Zombies từ đường ống thoát nước trèo lên trên, cũng bị nàng giải quyết nhanh chóng.

Nàng tỉnh táo tiến hành bắn phá, ánh mắt vẫn hết sức lạnh lẽo...

Zombie trên đoạn đường này nhiều nhất cũng khoảng ba trăm, số lượng cũng không nhiều, nhưng từ mấy người đến đối mặt, cảm giác vẫn là rất khủng khiếp.

Hải Yến biểu hiện động viên những thành viên này ở một mức

độ nào đó, kinh nghiệm chiến đấu trên mặt đất của bọn họ không đủ, nhưng ít ra cũng là trải qua huấn luyện chuyên nghiệp, sau khi tỉnh táo lại lập tức bắn chính xác hơn nhiều.

“Bọn họ gần tới rồi!”

Hồ Vĩnh Khoa thì vẫn kỳ vọng team của Thái Hòa đến, hắn đã ý thức được dù cho hy sinh hết toàn bộ bọn họ, cũng chưa chắc có thể đưa Hải Yến đến Sài Thành.

Loại yêu cầu này của đám người Hải Yến, dường như vốn là một loại trả thù, bởi vì tiên phong bọn họ mất tích...

Trên thực tế, xác thực team của Thái Hòa cách bọn họ rất gần rồi.

Hơn nữa, bọn họ đi qua càng ngày càng nhẹ nhàng.

Trừ ra một ít Zombies còn có thể quay đầu đến công kích bọn họ ra, phần lớn Zombie đều bị thu hút đến phương hướng trạm phục vụ.

“Có thể lái máy bay trực thăng đến, khẳng định chính là quân đoàn không quân nha... nhưng mà làm sao bọn hắn sẽ đáp xuống nơi này, nếu như muốn đi Sài Thành hoặc Bình Dương mà nói, trực tiếp bay qua không phải là được hay sao...”

Thái Hòa chứa một bụng nghi vấn. Nhưng loại chuyện này chẳng liên quan gì tới hắn, hắn ngẫm lại cũng sẽ bỏ thôi.

Thời điểm khi bọn họ đến gần trạm phục vụ, bọn người Hồ Vĩnh Khoa đang mong đợi quá chừng, thậm chí hơi kích động đứng ở trên sân trạm phục vụ bị Zombie bao vây, nhìn chăm chăm bọn họ từ rất xa...

Hai đạo bóng người nhanh nhẹn trong đó còn hơi dừng lại một chút...

“Thái Hòa, nhìn kìa, có nhân loại.” Ngô Thanh Vân đưa tay thoáng chỉ một cái.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc thì thở hổn hển “Hồng hộc” hai cái, ma sát bàn tay thoáng một cái, trên khuôn mặt loli hồn nhiên, lộ ra một chút sắc mặt cực kỳ hưng phấn: “Đồ ăn...”

“Ê, bình tĩnh, thời điểm như thế này chúng ta nhân cơ hội đi ngang qua là tốt rồi. Bọn họ đều mang theo súng máy đấy, chúng ta tùy tiện đến gần chẳng may bị ngộ thương rồi làm sao bây giờ? Chỉ cần bọn họ thủ vững trận địa, cũng sẽ không có việc gì rồi, nơi này lại không phải nội thành, có Zombie cuồn cuộn liên tục...”

Thái Hòa cũng thoáng dừng

Yuna cũng đồng ý gật gật đầu: “Hừm, nhìn dáng dấp bọn họ là binh sĩ vũ trang, lại không phải cặn bã. Chúng ta cần phải thừa dịp lúc này chạy đi, kéo dài khoảng cách với bọn họ mới đúng.”

“Ơ... Ừm!” Lê Bống cũng dùng sức gật gù, nhưng trên mặt nhưng lại rõ ràng mang theo sắc mặt không mấy nghiêm túc.

Sau khi liếc mắt về phía trạm phục vụ một cái, Thái Hòa lập tức quyết đoán trực tiếp đi qua khu vực Zombie này...

Hồ Vĩnh Khoa đờ đẫn, vài tên đội viên kia cũng há hốc mồm.

Mãi đến tận khi bóng người team của Thái Hòa hoàn toàn xuyên qua con đường của trạm phục vụ, trong lòng Hồ Vĩnh Khoa mới có ngàn vạn từ cmn tràn ngập mà ra.

“Tốn công ngồi chờ đợi muốn nát cái đồng hồ nha! Các ngươi cứ như thế mà đi ngang qua hay sao! So với đi tới hóng chuyện còn đáng ghét hơn! Coi như không dự định kết giao với chúng ta, tốt xấu cũng giúp đỡ một chút nha!”

Rất nhanh Hồ Vĩnh Khoa phản ứng lại, nhóm người này không

chỉ có không có dự định giúp bọn họ, còn dựa vào bọn họ thu hút tất cả Zombies chung quanh đây, nhân cơ hội chạy đi.

Không trách vừa nãy xem tốc độ của bọn họ càng lúc càng nhanh, thì ra bọn họ cơ bản chính là chuẩn bị nhặt một chút tiện nghi này!

“Đừng nghiến răng nghiến lợi nhìn chằm chằm, có bọn họ hay không, hiện giờ chúng ta đều là tình huống này.” Hải Yến không lạnh không nhạt nói chuyện, “Có loại thanh thản này, vội vàng đều lấy ra đi lựu đạn, không nhanh chóng giải quyết đi Zombies, cửa chính lập tức sẽ bị đột phá...”

Hải Yến vừa dứt lời, lập tức nghe đến một trận tiếng vang “Ào ào ào” truyền đến từ phía dưới.

Một con Zombie biến dị trực tiếp nhảy một cái về trước, đánh vỡ cửa lớn pha lê.

“Phúc Du!”

Hồ Vĩnh Khoa lần thứ hai tức giận mắng một câu.

Chương 826: Ngoài Miệng Nói Không Cần, Thân Thể Lại Làm Loại Chuyện Này Với Ta

Hơn một giờ sau, Thái Hòa đã mang theo các nàng Lê Bống tiến vào Sài Thành.

Bất quá nơi này lại là một khu công nghiệp, khoảng cách nội thành chân chính còn có một khoảng cách rất dài.

Xung quanh thành phố còn vài khu công nghiệp, bất quá so với khu công nghiệp bọn họ đã từng đi ngang qua, nơi này thoạt nhìn thật sự có hơi hoang tàn.

Nơi nơi đều là phế tích lưu lại sau khi nổ mạnh và hoả hoạn, ngẫu nhiên có thể thấy một office building lẻ loi mà đứng ở trong.

Team của Thái Hòa khi đi qua một cánh cửa lớn, trên tường và cửa lớn đều dính đầy máu khô, ngược lại chữ to ánh vàng rực rỡ thoạt nhìn có vẻ cực kỳ thê lương: công ty điện tử khoa học kỹ thuật Asanzo.

Một chiếc xe hơi đã bị đốt còn lại có khung xe đang đậu ở cửa, vừa nhìn vào trong, còn có thể thấy một khối thi thể đã cháy thành than cốc ngồi ở bên trong, đầu lệch qua một bên quỷ dị.

“Ngay cả một phương tiện giao thông cũng không tìm thấy… Hay là tìm một chỗ nghỉ chân đi được không?”

Thái Hòa sờ sờ trong túi của chính mình, nghĩ thầm nói.

Hắn hơi gấp không chờ nổi muốn giúp cho Lê Bống tiến hóa,

nhưng trước hết phải tìm ra một nơi nghỉ chân tương đối an toàn.

Cuối cùng đây là một lần nếm thử hoàn toàn mới, ai biết ở trong quá trình tiến hóa có xảy ra vấn đề gì hay không.

Có lẽ sẽ làm ra động tĩnh khá lớn khiến cho người khác chú ý, có lẽ sẽ có rất nhiều Zombies bị thu hút tới đây…

Đến nỗi đám người bị bọn họ ném ở phía sau kia, Thái Hòa thật không quan tâm chút nào.

Bọn họ chỉ là đi ngang qua sân khấu mà thôi, chẳng lẽ đám người kia còn chuyên môn đi tới tìm bọn họ hay sao?

“Loại khu công nghiệp này chắc là có ký túc xá đi? Thật sự không tìm được nơi an toàn, office building cũng có thể nghỉ tạm được. Bất quá muốn ở nơi này tìm được tiếp viện gì, phỏng chừng khá gian nan… Con may đồ ăn trong ba lô còn đủ chống được một đoạn thời gian.”

Thái Hòa giải quyết xong mấy con Zombies, nói.

Hiện giờ đồ dùng hằng ngày của hắn cũng không thiếu thốn, bất quá sau khi tăng lên thể năng, sức ăn của hắn cũng đang tăng trưởng liên tục.

Muốn bổ sung thật nhiều thể năng bị tiêu hao, đương nhiên là phải hấp thu càng nhiều năng lượng.

Trước mắt nước bọt Zombies với hắn mà nói còn chỉ có thể dùng xem như thuốc kích thích, cảnh giới giống các nàng Lê Bống, chỉ dựa vào hấp thu thật nhiều virus là có thể bổ sung năng lượng, hắn còn rất xa chưa thể đạt tới.

Mặc dù đã miễn dịch với một ít virus, Thái Hòa cũng sẽ không tùy tiện nếm thử loại chuyện cắn nuốt Chất Gel Virus này……

“Phải nói tuyệt đối sẽ không nếm thử.” Thái Hòa thật nhanh chóng ở trong lòng đưa ra phán đoán cuối cùng, “Chờ sau khi Lê Bống tiến hóa xong, lại đi sưu tập đồ ăn, ngoài ra săn giết càng nhiều rắn biến dị, trợ giúp chị đại nhà ta tinh luyện virus trong cơ thể mình.”

“Hic, nhân loại thật là phiền toái.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lại xen mồm nói, bất quá nàng vừa dứt lời, trên trán lập tức ăn một cái tát của Thái Hòa.

“Nhân loại hèn mọn cũng dám ra tay đánh ta… Ê! Ngươi còn không có xong đúng không!”

Zombies loli giương nanh múa vuốt muốn nhào lại đây, lại ở dưới Ca Cao điều khiển chuyển thành cọ cọ Thái Hòa…

“Cắn chết ngươi! Ăn ngươi!”

Thái Hòa dùng tay nắm lấy sau cổ áo của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, nhấc nàng lên giữa không trung, để Zombies loli này rời xa đùi chính mình: “Đừng động một chút là ôm đùi được không, còn là ôm đùi nhân loại, còn có nhân cách… Không đúng, còn có Zombie cách hay sao? Chị đại nói đúng nha, ngoài miệng nói không cần, thân thể lại đang làm loại chuyện như vậy với ta…”

“Ta làm cái gì với ngươi chứ! Nhân loại!” Zombies loli ngoan ngoãn mà vẫn duy trì tư thế, nhưng trên mặt lại mang theo sắc thái phẫn nộ, gào lên, “Còn nữa, zombie cách cuối cùng là cái thứ gì vậy, ê! Thời điểm ta còn là nhân loại cũng không học qua cái từ này nha!”

Yuna chém một đao trúng một con Zombies trước mặt, sau đó xoay mặt qua chỉ một cái: “Nơi đó thế nào đây? Thoạt nhìn chưa có bị cháy rụi hoàn toàn.”

Nàng đang chỉ căn nhà cao tầng kia nhìn qua có vẻ là không

xa, nhưng trên thực tế cũng phải vòng qua vòng lại hai lần mới có thể tới.

Đến gần lúc sau, mới thấy rõ đây là một căn office building xây dựng cũng không tệ lắm, ở cửa lớn bị một chiếc xe hỏng chặn lại, nhìn dáng vẻ đã từng xảy ra nổ mạnh, toàn bộ cửa thủy tinh đều bị nổ vỡ nát, nơi nơi đều là dấu vết ám khói mịt mù sau khi cháy nổ.

Tuy rằng nhìn qua còn tương không tốt, nhưng nơi này cách đại lộ cũng có một khoảng cách, hơn nữa trước sau đều tương đối trống trải.

Cho dù có Zombies vây ở đây, cũng không có vấn đề gì quá lớn.

Nhưng mà bởi vì nguyên nhân tầng một cơ bản đều bị phá hủy hoàn toàn, số lượng Zombies ở trong tòa nhà cũng không nhiều.

Tuy rằng có hai con Zombies Biến Dị, nhưng đối mặt cả team trâu bò như vậy, cũng không gây ra được sóng to gió lớn gì, nhiều nhất là tăng thêm hai khối Chất Gel Virus vào số lượng dự trữ Chất Gel Virus khổng lồ của Thái Hòa mà thôi.

Sau khi giải quyết xong Zombies trong tòa nhà, Thái Hòa lập tức tìm một gian phòng tương đối sạch sẽ đi vào ở.

Mấy ngày nay vẫn luôn bôn ba, thật vất vả mới có thể ở một nơi hơi dàn xếp một đoạn thời gian, tâm tình Thái Hòa cũng lập tức sảng khoái lên.

Các nữ Zombies cũng biểu hiện tương đối hưng phấn, ở trong phòng lắc lư khắp mọi nơi, nhiệm vụ dọn dẹp lại phòng thì trực tiếp rơi xuống trên vai Thái Hòa.

“Xem phi tiêu…”

Chương 827: Giúp Lê Bống Thăng Cấp

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 828: Nuốt Ổ Virus

Đợi khi nàng mở mắt ra lần nữa, hai mắt đã là một mảnh huyết hồng, trên khuôn mặt tinh xảo này lập tức nổi lên một tầng khí tức lạnh lùng khát máu.

Mười ngón tay nàng từng chút một dài ra ngoài, phát ra thanh âm "Ken két" rất nhỏ, cho dù có không nhìn thấy, cũng có thể cảm giác được trong mười ngón thon dài này ẩn chứa lực lượng mạnh mẽ.

Đồng thời từ trên người nàng, đột nhiên bộc phát ra một cổ khí thế kinh khủng.

Thái Hòa ngồi ở đối diện nàng, lập tức cảm giác được làn da lõa lồ đột nhiên như là gặp phải một dòng nước lạnh, cảm giác đau đớn truyền đến từ trong lỗ chân lông, hơn nữa lập tức nổi một tầng da gà.

Đơn thuần mà nói thực lực mạnh yếu trước mắt, Lê Bống, Yuna và Ngô Thanh Vân, thật ra cơ bản là ngang nhau.

Phương hướng tiến hóa chủ yếu của Yuna là ở phương diện tinh thần, mặc dù bây giờ còn không nhìn ra lực lượng tinh thần đặc biệt mạnh mẽ gì, nhưng loại tinh thần này một khi tích lũy tới một mức độ nhất định, lúc đó tự nhiên có thể phun trào ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Điểm này, chính Thái Hòa thấm sâu trong người, thấu hiểu rất rõ.

Virus trong cơ thể Ngô Thanh Vân không thuần túy, thủ đoạn công kích của nàng cũng tương đối thiên hình vạn trạng, không thể phán đoán theo lẽ thường.

Tổng kết mà nói, Lê Bống đi chính là con đường Zombie phát triển bình thường, hơn nữa trụ cột nàng cũng là bền chắc nhất.

“Hít hà!”

Thái Hòa hít một hơi thật sâu, bình phục tâm tình kích động một chút, hơn mười cái vòi nhìn không thể nhìn thấy bằng mắt thường đang ở huơ múa ở phía sau hắn.

“Trước hết ta kích thích giúp ngươi một chút, cho ngươi đạt tới điểm cuối cùng đột phá sắp thăng cấp.”

Ở dưới sự khống chế của ý niệm hắn, hơn mười cái vòi này chợt bắn nhanh về phía Lê Bống.

Cái vòi hóa thành thực chất chui qua cổ áo Lê Bống, chui vào ống tay áo, sau đó leo lên đến bộ phận sinh lý mẫn cảm nhất của nàng.

Thân thể Lê Bống lập tức bắt đầu căng cứng, ánh mắt cũng như là tràn ngập một tầng máu tươi màu đỏ, trở nên càng ngày càng sáng ngời, đỏ hồng tới làm người khác không cách nào dám nhìn thẳng!

Nàng nhìn chằm chằm Thái Hòa, trên thân thể kích thích đưa lên nàng lên một tầng rồi lại một tầng khoái cảm đỉnh phong, cuối cùng nàng không kìm lòng được mà ngửa mặt lên gầm thét một tiếng, khí tức cuồng bạo trên người ầm ầm nổ bung, trong nháy mắt nhiệt độ cả gian phòng trong giống như là giảm xuống vài độ.

“Dao động sóng tinh thần cũng đạt tới điểm cực hạn, đã đến lúc rồi...”

Thái Hòa cũng cảm nhận được khoái cảm thật lớn giống hệt nàng, bảo trì trấn định và bình tĩnh biểu hiện ra lúc trước.

Mặc dù trên sinh lý và trên tinh thần đều hưởng thụ được kích

thích, nhưng hiện giờ chính là giờ phút mấu chốt...

Đầu tiên là hắn cầm lấy này khối Ổ Virus bị hắn dùng để tăng cường thể năng lúc trước, sau đó đưa vào trong miệng Lê Bống.

Phản ứng đầu tiên của Lê Bống chính là muốn tới đây hôn Thái Hòa, nhưng Thái Hòa lại lắc đầu: "Lần này ngươi nuốt vào, hấp thu mất trong đó tất cả virus còn sót lại a."

"Ọt Ọt."

Lê Bống không chút do dự, cứ việc khối này bị rơi vào loại sản phẩm thấp kém không trọn vẹn đối với nàng mà nói cũng có một chút nguy hiểm, nhưng Thái Hòa cũng đã từng nói, lại làm cho nàng lựa chọn tin tưởng vô điều kiện!

Sau vài giây, Lê Bống chợt trừng to mắt, đồng tử bỗng nhiên co rút nhanh, hô hấp trở nên bắt đầu nặng nề hơn.

Hai mắt nàng đỏ đến giống như bất kỳ lúc nào cũng có thể nhỏ ra máu, những thứ tơ máu kia dường như có sinh mạng vậy, liên tục trong lúc này đang co rút lại, thoạt nhìn hết sức quỷ dị.

"Ha ha ha..."

Từ trong cổ họng Lê Bống, truyền đến một trận động tĩnh, giống như là lúc mãnh thú điên cuồng đối mặt con mồi, không nhịn được cọ xát hàm răng của mình.

Trong nháy mắt Thái Hòa cũng cảm thụ lạnh lẽo từ trong mắt Lê Bống, nhưng mà chỉ là trong nháy mắt, Lê Bống lập tức nhắm mắt lại, toàn thân run lên, sau đó giống như là bị lấy hết sức lực toàn thân, chậm rãi thả lỏng thân thể.

"Còn chưa đủ hay sao..."

Sau khi trôi qua năm phút đồng hồ, thấy Lê Bống không có

phản ứng quá lớn, Thái Hòa lại đưa tới một khối khác Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh chất lượng kém.

Này khối này lấy ra từ trong đầu vật thí nghiệm, kết quả sau khi đốt cháy giai đoạn, chất lượng bản thân rất kém cỏi.

Sau khi bị Lê Bống nuốt mất, xác thực cũng không có có thể tạo được tác dụng quá lớn.

“Chỉ có thể...”

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang hai khối Ổ Virus Cấp Bá Chủ này, không đợi hắn ra tay, Lê Bống đột nhiên vươn tay ra, lấy nhanh với tốc độ gần như không cách nào bắt được bằng mắt thường, nhanh chóng bắt lại một khối Ổ Virus, nhét vào trong miệng.

“Lê Bống...”

Trong nháy mắt trái tim hắn chạy tới cổ họng, thoáng chốc biểu lộ của Thái Hòa trở nên cực kỳ nặng nề.

Từ lúc nuốt vào, đến Ổ Virus Cấp Bá Chủ phát huy tác dụng, thời gian chỉ vài giây đồng hồ.

Mà sau vài giây ngắn ngủn như vậy, ở Lê Bống trên người, bỗng nhiên bộc phát ra biến hóa nghiêng trời lệch đất!

Chương 829: Suýt Xong Đời

Nhiệt độ trong phòng, lần thứ hai hạ xuống, dường như đặt mình trong một hầm băng.

Lê Bống trợn to đôi mắt trong suốt, đang sinh ra biến hóa quỷ dị.

Tơ máu trong mắt đang gom lại về phía trung tâm từng chút một, nhưng đồng tử lại liên tục từ trung tâm khuếch tán ra ngoài.

Mạch máu trên người trở nên rõ ràng từng chút một, màu da lại trở nên càng trắng xám hơn, lại cực kỳ tinh tế giống như gốm sứ, xuất hiện đường vân nhỏ.

Như mắt em bé mảnh khảnh mà trong suốt, yếu đuối mà tinh xảo.

Vừa giống như là sinh vật khủng khiếp cực kỳ nguy hiểm, mở ra mười ngón tay bất cứ lúc nào có thể xé nát triệt để sinh vật trước mặt.

Này hai loại cảm giác hoàn toàn bất đồng tổ hợp lại với nhau, chính là Lê Bống lúc hiện giờ.

Trình độ sóng tinh thần mãnh liệt, để Thái Hòa kết nối tinh thần với nàng xảy ra một chút dao động.

Rất nhanh Thái Hòa cũng cảm giác được, tuy rằng liên hệ tinh thần không bị chặt đứt, nhưng cũng bị che lại rồi!

Hắn có thể cảm ứng được liên hệ tinh thần vẫn còn, nhưng mà không cách nào tìm ra đưa nó từ trong bão táp sóng tinh thần!

Thân thể Lê Bống đang tiến hóa dưới sự kích thích của Virus, thế giới tinh thần của nàng cũng giống hệt với sóng gió mãnh liệt trên biển rộng.

Vô số ký ức liên tục trong thức hải của nàng cuộn trào lên, so sánh với những con sóng cả này thì liên hệ tinh thần của Thái Hòa lại như là một con thuyền cô độc, không hề có sức chống cự.

Đột nhiên, Lê Bống lại nhảy đi lên một cái, trở tay nắm lấy trần nhà, lập tức treo ở trên đỉnh đầu Thái Hòa.

Không đợi Thái Hòa phản ứng lại, nàng lại đột nhiên bổ xuống phía dưới một cái.

Thái Hòa lập tức ngửa mặt ra phía sau, cảm giác trên bả vai lại như là bị gánh nặng ngàn cân đè xuống vậy, cơ bản không thể động đậy.

“Xuỵt(hít hơi lạnh)...”

Từ trong ánh mắt Lê Bống, lần thứ hai Thái Hòa cảm nhận được loại cảm giác vô lực khi Zombie công kích trực diện, nhưng không sức phản kháng.

Nhưng mà ở dưới tình huống nguy hiểm như vậy, trước mắt Thái Hòa lại hiện ra cảnh tượng lúc vừa tìm ra Lê Bống.

Khi đó con rối Zombie của hắn bị Lê Bống đánh lén, bây giờ là bản thân hắn...

Ánh mắt đỏ như máu quỷ dị chăm chú theo dõi hắn, trên gương mặt tinh xảo không có bất kỳ cảm xúc gì.

“Ăn...”

Tiếng gào thét mơ hồ không rõ từ trong miệng Lê Bống.

“Em à...”

Thái Hòa lúc này đối mặt ba loại lựa chọn, hắn có thể để cho Ngô Thanh Vân và Yuna đè lại Lê Bống, cũng có thể chính mình sử dụng cái vòi tinh thần, phát động công kích phương diện tinh thần vào Lê Bống, ngăn cản hành động của nàng.

Nhưng hắn hầu như chưa cân nhắc qua, lập tức lựa chọn loại thứ ba: Tin tưởng Lê Bống.

Sau khi hắn và Lê Bống nhìn chằm chằm lẫn nhau hai giây đồng hồ, Lê Bống đột nhiên há hốc miệng ra, lộ ra răng trắng như tuyết, lấy tốc độ cực nhanh há miệng về phía cái cổ Thái Hòa.

Trong nháy mắt khi hàm răng đã chạm tới da cổ của Thái Hòa, trong lòng hắn thật ra cũng không nghĩ cái gì…

Ở trong xã hội tàn bạo này, có thật nhiều nhân tố ảnh hưởng phần lớn người thân bất do kỷ.

Khi đó Lê Bống với Thái Hòa mà nói, cũng chỉ là đối tượng ái mộ âm thầm.

Biểu lộ, có lẽ sẽ thu hoạch một đoạn cảm tình quý giá đầy đủ, có lẽ sẽ phá hoại loại quan hệ yên tĩnh tốt đẹp này.

Mà Thái Hòa, thậm chí không dám đi đánh cuộc.

Mãi đến tận một giây phút mất đi, Thái Hòa mới nghĩ dùng hết toàn lực đi cứu vãn.

Mặc kệ Lê Bống đã biến thành hình dáng gì, trở thành loại sinh vật nào, đối với hắn mà nói, đều không có thay đổi.

Dù cho… Giờ phút này bị nàng công kích, trong lòng Thái Hòa cũng không có một chút hối hận nào.

Ngược lại, trong lòng hắn rất bình tĩnh, thậm chí vươn tay ra, vuốt lên mái tóc dài bóng loáng mềm mại của Lê Bống.

“Thời điểm khi vừa tìm ra cô bé này, thì lại nhìn thấy cả người nàng bộ dáng bẩn thỉu đây...”

Sau vài giây, đau đớn trong tưởng tượng cũng chưa từng xuất hiện.

Ngược lại, Thái Hòa cảm giác được, trên cổ nhẹ nhàng in lại một vệt ướt át và mềm mại.

Thời điểm khi sắp cắn xuống, Lê Bống chậm rãi khép lại hàm răng, môi nhẹ nhàng chạm lên trên cổ Thái Hòa một cái.

Đôi tay đang bóp lấy bờ vai Thái Hòa, gần như sắp muốn bóp nát xương bả vai hắn, cũng buông ra từng chút một, trượt xuống dưới ngực của hắn, cuối cùng nắm chặt hai tay của hắn.

Ở dưới tình huống liên hệ tinh thần hoàn toàn mất đi hiệu lực, đang trong quá trình đột phá, Lê Bống hầu như hoàn toàn bị bản năng điều khiển, cũng không có công kích hắn...

Sau khi đờ đẫn qua đi, Thái trong nháy mắt Hòa lộ ra vẻ mừng rỡ như điên!

Hắn có thể cảm giác được, trải qua lần biến cố này, sóng tinh thần của Lê Bống, vậy mà khôi phục yên tĩnh một chút.

Ồ, có phải đã mang ý nghĩa nàng đột phá bước cuối cùng rồi...

Sau khi trôi qua hai giờ nữa, Lê Bống mới từ loại trạng thái điên cuồng này bình phục lại một chút.

Chương 830: Mỹ Lệ Và Nguy Hiểm Cùng Tồn Tại

Giống như Ông Chú Lông Vàng đã từng nói, loại biện pháp tăng trưởng lên này đối Zombie mà nói rất khó chấp nhận, nhưng trên thực tế lại hết sức hữu dụng.

Khi Lê Bống ngẩng đầu lên từ Thái Hòa trong lồng ngực, cặp mắt của nàng, đã thay đổi đến giống nhau như đúc với Zombie Cấp Thủ Lĩnh.

Con ngươi màu đỏ giống như bảo thạch lóng lánh, tròng trắng mắt nõn như sứ, mạch máu rõ ràng dưới da cũng đã khôi phục bình thường, xem ra cả người tinh xảo mà nhẫn nhụi.

“Hòa Ca... Anh làm gì thế...”

Lê Bống nói, còn lộ ra một vẻ ngượng ngùng, đưa tay chống sô pha muốn bò lên từ trên người Thái Hòa.

“Kèn kẹt...”

Một tiếng vang nhỏ bé đột nhiên từ dưới người truyền đến, Thái Hòa lập tức cảm giác được một chút không ổn.

“Ầm!”

Khi sô pha ầm ầm nứt ra, Thái Hòa và Lê Bống cùng nhau rơi xuống dưới nền nhà.

Đủ loại mảnh vụn văng tứ phía, mà Yuna và Ngô Thanh Vân, trong nháy mắt lúc sô pha lún xuống đã nhảy ra, những mảnh vụn bay loạn khắp nơi lập tức bị đánh rơi, cơ bản không đả thương

được các nàng.

“Vãi chưởng! Sức mạnh thật lớn...”

Thái Hòa giãy giụa từ phá sô pha bò đi ra, sau đó xoay người cũng lôi Lê Bống đi ra.

Rất dĩ nhiên, Lê Bống vừa tăng trưởng lên thành công, còn không cách nào nắm giữ lực lượng của chính mình.

“Cọt kẹt!”

Lê Bống nhảy đến trên sàn nhà, lại đạp một cước tan nát gạch men dưới chân...

“Wow.”

Lê Bống nhìn chằm chằm vết nứt dưới chân, thốt lên một tiếng kinh ngạc.

“Wow!” Ngô Thanh Vân cũng kinh ngạc thốt lên một tiếng, đều là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, nàng lại tăng trưởng lên về mặt động tác nhanh nhẹn, nhưng không có cách nào làm được giơ tay nhấc chân là có sức mạnh kinh khủng như vậy.

Yuna thì nâng quai hàm đang suy nghĩ sau mấy giây, rồi bắt đầu đưa ra kết luận nói: “Nếu như chị Lê Bống tiện tay tát Hòa Ca một bạt tai, chúng ta có thể nhìn thấy kết cục đầu người giống như đạn pháo như lúc trước hay không đây?”

“Vì sao lại có liên tưởng khủng khiếp như vậy nha...”

Sau khi Thái Hòa rống lên một câu, lập tức quay đầu nhìn về phía Lê Bống, cực kỳ chờ mong mà hỏi dò: “Chuyện này... Em à, Em cũng đã... Nhớ ra chuyện gì rồi...”

“Ừm...”

Lê Bống ngoẹo cổ nhìn chằm chằm Thái Hòa một lúc, lại biểu hiện ngơ ngác giống hệt như lúc trước không có gì thay đổi.

Nàng đột nhiên vươn ngón tay đến, hươ hươ ở trước mặt mình, nói ra: "Hì hì... Ngươi đoán đi."

"Ta đi chỗ nào đoán đi..."

Tuy rằng vẻ mặt không có khác biệt gì với lúc trước, nhưng loại giọng điệu ôn nhu lộ ra một chút giảo hoạt này, xác thực giống nhau với Lê Bống trong ký ức Thái Hòa y như đúc.

Liên hệ tinh thần cũng đã khôi phục bình thường, nhưng tình huống hoàn toàn mất khống chế như vừa rồi, lại làm cho hắn không có cách nào dùng biện pháp chọn đọc ký ức biết được Lê Bống hồi ức đến trình độ nào.

"A, trong phòng thật bẩn nha. Trên người cũng thật bẩn."

Lê Bống cúi đầu liếc mắt nhìn y phục trên người, cầm lấy cổ áo hơi hơi phẩy phẩy, trên ngực trắng nõn lại lập loè trước mắt Thái Hòa.

"Trong ba lô có quần áo..."

Ánh mắt Thái Hòa vẫn tụ tập ở trên mặt Lê Bống, cái rãnh sâu hoắm của nàng trái lại không có được hắn coi trọng.

Nhưng mà thời điểm khi Lê Bống thay quần áo, Thái Hòa lại cảm thấy được một ưu thương trận nhàn nhạt.

Cô bé này vậy mà không tiếp tục tùy tiện cởi quần áo ở trước mặt hắn...

Nàng đi tới trong phòng riêng, đứng ở gần sau cửa kính trong suốt, sau đó bắt đầu thay quần áo.

Dáng người uyển chuyển như ẩn như hiện, nhìn mặt bên của

nàng thật giống như tiên nữ trên bức họa xa hoa mà lộng lẫy.

Tóc dài buông xuống trên vai, lúc nàng ngẩng đầu cái cổ mềm mại dài nhỏ, và vóc người cao ngất, làm da trắng như sứ Minh Long, bộ ngực mềm cao vót...

“Con ngươi Thái Hòa, trừng đi ra...” Ngô Thanh Vân nằm nhoài trên vai Thái Hòa, cười nói.

Yuna thì cười cười đầy vẻ quỷ dị, Thái Hòa khom lưng mò về phía trước, nhìn về phía thằng em nhỏ của hắn...

“Ê, anh làm sao lại là loại người như vậy chứ, đừng suy nghĩ xấu về anh có được không!”

Thái Hòa tranh thủ thời gian che lại đũng quần, nói chuyện.

Chờ Lê Bống đi ra, không chỉ Thái Hòa, mà ngay cả Ngô Thanh Vân và Yuna cũng ngây người.

Bề ngoài trừ ra con mắt ra, thật sự biến hóa không lớn bao nhiêu, nhưng cột lại tóc, thay đổi một bộ quần áo sạch sẽ, làm Lê Bống từ trong nhà đi ra, lại làm cho người ta nhìn mà con mắt cũng không rời ra được.

“Rác rưởi cũng không dọn dẹp hay sao, Hòa Ca vẫn cứ bừa bộn như trước kia vậy...”

Lê Bống tiện tay nâng lên hai mảnh sô pha đã vỡ tung rồi, sau đó ném đi ra ngoài phía cửa.

“Oành oành!”

Thấy kiểu dáng Lê Bống cực kỳ ung dung, Thái Hòa cũng có một suy đoán tương đối chuẩn xác với thực lực của nàng hiện nay.

Lực lượng phỏng chừng vọt lên hơn gấp đôi so với lúc trước, hơn nữa đây chỉ là mới bắt đầu.

Sau khi hình thành Virus Ổ Virus, trong thân thể nàng còn có thể trải qua một đoạn thời gian cải tạo liên tục kéo dài.

Nhưng mà dễ dàng bộc phát ra lực lượng cuồng bạo, cùng với trí tuệ càng cao hơn... Nhưng đến tột cùng hiện nay không biết trí tuệ nàng đã tăng cao bao nhiêu...

Chương 831: Lỡ Tay

Vừa rồi lực chú ý toàn bộ đặt ở trên người Lê Bống, lúc này Thái Hòa đi qua vỗ vỗ bả vai Lê Bống, lúc đang chuẩn bị khích lệ nàng mặc này bộ quần áo này làm tôn lên dáng người rất đẹp, lại truyền đến một thanh âm vang lên "Xoẹt".

"Ặc..."

Thái Hòa cầm lấy nửa mảnh vải, nhìn thấy Lê Bống lộ ra ngoài bờ vai và một bộ ngực triệt để, biểu lộ lộ ra vẻ hơi xấu hổ.

Cặp mắt tỏa sáng của Lê Bống nhìn Thái Hòa đầy vẻ ngơ ngác, lại chậm rãi dời ánh mắt về phía vải trong tay Thái Hòa.

Nếu là lúc trước, Thái Hòa tuyệt đối sẽ không sinh ra một chút xíu tâm tình ngại ngùng gì cả.

Chỉ khi nào nghĩ đến Lê Bống đã sắp khôi phục một ít trí nhớ...

Sau một lúc trầm mặc, Thái Hòa lại đặt mảnh vải này đến Lê Bống trên vai: "Móng tay quên cắt bỏ..."

Yuna cũng gật gật đầu, nói ra: "Hòa Ca chỉ là vừa mới nhìn chằm chằm không chuyển mắt mà vào quần áo chị Lê Bống vừa thay, trong thời gian ngắn không thể kiềm chế được xúc động vật mà thôi..."

"Ê, Yuna Ác ngươi còn chưa chịu đi nghỉ ngơi sao, cắt bớt thời gian xuất hiện đi nha!"

Thái Hòa ngẫm lại, đột nhiên nắm chặt nắm tay, đấm một quyền lên trên tường bên cạnh.

“Thật sự không cần tự mình hại mình làm rõ ý chí nha...”

Ngô Thanh Vân còn chưa dứt lời, biểu lộ lập tức trở nên bắt đầu kinh ngạc.

Trên tường xuất hiện một vết lõm xuống rõ ràng, mà trên tay Thái Hòa lại chỉ có sưng đỏ một chút mà thôi.

“Không chỉ có lực lượng tăng trưởng một chút, tinh thần lực cũng có tăng lên một chút.”

Nói xong, Thái Hòa lại thử phóng thích cái vòi tinh thần một lần.

Ở trong phạm vi dò xét tinh thần của hắn, tất cả gian phòng trong nháy mắt bị vô số cái vòi vây quanh.

“Quả nhiên, cảm giác năng lượng tinh thần được tăng trưởng thêm một ít, mặc dù không nhiều lắm, nhưng ở trên trụ cột hiện hữu, dù là tăng lên một chút cũng có thể thêm một chút thủ đoạn trong chiến đấu.”

Đợi sau khi Thái Hòa chặt đứt bộ phận năng lượng tinh thần đã muốn phóng ra ngoài, cái vòi tràn ngập cả gian phòng lập tức tiêu tán.

“Vừa vặn giống cảm giác được rất nhiều cánh tay sờ tới sờ lui ở trên người...”

Ngô Thanh Vân sờ sờ khuôn mặt của chính mình, nói ra.

Mà Yuna thì che lấy bộ ngực mình. Nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, ánh mắt giống như đang nói: “Là ngươi tiến hành cách không đối sờ ngực của ta nha!”

Sau khi làm xong tất cả những chuyện này, Thái Hòa ôm hai tay, lộ ra một vẻ mặt cười thoả mãn: “Đúng vậy, quả nhiên con

dâu nhà ta tăng trưởng lên, cũng mang đến cho ta ích lợi rất lớn...”

Lê Bống vẫn mãi ngơ ngác nhìn Thái Hòa, mãi cho đến lúc này mới quay đầu đi về phía ba lô: “Biết rõ, em lại đổi một bộ đồ khác thôi.”

Nhưng mà thời điểm khi nàng cúi đầu đi qua bên người Thái Hòa, Thái Hòa lại trông thấy cô bé này lộ ra một nụ cười ngây ngốc.

Ồ... Tình huống nào...

Nói trở lại đến cùng cô bé này khôi phục bao nhiêu ký ức đây...

Lúc này. Ở một khu vực khoảng cách team của Thái không đủ 500m, ở trong phế tích một tòa nhà cao tầng, ở trên cột bê tông lung lay sắp đổ đằng kia, đang ngồi một bóng người.

Cái bóng lưng thần bí này, lộ ra cổ khí tức cực kỳ khủng khiếp. Chỉ là ngồi ở đằng kia, cũng có thể làm cho người ta cảm nhận được sợ hãi.

Một đôi mắt màu đỏ như máu, nhìn chằm chằm vị trí team của Thái Hòa.

“Vừa mới sinh ra đồng loại cao cấp, còn có một cổ khí tức rất kỳ diệu, đến tột cùng là... Không không, làm sao đồng loại lại ở chung với nhân loại...”

Trong khi người thần kinh lầm bầm lầu bầu, đột nhiên bóng người quay đầu đi. Nhìn về phía một chỗ khác trên xa lộ.

Dưới mái tóc rối bù như tổ quạ, một vầng mắt đỏ hồng giống như dã thú trong màn đêm.

“A ha ha a, lại có nhân loại xuất hiện ở loại khu vực này đây.

Một tên nhân loại lúc trước còn chưa có bị bắt được đây, lại có con mồi mới lại đây chơi với ta hay sao. Thật thú vị nha...”

Hắn đứng dậy. Nhìn về phía xa xa.

Đoạn xa lộ cuối cùng, bóng dáng tiểu đội Lửa Chùa xuất hiện trên đường chân trời.

So sánh với team của Thái Hòa đã lang bạt thành thói quen, cả tiểu đội của Hồ Vĩnh Khoa thì hoàn toàn thua kém hơn một cấp bậc.

Về mặt thể lực vẫn còn lộ ra vẻ tương đối sung túc, dù là đang ở trong trạng thái mang vác hành lý nặng. Bọn họ cũng chỉ là ra mồ hôi khắp người mà thôi, không đến mức thở gấp giống như chó chết vậy.

Nhất là Hải Yến. Một mình nàng mang vác hành lý, còn đeo một dây đạn đầy người, cộng thêm khối lượng của một khẩu súng máy, trên trán cũng chỉ chảy ra một tầng mồ hôi mịn, hô hấp còn hết sức vững vàng.

Nhưng mà nhìn sắc mặt trắng bệch của bọn hắn, chỉ biết trên đường đi bọn họ trải qua tuyệt đối không được tốt lắm.

“Cmn! Còn tưởng rằng... Còn tưởng rằng phải chết ở đằng kia.” Một người binh sĩ nhìn thấy tòa nhà phía trước, lập tức thở phào nhẹ nhõm ra thật dài, nói ra.

Hồ Vĩnh Khoa đi chậm vài bước, lập tức ném ba lô tới ngồi lên trên mặt đất: “Nghỉ... Ngừng lại. Trên đường này, vì sao còn có thể lưu lại nhiều Zombie như vậy nha! Đám người lúc trước kia... Cố ý chơi chúng ta nha!”

Chương 832: Bóng Người Thần Bí Sát Khí Khủng Khiếp

“Có lẽ bọn họ có phương pháp tránh đi Zombie, tài nghệ không bằng người có gì phải oán trách.”

Hải Yến nói một câu lạnh như băng, sau đó thúc giục: “Nhanh lên, nơi này còn không xem như chính thức tiến vào nội thành, nhiệm vụ các ngươi vẫn chưa hết.”

“Ngươi có cần phát rồ như vậy hay không! Mỗi người chúng ta vác theo vài chục cân, mới vừa rồi còn trải qua một trận chiến đấu vượt mọi khó khăn gian khổ, bất kể nói thế nào để cho chúng ta nghỉ ngơi một chút đi! Ít nhất tạm thời nghỉ ngơi và hồi phục ở nơi này một đêm, sáng sớm ngày mai lại xuất phát đi!” Hồ Vĩnh Khoa giận dữ hét.

Hải Yến biểu lộ không thay đổi: “Ngươi chỉ là muốn thử xem có thể tìm được đám người kia hay không mà thôi.”

Bị vạch trần mục đích, da mặt Hồ Vĩnh Khoa lập tức hơi đỏ lên: “Rất cần thiết...”

“Nhàm chán. Nhưng mà, chúng ta cũng có thể nhân cơ hội này thử tìm xem thế nào, vị đồng đội bị mất tích của Free Fire chúng ta.”

Hải Yến vừa tổng kết một câu, cũng lập tức quay đầu nhìn về phía trống rỗng đường phố.

Không biết tại sao, nàng đột nhiên cảm giác được tim đập nhanh một chút...

“Ê, giữ vững tinh thần lên, ta nghĩ, có khả năng chúng ta có phiền toái.”

Hải Yến vừa dứt lời, chợt nghe một tiếng rít bén nhọn tiếng đột nhiên vang lên.

Trong nháy mắt khi nàng nghe thanh âm, thì lập tức tránh thân thể qua một bên, nhưng một người nam binh sĩ ở sau lưng nàng lại vừa vặn đứng đấy, nghi ngờ nhìn về phía xa xa: “Làm sao trở về...”

Câu nghi vấn của hắn đều còn chưa nói hết, cái đầu lập tức thoáng chốc nổ tung, máu tươi hỗn hợp với chất lỏng quỷ dị và thịt nát văng khắp nơi.

“A!”

Nữ binh sĩ đứng ở bên cạnh hắn bị tung tóe mặt mũi tràn đầy máu tươi, không nhịn được thét lên một tiếng thét kinh hãi.

Hải Yến phía sau lưng cũng bị tung tóe trên một ít vết máu, nàng kịp phản ứng trước nhất, lập tức quay cuồng một vòng trốn đến phía sau một cỗ xe bị vứt bỏ.

Những người khác nhìn thấy thế, cũng đều trốn đi.

Nhưng mà sau mấy phút đồng hồ, đều không có lại xuất hiện bất kỳ động tĩnh nào, trừ một bộ thi thể không đầu và vết máu đầy đất.

“Chẳng lẽ lại là đám người kia... Hay vẫn là người sống sót nơi này...” Sắc mặt Hồ Vĩnh Khoa tái nhợt mà ngồi xổm sau xe, trong miệng lẩm bẩm.

Đối với chuyện chính mình tiếp nhận nhiệm vụ lần này, Hồ Vĩnh Khoa đã có cảm giác hối hận thật sâu.

Gặp phải Zombie tập kích ở trạm phục vụ thì cũng thôi, vừa

đến phạm vi Sài Thành, vậy mà lại gặp phải đánh lén quỷ dị như vậy...

Mà bọn họ tổn thất một người binh sĩ, nhưng ngay cả người đánh lén ở nơi nào cũng không biết!

Hải Yến hít sâu một hơi, lặng lẽ ngẩng đầu lên ngắm về phía xa xa một cái, lại kéo xuống mũ lưỡi trai duỗi ra lắc lắc trên trần xe, sau khi thấy xác thực không có động tĩnh, lập tức phủ phục đi tới gần bộ thi thể kia.

"Ê, máu tươi đầy đất vậy mà ngươi còn làm cái gì vậy, không thấy được kinh tởm hay sao?"

Hồ Vĩnh Khoa cau mày nhìn về phía Hải Yến nhanh chóng tới gần, không nhịn được đưa tay che miệng lại, lộ ra vẻ mặt kinh tởm muốn ói.

Ba người binh sĩ khác còn không có phục hồi lại tinh thần từ trong kinh hãi, đều trợn mắt há hốc mồm mà nhìn vào mỗi một hành động của Hải Yến.

"Thứ này là..."

Hải Yến trường bò trên mặt đất trong chốc lát, dùng mũi đao khều ra một khối bê tông nho nhỏ.

Chỉ lớn cỡ ngón cái, trên mặt còn lưu lại một ít mảnh gạch men sứ.

Chính là vật này, từ khu vực không biết bao xa bị ném lại đây, sau đó lực lượng khổng lồ khi tiếp xúc đến mặt tên đội viên kia, trực tiếp nổ nát cả cái đầu hắn.

"Lực lượng đáng sợ, độ chính xác khủng khiếp..."

Hải Yến cầm mảnh bê tông này vào trong tay suy nghĩ một

chút, nói ra.

“Rõ ràng thật từ trong đống hỗn độn này tìm ra được hung khí rồi sao...”

Hồ Vĩnh Khoa kinh hồn táng đảm mà đi ra ngoài, che lấy cái mũi liếc mắt nhìn thi thể của đồng đội.

Hắn sợ hãi thì sợ hãi, nhưng nhìn thấy đồng đội của mình bị chết thảm hại như vậy, sắc mặt cũng trở nên hơi phẫn nộ.

“Nếu để cho ta biết rõ...”

“Không cần nói ra câu nói vô dụng làm gì. Khu vực này tất nhiên là chúng ta phải đi qua. Cân nhắc đến đối phương có được loại năng lực tấn công tâm xa khủng khiếp như vậy, tốt nhất chúng ta vẫn phải lập tức đi vào, hành tẩu ở khu vực có vật che đậy tương đối khá. Đứng ở nơi này cơ bản chính là mục tiêu sống.”

Hải Yến cắt đứt lời nói của hắn, nói ra: “Không rõ mục đích của đối phương, nhưng cũng không cần bị sợ đến như vậy, phương diện cận chiến, chúng ta vẫn có phần thắng, đại khái là như vậy...”

“Có phải là đám người lúc trước làm hay không...” Hồ Vĩnh Khoa lại kéo tới đoàn người Thái Hòa.

“Hơi không có logic, nếu như bọn hắn muốn cướp vũ khí, lại có loại thủ đoạn công kích này, ngay ở trạm phục vụ có thể ra tay. Nhưng mà không loại bỏ khả năng này nha.”

Hải Yến do dự một chút, cho một đáp án tương đối chính thức.

Chương 833: Tháo Chạy

Sau khi dọc theo đường rìa tiến vào khu công nghiệp cẩn thận từng ly từng tý một, đoàn người Hồ Vĩnh Khoa duy trì cảnh giác cao độ, sốt sắng mà nhìn kỹ tình huống chung quanh.

Zombie xung quanh chẳng biết lúc nào đã chạy sạch sành sanh, mà ngay cả những thi thể mới mẻ trên đất, vậy mà cũng không có Zombie đi ra gặm nhấm.

Tình cảnh này, trái lại càng khiến người ta cảm thấy sợ hãi, phảng phất ở trong khu vực tĩnh mịch này, tiềm tàng uy hiếp khủng khiếp không tưởng tượng nổi.

“Những thi thể này chắc là người phía trước đám kia lưu lại. Nhưng mà số lượng bọn hắn đánh giết Zombie thật sự là không nhiều lắm, chỉ có một loại thủ đoạn tách ra Zombie nào đó mới có thể làm được.”

Hải Yến quan sát những vết thương thi thể trên đất, nói chuyện.

“Chuyện này không có liên quan gì với chúng ta nha!” Hồ Vĩnh Khoa rúc đầu nhìn xung quanh khắp nơi, đồng thời gầm nhẹ nói.

“Ngươi dứt khoát tìm cái xác chui vào và được rồi...” Hải Yến hươ hươ mảnh vụn kia, nói chuyện, “Lúc chạy lại đây một mạch cũng có gần hai mươi bộ thi thể, một ít thi thể trong đó trên đầu xuất hiện một lỗ máu quỷ dị, nhưng lại không phải viên đạn bắn. Nhưng mà so với loại tiện tay tìm tới mảnh vỡ này, vết thương trên trán thi thể càng êm dịu một chút...”

“Kết quả vẫn không thể phán đoán đến tột cùng có phải là bọn

hắn làm hay không, nếu như đúng mà nói, đối phương phải là một dị năng giả loại hình cường hóa, giống như ta đi."

Chẳng được bao lâu, bọn họ cũng đã đi tới nơi phế tích người kia đang ở lúc trước.

Nhưng mà hiện giờ, cây cột kia đã trống rỗng.

"Hoa văn giống nhau như đúc." Hải Yến nhặt một khối mảnh sứ lên, sau đó đối chiếu với mảnh vỡ trong tay một chút.

Nàng quay đầu lại liếc mắt về phương hướng gặp phải đánh lén một cái, trên mặt lúc đầu vẫn không có cảm xúc gợn sóng, lộ ra một vẻ khiếp sợ: "Với thị lực của ta, nhìn về vị trí chúng ta lúc trước, nhiều nhất cũng chỉ thấy mấy điểm đen, ngay cả hình dáng cũng không nhìn rõ lắm. Người đánh lén này, vậy mà có thể từ khu vực xa như thế, ném một vật chất lượng nhẹ như vậy, còn có thể đạt đến loại hiệu quả công kích khủng khiếp kia..."

Vị nữ quân nhân máu me đầy mặt kia trên mặt còn lưu lại nước mắt, nghe Hải Yến phân tích bình tĩnh như vậy, không khỏi hơi nổi giận hỏi: "Làm sao ngươi biết người đánh lén là công kích từ nơi này? Hắn lượm ở đây sau đó chạy tới gần một chút lại ném không được sao?"

Hải Yến dùng ánh mắt liếc kẻ ngốc nhìn nàng một cái, chỉ phía dưới cây cột một cái: "Nơi này vừa nhìn chính là bị sức mạnh lớn chấn động sụp, hơn nữa... Còn rất mới mẻ."

"Không gặp Chu Văn Hùng rồi!"

Một vị nam quân nhân đột nhiên kêu thảm thiết, đánh gãy lời nói của Hải Yến.

"Xảy ra chuyện gì?"

"Đúng đấy, Chu Văn Hùng đây! Vừa nãy chẳng phải hắn ở bên

cạnh ta hay sao?" Hồ Vĩnh Khoa tranh thủ thời gian quay đầu lại, lập tức cũng cảm giác được một chậu nước đá từ trên đỉnh đầu dội xuống.

"Ta cũng nhớ tới ở phía sau ta đây!"

Sự kiện đánh lén vừa xảy ra, sau khi đi vào khu công nghiệp này, người người đều cảm giác căng thẳng thần kinh, nhưng vẫn mãi không ngờ tới, vậy mà ở ngay dưới mắt bọn họ, một người lớn sống sờ sờ vậy mà lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi như thế!

Hải Yến đi tới nhặt lên vật rơi xuống trên mặt đất, vẻ mặt hơi nặng nề: "Xem qua tình hình thì không phải vì cướp giật cái gì từ chúng ta... Thứ có giá trị nhất trên người chúng ta chính là vũ khí, nhưng những vũ khí này lại bị đối phương để lại."

"Vậy bọn họ muốn làm gì đây! Làm chúng ta sợ hay sao? Sau đó giết sạch từng người từng người một trong chúng ta hay sao? Bệnh thần kinh hay vẫn là bệnh đam mê hành hạ người ta đến chết!"

Sức chịu đựng của Hồ Vĩnh Khoa đã sắp đến đỉnh điểm, hắn còn chưa có trải qua chuyện quái dị như thế.

"Hiện giờ chờ ở bên ngoài không phải rất nguy hiểm hay sao? Trước tiên tìm một nơi trốn đi có được hay không! Chỉ cần chờ đối phương mệt mõi cũng so với hoảng loạn khắp nơi như thế đã tốt hơn rồi!"

Vào lúc này nữ đội viên kia cũng không để ý đến ánh mắt trợn trắng của Hải Yến, hoảng sợ quát.

"Như thế..."

Hải Yến nhìn ngó khắp bốn phía, cuối cùng đưa mắt khóa chặt ở vị trí tòa nhà cao tầng mà team của Thái Hòa đang trú ngụ.

“Đi nơi nào đây.”

Chờ sau khi bọn hắn rời đi, một cái bóng đen thấp bé lập tức đi ra từ trong bóng tối, trên tay còn cầm theo một bộ thi thể máu thịt bầy nhầy, chính là nam quân nhân đã bị mất tích lúc trước.

“Mấy con mồi này cái chất lượng tốt hơn rất nhiều đây, thêm vào con mồi kia vẫn còn chưa làm thịt, lẽ ra có thể theo ta vượt qua một đoạn thời gian săn giết rất vui vẻ đi. Nha ha ha ha...”

Tiếng cười lạnh lẽo, bóng đen nhô ra đầu lưỡi đỏ thắm liếm liếm khóe miệng: “Vừa vặn để bọn họ dò đường giúp ta đi, là đồng loại, hay lại là một con mồi đây? Nói không chắc bọn họ sẽ đánh lên với đồng loại cao đẳng đi, thật thú vị nha...”

Chương 834: Zombie Thợ Săn

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 835: Giằng Co

“Không dự định bỏ súng xuống hay sao?”

Hai tay Thái Hòa đút ở trong túi quần, xem ra một chút lực công kích cũng không có.

Nhưng mà Hải Yến cũng không dám xem thường đối phương, ba tên đồng đội lúc trước tiến vào ở trong khoảng thời gian không tới hai phút cũng đã bị khống chế, thậm chí ngay cả một phát đạn cảnh báo cũng không thể bắn ra được, chớ nói chi là phản kháng.

Hơn nữa hắn còn có bốn tên nữ đồng đội chưa từng xuất hiện, ai biết hiện giờ có phải đang ẩn nấp ở nơi nào...

“Ta làm sao biết sau khi ta đầu hàng, ngươi sẽ làm cái gì với chúng ta?”

Hải Yến cắn cắn môi, nói chuyện.

“Ngươi không biết, nhưng ngươi không có lựa chọn.”

Thái Hòa nói chuyện khá là muốn ăn đòn, một cái vòi tinh thần đột nhiên đánh úp về phía Hải Yến.

Ngay lập tức nàng cảm giác cổ tay tê rần, như là bị người quất một cái mạnh mẽ vậy, ngón tay không tự chủ được duỗi ra.

Nhưng mà đồng thời khi buông ra cò súng máy, nàng lại lập tức phản ứng lại, đột nhiên xoay chuyển thân thể, hoàn thành lật nghiêng một vòng mạnh mẽ, lần thứ hai đưa tay chụp vào súng máy.

Nàng một cánh tay khác cũng rút ra súng lục, hầu như không

có cố gắn ngắm trúng, lại bóp cò ở trước mặt Thái Hòa.

“Ầm!”

Trong nháy mắt khi nàng xạ kích, ai phát đạn bị một nguồn sức mạnh mạnh mẽ nhấc về phía trần nhà.

Viên đạn đánh xuyên qua bóng đèn chùm trên trần, truyền đến một tiếng vang giòn “Coong”. Tay Hải Yến chụp vào súng máy cũng rơi xuống lần nữa, khẩu súng máy kia lại như là bị dây thừng vô hình câu đi mất vậy, quỷ dị mà bay đến trong tay Thái Hòa.

“Trước đó nói một câu, kỹ thuật bắn của ta rất cặn bã,”

Thái Hòa nhắm hai khẩu súng về phía Hải Yến, cười nói, “Vì lẽ đó một khi ta nổ súng, kia chính là bắn phá toàn phương vị. Đến lúc đó cũng đừng trách ta không đủ thương hương tiếc ngọc.”

“Hiện giờ ngươi cũng không giống loại người thân sĩ thương hương tiếc ngọc.”

Hải Yến ăn mặc áo da bó người động tác giờ phút này đang đứng yên bất động, nàng cắn răng nhìn chằm chằm Thái Hòa, trong tròng mắt lại liếc về khắp bốn phía.

Nhưng rất đáng tiếc, khoảng cách cửa phòng gần nàng nhất cũng xa cỡ ba mét...

Ở trong hành lang vừa thẳng vừa chật hẹp như vầy, nàng không có bất kỳ cơ hội trở mình.

Người đàn ông trẻ tuổi này đứng ở đằng kia, nhìn qua toàn thân đều là sơ hở, nhưng có thủ đoạn công kích quỷ dị.

Mặc dù chỉ là giao thủ ngắn ngủi, nhưng Hải Yến đã phán đoán ra, Thái Hòa cũng không phải người đánh lén công kích bọn họ kia, nhưng cũng không an toàn hơn người đánh lén kia bao

nhiêu.

“Ngươi cũng là dị năng giả chứ? Khẩu súng này thật nặng, cô nàng như vậy làm sao có thể chơi được.” Vẻ mặt Thái Hòa lộ ra vẻ dễ dàng nói chuyện.

“Vậy ngươi cũng phải cẩn thận, đừng đập vỡ chân của mình.”

Trong đầu Hải Yến đang đang liên tục mà suy nghĩ sách lược, cũng dùng lời nói nỗ lực quấy rầy Thái Hòa. Thái Hòa đưa mắt nhìn sang bụng Hải Yến: “Vậy mà lộ ra sáu khối cơ bụng... Quả nhiên là phong cách...”

“Ngươi... Ngươi cẩn thận ta móc mắt ngươi ra a!” Hải Yến rất là tức giận mắng một câu, sau đó hỏi, “Bọn họ đâu? Ngươi dự định làm cái gì với chúng ta?”

“Nói thật giống ta sớm có dự mưu vậy, các ngươi mới là kẻ xâm nhập mà!”

Thừa dịp phân tán sự chú ý của Hải Yến, Thái Hòa cũng đánh xuống súng lục trong tay của nàng kéo đến.

Loại cảm giác hoàn toàn bị áp chế này làm cho Hải Yến rất khó chịu, nhưng lại không có cách nào.

“Này, người áo da bó...”

“Cái gì người áo da bó! Ta tên Hải Yến!”

Thái Hòa rất tự nhiên nói tiếp: “Tiểu Yến à...”

“Ngươi có chừng có mực a!”

Sau một phút, Thái Hòa lập tức áp tải Hải Yến đến trong một gian phòng làm việc bẩn thỉu.

Ca Cao và Lâm Huỳnh Bảo Ngọc kết thành kén lớn thì ở trong

phòng làm việc nhỏ cách vách, để Ngô Thanh Vân trông coi.

Đám người Hồ Vĩnh Khoa đi vào trước tiên, lúc này đang ôm đầu ngồi xổm ở dưới một cái bàn, tuy rằng không đến nỗi run lẩy bẩy, nhưng vẻ mặt có thể nói hết sức khó coi.

Yuna thì ngồi ở trên bàn, liêm đao kề ở trước mặt bọn họ. Vừa thì ném mấy khẩu súng, còn có ba lô ở một góc.

Lê Bống tựa ở sau cái bàn, dường như bộ dáng không cảm thấy hứng thú với cảnh tượng trước mắt.

“Hải Yến!”

Hồ Vĩnh Khoa hoảng sợ nấp ở dưới bàn, giọng ồm ồm kêu: “Nhanh nói cho bọn họ biết, chúng ta không phải có ý định lần theo bọn họ! Đây là một bất ngờ!”

“Lúc trước không phải ngươi còn muốn tìm bọn họ để gây sự hay sao, kết quả vừa thấy mặt đã kinh hãi, nghe giọng nói dường như mũi đã trúng một quyền rồi sao...”

Hải Yến nhíu nhíu mày, quay đầu giảng giải đơn giản với Thái Hòa quá trình bọn họ bị tập kích một lúc.

“Vì lẽ đó, xem như là chúng ta bị ép tới nơi này.”

Thái Hòa vuốt cằm, lộ ra vẻ trầm tư. Kết hợp với điểm khác thường trên đường, cơ bản có thể phán đoán ra thân phận người tập kích, chính là Zombie cao cấp không thể nghi ngờ.

Chương 836: Dây Dưa Thân Thể

Như loại hành vi đùa bỡn con mồi này, Zombie cao cấp trong phạm vi lên cấp đều không thể làm được.

“Lại là một con Zombie Cấp Thủ Lĩnh trí lực tăng mạnh hay sao... Không có công kích chúng ta, chắc là cảm ứng được trong chúng ta cũng có Cấp Thủ Lĩnh đi...”

Thái Hòa nhìn Hồ Vĩnh Khoa một cái, dưới cái nhìn của hắn giá trị vũ lực cỡ này, nhìn bề ngoài ẻo lả đã vậy còn vừa sợ vừa rống lên như vậy cùng lắm chỉ là một tên thuộc hạ thôi...

Chính vì vậy hắn lại đưa mắt nhìn sang Hải Yến: “Coi như ngươi nói chính là sự thật, nhưng mà các ngươi làm như thế, chẳng phải là cũng kéo chúng ta vào phiền phức của các ngươi rồi hay sao? Tiểu Yến à, các ngươi có thể.. Có câu trả lời như thế nào nha...”

“Người nhìn thấy đồng loại bị Zombie vây công, nhưng lựa chọn không để ý, có tư cách gì để nói chuyện...”

Hải Yến vừa nói xong, lập tức nghe một tiếng sắc bén tiếng vang từ đằng xa truyền đến.

“Vèo ——!”

“Nằm xuống!”

Nàng kêu to một tiếng, lập tức ngồi xổm người xuống đi. Thái Hòa cũng phản xạ có điều kiện uốn cong người xuống.

“Ầm!”

Pha lê truyền đến tiếng phá nát, sau đó một vệt bóng đen từ xẹt qua một bên gò má Lê Bống.

Nàng không chút do dự mà đưa tay ra, nắm bóng đen ở trong tay.

Đồng thời, Hải Yến lại ngồi ở dưới chồm thoáng về trước một chút, trực tiếp đánh về phía Thái Hòa.

Động tác của nàng nhanh nhẹn mà mạnh mẽ như con báo vậy, vừa tóm lấy nòng súng một cái, vừa dùng sức đi nhấc lên, đồng thời đôi chân cuốn lấy chân Thái Hòa, kéo hắn vấp ngã, hai người dây dưa lại với nhau thật chặt.

Chờ thời điểm Yuna nhảy lên một cái, Hải Yến đã mang theo Thái Hòa trở mình, đặt Thái Hòa ở trên người mình, giữa hai người cách một khẩu súng máy.

Ngón tay Hải Yến kẹt ở trên cò súng, loại tư thế quấn lại với nhau thật chặt này, vừa có thể làm cho Yuna các nàng không cách nào cứu viện, có thể phòng bị hữu hiệu dị năng quỷ dị Thái Hòa.

“Đừng nhúc nhích, nếu không ta sẽ đồng quy vu tận với hắn!”

Thấy Yuna nhấc theo thanh liêm đao khổng lồ này cắm xuống, Hải Yến vội vã kêu to.

“Ê, ngươi còn thật muốn cùng người đàn ông mới quen cùng nhau chết chung hay sao...”

Thái Hòa bị một cánh tay khác của Hải Yến bóp lại yết hầu thật chặt, đôi chân lại bị chân dài của đối phương quấn lại với nhau, xác thực rất khó thoát thân.

Nhưng mà hắn không chỉ có không hoảng hốt, trái lại lộ ra

một nụ cười ung dung sung sướng, cúi đầu nhìn

Khoảng cách giữa hai bên không đủ năm centimet, hầu như chóp mũi đụng chóp mũi, Thái Hòa chỉ cần hơi hơi ép đi xuống một chút, lập tức có thể hôn lên môi mỏng gợi cảm của nàng.

Áo da bó người hoàn hảo phác họa ra được vóc người rắn chắc lại thon thả của nàng, giờ phút này hai ngọn núi mềm mại đã đè lên trên ngực Thái Hòa.

“Roẹt!”

Lại là vỗ một cái pha lê bị đánh nát, đồng thời lập tức nghe trên tường phía sau truyền đến một tiếng vang trầm thấp “Ầm”, rất nhiều mảnh vụn vôi rớt xuống liên tục.

Thái Hòa vừa liếc mắt nhìn, vậy mà nhìn thấy một cái lỗ thủng lớn.

Hải Yến cũng ngẩng đầu liếc mắt nhìn, sau đó dán mắt vào Thái Hòa: “Nghe chưa, chúng ta không có thù oán nha, ngươi thả bọn họ, ta thả ngươi.”

“Có thể, nhưng mà...”

Mười mấy cây cái vòi nắm chắc tứ chi Hải Yến, dùng sức ghì chặt lại nàng.

Trong quá trình đương nhiên sử dụng một thoáng quấy rầy tinh thần, không phải vậy muốn so đấu sức lực với cô gái lực điền này, không biết phải tiêu hao bao nhiêu năng lượng tinh thần.

“Không cần ngươi thả.” Thái Hòa lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, nói chuyện.

Hải Yến nằm trên đất, vẻ mặt vô cùng khiếp sợ.

Nàng vốn tưởng rằng dị năng của Thái Hòa đã đủ mạnh,

nhưng không nghĩ tới hắn còn có nhiều thủ đoạn như vậy chưa hề dùng tới.

Thái Hòa cau mày liếc mắt nhìn cô gái máu me khắp người dưới bàn cái kia, thật ra mục tiêu công kích của bóng đen kia chính là nàng...

“Dùng khứu giác làm định vị hay sao... Nghe chưa, các ngươi rời đi đi, ta không muốn gây sự.”

“Đừng như vậy nha! Giúp chúng ta với...” Hồ Vĩnh Khoa hét thảm lên.

Thái Hòa đứng dậy, thấy vẻ mặt Lê Bống đang lạnh lẽo nhìn ra mặt đất ngoài cửa sổ, hỏi: “Thấy rõ không...”

Nói còn chưa kịp nói xong, con ngươi Thái Hòa lập tức co rụt lại.

Lê Bống nắm chặt nắm đấm, một chút máu tươi từ khe hở thẩm thấu đi ra...

“Không có thấy rõ đây.”

Lê Bống quay đầu lại liếc mắt nhìn Thái Hòa, xem ra mắt to giống như không có tâm tình chập chờn gì đó vậy, hơi mờ mịt trương mở tay ra: “nhưng mà bắt được cái này.”

Mảnh vỡ sắc nhọn đâm thủng lòng bàn tay Lê Bống, mấy giọt máu rơi xuống đất, ở trên da dẻ tuyết trắng, hết sức nổi bậc.

Thái Hòa nắm lấy tay Lê Bống, tức giận nhìn về phía khu phế tích ngoài cửa sổ: “Muốn chết... Hay sao?”

Chương 837: Trùng Quan Giận Dữ Vì Lê Bống

Thái Hòa rất ít tức giận như vậy, nhưng giờ phút này hắn xác thực cảm giác được một cổ máu nóng bay thẳng đến đỉnh đầu.

Cô gái hắn xem như trân bảo, vậy mà bị một con chuột ẩn ấp trong bóng tối làm bị thương!

“Thì không thể để cho chúng ta tạm thời trốn tránh một lát ở nơi này hay sao? Như vậy đi ra ngoài chính là muốn chết.”

Hải Yến chậm rãi đứng lên khỏi mặt đất, cau mày nói ra.

Nàng dùng giọng điệu thương lượng, thái độ đã muốn tốt hơn rất nhiều so với lúc trước.

Xem ra chỉ cần ở trên thực lực đè lên nàng triệt để, thái độ của Hải Yến lập tức sẽ xảy ra chuyển biến rõ ràng.

“Tùy các ngươi đi, đừng mang đến phiền toái cho chúng ta là được.”

Thái Hòa cũng không quay đầu lại nói.

“Ê, không nhìn thẳng một đội trưởng giống như ta hay sao? Coi như là muốn đạt thành hiệp nghị hòa bình cũng phải đi qua ta gật đầu nha...”

Hồ Vĩnh Khoa lộ ra một một chút sắc mặt khó chịu, nhưng đừng nói team của Thái Hòa, chính là Hải Yến hiện giờ hắn cũng không thể trêu vào.

Rất rõ ràng ở trong mắt Thái Hòa, hắn chính là một người qua đường A, còn không có cảm giác tồn tại bằng Hải Yến.

Bởi như vậy, hắn muốn có tiếng nói và được che chở ở nơi này, thì cũng không thể gây sự với người nào.

“Ta lại là muốn xem thử, con chuột này trốn ở trong hố gas nào!”

Thái Hòa nhìn chằm chằm lạnh lùng ra ngoài cửa sổ một cái, cái vòi dò xét tinh thần đã lan tràn đi ra.

Đối phương rất cẩn thận, sau khi công kích liên tục hai lần, cũng đã không thấy bóng dáng.

“Chúng ta phải ở lại nơi này đi, chỉ cần không ở bên cửa sổ hoặc là bên tường, chỉ là tránh ở phía sau vật dụng trong nhà mà nói, ít nhất tạm thời sẽ không xảy ra chuyện rồi.”

Hồ Vĩnh Khoa khẩn trương mà ngồi chồm hổm dưới bàn, nói ra.

Cứ việc Yuna đã muốn rời khỏi cái bàn này, nhưng lúc trước hắn không dám chui đi ra.

Đây thật đúng là đúng câu nói của Hải Yến, hiện giờ này cái bàn với hắn mà nói chính là cái xác rùa an toàn.

Nhưng mà nhìn thấy cái lỗ thủng khủng khiếp trên tường kia, dựa vào độ dày của cái bàn, lại có thể tạo được tác dụng bảo vệ gì? Nhiều nhất chỉ là tạo ra một ít an ủi ở trong lòng chính mình mà thôi.

Hồ Vĩnh Khoa vừa nói xong, đã nhìn thấy Thái Hòa xoay người đi về phía cửa ra vào.

Đồng thời khi đi ra cửa phòng. Thái Hòa thò tay sờ sờ túi áo

chính mình.

Nước thuốc từ máu của Nữ Hoàng Bạch Tuộc, hiện giờ hắn vẫn mãi mang theo trên người, ngoại trừ đao chiến thuật, hồng ngoại kính nhìn đêm ra, còn có một khối Ổ Virus Cấp Bá Chủ.

"Ê, hắn làm gì vậy?"

Hồ Vĩnh Khoa trừng to mắt, hỏi: "Chẳng lẽ muốn đi tìm quái vật kia gây sự hay sao?"

Lực lượng này vượt qua lực ném mạnh và độ chính xác của người bình thường, xác thực chỉ có thể dùng "Quái vật" để hình dung.

Hải Yến cũng kinh ngạc mà nhìn Thái Hòa đi qua bên người nàng, nàng hơi do dự. Lạnh như băng nói:

"Mặc dù ngươi xác thực mạnh nhất, nhưng mà không đáng chơi cứng với nó đâu. Bất kể là dị năng hay còn là cái gì, đối phương luôn luôn có thời điểm hao hết thể lực. Chỉ cần đợi ở nơi này, tóm lại sẽ tìm được cơ hội phản kích... Này!"

Thấy Thái Hòa hoàn toàn không nhìn chính mình, Hải Yến nhếch miệng lên. Đôi mắt lộ ra một chút vẻ khó chịu: "Lại hoàn toàn xem ta như trong suốt vậy!"

Thái Hòa vừa dò xét lấy vị trí của đối phương, vừa đi xuống lầu.

Nhưng mà vị trí người đánh lén vừa mới phát giác được, đoàn sóng dao động tinh thần này lại lập tức ẩn nấp không thấy.

"Rất nhạy cảm chứ sao... Xem ra năng lực cảm ứng tinh thần không tệ. Như vậy mà nói, trước hết ta thời điểm thí nghiệm chắc là đã bị phát hiện. Sở dĩ không công kích, quả nhiên là bởi vì có các nàng Lê Bống ở đó hay sao? Từ tình huống của đám người Tiểu

Yến mà nói, con Zombie này không phải đơn giản chỉ muốn uống máu ăn thịt, càng giống như chơi trò chơi mèo vờn chuột...”

Trong cơn giận dữ Thái Hòa dứt khoát đi ra ngoài cửa. Sau đó giơ lên thật cao khối Ổ Virus Cấp Bá Chủ này.

Một cổ mùi thơm kỳ dị lập tức lấy hắn làm trung tâm, nhanh chóng lan tràn ra.

“Biết rõ đây là cái gì hay sao? Ngửi thử hương vị này, muốn ăn không? Cút ra đây cho ta!”

“Vèo ——!”

Từ bên cạnh truyền đến một tiếng rít, một cục đá trực tiếp ném tới hướng Thái Hòa.

Trong lúc di động tốc độ cao. Thậm chí bề ngoài cục đá có xẹt qua một ít hoa lửa, có thể đoán được tốc độ thật là nhanh. Bị cục đá như vậy đập trúng, cũng giống như bị đạn pháo chính diện bắn trúng một phát vậy.

Cho dù có uy lực hơi yếu, nhưng mà cũng đủ bắn Thái Hòa thành bã vụn.

Nhưng trong nháy mắt cục đá cũng đã đến gần thân thể của Thái Hòa. Một tầng lồng năng lượng vô hình lập tức trực tiếp ngăn cản nó.

Hai cổ lực lượng va chạm, thậm chí trong không khí đung đưa ra một vòng gợn sóng mà mắt thường có thể thấy được mơ hồ.

Chương 838: Tung Ra Mồi Nhử

Lần này tốc độ nếu so với lần trước nhanh hơn nhiều lắm. Tốc độ thanh âm truyền đến, thậm chí còn chậm hơn so với tốc độ tảng đá ném tới.

Nếu như sau khi nghe được thanh âm lại phòng bị, Thái Hòa cũng sẽ xong đời ngay lập tức.

Nhưng mà Thái Hòa từ thời điểm khi kêu lên câu nói kia, cũng đã chuẩn bị xong đầy đủ.

Vô số cái vòi tầng tầng lớp lớp mà đan thành một cái lưới lớn khắp toàn thân hắn từ trên xuống dưới, không có một kẽ hở.

Tinh thần lực mạnh bao nhiêu, năng lực phòng ngự của hắn cũng sẽ mạnh bấy nhiêu.

Thậm chí Hắn còn có rảnh dọn ra tay, uống một ngụm nước thuốc tới bổ sung tinh thần lực tiêu hao nhanh chóng.

Đồng thời, từ phương hướng tảng đá ném mạnh mẽ đến, một cái vòi tinh thần kích bắn theo hướng đó.

"PHỐC!"

Một cái bóng ma che bả vai chính mình trốn ở trong bóng tối, sau đó nhìn thấy máu tươi đầy tay: "Ha ha, con mồi mới xuất hiện. Quả nhiên là năng lượng quỷ dị lúc vừa rồi, nhân loại đâu... Vì sao cùng ở chúng với đồng loại cao cấp của ta như vậy, hiện giờ đang xảy ra chuyện gì, tại sao phải sống chung một chỗ với nhân loại?" Hắn cười cười, duỗi ra đầu lưỡi đỏ hồng, liếm đi máu tươi trong lòng bàn tay: "Kém một chút sẽ nổi đầu rồi, đây mới thật sự là con

mồi thú vị đây... Hơn nữa, lại còn có loại vật này..."

Sau khi cảm giác được cái vòi tinh thần đánh xuyên qua thân thể và xương cốt của đối phương, cuối cùng Thái Hòa thoáng bình tĩnh một ít. Giơ Ổ Virus Cấp Bá Chủ ở trên tay hươ hươ trên không trung, Thái Hòa cười lạnh kêu: "Làm sao, không có hứng thú hay sao? Ta phải làm thế nào đây?"

"Dường như hắn lấy ra vật gì đó tới dụ dỗ, có thể sau khi thất bại rõ ràng bắt đầu sắc dụ nha..."

Đoàn người Hồ Vĩnh Khoa gục ở góc rẽ cầu thang lầu, khẩn trương mà nhìn chăm chú ra bên ngoài.

Loại người này có can đảm một mình đối mặt quái vật, thậm chí có hành động mở miệng khiêu khích, đã đầy đủ làm bọn họ kinh ngạc.

Nhưng càng để cho bọn họ cảm thấy rung động là, Thái Hòa lại thật sự ngăn cản cục đá này.

Va chạm năng lượng cực mạnh, làm cho thủy tinh bên cạnh hắn vỡ vụn triệt để, vách tường cũng bị sụp đổ.

Khe hở chật hẹp, cũng theo đó mà mở rộng ra.

Cảnh tượng này, làm cho này ba gã quân nhân quân đoàn không quân trợn mắt há hốc mồm.

Cùng nhau trừng to mắt, còn có Hải Yến.

Nàng chợt quay đầu lại nhìn về phía Lê Bống, lại đưa mắt nhìn sang cô bé này siết chặt nắm tay.

"Vài giọt máu mà thôi..."

Lúc trước nàng cảm thấy Thái Hòa là người hơi lỗ mãng, ỷ vào thực lực một chút, rất là không coi ai ra gì.

Nhưng mà bất đồng với Hồ Vĩnh Khoa, Thái Hòa có thực lực, cũng cực kỳ cẩn thận tỉ mỉ, loại tính cách kiêu ngạo và thái độ ngả ngớn này, ngược lại có thể tạo được tác dụng mê hoặc rất mạnh.

Hiện giờ, nàng lại hơi nhìn không hiểu lắm rồi.

Vì vài giọt máu là chạy ra ngoài đi tìm chết...

Mặc dù từ kết quả mà nói, hắn đang tức giận trong còn giữ vững thanh tỉnh nhất định, ít nhất không có bị làm thịt trong nháy mắt.

Nhưng loại hành động này, tuyệt đối không tương xứng với tính cách cẩn thận của hắn!

"Ê, các ngươi để cho hắn đi chịu chết như vậy sao? Ồ?"

Hải Yến vừa định quay đầu lại nói hai câu, lập tức phát hiện Lê Bống và Yuna cũng không trông thấy bóng dáng.

"Chẳng lẽ... Cả nhà đều là kẻ điên hay sao!"

Rất nhanh nàng lập tức đoán được các nàng Lê Bống muốn làm gì, lập tức lộ ra vẻ kinh hãi.

"Ngược lại hắn trả lại súng máy cho ta đâu..."

Sau khi cúi đầu liếc mắt nhìn súng máy, Hải Yến cũng theo sau nghiêng người, từ chỗ góc tay vịn trực tiếp nhảy đi xuống.

"Các ngươi cũng tới hỗ trợ. Không giết cái này quái vật, sớm muộn gì chúng ta đều phải chết."

Hải Yến ngẩng đầu nhìn về phía ba người Hồ Vĩnh Khoa, nói ra.

"Như vầy làm sao đánh nha! Liền người còn không nhìn thấy, không phải đi chịu chết hay sao!"

Sắc mặt Hồ Vĩnh Khoa trắng bệch nói, liên tục khoát tay.

“Ngươi cứ yên tâm thoải mái mà chấp nhận bọn họ che chở hay sao? Đối với quân nhân mà nói là sỉ nhục nha?” Hải Yến nhíu mày nói ra.

“Ê, ngươi không nên quá đáng nha!”

Hải Yến khinh miệt mà xem bọn hắn một cái, lập tức vác theo súng máy nhanh chóng biến mất ở trong bóng đêm.

Mà lúc này, Thái Hòa lúc trước đứng ở cửa ra vào, cũng chưa hề di động.

Đương nhiên hắn không phải vì bảo vệ đám người Hồ Vĩnh Khoa, mà là còn lưu một cái kén lớn ở trên lầu với Ngô Thanh Vân.

Hai nữ Zombie Lê Bống và Yuna thì trải qua bắt đầu ẩn núp, chỉ cần người đánh lén này vừa lộ mặt, nhất định sẽ chết.

Hành động khác thường của Hải Yến cũng ở trong nắm giữ của Thái Hòa rồi, chỉ cần nàng không gây ra phiền toái gì, Thái Hòa cũng sẽ không can thiệp nàng.

Giống với Lê Bống, người đánh lén này cũng nhanh chóng che giấu lại mùi máu tươi.

Nhưng mà Thái Hòa tin tưởng, chỉ cần mình còn đứng ở nơi này, người đánh lén này chắc chắn sẽ không kiềm nén được.

Thái Hòa nhanh chóng điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất, lại quát to lên một lần: “Thật không có hứng thú đối với ta hay sao? Nhìn thấy ta cũng đã không nhẫn nại được rồi đúng không?”

“Ê, đây cuối cùng là biện pháp khiêu khích gì vậy, làm sao càng ngày càng không có hạn cuối...”

Hồ Vĩnh Khoa cảm thấy, đối phương nhất định sẽ bị chọc

giận...

Chương 839: Đồng Đội Trở Về

Một nơi khác trên đường phố hoang vu, một bóng người đột nhiên xuất hiện.

Hắn kề sát ven đường tường đổ, từ từ về phía trước di động, thỉnh thoảng nhìn bốn phía một phen, phảng phất tại phòng bị cái gì.

Người này ăn mặc một thân bẩn thỉu trang phục sặc sỡ, trong tay cầm một cây súng lục, tóc vừa bẩn vừa loạn, trên thân tỏa ra một luồng nồng đậm mùi lạ.

Che kín tơ máu con mắt, tố chất thần kinh run môi, đem hắn sợ hãi của nội tâm biểu lộ không bỏ sót.

Bước đi cứng ngắc động tác, thì thuyết minh hắn thể lực tiêu hao đến rất lợi hại.

Bết bát nhất chính là trạng thái tinh thần của hắn, căng thẳng, kinh hoàng, dường như bất cứ lúc nào đối mặt tan vỡ.

Lúc này hắn đang ngẩng đầu, nhìn chăm chú cao ốc phương hướng. Lúc ẩn lúc hiện truyền đến tiếng la, để hắn lộ ra vẻ kích động.

“Là tới cứu ta sao? Là đang gọi ta sao?... Không, mặc kệ, bất luận là người nào đều tốt, nhanh cứu cứu ta ... Không phải vậy coi như không có bị bắt được, ta cũng sắp không chịu được nữa ...”

Nhưng mà đi chưa được mấy bước, hắn đột nhiên giật cả mình, cả người căng thẳng lên.

“Lại gặp mặt, ha ha ha ... Khiến cho mình thối như thế chính

là để trốn ta hay sao? thật sự là con mồi liều mạng nha."

Một bóng người xuất hiện ở bên cạnh hắn, tiếng cười khẽ thấp giọng xuống nói: "Vốn còn muốn chơi với ngươi thêm một quãng thời gian, nhưng mà lúc này vừa đến một con mồi càng thú vị, làm sao bây giờ..."

Thanh niên trang phục sặc sỡ trừng lớn mắt, tay cầm súng run muốn chết.

Cứ việc âm thanh này là ghé vào lỗ tai hắn, nhưng hắn lại không cách nào lấy dũng khí nâng lên họng súng.

Hắn đã nếm thử quá nhiều lần... Bị vây ở trong khu vực này mấy ngày, hắn vẫn đang bị săn giết.

Càng nói chính xác, là bị ép phải theo con quái vật khủng bố này chơi một trận trò chơi trốn tìm.

Tất cả đám người may mắn còn sống này sót trong khu vực này, đều bị con quái vật này đùa bỡn tới chết, hắn cũng không ngoại lệ.

Vừa nghĩ tới bóng người kinh khủng kia, thân thủ nhanh nhẹn, thanh niên trang phục sặc sỡ lập tức cảm thấy cả người như nhũn ra.

"Không muốn chết... Ta không muốn chết nha!"

Trong lòng của gã thanh niên trang phục sặc sỡ đang rống to, nhưng đôi chân lại như là mất đi hết tất cả sức lực rồi vậy.

Thời điểm vừa gặp phải con quái vật này, gã thanh niên cá bảy màu này vẫn rất có cốt khí.

Nhưng ai biết con quái vật này lại cơ bản không chính diện quyết đấu một trận chiến giữa hai người đàn ông với hắn, trái lại

nấp ở trong bóng tối tiến hành đủ loại dẫn vặt với hắn.

Nếu muốn thoát khỏi khu công nghiệp, càng là một chuyện không thể nào.

Hai ngày nay, gã thanh niên mặc đồ sặc sỡ này đã vô số lần nghĩ đến tự sát.

So với bị đùa bỡn như thế, không bằng chính mình kết thúc...

Nhưng xuất hiện trận động tĩnh này, lại mang cho hắn hy vọng.

Thời điểm lòng như tro nguội đột nhiên nhìn thấy một điểm ánh rạng đông, bản năng cầu sinh cuối cùng cũng được kích thích đến triệt để, thậm chí so với lúc trước càng sợ chết hơn.

Thời điểm khi thanh niên quần áo màu sắc sặc sỡ gần như sắp xụi lơ trên đất, bóng người đột nhiên vui vẻ vỗ tay một cái, hỏi: "Đúng rồi, có muốn cho ngươi một cơ hội kỳ diệu hay không vậy?"

Nghe đến đó, thanh niên quần áo sặc sỡ sửng sốt một chút, sau đó mờ mịt quay đầu lại...

"Kết quả còn không thật sự lập tức xuất hiện... Ồ?"

Thái Hòa đang suy đoán quái vật kia tạm thời không sẽ đi ra nữa, một thanh niên quần áo nhiều màu sắc đột nhiên xuất hiện ở khúc quanh.

Hắn đỡ vách tường, hết sức sốt sắng mà nhìn khắp bốn phía, dường như đang phòng bị cái gì.

Sau khi nhìn thấy Thái Hòa, hắn lập tức giơ tay lên đến, ra hiệu chính mình không có ác ý, sau đó chạy tới nhanh chóng.

"Nơi này còn lại có người may mắn còn sống sót..."

Hải Yến đang trốn ở sau một chỗ chướng ngại vật, chuẩn bị bất kỳ lúc nào mà động vừa nhìn thấy thanh niên mặc quần áo nhiều màu sắc này, cũng lập tức nhảy ra ngoài từ nơi ẩn thân.

“Cứu mạng...”

Thanh niên quần áo cá bảy màu ngã một cái chổng vó ở trước mặt Thái Hòa.

“Ặc ...”

Thái Hòa đang đang trong lúc nghi ngờ, Hải Yến cũng đã mạo hiểm chạy đến bên cạnh chiếc xe nát kia, cúi đầu nhìn về phía thanh niên mặc đồ như cá bảy màu: “Là A Phủ không sai! A Phủ à! Ồ, vẫn còn sống hay sao?”

Thanh niên mặc quần áo cá bảy màu, khó khăn ngẩng đầu lên, vừa nhìn thấy Hải Yến, trong mắt cũng lập tức lóe qua một vẻ tươi tỉnh: “Hải Yến!”

“Xin hỏi ...” Hải Yến đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, hỏi, “Có thể để cho hắn đi vào hay sao? Người này là đồng đội của ta.”

Cuối cùng, nàng lại mím mím môi, thêm vào một câu: “Làm ơn được không.”

“Nếu Tiểu Yến ngươi thái độ thành khẩn như thế...”

“Cảm ơn!”

Hải Yến xem ra đã bất đắc dĩ chấp nhận cái tên “Tổ Yến” này, nàng một phát bắt được cánh tay thanh niên mặc đồ sặc sỡ, sau đó dễ dàng kéo hắn vào trong căn nhà cao tầng.

Chương 840: Cảm Thụ Của Món Đồ Chơi

Thái Hòa liếc mắt một cái ra phía ngoài, cũng theo sát lùi đi vào: "Tóm lại ngươi sẽ được cứu."

Dường như A Phủ còn hơi sốt sắng, hắn vừa vào trong đại sảnh, lại lập tức bắt đầu nhìn chung quanh một cái.

Nhìn thấy bọn người Hồ Vĩnh Khoa, thậm chí hắn còn run cầm cập cả người một thoáng.

"Đó là quân đoàn không quân." Hải Yến đem hắn đặt ở dưới bàn trước sân khấu, để hắn ngồi dựa vào nơi đó.

"Ồ."

A Phủ đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, ánh mắt hơi dao động và căng thẳng.

Nhưng mà trạng thái tinh thần của hắn vốn là như thế, vì lẽ đó Thái Hòa cũng không có nhận ra được khác thường gì.

"Vậy vị này là?" A Phủ nuốt ngụm nước bọt, hỏi, "Dường như không phải đồng thời đi với các ngươi, hắn cần phải còn có đồng đội chứ?"

"Chuyện của người khác người không cần lo, A Phủ, ngươi vẫn không có phát tin tức về căn cứ, cũng không có đến địa điểm tập kết ở trong thời gian quy định... Nói thật chúng ta đều cho rằng ngươi đã..."

Hải Yến cau mày ngồi xổm ở trước mặt A Phủ, đánh giá hắn

từ trên xuống dưới.

A Phủ lộ ra một chút cười khổ quái dị: “Ha ha, đúng đấy, ta cũng coi chính mình chết chắc rồi. Nhiệm vụ của ta là đến Sài Thành thăm dò, nhưng ở trong khu công nghiệp này cũng đã bị chặn lại.”

Nghe đến đó, Thái Hòa đi lên phía trước, hỏi: “Ngươi cũng phải chịu đến quái vật kia tập kích chứ?”

“Đâu chỉ là tập kích, hắn cơ bản là đang chơi đùa coi ta như là côn trùng giẫm đạp...” Thời điểm A Phủ nói tới chuyện này, trong mắt cũng không có sợ hãi, ngược lại có loại điên cuồng mơ hồ, “Bắt đầu từ khi ta tiến vào khu công nghiệp, cũng đã tiến vào tầm mắt của hắn. Vừa bắt đầu hắn cũng không có trực tiếp công kích ta, mà là ở bên cạnh ta chế tạo đủ loại tiếng vang, để thần kinh ta căng thẳng. Chờ sau khi ta bình tĩnh lại, hắn lại đột nhiên xuất hiện. Vì có thể sống sót, ta nghĩ hết tất cả biện pháp, nhưng cuối cùng phát hiện ở trước mặt hắn, ta chỉ là một món đồ chơi bất cứ lúc nào cũng sẽ bị xé nát.”

“Khi còn bé các ngươi cũng từng đập phá qua món đồ chơi của mình chứ? Thời điểm khi các ngươi đập phá món đồ chơi, có nghĩ tới cảm nhận của món đồ chơi hay sao? Ta cảm nhận được rồi!”

Hắn vừa nói, khóe miệng còn nở một nụ cười.

“Tên này chẳng lẽ là bị dằn vặt tới điên rồi sao...” Trong lòng Thái Hòa lẩm bẩm một câu, ngắt lời hắn, “Có thể nói một chút tình huống của hắn cho chúng ta được hay không? hiện giờ hắn đang gây sự với chúng ta đây.”

Hải Yến cũng gật gật đầu: “Đúng đấy. Ta biết ngươi không dễ dàng, nhưng hiện giờ không phải thời điểm nói chuyện này, quân đoàn không quân đã chết mất hai người, chúng ta thì ngay cả tên quái vật này đến tột cùng là ai cũng không biết.”

“Hắn? Ha ha, hắn là sinh vật này lực phá hoại lớn nhất trên thế giới, mặc dù ở trong tất cả muôn loài, uy lực cũng có thể xếp vào ba vị trí đầu... Khặc khặc...”

Khóe miệng của A Phủ, đột nhiên chảy ra một vệt máu, ánh mắt của hắn hơi tan rã: “Có thể để cho ta nghỉ ngơi một chút hay không?”

“Ê, ngươi nói đến giờ phút mấu chốt đột nhiên lại muốn nghỉ ngơi sao!”

Trong lòng Thái Hòa tức giận mắng một câu, quay đầu nhìn về phía ngoài cửa.

“Hải Yến, ngươi tới...”

“A!”

Chờ Thái Hòa lại quay đầu lại, Hải Yến đang kinh ngạc nhìn chằm chằm A Phủ, mà khóe miệng A Phủ thì mang theo một chút mảnh vỡ áo da.

Mấy người Hồ Vĩnh Khoa Vừa vây tới được cũng kinh ngạc đến ngây người, đang nhìn chằm chằm A Phủ.

Tuy vai Hải Yến bị xé ra, nhưng bên trong còn mặc một bộ áo trấn thủ áo lót, cũng không có vì vậy bị thương.

Nàng nhanh chóng lùi ra phía sau, dùng súng chỉ về phía A Phủ: “Tại sao ngươi đột nhiên cắn ta!”

Nhưng A Phủ phẫn hận nhìn về phía Thái Hòa, kéo ra mảnh vỡ áo da một cái “Xoạt”: “Là ngươi động tay động chân với ta đúng không?”

Bọn người Hải Yến lập tức chuyển hướng Thái Hòa: “Đến tột cùng xảy ra chuyện gì Vậy?”

“Cắn phá đầu lưỡi, chuẩn bị cắn Hải Yến một cái, làm cho nàng cũng bị lây nhiễm đi, đúng không?”

Thái Hòa cười hì hì nhìn về phía A Phủ, nói chuyện.

Sắc mặt Hải Yến lập tức trở nên vô cùng trắng bệch, nàng khó có thể tin quay đầu lại nhìn về phía A Phủ: “Chuyện này không thể nào...”

Nhưng A Phủ cũng đã dùng hành động chứng minh lời nói của Thái Hòa, hắn đột nhiên nắm lấy một nữ quân nhân kia, sau đó nhan chóng nhảy một cái, đã vượt qua tốc độ và lực lượng người thường nhảy đến khúc quanh cầu thang.

“A!”

Nữ đội viên kêu thảm thiết, nhưng A Phủ lại không hề bị lay động.

Tay của hắn cầm thật chặt lấy cổ nữ quân nhân, tham lam ghé vào sau đầu của nàng, ngửi trên mùi máu tanh tỏa ra người nàng.

“Để súng xuống! Hải Yến, ta biết kỹ năng bắn súng của ngươi tốt, nhưng ta sẽ không cho ngươi cơ hội.”

A Phủ bắt được tóc nữ quân nhân mộ cái, để cho nàng che ở trước mặt mình: “Ta đã trở thành Zombie, quái vật kia sẽ để ta trở thành đồng đội của hắn, hắn sẽ giúp ta tiến hóa ...”

Chương 841: Thằng Hề Không Hơn Không Kém

“Ngươi đang nói chuyện ma quỷ gì...”

Hải Yến từ từ đưa họng súng xuống, lộ ra bộ mặt khiếp sợ nhìn chằm chằm A Phủ.

Đường lui hoàn toàn bị chặn lại, ánh mắt A Phủ có vẻ vô cùng điên cuồng, xem ra rất là cuồng loạn.

Nữ quân nhân bị hắn tóm lấy liên tục giãy giụa, vẻ mặt vô cùng sợ hãi: “Cứu... Cứu mạng a...”

Nhưng mà Hồ Vĩnh Khoa và tên nam quân nhân kia đã bị choáng váng, đối với bọn họ tới nói biến cố này xảy ra thật sự quá nhanh. “Ha ha ha, yên tâm, ta đến lúc hoàn toàn biến dị còn có một quãng thời gian đây.”

A Phủ cười lên một cách điên cuồng, đưa mắt nhìn sang Thái Hòa, mang theo một tia trêu tức trong ánh mắt: “Các ngươi đừng nhìn ta bằng loại ánh mắt sợ hãi này, muốn nói quái vật... Vị tiên sinh này, xin hỏi đồng đội của ngươi đều đi chỗ nào cơ chứ?”

“Làm thịt hắn!”

Đột nhiên, từ mi tâm A Phủ truyền đến một tiếng vang nhỏ, ở trên làn da của hắn, vậy xuất hiện một điểm trắng.

“Nhanh như vậy lập tức động thủ với ta rồi hay sao, là bởi vì sợ bí mật của chính mình bại lộ hay sao? Ha ha ha ha... Đáng tiếc, ngươi không giết được ta.”

A Phủ càng cười lên một cách điên cuồng hơn, móc ra súng lục từ bên hông, kề lên trên huyết thái dương của vị nữ quân nhân kia: “Ta biết dị năng của ngươi rất đặc thù, nhưng ta cũng không kém. Sau khi biến dị triệt để còn có thể dùng dị năng hay không ta không rõ ràng, nhưng ít ra bây giờ còn có thể dùng. Tốt nhất ngươi đừng động, nếu không... Ha ha ha...”

“Dị năng của hắn gọi 'Mình đồng da sắt', thuộc về hệ cường hóa thân thể, năng lực phòng ngự của da dẻ rất mạnh. Ta nghĩ đây cũng là nguyên nhân hắn có thể sống đến hiện giờ mặc dù bị quái vật săn lùng trong một khoảng thời gian dài. Nhưng mà... Hắn làm sao đột nhiên bị lây nhiễm đây...”

Hải Yến chậm rãi lùi tới bên người Thái Hòa, nói chuyện.

“Yên tâm, ta chỉ là đến xác nhận một ít chuyện, còn hỗ trợ truyền lời. Chuyện không nên nói, ta sẽ không nói, bởi vì như vậy sẽ phá hủy thú vị đi săn của bọn họ.”

Vẻ mặt của A Phủ tàn bạo, nói một cách đầy ý vị sâu xa: “Hắn cảm giác được ngươi rất thú vị, sẽ chơi cẩn thận với ngươi, còn có những đồng đội của ngươi, hắn cũng cảm thấy rất hứng thú... Hì hì hi, vốn là ta rất ghét Zombie, nhưng mà cảm giác lực lượng phun trào ở trong thân thể, thật sự rất sảng khoái nha! Thật giống như trong thân thể xen vào một đống cục pin con ó, mỗi một lỗ chân lông đều đang bị điện giật, loại cảm giác sảng khoái này, các ngươi có hiểu hay không?” “Loại hình dung đậu đen rau muống như thế này, sao có thể hiểu được nha!”

Thái Hòa nói mà không có biểu cảm gì cả. Công kích vô hiệu, giống như cơ bản không có ảnh hưởng gì đối với hắn vậy.

Còn chuyện A Phủ uy hiếp, lại càng không thể mang đến cho hắn một chút vẻ mặt biến hóa.

“Ha ha ha ha ha...”

Khóe miệng của A Phủ co giật một cái, xem ra gương mặt đã hơi vặn vẹo.

“Lời ta cần chuyển đến cho ngươi mà nói, ta cũng đã nói xong. Cô nàng này, thì phải đưa cho ta làm điểm tâm đi.”

Nói, hắn cũng chầm chậm lui về phía sau, ánh mắt liếc nhìn trên cửa sổ một cái.

Ngay khi sự chú ý của hắn rời đi trong giây lát này, một trận cảm giác choáng váng đột nhiên truyền đến, Thái Hòa đột nhiên nhảy một cái về trước, một cái vòi quấn ở trên khúc quanh lan can, để hắn lăng không bay về phía A Phủ dường như đạn pháo bị bắn ra.

Đồng thời vô số cái vòi từ động tác của Thái Hòa đồng thời bắn nhanh mà ra, đột nhiên kéo dài tứ chi A Phủ.

Còn nữa quân nhân bị dọa sợ hãi lúc trước, lập tức xụi lơ trên đất, A Phủ thì ra sức giãy giụa lên, trừng mắt nhanh chóng đến gần Thái Hòa.

“Ngươi muốn giết ta hay sao? Ta đứng ở nơi này ngươi cũng không giết được ta nha! Đây là ngươi cùng Zombie... A!”

Một cái vòi tinh thần trực tiếp đâm vào cổ họng của hắn, Thái Hòa đứng ở trước mặt hắn, lắc qua lắc lại cái cổ phát ra tiếng “răng rắc”.

“Ngươi lại còn coi chính mình thần công đại thành sao? Ta muốn giết ngươi mà nói, biện pháp cũng không ít, chỉ có điều muốn nghe một chút xem ngươi có thể để lộ ra tình báo gì. Kết quả ngươi lại dám uy hiếp ta sao!”

Thái Hòa đá một cước vào trên bụng của A Phủ, lúc này hắn lại giống như là bị xiềng xích vô hình trói chặt, cơ bản không thể động đậy.

Trong miệng mở ra cực kỳ rộng liên tục kêu ra âm thanh mơ hồ không rõ, nhưng một câu nói cũng không nói ra được nữa.

Thái Hòa cúi đầu xuống kề vào tai hắn, hơi mỉm cười nói: "Không ngại nói cho ngươi, thật ra từ khi ngươi xuất hiện ở trước mặt ta, bắt đầu từ giờ phút đó ta cũng đã biết không đúng. Loại mùi vị Virus này, người khác không ngửi thấy được, nhưng không giấu được ta."

Ánh mắt của A Phủ lập tức trừng lớn, dùng sức giãy giụa.

"Chỉ có điều, một thứ nhất định tử vong giống như ngươi vậy, ở trong mắt ta thật sự không có khác biệt gì so với một thằng hề. Thời gian xem một trận trò khôi hài, ta vẫn có đủ."

Chương 842: Có Gì Đó Giấu Diếm

Nói tới nơi này, Thái Hòa chậm rãi đứng thẳng người lên, nói chuyện: “Hy vọng trong cơ thể ngươi, cũng có thể dùng tới dị năng ‘Mình Đồng Da Sắt’ .”

“A!”

Con ngươi của A Phủ phóng đại trong nháy mắt, một cái vòi thăm dò vào trong cơ thể hắn, mà Thái Hòa đã xoay người đi xuống phía tầng dưới, thậm chí không có nhìn thêm cái chết xấu xí của hắn.

“A Phủ...”

Tình thế mọi chuyện xoay chuyển, Hải Yến lộ ra vẻ mặt phức tạp nhìn Thái Hòa một cái, lại nhìn A Phủ đã chết một cái.

Thời điểm hai người gặp thoáng qua, Hải Yến thấp giọng hỏi: “Hắn nói những câu nói kia, là có ý gì?”

“Nói cái gì vậy Tiểu Yến?” Thái Hòa biểu hiện tự nhiên hỏi.

“Thôi mà... Quên đi.”

Hải Yến nghi ngờ nhìn Thái Hòa một cái, loại thái độ giả vờ ngây ngốc này của hắn thật ra cũng rất khả nghi.

Nhưng đồng thời kết hợp lại đôi câu vài lời, cũng có thể phán đoán ra được một ít kết luận không thể tưởng tượng nổi.

Nếu như muốn tìm chứng cứ...

Nhưng mà tình cảnh trong lúc này, đắc tội Thái Hòa không có lợi ích gì.

Mặc dù hành động của hắn hơi khó dò, nhưng giờ phút này có thể ngăn cản quái vật hay không, vậy thì phải xem Thái Hòa.

Cho tới Hồ Vĩnh Khoa và tên nam quân nhân kia, đầu óc bọn họ ở trong lúc này đều chết máy.

Mà nữ quân nhân kia cũng sợ đã mất đi năng lực suy nghĩ, núp ở bên cạnh thi thể A Phủ, đến nửa ngày mới từ trong mờ mịt thất thố phục hồi lại tinh thần, gào lên "A a".

Cũng còn may Zombie thông thường ở xung quanh sớm đã không thấy tăm hơi tung tích, không phải vậy nàng gọi như thế, sớm thu hút một đống lớn Zombie chạy tới vây công.

"Ê, hiện giờ chẳng phải chúng ta bị vây ở nơi này hay sao? Đi ra ngoài nhất định sẽ bị công kích, nhưng mà ở lại đây..."

Hồ Vĩnh Khoa lộ vẻ mặt khủng hoảng nói ra.

"Nghe những lời nói của A Phủ, người đánh lén là một Zombie cao cấp. Hắn làm như thế, có phải là để đi săn... Tuy rằng không có cách nào lý giải tư duy của Zombie, nhưng nếu như cân nhắc cách săn mồi này ở một góc độ khác thì sao đây? Một ít dã thú sẽ xem săn giết sinh vật nhỏ yếu như một loại giải trí, vậy thì hoàn toàn có thể dùng để giải thích chuyện chúng ta đang gặp phải."

Gương mặt Hải Yến lạnh lùng, nói chuyện: "Hắn đang hưởng thụ quá trình bắt giết chúng ta. Truy đuổi chúng ta tới tuyệt cảnh, ép buộc chúng ta phản kháng, đùa chết chúng ta từng chút một."

Đồng đội mất tích lại đã biến thành loại bộ dạng như vậy, vẻ mặt Hải Yến đương nhiên cũng không tốt đẹp gì.

"Zombie săn người hay sao..."

Gã nam quân nhân này lau mồ hôi lạnh trên trán một cái, hỏi: "Nhưng chúng ta nên làm gì đây!"

"Hắn không nhịn được bao lâu. Dù sao vẫn là Zombie..."

Thái Hòa nắm trong tay Ổ Virus Cấp Bá Chủ Virus, thứ đồ chơi này tương tự bảo thạch vậy, chính là Thái Hòa lá bài dùng để quấy rầy đối phương lớn nhất.

Mặc kệ con Zombie này trí lực cao như thế nào đi nữa, yêu thích chơi trò chơi săn giết như thế nào đi nữa, nhưng chỉ cần hắn không cách nào hoàn toàn kiềm chế bản năng, đương nhiên sẽ đưa tới cửa.

A Phủ chết, cùng với vết thương Thái Hòa mang cho hắn, đều sẽ kích thích hắn thêm một bước.

"Nói đến trước ngươi đến tột cùng đang làm gì?"

Hải Yến nghi hoặc mà liếc mắt nhìn tay Thái Hòa, ngẫm lại nội dung lúc trước hắn nói, nàng luôn cảm thấy trong tay Thái Hòa nhất định cầm món đồ gì mới đúng.

"Ta chỉ là không hề phòng bị đứng ra bên ngoài, phóng thích một thoáng khí tức tìm đường chết,.. Hắn đi ra công kích ta thôi."

Thái Hòa không chút do dự mà nói dóc như cuội.

"Ê! Rõ ràng còn cầm nắm đấm, kết quả lại làm như không có chuyện gì xảy ra mà nói dối trước mặt ta!"

Khóe miệng của Hải Yến run lên, một gương mặt lạnh như băng sững sờ bị Thái Hòa làm cho hơi khó có thể kiềm giữ được...

Lúc này, một đôi mắt đỏ đang xuyên thấu qua khe hở một bức tường đổ, nhìn chằm chằm thật chặt căn nhà cao tầng.

"Là Cạm bẫy thợ săn bố trí hay sao... Hổn hển..."

Tiếng nói của hắn trở nên hơi ồ ồ lên, trong đôi mắt tràn ngập khát vọng và cuồng bạo.

“Thật là nhân loại khiến người ta căm ghét lại giảo hoạt...”

Cùng lúc đó, Thái Hòa cũng đang nói với Hải Yến đám người: “Ta cũng không có nghĩa vụ che chở các ngươi, vì lẽ đó các ngươi cũng phải ra sức.”

“Mọi người đều là nhân loại mà, không cần tới như vậy đi.” Hồ Vĩnh Khoa tái mặt nói chuyện.

Hải Yến thì gật gật đầu: “Cần phải như vậy, không cần ngươi nói ta cũng có dự định này.”

“Đến cùng là ngươi bên nào!”

Hồ Vĩnh Khoa liếc Hải Yến một cái, nhưng ở tiếp xúc được ánh mắt lạnh như băng kia của Hải Yến, thì lập tức thua trận, thậm chí còn nở ra một nụ cợt gượng.

“Nói cách khác, chúng ta nên chuẩn bị kỹ càng một cái bẫy để săn giết con quái vật này đúng không?” Hải Yến không nhìn hắn, hỏi tiếp Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa lại nở nụ cười lạnh: “Cần phải có thứ đó hay sao? Ta chỉ là cầm một khúc xương, chờ chính con chó tự nó chạy tới thôi.”

“Híc, dù sao đối phương cũng là Zombie cao cấp...”

“Từ một ý nghĩa nào đó mà nói, ngươi cũng là quái thú nha...”

Chương 843: Uổng Phí Gói Thuốc Lá

Thời điểm khi ngươi rình mò săn mồi, trước hết ta chuẩn bị trước một chút, ngươi sẽ không bận tâm chứ?"

Hải Yến bất đắc dĩ buông buông tay, hỏi.

"Tùy tiện. Đối với Tiểu Yến, phải chuẩn bị từ trước, thuận tiện xử lý thi thể của tên kia một chút mới được."

Thái Hòa lau sạch thanh đao chiến thuật, nói ra.

"Bất kể thế nào nói cũng là di thể của đồng đội ta, đương nhiên ta sẽ xử lý. Nhưng mà sau khi qua miệng ngươi nói ra ngoài, làm sao đột nhiên cũng cảm giác hơi khó chịu vậy..."

Hải Yến đang muốn trốn tránh ra, đột nhiên nghe Hồ Vĩnh Khoa hỏi: "Cái kia, loại thanh dao găm chiến thuật này, ngươi lấy được ở chỗ nào?"

"Để làm chi?" Thái Hòa ngẩng đầu lên liếc hắn một cái, hỏi ngược lại.

"Là lấy được từ quân doanh Đại Bàng đúng hay không?" Hồ Vĩnh Khoa lại hỏi.

Thấy Thái Hòa không nói lời nào, Hồ Vĩnh Khoa vội kêu một tiếng, đi tiến lên đây, lôi kéo làm quen nói: "Xem ra ta đoán đúng rồi đúng không? Như vậy xem ra ngươi quan hệ rất tốt với quân doanh Đại Bàng đúng không?"

Tốt cái cục kít, hai ngày trước vừa đến tổng bộ Đại Bàng làm

ầm ĩ một trận, còn xử lý quan quân của bọn họ, đánh ngất đi tổng tham mưu của bọn họ...

Nhưng mà bỏ qua những lời này, biểu hiện ra thoạt nhìn vẫn còn quan hệ coi như tốt.

“Ha ha, ta lại đoán đúng rồi? Tự giới thiệu một chút, ta là tiểu đội trưởng tổ hành động đặc biệt của quân đoàn không quân, Hồ Vĩnh Khoa!”

“Thái Hòa.”

“thì ra là Hòa huynh... Lần này ta phụ trách hộ tống tiểu thư Hải Yến đến trong nội thành Sài thành. Chắc là ngươi nghe nói qua chúng ta, quân đoàn không quân của chúng ta và quân doanh Đại Bàng là minh hữu, cho nên chúng ta coi như là huynh đệ nha! Chiếu cố lẫn nhau a, ha ha ha...”

“Ngươi... Hộ tống nàng hay sao?”

Thái Hòa lộ ra kinh ngạc một chút, biểu lộ của hắn như vậy làm cho Hồ Vĩnh Khoa lập tức cảm giác bị tổn thương rất lớn.

Sau khi xấu hổ một lúc, Hồ Vĩnh Khoa lại lục lọi ở trên người một chút, sau đó móc ra một gói thuốc thơm kín đáo đưa cho Thái Hòa: “Cái này, chút lòng thành nhỏ, làm lễ gặp mặt...”

“Cảm ơn nha.” Thái Hòa cũng không khách khí. Lập tức đưa tay nhận lấy, “Nghe ngươi nói như vậy, Tiểu Yến không phải thuộc quân đoàn không quân hay sao?”

“Không phải, chúng ta là tổ chức dân gian chân chính, hoàn toàn khác với bọn họ, có bối cảnh quân đội chính thức.”

Hải Yến vác theo súng, trong mắt hiện lên một chút vẻ kiêu ngạo: “Lấy Thủ Đức làm trung tâm, bao gồm hai thành thị nhỏ ở xung quanh, thành lập một căn cứ tổ chức dị năng giả ở đó, mệnh

danh là Free Fire - Lửa Chùa. Cho dù có ở trong tai nạn bộc phát. Cũng phải bốc cháy hừng hực, ngọn lửa chùa vĩnh viễn không tắt, cũng có mang ý nghĩa là càng nhiều người góp càng nhiều lửa, ngụ ý kiên cường và đoàn kết."

"Vì sao không dứt khoát đặt tên là bom napalm..." Trong lòng Thái Hòa thầm nhũ một tiếng, hỏi. "Vậy các ngươi cái này quân đoàn lửa chùa, làm gì phải chạy tới thành phố Sài Gòn vậy?"

"Là quân đoàn Lửa Chùa! Nếu như kêu bom napalm cái gì, ta là người đầu tiến đốt chết ngươi nha!"

"Tới thành phố Sài Gòn chứ sao... Có rất nhiều nguyên nhân, nhưng mà chủ yếu vẫn bởi vì nhìn trúng tài nguyên nơi này. Chúng ta không nhiều người lắm, nắm giữ tình báo cũng ít, cho nên lựa chọn hợp tác với quân đoàn không quân, như vậy cũng có thể tránh khỏi xảy ra xung đột trực tiếp gì với quân doanh Đại Bàng. A Phủ là đội tiên phong thứ nhất chúng ta phái ra dò đường, vốn là đã hẹn trước ở tầng cao nhất của tòa nhà Bitexco. Do phi cơ trực thăng tiếp ứng hắn, nhưng đã vượt qua thời gian ước định, hắn vẫn mãi mà không có xuất hiện."

Hải Yến thở dài, nói ra: "Cho nên ta là đội tiên phong số 2 mới phải tới nơi này. Làm sao. Ngươi cảm thấy hứng thú đối với quân đoàn không quân hay sao? Hay vẫn là có suy nghĩ gì với căn cứ Lửa Chùa của chúng ta?"

"Đều không phải, ta chỉ hiếu kỳ mà thôi." Thái Hòa rất thản nhiên nói.

Thấy Hải Yến lập tức nghẹn lời, Hồ Vĩnh Khoa lập tức lắc lư tới nắm lấy cơ hội, hết sức chờ mong mà tiến lên đến bắt chuyện. Hỏi: "Thuốc lá này... Hút được chứ? Thời điểm lát nữa khi quái vật này xuất hiện, ta nên làm những chuyện gì đây?"

Hai gã quân nhân của quân đoàn không quân lập tức lộ ra vẻ

khinh thường. Vị đội trưởng này lần này thật sự là hủy diệt hình tượng triệt để.

“Ngươi tới hỏi ta để làm gì vậy? Nghe Hải Yến chứ sao.”

Thái Hòa sâu hít sâu một hơi khói, nói ra: “Thuốc lá không sai.” Đột nhiên sau đó xoay người đi qua một bên.

Hồ Vĩnh Khoa đầu tiên là mờ mịt mà nhìn chằm chằm vào bóng lưng Thái Hòa trong chốc lát, sau đó biểu lộ cũng trở nên hơi đặc sắc: “Khốn kiếp! Trả thuốc lá lại cho ta nha! Biết rõ ta kiếm ra một gói không có dễ dàng chút nào hay sao?”

Trong quá trình chờ đợi, quả nhiên Hải Yến mang theo ba người Hồ Vĩnh Khoa sớm chuẩn bị trước một chút.

Tất cả cửa ra vào trong tòa nhà cao tầng, trừ những khe hở chính diện ra, đều bị bọn họ cho chắn lại.

Chương 844: Lực Phá Hoại Top 3

Mặc dù không có tác dụng bao lớn, nhưng tóm lại có một ít còn hơn không.

Nữ quân nhân xử lý vết máu trên người một chút, những người còn lại thì kéo lại tất cả bức màn cẩn thận từng chút một.

Trên đường đương nhiên bọn họ phát hiện căn phòng này chất đầy thi thể Zombie, nhưng mà sau khi mở cửa liếc mắt nhìn, bọn họ phản ứng đều rất nhất trí:

Yên lặng đóng cửa, đột nhiên sau đó xoay người rời đi.

Ngược lại sự tồn tại của Ngô Thanh Vân để cho bọn họ phải giật mình, thời điểm khi bọn hắn đến gần văn phòng nhỏ này, Ngô Thanh Vân đột nhiên mở cửa phòng, duỗi ra đầu mà nói ra: "Tránh ra."

"Bùm!"

Khi cửa phòng đóng lại, mấy người ngây ra như phỗng nhìn nhau một cái.

"Chúng ta cũng đừng tới gần căn phòng này nha..." Nam quân nhân cố nặn ra vẻ tươi cười, nói ra.

"Ừ... Dường như bạn gái hắn đều rất lợi hại..."

Theo ban đêm tiến đến, lúc này cũng chỉ là một mảnh màn đêm im như tờ trong khu công nghiệp, bắt đầu lộ ra vẻ càng phát đáng sợ hơn.

Gió lạnh thổi qua phế tích, giống như tiếng khóc của thiếu nữ u oán nào đó, làm cho người ta không rét mà run.

Một ít khối vụn lung lay sắp đổ bị lay động, phát ra âm thanh "lách cách" cũng đủ làm cho đám người thần kinh căng cứng bị giật mình.

Giờ phút này Hải Yến đang mượn màn đêm yểm hộ tránh ở trong một ngõ ngách, họng súng nhắm ngay chỗ cửa lớn.

Những người khác cũng người nào người nấy bắt đầu ẩn nấp, cả tòa nhà cao tầng giống như là một cái miệng rộng đen sì, chờ đợi thôn phệ từng kẻ địch đi vào trong.

"Ngao!"

Từ thật xa truyền đến một tiếng gầm thét, Thái Hòa ngồi ở trên bậc thang vẻ mặt thoải mái mà đứng lên, lộ ra một nụ cười lạnh: "Ta biết ngay..."

"Thanh âm này là cái gì..."

Hồ Vĩnh Khoa cầm trong lòng bàn tay súng tự động đã ướt đầy mồ hôi, sau khi nghe thấy động tĩnh khác thường này, lập tức không nhịn được rùng mình một cái.

"Zombies."

Hải Yến kéo căng thân thể, thấp giọng nói: "Số lượng rất nhiều... Zombie..."

"Ngao ngao!"

Tiếng bước chân dày đặc, từ xa đến gần.

Một đôi mắt màu đỏ như máu xuất hiện ở trong màn đêm lúc này, lạnh lẽo mà chăm chú nhìn tòa nhà cao tầng yên tĩnh này.

Con Zombie cao cấp kia có thể đuổi đi Zombie bình thường, đương nhiên cũng có thể kéo bọn nó đi tới.

Những con Zombies này rõ ràng bị kích thích thật lớn, nguyên một đám liên tục kêu lên tiếng gầm.

Khi con Zombie thứ nhất bắt đầu nhào đến, thật nhiều Zombie điên cuồng dũng mãnh nhào vào trong nhà.

Bị nhiều Zombies như vậy chắn ở loại vị trí như vầy, đầu óc của ba người Hồ Vĩnh Khoa lúc này đã trống rỗng.

Hải Yến buông ngón tay ra, sau nó lại gắt gao bóp lại, sau đó chợt nhảy ra ngoài từ trong chỗ ẩn thân, bóp cò ở giữa không trung.

Nghe được súng tiếng vang lên, Thái Hòa cũng lập tức buông tha tính toán khống chế rất nhiều Zombies bình thường.

Nếu làm như vậy sẽ lãng phí rất nhiều tinh thần lực, bất lợi với chiến đấu kế tiếp, thứ hai, rất dễ dàng bị ngộ thương bắn chết, như vậy sẽ mang đến tổn thương tinh thần đối với hắn.

Chủ yếu nhất là, điều khiển thì không khó, khó là đồng thời một lúc điều khiển rất nhiều Zombies, khống chế hành động bọn nó.

Cái vòi tinh thần của hắn lúc này đã trải rộng cả tòa nhà cao tầng chỉ cần con Zombie cao cấp kia tiến vào, tất nhiên Thái Hòa sẽ có thể phát hiện.

“Bùm!”

Sau khi cửa thủy tinh sau lưng Thái Hòa đột nhiên nổ tung, cho thấy cuối cùng con quái vật không kiềm nén được, bắt đầu hành động.

“Còn biết giương đông kích tây hay sao... Lần này tới, cũng đừng mong trốn đi!”

Thái Hòa ngay cả nhìn cũng không thèm nhìn cánh cửa thủy tinh này, lập tức chạy lên trên lầu.

Sau khi con Zombie cao cấp vừa đập nát cửa thủy tinh, Thái Hòa cũng cảm giác được một cái đoàn ánh sáng tinh thần nhanh chóng bò lên trên lầu.

Tay không trèo tường, Zombie cao cấp cũng có thể làm được.

Rất nhanh, trên lầu liền truyền đến một âm thanh vang dội!

Mà lúc này, Thái Hòa cũng đã đuổi tới.

Ở trong phòng họp rộng lớn, một cái bóng đen bị chặn ở bên trong. Mà ở trên trần nhà, treo một hòn “Bảo thạch” nho nhỏ, trên mặt còn le hoe vài giọt máu tươi.

Bên cửa sổ cùng cạnh cửa, thì phân chia Lê Bống và Yuna đang đứng.

Thái Hòa đi vào, bỏ qua một cuộn băng vải trong tay, trên mặt dính chút ít vết máu: “Quả nhiên muốn lừa gạt khứu giác của ngươi, thật sự quá đơn giản.”

Vết máu trên băng vải, đương nhiên là của Lê Bống, mà giọt máu trên Ổ Virus Cấp Bá Chủ, thì là của Thái Hòa.

Con quái thú kia vốn định dùng đồng loại dẫn dắt rời đi lực chú ý, sau đó đi công kích Thái Hòa, lại không nghĩ rằng bị mắc lừa một trận.

Đến khi hắn cảm ứng năng lực năng lượng tinh thần...

Thái Hòa vươn tay ra, này khối Ổ Virus Cấp Bá Chủ lập tức “Bay” đến trong tay hắn.

“Người kia bị ngươi chơi xấu, nói ngươi là tồn tại trên top ba sinh vật có lực phá hoại khủng khiếp nhất trên thế giới này... Ta cũng thật rất cảm thấy hứng thú đối với ngươi đây.”

Vặn sáng đèn pin chiến thuật, lập tức chiếu sáng cái bóng đen trên bàn này.

Nhưng mà trong nháy mắt khi nhìn đến cái bóng đen này, Thái Hòa lập tức sửng sốt.

Chương 845: Đứa Trẻ Trâu

“Ha ha ha... Anh trai à, đây là anh đang khích lệ đối với em hay sao?”

Một bé trai Zombie dáng dấp cực giống con gái, nhìn ra nhiều lắm không vượt qua mười tuổi đang đứng ở trên bàn. Lộ ra nụ cười trên gương mặt hết sức ngây thơ vô số tội, ngoẹo cổ nhìn Thái Hòa.

“Vãi chưởng... Thì ra cái gọi là lực phá hoại Top 3 chính là hình dung đứa Trẻ Trâu này hay sao!”

Năng lực chiến đấu tầm xa trâu bò, trình độ trí lực ở trong Zombie có thể nói tài năng xuất chúng, lực tấn công nhanh chóng và khủng khiếp trong trò chơi săn giết...

Xác thực là lực phá hoại của đứa Trẻ Trâu tương đối kinh người, tuy rằng dùng “Ba vị trí đầu” để hình dung hơi thổi phồng quá đáng, nhưng cũng tuyệt đối không thể coi thường!

“Hì hì...”

Ánh mắt Zombie Trẻ Trâu vô cùng điên cuồng, nhưng trên mặt nhưng vẫn mang theo nụ cười hồn nhiên.

Dưới sự so sánh bên, trái lại càng tỏ ra sợ nổi da gà hơn, làm người ta không rét mà run: “Vốn là ta muốn chậm rãi chơi với các anh chị, không nghĩ tới các ngươi đúng là rất thật lòng với một đứa bé mà.”

“Thời điểm khi em biến thành Zombie, pháp luật bảo vệ người vị thành niên cũng đã không áp dụng đối với em nữa rồi em bé

à...”

Trong lòng Thái Hòa cười gằn một tiếng.

Hắn cũng sẽ không bởi vì đối phương xem ra tương đối “An toàn”, là sẽ xem thường.

Trên thực tế, tình huống Zombie như thế trái lại còn nguy hiểm hơn.

Không chỉ có thiếu thốn thường thức, hành động cũng không có thể dự đoán chút nào, trong đầu chứa rất nhiều chuyện thiên kỳ bách quái, chỉ cần suy nghĩ của chính nó cảm thấy thú vị.

“Thật ra chính ta cũng sợ hết hồn nha, không nghĩ tới các ngươi thật sự cùng với nhân loại. Thời điểm khi tên đồng loại mới kia chết đi, ta cũng đã biết mình đoán đúng. A ~ đúng rồi, các ngươi cũng yêu thích chơi trò chơi, là như vậy đi? Trước tiên bảo vệ lại những nhân loại này được rồi, sau đó trong thời điểm khi bọn hắn tự cho là an toàn, đột nhiên... Oành! Toàn bộ giết chết? Dưới tình huống tuyệt vọng và kêu thảm thiết kia, dường như càng đáng giá thưởng thức hơn...”

Trẻ Trâu Zombie ha ha cười nói, “Các ngươi ngụy trang đúng là rất tốt, nếu như thẳng mà nói, có thể đưa con mắt của các ngươi cho ta sao? Ta cũng muốn đi lăn lộn ở trong nhân loại nha... Như vậy nhất định rất thú vị.”

“Cũng được thôi. Phía bên ta thiếu một con búp bê, nếu như ngươi thua rồi, ta sẽ lấy ngươi làm thành búp bê da em bé có được hay không?”

Khóe miệng Yuna lập tức nhếch lên, con mắt hơi hơi đỏ lên, cười nói.

“Ê, thằng Trẻ Trâu này, ý nghĩ của nó thật đáng sợ đi! Còn có Yuna Ác nữa, ngươi cũng có chừng có mực đi!”

Thái Hòa nghe tới mà da đầu tê dại từng trận, đối thoại quỷ dị như thế, cũng chỉ có Yuna Ác có thể tiếp tục nói chuyện với nó như vậy.

“Ha! Chị gái này rất thú vị nha!”

Ánh mắt trẻ Trâu Zombie sáng lên, nói chuyện rất là hưng phấn: “Những người trước đây cùng chơi với ta, đều không có thú vị như chị. Heizz, lúc nào bọn họ cũng không biết phối hợp, vì lẽ đó ta mới tức giận. Thật ra sau khi chơi bọn họ hư rồi, ta cũng cảm thấy hơi hối hận đây. Nhưng mà ngẫm lại điều này cũng không có cái gì lạ, ngược lại còn có thể lại tìm ra món đồ chơi mới, không đúng hay sao?”

Hắn cười lên khằng khặc: “Thời điểm khi em còn là nhân loại, cũng rất yêu thích chơi loại trò chơi này nha. Nhưng mà, những người lớn kia lúc nào cũng nói cho ta điều này cũng không có thể làm, điều kia cũng không thể làm... Heizz, thật sự là tẻ nhạt. Vẫn là như bây giờ mới tốt, ta muốn chơi cái gì cũng được, ha ha! Nhưng mà, nhân loại nơi này đều quá yếu, đồng loại cao cấp lại quá ngu, nói là cao cấp, thật ra ngay cả nói cũng nói không rõ ràng, để cho ta rất thất vọng.”

“Thì ra thằng nhóc này trời sinh phản nhân loại nha!”

Đây tuyệt đối là bản năng tàn nhẫn từ trong gen gây ra, sau khi biến dị mới được phóng thích triệt để, thậm chí càng vặn vẹo hơn...

Cảm giác được sự chú ý đứa Trẻ Trâu Zombie cơ bản đều bị dời đi, cái vòi của Thái Hòa đột nhiên động.

Giờ phút này, cái vòi động, hiện sát cơ!

“Ầm ầm ầm!”

Nụ cười của đứa Trẻ Trâu Zombie bất biến, liên tục nhanh

nhẹn nhảy vài bước về phía sau.

Mà ở chỗ lúc vừa rồi nó đứng, trên mặt bàn đột nhiên có thêm mười mấy cái lỗ thủng lít nha lít nhít.

“Anh trai nhân loại, em lúc nào cũng không thể không để ý tới anh nha.” Trẻ Trâu cười cợt Zombie về phía Thái Hòa, “Xem kiểu dáng ngươi không nói lời nào, ta cũng đã biết ngươi nhất định kìm nén đại chiêu rồi.”

“Đại con mịa nó! Ngươi lại còn coi ta là một loại món đồ chơi nào đó à!”

Thái Hòa rên khẽ một tiếng, trước người truyền đến một tiếng vang trầm thấp “Ầm”, lại như là một cục đá nện ở trên tấm thép dày.

Sắc mặt hắn hơi hơi trắng bệch, trong lòng hơi khiếp sợ.

Tốc độ ra tay của con Zombie Trẻ Trâu này nhanh làm người ta khó có thể tưởng tượng, khoảng cách gần như vậy, hắn vừa không thể thấy rõ động tác đối phương ném mạnh, càng không có thấy rõ quỹ tích mảnh vỡ bay về phương nào.

Chương 846: Biến Thân

Bỗng nhiên một nguồn sức mạnh đột nhiên nện ở trên tấm lưới cái vòi tinh thần bảo vệ xung quanh hắn, làm cho Thái Hòa lập tức cảm giác da đầu tê rần. Đây là di chứng sau khi lực lượng tinh thần đột nhiên tiêu hao thật lớn gây ra.

Trẻ Trâu Zombie dường như phán đoán Thái Hòa là một người yếu nhất, liên tục không ngừng ném mạnh ra rất nhiều viên đá, đồng thời liên tục nhảy lên tránh né cái vòi của Thái Hòa công kích.

“Không nghĩ tới tiểu tử này ở trong loại không gian chật chội này cũng không kém...”

Trong quá trình giao thủ ngắn ngủi, Thái Hòa cũng có hiểu một chút phương thức công kích của đứa Trẻ Trâu Zombie này.

Tốc độ nhanh chóng, có năng lực cảm ứng nhạy cảm với năng lượng tinh thần, ném đá vừa nhanh vừa chuẩn.

Cứ việc không có đến trình độ Cấp Bá Chủ, nhưng cũng mạnh hơn nhiều so với Zombie Cấp Thủ Lĩnh bình thường.

Tuy rằng Lê Bống và Yuna vẫn không có ra tay, nhưng mà dĩ nhiên Trẻ Trâu này cũng đang đề phòng các nàng.

Trên thực tế, Thái Hòa sắp xếp Yuna và Lê Bống ở nơi này, chỉ là vì chặn nó ở đây không cho nó chạy.

Còn chuyện ra tay...

Đối với con chuột tổn thương Lê Bống, đương nhiên Thái Hòa muốn chính mình xử lý!

“Hì hì, ngươi không lo lắng đến những bạn bè nhân loại của ngươi hay sao? Ta kéo ra rất nhiều đồng loại nha.”

Đứa Trẻ Trâu cười nói.

“Lại còn biết làm cho ta phân tâm...”

Thái Hòa để cái vòi giao nhau cuốn về đứa Trẻ Trâu này, nhưng trong nháy mắt khi nó sắp bị trói buộc lại đột nhiên nhảy đi lên một cái.

Thời điểm nhảy đến trên trần nhà, nó đột nhiên lệch đầu qua một bên, một đạo mũi tên máu lập tức phún ra trên bả vai.

Trẻ Trâu từ giữa không trung ngã xuống, lại một cái cái vòi trực tiếp xuyên thủng dưới nách hắn, “Ầm” một tiếng, đóng nó ở trên tường.

Nó cúi đầu, toàn thân lại như là con rối bị người ta cắt đứt dây điều khiển, tứ chi không có sức lực lung la lung lay, từ từ trượt xuống trên đất.

Khi đứa Trẻ Trâu Zombie chậm rãi ngẩng đầu lên, một đôi mắt đỏ như máu tàn nhẫn lạnh lẽo như là dã thú, xuyên thấu qua tóc rối bời nhìn về phía Thái Hòa.

Con ngươi màu đỏ ngòm, hầu như đều hoàn toàn bao trùm tròng trắng mắt, xem ra có sự bất đồng rất lớn với các nàng Lê Bống.

“Hòa Ca... Cẩn thận, trên người nó... Không đúng lắm!”

Lê Bống đột nhiên kêu lên. Nàng vẫn rất mẫn cảm với khí tức biến hóa, Thái Hòa cũng lập tức cảnh giác lên.

Xác thực năng lực phản ứng của đứa Trẻ Trâu rất mạnh, vừa rồi Thái Hòa không thể giết chết nó trong chớp nhoáng, cũng

không phải là ngẫu nhiên.

Mặc dù ở giữa không trung, hắn cũng có thể mạnh mẽ ninh xoay người, né tránh Thái Hòa trí mạng công kích.

Giờ phút này mặc dù xem ra nó hơi thê thảm, nhưng trên thực tế cơ bản không có bị đánh trúng chỗ hiểm.

“Ngươi thật sự chơi rất vui. Nhưng mà, thật ra ta còn có đại chiêu nha!”

Con mắt Trẻ Trâu Zombie càng ngày càng hồng, phảng phất bất cứ lúc nào cũng sẽ chảy ra máu, hắn mạnh mẽ cúi thấp đầu, một cây đột nhiên đâm mạnh từ sau gáy nó chui ra.

Đồng thời ở ngay cổ tay của nó, cũng có đột nhiên chui ra từng chút một, da dẻ lúc đầu xem ra hoàn hảo không chút tổn hại, đột nhiên dường như khóa kéo bị rách ra từng chút từng chút một.

“Đệch cmn thật ghê! Lại đúng là chơi lớn nha! Còn biết biến thân nữa...”

Thái Hòa hết hồn trợn mắt ngoác mồm, con zombie Trẻ Trâu trước mắt này, vậy mà là Zombie dị biến!

Bắp thịt trên người nó phồng lên từng chút một, vết thương nhúc nhích liên tục, rất nhanh đã dừng đổ máu lại.

Sau vài giây, một con Zombie dị biến lưng hùm vai gấu, tứ chi mọc kín gai xương, khuôn mặt dường như bé gái vậy, xuất hiện ở trước mặt ba người Thái Hòa.

Nhìn thấy quá trình một con Zombie dị biến “Biến thân” trong khoảng cách gần, đối với Thái Hòa mà nói, vẫn là tương đối ép tim.

“Ê... Vòng gai xương trên cổ ngươi kia, giống như vòng cổ chó

nha...”

Sau khi phục hồi lại tinh thần, Thái Hòa đột nhiên nói chuyện.

“A, thật sự đây.” Yuna gật đầu nói.

Phản ứng của Lê Bống lại chậm nửa nhịp, ngơ ngác mà nhìn chằm chằm đứa Trẻ Trâu này, mới bỗng nhiên tỉnh ngộ nói: “Chó biến dị...”

“Vậy mà ta nhìn thấy Zombie Chó Biến Dị nha!”

Phương hướng dị biến giữa Trẻ Trâu và Nữ Hoàng Bạch Tuộc vậy mà hoàn toàn khác nhau, cân nhắc tới đây vốn là khu công nghiệp, khi tận thế đến lại xảy ra đủ loại hỏa hoạn và nổ tung... Tạo ra được quái vật như thế, cũng không xem như có gì đáng ngạc nhiên.

“Ầm!”

Khi đùi phải đứa Trẻ Trâu Zombie giẫm một cái ở trên tường, cả người nó đột nhiên lao nhanh về phía trước, bắp thịt cánh tay cuồn cuộn vồ mạnh mẽ về phía đỉnh đầu Thái Hòa.

Gió mạnh đập vào mặt, Thái Hòa cũng sẽ không mạo hiểm cố gắng đón đỡ, cái vòi tinh thần ôm lấy đèn trần, kéo hắn lăng không bay lên khỏi mặt đất.

Đơn chân đạp trực tiếp trước mặt Trẻ Trâu Zombie, cái vòi tinh thần của hắn cũng đột nhiên tản ra, đồng thời từ ba phương hướng trực tiếp đâm về phía đầu đối phương.

“Muốn ăn đòn!”

Chương 847: Cốt Giáp

“Ầm!”

Thái Hòa lui đầy đủ vài bước, mới đứng vững bước chân ở bên kia cái bàn.

Chân phải hắn hơi hơi run run không khống chế được, cau mày quát: “Hít hà…! Thật đau! Mặt ngươi là cái chảo sao!”

Đứa Trẻ Trâu cũng bay ngược ra ngoài, đập nặng nề ở trên tường.

Chờ lúc hắn bò dậy, ngoại trừ chảy dài máu mũi ra, trên đầu cũng là đầm đìa máu me.

Mí mắt liên tục chảy máu, xem ra cũng chịu tác động vật lý.

Nhưng từ dưới mí mắt đâm lên mảnh xương, lại có thể bảo vệ được con mắt của nó.

Thái Hòa dùng biện pháp đá đấm phân tán sự chú ý của nó, đồng thời cố gắng đâm tới mấy cái cái vòi từ ba phương hướng khác nhau, hắn cơ bản không có cách nào tránh né.

Nếu như không phải xương sọ rất cứng, lúc này hắn đã bị bắn thành tổ ong.

“Thật là nguy hiểm...”

Trẻ Trâu lắc lắc cái đầu, lau một cái ở trên đầu chính mình, sau đó nhìn vết máu đầy tay một cái: “Ngươi... Ngươi lại...”

Đại khái là đổ lượng máu vượt qua phạm vi tâm lý chịu đựng

của nó, vẻ mặt của đứa Trẻ Trâu đột nhiên trở nên dữ tợn lên, gai xương trên người lại đâm ra bên ngoài thêm mấy phần, tiếng kêu sắc nhọn giận dữ hét: “Ta nổi giận rồi! Ta muốn lột da của ngươi ra ngoài, móc sạch ruột của ngươi làm thành tiêu bản!”

“A a!”

Đầu gối nó uốn cong, đột nhiên nhảy một cái về phía trước, trong chớp mắt lập tức xuất hiện ở trước mặt Thái Hòa, chụp một cái “Xoẹt” vào đỉnh đầu của nó.

Sau khi thất bại, hắn lại vặn mình một cái ở giữa không trung, chân sau quét ngang về phía phần eo của Thái Hòa.

Liên tục mười mấy lần công kích, Thái Hòa bị đánh cho liên tục lùi về phía sau, rất nhanh sẽ đến sát mép bàn hội nghị.

Thấy đánh lâu không xong được với Thái Hòa, đứa Trẻ Trâu đột nhiên quay đầu, hòn đá vụn trong tay đột nhiên đập về phía Lê Bống.

Lần này Lê Bống không có trực tiếp chụp lại như trước nữa, mà là lập tức tránh ra.

“Ầm ầm ầm!”

Mười mấy vết lõm lập tức đập ra, cửa sổ kiếng cũng bị đập đến nát tan.

Mảnh kính vỡ tung tóe, tuy rằng Lê Bống né tránh đúng lúc, nhưng quần áo vẫn bị cắt ra một vết rách.

Đứa Trẻ Trâu này dùng một tay, vậy mà là để nhân cơ hội rời đi căn phòng chật chội này này.

Nhưng mà nhìn thấy Lê Bống suýt nữa bị thương lần nữa, một ngọn lửa giận vô danh lập tức bỗng chốc bùng cháy lên trong lòng

Thái Hòa.

“Chạy? !”

Một cái cái vòi tinh thần kịp theo tới, nhanh chóng quấn lấy cái chân nhỏ của đứa Trẻ Trâu, sau đó đột nhiên đập nó xuống đất.

Không chờ nó bò lên, Thái Hòa cũng đã dùng cái vòi ôm lấy bên mép cửa sổ, kéo chính mình tới, nhảy nặng nề đến trên người đứa Trẻ Trâu.

“Vô dụng, toàn thân ta đều là áo giáp xương...”

Trẻ Trâu cười khằng khặc, trở tay chụp vào Thái Hòa.

Tuy rằng tránh né đúng lúc, gai xương nhưng trên cánh tay vẫn cắt ra ống quần Thái Hòa.

Thái Hòa không hề liếc mắt nhìn một cái, mười mấy cái vòi đồng thời cuốn lấy tay chân Trẻ Trâu, đồng thời một cái vòi cuốn vào cái miệng của nó.

“Không có... Tác dụng...”

Trẻ Trâu nói chuyện mơ hồ không rõ: “Con mồi phản kháng như thế nào đi nữa, vẫn là con mồi...”

Thái Hòa cũng đã nhận ra được, con Zombie dị biến này tuy rằng bề ngoài còn giống như nhân loại, nhưng kết cấu trong cơ thể, thậm chí rất có khả năng ngay cả nội tạng đều xảy ra dị biến rất lớn, đã không thể lại dùng lẽ thường đi phỏng đoán.

Cảm nhận được dị vật xâm lược, thực quản Trẻ Trâu vậy mà co rút lại.

Hai cái cái vòi khác chui vào lỗ tai hắn, cũng bị chặn lại.

Muốn công kích con mắt, nhưng mà tầng mảnh xương cơ bản

là không có cách đột phá.

“Em... Em đã sớm tiến hóa đến không hề có nhược điểm... Anh trai à, anh vẫn nên... Vẫn nên buông tha thì hơn, bộp bộp bộp...”

Trẻ Trâu nhếch to miệng, khóe miệng hướng nhếch lên thật cao, lộ ra một một nụ cười cổ quái.

Thái Hòa hoàn toàn không thèm nhìn nó, cái vòi tinh thần của hắn điên cuồng nện xuống dường như mưa rơi.

“Ầm ầm ầm!”

Tạo ra tiếng trầm vang thật lớn, thậm chí làm hết hồn bọn người Hải Yến còn đang khổ chiến với zombie bình thường ở tầng dưới.

“Bọn họ có thể chống đỡ hay không đây? Nếu không... Chúng ta nhân cơ hội chạy trốn đi!”

Hồ Vĩnh Khoa lùi tới bên người Hải Yến, hỏi.

Hải Yến khinh bỉ mà liếc mắt nhìn hắn, lạnh lùng nói chuyện: “Ngươi có thể thử xem...”

“Cùi chỏ ngươi ra bẻ ngoặc ra ngoài cũng quá rõ ràng đi! Hiện giờ đang là cơ hội tốt mà, huống hồ chúng ta giúp bọn họ kéo nhiều Zombie như vậy...”

Hồ Vĩnh Khoa tê cả da đầu ngẩng đầu liếc mắt nhìn, trong đại sảnh, tràn ngập một luồng mùi máu tanh gay mũi, bất cứ lúc nào có thể thấy được bóng người chạy như điên tới.

Nếu như không phải kẹt ở cửa thang gác, bọn họ sớm đã bị nhiều Zombie như vậy xé thành mảnh vỡ.

“Hừ, ngươi nguyện ý đối mặt nhiều Zombie như vậy, hay là con quái vật kia đây?” Hải Yến châm chọc cười nói.

“Chuyện này...” Hồ Vĩnh Khoa bị nghẹn đến không có gì để nói, hắn cắn răng, còn muốn nói gì, nhưng Hải Yến đã đánh gãy hắn: “Đừng nói, căn cứ Free Fire chúng ta đã mất mặt một lần ở trước mặt hắn, Hải Yến ta chắc chắn sẽ không mất mặt lần thứ hai.”

Chương 848: Hoành Thành Kiệt Sức

“Vậy được, chúng ta ở bên ngoài tiếp ứng ngươi như thế nào...” Hồ Vĩnh Khoa lần thứ hai đưa ra giới hạn cuối mới.

“Được rồi, ngươi dám lùi ra sau một bước, đừng trách ta đột nhiên run tay.”

Lời kế tiếp của Hải Yến, để Hồ Vĩnh Khoa yên lặng dừng bước.

Vẻ mặt hắn đau khổ nâng lên họng súng, nhẫn nhịn đau nhức cánh tay và bả vai, hít sâu một hơi, nhìn về phía lũ Zombie nhạy bén dường như con khỉ này...

Trên lầu, đứa Trẻ Trâu này vừa bắt đầu còn mang theo một nụ cười cổ quái, dường như đang xem thằng hề biểu diễn vậy.

Nhưng khi Thái Hòa bình tĩnh mà lại điên cuồng công kích kéo dài liên tục rơi vào trên người nó, vẻ mặt đứa Trẻ Trâu từng bước trở nên hơi khó coi.

“Ầm!”

Ngực đột nhiên nổ tung một đống máu tươi, làm cho trên mặt đứa Trẻ Trâu lộ ra vẻ kinh hãi.

Thấy Thái Hòa cơ bản không có dự định dừng lại, dường như Trẻ Trâu cũng cảm giác được có gì đó không ổn.

Hắn liều mạng mà giãy dụa lên: “A! Thả ra ta, ngươi là một tên nhân loại dơ bẩn, chỉ là món đồ chơi thôi, lại thật sự muốn giết ta! Ta tức rồi, ta tức rồi!”

“Ầm!”

Nhìn trên bụng Trẻ Trâu lại phún ra một cái lỗ máu, trên mặt lạnh lẽo âm hàn của Thái Hòa, đột nhiên nở một nụ cười: “Ngươi không phải được xưng 360 độ không góc chết hay sao?”

“Ta đã nói lúc nào a!”

Trẻ Trâu kêu to một tiếng, bắp thịt trên người nổ tung lần thứ hai, ngay cả quần áo cũng bị căng rách, đã biến thành từng mảnh từng mảnh vải vụn quấn ở trên người hắn.

So sánh với thân hình phồng to của nó, cái đầu nhỏ của nó có vẻ tương đối không phù hợp.

Càng nhiều gai xương nhô ra từ khắp mọi vị trí “Vết nứt” trong cơ thể nó, chân chính hình thành rồi một bộ giáp xương.

Sức mạnh khổng lồ, để cuối cùng nó cũng tránh thoát Thái Hòa trói lại.

Nhưng Thái Hòa công kích điên cuồng như vậy, đã làm cho đứa Trẻ Trâu cảm nhận được nguy cơ sống còn chân chính.

Sau khi giằng thoát ra được, Trẻ Trâu gầm nhẹ một tiếng “Gràooo…”, một tay tóm lấy cánh tay Thái Hòa, đột nhiên kéo hắn đi ra ngoài.

Nhưng Thái Hòa đi ra ngoài dường như đạn pháo, lúc rơi xuống đất nhưng không tổn thương chút nào.

Một cái cái vòi, đúng lúc ôm lấy đèn trần.

Thông qua sức mạnh khổng lồ, cũng làm cho đèn trần đồng thời rơi xuống ngay hắn, rơi một tiếng “Ầm” ở giữa hắn với đứa Trẻ Trâu.

Thừa cơ hội này, Trẻ Trâu cũng nhảy lên trên bệ cửa sổ, chuẩn

bị thoát khỏi chiến trường Thái Hòa chuẩn bị cho hắn này.

Ưu thế của nó, cơ bản ở đây không thể nào phát huy ra được.

“Ngươi không phải yêu thích chơi trò chơi săn giết với nhân loại hay sao? Như thế nào, chính mình làm con mồi cảm giác thế nào?”

Sắc mặt của Thái Hòa trắng bệch cười nói. Một chiêu xoắn giết tinh thần ấp ủ đã lâu, để Trẻ Trâu vừa nhảy lên bệ cửa sổ ngẩn ra.

Cứ chỉ là thoáng một chút, nhưng vào giờ phút như thế này, lại có thể tạo được kỳ hiệu.

“Đây mới là ta đại chiêu, đặc biệt chờ đến hiện giờ tặng ngươi. Ngươi không phải không có nhược điểm hay sao? Ta chế tạo ra cho ngươi nhược điểm là được.”

Bất kỳ phòng ngự, sau khi trải qua tất công tàn bạo liên tục, cũng sẽ trở nên yếu đuối.

Mấy trăm cây cái vòi, tiến hành hơn trăm lần đả kích ở khắp toàn thân Trẻ Trâu.

Hiện giờ, khắp nơi trên người nó đều là sơ hở.

“Đi địa ngục chậm rãi chơi đi.”

Thái Hòa nhìn Trẻ Trâu vừa phục hồi lại tinh thần, giơ tay lên, “Đùng” một tiếng, đánh một cái búng tay lanh lảnh.

Thân thể Trẻ Trâu cứng đờ, khắp toàn thân nó từ trên xuống dưới đột nhiên nổ tung vô số vết thương, máu tươi tung tóe!

Thời điểm khi hắn rơi xuống từ cửa sổ, trong mắt còn mang theo vẻ mờ mịt kinh ngạc.

Một cái vòi tinh thần Cuối cùng, ở giữa không trung theo kịp hắn, móc ra một Ổ Virus Cấp Thủ Lĩnh từ trong não của nó.

Vừa trong nháy mắt xoắn giết tinh thần, để trước mắt Thái Hòa hiện ra rất nhiều đoạn ngắn.

Những chuyện độc ác, làm người ta giận sôi...

Đồng thời lúc chụp được Virus Ổ Virus, Thái Hòa thở phào thật dài ra một hơi, thấp giọng nói ra: "Loại ác ma như ngươi, vẫn phải chết sớm một chút mới tốt."

"Ầm!"

Thi thể Trẻ Trâu ngã xuống đất, mở mắt ra cực kỳ to còn đang nhìn chằm chằm cửa sổ.

Mà cách hắn một chỗ không xa, vài con Zombie do nó đưa tới đã quay đầu đi, nhìn về phía nó...

"Quyết định."

Thái Hòa xoay người, nở một nụ cười về phía Lê Bống.

Nhưng mà hắn mới vừa nói xong, lại đột nhiên ngã ngược ra phía trước.

Lê Bống lanh tay lẹ mắt, một bước xa vọt tới trước mặt hắn, chụp lại hắn một cái: "Hòa Ca... Ngươi không sao chứ?"

"Như thế nào đây?"

Yuna cũng nhảy lên tới, khẩn trương mà xem xét tình huống của Thái Hòa thế nào.

Nhưng mà hai người bọn họ vừa cúi đầu xuống, Thái Hòa nhìn như đã hôn mê lại đột nhiên mở to mắt, chợt ngẩng đầu, nhanh chóng hôn một cái ở trên mặt hai người bọn họ.

“A!” Yuna sững sờ một chút, sau đó cười cười: “Thật sự là nhân loại giảo hoạt... Còn nữa, ngươi cũng nên cạo râu ”

Lê Bống thì ngơ ngác mà nhìn chằm chằm vào Thái Hòa một cái, đột nhiên đưa tay đi che mặt chính mình: “Làm sao ngươi lại đột nhiên...”

“Bùm!”

Nàng buông lỏng tay, Thái Hòa cũng lập tức mất đi cân đối, ngã một cái hai tay ba chân chỉa lên trời.

Chương 849: Bán Đồng Đội

“Ôi eo của ta...”

“Không có... Không có sao chứ? Sắc mặt ngươi... Thật là khó coi nha...”

Lê Bống tranh thủ thời gian lại nâng Thái Hòa dậy, biểu lộ hơi bất an thấp thỏm không yên.

Sắc mặt Thái Hòa hết sức tái nhợt, trên trán cũng toát ra một tầng mồ hôi lạnh tinh mịn.

“Quả nhiên là thể lực và tinh thần lực đều tiêu hao không còn. Hừ, ai bảo ngươi không thành anh hùng thành công đâu.” Yuna kêu rên một tiếng, nói ra.

“Khụ khụ...” Giọng nói của Thái Hòa cũng trở nên hữu có vô lực, “Loại chi tiết này...”

“Nhân loại lại một chỗ nhàm chán, vì một chút chuyện rõ ràng không quan trọng chút nào lại đi liều mạng.” Yuna lại hừ lạnh nói.

“Cũng... Đúng vậy nha.”

Lê Bống gật gật đầu, trong ánh mắt vẫn mãi ngơ ngác, đột nhiên hiện lên một chút nhu tình...

“Thật... Thật ngốc.”

Chiến đấu duy trì đứt quãng liên tục đến rạng sáng, sau khi giải quyết hết nhóm Zombie đầu tiên bị đứa Trẻ Trâu đưa tới, Zombie bị tiếng súng và mùi máu tanh đưa tới lại tràn tới càng ngày càng nhiều.

Mặc dù số lượng không nhiều lắm, nhưng mà làm cho người ta một loại cảm giác giống như là đánh chuột đồng vậy, vừa gõ rơi một con bên này, bên kia lại xuất hiện một con khác.

Hơn nữa mỗi một con đều có thể đủ mang đến uy hiếp trí mạng. Thậm chí có từ trên trần nhà sụp đổ bò ra ngoài.

Loại tình huống này, phải căng cứng thần kinh từng giờ từng phút, hơi không chú ý, tiếp theo trở thành khẩu phần lương thực của Zombie.

Nếu như không phải kết cấu toa nhà cao tầng này không tệ, cửa chính lại bị một chiếc xe rởm ngăn chặn lại, đám người Hải Yến nếu muốn bảo vệ cho đầu cầu thang, còn thật không phải một chuyện dễ dàng sự tình.

Đương nhiên người sống sót bình thường, cũng sẽ không có lưới hỏa lực đả kích dày đặc như bọn họ vậy.

Nhưng dù vậy, kiên trì đến rạng sáng hôm sau. Bốn người bao gồm Hải Yến ở bên trong, cũng mệt mỏi được gần như không nâng nổi cánh tay.

“Mệt mỏi... Mệt chết!”

Hồ Vĩnh Khoa kéo lấy súng, giống như chó chết loại bò lên ở văn phòng rộng lớn.

Vừa thấy được đám người Lê Bống, hắn cũng lập tức kêu la lên: “Ê, tối hôm qua vậy mà lại không thấy các ngươi xuống tới lần nữa vậy!”

Nhưng mà không có người phản ứng đến hắn. Thái Hòa đang nằm ở trên một cái sofa, Lê Bống và Yuna thì ngồi ở bên cạnh hắn.

Mặc dù không có bị thương chân chính, sau khi lập tức uống vào nước thuốc rồi, nhưng những năng lượng Thái Hòa đã tiêu

hao, cũng phải đi qua nghỉ ngơi mới có thể khôi phục lại triệt để.

Huống chi, hắn cũng cần ngủ...

“Thoạt nhìn hắn đang mệt tới ngất ngư...”

Hồ Vĩnh Khoa hồi ức một chút lực công kích khủng khiếp của quái vật kia, không nhịn được run rẩy một cái. Giọng nói oán trách cũng nhỏ hơn rất nhiều.

Hắn quay đầu nhìn về phía Yuna và Lê Bống, thấp giọng nói lầm bầm: “Nhưng mà làm sao các ngươi không xuống? Rõ ràng các ngươi cũng rất mạnh a.”

Thời điểm lúc trước tiến vào tòa nhà cao tầng này, hắn chính là bị Yuna khống chế lại.

Dùng từ khống chế này, trên thực tế là một loại điểm tô cho đẹp.

Tình huống thật là. Hắn ngay cả mặt Yuna cũng không nhìn thấy, đã bị chính diện dùng sống đao gõ vào cái trán, ngay lập tức hôn mê tại chỗ rồi.

Thời điểm phục hồi lại tinh thần, hắn đã phải cúi mặt xuống đất. Bị kéo theo sau lên trên văn phòng.

“Hừ, ta tại sao phải giúp...” Trong lúc sắp thốt ra một từ “Nhân loại”. Yuna lại dừng một cái, không tình nguyện mà đổi giọng, “Theo ý của ngươi, các ngươi cầm súng bắn pằng pằng, chúng ta lấy đao cùng chết với bọn nó hay sao?”

“Ặc...” Hồ Vĩnh Khoa sửng sốt.

“Như vậy rất không có lòng tốt a, bất kể thế nào nói là chúng ta kéo bọn họ vào trong phiền toái, bọn họ đã là cứu mạng chúng ta...” Nữ quân nhân kia nói ra.

Thái Hòa cứu nàng từ trong tay A Phủ, cô gái quân nhân này đương nhiên là mang cảm kích trong lòng.

Sức chiến đấu của quái vật kia, cũng rõ như ban ngày, nếu như không phải Thái Hòa, phỏng chừng bọn họ đều sống không nổi đến buổi sáng.

“Đội trưởng, ngươi nói như vậy không hề có phong độ thân sĩ nha...” Nam quân nhân cũng nói.

“Hừ.” Hải Yến hừ lạnh một tiếng, cảm giác khinh bỉ không cần nói cũng biết.

Vẻ mặt Hồ Vĩnh Khoa hơi xấu hổ, nhưng trong lòng tại rống to: “Bất kể thế nào nói ta cũng là đội trưởng, các ngươi thương lượng xong tập thể “bắt cá hai ba tay” hay sao! Cũng bởi vì hắn xử lý quái vật, các ngươi lại lựa chọn không đếm xỉa hàng chỗ đáng ghét của tên này hay sao! Lúc trước bọn họ còn xem chúng ta là tù binh đây!”

“Nói trở lại, sẽ có nhiều Zombie chạy tới như vậy, khẳng định tồn tại quan hệ rất lớn với chuyện hắn cố ý chọc giận tên quái vật kia có đúng không! Ngay từ đầu hắn ở ngoài cửa kêu gào đủ loại các ngươi đều lựa chọn quên hết rồi sao!”

Hồ Vĩnh Khoa buồn bực ôm súng tìm hẻo lánh ngồi xuống, vẻ mặt u oán mà nhìn chằm chằm vào phương hướng của Thái Hòa.

Đáng tiếc, không ai chú ý hắn...

Sau vài giờ, đám người mới cảm giác được toàn thân khắp nơi mất đi sức lực cuối cùng trở lại trong cơ thể một chút.

Nhưng mà cánh tay đau nhức cũng là trong thời gian ngắn không cách nào phục hồi như lúc trước, trừ Hải Yến, ba người khác tạm thời không thể dùng súng.

Chương 850: Hoàn Thành Trao Đổi

Nhưng để cho bọn họ ngạc nhiên đến rớt cằm là, Thái Hòa tối hôm qua thoạt nhìn còn sắc mặt tái nhợt, hôm nay lại tinh thần no đủ, thân thể giãn ra, thoạt nhìn không có vấn đề chút nào

“Đây là... Khôi phục cũng quá nhanh rồi!”

Hồ Vĩnh Khoa buông lỏng hai tay đầy quỷ dị, tạo hình khó coi mà dựa lên trên tường, vừa cắn lương khô, vừa sợ hãi than nói.

“Loại lương khô của các ngươi, hương vị bình thường, nhưng mà nhét đầy bao tử cũng coi như tạm được.”

Nữ quân nhân kia cầm lấy vài gói lương khô được phân phát mang đi đường, đưa cho Thái Hòa.

Trông thấy nữ quân nhân kia lộ ra nụ cười ngượng ngùng, Hồ Vĩnh Khoa suýt nữa phun một ngụm ra ngoài: “Đây cũng không phải là khuỷu tay xoay ra bên ngoài a, chuyện này cơ bản chính là sắp bị bắt cóc rồi!”

“Thái Hòa.”

Hải Yến cũng đi đến trước mặt Thái Hòa, gương mặt lạnh lùng, nói ra: “Cho hỏi kế tiếp các ngươi, có tính toán gì hay không?”

“Tiếp tục sống sót, còn có thể có tính toán gì đây.” Thái Hòa gặm lương khô, cười nói.

Xem xét biểu lộ của Thái Hòa, Hải Yến chỉ biết người này

không có nói thật, nhưng nàng cũng không có hỏi nhiều, ngược lại nói ra: “Ta cũng không quanh co lòng vòng, ngươi cũng trông thấy, trải qua một đêm chiến đấu, bọn họ đều tạm thời mất đi năng lực chiến đấu. Trên thực tế ta cũng vậy... Nhưng thời gian ta trở về đã định trước xong rồi, không thể lại tiếp tục trì hoãn nữa. Hơn nữa thành phố Sài Gòn... Không biết còn có bao nhiêu quái vật giống như tối hôm qua vậy.”

“Không nhiều lắm, vận may kém mới có thể gặp...”

“Tóm lại,” Hải Yến không đếm xỉa đến lời nói của Thái Hòa, hỏi, “Ngươi có chịu đồng ý trợ giúp chúng ta hay không?”

“Địa điểm gặp mặt là sân thượng tòa nhà Bitexco có đúng không...” Trong đầu Thái Hòa hồi ức bản đồ thành phố Sài Gòn một chút, cuối cùng gật gật đầu, “Lộ tuyến có một đoạn là trùng với đường đi của ta... nhưng mà, thù lao thì sao?”

“À?” Hải Yến đứng hình một chút, gương mặt lạnh lùng của nàng của không còn có thể kéo căn được nữa, “Ngươi... Ngươi muốn lấy cái gì?”

Hai người tốn hao trọn vẹn năm phút đồng hồ, mới thỏa đàm xong chuyện thù lao.

Trừ chỗ căn cứ Lửa Chùa của Hải Yến phải lấy ra một số tiền thù lao ra, chỗ quân đoàn không quân của ba người Hồ Vĩnh Khoa cũng phải lấy đi ra một khoản tiền thù lao.

“Vì sao ngươi cần súng ngắm vậy!” Sau khi nhìn danh sách một chút, Hồ Vĩnh Khoa lập tức kêu lên, “Kỹ thuật bắn súng của ngươi rất cặn bã nha!”

“Không phải ta dùng.” Thái Hòa nghiêng đầu liếc mắt nhìn Lê Bống, hai người nhìn nhau cười, “Ngày hôm qua gặp được người kia, nếu như có thể có súng ngắm, muốn thu phục hắn có lẽ sẽ dễ

dàng hơn rất nhiều. Làm không được cũng không sao cả, thử xem lại không có gì."

Thiếu thốn năng lực công kích từ xa hữu hiệu, là điểm yếu trước mắt của team Thái Hòa.

Thời điểm gặp gỡ phải loại kẻ địch như đứa Trẻ Trâu này, vậy thì khó tránh khỏi hơi bị động.

Cũng may Đối phó Zombie, một cái bẫy nhỏ có thể dẫn đối phương mắc câu, nhưng nếu như là gặp gỡ dị năng giả công kích từ xa thì sao?

"Tên nỏ... Loại vũ khí này chúng ta không có nha! Lại nói các ngươi không phải đeo một cái sao!" Hồ Vĩnh Khoa lại quát.

"Không có mũi tên." Thái Hòa thản nhiên nói, "Không có cũng được, lấy thêm một trăm phát đạn."

"... Được rồi, " Hồ Vĩnh Khoa xem hết danh sách cẩn thận, cuối cùng cắn răng một cái, "Chúng ta đồng ý! Chờ sau thời điểm khi phi cơ trực thăng tới đón Hải Yến trở về, những thứ trên danh sách này cũng sẽ đưa đến."

Bọn họ không đi theo vào thành phố, chỉ đưa đến gần nội thành, sẽ trở về, hơn nữa cũng là do phi cơ trực thăng tiếp ứng.

Với tư cách đội trưởng đội hành động đặc biệt, quyền lực đưa ra một ít đồ làm thù lao, Hồ Vĩnh Khoa vẫn có thể làm được.

À, Hồ Vĩnh Khoa lại không cam lòng mà nói thêm một câu: "Quả thật là ngươi nhân lúc cháy nhà mà đi hôi của!"

"Quá khen."

"Đây cũng không phải là khen ngươi mà!"

Hải Yến cũng nhìn kỹ danh sách mấy lần, nàng ngẩng đầu lên,

lông mày nhíu lại: “Ngươi muốn cái gì, thì ta cũng phải trả cho ngươi hay sao.”

“Nhưng mà, sau khi đợi đến tòa nhà Bitexco, ta mới giao những thứ ngươi yêu cầu cho ngươi.”

Hải Yến nhét danh sách vào trong lồng ngực, nói ra: “Không phải ta không tin ngươi...”

Cô gái băng sương bạo lực này hơi xoắn xuýt dừng lại một chút, trong thời gian ngắn, vậy mà không nghĩ tới từ khách sáo thích hợp để qua loa một chút.

Tuy rằng ở trong chiến đấu, Thái Hòa rất đáng tin ngoài ý muốn, nhưng trên thực tế người đàn ông trẻ tuổi này cho nàng cảm giác, vẫn là quá mức thích làm gì thì làm.

“Được rồi, không tin cũng là bình thường. Xem như là một lần giao dịch công bằng mà thôi, như vậy với mọi người đều tốt.”

Thái Hòa thờ ơ cười cợt, không đợi Hải Yến nói cái gì, hắn lập tức khịt khịt mũi, nhíu mày nói: “Chúng ta vẫn chờ sau khi ăn sáng xong rời đi thôi, mùi vị thật nơi này sự không dễ chịu chút nào.”

Trong phòng làm việc nhỏ, Ngô Thanh Vân đang ngồi yên tĩnh trên cái kén lớn này.

Thái Hòa vừa mới đẩy cửa mà vào, bóng người nàng lập tức loáng một cái, xuất hiện ở phía sau Thái Hòa.

Chương 851: Không Làm Một Cái Hay Sao

Một bàn tay tinh tế trắng noãn khoác lên trên vai hắn, thân thể mềm mại không xương, thì hầu như hoàn toàn cùng nhau quấn lại với hắn.

“Tuy rằng ta ngồi ở đây một buổi tối, nhưng mà các nàng vẫn không có đi ra nha.”

Ngô Thanh Vân từ phía sau tiến đến bên tai Thái Hòa, dùng giọng nói cực kỳ mê hoặc thấp giọng nói chuyện.

“Lẽ nào ngươi đang cố gắng ấp các nàng đi ra hay sao ... Xem ra ngươi đã nếm thử rồi. Nhưng mà, nếu ngươi đã từ trong ký ức tìm ra tin tức liên quan đến ấp trứng, tại sao không tiếp tục lục lọi xem thêm đây? Nói không chắc sẽ tìm được một tin tức bổ sung gọi là 'Nhân loại không cách nào ấp trứng'...” Thái Hòa trả lời.

“Ta tìm ra rồi.” Ngô Thanh Vân càng ôm chặt Thái Hòa hơn, bộ ngực mềm cao vót vô tình hay cố ý cọ cọ ở trên lưng Thái Hòa, “Nhưng ta lại không phải là loài người nha.”

“Thua với ngươi.”

Thái Hòa trở tay quay một cái ở trên mông của nàng, nói chuyện: “Chị đại, giúp ta một việc đi.”

“Nếu như là sinh con mà nói, tình nguyện cực một chút điểm nha...” Ngô Thanh Vân cười hì hì nói, ưỡn ngực ra càng cao hơn ...

“Sát vách còn có người nha ...”

“Nói như vậy trước tiên ta cần phải đi xé nát bọn họ hay sao?”

Thấy Thái Hòa bắt đầu dao động, khóe miệng Ngô Thanh Vân nhếch lên một cái, hai tay theo sau lưng Thái Hòa đi xuống, nắm chắc thắt lưng hắn.

“Ầm!”

Hai người kề sát đụng vào trên tường, không đợi Thái Hòa nói thêm gì nữa, Ngô Thanh Vân lập tức đưa môi dính vào.

Đôi môi lạnh lẽo, hòa quyện với lưỡi thơm tho, hôn nồng nhiệt kịch liệt làm cho không khí đột nhiên nóng bỏng lên, quần áo và đồ dùng hàng ngày trên người hai người cũng dồn dập bị cởi bỏ.

Buổi sáng ánh mặt trời xuyên thấu qua rèm cửa chiếu vào, dưới tầng truyền đến mùi máu tanh kịch liệt, dường như đang kích thích nữ Zombie Cấp Thủ Lĩnh này.

Ngô Thanh Vân đẩy Thái Hòa lên trên một cái kia kén lớn, dường như giống như bò từ tại chỗ “Vèo” một thoáng tiến đến trước mặt hắn, nhô ra ngón tay trắng mịn, nắm cằm Thái Hòa: “Em trai, muốn làm một phát sao?”

Thái Hòa nhìn chằm chằm Ngô Thanh Vân một cái, đột nhiên đưa tay, nắm lại vòng eo của nàng, kéo vào trong lồng ngực: “Sợ ngươi sao!”

“Nhưng mà tại sao là ở trên người các nàng Lê Huỳnh Bảo Ngọc... Vậy, thừa dịp thời điểm các nàng không có ý thức coi các nàng như cái giường không hay lắm đâu? Sẽ không làm thương tổn đến các nàng sao... Ặc, rất mềm mại ngoài ý muốn mà...”

Cứ việc âm hiệu cách quả hài lòng, nhưng trong phòng làm việc nhỏ truyền đến động tĩnh nhỏ bé, Hải Yến vẫn là bén nhạy nhận ra được.

Nàng vừa mới quay đầu nhìn về phía cái vách tường kia, lập tức nghe Yuna từ tốn nói: “Đừng đi nhìn lén.”

“Ai muốn đi nhìn lén nha!”

Hải Yến hừ lạnh một tiếng, nghiêng đầu lại, nhưng vừa vặn nghe được Yuna thấp giọng nói với Lê Bống: “Rõ ràng là đi làm chính sự, kết quả biến thành làm việc này.”

“Cái gì... Làm việc gì vậy.” Lê Bống mờ mịt hỏi ngược lại.

“108 thức chơi đùa chúng ta, tương tự loại kia đó…” Yuna nói.

Khóe miệng cô gái lạnh lùng bạo lực co giật một cái, nàng lặng yên bỏ súng máy xuống, nhô ra hai ngón tay, nhét lại lỗ tai của chính mình ...

Sau mười mấy phút, Thái Hòa đỡ vách tường chậm rãi đứng lên, quay đầu nhìn về phía cái kén hết sức lớn này.

Ngô Thanh Vân còn nằm nhoài ở phía trên, khóe miệng mang theo một tia nụ cười thỏa mãn.

“Chuyện này, chị đại à... Biết quấn túi hành lý hay sao? Hoặc là ngươi coi như bao lại em bé cũng được... Ta cần phải nghỉ một lát...”

Thời gian khoảng chừng chín giờ, đoàn người vẻ mặt đau khổ, từ trong đại sảnh chất đầy thi thể đi ra ngoài.

Tuy rằng trên đường cái đâu đâu cũng có từng bãi từng bãi vết máu, còn có mảnh vỡ và chất nhầy khả nghi, nhưng mọi người vẫn là lập tức tham lam hít sâu hai hơi thở.

“Suýt chút nữa bị ngạt chết rồi!”

Hai tay Hồ Vĩnh Khoa chống đầu gối, miệng lớn thở hồng hộc một lúc, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Zombie chen tách ra một

vết rách lớn.

Vóc người cao gầy nóng bỏng của Ngô Thanh Vân đang lộ vẻ mặt ung dung, vác lấy một cái "Bao" thật lớn đi ra từ trong vết nứt.

"Tại sao cảm thấy giống như vác một quả trứng to lớn..."

Nam đội viên còn chưa dứt lời, trên đùi cũng đã trúng một cước của Hải Yến.

"Chuyện của bọn họ vẫn nên ít hỏi là tốt nhất, đi thôi."

Hải Yến liếc mắt nhìn chằm chằm thật sâu cái "Bao" kia, sắc mặc phức tạp nói chuyện.

Chỗ kỳ quái trên người đám người Thái Hòa quá nhiều, nhưng Hải Yến tình nguyện không đi suy nghĩ nhiều.

Lấy thực lực Thái Hòa biểu hiện ra, hắn hoàn toàn không cần lưu ý những người này có phải là đang hoài nghi gì.

Bất kể là Hải Yến hay vẫn là Hồ Vĩnh Khoa, thế lực sau lưng bọn họ đều rất mạnh, nhưng giờ phút này cũng sẽ không hình thành bất cứ uy hiếp gì với Thái Hòa.

Với cái "Trứng lớn" kia, Hải Yến cũng hơi ngạc nhiên, nhưng sau khi phục hồi lại tinh thần, trái lại nàng cảm thấy một chút an tâm.

"Thật sự là cảm ơn ngươi cố ý bao lại một chút... Tuy rằng cái bao cũng đủ kỳ quái, nhưng ít ra không cần giết chúng ta diệt khẩu nha..." Hải Yến thầm nghĩ nói.

Chương 852: Ngươi Thật Không Thể Chết

Cảm ứng được ánh mắt là lạ của Hải Yến, trong lòng Thái Hòa cũng không nhịn được lẩm bẩm một câu: "Vì sao dùng loại ánh mắt nhìn biến thái giết người hàng loạt này nhìn chằm chằm ta? Ở trong đó không phải thi thể nha! Chỉ là một cô bé loli, còn có một con chó cái mà thôi nha!"

Bởi không biết lúc nào Ca Cao sẽ thức tỉnh, Thái Hòa cố ý sắp xếp Ngô Thanh Vân đi ở cuối cùng, để tránh khỏi tạo ra phiền phức không tất yếu gì.

Vị trí của tòa nhà Bitexco, và chỗ cần đến vườn thú của Thái Hòa, ở cùng một phương hướng.

Lê Bống đã tăng trưởng lên, chuyện tiếp theo Thái Hòa muốn làm, chính là giúp Ngô Thanh Vân tiến hành "Tinh luyện" Virus một lần. Theo yêu cầu của Ngô Thanh Vân, tăng cường Virus rắn biến dị trong cơ thể nàng.

Thời điểm lúc trước ở vườn thú, Thái Hòa trực tiếp lơ là những con biến dị thú cấp thấp, trong đó cũng có một ít rắn biến dị.

Bây giờ nghĩ lại, lấy năng lực tiến hóa nhanh chóng của biến dị thú, nói không chắc đã sinh ra rắn biến dị cao cấp.

Tuy rằng không thể trăm khẳng định phần trăm, nhưng rắn biến dị vốn đã khan hiếm, dù cho chỉ có một chút hy vọng cũng có thể đi xem thử.

Nếu như không thu hoạch được gì ở vườn thú, Thái Hòa còn có kế hoạch B...

Càng đến gần nội thành, Zombie trên đường lại càng nhiều.

Tuy rằng về mặt số lượng so với lúc tai nạn vừa bộc phát còn ít hơn một chút, nhưng thực lực tổng hợp lại càng mạnh hơn.

Như vậy người may mắn còn sống sót đối mặt tình huống như thế, hoặc là huyết chiến, hoặc là phải bỏ phí công sức một trận, nghĩ biện pháp dẫn đám Zombie này ra.

“Làm sao bây giờ, trước sau trái phải đều là Zombie, vừa ló đầu sẽ bị vây công nha!”

Hồ Vĩnh Khoa sốt sắng mà trốn ở sau một bức tường đổ, kinh hoàng nói chuyện.

Nhưng hắn vừa dứt lời, lập tức nhìn thấy Thái Hòa rất tùy tiện đi ra ngoài, chỉ một con hẻm nhỏ: “Bên này.”

“Ê! Đến cùng ngươi có nghe hay không vậy! ít nhất định ra một kế hoạch đi!”

Nhưng mà, Hồ Vĩnh Khoa vội vã cuống cuồng lại một lần bị không để ý tới, khi Hải Yến là người thứ nhất theo kịp, hai quân nhân còn lại cũng nhanh chóng chạy theo.

“Đối xử với ta như vậy, khi trở lại nhất định phải làm cho các ngươi đẹp mặt!” Hồ Vĩnh Khoa không còn sức đe dọa.

Sau khi lực lượng tinh thần tăng lên, ở trong loại hoàn cảnh thành thị phức tạp này, trái lại Thái Hòa như cá gặp nước.

Dùng tinh thần dò xét, có thể rất nhanh tìm ra một vài con đường trong phạm vi Zombie, sau đó sớm sử dụng năng lực điều khiển con rối, khống chế phần lớn Zombie rời đi con đường bọn

họ phải đi qua.

Gặp phải khu vực số lượng Zombies khá nhiều, còn có thể lợi dụng con rối Zombie chế tạo ra một ít bạo loạn, thu hút sự chú ý của những Zombies khác.

Như thế lưu lại một vài con Zombie, cũng cơ bản không uy hiếp bao nhiêu.

Hơn nữa không đợi lũ Zombie nhào tới trước mặt, Thái Hòa cũng đã dùng cái vòi tinh thần giải quyết bọn nó.

Bất kể là bọn người Hồ Vĩnh Khoa vẫn là Hải Yến, chính là lần thứ nhất thấy được loại phương thức hành động ung dung này.

“Ta cảm giác tam quan của ta giống như bị lật đổ rồi! Zombie hóa ra là dễ dàng quyết định như vậy bị hay sao! Còn nữa loại dị năng trâu bò này của ngươi đến cùng là cái gì vậy!”

Hồ Vĩnh Khoa không nhịn được gầm nhẹ nói.

Thái Hòa hờ hững đáp: “Thiết bị bắn ra lực lượng tinh thần, mang theo hệ thống gps.”

“Hơn nữa đừng quá thả lỏng, trên đường này có rất nhiều Zombie cao cấp, xuất hiện một vài con cũng có thể phải mất mạng.”

Thái Hòa mà nói, để bọn họ vừa hơi thư giãn thần kinh, lại đột nhiên căng thẳng lên.

“Ầm!”

Một con Zombie đột nhiên nhảy xuống từ trên lầu, rơi vào trên tường rào, sau đó đột nhiên nhào về phía Hồ Vĩnh Khoa khoảng cách gần nhất.

“A!”

Hồ Vĩnh Khoa gào lên thê thảm, dường như phản xạ có điều kiện nâng lên họng súng, nhưng bởi vì bắp thịt đau nhức, hầu như bắn toàn bộ trật lất.

Những người khác tuy rằng muốn cứu viện, nhưng Zombie xuất hiện quá đột nhiên, hơn nữa vẫn đang trong trạng thái nhảy lên, rất khó ngắm trúng.

“A a...”

Nhưng mà một giây, con Zombie kia cũng đã nhào tới trước mặt Hồ Vĩnh Khoa.

Miệng đẫm máu, ngón tay sắc nhọn dính đầy đủ loại chất bẩn, hung mãnh động tác...

Ngay bước ngoặt nguy cơ sống còn, cả người Hồ Vĩnh Khoa căng thẳng, miệng mở lớn, hoàn toàn ngây người.

Ngay trong lúc móng vuốt sắc nhọn của con Zombie này vung xuống, mi tâm của hắn đột nhiên xuất hiện một cái lỗ máu, không nói tiếng nào rơi xuống đất.

Thấy thi thể rơi xuống dưới chân chính mình, một lúc lâu Hồ Vĩnh Khoa mới phục hồi lại tinh thần, nhưng mà đã sợ đến hai tay ba chân đều xụi lơ.

“Thấy chưa, có thể là tình huống như vậy.”

Sau khi trừng trị Zombie sau, Thái Hòa còn không quên thêm vào một câu thuyết minh.

“Cảm... Cảm ơn.”

Trên đầu Hồ Vĩnh Khoa chảy mồ hôi như mưa quay đầu lại nhìn về phía Thái Hòa, nói chuyện một cách khó khăn.

“Không cần khách khí, ngươi chết rồi ta đòi ai lấy khoản thù

lao đây.”

Thái Hòa từ tốn nói.

Chương 853: Địa Điểm Gặp Mặt Khác Thường

“Ê! Thiệt thòi ta vừa còn cảm thấy ngươi là người tốt nha! Kết quả ta đối với ngươi mà nói, chỉ có ý nghĩa tồn tại là như vậy thôi sao!”

“Khoảng cách nơi này tới nội thành...”

Hắn cắn cắn môi, đột nhiên chủ động lấy ra điện thoại di động, điều chuyển bản đồ kiểm tra nói: “Xem khoảng cách thẳng tắp đúng là rất gần a...”

“Ồ? Còn có loại đồ chơi này nha.”

Thái Hòa lập tức hứng thú, nhận lấy nhìn qua cẩn thận.

Hồ Vĩnh Khoa thấy Thái Hòa hiếu kỳ, lập tức lộ ra vẻ đắc ý: “Đúng đấy, trong này có bản đồ toàn quốc, có thể kéo thả phóng ta đến mỗi con phố. Có khả năng ngươi không hiểu rất rõ quân đoàn không quân của chúng ta, trên thực tế ở phương diện vật tư, trữ lượng của chúng ta nhưng lại mạnh hơn nhiều so với doanh trại Đại Bàng. Có công cụ giao thông cực kỳ tiện lợi an toàn như loại máy bay trực thăng này, có thể sưu tập được không ít thứ tốt. Đáng tiếc duy nhất chính là, xăng máy bay thật sự khó tìm, nếu không...”

Nghe giọng điệu của hắn, dĩ nhiên còn có một số vọng tưởng không thiết thực, chủng loại ví dụ như độc chiếm đô thị Sài Thành...

“Làm sao ngươi không lấy ra cơm sáng?” Thái Hòa lườm một

cái, nói chuyện.

“À... Nhất thời không nghĩ tới, dọc theo đường đi chỉ lo căng thẳng...” Hồ Vĩnh Khoa gãi đầu một cái, phiền muộn trả lời.

“Ta chỗ này cũng có, đưa cho ngươi.”

Hải Yến từ trong túi lấy ra một máy tính bảng đài 7 tấc, trực tiếp ném cho Thái Hòa: “Chỉ có điều là một phần mềm nhỏ mà thôi, thời điểm hợp tác với quân đoàn không quân cũng đã có. Ngược lại lần này đi chung với ngươi, ta cũng chưa dùng tới thứ này. Ngươi đã tìm được biện pháp sạc điện rồi đúng không?”

“Cảm ơn, chỗ của ta vừa vặn có cái máy sạc điện quay tay.”

Thứ tốt đương nhiên là Thái Hòa ai đưa cũng không từ chối, món đồ này thuận tiện như như bản đồ, đương nhiên phải nhận lấy.

Lúc trước hắn còn ghi nhớ đi nhà sách tìm một quyển bản đồ tỉ mỉ một chút, hiện giờ đúng là bớt lo.

Không chỉ Thái Hòa biểu hiện rất hài lòng, Lê Bống và Yuna cũng hiếu kỳ tập hợp lại đây nhìn qua.

Tuy Ngô Thanh Vân đi ở cuối cùng, một phát sáng sớm này cũng đầy đủ để nàng dư vị một quãng thời gian.

Hiện giờ trong đầu nàng chỉ có suy nghĩ đến chuyện “Hạt giống nẩy mầm”, trái lại đối với tình huống chung quanh không quá quan tâm.

Thấy danh tiếng bị cướp lần thứ hai, Hồ Vĩnh Khoa nheo mắt lại nhìn chăm chú Hải Yến, hơi oán niệm mà thấp giọng nói chuyện: “Các ngươi thật sự là đủ rồi nha...”

Có bản đồ chỉ dẫn chi tiết, phối hợp dị năng của Thái Hòa,

hiệu suất đoàn người đi tới lập tức được đến tăng lên.

Sau hai giờ, bọn họ lập tức đi ra khu vực này triệt để, tiến vào một khu nội thành khác.

Đường cái chằng chịt khắp nơi, cầu vượt, thông đạo dưới lòng đất, và cửa hàng dọc đường, tùy tiện có thể thấy được nhà cao tầng, cũng đủ để cho thấy, nơi này, đã bắt đầu dần dần đến gần trung tâm thành phố.

Đương nhiên, số lượng Zombie, cũng là càng nhiều thêm.

"Các ngươi địa điểm các ngươi gặp mặt ở nơi nào a?"

Thái Hòa nâng địa đồ, quay đầu lại hỏi.

"À... Nói là gặp nhau ở gần Skydeck, cũng ở chung quanh đây."

Cô gái nữ quân nhân mím mím môi, đáp.

Tiếp xúc được ánh mắt Thái Hòa, nàng còn lộ ra vẻ mỉm cười.

Nhưng mà loại chi tiết nhỏ này Thái Hòa hoàn toàn không có chú ý tới, cho dù có chú ý, cũng sẽ không để ý.

Sau khi cứu lại người quá mức sợ hãi, đương nhiên sẽ sản sinh một ít tình cảm đặc thù đối với người này, bản tính thường tình của con người mà thôi.

"Tòa nhà cao tầng Skydeck... mà nói, nói chung là khá dễ nhìn thấy đi..."

Bản đồ còn không có cách nào cẩn thận đến nước này, Thái Hòa nhìn bốn phía một chút, sau đó chỉ vào một căn cao ốc phương xa hỏi: "Là chỗ đó đúng không?"

"Chắc là như vậy." Hải Yến nhìn chằm chằm cẩn thận một lúc, gật đầu một cái nói.

“Vừa vặn, đồ ăn dự trữ của ta cũng sắp tiêu hao cạn kiệt, hy vọng có thể tìm ra chút gì đi.”

Hơn hai mươi phút sau, đám người Thái Hòa lập tức đạt tới trên đường phố dẫn tới căn nhà cao tầng này.

Tòa nhà cao tầng Skydeck tổng cộng có 68 tầng, ở khu vực này xem ra xác thực tương đối dễ thấy, chọn làm địa điểm đón người đúng là không có vấn đề gì.

Nhưng mà vấn đề là...

“Ê, người chọn địa điểm đón người này, nhất định không có cân nhắc qua tình huống như thế chứ?”

Thái Hòa đứng ở đầu tường, nhìn trên đường chen chúc đám Zombies, nói chuyện.

“Phải nói bao nhiêu lần nha, đây không phải gọi đón người có được hay không!”

Hồ Vĩnh Khoa lẩm bẩm một câu, cũng khó khăn bò lên, vừa liếc mắt nhìn lập tức cảm thấy đôi chân như nhũn ra, suýt nữa trực tiếp té xuống: “Cái lề gì thốn!”

Không tính trên đường phố rộng rãi, hầu như chật ních Zombies.

Đám Zombies này cũng không chỉ là đơn thuần bồi hồi đứng ở đằng kia, mà là đang ở trong trạng thái điên cuồng.

Bọn họ nhảy lên trên mui xe, bò lên trên cột điện, liên tục kêu lên tiếng rít gào, xem ra quá mức cuồng bạo đến khác thường.

“Không... Không đúng nha! Máy bay trực thăng sớm dò xét qua địa điểm tiếp ứng!”

Hồ Vĩnh Khoa hơi hốt hoảng quay đầu nhìn về phía Thái Hòa,

một bộ vẻ mặt dường như đang cầu viện.

Chương 854: Đặt Bẫy Trong Hẻm Nhỏ

“Coi như ngươi nhìn ta như vậy, tình huống như thế ta cũng không giải thích được nha.”

Thái Hòa lắc lắc đầu, nói chuyện.

Nhiều Zombies như vậy, mặc dù lấy lực lượng tinh thần của Thái Hòa cũng không điều khiển nổi.

Dù cho nhìn thấy sức chiến đấu của Zombies cao cấp rất nhiều lần, nhưng Zombie thông thường một khi tập kết đến số lượng nhất định, vẫn cứ để người ta cảm thấy kinh hồn bạt vía.

Bọn nó giống như từng con từng con chó hoang đang điên cuồng, một khi bị bao vây lại, trong nháy mắt lập tức có thể cắn xé con mồi đến không còn lại chút nào.

Hơn nữa ở trong này, còn rất có khả năng có tồn tại Zombie cao cấp.

“Có thể là người may mắn còn sống sót đưa tới đây hay không?” Hải Yến đột nhiên nói chuyện.

“Có thể à. Nhưng mà khoảng cách còn quá xa, không nhìn rõ bất cứ thứ gì.”

Thái Hòa quan sát cẩn thận một lúc, sau đó nhẹ nhảy xuống: “Vẫn phải nghĩ biện pháp đi vòng qua thôi, hơi đến gần một chút cũng tốt.”

Hành động một mạch, tất cả đều do Thái Hòa chỉ huy, lúc này

cũng không ai đưa ra phản đối gì.

Nhưng mà thời điểm ngay khi Thái Hòa nhảy xuống đầu tường, ở bên trong tòa nhà skydeck, một đôi mắt cũng vừa hay từ bên cửa sổ nhìn xuống.

“Bọn họ đến.”

Bóng người này lấy ra một cái bộ đàm, thấp giọng nói chuyện.

“E e e...”

Sau một trận thanh âm điện lưu, một thanh âm trầm thấp từ bộ đàm truyền đến: “Chờ lâu lắm rồi, chuẩn bị kỹ càng đi, lần này nhất định phải thành công.”

“Khẳng định. Sau khi thành công, đừng quên mày nợ bố mày một bình rượu.” Bóng người nói chuyện.

Thanh âm trầm thấp cười hì hì: “Cũng đã tới nước này, còn không quên rượu...”

“Đời người khổ đoản, tận hưởng lạc thú trước mắt mà.” Bóng người thờ ơ cười nói, “Ở bên phía mày, cũng không được xảy ra sai lầm. Nhiều Zombies như vậy, lẽ ra có thể để cho bọn họ đi con đường kia của mày, mày phải cố gắng biểu hiện đi.”

“Còn cần gì thì mày cứ nói, cứ như thế nha, hết bận lại nói.”

Sau khi đặt xuống bộ đàm, bóng người này xoay người nhìn về bóng tối phía sau.

Ở nơi đó, ném một cái bao tải tất cả đều là máu...

“Ê, làm như thế thật có thể qua đi hay sao?”

Hồ Vĩnh Khoa từ nơi ẩn thân đưa đầu đi ra, liếc mắt một đường nhỏ phía trước cái con nói, thấp thỏm hỏi.

Con đường này xem ra còn quạnh quẽ hơn nhiều lắm, nhưng cũng hơi ít Zombie đang lắc lư.

Quan trọng nhất chính là, nơi này khoảng cách rất gần tòa nhà Bitexco, muốn thông qua được nơi này, thật ra phải mạo hiểm tương đối lớn.

Vẻ mặt nam quân nhân nghiêm túc nói chuyện: “Nghe Hòa Ca đi.”

“Con mịa nó, ngươi cũng triệt để phản chiến sao!” Hồ Vĩnh Khoa tức giận lườm hắn một cái, sau đó nhìn về phía Thái Hòa, nở một nụ cười, “Hòa Ca, ngươi thấy thế nào?”

“Hải Yến, lực lượng ngươi không sai đúng không?”

Thái Hòa vốn muốn cho các nàng Lê Bống hiệp trợ chính mình, nhưng ngẫm lại vẫn cảm thấy hơi không quá thích hợp.

Ánh mắt của Hải Yến vốn là hơi có hoài nghi, huống hồ đám nữ Zombie ra tay đều tương đối gọn gàng dứt khoát...

“Ngươi không phải hoài nghi sao, vừa vặn kéo ngươi làm lao động tay chân”. Trong lòng Thái Hòa thầm nghĩ như vậy.

“Ê, tại sao lại không nhìn ta vậy!” Hồ Vĩnh Khoa khóc không ra nước mắt.

“Ùng ục ùng ục.”

Một hòn đá nhỏ lăn ra từ góc đường, vừa vặn thu hút ánh mắt của hai con Zombies ở gần đó.

Cổ của bọn nó quay lại với một góc độ vặn vẹo, khuôn mặt hết sức dữ tợn.

“Gràooo...”

Một con Zombie Trong đó nhìn chằm chằm qua cục đá kia, lại rướn cổ lên ngửi một cái, thấy phảng phất không có gì khác thường, lại muốn nghiêng đầu sang chỗ khác. Nhưng mà đúng vào lúc này, cục đá kia lại đột nhiên nhúc nhích một chút.

“Vèo!”

Cục đá đột nhiên co rụt lại ra phía sau, bay lơ lửng lên trời, nhanh chóng biến mất ở khúc quanh.

Hai con Zombies gầm nhẹ một tiếng, cũng nhảy một cái theo hướng về phía trước.

“Phù! Phù!”

Đồng thời lỗ máu xuất hiện, Hải Yến đã nhanh nhẹn giúp một tay đi, quẳng bọn nó xuống trước nhanh lên, sau khi nắm chắc cổ áo hai con Zombies này.

Một nữ quân nhân lập tức tiến lên, dùng băng dán chuẩn bị kỹ càng trong suốt niêm phong lại vết thương trên trán của bọn nó, để tránh khỏi máu tươi chảy ra.

“Không nghĩ tới như thế lại thật có thể thành công...”

Hải Yến kéo thi thể tới trong góc, đặt nhẹ nhàng mấy bộ thi thể khác ở bên cạnh: “Thời điểm vừa nghe Thái Hòa nói, còn tưởng rằng hoàn toàn không thể thực hiện được nha...”

“Nhưng mà kế hoạch nhìn như như trò đùa của trẻ con, nhưng đồng thời cân nhắc đến đặc thù của Zombies, hoàn cảnh chung quanh, ngoài ra cộng với năng lực phối hợp của chúng ta...”

Hải Yến cúi đầu liếc mắt nhìn hòn đá nhỏ trong tay, lại kéo kéo lấy sợi tơ quấn ở mặt trên.

Dựa vào món mồi nhử không đáng chú ý này, bọn họ đã trong

thời gian cực ngắn thành công đánh giết gần mười con Zombies, hơn nữa còn là trong khi có rất nhiều Zombies đang ở xung quanh vẫn có thể hoàn thành.

Nhưng mà, tuy rằng biện pháp là Thái Hòa nghĩ ra, hơn nữa rất hữu dụng, nhưng khi Hải Yến quay đầu nhìn về phía Thái Hòa đang ngồi bên cạnh bồn hoa, nhìn như cực kỳ ung dung, vẫn là cảm thấy một luồng ngọn lửa vô danh đột nhiên bùng cháy lên.

Chương 855: Chim Sẻ Nấp Đằng Sau

“Ta biết ngươi triển khai dị năng và tư thế của ngươi không có liên quan tới nhau, nhưng ngươi có thể đứng lên hay không...” Hải Yến nhìn chằm chằm Thái Hòa lạnh như băng, thấp giọng nói chuyện.

“Ta vừa không có sáu khối cơ bụng, ngồi tiết kiệm thể lực một chút có cái gì không đúng...”

Thái Hòa chậm rãi xoay người, nói chuyện: “Cơ bản đã thu thập cũng gần đủ rồi chứ?”

“Hừm, đây là hai con Zombies cuối cùng. Nhưng mà những kiến trúc có ẩn náu hay không, thật sự cũng không rõ ràng.” Hải Yến ném mất cục đá, nói chuyện.

Liên quan với chuyện này, đương nhiên Thái Hòa đã sớm dò xét qua, bởi vậy hắn lắc lắc đầu: “Chặn đường cũng chỉ có những con zombies này.”

Nhưng mà nhìn con đường nhỏ trống rỗng, nhưng lông mày Thái Hòa hơi nhíu lại.

“Sao... Làm sao vậy?” Lê Bống quay đầu sang, hỏi.

“Không có cái gì, đi thôi.” Thái Hòa khẽ cười cười với nàng, vươn tay ra giữ nàng lại.

Thân thể Lê Bống cứng đờ, nhưng cũng không có kéo ra cánh tay của Thái Hòa, chỉ là hơi hơi cúi đầu, khóe miệng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt.

“Ký ức của cô bé này còn đang sắp xếp lại đi, lúc trước Yuna và chị đại nhà ta cũng trải qua thời kỳ này...”

Thái Hòa liếc ánh mắt về phía Lê Bống, thầm nghĩ nói.

Nhưng mà dường như tình huống của Lê Bống, Yuna và chị đại cũng không quá giống nhau, tuy rằng Thái Hòa khó hiểu, nhưng hiện nay cũng chỉ có thể yên lặng xem biến đổi.

“Tóm lại sẽ không bởi vì nhớ tới quá nhiều sự việc khi còn bé mà bị kẹt lại nha, cho nên sản sinh cảm giác chối bỏ sự thật hiện giờ nha. Dù sao chuyện như đón gió nước tiểu ba mét cũng nhớ lại, vậy thì những chuyện khác cũng nên... nhớ lại tỉ mỉ, quá khứ đen tối của ta cũng thật là không ít, vì sao khi còn bé không ai nhắc nhở ta vậy!”

Thái Hòa than thở một trận, khi đó hắn lại không nghĩ tới bạn gái của chính mình, sẽ đều nhớ kỹ vững vàng tất cả chi tiết nhỏ, thậm chí bao gồm những chuyện mà ngay cả hắn cũng không quá nhớ tới...

“Quên đi, chỉ cần ta không đề cập tới, thì có thể lừa đảo qua được rồi...”

Đoàn người cẩn thận từng li từng tí đi dọc theo rìa đường, đi đến phía trước, không chỉ có không có ai nói chuyện, tất cả mọi người còn đều nhón nhẹ bước chân.

Cửa hàng hai bên đường tối thua, tỏa ra mùi lạ khó ngửi, trên đường phố ngoại trừ bọn họ ra không có một bóng người.

Mà ở phía sau những căn tiệm này, chính là đám Zombies lít nha lít nhít. Mặc dù chỉ là một giọt máu tươi, cũng có thể dẫn đến rất nhiều Zombies chen chúc mà tới.

Dưới loại tình huống khủng khiếp này, coi như không cố tình làm, cũng sẽ lòng sinh cảm giác sợ hãi, tự giác khắc chế không

phát ra bất kỳ tiếng động gì.

Nhưng mà càng là đi về phía trước, sắc mặt Thái Hòa lại có vẻ càng phức tạp, loại linh cảm không ổn trong lòng, cũng đang liên tục tăng cao...

“Các ngươi có cảm thấy hay không, con đường này dường như có gì đó đặc biệt.” Hải Yến đột nhiên dừng bước, hỏi.

Nhưng khi nàng nghiêng đầu sang chỗ khác, lại phát hiện phía sau vậy mà không có một bóng người...

“Cọt kẹt...”

Từ phía sau nàng, thì truyền đến một âm thanh làm người ta muốn nhức răng.

Gương mặt Hải Yến lạnh lùng, chậm rãi quay đầu lại, ngơ ngác phát hiện từ một căn cửa hàng, chui ra một trái bí đỏ đầu to lớn.

Từ bộ phận điêu khắc nhìn đi vào, có thể nhìn thấy một đôi mắt màu đỏ, còn nứt ra cái miệng lớn như chậu máu...

“Đến tột cùng nó là...”

Hải Yến nhìn chăm chú trái bí đỏ ngầu này, trở tay rút ra dao nhỏ từ trong ủng.

Cùng lúc đó, mấy người Hồ Vĩnh Khoa cũng dồn dập xuất hiện giống với tình huống của Hải Yến.

Nhưng mà tình huống bọn hắn gặp phải có sự khác biệt, Hồ Vĩnh Khoa bị hai con Zombie vây nhốt, nhưng lại không dám nổ súng, không thể làm gì khác hơn là bỏ chạy để bọn nó đuổi theo.

Nam nữ quân nhân cũng phân biệt đối mặt hoàn cảnh bị Zombie truy kích, đột nhiên xuất hiện tình huống quỷ dị để bọn họ

hoảng hồn hoảng vía, vậy mà ngay cả tiếng cầu cứu cũng không thể kêu ra.

Gần đó chính là số lượng lớn Zombies, một khi cầu cứu, bị chết càng nhanh hơn.

Cùng lúc đó, Thái Hòa cũng cảm cảm thấy hoa mắt, người chung quanh lập tức mất đi tung tích.

Trên đường phố trống rỗng, trừ hắn ra, cũng không có bất cứ người nào.

“Lê Bống đâu rồi?”

Thái Hòa lập tức nắm chặt bàn tay, nhưng mà hắn quay đầu nhìn lại, vậy mà phát hiện người mình nắm tay, cơ bản không phải là Lê Bống!

“Bộp bộp bộp...”

Toàn thân tỏa ra khí tức máu tanh, tóc ngắn dính đầy vết máu, mắt đỏ tỏa sáng, buông xuống một bên cánh tay, còn cái áo đầm máu me khắp người...

Bề ngoài nhìn qua là thiếu nữ tinh tế mà nhu nhược, nhưng trong miệng nhưng liên tục kêu lên tiếng nói vui đùa âm u.

Nhìn qua nàng dường như không có uy hiếp quá lớn, nhưng lại đột nhiên nâng lên cánh tay, lấy tư thế sét đánh đột nhiên chụp vào Thái Hòa.

“Làm máy bay cái gì...”

Người bình thường gặp phải loại tình huống quỷ dị này, e sợ buông tay cũng không kịp.

Nhưng khi con Zombie thiếu nữ này công kích Thái Hòa, hắn lại bình tĩnh mà né qua một bên, sau đó bắt được cổ tay của đối

phương một cái.

“Nha đầu, đừng nghịch, là ta.”

Chương 856: Dị Năng Ảo Ma Canada

Cứ việc trước mắt nhìn thấy cảnh tượng không thể tưởng tượng nổi, nhưng ở dưới dò xét tinh thần, thiếu nữ Zombie xa lạ đứng ở bên cạnh hắn này, chính là Lê Bống.

Sau khi bị Thái Hòa bắt lấy, thiếu nữ này ngẩn ra, sau đó hơi hơi nghiêng đầu qua một bên, thân thể căng thẳng chậm rãi thả lỏng xuống.

Cặp mắt to màu đỏ, xem ra càng cute ngoài ý muốn hơn.

“Lại biến thành con dâu nhà ta thành bộ dáng này... Dị năng giả đúng không?”

Thái Hòa cau mày, bắt đầu tìm kiếm vị trí của Yuna và Ngô Thanh Vân đang ở đâu.

Tuy rằng nhìn bằng mắt thường không thấy các nàng, nhưng thông qua liên hệ tinh thần, Thái Hòa vẫn có thể tra xét được mơ hồ.

“Đây là một loại dị năng hệ tinh thần nào đó chứ gì? Là trực tiếp ảnh hưởng thần kinh thị giác, hay vẫn là ảo giác?”

Thái Hòa hơi suy tư một lát, cũng đã hiểu rõ ra.

Phạm vi bao trùm của người dị năng giả này, đại khái chính là con đường này.

Trước hết bọn họ săn giết Zombie, đều là tồn tại thật sự, điểm này Thái Hòa có thể khẳng định.

Nhưng mà mặc dù đám Zombies này bị bỏ ở lại nơi này, chỉ sợ cũng là thủ đoạn đối phương dẫn bọn họ mắc câu.

Đặt sự thật ở phía trước, giả lưu lại phía sau.

Bản thân loại dị năng này không có lực sát thương gì, nhưng trên thực tế lại là một loại dị năng rất mạnh.

Giả sử như giữa Thái Hòa và Lê Bống không có liên hệ tinh thần mà nói, nói không chắc cũng phải trúng cái bẫy tự giết lẫn nhau.

"Số lượng lớn Zombies cũng là sự thật, nếu là như vậy mà nói, sức mạnh năng lực của đối phương vẫn có hạn đúng không nà? Nếu không, hắn chỉ cần chế tạo ra vô số Zombie đến vây công chúng ta, lập tức có thể mệt chết tươi chúng ta. Hoặc là sắp xếp một viên đạn đạo xuất hiện ở đỉnh đầu chúng ta, hay hoặc là Godzilla đột nhiên xuất hiện... Đám này cũng có thể làm cho chúng ta nghĩ rằng, sau khi mình đã bị công kích chắc chắn phải chết chứ?"

Thái Hòa nặn FnizwWiGBỒ ntjupbxrṮ mi tâm, thầm nghĩ: "Hoặc là năng lực của hắn không đủ, hoặc là chính là trí tưởng tượng của tên này không đủ..."

Hắn quay đầu lại liếc mắt nhìn "Quái vật" Lê Bống, trong ánh mắt đột nhiên lóe qua một chút hiểu ra: "Ngược lại chỉ là ảnh hưởng năng lượng tinh thần..."

Vô số cái vòi tinh thần từ chùm sáng tinh thần của hắn chui ra, sau đó từ từ quấn lại quái vật.

Rất nhanh, quái vật ở trước mặt hắn lập tức chuyển động dường như bóng sáng.

Chờ đến sau khi bình tĩnh lại, hình dáng của Lê Bống lập tức hiển thị ra.

Ngũ quan xinh xắn, khí chất thần bí xuất chúng, vấn đề duy nhất là...

Cái vòi trên người nàng còn đang hơi hơi run run, mà Thái Hòa thì xoa cằm: "Có muốn mượn ảo cảnh này, thỏa mãn một thoáng một chút một số vọng tưởng bí mật của ta hay không đây?"

"Đuổi theo ta không tha sao... Những người khác cũng không biết đi nơi nào..."

Sau một dãy nhà, Hải Yến nghiêng đầu liếc mắt nhìn đầu vai chính mình.

Bả vai lõa lồ ra hơi mất tự nhiên mà sụp đổ đi xuống, mảng lớn bầm tím thoạt nhìn thấy mà giật mình.

Vết thương như vậy, đừng nói huơ mua đao quân dụng, mà ngay cả nhúc nhích một chút cũng không làm được.

Súng máy này bị nàng miễn cưỡng xách trong tay, cả người dựa ở trên tường, đang thở hổn hển từng hơi từng hơi một nặng nhọc.

"Cót kẹtzz..."

Đột nhiên, một động tĩnh rất nhỏ, từ nơi không xa truyền đến.

"Nhanh như vậy lại đuổi theo!"

Đồng tử của Hải Yến co rụt lại, cau mày. Nàng hít một hơi thật sâu, bình phục hô hấp hỗn loạn một chút, sau đó kề sát ở bên tường, từ chỗ ẩn thân chậm rãi duỗi ra đầu ra.

Trong nháy mắt khi nàng hiện thân, một khúc gỗ cực lớn mang theo tiếng gió "Vù vù", trực tiếp đánh tới trên đầu nàng.

Đồng thời một cái bóng đen đầu bí đỏ cũng thoáng hiện giờ trước mắt nàng, khúc gỗ cực lớn này, đang nằm ở trong tay tên

đầu bí đỏ.

“Thật nhanh! Rõ ràng nhìn qua rất cồng kềnh, vì sao động tác nhanh nhẹn như vậy a!”

Ánh mắt Hải Yến rùng mình, thân thể lùi lại ra phía sau, đạp một cước ở trên tường.

Lực lượng khổng lồ thôi động nàng nhảy ra về phía sau, khó khăn lắm né tránh khúc gỗ này.

Sau khi rơi xuống đất, Hải Yến không chút do dự lăn mình một cái đứng lên, cũng không quay đầu lại chạy vội mà đi về phía tòa nhà Skydeck.

“Tên đầu bí đỏ này cũng quá mạnh rồi! Nếu có thể vận dụng súng máy mà nói, cũng không cần bị động như vậy... Cứ như vậy đi, đi tòa nhà Skydeck trước thôi, bọn họ còn sống mà nói, chắc hẳn là cũng sẽ đuổi theo tới. Ít nhất, trước tiên dẫn quái vật kia tới trong tòa nhà này, lại từ từ suy nghĩ biện pháp giải quyết...”

...

“Chuyện cần thiết nhất lúc này. Chính là bỏ trốn rất nhanh chứ sao.”

Yuna chậm rãi xách lên liêm đao khổng lồ, quay đầu nhìn chằm chằm lạnh lùng vào con quái vật đang chạy nhanh chóng dọc theo bên đường tới tòa nhà Skydeck kia.

Khớp xương toàn thân đều giống như bị tháo bỏ xuống vậy, lại cứ bò được cực nhanh, hơn nữa phản ứng cũng rất nhanh chóng.

Tóc dài gần như hoàn toàn che khuất nửa người trên, kỳ lạ cổ và tứ chi vặn vẹo, làm cho con quái vật bất luận là ngoại hình vẫn là động tác đều hơi quái lạ.

Chương 857: Thế Giới Trong Mắt Người Khác

“Mà mặc dù có thể cảm ứng được Hòa Ca mơ hồ, nhưng mà hoàn toàn không nhìn thấy người vậy...”

Yuna vác liên đao khổng lồ trên vai một cái, nhìn về phía con quái vật đang muốn đến gần tòa nhà Skydeck: “Cảm giác, cảm thấy có điểm là lạ, mùi vị quái vật kia dường như cũng hơi quen thuộc... Nhưng ta không nhớ rõ ăn chưa... Không. Chắc chắn là chưa từng gặp qua đồng loại hình dạng này mà.”

“Hừ, thành thành thật thật để cho ta dùng sống dao đánh ngất xỉu ngươi chẳng phải xong... Cứ như vậy đi, đả thương bả vai cũng giống như vậy, lần sau mà ngay cả hai chân ngươi ta cũng cùng nhau cắt đứt là được.”

Ánh mắt của nàng hơi đỏ hồng, sau đó lại nhanh chóng khôi phục màu sắc bình thường: “Không đúng không đúng. Cẩn thận ngẫm lại, bạo lực cũng không còn thú vị như vậy...”

“Nếu không thừa dịp Hòa Ca không ở đây...”

“Không được, đã đồng ý hứa với Hòa Ca sẽ không xằng bậy...”

Yuna một mình đứng ở đằng kia quấn quýt trong chốc lát, cuối cùng hoàn thành thỏa hiệp với chính mình: “Trước hết vẫn phải nghĩ biện pháp giải quyết chuyện trước mắt cái đã. Chỉ có quái vật kia khác thường nhất, vẫn phải là đuổi theo nó trước...”

Nói xong, nàng mang lên liêm đao nhón gót nhảy lên, nhanh chóng theo sau.

...

“Ta nhớ được ta đeo là Lê Huỳnh Bảo Ngọc còn có Ca Cao mà. vì sao đột nhiên biến thành cái này...”

Ngô Thanh Vân mờ mịt mà nhìn hai cái đầu lâu cực lớn ở trước mắt, nâng cằm lên nghi ngờ thầm nghĩ.

Thoạt nhìn đầu sọ này ngược lại không có lực sát thương gì, nhiều lắm thì có hơi khủng khiếp thôi.

Giống như là từ trên người con rối phóng lớn giật xuống vậy, bởi vì thể tích quá lớn. Nhìn qua có loại cảm giác không hợp rất kỳ diệu.

“A~! Ta hiểu rõ, mang theo một cô gái nhỏ và một con sủng vật cùng một chỗ, sau khi ấp trứng đi ra được cái này, tại sao sẽ biến thành như vậy!”

Nhìn chằm chằm hai cái đầu lâu cực lớn chảy máu đầu đìa trong chốc lát sau. Ngô Thanh Vân càng nghĩ càng cảm thấy, chính mình suy đoán là đúng...

“Ha ha ha. Không nghĩ tới sau khi ngươi tiến hóa, lại trở nên thuận mắt nhiều như vậy đây.”

Ngô Thanh Vân không ngại chút nào mà bắt được đầu lâu một cái, sau đó quăng ra phía trên lưng: “Không biết Thái Hòa có thể cảm thấy thỏa mãn hay không đây, ta lại cảm thấy hình dạng này có hơi đặc sắc nha... Dùng hình dung của nhân loại mà nói... Giặt rửa cắt bỏ thổi hay sao? Không không, giết... Tóc Đầu Xù Dài? Cảm giác đã muốn rất gần giống rồi... Lại ngẫm lại cẩn thận một chút...”

Cùng lúc đó, cảnh tượng giống y hệt cũng trình diễn ở trên người ba người Hồ Vĩnh Khoa này.

Bọn họ cũng người nào người nấy đều bị quái vật đuổi theo sau, bởi vì không cách nào sử dụng súng ống, cũng khó có thể tạo ra chống cự hữu hiệu, chỉ có thể ở dưới tình huống bị thương chồng chất, liều mạng mà chạy về phía tòa nhà Skydeck.

“Vì sao tên đuổi theo ta đây cũng sẽ cầm theo đao vậy!”

Hồ Vĩnh Khoa nắm lấy một thanh dao găm, đầu đầy mồ hôi mà chạy như điên về phía trước vậy.

Mới vừa rồi hắn cũng cả gan quay đầu lại đón đánh một chút, nhưng không nghĩ tới con Zombie kia lại cũng rút ra từ trên người một thanh đoản đao vết rỉ loang lổ tới chơi lại.

Nhưng vậy còn chưa tính, từ phía sau lại xuất hiện một con nữ Zombie, hơn nữa cũng cầm lấy hung khí.

“Cứu mạng nha!”

Hồ Vĩnh Khoa vừa mới tăng lên dũng khí lập tức tan thành mây khói, quay đầu bỏ chạy...

“Bùm.”

Thái Hòa tiện tay gõ gõ ở trên vách tường, xác nhận sau đoán của chính mình một chút:

“Quả nhiên là ảo giác, nhưng chỉ có thể xem như là bản không hoàn chỉnh, ít nhất còn không có bản sự trực tiếp thay đổi hoàn cảnh. Lấy sức mạnh tinh thần của ta hiện giờ, muốn phá vỡ loại trình độ ảo giác này cũng không khó, vấn đề là những người khác khẳng định cũng rơi vào trong ảo giác, nên giúp bọn hắn giải thoát đi ra như thế nào, mới là quan trọng nhất. Hiện giờ trong mắt mỗi người, đối phương hoặc là biến thành quái vật, hoặc là thành không tồn tại... Kết quả này, chắc là cũng có liên quan với sức mạnh tinh thần lực của hắn.”

“Ê, cô bé à, ta thật không phải đồ ăn...”

Hắn thở dài, quay đầu lại liếc mắt nhìn Lê Bống đang cắn ống tay áo của chính mình.

Nhưng mà sau khi nghe được lời nói của hắn, Lê Bống chỉ là ngẩng đầu ngơ ngác mà nhìn về phía hắn, sau đó lại tiếp tục phân cao thấp với ống tay áo rồi.

“Ít nhất ở phương diện đối thoại dường như không có sinh ra ảnh hưởng, nói cách khác xuất hiện khác thường chỉ có thị giác thôi đúng không? Thật không biết ở trong mắt cô bé đần này, đến cùng ta biến thành cái gì, nhưng mà cũng không cách nào trông cậy vào nàng có thể nhìn thẳng vào sự thật, so với hắn mạo hiểm dùng tinh thần lực cưỡng chế quấy nhiễu, không bằng trực tiếp xử lý tên dị năng giả kia là được.”

Thái Hòa thuận tay vỗ vỗ đầu Lê Bống, đội lên cho nàng “Mũ y tá”: “Có thể cảm ứng được mơ hồ Yuna và chị đại nhà ta đều ở phương hướng Skydeck... Ngược lại mà nói uy lực dị năng ảo ảnh này cũng không tệ lắm a, ngay cả xúc cảm cũng có...”

Hắn đưa mắt nhìn sang tòa nhà Skydeck, khóe miệng lộ ra vẻ tươi cười.

Chương 858: Sập Bẫy

Lê Bống lôi kéo thật chặt cắn ống tay áo không tha, Thái Hòa cũng chậm rãi đi đến phương tòa nhà Skydeck: "Bất kể dò xét thế nào cũng không tìm thấy đoàn ánh sáng tinh thần, phỏng chừng có người nào đó bắt đầu năng lực che đậy chính mình... Tên dị năng giả hệ tinh thần này, hoàn toàn là hai loại phương hướng phát triển cực đoan bất đồng với ta..."

"Anh tư... Như thế nào rồi?"

Trong một góc khác trong tòa nhà Skydeck, đột nhiên vang lên một giọng nam.

"Hoàn toàn kéo đi vào, trong đó có một người dị năng giả hệ tinh thần tương đối phiền toái. Còn lại, cố gắng hết sức bắt sống, hiểu chưa? Chờ sau khi bọn hắn chơi xong, không cần ngươi ra tay cũng có thể bắt lấy bọn họ. Đúng rồi, trong bọn họ còn có mấy cái cô gái xinh đẹp nha... Sau khi bắt được có cần ta giúp một trận hay không, cam đoan các nàng ở trạng thái ảo giác làm ngươi..."

Thanh âm trầm thấp cười trả lời.

"Được, phi vụ này thành công, muốn cô gái còn không đơn giản hay sao? Đừng làm phức tạp nha! Ngươi bên kia cũng cẩn thận một chút, trước khi mọi chuyện thành công, bất kể như thế nào cũng phải chịu đựng cho ta." Giọng nam không kiên nhẫn mà cắt đứt lời nói của hắn, nói ra, "Tên hệ tinh thần kia, có thể gây ra rắc rối gì hay không?

"Không có việc gì, ta sẽ giải quyết hắn trước khi hắn có thể gây ra được chuyện gì. Năng lực ta mạnh bao nhiêu, người khác không biết, ngươi còn không rõ ràng hay sao? Ha ha ha... Ta lại

cảm thấy rất chờ mong, vừa vặn lấy hắn ra thử đao một chút, xem thử tinh thần lực của ta mạnh đến mức nào. Nhưng mà ta đã có một ít dự cảm, hắn chắc là dị năng giả loại hình công kích nha... So với loại dị năng đùa bỡn lòng người của ta, cơ bản không trên cùng một cấp bậc."

Thanh âm giọng nam trầm thấp đột nhiên hơi hưng phấn lên.

"Dị năng giả hệ tinh thần gì, ngươi cơ bản là dị năng giả bệnh tâm thần. Dị năng luyện quá nhiều ảnh hưởng đến đầu óc hay sao?" Giọng nam trầm mặc hai giây, sau đó không nhịn được mắng.

"Cứ như vậy đi, trong chốc lát tụ hợp với ngươi." Giọng nam Trầm thấp không hơi nào đi trả lời.

"Ê, đừng làm loạn nha, đừng quên hạng mục của chúng ta...Cứ như vậy tắt đi a!"

Sau khi để xuống bộ đàm, giọng nam kia kéo ra cửa phòng hơi nghiêng: "Ta vẫn phải đi xem mới được, cố gắng hết sức bắt sống. Nếu đùa chơi chết còn làm việc thế nào..."

Cửa hông tòa nhà Skydeck ở vào trong một cái hẻm nhỏ, trừ ra mấy chiếc xe đạp rỉ sắt ra, nơi này đúng là không thấy bất kỳ cái bóng Zombie nào.

Cánh cửa bên kia vốn là rách rưới te tua, lúc này lũng la lũng lẳng mà treo lòng thòng ở phía trên, giống như lúc nào cũng có khả năng rơi xuống đất vậy.

Thái Hòa lôi kéo Lê Bống vừa quẹo qua một cua quẹo, vừa vặn nhìn thấy một bóng người tiến vào trong cánh cửa.

"Yuna hay sao?"

Mái tóc đen thật dài, áo sơ mi trắng bó người và váy ngắn, tất

đen dài mang vào một đôi giày da màu đen... Coi như Thái Hòa thị lực kém như thế nào đi nữa, cũng không thể nhận lầm người ở dưới tình huống như thế này.

“Nói đến bộ trang phục này vẫn là ta yêu cầu nàng mặc.”

Sau khi hắn hơi dừng một chút, lập tức ôm lấy Lê Bống chạy thật nhanh về phía cửa.

Tuy rằng Yuna không nhìn thấy bọn họ, nhưng cân nhắc đến hiện giờ người người đều chịu đến ảo giác ảnh hưởng, không thấy những người khác cũng là chuyện rất bình thường.

Từ sau khi tiến vào cửa hông, chính là một con đường cho công nhân viên thật dài.

Tủ thay đồ ngã ngang dọc tứ tung trên mặt đất, một luồng mùi lạ nồng đậm bay ra từ bên trong, tia sáng tối tăm, cửa phòng nửa khép nửa mở, xem ra trong này rất là quỷ dị.

“Cũng còn may tòa nhà cao tầng Skydeck này rất lớn, không phải vậy nơi này cũng nên bị Zombie chặn lại. Người đánh lén này làm ra được nhiều chuyện như vậy, chính là để cho dị năng mình tạo được tác dụng đây mà? Cũng thật là đủ phiền phức.”

Thái Hòa cau mày, cầm lấy tay Lê Bống chậm rãi đi vào.

Thật ra không dùng tới hắn dắt, Lê Bống cũng sẽ không chủ động buông ra ống tay áo của hắn.

“Yuna? Là ngươi sao?”

Thái Hòa thấp giọng kêu một câu, trong hành trống rỗng lang, hắn cố gắng giảm thấp âm lượng nghe ra cũng rất vang vọng, đủ khiến người gọi tập kích chính mình bị dọa nhảy lên một cái.

Thấy không có ai trả lời lại, Thái Hòa nhìn xung quanh một

lúc, lập tức tiếp tục đi vào trong.

Nhưng mà vừa qua một cua quẹo, hắn lại nhìn thấy bóng người quen thuộc kia chợt lóe lên từ trước mắt, trực tiếp chạy vào trong phòng vệ sinh công nhân viên.

Khoảng cách lần này khá gần, Thái Hòa cũng thấy rõ, nửa người trên của bóng người kia, đều đang bị máu tươi nhiễm đỏ rồi!

Một cái cánh tay tòng teng ở bên người, dường như bị trọng thương vậy...

“Yuna!”

Thái Hòa vội vã tăng nhanh tốc độ, theo sát đuổi theo vào.

Trong nháy mắt khi hắn đẩy cửa ra, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đột nhiên chém thẳng vào đỉnh đầu hắn.

Nhưng mà trên mặt Thái Hòa, lại ngay cả một chút sắc mặt kinh ngạc cũng không có.

Chương 859: Quái Nhân Cái Vòi Lại Tiến Hóa

Hắn che Lê Bống ở phía sau, khóe miệng lộ ra một nụ cười châm chọc.

“Ầm!”

Một tấm lưới vòi tinh thần vô hình, ngăn lại lần công kích này, đồng thời vô số cái vòi cũng bắn ra, cuốn lấy bóng người phảng phất như Yuna này.

“Thả... Thả ra ta... Ta không phải cố ý, ta cho rằng là...”

“Yuna” lo lắng kêu, dùng sức giãy giụa: “Mau thả ta ra, phía sau có quái vật, có...”

“Ê, ngươi chấp nhất như thế, là muốn ta tặng cho ngươi giải Oscar hay sao?”

Thái Hòa thật sự không nhịn nổi biểu diễn vụng về như thế...

Ở dưới lực lượng tinh thần của hắn chèn ép, bóng người dần dần biến hình, lộ ra diện mạo thật sự.

Một người thanh niên tóc dài tuổi chừng hai mươi bảy hai mươi tám tuổi, trên người mặc một bộ đồ lót, còn đặc biệt mở rộng lồng ngực lộ ra thân thể thư sinh, phía dưới lại ăn mặc một cái quần lót bải biển màu sắc sặc sỡ, trên chân lại mang vào một đôi giày. Tuy rằng sau khi tận thế buông xuống, phương diện quần áo xác thực không có cách nào lại tiếp tục chú ý, nhưng Thái Hòa cũng vẫn là lần thứ nhất nhìn thấy người trang phục kỳ quái đến như thế.

Tổng thể mà nói, con hàng này lại như là vác cờ hiệu "Nghệ thuật gia", tiến hành đủ loại quấy nhiễu thị giác đối với quần chúng vây xem...

"Khà khà, đối đồng đội của chính mình cũng duy trì lòng cảnh giác cao như thế hay sao?" Người đàn ông tóc dài cười hỏi, "Ngươi làm sao mà nhận ra được? Bởi vì ta biểu diễn không đủ giống thật hay sao? Chắc là vậy rồi, giả vờ con gái không là thế mạnh của ta..."

"Bớt tìm lý do. Thời điểm vừa nhìn thấy bóng người, ta cũng biết ngươi không phải." Thái Hòa cười gằn một tiếng.

Nếu như ngụy trang ba người Hải Yến hoặc Hồ Vĩnh Khoa, hắn có thể còn có thể dùng thêm một chút thời gian để phân rõ. Nhưng mà lại chọn chính là Yuna có liên hệ tinh thần với hắn...

"Từ lúc đó đã biết? Ha ha, xem ra người cần phải đoạt giải là ngươi nha, ngươi diễn đến còn giống như thật vậy, ta còn tưởng rằng ngươi thật bị lừa rồi đây. Như thế xem ra ta còn đánh giá thấp ngươi, vốn là cho rằng ngươi cũng nhưng mà chỉ là một dị năng giả thông thường..."

Người đàn ông tóc dài toàn thân đều bị cái vòi tinh thần vô hình trói buộc lại, nhưng hắn ở tình huống như vậy vẫn cứ phong tao hất tóc: "Nhưng mà coi như ngươi thắng ta một lần, cũng không có ý nghĩa gì. Đều là dị năng giả hệ tinh thần, hiện giờ ngươi cũng đã đã phát hiện đi, ta chỉ là một..."

"Hừ, chỉ là một tinh thần thể..." Thái Hòa cau mày nói tiếp.

Người đàn ông tóc dài bị trói buộc lại ở nơi này, chỉ là một ảo ảnh mà thôi.

Nhưng cũng không phải bỗng dưng chế tạo ra, mà là thông qua ảnh hưởng Thái Hòa, để hắn "Xem" được ảo ảnh này thôi.

Ảo ảnh tóc dài nở nụ cười nham hiểm: “Không tệ lắm! Nhưng mà, ta có thể hoàn toàn ảnh hưởng đến ngươi, vậy cũng đã nói rõ năng lực của ngươi rác rưởi hơn so với ta. Thành thật mà nói, sức mạnh tinh thần lực của ngươi cũng gần như ta, nói không chừng còn muốn mạnh hơn so với ta. Nhưng rất đáng tiếc, chúng ta cũng không giống nhau. Thế giới này, có loại người, là ngươi dù như thế nào cũng không thể nào đuổi kịp, đó chính là thiên tài... Ha ha ha...”

Thái Hòa hơi hơi nhíu mày, biết rõ chỉ là một ảo ảnh, nhưng loại tính cách tự yêu mình và hung hăng này, vẫn làm cho Thái Hòa không nhịn được có một loại kích động muốn đánh hắn.

“Thông qua lần thăm dò thử này, ta đã trải qua hiểu rõ sơ bộ dị năng của ngươi. Lần sau đó, ta sẽ để ngươi cẩn thận mở mang kiến thức một chút, sự chênh lệch giữa chúng ta...”

Ảo ảnh nói, trên mặt cũng mang theo nụ cười khiêu khích, dần dần bắt đầu trong suốt lên.

“Ngươi còn thật sự cho rằng lừa đảo một trận, ta lại để ngươi đi thoải mái như vậy rồi sao!”

Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, cái vòi tinh thần đột nhiên xoắn một cái.

“Ngươi còn có thể làm gì ta... A a a!”

Toàn thân ảo ảnh tóc dài lại như là bị hỏa thiêu vậy, thống khổ co giật lên, hoảng hồn kêu lên.

Thái Hòa không hề bị lay động, cười nói: “Bộ tinh thần thể này có khả năng trò chuyện với ta, thuyết minh không phải năng lượng tinh thần bị ngươi tách ra, mà là liên kết với ngươi. Ta diệt nó, nói vậy ngươi cũng không dễ chịu đi.”

“Ngươi điên rồi, làm như vậy sẽ tiêu hao của ngươi bao nhiêu

lực lượng tinh thần!” Ảo ảnh đã bắt đầu hét thảm lên như giết lợn vậy.

“Không đáng kể.” Thái Hòa nhún vai một cái, hắn thật sự nói thật, có hai loại phương pháp khôi phục có thể sử dụng, chỉ cần không cho lực lượng tinh thần thấy đáy là được.

“Ngươi đủ tàn nhẫn a, ngươi chờ đó cho ta... A a a!”

Giọng nói của ảo ảnh lại như kẹt băng cassette vậy đứt quãng lên, cuối cùng dưới một tiếng kêu thảm thiết, ảo ảnh ầm ầm đổ nát, biến mất không còn tăm tích.

“Không cần chờ, ta sẽ đi tìm được ngươi rồi.”

Vốn tưởng rằng năng lượng đoàn tinh thần này lập tức bị diệt như thế, nhưng Thái Hòa vừa định xoay người rời đi, lại đột nhiên phát hiện một điểm không đúng.

Lại như thanh niên tóc dài đã từng nói, hắn cần phải vì thế tiêu hao hết lượng lớn lực lượng tinh thần...

Chương 860: Bị Kéo Vào Âm Mưu Gì Vậy

Nhưng sự thật thì ngược lại, hắn không chỉ có không có cảm thấy năng lượng tinh thần biến mất lượng lớn, trái lại cảm thấy đầu óc thanh tỉnh hơn một ít!

Lực lượng tinh thần, vậy mà ở trong quá trình xoắn giết lại được hồi phục một chút!

"Ồ? Tình huống thế nào?"

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó thả ra một cái vòi tinh thần đến, đưa đến trước mắt nhìn kỹ một chút.

Cuối cùng sau khi hắn kiểm tra cẩn thận, lập tức đưa ra một loại kết quả, trên thực tế cái vòi tinh thần độ dài, to nhỏ, thậm chí ngoại hình, đều là do suy nghĩ của chính Thái Hòa hoàn toàn khống chế.

Nhưng lúc này hắn đột nhiên phát hiện, ở trên cái vòi này, chẳng biết lúc nào vậy mà có một giác hút...

Đại khái bởi vì là thuần túy năng lượng tinh thần tạo thành, cái vòi nhìn này qua màu đỏ như máu cũng không đáng sợ, ngược lại tràn ngập một loại vẻ đẹp thần bí.

"Nhưng mà cái giác hút này hiện giờ đã tiến hóa lên thật mạnh nha... À, đúng rồi!"

Thái Hòa lập tức nghĩ đến cô nàng Nữ Hoàng Bạch Tuộc kia tuyên bố phải quay về hấp diêm chính mình, cái vòi của nàng... Hoặc nói là sợi tơ của nàng, cũng có tồn tại giác hút, có năng lực

hút máu.

Chính mình thời gian dài uống nước thuốc từ máu tươi của Nữ Hoàng Bạch Tuộc pha loãng mà thành, dường như trong lúc vô tình, cũng chịu phải một ít ảnh hưởng...

“Không phải dường như a, vốn đã chịu đến ảnh hưởng a!”

Nhìn đám này giác hút, Thái Hòa nhất thời cũng hơi mê hoặc.

Thời điểm khi nãy xoắn giết tinh thần thể kia, lẽ nào giác hút trên cái vòi hấp thu lực lượng tinh thần của đối phương hay sao?

Hắn lập tức tỉ mỉ mà cảm ứng được, quả nhiên phát chùm sáng tinh thần của chính mình hiện giờ, có tồn tại một đoàn lực lượng tinh thần màu trắng nho nhỏ.

Nhưng mà ở trong thế giới cái ý thức màu đỏ như máu này, rất nhanh nó sẽ bắt đầu bị ăn mòn...

“Vãi chưởng! Thật sự hấp thu rồi!”

Sự phát hiện này để Thái Hòa vui mừng khôn xiết, tuy rằng cái vòi tinh thần của hắn trở nên càng như cái vòi chân chính, nhưng có thể hấp thu lực lượng tinh thần của kẻ địch, quả thật loại tiến hóa này quá mạnh rồi!

“Vừa tiêu diệt bộ tinh thần thể kia, cơ bản đều bổ sung toàn bộ tiêu hao ngày hôm nay của ta... Hiệu suất hấp thu chuyển hóa này thật sự quá mạnh mẽ rồi!”

Cũng chỉ có thời gian một lúc như thế, đoàn năng lượng tinh thần màu trắng này cũng hoàn toàn bị ăn mòn xong xuôi, hòa vào trong chùm sáng tinh thần của Thái Hòa.

Từ kết quả đến xem, chùm sáng tinh thần màu đỏ như máu của Thái Hòa có công kích cực mạnh, đoàn năng lượng tinh thần

màu trắng kia cơ bản không hề có sức chống cự.

“Hấp thu một phần, lập tức có thể bổ sung lực lượng tinh thần ta đã hao tổn, vậy nếu như hấp thu được càng nhiều đây? Cũng có thể trực tiếp tăng lên ta cường độ sức mạnh tình thần đi! Hơn nữa, vừa hấp thu cũng không phải do ta chủ động khống chế, vì lẽ đó khẳng định tạo thành lãng phí rất lớn...”

Sau khi hưng phấn, Thái Hòa lập tức quay đầu về nhìn phía ngoài cửa, khóe miệng lộ ra nụ cười quái dị: “Tên tóc dài kia bộ dáng rất tự yêu mình, chính là không biết có thể cung cấp cho ta bao nhiêu lực lượng tinh thần...”

“Nhưng mà, hắn làm ra nhiều chuyện như vậy, đến tột cùng là vì cái gì đây?”

Từ tình huống trước mắt mà nói, đối phương là đã sớm chuẩn bị mai phục ở nơi này, mục tiêu nhằm vào, không cần nghĩ cũng biết, khẳng định là một nhóm người Hồ Vĩnh Khoa.

Còn chuyện mục đích... Ngược lại không chạy thoát chữ “Lợi”. Nhưng vậy cũng phải nói, kẻ địch rất có khả năng một nhóm người, bằng không chỉ dựa dị năng giả hệ tinh thần này, muốn kiềm chế bọn họ thì còn có thể được, nhưng cần nhờ một mình hắn giải quyết nhiều người như vậy, thì không khỏi quá tự đại.

Không cần nói những chuyện khác, chính là đưa tới rất nhiều Zombies như vậy, thật không phải một mình hắn có thể hoàn thành.

Đám Zombie này chỉ chen chúc ở trên đường cái, nhưng không có lật tung tòa nhà cao tầng Skydeck này, khẳng định là có nguyên nhân gì...

“Không nghĩ tới lại lội vào vũng nước đục này. Nhưng mà cũng coi như là nhân họa được phúc, bình thường có thể đụng với

dị năng giả

Thái Hòa vừa nghĩ, vừa quay đầu lại nhìn về phía Lê Bống sau lưng.

Lúc này Lê Bống "Trên người mặc" đồng phục y tá hồng nhạt, tất màu trắng, quy mô bộ ngực kinh người mềm gần như sắp muốn nứt áo mà ra.

Thêm vào vẻ mặt nàng ngơ ngác như vậy, để Thái Hòa không nhịn được cảm giác yết hầu hơi khô nóng...

"dị năng của gã tóc dài kia vẫn là rất lợi hại mà, ta vẫn cứ có thể nhìn thấy đồng phục y tá, điều này nói rõ thị giác ta đến hiện giờ còn chịu đến ảnh hưởng nhất định. Nếu ta cũng không thể hoàn toàn thoát khỏi, những người khác khẳng định lại càng khó phân biệt ra thật giả hơn. Cứ như vậy, thật hơi vướng tay chân a..."

Ở dưới tình huống bị rất nhiều Zombies bao vây, bọn họ vừa không thể bắn, cũng không thể cao giọng la lên, hành động cũng sẽ bởi vậy chịu đến hạn chế rất lớn.

Chương 861: Quái Vật Đầu Bí Đỏ

Thái Hòa đi tới một cánh cửa kéo ở phía sau, xuyên thấu qua khe hở nhìn vào nội bộ tòa nhà thương mại, lông mày nhíu lại lần thứ hai: "Trong tòa nhà thương mại cũng có một vài Zombie, thật thật giả giả như thế hỗn hợp lại cùng nhau, thì càng khó để người phán đoán ra chính xác. Đang chơi đoán thật giả hay sao?... Nhưng mà tình huống như thế, ít nhất với Yuna và học tỷ tới nói tương đối có lợi. Không thể sử dụng súng ống, nói riêng về năng lực vật lộn, bọn họ làm sao có khả năng là đối thủ của Zombie Cấp Thủ Lĩnh?"

Lời nói này cũng là để cho chính hắn trấn tĩnh lại, càng quan tâm các nàng Yuna, thì lại càng có khả năng xuất hiện sơ hở.

Thời điểm như thế này, bình tĩnh ứng đối là quan trọng nhất.

Từ tình huống liên hệ tinh thần đến xem, Yuna và Ngô Thanh Vân đều vẫn còn trong trạng thái an toàn.

Cái kén lớn kia và Ngô Thanh Vân ở chung với nhau, cũng không có cảm ứng tinh thần khác thường nào truyền đến, đương nhiên cũng nằm ở trong tình trạng an toàn.

Bởi lực lượng tinh thần của tên tóc dài quấy rầy, liên hệ tinh thần giữa Thái Hòa với các nàng vẫn là chịu đến một ít ảnh hưởng.

Nhưng mà miễn cưỡng cảm ứng được phương vị đại khái của đối phương, nhưng muốn chuyển đổi thị giác gì đó, thì không cách nào làm được.

Mạnh mẽ chuyển đổi, đối Thái Hòa tới nói hơi miễn cưỡng, cũng có thể sẽ làm cho các nàng Yuna phải chịu hậu quá khó có thể đoán trước.

Cứ như vậy, cũng là không có cách nào liên hệ hai người bọn họ...

“Chỉ có thể mau chóng giải quyết đi tên dị năng giả này, như thế các nàng cũng sẽ là có thể thoát khỏi nguy hiểm.”

Mấy cái vòi tinh thần lập tức phân tán dò xét đi ra ngoài, như ra đa sưu tầm tin tức ở khắp nơi.

Mà chính Thái Hòa thì nắm tay Lê Bống, cảnh giác chậm rãi đi vào trong càng sâu hơn.

“Khặc khặc... Đệch!”

Ở trong một góc âm u nào đó, đột nhiên vang lên một giọng nam đè nén, trong hô hấp hỗn loạn còn mang theo một loại cảm giác tức đến muốn bể phổi: “Lại thật sự dám lấy lực lượng tinh thần liều chết với ta sao! Rất có tự tin với cường độ tinh thần lực của mình đúng không? Hay vẫn là nói, vốn là đơn thuần phát rồ thôi!”

Thanh niên tóc dài kia bò đi ra chầm chậm từ nơi ẩn thân, tất cả trong đôi mắt đều là tơ máu, màu da trắng bệch tới cực điểm, giống như là nhìn thấy quỷ vậy.

“Suýt chút nữa không đau chết ta... Khục khục... Rất tốt, dù cho ta liều mạng lưu lại di chứng sau này, cũng nhất định phải giết chết ngươi!”

Thanh niên tóc dài chống đỡ lấy thân thể chậm rãi đứng lên, cả người nhìn qua dường như bệnh nặng mới khỏi vậy, bộ dáng tinh thần rất kém cỏi.

Thái Hòa xoắn giết tinh thần, để hắn ăn phải một trận thua thiệt rất lớn, hơn nữa còn là xảy ra ở dưới tình huống giữa hai bên đang tìm kiếm nhược điểm lẫn nhau.

“Ngay cả ta dị năng đến tột cùng là gì đều không có rõ ràng, liền lập tức tiên phát chế nhân đúng không...”

Tóc dài trở tay rút ra từ bên hông một thanh dao găm: “Người man rợ dùng lực lượng tinh thần làm gậy chiến đấu, làm sao có thể so với ta..., giết ngươi còn là tiện nghi cho ngươi. Chơi ngươi thành ngớ ngẩn, may ra mới có thể giải mối hận trong lòng của ta a!”

Hắn đứng thở dốc tại chỗ một lúc lâu, run cầm cập mở ra bộ đàm.

“Ê, Phong Lê, tiểu tử ngươi vừa ra cửa...”

“Tên dị năng giả hệ tinh thần kia, ta nhất định phải giết chết hắn!” Tóc dài cầm lấy bộ đàm gầm lên giận dữ.

Giọng nam khác ở đầu dây bên kia trầm mặc một lúc, hỏi: “Làm sao, đòi hỏi ta hỗ trợ hay sao?”

“Không cần, nhưng mà trước tiên ngươi xử lý những người khác, ta cũng không hy vọng ngày càng rắc rối.”

“Ngươi không nói ta cũng đang định làm như thế, ai bảo lúc trước ngươi không nghe xong lời ta nói...!”

Tóc dài cũng đã đóng lại bộ đàm, hắn dùng sức lay động một cái đầu, cúi đầu liếc mắt nhìn dao găm trong tay, khóe miệng lộ ra một nụ cười hung tàn...

Lúc này ở khu thương mại tầng thứ hai, Hải Yến đang bí mật ở một cái sau quầy.

Nàng giơ tay lau vệt mồ hôi, đột nhiên cắn một chòm tóc ở trong miệng, sau đó dùng tay nắm ở vai bị thương.

“Răng rắc!”

“A!”

Kìm nén lại tiếng gào đau đớn, Hải Yến chậm rãi buông ra hàm răng, toàn thân xụi lơ dựa ở sau quầy.

Tuy rằng cánh tay này tạm thời còn không phải sử dụng được, nhưng sau khi trải qua xử lý, ít nhất sẽ không lại bởi vì đau đớn kịch liệt ảnh hưởng đến hành động của nàng.

“Con quái đầu bí đỏ này, thật sự là quá khó chơi rồi!”

Hải Yến vừa thả lỏng không tới mấy giây, lại lập tức kề sát ở trên quầy, leo lên một cái quầy, không dám thở mạnh.

Bởi vì trong nháy mắt ngay khi nàng tỉnh táo lại, cửa thang lầu cách đó không xa đột nhiên truyền đến một tiếng “Cạch”.

Có người đi vào rồi!

“Cọt kẹt...”

Âm thanh gậy gỗ bị kéo lê ở trên sàn nhà, để Hải Yến lập tức căng thẳng thân thể.

Nàng dùng sức nắm chặt dao quân dụng, thậm chí nơi then chốt cũng bắt đầu trở nên trắng: “Xem ra chỉ có một cơ hội này rồi! Những người khác đều không biết đi nơi nào, không giải quyết đi con quái đầu bí đỏ này, chắc là ta chết rồi cũng không ai biết!”

Chương 862: Zombie Giáp Sắt

Sau khi quyết định, Hải Yến lập tức lẳng lặng tới gần quái nhân đầu bí đỏ, đồng thời ở trong lòng yên lặng tính toán thời cơ.

“Chính là hiện giờ!”

Thời điểm khi tiếng kêu “Cọt kẹt” dừng lại, Hải Yến đột nhiên nhảy lên một cái, từ sau quầy trực tiếp nhảy ra ngoài, đao nhỏ trực tiếp hươ về phía cổ của đối phương.

Nhưng mà đúng vào lúc này, nàng lại đột nhiên cảm cảm thấy hoa mắt, trong nháy mắt giống như nhìn thấy một đôi mắt đỏ như máu xẹt ngay qua...

Trong nháy mắt khi Hải Yến hoảng hốt, bí đỏ người đã né tránh sự công kích của nàng, đồng thời một cái thủ đao, trực tiếp chém ở nàng sau gáy thượng.

“Quả nhiên đây là...”

Yuna ôm Hải Yến ở trong tay, từ khi con mắt của nàng khôi phục bình thường, Hải Yến trong lòng lại biến trở về dáng dấp quái vật giống hệt như lúc trước.

“Luôn cảm thấy mùi vị rất quen thuộc... thì ra không phải tại khứu giác của ta gặp sự cố, mà là đôi mắt của ta... nhưng mà không có cách nào ở dưới trạng thái này kiên trì quá lâu...”

Nói xong, Yuna đưa ra một cánh tay, xoa xoa sau gáy của chính mình: “Đều do kẻ nhân loại này, chạy cái gì chạy nha, đến tột cùng là ở trong mắt ngươi ta bị cái gì vậy...”

Cứ việc giọng điệu khó chịu, nhưng Yuna vẫn là ném Hải Yến

đi ra phía sau, treo ở trên liêm đao của chính mình, vậy mà cứ thoải mái gánh đi ra ngoài như vậy: “Tìm xem những người khác đi, ngược lại mùi vị chưa quen thuộc, thì chắc chắn là kẻ địch...”

Đồng thời trong khi Yuna đang giải quyết đi Hải Yến, thì ba người Hồ Vĩnh Khoa còn đang ở trong tòa nhà Skydeck ngươi truy ta đuổi lẫn nhau.

“Tại sao còn đuổi theo ta không tha vậy! Ta trốn đi ngươi cũng chui vào làm gì vậy trùi!”

Lúc này trong lòng Hồ Vĩnh Khoa hết sức phát điên, hình thức hành vi của con Zombie phía sau này vô cùng quỷ dị, thậm chí hơi tương tự với hắn.

Ngươi truy ta đuổi được một lúc, Hồ Vĩnh Khoa hoảng hốt chạy bừa mà vào trong từng dãy kệ chứa đồ.

Trên mặt đất là đủ mọi vật dụng bừa bộn, một ít khay chứa đồ bị sụp đổ xuống, ngã dài từ trong ra ngoài, làm cho hắn chạy trốn trở nên quá mức khó khăn.

Nhưng mà lúc này càng hoảng hốt, lại càng dễ dàng bị ảnh hưởng bởi những chướng ngại vật.

Cảm giác được khoảng cách giữa hai bên càng ngày càng gần, trong lòng của Hồ Vĩnh Khoa rất là sợ hãi, hắn không nhúc nhích mà kêu to lên:

“Cứu... Cứu mạng!”

Trên đường thỉnh thoảng xuất hiện Zombie còn không nói, còn có hai con Zombies một trước một sau đuổi theo mãi không bỏ.

Nhưng ứng phó những con Zombies trên đường kia cũng đã rất khó, hắn lại phải đối phó với hai con zombies đặc biệt kỳ lạ này, thật sự là hơi miễn cưỡng.

Chỉ là chạy một hơi như vậy, hắn cũng đã cảm giác thể lực mình sắp đến cực hạn.

Hết lần này tới lần khác bất kể chạy đến đâu, đều không có đột nhiên gặp phải các đồng đội đã lạc mất, điều này làm cho tâm tư hắn muốn tìm kiếm viện trợ hoàn toàn thất bại.

“Con quỷ dịch này đến cùng xảy ra chuyện gì a!”

Hồ Vĩnh Khoa cảm giác mình cũng sắp hỏng mất, trong lòng của hắn rối loạn, dưới chân cũng giẫm trượt vào không trung, trực tiếp té xuống trong một đống hàng hóa chồng chất.

“Chết chắc! Lần này chết chắc nha!”

Đang trong lúc Hồ Vĩnh Khoa không để ý đau đớn, vừa ngã xuống lại tiếng tục đứng lên, từ sau khay chứa đồ một bên, lại đột nhiên truyền đến thanh âm mũi đao huơ múa trên mặt đất.

“Thanh âm gì?”

Đầu tiên là Hồ Vĩnh Khoa sững sờ, sau đó lập tức lộ ra vẻ vui mừng.

Nơi này ngoại trừ Zombie ra, sẽ không có người sống sót khác, sẽ phát ra loại động tĩnh này, nhất định là...

“Cứu... Cmn cứu với!”

Sau rút ra một chân từ trong khay chứa đồ, Hồ Vĩnh Khoa vừa mới nhen nhóm lên hy vọng, lập tức biến thành hoảng sợ.

Thân hình cao lớn, toàn thân che kính từng mảnh từng mảnh giáp sắt, trong tay còn cầm một thanh khảm đao dài ngoằn, trên chuôi đao treo khóa sắt. Những khóa sắt này lại quấn vòng ở trên cánh tay đầy bắp thịt của nó.

Trên người quái vật khủng khiếp không nhìn thấy gương mặt

này, khắp nơi đều treo đầy thịt nát, gần như bị máu tươi nhuộm đỏ toàn thân.

Mà ở trên tay hắn, còn đổ ra kéo lấy một con nữ Zombie máu tươi đầm đìa.

Nhìn kỹ, nữ Zombie này chính là nữ zombie trước kia đuổi theo hắn không tha.

Nhưng mà lúc này Hồ Vĩnh Khoa làm sao chú ý được những chuyện này, từ khi bắt đầu nhìn thấy còn Zombie giáp sắt này, hắn cũng cảm giác toàn thân cứng ngắc, giống như rơi vào hầm băng vậy.

Hàm răng không có cách nào khống chế được va đập vào nhau cầm cập, một loại cảm giác vãi tè đang đánh úp lại vào lúc này.

Con Zombie giáp sắt này chậm rãi quay đầu lại. Sau mặt nạ lộ ra ánh mắt lạnh như băng, trong nháy mắt làm cho Hồ Vĩnh Khoa cảm giác được một cổ hàn khí lành lạnh.

“Đây... đây là quái vật gì...”

Trong nội tâm Hồ Vĩnh Khoa vừa mới hiện ra ý nghĩ này, nam Zombie đuổi theo hắn lúc trước cũng đi ra.

Nhưng mà nam Zombie này vung lấy dao găm rỉ sắt mới vừa xuất hiện, đã bị tầm mắt Zombie giáp sắt khóa chặt lại.

Chương 863: Yuna Phát Uy

Khảm đao chợt rời khỏi tay, trực tiếp chém vào trên bờ vai nam Zombie chưa phục hồi lại tinh thần.

Sau đó con quái vật giáp sắt này lôi kéo xích sắt trở về câu lên. Lập tức xách lên nam Zombie lên trên vai giống hệt nữ zombie kia.

Những động tác này hành động nhanh chóng liên tục, hoàn toàn không hợp với vóc dáng bề ngoài to lớn nặng nề của hắn!

“Loảng xoảng loảng xoảng!”

Quái vật mặc giáp sắt lại chợt quay đầu lại, nhìn thẳng Hồ Vĩnh Khoa.

“Không không... Sau khi bị bắt được nhất định sẽ bị cắt thành mảnh nhỏ, ta không muốn chết, ta không muốn chết nha!”

Trước mắt sống chết, Hồ Vĩnh Khoa lập tức bộc phát ra một cổ ý chí muốn sống mãnh liệt.

Hắn từ nhảy ra ngoài từ khay chứa đồ, sau đó trực tiếp phóng đi về phía cầu thang lầu.

Giờ phút này tốc độ Hồ Vĩnh Khoa chạy trốn ngược lại rất nhanh. Thậm chí so với vừa rồi còn muốn ra sức hơn.

Zombie Thiết giáp sững sờ một chút, đột nhiên nói ra một tiếng vô cùng rõ ràng, còn mang theo một giọng nam kinh ngạc: “Choáng váng rồi sao, rõ ràng đã bị dọa ngu người rồi. Ta còn tưởng rằng có thể thoải mái thu thập hết đây.”

Hắn lục lọi ở bên hông một chút, lại lấy ra một cái bộ đàm

dính đầy máu từ trong bộ giáp sắt.

Sau khi do dự một lúc, hắn lại nhét bộ đàm trở về: “Cứ như vậy đi, ta cũng không hỏi hắn đến tột cùng nhìn ta biến thành loại hình dạng gì. Mặc dù rất ngạc nhiên, nhưng mà vẫn không hỏi là tốt hớn...”

Dưới ánh sáng u ám. Trên quầy thủy tinh mơ hồ mà phản xạ ra bộ dáng hắn.

Tóc ngắn, mặc một bộ đồ thể thao, thanh niên vóc dáng thấp không có gì đặc sắc...

“Lần sau phải đổi, dứt khoát biến ta thành một quái vật kinh khủng hơn không được sao, vừa đứng ở nơi này lập tức đè ép hết toàn bộ mọi quái vật khác có được không!”

“Zombie thiết giáp” vừa nói, vừa nhìn về phía dưới chân: “Kết quả là bắt lấy hai người sao?”

Nằm ở hắn dưới chân, chính là hai gã quân nhân trong đội ngũ Hồ Vĩnh Khoa may mắn còn tồn tại đến giờ.

Nhưng mà nữ quân nhân kia đã sắp ngất đi triệt để, mà một bên bả vai nam quân nhân bị đánh tới biến hình, dường như cũng đau nhức ngất đi.

Người này gọi là “Khảm đao xích sắt”, thật ra cơ bản chính là một người trong đám người của tên tóc dài...

“Cứ như vậy đi, trước hết kéo bọn họ trở về đi, tên tiểu quỷ nhát gan kia trong chốc lát lại tùy tiện đi dọa một chút rồi thu phục là được, dù sao nhìn bộ dáng của hắn, cũng chạy không được xa lắm.”

“Zombie giáp sắt” kéo bọn họ treo lên, sau đó lập tức đi đến phía cầu thang lên lầu...

Trong lúc Hồ Vĩnh Khoa khủng hoảng cực độ dọc theo cầu thang lầu chạy cũng không xa, lập tức đụng phải Yuna vác Hải Yến đang chạy lên thang lầu.

Nhưng mà dường như hắn là hoàn toàn không nhìn thấy các nàng vậy, trực tiếp chạy tới phía các nàng.

"Ồ? Có mùi thối!"

Mặc dù Yuna cũng không có trông thấy Hồ Vĩnh Khoa, nhưng mà thông qua khứu giác phát giác được một chút khác thường.

Nàng gần như là phản xạ có điều kiện mà quay đầu lại, đạp một cước ra sau lưng.

Hồ Vĩnh Khoa đang tại chạy như điên hoàn toàn không có ngờ tới một cước tự nhiên xuất hiện, trực tiếp bổ nhào về phía trước, lập tức ngã chổng vó lộn vài vòng trên bậc thang.

"Chóng mặt sao?"

Ánh mắt Yuna đã sắp biến sắc, nàng đi qua, lại đá Hồ Vĩnh Khoa một cước.

"Ta còn lo lắng độ mạnh yếu không đủ đâu, xem ra ngươi cũng đủ kém nha."

Sau khi ánh mắt khôi phục bình thường, Yuna cũng đã phát hiện chỗ khác nhau trong đó: "Thì ra không phải không nhìn thấy, là xem hắn thành bối cảnh... Dị năng của nhân loại, chắc là cùng loại thuộc tính tinh thần giống với Hòa Ca nha? Phương hướng tiến hóa của ta là phương diện tinh thần, hơn nữa ánh mắt ta cũng có thể tạo ra ảo ảnh, nhưng hiện giờ xem ra phá vỡ ảo giác mới là thế mạnh của ta nha..."

"Nhưng mà, loại ảo giác này ngược lại rất thú vị, nếu như có thể biết rõ hắn làm ra được như thế nào mà nói, ta có thể học tập

hay không đây này?”

Loại suy nghĩ này mới vừa nảy sinh ra trong lòng Yuna, trong nội tâm nàng lộ ra một chút kích động.

'Thôi đi pa ơi..., nhân loại tò mò... Không nghĩ tới còn giữ lại loại bản tính này của nhân loại...”

Yuna khẽ cười cười: “Tên dị năng giả tạo ra ảo giác này chưa chắc ta có thể tìm ra, còn có một mùi lạ lẫm, còn trộn lẫn ở trong mùi thối của tên nhân loại nhát gan này đây...”

Nàng nói xong, lập tức kéo Hồ Vĩnh Khoa xuống phía dưới lầu.

Cảm giác đau đớn khi bị kéo xuống bậc thang làm cho Hồ Vĩnh Khoa hơi tỉnh táo một chút trong nháy mắt, nhưng mà vừa mở mắt, hắn cũng cảm giác được chính mình đang bị thứ gì đó không nhìn thấy cầm lấy, hơn nữa còn đang nắm lấy kéo lên trên cầu thang...

Đau đớn và cảm giác sợ hãi, làm cho Hồ Vĩnh Khoa lập tức trợn trắng hai mắt lần nữa, ngất đi...

Đồng thời ở một nơi khác trong tòa nhà Skydeck này, Thái Hòa đang gắt gao lôi kéo Lê Bống, dọc theo hành lang u ám đi về phía trước.

Chương 864: Kỹ Thuật Lừa Đảo Cấp Thấp

Tên tóc dài cũng không có mạnh mẽ đến tình trạng có thể thay đổi hoàn cảnh xung quanh, sau khi vừa ra tay dò xét một lần, chắc chắn là tóc dài cũng sẽ không lại nếm thử giả mạo đồng đội của hắn.

“Nhưng mà loại mặt hàng chỉ có thể chế tạo ảo giác, còn có thể có thủ đoạn gì?”

Trong nội tâm Thái Hòa vừa nghĩ, vừa tiến hành thăm dò liên tục ở khắp bốn phía.

Mặc dù tiêu hao tinh thần lực không ít, nhưng chỉ cần bắt được tên tóc dài, vậy là có thể có được bổ sung.

“Cô bé à?”

Lúc này, Thái Hòa đột nhiên cảm giác được, Lê Bống buông ra ống tay áo.

Hắn vội vàng quay đầu lại, lại phát hiện vẻ mặt Lê Bống đang lạnh lẽo mà nhìn chằm chằm chính mình. Rất dĩ nhiên, tóc dài tạo ra ảo giác với Lê Bống, làm Thái Hòa trong mắt nàng xảy ra biến hóa khủng khiếp hơn.

“Thật sự là đủ hèn hạ nha...”

Mặc dù Thái Hòa sững sờ một chút, nhưng cũng không có buông tay Lê Bống ra.

“Ê, nha đầu.”

Trong nội tâm Thái Hòa âm thầm mỉa mai, tên tóc dài này không biết giữa bọn họ tồn tại liên lạc tinh thần, loại thủ đoạn này cơ bản cũng không có bất luận tác dụng gì...

Mặc dù đều là dị năng giả hệ tinh thần, nhưng tên tóc dài rõ ràng không am hiểu cảm ứng...

Thấy Lê Bống dời ánh mắt xuống, trong lòng Thái Hòa lập tức bay lên một chút dự cảm không ổn.

"Hòa... Hòa Ca... Đến cùng ngươi... Biến thành như vậy thật ra không có gì, nhưng mà... vì sao chỗ đó..."

"Con mịa mày!" Trong nội tâm Thái Hòa giận dữ, không cần hỏi hắn cũng biết tóc dài đang liều mạng hủy hoại hình tượng hắn.

Nhưng mà hạng mục lúc đầu của hắn, đương nhiên là để Lê Bống ra tay giết người, chỉ khi nào ý thức được đối phương là Thái Hòa, Lê Bống tuyệt đối sẽ không ra tay.

"Ảo giác không giết người, ta lại muốn xem thử ngươi còn có loại mánh khóe gì."

Thái Hòa nổi giận đùng đùng mà quay đầu lại, liếc thấy thấy trong hành lang, một tên thanh niên tóc dài đang đứng ở trong bóng tối, nhìn chằm chằm mình thật chặt.

"Đã vậy còn quá trực tiếp lại xuất hiện nha!" Trong nháy mắt nhìn thấy bóng người, Thái Hòa cũng hết hồn nói.

Nhưng mà vẻ mặt của hắn rất nhanh sẽ đã biến thành châm biếm: "Thì ra lại là tinh thần thể, xem ra ngươi còn không có được giáo huấn đầy đủ..."

Năng lượng tinh thần đưa tới cửa, cái vòi của Thái Hòa đương nhiên không thể chờ đợi được nữa dò xét đi ra ngoài.

Nhưng lần này, hắn lại bắt hụt.

Tinh thần thể của thanh niên tóc dài kia trong nháy mắt khi bị hắn đụng chạm đến, lập tức phảng phất bong bóng xà phòng vậy đột nhiên biến mất rồi.

Đồng thời ở trong một nơi bóng tối khoảng cách Thái Hòa càng xa một chút, một cái đầu người đột nhiên từ bên trong chậm rãi chui ra, sau đó ngẩng cao một chút... Đầu tiên là tóc, sau đó là mặt, thân thể...

"Không cần ta nhắc nhở, ngươi cũng phải biết, trình độ như thế này còn chưa đủ để ta xuất hiện dao động ý chí chứ?"

Thái Hòa nói mà không có biểu cảm gì.

Cái vòi của hắn cũng lặng lẽ dò xét đi ra ngoài, tuy rằng vừa rồi thất bại, nhưng thử lại cũng không cần tiền...

Lần vừa rồi thất bại, vừa vặn tạo cho Thái Hòa một linh cảm...

"Ngươi cho rằng ta còn có thể cho ngươi cơ hội hay sao?"

Ảo ảnh của tên tóc dài vừa hiện ra ở trước mắt nở nụ cười lạnh lẽo nói: "Ha ha, lòng tốt nhắc nhở ngươi một câu, đám đồng đội của ngươi, tình cảnh của bọn họ chắc là đều rất không ổn rồi. Biết không? Sau khi bọn họ rơi vào ảo giác sẽ làm ra chuyện gì? Tự giết lẫn nhau!"

Ảo ảnh tóc dài vừa nói, vừa quan sát phản ứng của Thái Hòa, nhưng mà kết quả lại làm cho hắn hơi thất vọng.

Ảo ảnh tăng cao âm lượng, âm điệu lập tức trở nên hơi vô cùng thần bí: "Nhưng mà, chuyện này cũng chưa xem như bết bát nhất..."

"Để ta đoán xem... Đồng đội của ngươi đang hành động bất kỳ

lúc nào mà? Thừa dịp thời điểm bọn họ lưỡng bại câu thương, chỉ cần chạy đến, sau đó bắt lại toàn bộ bọn họ?" Thái Hòa ngắt lời hắn.

Tóc dài sửng sốt một chút, trong lòng nghĩ thầm.

Nhưng mà hắn vẫn chú ý Thái Hòa, khẳng định Thái Hòa còn không có từng chạm mặt phải bất kỳ một người đồng đội nào. Hơn nữa thời gian này, gã đàn ông giáp sắt chắc cũng đã giải quyết xong tất cả...

Trong lòng tên tóc dài nghi hoặc, nhưng ngoài miệng lại nói ra lời thoại đã nhớ kỹ: "Không sai, thời điểm khi ngươi lòng vòng ở đây, những đồng đội của ngươi đang từng người từng người một bị bằng hữu của ta..." Hắn vươn tay ra, làm một tư thế cắt ngang ở trước cổ: "Hiện giờ trong tòa nhà cao tầng này, trừ hai người các ngươi còn đang khổ sở giãy giụa ra, những người khác cũng đã..."

"Đã con mịa mày đó! Còn muốn lừa đảo ta!"

Mấy cái vòi tinh thần đồng thời cuốn ra, quấn chặt chẽ vững vàng tên tóc dài.

Không chờ hắn phản ứng lại, một luồng mạnh mẽ sức hút lập tức truyền đến từ cái vòi.

Vẻ mặt tên tóc dài còn tương đối đạm mạt: "Ngươi muốn làm gì, mặc kệ đồng đội của ngươi hay sao?"

"Kỹ thuật lừa đảo của ngươi quá cấp thấp đi mà." Thái Hòa hừ lạnh một tiếng.

Chương 865: Chỉ Người Có Ngu Ngốc Mới Ngã Cũng Một Nơi Đến Hai Lần

Trò hề này có thể hữu dụng đối với người khác, nhưng đối với Thái Hòa là bản thể cuối cùng mà nói, các nàng Yuna an toàn hay không, hắn biết rất rõ. Ngược lại, tóc dài lừa đảo lần này, vừa vặn thuyết minh, đồng đội của hắn cũng còn đang trong lúc hành động, giữa hai bên chưa bắt được liên lạc đúng lúc, trao đổi tình báo mới nhất.

“Ha ha, ngươi cho rằng còn có thể công kích được ta hay sao? hiện giờ ta cũng đã cắt... A! Ngươi... Không đúng, ngươi đang làm gì đó!”

Ảo ảnh tóc dài vừa định biến mất, cũng cảm giác được một luồng sức hút to lớn truyền đến từ cái vòi.

Mà ngay cả bản thể hắn, cũng cảm giác trong đầu giống như có món đồ gì, đang bị lôi ra ngoài mạnh mẽ người từ trong lỗ tai.

“Chỉ có kẻ ngu ngốc mới ngã liên tục ở một chỗ hai lần.” Thái Hòa cười quỷ quyệt trả lời.

“A a!”

Thanh niên tóc dài lập tức hoảng sợ kêu thảm thiết, xuyên thấu qua ảo ảnh, hắn đang kinh hãi nhìn chằm chằm Thái Hòa: “Dị năng của người là cái gì vậy, ngươi đang làm gì!”

Loại cảm giác óc cũng sắp bị hút đi ra ngoài này, để tóc dài gần như sắp tan vỡ rồi!

Bản thể của hắn đã ôm lấy đầu xụi lơ trên đất, nhưng mà cơ bản là không có cách thoát khỏi sức hút mạnh mẽ truyền đến từ phương hướng của Thái Hòa.

“Ta nói là hấp tinh đại pháp… Ngươi tin không?”

Thái Hòa không chút biến sắc nói chuyện. Trên thực tế, giờ phút này hắn cũng đang ở trong cảm giác mừng như điên!

Vốn là chỉ là thử một chút thôi, không nghĩ tới vậy mà thật có thể thành công.

Cái vòi hấp thu lấy, năng lượng tinh thần của đối phương, trên lý thuyết mà nói, chỉ cần liên tục dẫn truyền, cái vòi cũng lẽ ra có thể trực tiếp hút đến bản thể mới đúng.

Đối phương muốn tách ra ràng buộc lượng tinh thần với ảo ảnh, nhưng cũng bị sức hút của Thái Hòa kéo lại mạnh mẽ.

Cứ kéo dài tình huống như thế, rất nhanh lực lượng tinh thần của thanh niên tóc dài giống như bị đâm vào cái ống hút vậy, liên tục chảy vào trong chùm sáng tinh thần của Thái Hòa.

Nhưng mà sau khi chủ động điều khiển, Thái Hòa mới phát hiện, cái vòi hấp thu cũng có tai hại nhất định.

Ví dụ như hiện giờ, quá nhiều lực lượng tinh thần truyền lại từ cái vòi tinh thần này, Thái Hòa cũng cảm giác được huyệt thái dương đang căng lên từng trận…

Thật giống như có một nguồn nước rất lớn, nhưng ống nước dùng để dẫn truyền lại hơi nhỏ hơn một chút…

“A!!”

Sau khi thanh niên tóc dài hét thảm một tiếng, ảo ảnh này cũng phá nát ầm ầm.

“Rõ ràng là tên ngu xuẩn lấy lực lượng tinh thần làm phương tiện công kích vật lý, kết quả lại suýt chút nữa giết chết ta...”

Hai lần đưa tới cửa tìm đánh, lúc này bản thể tên tóc dài nằm trên mặt đất, trên mặt trắng bệch tràn ngập thù hận: “Đến tột cùng dị năng của hắn là cái gì nha!”

Cùng lúc đó, Thái Hòa cũng đang ôm đầu chính mình.

“Hòa... Hòa Ca, bị làm sao vậy?”

Tuy rằng Thái Hòa trong mắt Lê Bống hiện giờ, rất có khả năng là một quái vật xấu xí, nhưng nàng vẫn không do dự chút nào nắm chặt tay của hắn, trong ánh mắt tỏ ra một chút thân thiết, do do dự dự hỏi.

“Không có chuyện gì, đại khái là... Ăn no quá...” Thái Hòa suy nghĩ một chút, tìm ra một ví dụ thích hợp.

“Xem ra cũng không nên ham ăn nhiều, vốn đã cho rằng có thể trực tiếp một lần hút khô hắn.”

Thái Hòa lắc lắc đầu một cái, bực mình mắng một câu, sau đó đưa mắt nhìn sang mảnh bóng tối kia, nhíu mày: “Ta cũng không am hiểu dò xét, mà tên dị năng giả này lại che đậy chính mình lại... Khả năng dùng cái vòi tìm tòi phát hiện hắn không cao, nếu như thế, vậy thì không lãng phí lực lượng tinh thần nữa.”

Hắn đều thu lại tất cả những cái vòi tinh thần rồi, tiếp theo phân tích nói: “Dị năng của người này, tương tự với xoắn giết tinh thần của ta, chỉ có điều mạnh hơn nhiều. Bất kể là thời gian, đồng thời có thể ảnh hưởng đến số người rất lớn, ngoài ra phạm vi cũng rất lớn, tất cả đều mạnh hơn xoắn giết tinh thần của ta.”

Đây chính là khác nhau giữa toàn năng và sở trường.

Năng lực của thanh niên tóc dài này, chủ yếu là chế tạo ảo

giác.

Mà lực lượng tinh thần của Thái Hòa lại có rất nhiều thủ đoạn sử dụng khác nhau, mỗi một loại đều có thể phát huy được tác dụng, nhưng cũng không phải mỗi một loại đều mạnh mẽ.

Trong đó hắn am hiểu nhất, chính là điều khiển Zombie và cái vòi tinh thần.

Ở mặt điều khiển con rối Zombie, Thái Hòa lại khai phá ra phương pháp chuyển đổi tầm nhìn.

Ở mặt sử dụng cái vòi, tiến hóa cái vòi hóa thành thực chất, và...

"Cắn nuốt tinh thần lực."

Cái vòi tiến hóa ra năng lực hấp thu, bị Thái Hòa đặt tên là cắn nuốt.

Thanh niên tóc dài trước kia còn coi thường một trận, cũng không thể làm cho con đường tiến hóa của Thái Hòa sinh ra một chút dao động nào.

Xác thực, dị năng lực lượng tinh thần của hắn nhìn bề ngoài xem ra rất tạp nham, nhưng chính bởi thế, thanh niên tóc dài mới sẽ liên tục bị trúng chiêu hai lần ở trên tay hắn.

Chương 866: Âm Mưu Thâm Hiểm

“Đối chiến giữa Dị năng giả, nào có nhiều thời gian rảnh rỗi để cho ngươi chậm rãi quen thuộc năng lực của đối phương như vậy. Dị năng tạp nham thì đã làm sao, có thể giết người là được. Mà sau khi bị hút sạch tinh thần lực hai lần, lực lượng tinh thần của hắn còn sót lại bao nhiêu đây?”

Thái Hòa hơi ngạc nhiên thầm nghĩ. Lúc này ở trong chùm sáng tinh thần của hắn, một đoàn năng lượng nhỏ màu trắng đang bị chuyển đổi, bổ sung tiêu hao của hắn.

Hắn suy nghĩ phương hướng chính mình cảm ứng được khi hút tinh thần lực lúc trước một chút, đưa mắt nhìn sang một cái cửa sắt.

“Ở bên kia hay sao...”

Thái Hòa đi tới, đưa tay nắm chặt tay nắm cửa, nhưng hắn vừa đẩy ra một cái khe, một con zombie dính đầy máu me, tỏa ra mùi gay mũi tanh tưởi lập tức đột nhiên đưa ra ngoài, suýt nữa tóm lấy hắn.

“Tẻ nhạt.”

Cái vòi tinh thần hơi động, cánh tay này lập tức mềm nhũn xuống, Thái Hòa cũng đá một cước văng ra cửa phòng.

“Trước tiên dùng hai con zombie giả thần giả quỷ, sau đó lại đặt một con zombie thật sự ở nơi này, muốn xem thử một chút ta có thể ngốc đến nỗi bị Zombie giết chết hay không?”

Thái Hòa cười gằn một tiếng.

Thật ra biện pháp này vẫn là rất nham hiểm, liên tục nhìn thấy hai con Zombies giả, sau đó lại đột nhiên bị dọa nhảy một cái, coi như có thể phản ứng lại, chỉ sợ cũng phải bị Zombie thương tổn rồi.

Đối với người may mắn còn sống sót mà nói, như vậy so với phán tử hình không khác nhau gì cả.

Nhưng mà khi Thái Hòa quay đầu lại, lại phát hiện Lê Bống còn đứng tại chỗ cũ: "Cô bé à?"

Lê Bống ngơ ngác mà liếc mắt nhìn hắn, sau đó đi tới, bước qua thi thể tiến vào trong thương trường.

"Cẩn thận một chút, bên trong còn có Zombie đây."

Sau khi Thái Hòa nói xong, cũng theo sát đi vào, nhưng ở trong nháy mắt khi vào cửa, hắn nhưng vô tình hay cố ý quay đầu lại, lộ ra vẻ mỉm cười về phía một nơi nào đó trong không khí...

"Tên quái nhân tóc dài, chắc là trốn ở nơi này chứ?"

Thái Hòa vừa dán chặt người vào chân tường chậm rãi đi vào phía trong, vừa hỏi Lê Bống.

"Ồ……" Lê Bống lên tiếng.

Hai người kề sát ở ven tường, chậm rãi đi vào sâu trong khu thương mại.

Nhưng nơi bọn họ đi qua, trùng hợp là địa điểm triển lãm một đống lớn đồ dùng trên giường, tầm nhìn đã chịu hạn chế rất lớn.

Từ nơi này cũng không thấy rõ đến tột cùng phía trước có bao nhiêu Zombie, chỉ có thể nhìn được loáng thoáng một vài bóng người.

Lại càng thấy không rõ mọi thứ, thì sắc mặt của Thái Hòa đương nhiên lại càng cẩn thận hơn…

Thái Hòa đi ở phía trước cũng không có chú ý tới, giờ phút này Lê Bống đang nhìn chằm chằm phía sau lưng hắn, một thanh dao găm, lặng yên xuất hiện ở trong tay……

“Roẹt!”

Đột nhiên xẹt qua một tia sáng lạnh lẽo, nhưng lại không thể rơi xuống.

Cái vòi vô hình, đang chặt chẽ mà khống chế được tứ chi nàng, làm cho nàng không có cách nào nhúc nhích.

Thái Hòa xoay người lại, vẻ mặt châm chọc: “Kết quả bản thể vậy mà lại đưa tới cửa hay sao? Thật ra lá gan của ngươi thật còn rất mập nha.”

Lúc đầu “Lê Bống” còn muốn giả ngu giả ngơ, sau khi nghe được câu nói này, liền lập tức sắc mặt trắng bệch.

Thật nhanh chóng hắn đã khôi phục dáng dấp thật sự, ánh mắt oán độc mà nhìn chằm chằm Thái Hòa, hỏi: “Như thế nào ngươi lại phát hiện?”

“Đơn giản.”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng nói: “Những bóng người người đó, cũng là ngươi chế tạo ra ảo giác đi? Bất quá xem ra ngươi cũng là nỏ mạnh hết đà, chỉ có thể tạo ra một vài điểm bóng người ra tới, lại một chút hình tượng cụ thể, chỉ sợ ngươi cũng không thể tạo ra nổi. Hơn nữa những Tinh Thần Thể này, chỉ dùng dò xét tinh thần, còn rất khó phát hiện khác thường gì, tính kế thật giỏi nha. Đáng tiếc… Ngươi tính sai một chuyện rất quan trọng, hơn nữa là một chuyện rất cơ bản.”

“Cái gì…… Tình sai cái gì?”

Sắc mặt của tên tóc dài âm trầm xuống từng chút một, hắn cũng không nghĩ đến bị Thái Hòa nắm cái mũi dẫn đi như vậy, nhưng vẫn không nhịn được hỏi.

“Một con Zombie vừa mới chết ở cửa, ta còn đạp cửa, đám Zombies này đều bị mù hay vẫn là bị điếc hả? Ngươi lại cho thêm chút sức, làm chúng nó lại đây công kích ta. Nói không chừng ta miễn cưỡng sẽ bị lừa rồi.”

Thái Hòa dùng một loại ánh mắt nhìn ngu ngốc nhìn chằm chằm tên tóc dài, lắc lắc đầu.

“Vậy thì có gì lạ, dù xem như phát hiện bóng người kỳ quặc, lực chú ý của ngươi cũng bị thu hút đi qua……” Tóc dài thật không cam lòng như cũ. Cảm giác sợ hãi khi tới gần tử vong, làm phòng tuyến tâm lý hắn hỏng mất từng chút một.

Đối với kế hoạch của chính mình, tóc dài tự tin nhất định có thể có tác dụng.

Hơn nữa hắn còn tính toán, mãi cho đến khi Thái Hòa tắt thở, hắn cũng sẽ vẫn luôn bảo trì hình dạng “Lê Bống”, làm Thái Hòa ôm hận mà chết.

Tạo thành tra tấn với nội tâm của kẻ thù. Mới có thể lấy được khoái cảm lớn nhất, đây cũng là nguyên nhân tóc dài tự tin như vậy.

Chương 867: Tiến Hóa Ra Giác Hút

Chính xác, ai có thể nghĩ đến một kẻ địch vừa mới bị thương nặng, trong nháy mắt sẽ xuất hiện ở trước mặt chính mình, hơn nữa dường như không có việc gì mà "Biến" thành chính mình người đứng bên cạnh chính mình? Chuyện này có thể nói là một điểm mù trong suy nghĩ.

Càng đừng nói bản thân ở trong loại hoàn cảnh nguy hiểm như vậy. Tất cả lực chú ý của Thái Hòa đều bị những bóng người đó thu hút sự chú ý, như thế nào còn sẽ chú ý tới người đi theo bên cạnh chính mình?

Nhưng nguyên nhân chính là vì Dị Năng của Thái Hòa "hỗn tạp", làm tóc dài không có cách nào suy đoán ra, đến tột cùng Dị Năng của Thái Hòa thật sự là cái gì.

Đầu tiên quan trọng nhất là năng lực điều khiển con rối zombie, hắn cũng sẽ không thể nào phát hiện được một chút nào.

Không cách nào thay đổi hoàn cảnh, cũng chỉ có thể ra tay từ nhân vật.

Mà đủ loại bẫy rập của tên tóc dài vẫn không có hiệu quả, đến cuối cùng mới mạo hiểm bản thể ra trận, lại ngay cả đầu tóc của Thái Hòa cũng chưa từng bị chạm trúng một chút nào.

"Dù xem như không có liên hệ tinh thần. Ta cũng có thể phân ra Lê Bống thật giả, ngươi cho ta yêu thầm nàng mười mấy năm là mù mắt hay sao!"

Thái Hòa đã bắt được tóc dài một cái, một cái vòi tinh thần thật to bản tăng cường chậm rãi chui ra ngoài từ trong đoàn ánh sáng tinh thần của hắn.

“Không…… Không không!”

Tóc dài nhìn Thái Hòa đằng đằng sát khí, dùng sức mà giãy giụa.

Nhưng bản thể hắn so với Thái Hòa mà nói. Lại yếu đến đáng thương.

Mặc dù không cần cái vòi tinh thần, Thái Hòa cũng có thể giống xách gà con mà nắm lấy hắn, chụp lấy máy tóc dài.

“Không! Chuyện này không có khả năng! Ngươi không có khả năng hoàn toàn không chịu ảo giác ảnh hưởng, không có khả năng……”

Tóc dài trừng lớn đôi mắt. Nước mắt nước mũi giàn giụa quát lên.

Nhưng bởi vì bị Thái Hòa bóp cổ, tiếng thét của hắn cũng bị kẹt lại ở trong cổ họng. Nghe qua lên hết sức quái dị.

“Thời điểm khi ngươi muốn làm chúng ta giết hại lẫn nhau mà chết, nên nghĩ đến kết cục hiện giờ.”

Thái Hòa nhìn hắn một cái, đột nhiên cái vòi tinh thần bản khổng lồ của hắn đâm vào đoàn ánh sáng tinh thần của gã tóc dài.

Dưới khủng hoảng cực độ, phòng tuyến tâm lý của gã tóc dài thất thủ, cái vòi tinh thần của Thái Hòa gần như không cố sức chút nào mà đâm thật sâu vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của hắn.

“Không… Cuối cùng ngươi… Cuối cùng ngươi làm như thế nào

lại phát hiện?" Tóc dài trừng lớn đôi mắt, đứt quãng hỏi.

"Bí mật."

Cái vòi tinh thần, đột nhiên ở trong giờ phút này bắt đầu hút mạnh!

Thật nhiều tinh thần lực điên cuồng mà dũng mãnh vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của Thái Hòa, đầu óc truyền đến cảm giác bị phồng lên, làm thiếu chút nữa Thái Hòa hoài nghi đầu mình sắp bị nổ tung lên!

Kiên trì!

Lúc này chỉ có cắn răng kiên trì, mới có thể làm chính mình mạnh mẽ lên thêm một bước!

Mồ hôi trên trán toát ra chảy ào ào xuống như suối phun, đầu óc gần như sắp nổ tung lên, gần như tới cực hạn có thể chịu đựng rồi.

Tinh thần lực bị tiêu hao đã bổ sung nhanh chóng, sau đó đoàn ánh sáng tinh thần đã gần tới trạng thái bão hòa đang mở rộng ra từng chút một, sau đó nén chặt lại, rồi lại tiếp tục mở rộng ra…

Đồng thời còn có rất nhiều đoạn ngắn hình ảnh, không ngừng thoáng hiện ở trước mắt Thái Hòa.

Phải bị ép buộc nhận lấy một lượng tinh tức quá lớn, quá nhiều!

Thái Hòa cắn chặt hàm răng, nắm thật chặt bàn tay.

Vì Lê Bống, vì Yuna và Chị Đại nhà ta, cũng vì chính mình có thể sống sót, ở nơi này, nhất quyết không thể lùi về phía sau nửa bước!

Ý chí có hơi yếu kém, tất cả đều sẽ kiếm củi ba năm thiêu một

giờ!

Đến lúc đó, nói không chừng ngay cả chính mình cơ bản cũng phải chịu liên lụy!

“Hòa ca.”

Lúc này, một bóng người như ẩn như hiện xuất hiện ở bên người Thái Hòa, một bàn tay non mềm tinh tế đặt ở trên vai Thái Hòa.

Cứ việc bóng người như thật như ảo, nhưng Thái Hòa cảm giác được một loại quen thuộc như trước…

Hai từ ngắn ngủi, một động tác chớp mắt, đủ để cho Thái Hòa cố gắng chịu đựng vượt qua!

Hấp thu vài phút, ở trong cảm giác của Thái Hòa, lại vô cùng dài lâu!

“Hít hà!”

Chờ đến cảm giác căng đau này qua đi, một loại cảm giác tỉnh táo xưa nay chưa từng có, làm Thái Hòa không nhịn được thở dài một cái.

Sức mạnh tinh thần lực tăng trưởng, làm Thái Hòa cảm giác được minh xác bất đồng với lúc trước.

Bất luận là thị lực, thính lực, hay còn là năng lực cảm ứng, đều nháy mắt bay lên một cấp độ mới.

Sau khi ném xuống tên tóc dài vô tri vô thức, Thái Hòa dùng cái vòi cho hắn một cái chết thống khoái.

Mà tốc độ cái vòi sinh ra, và uy lực, cũng đã đạt tới một bước tiến hóa mới.

Một kích tùy tiện này, không chỉ có xuyên thủng đầu của gã tóc dài, còn trực tiếp đâm sàn nha ra một lỗ thủng.

Không chỉ có như thế, ngoại hình cái vòi cũng đã xảy ra một ít biến hóa.

Chương 868: Nhìn Xuyên Ảo Giác

Tuy rằng này biến hóa chỉ có chính Thái Hòa mới có thể trông thấy được, hơn nữa lại càng quỷ dị…

Cái vòi trong suốt đỏ như máu, dọc theo cái vòi đâm ra rất nhiều giác hút dữ tợn, đầu vòi nhọn như đao, toàn bộ có thể co rút lại tự nhiên.

Thời điểm trong khi vô số cái vòi xuất hiện ở phía sau Thái Hòa, thoạt nhìn ngoại hình hắn cũng tương đối phong cách.

“Còn may là vô hình, bằng không nhìn thật là quá gây chú ý, đi ở trên đường quả thật là điển hình thiếu đánh nha……”

Thái Hòa vừa lòng mà nhìn này đó cái vòi ầm ầm tan đi, mà tinh thần lực của hắn lại chỉ tiêu hao một phần rất nhỏ.

“Quả nhiên…… Sức mạnh tinh thần lực tăng lên, mới là cơ sở căn bản nhất! Cơ sở của ta vốn dĩ được xem như là tương đối bền chắc, hiện giờ, lại càng đạt tới một loại cấp độ càng cao hơn!”

Hắn hưng phấn mà quay đầu lại, nhìn về phía Lê Bống đã khôi phục lại bộ dáng bình thường.

Tinh thần lực của gã tóc dài không còn, tất cả mọi ảo giác ảnh hưởng đến bọn họ, tự nhiên cũng đã biến mất toàn bộ.

Trên thực tế Lê Bống vẫn luôn đều ở nơi này, chẳng qua lúc vào cửa, gã tóc dài làm Thái Hòa thấy hắn biến thành “Lê Bống”, thật sự Lê Bống cũng đã bị che chắn khỏi tầm mắt của Thái Hòa, hoàn thành một lần thay mận đổi đào xảo diệu, trong khoảng thời

gian ngắn, người bình thường sẽ không có khả năng nhìn ra được.

Nhưng dưới tình huống vì có liên hệ tinh thần, loại thủ đoạn này chỉ có thể nói là nhàm chán……

“A…… Hòa ca biến…… Biến trở về rồi!”

Lê Bống cũng lộ ra một sắc mặt mừng rỡ, nàng bổ nhào vào trong lòng ngực Thái Hòa một cái, nói: “Thật…… Thật tốt quá!”

“Ặc, anh còn chưa hỏi em lúc phía trước nhìn anh ra bộ dạng gì……”

Thái Hòa ôm sát Lê Bống, nói: “Nhưng mà… Trả lại cho ta Lê Bông bản trang phục y tá!”

“Cái gì…… Trang phục y tá cái gì?”

“A, không có gì…”

“Ầm ầm ầm!”

Đột nhiên, từ dưới sàn nhà, truyền đến một loạt tiếng đánh nhau.

Thật ra thanh âm này rất nhỏ, nhưng Thái Hòa và Lê Bống lại đồng thời nghe thấy được.

Lê Bống lập tức tránh thoát khỏi ôm ấp của Thái Hòa, mặt lộ vẻ thẹn thùng.

Không chờ Thái Hòa nhìn kỹ, nàng lập tức xoay người sang chỗ khác kéo đi thi thể.

Khi thấy cái lỗ nhỏ trên sàn nhà kia, chính Thái Hòa cũng có hơi kinh ngạc, không nghĩ tới cái lỗ này thế mà còn đánh xuyên qua……

Hắn thông qua kia lỗ nhỏ nhìn thẳng xuống tầng dưới, kết quả lại nghe thấy được tiếng la của Yuna: “Tên kia! Vì sao lại cướp đoạt đầu của chúng ta vậy!”!

“Người nào cướp đầu ngươi rồi...”

Đợi sau khi Thái Hòa xem xét ở dưới lầu, mới phát hiện chuyện này đúng là hơi buồn cười...

Thời điểm lúc mới vừa rồi Thái Hòa giải quyết thanh niên tóc dài ở tầng trên, Yuna cũng đi tới trong khu thương mại của tầng này.

Khu vực này nhìn qua một cái, ngoại trừ hàng hóa hư thối ra, cơ bản bóng dáng một người còn không có.

Mà một thiếu nữ thì tóc dài vác theo liêm đao, chậm rãi xuyên qua ở trong khu thương mại u ám.

Mũi đao xẹt qua mặt đất, phát ra tiếng vang chói tai “C-K-Í-T..T...T ——!”.

Cảnh tượng này, thấy thế nào cũng tương đối quỷ dị.

Đột nhiên, thiếu nữ chợt quay người lại, liêm đao trong tay cắt ra một đường vòng cung hình bán nguyệt, thanh thế kinh người mà chém về phía phía sau của mình.

“Làm thịt!”

Trong hư không, bất ngờ vang lên một tiếng tấn công va chạm kim loại giòn vang, thậm chí làm bắn ra một chút hoa lửa.

“Hừ, muốn đánh lén ta hay sao?”

Khóe miệng của Yuna lộ ra một nụ cười quỷ quyệt, liêm đao trong tay huơ múa liên tục, điên cuồng chém cực kỳ nhanh tới phía trước mà đi.

Từ góc độ của Yuna nhìn qua, lúc này nàng đang múa cuồng chém loạn vào khắp trong không khí.

Mà từ góc độ gã mặc giáp sắt nhìn thấy, chính là một người thiếu nữ mặt mỉm cười, dung mạo thanh thuần đang nhẹ nhàng như thường mà hươ múa một thanh liêm đao nhìn qua cũng rất nặng, tiến hành công kích điên cuồng vào chính mình.

Mới vừa rồi đón đỡ một lần, làm cho gã mặc giáp sắt cảm giác cổ tay đau đớn từng trận, phảng phất cơ bắp cũng muốn sắp bị xé rách ra rồi.

Nàng thiếu nữ này nhìn bề ngoài như nhu nhược, trong cơ thể lại ẩn chứa sức lực kinh người như thế, chuyện này làm cho gã mặc giáp sắt rất cảm thấy giật mình.

Nhưng mà rất nhanh hắn lập tức chẳng quan tâm đến chuyện giật mình rồi, bởi vì sau một kích này nhìn như đã tụ lực rất lâu. Ngược lại Yuna vẫn duy trì bộc phát liên tục lực lượng và tốc độ không kém với lúc ban đầu.

“Dị năng giả? Nhưng mà... Ngươi làm sao phát hiện được ta!”

Gã mặc giáp sắt đang công kích từ xa hết sức hữu dụng, nhưng lúc này lại chỉ có thể bị động chịu đánh.

Hắn vừa ngăn cản Yuna công kích rất nhanh. Vừa chậm rãi lui về phía sau.

“Dù sao không phải dùng mắt nhìn.”

Mặc dù tốc độ công kích của Yuna cực nhanh, nhưng ánh mắt của nàng đúng là không có nhìn về phía gã mặc giáp sắt. Trên thực tế, nàng đang nhìn chằm chằm vào một đoàn không khí chém vào hăng say.

“Chẳng lẽ là ngửi hay sao? Không đúng, vừa rồi ta không có

mùi hôi đầy trời, ngươi cũng không phải Zombie, làm sao có thể ngửi được chứ! Chẳng lẽ lại dựa vào thính lực hay sao?"

Chương 869: Trả Món Đồ Chơi Cho Ta

Gã mặc giáp sắt càng ngày càng cố hết sức ngăn cản, Yuna thì càng chém càng hưng phấn.

“Tên nhân loại ngu xuẩn, chẳng lẽ còn trông cậy vào moi ra từ trong miệng ta tin tức gì hay sao. Ngươi có ngon thì tìm kiếm biện pháp ứng đối?”

Ánh mắt Yuna hơi sáng ngời, mốt điểm ánh sáng màu hồng đột nhiên xuất trong đôi mắt nàng hiện giờ, sau đó chậm rãi mở rộng.

Đồng thời ở trước mắt nàng, bộ dáng thật sự của gã đàn ông nhân loại này, cũng hiện lên từ chút một.

Trong nháy mắt gã mặc giáp sắt không kịp thời, động tác trên tay lập tức chậm nửa nhịp.

“A!”

Yuna một liêm đao chém ở bên hông gã mặc giáp sắt, nửa cái bộ đàm hỗn hợp với máu tươi rơi xuống mặt đất: “Không có tác dụng đâu. Bởi vì, ta chính là Zombie nhé...”

“Zombie... Zombie!”

Đau đớn kịch liệt, làm cho gã mặc giáp sắt lập tức phục hồi lại tinh thần, ngoài hoảng sợ, bản năng cầu sinh kích thích hắn chợt hất lên thanh đao ở phía trước, sau đó mượn cơ hội Yuna quay đầu tránh né. Lập tức quay đầu chạy đi.

“Nói đùa gì vậy! Cái gì mà 'Ta chính là Zombie mà', loại này

giọng điệu nói chuyện của Zombie, đkmn ta chính là lần đầu tiên thấy a! Không biết mạnh đến trình độ nào, như vậy làm sao đánh!"

Trong lòng Gã mặc giáp sắt có vô số nghi vấn, nhưng lúc này ngàn vạn lời nói đều biến thành một câu: Lừa bố mày sao!

Sớm biết như vậy có khả năng trêu chọc đến Zombie mạnh như vậy, gã mặc giáp sắt bất kể như thế nào cũng sẽ không tham gia hành động lần này...

Một thời gian ngắn trước. Một trận phi cơ trực thăng xuất hiện ở khu vực này, lập tức có người sống sót chú ý tới.

Nhưng phi cơ trực thăng chỉ là sau khi bồi hồi một vòng. Rồi rời đi.

Sau đó phi cơ trực thăng này lại qua đây một lần, cuối cùng lơ lửng ở trên không trung sân thượng một thời gian ngắn, thậm chí còn thả hai người xuống dưới...

Trong lúc này, gã thanh niên tóc dài phụ trách mai phục ở trong tòa nhà Skydeck.

Sau khi trở về, bọn họ lập tức định ra kế hoạch lần này.

"Mấy ngày nữa sẽ có một đội người đi tòa nhà cao tầng Skydeck, chờ đợi phi cơ trực thăng đến tiếp ứng. Chỉ cần ta có thể cho bọn họ rơi vào trong ảo giác của ta triệt để làm, lúc đó có thể xen lẫn vào trong bọn họ, thành công cưỡng ép phi cơ trực thăng. Đương nhiên, sau đó thì uy hiếp xong bọn họ, sau đó giết hết sạch." Thanh niên tóc dài lộ ra vẻ rất có tự tin.

"Sau đó thì sao?"

"Một chiếc phi cơ trực thăng, còn có một người phi công, cùng với tánh mạng vài thành viên, đủ để cho tổ chức thế lực tự xưng quân đoàn không quân này trả ra một cái già cực lớn rồi. Dù sao

lấy đi lợi ích, chúng ta vừa trốn vào trong Sài thành, bọn họ đi chỗ nào tìm chúng ta!"

Kế hoạch này nghe qua, chính xác là một phi vụ làm ăn kiếm lời không lỗ.

"Nhưng mà... Đây chính là liều mạng kiếm lời nha."

"Nếu như không sưu tập được đủ nhiều vật tư trở về, ngươi biết kết quả chờ đợi của chúng ta là cái gì."

"Được... Được rồi..."

...

"Khi đó nhất định ta không cẩn thận bị cửa kẹp đầu a! Nhưng mà tại sao trong quân đoàn không quân lại có Zombie! vì sao vậy!"

Gã mặc giáp sắt che lấy miệng vết thương còn chưa chạy rất xa, sau lưng cũng đã xuất hiện bóng dáng Yuna.

Hai mắt trắng đỏ ở trong lúc này xem ra vô cùng bắt mắt, hơn nữa Yuna cũng dường như có thể hoàn toàn trông thấy sự tồn tại của hắn.

Không chỉ có như thế, gã mặc giáp sắt chính mình cũng cảm giác được, dị năng tạo ảo giác của thanh niên tóc dài, dường như hiệu quả đang yếu bớt dần dần...

"Đây là hắn đang giao thủ với dị năng giả hệ tinh thần của đám người bọn họ nha? Dựa vào chiến tích của hắn, chắc là sẽ không thua, chỉ cần hắn có thể thắng mà nói..., còn có cơ hội giải quyết Zombie nữ này! Vẫn mãi chém ta, đợi đến thời điểm ta chém đứt tứ chi ngươi!"

Mắt thấy sắp bị đuổi kịp, gã mặc giáp sắt chợt hất lên thanh đao, móc ngã khay chứa đồ, chính mình thì thả người nhảy lên.

Trên khay chứa đồ bằng hợp kim nhôm chất đầy đủ loại hàng hóa, điều này làm cho Yuna không thể công kích liên tục, lui ra sau một bước.

Sau khi đủ loại khay chứa đồ ngã xuống triệt để, gã mặc giáp sắt đã muốn nhân cơ hội trốn về phía sâu trong khu thương mại.

“Hổn hển! Hổn hển!”

Gã mặc giáp sắt thở hổn hển từng ngụm từng ngụm, trốn ở một góc tường.

“Nếu là Zombie mà nói..., như vậy...”

Gã mặc giáp sắt dùng tay che kín miệng vết thương của mình thật chặt, sau khi kề sát lên trên tường, nghe tiếng bước chân dần dần đến gần ở thật xa.

“Trốn đi cũng không có tác dụng nha...” Tiếng thiếu nữ tươi cười truyền đến.

“Không trốn càng bị chết nhanh hơn!”

Hắn lập tức bắt đầu tìm kiếm ở chung quanh, cuối cùng cầm lên một thanh vật khả nghi hình dáng quá xấu, bắt đầu lau điên cuồng lên trên người của mình: “Mùi, còn có thanh âm...”

Gã mặc giáp sắt cũng biết, chính mình bị thương, những biện pháp này chỉ có thể tạm thời giấu nhất thời, lại không chống đỡ được quá lâu.

Cho nên thời điểm khi tiếng bước chân của Yuna dần dần tới gần, gã mặc giáp sắt cũng nắm chặt thanh đao.

Chương 870: Một Cái Đầu Người Đi Qua

“Chỉ cần có thể đả thương nàng, ta lập tức có thể kiên trì đến quyết đấu trên lầu thắng mới thôi!”

Cứ việc hiệu quả dị năng trên người gần như biến mất hầu như không còn, nhưng gã mặc giáp sắt vẫn còn cho rằng, người thắng nhất định sẽ là thanh niên tóc dài.

“Beng.”

Trong nháy mắt tiếng bước chân dừng lại, gã mặc giáp sắt ngừng lại thở ra một hơi, chợt nhảy lên, thanh đao trong tay giống như linh xà hươ về phía Yuna...

“Ồ?”

Gã mặc giáp sắt tự nhận là tốc độ một kích này, gần như đạt đến trạng thái đỉnh phong của mình, nhưng trước mắt đột nhiên truyền đến một trận cảm giác mê muội, lại làm cho hắn bị đánh văng ra ngoài trong tuyệt vọng!

Sau khi va chạm một kích, lại bị đánh văng ra!

Mà vận mệnh của hắn, thì không cần suy nghĩ nhiều rồi...

Yuna theo sát phía sau nhảy lên, liêm đao thật dài nâng lên sau đầu, sau đó đột nhiên bổ xuống...

“Bùm!”

Sau một âm thanh vang vọng, một đống tro bụi đột nhiên từ

trên đỉnh đầu rớt xuống.

Yuna lập tức nghiêng đầu qua một bên: “Còn muốn chạy trốn hay sao? Thật sự là tìm đường chết...”

Sau khi tro bụi bay khắp nơi, lúc đầu Yuna mặt âm trầm kinh ngạc phát hiện, gã mặc giáp sắt cũng không có nhân cơ hội bỏ trốn, ngược lại, hắn bày ra một bộ dáng muốn mượn cơ hội đánh lén Yuna, nhưng mà ở trên đỉnh đầu hắn, lại ngoài ý muốn xuất hiện ra một cái lỗ máu, hai mắt trợn lên, trên mặt còn lưu lại sợ hãi đối với tử vong...

Yuna lộ ra vẻ mặt phức tạp mà nhìn chằm chằm vào gã mặc giáp sắt này một lúc lâu, sau đó miệng vừa quát, lộ ra một bộ sắc mặt uất ức giống như bị người ta đoạt đi món đồ chơi vậy...

“Anh nói, anh sẽ chăm sóc em như thế nào!” Hai tay Yuna khoanh lại ở trước ngực, mặt lạnh hỏi.

Thái Hòa lộ vẻ mặt như đang trầm tư mà sờ lên cái cằm, nói: “Làm sao cũng không có vấn đề gì nha... nhưng mà này rõ ràng là anh cứu em mà.”

“Làm sao hắn có thể đánh lén được ta! Rõ ràng là anh cố ý, cuồng ma nổ đầu người!”

“Ê này, đã nói rồi đấy cuồng ma nổ đầu đâu rồi?”

Thái Hòa thuận tay vuốt vuốt đầu Yuna, biểu lộ hơi lúng túng hỏi, “Mấy người quân đoàn không quân kia đâu rồi? Chẳng lẽ đã... đi chung một nhóm với chị đại rồi sao?”

Thấy khóe miệng của Yuna nhếch lên một cái, trong lòng Thái Hòa lập tức kêu đau một tiếng “Ai da” !

Bởi vì giờ phút này, Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Ca Cao, thức tỉnh rồi!

Chừng mười phút đồng hồ trước, Ngô Thanh Vân mặt đang mỉm cười, mang lên một cái đầu lầu đầy máu me quỷ dị, đang đi loạn vòng vòng trong dãy hành lang tối thui không một chút ánh sáng.

Nàng không có băn khoăn như bọn người Hồ Vĩnh Khoa vậy, bởi vì mặc dù thanh niên tóc dài cũng làm cho nàng nhìn thấy ảo giác, tư duy nhưng Zombie làm sao gã thanh niên tóc dài có thể hiểu được...

Quái vật người đầu này cũng đủ để hù chết người, đối với Ngô Thanh Vân mà nói, hoàn toàn là hợp ý rồi. Zombie chẳng phải thích những thứ này sao?

Mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Ca Cao bị kén lớn bao trùm, cũng sẽ không bị bất luận ảo giác gì ảnh hưởng.

Cho nên dị năng của gã thanh niên tóc dài, ở trên người Ngô Thanh Vân, cơ bản không có tạo ra được một chút xíu tác dụng nào.

Nhưng về phương diện khác, Ngô Thanh Vân cũng không có loại năng lực giống như Yuna, cũng không có gặp phải qua bất luận kẻ nào. Dù sao lúc đầu nàng chính là đi ở phía sau cùng, cũng không có "Quái vật" chạy đuổi theo sau lưng nàng.

Mặc dù trong thời gian ngắn không tìm thấy đám người Thái Hòa, nhưng tâm tính của Ngô Thanh Vân vẫn là rất bình tĩnh, dù sao có tồn tại liên lạc tinh thần... Với thân phận của nàng, tản bộ ở trong đám Zombie cũng không vấn đề gì...

"Một cái đầu người đi qua nè..., hai cái đầu người đi qua nè..."

Trong hành lang âm u trống rỗng, một giọng nữ đang nhẹ nhàng tùy tiện mà ngâm nga bài hát, đột nhiên, một tiếng cọ xát sắc nhọn chói tai cắt đứt tiếng ca.

“Ồ...”

Ngô Thanh Vân trấn tĩnh mà nhìn xem về phía trước không một bóng người, tiếng ma sát này từ bên trên lầu truyền đến, chậm rãi đến gần nàng, cuối cùng ngừng lại ở trước mặt nàng.

“Loại mùi vị này... Của Yuna!”

Ngô Thanh Vân hơi nghi ngờ quay đầu qua lại nhìn: “Như thế nào ta lại không thấy ngươi vậy... Hơn nữa, bên cạnh ngươi còn có mùi khác...”

“Là như vậy...”

Hai nữ Zombies cách không khí nói chuyện với nhau đơn giản một chút, sau đó Yuna lập tức giao Hồ Vĩnh Khoa và Hải Yến cho Ngô Thanh Vân, để cho nàng đi trước tìm phòng an toàn gian ở lại đó.

Mà chính nàng, thì men theo mùi vị đuổi theo giết gã mặc giáp sắt rồi.

Mặc dù không nhìn thấy hai người Hải Yến, nhưng Zombie chỉ dựa vào mùi vị có thể ngửi được có người tồn tại, có nhìn thấy hay không thật ra không có khác nhau quá lớn...

Dù là sau khi gã thanh niên tóc dài tử vong. Hai nhân loại đột nhiên xuất hiện, cũng không có làm cho biểu lộ của nàng xuất hiện khác thường nào, ngược lại là quái vật đầu người biến mất, làm cho sắc mặt của Ngô Thanh Vân trở nên hơi cổ quái...

“Ồ...”

Chương 871: Ta Làm Gì Có Sờ Ngực Ngươi

Ở trong trạng thái choáng đầu hoa mắt, Hải Yến không nhịn được kêu lên một tiếng rên rỉ. Nhưng mà không đợi nàng mở to mắt, một cái vòi cũng đã cuốn về phía nàng cực kỳ nhanh, trực tiếp bắn vào thân thể của nàng. Vì vậy đầu óc nàng chưa thanh tỉnh, lập tức lại biến thành một đống bột nhão...

Sau Thái Hòa ra tay vài giây mới lo lắng đẩy cửa vào nhà, vừa vặn trông thấy Hải Yến lại hôn mê bất tỉnh: "Nguy hiểm thật! Xém tí nữa là không cản nổi rồi à!"

Hắn thở phào một cái. Tầm mắt lập tức chuyển hướng về phía trong phòng bên kia.

"Chị đại, tranh thủ thời gian cầm lên cái trứng kia theo ta đi!" Thái Hòa tới được một nửa lập tức dừng lại, trên mặt lộ ra vẻ nghi ngờ đi tới, trên đường tiện chân đạp ngất đi Hồ Vĩnh Khoa trong khi tinh thần hắn đột nhiên bắt đầu xuất hiện dao động, "Chị Đại. Làm sao ngươi lại lộ ra vẻ mặt như vậy?"

"Ô..."

Lúc này Ngô Thanh Vân đang ngồi ở bên cạnh cái kén lớn này, một tay ôm đầu gối, tay kia thì đặt trên cái kén, vẻ mặt uất ức: "Cục cưng đầu lâu... Máu của ta đã không còn, con mắt cũng không còn..."

"Cái đó là ảo cảm giác nha, hơn nữa ngươi hình dung nghe qua rất hiếm thấy nha... Điểm này cũng không đáng được lưu luyến rồi!"

Thái Hòa thở dài, đưa tay sờ sờ gò má nàng để bày tỏ an ủi. Sau đó đưa mắt nhìn sang cái kén lớn.

Cái kén lớn lúc này đang liên tục ngọ nguậy lên, giống như trong đó có thứ gì đó đang cố gắng chui đi ra vậy.

“Sóng tinh thần dao động rất kịch liệt nha, chắc chắn là đã sắp tỉnh, làm sao còn chưa có đi ra đây này? Khó sinh hay sao? ... Cũng không biết sau khi các nàng đi ra sẽ là hình dạng gì. Ngẫm lại vẫn hơi chờ mong nha...”

Thái Hòa cau mày dao quanh một vòng cái kén, sau đó chuyển cái kén lớn này đi ra ngoài trước.

Yuna thì chủ động đề xuất hỗ trợ nhìn chằm chằm vào những người này, nhưng mà từ nụ cười giả tạo trên khóe miệng nàng có thể nhìn ra, trên thực tế nàng chỉ là kích động đối với chuyện đạp người ta bất tỉnh thôi...

Tỉnh lại một người đạp ngất một người. Quang minh chính đại đánh người như thế, thậm chí là cơ hội ra tay đáng giá cổ vũ. Cho dù Yuna Ngốc không có hứng thú, Yuna Ác cũng sẽ không buông tha.

“Nhớ kỹ là... ra tay nhẹ một chút.”

Sau khi Thái Hòa hơi có vẻ quấn quýt mà dặn dò một câu, lập tức mang theo cái kén lớn, cùng đi với Lê Bống, Chị Đại, đến trong một gian phòng khác.

“Các ngươi nói, trong lúc này đến cùng thế nào?”

Đến khu vực an toàn, Thái Hòa lập tức xoa tay đặt xuống cái kén, biểu lộ trở nên hết sức hưng phấn.

“Nhìn vẻ mặt ngươi lúc vừa rồi còn trấn tĩnh, còn tưởng rằng ngươi tâm tính bình thản với chuyện này đây...” Ngô Thanh Vân

hơi kinh ngạc mà liếc nhìn Thái Hòa một cái, nói ra, “Xem ra ngươi lại chờ mong như vậy...”

Thấy Thái Hòa gần như đã đến sát cái kén lớn, Lê Bống ở bên cạnh lặng yên vươn tay ra, ngón tay nhẹ nhàng đâm một cái lên trên kén lớn: “Liếc mắt nhìn chẳng phải sẽ biết hay sao...”

“Bùm!”

Thanh âm túi khí bị đâm rách vang lên, Thái Hòa còn chưa kịp phản ứng, cũng cảm giác được một chất lỏng bắn ra dội thẳng từ đầu đến chân.

Cái kén giống như là trứng gà bỏ vào trong lò vi sóng vậy, đột nhiên nổ bung, thật nhiều chất lỏng văng ra khắp nơi, sau đó một bộ thân thể lập tức nhảy vào trong ngực của Thái Hòa.

“Cmn...”

Thái Hòa bị phun chất nhầy đầy mặt, lại bị Lê Huỳnh Bảo Ngọc đánh ngã trên mặt đất.

“Cô bé à, ngươi đang cố ý sao!”

Chất nhầy không rõ dán ở trên mắt, Thái Hòa còn có thể thò tay đi vuốt, cố gắng vuốt sạch chất nhầy khỏi Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Mặc dù thể trọng của nàng rất nhẹ, nhưng lực lượng quá lớn, vừa va chạm một cái, xém tí nữa làm cho Thái Hòa kêu ra tiếng.

Nhưng mà vừa sờ, Thái Hòa lập tức ngây ngẩn cả người.

Chỗ đụng chạm vào, trắng nõn, bóng loáng, không có một chút vải vóc...

“Chắc là cánh tay a...” Thái Hòa như đang trầm từ suy nghĩ sau đó gật gật đầu, sau đó tiếp tục sờ soạng lên trên, sau vài giây đồng hồ, đầu ngón tay xẹt qua một đoạn phồng lên, đụng phải một vật

xinh xắn nhô lên.

"Ồ?"

Hắn vô ý thức mà ấn xuống một cái, bên tai lập tức liền vang lên tiếng kêu của Lê Huỳnh Bảo Ngọc: "Ê! Nhân loại! Ngươi làm gì đè bộ ngực của ta, đó không phải là cái nút bấm!"

"Thứ như hạt đậu phộng này cũng coi là bộ ngực... A! Quần áo ngươi ở đâu vậy! Không có mặc quần áo cũng bổ nhào lên trên người của ta, đến tột cùng là ngươi muốn làm cái gì!"

Thái Hòa luống cuống tay chân mà bò lên, lau mặt một cái, liếc mắt nhìn sang.

Một con Zombie Loli trơn bóng đang ngồi ở trước mặt hắn, khắp bốn phía thì rơi lả tả lộc cộc lộc cộc rất nhiều mảnh vải nhỏ ẩm ướt.

Trong nội bộ cái kén dường như tràn đầy chất nhầy, thời điểm khi tách cái kén ra, tiện thể lột hết sạch sành sanh quần áo của Zombie Loli.

"Nói ra thật giống như là ta làm cái gì với ngươi vậy, rõ ràng là ngươi sờ soạng bụng của ta lại vuốt bộ ngực của ta nha!" Lê Huỳnh Bảo Ngọc không cam lòng mà kêu lên.

"Là ta bị ép... Cmn! Làm gì có sờ vào ngực ngươi! Rõ ràng chỉ là chạm phải một điểm nhỏ trên bộ ngực mà thôi!"

Thái Hòa hoảng hốt nói.

Chương 872: Sủng Vật Thăng Cấp

Mặc dù tầm mắt còn rất mơ hồ, nhưng Thái Hòa vẫn thấy được hai luồng nhận ra bộ ngực sữa tương đối cao, mới vừa rồi bị hắn đè lại, chỉ là hai quả tiểu anh đào phấn nộn mà thôi.

"Một ngày một đêm mà thôi, ngươi lại phát dục tới đáng sợ như vậy rồi! Từ 0 đến 80 nha!" Thái Hòa nhìn ra một chút, kêu lên.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc tức giận nói: "(0) là cái gì vậy! Ta cũng không phải mù chữ nha, đừng cho là ta không hiểu! nhưng mà... Đến 80 là có ý gì... Ngươi vẫn thật là nhìn chằm chằm vào ngực của ta như vậy sao!"

"Những thứ chất lỏng này lại là làm ra từ chỗ nào? Chẳng lẽ ngươi rơi vào trong vũng nước nào đó hay sao?"

Thái Hòa biểu lộ tự nhiên mà dời ánh mắt xuống, nghi ngờ nhìn lại trên cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lập tức há hốc mồm: "Cmn! Đây là thứ gì vậy!"

Ca Cao lúc đầu giống cuộn lông quấn quanh cổ, bây giờ lại biến thành một sợi dây lưng tinh tế, đỉnh có một cái đầu xinh xắn, chợt nhìn giống như là món đồ chơi lông nhung làm đẹp, nhưng thời điểm nhìn kỹ, sẽ phát hiện một cặp mắt nho nhỏ màu đỏ, thật ra tràn đầy khí tức linh động.

"Ngươi càng ngày lại càng quá nhỏ lại rồi! Cảm giác, giống như ngươi cuối cùng sẽ biến thành một nhân vật mô hình nho nhỏ nha!"

“Ô!”

Ca Cao dùng một tiếng tiếng kêu tinh tế, đáp lại tiếng rống giận của Thái Hòa.

Đồng thời ở trong đầu Thái Hòa, còn vang lên một tiếng cười: “Hì hì!”

Thái Hòa lại càng hoảng sợ, vẻ mặt kinh hãi mà nhìn chằm chằm vào Ca Cao: “Ngươi còn học được nở nụ cười sao! Trong thời gian hơn 20 tiếng đồng hồ này, đến cùng xảy ra chuyện gì vậy!”

“Hình như là song hỷ a...” Ngô Thanh Vân nắm bắt cái cằm, nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc buồn bực mà che lấy bộ ngực đột nhiên nhô lên cao của chính mình, hỏi: “Cái này thì tính là song hỷ cái gì?”

“Của ngươi rất cao đó nha...”

“Ừ, thật sự rất cao...”

“Thật ra xúc cảm không tồi.” Thái Hòa vô ý thức bổ sung.

Sau một trận xấu hổ khó tả, trong phòng vang lên tiếng kêu của Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Ta nhất định nói cho Chi Pu! Chờ đó cho ta đi tên nhân loại khoai to! Sợ rồi sao?”

“Ta có thể không cho ngươi nói chuyện.”

“... Ô...”

Ca Cao lúc này đã tiến hóa, lại sẽ ảnh hưởng đến thân thể cộng sinh với Lê Huỳnh Bảo Ngọc, đây là chuyện Thái Hòa hoàn toàn không ngờ tới.

Từ xúc cảm sờ tới, cũng không giống là tạm thời sưng lên...

“Ta làm như thế nào bàn giao với Chi Pu đây này?”

Thái Hòa nắm lấy cái cằm nói ra: “Lấy chỉ số thông minh của Chi Pu... Tùy tùy tiện tiện lừa dối đi qua là được rồi.”

“Loại chuyện này cứ theo lời ta nói đi! Ngươi cũng nói đi ra còn có thể tạo ra được hiệu quả lừa dối sao!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc cảm thấy rất không quen khi đột nhiên xuất hiện một đôi bộ ngực sữa, tính tình dường như cũng thoáng chốc táo bạo lên rất nhiều. Trên thực tế nếu Ca Cao không áp chế, hắn đoán với bản tính Zombie, lúc này sớm nên tìm một vài vật gì đó tới xé lấy cho hả giận rồi.

“Ừ, dường như rất có đạo lý...” Thái Hòa trầm ngâm một chút, đột nhiên nói ra, “Thật ra ta là Zombie.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức sửng sốt một chút, mở to hai mắt: “À?” Sau vài giây đồng hồ, nàng đột nhiên bóp bóp cái mũi của mình, “Chẳng lẽ lổ mũi của ta xảy ra vấn đề rồi?”

“Nhìn, như thế rõ ràng chuyện tình cũng có thể lừa dối được ngươi, chẳng lẽ ngươi cảm thấy Chi Pu có thể thông minh rất nhiều so với ngươi hay sao?”

Khóe miệng Thái Hòa nở một nụ cười, nói ra.

“Ế... Ngươi là nhân loại? Vậy mà dám gạt ta, sau đó còn cười nhạo ta! Nghe qua làm cho người ta rất không vui vẻ nha! Nhưng... Không còn biện pháp gì phải đối, cứ phải thừa nhận như vậy giống lúc trước...”

Zombie Loli không may này cau mày suy nghĩ một hồi lâu, cuối cùng cũng không còn suy nghĩ cẩn thận nên trả lời như thế nào...

Tùy tiện đào cái hố nhỏ, cô bé ngu ngốc này lại chủ động nhảy xuống...

Thái Hòa thấy nàng rơi vào trong trạng thái quấn quýt, lập tức vây quanh nàng mà quan sát cẩn thận. Đương nhiên mục đích chủ yếu của hắn, là muốn xem xét đến tột cùng Ca Cao tiến hóa như thế nào.

Ngoại trừ thay đổi trên ngoại hình, Ca Cao cũng có tiến bộ rất lớn về mặt trí lực.

Sau khi trải qua Thái Hòa thăm dò mấy lần, Ca Cao đã có thể thông qua liên lạc tinh thần giữa hai bên, mô phỏng ra một ít tiếng người rất đơn giản rồi. Mặc dù còn không đạt được tình trạng có thể trực tiếp đối thoại giao lưu, nhưng ít ra đã có một chút trí lực như vậy.

“Chắc Ca Cao là một biến dị thú tiến hóa hiếm thấy nhất trong tất cả những biến dị thú khác. Ăn quá tạp nham là một vấn đề, mấu chốt nhất phỏng chừng chính là bởi vì bị một nhân loại điều khiển... Nếu như vậy, virus sẽ căn cứ hoàn cảnh sống và nhu cầu bản thân của ký chủ, lựa chọn phương hướng tiến hóa phù hợp...”

Thái Hòa tạm thời chỉ có thể nghĩ đến loại giải thích này, hắn đưa tay đi sờ lên đầu Ca Cao, để bày tỏ cổ vũ, không nghĩ tới sủng vật này lại được một tấc lại muốn tiến một thước, lập tức điều khiển Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhào tới.

Chương 873: Làm Ơn Dừng Chân

Ở trong tiếng kêu sợ hãi của hai người, Zombie Loli trơn bóng lại đẩy ngã Thái Hòa một lần nữa...

Lúc này Yuna bên kia. Hải Yến bị ngất đi lần thứ hai đang từ trong choáng váng tỉnh táo lại một chút.

“Đau quá...”

Trạng thái nửa mê nửa tỉnh, Hải Yến vô ý thức mà thò tay xoa xoa đầu của mình.

Cảm giác chóng mặt choáng váng nặng nề này, làm cho Hải Yến một lát còn hơi chưa nhận ra được tình hình xung quanh thế nào.

Nhưng trong khi nàng sắp chèo chống lấy ngồi xuống, một bóng người lại lặng yên xuất hiện ở sau lưng nàng...

“Làm ơn dừng chân lại!”

Cửa ra vào truyền đến một tiếng kêu, làm cho Yuna vừa mới giơ chân lên chuẩn bị xong tư thế, lập tức “STOP” một tiếng. Chậm rãi để xuống chân dài: “Cái kén kia phá ra cũng quá nhanh đi... Sủng vật vật thật vô dụng...”

Thái Hòa hơi bất đắc dĩ liếc nhìn Yuna một cái, nói ra: “Phá kén là chuyện tốt mà, đừng bởi vì đá không được người mà ngay cả Ca Cao cũng đều phải chối bỏ rồi...”

“Ta không phải... Bị giết rồi hay sao?”

Cuối cùng Hải Yến từ trong mơ hồ tỉnh táo lại, nhưng mà nàng mới vừa mở ra mắt, đã nhìn thấy một gương mặt quen thuộc lại ngoài ý muốn.

“Ngươi...”

Hải Yến đứng hình một giây sau, lại đối mặt với Thái Hòa trong chốc lát, sau đó chậm rãi dời ánh mắt về phía trên người của mình...

“Ngươi động tác này để tránh quá thất lễ đi. Ta xem qua như là loại người sẽ lợi dụng lúc người ta gặp khó khăn hay sao?” Thái Hòa ngồi xổm trước mặt Hải Yến, cau mày hỏi...

Mà Hải Yến thì đánh giá Thái Hòa từ trên xuống dưới một trận, đưa ánh mắt nhìn chằm chằm ở những chất nhầy tung tóe lên đầy trên người Thái Hòa, trong nháy mắt dường như nghĩ tới chuyện không nên nghĩ gì đó. Sau đó không tự chủ được mà dời ánh mắt về phía Ngô Thanh Vân cách đó không xa, nghiêm túc gật gật đầu: “Đúng là như vậy.”

“Đúng rồi, là ngươi đã cứu ta hay sao? Ta nhớ được quái nhân đầu bí đỏ này... Tình huống ngay lúc đó, ta nghĩ là ta đã chết chắc.” Hải Yến rất tự nhiên dời đi chủ đề. Nghe giọng điệu của nàng. Dường như dáng vẻ vẫn còn tương đối lạnh nhạt với tử vong, người bình thường lại không cách nào nói ra với giọng điệu bình tĩnh như vậy.

Thái Hòa tức giận nghẹn lời hừ một tiếng. Không nói gì.

Dù sao lúc bọn họ được cứu đều ở trong trạng thái bị ảo giác, cơ bản không biết chính là người nào ra tay, cũng không biết sau đó xảy ra chuyện gì. Coi như là trong lúc vô tình đã từng gặp cái gì, dùng loại lấy cớ “Đó cũng là ảo giác” lừa dối đi qua là được rồi.

Cho nên sau khi Thái Hòa suy nghĩ một chút, chỉ là nói đại khái

mọi chuyện lại một lần, nhưng về chi tiết bọn họ được cứu, nhưng chỉ là nói qua vài câu bâng quơ qua loa cho xong chuyện.

Bản thân Hải Yến vẫn còn trạng thái hơi chóng mặt, nghe vậy cũng chỉ là gật nhẹ đầu, không có hỏi tới cái gì.

Về sự tồn tại của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, ngược lại Thái Hòa dứt khoát nói ra lời nói thật: "Nàng là từ trong cái trứng đó bỗng xuất hiện."

Hai người đối mặt trong chốc lát, vẻ mặt Hải Yến nghiêm mặt mà hỏi thăm: "Chẳng lẽ ngươi thật sự nghĩ là ta sẽ tin hay sao?"

"Đó là chuyện của ngươi..." Thái Hòa ngửa tay ra hai bên, nàng không tin mình cũng không có cách nào.

Đối với Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên xuất hiện, mặc dù Hải Yến cảm giác điểm đáng ngờ nặng nề, hơn nữa lập tức liên tưởng đến thời gian trước Ngô Thanh Vân vác trên vai chính là túi lớn kia, nhưng Thái Hòa đã không chịu nhiều lời, nàng cũng sẽ không hỏi nhiều.

Nói cho cùng, bọn họ là quan hệ giao dịch ngang hàng, mặc dù Hải Yến kéo căng lấy khuôn mặt, thoạt nhìn người lạ chớ tới gần, nhưng cách giao thiệp cơ bản vẫn phải hiểu.

"Đúng rồi, còn có hai người đâu rồi?" Hải Yến đột nhiên giật mình một cái, thoáng chốc đứng lên, hỏi.

"Bình thường lạnh như băng, kết quả trong đó còn rất nóng bỏng chứ sao..."

Đây là lần đầu tiên Thái Hòa nhìn thấy dáng vẻ Hải Yến khẩn trương như thế, không khỏi nhảy lên trong lòng một cái.

Nhưng mà nói đến hai người kia...

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang ba người Lê Bống, các nàng đều ăn ý mà lắc đầu.

“Ặc... Hiện giờ chúng ta đi tìm thôi.”

“Hồ Vĩnh Khoa đâu rồi?”

“Trốn vào nơi nào rồi. Không có hứng thú gặp hắn làm gì.”

Khu thương mại này có tổng cộng vài tầng, hơn nữa trong kết cấu nội bộ khu thương mại rất phức tạp, cộng thêm thỉnh thoảng còn có những Zombies tiến đến, muốn thoáng chốc tìm được hai người vẫn rất khó khăn.

Đến giữa chừng Yuna thấp giọng nói với Thái Hòa: “Không biết nơi này đã làm tay chân gì, bắt đầu nghe qua tương đối cổ quái, dường như ở nơi này lâu một chút cũng khiến cho chúng ta cảm thấy không muốn ở lâu...”

“Đây là nguyên nhân Zombies bao vây, nhưng không có xông tới hay sao? Xem ra bọn họ cũng nắm giữ lấy một ít thủ đoạn chúng ta không biết được nha...” Thái Hòa trở về suy nghĩ một chút chính mình nhìn qua những đoạn ngắn ký ức kia, nhưng không có tìm được tin tức tương quan. Xem ra chuyện này chắc chắn là gã mặc giáp sắt làm.

Chương 874: Thủ Đoạn Ngoan Độc Với Zombie

Từ trong trí nhớ của thanh niên tóc dài, đương nhiên hắn đã biết chân tướng của chuyện phục kích lần này. Nhưng mà đối với một vài cổ thế lực người đứng sau lưng đám người thanh niên tóc dài, Thái Hòa cũng không thèm để ý. Hắn cũng đã sắp rời khỏi, một thành phố Sài Gòn to như vậy, đối phương đi nơi nào tìm hắn đây?

Có khứu giác của các nàng Lê Bống, công thêm Thái Hòa cách một đoạn đường sẽ sử dụng một lần dò xét tinh thần, một đám người tìm một vòng ở trong khu thương mại, cuối cùng phát hiện một cái kho hàng nhỏ rất bí ẩn.

Vừa mở cửa phòng, ba người Lê Bống lập tức chán ghét mà nhăn lại cái mũi.

“Đây là mùi vị gì?”

Một mùi cực kỳ tanh hôi nồng đậm xông vào mũi, ngửi qua làm cho người ta hơi buồn nôn.

Hải Yến nắm bóp chặt lỗ mũi đi vào, liếc mắt lập tức nhìn thấy hai tên quân nhân bị ném trong góc.

Nàng vội vàng chạy tới, vươn tay đặt ở trên động mạch cổ của bọn hắn: “Còn sống...”

“Như vậy cũng tốt.” Thái Hòa nói xong, đưa ánh mắt về phía bên trong góc kia.

Chỗ đó, tất cả đều là túi máu, mà vẫn còn đang hơi ngọ nguậy.

Thái Hòa đi qua nhìn một cái, mở túi ra nhìn thoáng qua.

Chỉ nhìn một cái, sắc mặt của hắn lập tức trở nên hết sức khó coi.

Trong túi tràn đầy máu tươi, nghe ngửi qua có một chút mùi virus, phỏng chừng thành phần chủ yếu là máu tươi Zombie, nhưng trừ máu tươi ra còn có rất nhiều vật dơ bẩn, máu tanh che dấu đi của những người này mùi. Chính giữa thì ngâm vào một con Zombie bị chặt chặt đứt tứ chi...

Con Zombie này còn đang không ngừng há mồm, nhưng những chất lỏng này sẽ lập tức rót vào trong miệng của hắn...

Cái vòi tinh thần vừa động, con Zombie này cuối cùng cũng được giải thoát.

Từ góc độ nhân loại mà nói, dù là thiên đao vạn quả Zombie, dường như cũng khó giải mối hận trong lòng, nhưng thời điểm lúc Thái Hòa nhìn về phía các nàng Lê Bống, cũng cảm giác hơi quái dị...

Loại mùi vị quỷ dĩ này, vậy mà chính là nguyên nhân đám người thanh niên tóc dài có thể thu hút nhiều Zombies đến như vậy.

Về phần tại sao ngửi lâu sẽ cảm thấy phản cảm, Thái Hòa cũng muốn không biết rõ.

Nhưng mà biện pháp kinh tởm đến như vậy, hắn cũng sẽ không chọn dùng, cũng không cần phải suy nghĩ nhiều rồi.

Đám người sống sót đang trong lúc đánh giằng co lâu dài với Zombie, mỗi người cũng đều nắm giữ được một ít phương pháp dùng để đối phó Zombie.

Mặc dù đối với toàn bộ quần thể Zombies cũng không có tao ra

nổi ảnh hưởng gì, nhưng ít ra có thể làm cho một phần nhỏ người sống sót có thể sinh tồn được một cách khó khăn.

Từ phương diện này mà nói, nhân loại chính xác thật giống hệt như con gián.

Cho dù có hoàn cảnh ác liệt đến thế nào, tóm lại có thể tìm ra con đường sinh tồn thích hợp của mình.

Khách quan mà nói, ngược lại là đám dị năng giả không làm được đến nơi đến chốn gì cả.

Một người bình thường đột nhiên nhờ có lực lượng càng mạnh hơn so với người bình thường, nhưng mà sinh hoạt ở trong thành thị Zombies như kiến lại còn thoải mái hơn so với những người khác, trở thành kẻ mà người bình thường kính sợ dựa vào, lúc này tâm lý đương nhiên sẽ xảy ra một ít biến hóa.

Từ lúc mới bắt đầu sống sót, đến kỳ vọng sống được tốt hơn, nắm giữ lực lượng càng mạnh, áp đảo trên đầu càng nhiều người.

Phần tử muốn ở trong loạn thế muốn đầu cơ kiếm lợi một trận cũng không ít, số lượng người coi tận thế này là một lần cơ hội tẩy bài, cũng không ít.

Thái Hòa xem như là một trường hợp đặc biệt, mặc dù hắn có được thực lực rất mạnh, nhưng thân phận đặc thù của các bạn gái, làm hắn không cách nào ở trong đám người sống sót sinh sống được lâu dài. Về phương diện khác, các nàng Lê Bống đồng thời lại là một thanh lợi kiếm treo cao ở trên đỉnh đầu Thái Hòa.

“Khi các nàng càng ngày càng mạnh, bị người phát giác được khác thường cũng là chuyện sớm muộn, nhưng bất kể như thế nào, không thể để cho các nàng gặp phải loại nguy hiểm này.”

Thái Hòa nhìn sâu túi máu một cái, thầm nghĩ.

“Hòa Ca, đó là... Là cái gì?” Lê Bống đứng ở cửa ra vào, vừa nhìn quanh ở trong, vừa tò mò hỏi.

Thái Hòa đột nhiên phục hồi lại tinh thần. Kéo lên túi một cái: “Không có gì.”

Loại vật như vầy, vẫn không nên để cho các nàng nhìn thấy là tốt nhất.

Lúc này Hải Yến đã kéo hai tên quân nhân kia đi ra ngoài. Hai người này bị thương tương đối nặng, chỉ sợ là một lát vẫn chưa thể tỉnh lại. Gã mặc giáp sắt thời điểm ra tay rất ác độc, nói rõ không để cho bọn họ bất cứ cơ hội phản kháng nào.

“Dứt khoát trực tiếp bắt bọn họ đưa đến trên sân thượng. Theo lời nói của Hồ Vĩnh Khoa, chẳng phải hôm nay phi cơ trực thăng sẽ đi qua hay sao?” Thái Hòa nghĩ một lát, nói ra.

Hải Yến do dự một chút, sau đó gật nhẹ đầu: “Cũng tốt, dù sao phía dưới nhiều Zombies như vậy, dây dưa lâu ngược lại không xong.”

“Thật ra chuyện này cũng dễ giải quyết.” Thái Hòa cười nói.”Phi cơ trực thăng có thể giúp chúng ta một tay.”

“Ừ, tất cả nghe theo ngươi...”

Chương 875: Chia Tay Tổ Đội

Trải qua sự kiện vừa mới rồi, độ tín nhiệm của Hải Yến đối với Thái Hòa bay lên thẳng tắp. Mặc dù trên người hắn có rất nhiều bí mật, nhưng ít ra là đồng đội đáng tin cậy. Ở dưới tình huống toàn bộ thành viên bọn họ bị tiêu diệt, team của Thái Hòa lại không tổn hao lông tóc gì mà giải quyết xong hết mọi chuyện.

Nếu như lần này không có Thái Hòa. Bọn họ sẽ tổn thất lớn.

Ai có thể nghĩ đến ở loại khu vực này, sẽ bị hai tên dị năng giả xoay cho vòng vòng như dế đây này?

Mà ngay cả Hải Yến cũng không dám tin tưởng, lại thật sự có người dám khiêu chiến với thế lực quân đội.

Quả nhiên là người có gan lớn đến cỡ nào, thì lại có tài sản lớn đến cỡ đó. Đáng tiếc, mảnh đất này bị Thái Hòa chiếm trước.

Thời điểm team của Thái Hòa đi xuống tìm Hồ Vĩnh Khoa, mới phát hiện người này đã sắp tỉnh lại.

Vừa mở cửa, hắn lập tức ù té từ trong phòng tối đen chạy ra như điên. Ôm lấy đùi Thái Hòa một cái: "Cám ơn trời đất, cuối cùng có người tới cứu ta rồi! Ta còn tưởng rằng ta sẽ bị nhốt ở nơi này chậm rãi chết đói nha! Xém tí nữa cho rằng nơi này là Địa Ngục hu hu hu..."

"Nếu ngươi không thả ta ra," Sắc mặt Thái Hòa trầm xuống, nói ra."Nơi này thực sẽ biến thành Địa Ngục."

"A, thật ngại quá..." Hồ Vĩnh Khoa tranh thủ thời gian buông tay, sau đó hơi lúng túng nói ra, "Chuyện này. Ta hơi run chân, kéo

ta một cái có được hay không?"

Hồ Vĩnh Khoa suýt nữa nước mắt giàn giụa. Hắn vốn cho là mình chắc chắn phải chết không thể nghi ngờ, không nghĩ tới vẫn còn có cơ hội tỉnh lại...

Đáng tiếc vừa mở mắt, nhìn qua chính là một loại hoàn cảnh chật chội âm u như vậy, cảm giác sợ hãi lập tức che mất lý trí hắn.

"Hòa Ca, ngươi yên tâm, sau khi ta trở về, nhất định gom góp tất cả những thứ ngươi muốn cho ngươi." Hồ Vĩnh Khoa đi sau lưng Thái Hòa, cam đoan nói. Hắn vừa nghĩ tới gã mặc giáp sắt kia, cũng cảm giác phía sau lưng ứa ra hơi lạnh, có thể còn sống sót, quả nhiên là niềm vui ngoài ý muốn.

"Ta cần phải lo lắng cái gì, minh hữu của các ngươi còn trong tay ta đây." Thái Hòa cười khà khà, nói ra.

Hồ Vĩnh Khoa xém tí nữa phun ra ngoài một ngụm máu tươi, một câu "Ngươi là người tốt" vừa sắp nói ra miệng lại, lại lập tức bị nuốt trở vào.

"Quả nhiên đều là ảo giác, ta tại trong lòng ngươi giá trị chỉ là vật tư a!"

Hồ Vĩnh Khoa kêu rên nói.

"Bằng không thì sao đây?" Thái Hòa kinh ngạc hỏi ngược lại.

Hồ Vĩnh Khoa nhẫn nhịn một hơi nghẹn ở cổ họng, dứt khoát ngậm chặc miệng.

Tiếp tục nói chuyện với Thái Hòa, hắn cảm giác mình sẽ bị tức đến hộc máu.

Đại khái là sống chung thật lâu với các bạn gái Zombie, Thái Hòa cảm giác tâm tình của mình cũng đã xảy ra một ít biến hóa vi

diệu.

Mặc dù còn có rất nhiều áp lực đặt ở trên người, nhưng cảm giác tổng thể của Thái Hòa vẫn nhẹ nhàng hơn rất nhiều, thời điểm nguy cơ tạm hoãn, thần kinh căng cứng của hắn cũng sẽ lập tức trầm tĩnh lại.

“Như vậy mới cảm giác người là thật sự đang còn sống, mà không phải là còn sống chỉ để sinh tồn thôi...”

Trong nội tâm Thái Hòa than thở nói...

Sau hơn hai giờ, một chiếc phi cơ trực thăng xuất hiện.

Hồ Vĩnh Khoa lập tức hưng phấn mà nhảy dựng lên, nhưng hắn vừa mới chuẩn bị bắt đầu phất tay, Yuna lập tức đưa cho hắn một cây cột cờ.

“Ặc... Đúng rồi, thiếu chút nữa ta đã quên rồi.”

Vẻ mặt hắn đau khổ nhìn thoáng qua sơn đầy người chính mình, quay đầu lại nhìn thoáng qua trên tường vừa sơn xong chữ to.

Khi Hồ Vĩnh Khoa ra sức mà huơ huơ cột cờ, liên tục nhảy tới nhảy lui ở trên sân thượng, phi cơ trực thăng lúc đầu đang dần dần đến gần đột nhiên thay đổi phương hướng, mang theo một đám Zombies bị thu hút bay về phía bên kia.

Sau hơn 10', phi cơ trực thăng lại quay trở về, sau đó chậm rãi hạ xuống.

Vừa mở ra cửa cabin, lập tức truyền tới tiếng rống giận dữ của một người: “Nhanh một chút, những người kia rất nhanh sẽ đuổi tới!”

Hồ Vĩnh Khoa kích động không thôi mà phất phất tay, quay

đầu lại nhìn về phía Thái Hòa.

“Đi thôi, nhớ rõ thù lao của ta, nhớ thương một chút minh hữu nhà các ngươi, cũng đừng quên.” Thái Hòa hời hợt nói.

“Ta thật sự muốn đánh ngươi...” Hải Yến ở bên cạnh lộ ra vẻ mặt lạnh như băng nói, “Nếu không nhìn ở mặt mũi ngươi đã cứu ta.”

“Tiểu Yến, loại chi tiết này không cần quá để ý rồi...” Thái Hòa nói ra.

“Ở trước mặt nói ta thành con tin cũng gọi là chi tiết hay sao!”

Mặc dù “Con tin” biểu hiện ra rất bất mãn, nhưng Hồ Vĩnh Khoa vẫn lau mồ hôi một cái, gật đầu nói: “Yên tâm đi, Hồ Vĩnh Khoa ta còn không đến mức ngay cả thù lao cũng lấy không ra, đương nhiên, lần này trở về, ta nhất định sẽ rất thảm...”

“Đi nhanh đi.”

“Cút nhanh lên...”

“Các ngươi có một chút lòng đồng tình thiện lương hay không vậy! Bất kể nói thế nào...”

Chứng kiến nơi cuối cùng con đường lại ló ra vài con Zombies, hơn nữa lấy tốc độ chạy nước rút trăm mét đang chạy nhanh về phía bên này, Hồ Vĩnh Khoa lập tức ngậm miệng lại, mang theo hai tên quân nhân chưa thanh tỉnh lên phi cơ trực thăng.

Chương 876: Quân Đoàn Không Quân Bá Đạo

Khi phi cơ trực thăng cất cánh, những con Zombies kia vừa mới quay trở về, lại nhanh chóng bị dẫn đi.

Xung quanh cả tòa nhà cao tầng, thoáng chốc trở nên cực kỳ yên tĩnh, ngay cả một bóng người cũng không nhìn thấy.

“Tiểu Yến, thoáng chốc ngươi lại cùng chúng ta đơn độc ở chung rồi, thừa dịp người đi nhà trống, chúng ta đi làm một vài chuyện có ý nghĩa đi...” Thái Hòa quay đầu nhìn về phía Hải Yến, khóe miệng lộ ra một nụ cười hàm ý sâu xa.

“Ta cảnh cáo ngươi...”

Hải Yến còn chưa dứt lời, chợt nghe Thái Hòa nói tiếp: “Chúng ta đến trong cao ốc đi, tìm xem có cái gì không có thể dùng ăn hay không. Ặc, đúng rồi, ngươi muốn cảnh cáo cái gì?”

“Không có gì...” Hải Yến lặng yên nghiêng đầu đi, nói ra... “Nhìn sắc mặt ngươi có hơi quái lạ nha...”

“Không có gì...”

Cùng lúc đó, ở trong một bãi đỗ xe dưới mặt đất trong một tòa nhà khoảng cách với tòa nhà Skydeck không xem như quá xa, một gã đàn ông bụng phệ đang cầm một cái bộ đàm, nói ra: “Vẫn mãi không có tin tức lại đây, đến tột cùng đám người Phong Lê tụi nói đã xảy ra chuyện gì!”

Bàn tay lớn của tên mập mạp làm cho bộ đàm lộ ra vẻ hết sức nhỏ nhắn, dường như bất kỳ lúc nào cũng có khả năng bị bóp một

cái là nát vậy.

Ở trên ghế sa lon te tua bên cạnh hắn, ngồi một người con gái mặc áo gió, mái tóc ngắn buộc lại rất tinh tế, trang phục Gothic đen thùi ở dưới ánh sáng u ám thoạt nhìn hơi đáng sợ: “Ha ha, chẳng lẽ bọn họ đã thất bại rồi nha. Theo thời gian mà tính toán, bọn họ sớm nên thành công rồi. Ta cũng đã nói tên Phong Lê là người không đáng tin chút nào.”

“Lý Nhã Kỳ, ngươi còn biết đi nước cờ này ra sai hay sao.”

Sau lưng Từ Lý Nhã Kỳ bước đi ra một người đàn ông mặc áo sát nách, vết đao đầy người, hầu như hình xăm bao trùm hơn phân nửa thân thể hắn. Hắn đi đến sau lưng Lý Nhã Kỳ, hơi ngả ngớn mà thò tay vuốt vuốt tóc của nàng, sau đó tiến tới bên tai của nàng, vừa cười vừa nói: “Nếu không, ngươi đi thử xem thế nào”

Trong khu thương mại u ám, team của Thái Hòa phân tán ra, chậm rãi tìm kiếm, nhưng mà thu hoạch quá mức bé nhỏ.

Tòa nhà cao tầng này đã trải qua nhiều lần tẩy lễ, rất nhiều vật dụng ở trong lúc tận thế buông xuống, trong đợt biến dị lần đầu tiên cũng đã bị hủy hoại rồi, nếu không vẫn nằm trong đống hài cốt thi thể thời gian dài cũng đã hư thối bốc mùi rồi.

Túi chứa đồ ăn nhìn bề ngoài hơi tốt đi một chút, gần như đều bị người sống sót giống như châu chấu sưu tầm không còn.

Hải Yến từ trong một đống vật khả nghi kéo ra một túi chocolate bị đè ép, nâng lên trước mắt nhìn thoáng qua, sau đó không cam lòng mà quấn quýt trong chốc lát.

Đợi nàng cuối cùng tiếc nuối mà ném đi tất cả những thứ đồ ăn này, ngẩng đầu vừa vặn nhìn thấy ánh mắt Thái Hòa hơi buồn cười nhìn nàng.

“Nhìn cái gì? Chẳng lẽ ngươi tìm được đồ rất tốt rồi hay sao?”

Hải Yến tức giận nói ra.

“Thế thì không phải, ta đột nhiên hiểu được tại sao các ngươi phải chạy đến thành phố Sài Gòn này.” Thái Hòa cười cười, nói ra, “Thật sự các ngươi rất thiếu thốn vật tư.”

Hải Yến nghẹt thở hừ một tiếng, nói: “Thành phố Sài Gòn thật cũng không tốt đến nơi nào. Muốn nói đồ ăn mà nói..., khắp nơi đều thiếu, ta vẫn cảm thấy hơi lãng phí mà thôi. Đồ ăn bình thường quá mức tẻ nhạt, đột nhiên nhìn thấy những món ăn trước kia mình thích, khó tránh khỏi có hơi động tâm... Ngược lại một ít vật dụng khác, nói thí dụ như sản phẩm tiêu hao như pin này, vẫn là thành phố Sài Gòn tương đối nhiều một chút, dù sao cũng là tỉnh thành, bất luận là nhà xưởng vẫn là số lượng cửa hàng, đều vượt qua Thủ Đức nhiều lắm...”

“Thật ra các ngươi hoàn toàn có thể cho quân đoàn không quân giúp các ngươi dò xét con đường, không cần phải khổ cực như vậy.”

Thái Hòa đá một cước văng một đống đồ điện, thuận miệng nói ra.

Hải Yến lắc đầu, nói ra: “Quân đoàn không quân ỷ có máy bay, ở trên hợp tác tương đối bá đạo. Thật ra bất kể là quân đoàn Lửa Chùa chúng ta, vẫn là quân đoàn Đại Bàng, lúc hợp tác với quân đoàn không quân đều tương đối nhường nhịn. Bọn họ ở trên sưu tập tình báo có ưu thế thật lớn, mặc dù thực lực không bằng chúng ta, nhưng máy bay có thể cướp đoạt, phi công làm sao cướp đoạt? Muốn không đánh mà thắng mà tiếp thu bọn họ, trước mắt mà nói cũng là chuyện hoàn toàn không thể nào. Nhưng mà, chúng ta không nghĩ cướp đoạt bọn họ, Đại Bàng chưa chắc sẽ không nghĩ đến. Cho nên quân đoàn không quân lần này hợp tác với chúng ta, cũng có mượn chuyện này tỏ ý cảnh báo quân đoàn Đại Bàng. Ta nói những thứ này, ngươi mới có thể hiểu rõ nha?”

“Ngươi thật đúng là cái gì cũng không e dè mà nói với ta nha... Cho nên mới nói, thế gian này nào có công bằng tuyệt đối, tất cả đều là thành lập trên trụ cột thực lực.” Thái Hòa trả lời, “Nhưng mà, trước kia, 'Thực lực' có thể đại biểu cho rất nhiều thứ, hiện giờ cũng chỉ có một, ngược lại cảm thấy đơn giản hơn rất nhiều.”

Chương 877: Tổ Chức Dị Năng Giả Sau Màn

“Cái ngươi nói chính là, tiền tài, quyền thế? Đúng là, hiện giờ gia thế và tiền bạc đã không thể dùng được rồi, chỉ có con đường liều mạng này có thể đi.”

Hải Yến trầm ngâm một chút, nói ra: “Nhưng... Chỉ sợ tuyệt đại đa số người vẫn là nguyện ý đi trở về loại cuộc sống lúc trước kia nha... Không cần nói đến chuyện lông gà vỏ tỏi này, nói chuyện khác đi. Nếu các ngươi thiếu thức ăn mà nói..., có thể đi quân đoàn Lửa Chùa với ta, ta sẽ cho các ngươi hơn thêm một ít thù lao. Các ngươi có khả năng không biết, nhưng thành phố Thủ Đức chính là nơi sản sinh thực phẩm đóng hộp, hàng tồn vẫn phải có, chỉ là mùi vị và chủng loại...”

“Không cần khách khí như thế đâu Tiểu Yến...” Thái Hòa cười nói, “Nơi này không tìm thấy, trên đường còn nhiều cơ hội sưu tầm mà.”

Thời điểm cô gái này cố ý quấn quýt lấy hắn, Thái Hòa chỉ biết nàng tất nhiên có ý mời chào này, không nghĩ tới nhìn qua tính cách nàng biểu hiện ra như vậy, lại vẫn có thể nói ra chuyện này rất uyển chuyển. Ở trong tưởng tượng của Thái Hòa, còn tưởng rằng cô gái này mới mở miệng sẽ hỏi “Ngươi có muốn gia nhập hay không?”, nói như vậy thời điểm khi hắn cong môi từ chối những gì em ấy nói, hơn phân nửa sẽ rất ngại ngùng... “Vậy được, không miễn cưỡng ngươi.” Hải Yến giật giật khóe miệng, xem như nở nụ cười.

Thấy trong tòa nhà Skydeck thật sự không có vật gì đó có thể

tìm, nửa giờ sau, đám người Thái Hòa rời khỏi nơi này.

Đồng thời sau khi bọn họ rời đi từ cửa sau, hai cái bóng người từ trong cửa thoát hiểm trên lầu đi ra.

“Lý Nhã Kỳ, ngươi nhìn thế nào?”

Gã đàn ông hình xăm mặc một bộ com lê da, hai tay bắp thịt cuồn cuộn khoanh tay lại, đứng ở trong bóng tối, nhìn thấy thi thể dưới chân gã mặc giáp sắt... Ánh mắt của hắn nhìn lên trên vết thương trên đỉnh đầu gã mặc giáp sắt trong chốc lát, sau đó cau mày nhìn về phía nóc nhà.

“Ngươi thấy thế nào...”

Lý Nhã Kỳ chống lấy eo, híp mắt nhìn thoáng qua cái lỗ nhỏ, sau đó cười lạnh một tiếng: “Có một nhân vật lợi hại, tiến hành rồi một lần tập kích hai người ngu xuẩn này... Thật thú vị.”

“Nghĩ ra là loại dị năng gì sao?”

Gã đàn ông xăm trổ dùng chân khều đầu gã mặc giáp sắt lệch đi qua, sau đó thò tay sờ soạng một cái ở trên chỗ cái lỗ nhỏ, đưa tới chóp mũi ngửi ngửi: “Lại không thấy mùi thuốc súng, cũng không giống là bị vũ khí kim loại gì đâm qua, đây là gì chứ?”

“Ngươi đừng hỏi ta mãi có được không! Chỉ nhìn miệng vết thương ta sao biết là dị năng gì, nói không chừng là ngón tay nhân loại bình thường sức lực rất lớn thì sao? Hoặc là dứt khoát chính là Nhân vật sát thủ…”

Lý Nhã Kỳ tức giận nói ra.

Gã đàn ông xăm trổ nhíu mày, lại một lần ngẩng đầu nhìn hướng về phía “Cái lỗ” trên đỉnh đầu, một lúc lâu, mới chậm rãi nói: “Ngươi... Xác định sát thủ bình thường có thể đâm xuyên sàn nhà hay sao? Đây cũng không phải là chọc vào đậu hũ nha... Coi

như là nơi này là công trình bã đậu, cũng không có thể chọc dễ dàng như vậy nha..."

"Chuyện, ngươi có thể mỗi đến lúc này là không đếm xỉa đến ta được hay không? Coi như là không đếm xỉa ta, ngươi cũng không xem không được sự thật này sao..." Gã đàn ông xăm trổ phí công kêu lên.

Nhưng Lý Nhã Kỳ đã quay đầu lại bật lên bộ đàm, kêu: "Hổ ca."

Đầu kia bộ đàm "E e e" một lúc lâu, mới truyền đến đứt quãng giọng nói của tên mập mạp kia: "Tìm được đám người Phong Lê chưa?"

"Bọn họ đã chết rồi." Lý Nhã Kỳ nói ra.

Đầu kia bộ đàm dừng lại vài giây, tên mập mạp lại hỏi: "Xảy ra chuyện gì vậy? Sau khi trải qua dò xét cực kỳ rõ ràng, những người kia chỉ có súng ống. Có dị năng của thanh niên tóc dài và Phong Lê, lẽ ra sẽ không xảy ra sự cố gì mới đúng..."

"Căn cứ miệng vết thương mà phán đoán, người làm chuyện này có khả năng là hai người. Một người sử dụng lợi khí nào đó, người khác thì không rõ ràng lắm. Những zombies khác đều bị dọn dẹp sạch sẽ, có thể khẳng định phi cơ trực thăng đã tới qua. Có khả năng bọn họ đã phải rời khỏi..." Thời điểm khi Lý Nhã Kỳ nói xong lời cuối cùng, thanh âm trở nên hơi bắt đầu thật cẩn thận.

Mập mạp Hổ ca trầm mặc một lát, nghiến răng nghiến lợi mà thấp giọng hỏi: "Ý của ngươi là, chúng ta tiền mất tật mang rồi?"

"Dường như... Đúng là như thế..."

"Ặc... Lý Nhã Kỳ, chuyện này cũng không nhất định..."

Gã đàn ông xăm trổ đi tới bên cửa sổ, nhìn về phía một con

đường phố cách đó không xa, nâng cằm lên nói ra.

Lý Nhã Kỳ cầm lấy bộ đàm chậm rãi đi tới, nhìn lên trên đường phố một cái, tầm mắt lóe lên, chậm rãi nói: “Hổ ca, đối phương có sáu người. Chúng ta cần trợ giúp...”

“Rất tốt, nhìn chằm chằm vào bọn họ cho ta. Lần này nhất định phải tìm trở về cả vốn lẫn lãi!”

Đợi sau khi để xuống bộ đàm, Lý Nhã Kỳ và gã đàn ông xăm trổ nhìn chăm chú một cái, sau đó nhanh chóng quay đầu chạy xuống dưới lầu...

Chương 878: Hút Tinh Thần Lực Zombie

Nhìn qua cửa sổ, vừa vặn có thể trông thấy team của Thái Hòa dọc theo đường phố trống vắng không một bóng người, chậm rãi đi tới phía trước...

Sau khi tiễn bước đoàn người Hồ Vĩnh Khoa, mục tiêu của Thái Hòa chính là bước thành kế tiếp: Hộ tống Hải Yến đến sân thượng tòa nhà thương mại Bitexco.

Nhưng mà, bởi vì Hải Yến muốn tiến hành khảo sát lộ tuyến và bản ghi chép lại con đường đi qua, cho nên cũng không xem như đơn giản là gấp rút lên đường.

Sau bốn mươi tám giờ, Hồ Vĩnh Khoa sẽ mang theo thù lao đưa cho Thái Hòa, thừa lúc phi cơ trực thăng đến sân thượng tòa nhà Bitexco, đón đi Hải Yến.

“Nghĩ đến một mình ta cùng với các ngươi ngây ngốc lâu như vậy... Đã cảm thấy hơi buồn bực.”

Hải Yến đi ở bên người Thái Hòa, nói ra.

“Loại thời điểm này nhịn một chút cũng sẽ trôi qua rồi, bất kỳ việc gì đều có lần thứ nhất mà thôi...” Thái Hòa lôi kéo Lê Bống, nói ra.

“Ngươi có thể không cần dùng giọng điệu đương nhiên như vậy nói ra loại lời này được hay không...” Hải Yến thở dài, sau đó liếc nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc một cái, lại nhìn ba người Lê Bống một cái.

Làn da non mềm trắng nõn, hơn nữa trên người mỗi người đều ẩn hàm một cổ khí tức rất cuồng bạo, ánh mắt nhìn về phía nàng, cũng mang theo một chút lạnh lẽo...

Hải Yến chậm rãi cúi đầu, trong ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư như có như không.

"Ê nà... Ta có thể hỏi một chút được hay không, làm thế nào các ngươi lại có thể đi đến với nhau thành một đội ngũ vậy?" Cuối cùng Hải Yến không nhịn được hiếu kỳ mà hỏi dò.

Thái Hòa sờ lên cái cằm, rất là nghiêm túc suy tư trong chốc lát, nói ra: "Bởi vì ta rất có mị lực..."

"..."

Lê Bống ở bên cạnh cũng gật nhẹ đầu: "Ừ..."

"Làm cho người ta muốn ngừng mà không được." Ngô Thanh Vân bổ sung.

"Hận không thể hợp hai làm một..." Yuna thì hơi nhếch lên khóe miệng, nói ra.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn chằm chằm vào Thái Hòa cẩn thận mà dò xét trong chốc lát, sau đó lộ ra sắc mặt cực kỳ khát vọng, liếm liếm môi...

Hải Yến trợn mắt há hốc mồm mà nhìn chằm chằm vào tên gia hỏa này, nói ra: "Là lỗi của ta, ta không nên hỏi..."

Tới gần chập choạng tối, đoàn người Thái Hòa đã sắp rời khỏi chỗ khu vực tòa nhà thương mại Skydeck, tiến vào khu vực hoàn cảnh càng thêm phức tạp.

Ngoại trừ Zombies đang phê cần trên đường, bất kỳ lúc nào trong góc ven đường cũng sẽ nhảy ra ngoài mấy con Zombies,

thậm chí lúc đi qua, cũng sẽ từ trên trời đột nhiên nhảy xuống một con Zombie.

Hơn nữa cái loại này đoạn còn không có biện pháp tránh thoát, phản ứng hơi chậm một bước, một giây sau thì có thể bị một cánh tay đột nhiên vươn ra từ phía sau lưng bắt tại trận.

Hải Yến có thương tích trong người, tốc độ đi bộ rất chậm chạp. Nhưng mà nhìn thấy đoàn người Thái Hòa ứng đối tự nhiên, ngay từ đầu tâm tình khẩn trương của nàng cũng chầm chậm bình phục xuống.

“Mặc dù không đứng đắn, nhưng vẫn rất đáng tin cậy. Không có bọn hắn mà nói, ta thật không thể có biện pháp đuổi tới trong thời gian ước định trước.” Hải Yến đi theo sau lưng, thầm nghĩ. Nàng ngẫu nhiên đưa ánh mắt về phía Thái Hòa, phát hiện gương mặt hắn vì chuyên chú nhìn về phía trước, một tay kia lôi kéo Lê Bống, mười ngón tay bóp... bất luận là biểu lộ này, hay còn là động tác như vậy, cũng làm cho Hải Yến hơi phá vỡ ấn tượng với Thái Hòa.

Nàng chăm chú nhìn trong chốc lát, thấy dường như Thái Hòa dường như cảm ứng được quay đầu lại, lập tức không một tiếng động mà dời đi tầm mắt...

“Tiểu Yến lúc này... Là lạ.”

Thái Hòa không hiểu rõ sở dĩ mà quay đầu lại, nhìn về phía một con zombie từ trên lầu hai nhảy xuống, lại nhào đến.

Zombie này giữa đường lại đột nhiên cứng đờ toàn thân, sau đó lại nhe răng nhếch miệng mà giằng co.

“Quả nhiên vẫn chưa được, Zombie bình thường không có thần trí, năng lực hút năng lượng tinh thần của cái vòi không có tác dụng với bọn nó.”

Cảm thấy Thái Hòa tiếc nuối mà dùng cái vòi đâm nổ đầu Zombie này, thầm nghĩ: “Zombie bình thường trí nhớ bị giam cầm ở trong đầu, với ta mà nói, vậy thì là một túi dự trữ tinh thần lực khổng lồ.”

Hắn nhìn về phía những con Zombie trên đường kia, trong lòng thoáng chốc bắt đầu thân thiện: “Mỗi một con Zombie chính là một bình ắc-quy tiềm ẩn tinh thần lực nha... Đáng tiếc chính là không tìm thấy van, không có biện pháp khai quật đi ra đem những tinh thần lực còn chưa bị kích hoạt ra...”

Mới vừa rồi con lúc Zombie này xuất hiện, Thái Hòa đã muốn thử trước điều khiển, lại biện pháp hấp thụ, nhưng ngoại trừ làm cho mình đau đầu ra. cơ bản không có thu hoạch.

“Không cần phải gấp gáp trong nhất thời, có phương pháp hấp thụ năng lượng tinh thần đã là niềm vui ngoài ý muốn, muốn một bước lên trời nào có dễ dàng như vậy...”

Trong lòng của hắn đang tự hỏi, đột nhiên trông thấy Lê Huỳnh Bảo Ngọc quay đầu lại đi, nhìn quanh về phía sau.

“Làm sao vậy?” Thái Hòa nghi ngờ hỏi.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc bĩu môi, nói ra: “Sao ta biết, còn không phải tại nhà ngươi...”

Chương 879: Theo Dõi

Nàng còn chưa dứt lời. Đã bị Thái Hòa che lại miệng, nửa câu sau vừa chưa kịp nói ra lập tức đã bị ngăn ở trong miệng.

“Xém tí nữa đã bị cô nàng có tuyệt kỹ bán đồng đội siêu cấp lừa được rồi...” Thái Hòa ngẩng đầu liếc nhìn Hải Yến một cái, cô gái lực điền lạnh lùng này cũng là rất thức thời, sau khi nghẹn lại hừ một tiếng, bước đi xa vài bước, tựa vào trên một góc tường.

“Wo wow...” Zombie Loli vẫn là rất không quen dựa vào gần với nhân loại như vậy. Cổ khí tức nhân loại này không ngừng kích thích bản năng của nàng, làm cho Lê Huỳnh Bảo Ngọc không chỉ có ánh mắt hơi đỏ lên một chút, trên gương mặt tái nhợt lúc đầu lại cũng hiện ra một chút đỏ ửng, rất giống với cô gái nhân loại thẹn thùng.

Dưới tình thế gấp rút, động tác của Thái Hòa hơi lớn, thân thể cơ bản đều dồn lên trên người Lê Huỳnh Bảo Ngọc, mãi cho đến khi cảm giác được có một vật mềm mại đè xuống bụng của mình. Mới đột nhiên phục hồi lại tinh thần.

“Ngươi thật phát dục không khoa học, thật là làm cho người ta rất không thuận tiện mà...”

Sau khi buông ra Lê Huỳnh Bảo Ngọc, Thái Hòa phát hiện mình chỉ cần cúi đầu một cái, có thể trông thấy hai con thỏ ngọc từ cổ áo của nàng.

“Thì ra đây gọi là mặt học sinh thân hình phụ huynh hay sao... Lợi dụng chênh lệch chiều cao, có thể từ một góc độ hoàn mỹ tùy tiện thưởng thức còn sẽ không bị xem như biến thái...” Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ nói.

“Ê này, ngươi không có ý thức được chính mình hiện giờ chính là biến thái sao!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc trừng to mắt nhìn về phía Thái Hòa, biểu lộ vẻ mặt thở phì phì, gương mặt mũm mĩm hất lên. Làm cho Thái Hòa không nhịn được thò tay bóp xuống một cái...

“Như bây giờ, cũng có vài phần giống một cô gái nhỏ nhân loại rồi...”

“Nhân loại, ngươi có chừng có mực nha! Ngươi nên biết ta đang suy nghĩ làm sao ăn ngươi đi!”

“Ha ha ha...”

“Ngươi đủ rồi đấy! Ta chính là Zombie nha!”

Hải Yến tựa ở xa xa nhìn thấy cảnh tượng này, trên mặt dần dần hiện ra một tầng sắc mặt quỷ dị: “Thì ra hắn lại vẫn háo sắc đến như vậy, hơn nữa còn không có một chút giới hạn nào... Như vậy chuẩn mực luân lý đạo đức của ta ở đâu nha!”

Lúc này Thái Hòa đã không một tiếng động mà chặn tầm mắt của Hải Yến, hỏi: “Vì sao Ca Cao cứ nhìn về phía sau lưng vậy?”

“Ta tại sao phải nói cho ngươi biết!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc liếc mắt, nói ra: “Mới không sẽ nói cho ngươi biết nàng cảm thấy bị người ta theo dõi đâu...”

“Bị người ta theo dõi hay sao?” Thái Hòa dùng khóe mắt liếc sang một cái. Những nơi bọn họ đi qua chỉ để lại một ít thi thể Zombies. Bởi vì cơ bản là bị cái vòi của Thái Hòa xử lý, lượng máu chảy ra không coi là nhiều, muốn thu hút nhiều Zombies khác lại đây, còn cần thêm một khoảng thời gian tương đối dài.

Mà trong khoảng thời gian này. Đủ để cho team của Thái Hòa

rời khỏi nơi này.

Nhưng lúc này, trên đường trống không có một người, ngoại trừ thanh âm gió lạnh thổi qua nức nở nghẹn ngào, cũng không nghe thấy những động tĩnh khác.

“Hơn phân nửa là đồng loại nha! Có chúng ta ở đây, những tên đồng loại cấp thấp kia không dám chạy đến, nhưng mà lại muốn ăn các ngươi, cho nên mới đi theo hay sao”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc không cho là đúng nói.

“Đại khái là như vậy đi.”

Thái Hòa nhìn một cái trên đường phố trống trải này, tầm mắt phảng phất lơ đãng tự đắc quét qua những bóng tối và góc chếch kia.

Cái vòi tinh thần của hắn cũng lập tức kéo dài đưa tới, giống như một cây roi dành vung qua.

Hai phút sau, Thái Hòa thuận tay vuốt vuốt đầu Lê Huỳnh Bảo Ngọc, dưới ánh mắt kháng nghị của nàng xoay người sang chỗ khác: “Đi thôi.”

“Có chuyện gì không?”

Hải Yến theo kịp, hỏi.

Thái Hòa nghĩ nghĩ, nói ra: “Không có chuyện, cô gái nhỏ đó mà... Đột nhiên tìm ta làm nũng...”

“Ta nào có tìm ngươi làm nũng nha! Chính là một nhân loại không nên quá đắc ý quên hình nữa à!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc không tiếng động mà ngậm chặt miệng mình, đồng thời thân thể không bị khống chế, ngoan ngoãn theo ở phía sau...

Thái Hòa đã để Ca Cao lại khôi phục lệnh cấm ngôn với nàng, để tránh bị nàng bán đồng đội lần nữa...

Lúc quẹo vào, Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng, trên mặt lộ ra vẻ mặt như đang ám chỉ cái gì...

“Hít hà!”

Trong một cửa hàng trong góc đường, đột nhiên truyền đến một âm thanh hít thở thật dài.

Sau đó “Két..” Một tiếng, một cái cửa phòng từ từ mở ra, phía sau cửa lộ ra một cái buồng vệ sinh chật hẹp.

Lý Nhã Kỳ bóp lại cái mũi từ bên trong chui ra, sau đó không thể chờ đợi được mà bắt đầu hít thở thật sâu: “Kém chút đã bị phát hiện... Quả nhiên thực lực của bọn hắn không tệ, có thể đồng thời xử lý hai người Phong Lê bọn họ, thật là có bản lĩnh...”

Gã đàn ông xăm trổ này cũng đẩy đi ra, ghét bỏ mà đạp một cước vào cửa phòng: “Móa nó, xém tí nữa bị nín thở chết!”

Chương 880: Kêu To

“Ở trong team của bọn họ rõ ràng cũng có dị năng giả hệ tinh thần... nhưng mà chắc không phải là người ra tay giết bọn Phong Lê kia, loại công kích hệ vật lý quỷ dị này, dị năng giả hệ tinh thần sẽ không thể làm được.” Lý Nhã Kỳ nói ra, “Như vậy tính ra, trong bọn họ tối thiểu có hai dị năng giả... Chúng ta vẫn là không cần hành động thiếu suy nghĩ cho thỏa đáng.”

Nói xong, nàng lại mở ra bộ đàm, nói: “Hổ ca, như thế nào, đã tới chưa?”

“E e e...”

Sau hơn mười giây, giọng nói của Hổ ca truyền ra: “Đã đi tới vị trí bên cạnh bọn họ, cứ như vậy ba mặt bọc đánh tới. Trong bọn họ có mấy cô gái đúng không?”

“Đúng vậy.” Lý Nhã Kỳ gật nhẹ đầu.

“Ha ha a... Để lại bọn họ còn sống cho ta, cạo chết ta hai người, tóm lại phải thu lại một chút lợi ích trở về.” Hổ ca nở nụ cười lạnh lùng.

“Vâng thưa Hổ Ca...”

Sau khi để xuống bộ đàm, sắc mặt Lý Nhã Kỳ lộ ra vẻ hơi nặng nề.

Gã đàn ông xăm trổ tiến đến sau đầu Lý Nhã Kỳ, cười khặc khặc nói: “Như thế nào, buồn bực sao? Heizz, thật sự là đáng tiếc mà, Hổ ca thật không thích ngươi một chút nào...”

“Ui Da!”

Hắn vừa dứt lời, bụng lập tức bị trúng một cước thật mạnh, đau đến hắn lập tức cong lại thân thể giống như con tôm.

“Ngươi không nói lời nào, không có người xem ngươi là người câm!”

Lý Nhã Kỳ nổi giận đùng đùng mà trừng mắt hắn một cái, sau đó âm thầm siết chặt nắm đấm.

“Có cảm thấy chung quanh đột nhiên an tĩnh rất nhiều hay không?”

Thái Hòa lại đánh ngã hai con Zombies, sau lưng thì đột nhiên truyền đến giọng nói của Yuna.

Hắn nhìn một cái ra khắp bốn phía, từng dãy cửa hàng tối thui, đường phố im như tờ một mảnh, bất kỳ lúc nào có thể thấy được từng cơn gió lạnh thổi theo mảnh nhỏ, biển quảng cáo lung lay thỉnh thoảng phát ra thanh âm “Loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng loảng xoảng”...

“Đúng là có loại cảm giác này, mặc dù tùy tiện có thể thấy được Zombies, nhưng vẫn cảm thấy thế giới này đã chết rồi...” Thái Hòa đưa ánh mắt hướng về phía một góc đường, nói ra, “Nhưng tóm lại còn có người, ưa thích nhảy ra muốn chết. Ê nè, lén lén lút lút bên kia, để làm gì đấy!”

“Bị phát hiện rồi sao...”

Một bóng người chậm rãi đi ra từ trong góc, dưới ánh trời chiều mờ nhạt.

Người này vóc người cao gầy, vẻ mặt đầy nếp nhăn, tóc hơi khô vàng, nhất là cặp mắt kia, khóe mắt đã hơi trễ xuống dưới, làm cho cả người hắn thoạt nhìn tinh thần hơi không phấn chấn.

Nhưng mà trong tay hắn cầm theo một cây thép, nhưng đường

kính cỡ cổ tay, dán chắt ở bên chân, xung quanh thanh thép đều là gì sét màu đỏ ngầu bong tróc ra từng mảng, thoạt nhìn hơi có cảm giác máu chảy đầm đìa.

Hắn ho khan một tiếng, ánh mắt đánh giá Thái Hòa: "Hệ tinh thần hay sao?"

Thái Hòa không có phản ứng đến hắn, nhưng mà khi quan sát cẩn thận đến người này.

"Người này xem ra lợi hại hơn thanh niên tóc dài lúc trước, cùng là tinh thần hệ, hắn lại bị ngươi giết chết."

Ở bên trong dò xét tinh thần của Thái Hòa, người này rõ ràng sóng tinh thần dao động kịch liệt, nhưng biểu lộ lại cứ dường như rất tùy tiện...

Phong Lê à... Có phải cái tên mặt giáp sắt hay không... Thái Hòa thầm nghĩ.

Gã thân hình cao gầy gãi gãi của cái ót mình: "Nhưng mà coi như ngươi không may, giết Phong Lê ngược lại không có gì, trêu chọc Hổ ca của chúng ta... Thằng nhóc ngươi còn rất chảnh vậy, nhưng mà gặp phải chúng ta cũng không xem như ngươi xui xẻo, không sợ nói cho ngươi biết, lần này chúng ta đi rất nhiều huynh đệ, nếu ngươi thành thành thật thật chính mình đầu hàng, nói không chừng còn có thể được chết toàn thây, mấy mỹ nữ này nha, đương nhiên có người chăm sóc các nàng thật tốt..."

Hắn còn chưa dứt lời, lại đột nhiên né qua phía bên cạnh, sau đó hoảng sợ mà nhìn về phía một cái lổ nhỏ lưu lại ngay chỗ hắn vừa đứng: "Làm sao ngươi đột nhiên lại đấu võ nữa à!"

"Các cô nàng, lên!"

Ngô Thanh Vân và Yuna lập tức một trái một phải nghênh đón, gã thân hình cao gầy miễn cưỡng chặn Ngô Thanh Vân đột nhiên

chém trước mặt hắn. Nhưng bây giờ ngăn không được Yuna ở phía sau, thanh thép mang theo cũng bị chém văng vào trong một tòa nhà bên cạnh. Hắn kêu lớn: “Còn trực tiếp bắt đầu hội đồng ta rồi, có lầm hay không vậy!”

“Ngươi muốn kéo dài thời gian, tại sao ta phải phối hợp ngươi.”

Thái Hòa biểu lộ lãnh đạm nói.

Gã thân hình cao gầy này nhìn qua rất bình tĩnh, chỉ khi nào bắt đầu chạy trốn, lập tức bại lộ triệt để.

Tiếng kêu to “Oa oa” liên tục không ngừng, còn có thanh âm chửi ầm lên: “Bố mày bị phát hiện rồi! Mau lại đây người trợ giúp tao đi! Chẳng lẽ các ngươi muốn ta một đánh sáu! !”

Giây phút khi bị team của Thái Hòa phát hiện, trong lòng gã thân hình cao gầy lập tức nghĩ “Không xong”, nhưng lại không thể không kiên trì đi tới.

Vốn định giả trang chém gió làm cho team của Thái Hòa có hơi kiêng kị. Kéo dài chút thời gian chờ đợi viện binh, không nghĩ tới Thái Hòa không phối hợp một chút nào...

Chương 881: Muốn Trả Thù Thì Tới Tìm Ta

Chỉ là ra tay còn chưa tính, hết lần này tới lần khác còn gọi người cùng tiến lên...

Nếu như không phải tố chất thân thể gã đàn ông thân hình cao gầy không tệ, võ nghệ cũng rất rất cao, sớm đã bị quật ngã rồi.

Cho dù vậy, hiện giờ cũng chỉ là dựa vào địa hình miễn cưỡng chèo chống mà thôi...

"Cứu mạng ta! ! !"

Gã đàn ông thân hình cao gầy rống cuống họng bắt đầu kêu lớn, ở gần đó lập tức có mấy con Zombies bao vây lại đây.

Hắn kêu hăng say. Lại không phát hiện, cơ bản là Thái Hòa chưa đi đến nơi này, ngược lại mang theo đám người Hải Yến trốn ở một bên, mặc cho những con Zombies kia chạy vào góc đường này...

"Người này cùng phe với đám người đánh lén chúng ta lúc trước hay sao? Không đi giải quyết hắn hay sao? Hắn kêu như vậy, sẽ thu hút rất nhiều Zombie đấy!" Hải Yến che lấy miệng vết thương đi ở phía sau, hơi lo lắng nói.

"Không có chuyện gì. các nàng Yuna có biện pháp."

Thái Hòa hàm hồ một câu, trực tiếp dẫn các nàng tới trong một đường: "Khẳng định bọn họ còn có người tới, hơn nữa căn cứ tình huống của người này có thể đoán được, nhất định bọn họ là phân tán bao vây tới."

“Người này kêu như vậy, bọn họ cũng nhất định biết rõ sẽ thu hút rất nhiều Zombies. Nhưng bọn họ nhất định không thể tưởng tượng được. Chúng ta sẽ vào lúc này ngược lại đi qua đánh lén bọn họ.” Thái Hòa nói ra.

Hải Yến kinh ngạc mà liếc nhìn Thái Hòa một cái, dường như nàng còn có một cái nhìn khác. Nhưng Lê Bống đã gật nhẹ đầu, Lê Huỳnh Bảo Ngọc càng xoa tay, kích động.

“Thân thể của ngươi bết bát như vậy, hay là trước hết tìm một chỗ trốn đi?” Thái Hòa nhìn về phía Hải Yến, hỏi... Nhưng Hải Yến lại lắc đầu: “Không có việc gì, ta thật sự có thể hỗ trợ. Mặc dù là mời ngươi hộ tống, nhưng mà chưa nói ta làm người cần bảo hộ nha.”

Mặc dù nàng không quá đồng ý kế hoạch này, nhưng Thái Hòa

Kế hoạch này, từ nàng góc độ mà nói, nguy hiểm nhất đúng là Yuna và Ngô Thanh Vân đang bị kẹt ở trong vòng vây Zombies.

Mà Thái Hòa, không hề giống là một người mạo hiểm lại lấy tánh mạng của bạn gái ra đùa...

Ở trên những chuyện khác, chưa chắc Hải Yến sẽ tin tưởng Thái Hòa như vậy.

Nhưng mà ở phương diện bảo vệ an toàn cho các cô gái, Hải Yến lại có một loại cảm giác tín nhiệm mù quáng đối với Thái Hòa.

Có lẽ, là bởi vì hắn đón Zombie mà đi, lại nhưng nắm tay của Lê Bống, cảnh tượng kia, để lại cho nàng ấn tượng quá sâu...

Ở trong máu tươi và giết chóc, bộ dạng ôn nhu này vốn không hợp nhau, lại làm cho đáy lòng Hải Yến hơi xúc động.

Khi nguyên một đám Zombies khủng khiếp dữ tợn ngã xuống, nhưng bọn họ nắm tay nhau thật chặt, nhưng vẫn chưa từng

buông ra...

“Ặc, vậy được rồi.” Thái Hòa nhìn nàng một cái, nói ra.

Cô gái lãnh ngạo lực điền này nhìn qua tính tình rất bướng bỉnh, khuyên cũng vô dụng.

“Ngươi bảo vệ tốt chính mình đi.” Thái Hòa thuận miệng dặn dò một câu.

Hải Yến đang cúi đầu kiểm tra súng ngắn, nghe vậy sửng sốt một chút, sau đó hơi mất tự nhiên nói: “Ai cần ngươi lo...”

“Ê nè...”

Thái Hòa không hiểu gì cả mà bị sặc một câu, đành phải nhìn về phía Lê Bống và Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Ta đánh cuộc bọn họ nghe tiếng kêu thảm thiết của tên đàn ông cao gầy kia, không chỉ không tới cứu hắn, ngược lại sẽ tránh ở gần đó chuẩn bị hành động bất kỳ lúc nào... Loại tình huống này, phù hợp chúng ta đánh lén.”

Lê Bống câu hiểu câu không gật gật đầu: “Được rồi.”

“Mỗi người bọn họ ẩn nấp, khó có thể hỗ trợ lẫn nhau...” Thái Hòa nói tiếp.

“Nhưng mà nếu bọn họ tới cứu rồi sao?” Hải Yến do dự một chút, vẫn là không nhịn được hỏi.

“Vậy sao? Kêu cũng đã hai phút rồi, muốn tới, sớm đã đến rồi.”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra: “thu hút Zombies tới, vừa vặn có thể làm lợi khí bọn họ mượn đao giết người, loại chuyện tốt này, người bình thường cũng không nỡ lỡ mất. Huống chi là có ý định mai phục, lại đeo đuổi mãi không bỏ như keo dính chuột, chạy tới đánh lén chúng ta đây này?”

Hải Yến kinh ngạc mà liếc nhìn Thái Hòa một cái, trầm mặc vài giây mới lên tiếng: “Ngươi ngược lại thấy rất rõ ràng...”

Một phút đồng hồ sau, bọn họ đã muốn tản ra.

Hải Yến nắm lấy một khẩu súng, tay kia mềm nhũn mà rủ xuống ở bên người, sau khi kề sát trên vách tường sân thượng.

Toàn thân nàng kề sát ở trong bóng tốt, áo da màu đen lúc này thành màu sắc tự vệ hoàn mỹ, chợt nhìn ra, cơ bản không phát hiện được hai mắt nàng đang nhìn chăm chú góc đường phía dưới, “Theo như kế hoạch của Thái Hòa, nếu bọn họ là bao vây mà đến, ba phương hướng này đều có thể có người,” Hải Yến suy tư nói, “Ta hành động bất tiện, cùng hắn đi tìm đối phương, không bằng ở lại nơi này ôm cây đợi thỏ. Nhưng mà, có thể có dũng khí chạy tới báo thù, khẳng định thực lực không yếu. Với tình huống của ta hiện giờ, ta còn có cơ hội bắn một phát...”

Chương 882: Lừa Bố Mày

Nàng hít một hơi thật sâu, tim đập chậm rãi chầm chậm xuống, dường như cả người triệt để hòa quyện vào trong bóng tối.

Coi như là cẩn thận nhìn chằm chằm vào này đoàn bóng tối này, cũng rất dễ dàng bỏ qua sự hiện hữu của nàng...

Trên đường phố trống trải không người, một tiểu Loli nhìn như cả người lẫn vật vô hại đang từ từ đi tới phía trước.

Trong mắt to tinh xảo của nàng cặp kia tràn đầy vẻ tò mò, mặc một cái váy liền áo, hai tay không, vừa hết nhìn đông tới nhìn tây, vừa thì thầm giai điệu không biết tên, chậm rãi đi về phía trước. Mặc dù hơi quỷ dị, nhưng hình dạng của nàng, thật sự có tính mê hoặc rất mạnh...

Đồng thời ở trên một con đường khác bên nàng, Lê Bống cũng đang dán chặt lấy chân tường nhanh chóng di động tới phía trước.

Mặc dù đều là Cấp Thủ Lĩnh, nhưng với tư cách là một Zombie đi theo con đường phát triển bình thường nhất, hành vi cử chỉ của Lê Bống dường như càng phù hợp thân phận Zombie hơn một chút.

Nàng lặng yên không một tiếng động, nhanh chóng xuyên qua trong chướng ngại vật, giác quan nhạy cảm, đang bắt lấy tất cả mọi động tĩnh chung quanh, bắt lấy sự tồn tại của con mồi...

Mà chính Thái Hòa, thì đi ở chính giữa trên con đường kia.

Hắn bẻ bẻ cổ, khóe miệng nhếch lên một cái, mang theo một nụ cười thoải mái, nghênh ngang mà đi đến phía trước.

“Là muốn báo thù, hay vẫn là muốn vãn hồi tổn thất đây này? nhưng mà bất kể là một lý do nào, thì cứ việc phóng ngựa lại đây, ta đã chờ các ngươi...”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa, đã bao phủ hoàn toàn phạm vi chung quanh hắn hơn 10m rồi.

Tấm lưới này, có thể dò xét, cũng có thể lập tức phòng ngự lúc gặp phải công kích, cũng có thể phát động công kích bất kỳ lúc nào.

Mặc dù vẫn mãi bảo trì, sẽ để cho tinh thần lực tiêu hao lớn lên, nhưng... hiện giờ Thái Hòa, hắn vẫn có thể chịu hao tổn rất tốt.

Hơn mười con Zombies bị tiếng quát tháo thu hút tới, cũng bị hắn điều khiển, giống như cái xác không hồn xuyên qua ở chung quanh ngõ nhỏ và tòa nhà, tìm kiếm lấy tất cả mọi dấu vết để lại.

“Cứu mạng ta!”

Gã đàn ông thân hình cao gầy vừa chạy như điên ở trong cửa hàng, vừa kêu lên.

Mượn ánh mắt trời cuối cùng chiếu xuống nghiêng mắt nhìn về phía sau, hai cái cô gái này sau lưng một người mặc dù không nhanh không chậm, nhưng dáng người vác theo liêm đao lại đằng đằng sát khí, làm cho người ta khiếp sợ.

Còn một cô gái khác thật giống như một đám khói nhẹ, động tác phiêu du bất định, trước một giây dường như còn rất xa, sau một giây đã đến sau lưng, quả thật bóng với hình, không cách nào thoát khỏi.

“Không phải nói chỉ có hai dị năng giả thôi sao! Nói các nàng là người thường ai tin! Lý Nhã Kỳ, đây là ngươi đang lừa bố mày nha!”

Mượn khay chứa đồ ngăn cản, gã đàn ông thân hình cao gầy mới miễn cưỡng bảo trì trạng thái chạy thục mạng, nhưng tiếp tục như vậy, hắn bị đuổi kịp là chuyện sớm hay muộn.

Duy trì kêu to liên tục, thu hút một ít Zombies từ cửa sổ tiến đến, cũng đi vào trong cửa hàng.

Diện tích gian phòng này vốn là không xem như tiệm bán quần áo quá lớn, thoáng chống kín người hết chỗ.

"Những người này, rõ ràng không đến giúp ta..." Vài phút đi qua, cũng không thấy cứu viện xuất hiện, gã đàn ông thân hình cao gầy cũng hiểu được, chỉ sợ chính mình bị xem như con mồi rồi.

Người có thể bị phái xung phong đi phía trước nhất, hoặc là tiên phong mạnh nhất trong một đội ngũ, hoặc là chính là pháo hôi thuần túy thu hút hỏa lực.

Mà gã đàn ông thân hình cao gầy với tư cách người sống sót bình thường, đương nhiên là loại người thứ hai.

Nhưng mà so sánh với người bình thường, gã đàn ông thân hình cao gầy vẫn là rất có thực lực, mặc dù không có dị năng, nhưng mà không phải không hề có sức phản kháng.

"Những con Zombies này mới có thể ngăn chặn các nàng..."

Gã đàn ông thân hình cao gầy nghe thấy thanh âm cửa sổ bị đánh rách nát truyền đến, lập tức ngậm miệng lại, đồng thời chậm lại bước chạy, quay đầu lại nhìn lại phía sau.

Có Zombie tiến đến, khẳng định hai nữ sinh này chỉ có thể quay đầu lại ứng phó, chính mình trốn ở gần đó, nói không chừng còn có thể trở về làm ngư ông, nhặt một tiện nghi.

Kết quả tốt nhất, đương nhiên là các nàng đồng quy vu tận với Zombie.

Nhưng mà gã đàn ông thân hình cao gầy mặc dù tưởng tượng rất tốt, nhưng sau khi hắn quay đầu lại, lại phát hiện... Lý tưởng rất tốt đẹp, sự thật lại xém tí nữa làm cho hắn sắp lòi cả tròng mắt ra ngoài!

Những đám Zombie kia trên mặt dữ tợn, móng vuốt sắc ngọn đủ để xé nát thân thể, ngày bình thường vừa thấy người lập tức không thể chờ đợi được mà nhào lên, nhưng lúc bọn họ nhào tới phía hai cô gái này, lại như là hoàn toàn không phát hiện các nàng vậy, trực tiếp lướt qua bên người các nàng rồi!

Mắt thấy những con Zombies kia dùng cả tay chân, nhào tới phía chính mình cực kỳ nhanh, gã đàn ông thân hình cao gầy lại ngơ ngác mà đứng ở đằng kia, há hốc miệng.

“Đây là lúc... này... Đang xảy ra chuyện gì vậy!”

Chương 883: Nhân Loại Phức Tạp

Đầu óc của gã đàn ông thân hình Cao gầy trống rỗng trong nháy mắt!

Lúc này Ngô Thanh Vân và Yuna đã ngừng lại, hơn mười con Zombies xông qua từ bên người các nàng, thậm chí còn giữ vững một khoảng cách nhất định với các nàng, dường như sợ xông tới các nàng vậy.

Thấy gã đàn ông thân hình cao gầy lộ ra biểu lộ khó có thể tin, khóe miệng Yuna nhếch lên, lộ ra một nụ cười quỷ dị: "Nhân loại ngu xuẩn."

"Không tìm đường chết sẽ không phải chết..."

Ngô Thanh Vân nâng cằm lên nghĩ một lát nói, tìm được một câu có thể hình dung cảnh tượng trước mắt này.

Một con Zombie phía trước nhất đã sắp vọt tới trước mặt, một cái tát

Tiếng gió bén nhọn, làm cho gã đàn ông thân hình cao gầy đột nhiên bừng tỉnh, vội vàng dùng thanh thép ngăn cản lại.

Móng tay Zombie thật dài xẹt qua thanh thép, phát ra âm thanh chói tai.

Đồng thời gã đàn ông thân hình cao gầy cảm giác được cánh tay tê rần, không tự chủ được mà lui ra sau hai bước.

Không đợi hắn đứng vững, Zombie này lại đánh tới, phía sau

còn có hai con Zombie cũng đã vọt tới... Gã đàn ông thân hình cao gầy ứng phó luống cuống tay chân, lúc này suy nghĩ trong đầu rối loạn thành một nùi.

Hắn trơ mắt nhìn thấy hai cái cô gái này đứng ở cách đó không xa, vẻ mặt mỉm cười mà nhìn hắn bị Zombies bao vây từng chút một.

“Đến tột cùng là xảy ra chuyện gì...”

Gã đàn ông thân hình cao gầy “Bùm” một tiếng đập bể đầu một con Zombie, mượn lực nhảy lên trên, thanh thép trong tay trực tiếp đâm vào đỉnh trần nhà.

Trong nháy mắt chậm chạp này, hắn chợt giơ lên hai chân, nhảy tới trên đỉnh đầu một con Zombie phía dưới, đồng thời rơi xuống đất rút lại thanh thép quét qua phía sau, đập Zombie này bay ra ngoài.

Loại tình huống này, chỉ có thể chạy trốn!

Gã đàn ông thân hình cao gầy nhìn chằm chằm và một cánh cửa sổ cách đó không xa, đang muốn tăng tốc tiến lên, trước mắt đột nhiên nhoáng một cái, có thêm ra một đạo bóng người.

“Muốn đi chỗ nào vậy?”

Ngô Thanh Vân chặn lại ở phía trước, miệng rắn cắn tới phía cổ của gã đàn ông thân hình cao gầy.

Hắn miễn cưỡng ngăn cản, Zombie và Yuna ở phía sau lại cùng nhau giết tới.

Ứng phó Zombies đã hết sức khó khăn, những con Zombies này bình thường chỉ hành động đơn lẽ, thực lực thì như vậy, nhưng số lượng càng nhiều, cái gọi là loạn quyền đánh chết lão sư phó...

Chuyện bết bát hơn chính là, Ngô Thanh Vân và Yuna một trước một sau, ngăn cản đường lui của hắn, vòng luẩn quẩn khóa hắn lại với Zombies triệt để.

“Đây là các ngươi chơi gian lận a! Nhân loại làm sao có thể hợp tác với Zombie vậy!”

Trong nội tâm gã đàn ông thân hình cao gầy đang chạy chồm một đám quạ đen, ngoại trừ chấn động ra, cũng chỉ còn lại có mờ mịt rồi.

“Ngươi không phải muốn mượn tay Zombies giết chúng ta hay sao? Trên thực tế, chúng ta cũng không còn làm cái gì, không đúng hay sao? Hiện giờ thậm chí không có nhân cơ hội công kích ngươi nha.”

Yuna ngồi xuống trên một cái quầy bên cạnh, mang theo một nụ cười trào phúng, nói ra.

Đúng là, nàng và Ngô Thanh Vân cũng chưa hề có ra tay lần nữa, chỉ là trông coi không cho hắn thoát đi mà thôi...

“Thả ta đi ra ngoài! Thả ta đi!”

Khi thể lực nhanh chóng tiêu hao, ngăn cản được càng ngày càng như trứng chọi đá, hoảng sợ làm cho gã đàn ông thân hình cao gầy không nhịn được bắt đầu lớn tiếng cầu xin tha thứ.

“Đổi lại bị người bao vây quanh chính là chúng ta, ngươi sẽ bỏ qua chúng ta hay sao?”

Yuna biểu lộ cổ quái mà hỏi thăm, “Vốn là các ngươi chạy tới mai phục người khác, còn không cho người khác phản kháng. Chính mình mai phục thất bại, còn có mặt mũi chạy tới trả thù. Logic của Nhân loại, thật sự là ngoài dự tính đây... Hiện giờ ngươi, cũng chỉ là tự gây nghiệt thôi...”

“A!”

Phía sau lưng đột nhiên bị cào trúng, làm cho động tác gã đàn thân hình cao gầy lập tức chậm chạp xuống.

Chính là trong nháy mắt này, cánh tay nắm thanh thép của gã đàn ông thân hình cao gầy bị nắm chặt, không đợi hắn giãy giụa, cánh tay đã bị một cổ sức lực mạnh mẽ lập tức kéo xuống.

“A a a!”

Truyền đến kêu thảm thiết của gã đàn ông thân hình cao gầy tiếng, hắn phí công đưa tay lên phía trên, nhưng rất nhanh đã bị càng ngày càng nhiều Zombies che mất triệt để.

Một cổ máu tươi phún ra, sau đó chính là tiếng xé rách thân thể và tiếng nhấm nuốt.

“Thu phục.”

Yuna từ trên quầy nhảy xuống dưới, thò tay vỗ vỗ tro bụi trên quần áo nói ra.

Ngô Thanh Vân thì lộ ra một vẻ trầm tư suy nghĩ đến cái gì, nói: “Yuna, ngươi biết được rất nhiều đấy.”

“Cũng không xem như là nhiều, ta còn lưu lại tư tưởng của nhân loại, cũng chỉ là suy nghĩ lúc còn là một cô gái trẻ khoảng mười bảy mười tám tuổi..., hơn nữa, biết được quá nhiều chưa chắc là chuyện tốt nha. Nhân loại thật sự là rất sinh vật phức tạp đây, có đôi khi làm cho ngươi cảm thấy bọn họ nên bị hủy diệt, nhưng có đôi khi lại cảm thấy, trên người bọn họ có rất nhiều thứ mà nhưng sinh vật khác hoàn toàn không có...”

Chương 884: Nụ Cười Trong Ký Ức

Yuna nghiêng đầu, nói ra: “Ta suy nghĩ, cuối cùng virus làm ra từ nơi nào đây này? Mục đích, vậy là cái gì đây này? Để sáng tạo chúng ta hay sao?”

“Ặc...”

Ngô Thanh Vân chậm rãi nhíu mày, thấy Yuna đang nhìn mình rất nghiêm túc, dường như đang chờ đợi câu trả lời của nàng.

Một phút đồng hồ sau, nàng đột nhiên ôm lấy đầu: “Không biết, cái gì ta cũng không biết!” ... .

“Nghĩ đến cái gì cũng có thể nói ra, ta cũng rất muốn biết ý kiến của người khác đây...” Yuna chờ mong nói.

“Ta đau đầu...”

“Tùy tiện ngẫm lại là được rồi.”

“Ô! Thái Hòa!” Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm vào Yuna nhìn trong chốc lát, đột nhiên quay đầu hướng chạy ra ngoài, hít hà, “Yuna cưỡng ép ta!”

“... Không cần phải chạy trốn nha... Hơn nữa chuyện này đâu có xem như là cưỡng ép cái gì! Nhiều nhất chỉ có thể xem như bắt buộc thôi! Đây không phải cùng một từ sao!”

Yuna nhìn chằm chằm vào Ngô Thanh Vân đang nhanh chóng chạy đi, trợn mắt hốc mồm mà nói ra...

“Tiếng la của tên ngu xuẩn kia đã ngừng...”

Ở trong một tòa tòa nhà, một tên đàn ông nhỏ xíu kéo lên một góc bức màn, hướng nhìn ra bên ngoài.

Ở trong tầm mắt, nhìn không thấy bất luận một bóng người nào.

Những con Zombies kia bị thu hút mà đến đều đi vào trong cửa hàng bán quần áo này, từ góc độ của hắn, cũng không có cách nào trông thấy tình hình bên trong như thế nào.

“Hừ, cũng không biết chết rồi chưa.”

Ánh mắt nhạy cảm của gã đàn ông nhỏ xíu con quét một vòng chậm rãi ở chung quanh, sau đó bước một bước lên bệ cửa sổ, nhảy xuống.

Lúc hắn rơi xuống đất nhẹ nhàng linh hoạt không tiếng động, trong tay đang cầm một thanh Dịch Cốt đao.

“Những người kia bị Zombie ngăn chặn, coi như là có thể còn sống sót, cũng tất nhiên thể lực tổn hao nhiều. Ta con muốn lặng lẽ đến gần, thừa dịp lúc bọn họ không sẵn sàng bắt lại là được. Nếu đã làm xong, nói không chừng có thể được chia một cô gái, để cho ta buông lỏng xuống cũng tốt.”

Đồng thời khi hắn đứng dậy, lập tức thực đã ép sát vào góc tường, tay kia kéo áo khoác hoodie liền mũ.

Người này lúc hành động bước đi nhẹ nhàng, gần như không có phát ra bất kỳ tiếng động gì, giống như là một con chuột nhìn chằm chằm vào đồ ăn, đang chậm rãi đến gần con mồi.

Trong cặp mắt nhỏ kia, mang theo một chút giảo hoạt và lãnh khốc, tay nắm Dịch Cốt đao cắm ở trong khóa kéo áo hoodie, cả người hoàn toàn che dấu ở trong bóng tối nơi góc tường.

Hải Yến trốn sát vào trong bóng tối, nhìn xuống phía dưới.

Thời điểm khi gã có ngoại hiệu chuột tí hon xuất hiện ở cách đó không xa, thần kinh nàng lập tức căng thẳng lên.

Nhưng nàng hô hấp lúc trước rất bằng phẳng, thân thể vẫn không nhúc nhích.

Chuột tí hon hành động nhẹ nhàng nhìn qua rất cẩn thận, nếu muốn phục kích hắn, phải bảo trì bình thản.

Hải Yến chậm rãi giơ lên họng súng, nàng là một dị năng giả hệ cường hóa thân thể, nhưng bản thân dị năng này cũng không có ban tặng cho nàng có thể lực gì, có thể nói là một loại dị năng rất phế. Trước mắt đến xem, cũng chính là chế tạo thân thể của nàng thành cường độ bộ đội đặc chủng.

Tăng cường thể lực làm cho nàng có thể dùng được súng máy, nhưng trừ hơi mạnh mẽ hơn một chút ra, tất cả năng lực bao gồm độ chính xác xạ kích, kinh nghiệm chiến đấu, đều là chính nàng luyện ra được từng chút một.

Có thể ẩn nấp đánh lén, cũng là uy hiếp của Hải Yến...

Nàng là một cô gái nóng bỏng có thể mang lên súng máy bắn phá, nhưng không phải một người giỏi ẩn núp.

Mà Chuột tí hon, rõ ràng tinh thông con đường này.

Khi nàng bị phát hiện mất đi cơ hội ra tay trước, còn là tên chuột tí hon trong lúc không một tiếng động tới trước đánh bại?

Cơ hội giao phong, chỉ có một lần...

“Ta người mạnh thật sự, hay vẫn là giả vờ mạnh, ở trong lần giao phong này sẽ thấy rõ ràng nha...”

Ngón tay của Hải Yến, chậm rãi đặt lên trên cò súng.

Trước mắt của nàng, đột nhiên hiện ra lúc Lê Bống bị Thái Hòa nắm tay dắt đi, lộ ra nụ cười thẹn thùng kia...

“Không biết đã trải qua bao lâu, không cười qua giống như vậy...”

Bên tai Hải Yến, lại vang lên giọng nói của Thái Hòa, “Tiểu Yến... Tên khốn kiếp không đáng tín nhiệm này, rõ ràng con là trêu chọc, lại vô tình kêu đúng tên thật của tay rồi...”

“A! Cứu mạng ta!”

Trong giây phút khi tận thế bộc phát kia, Hải Yến hết sức hoảng sợ mà chạy tới trong phòng, dùng sức nắm lấy tay nắm cửa.

Mà cửa phòng lại vang lên “Rầm rầm rầm”, thông qua khe cửa không ngừng bị kéo ra, Hải Yến thấy được rất nhiều gương mặt quen thuộc lúc trước.

Có thân nhân. Có hàng xóm...

Nhưng trên mặt của bọn họ, lại mang theo biểu lộ lạ lẫm làm cho nàng vô cùng hoảng sợ.

Trên miệng của bọn hắn dính máu, trong kẽ móng tay tất cả đều là thịt nát, lúc cào vào cánh cửa, phát ra thanh âm rợn người.

“Các ngươi làm sao vậy... Các ngươi muốn làm gì vậy! Ta là Tiểu Yến mà, ta là Tiểu Yến mà!”

Hải Yến lệ rơi đầy mặt ngây ngốc nhìn về phía bọn họ, ngay cả chính nàng cũng quên đã lấy dao phay ra thế nào, chém đứt cánh tay vồ vào trong, lại làm thế nào chui qua cửa sổ nhảy thoát đi...

Chương 885: Zombies Cái Bang

Những ký ức kia ở trong quá trình muốn sống. Mỗi một ngày trở nên bắt đầu mơ hồ.

Nhưng từ sau này, Hải Yến cũng đã không cười được

Có ít người xem ngày tận thế như là một kỳ ngộ, nhưng mà có người xem những ký ức này là thống khổ.

“Thế giới hiện giờ, thật sự tương đối đơn giản sao...”

Hải Yến nhìn thấy tên chuột tí hon đến gần từng chút một, thầm nghĩ...

Tới gần!

Mắt thấy cự ly giữa hai bên dần dần rút ngắn. Họng súng của Hải Yến cũng giơ lên từng chút một.

Chính là hiện giờ!

“Pằng!”

Khi tiếng súng vang lên, toàn thân tên chuột tí hon lập tức rung động, lập tức xoay người thối lui đến góc tường.

Hắn tự tay lau ở dưới xương sườn một cái, sau đó nhìn tay đầy máu tươi: “Hơi kém... vậy mà còn có người bắn lén ta, bọn họ không phải đã bị Zombie bao vây hay sao...”

Chuột tí hon chậm rãi duỗi đầu ra, lấy ra bộ đàm: “Hổ ca, tình huống có khả năng hơi không đúng. Ta vừa gặp đánh lén, bên các ngươi cẩn thận một chút...”

Hắn chỉ phương hướng ở trên cao sau khi nhìn thoáng qua, chợt vọt tới thật nhanh nhẹn, vịn trên vách tường nhảy lên trên.

Nhưng mà khu vực Hải Yến vừa mới đứng. Nơi này cũng đã trống không một người rồi.

“Hừ, bắn ta bị thương là muốn chạy hay sao?”

Chuột tí hon nhìn chung quanh một chút, tầm mắt đưa về phía mép sân thượng.

Trên lan can vết rỉ loang lổ này, để lại một chút dấu vết ma sát mới lạ.

“Đợi khi tìm được ngươi. Nhất định chậm rãi giết chết ngươi! Hơn phân nửa thực lực không đủ, mới đánh lén bỏ chạy đây mà.”

Đồng thời trong khi hắn rơi xuống đất, từ trên một sân thượng khác bên cạnh, lại chợt ló ra một bóng người.

Chỉ có một bàn tay còn có thể dùng, Hải Yến dựa vào lực lượng ngang ngược, đơn giản chỉ cần một tay bám chặt lấy mép sân thượng, treo ở một bên. Mà khẩu súng, đã bị nàng cắn vào trong miệng.

“Thế giới này có khả năng vĩnh viễn cũng sẽ không đơn giản như ta nghĩ vậy, nhưng chỉ cần có thể còn sống thật tốt vì chính mình, ta cũng sẽ vẫn mãi chiến đấu như thế.” Hải Yến nhanh chóng nhảy xuống xông về phía chuột tí hon, “Bằng không lưng ta mang gánh nặng thống khổ sống sót có ý nghĩa gì đâu? Còn không phải là vì có thể muốn giống như đám bạn gái của Thái Hòa hay sao, cười lên thật vui vẻ à...”

Trong nháy mắt họng súng từ sau phương nhắm ngay chuột tí hon, ánh mắt bỗng nhiên Hải Yến bắt đầu trở nên lạnh lùng.

Nhưng khóe miệng của nàng, cũng lộ ra vẻ mỉm cười.

Một cơn gió mạnh thổi qua, tiếng súng vang lên, giờ phút này Hải Yến, nhìn qua rất đẹp...

“Bất kể khi nào thì, Tiểu Yến ta cũng không phải một phế nhân. Thấy được chưa, Thái Hòa.”

Khi vang lên tiếng súng này kết thúc tánh mạng chuột tí hon, ở trước mặt Thái Hòa. Lý Nhã Kỳ đang nắm bộ đàm, biểu lộ khó coi mà nhìn về phía Thái Hòa.

Ở trong bộ đàm, tiếng súng này vang lên quá mức rõ ràng.

“Các ngươi chỉ có sáu người, vậy mà còn có thể tranh thủ được người, trái lại đi đánh lén chúng ta. Xem người gầy như là con mồi, thu hút lực chú ý của chúng ta, đánh loạn kế hoạch của chúng ta, thật sự là giỏi tính toán đây...”

Lý Nhã Kỳ siết chặt bộ đàm, lạnh lùng nói ra.

“Đánh với các ngươi, phải dùng tới tính toán hay sao? Cục diện bây giờ, thuần túy là một tay các ngươi tạo thành, đừng đẩy tất cả lỗi lầm lên trên người của ta nha...”

Thái Hòa nhéo nhéo mi tâm, nói ra.

“Không nên nói dối rồi!” Gã đàn ông xăm trổ quát.

Ở bên người bọn họ, đã nằm xuống hơn mười con Zombies.

Những con Zombies này là con rối của Thái Hòa, nhưng diệt trừ những con Zombies này, làm cho gã đàn ông xăm trổ cùng Lý Nhã Kỳ bỏ ra một cái giá không nhỏ.

Sắc mặt của hai người bọn họ đều hơi trắng bệch, đối với thanh niên nhìn thái độ như rất tùy tiện này, càng tràn đầy kiêng kị hơn.

Vài phút trước đây, thời điểm khi con Zombie thứ nhất xuất

hiện trước mặt bọn họ, ác mộng của Lý Nhã Kỳ và gã đàn ông xăm trổ đã bắt đầu.

Zombie này vừa vặn từ trong một con hẻm nhỏ chạy đến, xém tí nữa lập tức trực tiếp lướt qua trước mặt bọn họ rồi.

Sau khi kịp thời phanh lại, Zombie này đảo một đôi mắt màu đỏ như máu, nghiêng đầu lại liếc nhìn bọn họ một cái.

"A! Có Zombie!"

Gã đàn ông xăm trổ xoa tay nói: "Vừa vặn nóng người!"

Nhưng mà hắn vừa dứt lời, đã nhìn thấy con Zombie này đột nhiên tốc độ nhanh hơn, chạy tới.

"Không thể nào đâu? Nào có Zombie chạy trốn đây!"

Gã đàn ông xăm trổ hoảng hồn, nhưng mà như vậy còn chưa xong, sau không tới vài giây đồng hồ, con Zombie này lại quay trở lại.

Nhưng lần này trở về, trong tay con Zombie này đã lại co thêm một cây gậy gỗ, hơn nữa sau lưng hắn, còn đi theo nhiều con Zombies vác theo gậy gỗ.

Không chỉ có như thế, chung quanh, đều xuất hiện loại Zombie này tạo thành đội hình.

Bọn họ cảnh giác mà bao vây lại Lý Nhã Kỳ và gã đàn ông xăm trổ, sau đó chậm rãi tới gần.

"Ê, Lý Nhã Kỳ, ngươi từng gặp qua loại tình huống này chưa..." Gã đàn ông xăm trổ nuốt nước miếng một cái, hỏi.

Lý Nhã Kỳ nhìn trước ngó sau một cái, rút ra từ sau thắt lưng một thanh đao tới: "Không có. Lần đầu tiên nhìn thấy Zombies còn biết kết bạn gọi người, những con Zombies này chẳng lẽ thành lập

cái bang hay sao...?”

Chương 886: Xa Mặt Cách Lòng

“Không cần phải tùy tiện làm loại hành động vượt qua thường thức này chứ, trong lòng của ta cảm thấy bồn chồn không yên đây!”

Sắc mặt gã đàn ông xăm trổ tái nhợt nói.

Từ con Zombie phía trước nhất đột nhiên giơ lên cánh tay, vung lên đi phía trước, hơn mười con Zombies lập tức ùa lên...

“Móa nó, xém tí nữa đã bị hội đồng tới chết rồi...”

Toàn thân gã đàn ông xăm trổ đều ở không tự chủ được mà run rẩy một cái, trong bộ đàm đột ngột vang lên tiếng súng, càng chính diện đánh hắn sụp đổ tinh thần hơn.

“Chuột! Chuột!”

“Đậu xanh rau má, chuột tí hon không xong rồi! Tên mất dạy này, còn có thể dùng Zombies làm những chuyện kia!”

Thật vất vả giải quyết hết những con Zombies “cái bang”, Thái Hòa lập tức xuất hiện, công kích cái vòi liên tục mấy lần, làm cho hắn và Lý Nhã Kỳ đều bị thương.

Nhắc tới cũng trùng hợp, gã đàn ông xăm trổ tuyệt đối không tin.

“Đây chẳng phải là loại dị năng đã giết chết Phong Lê đây mà? nhưng mà bất kể hắn là làm sao điều khiển những con Zombies kia, hiện giờ hắn chỉ có một người. Xung quanh đây, cũng không có Zombies rồi.” Gã đàn ông xăm trổ nhìn chằm chằm tàn bạo vào Thái Hòa, thở hổn hển từng hơi từng hơi một nặng nhọc, “Dị năng

giả hệ tinh thần, chỉ cần dị năng không thể sử dụng được, chính là một tên gà bệnh cặn bã thôi...”

“Vậy ngươi ngược lại lên đi.....” Tay Lý Nhã Kỳ cầm lấy bộ đàm vẫn đang run rẩy liên tục, một cái lổ nhỏ máu thịt bầy nhầy trên cổ tay, vừa nhìn qua đã phải giật mình.

“Chẳng phải là ta đang trong lúc chuẩn bị hay sao...” Gã đàn ông xăm trổ không tiến mà lùi, nói.

Hai người liếc nhìn nhau, đột nhiên đồng thời quay đầu, chạy vào trong một con hẻm nhỏ.

Tụ hợp với những người khác, bọn họ mới có thể có cơ hội!

Thái Hòa đứng ở tại chỗ, hai tay nhét vào trong túi quần, thoạt nhìn thật sự không có lực uy hiếp gì quá lớn.

Hai người kia chạy trốn nhanh như chớp mất bóng dáng, còn lại một mình hắn đứng cô liêu ở trên đường cái.

“Ê này, cứ quyết đoán chạy như vậy hay sao? Tốt xấu gì trước hết cũng giao thủ một cái nha!”

Tốc độ của Lý Nhã Kỳ và gã đàn ông xăm trổ cũng không chậm, ở trong hẻm nhỏ chật hẹp, hai người chạy nước rút với tốc độ trăm mét mà chạy vội về phía trước.

Theo như kinh nghiệm của bọn hắn, dị năng giả hệ tinh thần bình thường, tố chất thân thể sẽ không cản nổi bọn họ, nhiều lắm là thì không sai biệt lắm với người bình thường.

Tốc độ truy đuổi, khẳng định cũng không thể vượt qua bọn họ.

Nhưng lúc gã đàn ông xăm trổ quay đầu lại xác nhận, lại lập tức hồn vía lên mây, không nhịn được kêu to một tiếng: “Cmn nha! Làm sao tốc độ của người này nhanh như vậy!”

Lý Nhã Kỳ tranh thủ thời gian quay đầu lại, cũng nhìn thấy cảnh tượng làm cho nàng lập tức há hốc mồm.

Hai tay Thái Hòa nhét vào trong túi quần lúc này đang đi theo phía sau bọn họ với tốc độ cực kỳ kinh người, cự ly cách bọn họ không tới 20m!

Hơn nữa nhìn nét mặt của hắn, rõ ràng còn rất nhàn nhã! Loại trạng thái hiện giờ này, rõ ràng cho thấy còn không có dùng hết sức lực!

“Chuyện này không khoa học nha! Hắn lấy tốc độ ở đâu nhanh như vậy!”

Lý Nhã Kỳ liên tục quay đầu nhìn lại vài lần, há to miệng mãi mà không có cách nào khép lại: “Hắn không phải dị năng giả hệ tinh thần hay sao? Loại dị năng giả này ở thời điểm khi không thể sử dụng tinh thần lực, bình thường đều kém muốn chết nha!”

“Chỉ có thể nói rõ hắn không tầm thường...” Gã đàn ông xăm trổ thì thầm một câu, sau đó thét lớn, “Ngược lại ngươi tranh thủ thời gian cầu viện đi!”

Lý Nhã Kỳ bên chạy như điên bên cầm lấy bộ đàm, quát to: “Hổ ca! Tình hình bên phía chúng ta không ổn rồi! Ê này? Hổ ca!”

“E e e...”

Bộ đàm bên kia truyền đến một trận tạp âm, sau đó đột nhiên dừng lại một chút.

“Hì hì!”

Tiếng cười của một một cô bé gái đột nhiên truyền đến, sợ tới mức xém tí nữa Lý Nhã Kỳ ném văng ra bộ đàm. Dù là như thế, nàng cũng suýt nữa cắn phải đầu lưỡi, ngón tay cũng bỗng run lên.

Lý Nhã Kỳ trừng to mắt nhìn chằm chằm vào bộ đàm trong tay, sau vài giây mới la lớn: “Ngươi là ai! Hổ ca đâu!”

“Con cọp lớn này sao... Hì hì, hắn đang đang chơi với ta đây.” Cô bé gái vừa đùa cười vừa nói, “nhưng mà. Hắn yếu vãi chưởng nha, làm cho thật không vui vẻ một chút nào. Nhanh như vậy cũng đã không còn sức lực rồi, giống như chó nhà có tang vậy, thật làm cho người ta thất vọng đây... Con cọp lớn chính là như vậy sao? Tới đây coi, hát bài một con cọp xòe ra hai cái cánh nghe coi...”

Rất nhanh, trong bộ đàm lại truyền đến một hồi tiếng ồn, đồng thời còn vang lên một tiếng kêu thảm thiết mờ mờ ảo ảo.

“Tiếng kêu này là...”

Lý Nhã Kỳ chậm rãi ngẩng đầu lên, sắc mặt trở nên cực kỳ trắng bệch, run rẩy nói: “Tiếng kêu mới vừa rồi kia. Là Hổ ca...”

“Hổ ca cũng xui xẻo...” Gã đàn ông xăm trổ cũng lộ ra vẻ hoảng hốt, phương hướng bọn họ chạy như điên vốn là chạy về phía Hổ ca, nhưng hiện giờ...

Chương 887: Pháo Không Khí

Nếu đi tụ hợp với Hổ ca, cứu viện lẫn nhau, vẫn nên đổi lại phương hướng hay sao?

"Nếu ta đi tới chỗ Hổ ca. Người sau lưng này nhất định sẽ đuổi theo ta tới. Nếu Hổ ca ở vào yếu thế, hoặc là dứt khoát đã chết rồi, ta sẽ gặp phải đường cùng hai mặt giáp công..."

Trong lúc Lý Nhã Kỳ đang hết sức khó xử, nhưng rất nhanh, nàng lại nghĩ tới lời nói của Hổ ca lúc trước: "Không sai, hắn còn muốn bắt sống những cô gái kia sung sướng một chút, ta làm hết trách nhiệm là được rồi, vì sao phải mạo hiểm cứu hắn!"

Loại suy nghĩ này vừa lóe lên. Cũng đã không thể nào đè xuống được nữa.

Nhất là một tiếng hét thảm mới vừa rồi, làm cho Lý Nhã Kỳ vững tin, tình cảnh Hổ ca không ổn!

Gã đàn ông xăm trổ cũng là như thế, hắn do do dự dự mà liếc nhìn Lý Nhã Kỳ một cái. Thấy trong mắt Lý Nhã Kỳ đã hiện lên một tia sắc lạnh, lập tức thăm dò hỏi: "Nếu không... Trước hết chúng ta vẫn đi tìm người khác, sau đó lại đi giúp Hổ ca đi..."

Hiện giờ hai người bọn họ cũng không thể đơn giản tách ra, ai cũng không muốn chết. Càng không muốn đi chịu chết.

"... Cũng được."

Thời điểm khi hai người bốn mắt nhìn nhau, đều thấy được từ trong mắt đối phương đáp án. Sau đó thay đổi một phương hướng quẹo vào Nhà Hát Sài Thành.

Mặc dù Thái Hòa không có nắm giữ được vị trí cụ thể của Hổ ca, nhưng tiếng cười của cô bé gái kia, lại rõ ràng thuộc về Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Mà phương hướng đại khái của Ca Cao, hắn thông qua liên lạc tinh thần, có thể nắm giữ được rất chuẩn xác.

"Xem ra bọn họ xa mặt cách lòng rồi chứ sao nữa. Tên Hổ ca kia, chắc cũng đã chết rồi, nói không chừng sau khi ba người bọn họ tụ hợp, còn có thể miễn cưỡng chống lại ta và Lê Huỳnh Bảo Ngọc..."

Khóe miệng của Thái Hòa lộ ra một nụ cười lạnh, xem ra như vậy, tâm tư báo thù của bọn họ cũng không xem như quá nặng, chắc là vì ích lợi mà đến.

Về phần thứ mà bọn họ muốn lấy... Phỏng chừng chắc là có quan hệ với quân đoàn không quân.

Những đám ô hợp này, thực lực cá nhân không được, lại không đủ đoàn kết, nếu thành thành thật thật muốn sống thì cũng thôi đi, hết lần này tới lần khác lại không an phận...

Lúc này đại khái Thái Hòa có thể buông tha đuổi giết hai người bọn họ, quay đầu đi cùng một chỗ với Lê Huỳnh Bảo Ngọc, đi giải quyết tên Hổ ca này.

Nhưng mà dù sao Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lại có Ca Cao ở trên người...

"Coi như là không giết được, cũng khẳng định chiếm hết thượng phong, tạm thời không cần phải xen vào. Trước tiên giải quyết hai người kia, miễn cho tự nhiên đâm ngang!"

Sau khi hạ quyết tâm, Thái Hòa chợt tăng tốc, cái vòi ôm vào cua quẹo, chợt rung động về phía trước, kéo gần lại cự ly giữa mình và hai người kia.

Mười mét!

Cái vòi tinh thần bắn mạnh ra xa, gã đàn ông xăm trổ không có phát giác được bất luận dấu hiệu gì, bỗng nhiên bên tai tê rần, vừa sờ, trong lòng bàn tay tất cả đều là máu, vành tai cũng không cánh mà bay.

Thôi đi pa ơi..., hơi kém sao..."

Vốn nghĩ nổ đầu, nhưng mà gã đàn ông xăm trổ và Thái Hòa đều ở trong trạng thái chạy nước rút, đương nhiên độ chính xác hơi thấp một chút.

"Cmn! Người này đến cùng là có thể làm bao nhiêu việc một lúc nha! Đuổi theo chúng ta như vậy, còn có thể dùng dị năng!"

Gã đàn ông xăm trổ liếc nhìn Lý Nhã Kỳ một cái, thấy trên người nàng có một tầng màng mỏng nhàn nhạt hiển hiện ra, lập tức mắt lộ ra một vẻ tàn nhẫn: "Màng bảo hộ của ngươi, ngược lại cũng mặc lên cho ta đi! Tiếp tục như vậy, sớm muộn gì ta sẽ bị giết chết đấy!"

"Thể lực ta cơ bản không đủ bảo vệ hai người nha!"

Lý Nhã Kỳ kêu lên. Đôi mắt đen tuyền của nàng lúc này thoạt nhìn hơi hoa mắt lên, nhìn qua càng kinh hãi đáng sợ hơn, cộng thêm biểu lộ giận dữ, quả thật làm cho người ta không đành lòng nhìn thẳng.

"Ai tin! Ngươi cũng đừng muốn bo bo giữ mình, lúc này, ngươi hợp tác với ta mới có đường thoát!"

Thái Hòa theo đuổi không bỏ, còn có chiến thuật thỉnh thoảng đi lên xoắn giết tinh thần một cái nhẹ, trong lúc này rất nhanh làm cho gã đàn ông xăm trổ và Lý Nhã Kỳ cũng đã sinh ra khoảng cách.

Dị năng của Lý Nhã Kỳ tên là màng bảo hộ, dị năng này là một

loại giáp năng lượng tiêu hao thể lực phạm vi nhỏ. Thái Hòa công kích nhiều lần, cô nàng thừa nhận chống qua được, nhưng mà gã đàn ông xăm trổ lại không có vận may tốt như vậy.

Dị năng của gã đàn ông xăm trổ là thuần túy kiểu công kích, vì sợ bị Thái Hòa làm thịt, hắn biến hóa vị trí liên tục mấy lần.

Như vậy không chỉ càng tiêu hao thể lực hơn, hơn nữa cũng không thể hoàn toàn né tránh công kích của Thái Hòa.

Mỗi lần bị thương mặc dù cũng không trí mạng, nhưng mà giống như là một cọng rơm đè chết con lạc đà, đè sụp đổ gã đàn ông xăm trổ từng chút một.

Tâm tình hắn càng ngày càng bực bội, biểu lộ nhìn về phía Lý Nhã Kỳ, cũng bắt đầu trở nên rất là khó chịu!

Chương 888: Sơn Dương Đi Lạc

“Ngươi đừng trừng mắt ta như vậy, ở loại khu vực này rất bất lợi với chúng ta, trước hết tìm một chỗ trốn vào đi rồi nói sau! Chờ đến trong khu vực đó, ta và ngươi hợp tác lẫn nhau, mới có thể thu phục được người theo đuổi không bỏ này! chẳng may gặp mặt phải Zombie, hắn lại sử dụng dị năng ảnh hưởng những con quái vật kia, chúng ta cũng sẽ xong đời rồi!”

Lý Nhã Kỳ cắn cắn môi màu đỏ thẫm, nói ra.

“Được rồi, coi như ngươi có lý, trong chốc lát nếu ngươi còn không ra tay, cũng đừng trách ta!”

Gã đàn ông xăm trổ đột nhiên quay đầu lại, chợt đấm ra một quyền về phía sau.

Trong hư không, một cổ khí lưu đột nhiên vọt tới phía Thái Hòa, hắn vội vàng né tránh, chỉ nghe thấy một thanh âm vang dội “Bùm”, trên vách tường sau lưng, lại xuất hiện một cái dấu nắm đấm.

“Pháo không khí loại nhỏ nhân tạo hay sao? Uy lực cũng không tệ lắm, đáng tiếc thật là không được, hơn nữa tốc độ cũng quá chậm.”

Thái Hòa thoải mái tránh chạy tới, cười nhạo nói.

“Pháo không khí con mịa ngươi đó! Chiêu này gọi là âm ba quyền!” Gã đàn ông xăm trổ thét lớn.

“Ngươi không hề có căn cứ mà đặt loạn tên là như thế nào... Kiến thức thật đáng lo mà...” Thái Hòa cười nói.

“Pháo không khí thì có kiến thức lắm sao! Dường như đã từng nghe qua ở đâu rồi, cơ bản không phải bản gốc gì nha!”

Gã đàn ông xăm trổ vừa phân tán lấy lực chú ý của Thái Hòa, vừa quay đầu lại đấm cho Thái Hòa một quyền.

Nhưng mà cũng giống như lời nói Thái Hòa, khuyết điểm dị năng của hắn quá rõ ràng, nếu có một dị năng giả kiểu khống chế phối hợp, ngược lại có thể phát huy ra uy lực rất lớn, nhưng hiện giờ cơ bản không đánh trúng Thái Hòa thân thủ mạnh mẽ.

Nhưng gã đàn ông xăm trổ cũng không phải muốn công kích Thái Hòa, mà chỉ muốn kéo dài thời gian.

Công kích hai lần ra tới, cự ly giữa Thái Hòa với bọn họ kéo xa lần nữa, mà bọn họ cũng thừa cơ hội này, xông ào vào trong một tầng hầm bãi đậu xe.

“Chúng ta quen thuộc khu vực này hơn, có gan, hãy theo xuống dưới!”

Gã đàn ông xăm trổ chạy vào bãi đỗ xe trước, quay đầu dựng lên ngón giữa về phía Thái Hòa, khiêu khích nói.

“Ơ a, bộ dạng thoạt nhìn rất tự tin...”

Thái Hòa nhìn một cái về phía con đường đi xuống tầng hầm này, thoạt nhìn hoàn cảnh tối thui, rất là dọa người, phảng phất trong bóng đêm đang ẩn nấp rất nhiều nguy hiểm.

“Cho rằng đến nơi này, ta cũng phải chịu hạn chế hay sao...”

Xung quanh đây không nhìn thấy Zombies, liếc cũng không liếc thấy cửa ra vào khác.

Thái Hòa mỉm cười, rút tay ra khỏi túi quần, chậm rãi đi vào bãi đỗ xe dưới mặt đất.

Lúc trước khi đi vào, hắn quay đầu lại nhìn thoáng qua sau lưng, nhìn phương hướng của Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Lê Bống.

“Khoảng cách này, cho dù có chuyện gì xảy ra, cũng có thể cứu viện kịp thời...”

Thái Hòa trầm tư thoáng một chút, bước chân không dừng lại, bóng dáng chậm rãi đi vào trong bóng tối.

Khu bãi đỗ xe tầng hầm này giống như con quái thú đang mở ra cái mồm to, đang nuốt sống hắn đi vào...

Đồng thời trong lúc Thái Hòa quay đầu, trên một con đường ở cách hắn mấy trăm mét, một tên mập mạp thân hình cao lớn đang mặt mũi tràn đầy mồ hôi run run bụng, cực kỳ nhanh chạy như điên mà đến phương hướng Thái Hòa đang ở.

Hình thể hắn cực lớn, nhưng động tác coi như lanh lẹ, chỉ là toàn thân thịt béo cũng đang vung vẩy không ngừng, mồ hôi liên tục rơi xuống đất.

“Hổn hển! Hổn hển!”

Mập mạp thở hổn hển từng hơi từng hơi nặng nhọc, trong mắt lộ ra vẻ hoảng sợ...

Cô bé kia, quả thật chính là tồn tại giống như ác ma vậy!

Vài phút trước, khi hắn trên đường đụng phải cô gái nhỏ giống như là lạc đường này, hắn còn tưởng rằng đây là con dê béo đưa tới cửa đây!

Trước kia nghe được con chuột tí hon báo cáo, trong lòng của hắn còn hơi không yên, hơn nữa cẩn cẩn từng chút một mà giấu đi hành tung.

Thật không nghĩ đến hắn cũng không gặp phải phải là mai

phục gì, mà là như thế này một cô gái nhỏ nhìn như không hề uy hiếp.

Bị Zombie đuổi chạy tách ra khỏi nhóm, kết quả chỉ có thể ở trên đường cái chậm rãi tìm kiếm đồng bạn, cơ bản không có bất luận năng lực chiến đấu gì, đáy lòng lại hết sức sợ hãi...

Hổ ca từ một nơi bí mật gần đó quan sát trong chốc lát, xác định sau lưng cô gái nhỏ này không có người nào, cũng không phải mồi nhử.

“Vận may của Hổ ca ta không tệ nha...”

Ánh mắt của hắn đang nhìn vào ngực Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lập tức trở nên nóng lên, mà ngay cả hô hấp trở nên hơi dồn dập: “Vậy mà là loại cực phẩm này... Ha ha ha! Quả nhiên vận may lần này, tốt đến vãi lều! Còn có thể gặp phải loại cực phẩm này. Trước kia chỉ từng gặp ở online, trong hiện thực không ngờ thật sự có... Lần này sướng rồi!”

Trong đầu Lão Hổ thoáng chốc nảy ra rất nhiều suy nghĩ xấu xa trong đầu, hai mắt hắn tỏa ánh sáng về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc như sơn dương lạc đường đang lắc lư, hai tay lông rậm rạp cũng không tự chủ được chà chà vào nhau.

Chương 889: Một Con Cọp Xòe Ra Hai Cái Cánh Nó Kêu Rằng Bắt Bắt Bắt Cọp Cọp Cọp

Lê Huỳnh Bảo Ngọc trước mắt vượt qua vài chiếc xe bị vứt bỏ, xuất hiện ở gần chỗ hắn ẩn thân, lão Hổ nhảy lên mãnh liệt xuống đất, thân thể giống như ngọn núi nhỏ "Bùm" một tiếng đã rơi vào trước mặt Lê Huỳnh Bảo Ngọc, cả mặt đất đều rung theo một cái.

"Khặc khặc khặc, cô gái nhỏ. Ngươi muốn đi chỗ nào vậy?" Thịt béo trên mặt Lão Hổ run run, vẻ mặt cười dâm đãng.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc dừng bước, dường như cảm thấy rất ngạc nhiên với chuyện bỗng nhiên bầu trời rớt xuống một tên mập mạp, trừng mắt một đôi mắt to, hiếu kỳ đánh giá lão Hổ từ trên xuống dưới.

"Ngươi là ai?" Lê Huỳnh Bảo Ngọc hỏi. Sau đó nàng lại thấp giọng tự nhủ, "Yên tâm đi, ta sẽ không nói lung tung! Nếu như ta nói lung tung, ngươi lại để cho ta ngậm miệng lại là tốt rồi..."

"Ta sao? Gọi ta Hổ ca ca là được rồi." Lão Hổ sờ lên mặt mũi tràn đầy râu ria của chính mình, chẳng biết xấu hổ nói.

Mặc dù cô gái nhỏ này nhìn về qua có hơi thần kinh không bình thường... Nhưng hơn phân nửa là bị sợ choáng váng rồi đây?

Sợ choáng váng rất tốt, dụ dỗ mới lại càng dễ. Loại cực phẩm này, lão Hổ cũng không muốn lại chơi hư...

"Cọp... Con cọp lớn sao..."

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn chằm chằm vào lão Hổ. Hai người đồng thời nở một nụ cười.

Nhưng mà bất đồng với lão Hổ, trong nụ cười của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lại mang theo một vẻ quỷ dị...

“So với cùng sống chung với nhân loại kia, cái gì cũng không cho làm. Người này... Chắc là có thể tùy tiện chơi nha?”

Mà lão Hổ thì nghĩ: “Cô gái nhỏ này. Quả nhiên ngơ ngác đến ngốc rồi, đã có thể sử dụng đến làm nhân chứng, lại có thể sung sướng một trận thật phê, quả thật là lễ vật ông trời đưa tới nha...”

Hắn đi qua phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc. Hơn nữa duỗi ra cánh tay tráng kiện như mo cau, dường như bàn tay lớn vươn tới khuôn mặt mập mạp trắng nõn hơi ngây thơ vô số tội của Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “. Em gái à, chơi đùa một chút với Hổ ca được không.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nghiêng đầu một cái, miệng nhếch lên một cái, nở một nụ cười thiên chân vô tà, thanh thúy đáp: “Tốt lắm!”

Sau đó nàng vươn mạnh tay ra, bắt được cánh tay lão Hổ một cái, cũng không thấy bàn tay nhỏ bé dùng sức chút nào, lão Hổ lại đột nhiên cảm giác dưới chân chợt nhẹ.

Trên mặt hắn còn mang theo nụ cười, cả người cũng đã bị trực tiếp nhấc lên, bị kéo mạnh tới phía trước như là ném bao cát vậy,.

“Bùm!”

Lão Hổ trực tiếp đập lên một chiếc xe có rèm che, sức lực cực lớn thậm chí làm cho xe có rèm che lõm xuống, mà lão Hổ cũng cảm giác phảng phất toàn thân bị ném tới vỡ tan khung xương rồi vậy.

Nếu không phải da dày thịt béo, lần này nhất định hắn sẽ bị trực tiếp bị đập tàn phế.

“Ngươi ngươi ngươi...” Lão Hổ vừa giãy giụa muốn đứng lên, vừa kinh hãi khó hiểu nhìn chằm chằm vào Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Cô gái nhỏ xíu xiu mới nhìn qua tinh xảo giống người mẫu này, thậm chí có sức lực mạnh như vậy!

Đáng sợ nhất chính là, sau khi ném hắn ra bên ngoài, trên mặt Lê Huỳnh Bảo Ngọc, vậy mà còn treo nụ cười khờ dại!

“Hì hì, con cọp lớn, mau đứng lên tiếp tục chơi đi...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chậm rãi đi tới, trên đường dẫm lên một vật cứng, mũi chân lập tức móc lên, hất đồ chơi này vào trong tay.

“Đây là cái gì? Nha... Điện thoại cục gạch hay sao?”

“E e e e... Tình hình bên này không ổn rồi! Ê này? Hổ ca!”

Trong điện thoại “Cục gạch” Màu đen, đột nhiên truyền đến tiếng gào thét của một cô gái.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc mờ mịt nhìn chằm chằm vào “Cục gạch” này trong chốc lát, sau đó hươ lên hươ xuống, đột nhiên chợt bình tĩnh hiểu ra liếc nhìn Hổ ca, nói ra với “Cục gạch”: “Hì hì, con cọp lớn sao, hắn đang chơi với ta...”

Vừa nói, Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa chậm rãi đi tới phía lão Hổ.

Mặc dù tốc độ nàng không nhanh, hơn nữa nhìn qua rất nhỏ yếu, mà khi nàng tới gần, lão Hổ lại cảm thấy một cổ lực áp bức thật lớn.

Nhất là từ trên người nàng, dường như còn tản mát ra ánh mắt quỷ dị nào đó, trong lúc chăm chú nhìn mình chằm chằm.

Là một loại cảm giác bị mãnh thú khát máu nhìn chằm chằm vào, làm cho trong lòng của lão Hổ hết sức hốt hoảng...

“Ngươi... Ngươi...”

Lão Hổ căng thẳng thân thể, muốn lui về phía sau, nhưng ánh mắt đến từ mãnh thú không biết tên này, lại làm cho toàn thân hắn như nhũn ra, không dám nhúc nhích.

“Một con cọp xòe ra hai cái cánh, nó kêu rằng bắt bắt bắt cọp cọp cọp, hát cho ta nghe thử xem...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc vừa cười vừa nói, đồng thời giơ “Cục gạch” lên thật cao: “Ta tới chỉ huy dàn nhạc giúp ngươi.”

Khi “Cục gạch” đập tới tàn bạo vào trên ót, lão Hổ không tự chủ được kêu lên tiếng hét thảm, trực tiếp xụi lơ xuống đất.

“Bùm!”

Bộ đàm bị xem như “Cục gạch đập ra một cái lỗ thủng lớn ở trên ô tô, trực tiếp vỡ vụn ra, thậm chí còn bốc lên một ít khói lửa.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc quay đầu lại nhìn về phía Hổ ca đang té ngất đi, trên cổ đột nhiên bay ra một sợi tơ mỏng.

Sợi tơ bạc này trực tiếp quấn lấy mắt cá chân lão Hổ, sau đó dùng sức vứt hắn đi ra ngoài.

“Bùm!”

Chương 890: Bỏ Chạy Thục Mạng

Lại là một thanh âm vang dội, Hổ ca bị ném tới thất điên bát đảo, nhưng không đợi khôi phục, hắn lập tức giãy giụa lấy bỏ chạy tới phía trước lần nữa.

Ác ma! Cô gái nhỏ này có sức lực mạnh mẽ, tốc độ khủng khiếp, thủ đoạn công kích mới thấy lần đầu!

Làm gì có sơn dương lạc đường ở chỗ này, rõ ràng là đi ra ngoài chẳng may đụng độ quái thú khủng khiếp rồi!

Nhưng lại có một bộ dạng bề ngoài hết sức mê hoặc lòng người, đây cơ bản là màu sắc tự vệ của quái thú mà thôi!

Lúc này Hổ ca đã hối hận đến xanh ruột rồi, mà ngay cả trong bộ đàm mới vừa rồi nói cái gì, hắn ở trong kinh hoảng cũng không thể nghe rõ...

Nhưng mà, hắn vẫn nghe ra đó là giọng nói của Lý Nhã Kỳ.

“Bên Lý Nhã Kỳ có hai người, mới có thể giúp ta!”

Lão Hổ nhìn chung quanh một chút, quyết định chi đi pha phía Lý Nhã Kỳ...

“Một con cọp xòe ra hai cái cánh... Nó kêu rằng...Bắt bắt bắt... Cọp cọp cọp...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc ngâm nga bài ca, hai tay đong đưa như cánh bướm, chậm rãi đia ở sau lưng.

Trước mắt lão Hổ thở hồng hộc, sắc mặt trắng bệch chạy đến gần bãi đỗ xe dưới mặt đất, vừa vặn thấy bóng dáng Thái Hòa biến mất ở cửa ra vào thật xa.

“Đó là... Là bộ dạng người xa lạ nha...”

Lão Hổ sững sờ, sau đó lập tức nghĩ tới điều gì.

Lý Nhã Kỳ và gã đàn ông xăm trổ lúc này hơn phân nửa cũng đã trong bãi đỗ xe dưới mặt đất, xem ra tình cảnh của bọn hắn cũng không xem như tốt đẹp gì, bằng không cũng sẽ không bị buộc tới đó.

Nhưng lúc này hắn cũng không được lựa chọn, cô gái nhỏ sau lưng kia bất kỳ lúc nào cũng có khả năng đuổi theo, tiếng ca của nàng vẫn mãi như ẩn như hiện phiêu lãng ở bên tai, thật giống như bài âm khúc đòi mạng vậy.

“Ta ở phía sau, chỉ cần có thể vứt bỏ cô gái nhỏ kia, có thể ẩn vào trong bóng tối... Đến lúc đó lại để cho bọn Lý Nhã Kỳ đứng mũi chịu sào...”

Sau khi suy nghĩ cẩn thận, Hổ ca lập tức cắn răng, theo sát phía sau Thái Hòa chạy tới bãi đỗ xe.

Khu tầng hầm đỗ xe này lâu không người lui tới, đột nhiên lập tức náo loạn lên.

Trong bóng tối, sát khí tuôn trào khắp bốn phía...

Đây là một chỗ ngồi ở đường dành riêng cho người đi bộ ở bãi đỗ xe trong tầng hầm, chiếm diện tích rất lớn.

Bước qua hành lang cuộn tròn, đi dọc theo một con đường xuống phía dưới hơn hai mươi mét, hãy tiến vào trong bãi đỗ xe tối thui.

Ánh sáng trở nên u ám từng chút một, mới vừa nhìn đi, chỉ có thể nhìn thấy từng chiếc xe con bị vứt bỏ.

Trên đỉnh thì có đủ loại đường ống rỉ sắt, rậm rạp chằng chịt, phảng phất dường như là mạch máu trong cơ thể quái thú.

Vài cỗ xe có rèm che đang định chạy ra khỏi bãi đỗ xe bị tai nạn đâm vào trên tường, mảnh vụn thủy tinh bị vỡ nát còn lưu lại vết máu khô đã cũ, một cổ mùi hôi phiêu lãng không tiêu tan trong không khí.

Vài chỗ còn có thể trông thấy hài cốt đầu lâu, che dấu ở trong đống vải rách, phảng phất dường như hai hốc mắt đang nhìn chằm chằm vào mỗi người đi qua nơi này.

Lúc này, Thái Hòa đang ở trên đường xe chạy, chậm rãi đi bộ về phía trước, trong bãi đỗ xe trống trải tĩnh mịch, nghe âm thanh bước chân của hắn hết sức rõ ràng: “Lạch cạch, lạch cạch.”

Hắn Móc ra kính nhìn đêm hồng ngoại đeo lên trên mắt phải, Thái Hòa lại thả đi ra ngoài cái vòi tinh thần.

Những cây cột và cỗ xe che ánh mắt, chỉ có dựa vào cái vòi tinh thần mới có thể miễn cưỡng tra xét rõ.

“Muốn mượn loại địa hình này gài bẫy ta hay sao?... nhưng mà tại sao Ca Cao và Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lại đi về phía bên này rồi?”

Cảm nhận được khoảng cách liên lạc tinh thần giữa hai bên rút ngắn lại, Thái Hòa lập tức dừng bước, cảm ứng một chút: “Chẳng lẽ là tên Hổ ca kia bị giải quyết rồi hay sao?”

Hắn thử chuyển đổi góc nhìn một chút, phát hiện Ca Cao không có mở mắt. Mà muốn chuyển sang Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lại là chuyện không thể nào.

Dù sao giữa hắn và Lê Huỳnh Bảo Ngọc, còn chưa thành lập

liên lạc tinh thần trực tiếp.

“Được rồi, trước tiên tìm ra hai vị này. Cô gái phong cách HKT này, còn tên thanh niên xăm trổ nữa, xuất hiện đi...”

Thái Hòa tăng lớn giọng nói kêu một câu.

“Ê này! Cô gái đầu tóc phong cách HKT!”

Ngoại trừ tiếng vọng lại ra, không có có bất kỳ tiếng người nào đáp lại...

Trên cửa ra vào đi ra đường dành riêng cho người đi bộ. Cửa phòng đóng chặt, dường như cũng không giống như có người đi qua.

Nếu bọn họ bỏ trốn từ nơi này, nhất định sẽ lưu lại một chút ít dấu vết.

Thái Hòa lại đang tìm tòi kỹ càng bãi đỗ xe, hai bên đường xe chạy, mỗi một chiếc xe bị vứt bỏ thoạt nhìn chiếc xe nào cũng rất khả nghi, phảng phất ở sau những chiếc xe trong bóng tối đằng kia chắc là đang ẩn nấp vật gì đó.

Trước mắt đi qua một chỗ đậu đầy xe điện, một bóng người đột nhiên chợt lóe lên từ sau lưng hắn.

Trong nháy mắt khi bóng người xuất hiện, cái vòi tinh thần của Thái Hòa lập tức nhạy cảm bắt được. Hắn lập tức xoay người, cái vòi tinh thần trực tiếp bắn mạnh ra.

Chương 891: Cùng Nhau Ra Tay

Sau khi va chạm không một tiếng động, một tầng vầng sáng nhàn nhạt xuất hiện ở trong mắt phải Thái Hòa.

Trong kính nhìn đêm hồng ngoại, Lý Nhã Kỳ ăn mặc phong cách Gothic làm cho nàng thoạt nhìn dọa người giống như nữ quỷ vậy.

Sau khi cố gắng đỡ được một kích này của Thái Hòa, sắc mặt của nàng hơi trắng bệch. Dưới chân dường như cũng hơi lắc lư bất ổn, càng ngày càng mang thần thái giống Sadako.

Nhìn thấy Thái Hòa, nàng đột nhiên một phát miệng, lộ ra một nụ cười hơi lạnh lùng, sau đó rống giận một tiếng: "Ta mới không phải phong cách của HKT nha! Đây là phong cách nghệ thuật Gothic có biết không!"

"Lúc nào bôi quần mắt thành gấu mèo, miệng giống như bị trúng độc mà cũng gọi là nghệ thuật vậy... Vân vân, không xong. Cô gái này là vì phân tán chú ý của ta!"

Thái Hòa tranh thủ thời gian quay đầu lại, nhưng sau lưng lại không có một bóng người.

Đồng thời từ trên đỉnh đầu của hắn, một bóng người đột nhiên nhảy xuống tới, một trận xé gió trực tiếp đánh úp về phía hắn.

"Bùm!"

Thái Hòa tranh thủ thời gian nghiêng người. Tiếng xé gió dán chặt dưới bờ vai hắn, đập ra một cái động lớn trên mặt đất, mảnh

vụn tung tóe lên, cẳng chân của Thái Hòa bị đánh rất đau đớn.

Không chỉ có như thế. Bờ vai của hắn cũng đau một chút, đưa tay sờ lên bả vai thấy dính dính. Không ngờ rách da chảy máu.

“Mịa nó!”

Không nghĩ tới đối phương biết leo đến đường ống đi lên, chẳng trách được cái vòi tinh thần của hắn không tìm được người...

Hơn nữa loại biện pháp giương đông kích tây này, ở trong loại khu vực ánh sáng thiếu thốn nghiêm trọng này, vẫn rất hữu hiệu.

Gã đàn ông xăm trổ không thể một kích giết chết, nhưng thời điểm trước mắt Thái Hòa đang chuẩn bị phản kích, từ phương hướng Lý Nhã Kỳ đột nhiên bay ra một đạo ánh sáng lạnh lẽo.

Hắn không kịp trốn tránh, vội vàng dùng vòi tinh thần đang thành tấm lưới đỡ lại vật lạ bay đến.

Thanh... phi đao này ở cự ly cách đồng tử mắt trái Thái Hòa không đến mười centimét thì lập tức dừng lại, dường như đánh lên một chất keo sền sệt vậy.

Nhưng mà đỉnh thanh phi đao này, lại vẫn treo một túi máu, sau khi đánh lên tấm lưới cái vòi tinh thần hóa thành thực chất, lập tức nổ tung lên.

Siêu Virus hương vị chui vào Thái Hòa xoang mũi, trước mắt hắn tất bị một mảnh huyết quang chặn.

“Biện pháp thật âm độc...”

Thái Hòa đứng nguyên tại chỗ bất động, những máu tươi Zombies kia đều vung rơi vào, ngoại trừ ở trên bàn chân ra, cũng không có nhận chạm được miệng vết thương của hắn.

Đợi thời điểm tầm mắt của hắn khôi phục, Lý Nhã Kỳ đã không thấy tung tích, gã đàn ông xăm trổ cũng biến mất.

“Xem ra bọn họ, tính ra được thực lực thật sự của ta vẫn tương đối chính xác...”

Mục đích ra tay của gã đàn ông xăm trổ, vốn là cũng chỉ là để đánh hắn bị thương. Tuy có thể giết hắn là tốt nhất, không giết được, bọn họ cũng còn có kế hoạch B.

Cho nên đòn sát thủ chính thức, là đến từ công kích lần này của Lý Nhã Kỳ.

Mặc dù tốc độ của thanh... phi đao này rất nhanh, nhưng lực xuyên thấu không xem như là mạnh mẽ, dùng thực lực và tốc độ phản ứng thần kinh của Thái Hòa, nhất định có thể đỡ được.

Cũng mặc kệ hắn dùng phương pháp gì ngăn cản, túi máu hơi mỏng cũng đã vỡ tan, bên trong chứa đầy máu Zombie, sẽ tung tóe lên trên vết thương của Thái Hòa.

Mặc dù tính toán rất giỏi, nhưng bọn hắn lại không ngờ rằng Thái Hòa còn có loại năng lực phòng hộ biến tướng như tấm lưới vòi tinh thần này.

“Mịa nó...”

Dù vậy, điều này cũng làm cho Thái Hòa ăn thiệt nhỏ một lần. Đầu vai bị thương ngoài da, cẳng chân đau đớn từng trận...

“Rất tốt...”

Mới vừa rồi Thái Hòa còn ôm tâm tính tương đối nhẹ nhõm, nhưng bây giờ chính thức chăm chú lên.

Sau khi tăng trưởng lên thực lực, trong nội tâm Thái Hòa cũng sinh sôi một ít tự cao, cảm thấy mặc dù hoàn cảnh không xong,

nhưng hắn vẫn có thể tự do sinh tồn theo ý muốn của chính mình.

Nhất là sau khi rời xa quân doanh Đại Bàng, loại uy hiếp vũ lực mạnh mẽ đến từ nhân loại tạm thời biến mất, sợi dây cung căng cứng trong đầu Thái Hòa, dường như cũng buông lỏng xuống từng chút một.

Nhưng vừa vặn công kích liên tiếp, lại làm cho Thái Hòa đột nhiên thức tỉnh.

Có lẽ bàn về thực lực cá nhân, hắn rất mạnh, nhưng cho dù là người bình thường cực kỳ yếu ớt mà nói, sau khi hợp tác, cũng có thể mang đến uy hiếp cực lớn.

Cũng giống như Zombie bình thường, số lượng bọn nó càng nhiều, càng giống như đàn kiến khủng khiếp hành quân. Nhiều tới một mức độ nhất định, thì ngay cả Thái Hòa cũng phải nhượng bộ lui binh.

Diễn biến trong rất nhiều phim Zombie điện ảnh và truyền hình, dường như cũng có thể dựa vào lực lượng cá nhân để chống lại.

Nhưng trên thực tế, nhiều trí mưu hơn nữa, cũng chỉ có thể bảo đảm chính mình sinh tồn được, mà không phải hủy diệt loại chủng tộc càng ngày càng mạnh này.

“Ta còn phải cảm ơn các ngươi đã bạt tai vào mặt để ta thức tỉnh, bằng không ta sớm muộn gì cũng phải chính mình tìm đường chết.”

Thái Hòa hít sâu một hơi, dần dần dẹp đi loại tâm lý tự cao.

Chương 892: Lật Mặt 8

Trong bãi đổ xe dưới tầng hầm tăm tối, lúc này thoạt nhìn dường như khắp nơi đều cất giấu nguy cơ.

Loại khu vực hoàn cảnh phức tạp này, bọn họ có khả năng giấu ở bất kỳ một vị trí nào, đánh cho Thái Hòa một kích trí mạng một lần nữa bất kỳ lúc nào.

“Không biết tại sao, ngược lại hơi kích động như vậy...”

Một cổ máu nóng từ từ vọt lên trên đỉnh đầu của Thái Hòa, trên bờ vai truyền đến cảm giác đau đớn, làm cho Thái Hòa hưng phấn lên từng chút một: “Các ngươi muốn chơi, vậy thì ta chơi đùa một trận thật lớn với các ngươi!”

Nhưng mà hưng phấn thì hưng phấn, dưới loại tình huống này, Thái Hòa lại khôi phục cẩn thận như trước.

Hắn quan sát nhạy cảm được tình huống chung quanh, những thanh âm kia vốn là bị xem nhẹ chung quanh, lúc này cũng chui vào trong tai của hắn.

Ngoại trừ một ít gió lạnh thổi vào, còn có thanh âm giọt nước nhỏ xuống.

“Tách tách.”

Một con chuột đột nhiên nhảy qua nơi này, bị cái vòi tinh thần của Thái Hòa trực tiếp cắm lên trên mặt đất.

“Còn có hai con chuột nữa, ta nhất định lôi tụi mày ra ngoài...”

Thái Hòa từ từ đi đi lại lại về phía trước, ở sau một chiếc xe ô

tô phía sau lưng hắn, Hổ ca đang híp mắt, cảnh giác đánh giá Thái Hòa.

Hắn nghẹn một hơi, mãi cho đến khi Thái Hòa bóng dáng chậm rãi đi xa, mới tranh thủ thời gian dùng sức thở hổn hển hai hơi thở.

“Người này, thật là lợi hại, còn may mắn là ta không có lao ra... Thủ đoạn công kích mạnh mẽ, lại có năng lực phòng ngự, còn có bản lãnh dò xét.”

Ánh mắt Hổ ca nhìn về phía con chuột, trong mờ mờ ảo ảo, chỉ có thể nhìn thấy một đống thịt nhão máu thịt bầy nhầy: “Ta cũng không muốn rơi vào kết cục kia... Có cần, nhân cơ hội này bỏ trốn hay không?”

Nhưng mà hắn vừa mới động đậy thân thể, lại đột nhiên cảm giác phía sau lưng mát lạnh, vội vàng quay đầu lại.

“Hổ ca...”

Trong bóng đêm sau lưng, gã đàn ông xăm trổ nở nụ cười lạnh lẽo, ở trong ánh sáng u ám thoạt nhìn hết sức dọa người: “Làm sao ngươi cũng tới chỗ này rồi?”

“Ta... Ta là tới giúp các ngươi.” Lão Hổ lộ ra một nụ cười khó coi.

“Ngươi đã mang phiền toái đến lại cho chúng ta thì đúng hơn.” Giọng điệu gã đàn ông xăm trổ biến đổi, hơi không khách khí nói.

Lão Hổ nhướng mày, đã muốn nổi giận, nhưng ngẫm lại tiểu ác ma kia nở nụ cười, hắn lập tức chột dạ.

“Chúng ta... vẫn thành thành thật thật hợp tác đi, như vậy mới có một con đường sống.”

“Hợp tác? Khằng khặc…… Hổ ca, ta lại không nghĩ như vậy nha.”

Gã đàn ông xăm trổ nhìn quét Hổ ca từ trên xuống dưới một vòng, thấy bộ dáng hắn uể oải không phấn chấn, giống như chim sợ cành cong vậy, tức khắc cười lạnh lên.

Trong lòng Hổ ca lập tức thầm kêu không ổn, hắn vừa mới bị Lê Huỳnh Bảo Ngọc đập hai lần, xương cốt cả người đều giống như tan rã ra rồi, nhìn qua trông có vẻ chật vật.

So với gã đàn ông xăm trổ nửa bên mặt đều là vết máu, nhìn qua hắn ngược lại càng xui xẻo hơn một ít.

“Ngươi nói như vậy, là đang muốn cái gì?”

Tuy rằng trong lòng hoảng sợ, nhưng Hổ ca vẫn là lộ ra một bộ biểu tình cực có uy nghiêm, lạnh giọng nói.

“Thôi đi, chúng ta là người quang minh chính đại không nói chuyện mờ ám.”

Gã đàn ông xăm trổ cười lạnh một tiếng, đột nhiên bước ra phía trước một bước, vồ một cái đã bắt được cổ áo của Hổ ca, hung tợn mà thấp giọng nói: “Lần này không phải tại vì ngươi đưa ra quyết định sai lầm, như thế nào chúng ta lại trêu chọc đến tên gia hỏa khó giải quyết như vậy? Đám người Phong Lê bọn họ chết thì cũng đã chết rồi, khi đó ngươi nên biết kế hoạch lần này không thể thực hiện được!”

“Đừng…… Đừng lấp liếm……”

Hổ ca vừa bị tóm lại như vậy, lập tức kêu lên một tiếng rên, khẩn trương mà nói: “Chọc đến tên sát thần kia trở lại, ngươi và ta đều không có kết cục tốt…”

Loại phản ứng này của gã đàn ông xăm trổ, nói rõ đã nhìn ra

hắn miệng cọp gan thỏ, không chỉ không hề sợ hãi hắn, lại còn mang theo oán khí đầy mình…

“Đi mịa mày, thời điểm khi ta đưa quyết định, như thế nào các ngươi không nói! Thời điểm khi mới vừa nghe được tin tức, không phải ngươi còn xúi giục Lý Nhã Kỳ hay sao?!”

Tuy rằng trong lòng mắng to không thôi, nhưng Hổ ca vẫn phải miễn cưỡng nặn ra một nụ cười lấy lòng: “Hiện giờ… Chúng ta vẫn phải hợp tác trước, bằng không ngươi và ta, ai cũng không sống được.”

“Ngươi là tên báo hại…” Gã đàn ông xăm trổ thấy loại thái độ nhịn xuống để hoàn thành hợp tác của Hổ ca, lập tức lộ ra một vẻ khinh miệt, buông lỏng ra hắn một chút, sau đó từ từ rút lui về phía sau, “Trước hết đi theo ta, đã có hai kẻ địch, chúng ta cũng phải ngẫm lại kế sách mới được…… Lý Nhã Kỳ cũng đã rời đi. Bất quá, không có hợp tác, chỉ có mệnh lệnh. Ngươi chọn đi.”

Sắc mặt của Hổ ca phức tạp mà nhìn gã đàn ông xăm trổ biến mất ở trong bóng đêm, sau đó lại cẩn thận từng chút mà ló đầu đi ra nhìn thoáng qua phía phương hướng Thái Hòa rời khỏi.

Chương 893: Ca Khúc Truy Hồn

Là phải bỏ xuống thể diện đi nghe mệnh lệnh của gã đàn ông xăm trổ, hay vẫn là chính mình chạy trốn đây?

Lúc này, một tiếng ca mơ hồ từ nơi xa truyền tới.

Tuy rằng còn cách cự ly quá xa, không có cách nào nghe rõ lời hát, nhưng trong giọng ca thanh thúy ngọt ngào của cô gái nhỏ kia, mang theo một chút sát khí lành lạnh.

Loại cảm giác này, làm ký ức Hổ ca khắc sâu!

Lông tơ cả người hắn lập tức dựng đứng lên, hô hấp cũng lập tức trở nên hơi dồn dập lên.

“Cứ như vậy đi, vì không chết ở trên tay tiểu ác ma, cái thứ gọi là tôn nghiêm này tạm thời vứt bỏ cũng không sao…”

Hổ ca yên lặng mà đi theo gã đàn ông xăm trổ, lui vào trong bóng đêm.

Nhưng mà ngay sau khi bọn họ vừa rời khỏi, một bóng người đột nhiên từ sau một cây cột chảy ra tới.

“So với đi tìm các ngươi ở khắp nơi, không bằng từ ve bị bắt giết biến thành hoàng tước nấp ở đằng sau…”

Mặt Thái Hòa mang nụ cười, nhìn về phía vị trí Hổ ca và gã đàn ông xăm trổ vừa mới rời khỏi.

Bọn họ đối thoại, thật ra Thái Hòa không nghe thấy, nhưng này hướng đi của hai người, Thái Hòa lại nắm giữ rất rõ ràng.

“Mau sử dụng sợi chỉ bạc♫, chán ghét quá♫ mau sử dụng tay Zombie♫, chán ghét quá♫”

Tiếng ca của cô gái nhỏ đến gần từng chút một, sau khi nghe rõ lời bài hát, thiếu chút nữa Thái Hòa không đâm đầu vào trên xe đi:

“Tìm kiếm ở đâu ra lời bài hát kỳ quái như như vậy chứ…… Sợi chỉ bạc thật ra còn có thể hiểu được, tay Zombie cuối cùng là thứ gì…… Âm điệu hết lên thật giống như điệu khúc truy hồn vậy!”

Khi Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn thấy Thái Hòa, lập tức khó chịu mà kêu rên một tiếng, sau đó nghiêng mặt qua một bên rồi: “Hừ, nhân loại.”

“Ngươi đủ rồi nha, nhóc con Zombie mà thôi… Vừa đúng lúc, nhớ kỹ nơi hương vị này không, theo sát bọn họ cho ta đi. Ặc…… Nói lời này là với Ca Cao, ngươi dùng sức hít cái mũi làm gì…”

Thái Hòa chụp một cái đã bắt được sau cổ áo của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, cầm theo nàng lập tức đi đến phương hướng gã đàn ông xăm trổ rời đi.

“Buông… Buông ta ra nhân loại kia!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc quát.

“Im lặng! Quậy để bọn họ chạy thì phải làm sao bây giờ! Lại nói ngươi cho rằng ta thích mang theo ngươi sao! Ai bảo ngươi vác Ca Cao nhà ta…”

Thái Hòa thấp giọng nói.

“Rõ ràng là Ca Cao nhà ngươi quấn lấy ta mà! Ngươi là một nhân loại xấu, quả thật đang nói hươu nói vượn… Ô ô ô!”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc rống lên một tiếng lập tức biến mất thật nhanh, nàng không cam lòng mà làm khẩu hình, cau mày bày ra đủ loại biểu cảm tự nhận là "Cùng hung cực ác"…

"Ha ha, vẫn còn cùng lại đây à."

Trong một cái thang máy nhỏ hẹp, gã đàn ông xăm trổ đang dự định leo lên đi ra ngoài từ cửa sổ an toàn.

Thấy Hổ ca chen vào từ trong kẹt cửa, hắn lập tức lộ ra một nụ cười châm chọc.

Sắc mặt Hổ ca biến đổi, nhưng vẫn hỏi: "Các ngươi tính thế nào?"

"Lý Nhã Kỳ đã lên rồi, từ nơi này có thể bò đến khu thương mại lầu một đi. Chúng ta rất khó chống lại chính diện với bọn họ, mang theo bọn họ đi vòng vòng, bất kỳ lúc nào xử lý bọn họ mới là biện pháp tốt."

Gã đàn ông xăm trổ nói, cả người cũng đã nhảy đi lên.

Hổ ca đứng do dự ở phía dưới trong chốc lát, sau đó đột nhiên nhảy về phía trước, muốn bắt lấy chỗ bên cạnh cửa sổ an toàn.

Nhưng mà trong nháy mắt khi hắn ngón tay sắp sờ đến cạnh cửa, hai chân hắn lại đột nhiên như là bị dây thừng vô hình gì đó đang kéo xuống, cả người rơi xuống.

Không chờ hắn kêu ra tiếng, hắn cả người lập tức bị kéo đi ra ngoài từ khe hở.

Gã đàn ông xăm trổ đợi ở trên trong chốc lát, lại không thấy Hổ ca đi lên.

Hắn lại vươn đầu ra khỏi kẹt cửa, xuyên thấu qua an toàn cửa sổ liếc mắt nhìn phía dưới một cái, lại không nhìn thấy cái gì.

“Mịa, tên mập chết tiệt kia, khẳng định chạy rồi! Gây ra phiền toái, vậy mà chính mình không dám giải quyết!”

Gã đàn ông xăm trổ nổi giận mắng một câu, quay đầu nhìn về phía trong khu thương mại.

Lý Nhã Kỳ khẳng định đã nấp vào, hắn hít sâu một hơi, sau đó duỗi tay móc ra bộ đàm nói chuyện.

“Trước hết nói tình hình bên này cho nàng, hiện giờ hai chúng ta phải đối phó hai tên địch nhân, cần thiết để nàng cẩn thận hơn mới được…”

Chờ khi Thái Hòa từ trong kẹt cửa thang máy tiến vào trong khu thương mại, trước mắt chỉ còn lại có một đống container tùy tiện là có thể thấy được, còn có đủ loại hàng hóa rơi rụng đầy đất.

Cách đó không xa có một bộ thi thể Zombie, trên ngực vết thương bầy nhầy, vừa thấy chính là bị pháo không khí xử lý.

“Thật đúng là phiền toái mà…”

Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua phía sau, bất đắc dĩ mà thở dài.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đang ngồi xổm ngồi ở trong thang máy, đôi tay ôm đầu gối, bĩu môi bộ dáng hết sức khó chịu:

“Nhìn cái gì mà nhìn, ta mới không cần đi theo ngươi đâu. Nhân loại xấu xa, vậy mà cướp đồ chơi của ta. Tên Hổ con đó hả, rõ ràng là con mồi của ta!”

“Không nên học tính xấu của Yuna nha!” Thái Hòa nhéo nhéo nhân trung, nói, “Thành thật lên một chút.”

Chương 894: Mèo Vờn Chuột

Tuy rằng Lê Huỳnh Bảo Ngọc cực kỳ không tình nguyện, nhưng Ca Cao cũng đã khống chế được nàng bò đi lên.

Lấy bản lĩnh Zombie cấp Thủ Lĩnh của nàng, chút độ cao này, nhảy nhẹ nhàng là có thể thu phục.

Một người một Zombie ở trong khu thương mại chậm rãi đi tới, có tinh thần dò xét của Thái Hòa, và khứu giác của Ca Cao cùng nhau hợp tác, trên thực tế hiện giờ bọn họ đã từ đối tượng bị đánh lén, biến thành người truy tung theo ở phía sau.

Bất quá, đối phương quen giấu kín, phải biết rằng phương hướng đại khái không khó, bắt giữ chuẩn xác cũng không dễ dàng.

Thái Hòa cũng không am hiểu dò xét, hương vị lại có tàn lưu. Ở trong loại hoàn cảnh nửa đóng kín này, đủ loại hương vị tràn ngập trong đó, muốn ở trong khoảng thời gian ngắn phân biệt ra rất khó.

Nhưng chỉ cần là con chuột, nhìn thấy mồi, cũng sẽ không nhịn được nhảy ra……

“Ở trên lầu.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên chuyển ánh mắt về phía chỗ cầu thang lầu, nói.

“Ồ? Muốn dẫn chúng ta đi tới trên lầu sao…… Vừa lúc, làm thịt bọn họ ở trong đó.”

Thái Hòa cười cười, nói.

Hai người bọn họ tăng lên tốc độ, dọc theo thang lầu chạy về phía trước.

Ở cửa cầu thang lên lầu, Thái Hòa nhạy bén phát hiện một sợi tơ căng chặt ở bên cạnh cầu thang lên lầu.

Nếu là đơn thuần truy kích, thật dễ dàng bỏ qua sự tồn tại của sợi tơ này.

Một đầu khác của sợi dây, quấn vào một món đồ điện gia dụng xiêu xiêu vẹo vẹo, chỉ cần vừa động một chút, lập tức sẽ làm cho món đồ điện gia dụng ngã xuống.

Đây là một cái bẫy thật vội vàng, thật đơn sơ, nhưng có thể bố trí xong ở trong thời gian ngắn như vậy, cũng đã xem như không tệ.

Người bình thường cũng rất khó nghĩ đến, dưới tình huống đối phương bị đuổi sát như vậy còn sẽ chơi chiêu thức này, thường thường thời điểm phản ứng lại cũng đã đem chạm phải bẫy rập.

Thái Hòa lôi kéo Lê Huỳnh Bảo Ngọc ẩn nấp qua một bên, sau đó dùng xúc tua câu lấy những sợi tơ kia, ý niệm vừa động.

"Ầm!"

Thanh âm đồ điện gia dụng rớt trên mặt đất, lập tức đánh vỡ tĩnh mịch trong cả khu thương mại.

"Ầm!"

Lại là một tiếng vang lớn truyền đến, đúng là một bóng người ra ra từ chỗ ẩn thân nhảy, một quyền đấm về phía cầu thang lầu.

Sau khi đánh ra pháo không khí, gã đàn ông xăm trổ mới phát hiện không thích hợp, nhưng đã quá muộn.

Khi Thái Hòa từ trong bóng tối đi ra, cả người gã đàn ông xăm

trổ đã cứng đờ.

Trên trán đổ ra từng giọt mồ hôi lạnh, từ gương mặt nhỏ giọt xuống dưới.

Đồng thời Lý Nhã Kỳ nhảy ra, cũng bị một cô gái nhỏ đột nhiên nhảy ra phía sau làm sợ tới mức không dám nhúc nhích.

“Chị xấu như quỷ, chơi với ta đi?”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nghiêng đầu, cười khờ dại nói.

“Khoan... Không cần phải...Làm như vậy”

Lý Nhã Kỳ vừa dứt lời, một cánh tay nhỏ lập tức chộp tới nàng từ phía sau.

Tầng kia màng bảo hộ tránh hiện ra, đồng thời Lý Nhã Kỳ quay đầu lập tức muốn chạy trốn.

Vô số sợi tơ bạc đột nhiên từ trên cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc bắn mạnh ra, quấn cả người Lý Nhã Kỳ ở bên trong.

Những sợi tơ bạc

Dù Ca Cao thay đổi thế nào, chung quy bản thể vẫn là biến dị thú, trên lực lượng chiếm cứ ưu thế rất lớn.

Lần đầu tiên Thái Hòa nhìn thấy Ca Cao ở loại trạng thái này chủ động ra tay như thế, sức kéo những tơ bạc kia quả thật có thể so với dây thừng, hơn nữa rất cứng cỏi ngoài ý muốn.

Thể lực tiêu hao nhanh chóng, làm cho cho sắc mặt Lý Nhã Kỳ trở nên càng ngày càng trắng bệch.

“Nhưng mà khi nào các nàng trở nên hợp tác ăn ý như vậy ……”

Thái Hòa lộ ra vẻ mặt khó hiểu.

“Đừng chạy nha.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chậm rãi đi qua, vươn tay ra, từ trong khe hở sợi tơ bạc, duỗi đi vào một cái, dần dần đột phá màng bảo hộ.

“Đừng…… Đừng mà!”

Hai mắt Lý Nhã Kỳ trợn lên, gương mặt trang điểm đậm trong lúc hoảng sợ mà biến hình.

“Hì hì, chị gái quỷ, ngươi thích ta bắt đầu từ chỗ nào đây?” Lê Huỳnh Bảo Ngọc cười nói.

Lý Nhã Kỳ dùng sức lắc đầu, nhưng cơ bản là không có cách nào ngăn cản Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

“Quả nhiên vẫn là Zombies hoang dại, luôn là muốn trêu đùa con mồi……”

Thái Hòa thở dài, đưa ra một cái vòi tinh thần đi qua.

Tinh thần lực tập trung cao độ trong nháy mắt, thật nhiều năng lượng tinh thần ngưng kết ở trên một điểm, đột nhiên biến thành mũi nhọn đâm vào giữa mi tâm Lý Nhã Kỳ.

Tầng lắm màng bảo hộ của Lý Nhã Kỳ bị tiêu hao đến không sai biệt lập tức bị đột phá, sắc mặt của Lý Nhã Kỳ lập tức cứng đờ lại.

Khi nàng đảo ra phía sau, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức há to miệng.

“Ầm.” Ngay trong khi Lý Nhã Kỳ rơi xuống đất, Lê Huỳnh Bảo Ngọc cũng đột nhiên quay đầu.

Nàng giống như là chó con bất kỳ lúc nào cũng muốn nhào lên

cắn xé, nắm chặt nắm tay nổi giận mà nhìn chằm chằm Thái Hòa: "Nhân loại, ngươi thật sự đủ rồi nha…"

"Khụ khụ…"

Thái Hòa ho khan một tiếng. Làm lơ nàng.

Chương 895: Hiện Tượng Bất Thường

Lê Huỳnh Bảo Ngọc làm Zombies cao cấp, là loại Zombie hoang dại điển hình, hoàn toàn đối xử với nhân loại xem như là con mồi.

Giống như là mèo vờn chuột, như vậy có thể nói mèo tàn nhẫn hay sao?

Nhưng Thái Hòa làm nhân loại, nhiều lắm là đối xử với đối phương thì xem là kẻ địch là được rồi.

Lý Nhã Kỳ nên giết, nhưng không cần phải chậm rãi tra tấn……

Ở mặt này, các nàng Lê Bống có bất đồng rất lớn với Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

Ở trên miệng dù nói "Nhân loại các ngươi" như thế nào, nhưng các nàng đã thu liễm rất nhiều so với Zombies hoang dại.

"Chuyện này cũng không phải một ngày hai ngày là có thể đảo ngược. Từ từ mà làm thôi…" Thái Hòa thầm nghĩ.

Lý Nhã Kỳ tử vong làm kích thích gã đàn ông xăm trổ rất lớn, cả người hắn đều đổ mồ hôi lạnh.

Khi bọn họ ẩn nấp ở nơi tối tăm đánh lén Thái Hòa, dường như chiếm cứ thượng phong.

Nhưng sau khi mất đi loại ưu thế này, ở trong chiến đấu mặt đối mặt còn không phải là đối thủ của Thái Hòa, huống chi là trái lại bị Thái Hòa đánh lén?

Gã đàn ông xăm trổ căng chặt thân thể. Toàn thân hắn đều bị cái vòi tinh thần quấn lấy thật chặt, cơ bản là không chạy thoát được.

Thấy Thái Hòa đánh chết Lý Nhã Kỳ sạch sẽ lưu loát như thế, gã đàn ông xăm trổ cũng đã hiểu rõ, xin tha là vô dụng.

Nhưng biết là một chuyện, người ở trước mặt sống chết có thể đối mặt thản nhiên, thật ra rất ít…

“Ngươi……” Gã đàn ông xăm trổ lộ ra một nụ cười, thân thể hắn đang ở không tự chủ được mà run rẩy. “Bố mày… Không cam lòng…”

Trên trán đột nhiên xuất hiện một cái lỗ máu, làm nửa câu nói còn lại của gã đàn ông xăm trổ, vĩnh viễn cũng còn kẹt lại trong miệng.

Lúc này, Lê Bống cũng đi ra đang từ một căn cửa hàng.

Nàng đôi mắt đang từ màu đỏ trắng từ từ khôi phục lại bình thường. Mà ở phía sau nàng, thì nằm một bộ thi thể…

“Hòa ca đâu…”

Lê Bống liếc mắt nhìn tới phương hướng Thái Hòa nơi một cái, ánh mắt lúc đầu còn hơi lạnh lẽo, sau khi nhìn thấy Thái Hòa lại trở nên nhu hòa lên một chút…

Thời gian không đến hai mươi phút. Đám người đuổi theo truy kích này, đã bị team của Thái Hòa giải quyết đến sạch sẽ.

Sau khi mọi người tu hợp lại. Trước hết tìm một nơi tạm thời nghỉ ngơi trong chốc lát, sau đó lập tức lên đường một lần nữa.

“Ở Thủ Đức của chúng ta, thật sự rất khác nhau với Sài Thành.”

Hải Yến đi ở bên người Thái Hòa, cúi đầu xuống nói: “Có khả năng tài nguyên không đủ, ngược lại thực đoàn kết hơn, cơ bản tất cả mọi Dị Năng giả, đều lựa chọn gia nhập chúng ta. Người sống sót bình thường nguyện ý làm trợ thủ, cũng có thể ở dưới che chở của chúng ta tiếp tục sinh tồn. Bộ dạng Sài Thành, lại rất tàn khốc… Chúng ta tới nơi này, thật sự là tốt hay sao?”

“Các ngươi còn có lựa chọn nào khác hay sao?” Thái Hòa nói, “Toàn bộ tỉnh thành xung quanh đây, cũng chỉ có Sài Thành lớn nhất, tài nguyên phong phú nhất đi?”

“Nhưng nơi này, những thế lực nhỏ nơi này không cần phải nói, không có quân đoàn nào lớn, còn có quân doanh Đại Bàng.” Vẻ mặt Hải Yến lo lắng, nói: “Hiện giờ Quân Đoàn Không Quân dựa vào bán tin tức để kiếm sống, sau này hơn phân nửa cũng sẽ không chủ động nhảy ra tranh đoạt cái gì. Nhưng Quân Doanh Đại Bàng thì lại không giống như vậy… Dù xem như ngay từ đầu bọn họ chỉ là làm ra một khu cách ly thôi, nhưng khi thực lực lớn mạnh, khó bảo đảm bọn họ sẽ không có tính toán lớn hơn nữa …… Đến lúc đó, chúng ta có thể bảo đảm đánh xuống địa bàn hay không, còn rất khó nói đây… Huống chi, uy hiếp lớn nhất là đám Zombies này, cũng không biết có thể càng ngày càng lớn mạnh hay không…”

Nàng quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, lại nhìn về phía các nàng Lê Bống, thấp giọng nói: “Ngươi mang theo các nàng, không phải cũng rất chói mắt hay sao?”

Lời này hơi một từ hai ý nghĩa, Thái Hòa nhìn nàng một cái, nhưng Hải Yến cũng đã dửng dưng quay đầu đi, từ trên mặt nàng cũng không nhìn ra manh mối gì.

“Thực lực đủ mạnh, thì cũng sẽ không cần sợ cái gì.” Thái Hòa nghĩ một lát, trả lời với chính mình.

Nếu như thời điểm mới vừa rồi, nghe được lời này, nhất định Hải Yến sẽ cười nhạo hai câu, ví như không biết lượng sức, chém

gió bị sét đánh linh tinh.

Nhưng hai lần bị tập kích, thực lực team của Thái Hòa biểu hiện ra, đã làm Hải Yến hết sức rung động.

Đáng tiếc, nàng thử hai lần, Thái Hòa đều không có dự định gia nhập ……

Hơn bốn tiếng đồng hồ kế tiếp, ngoại trừ bọn họ lên đường và thăm dò ra, không có gặp phải đến bất luận một chút phiền toái gì ngoại trừ Zombies ra.

Những Zombies tùy tiện có thể thấy được, số lượng Zombies đông đảo đã không thể gọi phiền toái, bọn họ xem như là một phần trong cuộc sống sinh hoạt.

Muốn sinh tồn, vậy thì phải vẫn luôn đối kháng với bọn nó…

Nhưng mà trên đường khi đi qua khu vực tương đối phồn hoa một chút, Thái Hòa lại phát hiện, trên đường phố, số lượng Zombies đột nhiên giảm bớt rất nhiều.

Những nơi như vậy vốn dĩ là Zombies như kiến cỏ, nhưng khi bọn hắn đi qua, gặp phải số lượng Zombies lại so với như nơi khác còn ít hơn.

Chương 896: Lê Bống Khôi Phục Ký Ức

Không chỉ có như thế, trên mặt đất có thể thấy được vết máu và hài cốt, cũng gia tăng rất lớn, rất nhiều hài cốt nhìn qua vẫn còn mới mẻ…

“Chuyện này tuyệt đối là rất khác thường nha…”

Sau khi đi dọc trên đường phố mấy ngày liên tục, cuối cùng Thái Hòa không nhịn được nói.

Yuna quay đầu, nghiêng về một phía đi một bên hỏi: “Cái gì không bình thường?”

“Số lượng, và… Thực lực Zombies.”

Thái Hòa xoa xoa huyệt Thái Dương, nói.

Zombies trên đường mấy ngày nay, rõ ràng mạnh mẽ hơn rất nhiều, gần như mỗi con đều đạt tới tiêu chuẩn Zombies Biến Dị.

Tuy rằng số lượng giảm bớt với cực lớn, nhưng lực lại mạnh mẽ hơn quá nhiều, cũng tạo thành gánh nặng với đoàn người Thái Hòa rất lớn.

Nếu không phải sức mạnh tinh thần lực của hắn tăng lên rất nhiều, lực công kích cũng tăng lên biên độ cao, muốn vượt qua được những khu vực này, chỉ sợ còn phải hao phí càng nhiều thời giờ hơn.

“Nói cũng đúng nha, Những Zombies cao cấp… và trung cấp, cảm giác số lượng bọn nó tăng lên rất nhiều đây.”

Ngô Thanh Vân suýt nữa nói lỡ miệng, cũng may kịp thời sửa lại.

Hải Yến cũng không nghe rõ, tiếp tục nói: "Có lẽ là bởi vì số lượng quá lớn đi, mà xung quanh đây cũng không gặp người sống sót, những Zombies này tuy rằng ngày thường tiêu hao rất ít thể năng, giống với mãng xà ăn no có thể nửa tháng thậm chí một tháng không đi săn, nhưng tóm lại vẫn phải ăn. Nguyên nhân là do giết hại lẫn nhau quá nhiều hay sao?"

"Trước kia cũng nhìn thấy giết hại lẫn nhau, nhưng……" Thái Hòa vẫn cau mày như trước.

Đã chịu bản năng ảnh hưởng, thật ra bản thân Zombies sẽ rất giới hạn.

Con Zombies bị giết, hoặc là là tương đối mạnh kia, hoặc là chính là con Zombies nhỏ yếu nhất.

Người thường rất khó phát hiện loại quy luật này, nhưng bên người Thái Hòa cũng đang đi theo mấy con Zombies, đương nhiên có thể nhận thấy được loại chi tiết này.

Đây là một loại cơ chế cạnh tranh trong đoàn thể Zombies, khôn sống mống chết, cũng có thể làm cơ hội tiến hóa càng bình đẳng.

Sau khi tiến hóa thành Zombies cao cấp sẽ giống như sói đầu đàn, ở thời điểm lên cấp sẽ gặp phải khiêu chiến.

Nếu bản thân không đủ mạnh mẽ, thì sẽ bị Zombies khác làm thịt, trở thành đá kê chân của bọn nó, để tránh lãng phí càng nhiều tài nguyên.

Nhưng…… Zombies nơi này, lại có một loại cảm giác liên tục giết hại lẫn nhau.

“Cảm giác trong chủng tộc Zombies, dường như cũng xuất hiện biến hóa nào đó nha…”

Thái Hòa khó hiểu trong lòng, nhưng trong thời gian ngắn cũng không tìm ra manh mối, đành phải tạm thời bỏ qua đi.

Thời điểm khi bọn họ dọc theo đường phố rời khỏi nơi này, một bóng người đang đứng ở sân thượng một tòa nhà cao tầng nơi xa, nhìn đám người Thái Hòa nối đuôi nhau giống như con kiến trên mặt đất.

“Khặc khặc...”

Đôi mắt của bóng người này nhìn chằm chằm vào đám nữ Zombie đi theo sau lưng Thái Hòa, trong cổ họng kêu lên một trận tiếng kêu kỳ dị...

Đi tới gần tòa nhà Bitexco, hoàng hôn đã buông xuống.

Sắc trời đã hoàn toàn tối lại, chỉ có chân trời còn lưu lại một vầng ánh sáng mờ nhạt.

Thật ra tòa nhà Bitexco chính là tòa nhà cao tầng có tiếng ở trong Sài Thành, nghe nói đã từng nhận được qua giải thưởng lớn thiết kế xây dựng gì đó, ở Sài Thành xem như tòa nhà nổi danh, làm bộ mặt cho cả thành phố.

Nhưng mà tất cả những chi tiết này, Thái Hòa cũng chỉ là từng nghe được mà thôi, nơi này ngay cả một lần hắn cũng chưa từng tới.

Ngược lại Lê Bống vẫn mãi nhìn quanh khắp mọi nơi, ánh mắt lộ ra vẻ trầm tư, dường như có một chút ấn tượng với nơi này.

“Như thế nào, trước kia đã tới rồi sao?” Thái Hòa đứng im chú ý một chút tới điểm khác thường này của Lê Bống, hắn lập tức ân cần hỏi thăm.

Lê Bống mờ mịt gật gật đầu: “Có một chút...”

Tinh thần của nàng rung động rất kịch liệt, dĩ nhiên những ký ức lúc trước kia, đang bị lật qua lật lại nhanh chóng ở trong đầu nàng.

Lượng ký ức quá lớn, muốn tìm được trong rất nhiều ký ức hỗn tạp, những trí nhớ liên quan tới tòa nhà Bitexco, cũng không phải chuyện dễ dàng.

Bản thân nhân loại là có cơ chế tự bảo vệ mình, mỗi ngày ký ức bị ném ra...khỏi đầu, thật ra có rất nhiều.

Trước mắt có một ngày những chi tiết này, bị hoàn toàn lục lọi ra, chỉ sợ đại đa số não người đều sẽ trực tiếp chết máy.

Zombie khôi phục trí nhớ, cũng phục hồi từng chút

Cũng có thể ngay cả chính Zombies cũng không thể nói rõ ràng nhớ ra được cái gì, còn có trí nhớ nào lúc trước bị che giấu ở trong lớp màn đen sương mù vẫn chưa được moi móc ra...

Phương diện này khá đặc biệt, chỉ sợ cũng chỉ có Yuna.

Nhìn qua Lê Bống biến hóa không lớn so với lúc trước, nhưng Thái Hòa cảm giác được, trong ánh mắt của nàng có thêm một thứ gì đó.

Đại khái ở trong nàng cái đầu nhỏ của nàng, đã nhớ tới rất nhiều ký ức mà nàng không muốn nói cho Thái Hòa, có thể đã hoàn toàn nhớ được cái gì đó rồi...

Chương 897: Phát Cơm Chó

“A, đúng rồi.”

Tinh thần Lê Bống đột nhiên rung động chậm lại, nàng nhìn qua tòa nhà Bitexco, khóe miệng lộ ra một nụ cười ngọt ngào: “Em... Em nhớ ra rồi.”

“Trước kia nghe nói trong tầng cao nhất này, lại có thể mở ra đi tham quan miễn phí... Có cả kính thiên văn, có thể nhìn thấy những ngôi sao ở rất xa rất xa...”

Lê Bống quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, cười nói: “Chính mình chạy tới tham quan một lần, sau đó cũng vẫn còn muốn đi, lúc nào đó cũng muốn rủ Hòa Ca cũng đến xem thì tốt rồi.”

“Vậy sao...” Trong lòng của Thái Hòa nhảy lên một cái, một chút cảm giác ấm áp đột nhiên dâng trào, “Trong chốc lát chúng ta cùng nhau đi tham quan.”

“Nhưng mà... Nhưng bây giờ tham quan, còn có cảm giác thể giống như lúc trước... Hay sao?”

Lê Bống nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, đột nhiên đưa tay xoa cánh tay Thái Hòa một cái, cúi đầu nhỏ giọng nói.

“Có nha...”

Chắc chắn là bất đồng, dù sao, hiện giờ Lê Bống đã là Zombie...

Tâm tình con gái của nhân loại, nàng còn có thể cảm nhận được hay sao?

Nhưng nhìn thấy biểu lộ của Lê Bống, như thế nào Thái Hòa cũng không có biện pháp nói ra khỏi miệng.

“Em... Vậy em cũng muốn... Tìm về cảm tình nhân loại.”

Lê Bống nói, hơi hâm mộ liếc nhìn Yuna, loại khát vọng trong ánh mắt, làm cho Thái Hòa lập tức run lên trong lòng.

Trước kia Lê Bống đã từng nói ra loại suy nghĩ này một lần, nhưng chính thức biểu đạt ra ý nguyện mãnh liệt như vậy, lại chính là lần đầu tiên...

Lần nữa nhớ tới một ít ký

“Yên tâm đi, anh đồng ý với em.”

Thái Hòa đang muốn kéo Lê Bống vào trong ngực, chợt nghe Hải Yến ở một bên buồn bực hừ một tiếng:

“Không cần phải xem Zombie đầy đường cái như là không có gì nha! Các ngươi nói yêu thương tốt xấu gì cũng phải xem thời gian địa điểm...”

Nàng nói, lại là một phát súng nhắm ngay một con Zombie xuất hiện từ góc đường, sau khi gác lên họng súng ngay trong nháy mắt lập tức bóp cò súng.

“Ê nà... Ta không phải vẫn đang ra tay hay sao...”

Thái Hòa cau mày nói ra.

Ở một vòng xung quanh hắn, nằm đầy Zombies bị nổ đầu...

Mặc dù nói chuyện với Lê Bống, nhưng một làm cùng một lúc hai việc, dùng cái vòi tinh thần đánh chết Zombies vẫn không có vấn đề.

Hơn nữa, số lượng Zombies hắn giết chết cũng là nhiều nhất.

“Cho nên mới nói thái độ của ngươi cần gì nóng nảy với người ta như vậy...”

Hải Yến nghẹn một ngọn lửa trong bụng, cả giận nói: “Trên chiến trường nói chuyện gió trăng ngươi cảm thấy rất tuấn tú hay sao?”

“Cám ơn.” Thái Hòa nói.

“Ta không phải đang khen ngươi đâu! Loại cảm giác bị thất bại này... Thật là làm cho người ta khó chịu... Dù là ngươi, cũng nên giả bộ nhẹ nhàng một chút, quan tâm thoáng một chút tâm tình của ta được không!”

Trong những dị năng giả Hệ tinh thần, có thể hoàn toàn giải phóng hai tay như Thái Hòa vậy, thuần túy móc tinh thần lực ra chiến đấu, Hải Yến không thấy được mấy người...

Mà rõ ràng sóng vai chiến đấu, lại làm cho đồng đội cảm giác hết sức thất bại, cũng chỉ nhìn thấy một mình hắn nhàn nhã đi bộ!

Hải Yến lại nổ một phát súng, bắn sụp đổ một con Zombie từ trong cao ốc Bitexco chạy đến, sau đó nhanh chóng thay xong hộp đạn, động tác gọn gàng: “Đám Zombies này thật sự là bắn không hết!”

“Đi vào trước đi! Ở nơi này có quá nhiều Zombies, giết không hết, vẫn phải nghĩ biện pháp vứt bỏ mới được...” Thái Hòa nói ra.

Mặc dù tinh thần lực của hắn rất mạnh, nhưng khi số lượng Zombies ngày càng gia tăng không dừng lại, cũng cảm thấy hơi quá sức một chút.

Vừa nhìn thấy ở nơi xa lại bắt đầu nhào ra Zombies, Thái Hòa tranh thủ thời gian mang theo các nàng rút lui vào trong cao ốc Bitexco.

Zombie liên tục dũng mãnh vào khi cửa chính mở rộng ra, đuổi theo team của Thái Hòa chạy lên trên.

Những Zombies này thân thủ nhanh nhẹn, thậm chí có tốc độ nhanh, có thể trực tiếp từ trên trần nhà đu qua.

Cảm giác sau lưng giống như là có thủy triều Zombies trùng kích mà đến, luồng thứ nhất còn không kịp đánh chết, đợt thứ hai lại dâng lên.

Chỉ cần dừng lại, sẽ lập tức bị đám Zombies bao phủ lại.

“Bên này.”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa vẫn đang dò xét phía trước, tìm kiếm ra khu vực không có Zombies.

Trong tòa nhà cao ốc vẫn còn khu vực khá sạch, Thái Hòa rất nhanh tìm được một căn phòng rồi.

Cái vòi đồng thời gạt mở cửa phòng, trong nháy mắt Thái Hòa tiêu hao thật nhiều tinh thần lực, giải quyết sạch một lớp Zombies phía sau.

Đồng thời hắn chạy tới cạnh cửa, thúc giục các nàng chạy nhanh đi vào.

“Ầm!”

Cửa phòng vừa đóng không được một lát, cách đó không xa lập tức truyền đến thanh âm “Thình thịch bùm”, đúng là những Zombies lúc nãy chen chúc mà đến phía bên này.

Nhưng mà Thái Hòa đã tỉnh táo lấy ra một lọ phun sương từ trong ba lô, dùng sức xịt một cái ở gần khe cửa.

Một cổ mùi thơm gay mũi lập tức tràn ngập cả gian phòng, đồng thời Thái Hòa không một tiếng động để cho Lê Huỳnh Bảo

Ngọc và Ngô Thanh Vân chạy ra coi cửa.

Khí tức Zombie Cấp Thủ Lĩnh hỗn hợp với loại mùi lạ này, đủ để che giấu khí tức của hai người nhân loại hắn và Hải Yến...

Chương 898: Câu Zombies

Nhưng làm như vậy chỉ có thể lừa gạt khứu giác Zombies, thính giác của bọn nó cũng không phải ngồi không.

Vừa lui ra phía sau, Thái Hòa mới phát hiện, thật ra nơi này chỉ là trong phòng thay quần áo nho nhỏ...

"A..."

Trong u ám, phảng phất Hải Yến đập lên trên vật gì đó, lập tức khẽ kêu lên một tiếng.

Nhưng nàng vừa thốt tiếng kêu, đã bị một bàn tay lớn bịt miệng lại, đồng thời Thái Hòa giảm thấp âm lượng nói nhỏ vào bên tai: "Suỵt."

"Ê-a..aaa ê-a..aaa..."

Cả người Hải Yến đều chen chúc ở trên người Thái Hòa, hơi thở của Thái Hòa, làm cho Hải Yến lần đầu tiên cảm nhận được cái gì gọi là hơi thở của đàn ông trong khoảng cách gần...

Nghe bên ngoài liên tục truyền đến tiếng bước chân, còn thỉnh thoảng có thanh âm Zombies đánh lên cửa phòng, biểu lộ của Thái Hòa cũng rất trấn tĩnh.

Mà ngay cả Hải Yến cũng không khỏi căng thẳng thân thể lên, trên trán toát ra một tầng mồ hôi lạnh.

Trong phòng thay quần áo này hoàn toàn đóng kín, một khi bị Zombie phát hiện, bọn họ sẽ trở thành cá trong chậu, chết không có chỗ chôn...

Loại biện pháp này, quá mạo hiểm...

“Đừng lên tiếng.”

Thái Hòa thấp giọng nói một câu, đồng thời mượn tầm mắt của Yuna, quan sát cẩn thận khu vực này.

Phòng thay quần áo nhiều nhất chỉ có năm thước vuông, trong phòng có hai hàng giá treo quần áo loại có bánh xe kéo đẩy.

Bả vai bị thương của Hải Yến vừa chạm phải cái giá treo quần áo này, cho nên mới phát ra tiếng kêu.

“Có.”

Ánh mắt của Thái Hòa chuyển hướng về phía một cái cửa sổ nho nhỏ, trên cửa vô cùng bẩn, gần như hoàn toàn che đi ánh sáng.

“Ngươi muốn làm gì...”

Hải Yến giảm thấp xuống âm lượng, hỏi.

“Ngươi cứ yên tâm đi...”

Chính xác ra thì tâm tính của Thái Hòa nếu so với Hải Yến thì thoải mái hơn rất nhiều, trốn ở nơi này, ít nhất các nàng Lê Bống là hoàn toàn an toàn.

Cho dù có Zombies đột phá, cũng có thể để các nàng Lê Bống là những Zombies Cấp Thủ Lĩnh hoàn toàn chống đỡ.

Sau khi lấy ra một khối siêu chất gel Virus, Thái Hòa lập tức đi tới cánh dưới cửa sổ, dùng cái vòi tinh thần chậm rãi tạo ra một đường khe hở nhỏ.

Sử dụng cái vòi tinh thần để điều khiển vật phẩm, Thái Hòa cũng xem như đi xe nhẹ đường quen...

“Bộp!”

Khi chất gel siêu Virus bị ném ra ngoài cửa sổ, một cổ mùi thơm kỳ dị chỉ có Zombie mới có thể ngửi thấy lập tức bay ra,

“Việc này gọi là câu cá... Không đúng, phải nói là câu zombies nha...”

Chỗ tường ngoài tòa nhà Bitexco, hơn mười khối chất gel siêu Virus lơ lững trên không trung, dường như bị sợi tơ vô hình buộc lại vậy...

Mà đám Zombies vốn là nhảy loạn lên ở trong tầng lầu, lập tức bị những chất gel này thu hút, rất nhanh tụ tập dưới lầu...

“Chuyện này... Tại sao bên ngoài an tĩnh lại rồi vậy?”

Hải Yến đứng ở tại chỗ, thở mạnh cũng không dám thở ra ngoài một hơi.

Mãi cho đến khi ngoài cửa trở nên tĩnh mịch một mảnh, nàng mới cẩn cẩn từng chút một thấp giọng hỏi.

Đợi ở trong phòng chất kín này, không biết chuyện gì đã xảy ra ở bên ngoài, chỉ nghe được thanh âm từ kịch liệt đến bình tĩnh, ngược lại làm chuyện này cho trong lòng người ta cực độ bất an.

Lúc này, Thái Hòa thở phào nhẹ nhõm một hơi dài ở cửa sổ, chậm rãi xoay đầu lại.

Hắn lau mồ hôi lạnh trên trán một cái, lộ ra một nụ cười hài lòng.

Dùng cái vòi tinh thần “Cầm lấy” những chất gel siêu Virus kia, không chỉ có có thể đem những thu hút Zombies kia đến một chỗ, còn có thể giống như chơi diều vậy, dẫn bọn nó đến vị trí xa hơn một chút nữa.

Cuối cùng chỉ cần dùng cái vòi vây lại những chất gel virus này, ngăn chặn mùi bay ra, có thể thu về lặng yên không một tiếng động, những con Zombies còn lại bị dẫn dắt rời khỏi nơi này nhảy loạn giống như nổi cơn điên ở trên đường.

Chiêu thức ấy mặc kệ với Zombies bình thường hay là một ít Zombies hơi cao cấp hơn, đều rất có hiệu quả.

Chỉ có điều mặc dù nói đơn giản, bắt đầu làm thì lại cũng không dễ dàng như vậy.

Dù là hơi có một chút phân tâm, cũng làm cho kế hoạch thất bại, tiêu hao tinh thần lực lại càng không cần phải nói.

“Bình thường luyện càng chăm chỉ bao nhiêu, giờ phút mấu chốt mới sẽ không giống như bị tụt dây xích...”

Thái Hòa không một tiếng động nhét những chất gel siêu Virus kia lại vào trong túi quần, nói ra: “Được rồi, bên ngoài đã không có việc gì. Chỉ cần chúng ta giữ yên lặng, những con Zombies kia cũng không phát hiện chúng ta, tạm thời có thể yên tâm.”

“Như thế nào...” Vẻ mặt Hải Yến kinh ngạc, vừa muốn mở miệng hỏi thăm, lập tức ngậm miệng lại.

Chuyện không thể tưởng tượng vậy mà chính là do Thái Hòa tự tay hoàn thành, bằng không như thế nào hắn đột nhiên lại sắc mặt trắng bệch rồi? Tóm lại không phải là bôi kem chống nắng.

Cứ như vậy đi...

Nhưng mà Thái Hòa không muốn nói tỉ mỉ, Hải Yến cũng không muốn hỏi tiếp.

Cô nàng này vẫn mãi cảm giác dù sao mình cũng là một người ngoài, chỉ là quan hệ giao dịch ngang hàng với Thái Hòa, nhất là các nàng Lê Bống ở đây. Loại cảm giác này lại càng nồng đậm

thêm vài phần.

Chương 899: Giao Dịch Hoàn Thành

Đã giữ một khoảng cách với Thái Hòa, lại tràn ngập hiếu kỳ đối với người này, Hải Yến tại quấn quýt trong tìm kiếm lấy điểm thăng bằng kỳ diệu nào đó...

Nhìn thấy bộ sắc mặt trắng bệch của Thái Hòa, rồi bộ dạng lại lộ ra vẻ mỉm cười, trong đầu Hải Yến lập tức hiện lên một câu: "Người này ngược lại rất chấp nhất ở phương diện sử dụng dị năng, rõ ràng thoạt nhìn bộ dạng rất vất vả, lại cảm thấy vui sướng từ trong đáy lòng... Đại khái lại vừa thu hoạch tâm đắc gì nha. Vậy cũng là ưu điểm của hắn, bằng không hắn cũng không thể nào mạnh như vậy..."

Mặc dù thời gian sống chung không lâu. Nhưng chỉ cần có cơ hội, Thái Hòa thật giống như đang liên tục rèn luyện chính mình. Điểm này, Hải Yến quan sát vẫn rất cẩn thận.

"Ồ? Tại sao ngươi lại nhìn chằm chằm vào ta?" Thái Hòa sờ lên cằm của mình, nói ra, "Thật ngại quá nha..."

"... Ai nhìn chằm chằm vào ngươi... Nói câu này" Là "có ý gì đây!"

Hải Yến lập tức gò má nóng lên. Thấp giọng nói thầm hai câu sau, lập tức thở phào một hơi dài, dựa vào tủ thay quần áo chậm rãi ngồi xuống

"Hít hà..."

"Hmm... Rõ ràng trên đường đi đều nhìn chằm chằm vào ta,

đảo mắt lại không thừa nhận vậy.”

Thái Hòa cũng dựa vào trên vách tường, tạm thời nghỉ ngơi.

“Dù sau hôm nay cũng không sớm, “Hải Yến hít sâu mấy lần, không đếm xỉa lời nói của Thái Hòa. Đột nhiên nói ra, “Phi cơ trực thăng đến ngày mai mới có thể đến, đến lúc đó, nhiệm vụ của các ngươi xem như đã hoàn thành.”

“Chắc là sáng sớm mai? Nhưng mà tổ chức bán chính thức quân đoàn không quân này... tóm lại cảm giác ở trong chuyện này. Tóm lại bọn họ sẽ dùng loại này lấy cớ 'Thời gian làm việc' để kéo dài thời gian...” Thái Hòa nói.

“Cũng đã tới thời đại tận thế nào làm gì có thời gian làm việc cái gì nữa, “Mặc dù lúc trước Hải Yến kéo căng lấy da mặt, nhưng trên thực tế khóe mắt đã mang theo một chút vui vẻ, “Người giống như ngươi thật là. Mới vừa rồi còn bị Zombie chặn trong này, bất kỳ lúc nào cũng có thể chơi xong...” Nàng vốn định nói “Đảo mắt có thể cười cười nói nói”. Lời nói đến bên miệng, rồi lại nuốt trở vào.

Sống chung với Thái Hòa một đoạn thời gian, luôn luôn loại rất cảm giác nhẹ nhàng, không phải là bởi vì hắn loại thái độ trong khổ mua vui này hay sao?

Nhưng... Hắn có thể làm như vậy, chỉ sợ cũng có quan hệ rất lớn với các nàng Lê Bống nha...

“Nếu như bọn hắn thật muốn mà nói, cũng sẽ không tìm lý do sứt sẹo như vậy nha... Heizz, được rồi, xem ra một phút ngươi cũng không muốn ở bên ta hay sao? Nhưng hôm nay chính là một đêm cuối cùng, cố gắng nhẫn nại một chút đi.” Giọng điệu Hải Yến lãnh đạm nói.

“Không có việc gì đâu Tiểu Yến, ta không ngại.” Thái Hòa

thành thật đáp.

"... Lời ngầm là ngươi cảm giác mình có hại à!" ánh mắt Hải Yến biến đổi, nổi giận nói.

"Không có, " Thái Hòa hết hồn, mờ mịt nói, "Tuyệt đối không có."

Hải Yến làm ra giọng điệu rầu rĩ thở dài, sau đó nói: "thù lao chúng ta đã nói lúc trước, lúc này cũng nên giao cho ngươi."

Nói xong nàng lập tức khẽ dựa ra sau, lấy xuống ba lô sau lưng của mình.

Gặp Hải Yến lấy ra vở và bút, Thái Hòa lập tức mỉm cười: "Thật đúng là có thành ý, không ngờ lặng lẽ chuẩn bị xong."

Hải Yến buồn bực hừ một tiếng, đặt quyển vở bày ở trên đầu gối, cánh tay bị thương đè nặng góc quyển vở, tay kia thì bắt ghi đầu "Xoạt xoạt xoạt".

Sắc trời lúc này đã nhanh chóng u ám xuống, Thái Hòa đóng xuống cửa chớp triệt để, lấy ra đèn pin chiến thuật, chiếu sáng cho Hải Yến.

"Sáng chưa".

"Cám ơn." Hải Yến cũng không ngẩng đầu lên nói.

"Khách khí cái gì..."

Thời gian trôi qua từng giây từng phút, đợi lúc Hải Yến viết xong, đã qua gần một giờ.

Nàng lưu loát viết hơn mười trang, sau đó khép lại "Bộp" một tiếng, đưa cho Thái Hòa: "Ngươi xác nhận đi."

"Hiện giờ đưa cho ta, không sợ ta lập tức bỏ chạy sao..."

Thái Hòa vừa nói, vừa không khách khí nhận lấy.

Yuna ở bên cạnh cười nói: “Thật muốn chạy, ngươi cũng sẽ không nói ra rồi...”

Ngô Thanh Vân đang chuẩn bị lặng lẽ đi tới cửa bên cạnh, vừa nghe vậy lập tức sững sờ, xoay người lại kinh ngạc thấp giọng hỏi ngược lại: “A? thì ra không thật sự muốn chạy sao...”

Cùng lúc đó, Lâm Huỳnh Bảo Ngọc cũng yên lặng đặt tay lên tay nắm cửa.

“Các ngươi thật đúng là...”

Hải Yến buồn cười nhìn về phía các nàng, nếu cô gái khác như vậy, nàng nhất định sẽ cho ra đánh giá “Làm ra vẻ”, nhưng mà biểu hiện của các nàng Ngô Thanh Vân cũng diễn rất chân thật...

Thái Hòa cẩn thận lật xem một lần, sau trọn vẹn hơn hai mươi phút đồng hồ, mới thoả mãn ngẩng đầu, cười nói với Hải Yến: “Rất tường tận, cám ơn.”

Bản ghi chép trên quyển vở, là Hải Yến hiểu rõ được tất cả loại hình dị năng. Quân đoàn Lửa Chùa là một đoàn thể dị năng giả, Dị năng giả thu nạp khẳng định là loại hình nào cũng có, loại hiếm có cũng chỉ là rất ít.

Hiểu rõ đối với loại hình dị năng, Hải Yến khẳng định vượt xa Thái Hòa.

Lấy tình báo để làm giao dịch, tin tức so với một ít vật tư không thiết yếu còn xem như có lời nhiều hơn.

Chương 900: Dọn Dẹp Zombies

“Chỉ là loại hình các loại dị năng, cùng với giới thiệu sơ lược, không có nói cho ngươi biết những dị năng kia cụ thể thuộc về một dị năng giả nào, chuyện này cũng không xem như bán đứng Quân Đoàn Lửa Chùa chúng ta rồi...” Hải Yến thở dài, nói ra, “Ngẫm lại trên đường nhảy ra một đám người xấu kia đều là bị ngươi làm thịt sạch sẽ, sớm dọn dẹp sạch những chướng ngại vật trên con đường chúng ta tiến vào Sài Thành, những thù lao này cũng coi như phù hợp...”

“Uhm. Đã nghỉ ngơi cũng không xê xích gì nhiều, đổi một vị trí đi nha. Trong lúc này quá buồn bực.”

Thái Hòa đi tới cửa ra vào, kéo ra cửa phòng một cái.

Trong nháy mắt khi cửa mở, Hải Yến không tự chủ được căng thẳng thân thể: “Ngoài cửa thật sự không có Zombie rồi?”

Trước kia ngoài cửa tất cả đều là Zombies cùng với đủ loại động tĩnh đáng sợ, tuy nói rất nhanh không có tiếng vang, nhưng thật ra Hải Yến vẫn còn hơi không yên.

Ngoài cửa, quả nhiên trống trải không có một Zombies nào.

Những Zombies kia chạy như điên mà qua, thật giống như chưa bao giờ tồn tại qua vậy.

“Thật sự là kỳ lạ... hiện giờ dù cho có người nói cho ta biết cuối hành lang chính là cánh cửa ma pháp, chỉ cần lại lấy ra dũng khí đâm vào tường là có thể xông đi qua tới thế giới khác, ta cũng tin tưởng...” Hải Yến không hề do dự mà theo sát sau lưng Thái Hòa, nói ra.

Thái Hòa ngoài ý muốn nhìn nàng một cái: “Không nghĩ cô gái tới có được sáu khối cơ bụng, không ngờ cũng có loại tính cách ngây thơ khờ dại như vậy...”

“... Mặc dù ngươi nói không sai, nhưng vì sao cảm giác khi nghe qua, cảm thấy ẩn chứa ác ý đây. Sáu khối cơ bụng có thù gì với ngươi hay sao.”

“Hay ngươi chỉ thuần túy là hâm mộ ghen ghét hận thôi!”

Hải Yến không được tự nhiên kéo xuống quần áo, nói ra: “Tên hỗn đản, hại ta đột nhiên cảm thấy mặc áo da bó sát người là một loại sai lầm...”

“Những Zombies kia chạy trốn không xa, vẫn phải cẩn thận một chút.”

Thái Hòa dặn dò một câu, sau đó nhìn về phía trước sau hành lang một cái.

Mới vừa rồi bị rượt chạy quá nhanh, thậm chí Thái Hòa không biết bọn họ chạy tầng thứ mấy rồi, vị trí cụ thể là ở nơi nào.

Hiện giờ xem xét mới biết được, thì ra tới nơi này đã là lầu ba.

“Cái tòa tháp thương mại này, bây giờ nhìn lại thật là có tiềm chất đóng phim kinh dị.”

Khắp nơi đều tối thui tối thùi, những nơi mắt thường có thể thấy được gần như đều bị tro bụi che kín.

Vừa trải qua thủy triều Zombies trùng kích, xem ra hiện giờ còn nhìn thấy được đống bừa bộn khắp nơi.

Như loại kết cấu phức tạp này, bối cảnh đặc biệt của cao ốc, số lượng Zombie đương nhiên là không ít.

Cho dù đại đa số Zombie đều bị Thái Hòa dẫn đi, cũng không

thể khẳng định mỗi một góc âm u đóng kín đều là an toàn.

Luôn luôn còn có Zombies đang lắc lư và ẩn nấp trong tòa nhà...

Nghĩ đến điểm này, Hải Yến đã cảm thấy hơi sợ hãi, không tự chủ được đến gần Thái Hòa một chút.

Loại dị năng giả loại hình công kích tinh khiết này như nàng, khi đối mặt uy hiếp che dấu, lại thật ra là vẫn rất yếu ớt giống như người sống sót bình thường.

Mà lúc này đây, như bản thân đồng đội có một chút năng lực dò xét như Thái Hòa, lập tức cũng có vẻ rất có thể nương tựa vào.

Đi theo hắn, có thể cảm thấy một chút cảm giác an toàn, ít nhất không cần lại phải chờ đợi lo lắng nhìn chằm chằm vào mỗi một nơi bóng tối chung quanh, không yên bất an phòng bị bất kỳ lúc nào có khả năng nhảy ra Zombies...

"... Quả nhiên rất nhiều loại hình dị năng, hơn nữa cho dù có điểm tương tự, cũng tuyệt đối không có hoàn toàn giống hệt nhau. Quả nhiên là loại hình năng lực của riêng mình... Mỗi người đều có năng lực riêng hoàn toàn không giống nhau..."

Thái Hòa mở đèn pin, vừa rất tùy tiện chậm rãi đi thẳng về phía trước, vừa nói ra với Hải Yến: "Tiểu Yến, ngươi nói là như thế này đúng không?"

Mới vừa rồi còn đang than thở khung cảnh hành lang âm trầm u ám này rất có cảm giác ma quỷ, đảo mắt lại không thèm để ý chút nào nói chuyện phiếm rồi...

"Ta nói, ngươi như vậy làm cho người ta rất lo lắng mà!" Hải Yến trừng mắt Thái Hòa , ở sau lưng hắn quát, "Chúng ta bây giờ đều phải dựa vào ngươi đấy."

Nàng vừa nói dứt lời cũng lập tức hối hận, các nàng Lê Bống thoạt nhìn so với Thái Hòa còn muốn thoải mái tùy tiện hơn, như là hoàn toàn không có lo lắng gì vậy.

Những cô gái này đang tò mò hết nhìn đông tới nhìn tây, hơn nữa cũng không biết có phải ảo giác hay không, Hải Yến cảm giác, cảm thấy ánh mắt của các nàng trong bóng đêm thoạt nhìn, ngược lại hết sức sáng ngời .

“Có lo lắng cái gì nha, tình huống chung quanh ta đều chú ý đến.”

Thái Hòa thuận miệng đáp, sau đó đột nhiên duỗi ra bàn tay. Gõ ở trên tường một chút.

“Cồm cộp” !

Một tiếng vang vọng này lập tức dọa Hải Yến nhảy dựng, nàng cau mày vừa muốn hỏi tội, đã nhìn thấy cái cửa phòng cách đó không xa một đột nhiên hơi lắc lư.

“Gràooo!”

Chương 901: Quân Cờ Đen Hay Trắng Đều Không Phải Là Ta

Một cái đầu người, mạnh mẽ từ khe cửa chen chúc đi ra, trước gương mặt dữ tợn vặn vẹo này, vừa vặn lập tức bị đèn pin chiếu sáng.

Hải Yến không hề có tâm lý chuẩn bị đồng tử lập tức co rụt lại, trống ngực đập cũng vì thế dừng lại một nhịp.

Anh em Zombies không may này bị kẹt ở trong khe cửa bị ép đến biến hình, chỉ có thể miễn cưỡng duỗi ra một cái đầu.

Mặc dù hắn cũng hiểu được cố gắng duỗi dài cổ ra bên ngoài, nhưng khoảng cách xa trọn vẹn một mét thật giống như một cái hào rộng cực lớn không cách nào vượt qua...

Hắn phí công há hốc mồm. Răng nhọn và trên mặt dính máu thịt lành lạnh, ở dưới ánh sáng đèn pin thoạt nhìn trắng bệch không có gì khác nhau với dã thú.

“Phốc!”

Trên trán bỗng nhiên bị đâm ra một cái lỗ máu, làm cho anh em Zombies này đầu lập tức dừng hoạt động, không còn sức lực mà xụi lơ xuống dưới.

Hải Yến nhìn thấy cái đầu người dữ tợn kẹt trên cửa, không nhịn được mím môi.

“Xem đi. Loại kẻ địch tiềm ẩn này, thật ra đều trong lòng bàn tay của ta.” Thái Hòa nói ra.

“Vận may mà thôi...” Hải Yến trợn trắng mắt không còn chút máu.

Thái Hòa cười quỷ dị một cái, lại duỗi tay vỗ xuống ở trên một vách tường khác.

“Không phải chứ...”

Hải Yến biến sắc, lẩm bẩm nói.

Nàng còn chưa dứt lời, chợt nghe trong hành lang một loại tiếng vang mạnh mẽ “Bang bang” truyền đến.

“... Xem như ngươi lợi hại.”

Cùng một lúc thanh lý những con Zombies lọt lưới này cùng một thể, Thái Hòa đã ở thử theo Hải Yến trong lúc này moi ra càng nhiều là tin tức, bổ sung đầy đủ hơn kho dữ liệu tình báo mà hắn nhận được.

Hải Yến vốn là rất có nguyên tắc. Nhưng khi Thái Hòa liên tục tán gẫu chọc cười, rất nhanh nàng đã bị kéo đi vào hố rồi...

“Hiện giờ xem ra, doanh địa Đại Bàng và quân đoàn không quân là vợ tạm chồng hờ, quân đoàn Lửa Chùa các ngươi chính là người đục khoét nền tảng thò cái chân thứ ba vào... Bất kể là các ngươi vẫn là quân doanh Đại Bàng. Đều đang tranh thủ quân đoàn không quân. Số người của các ngươi ít nhưng thực lực mạnh, bối cảnh Đại Bàng tạp nham nhưng nội tình phong phú, quân đoàn không quân thì hai bên đều nịnh nọt, mong chờ tô cơm trong nhà không vỡ, mà tô phở bên ngoài thì cũng đang dòm ngó.”

Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ nói.

“Mặc dù ngươi nói ra đúng vậy, nhưng có thể sửa chữa dùng một cách khác để hình dung có được hay không...” Hải Yến trừng mắt liếc hắn một cái. Nói ra, “Hiện giờ chính là thế lực nhân loại

vừa mới chập chững từng bước đầu tiên, nếu ngươi có suy nghĩ phương diện này, hiện giờ bắt đầu hành động là tốt nhất. Tương lai Zombie sẽ như thế nào, trước mắt ai cũng nói không rõ ràng, nhưng loại vật như tài nguyên này, thì lại càng dùng càng ít, chiếm trước sớm một chút, sau đó dự trữ, thì sớm một ngày có được thực lực càng ngày càng mạnh hơn so với người khác."

Thấy Thái Hòa không nói lời nào, Hải Yến lại nói tiếp: "Nếu ngươi muốn gia nhập thế lực khác, cũng chính là thời điểm như hiện giờ thích hợp nhất. Hiện giờ gia nhập, bất kể thế nào cũng coi như khai quốc công thần..."

"Ý muốn lôi kéo mình coi như không được..."

Xem ra một đêm cuối cùng, Hải Yến đang dự định tạm thời để rụt rè qua một bên...

Nhưng mà xem nàng kéo căng một bộ dạng gương mặt lạnh băng, chỉ biết loại lôi kéo quanh co lòng vòng này đối với nàng mà nói cũng là một loại tra tấn...

"Những dị năng giả kia, có phải đều bị kéo vào tổ chứ như vậy hay không đây... Xem mặt của nàng thật là hơi khó có thể từ chối nha..."

Thái Hòa giả vờ dời đi chủ đề, hỏi: "Mục tiêu của các ngươi, chính là mở được một khu vực tự cấp tự túc hay sao?"

Hải Yến nhìn sâu một cái, lắc đầu: "Cho nên mới nói, hiện giờ chỉ là bắt đầu... Đợi thời điểm khi tài nguyên chính thức bắt đầu thiếu thốn, cái bàn cờ này mới vừa mới bắt đầu lật lên. Ngay từ đầu mọi người, đều chẳng qua chỉ là chiếm cứ một vị trí của mình ở trên bàn cờ thôi. Chính thức đánh cờ, chỉ sợ phải đợi sau khi mùa xuân đã đến..." ...

"Đều là quân cờ hay sao... Như vậy người đánh cờ là ai?" Sắc

mặt Thái Hòa hơi đổi, nghiêm túc hỏi.

“Thế giới này.”

Nếu như phân chia Zombies là các con cờ đen, như vậy nhân loại chính là những con cờ trắng, thế giới này vừa là bàn cờ cũng là người điều khiển hướng đi của quân cờ, cũng chính là bàn tay đen phía sau màn.

Hải Yến trả lời, mới vừa nghe qua hơi bí hiểm, nhưng mà đến ngay điểm chính, lại trớt quớt. Thật ra giữa những con cờ trắng vẫn còn có xung đột lợi ích mà làm thịt lẫn nhau, giữa những con cờ đen cũng ăn thịt lẫn nhau để thăng cấp.

“Vậy thì ta và các nàng Lê Bống thì sao... Chúng ta đã không thuộc về các con cờ đen, cũng không thuộc về cờ trắng, nhưng cũng không có nhảy ra bên ngoài bàn cờ...”

Mặc dù chỉ là nói chuyện phiếm, nhưng Thái Hòa lại đột nhiên cảm giác trước mắt có một tầng sương mù bị đẩy ra rồi.

Bất luận là muốn sống, hay chính là vì các nàng Lê Bống tìm về trí nhớ triệt để, tìm về cảm tình của nhân loại, đây đều là mục tiêu của Thái Hòa.

Chương 902: Khoài Này Là Của Ta

Chỉ vượt qua những mục tiêu phía trên này, dùng một cấp độ cao hơn nhìn nhận với những vấn đề này, đối với Thái Hòa mà nói còn là lần đầu tiên.

Mặc dù trong lúc nhất thời còn không nói nên lời cảm tưởng gì, nhưng Thái Hòa đích xác có một loại từ góc độ xa hơn để nhìn nhận cảm giác tồn tại của chính mình.

Càng vĩ mô hơn, càng rõ ràng hơn, cũng càng rõ ràng vấn đề của mình hơn...

Thời điểm các con cờ đen trắng trước mắt bắt đầu đánh cờ, đến tột cùng chính mình nên đứng ở vị trí nào, mới có thể bảo toàn chính mình, bảo toàn các nàng đây?

"Mùa xuân..."

Chính xác, mùa xuân đã đến trước mắt, thời điểm thời tiết ấm lại, thật nhiều thực vật bắt đầu gia tăng tốc độ phát triển, tất cả mọi mâu thuẫn, đều sẽ trở nên gay gắt...

Bất luận là đối với nhân loại, vẫn đối với Zombies mà nói, đều là một cơ hội chuyển mình mới...

Bọn họ vừa đang nói chuyện phiếm, các nàng Lê Bống lại lẳng lặng lắng nghe.

Những lý luận này và quan niệm của những nữ Zombie các nàng này mà nói, vẫn rất mới lạ.

“Zombies bình thường... Chỉ là quân cờ, nhưng Zombie cao cấp chính là từ một binh sĩ bình thường từng bước một trèo lên cao? “ Yuna thấp giọng nói ra, “Có thể leo đến vị trí người đánh cờ hay không?”

“Không... Không biết...” Lê Bống lắc đầu.

Ngô Thanh Vân cũng lộ ra bộ dạng không cảm giác rõ, nhưng mà nàng thoáng nghĩ một lúc, lập tức cười nhẹ đáp: “Dù sao ta không cần phải quan tâm quân cờ trước mắt là gì.”

“Nhưng... Nhưng mà.... so với ngươi ta ngay cả quân cờ cũng không bằng nha...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc vẻ mặt buồn bực nói, đưa tay sờ sờ cổ của mình, “Ta hoàn toàn bị sủng vật của các ngươi ức hiếp quá trời đây nè!”

“Ngươi cũng có thể lựa chọn bị Hòa Ca ức hiếp nha, hoặc là bị chúng ta ức hiếp cũng được.” Yuna đề nghị nói.

“Như vậy sao...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc không ngờ thật sự suy nghĩ vài giây đồng hồ, sau đó mới chợt bừng tỉnh hiểu ra, giậm chân nói, “Ê này, ngươi nói như vậy có nghĩa là sau này ta vẫn sẽ bị ức hiếp nha!”

“Yên tĩnh chút đi... Hừm.”

Thái Hòa bất lực quay đầu, làm bộ nổi giận nói...

Ngoại trừ Bảo Ngọc ra, các nàng Lê Bống thì nhìn thoáng qua lẫn nhau, cũng không nhịn được trộm cười rộ lên.

Mặc dù thiếu thốn rất nhiều tình cảm của nhân loại, nhưng ít ra loại trình độ cười hiểu ý này, vẫn có thể làm được...

Nghe thấy tiếng cười trầm thấp của các nàng, Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, lắc đầu nói: “Heizz, bạn gái càng nhiều, ta thật sự rất lo lắng nha...”

“... Ngươi nói lời này, thật sự rất vô sỉ nha...”

Hải Yến không nói gì trừng mắt liếc hắn một cái: “Nhưng lại đang cười trộm đây này!”

“Tưởng quân đoàn Lửa Chùa là rất giỏi hay sao...”

“Ngươi cuối cùng muốn cầm lấy từ trùng hợp này đến bao lâu đây! Đúng rồi... Ta vừa nói đi chuyện gì cuối cùng ngươi nghĩ như thế nào đây... Ê này, ngươi quay đầu là có ý gì vậy!”

Muốn thăm dò xong tỉ mỉ cả tòa cao ốc, phải hao phí thời gian rất lâu, có thể là cả buổi tối.

Cho nên Thái Hòa chỉ là đại khái thanh lý xong một ít Zombies còn sót lại trên đường, sau đó tìm một văn phòng sạch sẽ trong tầng lầu.

Mùa đông ban đêm là tương đối rét lạnh, mặc dù là Hải Yến sáu múi cơ bụng, cũng lạnh đến phát run.

“Dù sao gần như toàn là phụ nữ , ta với các nàng dựa vào sưởi ấm, cùng Thái Hòa không có sao...”

Ôm trong lòng loại ý nghĩ này, Hải Yến miễn cưỡng thuyết phục chính mình, ngồi xuống chính giữa team của Thái Hòa.

Thái Hòa kéo ra từ trong ba lô một tấm ga giường, sau đó đưa một cái ga cho Hải Yến: “Đắp vào đi.”

“Cám ơn...”

Mặc dù chỉ là một tấm ga, nhưng Hải Yến vẫn cảm thấy hơi ấm lòng.

Nhưng mà vừa nhìn lại, Thái Hòa cũng đã thoải mãi ung dung nằm ở trên đùi Lê Bống và Yuna, dường như cơ bản không nghe thấy nàng nói cái gì...

Hải Yến nắm chặt một góc ga giường, vốn là còn muốn nói đi một ít lời cũng lập tức nuốt toàn bộ trở vào.

“Loại người làm theo ý mình, vô kỷ luật như ngươi, cũng đừng nên gia nhập quân đoàn Lửa Chùa chúng ta! Sớm muộn gì cũng bị Zombie cho ăn tươi!”

Nàng lầm bầm một câu, cũng không thèm nhìn Thái Hòa có phải đã nghe được hay không, sau khi dùng sức bóp chặt tấm ga một cái, buồn bực tựa vào trên mặt bàn sau lưng.

Thái Hòa đang dựa vào trên đùi các nàng. Lê Huỳnh Bảo Ngọc lỗ tai vừa động, mở to mắt lặng lẽ nhìn về phía Hải Yến, khóe miệng nở một nụ cười:

“Cô gái này cũng không tệ lắm, hừ, ngay cả nàng cũng biết tên nhân loại khoai to sớm muộn gì cũng sẽ trở thành đồ ăn của ta, việc này nói rõ kế hoạch của ta nhất định sẽ thành công. Trước khi Chi Pu tới đón ta, ta nhất định có thể bắt hắn ăn tươi!”

Zombie tiểu Loli nở một nụ cười chờ mong, duỗi ra đầu lưỡi phấn nộn liếm đi nước miếng trên khóe miệng, hai tay ôm đùi Thái Hòa bỗng hơi nhúc nhích, bộ ngực phồng lên khác thường dán chặt với chân Thái Hòa: “Hì hì... Khoai này của ta...”

Trong màn đêm tòa nhà Bitexco có vẻ tĩnh mịch một mảnh, dưới lầu. Ngẫu nhiên có thể trông thấy Zombies từ đằng xa lắc lư mà đến.

Chương 903: Bóng Đen Đánh Lén Trong Bóng Tối

Con mắt màu đỏ như máu đang ở trong bóng đêm có vẻ hết sức bắt mắt, nhưng mà dưới tình huống không có mục tiêu đi săn, rất nhanh bọn nó lại đi xa chẳng có mục đích.

Thỉnh thoảng có thể nghe thấy từ nơi xa truyền đến một tiếng tru lên, âm thanh cắn nuốt loáng thoáng từ trong bóng tối truyền đến, trong gió đêm phảng phất tản ra mùi máu tươi phiêu đãng không tan.

Cuối ngã tư đường, một bóng người đột nhiên xuất hiện ở đằng sau một chiếc ô tô vứt bị vứt bỏ.

Ở bên kia xe, một con Zombies bình thường đang chậm rãi đung đưa, mà khi bóng người này vừa xuất hiện, hắn lập tức phát ra tiếng gầm.

Bóng người này chậm rãi đi tới. Đưa tay vuốt phẳng đỉnh đầu Zombie một cái.

“Răng rắc...”

Trong cổ họng phát ra một trận tiếng vang quái dị, làm cho con Zombie bình thường này bản năng sinh ra một chút sợ hãi.

Bóng người đưa ánh mắt về phía phương hướng tòa nhà Bitexco, sau đó mở ra cánh tay kia, hít một hơi thật sâu.

“Hmm a...”

Trong tiếng hít thở, dường như bóng người này rất hưởng thụ

vậy...

Đặt bàn tay ở trên đỉnh đầu Zombie kia. Đột nhiên giống như cối xay thịt mà vặn mạnh một cái.

“Bộp!”

Đầu người nổ bung mạnh giống như là dưa hấu, chất lỏng văng khắp nơi, phảng phất trong nháy mắt nhuộm cảnh tượng này thành màu đỏ hồng...

Thanh âm nhấm nuốt rợn người, vang lên sau đó...

Thái Hòa vừa nhắm mắt lại không đầy một lát, lại đột nhiên mở mắt, nhìn về phía một mảnh đen kịt mông lung ngoài cửa sổ.

“Làm sao vậy?”

Hải Yến đã nhạy cảm nhận ra Thái Hòa hô hấp biến hóa, thấp giọng hỏi.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào cửa sổ trong chốc lát. Thật ra cái vòi chính thò ra ngoài cửa sổ, quét mà qua rất nhanh ở trên tầng lầu.

Sau hơn một phút đồng hồ, hắn mới chậm rãi trả lời: “Không có gì, có thể là ban đêm đặc biệt, đều khiến người ta cảm thấy có thứ gì đó nhìn chằm chằm vào chúng ta...”

“Nơi này chính là lầu mười bảy a...” Hải Yến nói ra, “Chắc là ngươi quá nhạy cảm a. Bệnh chung của dị năng giả hệ tinh thần...”

“Không cần phải nhân cơ hội tiến hành đả kích cá nhân đối với ta, cho rằng bới móc nói ta bệnh thần kinh ta lại không biết hay sao...” Thái Hòa cau mày nói.

“Xem đi, ngươi lại mẫn cảm quá mức rồi.”

Hải Yến bỗng nhúc nhích thân thể cứng ngắc. Nói: “Tuy nói nhờ cậy ngươi theo bảo vệ ta một trận, nhưng mà không cần phải khẩn trương như vậy. Buổi tối vốn chính là quần ma loạn vũ. Chúng ta trong này, không có Zombie phát hiện.”

“Đúng là như vậy...”

Thái Hòa lại nhìn chằm chằm vào cửa sổ nhìn mấy lần, mới chậm rãi nằm trở về, lần nữa cầm bàn tay nhỏ bé non mềm của Lê Bống...

“Khanh khách...”

Hơn 10 phút sau, sau cỗ xe ô tô bị vứt đi, bóng người lại chui ra lặng yên không một tiếng động.

Bóng người này vẫn đang nhìn chằm chằm vào vị trí team của Thái Hòa đang ở, sau đó đột nhiên nhảy chồm về phía trước.

Giống như là u linh, bỗng nhiên bóng người này xuất hiện ở khoảng cách hơn mười thước, sau mấy lần thoáng hiện, lập tức biến mất ở chỗ cửa lớn tòa nhà Bitexco...

“Khanh khách...”

Trong hành lang tối thui tầng mười bảy, một bóng người đột nhiên xông ra.

Thật giống như trong nháy mắt bước qua vài mét vậy, bóng người này từ cửa cầu thang lầu đến chỗ gian phòng của team Thái Hòa đang nghỉ ngơi, cũng chỉ tốn vài giây mà thôi.

Một bàn tay tái nhợt mà lại dính đầy vết máu bắt được tay nắm cửa, sau đó chậm rãi xoay ra.

“Ken két két...”

Tay nắm cửa vừa chuyển động thì phát ra thanh âm rất nhỏ, ở

trong màn đêm yên tĩnh lại nghe hết sức rõ ràng.

Kít kít...

Khi cửa phòng bị chậm rãi mở ra một đường khe hở nhỏ, bóng người này một chân, không một tiếng động đạp đi vào...

“Cạch cạch !”

Cửa phòng bị đẩy ra, bóng người cũng chen chúc vào trong khe cửa triệt để.

Nhưng mà bóng người này đứng ở cửa ra vào, trong cổ họng rồi lại phát ra một trận động tĩnh.

Mà âm điệu lần này, nghe nhưng hơi phẫn nộ...

Xuyên thấu qua dạ quang mông lung chiếu vào ngoài cửa sổ, có thể trông thấy rõ ràng ở trong gian phòng đó, cơ bản không có một bóng người...

“Dầm!”

Sau lưng cửa phòng đột nhiên đóng, đồng thời tứ chi bóng người này bị cái vòi vô hình quấn chặt lại.

“Bắt được!”

Trong tầng mười tám, vị trí giống hệt chỉ có điều cách một tầng trần nhà, Thái Hòa mạnh mẽ xốc lên tấm ga nhảy dựng lên, hưng phấn mà kêu lên.

“Ha ha, ta chỉ biết tâm thần hơi không yên, nhất định là bởi vì trực giác cảm ứng với nguy hiểm!”

Sau khi tinh thần lực tăng trưởng lên, Thái Hòa cảm giác càng mạnh đối với uy hiếp sắp xảy đến.

Thời điểm khi Hải Yến nói hắn vô cùng khẩn trương mà quá mẫn cảm, thật ra Thái Hòa cũng tin.

Nhưng mà loại cảm giác này thủy chung vẫn mãi không tiêu tan, điều này làm cho Thái Hòa hơi để ý.

Căn cứ thà tin còn hơn là bất cẩn, Thái Hòa ở trong ánh mắt khinh bỉ của Hải Yến, kiên quyết dời đi lần thứ nhất...

Mà gian phòng bọn họ đang ở, đã bị Thái Hòa lưu lại một cái vòi tinh thần.

Thật giống như điện thoại nối đất vậy, một khi có người tiến vào, Thái Hòa trong phòng khác dĩ nhiên là sẽ biết.

Chương 904: Sai Lầm Trí Mạng

Nhưng đến thời điểm khi Thái Hòa chuẩn bị xuống dưới xem đến tột cùng là cái gì, hắn lại đột nhiên cảm giác được huyệt Thái Dương đau nhức một trận.

“A!” Thái Hòa không nhịn được nhíu mày, phát ra một tiếng rên.

Cái vòi tinh thần, bị sinh sinh bức đứt, mà phóng xuất ra năng lượng tinh thần, cũng bị đánh xơ xác triệt để.

Bản thể Thái Hòa nhận lấy ảnh hưởng, trong nháy mắt sắc mặt tái đi.

Hắn tiếng la đánh thức Hải Yến, mà dị thường của hắn, thì lại để cho các nàng Lê Bống lập tức ân cần vây quanh tới.

“Làm sao vậy...”

“Không có sao chứ?”

“Hòa... Hòa Ca...”

Thấy Thái Hòa không có việc gì, Yuna dùng sức hít hít cái mũi, đột nhiên nhấc lên liêm đao một cái, lập tức xông mạnh mẽ ra ngoài.

“Khoan... được rồi , Bảo Ngọc, còn Tiểu Yến nữa, các ngươi ở lại nơi này đi.”

Thái Hòa nhanh chóng đưa ra an bài, sau đó mang theo Lê Bống và Ngô Thanh Vân chạy ra ngoài đuổi theo Yuna.

Vẻ mặt Hải Yến vẻ mờ mịt, mặc dù nàng nghe được Thái Hòa kêu một câu "Bắt được", nhưng lại hoàn toàn không biết gì cả với chuyện đã xảy ra ở tầng giới.

"Chuyện gì đã xảy ra vậy..."

Nàng quay đầu liếc nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc, thử hỏi thăm: "Ngươi biết không?"

"..." Lê Huỳnh Bảo Ngọc thử há hốc mồm, đáng tiếc, thời điểm khi nàng cùng một chỗ với những người khác, Ca Cao sẽ tuân theo phân phó của Thái Hòa, tắt đi chức năng bán đứng bán nắm đồng đội của nàng...

"Không muốn nói chuyện với ta sao? Nếu không... Chúng ta đi nhìn xem?" Hải Yến còn nói thêm.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn chằm chằm vào nàng, lấy tay kéo ngang miệng chính mình làm thủ thế không được nói, sau đó lắc đầu.

"Ê-a..aaa... Ta cũng chỉ là đi nhìn một cái."

Hải Yến nghi ngờ liếc nhìn Lê Huỳnh Bảo Ngọc, sau đó quan sát ở trước cửa, lại từ trên người lấy ra súng ngắn, cũng chầm chậm đi ra ngoài...

Sau khi rời xa căn phòng, tốc độ Yuna lập tức nhanh hơn, con ngươi cũng lập tức biến thành màu đỏ hồng.

Cảnh vật ở trước mắt nàng, cũng bịt kín một tầng ánh sáng đỏ hồng.

Nàng bước trên bậc thang xuống lầu, khinh thân nhảy lên, cũng đã xoay người rơi xuống tầng tiếp theo, đuổi sát mà đến.

Thái Hòa thấy tốc độ Yuna nhanh như vậy, lập tức đau đầu

một trận:

“Thật sự là càng ngày càng không nghe lời rồi... Thực lực người đánh lén này, thật là không tầm thường đấy...”

Cái vòi tinh thần sau khi hóa thanh thực chất không ngờ cũng sẽ bị bức đứt, mà thậm chí Thái Hòa không kịp làm ra phản ứng.

Hơn nữa nếu không phải hắn cẩn thận, mới vừa rồi bị chắn cửa đánh lén, chắc là chính là bọn họ.

“Ầm!”

Yuna mang theo một chút hưng phấn nở nụ cười, một cước đá văng cửa phòng.

Nhưng mà trong phòng, cũng đã không có một bóng người...

“Hừ, chạy rồi sao...”

Yuna hừ lạnh một tiếng, mới vừa rời khỏi, đã nhìn thấy Thái Hòa đang đuổi sát mà đến.

“Chờ đã...”

Thái Hòa vừa kêu lên một chữ, chỉ thấy Yuna nhảy lên phía trước, đã rơi vào một chỗ khác hành lang.

“Đầu người lần này, cũng sẽ không để cho ngươi cho đoạt lần nữa nha.”

Khi tiếng Yuna vui cười vang lên, đạo bóng người nhỏ bé và yếu ớt, nhưng mà tốc độ cực nhanh lập tức xông đi xuống cầu thang.

“Chẳng trách được chạy trốn nhanh như vậy, thì ra còn nhớ đến ở nhà quên tắt bếp hay sao...”

Thái Hòa sửng sốt một chút, bất đắc dĩ lắc đầu nói: “Đối phương có chuẩn bị mà đến, cũng không biết bây giờ có phải còn trong tòa nhà cao tầng này hay không. Yuna chạy loạn như vậy...”

Bàn tay Ngô Thanh Vân khoát lên trên bờ vai Thái Hòa, một tay chạm vào mặt của hắn: “Nhìn qua trạng thái của Yuna, đúng là rất nghiêm túc. Nàng là đồng loại cao cấp, sẽ không xảy ra chuyện gì đâu.”

“Nói thì nói như vậy... Nhưng chúng ta vẫn cùng qua đi. Đối phương chỉ có một, hơn nữa ở trong tối, chúng ta ở ngoài sáng, tùy tiện phân tán quá không an toàn. Hải Yến và Lê Huỳnh Bảo Ngọc có thể cùng nhau phối hợp, còn có Ca Cao làm cho người ta khó lòng phòng bị, chắc là sẽ không xảy ra vấn đề gì.” Thái Hòa cau mày nói.

“Nghe... Nghe lời Hòa Ca đi.”

Ở trên vấn đề này, gần đây Lê Bống đều ủng hộ Thái Hòa vô điều kiện.

Thời điểm lúc trước còn là nhân loại, dường như Lê Bống cũng như thế...

Nàng tín nhiệm rất cao độ với Thái Hòa, giống như chỉ cần là từ trong miệng Thái Hòa nói ra lời nói gì, cô bé này đều sẽ tin tưởng.

Có thể tưởng tượng nàng là một cô gái biểu hiện mặt ngoài đối với những người khác thì ôn nhu, nhưng trong nội tâm vô cùng có chủ kiến...

“Nguyên nhân đại khái là bởi vì chúng ta từ nhỏ cùng nhau lớn lên hay sao?... nhưng mà sau khi biến dị, ở trên điểm này, thật ra nàng còn bảo lưu lấy thói quen khi còn là nhân loại hay sao...”

Thái Hòa trong đầu nảy ra một suy nghĩ như vậy, ánh mắt

nhìn về phía Lê Bống, cũng đột nhiên trở nên nóng bỏng lên.

“Đúng rồi, tính cách Zombie như thế nào, vẫn hoặc ít hoặc nhiều nhận lấy ảnh hưởng lúc làm người. Lê Bống muốn hoàn toàn tìm về cảm giác làm người, xác xuất thành công vẫn phải có...”

Nhưng mà trong lúc này không có thời gian nghĩ nhiều, sau khi Thái Hòa nhớ ở trong lòng, lập tức mang theo Lê Bống và Ngô Thanh Vân, đuổi theo phía phương hướng Yuna chạy đi.

Chương 905: Chạy Ngược Trở Về

Đồng thời cái vòi tinh thần của hắn đã cẩn thận tìm tòi ở trước sau, tiến đến bóng người đánh lén, giờ phút này đến tột cùng ở khu vực nào...

"Ê này, ta nên làm cái gì bây giờ đây!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đứng ở trong phòng, trừng tròng mắt quấn quýt nói: "Lời nói ban đầu của nhân loại kia, là để cho ta và cô gái nhân loại tên là Tiểu Yến này ở tại chỗ... Nhưng mà cô gái nhân loại kia rời khỏi..."

Bóng dáng Hải Yến lúc này đã biến mất ở cửa ra vào, mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc còn đang gian nan suy nghĩ.

"Ở lại nơi này... Lưu... cuối cùng ta có cần phải cùng đi qua hay không đây! Ca Cao ! Sủng vật! Chó! Tại sao lúc này ngươi lại giả câm vờ điếc vậy, cuối cùng chủ nhân ngươi có ý gì!"

Lê Huỳnh Bảo Ngọc chậm rãi giơ tay lên cánh tay, ôm lấy đầu của mình sau đó ngồi xổm xuống: "Ui, đầu óc thậm chí nghĩ một chút cũng đau đớn..."

Lúc Zombie tiểu Loli quấn quýt ở tại chỗ, Hải Yến đi trước một bước đã đến trong hành lang.

Nàng nhìn trước sau một cái, cũng đã không thấy bóng dáng đám người Thái Hòa.

"Cuối cùng xảy ra chuyện gì..."

Hải Yến nắm chặt bàn tay, chậm lại bước chân, dán chặt lấy góc tường, chậm rãi di động về phía trước mà đi.

Kết cấu bên trong Tòa nhà Bitexco thật phức tạp, trong một tầng lầu vài cái hành lang giao thoa mà qua, tất cả gian phòng lớn nhỏ nhiều không kể xiết.

Hải Yến suy đoán đám người Thái Hòa chắc là xuống lầu, nhưng mà bọn họ đi chính là thang lầu bên kia...

"Cầu thang tối thui này..."

Nàng mặt lạnh chú ý đến động tĩnh chung quanh, nhất là những kia cửa gian phòng đang nửa đóng nửa mở. Mặc dù bước chân của nàng đã bước cực kỳ nhẹ, nhưng giày quân dụng đụng phải gạch men sứ trải thành trên sàn nhà, vẫn biết phát ra âm thanh vang nhẹ "cạch". Trong một khu vực u ám yên tĩnh nghe ra có vẻ quá mức rõ ràng , phảng phất bất kỳ lúc nào cũng có khả năng đưa tới kẻ địch đang ẩn nấp. "Nghe ý trong lời nói của Thái Hòa, hình như là bắt được người nào..."

Hải Yến vừa nghĩ, một bên căng thẳng thân thể, chậm rãi đi về một phía cầu thang lầu.

Nàng nghĩ thầm chỉ cần mình cẩn thận một chút, cho dù không thể giúp được chuyện, ít nhất sẽ không gây thêm phiền toái gì cho đám người Thái Hòa.

Từ sắc mặt tái nhợt và tiếng rên của Thái Hòa, nàng mơ hồ đã nhận ra một chút không ổn, dường như mọi chuyện hơi khó giải quyết.

Nhưng mà đúng lúc này, trong khóe mắt Hải Yến quét nhìn, dường như đột nhiên nhìn thấy một đạo bóng người!

Nàng lập tức ghìm khẩu súng xoay người sang chỗ khác, nhưng trong hành lang u ám, lại không có cái gì...

Ánh mắt cảnh giác của Hải Yến chậm rãi di động tới, đột nhiên, nàng phát hiện một cái cửa phòng trong đó, đang hơi đung đưa!

“Ai? !”

Hải Yến thấp giọng quát hỏi một câu, mở ra bước chân, dùng càng động tác nhẹ nhàng chậm chạp, đến gần phía cảnh cửa cửa phòng mà đi.

Cửa phòng hơi lắc lư ra trước sau lộ ra một đạo khe hở tĩnh mịch, trong bóng ở đằng kia tối, dường như có thứ gì đó đang nhìn chằm chằm Hải Yến vậy.

Nàng cầm lên súng ngắn, họng súng nhắm ngay khe cửa, lần nữa kêu lên hỏi một câu: “là ai ở đằng kia!”

Không có trả lời...

“Không có phản ứng với thanh âm của nàng, chắc không phải là Zombie rồi... Nếu như là nhân loại mà nói, coi như là dị năng giả, dùng thực lực của ta bây giờ...”

Nhìn thấy khoảng cách cửa phòng càng ngày càng gần, biểu lộ của Hải Yến cũng dần dần trở nên càng nghiêm túc hơn...

Trong nháy mắt khi nàng sắp chạm phải cửa phòng, một đạo bóng người mạnh mẽ hiện lên từ phía sau...

“A!”

Thanh âm kêu thảm thiết, làm cho đám người Thái Hòa đang tìm tòi ở dưới lầu lập tức dừng bước.

Vẻ mặt hắn kinh hãi ngẩng đầu nhìn lên phía trên lầu, kêu lên: “Là thanh âm Tiểu Yến! Xảy ra chuyện gì vậy!”

“Chị đại, đi tìm Yuna, không thể để cho nàng một mình!”

Lập tức bỏ chạy đi, tầm mắt Thái Hòa cũng lập tức chuyển đến trên người Ca Cao.

Nhưng trong phòng, lại cơ bản không có bóng dáng Hải Yến...

Hắn hơi chút sửng sốt một chút, lập tức phản ứng được.

"Chóng mặt, ta cho chỉ lệnh rất đơn giản..."

Tư duy của Zombie vốn cũng rất thẳng tắp, huống chi là một Zombie tiểu Loli vị thành niên...

"Chủ quan, đã quên cô bé Loli này có bản lãnh bán đồng đội, cũng đã quên Hải Yến cơ bản sẽ không ngoan ngoãn nghe lời của ta..."

Làm vì nhân loại, tư duy tự chủ của Hải Yến càng mạnh, nghĩ suy nghĩ cũng nhiều hơn, hành vi của nàng thì càng khó dự đoán, càng khó nắm chắc.

Dùng tính cách Hải Yến biểu hiện ra, nàng so với con gái bình thường càng mạnh mẽ hơn, như thế nào lại thành thành thật thật chấp nhận một tiểu loli che chở?

"Là ta an bài quá gấp gáp... Có thể xảy ra chuyện gì hay không đây..."

Thái Hòa cau mày, vẻ mặt vẻ lo lắng.

Tốc độ của hắn so với người bình thường phải nhanh hơn một ít, vừa xông lên thang lầu, thật nhiều năng lượng tinh thần lập tức đang tra kỹ càng, vô số cái vòi đang rục rịch.

"Bùm!"

Đột nhiên vang lên tiếng súng, nhưng hơi mơ hồ.

Chương 906: Tìm Được Hải Yến

“Từ chỗ nào truyền đến...”

Thái Hòa lo lắng đứng ở chỗ giao nhau giữa hai hành lang, nhìn thấy nó rồi.

Lúc này Lê Bống từ phía sau tiến lên, kéo lại Thái Hòa cánh tay một cái, mang theo hắn chạy vào phía sâu trong hành lang: “Ở bên cạnh...”

Dùng thính giác nhạy cảm của Zombie, đương nhiên so với phán đoán của Thái Hòa còn chính xác hơn.

Nàng lôi kéo Thái Hòa liên tục rẽ trái rẽ phải, sau đó xông vào cửa một căn phòng.

“Đkmn...”

Phía sau cửa, rõ ràng là một gian phòng biểu diễn.

Sân khấu loạn xạ xà bần, cùng với từng dãy thính phòng...

Trong lúc này thoạt nhìn rất giống là làm tiết mục biểu diễn kịch nói, nhưng mà mặc dù là “Loại nhỏ”, cũng lớn hơn so với gian phòng bình thường nhiều lắm.

Trên nóc sân khấu thật cao, trên mặt đất thiết bị rơi lả tả, tùy tiện có thể thấy được chướng ngại vật...

“Bùm!”

Lại là một tiếng súng vang lên, trong bóng tối,Thái Hòa nhạy cảm bắt được một ít ánh lửa loáng lên rồi biến mất.

“Tiểu Yến!”

Thái Hòa lo lắng chạy về phía trước, đồng thời kêu lên.

Đây là để kinh sợ kẻ địch, cũng để nhắc nhở Hải Yến vị trí hiện giờ của hắn, để tránh ngộ thương hắn...

“Vù!”

Một trận gió táp đột nhiên từ đỉnh đầu đánh úp lại, ở trong thính phòng Thái Hòa cơ bản không kịp né tránh.

Suy nghĩ hắn vừa động, trên trăm cái cái vòi tinh thần lập tức kết thành một tấm lưới lớn vô hình ở đỉnh đầu của hắn...

“Ầm!”

Phảng phất không tiếng động, nhưng mà ở trong đầu Thái Hòa nổ tung một tiếng vang ầm ầm thật lớn, làm cho đầu óc của hắn lập tức đau nhức kịch liệt một trận!

“Ầm ập ầm ập !”

Ám khí Đột nhiên bay tới đã rơi vào bên chân Thái Hòa, nhìn qua hình dáng là một cái ghế, nhưng ở trong nháy mắt va chạm với lưới cái vòi tinh thần của hắn, đã bị nện đến biến hình triệt để.

Chơi cứng lần này, làm cho tinh thần lực của Thái Hòa tiêu hao thật nhiều trong nháy mắt, trơ mắt nhìn thấy bóng người lao tới phía Lê Bống, lại giãy dụa lên không đứng dậy được.

Thái Hòa gian nan đưa tay chụp vào thành ghế bên người, sắc mặt trắng bệch, ánh mắt hoảng hốt, cố gắn chống đỡ nhìn chằm chằm bóng người: “Đừng... Đừng vào nàng...”

Phương thức di động của bóng người phảng phất giống như dịch chuyển tức thời, ở trong ánh mắt mê muội của Thái Hòa, thật giống như “Thoáng hiện”, trong nháy mắt lập tức xuất hiện ở một

vị trí khác.

Trong ánh sáng u ám, dường như bóng người lại bắt được một cái ghế, một tiếng "Răng rắc" kéo lên cảnh tượng bừa bộn trong thính phòng này.

"Ầm!"

Bóng người trước mắt phan mạnh cái ghế về phía của Lê Bống, từ Thái Hòa phương hướng bắn ra một cái vòi tinh thần.

Đánh lệch phương hướng cái ghế, đã rơi vào vị trí cách Lê Bống năm thước, làm một mảnh bừa bộn này sụp xuống triệt để.

Mà ở trên cánh tay bóng người, thì xuất hiện một đạo miệng vết thương không sâu.

Toàn thân Thái Hòa như nhũn ra dùng sức lắc lắc cái đầu, miệng hơi mở ra, thoạt nhìn giống như là vừa mới nhịn một tuần lễ ngồi chơi quán net, chỉ cần nhắm mắt lại, sẽ ngã xuống tại chỗ.

Có thể miễn cưỡng để cho cái vòi tinh thần trúng mục tiêu, đã là cực hạn trước mắt của Thái Hòa, độ chính xác và uy lực thật sự khó có thể cam đoan.

"Hòa... Hòa Ca..."

Lê Bống nhìn thấy Thái Hòa suy yếu, ánh mắt chuyển mạnh về phía bóng người, trong ánh mắt bỗng nhiên hiện ra một tầng màu đỏ nhàn nhạt.

Trong ánh sáng u ám, Lê Bống tay không tấc sắt đột nhiên bộc phát ra một cổ khí tức lạnh lẽo.

Trong phòng biểu diễn giống như là đột nhiên thổi vào một cơn gió lạnh, nhiệt độ thoáng chốc rơi xuống vài độ.

Nàng tay giơ lên, đẩy tóc dài ra sau tai, trên gương mặt tinh

xảo này, mặc dù ánh mắt vẫn mờ mịt như lúc trước, nhưng tầng ánh sáng đỏ ngầu này, lại làm cho không người nào dám nhìn thẳng!

Khí thế Zombie Cấp Thủ Lĩnh!

Khi bóng người kia còn đang nhìn vào cánh tay của mình, nửa người trên của Lê Bống hơi nghiêng về phía trước một cái, cả người giống như một mũi tên, mạnh mẽ bắn về phía trước.

Zombie đặc biệt cuồng bạo, khát máu, cùng với đối mặt kẻ địch thì chưa từng có lùi bước, điên cuồng quyết không lui về phía sau, lúc này, cùng khuôn mặt ngây ngốc hơi bình tĩnh này của Lê Bống, kết hợp lại với nhau hoàn mỹ!

“Em à...”

Thái Hòa gắt gao cầm lấy thành ghế, khẩn trương nói.

Thật ra tinh thần lực của hắn cũng không có hao hết sạch, nhưng giống như là đột nhiên vận chuyển tiêu hao quá nhanh làm cho máy móc hỏng mất vậy, bây giờ hắn là có sức như không sử dụng được.

Trong lúc Lê Bống phóng tới bóng người, bóng người này cũng đã phản ứng kịp.

Hai đạo bóng người đang va chạm vào nhau trong u ám, chợt nghe hai tiếng nổ mạnh “Thình thịch” truyền đến, thật nhiều bị mảnh vụn đánh nát vun vẫy ra khắp mọi nơi.

Trong hỗn loạn, một đạo bóng người từ phía sau đến gần Thái Hòa, bắt được cánh tay của hắn một cái.

“Trong này sẽ bị ngộ thương.”

Thanh âm hơi suy yếu của Hải Yến truyền đến, Thái Hòa nhìn

lại, trong hoảng hốt thấy tóc nàng rơi lả tả, nửa bên mặt đều bị máu tươi nhuộm đỏ, dường như bị thương rất nặng.

Chương 907: Đau Lòng Vì Nàng

“Ngươi không sao chứ?”

Thái Hòa dùng sức lắc lắc đầu, hỏi.

“Khá tốt... Thời điểm khi bị đánh lén, không có hoàn toàn tránh được, kết quả bị người này không biết dùng vật gì đập trúng đầu...”

Hải Yến không nhịn được vừa đau vừa hừ một tiếng, muốn vịn lên Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa hoàn toàn không dùng được sức lực, Hải Yến bị thể trọng của Thái Hòa khẽ kéo mệt mỏi, hai người lại cùng một nhau lăn xuống trên mặt đất.

Ở trong thính phòng chật hẹp hỗn loạn đủ loại vật dụng, hai người chen chúc lại với nhau, đều đang gian nan giãy giụa muốn đứng dậy.

“Xin lỗi, ta cơ bản không đánh lại quái vật kia, chỉ có thể trốn, còn liên lụy các ngươi chạy tới cứu ta, kết quả hại ngươi biến thành như vậy... Tóm lại hiện giờ trước hết lúc này phải rời khỏi nơi này thôi, bằng không nhất định sẽ ngộ thương...”

Hải Yến vừa nói xong, đã nhìn thấy một bóng đen lớn bay tới phía đỉnh đầu.

Tất cả những bóng đen này đều giống như bom nước loại nhỏ bắn đến tàn tích chỗ ngồi, bọn họ vốn là không rời đi xa, đương nhiên sẽ bị lan đến gần.

Mắt thấy sắp bị ném trúng, mặc dù Hải Yến còn có sức lực bò

đi , nhưng thấy sắc mặt Thái Hòa trắng bệch, bất kỳ lúc nào cũng có khả năng ngất đi, nàng cũng cắn chặt răng, ánh mắt lộ ra một vẻ kiên quyết ...

“Ngươi là vì trở lại cứu ta, ta sẽ không thiếu nợ ngươi nhân tình...”

Trong lòng nàng vừa nghĩ như vậy, Hải Yến lập tức đã hạ quyết tâm, xem chính mình như là tấm chắn thịt người...

“A!”

Thái Hòa đột nhiên kêu thảm thiết một tiếng, một tay chống đỡ ở phía dưới, lật mạnh người, chắn ở phía trên Hải Yến.

Cái vòi tinh thần giao nhau ra, đều chặn đại đa số mảnh vụn.

Nhưng mà lúc trước có một số mảnh vụn nhỏ đập vào trên người Thái Hòa, thanh âm trầm đục “Thình thịch”, cùng với Thái Hòa đè nén không được rên lên, cũng làm cho Hải Yến nằm ở phía dưới khiếp sợ không thôi.

Vẻ mặt nàng kinh hãi nhìn xem lên đầu Thái Hòa...

Lạch cạch!

Một giọt máu đặc dính, từ khóe miệng Thái Hòa, rơi vào trên môi Hải Yến.

Nhàn nhạt ấm áp, cùng với mùi máu tươi cảm nhận được trong khóe miệng, cũng làm cho Hải Yến mở to hai mắt nhìn.

“Ngươi...”

“Cắn... Cắn đầu lưỡi quả nhiên đau đến muốn chết nha...” Thái Hòa phàn nàn một câu mơ hồ không rõ.

Dưới đau đớn kịch liệt kích thích, làm cho Thái Hòa tạm thời

khôi phục một chút tỉnh táo, đã lấy được năng lực hành động một lần nữa.

Thấy Hải Yến đang ngơ ngác nhìn chính mình, Thái Hòa buồn bực hừ một tiếng nói: “Đừng lo lắng, tranh thủ thời gian đứng dậy đi.”

Nói xong, hắn lập tức đưa tay bắt được thành ghế, ở trong một tiếng rên, mạnh mẽ đứng lên.

“Trong loại chiến đấu này ngươi rất có hại, chú ý bảo vệ tốt chính mình. Nếu ngươi chết rồi, nhiệm vụ của ta chẳng phải là thất bại rồi sao? Những thù lao của Quân đoàn không quân kia, ta đi tới chỗ nào đòi ...”

Thái Hòa nhe răng nhếch miệng đứng thẳng lên cái eo, nhìn về phương hướng bóng người đang triền đấu với Lê Bống.

Phương thức Lê Bống công kích rất biến hóa, nàng luôn bỗng nhiên cất cao thân thể, sau đó lại nhảy mạnh đi xuống, cực kỳ linh động trong quá trình chiến đấu.

Bóng người giao chiến với nàng thì thủ đoạn phức tạp, bất luận chụp được cái gì vào trong tay đều có thể bị xem như vũ khí, lực lượng to đến kinh người, tốc độ cũng cực nhanh.

Nhưng mà dù sao cũng phải nói, bọn họ tạm thời coi như thế lực ngang nhau...

Nhưng mà khi Thái Hòa kêu thảm thiết, Lê Bống lại hơi phân tâm...

Trong nháy mắt khi nàng nhìn về phía Thái Hòa, bóng người kia cũng không biết từ chỗ nào mà bắt được nửa cái ống, ném mạnh mẽ về phía Lê Bống.

Vật gì đó giống như là đạn pháo vậy, kéo lê tiếng xé gió

“Vèo…!”

Lê Bống phục hồi lại tinh thần, nửa cái ống này đã đến trước mặt, nàng chỉ kịp nhảy lên trên...

“Bùm!”

Cái ống mang theo Lê Bống bay mạnh đi về phía sau, liên tiếp đụng nát một loạt thính phòng, nặng nề mà đâm vào trên tường.

Mà Thái Hòa đứng dậy, vừa vặn thấy được cảnh tượng này.

“Em à!”

Đồng tử Thái Hòa co rụt lại, thét lớn một tiếng!

“Ta... Ta không sao...”

Chống lên ống, bị Lê Bống nắm ở trong lòng bàn tay, không có thể trực tiếp chạm tới nàng.

Mặc dù chiến đấu mãnh liệt, làn da nhưng kiên cường dẻo dai và xương cốt cứng cỏi đủ để bảo vệ nàng.

Nhưng dù vậy, bị trúng một phát ném mạnh mẽ lúc vừa rồi, làm cho Lê Bống cánh tay mềm nhũn xuống dưới, thân thể dường như cũng hơi không gồng nổi sức lực giống như bình thường.

Zombie mặc dù là vũ khí được siêu Virus cải tạo hoàn mỹ, nhưng mà có thời điểm bị mài mòn.

Loại tình huống giống như Lê Bống lúc này, nghỉ ngơi một hai ngày sau, năng lực khôi phục mạnh mẽ của Zombie có thể làm cho nàng phục hồi lần nữa.

Nhưng giờ này khắc này, nàng loại tình huống này, nhưng lại cực độ nguy hiểm...

Bóng người lại chụp lấy một cái ghế, chậm rãi đi tới phía Lê Bống không cách nào nhúc nhích.

“Khốn kiếp…!”

Khóe mắt Thái Hòa nhìn thấy cảnh này, hắn lảo đảo đi thẳng về phía trước, vô số cái vòi tinh thần thì một bước trước hắn, kích bắn đi!

Chương 908: Liều Mạng

Sau khi có kinh nghiệm lúc trước bị thương, bóng người này không ngờ biết được tránh né.

Mắt thấy Thái Hòa tới gần, bóng người đột nhiên đung đưa, giống như là một đạo tàn ảnh khó có thể bắt lấy được.

Vốn là Thái Hòa cũng còn hơi hôn mê, trong nháy mắt cảm giác trước mắt như là nhìn đến hoa mắt choáng váng triệt để.

Cho dù bỏ qua ảnh hưởng thị lực, ở trong dò xét tinh thần của hắn, cũng đà "nhìn thấy" đoàn ánh sáng tinh thần liên tiếp.

Trong quá trình tránh né, bóng người lúc trước đang đến gần Lê Bống...

"Không cho phép ngươi chạm vào nàng..."

Bước chân Thái Hòa không ngừng, liên miên một cổ áp lực cuồng bạo, nương theo lấy chút ít siêu vi rút ẩn chứa trong máu bộc phát ra trong nháy mắt.

Năng lượng tinh thần chấn động kịch liệt, mặc dù ngay cả loại dị năng giả không phải hệ tinh thần như Hải Yến, cũng có thể cảm nhận được biến hóa trên người Thái Hòa.

Càng nhiều là cái vòi tinh thần, phát ra càng nhiều là năng lượng, khu vực lớn trước mặt Thái Hòa, đều hoàn toàn bao phủ ở trong đó.

Thấy không rõ, bắt không được, vậy xử lý toàn bộ tất cả những tàn ảnh có thể nhìn thấy!

Trong vô số tàn ảnh, tóm lại có một cái là là kẻ địch chân chính!

Mặc dù không nhìn thấy số lượng cái vòi rất nhiều, nhưng trong nháy mắt cổ năng lượng tinh thần này tràn ngập cả thính phòng mạnh bao nhiêu, lại làm cho mọi người ở đây đều cảm nhận được rõ ràng.

Hải Yến giãy giụa bò lên, khiếp sợ nhìn về phía bóng lưng của Thái Hòa.

Mặc dù Thái Hòa lảo đảo bước chân, nhưng từ trên người hắn liên tục bộc phát ra năng lượng, lại làm cho Hải Yến cảm nhận được một cổ sợ hãi đến từ sâu trong tinh thần.

Nàng cảm thấy suy nghĩ của mình dường như dưới loại ảnh hưởng quỷ dị này hơi mất kiểm soát một chút, rất nhiều cảm xúc được áp chế mạnh mẽ giờ giống như đều bị kích phát ra rồi.

Hỗn loạn, bất an, sợ hãi... Hơn nữa cơ bản không thể kiềm chế xuống, hoàn toàn không kiểm soát được.

“Đây là thực lực chân chính... Của dị năng giả hệ tinh thần như hắn hay sao?”

Hải Yến hoảng sợ vừa nhìn về phía Thái Hòa, Lê Bống cũng đang nhìn về phía Thái Hòa.

Dường như nàng hoàn toàn không nhìn thấy bóng người kia đang đến gần mình, chỉ dựa ở trên tường, yên tĩnh chờ đợi Thái Hòa.

So với tốc độ bóng người, thoạt nhìn Thái Hòa còn chậm hơn nhiều, cũng yếu hơn nhiều lắm.

Nhưng mà ánh mắt Thái Hòa, cũng đã thay đổi.

Trong cặp mắt kia, tràn đầy một cổ cuồng bạo tỉnh táo.

Cái vòi tinh thần của hắn, chính hiện ra hình quạt, phá hủy hết tất cả mọi thứ trước mắt không có ngoại lệ,

Một cái vòi thứ nhất xẹt qua trước mắt, tất cả chướng ngại vật ngăn cản ở trước mặt hắn bị đục lỗ ào ào, khu vực bóng người đó lắc lư đi qua, một ít máu tươi đột nhiên xuất hiện ở không trung...

Không đợi chúng nó rơi xuống đất, đợt cái vòi thứ hai lại đâm tới, những giọt máu này bị đánh trúng trên không trung, lập tức văng ra khắp nơi.

Trong ánh sáng u ám, những mưa máu này giống như là đóa hoa thê diễm phún ra ở trước mặt Thái Hòa.

Mặc dù bóng người còn đang dần dần đến gần Lê Bống, nhưng mà tốc độ cũng đã càng ngày càng chậm chạp.

Khắp nơi bắn ra bụi máu, giống như là một trận huyết tế ...

Ánh mắt vừa lãnh đạm vừa cuồng bạo của Thái Hòa, lúc này xem ra làm cho người ta không rét mà run...

Mặc dù là hắn đưa lưng về phía Hải Yến, cũng cảm thấy cảm giác uy hiếp mãnh liệt.

Người đàn ông này, giống như là mãnh thú sau khi bị thương, từ trên người hắn tản mát ra khí tức nguy hiểm, so với bất luận con thú dữ nào sau khi bị thương cũng càng dữ dội hơn.

“Phảng phất giống hệt như... Zombie cấp cao...”

Hải Yến bị lời nói của mình làm càng hoảng sợ hơn, đưa tay che kín miệng, không thể tưởng tượng nổi nhìn về phía Thái Hòa : “Không ... không, hắn nhất định là người, nhưng loại cảm giác này...”

“Khặc khặc!”

Trong cổ họng bóng người, đột nhiên phát ra một trận tiếng kêu, sau đó mạnh lóe lên, quay đầu lao đến phía Thái Hòa.

Ngay lập tức bóng người nhặt lên cái ghế, cũng đột nhiên đập tới phía Thái Hòa.

Như vậy còn chưa tính, theo bóng người vọt tới một mạch, tất cả mọi thứ có khả năng nhặt lên trên đường, cũng đều nhặt lên toàn bộ ném vù vù về phía trên người của Thái Hòa.

Ném mạnh mỗi một vật đều phảng phất đạn pháo, đủ để nện người bình thường thành thịt vụn tại chỗ...

Phản ứng điên cuồng như thế, cho thấy Thái Hòa vẫn là nhân loại nhỏ yếu không bị coi trọng, lúc này cho bóng người vượt qua áp lực mạnh mẽ rất nhiều lần của Lê Bống.

“Ha ha...” Thái Hòa cười lạnh một tiếng, bước chân vẫn đang tiến lên không ngừng.

Ở trong mắt hắn những vật dụng bị ném mạnh, phảng phất như không có gì!

Càng nhiều là cái vòi tinh thần tuôn ra từ trong đoàn ánh sáng tinh thần của hắn, chắn toàn thân hắn ở phía sau.

Lúc này cả người hắn, đều bị cổ cuồng bạo ảnh hưởng, tất cả mọi thứ trước mắt, thậm chí hắn đều muốn xé nát, thậm chí muốn hủy diệt!

Tiêu hao tinh thần lực hay sao? Hắn không quan tâm!

Sau khi từng có kinh nghiệm lần thứ nhất, Thái Hòa đã sớm chuẩn bị sẵn sàng lượng lớn tinh thần lực, cố gắng mạnh mẽ chống chịu công kích liên tục không ngừng của bóng người này.

Chương 909: Cặp Thỏ Trắng Cũng Biến Thành Cơ Ngực

Nhìn thấy Thái Hòa đến gần từng bước một, thậm chí bóng người hơi lùi lại một chút!

“GƯư gư..”

Trong miệng bóng người phát ra tiếng gào thét ý nghĩa không rõ, chậm rãi đi lui về phía sau, tốc độ ném mạnh, cũng chậm xuống...

Sau khi nện vài cái ghế dựa về phía Thái Hòa lần thứ nhất, bóng người này đột nhiên xoay người, chạy tới phía cửa ra vào.

“Muốn chạy hay sao? “

Cảm thụ được tinh thần lực tiêu hao nhanh chóng, ngược lại Thái Hòa trở càng tỉnh táo hơn so với bình thường...

Sau khi tiến vào loại trạng thái này, bản thân lập tức đạt được dễ dàng, thật giống như bản thân biến thành vũ khí chiến đấu giống hệt với Zombie.

Mỗi một lần công kích, mỗi một lần phòng ngự, cần tiêu hao bao nhiêu tinh thần lực, mà sau khi tiêu hao xong, chính mình lại còn thừa lại bao nhiêu, những chuyện này vốn là khái niệm mơ hồ, lúc này lại hiện ra vô cùng rõ ràng ở trong đầu Thái Hòa...

Rõ ràng trong lòng vô cùng cuồng bạo, nhưng đầu óc so với bất luận sau khi uống thuốc kích thích gì còn thanh tỉnh hơn.

Một một hành động của kẻ địch, đều giống như vẫn mãi khắc

vào trong đầu của hắn, không cần hắn chú ý, thức tỉnh bản năng chiến đấu, sẽ ở trong giây phút đầu tiên giúp hắn đưa ra lựa chọn xử lý chính xác nhất.

“Chắc đây chính là... trạng thái của Zombie trong chiến đấu đây mà... tinh thần lực bị lây nhiễm, đã bị siêu Virus ảnh hưởng... Mặc dù ta còn là nhân loại, lại có thể tiến vào loại trạng thái Zombie này trong khoảng thời gian ngắn ngủi...”

Hơn mười cái vòi đột nhiên tăng tốc, kịp thời chặn lại bóng người phía trước, sau đó thuận thế quấn lấy mắt cá chân của đối phương.

Khi bóng đen này đột nhiên bổ nhào trên mặt đất, ngay cửa thính phòng, cũng kịp thời xuất hiện hai đạo đóng người.

Yuna vác theo liêm đao, vẻ mặt lạnh lẽo nhìn chằm chằm vào bóng người này: “Đáng ghét... thiệt thòi ta còn đi tìm khắp nơi...”

“Kết quả chạy đến nơi này... Mặc dù nhận được ý thức Thái Hòa gọi về, nhưng có phải chúng ta trở về hơi chậm một chút hay không? “ Ngô Thanh Vân lộ ra vẻ mặt trầm tư suy nghĩ nói.

Bóng người kia bị vẫn đang bị quấn lấy mắt cá chân, Thái Hòa thì từ từ đi tới.

Tốc độ của hắn rất chậm, ngay từ đầu còn hơi ngã trái ngã phải, nhưng dần dần bắt đầu thẳng lên cái eo.

Đợi sau khi đi đến trước mặt bóng đen này, Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, giẫm một cước lên.

“Để ta xem thử, cuối cùng ngươi là thứ gì...”

Thái Hòa vặn mở đèn pin chiến thuật, chiếu ánh đèn pin vào trên mặt bóng đen này.

Tốc độ di động của bóng đen này quá nhanh, đến bây giờ Thái Hòa cũng không thấy rõ đến tột cùng quái vật này có hình dạng gì nữa...

Bị đèn pin chói mắt chiếu vào, bóng người lập tức phát ra tiếng kêu cổ quái "Gừ Gào".

Mà sau khi Thái Hòa vừa liếc tròng mắt nhìn một cái, đột nhiên hít vào một hơi thật dài: "Cuối cùng đây là thứ quỷ gì vậy..."

Trước kia nhìn thấy còn là bóng đen người, nhưng không nghĩ tới sau khi chiếu sáng vào, lại là sinh vật săn mồi giống như vậy...

Miệng thật to gần như rông đến mang tai, trong mồm thì lại có bốn hàm răng sắp xếp cao thấp loạn xạ không đều nhau.

Những hàm răng này mọc ra bù trừ nhau hàm trên nhọn thì hàm dưới lõm vào và ngược lại, ngoài ra mỗi cái răng vô cùng sắc nhọn, giống như là răng cưa.

Nhìn qua con mắt không sai biệt lắm so với Zombie Cấp Thủ Lĩnh, nhưng lỗ mũi quá mức to lớn, lỗ tai cũng hơi dày.

Nhìn qua loại trạng thái này, phỏng chừng bất luận năng lực thính giác hay còn là khứu giác, cũng càng vượt trội hơn so với Zombie bình thường.

Tứ chi và thân thể nhìn qua hơi không tương xứng, xem xét đã cảm thấy quá mức tráng kiện, thậm chí đạt đến tình trạng không quá phối hợp.

Chẳng trách được tốc độ và lực lượng đều mạnh hơn nhiều so với Zombie bình thường...

Bị cái vòi của Thái Hòa đâm ra không dưới trên trăm cái lỗ thủng máu, toàn thân quái vật kia đều bị máu tươi nhuộm đỏ. Nhưng sau khi bị giam cầm, ngay từ đầu giãy giụa rất lợi hại,

nhưng hiện giờ sau khi bị Thái Hòa giẫm lên, khi lượng máu chảy ra càng ngày càng tăng lên, sức mạnh phản kháng cũng dần dần giảm lại...

"À... đúng rồi, trước kia đã từng gặp Zombie trẻ con có một vài điểm tương tự với quái vật kia, ví dụ như cái mũi cùng loại..."

Thái Hòa cau mày suy tư trong chốc lát, đột nhiên bừng tỉnh hiểu ra nói.

Đã từng qua trên mấy ngã tư, thực lực Zombie vậy mà rất mạnh, lúc ấy Thái Hòa cũng đã từng than thở, trong bộ phận chủng tộc Zombie, dường như đã xảy ra một ít biến dị .

Mà quái vật trước mắt này, rất giống là tại loại trong quá trình biến dị này xuất hiện kết quả quá mức đột biến khác với ban đầu...

"Con Zombie này coi như là một loại Zombie dị biến hay sao? Đúng vậy bất đồng với Zombie biến dị bình thường, đây là quần thể Zombie đang tự mình tiến hóa ra..."

Trước kia đã nhìn thấy qua Zombie biến dị, hoặc là bị những hóa chất ô nhiễm trong khu công nghiệp ảnh hưởng, hoặc là chính là được bị dược vật hoặc là cái khác siêu Virus làm cho thành món thập cẩm...

Nhưng loại hình trong quần thể Zombie tự động sinh ra bước phát triển tiến hóa mới, Thái Hòa còn là lần đầu tiên nhìn thấy.

Chương 910: Suy Nghĩ Mông Lung

Hơn nữa hoàn toàn khác với Zombie cấp cao bình thường, con Zombie trước mắt này biến hóa đặc điểm bên ngoài thân thể rất lớn, nhưng mà hết lần này tới lần khác trí lực lại khôi phục không nhiều lắm, hơn nữa năng lực nói chuyện lưu loát cũng không có...

Có thể đánh lén mà không gây ra một chút tiếng động, thuần túy là bởi vì Zombie này có bản năng săn bắt càng mạnh hơn so với dã thú bình thường.

“Ngay cả nó là nam hay là nữ cũng cũng không thể nào nhận ra...”

Thái Hòa than thở một câu...

Mặc dù quái vật kia có chỗ lồi lên, nhưng đã hoàn toàn tiến hóa thành cơ ngực...

Nhìn kỹ mà nói, miễn cưỡng còn có thể nhìn ra đây cũng là một con nữ Zombie.

Thấy bộ dạng quái vật này lúc trước kia đuổi theo Lê Bống không bỏ, chỉ biết con Zombie này là tới đây vì phía Ổ siêu Virus trong đầu của mấy nữ Zombie cao cấp.

Team của Thái Hòa không phải chỉ đối mặt dị năng giả tâm tư xấu xa bị lợi ích điều khiển, có đôi khi cũng sẽ phải chịu những Zombie cấp cao này “Săn bắn”.

Thừa dịp Hải Yến còn chưa đến, Thái Hòa mạnh mẽ ngưng tụ lại một cái vòi tinh thần, ở trong một trận ánh sáng đỏ ngầu, bắn

nổ đầu con quái vật này.

Một khối Ổ siêu Virus hình thù quái dị, cũng nhân cơ hội bị cái vòi mò ra.

Đột nhiên kết quả chiến đấu xoay chuyển rất lớn ngoài suy nghĩ của Hải Yến, đợi nàng hồi phục lại tinh thần, quái vật kia đã chết thẳng cẳng rồi.

"Hòa..."

Nàng vừa muốn mở miệng la lên, đã nhìn thấy Thái Hòa không thể chờ đợi được đi về hướng Lê Bống.

"Cô bé à, em không sao chớ?"

Thái Hòa vừa nắm chặt tay Lê Bống duỗi tới, sau đó kéo nàng vào trong ngực.

Đèn pin chiến thuật chiếu xuống, sắc mặt của Thái Hòa thoạt nhìn giống như đang chỉ mành treo chuông từng giờ từng phút, dường như chụp được một bảo vật quý giá sắp rơi xuống mặt đất...

Mà Lê Bống thì mờ mịt dựa vào bờ vai Thái Hòa, chậm rãi vươn tay ra, sờ lên tóc Thái Hòa: "Em không có... Không có việc gì..."

Hải Yến ngơ ngác nhìn trong chốc lát, đột nhiên cảm giác được máu tươi trên trán chảy xuống ngay con mắt.

Nàng nhắm mắt lại xoa xoa, trong đầu lại không tự chủ được hiện ra cảnh tượng Thái Hòa chắn ở trên người nàng, ngăn cản những mảnh nhỏ kia...

"Ta đang suy nghĩ gì vậy!" Toàn thân Hải Yến một cái giật mình, dùng sức lắc đầu, "Không không không, đừng có đoán mò

nha Tiểu Yến! Ngươi cũng không phải là loại con gái mê trai khắp nơi nha! Càng không có khả năng thích loại người như hắn vậy... Không không không..."

"Tiểu Yến, ngươi có khỏe không?"

Lúc này Thái Hòa lại đi tới trước mặt của nàng, đang tò mò nhìn chằm chằm vào Hải Yến đang ôm đầu dùng sức lắc qua lắc lại: "Ngươi làm gì thế?" ... . .

Thân thể Hải Yến lập tức cứng đờ, chậm rãi mở mắt, nhìn về phía Thái Hòa từ giữa kẽ tay, sau khi trầm mặc hai giây, nói: "Không có việc gì... Có Khả năng bị đánh thành chấn động não thôi, nhưng suy nghĩ lung tung như thế nào cũng không ép xuống được..."

"Não chấn động sao... Nếu như là rối loạn tinh thần ta lại là có thể giúp ngươi một chút, nhưng chấn động não mà nói, chắc là bản thân đầu óc xảy ra vấn đề, không liên quan tới đoàn ánh sáng tinh thần rồi? Heizz! ta cũng vậy không hiểu nhiều, để ta xem thử..." Thái Hòa vừa nói lập tức tiến đến gần, hai tay vịn chặt đầu Hải Yến, cái trán chậm rãi dán tới, "Đừng nhúc nhích nha. Ta cảm ứng thử xem."

Đoàn ánh sáng tinh thần trực tiếp tiếp xúc, nếu so với dùng cái vòi cảm ứng thì càng nhạy cảm hơn.

Nếu như giúp Hải Yến xem xét thương thế, đương nhiên phải dùng loại biện pháp này.

Hải Yến trừng to mắt sững sờ nhìn Thái Hòa tiếp cận chính mình từng chút một, lại đột nhiên cảm thấy toàn thân run lên, phảng phất thoáng chốc mất đi tất cả sức lực, không cách nào nhúc nhích...

Hô hấp của nàng bỗng nhiên dồn dập lên, dường như nhiệt

lượng đột nhiên tập trung vào trên gương mặt.

Mắt thấy cái trán Thái Hòa sắp cùng mình chạm vào trán chính mình. Trong nháy mắt trống ngực tăng tốc, cuối cùng Hải Yến cũng đạt tới giới hạn sức chịu đựng.

Trong nháy mắt khi cảm giác gò má gần như sắp thiêu cháy, Hải Yến đẩy mạnh Thái Hòa ra: "Ngươi... Ngươi muốn làm gì! " ...

Thái Hòa lui ra sau hai bước, đâm vào trên một đống mãnh ghế vụn.

Sau đó con mắt hắn vốn là còn hết sức sáng ngời, đột nhiên lập tức trở nên không có thần thái, thân thể lung la lung lay: "Bị... bị cắt đứt..."

Bị cắt đứt cảm ứng, đồng thời Thái Hòa cũng từ thoát khỏi loại trạng thái cuồng bạo.

Sau khi tiêu hao rất nhiều tinh thần lực, cảm giác mê muội gấp bội đánh úp lại. Thái Hòa chỉ cảm thấy Hải Yến trước mắt phảng phất thoáng chốc biến thành rất nhiều cái bóng chồng, tất cả mọi thứ xung quanh cũng bắt đầu xoay tròn...

Sau hai giây, Thái Hòa đột nhiên trợn trắng mắt, sau đó mềm nhũn xụi lơ xuống.

Bóng dáng Ngô Thanh Vân biến mất một cái, lập tức xuất hiện ở sau lưng Thái Hòa, một tay chụp lại được hắn: "Không có việc gì, chỉ là ngất đi thôi."

"Ta... Chuyện này..." Hải Yến há to miệng. Hơi hết hồn muốn giải thích...

Chương 911: Sau Khi Bất Tỉnh

“Trạng thái của Hòa Ca mới vừa rồi không tốt .” Yuna vịn Lê Bống, cũng đi tới tiến hành xem xét một phen với Thái Hòa xong, nói ra, “Giống như là... Tất cả năng lượng đều tập trung vào một điểm bạo phát ra trong nháy mắt. Mới vừa rồi ta cũng đoán được hắn sẽ đột nhiên ngất đi, chỉ là không nghĩ tới sẽ ngất đi ở dưới hoàn cảnh như vậy...”

“... Vậy lúc nào anh ấy...” Lê Bống hỏi.

Yuna nhìn chằm chằm vào Thái Hòa trong chốc lát, đột nhiên cúi xuống hôn một cái, môi lạnh buốt hôn ở trên miệng hơi mở ra của Thái Hòa...

...

Sau hơn mười giây, Yuna ngẩng đầu lên. Liếm liếm khóe miệng, nói: “Cứ như vậy đi... Sau khi ngủ một giấc thì tốt rồi.”

“... Như vậy cũng được sao?”

Sắc mặt của Hải Yến lo lắng bất an, nhưng nhìn thấy các nàng Lê Bống đồng thời gật nhẹ đầu với chính mình...

“Ta cũng không có lập trường nói cái gì nữa nha...” Hải Yến thở dài, nói.

Nhưng mà không có người chú ý tới, trong khi Thái Hòa hôn mê sau khi nhận được những giọt nước bọt của nàng, lông mày hơi bỗng nhúc nhích...

“Đây là... Đây là có chuyện gì vậy...”

Dường như là ở trong hoàn cảnh hoàn toàn hắc ám, đột nhiên gặp được một ít áng sáng nhu hòa màu hồng vậy. Dưới sự kích thích của chút nước bọt này. Thái Hòa cảm giác mình "Thanh tỉnh" hơn.

Hoàn toàn khác với tỉnh táo trên ý nghĩa bình thường, Thái Hòa hơi kinh ngạc phát hiện chính mình dường như không - cảm giác được thân thể, cũng không cảm ứng được thế giới bên ngoài... Dường như hắn là một thân thể ý thức thuần túy...

"Là linh hồn xuất khiếu trong truyền thuyết hay sao? Ánh sáng màu đỏ hồng ở phía trước chắc không thể nào là sông Hoàng Tuyền nha... Ha ha ha không có khả năng, ta là loại cặn bã kém cỏi bị thoáng một chút là chết hay sao? Nhiều lắm ta cũng chỉ đang ngất đi mà thôi..."

Trong lòng Thái Hòa đang nghĩ. Chậm rãi đi tới phía luồng ánh sáng màu đỏ hồng.

Sau khi "Đi" vài bước, hắn mới đột nhiên phát hiện, thì ra nơi chính mình đang ở, là trong một hình cầu màu đen.

Mà dưới chân của hắn, ẩn ẩn có ánh sáng màu hồng đang chấn động.

Sau khi rạo rực một lúc, hắn phát hiện dùng trạng thái của chính mình bây giờ, muốn đánh phá "Quả cầu" này, khả năng không quá lớn.

Cho nên hắn quyết đoán bỏ qua loại quyết định này, chuyển lực chú ý đến phương hướng khác.

Khắp bốn phía quả cầu, cũng có ánh sáng màu đỏ hồng kéo dài ra phía ngoài, chỉ có điều màu sắc đậm nhạt không giống nhau, sáng đúng là lần đầu tiên hắn nhìn qua.

"Tóm lại sông Hoàng Tuyền không có khả năng còn có nhánh

sông khác nha...”

Mặc dù tình huống rất quỷ dị, nhưng thật ra trong nội tâm Thái Hòa vẫn rất trấn tĩnh.

Ngay cả hắn cũng không biết vì sao, đại khái là bởi vì trong loại trạng thái này, hắn không cảm giác sợ hãi, cũng sẽ không cảm thấy đối mặt hiện tượng kỳ quái như thế, chính mình lại độ thích hợp với hoàn cảnh hơi bị nhanh một chút...

Thật giống như thời điểm khi người ta nằm mơ, có thể chấp nhận rất nhiều chuyện kỳ lạ kinh khủng, nhưng đợi sau khi tỉnh mộng hồi tưởng lại, lại cảm thấy nghĩ mà sợ không thôi, khó có thể chấp nhận.

Đầu tiên là hắn đi về hướng ánh sáng màu đỏ hồng ảm đạm nhất trong đó, nhưng thời điểm khi sắp chạm vào luồng ánh sáng màu đỏ hồng này, hắn lại cảm thấy một cổ lực cản.

“Đường này không đi được sao...”

Sau đó lần lượt nếm thử một lần, Thái Hòa thở dài, vậy thì đi tới phía đạo ánh sáng khác:

“Xem ra đây là một con đường duy nhất chuẩn bị cho ta sao. Bất kể là cửa sinh hay vẫn là cửa tử, dường như ta đều có thể đi vào, bằng không sẽ bị kẹt lại ở nơi này.” ...

Ở trong nháy mắt khi bước vào đoàn ánh sáng màu đỏ hồng, trong nội tâm Thái Hòa hiện ra một chút cảm giác quái dị: “Giống như... Thoáng chốc chọc xuyên qua một lớp màng gì vậy...”

Đoàn ánh sáng màu đỏ hồng này, giống như là một con đường thông đạo, bày ra ở trong bóng tối vô biên vô hạn, cũng không biết thông tới nơi nào.

Thái Hòa dọc theo ánh sáng màu đỏ hồng vẫn mãi đi về phía

trước, cuối cùng ngừng lại ở nơi cuối cùng.

“Ừm... Chẳng lẻ lại muốn cho ta nhảy vào khu vực này hay sao... Đạo ánh sáng này thật đúng là dẫn ta tới một khu vực nào đó...”

Thái Hòa nhìn cảnh tượng trước mắt, tự nhủ.

Nơi cuối cùng còn đường ánh sáng màu đỏ hồng này, là một đoàn ánh sáng cực lớn lập tức xuất hiện ở dưới chân.

Mà đoàn ánh sáng này hiện ra hoàn toàn màu đỏ hồng, bên trong dường như là máy giặt quần áo đang làm việc vậy, nó đang từ từ khuấy lên.

Ở trong đoàn ánh sáng, lại có vô số điểm ánh sáng màu đen quay cuồng ở dưới, có hạt lớn có hạt nhỏ, thoạt nhìn rất kỳ lạ.

“Nhảy? Hay là không nhảy đây?”

Thái Hòa đứng ở chỗ cũ trầm ngâm trong khoảng thời gian mười phút sau, sau đó quay đầu lại nhìn một cái.

“Ồ?”

Chính là vừa quay đầu lại ở nơi này, làm cho hắn đột nhiên ý thức được một vấn đề rất quan trọng.

“Thì ra là thế... Ta biết mình đang ở nơi nào...” Thái Hòa bừng tỉnh hiểu ra cười một cái, sau đó đưa mắt nhìn sang đoàn ánh sáng cực lớn này.

Chương 912: Trở Lại Trung Học Sài Thành

“Vậy khẳng định trong này chính là... Không nghĩ tới a, còn có thể có loại hình dạng tinh thần thể như vầy. Nhưng mà... Càng có thể là kết quả tưởng tượng trong tiềm thức của ta, ai mà biết được...”

Hắn bước ra một bước về phía trước, thả người nhảy vào trong đoàn ánh sáng.

Trong nháy mắt khi tiếp xúc với đoàn ánh sáng, Thái Hòa cảm giác mình như là nhảy vào trong máy chiếu phim đang làm việc, vô số hình ảnh xẹt qua ở trước mắt, mà từng cảnh tượng cũng giống như người lạc vào cảnh giới kỳ lạ.

Rất nhanh những bức ảnh thay đổi, làm cho hắn không kịp nhìn thêm, cũng không kịp nghĩ nhiều...

Những điểm ánh sáng màu đen đang quay cuồng kia, cũng phảng phất là vết xước trên đĩa CD, vốn là hình ảnh một khi chạm vào sẽ bị biến mất , cũng chỉ có thể nhìn thấy một mảnh hỗn độn và hắc ám.

Hình ảnh bị quấn vào trục quay máy giặt quần áo, cảm giác không tốt lắm, trong nháy mắt ngắn ngủi, hình ảnh cũng sẽ bị kéo ra rất dài.

Đợi cho đến khi cuối cùng Thái Hòa chào vào một đoàn điểm ánh sáng khá hỗn độn, hắn cảm giác mình đã sắp bị vô số đoạn video ngắn bao phủ lại...

“Đây là cái gì vậy...”

Trong loại cảm giác xiat chuyện giống như làm đang xem từng hình ảnh, trong chớp mắt lại tiến vào cảm giác xem phim ngắn, làm cho Thái Hòa hơi không thích ứng kịp.

Hắn phải mất trọn vẹn vài giây đồng hồ, mới chậm rãi phục hồi lại tinh thần.

Liếc nhìn lại, dường như bầu trời che kín một tầng ánh sáng màu đỏ, “dưới chân” thì là một con đường đại lộ rạn nứt khắp bốn phía.

Tòa nhà hai bên đường rách nát không chịu nổi, cửa sổ lung la lung lay phát ra tiếng vang “Kẽo kẹt kẽo kẹt”.

Một trận gió xoáy thổi qua, mảnh vụn của báo chí vứt bỏ, túi nhựa màu trắng vô cùng bẩn đã bị cơn gió xoáy cuốn lên.

Tùy tiện có thể thấy được thi thể, chiếc xe bị vứt bỏ, trên những chiếc xe này còn lưu lại vết tích đã từng xảy ra cháy nổ...

Nhìn thấy loại cảnh tượng này, giống như là lúc ngày tận thế vừa buông xuống, trùng lặp với hoàn cảnh hiện giờ.

“Trong lúc này... Hắn là trong thành phố Sài Gòn nha? Nhưng cảm giác lại hơi giống như đã từng quen biết...” Sau khi Thái Hòa nhìn qua hai bên, chậm rãi đi về phía trước.

Cuối cùng thì nơi này là nơi nào đây, trong nội tâm Thái Hòa đã có phán đoán.

Nhưng tại sao phải lại để cho hắn quay trở lại nơi này vậy? Mục đích chính là cái gì?

Đáp án cho những câu hỏi này, phải nhờ vào Thái Hòa chính mình đi tìm ra.

Ở nơi này nhìn như là thế giới "Chân thật", nhưng dò xét cẩn thận một trận, chỉ biết ngoại trừ con đường này ra, đều là một mảnh hỗn độn hư vô...

Trong đoàn ánh sáng này, chỉ có tồn tại con đường này...

"Không biết con đường này đi đến đâu?"

Đi tiếp đại khái khoảng sáu trăm mét, Thái Hòa đột nhiên trông thấy một cánh cửa chính.

"Trung học Pétrus Ký..."

Đây là một trường trung học, hơn nữa chính xác thì Thái Hòa rất quen thuộc với ngôi trường này.

Bởi vì, hắn đã từng tới đây...

"Quả nhiên, nơi này thật là... thế giới tinh thần của Yuna..."

Hắn "Thức tỉnh" thì đoàn ánh sáng màu đen ở nơi đó, vậy mà chính là thế giới ý thức của hắn.

Về phần tại sao là màu đen, nguyên nhân có khả năng chính là bởi vì cơ thể đang ở trong tình trạng hôn mê.

Vài đạo ánh sáng màu đỏ hồng, chính là liên lạc tinh thần giữa hắn và các nữ Zombies.

Quá trình thông qua đoàn ánh sáng màu hồng, thật ra chính bản thể của Thái Hòa đang đến gần đoàn ánh sáng tinh thần ý thức của các nàng.

Nhưng loại hình ảnh do ý thức hình thành này, cũng chỉ có thân thể ý thức mới có thể quan sát thấy.

Đến tột cùng là Yuna truyền qua cho hắn, hay vẫn tồn tại ở trong tiềm thức của chính Thái Hòa, dường lúc này cũng khó nói

chính xác.

Nhưng mà bất luận như thế nào, khi hắn bắt đầu nhảy vào đoàn ánh sáng cực lớn lúc trước, hắn cũng đã chính thức tiến vào trong thế giới tinh thần của Yuna.

Những điểm đen kia, chắc chính là một phần trí nhớ của Yuna, khi nàng hóa thành Zombie, ở trong thế giới tinh thần còn chưa có "Mở khóa" hoàn toàn.

"Còn tưởng rằng trí nhớ của Yuna đã khôi phục hoàn toàn, xem ra thật sự không phải như vậy... Nói như vậy. Tinh thần lực của Yuna còn có không gian tăng trưởng hay sao?" ... . .

Trong khi suy tư, Thái Hòa đã rảo bước tiến đến cửa chính trường trung học Sài Thành.

Đây là trường trung học Sài Thành tồn tại trong ý thức của Yuna, bởi vì trộn lẫn tư tưởng chủ quan của nàng, cho nên so với trường trung học tồn tại trong ấn tượng chân thật của Thái Hòa, vẫn có một chút khác biệt.

Mà điểm khác biệt, chủ yếu chính là màu sắc cảnh tượng ở đây tràn đầy màu huyết tinh giống như địa ngục...

"Làm thế nào mà nhiều máu như thế này vậy... Trên mặt đất tung tóe đầy máu. Bản thân còn có thể miễn cưỡng thuyết phục chính mình, trong lúc này từng có Zombie bị bể bụng bò qua lại. Nhưng trên tường ngoài tòa nhà không ngờ tất cả cũng đều là máu, đây là thế giới quan gì vậy..." Thái Hòa thở dài, dọc theo trong khu cây xanh chậm rãi đi tới phía trước.

Chương 913: Thế Giới Quan Quỷ Dị

“Trên tường còn đổ máu...”

Thái Hòa nhìn thoáng qua cảnh tượng trên tường, máu tươi trên tường giống như là đang còn sống vậy, đang liên tục nhúc nhích...

“Đợi lúc tỉnh nhất định phải hướng dẫn Yuna rõ ràng một chút, cái loại trí nhớ kỳ dị này cũng không nên có trong thế giới tinh thần của nàng...”

Chẳng biết tại sao. Mặc dù bối cảnh rất kinh hãi, nhưng trong này lại không có một bóng người, không có có bất kỳ Zombie nào tồn tại.

Mãi cho đến khi Thái Hòa đi đến một căn nhà lầu trên tường đều là màu máu đỏ sậm, mới đột nhiên nhìn thấy một bóng người.

Bóng người kia lóe lên rồi biến mất, biến mất ở đầu hành lang tối thui...

“Ặc... Không thể nào là Yuna chứ?” Thái Hòa nghi hoặc theo sát phía sau.

Tiến vào trong hành lang, sau khi xem xong bản đồ điện tử, Thái Hòa lại lắp bắp kinh hãi lần nữa.

Cầu thang lên lầu này thật giống như nội tạng đang nhúc nhích, mà hành lang giống như là một mảnh thực quản dài hẹp...

“Cô bé Yuna này, bình thường đang suy nghĩ cái gì vậy trùi...”

Cũng may chỉ là tinh thần thể. Đây cũng chỉ là thế giới tinh thần hư ảo, trên thực tế cũng không có cảm giác chán ghét gì.

Thái Hòa theo ở phía sau, muốn đuổi theo bóng người kia.

Bất kể là muốn hiểu rõ Yuna, hay chính là muốn ra khỏi đây lúc này, Thái Hòa cũng không thể buông tha manh mối này.

“Dùng tinh thần lực của Yuna, chắc là không đến mức làm loại chuyện này. Ta suy nghĩ một chút...”

Thái Hòa vừa đuổi theo bóng người, vừa suy nghĩ trong đầu: “Sau khi tiến vào trạng thái cuồng bạo, tinh thần lực của ta so với bất luận sau khi uống chất kích thích gì, còn muốn tập trung hơn. Nhưng trong nháy mắt khi hôn mê. Rồi lại so với bất luận người nào còn muốn yếu ớt hơn. Có khả năng trong loại chuyển đổi này, nhận được tiềm thức đến từ Yuna gọi về? Nhưng mà, kêu gọi ta, là Yuna Ngốc, hay chính là Yuna Ác đây?”

Lúc này, hắn đột nhiên nghe thấy dường như trên bậc thang truyền đến động tĩnh gì.

Chờ hắn đuổi theo tới, vừa vặn nhìn thấy một bóng người đang dần dần tan biến.

“Ồ? Nguyễn Đen Vâu? Người bạn học kia của Yuna hay sao?”

Thái Hòa tranh thủ thời gian chạy tới, lại phát hiện mình cơ bản không chạm được bóng người này.

Mà bóng người này cũng dường như là hoàn toàn nhìn không nhìn thấy hắn, rất nhanh lập tức tan biến.

“Chỉ là ảo ảnh trong trí nhớ hay sao... nếu hắn ở trong này...”

Rất nhanh Thái Hòa lập tức kịp phản ứng, chuyện đã xảy ra trong căn nhà này đã, đúng là cảnh tượng Yuna bị đánh lén lúc

trước!

Hắn vừa nhớ lại vị trí tìm được Yuna lúc trước, vừa tăng tốc chạy tới.

Sau hơn mười, Thái Hòa lập tức xuất hiện ở bên ngoài túc xá tìm được Yuna lúc trước.

Mà thời điểm khi hắn đẩy ra cửa phòng, lại phát hiện Lý Văn Thông tập kích nàng lúc trước, đã trói tại Yuna đang hôn mê ở bên giường.

Lúc này hắn đang siết chặt nắm đấm, nhắm ngay miệng vết thương trên tay Yuna, nặn đi ra máu tươi của mình, nhỏ giọt trên tay Yuna.

Nhìn thấy máu tươi sắp nhỏ xuống, Thái Hòa vọt mạnh tới.

“Cút cho ta!”

Không nghĩ tới va chạm này của Thái Hòa, không ngờ “Lý Văn Thông” thật sự bay ngược ra, đâm nặng nề vào trên tường.

“Ồ?”

Vốn Thái Hòa đã nghĩ tới hai loại khả năng, hoặc là, hắn không cách nào chạm vào Lý Văn Thông, không cách nào thay đổi, cũng không cách nào tham dự vào đoạn trí nhớ này của nàng;

Hoặc là, “Lý Văn Thông” chỉ là hình chiếu tinh thần, bị hắn chạm vào sẽ lập tức biến mất...

Nhưng bất luận như thế nào, cũng không nên xuất hiện loại tình huống này mới đúng...

Lý Văn Thông lau mặt đã hư thối một cái, nhe răng cười chậm rãi bò lên.

“Trí nhớ này, dường như đã tùy tiện bị bóp méo rồi!”

Thái Hòa cúi đầu nhìn thoáng qua Yuna, phát hiện không ngờ nàng thật sự tỉnh lại, đang dùng ánh mắt hơi mê mang nhìn mình: “Ta... Ta làm sao vậy...”

“Anh sao biết em làm sao vậy nha! Anh còn muốn biết cuối cùng em muốn cái gì đây...”

Trong nội tâm Thái Hòa rống lớn một câu, ánh mắt lại chuyển hướng về phía “Lý Văn Thông”.

Đáy lòng hiểu rõ đối phương chỉ là ảo ảnh tinh thần, cho nên gương mặt nhe răng cười thấy thế nào đều hơi không được tự nhiên.

“Ngay lúc đó miệng hắn không có lớn như vậy nha! Mặc dù thật sự là tên ngu xuẩn, nhưng người trước mắt này, nhìn thế nào đều là bản tăng cường vậy... Xem như đây là gương mặt thể hiện căm hận sao!”

Hình như là để xác minh suy đoán của Thái Hòa, “Lý Văn Thông” đang cười như điên đột nhiên há to miệng.

Ở trong ánh mắt ngạc nhiên của Thái Hòa, “Lý Văn Thông” từ hình người chậm rãi biến thành một con quái thú cực lớn hình thù kỳ quái.

Ngoại trừ đầu vẫn còn là “Lý Văn Thông”, thân thể đã hoàn toàn biến thành tổ hợp của vô số tay chân và thân thể.

“Loại quái vật này thật sự là mới nhìn thấy lần đầu, hăn chưa từng bao giờ thấy trước kia rồi...”

Không đợi Thái Hòa than thở xong, con quái vật này đột nhiên lập tức đánh tới phía Thái Hòa...

“Ê ê ê này!”

Ngay từ đầu Thái Hòa còn bình tĩnh đứng ở tại chỗ, nhưng rất nhanh hắn cũng cảm giác được một cổ áp lực: “Bộ nó là hiện thực thật sao! “

Chương 914: Siêu Nhân Điện Quang

Một con quái vật săn mồi như vậy đột nhiên nhào tới chính mình, hơn nữa nhìn qua còn giống như có thể trực tiếp làm mình bị thương, tinh thần thể của Thái Hòa cũng biến hình trong nháy mắt.

Đột nhiên ngẩng cao đầu, cộng thêm vẻ mặt sợ hãi...

“Aaaa aaa!”

Sau khi kêu lớn một tiếng, Thái Hòa đứng im sau đó quay đầu bỏ chạy, đồng thời một bả chụp lấy Yuna còn hơi mơ mơ màng màng.

“Thái Hòa, đó là... Đó là thứ gì vậy?”

Yuna vừa quay đầu lại, vừa hỏi.

“Chuyện này chẳng phải là nên hỏi em hay sao! “

Thái Hòa vốn định nói như vậy, nhưng ngẫm lại cô bé Yuna trước mắt này, chỉ sợ chỉ là một đoạn ngắn trí nhớ trong thế giới tinh thần... Nàng cũng là rất vô tội đây...

“Không biết, trước hết chạy đi, hiện giờ anh thật sự rất yếu rồi...”

Nếu tinh thần lực hắn còn dư thừa, cũng không bị kéo vào trong thế giới tinh thần của Yuna, giờ phút này hắn lại rất là yếu ớt.

Bị đuổi theo đánh ở trong thế giới tinh thần... Với Thái Hòa mà nói cũng thật là một lần trải nghiệm mới mẻ.

Nhưng mà lực lượng tinh thần bản thể đang hồi phục nhanh chóng, cũng giúp cho tinh thần thể của Thái Hòa cũng đang khôi phục sức chiến đấu từng bước một.

Nhưng dù sao nơi này cũng là địa bàn của Yuna, con quái vật phía sau kia, nói cho cùng cũng là kết quả tồn tại trong ký ức vặn vẹo của nàng.

Vì lẽ chính vì vậy cũng không phải con quái vật kia mạnh mẽ, mà là lực lượng tinh thần của Yuna rất mạnh mẽ.

Nhìn không thấy đuổi kịp Thái Hòa và Yuna, thân người quái vật kia đột nhiên nhô ra càng nhiều chân hơn, tăng nhanh tốc độ xông lại phía Thái Hòa.

“Giời ạ...”

Một cái vòi tinh thần bắn ra từ phương hướng Thái Hòa, chính diện đánh trúng quái vật kia.

Nhưng bởi cùng là tinh thần thể, tuy rằng đầu của con quái vật kia lập tức nổ tung, nhưng cơ bản không có dừng hành động lại...

Trợn mắt ngoác mồm nhìn con quái vật không còn đầu chỉ lại thân thể này, tốc độ không giảm chạy như điên tới, Thái Hòa không nhịn được kêu to một tiếng: “Ngươi thật sự muốn nghịch thiên hay sao!”

Mặc dù than thì vẫn than, nhưng Thái Hòa vẫn bắn nhanh ra cái vòi tinh thần liên tục về phía quái vật kia.

Tuy rằng sức mạnh năng lượng tinh thần phát ra so với bình thường yếu bớt rất nhiều, nhưng ở trong loại trạng thái thuần tinh

thần thể này, độ chính xác của Thái Hòa tăng lên rất nhiều, cũng coi như là bù đắp một chút sức chiến đấu.

Nhìn thấy quái vật này sắp bị đánh giết thành cặn bã, đột nhiên cả người nó nhúc nhích một trận, sau đó tứ chi chậm rãi co rút trở lại...

"Đột nhiên có một loại dự cảm không ổn..."

Thái Hòa nhìn về phía Yuna bên người theo bản năng...

Sau hai giây đồng hồ, lại bỗng nhiên nổ tung một mảnh ánh sáng đỏ ngòm, một bóng người đột nhiên vọt ra.

Một bộ quần áo bó trắng đỏ, đầu nhìn qua lại như vây lưng cá mập, một đôi mắt phảng phất giống như quả trứng muối bị cắt ra hai nửa...

Bóng người này lao ra từ trong sương máu, bày ra động tác học sinh tiểu học trong lớp nhấc tay muốn phát biểu, lấy tốc độ cực nhanh chạy về phía Thái Hòa và Yuna.

"Đây là... Chẳng phải đây là Siêu Nhân Điện Quang hay sao! Tại sao hắn ở trong lòng ngươi sẽ trở thành quái thú giai đoạn thứ hai vậy! Người ta rõ ràng là siêu nhân chuyện môn đánh quái thú mà..."

Bản năng Thái Hòa cảm thấy con quái vật này sau khi biến thân thành Siêu Nhân Điện Quang có thể sẽ rất không ổn...

Ở trong quá trình chạy trốn hắn đã nghĩ đến, tuy rằng hắn tham dự đến trong đoạn ký ức này, đồng thời thay đổi xong phương hướng phát triển...

Nhưng mà sự thật lúc trước cũng sẽ không bởi vậy mà thay đổi, Yuna chân chính cũng đã bị lây nhiễm, lúc này đã thành Zombie cao cấp...

Nhưng quái vật này xuất hiện, chỉ có thể cho thấy một điểm. Nó... Đại khái chính là khúc mắc của Yuna Ngốc.

Nếu như dùng xưng hô nghe tốt hơn một chút, đó chính là tâm ma...

Yuna ngốc nắm giữ một phần tình cảm nhân loại, ở trên tư duy càng gần hơn với nhân loại.

Từ tình huống thế giới tinh thần đến xem, chuyện bị lây nhiễm biến dị này, đối với Yuna Ngốc mà nói, chính là một cơn ác mộng.

Một trận ác mộng liên tục trình diễn ở trong thế giới tinh thần của nàng, ác mộng lại còn lặp đi lặp lại tuần hoàn...

“Ta đánh gãy quá trình nàng bị lây nhiễm, thì tương đương với đánh gãy ác mộng, nhưng muốn kết thúc nó triệt để, không cho nó lại tiếp tục tuần hoàn nữa... Có khả năng phải đánh ngã tên Siêu Nhân Điện Quang này triệt để mới được.”

Đột nhiên, một tia sáng đỏ từ phía sau bắn nhanh mà đến, trực tiếp bắn vào chân sau của Thái Hòa.

“Plasma Spark!”

Này cái gọi là Plasma Spark, tương tự với cái vòi tinh thần Thái Hòa, tuy rằng bị Thái Hòa nhảy lên né tránh đúng lúc, nhưng cũng ngay trong lúc đó mặt đất mà Thái Hòa đã đứng lúc trước, lưu lại một một cái lỗ thủng đen thui thùi lùi.

Từ cái lỗ thủng này nhìn xuống dưới, điểm sáng màu đỏ như ẩn như hiện, phảng phất đi về một thế giới khác.

“Lại bắn ra một lỗ thủng đi về thế giới dị thứ nguyên hay sao!”

Chương 915: Plasma Spark

Nhưng mà cứ như vậy, Thái Hòa cũng đã biết phương pháp rời khỏi đoạn ký ức này...

"Tia Plasma kia là gì vậy, rõ ràng là Yuna nhớ không rõ đi!"

Kèm theo Siêu Nhân Điện Quang liên tục kêu lớn "Plasma", từng đạo từng đạo tia sáng kéo dài từ phía sau bắn nhanh mà tới.

Dù sao cũng là Siêu Nhân Điện Quang từ quái thú biến thân mà thành, thực lực xác thực lên cao một cấp bậc, từng đạo từng đạo tia sáng tuy rằng bị Thái Hòa bén nhạy tránh thoát, nhưng cũng đánh cho mặt đất thủng trăm ngàn lỗ.

"Xảy ra chuyện gì vậy... Người kia chẳng phải là bạn học của ta hay sao... Tại sao..."

Yuna vừa lộ ra vẻ mặt mờ mịt và đau lòng, thấp giọng thì thầm.

Trong lòng Thái Hòa nhảy lên một cái, nhìn về phía Yuna: "Đúng rồi... Điểm này, ngược lại ta lại quên mất. Đối Yuna mà nói, cảm giác bị phản bội, không dễ chịu đi... Tuy rằng sau khi biến dị nàng cũng sẽ không lại khổ sở vì chuyện này nữa, nhưng mà Yuna Ngốc vẫn còn lưu lại tình cảm nhân loại, nhưng vẫn canh cánh trong lòng với chuyện này... Xem như là ta biết vì sao các nàng lại phân tách thành hai nhân cách."

"Nghe anh," Thái Hòa nắm chặt tay Yuna, vừa chật vật tránh né, vừa nói, "Lấy sai phạm của người khác để trừng phạt chính mình, đây là chuyện người ngu ngốc mới đi làm. Em chỉ cần làm tốt chuyện của chính mình, không thẹn với lương tâm là được.

Nếu đối phương vong ân phụ nghĩa, vậy em cũng không cần thiết lại coi hắn là bạn học của em nữa, càng đừng nghĩ rằng em đã từng cứu giúp qua hắn, vì lẽ đó em không nên giúp hắn như vậy."

"Hắn bị coi thường, em có thể giúp được sao?"

Thái Hòa nói, đột nhiên nổi giận gầm lên một tiếng, đột nhiên dừng bước lại, kéo Yuna đến phía sau mình.

"Siêu Nhân Điện Quang... Xem ta đánh ngươi thành quái thú như thế nào!"

Kéo dài một khoảng thời gian, Thái Hòa cảm giác lực lượng tinh thần của bản thân đã khôi phục một ít.

Sau khi một người đuổi hai người chạy, bọn họ đã đi ra trên đại lộ ở ngoài sân trường.

Đứng ở giữa đường nhựa tràn đầy vết rách, Thái Hòa nhìn chằm chằm Siêu Nhân Điện Quang với vẻ mặt lạnh lùng, hàng trăm cái vòi đột nhiên xuất hiện sau lưng hắn, thủ thế chờ đợi.

Ở trong thế giới tinh thần này, cái vòi của Thái Hòa cũng từ vô hình trở nên có thể thấy được.

Cái vòi màu đỏ trong suốt, bao trùm hoàn toàn khu vực này trong nháy mắt, từ góc độ Yuna nhìn lại, Thái Hòa lại như là đột nhiên từ nhân loại yếu đuối, đã biến thành ác ma cực kỳ khủng khiếp.

Nhưng nhìn thấy Thái Hòa che ở trước mặt, Yuna lại ngơ ngác mà hơi không biết làm sao.

Mảnh ký ức này của Yuna, nàng vẫn là cô bé trong nóng ngoài lạnh, trọng tình thủ tín, bảo vệ người khác đã quen như trước.

Luôn luôn là nàng rút đao ra tương trợ, chặn ở trước mặt

những người khác...

Nhưng lúc này, nàng lại được Thái Hòa kéo ra phía sau, được Thái Hòa bảo vệ...

“Quan tâm ngươi là tâm ma hay vẫn là thứ đồ chơi gì, dù cho nơi này chỉ là đoạn ký ức ngắn của Yuna, nhưng nàng chính là người đàn bà của ta!”

Ánh mắt Thái Hòa khóa chặt Siêu Nhân Điện Quang, khi hắn đột nhiên hiện ra một nụ cười lạnh lùng, hàng trăm cái vòi đồng thời di động: “Làm thịt ngươi!”

Siêu Nhân Điện Quang không ngừng nhảy lên, tránh né cái vòi của Thái Hòa.

Plasma Spark của nó tuy rằng trâu bò, nhưng dù sao chỉ có một tia...

Mà cái vòi của Thái Hòa, số lượng còn đang tăng lên liên tục.

Lấy nhiều đánh ít, rất nhanh Siêu Nhân Điện Quang này đã bị đánh cho thủng trăm ngàn lỗ, khoảng cách tan vỡ triệt để cũng chỉ có cách một bước.

Ngược lại là trong thế giới tinh thần của Yuna, Siêu Nhân Điện Quang bị đánh tan, cũng chính là đã biến thành năng lượng tinh thần thuần túy, sẽ không tạo ra thương tổn thực chất với thế giới tinh thần của Yuna.

Nhưng đối với đoạn ký ức vặn vẹo này của nàng, nhất định sẽ có ảnh hưởng tương đối lớn.

“Plasma“

“Plasma con mịa nó!”

Thái Hòa mang theo Yuna nhảy một cái về bên cạnh, né tránh

một tia sáng đỏ, hai cái vòi trực tiếp giết về phía hai mắt của Siêu Nhân Điện Quang.

Nhưng mà chuyện hắn không nghĩ tới chính là, vậy mà cái vòi cảm giác được một chút lực cản, sau đó hai quả "Trứng muối", vậy mà lập tức rơi xuống...

"Lại đúng là mặn trứng a! Đây là cỡ nào không chịu trách nhiệm ký ức cùng trí tưởng tượng a..."

Mặc dù khiếp sợ thì khiếp sợ, Thái Hòa khống chế mấy chục cái vòi tinh thần, đang từ mặt bên hông đâm qua.

Cái vòi chính diện cũng chỉ để phân tâm, lá át chủ bài chân chính, giờ phút này giết tới!

"Ầm!"

Sau khi một đại đống mảnh vụn và bụi mù bốc lên, một đống mờ mờ ảo ảo này, xuất hiện một cái bóng cực kỳ cao to...

"Đây mới là Siêu Nhân Điện Quang thật sự sao..." "

Bụi mù dần dần tan ra, một gã Siêu Nhân Điện Quang khổng lồ lập tức xuất hiện...

Những khu vực bị đánh nát lúc trước, cũng đang từ từ nối liền lại, nơi lẽ ra nên là Trứng Muối, thì đã biến thành hai cái lỗ trống màu đỏ như máu...

"Tâm ma này cũng thật là không chịu ngồi yên..."

Chương 916: Ăn No Căng Diều

Thái Hòa nhíu mày, dù sao nơi này cũng là thế giới tinh thần của Yuna, tất cả mọi thứ đều là hình chiếu tồn tại trong ký ức của nàng mà thôi.

Loại giả thiết quái vật liên tục biến thân thăng cấp đánh mãi không chết này, ở trong thế giới chân thật chỉ là vô nghĩa, nhưng ở trong thế giới tinh thần của nàng, tất cả mọi chuyện đều có thể xảy ra.

"Làm... Làm sao bây giờ..." Yuna lộ ra một vẻ sợ hãi.

"Yuna..." Thái Hòa vẫn cứ che ở trước mặt chân nàng, nói ra: "Đối với tên cặn bã phản bội ngươi, dựa vào thực lực diệt hắn là được, đừng tiếp tục đau lòng vì chuyện này..."

"Nhưng mà..."

Thái Hòa quay đầu cợt với phía nàng một cái: "Không có nhưng nhị gì cả. Xem ta diệt hắn giúp ngươi!"

Người khổng lồ hóa thành Siêu Nhân Điện Quang này, lại như một căn nhà lầu cao ba tầng, so sánh giữa Thái Hòa với hắn mà nói, tuy rằng Thái Hòa lớn hơn so với con kiến không ít, nhưng nhìn qua cũng chỉ cần giẫm một cước là xong...

"Tiên hạ thủ vi cường, hậu hạ thủ tai ương, đánh trước một cái lời một cái!"

Vừa thấy Siêu Nhân Điện Quang hóa thành người khổng lồ còn chưa hoàn toàn thành hình, Thái Hòa vừa lôi kéo Yuna chạy ra phía sau, vừa khống chế cái vòi tinh thần bay ra.

Hơn mười cái cái vòi tinh thần trước tiên cắm vào trong hai cái hốc mắt trống rỗng màu đỏ ngòm, sau đó dùng sức bỗng khuấy tung lên.

Siêu Nhân Điện Quang lập tức choáng váng, thừa dịp thời điểm dưới chân hắn còn chưa đứng vững, những cái vòi còn lại lập tức quấn lại mắt cá chân hắn, mượn lực kéo một cái.

“Ngã xuống Cho ta!”

“A!”

Sau khi hét thảm một tiếng, thân thể tên Siêu Nhân Điện Quang này lập tức mất đi cân đối, mà ngửa mặt ngã xuống nặng nề “ầm” một cái.

Mặt đất lập tức bị đập ra một cái lỗ thủng màu đen thật to, nửa người Siêu Nhân Điện Quang cũng lún sâu vào trong mặt đất.

Một tay hắn nắm được cột điện ven đường, dùng sức giãy giụa muốn đứng lên.

Nhưng lúc này lại có hơn mười cái cái vòi tinh thần bắn mạnh ra từ phía Thái Hòa, quấn lấy cánh tay của và cổ Siêu Nhân Điện Quang , lôi kéo đến phía trước.

Chính là nương theo sức lực hắn muốn đứng lên, Thái Hòa đỡ phí phạm tinh thần lực một chút, khiến cho Siêu Nhân Điện Quang liên tục thể nghiệm được như thể nào là hai loại phương thức ngã sấp mặt lờ, ngã “Ngửa mặt lên trời” và “Ngã cắm mặt xuống đất”.

Mỗi ngã lần thứ nhất, trên người Siêu Nhân Điện Quang còn không có ngưng tụ xong tinh thần lực lại tan ra mất một ít.

“Vẫn còn chưa xong!”

Nhìn thấy cái đầu vây lưng cá mập của Siêu Nhân Điện Quang

vừa đập vào trước mặt chính mình, ngoài ra còn đập trật lất, Thái Hòa chậm rãi đi tới, sau lưng bỗng nhiên xuất hiện hai cái vòi cực to.

Hai cái vòi này nhanh chóng hiện ra ở giữa không trung, giống như là có sinh mạng vậy, giống như như rắn độc ngẩng đầu lên thật cao.

Siêu Nhân Điện Quang cố gắng ngước mặt lên từ trong không trung, ánh sáng đỏ hồng trong hai mắt lại chậm rãi ngưng tụ lại với nhau.

“Píp”

“Thật đúng là muốn cho ta nói lần hai sao... píp co mịa ngươi !”

Hai cây cái vòi đập mạnh về phía trước, xuyên thủng hai con mắt lồi lõm của Siêu Nhân Điện Quang lần nữa.

Nhưng mà lần này cũng không phải là quấy nhiễu tinh thần, mà là... Thôn phệ!

Siêu Nhân Điện Quang Cái cực lớn này giống như là khí cầu bị xì vậy, nhanh chóng khô quắt lại với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

“A... A...”

Yuna trừng to mắt, chỉ vào Siêu Nhân Điện Quang đang rút lại, kinh ngạc nói không nên lời.

“Ngươi kinh ngạc như vậy làm gì, tâm ma lớn lên chính là do bản thâm em, lại có thể trách được trên đầu ai đây...”

Thái Hòa ho khan một tiếng, thầm nghĩ: “Gã Siêu Nhân Điện Quang này mặc kệ khổng lồ đến cỡ nào, chung quy cũng chỉ là từ

tinh thần lực tạo thành thôi. Giống như là gặp phải tên thanh niên tóc dài lúc trước kia, dù sao ảo ảnh chỉ là ảo ảnh, hút một cái là xong đời...”

Siêu Nhân Điện Quang tiêu tan từng chút một, Thái Hòa cũng cảm giác được dường như bản thân ăn no căng diều rồi, từ trong “Thân thể” truyền đến một cổ cảm giác chướng bụng.

Cái này là do “Thân thể” của hắn hiện giờ thật ra cũng chỉ là do tinh thần lực tạo thành mà thôi.

Nhưng mà nói về sức thừa nhận về mặt tinh thần, Thái Hòa coi như là đã trải qua rèn luyện kinh nghiệm lâu năm.

Ở mặt nhẫn nại đánh giằng co, Siêu Nhân Điện Quang rất nhanh cũng đã bại trận, như là không chịu nổi này cổ lực hút này vậy, đột nhiên hắn nổ bung.

“Đến cuối cùng lại vẫn muốn chơi lá bài tự bạo... Loại tư tưởng của phần tử khủng bố này, cuối cùng cũng đột nhiên bộc lộ ra ngoài rồi sao!”

Từ trên người Siêu Nhân Điện Quang, Yuna đúng vậy bộc lộ ra rất nhiều chuyện lúc trước kia Thái Hòa không hiểu rõ lắm...

“Sau khi anh đi ra ngoài, nhất định phải dạy dỗ lại cô bé này cho tốt mới được... A!”

Một mảng lớn ánh sáng màu đỏ hồng quay cuồng ở nơi này trong chốc lát, đột nhiên như là căng phồng lên, đập thật mạnh về phía gương mặt của Thái Hòa.

Hắn quát to một tiếng, kịp thời mở ra tấm lưới cái vòi tinh thần ở trước mặt.

Chương 917: Thiếu Nữ Đi Trong Ánh Sáng Đỏ Hồng

Hai luồng năng lượng tinh thần chạm vào nhau, ngay cả Thái Hòa ở trước đường cái cũng bị cổ chấn động này tách ra làm đôi!

Trong vết nứt màu đen thật sâu, ánh sáng màu đỏ hồng bắt đầu khởi động, nhìn qua làm cho người ta hoa mắt!

Mà Thái Hòa vừa mới cắn nuốt sạch tinh thần lực, trong trận đánh lần này đều tiêu tan toàn bộ, lại biến thành năng lượng tinh thần thuần túy, trả về thế giới tinh thần của Yuna.

“Ngươi xem...”

Yuna đột nhiên khều khều nhẹ cánh tay Thái Hòa một cái, sau đó chỉ hướng đối diện.

Thái Hòa chăm chú nhìn lại, gặp tại giữa hồng quang, dường như có thể thấy được một bóng người...

“Mịa nó đây là ở trêu chọc ta sao! nhất định là đang trêu chọc ta mà! tóm lại không có khả năng thật sự đánh Siêu Nhân Điện Quang biến về nguyên hình thành quái thú nha! Như vậy không khoa học chút nào a!”

Sau khi rống giận trong lòng vài câu, Thái Hòa mới chậm rãi yên tĩnh trở lại.

Nếu nói tới chuyện không khoa học... Loại chuyện giống như tinh thần thể chạy đến thế giới tinh thần của người khác, trước kia hắn cũng chưa từng nghe qua lần nào mà...

Nếu như không có liên lạc tinh thần giữa hắn với Yuna, cho dù hắn lại chóng mặt hơn vài chục lần, chỉ sợ cũng không có khả năng xảy ra chuyện này.

“Nếu thế giới tinh thần cũng đã chấp nhận rồi, không đánh chết Siêu Nhân Điện Quang ta cũng sẽ miễn cưỡng... Đkmn! Đây không phải Siêu Nhân Điện Quang sao!”

Vốn là Thái Hòa đã chuẩn bị xong đánh gục Siêu Nhân Điện Quang lần nữa, nhưng không nghĩ tới, bóng người trước mắt này chậm rãi từ trong ánh sáng màu đỏ hồng tiến lên phía trước, hắn lại cảm nhận được một loại cảm giác quen thuộc!

“Không ổn nha...”

Bóng dáng nhỏ bé và yếu ớt, thẳng tắp sống lưng, một vầng ánh sáng lạnh lẽo trên đỉnh đầu tại như ẩn như hiện trong làn ánh sáng màu đỏ hồng...

Chờ đến khi một bàn chân mang giày da bước ra từ trong ánh sáng màu đỏ hồng đang quay cuồng, miệng Thái Hòa cũng dần dần há to ra.

Mái tóc đen dài suôn mượt không gió mà bay, con ngươi đỏ hồng, làn da hết sức tái nhợt, trong tay vác theo một thanh liêm đao thật dài, nghiêng người ra sau.

Ăn mặc đồng phục là váy ngắn, cũng giống như bị máu tươi nhuộm đỏ, so với màu đen bình thường càng sậm hơn...

Người thiếu nữ này từ trong ánh sáng màu đỏ hồng đi ra khóe miệng mang theo một nụ cười quỷ dị, cách một vết nứt, đang nhìn về phía Thái Hòa và Yuna : “Hừ.”

Thái Hòa nhìn chăm chú người thiếu nữ trong chốc lát, sau vài giây mới đột nhiên giống như hụt hơi mà hỏi thăm: “Hừ cái gì đây, không giải thích với anh thoáng một chút mọi chuyện ở nơi này

hay sao? Đoạn ngắn trí nhớ này trong Yuna Ngốc cái gì cũng không biết, nhưng em có đúng là Yuna Ác hay không, chắc là biết được tất cả mọi chuyện mới đúng..."

Thiếu nữ xuất hiện sau khi đánh tan Siêu Nhân Điện Quang tự bạo, đúng là Yuna một nhân cách khác thuần túy chỉ có tư duy của Zombie, chính là Yuna Ác!

Ở trong đoạn ngắn trí nhớ này, lúc đầu nàng chắc chắn không tồn tại...

Nhưng Yuna Ác đã xuất hiện ở trong lúc này, nói rõ...

"Là em kéo anh vào đúng không?" Thái Hòa thử gặng hỏi.

"Không phải em, mà phải nói là các em."

Mặc dù tướng mạo của Yuna Ác và Yuna Ngốc giống như đúc, nhưng khí chất lại hoàn toàn khác biệt.

Nhất là ở trong loại cảnh tượng này, dùng tinh thần thể toàn tâm đầu nhập cảm ứng, loại cảm giác này lập tức rõ ràng.

Yuna Ngốc thuần túy là thiếu nữ nhân loại, mà ánh mắt Yuna Ác lạnh như băng, an tĩnh mà lạnh lẽo, mặc dù không có hành động, cũng có thể làm cho người ta cảm nhận được từ trên người nàng tản mát ra khí tức khủng khiếp.

Giống như binh khí chiến đấu hình người, hơn nữa còn là chủng loại rất mạnh...

"Trước kia còn chưa phát hiện, thì ra tinh thần lực của Yuna chính xác đã rất mạnh, chỉ một mình nàng phát ra lực lượng tinh thần cũng có thể tạo cho người ta cảm giác kinh sợ, còn mạnh hơn một ít so với thực lực bản thể của nàng. Nếu như ta tiến hành dẫn đường mà nói..."

Thái Hòa nghĩ một lát, lại hỏi: “Em nói như vậy, là có nghĩa gì?”

“Một mình em cũng không làm được chuyện này, tinh thần lực của Hòa Ca mạnh như vậy, cùng với anh thành lập loại câu thông trình tự càng sâu này, em cũng phải cùng với Yuna Ngốc cùng nhau làm mới được.”

Yuna Ác nhìn về phía Yuna Ngốc, cười nói: “Mặc dù lúc trước kia đã thỏa thuận xong, nhưng dù sao chỉ là tạm thời thôi. Khi Yuna Ngốc tiếc nuối quá nhiều ký ức khi còn là nhân loại, hơn nữa vẫn mãi không cách nào chính thức chấp nhận chính mình đã trở thành Zombie. Mà em, em cũng không có cách nào chấp nhận tình cảm của nàng. Trên thực tế, có một vài chuyện Hòa Ca có thể cũng đã hiểu sai rồi, trong ảo cảnh này cũng không phải đoạn ngắn trí nhớ của một mình Yuna Ngốc, mà là ký ức thuộc về cả hai người cùng nhau có được.”

“Chỉ có điều, đối với một đoạn trí nhớ giống hệt nhau, bọn em lại có cách suy nghĩ và nhận thức hoàng đoàn khác nhau mà thôi. Yuna Ngốc vẫn mãi không cách nào chấp nhận, như vậy ta phải làm cho nàng chấp nhận. Chỉ cần vẫn mãi lặp lại liên tục đoạn trí nhớ này, một ngày nào đó nàng sẽ chấp nhận sự thật.”

Chương 918: Liều Mạng Với Ultra Man

“Nhưng mà, mặc kệ em tuần hoàn như thế nào, Yuna Ngốc đều rất cố chấp. Nàng luôn ở trong giây phút bị lây nhiễm này lập tức cưỡng ép dừng lại trí nhớ. Năng lượng tinh thần lực của bọn em mạnh bao nhiêu, Hòa Ca anh cũng thấy rồi. Nhưng mà vẫn mãi không thể phát huy ra thực lực thật sự, đây là tại sao chứ, chẳng lẽ anh lại không biết?”

Thái Hòa lẳng lặng nghe, lộ ra vẻ mặt như đang trầm tư suy nghĩ.

Trước kia hắn đã phát hiện một ít biểu hiện bất thường, nhưng thật sự tuyệt đối không ngờ thì ra là vấn đề này, ở trong lúc vô tình lại phát triển đến tình trạng càng nghiêm trọng hơn.

Chuyện này vốn chính là tai họa ngầm, Thái Hòa vốn hy vọng ở thời điểm Yuna Lên Cấp bá chủ thì mới nghĩ biện pháp xử lý, nhưng kế hoạch không nhanh bằng biến hóa...

“Thế giới tinh thần cũng đã thác loạn như vậy, có thể phát huy ra tinh thần lực lại có thể mạnh đến nơi nào chứ?”

Thái Hòa thở dài, hỏi: “Vậy em... bọn em dự định để cho anh giúp như thế nào?”

“Vốn em muốn nhớ, cho anh đến để hỗ trợ cởi bỏ khúc mắc này, nhưng dường như hiệu quả không lớn...”

Yuna Ác trầm ngâm một chút, đột nhiên cười nói: “Rất giản, hoặc là triệt để tách ra bọn em, hoặc là để cho một người trong

bọn em, nuốt mất người khác...”

“Chuyện này sẽ đơn giản rồi!”

Quả nhiên làm việc phải giải quyết hết một lần vất vả suốt đời nhàn nhã nha...”

Thái Hòa nhíu mày, thong thả mà bước đi qua lại vết nứt: “Lúc ấy chỉ là giúp cho liên hệ giữa các nàng càng trở nên mật thiết hơn... thật ra vấn đề cơ bản vẫn chưa kịp giải quyết xong.”

Thế giới tinh thần của Yuna trước kia ở trong trạng thái phân liệt, hiện giờ mặc dù dung hợp, nhưng lại rơi vào trong hỗn loạn không thể nào bình tĩnh.

Rõ ràng có tinh thần lực rất mạnh, lại bởi vì hỗn loạn không cách nào thể hiện ra sức mạnh xứng đáng với năng lực của chính mình.

Bản thân nguồn năng lượng xảy ra trục trặc, dù hấp thu như thế nào cũng không có tác dụng...

“...Siêu Nhân Điện Quang có phải cũng bởi vì tư duy hỗn loạn...” Thái Hòa hỏi.

“Không phải.” Yuna Ác không chút do dự đáp, “Đó là dưới kết quả tư duy bình thường.”

“Ha ha ha... Anh cũng chỉ tùy tiện hỏi mà thôi...”

Thái Hòa cũng quay đầu lại nhìn về phía Yuna Ngốc, lại phát hiện nàng đang nhắm mắt lại.

“Trong lúc này Yuna Ngốc chỉ là một đoạn ý thức của nàng thôi, nhưng mà hiện giờ nàng đang từ chối chấp nhận sự thật này nha...” Yuna Ác giải thích ra.

Nàng vừa nói xong, bỗng ở sau lưng Yuna Ngốc, đột nhiên

xuất hiện ra một cái lỗ đen.

“Vừa nghe được rồi đây, ta còn tưởng rằng sẽ là một cây cột sáng từ trên trời giáng xuống...” Thái Hòa thở phào một cái, “Khá tốt là loại lỗ đen đã gặp này.”

Mặc dù nơi này đang tồn tại ở trong thế giới tinh thần ý thức của Yuna, xuất hiện bất luận vật là gì cũng không kỳ lạ, nhưng Siêu Nhân Điện Quang đã để cho Thái Hòa cảm giác hơi bị hủy tam quan...

Trong lỗ đen ánh sáng màu đỏ hồng như ẩn như hiện, một bóng người mơ hồ đột nhiên xuất hiện ở trong lỗ đen.

“Yuna Ngốc vừa muốn chui đi ra một cái, sau đó tiến hành hợp thể với Yuna ác lúc hiện giờ...” Thái Hòa không nhịn được thầm nghĩ.

Một cánh tay đột nhiên xuất hiện ở rìa lỗ đen, sau đó quơ quào khắp nơi một trận, bắt tay chủ nhân cánh tay, cố sức từ trong hắc động bò ra ngoài.

Thân thể từ nhựa plastic màu xanh da trời tạo thành, đầu hình cầu, không có ngón tay, thời điểm “Tay” đang quơ quào ở rìa hố đen, đột nhiên bắn ra một vài móng tay dài, đợi hắn leo ra, lại không một tiếng động rụt lại trở về.

“Beng!”

Lục lạc trên cổ ở trong lúc rơi xuống đất phát ra một tiếng vang nhỏ. Phảng phất con mèo giống như mô hình này đang lộ vẻ mặt không cảm xúc hình người máy đột nhiên kéo ra túi tiền trước mặt mình, sau đó đưa tay đi vào...

“Đây là...”

Thái Hòa ở bên cạnh vừa nhìn thấy đã sợ ngây người, đợi cho

con mèo máy hình người ra từ trong túi tiền móc ra một đoàn ánh sáng màu hồng to lớn, hơn nữa nhét vào trong đầu Yuna Ngốc, Thái Hòa cảm giác trong đầu của mình cũng rất giống bị nhét vào vật gì đó.

“Lại là lấy ra từ trong túi áo dị thứ nguyên hay sao! Yuna Ngốc bình thường đều trốn ở nơi nào vậy, đến tột cùng bọn em chơi cái gì ở trong thế giới tinh thần vậy! Chẳng lẽ bị chơi xấu hay sao!”

Thái Hòa ngơ ngác nhìn chằm chằm vào con mèo máy đôrêmon này, con mèo máy cao bằng một người này dường như là chưa đổ dầu máy vào hay sao ấy. Động tác hết sức cứng ngắc...

Thấy Thái Hòa nhìn chằm chằm vào nó, con mèo máy này không ngờ giơ cánh tay lên, hướng phất phất tay về phía Thái Hòa.

Sau vài giây đồng hồ, nó chậm rãi xoay người, sau đó bò lại trong hố đen...

Đợi nó cắm đầu ngã vào trong bóng tối, sau đó lỗ đen lại đột nhiên biến mất. Thái Hòa mới từ trong lúc khiếp sợ phục hồi lại tinh thần.

“Có phải là cảm thấy rất không thể tưởng tượng nổi hay không?”

Chương 919: Mèo Máy Đôrêmon

Yuna Ngốc mở ra một đôi mắt trắng đen không tì vết, nhìn về phía Thái Hòa:

“Người trong đầu vốn là có rất nhiều ảo tưởng không thực tế, đại đa số mọi người đều chỉ là tưởng tượng ra, sau đó lập tức ném ra sau đầu. Vốn tưởng vĩnh viễn sẽ không trở thành sự thật, nhưng không biết trong tiềm thức, có một thế giới do bọn họ ảo tưởng ra đang chậm rãi tạo. Chỉ có điều, rất nhiều người đối mặt tiềm thức mà nói. Đều giống như một quỹ bảo hiểm. Biết rõ nó ở đó, nhưng mà vĩnh viễn không thể mở ra. Chỉ sau khi tinh thần lực đạt tới sức mạnh nhất định, mới có năng lực mở ra ngăn tủ bí mật này.”

“Nói ra hàm nghĩa sâu xa như vậy... thật ra không phải là tất cả những mơ ước thời còn nhỏ của em hay sao! Nhưng mà người bình thường đều muốn có được con mèo máy vạn năng, ngươi lại là muốn chui vào cái túi thứ nguyên của mèo ú là gì vậy!”

Thái Hòa không nhịn được kêu lên.

“Khi còn bé mỗi ngày luyện kiếm, muốn có thể chạy trốn tới nơi nào đó...”

Yuna Ngốc đột nhiên thở dài, nói ra: “Thời điểm lúc còn nhỏ cũng đã có loại suy nghĩ này? Một khi... không... Hài lòng sẽ muốn trốn đến một nơi mà mọi người không tìm thấy chính mình nha.”

Không đợi Thái Hòa an ủi, nàng lập tức cười lên: “Nhưng mà những điều này cũng đã là chuyện quá khứ rồi. Thật ra nghĩ lại cũng rất may mắn, nếu như không có khổ luyện lúc trước kia. Có

khả năng ngay từ đầu lúc tận thế buông xuống em cũng đã chết rồi, cũng không gặp được anh rồi...”

Nhưng mà có loại tính cách này đa sầu đa cảm như vầy, còn có thể than thở lúc trước, thật sự là chỉ có Yuna Ngốc mới làm vậy.

Mà ở trong thế giới tinh thần này, Thái Hòa cũng coi như càng thấu hiểu Yuna thêm một chút.

Bản thân Yuna Ác là Zombie, hành động chỉ dựa vào bản năng, làm như thế nào vui vẻ là sẽ làm như thế đó.

Mà Yuna Ngốc vẫn còn giữ lại tư tưởng của nhân loại. Cho dù giết nên giết người, trong nội tâm cũng sẽ không thoải mái.

Ba người bốn mắt nhìn nhau, trong lúc nhất thời đều trầm mặc lại.

Sắc mặt Yuna Ác và Yuna Ngốc lộ ra vẻ chờ mong nhìn về phía Thái Hòa, mà Thái Hòa thì đang tự hỏi biện pháp làm cách nào để giải quyết vấn đề này.

Trên thực tế bất kể là Yuna Ác hay vẫn là Yuna Ngốc. Hắn đều không muốn buông tha.

Thật sự nếu để cho các nàng thôn phệ lẫn nhau chỉ chừa một người mà nói, lúc ấy Thái Hòa cũng không ngăn cản.

“Trước kia thường nghe được có người đã từng nói, nếu như có thể bỏ bả bạn gái vào trong đất, sau đó trồng đi ra một tính cách hoàn toàn khác biệt bạn gái lúc đầu thì tốt rồi... Heizz... Thật không biết người nói ra loại lời này có suy nghĩ gì mà nghĩ như vậy.”

Thái Hòa than thở một câu, giơ tay lên theo thói quen muốn mi tâm xoa của mình.

Kết quả vừa sờ sờ, hắn lập tức cảm giác "Đầu" mình bị biến hình, sau khi sững sờ, lập tức yên lặng rụt tay trở về.

Yuna Ác và Yuna Ngốc lại đồng thời nói ra: "Ai lại nói như vậy nha!"

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào hai người bọn họ trong chốc lát, đột nhiên đồng tử co rụt lại, nói: "Bọn em bình thường dùng chung một bộ thân thể, mới có thể gây ra mâu thuẫn... Nhưng nếu như..."

Trước kia nếu như từng có nghĩ qua biện pháp, lúc này thành hình chậm rãi ở trong đầu Thái Hòa, cũng dần dần thành thục lên.

"Lại nói tiếp, biện pháp này rất giống với dị năng giả tạo ra ảo giác lúc trước kia, nhưng lại có sự khác nhau rất lớn..."

Ảo ảnh tinh thần của tên thanh niên tóc dài kia, với suy nghĩ của Thái Hòa dần dần gộp lại thành một.

Nhưng loại ảo ảnh này, bản thân mình không chuẩn bị ý thức, cũng không có khả năng tồn tại lâu dài, hơn nữa cũng không chuẩn bị năng lực công kích gì.

Thái Hòa nghĩ gì, vậy hoàn toàn không giống với lúc trước...

"A... Có một loại biện pháp..."

Yuna Ác và Yuna Ngốc đồng thời lộ ra vẻ bừng tỉnh hiểu ra vấn đề, nói ra.

"Đây không phải rõ ràng giống hệt với cùng chị em sinh đôi hay sao! Nhiều nhất tính cách khác nhau mà thôi!"

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào các nàng, thầm nghĩ: "Thật ra so với chị em sinh đôi thì còn lợi hại hơn nhiều... Vốn là bản thể Yuna là Zombie, có thể phát huy ra năng lực cận chiến rất mạnh,

nhưng về phương diện khác, nàng lại có năng lực tinh thần rất mạnh. Nếu như có thể để cho các nàng đồng thời cùng tồn tại mà nói, sức chiến đấu chỉ sợ so với một người thôn phệ bản thể khác còn lợi hại hơn nhiều lắm."

Bảo tồn bản năng Zombie, có thể giúp cho Yuna phát huy ra năng lực cận chiến của một Zombie hoàn chỉnh.

Nhưng ở phương diện tinh thần lực, đương nhiên vẫn có tình cảm nhân loại dạt dào, mới có thể vận dụng tinh thần lực đến cực hạn.

"Hơn nữa, đây là thân phận của nàng còn là một yểm hộ rất tốt..."

Giống như người sống sót bình thường không có khả năng phát giác, mà sau khi dị năng giả hệ tinh thần phát giác, lại trăm phần trăm sẽ xem nàng là dị năng giả hệ tinh thần...

Chương 920: Một Công Đôi Việc

Cái này có thể nói là làm một công đôi việc!

Chỉ có điều muốn thành công, chỉ sợ không phải chuyện rất dễ dàng...

Thái Hòa nhìn xuyên qua rãnh sâu, nhìn về phía thế giới tinh thần của Yuna: "Em đã từng nói, muốn phục chế toàn bộ những thứ này một lần, cần tốn hao bao nhiêu tinh lực..."

...

"Xem ra, tối nay hắn sẽ không tỉnh lại."

Hải Yến che lại cổ áo, ngồi ở bên cạnh bàn, nhìn về phía Thái Hòa bị đặt ở trên ghế sa lon, nói ra.

Nàng liếc nhìn về phía các nàng Lê Bống, biểu lộ có vẻ hơi không được tự nhiên. Không có Thái Hòa, một mình ở chung với các nàng, Hải Yến luôn cảm thấy có cảm giác như dê lạc vào bầy sói...

"Tỉnh lại đi Tiểu Yến, đều là nữ sinh mà thôi, cuối cùng ngươi đang sợ cái gì vậy!"

Gặp Hải Yến lại ôm lấy đầu của mình liều mạng lắc đầu, Lê Huỳnh Bảo Ngọc hiếu kỳ nhìn nàng một cái, lại đưa mắt nhìn sang Thái Hòa .

Ánh mắt của con Zombie tiểu loli này chậm rãi dời xuống, cuối cùng dừng ở bộ phận đặc biệt nào đó, dùng sức nuốt một ngụm

nước miếng: “Thừa dịp hắn hôn mê bất tỉnh, ít nhất có thể tùy tiện nhìn món điểm tâm của ta...”

Mà Lê Bống thì mờ mịt về phía Yuna ở bên người, đột nhiên đưa tay đẩy nàng: “ Ngươi... Ngươi làm sao vậy?”

Yuna chậm rãi mở mắt ra, mặc dù chỉ là trong một nháy mắt, nhưng vẫn là làm cho Lê Bống nhìn thấy cặp mắt của nàng.

Con ngươi một con đỏ hồng, một con trắng, hơn nữa dường như là mắt vạn hoa vậy, đang liên tục chuyển biến...

“A...” Lê Bống vừa muốn kêu ra tiếng, lập tức đưa tay bịt miệng lại.

Nàng mở to hai mắt, trong ánh mắt vẫn mãi ngơ ngác, có thêm một phần kinh ngạc: “Dường như... Dường như ở trong ánh mắt của Yuna... Còn nhìn thấy Hòa Ca.”

Thái Hòa hôn mê bao lâu, Yuna cũng đã trầm mặc bấy lâu...

Mặc dù không có thật sự ngủ, nhưng nàng vẫn tựa vào bên người Thái Hòa, nhắm mắt lại.

“Thái Hòa không tỉnh lại còn chưa tính, như thế nào Yuna cũng vậy...”

Ngô Thanh Vân lúc đầu hơi tò mò, nhưng nàng vừa muốn vươn tay ra chạm nhẹ vào Yuna, đã bị Lê Bống bắt lại cổ tay đang sờ tới một cái.

“Có chuyện gì vậy?” Ngô Thanh Vân nghi hoặc nhìn về phía Lê Bống hỏi.

Vẻ mặt Lê Bống mờ mịt, nhưng mà nghĩ đến cảnh tượng mới vừa rồi nhìn thấy ở trong ánh mắt Yuna, nàng cũng chậm rãi lắc đầu.

“Ê-a..aaa...”

Ngô Thanh Vân lúc trước không hiểu ra sao, nhưng mà cảm giác được ngờ ngợ, hình như là có cái gì, đang chậm rãi trở nên bất đồng...

Là một loại cảm ứng rất vi diệu, tồn tại ở trong liên lạc tinh thần...

Hai người bọn họ nhìn nhau, lại nhìn về phía Thái Hòa và Yuna ...

Mãi cho đến khi sắc trời dần tối, Thái Hòa mới từ trong hôn mê thanh tỉnh lại.

Nhưng mà sau khi Thái Hòa tỉnh dậy, thoạt nhìn tinh thần lại không tốt chút nào, sắc mặt cũng hơi trắng bệch.

Ở trong một đêm thế giới tinh thần bề bộn, có thể không trắng bệch hay sao?

Nhưng còn may, tốc độ khôi phục tinh thần lực của Thái Hòa vốn cũng đã so với dị năng giả hệ tinh thần bình thường còn nhanh hơn nhiều lắm, mặc dù trong thế giới tinh thần tiêu hao liên tục, nhưng mà đang trong quá trình bổ sung liên tục.

“Hòa Ca... Anh... Anh không có việc gì chứ?”

Lê Bống vẫn mãi nhìn chăm chú Thái Hòa, thấy hắn vừa mở mắt, lập tức đến ân cần hỏi thăm.

“Không có việc gì...” Thái Hòa cười trả lời, thuận tay vuốt vuốt tóc của nàng.

“Nhưng vì sao như là đại chiến ba trăm hiệp ở trong mộng vậy...”

Ngô Thanh Vân duỗi ra ngón tay, quẹt qua ở trên môi Thái

Hòa, cười hỏi: “Có phải là làm loại mộng kỳ quái gì rồi hay không?”

“So sánh với đại chiến ba trăm hiệp cũng không xê xích gì nhiều... Hơn nữa thật sự là mộng rất kỳ diệu...”

Thái Hòa cố gắng chống người ngồi dậy, sau đó đưa ánh mắt về phía Yuna.

Ánh mắt của hắn rất chờ mong, hơn nữa cũng rất hưng phấn.

Ở trong thế giới tinh thần, thật sự là hắn đã trải qua không ít.

Giúp Yuna giải quyết tâm ma, làm cho chấp niệm của nàng đối với chuyện bị phản bội, và bị lây nhiễm cũng tiêu tan, đây là một chuyện đáng để vui mừng.

Còn một chuyện khác, đó chính là giúp nàng giải quyết vấn đề hai nhân cách rối loạn một cách triệt để.

Về phần giải có quyết thành công hay không, thì cũng phải chờ lúc này...

Khi hai mắt Yuna nhắm chặt bỗng từ từ mở ra, một loại khí tức hoàn toàn khác so với bình thường, lập tức làm cho Lê Bống và Ngô Thanh Vân đều sửng sốt một chút.

Bình thường trên người Yuna, tóm lại có một loại cảm giác không phối hợp, dường như không quá giống với một Zombie bình thường.

Nhưng giờ phút này, trong lúc nàng mở to mắt, mặc dù màu sắc đôi mắt vẫn giống hệt với người thường, nhưng mà lộ ra cổ khí tức cuồng bạo.

Khóe miệng hơi nhếch lên, thoạt nhìn phảng phất đang cười, nhưng ở ở trong nó cười này, lại mang một ít lạnh lẽo khi mãnh

thú đối xử với con mồi nhỏ yếu.

“Loại cảm giác này... Quả nhiên không hổ là Zombie Cấp Thủ Lĩnh...”

Chương 921: Đặt Tên Quá Buồn Cười

Thái Hòa lại đưa ánh mắt về phía sau lưng Yuna, khu vực ở đằng kia nhìn như không có một bóng người, trên thực tế đang đứng một người...

Tinh thần thể Yuna ở trong mắt Thái Hòa mà nói, không có gì khác biệt so với chân thân nàng.

Mặc dù dung mạo giống như đúc với bản thể của Yuna, nhưng giờ phút này ánh mắt ấy lại đỏ hồng sáng trong như ngọn lửa trong pha lê.

Quần áo mặc trên người, cũng hoàn toàn khác với màu sắc của bản thể Yuna.

Bản thể mặc một bộ quần áo học sinh màu đen, áo khoác màu đen, váy đen.

Mà Yuna Ngốc thì là mặc váy đỏ áo trắng, mặc dù là tinh thần thể, nhưng thoạt nhìn cũng rất có khí tức thiếu nữ.

Bản thể vác theo liêm đao, thanh đao tuyết trắng chói mắt, ánh sáng lạnh lẽo lập loè. Nhưng tinh thần thể lại cầm liêm đao từ tinh thần lực thuần túy tạo thành, toàn thân hiện lên màu đỏ hồng, nhẹ nhàng xoay xoay trong tay, có thể gây cho người ta cảm giác áp bức tinh thần thật lớn.

“Các nàng” nhìn như giống nhau, nhưng lại hoàn toàn có sự khác biệt.

Trước mắt bản thể Yuna thì đôi mắt biến thành màu trắng đỏ,

Yuna tinh thần thể thì đôi mắt lại chuyển hóa thành màu trắng đen từng chút một.

“Giao thân thể cho Yuna Ác, tinh thần thể thì do Yuna Ngốc khống chế, bình thường cũng có thể hai người hợp một...”

Nếu như không phải nhờ bản thân tinh thần lực của Yuna mạnh mẽ, lại có Thái Hòa tiến hành dẫn đường và trợ giúp, tinh thần thể là không thể nào ngưng kết thành công.

Bộ thân thể tinh thần này có được đại đa số tinh thần lực của Yuna, và có được một phần trí nhớ giống với Yuna Ác, nhưng khác nhau ở chỗ sẽ có tư tưởng của mình và tình cảm nhân loại.

“Các nàng” hợp lại với nhau, chính là Yuna đầy đủ, tách ra, cũng có thể tự mình chiến đấu, đều có khả năng suy luận.

Loại an bài này, đối với Yuna mà nói, có thể xem như là một loại giải thoát.

Ở trong mỗi một chuyện, bản năng và tư tưởng nhân loại tóm lại sẽ sinh ra một ít khác nhau.

Cứ thế mãi, đối với sự phát triển của nàng sau này sẽ rất bất lợi.

Nhưng mà có một vài chuyện, bất luận là Yuna nào cũng sẽ không sinh ra nhận định khác nhau.

Thì mặc kệ nàng là người hay vẫn là Zombie, cảm tình với Thái Hòa đều giống nhau.

Ngoài ra hiện giờ vừa ngưng kết thành tinh thần thể còn tồn tại hạn chế rất lớn, ví dụ như không thể rời đi bản thể quá xa...

Mặc dù tách ra nhân cách, nhưng nói cho cùng còn là một chỉnh thể, nếu bị loại hạn chế này cũng hợp tình hợp lý.

“Nhìn cái gì đấy?”

Lê Bống và Ngô Thanh Vân lập tức quay đầu, nghi hoặc đưa ánh mắt về phía phương hướng Thái Hòa đang nhìn.

Bởi vì giữa lẫn nhau tồn tại liên lạc tinh thần, các nàng cũng có thể cảm giác được mơ hồ một ít, nhưng lại không cách nào trông thấy cái gì.

Yuna Ngốc đi đến trước một bước, dường như con mắt là loại biểu đồ thị giác vậy, nhìn chằm chằm Lê Bống và Ngô Thanh Vân

Hai người bọn họ hoảng hốt một chút, đột nhiên lập tức lắp bắp kinh hãi.

“Lại... Lại có một...” Lê Bống trừng to mắt, nhìn về phía đột nhiên liền xuất hiện Yuna Ngốc.

“Chẳng lẽ...”

Ngô Thanh Vân nhìn chằm chằm vào Yuna Ngốc từ trên xuống dưới nhìn một lúc lâu, đột nhiên quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, hỏi: “Chẳng lẽ đây là con gái của ngươi và Yuna!”

“Phốc!”

Thiếu chút nữa Thái Hòa không có bị nước miếng sặc chết: “Ngươi có nhìn thấy con cái nào lớn lên giống y hệt mẹ của nàng hay sao!”

Lê Bống cũng nhìn Ngô Thanh Vân, sau đó lắc đầu, nói ra: “Đây là... Đây rõ ràng là... Chính là em gái sinh đôi của Yuna...”

“Chị Lê Bống nói như vậy có đáng tin cậy hay sao...”

Tiếng nói của Yuna Ngốc, có thể trực tiếp vang ở trong đầu của các nàng, cũng làm cho Thái Hòa nghe xong mỉm cười.

“Quả nhiên tinh thần lực mạnh mẽ...” Thái Hòa thỏa mãn gật gật đầu, “Hơn nữa ánh mắt của nàng, cũng có thể làm cho người ta sinh ra hiệu quả ảo cảnh cùng loại với thanh niên tóc dài. Nàng muốn cho người ta trông thấy nàng, người khác có thể trông thấy nàng...”

“Nhưng mà nếu nói ra càng chính xác một chút mà nói...”

Yuna Ác đi qua, dùng giọng điệu giống như đúc với Yuna Ngốc, hai người cùng giọng nói giống hệt nhau đồng thời nói ra: “Phải nói bọn em vốn chính là một người.”

Bất kể nghe thế nào, đều rất khó nhận ra giọng nói của các nàng có gì khác nhau...

Coi như là chị em sinh đôi đi nữa, cũng sẽ không có loại ăn ý này.

“Có thể... Có thể...” Sắc mặt của Ngô Thanh Vân vẫn lộ ra vẻ không thể tin được.

“Ặc... Đây là Yuna Ác, còn đây là...” Thái Hòa nghĩ một lát, giới thiệu ra.

“Ngươi mới là đồ ngốc!” Yuna Ngốc sớm cắt đứt lời của hắn, nói ra.

“Được rồi...” Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, nói ra, “Đây là Yuna Ác, ngươi chính là Yuna Thiện. Hắc bạch song tử, thế nào?”

“Khó nghe muốn chết...”

“Gọi là vô năng đi...”

Mà ngay cả Lê Bống cũng nhìn về phía Thái Hòa, sau đó lắc đầu.

Thậm chí ngay cả Ca Cao không nói một tiếng nào trong team,

không ngờ đã cười một tiếng ở trong đầu Thái Hòa.

Chương 922: Trực Thăng Đến

Bạn không vượt qua kiểm tra của Google. Hãy tải lại trang! (empty)

Muốn trải nghiệm đọc tốt hơn? Tải app chính thức của TruyenYY: Tải ngay

Chương 923: Xung Đột Không Quân Đoàn

“Những con quái vật này, cũng chỉ có thể kiêu ngạo trên mặt đất, trên trời giống như chúng ta, bọn nó chỉ có thể nhìn lên. Không có biện pháp nào.”

Binh sĩ nổ súng cười ha hả nói.

Nhìn dưới mặt đất những Zombies kia ngửa đầu đang nhìn mình, biểu lộ tên lính này có vẻ rất đắc ý.

Nhưng không châm chọc được mấy lần. Sắc mặt của binh sĩ lập tức trở nên hơi không được tự nhiên.

Con mắt màu đỏ như máu đều không có một chút cảm tình âm hàn, lạnh như băng, cuồng bạo của những Zombies kia...

Hơn nữa ngay từ đầu bọn nó còn luống cuống bất an, khi phi cơ trực thăng bồi hồi thời gian càng dài, dường như bọn nó cũng dần dần yên tĩnh trở lại.

Nhưng loại yên tĩnh này, lại làm cho binh sĩ cảm giác rất không thoải mái.

“Mẹ kiếp, những con quái vật này!”

Binh sĩ hơi hoảng hốt mắng một câu, sau đó nhắm ngay dưới nóc nhà lại bóp cò.

Viên đạn bắn xuống dưới liên tiếp, nhưng chỉ là quét trúng một con Zombies trong đó động tác hơi chậm.

Vai Zombie bị thương, lộ ra nụ cười sáng ngời, nhưng lại cũng không phát điên như loại Zombies bị thương, ngược lại tiếp tục lạnh lùng theo dõi hắn.

Bắn ra máu tươi nước, vừa mấy con Zombie chậm rãi đưa mắt nhìn sang con Zombie bị thương này, sau đó mạnh mẽ vây tới.

Thanh âm nhấm nuốt và xé rách lập tức vang lên, nhưng trừ những hành động này ra, lại không có bất luận động tĩnh gì...

Nhìn thấy phần còn lại của chân tay đã bị cụt văng tứ tán, tên binh sĩ này nhíu mày: "Thật sự là quái vật con mịa nó rồi, những con quái vật này... Sớm muộn gì ta sẽ diệt sạch sẽ bọn nó!"

"Thấy chưa, bọn họ ở trên sân bay trực thăng bên kia! Ở nơi này chắc chính là tòa nhà Bitexco!"

Một tên binh lính khác thì vẫn đang cầm kính viễn vọng nhìn quanh mọi nơi, sau khi team của Thái Hòa đang chờ trực thăng ở đó, thì lập tức quay đầu lại kêu.

Trong buồng phi cơ, lúc này một gã đàn ông thân hình cao lớn khỏe mạnh ăn mặc y phục hàng ngày, còn đang ngồi, áo khoác da trên người thoạt nhìn đã rất cũ.

Hắn hớt một mái tóc húi cua, một đạo vết sẹo từ đỉnh đầu vẫn kéo dài xuống, xẹt qua mắt trái đóng chặt.

Mà mắt phải mở to, thì ánh mắt đục ngầu, thoạt nhìn bộ dạng dường như rất là chán chường.

Trong miệng tên độc nhãn này ngậm điếu thuốc, mặc dù giọng điệu bình thường, thoạt nhìn cũng là tương đối kiêu ngạo: "Những người Hồ Vĩnh Khoa đã nói đến là mấy người trên sân bày tòa nhà kia hay sao?"

"Có. Một người thanh niên, ba cô gái, còn có một đứa trẻ. Xem

ra, sức chiến đấu chủ yếu chắc là người thanh niên kia. Nhưng trong ba cô gái này, có một cô gái cầm một thanh... Liêm đao, có khả năng cũng hơi có bản lãnh nha." Tên lính lại quay đầu lại nhìn chằm chằm vào team của Thái Hòa trong chốc lát nói ra.

"Ha ha, đây là người bảo vệ mà Hồ Vĩnh Khoa đã nói hay sao? Cầm một thanh liêm đao... Chắc làm nghề cắt cỏ sau này thành chém Zombies hay sao?"

Độc nhãn lộ ra một nụ cười trào phúng, khinh thường cười nói: "Hồ Vĩnh Khoa chính là cái bao cỏ, phái nhiều người đi theo hắn, kết quả còn muốn dựa vào người khác hộ tống... Người chết rồi, làm mất mặt quân đoàn không quân chúng ta, rõ ràng còn dám tự chủ trương, đồng ý trả thù lao cho người ta. Thật là làm cho bố mày chán ghét!"

"Đưa súng cho ta!"

Độc nhãn nhận lấy súng ngắm, ngồi xổm chỗ cửa khoang, nhắm vào phía team của Thái Hòa.

Tầm mắt của hắn trước tiên đảo qua ở trên người Yuna, sau đó tập trung lên trên người Thái Hòa: "Dị năng giả hệ tinh thần... Cho dù lợi hại, cũng không bù được viên đạn."

Đang ở trên thiên thai nhìn qua phi cơ trực thăng Thái Hòa đột nhiên nhướng mày, bỗng nhiên sinh ra một loại cảm giác như là bị độc rắn nhìn chằm chằm.

Hắn hơi nghi hoặc nhìn về phía chiếc phi cơ trực thăng này, ánh mắt thoáng chốc lập tức lạnh xuống.

"Quả nhiên thật đúng là hệ tinh thần, năng lực cảm ứng linh hoạt giống như mũi chó."

Xuyên thấu qua ống ngắm, ánh mắt độc nhãn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa: "Ha ha, thật đúng là đã giết người, ánh mắt ngoan

độc này, cùng bộ dáng kia cũng không phải rất giống. Cô gái bên cạnh hắn, ngược lại xinh đẹp mỗi người một vẻ."

"Như thế nào, chột ca có phải ngươi thích rồi hay không?"

Người binh lính kia cầm kính viễn vọng, cũng thấy mà nuốt nước miếng.

"Vốn con gái còn sống đã không nhiều, cô gái xinh đẹp lại càng ít, ngươi cứ nói đi?

Tên Hồ Vĩnh Khoa kia là một thằng ẻo lả, nói cho bọn hắn thù lao, nói tên đầu lĩnh chính là tên dị năng giả hệ tinh thần, cũng không có nói với đoàn trưởng đi những cô gái này có xinh đẹp hay không." Độc nhãn vẫn chưa thỏa mãn nhìn chăm chú trong chốc lát, sau đó cười lạnh, chậm rãi thả xuống họng súng, "Thời điểm khi đoàn trưởng đồng ý trả thù lao, biểu lộ kia, người ở nơi này, có khả năng ngay cả Hồ Vĩnh Khoa cũng nhìn không hiểu."

Hắn đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía hai tên lính này, hỏi: "Các ngươi đã hiểu ra chưa?"

Chương 924: Hăm Dọa

“Ặc...” Binh sĩ cầm kính viễn vọng do dự một chút, nói ra, “Nhưng mà... Đoàn trưởng không phải không nói gì hay sao?”

“Ha ha, hắn nói hay không, có liên quan gì với nhau? Mấu chốt là sau đó ta làm thế nào, để cho hắn vui vẻ. Yên tâm, ta sẽ không xằng bậy.”

Độc nhãn phất phất tay, nói ra: “Kêu gọi đầu hàng, lại để cho cô gái quân đoàn Lửa Chùa kia, một người nghĩ cách đến nhà cao tầng kế bên đi.”

“Chột ca...” Người binh lính kia lúc trước hơi do dự.

“Ta mịa nó ta bảo ngươi kêu gọi đầu hàng, nghe không hiểu sao?” Độc nhãn nghiêng đầu sang chỗ khác, liếc nhìn binh sĩ.

Vừa thấy màu sắc trong mắt của hắn lạnh lẽo xuống, binh sĩ lập tức cũng cảm giác một cổ hơi lạnh từ gót chân chạy lên trên đỉnh đầu.

“Sao... Làm sao vậy?” Lê Bống liếc nhìn Thái Hòa bên cạnh, hơi nghi hoặc mà hỏi thăm.

Thái Hòa chậm rãi thu ánh mắt trở về, lắc đầu: “Không có như thế nào, chỉ là vừa vặn cảm thấy có hơi không thoải mái. Đúng rồi, bọn họ như thế nào còn chưa chịu...”

Hắn lời còn chưa dứt, chỉ nghe thấy thanh âm loa đột nhiên vang lên.

“Khụ khụ... Cái kia... tiểu thư Hải Yến quân đoàn Lửa Chùa, mời ngươi đến đằng sau mái nhà kia. Chờ bên này chúng ta hoàn

thành giao dịch nhanh chóng, có thể kịp thời dẫn dắt Zombie rời đi, miễn cho để bọn họ ở lại trong hiểm cảnh." Tiếng loa của một người đàn ông truyền đến.

"Lại là loa sao!"

Trong nháy mắt Thái Hòa còn có một loại cảm giác dường như đã từng quen biết, thời điểm ở vùng ngoại thành, ở mỗi góc đầu đầu ngõ đều có cái loa phường giống như vầy, cứ mỗi sáng sớm trưa chiều đều tiến hành thay nhau vài tiếng đồng hồ quấy rầy thê thảm đau đớn, cũng làm cho hắn ấn tượng khắc sâu với cái loa phường này...

"Đáng tiếc thanh âm của phi cơ trực thăng quá ồn, bằng không chỉ cần treo cái loa này ở bất cứ nơi nào, cũng có thể dẫn dắt đám Zombies rời đi nha..."

Hải Yến quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, nói ra: "Đề nghị quân đoàn không quân... Ngươi xem thế nào?"

"Cứ làm theo lời bọn hắn đi ." Thái Hòa nghĩ một lát, nói ra.

"... Bây giờ chúng ta cũng sắp tay." Ánh mắt của Hải Yến trở nên hơi phức tạp, "Ngươi có chuyện gì muốn nói với ta hay không?"

Thoạt nhìn nàng dường như bộ dáng hơi hoảng hốt, nhưng trong mắt Thái Hòa ẩn hàm vẻ trầm tư suy nghĩ điều gì, dường như cơ bản không có chú ý tới nàng.

"A?" Thái Hòa nghĩ một lát, nói đi, "Ặc... Chuyện này, Tiểu Yến... khuôn mặt trề ra quá sẽ mau già..."

"A! Ngươi giỗm ta xong rồi sao!"

Thấy Hải Yến cực kỳ khó chịu trừng mắt liếc nhìn chính mình, quay đầu đi đến phía cửa sắt tới sân bay, Thái Hòa nhe răng nhếch

miệng nhất chân đang đau rát lên, kêu: “Ta còn chưa nói xong câu nào mà! Câu tiếp theo là để ngươi cười cười nhiều nha! Giẫm ta thật đau mà, cô gái này đạp chân cũng quá độc ác...”

Hải Yến đang cầm lấy nắm đấm cửa thoáng chốc dừng bước, nhưng sau hai giây nàng trầm mặc, cũng không có quay đầu.

Trong nháy mắt khi bước qua cánh cửa, khóe miệng Hải Yến, dường như mơ hồ hiện ra một nụ cười nhàn nhạt...

“Hòa Ca, mới vừa rồi trên phi cơ trực thăng...” Yuna nhìn chằm chằm vào phi cơ trực thăng, như đang suy nghĩ gì nói.

“Ngươi cũng cảm thấy hay sao?”

Thái Hòa nói ra: “Đề nghị của bọn hắn mới vừa nghe qua thì rất suy nghĩ cho chúng ta, trước hết giao dịch với chúng ta, sau đó giúp chúng ta dẫn đi Zombies, lại sau đó quay về tiếp Tiểu Yến...”

“Như vậy chẳng phải là rất tốt hay sao?” Ngô Thanh Vân nghiêng đầu cười nói, “Mặc dù chúng ta cơ bản không cần lo lắng những đồng loại kia, ngươi cũng có thể đi ra ngoài an toàn.”

“Nhưng mà hai chuyện này, rõ ràng có thể đồng thời làm...” Thái Hòa xoay chuyển lời nói, nói ra.”Hải Yến nhảy lên phi cơ. Bọn họ đồng thời hoàn thành giao dịch với chúng ta. Chỉ cần tốc độ nhanh một chút, có thể đuổi bay lên trên không trung trước khi đến Zombies đến. Cần phiền toái như vậy sao?”

Hắn lấy ra một lọ nước từ trong ba lô, uống từng ngụm lớn “Ừng ực ừng ực”.

“Chuyện mà ngay cả Hòa Ca cũng có thể nghĩ ra được, không có khả năng bọn họ không thể nghĩ tới nha...”

Sắc mặt Yuna biến đổi, ánh mắt thoáng chốc trở nên sắc bén, đã tiến vào hình thức Yuna Ác.

Mà từ trong bóng dáng của nàng thì chậm rãi đi ra tinh thần thể Na Na, nói tiếp: “Đúng vậy, tại sao bọn họ phải làm điều thừa thãi như vậy đây? Hòa Ca ngươi thì tại sao lại phải đồng ý đây?”

“Cái gì gọi là chuyện mà ngay cả ta cũng có thể nghĩ ra được...”

Thái Hòa buồn bực “hừ” một cái. Giải thích nói: “Làm điều thừa, nhất định là có mưu đồ. Còn chuyện tại sao ta lại phải đồng ý...”

Hắn đưa mắt nhìn sang chiếc phi cơ trực thăng này: “Họng súng đối diện chuẩn mi tâm của ta, nói rõ là đang cảnh cáo ta...”

“Vậy càng không nên đồng ý nha.” Na Na nói ra, nàng quay đầu nhìn một cái về phía phi cơ trực thăng, nhíu mày, “Không ngờ dám cầm súng nhắm tới ngươi...”

“Nếu như bọn hắn có hành động bất thường, Tiểu Yến còn có thể là con tin khách mời...” Yuna Ác nhếch lên khóe miệng, nói.

Chương 925: Giết Người Cướp Hàng

“Vậy mà đã nghĩ đến chuyện bắt con tin rồi sao!”

Thái Hòa lắc đầu, nói ra: “Nếu như bọn họ thật sự quan tâm đến sống chết của Hải Yến, cũng không vội vàng đưa ra loại quyết định này.”

Quân đoàn Lửa Chùa cần quân đoàn không quân. Hơn nữa Hải Yến cũng nói qua, trong khi hợp tác với quân đoàn không quân. Bọn họ là ở trong hoàn cảnh yếu thế.

Chỉ cần nhìn bọn hắn phái tới mặt hàng gì để hộ tống Hải Yến, cũng đã có thể đoán được...

Nếu như Hải Yến đã tử vong ở trong quá trình dò xét quân đoàn Lửa Chùa dù khó chịu thế nào, cũng còn phải lại nhờ vả quân đoàn không quân, lại phái người đến dò xét lộ tuyến.

Bọn họ cần quân đoàn không quân càng nhiều lần, quân đoàn không quân có thể lấy được ích lợi từ quân đoàn Lửa Chùa cũng lại càng nhiều.

Mặc dù Thái Hòa không thích tham dự những đấu tranh giữa người với người như vậy, nhưng đạo lý dễ hiểu như vậy vẫn có thể suy nghĩ cẩn thận.

“So với lập tức lật mặt ngay trong lúc này, không bằng kiên nhẫn một chút xem cuối cùng bọn hắn muốn làm cái gì. Lại nói tiếp vật tư ta yêu cầu không coi là nhiều, ở trong lúc yêu cầu cũng đã lo lắng cẩn thận qua. Cho dù quân đoàn không quân rất không

vui vẻ, cũng không nghĩ rằng... Cảm thấy giết ta rất dễ dàng? Cho nên ngay cả chút vật tư này cũng không muốn trả hay sao?"

Hắn cảnh giác nhìn thoáng qua phi cơ trực thăng, lúc này phi cơ trực thăng đang lơ lửng ở cách đó không xa, chờ Hải Yến đến vị trí chỉ định.

Tốc độ Hải Yến vẫn rất nhanh, hơn nữa hiện giờ Zombie ở gần đó đều bị thu hút đến một khu vực dưới phi cơ trực thăng, khu vực khác hết sức an toàn.

Rất nhanh nàng lập tức xuất hiện ở trên sân bay trực thăng tòa nhà Bitexco, sau đó phất phất tay về phía trên không.

"Cô gái quân đoàn Lửa Chùa kia, đã theo như đã phân phó rồi." Binh sĩ cầm kính viễn vọng xác nhận thoáng một chút, nói ra, "Còn cho là bọn họ biết phản kháng... Như vậy xem ra, hoặc là chính là bọn họ quá nhát gan, thật là không phát giác được, hoặc là chính là được không dám trêu chọc chúng ta. Đám người đội trưởng Hồ Vĩnh Khoa, cũng thật sự là đám rác rưởi..."

Một tên binh sĩ khác cầm súng tự động thì ngẩng đầu nói ra: "Chột ca, báo thù cho bọn hắn xác thực rất không đáng, nhưng chúng ta có thể hiện giờ trực tiếp đi đón cô gái kia nha. Chúng ta vừa động, những con quái vật kia lập tức sẽ cùng di động theo, bọn họ cơ bản không dám cùng tới. Dù sao chỉ bằng bọn họ, cũng không dám tìm quân đoàn không quân chúng ta gây sự, trực tiếp mang đi cô gái kia, cái gì cũng không cho bọn hắn là được. Như vậy đoàn trưởng nhất định sẽ khen thưởng Chột ca thật lớn."

"Ha ha..."

Ánh mắt độc nhãn lúc trước tập trung vào Thái Hòa, sau đó lại chậm rãi dời ánh mắt về phía các nàng Lê Bống: "Tiết kiệm một số vật tư, chỉ có thể coi là vãn hồi rồi một ít mặt mũi. Nhưng mà đợi cô gái kia truyền lời trở về, sẽ rất dọa người. Hơn nữa, những kia

'Chiến lợi phẩm' cứ như vậy trơ mắt thả chạy, như vậy chẳng phải là rất đáng tiếc hay sao?"

"Chuyện này..."

Sắc mặt binh sĩ cầm ống nhòm vẫn còn hơi do dự.

Nhưng binh sĩ súng tự động cũng đã lộ ra sắc mặt rục rịch: "Khặc khặc, thì ra là như vậy nha... Khó được đi ra một chuyến, có thể tìm một chút việc vui đương nhiên là tốt. Dù sao chúng ta trên trời, bọn họ trên mặt đất có thể làm gì được chúng ta? Chỉ có thể bị động bị đánh."

Hắn quay đầu trao đổi ánh mắt với tên độc nhãn, hai người nhìn nhau cười...

"Vậy... Cũng đã đọc đầy đủ sách binh gia Tôn Tử." Tên binh sĩ cầm ống nhòm cũng gật nhẹ đầu, cảm giác an toàn trên không trung, có thể vẫn mãi thật là mạnh...

Khi phi cơ trực thăng di động mà đến, Thái Hòa không hề nói gì đi lên phía trước một bước, bảo vệ các nàng Lê Bống ở sau lưng.

Đồng thời vô số cái vòi tinh thần, đã kết thành một cái lưới lớn trước người hắn.

Vừa dùng thị lực nhạy cảm của Lê Bống, Thái Hòa đã nhìn thấy tay súng bắn tỉa kia.

Mặc dù hắn không hiểu súng ống, nhưng uy lực một viên đạn súng ngắm mạnh bao nhiêu, vẫn còn hiểu rõ một chút.

Đây cũng là nguyên nhân mới vừa rồi Thái Hòa không có hành động thiếu suy nghĩ. hiện giờ hắn kết thành một tấm lưới lớn, chờ bọn họ chạy tới chui đầu vô lưới...

"Chẳng may bọn họ trực tiếp mang đi Hải Yến, bay mất làm

sao bây giờ?” Na Na đột nhiên hỏi.

“Vậy phải xem bọn họ bay được bao xa cái đã. Muốn hãm hại ta, không trả cho ta thù lao hay sao? Khà khà khà, dễ ăn thì cá vồ nó ăn hết rồi các ku...”

Thái Hòa chấp nhất với vật tư lại bộc lộ ra ngoài rồi.

Đồ ăn có thể sưu tập được từ trong Sài thành càng ngày càng ít, hắn cũng càng ngày càng coi trọng với vật tư.

Nếu như bọn hắn thật sự muốn trực tiếp bay đi, ngược lại Thái Hòa sẽ thư giản hơn một chút.

Chuyện này nói rõ muốn đối phó bọn họ, còn muốn đơn giản hơn nhiều so với tưởng tượng của Thái Hòa.

Chương 926: Sức Chiến Đấu Như Hạch

Nhưng mà khi đạo ánh mắt trước kia, lại làm cho Thái Hòa cảm thấy mơ hồ hơi không ổn...

“Phành phạch phành phạch!”

Phi cơ trực thăng càng ngày càng gần, ánh mắt của Thái Hòa cũng trở nên càng ngày càng cảnh giác.

Đối phương là sẽ trực tiếp bay qua, hay sao...

“Pằng!”

Trước khi tiếng súng vang lên, Thái Hòa cũng đã cảm giác được một cổ áp lực cực lớn trước mặt mà đến.

Nhưng hắn sớm có chuẩn bị, một tầng lưới cái vòi tinh thần võng vừa bị đục lỗ, càng nhiều là cái vòi tinh thần lại chống đỡ ở trước mặt.

“Mịa nóa, không ngờ lập tức trực tiếp ra tay...”

Sắc mặt Thái Hòa trắng nhợt, thầm nghĩ đám người này ra tay thật sự cực kỳ tàn nhẫn, hơn nữa nửa câu nói nhảm cũng không có.

Xem ra bọn họ đã đạt thành ý kiến chung, không chỉ có không trả thù lao cho hắn, còn muốn qua sông chặt cầu.

“Cho nên mới nói, loại thế lực gì, cơ bản không đáng tin cậy, nhìn qua chúng ta chỉ là người sống sót bình thường mà thôi, sẽ

cảm thấy chúng ta dễ ức hiếp!”

Khoảng cách viên đạn này ở trước đầu Thái Hòa không đủ nửa thước bị ngăn cản lại, dường như thời gian tạm dừng vậy, dừng lại một chút ở giữa không trung, sau đó mất đi tất cả động lực, rớt xuống đất, bị Thái Hòa chụp vào trong tay một cái.

“Thật đúng là muốn đưa ta vào chỗ chết nha...”

Thái Hòa nắm lấy đầu đạn, lộ ra một nụ cười lạnh.

Hắn chăm chú nhìn chằm chằm vào chiếc phi cơ trực thăng, sau đó chậm rãi lui ra sau một bước.

Ở trước mặt hắn, một cái vòi tinh thần thô to lập tức xuất hiện, giống như dây cung vậy.

Cái vòi tinh thần hóa thực chất, Thái Hòa là có thể kéo được.

Hắn đặt đầu đạn lên cái vòi, sau đó kéo căng cái vòi ra sau, chậm rãi lui về phía sau.

“Không ngờ chặn... nhưng mà người này đang làm gì thế?”

Nhắm vào kính sau, độc nhãn khiếp sợ kêu lên, sau đó lại lộ ra sắc mặt khó hiểu: “Cho dù cầm đầu đạn như vậy nhắm tới ta, cũng không thể làm cái gì được ta mà...”

“Đợi một chút... Hắn sẽ không phải...”

Độc nhãn đột nhiên cảm thấy hơi không ổn, kêu: “Chạy ... chạy mau!”

Nói xong, hắn lập tức ngắm ngay Thái Hòa lần nữa, ngón tay móc vào trên cò súng: “Cần gì quan tâm ngươi muốn làm gì, trước hết bắn chết ngươi!”

Dị năng giả hệ tinh thần dường như tốc độ phản ứng thần

kinh bình thường rất nhanh, nhưng tốc độ phản ứng thân thể yếu xìu đến muốn chết.

Hiện giờ Thái Hòa đang sử dụng dị năng, tóm lại không có khả năng còn có thể còn rảnh tay, ngăn cản hắn lần thứ hai.

Nhưng mà trong nháy mắt khi hắn sắp nổ súng, lại nghe được một thanh âm "Vèo" vang lên.

Một đạo khí lưu mắt thường có thể thấy được, giống như là sợi tơ được gọi mảnh xuyên qua không gian vậy, nhanh chóng bay đến phía chiếc phi cơ trực thăng.

Mặc dù rõ ràng là tư thế giống hệt với bắn cung, nhưng tốc độ viên đạn này lại phảng phất là chính thức từ trong súng bắn ra vậy!

"Chạyy!" Độc nhãn cơ bản không kịp bắn, hắn kinh hãi trừng to mắt, nhìn thấy đạo khí lưu nọ đang nhanh chóng đến gần, "Cuối cùng tên này sử dụng tinh thần lực trước mắt thành cái gì thế này !"

Thái Hòa bày ra một tư thế giương cung như trăng rằm tại chỗ, nghiêng đầu ngắm bắn ra.

Âm thanh vang lên phá không, thế như sao băng!

Đạo khí lưu này đánh úp lại, dường như muốn đụt thủng chiếc phi cơ trực thăng này mà qua!

"A! A a!"

Binh sĩ cầm ống nhòm nhát gan nhất, đã không nhịn được la to đứng dậy: "Né tránh, né tránh đi!"

Thời điểm khi luồng không khí đến trước mắt cách đó không xa, không chỉ có mình hắn, mà ngay cả binh sĩ súng tự động cũng

không nhịn được nữa nhắm mắt lại, trong nội tâm lộ một mảnh sầu thảm.

“Xong rồi, chết chắc rồi... Tốc độ như vậy, uy lực mạnh như vậy...”

“Bùm!”

Một tiếng vang thật lớn, lại đột nhiên truyền đến từ phía sau...

Tên binh sĩ cầm súng tự động chậm rãi mở ra một con mắt, sau đó nhìn thoáng qua cửa phía bên kia máy bay.

Một tòa nhà cao tầng ở phía sau, bay lên bụi bặm, một cái động lớn mơ hồ có thể thấy được...

Sau khi nổ, là một mảnh yên tĩnh xấu hổ...

“Ắc...”

“... Ha ha ha! Hắn không có bắn trúng, hắn không có bắn trúng nha!”

“...Năng lực nhắm bắn cái gì...”

Công kích đầu tiên của Thái Hòa thất bại ngoài dự đoán của mọi người, dù sao phi cơ trực thăng coi như là mục tiêu ngắm bắn rất lớn...

Nhất là ở trong mắt vài tên binh sĩ trải qua huấn luyện ngắm bắn chuyên nghiệp này, cảnh tượng này làm cho bọn họ cảm giác được hơi dở khóc dở cười...

Cùng lúc đương nhiên là muốn cười nhạo Thái Hòa, nhưng mà về phương diện khác, bọn họ vừa mới thiếu chút nữa bị sợ tới vãi tè, cũng thật sự có hơi quá dọa người.

Vốn đang cho là mình chắc chắn phải chết, đảo mắt lập tức

phát hiện đối phương nhìn như hùng hổ, trên thực tế chỉ là sức chiến đấu không ra sao cả.

“Mịa nó! Không ngờ dám bắn chúng ta! Giết chết hắn!”

“Bắn hắn một phát headshot!”

Chương 927: Thật Sự Là Ta Không Có Bắn Trật

Hai tên binh sĩ thẹn quá hoá giận, thét lớn.

Trong nội tâm độc nhãn cũng rất lớn thở phào nhẹ nhõm, bản thân hắn là tay súng bắn tỉa, am hiểu nhất là headshot đối phương từ rất xa.

Nếu như ngay cả loại ưu thế này cũng bị Thái Hòa triệt tiêu...

“Câm miệng cho bố mày được! Bây giờ còn không phải lúc có thể cười đâu!”

Độc nhãn vừa vui vẻ không đến hai giây đồng hồ, lập tức phát hiện trong ống ngắm, không ngờ đã không thấy bóng dáng của bất luận kẻ nào!

Trên sân bay, trống huơ trống hoác...

“Nhân cơ hội chạy trốn hay sao? Chẳng lẽ chiêu lúc nãy là để đánh lạc hướng hay sao?”

Độc nhãn ngồi xổm bên cạnh cửa khoang, nhìn quanh khắp mọi nơi.

Tên binh sĩ súng tự động kia thì chậm rãi thò đầu ra, nhìn lại từ phía dưới lên.

Nhưng trong nháy mắt khi nửa người trên hắn thò ra, lại đột nhiên vứt bỏ súng tự động, hai tay nắm lấy cổ của mình, thật giống như lăng không bị cái gì quất chặt vậy.

“Khặc khặc khặc...”

Trong cổ họng tên binh sĩ cầm súng tự động phát ra tiếng vang khọt khẹc, hắn phí công vươn tay ra muốn chụp lấy binh sĩ cầm ống nhòm ở bên cạnh, nhưng lại đột nhiên vừa trợt về phía trước, cứ như vậy không hiểu ra sao bị nắm kéo ra cửa khoang.

“A a a a...”

Binh sĩ súng tự động bị kéo xuống giữa không trung, sau khi té xuống dưới, mặc dù không bị đập thành thịt vụn, cũng nhất định sẽ bị vô số Zombies cắn nuốt tới sạch sẽ...

Tên binh sĩ cầm ống nhòm thét lên một tiếng, lập tức né thẳng ra phía sau: “Làm thế nào... Xảy ra chuyện gì vậy?”

Rõ ràng kẻ địch đã không thấy tung tích, như thế nào còn gặp phải chuyện quỷ dị như vậy?

Tiếng kêu thảm thiết của tên binh sĩ cầm súng tự động từ gần đến xa, sau đó sau đó vụt tắt, chuyện này tạo thành trùng kích tâm lý thật lớn với tên binh sĩ cầm ống nhòm.

“Chột ca... Xem ra... Bọn họ không phải chạy trốn nha...”

Sắc mặt của binh sĩ cầm ống nhòm cũng đã trắng bệch tránh ở trong buồng phi cơ, nói ra.

“Chuyện này còn cần ngươi nói hay sao?”

Sắc mặt của tên độc nhãn cũng khó coi, mới vừa rồi còn tưởng rằng Thái Hòa chiến rất tệ, nhưng không nghĩ tới sau khi viên đạn này bắn lệch đi, đảo mắt đã không thấy tung tích tăm hơi của kẻ địch.

Không có mục tiêu, năng lực ngắm bắn của hắn mạnh mẽ đến cỡ nào, cũng không phát huy được.

Hết lần này tới lần khác tên binh sĩ cầm súng tự động gặp phải đánh lén, còn nói Thái Hòa không có chạy trốn...

"Chúng ta..." Tên binh sĩ cầm ống nhòm vừa muốn nói cái gì đó, lại đột nhiên cảm giác mắt cá chân như là bị cái gì đó quấn lại, "A! Còn biết quẹo đi vào, còn biết quẹo đi vào hay sao!"

Hắn vừa kêu hai câu, đã bị trực tiếp kéo ra cabin, ở trước mặt độc nhãn bị vứt đi ra ngoài.

Độc nhãn ngây ngốc một chút, sau đó cũng cảm nhận được được một luồng hơi lạnh từ lòng bàn chân chạy lên đầu.

Còn có thể quẹo vào móc người ra hay sao...

Người đàn ông kia rõ ràng là một dị năng giả hệ tinh thần, cuối cùng đây là thủ đoạn gì! Chưa nghe nói qua nha!

"Đều tại Hồ Vĩnh Khoa, chỉ nói qua người ta là dị năng giả hệ tinh thần lợi hại... mịa nó đây là lợi hại sao? Đây rõ ràng là siêu cấp lợi hại mà! Không đúng... Hắn tuyệt đối không thể nào là hệ tinh thần..."

Sắc mặt độc nhãn tái nhợt, trên trán che kín mồ hôi lạnh.

Từ khi Thái Hòa bắt đầu phóng ra cái vòi tinh thần, phi cơ trực thăng cũng đã bắt đầu ở trong trạng thái di động liên tục.

Nhưng hiện giờ cơ bản không thấy bóng dáng Thái Hòa, lại có thể không ngừng mà dùng ra loại thủ đoạn quỷ dị này...

"Bay... Bay lên!"

Trở lại vị trí xuất phát nhanh lên, độc nhãn tranh thủ thời gian kêu lớn một câu.

Nhưng mà khi hắn nhìn về phía chỗ sân bay trực thăng Hải Yến đang đứng, lại đột nhiên thầm nghĩ: "Vốn chính là ta tự mình

làm ra quyết định, nếu như bảo lưu lại vật tư, còn mang về chiến lợi phẩm, khẳng định xem như lập công. Nhất là mang về mấy người con gái đẹp mà nói, đoàn trưởng vừa cao hứng, không chừng còn thăng chức cho ta cũng không chừng. Nhưng bây giờ đã chết hai người rồi, cho dù bảo lưu lại vật tư, cũng sẽ bị mắng như tát nước sông Đà... Dùng tính cách của đoàn trưởng, khẳng định ta không có quả ngon để ăn. Không bằng..."

Hắn nhắm ngay Hải Yến đang khiếp sợ nhìn về phía bên này, thấp giọng nói: "Chơi chết nàng, sau đó đổ hết tất cả mọi tội lỗi cho đám người sống sót này là xong. Chết không đối chứng, cho dù đoàn trưởng muốn trách, khẳng định cũng chỉ có thể giận chó đánh mèo tên rác rưởi Hồ Vĩnh Khoa..."

Ngón tay của hắn chậm rãi nhấc lên cò súng, chỉ cần dùng sức bóp xuống một chút nữa, có thể làm cho Hải Yến tử vong tại chỗ...

"Bùm!"

Một bóng người, đột nhiên từ phía dưới nhảy lên trên, trực tiếp xuất hiện ở phía trước cửa khoang.

Trên gương mặt nở một nụ cười, rõ ràng trùng hợp chính là người thanh niên hắn đã từng ngắm chuẩn trong kính kia!

Độc nhãn hết hồn, vô ý thức muốn nổ súng, nhưng mà cảm giác được khẩu súng trong tay đột nhiên bị sức lực vô hình cướp đi.

Chương 928: Đánh Bàn Tính Đến Phát Nổ

Sức lực kéo rời khỏi tay này, làm cho hắn suýt nữa ngã xuống dưới từ trong cửa khoang, lập tức vội vươn tay bắt được cửa máy bay trực thăng.

“Ngươi không phải... Ngươi ngay cả ngắm trúng cũng không thể...”

Độc nhãn quá mức kinh hãi nhìn chằm chằm Thái Hòa vào giữa không trung, trong nội tâm con ngàn vạn con tuấn mã đang lao nhanh: “Không ngờ người này có thể bay!”

“Ai nói ta không ngắm chính xác! Ta chỉ là không muốn hủy đi vật tư của ta!”

Thái Hòa tiếp được khẩu súng bắn tỉa lăng không bay đến một cái, đồng thời cái vòi kéo lại một cái ba lô lớn trong máy bay trực thăng, hắn cũng không chút do dự bóp lấy cò súng.

“Không ngờ dám nói ta ngắm không chính xác, gần như vậy ta nhất định có thể bắn trúng.”

“Đừng... Đừng...”

Ở trong tiếng kêu gào thê thảm của tên độc nhãn, Thái Hòa trước mặt lăng không bay lên, chiếc phi cơ trực thăng đột nhiên tuôn ra chùm ánh lửa thật to, sau đó xiêu xiêu vẹo vẹo rớt xuống tòa nhà cao tầng ở bên cạnh.

“Ồ? Ta đã bắn tới chỗ nào rồi?”

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó ho khan một tiếng: “Cùng lúc xử lý sạch sẽ cả người và máy bay trực thăng, thật hợp ý ta nha...”

“Bùm!”

Vang lên tiếng nổ mạnh, ánh lửa văng khắp nơi!

Mà Thái Hòa ôm chặt lấy túi vật tư, phảng phất giống hệt như đang lắc lư ở trên xích đu rơi xuống trên sân bay trực thăng phía dưới.

Mảnh vụn sau khi nổ mạnh đều bị hắn chặn lại ở khu vực xa hơn mười mét, dường như va chạm phải tấm khiêng phòng hộ vô hình vậy, bị trực tiếp cản lại.

“Dùng phương thức bắn ra lúc đầu dời đi lực chú ý của bọn hắn, nhân cơ hội kéo hết vật tư và chiến lợi phẩm ra ngoài, sau đó dùng cái vòi đem mình đọng ở phi cơ trực thăng phía dưới. Như vậy đã có thể nhanh chóng giải quyết hết bọn họ, lại có thể bảo toàn của ta vật tư, nhất cử lưỡng tiện...”

Thái Hòa tự nhủ rồi than thở nói, đồng thời thoả mãn nhìn thoáng qua ba lô trên lưng mình.

Cửa sắt ra sân bay, Yuna đang chuẩn bị mở cửa yên lặng buông lỏng tay ra, xoay người nhìn về phía các nàng Lê Bống: “Ặc... Ta cảm thấy được chúng ta bây giờ vẫn không cần đi ra ngoài thì mới tốt.”

“Làm sao vậy? Chẳng lẽ Hòa Ca bị thương hay sao?” Lê Bống mở to hai mắt nhìn, hỏi.

“Không phải... Hắn đang đang cố gắng tẩy não cho mình, muốn xóa biến mất trí nhớ lúc trước.” Na Na từ trong cái bóng đi ra, nói ra.

“A... Là chuyện không có bắn trong đích hay sao?” Lê Huỳnh Bảo Ngọc bừng tỉnh hiểu ra mà hỏi thăm.

Yuna Ác và Na Na đồng thời dựng thẳng lên ngón tay: “Chính xác ...”

Hải Yến đã bị biến cố này làm sợ ngây người, thừa dịp những con Zombies kia còn chưa kịp có tản ra, nàng tranh thủ thời gian lại tới gần tòa nhà Bitexco.

Lúc này, Thái Hòa đã không thể chờ đợi được đang kiểm kê vật tư.

Mặc dù mất một trận trắc trở, nhưng mà thù lao nên đưa tới ngược lại là không ít một món.

“Như vậy xem ra, chắc là vừa rồi mấy nhân loại kia là tự chủ trương đây?” Yuna Ác cười lạnh một tiếng, nói ra.

Na Na gật nhẹ đầu, nói: “Đúng vậy nha, bằng không ngay từ đầu sẽ không cần phải chuẩn bị những vật tư này.”

“Những tên này... Luôn tự cho là có tiện nghi có thể chiếm.” Ngô Thanh Vân buồn bực hừ một tiếng, bất mãn nói.

“Giống như như Zombie truy đuổi con mồi vậy, rất nhiều nhân loại đều thích theo đuổi ích lợi.” Na Na nói ra, “Đây không phải rất phù hợp lẽ thường hay sao? Hơn nữa rất nhiều người trước giờ không ăn phải thiệt thòi, đều cho là một ăn chùa của mình có thể trở thành sự thật.”

“Quả nhiên Na Na có tình cảm nhân loại nói ra lời nói nào, nghe qua cũng rất có đạo lý nha...”

Sau mấy phút đồng hồ, Hải Yến lập tức thở hồng hộc đẩy ra cửa chính sân bay trực thăng, sắc mặt trắng bệch chạy đến.

Thấy nàng vừa xuất hiện, Na Na lập tức lui về trong cái bóng của Yuna Ác, lại hợp thể trở thành Yuna.

Nhưng mà cảnh tượng quỷ dị như vậy, nhưng mà Hải Yến lại hoàn toàn không nhìn thấy.

Tiếp xúc cũng đã nhìn nhiều lần, nhưng Thái Hòa vẫn không nhịn được vuốt vuốt mi tâm, ho khan một tiếng.

Vừa nhìn thấy hợp thể lập tức lại nghĩ đến nơi kỳ quái đi...

Nàng thở hổn hển từng hơi từng hơi nặng nhọc, hai tay chống đầu gối, nhìn chằm chằm vào Thái Hòa: "Như thế nào... Xảy ra chuyện gì vậy..."

"Rõ ràng." Thái Hòa ngửa tay ra hai bên, nói ra.

"Chuyện này..." Hải Yến nhìn lại phương hướng phi cơ trực thăng nổ mạnh, tòa nhà cao tầng lúc này đã xảy ra hoả hoạn, giống như cái ống khói cực lớn vậy, đang không ngừng bốc lên khói đen nồng đậm.

"Không ngờ thật sự làm ra loại chuyện này a... Chắc là... Cảm thấy có thể xử lý các ngươi hay sao? Dù sao thoạt nhìn các ngươi có thực lực, chỉ có một hai người, bộ dạng lại không có thủ đoạn có thể công kích từ xa. Mà bọn họ lại đang trên phi cơ trực thăng..."

Hải Yến thở gấp đều đặn lại hơi thở, chằm chằm vào chỗ xảy ra hoả hoạn, sắc mặt phức tạp nói: "Ngươi lợi hại như vậy, đừng nói bọn họ không nghĩ tới, chính là ta cũng lại càng hoảng sợ. Ngươi thật đúng là để cho ta liên tục vui vẻ rồi..."

Chương 929: Vị Thần Thor

“Ha ha... tất nhiên.” Thái Hòa không khỏi thoáng đắc ý một chút, dù sao hiện giờ đã loại trừ hậu hoạn...

“Đúng vậy...” Giọng điệu Hải Yến đột nhiên đến lại đảo ngược, quay đầu nhìn về phía Thái Hòa, ánh mắt cũng trở nên quỷ dị, “Ngươi đánh phát nổ phi cơ trực thăng, ta làm như thế nào trở về?”

“Ặc...” Biểu lộ của Thái Hòa lập tức trở nên xấu hổ, khóe mắt cũng không tự chủ được run rẩy một chút.

Sau khi trôi qua hơn 10 phút.

“Không ngờ thật sự cho các ngươi súng ngắm sao...”

Hải Yến rút ra một khẩu súng ngắm trong ba lô, thuần thục mở ra nhìn một lần, sau đó lại cười lạnh ném trở về: “Thứ này... Thuần túy chính là được lấy ra để lừa các ngươi cho xong chuyện. Đồ rác rưởi Không đáng giá nhắc tới, lâu dài không dùng tới, còn có thể bắn được đạn hay không cũng còn không thể nói chính xác được.”

“Giống như là viêm tuyến tiền liệt hay sao?” Yuna hỏi.

“Ặc... Nói như vậy cũng không có sai, nhưng... Rất quái dị nha...”

Hải Yến đưa mắt nhìn sang giữa hai chân Thái Hòa, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, hỏi: “Đây là ngươi vừa mới đoạt được thanh súng ngắm kia hay sao? Là của tay súng bắn tỉa kia hay sao?”

Nói xong, nàng lập tức cầm lên khẩu súng, lại đặt ở trước mắt

nhìn một chút, thử xúc cảm một chút.

“Mặc dù thời kỳ hòa bình không có tiếp xúc qua súng ống, nhưng dị năng của ta thật sự khá gà mờ, sau khi hợp tác với quân đoàn không quân, cũng vẫn mãi luyện tập sử dụng súng ống. Mặc dù sau khi tuyển chọn súng máy, nhưng thật ra súng ngắm ta cũng vậy đã từng luyện tập qua. Súng này chắc là của tên độc nhãn, người này bị gọi là Chột ca, ở quân đoàn không quân coi như là một tên gia hỏa rất có tên tuổi, hơn nữa thường xuyên gây chuyện thị phi, cũng từng xảy ra mấy lần xung đột với người của căn cứ chúng ta. Nói ra đơn giản chính là loại người... Bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh. Nhưng mà xem ra lần này, hắn không chỉ là bắt nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh, còn rất ngoan độc...”

Hải Yến ghìm chặt súng, nói ra: “Quân đoàn không quân phái hắn tới, có khả năng chính là được cảm thấy trong nội tâm không thoải mái, đại khái cũng có muốn để cho hắn làm việc tùy theo hoàn cảnh, nếu như xem các ngươi dễ ức hiếp, thì tới làm thịt các ngươi nha...”

“Đáng tiếc đánh bàn tính cho vang dội, nhưng lại ngay cả cái bàn tính cũng bị đánh nổ tung.” Thái Hòa cười lạnh một tiếng.

“Cây súng này đúng thật là hàng xịn xò, trước kia nếu bán ra cũng gần 100 triệu, hiện giờ lại càng hiếm có. Do quốc gia của ta tự chủ nghiên cứu, độ chặt chẽ tầm bắn đạt 2000 mét, uy lực rất lớn.”

Nàng lấy ra một bao viên đạn trong ba lô nhìn thoáng qua, nói ra: “Còn may đường kính viên đạn là giống nhau, bằng không súng tốt như vậy, không thể bắn cũng lãng phí. Trong túi này có 50 viên, có thể sử dụng được khá lâu rồi.”

“Súng giá trị 100 triệu...” Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó lập tức nhận lấy thanh súng ngắm này, vuốt phẳng, “Hàng xịn nha!”

“Không nghĩ tới lại bại lộ bản chất tham tiền nha...” Yuna Đã Hợp Thể ở bên cạnh nói ra.

Thái Hòa ôm khẩu súng này xem xét tỉ mỉ, đồng thời nghe Hải Yến tiếp tục giới thiệu nói: “Đúng rồi, nghe nói khẩu súng này được mệnh danh là vị thần Thor.”

“Chẳng phải gọi là cái búa hay sao...” Thái Hòa liếc mắt, “Vậy thì gọi là vô năng đi...”

“Ngươi có quyền được nói sao?” Ngô Thanh Vân hỏi.

Thái Hòa rất tự nhiên không đếm xỉa những lời này, đưa “vị thần Thor” cho Lê Bống : “Khẩu súng này là cho em, Tiểu Yến, có khả năng giúp đỡ việc huấn luyện nàng một chút hay sao? Kể cả sử dụng súng và lắp ráp như thế nào...”

“Hừmm?”

Trên mặt Hải Yến lộ ra vẻ bị làm khó: “Cho dù hiện giờ học, nhưng mà súng ngắm không phải thứ mà mọi người có thể sử dụng nha... Ta luyện thật lâu, thế nhưng mà...”

Một tay súng bắn tỉa vĩ đại không cách nào dễ dàng huấn luyện ra được, năng lực xạ kích chuẩn xác, phán đoán chính xác, một tay súng bắn tỉa ở trong chiến dịch, thậm chí có thể tạo ra tác dụng mấu chốt quyết định.

Nếu như độc nhãn là trốn ở vị trí hơn một ngàn mét tiến hành phục kích, nói không chừng chính là được một loại kết quả khác.

Mặc kệ năng lực cận chiến của Lê Bống dù mạnh thế nào, tóm lại không có khả năng lần đầu tiên sờ súng ngắm, là có thể hóa thân thành tay súng thiện xạ nha?

Nhưng mà sau khi Hải Yến huấn luyện Lê Bống mới chợt giật mình phát hiện, cố gái thoạt nhìn bề ngoài hơi ngơ ngơ ngác ngác

này, nhưng năng lực trí nhớ lại làm kẻ khác sợ hãi thán phục!

Dùng bản lãnh của Zombie đã gặp qua là không quên được, sau khi Lê Bống nhìn qua một lần, lập tức học xong sử dụng khẩu súng ngắm này như thế nào, cùng với hoàn thành tháo dỡ cùng lắp ráp trong một thời gian ngắn như thế nào.

“Quán quân nha! Nếu như tham gia trận đấu, loại tốc độ này nhất định là giành giải vô địch rồi!”

Hải Yến trầm trồ kêu lên.

“Trước hết... Trước hết ta thử xem...”

Lê Bống giơ lên họng súng, sau đó nhắm ngay phía trước.

“Mặc dù tốc độ ngươi lắp ráp rất nhanh, nhưng đột nhiên đã muốn ngắm bắn... Hơn nữa loại lực phản chấn này...”

“Pằnggg!”

Chương 930: Biến Dị Sơ Kỳ

Một thanh âm vang dội đồng thời truyền đến, một cái biển quảng cáo ở thật xa đột nhiên sáng ngời lên một loáng, sau đó lập tức rơi xuống dưới.

Thanh âm biển quảng cáo rơi xuống đất, lại che dấu đi qua tiếng súng mang đến kích thích Zombies, những Zombies kia đang chuẩn bị xông tới, lại ào ào quay đầu chạy tới phương hướng biển quảng cáo rơi xuống đất.

“Mịa nó... Nhìn ra tối thiểu có mấy trăm mét nha... Hơn nữa một phát lại bắn cho tấm bảng quảng cáo lớn như vậy rớt xuống đất, uy lực và độ chặt chẽ nhắm vào đều thật sự khủng khiếp...”

Thái Hòa mở to hai mắt nhìn qua ra phía xa, trầm trồ kêu lên.

Mà Hải Yến thì nghẹn họng nhìn trân trối, qua một lúc lâu mới quay đầu lại chậm rì rì như cái máy, dùng ánh mắt nhìn quái vật mà nhìn về phía Lê Bống : “Nhất định là tối hôm qua ta không ngủ ngon...”

Lê Bống mỉm cười, nghiêng đầu một cái: “Lần đầu tiên dùng, còn hơi không quen...”

“Nghe nói như thế, ta thật sự là thật vui mừng nha...” Thái Hòa vỗ vào ngực, nói.

“Như thế nào mà bộ dạng người giống như là chịu phải đả kích rất lớn vậy?” Yuna cười nói.

“Từ sau ngày hôm nay khẩu súng này cũng sẽ giao cho Lê Bống dùng, thiên phú của Lê Bống chính là được xạ kích tầm xa, nếu

như không phát huy ra ra thật sự quá đáng tiếc. Hơn nữa ở phương diện tiềm hành, Lê Bống cũng rất có ưu thế..."

Thái Hòa đưa tay vỗ vỗ bả vai Lê Bống, cười nói.

"Nhưng mà đây là chuyện dùng thiên phú có thể giải thích hay sao?" Hải Yến còn đang trong lúc khiếp sợ lúc trước chưa có lấy lại tinh thần.

Ngoại trừ súng ngắm ra, những vật tư khác cũng không ít, mặc dù có một ít thứ chất lượng không được tốt lắm, nhưng đối với Thái Hòa mà nói, coi như là miễn cưỡng đủ, ít nhất có thể giải cứu lúc khẩn cấp hiện giờ.

"Hiện giờ vật tư càng ngày càng khó sưu tập, nhất là thực phẩm..." Thái Hòa thở dài, quay đầu nhìn về phía Hải Yến, "Mặc dù ta đánh rớt chiếc phi cơ trực thăng... Nhưng ta ở Sài Thành cũng còn có việc. Cho nên..."

Hải Yến im lặng không nói gì, đi lên phía trước một bước, đến gần bên người Thái Hòa.

Mặc dù không nói chuyện, nhưng ý của nàng đã rất rõ ràng.

"Việc ta muốn đi làm thật sự là rất nguy hiểm..."

"Là đi tìm đường chết đó..."

"Ê này, cho một chút phản ứng đi..."

Mặc dù là lần thứ hai đi về phía vườn bách thú , nhưng tâm tính Thái Hòa lại hoàn toàn bất đồng so với lúc trước kia.

Cũng khó trách, trước kia sức chiến đấu của hắn không đủ, gặp phải một con rắn biến dị cũng bị đuổi đến chật vật không chịu nổi, nhưng hiện giờ thì sao...

"Gặp lại phải mãng xà biến dị, ta lập tức đánh nó cho chết

tươi...” Thái Hòa chờ mong thầm nghĩ.

“Trước kia ta đã muốn hỏi...”

Hải Yến đi nhanh vài bước, đến bên người Thái Hòa, hỏi: “Tại sao các ngươi phải đến thảo cầm viên Sài Thành, ở nơi này cái gì cũng không sưu tập được nha? Cho dù muốn đổi món một chút, thịt của bọn nó cũng không ăn hết mà...”

“Ngươi chưa thấy qua biến dị thú hay sao?” Thái Hòa hỏi ngược lại.

“Tất nhiên đã từng thấy” Hải Yến nói ra, “Mặc dù số lượng rất ít, cũng rất ít khi nhìn thấy được, nhưng chính xác hết sức lợi hại. Dù sao thì động vật có thể đủ bắt giết nhân loại, sau khi biến dị lại càng lợi hại hơn. Hơn nữa tốc độ tiến hóa của chúng nó, giống lúc trước nhanh hơn so với Zombie một chút.”

Yuna nói ra “Chuyện này cũng có thể hiểu được nha. So với nhân loại thời kì trẻ con chỉ có thể nằm bú sữa mẹ, rất nhiều động vật sinh ra, chỉ cần kêu lên một tiếng là đã có đứng lên', có thể chạy trên mặt đất. Cơ bản là không cần quá trình cha mẹ nuôi dưỡng lúc còn nhỏ nha...”

Trong giọng nói của nàng, thời điểm khi nói đến nhân loại, ngược lại trở nên rất bình thường, dường như không giống nói đến mỹ vị gì.

Giống như Zombie bình thường mỗi khi nói đến cái từ “Nhân loại” này, hoặc là tràn đầy khinh thường, hoặc là chảy nước miếng, giống như biểu lộ của dân ăn hàng ở trước tô “Thịt kho tàu” vậy.

Thời điểm còn lúc trước, Yuna Ác và Na Na khác nhau rất lớn, nhưng sau khi hợp thể, ngược lại càng nhu hòa một ít so với lúc trước.

Loại nhu hòa này không phải nói đến phương thức nói chuyện và nội dung của nàng, mà là chỉ giọng điệu.

“Ta chưa thấy qua biến dị thú, cho nên cố ý tới kiến thức một chút.”

Thái Hòa sờ lên cái mũi. Mặt không đỏ tim không đập nói dối không chớp mắt.

Hải Yến liếc nhìn Thái Hòa. Thầm nói: “Loại động tác vô ý thức này... Xem ra ngươi cũng biết cái mũi của mình có khả năng sẽ dài ra như Pinocchio hay sao!”

Nhưng mà đã Thái Hòa không chịu nói. Đương nhiên Hải Yến sẽ không hỏi nữa.

Hiện giờ đạn dược của nàng không đủ, bả vai có thương tích, đầu còn đã gặp phải trọng thương, có thể nói một trong những người trong team thoạt nhìn thê thảm nhất đúng là nàng.

Mà rõ ràng Thái Hòa cũng bị thương rất nặng, nhưng vừa qua khỏi hai ngày cũng đã khôi phục, Hải Yến nhìn thấy mà hâm mộ muốn chết, chỉ có thể tìm cùng loại giải thích “Ngu ngốc sẽ không cảm mạo” để làm cho cảm giác mình hơi thoải mái.

Chương 931: Tiếng Thét Chết Chóc

Nhưng ít ra có một vài thứ không cách nào thay đổi, đó chính là một khi rời khỏi team của Thái Hòa. Nàng cơ bản không có biện pháp còn sống trở lại quân đoàn Lửa Chùa.

Phi cơ trực thăng bị đánh nổ, cũng không có khả năng trông cậy vào quân đoàn không quân tâm bình khí hòa lại phái ra một chiếc phi cơ trực thăng tới đón nàng.

Dù sao... Thái Hòa trên người bọn họ điểm đáng ngờ đã đủ nhiều, nhiều hơn nữa một cái cũng không có gì.

Đơn giản chính là nhân vật khả nghi bị theo dõi, biến thành nhân vật hết sức khả nghi mà thôi...

"Ngoại trừ báo cáo kết quả dò xét lên trên ra, còn có hành động làm việc tùy tiện của quân đoàn không quân..."

Hải Yến siết chặt nắm tay, thầm nghĩ: "Rõ ràng là hợp tác, nhưng bọn hắn ỷ vào ưu thế, lại khinh người quá đáng nha."

"Thương thế của ngươi không có sao chứ?" Thái Hòa đột nhiên quay đầu lại hỏi.

"Không có việc gì..." Hải Yến vịn đầu một chút, đáp, "Chính là được cảm giác, cảm thấy thân thể có hơi nóng lên. Nhưng mà đã dùng nhiệt kế đo nhiệt độ rồi, cũng không có phát sốt. Ngược lại tay chân lại hơi lạnh buốt."

"Có khả năng nguyên nhân miệng vết thương đi..." Thái Hòa nói ra, "Trong chốc lát ngươi cũng đừng ra tay nữa, chúng ta đi là

được.”

“Ừ!”

Bước chân Thái Hòa đột nhiên dừng lại một chút. Bệnh trạng của Hải Yến, ngược lại rất giống biến dị sơ kỳ nha...

Hắn không nói tiếng nào dò xét một chút, phát hiện đoàn ánh sáng tinh thần của nàng cũng không khác thường, biểu hiện ra cũng không việc gì...

“Ta xem nàng bình thường cũng rất chú ý cẩn thận, cũng không có phát hiện nàng chạm phải siêu Virus Zombie... Đến cùng là có biến dị hay không? Không đúng... Nếu biến dị mà nói, thời gian này cũng kéo hơi quá lâu, siêu Virus lạc đường ở trong cơ thể nàng hay sao? Không có khả năng a...”

Thái Hòa không hiểu ra sao, lại dùng ánh mắt tiếp tục dò xét nhìn sang Hải Yến.

Bây giờ còn xem cũng không được gì, chỉ có thể âm thầm lưu ý lấy...

Ở gần vườn bách thú Zombie số lượng không nhiều lắm, xa xa nhìn lại, bởi vì loại rất nhiều loài cây xanh quanh năm, còn thêm mùa xuân cũng sắp đến rồi, cho nên thoạt nhìn ngược lại xanh um tươi tốt.

Nhưng team trong nội tâm của Thái Hòa hiểu rõ, khu vực này phong cảnh nhìn như rất không tệ, nhưng lại giấu giếm nguy cơ.

Một số biến dị thú bình thường bị hắn cố ý buông tha lúc trước kia, hiện giờ cũng chắc là đã tiến hóa đến Zombie cao cấp.

“Ta tới nơi này chính là tới thu hoạch trái cây...”

Bỏ mặc biến dị thú ở loại khu vực như vậy, có khả năng mang

đến uy hiếp cho người sống sót rất nhỏ.

Huống chi để giúp Thanh Vân, Thái Hòa cũng không thể không làm như vậy.

Hiện giờ ngẫm lại, ngược lại Thái Hòa rất là cảm thấy may mắn vì quyết định của chính mình ngay lúc đó.

Vốn tưởng rằng Thanh Vân nuốt chất gel của Zombie cũng được, nhưng không nghĩ tới trong nội tâm nàng càng muốn thiên hướng biến dị thú...

Vì giúp cho siêu Virus trong cơ thể nàng càng ngày càng thuần túy biến dị thú, thật nhiều chất gel biến dị thú, nhất là chất gel của rắn biến dị, đương nhiên là chắc chắn không thể thiếu.

“Ta nhớ được lúc ấy buông tha mấy con rắn nhỏ, hiện giờ chắc là đã lớn lên không sai biệt lắm, tính cả tỉ lệ đào thải, chắc là cũng có hai ba phần may mắn còn tồn tại ra rồi. Chỉ mong chúng nó không có chạy loạn...”

Trong lòng mang tâm lý muốn đến xem thử, Thái Hòa mang theo cả team tiến vào trong vườn thú...

Lúc này vườn bách thú so với lúc trước còn an tĩnh hơn rất nhiều, chợt nhìn thật giống như đã triệt để như trống không vậy.

Nhưng trong không khí tràn ngập một cổ mùi tanh hôi hết sức đặc quánh, thậm chí ngay cả Ca Cao đang ở trên cổ Bảo Ngọc cũng bỗng nhúc nhích, kết quả bị Lê Bống nhanh tay lẹ mắt ấn chặt lại một cái.

Những nữ Zombies cũng ào ào nhăn lại cái mũi, năng lực khứu giác của các nàng không mạnh bằng Ca Cao, nhưng mà cái mùi vượt ra khỏi sức chịu đựng của người thường không biết gấp bao nhiêu lần.

Ở trong lúc này, ngược lại là Thái Hòa và Hải Yến thoạt nhìn còn chiếm tiện nghi nhiều hơn.

Ngược lại cũng chỉ có Ngô Thanh Vân hơi hưng phấn, dường như con mèo nhỏ bị bạc hà cuộn len kích thích, lập tức bắt được Thái Hòa cánh tay một cái, bộ ngực cao ngất cọ xát hai cái ở trên người hắn, dùng việc này để diễn tả cảm giác kích động của nàng: "Là rắn sao... loại mùi hương này, là rắn..."

"Nhiều con rắn to lớn lắm mới có thể bắn ra nhiều độc khí như vậy a..." Thái Hòa nhíu mày, nói.

"Cái gì? ! Rắn hay sao?"

Hải Yến lập tức khẩn trương căng thẳng thân thể, nhìn quanh khắp mọi nơi.

"Xoảng "

Bọn họ vừa đi không xa bao nhiêu, chợt nghe cách đó không xa truyền đến một tiếng vang thật lớn, một cái cửa thủy tinh trực tiếp nổ bung.

Ngay sao đó vô số miểng thủy tinh vun vẩy ra, một con mãng xà biến dị khổng lồ to cỡ chừng thùng nước bất ngờ xuất hiện.

"Nhanh như vậy đã xuất hiện!"

Trong nội tâm Thái Hòa hoảng hồn, kêu lên.

"Ê! Rắn kìa~!"

Chương 932: Sức Lực Mạnh Mẽ Đến Không Hợp Lẽ Thường

Hải Yến thì hét thảm một tiếng, hoảng sợ thoáng chốc nhảy dựng lên, sau đó hoảng hốt chạy bừa nhảy lên đu phía sau lưng Thái Hòa.

Dùng lực lượng của nàng, cộng thêm trọng lượng súng máy và vật dụng trên người nàng, nàng vừa bổ nhào lên lưng Thái Hòa, Thái Hòa trực tiếp cảm giác đầu gối khuỵu xuống, mang theo Hải Yến lập tức té ngã trên đất.

Vừa mới nhìn thấy con mồi, không ngờ ngã sấp mặt lờ ở trước mặt con rắn biến dị này, Thái Hòa trước một giây còn vừa mừng vừa sợ, sau một giây lập tức trực tiếp hết hồn.

Chờ lúc hắn giãy giụa đứng lên, vậy mà Hải Yến còn đu ở trên người hắn sống chết không chịu buông tay, hai mắt nhắm nghiền, sợ hãi kêu lên: “Rắn! Có rắn!”

“Rắn lớn như vậy, ngươi không cần kêu chúng ta cũng đều thấy được mà...”

Thái Hòa bị kẹp tới ngay cả giọng nói cũng bị bóp méo, cô gái sợ hãi quá độ không đáng sợ, chuyện đáng sợ chính là nàng đồng thời có được sức lực mạnh mẽ, và quyết tâm đánh chết không buông tay...

Thái Hòa bên này còn không kịp trấn an Hải Yến, con rắn biến dị kia cũng đã ngóc đầu lên thật cao, sau đó mở mạnh ra cái miệng to như cái thúng, trực tiếp cắn tới phía Thái Hòa.

“Thiên phú kéo thù hận lại phát huy tác dụng sao!”

Cách khoảng cách xa như vậy mà còn có thể nghe được tiếng gió vù vù, còn có mùi tanh hôi đủ để xông chết người này cũng là đập vào mặt mà đến.

Thái Hòa không có dự định chơi cứng với nó, hắn mang theo Hải Yến lập tức lăn tại chỗ một cái, đồng thời khi đầu rắn cắn vào phía sau lưng chính mình, cái vòi tinh thần cũng lập tức duỗi ra, quấn lấy đầu rắn.

Nhưng không nghĩ tới sức lực của con rắn biến dị này quả nhiên rất mạnh, hắn dùng sức hất đầu lên, lập tức giãy khỏi trói buộc của Thái Hòa, ngược lại làm cho sắc mặt Thái Hòa trắng nhợt.

Ngô Thanh Vân đã nhào tới xuất hiện ở bên cạnh đầu rắn, nàng khẽ hươ múa cánh tay như đuôi rắn, đao gió cũng xẹt qua ở trên mắt mãng xà.

Lê Bống thì đã lui ra phía sau rồi, nhưng nàng cũng không tùy tiện nổ súng, ngược lại là ngắm ngay đám người Thái Hòa.

“Đùng!”

Khi tiếng súng vang lên, một con rắn biến dị to bằng cánh tay từ trên không ngã xuống, trực tiếp ngã ở bên cạnh Thái Hòa và Hải Yến.

“A a a a! Bên này cũng có!”

Hải Yến liên tiếp kêu lên tiếng kêu thảm thiết với độ ồn cao nhất có thể, làm cho Thái Hòa cũng cảm giác trong nháy mắt trống ngực đập tăng tốc không chỉ một nhịp.

Mà ngay cả rắn biến dị vừa bị quẹt làm bị thương con mắt, vừa muốn nổi giận, không ngờ cũng dừng lại trên không trung một

chút, dường như ngây ngẩn cả người.

“A a a a!”

Tiếng kêu thảm thiết của Hải Yến không dứt bên tai, Thái Hòa đứng mũi chịu sào, màng nhĩ gần như sắp bị phá thủng.

Cô gái này ngày bình thường luôn kéo căng một bộ mặt lạnh lùng, không nghĩ tới nàng lại sợ rắn như vậy!

“Chắc là đại đa số con gái đều rất sợ rắn sao... Sống lâu cùng với những Zombie nữ ngốc ngốc kia, đã quên con gái bình thường là như thế nào rồi trời. Sớm biết như vậy để cho nàng chờ ở bên ngoài là được rồi...”

Vẻ mặt của Thái Hòa lộ ra nét hối hận, tiếc nuối nói. Hiện giờ đường đi còn chưa có bị lấp, nhưng trạng thái này của Hải Yến, mặc kệ nói với nàng cái gì, phỏng chừng đều là không nghe lời...

Lúc này từ trong càng nhiều khe hở, bắt đầu chui ra rất nhiều rắn biến dị, có lớn có nhỏ đủ kiểu.

Cảnh tượng này hết sức rợn người, mặc dù Thái Hòa cũng cảm thấy da đầu run lên từng trận.

Lúc này các nàng Lê Bống đã rút lui đến bên người Thái Hòa, vây quanh hắn ở chính giữa.

Những con rắn biến dị này không có vội vã tiến công, đều vòng xung quanh cây cối hoặc là trên cây cột ở gần đó, một đôi mắt âm lãnh màu đỏ như máu, nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, tiếng “Khè khè” liên tục bên tai.

“Số lượng này... không đúng!”

Thái Hòa còn đang cố gắng khiêng lên Hải Yến, cô gái này thấy được rắn nhiều như vậy, lại nhìn thấy bên cạnh thì có thi thể một

con rắn biến dị bị bắn tới máu thịt nhầy nhụa, thân thể gần như bị cắt đứt ngang. Nàng sợ đến không chịu xuống đất.

Hai chân dường như cái kềm sắt, dường như nàng đang sợ khi hai chân vừa chạm mặt đất thì loài bò sát này sẽ lập tức quấn lên người của nàng vậy.

“Nhưng mà... Nhưng dù sao ngươi cũng nên quan tâm đến vết thương của chính mình nha...”

Thái Hòa bị siết tới sắc mặt đỏ lên, các cụ có câu ‘không vác người thì không biết, vừa vác lên một người rồi ngược lại yếu gà... trọng lượng vật dụng Hải Yến mang trên người thật sự là đáng sợ!

Một khẩu súng máy, một ít lương khô và nước, còn có viên đạn, quần áo, và nòng súng thay thế...

Muốn chết người rồi!

“A a a! Đừng thả ta xuống dưới, không được thả ta xuống dưới!”

Hải Yến ôm cổ Thái Hòa, thét lớn.

“Được rồi... Không đi xuống... Nhưng ngươi có thể đừng siết cổ ta được hay không...”

Thái Hòa khó khăn nói ra một câu. Hắn dùng sức muốn đẩy ra Hải Yến, nhưng sức lực của cô gái này thật sự quá lớn.

Chương 933: Gừng Càng Già Càng Cay

“Ngươi không phải nói dị năng của mình là là gà què hay sao... Loại cảm giác sức lực như vầy có thể nói so với cọp mẹ rồi, chẳng lẽ nhận định lúc trước của ta bị sai hay sao...”

Sau khi cố gắng mấy lần đều thất bại, Thái Hòa đành phải thở hồng hộc buông tha quyết tâm giãy thoát khỏi nàng.

Càng nhiều rắn biến dị không ngừng chui đi ra, rất nhanh lập tức chiếm lĩnh tất cả bãi đất xung quanh khu vực này.

“À... Đúng rồi! Mịa nó chúng nó biết sinh sôi nẩy nở mà! Nhưng mà nhiều như vậy, thật sự là đẻ quá nhanh đi mà! Từng cái ổ một xếp lớp ở trên cây nha! Đây thật sự là lọt vào ổ rắn rồi...”

Nhưng mà mặc dù cảnh tượng kinh người. Nhưng trong nội tâm Thái Hòa lại mừng rỡ như điên.

Đến bây giờ cũng không có nhìn thấy những biến dị thú khác, rất dĩ nhiên hoặc là chúng nó đã sớm thoát đi vườn bách thú, hoặc là chính là được bị những con rắn biến dị này xem như là chất dinh dưỡng mà làm thịt sạch sẽ rồi.

Zombies ở xung quanh đây ít đến thương cảm, nhưng lại không thấy thi cốt, phỏng chừng cũng đã bị chúng nó giải quyết hết.

Bên cạnh còn có một công viên trò chơi, Zombie bên trong đủ để nuôi sống chúng nó đến bây giờ...

Bất kể như thế nào, có thêm được một con rắn. Thì chính là có

thêm một ổ chất gel virus nha!

“Khè khè!”

Những con rắn kia vòng ở vị trí cao hơn, ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa.

Con rắn biến dị to bằng thùng nước bị thương lúc trước cũng ngẩng đầu lên thật cao, ánh mắt của nó bị Ngô Thanh Vân cắt trúng một cái, cũng không có cắt rớt, chỉ là có thêm một tầng tơ máu.

Ngô Thanh Vân là Zombie Cấp Thủ Lĩnh, lực lượng mạnh bao nhiêu có thể đoán được. Bị cánh tay như đuôi rắn của nàng quét trúng một cái, bay mất cái đầu cũng chỉ có thể coi như là chuyện bình thường.

Nhưng lực lượng chỉ cần tiện tay là phá nát một mảnh này, tác dụng tại yếu ớt trên con mắt, không ngờ chỉ là kích thích được nó chảy ra một sợi tơ máu mà thôi...

“Hừ, không ngờ dựa vào chất nhầy dính chặn lại.” Ngô Thanh Vân hừ lạnh một tiếng, nói ra.

“Chính là nhờ chất nhầy hay sao! Nếu là do chất nhầy thì có thể giải thích được tất cả! Chất nhầy lâu ngày! “

Thái Hòa híp mắt nhìn một cái, quả nhiên phát hiện trên đôi mắt của rắn biến dị dường như bao trùm một tầng màng mỏng màu trắng hơi mờ. Cánh tay của Ngô Thanh Vân chính là bị tầng màng kia chặn lại.

“Tầng màng này lại cứng cỏi như vậy hay sao? Không ngờ lấy đao sắc còn chọc không thủng...”

Rắn biến dị to cỡ thùng nước vẫn đang nhìn chằm chằm Thái Hòa, cộng thêm ánh mắt của những con rắn biến dị khác cũng đều

tập trung ở trên người Thái Hòa...

Loại cảm giác phảng phất giống như bị nhốt trong sở thú bị vây xem này, làm cho Thái Hòa cảm giác cực kỳ không được tự nhiên...

“Khè khè!”

Con rắn biến dị to bằng thùng nước đột nhiên hất lên cái đuôi, thời điểm khi Thái Hòa thu hút toàn bộ lực chú ý của nó, những con nhỏ rắn biến dị kia ào ào giống như mũi tên bắn ra như mưa.

Tuy nói là loại nhỏ, nhưng nhỏ nhất cũng thô to hơn một chút so với cánh tay, lớn thì cũng lớn cỡ giống như bắp đùi của người bình thường.

Nhiều rắn biến dị như vậy bò lại cực kỳ nhanh, liên tục tới gần. Hải Yến sợ tới mức nhắm chặt hai mắt, cầm lấy cổ của Thái Hòa dùng sức lắc qua lắc lại: “A a a a a!”

“Ngươi... Ngươi sắp bóp chết ta rồi...”

Thái Hòa bị lắc tới choáng váng, lập tức ở bên ngoài chế tạo một tấm lưới cái vòi tinh thần vô hình.

Con rắn biến dị vọt tới đụng vào tầng lưới vòi tinh thần này trước nhất, mặc dù lực nhào tới của chúng nó rất mạnh, nhưng vẫn lập tức bay ngược ra.

Tấm lưới cái vòi tinh thần bị đụng vào, cũng tương đương với tinh thần lực Thái Hòa của nhận lấy trùng kích, gần như mỗi một con đụng vào đều chóng mặt xoay tròn bò lổm ngổm trên mặt đất. Không thể lập tức tiếp tục công kích lần nữa.

Đám người Lê Bống thì lập tức vung đao tiến đến, chém lung tung một trận.

Động tác của các nàng nhìn như lộn xộn, trên thực tế dùng trạng thái tỉnh táo và cuồng bạo của Zombie, mỗi một đao có thể nói đều chém thẳng trúng chỗ hiểm trên người rắn biến dị.

Trong khoảng thời gian ngắn này, máu rắn vương vãi khắp nơi. Những nữ Zombie xuyên thẳng qua lại, động tác nhẹ nhàng như khiêu vũ, chỉ thấy trong khi ánh sáng lạnh lẽo lập loè lên, một chùm máu tươi phún ra khắp nơi.

Na Na đi ra từ trong cái bóng của Yuna, sau khi chia lìa Yuna Ác cầm trong tay liêm đao, động tác rất mạnh thoăn thoắt.

Ánh sáng lạnh lẽo chém về phía trước, vừa chém giết một con rắn biến dị, nàng lại lập tức mang theo liêm đao xoay người, lưỡi đao từ động tác xoay người của nàng, kéo lê một đạo ánh sáng hình loan nguyệt chói mắt, trực tiếp chém thành hai nửa con rắn biến dị nhảy dựng lên phía sau.

Mà tinh thần thể Na Na vừa tách ra ngoài, cầm liêm đao màu đỏ như máu, động tác cũng rất nhanh.

Chương 934: Hút Khô

Tinh thần lực của nàng cũng không phải thực chất hóa, không có khả năng trực tiếp tổn thương tới những con rắn biến này dị, nhưng mà có thể làm cho những con rắn biến dị này hỗn loạn tinh thần lực không chịu nổi, trong nháy mắt mất đi quyền khống chế thân thể.

Vừa phối hợp với Yuna Ác, quả thật chính là một cái cối xay thịt, hết sức khủng khiếp.

Trong trường hợp này Lê Huỳnh Bảo Ngọc và Ca Cao tiến hành phối hợp, dù sao hiện giờ Hải Yến nhắm mắt lại gắt gao, những tơ bạc tung tóe ra lập tức xẹt qua trước mắt nàng, nàng cũng không chú ý đến.

Sau khi tơ bạc cuốn lấy rắn biến dị, Lê Huỳnh Bảo Ngọc lập tức trực tiếp chém qua.

Nhưng mà mặc dù nàng nhìn qua chỉ là một em bé gái, nhưng công kích lại hết sức tàn bạo, rất có tinh túy của Zombie hoang dại.

Đầu tiên bắt lấy đầu rắn biến dị, sau đó giẫm một mgWOgiZĮ ở phần đuôi rắn biến dị, sau đó kêu lên một tiếng kêu "Ừm!", nhăn mày lại, bàn tay nhỏ bé dùng sức.

"Phốc!"

Sau một tiếng quỷ dị vang lên, từ trong tay Zombie tiểu loli cũng bay ra một khối vật thể dẹp lép máu thịt nhầy nhụa, sau đó lấy nàng hoan hô lên một tiếng nhảy xuống đất...

Những con rắn biến dị này da dày thịt béo, lớp vảy hết sức cứng rắn, mặc dù những nữ Zombie người nào người nấy đều sức chiến đấu bạo lều, nhưng cũng không thể lập tức giải quyết hết.

Mà chính Thái Hòa thì nhìn chằm chằm vào con rắn biến dị to cỡ thùng nước này...

Không biết vì sao, rắn biến dị to cỡ thùng nước này cho hắn một loại cảm giác dường như đã từng gặp qua.

Hơn nữa ánh mắt của con rắn biến dị này nhìn về phía hắn, cũng không chỉ là lãnh khốc đơn thuần.

“Rắn là động vật máu lạnh, cho dù dù tiến hóa thế nào, cũng không có khả năng cảm giác có tình cảm nha... Chẳng lẽ là ăn quá nhiều chất gel siêu Virus Zombie hay sao?”

Thái Hòa bị loại suy nghĩ này làm hoảng sợ kêu lên một cái, nhưng mà hắn cảm thấy chính xác, ánh mắt của con rắn biến dị này nhìn hắn, rất có một loại cảm giác “Đứa bé à, cuối cùng cũng chờ được ngươi rồi”.

“Nhưng ta không quen biết nó nha... Cho dù quen biết, đó cũng là lúc đầu ta tha cho nó một mạng...”

Thái Hòa bị nó nhìn chằm chằm tới dựng đứng cả da lưng, hắn cảm giác được mơ hồ, dường như hơi không ổn.

Con rắn này cả nửa ngày cũng không công kích, nhưng thân thể cũng vẫn đang nhúc nhích, nhưng lúc trước lại phái ra nhiều rắn biến dị loại nhỏ như vậy để thu hút hỏa lực...

Thấy thế nào cũng là đang tích lại khí thế nha!

Thấy dường như Na Na công kích tinh thần lực rất hữu hiệu, Thái Hòa cũng lập tức cuốn ra hai cái vòi tinh thần khổng lồ.

Một cái trong đó đi đầu bắn ra, quả nhiên thu hút sự chú ý của con rắn biến dị to cỡ thùng nước này.

Thân mình nó chính là dã thú, cộng thêm sau khi tiến hóa, cảm ứng với tinh thần lực tương đối nhạy cảm.

Cái vòi to bằng gốc cây vừa xuất hiện, mặc dù nó không nhìn thấy, cũng không ngửi thấy, nhưng lại thông qua đối một loại lực lượng cảm ứng kinh khủng, đưa ra phản ứng phù hợp.

Con rắn này lập tức co rụt lại xuống dưới, miệng há ra thật to, dường như muốn phun độc.

“Quả nhiên có đại chiêu!”

Trong nội tâm Thái Hòa kinh hãi, nhưng một cái vòi khác lại bắn ra một cái ngay trong lúc này, mục tiêu đúng là miệng con rắn này!

Nó vừa vội vàng trốn một cái vòi, vừa chuẩn bị phun ra nọc độc, trong thời gian ngắn cơ bản không kịp phản ứng.

Cái vòi vừa tiến vào trong miệng, miệng con rắn này lập tức muốn khép lại, nhưng một cái vòi khác cũng đã kịp quay trở về, trực tiếp ôm lấy hàm trên của nó, dùng sức kéo thật mạnh về phía sau.

“Khè khè!”

Miệng của con rắn biến dị bị mạnh mẽ kéo ngược lên, cái cái vòi tinh thần lập tức tiến quân thần tốc.

Rất nhanh, rắn biến dị đã bị kích thích tới quay cuồng.

Một khi thân hình cực lớn di động, cảnh tượng đúng là tương đối kinh người.

Cỏ dại bị nghiền áp, hòn non bộ bị quét qua vỡ tan, mà ngay

cả những tảng đá lớn kia đều bị hất bay.

“Quả thật giống như là vài đoạn thùng xe lửa văng ra vậy !”

Thái Hòa nhìn thấy mà trợn mắt hốc mồm, nhưng lúc này hắn cũng phải tập trung tinh thần lực mới được.

Con rắn biến dị này giãy giụa lại để cho khống chế và công kích của hắn trở nên hết sức khó khăn, ý chí vừa hơi dao động một chút, cũng có thể làm cho tinh thần lực tán loạn, do đó thất bại trong gang tấc.

“Thích lăn lộn như vậy, tinh thần của mày dường như rất không tồi đấy...”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, đột nhiên đồng tử co rụt lại: “Thử xem ta có hút được tinh thần lực của mày hay không!”

Xâm nhập trong cơ thể rắn biến dị cái vòi tinh thần của hắn vốn là bị kẹt ở chỗ yết hầu, nhưng suy nghĩ của Thái Hòa lập tức điều khiển, cái vòi tinh thân to bằng gốc cây lập tức từ thực chất biến thành một cái ống hút cỡ lớn.

Thoát khỏi hình dạng cái vòi hóa thành thực chất, không một tiếng động kéo dài ra, trực tiếp chui thẳng vào trong đầu con rắn biến dị.

Mặc dù rắn biến dị không phải là loại sinh vật có trí tuệ gì, hơn nữa sức mạnh tinh thần lực có hạn, nhưng ở loại trạng thái hỗn loạn này, phải nghĩ biện pháp thành công hút khô tất cả tinh thần lực này, cũng là nhiệm vụ cực kỳ khó khăn.

Chương 935: Người Quen Biết

Bản năng cảm ứng của động vật làm cho con rắn biến dị này nhận ra được nguy hiểm, nó càng giãy giụa điên cuồng hơn, giương miệng to như cái thúng phảng phất biến thành đầu tàu chệch đường ray vậy, trực tiếp đụng tới phía Thái Hòa.

“A!!! Chạy mau nha! nó lao tới kìa!”

Sắc mặt Hải Yến tái nhợt, ôm cổ Thái Hòa, hai chân quấn ở trên lưng Thái Hòa, miệng la to.

“Ta... Ta đang chạy đây...”

Thái Hòa thì căng đỏ mặt, ỷ vào thể năng của mình cũng tốt, vẫn cứ mang theo một cái “vật nặng” lăn lộn vòng.

Ở trong quá trình quay cuồng, Hải Yến hoàn toàn giữ vững tư thế cũ, không MpSdnsMuỊ CuKTNxVả buông ra một chút nào.

Nhưng mà làm đến nước này, coi như là một loại kỷ lục Guiness rồi.

Nhìn ra được. Con rắn này hoàn toàn không bị kích thích gì với nàng...

Toàn thân Hải Yến đều chăm chú ôm chặt lên trên người Thái Hòa, cộng thêm nàng mặc một bộ áo da bó sát người, cảm giác đương nhiên rất khác thường...

Nhưng giờ phút này tình huống hỗn loạn và nguy cấp như thế, Thái Hòa ngoại trừ cảm giác “Nặng” ra, thật sự không - cảm giác nào khác.

Mà ngay cả thời điểm lăn cù mèo không cẩn thận xem bộ ngực của Hải Yến như là tấm đệm, Thái Hòa cũng hoàn toàn không có có nhận ra được.

“Ầm!”

Đầu của con rắn biến dị từ bên người Thái Hòa trườn tới, trực tiếp đập lên trên tường vây ở đằng sau.

Chợt nghe một tiếng vang thật lớn. Bụi bậm nổi lên khắp bốn phía, trên tường vây thì ra lại xuất hiện một cái lỗ thủng lớn.

Thừa dịp con rắn biến dị này còn chưa kịp rút đầu ra, Thái Hòa khống chế được cái vòi tinh thần bắt đầu thôn phệ rồi.

Năng lực thôn phệ này, nói cho cùng cũng chỉ có thể xem như là một loại năng lực phụ trợ của cái vòi tinh thần thôi.

Muốn dùng cái vòi này làm chất môi giới mới có thể hoàn thành, tốc độ thôn phệ khẳng định cũng có hạn.

Thật giống như sử dụng ống hút, cũng cần có quá trình chất lỏng chui qua ống hút này?

Hơn nữa một khi bắt đầu thôn phệ. Chủ thể sẽ cảm giác được, trong đầu giống như có vật gì đó sắp từ lỗ tai chui ra ngoài... vậy.

Cảm giác khủng hoảng cực lớn, sẽ làm cho đối phương càng phản kháng kịch liệt hơn. Mà loại phản kháng này, cũng sẽ làm cho Thái Hòa thôn phệ càng lúc càng khó khăn.

Con rắn này cũng không ngoại lệ, thân thể của nó và phần đuôi dùng sức vung vẩy, đánh nát hết tất cả mọi thứ có thể đánh nát ở xung quanh thành mảnh nhỏ.

Tiếng nổ lớn liên tục vang lên bên tai Thái Hòa, “Vù vù” gió mạnh quét lên trên mặt. Ngay cả làn da cũng cảm giác đau rát

không thôi.

Mà đang ở dưới loại trạng thái này, Thái Hòa cũng thật sự không có sức lực nào là dùng ra tinh thần lực, duy trì tấm lưới tinh thần lực.

“Là ai nói tất cả tinh thần lực rất dễ sử dụng!”

Thái Hòa liếc xéo tròng mắt, cảm thụ được mảnh vụn không ngừng và đập vào trên người, quát.

Cũng may càng giãy giụa, cái đầu tam giác của rắn biến dị lại càng không thể rút ra được.

Chớ nói chi là còn có cái vòi của Thái Hòa, đầu kia lôi kéo thật chặt nó lại...

“Chui vào lỗ thì dễ dàng chui ra thì mới khó, ta sẽ cho mày không thể nào chui ra !” Thậm chí trên trán Thái Hòa cũng nổi lên gân xanh. Chửi bới linh tinh.

“Khè! “

Đầu của con rắn biến dị bị kẹt lại ở trong tường, mà bất luận thân hình huơ vòng vòng như thế nào, cũng chỉ là đập nát tường vây thôi bên cạnh, cũng không trực tiếp đập sụp đổ toàn bộ bức tường.

“Còn may tường trong Thảo Cầm Viên Sài Thành phải nói là đủ rắn chắc, không phải công trình bã đậu, mà là công trình có lương tâm...”

Con mắt của Thái Hòa cũng bắt đầu sung huyết, cùng lúc phải trốn tránh con rắn biến dị càng quét lung tung khắp mọi nơi. Còn phải đề phòng con rắn nổi giận này, đồng thời còn phải tập trung tinh thần lực hút sạch tinh thần lực của nó...

Loại trạng thái này, số lượng tinh thần lực phải tiêu hao cũng càng nhiều hơn so với lúc trước.

Cũng may thôn phệ được tinh thần lực đang hòa quyện vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của Thái Hòa liên tục không ngừng. Hơn nữa là một con rắn, nó cũng thật sự không có nhiều trí nhớ có thể dùng để quấy nhiễu tinh thần của Thái Hòa.

Chỉ một vài đoạn phim ngắn hơi quỷ dị, thỉnh thoảng xẹt qua trong đầu của Thái Hòa, làm cho hắn không tự chủ được rùng mình một cái.

Nhưng mà, điều này cũng làm cho hắn bởi vậy làm cho minh bạch cái này một ổ rắn đến tột cùng là làm sao tới.

“Thì ra nó là con của con rắn biến dị lúc trước ta mần thịt nha... Nó đã chết rồi, vậy mà còn sinh con! Chẳng trách được cả một ổ này đều dường như quen biết ta từ trước. Nhưng ta lại không biết tụi mày nha! Cha và mẹ tụi mày không phải một giống hay sao? Hoa văn trên người tụi mày hoàn toàn không giống nhau, là xảy ra chuyện gì... Những lớp vảy này đều hoàn toàn không giống chút nào...”

Mặc dù bề ngoài khác nhau, nhưng mà từ trong trí nhớ của nó mà nói, cái ổ rắn này chính xác đều là con của con rắn biến dị kia lưu lại.

Sau khi sinh ra chúng nó, nhớ kỹ mùi của nhân loại đầu tiên chính là Thái Hòa, đây cũng là nguyên nhân chúng nó không chịu rời khỏi nơi này.

Bản năng báo thù của rắn biến dị rất mạnh, điểm này Thái Hòa sớm đã cảm nhận được.

Chương 936: Có Một Loại Lỗ Là Không Thể Tùy Tiện Chui Bậy Vào

Nếu không rất nhanh hắn cũng đã bỏ đi, hơn nữa không có xuất hiện lần nào ở xung quanh đây, chỉ sợ cái ổ rắn này đã sớm tìm được hắn tiến hành báo thù.

Mẹ của bọn nó bị Thái Hòa âm chết, thì sau khi sinh xong chúng nó, cũng đã trở thành phần thức ăn đầu tiên của chúng nó.

Bởi vì cơ thể mẹ là biến dị thú cao cấp, cho nên tốc độ tiến hóa và thực lực của chúng nó, đều mạnh hơn so với rắn biến dị lúc đầu.

Sau khi thôn phệ sạch sẽ tất cả biến dị thú trong Thảo Cầm Viên Sài Thành, chúng nó cũng lấy Zombies ở xung quanh đây làm thức ăn.

Nhất là Zombies tụ tập số lượng lớn ở công viên trò chơi, lại càng là nơi săn mồi của bọn nó.

Khi đói bụng chạy ra đi săn bắn, thời điểm nghỉ ngơi trở về trong ổ.

Làm rắn biến dị, chúng nó đã không có tập tính ngủ đông.

Nhưng giống như Zombie ăn một bữa có thể no thật lâu, bình thường nhu cầu với đồ ăn của chúng nó cũng không lớn.

Về phương diện khác, tốc độ sinh sôi nảy nở của chúng nó vậy mà cũng rất nhanh. Vậy mà trong thời gian ngắn ngủi như thế,

sinh sản số lượng lớn như vậy...

“Thời điểm không có săn bắn tất cả tụi nó đều bận rộn sinh con hay sao ấy!” Thái Hòa không nhịn được kêu lên.

Sau khi trôi qua hơn 10 phút, các nàng Lê Bống đã giải quyết những con rắn biến dị loại nhỏ cũng gần như hoàn tất.

Ngoại trừ một vài con vẫn còn đang ở trên cao, những con mãng xà còn lại hoặc là đầu thân hai nơi, hoặc là đã bị chém thành bùn nhão.

Xác rắn khắp nơi trên đất, mùi tanh hôi cũng tràn ngập khắp bốn phía.

Ngô Thanh Vân thì vừa chém rắn, vừa nhanh chóng tìm kiếm ở trong xác rắn, móc ra chất gel biến dị thú còn chưa bị móc ra cho.

Ở một nơi khác, khi Thái Hòa kiên trì liên tục thôn phệ, con rắn biến dị to bằng thùng nước này, tốc độ giãy giụa của nó cũng chậm lại.

Nó đang từng bước một đi về hướng ngu ngốc, động tác cũng từ từ trở nên càng ngốc nghếch vô não hơn.

Mặc dù Thái Hòa không hề dùng sức nắm lấy đầu của nó, chỉ sợ nó cũng không có biện pháp rút ra.

Trên thực tế, ngược lại nó càng dùng sức muốn đi vào hơn, nhìn nó liên tục mà chui vào phía trước, Thái Hòa không thể không cười lạnh một tiếng:

“Hừ, có một loại lỗ là không thể tùy tiện chui bậy vào.”

Tốc độ Thái Hòa thôn phệ nhanh hơn, những tinh thần lực này rất nhanh lập tức bổ sung hơn phân nửa những tiêu hao của hắn.

Nhìn thấy con rắn biến dị như là tiến vào ngủ đông, dần dần

chậm lại, trong mắt Thái Hòa cũng lộ ra vẻ mừng rỡ.

“Không biết chất gel siêu Virus sẽ có hình dạng gì...”

Từ dò xét tinh thần mà nói, Thái Hòa có thể khẳng định, đây là một con biến dị thú cao cấp đã từ chất gel siêu Virus chuyển hóa thành Ổ Virus.

Nhưng giống với Zombie, thực lực biến dị thú cũng không thể dùng thứ gọi là “Đẳng cấp” để phán đoán.

Thật sự là có rất nhiều ví dụ, cùng là mức độ tiến hóa giống hệt nhau, như sức chiến đấu lại khác biệt như ngày với đêm.

Zombie còn là như thế, chớ nói chi là biến dị thú.

Team của Thái Hòa chiến đấu với đám rắn biến dị, xem ra sắp tiến vào khâu cuối cùng.

Mà lúc này, ở trong một cái hồ nhân tạo từ công viên trò chơi với vườn bách thú, một đạo gợn sóng đột nhiên xuất hiện ở trên mặt hồ yên tĩnh.

Đạo gợn sóng này nhanh chóng đến gần phương hướng vườn bách thú, ánh mặt trời chiếu xuống, phảng phất ở dưới mặt nước cất giấu một đạo bóng dáng màu hồng đáng sợ...

Sau vài phút đồng hồ, các nàng Lê Bống đã thu gom lại toàn bộ chất gel siêu Virus của rắn biến dị.

Nhìn thấy túi áo mọi người căng phồng, đủ để biết lần này bội thu.

Lúc này Thái Hòa mới vội ho một tiếng, mở ra hai tay, vẻ mặt bất đắc dĩ nói: “Tiểu Yến, vậy... Có phải ngươi nên thả ta ra rồi hay không?”

“Rắn... Rắn...”

Hải Yến bình thường hay làm vẻ mặt lạnh như băng, lúc này lại đang run rẩy bám ở trên người Thái Hòa.

Chẳng qua Hải Yến liên tục run lên, không chỉ gia tăng sức nặng càng lớn lên trên người Thái Hòa, một vài bộ phận lại ép càng chặt hơn.

“Yên tâm, hết rắn rồi, đều bị giết cả.” Thái Hòa nói ra.

Hải Yến dựa vào bờ vai Thái Hòa, trong lúc cẩn thận nghe động tĩnh xung quanh, sau đó vừa khẩn trương mở mắt ra một khe hở nhỏ nhìn một cái.

Vừa nhìn thấy xác rắn đầy đất, nàng lại ôm sát cổ Thái Hòa hét to một tiếng.

Sau khi trôi qua vài giây đồng hồ, nàng mới từ trong hoảng sợ chậm rãi phục hồi lại tinh thần, lần nữa mở ra một con mắt, vụng trộm nhìn thoáng qua.

“Thật sự... Thật sự đều chết hết...”

Sau khi từ trên người Thái Hòa nhảy xuống, Hải Yến nhìn quanh khắp mọi nơi, lúc này mới yên lòng lại.

Trong nội tâm vừa nới lỏng xuống, ngay sau đó thân thể của nàng cũng như nhũn ra, cắm đầu trở về trong ngực Thái Hòa.

“Ặc...”

Hai người chăm chú nhìn nhau xấu hổ, sau đó Hải Yến đẩy mạnh Thái Hòa một cái.

“Ha ha... Không nghĩ tới không ngờ ngươi sợ rắn như vậy, chẳng lẻ khi còn bé bị ám ảnh rắn chui vào ổ chăn hay sao?” Thái Hòa cười nói.

Chương 937: Tên Gia Hỏa Khổng Lồ

Hải Yến trừng mắt hắn một cái: “Ai bị rắn chui vào ổ chăn chứ! Ta chỉ là... không biết vì sao lại rất sợ loại sinh vật này thôi... còn phải nói...” Nàng vuốt tóc xuống, rất u oán nói ra, “Còn không phải tại ngươi! Tự nhiên chạy đến nơi này, kết quả cắm đầu chui vào ổ rắn, thật không biết đến tột cùng vì sao ngươi lại làm chuyện như vậy...”

“Chuyện này sao...”

Thái Hòa hơi trầm ngâm một chút.

Chuyên môn chạy tới ổ rắn này tàn sát đám rắn, còn dọa Hải Yến thành bộ dạng này, muốn cho nàng tin tưởng mình đi tới nơi này chỉ là để tham quan, cũng thật sự là rất khó để cho nàng tin tưởng.

Mà mục đích chân thật, lại sẽ tuyệt đối không thể nói cho người ngoài biết.

Người bên cạnh là zombie, nhưng lại nuốt chửng loại chất gel đáng sợ ở trong đầu zombie này...

Người có thần kinh đơn giản chỉ sợ cũng không chấp nhận được nha!

Cho dù có thể chấp nhận, chẳng lẽ sẽ không có băn khoăn hay sao?

Thái Hòa không khả năng không thấy ánh mắt tràn ngập thành khẩn mà lại mong chờ của Hải Yến, nhưng sự thật, thật sự là hắn

không thể nói ra miệng.

“Ha ha, như vậy chúng ta chính là trừ hại cho dân nha. Nếu không kiểm soát được, để chúng nó tùy tiện tiếp tục sinh sôi nảy nở như vậy, chỉ sợ rất nhanh khu vực này cũng sẽ bị chúng nó chiếm cứ hoàn toàn.” Thái Hòa lộ ra một nụ cười quỷ dị, ảm đạm nói, “Ngẫm lại xem, trong lúc này khoảng cách tới tòa nhà Bitexco của các ngươi cũng không xem như quá xa. Nói không chừng chờ thời điểm khi các ngươi tiến vào chiếm giữ tòa nhà Bitexco, toàn bộ cao ốc cũng sẽ ở trong vòng một đêm bò đầy rắn biến dị nha...”

“Aaa! Đừng nói nữa! “

Xem ra năng lực tưởng tượng của Hải Yến cũng không tệ, Thái Hòa miêu tả vụng về như vậy, không ngờ thật sự lại phát họa ra một cảnh tượng sống động trước mặt nàng.

Nàng thét lên một tiếng, hình tượng lạnh băng vừa mới lộ ra ngoài lại bị hủy hoại tới sạch sẽ.

Nghi vấn trong lòng, đương nhiên cũng bị sợ hãi làm cho quên hết sạch sẽ.

“Ngươi... Ngươi cố ý trêu chọc ta!”

Gặp Thái Hòa buồn cười nhìn chằm chằm nàng, thoáng chốc Hải Yến trở ngửi được mùi gì, tức giận kêu lên.

“Loại mùi này thật sự rất làm muốn sặc vậy...” Thái Hòa làm như không có việc gì xoay người sang chỗ khác, nhìn chằm chằm vào xác rắn đầy đất, che kín lỗ mũi nói.

“Đúng vậy nha,” Yuna nói ra: “Hay là chúng ta tranh thủ thời gian lập tức rời khỏi nơi này thôi.”

Đề nghị của nàng lập tức chiếm được rất nhiều đồng ý, mùi ở nơi này hít vào thêm một hơi, cũng đủ để xông người ta muốn

ngất đi.

“Bất quá, đây chỉ là nửa phần đầu của vườn thú...”

Cả thành phố Sài Gòn, khu vực có thể tìm ra thật nhiều biến dị thú cũng chỉ có cái vườn bách thú này.

Mặc dù đã cảm giác được ở nơi này sẽ không còn có những loại sinh vật khác, nhưng nếu như không sưu tầm xong, như thế nào Thái Hòa cũng sẽ cảm thấy hơi tiếc nuối...

“Ê này, giọng điệu của loại người như ngươi còn không có dự định rời khỏi là vì xảy ra chuyện gì vậy!” Hải Yến hoảng hồn nói.

Cùng lúc đó, ở trên mặt hồ sóng gợn lăn tăn đằng kia, một cái bọt nước thật lớn đột nhiên nổ tung trên mặt hồ.

Vài cột nước đồng thời bắn về phía bầu trời, thật giống như có bom trong nước bị kích nổ.

Mặt nước yên tĩnh đột ngột bị phá hủy, mà ở trong những giọt nước rơi đầy trời, một đôi mắt âm trầm màu đỏ như máu, đang nhìn chăm chú phương hướng vườn Thảo Cầm Viên...

“Ồ? Mới vừa rồi dường như nghe được thanh âm giống như đánh rắm nha.” Thái Hòa giật mình đưa mắt nhìn sang phía sau, nói ra.

Hắn đưa ánh mắt trưng cầu về phía Hải Yến.

Nếu muốn ngăn cản Thái Hòa, chỉ có một biện pháp...

Hải Yến cắn môi, lại quan sát về phía hồ nước một cái, sau đó nhìn về phía Thái Hòa.

Sau khi do dự trọn vẹn năm sáu giây, cuối cùng nàng lập tức cắn răng nói: “Ta không có việc gì, chắc là bên kia có con gì đó đang đến! “

Thấy Thái Hòa lộ ra một nụ cười mãn nguyện, Hải Yến nắm chặt nắm đấm, thầm nghĩ: “Xem như ngươi lợi hại! Cho dù bên kia còn có rắn, ta cũng sẽ nhận biết nha! Cũng không thể thật sự nhận thanh âm “Đánh rắm” này đổ lên trên người mình a!”

“Thanh âm này rất lớn, phỏng chừng không phải là một biến dị thú bình thường. Chẳng lẽ là tồn tại cùng loại với Xà vương hay sao?”

Thái Hòa đang trầm tư suy nghĩ nói.

“A... Thì ra không phải thanh âm “Đánh rắm” hay sao?” Lê Bống đến bây giờ mới hiểu đươc, lộ ra vẻ bừng tỉnh hiểu ra, sau đó hơi lộ ra vẻ thật có lỗi liếc nhìn về phía Hải Yến.

“Tại sao phải dùng loại ánh mắt nhìn ta chứ! Chẳng lẻ mới vừa rồi các ngươi lại đều cho rằng là lỗi của ta hay sao?”

Hải Yến quá sợ hãi, liếc mắt tới, quả nhiên thấy Yuna và Ngô Thanh Vân đều lộ ra vẻ không có chuyện gì xảy ra mà nghiêng đầu đi, mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc trong trường hợp này sau khi nhìn nhau với nàng hai giây, mới đột nhiên quay đầu, tránh ra ánh mắt của nàng.

“Coi chừng ta liều mạng với các ngươi nha...”

Thái Hòa cảm thụ sức mạnh tinh thần lực của mình bây giờ một chút, sau đó kích động nói: “Nếu thật chính là Xà vương mà nói, vậy thật sự quá tốt rồi!”

“Tốt ở chỗ nào!” Hải Yến trợn mắt tròn xoe.

Chương 938: Màu Lông Trắng Cặp Mắt Đỏ

“Nhưng mà, con rắn biến dị to lớn này cũng đã đủ phiền toái, nếu như Xà vương hình thể còn lớn hơn so với nó, phỏng chừng không phải dễ giải quyết như vậy. Không bằng ở nơi này lấy khỏe ứng mệt, dựa vào hoàn cảnh phức tạp của nơi này, có thể hạn chế nó lại. Có nhiều xác rắn ở chỗ này như vậy, không cần lo nó không đến.”

Thái Hòa hừ lạnh một tiếng, nói.

Bọn họ tìm một vị trí ở gần đó để mai phục, chăm chú nhìn chằm chằm hướng phía phương hướng truyền đến tiếng đánh rắm.

Mùi tanh hôi và mùi máu tươi nồng đậm, đủ để che giấu lại mùi trên người đám bọn họ.

Vài phút đối với bọn họ mà nói, dài dằng dặc giống như là đợi mấy giờ vậy.

Đột nhiên, một vị trí trong rừng cây lay động lên. Cành lá lắc lư, thanh âm mảnh vụn ở trong yên tĩnh nghe được khá rõ ràng.

Loại lay động này không giống như bị gió thổi động, bởi vì thanh âm là từ xa mà đến gần.

Thật giống như có tên gia hỏa to lớn nào đang xuyên thẳng qua rừng cây, dường như từ đằng xa dần dần tới gần phía team của Thái Hòa vậy.

Trái tim Thái Hòa lập tức muốn nhảy lên trên cổ họng, mà Hải Yến thì không tự chủ được nắm chặt nắm đấm, trên trán bóng

loáng bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh.

“Đến đây...”

Phương thức xà vương xuất hiện quả nhiên bất đồng, đầu tiên là chỉ nghe âm thanh của nó không thấy bóng dáng của nó, nhưng bây giờ là gió thổi ảnh động, nhưng vẫn không có trông thấy bóng dáng của nó.

Nhưng loại hoàn cảnh này, gây cho lòng người cảm giác áp bức càng mạnh.

Nhìn chằm chằm rừng cây vài giây đồng hồ, Thái Hòa cũng đã cảm giác được trong lòng bàn tay toàn là mồ hôi lạnh.

Hắn không có đơn giản vươn tay ra đi dò xét, e sợ đánh rắn động cỏ.

“Có thể là cấp bá chủ hay không đây? Chưa bao giờ thấy qua rắn biến dị cấp bá chủ, chẳng may thật sự là cấp bậc đỉnh cao rồi sao, ổ siêu Virus trong đầu có phải sẽ nhiều hơn hay không đây...”

Thái Hòa sờ lên Ổ siêu Virus rắn biến dị trong lồng ngực của mình, khối ổ Virus này cũng đã lớn cỡ trứng gà, hơn nữa cảm giác cầm trong tay còn rất nặng.

Nhiều chất gel siêu Virus rắn biến dị cùng với Ổ Virus như vậy, đủ để cho siêu Virus trong cơ thể Thanh Vân chuyển qua hướng rắn biến dị một cách triệt để.

Nhưng nếu như có thể lại vào tay một khối Ổ siêu Virus càng mạnh hơn, nói không chừng còn có thể kích thích Thanh Vân tăng thực lực lên thêm một chút!

“Cho dù chị đại không ăn, cũng có thể cho Ca Cao thì sao... Bất quá tình huống của Ca Cao hiện giờ, bất kể thế nào tiến hóa cũng rất khó làm cho người ta phán đoán được đến tột cùng nó sẽ tiến

hòa thành hình dạng như thế nào nha...”

Trong lòng Thái Hòa thầm nghĩ, hai mắt lại xuyên thấu qua bụi cỏ bí mật, chăm chú nhìn chằm chằm vào vị trí rừng cây.

Xoạt xoạt ——

Sau một trận động tĩnh, mấy cây và cỏ dại phía trước nhất đột nhiên ngã rạp ra hai bên, một đôi mắt khủng khiếp màu đỏ như máu, xuất hiện ở trong u ám...

Giống như là hai bóng đèn màu đỏ hồng đột nhiên xuất hiện trong đêm khuya, mà trông thấy bóng dáng của nó, tất cả mọi người không nhịn được cùng một lúc sặc nước bọt một cái.

Roẹt

Lại lắc lư một trận, chủ nhân cặp mắt đỏ hồng này đang khẩn trương nhìn chăm chú, đột nhiên vừa nhảy ra một cái!

“Bùm!”

Thanh âm nặng nề rơi xuống đất, mặt đất truyền đến rung động lắc lư, cũng làm cho lòng người kinh hãi không thôi!

Thái Hòa hít một hơi thật sâu, đẩy ra cỏ dại trước mắt, nhìn về phía hắn...

“... Nói... Đã nói là Xà vương...”

Cho dù không phải Xà vương... Nhưng như vầy cũng kém quá xa!

Đừng nói “Vương”, thứ này ngay cả rắn cũng không phải!

Không chỉ có Thái Hòa há hốc mồm tại chỗ, mà ngay cả các nàng Lê Bống đều lộ ra vẻ mặt vẻ khïếp sợ.

Rõ ràng xoang mũi đã bị mùi tanh hôi của xác rắn lấp đầy, hơn nữa ở nơi này rõ ràng chính là một cái ổ rắn cực lớn.

Vì cái gì ở loại khu vực này, không ngờ sẽ xuất hiện loại sinh vật trước mắt này vậy!

Rắn không có khả năng chung sống hoà bình với nó nha... Không có lý do cùng nhau chung sống được à!

Qua vài giây, Thái Hòa mới chậm rãi chậm chạp quá mức mà lại đẩy ra cỏ dại lần nữa, lặng yên không một tiếng động nhìn lại phía trước.

Nhưng mà hắn vừa ló đầu ra, trước mắt lại đột nhiên xuất hiện một cặp mắt to lớn, màu đỏ như máu, vừa vặn đối mặt chính diện với hắn một cái.

“Ầm!”

Một cái móng vuốt đập tới phía đầu của hắn, Thái Hòa kéo Lê Bống bên người một cái, lập tức lùi mạnh ra phía sau.

“Bùm!”

Cây cổ thụ chỗ hắn mới vừa đứng cũng đã bị đập một phát đứt ngang, đợi sau khi cây cổ thụ to lớn ngã xuống, team của Thái Hòa đã từ trong vị trí ẩn thân rút lui đến sau một tảng đá lớn khác.

Trong quá trình cây cổ thụ to lớn ngã xuống lại đập gãy hai cây nhỏ, cùng với một mảng cỏ dại to lớn.

Vốn tưởng rằng con quái thú khiếp này, hơn phân nửa cũng sẽ bị cây cổ thụ đập ngược lại té ở trên mặt đất, không nghĩ tới động tác của nó không ngờ hết sức nhanh nhẹn.

“Ngao ngao!”

Chương 939: Không Thể Để Các Nàng Mạo Hiểm

Theo một tiếng kêu cực kỳ quái dị vang lên, một thân hình cực lớn vừa nhảy ra từ trong tán lá. Chuẩn xác đã rơi vào trên cành cây.

Chân trước nó giơ lên trước ngực. Bảo trì tư thế người đứng. Nhìn chằm chằm vào team của Thái Hòa, thân hình chấn động: "Ngao ngao!"

"Đây là... Đây là..."

Hải Yến trừng to mắt nhìn chằm chằm vào con quái thú này, nghẹn họng nhìn trân trối nói.

Mà Thái Hòa thì lộ ra vẻ mặt nặng nề, thấp giọng nói: "À... Đúng rồi, đây là..."

Con quái thú kia có được thân thể béo ục ịch, thân hình cao khoảng chừng ba đến bốn mét, bộ lông dài xoã tung ước chừng nửa tấc, toàn bộ thân thể hiện ra màu lông trắng noãn.

Nhưng lông ở tứ chi và lỗ tai. Dưới cổ, và với con mắt, thì rõ ràng là màu đỏ như máu diễm lệ.

Đối dưới phía, ngược lại càng xuất chúng hơn.

Bạch như tuyết, đỏ hồng như máu!

Gương mặt của nó rất tròn, hai mắt màu đỏ như máu tại cùng màu bộ lông tô điểm lên, thoạt nhìn độ hung hãn hơi thấp, thậm chí có loại cảm giác giống như đang híp mắt dò xét người khác.

Mà thân thể béo ục ịch ở dưới tướng đi hai hàng của nó, còn không tự chủ được lắc qua lắc lại cái mông...

“Ngươi đoán không lầm, đây là... gấu trúc biến dị!” Thái Hòa nói ra chắc như bắp.

Ánh mặt trời chiếu xuống. Còn có thể nhìn rõ trên miệng con gấu trúc này dường như còn nhễu lòng thòng một ít nước bọt...

“Lần đầu tiên biết rõ gấu trấu lại còn biết bơi lội nha! Hơn nữa tiếng thét này lại đặc sắc như thế... Quả nhiên thật đúng là rất đáng yêu, láng giềng sống gần với rắn ổ không ngờ cũng có thể tiến hóa thành như vậy...”

Vừa nhìn qua tư thế con gấu trúc này còn hơi giống tay đấm boxing của nhân loại. Hơn nữa sau khi nó đánh lén không trúng, lại không hề tùy tiện ra tay, mà là ở thật xa giằng co với team của Thái Hòa.

Chân trước lại liên tục đung đưa, rất có khả năng phóng ra bất kỳ lúc nào.

“Ngao ngao!”

Biến dị gấu trúc run lên bụng, kêu lên tiếng kêu đại khái xem như đang uy hiếp.

“Còn không biết cảm thấy thẹn bày ra loại tư thế này... Cho là mình là Kung Fu Panda hay sao...”

Thái Hòa còn là lần đầu tiên chứng kiến chủng loại biến dị thú này, tuy rằng trước kia ở vườn bách thú nhìn qua gấu trúc ngoại trừ dáng điệu thơ ngây chân thành chuyên làm bộ dễ thương ra, dường như cũng không có lực sát thương gì, nhưng ai biết con gấu trúc này sao khi bị biến dị sẽ tiến hóa đến mức nào!

Ít nhất có thể khẳng định một chuyện, nó có thể sinh tồn ở

trong ổ rắn đến nay, tuyệt đối không đơn giản!

Thời điểm khi đến vườn bách thú lần trước bị con rắn biến dị đuổi đến chạy khắp nơi, lúc ấy có cái con gấu trúc biến dị này hay không, ta cũng không biết...

“Tuy rằng lông màu đen biến thành màu hồng, nhưng nó thật là gấu trúc nha...” Hải Yến đã sớm nhìn ngây người “Nếu như là sinh vật ăn cây trúc, tại sao lại biến dị được!” Nàng phát điên thấp giọng nói “Loại sinh vật này không ngờ cũng sẽ biến dị, điều này thật sự là quá khó có thể tin nổi! Đến tột cùng tại sao phải biến dị...”

“Sợ hãi rắn, kết quả rất yêu mến gấu trúc hay sao?” Thái Hòa nhìn nàng một cái, hoảng hồn nói “Đây là ngươi đang kỳ thị động vật mà...”

Yuna thì nghiêm túc nói: “Chắc chắn là nó là động vật ăn thịt, hơn nữa hình thể của nó cũng có thể chịu đựng được siêu Virus gây ra biến dị. Mặc dù là gấu trúc, nhưng dù sao cũng là gấu. Ngẫm lại những bà con xa của nó đáng sợ đến cỡ nào nha... Đáng yêu chỉ là biểu tượng, giấu dưới lớp vỏ bọc đáng yêu bề ngoài, có thể là cuồng bạo và tàn nhẫn chân chính, tát bay cũng là nhẹ...”

“Mau cho những kẻ yêu thích gấu trúc một tiếng xin lỗi đi...”

Đại khái là thấy team của Thái Hòa vẫn mãi không động đậy, sức kiên nhẫn của gấu trúc biến dị cũng dần dần bị tiêu hao sạch sẽ.

Nó đột nhiên cầm lên một cây thân cây lớn bằng bắp đùi, phảng phất giống như không cần dùng sức lực gì cả, tùy tùy tiện tiện chơi đùa kéo trên lên một cái...

“Răng rắc!”

Thân cây cực kỳ rắn chắc thật giống như củi khô vậy, thoải

mái mà bị nó bứt đứng ngang, sau đó như là một cây gậy, bị biến dị gấu trúc dùng hai cái chân trước "Chụp lấy".

Nó nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, đột nhiên dùng sức nhảy ra sau, nghiêng xuống eo to như thùng nước, nhấc lên chân trước, cái thân cây lập tức mạnh mẽ vụt khỏi tay bay ra, bắn thẳng tắp tới phía Thái Hòa.

"Vèo!"

Tiếng xé gió bén nhọn lập tức vang lên, chính là một cây thân cây cũng có thể chế tạo ra thanh thế giống như đạn pháo bay tới vậy, sức lực to lớn tới mức nào cũng có thể đoán được!

Còn may là tốc độ của team Thái Hòa đám cũng không chậm, lúc trước khi bị thân cây bắn vào, lập tức tránh qua tứ tán, tránh né được.

Thân cây trực tiếp đâm vào mặt đất, đập ra một cái lỗ thủng lớn, một tảng đá lớn cũng bị đập tới bay lên, lại rơi ầm xuống đất.

Mặt đất rung động, tiếng vang như sấm!

"Thì ra không phải Kung Fu Panda, mà là gấu trúc đánh túy quyền nha!"

Thái Hòa bị chấn động tới đầu óc choáng váng, kêu lên: "Làm ơn đừng chơi cứng với nó nha!"

Mặc dù lực lượng của đám nữ Zombies cấp thủ lĩnh cũng rất mạnh, nhưng va chạm trực tiếp giữa hai lực lượng mạnh mẽ, lại chính là một quá trình lưỡng bại câu thương.

Đám nữ Zombies không chú ý điểm ấy, nhưng Thái Hòa cũng sẽ không để cho các nàng Lê Bống đi mạo hiểm.

Chương 940: Chuyên Môn Của Mày Phải Là Giả Vờ Đáng Yêu Mới Đúng

Lần trước Lê Bống vì ngăn cản con zombies dị biến, kết quả làm cho sức cùng lực kiệt, cũng đã làm cho Thái Hòa rất buồn bực.

Chuyện giống như vậy, tuyệt đối không thể xảy ra lần thứ hai.

Dù sao đối thủ chỉ là một một con gấu trúc thôi, không cần phải liều mạng tới chết.

Nhân loại đối mặt biến dị thú, ưu thế lớn nhất là cái gì?

Không phải lực lượng, mà là trí tuệ!

“Ngao ngao!”

Gấu trúc biến dị ngay sau khi ném ra thân cây lập tức nhảy lên một cái, thân hình nhìn qua rất ục ịch, một khi hành động lại nhanh thoăn thoắt đến bất ngờ, hành động như gió táp mưa rào!

Nó trực tiếp nhảy xuống phía Thái Hòa, tứ chi mở ra, mang theo tiếng gió rít “vù vù”, vừa nhào tới một cái về phía Thái Hòa muốn chụp lấy hắn!

Mà ngay cả mục tiêu là Thái Hòa cũng cảm nhận được áp lực rất lớn, hắn chỉ kịp nhảy qua phía bên cạnh, đồng thời một cái vòi tinh thần lập tức bắn ra ngoài.

Cái vòi cuốn lên đoàn ánh sáng tinh thần này, sau đó dùng ức kéo một cái!

Xoắn giết tinh thần!

Gấu trúc biến dị đột nhiên mềm nhũn thân thể ở giữa không trung, thân hình cực lớn trực tiếp ngã thật mạnh xuống đất, thậm chí sau khi nó giãy giụa muốn đứng lên, trên mặt đất còn để lại một vết lõm hình gấu trúc trên mặt đất.

“Ngao ngao!”

Gấu trúc tức giận! Nó liên tục công kích thất bại ba lần, đôi mắt đỏ hồng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa đã thật sự trừng lên!

Nó nhìn chằm chằm Thái Hòa đã nhảy xuống bậc thang, hơi nghiêng người tránh thoát liên hợp trảm kích của Yuna và Ngô Thanh Vân, sau đó dùng phương thức di động hình chữ “s”, lại cực kỳ nhanh hướng phía đuổi tới phương hướng Thái Hòa.

“Ặc, sao lại lại chỉ nhìn chằm chằm ta vậy! Nhân loại ở nơi này đích cũng không chỉ có một mình ta đâu nha!”

Sau khi Thái Hòa nghe thấy tiếng vù vù giống như quả bóng tuyết cực lớn đang lăn tới, vội vàng bước nhanh hơn.

Nhưng cái con gấu trúc biến dị này lại giống như là chỉ nhận ra có một mình Thái Hòa vậy, theo đuổi mãi không bỏ.

“A đúng rồi...”

Rất nhanh Thái Hòa nghĩ ra nguyên nhân. Hiện giờ trong lòng ngực của hắn đang chứa chính thức một khối ổ Virus rắn biến dị còn mới nguyên, con gấu trúc biến dị này không nhìn chằm chằm hắn thì còn nhìn vào ai nữa?

Quả thật là tự mang họa vào thân mà!

Nếu như hiện giờ để ổ Virus rắn biến dị này ra bên ngoài, cho dù không bị gấu trúc biến dị nuốt mất, cũng sẽ bị Hải Yến nhìn

thấy rõ ràng...

“A! Đừng đuổi ta nữa mà!”

Thể năng của Thái Hòa đã rất không tồi, nhưng mà so sánh với con gấu trúc biến dị này mà nói, thì vẫn còn kém quá xa.

Không biết có phải nguyên nhân vì nuốt chửng quá nhiều chất gel của zombies hay không, vậy mà con gấu trúc biến dị này còn thông minh hơn so với biến dị thú bình thường rất nhiều.

Nếu như Ca Cao còn có hình thể to lớn giống như lúc trước, phỏng chừng biểu hiện không khác nhau bao nhiêu với con gấu trúc biến dị này.

Bị gấu trúc biến dị đuổi theo chạy tới mấy trăm mét, thể lực của Thái Hòa đã tiêu hao nhanh chóng.

Quốc bảo chỉ cần có khả năng bắt được, sẽ nắm lấy tất cả mọi thứ ven đường, ném về phía Thái Hòa, không để cho hắn có cơ hội thở dốc.

Tảng đá, thân cây, gạch...

“Hít hà!”

Một trận gió táp đuổi sát mà đến, Thái Hòa ngẩng đầu liếc nhìn, phát hiện bầu trời bao la trên đỉnh đầu là đã bị một mảnh bóng đen che lại.

“Đkmn đây là cái gì vậy!”

Thân hình cực lớn máu thịt nhầy nhụa nhìn giống như một sợi dây nịt, thoạt nhìn còn có cảm giác hơi quen quen...

“Đây không phải con rắn biến dị lớn nhất hay sao?!”

Thi thể co rắn biến dị to cỡ thùng nước không ngờ cũng bị gấu

trúc biến dị giật ra từ trong tường vây, biến nó thành giống như roi sắt hươ múa khắp nơi.

Con rắn biến dị này có thể so sánh với roi sắt bình thường còn rắn chắc hơn nhiều, thân dài mà cứng rắn, năng lực phòng ngự mạnh mẽ, mà các đốt xương sống lại linh hoạt...

Miệng rắn mở ra thật to còn có thể sử dụng xem như móc câu, nọc độc trên răng nếu đụng phải cũng không phải là nói đùa.

Lưỡi rắn màu đỏ tím thè ra bên ngoài, cũng dường như không có thể tùy tiện đụng chạm vào.

Tím hồng... Nhìn qua loại màu sắc này cũng đã có loại dự cảm chẳng lành, mặc dù không phải kịch độc, cũng chắc chắn sẽ không là thứ gì tốt.

Bởi vì gấu trúc biến dị hươ loạn xác rắn này một trận, các nàng Lê Bống đuổi sát mà đến ở phía sau đương nhiên cũng bị chặn lại.

“Ngắm... Ngắm không được...”

Lê Bống buông xuống súng ngắm, cau mày nói ra.

Mặc dù con gấu trúc này không có sở hữu được dáng người hình chữ S, nhưng lộ tuyến di động thì lại vẫn là hình chữ S,

Lại thêm có thân hình rắn biến dị quấy nhiễu ánh mắt, mặc dù loại thiên phú ngắm bắn từ xa chuẩn xác của Lê Bống cũng có lòng nhưng không đủ sức.

Mặc dù nàng có mấy lần ngắm trúng, nhưng cũng không biết gấu trúc là đang vô tình hay cố ý, lúc này không ngờ vừa vặn lại cùng trên một đường thẳng với Thái Hòa.

Với uy lực của súng ngắm, cho dù có thể đánh trúng gấu trúc,

phỏng chừng khoảng cách hắn không xa Thái Hòa cũng sẽ phải chịu liên quan đến.

Chương 941: Cảnh Tượng Bị Rượt Chạy Này, Lại Tái Hiện Lần Nữa

Nếu như để gấu trúc né tránh, thì loại thịt mà các nàng khát vọng đã lâu, cũng thật sự chỉ có thể nướng lên ăn.

“Đập, thiếu chút nữa bị đập trúng...”

Yuna nhảy mạnh lên, cái đầu rắn này lập tức vụt qua dưới chân nàng.

Khi Na Na bóng dáng của nàng trong tuy nhiên tách ra tinh thần thể, nhưng đối mặt căn bản không có sinh mệnh khí tức biến dị mãng, Na Na cũng hữu tâm vô lực.

Nàng cùng hắc na trong lúc đó cũng không thể tách ra quá xa, tinh thần thể tuy nhiên không bị biến dị mãng thương tổn, nhưng muốn một mình tiếp cận gấu trúc biến dị bản thể, khả năng cũng không lớn.

Con biến dị cũng dài khoảng hơn mười thước, Na Na và YuNa Ác ở khoảng cách xa nhau cực hạn khoảng mười mét.

“Vừa vặn bị hạn chế lại, con gấu trúc như viên thịt hỗn đản này, mày dứt khoát lăn luôn đi nha! Nói không chừng còn nhanh hơn một chút!” Hắc Na híp mắt, mắng.

“Ta cũng bị gây khó dễ.”

Ngô Thanh Vân vừa cái lắc mình, lập tức xuất hiện ở bên người Yuna, lo lắng nói.

Nàng nhiều lần né tránh rất nhanh, đều không có thể lướt qua xác rắn đang huơ múa.

Cái xác rắn này bị gấu trúc biến dị múa rất cẩn thận, hơn nữa tốc độ càng lúc càng nhanh, mặc dù thiên phú chủng tộc của các nàng, cũng rất khó tìm được khe hở.

Mà Hải Yến thì gian nan theo sát ở sau lưng Lê Huỳnh Bảo Ngọc, âm thầm líu lưỡi:

"Không nghĩ tới tốc độ Thái Hòa lại nhanh như thế này... Nhưng mà con gấu trúc biến dị này cũng thật sự rất lợi hại... Dùng thực lực của Thái Hòa, có thể thu phục cái này con gấu trúc biến dị này hay không?"

Nàng lại đưa ánh mắt về phía ba người Lê Bống ở phía trước, thầm nghĩ mặc dù các nàng lợi hại, nhưng hiện giờ hành động lại hoàn toàn bị chặn lại.

Ngoại trừ dị năng giả hệ tinh thần là Thái Hòa, các nàng thật sự có khả năng phát huy ra sức chiến đấu không lớn.

Mà loại chiến đấu liều mạng được ăn cả ngã về không này, Thái Hòa lại tuyệt đối sẽ không sử dụng.

Nhưng, dựa vào tinh thần lực của một mình Thái Hòa, thật có thể thu phục con gấu trúc điên cuồng liều mạng này?

Trong lòng Hải Yến không nắm chắc, không biết trước. Nàng khác với các nàng Lê Bống, loại tín nhiệm mù quáng với Thái Hòa, nàng không làm được...

Mặc dù những nữ zombies này rất sốt ruột, nhưng lại không hoảng hốt chút nào.

Mặc dù tạm thời không cách nào đột phá phong tỏa tụ hợp với Thái Hòa, các nàng cũng không trở nên bối rối chẳng biết làm gì cả

giống như nàng.

Nhưng mà, khoảng cách giữa các nàng với Thái Hòa vẫn mãi không cách nào gần hơn.

Mà gấu trúc biến dị hươ múa xác rắn, trong miệng không ngừng kêu lên tiếng kêu sắc nhọn: “Ngao ngao~!”

“Ngao em gái mày nè!”

Thái Hòa đã dùng ra hết toàn lực, hơn nữa đã cố gắng hết sức tìm kiếm chướng ngại vật để vòng vào, thuận tiện hắn có thời gian ra tay.

Vốn tưởng vườn bách thú rằng lần trước đã chạy thục mạng dữ lắm rồi, không nghĩ tới vậy mà lịch sử còn thật sự có một ngày lặp lại y như vậy.

Lần trước chỉ là một con rắn theo ở phía sau, lần này lại là một con gấu trúc cầm con rắn đuổi theo chính mình.

Rõ ràng là sinh vật chuyên làm ra vẻ đáng yêu, nhưng là cấp độ khủng khiếp ngược lại gia tăng theo cấp lũy thừa rồi!

Nhiều lần thậm chí Thái Hòa muốn tìm cơ hội xoay người chống trả, nhưng sau lưng truyền đến tiếng gió “vùn vụt” cũng đang nhắc nhở lấy hắn, một khi bước chân hơi trì hoãn chậm một chút, tiếp theo... Không, là nhất định sẽ bị xác rắn quét trúng tại chỗ.

Chém ngang lưng cũng chỉ có thể coi là con gấu trúc này không dùng đủ sức, theo như Thái Hòa tính toán, khả năng cao nhất là bị nện thành thịt nát tại chỗ!

“Trước khi biến dị là sinh vật đáng yêu, không ngờ sau khi biến dị lại khủng khiếp đến như vậy... Trước kia thật đúng là đã xem thường mày rồi, vốn còn tưởng rằng mày chỉ có thần kỹ duy

nhất là ôm vỏ xe lắc lư cho người tham quan, không nghĩ tới sức chiến đấu vậy mà lại mạnh như thế... Suốt ngày gặm cây trúc thật sự là uất ức cho mày rồi! Nên cho mày khiêng một thanh rìu khổng lồ làm bảo vệ vườn bách thú mới đúng..."

Sau một trận chạy loạn xạ, ngay cả chính Thái Hòa cũng không biết đã chạy đến đâu rồi.

Nhìn ra chắc là một nơi nào đó trong vườn bách thú... Dù sao khắp nơi đều là hòn non bộ và khu cây xanh, Thái Hòa cũng thật sự không rảnh nhìn trên đường ngẫu nhiên xuất hiện bản chỉ đường là cái gì.

Bất quá phía trước lại là một hồ nước rộng lớn, giữa hồ thì chính là một hành lang không xem như quá rộng.

"Đến loại khu vực này, cái roi xác rắn của ngươi cũng không còn có khả năng huơ được nữa rồi nha..."

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào dãy hành lang này, nghe tiếng gió ngày càng đến gần ở phía sau lưng, thầm nghĩ.

Sau khi cái vòi tinh thần miễn cưỡng ngăn cản một lúc, Thái Hòa liền lập tức tăng tốc, chạy như điên tới phía hành lang này.

"Ngao ngao!"

Gấu trúc biến dị lại dường như cũng đã biết được dự định của Thái Hòa, vẫn đang chạy theo sau lưng Thái Hòa đột nhiên nó thay đổi phương hướng, không ngờ bắt đầu chạy dọc theo hồ nước.

Chương 942: Lẩn Trốn Trong Nước

Thái Hòa đã nhảy vào hành lang lại trọn vẹn chạy về phía trước vọt lên hơn mười mét, mới hoảng sợ phát hiện con gấu trúc quơ xác rắn, không ngờ xuất hiện ở bên cạnh.

“Đkmn! Đây là ngươi muốn nghịch thiên rồi sao!”

Tiếp tục như vậy, Ngược lại Thái Hòa sẽ bị con gấu trúc biến dị này vừa vặn chặn trước mặt, nhưng chạy ngược trở về mà nói, phỏng chừng kết cục cũng giống như vậy.

“Không còn cách nào khác...”

Mặc dù trước sau đều không có đường lui, nhưng rất nhanh Thái Hòa lại bình tĩnh trở lại.

Giữa cái hồ nước này là một hòn đảo nhân tạo, cũng không biết là dùng để nuôi khỉ hay để làm cái gì, tóm lại có một mảnh đất trống rất lớn.

Chướng ngại vật trên đó không nhiều lắm, nhưng lan can dùng để vây khốn động vật, cao tới hơn mười thước với mặt đất, cũng có thể xem như lợi thế địa hình có thể lấy ra sử dụng.

“Vậy chơi đánh giáp lá cà lần thứ nhất đi! Chẳng qua là một con gấu trúc cao một chút, to lớn một chút, sức lực mạnh một chút mà thôi!”

Ngay trong khi Thái Hòa xông vào đảo giữa hồ, ba người Lê Bống cũng vọt tới bên cạnh hồ nước.

Nên đuổi theo gấu trúc, hay là đuổi theo Thái Hòa đây?

Không có đợi các nàng đưa ra phán đoán, con gấu trúc lập tức hành động.

Nó vốn đang chạy dọc theo hồ nhân tạo, cách hòn đảo ở giữa hồ cũng khoảng hơn mười mét, nhưng vào lúc này, hai cánh tay của nó lại đột nhiên tăng lên tốc độ.

“Vùn vụt vùn vụt!”

Xác rắn xoay tròn nhanh chóng thật giống như cánh quạt phi cơ trực thăng vậy, mang theo gấu trúc đột nhiên nhảy mạnh về phía mặt hồ lướt đi về phía trước.

“Đây là... Chong chóng tre của Đôrêmon hay sao! Thế giới ác mộng của Yuna trong lúc này lại bám vào người nó rồi sao?”

Thái Hòa đứng hình, chỉ số thông minh của con gấu trúc này rất không thấp nha!

Biến dị thú có chỉ số thông minh cao như thế, độ khó khăn để đối phó cũng không phải chỉ đơn giả một cộng một bằng hai.

“Bất quá... Trong quá trình lướt đi, nó lại ở trong trạng thái không phòng bị nha!”

Sau phục hồi lại tinh thần, Thái Hòa lập tức vui mừng hết lớn: “Làm ta sợ muốn chết, kết quả chỉ là gấu cấp bậc chỉ số thông minh không cao nha...”

Tự cho là thông minh một trận, nhưng trên thực tế con gấu trúc giờ phút này, nhưng lại hoàn toàn không có năng lực phản kháng nha!

Không chỉ có mỗi Thái Hòa, mà ngay cả Lê Bống cũng lập tức kịp phản ứng, đưa lên họng súng lập tức chuẩn bị ngắm bắn vào

con gấu trúc biến dị này.

Có lẽ gấu trúc biến dị dứt khoát nhảy ra, đến bây giờ cũng không lâu hơn một giây đồng hồ ngắn ngủi mà thôi.

Mà trong nháy mắt ngay khi Thái Hòa sắp sử dụng cái vòi tinh thần, Lê Bống sắp bóp cò súng, con gấu trúc này lại đột nhiên tăng tốc ——

"Phù phù!"

"Ùm" một cái, một đám nước lập tức bắn lên, thật giống như ném mạnh một hòn đá xuống nước, trên mặt hồ lập tức xuất hiện một cái lỗ đen thật sâu...

"Ặc... Mịa nó, nó quá nặng!"

Thái Hòa sửng sốt vào giây đồng hồ, mới đột nhiên kịp phản ứng.

Bởi vì sức nặng vô cùng khủng khiếp, con gấu trúc biến dị cộng thêm cả xác rắn, lập tức trực tiếp chìm vào đáy nước.

Mặc dù mặt nước đang rung động kịch liệt như trước, nhưng cơ bản là không nhìn thấy bóng dáng của nó...

Nhìn chằm chằm vào mặt nước liên tục bồng bềnh, biểu lộ trên mặt Thái Hòa cũng dần dần trở nên hết sức rối rắm.

Đã trôi qua hơn mười giây...

Đã trôi qua một phút đồng hồ...

Gấu trúc biến dị, cùng với thi thể rắn biến dị, lại thủy chung không thấy nổi lên.

Trước kia con gấu trúc biến dị này dự định rất rõ ràng, nhất định nó là muốn dùng cách xoay chong chóng lướt đi, trực tiếp

lướt vài chục thước trên mặt nước đến đảo rộng giữa hồ.

Đáng tiếc sự thật lại cho lý tưởng một kích nặng nề, bởi vì nguyên nhân trọng lượng quá lắn, nó ngã nặng nề rơi xuống ở giữa không trung.

Nhưng mặc dù lúc ấy bị rơi xuống đáy hồ thật mạnh, cũng có thể rất nhanh trồi lên mặt nước mới đúng a...

“Chẳng lẽ... con gấu trúc này không nín thở được hay sao? “

Thái Hòa nhíu mày, thật cẩn thận từ đảo giữa hồ hướng đi đến cạnh bờ, nhìn vào trong hồ nhân tạo.

Mặc dù mặt nước dần dần yên tĩnh lại, nhưng ở trong hồ nước màu xanh biếc, vậy mà lại đang nổi lên nguy hiểm nào đó.

Team của Thái Hòa ở ngoài sáng, gấu trúc lại ở trong tối...

Hành lang dài hẹp đơn độc ở trên mặt nước, ba người Lê Bống thì lúc trước đứng ở bên kia.

“Muốn đi qua hành lang này đến đảo giữa hồ, cho dù tốc độ nhanh thế nào, ít nhất cũng phải năm giây gì đó? Mà trong khoảng thời gian này... Nếu như gấu trúc đột nhiên từ dưới nước nhảy ra tiến hành tập kích? Ở trên loại hành lang này, cơ bản là không có nơi nào có thể tránh né...”

Hải Yến vừa vừa tính toán, vừa nói: “Gấu trúc biến dị có thể thoải mái mà hươ múa thi thể của rắn biến dị, cho nên lực lượng của nó không phải chúng ta có thể chống lại chính diện đấy...”

“Hừm, ba giây vậy là đủ rồi. Dù lợi hại thế nào thì chỉ là con gấu trúc thôi, sợ cái gì.”

Yuna tiến đến một bước, váy ngắn phất phới trong gió.

Chương 943: Gấu Trúc Sập Bẫy

Nàng mang theo liêm đao, hai mắt quét về phía mặt hồ. Mà cùng lúc đó, Na Na thì từ trong bóng dáng của nàng chậm rãi đi ra.

Con gấu trúc biến dị này trốn ở dưới nước, cho dù là thị lực hay vẫn là khứu giác, đều tạm thời không thể sử dụng đến.

Ai cũng không biết nó có thể nín thở thời gian bao lâu...

"Ê này, đừng mạo hiểm mà... Đợi chính nó không chịu nổi phải trồi lên cũng được mà?"

Giọng nói của Hải Yến vừa kêu lên, cũng vô ý thức đưa tay muốn nắm lấy cánh tay Yuna, lại đột nhiên cảm giác được phía sau lưng phát lạnh, động tác cũng chậm lại.

Trước mắt chỉ có Yuna mà thôi, Lê Bống cùng Ngô Thanh Vân cùng với Lê Huỳnh Bảo Ngọc, đều đứng ở Hải Yến sau lưng.

Nhưng ở trong nháy mắt đó, nàng lại cảm giác được rõ ràng, chính diện có một đạo ánh mắt khác đang nhìn chằm chằm về phía chính mình.

Trong hư không, giống như cất giấu thứ gì đó không nhìn thấy ...

"Đối thủ chẳng qua là một con gấu con mập ú mà thôi, tại sao phải đi theo tiết tấu của hắn chứ?"

Yuna hừ lạnh một tiếng, nói ra: "Bắt nó từ trong nước, sau đó đánh nó thành mắt gấu trúc chính thức, mới là phong cách của ta!"

"Phong cách loại người như ngươi không có gì đáng giá để tự

hào cả... Vừa mới nói xong câu nói này, chẳng lẽ là ảo giác sao..."

Hải Yến khó hiểu liếc nhìn Yuna, âm thầm gật đầu: "Đúng vậy, nhất định là ảo giác, nhất định là bởi vì hôm nay thấy được quá nhiều rắn, cho nên thần kinh hơi quá nhạy cảm đi... Ừm, nhất định là như vậy..."

So với loại suy đoán "Trước mặt thật ra đang có một người không thể nhìn thấy đứng nhìn mình", đương nhiên là "Ảo giác" lại càng dễ làm cho người ta chấp nhận hơn rồi...

Cách một cái hành lang, Thái Hòa

"Ồ? Đột nhiên phất tay làm cái gì? Đột nhiên làm cho Na Na ra tới làm cái gì?"

Hắn nheo lại con mắt, chăm chú nhìn mỗi một hành động phía bên kia.

Thời điểm trong khi Yuna Ác phất tay, thật ra tinh thần thể Na Na cũng đã bước lên hành lang.

"Na Na tùy tiện đi tới như vậy không có vấn đề gì sao? À... Đúng rồi... gấu trúc ở đáy nước, chỉ có thể thông qua thính giác hoặc là cảm ứng để phán đoán trên mặt nước có người hay không..."

Nhưng bất kể là Thái Hòa hay còn là đám nữ Zombie, cho dù là Hải Yến, cũng đều có thể thoải mái mà chạm xuống đất không một tiếng động.

Cố gắng hết sức giảm xuống tiếng động đến mức thấp nhất, đây là kỹ năng sinh tồn mỗi một người sống sót cũng đã nắm giữ được.

Mà Zombie đi săn, trình độ ở phương diện này lại càng đạt đỉnh cao.

“Thính giác có thể tạo được tác dụng không lớn... như vậy... thì thời điểm khi con gấu trúc này đánh lén ta lần đầu tiên, không phải là dựa vào cảm ứng mới tìm được mình đâu”

Thái Hòa lập tức bừng tỉnh hiểu ra, chẳng trách được Yuna không chút do dự triển khai hành động, xem ra thiếu nữ Zombie này đã chú ý tới điểm này.

“Chẳng lẽ sau khi phân tách ra, sức quan sát cũng tăng lên gấp đôi?” Thái Hòa không khỏi sửng sốt một chút.

Sau khi Na Na Tinh thần thể bước bảy tám thước, khóe miệng Yuna Ác cười mỉm, cười nói: “Ta đi nha.”

Nàng theo sát ở đằng sau Na Na, động tác hết sức nhẹ nhàng.

Thoạt nhìn có vẻ như động tác tùy tiện, nếu như chú ý cẩn thận, sẽ phát hiện nàng cơ bản không có phát ra một chút tiếng bước chân, thậm chí ngay cả hô hấp cũng ngừng lại.

Năng lực thiên phú của Zombie, tiềm hành...

Nếu như không phải luôn tập trung ánh mắt vào nàng, thậm chí sẽ có cảm giác Yuna Ác như một đạo bóng dáng hư ảo.

“Thì ra đây là mấu chốt để Zombie có thể phục kích con mồi... Qua một loạt động tác, từ việc ngừng thở, kéo căng thân thể, chậm lại nhịp tim, bước đi buông lỏng nhẹ nhàng, làm cho cảm giác tồn tại của bản thân giảm xuống trên phạm vi lớn, để đạt được mục đích không một động tĩnh đến gần con mồi. Hơn nữa dưới trạng thái này, thậm chí cả cảm ứng cũng có thể lừa gạt qua, quả nhiên là thợ săn trời sinh...”

Yuna Ác lúc hiện giờ, ngay là Thái Hòa cũng có loại cảm giác “Một khi dời đi ánh mắt sẽ mất dấu nàng”, chớ nói chi là gấu trúc biến dị...

Mà lúc này, ở dưới mặt nước...

Sau khi ánh sáng xuyên thấu xuống hồ nước sâu vài mét, đã trở nên rất yếu.

Lại có một cái bóng lớn đột nhiên xẹt qua, cùng với đôi mắt màu đỏ như máu, mặc dù ở dưới ánh sáng yếu ớt nơi này, vẫn có thể trông thấy loáng thoáng.

Hơn nữa chính là bởi vì ở trong mờ tối, cho nên thoạt nhìn mới càng kinh hãi hơn.

Nếu như lúc này có người ở dưới mặt nước, chỉ sợ sẽ bị cái bóng đen này đột nhiên xẹt qua trước mắt hù tới mức sợ chết khiếp.

"Ừng ực..."

Đột nhiên, đạo bóng đen nọ giấu ở sâu trong hồ, lại từ từ đến gần mặt nước. Đôi mắt màu đỏ như máu mở ra trong nước, trong ánh sáng yếu ớt, dường như vẫn mãi nhìn lên trên mặt nước.

"Bùm!"

Hành lang bên cạnh mặt nước đột nhiên nổ tung, đồng thời một đạo bóng dáng cực đại nương theo lấy cột nước như suối phun nhảy dựng lên một cái.

"Ngao ngao!"

Chương 944: Nói Chuyện Xà Lơ

Gấu trúc biến dị nhảy lên giữa không trung, trong tay thì theo cầm con rắn biến dị, dùng sức huơ múa đập tới phía hành lang.

Nhưng mà vị trí nó đánh tới, lại không có một bóng người!

“Ngao ngao?”

Gấu trúc biến dị mở mắt ra, trên mặt hình tròn phồng lên càng béo ục ịch hơn.

Mặc dù chỉ là một gương mặt lông xù, nhưng nếu như nó biết nói tiếng người, chắc hẳn lúc này nhất định sẽ thốt ra:

“Đây là đang hãm hại gấu trúc!”

Bị Na Na thu tinh thần thể thu hút tất cả chú ý, gấu trúc biến dị nổi trên mặt nước, Yuna Ác đã huơ liêm đao nhảy lên thật cao, mà cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng bắn mạnh ra.

Lê Bống ở sát bên bờ hồ thì trong một giây đồng hồ ngắn ngủi, hoàn thành động tác ngắm bắn mục tiêu, chuẩn bị xạ kích!

“Pằng!”

Súng ngắm ở khoảng cách gần như vậy, có khả năng phát huy ra uy lực cực lớn.

Gấu trúc biến dị chuyển mình ở giữa không trung, kéo con rắn biến dị giống như khăn tắm vậy, che lại trên người mình.

Máu tươi đặc dính ầm ầm nổ tung, con gấu trúc không may tính cả thi thể của rắn biến dị đã máu thịt nhầy nhụa, cùng nhau

nặng nề mà rơi vào trong nước.

Một mảng lớn hồ nước này lập tức bị nhuộm đỏ, mà sau khi mặt nước nổi lên rất nhiều bọt khí "Òng ọc òng ọc", nhưng không thấy gấu trúc xuất hiện lần nữa.

Ngược lại bộ thi thể của rắn biến dị sau hơn mười giây lại nổi lền bền trên mặt nước, trên thân thể không chỉ xuất hiện một cái lỗ thủng lớn bị viên đạn bắn tỉa bắn trúng, còn có dấu vết cái vòi tinh thần của Thái Hòa, cùng với vết chém liêm đao của Yuna lưu lại.

Chỉ từ dấu vết cũng có thể đoán được, gấu trúc biến dị cũng không phải tránh được toàn thân...

"Còn chưa chết..."

Ba mặt giáp công, nếu như là biến dị thú tầm thường sớm đã bị đánh thành cặn bả.

Nhưng cái vòi tinh thần của Thái Hòa sau khi truy tìm vào trong hồ, lại bắt được một đoàn đoàn ánh sáng tinh thần đang nhanh chóng lặn về phía thật xa.

Trong hồ nước sâu hoắm lạnh như băng, gấu trúc biến dị sau khi bị thương đang dùng sức bơi đi về phía trước.

Bản thân nó có năng lực cảm ứng nhạy cảm trong hồ, đương nhiên có thể căn cứ nước chảy hướng đi biết rõ phương hướng dòng nước chảy đến nơi nào.

Cái hồ nhân tạo này cũng không phải kín, mà là liên kết với những hồ nước to lớn khác trong công viên trò chơi thông qua đường nước ngầm.

Đương nhiên gấu trúc biến dị cũng không hiểu những chuyện này, nhưng bản năng cầu sinh của động vật mách bảo nó đưa ra

lựa chọn chính xác nhất trước mắt.

“Đáng ghét, không ngờ dưới loại tình huống này còn có thể chạy thoát được...”

Thái Hòa nhíu mày, đang chuẩn bị từ hồ khác đi chặn đường, lại đột nhiên phát hiện đoàn đoàn ánh sáng tinh thần, không ngờ đột nhiên ngừng ở một nơi gần đó...

“Kỳ lạ thật, tại sao dừng lại rồi?”

Thái Hòa khó hiểu quay đầu lại, nhìn tới phương hướng đoàn ánh sáng tinh thần dừng lại.

Cái hồ nhân tạo này nhìn chung là có hình dạng quả trứng, dùng đường kính hành lang là, đảo giữa hồ làm tâm điểm, diện tích ước đoán, thì khoảng chừng chiếm hơn nửa diện tích trước mặt.

Đơn giản mà nói, sau khi phóng to cái hồ có hình quả trứng gà, thì lại không có cân xứng như vậy, tương đối khá dài hẹp.

Phương hướng chạy của gấu trúc biến dị, chính là đảo phía bên kia.

Nơi này tương đương với từ đỉnh một khỏa trứng gà, trốn hướng về phía đáy quả trứng.

Mà mặt hồ bên kia trên đừng nói là hành lang, mà ngay cả một khúc gỗ cũng không nhìn thấy.

Nếu team của Thái Hòa muốn chặn đường ở gấu trúc biến dị, chỉ có thể xuyên qua hành lang, trở lại trên bờ, sau đó đuổi theo dọc theo bên hồ...

Phương thức di chuyển của Gấu trúc biến dị là hình thẳng tắp, mà team của Thái Hòa chỉ có thể vòng qua bên bờ hồ hình vòng

cung...

Một bên đuổi một bên chạy như vậy, khoảng cách giữa hai bên không thể nghi ngờ sẽ càng kéo càng lớn, muốn đuổi kịp cũng không phải chuyện đơn giản như vậy.

“Nhà thiết kế lúc đưa ra bản vẽ này, đầu bị cửa kẹp hay sao! Loại thiết kế này trừ tăng lên gánh nặng cho người tham quan, tiêu hao thể lực của bọn họ ra, còn có tác dụng gì đâu!”

Vốn là Thái Hòa đã chuẩn bị xong dùng hết toàn lực chạy đến đầu bên kia, thậm chí cũng bắt đầu chuẩn bị hồi phục sức khỏe, nhưng không nghĩ tới... nó lại tự dừng lại!

“Như thế nào, đột nhiên nhiệt huyết dâng trào vậy, muốn quay lại đến liều mạng với chúng ta hay sao?”

Thái Hòa chờ nó thêm một hồi lâu cũng còn không động đậy, lập tức thử chậm rãi đến gần nó một chút: “Ha ha, không thể tưởng được ngươi còn rất có cốt khí nha, không hổ là gấu mập, đơn giản là không thèm chạy trốn nha... Rất tốt, chuyện này rất hợp ý ta. Bị ta đuổi nửa ngày trời, kết quả vừa phát hiện đánh không lại lập tức bỏ chạy, bất kể là người hay còn là biến dị thú, đều rất mất mặt nha...”

Mặc dù trong miệng đang nói chuyện xà lơ, nhưng hành động của Thái Hòa trên thực tế lại tương đối cẩn thận.

Chương 945: Cho Chừa Cái Tội Chui Bậy

Nói xà lơ như vậy, ở IuPxnZAxữ mức độ nào đó mà nói, cũng có thể giảm bớt thần kinh căng thẳng của hắn, làm cho lý trí của hắn càng đưa ra phán đoán chính xác hơn.

Dây cung buộc xong thật chặt sẽ đứt đoạn. Dây cung trên tinh thần cũng là như thế.

Huống chi con gấu trúc điên cuồng này có bao nhiêu lợi hại, hắn đã đã lĩnh giáo rồi.

Nói không chừng hiện giờ hành động, thật ra cũng là một loại quỷ kế của nó?

“Thật giống như một loài vật nào đó, xem mình như là con mồi không hề động, trên thực tế một khi con mồi cắn phải, cũng sẽ bị ăn sạch sẽ...”

Nhìn thấy chính mình càng ngày càng đến gần vị trí của con gấu trúc biến dị này rồi, tâm tình của Thái Hòa cũng dần dần trở nên khẩn trương lên.

Trên mặt nước này nhìn ra xa. Còn cảm thấy rất yên tĩnh, nhưng đến gần đó sẽ phát hiện, trên thực tế đang có bọt khí liên tục từ đáy nước nổi đi lên.

Chợt nhìn, dường như tình hình gấu trúc biến dị ở dưới mặt nước không lắm hay sao ấy.

“Ngụy trang ra bộ dạng sắp hít thở không thông, nhưng thật ra là muốn cho ta từ từ đi lại gần xem xét đến tột cùng xảy ra

chuyện, kết quả nhân cơ hội nhảy ra. Mở ra cái miệng to như chậu máu cắn rớt đầu của ta đúng không?"

Thái Hòa tìm tòi cái vòi tinh thần xuống, nhưng thân thể lại lui ra sau hai bước, rời xa bên cạnh bờ.

"Quả nhiên là ở phía dưới này... Hiện giờ đã đã dẫn ta tới, ngươi biết làm như thế nào hay sao? Sau khi từ bỏ cái roi sắt... không, rắn biến dị mãng, chẳng lẽ sẽ trực tiếp nhảy ra dùng Thái Cực thần công liều mạng với ta hay sao?"

Trên bờ, Thái Hòa đang phỏng đoán mưu đồ của gấu trúc biến dị. Đề phòng con gấu mập bất kỳ lúc nào có khả năng triển khai đánh lén.

Mà lúc này ở dưới đáy nước...

"Ọc ọc ọc ọc!"

Cặp mắt vô tình của Gấu trúc kia, chưa bao giờ mở lớn đến như vậy.

Xuyên thấu qua hồ nước, nó mơ hồ nhìn thấy một bóng người trên bờ hồ rồi lại biến mất, lập tức không nhịn được duỗi ra một cái móng vuốt huơ quào tới trước: "Ngao... Ọc ọc!"

Một đám bọt nước lớn lập tức từ hắn một cái móng vuốt khác xông ra, hắn vội vàng rút về cái móng vuốt lúc trước.

Mặc dù dùng hai con móng vuốt đồng thời đè lại miệng mũi, như mà gò má béo tròn ục ịch của gấu trúc biến dị cũng đã cho thấy, dường như nó sắp đến cực hạn...

Mà lúc này, nửa người trên của nó đang ra sức giãy giụa. Nhưng mà chính là vì phần eo hết sức ục ịch bị kẹt lại ở trong đường thoát nước, cho nên không khí chứa đựng trong cơ thể nó đang liên tục bị ép ra ngoài...

Còn cái bụng thịt mỡ của nó, cùng với nửa người dưới biến mất ở nơi nào...

Ở lỗ thoát nước trong hồ nhân tạo này, lại thật ra có một khung sắt chặn lại.

Mặc dù trải qua ngâm dưới nước trong thời gian dài, trở nên hết sức mục nát không chịu nổi, nhưng nếu muốn ở dưới đáy nước chống lại lực nước chảy, đánh nát khung sắt này triệt để. Khả năng cũng không lớn lắm.

Gấu trúc biến dị đang trong lúc trốn chạy, đương nhiên hành động vội vàng.

Nó dùng sức mạnh chân sau đạp lên trên khung sắt tạo ra một cái lỗ lớn trên khung sắt, sau đó thì không thể chờ đợi được vẫn duy trì tư thế, ngược lại chui đi vào.

Mặc dù là gấu trúc. Hai chân cũng nhỏ hơn cái bụng thịt mỡ của nó.

Đợi sau khi một đôi chân thuận lợi chui vào dòng nước chảy, gấu trúc biến dị thật giống như đã thấy được ánh rạng đông thắng lợi...

“Ọc ọc!”

Thời gian đầu khi phần eo bị kẹt lại, gấu trúc biến dị sửng sốt một chút.

Đợi sau khi nó phục hồi lại tinh thần, nó đưa ra một quyết định đủ để cho nó nuối tiếc cả đời.

Nó không ngờ... Dùng sức chen một chút đi vào bên trong.

Giống như những người khác mặc quần, cảm thấy chỉ cần mình lại hơi chút co rút lại cái bụng, là có thể kéo lên được phẹc

mơ tuya rồi, nuốt chửng quá nhiều chất gel Zombie, vậy mà gấu trúc biến dị cũng có loại suy nghĩ này.

Cái bụng quá lớn, nhưng chỉ cần hóp cái bụng lại đi qua, có thể sau cơn mưa trời lại sáng...

Nhưng mà gấu trúc biến dị tuyệt đối không nghĩ tới, nó vừa hóp bụp chen người vào một cái, lập tức đã nhét cả người mình vào vực sâu không lối thoát...

"Ọc ọc?"

Mặc dù không có truyền đến tiếng vải vóc bị xé rách, nhưng rất nhanh gấu trúc biến dị lập tức phát hiện, dường như chính mình... Bị kẹt lại!

Nó lại dùng sức chen và bên trong một chút, nhưng không có thành công.

Mà chui ra bên ngoài, không ngờ cũng thất bại...

Dòng nước chảy này thật giống như huyệt động vạn ác nào đó, một khi nhét vào rồi cũng sẽ không có cách nào rút ra được!

Gấu trúc biến dị cực kỳ hoảng hốt, nó bắt đầu dùng sức giãy giụa, mà sau khi bị đè ép, không khí chứa đựng trong phổi của nó, đang nhanh chóng mạnh mẽ giảm bớt...

Khi một con gấu trúc biến dị rất thông minh, rất nhanh nó cũng ý thức được chính mình sắp chơi xong đời rồi!

Mà lúc này đây, Thái Hòa xuất hiện ở bên cạnh bờ...

Chương 946: Giải Nghĩa Cho Ca Cao

Mặc dù đối với phương chỉ là tồn tại giống như con mồi, nhưng gấu trúc biến dị vẫn không nhịn được vươn móng vuốt...

Nhưng mà sự thật lại tàn khốc như thế, ngay cả cơ hội giãy giụa cũng không cho nó...

Rất nhanh Gấu trúc biến dị lập tức nấc lên từng trận, càng nhiều là bọt khí liên tục từ trong bàn tay của nó trào ra...

"Ọc ọc ọc ọc..."

Lúc này Thái Hòa trên bờ đã đợi trọn vẹn năm phút đồng hồ, không chỉ riêng mình hắn, các nàng Lê Bống cũng đã vây quanh ở bên bờ hồ đợi trong chốc lát.

Ngược lại là Hải Yến đầu vốn đã bị thương, mới vừa rồi lại đuổi theo lâu như vậy, lúc này đang ngồi nghỉ ngơi ở trên một tảng đá lớn cách đó không xa.

"Chúng... Chúng ta cuối cùng... Đang chờ cái gì vậy..."

Lê Bống ngồi chồm hổm ở một bên, hai tay nâng cái cằm, nhìn chằm chằm vào mặt nước nghi hoặc mà hỏi thăm.

"Cái này gấu trúc thật đúng là rất có thể nín thở a, rõ ràng vẫn vẫn không nhúc nhích trạng thái..." Thái Hòa sờ lên cái cằm, lộ ra một tia quấn quýt thần sắc.

Yuna thì tiến về phía trước một bước, đâm mạnh liêm đao vào trong nước: "Không ra được!"

Gió đao vạch lên mặt nước, trong nháy mắt tóe lên rất nhiều bọt nước.

“Ọc ọc ọc ọc!”

Gấu trúc biến dị nghe động tĩnh trên mặt, liếc tròng mắt càng thêm dùng sức uốn éo lên.

“Dường như phía dưới có âm thanh đấy...”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc đột nhiên nói ra.

Thấy Thái Hòa nhìn lại phía nàng, Zombie tiểu loli lập tức hừ lạnh một tiếng, sờ một chút “cái vòng cổ” của mình: “Là nó nói ra.”

“Ca Cao hay sao?”

Làm biến dị thú, khứu giác và thính giác của Ca Cao đương nhiên đều rất mạnh.

Nhưng mà phía dưới... cuối cùng là phía dưới nào?

“Dưới đáy nước hay sao, dường như nó nghe được tiếng gì đó.”

Lê Huỳnh Bảo Ngọc tức giận chỉ xuống mặt nước, nói ra.

“Chẳng lẽ cuối cùng gấu trúc không kiềm nén được rồi?” Thái Hòa hỏi.

“Không phải...” Lê Huỳnh Bảo Ngọc cau mày, làm động tác hươ quào trong không khí, cuối cùng là đặt tay lên cổ làm động tác giống như ngộp thở.

Sau đó duỗi ra bàn tay nhỏ bé, đột nhiên nắm cái mũi của mình, lại dùng lực nắm lấy quai hàm.

“Ọc ọc...”

Sau dùng sức hộc ra hai hơi thở, nàng lại buông ra cái mũi, làm động tác thở dốc từng ngụm từng ngụm.

Cuối cùng nàng còn đè xuống bụng của mình, lắc lắc eo làm ra động tác giãy giụa.

Nhưng mà Zombie tiểu loli quằn quại như vậy, bộ ngực của nàng cũng bắt đầu ra sức nhảy múa, dường như bất kỳ lúc nào cũng có khả năng thói khỏi trói buộc của áo bra...

“Như vậy... Sau đó như vậy...”

Ở trong ánh mắt trợn mắt hốc mồm của Thái Hòa, Zombie tiểu loli cuối cùng thoả mãn đã biểu diễn xong, phủi tay, đắc ý quay đầu nói: “Thế nào, đã hiểu chưa? Hừ hừ...”

“Còn hừ hừ...”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào nàng trong chốc lát, đột nhiên không còn hơi sức gì vươn tay ra cho nàng một cái tát: “Có quỷ mới hiểu được nha!”

“Nhưng mà... Ý của ngươi nói chính là... Con gấu trúc chưa chắc là đang nghẹn tuyệt chiêu gì cả, mà là đã xảy ra chuyện đúng không?”

Thái Hòa chống tay lên cái cằm, đang trầm tư suy nghĩ nói.

Lê Huỳnh Bảo Ngọc che lấy cái trán nghe vậy quét qua vẻ buồn bực, hưng phấn gật gật đầu, nói ra: “Đúng! Ca Cao đã nói như vậy, những động tĩnh kia nghe qua có hơi kỳ quái, bộ dáng không giống như là đang mai phục chúng ta.”

Yuna cũng gật đầu nói: “Lời này đúng vậy, nếu thật là vì mai phục mà nói, chắc là ở khi thời điểm ngươi vừa xong lập tức nhảy

ra. Hiện giờ chúng ta đều vây lại xung quanh rồi, dường như là khiên túi tiền đợi nó chui vào, nó sớm nên nhảy ra mới đúng. Chuyện kỳ quái chính là không ngờ nó vẫn mãi trốn ở dưới mặt nước..."

"Đáng tiếc trên cái vòi tinh thần của ta cũng không có mắt..."

Thái Hòa quay đầu lại nhìn thoáng qua Hải Yến, thấy nàng lộ ra dáng vẻ hỗn loạn, sau đó đi tới gần bên cạnh bờ hồ.

Hơn mười cái vòi tinh thần thò ra, thật giống như một tấm lưới cái vòi đồng dạng chậm rãi đâm vào trong nước.

Ở dưới sự chỉ dẫn của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, Thái Hòa điều khiển cái vòi tinh thần đi tới vị trí chỉ định.

"Ừm, Ca Cao nói nó đang ở trong chỗ này."

Dùng tinh thần lực của Ca Cao, muốn phát hiện cái vòi tinh thần của Thái Hòa cũng không khó, chỉ dẫn phương hướng lại càng đơn giản.

Thông qua lời nói của Lê Huỳnh Bảo Ngọc, ngược lại Ca Cao muốn diễn đạt ý đồ của mình rất rõ ràng.

Đồng thời ở trong đầu Thái Hòa, cũng vang lên tiếng cười đại khái hàm nghĩa là "ok".

"Vậy chắc là xong đời rồi sao..." Thái Hòa lẩm bẩm nói, "Tiếng cười của Ca Cao à."

"Cái gì?" Lê Huỳnh Bảo Ngọc nghiêng đầu liếc nhìn Thái Hòa, sau đó hừ lạnh một tiếng, nói, "Thiệt thòi ngươi còn là chủ nhân của nó! Tại sao lại có nghĩa là 'ok'?"

"Rõ ràng là nó nói đi nhanh đi, không nghĩ tới Thái Hòa còn làm rất không tệ nha, theo như cách nói của nhân loại, đây là trẻ

nhỏ dễ dạy, nhưng mà khoảng cách hình thái chủ nhân lý tưởng của ta còn kém xa, không thể so sánh được với Chi Pu nha, heizz...', là ý tứ này mới đúng, hiểu không?"

Chương 947: Đưa Hải Yến Đi Nơi Khác Đi

“Cũng chỉ là một tiếng 'Hì hì' mà thôi, tại sao lại có hàm nghĩa dài như vậy a! Hơn nữa câu nói có liên quan đến Chi Pu rõ ràng chính là ngươi tạm thời thêm vào chứ gì!”

Thái Hòa lại không nhịn được đưa tay, cho Zombie tiểu loli này một cái vỗ vào đầu trong nháy mắt.

Đồng thời tinh thần lực của hắn, cũng đang liên tục đưa vào trong những cái vòi

“Chắc là có thể thành công...”

Thái Hòa chính là lần đầu tiên sử dụng tinh thần lực như vậy, nhưng mà vậy cũng là một loại nếm thử mới...

Trước mắt sau khi tinh thần lực phát ra tới mức độ nhất định, Thái Hòa ánh mắt ngưng tụ, tất cả cái vòi tinh thần lập tức hoàn thành hóa thành thực chất ở trong nước.

Giống như lớp tường chắn vậy, cái vòi tinh thần vô hình hóa thành thực chất vừa vặn quấn lại con gấu trúc biến dị, mà nước trong tấm lưới thì thông qua cái vòi truyền đến lực hút, nhanh chóng bị hút sạch đi ra ngoài.

Bằng chính Thái Hòa, muốn tìm được vị trí của gấu trúc biến dị không khó, chuyện khó khăn là như thế chuẩn xác bọc lại nó cùng với nước xung quanh nó.

Có Ca Cao giúp đỡ, quả nhiên chuyện này làm một lần là thành công.

Mặc dù thời gian chỉ tốn không đến hai giây, nhưng Thái Hòa vẫn cảm nhận được áp lực tinh thần cực lớn.

“Áp lực nước thật mạnh nha...”

Đồng thời, gấu trúc biến dị bị kẹt ở trong nước cuối cùng cũng từ đáy nước bị kéo đi ra.

Đột nhiên tiếp xúc được không khí, con gấu trúc biến dị bị kẹt ở trong thủy lập tức buông ra móng vuốt, thở hồng hộc từng hơi từng hơi nặng nhọc.

Nó ngẩng đầu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, trong một đôi mắt màu đỏ như máu, cũng không nói nên lời đang suy nghĩ cái gì.

Cũng có tàn nhẫn và lãnh khốc với con mồi, dường như cũng có một loại cảm xúc rất khác thường... đương nhiên chủ yếu vẫn là lãnh khốc.

“Đkmn... Không kiên trì nổi...”

Thái Hòa kêu đau đớn một tiếng, trong nháy SDGhnagrậ tường nước vừa bị ngăn cản, lại mạnh mẽ trào ngược trở về.

Gấu trúc biến dị đưa lên móng vuốt duỗi ra, trong ánh mắt tàn nhẫn lãnh khốc hễ quét là sạch, chỉ còn lại có hoảng sợ...

“Ngao ngao ~! Ọc ọc ọc ọc...”

Thái Hòa xoay đầu lại, bốn mắt nhìn nhau với các nàng Lê Bống...

“Đầu óc choáng váng... Lúc nào mới có thể tốt lên...”

Hải Yến đang xoa đầu của mình, nhíu mày thầm nghĩ.

Vết thương bị con Zombie dị biến đập một ghế, cũng đã coi như rất nặng, mặc dù trải tĩnh dưỡng qua hai ngày nay, Thái Hòa

cũng cơ bản không cho nàng ra tay làm cái gì, nhưng tốc độ khôi phục vẫn đang rất chậm.

“Rõ ràng người kia là nhân loại, kết quả tốc độ phục hồi lại nhanh như vậy. So sánh với hắn, ta chẳng phải là thành gánh nặng rồi hay sao...”

Cá tính mạnh mẽ của Hải Yến lại chui ra, nàng cắn răng ấn xuống miệng vết thương của mình một cái, kết quả lại lập tức mở to hai mắt nhìn.

“Dường như... Có chất lỏng gì bị ép ra...”

Nàng đứng hình hai giây đồng hồ, lại lặng yên buông xuống cánh tay: “Vốn định sờ sờ xem có phải đã bị nhiễm trùng hay không, kết quả...”

“Ồ, làm sao ngươi lại chảy ra máu đây?”

Một giọng nói hết sức gợi cảm nóng bỏng truyền đến, Hải Yến vội vàng quay đầu nhìn lại.

“Là ngươi a... Ngươi là... Chị đại của Thái Hòa hay sao?”

Hải Yến cũng không biết tên thật của Ngô Thanh Vân, nhưng kêu lên “Chị đại” thì tóm lại là hơi là lạ.

Hơn nữa vị “Chị đại” này bình thường giống hệt với những cô gái khác, rất là lãnh đạm với nàng, lúc này như thế nào chủ động nói chuyện với nàng đây?

“Tên Thái Hòa kia thật đúng là có diễm phúc... Mỗi cô gái đều mỗi người mỗi vẻ... Vị chị đại này tuổi không lớn lắm, nhưng khí chất cũng rất lãnh diễm, vũ mị mà không yêu diễm...”

Đường nét gương mặt giống như là con lai, làn da nhẵn nhụi như ngọc, trong một đôi mắt thâm thúy luôn ẩn hàm một nụ cười

vui vẻ khêu gợi.

Nàng bất đồng với Lê Bống, Lê Bống thì hồn nhiên, cũng bất đồng với Yuna thì tính cách tiểu ma nữ vừa chính vừa tà, càng hoàn toàn không có điểm giống nhau với Lê Huỳnh Bảo Ngọc tích cách nghịch ngợm.

Nhưng mà mặc dù cùng là con gái, Hải Yến không thừa nhận cũng không được, nhìn qua Ngô Thanh Vân thật sự rất có mị lực.

Hơn nữa mặc kệ lúc nào, trong mắt nàng dường như ngoại trừ các nàng Lê Bống ra, cũng chỉ có Thái Hòa

Zombie không bị nàng để vào mắt, biến dị thú cũng y như vậy.

“Nhưng mà Thái Hòa lại dường như đã không phát hiện được rồi, cũng không biết là đầu đất hay vẫn là thói quen...”

Trong nội tâm Hải Yến khó chịu lầm bầm một câu, mở miệng hỏi: “Ngươi tìm ta làm cái gì?” Ngô Thanh Vân duỗi ra ngón tay, sờ lên băng gạc thấm xuất máu, sau đó bỏ vào chóp mũi.

“Vừa nãy Thái Hòa nói ngươi cần thay thuốc, ta tới thay giúp ngươi đi.”

Nàng xoa xoa đôi bàn tay, mặc dù chần chờ trong chốc lát, nhưng cuối cùng vẫn là thả xuống: “Nơi này có mùi máu của ngươi, nói không chừng biết dẫn gấu trúc Số 2 đến. Ngươi theo ta qua bên kia đi, ở nơi đó hình như là một căn khách sạn gì đó... Trốn tới đó thay băng gạc đi, miễn cho xảy ra sai lầm gì. Ngoài ra, trên đầu của ngươi lại chảy ra máu, chắc là phải thay băng gạc luôn, trong chốc lát nếu chảy máu ra ngoài làm sao bây giờ?”

Chương 948: Chướng Ngại Ngôn Ngữ

Ngô Thanh Vân chỉ vào một tòa nhà ở đằng xa, nói ra.

“Thiệt thòi hắn còn nhớ tới vết thương của ta...”

Hải Yến không nghi ngờ gì, đứng lên nói: “Vậy thì làm phiền ngươi. Nhưng mà ta có thể tự mình thay băng gạc...”

“Hì hì, không có việc gì, cứ để cho ta thay giúp ngươi a, ta rất thích băng gạc dính máu.”

“Ngươi đang nói cái gì vậy... Không phải học băng gạc là học băng bó mà?”

“Đều giống nhau a, đều giống nhau thôi...”

Yuna đưa mắt nhìn hai người Ngô Thanh Vân và Hải Yến tiến vào trong khách sạn, quay đầu lại nói ra: “Được rồi! Chị đại chắc là biết làm cách nào kéo nàng thật lâu, ta cũng nghĩ ra một ý kiến hay cho chị đại, thật sự không được thì tìm một cơ hội đánh ngất xỉu nàng!”

“Làm như vậy mà xem như ý kiến hay cái gì chứ! Hơn nữa tại sao lại là chị đại...”

Vẻ mặt Thái Hòa nhìn về phía Yuna và Lê Bống đang lộ ra vẻ chờ mong, lập tức kịp phản ứng.

Yuna sẽ không hãm hại Lê Bống, vì vậy lựa chọn hãm hại chị đại chỉ số thông minh và khả năng giao tiếp so với nàng thấp một ít...

Vậy mà các nàng đều cảm thấy gấu trúc biến dị chơi rất vui!

Thái Hòa quay đầu nhìn về phía Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “Lại thử lần nữa!”

...

Sau khi thử lại mấy lần, Cuối cùng Thái Hòa bắt được cơ hội, phân ra hai cái vòi tinh thần, phối hợp với vô số tơ bạc của Ca Cao, mạnh mẽ kéo gấu trúc biến dị ra ngoài, hơn nữa kéo lên trên bờ.

Gấu trúc biến dị đã hấp hối vừa mới lên bờ, không ngờ lại giãy dụa lấy muốn dùng chân sau đạp Thái Hòa, kết quả bị cái vòi của Thái Hòa ghìm chặt cổ.

Cảm giác hít thở không thông đánh úp lại lần nữa, con gấu trúc biến dị này lập tức chổng vó lăn ra đất, liên tục kêu lên tiếng kêu tuyệt vọng.

“ngao ngao ngao ngao!”

“Ta để ngươi khoe khoang!”

Thái Hòa đưa mắt nhìn sang con gấu trúc biến dị này, ở trong đằng kia cục lông xù to lớn này, khẳng định có một khối Ổ siêu Virus cực lớn nha...

Đại khái là cảm thấy ác ý của Thái Hòa, gấu trúc biến dị giãy giụa càn dữ dội hơn...

“Sức lực con gấu này thật lớn nha, rõ ràng vừa rồi bị ngộp thở lâu như vậy...”

Thái Hòa cảm giác được huyệt Thái Dương đau nhức một trận, lập tức nhíu mày nói ra.

“Ngao ngao!”

Gấu trúc biến dị đang trợn trắng mắt đột nhiên đảo tròn mắt, nhìn về phía cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc: “ngao ngao ngao ngao…”

Mà Lê Huỳnh Bảo Ngọc nhìn chằm chằm vào nó trong chốc lát, đột nhiên giữ im lặng chuyển hướng về phía Thái Hòa, lại bắt đầu khoa tay múa chân diễn tả cái gì đó, thân hình hết lắc qua trái lại lắc qua phải.

“Bộp!”

“Nói bằng miệng đi !”

Thái Hòa vỗ một cái vào trên đầu Lê Huỳnh Bảo Ngọc.

“… Ta nói như vậy tóm lại ngươi đã hiểu chưa? Hít hà! Mệt chết ta rồi…”

Sau khi tiến hành một trận giao lưu ngôn ngữ bằng tay chân, Lê Huỳnh Bảo Ngọc khom lưng xuống, hai tay chống đầu gối, thở ra một hơi thật dài.

Tiểu Loli Zombie giương mắt nhìn thoáng qua Thái Hòa, hừ lạnh một cái nói: “Thật sự là nhân loại ngu xuẩn mà… Dùng cách nói của nhân loại các ngươi, ngôn ngữ diễn đạt của ta sinh động như thật, thêm mắm thêm muối! Chỉ có ngươi đần như nhân loại mới có thể nghe không hiểu ý của ta…”

“Bộp!”

“Thêm mắm thêm muối đến tột cùng xem là nghĩa gì… Còn nữa, thời điểm phàn nàn lần sau, nhớ rõ không cần phải dùng miệng nói ra. Nói nhân loại ngu xuẩn cái gì, kết quả còn không phải dùng bộ từ ngữ của nhân loại để hình dung hay sao?”

Zombie loli không may trên đầu lại bị đánh một cái, lập tức “Ui da” một tiếng.

Đau cũng không phải đau, nhưng bị một nhân loại vỗ đầu nhiều lần, Lê Huỳnh Bảo Ngọc rõ ràng cảm giác được tôn nghiêm của một Zombie đang bị chà đạp sỉ nhục nghiêm trọng.

Thật giống với... Lật lên cái nồi liếc mắt thử nhìn xem của khoai hầm cách thủy có phải đã chín rồi hay không, nhưng của khoai lại ở phía sau đập lên đầu của đầu bếp hai cái tát... "Con mồi đáng ghét! Tên nhân loại khoai to chết tiệt, chờ đó cho ta..."

Zombie tiểu loli nắm chặt bàn tay, cắn chặt răng ngà thầm nghĩ.

Yuna ôm hai tay ở trước ngực, xen vào nói ra: "Dùng lời nói của Zombie, nàng diễn tả coi như là bổ nhào con mồi phút cuối cùng, kết quả phát hiện máu tươi trên người con mồi đã chảy tràn không sai biệt lắm, nhìn lại mới phát hiện mỹ vị chính thức trong lúc truy đuổi con mồi đã rớt lại ở trên đường, đại khái chính là loại cảm giác này đi..."

"Từ ngữ dùng để diễn đạt của Zombie thật là phiền phức..."

Thái Hòa lạnh người không thôi, vội vàng quay đầu nhìn về phía gấu trúc biến dị, chuyển hướng chủ đề: "Nếu Ca Cao đã nói như vậy..."

Con gấu trúc thân hình khổng lồ trong lúc này còn đang gian nan đấu tranh với cái vòi không nhìn thấy được, nhưng dường như là đang muốn gỡ dây rối quấn quanh người nó, móng vuốt của nó càng huơ múa dữ dội hơn, lại bị cái vòi quấn lại càng nhiều.

Nếu như đám nữ Zombie ở đây có thể trông thấy cái vòi tinh thần, sẽ phát hiện, con gấu trúc to lớn này đã bị cái vòi màu đỏ như máu quấn rậm rạp chằng chịt thành bánh chưng.

Chương 949: Đặt Tên Là Một Chuyện Rất Phiền Toái

“Ngao ngao...”

Lòng kiên nhẫn của con gấu trúc biến dị nhanh chóng bị mài đến sạch sẽ, nó đột nhiên dùng sức bỗng nhúc nhích tứ chi, sau đó liền hết sức lực xụi lơ xuống, há hốc mồm thở gấp từng hơi một nặng nhọc.

“Ca Cao, ngươi thật sự cảm thấy hứng thú với loại gấu béo này hay sao?”

Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, giận dữ nói.

Dự định của Ca Cao hắn cũng hiểu đại khái một chút, hơn nữa có thể dùng bốn chữ chính xác để diễn tả ra: nuôi mập ăn thịt.

Tốt xấu gì cũng là hàng hiếm... con gấu trúc biến dị này có tiềm năng tiến hóa thật lớn.

Năng lực cảm ứng, năm giác quan, sức mạnh, tốc độ, ngoài ra còn có hình thể... bất luận ở phương diện nào, gấu trúc biến dị đều được xem như tiến hóa tương đối cân đối.

“Thật ra còn có một chỗ thiếu hụt a... Con gấu trúc này không chỉ rất dũng mãnh, còn vô cùng... Bự!”

Nói thì nói là như vậy, nhưng so với những con biến dị thú khác gần như chỉ hành động dựa vào bản năng, con gấu trúc này đã xem như rất thông minh.

Nếu như nói chỉ số thông minh của những biến dị thú khác chỉ

có 5 điểm mà nói, như vậy thì tối thiểu nó cũng được 9 điểm...

Theo như lời của Ca Cao "Nuôi mập ăn thịt", thật ra chính là xem con gấu trúc biến dị này phát triển cân đối như một cái lọ, dùng biện pháp cho ăn liên tục, khiến nó tiến hóa đến một cấp độ nào đó...

Sau đó móc ra Ổ Virus của nó, tác dụng với Ca Cao cũng không lớn. Nhưng mà cứ buông tha nó như vậy, cũng không phải phong cách làm việc của Thái Hòa.

"Mặc dù phiền toái một chút... Nhưng..."

Thái Hòa cau mày, nhìn chằm chằm vào con gấu trúc biến dị này.

Rồi sau đó nó dùng một loại ánh mắt cam chịu nhìn về phía hắn, thậm chí còn duỗi thẳng ra tứ chi triệt để, ưỡng lên cái bụng bự, dường như muốn nói "Ngươi muốn chém giết muốn róc thịt gì thì tranh thủ thời gian làm đi".

"Nhưng mà chỉ là một con gấu trúc mà thôi, còn rất có tính cách nha... Nếu như móc ra chất gel siêu Virus Zombie của nó, có thể thật sự biến thành Kung Fu Panda hay không đây?"

Thái Hòa thầm nghĩ, vừa rút ra một cái vòi tinh thần, cắm vào trong đoàn ánh sáng tinh thần của con gấu trúc biến dị này.

Ngay từ đầu con gấu trúc biến dị này còn dùng một loại ánh mắt thản nhiên theo dõi hắn, nhưng mà trong nháy mắt khi cái vòi tinh thần đâm vào cơ thể, nó lại đột nhiên giãy giụa kịch liệt.

"Ngao ngao!"

Gấu trúc biến dị lộn mấy vòng gì đó, sau đó hai mắt trợn lên, thậm chí cái cổ tráng kiện òng ọc thoáng một cái, còn ngoài ý muốn kiên trì một giây đồng hồ gì đó...

“Bùm!”

Nó lại ngã trở về mặt đất lần nữa, nằm thẳng cẳng trên mặt đất, đầu lưỡi thè ra ở khóe miệng...

Có tơ bạc của Ca Cao giúp đỡ, cộng thêm sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa lúc này đã không thể so sánh nổi...

Mặc dù có loại cảm giác nhét vào trong đầu đút quá nhiều thứ gì đó làm cho nó căng lên, kết quả làm cho huyệt Thái Dương cảm giác đau nhức căng lên từng trận, nhưng tổng

Lê Bống và Yuna đều vây quanh lại, mọi người cùng nhau lẳng lặng chờ đợi hai phút sau ——

“Ầm!”

Cuối cùng con quái vật khổng lồ này cũng bò lên, sau khi dùng sức lắc lắc đầu qua lại lên xuống, một đôi mắt hí màu đỏ như máu nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, chậm rãi hướng đi tới phía hắn.

“Muốn làm gì!”

Yuna nhướng mày, quát.

Lê Bống cũng đưa tay ra, dường như muốn lôi nó lại...

“Không có việc gì.”

Thái Hòa tỉnh táo nhìn về phía gấu trúc biến dị cách mình càng ngày càng gần, nhìn thấy nó liếm láp khóe miệng, phun ra hơi thở bốc lên sương khói, bước tới trước mặt Thái Hòa từng chút một.

Nhưng mà thời điểm khi nó sắp dùng đầu đụng chính diện vào trên mặt Thái Hòa, con gấu trúc này đột nhiên cúi đầu xuống, dùng cái trán lông xù nhẹ nhàng chạm vào trên người Thái Hòa: “Ngao ngao.”

Liên lạc tinh thần thành công, hơn nữa bản năng phản kháng của con gấu trúc biến dị này rất yếu!

Mặc dù ở dưới tình huống đi bằng bốn chân, gấu trúc biến dị cũng cao hơn một người bình thường một chút.

Thái Hòa thoả mãn đi một vòng xung quanh nó, đưa tay vỗ vỗ thân thể cao lớn rắn chắc của nó: “Dùng hàng này tốc độ và sức mạnh, toàn bộ năm người chúng ta cùng cưỡi trên lưng nó cũng không thành vấn đề nha... Chỉ là con đường trước mắt cũng không thể không để cho mày chịu uất ức này rồi, chuyện làm Transformer này xem như là là nhiệm vụ đầu tiên của mày đi... Khách khí một chút gọi là BMW như thế nào?”

“Ngao ngao...”

Gấu trúc biến dị dường như rất hưởng thụ vuốt ve, bỗng uốn éo nhúc nhích cái cổ thô to, nhẹ giọng kêu lên.

“Xem ra ngươi rất thích ý cái tên này sao... Rất tốt. Mày cũng phải sống chung với tụi tao một thời gian ngắn, cũng nên đặt một cái tên cho mày thôi...”

Thái Hòa nắm lấy cái cằm nghĩ một lát mà, nói ra: “BMWs...'Chớ có sờ ta' như thế nào?”

“'Chớ có sờ ta', mau tới...” Yuna mặt không biểu tình nói.

“Thôi được rồi... Bỏ qua cái tên này đi.”

Chương 950: Thu Hoạch Không Tệ

Thái Hòa xấu hổ phất phất tay, lại trầm tư suy nghĩ nhìn chằm chằm vào con gấu trúc màu lông trắng đỏ này trong chốc lát, sau đó đưa mắt nhìn sang Ca Cao: "Hay là gọi Sữa Tươi như thế nào hai ngươi cộng lại thành Ca Cao Sữa rồi..."

"Bùm!"

Vô số tơ bạc lập tức từ trên cổ Lê Huỳnh Bảo Ngọc duỗi đi ra...

"Được rồi... Vậy gọi là Tiểu Bạch đi."

Ngược lại tên này lại được mọi người đồng ý nhất trí, mặc dù từ màu lông trắng đen biến thành màu trắng đỏ, nhưng cái này con gấu trúc biến dị này, về mặt giả vờ đáng yêu vẫn là rất chuyên nghiệp.

Rất nhanh hắn lại đùa giỡn lùng tùng phèo cùng với các nàng Lê Bống, chỉ có điều... mặc dù các nàng Lê Bống liên tục cười đưa, nhưng nhìn thấy gấu trúc biến dị liên tục hươ múa móng vuốt bộ dạng dường như sắp đánh tới, nhìn như thế nào cũng làm cho người ta có loại cảm giác không rét mà run, thậm chí là cảm giác sởn hết cả gai ốc...

"Thật là chơi đùa, không phải chém giết lẫn nhau hay sao... Ha ha, có nên ép nó dừng lại hay không, dù sao có liên lạc tinh thần..."

Thái Hòa quay đầu nhìn về phía căn khách sạn này, lại bỏ lỡ sau lưng cảnh tượng đang trình diễn...

Lê Huỳnh Bảo Ngọc dùng một đôi cánh tay tinh tế che lại miệng con gấu trúc biến dị, cả người ôm chặt lên trên người của nó.

Mà Lê Bống thì đã ngồi ở trên lưng của nó, vẻ mặt mỉm cười thỏa mãn.

Yuna thì đứng ở sau lưng gấu trúc biến dị, đang quay mặt về phía một vị trí đặc biệt của nó khoa tay múa chân của mình: “Là đực hay là cái đây...”

Gấu trúc biến dị thì đang híp mắt, bộ dạng thoạt nhìn hết sức bi thảm...

“Chị đại và Hải Yến đi cũng đã lâu rồi...”

Cho dù chị đại dùng ra tuyệt chiêu kéo dài thời gian chuyên dùng của con gái ‘Đi buồng vệ sinh với ta một lát' này, cũng không kéo trở thành lâu như vậy a?

Trong lúc này Thái Hòa có một loại dự cảm rất không ổn...

Đợi sau khi hắn đuổi tới khách sạn, phát hiện trong này hoàn toàn yên tĩnh, chỉ có âm thanh “lạch cạch lạch cạch” nhẹ vang lên từ sâu trong căn nhà truyền đến, nghe qua rất có tiết tấu.

Men theo liên lạc tinh thần, Thái Hòa chậm rãi đến gần chỗ Ngô Thanh Vân...

Mà cô bé nữ Zombie Cấp Thủ Lĩnh đang ngồi ở trên một cái bậc thang, ngón tay gõ đều đều trên mặt đất, mặt mỉm cười, dường như bộ dạng rất say mê...

Ánh mắt của Thái Hòa chậm rãi dời xuống, ngừng lại ở dưới chân Ngô Thanh Vân.

Hải Yến lúc này đang dựa vào trước mặt nàng vẫn không nhúc

nhích, nhìn qua dường như là đã bất tỉnh nhân sự...

“Không ngờ thật sự đánh ngất xỉu! Để cho tiện hành động... Không ngờ thật sự ra tay à!”

“Đầu choáng váng thật nặng...”

Đi ra vườn bách thú, Hải Yến ôm lấy đầu, thầm nói.

“Nhất định là bởi vì mất máu quá nhiều... Chẳng phải vì vậy mà ngươi đột nhiên té xỉu sao?” Thái Hòa nói ra.

Lý do thoái thác sau khi cứu tỉnh Hải Yến lần này, hắn cũng đã dùng qua.

Hiện giờ nói đến nhiều lần, đơn giản chỉ làm cho nàng bỏ đi nghi ngờ triệt để.

Huống chi mặc kệ có phải Hải Yến cảm thấy kỳ quặc hay không, ta chỉ có thể nói phục chính mình chấp nhận loại lời giải thích này, nếu như nàng còn muốn dựa vào team của Thái Hòa trở lại quân đoàn Lửa Chùa mà nói...

“Ức hiếp người ta như vậy có phải không tốt lắm hay không...”

Trong nháy mắt, trong đầu Thái Hòa cũng từng nảy ra một câu nói như vậy...

“Là sao?” Hải Yến sờ lên sau gáy của mình, “Nhưng vì sao cảm thấy ở nơi này lại đau như vậy?”

“Bị ngất đi cũng chẳng phải là chuyện chưa từng xảy ra... Chẳng phải là ngã sấp mặt hay sao?” Vẻ mặt Lê Bống mờ mịt chen miệng nói.

“Đúng rồi, xem ra ta thật sự bị hỗn loạn, không nhớ rõ lắm.”

Hải Yến tự giễu cười cười, đột nhiên hỏi: “Đúng rồi, con gấu

trúc biến dị đâu rồi?”

“Trói lại ở trên tảng đá lớn ném nó chết chìm trong hồ.”

Thái Hòa mỉm cười, nói ra.

Thấy trên mặt Hải Yến lộ ra vẻ hoàn toàn tin tưởng, lúc này Thái Hòa mới nhìn lại phía trước, khóe miệng lộ ra một nụ cười hài lòng.

Mặc dù Ca Cao tiến hóa thành như vậy, nhưng gấu trúc biến dị mới gia nhập lại một lần nữa chịu trách nhiệm dẫn đi Zombie.

So với Ca Cao lúc trước kia, năng lực “Dẫn quái” của Tiểu Bạch còn tốt hơn rất nhiều.

Lúc này ở một vị trí cách team của Thái Hòa khoảng chừng hơn mấy trăm mét, một con khổng lồ gấu trúc đang dùng tốc độ kinh người chạy như điên ở phía trước một đám Zombies.

Nó khi thì nhảy lên thật cao, khi thì đột nhiên chuyển hướng.

Thời điểm ở phía trước đột nhiên xuất hiện một đám Zombies lớn, gấu trúc biến dị dừng lại thật nhanh, lấy động tác cực kỳ nhanh nhẹn nhảy lên nhảy xuống, lướt qua trên đỉnh đầu hơn mười con Zombies...

“Thu nhận tên mập này ở bên người thật đúng là không tệ, đáng tiếc hiện giờ có Hải Yến theo bên người, chỉ có thể để cho nó giữ một khoảng cách với chúng ta... Hành động lần này sưu tập được một ít chất gel rắn biến dị, tạm thời cũng không vội mà cho chị đại ăn vào. Trước hết để cho nàng điều chỉnh trạng thái thoáng một chút, chờ sau khi trạng thái chuẩn bị sẵn sàng, lại để cho siêu Virus trong cơ thể nàng thay đổi một lần duy nhất...”

Chương 951: Xạ Thủ Lâm Hùng

Thái Hòa nghĩ, quay đầu liếc nhìn Hải Yến: "Vì sao cảm thấy mắt của nàng dường như lúc trước hơi hơi đỏ hồng... Nhưng khi nhìn dao động tinh thần của nàng, thật sự không quá giống bộ dáng bị lây nhiễm..."

Chỉ là nghĩ mãi cũng không ra kết quả gì, Thái Hòa nhìn chằm chằm vào nàng trong chốc lát, thấy dường như Hải Yến có cảm ứng được liếc ánh mắt về phía này, hắn vội vàng làm như không có việc gì né qua một bên...

"Đúng rồi, quân đoàn Lửa Chùa là ở vị trí nào?" Thái Hòa hỏi.

Hải Yến nghi hoặc nhìn hắn một cái, sau đó mới chậm rãi nói ra: "Nhìn bộ dáng của ngươi là chưa từng đi thành phố Thủ Đức... Không phải đã nói nơi đó là nơi sản xuất thực phẩm hay sao? mặc dù không phồn hoa to lớn giống như Sài Thành vậy, nhưng mà không xem như quá nhỏ đấy, đáng tiếc sản nghiệp lại quá mức nhỏ, thật sự không có tiềm lực phát triển gì. Hơn nữa địa lí không tốt, dù sao cũng là ở dãy đất bình nguyên, bất kể thanh lý những con Zombies kia thế nào, cũng rất khó đẩy chúng đưa ra ngoài thành phố triệt để. Căn cứ của chúng ta so sánh với quân doanh Đại Bàng mà nói, thật ra cũng có hơi giống nhau..."

Nàng đột nhiên "Ồ" một tiếng, nói ra: "Lại nói tiếp, khoảng cách quân đoàn chúng ta với quân đoàn không quân cũng không phải rất xa..."

"Có phiền phức gì sao? Ngươi nói rõ cho ta biết chi tiết quân đoàn không quân này đi, ta thật là hơi hiếu kỳ với bọn họ..."

Chỉ là khi team của Thái Hòa đang di chuyển, một thành trấn

nhỏ khoảng cách hơn một trăm với Sài Thành “

Cùng lúc này tất cả thành trấn đều như vậy, thoạt nhìn ở những nơi này hoang vu, quạnh quẽ...

Gió lạnh từ trên đường thổi qua, cỏ dại ven đường thậm chí đã lan tràn đến trên đường cái.

Trong cửa hàng trống rỗng, thỉnh thoảng cửa chính phát ra âm thanh “Cót kẹtzz” nhẹ vang lên trong gió.

Trên đường thỉnh thoảng có thể trông thấy xác xe ôtô đã phủ kín tro bụi, thậm chí bắt đầu rỉ sét.

“Loảng xoảng loảng xoảng!”

Một ít tiếng động quái dị luôn từ một nơi hẻo lánh nào đó trong thành thị đột nhiên bay ra, thu hút lấy đám Zombies đang lang thang trên đường.

Ánh mắt một con Zombie nhìn chằm chằm vào ví tiền vấy bẩn trên mặt đất một cái, đột nhiên, cái túi tiền này bị gió xoáy cuốn bay lên không trung.

Nàng nghiêng đầu, trong ánh mắt màu đỏ như máu dường như lộ ra vẻ hơi mờ mịt.

Sau khi ánh mắt nhìn cái ví tiền bay ra một khoảng cách, nàng đột nhiên nhảy chồm về phía trước, nhảy lên trọn vẹn chừng hai thước, một phát bắt được cái túi tiền này.

Sau khi dùng sức xé nát tàn bạo, con Zombie này ngẩng mạnh đầu lên, ngẩng cổ lên, trong cổ họng kêu lên một tiếng gào rú: “Gràooo!”

“Gràooo!”

Ở vùng ngoại thành, ở trên sân bay Tân Sơn Nhất, một con

Zombie cũng đang tru lên với tư thế giống hệt như vậy.

Sau đó hắn đột nhiên tăng tốc, phóng tới trước tấm lưới phòng hộ thật cao.

Cũng không đợi hắn tự tay bắt lấy, một tiếng súng cũng đã vang lên.

Con Zombie này rơi xuống dưới từ giữa không trung, ngã nặng nề trên mặt đất, trước ngực xuất hiện một cái lỗ thủng máu thịt bầy nhầy.

"Cạch, mỗi ngày đều có thể nhìn thấy Zombies, bọn Zombies này thật đúng là giết như thế nào cũng không hết."

Ngoài mấy trăm mét, một tên xạ thủ áo trắng từ sau ống ngắm ngẩng đầu lên, nhìn lướt qua sân bay Tân Sơn Nhất rộng lớn, nhìn phía bên ngoài đường cái, và mảng lớn đồng ruộng chỉ còn mọc lên cỏ dại.

Chợt nhìn, dường như cảnh tượng này không có gì khác nhau quá lớn so với lúc trước kia, nhưng lúc này người nào cũng biết, ở trong đám cỏ dại rậm rạp như rừng này, nối dài đến trên đường cái, đang chật ních Zombies.

Những con quái thú kia còn giữ lại hình người, có được sức mạnh lớn hơn rất nhiều lần so với nhân loại, chỉ cần không đánh trúng chỗ hiểm của nó, thì nó còn có thể tiếp tục hoạt động.

Năng lực khôi phục siêu mạnh, khiến khả năng tỉ lệ sinh tồn của bọn quái vật này cao hơn rất nhiều so với người bình thường.

Ngoại trừ thực lực làm cho người ta sợ hãi, máu thịt của bọn nó, chất lỏng toàn thân chúng nó, đều có tính lây nhiễm cực cao.

Một khi tiến vào trong thân thể người thường, bất kể là dùng cách gì... Đều chỉ có một kết cục là bị lây nhiễm.

Mà có đôi khi biến thành quái vật, còn không phải chuyện đáng sợ nhất...

Ánh mắt đến từ nhân loại chung quanh, ngay trong lúc đấy mới làm cho người ta tuyệt vọng nhất...

Một khi lây nhiễm, hoặc là liền biến dị, thì kết cục hoặc bị nhân loại khác giết chết...

"Thật không biết những con Zombies này đều là từ nơi nào chạy tới!"

Mà ở bên cạnh hắn, một xạ thủ tóc dài khác cũng vào lúc này bóp cò súng.

Trong phạm vi tầm mắt, một con Zombie vừa xông ra từ trong đám cỏ dại lập tức té xuống.

Xạ thủ tóc dài khẽ cười cười, chậm rãi nói: "Cả quân đoàn không quân, có khả năng cũng chỉ có hai người chúng ta, và chột mắt là có kỹ năng xạ kích tốt nhất rồi?... Nói tới chột mắt, chẳng phải tiểu tử kia thích nhất chờ ở nơi này tập bắn Zombie hay sao? Lần này không ngờ chạy ra đi chấp hành nhiệm vụ rồi, thật đúng là một chuyện lạ à... Ta vốn cho rằng hắn giống với ta, không thích làm việc. Cảm giác lẳng lặng cầm súng giống như vầy, nắm giữ sinh tử của kẻ địch chẳng phải càng tốt hơn hay sao?"

Chương 952: Mặt Sắt

“Bắn súng càng tốt, dục vọng trong nội tâm lại càng mạnh.”

Trước khi tên xạ thủ áo trắng lại tiến đến trước ống ngắm, lại nói ra: “Hiện giờ coi như là ổn định lại, quân doanh Đại Bàng và quân đoàn Lửa Chùa hợp tác với chúng ta, cũng đều đang tự mình phát triển. Ai không muốn thừa dịp lúc này nổi danh? “

“Đầy đất đều là Zombie, nói gì đến chuyện dục vọng...”

Xạ thủ tóc dài lắc đầu, nói ra.

“Ha ha, là con người, càng đến đường cùng, mới càng muốn tận hưởng lạc thú trước mắt. Nhưng mà, nói là nổi danh, cuối cùng cũng là để bảo đảm mình có thể sống sót được thôi. Chắc là ngươi cũng từng nghe nói, gần đây tin tức đã truyền tới, Zombies ở gần đây lại xuất hiện hiện tượng sinh sôi nảy nở. Những con quái vật này sinh sản so với nhân loại chúng ta còn nhanh hơn.” Xạ thủ áo trắng lo lắng thở dài, nói.

Xạ thủ tóc dài ngẩng đầu lên, quay đầu nhìn về phía hắn: “Ngươi vừa nói như vậy ngược lại nhắc nhở ta. Những đứa trẻ nhân loại chúng ta, cần trải qua mười tháng mang thai và vài chục năm nuôi dưỡng, mới có thể cầm lấy vũ khí chiến đấu giống như chúng ta...” Hắn nhún vai, nói, “Nhưng mà những chuyện này cũng không cần quá lo lắng, ta vốn tưởng rằng sau lần biến dị đầu tiên, nhân loại sẽ diệt vong, nhưng trong hoàn cảnh khó khăn như vậy, mà vẫn có thể chống đỡ được. Tóm lại sẽ có biện pháp thôi, đúng rồi, “

“Quân doanh Đại Bàng tiến vào chiếm giữ Sài Thành, một lần nữa vận chuyển lại một ít nhà xưởng, kể cả nhà máy quân sự công

nghiệp. Ngoài ra, cũng sẽ cũng sẽ trồng trọt rất nhiều lương thực. Những dị năng giả tạo thành quân đoàn Lửa Chùa, cũng muốn đi tới Sài Thành, lợi dụng tài nguyên ở Sài Thành, nghiên cứu của bọn hắn hẳn cũng sẽ có tiến triển thôi... hiện giờ nghe nói Nước thuốc, chỉ có thể coi như loại bán thành phẩm. Nếu như nghiên cứu của bọn hắn thành công, tỉ lệ sinh tồn của nhân loại đại khái sẽ tăng lên rất nhiều đúng không? “

Nghe xong lời nói của xạ thủ tóc dài, xạ thủ áo trắng bỗng xoay lắc cổ một cái, nghe các đốt ngón tay phát ra tiếng vang răng rắc, nói: “Ai biết được... Nghe giọng điệu của đoàn trưởng, có thể không thể nào tin được quân đoàn Lửa Chùa, nói bọn họ chỉ là một đám thầy phán chỉ nói mà không làm, hợp tác với bọn họ, chỉ là thấy bọn họ có một vài dị năng giả, còn có thể xem như đối trọng với quân doanh Đại Bàng thôi.”

“Nhưng mà những con khỉ rừng này, không được dạy dỗ, không hiểu làm ngoan ngoãn nghe lời chút nào...”

Khóe miệng xạ thủ Tóc dài, đột nhiên lộ ra một tia ý vị thâm trường nở nụ cười: “Đáng tiếc lần này, lại giống như đem chúng ta trong tay búa thua tiền a...”

Một xạ thủ khác vừa muốn nói gì, xạ thủ tóc dài liền tay giơ lên, ý bảo trước hết yên lặng một chút.

Mà hắn thì không nhanh không vội mở ra ba lô trên lưng, lấy ra đang điện thoại đang reo vang liên tục “E e e”.

Sau khi vang lên một trận âm thanh hỗn tạp xè xè, một giọng nam đơn giản thô bạo, thậm chí mang theo vài phần lửa giận lập tức vang lên:

“Lâm Hùng, nhanh chóng đến phòng họp! , chuyện này thật sự là phiền phức lớn rồi... Cho ngươi ba phút để tập hợp! Lần này đừng có lại làm cho ta bực mình ! “

“Đã rõ.”

Lâm Hùng buông xuống điện thoại, mở trừng hai mắt về phía xạ thủ đang nói chuyện: “Trước hết giao chuyện còn lại cho ngươi rồi. Hèizz! Lại có phiền toái tìm tới ta...” Nói xong, hắn vừa vò đầu bức tóc, vừa cầm súng quay đầu đi đến phía sau lưng, “Thật sự là... tha cho ta đi trời...”

“Chuyện này, cuối cùng là chuyện gì vậy...!”

Đợi sau khi bóng dáng Lâm Hùng biến mất ở trong tầm mắt, xạ thủ áo trắng không y nhịn được nhổ nước miếng trên mặt đất: “Kỳ quái! Thật đúng là, còn cho rằng ta không biết hay sao... Hừ, chủ đề độc nhãn, lúc đó chẳng phải ngươi cố ý nhắc tới, kết quả chẳng phải xạo quần làm như ngon lắm! Giấu giấu giếm giếm làm cho người ta toàn thân không thoải mái!”

Sau khi mắng xong một trận, hắn lập tức xoay người sang chỗ khác, lần nữa cầm lêm súng ngắm: “Chẳng biết lần này ngay cả ngươi cũng thua tiền luôn hay không... Ngẫm lại còn hơi chờ mong một chút nha... a Ha ha ha... “

“Lạch cạch lạch cạch “

Dọc theo hành lang yên tĩnh, Lâm Hùng đi ra ngoài một cánh cửa lớn. Trong khi hắn sửa sang lại cổ áo, hai tên lính cửa ra vào cũng lập tức một người trái một người bên phải kéo ra cửa chính.

“Mời vào.”

“Uhm.”

Lâm Hùng phủi phủi ống tay áo, đang muốn đi vào, lại lại đột nhiên xoay đầu lại, nhìn về phía một tên binh lính đang cười cười trong đó: “Khuôn mặt đừng luôn tỏ ra nghiêm túc như vậy chứ. Hôm nay ta nghe được một câu nói rất thú vị, tên gì... ta, đời người sống ngắn ngủi, tận hưởng lạc thú trước mắt.”

“Ặc...”

Binh sĩ sửng sốt một chút, sau đó hơi xấu hổ gật gật đầu.

Đợi khi Lâm Hùng đi vào, sau khi cửa chính đóng lại lần nữa, lúc này hai tên lính mới trao đổi một ánh mắt.

“Vị này thật là dễ tiếp xúc nha, bình thường đều ôn hòa như vậy.”

Một tên binh lính trong đó than thở nói.

Chương 953: Một Viên Đạn Gây Nên Chấn Động

Người bị nói là gương mặt quá nghiêm túc lúc trước cũng gật nhẹ đầu: "Đúng vậy a, nhưng mà hôm nay đám lão đại tới họp mỗi người đều kéo căng sắc mặt, làm cho ta không thể thoải mái được nổi nha."

"Đừng nói nữa, theo ta thấy, sự tình có thể có thể hơi không ổn a... Cả người kia tân đội trưởng đều đến đây."

"Vị đội trưởng mới còn trẻ như vậy, trước kia cũng không phải sĩ quan, phái hắn đến chủ trì hội nghị... Ta cũng từng nghe nói rất nhiều đội trưởng không nể mặt anh ta..."

"Hừm, những chuyện này ngươi với ta có thể thảo luận hay sao? Còn muốn sống nữa hay không..."

Đèn đuốc trong phòng họp, sáng trưng.

Hai bên bàn hội nghị thật to, ngồi hơn mười người sĩ quan đang châu đầu ghé tai thảo luận.

Mà ở trên vị trí chủ hội nghị ngay đầu bàn, thì ngồi một thanh niên tuổi tác khoảng chừng ba mươi.

Hắn đẩy lên một mái tóc bạch kim rối bời, đang dùng ngón tay nhẹ nhàng mà gõ lên mặt bàn trước mặt.

Mặc dù trong phòng họp ồn ào không thảo luận, nhưng chung quanh người thanh niên này lại không có một nửa bóng người.

Sau khi tận thế qua đi, quân đoàn không quân gây dựng lại

mặc dù đã không phải là chức quân sự thuần túy tổ, nhưng vẫn lấy những sĩ quan lúc trước kia làm trung tâm.

Nhìn qua người thanh niên này có nhiều hơn vài phần lãnh khốc, lại ít hơn vài phần khí chất quân nhân.

Nếu như nói quân nhân chính là một thanh lưỡi lê bị quân lệnh nắm trong tay, chỉ chỗ nào đâm chỗ đó, như vậy người này thanh niên thoạt nhìn giống như là roi sắt.

Mặc dù bị người ta nắm ở trong tay, nhưng nếu huơ múa không được tốt, vậy thì không có cách nào điều khiển theo ý muốn.

Ở trong phòng hội nghị này, thoạt nhìn hắn hơi không hợp với hoàn cảnh xung quanh...

Trước mắt Lâm Hùng đi tới, thanh âm gõ mặt bàn của thanh niên này lại tăng lên.

“Cộp Cộp ...!”

Thanh âm vang dội lên, làm cho tất cả mọi người đang tại thảo luận lập tức yên tĩnh trở lại, hơn nữa đưa mắt nhìn sang người thanh niên này.

Tóc rối bời che lại ánh mắt của hắn, nhưng nét lạnh lùng từ khe hở lộ ra ngoài, làm cho tất cả mọi người đang ngồi đều cảm thấy thấy lạnh cả người. “Được rồi, mọi người đến đông đủ.”

Giọng nói của thanh niên nghe qua hơi không còn sức lực, nhưng mà người bị ánh mắt của hắn quét đến, gần như đều lộ ra sắc mặt hơi không được tự nhiên.

Cũng chỉ có vài sĩ quan số trong số đó thoạt nhìn tuổi khá lớn, sắc mặt vẫn như thường, một người đàn ông trung niên cao lớn trong đó thậm chí đang tiếp xúc với ánh mắt của thanh niên, từ

trong lỗ mũi hừ ra một tiếng kêu đau đớn.

“Chuyện lần này, chắc hẳn tất cả mọi người đã hiểu rõ... Ta đã phái người đi dò xét qua, đám người độc nhãn đã ngồi phi cơ trực thăng đi tới địa điểm tiếp ứng chỉ định, tới được tòa nhà Bitexco Sài Thành. Lại bị công kích, làm cho phi cơ bị hủy tất cả mọi người vong... Hiện trường có thể nhìn ra dấu vết từng có chiến đấu, quan trọng nhất là...”

Hắn nói, từ trước mặt cầm lên một cái máy tính cứng nhắc, phô bày đi ra một tấm hình trên mặt bàn:

“Hình ảnh này là trên sân bay trực thăng của một tòa nhà cao tầng, có phải là rất giống kiệt tác từ bom nổ gây ra?”

“Hừ, cái gì gọi là rất giống, vốn chính là bom chứ gì.” Một tên sĩ quan hừ lạnh nói.

“Đúng vậy, nhìn vào vị trí, rất có thể là tiến hành công kích ở mái nhà đối diện a?” Một vị sĩ quan khác lộ ra vẻ trầm tư suy nghĩ, gật đầu nói, “Ống phóng rốc-két đúng không?”

“Vũ khí quân đội Sài Thành lưu lại không ít, nhưng mà người bình thường không biết dùng nha...”

Gặp trong phòng họp lại la hét ầm ĩ, thanh niên buông xuống vẻ cứng nhắc, cười lạnh một tiếng.

“Trước mắt!”

Một viên đầu đạn biến hình bị ném lên trên bàn hội nghị.

“Thời điểm khi ta nhìn thấy cũng phải hoảng sợ, không nghĩ tới tạo ra loại kết quả này, chỉ là một quả đầu đạn nho nhỏ như vậy.” Thanh niên chậm rãi quét về phía mặt mọi người lần nữa.

Sắc mặt của bọn hắn lần này, thoạt nhìn lại còn đặc sắc nhiều

hơn...

Hơn mười ánh mắt lập tức tập trung ở trên đầu đạn này, ở trong căn phòng đột nhiên yên tĩnh, còn có thể nghe được thanh âm có người nuốt nước bọt.

“Viên đạn này, là từ trong súng tỉa bắn của độc nhãn bắn ra. Với lại, uy lực của khẩu súng Thor này như thế nào, chắc hẳn mọi người đang ngồi ở đây đều hiểu rõ. Loại dấu vết dường như nổ mạnh này, không thể nào là khẩu súng Thor bắn ra được.”

Thanh niên bắt chéo mười ngón tay vào nhau, đi phía trước một bước, nói ra: “Hiện trường, cũng không có tìm được những mảnh đạn khác.”

“Cho nên, chúng ta không ngại giả thiết lớn mật một chút... Độc nhãn trước mắt bóp cò súng, sau khi bắn ra viên đạn này, có người chụp được viên đạn này, sau đó dùng lực lượng càng mạnh bắn ngược trở về. Mặc dù không có trúng mục tiêu, nhưng mà tạo ra hậu quả như vậy ở trên tòa nhà cao tầng đối diện...”

“Chuyện này, chuyện này sao có thể xảy ra được!” Một tên sĩ quan một vỗ bàn, đứng lên, “Chuyện này thật quá vớ vẩn!”

Chương 954: Quyết Không Buông Tha

Người đàn ông trung niên cao lớn lập tức cười khẩy nói: “Lý Hùng, giả thiết của ngươi thật quá mức lớn mật rồi đấy. Viên đạn súng ngắm bị chụp được hay sao? Còn bắn ngược nữa à? Rõ ràng thuộc hạ của ngươi không có năng lực điều tra, cho nên chém gió ra một vài lời nói dối để lừa gạt chúng ta hay sao? Ha ha ha ha...”

Vừa nói ra những lời này, mặc dù những người khác không có lên tiếng đồng ý, nhưng ánh mắt nhìn về phía Lý Hùng cũng tràn đầy hoài nghi.

“Ta cũng vậy hy vọng giả thiết của ta là sai. Nhưng mà hiện giờ, xin các ngươi hãy bình tĩnh một chút chớ vội. Đoàn trưởng yêu cầu chúng ta mở ra hội nghị lần này, là để giải quyết chuyện này, cũng không phải vì lên án công khai ta. Các vị có nghi vấn gì, không ngại sau khi hội nghị kết thúc lại hỏi ta.”

Thanh niên tỉnh táo nói.

“Không ngờ kéo ra đoàn trưởng ra ép ta...”

Người đàn ông trung niên cực kỳ khó chịu trừng mắt nhìn Lý Hùng, lại buồn bực hừ lạnh một tiếng.

Lý Hùng chỉ vào trước mặt của mình, nói ra: “Người mà Team của độc nhãn muốn tiếp ứng, là một nữ quân nhân của quân đoàn Lửa Chùa, tên là Hải Yến. Mà căn cứ vào những thông tin đã lưu lại, cùng đi với Hải Yến lúc đó còn có năm người... Xem qua tình báo về bọn hắn, ta đã đưa đến trước mặt các vị.”

Mọi người bốn mắt nhìn nhau, Lâm Hùng dẫn đầu mở ra văn bản tài liệu trước mặt.

Mặc dù những người khác còn có rất nhiều nghi vấn, nhưng thấy trạng cũng không khỏi không tạm thời trầm xuống khí, ào ào lật xem văn bản tài liệu.

“Hải Yến là một tên cường hóa hệ dị năng giả, lực lượng rất mạnh, dùng súng máy làm vũ khí. Vốn dĩ thực lực của nàng, tịnh không đủ để cùng độc nhãn chống lại, chớ đừng nói chi là làm cho bọn họ cơ hủy người vong. đương nhiên, cái này khỏa đầu đạn lưu lại dấu vết, cũng rất không có khả năng là kiệt tác của nàng. Mặc dù nàng không thể hoàn toàn loại bỏ hiềm nghi, nhưng chính là năm người khác mới chính thức đáng giá chúng ta chú ý.”

Giọng điệu nói chuyện của Lý Hùng rất thong thả: “Tình báo liên quan tới bọn họ cũng thật sự rất ít. Trước mắt chỉ biết một người thanh niên trong số đó là dị năng giả là hệ tinh thần, bốn cô gái đi với hắn thì có thể là dị năng giả hệ sức mạnh. Ta đã để cho Hồ Vĩnh Khoa ghi lại tất cả những chi tiết tỉ mĩ của bọn họ mà hắn đã quan sát được...”

“Nói là chi tiết, tỉ mỉ... Nhưng chẳng phải những tin tức này đều là suy đoán hay sao?” Người đàn ông trung niên kia không kiên nhẫn lật xem một lần, một cái vỗ văn bản tài liệu trở về lại trên bàn, “Lần này như thế nào không kêu Hồ Vĩnh Khoa đến đây? Để cho hắn nói ra trước mặt mọi người! Viết linh ta linh tinh lên trên tài liệu này làm cài gì! Hơn nữa, một dị năng giả hệ tinh thần, có thể mạnh mẽ đến mức nào, một phát bắn tỉa là có thể xử lý xong rồi!”

“Hồ Vĩnh Khoa có... nhiệm vụ khác, hơn nữa hắn đã ghi lại cực kỳ kỹ càng. Ngoài ra”

Lý Hùng cầm lên viên đầu đạn này, nói ra: “Vẫn không nên khinh địch cho thỏa đáng.”

“Sự cố lần này là bởi vì xảy ra chuyện gì, ai cũng không biết. Nhưng mà, mất đi một tay súng bắn tỉa, một phi công, ngoài ra còn mất một chiếc phi cơ trực thăng quý giá... Loại ngậm bồ hòn này, quân đoàn không quân chưa bao giờ ăn. Đoàn trưởng đã giao toàn quyền chuyện này cho ta phụ trách, kính xin các vị hỗ trợ nhiều hơn.”

Sau khi Lý Hùng nói xong, lập tức chuyển hướng về phía Lâm Hùng: “Chuyện truy tung tình báo sẽ giao cho ngươi. Về phần căn cứ quân đoàn Lửa Chùa bên kia, ta cũng đã có tính toán trước...”

“Toàn bộ mọi chuyện đều giao cho ngươi hay sao?”

Người đàn ông trung niên nhân lập tức đứng lên một cái “Roẹt”, mở to hai mắt hỏi.

Chuyện này nếu nói là chuyện nhỏ, chẳng qua là mâu thuẫn va chạm nhỏ với vài cái người sống sót, ngoài ra với thế lực nhỏ như quân đoàn Lửa Chùa mà thôi.

Nếu nói chuyện này là chuyện lớn, dù sao quân đoàn không quân tổn thất không nhỏ, nếu như cứ như vậy nén giận xuống, từ nay về sau bất kể là quân đoàn Lửa Chùa hay vẫn là quân đoàn Đại Bàng cũng dám cưỡi lên trên đầu bọn họ giương oai.

Loại chuyện này không khó giải quyết, nhưng mà hậu quả lại rất lớn...

“Đúng vậy.” Lý Hùng dường như hoàn toàn không phát hiện ánh mắt người đàn ông trung niên giống như muốn giết người, bình tĩnh đáp.

Sau hơn một tiếng đồng hồ, cửa chính phòng họp bị mở ra lần nữa.

“Hừ! Lần này không công tiện nghi tên nhóc Lý Hùng này!”

Người đàn ông trung niên vừa đi ra từ dòng người, vừa hét lên.

“Nói nhỏ chút đi, bị hắn nghe thấy được làm sao bây giờ...” Một sĩ quan khác thấp giọng khuyên nhủ.

“Nghe thấy được thì thế nào! Chi đội thứ ba của bố mày cơ bản đều là những người kỳ cựu đã từng phi hành trên không trung không biết bao nhiêu năm, dù nói về kinh nghiệm, hay nói về thực lực, đều mạnh hơn so với chi đội thứ chín mà hắn vừa mới thành lập!”

Người đàn ông trung niên tức giận nói: “Người nào không biết việc này làm tốt chính là được một công lớn, đoàn trưởng cũng quá coi trọng hắn!”

Chương 955: Tặng Cho Ngươi Đầu Đạn

“Những người quân đoàn không quân trước kia còn lại cũng không nhiều lắm, bồi dưỡng người mới cũng là chuyện bình thường thôi... Dù sao đi nữa, chuyện này đoàn trưởng tức giận cũng không nhẹ, lời này của ngươi nếu rơi vào trong tai đoàn trưởng, đoàn trưởng nhất định tức giận.”

Một tên sĩ quan tuổi khá lớn lắc đầu, thở dài nói.

“Ta xem ai dám lắm miệng! Còn để cho chúng ta phụ trợ... Chúng ta ra sức, công lao chẳng phải đều tặng cho tiểu tử kia hay sao!”

“Đừng nói nữa, coi chừng đoàn trưởng cạo đầu ngươi! Bộ ngươi thật sự cho rằng đoàn trưởng hoàn toàn không biết chuyện gì hay sao?”

Ánh mắt của người đàn ông trung niên lộ ra một vẻ kiêng kị, nhưng ngoài miệng vẫn không chịu buông tha: “Đoàn trưởng sẽ chiếu cố những lãnh đạo kỳ cựu như chúng ta, ta phàn nàn hai câu còn không được hay sao?” ...

Đợi những sĩ quan này ồn ào nhốn nháo đi xa, hai gã binh sĩ thân thể căng cứng mới như là bị rút sạch hết sức lực toàn thân vậy, suýt nữa xụi lơ xuống đất.

Binh sĩ mặt nghiêm túc này nhìn vào trong một cái, sau đó lại chậm rãi đóng lại cửa phòng họp.

Nghe được thanh âm cửa phòng đóng lại, Lâm Hùng quay đầu

nhìn về phía Lý Hùng, nói ra: “Đội trưởng, những người này miệng thối, đừng để trong lòng.”

“Không sao.”

Lý Hùng nhìn vào ngón tay của mình, nói ra: “Loại người này cái gì cũng không nhịn được, thật ra là loại người dễ tiếp xúc nhất. Ngược lại như là loại người nói đều buồn bực, vui vẻ giận dỗi gì đều để trong lòng không thể hiện ra ngoài, mới là loại người đáng sợ chân chính.” Hắn cười lạnh một tiếng, nói, “Nhưng mà, dù sao đến lúc này, dù nhân loại thích nội đấu như thế nào, cũng biết phân rõ nặng nhẹ. Bằng không, nào có cơ hội cho ta leo lên được chứ? Bất luận kẻ nào cũng chỉ là muốn cho mình sống càng lâu một chút thôi... Còn chuyện tìm ta gây sự... Loại chuyện này coi như là một chút tiêu khiển trong lúc nhàm chán mà thôi.”

“Thói quen so bì kinh nghiệm trong nghề, so bì quan hệ, ta ngồi chung trên một bàn hội nghị với loại người thứ gì cũng chẳng có như vầy, trong nội tâm bọn họ không thoải mái cũng là chuyện bình thường. Nghe bọn hắn bới móc rất nhiều lần, chính thức ngáng chân được ta lại ngay cả một lần cũng không được. Cũng chỉ là đang làm trò ra vẻ tiền bối trên đầu môi chót lưỡi, ta chỉ cần phối hợp thành thành thật thật là được, tất cả mọi người đều vui vẻ.” Lý Hùng thở phào một cái, nói...

“Đội trưởng nói đúng.” Lâm Hùng cười nhạt một tiếng, nói ra, “Nhưng mà, lần này đối với chi đội thứ chín của chúng ta mà nói, thật sự là một cơ hội tốt.”

“Ít khi nào nghe được ngươi nói ra loại lời nói như vầy...”

Lý Hùng nhìn chằm chằm vào Lâm Hùng một cái, đột nhiên búng ngón tay một cái.

“Vù!”

Viên đầu đạn này bay vụt về phía Lâm Hùng, bị hắn chụp vào trong tay một cái.

Lý Hùng tựa vào trên ghế dựa, một tay chống cằm, nói ra: "Người người cũng biết độc nhãn thích thêu dệt chuyện, nhưng mà lần này gặp phải thứ dữ, ngược lại bị làm thịt trong tay đối phương. Nhưng chuyện này không có khả năng không truy cứu... Ngươi với độc nhãn đều là tay súng bắn tỉa, ta tặng đầu đạn này cho ngươi, ta nghĩ ngươi biết rõ nên làm như thế nào. À, đúng rồi... Giúp ta mang gói thuốc trở về."

"Được."

Lâm Hùng cúi đầu nhìn thoáng qua đầu đạn trong tay, sau đó chậm rãi bóp chặt năm ngón tay...

...

Sau khi tai nạn qua đi, khí hậu cũng bị ảnh hưởng thật lớn.

Mấy ngày hôm trước vẫn còn gió lạnh rung, đảo mắt thật giống như đã đến mùa xuân ấm hoa nở.

Thái dương ấm áp dễ chịu suốt ngày treo trên đỉnh đầu, những cỏ dại và lao sậy không người chăm sóc này thuận thế sinh trưởng cao lên.

Nếu như không phải tận mắt nhìn thấy, rất khó tưởng tượng được thậm chí cỏ dại có sức sống mạnh như vậy.

Thậm chí chúng nó chui ra từ trong khe hở mặt đất xi măng, sinh sôi điên cuồng ở khắp nơi trong thành thị...

Mặt trời mới lên, xem xong bản đồ điện tử, ngược lại quá trình thành thị biến thành phế tích càng ngày càng nhanh hơn...

Mà ngay cả những con Zombies bình thường giống như là

robot chậm rãi lắc lư trên đường, dường như cũng bị ánh mặt trời kích thích điên cuồng lên.

Mà bọn nó điên cuồng lên, đồng nghĩa với... Chém giết!

Bùm răng rắc——

Thái Hòa giẫm một cước nát một bãi máu khô trên đường, lập tức nhíu mày.

“Ai bảo anh không cẩn thận, giẫm lên rồi.” Yuna cười hì hì nói.

“Ngược lại tụi em nói thử xem, anh còn có thể chú ý thế nào...”

Thái Hòa nhìn thoáng qua đế giày, lại đưa ánh mắt hướng về phía dưới chân——

Trừ hắn giẫm lên bãi máu khô này ra, khu vực này gần như đều tung tóe đầy máu khô.

Vài đoạn hài cốt không biết là từ bộ phận cơ thể nào nào văng ra nằm rải rác trong đống máu không, trên đó còn lưu lại dấu vết bị gặm cắn và bẻ gãy.

Từ dưới chân nhìn về phía trước, ở trên cả đường phố chật hẹp, đều có cảnh tượng như vậy.

Mặc dù ánh nắng tươi sáng, nhưng tình xeHRFUyPmOn̤ này lại gần như bao phủ cả một thành thị, làm cho người ta không rét mà run!

Chương 956: Ngầm Giấu Giếm

“Mặt trời lên, không ngờ đám Zombie cũng phát cuồng theo, ngoại trừ chém giết, dường như bọn nó đang cố gắng sinh con. Một đám Zombie ngã xuống, một Zombie trẻ con khác lại xông ra...”

Thái Hòa vừa than thở một câu, cũng cảm giác được trên cái ót đột nhiên bị đánh một cái: “Ai gõ đầu ta!”

Hắn vội vàng quay đầu lại, lại trông thấy vài nữ Zombie đều đang thản nhiên nhìn chằm chằm mình.

Zombie không nói dối, nhưng có thể lựa chọn trầm mặc...

“Lê Huỳnh Bảo Ngọc... là ngươi sao!”

Thái Hòa đột nhiên chú ý tới cánh tay sau lưng Lê Huỳnh Bảo Ngọc, lập tức đi qua bắt được cánh tay của nàng một cái.

“Nhìn bộ dạng cô bé này lén lén lút lút, xem ra nhất định là ngươi!”

“Không phải ta... Không phải ta...”

“Không được nhúc nhích!”

“Trước mắt!”

Một khúc xương người rớt xuống từ trong tay nàng, sau đó lăn một vòng trên mặt đất...

Hiện trường lập tức hoàn toàn yên tĩnh...

Mà trong nội tâm Thái Hòa, thì là ngàn vạn con thần thú lao nhanh mà qua...

"Ta đã nói qua bao nhiêu lần không cho phép tùy tiện nhặt 'đồ ăn' trên mặt đất rồi! Đường đường Zombie Cấp Thủ Lĩnh đi nhặt xương cốt đồng loại cấp thấp ăn còn thừa lại, tôn nghiêm của ngươi ở đâu!

Hơn nữa giấu ở sau lưng giống như vậy, chẳng phải bất kỳ lúc nào cũng có thể bị phát hiện hay sao!

Thời điểm khi làm việc suy nghĩ cẩn thận thoáng một chút đi, ta còn chưa tính, lo lắng cảm thụ của những người khác trong đội ngũ đi..."

Trong nội tâm Thái Hòa rít gào một trận, trong đầu lại đang tự hỏi phương án giải quyết.

Ánh mắt của Hải Yến bị che lại ở dưới mái tóc, chỉ có thể nhìn thấy một bóng đen, thật không biết nàng nhìn chằm chằm vào đoạn xương người, trong đầu suy nghĩ đang cái gì...

"Theo như ngươi nói rất nhiều lần, không được nhặt đồ vật lung tung trên đường, ngươi xem, dù sao chỉ là nhặt một mẫu xương thôi mà?"

Nhìn thấy bầu không khí đã cứng lại đến tận cùng, Thái Hòa chỉ có thể kiên trì nói ra.

Đương nhiên loại lời nói này, ngay cả chỉ số thông minh của Zombie vừa mới bắt đầu tiến hóa ra, chỉ sợ cũng sẽ không tin tưởng...

"Tiểu Yến còn phải dựa vào chúng ta mới có thể trở lại căn cứ, nàng chắc là chọn tin tưởng... Loại phương pháp xử lí ức hiếp người ta như vậy thật đúng là lần nào cũng hữu hiệu nha..."

Đây mới là tiếng lòng của Thái Hòa, dù sao mấy ngày nay cũng không chỉ dùng một lần.

Hoài nghi càng nhiều hơn nữa, nhưng chỉ cần nàng không khẳng định, hoặc là nói đi khắc chế suy nghĩ của chính mình không đi khẳng định những chuyện này là sự thật, vậy thì không có vấn đề.

Mấy ngày nay Hải Yến cũng rất tự giác giữ vững một khoảng cách nhất định với bọn họ, đại khái trong chuyện này cũng có đề phòng và kính sợ...

Mà tóc che xuống, đôi mắt của Hải Yến đang chằm chằm vào đoạn xương cốt.

“Nếu như nói chỉ là đơn thuần xương cốt còn chưa nói...”

Ánh mắt của nàng ngừng lại ở một mảnh xương người khác: “Nhìn kìa, ở nơi chẳng phải là một mảnh xương tay hay sao? Cho dù nhắm mắt lại cũng sẽ không không cẩn thận nhặt được nha...”

Xuyên thấu qua khe hở mái tóc, nàng nhìn về phía Thái Hòa: “Lại nói tiếp, ngược lại là mấy ngày nay ta ngửi thấy những mùi máu tươi này, lại cảm giác được hơi ngọt ngào... Nếu như bị bọn họ phát hiện, sẽ như thế nào? Có khi nào hắn đã nhìn ra hay không? Mẫu xương người này có phải cầm lên để dò xét ta hay không? Không không, ta không có khả năng bị lây nhiễm mà, ta không có tiếp xúc qua máu Zombie...”

Mấy ngày nay nàng vẫn mãi tránh đi team của Thái Hòa, để tránh tình huống của mình bị nhìn ra.

“Nếu như đã bị lây nhiễm, ta đã sớm xuất hiện khác thường mới đúng, cuối cùng là đang xảy ra chuyện gì vậy... Dù nói như thế nào, ta cũng đã dò ra kết quả lần trinh sát này, còn phải báo cáo lên mọi chuyện lần này...”

“Tiểu Yến?”

Thái Hòa thấy nàng trầm mặc không nói, vội vàng kêu.

Toàn thân Hải Yến giật mình một cái, mãnh liệt ngẩng đầu, nói ra: “Hả? Có chuyện gì vậy?”

Hai người đều có bí mật riêng nhìn thoáng qua lẫn nhau một cái, trong đầu đồng loạt kêu lên một câu: cuối cùng thì hắn có nhìn ra hay không vậy!

“Nhìn thấy nàng lộ ra bộ dạng mất hồn mất vía, chắc là đã nhìn ra một ít đầu mối rồi sao? Cũng đã bại lộ đến nước này, khẳng định nhìn ra một ít bí ẩn rồi đi? Ít nhất cũng sẽ hoài nghi thoáng một chút, các nàng là không phải dị năng giả.... Có chuyện gì cứ nói ra đi!”

“Trong ánh mắt hắn tràn đầy vẻ thăm dò, là muốn ta chủ động nói ra hay sao? Cuối cùng ngươi biết được bao nhiêu rồi, dứt khoát nói thẳng ra đi!”

Hai người lại nhìn chăm chú lẫn nhau.

“Không, cho dù nàng nhìn ra được cái gì, nhưng chỉ cần không biết ta điều khiển Zombies, cũng không khả năng liên nghĩ đến chuyện kia. Đối với chuyện hoàn toàn không biết được, mọi người luôn có thói quen lựa chọn không tin, thậm chí chủ động lảng tránh đáp án chính xác... Bản chất dị năng điều khiển con rối Zombies này, đã bị cái vòi tinh thần che giấu, phải từ trong cái vòi tìm được kết quả, cho dù đều là dị năng giả hệ tinh thần cũng chưa chắc có thể làm được...”

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào Hải Yến, trong nội tâm thầm nghĩ.

Chương 957: Chi Đội Thứ Chín

Năng lực điều khiển con rối, nói về khả năng lừa gạt và khả năng giữ bí mật thì không cần phải bàn, Thái Hòa đã cố gắng che giấu rất nhiều, rất khó có thể phát hiện.

Hành vi của các nàng Lê Bống dù quỷ dị thế nào, nhưng muốn tiếp xúc được chân tướng chính thức, đầu tiên phải ý thức được, Thái Hòa mới là người khống chế trụ cột trong team này.

Đối với Hải Yến mà nói, chỉ khi nào hiểu rõ được điểm này, mới có thể biến hoài nghi thành khẳng định...

"Mùi máu tươi trước kia làm cho ta vừa ngửi thấy cũng đã nôn ọe, hiện giờ không ngờ cảm giác như là biến thành món điểm tâm ngọt vậy. Hơn nữa trong thân thể dường như luôn luôn không phát tiết hết sức lực, lại bất kỳ lúc nào cũng ở trong trạng thái hưng phấn, lực lượng cũng dường như càng ngày càng mạnh mẽ hơn so với trước kia, quả thật giống như là đang biến thành Zombie biến dị... Không, ta không có khả năng bị lây nhiễm, mặc dù thân thể đã xảy ra khác thường, nhưng rõ ràng ta rất tỉnh táo mà! Chỉ khi nào bị người ta biết rõ ta dường như đã bị lây nhiễm, nhất định bọn họ sẽ lập tức giết chết ta để phòng ngừa rắc rối có thể xuất hiện..."

Trong quá trình chạy trốn đồng đội đột nhiên biến dị, hắn trong đội ngũ một đồng hồ phút trước còn khá tốt tốt, sau một phút đồng hồ lại đột nhiên bắt đầu bị lây nhiễm mà phát điên lên...

Đối với mỗi người may mắn còn tồn tại đến nay mà nói, đoạn trí nhớ này chính là một trận ác mộng.

Vượt qua tai nạn trong thấp thỏm lo âu, ngay từ đầu thì hỗn

loạn và khủng hoảng, vốn tưởng rằng cuối cùng an toàn, lại không nghĩ rằng nguy hiểm cũng đã ẩn nấp ở trong đám người...

Đối với người bị lây nhiễm, thái độ của những người sống sót thậm chí còn muốn sợ hãi hơn so với Zombies, đương nhiên cũng càng tàn khốc hơn...

“Nhất định sẽ giết chết ta... Không được, ta không thể nói! Nếu như tâm tình ta bắt đầu không khống chế được, ta sẽ tự mình giải quyết, nhưng trước đó, ta vẫn không thể nói ra...”

Trong lòng Hải Yến hạ quyết tâm.

Trong vô thanh vô tức, cuối cùng hai người này hay người cùng đưa ra một quyết định chung kỳ diệu nào đó...

Thái Hòa cười ha ha: “Không có gì, chính là ta muốn hỏi một chút, còn bao lâu mới có thể đến quân đoàn Lửa Chùa?”

“Chúng ta vẫn đi rất chậm sao... Hơn nữa, dường như chúng ta đang đi đường vòng...” Hải Yến đột nhiên phục hồi lại tinh thần, nhìn Thái Hòa một cái, giận dữ nói.

“Địa đồ không đáng tin...”

“Thứ không đáng tin rõ ràng là cảm giác phương hướng của các ngươi đó!” Hải Yến một tay cầm lấy bản đồ điện tử tới, nói ra, “Để cho ta! Hôm nay nhất định phải đi ra ngoài!”

Vài ngày trôi qua còn đang đảo quanh ngoại ô Sài Thành, nếu không có gấu trúc biến dị ở phía trước dẫn đi Zombie, phỏng chừng team của Thái Hòa sớm mệt mỏi ngã xuống.

Gấu trúc biến dị vẫn mãi đi vòng vòng xung quanh khu công viên trò chơi và trong vườn thú, hiện giờ đi ra được thế giới bên ngoài, quả thật giống như là mãnh hổ xuống núi, vẫn mãi dư thừa sức lực.

Những khu vực mà Thái Hòa không nhìn tới, nó cũng thôn phệ rất nhiều đủ loại chất gel Zombie linh ta linh tinh.

Dùng năng lực thích ứng hoàn cảnh của biến dị thú, rất nhanh nó sẽ căn cứ hoàn cảnh thành thị mà thay đổi theo hiện trạng...

Mặc dù rất có thể xảy ra tình trạng giống hệt với Ca Cao, thí dụ như vài ngày không thấy, thật giống như thay đổi một bộ dạng mới, thậm chí là thay đổi một chủng tộc mới...

Nhưng ít ra biểu hiện trước mắt của con gấu trúc biến dị này, lại làm cho Thái Hòa rất có lòng tin.

Thân thể của nó không chỉ có không bị thu nhỏ lại, mà là trở nên càng ngày càng rắn chắc hơn, rất có thể tiếp tục phát triển theo con đường phóng đại thân thể.

Sau khi trải qua chiến đấu với những nữ Zombie, cũng làm cho con gấu trúc biến dị này trở nên càng linh hoạt hơn trước.

So với vườn bách thú không có cái gì, hoàn cảnh phức tạp trong thành thị càng thích hợp con gấu trúc biến dị này phát huy, Thái Hòa nhiều lần chuyển đổi tầm mắt đi qua, rất nhanh đều bị hành động của nó làm cho choáng đầu hoa mắt.

Con gấu trúc này trên nhảy dưới tránh khắp nơi, có thể so sánh với con khỉ còn hăng say hơn nhiều, chỉ tiếc thể trọng quá nặng, có đôi khi muốn nắm lấy dây điện đu mình bay đi qua, lại thiếu chút nữa ngay cả cột điện cũng bị nó kéo tung lên...

Cũng may khắp nơi trong thành thị này đều có thể nghe thấy thanh âm trầm đục thỉnh thoảng truyền đến, Thái Hòa cũng bớt đi một trận chém gió.

Mà ở trong những tiếng trầm đục này, có bao nhiêu âm thanh đại biểu cho Zombie càng mạnh đang quật khởi...

Đột nhiên, một mệnh lệnh đến từ Thái Hòa, để cho con gấu trúc đang chạy như điên này ngừng lại.

Nó lắc lắc đầu một cái ở ngã tư đường nào đó, sau đó chọn một phương hướng, tiếp tục chạy tới hướng phía trước...

“Ong ong ong!”

Trong tiếng ồn ào cực lớn của máy bay trực thăng, ba bóng người xuất hiện ở trên sân bay trực thăng trên nóc một tòa nhà.

“Phạch phạch phạch phạch phạch phạch!”

Chương 958: Cao Chưa Tới 1m6 Thì Thế Nào

Đồng thời ở trong một trận tiếng súng vang lên, thật nhiều Zombie tụ tập mà đến bị bắn chết.

Nhưng mà dù bị bắn chết nhiều như vậy, còn có hơn mười con Zombies nhào tới trước mặt ba người.

Một người trong số đó rút mạnh từ phía sau lưng ra một thanh đại đao, đột nhiên nhảy chồm tới như mãnh hổ, lập tức rơi vào giữa đám Zombies, ánh sáng lạnh lẽo chợt lóe lên!

Bị ánh sáng lạnh lẽo quét đến nơi nào, Zombie nơi đó ầm ầm ngã xuống đất, mưa máu đầy trời, chỉ còn lại có người này còn đứng ở trong đống thi thể.

Nhanh, chuẩn, hung ác!

Thanh đao vô cùng sắc bén, làm cho hắn lập tức chém bay hơn mười con Zombie, còn có thể giữ được trên người sạch sẽ.

“Bụp!”

Đại đao dài khoảng chừng một mét sáu bị cắm nặng nề lên trên mặt đất, so với cánh tay cầm đao, thanh đao này thật sự quá lớn, cũng quá nặng!

Nhưng ánh đao sáng như tuyết này, cùng với thi thể rơi lả tả khắp mọi nơi, lại làm cho người cầm đao thoạt nhìn đáng sợ hơn so với Zombies!

Huyết vũ vẫn đang tại hạ, trong huyết quang, đại đao cùng

người cầm đao song song mà đứng...

“Tranh thủ thời gian bay đi, thuận tiện đều dẫn dắt những con Zombies này rời khỏi! Ta tới đây chấp hành nhiệm vụ, không phải đến liều mạng với những Zombies này!”

Một người đàn ông khác phất phất tay, nói.

Đợi sau khi âm thanh huyên náo của máy bay trực thăng mang theo một đám Zombie đi xa, người đàn ông này mới quay đầu lại nhìn về phía người đàn ông đang dựa lên thanh đao khổng lồ nói: “Này, đại đao, ngươi ngủ gà ngủ gật cũng phải đúng lúc đúng thời điểm chứ!”

Đại đao miễn cưỡng đứng thẳng thân thể đang dựa vào thanh đao, không có kiên trì hai giây đồng hồ lại tựa đầu lên trên chuôi đao nói: “Ta không còn cách nào nha, loại sau khi thức tỉnh dị năng này, chỉ cần không có chiến đấu, ta cũng vẫn mãi muốn ngủ thôi...”

“Dáng người đã tàn tật, mà ngay cả dị năng cũng bị tàn tật rồi hay sao? Chi đội thứ chín của chúng ta thật đúng là loại người nào cũng có vậy trùi...” Người đàn ông này kêu rên nói.

“Đổng ca, ngươi cũng nói chính ngươi vào đó hay sao...” Đại đao lộ ra vẻ uể oải nói.

“Vốn nghĩ đến ngươi lấy một thanh đao như vậy là tới đùa chơi một chút, xem ra là để cho tiện ngươi ngủ đây mà. Dễ ngủ như vậy, vậy mà không thấy ngươi cao lớn vượt qua thanh đao này...” Đổng ca tiếp tục nói, “Ngay cả một mét sáu còn không tới...”

“Độ cao thanh đao này chính là mục tiêu của ta mà...”

Đổng ca móc ra điếu thuốc, dựa lên trên một vách tường: “Hợp tác với ngươi xem ra ta lại phải bị ngã sấp mặt lờ... Còn may Lý

đội trưởng nói, hành động lần này, nhiệm vụ của chúng ta chủ yếu là phối hợp với Lâm Hùng. Chi đội thứ chín của chúng ta vừa mới thành lập, đây là cơ hội tốt để lập công. Từ nay về sau có thể phân được lương thực, tóm lại cũng tốt hơn một chút so với người khác, hiểu hay không?"

Một người con gái duy nhất trong ba người này có một gương mặt tròn, bộ dạng thoạt nhìn rất có vài phần tinh khiết thật đáng yêu.

Trong tay nàng đang xoay vòng vòng hai khẩu súng ngắn trên tay, động tác hết sức thành thạo: "Hì hì, nếu như phối hợp với Lâm Hùng, chúng ta cũng không cần quá khẩn trương đâu."

"Đội trưởng nói, không thể khinh địch..." Đại đao mơ mơ màng màng nói.

"Nhìn thấy ngươi suốt ngày hỗn loạn, lời nói của đội trưởng ngược lại ngươi nhớ rõ tỉ mỉ."

Cô gái mặt tròn trừng mắt với hắn một cái, bĩu môi nói ra: "Có Lâm Hùng ở đây, sợ cái gì. Nhưng mà, hắn không cùng nhau hành động với chúng ta, chúng ta phối hợp hắn như thế nào đây? Hơn nữa, ai biết trụ sở kia, còn có đi với... Những người kia hay không."

Người đan ông đang hút thuốc thổi ra một hơi khói thật dài, lộ ra một vẻ mặt say mê, nói đi: "Thượng cấp nói như vậy, chúng ta nghe mệnh lệnh là được rồi. Lý đội trưởng chính là người có năng lực dò xét mạnh bao nhiêu, còn cần ta tới nhắc nhở ngươi hay sao? Vị trí đám xuống bây giờ của chúng ta, vẫn mãi đi phía trước dọc theo đại lộ, có thể đi thẳng vào trung tâm thành phố. Chuyện này, phải giải quyết hết trước khi tiến vào thành phố."

"Lý đội trưởng khẳng định như thế nào..." Cô gái mặt tròn còn muốn hỏi nữa, lại bị người đàn ông đang hút thuốc lạnh lùng nhìn

thoáng qua.

“Lời này, ngươi hỏi Lý đội trưởng đi. Lý đội trưởng của chúng ta có thể lấy được địa vị hôm nay, thành lập chi đội thứ chín, ngươi cho rằng không có một chút tài năng có thể làm được hay sao?”

Người đàn ông đang hút thuốc lại hút một hơi thật sâu, lúc này mới ném tàn thuốc lên trên mặt đất:

“Nghe này, chỉ cần phối hợp, đừng làm loạn là được. Nhưng mà chuyện cần thiết nhất hiện giờ... Là đuổi theo bọn họ.”

Sau khi ba người lại tiến đến nói vài câu với nhau, lập tức mở ra cửa sắt sân bay.

“Đi thẳng dọc theo con đường này, chính là tới Thủ Đức...”

Hải Yến nhiều lần xác nhận vị trí, nói ra: “Tóm lại lần này sẽ không lại đường vòng. Dù là trên đường gặp phải nhiều Zombies hơn nữa, cũng sẽ giữ vững hướng đi thẳng tắp là được rồi.”

“Ặc...”

Chương 959: Phương Hướng Tiến Hóa Của Chị Đại

Sở dĩ trên đường đi vòng tới vòng lui, nguyên nhân lớn nhất chính là bởi vì Zombie.

Mặc dù gấu trúc biến dị có thể dẫn đi đại đa số Zombies, nhưng khoảng cách có thể bảo trì giữa nó và Thái Hòa lại chỉ có hạn.

Chuyện này làm cho gấu trúc biến dị cần mang theo đám Zombies đi vòng quanh, mà Thái Hòa là không muốn cho Hải Yến nổi lên lòng nghi ngờ gì, cũng muốn mang theo nàng đi vòng vòng.

“Ai biết được sẽ bị lạc đây này...” Thái Hòa xấu hổ sờ lên cái cằm.

Nhưng mà mặc dù tìm được đường rồi, dùng sức đi bộ đến Thủ Đức mà nói, cũng cần tốn hao một thời gian dài.

“Mặc dù con đường này thẳng tắp đi thông Sài Thành, cũng không có bị quân đoàn Lửa Chùa chọn làm con đường tiến vào chiếm giữ Sài Thành, lại cứ càng muốn chọn con đường khác... Xem ra mục tiêu chủ yếu của bọn hắn là khu công nghiệp rồi?”

Thái Hòa hơi so sánh một chút sự khác biệt giữa hai con đường, cũng đã đại khái hiểu rõ.

Những loại vật tư khác gì ở khu vực này đều có thể sưu tập được, nhưng khu công nghiệp công nghệ cao dày đặc nhà máy, đương nhiên phải lựa chọn Sài Thành đầu tiên.

Nhưng mà một thế lực tất cả đều là dị năng giả, muốn chiếm

cứ khu công nghiệp làm gì vậy? Toàn thể cùng nhau trở thành công nhân nhà máy hay sao? Có dị năng không đại biểu cho việc có kỹ năng sản xuất nha...

"Mặc dù phi cơ trực thăng đã bị ta đánh nổ, nhưng mà ngươi nói thù lao bí mật lúc trước kia còn hữu hiệu hay sao?"

Thái Hòa đột nhiên nghĩ đến một chuyện, quay đầu hỏi.

"Yên tâm đi." Hải Yến tức giận buồn bực hừ một tiếng.

Sau khi phi cơ trực thăng bị đánh nổ, dưới tình huống khi lấy ra đủ loại chiêu số không có hiệu quả, Hải Yến dùng một món "Thù lao thần bí" đổi lấy Thái Hòa gật đầu chịu giúp đỡ.

Nhưng mà. Ở trong lòng của Thái Hòa. Thật ra tỏ ra thái độ hoài nghi đối với tính chân thật của món "Thù lao bí mật" này.

Mặc dù Hải Yến nói rất có lý có cứ. Nhưng Thái Hòa vẫn mãi cảm thấy không quá đáng tin...

Hơn nữa, hắn cảm giác được, Hải Yến quấn quít lấy hắn như vậy, nói không chừng còn có nguyên nhân gì khác ở trong chuyện này...

"Cứ như vậy đi, bất kể là vì 'Thù lao bí mật' cũng được, hay vẫn là vì nhìn xem thử đến cùng có phải ngươi biến dị hay không cũng được, cũng phải đi với ngươi lần này mới được!"

Thái Hòa liếc nhìn Hải Yến, thầm nghĩ: "Bất kể nói thế nào, tình huống trên người Hải Yến. Đều rất tương tự với ta nha!"

Tình huống hiện giờ của Hải Yến, dường như là đi lên đường xưa của Thái Hòa lúc trước.

Nàng tự cho là che dấu rất khá, nhưng không biết Thái Hòa vẫn mãi quan sát tỉ mỉ nàng.

Rõ ràng thân thể đang biến dị với tốc độ cực kỳ thong thả, trong máu tươi cũng có hương vị siêu Virus rất nhẹ, nhưng vẫn giữ vững trạng thái tỉnh táo...

Biểu hiện này gần như giống như đúc với trạng thái của Thái Hòa xuất hiện khi cải tạo thân thể!

Có một số việc kẻ trong cuộc thì mê kẻ ngoài cuộc thì tỉnh, nói không chừng thông qua quan sát Hải Yến, chính Thái Hòa cũng có thể nhận được dẫn dắt một chút...

Khi hoàng hôn bắt đầu buông xuống, Thái Hòa tìm một căn khách sạn nhìn qua rất cao.

Theo lời nói của hắn, một khi bước ra khỏi phạm vi Sài Thành, muốn chịu được ruộng đồng liên miên không dứt và đường xá bị phá hỏng.

Thừa dịp còn có thể ngủ trên giường một giấc. Tranh thủ thời gian hưởng thụ thoáng một chút, thuận tiện làm tất cả những việc khác đều làm xong.

Nhưng mà thời điểm nghe được hắn nói tới cái từ "Hưởng thụ" này. Hải Yến lại không nhịn được đưa mắt nhìn sang các nàng Lê Bống, sau đó "Roẹt" cũng cảm giác gò má bị nóng lên thoáng một chút...

Mà thời điểm nghe được một câu cuối cùng, Hải Yến cảm giác đầu của mình đã sắp bốc lửa.

Nàng che kín lỗ tai lại một cái, lạnh như băng nói: "Yên tâm đi, ta sẽ không quấy rầy các ngươi!"

Thái Hòa không rõ suy nghĩ của Hải Yến nhìn qua nổi giận đùng đùng tiến vào khách sạn, lập tức nói ra: "Ặc... Vậy cảm ơn nhiều..."

Không có qua hai giây, chợt nghe một trận tiếng trầm đục "Răng rắc" truyền đến bên trong, còn có tiếng của Hải Yến kinh sợ kêu lên: "Ở trong khách sạn này, có không ít Zombies a!"

"Ta có từng nói qua không có Zombie hay sao?"

Sau tất cả mọi người tiến vào khách sạn, Thái Hòa liền cho gấu trúc biến dị Tiểu Bạch phát ra một cái chỉ lệnh, khiến nó tại phụ cận ẩn núp.

Mặc dù trên đường ngoại trừ Zombie ngoại, còn chưa có xảy ra qua bất luận tình huống ngoài ý muốn gì, nhưng có một bảo tiêu chờ ở bên ngoài, cũng có thể ngủ càng an tâm hơn một chút.

Công tác thanh lý khách sạn cũng rất nhanh, mặc dù Zombies trong này hơn một nửa cũng đạt đến cấp biến dị, nhưng đối mặt bốn Zombies Cấp Thủ Lĩnh, còn có cái vòi tinh thần, đương nhiên không là đối thủ.

"Chị đại à, để ta xem thử..."

Trên cái giường lớn ấm cúng, Thái Hòa đang nắm tay Ngô Thanh Vân xem xét cẩn thận.

Tay hắn dùng sức bóp một cái, năm ngón tay Ngô Thanh Vân thật giống như không có xương cốt vậy, mềm mại rơi vào trong lòng bàn tay của hắn.

"Quả nhiên càng thiên hướng mãng xà... Trong khoảng thời gian này, chị đại đã dừng nuốt chất gel Zombies, cảm giác thế nào?" Thái Hòa hỏi.

Chương 960: Bóng Người Ở Đầu Hẻm

Vài ngày trôi qua, thân thể Ngô Thanh Vân đã điều chỉnh cũng không sai biệt lắm.

Thái Hòa cũng bắt đầu đưa chất gel rắn biến dị cho nàng sử dụng, mỗi ngày một khối, tiến hành theo chất lượng từng bước một, mới không làm cho ngoại hình xảy ra đột biến gì.

Ngoại hình những Zombies dị biến kia thật sự biến đổi quá lớn, bất kể ngụy trang thế nào, cũng có thể liếc nhìn ra không phải là nhân loại.

Chuyện này hoàn toàn không khớp với ước nguyện ban đầu của Thái Hòa muốn bảo vệ các nàng...

Như bây giờ, mặc dù xảy ra thay đổi, cũng phải biến đổi ở trong một phạm vi có thể khống chế.

Khối Ổ siêu Virus của rắn biến dị, Thái Hòa tạm thời thu vào.

Thứ này, chỉ có thể dùng trong lúc khẩn cấp nhất...

"Cảm giác..." Ngô Thanh Vân nghĩ một lát, nói ra, "Dường như sức chiến đấu mặt biến dị thú đột nhiên tăng mạnh, còn mặt zombie cũng đang từ từ yếu lại..."

Nói, nàng còn cố ý ưỡn ngực lên.

"Không tệ, cũng cực kỳ ấn tượng, có tiến bộ!" Thái Hòa nịnh bợ nàng một câu, nói tiếp, "Nói cách khác, cơ thể xem như bị đánh vỡ cân đối triệt để so với trước kia."

“Rất nhanh toàn thân chị đại có thể mềm mại không xương giống như rắn. Đạt đến loại trình độ này, lúc ấy không chỉ khả năng công kích rất hết sức linh hoạt, tỷ lệ công kích trúng chỗ hiểm cũng sẽ giảm xuống.”

Yuna dựa vào trên bờ vai Ngô Thanh Vân, phân tích nói.

“Linh hoạt là một chuyện...” Thái Hòa nói đi, “Nhưng đã lựa chọn muốn phát triển theo phương hướng Xà mỹ nữ, cũng phải phát huy xà đặc tính chủng tộc vô cùng tinh tế mới được.”

“Nói rắn mà nói... Coi như là sát thủ lãnh huyết trời sinh nha? Tiềm hành, răng nọc độc một kích giết chết...” Yuna nhếch lên cằm, đột nhiên lúc này hào hứng, “Em cũng đã từng nói với anh! Dùng thể chất của chị đại hiện giờ, một vài động tác độ khó cao cũng có thể thi triển ra rất dễ dàng...”

“Ví như một trăm lẻ tám thức hay sao?” Ngô Thanh Vân mờ mịt hỏi ngược lại.

“Không phải đâu... Đang nói đến võ thuật...”

Yuna liếc nhìn Thái Hòa, nói ra: “Hiện giờ chị đại cũng không thể làm cái gì, trong cơ thể nàng đang trong thời kì mấu chốt.”

“Ừm... Ừm...” Lê Bống đồng ý gật gật đầu.

“Em có hiểu gì không, vì sao cũng gật đầu theo... Đúng rồi, em à, trí nhớ của em...”

Thái Hòa vừa hỏi một câu, chỉ thấy Lê Bống rụt đầu chui vào ổ chăn, che đầu lại.

“Ặc... Được rồi, xem như anh chưa từng hỏi.”

Thái Hòa thuận tay vỗ vỗ cái mông Lê Bống còn vểnh lên ở bên ngoài, thở phào ra một hơi.

Cô bé này, muốn biến trở về nhân loại... Nhưng mà chuyện này, có dễ như vậy hay sao...

Lúc này, ở trên đường phố khoảng cách hơn ngàn mét với khách sạn, hai bóng người đang đang bốn mắt nhìn nhau.

Gã đàn ông hút thuốc ngậm điếu thuốc lá đã đốt tới tàn, một chân run run giống như lên cơn động kinh.

Trong tay hắn còn cầm một bộ thi thể Zombie, bộ thi thể Zombie này bị xoắn lại rất quỷ dị, đã chết tới không thể chết thêm.

Mà người đứng ở trước mặt hắn, đúng là cô gái mặt tròn kia.

So với gã đàn ông hút thuốc, ngược lại nhìn qua nàng rất sạch sẽ, thật giống như chưa ra tay vậy.

“Chẳng phải thời điểm khi hành động ta phải đã nói rồi hay sao? Đừng chạy loạn! Đừng chạy loạn mà! Viên Viên, ngươi nói cho ta biết, “Gã đàn ông hút thuốc thấp giọng giận dữ thét lên, “Vì sao, vì sao đại đao đột nhiên đã không thấy tăm hơi!”

Cô gái mặt tròn nhướng mày lên, uất ức nói: “Ta làm sao biết được! Bị nhiều Zombies bao vây như vậy, làm sao ta chú ý được hắn? Hơn phân nửa là thời điểm khi ngủ gà ngủ gật bị ăn rồi.”

“Nếu thật là ăn thịt rồi, vậy ta còn bớt lo!”

Gã đàn ông hút thuốc phát điên nắm tóc một cái: “Lý đội trưởng nói với ta mang theo hắn có tác dụng lớn, nhưng hiện giờ xem ra ngoại trừ thêm phiền toái ra, dường như không có tác dụng gì cả...”

“Chẳng phải hắn ở trong lúc ngủ, cơ bản ở trong trạng thái mộng du hay sao?” Cô gái mặt tròn đột nhiên nói ra.

“Đúng vậy, cho nên ta mới bực bội như vậy chứ! Ai biết hiện

giờ hắn mộng du đi tới nơi nào!” Gã đàn ông hút thuốc mắng.

“Nghĩ lại xem, dị năng của Lâm Hùng là cái gì?”

Cô gái mặt tròn đột nhiên lộ ra một tia nụ cười ngọt ngào, nói ra.

Gã đàn ông hút thuốc đầu tiên là sững sờ, sau đó bừng tỉnh hiểu ra nói: “Thì ra là như vậy... Viên Viên, không nhìn ra ngươi còn rất lợi hại mà...”

Bóng đêm bao phủ xuống, sông ngòi rừng rậm hoàn toàn yên tĩnh, nhưng ở dưới biểu hiện yên tĩnh này, lại có vô số sóng ngầm đang bắt đầu khởi động.

Một cái bóng đen ngồi xổm trên ban công, nhìn chằm chằm thật chặt vào ngõ tắt nhỏ phía dưới.

Cặp mắt đỏ tóc rối bời ở dưới, ở trong đêm giống như tỏa sáng lên vậy, ánh sáng lập loè tàn bạo khát máu.

Thu liễm hết tất cả khí tức, giống như là một pho tượng đơn thuần biến mất trong bóng đêm.

Mà ngay cả ánh mắt, đã bị tóc rối bời che lại, bị che dấu ở dưới một cái bóng.

Đây là một con dã thú hình người đang lẳng lặng cùng đợi con mồi xuất hiện...

“Vèo!”

Đột nhiên, khác một đạo bóng người xuất hiện ở đầu hẻm, hắn vặn vẹo trước con hẻm nhỏ tăm tối, sau đó hít hít cái mũi.

Chương 961: Trộm Vườn Rau

Mùi máu tanh dày đặc bao trùm toàn bộ khu vực, hắn không có nghe được tiếng động gì khác thường.

Cái bóng đen đang lẳng lặng ẩn nấp bị hàng rào chặn lại, hắn cũng thật sự không thể trông thấy.

Nhưng ở dưới ban công xuất hiện nửa thanh cánh tay, lại khiến cho hắn chú ý.

“Khục...”

Trong cổ họng phát ra tiếng gầm khàn giọng rất nhỏ, bóng dáng này giống như người đàn ông say xỉn đột nhiên thân thể nghiêng về phía trước, sau đó dùng tốc độ cực nhanh nhảy lên ban công.

Khi hắn nhảy qua ban công, một cái bóng đen đột nhiên từ trên trời giáng xuống.

Hai chân móc ở trên ban công, cả người treo ngược xuống dưới, một đôi tay thon gầy nhưng mạnh mẽ bắt được đầu lâu của hắn.

“Răng rắc!”

Đồng thời đầu bị vặn gãy, phần eo của bóng đen cũng lập tức dùng sức, ôm cái đầu kia đứng thẳng người lên.

Máu tươi phún mạnh ra, ở sau lưng bóng đen, giống như một cổ suối phun diễm lệ...

Cảnh tượng tàn sát và bị tàn sát như vậy, đang trình diễn ở

khắp mọi nơi.

Ban đêm, là thời gian huy hoàng thuộc về Zombies...

Siêu Virus ngoại trừ cho bọn nó bản năng khát máu và giết chóc, cơ năng thân thể mạnh mẽ, còn có thiên phú kỹ xảo tiềm hành, và một đôi mắt màu đỏ như máu có thể thấy rõ tất cả mọi thứ ở trong màn đêm...

Dường như chỉ có một nhược điểm, đó chính là trí thông minh.

Nhưng mà khi người sống sót nhóm nắm giữ càng ngày càng nhiều vũ khí và kỹ xảo sinh tồn, quần thể Zombie khi tiến hóa dần dần khôi phục chỉ số thông minh của bản thân khi còn là nhân loại...

Giữa hai bên đánh cờ, giống như đã bắt đầu vào trong một giai đoạn khác. Mà mùa xuân đến, giống như là kéo ra bức màn...

Nhưng bất luận như thế nào, ở trong bóng đêm này, người sống sót nhân loại vẫn rất yếu ớt như lúc trước.

Bất kể là sưu tầm. Hay vẫn chạy trốn, đều rất ít sẽ có người lựa chọn tiếp tục hành động ở trong bóng đêm...

Khi máu tươi phun tung toé, thi thể không đầu ngã xuống "Bùm" một tiếng.

Mà cùng lúc đó, một đạo ánh sáng lạnh lẽo đột nhiên xẹt qua từ trên ban công.

Bóng đen đang chuẩn bị hưởng thụ bữa ăn mỹ thực gần như vừa mới nhảy ra, lập tức bị chém rụng trên ở giữa không trung xuống mặt đất.

"Ầm!"

Ngay sau khi bóng đen ngã xuống, một bóng người thấp bé vác

theo một thanh đại đao khổng lồ. Cũng lung la lung lay nhảy lên trên mặt đất.

“Hừ hừ, lại chém một củ cải trắng...”

Sau khi hắn thì thầm một tiếng, lập tức xoay người bắt được này là Zombie thi thể mắt cá chân: “Trở về có thể xào cải trắng cho mọi người ăn...”

Từ hẻm nhỏ nhìn ra phía ngoài, một căn khách sạn sa hoa chiếu vào trong đáy mắt.

Bóng người thấp bé đột nhiên dừng lại một chút, dường như đang nghe người ta nói cái gì vậy, khẽ gật đầu, sau đó lại nhìn về phía khách sạn, lập tức không tự chủ được liếm liếm môi: “Nơi đó là một vườn rau à...”

Hắn do dự một chút. Dường như là đang trả lời người vấn đề nào đó nói: “Đương nhiên là lấy vườn rau này rồi.”

“Được rồi, ta vứt bỏ...”

Nói xong, hắn quăng thi thể lên trên mặt đất, nâng lên đại đao, đột nhiên chạy tăng tốc như điên mà đi về phía khách sạn.

Mới vừa rồi còn lung la lung lay, đi lại tập tễnh, nhưng một khi hành động, động tác của gã vóc dáng thấp bé này lại cực kỳ nhanh nhẹn. Nhanh nhẹn giống như là một con khỉ...

...

Gấu trúc biến dị Tiểu Bạch lúc này đang nằm ngửa ở trong một cửa hàng, mặc dù Thái Hòa mệnh lệnh cho nó trông coi, nhưng vừa ngủ vừa trông coi vẫn mãi là khả năng đặc sắc của nó.

Mặc dù rất nhiều tập tính sau khi biến dị cũng đã đã xảy ra thay đổi thật lớn, nhưng bản năng mạnh nhất lúc trước của gấu

trúc Tiểu Bạch vẫn được bảo lưu lại: tham ngủ.

Ban ngày nuốt chửng quá nhiều chất gel Zombie, giờ phút này Tiểu Bạch trong cơ thể đang tại tiêu hóa những siêu Virus này.

Mà trong cơ thể của nó, ở trong quá trình tiêu hóa những siêu Virus này đang dần dần xảy ra thay đổi.

“Ngao ngao~ “

Tiểu Bạch cảm thấy mỹ mãn nấc lên một cái, móng vuốt che khuất con mắt lại dời lên trên một chút. Khi nó nhẹ nhàng ngửa lên đầu của mình.

Vài ngày trôi qua, Tiểu Bạch cũng đã dần dần quen với trạng thái cuộc sống bây giờ.

Mặc dù còn có thể thỉnh thoảng duỗi ra móng vuốt giống như vậy, muốn làm như cái gì đều không nhìn thấy, nhưng mà rõ ràng có thể cảm nhận được liên lạc tinh thần không hề gián đoạn. Nhưng ở trong lúc hành động, nó lại không có biểu hiện chống lại quá mạnh mẽ.

Có giấc ngủ, có đồ ăn, mặc dù thật giống như bị trùm lên xiềng xích vô hình quanh thân thể, nhưng cũng không có bị hạn chế hành động quá lớn.

Mặc dù trong bản năng hơi không thích loại cảm thụ này, nhưng trong tư duy ngây thơ của Tiểu Bạch, cảm thấy nếu như để nó phải suy nghĩ, đại khái chính là một chuyện rất phiền phức...

Mà đối với phiền toái mà nói, thì cũng khó chịu giống như là hít thở không được vậy...

“Ngao ngao...”

Dường như Tiểu Bạch lại mơ tới loại cảm giác ngộp thở lúc

trước, lập tức không thoải mái lắc lắc cái đầu, sau đó đột nhiên mở mắt.

Chung quanh rất yên tĩnh, ngoại trừ tiếng gió ra, cũng chỉ còn lại đồ dùng trong nhà gặp nhiệt độ lạnh co lại thì phát ra tiếng vang rất nhỏ...

Chương 962: Giằng Co

“Răng rắc! Răng rắc!”

Tiểu Bạch xoay người mà dậy lặng yên không một tiếng động, lui vào trong bóng tối, hai mắt nhìn chằm chằm cửa phòng tối thui.

Cánh cửa phòng này thông lên một cửa hàng bên đường, bên ngoài chính là đường cái, mà đối diện đường đi, chính là chỗ khách sạn team của Thái Hòa đang nghỉ ngơi.

Trước khi ngủ, Tiểu Bạch đã dùng đủ loại phương pháp lưu lại mùi của mình ở trên vách tường gần cửa ra vào, nếu như những Zombies bình thường ngửi phải mùi này sẽ không dám tới gần.

Mặc dù làm như vậy ngược lại có thể đưa tới những Zombies cấp cao, nhưng Zombies cấp cao không có nhiều đến nhàn rỗi không có việc gì tới tình trạng ngửi thấy vách tường khắp nơi trên đường...

Mặc dù giờ phút này rất yên tĩnh, nhưng bản năng dã thú của Tiểu Bạch cũng đang rục rịch.

Dường như, có nguy hiểm gì đến gần rồi...

Trong tửu điếm, đang nằm tại nữ nhóm Zombie chính giữa Thái Hòa cũng đột nhiên mở mắt.

“Làm sao vậy, đột nhiên sóng tinh thần dao động kịch liệt như vậy...”

Thái Hòa quan sát ngoài cửa, sau đó lại chậm rãi nhắm mắt lại. Trong nháy mắt khi hai mắt hắn nhắm nghiền, ý thức của hắn

đã thông qua đạo liên lạc tinh thần này, đi tới trong thế giới tinh thần của gấu trúc biến dị Tiểu Bạch.

Tầm mắt cộng hưởng, tại bản thể ánh mắt tạm thời "Đóng lại" thời điểm, Thái Hòa trước mắt có khả năng nhìn qua tất cả cảnh tượng, đều đến từ chính gấu trúc biến dị Tiểu Bạch.

Loại cảm giác này thật giống như chính Thái Hòa đột nhiên biến thành gấu trúc vậy, nhưng mà chuyện khác với chính mình điều khiển là, hành động của Tiểu Bạch cũng không phải chính hắn khống chế.

Nguyên nhân vì Thái Hòa cũng chỉ xuất phát từ cẩn thận, xem thử cuối cùng xảy ra chuyện gì thôi...

Đột nhiên sóng tinh thần dao động kịch liệt, nói không chừng chỉ là bởi vì mắc tiểu đúng không?

Mấy ngày nay vẫn mãi chưa từng xảy ra chuyện gì, không cần phải quá khẩn trương...

"A!"

Thái Hòa vừa thích ứng góc độ ánh mắt của Tiểu Bạch, chỉ thấy một đạo bóng người đột nhiên từ cửa phòng vọt vào, trong miệng còn ồn ào: "Ngươi chính là người phụ trách trông coi vườn rau à!"

Sau đó một đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức xẹt từ trên xuống dưới, giống như một hình bán nguyệt, chém xuống mạnh mẽ về phía đỉnh đầu của Tiểu Bạch!

"Đệch cmnr! Ta vừa mới chuyển đổi tới thôi!"

Cảnh tượng bất ngờ như vậy làm cho Thái Hòa cho lại càng hoảng sợ hơn, nhưng mà quả nhiên năng lực phản ứng của Tiểu Bạch rất mạnh.

Trước khi đối phương vào cửa, nó cũng đã lập tức chuẩn bị xong đầy đủ, lúc này mặc dù thế công của đối phương rất rất mạnh, nhưng ngay từ lúc trước Tiểu Bạch đã chuẩn bị trước, đột nhiên nhảy qua một bên.

Sau khi dừng lại trong thời gian ngắn —— đồng thời vừa né tránh ánh đao, Tiểu Bạch cũng đã nhảy qua, vồ một móng vuốt về phía đầu tên người tí hon này.

Một cái tát của gấu trúc như vậy, không chỉ cực nhanh, hơn nữa còn ngoan độc!

Tiếng xé gió bén nhọn, móng vuốt cực lớn, năm cái móng tay sắc bén như đao cũng chĩa ra ngoài.

“Beng!”

Người tí hon chém một đao vô ích, lại lập tức thu đao chắn trước mặt. Móng vuốt va chạm vào thân đao một cái, không ngờ bắn ra từng đóa hoa lửa!

“Ngao ngao!”

Sức lực của Tiểu Bạch lại mạnh hơn nhiều so sánh với tên người tí hon này, mặc dù người tí hon đã chặn công kích, nhưng mà không nhịn được lui về phía sau vào bước, chống đỡ lên trên tường, trong lúc hô hấp, cũng kéo theo một chút mùi máu tanh!

“Vèo!”

Từ chỗ xương cổ tay Tiểu Bạch, không ngờ lại bắn ra ngoài một cái móng vuốt sắc bén.

Mặc dù năm cái móng vuốt đều bị chặn, nhưng đầu móng vuốt sắc bén vượt qua bên cạnh trực tiếp đâm vào huyệt thái dương của người tí hon.

Ngón tay thứ sáu của Gấu Trúc!

Người tí hon ỷ vào dáng người thấp bé, co rụt lại xuống dưới, móng vuốt cũng vừa vặn vụt qua đỉnh đầu của hắn.

Nhưng mà dù vậy, trên móng vuốt thứ sáu của Tiểu Bạch, đã lưu lại rồi một chút máu tươi, còn có vài sợi tóc.

“Không ngờ như vậy cũng tránh được sao ? Thấp bé cũng có lợi nha... Hơn nữa không ngờ còn lùn hơn so với thanh đao, móng vuốt của Tiểu Bạch cũng vừa may bị chuôi đao chặn lại...” Trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ, “Nhưng mà thấy thế nào cũng là một người đàn ông trưởng thành, loại vóc dáng lùn tịt này trên cơ bản có thể được xem như là khiếm khuyết lại biến thành ưu thế... Chắc cũng có thể xem như vậy là loại đau thương”

Người tí hon vừa xoay lại thanh đại đao, lưỡi đao quay về phía gấu trúc, sau đó toàn thân dựa lên trên sống đao, dùng sức lao về phía trước va chạm.

Mặc dù hắn bị ném lên trên tường, nhưng cũng không biết hắn phát lực như thế nào, sức lực va chạm như vầy cũng không phải chuyện đùa.

Mặc dù Tiểu Bạch có một chút trí khôn, thật không biết rõ đây là cái quái gì, nhưng cũng rõ không thể đón đỡ chính diện, lập tức lùi lại nhảy lên.

Hự ——

Trên mặt đất lập tức xuất hiện một đạo dấu vết màu trắng, đúng là bị mũi đao chém ra tới.

Chương 963: Nói Mớ

Hơn nữa nơi đại đao dừng lại, mũi đao đã đâm vào mặt đất sâu khoảng hai ba centimet, có thể tưởng tượng sức lực to lớn đến mức nào.

Khoảng cách một người một gấu trúc giằng co lẫn nhau không đến ba thước, giữa hai bên đều đang tìm kiếm sơ hở của đối thủ.

Vừa mới giao thủ trong khoảng thời gian ngắn ngủi, Tiểu Bạch không có cho đối phương một chút cơ hội thở dốc, nhưng biểu hiện của người tí hon cũng rất không tầm thường.

Ở trong khu vực chật hẹp này, cường giả ưu thế cận chiến lập tức thấy ngay hiệu quả.

Tên người tí hon này trong lúc công kích thể hiện ra lực lượng là hết sức mạnh mẽ, Thái Hòa thông qua đôi mắt của Tiểu Bạch quan sát được, phát hiện mỗi một kích của người này đều giống như dùng ra lực lượng hết toàn thân.

Mỗi một khối cơ bắp, mỗi một động tác, đều giống như điều động mỗi một tế bào toàn thân, sau đó dồn hết lực lượng toàn thân hắn, đồng thời tụ tập đến hai tay và hai chân.

Mà sau khi dừng công kích lại, trong nháy mắt hắn cũng lập tức thu liễm sự mạnh mẽ này lại, nếu không phải dựa vào thanh đại đao này, như vậy thoạt nhìn hắn dường như giống hệt với một người bình thường.

Bình thường mà nói, loại công kích dùng hết toàn lực này, dùng lần thứ nhất toàn thân phải giống như nhũn ra, nhưng mà người này lại như là thông hiểu lắm được vận dụng mỗi một phần

lực lượng.

Không... Không giống như là thông hiểu được, mà là thân thể của hắn đang tự động điều chỉnh hành động của hắn...

"Người này đang làm gì vậy..."

Thái Hòa hoàn toàn không nghĩ tới, nửa đêm ở nơi này biết đột nhiên nhảy ra một người. Lại còn đánh lén gấu trúc biến dị Tiểu Bạch.

Một tia máu tươi từ trên đầu hắn nhỏ xuống, chảy qua gò má...

Người tí hon đằng sau đại đao này, cuối cùng cũng ngẩng đầu lên.

Nhưng mà nhìn qua ánh mắt của hắn, Thái Hòa lập tức ngây ngốc một chút.

Con mắt của người này nửa nhắm nửa mở, mặc dù ánh mắt ở trong trạng thái chăm chú nhìn, nhưng hoàn toàn không có nhìn về phía gấu trúc biến dị.

Đừng nói nhìn gấu trúc, hắn làm cho người ta cảm giác chính là mặc dù trợn tròn mắt. Bộ dạng rất chú tâm giống như trước, đúng vậy cơ bản cũng không có đang nhìn cái gì cả.

Không chỉ có như thế, nét mặt của hắn nhìn qua cũng rất khô khan, hoàn toàn không phải bộ dạng sau khi người bình thường vừa mới tìm được đường sống trong chỗ chết.

"Mắt cá chết còn tốt hơn so với loại bộ dạng này! Đến tột cùng là người này từ chỗ nào nhảy ra, tới làm gì vậy!

Đúng rồi... Vừa rồi sau khi hắn vào cửa dường như còn kêu một câu gì... Nói chuyện không rõ, hoàn toàn không hiểu gì cả..."

Chưa tỉnh ngủ hay sao? Chưa tỉnh ngủ như thế nào biết chạy đến loại địa phương này đến?

Cho dù chưa tỉnh ngủ, đã trúng một móng vuốt cũng nên đau tỉnh rồi mới đúng...

Bản thể của Thái Hòa cũng đã ngồi dậy. Lực chú ý của hắn mặc dù cơ bản đều đặt ở trên người Tiểu Bạch, nhưng loại chuyện mặc quần áo cho bản thể này vẫn có thể tự mình làm được.

Các nàng Lê Bống cũng ào ào ngồi dậy, khó hiểu nhìn về phía hắn...

"A..."

Cuối cùng người tí hon sau một lúc vật lộn đã nhận ra trên mặt chính mình có chất lỏng chảy ra, nhưng mà sau khi hắn sờ soạng một cái, không ngờ ngược lại không có bất kỳ phản ứng nào với chuyện mình bị thương, ngược lại lắp ba lắp bắp nói: "Đã sớm nghe nói Hoa hòa thượng trông coi vườn rau rất lợi hại... Không nghĩ tới thật sự..."

"Hoa hòa thượng? Vườn rau?"

Thái Hòa sửng sốt một trận, động tác ngay tiếp theo bản thể hắn cũng chậm nửa nhịp.

Tên người tí hon này mặc chỉnh tề. Vậy mà tóc tai thường xuyên chải chuốt, vác theo đại đao này, ở trong một quốc gia quản lý vũ khí lạnh nghiêm ngặt giống như VN, cũng không phải là bất kỳ nơi nào đều có thể tìm thấy.

Loại hung khí khổng lồ này, phỏng chừng chỉ có thể đặt trước mới có thể sở hữu được, hơn nữa trừ hắn ra, người khác dùng thật đúng là không có phù hợp như vậy, ít nhất không làm được công phòng cùng một thể hoàn mỹ như vậy.

Ở trong thời kì tận thế tất cả ngành công nghiệp hoàn toàn tê liệt này, người có thể sử dụng được vũ khí đặc chế rất tốt. Thấy thế nào cũng không thể nào là người bệnh tâm thần loại trà trộn vào trong những người sống sót bình thường được, ít nhất cũng nên có loại cấp bậc giống như Ngô Thanh Báo mới đúng...

Dù cho là Ngô Thanh Báo, cũng sẽ không nói ra lời nói điên khùng phát rồ tới như vậy...

Thấy thế nào con gấu trúc biến dị này cũng không thể nào là Hoa hòa thượng được? Không riêng gì đầu của nó, mà toàn thân của nó đều mọc ra lông khắp người đó!

Huống chi, Ngô Thanh Báo giả ngây giả dại cũng chỉ là trước mặt người khác, người này đối với biến dị thú có nhiệt tình cái gì chứ?

“Nói đi, ngươi giấu hết tất cả cải trắng ở nơi nào!” Giọng điệu của tên người tí hon này nghe qua dường muốn cắn đầu lưỡi. Cũng giống như là nói mớ vậy.

Chương 964: Mộng Du Đi Đâu Vậy

“Ở đâu cũng không giấu được nha! Có cải trắng ta cũng muốn ăn mà! Thử hỏi gậy trúc trên tay của ta là biết!” Thái Hòa đã sợ ngây người.

“Không còn biết nói lời nào? Vô dụng... Ngươi khẳng định chính là cải trắng biến thành! Ta nhất định bắt được ngươi mần thịt!”

Người tí hon biểu lộ hết sức ngu ngốc, thời điểm khi nói ra những lời này nhìn qua cũng tương đối nghiêm túc...

“Ngươi dùng cải trắng biến thành gấu trúc một cái cho ta xem... Trộm cải trắng trồng cải trắng, ngươi yêu mến cải trắng đến cỡ nào... Cuối cùng ngươi tới nơi này làm gì vậy trời...”

Khổ nỗi không cách nào thông qua miệng gấu trúc nói chuyện, Thái Hòa chỉ có thể giận dữ thét lên trong lòng.

“Mặc kệ...”

Người tí hon rất không kiên nhẫn lắc đầu. Sau đó huơ múa thật mạnh đại đao: “Chỉ cần chém ngươi là xong...”

Động tác của hắn còn nhanh hơn một chút so với đánh lén lúc trước, hơn nữa càng lúc càng nhanh!

Dùng ánh mắt của Tiểu Bạch nhìn, gần như trước mắt đều là từng đạo ánh sáng lạnh lẽo!

Giống như dị năng giả hệ tinh thần thông thường mặc dù có

thể thấy rõ con đường công kích của đối phương, thân thể cũng sẽ không kịp tránh thoát.

Mặc dù Tiểu Bạch linh hoạt, nhưng thật sự ở nơi này quá chật hẹp...

“Ngươi thật sự cho là đang chém cải trắng à!”

Nhìn thấy vài chỗ lông trên người đã bị gọt trúng, Tiểu Bạch nhảy mạnh lên trên một cái, móng vuốt lập tức cào lên trên trần nhà.

Không đợi người tí hon chém... nữa, nó cũng đã chồm về phía trước, từ trên đỉnh đầu người tí hon vọt tới cửa ra vào.

“Không hổ là biến dị thú đuổi theo ta chạy nửa ngày, quả nhiên phản ứng nhanh nhẹn...”

Nhưng mà mặc dù hình thể Tiểu Bạch có thể chen vào cửa này, nhưng muốn đi qua không bị kẹt lại, bây giờ vẫn hơi miễn cưỡng...

“Ầm!”

Khi Tiểu Bạch dùng sức mạnh tông thật mạnh vào cánh cửa ra vào một cái, bản thể Thái Hòa không nhịn được nhíu mày lại một cái.

Cũng may Tiểu Bạch lông dày thịt chắc, không hề biết đau đớn.

Nhưng mà dừng lại một khoảng thời gian ngắn như vậy, ánh đao của người tí hon vẫn vừa vặn xẹt qua từ sau lưng Tiểu Bạch.

Một tầng lông trắng rậm rạp bị chém rơi xuống, Tiểu Bạch lập tức cảm giác được cái mông mát lạnh.

“ngao ngao!”

“Ngao mịa mày chứ ngao! Mau giảm béo nhanh lên!”

Tiểu Bạch không dám dừng lại chút nào, nhảy vào trong cửa hàng, thuận tay chộp lấy một cái ghế ngã trên mặt đất, nhảy lên trên đường.

Xét nhà và đánh người là sở trường đặc biệt của Tiểu Bạch, nhìn thấy nó chộp lấy cái ghế, Thái Hòa cũng coi như thở dài nhẹ nhõm một hơi.

Thể lực ngang nhau trong thời gian ngắn, đó là bởi vì Tiểu Bạch còn đang tay không, hơn nữa bị địa hình chật hẹp hạn chế lại.

Trước mắt con gấu trúc biến dị này tìm được vũ khí phù hợp, đối với người chỉ biết cận chiến mà nói, đó chính một trận ác mộng...

Ngay cả các nàng Lê Bống cũng không thể tới gần nó, chớ nói chi là tên người tí hon này.

Động tác cơ thể Thái Hòa lập tức chậm lại, thoạt nhìn tình hình như vậy, dựa vào chính Tiểu Bạch là có thể xử lý được.

Mặc kệ người này xuất phát từ mục đích gì đột nhiên xuất hiện ở người này, chỉ cần chém rụng, là không có việc gì.

“Tìm được rồi...”

Người tí hon trước mắt chuyển hướng cửa phòng, ở sâu trong ý thức của hắn, đột nhiên vang lên một thanh âm.

Thái Hòa đang ở trong thế giới tinh thần của Tiểu Bạch, cũng đột nhiên trong lòng nhảy lên một cái.

“Vì sao ở trong lúc này, đột nhiên cảm thấy có dao động tinh thần? Ở nơi này còn có những người khác hay sao?”

Thanh âm trong đầu người tí hon đứt quãng nói: “Phản kháng... Thương tổn... Dị năng... Chắc chắn ngươi chính là người chúng ta muốn tìm rồi sao? Không, con gấu trúc này là đồng đội của hắn, không có công kích tinh thần lực... Rất tốt, trước hết tìm một chỗ phát ra tín hiệu, sau đó dẫn con gấu trúc này tới...”

Tên người tí hon này hơi dừng lại một chút, sau đó nhảy tới phía sau cửa sổ, lấy ra một cái điện thoại từ trong túi quần.

Sau khi mở lên nguồn điện, hắn lập tức dùng một loại giọng điệu rất mờ mịt nói ra: “Ê... Món ăn tòa nhà cao nhất... Vâng, khách sạn cao nhất.”

“E e e...”

Người đàn ông hút thuốc đang ở mặc quần áo mà ngủ trong một góc, bỗng ngồi mạnh dậy một cái, phản xạ có điều kiện nhấc lên điện thoại một cái, sau đó cố nén muốn xúc động đập chết tên này nói ra: “Có bộ đàm vì sao ngươi không bật lên vậy! Bố mày còn tưởng rằng mày mất tích rồi! Chẳng phải đã bảo mày thành thành thật thật... Ặc? Cái gì? Khách sạn cao nhất?”

Người đàn ông hút thuốc đẩy cô gái mặt tròn đang ngủ một cái, hỏi: “Hỏi mau mau trả lời, khách sạn cao nhất ở gần đó là ở đâu?”

Cô gái mặt tròn này còn đang mơ ngủ lập tức dùng một giây đồng hồ lập tức tỉnh táo lại, nàng hơi suy nghĩ một chút, sau đó đưa tay chỉ ra ngoài cửa sổ: “Từ chỗ của chúng ta nhìn ra ngoài mà nói, nhìn ra tòa nhà cao tầng ở đơn độc phía trước là có thể thấy. Yên tâm đi, trên con đường này có cái gì, tất cả đều ở trong đầu ta.”

“Xa như vậy? ! Cuối cùng ngươi mộng du đi đâu vậy? Ê!”

Chương 965: Cách Sử Dụng Đại Đao

Người đàn ông hút thuốc vừa kêu một tiếng, lập tức buồn bực ném bộ đàm xuống: “Chấm dứt! Thứ này chỉ dùng để liên lạc qua lại, cũng không phải là đơn phương cho chúng ta biết!”

“Không cần tức giận, chuyện trước kia coi như tập thể dục đi, hiện giờ mới chính là cơ hội chứng tỏ công dụng của chúng ta. Chẳng Phải Lý đội trưởng đã nói cho ngươi, điểm rất hữu dụng đại đao hay sao? Đây chính là tác dụng của hắn nha.” Viên Viên mở trừng hai mắt, nói ra.

“Gây phiền toái còn xem như là tác dụng gì?” Người đàn ông hút thuốc khó chịu nói.

Viên Viên mỉm cười, vuốt vuốt khuôn mặt nói: “Dị năng của Đại đao, là giao thân xác hoàn toàn cho bản năng, loại dị năng này trong giấc mộng có thể phát huy được rất tốt. Cộng thêm bản thân hắn lại có chứng mộng du. Phối hợp với dị năng của Lâm Hùng, chính là thích hợp nhất, trở thành tiên phong dụ địch mạnh nhất....” Viên Viên dường như nói lỡ miệng che miệng lại, “Dù sao, nghe qua như vậy, chắc là hắn đã tìm được những người kia rồi? Không có binh sĩ nào càng nghe lời hơn so với hắn, giống như ta và ngươi, cũng sẽ không ở trong lúc nửa đêm còn tiếp tục bán mạng chứ.”

“Nhất định phải như vầy hay sao?” Người đàn ông hút thuốc nhíu mày nói ra, “Chậm rãi tìm, cũng không cần vội.”

“Phương pháp sử dụng tên Đại đao này chính là như vậy... Hơn nữa, dù cho chúng ta phối hợp được, có thể tốt hơn đại đao

phối hợp với hắn hay sao? Ngươi nên biết đấy, dị năng của Lâm Hùng, đối với Đại Đao mà nói, có tác dụng lớn nhất... Có đôi khi dị năng phải phối hợp đúng cách, mới lợi hại hơn."

Viên Viên cười hì hì nói ra...

Người tí hon đã mờ mịt nhét điện thoại lại trong túi quần, trong đầu hắn có một thanh âm, nói cho hắn biết loại đồ chơi này không thể vẫn mãi mở ra, sẽ gây ra tai nạn chết người.

Ví dụ như đồng đội không biết nặng nhẹ đột nhiên kêu lên một câu, sau đó người cầm điện thoại vừa vặn chuẩn bị lén lút bò đi qua từ đỉnh đầu một đống Zombie... Bi kịch trong phim ảnh chính là xảy ra như vậy.

Hắn nhìn ra sau một cái, trong miệng nhắc tới một câu: "Dẫn... Dẫn đi nó... Mang về một củ cải trắng..."

"Ầm!"

Hắn đột nhiên hươ múa đại đao, thoáng chém mạnh lên trên tường một nhát.

Loại âm thanh trầm đục này, nghe ở trong đêm khuya yên tĩnh, có thể nói hết sức vang dội!

Mà Tiểu Bạch đứng ở giữa đường chuẩn bị chờ hắn nhảy ra, thì lập tức ngơ ngác một chút.

Lúc này, bản thể Thái Hòa vừa vặn đi ra, từ trước cửa phòng lập tức thấy được ở tại đối diện, Hải Yến cũng đang mở cửa phòng ra.

Dường như cô gái lạnh lùng này vừa mới bừng tỉnh, mặc y phục cũng không xem như chỉnh tề, cổ áo còn hơi nghiêng lệch, một bên hồng đào cũng rơi vào trong đáy mắt của Thái Hòa.

Thấy Thái Hòa đi ra, nàng không kinh ngạc giống lúc trước, hỏi: “Ngươi cũng thức dậy hay sao? Là nghe được tiếng động ở phía dưới hay sao?”

Không xong! Cũng không thể để cho nàng phát hiện ra Tiểu Bạch!

Xương tay còn có thể miễn cưỡng lừa dối qua, chỉ làm cho người ta khắc sâu ấn tượng gấu trúc biến dị thấy thế nào đều không có cách nào tiếp tục lừa dối!

“Không có gì đâu? Đại khái là Zombie thôi...”

Hắn vừa trì hoãn như vậy, Tiểu Bạch đã bị thanh âm kia thu hút.

Mặc dù cảm giác được hơi không ổn, nhưng dù sao Tiểu Bạch cũng có một chút chỉ số thông minh, chính mình cưỡng ép điều khiển, có lẽ sẽ tạo ra tổn thương không tất yếu gì đối với nó.

“Là sao? Có thể là...”

“Thật sự không có gì... Ta có năng lực dò xét mà.”

“... Vậy được rồi...”

Hải Yến bị thân thể của mình biến dị làm cho trong lòng rối bời, lại là vừa vặn bị bừng tỉnh, nhìn qua còn hơi mơ hồ.

Thấy Thái Hòa kiên trì như vậy, nàng lại lui về trong cửa, chuẩn bị đóng cửa vào lại trong phòng.

Nhưng vào lúc này, Thái Hòa lại kêu một tiếng: “Đợi một chút.”

“Có chuyện gì không?” Hải Yến khó hiểu nhìn về phía hắn, hỏi.

Thái Hòa nhìn chằm chằm vào đôi mắt của Hải Yến trong chốc lát, mãi cho đến khi nàng bắt đầu cảm thấy cực kỳ không được tự nhiên, mới đột nhiên lộ ra một mang hàm nghĩa sâu xa.

Hải Yến đánh giá chính mình thoáng một cái từ trên xuống dưới, đột nhiên ý thức được cái gì, vội vàng một bả che kín cổ áo, sau đó "Ầm" một tiếng khép cửa phòng lại:

"Biến thái!"

"Ta biến thái chỗ nào!"

Thái Hòa không hiểu ra sao nói thầm một câu, rất nhanh hắn lập tức chuyển dời chú ý đến trên chuyện vừa mới phát hiện.

Trạng thái ánh mắt của Hải Yến, hơi giống với tên người tí hon lúc trước...

"Đúng rồi, hắn đã không giống như là trạng thái ngủ gì, bộ dạng cũng không giống là tỉnh táo gì cả. Nếu như những lời nói kia không phải ăn nói khùng điên, đã nói lên hắn đang... Mộng du hay sao? !"

Người bệnh mộng du, Thái Hòa đã từng nghe qua, nhưng chưa từng thấy.

Ví dụ như đột nhiên nửa đêm ngồi dậy, sau đó sờ đầu nguyên một đám sinh viên ở trong ký túc xá, cười toe toét miệng chảy nước miếng, nhắc tới: "Một quả dưa hấu, hai quả dưa hấu..." nữ sinh...

Chương 966: Bố Trí Kế Hoạch B

Cho dù khi hắn từng nghe qua một chuyện mộng du như vậy, cũng không có như vóc dáng thấp như vậy, có thể nửa đêm đánh lén, biết chém người...

Hơn nữa, trải qua chiến đấu kịch liệt như vậy, da đầu còn bị móng vuốt cào rách, như thế nào cũng phải tỉnh chứ...

"Đúng rồi, ngoài ra hắn không có phản ứng với đau đớn, hơn nữa thời điểm trong khi chiến đấu, càng giống như chiến đấu ở dựa vào bản năng... Nhưng mà khẳng định chính hắn là một dị năng giả, nhưng không đến mức ảnh hưởng đến trạng thái tinh thần..."

Thái Hòa lộ ra vẻ mặt bất thiện đang phân tích, nhưng thời điểm khi hắn chuyển đổi tầm mắt đến trên người, Tiểu Bạch lại đột nhiên cảm giác giật mình một trận!

Tựa như ý thức của hắn giấu ở trong cơ thể Tiểu Bạch vậy, người mộng du này, cũng có thể có ý thức gì từ bên ngoài đến đang ảnh hưởng tinh thần của hắn hay không!

Ý nghĩ này một khi xuất hiện, liền lái đi không được...

Kết hợp cảm ứng được chấn động tinh thần của hắn mơ hồ giống như vừa rồi, Thái Hòa càng nghĩ càng cảm thấy có khả năng suy đoán của mình không khác với sự thật bao nhiêu!

"Nếu quả thật có ý thức từ bên ngoài đến, như vậy có thể khống chế như là mình khống chế Zombie hay không? nhưng mà, mà ngay cả ta cũng không có biện pháp điều khiển nhân loại, đối phương lại làm sao có thể làm được? Cũng chính vì vậy dị năng

giả là ở trong trạng thái mộng du hay sao?"

Giao chiến với dị năng giả, nhân tố có thể quyết định thắng bại, chính là trình độ hiểu rõ được dị năng của lẫn nhau.

Không biết đến tột cùng dị năng của đối phương là cái gì, sẽ rất khó đưa ra phương án xử lý chính xác.

"Nhưng những năng giả đã từng chết ở trên tay của ta, nguyên nhân phần lớn là bởi vì không thể tưởng được ta có thể điều khiển Zombies... Mặc kệ đối phương có phải là người mộng du hay không, ta cũng phải xem đối thủ trở thành hai người mới được."

Lúc này lại nhìn động tác của người mộng du, mặc dù nhìn như đang chạy lẩn trốn, nhưng trên thực tế cơ bản không có dùng ra hết toàn lực.

Chạy ở trong thành thị, đều là tòa nhà san sát nhau, muốn vứt bỏ một con gấu trúc biến dị hình thể cực lớn, hơn nữa rõ ràng hoàn toàn không hiểu biết gì về đối thủ, cơ bản cũng không coi là chuyện gì khó.

Chính Thái Hòa có thể nhanh chóng tìm được rất nhiều loại phương pháp...

Mặc dù ở "Trong mắt" người mộng du này, Tiểu Bạch chưa chắc là gấu trúc, lại chính là một hòa thượng đầu trọc siêu cấp, cơ thể hết sức linh hoạt...

"Phòng ngừa chẳng may..."

Khi đi qua khu vực có Zombies ẩn hiện, Thái Hòa từ trong đầu gấu trúc biến dị Tiểu Bạch tách ra hai cái vòi, sau đó điều khiển hai con Zombies trong số đó lại.

Hai con Zombies này bí mật ở một bên, chăm chú theo sát Tiểu Bạch và người tí hon đang mộng du này.

Một con Zombie trong số đó ở dưới sự điều khiển của Thái Hòa nhanh chóng vọt tới trước người mộng du, sau đó nhảy mạnh ra một cái.

Tại nhảy ra đồng thời, Thái Hòa cũng đã chặt đứt liên lạc tinh thần.

"Cải trắng..."

Người mộng du kêu lên một cái, một đao chém giết con Zombie này, hơn nữa có hành động rất nhanh...

Mặc dù dừng lại rất mau, nhưng trong nháy mắt chậm chạp đó, Thái Hòa vẫn thấy rất rõ ràng.

"Quả nhiên, cũng không phải điều khiển hoàn toàn, nhưng mà đang khống chế hành động của hắn. Hơn nữa hắn rõ ràng đang mộng du, lại có thể tìm ra Tiểu Bạch trốn trong phòng, loại ý thức này cũng có được một chút năng lực dò xét...

...Nói như vậy, chỉ cần là sinh vật nào đó, thì hắn đều sẽ cảm giác đó chính là 'Cải trắng' rồi? Tên này không có năng lực phán đoán, thuần túy là đi ra chém cải trắng thôi!" trong nội tâm Thái Hòa thầm nghĩ, "Nhưng mà đưa ra phán đoán chính là ý thức ở trong đầu hắn, nhưng mà khẳng định không thể dùng chung tầm mắt giống như ta vậy, nếu không cũng sẽ không dẫn đi Tiểu Bạch. Cuối cùng mục đích dẫn Tiểu Bạch đi là để làm gì?"

"Đại khái đối phương là phán đoán như vậy à... Có thể bị chém giết rất nhanh, hoặc là Zombie, hoặc là chính là nhân vật tép riêu không đáng quan tâm. Có thể phản kháng, mới là mục tiêu của bọn hắn..."

Nghĩ tới đây, Thái Hòa lập tức lạnh người một trận.

Nếu như xung quanh đây còn có những người sống sót khác, chẳng phải thành oan hồn dưới đao của hắn hay sao?

“Thật đúng là chơi một trận lớn nha, dị năng giả mạnh như vậy, không ngờ chỉ là con mồi... nhưng mà đã không có năng lực phán đoán, ta cũng sẽ tặng các ngươi một món quà gặp mặt thật lớn nha.”

“Vù vù vù!”

Người tí hon khiên đại đao, rất nhanh cũng đã vòng qua một con đường khác.

Mà ở phía sau lưng hắn,một đạo bóng dáng còn đang chăm chú đi theo...

Đồng thời ở trong một con hẻm nhỏ khác, hai bóng người một người trước một người ở sau đang chạy như điên rất nhanh.

“Có phát hiện những con Zombies trên đường này càng ngày càng ít đi hay không?” Viên Viên hỏi.

“Nhất định là đại đao làm, thời điểm khi hắn mộng du dường như đội trưởng đều ném hắn tới sân bay để làm người tuần đêm...” Người đàn ông hút thuốc nói ra.

Chương 967: Nắm Quyền Chủ Động Trong Tay

“Trước kia nghe ngươi phân tích ra có đạo lý rõ ràng, kết quả ngược lại đối với mấy chuyện này lại không biết hay sao.”

“Thì ra người canh phòng ban đêm của chúng ta là tới như vậy hay sao... Ta cũng chỉ là phân tích theo dị năng thôi.” Viên Viên vuốt vuốt tóc, nói.

Mặc dù hai người bọn họ đang nói chuyện, nhưng tốc độ lại nhanh chóng.

Cô gái mặt tròn nhìn qua bề ngoài có vẻ nhu nhược, động tác cũng không chậm.

Hai tay nàng chắp ở sau lưng, thân thể giống như hoả tiễn xông thẳng tắp đi về trước.

Người đàn ông hút thuốc đột nhiên lại nói ra: “Đây là lần đầu tiên ngươi chấp hành nhiệm vụ sao? Còn may lúc trước kia ngươi chỉ là điều tra sơ qua?”

“Đúng rồi.”

Viên Viên vẫn không quên bớt thời giờ nghiêng đầu đi, nở một nụ cười ngây thơ vô số tội về phía hắn, ánh mắt của nàng cũng rất tròn, thoạt nhìn bộ dạng hơi đáng thương một chút.

“Không cần phải khẩn trương, thực lực ngươi không tệ.” Người đàn ông hút thuốc nói ra.

“Cám ơn, trong chốc lát nữa ngươi hỗ trợ ta một chút nha.”

Viên Viên xoay đầu lại, ánh mắt nhìn về phía trước thoáng chốc lại trở nên nhạy cảm hơn...

"Ặc, ai hỗ trợ ai còn chưa biết đây... vì sao con gái lại thích chơi chiêu trò đại loại như vậy chứ. Nhưng mà như vậy ngược lại để cho ta yên tâm hơn. Biết được chiêu trò giả vờ giả vịt là thế này, nói rõ không tự tin, còn phải dựa vào năng lực của ta mới được."

Trong lòng của người đàn ông hút thuốc thầm nghĩ.

Mặc dù chỉ là hỗ trợ... Nhưng đến gần khách sạn, hai người bọn họ vẫn kéo lên tinh thần hoàn toàn.

Phía trước chính là khách sạn, dùng phong cách làm việc của đại đao, đối phương nhất định bị kinh động.

Nhưng muốn tạm thời ngăn chặn bọn họ đã bị đánh rắn động cỏ, nên làm như thế nào?

Hai người này trao đổi một ánh mắt. Rất nhanh lập tức cũng đã ăn ý lẫn nhau.

"Bên này có vết đao của Đại Đao!"

Viên Viên nhạy cảm đã nhận ra dấu vết trên mặt đất, nói ra.

Đại đao không có khả năng chạy trốn, dĩ nhiên hắn đã dẫn đi một người trong số đó.

"Tên Lâm Hùng này, làm việc thần bí như vậy, thật ra cũng chỉ là muốn cho tất cả mọi người bị hắn nắm mũi dẫn đi thôi. Cho nên mới nói ta ghét nhất loại buồn bực này!"

"E e e..."

"Ê này!"

Người đàn ông hút thuốc nổi giận lên quát.

Trong điện thoại lại truyền đến một giọng nói rất ôn hòa: “Ta là Lâm Hùng. Nghe đây, đại đao đã dẫn đi thủ vệ của bọn họ. Chắc là một dị năng giả hệ cường hóa. Trong khách sạn hiện giờ chỉ còn lại có năm người, một người trong đó là người của quân đoàn Free Fire, tìm được nàng, để nàng hỗ trợ dẫn dị năng giả hệ tinh thần kia qua một bên, sau đó do các ngươi tiến hành khống chế. Nên nói cái gì để cho nàng đồng ý, đương nhiên các ngươi biết rõ.”

“Làm vậy sẽ không bị phát hiện hay sao?”

“Vị dị năng giả hệ tinh thần này. Ta vốn là muốn để đại đao dẫn đi hắn, nhưng xem ra năng lực cảm ứng của hắn không đủ mạnh, hơn nữa ở ngoài khách sạn còn an bài cảnh giới... mặc dù kế hoạch có biến, nhưng có người quân đoàn Lửa Chùa hỗ trợ, các ngươi vẫn có cơ hội thành công. Chỉ cần khống chế được vị dị năng giả hệ tinh thần này là được rồi, những chuyện khác không cần các ngươi làm.”

“Vị trí của ngươi ở nơi nào?” Người đàn ông hút thuốc sửng sốt một chút, hỏi.”Ê này? Alô!”

Hắn cầm lấy bộ đàm muốn ném bỏ, nhưng cuối cùng lại ngừng lại một chút: “Mịa nó!”

“Làm sao bây giờ?” Viên Viên hỏi.

“Ta vào từ cửa chính, ngươi lẻn vào từ cửa sau, trước hết tìm được cô gái dùng súng máy kia, đặc điểm bên ngoài của nàng ngươi cũng nhớ kỹ rồi đúng không?”.

Người đàn ông hút thuốc an bài nói: “Hắn nói ra vị dị năng giả hệ tinh thần kia không cảm ứng được, ta vừa vặn giỏi về tiềm hành, càng không dễ dàng bị phát hiện.”

“OK rồi.”

Súng lục trong tay nàng đã gài lên ống giảm thanh, hơn nữa còn đổi lại trang phục.

“Yên tâm đi. Hơn phân nửa ngươi sẽ không xảy ra chuyện gì.”

“Đổng ca, ngươi thật là chuẩn bị kỹ càng nha...”

“Biết rồi...”

Người đàn ông hút thuốc lắc đầu, sau đó phất tay ra lệnh bắt đầu hành động.

Hai người bọn họ một người đi trước một người đi sau, nương theo bóng đêm yểm hộ, rất nhanh đã đến gần khách sạn.

Thấy cô gái mặt tròn dọc theo chân tường sờ soạng tới cửa sau khách sạn, sau đó người đàn ông hút thuốc đưa tay thủ thế “ok” một cái, cũng chầm chậm đến gần cửa trước khách sạn.

Sau khi hắn thu liễm khí tức, thoạt nhìn thật giống hệt như một cái bóng vậy.

“Lúc trước kia đội trưởng đã từng nói không nên khinh địch. Nhưng mà cuối cùng Lâm Hùng đang làm gì thế này! vì sao chuyện này lại giao cho tên khó chịu này phụ trách vậy...”

Mặc dù trong lòng hắn khó chịu, nhưng người đàn ông hút thuốc vẫn rất nghiêm túc chấp hành kế hoạch của Lâm Hùng.

Hắn giống như một thanh dao găm, tất cả kế hoạch bị hắn nắm ở trong tay theo thói quen.

Chỉ có điều, lần này tay cầm dao găm đổi thành Lâm Hùng, điều này làm cho hắn rất là khó chịu thôi.

Chương 968: Sau Lưng Có Mắt

“Biết rồi...”

Người đàn ông hút thuốc lắc đầu, sau đó phất tay ra lệnh bắt đầu hành động.

Hai người bọn họ một người đi trước một người đi sau, nương theo bóng đêm yểm hộ, rất nhanh đã đến gần khách sạn.

Thấy cô gái mặt tròn dọc theo chân tường sờ soạng tới cửa sau khách sạn, sau đó người đàn ông hút thuốc đưa tay thủ thế “ok” một cái, cũng chầm chậm đến gần cửa trước khách sạn.

Sau khi hắn thu liễm khí tức, thoạt nhìn thật giống hệt như một cái bóng vậy.

“Lúc trước kia đội trưởng đã từng nói không nên khinh địch. Nhưng mà cuối cùng Lâm Hùng đang làm gì thế này! vì sao chuyện này lại giao cho tên khó chịu này phụ trách vậy...”

Mặc dù trong lòng hắn khó chịu, nhưng người đàn ông hút thuốc vẫn rất nghiêm túc chấp hành kế hoạch của Lâm Hùng.

Hắn giống như một thanh dao găm, tất cả kế hoạch bị hắn nắm ở trong tay theo thói quen.

Chỉ có điều, lần này tay cầm dao găm đổi thành Lâm Hùng, điều này làm cho hắn rất là khó chịu thôi.

Bởi vì Lâm Hùng sẽ không trực tiếp dùng hắn để đâm về phía trái tim kẻ địch. Mà là móc lấy trước tiên khom người cầm dao găm đâm thử ở khắp nơi.

Nếu như không phải có Viên Viên ở bên cạnh hỗ trợ phân tích, phỏng chừng người đàn ông hút thuốc đã sớm mặc kệ.

Nói cho cùng, cũng chỉ muốn còn sống mà thôi, không rõ ràng bán mạng vì cái gì...

Ngay trong khi người đàn ông hút thuốc tới gần rượu khách sạn, Viên Viên cũng đến gần cửa sau.

Nàng áp sát vào cửa sau, sau đó sờ lên phần eo của mình, khóe miệng lộ ra một nụ cười lạnh.

Tay Viên Viên bắt được tay nắm cửa sau, sau đó lại chậm rãi xoay nhẹ, đồng thời thả xuống ba lô trên người...

Mà lúc này, người tí hon đã mang theo bóng đen sau lưng, xuất hiện ở một ngã tư đường.

Đối phương không để cho Thái Hòa thất vọng——

Ngay trong nháy mắt khi bóng đen vừa lộ diện, một viên đạn lập tức mang theo lực xuyên thấu cực lớn, trực tiếp bắn về phía đầu bóng đen.

Trong vô thanh vô tức, nửa người trên cái bóng đen này bắn headshot ngay tan nát ngay tắp lự.

Bởi vì mục tiêu là người tí hon đang chạy ở phía trước, mà người tí hon lại sắp hao hết thể lực, cho nên động tác của người bình thường chắc chắn không kịp xoay người phản ứng, lúc này chú ý đều tập trung hoàn toàn ở trên thân thể tên tí hon.

Chỉ sợ ngay cả chuyện gì đã xảy ra cũng không biết, cũng đã bị xạ thủ ẩn nấp trong bóng tối bắn chết.

Khoảng cách ở nơi này tới khách sạn, cũng chỉ là cách nhau khoảng một ngàn mét theo đường chim bay thôi...

Ngay trong khi thi thể ngã xuống, từ trên sân thượng một toà nhà cao tầng, một bóng người đứng lên.

Hắn thu hồi súng ngắm, kéo xuống nón: "Mặc dù không có thể đưa tới tên dị năng giả hệ tinh thần kia, nhưng có thể giải quyết xong một người cũng không tệ. Chỉ có điều, cô gái này nào có xinh đẹp như Hồ Vĩnh Khoa nói như vậy đâu? Tóc tai rối tung, mặt cũng không thấy rõ, thẩm mỹ quan của tên kia bị gì vậy nè?"

Dưới ánh trăng, cỗ thi thể kia nằm ở ngã tư đường, rõ ràng là một cô gái ăn mặc quần đỏ!

Nửa người trên đã hoàn toàn bị máu tươi bao phủ, chỉ còn thừa nửa dưới thân thể đều bị ngâm ở trong vũng máu...

Mà tên người tí hon mộng du, thì không phản ứng chút nào đối với chuyện này...

"Đội trưởng nói không thể khinh địch, mới cố ý dùng đại đao dẫn đi, ít nhất Đại Đao sẽ không dễ dàng bị giết, liên hợp Đại Đao, mới có thể dùng súng ngắm tập kích được một người này... Thật là quá đáng tiếc rồi..."

Lâm Hùng lại thở dài một tiếng, trong lòng lại thầm nghĩ: "Nhưng mà, đại ca cũng có thể thay thế gã cầm đao làm chuyện giống như vậy, kế tiếp phải dựa vào Viên Viên. Không khinh địch, chính ta cũng phải dùng ra hết toàn lực, để giải quyết đối phương..."

"Kế tiếp, ta cũng phải đi tới khách sạn bên kia. Trước mắt chờ đến lúc có người chạy ra, chẳng may có cá lọt lưới, ta cũng sẽ giải quyết hết."

Đợi Lâm Hùng từ cầu thang trên lầu trên chạy xuống, đi đến trước mặt gã cầm đại đao, tên người mộng du này còn giơ lên đao lần nữa.

“Đã xong việc rồi, ta không phải cải trắng.” Lâm Hùng nói ra.

Hắn nhìn thoáng qua thi thể trên mặt đất, ánh sáng quá mờ, cộng thêm hắn hết sức chán ghét nhìn thi thể, ngược lại hắn cũng không có nhìn kỹ.

Có thể nhìn chằm chằm vào loại thi thể này, cũng chỉ có loại người mộng du giống như Đại Đao nghĩ lầm đó là cải trắng xào mà thôi...

Hơn nữa bọn họ cũng không có phát hiện, ở trong một góc tối, một đôi mắt màu đỏ như máu đang theo dõi hắn thật chặt.

“Khẳng định mục đích của đối phương không thể nào là giết một người, đã giải quyết một người, khẳng định phải giải quyết sạch sẽ tất cả bọn họ trước khi mặt trời mọc. Nhưng mà nhìn qua bộ dáng của bọn hắn, dường như cũng không nôn nóng gì cả...”

Bản thể Thái Hòa đang ở trong khách sạn, đã nhìn thấy tất cả mọi chuyện một cách rõ ràng.

Hắn có thể khẳng định đối phương cũng không thể thật sự điều khiển đại đao: “Đang ám chỉ tâm lý hay sao? Hay chính là một thủ đoạn gì đó? Bất kể đó là loại thủ đoạn nào, đều nói rõ tên đại đao này có thể nghe lệnh mà làm. Trước hết đuổi kịp hắn rồi hãy nói.”

Đồng thời, cái vòi của Thái Hòa đã trải rộng cả khách sạn.

Đối phương không có khả năng chỉ muốn dẫn đi một người...

Hơn nữa suy nghĩ một chút, nếu như không có Tiểu Bạch ở bên ngoài mà nói, người bị dẫn đi, chắc chắn là Thái Hòa hắn mới đúng...

“Đám người kia, có tổ chức có kế hoạch, hơn nữa dường như còn rất rõ ràng chúng ta... Mặc kệ tên Đại Đao này xuất hiện như

thế nào, người thứ nhất phát hiện hắn, khẳng định phải chính là dị năng giả hệ tinh thần giống như ta mới đúng...”

Thái Hòa hơi suy nghĩ sơ một chút, cũng đã không nhịn được nở một nụ cười lạnh: “Là quân đoàn không quân hay sao...”

Chương 969: Dọa Ma

Bóng tối bao phủ căn khách sạn âm trầm tĩnh mịch, trong hành lang lặng lẽ, sau một cái cánh cửa phòng đóng chặt, cũng vì vậy mà tăng thêm vài phần khủng khiếp.

Trên vách tường, trên mặt thảm, bất kỳ lúc nào cũng có thể trông thấy một vệt máu khô màu đen sậm và khả nghi.

“Hít hà!”

Người đàn ông hút thuốc xoắn mũi chân dụi tàn thuốc một cái, di động tới nhẹ nhàng dọc theo hành lang.

Loại cảnh tượng giống như ma quỷ này, sẽ không tạo thành ảnh hưởng gì đối với hắn.

Cho dù là nhịp tim, hô hấp, hay là mỗi một hành động, khi hắn bước vào căn khách sạn này, cũng đã được điều chỉnh đến trạng thái tốt nhất.

Lúc này hắn giống như là một cái bóng trong đêm, không một chút âm thanh và hơi thở, khó có thể phát hiện.

Nhiệm vụ... Cũng ý nghĩa có thật nhiều ban thưởng.

Thực tế như loại nhiệm vụ này chỉ cần vừa hoàn thành, có thể trở thành tiêu điểm cho mọi người theo dõi, lại càng thu hút người khác.

Chỉ cần tìm được Hải Yến, sau đó cưỡng bức lợi dụ mà thôi, không xem như rất khó khăn...

Chỉ cần, không bị phát hiện là được.

“Ngay cả gã cầm đại đao xuất hiện không kiêng nể gì cả như vậy còn không bị phát hiện, ta giỏi về ẩn nấp như thế, khẳng định sẽ càng không bị phát hiện. Không có vấn đề.”

Trong nội lòng của Người đàn ông hút thuốc thầm nghĩ.

Thời điểm khi dán chặt lấy hành lang xuyên qua nhanh chóng, lực chú ý của hắn vẫn mãi tập trung thật chặt.

Nhẹ nhàng mà bò lên trên cửa, sau đó dùng thính lực đã bị phóng đại qua gấp bội, để dò xét bên trong có người hay không.

Dù là trong phòng chỉ có tiếng hít thở của một người, hắn cũng có thể bắt được rõ ràng.

Cót kẹtzz ——

Sau lưng đột nhiên truyền đến một tiếng vang nhỏ, thiếu chút nữa làm cho người đàn ông hút thuốc hồn bay lên trời.

Hắn gần như là vô ý thức kề sát ở trên tường, sau đó liếc mắt nhìn về phương hướng tiếng động truyền đến.

“Cái gì vậy... cửa bị gió thổi tạo ra tiếng động hay sao?”

Hắn áp sát lên tường từ từ trường tới, sau đó ghìm mạnh súng nhảy vào cửa chính.

Không có ai...

Cửa sổ mở rộng ra, một tầng vải màn mỏng màu trắng đang phất phơ trong gió.

“Làm ta sợ muốn vãi l...”

Người đàn ông hút thuốc vừa lau mồ hôi lạnh một cái, lại đột nhiên nghĩ đến cái gì.

Cánh cửa phòng này nặng như vậy, gió như thế nào thổi di động được vậy...

Xoạt!

Mồ hôi lạnh lập tức từ sau lưng người đàn ông hút thuốc chảy dài xuống, hắn nhìn chằm chằm vào cửa phòng một lúc, đột nhiên chú ý tới cạnh cửa có năm đạo vết cào.

Tạo ra dấu vết màu trắng thật sâu, dường như còn có một chút xíu vết máu...

"Đây là cái gì? Dấu tay máu hay sao?" Trong nháy mắt Người đàn ông hút thuốc bắt đầu khẩn trương lên.

"Ặc, không đúng, đây chẳng phải mảnh gỗ vụn mới lạ hay sao? Chẳng lẻ lại là Zombie? Không thể nào đâu, có thủ vệ như thế nào lại để cho Zombie chui vào?"

Người đàn ông hút thuốc khẩn trương nhìn về phía bên trong, lộn nhào một cái, lập tức cầm chặt súng xuất hiện ở trong phòng.

Giường chiếu trống rỗng, buồng vệ sinh không có một bóng người...

Trong phòng, không có cái gì.

Đột nhiên, người đàn ông hút thuốc đưa mắt nhìn sang bên cửa sổ.

"Vừa mở cửa, vết trảo là vừa lưu lại, trong phòng không có người, như vậy..."

Người đàn ông hút thuốc chậm rãi ghìm chặt súng đi tới cửa sổ, nhanh chóng thăm dò xung quanh cửa sổ một chút.

Cuối cùng hắn đưa mắt nhìn sang này cánh cửa sổ đã mở ra, sau đó từ từ đến gần rồi đi qua.

Đột nhiên, người đàn ông hút thuốc mạnh nhảy dựng lên, che kín của phần gáy mình một cái: “Thứ gì vậy!”

Trong nháy mắt khi hắn xoay người, hắn cảm giác được dường như có một luồng hơi lạnh đột nhiên thổi tới trên phần gáy của chính mình, nhưng lại dường như có một bàn tay vỗ vỗ sau ót của hắn.

Cảm giác thật sự quá chân thật, thật không giống ảo giác một chút nào.

Nhưng mà trong phòng lúc trước, không có một bóng người...

“Chuyện ma quái hay sao? Ha ha ha... Điều này sao có thể xảy ra. Khẳng định là có Zombie, quỷ làm sao có thể là thật sự...”

Người đàn ông hút thuốc từ từ thối lui... về một bên cửa sổ

Nhưng chuyện hắn không có phát hiện chính là, trong bóng tối, một đám tơ bạc đã đến gót chân của hắn...

“Ầm!”

Hắn bị ngã nặng nề ở trên mép giường, cái ót đau nhức kịch liệt một trận, trước mắt tối sầm, suýt nữa không có trực tiếp ngất đi.

“Xảy ra chuyện gì vậy!”

Người đàn ông hút thuốc nhanh chóng chụp được súng, quay cuồng ngay tại chỗ một cái, xoay người nhắm vào cánh cửa sổ.

“Hít hà~ “

Ngoại trừ gió lạnh thổi xuyên qua cửa sổ ra, cơ bản không có cái gì...

Thậm chí khi hắn đánh liều duỗi ra đầu ra, cũng không có

trông thấy cái gì.

“Thật sự là kỳ lạ!”

Trong lòng của Người đàn ông hút thuốc chửi bới, nhưng trên trán, trong lòng bàn tay, cũng đã đổ đầy mồ hôi lạnh.

“Mẹ kiếp, làm cái gì a!”

Người đàn ông hút thuốc tâm hoảng ý loạn chạy ra gian phòng, sau đó dùng sức hít sâu hai cái, bình tĩnh một chút tâm tình.

Dù sao cũng đã là người trải qua trăm trận chiến, mặc dù chuyện vừa rồi thật sự rất quỷ dị, nhưng hắn vẫn khắc chế cảm giác muốn lập tức chạy khỏi nơi này.

“Còn có Viên Viên cũng ở trong đây, huống chi nhiệm vụ còn chưa bắt đầu...”

Hắn nắm chặt súng, cảm giác trong lòng hơi yên ổn một ít.

Chương 970: Kayako loli

Chỉ cần có súng trong tay, hắn đã cảm thấy trấn tĩnh hơn nhiều.

“Nhưng mà, vẫn phải lo lắng khả năng họ đã bị phát hiện. Cái thằng Lâm Hùng kia, ngay cả chỗ ở của mình chỗ cũng không chịu nói cho ta biết, dĩ nhiên là lo lắng nếu như ta bị bắt lấy, sẽ làm cho kế hoạch hoàn toàn thất bại... Mẹ kiếp, bà nội Viên Viên kia còn chưa vào hay sao!”

Người đàn ông hút thuốc dọc theo hành lang từ từ đi lên phía trước, đột nhiên, một bóng người chợt lóe lên ở phía trước.

Hắn gần như không suy nghĩ chút nào mà lập tức bóp cò, nhưng viên đạn bắn vào trên tường, lại bắn ra vô ích.

Mặc dù là đã gắn nòng hãm thanh, nhưng vẫn là có tiếng vang rất nhỏ quanh quẩn trong hành lang.

“Người nào!”

Người đàn ông hút thuốc khẩn trương nhào tới, đầu cầu thang tăm tối đưa tay không thấy được năm ngón, phảng phất trong bóng đêm đang ẩn nấp thứ gì.

Hắn lập tức tập trung toàn bộ đến dị năng trên ánh mắt, thị lực tăng lên rất nhiều trong nháy mắt.

Mặc dù là ở trong loại bóng tối này, cũng có thể nhìn thấy mờ mờ...

“Chẳng lẽ là gã dị năng giả hệ tinh thần kia hay sao? Nếu như chuyện từ trước đến giờ đều là do hắn giở trò quỷ... Đúng rồi, dị

năng giả hệ tinh thần thì khả năng cận chiến đều là giẻ rách, ta có súng mà!"

Trong lòng của người đàn ông hút thuốc trấn tĩnh lại: "Giả thần giả quỷ, không đủ biểu hiện thực lực a..."

Sau khi tiến vào cầu thang lầu, trong lòng của người đàn ông hút thuốc đã bình tĩnh hơn rất nhiều.

Khi hắn dọc theo thang lầu bước lên, tiếng một cô gái cười khẽ đột nhiên bay tới phía sau của hắn.

Rất ngắn ngủi, nhưng rất rõ ràng!

Thật giống như đối phương đột nhiên xuất hiện ở phía sau của hắn, lại đột nhiên biến mất rồi vậy.

Hắn nhanh chóng xoay người, nắm chặt súng nhắm ra sau hành lang.

Trong hành lang trống trãi không một bóng người, thật không thể làm được...

Người đàn ông hút thuốc lại nhanh chóng quay lại cầu thang lầu, nhưng mà ở trong nháy mắt khi hắn quay đầu lại, ở trên cầu thang lầu, một cái bóng như là ma nữ trong TV đột nhiên xuất hiện.

Bóng dáng quỳ rạp trên mặt đất, chỉnh thể giống như là được toàn thân họ viêm khớp đồng dạng, nương theo lấy "Răng rắc răng rắc" tiếng vang, chậm rãi hướng hắn bò.

Nhìn động tác như rất chậm, nhưng trong chớp mắt lập tức xuất hiện ở trước mặt hắn, hơn nữa thay đổi tư thế với tốc độ mắt thường không thể nhận ra.

Mới vừa rồi còn quỳ rạp trên mặt đất, trong nháy cũng đã

nghiêng đầu đứng ở trước mặt hắn.

Tóc đen thật dài, con mắt như màu đỏ như máu giống hệt Zombie, nhìn qua phảng phất giống như thức đêm quay tay cả tuần lễ rồi vậy...

"A!"

Người đàn ông hút thuốc kêu lên một tiếng ngắn ngủi, gần như vô ý thức bóp cò súng liên tục.

Viên đạn bắn vào trên lan can, phát ra tiếng vang leng keng thanh thúy...

Mà ở trước mặt người đàn ông hút thuốc, bóng người kia cũng đã biến mất lặng yên không một tiếng động.

Trong cả dãy hành lang, không có một bóng người... Chỉ có cầu thang nối với hành lang dài tĩnh mịch, thông tới tầng lầu tối đen...

Trên đầu người đàn ông hút thuốc đầy mồ hôi lạnh, nhanh chóng áp vào trên tường.

"Ảo giác? Không đúng, chẳng phải hắn là dị năng giả có thể chế tạo ảo giác hay sao! Nhưng con quái vật bệnh viêm khớp bò tới lúc vừa rồi là cái quỷ gì? Đây chẳng phải là nữ quỷ Kayako chui ra từ TV hay sao? Một khi chết rồi oán khí sẽ quấn thân, kết quả toàn thân giống như bị viêm khớp hình tượng trườn bò ra từ tv hay sao..."

Hắn chậm rãi dán người vào chân tường, thối lui đến đầu cầu thang: "Không không không, làm một người theo nghĩa duy vật chủ kiên định, ta tuyệt đối sẽ không sợ hãi..."

"Trong khi đó!"

Cũng không biết từ nơi này đột nhiên truyền đến một cổ lực

lượng, cướp đi súng trong tay hắn.

Mất đi vũ khí, người đàn ông hút thuốc lập tức quá sợ hãi.

Còn không chờ hắn nhúc nhích, một bóng người cũng đã xuất hiện ở trước mặt hắn.

Đó là một tiểu loli ăn mặc rất chỉnh tề, ngoại trừ sắc mặt có hơi bị trắng bệch ra...

"A!"

Sau một tiếng kêu thất thanh, thậm chí âm cuối còn kéo dài kêu thảm thiết, bản năng người đàn ông hút thuốc muốn sử xuất ra chiêu cầm nã thủ.

Nhưng mà rất nhanh hắn đã nghĩ đến, chẳng phải người này ở trong đám người của Thái Hòa hay sao?

Quả nhiên chỉ là giả thần giả quỷ thôi!

Trong lòng người đàn ông hút thuốc trấn tĩnh lại, cười lạnh một tiếng, vừa muốn ra tay...

Nhưng lúc này, trên cổ của cô bé loli này lại đột nhiên dần hiện ra một vầng ánh sáng màu đỏ.

Đồng thời hai mắt tiểu Loli này đóng chặt lại, thì dùng tiếng nói thanh thúy hỏi: "Thúc thúc, thúc thúc, nhìn thấy ánh mắt của ta hay sao?"

Vô số tơ bạc đột nhiên chui ra từ trên người nàng, trong bóng đêm dường như còn bỗng nhiên phát sáng lên...

"Những sợi tơ này... Chẳng phải còn ở trên cổ của ngươi sao! Cuối cùng những sợi tơ này của Ngươi làm sao có được a, vì sao cuốn lấy tay chân của chú không cho nhúc nhích được vậy!"

Trong lòng người đàn ông hút thuốc rống to, nhưng thân thể lại cơ bản là không thể động đậy.

Chương 971: Chị Em Sinh Đôi Khủng Khiếp

Những sợi tơ này nhìn như yếu ớt, nhưng mà sức lực cực lớn, hơn nữa đâm thật sâu vào trong thịt, rất khó giãy thoát.

“Chẳng lẽ đây là tóc quỷ trong truyền thuyết, là tóc quỷ hay sao!” Gã đàn ông hút thuốc mở to hai mắt nhìn, sau đó tranh thủ thời gian lắc đầu “Không không không... Đây nhất định là ảo giác, là ảo giác! Những sợi tơ này đều là ảo giác!”

“Hì hì!”

Tiểu la lị cười khẽ một tiếng, đột nhiên lấy ra một vật làm cho gã đàn ông hút thuốc cảm thấy rất quen thuộc.

Họng súng đen sì, nhắm thẳng vào con mắt gã đàn ông hút thuốc.

“Tại sao lại ở trong tay ngươi vậy! Người vừa mới hút bay khẩu súng của ta đi lại chính là ngươi hay sao?”

Bị họng đưa ngay mắt, gã đàn ông hút thuốc cũng phải dựng lên tóc gáy.

Chỉ cần bàn tay nhỏ bé bóp nhẹ nhàng xuống một cái, khoảng cách gần như vậy, nhất định đầu của hắn sẽ bị bắn nát tại chỗ.

“Cmn, sự thật này so với tình báo thật không trùng khớp một chút nào vậy! Trong tình báo nói trong team của bọn họ có một bé gái có thể là hệ cường hóa, nhưng mà cô gái nhỏ này làm sao là hệ cường hóa!”

Cường hóa cái gì? Cường hóa tóc gáy hay sao? Còn có nhiều tóc như vậy!

Trong lòng gã đàn ông hút thuốc đã nguyền rủa bộ phận tình báo của quân đoàn không biết bao nhiêu lần, nhưng hắn càng quan tâm tình cảnh của mình trước mắt sẽ như nào.

Mặc kệ cuối cùng la cô bé gái này là có dị năng gì, nói chung chỉ là một đứa trẻ vị thành niên, chắc có thể lừa dối thoáng một chút nha...

"À này... Cô bé à, con có thể thả chú ra được hay không vậy..."

Gã đàn ông hút thuốc nuốt nước bọt cái ực, khắc chế đang giọng nói đang phát run, cố gắng hết sức "Hòa ái" nói: "Trong túi của chú còn có đồ chơi còn vui hơn so với cây súng này..."

"Có thể được nha!" Tiểu la lị nghiêng đầu, rất sảng khoái đồng ý rồi.

"Thật... Thật hay sao?"

Gã đàn ông hút thuốc không nghĩ tới thuận lợi như vậy, vội vàng nói ra: "Vậy con buông chú ra nhanh lên đi, ha ha ha..."

"Đúng vậy. Chú phải cho ta mượn con mắt trước đi nha!"

Tiểu la lị tiếp tục nói. Đồng thời đưa họng súng ra phía trước một chút.

"A? !"

"Đây là mượn cái gì! Đây rõ ràng là cướp à! Dù sau thứ đồ này sao có thể cho mượn được cô bé à! Con cầm súng nhắm vào mắt chú như vậy làm sao có thể lấy đi con mắt ra được? Cặp mắt của ta nếu như bị như vậy còn có thể hoạt động bình thường hay sao? Xong rồi. Đây là một cô gái, không bình thường lừa dối nàng cũng

vô dụng...”

Gã đàn ông hút thuốc liều mạng muốn đoạt được cây súng này, nhưng mà càng là giãy dụa, sợi tơ kia lại càng ghìm lại chặt hơn.

Rõ ràng cây súng này đang ở trước mắt hắn, nhưng lại không cách nào cướp lấy được...

Cũng ngay trong lúc gã đàn ông hút thuốc nổi gân xanh đầy mặt, cô bé tiểu la lị đang nhắm chặt đôi mắt này đột nhiên mở mắt ra.

Con ngươi màu đỏ như máu, ẩn hàm một cổ cuồng bạo, lạnh lùng, làm nổi bật lên nụ cười thuần chân vô tà trên mặt nàng. Ngược lại càng có vẻ quỷ dị hơn!

“Ầm!” Tiểu la lị cười hì hì, trong miệng phát ra một thanh âm.

“A a... A!”

Gã đàn ông hút thuốc liều mạng giãy dụa, hắn đã mất đi năng lực phán đoán.

Đây tuyệt đối không phải con mắt của nhân loại!

Nhưng nếu như là Zombie mà nói, những sợi tơ bạc này, trên cổ có thêm con mắt mà nói, thì phải giải thích thế nào!

Không khoa học mà! Chuyện này quá không khoa học đi mà!

Gã đàn ông hút thuốc cảm giác tam quan của mình đã bị chà đạp tàn bạo, sau đó lại bị ném vào trong bồn cầu xả nước!

Đang ở trong hoàn cảnh hoàn toàn bất lợi, không cách nào biết trước sau một giây sẽ xảy ra chuyện gì, nhưng trong lòng lại liên tục tuôn ra nỗi sợ hãi, làm cho gã đàn ông hút thuốc dùng sức giãy dụa thân hình càng kịch liệt hơn.

Những sợi tơ bạc kia ghìm vào trong da thịt. Nhưng hắn vẫn kiên trì giãy dụa thân thể như trước.

“Vô dụng vô dụng, hì hì hi...”

Tiếng cười của tiểu la lị quanh quẩn ở trong hành lang thang lầu. Khi hắn nghe được quả thật giống như là bùa đòi mạng.

Nhưng mà lúc này, ở trước mặt hắn, lại lập tức xuất hiện một bóng người!

“Ha ha a, còn có chiêu gì đều dùng ra đi! Tất cả đều là ảo giác, ảo giác thôi!”

“Ồ?”

Thấy rõ bóng dáng của người trước mắt, gã đàn ông hút thuốc hơi chút sửng sốt một chút.

Người đang đứng ở trước mặt hắn, vậy mà lại là một thiếu nữ rất bình thường.

Tóc dài buông xuống trên bờ vai, mặc đồng phục, chỉ có thứ duy nhất không bình thường chính là, thân hình nàng gầy yếu như vậy, không ngờ khiêng một thanh liêm đao khổng lồ.

“Liêm đao... Đúng rồi! Trong tình báo có nhắc đến nàng! Thiếu nữ sử dụng liêm đao! Ha ha ha... Quả nhiên đều là ảo giác, ta chỉ biết...”

Gã đàn ông hút thuốc không ngờ không tự chủ được cảm thấy thở phào nhẹ nhõm, lần đầu tiên nhìn thấy kẻ địch của mình cũng là một chuyện thân thiết như vậy...

Nhưng mà vừa mới thở ra một hơi, sau lưng thiếu nữ này, lập tức chậm rãi xuấtt hiện một cái bóng dáng màu đỏ như máu...

“Ặc...”

Chương 972: Kế Hoạch Của Viên Viên

Gã đàn ông hút thuốc lại cứng đờ lần nữa.

Cái bóng dáng màu đỏ như máu này vịn bả vai thiếu nữ phía trước, đứng lên từng chút một.

Liêm đao màu đỏ hồng tràn đầy mùi máu tươi, giống như đúc trước mặt...

Bất đồng duy nhất chính là, ở dưới máy tóc huyền của nàng, vậy mà lại là một đôi mắt màu đỏ như máu.

Giống y hệt với "Nữ quỷ" toàn thân bị viêm khớp sau lưng, một đôi mắt cũng màu đỏ như máu!

Nàng nằm sấp ở trên bờ vai thiếu nữ phía trước, một con mắt đột nhiên biến thành màu đen.

Mà một con mắt của thiếu nữ phía trước, thì chầm chậm biến thành màu đỏ như máu với tốc độ mắt thường có thể thấy được.

"Đây là... đây là thứ gì vậy! Chị em song sinh hay sao? Không không không... Nào có chị em song sinh nào kinh hãi như vậy được!"

Gã đàn ông hút thuốc há to miệng, mở to hai mắt nhìn, trong cổ họng chỉ có thể phát ra một trận âm thanh "khặc khặc" vô ý nghĩa.

Hai thiếu nữ đồng thời lộ ra một nụ cười quỷ dị, ánh mắt lạnh như băng mà tàn khốc, bình tĩnh mà quỷ dị: "Hắn bảo là phải từ

trong miệng ngươi moi ra thứ gì đó...” Hai người bọn họ cùng kêu lên nói ra.

“Là nội tạng...” Mắt đen nói đi.

“Hay còn là tình báo...” Mắt đen nổi giận nói ra ngay sau đó.

“Chuyện này chú tự mình quyết định đi nha.” Hai người lại cùng nhau đồng thanh nói ra.

Gã đàn ông hút thuốc run rẩy toàn thân, liên tục kinh hãi, chuyện này đã làm cho hắn hết hồn triệt để...

...

“Ở dưới tình huống không đủ tình báo, chuyện ta có thể làm được cũng chỉ có như vậy...”

Lúc này Lâm Hùng đang cùng với Đại Đao chạy tới vị trí dự định. Mặc dù bước đầu tiên của kế hoạch bị làm rối loạn, nhưng nét mặt của hắn vẫn tương đối bình tĩnh như lúc trước...

Kế tiếp, chỉ cần đợi tín hiệu thì tốt rồi.

“Bất luận nhiệm vụ của Đổng ca có thành công hay không, đều có thể đạt tới hiệu quả dự tính. Kéo dài thời gian, tạo ra cơ hội cho Viên Viên hành động...”

Cho dù gã đàn ông hút thuốc bị bắt được, hắn cũng có thể rất rõ ràng ——

Chỉ có cắn chặt răng, mới có giá trị và cơ hội còn sống.

“Cho dù dị năng giả hệ tinh thần kia có biện pháp nào, có thể cưỡng ép cạy miệng của hắn, cũng cần phải hao phí một khoảng thời gian nhất định. Dù sao mục đích kéo dài thời gian cũng đã thành công...”

Lâm Hùng nghĩ thầm trong lòng, đồng thời nhìn về phía trước.

Đột nhiên, hắn ngừng lại, bóng dáng mình vừa mới nhìn thấy: "Zombie hay sao?"

Lẳng lặng chờ đợi trong chốc lát, sau khi thấy không có xảy ra chuyện gì, hắn lập tức vác lên đại đao, tiếp tục đi lên phía trước.

Mà lúc này ở một nơi cách xa bọn họ hơn một trăm mét, một bóng dáng màu trắng cực lớn đang kề sát ở trên tường.

"Con gấu trúc ngu ngốc nha, thiếu chút nữa mày đã bị phát hiện!"

Bản thể Thái hỏa thở ra một hơi, đồng thời chuyển đổi tầm mắt thu trở về đến trên người Yuna.

Quả nhiên không thể cùng lúc làm nhiều việc được...

"Không ngờ người này cái gì cũng không biết... Xem ra chắc là đã bị bỏ con giữa chợ nha?"

Hiệu suất làm việc của đám nữ Zombie chính xác là rất mạnh, phỏng chừng mà ngay cả chính Lâm Hùng cũng không nghĩ ra, miệng gã đàn ông hút thuốc không cần cạy ra đã mở rồi...

Thật ra là ngay cả Thái Hòa cũng không nghĩ tới...

"Các nàng thật đúng là càng ngày càng biết làm việc, còn rất biết phát huy sở trường đặc biệt!"

Thái Hòa sờ lên cái cằm, thầm nghĩ: "Còn có một người cũng chưa chịu tiến vào khách sạn, hiện giờ đang ở nơi nào?" ...

Ở ngoài khách sạn, một bóng dáng đang nhanh chóng bận rộn.

Nhiệm vụ của Viên Viên, ngay từ đầu cũng không phải là cùng hành động với gã đàn ông hút thuốc.

Nhiệm vụ ban đầu của nàng, là sau khi gã đàn ông hút thuốc tiến vào khách sạn, thì lập tức bắt đầu bố trí chất nổ.

Dù cho gã đàn ông hút thuốc có bị bắt được hay không, sau năm phút đồng hồ, bọn họ sẽ đi tới vị trí an toàn, kích nổ toàn bộ căn khách sạn.

Tiếng nổ mạnh sẽ thu hút vô số Zombie chen chúc tới, mà Lâm Hùng thì sẽ ở nơi xa tiến hành ngắm bắn.

Có thể chạy trốn từ trong lúc nổ tung, cũng không có khả năng sống sót dưới tay bắn tỉa Lâm Hùng.

Cho dù có thể sống sót, còn có hai người Đại Đao bí mật ở bên nàng...

"Mặc dù kế hoạch thất bại, cũng phải lấy được kết quả thắng lợi."

Đây là phong cách làm việc của Lâm Hùng...

"Tốt nhất có thể kéo thêm một chút thời gian nữa nha..."

Viên viên bớt thời giờ ngẩng đầu nhìn khách sạn cao ngất một cái, thầm nghĩ.

Nhưng mà cũng trong nháy mắt lúc nàng cúi đầu, động tác của nàng lại cứng ngắc lại.

Dưới ánh trăng, một cái bóng người thật dài bao trùm lên cái bóng của nàng.

Trong tay bóng người này ghìm súng, họng súng thì chĩa vào nàng.

"Đừng... Đừng nhúc nhích..."

Nàng vừa mới đưa tay sờ về phía bên hông, đã bị quát bảo

dừng lại.

“Hứ!”

Viên viên cắn răng một cái, lăn một cái ngay tại chỗ, rút mạnh ra hai khẩu súng ngắn, nhắm ngay phía trước bắn một trận.

Cho dù loạn xạ thì một trong hai súng cũng phải bắn trúng...

“Người đâu!”

Viên viên mở to hai mắt nhìn, nhìn thấy không có một bóng người nào ở phía trước.

Chương 973: Truy Sát

Mục tiêu đột nhiên biến mất, lông mày của Viên Viên lập tức nhíu chặt lại.

Này gương mặt tròn nhìn như khờ dại, lúc này cũng lộ ra một chút sắc thái dữ tợn.

“Đi đâu vậy!”

Nàng ghì chặt súng, ngừng thở, con mắt chuyển động nhanh chóng, tìm kiếm tung tích của mục tiêu.

Xoạt ——

Ở phía trên!

Trông thấy đạo bóng dáng này từ trên cao rơi xuống, Viên Viên lập tức mở to hai mắt nhìn.

Lúc này là đêm tối, đằng sau lại là cây cối lờ mờ...

Ngoài ra ánh mắt bị còn bị ngăn cản, quan trọng nhất là, nàng hoàn toàn không ngờ rằng vậy mà bóng người này phản ứng cực nhanh như thế, năng lực chạy nhảy lại còn mạnh như vậy!

Phỏng chừng đồng thời khi nàng xoay người, đối phương cũng nhảy lấy đà tại chỗ.

Giữa không trung Lê Bống nhìn ngơ ngác về phía Viên Viên, súng bắn tỉa trong tay đã nhắm ngay đầu của Viên Viên.

“Vị thần Thor! Là khẩu súng Thor của Độc Nhãn!”

Trong nháy mắt khi bị nhắm vào, Viên Viên lập tức cảm thấy nguy cơ sinh tử thật lớn.

Khoảng cách gần như thế, với uy lực của khẩu súng Thor, đừng nói đánh chết nàng, chính là được thép tấm cũng có thể bắn xuyên thủng.

“Nhưng mà... Ngươi cho rằng người người đều là tay súng thiện xạ à! Cho dù sao cũng có dị năng nhanh nhẹn...”

Rất nhanh, nàng lại lạnh yên tĩnh trở lại, hơn nữa lộ ra sắc mặt chẳng thèm ngó tới.

Nhưng mặc dù như thế, nàng vẫn lập tức quay cuồng tại chỗ muốn né tránh, đồng thời giơ lên cánh tay chuẩn bị bắn trả Lê Bống.

“Đoàng!”

Vậy mà đối phương đang ở giữa không trung, cũng chỉ vừa mới nhắm bắn được thời gian vài giây là nổ súng.

Mà Viên Viên vừa vặn xoay tròn một vòng vào trong góc, thì lập tức che lại bờ vai của mình.

Trong bàn tay của nàng, máu tươi đang tuôn ra ào ào, đau nhức kịch liệt suýt nữa còn làm cho nàng choáng váng ngã xuống.

Bờ vai của nàng chỉ là bị sượt qua, nhưng cũng đã phế đi, xương cốt bị chấn vỡ triệt để!

Viên Viên cắn chặt hàm răng đưa mắt nhìn chỗ súng ngắn của mình rơi trên mặt đất, nhưng cơ bản không dám dừng lại.

Thấy Lê Bống đã rơi nhẹ nhàng linh hoạt trên mặt đất, Viên Viên lập tức quay đầu thối lui về phía sau khách sạn.

Cơ bản là lúc này còn chưa kịp lên nòng súng, lúc này bóp cò

cũng không có ý nghĩa, chỉ có cách né tránh cô gái đột nhiên xuất hiện này...

"Không ngờ ở giữa không trung cũng có thể tiến hành bắn tỉa. Coi như là Lâm Hùng và Độc Nhãn cũng không làm được như vậy? Mặc dù đã cẩn thận viên đạn bắn ra từ súng của cô gái này, nhưng năng lực nhắm bắn của cô gái này thật sự quá mạnh mẽ! Chẳng biết từ lúc nào súng ngắm lại dễ sử dụng như vậy!"

Trong lòng Viên Viên tức giận văn tục liên hồi, hiện giờ nàng chỉ có một tay có thể sử dụng, cảnh tượng trước mắt còn đang choáng váng từng trận.

"Chẳng lẽ là tên nhu nhược Đổng Ca kia bán đứng ta rồi hay sao? Thật là thằng óc heo! Vốn bà còn hơi đồng tình với mày, mặc dù đang chi đội thứ chín cũng chỉ có mày với vài thành viên le hoa tương đối chướng mắt, nhưng ở trong loại kế hoạch này bị xem như quân cờ thí không còn có giá trị lợi dụng, vẫn thật đáng thương... Nhưng không ngờ tới người bán đứng ta lại chính là mày! Bán đứng bán nằm gì thì bán đi. Lại còn bán nhanh đến như vậy!"

Rất nhanh nàng lập tức nghĩ tới nguyên nhân chính mình bị bại lộ, lập tức nghiến răng nghiến lợi mắng thầm lên trong lòng.

Làm một dị năng giả, thật ra thực lực Viên Viên cũng không xem như quá kém, bình thường giả vờ khờ dại và đáng yêu.

Mặc dù không phải người mọi người đều bị nàng qua mặt, nhưng mặc kệ làm gì, cô gái đẹp luôn nhu nhược đáng yêu càng chiếm tiện nghi hơn một ít.

Như gã đàn ông hút thuốc. Mặc dù không có sinh ra ý muốn bảo hộ không hiểu thấu gì, nhưng ít ra cũng bị lừa dối tới ngoan ngoãn chấp hành kế hoạch.

Ở trong lúc an bài trình tự nhiệm vụ, cũng chủ động ôm lên người mình những công đoạn nguy hiểm nhất.

Mặc dù bất luận hắn an bài như thế nào, kết quả đều là hắn trở thành quân cờ là được rồi...

“Hứ, thoạt nhìn cô gái này ngược lại rất giống ta sao! Vẻ mặt rất thiên chân vô tà, nhìn như nhu nhược, trên thực tế lại độc ác như vậy!”

Nàng đang điên cuồng chạy thục mạng về phía khu rừng cây xanh phía trước. Vốn trong khu cây xanh có một con đường lát đá nhỏ, giống như là một khu vườn nhỏ, nhưng hiện giờ đã hoàn toàn bị cỏ dại giăng kín lối.

“Tốc độ của cô gái này thật nhanh!”

Để chạy trối chết, tốc độ của Viên Viên đã rất nhanh, nhưng không nghĩ tới vừa quay đầu lại, không ngờ lại phát hiện khoảng cách giữa nàng với Lê Bống đã không đến 20m!

Nàng liên tục quay đầu lại bắn trả, nhưng Lê Bống lại thủy chung bày làm ra sắc mặt ngốc tự nhiên, sau đó nhanh chóng di động tới.

“Bắn không trúng!”

Viên Viên càng ngày càng nôn nóng. Như vậy đừng nói xử lý Lê Bống, mà ngay cả chính cô ta cũng sẽ tử vong vì đau đớn và mất máu quá nhiều.

“Ngươi không dị năng giả hệ thể lực mà, vì sao lại có thể năng mạnh mẽ như vậy chứ!”

Chương 974: Đêm Pháo Hoa Chiếu Sáng Bầu Trời

Cô gái mặt tròn này thở hổn hển giận dữ thét trong lòng. Chỉ dựa vào năng lực và tốc độ nhảy lên của đối phương, nàng cũng có thể đoán được năng lực chiến đấu tay đôi của cô bé này cũng không kém.

Lực lượng nắm đấm không biết như thế nào, nhưng khẳng định sức bật cặp đùi không kém.

“Cũng may trong tay nàng chính là súng, ở trong quá trình chạy đuổi theo ta chắc không thể nổ súng chính xác như trước nữa nha, hơn nữa trong lúc này ánh mắt bị ngăn cản...”

Sau khi xông thành công vào sau khu rừng cây xanh. Tâm tình khẩn trương của Viên Viên thoáng chốc lập tức buông lỏng xuống một chút: “Vào đi, vào đây ngươi nhất định phải chết!”

Nàng nhe răng cười một tiếng, tay nắm súng chậm rãi lui ra phía sau.

“A...”

Sau khi Lê Bống đuổi theo vào khu rừng cây xanh, lập tức sửng sốt một chút.

Tất cả mọi thứ trước mắt đều là nhánh cây rối loạn khắp nơi. Mặc dù ánh mắt của nàng trong đêm tối cũng có thể thấy rất rõ ràng, nhưng ánh mắt vẫn bị cây cối ngăn cản.

Đối phương dùng súng lục giảm thanh, tùy tiện nổ súng chỉ có thể bại lộ vị trí của mình.

Còn đối với phương nổ súng, chính mình lại tìm không thấy nàng...

Trên thực tế Viên Viên cũng đang nghĩ như vậy, nàng đang ngồi xổm trong một bụi cỏ tùng, lẳng lặng nhìn chằm chằm về phía trước.

Đồng thời kính nhìn đêm cũng bị nàng tháo xuống, đeo lên kính mắt: "Những người sống sót bình thường như các ngươi, cho dù có thể cướp được khẩu súng ngắm Thor để dùng, nhưng không được trang bị đầy đủ, làm thế nào có thể liều mạng với chúng ta! Xem ra trong chốc lát ta lập tức bắn nát nhừ khuôn mặt của các ngươi!"

Nếu đối thủ là một gã đàn ông, nói không chừng nàng còn giả vờ nhu nhược.

Nhưng đã cùng là phụ nữ, vậy thì phải xem ai ác hơn ai...

"Chắc không dám đi vào chứ gì..."

Viên Viên tạm thời bỏ súng xuống, đưa tay lục lọi trên mặt đất một chút, nhặt lên một tảng đá.

"Bộp!"

Nàng đột nhiên ném tảng đá ra ngoài, vừa vặn ném vào trên một khóm hoa.

"Như vậy thì vào đi chứ."

Viên Viên đang muốn cầm lên súng ngắn, lại đột nhiên sờ soạng xuống trống không.

Ngón tay của nàng sờ sẫm trên mặt đất hai cái, lập tức dừng lại động tác, mồ hôi lạnh trên người nàng lập tức tuôn ra ào ào.

"Làm sao tìm được vị trí của ta..."

Mồ hôi của Viên Viên rơi như mưa, nàng biết rõ lúc này họng súng của đối phương đang nhắm thẳng vào nàng.

Không cam lòng mà... Rõ ràng động tác của mình đã rất nhẹ, lại còn dùng phương pháp xử giương đông kích tây nữa mà, vì sao ngược lại còn có thể phát hiện mình vậy!

Nếu như lúc này Viên Viên quay đầu lại sẽ phát hiện, Lê Bống đang nhẹ nhàng mà nhếch lên chóp mũi...

Sau khi ngồi xổm xuống một giây đồng hồ, đột nhiên Viên Viên nhảy chồm về phía trước, nhưng ngay khi nàng sắp chạy đi, một khẩu súng đột nhiên trúng mục tiêu ngay ót nàng.

“Vì sao ngươi lại không sử dụng khẩu súng Thor vậy!”

Hơn nữa cái khẩu súng này còn là khẩu trước kia rơi xuống đất, đã bị Lê Bống nhanh chóng xông lên chụp lấy.

Nàng giẫm một cước ở phía sau lưng cô gái mặt tròn, lại nhếch nhếch lên cái mũi, nói ra: “Còn có lời gì...Ngươi cứ hỏi đi...”

“Hỏi cmm, cùng chết đi!”

Cô gái mặt tròn này nổi lên suy nghĩ tàn bạo, đột nhiên đưa tay sờ về phía bên hông, đưa tay kéo chốt lựu đạn.

Quá trình này thật ra khá phức tạp, nhưng mà năng lực thao tác của cô gái mặt tròn rất mạnh...

“Ha ha, cùng chết đi.”

Viên Viên biểu lộ ra vẻ mặt dữ tợn quát, đồng thời dùng tay phải nắm chặt lấy chân của Lê Bống.

Chỉ cần ba giây, ba giây sau, một cánh tay của cô nàng này cũng sẽ bị nổ bay.

“Lâm Hùng, ta làm vậy cũng xem như đã cố gắng hết sức rồi, nhiệm vụ thất bại, ngươi chớ có trách ta!”

Nhưng nhìn thấy lựu đạn sắp nổ mạnh, Viên Viên lại đột nhiên trông thấy cô gái cái mới nhìn qua này hơi ngơ ngác này cúi đầu nhìn nàng một cái, đồng thời cái chân còn lại lùi ra sau nửa bước ——

“Còn muốn giãy dụa hay sao? Muốn giãy dụa cũng đã muộn!”

Ý nghĩ này vừa mới lóe lên ở trong đầu của Viên Viên một cái, lại trông thấy Lê Bống dường như tức giận.

“Cau mày làm gì vậy! Rõ ràng sắp bị nổ chết rồi, nhưng chỉ là cau mày thôi sao? Ngược lại ngươi giãy dụa thoáng một chút đi, ha ha ha...”

Trong nội tâm Viên Viên cười to nói.

Trái lựu đạn đặt ở dưới Phần eo của nàng, chỉ cần có thể vây khốn Lê Bống vượt qua ba giây, là được rồi!

“Ai cho cô... Cho cô ôm tôi!”

Lê Bống giơ chân lên, sau đó thoáng đá vào trên lưng Viên Viên một cước.

Viên Viên lập tức cảm giác được một cổ sức lực rất lớn truyền đến, giống như bị con tàu hỏa từ trước tông thẳng vào người.

Mặc dù khẳng định không có lợi hại như vậy, nhưng nàng lại khống chế không nổi rời tay, đồng thời bay ngược ra.

Tất cả mọi phản ứng đều không kịp nữa, gần như khi nàng vừa mới cảm giác được dường như chính mình bay lên, lựu đạn cũng đã nổ tung.

“Bùm!”

Đột nhiên giữa không trung sáng lên một đám ngọn lửa lớn, chiếu sáng khắp cả khu rừng cây xanh bừa bộn này.

Lê Bống lẳng lặng ngẩng đầu lên nhìn qua đám lửa này, nhìn thấy một ít khối vụn rớt xuống.

Sau đó nữ Zombie mà bất kỳ lúc nào đều lộ ra vẻ mặt mờ mịt, lại đột nhiên mở miệng nói: “Pháo... Pháo hoa?”

Chương 975: Lửa Giận Của Tiểu Bạch

Nghe được tiếng nổ mạnh rất nhỏ truyền đến, Lâm Hùng lập tức nhíu mày: "Thanh âm này không thích hợp ..."

"Không đúng... Chẳng lẻ nhiệm vụ của Viên Viên lại cũng thất bại rồi sao?" Trước mắt Lâm Hùng lập tức hiện ra bộ dáng cô gái mặt tròn, "Nếu như nàng thất bại mà nói, rõ ràng chẳng những không thể kích nổ tòa nhà, ngược lại đã kinh động đến bọn hắn rồi hay sao?"

Hắn hơi bực bội nhíu mày: "Là kế hoạch của có sơ sót gì sao..."

Nhìn về phía xa xa, quả nhiên còn có thể trông thấy căn khách sạn này, hơn nữa cũng không có bốc lên khói đen dày đặc như dự đoán.

Viên Viên đối với hắn rất có hảo cảm, Lâm Hùng vốn tưởng rằng ít nhất nàng sẽ không lại sai lầm.

Hiện giờ xem ra, rất có thể mấu chốt của vấn đề đều ở trên người gã đàn ông hút thuốc.

Cơ bản là hắn câu giờ không đủ thời gian...

"... Chỉ tiếc bọn họ không phải là Đại Đao."

Hắn quay đầu nhìn thoáng qua Đại Đao, từ sâu trong lòng than thở nói.

Quân cờ Đại Đao này ý thức hỗn loạn mặc cho hắn khống chế mới là loại quân cờ hoàn mỹ nhất.

Không bao giờ bị cách nhìn của cá nhân ảnh hưởng, cũng sẽ không làm bất luận một phán đoán sai lầm nào.

“Đúng vậy, không phải kế hoạch của ta có vấn đề gì lớn, mà là những con cờ như bọn hắn đang có vấn đề. Nếu như Đổng ca giỏi về tiềm hành có thể xem nhân thể của chính mình như quả bom mà nói...”

Đáng tiếc loại chuyện này chỉ có thể ngẫm lại thôi, giỏi về tiềm hành không phải người nào cũng có thể làm được, hơn nữa ngay từ đầu kế hoạch này cũng đã gặp phải rất nhiều sơ sót.

Đại Đao không thể dẫn đi Thái Hòa, lại dẫn tới một gã dị năng giả hệ cường hóa bí ẩn nào đó đang canh gác ở bên ngoài.

“Thật đúng là khó giải quyết đám người này mà... nhưng cho dù bọn họ đều thất bại cũng không sao, ít nhất hiện giờ đã giết một người trong đám người bọn họ...”

Lâm Hùng quay đầu nhìn về phía đại đao, thầm nghĩ: “Chỉ cần đại đao không tỉnh dậy, hạt giống tinh thần của ta cũng không mất đi hiệu lực, không có ai thích hợp mượn xác hơn so với hắn... hơn nữa... Cho dù bọn họ lợi hại đến thế nào, cũng không nghĩ ra chuyện này... Hiện giờ, trước hết vẫn phải gần xem thử đến tột cùng đã xảy ra chuyện gì.”

Ở gần căn khách sạn, một ít Zombie đã tụ tập đến gần khu vực con đường này, nhưng bởi vì chỉ có một tiếng nổ mạnh, cho nên cơ bản không có bị thu hút tới, càng không vây kín khách sạn.

“Kế hoạch hoàn toàn phá sản rồi hay sao?”

Lúc này Lâm Hùng chỉ muốn xem xét tình huống một chút, ở khu vực cách khách sạn còn khoảng vài trăm mét, hắn tách ra với Đại Đao.

Làm tay súng bắn tỉa, hắn sẽ không tùy tiện bại lộ chính mình

ở trong tầm ngắm của kẻ địch.

Mà Đại Đao mộng du thì ở dưới sự chỉ huy của hắn, nhanh chóng đến gần khách sạn từng chút một.

Chẳng phải Đại Đao giỏi về loại hình tiềm hành ẩn nấp, nhưng tốc độ di động lại rất nhanh, không lâu đã khiêng một thanh đại đao nhanh chóng tới khu vực cách khách sạn một trăm mét.

“Hmm, cuối cùng đợi được các ngươi tách ra.”

Một bóng người đột nhiên chui ra từ trong bóng tối, đứng ở trước mặt đại đao.

Là một người thanh niên trẻ tuổi, dáng người thon gầy, một mái tóc hơi dài.

Thoạt nhìn rất bình thường, nhưng ánh mắt lại hết sức tỏa sáng.

“Cải trắng...” Đại đao nhào tới một chút.

Lâm Hùng chỉ có thể cảm ứng được đại đao nghĩ gì, dao động sóng tinh thần trợ giúp hắn cảm ứng sinh vật chung quanh, nhưng lại không cách nào trông thấy bộ dáng của đối phương.

Nhưng mà ở trong khoảng cách này, chẳng lẽ đã gặp phải Zombie hay sao?

Hắn vừa nghĩ như vậy xong, sau lưng cũng đã xuất hiện một đôi mắt màu đỏ như máu.

“Ngao ngao!”

“Ngươi thật đúng là tới chém cải trắng...”

Thái Hòa nhìn chằm chằm gã tí hon đang đứng trước mắt này, rất ngạc nhiên quan sát thấy trạng thái dao động sóng tinh thần

của hắn.

Đoàn ánh sáng tinh thần của gã tí hon này rất hỗn độn, nhưng chính giữa lại có một đoàn ánh sáng tinh thần nhỏ.

Phương pháp sử dụng loại dị năng hệ tinh thần này, chính là lần đầu tiên hắn được nhìn thấy, không khỏi hơi tò mò một chút.

“Nếu thật là một gã dị năng giả hệ tinh thần... Tiểu Bạch, đừng giết chết hắn biết không...”

Một gã dị năng giả hệ tinh thần, cũng đại biểu cho thật nhiều tinh thần lực.

Thôn phệ lần thứ nhất, Thái Hòa cũng sẽ hấp thu nhanh hơn nhiều hơn so với tăng trưởng tinh thần lực một cách chậm rãi.

Tinh thần lực càng mạnh, muốn tăng trưởng lại càng khó khăn.

Vốn lúc đầu Thái Hòa tưởng rằng giết thì cũng đã giết rồi, loại chuyện đánh lén người ta không thành bị giết thì cũng là chuyện rất bình thường, hơn nữa còn là loại thời điểm đặc biệt này, cho dù đối phương khó chịu, cũng chỉ có thể ngậm bồ hòn.

Không nghĩ tới đối phương lại có bản lãnh tìm được hắn, hơn nữa lại còn triển khai kế hoạch đánh lén nhằm vào hắn.

Làm như vầy thật sự là ỷ thế hiếp người, rõ ràng là bọn họ muốn giết người trước, lại còn có mặt mũi tiến đến trả thù.

Nhưng mà loại chuyện như vậy, lập trường bất đồng, nói rõ lý lẽ cũng vô dụng.

Thái Hòa cũng không có dự định nói rõ lý lẽ với đối phương, chỉ là thời điểm khi nghe được gã đàn ông hút thuốc kia dặn dò, hắn vốn là muốn tìm được Hải Yến âm nàng một trận, Thái Hòa

mới đột nhiên cảm giác được lạnh lẽo một trận.

Hắn đột nhiên ý thức được, đối mặt loại thế lực cấu kết lẫn nhau này, chính xác thoạt nhìn qua chính mình quá yếu, hoàn toàn không có điều kiện lọt vào trong mắt đối phương.

Đối phương còn không nỡ trực tiếp phái ra binh lực gì, có khả năng cảm thấy cỡ như vậy cũng đã đầy đủ coi trọng hắn rồi?

“Các ngươi đã cho rằng ta yếu, vậy thì ta cũng phải tốt rồi biểu diễn cho các ngươi xem một lần.”

Chương 976: Lấy Thịt Đè Người

Một người cũng không bỏ qua, cũng phải làm cho tất cả mọi người bọn họ đều chết ở nơi này.

Thái Hòa kiên nhẫn chờ ở trong khách sạn tới bây giờ, chính là để làm cho bọn họ tự mình đưa tới cửa toàn bộ không còn một mống.

Không những phải giết, lại còn phải giết cho đẹp mắt, giết được không một chút sợ hãi!

“Tiểu tử, đến đây đi.”

Thái Hòa đứng ngay tại chỗ, nhìn chằm chằm vào gã người tí hon cầm đại đao.

Lúc trước gã người tí hon này ở trong trạng thái mộng du, chân phải hắn dời ra sau một bước, giương lên đại đao, nhảy lên xông mạnh về phía Thái Hòa!

“Quả nhiên, ở trong trạng thái mộng du, tiềm lực toàn thân cũng có thể bị kích thích lên một mức độ lớn nhất. Nhưng mà gần giống như cắn thuốc, tánh mạng bị tiêu hao là chuyện không thể tránh được rồi. Rõ ràng trên đầu còn có vết thương, kết quả cũng không theo xử lý thoáng một chút...”

Thái Hòa lập tức cảm thấy một cổ áp lực thật lớn xông thẳng lại từ phía trước mặt, dường như đang có một chiếc xe vận tải tăng tốc đâm về phía chính mình.

Người có lực lượng ý chí hơi yếu một chút mà gặp phải áp lực lớn như vậy, hơn phân nửa sẽ phản ứng khá chậm chạp.

“Đối kháng chính diện sẽ tiêu hao thật nhiều tinh thần lực, nhưng mà sao...”

Thái Hòa lại đột ngột nhảy lên từ mặt đất, thoải mái mà lơ lng ở giữa không trung.

Mà trên đường phố này còn có đủ loại cáp điện, cái vòi nhất vừa móc một thoáng là đến nơi...

“A... Cải trắng biết bay...”

Gã người tí hon chém một đao vô ích, không ngờ không có dừng lại, mà còn nhảy lên cao tại chỗ, chặt mạnh đại đao tới.

Thấy thanh đại đao kia chém tới “Vèo vèo” về phía chính mình, Thái Hòa tranh thủ thời gian lại nhảy lên cao hơn một chút.

Động tác của gã người tí hon rất liên tục, đợi đại đao rơi xuống, đã bị hắn chộp vào trong tay một cái.

“Ngươi vẫn chưa xong à!”

Cái vòi tinh thần của Thái Hòa bủa lưới về phía hắn, nhưng mà không nghĩ đến mặc dù tên người tí hon này đang mộng du, nhưng trực giác lại càng nhạy cảm đối với nguy hiểm hơn so với người bình thường... đại khái chính là bởi vì đang mộng du sao...

Ở trong quá trình phóng tới, bờ vai và trên mặt của Thái Hòa đều bị cái vòi hóa thành thực chất cào rách, nhưng mà còn có thể miễn cưỡng tránh thoát, tránh né được chỗ hiểm.

Mặc dù cái vòi đang vun vẫy chưa từng hóa thành thực chất, cũng bị hắn nhạy cảm tránh thoát, không thể quấn lại được.

Hơn nữa tốc độ của người này, còn nhanh hơn so với tốc độ cái vòi của Thái Hòa...

“Tiêu hao lực lượng sinh mạng, chiêu thức ấy thật đúng là hết

sức khó chơi nha, có biện pháp nào đánh tỉnh người này một cái thì tốt rồi... Tiểu Bạch à, ngươi đang làm gì thế!"

So sánh về mức độ điên cuồng của gã người tí hon, thái độ của Thái Hòa lại thoải mái hơn nhiều lắm, thậm chí hắn còn có thời gian chuyển dời tầm mắt đến trên người Tiểu Bạch.

Dù sao người tí hon chỉ là đang tiêu hao lực lượng sinh mạng của chính mình, thời điểm gấu trúc biến dị giao thủ với hắn thì Thái Hòa cũng đã nhìn ra, gã người tí hon này bất luận là lực lượng hay còn là tốc độ, đều vượt qua xa nhân loại bình thường, thậm chí là vượt qua xa dị năng giả bình thường.

Nhưng mà hắn bị thương, cũng càng mạnh hơn so với người bình thường.

Hơn nữa nói trắng ra là chỉ là một người mộng du, tùy tùy tiện tiện là hắn có thể vọt là đến nơi, tốc độ nhanh khủng khiếp...

Nhưng mà một khi chuyển dời tầm mắt đến trên người gấu trúc biến dị, thiếu chút nữa Thái Hòa dao động ý chí, té xuống từ giữa không trung...

Con gấu trúc này biến dị lúc này đang kẹt ở trong khung cửa, liều mạng duỗi đầu đi ra phía ngoài, hai tay cầm lấy khung cửa sắt dùng sức giật liên hồi.

Súng ngắm bị vứt trên mặt đất ở dưới thân thể của nó, đã biến hình triệt để như là đồng nát sắt vụn rồi.

Mà ở phía trước hắn, thì là Lâm Hùng đang che lại bả vai bị thương lảo đảo chạy tới phía trước.

"Ngươi đang làm gì thế a... Quả nhiên gặp được kẻ địch nhân loại chỉ số thông minh hơi cao, ngươi cũng sẽ bị kẹt lại ở trong cái loại bẫy đơn giản này hay sao? Sớm biết như vậy điều khiển một con Zombie còn hữu dụng hơn so với mày mà!"

Đại khái là bị lửa giận của Thái Hòa truyền đến từ liên lạc tinh thần làm nổi giận, đôi mắt híp của gấu trúc biến dị mở ra mạnh mẽ, móng vuốt dùng sức mạnh một cái!

“Răng rắc!”

Sau một tiếng vang vọng, cuối cùng gấu trúc biến dị thoát khốn thành công, dùng tốc độ cực nhanh phóng đi về phía Lâm Hùng.

Lúc này Lâm Hùng đã chạy đến khu vực cách đại đao không xa, mặc dù hắn thể năng cũng không tệ, nhưng ở khu vực rộng lớn, cho dù Thái Hòa cũng không thể nào chạy trốn khỏi con gấu trúc biến dị này, chớ nói chi là hắn.

Con gấu trúc này lộ ra bản mặt nổi giận, đuổi một ở sát phía sau, đột nhiên hai móng vỗ trên mặt đất, nhảy mạnh lên thật cao, giữa không trung còn xoay tròn 360 độ liên tục vài vòng.

“Grào grào!”

Tứ chi mở ra, gấu trúc nhảy xuống! (lấy thịt đè người)

Chương 977: Kung Fu Panda

“Cuối cùng là thứ gì vậy...”

Lâm Hùng ngẩng đầu nhìn về phía đỉnh đầu, trong bầu trời đêm, con gấu trúc cực lớn này thậm chí còn che mất ánh trăng, đang đập tới với tốc độ cực kỳ nhanh hóng về phía hắn.

Áp lực cực lớn làm cho Lâm Hùng gần như thở không nổi, hắn mở to hai mắt nhìn, thốt ra một câu văn tục: “Lừa bố mày...”

Chữ “Sao” còn chưa kịp nói ra khỏi miệng, Tiểu Bạch cũng đã giống như thiên thạch giáng xuống từ trên trời.

Ầmm…

Mặt đất rung động lắc lư, một mảng lớn tro bụi nương theo máu tươi lấy vẩy ra khắp bốn phía, ầm ầm phún ra ngoài!

Đợi tro bụi tản ra, trong vũng máu, gấu trúc biến dị chậm rãi ngóc lên cái đầu cực lớn, trên mặt bị máu tươi nhuộm ướt đẫm, một đôi mắt màu đỏ như máu dường như đang ẩn ẩn sáng lên.

Dã thú tức giận, chém giết cuồng bạo, dựa vào lực lượng và bản năng thân thể, trực tiếp nghiền ép kẻ địch thành mảnh nhỏ!

Gấu trúc biến dị chậm rãi chống đỡ lên thân hình, máu đặc dính, đang liên tục rơi xuống nhỏ giọt từ bộ lông trắng như tuyết của nó.

Hắn lắc mạnh đầu vài cái, thử mở miệng, lộ ra răng nanh sáng lạnh lẽo, giống như mãnh thú trong địa ngục đi ra:

“Grào grào!”

“Đệch cmn!”

Thái Hòa lơ lửng ở giữa không trung, đôi mắt cũng đã nhìn đến ngây người.

Thời điểm khi con gấu trúc này không bị địa hình hạn chế, quả thật chính là hóa thân của bạo lực.

Lâm Hùng không bị ảnh hưởng, ở phương diện cận chiến cũng phải có một chút kinh nghiệm, ít nhất cũng mạnh hơn so với người bình thường rất nhiều.

Nhưng mà ngay cả kẻ địch như vậy, ở trước mặt gấu trúc biến dị cũng không có gì khác với con kiến hôi!

“Ngươi thật là quốc bảo biến dị trước kia chỉ biết giả vờ dễ thương thôi hay sao? ! Chứ không phải ban ngày ôm gậy trúc lăn qua lăn lại ở trước mặt du khách, thật ra trong đêm lại mặc đồ lót siêu nhân luyện võ Kungfu Panda hay sao!”

Sau khi ngơ ngẩn một hồi lâu, Thái Hòa đột nhiên giật nảy mình, lập tức phát điên: “Ngươi là một con gấu ngu ngốc! Chẳng phải ta đã nói với ngươi lưu người sống cho ta! thật nhiều tinh thần lực đều bị ngươi đè dẹp lép mất tiêu rồi! Chẳng lẽ ngươi không có loại phương thức công kích nào nhu hòa hơn một chút hay sao? Không cần phải đơn giản thô bạo như vậy chứ...”

Nhưng mà sau đó Thái Hòa cũng đã ý thức được, yêu cầu của mình không khỏi hơi làm khó Tiểu Bạch.

Hắn mới vừa vặn bị khống chế nó chưa được vài ngày, nhanh như vậy mà bắt đầu kỳ vọng nó có thể nghe hiểu được mệnh lệnh phức tạp, hơn nữa khắc chế dã tính làm việc dựa theo mệnh lệnh của mình... Vậy thì cũng quá làm khó nó rồi.

“Lần này coi như thôi đi... Ồ, làm sao mày không chém cải trắng rồi?” Thái Hòa đột nhiên cúi đầu nhìn về phía phương

hướng của gã người tí hon.

Biểu hiện kinh người của Tiểu Bạch, không chỉ làm cho Thái Hòa ngây ngẩn cả người. Mà ngay cả vị chiến sĩ chém cải trắng này cũng bị làm cho sợ ngây người.

Hắn vác đại đao, kinh ngạc nhìn qua gấu trúc biến dị cách đó không xa.

“Vậy là thức tỉnh rồi hay sao? Người điều khiển đã tử vong...”

Thái Hòa cúi đầu nhìn về phía gã người tí hon, thầm nghĩ.

Nhưng rất nhanh hắn lập tức phát hiện, dường như trạng thái tinh thần của tên người tí hon này có gì đó hơi là lạ.

Đoàn ánh sáng tinh thần nhỏ ở trong đám ánh sáng tinh thần rối loạn, không chỉ không có biến mất sau khi Lâm Hùng tử vong, ngược lại đang tại dần dần mở rộng.

“Đây là đang xảy ra chuyện gì?”

Thái Hòa cảnh giác lên, hắn lại đưa ánh mắt hướng về phía gấu trúc biến dị đang đè lên một bãi máu tươi và thịt nát. Đột nhiên có một chút dự cảm không ổn.

Vậy mà tên Lâm Hùng kia chính là người trực tiếp chỉ huy hành động lần này, chẳng lẽ hắn còn có chuẩn bị phương án dự phòng gì nữa hay sao?

“Ha ha ha ha...”

Đột nhiên, từ trong mồm gã tí hon, phát ra một trận tiếng cười rất quỷ dị.

Tiếng cười kia đứt quãng, âm điệu quái dị, phảng phất giống như băng cassette bị nhão.

Đồng thời hai đoàn ánh sáng tinh thần của hắn. Dường như cũng dung hợp lại với nhau rồi, tinh thần lực của gã tí hon tăng vọt trong nháy mắt!

Một cổ năng lượng tinh thần dùng mắt thường không thể nhận ra, nhưng Thái Hòa lại có thể "nhìn thấy" rõ ràng dùng gã tí hon làm trung tâm, trong nháy mắt cuồng cuộn tất cả khu vực này giống như bão táp.

Thái Hòa lập tức cảm giác một trận choáng váng đầu óc, cái vòi từ tinh thần lực ngưng tụ thành lập tức bị tách ra.

Hắn rơi mạnh từ giữa không trung xuống đất, nhưng mà trong nháy mắt khi sắp rơi xuống đất. Một cái vòi tinh thần mới ngưng kết mà thành đã quấn hắn lại.

Nhưng không đợi hai chân hắn tiếp xúc đến mặt đất, một đạo ánh sáng lạnh lẽo lập tức chém tới phía hắn!

"Xoạt!"

Ánh sáng lạnh lẽo chưa đến, gió táp đã đến.

Trên làn da truyền đến cảm giác đau đớn, trên tinh thần cảm nhận được áp lực mạnh mẽ, mà ngay trong nháy mắt Thái Hòa có một loại cảm giác hít thở không thông.

Một cái vòi tinh thần quấn lấy một cái cột đèn đường bên cạnh, lôi kéo Thái Hòa bay ngang, tránh qua, né tránh trảm kích của đối phương.

Nhưng động tác của tên người liên tục, một đao thất bại. Lập tức nương theo cổ lực đạo lộn mèo một cái, trong nháy mắt khi rơi xuống đất đao phong đã chém ngang mà đến.

Mà một vầng ánh sáng lạnh lẽo này, ở dưới ánh trăng giống như sóng xanh nhộn nhạo, xinh đẹp tuyệt luân, nhưng mà lại ẩn

chứa sát khí trí mạng.

Chương 978: Hợp Thể

Lay động ở dưới ánh sáng lạnh lẽo đến trước mặt trong nháy mắt, Thái Hòa đã đột nhiên bay cao lên, khó khăn lắm lướt qua được ánh đao này. Đạp một cước hướng về phía chính diện gã người tí hon này.

Gã người tí hon ngửa người ra phía sau, đại đao trong tay đã tung hoành cắt chém hai ánh đao hình chữ thập.

Nhìn thấy Thái Hòa sắp bị chặt thành hai nửa, hắn cũng đã lướt ngang một khoảng cách về phía trước, hai chân khép lại đồng thời dùng sức. Thoáng một cái dẫm nát mặt gã người tí hon.

Đồng thời hắn cũng dùng cái vòi kéo lên cao, mấy cây vòi tinh thần cũng đã bắn về phía gã tí hon.

Sau khi gã người tí hon né tránh nhanh nhẹn vài cái, đứng ở tại chỗ nhìn về phía Thái Hòa.

Ánh mắt hắn bất đồng với trước kia, cái nhìn của hắn lúc này, chính là đang chân chính nhìn chằm chằm vào Thái Hòa.

Tỉnh táo, cảm giác nhìn qua còn hơi tao nhã, nếu như không phải dấu chân trên mặt và hai hàng máu mũi đang chảy xuống quá làm mất đi nét đẹp mà nói...

Thái Hòa nhín chút thời gian nhìn thoáng qua gấu trúc biến dị, nó vừa mới bị luồng năng lượng tinh thần này ảnh hưởng đến, chẳng biết tại sao vọt tới hàng cây xanh ven đường.

Lúc này đầu của nó đang bị kẹt ở giữa hai cành cây không cách nào rút ra được, cái mông to tròn lộ ra bên ngoài, lắc trái rồi lại lắc

phải...

“A... Nuôi một con pet ngốc nghếch...” Trong lòng Thái Hòa than thở một câu.

“Quả nhiên, ngươi không phải dị năng giả hệ tinh thần bình thường.”

Lúc này gã người tí hon nói chuyện thông thuận hơn một chút nếu so với lúc vừa rồi, nhưng làm cho người ta cảm giác là một cái máy đang lập đi lập lại, thật giống như có người lúc trước nói một câu ở trong đầu hắn, sau đó hắn lại lặp lại chỉ có như vậy:

“Con biến thú dị này, có một mối liên hệ tinh thần nào đó với ngươi hay sao? mặc dù ta không am hiểu dò xét năng lượng tinh thần yếu ớt, nhưng trong nháy mắt mới vừa rồi cũng cảm thấy. Như vậy thì có thể giải thích vì sao ngay từ đầu kế hoạch của ta đã thất bại, thì ra cơ bản chúng ta không hiểu rõ được bản chất dị năng của ngươi...

...Ngươi, có thể chỉ huy loại con thú biến dị này, đúng không? Nhưng mà bất luận là loại dị năng nào đều phải có một chút hạn chế, ta nghĩ rằng, có thể là số lượng hoặc là khoảng cách, chắc là chính là chỗ thiếu hụt trong dị năng của ngươi, số lượng hay khoảng cách đây?”

“Mặc dù nói sai một yếu điểm rồi, nhưng những thứ khác đều chính xác không sai biệt lắm...”

Thái Hòa sửng sốt một chút.

Sở dĩ gã tí hon xem hắn là “Người điều khiển”, mà không phải là “Con rối”, rất dĩ nhiên là căn cứ biểu hiện của gấu trúc biến dị là nhìn ra.

Nói đến “Điều khiển”, dường như bình thường sẽ cho rằng hình thức điều khiển sẽ khống chế hết tất cả mọi hành động của

đối tượng bị xem như con rối, tất cả mọi hành động đều do người điều khiển quyết định.

Ngay từ đầu Thái Hòa cũng đã từng làm như thế, nhưng sau khi trải qua thử thử nghiệm đi thử nghiệm lại nhiều lần, hắn đã có thể gắn bó liên lạc tinh thần giữa hai bên, lại cũng không còn điều khiển con rối Zombie hành động.

Chuyện này không phù hợp giống như hình thức hành vi của người điều khiển bình thường, bất luận là thú biến dị hay vẫn là Zombie, đương nhiên là điều khiển hoàn toàn mới có thể phát huy sức chiến đấu lớn nhất hay sao...

Nhưng mà tình huống của Thái Hòa rất đặc biệt, hắn điều khiển bạn gái, vì sao không hề xem các nàng như là một loại cỗ máy chiến tranh, mà là động đội với các nàng.

Điểm này, cho dù có tư duy mạnh mẽ đến mức nào, cũng rất khó dự đoán được.

Mặc dù gã tí hon nhìn ra một ít biểu hiện bên ngoài, nhưng vẫn không có thăm dò ra bản chất của mọi chuyện.

“Luôn mồm 'Ta' ... Xem ra, ngươi đã xem thân thể của tên chiến sĩ chém cải trắng này triệt để thành thân thể của mình rồi à...”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra.

“Không...”

Gã tí hon (Lâm Hùng) lắc đầu, nói ra: “Chỉ là một loại Hợp Thể thôi. Ngay từ lúc bắt đầu ta cũng đã xem ngươi như là một đối thủ rất mạnh, ngươi có thể đỡ được viên đạn súng ngắm, ta tập kích giống như vậy, làm sao có thể có được sức nghiền ép lớn hơn? Cho nên, ta không thể không ở lại xử lý lâu thêm một chút.”

“Hợp Thể à?”

Thái Hòa quan sát thoáng một chút, cũng đã có được lý giải nhất định với loại dị năng của Lâm Hùng:

Biến đoán ánh sáng của hắn như là một loại ký sinh trùng, mà xem đoàn ánh sáng tinh thần của Lâm Hùng như là vật chủ ký sinh... Phỏng chừng trong khoảng thời gian ký sinh trùng lên gã tí hon Lâm Hùng, chắc là tồn tại năng lực chuyển đổi tự do nào đó.

“Nói là Hợp Thể, nhưng nhục thể của ngươi đã biến thành như vậy... Ngươi không phải là chiếm cứ thân thể sao của đồng đội rồi hay sao?”

Thái Hòa cười lạnh một tiếng, nói ra.

Gã tí hon cũng không hề tỏ ra hối hận, vẫn nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, bình tĩnh nói: “Muốn hoàn thành nhiệm vụ, hy sinh một chút cũng chẳng đáng là gì. Huống chi Hợp Thể như vậy, dùng để đối phó loại dị năng giả hệ tinh thần như ngươi, lại hết sức thích hợp rồi, không đúng hay sao?”

Chương 979: Chỉ Là Sâu Kiến Tầng Dưới Chót Nhất

“Phiền toái ngươi đừng biến chuyện giữa hai gã đàn ông thành một loại chuyện nhạy cảm như 'Hợp Thể' có được không? Bề ngoài nhìn qua bộ dáng rất văn minh, kết quả nói ra được những lời chán ghét như vậy à...”

Thái Hòa lộ ra vẻ mặt chán ghét, nói ra.

Đối phương lập tức nghẹn họng nhìn trân trối một lúc lâu không nói gì.

Mà Thái Hòa thì tiếp tục cười lạnh nói: “Huống chi, đưa một con mồi vào khách sạn, lại để cho một nữ đội viên dùng chính mình làm mồi nhử, bây giờ còn chiếm cả thân thể đồng đội thành của mình... Chuyện kinh tởm như vậy mà cũng gọi là hy sinh một chút hay sao? Hơn nữa, thời điểm khi các ngươi quyết định tới gây sự với ta, có điều tra qua nguyên nhân vì sao lại như vậy hay chưa? Hừ, thật sự là chủ nhân tốt... Trong nhà nuôi súc sinh không nghe lời chạy ra ngoài cắn người, ngươi lại chạy tới trách người bị hại không thành thành thật thật đứng yên mà bị cắn, ngược lại còn quay lại trả thù hay sao?”

“Không thể tưởng được miệng ngươi cũng rất độc, nhưng mà...”

Gã tí hon (Lâm Hùng) mỉm cười, nói ra: “So sánh với kết quả, thì quá trình mọi chuyện xảy ra như thế nào cơ bản không quan trọng, với ta mà nói là như vậy, đối với ngươi mà nói cũng là như vậy. Ngươi mang đến tổn thất cho chúng ta, phá huỷ một chiếc phi cơ trực thăng của chúng ta, chẳng lẻ còn khờ dại cho rằng mọi

chuyện cứ như vậy là cho qua hay sao?”

“Thật sự ta cũng biết rằng ngươi sẽ nghĩ như vậy.” Thái Hòa trực tiếp gật nhẹ đầu, “Hơn nữa cho tới bây giờ, ta hoàn toàn không để ý đến cách làm của các ngươi.”

“Ha ha...” gã tí hon (Lâm Hùng) kéo kéo cổ áo, nói ra, “Đó là bởi vì ngươi đang ở tầng dưới chót, cho nên mới không hiểu.” Hắn lắc đầu, than thở nói, “Đối với chúng ta mà nói, tại sao lúc ấy ngươi phải ra tay, cơ bản là không quan trọng, quan trọng là... Việc làm của ngươi để cho chúng ta thiệt hại, chỉ đơn giản như vậy thôi. Không chỉ tổn thất về vật chất, còn tổn thất cả thể diện...

...Mặc dù ở trong quá trình truy giết các ngươi tạo thành một ít tổn thất. Vậy cũng đừng lo. Bởi vì những đội viên chết đi kia đều giống hệt với các ngươi. Đều là những thứ bị thiệt hại do các người gây ra. Những người sống sót như vậy chúng ta muốn bao nhiêu có bấy nhiêu. Chỉ cần chúng ta là tổ chức duy nhất nắm giữ lấy lực lượng không trung trong khu vực này, sẽ có rất nhiều người tranh nhau vỡ đầu để lôi kéo chúng ta, gia nhập vào chúng ta...

...Để ổn định loại địa vị như vậy của chúng ta, bất luận người nào có can đảm phản kháng với chúng ta, đều là phải bị diệt sạch. Chắc ngươi sẽ cho rằng độc nhãn, và chúng ta là đám người không xem ai ra gì, không nói đạo lý, nhưng thật đáng tiếc. Đây là sự thật...

...Những người sống sót giống như ngươi, trước kia là bình dân, hiện giờ cũng giống vậy. Có nhiều thứ không phải có được sức mạnh có thể thay đổi được đâu, bởi vì so sánh về mặt lực lượng tổ hợp và thế lực đoàn thể mà nói, lúc trước ngươi chỉ là một con kiến. Dù là ngươi có thể bẻ gãy một cây hai trái thì thế nào, cũng không có khả năng đánh bại tất cả rừng cây, cuối cùng cũng sẽ bị biết giết chết...”

Từ góc độ của gã tí hon nhìn lên trên, bộ mặt Thái Hòa đen ngòm đưa lưng về phía ánh trăng, cơ bản thấy không rõ nét mặt của hắn.

Sau vài giây trầm mặc, từ trong miệng Thái Hòa đột nhiên phát ra một tiếng cười khẽ.

Giọng điệu mỉa mai, thái độ ngả ngớn. Cũng làm cho gã tí hon không tự chủ được nhíu mày:

“Cảm giác giả ra một vờ thành bộ dạng cao cao tại thượng thế nào, giọng điệu còn làm ra vẻ 'Ta đang muốn tốt cho ngươi', mày thật sự xem mình là lão đại của tổ chức rồi cơ à... Như thế nào, muốn cho ta nhận ra được chính mình nhỏ bé, ngoan ngoãn cúi đầu xuống cho ngươi chặt thì mới đúng à, không cần phải vùng vẫy vô ích làm gì à? Ha ha ha ha...”

“Thật sự là ngại quá đi mà, ngươi hao tốn nhiều lời đến như vậy, lại cơ bản không có nghe hiểu được vấn đề hay sao. Ta muốn vùng vẫy thì thế nào...”

Thái Hòa lộ ra ánh mắt mãnh liệt ngẩng đầu, trên mặt cười lạnh nhìn về phía gã tí hon: “Chạy tới như vậy cơ bản chính là chịu chết, chuyện này... lão đại nhà ngươi biết không? !”

Đồng tử của gã tí hon co rụt lại, vội vàng lùi vài bước ra phía sau.

Mà khu vực hắn vừa mới đứng, xuất hiện lỗ nhỏ liên tiếp ở trên mặt đất.

“Không ngờ đâm thủng mặt sàn bằng xi măng...”

Sau khi Hợp Thể, gã tí hon đã có dị năng thể hình, lại có thật nhiều tinh thần lực của Lâm Hùng làm hậu thuẫn, mặc dù không thể trực tiếp dùng tinh thần lực tiến hành công kích, nhưng mà có thể “Nhìn thấy” cái vòi của Thái Hòa.

Những cái vòi hơi mờ kia có thể mang đến thương tổn hóa thành thực chất, đã làm cho hắn rất kinh ngạc, không nghĩ tới còn có lực xuyên thấu mạnh như vậy.

Lúc này, vô số cái cái vòi bắn mạnh ra từ sau lưng Thái Hòa, kết thành một tấm lưới lớn ở giữa không trung.

Chương 980: Không Biết Khả Năng Mình Tới Đâu

“Thử xem tốc độ của ngươi nhanh hơn, hay chính là tốc độ suy nghĩ của ta nhanh!”

Tay phải của Thái Hòa rút ra từ sau thắt lưng một thanh đao quân dụng, nhảy lên mạnh về phía trước, cả người lay động về phía gã tí hon.

“Thật sự là khó chơi...”

Gã tí hon nắm chặt đại đao, chăm chú nhìn chằm chằm vào Thái Hòa.

Đột nhiên, Thái Hòa mạnh mẽ biến mất khỏi tầm mắt hắn, trong nháy mắt xuất hiện ở bên cạnh hắn!

“Xoạt!”

Ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua, “Trước mắt” một tiếng giòn vang lập tức truyền đến.

Gã tí hon nhanh chóng lôi kéo đại đao về phía bên cạnh, chặn dao quân dụng trong tay Thái Hòa.

Sau tiết rít lên khi vũ khí va chạm, gã tí hon cắn răng nhìn chằm chằm vào Thái Hòa .

Mà Thái Hòa lăng không bay lên, trong ánh mắt trầm tĩnh dưới mái tóc rối bời hạ kia, cũng lộ ra nụ cười.

“Phốc!”

Một cái vòi tinh thần đồng thời xẹt qua chém ra đao chiến thuật, cơ bản là không gã tí hon kịp ngăn cản, chỉ kịp hơi nghiêng đầu.

Một vòi máu lập tức nổ bung, mà một lỗ tai của hắn đã không thấy đâu nữa...

"Hừ!"

Gã tí hon đau đớn hừ một tiếng, nắm lấy thanh đao, thân thể nhảy lên trên, đá ngang một cước về phía Thái Hòa.

Nhưng Thái Hòa cũng đã biến mất tại chỗ, trong nháy mắt lại xuất hiện ở phía sau của hắn.

Có tấm lưới đan từ cái vòi tinh thần ở nơi này, chỉ cần suy nghĩ vừa động, trong nháy mắt Thái Hòa có thể lướt đến bất kỳ một vị trí nào trong lưới.

Những cái vòi này có thể căn cứ biến hóa đủ loại theo ý hắn, so với bất luận sợi dây thừng nào còn càng đáng tin cậy hơn.

Mặc dù tiêu hao đối với tinh thần lực rất lớn, vốn dĩ với sức mạnh tinh thần lực của Thái Hòa hiện giờ, hắn tiêu hao một chút cũng chẳng sao!

Trong thời gian ngắn ngủi một phút đồng hồ, gã tí hon cũng đã bị rơi vào cục diện bị động bị đánh.

Trên thân thể, trên tứ chi của hắn, trên mặt, khắp nơi đều nổ tung thật nhiều huyết vụ.

"Vô dụng, mặc kệ ngươi giãy dụa như thế nào, đều khó có khả năng chống lại được chúng ta."

Đôi mắt của Gã tí hon lập tức đỏ lên, nói ra.

Thật nhiều máu tươi của hắn bắn ra khắp nơi, làm cho tầm

mắt của hắn đã hơi mờ mờ một chút, nếu như không phải bởi vì thân thể ở trong trạng thái mộng du, tất cả mọi tiềm lực đều phát huy đến cực hạn mà nói, hiện giờ hắn đã ngã xuống.

"Xoạt!"

Bóng dáng của Thái Hòa đột nhiên xuất hiện ở trước mặt của hắn, lạnh lùng nói: "Có gan thì tới."

Ánh sáng lạnh lẽo xẹt qua, đồng thời cái vòi tinh thần cũng bắt đầu cuốn tới.

Gã tí hon tránh thoát dao quân dụng, lại cảm giác được dường như phổi trái bị thoát hơi, hô hấp một hơi thì có thật nhiều máu tươi xông lên cổ họng.

"Ta đã đánh giá người này quá thấp... Một tên dị năng giả hệ tinh thần, đã có thể chỉ huy thú biến dị cao cấp như vậy, còn có thể cảm ứng và dò xét, hơn nữa còn có thể tạo thành loại thương tổn hóa thành thực chất này... Thể năng lại còn mạnh mẽ như vậy..."

Gã tí hon hít thở hết sức dồn dập, toàn thân hắn đều bị máu tươi nhuộm đỏ.

Lúc này thời gian mới qua một vài giây thôi mà... Không đến hai phút, hắn ở dưới công kích của Thái Hòa, không ngờ mới chống cự được trong chốc lát như vậy!

"Chẳng trách được... Có loại lo lắng này... Nói ngươi là tầng dưới chót, thật đúng là xin lỗi. Nhưng mà, cho dù ngươi giết ta, cũng vô dụng..."

Hắn cắn răng mạnh một cái, cơ thể lập tức gồng người lên, trong mắt che kín tơ máu.

Đuổi kịp... Miễn cưỡng có thể thấy rõ bóng dáng của Thái

Hòa...

"A!"

Sau khi ra sức giơ lên đại đao, gã tí hon nhảy mạnh lên một cái, sau đó dùng khí thế kinh người móc lốp một đao từ dưới lên, đồng thời thân thể xoay tròn, kéo đại đao xoay tròn điên cuồng giống như cánh quạt vậy.

Bất luận là cái vòi, hay còn là bóng dáng của Thái Hòa, đều bị cuốn vào trong đó!

"Chết đi!"

Gã tí hon thét lớn một tiếng, "Ầm" một tiếng đã rơi xuống mặt đất.

Nhưng chung quanh, lại không có một bóng người...

Vụt ——

Sau lưng Gã tí hon, bóng dáng của Thái Hòa đột nhiên xuất hiện, hắn giơ lên cánh tay, đao quân dụng nhắm ngay phần gáy của đối phương: "Không biết tự lượng sức mình... Ngoài ra, không cần xin lỗi, ta vốn chính là sâu kiến ở tầng dưới chót nhất mà. Nhưng các ngươi, chẳng qua là một đám chuột trong ổ, chỉ to lớn hơn một chút mà thôi."

"Ngươi..."

Cái gã tí hon này vừa muốn xoay người, một cái vòi tinh thần vô hình đã giống hệt với mũi tên phá băng, mạnh mẽ xuất vào trong đầu của hắn.

Linh hồn bị xé rách cảm giác, óc phảng phất nhanh theo trong lỗ tai chui ra đi đau đớn, lại để cho hắn mạnh há hốc miệng ra, phát ra tiếng kêu thảm thiết khàn đặc: "A a a..."

Xoạt ——

Máu tươi vẩy ra, gã tí hon này lay động một chút, chính diện chém xuống, ngã mạnh trên mặt đất.

Mà máu đỏ từ phần gáy hắn liên tục liên tục trào ra, rất nhanh cũng đã nhuộm đỏ toàn bộ mặt đất.

Thái Hòa đã rơi xuống mặt đất một cách nhẹ nhàng và linh hoạt, cái vòi tinh thần thu trở về từ trên người gã tí hon.

“Tuy tỉ lệ tăng trưởng lên rất ít, nhưng nếu sử dụng ra rất nhiều cái vòi. Xem đi, chẳng phải là giết ngươi vẫn có tác dụng rất tốt hay sao?”

Thái Hòa vuốt vuốt mi tâm, nói ra.

Mà lúc này ở ngay cửa sổ khách sạn, Lê Bống vẫn mãi ngắm chuẩn khu vực trên đường phố lúc này cũng chậm rãi ngẩng đầu lên: “Không... Không cần ta à...” .

Chương 981: Làm Người Ai Lại Làm Như Vậy

Lúc này, Thái Hòa đột nhiên chú ý tới vị trí sau lưng của gã tí hon.

Sau khi hắn ngã xuống, quần áo cũng theo đó bị xốc lên một góc, lộ ra một cái gì đó làm cho Thái Hòa nhìn rất quen mắt.

Cái vòi vừa động, cái thứ này cũng đã bị cái vòi kéo đến trong tay Thái Hòa.

“A... Chẳng phải thứ này là bộ đàm của quân doanh Đại Bàng hay sao?”

Thứ này trong ba lô Thái Hòa cũng có một cái y hệt như vậy, trước kia cũng không dùng đến giờ vẫn còn một chút năng lượng pin.

Quân doanh Đại Bàng và quân đoàn không quân là minh hữu hợp tác, loại Đại Bàng bộ đàm đặc biệt này lại xuất hiện ở trong tay của thành viên quân đoàn không quân, ngược lại cũng không phải là chuyện gì qua mức kỳ lạ quý hiếm.

Giống như là quân đoàn không quân có được những vũ khí kia, không có quân doanh Đại Bàng ủng hộ, phỏng chừng cũng không được hoàn thiện đến như vậy.

Trên loại phương tiện liên lạc trước mắt này mặc dù dính đầy vết máu, nhưng hiển thị đèn báo màu xanh lá vẫn đang còn liên tục lập loè, chứng tỏ vẫn còn đang trong trạng thái gọi.

“Ý ngươi nói cho dù giết ngươi cũng vô dụng... Chính là bởi

chỉ như vậy hay sao?"

Thái Hòa cầm cái bộ đàm liên lạc này ước lượng, lộ ra một nụ cười lạnh.

Sở dĩ mới vừa rồi gã tí hon (Lâm Hùng) nói ra những lời như vậy, xem ra là sớm có chuẩn bị, hơn nữa đã biết trước được mình sẽ tử vong.

"Không... Không nhất định là chính bản thân hắn biết trước mình có thể phải chết, mà là kẻ đang điều khiển gã tí hon này từ xa hay sao? Vốn cũng chỉ xem như hy sinh mất một tay chân mà thôi..."

Thái Hòa lắc đầu, so với những người này, quả nhiên chính mình còn chưa đủ hung ác.

Tính kế tới tính kế lui, kết quả đều xem tánh mạng của đồng đội và kẻ địch như là sâu kiến, có thể hy sinh bất cứ lúc nào.

Mạng người ở trong mắt bọn hắn, quả nhiên là chẳng đáng được đến vài xu lẻ...

Trong mắt bọn hắn mà nói, phỏng chừng chiếc phi cơ trực thăng cũng đủ chống đỡ một trăm cái mạng của Thái Hòa.

"Bíp bíp bíp..."

Đột nhiên, trong bộ đàm liên lạc truyền đến thanh âm hết sức nhỏ: "Ta là Lý Hùng."

Thái Hòa nghĩ một lát, nhặt bộ đàm đang chớp nháy vào bên tai: "Ta là Thái Hòa."

Lời nói này làm cho cho đối phương không kịp trở tay. Người tự xưng Lý Hùng trầm mặc một lúc lâu. Mới cười ha ha nói: "Lợi hại... Xem ra đám người Lâm Hùng. Cũng đã chết trong tay ngươi

rồi đúng không? Thật làm cho người ta bội phục quá đi mà."

"Động tĩnh mới vừa rồi chắc là ngươi cũng đã nghe hết toàn bộ, vẫn còn phải giả bộ hay sao?" Thái Hòa cười lạnh nói.

"Ha ha a..." Lý Hùng nở hai tiếng cười không đến nơi đến chốn, giọng điệu đột nhiên trở nên trầm thấp âm lạnh xuống, "Biết rõ tình báo của mình đã hoàn toàn bị ta nắm giữ, còn kiêu ngạo như vậy hay sao?"

Thái Hòa cầm bộ đàm liên lạc đi qua một bên, ngồi xuống bên cạnh bồn hoa: "Nếu như ta không hề kiêu ngạo, vậy các ngươi sẽ không tìm ta để gây sự nữa hay sao?"

Lý Hùng không nói chuyện.

"Đừng nói chuyện này cũng đã không có cách nào cứu vãn, cho dù có. Ra vẻ đáng thương trước mặt người ta cũng không phải là tính cách của Thái Hòa ta. Đúng rồi, chắc các ngươi cũng đã ghi thiệt hại lần này vào sổ đen mang tên ta rồi chứ gì." Thái Hòa mỉa mai nói, "Chắc là các ngươi có một loại gọi là sổ đen... Chuyên ghi lại tên kẻ thù đúng không?"

Sau vài giây đồng hồ, thanh âm nhàn nhạt của Lý Hùng truyền đến lần nữa: "Đúng là có đấy. Nhưng mà sổ ngươi được ghi vào..." Hắn âm trầm hừ lạnh một tiếng, nói tiếp, "Là tử danh sách vong. Tiếng kêu thảm thiết mới vừa rồi, ta nhớ kỹ, quân đoàn không quân cũng nhớ kỹ. Ngươi sớm chuẩn bị tâm lý thật tốt đi, ở trong cái xã hội bây giờ, chết rồi cũng không ai có thể nhặt xác giúp các ngươi."

"Cứ như vậy đi. Chúng ta thử xem."

Thái Hòa vứt mạnh bộ đàm liên lạc lên không trung, mấy cái vòi tinh thần lập tức quấn chặt lại.

"Răng rắc!"

Tiếng vỡ vụn chói tai và dòng điện chập mạch xoèng xoẹt đột nhiên cất cao lập tức truyền đến. Lý Hùng vội vàng kéo bộ đàm ra xa khỏi tai.

Hắn nhìn chằm chằm vào bộ đàm liên lạc trong chốc lát, đột nhiên cười lạnh một tiếng, gãi gãi tóc trắng muối tiêu tuổi trung niên: “Thật là thú vị, lợi hại dù thế nào cũng chỉ là một người, làm sao lại không rõ... nhưng mà tiểu đội của Lâm Hùng, cũng làm cho người ta quá thất vọng rồi, nếu như báo lên việc này, phỏng chừng đoàn trưởng sẽ phải tức điên rồi, có lẽ tạm thời không nên nhắc tới nữa, khẳng định quân doanh Đại Bàng đang chờ xem chê cười chúng ta. Đè ép Đại Bàng lâu như vậy, bọn họ sớm đã muốn chiếm đoạt chúng ta...”

“Bộp bộp bộp!”

Đột nhiên Lý Hùng buông xuống bộ đàm liên lạc, vỗ vỗ tay.

Cửa phòng mở ra, một người đàn ông ăn mặc áo đen, đeo mũ lưỡi trai lập tức đi đến, lười nhác làm một nghi thức chào theo kiểu quân đội: “Đội trưởng, ngươi gọi ta có việc gì?”

Chương 982: Gấu Ngốc! Đừng Chạy

“Trong chốc lát ta sẽ đưa tất cả bả tình báo cho ngươi, kết quả chiến đấu lần này ta tạm thời không được báo, ngươi đi kiếm ba người... Không, kiếm năm người đi theo, thực lực phải mạnh nhất.” Lý Hùng nói ra.

Gã đàn ông đội mũ lưỡi trai hơi kinh ngạc kêu lên: “Làm sao vậy, đã xảy ra chuyện gì vậy? Kết quả của lần chiến đấu này ra sao?”

“Lần này chúng ta...” Lý Hùng khẽ chồm lên phía trước, hai tay chống cằm đặt ở trên bàn, hai tay giao nhau, ánh mắt hơi nghiêm túc nói, “Gặp phải thanh niên cứng rồi ông giáo ạ.”

“Không thể nào? Ai dám chọc quân đoàn không quân chúng ta chứ?”

Gã đội mũ lưỡi trai vừa kêu lên hai câu, đã bị Lý Hùng phất tay cắt đứt: “Tranh thủ thời gian đi xử lý đi. Trước khi mọi chuyện còn chưa có truyền ra ngoài, ta nhất định phải giải quyết sạch sẽ.”

“Được rồi!” Gã đội mũ lưỡi trai thổi phồng đưa tay ra hiệu “ok”, vừa ra đến trước cửa lại đột nhiên quay đầu lại nói: “Đội trưởng, chúng ta thương lượng chuyện này được không? Có thể... Đừng có lại dùng loại phương thức vỗ tay gọi người hầu này để gọi ta có được hay không?”

“À?” Lý Hùng sửng sốt một chút, “Ngươi nói là cách này để làm gì?”

Gã đội mũ lưỡi trai cười bồi theo, giơ tay lên, sau đó vỗ vỗ: “Bộp bộp!”

“Vèo!”

Một cái chén trà lập tức bay về phía hắn đang đứng, gã đội mũ lưỡi trai lanh tay lẹ mắt, trước khi bị chén trà ném trúng, lập tức lách mình chạy thoát đi ra ngoài.

...

Gấu trúc biến dị Tiểu Bạch còn đang dùng sức lắc qua lắc lại cái mông, Thái Hòa đi qua, đẩy nhánh cây ra một bên, buồn cười nhìn vào con gấu trúc khổng lồ này.

Hắn muốn rút đầu ra, kết quả khuôn mặt mập béo ú bị kẹt lại ở chính giữa hai thân cây, con mắt bị ép trợn tròn lên. Hai cái chân trước của nó ôm lấy thân cây, mặc dù bẻ cho thân cây cong tới rối tinh rối mù, nhưng ở loại tư thế này lại rất khó dùng sức...

“Ặc... ngao ngao...”

Thấy Thái Hòa xuất hiện, Tiểu Bạch lập tức bắt đầu ngao ngao cầu cứu.

“Vì sao mày lại ngốc như vậy!”

Thái Hòa nói một chữ thôi cũng không muốn nói. Mỗi khi hắn nói ra một chữ, Tiểu Bạch lại vỗ lên trên ót nó một cái.

Chờ khi hắn giơ tay lên lần nữa, không ngờ Tiểu Bạch kêu rên nhắm mắt lại.

“Ngược lại ngươi học được biểu hiện khi bị đánh rất nhanh...”

Thái Hòa vừa bực mình vừa buồn cười, đưa tay che lại đầu Tiểu Bạch, sau đó vươn hai cái vòi tinh thần.

“Ken két ken két...”

Mặt đất bắt đầu hơi buông lỏng, hai khỏa cái cây lớn này lắc lư vài cái, cũng chầm chậm mà nghiêng ra hai bên.

Cuối cùng đợi khe hở mở rộng tới một mức độ nhất định, cuối cùng đầu của Tiểu Bạch cũng rút đi ra ngoài được.

Sắc mặt Thái Hòa có hơi trắng bệch ngẩng đầu, nhìn về phía con gấu trúc khổng lồ đang liều mạng lắc qua lắc lại cái đầu này, có vẻ rất hưng phấn: “Chừng nào thì mày có thể bớt mập một chút đây?”

Đột nhiên, Tiểu Bạch cúi đầu xuống đất, ủi ủi cái đầu về phía Thái Hòa, sau đó phảng phất dường như đang ngửi hắn, chậm rãi đưa cái đầu cọ cọ về phía hắn.

“Không tệ lắm, còn học được làm nũng nhanh như vậy...”

Thái Hòa vừa muốn đưa tay đi sờ nó, đột nhiên không khí lập tức cứng lại.

Tiểu Bạch mở ra cái mồm to, muốn nuốt vào bàn tay của Thái Hòa...

Nhưng mà cơ bản là nó không cắn xuống được, bởi vì cái vòi của Thái Hòa đã tóm lại cái mồm to của nó.

“Ê ku... Kết quả cơ bản là ngươi không có học được cách nghe lời à...”

Thái Hòa cau mày vừa định nổi giận, đột nhiên phát hiện ánh mắt của con thú biến dị này dường như không quá an tĩnh lắm.

Cảm giác khi nhìn thấy nó lúc trước kia, không có gì khác nhau so với nhìn thấy một con gấu bông.

Mặc dù không có địch ý rõ ràng, nhưng mà không hề có cảm

giác nó muốn gần gũi.

Nhưng mà lúc này con gấu trúc biến dị này theo dõi hắn, trong ánh mắt lại có một loại cảm giác rất đặc biệt.

Nó đưa đầu lưỡi màu hồng phấn, ở dưới tình huống không cách nào khép lại miệng, muốn đi liếm mu bàn tay của Thái Hòa.

"Ặc... Nó đang muốn làm gì vậy?"

Thái Hòa sửng sốt một chút, sau đó nghi hoặc cúi đầu nhìn về phía mu bàn tay của mình.

"À à à..."

Thì ra trên mu bàn tay của Thái Hòa, lại có vài đạo miệng vết thương bởi vì ma sát mà rách da.

Hắn vô ý thức chặn lại đầu của Tiểu Bạch, là để tránh trong quá trình cứu, làm cho đầu của nó đã bị thương tổn chỗ nào.

Đây rõ ràng là một hành động vô ý thức, nhưng mà Thái Hòa lại đã quên tay của mình chưa chắc dày như da của thú biến dị.

Miệng vết thương cũng không thật sự đổ máu, Tiểu Bạch không thể nào bị thu hút bởi mùi máu tươi.

"Đúng rồi... Sau khi thú biến dị bị thương, cũng sẽ tự mình liếm láp miệng vết thương để khép lại nhanh hơn hay sao?" Thái Hòa trầm ngâm một chút, hơi vui mừng liếc nhìn Tiểu Bạch, đưa tay sờ sờ đầu của nó, đồng thời để cho cái vòi tinh thần tiêu tán, "Quả nhiên chỉ số thông minh không tệ, không ngờ đã biết được trả ơn... Ê! Đừng tới đây, không cho phép liếm ta! Ta là nhân loại, đây là ngươi muốn lây nhiễm cho ta sao... Đừng tới đây, cách ta xa một chút!"

"Bùm!"

Hai chân Thái Hòa bị bắt chặt thoáng chốc bổ nhào vào trong bụi cỏ, hắn chậm rãi ngẩng đầu lên, giận dữ thét: “Quyết định bữa sáng hôm nay chính là mày! Ta còn chưa từng biết nướng gấu trúc ăn sẽ có mùi vị gì!”

“Ngao ngao~”

“Tên ngốc tử đừng chạy!”

Chương 983: Ngồi Chờ Chết Thật Không Phải Là Phong Cách Của Ta

Tuy rằng chuyện Quân đoàn không quân Thái Hòa có hơi để ý một chút, nhưng còn không đến mức ảnh hưởng đến tâm tình của hắn.

Về chuyện xử lý thế nào, trong lòng của hắn đã có dự định rồi.

Đã đối phương không định dừng tay, như vậy hắn cũng sẽ không ngồi chờ chết.

Hơi dọn dẹp chiến trường thoáng một chút, sau đó lại sắp xếp gấu trúc biến dị Tiểu Bạch xong xuôi, Thái Hòa lập tức trở về trong khách sạn.

Sau khi lên lầu, hắn cũng đã trực tiếp đi tới gian phòng của Hải Yến, đẩy ra cửa phòng khép hờ.

Trong phòng, Hải Yến đang ngồi ở bên giường, bóng lưng nàng tựa ở trên tường, nhìn giống như chán đến chết, nhưng thật ra Yuna vẫn tập trung vào Hải Yến.

Thấy Thái Hòa đi vào , Hải Yến biểu lộ có vẻ hơi phức tạp, há to miệng dường như muốn nói gì, nhưng cuối cùng lại cũng không nói ra một lời nào.

Thái Hòa kéo tới một cái ghế, ngồi xuống trước mặt Hải Yến, hỏi: “Động tĩnh ở dưới lầu, chắc là ngươi cũng nghe được rồi đúng không?”

Giữa hai người gần trong gang tấc, ánh trăng ngoài cửa sổ xuyên qua, Hải Yến có thể trông thấy rõ ràng biểu lộ trên mặt Thái Hòa từng chút một.

Dường như nàng muốn dò xét ra điều gì đó từ trên mặt Thái Hòa, nhưng ngoại trừ sau khi đại chiến hơi có vẻ tái nhợt ra, cơ bản không nhìn ra điều gì khác...

Không cần phải nói lời nào, dường như ánh mắt của hắn càng sáng hơn một chút so với trước kia, dường như tinh thần lực càng mạnh mẽ hơn.

“Là... Người nào đó?”

Hải Yến lộ ra bộ dáng giống như mình đã biết rồi, nhưng mà vẫn còn một tia hy vọng trong lòng, hơi do dự mà hỏi thăm.

“Quân đoàn không quân phái người tới.” Thái Hòa nhìn chằm chằm vào ánh mắt Hải Yến, nói ra.

Sắc mặt của Hải Yến “Roẹt” một cái trở nên trắng bệch.

Sau khi trôi qua vài giây đồng hồ, nàng nhìn về phía Thái Hòa , đột nhiên lộ vẻ cười sầu thảm: “Ngươi giết ta đi.”

“Hmm?”

Đây là đang triển khai dò xét tinh thần…

Thái Hòa mở trừng hai mắt. Hơi ngạc nhiên nhìn chằm chằm vào cô gái đột nhiên từ bạo lực lạnh lùng lại chuyển đổi thành em gái hối hận nhu mì.

Thì ra tâm lý của con gái nhân loại hay thay đổi như vậy hay sao? Bình thường bên người đều là đám nữ Zombie. Cho nên Thái Hòa đã hoàn toàn không hiểu được suy nghĩ của một cô gái bình thường.

Đang rất bình thường. Thế nào lại đột nhiên lại muốn chết...

Lại không phải cảnh lấy tay liều mạng cầm lấy tay đối phương, không để cho đối phương rút kiếm, nhưng trong miệng lại buồn bã ỉu xìu kêu lên câu "Mau giết ta" à...

Cô gái này... bất luận là ánh mắt hay còn là biểu lộ, đều nói rõ là đang nói thật!

"Chuyện này... Có phải ngươi đang lầm lẫn cái gì hay không..." Thái Hòa kiên trì nói ra.

Ánh mắt thản nhiên hơn nữa còn tuyệt vọng như vậy, quả thật làm cho hắn cảm thấy toàn thân không được tự nhiên chút nào...

"Như thế nào... Ngươi không giết ta hay sao?" Ngược lại Hải Yến sửng sốt một chút, nói ra, "Chẳng lẽ ngươi không nghi ngờ là ta hay sao? Ví dụ như là ta để lại đầu mối gì, để cho bọn họ tìm được ngươi...? quân Căn cứ quân đoàn Lửa Chùa của chúng ta với Quân đoàn không quân. Chính là đồng minh đấy..."

"Lần đầu tiên nhìn thấy người có lòng tốt khuyên bảo người khác làm thịt chính mình, còn có đủ loại lý do giải thích giúp cho đối phương ra tay... Em gái à, em thật sự là quá lắm rồi, muốn chết cũng phải có một giới hạn thôi chứ..."

Trong lòng Thái Hòa mắng thầm một câu, hắn mở tay ra, mở ra một viên tròn: "Ngươi ngửi xem đây là cái gì?"

Hải Yến để sát mũi vào hít hít vài cái, sau đó nghi hoặc ngẩng đầu lên nói ra: "Thuốc nổ hay sao?"

"Ừm. Ta tìm được dưới lầu. Đối phương phái một cô gái đến chôn xuống thuốc nổ, mục đích à, đương nhiên là nổ tung chúng ta... Trong đó có cả ngươi, cùng nhau nổ tung lên trời. Cho nên mới nói, coi như hiện giờ chúng ta là anh em trên cùng một chiếc thuyền. Anh giết em gái để làm gì chứ?"

Thái Hòa thuận tay lấy lại viên thuốc nổ, kín đáo đưa cho Hải Yến: “Huống chi muốn đối phó quân đoàn không quân. Có thật nhiều chuyện cũng cần phải có em gái hỗ trợ mới được. Đương nhiên, ngoài ra ta cũng có một vài phương án dự phòng khác, mối quan hệ chôn xuống trước kia, lần này cũng cũng có thể tạo nên công dụng. Coi như là bình dân tầng dưới chót, cũng không phải dễ dàng giết chết giống như bọn họ đâu.”

Hắn sẽ không chỉ không bị giết chết, còn có thể cắn tàn bạo đối phương cho đến chết.

“Chuyện này...”

Thoáng chốc nhận được quá nhiều tin tức, Hải Yến cũng ngẩn người một lúc lâu.

Vừa nghe thấy tiếng nổ mạnh, Hải Yến đã muốn đi thăm dò xem tình hình thế nào, nhưng không nghĩ tới vừa mở cửa phòng một cái, đã bị Yuna ngăn cản ở trong phòng.

Nàng không muốn ra tay với Yuna, hơn nữa từ nhìn qua khí tức phát ra trên người Yuna, mặc dù ra tay, khả năng bị trói lại ném đến trên giường cũng cao tới 99%, còn lại 1% có thể là bị trói lại treo trên tường...

Thấy mình bị “Trông coi”, thật ra trong nội tâm Hải Yến đã hiểu rõ được bảy tám phần.

Chương 984: Hợp Tác Vui Vẻ

Lúc đầu còn cho là mình chết chắc rồi, lại không nghĩ rằng lại nghịch chuyển thêm một lần nữa như vậy.

Cũng khó trách nàng rất muốn chết, nhưng mà Thái Hòa lại để cho Yuna đến nhìn chằm chằm vào nàng, cũng không phải lo lắng nàng chạy trốn, càng không phải vì muốn giết nàng, mà là để tránh để cho nàng trông thấy Tiểu Bạch...

Thật ra, trước mắt Thái Hòa vừa mới biết được nhiệm vụ của gã đàn ông hút thuốc là tới xúi giục Hải Yến, trong lòng của hắn đã từng từng có hoài nghi, từng có hơi khó chịu một chút.

Nhưng trước mắt nữ quân nhân này nổi điên lên, sau khi Lê Bống quay trở lại khách sạn thì phát hiện những viên thuốc nổ này, nghi ngờ chôn ở trong lòng Thái Hòa cũng đã biến mất hơn phân nửa.

Hải Yến thật là người mà bọn hắn muốn giết như trước, bất luận là diệt khẩu cũng được, hay là để quân đoàn không quân cơ bản không có nhìn quân đoàn Lửa Chùa vào trong mắt cũng được, hoặc là dứt khoát chính là quân đoàn Lửa Chùa đã khuất phục ở dưới trướng Quân đoàn không quân, buông tha cho Hải Yến...

Bất luận như thế nào, sát khí từ quân đoàn không quân, vừa vặn nói rõ Hải Yến ở trong chuyện này là trong sạch.

Huống chi, nàng có không có để lại manh mối nào, điểm này Thái Hòa vẫn rất rõ ràng.

Bên người đi theo thú biến dị, Zombie Cấp Thủ Lĩnh, nàng có thể giở ra thủ đoạn gì chứ?

“Ngươi muốn đối phó quân đoàn không quân hay sao? !”

Qua một lúc lâu Hải Yến mới kịp phản ứng, cô gái lạnh như băng mặc này dù biểu lộ hơi kích động, nhưng mà không dây dưa ở trên vấn đề kia nữa, mà là lập tức đi thẳng hỏi thăm vào vấn đề chính.

Thái Hòa cười cười, nói ra: “Đừng như vậy kinh ngạc sao. Đối phương đã phóng lời nói đi ra nói đi sẽ không bỏ qua ta, chẳng lẽ ta còn phải tranh thủ thời gian chạy trốn không thành?”

“Ta rất muốn khuyên ngươi chạy trốn...” Ánh mắt Hải Yến lộ ra vẻ phức tạp nhìn chằm chằm vào Thái Hòa, giọng điệu đột nhiên tăng thêm một chút lo lắng.

Không đợi Thái Hòa nói chuyện, nàng lại tự giễu nhếch nhếch lên khóe miệng: “Nhưng ta biết rõ ngươi sẽ không chạy. Thời điểm khi ngươi đánh nổ phi cơ trực thăng, ta cũng đã phát hiện, bình thường nhìn qua dường như ngươi rất dễ tiếp xúc, nhưng thời điểm khi chọc tới ngươi, ngươi sẽ lập tức trở nên điên cuồng.”

Chính xác... Dù là thời điểm trước kia chỉ là người thường, thời điểm có người trước mắt có ý đồ muốn cưa cẩm Lê Bống, Thái Hòa cũng dám một mình chạy tới đánh nhau một trận với đối phương.

Dù là chính mình bị đánh đến gãy xương, cũng nhất định sẽ để cho đám người của đối phương đều té trên mặt đất không đứng dậy được.

Loại tinh thần tuyệt đối không chịu thua của Hắn đã khắc vào trong xương, tính cách nhận định chuyện gì thì nhất định phải đi làm, chưa bao giờ thay đổi qua.

“Ta cũng đã nói rồi mà, nhìn qua bình thường ngươi luôn lộ ra một bộ dạng thoải mái, thực lực lại mạnh như vậy... Nhìn ngươi

thế nào cũng không phải loại người thiên phú rất mạnh như vầy, xem ra sau lưng ăn không ít đau khổ nha...”

Hải Yến nhìn về phía Thái Hòa, hít sâu một hơi, hạ quyết tâm nói: “Nói đi, ngươi muốn ta giúp ngươi như thế nào? Đối với người muốn giết ta, ta cũng rất không thoải mái chút nào.”

“Ồ? Ngươi không sợ quân đoàn không quân hay sao?”

Thái Hòa hiếu kỳ mà hỏi thăm.

“Sợ chứ, ta chỉ là một người, nhưng quân đoàn không quân nhưng lại là thế lực mạnh nhất khu vực này. Nhưng mà mạnh vậy thì sao chứ? Có một ít người càng sống càng sợ chết, nhưng ta lại càng sống càng nhìn thoáng hơn. Cũng chỉ có một cái mạng này, mặc dù có thể sống sót thì tốt rồi, nhưng nếu như sống sót quá uất ức mà nói, còn không bằng bị Zombie cắn chết là được rồi.” Hải Yến hừ lạnh một tiếng, nói ra.

Đồng thời ở nơi Thái Hòa không nhìn thấy, móng tay của nàng đang cắm thật sâu vào trong lòng bàn tay...

Có lẽ... Có một ngày cũng sẽ bị biến dị...

Ít nhất thừa dịp thời điểm khi chính mình còn là nhân loại, làm một chuyện oanh oanh liệt liệt làm cho mình không hối hận nha...

Lưng vác nhiều uất ức đến như vậy còn sống đến bây giờ, nói không chừng cũng đã đủ rồi...

Trong nháy mắt, trước mắt Hải Yến lại hiện ra cảnh tượng lúc ngày tận thế vừa mới bộc phát đó.

Những cánh tay duỗi vào từ trong khe cửa đó, những gượng mặt mặc dù quen thuộc, nhưng lại hết sức lạ lẫm trước mắt...

“Tiểu Yến.”

Thái Hòa đột nhiên vươn tay ra, thoải mái cười cười về phía Hải Yến: “Như vậy, hợp tác vui vẻ! Những con chuột hèn nhát ôm thành đoàn kia còn tự cho mình đã biến thành thiên hạ vô địch thủ, ta nhất định khiến bọn họ nếm thử lợi hại!”

Hải Yến mạnh mẽ phục hồi lại tinh thần, dùng sức gật nhẹ đầu, “bộp” thoáng một cái, bắt tay thật mạnh với Thái Hòa: “Hợp tác vui vẻ!”

Giữa hai bên vừa thương thảo một ít chi tiết tỉ mĩ, sau khi nhìn thấy thời gian đã không còn sớm, Thái Hòa lập tức đứng lên trước.

Thấy Yuna đi ra ngoài trước, đang chuẩn bị đi ra ngoài Thái Hòa lại đột nhiên quay đầu, thấp giọng hỏi Hải Yến: “Bây giờ em gái có thể nói cho ta biết hay không, vì sao không phải nhờ ta đưa ngươi trở lại quân đoàn Lửa Chùa vậy?”

Hải Yến sửng sốt một chút, sau đó thản nhiên nói: “Ta nghĩ tới... Nghĩ biện pháp để ngươi gia nhập quân đoàn Lửa chùa, giúp ngươi giấu diếm xuống chuyện lần này. Mặc dù sau này quân đoàn không quân hỏi tới, các ngươi cũng sẽ không xảy ra chuyện gì.”

“Thì ra là thế.” Thái Hòa gật nhẹ đầu.

Lời nói còn có thể nói dối, nhưng dao động sóng tinh thần thì lại không biết...

Hải Yến, là đồng đội đáng tin cậy...